DÉI KOMPLET BIBEL OP LËTZEBUERGESCH

TR ADDUKTIOUN BASERT OP BIBEL " RV1960 " MAT TECHNOLOGESCHEN TOOLS IWWERSAT

By

Sefnar Palmer Morales

Originaltitel: DÉI KOMPLET BIBEL OP LËTZEBUERGESCH
TR ADDUKTIOUN BASERT OP BIBEL " RV1960 " MAT
TECHNOLOGESCHEN TOOLS IWWERSAT

SEPTEMBER 2020

© Sefnar Palmer Morales

Méi Informatiounen:

www.mateo24.com

Déi total oder deelweis Reproduktioun, Lagerung oder Iwwerdroung vun dësem Buch ass net erlaabt ouni prealabel schréftlech Erlaabnes vum Verlag.
All Rechter reservéiert.

BOOK EEN VUN MOSES 11
ZWEETT BUCH VU MOSES 166
DRITT BUCH VUN MOSES 297
VÉIERT BUCH VUM MOSES 380
FËNNEFTER BUCH VUM MOSES 505
JOSUE 613
JUECES.....682
RUT 758
ÉISCHT BUCH VU KINGS 950
ZWEET BUCH VU KINGS..... 1047
ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN 1144
ZWEET BUCH VUN CHRONIKELEN..... 1228
EZRA..... 1336
NEHEMIA 1366
ESTER 1411
JOB 1436
PSALMS 1519
SPRÉCHWUERT..... 1742
EKLESIASTEN..... 1804
LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON .. 1828
ISAIAH..... 1842

JEREMIAH 1998
LAMENTATIOUNEN VUN JEREMIA 2167
EZEQUIEL 2183
DANIEL 2333
HOSEA 2381
JOEL 2407
AMOS 2414
OBADIAH 2433
JONAH 2436
MICAH 2442
NAHUM 2456
HABACUC 2462
SOPHONIEN 2468
HAGGAI 2474
ZACARÍAS 2479
MALACHI 2509
SAINT MATHEW 2519
SAINT MARK 2622
SAINT LUCAS 2684
SAINT JOHN 2789
AKTEN VUN DEN APOSTELEN 2867
DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER 2970

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS 3013

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS 3056

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES 3085

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER 3099

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE PHILIPPIER 3113

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE KOLOSSER..... 3123

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE THESALONIER..... 3132

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN THESALONIER 3141

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY 3147

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY 3158

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TITUS 3166

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN PHILEMON 3171

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS 3173

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SANTIAGO..... 3205

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE..... 3216

ZWEET UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE..... 3228

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE 3235

ZWEET BRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE 3245

DRËTT BRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE 3247

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SAINT JUDAS APOSTOLE 3249

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN..... 3252

ANTIK TESTAMENT

BOOK EEN VUN MOSES

Genesis a Kapitel 1

1: 1 Am Ufank huet Gott den Himmel an d' Äerd erschaf. 1: 2 An d'Äerd war ouni Form an ongëlteg, an Däischtert war op der Gesiicht vum Déif, an de Geescht vu Gott huet sech op d'Gesiicht vum Waasser beweegt. 1: 3 A Gott sot: Loosst et Liicht ginn; an et war liicht. 1: 4 A Gott huet gesinn datt d'Liicht gutt war; a Gott huet d'Liicht vun der Däischtert getrennt. 1: 5 A Gott huet d'Liicht Dag genannt, an d'Däischtert huet hien d'Nuecht genannt. An et war owes a moies een Dag. 1: 6 Dunn huet Gott gesot: Loosst et eng Ausdehnung an der Mëtt vum Waasser sinn, an trennt d'Waasser vum Waasser. 1: 7 A Gott huet d'Gebitt gemaach an d'Waasser getrennt, déi ënner der Fläch waren, vun de Waasser, déi iwwer der Fläch waren. An et war sou. 1: 8 A Gott huet d'Expansioun Himmel genannt. An de Nomëtteg an de Moie waren den zweeten Dag. 1: 9 Gott huet och gesot: Loosst d'Waasser, déi ënner dem Himmel sinn, op enger Plaz zesummekommen, a loosst d'Dréchent opgedeckt ginn. An et war sou. 1:10 A Gott huet dat dréchent Land Äerd genannt, an d'Versammlung vum Waasser huet hie Mier genannt. A Gott huet gesinn datt et gutt war. 1:11 Da sot Gott: Loosst d'Äerd gréng Gras produzéieren, Gras dat Som gëtt; En Uebstbam deen Uebst no senger Aart dréit, datt säi Som dran ass, um Buedem. An et war sou. 1:12 Also huet d'Äerd gréng Gras produzéiert, e Gras dat Somen no senger Natur dréit, an e Bam deen Uebst dréit, deem säi Som dran ass, no senger Aart . A Gott huet gesinn datt et gutt war. 1:13 An den Owend an de Moien war den drëtten Dag.

1:14 Dunn huet Gott gesot: Loosst et Luuchten an der Fläch vum Himmel sinn, fir den Dag vun der Nuecht ze trennen; an déngen als Zeeche fir d'Saisons, fir Deeg a Joren, Dunn huet Gott gesot: Loosst et Luuchten an der Fläch vum Himmel sinn, fir den Dag vun der Nuecht ze trennen; an déngen als Zeeche fir d'Saisons, fir Deeg a Joren, 1:15 a loosse se fir Luuchte sinn an der Héicht vum Himmel fir Liicht op der Äerd ze ginn. An et war sou. 1:16 A Gott huet déi zwou grouss Luuchte gemaach; dat gréissert Liicht fir den Dag ze regéieren, an dat manner Liicht fir d'Nuecht ze regéieren; hien huet och d'Stäre gemaach. 1:17 A Gott huet hinnen um Himmel um Himmel ginn, fir Liicht op der Äerd ze ginn, 1:18 a fir iwwer den Dag an iwwer d'Nuecht ze regéieren, an d'Liicht vun der Däischtert ze trennen. A Gott huet gesinn datt et gutt war. 1:19 An den Owend an de Moie war de véierten Dag. 1:20 Gott sot: D'Waasser produzéiere Liewewiesen, a Villercher, déi iwwer d'Äerd fléien, an der oppener Fläch vum Himmel. 1:21 A Gott huet déi grouss Miermonsteren erschaf, an all Liewewiesen, déi sech beweegen, wat d'Waasser no hirer Aart produzéiert huet, an all geflügelte Villercher no hirer Aart. A Gott huet gesinn datt et gutt war. 1:22 A Gott huet se geseent a gesot: Sidd fruchtbar a multiplizéiert a fëllt d'Waasser an de Mierer, an d'Villercher multiplizéieren op der Äerd. 1:23 An den Owend an de Moie war de fënneften Dag. 1:24 Da sot Gott: Loosst d'Äerd Liewewiese produzéieren no hirer Aart, Béischten a Schlaangen an Déieren vun der Äerd no hirer Aart. An et war sou. 1:25 A Gott huet Déieren vun der Äerd no hirer Aart gemaach, a Ranner no hirer Aart, an all Déier, dat op der Äerd no senger Aart krabbelt. A Gott huet gesinn datt et gutt war.

1:26 Dunn huet Gott gesot: Loosst eis de Mënsch no eisem Bild maachen no eisem Bild; a regéiert iwwer de Fësch am Mier, iwwer d'Villercher vum Himmel, iwwer d'Béischten, iwwer d'ganz Äerd, an iwwer all Déier, dat op der Äerd krabbelt. 1:27 A Gott huet de Mënsch no sengem eegene Bild erschaf, nom Bild vu Gott huet hien hien erschaf; männlech a weiblech huet hien se erstallt. 1:28 A Gott huet se geseent a sot zu hinnen: Sidd fruchtbar a multiplizéiert; fëllt d'Äerd, a gitt se ënner, a regéiert iwwer de Fësch vum Mier, iwwer d'Villercher vum Himmel an iwwer all d'Déieren, déi sech op der Äerd bewegen. 1:29 A Gott sot: Kuckt, ech hunn lech all Planz ginn, déi Somen dréit, déi op der ganzer Äerd sinn, an all Bam, an deem et Uebst gëtt an déi Somen dréit; Si wäerte fir lech iessen. 1: 30 A fir all Déier vun der Äerd, an all d'Villercher vun der Loft, an alles wat op der Äerd kräift, an deem et Liewen ass, soll all gréng Planz fir lessen sinn. An et war sou. 1:31 A Gott huet alles gesinn, wat hie gemaach huet, an et war ganz gutt . An et war Nomëtteg a Moien um sechsten Dag.

Genesis a Kapitel 2

2: 1 Also den Himmel an d'Äerd ware fäerdeg, an de ganzen Host vun hinnen. 2: 2 A Gott huet um siwenten Dag d'Aarbecht fäerdeg gemaach, dat hie gemaach huet; an huet um siwenten Dag ausgerout vun all der Aarbecht, déi hie gemaach huet. 2: 3 A Gott huet de siwenten Dag geseent , an et geheelt, well an deem hien ausgerout vun all der Aarbecht, déi hien an der Kreatioun gemaach huet. De Mann am Gaart vun Eden 2: 4 Dëst sinn d'Urspréng vum Himmel an der Äerd wéi se erschaf goufen, deen Dag wou den Jehova Gott d' Äerd an den Himmel gemaach huet, 2: 5 an all Planz vum Feld ier et op der Äerd war, an all Kraider vun der Feld ier et gebuer gouf; well de Jehova Gott huet et nach net op der Äerd gereent, an et war kee Mënsch deen d'Äerd veraarbecht huet, 2: 6 awer en Damp goung vun der Äerd op d'Äerd an huet d'ganz Gesiicht vun der Äerd bewässert. 2: 7 Dunn huet de Jehova Gott de Mënsch aus dem Stëbs vum Buedem geformt, an huet den Otem vum Liewen a seng Nues geblosen, an de Mann gouf e Liewewiesen. 2: 8 A Jehova Gott huet e Gaart zu Eden am Oste gepflanzt; an do huet hien de Mann gesat, deen hie geformt huet. 2: 9 An aus dem Buedem huet den Jehova Gott all Bam gemaach, deen agreabel ass fir ze gesinn a gutt fir z'iessen; och de Bam vum Liewen an der Mëtt vum Gaart, an de Bam vum Wësse vu Gutt a Béis. 2:10 An e Floss ass aus Eden gefloss fir de Gaart ze Waasser ze maachen , a vun do aus ass et an véier Branchen gedeelt. 2:11 Den Numm vun deem war Piso; Dëst ass deen deen d'ganzt Land vun Havila ëmgëtt, wou et Gold ass; 2:12 an d'Gold vun deem Land ass gutt; et ginn och bdellium an onyx. 2:13 Den Numm vum zweete Floss ass Gihon; dëst ass deen deen d'ganzt Land vu Cush ëmgëtt.

2:14 An den Numm vum drëtte Floss ass Hidekel; Dëst ass deen deen am Oste vun Assyrien geet. An de véierte Floss ass d'Euphrat. 2:15 Also huet den HÄR Gott de Mann geholl an hien an de Gaart vun Eden gesat, fir en ze schaffen an ze behalen. 2:16 An den HÄR Gott huet de Mann befollegt a gesot: Vun all Bam am Gaart däerf Dir iessen 2:17 awer vum Bam vum Wësse vu Gutt a Béis sollt Dir net iessen; well deen Dag wou Dir et ësst, wäert Dir sécher stierwen. 2:18 An den Här Gott sot : Et ass net gutt fir de Mënsch eleng ze sinn; Ech wäert hien en Helfer maachen, dee fir hie passend ass. 2:19 Also huet den Jehova Gott all Déieren aus dem Feld an all Vugel vun der Loft aus der Äerd geformt an huet se bei den Adam bruecht, fir ze gesinn, wéi hie se nennt; an alles wat den Adam déi lieweg Déiere genannt huet, sou heescht hien. 2:20 An den Adam huet Nimm fir all Béischt a Vull vum Himmel an all Véi vum Feld ginn. awer fir den Adam gouf keen Hëllefer fir hien fonnt. 2:21 Dunn huet de Gott Gott en déift Schlof op den Adam gefall, a während hie geschlof huet, huet hien eng vu senge Rippen geholl, an huet d'Fleesch op seng Plaz zougemaach. 2:22 A vun der Ripp, déi den HÄR Gott vum Mann geholl huet, huet hien eng Fra gemaach an hien zum Mann bruecht. 2:23 Dunn huet den Adam gesot: Dëst ass elo Knach vu menge Schanken a Fleesch vu mengem Fleesch; Dëst gëtt da Varona genannt, well se vum Mann geholl gouf. 2:24 Dofir wäert e Mann säi Papp a seng Mamm verloossen a mat senger Fra vereenegt sinn, a si ginn zu engem Fleesch. 2:25 A si waren allen zwee plakeg, de Mann a seng Fra, an hunn sech net geschummt.

Genesis a Kapitel 3

3: 1 Awer d'Schlaang war schlau, méi wéi all d'Déiere vum Feld, déi de Jehova Gott gemaach huet; Si sot zu der Fra: "Huet Gott zu lech gesot:" Iesst net vun all Bam am Gaart? 3: 2 An d'Fra sot zu der Schlaang: Mir kënne vun der Fruucht vun de Beem vum Gaart iessen; 3: 3 Awer vun der Fruucht vum Bam, deen an der Mëtt vum Gaart ass, huet Gott gesot: Dir sollt net dovu iessen, an net beréieren, datt Dir stierft. 3: 4 Dunn huet d'Schlaang zu der Fra gesot: Dir sollt net stierwen; 3: 5 awer Gott weess datt den Dag wou Dir méi dovun iesst, Är Aen opgemaach ginn, an Dir wäert wéi Gott sinn, wann Dir Gutt a Béis kennt. 3: 6 An d'Fra huet gesinn, datt de Bam gutt fir lessen ass, an datt en angenehm fir d'Aen ass, an e Bam ze wënschen, fir e weis ze maachen; an huet vu senge Friichte geholl an huet giess; a si huet et och hirem Mann ginn, dee sou gutt giess huet wéi si. 3: 7 Dunn hunn d'Ae vun deenen zwee opgemaach, a si woussten datt se plakeg waren; Duerno hunn se Feigenblieder genäift an Schiertecher gemaach. 3: 8 A si hunn d'Stëmm vum HÄR Gott héieren, deen am Gaart killt am Dag. an de Mann a seng Fra hu sech virun der Präsenz vum Jehova Gott tëscht de Beem vum Gaart verstoppt. 3: 9 Awer de Jehova Gott huet de Mann geruff a gesot: Wou bass du? 3:10 An hie sot: Ech hunn Är Stëmm am Gaart héieren, an ech hat Angscht, well ech war plakeg; an ech hu mech verstoppt. 3:11 A Gott sot zu him: Wien huet lech geléiert datt Dir plakeg wier? Hutt Dir vum Bam giess, deen ech lech gebueden hunn net ze iessen? 3:12 An de Mann sot: D'Fra, déi Dir mir als Begleeder ginn hutt, huet mir vum Bam ginn, an ech hunn giess. 3:13 Dunn huet den Här Gott zu der Fra gesot: Wat hutt Dir gemaach? An d'Fra sot: D'Schlaang huet mech verfouert, an ech hunn giess.

3:14 A sot den HÄR Gott zu der Schlaang: Well Dir dëst gemaach hutt, da sidd Dir verflucht tëscht allen Déieren an ënner allen Déieren um Feld; op Ärer Broscht gitt Dir goen, a Stëbs iesst Dir all d'Deeg vun Ärem Liewen. 3:15 An ech wäert Feindlechkeet tëscht Iech an der Fra stellen, an tëscht Ärem Som an hirem; et wäert Iech op de Kapp schloen, an Dir wäert hien op d'Ferse schloen. 3:16 Zu der Fra sot hien: Ech wäert d'Péng an Äre Schwangerschafte staark multiplizéieren ; mat Péng kritt Dir Kanner; an Äre Wonsch wäert fir Äre Mann sinn, an hie wäert iwwer Iech regéieren. 3:17 An de Mann sot hien: Well Dir der Stëmm vun Ärer Fra nogelauschtert hutt an de Bam giess hutt, vun deem ech Iech gesot hunn , a sot : Du solls net iessen dovun; verflucht ass d'Äerd wéinst Iech; mat Leed iesst Dir dovun all d'Deeg vun Ärem Liewen. 3:18 Dären an Distelen et wäert fir Iech produzéieren, an Dir wäert Planzen vum Feld iessen. 3:19 Duerch de Schweess vun Ärem Gesiicht wäert Dir Brout iessen bis Dir op d'Äerd zréckkommt, well dovu sidd Dir geholl ginn; fir Stëbs sidd Dir, a fir Stëbs kënnt Dir zréck. 3:20 An den Adam huet seng Fra den Numm Eva genannt, well si war d'Mamm vun all de Liewenden. 3:21 A Jehova Gott huet Mäntel fir de Mann a seng Fra gemaach an huet se unenee gekleet. 3:22 An den Här sot zu Iech: Kuckt, de Mënsch ass wéi ee vun eis, deen Gutt a Béis kennt; Loosst hien also net seng Hand ausstrecken, an och vum Bam vum Liewen huelen, an iessen, a fir ëmmer liewen. 3:23 An den Här huet hien aus dem Gaart vun Eden erausbruecht fir d' Land ze bebauen vun deem hie geholl gouf. 3:24 Dofir huet hien de Mann erausgedriwwen an huet Cheruben am Oste vum Gaart vun Eden gesat, an e flammend Schwert, dat sech op all Säit gedréit huet, fir de Wee vum Bam vum Liewen ze bewaachen.

Genesis a Kapitel 4

4: 1 Den Adam wousst seng Fra Eva , déi d'Kain empfonnt huet an de Kain op d'Welt bruecht huet, a sot: Duerch de Wëlle vum Här hunn ech e Mann kritt. 4: 2 Dunn huet si säi Brudder Abel op d'Welt bruecht. An den Abel war e Schofshiert, an de Kain war e Bauer vum Land. 4: 3 An et ass mat der Zäit geschitt, datt de Kain en Affer vun der Uebst vum Buedem dem Jehova bruecht huet. 4: 4 An den Abel huet och e puer vun den Éischtgebuerte vu senge Schof, vun den déckste vun hinne bruecht. An den Här huet mat Gnod op den Abel a seng Affer gekuckt; 4: 5 awer hien huet net mat Gnod op Kain a seng Offer gekuckt. An de Kain war ganz rosen , a säi Gesiicht ass gefall. 4: 6 Dunn huet den HÄR zu Kain gesot: Firwat sidd Dir rosen, a firwat ass Äert Gesiicht bedréckt? 4: 7 Wann Dir gutt maacht, wäert Dir net ervirhiewen? a wann et lech net gutt geet, steet d'Sënn virun der Dier; mat all deem wäert hie säi Meeschter sinn, an Dir wäert iwwer him regéieren. 4: 8 An de Kain sot zu sengem Brudder Abel: Loosst eis an d'Feld goen. An et ass geschitt, datt wa se am Feld waren, de Kain géint säi Brudder Abel opgestan ass, an hien ëmbruecht huet. 4: 9 An den Här sot zu Kain: Wou ass den Abel Äre Brudder? An hien huet geäntwert: Ech weess et net. Sinn ech de Keeper vu mengem Brudder? 4:10 An hie sot zu him: Wat hutt Dir gemaach? D'Stëmm vum Blutt vun Ärem Brudder rifft mir aus dem Buedem. 4:11 Elo also, verflucht sidd Dir vum Buedem, deen de Mond opgemaach huet fir Äre Brudder d'Blutt vun Ärer Hand ze kréien . 4:12 Wann Dir d'Land veraarbecht, da wäert et lech net méi seng Kraaft ginn; Dir wäert e Wanderer an e Frieme op der Äerd sinn. 4:13 An de Kain sot zum Här: Grouss ass meng Strof ze droen.

4:14 Kuckt, haut dreift Dir mech vun der Äerd aus, a vun Ärer Präsenz wäert ech mech verstoppen, an e Wanderer an e Friemen op der Äerd sinn; an et wäert geschéien, datt wien mech fënnt, mech wäert ëmbréngen. 4:15 An den Här huet him geäntwert: Sécher, wien de Kain ëmbréngt, gëtt siwe Mol bestrooft. Dann de Supporter Här Zeechen op Cain, gutt bewaacht se all ëmbréngen Ra déi Dir wäert him fannen. 4:16 Also ass de Kain virum Här erausgaang an huet am Land Nod, ëstlech vun Eden, gelieft. 4:17 An de Kain huet seng Fra kannt, an si ass empfaang an huet Enoch gebuer. an hien huet eng Stad gebaut, an den Numm vun der Stad nom Numm vu sengem Jong genannt , Enoch. 4:18 An zu Enoch Irad war gebuer, an Irad huet Mehujael, an Mehujael gebuer Metusael, a Metusael gebuer Lamech. 4:19 A Lamech huet zwou Frae fir sech geholl; den Numm vun der enger war Ada, an den Numm vun der anerer, Zila. 4:20 Si huet Jabal gebuer, dee war de Papp vun deenen, déi an Zelter liewen a Ranner erzéien. 4:21 A sengem Brudder säin Numm war Jubal, dee war de Papp vun all deenen, déi op Harf a Flütt spillen. 4:22 An d'Zila huet och Gebuert Tubal-cain, den Hiersteller vun all Wierker vun Bronze an Eisen; an dem Tubal-Cain seng Schwëster war d'Nama. 4:23 A Lamech sot zu senge Fraen: Ada an Zila, héiert meng Stëmm; Frae vu Lamech, lauschtert mäi Spréchwuert: Ech bréngen e Mann fir meng Wonn ëm, an e jonke Mann fir mäi Schlag. 4:24 Wa siwe Mol oder de Kain wäert rächen , wäert Lamech siwwenzeg Mol siwe sinn. 4:25 An den Adam huet sech mat senger Fra kennegeléiert, déi e Jong gebuer huet an säin Numm Seth genannt huet: Well Gott (sot si) huet mech duerch en anere Jong amplaz vum Abel, deen de Kain ëmbruecht huet, ersat.

4:26 An zu Seth war och e Jong gebuer , an hien huet säin Numm Enos genannt. Dunn hunn d'Männer ugefaang den Numm vu Jehova unzeruffen.

Genesis a Kapitel 5

5: 1 Dëst ass d'Buch vun de Generatioune vum Adam. Deen Dag wou Gott de Mënsch erschaf huet, huet hien hien als Gottesbild gemaach . 5: 2 Männlech a weiblech huet hien se erschaf; an hien huet se geseent, an den Numm Adam genannt, am Dag wou se erschaf goufen. 5: 3 An den Adam huet honnert an drësseg Joer gelieft, an huet e Jong a senger Aart, no sengem Bild gebuer, an huet säin Numm Seth genannt. 5: 4 An den Deeg vum Adam war nodeems hien de Seth gebuer huet, aachthonnert Joer, an hien huet Jongen a Meedercher kritt. 5: 5 An all d'Deeg, déi den Adam gelieft huet, waren nénghonnert an drësseg Joer; a gestuerwen. 5: 6 De Seth huet honnert a fënnef Joer gelieft, an huet den Enos gebuer. 5: 7 A Seth huet gelieft nodeems hien den Enos aachthonnert a siwe Joer gebuer huet, an hien huet Jongen a Meedercher kritt. 5: 8 An all d'Deeg vu Seth waren nénghonnert an zwielef Joer; a gestuerwen. 5: 9 Den Enos huet nonzeg Joer gelieft an huet de Cainan gebuer. 5:10 An Enos gelieft nodeems hien de Cainan aacht honnert a fofzéng Joer gebuer, an hien huet Jongen a Meedercher. 5:11 An all d'Deeg vun Enos waren nénghonnert a fënnef Joer; a gestuerwen. 5:12 Cainan gelieft siwwenzeg Joer, an hien huet de Mahalaleel. 5:13 An de Kainan huet gelieft nodeems hien de Mahalaleel aachthonnert a véierzeg Joer gebuer huet, an hien huet Jongen a Meedercher kritt. 5:14 An all d'Deeg vum Kainan waren nénghonnert an zéng Joer; a gestuerwen. 5:15 Mahalaleel gelieft siechzeg-fënnef Joer, an hien huet den Jared. 5:16 A Mahalaleel gelieft nodeems hien Jared aacht honnert an drësseg Joer gebuer, an hien huet Jongen a Meedercher. 5:17 An all d'Deeg vum Mahalaleel waren aachthonnert a fënnefanzwanzeg Joer; a gestuerwen.

5:18 Jared gelieft honnert a siechzeg-zwee Joer, an hien huet den Enoch. 5:19 A Jared gelieft nodeems hien Enoch aacht honnert Joer gebuer, an hien huet Jongen a Meedercher. 5:20 An all d'Deeg vum Jared waren nénghonnert a siechzeg-zwee Joer; a gestuerwen. 5:21 Enoch gelieft siechzeg-fënnef Joer, an hien huet Methuselah. 5:22 An Enoch ass mat Gott gaang nodeems hien Methuselah dräi honnert Joer gebuer an huet Jongen a Meedercher. 5:23 An d'Deeg vun Enoch waren all dräi honnert a siechzeg-fënnef Joer. 5:24 Dofir ass den Enoch mat Gott gaang an ass verschwonnen, well Gott huet hie gefouert. 5:25 Methuselah gelieft honnert an uechtzeg-siwen Joer, an hien huet Lamech. 5:26 A Methuselah huet gelieft, nodeems hien de Lamech gebuer hat, siwenhonnert an uechtzeg-zwee Joer, a gebuer Jongen a Meedercher. 5:27 Also all d'Deeg vu Methuselah waren nénghonnert a néng an siechzeg Joer; a gestuerwen. 5:28 Lamech gelieft honnert an uechtzeg-zwee Joer, an hien huet e Jong; 5:29 an huet säin Numm Noah genannt a gesot: Dëse Mann wäert eis vun eise Wierker a vun der Aarbecht vun eisen Hänn entlaaschten, wéinst dem Land dat den HÄR verflucht huet. 5:30 A Lamech huet gelieft nodeems hien den Noah fënnefhonnert a fënnefanzwanzeg Joer gebuer huet a Jong a Meedercher gebuer huet. 5:31 An all d'Deeg vu Lam ec ware siwenhonnert siwwenzeg Joer; a gestuerwen. 5:32 Wéi de Noah fënnefhonnert Joer al war, huet hien de Sem, den Ham an de Jafet gebuer.

Genesis a Kapitel 6

6: 1 Et ass geschitt, datt wann d'Männer ugefaang hunn op der Äerd ze multiplizéieren, a Meedercher zu hinnen gebuer goufen , 6: 2 datt wann d'Jongen vu Gott gesinn datt d'Duechter vun de Männer schéin waren, hu se Frae fir sech selwer geholl, fir sech tëscht allen ze wielen. 6: 3 An de Jehova sot: Mäi Geescht soll net éiweg mam Mënsch streiden, well hien ass wierklech Fleesch; awer seng Deeg wäerten honnert an zwanzeg Joer sinn. 6: 4 Et waren Risen op der Äerd an deenen Deeg, an och nodeems d'Kanner vu Gott bei d'Duechter vu Männer koumen, a si hunn d'Kanner gebuer. Dëst waren déi mächteg Männer, déi vun aler Zäit Männer vu renomméierter Zäit waren . 6: 5 An den HÄR huet gesinn, datt de Béise vu Männer grouss op der Äerd war, an datt all Fantasie vun de Gedanken vu sengem Häerz nëmme béis war. 6: 6 An den Här huet sech bekéiert datt hien de Mënsch op der Äerd gemaach huet, an et huet hie bei sengem Häerz bedauert. 6: 7 An den Här sot: Ech wëschen déi Männer, déi ech vun der Äerd erschaf hunn, vum Mënsch zum Déier, an och zum Reptil an de Villercher vum Himmel; Gutt, ech bedaueren se gemaach ze hunn. 6: 8 Awer den Noah huet d'Gnod an den Ae vu Jehova fonnt.

6: 9 Dëst sinn d'Generatioune vum Noah: Noah, e gerechte Mann, war perfekt a senge Generatiounen; Den Noah ass mat Gott gaang. 6:10 An den Noah huet dräi Jongen gebuer: Sem, Ham a Jafet. 6:11 An d'Land viru Gott war korrupt , an d'Land war voller Gewalt. 6:12 A Gott huet op d'Äerd gekuckt, a kuck, et war korrupt; well all Fleesch huet säi Wee op der Äerd korrupt gemaach. 6:13 Also sot Gott zu Noah: Ech hunn d'Enn vun all Wiesen decidéiert, well d'Äerd voller Gewalt ass wéinst hinnen; a kuck, ech wäert se mat der Äerd zerstéieren.

6:14 Maacht Iech eng Ark aus Gopher Holz; du solls Zëmmeren an der Ark maachen, an du solls et mat Pech bannen a baussen ofklappen. 6:15 An dëst ass wéi Dir et maache sollt: d'Längt vun der Ark soll dräi honnert Al sinn , hir Breet fofzeg Al, a seng Héicht drësseg Al. 6:16 Du solls eng Fënster fir d'Ark maachen, an du solls se an enger Héicht vun uewen fäerdeg maachen; an Dir wäert d'Dier vun der Ark niewendrun setzen ; an Dir wäert et e Rez-de-Chaussée maachen , zweet an drëtt. 6:17 A kuck, ech bréngen eng Iwwerschwemmung vu Waasser op d'Äerd, fir all Fleesch ze zerstéieren an deem de Geescht vum Liewen ënner Himmel ass; alles op der Äerd wäert stierwen. 6:18 Awer ech wäert mäi Bund mat Iech etabléieren, an Dir, Är Jongen, Är Fra an Är Jongfrae mat Iech an d' Ark kommen. 6:19 A vun all deem, wat lieft, vun all Fleesch, zwee vun all Spezies, sollt Dir an d'Ark setzen, fir datt se d'Liewe mat Iech hunn; männlech a weiblech ginn. 6:20 Vun de Villercher no hirer Aart, a vun den Déieren no hirer Aart, vun all Reptil vun der Äerd no hirer Aart, zwee vun all Aart solle mat Iech erakommen, fir datt se Liewen hunn. 6:21 An huelt mat Iech all Iessen dat giess ass, a späichert et, an et wäert als Nahrung fir Iech a fir si déngen. 6:22 An sou huet den Noah dat och gemaach; hien huet no alles gemaach, wat Gott him commandéiert huet.

Genesis a Kapitel 7

7: 1 Du sot den Här zu Noah: Gitt dech an all Äert Haus an d'Ark; well ech hunn dech direkt viru mir an dëser Generatioun gesinn. 7: 2 Vun all propperem Déier huelt bis zu siwe Puer, Mach o a seng Weibchen; méi vun den Déieren déi net propper sinn, e puer, dat männlecht a säi weiblecht. 7: 3 Och vun de Villercher vum Himmel, siwe Puer, männlech a weiblech, fir d'Arten um Gesiicht vun der Äerd lieweg ze halen. 7: 4 Fir no siwen Deeg maachen ech et Reen op der Äerd véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten; an ech wäert aus dem Gesiicht vun der Äerd all liewegt Wiesen, dat ech gemaach hunn, läschen. 7: 5 An Noah huet no alles wat den Här him commandéiert. 7: 6 Den Noah war sechshonnert Joer al wéi d'Waasserfloss op d'Äerd koum. 7: 7 A wéinst dem Waasser vum Héichwaasser koum den Noah an d'Ark, a seng Jongen, seng Fra a seng Jongenfrae mat him. 7: 8 Vun de propperen Déieren, an vun den Déieren, déi net propper waren, a vun de Villercher, a vun allem wat um Buedem krabbelt , 7: 9 zwee an zwee si se mam Noah an d'Ark gaang; männlech a weiblech, wéi Gott dem Noah Uerder hat. 7:10 An et ass geschitt, datt um siwenten Dag d'Waasser vum Héichwaasser op d'Äerd koum. 7:11 Am sechsten honnertste Joer vum Noah sengem Liewen, am zweete Mount, um siwwenzéngten Dag vum Mount, sinn deen Dag all Quellen aus der grousser Déift opgebrach, an d'Fënstere vum Himmel goufen opgemaach, 7:12 an et war Reen op der Äerd véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten. 7:13 Op dësem Dag war de Noah, an de Sem, den Ham an de Ja fet, d'Jonge vum Noah, dem Noah seng Fra, an déi dräi Frae vu senge Jongen si mat him an d'Ark gaang.

7:14 si, an all wëll Déieren no hirer Aart, an all Hausdéieren no hirer Aart, an all Reptil, dat op der Äerd no senger Aart krabbelt, an all Vugel no senger Aart, an all Vugel vun allem Spezies. 7:15 Si koume mam Noah an d'Ark, zwee an zwee vun all Fleesch, an deem de Geescht vum Liewen ass. 7:16 An déi, déi komm sinn, männlech a weiblech vun all Fleesch , koumen, sou wéi Gott him gesot huet; an den Jehova huet him d'Dier zougemaach. 7:17 An d'Héichwaasser war véierzeg Deeg op der Äerd; an d'Waasser opgestan, a si hunn d'Ark opgehuewen, an et ass iwwer d'Äerd geklommen. 7:18 An d'Waasser ass opgestan an erhéicht staark op der Äerd ; an d'Ark schwëmmt op der Uewerfläch vum Waasser. 7:19 An d'Waasser ass staark op d'Äerd geklommen; an all déi héich Bierger, déi ënner all den Himmel waren, goufen ofgedeckt. 7:20 D'Waasser ass fofzéng Al méi héich, nodeems d'Bierger bedeckt waren. 7:21 An all Fleesch, dat sech op der Äerd beweegt, stierwen, béid Villercher a Ranner an Déieren, an all Reptil, dat op der Äerd krabbelt, an all Mënsch. 7:22 Alles wat den Otem vum Geescht vum Liewen an de Nuesen huet, alles wat op der Äerd war, ass gestuerwen. 7:23 Sou gouf all Wiesen zerstéiert, déi um Uewerfläch vun der Äerd gelieft hunn, vu Mënsch zu Déier , Reptilien a Villercher vum Himmel; a si goufen vun der Äerd gerappt, an nëmmen den Noah war iwwereg, an déi, déi mat him an der Ark waren. 7:24 An d'Waasser huet sech op d'Äerd honnertfofzeg Deeg duerchgesat.

Genesis a Kapitel 8

8: 1 A Gott huet sech un den Noah an un all d' Déieren an un all d'Déieren erënnert, déi bei him an der Ark waren; a Gott huet e Wand iwwer d'Äerd gemaach, an d'Waasser ofgaang. 8: 2 An d'Brunnen vum Déif an d'Fënstere vum Himmel goufen zougemaach; an de Reen vum Himmel gouf gestoppt. 8: 3 An d'Waasser huet sech lues a lues vun der Äerd ofgeholl; an d'Waasser huet no honnertfofzeg Deeg zréckgaang. 8: 4 An d'Ark ausgerout am siwente Mount, op de siwwenzéngten Dag vum Mount, op de Bierger vun Ararat. 8: 5 An d'Waasser erofgaang bis den zéngten Mount; den Zéngten, deen éischte vum Mount, goufen d'Spëtze vun de Bierger entdeckt. 8: 6 Et ass geschitt, datt um Enn vu véierzeg Deeg den Noah d'Fënster vun der Ark opgemaach huet, déi hie gemaach huet, 8: 7 an e Kueb geschéckt huet, deen erauskomm ass, an hin an hier gaang ass, bis d'Waasser op d'Äerd gedréchent war. 8: 8 Hien huet och eng Dauf vun him geschéckt, fir ze kucken ob d'Waasser vum Gesiicht vun der Äerd zréckgezunn ass. 8: 9 An d'Dauf huet keng Plaz fonnt fir op der Fousssuel ze sëtzen, a si ass bei hien an d'Ark zréckgaang , well d'Waasser nach ëmmer iwwer d'ganz Äerd war. Dunn huet hien d'Hand ausgestreckt, an huet se geholl, an huet hatt mat an d'Ark gefouert. 8:10 Hien huet nach siwe Deeg gewaart an huet d'Dauf erëm aus der Ark geschéckt. 8:11 An d'Dauf ass him owes zréckgaang ; a kuck , hien hat en Olivblat a sengem Schniewel; an den Noah huet verstanen datt d'Waasser vun der Äerd zréckgaang ass. 8:12 An hien huet nach siwe Deeg gewaart an huet d'Dauf erausgeschéckt, déi net méi zu him zréckgaang ass.

8:13 An et ass geschitt, datt am sechs honnert an ee Joer Noah, am éischte Mount, um éischten Dag vum Mount, d'Waasser op der Äerd gedréchent gouf; An den Noah huet den Deckel vun der Ark erofgeholl an huet gekuckt, an et war d'Gesiicht vun der Äerd dréchen. 8:14 An am zweete Mount, op der zwanzeg-siwenten Dag vum Mount, d'Land gedréchent. 8:15 Dunn huet Gott mam Noah geschwat a gesot: 8:16 Gitt aus der Ark eraus, Dir, an Är Fra, an Är Jongen, an Är Jongfrae mat Iech. 8:17 All Déieren, déi mat Iech sinn vun all Fleesch, vu Villercher a vu Béischten a vun alle Reptilien, déi op der Äerd krauchen, wäert Dir matbréngen; a gitt duerch d'Äerd, a sidd fruchtbar a multiplizéiert op der Äerd. 8:18 Du war den Noah erausgaang, a seng Jongen, seng Fra a seng Frae mat him. 8:19 All d'Déieren, an all Reptil an all Vugel, alles wat sech op der Äerd no senger Aart beweegt, sinn aus der Ark erauskomm. 8:20 An den Noah huet dem Här en Altor gebaut, an huet vun all propperem Déier a vun all propperem Vugel geholl an e Brennoffer op den Altor ugebueden. 8:21 An den Här huet e séissen Geroch erkannt; an den Här sot a sengem Häerz : Ech wäert d'Äerd net méi wéinst dem Mënsch verfluchen; well d'Intent vum Häerz vum Mann schlecht aus senger Jugend ass; och wäert ech ni all Liewewiesen zerstéieren, sou wéi ech et gemaach hunn. 8:22 Soulaang d'Äerd bleift, säen an Ernte, kal an Hëtzt , Summer a Wanter, an Dag an Nuecht stoppen net op .

Genesis a Kapitel 9

9: 1 Gott huet den Noah a seng Jongen geseent, a sot zu hinnen: Sidd fruchtbar a multiplizéiert a fëllt d'Äerd. 9: 2 D'Angscht an d'Angscht vun dir wäert op all Déier vun der Äerd sinn, an op all Vugel vum Himmel, op alles wat sech op der Äerd beweegt an op all de Fësch vum Mier; si ginn an Är Hand geliwwert. 9: 3 Alles wat sech beweegt a lieft wäert fir Äert Ënnerhalt sinn: sou wéi Geméis a gréng Planzen hunn ech Iech alles ginn. 9: 4 Awer Fleesch mat sengem Liewen, dat ass säi Blutt, sollt Dir net iessen. 9: 5 Fir ech wäert sécher d'Blutt vun Ärem Liewen verlaangen; Ech wäert et vun der Hand vun all Déier a vun der Hand vum Mënsch verlaangen; aus der Hand vum Mann säi Brudder wäert ech d'Liewe vum Mënsch verlaangen . 9: 6 Wien d'Blutt vum Mënsch vergësst, vum Mënsch soll säi Blutt vergoss ginn; well am Bild vu Gott gëtt de Mënsch gemaach. 9: 7 Awer Dir sidd fruchtbar a multiplizéiert; sech reichlech op der Äerd erzéihen a sech doranner multiplizéieren. 9: 8 A Gott huet mam Noah a senge Jongen mat him geschwat a gesot: 9: 9 Kuckt, ech etabléiere mäi Bond mat Iech a mat Ären Nokommen no Iech; 9:10 a mat all Liewewiesen dat bei Iech ass; Villercher, Déieren an all Déieren op der Äerd , déi bei Iech ass, vun all deenen, déi aus der Ark erausgaange sinn, fir all Déier op der Äerd. 9:11 Ech wäert mäi Bund mat Iech etabléieren, an ech wäert net méi all Fleesch mat Iwwerschwemmungswasser zerstéieren, an et wäert och keng Iwwerschwemmung méi sinn, fir d'Äerd ze zerstéieren. 9:12 A Gott huet gesot : Dëst ass d'Zeeche vum Bund dat ech tëscht mir an Iech an all Liewewiesen, dat mat Iech ass, fir éiweg Joerhonnerte maachen:

9:13 Ech hu mäi Bou an d'Wolleke gesat, wat en Zeechen ass vum Bund tëscht mir an der Äerd. 9:14 An et wäert geschéien datt wann d' Wolleken iwwer d' Äerd kommen, da wäert mäi Bogen an de Wolleken erschéngen. 9:15 An ech wäert u mäi Bund erënneren, wat tëscht mir an lech ass an all Liewewiesen aus all Fleesch; an et wäert kee Waasserfloss méi sinn fir all Fleesch ze zerstéieren. 9:16 De Béi wäert an de Wolleke sinn, an ech wäert et gesinn, an ech erënnere mech un d'éiwegt Bund tëscht Gott an all Liewewiesen, mat all Fleesch op der Äerd. 9:17 Also sot Gott zu Noah: Dëst ass d'Zeeche vum Bund dat ech tëscht mir selwer an all Fleesch op der Äerd etabléiert hunn. 9:18 An d'Jonge vum Noah, déi aus der Ark erauskomm sinn, waren de Sem, den Ham an de Jafet; an Ham ass de Papp vum Kanaan. 9:19 Dës dräi sinn d'Jongen vum Noah, an d'ganz Äerd war mat hinnen gefëllt. 9:20 Dunn huet den Noah ugefaang d'Land ze bewierken an e Wéngert gepflanzt ; 9:21 An hie gedronk Wäin aus et, a war gedronk, a war an der Mëtt vu sengem Zelt entdeckt. 9:22 An den Ham, de Papp vum Kanaan, huet sengem Papp seng Plakegkeet gesinn, an huet sengen zwee Bridder dobaussen erzielt. 9:23 Dunn hunn de Sem an de Jafeth d'Kleedung geholl an hunn se op hir eege Schëllere geluecht, an hannendrun gaang, si hunn dem Papp säi plakeg bedeckt, an hunn d'Gesiichter gedréint, an sou hunn se de Papp seng Plakegkeet net gesinn. 9:24 An Noah erwächt aus sengem gedronk, a geléiert wat säi jéngste Jong him gemaach huet,

9:25 a sot, " Verflucht ginn Kanaan! Hie wäert en Dénger vun Dénger fir seng Bridder sinn. 9:26 Hien huet méi gesot: Geseent vum Här, mäi Gott, wier de Sem, De Kanaan wier säin Dénger. 9:27 Kann Gott de Jafeth grouss maachen, a loosst hien an den Zelter vu Sem wunnen, a loosst de Kanaän säin Dénger sinn. 9:28 An Noah gelieft no der lwwerschwemmung dräi honnert a fofzeg Joer. 9:29 An all d'Deeg vum Noah waren nénghonnertfofzeg Joer; a gestuerwen.

Genesis a Kapitel 10

D'Nokomme vun de Jongen vum Noah 10: 1 Dëst sinn d'Generatioune vu Noahs Jongen: Sem, Ham a Jafet, zu deenen d'Kanner nom Héichwaasser gebuer goufen. 10: 2 D'Jonge vum Jafet: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech an Tiras. 10: 3 D'Jonge vu Gomer: Ashkenaz, Rifat an Togarma. 10: 4 D'Jonge vum Javan: Elisa, Tarsis, Quitim an Dodanim. 10: 5 Vun dësen goufen d'Küstlänner niddergelooss, jidd no senger Sprooch, no senge Familljen an hiren Natiounen. 10: 6 D'Jonge vun Ham: Kusch, Mizraim, Fut a Kanaan. 10: 7 An d'Jonge vum Kusch: Seba, Havila, Sabta, Raama a Sabteca. An d'Jonge vum Raama: Seba an Dedan. 10: 8 A Cush huet den Nimrod gebuer, deen als éischte Mächtege vun der Äerd bezeechent gouf. 10: 9 Hie war e staarke Jeeër virum Jehova; Dofir gëtt gesot: Wéi ass den Nimrod, e staarke Jeeër virum Här. 10:10 An et war den Ufank vun hirem Räich Babel, Erech, Acad a Calne, am Land Shinar . 10:11 Vun dësem Land ass hien an Assyrien erausgaang an huet Nineve, Rehobot, Cala gebaut, 10:12 a Resen tëscht Nineve a Cala, dat ass eng grouss Stad. 10:13 Mizraim huet de Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim gebuer, 10:14 Patrusim, Ca sluhim, vu wou d'Philistinnen a Kaftorim koumen . 10:15 A Kanaan huet dem Sidon säin Éischtgebuerene gebuer, Heth, 10:16 dem Jebusit, dem Amorit, dem Gergesean, 10:17 fir d'Hiv, dem Aracean, dem Sineo, 10:18 der Arvade, dem Zemarean, an der Hamatean; an duerno hunn d'Familje vun de Kanaaniter sech verspreet . 10:19 An d'Territoire vun de Kanaaniter war vu Sidon, a Richtung Gerar, bis op Gaza; a Richtung Sodom, Gomorrah, Adma an Zeboim, bis Lasa. 10:20 Dëst sinn d'Jongen vum Ham no hire Familljen, no hire Sproochen, an hire Länner, an hiren Natiounen. 10:21 Kanner goufen och dem Sem gebuer, de Papp vun all de Kanner vum Eber, an dem ale Brudder vum Jafet.

10:22 D'Jonge vum Sem waren Elam, Assur, Arphaxad, Lud an Aram. 10:23 An d'Jonge vum Aram: Uz, Hul, Geter a Mas. 10:24 Den Arphaxad huet Sala gebuer, an de Sala den Eber. 10:25 An dem Eber goufen zwee Jongen gebuer: den Numm vun deem war Peleg, well a sengen Deeg war d'Äerd gedeelt; an den Numm vu sengem Brudder Joktan. 10:26 An de Joktan huet den Almodad, Selef, Hazar-Mavet, Jera, 10:27 Adora m, Uzal, Dicla, 10:28 Obal, Abimael, Seba, 10:29 Ophir, Havila an Jobab gebuer. all dës ware Jongen vum Joktan. 10:30 An d'Land an deem se gelieft hunn, war vu Mesha a Richtung Shefar, bis an d'Biergeregioun am Osten. 10: 3 1 Dëst waren d'Jonge vum Sem no hire Familljen, no hire Sproochen, an hire Länner, an hiren Natiounen. 10:32 Dëst sinn d'Familllje vun de Jongen vum Noah no hiren Nokommen, an hiren Natiounen; a vun dësen goufen d'Natiounen op der Äerd no der Flut verspreet.

Genesis a Kapitel 11

11: 1 Dann hat d'ganz Äerd eng Sprooch an déi selwecht Wierder. 11: 2 An et ass geschitt, wéi se aus dem Osten erauskoumen, si hunn e Plain am Land Shinar fonnt, a si hunn sech do niddergelooss. 11: 3 A si sote géigesäiteg: Komm, mir maachen Zillen a kachen et mat Feier. An Zille zerwéiert se amplaz vu Steen, an Asphalt amplaz vu Mörser. 11: 4 A si soten: Komm, loosst eis selwer eng Stad an en Tuerm bauen, deem seng Spëtzt bis an den Himmel geet; a loosst eis en Numm maachen, am Fall wou mir iwwer d'Gesiicht vun der ganzer Äerd verspreet sinn. 11: 5 An den Här ass erofgaang fir d'Stad an den Tuerm ze gesinn, deen d'Männerjongen gebaut hunn. 11: 6 An de Jehova sot: Kuckt, d'Leit sinn eng, a si hunn all eng Sprooch; a si hunn d'Aarbecht ugefaang, an näischt wäert se elo entloossen vun deem wat se geduecht hunn ze maachen. 11: 7 Loosst eis also erofgoen, an do verwiessele se hir Sprooch, sou datt keen d'Ried vu sengem Begleeder versteet. 11: 8 Also huet den HÄR se vun do aus iwwer d'ganz Äerd gestreet , a si hunn opgehalen d'Stad ze bauen. 11: 9 Aus dësem Grond gouf säin Numm Babel genannt, well do huet den Jehova d'Sprooch vun der ganzer Äerd verwiesselt, a vun do aus huet hien se iwwer d'Gesiicht vun der ganzer Äerd gestreet. 11:10 Dëst sinn d'Generatioune vu Sem: Sem, am Alter vun honnert Joer, huet den Arphaxad gebuer, zwee Joer no der Flut. 11:11 An de Sem huet gelieft nodeems hien den Arphaxad gebuer huet fënnefhonnert Joer, an hien huet Jongen a Meedercher gebuer. 11:12 Arphaxad gelieft drësseg-fënnef Joer, an huet S ala. 11:13 An d'Arfa Xad huet véierhonnert an dräi Joer gelieft nodeems hien de Sala gebuer huet, an hien huet Jongen a Meedercher gebuer. 11:14 Sala gelieft drësseg Joer, an huet d'Heber.

11:15 A Sala huet gelieft nodeems hien den Eber gebuer huet véierhonnert an dräi Joer, an hien huet Jongen a Meedercher kritt. 11:16 Heber gelieft véierzeg-drësseg Joer, an hien huet de Peleg. 11:17 An den Eber huet gelieft nodeems hien de Peleg véierhonnert an drësseg Joer gebuer huet, an hien huet Jongen a Meedercher kritt. 11:18 Peleg gelieft drësseg Joer, an hien huet d'Reu. 11:19 An de Peleg huet gelieft nodeems hien de Reu zweehonnert an néng Joer gebuer huet, an hien huet Jongen a Meedercher kritt. 11:20 Reu gelieft drësseg-zwee Joer, an hien huet Serug. 11:21 An de Reu huet gelieft nodeems hien de Serug gebuer hat zweehonnert a siwe Joer, an hien huet Jongen a Meedercher gebuer. 11:22 Den Serug huet drësseg Joer gelieft a gouf de Papp vum Nahor. 11:23 An de Serug huet gelieft nodeems hien den Nahor zweehonnert Joer gebuer huet, a Jong a Meedercher gebuer huet. 11:24 Nahor gelieft néng an zwanzeg Joer, an hien huet den Terah. 11:25 An den Nahor huet gelieft, nodeems hien den Terah honnert an nonzéng Joer gebuer huet, an d'Jongen vun de Jongen huet . 11:26 Den Terah huet siwwenzeg Joer gelieft an huet den Abram, Nahor an Haran gebuer.

11:27 Dëst sinn d'Generatiounen vun Terah: Terah huet den Abram, Nahor an Haran gebuer. an den Haran huet de Lot gebuer. 11:28 An den Haran stierft viru sengem Papp Terah am Land vu senger Gebuert, zu Ur vun de Chaldéer. 11:29 An den Abram an den Nahor hu Frae fir sech geholl; den Numm vum Abram senger Fra war d'Sarai, an den Numm vum Nahor senger Fra, der Milca, der Duechter vum Haran, dem Papp vun der Milca an der Isca. 11:30 Awer d'Sarai war steril, an hat kee Jong.

11:31 An den Terah huet dem Abram säi Jong, an de Lot, de Jong vum Haran, de Jong vu sengem Jong, an d'Sarai seng Schwéierin, d'Fra vum Abram, säi Jong, an ass mat hinnen aus dem Ur vun de Chaldee gaang, fir an d'Land Kanaän ze goen. ; a si koumen op Haran a sinn do bliwwen . 11:32 An d'Deeg vum Tera waren zweehonnert a fënnef Joer; an den Terah ass zu Haran gestuerwen.

Genesis a Kapitel 12

12: 1 Awer den HÄR hat dem Abram gesot: Gitt aus Ärem Land an Ärer Famill, an Ärem Papp sengem Haus, an d'Land wou ech Iech weisen. 12: 2 An ech wäert dech zu enger grousser Natioun maachen, an ech wäert dech préschen an Ären Numm grouss maachen, an Dir sidd e Segen. 12: 3 Ech wäert déi préschen, déi dech préschen, an déi, déi dech verfluchen, verfluchen ech; an all d'Famillje vun der Äerd ginn an Iech geseent. 12: 4 An den Abram ass fortgaang, wéi den Här him gesot huet; an de Lot ass mat him gaang. An den Abram war siwwenzeg fënnef Joer al wéi hien den Haran verlooss huet. 12: 5 Den Abram huet d'Sarai seng Fra, an de Jong vu sengem Brudder, an all hir Wuere geholl, déi se gewonnen haten, an déi Persounen, déi se zu Haran kritt haten, a si hunn de Wee gemaach fir an d'Land Kanaan ze goen; si koumen an d'Land Kanaan. 12: 6 An den Abram ass duerch dat Land op d'Plaz vu Sechem gaang, bis op d'Eech vu More. an de Kanaanit war dunn op der Äerd. 12: 7 An den Här wossten engem Bram, a sot, "Fir Är Nokommen wäert ech dëst Land ginn. An do huet hien dem Jehova en Altor gebaut, deen him erschéngt war. 12: 8 Dunn ass hien vun do aus op e Bierg ëstlech vu Bethel gaang an huet säin Zelt opgeriicht, mat Bethel am Westen an Ai am Osten; an do huet hien en Altor fir den Här gebaut an den Numm vum Här ugeruff. 12: 9 An Abram ass vun do aus gaang an ass Richtung Negev gaang.
12:10 Da gouf et Hongersnout am Land, an den Abram ass erof an Ägypten gaang, fir do ze wunnen; well den Honger op der Äerd war grouss. 12:11 An et ass geschitt , wéi hien amgaang war Ägypten eranzekommen, hie sot zu senger Fra Sarai: Kuckt, elo weess ech, datt Dir eng schéi Fra sidd.

12:12 a wann d'Ägypter dech gesinn, da soen se: Si ass seng Fra; a si wäerten mech ëmbréngen, a si reservéiere fir lech d'Liewen. 12:13 Sot elo, datt Dir meng Schwëster sidd, fir datt et gutt fir mech ass wéinst lech, a meng Séil kann duerch lech liewen. 12:14 An et ass geschitt, wéi den Abram an Ägypten koum, d'Ägypter gesinn, datt d'Fra ganz schéin ass. 12:15 D' Prënze vum Pharao hunn se och gesinn , a si hunn hatt viru him gelueft; an d'Fra gouf an de Pharao sengem Haus bruecht. 12:16 An hien huet dem Abram gutt gemaach wéinst hirem; an hien hat Schof, Ranner, Ieselen, männlech Dénger, Déngschtmeedchen, Ieselen a Kamellen. 12:17 Awer den HÄR huet de Farao a säin Haus mat grousse Plo geplot wéinst der Sarai, dem Abram senger Fra. 12:18 Dunn huet de Farao den Abram geruff a sot: Wat hutt Dir mir gemaach? Firwat sot Dir mir net datt hatt Är Fra ass? 12:19 Firwat sot Dir: Si ass meng Schwëster, maacht mir eng Geleeënheet fir hatt fir mech als meng Fra ze huelen? An der Stonn, dann ass hei Är Fra; huelt et, a gitt. 12:20 Dunn huet de Farao säi Vollek iwwer den Abram commandéiert a si hunn hie begleet a seng Fra mat allem wat se haten.

Genesis a Kapitel 13

13: 1 Dofir ass den Abram vun Egypten an den Negev eropgaang, hien a seng Fra, mat alles wat hien hat, a Lot mat him. 13: 2 An den Abram war ganz räich u Véi, u Sëlwer a Gold. 13: 3 An hien ass zréck fir seng Reese vum Negev op Bethel, op d'Plaz wou säi Zelt virdru war tëscht Bethel an Ai, 13: 4 op d'Plaz vum Altor deen hien do virdru gemaach huet; an do huet den Abram den Numm vum Här ugeruff. 13: 5 Och Lot, dee mam Abram gaangen ass, hat Trapp, Hierden an Zelter. 13: 6 An d'Land war net genuch fir si zesummen ze liewen, well hir Besëtzer waren vill, a si konnten net an der selwechter Plaz wunnen. 13: 7 An et war Sträit tëscht den Hierden vum Abram Ranner an den Hierden vum Lot Ranner; an d'Kanaaniter an d'Perizziter hunn dunn am Land gelieft. 13: 8 Dunn huet den Abram zu Lot gesot: Loosst et kee Sträit tëscht eis zwee ginn, tëscht menge Schäfer an Ären, well mir si Bridder. 13: 9 Ass déi ganz Äerd net virun Iech? Ech bieden Iech fir vu mir ewech ze bleiwen. Wann Dir op déi lénks Hand gitt, wäert ech op déi riets goen; A wann Dir riets gitt, da ginn ech lénks 13:10 A Lot huet seng Aen opgehuewen an huet de ganzen Jordanfläch gesinn, datt alles bewässert gouf, wéi de Gaart vu Jehova, wéi d'Land vun Egypten a Richtung Zoar, ier den Jehova Sodom a Gomorra zerstéiert huet. 13:11 Also huet Lot sech déi ganz Ebene vum Jordan gewielt; an de Lot goung no Osten, a si hu sech vunenee getrennt. 13:12 Den Abram huet am Land Kanaan campéiert, während de Lot an de Stied vun der Einfache gewunnt huet an seng Zelter bis Sodom opgesat huet. 13:13 Awer d' Männer vu Sodom ware béis a sënnlech géint den Jehova op eng super Manéier.

13:14 An den HÄR sot zum Abram, nodeems de Lot vun him fortgaang ass: Elo hëlt Är Aen op a kuckt vun der Plaz wou Dir sidd am Norden an am Süden, an am Osten an am Westen. 13:15 Fir all d'Land dat Dir gesitt , ginn ech Iech an Ären Nokommen fir ëmmer. 13:16 An ech wäert Äert Nowuess maachen wéi de Stëbs vun der Äerd; Wann iergendeen de Stëbs vun der Äerd ziele kann, ginn Äert Nowuess och gezielt. 13:17 Stitt op, gitt iwwer d'Land op seng Längt a Breet; well ech Iech et ginn. 13:18 Dofir huet den Abram säin Zelt erofgeholl a koum an d'Eechen vu Mamre, dat zu Hebron ass, an huet do en Altor fir den Här gebaut.

Genesis a Kapitel 14

14: 1 Et koum an den Deeg vum Amraph, dem Kinnek vu Shinar, Arioch an Elasar, Chedorlaomer Kinnek vun Elam, an Tidal Kinnek vu Goim, 14: 2 datt si de Krich géint de Bera Kinnek vu Sodom, géint de Birsa Kinnek vu Gomorra gemaach hunn. géint de Sinab Kinnek vun Adma, géint de Semeber Kinnek vun Zeboim, a géint de Kinnek vu Bela, deen Zoar ass. 14: 3 All dës goufen am Dall vu Siddim gesammelt, dat ass d'Salzsee. 14: 4 Zwielef Joer hu si Chedorlaomer gedéngt, an am Dräizéngten hu se rebelléiert. 14: 5 An am véierzéngte Joer koum de Kedorlaomer, an d'Kinneken, déi u senger Säit waren, an hunn d' Rephaiten zu Ashtaroth Karnaim, d'Zuziten zu Ham, d'Emitas zu Save-quiriataim, 14: 6, an d'Horiten um de Bierg vu Seir, bis op d'Plan vun Paran, dat nieft der Wüst ass. 14: 7 A si sinn zréckgaang a koumen op En-mispat, dat ass Kades, a si hunn d'ganz Land vun den Amalekiten zerstéiert, an och d'Amoriten, déi zu Hazezontamar gelieft hunn. 14: 8 An de Kinnek vu Sodom, de Kinnek vu Gomorra, de Kinnek vun Adma, de Kinnek vun Zeboim, an de Kinnek vu Bela, deen Zoar ass, sinn erausgaang an hunn de Kampf géint si am Dall vu Siddim bestallt. 14: 9 dat ass, géint Chedorlaomer Kinnek vun Elam, Tidal Kinnek vu Goim, Amraphel Kinnek vu Shinar, an Arioch Kinnek vun Ellasar; véier Kinneke géint fënnef. 14:10 An den Dall vum Siddim war voll mat Asphaltgräifen; a wéi de Kinnek vu Sodo ma an de Kinnek vu Gomorra geflücht sinn , sinn e puer vun iech do gefall; an de Rescht sinn op de Bierg geflücht. 14:11 A si hunn de ganze Räichtum vu Sodom a Gomorra, an all hir Bestëmmungen geholl, a sinn fortgaang.

14:12 Si hunn och de Lot, de Jong vum Abram sengem Brudder geholl, deen zu Sodom gewunnt huet, a säi Verméigen, an ass op de Wee gaang. 14: 1 3 An ee vun deenen, déi entkomm sinn, koum an huet dem Abram den Hebräesch erzielt, deen an den Eeche vum Mamre, dem Amorit, dem Brudder vum Eshcol a Brudder vum Aner, deen Alliéiert vum Abram war, wunnt. 14:14 Abram héieren, datt seng Famill war e Prisonnéier , an hien Arméi seng Dénger , déi a sengem Haus gebuer, dräi honnert an uechtzéng, an no hinnen ze Dan. 14:15 An hien ass an der Nuecht op si gefall, hien a seng Dénger, an hunn se attackéiert, an si sinn no Hoba nërdlech vun Damaskus gefollegt. 14:16 An hien erëmfonnt all Wueren, an och Lot seng relativ a seng Wueren, an d'Fraen an aner Leit. 14:17 Wéi hien zréckgaang ass vun der Néierlag vu Chedorlaomer an de Kinneken, déi mat him waren, ass de Kinnek vu Sodom erausgaang fir hien am Valley of Save ze treffen, dat ass den Dall vum Kinnek. 14:18 Dunn huet de Melchizedek, Kinnek vu Salem a Paschtouer vum Allerhéchste Gott Brout a Wäin erausbruecht. 14:19 an huet hie geseent a gesot: Geseent ass den Abram vum Allerhéchste Gott, Schëpfer vum Himmel an der Äerd; 14:20 a geseent Gott den Héchsten, deen Är Feinde an Är Hand ofginn huet. An den Abram huet him Zénger vun allem ginn. 14:21 Da sot de Kinnek vu Sodom zum Abram: Gitt mir d'Leit, an huelt d'Wuer fir lech selwer. 14:22 An den Abram sot zum Kinnek vu Sodom: Ech hunn meng Hand op den HÄR Gott, deen héchsten , Schëpfer vun Himmel an Äerd opgehuewen , 14:23 datt ech vun engem Fuedem op e Schongrimm näischt vun alles huelen Et ass Äert, sou datt Dir net seet: Ech hunn den Abram räich gemaach; 14:24 ausser nëmmen dat wat déi jonk Männer giess hunn, an deen Deel vun de Männer déi mat mir gaange sinn , Aner, Escol a Mamre , déi hiren Deel huelen.

Genesis a Kapitel 15

15: 1 No dëse Saache koum d'Wuert vum Här zu Abram an enger Visioun a sot: Fäert net, Abram! Ech sinn Äert Schild, an Är Belounung wäert extrem grouss sinn . 15: 2 An den Abr sot zu mir: Här Jehova, wat gitt Dir mir, well ech ouni Kand sinn, an de Steward vu mengem Haus ass dësen Damascene Eliezer? 15: 3 Den Abram sot och: Kuckt datt Dir mir keen Nowuess ginn hutt, a kuck, e Sklave gebuer a mengem Haus wäert mäi lerwe sinn . 15: 4 Dunn ass d' Wuert vum Här zu him komm , a seet: Dëse Mann wäert lech net ierwen, awer Äre Jong wäert lech ierwen. 15: 5 An hien huet hien no bausse gefouert, a sot: Kuckt elo an den Himmel an zielt d'Stären, wann Dir se ziele kënnt. An hie sot zu him: Sou sollen Är Nokomme sinn . 15: 6 An hie gegleeft den Här, an et war him fir Gerechtegkeet zougeschriwwen. 15: 7 An hie sot zu him: "Ech sinn den Här, deen dech aus dem Ur vun de Chaldeeër erausbruecht huet fir lech dëst Land ze ierwen. 15: 8 An hie sot: Här Jehova, wéi weess ech, datt ech et ierwen? 15: 9 An hie sot zu him: Bréng mir en dräi Joer aalt Kallef , an eng dräi Joer al Geess, an en dräi Joer ale Widder, och eng Schildkröt an eng Dauf. 15:10 An hien huet all dës geholl an huet se op d'Halschent gedeelt an huet all d'Halschent vis-à-vis vunenee gesat. awer d'Villercher sinn net fortgaang. 15:11 A Gräifvigel sinn op de Läichen erofgaang , an den Abram huet se fortgedriwwen. 15:12 Awer um Sonnenënnergang ass den Abram ageschlof, a kuck, d'Angscht virun der grousser Däischtert ass op hie gefall. 15:13 Dunn huet den HÄR dem Abram gesot: Gitt sécher datt Är Nokommen an engem frieme Land wunnen a Sklaven do sinn a véierhonnert Joer laang ënnerdréckt ginn.

15:14 Awer och d'Natioun, fir déi se déngen, wäert ech jugéieren; an no dësem gi se mat grousse Räichtum fort. 15:15 An Dir wäert bei Ären Elteren a Fridde kommen, an Dir gitt a gudder Alter begruewen. 15:16 An an der véierter Generatioun komme se hei zréck; well de Béise vun den Amoriten huet nach net säin Héichpunkt erreecht. 15:17 An et ass geschitt, datt wann d'Sonn ënnergaang ass, an et war schonn däischter, e Fëmmenuewen gouf gesinn, an eng glühend Fackel ass tëscht de verdeelt Déieren eriwwer gaang . 15:18 Deen Dag huet den Här e Bündnes mam Abram gemaach a gesot: Fir Ären Nokommen wäert ech dëst Land ginn, vum Floss vun Egypten bis zum grousse Floss, dem Floss Eufrat; 15:19 d'Land vun de Ceneas, d'Cenezéen, d'Admoneaner , 15:20 d'Hettiten, d' Perizziten, d'Refaiten, 15:21 d'Amoriten, d'Kanaaniten, d'Gergeseer an d'Jebusiten.

Genesis a Kapitel 16

16: 1 Dem Sarai Abram seng Fra huet him keng Kanner gebuer; A si hat en egypteschen Dénger mam Numm Hagar. 16: 2 Dunn huet d'Sarai zum Abram gesot : Dir gesitt, datt den Här mech onfruchtbar gemaach huet; Ech bieden lech dann, bei méng Dénger ze kommen; vläicht kréien ech Kanner vun hatt. An den Abram huet dem Sarai seng Demande noginn. 16: 3 D'Sarai Abram Fra huet d'Hagar, säin ägyptesche Knecht, no den zéng Joer, déi den Abram am Land Kanaän gelieft huet, geholl an huet hir dem Abram hirem Mann d'Fra ginn. 16: 4 An hien ass zu Hagar komm, an hatt ass schwanger; a wéi si gesinn huet, datt si konzipéiert ass, huet hatt op hir Meeschtesch gekuckt. 16: 5 Dunn huet d'Sarai zum Abram gesot: Meng Schimmt ass dech! Ech hunn lech mäi Knecht als Fra ginn, a sech selwer mat Kand ze gesinn, hatt kuckt mech mat Veruechtung un; looss den Här tëscht lech a mir riichten. 16: 6 An den Abram sot zu Sarai: Kuckt, Är Déngschtmeedchen ass an Ärer Hand; maach domat wat lech gutt schéngt. A well d'Sarai hatt trauert, ass si vu senger Präsenz geflücht. 16: 7 An den Engel vum Här huet se duerch e Quell vu Waasser an der Wüst gezunn, beim Quell um Wee vum Shur. 16: 8 An hie sot zu hir: Hagar, dem Sarai hir Déngschtmeedchen, vu wou kommt Dir, a wou gitt Dir hin? A si huet geäntwert: Ech flüchten viru Sa rai meng Fra. 16: 9 An den Engel vum Här sot zu hir: Gitt zréck bei Är Meeschtesch a gitt lech ënner hirer Hand. 16:10 Den Engel vum Här sot och zu him: Ech wäert Är Nokomme sou vill multiplizéieren datt se net wéinst der Villzuel gezielt kënne ginn. 16:11 An den Engel vum HÄR sot zu hir: Kuckt, Dir sidd empfaang a gitt e Jong a wäert säin Numm Ishmael nennen, well den HÄR huet Är Leed héieren.

16:12 An hie wäert e schaarfe Mann sinn; seng Hand soll géint all sinn, an d'Hand vun all géint hie, an hie wäert virun all senge Bridder wunnen . 16:13 Dunn huet si den Numm vum Här geruff, dee mat hir geschwat huet: Dir sidd de Gott, dee gesäit; well hie sot: Hunn ech deen net och gesinn, deen mech hei gesäit? 16:14 Dofir huet hien de Quell geruff: Well vum LivingOne-who-sees-me. Kuckt et ass tëscht Kadesh a Bered. 16:15 An den Agar huet den Abram e Jong gebuer , an den Abram huet den Numm vum Jong genannt, deen d'Hagar gebuer huet, Ishmael. 16:16 Den Abram war sechs uechtzeg Joer al wéi d'Hagar Ishmael op d'Welt bruecht huet.

Genesis a Kapitel 17

17: 1 Den Abram war néngennzeg Joer al, wéi den HÄR him erschien huet a sot: Ech sinn den Allmächtege Gott; gitt viru mir a sidd perfekt. 17: 2 An ech wäert mäi Bond tëscht mir an Iech setzen, a multiplizéieren dech extrem. 17: 3 Dunn ass den Abram op säi Gesiicht gefall, a Gott huet mat him geschwat a gesot: 17: 4 Kuckt, mäi Bund ass mat Iech, an Dir wäert de Papp vu ville Natiounen sinn. 17: 5 An Ären Numm gëtt net méi Abram genannt, awer Ären Numm wäert Abraham sinn, well ech hunn Iech de Papp vu ville Natiounen gemaach. 17: 6 An ech wäert dech vill multiplizéieren an d'Natioune vun Iech maachen, an d'Kinneke wäerten aus dir erauskommen. 17: 7 An ech wäert mäi Bund tëscht mir an Iech, an Ären Nokommen no Iech an hire Generatiounen etabléieren, fir en éiwegt Bund, fir Äre Gott ze sinn, an deen vun Ären Nokommen no Iech. 17: 8 An ech ginn Iech, Yat oder Nokommen no Iech, d'Land an deem Dir wunnt, d'ganzt Land Kanaan fir eng éiweg Ierfschaft; An ech wäert hire Gott sinn 17: 9 Gott sot nach eng Kéier zum Abraham: Wat Iech ugeet, du solls mäi Bund halen, du an Är Nokommen no Iech an hire Generatiounen. 17:10 Dëst ass mäi Bund, deen Dir tëscht mir an Iech an Ärem Nowuess no Iech hale sollt: All Männchen ënner Iech soll beschnidde ginn. 17:11 Dir sollt also d'Fleesch vun Ärer Hautfaarf beschneiden, an et soll en Zeeche vum Bund sinn tëscht mir an Iech. 17: 1 2 An aacht Deeg al soll all männlecht Ënner Iech an Äre Generatiounen beschnidde ginn; deen deen doheem gebuer ass, an deen dee fir Sue vun all Auslänner kaaft ass, deen net vun Ärem Stamm ass. 17:13 Deen, deen an Ärem Haus gebuer ass, an deen dee mat Äre Sue kaaft gëtt, muss beschnidde ginn ; a mäi Bund wäert an Ärem Fleesch fir en éiwegt Bund sinn.

17:14 An deen ongeschniddene Mann, deen deen d'Fleesch vu senger Virhuel net beschnidden huet, dee soll aus sengem Vollek ofgeschnidden ginn; hien huet mäi Bond verstouss. 17:15 Gott sot och zu Abra Ham: Dir sollt d'Sarai net Är Fra Sarai nennen, awer d'Sarah soll hiren Numm sinn. 17:16 An ech wäert hatt préschen, an ech ginn lech och e Jong vun hir; jo, ech wäert hatt préschen, a si wäert d'Mamm vun den Natioune ginn; Kinneke vu Vëlker komme vun hir. 17:17 Da gefall Abraham op sengem Gesiicht, a gelaacht, a sot a sengem Häerz: Soll e Jong vun engem Mann vun honnert Joer gebuer ginn? An d'Sara, elo nonzeg Joer al, muss schwanger ginn? 17:18 An den Abraham sot zu Gott: Kann den Ishmael virun lech liewen. 17:19 Gott huet geäntwert: Sécher wäert d'Sarau Är Fra lech e Jong ginn, an Dir wäert säin Numm an den Isaac nennen . an ech bestätege mäi Bond mat him als éiwegt Bond fir seng Nokommen no him. 17:20 A wat den Ishmael ugeet, ech hunn lech och héieren; kuck, ech wäert hie blesséieren, a wäert hien Uebst maachen a vill multiplizéieren; d oce Prënze wäerte gebuer sinn, an ech wäert vun him eng grouss Natioun maachen. 17:21 Awer ech wäert mäi Bund mam Isaac etabléieren, deen deen d'Sarah lech zu dëser Zäit d'nächst Joer op d'Welt bréngt. 17:22 An hie war fäerdeg mat him ze schwätzen, a Gott ass eropgaang vu mam Abraham ze sinn. 17:23 Dunn huet den Abram Aham dem Ishmael säi Jong geholl an all déi Dénger, déi a sengem Haus gebuer goufen, an all déi, déi mat hire Sue kaaft hunn, all männlech an den Haushälter vum Abraham sengem Haus, an hunn d'Fleesch vun hirer Hautfaarf beschnidden. genau deen Dag, wéi Gott him gesot hat. 17: 24 An den Abraham war al nonzeg néng Joer, wéi hien am Fleesch vu senger Hautfaarf beschnidde gouf.

17:25 A säi Jong Ishmael war dräizéng Joer al, wéi d'Fleesch vu senger Virhuel beschnidde gouf. 17:26 Deeselwechten Dag gouf den Abraham a säi Jong Ishmael beschnidden. 17:27 An all Männercher aus sengem Haus, de Kniecht deen doheem gebuer gouf an deen aus dem Ausland fir Sue kaaft gouf, goufe mat him beschnidden.

Genesis a Kapitel 18

18: 1 Du koum den Jehova bei de Eechen vu Mamre, wéi hie bei der Dier vu sengem Zelt an der Hëtzt vum Dag souz . 18: 2 An hien huet seng Aen opgeriicht a gekuckt, a kuck, dräi Männer stoungen bei him; a wéi hien se gesinn huet, ass hien aus der Dier vu sengem Zelt gerannt fir se ze begéinen, an ass op de Buedem gefall, 18: 3 a sot: Här, wann ech elo Gnod an Ären Ae fonnt hunn, bieden ech Iech net iwwer Ären Dénger ze goen. 18: 4 Loosst elo e bësse Waasser bréngen, a wäscht Är Féiss; a leet Iech ënner e Bam, 18: 5, an ech bréngen e Stéck Brout, an halen Ärt Häerz, an duerno gitt Dir laanscht; fir datt ass firwat Dir bei den hutt Är Gemengebeamten. A si soten: Maacht wéi Dir gesot hutt. 18: 6 Dunn ass den Abraham séier an d'Zelt bei d'Sarah gaang, an huet zu hir gesot: Maacht séier dräi Mooss feine Miel a kniet a maacht Brout gebak ënnert de Glüren. 18: 7 An den Abraham ass bei d'Kéi gerannt an huet e jonkt a gutt Kallef geholl an dem Kniecht geschenkt, an hien huet sech séier gemaach . 18: 8 Hien huet och Botter a Mëllech geholl, an d'Kallef, dat hie bereet hat, an huet se viru sech gesat; an hie blouf bei hinnen ënner dem Bam, a si giess. 18: 9 A si soten zu him: Wou ass d'Sarah Är Fra? An hien huet geäntwert: Hei am Geschäft. 18:10 Dunn huet hie gesot: Ech wäert sécherlech bei Iech zréckkommen; an no der Zäit vum Liewen, kuckt, d'Sarah Är Fra wäert e Jong hunn. An d'Sara huet d'Dier vum Buttek nogelauschtert, déi hannert him war. 18:11 An den Abraham an d'Sara waren al, am héijen Alter; D'Sara war scho gestoppt an de Brauch vu Frae . 18:12 Dunn huet d'Sarah ënner sech gelaacht a gesot: Wann ech al ginn ass, soll ech Freed hunn, mä mäin Här ass och al?

18:13 An den Här sot zu Abraham: Firwat huet d'Sarau gelaacht a gesot: Ass et wouer datt ech gebuer ginn wann ech al sinn? 18:14 Ass et eppes schwéier fir Gott? Zu der bestëmmter Zäit kommen ech zréck bei Iech, an no der Liewenszäit wäert d'Sara e Jong hunn. 18:15 Dunn huet d'Sarah ofgeleent a gesot: Ech hunn net gelaacht; well hien hat Angscht. An hie sot: Et ass net sou, awer Dir hutt gelaacht. 18:16 An d'Männer opgestan vun do, an ausgesinn Richtung Sodom; an den Abraham war mat hinne begleedend. 18:17 An den Här sot: Soll ech dem Abraham verstoppen wat ech amgaang sinn ze maachen, 18:18 wann den Abraham eng grouss a staark Natioun ass, an all d'Natiounen op der Äerd an him geseent solle ginn? 18:19 Well ech weess, datt hie seng Jongen a säin Haus no him befollegt de Wee vum Jehova ze halen, Gerechtegkeet a Geriicht ze maachen, sou datt den Jehova dem Abraham ka bréngen, wat hie vun him geschwat huet. 18,20 An den Här sot zu him: Well d'kräischen géint Sodom a Gomorrah ëmmer méi vergréissert a seng Sënn ass extrem grouss , 18:21 ech elo goen verwandelt ginn, a gesinn, wann se hir Aarbecht no der ofbezuelt hut Wuert. dat ass bei mech komm ; a wann net, wäert ech et wëssen. 18:22 An d'Männer sech vun do ewech a gaangen Richtung Sodom; awer den Abraham war nach virum Jehova. 18:23 An den Abraham koum no a sot: Wëllt Dir och de Gerechte mat de Béisen zerstéieren? 18:24 Vläicht sinn et fofzeg Gerechteg an der Stad: Dir zerstéiert och d'Plaz net fir d'Wuel vun de fofzeg Gerechte bannent?

18:25 Wäit ass et vun dir, sou ze maachen, datt Dir de Gerechte mat de Schlechte stierft, a loosst de Gerechte wéi de Schlecht behandelt ginn; n unca sou maachen. De Riichter vun der ganzer Äerd, soll hien net dat richteg maachen? 18:26 Dunn huet den Här gesot: Wann ech fofzeg gerecht Leit zu Sodom an der Stad fannen, da spueren ech all dës Plaz fir hir Wuel. 18:27 An den Abraham huet geäntwert a sot: Kuckt elo, datt ech zu mengem Här ugefaang hunn ze schwätzen, obwuel ech Stëbs an Äsche sinn. 18:28 Vläicht gëtt et vu fofzeg gerechtfäerdegt fënnef vermësst; Wäert Dir déi ganz Stad fir dës fënnef zerstéieren? An hie sot: Ech wäert et net zerstéieren, wann ech fënnefanzwanzeg do fannen. 18:29 An hien huet nach eng Kéier mat him geschwat a gesot: Vläicht ginn der véierzeg do fonnt . An hien huet geäntwert: Ech wäert et net fir d'Léift vu véierzeg maachen. 18:30 An hie sot: Elo ass mäi Lord net rosen, wann ech schwätzen: vläicht drësseg ginn do fonnt. An hien huet geäntwert: Ech wäert et net maachen, wann ech drësseg do fannen. 18:31 An hie sot: Kuckt, elo hunn ech ugefaang mat mengem Här ze schwätzen: vläicht zwanzeg ginn do fonnt. Ech wäert hatt net zerstéieren, huet hien geäntwert fir d'Léift vun zwanzeg. 18:32 An hie sot nach eng Kéier: Elo soll mäin Här net rosen, wann ech nëmmen eemol schwätzen: vläicht zéng ginn do fonnt. Ech wäert hatt net zerstéieren, huet hien geäntwert fir d'Léift vun zéng . 18:33 A Jehova ass fortgaang nodeems hien mam Abraham fäerdeg war ze schwätzen; an den Abraham ass zréck op seng Plaz.

Genesis a Kapitel 19

19: 1 Also sinn déi zwee Engelen owes op Sodom komm; an de Lot souz am Tor vu Sodom. A wéi de Lot se gesinn huet, ass hien opgestouss fir se ze begéinen, an huet sech op de Buedem gebéit, 19: 2 a sot: Elo, meng Hären, ech bieden lech fir bei dengem Kniecht an d'Haus ze kommen a wäscht Är Féiss; a moies wäert Dir opstoen a gitt op Äre Wee. A si hu geäntwert: Neen, mir bleiwe den Owend op der Strooss. 19: 3 Awer hien huet mat hinnen ganz vill bestoe bliwwen, a si si mat him gaang a sinn a säin Haus erakomm; an hien huet hinnen e Fest gemaach an huet ongesierzt Brout gebak, a si hunn iessen. 19: 4 Awer ier se niddergelooss hunn, hunn d'Männer vun der Stad, d'Männer vu Sodom , d'Haus ëmginn , all d'Leit zesummen, vun der jéngster bis déi eelst. 19: 5 A si hunn de Lot geruff a soten zu him: Wou sinn déi Männer, déi den Owend bei lech komm sinn? Huelt se eraus, sou wësse mer. 19: 6 Dunn ass de Lot bei d'Dier erausgaang an huet d'Dier hannert him zougemaach, 19: 7 a sot: Ech bieden lech, meng Bridder, maach net sou Béis. 19: 8 Kuckt elo hunn ech zwou Meedercher, déi kee Mënsch kannt hunn; Ech huelen se eraus, a maache mat hinnen, wéi Dir et passt; Et ass schliisslech datt dës Männer näischt maachen, well si sinn also ënner dem Schiet vu mengem Daach komm. 19: 9 A si hunn geäntwert: Huelt lech do ewech; A si hunn derbäigesat: Dëse Frieme koum bei eis wunnen, a wäert hie sech als Riichter opstellen? Elo wäerte mir lech méi schueden wéi hinnen . A si hu grouss Gewalt géint de Mann, dem Lot gemaach, a si koumen no fir d'Dier ze briechen. 19:10 Dunn hunn d'Männer erausgezunn an hunn de Lot mat an d'Haus bruecht an hunn d'Dier zougemaach.

19:11 An d'Männer, déi bei der Dier vum Haus waren, hunn se mat der Blannheet vun der jéngster bis zum eelste geschloen, sou datt se midd no der Dier gesicht hunn. 19:12 An d'Männer soten zum Lot: Hutt Dir nach méi hei? Schwoer an Är Jongen an Är Meedercher, an alles wat Dir an der Stad hutt, huelt et vun dëser Plaz aus; 19:13 well mir wäerten dës Plaz zerstéieren, well de Gejäiz géint si op ee Punkt viru Jehova eropgaang ass; dofir huet den Jehova eis geschéckt et ze zerstéieren. 19:14 Dunn ass de Lot erausgaang an huet mat senge Schwoer geschwat, déi seng Meedercher huele missten, a sot zu hinnen: Stéi op, komm aus dëser Plaz eraus; well Jehova wäert dës Stad zerstéieren. Awer et schéngt senge Schwoer sou wéi wann hien de Spott hätt 19:15 A bei der Dämmerung hunn d'Engelen de Lot séier gemaach a gesot: Stéi op, huel deng Fra, an deng zwou Meedercher, déi hei sinn, fir datt s du net an der Strof vun der Stad ëmkomms. 19:16 Wéi hie stoe bliwwen ass, hunn d'Männer seng Hand an d'Hand vu senger Fra an d'Hänn vu sengen zwou Duechtere festgeholl, sou dem Här seng Barmhäerzegkeet géint hien; a si hunn hien erausgeholl an hunn hien ausserhalb vun der Stad gesat. 19:17 A wéi se se erausbruecht hunn, soten se: Flucht fir Äert Liewen; kuckt net hannert dech, an hält net op an all deem Einfache; Flucht op de Bierg, fir datt Dir net ëmgeet. 19:18 Awer de Lot sot zu hinnen: Nee, ech bieden lech, meng Häre. 19:19 Kuckt, elo huet Äre Kniecht Gnod an Ären Ae fonnt, an Dir hutt Är Barmhäerzegkeet vergréissert, déi Dir mir gewisen hutt andeems Dir mir d'Liewe gitt; awer ech wäert net fäeg sinn op de Bierg ze flüchten, fir datt dat Béist mech iwwerhëlt, an ech stierwen. 19:20 Kuckt elo dës Stad ass no fir dohinner ze flüchten, déi kleng ass ; loosst mech elo dohinner flüchten (ass hatt net kleng?), an ech wäert mäi Liewen retten.

19:21 An hien huet him geäntwert: Kuckt, ech hunn och Är Biet iwwer dëst kritt, an ech wäert d'Stad vun där Dir geschwat hutt net zerstéieren. 19:22 Séier, gitt do fort; well ech näischt ka maachen, bis Dir dohinner kommt. Dofir gouf den Numm vun der Stad genannt, Zoar. 19:23 D'Sonn ass iwwer d'Äerd geklomm wéi Lot op Zoar koum. 19:24 Dunn huet den HÄR op Sodom gereent an op Gomorra Schwiewel a Feier vum HÄR aus dem Himmel; 19:25 an zerstéiert d'Stied, an all déi Einfache, mat allen Awunner vun dëse Stied, an d'Fruucht vum Land. 19:26 Dunn huet d'Fra vu Lot sech hannert hien zréckgesinn, a si gouf zu engem Salzpilier. 19:27 An den Abraham goung de Moien op déi Plaz wou hie viru Jehova stoung. 19:28 An hien huet op Sodom a Gomorra gekuckt, an op dat ganzt Land vun deem Einfache gekuckt; a kuck, den Damp ass vun der Äerd opgestan wéi den Damp aus engem Schmelzhäre. 19:29 Sou, wéi Gott d'Stied vum Plain zerstéiert huet, huet Gott sech un den Abraham erënnert an huet de Lot aus der Mëtt vun der Zerstéierung geschéckt, fir d'Stied ze zerstéieren wou Lot war. 19:30 Awer Lot ass vun Zoar eropgaang an huet um Bierg gewunnt, a seng zwou Meedercher mat him; well hien hat Angscht ze bleiwen zu Zoar, an hien a seng zwou Meedercher wunnen an enger Hiel. 19:31 Dunn huet deen Eeleren zu der Jéngerer gesot: Eise Papp ass al, an et gëtt kee Mann méi op der Äerd, fir eis no der Gewunnecht vun der ganzer Äerd eranzekommen. 19:32 Komm, looss eise Papp Wäin drénken , a schloof bei him, a mir halen d'Nofolger vun eisem Papp. 19:33 A si hunn hire Papp Wäin an där Nuecht gedronk, an deen Eelste koum eran an huet mat sengem Papp geschlof; awer hien huet net d'Gefill wéi hatt sech geluecht huet, an och net wéi hatt opstoung.

19:34 Den Dag drop huet deen Eelsten zu deem Jéngste gesot: Kuckt, ech hunn d'lescht Nuecht mat mengem Papp geschlof; Loosst eis him och den Owend Wäin drénken, an hie geet eran a schléift mat him, fir datt mir d'Nofolger vum Papp halen. 19:35 A si hunn hire Papp och an der Nuecht Wäin drénke gelooss , an de Jéngere stoung op a louch bei him; awer hien huet net gemierkt wéini hatt sech geluecht huet, an och net wéi hatt opstoung. 19:36 An déi zwee Meedercher vu Lot goufen vun hirem Papp empfaang. 19:37 An déi Eelst huet e Jong op d'Welt bruecht, an hatt huet säin Numm Moab genannt, dee bis haut de Papp vun de Moabiter ass. 19:38 Dee Jéngsten huet och e Jong op d'Welt bruecht an huet säin Numm Ben-Ammi genannt, dee bis haut de Papp vun den Ammoniten ass.

Genesis a Kapitel 20

20: 1 Vun do ass den Abraham an d'Land vum Negev gaang, an huet tëscht Kades a Shur campéiert an ass als Frieme zu Gerar gewunnt. 20: 2 Den Abraham sot vu senger Fra Sarah: Si ass meng Schwëster. An den Abimelech Kinnek vu Gerar huet geschéckt an huet d'Sarah geholl. 20: 3 Awer Gott ass zu Abimelech an engem Dram an der Nuecht komm an huet zu him gesot: Kuckt, Dir sidd dout wéinst der Fra, déi Dir geholl hutt, der Fra, déi mat engem Mann bestuet ass. 2 0: 4 Awer den Abimelech war net bei hatt komm a sot: Här, wäert Dir och déi Onschëlleg ëmbréngen? 20: 5 Huet hien net zu mir gesot: Si ass meng Schwëster; a si sot och: Ass hie mäi Brudder? mat der Einfachheet vu mengem Häerz a mat der Propretéit vu mengen Hänn hunn ech dat gemaach . 20: 6 A Gott sot zu him an engem Dram: Ech weess och datt Dir mat Integritéit vun Ärem Häerz dat gemaach hutt; an ech hunn dech och dovun ofgehale géint mech ze sënnegen, an domat hunn ech dech net erlaabt hatt ze beréieren. 20: 7 Maacht elo d'Fra zréck an hire Mann; well hien e Prophéit ass, an hie wäert fir dech bieden, an Dir wäert liewen. A wann Dir et net zréckbréngt, wësst datt Dir sécher stierft, an Dir all. 20: 8 Dunn ass den Abimelech de Moie fréi opgestan an huet all seng Dénger geruff an huet all dës Wierder an hiren Oueren geschwat. a Männer hunn immens gefaart.

20: 9 Dunn huet eng Bimelech den Abraham geruff a sot: Wat hutt Dir eis gemaach? Wéi hunn ech géint dech gesënnegt, datt s du sou eng grouss Sënn op mech an op mäi Räich bruecht hues? Wat Dir net sollt gemaach hunn, hutt Dir mat mir gemaach. 20:10 Abimelech sot och zum Abraham: Wat hutt Dir geduecht datt Dir dëst maache sollt ? 20:11 An den Abraham huet geäntwert: Well ech zu mir gesot hunn: Sécher ass et keng Angscht viru Gott op dëser Plaz, a si wäerten mech ëmbréngen wéinst menger Fra. 20:12 A wierklech ass si och meng Schwëster, d'Duechter vu mengem Papp, awer net d'Duechter vu menger Mamm, an ech hunn hatt zur Fra geholl. 20:13 A wéi Gott mech aus mengem Papp sengem Haus gewandert huet, hunn ech zu him gesot: Dëst ass d'Faveur, déi Dir mat mir maache wäert, datt op all de Plazen, wou mir goen, vu mir soen: Hien ass mäi Brudder. 20:14 Dunn huet den Abimelech Schof a Kéi , a männlech a weiblech Dénger geholl, an dem Abraham ginn, an huet dem Sarah seng Fra zréck bruecht. 20:15 An den Abimelech sot: Kuckt, mäi Land läit virun Iech; wunnen do wou Dir et passt. 20:16 An zum Sarah sot hien: Kuckt, ech hunn Ärem Brudder dausend Stéck Sëlwer ginn; kuckt datt hie wéi e Schleier ass fir d' Ae vun all deenen, déi bei Iech sinn, a fir jiddereen; sou gouf et gerechtfäerdegt. 20:17 Dunn huet den Abraham zu Gott gebiet; a Gott huet den Abimelech a seng Fra a seng Déngschtmeedche geheelt, a si hate Kanner. 20:18 Fir den HÄR huet all Gebärmutter am Abimelech sengem Haus komplett zougemaach , wéinst der Sarah, dem Abraham senger Fra.

Genesis a Kapitel 21

21: 1 Den Här huet d'Sarah besicht wéi hie gesot huet, an den Här huet dem Sarah gemaach wéi hie geschwat huet. 21: 2 An d'Sara ass schwanger an huet dem Abraham e Jong a sengem Liewe ginn, an der Zäit, déi Gott hir gesot hat. 21: 3 An den Abraham huet de Numm vu sengem Jong genannt, deen him gebuer gouf, datt d'Sara hien gebuer huet, den Isaac. 21: 4 An den Abraham huet säi Jong Isaac beschnidden, deen aacht Deeg al war, sou wéi Gott him gesot huet. 21: 5 An den Abraham war honnert Joer al wéi de Isak säi Jong gebuer gouf. 21 : 6 Dunn huet d'Sara gesot: Gott huet mech zum Laache bruecht, a wien et héiert dee wäert mat mir laachen. 21: 7 An hien huet bäigefüügt: Wien géif dem Abraham soen, datt d'Sarah de Kanner sollt saugen? Ech hunn him e Jong a sengem Alter ginn. 21: 8 An d'Kand gewuess a gouf ofgesot; an den Abraham huet e grousst Fest gemaach deen Dag wou den Isak ofgewunnt gouf. 21: 9 D'Sarah huet gesinn datt de Jong vum Hagar, der Ägypterin, déi hatt dem Abraham gebuer huet, de Spott mat hirem Jong Isaac huet . 21:10 Dofir sot si dem Abraham: Verleeft dës Déngschtmeedchen an hire Jong, well de Jong vun dëser Déngschtmeedche wäert net mam Isaac mengem Jong ierwen. 21:11 Dëst Wuert schéngt dem Abraham ganz grave wéinst sengem Jong. 21:12 Dunn huet Gott dem Abraham gesot: "Mengt et net eescht wéinst dem Jong an Ärem Knecht; An alles wat d'Sara Iech seet, lauschtert op hir Stëmm, well am Isaac ginn Är Nowuere geruff.

21:13 An och vum Jong vun der Déngschtmeedche wäert ech eng Natioun maachen, well hien ass Ären Nokommen. 21:14 Also ass den Abraham fréi moies opgestan an huet Brout an eng Haut Waasser geholl, an huet dem Hagar et op d'Schëller geluecht, an huet de Jong un hatt iwwerginn an huet hatt fortgeschéckt. A si ass erausgaang an ass an d'Wüst vu Beerseba gewandert. 21:15 An d'Waasser an der Haut ass ausgaang, a si huet de Jong ënner e Busch geheit , 21:16 a goung a souz vis-à-vis, op enger Distanz vun engem Bouschoss; well et gesot huet: Ech wäert net gesinn wann de Jong stierft. A wéi si vis-à-vis souz, huet de Jong seng Stëmm opgeworf a gekrasch. 21:17 A Gott huet d'Stëmm vum Jong héieren; an den Engel vu Gott huet dem Hagar aus dem Himmel geruff a sot zu hatt: Wat hutt Dir, Hagar? Maach dir keng Suergen; well Gott huet d'Stëmm vum
Jong héieren, wou hien ass. 21:18 Stitt op, wielt de Jong op an hält en mat Ärer Hand, well ech wäert hien zu enger grousser Natioun maachen. 21:19 Dunn huet Gott seng Aen opgemaach, an hien huet e Waasser Waasser gesinn; a si ass gaang an huet d'Haut mat Waasser gefëllt, an huet dem Jong drénken. 21:20 A Gott war mam Jong; an hien ass opgewuess, huet an der Wüst gelieft a gouf e Bouschéisser. 21:21 An hien huet an der Wüst vu Paran gelieft; a seng Mamm huet him eng Fra aus dem Land vun Egypten geholl.

21:22 An et ass geschitt an der selwechter Zäit datt den Abimelech an de Phicol, de Prënz vu senger Arméi, mam Abraham geschwat hunn a gesot: Gott ass mat lech an allem wat Dir maacht. 21:23 Schwäert mir also hei vu Gott, datt Dir mech net verpasst, weder mäi Jong nach mäi Enkel, awer no der Frëndlechkeet, déi ech lech gemaach hunn, maacht Dir mir an dem Land, wou Dir hutt MOV. 21:24 An den Abraham sot: Ech wäert schwieren. 21:25 An den Abraham huet dem Abimelech bestrooft wéinst enger Waasserbrunn, déi dem Abimelech seng Dénger vun him geholl haten. 21:26 An den Abimelech huet geäntwert: Ech weess net wien dat gemaach huet, an Dir hutt mir et net gesot, nach hunn ech et bis haut héieren. 21:27 An den Abraham huet Schof an Hiert geholl an dem Abimelech geschenkt. a si hunn allen zwee e Pakt gemaach . 21:28 Dunn huet den Ab Raham siwe Béi vum Trapp getrennt. 21:29 An den Abimelech sot zum Abraham: Wat bedeiten déi siwe Béi, déi Dir ofgesinn hutt? 21:30 An hie sot: Datt Dir dës siwe Béi vu menger Hand huelt, fir datt se als Zeegnes déngen datt ech dës gutt gegruewen hunn . 21:31 Aus dësem Grond huet hien dës Plaz Beersheba genannt; well do hunn se allebéid geschwuer. 21:32 Also hunn se e Vertrag zu Beersheba gemaach; an den Abimelech ass opgestan, an de Phicol de Prënz vu senger Arméi, an ass zréck an d'Land vun de Philistinne gaang. 21:33 An den Abraham huet en Tamarisbam zu Beersheba gepflanzt , an do den Numm vum Här Gott éiweg geruff. 21:34 An den Abraham wunnt vill Deeg am Land vun de Philistinen.

Genesis a Kapitel 22

22: 1 An et ass no dëse Saachen geschitt, datt Gott den Abraham getest huet, an hie sot: Abraham. An hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 22: 2 An hie sot: Huelt elo Äre Jong, Ären eenzege Jong, den Isaac, deen Dir gär hutt, a gitt an d'Land Moriah, an offréiert hien do als Brennoffer op engem vun de Bierger, dat ech Iech soen. 22: 3 An den Abraham ass de Moie fréi opgestan an huet säin Iesel gebonnen an huet zwee vu sengen Dénger mat sech geholl, an dem Isak säi Jong; an hien huet Holz fir d'Brennoffer geschnidden, ass opgestan an ass op déi Plaz gaang, déi Gott him gesot huet. 22: 4 Den drëtten Dag huet den Abraham seng Aen opgehuewen an huet d'Plaz vu wäitem gesinn. 22: 5 Dunn huet den Abraham zu sengen Dénger gesot : Waart hei mam Iesel, an ech an de Jong ginn dohinner a veréieren, a mir kommen zréck bei Iech. 22: 6 An den Abraham huet d'Holz fir d'Brennoffer geholl an huet et dem Isaac sengem Jong geluecht, an hien huet d'Feier an d'Messer an d'Hand geholl; a si waren allen zwee zesummen. 22 : 7 Dunn huet den Isaac mam Abraham sengem Papp geschwat a sot: Mäi Papp. An hien huet geäntwert: Hei sinn ech, mäi Jong. An hie sot: Kuckt d'Feier an d'Holz; awer wou ass d'Lämmchen fir d'Verbrennungsoffer? 22: 8 An den Abraham sot: Gott wäert sech e Lämmche fir déi verbrannt ginn , mäi Jong. A si sinn zesumme gaang.

22: 9 A wéi se op déi Plaz koumen, déi Gott him gesot huet, huet den Abraham do en Altor gebaut, an huet d'Holz komponéiert, an dem Isaac säi Jong gebonnen, an hien op den Altor op d'Holz geluecht. 22:10 An den Abraham streckt seng Hand aus an huet d'Messer geholl fir säi Jong ze schluechten. 22:11 Dunn huet den Engel vum Här him vum Himmel geruff a gesot: Abraham, Abraham. An hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 22:12 An hie sot: Gitt Är Hand net op de Jong, oder maach him eppes; well mat ozco datt Dir Gott fäert, firwat hutt Dir mir net Äre Jong refuséiert, Ären eenzegen. 22:13 Dunn huet den Abraham seng Aen opgehuewen an huet gekuckt, a kuckt, hannert him, e Widder, deen an en Déck vu sengen Hénger gefaange gouf. an den Abraham ass gaang an huet de Widder geholl an en als Brennoffer ugebueden amplaz vu sengem Jong. 22:14 An den Abraham huet den Numm vun där Plaz genannt, de Jehova wäert et ginn. Dofir gëtt haut gesot: Am Bierg vum Här gëtt et zur Verfügung gestallt. 22:15 An den Engel vum Här huet den Abraham den zweete Kéier aus dem Himmel geruff, 22:16 a sot: Ech selwer hunn geschwuer , seet den Här, datt Dir dëst gemaach hutt an Äre Jong net vu mir ofgehalen hutt. däin eenzege Jong; 22:17 Ech wäert dech bestëmmt préschen an Är Nokommen als Stäre vum Himmel a wéi de Sand op der Küst multiplizéieren; an Är Nokommen wäerten d'Tore vun hire Feinde besëtzen . 22:18 An Ärem Som sollen all d'Natiounen vun der Äerd geseent sinn, well Dir menger Stëmm gefollegt hutt.

22:19 An den Abraham ass zréck bei seng Dénger, a si sinn opgestan a sinn zesumme op Berseba gaang; an den Abraham huet zu Berseba gewunnt. 22:20 An et ass no dëse Saache geschitt, datt et dem Abraham bericht gouf a gesot: Kuckt, d'Milka huet och dem Nahor Äre Brudder Kanner op d'Welt bruecht: 22:21 Uz säin Éischtgebuerene, de Buz säi Brudder, de Kemuel de Papp vum Aram, 22 : 22 Quesed, Hazo, Pildas, Jidlaf a Betuel. 22:23 A Bethuel war de Rebekah säi Papp . Dëst sinn déi aacht Kanner déi d'Milca, vum Abrahams Brudder Nahor, gebuer huet. 22:24 A sengem concubine, deen Numm war Rheuma, huet och Gebuert ze Teba, Gaham, Tahas a Maaca.

Genesis a Kapitel 23

23: 1 D'Liewe vum Sarah war honnert an zwanzeg-siwen Joer; sou vill waren d'Jore vum Sara sengem Liewen. 23: 2 An d'Sarah ass gestuerwen zu Kiriath-Arba, dat ass Hebron, am Land Kanaan; an den Abraham koum fir d'Sara ze traueren an hir ze traueren. 23: 3 An den Abraham ass vu senge Doudegen opgestan an huet mat de Jongen vun Heth geschwat a gesot: 23: 4 Ech sinn e Friemen an e Frieme bei Iech; gitt mir eng Immobilie fir ze begruewen ënner Iech, an ech wäert meng Doudeg vu viru mir begruewen. 23: 5 An d'Jongen vum Heth hunn dem Abraham geäntwert a soten zu him : 23: 6 Héiert eis, Här, eisen Här ; du bass e Prënz vu Gott ënner eis; am beschte vun eise Griewer begruewen Är Doudeg; Keen vun eis wäert Iech säi Graf verleegnen, an och net verhënneren datt Dir Är Doudeg begruewen. 23: 7 An den Abraham ass opgestan an huet sech dem Vollek vun deem Land virun de Jongen vun Heth gebéit, 23: 8 an huet mat hinne geschwat a gesot: Wann Dir wëllt datt ech meng Doudeg viru mir begruewen, héiert mech, an gitt fir mech mam Ephron, dem Jong vum Zohar, 23: 9 fir datt hie mir d'Höhl vu Macpella kann ginn, déi hien um Enn vu senger Ierfschaft huet; gitt mir et fir säi gerechte Präis, fir e Begriefnisbesëtz an Ärer Mëtt. 23:10 Dësen Ephron war ënner de Jongen vun Heth; An den Ephron, den Hittit, huet den Abraham geäntwert, a Präsenz vun de Jongen vun Heth, vun allen, déi an d'Paart vu senger Stad erakoumen , a gesot.

23:11 Nee, mäin Här, héiert mech: Ech ginn lech d'lerfschaft, an ech ginn lech och déi Höhl déi dran ass; a Präsenz vun de Kanner vu menge Leit ginn ech lech et; begruewen deng Doudeg. 23:12 Dunn huet den Abraham sech virum Vollek vum Land gebéit , 23:13 an huet dem Ephron geäntwert a Präsenz vum Vollek vum Land a gesot: Ier, wann et lech gefält, bieden ech mech ze héieren. Ech ginn de Präis vun der Ierfschaft; huelt et vu mir, an ech wäert meng Doudeg dra begruewen. 23:14 Den Ephron huet dem Abraham geäntwert a gesot: 23:15 Mäin Här, lauschtert mech: d'Land ass véierhonnert Sëlwer wäert; Wat ass dat tëscht lech a mir? Bury, pu es, Är Doudeg. 23:16 Dunn huet den Abraham mam Ephron zougestëmmt, an den Abraham huet dem Ephron déi Suen ofgewien, déi hie gesot hat, a Präsenz vun de Jongen vun Heth, véierhonnert Sëlwer Sëlwer, gutt Gesetz bei den Händler. 23:17 An d'lerfschaft vun Ephron war zu Macpela Osten vu Mamre bliwwen, d'lerfschaft mat der Höhl, déi an et war, an all d'Beem, déi an der Ierfschaft waren, an an all sengem Ëmfeld, 23:18 als Besëtz vum Abraham, a Präsenz vun de Jongen vun Heth a vun allen, déi an d'Paart vun der Stad erakomm sinn. 23:19 Duerno huet den Abraham seng Fra Sarah an der Hiel vun der Ierfschaft vu Macpela ëstlech vu Mamre, dat ass Hebron, am Land Kanaan begruewen. 23:20 An der Ierfschaft an der Höhl, déi an et war, blouf vum Abraham als Besëtz fir d'Begriefnes, krut vun de Kanner vun Heth.

Genesis a Kapitel 24

24: 1 Den Abraham war al, a gutt fortgeschratt a Joer; an den Jehova hat den Abraham an allem geseent. 24: 2 An Abraham sot zu hir, déi eelste Gemengebeamten vu sengem Haus, déi de war een , deen iwwer all Indikatiounen hien: Stiech däi Hand ënnert mäi Ënneraarmschinnen : 24: 3 an Dir geschwuer vun Jehovas, soen dir vun den Himmel a Gott vun der Äerd , datt Dir fir mäi Jong keng Fra vun de Meedercher vun de Kanaaniter hëlt, ënner deenen ech liewen; 24: 4 awer Dir wäert a mäi Land a meng Famillje goen, an Dir wäert eng Fra fir mäi Jong Isaac huelen. 24: 5 De Kniecht huet geäntwert: Vläicht wëllt d' Fra net no mir an dëst Land kommen. Kommen ech dann äre Jong zréck an d'Land vun deem Dir komm sidd? 24: 6 An den Abraham sot zu him: Passt op datt Dir mäi Jong net zréckgitt. 24: 7 Den Jehova, de Gott vum Himmel, dee mech aus mengem Papp sengem Haus an aus dem Land vu menger Famill bruecht huet, a mat mir geschwat huet a mech geriicht huet a sot: Zu Ären Nokommen ginn ech dëst Land; Hie wäert säin Engel virun Iech schécken, an Dir wäert eng Fra fir mäi Jong vun do bréngen. 24: 8 A wann d'Fra net no Iech wëll kommen, da sidd Dir vun dësem mengem Eed befreit ginn; Gitt einfach net zréck op mäi Jong. 24: 9 Dunn huet de Kniecht seng Hand ënner dem Oberschenkel vum Abraham sengem Meeschter gesat an him geschwuer iwwer dëst Geschäft.

24:10 An de Kniecht huet zéng Kamele vun de Kamele vu sengem Här geholl an ass fortgaang an huet all gewielte Kaddoe vu sengem Här geholl. an huet sech op de Wee gemaach, koum zu Mesopotamien, an der Stad Nahor. 24:11 An hien huet d'Kamelen ausserhalb vun der Stad duerch eng Quell vum Waasser an der Owenterzäit geknéit, déi Zäit wou d'Meedercher raus goe fir Waasser ze sichen. 24:12 An hie sot: "Här Gott vu mengem Här Abraham, gitt mir eng gutt Versammlung haut a weist Barmhäerzegkeet zu mengem Här Abraham. 24:13 Kuckt, ech si beim Quelle vum Waasser, an d'Duechter vun de Männer aus dëser Stad ginn op d'Waasser. 24:14 Loosst et da sinn, datt d'Meedchen, zu där ech soen, Äert Lidd erofsetzen, oder ech bieden lech, datt ech drénke kann, a si kann äntweren: Drénkt, an ech wäert och Är Kaméiler Waasser ginn; loosst dat deen sinn deen Dir fir Ären Dénger Isaac bestëmmt hutt; an doduerch wäert ech wëssen datt Dir Baarmhäerzegkeet zu mengem Här gewisen hutt. 2 4:15 An et ass geschitt, ier hie fäerdeg war ze schwätzen, kuck, d'Rebekka, déi zu Bethuel gebuer war, de Jong vum Milcha, der Fra vum Abrahams Brudder Nahor, dee mat hirer Krug op der Schëller erausgaang ass. 24:16 An d'Meedchen war ganz schéin am Ausgesinn, eng Jongfra, déi de Mann net kannt huet; a si goung erof bei de Sprangbuer, a fëllt säi Kruik an huet sech zréckgedréit. 24:17 Dunn ass de Kniecht bei hir gerannt a sot: Gitt mir w.e.g. e bësse Waasser aus Ärem Krug ze drénken. 24:18 Si huet geäntwert: Drénkt, mäin Här; an hien huet séier säi Kruik op der Hand erofgesat , an huet him e Gedrénks ginn.

24:19 A wann hie fäerdeg war him e Gedrénks ze ginn, sot hien: "Ech zéien och Waasser fir Är Kamellen, bis se fäerdeg sinn ze drénken. 24:20 A si huet séier, an huet hire Kruk an de Baseng eidel gemaach, an ass erëm op d'Brunn gelaf fir Waasser ze zéien an huet fir all hir Kaméiler gezunn. 24:21 An de Mann huet sech iwwer hatt gestaunt, a bleift roueg, fir ze wëssen ob den Jehova seng Rees erfollegräich gemaach huet oder net. 24:22 A wann d'Kamelen drénken fäerdeg waren, huet de Mann hatt e gëllenen Ouerréng mat engem hallwe Sikkel gewien , an zwee Braceleten, déi zéng weien, 24:23 a sot: Wiem seng Duechter bass du? Ech bieden lech mir ze soen: ass et an Ärem Papp sengem Haus eng Plaz wou mir hunn? 24:24 A si sot: Ech sinn d'Duechter vum Bethuel, dem Jong vu Milca, déi si Nahor op d'Welt bruecht huet. 24:25 An hien huet bäigefüügt: Et ass och Stréi a vill Fudder an eisem Haus, an eng Plaz fir ze raschten. 24:26 De Mann huet sech dunn erofgebéit a Gott veréiert, 24:27 a gesot: Geseent ass Jehova, Gott vu mengem Meeschter Abraham, dee seng Barmhäerzegkeet an d'Wourecht net vu mengem Meeschter ofgewisen huet, Jehova féiert mech um Wee heem vu mengem Meeschter senge Bridder. 24:28 An d'Meedchen ass gerannt an huet hir Mamm hirem Haus dës Saache gesot. 24:29 An d'Rebekka hat e Brudder mam Numm Laban, dee bei de Mann ausgelaf ass, an de Quelle. 24:30 A wéi hien den Ouerréng an d'Braceleten an den Hänn vu senger Schwëster gesinn huet, sot: Sou sot dee Mann zu mir, hie koum bei hien; a kuck , hie war mat de Kamelen um Quelle.

24:31 An hie sot zu him: Komm, geseent vum Här; Firwat sidd Dir eraus Ech hunn d'Haus virbereet, an d'Plaz fir d'Kamellen. 24:32 Dunn ass de Mann heemkomm, an de Laban huet d'Kamelen entlooss. an hien huet hinnen Stréi a Stréi , a Waasser fir seng Féiss ze wäschen , an d'Féiss vun de Männer, déi bei him waren. 24:33 A wat war viru sech gesat fir ze iessen; awer hie sot: Ech wäert net iessen ier ech mäi Message gesot hunn. An hie sot zu him: Schwätzt. 24:34 Dunn huet hie gesot: Ech sinn dem Abraham säin Dénger. 24:35 An den Här huet mäi Meeschter immens geseent , an hien huet sech grouss gemaach; an hien huet him Schof an Hiert, Sëlwer a Gold, Dénger an Dénger, Kamelen an Iesele ginn. 24:36 A Sarah, der Fra vu mengem Meeschter, huet an hirem Alter e Jong vu mengem Här gebuer, deen him alles ginn huet wat hien huet. 24:37 A mäi Meeschter huet mech geschwuer a gesot: Du solls keng Fra fir mäi Jong vun de Meedercher vun de Kanaaniter huelen, an deem ech wunnen; 24:38 awer Dir gitt bei mäi Papp an a meng Familljen, an huelt eng Fra fir mäi Jong. 24:39 An ech hu gesot: Vläicht wëllt d' Fra mech net verfollegen. 24:40 Du sot hien zu mir: Jehova, a wiem ech gaange sinn, wäert säin Engel mat Iech schécken, an Äre Wee wäert gutt goen; an du solls eng Fra aus menger Famill an aus mengem Papp sengem Haus fir mäi Jong huelen. 24:41 Da sidd Dir fräi vu mengem Eed , wann Dir bei meng Famill komm sidd ; a wa se Iech et net ginn, da sidd Dir fräi vu mengem Eed.

24:42 Dofir sinn ech haut bei de Sprangbur komm, a sot: Jehova, de Gott vu mengem Här Abraham, wann Dir elo mäi Wee gutt geet, datt ech goen, 24:43 Kuckt, ech si beim Quell vum Waasser; ass dofir déi, déi d' Ncella maachen, déi Waasser geet, sot zu hir : Gitt mir drénken, ech bieden lech, e bësse Waasser aus Ärem Glas, 24:44 a si mech , Béid drénkt Dir an op Är Kaméiler Waasser; Loosst dëst d'Fra sinn, déi den Jehova fir de Jong vu mengem Här ernannt huet. 24:45 Ier ech a mengem Häerz fäerdeg geschwat hunn, kuck, d'Rebekka ass mat hirem Kann op der Schëller erausgaang; an hien ass erof bei de Quell gaang an huet Waasser gezunn; an ech hu gesot: Ech bieden lech eppes ze drénke ginn. 24:46 A si huet hire Kruik séier vun der Schëller erofgesat a gesot: Drénkt, an ech wäert Ären Kamellen och drénken. An ech hunn gedronk, a si huet menge Kamellen och gedronk. 24:47 Dunn hunn ech hien gefrot, an ech sot: Wiem seng Duechter bass du? A si sot: Duechter vum Bethuel, dem Jong vun Nahor, déi d'Milca him ginn huet. Also hunn ech en Ouerréng op hir Nues geluecht, an op hir Äerm gerabbelt; 24:48 an ech hu mech gebéit an den Här veréiert, an den Här Gott vu mengem Här Abraham geseent, dee mech op de richtege Wee geleet huet d'Duechter vum Brudder vu mengem Här fir säi Jong ze huelen. 24:49 Elo , wann Dir mäi Här Barmhäerzegkeet a Wourecht weist, deklaréiert mir et; a wann net, sot mir; An ech ginn no riets oder no lénks. 24:50 Dunn hunn de Laban an d'Bethuel geäntwert a gesot: Dëst ass vum Här komm; Mir kënnen net schlecht oder gutt mat lech schwätzen .

24:51 Kuckt d'Rebekah virun Iech ; Huelt hatt a gitt, a looss hatt d'Fra vum Jong vum Jong sinn, sou wéi den Här geschwat huet. 24:52 Wéi dem Abraham säin Dénger seng Wierder héieren huet, huet hie sech virum Jehova gebéit. 24:53 An de Kniecht bruecht Artikelen aus Sëlwer an Artikelen aus Gold, a Kleeder, an huet Rebekka; hien huet och wäertvoll Saachen u säi Brudder a seng Mamm ginn. 24:54 An hien an d'Männer déi mat him waren hunn giess a gedronk, a geschlof; an de Moien opgestan, sot hien: Schéckt mir mäin Här. 24:55 Dunn huet hire Brudder an hir Mamm geäntwert: Waart op d'mannst zéng Deeg fir d'Meedchen bei eis, an da wäert hatt goen. 24:56 An hie sot zu hinnen: Halt mech net zréck, well den HÄR huet mäi Wee erfollegräich gemaach; verschéckt mech fir bei mäin Här ze goen. 24:57 Si hunn dunn geäntwert: Kommt mir ruffen d' Meederin a froen hatt. 24:58 A si hunn d'Rebekah ugeruff a soten zu hir: Gitt Dir mat dësem Mann? A si huet geäntwert: Jo, ech wäert. 24:59 Da loosse se hir Schwëster Rebekka goen, an hir Infirmière, an dem Abraham säin Dénger a seng Männer. 24:60 A si hunn d'Rebekka geseent a soten zu hir: Eis Schwëster, sidd Mamm vun Dausende vun Dausende, a loosst Är Nokommen d'Paart vun hire Feinde besëtzen. 24:61 Du sinn d'Rebekka an hir Jongfraen opgestan an hunn d'Kamele montéiert an de Mann gefollegt. an den Dénger huet d'Rebekka geholl an ass fortgaang. 24:62 An den Isaac koum aus der Quell vum Living-One-who-sees-me; well hien am Negev gelieft huet.

24:63 An den Isaac ass erausgaang fir um Feld ze meditéieren, owes; an huet seng Ae gesicht, hie kuckt, a kuckt d'Kamelen, déi komm sinn. 24:64 D'Rebekka huet och hir Aen opgeriicht, an huet den Isak gesinn, a si ass vum Kamel erofgaang. 24:65 well hien de Kniecht gefrot hat: Wien ass dee Mann deen duerch d'Feld Richtung eis kënnt? An den Dénger hat geäntwert: Dëst ass mäin Här. Si huet dunn de Schleier geholl, a sech selwer bedeckt. 24:66 Dunn huet de Kniecht dem Isaac alles gesot wat hie gemaach hat. 24:67 An den Isak huet hatt an d'Sarah Mamm hir Zelt bruecht, an huet d'Rebekka zur Fra geholl an hat hatt gär. an den Isaac gouf nom Doud vu senger Mamm getréischt.

Genesis a Kapitel 25

25: 1 Braham gouf vun enger anerer Fra ageholl, deem säin Numm Ra Cetura war, 25: 2 a si huet Zimram, Jocsan, Medan, Midian, Isbak a Shua gebuer. 25: 3 A Jocsán huet de Seba an den Dedan gebuer; a Jongen vum Dedan waren Asurim, Letusim a Leumim. 25: 4 An d'Kanner vum Midian: Epha, Epher , Hanoch , Abida an Elda. All dës ware Jongen vum Cetura. 25: 5 An Abraham huet dem Isaac alles wat hien hat. 25: 6 Awer de Jongen vu senge Konkubinnen huet den Abraham Kaddoe geschéckt an huet se vum Isaac sengem Jong fortgeschéckt, während hie gelieft huet, Richtung Osten, an d'ëstlecht Land. 25: 7 An dës waren d'Deeg datt Abraham gelieft: honnert a siwwenzeg-fënnef Joer. 25: 8 An hien huet säi Geescht ausgeotemt, an den Abraham ass an engem gudden Alter gestuerwen, al a voller Joeren, a war mat sengem Vollek vereenegt. 25: 9 An den Isaac an den Ism ael hunn hir Jongen hien an der Hiel vu Macpela begruewen, an der Ierfschaft vum Ephron, dem Jong vum Zohar Hetite, dee vis-à-vis vu Mamre ass, 25:10 eng Ierfschaft, déi den Abraham vun de Kanner vun Heth kaaft huet. do gouf den Abraham begruewen, an d'Sarah seng Fra. 25:11 An et ass geschitt, nom Doud vum Abraham, datt Gott sengem Jong dem Isak geseent huet; an den Isaac wunnt beim Quelle vum Living-One-who-seesme. 25:12 Dëst sinn d'Nokomme vum Ishmael, dem Jong vum Abraham, zu deem d'Ägypter Hagar, dem Sarah seng Déngschtmeedchen, hie gebuer huet.

25:13 Dëst sinn dann d'Nimm vun de Jongen vum Ishmael, genannt an der Reiefolleg vun hirer Gebuert: dem Ishmael säin Éischte gebuer, Nebaioth; duerno Cedar, Adbeel, Mibsam, 25:14 Misma, Duma, Massa, 25:15 Hadar, Tema, Jetur, Nafis a Cedema. 25:16 Dëst sinn d'Jongen vum Ishmael, an dat sinn hir Nimm, no hiren Dierfer an hire Lageren; zwielef Prënze fir hir Familljen. 25:17 An dës goufen d'Joer vum Liewen vun Ishmael, honnert an siwen drësseg Joer; an den Ishmael huet säi Geescht ausotemt, a gestuerwen, a war mat sengem Vollek verbonnen. 25:18 A si hunn vun Havila bis Shur gelieft, déi virun Ägypten ass, déi an Assyrien kommen; an hie stierft a Präsenz vun all senge Bridder. 25:19 Dëst sinn d'Nokomme vum Isaac, dem Jong vum Abraham: Den Abraham huet den Isak gebuer , 25:20 an den Isaac war véierzeg Joer al wéi hien d' Rebekka, d'Duechter vum Bethuel, en Arameer vu Padan-Aram, d'Schwëster vum Laban, den Aramee geholl huet. 25:21 An den Isaac huet zum Här fir seng Fra gebiet, déi onfruchtbar war; an den Jehova huet et acceptéiert, a seng Fra Rebekka ass schwanger ginn. 25:22 An d'Kanner hunn an hir gekämpft; an hie sot: Wa jo, firwat hunn ech dat gesinn ? An hie goung mam Jehova consultéieren; 25:23 An den Här sot zu hir: Zwou Natiounen sinn an Ärem Gebärmutter, an zwou Völker solle vun Ärem Daarm gedeelt ginn; Dat eent Vollek wäert méi staark si wéi dat anert Vollek, an dat Eelst wäert dat Jéngst déngen . 25:24 Wéi hir Deeg fäerdeg waren fir ze ginn, kuck, et waren Zwillingen an hirem Gebärmutter.

25:25 An deen éischte koum blond eraus, an hie war all Hoer wéi e Pelzmantel; a si hunn säin Numm Esau genannt. 25:26 Duerno ass säi Brudder erausgaang, seng Hand un d'Kalk vun Esau gebonnen; a säin Numm gouf Jacob genannt. An den Isaac war siechzeg Joer al wéi si hinnen op d'Welt koum. 25:27 An d'Kanner sinn opgewuess, an den Esau war e gescheitene Jeeër, e Mann vum Feld; awer de Jacob war e rouege Mënsch, deen an Zelter gelieft huet. 25:28 An den Isak huet den Esau gär , well hie vu senger Rëndfleesch giess huet; awer d'Rebekka huet de Jacob gär. 25:29 An de Jacob huet e Pottage gekacht; An den Esau koum zréck, vum Terrain, midd, 25:30 sot zu Jacob: Gitt mir w.e.g. dee roude Stew fir ze iessen, well ech si ganz midd . Dofir gouf säin Numm Ed om genannt. 25:31 An de Jakob sot: Verkaaft mir Är Gebuertsrecht haut. 25:32 Du sot den Esau: Kuckt, ech stierwen; Fir wat ass dann meng Gebuertsrecht gutt? 25:33 An de Jacob sot: Eed mir dësen Dag. An hien huet him geschwuer, an huet dem Jacob säin Éischtgebuerte verkaaft . 25:34 Dunn huet de Jakob dem Esau Brout ginn an e Lënsentuer; an hien huet giess a gedronk, an ass opgestan an ass fortgaang. Sou huet den Esau d'Gebuert Recht veruecht.

Genesis a Kapitel 26

26: 1 Dunn war et eng Hongersnout am Land, zousätzlech zu der éischter Hongersnout , déi an den Deeg vum Abraham geschitt ass; an den Isaac goung bei den Abimelech Kinnek vun de Philistinen, zu Gerar. 26: 2 De Jehova ass him erschien a sot: Gitt net erof an Ägypten; wunnt am Land dat ech Iech soen. 26: 3 Wunnt als Frieme an dësem Land, an ech wäert mat Iech sinn, an ech wäert dech blesséieren; well Dir an Är Nokommen wäert ech all dës Länner ginn, an ech wäert den Eed bestätegen, deen ech dem Abraham Ärem Papp gemaach hunn. 26: 4 Ech wäert Är Nokomme multiplizéieren wéi d'Stäre vum Himmel, an ech ginn all dës Länner zu Ären Nokommen ; an all d' Natiounen vun der Äerd ginn an Ärem Som geseent, 26: 5 well den Abraham meng Stëmm héieren huet, a mäi Gebot, meng Geboter, meng Statuten a meng Gesetzer agehalen huet. 26: 6 Also huet den Isaac zu Gerar gewunnt. 26: 7 An d'Männer vun där Plaz hunn hien iwwer seng Fra gefrot; an hien huet geäntwert: Si ass meng Schwëster; well hien hat Angscht ze soen: Si ass meng Fra; denken datt vläicht d'Männer vun der Plaz hien ëmbrénge wéinst Rebecca, well hatt schéin war. 26: 8 Et ass geschitt, datt nodeems hien zënter ville Deeg do war, den Abim elec, de Kinnek vun de Philistinen, deen aus enger Fënster gekuckt huet, den Isaac seng Fra Rebekah gesinn huet. 26: 9 An den Abimelech huet den Isaac geruff a gesot: Kuckt, si ass wierklech Är Fra. Wéi sot Dir dann: Si ass meng Schwëster? An d'Isaa c huet him geäntwert: Well ech gesot hunn: Vläicht stierwen ech wéinst hatt.

26:10 An den Abimelech sot: Firwat hutt Dir eis dat gemaach? E puer vun de Leit hätte wéineg mat Ärer Fra geschlof, an Dir hätt d'Sënn iwwer eis bruecht. 26:11 Dunn huet den Abimelech all d' Leit ugefrot a gesot: "Wien dëse Mann oder seng Fra beréiert, dee wäert sécher stierwen." 26:12 An den Isaac huet an deem Land säen, an dat Joer honnertfach gezillt; an den Här huet hien geseent. 26:13 De Mann gouf räich, an huet guttgeheescht, a war super bis hie ganz mächteg gouf. 26:14 An hien hat eng Trapp vu Schof, an eng Hiert vun Hierden, an e grousse Bauerenhaff; an d'Philistine beneiden hien. 26:15 An all d'Brunnen, déi d'Knechte vum Abraham, sengem Papp, a senger Zäit gegruewen hunn, hunn d'Philistine gestoppt a mat der Äerd gefëllt . 26:16 Dunn huet den Abimele dem Isaac gesot: Gitt vun eis fort, well Dir sidd vill méi staark ginn wéi eis. 26:17 An den Isaac ass vun do fort gaang an ass am Gerarldall campéiert an huet do gewunnt. 26:18 An den Isaac huet d'Bronne vum Waasser erëm opgemaach, déi se an den Deeg vum Abraham sengem Papp gegruewen hunn , an déi d'Philistine nom Doud vum Abraham verblannt haten. an hien huet se mat den Nimm genannt, déi hire Papp hinne genannt huet. 26:19 Awer wann dem Isaac seng Dénger am Dall gegruewen hunn an do e Quelle vu liewegem Waasser fonnt hunn, 26:20 Gerar hir Schofshären hu sech mam Isaac Schäffe gestridden a gesot: D'Waasser ass eist. Dofir huet hien den Numm vun der Brunn Esek genannt, well se mat him gestridden hunn. 26:21 A si gegruewen aner gutt, a si streiden och doriwwer; an huet hiren Numm Sitna genannt.

26:22 An hien huet sech vun him ofgewéckelt an huet eng aner Brunn gegruewen , a si streiden net driwwer; an hien huet säin Numm Rehobot genannt, a sot: Elo huet den HÄR eis gutt gemaach a mir wäerte fruchtbar sinn op der Äerd. 26:23 A vun do ass hien erop op Berseba. 26:24 An den Här wossten him déi Nuecht, a sot: "Ech sinn de Gott vun Ärem Papp Abraham. fäert net, well ech si bei Iech, an ech wäert Är Nokomme blesséieren a multiplizéieren zum Wuel vum Abraham, mengem Knecht. 26:25 An hien huet do en Altor gebaut, an den Numm vu Jehova geruff an do säin Zelt opgeriicht; An do hunn dem Isaac seng Dénger eng gutt gegruewen. 26:26 An den Abimelech koum vu Gerar, an Ahuzath, säi Frënd, a Phicol, Kapitän vu senger Arméi. 26:27 An den Isaac sot zu hinnen: Firwat kommt Dir bei mech, well Dir mech haasst a mech vun Iech erausgeworf hutt ? 26:28 A si geäntwert, Mir hu gesinn, datt den Här mat Iech ass; a mir hu gesot: Elo soll et en Eed tëscht eis ginn, tëscht Iech an eis, a mir maachen e Pakt mat eis, 26:29 datt Dir eis näischt schued, well mir Iech net beréiert hunn, a wéi mir Iech just gutt gemaach hunn, a mir schécken Iech a Fridden; du bass elo vum Jehova geseent. 26:30 Also huet hien hinnen e Fest gemaach, a si hunn iessen an drénken. 26:31 A si si moies fréi opgestan an hunn deem aneren geschwuer; an den Isaac huet se fortgeschéckt, a si hunn him a Fridde Äddi gesot. 2 6:32 Deen Dag ass et geschitt, datt dem Isak seng Dénger komm sinn an him gesot hunn iwwer d'Brunn, déi se gegruewen hunn, a soten zu him: Mir hu Waasser fonnt.

26:33 An hien huet et Seba genannt; Aus dësem Grond ass den Numm vun där Stad Berseba bis haut. 26:34 A wéi den Esau véierzeg Joer al war, huet hien d' Judith, d'Duechter vum Beeri, den Hetiten, an d'Basemat d'Duechter vum Elon, den Hetiten , als Fra geholl. 26:35 a ware Batterkeet vum Geescht fir den Isaac an d'Rebekah.

Genesis a Kapitel 27

27: 1 An et ass geschitt, datt wann den Isa ac al ginn ass, a seng Ae verdonkelt goufen, a blann gelooss hunn , huet hien den Esau säin eelste Jong genannt, a sot zu him: Mäi Jong. An hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 27: 2 An hie sot: Kuckt, ech sinn al, ech weess den Dag vu mengem Doud net. 27: 3 Also huelt elo Är Waffen, Äre Quiver an Är Täsch, a gitt eraus an d'Feld a bréngt mir Spill; 27: 4 a maach mir e Ragout wéi ech et gär hunn, a bréng et fir mech, an ech iessen, fir datt ech dech préschen ier ech stierwen. 27: 5 D'Rebekka huet nogelauschtert, wéi den Isaac mam Esau sengem Jong geschwat huet; an den Esau ass op d'Feld gaang fir d'Spill ze sichen, dat hie brénge sollt. 27: 6 Dunn huet d'Reb eka zu hirem Jong Jacob geschwat a gesot: Kuckt, ech hunn héieren Äre Papp mam Esau Äre Brudder schwätzen, gesot: 27: 7 Bréng mir Spill a maach mir e bësse Stew, fir datt ech iesse kann a segen dech a menger Präsenz. vu Jehova ier ech stierwen. 27: 8 Maacht elo, mäi Jong, meng Stëmm an deem wat ech Iech befollegen. 27: 9 Gitt elo bei d'Ranner, a bréng mir vun do zwou gutt Geessen, an ech wäert Äre Papp vun hinnen iesse maachen, wéi hie gär huet; 27:10 an du solls se bei Äre Papp bréngen, an hie soll iessen, fir datt hie dech ka blesséiere viru sengem Doud . 27:11 A sot de Jakob zu senger Mamm Rebekka: Kuckt, mäi Brudder Esau ass en Hoer, an ech si glat. 27:12 Vläicht wäert mäi Papp mech beréieren a mech als Spott betruechten, an ech bréngen e Fluch an net e Segen.

27:13 A seng Mamm sot: Mäi Jong, loosst däi Fluch iwwer mech! follegt just meng Stëmm a gitt a bréngt se bei mech. 27:14 Also ass hien gaang an huet se geholl an huet se bei seng Mamm bruecht; a seng Mamm huet Stew gemaach, sou wéi säi Papp et gutt fonnt huet. 27:15 D'Rebekka huet d'Kleeder vun hirem eelste Jong vum Esau geholl , déi wäertvoll, déi hien am Haus hat, an huet hire jéngste Jong Jacob gekleet; 27:16 an iwwerdeckt seng Hänn an den Deel vu sengem Hals wou et Hoerlos war, mat der Haut vun de Geessen; 27:17 An hien huet d'Stews an d'Brout, dat hie bereet hat, an d' Hänn vu sengem Jong Jacob ginn. 27:18 Duerno ass hien zu sengem Papp gaang an huet gesot: Mäi Papp. An den Isaac huet geäntwert: Hei sinn ech; Wien bass du, mäi Jong? 27:19 An de Jakob sot zu sengem Papp: Ech sinn den Esau, den Éischten. Ech hu gemaach wéi Dir mir gesot hutt: steet elo op, setzt lech erof a frësst mäi Spill, fir datt Dir mech geseent. 2 7:20 Dunn huet den Isaac zu sengem Jong gesot: Wéi ass et, datt Dir hatt sou séier fonnt hutt, mäi Jong? An hie sot: Well den Här Äre Gott huet hie viru sech getraff fir mech ze treffen. 27:21 An den Isaac sot zu Jacob: Kommt elo no, an ech fille dech, mäi Jong, egal ob Dir mäi Jong Esau sidd oder net. 27:22 An de Jacob ass bei säi Papp Isaac komm, deen hie spiert a sot: D'Stëmm ass d'Stëmm vum Jacob, awer d'Hänn sinn d'Hänn vum Esau. 27:23 An hien huet hie net kannt, well seng Hänn waren hoer wéi dem Esau seng Hänn; an hien geseent. 27:24 An hie sot: Sidd Dir mäi Jong Esau? An de Jacob huet geäntwert: Ech sinn.

27:25 Hien huet och gesot: Bréngt hatt no bei mir, an ech wäert mäi Jong säi Spill iessen, fir datt ech dech préschen; an de Jacob huet et him bruecht, an den Isaac huet giess; Hien huet him och Wäin matbruecht, an hien huet gedronk. 27:26 An de Isaa c säi Papp huet zu him gesot: Kommt elo no a kuss mech, mäi Jong. 27:27 An de Jacob koum no a kuss hien; An den Isaac huet de Geroch vu senge Kleeder geroch, an hien huet hie geseent a gesot: Kuckt, de Geroch vu mengem Jong, Wéi de Geroch vum Feld, deen den Här geseent huet; 27:28 Kann Gott Iech den Tau vum Himmel ginn, an d'Fett vun der Äerd, an en Iwwerfloss u Weess an neie Wäin. 27:29 Vollek déngen dech, an d'Natiounen béien sech virun Iech; Sidd Här iwwer Är Bridder, A looss Är Mamm hir Jongen sech fir Iech béien. Verflucht sinn déi, déi dech verfluchen, a geseent sinn déi, déi dech blesséieren. 27:30 An et ass geschitt, nodeems den Isaac de Jakob fäerdeg gemaach hat, a soubal de Jacob virum Isaac sengem Papp erausgaang ass, datt de Esau säi Brudder aus der Juegd zréckkoum. 27:31 An hien huet och stews gemaach, a bruecht sengem Papp, a sot zu him , Loosst mäi Papp opgestan, an iessen vun sengem Jong d'Spill, fir datt hie mech préschen. 27:32 Dunn, sengem Papp Isaac, sot zu him: Wien sidd Dir? An hie sot zu him: Ech sinn Äre Jong, den Éischten, den Esau. 27:33 An den Isaac huet ziddert an huet gesot: Wien ass deen, deen heihinner koum, deen Spill bruecht huet a mir ginn huet, an ech hunn alles giess ier Dir komm sidd? Ech hunn hien geseent, an hie wäert geseent ginn. 27:34 Wéi den Esau d'Wierder vu sengem Papp héieren huet, huet hie mat engem ganz groussen a

ganz bitteren Ausrufe geruff a sot zu him: Segen mech och, mäi Papp. 27:35 An hie sot: Äre Brudder ass falsch komm an huet Äre Segen geholl. 27:36 An den Esau huet geäntwert: Si hunn säin Numm Jacob gutt genannt, well hien huet mech schonn zweemol verdrängt. Hien huet mäi Gebuertsrecht am Besëtz geholl, a kuck elo huet hie mäi Segen geholl. An hie sot: Hutt Dir net Segen fir mech gespuert? 27:37 Izak geäntwert a sot zu Esau: Kuckt, ech hunn him zu Ärem Här gemaach, an all seng Bridder hunn ech him als Dénger ginn; mat Weess a Wäin hunn ech him versuergt; Wat soll ech Iech dann elo maachen, mäi Jong? 27:38 An den Esau sot zu sengem Papp: Hutt Dir nëmmen ee Segen, mäi Papp? Segen mech och, mäi Papp. An den Esau huet seng Stëmm opgestan an huet gekrasch. 27:39 Dunn huet säi Papp Isaac geschwat a sot zu him: Kuckt, Är Wunneng soll am Fett vun der Äerd sinn, a vum Tau vum Himmel uewen; 2 7:40 A vun Ärem Schwert liewt Dir, an Äre Brudder déngt Dir ; An et wäert geschéien wann Dir staark gitt, datt Dir säi Joch aus Ärem Hals wäert oflueden. 27:41 An den Esau hat de Jakob wéinst dem Segen, mat deem säi Papp hie geseent hat, a sot a sengem Häerz: D'Deeg vun der Trauer vu mengem Papp kommen , an ech wäert mäi Brudder Jacob ëmbréngen. 27:42 An d'Wierder vum Esau, hirem eelere Jong, goufen dem Rebekka geschwat; a si huet geschéckt an dem Jakob säi jéngste Jong geruff, a sot zu him: Kuckt, Äre Brudder Esau konsultéiert Iech mat der Iddi Iech ëmzebréngen. 27:43 Elo, mäi Jong, follegt menger Stëmm; Stitt op a flucht an d'Haus vu mengem Brudder Laban zu Haran,

27:44 a bleift e puer Deeg bei him, bis de Brudder seng Roserei ofhëlt; 27:45 bis de Brudder seng Roserei géint dech ofhëlt, an hie vergësst wat s du him gemaach hues; Ech schécken dann, an ech bréngen Iech vun do aus. Firwat ginn ech Iech zwee an engem Dag entzunn? 27:46 An d'Rebekka sot zum Isaac: Ech hunn eng Nuisance vu mengem Liewen wéinst de Meedercher vun Heth. Wann de Jacob eng Fra vun den Duechter vun Heth hëlt, wéi dës, vun den Duechtere vun dësem Land , firwat wëll ech dann d'Liewen?

Genesis a Kapitel 28

28: 1 Du huet den Isak de Jakob geruff, an hie geseent, an huet hie befollegt a gesot: Huelt keng Fra vun de Meedercher vum Kanaan. 28: 2 Stitt op, gitt op Padan-Aram, an d'Haus vu Bethuel, dem Papp vun Ärer Mamm, an huel eng Fra vun de Meedercher vum Laban, dem Brudder vun Ärer Mamm. 28: 3 An den Allmächtege Gott blesséiert dech, a mécht dech Friichten a multiplizéiert dech, bis Dir eng Villzuel vu Vëlker gëtt; 28: 4 a gitt Iech de Segen vum Abraham, an Är Nokommen mat Iech, fir datt Dir d'Land ierft, an deem Dir wunnt, wat Gott dem Abraham ginn huet. 28: 5 Dofir huet den Isak de Jakob geschéckt, deen op Paddan-Aram gaang ass, op de Laban, de Jong vum Bethuel, den Aramäer, de Brudder vum Rebekka, der Mamm vum Jacob an dem Esau. 28: 6 An den Esau huet gesinn, wéi den Isaac de Jakob geseent huet, an hien op Padan-Aram geschéckt huet , fir eng Fra vun do ze huelen; an datt wéi hien hien geseent huet, huet hien him beoptraagt ze soen: Du solls keng Fra vun den Duechter vum Kanaan huelen; 28: 7 an datt de Jacob sengem Papp a senger Mamm gefollegt huet an op Paddan-Aram gaang ass. 28: 8 Den Esau huet och gesinn datt d'Duechter vum Kanaan dem Isaac sengem Papp schlecht ausgesinn hunn; 28: 9 An den Esau ass op Ishmael gaang an huet de Mahalat, d'Duechter vum Ishmael, dem Jong vum Abraham, der Schwëster vum Nebaioth, als seng Fra geholl, nieft sengen anere Fraen.

28:10 De Jakob huet d'Berseba verlooss an ass op Haran gaang. 28:11 An hien ass op eng gewësse Plaz komm an huet do geschlof, well d'Sonn schonn ënnergaang ass; an hien huet vun de Steng vun där Plaz geholl an et op säi Kapp geluecht an huet sech op där Plaz niddergelooss. 28:12 An hien huet gedreemt: a kuck, eng Leeder huet sech op de Buedem gesat , an hiren Enn huet den Himmel beréiert; a kuck, Engele vu Gott klammen erop an erof. 28:13 A kuck, den Här war drop, an hie sot: Ech sinn den Här, de Gott vun Ärem Papp Abraham, an de Gott vum Isak; Ech wäert d'Land ginn, op deem Dir lech liegt an Är Nokommen. 28:14 Är Nokommen wäerte wéi de Stëbs vun der Äerd sinn, an Dir wäert lech am Westen, am Osten, am Norden an am Süde verbreeden; an all d'Famillje vun der Äerd ginn an lech an an Ärem Som geseent . 28:15 Kuckt, ech sinn mat lech, an ech halen dech iwwerall wou Dir gitt, a wäert dech zréck op dës Äerd bréngen; Well ech dech net verloossen bis ech gemaach hunn wat ech lech gesot hunn. 28:16 A Jacob erwächt aus sengem Schlof, a sot, "sécher den Här ass an dëser Plaz, an ech wosst et net." 28: 1 7 An hie war Angscht a sot: Wéi schrecklech ass dës Plaz! Et ass näischt anescht wéi d'Haus vu Gott, an d'Dier vum Himmel. 28:18 An de Jacob ass de Moie fréi opgestan an huet de Steen geholl, deen hie fir säi Kapp geluecht hat, an en als Zeechen opgeriicht an Ueleg op hie geschott. 28:19 An hien huet den Numm vun där Plaz Bethel genannt, och wann d'Luz als éischt den Numm vun der Stad war.

28:20 An de Jacob huet versprach a gesot: Wann Gott mat mir géing goen, an hält mech op dëser Rees, op déi ech goen, a gitt mir Brout ze iessen an d' Kleedung unzedoen , 28:21, a wann hien a Fridden heem kënnt. Papp, Jehova wäert mäi Gott sinn. 28:22 An dëse Steen, deen ech als Zeeche gesat hunn, soll d'Haus vu Gott sinn; a vun allem wat Dir mir gitt, den Zéngtel wäert ech fir lech reservéieren.

Genesis a Kapitel 29

29: 1 Dunn ass de Jakob op sengem Wee gaang an ass an d'Land vum Oste gaang. 29: 2 An hien huet gekuckt, an huet e Brunnen am Feld gesinn; a kuck, dräi Schofshënn louchen no bei him, well d'Ranner aus där Quell bewässert goufen; an et war e grousse Steen um Mond vum Quell. 29: 3 An do hunn se all d'Schof versammelt ; a si hunn de Steen aus dem Mond vum Quell gerullt, an d'Schof bewässert, an de Steen zréck op de Mond vum Quell gesat. 29: 4 De Jakob sot zu hinnen: Meng Bridder, wou kommt Dir hier? A si hunn geäntwert: Mir kommen aus Haran. 29: 5 Hien huet zu hinnen gesot: Kennt Dir de Laban, de Jong vum Nahor? A si soten: Jo, mir kennen hien. 29: 6 An hie sot zu hinnen: Ass et an der Rei? A si soten: Gutt, a kuck, d'Rachel seng Duechter kënnt mat de Schof. 29: 7 An hie sot: Kuckt, et ass nach ganz Dag; Et ass nach net Zäit d'Ranner ze sammelen ; Waasser d'Schof a gitt se fidderen. 29: 8 A si hunn geäntwert: Mir kënnen net, bis all d'Schof zesummekomm sinn, a si rullen de Steen aus dem Mond vum Brunn, fir datt mir d'Schof Waasser ginn. 29: 9 Wärend hien nach mat hinne schwätzt, koum d'Rachel mam Trapp vu sengem Papp, well hatt war de Schofshiert. 29:10 An et ass geschitt, wéi de Jakob d'Rachel gesinn huet, d'Duechter vum Laban sengem Mamm säi Brudder, an d'Schof vum Laban sengem Mamm säi Brudder, de Jacob koum an de Steen aus dem Mond vum Brunn gerullt huet , an de Laban seng Schof bewässert huet . sengem Mamm säi Brudder.

29:11 A Jacob huet de Rachel gekësst, an huet seng Stëmm erhuewen an huet gekrasch. 29:12 An de Jakob sot zu der Rachel, datt hien de Brudder vun hirem Papp war, an datt hien de Jong vum Rebekka wier. a si leeft, a sot sengem Papp. 2 9:13 Wéi de Laban d'Nouvelle vum Jakob senger Schwëster säi Jong héieren huet, ass hie gerannt fir hien ze begéinen, huet hien ëmfaasst, huet hie gekësst an huet hien heem bruecht; an hie sot dem Laban all dës Saachen. 29:14 An de Laban sot zu him: Sécher sidd Dir mäi Knach a mäi Fleesch. A si war e Mount bei him . 29:15 Dunn huet de Laban zu Jacob gesot: Well Dir mäi Brudder sidd, wäert Dir mir fir näischt déngen? Sot mir wat Är Pai wäert sinn. 29:16 An de Laban hat zwou Meedercher: den Numm vun der eeler war d'Lea, an den Numm vun der jéngster, d'Rachel. 29:17 An d'Lea seng Ae waren delikat, awer d'Rachel hat e schéint Gesiicht an e schéint Aussiicht. 29:18 A Jacob huet d'Rachel gär, a sot: Ech wäert dech siwe Joer fir d'Rachel, Är jéngst Duechter, déngen. 29:19 An de Laban huet geäntwert: Et ass besser datt ech Iech et ginn an et net engem anere Mann ginn; Bleif bei mir. 29:20 Sou huet de Jacob siwe Joer fir d'Rachel gedéngt ; an et schéngt wéi e puer Deeg, well hien hatt gär huet. 29:21 Du sot de Jakob zu Laban: Gitt mir meng Fra, well meng Zäit ass erfëllt, fir bei hir ze goen. 29:22 Dunn huet de Laban all d'Männer vun där Plaz gesammelt an e Fest gemaach. 29:23 An et ass geschitt, datt hien den Owend seng Duechter vum Leah geholl huet an hatt bei hie bruecht huet; an hien ass bei hatt. 29:24 A säi Laban Déngschtmeedchen Zilpah huet seng Duechter Lea als Déngschtmeedche ginn.

29:25 Wéi de Moie koum, kuck, et war d'Lea; an de Jakob sot zu Laban: Wat ass dat, wat Dir mir gemaach hutt? Hunn ech Iech net fir de Raquel zerwéiert ? Firwat hutt Dir mech dann täuscht? 29:26 An de Laban huet geäntwert: Et gëtt net esou gemaach an eiser Plaz, loosst déi Jénger virun der eeler ginn. 29:27 Erfëllt dës Woch, an Dir kritt och déi aner, fir de Service deen Dir mat mir fir aner siwe Joer maacht. 29:28 An de Jacob huet dat gemaach an huet hir Woch erfëllt; an hien huet dem Rachel seng Duechter zur Fra ginn. 29:29 De Laban huet dem Rachel senger Duechter seng Déngschtmeedche Bilhah als Déngschtmeedche ginn. 29:30 An hien ass och bei d'Rachel komm, an hien huet hatt och méi gär wéi d'Lea; an hien huet dem Laban nach siwe Joer gedéngt. 29:31 An den Här huet gesinn datt d'Lea veruecht gouf an hir Kanner gebuer huet; mee d'Rachel war steril. 29:32 An d'Lea ass schwanger ginn an huet e Jong op d'Welt bruecht an huet säin Numm Ruben genannt, well si sot: Den HÄR huet op meng Leed gekuckt; elo, dofir, mäi Mann wäert mech gär. 29:33 Si ass erëm empfaang an huet e Jong op d'Welt bruecht a sot: Well den Här héieren huet, datt ech veruecht gi sinn, huet hien mir dat och ginn. An hien huet säin Numm Simeon genannt. 29:34 A si ass erëm schwanger an huet e Jong op d'Welt bruecht a sot: Elo dës Kéier wäert si mäi Mann mat mir verbannen, well ech hunn dräi Jongen op d'Welt bruecht. dofir huet hien säin Numm Levi genannt. 29:35 Si ass erëm empfaang an huet e Jong op d'Welt bruecht a sot: Dës Kéier wäert ech den Här luewen; dofir huet hie säin Numm Juda genannt; a gestoppt ze ginn .

Genesis a Kapitel 30

30: 1 Wéi de Raquel gesinn huet, datt hien dem Jacob keng Kanner huet, war hien neidesch op seng Schwëster, a sot zum Jacob: Gitt mir Kanner, soss stierwen ech. 30: 2 De Jakob war rosen op d'Rachel a sot: Sinn ech Gott, deen d'Fruucht vun Ärem Gebärmutter zréckbehalen huet? 30: 3 A si sot: Kuckt meng Déngschtmeedchen Bilh a; komm bei hatt, a si wäert op meng Knéien op d'Welt kommen, an ech kréien och Kanner vun hir. 30: 4 Hien huet him dem Bilhah seng Déngschtmeedchen zur Fra ginn; an de Jacob koum bei hatt. 30: 5 A Bilhah ass schwanger, an huet dem Jakob e Jong gebuer. 30: 6 Dunn huet d'Rachel gesot: Gott huet mech geriicht an huet och meng Stëmm héieren an huet mech e Jong ginn. Dofir huet hien säin Numm Dan genannt. 30: 7 Dem Bilhah hir Rachel Déngschtmeedchen ass erëm schwanger ginn an huet dem Jakob en zweete Jong gebuer. 30: 8 A Rachel sot: Mat de Kämpfe vu Gott hunn ech mat menger Schwëster gekämpft, an ech hu gewonnen. An hien huet säin Numm Naftali genannt. 30: 9 Wéi d'Lea gesinn huet, datt si opgehält mat Gebuert ze hunn, huet si d'Zilpah hir Déngschtmeedche geholl an hatt dem Jacob zur Fra ginn. 30:10 An dem Zilpah Lea säi Kniecht huet dem Jacob e Jong op d'Welt bruecht. 30:11 An d'Lea sot: Vill Gléck ass komm; an huet säin Numm Gad genannt. 30:12 Dunn huet dem Zilpa Lea seng Déngschtmeedchen dem Jacob en anere Jong gebuer. 30:13 An d'Lea sot: Zu mengem Gléck; well Fraen nennen mech glécklech; an huet säin Numm Asher genannt.

30:14 De Ruben ass an der Zäit vun der Weess Ernte gaang an huet Mandrakes um Feld fonnt an huet se dem Leah senger Mamm bruecht; a Rachel sot zu Leah: Gitt mir w.e.g. e puer vun de Mandrakes vun Ärem Jong. 30:15 A si sot: Ass et wéineg datt Dir mäi Mann geholl hutt, awer musst Dir och mäi Jong Mandraken huelen? A Rachel sot: Gutt, hie wäert den Owend bei Iech schlofen wéinst de Mandraken vun Ärem Jong. 30:16 Wéi de Jakob owes vum Feld zréckkoum, koum d'Lea bei hien eraus a sot: Kommt bei mech, well ech hunn Iech tatsächlech fir d'Mandrakes vu mengem Jong agestallt. An hien huet déi Nuecht bei hatt geschlof . 30:17 A Gott huet d'Lea héieren; a mam Cibio, an huet dem fënnefte Jong dem Jacob de Liicht ginn. 30:18 An d'Lea sot: Gott huet mir meng Belounung ginn, well ech mäi Mann meng Déngschtmeedche ginn huet; dofir huet hien säin Numm Issachar genannt. 30:19 Dunn ass d'Lea erëm an d'Liewe komm, an de sechste Jong huet de Jakob gebuer. 30:20 An d'Lea sot: Gott huet mir eng gutt Dot ginn; elo wäert mäi Mann bei mir wunnen, well ech him 6 Kanner op d'Welt bruecht hunn; an huet säin Numm Zebulun genannt. 30:21 Duerno huet si eng Duechter op d'Welt bruecht an huet hiren Numm Dinah genannt. 30:22 A Gott huet un de Raq uel erënnert, a Gott huet vun hir héieren an him Kanner ginn . 30:23 A si ass schwanger an huet e Jong op d'Welt bruecht a sot: Gott huet meng Schimmt ewechgeholl; 30:24 an huet säin Numm Joseph genannt, a sot: Den Här soll mir nach ee Jong bäifügen.

30:25 Wéi d'Rachel de Joseph op d'Welt bruecht huet, sot de Jakob zu Laban : Schéckt mech, an ech wäert a meng Plaz an a mäi Land goen. 30:26 Gitt mir meng Fraen a meng Kanner, fir déi ech mat lech gedéngt hunn, a loosst mech goen; Gutt, Dir wësst d'Servicer déi ech fir lech gemaach hunn. 30:27 An de Laban huet him geäntwert: Elo kann ech Gnod an Ären Ae fannen a bleiwen; Ech hunn erlieft datt den Jehova mech wéinst lech geseent huet. 30:28 An hie sot: Gitt mir Är Pai, an ech ginn et. 30:29 An hien huet geäntwert: Dir wësst wéi ech lech zerwéiert hunn a wéi Är Ranner bei mir sinn. 30:30 Fir datt Dir wéineg hat ier ech komm sinn, an et ass a grousser Zuel gewuess , an den Här huet dech mat menger Arrivée geseent; An elo, wéini schaffen ech och fir mäin eegent Haus? 30:31 An hie sot: Wat soll ech lech ginn? De Jakob sot: Gitt mir näischt; Wann Dir dëst fir mech maacht, wäert ech nach eng Kéier Äert Schof weeden. 30:32 Haut ginn ech duerch all Är Schof, andeems ech all faarweg a gefleckt Schof, an all déi donkel faarweg Schof, an déi faarweg a gefleckt Schof ënner de Geessen ofsetzen; an dëst wäert mäi Loun sinn. 30:33 Also wäert meng Éierlechkeet fir mech muer äntweren, wann Dir meng Léin unerkannt hutt; Alles wat net op de Geessen gemoolt oder gefierft ass, an donkel a Faarf tëscht menge Schof ass, muss als Déifstall ugesi ginn. 30:34 Dunn huet de Laban gesot: Kuckt, sidd wéi Dir seet.

30: 3 5 An de Laban huet deen Dag déi gefleckt a gekraazte Geess getrennt, an all déi gefleckt a faarweg Geessen, an all déi, déi eppes Wäisses dran haten, an all déi donkel Faarf ënner de Schof, an huet se an der Hand vun hire Kanner. 30:36 An ech verbréngen dräi Deeg tëschteneen a Ja cob spadséieren ; an de Jacob huet dem Laban seng aner Schof gefiddert. 30:37 Dunn huet de Jacob gréng Pole vu Pappel, Hasel a Kastanje geholl, a wäiss Schielen op si geschielt, an domat d'Wäiss vun de Pole entdeckt. 30:38 An hien huet d'Stäip benotzt, déi hie viru Ranner geschielt hat, an de Kanäl vun de Waassertrëppchen, wou d'Schof drénke koumen, déi se erschafft hunn, wéi se komm sinn ze drénken. 30:39 Sou hunn d'Schof virun de Stongen empfaang; a si hunn gesträifte Schof op d'Welt bruecht, gemoolt a mat verschiddene Faarwe bestreet. 30:40 An de Jakob huet d'Lämmer getrennt, an huet mat sengem eegene Flock d'Lëschte geluecht an alles wat däischter war vum Laban senger Hiert. An hien huet seng Hiert op d'Säit gesat, an huet se net mam Laban Schof geluecht. 30:41 An et ass geschitt, datt wann ëmmer déi stäerkst Eegelen an der Hëtzt waren , huet de Jakob d'Stäip virun de Schof an d'Trëche gesat, sou datt si an der Siicht vun de Steng empfaange goufen. 30:42 Awer wann dat schwaachst Schof koum, huet hien se net geluecht; domat ware si fir Laban déi schwaachst , an déi stäerkst fir de Jac ob. 30:43 An de Mann gouf ganz räich, an hat vill Trapp, a weiblech a männlech Dénger, an Kamellen an Ieselen.

Genesis a Kapitel 31

31: 1 An de Jakob huet d'Wierder vun de Jongen vum Laban héieren a gesot: De Jakob huet alles geholl, wat eise Papp war, an aus deem, wat eise Papp war, huet hien all dëse Räichtum kritt. 31: 2 De Jakob huet och dem Laban säi Gesiicht gekuckt, a gesinn datt et net zu him war wéi virdrun. 31: 3 Den Här sot och zu Jacob: Zréckgoen an d'Land vun Äre Pappen an op Är Famill, an ech wäert mat lech sinn. 31: 4 De Jakob huet geschéckt, an huet d'Rachel an d'Lea op d'Feld geruff, wou seng Schof waren, 31: 5 a sot zu hinnen: Ech gesinn, datt Äre Papp säi Gesiicht net op mech ass wéi et virdru war; mä de Gott vu mengem Papp war bei mir. 31: 6 Dir wësst datt ech mat all menger Kraaft Äre Papp gedéngt hunn; 31: 7 an Äre Papp huet mech verfouert an huet mäi Gehalt zéng Mol geännert; awer Gott huet him net erlaabt mech ze schueden. 31: 8 Wann hien esou gesot huet: Déi gemoolt huelen Äert Gehalt, dann hunn all Schof gebuerene gebuer; a wann et esou gesot huet: D'Lëschte sinn Äert Gehalt; dunn hunn all d'Schof Lëschte gebuer. 31: 9 Also huet Gott Äre Véirel ewechgeholl an huet mir se ginn. 31:10 An et ass geschitt, datt wann d' Schof an der Hëtzt waren, hunn ech meng Aen opgehuewen an hunn an Dreem gesinn, a kuck, d'Männercher, déi d'Weibercher bedeckt hunn, goufen gesträift, gemoolt a villfälteg. 31:11 An den Engel vu Gott sot zu mir an engem Dram, Jacob. An ech hu gesot: Hei sinn ech.

31:12 An hie sot: Elo hëlt Är Aen op , an Dir wäert gesinn datt all Männercher, déi d'Weibercher ofdecken opgezielt sinn, gemoolt a bont sinn; well ech alles gesinn hunn wat de Laban Iech gemaach huet. 31:13 Ech sinn de Gott vu Betel, wou Dir de Steen gesaleft hutt a wou Dir mir e Gelübd gemaach hutt. Stitt elo op a verléisst dëst Land, a gitt zréck an d'Land vun Ärer Gebuert. 31:14 D'Rachel an d'Lea hunn geäntwert a soten zu hir: Hu mir en Deel oder eng Ierfschaft am Haus vum Papp? 31:15 Denkt hien net un eis als Friemer, well hien eis verkaaft huet, an huet souguer all eise Präis giess ? 31:16 Well all de Räichtum, deen Gott vun eisem Papp geholl huet, ass eist an dat vun eise Kanner; Maacht elo alles wat Gott Iech gesot huet. 31:17 Da Jacob ausgebrach, a seng Jongen a seng Abbroch Virsprong op Kaméiler, 31:18 a Formatioun aus all säi Véi, an all déi hie Qualifikatiounen haten, d'Ranner vu sengem gewannen, datt hien am Padan-Aram kritt haten, fir dem Isaac sengem Papp am Land Kanaan zréckzekommen. 31:19 Awer de Laban ass fortgaang fir seng Schof ze schaaren ; an d'Rachel huet dem Papp seng Idoler geklaut . 31:20 An de Jacob huet den Aramaic Laban verfouert, an huet him net matgedeelt datt hie fortgaang ass. 31:21 Also ass hien geflücht mat alles wat hien hat; an hien ass opgestan an duerch d'Euphrat gaang an ass op de Gilead opgestallt. 31:22 An um drëtten Dag krut de Laban gesot datt de Jacob geflücht wier. 31: 2 3 Dofir huet de Laban seng Famill mat sech geholl, an ass dem Jacob siwe Deeg de Wee nogaang an huet hien um Bierg Gilead ageholl.

31:24 A Gott ass zu Laban der Aramean an engem Dram an déi Nuecht komm, an huet zu him gesot: Passt op, datt Dir net mam Jacob ongerecht schwätzt . 31:25 Also huet de Laban de Jacob agefaang; an hien hat säin Zelt um Bierg opgeriicht; an de Laban huet mat senge Familljen um Mount Gilead campéiert. 31:26 An de Laban sot zu Jacob: Wat hues du gemaach, datt s du mech täuschte gelooss hues, a meng Duechter als Krichsgefaange bruecht hues? 31:27 Firwat hues du dech verstoppt fir ze flüchten, a mech täuscht a mech net matgedeelt, datt ech dech mat Freed a mat Lidder, mat Tambourin an Harf schécken? 31:28 Dir hutt mech net mol meng Jongen a meng Meedercher kusse gelooss. Elo, Dir hutt lokal gemaach. 31:29 D'Kraaft ass a menger Hand fir Iech Schued ze maachen; mä de Gott vun Ärem Papp huet gëschter Owend zu mir geschwat a gesot: Passt op, datt Dir net mam Jacob oniwwersiichtlech schwätzt. 31:30 A well Dir fortgaange sidd, well Dir e Wonsch no Ärem Papp sengem Haus hat, firwat hutt Dir meng Kaddoe vu mir geklaut? 31:31 De Jakob huet geäntwert a sot zu Laban: Well ech hat Angscht; Gutt, ech hu geduecht vläicht géift Dir Är Meedercher vu mir mat Gewalt huelen. 31:32 Hien a senger Kraaft Dir Är Gëtter fënnt, léisst hien net liewen; virun eise Bridder erkennen wat ech der hunn, an huelt et ewech. De Jacobs wousst net datt de Raquel se geklaut huet . 31:33 Laban koum d'Zelt vum Jacob, d'Zelt vun Leah, an d'Zelt vun den zwou Déngschtmeedchen, an huet se net fonnt; an hien huet dem Lea säin Zelt verlooss, an hie koum dem Rachel hiert Zelt.

31:34 Awer d'Rachel huet d'Idoler geholl an huet Iech an e Kamel Suedel gesat a souz op hinnen; an de Laban huet de ganze Buttek duerchsicht an net fonnt. 31:35 A si sot zu sengem Papp: Loosst mäi Här net rosen, well ech kann net virun Iech opstoen; Gutt, ech si mam Brauch vu Frae. An hien huet gesicht, awer keng Idoler fonnt. 3 1:36 Dunn war de Jacob rosen, an huet sech mam Laban gestridden; De Jakob huet geäntwert a sot zu Laban: Wéi eng Iwergreffer ass meng? Wat ass meng Sënn, datt Dir mat sou Häerz no mir komm sidd? 31:37 Well Dir an all meng Saache gesicht hutt, wat hutt Dir vun all de Saachen vun Ärem Haus fonnt? Setzt et hei viru menge Bridder an Ären, a jugéiert tëscht eis. 31:38 Dës zwanzeg Joer sinn ech bei Iech; Är Schof an Är Geessen hunn ni ofgebrach, an ech hunn och de Widder vun Äre Schof net giess . 31:39 Ech hunn Iech ni matbruecht wat vu wilde Béischte bruecht gouf: Ech hunn de Schued bezuelt; Wat geklaut gouf souwuel Dag wéi Nuecht, hutt Dir mech ugeklot. 31:40 Hëtzt verbraucht mech dagsiwwer, Frascht nuets, a Schlof flüchte vu mengen Aen. 31:41 Sou sinn ech zwanzeg Joer an Ärem Haus; Ech hunn Iech véierzéng Joer fir Är zwou Meedercher zerwéiert , a sechs Joer fir Är Ranner, an Dir hutt mäi Gehalt zéng Mol geännert. 31:42 Wann de Gott vu mengem Papp, de Gott vum Abraham an d'Angscht vum Isaac net bei mir wieren, da géift Dir mech elo mat eidelen Hänn schécken ; awer Gott huet meng Leed an d' Aarbecht vu mengen Hänn gesinn, an huet Iech gëschter Owend bestrooft.

31:43 De Laban huet geäntwert a sot zu Jacob: D'Duechter si meng Meedercher, an d'Jongen si meng Jongen, an d'Schof si meng Schof, an alles wat Dir gesitt ass mäin. A wat kann ech haut zu dësen maachen meng Meedercher, oder hir Jongen hunn si gebuer? 31:44 Komm elo, da loosst eis e Bund maachen, Dir an ech, a loosst et en Zeegnes tëscht eis sinn. 31:45 Dunn huet de Jakob e Steen geholl an en als Zeechen opgeriicht. 31:46 An de Jakob sot zu senge Bridder : Sammelt Steng. A si hu Steng geholl an e Koup gemaach, a si hunn do op deem Koup giess. 31:47 An de Laban huet hie geruff: Jegar Sahaduta; an huet hie Jakob, Gilead genannt. 31:48 Well de Laban gesot huet: Dëse Koup ass haut Zeien tëscht eis zwee; dofir huet säin Numm Gilead geheescht; 31:49 a Mizpah, well hie sot: Loosst den Här tëscht Iech a mir kucken, wa mir eis vuneneen trennen . 31:50 Wann Dir meng Meedercher verdréit, oder wann Dir aner Fraen ausser meng Meedercher huelen, ass kee bei eis; Kuckt, Gott ass en Zeien tëscht eis zwee. 31:51 De Laban sot méi zum Jacob: Kuckt dës Koup, a kuckt dëst Zeechen, wat ech tëscht Iech a mir opgeriicht hunn. 31:52 Dëse Koup ass en Zeien, an dëst Zeechen ass en Zeien, datt weder ech vun dësem Koup géint dech weiderginn, an Dir wäert net vun dësem Koup weider goen, nach dës Mark géint mech, zum Béis. 31 : 53 De Gott vum Abraham an de Gott vun Nahor Riichter tëscht eis, de Gott vun hire Pappen. An de Jacob huet geschwuer bei deem, deem säi Isaac den Isaac gefaart huet.

31:54 Dunn huet de Jakob Affer um Bierg geaffert an huet seng Bridder opgeruff Brout ze iessen; a si hunn Brout giess, an déi Nuecht um Bierg geschlof . 31:55 An de Laban ass de Moie fréi opgestan an huet seng Jongen a seng Duechtere gekësst an huet se geseent an hien ass zréckgaang an ass zréck op seng Plaz.

Genesis a Kapitel 32

32: 1 De Jakob huet säi Wee gefouert, an d' Engele vu Gott sinn him begéint . 32: 2 De Jakob sot wéi hien se gesinn huet: Dëst ass de Lager vu Gott; an huet den Numm vun där Plaz Mahanaim genannt. 32: 3 An de Jacob huet Messenger viru sech geschéckt, dem Esau, sengem Brudder, an d'Land Seir, um Terrain vun Edom. 32: 4 An hien huet hinnen den Uerder ginn, a gesot : Sou sot Dir zu mengem Här Esau: Sou seet Ären Dénger Jacob: Ech si mam Laban gewunnt a blouf bis elo; 32: 5 an ech hunn Kéi, Ieselen, Schof, a männlech a weiblech männlech a weiblech; an ech schécken fir mengem Här ze soen, Gnod an Ären Aen ze fannen. 32: 6 An d'Bote sinn zréck op de Jakob gaang a soten: Mir si bei Äre Brudder Esau komm, an och hie kënnt dech treffen a véierhonnert Mann mat him. 32: 7 Dunn huet de Jacob immens Angscht gemaach a war bedréckt; an hien huet d'Leit verdeelt, déi hie bei sech hat, an d' Schof an d'Häerd an d'Kamellen, an zwee Lageren. 32: 8 An hie sot: Wann den Esau géint e Lager kënnt an et attackéiert, wäert deen anere Lager entkommen. 32: 9 A sot de Jakob: Gott vu mengem Papp Abraham, a Gott vu mengem Papp Isak, den Jehova, dee fir mech gesot huet: Zréck an Äert Land an op Är Famill, an ech maachen Iech gutt; 32:10 Ech sinn manner wéi all Barmhäerzegkeet an all d'Wourecht, déi Dir zu Ärem Knecht benotzt hutt; well mat mengem Personal sinn ech iwwer dëse Jordan gekrosselt, an elo sinn ech an zwee Lageren.

32:11 Befreit mech elo aus der Hand vu mengem Brudder, aus der Hand vum Esau, well ech fäerten hien; Looss meng Mamm net kommen a mech mat hire Kanner wéi doen. 32:12 An Dir hutt gesot: Ech wäert lech gutt maachen, an Äert Nowuess wäert wéi de Sand vum Mier sinn, deen net vun der Mass ziele kann. 32:13 An hien huet déi Nuecht do geschlof , an huet e Geschenk fir säi Brudder Esau geholl, vu wat zu senger Hand koum: 32:14 zweehonnert Geessen an zwanzeg männlech Geessen, zweehonnert Schof an zwanzeg Widder, 32:15 drësseg Kallefkamelen mat hire jonken, véierzeg Kéi an zéng Steieren, zwanzeg Ieselen an zéng Ieselen . 32:16 An hien huet him seng Dénger ginn, all Trapp eleng; An hie sot zu sengen Dénger: "Gitt viru mir, a setzt Raum tëscht Trapp a Trapp." 32:17 An hien huet den éischten Uerder ginn, gesot: Wann de Esau mäi Brudder dech fënnt, an dech freet a seet: Wiem bass du? a wou gees du hin? A fir wien ass dat wat Dir virun lech dréit? 32:18 da sot Dir: Et ass e Kaddo vun Ärem Kniecht Jacob, dee mäi Här Esau schéckt; a kuck, och hie kënnt no eis. 32:19 Hien huet och den zweeten an deen drëtte commandéiert an all déi, déi no dësen Aktivitéite gaange sinn , a gesot: No deem soll Dir mam Esau schwätzen, wann Dir hien fannt. 32:20 An Dir sollt och soen: Kuckt, Ären Dénger Jacob kënnt no eis. Well hie sot: Ech wäert seng Roserei berouegen mat der Kaddo, déi viru mir geet, an duerno wäert ech säi Gesiicht gesinn; vläicht sinn ech okay mat him. 32:21 Also ass de Moment virun him gaang; an hien huet déi Nuecht am Lager geschlof.

32:22 An hien ass déi Nuecht opgestan an huet seng zwou Frae geholl, a seng zwou Déngschtmeedchen a seng eelef Jongen, an ass iwwer d'Fuert vu Jabbok gaang. 32:23 Also huet hien se geholl an huet d'Baach hinnen iwwerginn an alles wat hien hat. 32:24 Also ass de Jacob eleng gelooss; an e Mann huet mat him gekämpft bis et Dag ass. 32:25 Wéi de Mann gesinn huet, datt hien en net kéint schloen, huet hien de Sockel vu sengem Oberschenkel beréiert, an den Uewerschenkel vum Jacob gouf zerklappt, wärend hie mat him gekämpft huet. 32:26 An hie sot: Loosst mech, well d'Dämmerung brécht. An de Jacob huet him geäntwert: Ech verloossen dech net, ausser Dir blesséiert mech. 32:27 An de Mann sot zu him: Wéi heescht Dir? An hien huet geäntwert: Jacob. 32:28 An de Mann sot zu him : Ären Numm soll net méi Jacob genannt ginn, mee Israel; well Dir mat Gott a mat Männer gekämpft hutt, an Dir hutt gewonnen. 32:29 Dunn huet de Jakob hien gefrot, a sot: Sot mir elo Ären Numm. An de Mann huet geäntwert: Firwat frot Dir mech no mengem Numm? An huet hien do geseent. 32:30 An de Jakob huet den Numm vun där Plaz Peniel genannt. well hie gesot huet: Ech hunn Gott ansiicht zu Gesiicht gesinn, a meng Séil gouf geliwwert. 32:31 A wéi de Peniel passéiert ass, ass d'Sonn op him opgestan; a gehumpelt sengem Hip.

32:32 Aus dësem Grond iessen d'Kanner vun Israel bis haut net vun der Senne, déi sech zesummegedoen huet, déi an der Socket vum Oberschenkel ass; well et de Jacob dës Plaz vu sengem Oberschenkel an der Sehne beréiert huet, déi zesummekomm ass.

Genesis a Kapitel 33

33: 1 De Jakob hëlt seng Aen op, kuckt, a kuck, den Esau koum, an déi véierhonnert Männer mat him; Dunn huet hien d'Kanner tëscht d'Lea a d'Rachel an déi zwee Dénger gedeelt. 33: 2 An hien huet d'Déngschtmeedchen an hir Kanner als éischt gesat, duerno d'Lea an hir Kanner, d'Rachel an de Joseph als lescht. 33: 3 An hien ass virun hinnen gaang an huet sech siwe Mol op de Buedem gebéit, bis hie bei säi Brudder koum. 33: 4 Awer den Esau ass him gerannt an huet hien ëmfaasst, an ass op den Hals gefall an huet hie gekësst. a si hu gekrasch. 33: 5 An hien huet seng Aen opgeriicht an huet d'Fraen an d'Kanner gesinn, a sot: Wien sinn dës? An hien huet geäntwert: Si sinn d'Kanner déi Gott Ärem Dénger ginn huet. 33: 6 Dunn hunn d'Déngschtmeedche komm, si an hir Kanner, an hu sech gebéit. 33: 7 An d'Lea koum mat senge Kanner, a si hu sech gebéit; an dunn koumen de Joseph an d'Rachel, a si hunn sech och gebéit. 33: 8 Ye saú sot: Wat proposéiert Dir mat all dëse Gruppen, déi ech fonnt hunn? An de Jacob huet geäntwert: Fannt Gnod an den Ae vu mengem Här. 33: 9 Den Esau sot: Ech hu genuch, mäi Brudder; sief fir dech wat ass däin. 33:10 An de Jakob sot: Nee, ech bieden Iech; Wann ech elo Gnod an Ären Ae fonnt hunn, akzeptéiert mäi Kaddo, well ech hunn Ärt Gesiicht gesinn, wéi wann ech d'Gesiicht vu Gott gesinn hätt, well Dir mech mat sou vill Gonscht kritt hutt.

33:11 Akzeptéiert, ech bieden Iech, mäi Kaddo, deen ech Iech bruecht hunn, well Gott mir Barmhäerzegkeet ginn huet, an alles wat hei ass ass meng. An hien huet mat him insistéiert , an den Esau huet hie matgeholl. 33:12 An den Esau sot: Komm, loosst eis goen; an ech gi virun Iech. 33:13 An de Jakob sot zu him: Mäi Här weess datt d'Kanner mëll sinn, an datt ech Schof a Kaalwer hunn; a wa se se midd ginn, an engem Dag stierwen all d'Schof. 33:14 Loosst mäi Här elo viru sengem Kniecht goen, an ech wäert lues a lues goen, mat de Ranner, déi viru mir ginn, a mat de Kanner halen, bis ech bei mäin Här zu Seir kommen. 33:15 An den Esau sot: Ech wäert elo d'Leit, déi mat mir kommen, bei Iech hannerloossen. An de Jacob sot: Fir wat ass dat ? Kann ech Gnod an den Ae vu mengem Här fannen. 33:16 Also ass den Esau deen Dag zréck op sengem Wee op Seir. 33:17 An de Jakob ass op Succoth gaang, an huet do en Haus fir sech selwer gebaut, an huet Stänn fir säi Ranner gemaach; dofir huet hien den Numm vun där Plaz Succoth genannt. 33:18 Da koum de Jakob sécher an d'Stad Sechem, dat am Land Kanaan ass, wéi hie vu Padan-Aram koum; a campéiert virun der Stad. 33:19 An hien huet en Deel vum Feld kaaft, wou hien säin Zelt opgeriicht huet, vun der Hand vun de Jongen vum Hamor, dem Papp vu Sechem, fir honnert Mënzen. 33:20 An do huet hien en Altor opgeriicht an en El-Elohe-Israel genannt.

Genesis a Kapitel 34

34: 1 D'Lea Leah d'Duechter Dina, déi de Jacob gebuer huet, ass erausgaang fir d'Duechter vum Land ze gesinn. 34 : 2 An de Sechem, de Jong vum Hamor, oder de Prënz vum Land, huet hatt gesinn, an huet se geholl, a war bei hatt leien an huet se veraarscht. 34: 3 Awer seng Séil ass mat der Leah Duechter Dinah verbonnen, an hie verléift sech mat der Meedchen a schwätzt zu hirem Häerz. 34: 4 A Sechem huet dem Hamor sengem Papp geschwat a gesot: Huelt mech dës jonk Fra zur Fra . 34: 5 Awer de Jakob huet héieren datt de Sechem seng Duechter Dinah verontreinegt huet; a wärend seng Jongen a seng Ranner um Feld waren, war de Jacob roueg bis se koumen. 34: 6 An Hamor, de Papp vu Sechem ass bei de Jacob gaang fir mat him ze schwätzen. 34: 7 An d'Jonge vum Jacob sinn aus dem Feld komm, wéi se et héieren hunn; an d'Männer waren traureg, a ganz rosen, well hien an Israel Béis gemaach huet mat der Duechter vum Jacob, wat hien net hätt solle maachen. 34: 8 An den Hamor huet mat hinne geschwat a gesot: D'Séil vu mengem Jong Si quem ass mat Ärer Duechter verbonnen; Ech bieden Iech him als Fra ze ginn. 34: 9 A bestuet eis; gitt eis Är Meedercher, an huelt eis. 34:10 A wunnt bei eis, well d'Land wäert virun Iech sinn; wunnen an dran handelen , a besëtzt et. 34:11 De Shechem sot och zum Dinah sengem Papp an hire Bridder: Kann ech Gnod an Ären Ae fannen, a wat Dir mir och seet, wäert ech ginn. 34:12 Erhéicht op meng Käschte vill Mitgift a Kaddoen, an ech ginn alles wat Dir mir seet; a gitt mir d'Jugend als Fra.

34:13 Awer d'Jonge vum Jacob hunn dem Shechem an hirem Papp Hamor mat falsche Wierder geäntwert, well hie seng Schwëster Dinah verontreinegt huet. 34:14 A si soten zu hinnen: Mir kënnen et net maachen eis Schwëster engem ongeschniddene Mann ze ginn, well si ass eng Abominatioun bei eis. 34:15 Awer ënner dëser Bedingung wäerte mir lech gefalen: wann Dir wéi eis sidd, gëtt all männlecht Mann ënner lech beschnidden. 34:16 Da wäerte mir lech eis Meedercher ginn, a mir huelen Är; a mir wäerte bei lech wunnen, a mir wäerten ee Vollek sinn. 34:17 Awer wann Dir net op eis lauschtert fir eis ze beschneiden, huele mir eis Duechter a ginn fort. 34:18 A seng Wierder hu gutt fir Hamor a fir Shechem, de Jong vun Hamor. 34:19 An de jonke Mann huet keng Zäit verluer dëst ze maachen, well hien dem Jacob senger Duechter gär hat; an hie war dee bedeitendsten vun all sengem Papp sengem Stot. 34:20 Da koumen den Hamor a säi Jong Sechem an d'Paart vun hirer Stad, an hu mat de Männer aus hirer Stad geschwat a gesot: 34: 2 1 Dës Männer si friddlech mat eis , a wäerten am Land wunnen an et handelen. ; well kuck, d'Land ass breet genuch fir si; mir huelen hir Meedercher fir Fraen, a mir ginn hinnen eis. 34:22 Awer ënner dëser Bedingung sollen dës Männer zoustëmmen fir bei eis ze wunnen, fir datt mir ee Vollek kënne sinn. 34:23 Sengem Véi, seng Wueren, an all seng Béischten soll eis ginn; loosst eis nëmme mat hinnen averstane sinn, a si wäerte bei eis wunnen.

34:24 An all déi, déi aus dem Paart vu senger Stad erausgaange sinn, hunn dem Hlove a sengem Jong Sechem nogelauschtert, an all Männlech gouf beschnidden, all déi, déi aus der Paart vu senger Stad erausgaange sinn. 34:25 Awer et ass geschitt datt den drëtten Dag, wéi se de gréisste Schmerz fonnt hunn , zwee vum Jakobs Jongen, de Simeon an de Levi, dem Dinah seng Bridder, jidderee säi Schwert opgeholl hunn a géint d'Stad komm sinn, déi net virbereet war. a si hunn all männlech ëmbruecht. 34:26 A Hamor a säi Jong Sechem hunn si mam Rand vum Schwert ëmbruecht. a si hunn den Dina aus dem Haus vu Sechem geholl a si fortgaang. 34:27 An d'Jonge vum Jacob koumen zu den Doudegen, an hunn d'Stad geplëmmt, well se hir Schwëster verontreinegt haten. 34:28 Si hunn hir Schof an hir Hiert an hir Iesele geholl, wat an der Stad an am Land war, 34:29 an all hir Wueren; Si hunn all hir Kanner an hir Frae gefaange geholl an alles am Haus geklaut. 34:30 Dunn huet de Jakob zu Simeon a Levi gesot: Dir hutt mech gestéiert andeems Dir d'Awunner vun dësem Land abominabel gemaach hutt, d'Kanaaniten an d'Perizziten; a wéineg Männer hunn, wäerte se géint mech sammelen a mech attackéieren, an ech a mäin Haus ginn zerstéiert. 34:31 Awer si hunn geäntwert: War hien eis Schwëster wéi e Hoer ze behandelen?

Genesis a Kapitel 35

35: 1 Gott huet dem Jacob gesot: Gitt erop op Bethel a bleift do ; a maach do en Altor fir de Gott, deen Iech erschéngt wéi Dir vun Ärem Brudder Esau geflücht sidd. 35: 2 Du sot de Jakob zu senger Famill an zu allen, déi mat him waren: Stiech déi friem Gëtter ewech, déi bei Iech sinn, a botz dech, an ännert Är Kleeder. 35: 3 A loosst eis opstoen an op Betel eropgoen; an do wäert ech en Altor fir de Gott maachen, deen am Dag vu menger Nout geäntwert huet a bei mir war wéi ech gelaf sinn. 35: 4 Sou hunn si dem Jacob all déi aner Gëtter ginn, déi an hirer Kraaft waren , an d'Ouerréng, déi a sengen Oueren waren; an de Jacob huet se ënner enger Eech verstoppt, déi nieft dem Sechem war. 35: 5 A si sinn erausgaang, an de Schrecke vu Gott war iwwer d'Stied, déi ronderëm si waren, a si hunn d'Jonge vum Jacob net verfollegt. 3 5: 6 An de Jakob koum op Luz, dat am Land Kanaan ass (dat ass Bethel), hien an all d'Leit, déi mat him waren. 35: 7 An hien huet do en Altor gebaut an huet d'Plaz El-bet-el genannt, well do war Gott him erschien, wéi hie vu sengem Brudder fortgelaf ass. 35: 8 Dunn ass d' Deborah, d'Meeschtesch vun der Rebekka, gestuerwen a gouf um Fouss vun Bethel begruewen , ënner enger Eech, déi Alon-bacut genannt gouf. 35: 9 Gott erschéngt dem Jacob erëm, wéi hie vu Padan-Aram zréckkoum an hien geseent huet. 35:10 A Gott sot zu him: Ären Numm ass Jacob; Ären Numm gëtt net méi Jacob genannt, mee Israel nennt Ären Numm; an huet säin Numm Israel genannt.

35:11 Gott huet och zu him gesot: Ech sinn den allmächtege Gott: wuesse a multiplizéieren; eng Natioun a Set vun Natiounen kënnt vun Iech, a Kinneke wäerten aus Ären Lende kommen. 35:12 D'Land wat ech dem Abraham an dem Isaac ginn hunn, ginn ech dir, an deng Nokommen no Iech ginn ech d'Land. 35:13 A Gott ass vun him fortgaang, vun der Plaz wou hie mat him geschwat huet. 35:14 An de Jakob huet en Zeechen op der Plaz opgeriicht, wou hie mat him geschwat hat, e Steenzeechen , an huet en Drénkoffer drop gegoss an Ueleg drop gegoss. 35:15 An de Jakob huet den Numm vun der Plaz genannt, wou Gott mat him geschwat hat, Bethel. 35:16 Duerno si se vun Bethel fortgaang; an et war nach ongeféier eng hallef Liga Land fir Ephrata z'erreechen, wéi d'Rachel gebuer ass, an et war Aarbecht an hirer Liwwerung. 35:17 An et ass geschitt, wéi si an hirer Gebuert geschafft huet, datt d'Mammamamm zu hir sot: Fäert net, Dir wäert och dëse Jong hunn. 35:18 An et ass geschitt, datt wéi seng Séil fortgaang ass (well hie gestuerwen ass), hien säin Numm Benoni genannt huet; awer säi Papp huet hie Benjamin genannt . 35:19 Also ass d'Rachel gestuerwen a gouf begruewen um Wee op Ephrath, dat ass Betlehem. 35:20 A Jakob huet e Sail op sengem Graf opgeriicht; Dëst ass d'Zeeche vum Rachel sengem Graf bis haut. 35:21 An Israel ass erausgaang an huet säin Zelt iwwer Migdal- Edar opgesat. 35:22 An et ass geschitt, wéi Israel an deem Land wunnt, de Ruben ass gaang an huet mam Bilhah, sengem Papp seng Bäifëschin geschlof; déi Israel kenne geléiert huet. Elo waren d'Kanner vun Israel zwielef:

35:23 d'Kanner vum Leah: de Ruben, den Éischtgebuerene vum Jakob Simeon, Levi, Juda, Issachar an Zebulun. 35:24 D'Jonge vu Rachel: de Joseph an de Benjamin. 35:25 D'Jonge vu Bilhah, dem Rachel hir Déngschtmeedchen: Dan an Naftali. 35:26 An d'Jongen vun Zilpah, dem Leah hir Déngschtmeedchen: Gad an Asher . Dëst waren d'Jonge vum Jacob, déi zu Padan-Aram gebuer goufen. 35:27 Dunn ass de Jakob bei sengem Papp Isaac zu Mamre komm, an d'Stad Arba, dat ass Hebron, wou den Abraham an den Isaac gelieft hunn. 35:28 An den Deeg vum Isaac waren honnert an uechtzeg Joer. 35:29 An den Isaac huet de Geescht ausgeotemt , a gestuerwen, a war bei seng Leit gesammelt, al a voller Deeg; an den Esau an de Jakob seng Jongen hunn hie begruewen.

Genesis a Kapitel 36

36: Dës 1 sinn déi Generatioune vun Esaú, déi Edom ass: 36: 2 Esaú huet seng Abbroch vum Duechtere vum Canaan: Ada, Duechter vum Elon hethitesch, Aholibama, Duechter vum Anah, Jong vum Zibeon der Hevean, 36 : 3 a Basemat Duechter vum Ishmael, Schwëster vum Nebaiot. 36: 4 D'Ada huet den Esau dem Eliphaz gebuer; a Basemat huet de Reuel gebuer. 36: 5 An den Aholibama huet de Jeus, de Jaalam an de Korah gebuer; Dëst sinn d'Jongen vum Esau, déi him am Land Kanaan gebuer goufen. 36: 6 An den Esau huet seng Frae geholl, seng Jongen a seng Meedercher, an all d'Leit vu sengem Haus, a seng Ranner, an all seng Ranner, an alles wat hien am Land Kanaän krut, an ass an en anert Land gaang. , trennt sech vum Jacob sengem Brudder. 36: 7 Fir hir Wuere ware vill; a si konnten net zesumme wunnen, an d'Land, wou se wunnen, konnt se net ënnerstëtzen wéinst hirem Véi. 36: 8 An den Esau huet um Bierg Seir gelieft; Esau ass den Edom. 3 6: 9 Dëst sinn d'Bluttlinne vum Esau, dem Papp vum Edom, um Bierg Seir. 36:10 Dëst sinn d'Nimm vun de Jongen vum Esau: den Eliphaz, de Jong vun der Fra vum Ada Esau; Reuel, Jong vu Basemat Fra vun Esau. 36:11 An d'Jonge vum Eliphaz waren Teman, Omar, Zefo, Gata a Cenaz. 36:12 An d'Timna war eng Fra vun Eliphaz, dem Jong vum Esau, an hatt huet him Amalek gebuer. Dëst sinn d'Jonge vum Ada, dem Esau senger Fra. 36:13 D'Jonge vu Reuel waren Nahat, Zera, Sama a Miza; Dëst sinn d'Jonge vum Esau senger Fra Basemat.

36:14 Dëst waren d'Jonge vum Aholibama, dem Esau senger Fra, dem Ana senger Duechter, déi de Jong vum Zibeon war. Si huet den Jeus, de Jaalam an de Korah, d'Jonge vum Esau gebuer. 36:15 Dëst sinn d'Cheffe vun de Jongen vum Esau: Jongen vum Eliphaz, dem Esau säin Éischtgebuerene : de Cheffen Teman, Omar , Zefo, Cenaz , 36:16 Korah, Gatam an Amalek; Dëst sinn d'Cheffe vun Eliphaz am Land Edom; dat waren d'Jongen vum Ada. 36:17 An dës sinn d'Jonge vum Reuel, dem Jong vum Esau: d'Cheffe Nahat, Zera, Sama a Miza; dat sinn d'Cheffe vun der Linn Reuel am Land Edom; Dës Jongen kommen aus Basemat, dem Esau seng Fra. 36:18 An dës sinn d'Jongen vun Aholibama, dem Esau seng Fra: d'Cheffe Jeus, Jaalam a Korah; Dëst waren d'Cheffen, déi aus Aholibama, dem Esau senger Fra, der Ana senger Duechter erauskomm sinn. 36:19 Dës sinn also d'Jongen vum Esau, an hir Leader; hien ass den Edom. 36:20 Dëst sinn d'Jonge vum Seir Horite, Awunner aus deem Land: Lotan, Shobal, Zibeon, Ana, 36:21 Dishon, Ezer an Dishan; Dëst sinn d'Cheffe vun den Horiten, Jongen vu Seir , am Land Edom. 36:22 D' Jongen vu Lotan waren Hori an Hemam; an d'Timna war dem Lotan seng Schwëster. 36:23 D'Jonge vum Shobal waren Alvan, Manahat, Ebal, Sefo an Onam. 36:24 An de Jongen vun Zibeon waren Aja an Ana. Dës Ana ass deen, deen d'Fieder an der Wüst entdeckt huet wéi hien den Iesel vu sengem Papp Zibeon gefiddert huet. 36:25 D'Jonge vun der Ana waren den Dishon, an d'Aholibama, d'Duechter vum Ana. 36:26 Dëst waren d'Jongen vum Dishon: Hemdan, Esban, Itran a Querán.

36:27 An dës waren d'Jongen vum Ezer: Bilhan, Zaavan an Achan. 36:28 Dëst waren d'Jongen vum Dishan: Uz an Aran. 36:29 An dës waren d'Cheffe vun den Horiten: d'Cheffen Lotan, Sobal, Zibeon, Ana, 36:30 Dishon, Ezer an Dishan; Dëst waren d'Cheffe vun den Horiten, no hirem Kommando am Land Seir. 36:31 An d'Kinneken, déi am Land Edom regéiert hunn, ier de Kinnek iwwer d'Kanner vun Israel regéiert huet, waren dës: 36:32 Bela, de Jong vum Beor regéiert zu Edom; an den Numm vu senger Stad war Dinaba. 36:33 Bela gestuerwen, an Jobab, de Jong vun Zera vu Bosra regéiert a senger Plaz . 36:34 Jobab gestuerwen, an Husam vum Land vun Teman regéiert a senger Plaz. 36:35 Husam gestuerwen, an Hadad de Jong vum Bedad, deen Midian am Feld vun Moab besiegt, a senger Plaz regéiert; an den Numm vu senger Stad war Avit. 36:36 Hadad gestuerwen, a Samla vu Masreka regéiert a senger Plaz . 36:37 De Samla ass gestuerwen , an de Saul vu Rehobot regéiert op senger Plaz vun den Eufraten. 36:38 De Saul ass gestuerwen, an de Baal-Hanan Jong vum Achbor regéiert a senger Plaz. 36:39 A gestuerwen de Baal-Hanan, de Jong vun Achbor, an Hadar regéiert a senger Plaz; an den Numm vu senger Stad war Pau; an den Numm vu senger Fra Mehetabel Duechter vum Matred, Duechter vum Mezaab. 36:40 Dëst sinn also d'Nimm vun de Cheffe vun Esau no hire Linnen, no hire Plazen an hiren Nimm: Timna, Alva, Jetet, 36:41 Aholibama, Ela, Pinon, 36:42 Cenaz, Teman, Mibzar , 36:43 Magdiel an Iram . Dëst waren d'Herrscher vun Edom no hire Wunnengen am Land vun hirem Besëtz. Edom ass dee selwechten Esau, Papp vun den Edomiten.

Genesis a Kapitel 37

37: 1 De Jacob huet am Land gewunnt wou säi Papp gewunnt huet , am Land Kanaan. 37: 2 Dëst ass d'Geschicht vun der Famill vum Jacob: De Joseph, dee siwwenzéng Joer al war, huet d'Schof mat senge Bridder gefiddert; an de jonke Mann war mat de Jongen vu Bilha a mat de Jongen vum Zilpah, de Frae vu sengem Papp; an de Joseph huet säi Papp vun hirer schlechter Ruhm informéiert. 37: 3 An Israel huet de Joseph méi gär wéi all seng Jongen, well hien hien a sengem Alter hat; an huet him e Kleed vu verschiddene Faarwe gemaach. 37: 4 A wéi seng Bridder gesinn hunn, datt hire Papp hie méi gär hat wéi all seng Bridder, hate se hien a konnten net friddlech mat him schwätzen. 37: 5 An de Joseph huet en Dram gedreemt an huet senge Bridder et erzielt; a si koumen hien nach méi haassen. 37: 6 An hie sot zu hinnen: Héiert elo dësen Dram, deen ech gedreemt hunn: 37: 7 Kuckt, mir hunn d'Hänn an der Mëtt vum Feld gebonnen, a kuck, mäi Koup stoung op a stoung riicht, an Är Bündele ware ronderëm an si hu fir mäi gebéit. 37: 8 Seng Bridder hunn him geäntwert: Wëllt Dir iwwer eis regéieren, oder wäert Dir iwwer eis regéieren? A si hunn hien nach méi haasst wéinst senge Dreem a senge Wierder. 37: 9 Hien huet nach en aneren Dram gedreemt, an huet et senge Bridder erzielt, a gesot: Kuckt, ech hunn en aneren Dram gedreemt, a kuck, d'Sonn an de Mound an eelef Stäre si fir mech gewénkt.

37:10 An hien huet et sengem Papp a senge Bridder erzielt ; a säi Papp huet him bestrooft a sot zu him : Wat fir en Dram huet Dir gedreemt? Kommen ech an Är Mamm an Är Bridder eis um Buedem virun lech virzepaken? 37:11 A seng Bridder waren neidesch op hien, awer säi Papp huet iwwer dëst meditéiert. 37:12 Dunn, seng Schwësteren gaangen hire Papp d'Schof zu Sechem ze fidderen . 37:13 An Israel sot zu Joseph: Är Bridder fidderen d'Schof zu Sechem: komm, ech schécken lech bei hinnen. An hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 37:14 An Israel sot zu him: Gitt elo, kuckt wéi Är Bridder sinn a wéi d'Schof sinn, a bréngt mir d'Äntwert. An hien huet hien aus dem Dall vun Hebron geschéckt, an hie koum op Sechem. 37:15 An e Mann huet hien fonnt wéi hien am Feld wandert, an de Mann huet him gefrot a gesot: Wat sicht Dir? 37:16 De Joseph huet geäntwert: Ech sichen no menge Bridder; Ech bieden lech ze weisen wou se weeden . 37:17 Dee Mann huet geäntwert: Si sinn schonn hei fortgaang; an ech hunn se héiere soen: Komm mir ginn op den Dothan. De Joseph ass no senge Bridder gaang an huet se zu Dothan fonnt. 37:18 Wéi se e vu wäitem gesinn hunn, ier hien no bei hinnen ass, hunn se sech géint hien zesummegesat fir hien ëmzebréngen. 37:19 A si soten een zu engem aneren, Kuckt, der gedreemt kënnt. 37:20 Elo, komm, a looss eis hien ëmbréngen an geheien hien an e Behälter, a mir wäerte soen: E béist Déier huet hie verschléckt; a mir wäerte gesinn wat vun Ären Dreem gëtt. 37: 2 1 Wéi de Ruben dat héieren huet, huet hien hie vu sengen Hänn befreit a gesot: Loosst eis hien net ëmbréngen.

37:22 An de Ruben sot zu hinnen: Loosst kee Blutt; Setzt et an dëst Waasser dat an der Wüst ass, a leet Är Hand net drop; fir hien esou vun hiren Hänn ze befreien, fir hien zréck bei säi Papp ze maachen. 37:23 Et ass dunn geschitt, wéi de Joseph bei seng Bridder koum, hu se seng Tunika, déi faarweg Tunika, déi op him war, ofgeholl. 37:24 a si hunn hien geholl an an de Bréissel geheit; awer de Bréissel war eidel, et war kee Waasser dran. 37:25 A si hunn sech gesat fir Brout ze iessen; an hunn hir Ae opgehuewen an hunn ausgesinn, an et ass eng Gesellschaft vun Ishmaeliten, déi vu Gilead kommen, an hir Kaméelen hunn Aromen, Balsam a Myrrhe bruecht, a si géife se an Ägypten huelen. 37:26 Dunn huet de Juda zu senge Bridder gesot: Wat profitéiert et, datt mir eise Brudder ëmbréngen a säin Doud bedecken ? 37:27 Komm, a loosst eis hien un d'Ishmaeliten verkafen, a loosst eis Hand net op hien sinn; well hien eise Brudder ass, eist eegent Fleesch. A seng Bridder ware mat him averstanen. 37:28 A wann d'Handler Midianites laanschtgaang sinn , hunn se de Joseph aus dem Bréissel erausgeholl , an hunn hien eropgezunn a verkaf hien den Ishmaeliten fir zwanzeg Sëlwerstécker. A si hunn de Joseph mat an Ägypten bruecht. 37:29 Dunn ass de Ruben zréck an de Bréissel gaang, an huet de Joseph net fonnt an huet seng Kleeder zerrappt. 37:30 An hien ass zréck bei seng Bridder a sot: De jonke Mann stierft net ; an ech, wou ginn ech hin? 37:31 Dunn hu si dem Josef seng Tunika geholl, an e Geessebock geschluecht an d'Tunika mam Blutt gefierft.

37:32 A si hunn déi faarweg Tunika geschéckt an se bei hire Papp bruecht a gesot: Dëst hu mir fonnt; Ech erkennen elo ob et Är Tunik ass oder net.
37:33 An hien erkannt hatt, a sot: Et ass mäi Jong senger Tunika. e puer schlecht Béischt huet et verschléckt; De José ass a Stécker gerappt ginn. 37:34 Dunn huet de Jakob seng Kleeder zerrappt an e Sak op seng Lende gemaach, an huet säi Jong vill Deeg trauert. 37:35 An all seng Jongen an all seng Meedercher sinn opgestan fir hien ze tréischten. awer hie wollt keen Trouscht kréien, a sot: Ech wäert an der Trauer zu mengem Jong erofgoe bis d'Seol. säi Papp trauert em. 37:36 An d'Midianiten hunn hien an Ägypten un de Potiphar , dem Offizéier vum Farao, Kapitän vun der Garde verkaaft.

Genesis a Kapitel 38

38: 1 An et ass zu där Zäit geschitt, datt de Juda sech vu senge Bridder zréckgezunn huet, an ass bei en Adulamit mam Numm Hira gaang. 38: 2 An do huet Juda d' Duechter vun engem kanaanesche Mann gesinn, deem säin Numm Shua war; an huet et geholl, a koum derzou. 38: 3 A si ass schwanger an huet e Jong op d'Welt bruecht an huet säin Numm Er genannt. 38: 4 Si ass erëm empfaang an huet e Jong gebuer an huet säin Numm Onan genannt. 38: 5 A si ass erëm schwanger, an huet e Jong gebuer an huet säin Numm Sela genannt. A si war zu Quezib wéi si hien op d'Welt bruecht huet. 38: 6 Dunn huet de Juda eng Fra fir säin Éischtgebuerten Er geholl, deem säin Numm Tamar war. 38: 7 An den Er, den Éischtgebuerene vu Juda, war béis an den Ae vum Jehova, an den Jehova huet sech d'Liewe geholl. 38: 8 Dunn huet de Juda zu Onan gesot: Géi bannt der Fra vun Ärem Brudder a bestuet hatt, an erzéi däi Nowuess zu Ärem Brudder. 38: 9 A wëssend dem Onan datt d'Nofolger net vu sech sollte sinn, ass et geschitt, wéi hie bei d'Fra vu sengem Brudder koum, hien op de Buedem gegoss huet, fir sengem Brudder keen Nowuess ze ginn . 38:10 A wat hie gemaach huet, war an den Ae vum Jehova onzefridden, an hien huet sech och d'Liewe geholl. 38:11 A sot de Juda zu senger Schwéierin Tamar: Bleift eng Witfra am Haus vun Ärem Papp, bis mäi Jong Sela grouss gëtt; well hie sot: Fir datt hien och net stierft wéi seng Bridder . An d'Tamar ass fortgaang a war bei sengem Papp am Haus.

38:12 Vill Deeg sinn eriwwer, an d'Duechter vum Shua, dem Juda senger Fra, ass gestuerwen. Dunn huet de Juda getréischt, an ass op d'Schéier vun de Schof bei den Timnat geklommen, hien a säi Frënd Hira, den Annonce Ulamit. 38:13 An et gouf dem Temar gesot a gesot: Kuckt, Äre Schwéierpapp geet op Timnath erop fir seng Schof ze schaaren. 38:14 Dunn huet si d'Kleeder vun hirer Witfra ausgedoen a sech mat engem Schleier bedeckt, a gouf gespullt a stoung beim Agank zu Enaim um Wee fir op Timnath; well hie gesinn huet, datt d' Sela opgewuess ass, a si gouf him net als Fra ginn. 38:15 A Juda huet hatt gesinn, an hatt als Hoer ugesinn, well hatt d'Gesiicht bedeckt huet. 38:16 An hien huet sech vum Wee Richtung hir ofgedréit a sot: Loosst mech elo bei lech kommen: well ech wousst net datt hatt seng Schwéierin war; a si sot: Wat gitt Dir mir fir bei mech ze kommen? 38:17 Hien huet geäntwert: Ech schécken lech e Kand vun de Geessen aus de Ranner. A si sot: Gitt mir e Kleed bis Dir et schéckt. 38:18 An de Juda sot: Wéi e Verspriechen soll ech lech ginn? Si huet geäntwert: Äert Sigel, Äre Schnouer an Äert Personal dat Dir an Ärer Hand hutt. An hien huet him et ginn, an et koum zu hatt, a si gouf vun him empfaang. 38:19 Dunn ass si opgestan an ass fortgaang an huet de Schleier vun hir erofgeholl an d'Kleeder vun hirer Witfra un. 38:20 A Juda huet d'Kiischtebock duerch säi Frënd den Erwuessene Amite geschéckt, fir datt hien d'Fra vum Versprieche kritt; awer hien huet et net fonnt.

38:21 An hien huet d'Männer vun där Plaz gefrot a gesot: Wou ass den Hoer vum Enaim ënnerwee? A si soten zu him: Kee Freak war hei . 38:22 Du koum hien zréck op Juda a sot: Ech hunn hatt net fonnt; An d'Männer vun der Plaz soten och: Hei gouf et kee Hoer. 38:23 An de Juda sot: Huelt et fir lech selwer, fir datt mir net veruecht ginn; kuck, ech hunn dëst Kand geschéckt, an Dir hutt et net fonnt. 38:24 Et ass geschitt, datt no ongeféier dräi Méint dem Juda gesot gouf, seet: Tamar, Är Schwéiesch huet Zucht gemaach, a si ass sécher schwanger wéinst de Hoer. An de Juda sot: Bréngt hatt eraus a loosst hatt verbrennen. 38:25 Awer wéi hatt se nach eraushëlt, huet hatt hirem Schwéierpapp geschéckt fir ze soen: Vun deem Mann, deem seng Saache sinn, sinn ech schwanger. Hien huet och gesot: Kuckt elo wien dës Saachen huet, de Siegel, d'Schnouer an d'Personal. 38:26 Dunn huet de Judah se erkannt a gesot: Si ass méi gerecht wéi ech, well ech hatt mengem Jong Sela net ginn hunn. An hien huet hatt ni méi kennegeléiert. 38:27 An et ass geschitt, datt an der Zäit vun hirer Gebuert, et waren Zwillingen an hirem Gebärmutter. 38:28 Et ass geschitt, wéi hatt Gebuert huet, datt een d'Hand erausgestreckt huet, an d'Mammamamm huet e scharlachroute Fuedem un d'Hand gebonnen a gesot: Dëse koum als éischt eraus. 38:29 Awer wann hien d'Hand zréckgesat huet, kuckt, säi Brudder ass erausgaang; a si sot: Wéi eng Lück hutt Dir gemaach! An hien huet säin Numm Fares genannt. 38:30 Dunn ass hire Brudder erausgaang, deen de scharlachroute Fuedem a senger Hand hat, an huet säin Numm Zara genannt.

Genesis a Kapitel 39

39 : 1 De Joseph gouf an Ägypten bruecht, dem Pharao säin offizielle Potiphar, Kapitän vun der Garde, en ägyptesche Mann, huet hie vun den Ishmaeliten kaaft, déi hien dohinner bruecht hunn. 39: 2 Awer den Här war mam Joseph, an hie war e räiche Mann; an hie war am Haus vu sengem Meeschter den Ägypter. 3 9: 3 A säi Meeschter huet gesinn datt den Här mat him war, an datt alles wat hien gemaach huet, den Här a senger Hand gemaach huet. 39: 4 De Joseph huet d'Gnod a sengen Ae fonnt, an hien huet him gedéngt; an hien huet him Steward vu sengem Haus gemaach an him alles ginn, wat hien hat. 39: 5 An et ass geschitt, datt vun der Zäit, wou hien him de Charge vu sengem Haus ginn huet an alles wat hien hat, huet den Jehova d'Haus vum Ägypter geseent wéinst dem Joseph, an de Jehova säi Segen op alles wat hien hat, sou wéi doheem op der Landschaft. 39: 6 An hien huet alles wat hien hat an der Hand vum Jo gelooss, ech weess et, a mat him huet hien näischt fir näischt anescht wéi d'Brout gesuergt, dat hie giess huet. An et war de José mat engem schéine Gesiicht an enger schéiner Präsenz. 39: 7 An et ass duerno geschitt, datt d'Fra vu sengem Meeschter hir Aen op de Joseph geluecht huet, a sot: Schloft mat mir. 39: 8 An hie wollt net, a sot zu der Fra vu sengem Meeschter: Kuckt, mäin Här stéiert mech net wat am Haus ass, an hien huet alles wat hien huet a meng Hand gesat.

39: 9 Et ass kee méi grouss wéi ech an dësem Haus, an hien huet näischt fir mech reservéiert ausser Dir, well Dir seng Fra sidd; Wéi konnt ech dann dëst grousst Béis maachen a géint Gott sënnegen? 39:10 Wéi si all Dag mam Joseph geschwat huet, an hien net nogelauschtert huet, nieft hatt ze leien, fir bei hatt ze sinn, 39:11 ass et geschitt, datt hien enges Daags an d'Haus komm ass, fir säi Büro ze maachen, an et war kee vun deenen aus doheem do. 39:12 A si huet him u sengem Gezei geholl a gesot: Schloft mat mir. Dofir huet hie seng Kleeder an hiren Hänn hannerlooss, a geflücht a fortgaang. 39:13 Wéi hatt gesinn huet, datt hien hir Kleeder an hiren Hänn hannerlooss huet, an ausserhalb geflücht ass, 39:14 huet si zu deenen doheem geruff an huet mat hinne geschwat a gesot: "Kuckt, en Hebräesch huet eis bruecht fir eis de Geck ze man ." Hien ass bei mech komm fir bei mech ze schlofen, an ech hunn haart geruff; 39:15 A gesinn, datt ech meng Stëmm opgewuess sinn a geruff hunn, huet hien seng Kleeder niewent mir hannerlooss, an ass fortgelaf a goung eraus. 39:16 A si huet dem Josef säi Kleed niewendrun geluecht, bis säi Meeschter heemkomm ass. 39:17 Dunn huet si déiselwecht Wierder zu him geschwat a gesot: Den Hebräeschen Dénger, deen Dir eis bruecht hutt, ass bei mech komm, fir mech ze veraarschen. 39:18 A wéi ech meng Stëmm erhuewen a gejaut hunn, huet hie seng Kleeder niewent mir hannerlooss a baussent geflücht. 39:19 An et ass geschitt, datt wann de Meeschter vum Joseph d'Wierder héieren huet, déi seng Fra zu him geschwat huet, a sot: "Esou huet Ären Dénger mech behandelt, seng Roserei war entzündegt.

39:20 A säi Meeschter huet de Joseph geholl an hien an de Prisong gesat, wou de Prisonéier vum Kinnek waren, an hie war do am Prisong. 39:21 Awer den HÄR war mam Joseph an huet him seng Barmhäerzegkeet ausgedehnt an huet him Gnod an den Ae vum Prisongschef ginn. 39:22 An de Chef vum Prisong huet dem Joseph d'Betreiung vun alle Gefaangenen, déi an deem Prisong waren, iwwerginn. alles wat do gemaach gouf, huet hien. 39:23 De Chef vum Prisong huet näischt gebraucht wat am Joseph senger Betreiung war, well den Här mam Joseph war, a wat hien gemaach huet, huet den Här him gutt gemaach.

Genesis a Kapitel 40

4 0: 1 An et ass geschitt no dëse Saachen, datt de Kinnek vun Ägypten den Träger an de Bäcker hiren Här de Kinnek vun Egypten beleidegt huet. 40: 2 An de Pharao war rosen op seng zwee Offizéier, op de Chef Butler a mam Chefbäcker, 40: 3 an huet se am Prisong am Haus vum Kapitän vun der Garde, an de Prisong wou de Joseph war Prisonnéier. 40: 4 An de Kapitän vun der Garde huet de Joseph hinnen ugeklot, an hien huet hinnen zerwéiert; a si hunn Deeg am Prisong verbruecht. 40: 5 A béid de Coupebearer an de Bäcker fir de Kinnek vun Ägypten, déi am Prisong verhaft goufen, haten en Dram, jiddfereen säin eegenen Dram an der selwechter Nuecht, jidd mat senger eegener Bedeitung. 40: 6 De Joseph ass moies bei si komm an huet se gekuckt, a si waren traureg. 40: 7 An hie gefrot déi Beamten vum Pharao, déi mat him am Prisong vu sengem Meeschter sengem Haus waren, a gesot: Firwat gesi Är Gesiichter haut schlecht aus? 40: 8 Si soten zu him: Mir hunn en Dram, an et gëtt keen deen et interpretéiert. A Tonces sot de Joseph zu hinnen: Sinn d' Interpretatioune vu Gott net? Sot mir elo. 40: 9 Dunn huet de Chef Butler dem Joseph iwwer säin Dram erzielt, a sot zu him: Ech hu gedreemt datt ech e Wäibierg viru mech gesinn hunn, 40:10 an op de Rief dräi Branchen; a si wéi wann se spréiren, an hir Blumm geheit, komm fir hir Bëscher Drauwen ze räifen. 40:11 An datt de Faraos Becher a menger Hand war, an ech hunn d'Drauwe geholl an an de Faraos Becher gedréckt, an ech hunn de Becher an de Farao ginn.

40:12 An de Joseph sot zu him: Dëst ass seng Interpretatioun: déi dräi Branchen sinn dräi Deeg. 40:13 No dräi Deeg hëlt de Farao Äre Kapp op a restauréiert lech op Är Positioun, an Dir wäert de Becher dem Farao a senger Hand ginn, wéi Dir et benotzt hutt wéi Dir säi Bäibuer war. 40:14 Erënnert mech dann, wann Dir dëst Gutt hutt, an ech bieden lech mech mat Barmhäerzegkeet ze benotzen, a sot mir un de Farao, an huelt mech aus dësem Haus. 40:15 Well ech aus dem Land vun den Hebräer geklaut goufen; an ech hunn hei net gefrot firwat se mech an de Prisong setzen. 40:16 Wéi de Chef vun de Bäcker gesinn huet, datt hie fir gutt interpretéiert huet, sot hien zu Joseph: Ech hunn och gedreemt datt ech dräi wäiss Kuerf um Kapp gesinn hunn. 40:17 Am héchste Kuerf waren all Zorte vu Pâtisserie Leckereien fir de Farao; an d'Villercher hunn se aus dem Kuerf op mengem Kapp giess. 40:18 Dunn huet de Joseph geäntwert a gesot: Dëst ass hir Interpretatioun: Déi dräi Kuerf sinn dräi Deeg. 40:19 No dräi Deeg wäert de Farao Äre Kapp vun lech ewechhuelen, an hien hänkt dech un der Galg, an d'Villercher iessen d'Fleesch vun lech. 40:20 Den drëtten Dag, dem Gebuertsdag vum Pharao, huet de Kinnek e Fest fir all seng Dénger gemaach. An hien huet de Kapp vum Chef Butler, an de Chef vum Chef Bäcker, ënner sengen Dénger opgehuewen. 40:21 An hien huet de Chef Butler a sengem Büro restauréiert , an hien huet de Becher an de Pharao senger Hand ginn . 40:22 Awer hien huet de Chefbäcker hänke gelooss, sou wéi de Joseph dat interpretéiert huet. 40:23 An de Chef Butler huet sech net un de Joseph erënnert, awer hie vergiess.

Genesis a Kapitel 41

41: 1 Et ass geschitt datt no zwee Joer de Farao en Dram hat. Et huet him geschéngt datt hien um Floss wier; 41: 2 an datt siwe Kéi aus dem Floss eropkomm sinn, schéin ze gesinn, a ganz déck, an hunn op der Wiss gefiddert. 41: 3 An no hinnen koumen siwe méi ellent Kéi aus dem Floss a mager vu Fleesch, a si stoungen no bei de schéine Kéi um Flossbank; 41: 4 an datt déi ellen ausgesinn Kéi mat magerem Fleesch déi siwen schéin a ganz déck Kéi verschléckt hunn. An de Farao ass erwächt. 41: 5 Hien ass erëm ageschlof, an huet déi zweete Kéier gedreemt : Déi siwen voll a schéin Oueren wuessen aus engem eenzege Riet, 41: 6 an datt no hinnen siwe aner Oueren koumen, kleng a geschloe vum Ostwand; 41: 7 an déi siwe kleng Oueren hunn déi siwen déck a voll Oueren verschléckt. An de Farao ass erwächt, a kuck, et war säin Dram. 41: 8 Et ass geschitt, datt de Moien säi Geescht opgereegt war, an hie geschéckt an all d'Magier vun Ägypten an all seng Weise geruff huet; an de Farao huet hinnen seng Dreem erzielt, awer et war keen deen dem Farao kéint interpretéieren . 41: 9 Dunn huet de Chef Butler mam Pharao geschwat a gesot: Haut erënnere mech un meng Feeler. 41:10 Wéi de Farao rosen op seng Dénger war, huet hien mech an de Chefbäcker an de Prisong vum Kapitän vum Haus vun der Garde geheit. 41:11 An hien an ech haten en Dram an der selwechter Nuecht , an all Dram hat seng eege Bedeitung.

41:12 E jonken Hebräesch war do mat eis, e Knecht vum Kapitän vun der Garde; a mir hunn him gesot, an hien huet eis Dreem interpretéiert fir eis, an huet jiddfereen deklaréiert no sengem Dram. 41:13 An et ass geschitt, wéi hien eis se interpretéiert huet, sou war et: Ech gouf op mäi Post zréckgesat, an deen aneren gouf erhaang. 41:14 Duerno huet de Farao geschéckt an de Joseph geruff. A si hunn hien séier aus dem Prisong bruecht, an hie raséiert sech, huet seng Kleeder gewiesselt a koum bei de Farao. 41:15 An de Farao sot zu Joseph : Ech hat en Dram, an et gëtt keen deen et interpretéiert; awer ech hunn iwwer lech héieren, datt Dir Dreem héiert fir se z'interpretéieren. 41:16 De Joseph huet dem Farao geäntwert a gesot: Et ass net a mir; Gott wäert deen sinn, deen dem Far Aon eng gutt Äntwert gëtt . 41:17 Du sot de Farao zum Joseph: A mengem Dram huet et mir geschéngt, datt ech um Ufer vum Floss wier; 41:18 a siwe Kéi mat déckem Fleesch a schéint Erscheinungsbild sinn aus dem Floss eropgaang an hunn an der Wiss weidert. 41:19 An datt siwe aner Kéi no hirem s eropkomm sinn, dënn a ganz ellen am Ausgesinn; sou erschöpft, datt ech anerer an ähnlechkeet am ganze Land vun Egypten net ähnlech gesinn hunn. 41:20 An déi mager an ellen Kéi hunn déi éischt siwen déck Kéi verschléckt; 41:21 an dës sinn a seng Entrails agaang, awer et war net bekannt datt se erakomm sinn, well d' Erscheinung vun den dënnen Fraen nach ëmmer schlecht war, wéi am Ufank. An ech sinn erwächt. 41:22 Ech hunn och gesinn, dreemen datt siwe Mais Oueren op demselwechte Riet wuessen, voll a schéin.

41:23 An déi siwen aner kleng Oueren, verwinnt, geschloe vum Ostwand, wuessen no hinnen; 41:24 an déi kleng Oueren hunn déi siwe schéin Oueren verschléckt; an ech hunn de Magier gesot, awer et gëtt keen deen et fir mech interpretéiert. 41:25 Dunn huet de Joseph dem Farao geäntwert: De Farao säin Dram ass ee vu mengen eegenen . Gott huet dem Farao gewisen, wat hie maache wäert. 41:26 Déi siwe schéi Kéi si siwe Joer; an déi schéin Oueren siwe Joer al: den Dram ass ee selwer. 41:27 Och déi siwen mager an ellent Kéi, déi duerno gefollegt hunn, siwe Joer; an déi siwen kleng a verdréchent Oueren vum Ostwand , siwe Joer si vun Hongersnout. 41:28 Dëst ass wat ech dem Pharao äntweren. Wat Gott wäert maachen, huet hien dem Farao gewisen. 41:29 Kuckt, siwe Joer vu grousser Heefegkeet kommen am ganze Land vun Egypten. 41:30 An no hinne wäerte siwe Joer Honger suivéieren ; an all Iwwerfloss wäert am Land vun Egypten vergiess ginn, an Hongersnout wäert d'Land konsuméieren. 41:31 An dës Heefegkeet gëtt net gesinn, wéinst der folgender Hongersnout déi ganz eescht wäert sinn. 41:32 An de Pass vum Dram un de Farao heescht zweemol datt d'Saach vu Gott fest ass, an datt Gott séier ass. 41:33 Dofir loosst de Farao elo e Mann virsiichteg a schlau ginn, a setzt hien iwwer d'Land vun Egypten. 41:34 Maacht dëse Pharao, a wielt Gouverneuren iwwer d'Land, a wien wäert d'Land vun Egypten an de siwe Joer vu villen. 41:35 A sammelt all Bestëmmunge vun dëse gudde Joeren, déi komm sinn, a sammelt d'Weess ënner dem Pharao senger Hand fir den Ënnerhalt vun de Stied; a späichert et.

41:36 A loosst dës Bestëmmung fir d'Land späicheren, fir déi siwe Joer Hongersnout, déi am Land vun Egypten sinn; an d'Land wäert net verhongeren 41:37 D'Froo a seng Dénger hunn dës Saach gutt fonnt, 41:38 an de Farao sot zu sengen Dénger: Solle mir en anere Mann fannen wéi deen, an deem de Geescht vu Gott ass? 41:39 An de Farao sot zu Joseph: Well Gott dech dat alles bewosst gemaach huet, gëtt et keen dee versteet oder schlau wéi Dir. 41:40 Du solls iwwer mäi Haus sinn, an duerch Ärt Wuert sollten all meng Leit regéieren; nëmmen um Troun wäert ech méi grouss si wéi Dir. 41:41 De Pharao sot och zu Joseph: Kuckt, ech hunn dech iwwer d'ganz Land vun Egypten gesat. 41:42 Dunn huet de Farao säi Rank vu senger Hand geholl, an en op dem Joseph seng Hand geluecht, an huet hie sech mat Kleeder vu Geldstrof Léngen ugedoen an huet eng Gold Halskette op den Hals gesat. 41:43 a krut hien a säin zweete Ween, a si hunn him viru proklaméiert: Béckt Äre Knéi! an huet et iwwer d'ganz Land vun Egypten gesat. 41:44 An de Farao sot zum Joseph: Ech sinn de Farao. An ouni lech wäert keen seng Hand oder säi Fouss an dat ganzt Land vun Egypten ophiewen . 41:45 De Pharao huet dem Joseph säin Numm Zafnat-panea genannt. An hien huet him Asenat, Duechter vum Potiphera Paschtouer vun On, zur Fra ginn. An de Joseph ass an d'ganzt Land vun Egypten erausgaang. 41:46 De Joseph war drësseg Joer al wéi hie virum Pharao Kinnek vun Egypten presentéiert gouf; an de Joseph ass virum Farao erausgaang an ass duerch d'ganzt Land vun Egypten gaang.

41:47 An deene siwe Joer vill huet d'Land a Koup produzéiert. 41:48 An hien huet all d'Liewensmëttel vun de siwe Joer Heefegkeet gesammelt, déi am Land vun Ägypten war, an huet lessen an de Stied gehalen, an huet Liewensmëttel aus der Ëmgéigend Landschaft an all Stad gesat. 41:49 De Jousef huet Weess gesammelt wéi Sand aus dem Mier, ganz extrem, bis et konnt gezielt ginn, well et keng Zuel hat. 41:50 An zwee Jongen goufen dem Joseph gebuer ier dat éischt Joer vun der Hongersnout komm ass, déi den Asenat, d'Duechter vum Potiphera Paschtouer vun On, him gebuer huet. 41:51 De Joseph huet den Numm vum fréiere Gebuerene Manasse genannt. well hie sot: Gott huet mech all meng Aarbecht vergiess, an dat ganzt Haus vu mengem Papp. 41:52 An hien huet den Numm vum zweeten Ephraim genannt. well hie sot: Gott huet mech Uebst gemaach am Land vu menger Leed. 41:53 Domat goufen déi siwe Joer vill gemaach, déi am Land vun Egypten waren. 4 1:54 An déi siwe Joer vun Hongersnout hunn ugefaang ze kommen , wéi de Joseph gesot huet; an et war Hongersnout an alle Länner, awer am ganzen Egypten war Brout. 41:55 Wéi d'Hongersnout am ganze Land vun Egypten gefillt huet, hunn d'Leit de Farao fir Brout geruff. An de Farao sot zu allen Ägypter: Gitt op de Joseph, a maacht alles wat hien Iech seet. 41:56 An den Honger war am ganze Land. Dunn huet de Joseph all Scheier opgemaach, wou et war, an un d'Ägypter verkaf; well Hongersnout war am Land vun Egypten gewuess.

41:57 A vum ganze Land si se an Ägypten komm fir vum Joseph ze kafen, well d'Hongersnout am ganze Land gewuess ass.

Genesis a Kapitel 42

42: 1 Wéi de Jakob gesinn huet datt et an Egypten Nahrung gëtt, sot hien zu senge Jongen: Firwat kuckt Dir lech géigesäiteg un? 42: 2 An hie sot: Kuckt , ech hunn héieren datt et Liewensmëttel an Egypten ass; gitt dohinner a kaaft vun do fir eis, fir datt mir liewen an net stierwen. 42: 3 An de Joseph seng zéng Bridder sinn erofgaang fir Weess an Ägypten ze kafen. 42: 4 Awer de Jakob huet de Benjamin, dem Joseph säi Brudder , mat senge Bridder net geschéckt; well hie sot: Fir datt et net zu enger Katastroph kënnt. 42: 5 D'Kanner vun Israel koume bei deenen ze kafen, déi komm sinn; well et gouf Honger am Land Kanaan. 42: 6 A Joseph war den Här vum Land , deen un all d' Leit vum Land verkaf huet ; an dem Joseph seng Bridder koumen a béien him mat Gesiichter op de Buedem. 42: 7 A Joseph, wéi hie seng Bridder gesinn huet, huet hie se kannt; awer hien huet gemaach wéi wann hien se net géif kennen, an huet haart mat hinne geschwat a sot zu hinnen: " Wou bass du hierkomm?" Si hunn geäntwert : Aus dem Land Kanaan, fir Liewensmëttel ze kafen. 42: 8 Also huet de Joseph seng Bridder kannt; awer si hunn hien net kannt. 42: 9 Dunn huet de Joseph sech un d'Dreem erënnert, déi hien iwwer si hat, a sot zu hinnen: Dir sidd e Spioun ; fir ze kucken, wat d'Land entdeckt huet, sidd Dir komm. 42:10 Si hunn him geäntwert: Neen, eisen Här, awer Är Dénger si komm fir lessen ze kafen. 42:11 Mir sinn all Kanner vun engem Mann; mir sinn éierlech Männer; deng Dénger ware ni Spiounen.

42:12 Awer de Joseph sot zu hinnen: Nee ; Dir sidd komm fir ze kucken wat d'Land entdeckt huet. 42:13 A si hunn geäntwert: Är Dénger sinn zwielef Bridder, Jongen vun engem Mann am Land Kanaan; an hei ass dee Jéngsten haut bei eisem Papp, an en aneren schéngt net. 42:14 A sot de Joseph zu hinnen: "Dat hunn ech lech gesot, a bestätegen, datt Dir Spioun sidd." 42: 15 Doduerch wäert Dir bewisen: Duerch de Liewe vum Pharao gitt Dir net hei fort, ausser wann Äre jéngere Brudder heihinner kënnt. 42:16 Schéckt ee vun lech a bréngt Äre Brudder , an Dir bleift am Prisong, an Är Wierder ginn getest, wann et Wourecht an lech ass; a wann net, de Farao lieft, Dir sidd Spiounen. 42:17 Duerno huet hien se an de Prisong fir dräi Deeg gesat. 42:18 An um drëtten Dag sot de Joseph zu hinnen: Maacht dat a liewt: Ech hu Gott gär. 42:19 Wann Dir éierbar Männer sidd , da soll ee vun Äre Bridder an Ärem Prisongshaus agespaart ginn, an Dir gitt a bréngt lessen fir d'Hongersnout vun Ärem Haus. 42:20 Awer Dir wäert Äre jéngere Brudder bréngen, an Är Wierder ginn iwwerpréift , an Dir wäert net stierwen. A si hunn dat gemaach. 42:21 A si soten zueneen: Mir hu wierklech géint eise Brudder gesënnegt, well mir hunn d'Angscht vu senger Séil gesinn, wéi hie bei eis plädéiert huet, a mir hunn net op hien nogelauschtert; dofir ass dës Angscht op eis komm. 42:22 Dunn huet de Ruben hinne geäntwert a gesot: Hat ech net zu lech geschwat a gesot: Sënn net géint de jonke Mann, an du wëlls net nolauschteren? Och hei gëtt hiert Blutt gefuerdert.

42:23 Awer si woussten net datt de Joseph se verstanen huet, well et war en Dolmetscher ënner hinnen. 42:24 An de Joseph huet sech vun hinnen ofgewandert an huet gekrasch; Dunn ass hien zréck bei si gaang an huet mat hinne geschwat an huet de Simeon ënner sech geholl an huet hie viru sech gebonnen. 42:25 Dunn huet de Joseph hinne beoptraagt hir Säck aus Weess ze fëllen, an d'Sue vun jidderengem zréckzebréngen, se an hire Sak ze leeën, an hinne Liewensmëttel fir d'Rees ze ginn; an sou gouf et mat hinne gemaach. 42:26 A si hunn hir Weess op hir lesele geluecht a sinn vun do fortgaang. 42:27 Awer wann ee vun hinnen säi Sak opgemaach huet fir säin Iesel an der Auberge z'iessen, huet hie säi Geld gesinn dat am Mond vu sengem Sak war. 42:28 An hie sot zu senge Bridder: Meng Sue sinn u mech zréckgaang, an hei sinn se a mengem Sak. Dunn hunn hir Häerzer erschreckt, a si soten zu Terror mateneen: Wat huet dat eis Gott gemaach? 42:29 A wéi se bei de Jakob hire Papp am Land Kanaan koumen, hunn se him alles erzielt wat mat hinne geschitt ass: 42:30 Dee Mann, den Herrgott vum Land, huet eis haart geschwat an eis behandelt Äerd. 42:31 A mir hunn zu him gesot: Mir sinn éierlech Männer, mir ware ni Spiounen . 42:32 Mir sinn zwielef Bridder, Jongen vun eisem Papp; een erschéngt net, an dee Jéngsten ass haut bei eisem Papp am Land Kanaan. 42:33 Dee Mann, den Här vun der Äerd, sot zu eis: Doduerch wäert ech wëssen, datt Dir éierbar Männer sidd: loosst ee vun Äre Bridder bei mir, an huel fir den Honger vun Ären Haiser, a gitt,

42:34 a bréngt mech bei Äre jéngere Brudder, sou datt ech weess datt Dir keng Spioun, awer éierlech Männer sidd; also ech wäert Äre Brudder dir ginn, an Dir wäert Geschäfter op der Äerd maachen. 42:35 An et ass geschitt, datt wa se hir Säck eidel gemaach hunn, kuck, am Sak vun all Mënsch war de Package vu senge Suen; a gesinn wéi se an hire Papp mat hire Sue gebonne sinn, hu se Angscht. 42:36 Dunn huet hire Papp Jacob zu hinne gesot: Dir hutt mech vu menge Kanner entzunn; De Joseph erschéngt net, och de Simeon net, an Dir wäert de Benjamin mathuelen; all dës Saache si géint mech. 42:37 An de Ruben huet zu sengem Papp geschwat a gesot: Dir wäert meng zwee Jongen dout maachen, wann ech lech et net zréckginn; gitt et a meng Hand, ech ginn et zréck. 42:38 An hie sot: Mäi Jong soll net mat lech erofgoen , well säi Brudder ass dout, an hien eleng ass lénks. a wann eng Katastroph him geschitt op dem Wee wou Dir gitt, da maacht Dir meng gro Hoer vu Péng erof an de Sheol.

Genesis a Kapitel 43

43: 1 D'Hongersnout war grouss am Land; 43: 2 a wéi se de Weess fäerdeg giess hunn, wat se aus Ägypten bruecht hunn, sot hire Papp zu hinnen: "Géi zréck a kaaft eis eppes lessen." 43: 3 De Juda huet geäntwert a gesot: Dee Mann huet eis mat resolutem Geescht protestéiert a gesot: Dir gesitt mäi Gesiicht net ausser Dir bréngt Äre Brudder mat lech. 43: 4 Wann Dir eise Brudder mat eis schéckt, gi mir erof a kafen lesse fir lech. 43: 5 Awer wann Dir hien net schéckt, gi mir net erof; well dee Mann sot zu eis: Dir gesitt mäi Gesiicht net ausser Dir bréngt Äre Brudder mat. 43: 6 An Israel sot: Firwat hues du mir sou vill Schued gemaach an dem Mann erkläert, datt Dir en anere Brudder hätt? 43: 7 A si hunn geäntwert: Dee Mann huet eis ausdrécklech iwwer eis selwer gefrot an iwwer eis Famill a sot: Liewt Äre Papp nach? Hutt Dir en anere Brudder? A mir deklaréieren lech no dëse Wierder. Kënne mir wëssen datt hien eis géif soen: Bréng Äre Brudder? 43: 8 Dunn huet de Juda zu sengem Papp Israel gesot: Schéckt de jonke Mann mat mir, a mir komme bei hien a ginn, fir datt mir liewen an net stierwen, mir, Dir an eis Kanner. 43: 9 Ech äntweren lech fir hien; Dir wäert mech fir e Kont froen. Wann ech et net zréckbréngen, a wann ech et net virun lech leeën, wäert ech de Schëllege fir lech fir ëmmer sinn; 43:10 Gutt, wa mir net opgehalen hätten, wiere mir sécher zweemol zréck komm.

43:11 Dunn huet hire Papp Israel zu hinnen gesot: Maach et, maach et! Huelt e puer vun de beschten vun der Äerd an Ären Täschen, a bréngt dem Mann e Kaddo, e klenge Balsam, e bëssen Hunneg, Aromen a Myrrhe, Walnüssen a Mandelen. 43:12 An huelt d'Hand zweemol d'Quantitéit vun Suen an dréit d'Suen an de Mond vun Äre Säck zréck. vläicht war et e Feeler. 43:13 Huelt och Äre Brudder, a stitt op, a gitt zréck bei dee Mann. 43:14 An den Allmächtege Gott schenkt Iech Barmhäerzegkeet virun deem Mann, an befreit Iech Ären anere Brudder, an dëse Benjamin. A wann ech vu menge Kanner soll entzu ginn, sief et. 43:15 Dunn hunn dës Männer den aktuelle Mann geholl an duebel Suen an hir Hand geholl , an de Benjamin; a si sinn opgestan an erofgaang an Ägypten, a si hu sech virum Joseph gestallt. 43:16 Wéi de Joseph de Benjamin bei hinne gesinn huet, huet hien dem Steward vu sengem Haus gesot: Huelt déi Männer heem a schluecht e Rëndfleesch a bereet et vir, well dës Männer iesse mëttes bei mir. 43:17 An de Mann huet gemaach wéi de Joseph gesot hat, an huet d'Männer bei de Joseph bruecht. 43:18 Dunn hunn dës Männer Angscht gemaach, wéi se an dem Joseph sengem Haus bruecht goufen, a si soten: Fir d' Suen, déi fir d'éischt Kéier an eis Felder zréckbruecht goufen, wou se eis heihinner bruecht hunn, fir eis ze bannen, an eis unzegräifen, an eis ze huelen fir Dénger ze eis, an eis leselen. 43:19 A si koumen an de Steward vum Joseph sengem Haus, an hunn zu him bei der Entrée vum Haus geschwat.

43:20 A si soten: Ah, eisen Här , mir si wierklech fir d'éischt erof gaang fir Liewensmëttel ze kafen. 43:21 An et ass geschitt, datt wa mir an der Auberge ukomm sinn an eis Säck opgemaach hunn, kuck, jidderee seng Suen waren am Mond vu sengem Sak, eis Suen am gerechte Gewiicht ; a mir hunn et zréckbruecht. 43:22 Mir hunn och aner Suen an d'Hänn bruecht fir Liewensmëttel ze kafen; Mir wëssen net wien eis Suen an eis Täsch geluecht hunn. 43:23 Hien huet hinnen geäntwert : Fridde sief mat Iech, fäert net; Äre Gott an de Gott vun Ärem Papp huet Iech de Schatz an Äre Säck ginn; Ech krut Är Suen. An hien huet dem Simeon eraus bruecht. 43:24 An de Mann huet d'Männer bei de Joseph sengem Haus; an hien huet hinnen Waasser ginn, a si hunn hir Féiss gewäsch an hir Iesele gefiddert. 43:25 A si hunn de Kaddo bereet wärend de Joseph de Mëtteg kënnt, well se héieren hunn datt se do Brout iesse géifen. 43:26 An de Joseph koum heem, a si hunn him d'Geschenk, déi se a senger Hand haten, an d'Haus bruecht , a si hu sech virun de Buedem gebéit . 43:27 Dunn huet de Joseph si gefrot wéi et hinne war a sot: Huet Äre Papp, deen ale Mann, deen Dir ugeschwat hutt, eng gutt Zäit? Liewen hien nach? 43:28 A si soten: Et ass gutt mat Ärem Knecht eise Papp; lieft nach ëmmer. A si hu sech gebéit, a si hu sech gebéit. 43:29 An de Joseph hëlt seng Aen op, hie gesäit de Benjamin säi Brudder, de Jong vu senger Mamm, a sot: Ass dat Äre jéngere Brudder, vun deem Dir mat mir geschwat hutt? An hie sot: Gott huet Barmhäerzegkeet iwwer dech, mäi Jong.

43:30 Dunn huet de Joseph sech séier gemaach, well seng Daarm wéinst sengem Brudder geréckelt goufen, an hien huet no enger Plaz gesicht fir ze kräischen; a koum a seng Chamber, an huet do gekrasch. 43:31 An hie wäscht säi Gesiicht an ass erausgaang an huet sech behënnert a sot: Maacht Brout un. 43:32 A si hu sech fir hien a fir sech selwer a fir d'Ägypter ofgesat, déi mat him giess hunn. well d'Ägypter kënnen net mat den Hebräer Brout iessen, wat en Äifer fir d'Ägypter ass. 43:33 A si souze viru sech, den Eelsten no senger Gebuertsrechtszäit, an de Jéngsten no sengem jéngsten Alter; an et waren déi erstaunt Männer, déi sech géigesäiteg gesinn hunn. 43:34 An de Joseph huet fir si Iessen viru sech geholl; awer de Benjamin seng Portioun war fënnef Mol méi grouss wéi ee vun hiren. A si hunn gedronk a ware frou mat him.

Genesis a Kapitel 44

44: 1 De Joseph huet de Steward vu sengem Haus beoptraagt , a gesot: Fëllt dës Männer Säck mat lessen, sou vill wéi se kënnen droen, an huet all Mënsch seng Suen an de Mond vu sengem Sak. 44: 2 An du solls mäi Becher, de Sëlwerbecher, an de Mond vum jéngste Sak setzen, mat de Sue vu sengem Weess. An hien huet wéi de Joseph gesot huet. 44: 3 Wéi de Moie koum, goufen d'Männer mat hiren lesele fortgeschéckt. 44: 4 Wéi se d'Stad verlooss hunn, vun där se nach net fortgaange sinn, sot de Joseph zu sengem Steward: Stéi op a befollegt dës Männer ; a wann Dir se erreecht, sot hinnen: Firwat sidd Dir schlecht gaangen? Firwat hues du meng Sëlwerbecher geklaut? 44: 5 Ass dat net deen, deen mäin Här drénkt, an duerch deen hien normalerweis divizéiert? Dir hutt falsch gemaach a wat Dir gemaach hutt. 44: 6 Wéi hien se erreecht huet, huet hien dës Wierder zu hinnen geschwat. 44: 7 A si hunn him geäntwert : Firwat seet eisen Här sou Saachen? also maacht ni Är Dénger. 44: 8 Kuckt, d'Suen, déi mir am Mond vun eise Säck fonnt hunn, hu mir Iech aus dem Land Kanaan zréckbruecht; Wéi solle mir dann Sëlwer oder Gold aus Ärem Här sengem Haus klauen ? 44: 9 Wien vun denge Dénger, an deem de Becher fonnt gëtt, dee soll stierwen, a mir wäerte nach ëmmer meng Dénger sinn. 44:10 An hie sot: Och loosst et no Äre Wierder sinn; deen an deen et genannt gëtt, wäert mäi Knecht sinn, an Dir wäert schëlleg sinn. 44:11 Dunn hu se séier gemaach, a jidderee klappt säi Sak op de Buedem, jidderee mécht säi Sak op.

44:12 An hie gesicht; vun der eelster huet et ugefaang, an ass beim jéngsten opgehalen; an d'Coupe gouf am Bësch vu Benjamin fonnt. 44:13 Dunn hunn se hir Kleeder gerappt , a jidderee lued säin lesel an ass zréck an d'Stad gaang. 44:14 De Juda a seng Bridder sinn an d'Haus vum Joseph komm, deen nach ëmmer do war, a si si viru sech op de Buedem gefall. 44:15 A sot de Joseph zu hinnen: Wéi eng Handlung hutt Dir gemaach? Wësst Dir net datt e Mann wéi ech weess wéi se roden? 44:16 A Juda sot: Wat solle mir zu mengem Här soen? Iwwer wat wäerte mir schwätzen, oder mat wat wäerte mir eis justifizéieren? Gott huet de Béise vun Ären Dénger fonnt; kuck, mir si meng Dénger vu mengem Här, mir an och deen an deem senger Kraaft de Becher fonnt gouf. 44:17 De José huet geäntwert: Ech hunn dat ni gemaach. De Mann an deem seng Kraaft de Becher fonnt gouf, hie wäert mäi Knecht sinn; du gees a Fridde bei däi Papp. 44:18 Dunn ass de Juda bei hie komm a sot: " O, mäin Här, loosst Ären Dénger e Wuert an den Oueren vu mengem Här schwätzen, an entzünd net Är Roserei géint Ären Dénger, well Dir sidd wéi Farao. 44:19 Mäin Här huet seng Dénger gefrot a gesot: Hutt Dir e Papp oder e Brudder? 44:20 A mir hunn mengem Här versprach: Mir hunn en ale Papp, an e jonke Brudder, nach ëmmer kleng, deen him a sengem Alter gebuer gouf; an e Brudder vu him ass gestuerwen, an hie gouf eleng vu senge Mammekanner gelooss; a säi Papp huet hie gär. 44:21 An Dir sot zu Ären Dénger: Bréngt hien zu mir, an ech wäert meng Aen op hie riichten.

44:22 A mir soten zu mengem Här: De jonke Mann kann net säi Papp verloossen, well wann hien e verléisst, wäert säi Papp stierwen. 44:23 An Dir sot zu Ären Dénger: Wann Äre jéngere Brudder net mat Iech erof kënnt, wäert ech mäi Gesiicht net méi gesinn. 44:24 Et ass geschitt, datt wa mir bei mäi Papp, Ären Dénger koumen, mir him d'Wierder vu mengem Här erzielt hunn. 44:25 An eise Papp sot: Géi zréck a kaaft eis eppes. 44:26 A mir hu geäntwert: Mir kënnen net goen; wann eise Brudder oder eis Schwëster mat eis geet, wäerte mir goen; well mir kënnen net dem Mann säi Gesiicht gesinn, wann eise jéngere Brudder net bei eis ass. 44:27 Da sot Äre Knecht, mäi Papp, zu eis: Dir wësst datt meng Fra mir zwee Jongen gebuer huet; 44:28 an deen ass aus menger Präsenz komm , an ech denken iwwerhaapt datt hien entlooss gouf, a bis elo hunn ech hien net gesinn. 44:29 A wann Dir dësen och vu viru mir hëlt, an eng Katastroph iwwerfällt, da bréngt Dir meng gro Hoer mat Péng an de Sheol. 44:30 Elo, wann ech bei däi Knecht mäi Papp zréckkommen, wann de jonke Mann net mat mir geet, well säi Liewe mat sengem Liewe verbonnen ass, 44:31 wäert et geschéien, datt wann hien de jonke Mann net gesäit, da wäert hie stierwen; An Är Dénger wäerten déi gro Hoer vun Ärem Dénger, eise Papp, mat Leed an d'Sheol bréngen. 44:32 Wéi Äre Kniecht de jonke Mann mat mengem Papp garantéiert huet, a sot: Wann ech hien net bei Iech zréckbréngen , da wäert ech viru mengem Papp ëmmer schëlleg sinn.

44:33 Ech bieden lech, loosst Ären Dénger elo op der Plaz vum jonke Mann als Dénger vu mengem Här stoen, a loosst de jonke Mann mat senge Bridder goen. 44: 34 Well wéi kommen ech bei mäi Papp zréck ouni de jonke Mann? Ech wäert net fäeg sinn, well ech net dat Béis gesinn, wat bei mäi Papp kënnt.

45: 1 De Joseph konnt sech net méi virun all deenen, déi niewent him waren, behalen an hien huet gejaut : " Maacht jidderee meng Präsenz." A kee blouf bei him, wéi de Joseph sech senge Bridder bekannt gemaach huet. 45: 2 Dunn huet hien ugefaang haart ze kräischen; an d'Ägypter hunn héieren, an d'Haus vum Pharao huet och héieren. 45: 3 De Joseph sot zu senge Bridder: Ech sinn de Joseph; Liewen mäi Papp nach ? A seng Bridder konnten him net äntweren, well se ware virun him gestéiert. 45: 4 Du sot de Joseph zu senge Bridder: Komm elo bei mech. A si koume méi no. An hie sot: Ech sinn de Joseph Äre Brudder, deen Dir an Ägypten verkaaft hutt. 45: 5 Elo, da sidd net traureg, oder souguer rose mat lech selwer, datt Dir mech hei verkaaft hutt; well fir d'Erhale vum Liewen huet Gott mech virun lech geschéckt. 45: 6 Fir et goufen zwee Joer Hongersnout an der Mëtt vum Land, an et sinn nach fënnef Joer lénks, an deenen et weder ze pléien nach ze ernähren ass . 45: 7 A Gott huet mech viru Dir geschéckt fir lech d'Nokommen op der Äerd ze erhalen, an lech d'Liewe mat enger grousser Erléisung ze ginn. 45: 8 Also, et waren net Dir selwer, déi mech heihinner geschéckt hunn, mä Gott, dee mech zum Papp vum Pharao an zum Här vu sengem ganzen Haus gemaach huet, an zum Herrscher iwwer d'ganzt Land vun Egypten. 45: 9 Séier, gitt bei mäi Papp an erzielt him: Sou seet Äre Jong Joseph: Gott huet mech zum Här vun ganz Egypten gemaach; Komm bei mech, halt net op.

45:10 Dir wäert am Land vu Gosen liewen, an Dir wäert bei mir sinn, Dir an Är Kanner, an d'Kanner vun Äre Jongen , Är Ranner an Är Hierden, an alles wat Dir hutt. 45:11 An do fidderen ech dech, well et sinn nach fënnef Joer Hongersnout lénks, sou datt Dir an Äert Haus an alles wat Dir hutt net vun der Aarmut ëmkomm sinn. 45:12 Kuckt, Är Ae gesinn an d'Ae vu mengem Brudder Benjamin , datt mäi Mond zu lech schwätzt. 45:13 An Dir musst mengem Papp all meng Herrlechkeet an Ägypten an alles wat Dir gesinn hutt bekannt maachen; a séier, a bréngt mäi Papp heihinner. 45:14 An hie gefall op sengem Brudder Benjamin d'Hals, a gekrasch; an de Benjamin huet och um Hals gekrasch. 45:15 An hie Kuss all seng Bridder, an huet iwwer se gekrasch; an dunn hunn seng Bridder mat him geschwat. 45:16 An d'Nouvelle gouf am Haus vum Pharao héieren a gesot: Dem Joseph seng Bridder si komm. An dat huet sech an den Ae vum Pharao a vu sengen Dénger gefreet. 45:17 An de Farao sot zu Joseph: Sot zu Äre Bridder: Maacht dëst: lued Är Déieren a gitt zréck a gitt zréck an d'Land Kanaan; 45:18 an huelt Äre Papp an Är Familljen a komm bei mech, well ech ginn lech wat gutt ass aus dem Land vun Egypten, an Dir wäert iessen aus der Heefegkeet vum Land. 45:19 An Dir kommandéiert: Maacht dëst: Huelt aus dem Land Ägypten Ween fir Är Kanner an Är Fraen, a bréngt Äre Papp, a kommt. 45:20 A maacht lech keng Suergen iwwer Är Saachen, well de Räichtum vum Ägypten Land ass net Ären.

45:21 An d'Kanner vun Israel hunn dat gemaach; an de Joseph huet hinnen Kutschen no dem Uerder vum Farao geschenkt, an hinne mat lessen fir d'Rees versuergt. 45:22 Fir jiddereen vun hinnen huet hien Ännerunge vu Kleeder ginn, an dem B injamin huet hien dräi Honnert Stéck Sëlwer a fënnef Ännerunge vu Kleeder ginn. 45:23 A sengem Papp huet hien dëst geschéckt: Zéng lesele mat de beschten Ägypten, an zéng lesele mat Weess, a Brout an lessen, fir säi Papp ënnerwee. 45:24 An hie geschéckt seng Bridder, a si fortgaang. An hie sot zu hinnen: Laacht net um Wee. 45:25 A si sinn aus Ägypten eropgaang a koumen an d'Land Kanaan bei de Jakob hire Papp. 45:26 A si hunn him d'Noriichte gesot a gesot: De Joseph lieft nach; an hien ass Här iwwer dat ganzt Land vun Egypten. An dem Jacob säin Häerz deet wéi, well hien hinnen net gegleeft huet. 45:27 A si hunn him all d'Wierder vum Joseph erzielt, déi hien hinne gesot huet; a wéi de Jakob d'Kutschen gesinn huet, déi de Joseph geschéckt huet fir hien ze droen, huet säi Geescht erëm opliewe gelooss. 45:28 Dunn huet Israel gesot: Et geet duer; De José mäi Jong lieft nach ëmmer; Ech wäert goen, a gesinn hie viru mir .

Genesis a Kapitel 46

46: 1 Israel ass erausgaang mat alles wat se haten, a koum op Berseba an huet dem Gott vun hirem Papp Isaak Affer bruecht. 46: 2 A Gott huet zu Israel a Visiounen an der Nuecht geschwat a gesot: Jacob, Jacob. An hien huet geäntwert: Hei sinn ech . 46: 3 An hie sot: Ech sinn Gott, de Gott vun Ärem Papp; keng Angscht ze hunn an Ägypten erofzegoen, well do wäert ech dech zu enger grousser Natioun maachen. 46: 4 Ech wäert mat Iech an Ägypten erofgoen, an ech bréngen Iech och zréck; an dem Joseph seng Hand mécht Är Aen zou. 46: 5 An den James ass vu Beersheba opgestan ; an d'Kanner vun Israel hunn hire Papp Jacob, an hir Kanner an hir Frae matgeholl an d'Kutschen, déi de Farao geschéckt hat, fir hien ze droen. 46: 6 A si hunn hir Ranner geholl, an hir Wueren, déi se am Land Kanaan kaaft hunn, an si koumen an Ägypten , de Jacob an all säi Som mat hinnen; 46: 7 seng Jongen a seng Jongen mat him; seng Meedercher a seng Jongen hir Meedercher, an all säi Som huet hien mat an Ägypten bruecht. 46: 8 An dës sinn d'Nimm vun de Kanner vun Israel, déi an Ägypten erakoumen, de Jacob a seng Jongen: de Ruben, dem Jakob säin Éischtgebuerene. 46:
9 An d'Jonge vum Ruben: Hanoch, Fallu, Hezron a Carmi. 46:10 D'Jonge vum Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jaquin, Zohar a Saul, de Jong vum Kanaanit. 46:11 D'Jonge vum Levi: Gershon, Kohath a Merari. 46:12 D'Jonge vu Juda: Er, Onan, Sela, Perez a Zara; awer den Er an den Onan sinn am Land Kanaan gestuerwen. An d'Jonge vum Perez waren den Hezron an den Hamul.

46:13 D'Jongen vum Issachar: Tola, Fua, Job a Simron. 46:14 D'Jongen vun Zebulun: Sered, Elon a Jahleel. 46:15 Dëst waren d'Jonge vum Lea, déi si dem Jakob zu Padan-Aram gebuer huet, an och senger Duechter Dina; drëssegdräi Persounen all vu senge Jongen a Meedercher. 46:16 D'Jongen vum Gad: Ziphion, Hagi, Ezbon, Suni, Eri, Arodi an Areli. 46:17 An d'Jongen vum Asher: Imna, Isua, Isui, Beria a Sera hir Schwëster. D'Jonge vu Bería: Heber a Malquiel. 46:18 Dëst waren d'Jongen vun Zilpah, déi de Laban senger Duechter Leah ginn huet, an dës huet si dem Jakob gebuer. fir all siechzéng Leit. 46:19 D'Jongen vun der Rachel, dem Jacob senger Fra : Joseph a Benjamin. 46:20 An et goufe dem Joseph am Land vun Egypten gebuer, de Manasse an den Ephraim, deen den Asenath, d'Duechter vum Potiphera, de Paschtouer vun On, him gebuer huet. 46:21 D'Jonge vu Benjamin ware Bela, Becher, Asbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Mupim, Hupim an Ard. 46:22 Dëst waren d'Jonge vu Rachel, déi dem Jacob gebuer goufen; fir all véierzéng Leit. 46:23 D'Jongen vum Dan: Husim. 46:24 D'Jongen vun Naftali: Jahzeel, Guni, Jezer a Silem. 46:25 Dëst waren d'Jonge vu Bilha, déi de Laban senger Duechter Rachel ginn huet , an hunn dem Jakob gebuer. fir all siwe Leit. 46:26 All déi Persounen, déi mam Jacob an Ägypten komm sinn, vu senge Lende kommen, ouni d'Frae vun de Jongen vum Jacob, all d'Persoune waren sechsechzeg . 46:27 An de Jongen vum Joseph, déi him an Egypten gebuer goufen, zwou Persounen. All d'Leit vum Haus vum Jakob, déi an Ägypten erakomm sinn, ware siwwenzeg.

46:28 An de Jacob huet de Judah viru sech op de Joseph geschéckt, fir datt hien zu Gosen kënnt gesinn. a si koumen an d' Land Gosen. 46:29 De Joseph huet säi Won gesaleft a koum sengem Papp Israel zu Goshen treffen. an et huet him manifestéiert, an ass op säin Hals gefall, a laang op sengem Hals gekrasch. 46:30 Dunn huet Israel zu Joseph gesot: Loosst mech elo stierwen, well ech Äert Gesiicht gesinn hunn, an ech weess datt Dir nach lieft. 46:31 A sot de Joseph zu senge Bridder an zum Haus vu sengem Papp: Ech wäert eropgoen an dem Farao soen, an ech soen zu him: Meng Bridder a mengem Papp sengem Haus, déi am Land Kanaän waren, sinn zu ech. 46:32 A Männer sinn Hiert vu Schof , well se si Kéiers; a si hunn hir Schof an hir Hiert bruecht, an alles wat se haten. 46:33 A wann de Farao Iech rifft a seet: Wat ass Äre Büro? 46:34 da wäert Dir soen: Männer vu Ranner waren Är Dénger vun eiser Jugend bis elo, mir an eis Elteren ; sou datt Dir am Land Gosen stierwe kënnt, well all Hiert ass en Abomatioun fir d'Ägypter.

Genesis a Kapitel 47

47: 1 De Joseph ass komm an huet dem Farao gesot a sot: Mäi Papp a meng Bridder, a seng Schof a seng Hierden , mat allem wat se hunn, sinn aus dem Land Kanaän komm, a kuck, si sinn am Land vu Gosen. 47: 2 A vun de leschte vu senge Bridder huet hien fënnef Männer geholl, an huet se virum Pharao virgestallt. 47: 3 De Pharao sot zu senge Bridder: Wat ass Äert Büro ? A si hunn dem Farao geäntwert: Schofpappen sinn Är Dénger, sou wéi mir an eis Pappen. 47: 4 Si sote weider zum Farao: Mir sinn an dësem Land gewunnt; well et keng Schëpfer fir d'Schof vun Ären Dénger ass, well d'Hongersnout am Land Kanaan ass; Dofir biede mir lech elo datt Är Dénger am Land Gosen wunnen. 47: 5 Dunn huet de Farao mam Joseph geschwat a gesot: Äre Papp an Är Bridder si bei lech komm. 47: 6 D'Land vun Egypten ass virun lech; maacht Äre Papp an Är Bridder am Beschten vun der Äerd wunnen ; wunnt am Land Gosen; a wann Dir verstitt datt et fäeg Männer sinn ënner hinnen, maacht se Iwwerwaacher vu mengem Ranner. 47: 7 De Joseph huet och säi Papp Jacob bruecht, an huet hie virum Farao presentéiert; an de Jakob huet de Farao geseent. 47: 8 An de Farao sot zu Jacob: Wéi vill sinn d'Deeg vun de Joeren vun Ärem Liewen? 47: 9 An de Jakob sot zum Farao: D'Deeg vun de Jore vu menger Wallfahrt sinn honnert an drësseg Joer; Puer a schlecht waren d'Deeg vun de Jore vu mengem Liewen , a si hunn d'Deeg vun de Jore vum Liewe vu mengen Elteren an den Deeg vun hirer Wallfahrt net erreecht.

47:10 An de Jakob huet de Farao geseent an ass vu viru Pharao erausgaang. 47:11 Also huet de Joseph säi Papp a seng Bridder wunnt an huet hinnen d'Besëtz am Land vun Egypten, am beschten Deel vum Land, am Land Rameses, wéi de Farao befollegt huet. 47:12 An de Joseph huet säi Papp a seng Bridder an dat ganzt Haus vu sengem Papp mat Brout gefiddert, no der Zuel vun de Kanner. 47:13 Et war kee Brout am ganze Land, an den Honger war ganz schwéier, sou datt d'Land vun Egypten an d'Land Kanaan hongreg waren. 47:14 A Joseph gesammelt all d'Suen, déi am Land vun Egypten an am Land Kanaan war, fir d'Liewensmëttel, déi se vun him kaaft hunn. an de Joseph huet d'Suen an de Pharao sengem Haus bruecht. 47:15 Nodeems d' Suen aus dem Land vun Egypten an dem Land Kanaan fäerdeg waren, koum ganz Ägypten op de Joseph, a sot: Gitt eis Brout; Firwat solle mir virun Iech stierwen, well d'Suen ausgaang sinn? 47:16 A sot de Joseph: "Gitt Är Ranner, an ech ginn Iech fir Är Ranner, wann d'Suen ausgaang sinn. 47:17 A si hunn hir Ranner op de Joseph bruecht, an de Joseph huet hinne Fudder fir Päerd, a fir Schofsranner, a fir Hierden a fir Iesele ginn. an hunn hinnen dat Joer Brout fir all hiert Véi gefiddert. 47:18 Wéi dëst Joer op en Enn gaang ass, koumen se dat zweet Joer bei hien a soten zu him: Mir verstoppen net vun eisem Här datt d'Suen sécher ausgaang sinn; d'Véi gehéiert och zu eiser Här; näischt gouf virun eiser Här iwwreg, ausser eise Kierper an eist Land.

47:19 Firwat solle mir virun Ären Ae stierwen, mir an eist Land? Kaaft eis an eist Land fir Brout, a mir an eist Land wäerte dem Farao seng Dénger sinn; a gitt eis Som fir datt mir liewen an net stierwen, an d'Äerd net verwüst ass. 47:20 Dofir huet de Joseph dat ganzt Land vun Egypten fir de Farao kaaft; well d'Ägypter hunn all hir Lande verkaf, well Hongersnout war schwéier; an d'Land gouf de Farao. 47:21 An hien huet d'Leit an d' Stied gemaach, vun engem Enn vum Territoire vun Ägypten zum aneren. 47:22 Nëmme d'Land vun de Paschtéier huet hien net kaaft, well d'Priister hunn e Prêt vum Farao kritt, a si hunn den Deel giess, deen de Farao hinne ginn huet; dofir hu se hiert Land net verkaf. 47:23 A sot de Joseph zu de Leit: Kuckt, ech hunn Iech haut, Dir an Äert Land, fir de Farao kaaft; kuckt hei Som, an Dir wäert d'Land säen. 47:24 Vun de Friichte gitt Dir de fënnefte dem Pharao, an déi véier Deeler sinn Är fir d'Länn ze säen, a fir Äert Ënnerhalt a fir déi, déi an Ären Haiser sinn, a fir Är Kanner ze iessen. 47:25 A si hunn geäntwert: Dir hutt eis d'Liewe ginn; loosst eis Gnod an den Ae vun eisem Här fannen, a si Pharaos Dénger. 47:26 Dunn huet de Joseph et zu engem Gesetz iwwer Ägypten gemaach bis haut, e Mark fir de Farao de fënneften, ausser nëmmen d'Land vun de Priester, wat net dem Farao war. 47:27 Sou huet Israel am Land Ägypten, am Land Gosen, gelieft; a si hunn et geholl, a goufen erhéicht a staark multiplizéiert. 47:28 A Jacob gelieft am Land vun Egypten siwwenzéng Joer; an d'Deeg vum Jacob waren, d'Joer vu sengem Liewen, honnert a véierzeg-siwe Joer.

47:29 An d'Deeg vun Israel si komm fir ze stierwen, an hien huet dem Joseph säi Jong geruff a sot zu him: Wann ech elo Gnod an Ären Ae fonnt hunn, bieden ech, datt Dir Är Hand ënnert meng Oberschenkel leet, an Dir wäert mir Barmhäerzegkeet weisen an richteg. Begruef mech w.e.g. net an Egypten. 47:30 Awer wann ech mat mengen Eltere schlofen, wäert Dir mech aus Ägypten huelen a mech an hirem Graf begruewen . An de Joseph huet geäntwert: Ech wäert maachen wéi Dir seet. 47:31 An Israel sot: Eed op mech. An de José huet him geschwuer. Dunn huet Israel sech iwwer de Kapp vum Bett gelunn.

Genesis a Kapitel 48

48: 1 Et ass no dëse Saache geschitt, datt si dem Joseph gesot hunn: Kuckt, Äre Papp ass krank . An hien huet seng zwee Jongen, de Manasse an den Efraim, matgeholl. 48: 2 An et gouf dem Jacob bekannt gemaach a gesot: Kuckt, Äre Jong Joseph kënnt bei Iech. Dunn huet Israel gekämpft, a souz um Bett, 48: 3 a sot zu Joseph: Den Almächtege Gott ass mir am Liicht am Land Kanaän erschien an huet mech geseent, 48: 4 a sot zu mir: Kuckt, ech Ech maachen dech wuessen a multiplizéieren dech, a maachen dech zu engem Rass vun den Natiounen; an ech wäert dëst Land fir Är Nokommen no Iech fir eng éiweg Ierfschaft ginn. 48: 5 An elo sidd Dir zwee Jongen Ephraim a Manasse, déi Iech am Land vun Egypten gebuer sinn, ier ech bei Iech an d'Land vun Egypten komm sinn, si mir; wéi Ruben a Simeon, si wäerte mäin. 48: 6 An déi, déi Dir no hinne gebuer hutt, sinn Äert; mam Numm vun hire Bridder gi se an hir Ierfschaft geruff. 48: 7 Well wann ech vu Padan-Aram kommen, ass d'Rachel mir am Land Kanaan gestuerwen, ënnerwee, ongeféier eng hallef Liga aus Land, dat op Ephrata kënnt; an ech hunn hatt do begruewen op der Strooss op Ephrata, dat ass Betlehem. 48: 8 An Israel huet d' Jonge vum Joseph gesinn, a gesot: Wien sinn dës? 48: 9 A sot de Joseph zu sengem Papp: Si si meng Kanner, déi Gott mir hei ginn huet. An hie sot: Bréngt se elo bei mech, an ech wäert se blesséieren. 48:10 An d'Ae vun Israel ware sou schwéier am Alter, datt se net gesinn. L gëtt da gemaach fir him unzegoen, an hien l gëtt gekësst an huet se ugeholl.

48:11 An Israel sot zu Joseph: Ech hat net geduecht Äert Gesiicht ze gesinn, a kuck, Gott huet mech gemaach Är Nokommen och ze gesinn. 48:12 Dunn huet de Joseph se tëscht de Knéie geholl an huet sech op de Buedem gebéit. 4 8:13 An de Joseph huet déi zwee geholl, den Ephraim op senger rietser Säit, op der lénkser Säit vun Israel, an de Manasse op senger lénkser, op der rietser Säit vun Israel. an huet se méi no bruecht. 48:14 Dunn huet Israel seng riets Hand ausgestreckt, an huet se op de Kapp vum Efraim, dee jéngste war, a seng lénks Hand op de Kapp vu Manasse geluecht, sou datt hien d'Hänn mat Zweck gesat huet, och wann de Manasse den Éischtgebuerene war. 48:15 An hien geseent Joseph, gesot: D'Gott an hir Präsenz meng Elteren Abraham an Isaac geklommen, de Gott, deen mech geréiert well ech zu dësem Dag, 48:16 der Angel dee liwwert mech aus all Béisen, préschen dës jonk Leit; a loosst mäin Numm an hinnen veréiwegt ginn, an den Numm vu menge Pappen Abraham an Isaac, a si kënne sech immens multiplizéieren an der Mëtt vun der Äerd. 48:17 Awer wéi de Joseph gesinn huet, datt säi Papp seng riets Hand op de Kapp vum Ephraim geluecht huet, huet hien et net gutt fonnt. An hien huet d'Hand vu sengem Papp gegraff, fir se vum Kapp vun Ephraim op de Kapp vu Manasse z'änneren. 48:18 A sot de Joseph zu sengem Papp: Net sou, mäi Papp, well hien ass deen Éischten. leet Är riets Hand op de Kapp.

48:19 Awer säi Papp wollt net, a sot: Ech weess, mäi Jong, ech weess et; och hie wäert e Vollek ginn, a wäert och super sinn; awer säi jéngere Brudder wäert méi grouss si wéi hien, a seng Nokommen bilden eng Villzuel vun Natiounen. 48:20 An hien huet hinnen deen Dag geseent a gesot: An Dir wäert Israel préschen a soen: Gott mécht dech wéi zu Ephraim a wéi zu Manasse. An hien huet den Ephraim virum Manasse gestallt. 48:21 An Israel sot zu Joseph: Kuckt, ech stierwen; Awer Gott wäert mat Iech sinn a wäert dech zréck an d'Land vun Äre Pappe bréngen. 48:22 An ech hunn Iech en Deel méi ginn wéi zu Äre Bridder, déi ech aus der Hand vum Amorit mat mengem Schwert a mat mengem Bou geholl hunn.

Genesis a Kapitel 49

49: 1 De Jakob huet seng Jongen ugeruff a sot: Versammelt Iech zesummen, an ech wäert Iech soen, wat an de kommende Deeg mat Iech geschitt. 49: 2 Versammelt Iech a lauschtert, Jongen vum Jacob, a lauschtert op Äre Papp Israel. 49: 3 Ruben, du bass meng éischtgebuer, meng Kraaft an den Ufank vu menger Kraaft; Haapt an der Dignitéit, Haapt an der Muecht . 49: 4 Impetuéierend wéi d'Waasser, du solls kee Chef sinn, Well s du an d'Bett vum Papp gaange bass; Dann hues du dech ofgebaut, meng Meenung geholl. 49: 5 De Simeon an de Levi si Bridder; Waffen vun Ongerechtegkeet hir Waffen. 49: 6 Loosst meng Séil net a säi Rot agoen , an och net mäi Geescht a seng Gesellschaft gesammelt ginn. Fir an hirer Roserei hunn si d'Männer ëmbruecht, an an hirer Angschtloskeet hunn se Stéieren ageschloen. 49: 7 Verflucht ass hir Roserei, déi haart war; A seng Roserei war graff. Ech trennen se am Jacob, a verstreet se an Israel. 49: 8 Juda , Är Bridder wäerten dech luewen; Är Hand um Hals vun Äre Feinden; D'Jongen vun Ärem Papp wäerten Iech béien. 49: 9 D' Wëllef vum Léiw, Juda; Du bass vum Damm eropkomm, mäi Jong. Hien huet sech gebockt, e louch wéi e Léiw, Wéi och en ale Léiw: wien erwächt hien? 49:10 Den Zepter vun der Ju da soll net ewechgeholl ginn , Och de Gesetzgeber tëscht senge Féiss, Bis de Shiloh kënnt; An him wäerten d'Leit gesammelt ginn. 49:11 Bannt säi Colt un d'Rief, an de Jong vum Iesel un de Stroum, wäscht hien säi Gezei a Wäin, a säi Mantel am Drauweblutt.

49:12 Seng Ae ware rout vum Wäin, a seng Zänn ware wäiss vu Mëllech. 49:13 Zebulun soll an Häfen vum Mier wunnen; Et wäert fir en Hafe vu Schëffer sinn, A seng Limit fir Sidon. 49:14 Issachar, e staarken Iesel deen tëscht de Schofshénger läit; 49:15 An hie gesinn datt de Rescht gutt war an datt d'Land agreabel war; An hien huet seng Schëller erofgesat fir ze droen, an hien huet als Tribut gedéngt. 49:16 Dan soll seng Leit Riichter, Wéi ee vun de Phylen vun Israel. 49:17 Den Dan soll iwwregens eng Schlaang sinn, en Adder um Wee, deen d' Päerd an d' Fersen bäisst an de Reider no hanne fällt. 49:18 Ech hoffen op Är Erléisung, Här. 49:19 Gad, eng Arméi wäert et attackéieren; Awer hien wäert um Enn attackéieren. 49:20 Asher d'Brout soll substantiell ginn, an hie soll Freed fir de Kinnek ginn . 49:21 Naftali , e lockeren Doe, dee schéi Sprëch ausdréckt. 49:22 De Joseph ass eng fruchtbar Zweig, eng fruchtbar Zweig duerch e Sprangbuer, deem seng Offshoots sech iwwer d'Mauer verlängeren. 49:23 Si hunn hien bitter gemaach, si hunn hie geschloen, an d' Archer hunn hie gehaasst ; 49:24 Awer säi Béi blouf mächteg, an d'Arme vu sengen Hänn goufe staark gemaach vun den Hänn vum Mächtege vum Jacob (Mam Numm vum Schéifer, dem Fiels vun Israel), 49:25 Vum Gott vun Ärem Papp, dem déi Iech hëllefen, vum Allmächtege Gott , deen dech mat Segen aus den Himmel uewen, Mat Segen aus dem Ofgrond deen ënnen ass, Mat Segen aus der Broscht an dem Bauch.

49:26 D'Segen vun Ärem Papp ware méi grouss wéi d'Segen vu menge Vorfahren; Bis zum Enn vun den éiwege Hiwwele si se um Kapp vum Joseph, an op der Stir vun deem, dee vu senge Bridder getrennt war. 49:27 De Benjamin ass e Kuebwollef ; Moies wäert hien d'Beute iessen, an owes deelt hien de Raum. 49:28 All dës waren déi zwielef Stämme vun Israel, an dëst war wat hire Papp hinne gesot huet, wéi hien se geseent huet; jiddereen duerch säi Segen deen hien geseent huet. 49:29 Dunn huet hien hinnen Uerder ginn, a sot zu hinnen: Ech wäert mat menge Leit zesummefonnt ginn. Begruewe mech mat mengen Elteren an der Hiel, déi am Feld vum Ephron der Hetitt ass , 49:30 an der Hiel, déi am Feld vu Macpela ass, ëstlech vu Mamre am Land Kanaan, deen den Abraham mat deem selwechte Feld kaaft huet. vum Ephron der Hetite, fir eng Ierfschaft ze begruewen. 49:31 Do begruewe si den Abraham a seng Fra Sarah ; do hunn se den Isak a seng Fra Rebekah begruewen; do hunn ech och d'Lea begruewen. 49:32 De Kaf vum Feld an der Hiel, déi dran ass, war vun de Jongen vun Heth. 49:33 A wann de Jacob seng Jongen d'Geboter fäerdeg gemaach huet , huet hie seng Féiss um Bett opgerullt an ass ofgelaf a gouf mat sengen Elteren zesummegefaasst.

Genesis a Kapitel 50

50: 1 Dunn ass de Joseph op d'Gesiicht vu sengem Papp gefall, an huet iwwer hie gekrasch an hie gekësst. 50: 2 De Joseph huet seng Dénger d'Dokteren gebueden säi Papp ze balsaméieren; an d'Dokteren hunn Israel balsaméiert. 5 0: 3 A véierzeg Deeg si fir hien erfëllt ginn, well sou waren d'Deeg vum Balseméieren, an d'Ägypter hu siwwenzeg Deeg fir hie gekrasch. 50: 4 A wéi d'Deeg vun der Trauer eriwwer waren, huet de Joseph dem Farao sengem Haus geschwat a gesot: Wann ech elo Gnod an Ären Ae fonnt hunn , bieden ech Iech fir dem Farao seng Oueren ze soen: 50: 5 Mäi Papp huet mech gemaach schwieren a soen: Kuckt, ech stierwen; an d'Graf, dat ech fir mech am Land Kanaan gegruewen hunn, do wäert Dir mech begruewen; Ech bieden dann, datt ech elo ginn a mäi Papp begruewen, an zréck bei hien kommen . 50: 6 De Farao sot: Géi begruewen Äre Papp, wéi hien dech geschwuer huet. 50: 7 Dunn ass de Joseph opgaang fir säi Papp ze begruewen. An all Faraos Dénger si mat him eropgaang, déi Eelst vu sengem Haus, an all déi Eelst vum Land vun Egypten, 50: 8 an dat ganzt Haus vum Joseph a seng Bridder, an d'Haus vu sengem Papp; si hunn nëmmen hir Kanner an d'Land Goshen an hir Schof an hir Hiert verlooss. 50: 9 Ween a Päerd sinn och mat him eropgaang, an e ganz grousse Kader gouf gemaach . 50:10 A si koumen zu der Ära vun Atad, déi op der anerer Säit vum Jordan ass, an do hunn se mat grousser a ganz traureger Klamere getrauert; an de Joseph huet siwe Deeg laang traureg.

50:11 A wéi d'Awunner vun der Äerd, d'Kanaaniten, de Kräischen am Alter vun Atad gesinn hunn, soten se: E grousst Gejäiz ass dat vun den Ägypter. dofir gouf säin Numm Abel-Mizraim genannt, dat op der anerer Säit vum Jordan. 50:12 Also seng Jongen hunn him gemaach, wéi hien hinne gesot huet; 50:13 Fir seng Jongen hunn hien an d'Land Kanaan gedroen, an hunn hien an der Hiel vum Feld vu Macpela begruewen, déi den Abraham mat deem selwechte Feld kaaft hat, fir eng Ierfschaft ze begruewen, vum Ephron, der Hetite, östlech vu Mamre. . 50:14 An de Joseph ass zréck an Ägypten, hien a seng Bridder, an all déi, déi mat him eropgaange sinn, hire Papp ze begruewen, nodeems hien hie begruewen hat. 50:15 Wéi dem Joseph seng Bridder gesinn hunn, datt hire Papp dout war, soten se: Vläicht haasst de Joseph eis, a bezillt eis zréck fir alles Béises, dat mir him gemaach hunn. 50:16 A si hu geschéckt fir dem Joseph ze soen : Äre Papp huet viru sengem Doud commandéiert a gesot: 50:17 Sou soll Dir dem Joseph soen: Ech bieden Iech elo, de Béise vu Äre Bridder ze verzeien an hir Sënn, well se dech schlecht behandelt hunn; dofir, elo bieden mir Iech, de Béise vun den Dénger vum Gott vun Ärem Papp ze verzeien. Den YJ huet sech getraut wéi se geschwat hunn. 50:18 Och seng Bridder si komm a si viru sech gefall a soten: Hei si mir Är Dénger. 50:19 De Joseph sot zu hinnen: Fäert net; Sinn ech amplaz vu Gott? 50:20 Dir hutt béis géint mech geduecht, awer Gott huet et op Gutt geriicht, ze maachen, wat mir haut gesinn, fir vill Leit um Liewen ze halen.

50:21 Elo also, keng Angscht; Ech ënnerstëtzen lech an Är Kanner. Sou huet hien si getréischt, an zu hiren Häerzer geschwat. 50:22 A Joseph wunnt an Egypten, hien a sengem Papp sengem Haus; an de Jo huet honnert an zéng Joer gelieft. 50:23 De Joseph huet d'Kanner vun Ephraim an der drëtter Generatioun gesinn; och d'Kanner vum Machir, dem Jong vu Manasse, goufen op dem Joseph seng Knéien erzunn. 50:24 De Joseph sot zu senge Bridder: Ech stierwen; awer Gott wäert dech sécher besichen , an dech aus dësem Land an d'Land bréngen, dat hien dem Abraham, dem Isaac an dem Jacob geschwuer huet. 50:25 De Joseph huet d'Kanner vun Israel geschwuer a gesot: Gott wäert dech sécher besichen, an du solls meng Schanke vun hei bréngen. 50:26 A Joseph gestuerwen am Alter vun honnert an zéng Joer; a si hunn hie balsaméiert, an hie gouf an e Sarg an Ägypten gesat.

ZWEETT BUCH VU MOSES

Exodus kapitel 1

1: 1 Dëst sinn d'Nimm vun de Kanner vun Israel, déi mam Jakob an Ägypten erakommen; jidderee koum mat senger Famill an : 1: 2 Ruben, Simeon, Levi, Juda, 1: 3 Issachar, Zebulun, Benjamin, 1: 4 Dan, Naftali, Gad an Asher. 1: 5 All d'Leit, déi dem Jacob gebuer goufen, ware siwwenzeg. A Joseph war an Ägypten. 1: 6 A Joseph gestuerwen, an all seng Bridder, an all déi Generatioun . 1: 7 An d'Kanner vun Israel ware fruchtbar a multiplizéiert, a goufen erhéicht a staark gestäerkt, an d'Land war mat hinnen gefëllt. 1: 8 Mëttlerweil ass en neie Kinnek iwwer Ägypten opgestan, deen de Jo net wousst; An hie sot zu sengem Vollek: 1: 9 Kuckt , d'Leit vun de Kanner vun Israel si méi grouss a méi staark wéi mir. 1:10 Elo, loosst eis weis vis-à-vis vun him sinn, fir datt hie sech multiplizéiert, an et ka geschéien, datt wann de Krich kënnt, hie sech och mat eise Feinde verbënnt a géint eis kämpft an d' Land verléisst . 1:11 Dunn hu se Kommissären vun der Tribut iwwer hir gesat fir se mat hire Laaschten ze stéieren; a si hu fir de Farao d'Späicherstied, Python a Rameses gebaut. 1:12 Awer wat se méi ënnerdréckt hunn, wat se méi multiplizéiert hunn an eropgaang sinn, sou datt d'Ägypter de Kanner vun Israel gefaart hunn. 1:13 An d'Ägypter hunn d'Kanner vun Israel haart zerwéiert,

1:14 an hunn hiert Liewe bitter gemaach mat haarder Sklaverei, andeems se Lehm an Zille gemaach hunn, an all Aarbecht um Feld an an all hirem Déngscht, zu deem se se gezwongen hunn Strengheet. 1:15 An de Kinnek vun Ägypten huet zu den Hebräesche Mammen, vun deenen eng Sifra genannt gouf, an enger anerer Fua geschwat, an hie sot zu hinnen: 1:16 Wann Dir déi Hebräesch Frae bei hire Liwwerungen hëlleft, an de Sex gesitt, wann hien ass Jong, kill hien; a wa si eng Duechter ass, da lieweg. 1:17 Awer d'Fraemfraen hu Gott gefaart, an hunn net gemaach wéi de Kinnek vun Egypten hinne gesot huet, mä hunn d'Kanner lieweg gerett. 1:18 An de Kinnek vun Ägypten huet d'Mammfraen aberuff a gesot: Firwat hutt Dir dat gemaach, datt Dir d'Liewe vun de Kanner erhalen hutt ? 1:19 An d'Fraen hunn dem Farao geäntwert: Well déi Hebräesch Frae net wéi d'Ägypter sinn; well si si robust a gi gebuer ier d'Mammenfra bei si kënnt. 1:20 A Gott huet de Partier gutt gemaach; an d'Leit hunn sech multiplizéiert a si ganz staark ginn. 1:21 A well d'Familie Gott gefaart hunn, huet hien hire Famillje guttgeheescht. 1:22 Da Farao Uerder all seng Leit, gesot, Goss all Jong, deen an de Floss gebuer ass, an erhaalen Liewen fir all Duechter.

Exodus kapitel 2

2: 1 E Mann aus der Famill vum Levi ass fortgaang an huet eng Duechter vum Levi zur Fra geholl, 2: 2 si, déi empfaang ass, an e Jong op d'Welt bruecht huet; a gesinn, datt hie schéi war, huet si hien dräi Méint verstoppt. 2: 3 Awer hie konnt hien net méi verstoppen , huet hien eng Schrottkëscht geholl an huet se mat Asphalt a Pech caulkéiert, an huet d'Kand drop geluecht an en an e Rietbett bei der Flossbank geluecht. 2: 4 An eng Schwëster vu him stoung op enger Distanz, fir ze kucken, wat mat him geschitt. 2: 5 An dem Pharao seng Duechter ass erofgaang fir sech beim Floss ze wäschen, an hir Jongfrae si laanscht de Flossrand gaang, hatt huet d'Ark am Riet gesinn, an hatt huet en Dénger geschéckt fir se ze huelen. 2: 6 A wéi hien et opgemaach huet, huet hien d'Kand gesinn; a kuck, d'Kand huet gekrasch. A mat Barmhäerzegkeet iwwer hie sot hien: Vun de Kanner vun den Hebräer ass dat. 2 : 7 Du sot hir Schwëster zu der Duechter vum Farao: Soll ech dech eng Hebräesch Infirmière nennen, fir datt dëst Kand dech kann erzéien? 2: 8 A sot dem Farao seng Duechter: "Gitt. Dunn ass d'Meedchen gaang an huet dem Kand seng Mamm geruff, 2: 9 zu där dem Pharao seng Duechter gesot huet: Huelt dëst Kand an erzéiht et fir hien, an ech wäert Iech zréckbezuelen." An d'Fra huet d'Kand geholl an d'Infirmière gemaach. 2:10 A wéi d'Kand opgewuess ass, huet si hien dem Pharao senger Duechter bruecht, déi hien gebuer huet, an hie Moses genannt huet, a sot: Well ech hien aus dem Waasser gezunn hunn.

2:11 An deenen Deeg ass et geschitt, wéi de Moses opgewuess ass, hie bei seng Bridder erausgaang ass, an se an hiren haarde Aufgabe gesinn huet, an hien huet en Ägypter observéiert, deen ee vun den Hebräer geschloen huet, seng Bridder. 2:12 Dunn huet hien op all Deeler gekuckt , a gesinn datt et kee schéngt, huet hien den Ägypter ëmbruecht a verstoppt hien am Sand. 2:13 Den nächsten Dag ass hien erausgaang an huet zwee Hebräer gesinn kämpfen; Dunn huet hien zu deem gesot, deen deen anere mësshandelt huet: Firwat schloe Dir Ären Noper? 2:14 An hie sot: Wien huet dech zum Prënz gemaach a Riichter iwwer eis ? Wëllt Dir mech ëmbréngen wéi Dir den Ägypter ëmbruecht hutt? Dunn huet de Moses Angscht gemaach a sot: Sécher ass dat entdeckt ginn. 2:15 Héieren de Farao vun dëser Tatsaach, huet hien de Moses ëmbruecht; Awer de Moses ass virum Pharao geflücht an huet am Land Midian gelieft. 2:16 A wärend hie souz beim Quell, siwe Meedercher, déi de Paschtouer vu Midian war komm fir Waasser ze zéien fir d'Becken ze fëllen an dem Papp säi Schof Waasser ze ginn. 2:17 Awer d'Hierden koumen a verdreiwen se dovun; De Moses ass opgestan an huet se verteidegt a säi Schof Waasser gemaach. 2:18 A si sinn zréck bei hirem Papp Reuel, hie sot zu hinnen: Firwat kommt Dir haut sou séier? 2:19 Si hunn geäntwert: En ägyptesche Mann huet eis aus der Hand vun de Schäfer verdeedegt , an hien huet och Waasser vun eis gezunn an huet de Schof drénke gelooss. 2:20 An hie sot zu senge Meedercher: Wou ass hien? Firwat hues du dee Mann verlooss? Rufft hien un fir z'iessen. 2:21 A Moses ausgemaach mat deem Mann ze

liewen; an hien huet seng Duechter Zippora der Fra Moses ginn. 2:22 A si huet him e Jong gebuer; an hien huet hie Gershon genannt, well hie sot: Ech sinn e Frieme an engem frieme Land. 2:23 An et ass geschitt no ville Deeg de Kinnek vun Egypten gestuerwen, an d'Kanner vun Israel gekrasch wéinst hirer Sklaverei, a geruff. an hiert Gejäiz ass bei Gott opgaang wéinst hirer Servitude. 2:24 A Gott héieren hir gekrasch, an erënnere sengem Bond mat Abraham, Isaac a Jacob. 2:25 A Gott huet op d'Kanner vun Israel gekuckt, a Gott huet se erkannt.

Exodus kapitel 3

3: 1 Wéi de Moses d'Schof vum Jethro, sengem Schwéierpapp, dem Priister vu Midian gesammelt huet, huet hien d'Schof duerch d'Wüst gefouert, an ass op den Horeb, de Gott vu Gott, komm. 3: 2 An den Engel vu Jehova erschéngt him an enger Flam vu Feier an der Mëtt vun engem Busch; an hien huet gekuckt a gesinn datt de Busch mam Feier brennt, an de Busch net verbraucht gouf. 3: 3 Dunn huet de Moses gesot: Ech wäert elo goen an dës grouss Visioun gesinn, firwat de Busch net brennt. 3: 4 Wéi de Jehova gesinn huet, datt hien amgaang war ze gesinn, huet Gott hien aus der Mëtt vum Busch geruff, a sot: Moses, Moses! An hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 3: 5 An hie sot: Kommt net no! huelt Är Schong vun de Féiss aus, well déi Plaz wou Dir sidd, ass hellege Buedem. 3: 6 An hie sot: Ech sinn de Gott vun Ärem Papp, de Gott vum Abraham, de Gott vum Isak, an de Gott vum Jakob. Dunn huet de Moses säi Gesiicht bedeckt , well hien hat Angscht Gott ze kucken. 3: 7 Dunn huet den Här gesot: "Ech hunn d'Gefill vu mengem Vollek gesinn, dat an Ägypten ass, an ech hunn hir Gejäiz héieren wéinst hiren Taskmasteren; well ech hunn hir Probleemer bekannt, 3: 8 an ech sinn erofkomm fir se aus der Hand vun den Ägypter ze befreien , an se aus deem Land an e gutt a breet Land ze bréngen, an e Land dat mat Mëllech an Hunneg fléisst, op d'Plaze vum Kanaaniteschen, dem Hetiten, vun den Amoriten, de Perizziten, den Hiviten an de Jebusiten. 3: 9 D'Kreesch ass also vun de Kanner vun Israel viru mir komm, an ech hunn och d'Ënnerdréckung gesinn, mat deenen d'Ägypter se ënnerdréckt.

3:10 Kommt also elo, an ech schécken Iech bei de Farao, fir datt Dir mäi Vollek d'Kanner vun Israel aus Ägypten erausbréngt. 3:11 Dunn huet de Moses zu Gott gesot: Wien sinn ech, datt ech bei de Farao goen an d'Jongen vum Isr Ael aus Egypten erausféieren ? 3:12 An hie sot: Gitt, well ech wäert bei Iech sinn; An dëst wäert en Zeechen sinn, dat ech Iech geschéckt hunn: wann Dir d'Leit aus Ägypten erausbruecht hutt, da wäert Dir Gott op dësem Bierg déngen. 3:13 De Moses sot zu Gott: Kuckt, ech kommen zu de Kanner vun Israel a soen zu hinnen: De Gott vun Äre Pappen huet mech bei Iech geschéckt. Wa se mech froen: Wéi heescht Dir? Wat äntweren ech? 3:14 A Gott sot zu de Moses: "Ech SINN ECH." An hie sot: Sou solls du zu de Kanner vun Israel soen: ECH SINN mech un dech geschéckt. 3 : 15 Gott sot och zum Moses: Sou sees du zu de Kanner vun Israel: Den Här Gott vun Äre Pappen, de Gott vum Abraham, de Gott vum Isak an de Gott vum Jakob, huet mech bei Iech geschéckt. Dëst ass mäi Numm fir ëmmer; mat him wäert ech fir all Alter erënnert ginn. 3:16 Gitt, sammelt déi Eelst vun Israel, a sot zu hinnen: den Jehova, de Gott vun Äre Pappen, de Gott vum Abraham, dem Isak an dem Jakob, huet mir erschéngt a gesot: Ech hunn dech wierklech besicht, an ech hunn gesinn, wat et gëtt Iech an Ägypten gemaach; 3:17 an ech hu gesot: Ech bréngen dech aus der Leed vun Ägypten an d'Land vun de Kanaaniten, d'Hettiten, d'Amoriten, d'Perizziten, d'Hiviten an d'Jebusiten, an e Land dat mat Mëllech an Hunneg leeft.

3:18 A si wäerten Är Stëmm héieren; an du, an déi Eelst vun Israel, gees bei de Kinnek vun Egypten a soen zu him: Jehova, de Gott vun den Hebräer huet eis fonnt; Dofir wäerte mir elo op eng Rees vun dräi Deeg duerch d'Wüst goen, fir dem Jehova eise Gott Affer ze bréngen. 3:19 Awer ech weess datt de Kinnek vun Ägypten dech net léisst ausser duerch eng staark Hand . 3:20 Awer ech wäert meng Hand ausstrecken an Ägypten schloen mat all meng Wonner, déi ech an deem maachen, an da wäert et dech lass loossen. 3:21 An ech wäert dësem Vollek Gnod ginn an den Ae vun den Ägypter, sou datt wann Dir erausgeet, Dir net mat eidelen Hänn gitt; 3: 2 2 awer all Fra freet hiren Noper an hir Hostess no Sëlwer Bijouen, Gold Bijouen a Kleeder, déi Dir op Är Jongen an Är Duechtere gitt; a verwinn Ägypten.

Exodus kapitel 4

4: 1 Dunn huet de Moses geäntwert a gesot: Kuckt, si gleewe mir net an héieren net meng Stëmm; well si soen: Den Här ass Iech net erschéngen. 4: 2 De Jehova sot: Wat ass dat wat Dir an Ärer Hand hutt? An hien huet geäntwert: Eng Staang. 4: 3 Hien huet zu him gesot: Goss et op de Buedem. An hien huet et op de Buedem geheit, an et gouf eng Schlaang; an de Moses ass vun hir fortgelaf . 4: 4 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Streckt Är Hand eraus an huelt se mam Schwanz. An hien huet seng Hand ausgestreckt, an huet se geholl, an et gouf zu enger Staang an der Hand. 4: 5 Aus dësem Grond wäerte se gleewen datt den Jehova, de Gott vun Äre Pappen, de Gott vum Abraham, de Gott vun der Isaa c, an de Gott vum Jacob Iech erschien ass. 4: 6 Ausserdeem huet den Här zu him gesot: Gitt Är Hand an Ärem Schouss. An hien huet seng Hand an hire Schouss geluecht; a wéi hien et erausgeholl huet, kuck, seng Hand war leprous wéi Schnéi. 4: 7 An hie sot: Stiech d'Hand zréck an de Schouss. An hien huet seng Hand zréck an hire Schouss geluecht; a wéi hien et aus der Gebärmutter erausgeholl huet , kuck, et war wéi anert Fleesch ginn. 4: 8 Wann et geschitt datt se net gleewen oder der Stëmm vum éischte Zeeche follegen, gleewe se d'Stëmm vun der Lescht. 4: 9 A wann se nach ëmmer net un dës zwee Zeeche gleewen, oder Är Stëmm héieren, da sollt Dir e puer Waasser vum Floss huelen an se op de Buedem schëdden; an déi Waasser, déi Dir vum Floss huele wäert änneren a si wäerte Blutt op der Äerd ginn.

4:10 Dunn huet de Moses zu Jehova gesot: Ah, Här! Ech war ni e Mann mat einfacher Ried, weder virdrun, nach zënter Dir mat Ärem Dénger schwätzt; well ech lues a Sprooch sinn an déif vun der Zong sinn. 4:11 An den Här sot zu him: Wien huet dem Mann säi Mond ginn? Oder wien huet de Mute an déi Daaf gemaach, deen dee gesäit an de Blannen? Sinn ech net Jehova? 4:12 Elo, gitt, an ech wäert mat Ärem Mond sinn, an ech léieren Iech wat Dir schwätzt. 4:13 An hie sot: Ah, Här! schécken, ech bieden Iech, duerch déi Dir musst schécken. 4:14 An den Här war rosen op de Moses, a sot: Kennen ech net Äre Brudder Aaron de Levit, an datt hie gutt schwätzt? A kuck, hie wäert erauskommen fir dech ze treffen, a wann hien dech gesäit, wäert hie sech a sengem Häerz freeën. 4:15 Dir sollt zu him schwätzen an d'Wierder an de Mond leeën, an ech wäert mat Ärem Mond a mat sengem sinn, an ech wäert Iech léieren, wat ze maachen. 4:16 An hie wäert fir Iech mat de Leit schwätzen; hie wäert fir Iech sinn amplaz vum Mond, an Dir wäert fir hien amplaz vu Gott sinn. 4:17 An Dir sollt dës Staang an Ärer Hand huelen, mat där Dir Zeeche maache musst.4:18 Also ass de Moses fortgaang an ass zréck bei säi Schwoer Jethro a sot zu him: Ech ginn elo, an ech wäert zréck bei meng Bridder, déi an Egypten sinn, fir ze kucken ob ech nach ëmmer wunnen . An de Jethro sot zum Moses: Gitt a Fridden. 4:19 Den HÄR sot och zu Moses am Midian: Gitt a gitt zréck an Ägypten, well all déi, déi Ären Doud gesicht hunn, si gestuerwen.

4:20 Dunn huet de Moses seng Fra a seng Kanner geholl, an huet se op en lesel geluecht, an ass zréck an d'Land Egypten gaang. De Moses huet och d'Ried vu Gott an d'Hand geholl. 4:21 An den Här sot zu Moses: Wann Dir an Ägypten zréckkuckt, da kuckt datt Dir all d'Wonner maacht, wat ech Iech virum Pharao an Ärer Hand geluecht hunn; mee ech wäert säin Häerz haarden, sou datt hien d'Leit net léisst . 4:22 An Dir sollt dem Farao soen: Sou sot den HÄR: Israel ass mäi Jong, mäin Éischtgebuerene. 4:23 Ech hunn Iech scho gesot datt Dir mäi Jong goe léisst, sou datt hie mech déngen, awer Dir wollt hien net lass loossen; hei ginn ech däi Jong ëm, den Éischtgebuerene. 4:24 An et ass op dem Wee geschitt, datt den Jehova hien an enger Auberge begéint huet a wollt hien ëmbréngen. 4:25 Dunn huet d'Zippora eng schaarf Feiersteen geholl an d'Fuederhaut vun hirem Jong ofgeschnidden, a se op seng Féiss geheit a gesot: Wierklech, Dir sidd e Mann vu Blutt fir mech. 4:26 Also da léisst hien hien goen. A si sot: Mann vum Blutt, wéinst der Beschneidung. 4:27 An den Här sot zu Aaron: Gitt de Moses an d'Wüst begéinen. An hien ass fortgaang, an huet hien um Gottesbierg fonnt, an huet hie gekësst. 4:28 Dunn huet de Moses dem Aaron all d'Wierder vum Här gesot, datt hien hie geschéckt huet, an all d'Zeechen, déi hien him ginn huet. 4:29 An de Moses an den Aaron si fortgaang an hunn all déi Eelst vun de Kanner vun Israel zesumme gesammelt. 4:30 An den Aaron huet vun all de Saache geschwat, déi den HÄR zu Moses gesot huet , an hien huet d'Zeeche virun den Ae vum Vollek gemaach.

4:31 An d'Leit hunn gegleeft; a wéi se héieren datt den Jehova d'Kanner vun Israel besicht hat, an datt hien hir Leed gesinn huet, hu se sech gebéit a veréiert.

Exodus kapitel 5

5: 1 Du sinn de Moses an den Aaron an d'Präsenz vum Pharao komm a soten zu him: Den HÄR, Gott vun Israel seet esou: Loosst mäi Vollek goen fir mir e Fest an der Wüst ze feieren. 5: 2 De Farao sot: Wien ass den HÄR, datt ech seng Stëmm héieren an Israel goe loossen? Ech kennen den Här net, an ech loossen Israel och net lass. 5: 3 A si soten: De Gott vun den Hebräer huet eis fonnt; Also elo gi mir op eng Rees vun dräi Deeg duerch d'Wüst, a mir bréngen Affer fir den Jehova eise Gott, fir datt hien net mat der Pescht oder mam Schwäert op eis kënnt. 5: 4 Dunn huet de Kinnek vun Ägypten zu hinne gesot: Moses an Aaron, firwat hält Dir d'Leit dovun of ze schaffen? Zréck op Är Aufgaben. 5: 5 De Farao sot och: Kuckt, d'Leit vum Land sinn elo vill, an Dir léisst se vun hiren Aufgaben ophalen . 5: 6 An de Farao huet dee selwechten Dag de Leit uvertraut, déi fir hie verantwortlech waren, a senge Taskmasteren a gesot: 5: 7 Vun elo un däerf Dir d'Leit net Stréi ginn, fir Zillen ze maachen, wéi bis elo; looss se goen a sammele fir sech d'Stréi . 5: 8 An Dir wäert hinnen déi selwecht Zille Aufgab imposéieren, wéi se virdru gemaach hunn, an Dir wäert näischt erofsetzen; well se eidel sinn, dofir hiewen se hir Stëmm a soen: Komm mir ginn Affer fir eise Gott. 5: 9 Loosst de Knechtschaft se verschäerfen, sou datt se sech selwer beschäftegen an net op lüge Wierder lauschteren . 5:10 An d'Taskmastere vum Vollek an hir Taskmasteren sinn erausgaang an hunn dem Vollek geschwat a gesot: Sou seet de Farao: Ech ginn Iech kee Stréi.

5:11 Dir gitt a sammelt de Schäff wou Dir et fannt; awer näischt wäert vun Ärer Aufgab erofgoen. 5:12 Dunn hunn d'Leit sech duerch d'ganzt Land vun Ägypten gestreet fir Stécker amplaz Stréi ze sammelen. 5:13 An d'Taskmasteren hunn se ugedriwwen a gesot: Fäerdeg Är Aarbecht, d'Aufgab vun all Dag a sengem Dag,
wéi wann Dir Stréi gitt. 5:14 A si hunn d' Iwwerwaacher vun de Kanner vun Israel, déi de Farao senger Trupp iwwer hinne gestallt hat, geplëmmt a gesot: "Firwat hutt Dir Är Zillenaarbecht gëschter oder haut net fäerdeg gemaach wéi fréier?" 5:15 An d'Taskmastere vun de Kanner vun Israel si bei de Farao komm an hunn him beschwéiert a gesot: Firwat maacht Dir dat mat Ären Dénger? 5:16 Keen Stréi gëtt dengem Dénger geschenkt, an awer soen se eis: Maacht de Ziegel. A kuck, Är Dénger si geschloen, an Är Leit si schëlleg. 5:17 An hie r sot: Dir sidd Idle, jo, Idle , an dofir sot Dir, Loosst eis goen an Affer fir den Jehova bréngen. 5:18 Also gitt elo, a schaff. Dir kritt kee Stréi, an Dir musst déiselwecht Zillen Hausaufgabe liwweren. 5:19 Dunn waren d'Aufgabmeeschter vun de Kanner vun Israel a Nout, wéi se zu hinne soten: Näischt gëtt vun Ärem Zille, vun der alldeeglecher Aarbecht ofgeholl. 5:20 Wéi si de Moses an den Aaron fonnt hunn, déi an hirer Siicht waren, wéi se de Pharao viru verlooss hunn, 5:21 soten se zu hinnen : Loosst den Här op Iech kucken, a Riichter; well Dir hutt eis abominabel gemaach a Präsenz vum Pharao a sengen Dénger, andeems Dir d'Schwert an d'Hand gesat hutt fir eis ëmzebréngen.

5:22 Dunn huet de Moses sech zum Här gewandert a sot: Här, firwat befaasst Dir dëst Vollek? Fir wat hues du mech geschéckt? 5:23 Fir zënter ech bei de Farao komm sinn fir mat him an Ärem Numm ze schwätzen, huet hien dëst Vollek geplot; an Dir hutt Är Leit net geliwwert.

Exodus kapitel 6

6: 1 Den HÄR huet dem Moses geäntwert: Elo gesitt Dir wat ech mam Farao maachen; well mat enger staarker Hand léisst hien se goen, a mat enger staarker Hand verdreift hien se aus sengem Land. 6: 2 Gott huet nach mam Moses geschwat a gesot: Ech sinn den HÄR. 6: 3 An ech sinn dem Abraham, dem Isaac an dem Jacob als Almächtege Gott erschien, awer a mengem Numm huet den HÄR mech net bei hinne bekannt gemaach. 6: 4 Ech hunn och mäi Bund mat hinne gegrënnt, fir hinnen d'Land Kanaan ze ginn, d'Land an deem se friem waren an an deem se gelieft hunn. 6: 5 Ech hunn och d'Gejäiz vun de Kanner vun Israel héieren, déi d'Ägypter maachen fir ze déngen, an ech hunn u mäi Bund erënnert. 6: 6 Dofir sot Dir zu de Kanner vun Israel: Ech sinn den HÄR; an ech wäert dech ënner de Belaaschtunge vun Ägypten erausbréngen, an ech wäert dech vun hirem Knechtschaft befreien, an ech wäert dech mat engem ausgestreckten Aarm a mat grousse Uerteeler erléisen; 6: 7 an ech wäert dech fir meng Leit huelen an ech wäert Äre Gott sinn; an Dir wësst datt ech Jehova Äre Gott sinn, deen dech ënner de schwéieren Aufgaben vun Ägypten erausbruecht huet. 6: 8 An ech wäert dech an d'Land bréngen, wouduerch ech meng Hand opgestockt hunn, an datt ech geschwuer hunn, datt ech dem Abraham, dem Isaac an dem Jacob géif ginn; an ech ginn der et als Ierfschaft. An oder JEHOVAH. 6: 9 Op dës Manéier huet de Moses mat de Kanner vun Israel geschwat; awer si hunn dem Moses net nogelauschtert wéinst Angschtgefiller vum Geescht, an haarder Knechtschaft.

6:10 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 6:11 Gitt eran a schwätzt mam Farao Kinnek vun Egypten, deen d'Jongen vun Isra aus sengem Land erausgelooss huet . 6:12 A sot de Moses virum HÄR: Kuckt, d'Kanner vun Israel lauschteren net op mech; Wéi wäert de Farao dann op mech lauschteren, wann ech topeg sinn? 6:13 Dunn huet den HÄR mam Moses an dem Aaron geschwat an hinnen Uerder ginn fir d'Kanner vun Israel, a fir de Farao Kinnek vun Egypten, d'Kanner vun Israel aus dem Land vun Egypten ze bréngen. 6:14 Dëst sinn d'Cheffe vun de Familljen vun hire Pappen: D'Jongen vum Ruben, dem Éischtgebuerene vun Israel: Hanoch, Fallu, Hezron a Carmi; dat sinn dem Rubén seng Famillen. 6 : 15 D'Jonge vum Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Zohar a Saul, de Jong vun engem Kanaaniter. Dëst sinn d'Famille vum Simeon. 6:16 Dëst sinn d'Nimm vun de Jongen vum Levi no hire Ligen: Gershon, Kohath a Merari. An d' Joer vum Liewen vum Levi waren honnert an drësseg-siwe Joer. 6:17 D'Jonge vu Gershon: Libni a Shimei, no hire Familljen. 6:18 An d'Jonge vu Kohath: Amram, Izhar, Hebron an Uzziel. An d'Jore vum Liewen vu Kohath waren honnert an drësseg-dräi Joer. 6:19 An d' Jongen vu Merari: Mahli a Musi. Dëst sinn d'Famille vum Levi no hire Linien. 6:20 An den Amram huet de Jochebed säi Monni zur Fra geholl, an hatt huet him den Aaron an de Moses gebuer. An d'Jore vum Liewen vum Amram waren honnert an drësseg-siwe Joer. 6:21 D'Jongen vum Izhar : Korah, Nefeg an Zicri. 6:22 An d' Jongen vum Uzziel: Misael, Elzaphan a Sitri.

6:23 An den Aaron huet d'Elizabeth d'Duechter vum Amminadab, der Schwëster vum Nahshon, zur Fra geholl. déi Nadab, Abihu, Eleazar an Itamar gebuer hunn. 6:24 D'Jonge vu Korah: Assir, Elcana an Abiasaph. Dëst sinn d'Familllje vun de Coreiten . 6:25 An den Eleazar de Jong vum Aaron huet fir sech eng Fra vun de Meedercher vum Futiel geholl, a si huet de Pinehas gebuer. An dat sinn d'Käpp vun de Pappe vun de Leviten no hire Familljen. 6:26 Dëst ass deen Aaron an de Moses, zu deem den Här gesot huet: Bréngt d'Kanner vun Israel aus dem Land vun Egypten duerch hir Arméien. 6:27 Dëst sinn déi, déi mam Pharao Kinnek vun Ägypten geschwat hunn, fir d'Kanner vun Israel aus Ägypten ze bréngen. Dëst ware Moses an Aaron. 6:28 Wéi den Jehova mam Moses am Land vun Ägypten geschwat huet, 6:29 huet den Jehova mam Moses geschwat a gesot: Ech sinn den HÄR; erzielt de Farao Kinnek vun Egypten all déi Saachen, déi ech lech soen. 6:30 A sot de Moses virum Jehova: Kuckt, ech sinn domm vu Lëpsen; Wéi soll de Farao mech dann héieren?

Exodus kapitel 7

7: 1 Den Här sot zu Moses: Kuckt, ech hunn Iech Gott zum Farao gemaach, an Äre Brudder Aaron wäert Äre Prophéit sinn. 7: 2 Dir sollt alles soen, wat ech Iech befollegen, an Äre Brudder Aaron soll mam Farao schwätzen, sou datt hien d' Kanner vun Israel aus sengem Land goe léisst . 7: 3 An ech wäert dem Farao säin Häerz haarden, a meng Zeechen a meng Wonner am Land vun Egypten multiplizéieren. 7: 4 An de Farao lauschtert net op Iech; awer ech wäert meng Hand op Ägypten leeën a wäert meng Arméien, mäi Vollek, d'Kanner vun Israel, aus dem Land vun Egypten féieren, mat grousse Uerteeler. 7: 5 An d'Ägypter wëssen datt ech de Jehova sinn, wann ech meng Hand iwwer Ägypten ausstrecken an d'Kanner vun Israel aus hirer Mëtt bréngen. 7: 6 An de Moses an den Aaron hu gemaach wéi de Jehova hinne gesot huet; si hunn dat gemaach. 7: 7 Et war de Moses vun uechtzeg Joer, an den Aaron vun dräi an uechtzeg, wéi se mam Farao geschwat hunn. 7: 8 Den Här huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 7: 9 Wann de Farao Iech äntwert a seet: Weist e Wonner; du solls dem Aaron soen: Huelt Är Staang a geheit se vum Pharao sengem Gesiicht, sou datt et zu enger Schwanz gëtt . 7:10 De Moses an den Aaron si bei de Farao komm, an hunn esou gemaach, wéi den Här him gesot huet. An den Aaron huet säi Staf virun de Farao a seng Dénger geheit, an et gouf eng Schlaang. 7:11 Dunn huet de Farao och Weise genannt an Zauberer, an d'Zauberer vun Ägypten hunn dat selwecht gemaach mat hire Verleumdungen.

7:12 fir jiddereen huet säi Staf erofgeworf, deen zu Schlange gouf; awer dem Aaron seng Staang huet hir Stongen opgefaang. 7:13 An dem Farao säin Häerz war haart, an hien huet net op si nogelauschtert, wéi de Jehova gesot huet.
7:14 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Dem Farao säin Häerz ass haart, an hie wäert d'Leit net lass loossen. 7:15 Géi moies bei de Farao, kuck, hie geet an de Floss eraus; an Dir stitt op der Ufer virun him, an huelt d'Staang, déi zu enger Schlaang gouf, an Ärer Hand , 7:16 a sot zu him: den Jehova, de Gott vun den Hebräer, huet mech op Iech geschéckt a gesot: Loosst mäi Vollek goen, fir mech an der Wüst ze déngen; a kuck, bis elo wollt Dir net héieren. 7:17 Sou seet den HÄR: Doduerch wësst Dir, datt ech den HÄR sinn. Kuckt, ech schloe mat der Staang, datt ech d'Waasser am Floss an der Hand hunn, an et wäert zu Blutt ginn. 7:18 An de Fësch, déi am Floss sinn, stierwen, an de Floss wäert sténken, an d'Ägypter wäerten e Schrecken hunn fir de Floss Waasser ze drénken. 7:19 An den Här sot zu Moses: Sot zum Aaron: Huelt Är Staang an zitt Är Hand iwwer d'Waasser vun Ägypten, iwwer seng Flëss, iwwer seng Baachen an iwwer seng Schwämmen, an iwwer all seng Waasserbehälter, fir datt et Loosst se a Blutt ginn, a loosst et Blutt ginn duerch déi ganz Regioun vun Ägypten, souwuel op Holzgefässer wéi och op Steefässer. 7:20 A Moses an Aaron hunn esou gemaach wéi den HÄR gebueden huet an hien huet d'Staang opgehuewen, huet hien d'Waasser getraff, déi am Floss waren, a Präsenz vum Pharao a senge Knechten; an all d'Waasser am Floss gouf zu Blutt.

7:21 Och d'Fësch, déi am Floss waren, stierwen; an de Floss gouf sou korrupt datt d'Ägypter net dovu konnten drénken. An et war Blutt am ganze Land vun Egypten. 7:22 An d'Magier vun Ägypten hunn d'selwecht gemaach mat hiren Inzantatiounen; an dem Pharao säin Häerz war haart, an hien huet hinnen net nogelauschtert; wéi den Jehova gesot hat. 7:23 An de Farao huet sech ëmgedréit an ass an säin Haus gaang, an hien huet och net dorop opgepasst. 7:24 A ganz Ägypten hunn se Brunnen ronderëm de Floss gegruewen fir ze drénken, well se net aus dem Waasser vum Floss drénke konnten . 7:25 An et war siwe Deeg nodeems den Jehova de Floss getraff huet.

Exodus kapitel 8

8: 1 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Gitt an de Pharao senger Präsenz a sot zu him: Sou sot den Här: Loosst mäi Vollek goen , fir datt se mech déngen. 8: 2 A wann Dir et net wëllt loossen, kuck, ech bestrofen all Är Territoiren mat Fräschen. 8: 3 An de Floss bréngt Fräschen, déi eropkommen an Äert Haus erakommen, an d'Kammer wou Dir schlooft, an op Ärem Bett, an an den Haiser vun Ären Dénger, an Ärer Stad, an Ären Uewen an an Ären Trog. . 8: 4 An d'Frosch kommen op lech erop, op Är Leit an op all Är Dénger. 8: 5 An den Här sot zu Moses: Sot zum Aaron: Streckt Är Hand mat Ärer Staang iwwer d'Flëss, d'Stréimungen an d'Schwämmen aus, fir datt Fräschen op d'Land vun Egypten eropkommen. 8: 6 Duerno streckt den Aaron seng Hand iwwer d'Waasser vun Ägypten aus, a Fräschen sinn opgaang an hunn d'Land vun Egypten bedeckt. 8: 7 An d'Zauberer hunn dat selwecht gemaach mat hiren Inzantatiounen, a si hunn Fräschen op d' Land vun Egypten bruecht. 8: 8 Dunn huet de Farao de Moses an den Aaron geruff, a sot zu hinnen: Bied dem Här, datt hien d'Fräschen vu mir a mengem Vollek ewech hëlt, an ech loossen Äert Vollek goen, fir dem Här Affer ze bréngen. 8: 9 A sot de Moses zum Farao: Sot mir w.e.g. wéini ech fir lech sollte bieden, fir Är Dénger a fir Är Leit, sou datt d'Froschen vun lech ewechgeholl ginn an aus Ären Haiser, an datt se nëmmen am Floss bleiwen. 8:10 An hie sot: Muer. A Moses huet geäntwert: Et soll no Ärem Wuert gemaach ginn, fir datt Dir wësst datt et kee gëtt wéi den Här eise Gott.

8:11 An d'Fräschen ginn vun lech fort, an aus Ären Haiser, vun Ären Dénger, a vun Ärem Vollek, a si bleiwen nëmmen am Floss. 8:12 Dunn hunn de Moses an den Aaron dem Pharao seng Präsenz verlooss. An de Moses huet dem Här gejaut iwwer d'Froschen, déi hien dem Farao gebueden huet. 8:13 An den HÄR huet no dem Wuert vum Moses gemaach, an d'Fräschen sinn an den Haiser gestuerwen, op de Bauerenhäff an op de Felder. 8:14 A si hunn se a Koup zesumme gesammelt, an d'Land huet gestonk. 8:15 Awer wéi de Farao gesinn huet, datt si him Rescht ginn hunn, huet hien säin Häerz haart gemaach an net op si gelauschtert, sou wéi den Här gesot hat. 8:16 Dunn huet den HÄR zu Moses gesot: Sot zum Aaron: Streckt Är Staang aus a schloe de Stëbs vum Buedem, sou datt et e Laus am ganze Land vun Egypten gëtt. 8:17 A si hunn dat gemaach; an den Aaron streckt seng Hand mat senger Staang aus an huet de Stëbs vum Buedem getraff, deen zu Lausen ass, souwuel op de Mënsch wéi och op d'Déier; all de Stëbs um Buedem gouf zu Laus am ganze Land vun Egypten. 8:18 An d'Zauberer hunn dat och gemaach , fir d'Laus mat hire verzauberen ewechzehuelen ; awer si konnten net. An et goufe Luusen op Männer a Béischten. 8:19 Dunn soten d'Zauberer zum Farao: Dëst ass de Fanger vu Gott. Awer dem Pharao säin Häerz war haart, an hien huet hinnen net nogelauschtert, sou wéi den Här gesot hat. 8:20 huet den Jehova dem Moses gesot: Stéi fréi op a stell dech virum Pharao, kuck, hie geet eraus an de Floss; a sot zu him: Sou sot den Här: Loosst mäi Vollek goen, fir datt se mech déngen.

8:21 Well wann Dir mäi Vollek net léisst goen, kuck, ech schécken all Zort vu Mécken op Iech, op Är Si Ervoen, op Är Leit an op Är Haiser; an d'Haiser vun den Ägypter gi mat all Zort vu Mécken gefëllt, an och d'Land wou se sinn. 8:22 An deen Dag wäert ech d'Land vu Gosen trennen, an deem mäi Vollek wunnt, sou datt keng Aart vu Mécken dra sinn, fir datt Dir wësst datt ech Jehova an der Mëtt vun der Äerd sinn. 8:23 An ech wäert Erléisung tëscht mengem Vollek an Ärem setzen. Muer wäert dëst Signal sinn. 8:24 An den HÄR huet et gemaach, an all méiglech ganz lästeg Mécke koumen op hien an de Farao sengem Haus, op d'Haiser vu sengen Dénger, an iwwer d'ganzt Land vun Egypten; an d'Äerd war wéinst hinnen korrupt. 8:25 Dunn huet de Farao de Moses an den Aaron geruff a sot zu hinnen: "Gitt, bréngt en Affer fir Äre Gott op der Äerd." 8:26 A sot de Moses: Mir sollten dat net maachen, well mir dem Jehova eise Gott d'Ofschafung vun den Ägypter géife bidden. Kuckt, wa mir d'Ofschafung vun den Ägypter virun hinnen geaffert hunn, wäerte se eis net stengegen? 8: 2 7 E Wee vun dräi Deeg wäerte mir iwwer de Wee goen an Affer fir den Jehova eise Gott bréngen, wéi hien eis seet. 8:28 De Farao sot: Ech loossen dech lass fir datt Dir den Här Äre Gott an der Wüst Affer maache kënnt, wann Dir net méi wäit gitt; biet fir mech. 8:29 A sot de Moses: Kuckt , wann ech aus Ärer Präsenz erausgoen, bieden ech den Här datt déi verschidden Zorten vu Mécken de Farao a seng Dénger a säi Vollek muer verloossen; soulaang de Farao net fällt, d'Leit net lass loosse fir dem Jehova Affer ze ginn.

8:30 Dunn huet de Moses dem Farao seng Präsenz verlooss a gebiet zu Jehova. 8:31 An den Här huet no dem Wuert vum Moses gemaach an huet all déi Mécke vum Farao, vu sengen Dénger a vu sengem Vollek ewechgeholl, et war keen iwwereg. 8:32 Awer de Farao huet säin Häerz och dës Kéier haart gemaach an d'Leit net lassgelooss.

Exodus kapitel 9

9: 1 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Kommt a Präsenz vum Pharao a sot zu him: Den Här, de Gott vun den Hebräer, seet esou: Loosst mäi Vollek goen, fir datt se mech déngen. 9: 2 Fir wann Dir et net lafe wëllt, an Dir hutt et ëmmer nach, 9: 3 Kuckt, d'Hand vum Här wäert op Är Ranner sinn, déi um Feld sinn, Päerd, Ieselen, Kamellen, Kéi a Schof, mat enger ganz eeschter Plo . 9: 4 An den HÄR wäert d'Ranner vun Israel vun deenen aus Ägypten trennen , sou datt näischt vun all de Kanner vun Israel stierft. 9: 5 An den Här huet eng Zäit festgeluecht a gesot: Muer wäert den Här dës Saach op der Äerd maachen. 9: 6 Den Dag drop huet den Jehova dat gemaach, an all d'Véi vun Egypten ass gestuerwen; awer vum Véi vun de Jongen vun Israel ass kee gestuerwen. 9: 7 Dunn huet de Farao geschéckt, an et war kee vun de Ranner vun de Kanner vun Israel gestuerwen. Awer dem Pharao säin Häerz war haart, an hie géif d'Leit net loossen. 9: 8 An den HÄR sot zu Moses an Aaron: Huelt Handvoll Äschen aus engem Schmelzhäre, an de Moses deelt et an den Himmel virum Farao; 9: 9 an et wäert Stëbs ginn iwwer d'ganzt Land vun Ägypten, an et wäert en Ausschlag mat Geschwëster verursaachen op Männer an Déieren am ganze Land vun Egypten. 9:10 An hien huet Äschen aus dem Schmelz geholl, a stoung virum Farao, a Moses huet et an den Himmel gestreet; an et war en Ausschlag dat Geschwëster bei Männer a Béischt produzéiert. 9:11 An d'Zauberer konnten net virum Moses stoen wéinst dem Ausschlag, well et war e Ausschlag op den Zauberer an op all d'Ägypter.

9:12 Awer den Här huet dem Farao säin Häerz verhäert, an hien huet net op si nogelauschtert, sou wéi den Här dem Moses gesot huet. 9:13 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Stéi moies fréi op, a stell dech virum Farao a sot zu him: Den Här, de Gott vun den Hebräer, seet esou: Looss mäi Vollek goen, fir datt se mech déngen. 9:14 Fir dës Kéier wäert ech all meng Plagen an Ärem Häerz, op Är Dénger an op Är Leit schécken, fir datt Dir verstitt datt et keen anere wéi ech op der ganzer Äerd ass. 9:15 Fir elo wäert ech meng Hand ausstrecken fir Iech an Är Plo Leit ze schloen, an Dir wäert aus dem Land geholl ginn. 9:16 An zwar hunn ech dech gesat fir meng Kraaft an Iech ze weisen, a sou datt mäi Numm op der ganzer Äerd kann ugekënnegt ginn. 9:17 Sidd Dir nach ëmmer arrogant géint mäi Vollek, se net ze loossen? 9:18 Kuckt, muer zu dëser Zäit reent ech ganz schwéier Hagel, sou wéi et nach ni an Ägypten war, vum Dag wou et gegrënnt gouf bis elo. 9:19 Schéckt dofir Är Ranner ze sammelen, an alles wat Dir am Feld hutt; fir all Mënsch oder all Déier, dat um Feld ass, an net heem bruecht gëtt, fällt Hagel op hien, an hie wäert stierwen. 9:20 Vun de Faraos Dénger, deen deen dem Wuert vum HÄR gefaart huet, huet seng Dénger a säi Véi heemgeschéckt. 9:21 awer deen deen d'Wuert vum Här net a säin Häerz geluecht huet, huet seng Dénger a seng Ranner am Feld hannerlooss. 9:22 An den Här sot zu Moses: Streckt Är Hand Richtung Himmel, fir datt Hagel am ganze Land vun Egypten op Männer kënnt, an op Béischten, an op all d'Gras vum Feld am Land vun Egypten.

9:23 An de Moses huet seng Staang Richtung Himmel ausgestreckt, an den HÄR huet Donner a Hagel gemaach, an d'Feier op d'Äerd gegoss; an den Jehova huet Hagel iwwer d'Land vun Egypten gereent. 9:24 Also war et Hagel, a Feier huet sech mam Granit gemëscht, sou grouss datt et ni am ganzen Ägypten Land war, well et war bewunnt. 9:25 An de Hagel huet am ganze Land vun Ägypten geschloen alles wat am Feld war, Mënsch an Déier; Och den Hagel huet all d'Gras vum Feld zerstéiert an all d'Beem vum Land ofgebrach. 9:26 Nëmmen am Land vu Gosen, wou d'Kanner vun Israel waren, gouf et kee Hagel. 9:27 Dunn huet de Farao nom Moses an dem Aaron geschéckt a sot zu hinnen: Ech hunn dës Kéier gesënnegt; Den Jehova ass gerecht, an ech a meng Leit béis. 9:28 Bied den Jehova datt d'Donner an de Hagel vu Gott ophalen, an ech loossen dech lass, an Dir wäert net méi ophalen. 9:29 An de Moses huet him geäntwert: Soubal ech aus der Stad ginn, wäert ech meng Hänn op den Jehova ausstrecken, an d' Péngere wäerten ophalen, an et gëtt kee Hagel méi ; fir datt Dir wësst datt d'Äerd dem Här gehéiert. 9:30 Awer ech weess datt weder Dir nach Är Dénger nach d'Präsenz vu Jehova Gott fäerten. 9:31 Also de Flax an de Gerste goufe geschloen, well d'Gerst war scho gesammelt , an de Flax Stengel. 9:32 Awer d'Weess an d'Rye goufen net zerstéiert, well se spéit waren. 9:33 Wéi de Moses aus der Präsenz vum Pharao erausgaang ass, ausserhalb vun der Stad, huet hien seng Hänn op den Jehova ausgestreckt, an d'Donner an de Hagel hunn opgehalen, an de Reen ass net méi op d'Äerd gefall.

9:34 Wéi de Farao gesinn huet, datt de Reen opgehalen huet an den Hagel an d'Donner, huet hie bestanen ze sënnegen, an hien a seng Dénger hunn säin Häerz haart gemaach. 9:35 An dem Farao säin Häerz war haart, an hie géif d'Kanner vun Israel net goe loossen, sou wéi den Jehova duerch de Moses geschwat huet.

Exodus kapitel 10

10: 1 Den Jehova sot zu Moses: Gitt an d'Präsenz vum Pharao; well ech hunn säin Häerz, an d'Häerz vu sengen Dénger gehäert, fir dës meng Zeeche bei hinnen ze weisen, 10: 2 a fir datt Dir Äre Kanner an Ären Enkelkanner déi Saache soen, déi ech an Ägypten gemaach hunn, a meng Zeechen, déi ech ënner gemaach hunn si; fir datt Dir wësst datt ech Jehova sinn. 10: 3 Du koumen de Moses an den Aaron bei de Farao a soten zu him: Dëst ass wat den HÄR Gott vun den Hebräer gesot huet: Wéi laang wäert Dir lech net viru mech bescheiden ? Loosst mäi Vollek goen, fir datt se mech déngen. 10: 4 A wann Dir ëmmer nach refuséiert et lass ze loossen, kuck, muer wäert ech de Sprénger iwwer Äert Territoire bréngen, 10: 5 deen d'Gesiicht vun der Äerd bedeckt, sou datt d'Äerd net ka gesinn ; a si wäert iessen wat en Huet ass, wat bleift vum Hagel; All Bam, deen Uebst fir lech am Feld dréit, wäert och iessen. 10: 6 An et fëllt Är Haiser, an d'Haiser vun all Ären Dénger, an d'Haiser vun all Ägypter, sou wéi Är Elteren an Är Grousselteren ni gesinn hunn , well se op der Äerd waren bis haut. An hien huet sech gedréint an ass virum Pharao erausgaang. 10: 7 Dunn hunn dem Farao seng Dénger zu him gesot: Wéi laang wäert dee Mann fir eis eng Stréck sinn? Loosst dës Männer goen fir den Här hire Gott ze déngen . Wësst Dir net ëmmer datt Ägypten scho zerstéiert ass? 10: 8 An de Moses an den Aaron goufen nach eng Kéier virum Pharao geruff, dee sot zu hinnen: Gitt, déngt den Här Äre Gott. Wien sinn déi, déi ginn?

10:9 De Moses huet geäntwert: Mir solle mat eise Kanner a mat eisen ale Männer , mat eise Jongen a mat eise Meedercher goen; mat eise Schof a mat eise Kéi musse mir goen; well et ass e feierlecht Fest fir den Jehova. 10:10 An hie sot zu hinnen: Also sief den Här mat lech! Wéi ginn ech dech an Är Kanner lass ? Meng Rad wéi béis virun Ärem Gesiicht ass! 10:11 Et wäert net sou sinn; Gitt elo, Dir Männer, an déngt den Här, well dat ass wat Dir gefrot hutt. A si hunn se aus dem Pharao senger Präsenz verdriwwen. 10:12 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Streckt Är Hand iwwer d'Land vun Ägypten aus, fir de Sprénger ze bréngen, fir datt et iwwer d'Land vun Egypten opstoe kënnt an alles konsuméiere wat de Hagel hannerlooss huet. 10:13 An de Moses huet seng Staang iwwer d'Land vun Egypten ausgestreckt, an den HÄR huet en Ostwand iwwer d'Land bruecht dee ganzen Dag an déi ganz Nuecht; a wéi de Moie koum huet den Ostwand den Hummer bruecht. 10:14 An de Sprëtz koum iwwer d'ganzt Land vun Ägypten erop an huet sech am ganze Land vun Egypten a sou villen Zuelen niddergelooss wéi et virdrun net gouf an et gëtt keen duerno; 10:15 an huet d'Gesiicht vum ganze Land bedeckt , an d'Land verdonkelt; an et huet all d'Gras vun der Äerd verbraucht, an all d'Uebst vun de Beem, déi de Hagel hannerlooss huet; keng gréng Saach war op Beem oder Gras vum Feld, am ganze Land vun Egypten, lénks . 10:16 Dunn huet de Farao séier de Moses an den Aaron geruff, a sot: Ech hunn géint den HÄR, Äre Gott, a géint dech gesënnegt.

10:17 Awer elo bieden ech Iech meng Sënn nëmmen dës Kéier ze verzeien an dem Här Äre Gott ze bieden, datt hien op d'mannst dës déidlech Plo vu mir ewechhuelt. 10:18 An de Moses ass viru Farao erausgaang an huet zum Jehova gebiet. 10:19 Dunn huet den HÄR e ganz staarke Westwand bruecht, an den Hiewel ewechgeholl an an d'Rout Mier geheit; net e Sprénger gouf am ganze Land vun Egypten verlooss . 10:20 Awer den HÄR huet dem Farao säin Häerz verhäert, an hie géif d'Kanner vun Israel net lass loossen. 10:21 Den Här sot zu Moses: Streckt d'Hand aus Richtung Himmel, sou datt et Däischtert iwwer d'Land vun Egypten gëtt, sou datt jiddereen et spiert. 10:22 A Moses ausgestreckt seng Hand Richtung Himmel, an et war déck Däischtert iwwer d'ganz Land vun Egypten fir dräi Deeg. 10:23 Keen huet säin Noper gesinn, a kee stoung dräi Deeg vu senger Plaz op; awer all d'Kanner vun Israel haten Liicht an hiren Zëmmeren. 10:24 Dunn huet de Farao de Moses geruff a gesot: Gitt, déngt den Här; nëmmen Är Schof an Är Kéi bleiwen iwwer; loosst Är Kanner och mat goen. 10:25 An de Moses huet geäntwert: Dir sollt eis och Affer a Brennoffer ginn, déi mir dem Jehova, eise Gott, opferen. 10:26 Eist Ranner geet och mat eis; net en Houf bleift; well mir vun hinnen huele fir Jehova eise Gott ze déngen, a mir wësse net mat wat mir Jehova sollten déngen bis mir do ukommen . 10:27 Awer de Jehova huet dem Farao säin Häerz gehäert, an hie léisst se net lass loossen.

10:28 An de Farao sot zu him: Gitt vu mir fort! passt op datt Dir mäi Gesiicht net méi gesitt, well all Dag wou Dir mäi Gesiicht gesitt, wäert Dir stierwen. 10:29 A sot de Moses: Dir hutt gutt gesot ; Ech wäert Äert Gesiicht net méi gesinn.

Exodus kapitel 11

11: 1 Den Jehova huet dem Moses gesot: Ech wäert eng Pescht nach op de Farao an op Ägypten bréngen, no där hien dech vun hei lass loosse wäert; an et wäert dech sécher ganz vun hei verdreiwen. 11: 2 Schwätzt elo mat de Leit, a loosst jidderee säin Noper froen , a jidderee säin Noper, Bijoue vu Sëlwer a Gold. 11: 3 An den Här huet de Leit de Gonschten an den Ae vun den Ägypter ginn. Och de Moses gouf als e grousse Mann ugesinn an Ägypten, an den Ae vum Pharao sengen Dénger, an an den Ae vum Vollek. 11: 4 A sot de Moses: Sou seet den HÄR: Um Mëtternuecht ginn ech an d'Mëtt vun Ägypten eraus, 11: 5 an all Éischtgebuerene soll am Land vun Egypten stierwen, vum Éischtgebuerte vum Farao, deen op sengem Troun sëtzt, bis den Éischtgebuerene vum Déngschtmeedchen hannert der Millen, an all déi Éischtgebuerte vun de Béischten. 11: 6 An et gëtt e grousst Gejäiz am ganze Land vun Egypten, sou wéi et ni war, a wäert ni sinn. 11: 7 Awer géint all d'Kanner vun Israel, vu Mënsch zu Déier , wäert keen Hond seng Zong beweegen, sou datt Dir wësst datt den Jehova tëscht den Ägypter an den Israeliten ënnerscheet. 11: 8 An all dës Är Dénger kommen op mech erof a béien sech virun mir, si soen: Gitt, Dir an all d'Leit, déi ënner lech sinn; an duerno ginn ech eraus. An hien ass ganz rosen aus dem Pharao senger Präsenz erauskomm. 11: 9 An den Här sot zu Moses: De Farao lauschtert net op lech, sou datt meng Wonner sech am Land vun Egypten multiplizéieren.

11:10 A Moses an Aaron hunn all dës Wonner virum Farao gemaach; well den Jehova huet dem Farao säin Häerz gehäert , an hien huet d'Kanner vun Israel net aus hirem Land geschéckt.

Exodus kapitel 12

12: 1 Den Här huet mam Moses an dem Aaron am Ägypten geschwat a gesot: 12: 2 Dëse Mount wäert den Ufank vu Méint fir lech sinn; fir lech anerer wäert dat deen éischten am Mount vum Joer sinn. 12: 3 Schwätzt mat der ganzer Versammlung vun Israel a sot: Op den Zéngtel vun dësem Mount soll jidderee e Lämmchen huelen no de Familljen vun de Pappen, ee Lämmche pro Famill. 12: 4 Awer wann d'Famill sou kleng ass datt et net genuch ass d'Lämmchen ze iessen, da wäert hien a säin direkten Noper a säin Haus een no der Zuel vu Leit huelen; Geméiss dem Iessen vun all Mënsch zielt Dir op d'Lämmchen. 12: 5 D'Déier soll ouni Feeler sinn, e männlecht Joer ee Joer; du hues et vun de Schof oder de Geessen. 12: 6 An Dir sollt et halen bis de véierzéngten Dag vun dësem Mount, an d'ganz Kongregatioun vun de Leit vun Israel soll et tëscht den zwee Nomëtteger schluechten. 12: 7 A si sollten e puer vum Blutt huelen an et op déi zwee Dierposten an op de Lintel vun den Haiser leeën, wou se et iessen. 12: 8 An an där Nuecht sollten se Fleesch iessen, dat iwwer d'Feier geréischtert ass, an ongeschottent Brout; mat bittere Kraider iesse se et. 12: 9 Dir däerft net rau dovun, och net am Waasser gekacht, awer iwwer d'Feier geréischtert ginn; säi Kapp mat de Féiss a seng Entraillen . 12:10 Dir sollt näischt vun him verloossen bis de Moien; a wat bis de Moie bleift, brennt Dir a Feier. 12:11 An esou sollt Dir et iessen: mat Äre Lendegürtel, Äre Sandalen op de Féiss, an Ärem Personal an Ärer Hand; an Dir wäert et séier iessen ; et ass dem Jehovas säi Pessach.

1 2:12 Fir ech wäert déi Nuecht duerch d'Land vun Egypten goen, an ech schloen all déi Éischtgebuerene am Land vun Egypten, Mann a Béischt; an ech wäert meng Uerteeler iwwer all d'Gëtter vun Egypten ausféieren. Ech sinn den Här. 1 2:13 An d'Blutt ass en Zeechen fir Iech an den Haiser wou Dir sidd; an ech wäert d'Blutt gesinn an dech iwwergoen, an et wäert keng Plo vun der Pescht op Iech sinn, wann ech d'Land vun Egypten schloen. 12:14 An dësen Dag soll an Ärer Erënnerung sinn, an Dir feiert et als feierlech Fest fir den Jehova an Äre Generatiounen; duerch éiwegt Statut wäert Dir et feieren. 12:15 Siwe Deeg sollt Dir ongeschnëtzt Brout iessen; an sou op den éischten Dag wäert Dir sécher sinn datt et kee Séiss an Ären Haiser gëtt; fir deejéinegen, deen aus dem éischten Dag op de siwente gesäert gëtt, gëtt vun Israel ofgeschnidden. 12:16 Um éischten Dag gëtt et eng helleg Versammlung, an och um siwenten Dag hutt Dir eng helleg Versammlung; keng Aarbecht gëtt an hinne gemaach, ausser nëmmen datt Dir bereet wat jiddereen iesse wäert. 12:17 An Dir sollt d'Fest vun de Ongesetzte Brout halen, well op dësem Dag hunn ech Är Lëntgen aus dem Land vun Egypten erausbruecht; dofir wäert Dir dëst Gebot an Äre Generatiounen duerch éiwegt Gewunnecht halen. 12:18 Am éischte Mount iesst Dir ongeschnëtzt Brout, vum véierzéngten Dag vum Mount owes bis den eenanzwanzegsten vum Mount owes. 12:19 Fir siwen Deeg gëtt et kee Sourang an Ären Haiser fonnt; fir wien iessen, dat gebotzt ass, en Auslänner an e gebiertege vum Land, gëtt aus der Kongregatioun vun Israel ofgeschnidden.

12:20 Dir däerft näischt Séisses iessen; an all Ären Zëmmeren iessst Dir ongeschnëtzt Brout. 12:21 An de Moses huet all déi Eelst vun Israel aberuff a sot zu hinnen: Huelt eraus an huelt Lämmercher fir Är Famillen a schluecht se fir de Pessach. 12:22 An huelt eng Handvoll Hyssop, an daucht en an d'Blutt, dat am Baseng ass, a gesalbt de Lintel an déi zwee Poste mam Blutt, dat am Baseng ass; a kee vun Iech verléisst d'Diere vun Ärem Haus bis de Moien. 12:23 Well den Jehova wäert duerchgoen fir d'Ägypter ze schloen ; A wann hien d'Blutt um Lintel an op den zwou Dierposte gesäit, wäert den Här iwwer dës Dier passéieren an den Hitter net erlaabt an Är Haiser eranzekommen fir ze streiken. 12:24 Dir sollt dëst als Statut halen fir Iech a fir Är Kanner fir ëmmer. 12:25 A wann Dir an d'Land gitt, wat den Jehova Iech gëtt, wéi hie versprach huet, sollt Dir dës Rite halen. 12:26 A wann Är Kanner zu Iech soen: Wat ass dëst Ritual vun Iech? 12:27 wäert Dir äntweren: Et ass d'Affer vum Här Pessach, dat iwwer d'Haiser vun de Kanner vun Israel an Egypten gaang ass. Hien huet d'Ägypter geschloen an eis Haiser geliwwert. Dunn hunn d'Leit sech gebéit a veréiert. 12:28 An d'Kanner vun Israel sinn fortgaang an hunn dat sou séier gemaach, sou wéi de Jehova de Moses an den Aaron gebueden hat. 12:29 An et ass geschitt, datt um Mëtternuecht den Här all éischtgebuerene an Ägypten geschloen huet, vun dem Paschtouer vum Pharao, deen op sengem Troun souz, fir deen Éischtgebuerene vun der Gefaangenen, déi am Prisong war , an all Gebuert vun den Déieren ass .

12:30 An de Farao ass déi Nuecht opgestan, hien an all seng Dénger an all d'Ägypter; an et war e grousst Gejäiz an Egypten, well et war keen Haus wou et keng dout Persoun war. 12:31 An hien huet de Moses an den Aaron nuets aberuff a sot zu hinnen: Kommt aus menger Vollek eraus, Dir an d'Kanner vun Israel, a gitt, déngt den HÄR, wéi Dir gesot hutt. 12:32 Huelt och Är Schof an Är Hierden, wéi Dir gesot hutt, a gitt; an segen mech och. 12:33 An d'Ägypter hunn d'Leit ugezunn , sech séier aus dem Land ze verdreiwen; well se soten: Mir sinn all dout. 12:34 An d'Leit hunn hir Deeg gedroen ier et gesäiert gouf, hir Deeg an hir Blieder op hir Schëllere gewéckelt. 12:35 An d'Kanner vun Israel hunn no dem Gebot vum Moses gemaach, an hunn d'Ägypter Bijoue vu Sëlwer a Gold a Kleeder gefrot. 12:36 An den Här huet de Leit de Gonschten virun den Ägypter ginn, a si hunn hinnen alles ginn, wat se gefrot hunn; sou hunn se d'Ägypter geplëmmt. 12:37 D'Kanner vun Israel sinn vu Ramses op Succoth fortgaang , ongeféier 600.000 Männer zu Fouss, ouni d'Kanner ze zielen. 12:38 Och eng grouss Zuel vun allen Natiounen ass mat hinnen eropgaang, a Schof, a ganz vill Ranner. 12:39 A si hunn ongesetzte Kuchen aus dem Teig gebak, dat se aus Ägypten erausbruecht hunn, well et war net agegäert, well wann d'Ägypter se verdriwwen hunn, hate se net emol Zäit fir Iessen ze preparéieren. 12:40 D'Zäit datt d'Kanner vun Israel an Ägypten gelieft hunn, war véierhonnert an drësseg Joer.

12:41 An déi zwee véierhonnert an drësseg Joer si vergaang , deeselwechten Dag hunn all d'Häre vum Här d'Land Egypten verlooss. 12:42 Et ass eng Nuecht fir den Här ze halen, well hien huet se aus dem Land vun Egypten do. Dës Nuecht muss fir den Jehova vun all de Kanner vun Israel an hire Generatiounen agehale ginn. 12:43 A sot den HÄR zu Moses an Aaron: Dëst ass d'Ordinatioun vum Pessach; kee Frieme wäert dovun iessen. 12:44 Awer all mënschlechen Dénger, dee fir Sue kaaft ass, wäert et iessen, nodeems Dir hien beschnidden hutt. 12:45 Den Auslänner an de gelounte Mann däerfen et net iessen . 12:46 Et soll an engem Haus giess ginn, an Dir sollt näischt vun deem Fleesch draus huelen, an Dir sollt kee vu senge Schanken briechen. 12:47 Déi ganz Kongregatioun vun Israel wäert et maachen. 12:48 Awer wann iergendeen Auslänner bei lech wunnt an de Pessach fir den Jehova nei feiere wëll , da soll all Männche beschnidde ginn, an da wäert hien et feieren, a wäert wéi ee vun Ärer Natioun sinn; awer keen onbeschniddene iesst dovun. 12:49 Datselwecht Gesetz soll fir den Naturvölker a fir den Auslänner sinn, deen ënnert lech wunnt . 12:50 Sou hunn all d' Kanner vun Israel gemaach; wéi den Här de Moses an den Aaron befollegt huet, sou hunn se dat gemaach. 12:51 An op deem Dag huet den Här d'Kanner vun Israel aus dem Land vun Egypten duerch hir Arméien bruecht.

Exodus kapitel 13

13: 1 Den Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 13: 2 Hellegt mir déi éischt Gebuer. Jiddereen deen e Gebärmutter tëscht de Kanner vun Israel opmécht, souwuel vu Männer wéi och vun Déieren, ass meng. 13: 3 A sot de Moses zum Vollek: Denkt un dësen Dag, an deem Dir aus Ägypten komm sidd, aus dem Haus vun der Knechtschaft, well den HÄR huet Iech vun hei mat enger staarker Hand erausbruecht; dofir däerft Dir kee gesäertem Iessen iessen. 13: 4 Dir gitt haut am Mount Abib eraus. 13: 5 A wann den Här dech an d'Land vun de Kanaaniter, Hittiten, Amoriten, Hiviten a Jebusiter bruecht huet, déi hien de Pappe geschwuer huet, datt hien Iech e Land géif ginn, dat mat Mëllech an Hunneg drëpst, sollt Dir dëst Fest dëse Mount halen . 13: 6 Siwen Deeg sollt Dir ongeschnëtzt Brout iessen, an de siwenten Dag soll e Fest fir de Jehova sinn. 13: 7 Onesséiert Brout soll fir siwen Deeg giess ginn, an näischt gesäiert oder gespaant gëtt bei Iech op Ärem ganzen Territoire gesi ginn. 13: 8 An du solls et deem Dag zu Ärem Jong soen a soen: Dëst ass gemaach wéinst deem wat den Här mat mir gemaach huet wéi hien mech aus Ägypten erausbruecht huet. 13: 9 An et ass fir Iech als Zeechen op Ärer Hand, an als Gedenkminutt virun Ären Aen, sou datt d'Gesetz vum Här an Ärem Mond ka sinn; well mat enger staarker Hand huet den Här dech aus Egypten erausbruecht. 13:10 Dofir wäert Dir dëse Rite a senger Saison vu Joer zu Joer halen. 13:11 A wann den Här dech an d' Kanaanitesch Land bruecht huet, sou wéi hien Iech an Äre Pappen geschwuer huet, a wann hien Iech et ginn huet,

13:12 soll Dir dem Här all widmen, déi e Gebärmutter opmaachen, an och all Éischtgebuerene vun Ären Déieren; déi männlech si vum Jehova. 13:13 Awer all Éischtgebuerene vun engem Aasel wäert Dir mat engem Lämmchen erléisen; a wann Dir hien net erléist, da brécht hien den Hals. An du solls den Éischtgebuerte vun denge Jongen erëmkréien. 13:14 A wann Äre Jong Iech muer freet a seet: Wat ass dat? Dir sollt zu him soen: Den Här huet eis mat enger staarker Hand aus Ägypten erausbruecht, aus dem Haus vun der Knechtschaft; 13:15 an de Farao huet sech haart gemaach fir eis net lass ze loossen. Den Jehova huet all éischtgebuerene am Land vun Egypten ëmbruecht, vun den Éischtgebuerte vun de Mënschen bis déi Éischtgebuerte vum Déier; a fir dës Ursaach offeren ech dem Jehova all männlech Gebuerten, an ech erléisen déi éischt Gebuer vu menge Kanner. 13:16 Et ass deemno fir Iech als Zeechen op Ärer Hand, an als Gedenkminutt virun Ären Aen, well den Här huet eis aus Egypten mat enger staarker Hand erausbruecht. 13:17 An nodeems de Farao d'Leit lassgelooss huet, huet Gott se net gefouert op de Wee vum Land vun de Philistinen, dat no war; well Gott sot: Fir datt d'Leit sech net ëmdenken wann se de Krich gesinn, an zréck an Ägypten kommen. 13:18 Awer Gott huet d'Leit ronderëm d'Red Sea Wüstestrooss gemaach . An d'Kanner vun Israel koumen arméiert aus Egypten op. 13:19 De Moses huet och d'Schanken vum Joseph matgeholl, déi de Kanner vun Israel vereedegt hunn a gesot: Gott wäert dech sécher besichen, an Dir wäert meng Schanken vun hei mat Iech bréngen.

13:20 An si hunn de Succoth verlooss an hunn zu Etham, beim Agank zum Wüst campéiert. 13:21 An den HÄR ass den Dag virun hinne gaang an enger Wolleksail, fir si um Wee ze leeden, an an der Nuecht an engem Feiersail fir hinnen d'Liicht ze ginn, fir datt se Dag an Nuecht lafe kënnen . 13:22 D'Sail vun der Wollek ass ni virum Dag vum Vollek fortgaang, an och net de Feierpfeil an der Nuecht.

Exodus kapitel 14

14: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 14: 2 Sot de Kanner vun Israel sech ëm ze dréinen a sech virum Pi-hahirot, tëscht Migdol an dem Mier Richtung Baal-Zephon, ze campéieren; virun him campéiert Dir beim Mier. 14: 3 Fir de Farao wäert vun de Kanner vun Israel soen: Si sinn am Land zou, d'Wüst huet se zougemaach. 14: 4 An ech wäert dem Farao säin Häerz härte fir hinnen nozegoen; an ech wäert am Farao an a senger ganzer Arméi verherrlecht ginn, an d'Ägypter wësse datt ech den Jehova sinn. A si hunn dat gemaach. 14: 5 An et gouf dem Kinnek vun Egypten gesot datt d'Leit flüchten; an d'Häerzer vum Pharao a sengen Dénger hu sech op d'Leit gedréit, a si soten: Wéi hu mir dat gemaach, nodeems mir Israel lassgelooss hunn, fir datt se eis net déngen? 14: 6 An hien huet säi Won fäerdeg gemaach an huet säi Vollek matgeholl; 14: 7 an huet sechs honnert gewielte Ween geholl, an all d'Chauffe vun Ägypten , an d'Kapitänen iwwer si. 1 4: 8 An den HÄR huet d'Häerz vum Pharao Kinnek vun Ägypten härt, an hien ass de Kanner vun Israel nogaang; awer d'Kanner vun Israel ware mat enger staarker Hand erauskomm. 14: 9 Also, d'Ägypter sinn hinnen nogaang, mat all de Päerd a Kutschen vum Pharao, senge Päerd , a senger ganzer Arméi, campéiert um Mier, nieft dem Pi-hahiroth, virum BaalZephon. . 14:10 Wéi de Farao no komm ass, hunn d'israelesch Kanner hir Aen opgehuewen, a kuck, d'Ägypter koumen no hinnen; sou hunn d'Kanner vun Israel immens Angscht a ruffen den Här.

14:11 A si soten zum Moses: Waren et keng Griewer an Ägypten, datt Dir eis erausbruecht hutt fir an der Wüst ze stierwen? Firwat hutt Dir eis dat gemaach, datt Dir eis aus Ägypten erausbruecht hutt ? 14:12 Ass dat net wat mir lech an Ägypten geschwat hunn, a gesot: Loosst eis d'Ägypter déngen? Well et wier besser fir eis d'Ägypter ze déngen wéi an der Wüst ze stierwen. 14:13 A sot de Moses zum Vollek: Fäert net; sti fest a kuckt d' Erléisung dat den Jehova haut mat lech wäert maachen ; well d'Ägypter, déi Dir haut gesinn hutt, wäert Dir ni méi fir ëmmer gesinn. 14:14 Jehova wäert fir dech kämpfen, an Dir wäert roueg sinn. 14:15 An den Här sot zu Moses: Firwat rifft Dir op mech? Sot de Kanner vun Israel ze marschéieren. 14:16 An Dir hëlt Är Staang op, a streckt Är Hand iwwer d'Mier aus, an deelt se, an d'Kanner vun Israel ginn duerch d'Mëtt vum Mier, dréchen. 14:17 A kuck, ech wäert d'Häerzer vun den Ägypter härten fir hinnen nozegoen; an ech wäert mech am Farao an a senger ganzer Arméi , a senge Ween a senger Kavallerie verherrlechen ; 14:18 An d'Ägypter wësse datt ech Jehova sinn, wann ech mech am Farao, a senge Ween a senge Reider verherrlechen. 14:19 An den Engel vu Gott, dee virum Lager vun Israel gaangen, fortgaang an no hinnen; an och de Sail vun der Wollek, déi virun hinne gaang ass, huet sech ofgedréit a stoung hannert hinnen, 14:20 a goung tëscht dem Lager vun den Ägypter an dem Lager vun Israel; an et war Wollek an Däischtert fir si, an et huet Israel nuets Liicht ginn, an an där ganzer Nuecht si se ni géintenee komm.

14:21 A Moses huet seng Hand iwwer d'Mier ausgestreckt, an den HÄR huet d'Mier zréckgezunn duerch e staarken Ostwand déi ganz Nuecht; an d'Mier gouf dréchen, an d'Waasser gouf gedeelt. 14:22 Dunn sinn d'Kanner vun Israel duerch d'Mëtt vum Mier erakomm, dréchen, an hunn d'Waasser als Mauer op hirer rietser a lénkser Säit. 14:23 An d'Ägypter sinn hinnen nogaang an hunn se an d'Mëtt vum Mier gefollegt, all d'Päerd vum Farao, seng Ween a seng Päerd. 14:24 Et ass geschitt an der Moieswuecht, datt den Jehova de Lager vun den Ägypter aus dem Sail vu Feier a Wollek gekuckt huet, an de Lager vun den Ägypter gestierzt huet , 14:25 an huet d'Rieder vun hire Ween ewechgeholl , an huet se schwéier ëmgedréint. . Dunn hunn d'Ägypter gesot: Loosst eis virun Israel flüchten, well den Här kämpft fir si géint d'Ägypter. 14:26 An den Här sot zu Moses: Streckt Är Hand iwwer d'Mier eraus, fir datt d'Waasser op d'Ägypter zréck kënnt, op hir Ween an op hir Reider. 14:27 Dunn huet de Moses seng Hand iwwer d'Mier ausgestreckt, a wéi de Moie fréi opgaang ass, koum d'Mier zréck a senger ganzer Kraaft, an d'Ägypter si geflücht an hunn d'Mier begéint; an den Jehova huet d'Ägypter matzen am Mier gestierzt. 14:28 An d'Waasser ass zréckgaang an hunn d' Camionen an d'Päerd, an d'ganz Arméi vum Farao bedeckt, déi no hinnen an d'Mier komm sinn; net ee vun hinne war iwwreg. 14:29 An d'Kanner vun Israel goungen duerch d'Mëtt vum Mier, dréchen, an hunn d'Waasser als Mauer op der rietser a lénkser Säit.

14:30 Den HÄR huet Israel deen Dag aus der Hand vun den Ägypter gerett; an Israel huet d'Ägypter dout um Mier gesinn. 14:31 An Israel huet déi grouss Dot gesinn, déi den Här géint d'Ägypter gemaach huet; an d'Leit hunn den Här gefaart an hunn dem Här a sengem Knecht Moses gegleeft.

Exodus kapitel 15

15: 1 Dunn hunn de Moses an d'Kanner vun Israel dëst Lidd fir den HÄR gesongen, a si soten: Ech wäert dem HÄR sangen, well hie gëtt immens vergréissert; Hien huet Päerd a Reider an d' Mier geheit. 15: 2 Je Hova ass meng Kraaft a Lidd, an ass zu mengem Erléisung ginn. Dëst ass mäi Gott, an ech luewen hien; Gott vu mengem Papp, an ech wäert hien ophiewen. 15: 3 Jehova ass e Mann vu Krich; Jehova ass säin Numm. 15: 4 Hien huet dem Farao seng Ween a seng Arméi an d'Mier geheit ; A seng gewielte Kapitänen sinn am Roude Mier gesonk. 15: 5 D'Tiefen hunn se bedeckt; Si sinn an d'Déift erofgaang wéi e Steen. 15: 6 Deng riets Hand, o Jehova, gëtt a Kraaft vergréissert; Är riets Hand, o Här, huet de Feind gebrach. 15: 7 An an der Gréisst vun Ärer Kraaft hutt Dir déi erof bruecht, déi géint Iech opstinn. Dir hutt Är Roserei geschéckt; Et huet si wéi Stëppele verbraucht. 15: 8 Bei der Explosioun vun Ärem Atem hunn d'Waasser sech opgehuewen; D'Stréimunge koumen zesummen wéi an engem Monton; D'Absenz sinn an mir verstoppt ginn vum Mier ginn. 15: 9 De Géigner huet gesot: Ech wäert verfollegen, ech wäert ergräifen, ech deelen de Raum; Meng Séil wäert mat hinnen zefridden sinn; Ech zéien mäi Schwert, meng Hand wäert se zerstéieren. 15:10 Dir hutt mat Ärem Wand geblosen; d'Mier huet se bedeckt; Si si wéi Bläi an de staarke Waasser gesonk. 15:11 Wien ass wéi dech, o Jehova, tëscht de Götter? Wien ass wéi Dir, herrlech an Hellegkeet, Schrecklech a wonnerschéine Leeschtungen, Wonnerhersteller? 15:12 Dir hutt Är riets Hand ausgestreckt; D'Äerd huet si verschléckt.

15:13 Dir hutt gefouert an Barmhäerzegkeet fir dës Leit wiem Dir erléist hunn; Dir hutt et mat Ärer Kraaft an Äert hellegt Wunnsëtz gedroen. 15:14 D'Vëlker héieren et a bëschen; D'Land vun de Philistine wäert Péng huelen. 15:15 Da ginn d'Leader vun Edom entsat; Déi staark Männer vu Moab zidderen ; All d'Awunner vu Kanaan ginn Kéi. 15:16 Angscht a Schrecken falen op si; Duerch d'Gréisst vun Ärem Aarm si se sou roueg wéi e Steen; Bis Äert Vollek laanschtgeet, o Jehova, Bis dëst Vollek laanschtgeet, deem Dir gerett hutt. 15:17 Dir sollt se erabréngen a se um Bierg vun Ärer Ierfschaft planzen, Op der Plaz vun Ärem Wunneng, deen Dir virbereet hutt, o Jehova, am Hellegtum, dat Är Hänn, o Jehova, etabléiert hunn. 15:18 Jehova wäert fir ëmmer an éiweg regéieren. 15:19 Well de Farao mat senge Ween a senge Reider an d'Mier gefuer ass, an den HÄR huet d'Waasser vum Mier op si zréckgelooss; awer d'Kanner vun Israel sinn op dréche Land an d'Mëtt vum Mier gaang. 15:20 A Maria der Prophéitin, dem Aaron seng Schwëster, huet eng Tamburin an hir Hand geholl, an all d'Frae si mat Tambourinen an danzen nogaang. 15:21 An d'Maria huet hinnen geäntwert: Singt dem Här, well hien ass immens grouss; Hien huet Päerd a Reider an d'Mier geworf. 15:22 A Moses huet Israel vum Roude Mier gemaach, a si sinn an d'Wüst vu Shur erausgaang. a si sinn dräi Deeg an d'Wüst getrëppelt ouni Waasser ze fannen. 15:23 A si koumen zu Marah a konnten d'Waasser vu Marah net drénken, well se waren bitter; Duerfir hunn se hir Mara genannt. 15:24 Dunn hunn d'Leit géint de Moses gerommelt a gesot: Wat solle mir drénken?

15:25 A Moses huet dem Jehova geruff, an den Jehova huet him e Bam gewisen. an hien huet et an d'Waasser geheit, an d'Waasser gouf séiss gemaach. Do huet hien hinne Statuten a Verordenunge ginn, an do huet hien se bewisen; 15:26 a sot: Wann Dir op d'Stëmm vum Här Äre Gott opmierksam lauschtert, a maacht, wat a sengen Ae richteg ass, a senge Geboter héiert, an all seng Statuten hält, schécken ech Iech keng Krankheet, déi ech den Ägypter geschéckt hunn. ech; well ech sinn den Här Är Heeler. 15:27 A si koumen zu Elim, wou et zwielef Quelle Waasser a siwwenzeg Palmen waren; a si hunn do um Waasser campéiert.

Exodus kapitel 16

16: 1 Déi ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel ass vun Elim fortgaang an ass an de Wüst vu Sin, dat tëscht Elim a Sinai ass, de fofzéngten Dag vum zweete Mount nodeems se d'Land vun Egypten verlooss hunn. 16: 2 An déi ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel murmuréiert géint de Moses an den Aaron an der Wüst; 16: 3 an d'Kanner vun Israel soten zu hinnen : Wa mir nëmmen duerch d'Hand vum Här am Land vun Egypten gestuerwe wären, wa mir bei de Fleeschdëppen souzen, wéi mir Brout giess hunn, bis mir zefridden waren; well Dir hutt eis an dës Wüst erausbruecht fir all dës Villzuel ze verhongeren. 16: 4 An den Här sot zu Moses: Kuckt, ech reenen Iech Brout aus dem Himmel; an d'Leit ginn eraus a sammelen all Dag den Deel vun engem Dag, fir datt ech et beweise kënnen, wa se a mengem Gesetz trëppelen oder net. 16: 5 Awer um sechsten Dag wäerte se virbereeden zweemol ze halen wat se normalerweis all Dag sammelen. 16: 6 Dunn hunn de Moses an den Aaron zu all de Kanner vun Israel gesot: Owes wësst Dir, datt den HÄR dech aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet, 16: 7 a moies wäert Dir d'Herrlechkeet vum HÄR gesinn; well hien huet Äert Murmelen géint de Jehova héieren ; fir wat si mir, datt Dir géint eis meckert? 16: 8 De Moses sot och: Den Här wäert Iech Owes Fleesch iesse ginn a moies Brout bis Dir zefridden sidd; well den Jehova huet Är Murmelen héieren mat deenen Dir géint hie gemurmt hutt ; well mir, wat si mir ? Är Murmere sinn net géint eis, mee géint Jehova.

16:9 A sot de Moses zum Aaron: Sot zu der ganzer Versammlung vun de Kanner vun Israel: Kommt no bei d'Präsenz vum HÄR, well hien huet Är Meckeren héieren . 16:10 An den Aaron huet mat der ganzer Versammlung vun de Kanner vun Israel geschwat, si hunn an d'Wüst gekuckt, a gesinn, d'Herrlechkeet vum Här ass an der Wollek opgedaucht. 16:11 An den Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 16:12 Ech hunn d'Molere vun de Kanner vun Isr Ael héieren; Schwätzt mat hinnen a sot: Nuets wäert Dir Fleesch iessen, a moies wäert Dir mat Brout zefridden sinn, an Dir wësst datt ech den Här Äre Gott sinn. 16:13 A wéi owes komm ass, koum Wachtel erop an huet de Lager bedeckt; a moies gefall d'Dau ronderëm de Lager. 16:14 A wann de Floss net méi erofgaang ass, kuckt op der Gesiicht vun der Wüst eng kleng ronn Saach, kleng wéi e Frascht um Buedem. 16:15 Wéi d'Kanner vun Israel et gesinn hunn, soten se zueneen: Wat ass dat? well ech net mol wosst wat et war. Dunn huet de Moses zu hinne gesot: Et ass d'Brout dat den Här Iech gëtt fir ze iessen. 16:16 Dëst ass wat den Här Uerder huet: Versammelt jidderengem no deem wat hie kann iessen; Een Omer pro Kapp, jee no der Zuel vun Äre Persounen, jidderee vun Iech soll fir déi huelen, déi a sengem Zelt sinn. 16:17 An d'Kanner vun Israel hunn dat gemaach; a si hunn der méi gesammelt, déi aner manner ; 16:18 a si hunn et duerch Omer gemooss, an deen, dee vill gesammelt huet, huet net lwwerschoss, an deen dee wéineg gesammelt huet net; jiddereen huet sech gesammelt no deem wat giess gouf.

16:19 A sot de Moses zu hinnen: Loosst kee méi dovu bis muer. 16:20 Awer si hunn dem Moses net gefollegt, awer e puer hunn et fir en aneren Dag verlooss, an et huet Wuerm gezunn an huet geroch; an de Moses war rosen driwwer . 16:21 A si hunn et all Moie gesammelt, all Dag no deem wat hien iessen huet; an nodeems d'Sonn waarm gi war, huet et geschmolt. 16:22 De sechsten Dag gesammelt se eng duebel Portioun Liewensmëttel, zwee gomeres fir all; an all Prënze vun der Kongregatioun si komm an hunn dem Moses bekannt gemaach. 16:23 An hie sot zu hinnen: Dëst ass wat den Här gesot huet: Muer ass den hellege Sabbat, de Rescht ass dem Här geweit; wat Dir haut kache musst, kacht, a wat Dir kacht, kacht; a wat och ëmmer Dir hutt, spuert et fir muer. 16:24 A si hunn et bis de Moie gehal, no deem wat de Moses gebueden hat , an et gouf net wormeg, an et huet och net gestonk. 16:25 A sot de Moses: " Eet et haut, well haut ass de Sabbat fir den Här. haut fannt Dir net am Feld. 16:26 Sechs Deeg sammelt Dir et; awer de siwenten Dag ass de Sabbat; an him gëtt et net fonnt. 16:27 An et ass geschitt, datt e puer vun de Leit um siwenten Dag erausgaang sinn ze sammelen, an net fonnt. 16:28 An den Här sot zu Moses: Wéi laang refuséiert Dir meng Geboter a meng Gesetzer ze halen? 16:29 Kuckt, den Här huet lech de Sabbat geschenkt, an dofir um sechsten Dag gëtt hien lech Brout fir zwee Deeg. Loosst jiddwereen op senger Plaz sinn, a kee soll hien um siwenten Dag verloossen. 16:30 Also hunn d'Leit um siwenten Dag ausgerout.

16:31 An d'Haus vun Israel huet et Manna genannt; an et war wéi Koriander Som, wäiss, a säi Goût wéi Flakelen mat Hunneg. 16:32 A sot de Moses: Dëst ass wat den Här Uerder huet: Fëllt en Omer domat, an haalt et fir Är Nokommen , fir datt se d'Brout gesinn, wat ech lech ginn hunn an der Wüst ze iessen , wéi ech dech eraus bruecht hunn. aus dem Land vun Egypten. 16:33 A sot de Moses zum Aaron: Huelt en Dëppen a gitt en Omer vu Manna dran, a leet e virum Här, fir fir Är Nokommen ze halen. 16:34 An den Aaron huet et virum Zeegnes gesat fir et ze halen, sou wéi den Här dem Moses gesot huet. 1 6:35 Sou hunn d'Kanner vun Israel Manna véierzeg Joer giess, bis se an e bewunnt Land koumen. si hunn Manna giess bis se d'Grenze vum Land Kanaan erreecht hunn. 16:36 An en Omer ass en Zéngtel vun enger Ephah.

Exodus kapitel 17

17: 1 D'ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel ass aus der Wüst vu Sin fortgaang fir hir Reesen, sou wéi de Gott den Uerder hat , a campéiert zu Rephidim; an et war kee Waasser fir d' Leit ze drénken. 17: 2 An d'Leit streiden mam Moses a soten: Gëff eis Waasser ze drénken. An de Moses sot zu hinnen: Firwat streit Dir mat mir? Firwat frees du den Jehova? 17: 3 Also, d'Leit do duuschtereg, a gemurmelt géint de Moses, a soten: Firwat hues du eis aus Egypten opgeholl fir eis, eis Kanner an eist Véi mat Duuscht ëmzebréngen? 17: 4 Dunn huet de Moses zum Här geruff a gesot: Wat soll ech dësem Vollek maachen? A kuerzer Zäit wäerte se mech stengegen. 17: 5 An den Här sot zu Moses: Gitt viru d'Leit , an huelt e puer vun den Eeleren vun Israel mat Iech; an huelt och Är Staang mat där Dir de Floss getraff hutt an Ärer Hand a gitt. 17: 6 Kuckt, ech wäert virun Iech do um Fiels am Horeb stoen; an du solls de Fiels schloen , a Waasser soll doraus fléissen, an d'Leit sollen drénken. A Moses huet dat a Präsenz vun den Eeleren vun Israel gemaach. 17: 7 An hien huet den Numm vun där Plaz Masah a Meribah genannt, wéinst dem Sträit vun de Kanner vun Israel, a well se den HÄR verfouert hunn a gesot: Ass den HÄR ënner eis, oder net? 17: 8 Dunn ass den Amalek komm a géint Israel zu Rephidim gekämpft. 17: 9 A sot de Moses zu Joshua: Wielt eis Männer a gitt eraus fir géint den Amalek ze kämpfen; muer wäert ech op der Spëtzt vum Hiwwel sinn, an d'Staang vu Gott a menger Hand.

17:10 An de Joshua huet gemaach wéi de Moses him gesot huet, géint d'Amalek ze kämpfen; an de Moses an den Aaron an den Hur sinn op d'Spëtzt vum Hiwwel eropgaang. 17:11 An et ass geschitt, datt wann de Moses seng Hand ophëlt, huet Israel sech duerchgesat; awer wéi hien d'Hand erofgesat huet, huet den Amalek sech duerchgesat . 17:12 An dem Moses seng Hänn goufen midd; dofir hu se e Steen geholl, an en ënner hie gesat, an hie souz drop; an den Aaron an den Hur hunn seng Hänn opgeriicht, déi eng op der enger Säit an déi aner op der anerer; sou war et Bestännegkeet a sengen Hänn bis d' Sonn ënnergaang ass. 17:13 An de Joshua huet den Amalek a säi Vollek mam Rand vum Schwert gestierzt . 17:14 An den Här sot zu Moses: Schreift dëst als Gedenkminutt an engem Buch, a sot dem Joshua datt ech d'Erënnerung vum Amalek komplett ënner dem Himmel wëschen. 17:15 A Moses huet en Altor gebaut an huet säin Numm Jehova-nisi genannt; 17:16 a sot: Well d'Hand vum Amalek géint den Troun vu Jehova opgewuess ass, wäert den Jehova Krich mat Amalek vu Generatioun zu Generatioun hunn.

Exodus kapitel 18

18: 1 Jethro de Priister vu Midian, dem Moses säi Schwéierpapp, huet alles héieren, wat Gott mam Moses gemaach hat, a mat sengem Vollek Israel , a wéi den Här Israel aus Ägypten erausbruecht huet. 18: 2 A Jethro, dem Moses säi Schwéierpapp, huet dem Moses seng Fra Ziphora geholl, nodeems hien hatt geschéckt huet, 18: 3 a seng zwee Jongen; deen huet Gersón geheescht, well hie sot: Ech war e Frieme an engem frieme Land; 18: 4 an deen aneren huet den Eliezer geheescht, well hie sot: De Gott vu mengem Papp huet mir gehollef, an huet mech vum Schwäert vum Farao befreit. 18: 5 An de Jethro, dem Moses säi Schwéierpapp, mat senge Jongen a senger Fra, koum bei de Moses an d'Wüst, wou hie vum Gottesbierg campéiert war; 18: 6 a sot zu dem Moses: Ech, Äre Schwéierpapp Jethro, kënnt bei Iech, mat Ärer Fra, an hiren zwee Jongen mat hir. 18: 7 An de Moses ass erausgaang fir säi Schwéierpapp ze begéinen, an huet sech gebéit a gekësst. a si hu sech gefrot wéi et hinne war, a koumen an de Buttek. 18: 8 A sot de Moses sengem Schwéierpapp alles wat den Jehova dem Farao an den Ägypter gemaach huet fir d'Wuel vun Israel, an all d'Aarbecht, déi si um Wee gemaach hunn, a wéi den Jehova se geliwwert huet. 18: 9 An de Jethro huet sech iwwer all dat Gutt gefreet, wat den HÄR Israel gemaach hat, andeems hien se aus der Hand vun den Ägypter gerett huet. 18:10 An de Jethro sot: Geseent ass den Här, deen dech aus der Hand vun den Ägypter an aus der Hand vum Farao befreit huet, an deen d'Leit aus der Hand vun den Ägypter gerett huet.

18:11 Elo weess ech datt de Jehova méi grouss ass wéi all Gëtter; well a wat se houfreg waren, huet hie sech géint si duerchgesat. 18:12 A Jethro, dem Moses säi Schwéierpapp, huet Brennofferen an Affer fir Gott geholl; An den Aaron an all déi Eelst vun der Isra koume mam Moses sengem Schwoer virum Gott iessen. 18:13 An et ass geschitt, datt den Dag drop de Moses souz fir d'Leit ze riichten; an d'Leit stoungen virum Moses vu moies bis owes. 18:14 Wéi de Schwéierpapp vum Moses alles gesinn huet, wat hie mam Vollek gemaach huet, huet hie gesot: Wat maacht Dir dat mam Vollek? Firwat sëtzt Dir alleng, an déi ganz Stad steet vu moies bis owes virun Iech? 18:15 A sot de Moses zu sengem Schwéierpapp: Well d'Leit bei mech komme fir Gott ze konsultéieren. 18:16 Wa se Geschäfter hunn, kommen se bei mech; an ech jugéieren tëscht deem engen an deem aneren, an ech deklaréieren d'Uerteeler vu Gott a senge Gesetzer. 18:17 Da sot dem Moses säi Schwéierpapp zu him: Wat Dir maacht ass net richteg. 18:18 Dir wäert komplett schwaach sinn, Dir, an och dëst Vollek, dat mat Iech ass; well d'Aarbecht fir Iech ze vill oder schwéier ass; Dir kënnt et net eleng maachen. 18:19 Elo héiert meng Stëmm; Ech roden Iech, a Gott wäert mat Iech sinn. Dir stitt fir d'Leit viru Gott, an Dir gitt Saachen u Gott of. 18: 2 0 A léiert se d'Ordinanzen a Gesetzer, a weist hinnen de Wee wou se sollte goen a wat se solle maachen. 18:21 Ausserdeem, wielt aus all de Leit Männer vu Tugend, Angscht viru Gott, Männer vun der Wourecht, déi Haerz haassen; an huet et iwwer d'Leit mat Käpp vun Dausende, Honnerte, Fofzeger an Zénger gesat.

18:22 Si wäerten d'Leit zu all Moment beurteelen; a si bréngen all seriös Matière fir Iech, a si wäerten all kleng Saach beuerteelen. Dëst wäert d'Belaaschtung vun Iech erliichteren, a si droen se mat Iech. 18:23 Wann Dir dëst maacht, a Gott wäert Iech befollegen, kënnt Dir Iech selwer ënnerhalen, an all dës Leit ginn och a Fridden op hir Plaz. 18:24 A Moses héieren d'Stëmm vu sengem Schwéierpapp, an huet alles gemaach wat hie gesot huet. 18:25 De Moses huet Männer vun der Tugend aus ganz Israel erausgesicht , an huet hinnen d'Käpp iwwer d'Leit gemaach, iwwer dausend, iwwer honnert, iwwer fofzeg an iwwer zéng. 18:26 A si hunn d'Leit zu all Moment beurteelt; Déi schwéier Matière gouf dem Moses bruecht, a si hunn all kleng Saach beurteelt. 18:27 A Moses geschéckt sengem Schwéierpapp ewech , an hien ass doheem.

Exodus kapitel 19

19: 1 Am drëtte Mount nodeems d'Kanner vun Israel d'Land vun Egypten verlooss hunn, am selwechten Dag si se an der Wüst vu Sinai ukomm. 19: 2 Si haten de Rephidim verlooss a koumen an d'Wüst vu Sinai an hunn an der Wüst gelagert; an Israel huet do virum Bierg campéiert . 19: 3 A Moses ass op Gott eropgaang; An den HÄR huet hie vum Bierg geruff a gesot: Sou solls du zum Haus vum Jacob soen, an de Kanner vun Israel verkënnegen: 19: 4 Dir hutt gesinn, wat ech den Ägypter gemaach hunn , a wéi ech dech op d'Flilleke vun den Adler geholl hunn, an Ech hunn et mir bruecht. 1 9: 5 Elo, wann Dir menger Stëmm Ouer gitt a mäi Bond hält, da sidd Dir mäi besonnesche Schatz iwwer all Vollek; well d'ganz Äerd ass meng. 19: 6 An Dir sollt mir e Kinnekräich vu Paschtéier an hellegt Vollek sinn. Dëst sinn d'Wierder déi Dir mat de Kanner vun Israel schwätzt . 19: 7 Dunn ass de Moses komm, an huet déi Eelst vum Vollek geruff, an huet virun hinnen all dës Wierder geschwat, déi den Här him gebueden hat. 19: 8 An all d' Leit hunn dorop geäntwert a gesot: Alles wat den Här geschwat huet, wäerte mir maachen . A Moses huet de Wierder vum Vollek dem Jehova bericht. 19: 9 Dunn huet den HÄR zu Moses gesot: Kuckt, ech kommen an eng déck Wollek bei Iech, fir datt d'Leit héieren, wann ech mat Iech schwätzen, an och fir datt se Iech fir ëmmer gleewe kënnen. A Moses huet de Wierder vum Vollek dem Jehova bericht . 19:10 An den Här sot zu Moses: Gitt bei d'Leit, an hellegt se haut a muer; a wäscht Är Kleeder,

19:11 a sidd prett fir den drëtten Dag, well um drëtten Dag wäert den HÄR an d'Ae vun all de Leit um Bierg Sinai erofkommen. 19:12 An Dir sollt eng Grenz fir d'Leit ronderëm markéieren a soen: Passt op, gitt net de Bierg erop, a beréiert seng Grenzen net; jiddereen, deen de Bierg beréiert, wäert sécher stierwen. 19:13 De Mann o wäert hien net beréieren , well hie gëtt gestengegt oder erschoss; sief et Déier oder Mann, et wäert net liewen . Wann den Horn laang kléngt, gi se de Bierg erop. 19:14 An de Moses ass vum Bierg erof bei d'Leit gaang an huet d'Leit helleg gemaach. an hir Kleeder gewäsch. 19:15 An hie sot zu de Leit: Sidd prett fir den drëtten Dag; beréiert net Fra. 19:16 An et ass geschitt, datt um drëtten Dag, wéi de Moie koum, Donner a Blëtz komm sinn, an eng déck Wollek iwwer de Bierg, an e ganz haart Hornklang; an all d'Leit, déi am Lager waren, hunn geziddert . 19:17 A Moses huet d'Leit aus dem Lager bruecht fir Gott ze begéinen ; a si sinn um Fouss vum Bierg stoe bliwwen. 19:18 De ganze Mount Sinai huet gefëmmt, well den HÄR am Feier erofgaang ass; an den Damp opgestan wéi den Damp aus engem Uewen, an de ganze Bierg huet staark gerëselt. 19:19 De Sound vum Horn war extrem eropgaang; De Moses huet geschwat, a Gott huet him mat enger donnerender Stëmm geäntwert. 19:20 An den Här ass erofgaang op de Mount Sinai, uewen um Bierg; an den Här huet de Moses uewen um Bierg geruff , an de Moses ass eropgaang. 19:21 A sot den HÄR zu Moses: Gitt erof, befollegt d'Leit net iwwer d'Grenzen eraus ze goen fir Jehova ze gesinn, well d'Mass vun hinne fale.

19:22 An och datt d'Priister, déi dem Här no kommen, kënne geheelt ginn, sou datt den Här hinnen net ka futti maachen. 19:23 sot de Moses zum Här: D'Leit kënnen net op de Bierg Sinai eropgoen, well Dir hutt eis befollegt a gesot: Markéiert d'Grenze vum Bierg, an hellegt et. 19:24 An den HÄR sot zu him: Gitt, gitt erof, an du gees erop, an den Aaron mat Iech; awer d'Priister an d'Leit ginn net iwwer d'Grenz eraus fir op den Här eropzegoen, sou datt et hinnen e Schued mécht. 19:25 Also ass de Moses erofgaang an huet de Leit erzielt.

Exodus kapitel 20

20: 1 A Gott huet all dës Wierder geschwat a gesot: 20: 2 Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech aus dem Land vun Ägypten, aus dem Haus vun der Knechtschaft erausbruecht huet. 20: 3 Dir sollt keng aner Gëtter viru mir hunn. 20: 4 Du solls net selwer e Bild maachen, an och keng Ähnlechkeet vun deem wat am Himmel uewen ass, nach op der Äerd ënnen, nach an de Waasser ënner der Äerd. 20: 5 Du solls dech net fir si béien, an se net éieren; well ech sinn de Jehova Äre Gott, staark a jalous, deen de Béise vun den Eltere bei de Kanner besicht an déi drëtt a véiert Generatioun vun deenen, déi mech haassen, 20: 6 a Barmhäerzegkeet zu Dausende weisen , deenen, déi mech gär hunn a meng Geboter. 20: 7 Du solls den Numm vum Här Äre Gott net ëmsoss huelen; well den HÄR hält kee schëlleg, deen säin Numm mëssbraucht. 20: 8 Denkt un de Sabbat fir en helleg ze halen. 20: 9 Sechs Deeg solls du schaffen, an all Är Aarbecht maachen; 20:10 awer de siwenten Dag ass e Sabbat fir den Här Äre Gott; maacht keng Aarbecht dran, Dir, Äre Jong, Är Duechter, Ären Dénger, Är Déngschtmeedchen, Äert Déier oder Äert Auslänner, dat bannent Ären Dieren ass. 20:11 Fir a sechs Deeg huet den HÄR den Himmel an d'Äerd gemaach, d'Mier an alles wat an hinnen ass , an huet um siwenten Dag ausgerout; dofir huet den Jehova de Sabbat Dag geseent an en helleg gemaach. 20:12 Éiert Äre Papp an Är Mamm, sou datt Är Deeg laang kënne sinn am Land dat den Jehova Äre Gott lech gëtt. 20:13 Dir wäert net ëmbréngen. 20:14 Du solls net doten. 20: 15 Du solls net klauen.

20:16 Dir sollt kee falschen Zeien géint Ären Noper maachen. 20:17 Du solls däi Haus vun Ärem Noper net begeeschteren, du solls d'Fra vun Ärem Noper net begeeschteren, nach säi männlechen Dénger, nach seng Déngschtmeedchen, nach säi gudde Frënd, nach säin Iesel, an och näischt wat engem Ärem Noper gehéiert.
20:18 All d'Leit hunn de Kaméidi an de Blëtz an den Toun vum Horn an de fëmmen Bierg nogekuckt; A wéi d'Leit et gesinn hunn, hunn se geziddert a stoungen wäit ewech. 20:19 A si soten zum Moses: Schwätz mat eis, a mir héieren; awer Gott schwätzt net mat eis, fir datt mir net stierwen. 20:20 A sot de Moses zum Vollek: Fäert net; well Gott koum dech ze testen, a sou datt seng Angscht viru sech ass, fir datt s de net sënnege kanns . 20:21 Da stoungen d'Leit op enger Distanz, an de Moses koum an d'Däischtert an deem Gott war. 20:22 An den Här sot zu Moses: Sou solls du zu de Kanner vun Israel soen: Dir hutt gesinn, datt ech mat Iech vum Himmel geschwat hunn. 20:23 Maacht keng Götter aus Sëlwer bei mir, an och keng Götter aus Gold soll Dir Iech selwer maachen. 20:24 Du solls en Altor vun der Äerd fir mech maachen, an du solls däin Affer verbrennen an Är Friddensoffer, Äert Schof an Är Hierden; Op all Plaz wou ech mäi Numm erënnere loossen, wäert ech bei dech kommen an dech blesséieren. 20:25 A wann Dir mir en Altor vu Steng mécht, maacht se net aus Steewierk; well wann Dir en Tool driwwer hëlt, wäert Dir et desekréiren. 20:26 Du solls net op d'Schrëtt vu mengem Altor eropgoen, sou datt Är Plakegkeet niewendrun net entdeckt gëtt.

Exodus kapitel 21

21: 1 Dëst sinn d'Gesetzer déi Dir hinnen proposéiert. 21 : 2 Wann Dir en Hebräesche Kniecht kaaft, da wäert hie sechs Joer déngen; awer am siwente wäert hie fräi sinn, fir näischt. 21: 3 Wann hien alleng erakomm ass, wäert hien nëmmen erausgoen; wann hien eng Fra hat, da geet hien a seng Fra mat him eraus. 21: 4 Wa säi Meeschter him eng Fra ginn huet, a si him Jongen oder Meedercher gëtt, da wäert d'Fra an hir Kanner vu sengem Meeschter sinn, an hie wäert alleng erausgoen. 21: 5 A wann de Kniecht seet: Ech hu mäi Här, meng Fra a meng Kanner gär, da ginn ech net fräi; 21: 6 da soll säi Meeschter hien virun de Riichter bréngen, an hie bei der Dier oder der Post stoe loossen; a säi Meeschter wäert säin Ouer mat enger Wonn duerchstierken, an hie wäert säin Dénger fir ëmmer sinn. 21: 7 A wann e Mann seng Duechter als Diener verkeeft, da wäert se net erausgoen, sou wéi d'Dénger normalerweis maachen. 21: 8 Wann hire Meeschter hatt net gefält, aus deem Grond huet hien hatt net mat der Fra geholl, da wäert se erlaabt sinn selwer ze léisen, a si däerf net engem komescht Vollek verkaaft ginn, wann hien hatt ofleent. 21: 9 Awer wann hien hatt mat sengem Jong verlobt huet, soll hie mat hir no der Gewunnecht vun de Meedercher handelen. 21:10 Wann hien eng aner Fra fir sech selwer hélt, da reduzéiert hien net seng Liewensmëttel, seng Kleedung oder seng konjugal Flicht. 21:11 A wa keng vun dësen dräi Saachen et mécht, kënnt se aus Gnod eraus, ouni Suen. Gesetzer iwwer Gewaltdoten 21:12 Wien all Mënsch ëmbréngt, sou datt hie stierft, dee soll stierwen.

21:13 Awer wien net gemengt huet hien ze schloen , awer Gott huet hien a seng Hänn gesat, da wäert ech lech eng Plaz weisen, op déi hie muss flüchten. 21:14 Awer wann iergendeen houfreg géint säin Noper gëtt an hie mat Verrot schléit, da huelt Dir hie vu mengem Altor of fir ze stierwen. 21:15 Dee säi Papp oder d'Mutter stierft wäert stierwen. 21:16 Och deejéinegen, deen eng Persoun klaut a verkeeft, oder wann et an hiren Hänn fonnt gëtt, dee wäert stierwen. 21:17 Och deen, dee säi Papp oder seng Mamm verflucht, wäert stierwen. 21:18 Ausserdeem, wann e Sträit mécht, an ee säi Noper mat Steen oder mat der Fauscht schloen, an hie stierft net, awer fällt an d'Bett; 21:19 Wann hien opstinn a mat sengem Personal dobausse geet, da gëtt deen, deen hie geschloen huet, fräigesprach; Et wäert lech nëmmen zefridden fir wat Dir net geschafft hutt, an et wäert lech gutt maachen. 21:20 A wann iergendeen säi männlechen oder weiblechen Dénger mat engem Bengel schloen an ënner hirer Hand stierft, da gëtt hie bestrooft; 21:21 awer wann hien een Dag oder zwee iwwerlieft, gëtt hien net bestrooft, well et ass säi Besëtz. 21:22 Wann e Sträit a blesséiert eng schwanger Fra, a si mëssbraucht, awer ouni Doud, gi se bestrooft no deem wat d'Mier vun der Fra hinnen imposéiert an d'Riichter jugéieren. 21:23 Awer wann et Doud gëtt, da bezuelt Dir d'Liewe fir d'Liewen, 21:24 A fir A, Zänn fir Zänn, Hand fir Hand, Fouss fir Fouss, 21:25 Brennen fir Brennen, Wonnen fir Wonnen, Schlag fir Schlag. 21:26 Wann iergendeen d'Ae vu sengem Dénger, oder d'A vu senger Déngschtmeedchen schloen, an et blesséiert, da gëtt hien him d'Fräiheet wéinst sengem Aen.

21:27 A wann hien en Zänn vu sengem Kniecht oder en Zänn vu senger Déngschtmeedchen erausstécht, da léisst hien hie fräi fir säin Zänn goen . 21:28 Wann en Ochs e Mann oder eng Fra knaacht a stierft dofir, gëtt den Ochs gestengegt, a säi Fleesch gëtt net giess; awer de Besëtzer vum Ochs gëtt fräigesprach. 21:29 Awer wann den Ochs scho laang gedauert huet, a säi Besëtzer matgedeelt gouf, an hien huet et net gehal, a stierft Mann oder Fra, gëtt den Ochs gestengegt, a säi Besëtzer wäert och stierwen. 21:30 Wann de Ransompräis him opgehaang gëtt, da wäert hie fir de Ransom vu senger Persoun souvill ginn wéi him opgehaang gëtt. 21:31 Hien huet säi Jong gegruewen, oder huet seng Duechter gegung, no dësem Urteel ass et mat him gemaach. 21:32 Wann den Ochs e Mann oder e weiblechen Dénger mécht, da bezillt säi Besëtzer drësseg Sikkel Sëlwer, an den Ochs gëtt gestengegt. 21:33 A wann iergendeen eng Brunn graft, oder e Bréissel grueft an et net ofdeckt, an en Ochs oder en Iesel fällt do, 21:34 bezillt de Besëtzer vum Zistern de Schued, kompenséiert sengem Besëtzer, a wat ëmbruecht gouf wäert sinn ären. 21:35 A wann iergendeen dem Ochs vu sengem Noper säin Ochs schloe sou datt e stierft, da verkafe se de liewegen Ochs an deelen d'Suen dovun, a si deelen deen Doudegen Ochs. 21:36 Awer wann et bekannt war datt den Ochs scho laang gedauert huet, a säi Besëtzer deen net gehal huet, da bezillt hien den Ochs fir en Ochs, an den Doudegen Ochs wäert seng sinn.

Exodus kapitel 22

22: 1 Wann e Mann en Ochs oder e Schof klaut, a schluecht oder verkeeft, da soll hie fënnef Ochsen fir deen Ochs bezuelen, a véier Schof fir dat Schof. 22: 2 Wann den Déif fonnt gëtt an en Haus ze briechen, an hie blesséiert a stierft, gëtt deen, deen hie geschloen huet, net wéinst sengem Doud virgeworf. 22: 3 Awer wann et Dagesliicht ass, ass den Täter vum Doud schëlleg um Mord. Den Déif wäert voll Restitutioun maachen ; wann hien net wat huet, gëtt hie fir säi Vol verkaf. 22: 4 Wann hien lwwerfall an der Hand fonnt gëtt, lieweg, sief et Ochs oder lesel oder Schof, bezuelt hien duebel. 22: 5 Wann iergendeen an engem Feld oder an engem Wéngert weidert, a säi Béischt an en anert Feld bréngt, dat Bescht aus sengem Feld an dat Bescht aus sengem Wéngert, da bezilt hien. 22: 6 Wann e Feier gefaang ass, a wann et Äscht verbrennt, brennt et opgestapelt oder stänneg Kulturen, oder Felder, deejéinegen, deen d'Feier opgemaach huet, bezilt fir dat, wat verbrannt gouf. 22: 7 Wann e Mann sengem Noper Sëlwer oder Bijoue gëtt fir ze späicheren, an aus deem Mann sengem Haus geklaut gëtt, wann den Déif fonnt gëtt, da bezillt hien duebel. 22: 8 Wann den Déif net fonnt gëtt, da gëtt de Besëtzer vum Haus de Riichter virgestallt, sou datt et ka gesinn, ob hien seng Hand an d'Besëtz vu sengem Noper gemaach huet. 22: 9 Bei allerlee Bedruch, iwwer Ochs, iwwer lesel, iwwer Schof, iwwer Kleedung, iwwer all verluerene Saachen, wann ee seet: Dëst ass mäin, d'Ursaach vu béide kënnt virun de Riichter; an deen, deen d'Riichter veruerteelen, bezilt säin Noper duebel.

22:10 Wann iergendeen säin Noper en Iesel oder en Ochs, e Schof oder en anert Déier ginn huet, fir ze halen, an et stierft oder gëtt beschiedegt, oder gëtt matgefouert ouni et ze gesinn; 22:11 Den Eed vum Jehova soll tëscht deenen zwee sinn, datt hien seng Hand net an d'Nopere vu sengem Noper gemaach huet; a säi Besëtzer wäert et akzeptéieren, an deen aneren net bezuelt. 22:12 Awer wann et vun him geklaut gouf, kompenséiert hie säi Besëtzer. 22:13 A wann et vun engem Déier vun him geholl ginn ass, bréngt et him Zeegnes, an hie wäert net zréckbezuelen wat geholl gouf. 22:14 Awer wann e Mënsch e Béischt vu sengem Noper ausgeléint huet , an et gëtt verwinnt oder ëmbruecht, wärend säi Besëtzer net do ass, da muss hien et zréckbezuelen. 22:15 Wann de Besëtzer do war, da bezilt hien et net. Wann et gelount gouf, kritt de Besëtzer de Loyer. 22:16 Wann iergendeen eng Meedche verleedegt, déi net eng Braut ass , a bei hatt schléift, da muss hien hatt dotéieren an hatt zu der Fra huelen. 22:17 Wann säi Papp him et net wëllt ginn, wäert hien him Sëlwer weien no der Mitgift vun de Jongfraen. 22:18 Dir wäert d'Zauberer net liewe loossen. 22:19 Wien mat engem Déier lieft wäert stierwen. 22: 20 Wien engem Gott ausser dem Jehova nëmmen Affer mécht, soll ganz zerstéiert ginn. 22:21 An de Friemen däerf Dir net verleeden oder Nout, well Dir sidd Friemer am Land vun Egypten. 22:22 Du solls keng Witfra oder Weesekand plécken. 22:23 Well wann Dir kommt se ze belaaschten, a si kräischen op mech, da wäert ech sécher hir Gejäiz héieren.

22:24 A meng Roserei wäert entlosen, an ech wäert dech mam Schwäert ëmbréngen, an Är Frae si Witfraen, an Är Kanner Weesekanner . 22:25 Wann Dir engem vun mengem Vollek, dem Aarmen dee bei lech ass, Sue léint , sollt Dir lech net als Ugräifer verhalen, an Dir musst him och keng Wucherung opdrängen. 22:26 Wann Dir Är Nopesch Kleedung als Verspriechen hëlt, gitt Dir se bei Sonnenënnergang zréck. 22:27 Well nëmmen dat ass hir Bedeckung, et ass säi Kleed fir hire Kierper ze decken. Wéi wäert et ausgesinn? A wann hien op mech rifft, wäert ech hien héieren, well ech si barmhäerzeg. 22:28 Dir sollt d'Riichter net beleidegen an de Prënz vun Ärem Vollek net verfluchen. 22:29 Dir sollt den éischte vun Ärer Erntegung oder Är Wäipress net verréckelen. Dir gitt mir deen éischte Gebuer vun Äre Kanner. 22:30 Dir sollt dat selwecht mat Ärem Ochs an Ärem Schof maachen; Siwen Deeg wäert hie bei senger Mamm sinn, an den aachten Dag gitt Dir mir. 22:31 An Dir sidd helleg Männer fir mech. Dir wäert kee Fleesch iessen zerstéiert vu Béischten um Feld; Dir geheit en un d'Hënn.

Exodus kapitel 23

23: 1 Dir wäert net falsch Rumeuren zouginn . Dir wäert net am Concert mat de Schlechte sinn fir e falschen Zeien ze sinn. 23: 2 Du solls de ville net verfollegen fir Béis ze maachen, an Dir äntwert net am Sträit andeems Dir lech méi béckt fir falsch ze maachen ; 23: 3 Dir sollt och net déi Aarm an hirer Saach ënnerscheeden. 23: 4 Wann Dir Ären Feind sengem Ochs oder sengem verluerenen Iesel fënnt, huelt en zréck. 23: 5 Wann Dir den Iesel vun Ärem Haaser ënner seng Belaaschtung fale gesäit, gitt Dir hien ouni Hëllef? Villméi hëlleft Dir him et ze hiewen . 23: 6 Dir sollt d'Recht vun Ärem Bettel net a sengem Prozess pervertéieren. 23: 7 Dir wäert wäit ewech vun engem falsche Wuert goen, an Dir wäert déi onschëlleg a gerecht net ëmbréngen; well ech de Béisen net rechtfäerdegen. 23: 8 Dir kritt kee Kaddo; well de Moment verblennt déi, déi gesinn, a verdréien d'Wierder vun de Gerechten. 23: 9 An Dir sollt de Frieme net benauwen; well Dir wësst wéi d'Séil vum Auslänner ass, well Dir war Auslänner am Land Ägypten. 23:10 Sechs Joer solls du däin Land säen, a seng Ernte ernten; 23:11 awer am siwente Joer sollt Dir et fräi maachen, fir datt déi Aarm vun Ärem Vollek iessen; a wat bleift d'Déiere vum Feld iessen; sou maacht Dir mat Ärem Wéngert an Ärem Olivplantage. 23:12 Du solls sechs Deeg schaffen, an um siwenten Dag solls de raschten, sou datt den Ochs an den Iesel kënne raschten, an de Jong vun dengem Déngschtmeedchen an den Onbekannte mech erfrësche kann. 23:13 A wat ech lech gesot hunn, haalt et. An den Numm vun anere Gëtter sollt Dir net ernimmen, an et soll och net aus Ärem Mond héieren ginn.

23:14 Dräimol am Joer feiert Dir mir eng Party. 23:15 D'Fest vum Ongesetzte Brout sollt Dir halen. Siwen Deeg sollt Dir ongeschnëtzt Brout iessen , wéi ech Iech gebueden hunn, an der Zäit vum Mount Abib, well an deem Dir aus Ägypten erauskomm sidd; a kee wäert mat eidelen Hänn viru mir kommen. 23:16 Och de Fest vun der Ernte, déi éischt Uebst vun Ären Aarbechten, déi Dir am Feld gesaat hutt , an de Festival vun der Ernte um Enn vum Joer, wann Dir d'Fruucht vun Ärem Aarbecht am Feld gesammelt hutt. 23:17 Dräimol am Joer soll all männlecht virum Här an dem Här optauchen. 23:18 Du solls net d'Blutt vu mengem Affer mat gesäertem Brout ubidden, an och net d' Fett vu mengem Affer bleift bis de Moien iwwer Nuecht. 23:19 Déi éischt vun den éischte Friichte vun Ärem Land, deen Dir an d'Haus vum Här Äre Gott bréngt. Dir sollt d'Kand net a senger Mammemëllech kachen.2 3:20 Kuckt, ech schécken mäin Engel virun Iech fir Iech op der Strooss ze halen an Iech op déi Plaz ze bréngen, déi ech virbereet hunn. 23:21 Passt op op hien a lauschtert op seng Stëmm; sief net rebellesch; well hie wäert Är Rebellioun net verzeien, well mäi Numm ass an him. 23:22 Awer wann Dir wierklech op seng Stëmm lauschtert an alles maacht, wat ech Iech soen, wäert ech de Feind vun Äre Feinde sinn, an ech wäert déi belaaschten, déi Iech leiden. 23:23 Well mäi Engel wäert virun Iech goen a wäert dech an d'Land vun den Amoriten, d'Hittiten, d'Perizziten, d' Kanaaniten, d'Hiviten an d'Jebusiter féieren, déi ech zerstéieren.

23:24 Du solls dech net fir hir Gëtter béien, an net déngen, an och net maache wéi se maachen; als éischt wäert Dir se komplett zerstéieren, an hir Statuen total briechen. 23:25 Awer den Här Äre Gott wäert ech déngen , an hie wäert Äert Brout an Äert Waasser préschen; an ech wäert all Krankheet aus Ärer Mëtt ewechhuelen. 23:26 Et gëtt keng Fra, déi ofbucht an och onfruchtbar an Ärem Land; an ech wäert d'Zuel vun Ären Deeg ausfëllen. 23:27 Ech wäert mäi Schrecke virun lech schécken, an ech wäert all d'Leit enttäuschen, wou Dir erakënnt, an ech ginn lech den Hals vun all Äre Feinden. 23:28 Ech wäert d'Hornet virun lech schécken, fir den Hiv, d'Kanaaniten an d'Hettiten virun lech eraus ze verdreiwen. 23:29 Ech verdreiwe se net ee Joer virun lech, fir datt d'Land eng Wüst bleift, an d'Déiere vum Feld géint dech erhéijen. 23:30 Lues a lues ginn ech se virun lech eraus, bis Dir lech multiplizéiert an d'Land besëtzt. 23:31 An ech fixéieren Är Grenzen vum Roude Mier bis bei d'Mier vun de Philistinen, a vun der Wüst bis zum Eufrat ass; well ech d'Awunner vun der Äerd an d'Hänn ginn, an Dir verdreift se virun lech. 23:32 Dir sollt kee Bond mat hinnen oder mat hire Gëtter maachen. 23:33 Si wäerten net an Ärem Land wunnen, fir datt se dech net géint mech sënnegen andeems Dir hir Gëtter servéiert, well Dir stierzt.

Exodus kapitel 24

24: 1 Den Här sot zu Moses: Gitt erop op den Här, du, an den Aaron, den Nadab an den Abihu, a siwwenzeg vun den Eelsten vun Israel; an Dir wäert vu wäit ewech béien. 24: 2 Awer de Moses wäert nëmmen zu Jehova no kommen; Dir kommt net no, an och d'Stad geet net mat him op. 24: 3 A Moses ass komm an huet de Leit all d'Wierder vum Jehova an all d'Gesetzer erzielt. An all d'Leit hunn mat enger Stëmm geäntwert a gesot: Mir maachen all d'Wierder, déi den Här geschwat huet. 24: 4 A Moses huet all d'Wierder vum HÄR geschriwwen, an de Moie fréi opgestan an en Altor um Fouss vum Bierg gebaut, an zwielef Sailen, no den zwielef Stämm vun Israel. 24: 5 An hie schéckt jonk Männer vun de Kanner vun Israel, déi Brennoffer a Kaalwer als Friddensoffer dem Här ugebueden hunn. 24: 6 An de Moses huet d'Halschent vum Blutt geholl, an en an e Schossel geluecht, an déi aner Halschent vum Blutt op den Altor gestreet. 24: 7 An hien huet d'Buch vum Bund geholl an et gelies an de Leit héieren , a si soten: Alles wat den Här geschwat huet, wäerte mir maachen, a mir wäerte follegen . 24: 8 Dunn huet de Moses d'Blutt geholl an et op d'Leit gesprëtzt a gesot: Kuckt d'Blutt vum Bund dat den Här mat Iech iwwer all dës Saache gemaach huet. 24: 9 A Moses an Aaron, Nadab an Abihu, a siwwenzeg vun den Eelste vun Israel geklommen; 24:10 a si hunn de Gott vun Israel gesinn; an et war ënner senge Féiss wéi e Saphirfliesen, wéi den Himmel wann et roueg ass. 24:11 Awer hien huet seng Hand net iwwer d'Fürste vun de Kanner vun Israel ausgestreckt; a si hu Gott gesinn, a giess a gedronk.

24:12 Du sot den HÄR zu Moses: Komm erop op mech op de Bierg, a waart do, an ech ginn lech Dëscher aus Steen, an d'Gesetz, an d'Geboter, déi ech geschriwwen hunn, fir lech ze léieren. 24:13 A Moses opgestan mat Joshua sengem Dénger , a Moses ass op de Bierg vu Gott. 24:14 An hie sot zu deenen Eelsten: Wait op eis hei, bis mir zréck bei lech sinn; a kuck, den Aaron an den Hur si bei lech; Deen deen Affären huet, gitt bei si. 24:15 Also ass de Moses op de Bierg geklommen, an eng Wollek huet de Bierg bedeckt . 24:16 An d'Herrlechkeet vum Herrgott huet um Bierg Sinai gerout, an d'Wollek huet se sechs Deeg bedeckt; an de siwenten Dag huet hien de Moses aus der Wollek geruff. 24:17 An d'Erscheinung vun der Herrlechkeet vum Här war wéi e flammend Feier op der Spëtzt vum Bierg, an den Ae vun de Kanner vun Israel. 24:18 A Moses koum an der Mëtt vun der Wollek , an ass op de Bierg geklommen; an de Moses war véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten um Bierg.

Exodus kapitel 25

25: 1 Den Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 25: 2 Sot de Kanner vun Israel, eng Offer fir mech ze huelen; vun all Mënsch, deen et fräiwëlleg gëtt, vum Häerz, da solls du meng Offer huelen. 25: 3 Dëst ass d'Offer, déi Dir vun hinnen hëlt: Gold, Sëlwer, Koffer,25: 4 blo, violett, rout, fein Lengen, Geessenhaar, 25: 5 rout gefierfte Widderhaiser, Dachs Haut, Holz vun der Akazie, 25: 6 fir Ueleg fir d'Liicht, Gewierzer fir den Salwungsueleg a fir déi parfüméierend Räucherstäbchen, 25: 7 Onyx Steng, a Setzsteng fir den Ephod a fir d'Brustplack. 25: 8 A si sollen en Hellegtum fir mech maachen, an ech wäert an hirer Mëtt wunnen. 25: 9 No alles wat ech Iech weisen, den Design vum Tabernakel, an den Design vun all senge Geschir, sou maacht Dir.

25:10 Si sollten och eng Ark aus Akazienholz maachen, där hir Längt zwee an en halleft Al soll sinn , seng Breet vun enger annerhallef Al , an hir Héicht vun enger annerhallef Al. 25:11 An Dir sollt et mat rengem Gold iwwerdecken, bannen a baussen, a maacht e Gesank aus Gold ronderëm. 25:12 Du solls véier Goldréng fir si werfen, déi s du op seng véier Ecke setz; zwee Réng op där enger Säit, an zwee Réng op der anerer Säit. 25:13 Dir maacht Stécker aus Akazienholz, déi Dir mat Gold bedeckt. 25:14 An Dir sollt d'Pole an d'Réng op de Säiten vun der Ark setzen, fir d'Ark mat hinnen ze droen. 25:15 D'Pole bleiwen an de Réng vun der Ark; si ginn net dovun ewechgeholl. 25:16 An Dir sollt d' Testament an d'Ark setzen, dat ech Iech ginn. 25:17 An Dir maacht e Barmhäerzegkeetssëtz aus rengem Gold, dat nërdlech zwou Alen a Medi oder an eng annerhallef Al.

25:18 Dir musst och zwee Keruben aus Gold maachen; bis zwee gehummert Aarbechten un deenen zwee Enden vun der Barmhäerzegkeet. 25:19 Du solls dofir en Cherub um een Enn maachen, an en Cherub um aneren Enn; an engem Stéck mam Propitiatoire maacht Dir d'Cherubs op sengen zwee Enden. 25:20 An d'Cherubim verdeelen hir Flilleken uewen, bedecken de Barmhäerzegsëtz mat hire Flilleken; hir Gesiichter vis-à-vis vuneneen, kucken op de Barmhäerzeg Sëtz d'Gesiichter vun den Cheruben. 25:21 An Dir sollt de Barmhäerzegkeetssëtz uewen op der Ark setzen, an an der Ark soll Dir d'Zeegnes setzen, datt ech lech ginn . 25:22 A vun do aus wäert ech lech selwer deklaréieren, an ech schwätze mat lech aus dem Barmhäerzegsëtz, tëscht deenen zwee Keruben, déi op der Ark vum Zeegnes sinn, alles wat ech lech fir d'Kanner vun Israel maachen.

25:10 Si sollten och eng Ark aus Akazienholz maachen, där hir Längt zwee an en halleft Al soll sinn , seng Breet vun enger annerhallef Al , an hir Héicht vun enger annerhallef Al. 25:11 An Dir sollt et mat rengem Gold iwwerdecken, bannen a baussen, a maacht e Gesank aus Gold ronderëm. 25:12 Du solls véier Goldréng fir si werfen, déi s du op seng véier Ecke setz; zwee Réng op där enger Säit, an zwee Réng op der anerer Säit. 25:13 Dir maacht Stécker aus Akazienholz, déi Dir mat Gold bedeckt. 25:14 An Dir sollt d'Pole an d'Réng op de Säiten vun der Ark setzen, fir d'Ark mat hinnen ze droen. 25:15 D'Pole bleiwen an de Réng vun der Ark; si ginn net dovun ewechgeholl. 25:16 An Dir sollt d' Testament an d'Ark setzen, dat ech lech ginn.

25:17 An Dir maacht e Barmhäerzegkeetssëtz aus rengem Gold, dat nërdlech zwou Alen a Medi oder an eng annerhallef Al . 25:18 Dir musst och zwee Keruben aus Gold maachen; bis zwee gehummert Aarbechten un deenen zwee Enden vun der Barmhäerzegkeet. 25:19 Du solls dofir en Cherub um een Enn maachen, an en Cherub um aneren Enn; an engem Stéck mam Propitiatoire maacht Dir d'Cherubs op sengen zwee Enden. 25:20 An d'Cherubim verdeelen hir Flilleken uewen, bedecken de Barmhäerzegsëtz mat hire Flilleken; hir Gesiichter vis-à-vis vuneneen, kucken op de Barmhäerzeg Sëtz d'Gesiichter vun den Cheruben. 25:21 An Dir sollt de Barmhäerzegkeetssëtz uewen op der Ark setzen, an an der Ark soll Dir d'Zeegnes setzen, datt ech Iech ginn . 25:22 A vun do aus wäert ech Iech selwer deklaréieren, an ech schwätze mat Iech aus dem Barmhäerzegsëtz, tëscht deenen zwee Keruben, déi op der Ark vum Zeegnes sinn, alles wat ech Iech fir d'Kanner vun Israel maachen.
25:31 Dir sollt och eng rout Käerz aus rengem Gold maachen; gehummert Aarbecht wäert de Lampstand ginn; säi Fouss, säi Staang, säi Brëll, seng Äppel a seng Blummen, wäerten déiselwecht sinn. 25:32 A sechs Wope gi vu senge Säiten eraus; dräi Äerm vum Käerzestänn op der enger Säit, an dräi Aarm op der anerer Säit. 25:33 Dräi Becher a Form vun enger Mandelblos op engem Aarm, engem Apel an enger Blumm; an dräi Becher a Form vun enger Mandelblos op engem aneren Aarm, engem Apel an enger Blumm; also an de sechs Äerm déi aus dem Käerzestänneren erauskommen.

25:34 an an der zentraler Schaft vum Käerzestänn véier Coupë a Form vun enger Mandelblos, hiren Äppel a senge Blummen. 25:35 Et gëtt en Apel ënner zwee Äerm vum selwechten, en aneren Apel ënner zwee aner Aarm vun der selwechter, an en aneren Apel ënner den aneren zwee Äerm vun der selwechter, also fir déi sechs Äerm, déi aus dem Lampstand kommen. 25:36 Hir Äppel an hir Waffen sollen aus engem Stéck sinn, all e gehummert Stéck vu rengem Gold. 25:37 An Dir sollt siwe Luuchten dofir maachen, déi Dir beliicht, fir datt se no vir blénken. 25:38 Och seng Snuffers a seng Placke si vu reng Gold. 25:39 Dir sollt et mat engem Talent vu Geldstrof Gold maachen , mat all dëse Geschir. 25:40 Kuckt a maacht et no dem Muster dat Iech um Bierg gewisen huet.

Exodus kapitel 26

26: 1 Dir maacht den Tabernakel mat zéng Riddoen aus verdréinte Lengen, blo, violett a rout; an Dir maacht et mat Cherubsen aus exzellenter Aarbecht.26: 2 D'Längt vun engem Rideau zwanzeg aacht Al, an d'Breet vum Rido selwer véier Al. all Riddoen wäerten déiselwecht Mooss hunn . 26: 3 Fënnef Gardinen wäerte matenee verbonne sinn, an déi aner fënnef Gardinen si matenee verbonnen . 26: 4 An Dir sollt Schleife vu Blo um Rand vum leschte Rideau vun der éischter Unioun maachen; Dir wäert dat selwecht um Rand vum Rideau vun der zweeter Gewerkschaft maachen. 26: 5 Dir maacht fofzeg Schleifen am éischte Rideau, an Dir maacht fofzeg Loop um Rand vum Rideau , deen am zweete Gelenk ass; d'Loopen wäerte vis-à-vis vunenee sinn. 26: 6 Du solls och fofzeg Goldklamere maachen, mat deenen Dir d'Gardinen openee befestegt, an en Tabernakel soll entstoen. 26: 7 Du solls och Ridoe vu Geessekind maachen als Bedeckung iwwer den Tabernakel; eelef Riddoen Dir wäert maachen. 26: 8 D'Längt vun all Rideau soll drësseg Al sinn, an d'Breet vun all Rido véier Al. déi eelef Riddoen hunn déiselwecht Mooss. 26: 9 An du solls fënnef separat Riddoen an déi aner sechs separat Riddoen verbannen; an Dir wäert de sechste Rideau virum Tabernakel klappen. 26:10 An Dir maacht fofzeg Schleifen um Rand vum Rideau, um Rand op der Kräizung, a fofzeg Loop um Rande vum Rideau bei der zweeter Kräizung. 26:11 Dir musst och fofzeg Bronze Klamere maachen, déi Dir fir d'Schläifen agebonne gitt; an Dir wäert d'Gelenker verknëppelen sou datt een eenzege Cover gemaach gëtt.

26:12 An deen Deel, deen op der Riddoen vun der Zelt iwwereg ass, der Halschent vun der Rido, déi iwwereg ass, hänkt hannert dem Tabernakel . 26:13 An eng el op der enger Säit, an eng aner Al op der anerer Säit, déi iwwer d'Ridoen vum Zelt iwwreg bleift , soll iwwert d'Säiten vum Tabernakel op der enger Säit an op der anerer hänke fir se ze bedecken. 26:14 Du solls och d'Zelt maachen, fir eng rout Ofwäertung vun de Widderfellen ze bedecken, an en Uewerpapp vun den Dachsfellen. 26:15 An Dir sollt Planken aus Akazienholz fir den Tabernakel maachen , oprecht. 26:16 D'Längt vun all Comité soll zéng Al, an d' Breet soll een an eng hallef Al sinn . 26:17 All Brett wäert zwee Zénger hunn, fir se mateneen ze verbannen; also du solls all d'Dëscher vum Tabernakel maachen. 26:18 An Dir maacht d'Dëscher vum Tabernakel; zwanzeg Dëscher op der Südsäit. 26:19 An Dir maacht véierzeg Sëlwer Sockets ënner den zwanzeg Brieder; zwee Sockets ënner engem Brett fir seng zwee Zonen, an zwee Sockets ënner engem anere Board fir seng zwee Zénger. 26:20 An op der anerer Säit vum Tabernakel, op der Nordsäit, zwanzeg Brieder; 26:21 a seng véierzeg Sëlwer Sockets; zwou Basen ënner engem Board, an zwou Basen ënner engem anere Board. 26:22 A fir déi hënnescht Säit vum Tabernakel, am Westen, sollt Dir sechs Brieder maachen. 26:23 Dir musst och zwee Brieder fir d'Ecken vum Tabernakel an den zwou hënneschte Corner maachen; 26:24 déi vun ënnen verbonne sinn, an och an der Spëtzt mat engem Scharnier verbonne sinn; sou wäert et mat deenen aneren zwee sinn; si wäerte fir déi zwee Ecker sinn.

26:25 Also datt et aacht Dëscher ginn, mat hire Sëlwerbunnen, siechzéng Basen; zwou Basen ënner engem Board, an zwou Basen ënner engem anere Board. 26:26 Dir musst och fënnef Bars aus Akazienholz fir d'Brieder op enger Säit vum Tabernakel maachen, 26:27 an c inco Bars fir d'Brett op der anerer Säit vum Tabernakel, a fënnef Bars fir d'Brett op der Récksäit vum Tabernakel am Westen. . 26:28 An der Mëtt Bar wäert duerch d'Mëtt vun de Brieder goen, vun een Enn op déi aner. 26:29 An Dir sollt d' Brieder mat Gold bedecken , an hir Goldringe maache fir d'Bars driwwer ze leeën; Dir wäert och d'Barren mat Gold bedecken. 26:30 An Dir sollt den Tabernakel opstellen, deen dem Muster entsprécht, deen lech um Bierg gewise gouf. 26:31 Dir musst och e Schleier vu blo, violett, rouder a verdréint Lengen maachen ; et wäert aus exzellent Aarbecht gemaach ginn, mat Kierben; 26:32 an Dir sollt et op véier Säulen aus Akazienholz mat Gold bedeckt setzen; hir Haaptstied vu Gold, op Sëlwerbasen. 26:33 An du solls de Schleier ënner de Klamere leeën, an du solls dohinner setzen, vum Schleier dobannen , d'Ark vum Zeegnes; an dee Schleier mécht lech eng Trennung tëscht der helleger Plaz an dem allerhellegsten. 26:34 Dir sollt de Barmhäerzegkeetssëtz op der Ark vum Zeegnes an der allerhellegster Plaz setzen. 26:35 An du solls den Dësch baussent dem Schleier stellen, an de Käerzesték virum Dësch op der Südsäit vum Tabernakel; an Dir wäert den Dësch op d'Nordsäit setzen. 26:36 Maacht fir d'Dier vum Tabernakel e Rideau aus blo, violett, rout a verdréint Lengen, d'Aarbecht vun engem Broderier.

26:37 An Dir sollt fir de Rideau fënnef Säile vun Akazienholz maachen, déi Dir mat Gold bedeckt, mat hiren Haaptstied aus Gold; a geheit fënnef Bronzestecker fir hinnen.

Exodus kapitel 27

27: 1 Du solls och en Altor aus Akazienholz maachen, fënnef Alen laang a fënnef Alen breet; Den Altor soll véiereckeg sinn a seng Héicht dräi Al. 27: 2 An Dir sollt Horn op senge véier Ecken maachen; d'Hénger wäerten Deel dovun sinn; an deckt et mat Bronze. 27: 3 Du solls och seng Dëppe maachen, fir den Aasch ze sammelen, a seng Läffelen, seng Schosselen, seng Hénger a seng Brasserien ; Dir wäert all seng Geschir aus Bronz maachen. 27: 4 An Dir sollt e Gitter aus Bronze aus Mesh maachen, fir et ze schaffen, an op der Gitter sollt Dir véier Bronzenréng a senge véier Ecken maachen. 27: 5 An Dir sollt et am Zonk vum Altor drënner setzen; an de Gitter erreecht d' Mëtt vum Altor. 27: 6 Du solls och Pole fir den Altor maachen, Pole vun Akazienholz, déi Dir mat Bronze bedeckt. 27: 7 An d'Pole sollen duerch d'Réng agefouert ginn, an dës Pole sollen op béide Säite vum Altor sinn, wann e gedroe gëtt. 27: 8 Du solls et huel maachen, vu Brieder; wéi et lech um Bierg gewise gouf, sou maacht Dir.

27: 9 Du solls och de Rank vum Tabernakel maachen. Op der südlecher Säit, am Süden, wäerten d'Ridoen Atrium twined Lengen, honnert Al Longi tude op eng Säit. 27:10 Seng zwanzeg Säulen a seng zwanzeg Basen solle vu Bronze sinn; d'Haaptstied vun de Säulen an hir Rummen, aus Sëlwer. 27:11 Am selwechte Wee op der Nordsäit gëtt et Gardinen honnert Al laang an hirer Längt, a seng zwanzeg Säulen mat hiren zwanzeg Bronzebunnen; d'Haaptstied vu senge Säulen a senge Formen, aus Sëlwer.

27:12 D'Breet vum Haff, op der westlecher Säit, soll Riddoen a fofzeg Alen hunn; seng Säulen zéng, mat hiren zéng Basen. 27:13 An der Breet vum Trio op der Ostsäit, am Oste, soll et fofzeg Al sinn. 27:14 Riddoen op eng Säit vun der Entrée soll fofzéng Al; seng Säulen dräi, mat hiren dräi Basen. 27:15 An op der anerer Säit, fofzéng Al Riddoen; seng Säulen dräi, mat hiren dräi Basen. 27:16 A fir d'Dier vum Haff soll et e Rideau vun zwanzeg Al ginn, vu blo, purpur a rout, a verdréint Lengen, aus gebroderter Aarbecht; seng Säulen véier, mat senge véier Basen. 27:17 All d'Säulen ronderëm den Haff solle mat Sëlwer belagert sinn; seng Haaptstied aus Sëlwer, a seng Basen aus Bronze. 27:18 D'Längt vum Haff ass honnert Al, an d'Breet fofzeg op där enger Säit a fofzeg op der anerer an d'Héicht vu fënnef Alen; s seng Rideauen aus verdréintem Lengen, an hir Basen aus Bronz. 27:19 All d'Geschir vum Tabernakel a sengem ganzen Déngscht, an all seng Pinnen, an all d' Pinne vum Haff, solle vu Bronze sinn.

27:20 An du solls de Kanner vun Israel commandéieren , dir reng Ueleg aus zerdréckten Oliven ze bréngen, fir d'Liicht, fir d'Lampen ëmmer ze brennen. 27:21 Am Tabernakel vun der Versammlung, ausserhalb vum Schleier, dat virum Zeegnes ass, sollten d'Aaron a seng Jongen se arrangéieren, virum Owend vum Owend bis de Moien ze verbrennen , als en éiwege Statut vun de Kanner vun Israel fir hir Generatiounen.

Exodus kapitel 28

28: 1 Du solls de Aaron, Äre Brudder, a seng Jongen mat him, ënner de Kanner vun Israel, viru menger Priister bréngen; Aaron an Nadab, Abihu, Eleazar an Ithamar Jongen vum Aaron. 28: 2 An Dir sollt helleg Kleeder fir Ären Brudder Aaron maachen, fir Éier a Schéinheet. 28: 3 An Dir schwätzt mat all de Weisen am Häerz, déi ech mam Geescht vu Wäisheet ausgefëllt hunn , dem Aaron seng Kleeder ze maachen, fir hien ze widmen, fir mäi Priister ze sinn. 28: 4 D'Kleeder déi se maache sinn dës: d' Brustplack, den Ephod, de Mantel, d'broderéiert Tunika, d'Mitre an de Rimm. Maacht dofir helleg Kleeder fir Äre Brudder Aaron a fir seng Jongen, fir meng Priester ze sinn. 28: 5 Si solle Gold, blo, violett, rout, a verdréint Lengen huelen, 28: 6 a maachen d'Effekt vu Gold, blo, violett, rout, a verdréint Lengen, vu gudder Aarbecht. 28: 7 Et wäert zwee Schëllerstécker hunn, déi u sengen zwou Enden agefette sinn, an doduerch gëtt et verbonnen. 28: 8 A säi Gürtel vu gudder Aarbecht, déi op him wäert sinn, wäert vun der selwechter Aarbecht sinn, en Deel dovun; vu Gold, blo , violett, rout a verdréint Lengen. 28: 9 An Dir musst zwee Onyx Steng huelen, an d'Nimm vun de Kanner vun Israel op hinnen gravéieren ; 28:10 sechs vun hiren Nimm op engem Steen, an déi aner sechs Nimm op deem anere Steen, no hirer Gebuertsuerdnung. 28:11 Vun der Aarbecht vun engem Gravur am Steen, wéi d'Gravuren vun engem Sigel, musst Dir déi zwee Steng mat den Nimm vun de Kanner vun Israel gravéieren ; du solls Astellunge vu Gold ronderëm si maachen.

28:12 An du solls déi zwee Steng op d'Schëllerstécker vum Ephod leeën, als Gedenksteng fir d'Kanner vun Israel; an den Aaron wäert hir Nimm virum Här op seng zwou Schëlleren als Erënnerung droen . 28:13 Also musst Dir d'Gold Astellunge maachen, 28:14 an zwou Schnouer vu feinem Gold, déi Dir a Form vun enger Flegel maache soll; an Dir fixéiert déi flettfërmeg Schnouer an den Astellungen. 28:15 Dir sollt och d'Brustplaz vum Uerteel vu exquisitem Wierk maachen, Dir maacht et no dem Wierk vum Ephod, vu Gold, blo, violett, rout a verdréint Lengen. 28:16 Et soll véiereckeg an duebel sinn, eng Spann laang an eng Spann breet; 28:17 an Dir fëllt et mat Steng a véier Reien vu Steng; eng Rei vun engem sardesche Steen, engem Topaz an enger Holzkuel; 28:18 déi zweet Zeil, eng Smaragd, e Saphir an en Diamant; 28:19 déi drëtt Zeil, en Hyazinth, en Agat an en Amethyst; 28:20 déi véiert Zeil, eng Beryl, en Onyx an e Jaspis. All ginn a Gold Astellungen montéiert. 28:21 An d'Steng sollen no den Nimm vun de Kanner vun Israel sinn, zwielef no hiren Nimm; als Dichtgravuren all mat hirem Numm, si wäerten no den zwielef Stämme sinn. 28:22 Dir sollt och op der Broscht Schnur vu feine Goldflaits maachen. 28:23 An Dir maacht zwee Gold Réng op der Broschtplack, déi Dir op déi zwee Enn vun der Broschtplaz setzt. 28:24 An Dir musst déi zwee gëllene Schnouer an déi zwee Réng an den zwou Enden vun der Broscht fixéieren ; 28:25 an Dir wäert déi zwee Enn vun den zwou Schnouer op déi zwou Astellunge setzen, an Dir fixéiert se op d'Schëllerpads vum Ephod a sengem viischten Deel. 28:26 Dir musst och zwee Goldréng maachen, déi Dir un déi zwee Enn vun der Broschtplaz

setzt, op hirem Rand, op der Säit vum Ephod, no bannen. 28:27 Dir musst och déi zwee Goldréng maachen, déi Dir un d'Front vun den zwee Schëllerstécker vum Ephod befestegt, no ënnen, viru sengem Gelenk um Rimm vum Ephod. 28:28 A si sollten d'Broscht mat senge Réng un déi zwee Réng vum Ephod mat engem bloe Schnouer verbannen, sou datt et um Rimm vum Ephod ass, an d'Brustplaz net vun der Ephod getrennt ass. 28:29 An den Aaron soll d'Nimm vun de Kanner vun Israel an der Broschtplaz vum Uerteel op säin Häerz droen , wann hien an d'Hellegtum kënnt, fir e Gedenkminutt virum Här ëmmer. 28:30 An du solls den Urim an den Thummim op der Broschtplaz vum Uerteel setzen, sou datt si um Aaron sengem Häerz kënne sinn, wann hie virum Här kënnt; An den Aaron soll ëmmer d'Uerteel vun de Kanner vun Israel op säin Häerz virum Här droen. 28:31 Du solls de Mantel vum Ephod ganz blo maachen; 28:32 an an der Mëtt do uewen gëtt et eng Ouverture, déi eng Grenz ronderëm gewieft Wierk huet, wéi den Hals vun engem Korselet, sou datt et net brécht. 28:33 An op seng Grenzen sollt Dir Granatapfel vu blo maachen, purpurroude an crimson ronderëm, an dorënner Golden Klacken ronderëm. 28 : 34 Eng gëllene Klack a Granada, eng gëllene Klack an eng aner Granada, am Saum vum Kleed ronderëm. 28:35 An et soll op den Aaron sinn, wann hie Minister ass; a säi Klang gëtt héieren wann hien an d'Hellegtum virum Här kënnt a wann hie fortgeet, sou datt hien net stierft. 28:36 Dir musst och e Blat vu feinem Gold maachen, an op et gravéiere wéi eng Gravur vun engem Signet, HËLLEGT ZU HÄR. 28:37 An Dir sollt et mat engem bloe Schnouer

setzen, an et soll op der Mitre sinn; vun der viischter Säit vun der Mitre wäert sinn. 28:38 An et soll op der Stir vum Aaron sinn, an den Aaron soll d'Feeler droen, déi an allen hellege Saachen begaange goufen, déi d'Jongen vun Israel an all hir helleg Offeren geweit hunn; an et wäert dauernd op der Stir sinn, fir datt Dir Gnod virum Jehova kritt. 28:39 An Dir sollt eng Lengen Tunika brodéieren, an Dir maacht eng Léngen Mitre; Dir maacht och e Rimm vun der Aarbecht vum Broderier. 28:40 A fir d'Jongen vum Aaron soll Dir Tuniken maachen; Dir wäert och Gurte fir si maachen, an Dir wäert Tiara fir si fir Éier a Schéinheet maachen. 28:41 A mat hinnen sollt Dir Ären Brudder a seng Jongen mat him kleeden; an Dir wäert se salwen, an Dir wäert se konsekréieren an hellegen, sou datt si meng Priister sinn . 28:42 An Dir maacht hinnen Lengen Ënnerwäsch fir hir Plakegkeet ze bedecken; Si wäerte vun de Lende bis un den Oberschenkel sinn. 28:43 A si sollten op den Aaron an op seng Jongen sinn, wa se an den Tabernakel vun der Versammlung kommen, oder wa se beim Altor kommen, fir am Hellegtum ze déngen, fir datt se keng Sënn droen a stierwen. Et ass en éiwege Statut fir hien, a fir seng Nowuess no him.

Exodus kapitel 29

29: 1 Dëst ass wat Dir maache musst fir se ze konsekréieren, sou datt se meng Priister sinn: Huelt e Kallef vun der Hiert, an zwee Widder ouni Feeler;29: 2 an ongeschniddene Brout, an ongesiedegt Kuchen, mat Ueleg gekniet, an ongesiedegt Bliederdeeg mat Ueleg ageschmiert; Dir sollt et vu feine Weessemiel maachen. 29: 3 An du solls se an e Kuerf leeën, an an de Kuerf du solls se ubroden, mam Kallef an deenen zwee Widderen. 29: 4 An du solls den Aaron a seng Jongen virun d'Dier vum Zelt vun der Versammlung bréngen, a wäscht se mat Waasser. 29: 5 An Dir musst d'Kleeder huelen an den Aaron d'Tunika unhuelen, den Ephodskleed, den Ephod an d'Brustplaz, an ëmgert hien mam Ephodgürtel; 29: 6 an Dir sollt d'Mitre op säi Kapp setzen, an op d'Mitre soll Dir den hellege Diadem setzen. 29: 7 Dann huelt Dir d'Salbungueleg a gitt et op säi Kapp a gesalbt hien. 29: 8 An du solls hir Jongen dozou bréngen nozekommen, an du solls hir Tuniken ausstrecken. 29: 9 Du solls den Aaron a seng Jongen ëmgürzen, an hir Tiaren bannen, a si hunn d'Priisterschaft duerch éiwegt Recht. Dëst ass wéi Dir den Aaron a seng Jongen konsekréiert . 29:10 Duerno sollt Dir d'Källef virum Zelt vun der Versammlung bréngen, an den Aaron a seng Jongen sollen hir Hänn op d'Kallefkapp leeën. 29:11 An Dir sollt d'Kallef virum Här, virun der Dier vum Tabernakel vum Treffen, dout maachen. 29:12 A vum Blutt vum Kallef sollt Dir huelen an d'Häre vum Altor mat Ärem Fanger undoen, a gitt all dat anert Blutt um Fouss vum Altor aus.

29:13 Dir musst och all d'Fett huelen, wat den Daarm bedeckt, d'Fett op der Liewer, déi zwou Nieren an d' Fett drop, an et um Altor verbrennen. 29:14 Awer d'Fleesch vum Kallef a seng Haut a säin Dreck, du solls mam Feier ausserhalb vum Lager verbrennen; Et ass eng Offer fir d'Sënn. 29:15 Dir musst och ee vun de Widder huelen, an den Aaron a seng Jongen sollen hir Hänn op de Kapp vum Widder leeën. 29:16 An Dir sollt de Widder dout maachen, a säi Blutt um Altor ronderëm sprëtzen . 29:17 Du solls de Widder a Stécker schneiden, a wäscht seng Daarm a seng Been, an set se op seng Stécker an op säi Kapp. 2 9:18 An du solls de ganze Widder um Altor verbrennen; Et ass e verbrannt Affer vun engem séissen Geroch fir den Här, et gëtt ugebueden dem Här ze verbrennen. 29:19 Du solls deen anere Widder huelen, an den Aaron a seng Jongen leeën hir Hänn op de Kapp vum Widder. 29:20 An Dir sollt de Widder dout maachen, a vu sengem Blutt huelen, an en op dem Aaron sengem richtegen Ouerlapp, op den Ouerlapp vu senge Jongen, op den Daum vun de richtegen Hänn an op den Daum vun hire richtege Féiss, a sprëtzen d'Blutt um Altor ronderëm. 29:21 A mam Blutt, dat um Altor soll sinn, an mam Salwungsueleg, sollt Dir op den Aaron, op seng Kleeder, op seng Jongen an op hir Kleeder sprëtzen; an hie soll geheelt ginn, a seng Kleeder a seng Jongen a seng Jongen d'Kleeder mat him. 29:22 Da solls de vum Widder d'Fett huelen, an de Schwanz, an d'Fett dat den Daarm bedeckt, an d'Fett vun der Liewer, an déi zwou Nieren, an d'Fett dat drop ass, an dat rietst Been; well et e Widder vun der Weih ass.

29:23 Och e grousst Brout, an e Brout Uelegbrout, an e Bliederdeeg aus dem Kuerf vun onséegem Brout, dat dem Jehova presentéiert gouf, 29:24 an du solls se all an den Hänn vun Aaron an an seng Hänn leeën vun hire Kanner; an Dir wénkt et als Welleoffer virum Här. 29:25 Dann huelt Dir et vu sengen Hänn a verbrennt et um Altor, um Brennoffer, fir e séissen Geroch virum Här. Et ass eng Offer déi dem Jehova vu Feier gemaach gëtt. 29:26 An Dir sollt d'Broscht vun der Weier vun der Weihung huelen, déi vum Aaron ass, a wénkt se als Wellenoffer virum HÄR; an et wäert Är Portioun sinn. 29:27 An Dir sollt d'Broscht vum Wellenoffer trennen an den Oberschenkel vun der erhiefter Offer, dat wat gewénkt gouf an dat wat vum Ram vun der Weihung vun Aaron a senge Jongen opgeriicht gouf , 29:28 an et soll fir den Aaron an fir seng Kanner als éiwege Statut fir d'Kanner vun Israel, well et eng héich Offer ass; an et wäert eng héich Offer vun de Kanner vun Israel sinn, vun hire Friddensofferen, en Deel vun hinnen als Offer fir den Jehova. 29:29 An déi helleg Kleeder, déi dem Aaron gehéieren, sollte seng Jongen no him sinn, fir an hinne gesaleft ze ginn an an hinne geweit ze ginn. 29:30 Fir siwe Deeg, dee vu senge Jongen seng Plaz als Priister hëlt, soll se kleeden, wann hien an den Tabernakel vum Treffe kënnt fir am Hellegtum ze déngen. 29:31 An Dir sollt de Widder vun der Weih huelen, a säi Fleesch an enger helleger Plaz kachen . 29:32 A Aaron a seng Jongen iessen d'Fleesch vum Widder, an d'Brout dat am Kuerf soll sinn, virun der Dier vum Tabernakel vum Treffen.

29:33 A si sollen déi Saache iessen, mat deenen d'Versöhung gemaach gouf, fir hir Hänn ze fëllen fir se ze hellefen ; awer de Frieme wäert se net iessen, well se sinn helleg. 29:34 A wann e bësse Fleesch vun der Weih a vum Brout nach bis de Moie bleift, da brennt Dir dat, wat iwwreg bleift mam Feier ; et gëtt net giess, well et helleg ass. 29:35 Da maacht Dir mam Aaron a senge Jongen , sou wéi ech Iech gebueden hunn; fir siwe Deeg wäert Dir se konsekréieren. 29:36 All Dag sollt Dir d'Kälber vum Affer fir d'Sënn ubidden, fir d' Versöhung; an du solls den Altor rengegen, wann s du dofir Versoën hues, an et salwe fir en ze hellegen. 2 9:37 Siwe Deeg laang solls du den Altor versoen an en hellegen, an et soll en héchsthelegt Altor sinn: egal wat den Altor beréiert, soll geheelt ginn.
29:38 Dëst ass wat Dir um Altor ubitt: all Joer zwee Joer Lämmer, kontinuéierlech. 29:39 Dir sollt ee vun de Lämmercher moies ubidden, an dat anert Lämmchen deen Dir owes bitt. 29:40 Ausserdeem, mat all Lämmchen, een Zéngtel vun enger Ephah vu feine Miel gekniet mat engem Véierel vun engem hin zerdrécktem Olivenueleg; a fir d'Libatioun, e Véierel hin Wäin. 29:41 An du solls dat anert Lämmchen owes ubidden, nom Moiesoffer an no sengem Getränkoffer fir e séissen Geroch; Affer mat Feier u Jehova gemaach. 29:42 Dëst soll de stännege Brennenoffer an Äre Generatiounen sinn, virun der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung, virum Här, wou ech mat Iech treffen, fir Iech do ze schwätzen. 29:43 Do wäert ech d'Kanner vun Israel treffen; an d'Plaz gëtt mat menger Herrlechkeet geheelt.

29:44 An ech wäert den Tabernakel vum Treffen an den Altor hellegen; Ech wäert den Aaron a seng Jongen och hellegen, fir meng Priester ze sinn. 29:45 An ech wäert ënner de Kanner vun Israel wunnen a wäert hire Gott sinn. 29:46 A si wäerte wëssen datt ech den Här hire Gott sinn, deen se aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet , fir an hirer Mëtt ze wunnen. Ech sinn den Här Äre Gott.

Exodus kapitel 30

30: 1 Dir sollt och en Altor maachen fir de Wierfel ze verbrennen; vun Akazienholz Dir wäert. 30: 2 Seng Längt soll een Al sinn, a seng Breet eng Al. Et wäert véiereckeg sinn, a seng Héicht zwee Alen; an hir Hénger wäerten Deel dovun sinn. 30: 3 An Dir sollt et mat rengem Gold bedecken, seng Bedeckung, seng Maueren ronderëm, a seng Héngeren; an du solls e gëllene Cornis ronderëm maachen. 30: 4 Du solls zwee Goldréng fir hien ënner sengem Gesank maachen, op sengen zwee Ecken op béide Säite fir d'Polen ze setzen, mat deenen et gedroe gëtt. 30: 5 Du solls d'Pole vun Akazienholz maachen, an iwwerlappt se mat Gold. 30: 6 An Dir sollt et virum Schleier leeën, deen um Gebitt vum Zeegnes ass, virum Barmhäerzegsëtz, dat iwwer dem Zeegnes ass, wou ech dech treffen. 30: 7 An den Aaron soll dofene Räucher drop verbrennen; all Moien, wann hien d'Lampe fäerdeg mécht, brennt hien se of. 30: 8 A wann den Aaron d'Luuchten owes beliicht , da brennt hien d'Räucherstäbchen; éiwegt Rite virum Här duerch Är Generatiounen. 30: 9 Du solls keng komesch Räucherstoffer drop ubidden, an och kee Brennenoffer, an och net eng Affer; weder solls du Gedrénksofferen drop schëdden. 30:10 An op seng Hénger soll den Aaron eemol am Joer Versoenung maachen mam Blutt vun der Sënnoffer fir d'Versöhung; eemol am Joer wäert hien et fir Är Generatiounen Versoenung maachen; et wäert dem Jehova ganz helleg sinn.Léisegeld 30:11 Den Här huet och mam Moses geschwat a gesot.

30:12 Wann hien d'Zuel vun de Kanner vun Israel no hirer Zuel hëlt, gëtt jiddwereen dem Här e Léisegeld fir seng Persoun, wann Dir se zielt, sou datt et kee gëtt Doud an hinnen wann Dir se gezielt hutt. 30:13 Dëst wäert jiddereen ginn, deen gezielt ass; eng hallef Sikkel, no dem Hellegtum Sikkel. De Sikkel ass zwanzeg Geras. En hallege Sikkel ass d'Offer fir Jehova. 30:14 Jiddereen, deen gezielt gëtt, zwanzeg Joer al a méi, gëtt als Offer dem Jehova. 30:15 Weder wäerten déi Räich eropgoen, an och déi Aarm gi vum Mëttel Sizilianer net of , wa se d'Offer ginn, gitt dem Jehova fir Versöhung fir Är Persounen. 30:16 An Dir sollt d'Versoensgeld vun de Kanner vun Israel huelen an et ginn fir den Déngscht vum Tabernakel vun der Versammlung; an et soll e Memorial fir d'Kanner vun Israel virum Jehova sinn, fir eng Versöhung fir Är Persounen ze maachen. 30:17 Den Här huet weider mam Moses geschwat a gesot: 30:18 Dir sollt och e Bronzebecken, mat senger Bronzebasis, fir ze wäschen; an du solls et tëscht dem Tabernakel vum Treffen an dem Altor stellen, an Dir sollt Waasser dran setzen. 30:19 A Aaron a seng Jongen wäschen hir Hänn a Féiss dovun. 30:20 Wann se an den Tabernakel vun der Versammlung kommen, sollten se am Waasser gewäsch ginn, sou datt se net stierwen; a wa se beim Altor komme fir ze déngen, fir dem Jehova e Feieroffer ze verbrennen, 30:21 wäschen se hir Hänn a Féiss, fir datt se net stierwen. A si sollen et fir en éiwege Statut hunn, hien a seng Nokommen duerch hir Generatiounen. D'Salbungsueleg, an d'Räucher 30:22 Den Här huet méi mam Moses geschwat a gesot.

30:23 Du solls gutt Gewierzer huelen: fënnefhonnert Sikkel feine Myrrhe , an d'Halschent vu séissen Zimt, dat heescht zweehonnert a fofzeg, vu séissem Kalamus zweehonnert a fofzeg, 30:24 Kassia fënnefhonnert , laut dem Sikkel vum Hellegtum, an vum Olivenueleg s a hin. 30:25 An Dir sollt doraus Ueleg vun der helleger Salbung maachen; Eng héich Salef, no der Konscht vum Parfüméiere wäert den Ueleg vun der helleger Salbung sinn. No et 30:26 soll Dir Dowéinst vun Sëtzung anoint, de Ark vun der Mise, 30:27 den Dësch mat all sengen Gewaan, de lampstand mat all sengen Gewaan, den Altor vun incense, 30:28 den Altor vun Brandaffer leeën mat all sengen eis Geschir, an d'Quell a seng Basis. 30:29 Sou solls du se konsekréieren, a si sollten hellegst sinn; alles wat se beréiert gëtt geheelt. 30:30 Du solls och den Aaron a seng Jongen salvelen , an se widmen si fir meng Priester ze sinn. 30:31 An Dir sollt zu de Kanner vun Israel schwätzen a soen: Dëst soll mäi hellegt Sallefueleg sinn an Äre Generatiounen. 30:32 Et däerf net op mënschlecht Fleesch gegoss ginn, an Dir maacht keen aneren wéi et, no senger Zesummesetzung; helleg ass et, an Dir sollt et helleg hunn. 30:33 Wien esou eng Salef mécht, an deen en Deel dovun op e Frieme setzt, dee soll vu senge Leit ausgeschnidde ginn. 30:34 Den Här sot weider zum Moses: Huelt aromatesch Gewierzer, aromatesche Stacte an Neel, an aromatesche Galbanum a reng Räuchel; vun allem am selwechte Gewiicht, 30:35 an Dir wäert dovu Räuchelcher maachen, e Parfum no der Konscht vum Parfümer, gutt gemëscht, reng an helleg.

30:36 An Dir sollt e puer dovu an e feine Pudder muelen, a gitt et virum Zeegnes am Tabernakel vun der Versammlung, wou ech lech lech weisen. Et wäert eng helleg Saach fir lech sinn . 30:37 Wéi dës Räucherstäbchen, déi Dir maacht, maacht Dir keen aneren no hirer Zesummesetzung; et wäert dem Jehova helleg sinn. 30:38 Wien een aneren esou mécht fir et ze richen, gëtt aus senge Leit ofgeschnidden.

Exodus kapitel 31

31: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 31: 2 Kuckt, ech hunn de Numm Bezaleel, de Jong vum Uri, de Jong vum Hur, vum Stamm vu Juda genannt; 31: 3 an ech hunn et mam Geescht vu Gott gefüllt, a Wäisheet an Intelligenz, a Wëssenschaft an an all Konscht, 31: 4 fir Motiver ze erfannen, fir a Gold, Sëlwer a Bronze ze schaffen, 31: 5 an Artifice vu Steng fir se ze setzen, an an Handwierksgeschir; fir an allen Zorten Aarbecht ze schaffen. 31: 6 A kuck, ech hunn den Aholiab, de Jong vum Ahisamac, vum Stamm vum Dan matbruecht ; an ech hunn Wäisheet an de Geescht vun all weise vum Häerz geluecht, sou datt se alles maachen wat ech lech gebueden hunn; 31: 7 den Tabernakel vun der Versammlung, d'Ark vum Zeegnes, de Barmhäerzegsitz , deen drop ass, an all d'Geschir vum Tabernakel, 31: 8 den Dësch a seng Geschir, de proppere Käerzestännchen an all seng Geschir, den Altor vun der Räucherstäbchen, 31: 9 den Altor vum Brennoffert an all seng Geschir, de Baseng a säi Sockel, 31:10 d'Kleeder vum Déngscht, déi helleg Kleeder fir den Aaron de Priester, d'Kleeder fir seng Jongen fir d'Priisterwei ze maachen, 31:11 Sallefueleg, a parfüméierend Räuchel fir d'Hellegtum; si wäerten no alles maachen wat ech lech gebueden hunn. De Sabbat als Zeechen 31:12 Den HÄR huet och mam Moses geschwat a gesot: 31:13 Dir schwätzt mat de Kanner vun Israel a seet: Wierklech, Dir sollt meng Sabbat halen; well et ass en Zeechen tëscht mir an lech duerch Är Generatiounen, fir datt Dir wësst datt ech den Här sinn, deen dech hellegt.

31:14 Dofir sollt Dir de Sabbat halen, well en ass helleg fir lech; wien et desekréiert, dee wäert sécher stierwen; fir wien iergend eng Aarbecht an him mécht, dee gëtt aus senge Leit ofgeschnidden. 31:15 Sechs Deeg solle geschafft ginn , awer de siwenten Dag ass de Sabbat Dag, deen dem Jehova geweit ass; Jiddereen deen um Sabbat schafft wäert sécher stierwen. 31:16 Dofir sollen d'Kanner vun Israel de Sabbat halen an et an hire Generatiounen als éiwegt Bund observéieren. 31:17 En Zeechen datt hie fir ëmmer tëscht mir an de Kanner vun Israel ass; well a sechs Deeg huet den HÄR Himmel an Äerd gemaach, an um siwenten Dag huet hien ausgerout a war erfrëscht. D'Gëlle Kallef 31:18 An hien huet dem Moses, wéi hie fäerdeg war mat him um Bierg Sinai ze schwätzen, zwee Dëscher vum Immoniumtest, Dëscher aus Stee mam Fanger vu Gott geschriwwen.

Exodus kapitel 32

32: 1 Wéi d'Leit gesinn hunn, datt de Moses lues a lues vum Bierg erofgaang ass, sinn se dunn un den Aaron gaang a soten zu him: Stitt op, maach eis Gëtter, déi virun eis ginn; well mir wësse net wat mat dësem Moses geschitt ass, dem Mann, deen eis aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet . 32: 2 An den Aaron sot zu hinnen: Trennt déi gëllen Ouerréng, déi an den Oueren vun Äre Fraen, Äre Jongen an Är Meedercher sinn, a bréngt se bei mech. 32: 3 Dunn hunn all d' Leit déi gëllen Ouerréng getrennt, déi an hiren Oueren waren, an hunn se bei den Aaron bruecht; 32: 4 an hien huet se vun hiren Hänn geholl, an et mat engem Burin gemaach, an e Goss Kallef gemaach. Dunn hu se gesot: Israel, dat sinn Är Gëtter, déi dech aus dem Land Ägypten erausbruecht hunn . 32: 5 A wéi den Aaron dat gesinn huet, huet hien en Altor virum Kallef gebaut; an den Aaron huet ausgeruff a gesot: Muer ass e Fest fir den Här. 32: 6 An den Dag drop si si fréi opgestan an hunn Affer gebrannt a Friddensoffere presentéiert; an d' Leit hunn sech gesat fir ze iessen an ze drénken, an si sinn opgestan fir sech ze freeën. 32: 7 An den Här sot zu Moses: Gitt, komm erof, well Äert Vollek, dat Dir aus dem Land vun Ägypten erausbruecht hutt, si korrupt ginn. 32: 8 Si sinn séier fortgaang vum Wee wéi ech hinnen Uerder ginn; Si hunn e geschmollte Kallef gemaach, an hunn et veréiert, an en Affer gemaach a gesot: Israel, dat sinn Är Götter, déi dech aus dem Land Egypten erausbruecht hunn. 32: 9 Den Yahweh huet méi zu dem Moses gesot: Ech hunn dëst Vollek gesinn, dat si wierklech e strenge Néckel Vollek.

32:10 Loosst mech elo meng Roserei an hinnen verbrennen, a verbraucht se; a vun lech wäert ech eng grouss Natioun maachen. 32:11 Dunn huet de Moses a Präsenz vum Här säi Gott gebiet, a sot: "Här, firwat brennt Är Roserei géint Äert Vollek, dat Dir mat grousser Kraaft a mat enger staarker Hand aus dem Land Ägypten erausbruecht hutt ?" 32:12 Firwat sollten d'Ägypter schwätzen a soen: Hien huet se zum Béise bruecht fir se op d'Bierger ëmzebréngen an se vun der Äerd ze wëschen? Kuckt zréck vum Verbrenne vun Ärer Roserei, a bedauert dëse Béisen géint Äert Vollek. 32:13 Denkt un den Abraham, den Isak an Är Dénger Dénger , deenen Dir vun lech selwer vereedegt hutt an zu hinnen gesot hutt: Ech wäert Är Nokomme wéi d'Stäre vum Himmel multiplizéieren; An ech wäert dengen Nokommen dat ganzt Land ginn, vun deem ech geschwat hunn, a si wäerten et fir ëmmer ierwen. 32:14 Dunn huet den Jehova dat Béist bedauert, datt hie gesot hätt, sengem Vollek ze maachen. 32:15 A Moses ass zréckgaang an ass vum Bierg erofgaang an huet déi zwou Tafele vum Zeegnes an der Hand mat de Pëllen op béide Säite geschriwwen. op béide Säite geschriwwe goufen. 32:16 An d'Pëllen waren d'Handschrëft vu Gott, an d'Schreiwe war Gottes Schrëft op d'Pëllen agravéiert. 32:17 Wéi de Joshua de Kreesch vun de Leit héieren huet, déi kräischen, sot hien zum Moses: Et ass e Gejäiz vun engem Kampf am Lager . 32:18 An hie sot: "Et ass net d'Stëmm vum haarde Gejäiz , nach d'Stëmm vun de Schwaachen; Gesangsstëmm héieren ech.

32:19 An et ass geschitt, datt wéi hien an de Lager koum, an d'Kallef an d'Danzung gesinn huet, dem Roserei vu Moses gebrannt huet, an hien huet d'Tafele vu sengen Hänn geheit , an huet se um Fouss vum Bierg gebrach. 32:20 An hien huet d'Kallef geholl, dat se gemaach hunn , an huet et am Feier verbrannt, an huet et zu Pudder gemat, dat hien op d'Waasser gestreet huet, an huet d'Kanner vun Israel dovu gedronk. 32:21 A sot de Moses zum Aaron: Wat hunn dës Leit Iech gemaach, datt Dir esou eng grouss Sënn op si bruecht hutt? 32:22 An den Aaron sot: Loosst mäi Här net rosen; Dir kennt d'Leit, déi zum Béise geneigt sinn. 32:23 Fir si soten zu mir: Maacht eis Gëtter, déi virun eis ginn; well mir wësse net wat mat dësem Moses geschitt ass, dem Mann, deen eis aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet. 32:24 An ech sot zu hinnen: Wien huet Gold? Maacht et ewech. A si hunn mir et ginn, an ech hunn et an d'Feier geheit, an dëst Kallef koum eraus. 32:25 Wéi de Moses gesinn huet, datt d'Leit weltwäit wollten, well den Aaron et erlaabt hat, sech ënner senge Feinden ze schummen, 32:26 stoung de Moses beim Tor vum Lager a sot: Wien ass fir den Jehova? Maach mat. An all d'Jonge vum Levi ware mat him versammelt. 32:27 An hie sot zu hinnen: Sou seet den Här, de Gott vun Israel : Maacht jidderee säi Schwert op den Oberschenkel; gitt a gitt vun Dier zu Dier duerch de Lager zréck, a brengt jidderee säi Brudder, a säi Frënd, a säi Bekannten ëm. 32:28 An d'Jonge vum Levi hunn dem Moses säi Wierder gemaach; an do sinn de Leit deen Dag ongefëier dräidausend Männer gefall.

32:29 A sot de Moses: Haut hues du den Här gefall, well jiddereen huet sech zu sengem Jong a sengem Brudder geweit, fir datt hien dech haut geseent. 32:30 An et ass geschitt, datt den Dag drop de Moses zum Vollek sot : Dir hutt eng grouss Sënn gemaach, awer elo ginn ech op den Här erop; vläicht placéieren ech hien iwwer deng Sënn. 32:31 Dunn ass de Moses zréck bei den HÄR gaang, a sot: Ech bieden Iech, well dëst Vollek eng grouss Sënn gemaach huet, well se Gëtter aus Gold gi sinn, 32:32 verzei elo hir Sënn, a wann net, räis mech elo aus Ärem Buch, Dir hutt geschriwwen. 32:33 An den Här sot zu dem Moses: Dee géint mech sënnegt, dee wäert ech aus mengem Buch läschen. 32:34 Gitt, da féiert elo dëst Vollek dohinner, wou ech Iech gesot hunn; kuck, mäin Engel wäert virun dech goen; mee um Dag vun der Strof wäert ech hir Sënn an hinne bestrofen . 32:35 An den Här huet d'Leit geschloen, well se d'Källef gemaach hunn, dat den Aaron gemaach huet.

Exodus kapitel 33

33: 1 Den HÄR sot zu Moses: Gitt, komm vun hei op, du an d'Leit, déi s du aus dem Land vun Ägypten erausgezunn hues, an d'Land, vun deem ech dem Abraham, dem Isak an dem Jacob geschwuer hunn, a soten: Zu Ären Nokommen wäert ech et ginn; 33: 2 an ech wäert den Engel virun Iech schécken, an de Kanaanit an den Amorit, d'Hettit, de Perizzite, den Hiveean an de Jebusite 33: 3 verdreiwen (an d'Land fléisst mat Mëllech an Hunneg); awer ech wäert net an der Mëtt vun Iech eropgoen, well Dir sidd e steife Néckel Vollek, sou datt ech dech ënnerwee konsuméieren. 33: 4 A wann d'Leit dës schlecht Nouvelle héieren hunn, hunn se Trauer gedroen, a keen huet hir Ornamente un. 33 : 5 Well den HÄR dem Moses gesot huet: Sot zu de Kanner vun Israel: Dir sidd e steiwe Néckel Vollek; an engem Moment wäert ech an der Mëtt vun dir opstoen an dech konsuméieren. Also huelt elo Är Ornamente of, fir datt ech weess wat Dir Iech maache soll. 33: 6 Dunn hunn d'Kanner vun Israel sech vun hiren Ornamente vum Bierg Horeb ewechgeholl.33: 7 De Moses huet den Tabernakel geholl an e wäit baussent dem Lager opgeriicht an en den Tabernakel vum Meeting genannt. A wien de Jehova gesicht huet, géif an den Tabernakel goen, ausserhalb vum Lager ze treffen. 33: 8 An et ass geschitt, wéi de Moses an den Tabernakel erausgaang ass, all d'Leit opgestan sinn, a jidderee stoung bei der Dier vu sengem Zelt, a si hunn de Moses nogekuckt, bis hien an den Tabernakel koum.

33: 9 Wéi de Moses an den Tabernakel erakomm ass , ass de Wolleksail erofgaang a stoung virun der Dier vum Tabernakel, an den Jehova huet mam Moses geschwat. 33:10 A wéi all d'Leit de Sail vu Wollek gesinn, déi virun der Dier vum Tabernakel war, stoungen all op d'Dier vu sengem Zelt an hunn sech veréiert. 33:11 An den Här geschwat ze Moses Gesiicht zu Gesiicht, wéi jiddereen zu sengem Begleeder schwätzt . An hie goung zréck an de Camp; awer de jonke Joshua, de Jong vum Nun, säi Knecht, huet ni d'Mëtt vum Tabernakel verlooss. 33:12 A sot de Moses zum Här: Kuckt, Dir sot zu mir: Bréngt dëst Vollek eraus; an Dir hutt mir net gesot ween Dir mat mir schéckt . Awer Dir seet: Ech hunn dech mam Numm kannt, an Dir hutt och Gnod a mengen Ae fonnt. 33:13 Elo, wann ech Gnod an Ären Ae fonnt hunn, bieden ech lech mir elo Äre Wee ze weisen, fir datt ech dech kennen, an d'Gnod an Ären Ae fannen; a kuckt datt dës Leit Är Leit sinn. 33:14 An hie sot: Meng Präsenz wäert mat lech goen, an ech ginn lech Rescht. 33:15 A sot de Moses: Wann Är Präsenz net mat mir geet, huelt eis eis net vun hei aus. 33:16 A wéi soll et hei bekannt sinn datt ech an Är Leit Gnod an Ären Ae fonnt hunn, ausser datt Dir mat eis gitt, an datt ech an Äert Vollek getrennt sinn vun all de Vëlker déi op der Gesiicht vun der Äerd? 33:17 An den Här sot zu Moses: "Ech wäert och dat maachen, wat Dir geschwat hutt, well Dir Gnod a mengen Ae fonnt hutt, an ech hunn lech mam Numm kannt. 33:18 Hien huet dunn gesot: Gitt mir w.e.g. Är Herrlechkeet.

33:19 An hie sot zu him: "Ech wäert all mäi Gutt virun Äert Gesiicht maachen an ech wäert den Numm vum HÄR virun lech ruffen; an ech wäert Barmhäerzegkeet hunn iwwer deen ech Barmhäerzegkeet hunn, an ech wäert gnädeg sinn zu deenen ech gnädeg ginn. 33:20 Hien huet méi gesot: Dir wäert mäi Gesiicht net gesinn; well de Mënsch wäert mech net gesinn, a wäert liewen. 33:21 An den HÄR sot nach: Kuckt eng Plaz niewent mir, an Dir wäert um Fiels sinn; 33:22 a wann meng Herrlechkeet passéiert, wäert ech dech an e Spalt vum Fiels leeën, an ech wäert dech mat menger Hand bedecken, bis et eriwwer ass. 33:23 Duerno zéien ech meng Hand zréck, an Dir wäert mäi Réck gesinn; mee mäi Gesiicht gëtt net gesinn.

Exodus kapitel 34

34: 1 An den Här sot zu Moses: Maacht zwee Dëscher aus Steen wéi déi éischt, an ech wäert op dës Dëscher d'Wierder schreiwen, déi op den éischten Dëscher waren, déi Dir gebrach hutt. 34: 2 Bereet Iech vir op muer, a gitt moies op de Bierg Sinai a presentéiert Iech mir uewen um Bierg. 34: 3 A loosst kee Mënsch mat Iech opkommen, a loosst kee Mënsch am ganze Bierg optauchen; weder Schof nach Ochsen raschten virum Bierg. 34: 4 A Moses huet zwee Dëscher aus Stee gemaach wéi déi éischt; An hien ass de Moie fréi opgestan an ass op de Mount Sinai gaang, sou wéi den Här him gesot hat, an huet déi zwou Steentabletten an der Hand gedroen. 34: 5 A Jehova ass erofgaang an der Wollek, a war do mat him an huet den Numm vu Jehova verkënnegt. 34: 6 A Jehova ass viru sech gaang an huet deklaréiert: Jehova! Jehova! staark, barmhäerzeg oder gëttlech; lues zu Roserei, a grouss a Barmhäerzegkeet a Wourecht; 34: 7 Wien Barmhäerzegkeet zu Dausende behält, deen Onrecht, Rebellioun a Sënn verzeit, an dee wäert de Béisen op kee Fall onschëlleg halen; datt d'Ongerechtegkeet vun den Elteren op d'Kanner an d'Kanner vun de Kanner besicht, bis déi drëtt a véier Generatioun. 34: 8 Dunn huet de Moses sech séier gemaach, huet de Kapp erof op de Buedem gesat an huet sech veréiert. 34: 9 An hie sot: Wann elo, Här, ech hunn Gnod an Ären Ae fonnt, loosst den Här elo ënnert eis goen ; well et e steif-Hals Vollek ass; a verzeit eis Ongerechtegkeet an eis Sënn, an huelt eis fir Är Ierfschaft.

34:10 An hie geäntwert: Kuckt, ech maachen e Bund virun all Är Leit; Ech wäert Wonner maachen, déi net op der ganzer Äerd gemaach goufen, an och net an iergendengem gebuer, an all d'Leit an der Mëtt vun där Dir sidd, gesinn d'Aarbecht vum Här; well et wäert eng immens Saach sinn, déi ech mat Iech maachen.
34:11 Hale wat ech Iech haut bestellen; kuck, ech verdreiwen d'Amoriten, d'Kanaaniten, d'Hettiten, d'Perizziten, d'Hiviten an d'Jebusiten aus Ärer Präsenz . 3 4:12 Passt op e Bündnis ze maachen mat den Awunner vum Land wou Dir erakënnt, sou datt se kee Stolpersteen an Ärer Mëtt sinn. 34:13 Du solls hir Altär ofrappen an hir Statue briechen an hir Biller vun Asherah ofschneiden. 34:14 Well Dir wäert Iech net zu engem anere Gott béien, well den Jehova, deem säin Numm jalous ass, ass e jalous Gott. 34:15 Dofir maacht Dir kee Bund mat den Awunner vun deem Land; well se no hire Gëtter fornikéieren, an hir Gëtter Affer bréngen, a si wäerten dech invitéieren, an Dir wäert vun hiren Affer iessen ; 34:16 Oder vun hire Meedercher fir Är Jongen ze huelen, an hir Duechtere no hire Gëtter ze verniwwelen, si wäerten Är Jongen och no hire Gëtter maachen. 34:17 Dir sollt Iech net Gëtter vun Eisen maachen.
34:18 Du solls d'Fest vun de Ongesetzte Brout halen; siwe Deeg sollt Dir ongeschnëtzt Brout iessen, wéi ech Iech gebueden hunn, zur bestëmmter Zäit vum Mount Abib; well am Mount Abib sidd Dir aus Ägypten erauskomm. 34:19 All éischt gebuer ass meng; a vun Äre Ranner all éischtgebuer Kéi oder Schof , egal ob männlech.

34:20 Awer Dir sollt den Éischtgebuerene vum Iesel mat engem Lämmchen erëmfannen; a wann Dir hien net erléist, da brécht hien den Hals. Dir wäert all d'éischtgebuerte vun Äre Kanner erléisen; a kee wäert mat eidelen Hänn viru mir optrieden. 34:21 Sechs Deeg wäert Dir schaffen, awer um siwenten Dag wäert Dir raschten; Och beim Pléien an der Ernte wäert Dir raschten. 34:22 Dir feiert och d'Fest vun de Wochen, d'Fest vun den Éischten vun der Weizenhaarst, an d'Fest vun der Harvest um Enn vum Joer. 34:23 Dräimol am Joer sollen all Är Männer virum Här Gott, dem Gott vun Israel, optauchen. 34:24 Fir ech verdreiwe d'Natiounen vun Ärer Präsenz a wäert Äert Territoire vergréisseren; a kee wäert Äert Land begeeschteren wann Dir eropgeet fir Iech virum Jehova Äre Gott dräimol am Joer ze presentéieren. 34:25 Du solls näischt mat dem Blutt vu mengem Affer eppes gesäiert ubidden, an et soll och näischt vum Affer vum Pessachfest bis moies bleiwen. 34:26 Déi éischt vun den éischte Friichte vun Ärem Land, deen Dir an d'Haus vum Här Äre Gott bréngt. Dir sollt d' Kand net a senger Mammemëllech kachen.

34:27 A sot den HÄR zu Moses: Schreift dës Wierder; well no dëse Wierder hunn ech e Bond mat Iech a mat Israel gemaach. 34:28 An hie war do mam Jehova véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten ; Hien huet net Brout giess oder Waasser gedronk; an hien huet op Tafele d'Wierder vum Bund geschriwwen, déi zéng Geboter.

34:29 An et ass geschitt, datt wann de Moses vum Bierg Sinai erofgaang ass mat den zwou Tafele vum Zeegnes a senger Hand, wéi hien vum Bierg erofgaang ass, wousst de Moses net datt d' Haut vu sengem Gesiicht blénkt nodeems hie mat Gott geschwat hat. 34:30 An den Aaron an all d'Jongen vun Israel hunn de Moses ugekuckt, a kuck, d'Haut vu sengem Gesiicht war stralend; a si hunn Angscht him ze kommen. 34:31 Dunn huet de Moses se geruff; an den Aaron an all Prënze vun der Versammlung sinn zréck bei hie komm, an de Moses huet zu hinne geschwat. 34:32 Uschléissend koumen all d'Kanner vun Israel no, zu deenen hien alles commandéiert huet, wat den Här him um Bierg Sinai geschwat huet. 34:33 A wann de Moses mat hinne fäerdeg war ze schwätzen, huet hien e Schleier op säi Gesiicht gemaach. 34:34 Wéi de Moses virum Jehova koum fir mat him ze schwätzen, huet hien de Schleier erofgeholl bis hien erausgaang ass; an erausgaang ass, huet hien de Kanner vun Israel erzielt, wat him gesot gouf. 34:35 A wéi d'Jongen vun Israel op dem Moses säi Gesiicht gekuckt hunn, hunn se gesinn datt d'Haut vu sengem Gesiicht stralend ass; an de Moses huet de Schleier erëm iwwer säi Gesiicht geluecht, bis hie mat Gott schwätzt.

Exodus kapitel 35

35: 1 De Moses huet déi ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel aberuff a sot zu hinnen: Dëst sinn déi Saachen, déi den HÄR beoptraagt huet ze maachen:35: 2 Sechs Deeg solle geschafft ginn, awer de siwenten Dag soll Iech helleg sinn, den Dag vum Rescht fir den Jehova; Jiddereen, deen iergend eng Aarbecht drun huet, wäert stierwen. 35: 3 Dir sollt kee Feier an engem vun Ären Wunnengen um Sabbat fänken.

35: 4 A Moses huet zu der ganzer Versammlung vun de Kanner vun Israel geschwat a gesot: Dëst huet den Här gesot: 35: 5 Huelt vun Iech eng Offer fir den Här; jidderee generéis vun Häerz wäert et dem Jehova bréngen; Gold, Sëlwer, Bronze, 35: 6 blo, violett, rout, fein Lengen, Geessenhaar, 35: 7 rout gefierwte Haut, Dachs Haut, Akazienholz, 35: 8 Ueleg fir Beliichtung, Gewierzer fir d'Salbungueleg a fir de romanteschen Uschloss , 35: 9 an Onyxsteng an Astellungssteng fir den Ephod a fir d'Broscht. 35:10 All weis vun Häerz ënner Iech wäert kommen an alles maache wat den HÄR beoptraagt huet: 35:11 den Tabernakel, säin Zelt, säin Deckel , seng Klammern, seng Brieder, seng Barren, seng Sailen a seng Basen; 35:12 d'Ark a seng Pole, de Barmhäerzegkeet, de Schleier vum Zelt; 35:13 den Dësch a seng Pole, an all seng Geschir silios, an der showbread; 35:14 de Lampstand fir d'Liicht a seng Geschir, seng Luuchten, an d'Ueleg fir d'Liicht; 35:15 den Altor vum Wierfel a senge Pole, dem Salwungsueleg, dem aromatesche Räucherstäbchen, dem Rideau fir den Entrée zum Tabernakel.

35:16 den Altor vum Brennoffert, säi Bronzegitter a seng Pole, an all seng Geschir, an de Wäsch mat senger Basis; 35:17 d'Gardinen vum Haff, seng Säulen a seng Basen, de Rido fir d'Dier vum Haff; 35:18 d'Spëtze vun der Ta Bernacle, an d'Spëtze vum Haff an hir Schnouer; 35:19 d'Kleeder vum Déngscht fir am Hellegtum ze déngen, déi helleg Kleeder vum Aaron de Priester, an d'Kleeder vu senge Jongen fir an der Priisterwei ze déngen.
35: 2 0 An déi ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel ass viru Moses gaang . 35:21 An et koum all Mënsch, deem säin Häerz gerëselt huet, an all deem, deem säi Geescht Wëllen huet, mat engem Offer dem Jehova fir d'Aarbecht vum Zelt vun der Versammlung a fir all seng Aarbecht, a fir déi helleg Kleeder. 35:22 Also si Männer a Frae komm , all Fräiwëlleger am Häerz, a si hunn Ketten an Ouerréng, Réng a Braceleten an all méiglech Gold Bijouen bruecht; an all hunn si dem Jehova eng Goldoffer offréiert. 35:23 Jiddereen dee blo, violett, rout rout, fein Lengen, Geessenhaar hat, rout gefierfte Widderhaiser oder Dachs Haut, huet et matbruecht. 35:24 Jiddereen, deen eng Offer vu Sëlwer oder Bronze ugebueden huet, huet dem Jehova d'Offer gebueden a jiddereen, deen Akazienholz hat, huet et fir all Service Aarbecht bruecht. 35:25 Ausserdeem hunn all weise- häerzlech Frae mat hiren Hänn gesponnen a bruecht wat se gesponnen hunn: blo, violett, rout oder fein Lengen.35:26 An all d'Fraen, deenen hir Häerzer se a Wäisheet bewegen, hunn Geessenhoer gesponnen . 35:27 D'Prënzen hunn Onyx Steng bruecht, an d'Steine fir d'Astellunge fir den Ephod an d' Broscht.

35:28 an d'aromatesch Gewierzer, an d'Ueleg fir d'Liicht, fir de Salbueleg a fir d'Räucher. aromatesch. 35:29 Vun de Kanner vun Israel, Männer a Fraen, all déi e gewollt Häerz haten fir all d'Aarbecht ze bréngen, déi den Jehova duerch de Moses gebueden hat ze maachen, hunn e Fräiwëllege fir den Jehova bruecht.
35:30 A sot de Moses zu de Kanner vun Israel: Kuckt, den Här huet Bezaleel de Jong vum Uri, de Jong vum Hur, vum Stamm Juda genannt. 35:31 an huet et mam Geescht vu Gott, an der Wäisheet, an der Intelligenz, an der Wëssenschaft an an der ganzer Konscht gefëllt , 35:32 fir Projeten ze projizéieren, a Gold, Sëlwer a Bronze ze schaffen, 35:33 an a Schnitzen vum Steen s vum Astellung, an an der Aarbecht vum Holz, fir an all genialer Aarbecht ze schaffen. 35:34 An hien huet deen, dee léiere kann, an säin Häerz geluecht, hien an den Aholiab de Jong vum Ahisamac, aus dem Stamm Dan; 35:35 an huet se mat Wäisheet vum Häerz gefüllt, fir all Konschtwierker an Erfindungen ze maachen, a Broderien a Blo, Purpur, Crimson, Geldstrof Linnen, a Wierm, fir all Aarbecht ze maachen, an erfannen all Design.

Exodus kapitel 36

36: 1 Also Bezaleel an Aholiab, an all weise Mënsch vun Häerz, deem den Jehova Wäisheet a Verständnis ginn huet fir ze wëssen, wéi hien all d'Aarbechte vum Déngscht vum Hellegtum maache soll, maachen alles wat den Jehova gebueden huet. De Moses suspendéiert d'Leitoffer 36: 2 A Moses huet Bezaleel an Aholiab an all weise Mann vun Häerz geruff, an deem säin Häerz Jehova Wäisheet gesat huet, all Mënsch, deem säin Häerz hie bewegt huet, fir un d'Aarbecht ze kommen, fir dorunner ze schaffen. 36: 3 A si hu vum Moses all d'Offer geholl, déi d'Jongen vun Israel fir d'Aarbecht vum Hellegtumsservice bruecht hunn, fir et ze maachen . A si hunn him all Moie fräiwëlleger bruecht. 36: 4 Esou vill datt all d'Enseignanten, déi all d'Aarbecht vum Hellegtum gemaach hunn, komm sinn, jiddferee vun der Aarbecht, déi hie gemaach huet, 36 : 5 a si hunn dem Moses geschwat a gesot: D'Leit bréngen vill méi wéi néideg fir d'Aarbecht datt de Jehova huet gesot ze maachen. 36: 6 Dunn huet de Moses befollegt datt et am ganze Lager ausgeruff gouf a gesot: Loosst kee Mann a keng Fra méi fir d'Offer vum Hellegtum maachen . Sou goufen d'Leit verhënnert méi ze bidden; 36: 7 fir si hu vill Material fir all d'Aarbecht ze maachen, an et war vill. Bau vum Tabernakel 36: 8 All déi schlau vun Häerz bei deenen, déi d'Aarbecht gemaach hunn, hunn den Tabernakel aus zéng Riddoen aus verdréinte Lengen, blo, violett a roueg gemaach; Si goufe mat Keruben aus exzellenter Aarbecht gemaach. 36: 9 D'Längt vun engem Rido war aachtanzwanzeg, an d'Breet véier Al. all Riddoen ware vun der selwechter Gréisst.

36:10 Fënnef vun de Riddoen huet hien zesumme gemaach, an och hien huet déi aner fënnef Riddoen matenee verbonnen. 36:11 An hien huet Schleife vu Blo um Rand vum Rideau gemaach, déi um Enn vun der éischter Zeil war; an hien huet datselwecht um Rand vum leschte Rideau vun der zweeter Serie gemaach. 36:12 Hien huet fofzeg Schlëff op den éischte Rido gemaach, a fofzeg Schlëff um Bord vun der zweeter Rido ; d'Schläifen vun engem entspriechen deene vun deem aneren. 36:13 Hien huet och fofzeg Clasps vu Gold gemaach, mat deenen hien d'Gardinen openee befestegt huet, an esou gouf en Tabernakel gebilt. 36:14 Hien huet och Gardinen aus Geessenhoer gemaach fir en Zelt iwwer dem Tabernakel; eelef Riddoen gemaach. 36:15 D'Längt vun engem Rido war drësseg Al, an d'Breet vu véier Alen; déi eelef Riddoen haten déiselwecht Mooss . 36:16 An hie sech fënnef vun der Riddoen ausser, an déi aner sechs Riddoen fir Konscht. 36:17 Hien huet och fofzeg Schleifen um Rand vum Rideau gemaach, déi um Enn vun der éischter Zeil war, an eng aner fofzeg Loop um Rand vum leschte Rideau vun der zweeter Zeil. 36:18 Hien huet och fofzeg Brass Clasps gemaach fir d'Zelt ze verbannen, sou datt et een ass. 36:19 An hien huet fir d'Zelt eng Ofdeckung vu ramsfaarwe Widderhaiser gemaach, an eng aner Ofdeckung vu Dachsfell drop. 36:20 An hien huet oprecht Brieder aus Akazienholz fir den Tabernakel gemaach. 36:21 D' Längt vun all Comité war zéng Al, an d'Breet vun all Comité een an en halleft Al. 36:22 All Board huet zwee Tenonen, fir se matenee matzemaachen; sou huet hien all d'Dëscher vum Tabernakel gemaach.

36:23 Dofir huet hien d'Brett fir den Tabernakel gemaach; zwanzeg Dëscher op der Südsäit, Mëttes. 36:24 Hien huet och véierzeg Sëlwer Sockets ënner den zwanzeg Boards gemaach: zwee Sockets ënner engem Brett fir seng zwee Zonen, an zwee Sockets ënner engem aneren Board fir seng zwee Zonen. 36:25 A fir déi aner Säit vum Tabernakel, op der Nordsäit, huet hien zwanzeg aner Brieder gemaach, 36:26 mat senge véierzeg Sëlwer Sockets; zwou Basen ënner engem Board, an zwou Basen ënner engem anere Board. 36:27 A fir déi westlech Säit vum Tabernakel huet hie sechs Brieder gemaach. 36:28 Fir d'Ecken vum Tabernakel op deenen zwou Säiten huet hien gemaach oder zwee Brieder, 36:29 déi vun ënnen ugeschloss waren an uewen mat engem Scharnier ausgestatt waren; sou huet hien deem engen an deem aneren an den zwou Ecker gemaach. 36:30 Et waren dofir aacht Dëscher, an hir Basen aus Sëlwer siechzéng; zwou Basen ënner all Board. 36:31 Hien huet och d'Barren aus Akazienholz gemaach; fënnef fir d'Brieder op der enger Säit vum Tabernakel, 36:32 fënnef Barren fir d'Brett op der anerer Säit vum Tabernakel, a fënnef Bars fir d'Brett op der hënneschter Säit vum Tabernakel no Westen. 36:33 An hien huet d' Mëttelspär duerch d'Mëtt vun de Brieder vun engem Enn op dat anert gemaach. 36:34 An hien huet d'Brieder mat Gold iwwerdeckt an huet hir Réng aus Gold gemaach, wouduerch d'Bars laanschtgoe sollten; Hien huet och d'Bars mat Gold bedeckt. 36:35 Hien huet och de Schleier vu blo, purpurroude , roude, a verdréinte Lengen gemaach; Hien huet et mat Cherubsen aus exzellenter Aarbecht gemaach.

36:36 A fir et huet hien véier Säulen aus Akazienholz gemaach an hien mat Gold iwwerdeckt, an hir Haaptstied ware vu Gold; a geheit véier Sëlwerstecker fir hinnen. 36:37 Hien huet och de Schleier fir d'Dier vum Tabernakel gemaach, vu blo, violett, rout a verdréint Lengen, d'Aarbecht vun engem Broderier; 36:38 a seng fënnef Säulen mat hiren Haaptstied; Hien huet d'Haaptstied an d'Frames mat Gold iwwerdeckt, an hir fënnef Basen aus Bronze gemaach.

Exodus kapitel 37

37: 1 Bezaleel huet och d'Ark aus Akazienholz gemaach; Seng Längt war zwee an en halleft Al, seng Breet vun enger annerhallef Al, a seng Héicht vun enger annerhallef Al. 37: 2 An hien huet et mat rengem Gold iwwerdeckt, bannen a baussen, an huet eng Formung vu Gold ronderëm gemaach. 37: 3 An hien huet véier Réng vu Gold gegoss fir et op seng véier Ecken; op der enger Säit zwee Réng an op der anerer Säit zwee Réng. 37: 4 Hien huet Staang aus Akazienholz gemaach an huet se mat Gold iwwerdeckt . 37: 5 An hien huet d'Stäng an d'Réng op de Säiten vun der Ark gemaach, fir d'Ark ze droen. 37: 6 Hien huet de Barmhäerzegkeet vu reng Gold gemaach; seng Längt zwee an en halleft Al, a seng Breet vun enger annerhallef Al. 37: 7 Hien huet och déi zwee Keruben aus Gold gemaach, gehummert zwee, op deenen zwee Enden vum Barmhäerzegsëtz. 37: 8 En Cherub um een Enn, an en aneren Cherub um aneren Enn; vun engem Stéck mam Barmhäerzegsëtz huet hien d'Ceruben op sengen zwee Enden gemaach. 37: 9 An d'Cherubim hunn hir Flilleken uewe verbreet an de Barmhäerzegsëtz mat hire Flilleke bedeckt an hir Gesiichter vis- à-vis vunenee kucken op de Barmhäerzegsëtz. 37:10 Hien huet och den Dësch aus Akazienholz gemaach; seng Längt zwee Al, seng Breet een Al, a seng Héicht annerhallef Al; 37:11 an iwwerlaascht et mat reng Gold , an huet eng Gold Lous ronderëm. 37:12 Hien huet och e Lous gemaach fir et ongeféier e Fouss breet , an huet e Form vu Gold ronderëm d'Form gemaach.

37:13 Hien huet och véier Réng vu Gold fir et gegoss, an huet se op déi véier Ecken gesat, déi hir véier Been entsprach hunn. 37:14 Ënner der Formung waren d'Réng, fir déi d'Pole gesat goufen fir den Dësch ze droen. 37:15 An hien huet d' Staangen aus Akazienholz gemaach fir den Dësch ze droen, an huet se mat Gold iwwerdeckt. 37:16 Hien huet och d'Geschir gemaach, déi um Dësch sollte sinn, seng Telleren, seng Läffelen, seng Sëlwergeschir a seng Drénkbecher , aus feinem Gold. 37:17 Hien huet och den Träger aus rengem Gold gemaach, mam Hammer geschafft; säi Fouss, säi Staang, seng Becher, seng Äppel a seng Blummen waren déiselwecht. 37:18 Vu senge Säite koume sechs Waffen; dräi Aarm vun enger Säit vum Käerzestänn, an dräi aner Aarm vun der anerer Säit vum Käerzestänn. 37:19 An enger Branche , dräi Becher an der Form vun enger Mandelblos, engem Apel an enger Blummen, an engem aneren Aarm, dräi Becher an der Form vun enger Mandelbloss, engem Apel an enger Blumm; also an de sechs Äerm déi aus dem Käerzestänneren erauskomm sinn. 37:20 An op der staamt vun der Käerzenhirstellung huet véier Coupë a Form vun engem Mandelbléien, seng Äppel a seng Blummen, 37:21 an en Apel ënner zwee Aarm vun der selwechter, an en aneren Apel ënner zwee aner Aarm vun der selwechter, an en aneren Apel ënner deenen aneren zwee Äerm vum selwechten, no de sechs Äerm, déi draus erauskomm sinn. 37:22 Seng Äppel a seng Äerm waren déiselwecht; alles war e gehummert Stéck vu rengem Gold. 37:23 Hien huet seng siwe Luuchte gemaach, seng Schnauwen a seng Ënnen , aus rengem Gold.

37:24 Vun engem Talent vu rengem Gold huet hien et gemaach, mat all senge Geschir. 37:25 Hien huet och den Altor vum Wierfel gemaach, aus Akazienholz; seng Längt ass een Al, a seng Breet eng aner Al; et war quadratesch, a seng Héicht war zwee Alen; an hir Hénger vum selwechte Stéck. 37:26 An hien huet et mat rengem Gold iwwerdeckt, säi Bedeckung a seng Maueren ronderëm, a seng Héngeren, an huet eng Formung aus Gold ronderëm gemaach. 37:27 Hien huet och zwee Réng vu Gold gemaach fir et ënner dem Gesank an den zwou Ecken op béide Säiten, fir d'Pole ze setzen, duerch déi et sollt gefouert ginn. 37:28 An hien huet d'Steile vun Akazienholz gemaach an huet se mat Gold iwwerdeckt. 37:29 Hien huet och hellegt Sallefueleg gemaach, an Wierfel, oder reng, aromatesch, no der Konscht vum Parfümer.

Exodus kapitel 38

38: 1 Och hien huet den Altor vum Brennenoffer vun Akazienholz gemaach; Seng Längt ass fënnef Al, a seng Breet nach fënnef Al, véiereckeg an dräi Al. 38: 2 An hien huet seng Horn op seng véier Ecken gemaach, déi aus dem selwechte Stéck waren, an et mat Bronze iwwerdeckt. 38: 3 Hien huet och all Geschir fir den Altor gemaach; Kessel, Stongen, Schësselcher, Grappelen a Schoppen; all seng Geschirer huet hien aus Bronze gemaach. 38: 4 A fir den Altor huet hien e Gitterwierk aus Messing gemaach, wat hien ënner seng Mauer bis an d'Mëtt vum Altor gesat huet. 38: 5 Hien huet och véier Réng op de véier Enden vun der Bronzegitter gegoss, fir d'Pole anzesetzen. 38: 6 An hien huet d'Steile vun Akazienholz gemaach an huet se mat Bronze iwwerdeckt . 38: 7 An hien huet d'Pole an d'Réng op de Säiten vum Altor gesat, fir se mat hinnen ze droen; huel et gemaach, vu Brieder. 38: 8 Hien huet och de Baseng aus Bronze gemaach an de Baseng vu Bronze, aus de Spigele vun de Fraen, déi op der Dier vum Tabernakel vum Treffpunkt nogekuckt hunn.

38: 9 Hien huet och d'Geriicht gemaach; Op der Südsäit, de Mëtteg, waren d'Gardinen vum Haff honnert Al, aus verdréintem Lengen. 38:10 Seng Säulen waren zwanzeg, mat zwanzeg Bronze Basen; d'Haaptstied vun de Säulen an hir Gestaltung s, vu Sëlwer. 38:11 An op der Norden Säit Riddoen vun honnert Al; seng Säulen, zwanzeg, mat hiren zwanzeg Basen vun elf; d'Haaptstied vun de Säulen an hir Rummen, aus Sëlwer.

38:12 Op der westlecher Säit, Riddoen fofzeg alen; seng Säulen zéng, a seng zéng Basen; d'Haaptstied vun de Säulen an hir Rummen, aus Sëlwer. 38:13 Vun der Ostsäit, am Osten, Riddoen vu fofzeg Alen; 38:14 enger Säit Riddoen fofzéng Al, hir t res Sailen an dräi Base; 38:15 Op der anerer Säit, op béide Säiten vum Paart vum Haff, Riddoen vu fofzéng Al, mat hiren dräi Säulen an hiren dräi Basen. 38:16 All Riddoen ronderëm d'Geriicht goufen aus verdréint Lengen. 38:17 D'Basis vun de Säulen ware vu Bronze; d'Haaptstied vun de Säulen an hir Formen, aus Sëlwer; och d'Ofdeckunge vun de Käpp vun hinnen, vu Sëlwer; an all d'Pfeiler vum Haff haten Sëlwerverkleedung. 38:18 D'Rideau bei der Entrée vum Haff gouf aus gebroderte Wierker gemaach, blo, violett, rout a verdréint Lengen; Et war zwanzeg Al laang, a seng Breet, dat heescht hir Héicht, war fënnef Al, d'selwecht wéi d'Ridoen vum Haff. 38:19 Seng Säulen ware véier, mat senge véier Basen aus Bronz a sengen Haaptstied aus Sëlwer; an de Cover vun den Haaptstied vun hinnen, an hir Formen, aus Sëlwer. 38:20 All d'Pinde fir den Tabernakel a fir d'Ëmgéigend Geriicht ware vu Bronze.

38:21 Dëst sinn d'Konten vum Tabernakel, vum Tabernakel vum Zeegnes, déi op Uerder vum Moses gemaach goufen duerch d'Aarbecht vun de Leviten ënner der Leedung vum Ithamar Jong vum Priister Aaron. 38:22 A Bezaleel, de Jong vum Uri, de Jong vum Hur, aus dem Stamm vu Juda, huet alles gemaach, wat den Här dem Moses gebueden huet. 38:23 A mat him war den Aholiab, de Jong vum Ahisamak, aus dem Stamm vum Dan, en Handwierker, Designer an Broderier a blo, violett, rout a fein Lengen.

38:24 All d'Gold, dat bei der Aarbecht benotzt gouf, an der ganzer Aarbecht vum Hellegtum, dat war Gold aus der Offer, war nénganzwanzeg Talenter a siwenhonnert an drësseg Sekelen , sou wéi d'Sekel vum Hellegtum . 38:25 An d'Sëlwer vun deenen an der Kongregatioun ugemellt war honnert Talenter an dausend siwen honnert siwwenzeg- fënnef shekels, no der shekel vum Hellegtum; 38:26 eng hallef Sikkel pro Kapp, no dem Sikkel vum Hellegtum; un all déi, déi duerch d'Vollekszielung gaange sinn, zwanzeg Joer a méi al, déi sechshonnert dräi dausend fënnefhonnert fofzeg waren. 38: 2 7 Et waren och honnert Talenter Sëlwer fir d'Basen vum Hellegtum an d'Basen vum Schleier ze werfen; an honnert Basen, honnert Talenter, en Talent fir eng Basis. 38:28 A vun der dausend siwen honnert siwwenzeg fënnef shekels huet hien d'Haaptstied vun de Sailen gemaach, an huet d'Haaptstied vun hinnen iwwerzunn, an hinnen ëmgi. 38:29 D'Offer ugebuede war siwwenzeg Talenter an zweedausend véierhonnert Sikkel, 38:30 aus deenen d'Basen vun der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung gemaach goufen, an de Bronzealtor a säi Bronzegitter, an all d'Geschir vum Altor. , 38:31 der Sockets vum Geriicht all ronderëm, de Base vun der Gate vum Geriicht, an all gespullt vun der Dowéinst ass an all gespullt vum Geriicht all ronderëm.

Exodus kapitel 39

39: 1 Vu blo, purpur a rouder Kräid hu si d'Kleeder vum Ministère gemaach fir am Hellegtum ze déngen, a si hunn déi helleg Kleeder fir den Aaron gemaach, sou wéi den Jehova de Moses gebueden hat. 39: 2 Hien huet och den Ephod vu Gold gemaach, vu blo, violett, rout a verdréint Lengen. 39: 3 A si hu Goldblieder geschloen a Fuedem geschnidden, fir se tëscht blo, purpur, roueg a wäiss mat guddem Wierk ze wéckelen. 39: 4 Si hunn d'Schëllerpads gemaach fir matenee verbonnen ze sinn, a si goufen an deenen zwee Enden zesummegefaasst. 39: 5 An de Gürtel vum Ephod, deen drop war, war vum selwechten, vum selwechte Wierk; aus Gold, blo, purpur, rout, a verdréinte Lengen, sou wéi den Jehova de Moses gebueden hat. 39: 6 A si hunn d'Unix Steine geschafft, déi a Gold ageriicht waren, mat Signaturgravuren mat den Nimm vun de Kanner vun Israel, 39: 7 an hunn se op d'Schëllerstécker vum Ephod geluecht, als Gedenksteng fir d'Kanner vun Israel, wéi o Jehova hat de Moses gebueden. 39: 8 Hien huet och d'Brustplaz vu feine Wierker gemaach wéi d'Aarbecht vum Ephod, vu Gold, Blo, Purpur, Crimson a verdréint Linnen. 39: 9 Et war quadratesch; Duebel huet d'Brustplack gemaach; seng Längt war eng Spann, a seng Breet, wa se gefalt gouf.

39:10 A si hunn véier Reihen u Steng dran gesat. Déi éischt Zeil war e Carnelian, en Top Acium an e Carbuncle; dëst war déi éischt Rei. 39:11 Déi zweet Zeil, eng Smaragd, e Saphir an en Diamant. 39:12 Déi drëtt Zeil, en Hyazinth, en Agat an en Amethyst. All schéi an 39:13 An der véierter Stéck, eng Beryl, eng Onyx, an engem Jasper, Formatioun an Gold Astellungen.

39:14 An d'Steine waren no den Nimm vun de Kanner vun Israel, zwielef no hiren Nimm; wéi Sigelgravuren, jiddfereen mat sengem Numm, no den zwielef Stämm. 39: 15 och gemaach op der Broschtplack Co rdon ass geformt Braid vu rengem Gold. 39:16 Si hunn och zwou Astellungen an zwee Réng aus Gold gemaach, an zwee Réng aus Gold op den zwou Enden vun der Broschtplack gesat, 39:17 an hunn déi zwou Goldschnouer an deenen zwee Réng un d'Enn vun der Broscht befestegt . 3 9:18 Si hunn och déi aner zwee Enden vun den zwou gëllene Schnouer an deenen zwou Astellungen befestegt, déi se op d'Schëllerpads vum Ephod vu vir gesat hunn. 39:19 An si huet zwee Gold Réng an no hinnen op den zwou Extremitéiten vun der betreffend, op seng Wäitschoss, fr Wiesen um ënnen vun der ephod. 39:20 Si hunn och zwee Goldréng gemaach, déi se op der viischter Säit vun den zwee Schëllerstécker vum Ephod gesat hunn, erof, no bei senger Kräizung, um Rimm vum Ephod. 39:21 A si hunn d'Brustplack mat senge Réng un d'Réng vum Ephod mat engem bloe Schnouer gebonnen , sou datt et um Gürtel vum Ephod selwer wier, an d'Broscht géif sech net vum Ephod trennen, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 39:22 huet de Mantel vun der ephod vun Ënner Aarbecht, all vun blo, 39:23 mat senger Ouverture am med ium vun et, wéi den Hals vun engem Wope vun mail, mat engem Kraterrand féiert ronderëm d'Ouverture, déi sou net lousen . 39:24 A si hunn um Fuedem vum Mantel Granatapele vu blo, violett, roueg a verdréint Lengen gemaach. 39:25 Si hunn och Klacken aus rengem Gold gemaach an hunn d' Klacken tëscht de Granatapfel un de Kante vum Mantel gesat, ronderëm, tëscht de Granatapel.

39:26 eng Klack an e Granatapfel, eng aner Klack an eng aner Granatapel ronderëm, um Rand vum Mantel, fir ze déngen, sou wéi den Jehova de Moses befollegt huet. 39:27 Och si hunn déi fein Lengen Tuniken aus dem Weberwierk fir den Aaron a fir seng Jongen gemaach. 39:28 Och de Mitre vu Geldstrof Léngen, an d'Dekoratioun vun der tiaras vun Geldstrof Léngen, an der Undergarments vun Lengen, vun Geldstrof Lengen. 39:29 Och de verdréinte Léngengürtel , blo, violett a rout, vum Wierk vun engem Broderier, sou wéi den Här de Moses gebueden huet. 39:30 Si hunn och d'Klinge vum hellegen Diadem aus rengem Gold gemaach, a geschriwwen dorop als Sigelgravure: HËLLEGT ZU HÄR.39:31 A si hunn e Schnouer vun engem Zul dra gesat fir et vun uewen op d' Mitre ze leeën , sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 39:32 Also ass fäerdeg all d'Aarbecht vum Tabernakel, dem Tabernakel vum Treffen; an d'Kanner vun Israel hunn esou gemaach wéi de Jehova gesot huet oder de Moses; si hunn dat gemaach. 39:33 A si hunn dem Moses den Tabernakel bruecht, den Tabernakel an all seng Geschir; seng Klammern, seng Brieder, seng Baren, seng Säulen, seng Basen; 39:34 deckt Ram Hautfaarwe rout gefierft, de Cover piele s vun Dachs, de Schleier vun der viischter; 39:35 d'Ark vum Zeegnes a seng Pole, de Barmhäerzeg Sëtz; 39:36 den Dësch, all seng Schëffer, d'Showbrout; 39:37 der reng candlestick, hir Luuchte, Luuchten déi gin Formatioun an Uerdnung, an all seng Ute nsilios, Ueleg fir Beliichtung; 39:38 de gëllenen Altor, d'Salbungsueleg, de parfüméierend Wierkung, de Rideau fir d'Entrée vum Tabernakel; 39:39 de Bronzen Altor mat senger Bronzereif, seng Staangen an all sengem Geschir, de Quell a seng Basis.

39:40 d'Gardinen vum Haff, seng Säulen a seng Basen, de Rideau fir d'Entrée vum Haff, seng Schnouer a seng Stécker, an all Geschir fir den Déngscht vum Tabernakel, vum Tabernakel vun der Versammlung; 39:41 d'Kleedungsstécker vum Service fir d' Ministra r am Hellegtum, déi helleg Kleeder fir den Aaron de Priester, an d'Kleedungsstécker vu senge Jongen, fir d'Priisterschaft ze déngen. 39:42 No alles wat den HÄR dem Moses gebot huet, sou hunn d'Kanner vun Israel all d'Aarbecht gemaach. 3 9:43 A Moses huet dat ganzt Wierk gesinn, a kuck, si hunn et gemaach, wéi de Jehova gesot huet; an hunn se geseent.

Exodus kapitel 40

40: 1 An der Här awer huet zum Moses, gesot: 40: 2 Um éischten Dag vum éischte Mount du du Formatioun an der Tabe nAChR ulo, d'Zelt vun meeting; 40: 3 an Dir sollt d'Ark vum Zeegnes dran setzen an et mat engem Schleier bedecken. 40: 4 Du solls den Dësch deelen an an Uerdnung stellen; hues du eis an der candlestick a Liicht der Luucht, 40: 5 an der Golden Altor Féierung fir incien sou d Elante vun der Ark vun der Mise, an an der Entrée vun der Dowéinst kann de Schief huet. 40: 6 Du solls den Altor vum Brennoffert virum Agang vum Tabernakel, vum Tabernakel vum Versammlung setzen. 40: 7 An Dir stellt d'Wäsch tëscht dem Tabernácu an der Versammlung an dem Altor, a gitt Waasser dran . 40: 8 Schlussendlech gitt Dir d'Geriicht ronderëm, an de Rideau bei der Entrée vum Haff. 40: 9 An Dir sollt de Salbueleg huelen an den Tabernakel salvéieren an alles wat dran ass; an Dir wäert et mat all senge u Zénger ilios hellegen, an et wäert helleg sinn. 40:10 Du solls och den Altor vum Brennoffer an all seng Geschir salvelen; an du solls den Altor hellegen, an et soll en allerhellegsten Altor sinn. 40:11 Du solls och de Sprangbuer a seng Basis salvelen, an en hellegen. 40:12 A bréngt den Aaron a seng Jongen an d' PUE rta vum Zelt vun der Versammlung a wäscht se mat Waasser. 40:13 An Dir maacht den Aaron déi helleg Kleeder unzedoen, an him ze salwen, an hien ze widmen, fir mäi Paschtouer ze sinn. 40:14 Duerno solls du hir Jongen no bréngen an hir Tuniken drop leeën; 40:15 l anoint Dir, wéi Dir hire Papp Fra, a si wäert meng Paschtéier, an hir anointing ginn soll sécher sinn eng Éiwegkeet Priisterwei uechter hir Generatiounen. 40:16 An de Moses huet gemaach no alles wat den Jehova him commandéiert huet; hien huet dat

gemaach. 40:17 Also, um éischten Dag vum éischte Mount, am zweete Joer, gouf den Tabernakel opgeriicht. 40:18 De Moses huet den Tabernakel opriichte gelooss, an huet seng Basen opgeriicht, an huet seng Brieder gesat, an huet seng Barren opgestallt, an huet seng Säile gehuewen. 40:19 Hien déif d'Zelt iwwer der Dowéinst kann, an huet d'Lokaléquipe mat Stëbs jacket op erop vun et, wéi Jehovas Moses Uerder haten. 40:20 An hien huet d'Zeegnes geholl an et an d'Ark geluecht, an d'Pole op d'Ark geluecht, an dorop de Barmhäerzegsëtz op der Ark. 40:21 Duerno huet hien d'Ark an den Tabernakel bruecht, an de verlängerte Schleier gesat an e l ar ca vum Zeegnes verstoppt , sou wéi den Här de Moses gebueden hat. 40:22 Hien huet den Dësch am Tabernakel vun der Versammlung gedeckt, op der Nordsäit vum Rideau, baussent dem Schleier, 40:23 an huet d'Brout drop geluecht virum Här, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 4 0:24 Hien huet de Käerzestänneren an den Tabernakel vum Treffe gesat, vis-à-vis vum Dësch, op der Südsäit vum Rideau , 40:25 an huet d'Lampe virum Här ugeschloen, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 40:26 Hien huet och de gëllenen Altor am Tabernakel vun der Versammlung, virum Schleier gesat, 40:27 a verbrannt dofend Räucherstäbchen drop, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 40:28 Hien huet och de Rido an der Entrée vum Tabernakel gesat. 40:29 An hien huet den Altor vum Brennoffer bei der Entrée vum Tabernakel vum Zelt vun der Versammlung gesat, an d' Sak rificó drop d' Brennoffer an d' Affer, wéi den Här de Moses gebueden hat. 40:30 An hien huet de Wäsch tëscht dem Tabernakel vum Treffpunkt an dem Altor geluecht, a Waasser dra gesat fir ze wäschen. 40:31 A Moses an Aaron an hir

Jongen hunn hir Hänn a Féiss dran gewäsch. 40: 32 C ass hien an d'Zelt vum Treffpunkt gaang, a wéi se beim Altor koumen, hunn se sech gewäsch, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 40:33 Schlussendlech huet hien den Haff ronderëm den Tabernakel an den Altor opgeriicht an de Rideau bei der Entrée vum Haff gesat. Sou huet de Moses d'Aarbecht ofgeschloss.
40:34 Dunn huet eng Wollek den Tabernakel vum Treffen bedeckt, an d'Herrlechkeet vum Här huet den Tabernakel gefëllt. 40:35 An de Moses konnt net an d'Zelt vun der Versammlung erakommen, well d'Wollek war driwwer, an d'Herrlechkeet vum HÄR huet se gefëllt. 40:36 A wéi d'Wollek aus dem Tabernakel opgestan ass, sinn d'Kanner vun Israel an all hire Reese geplënnert; 40:37 awer wann d'Wollek sech net opgehuewen huet, hu se sech net geréckelt bis den Dag wou se opgestan ass. 40:38 Fir d'Wollek vum Här war um Tabernakel am Dag, an d'Feier war an der Nuecht op et, an der Vue vum ganze Haus vun Israel, an all hire Reesen.

DRITT BUCH VUN MOSES

Levítico kapitel 1

1: 1 Den Här huet de Moses geruff, an huet aus dem Zelt vun der Versammlung zu him geschwat a gesot : 1: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann ee vun lech eng Offer fir den Här bitt, da maacht Dir Ranner oder Schof Äert Affer. 1: 3 Wann seng Affer e Brennoffer ass, da soll hien e Mann ouni Feeler ubidden; wat vu sengem wäert bieden Ra bei der Dier vum Zelt vum Versammlung virum Här. 1: 4 An hie soll seng Hand op de Kapp vum Brennoffer leeën, an et gëtt fir seng Versöhung ugeholl. 1: 5 Da soll hien d'Kallef a Präsenz vu Jehova schluechten; an d'Jonge vun den Aaron Priister Ofre CERA n Blutt, a sprëtzen um Altor ronderëm, dat steet virun der Dier vum Zelt vun der Versammlung. 1: 6 An hie soll d'Brennoffer Haut maachen an et a seng Stécker deelen. 1: 7 An d'Jonge vum Aaron Paschtouer solle Feier op den Altor leeën a solle Holz um Feier komponéieren. 1: 8 Dunn hunn d'Priistersjongen vum Aaron d'Stécker, de Kapp an d'Fett vun den Daarm arrangéiert, op d'Holz, dat um Feier ass, dat um Altor wäert sinn; 1: 9 an hie wäscht den Darm an d'Been mat Waasser, an dat Hellegt bréngt lech alles um Altor ze verbrennen; Et ass eng Brennoffer, eng Offer mat engem séissen Geroch fir de Jehova. 1:10 Wa säi Brennoffer vum Trapp, de Schof oder de Geessen ass, da soll hien et e Männchen ouni Feeler ubidden. 1:11 An hie soll hien op der Nordsäit vum héije r virum HÄR schluechten; an d'Priistersjongen vum Aaron sollten hiert Blutt op den Altor ronderëm sprëtzen.

1:12 Hien deelt et a seng Stécker, mam Kapp an dem Fett vun den Daarm; an de Paschtouer soll zougemaach hinnen op d'Holz, datt op der Feier ass dass hat Ra an ncima vum Altor; 1:13 a wäscht d'Enn an d'Been mat Waasser; an de Paschtouer soll alles ubidden an et um Altor brennen; Et ass eng Brennoffer, eng Offer mat engem séissen Geroch fir de Jehova. 1:14 Wann der ubitt un der LORD ginn eng verbrannt Vugel, Précoce gëtt sengem ubitt vun turtledoves zougemaach, oder vu jonke Zonk. 1:15 An de Paschtouer soll et op den Altor bréngen, an de Kapp ofhuelen, an et um Altor brennen; a säi Blutt wäert op d'Mauer vum Altor gepresst ginn. 1:16 wäert d'Erntegung an d'Fiederen ewechhuelen, cu zu der e Chara nieft dem Altor am östlechen Deel , op der Plaz vun der Äsche. 1:17 An hie soll se u senge Flilleke krazen, awer net an zwee deelen; an de Paschtouer bréngt et um Altor, um Holz, dat am Feier wäert sinn; Holocaust ass eng Offer vum Feier vun olo r gr Ato LORD.

Levítico kapitel 2

2: 1 Wann iergendeen eng Jehova unzebidden offréiert, da wäert seng Offer feine Miel sinn, op déi hien Ueleg schëdde wäert, an dorop Wierkung leet, 2: 2 a bréngt et bei d'Priister, Jongen vum Aaron an dësen Tom Rá de Paschtouer seng Fauscht voll mat feinem Miel an Ueleg mat der ganzer Wierfel, a brennt et um Altor fir eng Erënnerungsstonn; Et ass eng Offer vu Feier, e Geroch deen dem Jehova gefält. 2: 3 An de Rescht vun der Offer soll fir den Aaron a seng Jongen sinn; ass eppes San tísima Offere vum Lord gemaach vum Feier. 2: 4 Wann Dir eng Offer offréiert, déi am Ofen gebak ass, soll et aus ongesiedegtem feine Miel Kuch gemaach ginn, mat Ueleg gekniet, an ongeschossene Bliederdeeg mat Ueleg geschmiert. 2: 5 Awer wann Dir eng Bratpfanne bitt , da soll et aus feinem ongesetzter Miel gemaach ginn, mat Ueleg gekniet ginn, 2: 6, dat Dir a Stécker zerbrieche musst, an Ueleg drop schëdden; et ass eng Offer. 2: 7 Wann Dir eng Offer bitt, déi an engem Dëppe gekacht ass, da gëtt et aus feinem Miel mat Ueleg gemaach. 2: 8 An den Här soll d'Offer q bréngen UE s an huet vun dësen Saachen, a presentéieren hinnen un de Paschtouer, deen nodeems wäert hir dem Altor. 2: 9 An de Priister soll vun deem Affer alles huelen, wat fir säi Gedenkminutt ass, a soll et um Altor verbrennen; Affer gemaach mat Feier vun engem séissen Geroch dem Jehova. 2:10 A wat nach vum Offer bleift, sinn dem Aaron a senge Jongen; et ass héchsthelleg vun den Offeren, déi dem Jehova verbrannt ginn. 2:11 Keng Offer, déi Dir dem Här bitt, däerf mat Souren sinn; wéinst weder sauerem Saache wéi och vun Hunneg ass et eng Offer fir den Jehova ze verbrennen . 2:12 Du solls se als Éischtfruucht fir Jehova ubidden; awer si ginn net an engem séissen Geroch op den Altor erop.

2:13 An Dir sollt mat Salz all Offer ubidden, déi Dir presentéiert, an Dir sollt d'Salz vum Bund vun Ärem Gott ni vun Ärem Affer verursaachen; an all ären oder offréiert freet ERAS Salz. 2:14 Wann Dir eng Éischtfruchtung fir den Här ubitt, da solls du déi gréng Ouer vum Getreide am Feier braten, an de Buedemkär soll Dir als Éischtfruchtoffer ubidden. 2:15 An du solls Ueleg drop leeën, an et Räucherstäbchen drop maachen; et ass eng Offer. 2:16 An der Pescht wäert säi Gedenkminutt verbrennen, eppes vum Buedemkorn a vum Ueleg, mat der ganzer Räuchel; et ass eng Offer fir de Jehova gemaach.

Levítico kapitel 3

3: 1 Wann seng Affer e Friddensopfer ass, wann hien et vu Véi muss ubidden , egal ob et männlech oder weiblech ass, soll hien et ouni Feeler virum Här ubidden. 3: 2 Hien soll seng Hand op de Kapp vu sengem Affer leeën, an et bei der Dier vum Tabernakel vum Versammlung schluechten; an d'Priistersjongen vum Aaron sollten hiert Blutt op den Altor ronderëm sprëtzen. 3: 3 Lu ego soll vum Friddensopfer, als Feieroffere fir den Jehova, d'Fett bidden, dat den Daarm bedeckt, an all d'Fett, dat op de Bannen ass, 3: 4 an déi zwou Nieren an d'Fett, déi drop ass, an op de Flanken; a mat den Nieren fir d' Fett vun den Darm ze läschen dat op der Liewer ass. 3: 5 An d'Jonge vum Aaron sollten dat um Altor verbrennen, op d'Brennoffer, dat um Holz ass, dat uewen um Feier steet; et ass eng séiss richend Offer fir Jehova. 3: 6 An wann et seng Schof goufen ofr Enda fir Fridden ugebueden fir de Lord, ob männlech oder weiblech, wäert bidden unblemished. 3: 7 Wann hien e Lämmche fir säin Affer bitt, soll hien et virum Här ubidden. 3: 8 zougemaach seng Hand op de Kapp vun sengem ubitt, a bréngen et virum Tabernac ulo Versammlung; an d'Jonge vum Aaron sollten hiert Blutt op den Altor ronderëm sprëtzen. 3: 9 A vum Friddensoffer soll hien als Féieroffer dem Jehova d'Fett ubidden, de ganze Schwanz, deen hien un der Wuerzel vum Réck ewechhuele soll, d'Fett, dat all den Daarm bedeckt , an alles wat an der Entérale ass. 3:10 Och déi zwou Nieren an d'Fett dat drop ass, an dat wat op de Flanken ass; a mat den Nieren hëlt hien d'Fett aus der Liewer eraus. 3:11 An de Priister brennt dëst um Altor; via nda ass eng Offer vu Jehova gemaach. 3:12 Wann seng Affer eng Geess ass, soll hien se virum Här ubidden.

3:13 Hien soll seng Hand op hirem Kapp leeën, an hir virum Zelt vun der Versammlung schluechten; an d'Jonge vum Aaron soll säi Blutt op den Alt ar zum Lrededor sprëtzen. 3:14 Uschléissend soll hien dervu säin Affer mam Féiwer dem Jehova gemaach ginn; d'Fett dat den Daarm bedeckt, an dat ganzt Fett wat op d'Gewëss ass, 3:15 déi zwou Nieren, d'Fett dat drop ass, an dat op de Flanken; a mat den Nieren hëlt hien d'Fett aus der Liewer eraus. 3:16 An de Priister brennt dëst um Altor; lessen ass eng Offer déi dem Jehova an engem séissen Geroch verbrannt gëtt; all Fett gehéiert dem Här. 3:17 Et ass en éiwege Statut fir Är Alter, egal wou Dir wunnt, datt Dir kee Fett a kee Blutt iesst.

Levítico kapitel 4

4: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 4: 2 Schwätz mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann iergendeen duerch Feeler sënnegt an engem vun de Geboter vum Här iwwer Saachen, déi net ze maache sinn, a mécht ee vun hinnen ; 4:3 Wann de gesalbte Paschtouer no der Sënn vum Vollek sënnegt, da soll hien dem Jehova offréieren, fir seng Sënn, déi hie gemaach huet, e Kallef ouni Feeler fir d'Versöhung. 4: 4 Hien soll d'Kallef virun d' Dier vum Tabernakel vum Versammlung virum Här bréngen, a seng Hand op de Kapp vum Kallef leeën, an et virum Här schluechten. 4: 5 An de gesalbte Paschtouer soll vum Blutt vum Kallef huelen an et an den Tabernakel vun der Versammlung bréngen; 4: 6 an de Priister soll de Fanger an d'Blutt tauchen, a sprëtzen dat Blutt siwe Mol virum Här, Richtung Schleier vum Hellegtum. 4: 7 An de Priister soll eppes vun deem Blutt op d'Hénger vum Altor vun der aromatescher Wierkung leeën, deen am Tabernakel ass, fir sech virum HÄR ze treffen ; An hie soll de Rescht vum Kallefblutt um Fouss vum Altor vum Brennoffer leeën, dat steet virun der Dier vum Tabernakel vum Treffen. 4: 8 An hie soll vum Kallef fir d'Sënn huelen, dat all säi Fett offréiert, dat wat den Daarm bedeckt, an dat wat op d'Gewëss ass, 4 : 9 déi zwou Nieren, d'Fett dat drop ass, an dat wat op de Säiten ass; a mat der Nier soll hien d'Fett aus der Liewer ewechhuelen, 4:10 wéi et vum Ochs vum Friddensoffer ofgeholl gëtt; an de Paschtouer ass et um Altor vun verbrennt maachen de Brandaffer leeën. 4:11 An d'Haut vum Kallef, an all säi Fleesch, mat sengem Kapp, senge Been, sengem Daarm a sengem Dünger.

4:12 endlech, dat ganzt Kallef wäert aus dem Lager op eng propper Plaz erausfueren, wou d'Asche geworf ginn an hie soll e Feier op l him verbrennen nA wou d'Asche gegoss gi verbrannt. 4:13 Wann d'ganz Kongregatioun vun Israel falsch gemaach hätt, an de Feeler war virun den Ae vum Vollek verstoppt, a si hätten eppes géint all d'Geboter vu Jehova gemaach a Saachen déi net ze maachen waren a schëlleg waren; 4:14 Nodeems hir Sënn bekannt gouf, bitt d'Kongregatioun e Kallef fir d'Versöhung un, an et gëtt virum Zelt vun der Versammlung bruecht. 4:15 Déi Eelst vun der Kongregatioun soll hir Hänn op der passt za vun der Kallef virum Här leeën , an an der Präsenz vum Här soll hien d'Bull ëmbréngen. 4:16 D'Fra Paschtouer soll vum Blutt vun der Bullock bréngen ier den Virdaach vun Sëtzung, 4:17 soll seng Fanger am Blutt ären aussergewéinleche, an Sprinkle et siwen VEC ass d Elante Jehovas virum Schleier. 4:18 An e puer vun der Blutt op d'Klarinetten vum Altor deen am Zelt vun meeting virum Här ass an de Rescht vun der Blutt um Fouss vum Altor vun der Brandaffer leeën pour, deen an der Dier vun der tabernácu ass de d E Sëtzung. 4:19 An hie wäert all d'Fett dovun ewechhuelen an et um Altor verbrennen. 4:20 An hie soll dat Kallef maachen, wéi hien dem Kallef vun der Sënnoffer gemaach huet; déiselwecht Wëlle vun him maachen; sou datt de Priister d'Versöhung fir si mécht, a si kréien Verzeiung. 4:21 An hie soll d' Kallef baussent dem Lager bréngen, an et verbrennen, wéi hien dat éischt Kallef verbrannt huet; Versoenung ass fir d'Kongregatioun. 4:22 Wann e Herrscher sënnegt, an eppes aus Feeler mécht géint ee vun alle Geboter vum Jehova säi Gott iwwer Saachen déi net ze maachen sinn , an hie sënnegt.

4:23 Soubal hie seng Sënn weess, déi hie gemaach huet, soll hien als Offer eng männlech Geess ouni Feeler presentéieren. 4:24 An hie soll seng Hand op de Kapp vun der Geess leeën a se op der Plaz schluechten, wou d'Brennoffer geschloe gëtt, virum Här; ass ex piatioun. 4:25 A mat sengem Fanger soll de Paschtouer eppes vum Blutt vun der Versoenung huelen, an et op d'Hénger vum Altor vum Brennoffert leeën, an de Rescht vum Blutt um Fouss vum Altor vum Brennoffer erausgießen, 4:26 a verbrennt all säi Fett. um Altor, wéi d'Fett vum Friddensopfer; sou datt de Paschtouer fir seng Sënn fir hie Versoenung mécht, an hie wäert verzeien. 4:27 Wann eng Persoun vum Vollek duerch Feeler sënnegt, eppes géint ee vun de Geboter vu Jehova mécht a Saachen déi net ze maache sinn, a freet et; 4:28 nodeems hie seng Sënn kennt, déi hie gemaach huet, bréngt hien eng Geess fir seng Affer, eng Geess ouni Feeler, fir seng Sënn, déi hie gemaach huet. 4:29 soll seng Hand op de Kapp vun der Offer vum Jo, an dierf et an der Plaz vun der holoc Aust oder. 4:30 Da soll de Paschtouer mat sengem Fanger eppes vum Blutt huelen an et op d'Hénger vum Altor vum Brennoffer leeën, an de Rescht vum Blutt um Fouss vum Altor ausgoe loossen. 4:31 An hie soll all seng Fett, wéi d'Fett vun der huelen ewech Affer vu Fridden ewech geholl gouf; an de Priister wäert et um Altor verbrennen als séissen Geroch fir den Jehova; sou datt de Paschtouer fir him Versoenung mécht, an him verginn gëtt. 4:32 A wann hien e Lämmche fir säi Sënnoffer bréngt, da soll hien eng Weibchen ouni Feeler bréngen. 4:33 An hie soll seng Hand op de Kapp vun der Sënnoffer leeën, an et fir eng Sënnoffer op der Plaz schloe wou d'Brennoffer geschluecht gëtt.

4:34 An mat sengem Fanger de Paschtouer soll vum Blutt vu Jo huelen, an huet et op de Klarinetten vum Altor vun der Brandaffer leeën, an pour Ra E l vun der Blutt um Fouss vun den Altor Rescht. 4:35 An hie soll all säi Fett ewechhuelen, sou wéi d'Fett vum Friddensoffer ofgeholl gouf, an de Priister soll et um Altor verbrennen iwwer d'Feieroffer fir den Jehova; an de Paschtouer wäert d'Versöhung fir seng Sënn maachen, déi hie gemaach huet , an hie gëtt verginn.

Levítico kapitel 5

5: 1 Wann iergendeen sënnegt andeems hie geruff gëtt fir ze bestätegen, an en Zeien ass deen hie gesinn huet, oder wousst an et net bericht, da wäert hien seng Sënn droen. 5: 2 Oder wann eng Séil all béise Saach upaken, den ol c adáver vun engem béise Beast, oder Läich vun engem béise Déier oder Carcass vun béise verkrauchen Saachen , wann net vun him ; hien béise ass a wäert transgressed ginn. 5: 3 Oder wann ech d'Unreinheet vun engem Mann beréieren, iergendeng vu senger Onreinheet mat där hien onrein ass, an ech wäert hien net gesinn , wann hien duerno kënnt wëssen, da wäert hie schëlleg sinn. 5: 4 Oder wann iergendeen liicht mat sengen Lëpsen vereedegt Béis ze maachen oder gutt ze maachen, an deem wat e Mënsch mat engem Eed ausdréckt, an hie versteet et net; wann hien duerno heescht verstoen, wäert hie schëlleg vun all gin vun deene Saachen. 5: 5 Wann hien an engem vun dëse Saache sënnegt, wäert hie bekenne wat hie gesënnegt huet . an de Paschtouer l an huet ra fir säin lwergank. 5: 7 A wann hien net genuch fir e Lämmchen huet, da soll hien dem Jehova als Versoenung fir seng Sënn bréngen, déi hien engagéiert huet, zwee Schildkrötelen oder zwee jonk Dauwen, déi eng fir d'Versöhung, an déi aner fir eng Brennoffer. 5: 8 a bréngen se op de Paschtouer, evakuéiert l éischt Offer déi ass de Sënn; an et wäert de Kapp vum Hals ofrappen, awer et trennt en net komplett. 5: 9 A spritzt vum Blutt vum Versoenung op der Mauer vum Altor; a wat vum Blutt bleift, dréckt hien um Fouss vum Altor; et ass Expi atioun . 5:10 A vun der anerer wäert hien e Brennoffer maachen no der Rite; Dofir wäert de Priister d'Versöhung fir d'Sënn vun deem maachen, deen et gemaach huet, an hie gëtt verginn.

5:11 Awer wann hien net genuch fir zwee Schildkrötdauwen oder zwou jonk Dauwen huet, da bréngt deen, dee gesënnegt huet, en Zéngtel vun enger Ephah vu feine Miel fir d'Versöhung. Maacht keen Ueleg drop oder driwwer wäert ech ncienso, well et ass eng Sënnoffer. 5:12 Also soll hien et dem Priister bréngen, an de Paschtouer soll seng voll Fauscht dovu huelen, als Erënnerungsbild fir hien, a verbrennt et um Altor iwwer d'Feieroffer fir den Jehova; et ass Versöhung. 5:13 An de Paschtouer soll fir hie Versoenung maache wéinst der Sënn, déi hien an engem vun dëse Saache gemaach huet, an hie gëtt verginn; an de Rescht wäert dem Paschtouer gehéieren, wéi d'Iessenoffer.

5:14 An der LORD amgaang zum Moses, gesot: 5,15 Wann een verpflicht vermësst, an p eCare duerch inadvertence am helleg Saachen vun den HÄR, seng Schold ze Jehovas aus dem Trapp engem Ram ouni Feeler bréngen, no Är Estimatioun a Sëlwer Sëlwer aus dem Sikkel vum Hellegtum, als Sënnoffer. 5:16 An hie soll zeréckbezuelen, wat hien vun den hellege Saache bedrunn huet, a wäert de fënneften Deel derbäi bäifügen, an dem Paschtouer ginn; an de Paschtouer wäert him mam Ram vun der Sënnoffer versoen, an hie gëtt verginn. 5:17 Endlech, wann eng Persoun sënnegt, oder eppes vun deene Saache mécht, déi vum Gebot vum Jehova net gemaach ginn, och ouni et bewosst ze maachen, ass hie schëlleg, an hie wäert seng Sënn droen . 5:18 Also bréngt de Paschtouer fir eng Versöhung, wéi Dir et schätzt, e Widder ouni Feeler vun de Schof; an de Paschtouer wäert d'Versöhung fir de Feeler maachen, deen hien aus Ignoranz gemaach huet, an hie gëtt verginn. 5:19 Et ass eng Beleidegung, an hien huet bestëmmt géint Jehova beleidegt.

Levítico kapitel 6

6: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 6:2 Wann eng Persoun sënnegt a géint den HÄR verstéisst, a sengem Noper dementéiert, wat u sengen Uvertrauen ass oder an der Hand ass, oder säi Noper beklaut oder verleumt, 6: 3 huet llado wat verluer war a läit, a schwiert falsch; An e puer vun all deene Saachen, an deenen de Mënsch normalerweis sënnegt, 6: 4 dann, nodeems hie gesënnegt a beleidegt huet, wäert hie restauréieren, wat hie geklaut huet, oder de Schued vu Verleumdung, oder d'Depositioun, déi him uvertraut gouf, oder verluer huet, dat hie fonnt huet, 6: 5 oder alles wat hien falsch vereedegt huet; Hie wäert et vollstänneg zréckginn op deen zu deem et gehéiert, a wäert e Fënneftel derbäi ginn, um Dag vu senger Versöhnung. 6: 6 A fir säin Iwergreffer dem Jehova e Widder ze bréngen, wann et keng Schicksaler vun der Trapp gëtt, no Ärer Schätzung, a gitt et dem Priister fir d'Versöhung. 6: 7 An de Priister soll fir hie Versoenung virum HÄR maachen, an hie kritt Verzeiung vun all de Saachen, an deenen hien normalerweis beleidegt.

6: 8 De Yahweh huet weider mam Moses geschwat a gesot: 6: 9 Schéckt den Aaron a seng Jongen a sot zu hinnen: Dëst ass d'Gesetz vum Brennoffer: D'Brennoffer wäert um Feier um Altor brennen déi ganz Nuecht, bis de Moien; d'Feier vum Altor brennt dran. 6:10 An de Paschtouer soll säi Léngen Kleed undoen, an hie soll Léngen Ënnerbroek iwwer säi Kierper undoen; a wann d'Feier d'Brennoffer verbraucht huet, wäert hien d'Äsche vum Altor ewech huelen an se beim Altor leeën. 6:11 Da wäert huelen hie seng Kleeder ugefaangen an no op aner Kleeder, an hie gëtt den Äsche kënnen aus dem Camp zu enger propper Plaz huelen.

6:12 An d'Feier, dat um Altor brennt, soll net geläscht ginn, mä de Paschtouer soll all Moies Holz drop leeën, an d'Brennoffer dorop arrangéieren, an d' Fett vun de Friddensopfer dorop verbrennen . 6:13 D'Feier wäert kontinuéierlech um Altor verbrennen; et wäert net ausmaachen. 6:14 Dëst ass d'Gesetz vun der Offer: D'Jongen vum Aaron sollen et virum Här virum Altor ubidden. 6:15 An hie soll eng Handvoll dovu vum feine Miel vun der Offer huelen, a vu sengem Ueleg, an all der Wierkung, déi op der Offer ass, an hie soll se um Altor verbrennen als Erënnerung an engem séissen Geroch fir den Jehova. 6:16 An de Rescht vun et Aaron a seng Jongen iessen; ongeschnidden et soll an enger helleger Plaz giess ginn; am Atrium vun der Treffpunkt se et iessen gëtt. 6:17 Et soll net mat Hef gekacht ginn; Ech hunn et hinne ginn fir hiren Deel vu menge Feierofferen; et ass héchsthelleg, wéi d'Affer fir d'Sënn, a wéi d'Affer fir d'Schold. 6:18 All Männercher vun de Jongen vun Aaron soll et iessen. Et ass en éiwege Statut fir Är Generatiounen iwwer d'Offeroffere fir Jehova; egal wat ech se upaken, gëtt geheelt. 6:19 LORD amgaang zum Moses, gesot, 6:20 Dëst ass d'Offer vun den Jairo n an hir Kanner, déi ze bidden déi den Dag Här als Fra kann: en Zéngtel vun engem ephah vun labber Har Ina, ofrend ze Liewen , hallef moies an hallef Nomëtteg. 6:21 An enger Bratpfanne gëtt et mat Ueleg preparéiert; du solls et frittéiert bréngen, an déi gekacht Stécker vum Affer soll een dem Jehova e séissen Geroch ubidden. 6:22 An de Paschtouer, deen an der Plaz vum Aaron aus senge Jongen gesaleft ass, soll déiselwecht Affer maachen. Et ass en éiwege Statut vu Jehova; alles gëtt verbrannt. 6:23 All Priesteroffer soll ganz verbrannt ginn; et gëtt net giess.

6:24 An den Här huet zu Moses geschwat a gesot: 6:25 Schwätzt mam Aaron a senge Jongen, a sot zu hinnen: Dëst ass de Bréif an d'Soenoffer: op där Plaz wou d'Brennoffer geschluecht gëtt, soll d'Sënnoffer geschluecht ginn. virum Jehova; et ass eng ganz helleg Saach. 6:26 De Paschtouer deen et fir d'Sënn offréiert soll et iessen; et gëtt an enger helleger Plaz giess, um Haff vum Tabernakel vum Treffen. 6:27 Alles wat säi Fleesch ugeet, gëtt geheelt; a wann et säi Blutt op d'Kleed sprutzt, wäscht Dir wat et fällt, op eng helleg Plaz. 6:28 An der Clay Pot an deem et gekacht soll gebrach ginn; a wann et an engem Bronzefäss gekacht ass , gëtt et geschrubbelt a mat Waasser gewäsch. 6:29 All männlech ënnert de Paschtéier soll et iessen; et ass eng ganz helleg Saach. 6:30 Awer et gëtt keen Affer giess, deem säi Blutt an den Tabernakel vum Versammlung bruecht gëtt, fir am Hellegtum Versoenung ze maachen; d'Feier gëtt verbrannt.

Levítico kapitel 7

7: 1 Och dëst ass d'Gesetz vum Scholdoffer; et ass eng ganz helleg Saach. 7: 2 Op der Plaz wou se d'Brennoffer schluechten, si schluechten d'Affer fir d'Schold; an hie wäert säi Blutt ronderëm um Altor sprëtzen. 7: 3 An dovu soll hien all säi Fett ubidden, de Schwanz an dat Fett wat den Daarm bedeckt, 7: 4 déi zwou Nieren, d'Fett dat drop ass, an dat op de Flanken; a mat den Nieren hëlt hien d'Fett aus der Liewer eraus. 7: 5 An de Paschtouer soll et op den Altor verbrennen , e Feieroffer fir den Jehova; et ass Versöhung fir Schold. 7: 6 All Männchen ënner de Priister soll et iessen; et gëtt an enger helleger Plaz giess; et ass eng ganz helleg Saach. 7: 7 Wéi d'Affer fir d'Sënn, sou ass d'Affer fir d'Schold ; si wäerten datselwecht Gesetz hunn; Et wäert de Paschtouer sinn deen d'Versöhung mat hatt mécht. 7: 8 An de Paschtouer, deen e Brennoffer bitt, d'Haut vum Brennoffer, deen hie bitt, soll fir hien sinn. 7: 9 An all ubitt, dass an baacken ass den Uewen, an all déi f Uere prepar gestallt Pan oder casserole, ginn de Paschtouer, deen offréiert et . 7:10 An all Affer mat Ueleg gekniet oder dréchen, soll zu all de Jongen vum Aaron gehéieren, déi eng an déi aner. 7:11 An dëst ass d'Gesetz vum Friddensopfer, dat dem Jehova offréiert gëtt : 7:12 Wann et als Danksoffer ugebuede gëtt, soll hien als Dankoffer d'Onseierte Kuchen, déi mat Ueleg gekniet sinn, ubidden, an déi ongesiedegt Bliederdeeg verbreet mat Ueleg, a feint Miel gebroden a Kuchen dat mat Ueleg gekniet ass. 7:13 Mat gesäierte Broutkuchen soll hie säin Affer presentéieren am Opfer vu Merci vum Fridden. 7:14 A vun deem ganzen Affer soll hien en Deel als opgehuewe Offer fir den HÄH presentéieren, an et soll dem Paschtouer sinn, deen d'Blutt vun de Friddenssoffer bestreet.

7:15 An d'Fleesch vum Friddensoffer fir d'Dankoffer soll deen Dag giess ginn, wann et ugebuede gëtt; si loossen näischt méi dovun fir een aneren Dag. 7:16 Awer wann d'Affer vu sengem Affer e Gelübd ass, oder fräiwëlleg ass, da gëtt et deen Dag giess, wou hie säin Affer bitt, a wat dovunner bleift, iesse se den Dag drop; 7:17 a wat bleift vum Opferfleesch bis zum drëtten Dag gëtt am Feier verbrannt. 7:18 Wann d'Fleesch vum Friddensoffer um drëtten Dag giess gëtt, gëtt deen, deen et bitt, net ugeholl, an et gëtt och net gezielt; Et wäert eng abominabel Natioun sinn , an déi Persoun, déi dovun ësst, wäert seng Sënn droen. 7:19 A Fleesch, wat all onrein Saache beréiert, däerf net giess ginn; d'Feier gëtt verbrannt. All propper Persoun kann d'Fleesch iessen; 7:20 awer déi Persoun, déi d'Fleesch vum Friddensopfer ësst , wat dem Jehova gehéiert, an ass onrein, déi Persoun gëtt aus sengem Vollek ofgeschnidden. 7:21 Ausserdeem ass déi Persoun, déi all onreent Saach, onreinem Mënsch oder onreent Déier, oder all onrein Abominatioun beréiert, an d'Fleesch vum Friddensopfer ësst , wat dem Jehova gehéiert, dës Persoun gëtt aus sengem Vollek ofgeschnidden. 7:22 Den Här huet méi mam Moses geschwat a gesot: 7:23 Schwätz mat de Kanner vun Israel a sot: Du solls kee Fett vun Ochs oder Lämmchen oder Geess iessen. 7:24 D'Fett vun engem Doudegen Déier , an d'Fett vun deem, wat vu wëll Béischte bis zum Stéck gerappt gouf, soll fir all aner Notzung benotzt ginn, awer Dir sollt et net iessen. 7:25 Fir wien d'Fett vun den Déieren ësst, vun deem e Feieroffer dem Här ugebuede gëtt, dee Mënsch, deen et ësst, gëtt aus senge Leit ofgeschnidden. 7:26 Ausserdeem sollt Dir kee Blutt iessen an all Plaz wou Dir wunnt, weder vu Villercher nach vu Béischten.

7:27 Jiddereen deen iergendeng Blutt ësst, dës Persoun gëtt vu senge Leit ofgeschnidden. 7:28 Den Här huet weider mam Moses geschwat a gesot : 7:29 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wie friddlecht Affer dem Här offréiert, dee soll seng Friddensoffer fir den Här bréngen. 7:30 Seng Hänn sollen d'Offeren bréngen, déi virum Jehova verbrannt solle ginn; et bréngt d'Fett mat der Broscht ; d'Broscht als Welleoffer virum Här ze wénken. 7:31 An d'Fett soll vum Paschtouer um Altor verbrannt ginn, awer d'Brust ass déi vun Aaron a senge Jongen. 7:32 An Dir gitt dem Paschtouer fir eng Offer ze ginn, de richtege Oberschenkel vun Äre Friddensofferen. 7:33 Dee vun de Jongen vum Aaron soll d'Blutt vun de Friddensopfer an d'Fett bréngen, dee rietse Oberschenkel kritt als säin Deel. 7:34 Well ech hu vun de Friddensopfer vun de Kanner vun Israel de wackelege Fësch an den erhieften Oberschenkel als Offer geholl, an ech hunn dem Aaron de Priister a senge Jongen en éiwege Statut fir d'Kanner vun Israel ginn. 7:35 Dëst ass dem Aaron säin Deel an de Portioun vu senge Jongen, vun de Feieroffere fir den Jehova, vum Dag, wou hien se geweit huet, dem Jehovas seng Paschtéier ze sinn, 7:36, deen den Jehova gebueden huet hinnen ze ginn, vum Dag datt hien se aus de Kanner vun Israel gesaleft huet, als en éiwege Statut an hire Generatiounen. 7:37 Dëst ass d'Gesetz vum Brennenoffer, der Ofkierzung A vum sacr ificio duerch d'Sënn, vum Scholdoffer, der Weiung an dem Friddeoffer , 7:38 wat den Här dem Moses um Mount befollegt huet. Sinai, deen Dag, wou hien de Kanner vun Israel den Uerder bruecht huet, dem Jehova hir Offeren an der Wüst vu Sinai unzebidden.

Levítico kapitel 8

8: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 8: 2 Huelt den Aaron a seng Jongen mat him, an d'Kleedungsstécker, d'Salbungsueleg, d'Kälber vun der Versöhnung, déi zwee Widder, an de Kuerf mat Ongeschoss . ; 8: 3 a sammelt d'ganz Kongregatioun bei der Dier vum Tabernakel vum Treffen. 8: 4 Also huet de Moses gemaach wéi den HÄR gebueden huet, an d'Versammlung huet sech virun der Dier vum Tabernakel vum Versammlung versammelt. 8: 5 A sot de Moses zu der Versammlung: Dëst huet den Här gesot ze maachen. 8: 6 De Moses huet den Aaron a seng Jongen no bruecht an huet se mat Waasser gewascht. 8: 7 An hien huet him d'Kleederschaft ugedoen an hie mat der Gürtel ëmginn; hien huet de Mantel un, an huet den Ephod op hie gesat, an hie mam Gürtel vum Ephod ëmgert, an den Adj tó him. 8: 8 Dunn huet hien d'Broscht drop gemaach, an huetden Urim an den Thummim dran gesat. 8: 9 Dunn huet hien d'Mitere op de Kapp gesat, an op d'Mitre, vir, huet hien d'Goldfolie, d'helleg Diadem geluecht, sou wéi de Jehova de Moses gebueden hat. 8:10 An de Moses huet den Ueleger Ueleg geholl an den Tabernakel gesalbt an alles wat dra war, an huet se geheelt. 8:11 An hie sprutzt dovun op den Altor siwe Mol, an huet den Altor an all säi Geschir gesalbt, an de Wäsch a säi Sockel, fir se ze hellegen. 8 : 12 derra Mo gesalft Ueleg op dem Aaron sengem Kapp an huet him gesaleft fir hien ze hellegen. 8:13 Dunn huet de Moses d'Jonge vum Aaron no bruecht, an huet se mat Tunikaen ugedoen, se mat Gürtel ëmgemaach an hir Tiaras ugepasst, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 8: 1 4 Dunn huet hien d'Kallef vun der Versöhnung bruecht, an den Aaron a seng Jongen hunn hir Hänn op de Kapp vum Versousskallef geluecht.

8:15 an hunn et geschluecht; an de Moses huet d'Blutt geholl, an de Fanger op d'Hénger vum Altor ronderëm gesat, an den Altor gereinegt ; an hien huet de Rescht vum Blutt um Fouss vum Altor gegoss, an et geheelt fir et ze versöhlen. 8:16 Duerno huet hien all d'Fett geholl, dat an den Darm war, an d'Fett vun der Liewer, an déi zwou Nieren, an d'Fett vun hinnen, an de Moses huet et um Altor verbrannt . 8:17 Awer d'Kallef, seng Haut, säi Fleesch a säin Dreck, huet hien ausserhalb vum Lager mam Feier verbrannt, sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 8:18 Duerno huet hien de Widder fir d'Brennoffer bruecht, an den Aaron a seng Jongen hunn d'Hänn op de Kapp vum Widder geluecht; 8:19 a geschluecht him; an de Moses huet d'Blutt um Altor ronderëm gesprëtzt , 8:20 an huet de Widder a Stécker geschnidden; an de Moses huet de Kapp an d'Stécker an d'Fett verbrannt. 8:21 Duerno huet hien den Darm an d'Been mat Waasser gewäsch, an de Moses huet de ganze Widder um Altor verbrannt ; E séiss richtend Brennoffer, e Feieroffer fir den Jehova, wéi den Jehova de Moses befollegt huet. 8:22 Dunn huet hien deen anere Widder bruecht, de Widder vun der Weihung, an den Aaron a seng Jongen hunn d'Hänn op de Kapp vum Widder geluecht. 8:23 An hien huet et geschluecht; an de Moses huet e puer vum Blutt geholl, an huet et op de Grëff vum Aaron sengem rietsen Ouer, op den Daum vu senger rietser Hand an op den Daum vu sengem richtege Fouss. 8:24 Hien huet dunn d'Jonge vum Aaron no bruecht , an de Moses vum Blutt op de Grëff vu senge richtegen Oueren, op d'Daume vu senge richtegen Hänn, an op d'Daume vu senge richtege Féiss geluecht; an de Moses huet d'Blutt um Altor ronderëm gestreet.

8:25 Dunn huet hien d'Fett geholl, de Schwanz, all d'Fett wat am Daarm war, d'Fett vun der Liewer, déi zwou Nieren an hir Fett, an déi riets Schëller. 8:26 An aus dem Kuerf mat ongeschossene Brout, dee virum Jehova war, huet hien en ongeschniddene Kuch, an e Kuch vun Uelegbrout , an e Bliederdeeg geholl, an en mat Fett a mat rietser Schëller geluecht. 8:27 An hien huet dat Ganzt an den Hänn vum Aaron, an an d'Hänn vu senge Jongen geluecht, an huet et fir eng Welleoffer virum Här gewénkt. 8:28 Dunn huet de Moses dës Saachen aus hiren Hänn geholl an huet se um Altor um Brennenoffer verbrannt; D'Weihunge ware séiss richtend, offere mam Jehova mat Feier. 8:29 An de Moses huet d'Brust geholl an et gewénkt, e Wellenoffer virum HÄR; Vun der Weier vun der Weihung, déi dem Moses säin Deel war, sou wéi den Jehova de Moses befollegt hat. 8:30 Dunn huet de Moses de Salbueleg geholl, a vum Blutt, dat um Altor war, an huet et op den Aaron an op seng Kleeder, op seng Jongen an op d'Kleeder vu senge Junge mat him gestreet; an hien huet den Aaron a seng Kleeder, a seng Jongen a seng Jongen d'Kleeder mat him geheelt. 8:31 A sot de Moses zu Aaron a senge Jongen: Kacht d'Fleesch virun der Dier vum Zelt vun der Versammlung; an ësst et do mam Brout, dat am Kuerf vun der Weih ass , wéi ech gesot hunn, a gesot: Aaron a seng Jongen iessen et. 8:32 A wat vum Fleesch a vum Brout iwwreg ass, solls du mam Feier verbrennen. 8:33 Du solls net siwe Deeg virun der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung erausgoen, bis den Dag op deem d'Deeg vun dengem Weih erfëllt sinn ; well fir siwen Deeg sidd Dir konsekréiert. 8:34 Wéi et haut gemaach gouf, huet den Jehova befall fir Iech Versöhung ze maachen.

8:35 Also bei der Dier vum Zelt vun der Versammlung sollt Dir Dag an Nuecht fir siwen Deeg stoen, an Dir sollt d' Arrangance virum Här halen, sou datt Dir net stierft; well esou krut ech den Uerder. 8:36 A Aaron a seng Jongen hunn alles gemaach, wat den Här duerch de Moses gebueden huet.

Levítico kapitel 9

9: 1 Op der aachten Dag, genannt Moses Aaron a seng Jongen, an déi Eelst vun Israel; 9: 2 An hie sot zu Aaron: Huelt e Kallef aus der Hiert fir eng Sënnoffer, an e Widder fir e Brennenoffer ouni Feeler, a bitt se virum Här. 9: 3 An zu de Kanner vun Israel solls du soen, soten: Huelt eng männlech Geess fir d' Sënnoffer , an e Kallef an e Lämmchen e Joer al, ouni Feeler, fir e Brennenoffer. 9: 4 Och en Ochs an e Widder fir e Friddensopfer, deen Dir virum Här schluechte kënnt, an eng Offer mat Ueleg gekniet; well den Jehova wäert Iech haut erschéngen. 9: 5 A si hunn gedroen wat de Moses virum Tabernakel vun der Versammlung befollegt huet, an d'ganz Versammlung koum a stoung virum HÄR. 9: 6 Dunn huet de Moses gesot: Dëst ass wat den HÄR gebueden huet; maach et, an d'Herrlechkeet vum Här wäert Iech erschéngen. 9: 7 A sot de Moses zum Aaron: Kommt no beim Altor a maacht Är Versoenung an Äert Brennoffer, a maacht Versöhlung fir Iech selwer a fir d'Leit; Maacht och d'Leit hir Offer, a maacht eng Versöhnung fir si, sou wéi den Här gesot huet. 9: 8 Dunn ass den Aaron bei den Altor komm an huet d'Kleef vun der Versöhung geschluecht , déi fir hie war. 9: 9 An d'Jongen vum Aaron hunn him d'Blutt bruecht; an hien huet de Fanger an d'Blutt gedréckt, an en Deel dovun op d'Hénger vum Altor geluecht, an de Rescht vum Blutt um Fouss vum Altor ausgegoss. 9:10 An hien huet op dem Altor d'Fett mat den Nieren an d'Fett mat der Liewer vun der Sënnoffer verbrannt , sou wéi den Här dem Moses gesot hat. 9:11 Awer d'Fleesch an d'Haut huet hie mam Feier ausserhalb vum Lager verbrannt. 9:12 Hien huet och d'Brennoffer geschluecht, an d'Jonge vum Aaron hunn him d'Blutt presentéiert, wat hien um Altor gestreet huet.

9:13 Dunn hu si him d'Brennoffer Stéck fir Stéck an de Kapp bruecht; an huet et um Altor verbrannt. 9:14 Duerno wäscht hien den Darm an d'Been an huet se um Brennoffer um Altor verbrannt. 9:15 Hien huet och d' Leit ugebueden, an huet d'Geess geholl, déi fir d'Leit gereinegt war, an huet se geschluecht, an huet se als éischt fir d'Sënn ugebueden. 9:16 An hien offréiert d'Brennoffer, an huet no der Rite gemaach. 9:17 Hien huet och d'Offer ugebueden, an huet seng Hand domat gefëllt , an huet et um Altor verbrannt, zousätzlech zum Moiesbrennen. 9:18 Hien huet den Ochs an de Widder geschloen als Friddensoffer, dat vum Vollek war; an d'Jonge vum Aaron hunn him d'Blutt virgestallt, wat hien um Altor ronderëm gestreet huet; 9: 19 gr an Osuras vum Ochs an dem Widder, de Schwanz, d'Fett dat den Daarm bedeckt, d'Nieren an d'Fett vun der Liewer; 9:20 a si hunn d'Fett op d'Broscht geluecht, an hien huet se um Altor verbrannt. 9:21 awer d'Broscht an déi riets Schëller, de gekräizten Aaron als Wellenoffer virum Här, sou wéi den Här de Moses befollegt hat. 9:22 Dunn huet den Aaron seng Hänn op d'Leit opgeriicht an huet se geseent; an nodeems hien d'Versöhung, d'Verbrennung an d'Friddoffer gemaach hunn, ass hien erofgaang. 9:23 An de Moses an den Aaron sinn an den Tabernakel vum Treffe komm, an hunn erausgaang an d'Leit geseent; an d'Herrlechkeet vum Här erschéngt all de Leit. 9:24 A Feier koum virum Jehova eraus an huet d'Verbrennung mam Fett um Altor konsuméiert; A wéi all d' Leit et gesinn hunn, hunn se sech abaronéiert a sinn op hir Gesiichter gefall.

Levítico kapitel 10

10: 1 Nadab an Abihu, d'Jongen vum Aaron, hu jidderee säi Wierkbecher geholl an e Feier an si gesat, op déi se Wierkung gesat hunn, an hunn dem Jehova en komeschen Ego ugebueden , deen hien hinnen ni gebueden huet. 10: 2 A Feier ass virum Här erausgaang an huet se verbrannt, a si si virum Här gestuerwen. 10: 3 Dunn huet de Moses zum Aaron gesot: Dëst ass wat den HÄR geschwat huet, a sot: Ech wäert mech selwer heelen ënner deenen, déi no bei mech kommen a wäert a Präsenz vun all de Leit verherrlecht ginn. An den Aaron war roueg. 10: 4 A Moses huet de Misael an den Elzaphan, d'Jonge vum Uzziel Monni vum Aaron geruff, a sot zu hinnen: Kommt no a féiert Är Bridder virum Hellegtum, aus dem Lager eraus. 10: 5 A si sinn opgaang an hunn se an hiren Tunika baussent dem Lager ausgedroen, wéi de Moses gesot huet. 10: 6 Du sot de Moses zum Aaron, an dem Eleazar an dem Ithamar seng Jongen: Deckt Är Käpp op, räisst Är Kleeder net an der Trauer, fir datt Dir net stierft, an och keng Roserei iwwer déi ganz Kongregatioun opgeet. Awer Är Bridder, d'ganz Haus vun Israel, traueren iwwer d'Feier dat den Jehova gemaach huet. 10: 7 Weder däerf Dir vun der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung erausgoen, well Dir stierft; well d'Salbueleg vum Här op Iech ass. A si hunn dem Moses gesot. 10: 8 An den Här huet mam Aaron geschwat a gesot: 10: 9 Dir an Är Jongen mat Iech däerfen kee Wäin oder e staarkt Gedrénks drénken wann Dir an d'Zelt vum Treffpunkt gitt, soss stierft Dir; Et wäert en éiwege Statut fir Är Generatiounen sinn , 10:10 fir tëscht dem Hellen an dem Profane z'ënnerscheeden, an tëscht dem Onreinen an der Propper, 10:11 an de Kanner vun Israel all d'Statuten ze léieren, déi den Jehova hinne geschwat huet Mëtt vum Moses.

10:12 A sot de Moses zum Aaron, an dem Eleaz ar an dem Itham, seng Jongen, déi lénks waren: Huelt d'Offer, dat nach vun de Feieroffere fir den Jehova gemaach gëtt, an ies et vum Altor ongebëss, well et ass ganz helleg. 10:13 An Dir sollt et an enger helleger Plaz iessen; well dëst ass fir Iech an Är Kanner, vun de Feieroffere fir den Här, well esou krut ech den Uerder. 10:14 Dir sollt och op enger propperer Plaz iessen, Dir an Är Jongen an Är Meedercher mat Iech, d'Broscht gewénkt an den Uewerschenkel opgehuewen, well mat Recht si se Ären an Är Kanner, vun de Friddensopfer vun de Kanner vun Israel ginn. 10:15 Mat den Offere vum Fett fir ze verbrennen, solle se den Oberschenkel bréngen, deen opgehuewe soll ginn an d'Broscht, déi als Wellenoffer virum Jehova gewénkt gëtt; an et wäert duerch éiwegt Recht fir Iech an Är Kanner sinn, sou wéi den Här Uerder huet. 10:16 A Moses huet no der Geess vum Sënnoffer nogefrot, an et gouf fonnt datt et verbrannt war; an hie war rosen op den Eleazar an den Ithamar, déi reschtlech Jongen vum Aaron, a soten: 10:17 Firwat hues du d'Versöhung net an der helleger Plaz giess ? Well et ass ganz helleg, an hien huet Iech et ginn, d'Gerechtegkeet vun der Kongregatioun ze droen, fir datt se virum Här versöhnt kënne ginn. 10:18 Kuckt datt d'Blutt net an d'Hellegtum bruecht gouf; an Dir sollt d'Offer op der helleger Plaz iessen , sou wéi ech et gesot hunn. 10:19 An den Aaron sot zu Moses: Kuckt, haut hu se hir Sënnoffer an hir Brennoffer virum HÄR offréiert; Awer dës Saache si mir geschitt, a wann ech haut d'Affer vun der Versöhnung giess hätt, wier dat dem Jehova gär? 10:20 Wéi de Moses dat héieren huet, war hien zefridden.

Levítico kapitel 11

11: 1 Den Här huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 11: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Dëst sinn d'Déieren, déi Dir iesst vun all den Déieren, déi op der Äerd sinn. 11: 3 Vun den Déieren, jiddereen deen e klappt Houf huet an de Knascht knaschteg, dësen solls du iessen. 11: 4 Awer vun deenen, déi de Knascht kauen oder Huebelen hunn, däerft Dir dës net iessen: de Kaméil, well et knaschtegt, awer kee gespléckten Houf huet, Dir sollt et fir d' Welt hunn. 11: 5 Och d'Kanéngchen, well et knaschtegt awer keen Houf huet, wäert Dir se als onrein gesinn. 11: 6 Och den Hues, well en de Knascht kaut, awer keen Houf huet, wäert Dir en als onrein gesinn. 11: 7 Och de Schwäin, well et Huebelen huet, a geklappt Huewen huet, awer net knaschteg knätscht, wäert Dir et als onrein betruechten. 11: 8 Vun hirem Fleesch däerf Dir net iessen, an Dir sollt hir Läich net beréieren; Dir wäert se als onrein betruechten. 11: 9 Dëst sollt Dir iessen vun all den Déieren, déi am Waasser liewen: all déi Flossen a Schuelen hunn am Waasser vum Mier, an an de Flëss, dës sollt Dir iessen. 11:10 Awer all déi, déi keng Flossen oder Schuelen am Mier an an de Flëss hunn, vun allem wat sech beweegt, awer vun all Liewewiesen, dat am Waasser ass, Dir wäert se als eng Abominatioun hunn. 11:11 Si solle fir Iech sinn, pu es, Abominatioun ; vun hirem Fleesch däerfs du net iessen, an du solls hir Läichen ofschrecken. 11:12 Alles wat keng Flossen a Schuppen am Waasser huet, Dir wäert eng Abominatioun hunn. 11:13 A vun de Villercher, dës soll eng Abominatioun sinn; Si ginn net giess ginn, si wäerten Abominatioun sinn: den Adler, de gebaarte Geier, d'Goschau, 11:14 de Buzzard, de Kite no senger Aart; 11:15 all Kueb no senger Aart.

11:16 de Strauss, d'Eule, d'Muess, de Falk no hirer Aart; 11:17 den Eule, de Grebe, den Ibis, 11:18 de Cala Mon, de Pelikan, de Geier, 11:19 de Storch, den Heron no senger Aart, den Hoopoe an d'Fliedermaus. 11:20 All geflügelt Insekt, dat op all véier geet, Dir wäert eng Abominatioun hunn. 11:21 Awer dëst iesst Dir vun all geflügelten Insekt, dat op véier Been geet , déi nieft senge Been och nach Been huet fir mat hinnen op de Buedem ze sprangen; 11:22 Dës sollt Dir vun hinnen iessen: de Sprénger no senger Aart, den Hummer no senger Aart, de Rank no senger Aart, an den Haag no senger Aart. 11:23 All Fligelinsekt dat véier Been huet, Dir wäert eng Abominatioun hunn. 11:24 A fir dës Saache sidd Dir onrein; Jiddereen, deen hier carcasses Schlëff wäert béise ginn bis Nuecht, 11:25 a jiddereen, deen eppes vun hire carcasses dréit wäert hir Kleeder wäschen, a wäert béise bis owes. 11:26 All Déier mat engem Houf, awer dat huet kee gespléckten Houf, an och net knaschteg de Kuddel, sollt Dir als onrein betruechten; a jiddereen, deen se beréiert, wäert onrein sinn. 11:27 A vun allen Déieren, déi op véier Féiss goen, zielt Dir als Onrein all déi op hir Krallen trëppelen; a jiddereen, dee seng Läichen ugeet, wäert bis den Owend onrein sinn. 11:28 An deen, deen hir Läichen dréit, soll seng Kleeder wäschen, a bis zum Owend onrein sinn; Dir wäert se als onrein betruechten. 11:29 An Dir wäert dës Déieren als onroueg betruechten, déi sech op der Äerd bewegen: d'Wiesel, d'Maus, de Fräsch no hirer Aart, 11:30 den Igel, de Krokodil, d'Eidechs, d'Eidechs an de Kameleon. 11:31 Dës wäert Dir als onrein aus de beweegten Déieren betruechten, a wien se beréiert wa se dout sinn, wäert bis den Owend onrein sinn.

11:32 An alles op deem eppes vun hinnen fällt nodeems se dout sinn, wäert onrein sinn; sief et eng Saach vum Holz, Kleedung, Haut, Sak, egal wéi engem Instrument mat deem Dir schafft, et gëtt a Waasser getippt a bleift bis op d' Nuecht op der Welt; da wäert et propper sinn. 11:33 All Lehmpot, an deem ee vun hinnen fällt, wäert onrein sinn, sou wéi och alles dran, an Dir brécht de Pot. 11:34 All Iessen dat giess gëtt, op dat d' Waasser vu sou Schëffer fällt, wäert onrein sinn; an all Gedrénks dat an dëse Schëffer ass wäert onrein sinn. 11:35 Alles op deem eppes aus hirer Läich fällt wäert onrein sinn; Den Uewen oder d'Reegele kippen ëm; Si sinn onrein, an ech wäert se als onrein betruechten . 11:36 Wéi och ëmmer, de Sprangbuer an de Bréissel wou Waasser gesammelt gëtt propper; awer wat d'Läiche beréiert huet wäert onrein sinn. 11:37 A wann eppes vun de Läichen op all Som fällt fir ze säen, da wäert et propper sinn. 11:38 Awer wann Waasser gouf op de Som Mëtt duerchgesat huet, an eppes aus de Läiche Falen op et, wäert Dir et béise betruecht. 11:39 A wann en Déier, dat Dir iesse musst, stierft, wien seng Läich beréiert, wäert bis den Owend onrein sinn. 11:40 A wien vum Doudege Kierper ësst, soll seng Kleeder wäschen a bis den Owend onrein sinn; Och wien d'Karkass dréit, soll seng Kleeder wäschen a bis den Owend onrein sinn. 11:41 An all Reptil, dat op der Äerd krabbelt, ass eng Abominatioun; et gëtt net giess. 11:42 Alles wat nach op der Broscht leet , an alles wat op véier oder méi Been geet, vun all Déier, dat um Buedem krabbelt, dierft net iessen, well et ass eng Abominatioun. 11:43 Maacht Iech net abominabel mat engem schleppenden Déier, sidd net vun hinnen verontreinegt a sidd net vun hinnen onrein.

11:44 Well ech sinn den Här Äre Gott; dofir wäert Dir lech selwer hellegen, an Dir wäert helleg sinn, well ech sinn helleg; also verschmotzt Är Leit net mat all Déier dat op der Äerd krabbelt. 11:45 Fir ech sinn den Här, deen dech aus dem Ägypten Land opbréngt fir äre Gott ze sinn. Dofir solls du helleg sinn, well ech sinn helleg. 11:46 Dëst ass d'Gesetz iwwer Béischten a Villercher, an all Liewewiesen, dat sech am Waasser beweegt, an all Déier, dat op der Äerd krabbelt , 11:47 fir z'ënnerscheeden tëscht dem Onreinen an dem Rengen , an tëscht Déieren déi giess kënne ginn an Déieren déi net giess kënne ginn.

Levítico kapitel 12

12: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 12: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann eng Fra schwanger gëtt an e Mann op d'Welt bréngt, wäert si fir siwen Deeg onrein sinn; no den Deeg vun hirer Menstruatioun wäert se onrein sinn. 12: 3 An den aachten Dag soll d'Kand beschnidde ginn. 12: 4 Awer si wäert drësseg- dräi Deeg bleiwen fir sech vu sengem Blutt ze puren; Keng helleg Saach wäert beréieren oder an d'Hellegtum kommen, bis d'Deeg vu senger Rengegung fäerdeg sinn. 12: 5 A wa si eng Duechter op d'Welt bréngt, da wäert si zwou Woche laang onrein sinn, no hirer Trennung, a fir siechzeg-sechs Deeg wäert si sech vu sengem Blutt rengegen. 12: 6 Wann d'Deeg vu senger Rengegung erfëllt sinn, fir Jong oder Duechter, soll hien e Lämmchen am Joer als Brennoffer, an eng Dauf oder eng Turtelduewe fir d'Versöhnung, bei d'Dier vum Tabernakel vum Versammlung zum Priister bréngen; 12: 7 an hie soll se virum HÄR ubidden an d'Versöhung fir hatt maachen, a si soll vun der Ausgab vu sengem Blutt gereinegt ginn. Dëst ass d'Gesetz fir dat si e Jong oder eng Duechter op d'Welt bréngt. 12: 8 A wann hien net genuch fir e Lämmchen huet, da wäert hien zwee Turtelduewen oder zwou jonk Dauwen huelen , déi eng fir eng Brennoffer an déi aner fir eng Versöhung; an de Paschtouer wäert fir si Versoenung maachen, a si wäert propper sinn.

Levítico kapitel 13

13: 1 Den Här huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 13: 2 Wann e Mann eng Schwellung oder en Ausschlag oder e wäisse Fleck op der Haut vu sengem Kierper huet, an et op der Haut vu sengem Kierper ass wéi eng Lepra, et gëtt bruecht Aaron de Priister oder ee vu senge Jongen d'Priister. 13: 3 An de Paschtouer kuckt op der Halswéi op der Haut vum Kierper; Wann d'Hoer op der Halswéi wäiss ginn hunn , an de Wei schéngt méi déif wéi d'Haut vum Fleesch, ass et eng Lepra-Halswéi; an de Paschtouer wäert hien erkennen an deklaréieren datt hien onrein ass. 13: 4 A wann et e wäisse Fleck op der Haut vu sengem Kierper ass, awer et schéngt net méi déif wéi d'Haut, an och net d'Hoer si wäiss ginn, da wäert de Paschtouer déi verletzte Persoun fir siwen Deeg opspären. 13: 5 An op de siwenten Dag de Paschtouer soll him gesinn; a wann d'Schmerz déiselwecht Erscheinung behält, ouni sech op d'Haut ze verbreeden, da wäert de Paschtouer hien erëm fir weider siwen Deeg opschléissen. 13: 6 An de siwenten Dag wäert de Paschtouer hien erëm unerkennen; a wann de Wéi schéngt verdonkelt ze sinn, an datt et sech net op d'Haut verbreet huet, da wäert de Paschtouer et propper deklaréieren: et war en Ausschlag; an hie soll seng Kleeder wäschen a si propper. 13: 7 Awer wann den Hautausschlag sech verbreet nodeems hie sech dem Priister gewisen huet fir propper ze sinn, sollt et dem Priister nach eng Kéier gewise ginn. 13: 8 A wann de Paschtouer et erkennt, gesäit datt den Ausschlag sech op der Haut verbreet huet, da wäert hien et onkloer erklären: et ass Lepra . 13: 9 Wann et eng Leedheeten op de Mann ass, da soll et dem Priister bruecht ginn.

13:10 An hie soll et kucken, a wann e wäissen Tumor op der Haut erschéngt, wat d'Faarf vun den Hoer geännert huet, an dat réit Fleesch gëtt och verroden , 13:11 ass et chronesch Lepra op der Haut vu sengem Kierper; an de Paschtouer soll hien onrein erklären, an hie soll hien net zou halen, well hien ass onrein. 13:12 Awer wann d'Lepra ausbrécht, sech op d'Haut verbreet, sou datt se all d'Haut vum Schmerz vu Kapp bis Fouss bedeckt, sou wäit wéi de Paschtouer gesäit , 13: 1 3 da wäert hien hien erkennen; a wann d'Leprais säi ganze Kierper bedeckt huet, erkläert hien de schaarfen Fleck propper; all hir ass wäiss ginn, an hien ass propper. 13:14 Awer wann réi Fleesch op him erschéngt, wäert hien onrein sinn. 13:15 An de Paschtouer soll op dat réit Fleesch kucken an et onreeg soen. Raw Fleesch ass onrein; et ass Lepra. 13:16 Awer wann de liewege Fleesch ännert a wäiss gëtt, da kënnt et zum Priister, 13:17 an de Priister kuckt; a wann d'Schwäin wäiss ginn ass, deklaréiert de Paschtouer deen, deen d'Schmerz hat propper, an hie wäert propper sinn. 13:18 A wann et Kachen op der Haut vum Fleesch ass, an et geheelt gëtt, 13:19 an an der Plaz vum Kachen ass et eng Schwellung, oder e rout-wäisse Fleck, et gëtt dem Paschtouer gewisen. 13:20 An de Paschtouer soll kucken; a wann et schéngt méi déif ze sinn wéi d'Haut, a seng Hoer si wäiss ginn, deklaréiert de Paschtouer et onrein; Et ass eng Lepra Wonn, déi am Kache entstanen ass. 13:21 A wann de Paschtouer et bedenkt, wa wäiss Hoer net drun erschéngen , och net méi déif wéi Haut, awer däischter ass, da wäert de Paschtouer hie fir siwe Deeg ophalen; 13:22 A wann et sech op d'Haut verbreet, da wäert de Paschtouer et onrein erklären; et ass schmerzhaft.

13:23 Awer wann de wäisse Fleck op senger Plaz bleift an net verbreet huet, ass et d'Narbe vum Kachen, an de Priister wäert et propper erklären. 13:24 Och wann d'Haut vum Kierper mam Feier verbrannt ass, an et e wäisseg, roudelzeg oder wäisse Fleck op der Haut vum Feier geheelt huet, 13:25 kuckt de Paschtouer et; a wann d'Hoer wäiss am Fleck ginn ass, an et schéngt méi déif ze sinn wéi d'Haut, ass et Lepra, déi am Verbrennen erauskomm ass; an de Paschtouer soll hien onrein erklären, well hien eng Halswéi ass mat Lepra. 13:26 Awer wann de Paschtouer et kuckt, an et gi keng wäiss Hoer op der Plaz, an och net méi déif wéi d'Haut, awer däischter, de Priister wäert hie fir siwe Deeg zoumaachen. 13:27 An de siwenten Dag wäert de Paschtouer hatt erkennen; a wann et sech iwwer d'Haut verbreet huet, deklaréiert de Paschtouer et onrein; Et ass eng Halswéi vu Lepra. 13:28 Awer wann de Fleck op senger Plaz bleift an sech net op der Haut verbreet huet, awer däischter ass, ass et d'Narbe vum Verbrenne; de Paschtouer wäert et propper deklaréieren, well et en Zeeche vum Verbrennen ass . 13:29 A fir de Mann oder d'Fra, déi e Schmerz um Kapp oder um Baart huet, 13:30 kuckt de Paschtouer de Schmerz; a wann et schéngt méi déif wéi d'Haut ze sinn, an hir Hoer gielzeg an dënn sinn, da wäert de Paschtouer et onrein erklären; Et ass Ringwuerm, et ass l Epra vum Kapp oder vum Baart. 13:31 Awer wann de Paschtouer de Schmerz vum Réngwurm gekuckt huet, an et schéngt net méi déif wéi d'Haut ze sinn, an et ass kee schwaarzt Hoer drop, de Priister soll de Schmerz vum Réngwurm fir siwe Deeg zoumaachen.

13:32 an um siwenten Dag wäert de Paschtouer op der Halswéi kucken; a wann de Rankwierm sech anscheinend net verbreet huet, nach gëtt et gielzeg Hoer drop, an och net schéngt de Rankwierm méi déif ze sinn wéi d'Haut, 13:33 da wäert hien se raséieren, awer hien wäert dat betraffent Gebitt net raséieren; an de Paschtouer wäert dee mam Réngeluerm fir weider siwen Deeg opspären. 13:34 An op de siwenten Dag de Paschtouer soll de ringworm Bléck; a wann de Rankwierm sech net op der Haut verbreet huet, an och net méi déif schéngt wéi d'Haut, deklaréiert de Paschtouer et propper; an hie wäscht seng Kleeder a gëtt propper. 13:35 Awer wann de Rankwurm sech no der Rengegung op der Haut verbreet huet, 13:36 da kuckt de Paschtouer et; a wann de Rankwierm sech op der Haut verbreet huet, sollt de Paschtouer net no gielzeg Hoer sichen; et ass onrein. 13:37 Awer wann et him schéngt, datt de Rankwierm gestoppt ass, an datt déi schwaarz Hoer drop gewuess sinn, gëtt de Rankwierm geheelt; hien ass propper, an de Paschtouer soll hie propper erklären. 13:38 Wann e Mann och oder eng Fra an der Haut vu sengem Kierper Flecken hunn, Flecken bläischen, 13 : 39 de Paschtouer soll kucken, a wann d'Haut vun hirem Fleesch wäiss Flecken däischter ass, da wuesse se an Haut; déi Persoun ass propper. 13:40 A Mann, wann seng Hoer ausfalen, ass kaal, awer propper. 13:41 A wann seng Hoer op seng Stir erausfalen, ass hie viru kaal, awer propper. 13:42 Awer wann et e roude-wäisse Schmerz um Kaaltekopf oder op der Stir ass, ass et Lepra, déi op de Kale Kapp oder Stir spréisst.

13:43 Da soll de Paschtouer op hien kucken, a wann d' Schwellung vun der routwäiss Halswéi op sengem kaalen Kapp oder op der Stir ausgesäit wéi d'Erscheinung vun der Lepra op der Haut vum Kierper, 13:44 ass hien lepra, hien ass onrein an de Paschtouer erkläert hien dann als onrein; um Kapp huet hien de Wéi. 13:45 An de Lepra, an deem et e Schmerz ass, soll zerrappte Kleeder undoen a säi Kapp opgedeckt an zougedeckt ass, soll verkënnegen: Onreine! onrein! 13:46 Soulaang wéi de Wéi op him ass, wäert hien onrein sinn; hie wäert onrein sinn, a wäert eleng liewen; baussent dem Camp wäert hir Wunneng sinn. 13:47 Wann et eng Plo vun der Lepra op engem Kleed ass, egal ob et a Woll oder Lengen ugedoen ass , 13:48 oder a Schief oder Schief aus Lengen oder Woll, oder a Lieder, oder an iergendenger Wierk vu Lieder; 13:49 an d'Pescht ass gréng, oder roudelzeg, op Kleeder oder Lieder, Schief oder Schief, oder all Wierk vu Lieder; D'Pescht ass vu Lepra, a soll dem Paschtouer gewise ginn. 13:50 An de Paschtouer soll d'Pescht gesinn, a soll déi gepléckt Saach fir siwe Deeg zoumaachen. 13:51 An um siwenten Dag wäert hien d'Pescht gesinn; a wann d'Pescht sech op d'Kleedung verbreet huet, op de Schief oder d'Weft, op d'Lieder oder op all Aarbecht, dat aus Lieder gemaach ass, ass d'Pescht béis Lepra; et wäert onrein sinn. 13:52 D'Kleedungsstéck, de Schief oder d'Weft vu Woll oder Lengen, oder all Liederwierk, an deem et sou eng Plo gëtt, gëtt verbrannt , well et béis Lepra ass; d'Feier gëtt verbrannt. 13:53 A wann de Paschtouer kuckt, an et schéngt net wéi d'Pescht sech op d'Kleedung verbreet huet, op de Schief oder op d'Weft oder op all Liederwierk,

13:54 da bestellt de Paschtouer datt se et gesinn wou et ass der Plo, an et wäert hien erëm fir siwe Deeg zoumaachen. 13:55 An de Paschtouer gesäit no der Plo ofgewäsch ass; a wann et schéngt datt d'Pescht hir Erscheinung net geännert huet, obwuel d'Pescht sech net verbreet huet, ass se onrein; Dir wäert et mam Feier verbrennen; et ass duerchdréngend Korrosioun , sief et op der rietser Säit oder der anerer Säit vun där Saach fräitt. 13:56 Awer wann de Paschtouer et gesäit, an et schéngt datt d'Pescht däischter ass nodeems se gewäsch gouf, wäert hien se vum Kleed, dem Lieder, der Schief oder der Wéck ofschneiden. 13:57 A wann et op dem Kleedungssteck, de Schief oder d'Weft oder op alles aus Lieder ervirgeet, op dat verbreet, da brennt Dir egal wéi d'Pescht ass mam Feier. 13:58 Awer d'Kleedungssteck, de Schief oder d'Weft, oder wat fir e Lieder Dir och hutt an datt d'Pescht ewechgeholl gëtt, soll eng zweete Kéier gewäsch ginn, an da soll et propper sinn. 13:59 Dëst ass d'Gesetz fir d'Pescht vun der Lepra op Woll oder Lengen Kleeder, oder Schief oder Schief, oder alles aus Lieder, fir propper oder onrein ze deklaréieren.

Levítico kapitel 14

14: 1 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 14: 2 Dëst ass d'Gesetz fir de Lepra, wann hie gereinegt ass: Hie soll dem Priister bruecht ginn, 14: 3 an hie soll aus dem Lager erausgoen an hien ënnersichen; a wann hie gesäit datt d'Lepra-Plo vun der Lepra geheelt gëtt , 14: 4 de Priester bestellt dann datt zwee lieweg, propper Villercher an Zederholz, Scharlachrot an Hyssop fir dee geholl ginn dee sech selwer puréiert. 14: 5 An de Priister soll befollegen datt e Vugel an engem Erdschëffer ëmlafend Waasser leeft. 14: 6 Dann hëlt hien de liewege Vugel , den Zeder, de Scharlachroute an den Hyssop, an daucht se mam liewege Vugel am Blutt vum doudege Vugel op fléissend Waasser; 14: 7 an hie soll siwe Mol op deen, dee vun der Lepra gereinegt ass, sprëtzen an hie propper deklaréieren; a wäert de liewege Vull am Feld fräiloossen. 14: 8 A wien sech selwer puréiert, soll seng Kleeder wäschen, an all seng Hoer raséieren, a sech am Waasser bueden a propper sinn; an duerno kënnt hien an de Lager, a wunnt ausser sengem Zelt siwen Deeg. 14: 9 An de siwenten Dag soll hien all d'Hoer vu sengem Kapp raséieren , säi B Arb an d'Aenbrauen vu sengen Aen, an all seng Hoer, an hie soll seng Kleeder wäschen, a säi Kierper a Waasser bueden, an hie soll propper sinn. 14:10 Op den aachten Dag soll hien zwee Lämmer ouni Feeler huelen, an e Joer-ale Lämmchen ouni Feeler, an dräi Zéngtel vun enger Ephah vu feine Miel fir eng Offer mat Ueleg gekniet, an ee Protokoll Ueleg. 14:11 An de Paschtouer, deen hien purifizéiert, soll virum Här deen, dee gebotzt gëtt, mat dëse Saache presentéieren, virun der Dier vum Tabernakel vum Treffen.

14:12 An de Paschtouer soll e Lämmchen huelen an et fir d'Schold ubidden, mam Protokoll vun Ueleg, a wénkt et als Welleoffer virum Här. 14:13 An hie soll d'Lämmche schluechten op der Plaz wou d'Affer fir d'Sënn an d'Brennoffer geschluecht gëtt, an der Plaz vun der helleger Plaz ; well als Affer vun der Sënn, sou och d'Affer vu Schold zum Priister gehéiert; et ass eng ganz helleg Saach. 14:14 An de Paschtouer soll en Deel vum Blutt vum Affer duerch Schold huelen, an de Paschtouer soll et op der rietser Ouerlapp vun deem, dee gereinegt gëtt, op den Daum vu senger rietser Hand an op den Daum vu sengem richtege Fouss leeën. . 14:15 De Priister soll och en Deel vum Protokoll vun Ueleg huelen, an et an d'palm vu senger lénker Hand schëdden , 14:16 an daucht säi rietse Fanger an den Ueleg, deen hien a senger lénker Hand huet, a sprëtzt den Ueleg mat sengem Fanger siwe Mol virum Här. 14:17 A vun deem wat vum Ueleg bleift, deen hien an der Hand huet, soll de Paschtouer op de Grëff vum rietsen Ouer vun deem, dee gereinegt gëtt, op den Daum vu senger rietser Hand an op den Daum vu sengem richtege Fouss, iwwer dem Blutt vum Scholdoffer. 14:18 A wat vum Ueleg bleift, deen hien an der Hand huet, wäert hien op de Kapp leeë vun deem, dee sech selwer puréiert; an de Paschtouer soll fir hie Versoenung virum Här maachen. 14:19 Da soll de Paschtouer d'Affer fir d'Sënn bréngen, an d'Versöhung maachen fir deen, dee vu senger Onreinheet gereinegt gëtt ; an da soll hien d'Brennoffer schluechten, 14:20 an de Priister soll d'Brennoffer an d'Affer op den Altor bréngen. Dofir soll de Paschtouer Versoenung fir hie maachen, an hie soll propper sinn.

14:21 Awer wann hien aarm ass, an net genuch huet, da soll hien e Lämmche huelen, fir als Scholdoffer ze bidden, fir sech ze versöhnen, an en Zéngtel vun enger Ephah vun Hari, mat Ueleg gekniet fir eng Offer , an e Protokoll vun Ueleg, 14:22 an zwou Turtelduewen oder zwou Dauwen, wéi méiglech; dat eent wäert fir d'Versöhung fir d'Sënn sinn, an dat anert fir e Brennenoffer. 14:23 Op den aachten Dag no senger Rengegung soll hien dës Saachen dem Priister bei der Dier vum Tabernakel vum Treffe virum Här bréngen. 14:24 An de Paschtouer soll d'Lämmche vun der Scholdversoenung an de Protokoll vum Ueleg huelen, an de Paschtouer soll se als Welleoffer virum Här wénken. 14:25 Da soll hien d'Lämmche vu Schold schluechten, an de Paschtouer soll e puer vun de Blutt vun der Schold huelen an et op de richtegen Ouerlapp vun deem, dee sech rengegt, op den Daum vu senger rietser Hand an op den Daum vun säi richtege Fouss. 14:26 An de Priister soll den Ueleg op d'palm vu senger lénker Hand schëdden; 14:27 a mat sengem richtege Fanger soll de Paschtouer den Ueleg sprëtzen, deen hien a senger lénkser Hand siwe Mol virum Här huet. 14:28 De Paschtouer soll och en Deel vum Ueleg, deen hien a senger Hand huet, op der rietser Ouerlapp vun deem, dee gebotzt gëtt, op den Daum vu senger rietser Hand an op den Daum vu sengem richtege Fouss, op der Plaz vum Blutt vun der Schold. 14:29 An alles wat vum Ueleg iwwreg ass, wat de Paschtouer an der Hand huet, soll hien op de Kapp leeë vun deem, dee sech botzt, fir et dem Här ze maachen. 14:30 Hie bitt och eng vun den Turtelduewen oder eng vun den Dauwen, wéi hie kann. 14:31 Eent als Versoenoffer fir d'Sënn , an dat anert als Brennoffer, nieft dem Affer; an de Paschtouer soll versoen, datt dee virum Här gereinegt gëtt.

14:32 Dëst ass d'Gesetz fir deen, deen eng Plo vu Lepra hat an net méi fir seng Rengegung huet. 14:33 Den Här huet och mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 14:34 Wann Dir an d'Land Kanaan erakomm sidd, wat ech lech ginn ze besëtzen, wann ech eng Plo vu Lepra an engem Haus an Ärem Land vun Ärem Besëtz setzen, 14:35 Hie kënnt zu wien och ëmmer d'Haus ass a soll dem Paschtouer soen, a sot: Eppes wéi eng Plo ass a mengem Haus opgedaucht. 14:36 Da wäert de Paschtouer Uerder ginn d'Haus ze verloossen ier hien erakënnt fir d'Pescht ze kucken, sou datt alles am Haus net kontaminéiert ass; an da kënnt de Paschtouer eran fir hatt z'ënnersichen. 14:37 An hie wäert d'Pescht ënnersichen; a wa Flecken op de Mauere vum Haus gesi ginn, gréngelzeg oder roudelzeg Flecken, déi méi déif erschénge wéi d'Uewerfläch vun der Mauer, 14:38 kënnt de Paschtouer aus dem Haus virun der Dier dovun an mécht d' Haus zou fir siwen Deeg. 14:39 An op de siwenten Dag de Priister soll zréck an ënnersicht hir; A wann d'Pescht sech op d'Mauere vum Haus verbreet huet, 14:40 da soll de Paschtouer commandéieren, a si sollten d'Steine räissen, an deenen d'Pescht do ass, a si werfen se aus der Stad op eng onrein Plaz. 14:41 An hie soll d'Haus bannen all ronderëm schrauwen, a si sollten de Lehm erausgrauwen, dat se ausserhalb vun der Stad op eng onrein Plaz schrauwen. 14:42 A si sollen aner Steng huelen an se op d'Plaz vun de Steng setzen, déi se ewechgeholl hunn; a si wäerten eng aner b Arro huelen an d'Haus decken. 14:43 A wann d'Pescht an deem Haus erëm ausbrieche sollt, nodeems hien d'Steng erausgezunn an d'Haus geschrauft huet, an nodeems se bedeckt war.

14:44 da soll de Paschtouer eran kommen an et ënnersichen; a wann d'Pescht anscheinend am Haus verbreet ass, ass et béisaarteg Lepra am Haus; onrein ass et. 14:45 Dofir wäert hien esou en Haus, seng Steng, säin Holz an déi ganz Mëschung vum Haus ofrappen; a si wäerten alles aus der Stad op eng onrein Plaz bréngen. 14:46 A wien an dat Haus erakënnt wärend den Deeg, wéi hie bestallt huet et zouzemaachen, wäert bis den Owend onrein sinn. 14:47 A wien an deem Haus schléift, soll seng Kleeder wäschen; Wien am Haus ësst, wäscht och seng Kleeder. 14:48 Awer wann de Paschtouer erakënnt an ënnersicht , a gesäit datt d'Pescht sech net am Haus verbreet huet nodeems se bedeckt ass, deklaréiert de Paschtouer d'Haus propper, well d'Pescht verschwonnen ass. 14:49 Da soll hien zwee Villercher huelen fir d'Haus ze botzen, an Zederholz, e Fräsch an Hyssop; 14:50 an hie soll e Vull an engem äerdege Schëff iwwer lafend Waasser schluechten. 14:51 An hie soll den Zeder, den Hyssop, de Scharlachroute an de liewege Vugel huelen, an daucht se am Blutt vum doudege Vugel an am fléissende Waasser, a sprëtzt d'Haus siwe Mol. 14:52 An hie soll d' Haus mam Blutt vum Vugel, mam fléissendem Waasser, mam liewege Vugel, dem Zederholz, dem Hyssop an dem Scharlachroute botzen. 14:53 Da wäert hien de liewege Vugel ausserhalb vun der Stad op d'Gesiicht vum Feld fräiloossen. Op dës Manéier wäert hien en Auslaaf fir d'Haus maachen, an et wäert propper sinn. 14:54 Dëst ass d'Gesetz iwwer all Pescht vu Lepra a Réngwurm, 14:55 an iwwer d'Lepra vun der Kleedung, an vum Haus, 14:56 an iwwer d'Schwellung, an den Ausschlag an de Fleck wäiss, 14:57 fir ze léieren wann et onrein ass , a wa propper ass. Dëst ass d'Gesetz a wat d'Lepra betrëfft.

Levítico kapitel 15

15: 1 Den Här huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 15: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Jiddereen, dee Sperma huet, soll onrein sinn. 15 : 3 An dëst soll seng Knascht a sengem Luxus sinn: Egal ob säi Kierper wéinst senger Entladung destilléiert ass, oder hie wéinst senger Entladung ophält ze destilléieren, hie wäert onrein sinn. 15: 4 All Bett, op deem deen, deen d'Entloossung huet, wäert onrein sinn; a wat och ëmmer hie sëtzt ass onrein. 15: 5 A wien säi Bett beréiert, soll seng Kleeder wäschen; Hie wäscht sech och mat Waasser, an hie wäert bis den Owend onrein sinn. 15: 6 A wien op deem setzt, wou de Mann mat der Entloossung gesat huet, dee soll seng Kleeder wäschen, sech mat Waasser wäschen a bis den Owend onrein sinn. 15: 7 Och deejéinegen, deen de Kierper beréiert vun engem, deen d'Entloossung huet, soll seng Kleeder wäschen, a sech selwer am Waasser bueden, a wäert bis den Owend onrein sinn. 15: 8 A wann deen, deen eng Entloossung huet, op dat proppert späizt, da soll e seng Kleeder wäschen , an nodeems hie sech mat Waasser gewäsch huet , soll hie bis den Owend onrein sinn. 15: 9 An all Suedel, op deem deen den Ausfluch huet, fiert, soll onrein sinn. 15:10 Jiddereen, deen eppes beréiert, wat ënner him war, wäert bis den Owend onrein sinn; an deen deen hatt wäert droen, wäscht seng Kleeder, an nom Waasser wäschen, wäert hie bis den Owend onrein sinn. 15:11 A jiddereen, deen deen, deen d'Entloossung huet, beréiert, a wäscht seng Hänn net mat Waasser, soll seng Kleeder wäschen , a wäscht sech selwer am Waasser, a wäert bis den Owend onrein sinn. 15:12 De Lehmpot, deen dee mat der Entladung beréiert, soll gebrach ginn, an all Holzgefäss soll mat Waasser gewäsch ginn.

15:13 Wann deen, deen d'Entloossung huet, vu senger Entloossung gereinegt ass, soll hie siwe Deeg vu senger Rengegung zielen , an hie soll seng Kleeder wäschen a säi Kierper a fléissend Waasser wäschen, an hie soll propper sinn. 15:14 An den aachten Dag soll hien zwee Schildkrötelen oder zwou jonk Dauwen huelen, a soll virum Här bei d'Dier vum Tabernakel vum Treffe kommen, an dem Paschtouer ginn; 15:15 an de Paschtouer soll vun deem engen en Affer fir d'Sënn maachen, an deen aneren e Brennoffer; an de Paschtouer soll hie vu senger Entloossung virum Här botzen. 15:16 Wann e Mann eng Emissioun vu Som huet, soll hie säi ganze Kierper am Waasser wäschen, an hie soll bis den Owend onrein sinn. 1 5:17 An all Kleed, oder all Haut, op deem d'Emissioun vu Somen fällt, soll mat Waasser gewäsch ginn a soll bis den Owend onrein sinn. 15:18 A wann e Mann mat enger Fra läit an en Emiss vu Sperm huet, solle se sech allen zwee am Waasser bueden, a si solle bis den Owend onrein sinn. 15:19 Wann d'Fra eng Ausgab vu Blutt gesäit, an hir Ausgab an hirem Kierper ass, gëtt se fir siwen Deeg getrennt; a wien et beréiert wäert bis den Owend onrein sinn. 15:20 Alles op wat hatt läit wärend se getrennt ass, wäert onrein sinn; och wat hie sëtzt wäert onrein sinn. 15:21 A wien säi Bett beréiert, soll seng Kleeder wäschen, an nodeems hie sech am Waasser gewäsch huet, soll hie bis den Owend onrein sinn. 15:22 Och wien all Miwwel beréiert, op deem se souz, soll seng Kleeder wäschen ; da wäscht hie sech mat Waasser, an hie wäert bis den Owend onrein sinn. 15:23 A wat och ëmmer um Bett ass, oder um Stull, an deem se sëtzt, dee beréiert dee wäert bis den Owend onrein sinn.

15:24 Wann iergendee bei hatt schlooft , a säi Message op him ass, da soll hie fir siwen Deeg onrein sinn; an all Bett, op deem hie läit, wäert onrein sinn. 15:25 An eng Fra, wa si de Floss vu sengem Blutt fir vill Deeg ausserhalb der Zäit vun hirem Brauch befollegt, oder wann si d'Fro vum Blutt méi wéi hir Gewunnecht huet , wäert all d'Zäit vun hirer Entloossung onrein sinn wéi an den Deeg vum Äre Brauch. 15:26 All Bett, op deem hien all d'Zäit vu senger Entladung schléift, soll him als säi gewéinleche Bett sinn; an all Miwwelsték, op deem hie setzt, wäert eng Welt sinn, wéi d'Onreinheet vu sengem Brauch . 15:27 Jiddereen, deen dës Saache beréiert, wäert onrein sinn; an hie soll seng Kleeder wäschen, an hie soll sech am Waasser bueden, an hie soll bis den Owend onrein sinn. 15:28 A wann et fräi ass vu senger Entladung, wäert et siwen Deeg zielen, an da wäert et propper sinn. 15:29 An den aachten Dag soll hien zwee Turtelduewen oder zwee jonk Dauwen mat sech huelen, an hien zum Priister bei der Dier vum Tabernakel vum Treffe bréngen; 15:30 an de Paschtouer soll vun deem een en Affer fir d'Sënn maachen, an deem aneren e Brennoffer; an de Paschtouer soll hatt virum Här vun der Entloossung vun hirer Onreinheet puréieren. 15:31 Op dës Manéier trennt Dir d'Kanner vun Israel vun hiren Onsécherheeten, sou datt se net vun hiren Onsécherheeten stierwen, well se mäin Tabernakel, deen ënner hinnen ass, veraarmt huet. 15:32 Dëst ass d'Gesetz fir deen, deen entlooss huet , a fir deen, deen Emissioun vu Sem en huet, doduerch onrein gëtt; 15:33 a fir déi, déi ënner hirer Gewunnecht leiden, a fir déi, déi männlech oder weiblech ass, a fir e Mann, dee mat enger onreiner Fra schléift.

Levítico kapitel 16

16: 1 Den Här huet mam Moses geschwat nodeems déi zwee Jongen vum Aaron gestuerwe waren, wéi se virum Här komm sinn a gestuerwen sinn. 16:2 An den Här sot zu Moses: Sot dem Aaron Äre Brudder, datt hien net zu all Zäit an d'Hellegtum hannert dem Schleier erakënnt, ier de Barmhäerzegkeet op der Ark ass , fir datt hie stierft; well ech an der Wollek iwwer dem Barmhäerzegsëtz erscheinen. 16: 3 Mat dësem wäert Aaron an d'Hellegtum kommen: mat engem Kallef fir eng Sënnoffer, an engem Widder fir e Brennenoffer. 16: 4 Hien soll déi helleg Léngen Tunika undoen , an hie soll Léngen Ënnerwäsch um Kierper hunn , an de Léngengürtel soll ëmgäert ginn, an hie soll sech mat der Lénger Mitre bedecken. Si sinn déi helleg Kleeder; Dir sollt se droen nodeems Dir Äre Kierper mat Waasser gewäsch hutt. 16: 5 A vun der Versammlung vun de Kanner vun Israel soll hien zwee Geessen als Sëndoffer huelen, an ee Widder fir e Brennenoffer. 16: 6 An den Aaron soll d'Kinnek vum Versoenung bréngen, wat hien ass, a soll d'Reconciliatioun fir sech selwer a fir säin Haus maachen. 16: 7 Da soll hien déi zwee Geessen huelen an se virum Här virun der Dier vum Tabernakel vum Treffe presentéieren. 16: 8 An den Aaron soll fir déi zwee Geesse vill geheien; eng Partie fir den Jehova, an eng aner Partie fir den Azazel. 16: 9 An den Aaron soll d'Bock bréngen, op déi d'Lous vum Här fale wäert, an hie soll se als Sënnoffer frittéieren. 16:10 Awer d' Geess, op där d'Lous fir den Azazel fällt, hie soll se lieweg virum Här presentéieren, fir eng Versöhnung driwwer ze maachen, fir se op Azazel an d'Wüst ze schécken. 16:11 An den Aaron soll d'Kallef bréngen, dat fir seng Sënnoffer war, an hie soll Versöhung fir sech selwer a fir säin Haus maachen, an hie soll d'Kallef schloen, wat hie fir d'Versöhnung ass.

16:12 Duerno soll hien e Wierfebuch voll mat Kuelen aus dem Altor virum Här huelen, a seng Fäischt voll mat parfüméierendem parfüméierte Buedem, an et hannert de Schleier droen. 16:13 An hie soll de Parfum um Feier virum HÄR leeën, an d'Wollek vum Parfum soll de Barmhäerzeg Sëtz iwwer dem Zeegnes ofdecken, sou datt et net stierft. 16:14 Hien wäert dann d'Blutt vum Kallef huelen, a sprëtzen et mat sengem Fanger Richtung Barmhäerzegkeet op der ëstlecher Säit ; Richtung Barmhäerzeg Sëtz sprëtzen hie mam Fanger siwe Mol vun deem Blutt. 16:15 Da soll hien d'Geess als Versoenung fir d'Sënn vum Vollek schluechten, an hie soll d'Blutt hannert dem Schleier eran bréngen, a soll mam Blutt maachen, wéi hie mam Blutt vum Kallef gemaach huet, a soll et op de Barmhäerzegsëtz sprëtzen a virum Barmhäerzegsëtz. 16:16 Sou wäert hien d'Hellegtum puregen, wéinst der Verontreiung vun de Kanner vun Israel, hiren Iwergreffer an all hire Sënnen; op déiselwecht Manéier wäert hien och den Tabernakel vum Treffe maachen, deen ënner hinne wunnt an der Mëtt vun hiren Onsécherheeten. 16:17 Keen duerf am Tabernakel vum Versammlung sinn, wann hien erakomm ass, fir an d'Hellegtum Versoenung ze maachen, bis hien erausgeet an huet fir sech selwer, fir säin Haus a fir d'ganz Kongregatioun vun Israel Versöhung gemaach. 16:18 An hie soll erausgoen op den Altor dee virum Här ass, a soll dofir versoen, a wäert vum Blutt vum Kallef a vum Blutt vun der Geess huelen, an et op d'Hénger vum Altor ronderëm setzen. 16:19 An hie soll d'Blutt mat sengem Fanger siwe Mol drop sprëtzen , an et botzen, an et vun der Drecksheet vun de Kanner vun Israel hellegen.

16:20 Wann hien fäerdeg gemaach huet fir d'Hellegtum an d'Zelt vun der Versammlung an den Altor ze versoen, da bréngt hien déi lieweg Geess ; 16:21 An den Aaron soll seng zwou Hänn op de Kapp vun der lieweger Geess leeën , an hie soll all Ongerechtegkeeten vun de Kanner vun Israel, all hir Iwergreffer, an all hir Sënnen dorop bekennen, sou datt se op de Kapp vun der Geess ginn, an hie wäert an d' Wüst schécken vun der Hand vun engem Mann deen dofir bestëmmt ass. 16:22 An déi Geess soll all hir Ongerechtegkeeten an en onbewunnt Land op hien droen; an hie léisst d'Geess duerch d'Wüst goen. 16:23 Duerno soll den Aaron an den Tabernakel vun der Versammlung kommen an d'Lénger Kleeder, déi ech gekleed hunn, fir an d'Hellegtum eranzekommen, erofhuelen an dohinner setzen. 16:24 Duerno soll hie säi Kierper mat Waasser an der Plaz vum Hellegtum wäschen, an nodeems hie seng Kleeder un hat, soll hien erausgoen, a soll säi Brennoffert an d'Brennoffer vum Vollek maachen, an hie soll fir sech selwer a fir d' Leit Versoenung maachen. 16:25 An hie soll d'Fett vum Sënnoffer um Altor verbrennen. 16:26 Deejéinegen, deen d'Geess op Azazel bruecht huet, soll seng Kleeder wäschen, säi Kierper mat Waasser wäschen, an duerno an de Lager goen . 16:27 A si sollen ausserhalb vum Lager d'Kallef an d'Geess fir d'Sënn erabruecht hunn, d'Blutt vun deem an d'Hellegtum bruecht gouf fir Versoenung ze maachen; a si verbrennen hir Haut, hiert Fleesch an hir Dreck am Feier. 16:28 Deen, deen se verbrennt, soll seng Kleeder wäschen , säi Kierper och am Waasser wäschen , a kann duerno an de Lager kommen.

16:29 An dëst sollt Dir fir en éiwege Statut hunn: Am siwente Mount, op den zéngten Dag vum Mount, musst Dir Är Séilen zerstéieren, an Dir maacht keng Aarbecht, weder déi natierlech nach déi Friem , déi ënner Iech wunnt. 16:30 Fir dësen Dag gëtt d'Versöhung fir Iech gemaach, an Dir sidd propper vun all Äre Sënnen virum Här. 16:31 De Sabbat ass fir Iech, an Dir wäert Är Séilen ustriewen; et ass en éiwege Statut. 16:32 De Paschtouer, dee gesalft a geweit ass, Paschtouer an der Plaz vu sengem Papp ze sinn, soll versoen ; an hie wäert d'Lénger Kleeder undoen, déi helleg Kleeder. 16:33 An hie soll Versoenung fir dat hellegt Hellegtum an den Tabernakel vum Treffe maachen; Hie wäert och Versoenung fir den Altor, fir d'Priister a fir all d'Leit aus der Kongregatioun maachen. 16:34 An dëst sollt Dir als éiwege Statut hunn, eemol am Joer Versoenung fir all d'Sënn vun Israel ze maachen. An de Moses huet gemaach wéi de Jehova gebueden huet.

Levítico kapitel 17

17: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 17: 2 Schwätzt mam Aaron a senge Jongen an all de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Dëst ass wat den HÄR Uerder huet: 17: 3 Jiddereen aus dem Haus vun Israel deen Schluecht Ochs oder Lämmchen oder Geess, am Lager oder baussent et, 17: 4 a bréngt et net bei d'Dier vum Tabernakel vum Versammlung fir dem Jehova eng Offer ze offréieren virum Tabernakel vu Jehova, sou e Mann soll schëlleg vu Blutt sinn; Blutt verschott; esou e Mann soll aus sengem Vollek ausgeschnidde ginn, 17: 5 fir datt d'Kanner vun Israel hir Affer bréngen, déi, déi an d'Mëtt vum Feld opferen, fir datt se se dem Här bei der Dier vum Tabernakel vum Versammlung dem Priister bréngen, an loosst se dem Jehovas Friddoffer offeren. 17: 6 An de Priister soll de Blutt op den Altor vu Jehova bei der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung sprëtzen , an de Fett als séiss Geroch fir den Jehova verbrennen. 17: 7 An ni méi wäerten se hir Affer un Dämonen opferen, no deenen se sech verniwwelt hunn; si sollten dëst fir en éiwege Statut an hiren Alter hunn. 17: 8 Dir sollt och zu hinne soen : Jiddereen aus dem Haus vun Israel oder vun den Auslänner, déi ënner Iech wunnen, deen e Brennoffer oder en Affer bitt, 17: 9 a wäert et net bei d'Dier vum Tabernakel vum Treffe bréngen, fir et dem Här ze maachen, sou e Mann gëtt och vu senge Leit ofgeschnidden.

17:10 Wann iergendeen aus dem Haus vun Israel, oder vun den Auslänner, déi ënner hinne wunnen, iergendeng Blutt ësst, da wäert ech mäi Gesiicht géint déi Persoun setzen, déi Blutt ësst, an ech wäert hien aus sengem Vollek ofschneiden.

17:11 Well d'Liewe vum Fleesch am Blutt ass, an ech hunn Iech et ginn, fir den Altor fir Är Séilen ze versoen. an datselwecht Blutt wäert d'Versöhung fir d'Persoun maachen. 17:12 Dofir hunn ech zu de Kanner vun Israel gesot: Keen vun iech soll Blutt iessen, an och keen Auslänner, deen ënner Iech wunnt, iesst Blutt. 17:13 A jidderee vun de Kanner vun Israel, oder vun den Auslänner, déi ënner hinnen wunnen, déi Déieren oder Vullen no Iesse jeeën, soll säi Blutt verginn an et mat der Äerd bedecken. 17:14 Fir d'Liewe vun all Fleesch ass säi Blutt; dofir hunn ech de Kanner vun Israel gesot: Dir däerft kee Blutt iessen, well d'Liewe vun all Fleesch ass säi Blutt; jiddereen deen et ësst gëtt ofgeschnidden. 17:15 An all Persoun, déi gebierteg an Auslänner, déi en doutt Déier ësst oder vun engem Déier a Stécker gerappt ginn, soll seng Kleeder wäschen a sech am Waasser bueden, a si bis den Owend onrein; da wäert et propper sinn. 17:16 A wann hien se net wäscht, an och net hire Kierper wäscht , da wäerte se hir Ongerechtegkeet droen.

Levítico kapitel 18

18: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 18: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Ech sinn den HÄR äre Gott. 18: 3 Dir sollt net maachen wéi se am Land vun Egypten, an deem Dir gewunnt hutt ; weder däerft Dir maache wéi se am Land Kanaan maachen, an dat ech Iech bréngen, an och net an hire Statute goen. 18: 4 Du solls meng Uerteeler maachen, an du solls meng Statuten halen, an hinne goen. Ech sinn den Här Äre Gott. 18: 5 Dofir musst Dir meng Statuten a meng Uerdnunge behalen, déi de Mënsch mécht, an hinne liewen. Ech sinn den Här. 18: 6 Kee Mënsch geet no bei den nächste Bekannten fir hir Plakegkeet z'entdecken. Ech sinn den Här. 18: 7 D'Nechheet vun Ärem Papp, oder d'Nackegkeet vun Ärer Mamm, sollt Dir net entdecken ; Är Mamm ass, Dir wäert hir Plakegkeet net entdecken . 18: 8 Dir däerft d'Faarheet vun Ärem Papp senger Fra net entdecken; et ass de Plakegkeet vun Ärem Papp. 18: 9 D'Nakenheet vun Ärer Schwëster, d'Duechter vun Ärem Papp oder d'Duechter vun Ärer Mamm, doheem gebuer oder dobausse gebuer, wäert hir Plakegkeet net entdecken . 18:10 D'Nakenheet vun der Duechter vun Ärem Jong, oder der Duechter vun Ärer Duechter, Dir däerft hir Plakegkeet net entdecken, well et ass Är Plakegkeet. 18:11 D'Nakenheet vun der Duechter vun Ärem Papp senger Fra, gebuer vun Ärem Papp, ass Är Schwëster; Är Plakegkeet wäert Dir net entdecken. 18:12 D'Nackheet vun Ärem Papp senger Schwëster däerf Dir net entdecken; Si ass mat Ärem Papp verbonnen. 18:13 Dir däerft d'Blessheet vun der Schwëster vun Ärer Mamm net entdecken, well si ass eng Famill vun Ärer Mamm.

18:14 Dir däerft de Plakegkeet vum Brudder vun Ärem Papp net entdecken; Dir wäert seng Fra net erreechen; Si ass dem Papp säi Brudder seng Fra. 18:15 Dir däerft de Plakegkeet vun Ärer Schwéierin net entdecken; Fra gehéiert zu Ärem Jong, Dir wäert hir Plakegkeet net entdecken. 18:16 Dir däerft d'Blessheet vun der Fra vun Ärem Brudder net entdecken; et ass d'Nackegkeet vun Ärem Brudder. 18:17 Dir däerft d'Beheet vun der Fra an hirer Duechter net entdecken; Hien däerft net sengem Jong seng Duechter, an och net seng Duechter, fir hir Plakegkeet ze entdecken; Si si Familljen, et ass béis. 18:18 Du solls keng Fra zesumme mat hirer Schwëster huelen, fir hatt zu sengem Konkurrent ze maachen an hir Plakegkeet virun hirem Liewen z'entdecken. 18:19 An Dir sollt net bei d'Fra goen fir hir Plakegkeet z'entdecken, wa se an hirer menstruéierter Onreinheet ass. 18:20 Ausserdeem däerft Dir kee Fleeschakt mat der Fra vun Ärem Noper maachen, an Iech selwer mat hir kontaminéieren. 18:21 A gitt Äre Jong net fir hien mam Molo c ze bidden; also verschmotzt net den Numm vun Ärem Gott. Ech sinn den Här. 18:22 Dir sollt net mat engem Mann léien wéi mat enger Fra; et ass Abominatioun. 18:23 Weder wäert Dir e Rot mat engem Déier hunn, fir Iech domat onbestued ze maachen, an och keng Fra steet virun engem Déier, fir matzemaachen; et ass Perversioun. 18:24 A kengem vun dëse Saache soll Dir Iech selwer verontreinegen; well an all dëse Saachen sinn d'Natiounen, vun deenen ech viru verdreiwen ier Dir korrupt gi sinn, 18:25 an d'Äerd ass verschmotzt; an ech hunn hir Béisheet op hatt besicht, an d'Äerd huet hir Veréierer ausgeschott.

18:26 Dofir, Dir anerer halen meng Statuten a meng Uerdnungen, a maacht keng vun dësen Abominatiounen, weder de gebiertegen nach den Auslänner, deen ënner lech wunnt 18:27 (fir all dës Abominatiounen hunn d'Männer aus deem Land, déi ier Dir, an d' Äerd war verschmotzt); 18:28 fir datt d'Land dech iwelzeg mécht, well Dir et verschmotzt hutt, sou wéi et d'Natioun ausgespëtzt huet, déi et virun lech bewunnt huet. 18:29 Fir wien eppes vun dësen Abominatiounen mécht, d' Leit, déi se maachen, gi vu senge Leit ofgeschnidden. 18:30 Haalt dofir meng Uerdnung, maach net déi abominabel Douane, déi se virun lech gemaach hunn, an verontreinigt lech net mat hinnen. Ech sinn den Här Äre Gott.

Levítico kapitel 19

19: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 19: 2 Schwätzt mat der ganzer Versammlung vun de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Dir sollt helleg sinn, well ech sinn den HÄR, Äre Gott, helleg. 19: 3 Jiddereen huet seng Mamm a säi Papp Angscht, an Dir sollt meng Sabbatte behalen. Ech sinn den Här Äre Gott. 1 9: 4 Du solls dech net zu Götzer wenden, a selwer keng geschmolte Gëtter maachen. Ech sinn den Här Äre Gott. 19: 5 A wann Dir d'Affer vun engem Friddensoffer dem Jehova bitt, bitt et sou datt Dir ugeholl gëtt. 19: 6 Et soll deen Dag giess ginn, wou Dir et bitt , an deen Dag duerno; a wat fir den drëtten Dag bleift, gëtt am Feier verbrannt. 19: 7 A wann et um drëtten Dag giess gëtt, wäert et eng Abominatioun sinn; Et gëtt net akzeptéiert, 19: 8 a wien et ësst, dee wäert säi Verbriechen droen, well hien huet dat, wat dem Hellege geweit ass, verflucht; an esou eng Persoun gëtt vu senge Leit ofgeschnidden. 19: 9 Wann Dir d'Ernte vun Ärem Land ernimmt, wäert Dir net all Eck dovun erniewen, an och net Äert Äert Land sammelen. 19:10 An Dir däerft Äre Wéngert net sammelen, an déi gefall Fruucht vun Ärem Wéngert net sammelen ; fir déi Aarm a fir den Auslänner wäert Dir et verloossen. Ech sinn den Här Äre Gott. 19:11 Dir sollt net klauen, an Dir sollt net täuschen oder engem léien. 19:12 An Dir sollt net falsch schwieren bei mengem Numm, sou datt Dir den Numm vun Ärem Gott verflucht. Ech sinn den Här. 19:13 Du solls dengem Noper net ënnerdrécken an hien net beklappen. Dir däerft d'Loun vum Aarbechter bei Iech am Haus bis de Moie net zréckhalen. 19:14 Du solls net déi Daaf verfluchen, an du solls net virun de Blanne stierzen, mä du solls däi Gott fäerten. Ech sinn den Här.

19:15 Dir sollt keng Ongerechtegkeet am Uerteel maachen, weder déi Aarm favoriséieren, wéi och déi Grouss; Dir wäert Ären Noper mat Gerechtegkeet beurteelen. 19:16 Dir sollt net ënner Äre Leit klatschéieren. Dir wäert d'Liewe vun Ärem Noper net menacéieren. Ech sinn den Här. 19:17 Dir sollt Äre Brudder net an Ärem Häerz haassen; Dir wäert mat Ärem Noper raisonnéieren, sou datt Dir net u senger Sënn deelhuelt . 19:18 Du solls dech selwer net rächen oder e Gruef géint d'Jonge vun Ärem Vollek droen, awer du solls dengem Noper wéi dech selwer gär hunn. Ech sinn den Här. 19:19 Dir sollt meng Statuten halen. Dir wäert Är Rannerhäerd net mat Déieren vun enger anerer Aart maachen ; Dir sollt Äert Feld net mat enger Mëschung aus Somen säen , an Dir sollt keng Kleeder mat enger Mëschung aus Fiedem undoen. 19:20 Wann e Mann mat enger Fra läit, déi e Sklave ass, deen engem verzaubert ass, an net gerett gëtt, an och net befreit gouf, ginn déi zwee geschloen ; si stierwen net, well hatt net fräi ass. 19:21 An hie soll dem HÄR, bei der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung, e Widder als Versoenung fir säi Feeler bréngen. 19:22 A mam Widder vun der Sënnoffer soll de Paschtouer hie versöhlen virum Här, wéinst senger Sënn déi hien gemaach huet; a seng Sënn, déi hien gemaach huet, gëtt verginn . 19:23 A wann Dir an d'Land gitt an all Aarte vun Uebstbeem planzt, sollt Dir déi éischt vun hiren Uebst als ongeschnidde betruechten; dräi Joer wäert hien lech ongeschnidde sinn; seng Uebst gëtt net giess. 19:24 An am véierte Joer soll all seng Uebst zu Lob zu Jehova geweit ginn. 19:25 Awer am fënnefte Joer sollt Dir seng Uebst iessen, sou datt hir Uebst fir lech wuesse kann. Ech sinn den Här Äre Gott.

19:26 Dir sollt näischt mam Blutt iessen. Dir wäert net Soothsayers oder Wahrsager sinn. 19:27 Dir sollt net Tonne op Äre Käpp maachen, an och net den Tipp vun Ärem Baart verletzen. 19:28 An Dir sollt keng Kratzer op Ärem Kierper fir eng Doudeg Persoun maachen, an Dir sollt keng Marken op Iech markéieren. Ech sinn den Här. 19:29 Dir sollt Är Duechter net verschmotzen andeems se hir Hoer spillt, sou datt d'Land sech net prostituéiert a mat Béisheet gefëllt gëtt. 19:30 Dir sollt meng Sabbatte behalen, an Dir sollt meng Hellegtum respektéieren. Ech sinn den Här. 19:31 Gitt net op Zauberer oder Verméigen. konsultéiert se net, kontaminéiert Iech selwer mat hinnen. Ech sinn den Här Äre Gott. 19:32 Dir wäert virun de groen Hoer opstoen, an d'Gesiicht vum ale Mann éieren an Äert Gott fäerten. Ech sinn den Här. 19:33 Wann den Auslänner bei Iech an Ärem Land wunnt, da sollt Dir hien net ënnerdrécken. 19:34 Als Mammesprooch vun Iech, sollt Dir de Frieme bei Iech wunnen, an Dir sollt hie gär hunn wéi Dir selwer; well Dir sidd Friemer am Land vun Egypten. Ech sinn den Här Äre Gott. 19:35 Maacht keng Ongerechtegkeet am Uerteel, a Mooss vum Land, Gewiicht oder all aner Mooss. 19:36 Ba fair Speer, fair Gewiichter a fair Moossnamen déi Dir hutt. Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech aus dem Land Egypten erausbruecht huet. 19:37 Dofir behält all meng Statuten an all meng Reglementer, a maach se. Ech sinn den Här.

Levítico kapitel 20

20: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 20: 2 Du solls och zu de Kanner vun Israel soen: All Mënsch vun de Kanner vun Israel oder vun den Auslänner, déi an Israel wunnen, dee soll ee vu senge Jongen zu Molech ubidden. wäert stierwen; d'Leit vun der Äerd wäerten hien stengegen. 20: 3 An ech wäert mäi Gesiicht géint esou e Mann setzen, an hie vu sengem Vollek ofschneiden, well hie seng Jongen dem Molech geschenkt huet, mäi Hellegtum verschmotzt a mäi hellegt Numm veruecht. 20: 4 Wann d'Leit vum Land hir Aen zoumaache géint de Mann, dee senge Jongen dem Molech geschenkt huet, fir hien net ëmzebréngen, 20: 5, da wäert ech mäi Gesiicht géint dee Mann a géint seng Famill setzen, an hien ofschneiden ënner senge Leit, mat all deenen, déi no him fornizéiert hunn, a sech mam Molech prostituéieren. 20: 6 An déi Persoun, déi op Zauberer oder Spréider geet, fir sech no hinnen ze prostituéieren, wäert ech mäi Gesiicht géint dës Persoun setzen, an ech wäert hien aus senge Leit ofschneiden. 20: 7 Hellegt Iech also a sidd helleg, well ech sinn den Här Äre Gott. 20: 8 A behält meng Statuten a maach se. Ech sinn den Här, deen dech hellegt. 20: 9 All Mënsch dee säi Papp oder seng Mamm verflucht, wäert sécher stierwen; hien huet säi Papp oder seng Mamm verflucht; säi Blutt wäert op him sinn. 20:10 Wann e Mann mat senger Noper senger Fra ehleréiert , da gëtt den Ehebriecher an Ehebriecherin onermiddlech ëmbruecht . 20:11 Wien mat der Fra vu sengem Papp läit, huet säi Papp seng Plakegkeet opgedeckt; béid sollen ëmbruecht ginn; hiert Blutt wäert op si sinn. 20:12 Wann iergendeen mat senger Schwéierin schlooft , da musse béid stierwen; Si hunn eng grave Perversioun gemaach ; hiert Blutt wäert op si sinn.

20:13 Wann iergendeen eng Gemeinschaft mat männlech wéi mat weiblech huet, hunn se eng Abominatioun gemaach; béid sollen ëmbruecht ginn; hiert Blutt wäert op si sinn. 20:14 Wien eng Fra hëlt an hir Mamm verflicht Béiswëllegkeet; Si verbrennen hien an se mat Feier , sou datt et kee Ville bei lech gëtt. 20:15 Wien e Geschlecht mat engem Déier huet, muss ëmbruecht ginn, an Dir sollt d'Béischt ëmbréngen. 20:16 A wann eng Fra bei en Déier kënnt fir matzemaachen, da wäert Dir d'Fra an d'Déier ëmbréngen; si stierwen onbehaapt; hiert Blutt wäert op si sinn. 20:17 Wann e Mann seng Schwëster, d'Duechter vu sengem Papp oder d'Duechter vu senger Mamm hëlt, a seng Plakegkeet gesäit, a si gesäit hir, ass et eng schrecklech Saach; dofir wäerte se an den Ae vun de Kanner vun hire Leit geschloe ginn; hien huet d'Nackegkeet vu senger Schwëster entdeckt; deng Sënn wäert droen. 20:18 Wien mat enger menstruéierender Fra schléift an hir Plakegkeet entdeckt, huet hir Quell opgedeckt, a si huet d'Quell vun hirem Blutt entdeckt; béid gi vun hire Leit ofgeschnidden. 20:19 D'Nakenheet vun Ärer Mamm Schwëster oder vun Ärem Papp senger Schwëster, Dir sollt net entdecken; well wa se d'Nackegkeet vun hirer Relativ entdecken, hir Ongerechtegkeet droen se. 20:20 Wien mam Fra vum Brudder senger Fra schléift, huet d'Nackegkeet vum Brudder oder sengem Papp entdeckt; hir Sënn wäert l féieren; si stierwen ouni Kand. 20:21 A wien d'Fra vu sengem Brudder hëlt, mécht Onreinheet; der Plakegkeet vu sengem Brudder entdeckt; ouni Kanner si se. 20:22 Duerfir haalt all meng Statuten an all meng Uerteeler, a maach se, fir datt ech d'Land erbäissen an dat ech dech bréngen, fir do ze liewen.

20:23 A gitt net an d'Praxis vun den Natiounen, déi ech virun Iech verdreiwen; well si hunn all dës Saache gemaach, an ech hunn se zu enger Abominatioun gemaach . 20:24 Awer ech hunn Iech gesot : Dir wäert hiert Land besëtzen, an ech ginn Iech et ze ierwen, e Land dat mat Mëllech an Hunneg leeft. Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech vun de Leit getrennt huet. 20:25 Dofir maacht Dir en Ënnerscheed tëscht propper an onrein Déieren , an tëscht onreinen a proppere Villercher; a verschmotzt Är Leit net mat Déieren, oder Villercher, oder eppes wat um Buedem krabbelt, wat ech als onrein auserneegesat hunn. 20:26 Du solls dofir fir mech helleg sinn, well ech, den Här, sinn helleg, an ech hunn dech vun de Vëlker getrennt, fir datt Dir vu mir kënnt. 20:27 An de Mann oder d'Fra, déi Geeschter vun den Doudegen ausléist oder sech zur Divinatioun verwinnt, muss stierwen; si gi gestengegt; hiert Blutt wäert op si sinn.

Levítico kapitel 21

2 1: 1 Den Jehova huet zu dem Moses gesot: Schwätz mat de Paschtouer Jongen vum Aaron a sot hinnen, si sollten net vun engem Doudegen an hiren Dierfer verontreinegt ginn. 21:2 Awer vu senger noer Famill, vu senger Mamm oder vu sengem Papp, oder vu sengem Jong oder vu sengem Brudder, 21:3 oder vu senger Jongfraeschwëster, bei him no, déi kee Mann hat, vun hir wäert verschmotzen. 21:4 Hie soll net wéi all Mënsch vu sengem Vollek verontreinegt ginn, an onrein ginn. 21: 5 Si sollten net Tonne op sengem Kapp maachen, an och net den Tipp vu sengem Baart krazen, a säi Fleesch net krazen. 21: 6 Si solle fir hire Gott helleg sinn, an si sollten den Numm vun hirem Gott net veraarschen, well si fir Jehova d'Feierofferen an d'Brout vun hirem Gott offréieren. dofir wäerte se helleg sinn. 21: 7 Si sollten net mat enger Prostituéierter oder enger béiser Fra bestueden, an och keng Fra vun hirem Mann gescheed; well de sa Schwäin zu sengem Gott helleg ass. 21: 8 Dofir musst Dir hien hellegen, well hien d'Brout vun Ärem Gott bitt; Et ass helleg fir Iech, well helleg sinn ech den Här, deen dech hellegt. 21: 9 An dem Paschtouer seng Duechter, wann hatt ufänkt ze hoeren, mécht se hire Papp onéierlech; verbrannt wäert sinn ze Feier. 21:10 An den Hohepriister ënner senge Bridder, op deem säi Kapp de Salbueleg gegoss ass, an dee geweit war d'Kleeder unzedoen, däerf säi Kapp net opdecken, seng Kleeder zerräissen, 21:11 an och net an, wou et ass dout Persoun ; weder vu sengem Papp nach vu senger Mamm gëtt hien verontreinegt. 21:12 Weder soll hien aus dem Hellegtum erausgoen, an net d'Hellegtum vu sengem Gott ontheemden; well d'weihung vum salwungsueleg vu sengem Gott ass op hien. Ech sinn den Här.

21:13 Hien soll eng Jongfra fir seng Fra bestueden . 21:14 Hien wäert keng Witfra huelen, nach eng gescheed Persoun, nach e Baaschtert, nach en Hoer, awer e Jongfra vu sengem Vollek fir seng Fra, 21:15, fir datt hien seng Nokommen net an hire Stied veraarschen; well ech sinn den Här, deen hinnen hellegt. 21:16 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 2 1:17 Schwätzt mam Aaron a sot zu him: Keen vun Ären Nokommen duerch hir Generatiounen, deen en Defekt huet, kënnt no fir d'Brout vun hirem Gott ze bidden. 21:18 Fir kee Mënsch an deem et e Feeler ass, kënnt no bei; männlech ci ego, oder labber, oder geschmutzt, oder iwwreg , 21:19 oder männlech, dee Fouss gebrach huet oder gebrach Hand, 21:20 oder Bockelchen, oder Zwerg, oder wien eng Wollek am A huet, oder wien Schub huet, oder Schreifweis, oder geschloen Hoden. 21:21 Kee Männchen aus dem Som vum Priister Aaron, an deem et en Defekt ass , däerf net no kommen fir dem Jehova d'Féieroffer ze bidden. Et ass en Defekt drun; hie wäert net no kommen fir d'Brout vu sengem Gott ze bidden. 21:22 Vum Brout vu sengem Gott, vun deem wat dat Allerhellegst ass, a vu Saachen déi geheelt sinn, däerf hien iessen. 21:23 Awer hie wäert net hannert dem Schleier kommen, an och net beim Altor, well et ass en Defekt dran; fir datt ech mäi Hellegtum net onherrschen, well ech sinn den Här, deen hinnen hellegt. 21:24 A Moses geschwat dëst ze Aaron, a senge Jongen, an all d'Jongen vun Israel.

Levítico kapitel 22

22: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 22: 2 Sot dem Aaron a senge Jongen, sech vun den hellegen Saachen ze enthalen, déi d'Kanner vun Israel mir gewidmet hunn, an net mäin hellegen Numm ze verféieren. Ech sinn den Här. 22: 3 Sot zu hinnen: All männlecht vun all Ären Nowuess an Äre Generatiounen, déi no bei déi helleg Saache kommen, déi d'Kanner vun Israel dem Jehova widmen, mat Dreck op him, sollte vu menger Präsenz ausgeschnidde ginn. Ech sinn den Här. 22: 4 All Männchen aus dem Som vum Aaron, deen e Lepra ass, oder eng Entladung huet, däerf net vun den hellege Saachen iessen, bis hie propper ass. Wien eppes u Läiche beréiert, oder engem Mann, deen d'Sperm gespullt huet, 22: 5 oder e Mann, deen all Reptil beréiert huet, fir dat hien onrein ass, oder e Mann, duerch deen hien onrein gëtt, jee no Dreck vun lech; 22: 6 Déi Persoun, déi et beréiert, wäert bis den Owend onrein sinn an net vun den hellegen Saachen iessen ier hien säi Kierper mat Waasser gewäsch huet. 22: 7 Wann d'Sonn opgeet, ass et propper; an da kann hien déi helleg Saachen iessen, well säi Liewensmëttel ass. 22: 8 Doudeg oder zergrimmelt vun engem Béischt, hie soll net iessen, andeems en doduerch verontreinegt gëtt. Ech sinn den Här. 22: 9 Duerfir hält meng Ordinatioun, fir datt Dir keng Sënn dofir hutt, fir datt Dir stierft wann Dir se desekréiert. Ech, Je hovah, helleg hinnen. 22:10 Keen Auslänner iesst eppes Hellegtes; dem Paschtouer säi Gaascht, an de gelounte Mann, däerfen näischt Helleges iessen. 22:11 Awer wann de Paschtouer e Sklave fir Sue kaaft, däerf hien dovun iessen , sou wéi deen, deen a sengem Haus gebuer ass, säi Liewensmëttel iesse kann. 22:12 Duechter vum Paschtouer, wann si engem Frieme bestuet, soll net vun der helleg Affer iessen.

22:13 Awer wann dem Priister seng Duechter eng Witfra ass oder gescheed ass, a kee Nowuess huet an an hirem Papp sengem Haus zréckkomm ass, wéi an hirer Jugend, da kann hatt säi Papp d'lessen iessen; awer keng Friemer iessen dovun. 22:14 A wien duerch falsch eng helleg Saach ësst, füügt e Fënneftel derbäi a gitt dem Paschtouer mat der helleger Saach. 22:15 Dofir sollten se déi helleg Saache vun de Kanner vun Israel, déi si fir den HÄR ofgesiess hunn, net onherrschen; 22:16 fir si géifen se d'Gerechtegkeet vun der Sënn maachen, hir helleg Saachen iessen; well ech sinn den Här, deen hinnen hellegt. 22: 17 HÄR huet dem Moses geschwat, di ciendo: 22:18 Schwätzt mam Aaron a senge Jongen an all de Kanner vun Israel a seet: All Mënsch aus dem Haus vun Israel oder vun den Auslänner an Israel, datt seng Offere fir hir Gelübd ze bezuelen, oder als fräiwëlleg Offeren als Brennoffer u Jehova offréiert , 22:19 fir datt et akzeptéiert ka ginn, du solls e Männchen ouni Mängel vun de Ranner ubidden, vun de Lämmercher, oder vun de Geessen. 22:20 Dir sollt näischt ubidden an deem et en Defekt ass, well et gëtt net vun Iech ugeholl. 22:21 Och wann een en Affer bréngt als Friddensoffer dem Jehova fir e Gelübd ze erfëllen, oder als fräiwëlleg Offer, egal vu Véi oder Schof, fir ze akzeptéieren, soll et ouni Feeler sinn. 22:22 Blann, geknallt, geschmutzt, wartesch, mangy oder schappeg, Dir sollt dës dem Jehova net ubidden, an Dir sollt och kee Feieroffer op den Altor vu Jehova leeën. 22:23 Ochs oder Widder, déi méi oder manner huet, kënnt Dir als fräiwëlleg Offer ubidden; awer als Bezuelung vum Vote gëtt et net ugeholl.

22:24 Du solls dem Jehova keen Déier mat blesséiertem oder zerklapptem, zerräissen oder geschniddenen Hoden ubidden , an et soll een et net an Ärem Land ubidden. 22:25 Och net vun der Hand vun Auslänner soll Dir dës Déieren huelen fir se als Brout vun Ärem Gott ze bidden, well hir Korruptioun an hinnen ass; h ay Mängel an hinnen, sidd Dir net averstan ran. 22:26 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 22:27 D'Kallef oder d'Lämmchen oder d'Geess, wann et gebuer gëtt, wäert siwe Deeg vu senger Mamm suckelen; awer vum aachten Dag un gëtt et als Afferoffer a Feier u Jehova ugeholl. 22:28 Egal ob Kou oder Schof, Dir sollt hatt an hirem Kand net am selwechten Dag schluechten. 22:29 A wann Dir dem Jehova en Dankoffer bréngt, da sollt Dir et op eng Aart a Weis opferen, déi akzeptabel ass. 22:30 Deeselwechten Dag gëtt et giess; du gees en aneren Dag net méi fort. Ech Heh ova. 22:31 Duerfir halen meng Geboter, a maachen se. Ech sinn den Här. 22:32 A veraarmt net mäin hellegen Numm, sou datt ech ënner de Kanner vun Israel helleg ginn. Ech sinn den Här, deen dech hellegt , 22:33, deen dech aus dem Land Ägypten bruecht huet, fir däi Gott ze sinn. Ech sinn den Här.

Levítico kapitel 23

23: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 23: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Déi feierlech Fester vum Herrgott, déi Dir als helleg Konvocatiounen ausgeruff hutt , sollen dës sinn: 23: 3 Sechs Deeg solle geschafft ginn, awer déi siwent Et wäert en Dag vu Ruus, eng helleg Konvokatioun sinn; Dir wäert keng Aarbecht maachen; De Sabbat ass dem Här wou Dir wunnt. 23: 4 Dëst sinn déi feierlech Fester vum Jehova, déi helleg Konvokatiounen , déi Dir an hiren Zäiten aberuffe soll : 23: 5 Am éischte Mount, op de véierzéngte vum Mount, tëscht deenen zwee Nomëtteger, dem Jehovas Pessach. 23: 6 An de fofzéngten Dag vun dësem Mount ass dat feierlecht Fest vun de Ongesetzte Brout fir den Jehova; siwen Deeg sollt Dir ongeschnëtzt Brout iessen . 23: 7 Op den éischten Dag hutt Dir eng helleg Versammlung; du solls keng Déngschtaarbecht maachen. 23: 8 An du solls siwen Deeg e Feieroffer fir den HÄR ubidden; de siwenten Dag wäert eng helleg Konvokatioun sinn; du solls keng Déngeraarbecht maachen. 23: 9 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 23: 10 Schwätz mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann Dir an d'Land komm sidd, wat ech Iech ginn, an Dir follegt seng Ernte, da bréngt Dir dem Paschtouer e Schof fir d'éischt vun den éischte Friichten. Uebst vun Ärer Recolte. 23:11 An de Paschtouer soll de Méck virum HÄR wénken, fir datt Dir akzeptéiert gitt; den Dag nom Sabbat soll hien et wénken. 23:12 An deen Dag, wou Dir de Schof offréiert, sollt Dir e Lämmchen am Joer al maachen, ouni Feeler, als Brennoffer fir den Jehova.

23:13 Seng Offer soll zwee Zéngtel vun enger Ephah vu feinem Miel mat Ueleg gekniet sinn , eng Offer fir den Jehova fir en agreabelsten Aroma. an hir Libatioun soll vu Wäin sinn, de véierten Deel vun engem hin. 23:14 Ech wäert net Brout iessen , nach geréischtertem Kären, nach frësch Ouer bis haut, bis Dir d'Offer vun Ärem Gott ugebueden hutt; éiwege Statut ass fir Ären Alter wou Dir wunnt. 23:15 An Dir zielt vum Dag no dem Sabbat, vum Dag wou Dir de Schof vun der Welleoffer offréiert; siwe Woche wäerten erfëllt ginn. 23:16 Bis den Dag nom siwente Sabbat zielt Dir fofzeg Deeg; da wäert Dir dem Jehovas dat neit Getreid ubidden . 23:17 Vun Ären Zëmmeren bréngt Dir zwee Brout fir e Wellenoffer, zwee Zéngtel vun enger Ephah vu feinem Miel, gebak mat Hef, als Éischtfruucht fir den Här. 23:18 An Dir sollt mat dem Brout siwe männlech Lämmercher vun engem Joer alen ubidden, ouni Feeler, ee Kallef aus der Hiert, an zwee Widder; Si sollten e Brennoffer fir den Här sinn, mat hirem Affer an hiren Drénkofferen, e Feieroffer mat engem séissen Geroch fir den Här. 23:19 Offer och eng männlech Geess fir d'Sënnoffer, an zwee männlech Lämmer, déi ee Joer al sinn als Friddensoffer. 23:20 An de Paschtouer soll se als Welleoffer virum Här presentéieren, mam Brout vun den Éischten an deenen zwee Lämmer; si wäerten dem Priester helleg fir Jehova sinn . 23:21 An Dir rufft op dësem Dag eng helleg Versammlung; du solls keng Déngschtaarbecht maachen; éiwege Statut iwwerall wou Dir wunnt an Äre Generatiounen. 23:22 Wann Dir d' Ernte vun Ärem Land ernimmt, wäert Dir net souguer de leschten Eck dovun ofhuelen, an Dir wäert Är Ernte net sammelen; Dir loosst et fir déi Aarm a fir déi Friem. Ech sinn den Här Äre Gott.

23:23 An den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 23:24 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Dee siwenten Dag vum Mount sollt Dir e Sabbat hunn, eng Gedenkfeier mam Toun vun Trompetten an eng helleg Konvokatioun. 23:25 Dir däerft keng Déngeraarbecht maachen; an du solls dem Här e Feieroffer maachen. 23:26 Den Här huet och mam Moses geschwat a gesot: 23: 2 7 Den zéngten Dag vun dësem siwente Mount soll den Dag vun der Versoenung sinn; Dir wäert eng helleg Konvokatioun hunn, an Dir wäert Är Séilen erbäiféieren, an Dir wäert e Feieroffer fir den Jehova ubidden. 23:28 Dir maacht keng Aarbecht op dësem Dag; well et ass en Dag vun der Versöhnung, fir Iech virum Här Äre Gott ze versöhlen. 23:29 Fir all Persoun, déi dësen Dag net belaascht gëtt, gëtt vu senge Leit ofgeschnidden. 23:30 A wien op dësem Dag eng Aarbecht mécht, ech wäert déi Persoun aus senge Leit zerstéieren. 23:31 Dir sollt keng Aarbecht maachen; éiwege Statut ass fir all Generatiounen iwwerall wou Dir wunnt. 23:32 De Sabbat Dag ass fir Iech, an Dir sollt Är Séilen ustriewen, ugefaang op den néng Deeg vum Mount am Owend; vun owes bis owes behält Dir Är Rescht. 2 3:33 An den Här huet dem Moses geschwat a gesot: 23: 3 4 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Dee fofzéngten Dag vun dësem siwente Mount soll et feierlech Fester vun den Tabernakel fir den Här siwe Deeg sinn. 23:35 Um éischten Dag gëtt et eng helleg Versammlung; du solls keng Déngeraarbecht maachen . 23:36 Siwe Deeg solls de dem Jehova e Feieroffer maachen; op den aachten Dag solls du eng helleg Versammlung hunn, an du solls dem Jehova e Feieroffer maachen; Et ass e Festival, Dir wäert keng Aarbecht vun Dénger maachen.

23:37 Dëst sinn déi feierlech Fester vu Jehova, op déi Dir helleg Versammlunge ruffe sollt, fir dem Jehova e Feieroffer ze bidden, Brennoffer an Affer, Affer an Drénkoffer, all a senger Zäit, 23:38 zousätzlech zu de Sabbatten vum Jehova, vun Äre Kaddoen, vun all Äre Gelübd a vun all Äre Fräiwëllegeoffer , déi Dir gewinnt sidd dem Jehova ze ginn. 23:39 Awer de fofzéngten Dag vum siwente Mount, wann Dir d'Fruucht vum Buedem gesammelt hutt, feiert Dir den Här fir siwen Deeg; den éischten Dag wäert e Sabbat sinn, an den aachten Dag wäert och e Sabbat sinn. 23:40 An den éischten Dag huelt Dir Branchen mat Uebst vun engem wonnerschéine Bam, Branchen vu Palmen, Branchen vun üppige Beem a Weiden aus Stréimungen, an Dir musst siwe Deeg virum Här Äre Gott freeën. 23:41 An Dir maacht e Fest fir den Här fir siwen Deeg all Joer; et wäert en éiwege Statut fir Är Generatiounen sinn; am siwente Mount wäert Dir et maachen. 23:42 Dir wunnt a Stänn siwe Deeg; All gebiertege vun Israel soll an den Tabernakelen wunnen, 23:43 fir datt Är Nokommen wësse kënnen, datt ech d'Kanner vun Israel a Stänn liewe gelooss hunn, wéi ech se aus dem Land vun Egypten bruecht hunn. Ech sinn den Här Äre Gott. 23:44 Sou huet de Moses mat de Kanner vun Israel geschwat iwwer déi feierlech Fester vu Jehova.

Levítico kapitel 24

24: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 24: 2 Kommandéiert d'Jongen vun Isra, datt si Iech reng Ueleg aus zerdréckten Oliven fir d'Liicht bréngen, fir d'Lampen ëmmer ze brennen. 24: 3 Baussent dem Schleier vum Zeegnes, am Tabernakel vun der Versammlung, soll den Aaron se vun owes bis moies virum Här arrangéieren ; et ass en éiwege Statut fir Är Generatiounen. 24: 4 Op engem proppere Käerzestänn soll hien ëmmer d'Luuchte fir den Här uerdnen.

24: 5 An Dir sollt feine Miel huelen, an zwielef Kuchen dovu baken ; all Kuch wäert zwee Zéngtel vun enger Ephah sinn. 24: 6 An Dir sollt se an zwou Reien setzen, sechs an all Zeil , op de propperen Dësch virum Här. 24: 7 Du solls och reng Räucherstäbchen op all Zeil setzen, an et soll fir d'Brout als Parfüm sinn, e Feieroffer fir den Jehova. 24: 8 All Sabbat Dag soll hien et stänneg an Uerdnung stellen virum Här, am Numm vun de Kanner vun Israel, als éiwegt Bund. 24: 9 An et soll vum Aaron a senge Jongen sinn, déi et an enger helleger Plaz iessen; well et him ganz helleg ass, vun de Feieroffere fir den Jehova, duerch éiwegt Recht.

24:10 Zu där Zäit ass de Jong vun enger israelitescher Fra, dee Jong vun engem Ägypter war, ënner de Kanner vun Israel erausgaang; an de Jong vum Israelit an e Mann vun Israel streiden am Lager. 24:11 An de Jong vun der israelitescher Fra huet den Numm geläscht a verflucht; dunn hunn se et dem Moses bruecht. A seng Mamm gouf Selomit, Duechter vum Dibri, vum Stamm Dan genannt. 24:12 A si hunn hien am Prisong gesat, bis et hinnen duerch d'Wuert vum Här deklaréiert gouf. 24:13 An den Här huet zu Moses geschwat a gesot.

24:14 Bréng de Gottesläster aus dem Lager , an all déi, déi hien héieren hunn, leeën hir Hänn op de Kapp, an déi ganz Kongregatioun sténkt hien. 24:15 An Dir schwätzt mat de Kanner vun Israel a seet: Wien säi Gott verflucht, dee wäert seng Ongerechtegkeet droen. 24:16 A wien den Numm vum Här beläscht, muss ëmbruecht ginn; déi ganz Kongregatioun wäert et erofschneiden; souwuel den Auslänner wéi och den natierlechen, wann hien den Numm lästert, da stierft hien. 24:17 Och e Mann deen all Persoun ëmbréngt, deen den Doud leiden. 24:18 Wien en Déier schloe muss et restauréieren, Déier fir Déier. 24:19 A wien säin Noper wéi deet , wéi hien et gemaach huet, soll et och gemaach ginn: 24:20 Paus fir Paus, A fir A, Zänn fir Zänn; no der Verletzung, déi hien engem anere gemaach huet, sou gëtt him gemaach. 24:21 Wien en Déier schloe muss et restauréieren; awer deen deen e Mënsch ëmbréngt , dee soll stierwen. 24:22 Dir sollt dee selwechte Statut fir de Frieme wéi fir den Heemechtsmann hunn; well ech sinn den Här Äre Gott. 24:23 A Moses huet zu de Kanner vun Israel geschwat, a si hunn de Gotteslästerer aus dem Lager gefouert an hie gestengegt. An d'Kanner vun Israel hunn esou gemaach wéi de Jehova de Moses gebueden hat.

Levítico kapitel 25

25: 1 Den Jehova huet mam Moses um Bierg Sinai geschwat a gesot: 25: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann Dir an d' Land kommt, wat ech Iech ginn, wäert d'Land fir Jehova raschten. 25: 3 Sechs Joer sollt Dir Äert Land säen, a sechs Joer sollt Dir Äre Wéngert schneiden a seng Friichte sammelen. 25: 4 Awer am siwente Joer wäert d'Äerd Rescht hunn , Rescht fir Jehova; Dir wäert Äert Land net säen, an och kee Wéngert ginn. 25: 5 Wat an Ärem geschniddene Land gebuer ass, däerf Dir net ernten, an d'Drauwe vun Ärem Wéngert, Dir sollt net ernten; e Joer Rescht wäert fir d'Äerd sinn. 25: 6 Awer de Rescht vum Land wäert Iech iessen, Ären Dénger, Är Déngschtmeedchen, Ären Dénger an Ären Auslänner, dee bei Iech wunnt; 25: 7 An Äert Déier, an d'Déier dat an Ärem Land ass, all seng Uebst ass ze iessen. 25: 8 An Dir sollt siwe Woche vu Joer zielen, siwe Mol siwe Joer, sou datt d'Deeg vun de siwe Woche vu Joer zu néngzeg véierzeg Joer fir Iech kommen. 25: 9 Da sollt Dir d'Trompett am siwente Mount um zéngten Dag vum Mount haart maachen; Op dem Dag vum Atonement spréngt Dir d'Trompett duerch Äert Land. 25:10 An du solls dat fofzegst Joer hellegen an all seng Awunner d' Fräiheet am Land ausruffen; dat Joer wäert e Jubiläum fir Iech sinn, a jidderee vun Iech kënnt zréck an Äert Besëtz, a jidderee kënnt zréck a seng Famill. 25:11 Dat fofzegst Joer wäert e Jubiläum fir Iech sinn; Dir wäert net säen , an och net wat Dir selwer aus der Äerd gebuer ass , an och net seng Wéngerten ernten , 25:12 well et e Jubiläum ass; helleg wäert et Iech sinn; Dir wäert d'Produktioun vun der Äerd iessen. 25:13 An dësem Jubiläumsjoer kënnt Dir all zréck an Är Besëtz.

25:14 A wann Dir Ären Noper eppes gesitt oder aus Ärem Noper senger Hand kaaft, da soll kee säi Brudder bedréien. 25:15 Geméiss d'Zuel vun de Joeren nom Jubiläum sollt Dir vun Ärem Noper kafen; Geméiss d'Zuel vu Joer vun de Friichten, wäert hien lech verkafen. 25:16 Wat d'Joerzuel méi grouss ass, wat de Präis méi héich ass, a wat d'Zuel manner ass, wat de Präis manner ass; well no der Unzuel vu Kulturen wäert hien lech verkafen. 25:17 A loosst kee Mënsch säin Noper verféieren, awer fäert Äre Gott; well ech sinn den Här Äre Gott. 25:18 Féiert dofir meng Statuten aus, a behält meng Uerden, a maach se, an Dir wäert sécher am Land wunnen; 25:19 an d'Land wäert seng Uebst ginn, an Dir wäert iessen Är fëllt, a wunnt an et sécher. 25:20 A wann Dir seet: Wat iesse mir am siwente Joer? Kuckt, mir sollten net säen, an och net eis Friichte sammelen; 25:21 da wäert ech lech mäi Segen am sechste Joer schécken, an et wäert et Uebst fir dräi Joer maachen. 25:22 An Dir sollt dat aachte Joer säen, an iesst vun der aler Uebst; Bis dat 9. Joer, bis seng Friichte kommen, iesst Dir dat aalt. 25:23 D'Land gëtt net fir ëmmer verkaaft, well d'Land ass meng; fir lech Friemer an Auslänner si fir mech. 25:24 Dofir, an deem ganze Land vun Ärem Besëtz, gitt Dir d'Léisegeld fir d'Land. 2 5:25 Wann Äre Brudder aarm gëtt, an eppes vu sengem Besëtz verkeeft, da kënnt säi nooste Bekannten a fräisetzt dat, wat säi Brudder verkaf huet. An 25:26 wann de Mann keen eent zu erléist et , a selwer kënnen gin fir erléist et , 25: 27 Da loosse him de Joren zielen well hien et verkaf an Remboursement d' Gläichgewiicht ze de Mann zu där hie verkaf et , an zréck bis seng Équipe.

25:28 Awer wann hien net genuch kritt fir et zréckzekréien, wat hie verkaaft huet , ass am Besëtz vun deem, deen et bis zum Jubiläumsjoer kaaft huet; an am Jubiläum wäert hien erausgoen, an hie kënnt zréck a säi Besëtz. 25:29 E Mann, deen en Wunnhaus an enger walled Stad verkeeft, huet d'Muecht et bis zum Enn vun engem Joer vum Verkaf ze erléisen; ee Joer wäert de Begrëff sinn, deen Dir erléist. 25:30 A wann et net bannent engem ganze Joer gerett gëtt, bleift d'Haus an der Mauerstad fir ëmmer an der Kraaft vun deem, deen et kaaft huet, a fir seng Nokommen; et kënnt net am Jubiläum eraus. 25:31 Awer d'Haiser vun den Dierfer, déi keng Mauer ronderëm hunn, ginn als Felder vum Feld gezielt; si kënne gerett ginn, a si wäerten am Jubiläum erauskommen. 25:32 Awer wat d'Stied vun de Leviten ugeet, si kënnen d'Haiser an de Stied vun hirem Besëtz zu all Moment opléisen . 25:33 A wien vun de Leviten keeft, soll d'Haus verkaaft, oder d'Stad vu sengem Besëtz, am Jubiläum verloossen, well d'Haiser vun de Stied vun de Leviten hire Besëtz bei de Kanner vun Israel sinn. 25:34 Awer d'Land vun der Banlieue vun hire Stied soll net verkaaft ginn , well et ass hir éiwegt Besëtz. 25:35 A wann Äre Brudder aarm gëtt a sech an Iech hëlt, da schützt Dir hien; als Frieme an Auslänner wäert hie bei Iech liewen. 25:36 Du solls keng Wucher huelen oder vun him gewannen , mä du solls däi Gott fäerten, an däin liewege Brudder soll mat dech goen. 25:37 Dir sollt Är Suen net fir Wucher ginn, an och net Äert Iessen fir ze gewannen. 25:38 Ech sinn den Här Äre Gott, deen Iech aus dem Land vun Ägypten erausbruecht huet fir Iech d'Land Kanaan ze ginn, fir Äert Gott ze sinn. 25:39 A wann Äre Brudder aarm gëtt a bei Iech ass a sech Iech verkaaft, da solls du hien net als Sklave déngen.

25:40 Als Dénger, als Auslänner wäert hie bei Iech sinn; bis zum Jubiläumsjoer déngt et Iech. 25:41 Da verléisst hien Äert Haus gratis; hien a seng Kanner mat him, an hie kënnt zréck a seng Famill, an de Besëtz vu sengen Elteren gëtt erëm hiergestallt. 25:42 Fir si si meng Dénger, déi ech aus dem Land vun Egypten erausbruecht hunn; si ginn net als Sklaven verkaaft. 25:43 Dir sollt net haart iwwer him regéieren, awer Dir hutt Angscht virun Ärem Gott. 25:44 Also Äre Sklave wéi Äre Sklave geet deen Dir hutt, si gehéieren zu de Leit, déi ronderëm Iech sinn; Dir kënnt männlech a weiblech Sklaven vun hinne kafen. 25:45 Dir kënnt och vun de Kanner vun Auslänner kafen, déi bei Iech wunnen, an aus hire Familljen, déi an Ärem Land gebuer sinn, déi mat Iech sinn, déi Dir als Besëtz hutt. 25:46 An Dir kënnt se fir Är Kanner no Iech ierwen als Ierfgroussherzog; Dir wäert se fir ëmmer benotzen ; awer an Äre Bridder d'Kanner vun Israel wäert Dir net jiddereen iwwer säi Brudder schwéier dominéieren. 25:47 Wann de Friemen oder Auslänner dee bei Iech ass räich gëtt, an Äre Brudder dee mat him ass aarm gëtt an un de Friemen oder Auslänner dee bei Iech ass oder un eng aus der Famill vum Frieme verkaaft gëtt; 25:48 nodeems et verkaaft gouf, kann et erléist ginn; ee vu senge Bridder wäert hien retten. 25:49 Entweder Äre Monni oder Äre Monni säi Jong wäert Iech retten, oder e Familljemember vun Ärer Famill wäert Iech retten; oder wann seng Mëttelen erreechen, wäert hie sech selwer retten. 25:50 Hien soll de Kont mat deem maachen, deen e kaaft huet, vum Joer wou en him verkaaft gouf bis zum Jubiläumsjoer; an de Präis vu sengem Verkaf muss no der Unzuel vu Joer geschätzt ginn, an d'Zäit déi hie bei him war gëtt no der Zäit vun engem Salarié gezielt.

25:51 Wann et nach vill Joer sinn, no hinnen wäert hien zréckginn fir hir Léisegeld, d'Sue fir déi et verkaaft gouf. 25:52 A wann et wéineg Zäit bleift bis zum Jubiläumsjoer, da mécht hien eng Berechnung domat, an hie bréngt säi Léisegeld no senge Joeren zréck. 25:53 Wéi mat deem, deen all Joer fir Gehalt geholl gëtt, wäert hien domat maachen; hie wäert net rigoréis iwwer him regéiere virun Ären Aen. 25:54 A wann hien an dëse Joren net gerett gëtt, am Jubiläumsjoer wäert hien erausgoen, hien a seng Kanner mat him. 25:55 Fir meng Dénger sinn d' Kanner vun Israel; si si meng Dénger, déi ech aus dem Land Ägypten erausbruecht hunn. Ech sinn den Här Äre Gott.

Levítico kapitel 26

26: 1 Dir däerft Iech keng Götzen oder eng Skulptur maachen, an Dir sollt keng Statu opriichten, an Dir sollt kee gemoolte Steen op Är Äerd setzen, fir sech do ze béien; well ech sinn den Här Äre Gott. 26: 2 Haalt meng Sabbatten a respektéiert mäi Hellegtum. Ech sinn den Här. 26: 3 Wann Dir a mengen Dekreter spadséiere gitt a meng Geboter hält, an dat maacht, 2 6: 4 Ech wäert Äre Reen a senger Zäit ginn, an d'Äerd wäert hir Produktioun ginn, an de Bam vum Feld wäert hir Friichte ginn. 26: 5 Äert Dreschen wäert de Vintage erreechen, an de Vintage wäert d'Saat erreechen, an Dir wäert Äert Brout iessen bis Dir zefridden sidd, an Dir wäert sécher an Ärem Land liewen. 26: 6 An ech wäert Fridde ginn op der Äerd, an Dir wäert schlofen, a kee wäert Iech Angscht maachen; an ech wäert déi béis Béischten aus Ärem Land ewechhuelen, an de Schwert wäert net duerch Äert Land goen. 26: 7 An Dir wäert Är Feinde verfollegen, a si falen virum Schwert virun Iech. 26: 8 Fënnef vun Iech verfollegen Honnert, an Honnert vun Iech verfollegen zéng Dausend, an Är Feinde falen virum Schwert virun Iech. 26: 9 Well ech wende sech zu Iech, a loossen dech vergréisseren, a multiplizéieren dech, a stellen mäi Bund mat Iech op. 26:10 Du solls dat Aalt iesse wat laangjäreg ass, an setzt dat aalt eraus fir dat neit ze späicheren. 26:11 An ech wäert meng Wunneng an der Mëtt vun Iech maachen, a meng Séil wäert Iech net verleegnen; 26:12 an ech ginn ënner Iech, an ech wäert Äre Gott sinn, an Dir wäert mäi Vollek sinn. 26:13 Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech aus dem Land vun Ägypten erausbruecht huet, fir datt Dir net seng Dénger sollt sinn, an hunn d'Schnouer vun Ärem Joch gebrach an hunn Iech mat Ärem Gesiicht oprecht gemaach.

26:14 Awer wann Dir net op mech lauschtert, an och net all dës meng Geboter, 26:15 a wann Dir meng Dekreter ignoréiert, an Är Séil meng Statuten veruecht, all meng Geboter net ausféiert, a mäi Bund ongëlteg mécht , 26:16 Ech maachen dat mat Iech: Ech schécken Terror, Erschöpfung a Féiwer op dech, déi d'Aen verbrauchen an d'Séil quälen; an Dir wäert Äert Som ëmsoss säen, well Är Feinden et iessen. 26:17 Ech wäert mäi Gesiicht géint dech setzen , an Dir wäert virun Äre Feinde geschloe ginn ; an déi, déi dech haassen, wäerten iwwer dech regéieren, an Dir wäert flüchten ouni datt een Iech verfollegt. 26:18 A wann och mat dëse Saachen Dir net op mech lauschtert, da bestrofen ech Iech siwe Mol méi fir Är Sënnen . 26:19 An ech wäert de Stolz vun Ärem Stolz Paus , an ech wäert Är Himmel wéi Eisen maachen, an Är Äerd wéi Bronze. 26:20 Är Kraaft gëtt ëmsoss verschwend, well Äert Land wäert hir Produktioun net ginn, an d'Beem vun der Äerd ginn hir Friichte net. 26:21 Wann Dir mat mir an der Oppositioun gitt an net op mech lauschtert, wäert ech siwe Mol méi Plagen op Iech derbäi no Äre Sënnen. 26:22 Ech wäert och hefteg Béischte géint dech schécken, fir Är Kanner ze huelen an Äert Véizuucht ze zerstéieren, an Iech an Zuel ze reduzéieren an Är Weeër ze verloossen. 26:23 A wann Dir duerch dës Saache net korrigéiert sidd, awer mat mir an der Oppositioun gitt, 26:24 wäert ech och géint dech handelen an dech siwe Mol fir Är Sënnen schloen. 26:25 Ech bréngen op Iech en rächen heftege Schwert, als Vertriedung vum Bund; a wann Dir Zuflucht an Äre Stied sicht, schécken ech eng Pescht ënnert Iech, an Dir gitt an d'Hand vum Feind.

26:26 Wann ech Äert Brout briechen, zéng Fraen baken Äert Brout an engem Uewen, a ginn Iech Äert Brout zréck op Gewiicht; an Dir wäert iessen an net zefridden sinn. 26:27 Wann och mat dësem Dir net op mech lauschtert, awer mat mir an der Oppositioun handelt , 26:28 Ech wäert géint Iech a Roserei handelen, a wäert Iech siwe Mol fir Är Sënnen bestrofen . 26:29 An Dir sollt d'Fleesch vun Äre Jongen iessen, an Dir sollt d'Fleesch vun Äre Meedercher iessen. 26:30 Ech wäert Är Héichplazen zerstéieren, an ech wäert Är Biller ofrappen, an ech wäert Är Doudeg Kierper op den Doudege Kierper vun Ären Idoler setzen, a meng Séil wäert Iech verleegnen. 2 6:31 Ech wäert Är Stied futti maachen, an ech wäert Är Hellegtum futti maachen, an ech richen de Geroch vun Ärem séissen Parfum net. 26:32 Ech wäert och d'Land verwinnt, an Är Feinden, déi an deem wunnen, wäerten erstaunt sinn ; 26:33 An ech verspreiden dech bei den Natiounen, a wäert e Schwert no dir ofschëdden; an Äert Land wäert verwüst sinn, an Är Stied verloossen. 26:34 Da wäert d'Land seng Sabbatte genéissen, all déi Deeg datt et verwüst ass, während Dir am Land vun Äre Feinde sidd; d'Land wäert da raschten a seng Sabbatte genéissen. 26:35 Déi ganzen Zäit datt et verwüst ass, wäert et raschten wéinst deem wat et net op de Sabbatte gerout huet wann Dir dran gelieft hutt. 26:36 An de Rescht vun Iech wäert ech an hir Häerzer sou Feiglechkeet erabréngen, am Land vun hire Feinden, datt de Klang vun enger Blat, déi sech beweegt, se verfollegt, a si flüchte wéi virum Schwert, a si falen ouni iergendeen. verfollege. 26:37 Si stierzen sech géinteneen, wéi wann se virum Schwert flüchten, obwuel kee se verfollegt; an Dir wäert net fäeg sinn géint Är Feinden ze widderstoen.

26:38 An Dir wäert ënner den Natiounen ëmkommen, an d'Land vun Äre Feinde wäert dech verbrauchen. 26:39 An déi, déi vun Iech bleiwen, falen an de Wüstland vun Äre Feinde wéinst hirer Ongerechtegkeet; a wéinst der Ongerechtegkeet vun hire Pappe gi se mat hinnen zréck. 26:40 A si sollen hir Ongerechtegkeet, an d'Gerechtegkeet vun hire Pappen zouginn, wéinst hirem Iwergreffer, mat deem se géint mech iwwerschratt hunn; an och well se mat mir an oder Positioun getrëppelt sinn , 26:41 Ech wäert och géint si geklommen hunn, an ech hunn se an d'Land vun hire Feinde bruecht; an da wäerten hir onbeschnidden Häerzer sech bescheiden, a si wäerten hir Sënn unerkennen. 26:42 Da wäert ech u mäi Bund mam Jacob erënneren, an och un meng Bund mam Isaac, an och un meng Bund mat A Braham wäert ech mech erënneren, an ech wäert d'Land erënneren. 26:43 Awer d'Land gëtt vun hinnen verlooss a wäert seng Sabbatte genéissen, well se wéinst hinnen ustrengend sinn; an da gi se der Strof vun hiren Ongerechtegkeeten ënner; well se meng Uerteeler veruecht hunn , an hir Séil géint meng Statuten entsat huet. 26:44 An och mat all deem, wa se am Land vun hire Feinde sinn, wäert ech se net refuséieren, an ech wäert se net verleegnen fir se ze konsuméieren, a mäi Bund mat hinnen ongëlteg ze maachen; p well ech den Här sinn Äre Gott. 26:45 Virun, ech erënnere se un den ale Bund, wéi ech se aus dem Land vun Ägypten an d'Ae vun den Natiounen bruecht hunn, hir Gott ze sinn. Ech sinn den Här. 26:46 Dëst sinn d'Statuten, Ordonnanzen a Gesetzer déi den Jehova tëscht him an de Kanner vun Israel um Bierg Sinai duerch d'Hand vum Moses etabléiert huet.

Levítico kapitel 27

27: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 27: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann iergendeen e speziellt Gelübd dem HÄR mécht, no der Schätzung vun de Persounen, déi ze erléise sinn, sollt Dir hien esou schätzen: 27: 3 Wat de Männchen vun zwanzeg bis siechzeg Joer ugeet, wäert Dir hien op fofzeg Sikkel Sëlwer schätzen, laut dem Sikkel vum Hellegtum. 27: 4 A wann si eng Fra ass, da schätzt Dir hatt op drësseg Sikkel. 27: 5 A wann et vu fënnef Joer bis zwanzeg ass, da schätzt Dir dat männlecht op zwanzeg Sikkel, an d'Weibchen op zéng Sikkel. 27: 6 A wann et vun engem Mount bis fënnef Joer ass, da schätzt Dir de Mann op fënnef Sikkel Sëlwer, an d'Fra op dräi Sikkel Sëlwer. 27: 7 Awer wann hien siechzeg Joer al ass oder méi, da schätz de Mann op fofzéng Schekelen, an d'Fra op zéng Sechelen. 27 : 8 Awer wann hien ze aarm ass fir Ären Devis ze bezuelen, da gëtt hie virum Paschtouer bruecht, deen de Präis fixéiert; Geméiss der Méiglechkeet vum deen de Gelübd gemaach huet, wäert de Paschtouer de Präis fixéieren . 27: 9 A wann et en Déier ass, dat dem Här ugebuede gëtt, alles wat dem Här vun esou gëtt, soll helleg sinn. 27:10 Et soll net ausgetosch oder ausgetosch ginn, gutt fir schlecht, nach schlecht fir gutt; a wann een Déier fir en anert ausgetosch gëtt, da gëtt et an dat gëtt am Austausch dofir helleg. 27:11 Wann et en onreint Déier ass, vun deem keen Jehova offréiert gëtt, da gëtt d'Déier virum Priister gestallt, 27:12 an de Priister wäert et schätzen, egal ob et gutt oder schlecht ass; no der Schätzung vum Priister, sou soll et sinn. 27:13 A wann hien et wëllt erléisen, wäert hien e Fënneftel zu Ärer Bewäertung bäifügen.

27:14 Wann iergendeen säin Haus dem Jehova widmen, wäert de Paschtouer et schätzen, egal ob et gutt oder schlecht ass; wéi de Paschtouer et schätzt, sou wäert et bleiwen. 2 7:15 Awer wann deen, deen säin Haus gewidmet huet, et wëllt erléisen, da wäert hien e Fënneftel vu sengem Wäert derbäi addéieren , an et ass säi. 27:16 Wann iergendeen aus dem Land vu sengem Besëtz dem Jehova widmen, ass Är Schätzung no sengem Aussaat; e Gerste säen Homer gëtt op fofzeg Sikkel Sëlwer geschätzt. 27:17 A wann ech säi Land vum Joer vum Jubiläum widmen, bleift et no Ärer Schätzung. 27:18 Awer wann hien nom Jubiläum säi Land widmet , zielt de Paschtouer d'Suen no de Joeren, déi nach bis zum Jubiläumsjoer bleiwen, an et gëtt vun Ärer Schätzung ofgezunn. 27:19 A wann deen, deen d' Land gewidmet huet, et wëll erléisen, da füügt hien e Fënneftel vu sengem Präis un Är Schätzung bäi , an et bleift fir hien. 27:20 Awer wann hien d'Land net erléist, an d'Land gëtt engem aneren verkaaft, wäert hien et net méi erléisen; 27:21 awer wann et am Jubiläum erauskënnt, wäert d' Land dem Jehova helleg sinn, wéi geweit Land; de Besëtz dovun ass de Paschtouer. 27:22 A wann iergendeen dem Jehova d'Land widmen, dat hie kaaft huet, wat net aus dem Land vu senger Ierfschaft war, 27:23, da berechent de Paschtouer d'Zomm vun Ärer Schätzung bis zum Jubiläumsjoer, an deen Dag gëtt hien Är ernannte Präis, well en dem Jehova geweit ass. 27:24 Am Joer vum Jubiläum kënnt d'Land zréck op dee vun deem hien et kaaft huet, deem seng Ierfschaft vum Land ass. 27:25 A wat Dir schätzt, soll no dem Sikkel vum Hellegtum sinn; de Sikkel huet zwanzeg Geras.

27:26 Awer den Éischtgebuerene vun den Déieren, dat ass dem Herrgott säi Gebuertsrecht, wäert keen et widmen; sief et Ochs oder Schof, et gehéiert dem Jehova . 27:27 Awer wann et vun den onreinen Déieren ass, da retten se et no Ärer Schätzung a füügen e Fënneftel vu sengem Präis derbäi; a wa se hien net retten, da gi se no Ärer Schätzung gesinn. 27:28 Awer näischt geweit, datt iergendeen dem Jehova geweit ass, soll verkaaft oder erléist ginn vun allem wat hien huet, vu Männer an Déieren, a vun de Länner vu sengem Besëtz, wäert alles wat geweit ass dem Hellege Gott sinn. 27:29 Keng Persoun déi als Anathem getrennt ass kann gerett ginn; et muss onbestëmmbar dout sinn. 27:30 An den Zéngtel vum Land, souwuel vum Som vum Land, wéi och vun de Friichte vun de Beem, gehéiert dem Jehova; et ass eng Saach dem Jehova gewidmet. 27:31 A wann iergendeen eppes aus dem Zéngtel wëllt erléisen, da füügt e Fënneftel vu sengem Präis dofir bäi. 27:32 An all Zéngtel vu Kéi oder Schof, vun allem wat ënner der Staang passéiert, den Zéngtel gëtt dem Här geweit. 27:33 Hie wäert net gesinn, ob et gutt oder schlecht ass, an och net ännert; a wann ech et änneren, esouwuel et wéi deen, deen am Austausch ginn ass, sinn helleg Saache wéi dat ; si kënnen net gerett ginn. 27:34 Dëst sinn d'Geboter, déi den HÄR de Moses fir d'Kanner vun Israel um Mount Sinai gebueden huet.

VÉIERT BUCH VUM MOSES

Nummers Kapitel 1

1: 1 Den Här huet mam Moses an der Wüst vu Sinai geschwat, am Tabernakel vun der Versammlung, um éischten Dag vum zweete Mount, am zweete Joer vu sengem Ausfluch aus dem Land Ägypten, a sot: 1: 2 Huelt d'Zensus vun all d' Versammlung vun de Kanner vun Israel no hire Familljen, duerch d'Haiser vun hire Pappen, mat der Zuel vun den Nimm, all Männer bei hire Käpp. 1: 3 Zwanzeg Joer a méi, all déi an de Krich an Israel erausgoe kënnen, zielt Dir an den Aaron duerch hir Arméien. 1: 4 An ee Mann aus all Stamm soll bei Iech sinn, all Kapp vu sengem Papp. 1: 5 Dëst sinn d'Nimm vun de Männer, déi bei Iech wäerte sinn: Vum Stamm Reuben, den Elisur, de Jong vu Sedeur. 1: 6 Vum Simeon Selumiel, de Jong vum Zu risadai. 1: 7 Vu Juda, dem Nahshon, dem Jong vum Amminadab. 1: 8 Vum Issachar, dem Nathanael Jong vum Zua r. 1: 9 Vun Zebulun, dem Eliab, dem Jong vum Helon. 1:10 Vun de Jongen vum Joseph: vum Ephraim, dem Elisama, dem Jong vum Amiud; vu Manasse, Gamaliel, de Jong vum Pedasur. 1:11 Vum Benjamin, Abidan, dem Jong vu Gedeoni. 1:12 vum Dan, dem Ahiezer Jong vum Amisadai. 1:13 vum Asher, dem Pagiel Jong vum Ocran. 1:14 Vum Gad, dem Eliasaph Jong vum Deuel. 1:15 Vun Naftali, Ahira, dem Jong vum Enan. 1:16 Dës goufen déi aus der Kongregatioun ernannt, Prënze vun de Stämme vun hire Pappen, Kapitänen vun Dausende vun Israel. 1:17 Also hunn de Moses an den Aaron dës Männer geholl, déi mam Numm designéiert waren.

1:18 an hunn déi ganz Kongregatioun um éischten Dag vum zweete Mount zesummegesat a goufen no Familljen gruppéiert, no den Haiser vun hire Pappen, nom Grof vun den Nimm pro Kapp, vun zwanzeg Joer un. 1:19 Wéi den Jehova de Moses gebueden hat, huet hien se an der Wüst vu Sinai gezielt. 1:20 Vun de Jongen vum Ruben, dem Éischtgebuerene vun Israel, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Unzuel vun den Nimm op de Kapp, all Männercher, déi zwanzeg Joer al a méi al sinn, all déi an de Krich erausgoen; 1:21 Déi aus dem Stamm Reuben gezielt waren 46.500. 1:22 Vun de Jongen vum Simeon, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, goufen no dem Grof vun den Nimm pro Kapp gezielt, all Männercher vun zwanzeg Joer a méi, all déi erausgoe konnten zum Krich; 1:23 Déi aus dem Stamm Simeon gezielt waren néngfofzeg dausend dräi Honnert. 1:24 Vun de Kanner vum Gad, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi al, all déi an de Krich kéinten erausgoen ; 1:25 D'Nummeren vum Stamm Gad ware fënnef-a-véiertausend sechshonnert a fofzeg. 1:26 Vun de Kanner vu Juda, no hirem Som, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi al , all déi an de Krich erausgoe konnten; 1:27 Déi aus dem Stamm vu Juda gezielt waren siwwenzegdausend sechshonnert. 1:28 Vun de Kanner vum Issachar, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi al, all déi an de Krich erausgoe konnten; 1:29 de Grof vum Stamm vun Issachar war fofzeg-véier dausend véierhonnert.

1:30 Vun de Jongen vun Zebulun, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun hiren Nimm, zwanzeg Joer a méi al, all déi an de Krich erausgoe konnten; 1:31 Déi aus dem Stamm Zebulun gezielt waren siwenfofzegdausend véierhonnert. 1:32 Vun de Jongen vum Joseph; vun de Kanner vun Ephraim, no hirer Ofstamung, no hire Familljen, no den Haiser vun hiren Elteren, nom Grof vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi, all déi an de Krich kéinten erausgoen; 1:33 Déi aus dem Stamm vun Ephraim gezielt goufen véierzeg dausend fënnef honnert. 1:34 A vun de Manasse Jongen , no hiren Nowuess, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi al, all déi an de Krich kéinten erausgoen; 1:35 Déi aus dem Stamm vu Manasse gezielt waren zwee an drësseg dausend zwee an zwee . 1:36 Vun de Kanner vum Benjamin, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi al, all déi an de Krich erausgoe konnten; 1:37 Déi aus dem Stamm vum Benjamin gezielt waren fënnef an drësseg dausend véierhonnert. 1:38 Vun de Kanner vum Dan, no hiren Nokommen , no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, vun zwanzeg Joer un, all déi an de Krich erausgoe konnten; 1:39 D'Nummeren vum Stamm vum Dan ware siechzeg-zweedausend siwenhonnert. 1:40 Vun de Kanner vum Aser, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, vun zwanzeg Joer un, all déi, déi an de Krich kéinten erausgoen; 1:41 Déi aus dem Stamm vun Asher gezielt waren eent an véierzeg dausend fënnef honnert.

1:42 Vun de Kanner vun Naftali, no hiren Nokommen, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, no der Zuel vun den Nimm, zwanzeg Joer a méi al, all déi an de Krich kéinten erausgoen; 1:43 Déi aus dem Stamm vun Naftali gezielt waren fofzeg- dräi dausend véierhonnert. 1:44 Dës goufen déi gezielt, déi de Moses an den Aaron mat de Prënze vun Israel gezielt hunn, zwielef Männercher, ee fir all Haus vun hire Pappen. 1:45 An all déi, déi vun de Kanner vun Israel gezielt goufen duerch d'Haiser vun hire Pappen, vun zwanzeg Joer un, all déi an Israel an de Krich konnten erausgoen. 1:46 waren all sechshonnertdausend fënnefhonnert a fofzeg gezielt.
1:47 Awer d'Leviten, nom Stamm vun hire Pappen, goufen net ënner hinnen gezielt ; 1:48 well den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 1:49 Du solls de Stamm vum Levi net alleng zielen, an och hir Zuel net bei de Kanner vun Israel huelen, 1:50 awer stellt d'Leviten an den Tabernakel vum Zeegnes, iwwer all seng Geschir, an iwwer all Saachen, déi him gehéieren; si wäerten den Tabernakel an all seng Ausrüstung droen, a si wäerten an et déngen, a si wäerten ronderëm den Tabernakel campéieren. 1:51 A wann den Tabernakel soll geréckelt ginn, wäerten d'Leviten en ofmontéieren, a wann den Tabernakel stoe bleift, sammelen d'Leviten en; an de Frieme deen no kënnt stierft. 1:52 D'Kanner vun Israel solle campéieren, jiddfereen a sengem eegene Lager, an een duerch säi Fändel, seng Arméien. 1:53 awer d'Leviten wäerten ronderëm den Tabernakel vum Zeegnes campéieren, sou datt et kee Roserei gëtt iwwer d'Versammlung vun de Kanner vun Israel; an d'Leviten halen den Tabernakel vum Zeegnes.

1:54 An d' Jongen vun Israel hunn alles gemaach, sou wat den Här de Moses gebueden huet; also ech maachen n.

Nummers Kapitel 2

2: 1 Den Här huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 2: 2 D'Kanner vun Israel solle jidderee mat sengem eegene Fändel campéieren, ënner de Fändelen vun den Haiser vun hire Pappen; ronderëm den Tabernakel vum Treffen n. 2: 3 Dës solle campéieren Osten, Osten: de Fändel vum Camp vum Juda, no hiren Arméien; an de Chef vun de Jongen vu Juda, den Nahshon, de Jong vum Amminadab. 2: 4 Seng Arméi Corps , mat deenen nummeréiert, siwwenzeg-dausend sechs honnert. 2: 5 Zesumme mat him soll de Stamm vum Issachar e Lager sinn; an de Chef vun de Jongen vum Issachar, dem Nathanael, dem Jong vum Zuar. 2: 6 Seng Arméi Corps, mat hiren nummeréiert, fofzeg-véier dausend véier honnert . 2: 7 An de Stamm Zebulun; an de Chef vun de Jongen vum Zebulun, den Eliab, de Jong vum Helon. 2: 8 Seng Arméi Corps, mat deenen nummeréiert, fofzeg-siwen dausend véier honnert. 2: 9 All déi, déi am Lager vu Juda gezielt sinn, honnert an uechtzegsechs dausend a véierhonnert, no hiren Arméien, marschéiere viraus 2:10 De Fändel vum Lager vu Reuben ass am Süde vu sengen Arméien; an de Chef vun de Jongen vum Reuben, dem Elisur Jong vum Sedeur. 2:11 Seng Arméi Corps, mat senger nummeréiert, véierzegsechs dausend fënnef honnert . 2:12 De Stamm Simeon soll niewent him campéieren; an de Chef vun de Jongen vum Simeon, de Selumiel, de Jong vum Zurisadai. 2:13 Seng Arméi Corps, mat hir nummeréiert, fofzeg-néng dausend dräi honnert. 2:14 An de Stamm Gad; an de Chef vun de Jongen vum Gad, den Eliasaph Jong vum Reuel. 2:15 Seng Arméi Corps, mat deenen nummeréiert, véierzeg-fënnef dausend sechs honnert a fofzeg.

2:16 All déi, déi am Ruben sengem Lager gezielt goufen, honnertfofzegdausend véierhonnert a fofzeg, no hiren Arméien, sollen d'Sekonnen marschéieren . 2:17 Da geet d'Zelt vun der Versammlung mam Lager vun de Leviten an d'Mëtt vun de Lager an der Uerdnung an där se campéieren; sou datt jidderee mat sengem Fändel marschéiert. 2:18 De Fändel vum Lager vun Ephraim duerch hir Arméien, am Westen; an de Chef vun de Jongen vum Ephraim, dem Elisama, dem Jong vum Amiud. 2:19 Seng Arméi Corps , mat sengem nummeréiert, véierzeg dausend fënnef honnert. 2:20 Niewent him wäert de Stamm vu Manasse sinn; an de Chef vun de Jongen vu Manasse, de Gamaliel, de Jong vum Pedasur. 2:21 Seng Arméi Corps, mat senger nummeréiert, drësseg-zwee dausend zweehonnert. 2:22 An de Stamm vum Benjamin; an de Chef vun de Jongen vum Benjamin, den Abidan, de Jong vu Gedeoni. 2:23 A sengem Arméi Corps, mat deenen nummeréiert, drësseg-fënnef dausend véierhonnert. 2:24 All déi, déi am Lager vun Ephraim gezielt goufen, honnert an aachtdausend honnert, no hiren Arméien, ginn an den Drëttel. 2:25 De Fändel vum Lager vum Dan soll am Norden sinn, no hiren Arméien; an de Chef vun de Jongen vum Dan, den Ahiezer de Jong vum Amisadai. 2:26 Seng Arméi Corps , mat hir nummeréiert, siechzegzwee dausend siwen honnert. 2:27 De Stamm vum Aser wäert niewent him campéieren; an de Chef vun de Jongen vum Aser, de Pagiel Jong vum Ocran. 2:28 Seng Arméi Corps, mat sengem nummeréiert, véierzeg-dausend fënnef honnert. 2:29 An de Stamm vun Naftali; an de Chef vun de Jongen vun Naftali, den Ahira, de Jong vum Enan. 2:30 Seng Arméi Corps , mat deenen nummeréiert, fofzeg-dräi dausend véierhonnert.

2:31 All déi, déi am Lager vum Dan gezielt sinn, honnertfofzegdausend sechshonnert, ginn no hire Fändelen als lescht.

2:32 Dës sinn gezielt vun de Kanner vun Israel, no den Haiser vun hire Pappen; all gezielt vu Lageren, vun hiren Arméien, sechs honnert dräi dausend fënnef honnert a fofzeg. 2:33 Awer d'Leviten goufen net zu de Kanner vun Israel gezielt , sou wéi den Här de Moses befollegt huet. 2:34 An d'Kanner vun Israel hunn no alles gemaach wat den Här de Moses gebueden huet; sou hunn si sech duerch hir Fändele campéiert, an domat si se all no hire Familljen marschéiert, no den Haiser vun hire Pappen.

Nummers Kapitel 3

3: 1 Dëst sinn d'Nokomme vum Aaron a vum Moses, deen Dag wou den Jehova mam Moses um Bierg Sinai geschwat huet. 3: 2 An dës sinn d'Nimm vun de Jongen vum Aaron: Nadab, deen Éischtgebuerene, Abihu, Eleazar an Ithama r. 3: 3 Dëst sinn d'Nimm vun de Jongen vum Aaron, gesalbte Paschtéier, deenen hien konsekréiert huet fir d'Priisterwei auszeüben. 3: 4 Awer Nadab an Abihu si virum Jehova gestuerwen, wéi se friem Feier virum Jehova an der Wüst vu Sinai offréiert hunn. a si hate keng Kanner; an den Eleazar an den Ithamar hunn d'Priisterschaft virum Aaron hirem Papp gehalen. 3: 5 An den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 3: 6 Bréngt de Stamm Levi no, a mécht se virum Aaron de Priister stoen, fir hien ze déngen, 3: 7 a féiert säi Kommando a seng Kommissioun aus vun der ganzer Kongregatioun virum Tabernakel vum Treffen fir am Ministère vum Tabernakel ze déngen; 3: 8 an halen all d'Geschir vum Tabernakel vun der Versammlung, an alles wat hinnen vun de Kanner vun Israel beoptragt gouf, a Minister am Déngscht vum Tabernakel. 3: 9 An Dir sollt d'Leviten dem Aaron a senge Jongen ginn; Si gi ganz aus de Kanner vun Israel gegeben. 3:10 An du wäerts den Aaron a seng Jongen ernennen hir Priisterwei auszeüben; an de Frieme deen no kënnt wäert stierwen. 3:11 An den Här huet zu Moses geschwat a gesot: 3:12 Kuckt, ech hunn d'Leviten ënner de Kanner vun Israel geholl an d'Plaz vun allen Éischtgebuerten, déi éischt gebuer tëscht de Kanner vun Israel; Also d'Leviten wäerte meng sinn.

3:13 Fir mäin ass all déi éischtgebuer; Vum Dag wou ech all déi Éischtgebuerene am Land vun Egypten ëmbruecht hunn, hunn ech fir mech all déi Éischtgebuerene vun Israel helleg gemaach, Männer an Déieren; si wäerte mäin. Ech sinn den Här. 3:14 An den Här huet zu Moses an der Wüst vu Sinai geschwat a gesot: 3:15 Zielt de Jongen vum Levi no den Haiser vun hire Pappen, no hire Familljen; Dir zielt all Männercher vun engem Mount un. 3:16 A Moses gezielt hinnen no dem Wuert vum Här, wéi hie gesot gouf. 3:17 D'Jonge vum Levi waren dës mam Numm: Gershon, Kohath a Merari. 3:18 An d'Nimm vun de Jongen vu Gerson no hire Familljen sinn dës: Libni a Shimei. 3:19 D'Jonge vu Kohath no hire Familljen waren: Amram, Izhar, Hebron an Uzziel. 3:20 An d'Jongen vu Merari no hire Familljen: Mahli a Musi. Dëst sinn d'Famille vum Levi, no den Haiser vun hiren Elteren. 3:21 Vun Gershon war d'Famill vu Libni a Shimei; dat sinn d'Famille vu Gersón. 3:22 Déi, déi vun hinnen gezielt goufen no der Zuel vun all Männer aus engem Mount al an , déi vun hinnen gezielt goufen siwen dausend fënnef honnert. 3:23 D'Familllje vu Gershon wäerten sech hannert dem Tabernakel am Westen opbauen; 3:24 an de Kapp vun der Linn vun de Gershoniten, den Eliasaph, de Jong vum Lael. 3:25 An der Direktioun vun de Jongen vum Gershon, am Tabernakel vun der Versammlung, ass den Tabernakel, d'Zelt a säi Bedeckung, de Rideau fir d' Dier vum Tabernakel vun der Versammlung, 3:26 d'Ridoen vum Haff, an de Rideau vun der Dier vum Haff, déi nieft dem Tabernakel an nieft dem Altor ronderëm ass; och seng Schnouer fir all säi Service.

3:27 Vun Kohath waren d'Famill vun den Amramiten, d' Famill vun den Izharitas, d'Famill vun den Hebroniten an d'Famill vun den Uzieliten; dat sinn d'Kohathit Familllen. 3:28 D'Zuel vun alle Männercher vun engem Mount al uewen war 8.600, déi d'Verwaltung vum Hellegtum haten. 3:29 D'Famillje vun de Kohathiten wäerten niewent dem Tabernakel am Süde campéieren; 3:30 an de Chef vun der Hierkonft vun de Familllen vu Kohath, dem Elizaphan Jong vum Uzziel. 3:31 Si wäerte verantwortlech sinn fir d'Ark, den Dësch, de Käerzestänn, d'Altoren, d'Geschir vum Hellegtum mat deem se déngen, an de Schleier mat all sengem Déngscht. 3:32 An de Chef vun de Cheffe vun de Leviten ass den Eleazar, de Jong vum Aaron de Priister, de Chef vun deenen, déi de Fleeg vum Hellegtum hunn. 3:33 Vun Merari war d'Famill vun de Mahliten an d'Famill vun de Musiten; Dëst sinn d'Famille vu Merari. 3:34 Déi vun hinnen gezielt no der Zuel vun all de Männer ee Mount al an sechs dausend zweehonnert. 3:35 An de Chef vum Haus vun der Linn vu Merari, Züriel, dem Jong vum Abihail; Si campéieren niewent dem Tabernakel, am Norden. 3:36 D'Jongen vu Merari sinn zoustänneg fir d'Verantwortung vun de Brieder vum Tabernakel, seng Barren, seng Säulen, seng Basen an all seng Ausrüstung, mat all sengem Service ; 3:37 an d'Sailen ronderëm den Haff, hir Basen, hir Stécker an hir Seeler. 3:38 Déi, déi virum Tabernakel am Oste campéieren, virum Tabernakel vun der Versammlung am Oste, sinn de Moses an den Aaron an hir Jongen, mat der Tutelle vum Hellegtum an der Plaz vun de Kanner vun Israel; an de Frieme deen no kënnt wäert stierwen.

3:39 All déi vun de Leviten gezielt, déi de Moses an den Aaron nom Wuert vum Här no hire Familljen gezielt hunn, all Männercher, ee Mount al an uewendrop, waren zweeanzwanzeg.

3:40 An den Här sot zu Moses: Zielt all déi éischtgebuer Männercher vun de Kanner vun Israel vun engem Mount un, an zielt se mam Numm. 3:41 An Dir sollt d'Levite fir mech huelen anstatt all déi Éischtgebuerene vun de Kanner vun Israel, an d'Déieren vun de Leviten anstatt all déi Éischtgebuerene vun den Déieren vun de Kanner vun Israel. Ech sinn den Här. 3:42 Moses gezielt, wéi den HÄR Uerder huet, all déi Éischtgebuerene vun de Kanner vun Israel. 3:43 An all déi éischtgebuerte Männer, no der Zuel vun hiren Nimm, vun engem Mount un, waren zweeanzwanzeg dausend zweehonnert siwen an dräi. 3:44 Dunn huet den Här mam Moses geschwat a gesot: 3:45 Huelt d'Leviten an d'Plaz vun allen Éischtgebuerene vun de Kanner vun Israel, an d'Déieren vun de Leviten an der Plaz vun hiren Déieren; an d'Levite wäerte meng sinn. Ech sinn den Här. 3:46 A fir de Léisegeld vun den zweehonnert a siwwenzeg-dräi vun den Éischtgebuerene vun de Kanner vun Israel, déi d'Leviten iwwerschreiden, 3:47 huelt Dir fënnef Sikkel pro Kapp; no dem Sikkel vum Hellegtum huelt Dir se. De Sikkel huet zwanzeg Geras. 3:48 An du solls dem Aaron a senge Jongen d'Léisegeld gi vun deenen, déi iwwerschreiden. 3:49 Also Moses huet d'Ransom Suen aus deenen, déi iwwerschratt der Zuel vun de Levites, huet 3:50 an dobäi vun der firstborn vun de Kanner vun Israel, an Suen, dausend dräi honnert an siechzegfënnef shekels, no zum Hellegtumssekel.

3:51 An de Moses huet dem Aaron a senge Jongen de Léisegeld ginn, sou dem Wuert vum HÄR, sou wéi den HÄR de Moses befollegt hat.

Nummers Kapitel 4

4: 1 Den HÄR huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 4: 2 Huelt d'Zuel vun de Jongen vu Kohath ënner de Jongen vum Levi, no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, 4: 3 vun drësseg Joer a méi al bis fofzeg Joer, all déi an d' Firma erakommen fir am Tabernakel vum Treffen ze déngen. 4: 4 D'Amt vun de Jongen vu Kohath am Zelt vun der Versammlung, an der Allerhellegster Plaz, soll dëst sinn: 4: 5 Wann de Lager geréckelt soll ginn, sollen den Aaron a seng Jongen kommen an de Schleier vum Zelt ewechhuelen, an de Cover mat him d'Ark vum Zeegnes; 4: 6 a si sollten d'Bedeckung vun den Dachsfellen drop leeën, a si sollten e Stoff ganz blo drop verbreeden, a si sollten hir Stongen drop leeën. 4: 7 Um Dësch vun der Presentatioun verdeele se e bloe Stoff, a si setzen d' Schësselcher, d'Läffelen, d'Brëller an d'Drénkbecher drop; a kontinuéierlech Brout wäert drop sinn. 4: 8 A si sollten e roude Stoff driwwer verdeelen, an et mat engem Bedeckung vu Dachsfell bedecken; a si wäerten hir Stongen drop leeën. 4: 9 Si huelen e bloe Stoff an decken de Lampestand fir d'Liicht, seng Luuchten, seng Schnufferen, seng Ënnen an all seng Geschir mam Ueleg mat deem et zerwéiert gëtt; 4:10 a si sollten et mat all sengem Geschir an eng Bedeckung vu Dachsfell leeën, a si sollten et op e Breet setzen. 4:11 Op dem gëllenen Altor solle se e bloe Stoff verbreeden, an et mat engem Bedeckung vu Dachsfell bedecken, a si sollten hir Pole drop setzen. 4:12 A si sollten all d'Geschir vum Déngscht huelen, dat se am Hellegtum benotzen, an si sollten se an e bloen Duch leeën, an decke se mat engem Deckel vu Dachsfell, a leeë se op e Bändchen.

4:13 Si sollen d'Äsche vum Altor erofhuelen an e purpurroude Stoff driwwer verdeelen; 4:14 a si sollten all d'Instrumenter drop benotzen, déi dofir gebraucht goufen: d'Troffelen, d'Haken, d' Braketten an d'Schëssselcher, all d'Geschir vum Altor; a si sollten d'Bedeckung vun den Dachsfell driwwer verdeelen, a si sollten d'Staang drop setzen; 4:15 A wann den Aaron a seng Jongen d'Hellegtum an all d'Geschir vum Hellegtum ofdecken, wann de Camp réckelt, da kommen d'Kanner vu Kohath fir se ze droen; awer si beréiere näischt Helleges, sou datt se stierwen. Dëst sinn d'Belaaschtunge vun de Jongen vu Kohath am Tabernakel vum Treffen. 4:16 Awer verantwortlech fir den Eleazar Jong vum Aaron de Priister ass d'Ueleg vum Liicht, d'aromatesch Wierkung, d'kontinuéierlech Affer an d'Salbungueleg; zoustänneg fir de ganzen Tabernakel an alles wat dran ass , d'Hellegtum a seng Geschir. 4:17 Den HÄR huet och mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot : 4:18 Du solls de Stamm vun de Famillen vu Kohath bei de Leviten net ëmbréngen. 4:19 Fir datt wann se op déi hellegst Plaz kommen, kënne se liewen an net stierwen , da maacht Dir dëst mat hinnen: Aaron a seng Jongen kommen a setzen all eenzelt op säi Büro an op seng Positioun. 4:20 Si ginn net eran, fir ze kucken, wa se déi helleg Saachen iwwerdecken, well se stierwen. 4:21 Ausserdeem huet den Här mam Moses geschwat a gesot: 4:22 Huelt och d'Nummer vun de Jongen vum Gershon no den Haiser vun hire Pappen, no hire Familljen. 4:23 Vum Alter vun drësseg Joer bis fofzeg Joer sollt Dir se zielen; all déi a Gesellschaft gi fir am Tabernakel vum Treffen ze déngen. 4:24 Dëst wäert de Büro vun de Familje vu Gershon sinn, fir ze déngen an ze droen:

4:25 Si droen d'Riddoen vum Tabernakel, den Tabernakel vun der Versammlung, seng Bedeckung, d'Bedeckung vun den Dachs Haut, déi drop ass, de Rideau vun der Dier vum Tabernakel vun der Versammlung, 4:26 d'Ridoen vum Haff, de Rido vun der Dier vum Haff, deen no beim Tabernakel a beim Altor ronderëm ass, seng Stréckelen, an all d'Instrumenter vu sengem Déngscht an alles wat fir si gemaach gëtt; sou wäerte se déngen. 4:27 No der Uerdnung vun Aaron a senge Jongen, soll de ganze Ministère vun de Jongen vu Gershon an all hire Büroe sinn, an an all hirem Déngscht; an Dir wäert hinnen all hir Flichte uvertrauen. 4:28 Dëst ass den Déngscht vun de Familllen vun de Jongen vu Gershon am Tabernakel vum Treffen; an hir Charge wäert ënner der Leedung vum Ithamar Jong vum Priister Aaron sinn. 4:29 Du solls de Jongen vu Meria no hire Familljen nummeréieren, no den Haiser vun hire Pappen. 4:30 Vum Alter vun drësseg Joer bis zum Alter vu fofzeg zielt Dir se; all déi an d' Firma erakommen fir am Tabernakel vum Treffen ze déngen. 4:31 Dëst ass d'Flicht vu sengem Büro fir all säi Service am Tabernakel vum Treffpunkt: d'Tafele vum Tabernakel, seng Barren, seng Säulen a seng Basen, 4:32 d'Pfeiler vum Haff ronderëm a seng Basen, seng Stécker a seng Basen Sträicher, mat all hiren Instrumenter an all hirem Service; a protokolléiert mam Numm all Geschir dat se musse transportéieren. 4:33 Dëst ass den Déngscht vun de Familljen vun de Jongen vu Merari fir all hir Déngscht am Tabernakel vun der Versammlung, ënner der Leedung vum Ithamar Jong vum Priester Aaron. 4:34 Dofir hunn de Moses an den Aaron an d'Cheffe vun der Kongregatioun d'Jonge vu Kohath gezielt, no hire Familljen an den Haiser vun hire Pappen.

4:35 vum Alter vun drësseg Joer bis bis zum Alter vun fofzeg Joer; all déi a Gesellschaft gi fir Minister am Tabernakel vum Treffen ze goen. 4:36 An déi, déi vun hire Familljen gezielt goufen, zwee dausend siwen honnert a fofzeg. 4:37 Dës goufen d'Zuelen vun de Famillen vu Kohath, all déi, déi am Tabernakel vun der Versammlung gedéngt hunn, déi mam Moses an dem Aaron gezielt goufen , sou wéi den HÄR duerch de Moses gebueden huet. 4:38 An déi vun de Jongen vum Gershon gezielt no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, 4: 3 9 vum Alter vun drësseg Joer un an dem Alter vu fofzeg Joer, all déi a Gesellschaft aginn zu Minister am Tabernakel vum Treffen; 4:40 Déi, déi vun hire Familljen gezielt goufen, no den Haiser vun hire Pappen, waren 2.600 . 4:41 Dëst sinn d'Nummeren vun de Famillen vun de Jongen vu Gershon, all déi am Tabernakel vun der Versammlung déngen, déi de Moses an den Aaron op Uerder vum Jehova gezielt hunn. 4:42 An déi aus de Famillen vun de Kanner vu Merari gezielt , no hire Familljen, no den Haiser vun hire Pappen, 4:43 vum Alter vun drësseg Joer bis zum Alter vu fofzeg Joer, all déi eran a Gesellschaft fir Minister am Tabernakel vum Treffen; 4:44 déi vun hinnen gezielt, no hire Familljen , waren 3.200. 4:45 Dës goufen d'gezielt vun de Famillen vun de Kanner vun Merari, déi Moses an Aaron gezielt, wéi den Här duerch Moses Uerder. 4:46 All déi vun de Leviten gezielt, déi de Moses an den Aaron an d'Cheffe vun Israel gezielt hunn, no hire Familljen, an no den Haiser vun hire Pappen, 4:47 vum Alter vun drësseg Joer un an dem Alter vu fofzeg Joer. all déi, déi an de Service gaange sinn an d'Aarbecht am Tabernakel vun der Versammlung hunn , 4:48 déi vun hinnen gezielt waren aachtdausend fënnefhonnert an uechtzeg.

4:49 Wéi den Här Uerder war, duerch Moses goufen se gezielt, jee no sengem Büro a no senger Positioun; déi hien erzielt huet, wéi hie commandéiert gouf.

Nummers Kapitel 5

5: 1 De Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 5: 2 Kommandéiert d'Kanner vun Israel, all Lepra aus dem Lager ze verdreiwen , an all déi, déi un der Sperma entloossen, a jidderee kontaminéiert mat den Doudegen. 5: 3 Béid Männer a Frae solls de erauswerfen; Du solls se aus dem Lager verdreiwen , fir datt se de Lager vun deenen, ënner deenen ech wunnen, verschmotzen. 5: 4 An d'Kanner vun Israel hunn dat gemaach, a werfen se ausserhalb vum Lager; wéi den Jehova dem Moses gesot huet, sou hunn d'Kanner vun Israel dat gemaach.

5: 5 Ausserdeem huet den Här mam Moses geschwat a gesot: 5: 6 Sot zu de Kanner vun Israel: De Mann oder d'Fra, déi all d'Sënne mécht, wouduerch d'Männer géint den HÄR transgresséieren a Verbrieche maachen, 5: 7 d'Sënn, déi hie gemaach huet, an hie wäert de Schued vollstänneg kompenséieren, an hie wäert e fënneften Deel derbäi bäifügen, a gëtt deen deem, géint deen hie gesënnegt huet. 5: 8 A wann dee Mann kee Verhältnis huet zu deem de Schued kompenséiert gëtt, gëtt d'Entschiedegung fir dat Onrecht dem Jehova geschenkt andeems en dem Paschtouer deet, zousätzlech zum Ram vun der Versöhnung, mat deem hie fir hie Versoenung mécht . 5: 9 All Affer vun allen hellege Saachen, déi d'Kanner vun Israel dem Priister presentéieren, soll hien hunn. 5:10 A jidderee seng Hellegkeet wäert seng sinn; Genee sou, wat iergendeen dem Paschtouer gëtt wäert säi sinn.

5:11 Och huet den Jehova mam Moses geschwat a gesot: 5:12 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann iergendengem seng Fra verflunn an him net trei ass, 5:13 a jiddweree lieft mat hir si hätt hie gesinn, well si sech verontreinegt verstoppt hat, an et wier och keen Zeie géint hatt gewiescht, an och net op der Plaz erwëscht ginn; 5:14 wann e Geescht vu Jalousie op hie kënnt, an hie jalous op seng Fra ass, wann hatt verontreinegt ass; oder e Geescht vu Jalousie kënnt op hien, an hie jalous op seng Fra, wa si net verontreinegt ass; 5:15 da soll de Mann seng Fra zum Priister bréngen, a mat hir soll hien hir Offer bréngen, den zéngten Deel vun enger Ephah vu Gerste Miel; Hien soll keen Ueleg drop schëdden, an och keng Wierkung drop maachen, well et eng Offer vu Jalousie ass, eng Gedenkoffer, déi d' Sënn an Erënnerung bréngt. 5:16 An de Paschtouer wäert hatt no kommen a virum Här stoen. 5:17 Da soll de Paschtouer dat hellegt Waasser an engem Äerdgefäss drénken; De Priister soll och en Deel vum Stëbs huelen, deen um Buedem vum Tabernakel ass, an et an d' Waasser schëdden. 5:18 An de Paschtouer soll d'Fra virum HÄR stoe loossen, an de Kapp vun der Fra opdecken , an d'Gedenkoffer, déi d'Jalousieoffer ass, op hir Hänn leeën; an de Paschtouer hält dat battert Waasser a Fluch a senger Hand . 5:19 An de Paschtouer soll hatt zauberen an zu him soen: Wa kee bei Iech geschlof huet, a wann Dir Iech net vun Ärem Mann op Onreinheet zréckgewisen hutt, sidd fräi vun dëse battere Waasser, déi e Fluch bréngen; 5:20 Awer wann Dir vun Ärem Mann fortgaang sidd an Iech selwer verontreinegt hutt , an een anere wéi Äre Mann mat Iech zesummewunnt huet.

5:21 (de Priister zaubert d'Fra mat engem Fluchseed a seet der Fra): Jehova verflucht an exekvéiert dech an der Mëtt vun Ärem Vollek, den Jehova léisst Äert Oberschenkel falen an Äre Bauch schwëllt; 5:22 an dës verfluchte Waasser ginn an den Daarm eran, a loossen de Bauch schwellen an den Uewerschenkel falen. An d'Fra wäert soen: Amen, amen. 5:23 De Paschtouer soll dës Fluchen an e Buch schreiwen, a se mat dem battere Waasser ofläschen; 5:24 an hie wäert aus der Fra dat battert Waasser drénken, dat e Fluch bréngt; an d'Waasser, déi e Fluch funktionnéieren, kommen an et fir et bitter ze maachen. 5:25 Da soll de Paschtouer d'Offer vu Jalousie aus der Hand vun der Fra huelen, a wénkt et virum HÄR, an offréiert et virum Altor. 5:26 An de Paschtouer soll eng Handvoll vun der Affer huelen, fir hir ze gedenken, a soll se um Altor verbrennen , an duerno soll d'Fra d'Waasser drénke loossen. 5:27 Also wäert hien him d'Waasser ginn ze drénken; a wa si onrein ass an hirem Mann ontroueg ass , da kommen d'Waasser, déi e Fluch funktionnéieren, eran, fir hir batter ze maachen, an hire Bauch schwëllt an hire Kierper fällt ; an d'Fra wäert e Fluch an der Mëtt vu senge Leit sinn. 5:28 Awer wann d'Fra net onrein ass, awer propper, wäert se fräi sinn a fruchtbar sinn. 5:29 Dëst ass d'Gesetz vun der Jalousie, wann eng Fra Ontroumkeet géint hire Mann verflicht, a si gär géigesäiteg Cillare; 5:30 oder vum Mann op deen e Geescht vu Jalousie passéiert, a jalous op seng Fra ass; Da soll hien et virum Här presentéieren, an de Priister soll dat ganzt Gesetz doranner ausféieren. 5:31 De Mënsch wäert fräi vu Ongerechtegkeet sinn, a Fra wäert hir Sënn droen .

Nummers Kapitel 6

6: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 6: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: De Mann oder d'Fra, déi ofleeft e Gelofte vum Nazarite ze maachen, sech dem Här ze widmen, 6: 3 soll sech vum Wäin enthalen Cider; Hie wäert kee Wäin Esseg drénken, nach Cider Esseg, an och kee Drauwejus drénken, an och keng frësch oder gedréchent Drauwe iessen. 6: 4 All d'Zäit vu sengem Nazareat, vun allem wat aus dem Rief gemaach gëtt, vun de Käre bis zur Haut, soll hien net iessen. 6: 5 All d'Zäit vum Gelübd vu sengem Nazarit däerf kee Raséierer op sengem Kapp goen; bis d'Deeg vu senger Trennung vu Jehova ofgeschloss sinn, wäert hien helleg sinn; loossen Är Hoer wuessen . 6: 6 Soulaang hien zu Jehova fortgeet, däerf hien net zu enger Doudeger kommen. 6: 7 Weder vu sengem Papp nach vu senger Mamm, nach vu sengem Brudder a vu senger Schwëster, soll hien verontreinegt ginn wann se stierwen; well d'Aweihung vu sengem Gott um Kapp huet a. 6: 8 Déi ganz Zäit vu senger Gebuert soll hien dem Jehova helleg sinn. 6: 9 Wann iergendeen op eemol mat him stierft , da gëtt säi geweihte Kapp verrot; dofir, um Dag vu senger Rengegung wäert hie säi Kapp krazen; um siwenten Dag wäert hien et läschen. 6:10 An den aachten Dag zwee Turteldauwen oder zwee jonk Dauwen, déi dem Priister bei der Dier vum Tabernakel vum Treffe bruecht goufen. 6:11 An de Keeper soll deen een als Sënnoffer ubidden, deen aneren als Brennoffer; an hie wäert Versoenung maache fir dat, wat hie gesënnegt huet wéinst dem Doudegen, a wäert säi Kapp deen Dag hellegen.

6:12 An hie soll fir den Här d'Deeg vu sengem Nazareth konsekréieren, an e Lämmchen am Joer als Sënnoffer bréngen; an déi éischt Deeg ginn annuléiert, well säin Nazarit gouf verontreinegt. 6:13 Dëst ass also d'Gesetz vum Nazarite um Dag wou d'Zäit vu sengem Nazarit erfëllt ass : Hie soll bei d'Dier vum Tabernakel vun der Versammlung kommen, 6:14 a soll sengem Jehova eng Offer ubidden , e Joer-ale Lämmchen ouni Feeler an e Brennoffer, an e männlecht Lämmche vun engem Joer ouni Feeler fir eng Sënnoffer, an e Widder ouni Feeler als Friddensoffer. 6:15 Och e Kuerf mat ongeschniddene Kuchen, mat feinem Miel, dat mat Ueleg gekniet ass, an ongesegene Bliederdeeg mat Ueleg ageschmiert, an hir Offer an Drénkoffer. 6:16 An de Paschtouer soll et virum Här offréieren, a säi Versöhner a säi Brennenoffer maachen; 6:17 an hie soll de Widder als Friddensoffer fir den HÄR offréieren, mam Kuerf vun de geséierte Brout; De Paschtouer soll och säin Affer a säi Gedrénksofferen ubidden. 6:18 Duerno soll den Nazarite säi geweihte Kapp bei der Dier vum Tabernakel vum Rendez-vous raséieren an d'Hoer vu sengem geweihte Kapp huelen an se op d'Feier leeën, dat ënner dem Friddensoffer ass. 6:19 Duerno soll de Paschtouer d'gekachte Schëller vum Widder huelen, e Ongesetzte Kuch aus dem Kuerf, an en ongeschottene Bliederdeeg, an en op d'Hänn vum Nazarite leeën, nodeems säi geweihte Kapp raséiert ass; 6:20 an de Priister wénkt dat als Wellenoffer virum Jehova, dat dem Priister helleg ass, zousätzlech zu der gewéckter Broscht an der getrennter Schëller; méi spéit kann den Nazarite Wäin drénken.

6:21 Dëst ass d'Gesetz vum Nazarite, deen e Versprieche vu sengem Offer dem Jehova fir säin Nazarite mécht, zousätzlech zu deem wat seng Ressourcen erlaben; Geméiss dem Gelübd dat hie mécht, sou wäert hien et maachen, nom Gesetz vu sengem Nazarit.

6:22 Den Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 6:23 Schwätzt mam Aaron a senge Jongen a sot zu hinnen: Sou solls de d'Kanner vun Israel préschen an hinne soen: 6:24 Den Här préschen dech an halen dech; 6:25 Jehova mécht säi Gesiicht op lech a schéngt Barmhäerzeg fir lech ; 6:26 Den Här hëlt säi Gesiicht op dech op, a schenkt lech Fridden. 6:27 A si sollten mäin Numm op d' Kanner vun Israel leeën, an ech wäert se préschen.

Nummers Kapitel 7

7: 1 An et ass geschitt, datt de Moses fäerdeg war den Tabernakel ze bauen , an hie gesaleft a geheelt huet, mat all senge Geschir, an och den Altor an all säi Geschir gesaleft an hellegt, 7: 2, dunn d'Prënze vun Israel, Cheffen vun den Haiser vun hire Pappen, déi Prënze vun de Stämme waren, déi iwwer der gezielt waren, offréiert; 7: 3 a si hunn hir Offere virum Jehova bruecht, sechs iwwerdeckte Wagonen an zwielef Ochsen; fir all zwee Prënzen e Won, an all en Ochs, a si hu se virum Tabernakel offréiert. 7: 4 A Jehova huet mam Moses geschwat a gesot : 7: 5 Huelt se vun hinnen, a si si fir den Déngscht vum Tabernakel vun der Versammlung; an du solls se de Vitas ginn, jee no sengem Ministère. 7: 6 Dunn huet de Moses d'Kutschen an d'Uchse kritt, an huet de Leviten ginn. 7: 7 Zwee Ween a véier Ochsen huet hien de Jongen vu Gershon ginn, no hirem Ministère, 7: 8 an de Jongen vu Merari huet hie véier Ween an aacht Ochsen, no hirem Ministère ënner der Hand vum Ithamar Jong vum Aaron, dem Priister. 7: 9 Awer de Jongen vu Kohath huet hien net ginn, well se den Déngscht vum Hellegtum op hir Schëllere gedroen hunn. 7:10 An d'Prënzen hunn Offere bruecht fir den Altor ze widmen den Dag wou hie gesalft gouf, an d'Prënzen hunn hir Offer virum Altor offréiert. 7:11 An den Här sot zu Moses: Si sollen hir Offer ubidden, e Prënz een Dag, an een anere Prënz een aneren Dag, fir den Engagement vum Altor. 7:12 An deejéinegen, deen um éischten Dag seng Affer ugebueden huet, war den Nahshon, de Jong vum Amminadab, aus dem Stamm vu Juda.

7:13 Seng Affer war eng Sëlwerplack mat engem Gewiicht vun honnert an drësseg Sikkel, an e sëlweren Dëppe mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Schekelen, bis zum Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gekniet mat Ueleg fir eng Offer ; 7:14 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:15 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer; 7:16 eng männlech Geess fir d'Sënnoffer; 7:17 a fir eng Friddensoffer, zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef männlech Geessen a fënnef männlech Lämmercher, ee Joer al. Dëst war d'Offer vum Nahshon Jong vum Amminadab. 7:18 Den zweeten Dag offréiert d'Nathanael de Jong vum Zuar, de Prënz vun Issachar. 7:19 Hien huet als Sëlweroffer eng Sëlwerplack mat Honnert an Drësseg Sechel ugebueden , an e Sëlwerkan mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Sechel, dem Sickel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat Geldstrof Miel gemëscht mat Ueleg fir eng Offer; 7:20 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:21 e Kallef, e Widder, e Lämmchen e Joer aalt fir eng Brennoffer; 7:22 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; 7:23 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geess a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Nathanael Jong vum Zuar. 7:24 Op den drëtten Dag, Eliab de Jong vum Helon, Prënz vun de Kanner vun Zebulun. 7:25 A seng Affer war eng Sëlwerplack mat enger Gewiicht vun honnert an drësseg Sekelen, an engem Sëlwererkan mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Sechel, un de Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gekniet mat Ueleg fir eng Offer; 7:26 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:27 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer.

7:28 eng männlech Geess fir e Versoenung; 7:29 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geessecher a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Eliab Jong vum Helon. 7:30 De véierten Dag, den Elisur Jong vu Sedeur, Prënz vun de Jongen vu Ruben. 7:31 A seng Affer war eng Sëlwerplack mat enger Gewiicht vun honnert an drësseg Sechelen, an engem Sëlwerkruik mat siwwenzeg Sechelen, dem Sickel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gemëscht mat Ueleg fir eng Offer; 7:32 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räucherstäbchen; 7:33 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer; 7:34 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; 7:35 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widderen, Zénk oder männlech Geessen a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Elisur Jong vum Sedeur. 7:36 De fënneften Dag, Selumiel, de Jong vun Zurisadai, Prënz vun de Jongen vum Simeon. 7:37 A seng Affer war eng Sëlwerplack mat enger Gewiicht vun honnert an drësseg Sechelen, an engem Sëlwererkan mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Sikkel, bis zum Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gemëscht mat Ueleg fir eng Offer; 7:38 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:39 e Kallef, e Widder, e Lämmchen e Joer aalt fir eng Brennoffer; 7:40 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; 7:41 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geessecher a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Selumiel Jong vum Zurisadai. 7:42 De sechsten Dag, den Elias vum Jong vum Deuel, Prënz vun de Kanner vum Gad.

7:43 An hir Offer war eng Sëlwerplack, déi honnert an drësseg Sikkel gewien huet, an e sëlweren Dëppchen, dee siwwenzeg Sechel gewien huet, bis zum Sickel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gemëscht mat Ueleg fir eng Offer; 7:44 e Cuc wäert aus Gold aus zéng Sikkel maachen, gefëllt mat Räuchel; 7:45 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer ; 7:46 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; 7:47 a fir eng Friddensoffer, zwee Ochsen, fënnef Widder , fënnef Geess a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Eliasaph Jong vum Deuel. 7:48 Op de siwenten Dag, de Prënz vun de Jongen vun Ephraim, Eli sama Jong vum Amiud. 7:49 A seng Affer war eng Sëlwerplack mat engem Gewiicht vun honnert an drësseg Sechelen, an e sëlweren Dëppchen, dee siwwenzeg Sechel gewiicht huet, um Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat guddem Miel gekniet mat Ueleg fir eng Offer; 7:50 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:51 e Kallef, e Widder , e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer; 7:52 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; 7:53 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geess a fënnef Lämmercher, déi ee Joer al sinn. Dëst war d'Offer vum Elisama Jong vum Amiud. 7:54 Op den aachten Dag, de Prënz vun de Jongen vu Manasse, Gamaliel, de Jong vum Pedasur. 7:55 A seng Offer war eng Sëlwerplack mat enger Gewiicht vun honnert an drësseg Sechelen , an engem Sëlwerkruik mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Sechel, bis zum Sickel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gemëscht mat Ueleg fir eng Offer. 7:56 e Gold Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:57 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer.

7:58 eng männlech Geess fir d'Sënn 7:59 a fir e Friddensoffer, zwee Ochsen , fënnef Widder, fënnef Geess a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Gamaliel Jong vum Pedasur. 7:60 Op der néngten Dag, de Prënz vun de Kanner vum Benjamin, Abidan, de Jong vum Gedeoni. 7:61 A seng Offer war eng Sëlwerplack, déi honnert an drësseg Sikkel gewien huet, an e sëlweren Dëppchen, dee siwwenzeg Sechel gewien huet, bis zum Sickel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat Blummen vun ha rina mat Ueleg gekniet fir eng Offer; 7:62 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räucherstäbchen; 7:63 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer; 7:64 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; 7:65 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geessecher a fënnef männlech Lämmercher, ee Joer al. Dëst war d'Offer vum Abidan Jong vum Gedeoni. 7: 66 Op den zéngten Dag, de Prënz vun de Kanner vum Dan, Ahiezer Jong vum Ammishaddai. 7:67 A seng Affer war eng Sëlwerplack mat enger Gewiicht vun honnert an drësseg Sechelen, an engem Sëlwererkan mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Sekelen, bis zum Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gekniet mat Ueleg fir eng Offer; 7:68 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:69 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir e Brennenoffer; 7:70 eng männlech Geess fir eng Sënnoffer ; 7:71 a fir eng Friddensoffer zwee Ochsen, fënnef Widderen, fënnef Geessecher a fënnef männlech Lämmercher, déi ee Joer al sinn. Dëst war d'Offer vum Ahiezer Jong vum Amisadai. 7:72 Op den eeleften Dag, de Prënz vun de Jongen vun Asher, Pagiel, de Jong vun Ocran.

7:73 A seng Affer war eng Sëlwerplack mat engem Gewiicht vun honnert an drësseg Sechelen, an e Sëlwerbecher vu siwe Sikkel, fir de Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gekniet mat Ueleg fir eng Offer; 7:74 e gëllene Läffel vun zéng Sikkel, gefëllt mat Räuchel; 7:75 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer; 7:76 eng männlech Geess fir e Versoenung; 7:77 a fir eng Friddensoffer, zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geessecher a fënnef Lämmercher, déi ee Joer al sinn. Dëst war d'Offer vum Pagiel Jong vum Oc rán. 7:78 Den zwieleften Dag, de Prënz vun de Kanner vun Naftali, den Ahira, de Jong vum Enan. 7:79 Seng Offer war eng Sëlwerplack mat enger Gewiicht vun honnert an drësseg Sekelen, an e sëlweren Dëppe mat enger Gewiicht vu siwwenzeg Schekelen, bis zum Sikkel vum Hellegtum, allen zwee gefëllt mat feinem Miel gekniet mat Ueleg fir eng Offer; 7:80 e gëllene Läffel vun zéng sic los, gefëllt mat Räucherstäbchen; 7:81 e Kallef, e Widder, e Lämmchen dat ee Joer al ass fir eng Brennoffer; 7:82 eng männlech Geess oder fir Versoenung; 7:83 a fir e Friddensoffer, zwee Ochsen, fënnef Widder, fënnef Geessecher a fënnef männlech Lämmer vun engem Joer. Dëst war d'Offer vum Ahira Jong vum Enan. 7:84 Dëst war d'Offer, déi d'Prënze vun Israel fir d'Aweihung vum Altor ugebueden hunn den Dag wou hie gesalft gouf: dës Sëlwerplacke, zwielef Sëlwerglieser, zwielef Gold Läffelen. 7:85 All Plack vun honnert an drësseg Sikkel, an all Jar vu siwwenzeg; dat ganzt Sëlwer aus China, zwee dausend véierhonnert Säck, bis zum Sickel vum Hellegtum. 7:86 Déi zwielef gëllene Läffelen voller Räucherstäbchen, vun zéng Sechel all Läffel, bis zum Séckel vum Hellegtum; alles Gold an de Läffelen, honnert an zwanzeg Sikkel.

7:87 All Ochsen fir ze verbrennen, zwielef Kälwer; zwielef Widder, zwielef Joerjärege Lämmercher mat hirer Offer, an zwielef Geessen zum Versoenung. 7:88 An all Ochsen als Friddensoffer, véieranzwanzeg Bullen, siechzeg Widder, siechzeg Geessecher a siechzeg Lämmercher, déi ee Joer al sinn. Dëst war d' Offer fir den Engagement vum Altor nodeems hie gesalft gouf. 7:89 A wéi de Moses an den Tabernakel vun der Versammlung koum fir mat Gott ze schwätzen, huet hien d'Stëmm vun him iwwer dem Barmhäerzegsëtz héieren, deen op der Ark vum Zeegnes war, tëscht deenen zwee Cherubim; a mat him geschwat.

Nummers Kapitel 8

8: 1 Den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 8: 2 Schwätzt mam Aaron a sot zu him: Wann Dir d'Lampe beliicht, da siwe siwe Luuchte vir aus dem Lampestand. 8: 3 An den Aaron huet dat gemaach; Hien huet seng Luuchten hannendrun um Lampestand beliicht, sou wéi den Jehova de Moses befollegt huet. 8: 4 An dëst war d'Handwierk vum Lampestand, vun gehummert Aarbecht vu Gold; vu sengem Fouss op seng Blummen et gouf gehummert; Geméiss dem Muster dat Jehova dem Moses gewisen huet, huet d'Käerz och gemaach .

8: 5 Den Här huet och mam Moses geschwat a gesot: 8: 6 Huelt d'Leviten ënner de Kanner vun Israel a versöhnt fir si. 8: 7 Also maacht Dir fir eng Versöhung fir si: Sprëtzen d'Waasser vum Versoen op hinnen , a gitt de Raséierapparat iwwer hire ganze Kierper, a si wäschen hir Kleeder a si ginn gereinegt. 8: 8 Dann huele se e Stéier mat senger Offer vu feine Miel gekniet mat Ueleg; an Dir wäert eng aner Stier fir d'Versöhung huelen. 8: 9 An Dir sollt d' Levite virum Tabernakel vun der Versammlung bréngen, an Dir sammelt d'ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel. 8:10 A wann Dir d'Levite virum HÄR bruecht hutt, ginn d'Kanner vun Israel d'Hänn op d'Leviten leeën; 8:11 an den Aaron soll de Leviten virum HÄR als Offer fir d'Kanner vun Israel ubidden, a si sollen am Ministère vum HÄR déngen. 8:12 An d'Leviten sollen hir Hänn op d'Käpp vun de Bulle leeën; an du solls déi eng fir Versoenung ubidden, an déi aner fir den Jehova fir e Brennoffer ze bidden, fir d'V Levitte versoen ze maachen . 8:13 An du solls d'Levite viru Aaron a viru senge Jongen duergestallt hunn, an hinnen als Offer fir den HÄR offréieren.

8:14 Sou wäerts de d'Levite vun de Kanner vun Israel trennen, an d'Levite si vu mir. 8:15 Duerno kommen d'Leviten zu Mini Strar am Tabernakel vum Treffen; si gi gereinegt, an Dir wäert se als Offer ubidden. 8:16 Well d'Leviten aus de Kanner vun Israel ganz fir mech gewidmet sinn, anstatt all Éischtgebuerene; Ech hunn se fir mech op d'Plaz vum Éischtgebuerene vun all de Kanner vun Israel geholl. 8:17 Fir mäin ass all éischtgebuer aus de Kanner vun Israel, Mënsch an Déier; Vum Dag wou ech all éischtgebuerene am Land Ägypten gestierzt hunn, hunn ech se fir mech geheilt. 8:18 An ech hunn d'Leviten op d'Plaz geholl vun allen Éischtgebuerene vun de Kanner vun Israel. 8:19 An ech hunn de Leviten als Geschenk fir den Aaron a senge Jongen aus de Jongen vun Israel ginn, fir de Ministère vun de Jongen vun Israel am Tabernakel vun der Versammlung auszeüben, an d'Jongen vun Israel mateneen ze versöhnen ; sou datt et keng Plo op de Kanner vun Israel gëtt, wann d'Kanner vun Israel an d'Hellegtum kommen. 8:20 An de Moses an den Aaron an déi ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel hu mat de Levitte gemaach, sou alles wéi den Här de Moses iwwer d'Leviten ugesot hat. sou hunn d'Kanner vun Israel. 8:21 An d'Leviten hunn sech gereinegt an hunn hir Kleeder gewäsch; an den Aaron huet se als Affer viru Jehova ugebueden, an den Aaron huet Versoenung fir si gemaach fir se ze botzen. 8:22 Dofir koumen d'Leviten duerno am Zelt vun der Versammlung virum Aaron a viru senge Jongen; sou wéi den Här de Moses iwwer d'Leviten ugebueden huet, sou hunn se hinnen dat gemaach. 8:23 Dunn huet den Jehova mam Moses geschwat a gesot: 8:24 D' Levite vun zwanzeg-fënnef Joer a méi al ginn an den Déngscht vum Tabernakel vum Treffen.

8:25 Awer ab dem Alter vu fofzeg si se ophalen hire Ministère auszeüben, a si wäerten et ni méi ausüben. 8:26 Si wäerte mat hire Bridder am Tabernakel oder am Versammlungsraum déngen , fir ze kucken, awer si wäerten net am Ministère déngen. Also maacht Dir mat de Leviten iwwer hire Ministère.

Nummers Kapitel 9

9: 1 Den Här huet mam Moses an der Wüst vu Sinai geschwat, am zweete Joer vu sengem Ausfluch aus dem Land Ägypten, am éischte Mount a sot: 9: 2 D'Kanner vun Israel feieren de Pessach an der Zäit. 9: 3 Op de véierzéngten Dag vun dësem Mount, tëscht deenen zwee Nomëtteger, feiert Dir et mat der Zäit; no all senge Riten an no all senge Gesetzer feiert Dir et. 9: 4 A Moses huet mat de Kanner vun Israel geschwat fir d'Pessach ze feieren. 9: 5 Si hunn de Pessach am éischte Mount gefeiert, de véierzéngten Dag vum Mount, tëscht den zwee Nomëtteger, an der Wüst vu Sinai; Geméiss alles wat den Här de Moses befollegt huet , hunn d'Kanner vun Israel dat och gemaach. 9: 6 Awer et waren e puer déi wéinst dem Doud onrein waren, a si konnten deen Dag net d'Pessach feieren; A si koume viru Moses a virum Aaron deen Dag, 9: 7 an dës Männer soten zu him : Mir sinn onrein wéinst den Doudegen; Firwat solle mir verhënnert ginn dem Jehova zu Zäit zu engem Offer ze bidden tëscht de Kanner vun Israel? 9: 8 A sot de Moses zu hinnen: Waart, an ech héieren, wat den Här iwwer Iech befollegt. 9: 9 An den Här geschwat oder Moses, gesot: 9 : 10 schwätz de Kanner vun Israel, gesot , wann ee vun Iech oder vun Ärer Nokommen, datt béise well dout oder ewech op enger Rees, wäert d'Pessach ze feieren den Här . 9:11 Am zweete Mount, um véierzéngten Dag vum Mount, tëscht deenen zwee Nomëtteger, feiere se et; mat ongeschniddene Brout a battere Kraider iessen se et. 9:12 Si verloossen net dat geschluechtent Déier fir de Moien, an si briechen och kee Schank dervun; no all de Riten vum Pessach wäerten se et feieren.

9:13 Awer deen , dee propper ass, an net ënnerwee ass, wann hien ophält d'Pessach ze feieren, soll dës Persoun aus senge Leit ofgeschnidden ginn; Well hien dem Jehova seng Offer net zu der Zäit ugebueden huet, wäert sou ee seng Sënn droen. 9:14 A wann en Auslänner bei Iech wunnt an de Pessach fir den Jehova feiert , no der Rite vum Pessach an no senge Gesetzer, da feiert hien et; Dir wäert déiselwecht Rite hunn, souwuel den Auslänner an den Naturvölker vun der Äerd.

9:15 Deen Dag wou den Tabernakel opgeriicht gouf , huet d'Wollek den Tabernakel iwwer dem Zelt vun Zeegnes bedeckt ; an owes war et iwwer den Tabernakel wéi en Erscheinungsbild vu Feier, bis de Moien. 9:16 Also et war dauernd: d'Wollek huet et am Dag bedeckt, an d'Erscheinung vum Feier an der Nuecht. 9:17 Wéi d'Wollek aus dem Zelt opgestan ass , sinn d'Kanner vun Israel fortgaang; an op der Plaz wou d'Wollek opgehalen huet, do hunn d'Kanner vun Israel campéiert. 9:18 Op Uerder vum Herrgott sinn d'Kanner vun Israel op de Wee gaang, an op Uerder vum Herrgott hu se campéiert; all Dag wou d'Wollek iwwer dem Tabernakel war , hunn se campéiert. 9:19 Wéi d'Wollek vill Deeg iwwer dem Tabernakel bliwwen ass, hunn d'Kanner vun Israel d'Uerteel vum Jehova agehalen an net fortgaang. 9:20 A wéi d'Wollek e puer Deeg iwwer dem Tabernakel war , hunn se um Kommando vum Här campéiert, an op den Uerder vum Här. 9:21 A wann d'Wollek vum Owend bis de Moie stoe bliwwen ass, oder wann d'Wollek moies opgestan ass, géife se fortgoen; oder wann et een Dag gewiescht wier, an nuets géif d'Wollek opstoen, da géife se fortgoen.

9:22 Oder wann zwee Deeg, oder e Mount, oder ee Joer, während d'Wollek iwwer dem Tabernakel stoe bliwwen ass, driwwer blouf, sinn d'Israeliten nach ëmmer gelagert an net geréckelt; awer wéi si opgestan ass, si se fortgaang. 9:23 Op Uerder vum Här si se campéiert, an op Uerder vum Herrgott si se op d'Rees gaang an hunn d'Gesetz vum Här agehale wéi den Här duerch de Moses geschwat huet.

Nummers Kapitel 10

10: 1 Den Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 10: 2 Maacht Iech zwou sëlwer Trompeten; vun der Hammeraarbecht oder Dir maacht se, déi déngen der Kongregatioun ze ruffen an d'Lager ze réckelen. 10: 3 A wa se beréieren, da sammelt d'ganz Kongregatioun Iech virun der Dier vum Tabernakel vum Treffen. 10: 4 Awer wann nëmmen een Touch ass, da ginn d'Prënzen, d'Herrscher vun den Dausende vun Israel , virun Iech versammelt . 10: 5 A wann Dir Alarm mécht, da fuere se d'Lager vun deenen, déi am Oste campéiert sinn. 10: 6 A wann Dir eng zweete Kéier alarméiert, da fuere se d'Lager vun deenen, déi hei geschützt sinn, an de Süden; Alarm kléngt fir hir Spiller. 10: 7 Awer fir d'Versammlung ze sammelen, da klappt Dir, awer net mam Toun vun engem Alarm. 10: 8 An d'Jonge vum Aaron, d'Priister, sollten op d'Trompeten blosen; an Dir wäert se fir éiwegt Statut hunn oder fir Är Generatiounen . 10: 9 A wann Dir an Ärem Land géint de Feind, deen Iech belästegt, an de Krich erausgitt, da soll Dir en Alarm mat den Trompetten maachen; an Dir wäert vum HÄR Äre Gott erënnert ginn, an Dir wäert vun Äre Feinde gerett ginn. 10:10 An den Dag vun Ärer Glécklechkeet, an Äre Feierdeeg, an am Ufank vun Äre Méint, da sollt Dir d'Trompeten op Är Brennofferen an op d'Friddoffer blosen, a si sollten e Gedenkminutt fir Iech fir Äre Gott sinn. Ech sinn den Här Äre Gott.

1 0:11 Am zweete Joer, am zweete Mount, um zwanzegsten Dag vum Mount, gouf d'Wollek vum Tabernakel vum Zeegnes opgehuewen.

10:12 An d'Kanner vun Israel sinn aus der Wüst vu Sinai fortgaang no der Uerdnung vun hirem Marsch; an d'Wollek stoung nach an der Wüst vu Paran. 10: 13 huet d'éischt Kéier de Kommando vum Jehova duerch de Moses gedeelt. 10:14 De Fändel vum Lager vun de Jongen vu Juda huet als éischt ugefaang mat hiren Arméien ze marschéieren; an den Nahshon, de Jong vum Amminadab, war iwwer seng Arméi . 10:15 Iwwer d' Arméi vum Stamm vun de Kanner vum Issachar, Nathanael, de Jong vum Zuar. 10:16 An iwwer d'Arméi vum Stamm vun de Kanner vun Zebulun, Eliab, de Jong vum Helon. 10:17 Nodeems den Tabernakel ofgerappt gouf, sinn d'Jonge vu Gershon an d'Jonge vu Merari geplënnert an hunn se gedroen. 10:18 Dunn huet de Fändel vum Reuben sengem Lager ugefaang duerch seng Arméien ze marschéieren; an den Elisur Jong vum Sedeur war iwwer säi Arméikorps. 10:19 Op der Arméi Corps vum Stamm vun de Jongen vum Simeon , Selumiel, de Jong vun Zurisadai. 10:20 An iwwer d'Arméi vum Stamm vun de Kanner vum Gad, den Eliasaph, de Jong vum Deuel. 10:21 Dunn hunn d'Kohathiten ugefaang mam Hellegtum ze marschéieren; a wärend se ukomm sinn, hunn déi aner den Tabernakel virbereet . 10:22 Dunn huet de Fändel vum Lager vun de Kanner vun Ephraim ugefaang duerch hir Arméien ze marschéieren; an den Elisama Jong vum Amiud war op sengem Arméikorps. 10:23 Op der Läich vun der Arméi vum Stamm vun de Jongen vu Manasse, Gamaliel, de Jong vum Pedasur. 10:24 An iwwer d'Arméi Corps vum Stamm vun de Kanner vum Benjamin, Abidan, de Jong vu Gedeoni.

10:25 Dunn huet de Fändel vum Lager vun de Jongen vum Dan ugefaang duerch hir Arméien ze marschéieren, op der Récksäit vun all de Lager; an den Ahiezer Jong vum Amisadai war iwwer säi Arméikorps. 10:26 Op der Arméi Corps vum Stamm vun de Kanner vun Asher, Pagiel, de Jong vum Ocran. 10:27 An um Kierper vun der Arméi vum Stamm vun de Kanner vun Naftali, Ah soll de Jong vum Enan. 10:28 Dëst war den Uerder vum Marsch vun de Kanner vun Israel duerch hir Arméien wéi se fort waren. 10:29 Dunn huet de Moses zum Hobab Jong vum Raguel Midian, sengem Schwéierpapp, gesot: Mir ginn op déi Plaz vun där den Här gesot huet: Ech ginn lech et . Komm mat eis, da maache mir lech gutt; well den Jehova huet Israel gutt versprach. 10:30 An hien huet him geäntwert: Ech wäert net goen, awer ech wäert a mäi Land a meng Famill goen. 10:31 An hie sot zu hir: Loosst eis weg net; well Dir wësst d'Plazen wou mir an der Wüst musse campéieren , an Dir wäert eis sinn amplaz Aen. 10:32 A wann Dir mat eis kommt, wa mir dat Gutt hunn, datt den Jehova eis wäert maachen, da maache mir lech gutt. 10:33 Sou si se vum Bierg vum Här fortgaang eng Rees vun dräi Deeg; an d'Ark vum Herrgott säi Wuert virun dräi Deeg Rees viru sech gaang, fir hinnen eng Plaz ze fannen. 10:34 An d'Wollek vum Här war am Dag iwwer hinnen, vun der Zäit aus dem Lager. 10:35 Wéi d'Ark sech beweegt huet, sot de Moses: Stitt op, Här, a looss deng Feinde verstreet ginn , an déi, déi dech haassen, flüchte vun Ärer Präsenz. 10:36 A wéi si stoe bliwwen ass, sot si: Komm zréck, Jehova, zu den Dausende vun Dausende vun Israel.

Nummers Kapitel 11

11: 1 An et ass geschitt, datt d'Leit an den Oueren vum Jehova beschwéiert hunn ; an den Här huet et héieren, a seng Roserei huet gebrannt, an d'Feier vum Här huet an hinne gebrannt an en Enn vum Lager verbraucht. 11: 2 Dunn hunn d'Leit de Moses geruff, an de Moses huet zu Jehova gebiet, an d'Feier war geläscht. 11: 3 An hien huet dës Plaz Tabera genannt, well d'Feier vum Här an hinnen opgefouert gouf. 11: 4 An déi auslännesch Leit, déi sech mat hinnen gemëscht hunn, haten e staarke Wonsch, an d'Kanner vun Israel hunn och nach eng Kéier gekrasch a gesot: Wien géif eis Fleesch iesse ginn! 11: 5 Mir erënnere mech un d'Fësch, déi mir an Ägypten fir näischt giess hunn , d'Gurken, d'Melonen, d'Leeks, d'Zwiebelen an de Knuewel; 11: 6 an elo dréit eis Séil op; fir näischt awer dëst Manna gesinn eis Aen. 11: 7 An d'Manna war wéi Koriander Saat, a seng Faarf wéi d'Faarf vum Bdellium. 11: 8 D'Leit hunn et gestreet a gesammelt, a gemuel et a Millen oder hunn et an Zement geschloen, an et an engem Kessel gebak oder e Kuch gemaach. säi Goût war wéi de Goût vum neien Ueleg. 11: 9 A wann d'Dau an der Nuecht op de Lager gefall ass, ass de Manna drop gefall . 11:10 A Moses héieren d'Leit kräischen fir hir Famillen, all op der Dier vu sengem Zelt; an d'Roserei vum Här war immens entflammt; Et war och schlecht fir de Moses. 11:11 A sot de Moses zum Här: Firwat hutt Dir Ärem Dénger falsch gemaach? A firwat hunn ech d'Gnod an Ären Aen net fonnt , datt Dir d'Belaaschtung vun all dësem Vollek op mech geluecht hutt?

11:12 Hat ech all dës Leit empfaang? Hat ech hien vergiess, sou datt Dir mir sot: Droen hien an Ärem Gebärmutter, wéi si déi hiert Saug opbréngt, an d'Land vun deem si hiren Elteren schwéiert ? 11:13 Wou kann ech Fleesch kréien fir all dës Leit ze ginn? Well se zu mir kräischen a soen: Gitt eis Fleesch ze iessen. 11:14 Ech alleng kann net all dës Leit droen, déi fir mech ze schwéier sinn. 11:15 A wann Dir mir sou maacht , bieden ech lech mech ëmzebréngen, wann ech Gnod an Ären Ae fonnt hunn; an datt ech mäi Béis net gesinn. 11:16 An den Här sot zu Moses: Versammelt fir mech siwwenzeg Männer vun den Eelsten vun Israel, deenen Dir wësst, datt si Eelst vum Vollek sinn an hir Leader. a bréngt se bei d' Dier vum Tabernakel vum Treffen, a waart do mat lech. 11:17 An ech wäert erofkommen a mat lech do schwätzen, an e puer vum Geescht huelen, deen an lech ass, an en an se setzen; a si droen d'Belaaschtung vun de Leit mat lech, an Dir wäert se net selwer droen. 11:18 Awer zu de Leit soen : Hellegt lech fir muer, an Dir wäert Fleesch iessen; well Dir hutt an den Oueren vum Här gekrasch a gesot: 'Oh, datt hien eis Fleesch iesse géif! Bestëmmt goung et eis besser an Egypten! Den Här wäert lech Fleesch ginn an Dir wäert iessen. 11:19 Dir sollt net een Dag iessen, net zwee Deeg, net fënnef Deeg, net zéng Deeg, net zwanzeg Deeg, 11:20 awer bis zu engem ganze Mount, bis et aus Ären Nasen erauskënnt, an Dir et haasst, well Dir et veruecht hutt. Jehova dee matzen ass, an du hues virun him gekrasch a gesot: Firwat si mer hei aus Ägypten komm? 11:21 Da sot de Moses: Sechshonnertdausend Fouss sinn d'Leit an deenen ech sinn; An Dir sot: Ech ginn hinnen Fleesch, a si iessen e ganze Mount!

11:22 Ginn genuch Schof an Ochsen fir si geschluecht? Oder sammele sech all d'Fësch vum Mier fir hinnen eng Versuergung ze hunn? 11:23 Dunn huet den Här zu Moses gesot: Ass d'Hand vum Här verkierzt? Elo gesitt Dir ob mäi Wuert agehale gëtt oder net. 11:24 An de Moses ass erausgaang an huet de Leit d'Wierder vu Jehova erzielt; an hien huet d' Männer vun den Duerfeeler gesammelt an huet se ronderëm den Tabernakel stoe gelooss. 11:25 Du koum den Jehova an d'Wollek erof a sot zu him; an hien huet vum Geescht geholl, deen an him war, an huet et op déi siwwenzeg eeler Männer gesat; a wéi de Geescht op hinne gerout huet, hunn se virausgesot an net opgehalen. 11:26 An et waren zwee Männer am Lager lénks, een deen Eldad geheescht huet an deen aneren Medad, op deen och de Geescht gerout huet; Dës waren zu deenen, déi registréiert waren, awer si waren net zum Tabernakel komm; a si hunn am Lager virgeheit. 11:27 An e jonke Mann ass gerannt a sot dem Moses, a sot: Eldad a Medad profetéieren am Lager. 11:28 Dunn huet de Joshua, de Jong vum Nun, dem Assistent vum Moses, ee vu senge jonke Männer geäntwert a gesot: Mäi Här Moses, verhënnert se. 11:29 An de Moses huet him geäntwert: Sidd Dir jalous op mech? Wann nëmmen all d'Leit vu Jehova Prophéit wieren, an datt den Jehova säi Geescht op si géif setzen. 11:30 An de Moses ass zréck an de Lager, hien an déi Eelst vun Israel. 11:31 An e Wand koum vum Här, an huet Wachtel aus dem Mier bruecht, an huet se iwwer dem Lager hannerlooss, een Dag um Wee op eng Säit, an een Dag op deem aneren, ronderëm de Lager, a bal zwee Al op der Gesiicht vun der Äerd.

11:32 Also waren d'Leit dee ganzen Dag an déi ganz Nuecht, an de ganzen Dag drop, a si hunn Wachtele gesammelt; dee mam mannsten, gesammelt zéng Koup; a si hunn se fir sech ronderëm de Lager ausgebreet . 11:33 D'Fleesch war nach ëmmer tëscht hiren Zänn, ier et geknaut gouf, wéi d'Roserei vum Här ënner de Leit entflammt war, an den Här huet d'Leit mat enger ganz grousser Plo getraff. 11:34 An hien huet den Numm vun där Plaz Kibro t-hataava genannt, wéinst wéi vill do hunn se déi giereg Leit begruewen. 11:35 Vu Kibrot-hataava sinn d'Leit op Hazeroth gaang, a sinn zu Hazeroth bliwwen.

Nummers Kapitel 12

12: 1 D'Maria an den Aaron hu géint de Moses geschwat wéinst der kushitescher Fra, déi hie geholl huet; well hien eng Cushite Fra geholl huet. 12: 2 A si soten: Huet den Här nëmme vum Moses geschwat? Huet hien net och fir eis geschwat? A Jehova huet et héieren. 12: 3 An dee Mann Moses war ganz mëll, méi wéi all d'Männer déi op der Äerd waren. 12: 4 De Lu Ego huet den Här zu Moses, Aaron a Maria gesot: Gitt eraus, Dir dräi, zum Tabernakel vum Treffen. An déi dräi koumen eraus. 12: 5 Dunn ass den HÄR erof an d'Sail vun der Wollek erofgaang an ass bei der Dier vum Tabernakel stoen an huet den Aaron an d' Maria geruff. a si sinn allen zwee erauskomm . 12: 6 An hie sot zu hinnen: Héiert elo meng Wierder. Wann et e Prophéit vu Jehova bei lech gëtt, da wäert ech him a Visioun erschéngen, an Dreem wäert ech mat him schwätzen. 12: 7 Net sou zu mengem Knecht Moses, deen an mengem ganzen Haus trei ass. 12: 8 Ech wäert mat him Gesiicht zu Gesiicht schwätzen , an kloer, an net duerch Figuren; an Dir wäert d'Erscheinung vu Jehova gesinn. Firwat hues du dann net Angscht géint mäi Kniecht Moses ze schwätzen? 12: 9 Dunn huet d'Roserei vum Här géint si entzündegt; an hien ass fortgaang. 12:10 An d'Wollek ass vum Tabernakel fortgaang, a kuckt, d'Maria war leprous wéi de Schnéi; An den Aaron huet op d'Maria gekuckt, a kuckt, si war leprous. 12:11 An Aaron sot zu Moses, Ah! mäin Här, gitt eis dës Sënn elo net op; well mir hu verréckt gehandelt, a mir hu gesënnegt. 12:12 Loosst lech elo net verloossen wéi deen, deen dout gebuer ass, datt wann hien aus der Gebärmutter vu senger Mamm erauskënnt, säi Fleesch schonn hallef verbraucht gëtt.

12:13 Dunn huet de Moses zum Jehova geruff a gesot: Ech bieden dech, o Gott, geheelt hatt elo. 12:14 Den Här huet dem Moses geäntwert: Wa säi Papp op säi Gesiicht gespaut hätt , géif hie sech net siwe Deeg schummen? Si gëtt aus dem Lager fir siwe Deeg gegoss, an da kënnt se zréck an d'Kongregatioun. 12:15 Also gouf d'Maria siwen Deeg aus dem Lager verdriwwen; an d'Leit sinn net viru komm, bis d'Maria bei si war. 12:16 Duerno ass d'Leit vun Hazeroth fortgaang an hunn an der Wüst vu Paran campéiert.

Nummers Kapitel 13

13: 1 A Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 13: 2 Schéckt Männer fir d'Land Kanaan ze spionéieren, wat ech de Kanner vun Israel ginn; vun all Stamm vun hire Pappe schéckt Dir e Männchen, jiddfereen e Prënz ënner hinnen. 13: 3 A Moses huet se aus der Wüst vu Paran geschéckt, nom Wuert vum HÄR; an all déi Männer ware Prënze vun de Kanner vun Israel. 13: 4 Dëst sinn hir Nimm : Vum Stamm Reuben, Samua de Jong vum Zacur. 13: 5 Vum Stamm Simeon, dem Shafat, dem Jong vum Hori. 13: 6 Vum Stamm Juda, de Kaleb, de Jong vum Jephunneh. 13: 7 Vum Stamm vum Issachar, dem Igal, dem Jong vum Joseph. 13: 8 Vum Stamm vun Ephraim, dem Hoshea, dem Jong vum Nun. 13: 9 Vum Stamm Benjamin, de Palti, de Jong vum Rafu. 13:10 Vum Stamm Zebulun, de Gadiel, de Jong vum Sodi. 13:11 Aus dem Stamm vum Joseph: aus dem Stamm Manasse, dem Gadi, dem Jong vum Susi. 13:12 Vum Stamm Dan, Amiel, de Jong vu Gemali. 13:13 Vum Stamm Aser, Setur, de Jong vum Michael. 13:14 Vum Stamm vun Naftali, dem Nahbi, dem Jong vum Vapsi. 13:15 Vum Stamm Gad, Geuel, de Jong vum Maqui. 13:16 Dëst sinn d'Nimm vun de Männer, déi de Moses geschéckt huet fir d'Land z'ënnersichen; an Hosea Jong vum Nun huet de Moses Joshua genannt. 13:17 Also huet de Moses si geschéckt fir d'Land Kanaan z'iwwerwaachen a sot zu hinnen: Gitt vun hei op den Negev erop a gitt op de Bierg, 13:18 a kuckt d'Land wéi et ass, an d'Leit, déi et bewunnt, ob et staark ass oder schwaach, wa wéineg oder vill; 13:19 wéi ass d'bewunnt Äerd , gutt oder schlecht; a wéi gi bewunnte Stied, wa se Lageren oder befestegt Plazen sinn.

13:20 a wéi d'Land ass, ob et fruchtbar oder onfruchtbar ass, ob et Beem sinn oder net; a sidd staark, an huelt vun der Friichte vum Land. An et war d'Zäit vun den éischte Drauwen. 13:21 A si sinn eropgaang an hunn d'Land aus der Wüst vu Zin bis op Rehob iwwerwaacht, an Hamat erakommen. 13:22 A si sinn an den Negev eropgaang a sinn op Hebron komm; an et waren den Ahiman, de Sesai an den Talmai, Jongen vum Anac. Hebron gouf siwe Joer virum Zoan an Egypten gebaut. 13:23 A si koumen an de Stroum vun Eshcol, a vun do hunn se eng Branche mat enger Rëtsch Drauwe geschnidden, déi se zwee op e Bengel bruecht hunn, a Granatäppelen a Feigen. 13:24 An déi Plaz gouf den Dall vun Escol genannt, nom Stärekoup, déi d'Kanner vun Israel vun do ofgeschnidden hunn. 13:25 A si zréck aus Ausspionéieren d'Land um Enn vu véierzeg Deeg. 13:26 A si sinn zu Fouss gaang a koume bei de Moses an den Aaron, an d'ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel, an der Wüst vu Paran, zu Kades, an hunn hinnen an der ganzer Kongregatioun d' Informatioun ginn an hinnen d'Fruucht vun der Äerd. 13:27 A si hunn hinne gesot a gesot: Mir sinn an d'Land komm, an dat Dir eis geschéckt hutt, wat sécher mat Mëllech an Hunneg fléisst; an dëst ass d'Uebst dovun . 13:28 Awer d' Leit, déi an deem Land wunnen, si staark, an d'Stied si ganz grouss a befestegt; a mir hunn och d'Jonge vum Anac do gesinn. 13:29 Amalek wunnt am Negev, an den Hittit, de Jebusit, an den Amorit wunnen an de Bierger, an de Kanaanitesche wunnen um Mier, an um Ufer vum Jordan. 13:30 Dunn huet de Caleb d'Leit viru Moses geschloen a gesot: Loosst eis eropgoen, an et besëtzen; well méi kënne mir wéi si.

13:31 Awer déi Männer, déi mat him eropgaange sinn, soten: Mir kënnen net géint dës Leit eropgoen , well se méi staark si wéi eis. 13:32 A si hunn de Béisen ënner de Kanner vun Israel geschwat, vum Land, dat se erkannt hunn, a gesot: D'Land, duerch dat mir duerchgaange sinn, et auszespionéieren, ass e Land, dat seng Awunner schléckt; an all d'Leit, déi mir an der Mëtt gesinn hunn, si Männer mat grousser Statur. 13:33 Mir hunn och Risen do gesinn, Jongen vun Anak, eng Rass vu Risen, a mir, eiser Meenung no, ware wéi Sprëtzen; an esou hu mir hinne geschéngt.

Nummers Kapitel 14

14: 1 Dunn huet d'ganz Kongregatioun geruff a geruff; an d'Leit hunn déi Nuecht gekrasch. 14: 2 An all d'Kanner vun Israel hu sech géint de Moses a géint den Aaron beschwéiert; An déi ganz Mass sot zu hinnen: Ech wënschen eis am Land vun Egypten gestuerwen; oder an dësem Dag wënschen ech mir stierwen! 14: 3 A firwat bréngt den Jehova eis an dëst Land fir vum Schwert ze falen, a loosst eis Fraen a Kanner préiwen? Wier et net besser fir eis zréck an Ägypten ze goen? 14: 4 A si soten een zum aneren: Loosst eis e Kapitän ernennen , a loosst eis zréck an Ägypten. 14: 5 Da gefall Moses an Aaron op hir Gesiichter virun der ganzer Mass vun der Kongregatioun vun de Kanner vun Israel. 14: 6 An de Joshua, de Jong vum Nun an de Kaleb, de Jong vum Jephunneh, déi zu deenen waren, déi d' Land iwwerwaacht haten , hunn hir Kleeder zerrappt, 14: 7 an huet mat der ganzer Versammlung vun de Kanner vun Israel geschwat a gesot: D'Land duerch dat mir si laanscht gaang fir et ze erkennen, et ass e ganz gutt Land. 14: 8 Wann den HÄR eis gefält, wäert hien eis an dëst Land bréngen an eis et ginn ; Land fléisst mat Mëllech an Hunneg. 14: 9 Dofir sidd net rebellesch géint den HÄR, a fäert net d'Leit vun dësem Land; well mir iesse se wéi Brout; hire Schutz ass vun hinne fortgaang, an den Här ass mat eis; fäert se net . 14:10 Dunn huet d'ganz Vollek geschwat fir se ze stenzen. Awer d'Herrlechkeet vum Här gouf am Tabernakel vun der Versammlung fir all d'Kanner vun Israel gewisen, 14:11 an den Här sot zu Moses: Wéi laang wäert dëst Vollek mech irritéieren? Bis wéini wäerte se mir net gleewen, mat allen Zeechen, déi ech an hirer Mëtt gemaach hunn?

14:12 Ech wäert se schloen an se zerstéieren, an ech wäert dech iwwer e Vollek stellen, méi grouss a méi staark wéi si. 14:13 Awer de Moses sot zum Här: D'Ägypter héieren et séier, well Dir aus dësem Mëttel dëst Vollek duerch Är Kraaft erausbruecht hutt ; 14:14 a si wäerten et den Awunner vun dësem Land soen, déi héieren hunn, datt Dir, Jehova, an der Mëtt vun dësem Vollek waart, datt Dir ansiicht zu Gesiicht erschéngt, o Jehova, an datt Är Wollek iwwer hinnen ass, an datt Dag si Dir virun hinne gaang an enger Wolleksail, an nuets an engem Feiersail; 14:15 an datt Dir dëst Vollek als ee Mënsch ëmbruecht hutt; an d'Natiounen, déi vun Ärer Ruhm héieren hunn, solle soen, a soen: 14:16 Well den HÄR dëst Vollek net fäeg war an d'Land ze bréngen, vun deem hien hinnen geschwuer hat, huet hien se an der Wüst ëmbruecht. 14:17 Dofir bieden ech dech, d'Muecht vum Här ze vergréisseren, sou wéi Dir geschwat hutt, a sot: 14:18 Jehova, lues a rosen a grouss Barmhäerzegkeet, verginn Ongerechtegkeet a Rebellioun, awer op kee Fall wäert déi Schëlleg als onschëlleg halen; dat besicht de Béise vun den Elteren op d'Kanner bis zum Drëtten a souguer de Véierten. 14:19 Elo verzeiht d'Ongerechtegkeet vun dësem Vollek no der Gréisst vun Ärer Barmhäerzegkeet, a wéi Dir dëst Vollek aus Ägypten bis hei verginn hutt.

14:20 Dunn huet den Här gesot: Ech hunn him verginn no Ärem Spréch. 14:21 Awer sou sécher wéi ech liewen, a meng Herrlechkeet fëllt déi ganz Äerd, 14:22 all déi, déi meng Herrlechkeet a meng Zeeche gesinn hunn, déi ech an Ägypten an an der Wüst gemaach hunn, a mech schonn zéng Mol versicht hunn, an si hunn net meng Stëmm héieren.

14:23 si gesinn d'Land net, vun deem ech hire Pater geschwuer hunn; nee, keen vun deenen, déi mech irritéiert hunn, wäert et gesinn. 14:24 Awer zu mengem Knecht Caleb, well e weidere Geescht an him war , an hien huet decidéiert mech ze verfollegen, ech bréngen hien an d'Land wou hien erakoum, a seng Nokommen hunn et. 14:25 Elo wunnen d'Amalekit an de Kanaanit am Dall; Kommt muer zréck a gitt eraus an d'Wüst, um Wee fir bei d'Rout Mier . 14:26 An den HÄR huet dem Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 14:27 Wéi laang soll ech dës verduerwe Masse héieren, déi géint mech brommelt, d'Beschwerden vun de Kanner vun Israel, déi iwwer mech beschwéieren? 14:28 Sot zu hinnen: Wéi ech liewen, seet den Här, wéi Dir zu mengen Oueren geschwat hutt, sou wäert ech maachen a mat Iech. 14:29 An dëser Wüst falen Är Kierper; déi ganz Zuel vun deenen, déi ënner Iech gezielt goufen, zwanzeg Joer al a méi, déi géint mech gemurmt hunn. 14:30 Dir wäert sécher net an d' Land erakommen, duerch déi ech meng Hand opgestockt hunn an geschwuer hunn, datt ech dech do wunne loossen; ausser de Caleb Jong vum Jefone, an de Joshua Jong vum Nun. 14:31 Awer Är Kanner, vun deenen Dir sot, si wären eng Kaz, ech bréngen se eran, a si wäerten d'Land wëssen, wat Dir veruecht hutt . 14:32 Wat Iech ugeet, Är Kierper falen an dës Wüst. 14:33 An Är Kanner sollen an der Wüst véierzeg Joer hiert ginn, a si sollen Är Iwwregens féieren, bis Äre Kierper an der Wüst verbraucht ginn . 14:34 No der Zuel vun den Deeg, vun de véierzeg Deeg an deenen Dir d'Land duerchsicht hutt, sollt Dir Är Ongerechtegkeeten fir véierzeg Joer droen, ee Joer fir all Dag; an Dir wësst meng Strof.

14:35 Ech den HÄR hunn geschwat; also wäert ech der ganzer béiser Masse maachen , déi sech géint mech gesalbt huet; an dëser Wüst gi se verbraucht, an do stierwe se.

14:36 An déi Männer, déi de Moses geschéckt huet fir d'Land auszespionéieren, an déi beim Retour déi ganz Kongregatioun géint hie gemaach hunn , dat Land ze diskreditéieren , 14:37 déi Männer, déi schlecht iwwer d'Land geschwat hunn, si gestuerwen vun der Pescht virum Här. 14:38 Awer de Joshua, de Jong vum Nun an de Caleb, de Jong vum Jephunneh, sinn um Liewen bliwwen, vun de Männer, déi gaange sinn, hien u Land ze scouten.

14:39 A sot de Moses dës Saachen zu all de Kanner vun Israel, an d'Leit traueren vill. 14:40 A si sinn de Moien opgestan an sinn op d'Spëtzt vum Bierg eropgaang a soten: Hei solle mer eropgoen op déi Plaz vun där den Här geschwat huet ; well mir gesënnegt hunn. 14:41 A sot de Moses: Firwat brécht Dir d'Gebot vum Här? Dëst wäert och net fir lech klappen. 14:42 Gitt net erop, well den HÄR ass net an Ärer Mëtt; gitt net virun Äre Feinde geschloen. 14:43 Fir den Amalekit an den Hound si virun lech do, an Dir wäert vum Schwert falen; well well Dir refuséiert hutt dem Jehova nozegoen, dofir wäert den Jehova net mat lech sinn. 14:44 Awer si hunn bestänneg erop op d'Spëtzt vum Bierg ze goen; awer d'Ark vum Bund vum Här, an de Moses, sinn net aus dem Lager fortgaang. 14:45 An den Amalekit an de Kanaanit, deen an deem Bierg gewunnt hunn, sinn erofgaang an hunn se geschloen an hunn se besiegt an hunn se no Hormah verfollegt.

Nummers Kapitel 15

15: 1 De Je hovah huet mam Moses geschwat a gesot: 15: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel, a sot zu hinnen: Wann Dir an d'Land vun Ärer Wunneng komm sidd, dat ech Iech ginn, 15: 3 a maacht e Feieroffer fir den Här, e Brennenoffer, oder Affer, duerch e speziellt Gelübd, oder vun Ärem Wëllen , oder fir op Äre feierleche Fester en agreabele Geroch fir de Jehova ze bidden, vu Kéi oder Schof; 15: 4 Dunn deejéinegen, deen dem Jehova säin Affer offréiert, soll en Zéngtel vun enger Ephah vu feine Miel als Affer bréngen, mat engem Véierel hin Ueleg gekniet. 15: 5 Vum Wäin fir d'Libatioun sollt Dir e Véierel vun engem Hin ubidden, zousätzlech zu der Brennoffer oder dem Opfer, fir all Lämmchen. 15: 6 Fir all Widder solls du eng Offer vun zwee Zéngtel fein Miel maachen, mat engem Drëttel vun engem hin Ueleg gekniet ; 15: 7 a Wäin fir d'Gedrénksoffer sollt Dir en Drëttel vun engem Hin ubidden, e séissen Aroma fir den Här. 15: 8 Wann Dir eng Stier als Brennoffer oder Affer ubitt, duerch e speziellt Gelübd oder Fridden dem Jehova, 15: 9, da sollt Dir mat der Stier en Affer vun dräi Zéngtel Miel ubidden, mat engem hallwe hin Ueleg gekniet ; 15:10 A Wäin fir e Gedrénksoffer sollt Dir en hallwen Hin offréieren, als Feieroffer mat séissem Geroch dem Jehova. 15:11 Also soll et mat all Ochs , oder Widder, oder Lämmche vun de Béi oder all Kand gemaach ginn. 15:12 No der Zuel, sou maacht Dir mat jidderengem, no der Zuel vun hinnen. 15:13 All natierlech Persoun soll dës Saache sou maachen, fir dem Jehova en Affer mat séissem Geroch ze bidden.

15:14 A wann en Auslänner bei lech wunnt , oder wien ënner lech ass an Äre Generatiounen, wann hien dem Jehova en Affer mécht mat engem séissen Geroch, wéi Dir et mécht, sou soll hien et maachen. 15:15 Dir sollt dee selwechte Statut vun der Versammlung hunn an de Frieme dee bei lech wunnt; et wäert en éiwege Statut fir Är Generatiounen sinn; wéi Dir sidd, sou soll de Frieme virum Här sinn. 15:16 Ee Gesetz an een Dekret soll Dir hunn, Dir an de Frieme dee bei lech wunnt. 15:17 Den Här huet och mam Moses geschwat a gesot: 15:18 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann Dir an d'Land kommt, an dat ech lech huelen, 15:19 wann Dir d'Brout vum Land ufänkt , du solls dem Jehova eng Offer ubidden. 15:20 Vun der éischter Saach, déi Dir sammelt, bieden ech lech e Kuch als Offer; wéi d'Affer vum Alter, sou soll Dir et ubidden. 15:21 Vun den Éischten vun Ärem Teig, gitt Dir dem Här eng Offer duerch Är Generatiounen. 15:22 A wann Dir falsch maacht an net all dës Geboter maacht, déi den Jehova dem Moses geschwat huet , 15:23 alles wat den Jehova lech duerch de Moses gebueden huet, vun deem Dag un, wou den Jehova him commandéiert huet, an elo vun lech Alter, 15:24 wann d'Sënn duerch Feeler an der Ignoranz vun der Versammlung gemaach gouf, soll déi ganz Kongregatioun e jonke Jong als Brennoffer als séissen Geroch fir den Jehova ubidden, mat senger Offer a sengem Getränkoffer nom Gesetz, an enger männlecher Geess als Sënnoffer . 15:25 An de Priister soll Versöhung fir déi ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel maachen; an et gëtt hinnen verginn, well et falsch ass; a si sollen hir Offere bréngen, e Feieroffere fir den Jehova, an hir Versöhung virum Jehova wéinst hire Feeler.

15:26 An et gëtt der ganzer Kongregatioun vun de Kanner vun Israel verginn an dem Auslänner, deen ënner hinne wunnt, well et ass de Feeler vum ganze Vollek. 15 : 27 Wann eng Séil ignorant sënnegt, bitt eng weiblech Geess e Joer fir eng Sënnoffer. 15:28 An de Paschtouer soll d'Versohnung fir déi Persoun maachen, déi duerch Feeler gesënnegt huet; wann hatt am Feeler virum Här sënnegt, wäert hien hatt versöhlen, an et gëtt hir verginn. 15:29 Deejéinegen, deen ënner de Kanner vun Israel gebuer ass, an den Auslänner, deen ënner hinne wunnt, du solls datselwecht Gesetz fir deen hunn, deen eppes aus Feeler mécht. 15:30 Awer déi Persoun, déi eppes houfreg mécht, souwuel den natierlechen wéi och den Auslänner, mécht Gott Jehova; déi Persoun gëtt vu senge Leit ofgeschnidden. 15:31 Well hien d'Wuert vu Jehova veruecht huet a säi Gebot veruecht huet, soll dës Persoun komplett ofgeschnidden ginn; hir Ongerechtegkeet wäert op hatt falen.

15:32 Wärend d' Kanner vun Israel an der Wüst waren, hunn se e Mann fonnt, deen um Sabbat Holz gesammelt huet. 15:33 An déi, déi hien fonnt hunn Holz ze sammelen, hunn hie bei de Moses an den Aaron an an d'ganz Kongregatioun bruecht. 15:34 a si hunn hien an de Prisong gesat, well et gouf net deklaréiert wat him geschitt ass. 15:35 An den Här sot zu Moses: Loosst dee Mann onvergiesslech stierwen. steng hien vun der ganzer Kongregatioun ausserhalb vum Camp. 15:36 D'Kongregatioun huet hien ausserhalb vum Lager gedroen an hie gestengegt, an hie stierft, sou wéi den Här dem Moses gesot hat.

15:37 A Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 15:38 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot hinnen, Sträifen ze maachen um Bord vun hire Kleeder fir hir Generatiounen; a gitt e bloe Schnouer op all Randstreifen. 15 : 39 An ech wäert ofsträichen, sou datt wann Dir all Geboter vum HÄR kuckt an lech erënnert, se ze maachen ; a kuckt net no Ärem Häerz an Ären Aen, no deenen Dir lech prostituéiert. 15:40 Fir datt Dir lech erënnere kënnt an all meng Geboter maacht, an Äre Gott helleg sidd. 15:41 Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech aus dem Land vun Ägypten bruecht huet, fir däi Gott ze sinn. Ech sinn den Här Äre Gott.

Nummers Kapitel 16

16: 1 De Korah, de Jong vum Izhar, de Jong vum Kohath, de Jong vum Levi, an den Dathan an den Abiram, de Jongen vum Eliab, an De Jong vum Pelet, vun de Jongen vum Ruben, huet d'Leit geholl, 16: 2 a stoung géint de Moses op mat zweehonnert fofzeg Männer vun de Kanner vun Israel, Prënze vun der Versammlung, vum Conseil, Männer vun der Renommée. 16: 3 A si koumen zesumme géint de Moses an den Aaron a soten zu hinnen: Genuch vun Iech! Fir déi ganz Versammlung, si sinn all helleg, an an der Mëtt ass de Jehova; Firwat stees du dann iwwer der Kongregatioun vu Jehova op? 16: 4 Wéi de Moses dat héieren huet, ass hien op säi Gesiicht gefall; 16: 5 an hien huet dem Korah a senger ganzer Gesellschaft geschwat a gesot: Muer wäert den Här weisen, wien seng a wien helleg ass, an hie bei hien no bréngen; wien hie wielt, kënnt en no. 16: 6 Maacht dat: Zenséierer huelen, de Korah an all seng Gesellschaft, 16: 7 a sti Feier an si, a leet Räucherstäbchen an hinne virum Här muer; an de Mann, deen de Jehova auswielt, dee wäert deen Hellege sinn; dëst ass genuch fir Iech, Jongen vum Levi. 16: 8 De Moses huet méi zum Korah gesot: Héiert elo, Jongen vum Levi: 16: 9 Ass et wéineg fir Iech, datt de Gott vun Israel dech vun der Kongregatioun vun Israel getrennt huet, an no bei hien, deen Dir am Déngscht vum Tabernakel vu Jehova bedéngt, , a stoe virun der Kongregatioun, fir si ze déngen , 16:10 a wat huet dech dozou bruecht , an all Är Bridder, d'Jonge vum Levi mat Iech? Sicht Dir och d'Priisterwei? 16:11 Dofir sidd Dir an all Är Gesellschaft déi, déi sech géint de Jehova versammelen; fir den Aaron, wat ass hien, datt Dir géint hie meckert?

16:12 A Moses geschéckt Dathan an Abiram, de Jongen vun Eliab ze ruffen ; awer si hunn geäntwert: Mir ginn net dohinner. 16:13 Ass et wéineg datt Dir eis aus engem Land bruecht hutt dat mat Mëllech an Hunneg drëpst, fir eis an der Wüst ze stierwen, awer datt Dir och imperiously iwwer eis regéiert? 1 6:14 Weder hutt Dir eis an e Land bruecht, dat mat Mëllech an Hunneg fléisst, nach hutt Dir eis eng lerfschaft vu Land a Wéngerte ginn. Wëllt Dir Är Ae vun dëse Männer huelen? Mir wäerten net eropgoen. 16:15 Dunn ass de Moses ganz rosen a sot zu den HÄR: Kuckt net op seng Offer; net een Aarsch hunn ech vun hinne geholl, oder ee vun hinnen hunn ech falsch gemaach. 16:16 Dunn huet de Moses zu Korah gesot: Dir an all Är Gesellschaft, stitt muer virum Här. du, an si, an den Aaron; 16:17 Jiddereen huet säi Wierffett geholl an huet Räucherstécker dra gesat, a kommt virun den HÄR, jiddferee mat sengem Wierfebam, zweehonnert a fofzeg Zenser. Dir och, an den Aaron, jiddferee mat sengem Wierfebam. 16:18 An all eenzelne huet säi Wierfebam geholl an e Feier dran gemaach, an huet Räucher op si gemaach a stoung virun der Dier vum Tabernakel fir mam Moses an dem Aaron ze treffen. 16:19 Scho Korah hat déi ganz Versammlung géint si gesammelt bei der Dier vum Tabernakel vum Treffen; da koum d'Herrlechkeet vu Jehova der ganzer Kongregatioun op. 16:20 A Jehova huet dem Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 16:21 Fuert aus dëser Kongregatioun, an ech wäert se an engem Moment konsuméieren. 16:22 A si sinn op hir Gesiichter gefall a soten: Gott, de Gott vun de Geeschter vun all Fleesch, war et net ee Mënsch, dee gesënnegt huet? Firwat rosen op déi ganz Kongregatioun? 16:23 Dunn huet den Här mam Moses geschwat a gesot.

16:24 Schwätzt mat der Kongregatioun a sot zu hinnen: Géi ewech vum Zelt vu Korah, Dathan an Abiram. 16:25 Dofir ass de Moses opgestan an ass bei den Dathan an den Abiram gaang, an déi Eelst vun Israel sinn him nogaang. 16:26 An hien huet zu der Kongregatioun geschwat a gesot: Fuert elo vun den Zelter vun dëse béise Männer ewech a beréiert näischt vun hire Saachen, sou datt Dir an all hire Sënnen ëmgeet. 16:27 A si fortgaang vun den Zelter vu Korah, Dathan an Abiram ronderëm; an den Dathan an den Abiram sinn erausgaang a stounge bei den Diere vun hiren Zelter, mat hire Fraen, hire Kanner an hire Butzen. 16:28 A sot de Moses: Doduerch wësst Dir datt den HÄR mech geschéckt huet fir all dës Saachen ze maachen, an datt ech se net vu mengem eegene Wëlle gemaach hunn. 16:29 Wann, wéi all Männer stierwen, dës stierwen, oder wann se, wann se besicht ginn, dem Lot vun alle Männer nokommen, huet den Jehova mech net geschéckt. 16:30 Awer wann den HÄR eppes Neies mécht, an d'Äerd de Mond opmécht a se mat all senge Saache schléckt, a si si lieweg an de Sheol erofgaang, da wësst Dir datt dës Männer den HÄR rose gemaach hunn. 16:31 An et ass geschitt, datt wann hien opgehalen huet all dës Wierder ze schwätzen, d'Äerd déi ënner hinne war opgemaach. 16:32 D'Äerd huet de Mond opgemaach an huet se geschléckt, hir Haiser, all d'Männer vu Korah an all hir Besëtzer. 16:33 A si, mat all deem wat se haten, si lieweg an de Sheol erofgaang, an d'Äerd huet se bedeckt, a si sinn aus der Mëtt vun der Versammlung ëmkomm. 16:34 An déi ganz Israel, déi ronderëm si waren, sinn fortgelaf bei hirem Gejäiz well se soten: Loosst d'Äerd eis och net schlécken.

16:35 D'Feier ass och virum Jehova erausgaang an huet déi 250 Männer verbraucht, déi Räucherstoffer ubidden. 16:36 Dunn huet den Jehova mam Moses geschwat a gesot: 16:37 Sot dem Eleazar Jong vum Aaron dem Priister, d'Zenseren aus der Mëtt vum Feier erauszehuelen, a weider d'Feier ausgoe loossen; fir d'Zenséierer vun deenen, déi géint hir Séilen gesënnegt sinn, sinn geheelt 16:38; a si wäerte vun hinne geschloe Planke maachen fir den Altor ze decken; well se mat hinnen virum Här offréiert hunn, si si geheelt, a si wäerten en Zeeche fir d'Kanner vun Israel sinn. 16:39 An de Paschtouer Eleazar huet d'Bronze Zenséier geholl, mat deenen déi verbrannt offréiert hunn; a schloe se fir den Altor ze decken, 16:40 als Erënnerung un d'Kanner vun Israel, datt kee Frieme, deen net aus dem Som vum Aaron ass, no kënnt fir Räucherstoffer virum Här ze bidden, sou datt hie net wéi de Korah a seng Entourage; wéi den Jehova him duerch de Moses gesot huet. 16:41 Den Dag drop huet d'ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel géint de Moses an den Aaron gemurmt a gesot: Dir hutt d'Leit vum Här ëmbruecht. 16:42 An et ass geschitt, datt wann d'Kongregatioun géint de Moses an den Aaron gesammelt ass , si si op den Tabernakel vun der Versammlung gekuckt hunn, a kuck, d'Wollek huet et bedeckt, an d'Herrlechkeet vum Här erschéngt. 16:43 An de Moses an den Aaron koumen virum Tabernakel vum Treffen. 16:44 An den HÄR huet dem Moses geschwat a gesot: 16:45 Fuert aus der Mëtt vun dëser Kongregatioun, an ech wäert se an engem Moment konsuméieren. A si hunn hir Gesiichter ugedoen.

16:46 A sot de Moses zum Aaron: Huelt de Wierfebam a setzt e Feier vum Altor drop, a setzt Räucherstäbchen drop, a gitt séier an d'Versammlung, a versöhnt fir si, well d'Roserei aus der Präsenz vun Jehova; d'Schluechten huet ugefaang. 16:47 An den Aaron huet de Wierfebam geholl, wéi de Moses gesot huet, an ass an d'Mëtt vun der Kongregatioun gerannt; a kuck, d'Pescht hat ugefaang bei de Leit; an hien huet Räucherstäbchen gemaach an huet de Mënsche versoen gemaach , 16:48 a stoung tëscht den Doudegen an de Liewenden; an d'Pescht gestoppt. 16:49 An déi, déi bei deem Schluechte gestuerwe waren, ware véierzéngtausend siwenhonnert, ouni déi, déi duerch d'Rebellioun vu Korah ëmbruecht goufen. 16:50 Dunn ass den Aaron zréck bei de Moses vum Tabernakel vum Versammlung, wéi d'Pescht opgehalen huet.

Nummers Kapitel 17

17: 1 Dunn huet den HÄR mam Moses geschwat a gesot: 17: 2 Schwätz mat de Kanner vun Israel, an huel vun hinnen eng Staang fir all Haus vun de Pappen, vun all hire Prënzen, zwielef Stongen no den Haiser vun hire Pappen ; an Dir schreift den Numm vu jidderengem a sengem Personal. 17: 3 An Dir schreift den Numm vum Aaron op der Staang vum Levi; well all Chef vun der Famill vu sengen Elteren eng Staang huet. 17: 4 An Dir sollt se an den Tabernakel vun der Versammlung virum Zeegnes setzen, wou ech Iech erschéngen. 17: 5 An d'Staang vum Mann, deen ech gewielt hunn, soll bléien, an ech wäert de Reklamatioune vun de Kanner vun Israel, mat deenen se géint dech meckeren, viru mech ophalen. 17 : 6 A Moses huet mat de Kanner vun Israel geschwat, an all hir Prënzen hunn him Rieder ginn; all Prënz fir d'Haiser vu sengen Elteren eng Staang, am Ganzen zwielef Stongen; an dem Aaron seng Staang war tëscht hire Stongen. 17: 7 A Moses huet d'Stréckele virum HÄR am Tabernakel vum Zeegnes gesat. 17: 8 An et ass geschitt, datt den Dag drop de Moses zum Tabernakel vum Zeegnes koum; an, kuckt, d'Staang vum Aaron aus dem Haus vum Levi huet gebotzt, a Blumme produzéiert, a Sprossen hiergestallt a Mandelen hiergestallt. 1 7: 9 Dunn huet de Moses all d'Staang virum Jehova un all d'Kanner vun Israel eraus bruecht; a si hunn et gesinn, a jidd huet seng Mataarbechter geholl. 17:10 An den Här sot zu Moses: Dréit dem Aaron seng Staang zréck virum Zeegnes, fir datt et en Zeeche fir rebellesch Kanner ass; an Dir wäert hir Reklamatioune vu viru mir stoppen, sou datt se net stierwen. 17:11 A Moses gemaach wéi den Här him Uerder, sou huet hien.

17:12 Dunn hunn d'Kanner vun Israel mam Moses geschwat a gesot: Kuckt, mir sinn dout, mir si verluer, mir sinn all verluer. 17:13 Wien no kënnt, wien an den Tabernakel vum Här kënnt, dee soll stierwen. Wäerte mir all um Enn stierwen?

Nummers Kapitel 18

18: 1 Den Jehova sot zu Aaron: Du an Är Jongen, an Ärem Papp sengem Haus mat Iech, soll d'Sënn vum Hellegtum droen; an Dir an Är Kanner mat Iech wäert d'Sënn vun Ärem Priestertum droen. 18: 2 An och Är Bridder, de Stamm vum Levi, de Stamm vun Ärem Papp, bréngt Iech no a maacht mat, a si déngen Iech; an Dir an Är Kanner mat Iech wäerte virum Tabernakel vum Zeegnes déngen. 18: 3 A si sollten halen wat Dir commandéiert, an de Charge vum ganze Tabernakel; awer si sollten net bei d'helleg Geschir oder beim Altor kommen, fir datt se an Dir stierwen. 18: 4 Si sollen zesumme kommen, pu , mat Iech, a si verantwortlech fir den Tabernakel vum Treffen an der ganzer Déngscht vum Tabernakel; kee Frieme soll bei Iech kommen. 18: 5 An Dir passt op d'Hellegtum an op den Altor, fir datt de Roserei net méi op d'Kanner vun Israel kënnt. 18: 6 Fir, kuck, ech hunn Är Bridder de Leviten aus de Kanner vun Israel geholl, déi Iech als Geschenk vum Här geschenkt gi sinn, fir am Ministère vum Tabernakel vun der Versammlung ze déngen. 18: 7 Awer Dir an Är Kanner mat Iech halen Äert Vertrauen an alles wat mam Altor ass, an de Schleier dobannen, an Dir wäert Minister ginn. Ech hunn Iech den Déngscht vun Ärem Priisterwei geschenkt; an de Frieme deen no kënnt wäert stierwen. 18: 8 Den Här sot zu Aaron: Kuckt, ech hunn Iech och meng Betreiung opgepasst; All déi helleg Saache vun de Kanner vun Israel hunn ech Iech fir d'Salbung ginn, an denge Kanner fir en éiwege Statut.

18: 9 Dëst ass Är vun der Offer vu hellege Saachen, reservéiert vum Feier; All Offer vun hinnen, all Kaddoe vun hinnen, an all Expiatioun fir hir Sënn, an all Expiatioun fir hir Schold, déi se mir solle presentéieren, wäert ganz helleg fir Iech an fir Är Kanner sinn. 18:10 Dir sollt et am Hellegtum iessen; all männlecht iesst dovun; et wäert eng helleg Saach fir Iech sinn. 18:11 Dëst wäert och Äert sinn: d'Héichtoffer vun hire Kaddoen, an all d'Welleoffer vun de Kanner vun Israel, hunn ech Iech an Äre Jongen an Är Meedercher mat Iech ginn, fir en éiwege Statut; jidderee propper an Ärem Haus iesst se. 18:12 Ueleg, Neiwäin a Weess, all déi schéinsten, déi éischt, déi se dem Här virstellen, hunn ech fir Iech ginn. 18:13 Déi éischt Fruucht vun all de Saachen vun hirem Land, déi se dem Här bréngen, wäert Äert sinn; jidderee propper an Ärem Haus iesst se. 18:14 Alles wat vum Vote an Israel geweit ass, wäert Äert sinn. 18:15 Alles wat d'Gebärmutter opmécht, vun all Fleesch dat dem Här ugebuede gëtt, béid Männer an Déieren, wäert Äert sinn; awer Dir wäert den Éischtgebuerene vum Mënsch entloossen; du solls och den Éischtgebuerene vun engem onreinen Déier erëmkréien . 18:16 Fir e Mount soll Dir se erléisen, no Ärer Schätzung, zum Präis vu fënnef Sikkel, no dem Sikkel vum Hellegtum, dat ass zwanzeg Geras. 18:17 Awer den Éischtgebuerene vun enger Kou, den Éischtgebuerene vun engem Schof, an den Éischtgebuerene vun enger Geess, du solls net erléisen; geheelt si sinn; sprëtzen hiert Blutt op den Altor, a verbrennen hiert Fett , oder verbrannt verbrannt fir en Geroch dat den Här gefält. 18:18 An hir Fleesch wäert Äert sinn; wéi d'Brust vun der Wellenoffer a wéi déi riets Schëller, et wäert Är sinn.

18:19 All héich Offeren vun hellege Saachen, déi d'Kanner vun Israel dem HÄR ubidden , hunn ech fir Iech a fir Är Jongen a fir Är Meedercher mat Iech gemaach, fir en éiwege Statut; En éiwegt Salzbond steet virum Här fir Iech a fir Äert Nowuess mat Iech. 18,20 An den Här sot zu Aaron , hirem Land keng Ierfschaftssteier, weder éiert hunn soll op si d'Deel Dir wäert. Ech sinn Ären Deel an Är Ierfschaft an der Mëtt vun de Kanner vun Israel. 18:21 A kuck, ech hunn de Jongen vum Levi all d'Zéngzéngten an Israel ginn fir hir Ierfschaft, fir hire Ministère, well se am Ministère vum Tabernakel vun der Versammlung déngen . 18:22 An d'Kanner vun Israel sollten net méi no bei den Tabernakel vun der Versammlung kommen, fir datt se d'Sënn droen fir déi se stierwen. 18:23 Awer d'Leviten sollen den Déngscht vum Tabernakel vun der Versammlung maachen, a si sollen hir Ongerechtegkeet droen; Éiwege Status fir Är Nokommen; a si hu keng Ierfschaft ënner de Kanner vun Israel. 18:24 Fir de Leviten hunn ech d'Zénger vun de Kanner vun Israel als Ierfschaft ginn, déi si dem Jehova als Offer ubidden; also hunn ech hinne gesot: Ënnert de Kanner vun Israel hunn net hei de Papp besëtzt . 18:25 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 18:26 Sou schwätzt Dir mat de Leviten a sot zu hinnen: Wann Dir vun den Jongen vun Israel d'Zénger ofhuelt, déi ech Iech vun hinnen fir Är Ierfschaft ginn hunn, da presentéiert Dir se als Wellenoffer dem Jehova den Zéngtel vun den Zéngten. 18:27 An Är Affer soll Iech als Alterskorn gezielt ginn an als Produkt vun der Wäipress. 18:28 Also, Dir sollt och en Offer vum Här ubidden aus all Är Zénger, déi Dir vun de Kanner vun Israel kritt; an du solls vun hinnen d' Affer vum Här dem Aaron de Priister ginn.

18:29 Vun all Äre Kaddoe sollt Dir all Offer fir den Jehova ubidden; vun all de beschten dovunner bitt Dir den Deel dee geweit gëtt. 18:30 An Dir sollt zu hinnen soen: Wann Dir dat Bescht vun hinne bitt, gëtt et de Leviten als Produkt vum Alter an als Produkt vun der Press gezielt . 18:31 An Dir wäert et iergendwou iessen, Dir an Är Famillen; well et ass Är Remuneratioun fir Äre Ministère am Tabernakel vum Treffen. 18:32 An droen keng Sënn dofir, wéi bidden hu biereis dat Bescht dervun; an du solls déi helleg Saache vun de Kanner vun Israel net verschmotzen, an du solls net stierwen.

Nummers Kapitel 19

19: 1 Den Jehova huet mam Moses an dem Aaron geschwat a gesot: 19: 2 Dëst ass d'Uerteel vum Gesetz, dat den Jehova virgeschriwwen huet, seet: Sot de Kanner vun Israel, lech eng perfekt rout Kéiber ze bréngen, an där et kee gëtt Feeler, op déi kee Joch gesat gouf; 19: 3 an du solls et zu Eleazar de Paschtouer ginn, an hien soll et vum Camp eis eraus, a verursaache et gin opgefaange a senger Präsenz. 19: 4 An den Eleazar de Paschtouer soll mam Blutt mam Fanger huelen a sprëtzen op d'Front vum Tabernakel fir sech mat sengem Blutt siwe Mol ze treffen; 19: 5 an hie wäert d'Kéi viru sengen Ae verbrennen; hir Haut , an hir Fleesch a Clo an, mat hirem Dung, sollte verbrannt ginn. 19: 6 Da soll de Paschtouer Zederholz, Hyssop a Scharlachrout huelen, an en an d'Feier werfen, an deem d'Kou verbrennt. 19: 7 De Priister soll seng Kleeder wäschen, hie wäscht och säi Kierper a Waasser, an da kënnt hien an de Lager; an de Paschtouer soll bis den Owend onrein sinn. 19: 8 Och deen, deen et verbrannt huet, soll seng Kleeder am Waasser wäschen, hie soll och säi Kierper a Waasser wäschen, an hie soll bis den Owend onrein sinn. 19: 9 An enger propper Mann soll d'Äsche kënnen vun der Rou a sammelen an der p Ondra Strofraum de Camp an eng propper Plaz an huet fir d'Kongregatioun vun de Kanner vun Israel fir Waasser Offäll; et ass eng Versöhung. 19:10 A wien d'Asche vun der Kou gesammelt huet, soll seng Kleeder wäschen, an hie soll bis den Owend onrein sinn; a sidd bis ewell éiweg fir d'Kanner vun Israel, an de Friemen, deen ënner hinne wunnt. 19:11 Wien d'Läich vun enger Persoun beréiert, soll siwe Deeg laang onrein sinn.

19:12 Um drëtten Dag gëtt hie mat deem Waasser gereinegt, an um siwenten Dag wäert hie propper sinn; a wann den t eren Dag sech net purifizéiert, wäert et um siwenten Dag net propper sinn. 19:13 Wien d'Läich vun iergendenger Persoun beréiert a sech net rengegt, huet den Tabernakel vum Här verontreinegt, an dës Persoun soll aus Israel ofgeschnidden ginn; well d'Waasser vun der Rengegung net op hie gestreet gouf , wäert hien onrein sinn, a seng Onreinheet wäert op hien sinn. 19:14 Dëst ass d'Gesetz fir wann een am Zelt stierft: Wien an d'Zelt erakënnt, a wien an deem ass, soll siwe Deeg laang onrein sinn. 19:15 An all oppent Schëff, deem säin Deckel net fest ass, wäert onrein sinn; 19:16 a wien en Doudegen mam Schwert um Gesiicht vum Feld beréiert, oder eng Läich oder e Mënscheboun oder e Graf, siwe Deeg wäert onrein sinn. 19:17 A fir déi Onrein si se vun der Äsche vun der verbrannter Hénger vun der Versöhung huelen, an et gi fléissend Waasser drop an e Container; 19:18 an e proppere Mann soll den Hyssop huelen, an en an d'Waasser tauchen, a sprëtzen et op d'Zelt, op all d'Miwwelen, op d'Leit, déi do sinn, an op jiddereen, deen d'Schanken oder de Mord beréiert , oder déi Doudeg, oder d'Graf. 19:19 An déi propper sprëtzen op den Onreinen um drëtten an um siwenten Dag; a wann hien hien um siwenten Dag gereinegt huet, soll hie seng Kleeder wäschen, a selwer soll am Waasser bueden an an der Nuecht propper sinn . 19:20 A wien onrein ass a sech net puréiert, dee soll aus der Versammlung ofgeschnidde ginn, well hien den Tabernakel vu Jehova verschmotzt huet; d'Waasser vun der Reinigung gouf net op hien gestreet; et ass onrein.

19:21 Et ass hire permanente Statut ; och deen, deen d'Waasser vun der Reinigung bestreet, wäscht seng Kleeder; a wien de Botzwaasser beréiert, wäert bis den Owend onrein sinn. 19:22 A wat och ëmmer dat Onrein beréiert, wäert onrein sinn; an déi Persoun déi et beréiert wäert bis den Owend onrein sinn.

Nummers Kapitel 20

20: 1 D'Kanner vun Israel, d'ganz Kongregatioun, sinn an den éischte Mount an d'Wüst vun Zin komm, an d'Leit hunn zu Kades gelagert. an do ass d'Maria gestuerwen, an do gouf si begruewen. 20: 2 A well kee Waasser fir d'Versammlung war , hunn se sech géint de Moses an den Aaron gesammelt. 20: 3 An d'Leit hunn géint de Moses geschwat a gesot: Wa mir nëmme gestuerwe wären, wéi eis Bridder virum Här ëmkomm sinn! 20: 4 Firwat hutt Dir d'Versammlung vum Här an dës Wüst bruecht, fir datt mir an eis Béischten hei stierwen ? 20: 5 A firwat hutt Dir eis aus Egypten erausbruecht fir eis op dës béis Plaz ze bréngen? Et ass net eng Plaz fir ze säen, Figebam, Wäibierger oder Granatapel; net emol Waasser ze drénken. 20: 6 An de Moses an den Aaron si virun der Versammlung bei d'Dier vum Tabernakel vun der Versammlung gaang, a sinn op hir Gesiichter gefall. an d'Herrlechkeet vum Här erschéngt hinnen. 20: 7 An den Här geschwat ze Moses, gesot, 20: 8 Huelt der Staang, an versammele der Kongregatioun, Dir an Aaron Äre Brudder, a schwätzen zu der Rock am hirer Siicht; a si wäert hiert Waasser ginn, an du solls Waasser aus dem Fiels fir si zéien, an du solls der Kongregatioun an hiren Déieren drénken. 20: 9 Dunn huet de Moses d'Staang viru Jehova geholl, sou wéi hien hie gebueden huet. 20,10 An Moses an Aaron afonnt der congregac Ion d Elante vun der Rock a sot , t elo, dir Rebellen ; Solle mir Waasser aus dësem Fiels bréngen? 20:11 Dunn huet de Moses seng Hand opgestan an huet de Fiels zweemol mat senger Rutt geschloen; a vill Waasser fléisst eraus, an d'Kongregatioun huet gedronk an hir Béischten.

20:12 An den HÄR sot zu Moses an Aaron: Well Dir net u mech gegleeft hutt, mech virun den Israeliten ze hellegen, duerfir bréngt Dir dës Kongregatioun net an d'Land, dat ech hinne ginn hunn, matzebréngen. 20:13 Dëst sinn d'Waasser vu Sträit, duerch déi d' Kanner vun Israel mam Här gekämpft hunn, an hien huet sech selwer an hinnen helleg gemaach.

20:14 De Moses huet Ambassadeure beim Kinnek vun Edom vu Kades geschéckt a gesot: Sou seet Äre Brudder Israel: Dir wousst all d'Aarbecht, dat bei eis komm ass; 20:15 wéi déi nei Pappe an Ägypten erofgaang sinn, a mir hunn eng laang Zäit an Egypten gelieft, an d'Ägypter hunn eis an eis Pappen mësshandelt; 20:16 a mir hunn dem Här geruff, deen eis Stëmm héieren huet, an en Engel geschéckt an eis aus Egypten erausbruecht huet; a kuck , mir sinn zu Kades, eng Stad cer cana Är Grenzen. 20:17 Mir bieden Iech duerch Äert Land ze goen. Mir wäerte net duerch Landwirtschaft goen, och net duerch Wéngerten, a mir wäerte Waasser aus Brunnen drénken; Mir wäerte laanscht d'kinneklech Strooss goen, ouni sech no riets oder lénks ze dréinen, bis mir Äert Territoire passéiert hunn. 20:18 Edom wäert r espondió: Kee Pass vu mir; soss ginn ech arméiert géint dech aus. 20:19 An d'Kanner vun Israel soten: Mir wäerte mam Haaptwee goen; a wann ech a meng Ranner Äert Waasser drénken, ginn ech de Präis vun hinnen; looss mech einfach zu Fouss laanscht goen, näischt méi . 20:20 Awer hien huet geäntwert: Dir kënnt net laanscht goen. An den Edom ass géint hie mat ville Leit an eng staark Hand erauskomm. 20:21 Also huet den Edom Israel net erlaabt duerch säin Territoire ze goen, an Israel huet sech dovun ofgewisen.

20:22 An de Kades, d' Jongen vun Israel, déi ganz Kongregatioun ze verloossen, sinn op de Bierg Hor komm. Geschwat 20:23 An den Här ze Moses an Aaron am Mount Iri, op der Grenz vun der Grondsteier vum Edom, gesot, 20:24 Aaron soll zu sengem Leit afonnt ginn, fir hien d'Land net gitt soll dat ech bis den d'Jongen vun Israel, well Dir war mäi Gebot rebellesch am Waasser vu Sträit. 20:25 Huelt den Aaron a säi Jong Eleazar a bréngt se op de Bierg Hor . well den Aaron bei seng Leit gesammelt gëtt, an do wäert hie stierwen. 20:27 An de Moses huet gemaach wéi de Jehova him commandéiert huet; a si sinn op de Bierg Hor gaang an der ganzer Versammlung gesinn. 20:28 An de Moses huet den Aaron vu senge Kleeder ofgedoen, an hien op säi Jong Eleazar geluecht; an den Aaron ass do uewen um Bierg gestuerwen, an de Moses an den Eleazar koumen vum Bierg erof. 20:29 Wéi déi ganz Versammlung gesinn huet, datt den Aaron dout ass, hunn all d'Familljen vun Israel iwwer drësseg Deeg traureg gemaach.

Nummers Kapitel 21

21: 1 Wéi de kanaanitesche Kinnek vun Arad, deen am Negev gelieft huet, héieren huet datt Israel iwwer de Wee vun Atarim kënnt, huet hie géint Israel gekämpft an huet vun him Gefaange geholl. 21: 2 Dunn huet Israel e Gelübd dem Här gemaach a gesot: Wann Dir dëst Vollek a meng Hand liwwert , wäert ech hir Stied zerstéieren. 21: 3 An den Här huet d'Stëmm vun Israel héieren, an de Kanaanit geliwwert, an hien an hir Stied zerstéiert; an huet den Numm vun där Plaz Horma genannt.

21: 4 Duerno si se vum Bierg Hor ënnerwee op d'Rout Mier , fir ronderëm d'Land Edom ze goen; an d'Leit goufen ënnerwee decouragéiert. 21: 5 An d'Leit hu géint Gott a géint de Moses geschwat: Firwat hues du eis aus Egypten opgeholl fir an dëser Wüst ze stierwen? Gutt, et gëtt kee Brout a kee Waasser, an eis Séil huet lerger mat dësem liichte Brout. 21: 6 A Jehova huet gliddeg Schlangen ënner de Leit geschéckt, an si hunn d'Leit gebass; a vill Leit vun Israel stierwen. 21: 7 Du koumen d'Leit bei de Moses a soten: Mir hu gesënnegt, well mir géint den Här a géint dech geschwat hunn. biet den Jehova fir dës Schlaangen vun eis ewechzehuelen. A Moses huet fir d'Leit gebiet. 21: 8 An den Här sot zu dem Moses: Maacht lech selwer eng gliddeg Schlaang a setzt se op e Pol. a wien gebass gëtt a kuckt, dee wäert liewen. 21: 9 A Moses huet eng Bronzeschlaang gemaach an op eng Staang gesat; a wéi eng Schlaang iergendee gebass huet, huet se op d'Bronnschlaang gekuckt, an et huet gelieft.
21:10 Dunn hunn d'Kanner vun Israel de Wee gemaach an hunn zu Oboth campéiert. 21:11 A fortgaang vun Oboth, si si op Ije-abraim, an der Wüst vis-à-vis vu Moab, beim Opstig vun der Sonn.

21:12 Si sinn vun do fortgaang an hunn am Zeredall gelagert. 21:13 ass fortgaang an ass op déi aner Säit vum Arnon, an der Wüst, an huet den Terri Thorium vun den Amoriten verlooss. well den Arnon d'Grenz vu Moab ass, tëscht Moab an den Amoriten. 21:14 Dofir gëtt et am Buch vun de Schluechte vu Jehova gesot: Wat hien am Roude Mier gemaach huet, an an de Baachen vum Arnon; 21:15 A bei de Stroum vun de Stréimungen , déi zu Ar stoppen , an op der Grenz vu Moab bleift. 21:16 Vun do si se op Beer komm. Dëst ass de Quelle vun deem den Här zu Moses gesot huet: Versammelt d'Leit zesummen, an ech wäert hinnen Waasser ginn. 21:17 Dunn huet Israel dëst Lidd gesongen: Komm erop, O well; sangen him; 21:18 Gutt, wéi eng Cava Ron l Os Häre n. D'Prënze vum Vollek hunn et gegruewen, an de Gesetzgeber mat hire Stongen. Aus der Wüst si se op Matana komm, 21:19 a vu Matana op Nahaliel, a vun Nahaliel op Bamot; 21:20 a vu Bamot bis an den Dall, deen an de Felder vu Moab ass, an op d'Spëtzt vum Pisg a mat der Wüst.

21:21 Dunn huet Israel Ambassadeure bei de Sihon Kinnek vun den Amoriter geschéckt a gesot: 21:22 Ech wäert duerch Äert Land goen; Mir ginn net duerch d'Felder oder duerch d'Wéngerte; Mir wäerte d'Waasser vun de Brunnen net drénken ; Mir wäerte laanscht d'kinneklech Strooss goen, bis mir Äert Territoire passéieren. 21:23 Awer de Sihon huet Israel net erlaabt duerch säin Territoire ze goen, awer de Sihon huet all säi Vollek zesumme gesammelt an ass géint Israel an d'Wüst gaang, an ass zu Jahaz komm an huet géint Israel gekämpft.

21:24 An d' Isra huet him mam Rand vum Schwert geschloen an huet säi Land vum Arnon bis op de Jabbok, bis bei d'Kanner vun Ammon, geholl. well d'Grenz vun den Ammoniten staark war. 21:25 An Israel huet all deene Stied, an Israel an all de Stied vun der Amorites dwelt, an Heshbon an t odes hir Dierfer. 21:26 Fir Heshbon war d'Stad vum Sihon, de Kinnek vun den Amoriten, déi virdru mam Kinnek vu Moab gekämpft hat, a vu senger Kraaft säi ganzt Land bis op Arnon geholl huet. 21:27 Duerfir schwätzt mat Spréchwierder a seet : Kommt op Heshbon, baut et a reparese d'Stad Sihon. 21:28 Fir Feier koum aus Heshbon, an Flam aus der Stad Sihon, an verbraucht Ar vun Moab, d'Häre vun der Héicht vun Arnon. 21:29 Wee dir, Moab! Dir sidd ëmkomm, Leit vu Quemos. Seng Jongen sinn an de Fluch gesat ginn , a seng Meedercher a Gefaangenschaft, vum Sihon Kinnek vun den Amoriten. 21:30 Awer mir zerstéieren hiert Räich; Den Heshbon ass bis op Dibon gestuerwen, a mir hu bis Nofa a Medeba zerstéiert.

21:31 Also huet Israel am Land vu Léift gelieft . 21:32 De Moses huet och geschéckt fir de Jazer ze spionéieren; a si hunn hir Dierfer geholl an d'Amoriter verdriwwen, déi do waren. 21:33 A si sinn zréckgaang a sinn op Basan eropgaang; an den Og Kinnek vu Basan ass géint si erausgaang, hien an all seng Leit, fir zu Edrei ze kämpfen. 21:34 Zu dëser Zäit huet den Här zu Moses gesot: Fäert net fir hien, well ech hunn hien an all säi Vollek a säi Land an Är Hand ginn; an du solls him maachen wéi Dir dem Sihon Kinnek vun den Amoriten, deen zu Hesbon wunnt, gemaach hutt. 21:35 Also si him a seng Jongen Kniecht a sengem all Gent an ouni him lieweg lénks : a si haat sengem Land.

Nummers Kapitel 22

22: 1 D'Kanner vun Israel sinn opgaang an hunn an de Felder vum Moab beim Jordan, géintiwwer Jericho, campéiert. 22: 2 An de Balak, de Jong vum Zippor, huet alles gesinn, wat Israel dem Amorit gemaach huet. 22: 3 An de Moab hat ganz vill Angscht virum Vollek, well se vill waren; an de Moab war bedréckt wéinst de Kanner vun Israel. 22: 4 An de Moab sot zu den Eelste vu Midian: Elo solle dës Leit ronderëm eis lecken, sou wéi se dat Gutt an d'Gras vum Feld lecken . An de Balak, de Jong vum Zippor, war deemools Kinnek vu Moab. 22: 5 Dofir geschéckt hien Vermëttler zu Wien de Jong vum Beor, an Pethor, déi vun de Floss am Land vun de Jongen vun de Leit ass, him ze ruffen, gesot, A Leit ass komm eraus vun Egypten, a kuck deckt d'Gesiicht vun der Äerd, a wunnt viru mir. 22: 6 Komm elo, da bieden ech lech, fluch dëst Vollek fir mech, well si si méi staark wéi ech; vläicht kann ech him verletzen a vum Buedem geheien; well ech weess, datt deen, deen Dir geseent, geseent ass, Dir l, datt Dir verflucht ass verflucht. 22: 7 Déi Eelst vu Moab an déi Eelst vu Midian koume mat de Kaddoe vun der Divinatioun an hirer Hand, a si koumen op Bileam an hunn him d'Wierder vum Balak erzielt. 22: 8 Hie sot zu hinnen: "Rescht hei den Owend, an ech äntweren lech wéi den Här zu mir schwätzt." D'Prënze vu Moab sinn also bei Bileam bliwwen. 22: 9 A Gott ass bei Bileam komm a sot: Wéi eng Männer sinn dat, déi bei lech sinn? 22:10 An gesot Wien bei Gott, Balak de Jong vum Zippor, Kinnek vun Moab, bei mech geschéckt huet: 22: 11 Ech hunn hei kommen aus, d'Leit vun Egypten dass d'Gesiicht vun der Äerd deckt huet; komm dann, elo a fluch mech; vläicht kann ech him kämpfen an hien erausstoussen.

22:12 Du sot Gott zu Bileam: Gitt net mat hinnen, verfluch net d'Leit, well se si geseent. 22:13 De Bal aam ass mueres opgestan an huet zu de Prënze vu Balak gesot: Géi zréck an Äert Land, well den Här wäert mech net mat lech goe loossen. 22:14 An d'Prënze vu Moab sinn opgestan, a koumen op Balak a soten: Bileam géif net mat eis kommen. 22: 15 Balak huet aner Prënzen nach eng Kéier geschéckt, a méi éierbar wéi anerer; 22:16 deen zu Bileam komm ass, a sot zu him: Sou seet de Balak, de Jong vum Zippor: Gitt op net bei mech ze kommen; 22:17 well ouni Zweifel wäert ech dech ganz vill éieren, an ech wäert alles maachen wat s du mir sees; Komm elo, fluch dës Stad fir mech. 22:18 An de Bilam huet geäntwert a sot zu den Dénger vum Balak: Och wann de Balak mir säin Haus voller Sëlwer a Gold ginn huet, kann ech net méi wäit wéi d'Wuert vum Här mäi Gott goen eppes Klenges oder Grousses ze maachen. 22:19 Ech bieden lech dofir elo hei den Owend ze raschten, fir datt ech weess wat den Jehova erëm zu mir seet. 22:20 A Gott ass bei d'Nuecht op Bileam komm an huet zu him gesot: Wann dës Männer dech ruffen, da stéi op a gitt mat hinnen; Awer Dir maacht wat ech lech gesot hunn ze maachen.

22:21 Sou ass de Bilam moies opgestan, huet säin Iesel ofgedréckt a goung mat de Prënze vu Moab. 22:22 An de Roserei vu Gott war entzündegt well hie goung; an den Engel vum Här stoung am Wee wéi säi Géigner. Gutt , hie war op sengem Iesel gefuer, a mat him zwee vu sengen Dénger.

22:23 An den Iesel huet den Engel vu Jehova gesinn, dee mat sengem gezunnene Schwert an der Hand um Wee stoung; An den Iesel huet sech vun der Strooss gewandert an ass duerch d'Feld gaang. Dunn huet de Bileam den Iesel geschloe fir se erëm op d' Strooss ze kréien. 22:24 Awer den Engel vum Här stoung an engem Wéngertwee deen eng Mauer op der enger Säit an eng Mauer op der anerer hat. 22:25 Wéi den Aarsch den Engel vum HÄR gesinn huet, huet si sech géint d'Mauer gedréckt an dem Bileam säi Fouss op d'Mauer gedréckt; an hien huet se nach eng Kéier geschloen. 22: 26 An den Engel vum Här ass méi wäit gaang an ass op enger enker Plaz stoe wou et kee Wee war fir weder riets nach lénks ze dréinen . 22:27 A wéi den Aarsch den Engel vum Här gesinn huet, ass si ënner Bileam gefall. an de Bilam war rosen an huet den Iesel mat engem Bengel getraff. 22: 2 8 Du huet den Jehova de Mond vum Iesel opgemaach, a si sot zu Bileam: Wat hunn ech Iech gemaach, datt Dir mech dës dräimol geschloen hutt? 22:29 An de Bilam sot zum Iesel: Well Dir mech bespottzt hutt. Ech hätt gär datt ech e Schwert an der Hand hätt, datt ech dech elo ëmbréngen! 22:30 An den Aarsch sot zu Bileam: Sinn ech net Ären Aarsch? Op mech sidd Dir gefuer well Dir mech bis haut hutt; Hunn ech et esou mat Iech gemaach? An hien huet geäntwert: Nee. 22:31 Du huet den Jehova dem Bileam seng Ae geöffnet, an hien huet den Engel vu Jehova am Wee stoe gesinn, an hien hat säi gezunnene Schwert an der Hand. An de Bilam huet sech gebéit a sech op säi Gesiicht gebéit.

22:32 An den Engel vum HÄR sot zu him: Firwat hutt Dir Ären Iesel dräimol geschloen? Kuckt, ech sinn erausgaang fir dech ze widderstoen, well Äre Wee ass béis viru mir. 22:33 Den Iesel huet mech gesinn, an huet sech dës dräimol vu mir ewechgedréit; a wann hatt mech net verlooss hätt, géif ech dech och elo ëmbréngen, an hatt lieweg loossen. 22:34 Dunn huet de Bileam zum Engel vu Jehova gesot: Ech hu gesënnegt, well ech net wousst datt Dir viru mir op der Strooss stoung; Awer elo, wann et falsch schéngt, ginn ech zréck. 22:35 An den Engel vum Här sot zu Bileam: Gitt mat dëse Männer; awer d'Wuert wat ech Iech soen, datt Dir schwätzt. Dofir ass de Bilam mat de Prënze vu Balak fort. 22:36 Wéi de Balak héieren huet, datt de Bileam kënnt, ass hien erausgaang fir hien an der Stad Moab ze begéinen, déi bei der Grenz vun Arnon ass, wat um Enn vu sengem Territoire ass. 22:37 An de Balak sot zu Bileam: Hat ech net geschéckt fir Iech ze ruffen? Firwat bass du net bei mech komm? Kann ech dech net éieren? 22: 38 Ba laam sot zu Balak : Kuckt , ech sinn bei Iech komm; mee kann ech elo eppes schwätzen? D'Wuert dat Gott a mäi Mond stécht, dat wäert ech schwätzen. 22:39 An de Bilam goung mam Balak a si koumen op Kiriath-huzot. 22:40 A Balak huet Ochsen a Schof geschluecht, an de B alaam an d'Prënze geschéckt, déi mat him waren.

22:41 Den Dag drop huet de Balak de Bilam geholl an hie bis op Bamot-Baal bruecht, a vun do aus huet hien déi nooste beim Vollek gesinn.

Nummers Kapitel 23

23: 1 An de Bilam sot zu Balak: Baut mech hei wann et Altor ginn, a bereet mech hei siwe Källefcher a siwe Widder vir. 23: 2 De Balak huet gemaach wéi de Bilam him gesot huet; an de Balak an de Bilam hunn e Kallef an e Widder op all Altor ugebueden. 23: 3 An de Bilam sot zu Balak: Stoe bei Ärem Brennenoffer, an ech ginn; vläicht Jehovas wäert kommen mech ze begéinen, a wat hien mech weist, ech wäert lech soen. An hien ass op en oppene Bierg gaang. 23: 4 A Gott ass dem Bileam entgéint komm, an hie sot zu him: Siwen Altor hunn ech geweit, an op all Altor hunn ech e Kallef an e Widder ugebueden. 23: 5 An den HÄR ass säi Wuert an de Bilam sengem Mond gaang, a sot zu him: Géi zréck op Balak, a sot esou. 23: 6 An hien ass zréck bei hie komm, an hie stoung bei sengem Brennoffer, hien an all de Prënze vu Moab. 23: 7 An hien huet seng Parabel opgeholl a gesot : De Balak Kinnek vu Moab huet mech vun Aram, aus de Bierger vum Oste bruecht; Komm, fluch de Jacob fir mech, A komm, fluch Israel. 23: 8 Firwat soll ech dee verfluchen, dee Gott net verflucht huet? A firwat sollt ech deen deen den Jehova net exekréiert huet exekutéieren? 23: 9 Well vun der Spëtzt vun de Fielsen gesinn ech hien, A vun der Colla Dos kucken ech op hien; Kuckt, e Vollek wäert sécher wunnen, a gëtt net ënnert d'Natiounen gezielt. 23:10 Wien kann de Stëbs vum Jacob zielen, oder d'Zuel vum véierten Deel vun Israel? Loosst mech den Doud vun den oprechte stierwen, A mäi lescht Enn wier wéi Äert. 23 : 11 Dunn huet de Balak zu Bileam gesot: Wat hues du mir gemaach? Ech hunn dech bruecht fir meng Feinden ze verfluchen, a kuck, Dir hutt Segen geschwat.

23:12 Hien huet geäntwert a gesot: Wäert ech net oppassen ze soen wat den Här a mäi Mond stécht? 23:13 An de Balak sot: Gitt w.e.g. mat mir op eng aner Plaz vun där Dir se gesitt; nëmmen dat nooste wat Dir gesitt, an Dir wäert se net all gesinn; a vun do wäert Dir se verfluchen. 23:14 An hien huet hien op d'Feld vun Zofim, uewen op der Pisgah bruecht, a siwe Altär gebaut an en Kallef an eng Geess op all Altor ugebueden. 23:15 Dunn huet hien zu Balak gesot: Stitt hei bei Ärem Brennoffer, an ech wäert Gott do begéinen. 23:16 An den Här huet de Bileam begéint an e Wuert a säi Mond gesat a gesot: Géi zréck op Balak a sot esou. 23:17 An hie koum zu him, an hie stoung bei sengem Brennenoffer, an de Prënze vu Moab mat him; An de Balak sot zu him: Wat huet den Här gesot? 23:18 Dunn huet hien seng Parabel opgeholl a gesot: Balak, stéi op an héier! Lauschtert meng Wierder, Jong vum Zippor: 23:19 Gott ass net Mënsch, fir datt hie soll léien, weder de Jong vum Mënsch, fir sech ze bekennen. Hie sot, a wäert hien net? Hien huet geschwat, a wäert hien et net ausféieren? 23:20 Kuckt, ech hunn e Befehl kritt fir ze blesséieren; Hien huet e Segen ginn, an ech kann et net zréckzéien. 23:21 Et huet keng Ongerechtegkeet am Jacob gesinn, an och net vis ze pe rversidad an Israel. Den Här säi Gott ass mat him, an d'Freed vun engem Kinnek ass an him. 23:22 Gott huet se aus Ägypten erausbruecht; Et huet Kräften als Büffel. 23:23 Well et gëtt kee Zeechen géint de Jacob, an och keng Divination géint Israel. Wéi elo gëtt et vum Jacob an Israel gesot: Wat Gott gemaach huet! 23:24 Kuckt, d'Leit wäerten opstoen wéi e Léiw , a wäerten opstoen wéi e Léiw; Hie wäert sech net leien, bis hien d'Beut verschléckt, an d'Blutt vun den Doudegen drénkt.

23:25 Dunn huet de Balak zu Bileam gesot: Well hien hien net verflucht huet , blesséiert Dir hien och net. 23:26 Bileam geäntwert a sot zu Balak: Hunn ech lech net gesot, datt wat den Här mir seet, dat muss ech maachen? 23:27 An de Balak sot zu Bileam: Komm w.e.g., ech huelen dech op eng aner Plaz; peradventure et weg Gott, datt aus engem gewéitscht m an de Fluch. 23:28 An de Balak huet de Bileam op d'Spëtzt vu Peor geholl, déi der Wüst ausgesäit. 23:29 Dunn huet de Bilam zu Balak gesot: Baut mech hei siwen Altor, a bereet mech hei siwe Kaalwer a siwe Widder vir. 23:30 An de Balak huet gemaach wéi de Bilam him gesot huet ; an huet e Kallef an e Widder op all Altor ugebueden.

Nummers Kapitel 24

24: 1 Wéi de Bileam gesinn huet datt et dem Jehova gutt schéngt datt hien Israel geseent huet, war hien net wéi déi éischt an déi zweete Kéier op der Sich no Zeechen, mee huet säi Gesiicht Richtung Wüst gedréit; 24: 2 an hien huet seng Aen opgehuewen , huet hie gesinn, datt Israel vun hire Stämm ënnerbruecht ass; an de Geescht vu Gott koum op hien. 24: 3 Dunn huet hien seng Parabel opgeholl a gesot: Bileam, de Jong vum Beor sot : An de Mann mat oppenen Aen huet gesot; 24: 4 Sot deen deen d'Sprieche vu Gott héieren huet, Hien deen d' Visioun vum Allmächtege gesinn huet; Gefall, awer maach deng Aen op: 24: 5 Wéi schéin sinn deng Zelter, o Jacob, Deng Wunnengen, o Israel! 24: 6 Wéi Daler sinn se verbreet erausbréngen, wéi Gäert vum Floss, wéi Aloe matbruecht vun Atteinte den Här, den juni Gebärmutterkriibs zu engem Waasser. 24: 7 Waasser fällt vu sengen Hänn, a säi Nowuess wäert a ville Waasser sinn; Hire Kinnek wäert méi héich ginn wéi den Agag, A säi Räich wäert héich ginn. 24: 8 Gott huet hien aus Ägypten erausbruecht; Et huet Kräften als Büffel. Hien wäert déi feindlech Natiounen opfälle loossen , Hie brécht hir Schanken a stécht se mat senge Feiler. 24: 9 Hie wäert sech béien fir sech wéi e Léiw a wéi eng Léiweng ze leeën; Wien erwächt hien? Geseent sinn déi, déi dech préschen, a verflucht sinn déi, déi dech verfluchen.

24:10 Dunn ENCE NDIO Roserei vu Balak géint Bileam, an hien huet seng Hänn geschloen, sot hien, meng Feinden ze verfluchen, déi ech dech geruff hunn, a kuck, du hues se dräimol geseent. 24:11 Elo flücht op Är Plaz; Ech hu gesot ech géif dech éieren, awer kuck, den Jehova huet dech vun der Éier entzunn.

24:12 An de Bilam sot zu him: "Hat ech et och net deklaréiert fir Är Messenger, déi Dir mir geschéckt hutt, a sot: 24:13 Wann de Balak mir säin Haus voller Sëlwer a Gold géif ginn, da wier ech net fäeg d'Spriech vum Här z'iwwergräifen, fir eng gutt Saach ze maachen." oder schlecht vu mir selwer , awer wat kënne mir den HÄR, dat wäert ech? 24:14 Kuckt, ech ginn elo a meng Stad; dofir, komm, ech soen Iech wat dëst Vollek mat Äre Leit an de leschten Deeg maache wäert. 24:15 An hien huet an sengem Gläichnes, a gesot, sot Hien Wien Jong vum Beor, sot hien de Mann vun Oj Os AB iertos; 24:16 Sot deen deen d'Soen vum HÄR héieren huet, an deen deen d'Wësse vum Allerhéchste kennt, Hien deen d'Visioun vum Allmächtege gesinn huet; Gefall, awer d'Aen op: 24:17 Ech wäert et gesinn, awer net elo; Ech wäert dat kucken, awer net genau; E STAR soll aus dem Jacob erauskommen, an en Zepter vun Israel opstoen, an d'Tempele vu Moab schloen, an all d'Kanner vu Seth zerstéieren. 24:18 Edom gëtt ageholl, Seir gëtt och vun hire Feinde geholl ginn, an Israel wäert sech männlech behuelen. 24:19 De Herrscher wäert aus dem Jacob erausgoen an zerstéieren wat nach vun der Stad bleift. 24:20 A wéi hien den Amalek gesinn huet, huet hie säi Gläichnes opgeholl a gesot: Amalek, Chef vun den Natiounen; Awer am Endeffekt wäert et fir ëmmer verschwannen. 24:21 A gesinn de Ceneo, huet säi Gläichnes a sot: Staark ass Är Wunneng; Setzt Är n fort op de Fiels ; 24:22 Fir d'Asche gëtt verdriwwen, Wann Assyrien Iech gefaange hëlt . 24:23 Hien huet seng Parabel erëm opgeholl a gesot : Ah! Wien wäert liewen wann Gott dës Saache mécht?

24:24 Schëffer kommen aus der Küst vu Chitim , a wäerten d'Assyrien ploen , a wäerten och Hebr erschloen; Awer och hie wäert fir ëmmer stierwen. 24:25 Dunn ass de Bilam opgestan an ass fortgaang an ass zréck op seng Plaz gaang. an de Balac ass och fir säin Amino gaang.

Nummers Kapitel 25

25: 1 Israel huet zu Shittim gewunnt; an d'Leit hunn ugefaang ze hoereieren mat l als hi jas vu Moab, 25: 2 A si hunn d'Leit op d'Affer vun hire Gëtter invitéiert; an d'Leit hunn iessen, an hu sech fir hir Gëtter gebéit. 25: 3 Dofir sinn d'Leit op Baal-Peor komm; an d Roserei vum Här huet géint Israel entzündegt. 25: 4 An den Här sot zu Moses T oma un all Prënzen vun de Leit, an Ënnerdaach hinnen virun der Sonn virun Jehovas weider, an d'Hëtzt Roserei vun Jehovas Tour kann aus Israel ewech. 25: 5 Dunn huet de Moses zu de Riichter vun Israel gesot: Kill all déi vun Iech, déi mat Baal-p eor bäikomm sinn. 25: 6 A kuck, e Mann vun de Kanner vun Israel ass komm an huet e Midianit bei hir Bridder bruecht, an der Aicht vum Moses a vun der ganzer Versammlung vun de Kanner vun Israel, wärend se bei der Dier vum Zelt vun der Versammlung wéint hunn. 25: 7 Wéi de Pinehas, de Jong vum El Eazar, de Jong vum Aaron de Priester, et gesinn huet, ass opgestan aus der Mëtt vun der Versammlung an huet e Speer an der Hand geholl; 25: 8 An hien ass nom Mann vun Israel an d'Zelt gaang, an huet se allen zwee duerchgezunn, de Mann vun Israel, an d'Fra duerch hire Bauch. An d'Schluechten vun de Kanner vun Israel huet opgehalen . 25: 9 An zwanzeg-véier dausend gestuerwen vun deem Schluechten. 25:10 An awer huet den Här zum Moses, gesot, 25:11 Phinehas Jong vum Eleazar, Jong vum Aaron de Paschtouer, huet meng Roserei ewech vun de Kanner vun Israel, war äifreger éiert war si op der; dofir hunn ech d'Kanner vun Israel a mengem Äifer net verbraucht. 25:12 Dofir sot zu hinnen: Kuckt, ech etabléiere mäi Friddensbond mat him.

25:13 an hien a seng Nokommen no him soll de Bund vun der éiweger Priisterwei hunn, well hie war äifreg fir säi Gott an huet d'Versöhung fir d'Kanner vun Israel gemaach. 25:14 An den Numm vum Mann, dee mam Midianite ëmbruecht gouf, war den Zimri Jong vum Salu, Chef vun enger Famill aus dem Stamm Simeon. 25:15 An den Numm vun der gestuerwener Midianitescher Fra war Cozbi Duechter vum Zur, Prënz vun de Leit, Papp vun enger Famill zu Midian. Geschwat 25:16 An den Här ze Moses, gesot, 25:17 schikanéieren der Midianites, an erschloen hinnen, 25:18 well se Iech mat hire mélglech Tréischterin duerch déi si Dir betreffend ka Peor verfouert hunn, an an als Bezuch Cozbi Duechter vum Prënz vun Midian, seng Schwëster, déi wéinst ka-Peor op den Dag vun der Schluechten ëmbruecht gouf.

Nummers Kapitel 26

26: 1 Nom Plo, dass de Lord zu Moses an Eleazar Jong vum geschwat l Referendum um nationale erdote Aaron, gesot: 26: 2 engem Vollekszielung Huelt vun all de Kanner vun Israel der Kongregatioun, zwanzeg Joer al, fir Haiser seng Elteren, all déi, déi an Israel an de Krich kënne goen. 26: 3 A Moses an den Eleazar de Priister hu mat hinne geschwat an de Felder vum Moab, beim Jordan vis-à-vis Jericho, a gesot: 26: 4 Du solls d'Leit zwanzeg Joer al a méi héich zielen, sou wéi den Här dem Moses an de Kanner vun Israel gesot huet si waren aus dem Land Ägypten komm. 26: 5 De Ruben, deen Éischtgebuerene vun Israel; D'Jonge vum Ruben: vun Enoch, der Famill vun den Enochiten; vu Falú, der Famill vun de Faluites; 26: 6 vun Hezron, der Famill vun den Hezroniten; vum Carmi, der Famill vun de Karmiten. 26: 7 Dëst sinn d'Familllje vun de Reubeniten; a vun hinne ware véierzeg- dräi dausend siwenhonnert drësseg. 26: 8 D'Jonge vu Falu: Eliab. 26: 9 An d'Jongen vum Eliab: Nemuel, Dathan an Abiram. Dësen Dathan an den Abiram waren déi vum Conseil vun der Kongregatioun, déi géint de Moses an den Aaron an der Gesellschaft vu Korah rebelléiert hunn, wéi de Rebe Laron géint den Jehova; 26:10 an d'Äerd huet de Mond opgemaach an si a Korah geschléckt, wéi dës Grupp gestuerwen ass, wéi d'Feier zweehonnert a fofzeg Mann verbraucht huet, als Beispill ze déngen. 26:11 Awer d'Kanner vu Korah sinn net gestuerwen. 26:12 D'Jonge vum Simon no hire Familljen: vum Nemuel d'Famill vun den Nemueliten; vu Jamin, der Famill vun de Jaminiten; vum Jaquin, der Famill vun de Jaquiniten; 26:13 vun Zera, der Famill vun de Zeraiten; vum Saul, der Famill vun de Sauliten.

26:14 Dëst sinn d' Famillje vun de Simeoniten, zwanzeg dausend zweehonnert. 26:15 D'Kanner vum Gad no hire Familljen: vum Zephon, der Famill vun den Zephoniten; vum Hagui, der Famill vun den Haguitas; vu Suni, der Famill vun de Sunnien; 26:16 vum Ozni, der Famill vun den Ozniten; vun E ri, der Famill vun den Eriten; 26:17 vun Arod, der Famill vun den Aroditen; vun Areli, der Areler Famill. 26:18 Dëst sinn d'Famille vu Gad; a véierzeg dausend fënnefhonnert vun hinne waren gezielt. 26:19 D'Jongen vu Juda: Er an Onan; an Ähh an Onan gestuerwen am Land vun Canaan. 26:20 An d'Jonge vu Juda waren no hire Familljen: vu Sela d'Famill vun de Selaiten; vu Fares, der Famill vun de Faresiten; vun Zera, der Famill vun den Zeraiten. 26:21 An de Jongen vum Peres waren: vun Hezron, der Famill vun den Hezroniten; vun Hamul, der Famill vun den Hamuliten. 26:22 Dëst sinn d'Famillje vu Juda, an et goufen der siechzeg-siechzeg dausend fënnef honnert vun hinnen. 26:23 D'Kanner vum Issachar no hire Familljen; vun Tola, der Famill vun den Tolaítas; vu Fúa, der Famill vun de Funites; 26:24 vum Jashub, der Famill vun de Jasubiten; vu Simron, der Famill vun de Simroniten. 26:25 Dëst sinn d'Famille vum Issachar, an et waren der siechzeg-véierzeg dausend dräi Honnert. 26:26 D'Jongen vum Zebulun no hire Familljen: vu Sered d'Famill vun de Serediten; vum Elon, der Famill vun den Eloniten; vum Jahleel, der Famill vun de Jahleeliten. 26:27 Dëst sinn d'Familljen vun den Zebuloniten, an et waren siechzegdausend fënnefhonnert dervu gezielt. 26:28 D'Jonge vum Joseph no hire Familljen : Manasse an Ephraim. 26:29 D'Jonge vu Manasse: vu Machir, der Famill vun de Machiriten; a Machir huet d'Gilead gebuer; vu Gilead, der Famill vun de Gileaditen.

26:30 Dëst sinn d'Jonge vu Gilead: vum Izer, der Famill vun den Izeriten; vun Helec, l fam ily vun Helekites 26:31 vum Asriel, der Famill vun den Asrieliten; vu Sechem d'Famill vun de Sechemiten; 26:32 vu Shemida, der Famill vun den Demidaiten; vum Hefer, der Famill vun den Heferiten. 26:33 An Zelophehad Jong vum Hepher hat keng Jongen s ino h ijas; an d'Nimm vun de Meedercher vum Zelofehad ware Maala, Noa, Hogla, Milca an Tirsa. 26:34 Dëst sinn d'Famille vu Manasse; a si goufen vun hinnen fofzeg-zwee dausend siwenhonnert gezielt. 26:35 Dëst sinn d'Jongen vun Ephraim no hire Familljen: vu sengem Stoff, der Famill vun de Guardians; vu Bequer, der Famill vun de Bequeritas; vun Tahan, der Famill vun den Tahaniten. 26:36 An dës sinn d'Jongen vum Shutela: vum Eran d'Famill vun de Soniten. 26:37 Dëst sinn d'Famillje vun de Kanner vun Ephraim; an Juridictioun n mat sults vun hinnen drësseg-zwee dausend fënnef honnert. Dëst sinn d'Jonge vum Joseph no hire Familljen. 26:38 D'Jongen vum Benjamin no hire Familljen: vu Bela d'Famill vun de Belaiten; vun Asbel, der Famill vun den Asbeliten; vum Ahiram, der Famill vun den Ahiramtas ; 26:39 vun Sufam, der Famill vun de Sufamites; vun Hufam, der Famill vun den Hufamiten. 26:40 An de Jongen vum Bela waren Ard an Naaman: vun Ard d'Famill vun den Arditen; vun Naaman, der Famill vun den Naamiten. 26:41 Dëst sinn d'Jongen vum Benjamin no hire Familljen; a si goufen dervu véierzegdausend sechs honnert gezielt. 26:42 Dëst sinn d'Jonge vum Dan no hire Familljen: vu Suham, der Famill vun de Suhamiten. Dëst sinn dem Dan seng Famillje fir hir Familljen. 26:43 vun de Famillen vun der Suhamites do waren siechzeg-véier dausend véier honnert nummeréiert.

26:44 D'Jongen vum Asher no hire Familljen: vun Imna d'Famill vun den Imniten; vun Isúi, der Famill vun den Isuites; vu Bería, der Famill vun de Beriaítas. 26:45 D'Jongen vum Beriah: vun Heber, der Famill vun den Heberiten; vu Malchiel, der Famill vun de Malchieliten. 26:46 An den Numm vun der Duechter vum Asher war Sera. 26:47 Dëst sinn d'Familllje vun de Jongen vum Aser; a vun hinnen fofzegdräi dausend véierhonnert goufen gezielt. 26:48 D'Jongen vum Nephthali , no hire Familljen: vu Jahzeel, der Famill vun de Jahzeeliten; vu Guni, der Famill vun de Gunites; 26:49 vun Iezer, der Famill vun den Iezeriten; vu Silem, der Famill vun de Silemiten. 26:50 Dëst sinn d'Familljen vun Naftali, no hire Familljen; an zwee vun hinne goufe véierzegfënnefdausend véierhonnert gezielt . 26:51 Dës sinn d'gezielt vun de Kanner vun Israel, sechs honnert dausend siwen honnert drësseg.

26:52 An der amgaang LORD zum Moses, gesot: 26:53 Fir dës Repar Sträif der Grondsteier fir Ierfschaft, vun der Zuel vun Nimm. 26:54 Fir déi méi wäert Dir eng méi grouss Ierfschaft ginn, an déi manner wäert Dir manner ginn; a jidderee seng Ierfschaft gëtt no sengen Zuelen. 26:55 Awer d'Land gëtt duerch Lous gedeelt; an duerch d'Nimm vun de Stämme vun hire Pappe wäerten si ierwen. 26:56 Geméiss dem Vill wäert hir Ierfschaft tëscht Grouss a Kleng gedeelt ginn.

26:57 Déi vun de Leviten no hire Familljen gezielt sinn: vu Gerson, der Famill vun de Gersoniten; vun Pelz l fam ily vun der Kohathites vu Merari, der Famill vun de Merariten.

26:58 Dëst sinn d'Famille vun de Leviten: d'Famill vun de Libniten, d'Famill vun den Hebroniten, d'Famill vun de Mahliten, d'Famill vun de Musiten, d'Famill vun de Coreiten. An de Kohath gouf de Papp vum Amram. 26:59 D'Fra vum Amram gouf Jochebed genannt, Duechter vum Levi, déi dem Levi an Egypten gebuer gouf. Si huet den Aaron an de Moses vun Amram gebuer, a seng Schwëster Maria. 26:60 An den Aaron sinn Nadab, Abihu, Eleazar an Ithamar gebuer. 26:61 Awer d'Nada b an A biú si gestuerwen wéi se komesch Feier virum Jehova ugebueden hunn. 26:62 Zwanzeg-dräi dausend vun de Leviten goufen gezielt, all Männer ee Mount al an erop; well se net zu de Kanner vun Israel gezielt goufen, well et keng Ierfschaft ginn ass, fir ze sinn wat d' Kanner vun Israel sinn.

26:63 Dëst sinn déi déi vum Moses an dem Eleazar de Priister gezielt goufen, déi d'Kanner vun Israel an de Felder vu Moab gezielt hunn, beim Jordan vis-à-vis Jericho. 26:64 An ënner deenen war keen vun deenen gezielt vum Moses an dem Aaron de Priister, déi d'Kanner vun Israel an der Wüst vu Sinai gezielt hunn. 26:65 Well den HÄR hat vun hinne gesot: Si sollten an der Wüst stierwen; an et war kee Mann vun hinnen, awer de Caleb, de Jong vum Jephunneh an de Joshua, de Jong vum Nun.

Nummers Kapitel 27

27: 1 D'Duechter vum Zelofehad, dem Jong vum Hefer, dem Jong vu Gilead, dem Jong vum Machir, dem Jong vu Manasse, koumen aus de Famillen vum Manasseh, dem Jong vum Joseph, deem seng Nimm Maala, Noa, Hogla, Milca an Tirsa waren; 27: 2 a si stoungen virum Moses a virum Priester Eleazar a virun de Prënzen an der ganzer Versammlung, virun der Dier vum Tabernakel vum Treffen, a si soten: 27: 3 Eise Papp stierft an der Wüst; an hie war net a Begleedung vun deenen, déi sech géint de Jehova an der Grupp vu Korah zesummegedoen hunn, mä a senger eegener Sënn ass hie gestuerwen an hat keng Kanner. 27: 4 Firwat soll eise Papp säin Numm vu senger Famill ofgeholl ginn, well hie kee Jong hat? Gitt eis eng Ierfschaft tëscht de Bridder vun eisem Papp. 27: 5 A Moses huet hir Saach viru Jehova bruecht. 27: 6 An den HÄR huet dem Moses geäntwert a gesot: 27: 7 Ma soen d'Duechter vum Zelofehad; du solls hinnen eng Ierfschaft ënner de Bridder vun hirem Papp ginn, an du solls hir Ierfschaft un hir weiderginn. 27 : 8 An zu de Kanner vun Israel, schwätzt Dir a seet: Wann e Mann ouni Kand stierft, da gitt seng Ierfschaft u seng Duechter weider. 27: 9 Wann hien keng Duechter huet, da gitt seng Ierfschaft u seng Bridder; 27:10 a wann hie keng Bridder huet, da gitt seng Ierfschaft de Bridder vu sengem Papp . 27:11 A wann säi Papp keng Bridder huet, da gitt seng Ierfschaft zu sengem engste Familljemember vu senger Hierkonft, an dovu soll et sinn; a fir d'Kanner vun Israel wäert dëst duerch e Recht vun der Gesetz sinn, sou wéi den Jehova de Moses befollegt huet.

27: 1 2 Den Jehova sot zu de Moses: Gitt erop op dëse Bierg Abarim, an Dir wäert d'Land gesinn, wat ech de Kanner vun Israel ginn hunn. 27:13 An nodeems Dir et gesinn hutt, wäert Dir och bei Är Leit gesammelt ginn, sou wéi Äre Brudder Aaron gesammelt gouf. 27:14 Well Dir war rebellesch géint mäi Wee an der Wüst vu Zin, am Sträit vun der Versammlung, an hu mech net an de Waasser an hiren Ae geheelt. Dëst sinn d'Waasser vum Kadesh Sträit an der Wüst vum Zin. 27:15 Dunn huet de Moses dem Här geäntwert a gesot: 27:16 Loosst den Här, de Gott vun de Geeschter vun all Fleesch, e Mann iwwer d'Versammlung stellen, 27:17 fir viru sech erauszegoen a viru sech eranzekommen, fir se eraus ze bréngen an bréngt se eran, sou datt dem Jehovas seng Kongregatioun net wéi e Schof ouni en Hiert ass. 27:18 An den Här sot zu Moses : Huelt de Joshua, de Jong vum Nun, e Mann an deem de Geescht ass, a leet Är Hand op hien; 27:19 an Dir sollt et virum Eleazar de Priister stellen, a virun der ganzer Versammlung; an Dir gitt him d'Positioun an hirer Präsenz. 27:20 An Dir duerf vun Ärer Dignitéit huet op him, sou datt all d'Kongregatioun vun de Kanner vun Israel him sou weit gëtt. 27:21 Hie soll virum Eleazar de Priister stoen, an hie consultéiere fir d'Urteel vum Urim virum Jehova; duerch säi Spréch wäerte se erausgoen, a vu sengem Sproch wäerte se erakommen, hien an all d' Kanner vun Israel mat him, an d'ganz Kongregatioun. 27:22 An de Moses huet gemaach wéi den Här him gesot huet, well hien huet de Joshua geholl an hie virum Eleazar dem Priister an der ganzer Versammlung gestallt. 27:23 An hie geluecht seng Hänn op him, an huet him d'Vitesse, wéi den Här hat vun der Hand vun Moses Uerder.

Nummers Kapitel 28

28: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat a gesot: 28: 2 Kommandéiert d'Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Meng Offer, mäi Brout mat menge Feieroffere mat séissem Geroch fir mech, du solls et halen, mir et op seng Zäit ubidden . 28: 3 An Dir sollt zu hinnen soen: Dëst ass d'Feieroffer dat Dir dem HÄR offréiert: zwee Lämmer am Joer ouni Feeler, all Dag, et soll e stännegt Brennoffer sinn. 28: 4 Du solls ee Lämmche moies ubidden, an dat anert Lämmchen, wat s du owes solls ubidden; 28: 5 an en Zéngtel vun enger Ephah vu feine Miel, gekniet mat engem Véierel hin zerdréckten Olivenueleg , als Affer . 28: 6 Et ass e kontinuéierlech Brennoffer, dat um Mount Sinai fir e séissen Aroma geweit gouf, e Feieroffer fir den Jehova. 28: 7 An hir Gedrénksoffer, e Véierel hin mat all Lämmchen; Du solls en iewescht Wäinoffer virum Jehova an d'Hellegtum ausginn. 28: 8 An du solls dat zweet Lämmchen owes ubidden; no dem Moiesoffer an no sengem Getränkoffer soll Dir offréieren, e Feieroffer fir e séissen Geroch fir den Här.

28: 9 Awer um Sabbat, zwee männlech Lämmercher am Joer ouni Feeler, an zwee Zéngtel vu feine Miel gemëscht mat Ueleg, als Offer, mat hirem Getränkoffer . 28:10 Et ass d' Brennoffer vun all Sabbat, zousätzlech zu dem stännege Brennenoffer a sengem Getränkoffer. 28:11 Am Ufank vun Äre Méint sollt Dir als Brennoffer dem Här zwee Kälwer vun der Hiert offréieren, ee Widder, a siwe männlech Lämmer, ee Joer al ouni Feeler; 28:12 an dräi Zéngtel vu feine Miel mat Ueleg gekniet, als Offer mat all Kallef; an zwee Zéngtel vu feine Miel mat Ueleg gekniet, als Affer mat all Widder.

28:13 an en Zéngtel vu feine Miel mat Ueleg gekniet, als Offer fir all Lämmchen ze bidden; e séiss richtend Brennoffer, e Feieroffer fir Jehova. 28:14 An hir Gedrénksoffere Wäin, en hallwen hin mat all Kallef , an en Drëttel vun engem hin mat all Widder, an e Véierel hin mat all Lämmchen. Dëst ass déi verbrannt Offer vun all Mount fir all Méint vum Joer. 28:15 An eng männlech Geess soll als Sënnoffer dem Jehova ugebuede ginn, zousätzlech zu der normaler Brennoffer mat sengem Getränkoffer.

28:16 Awer am éischte Mount, um véierzéngten Dag vum Mount, ass et dem Här säi Pessach. 28:17 An um fofzéngten Dag vun dësem Mount ass dat feierlecht Fest; ongeschnëtzt Brout soll siwe Deeg giess ginn . 28:18 Den éischten Dag ass eng helleg Versammlung; du solls keng Aarbecht vun Dénger maachen. 28:19 An du solls dem Jehova zwee Brennoffer ubidden, zwee Källefcher, an e Widder, a siwe männlech Lämmercher, déi ee Joer al sinn; si wäerten ouni Mängel sinn. 28:20 A seng Affer vu Miel mat Ueleg gekniet: dräi Zéngtel mat all Kallef, an zwee Zéngtel mat all Widder; 28:21 a mat jidderengem vun de siwe Lämmercher sollt Dir een Zéngtel ubidden. 28:22 An eng männlech Geess fir eng Sënnoffer, fir lech versöhnt ze maachen. Dëst 28:23 soll Dir zousätzlech zu Offer de Moien verbrannt ubitt, déi de dauernd Brandaffer leeën ass. 28:24 Deemno sollt Dir jiddereng vun de siwen Deeg eng Molzecht ubidden an e Feieroffer fir e séissen Geroch dem Jehova maachen; et gëtt nieft dem stännege Brennenoffer, mat sengem Getränkoffer ugebueden. 28:25 An de siwenten Dag hutt Dir en Hellegen mat enger Vocatioun; du solls keng Aarbecht vun Dénger maachen.

28:26 Ausserdeem, um Dag vum Éischten, wann Dir engem neie Offer dem Jehova an Äre Woche presentéiert, sollt Dir eng helleg Konvokatioun hunn; du solls keng Aarbecht vun Dénger maachen. 28:27 An du solls als verbrannt , fir e séissen Geroch fir den HÄR, zwee Kälwer aus der Hiert, ee Widder, siwe männlech Lämmercher, ee Joer al, ubidden. 28:28 an hir Offer, fein Miel mat Ueleg gekniet, dräi Zéngtel mat all Kallef, zwee Zéngtel mat all Widder , 28:29 a mat jiddereng vun de siwe Lämmercher een Zéngtel ; 28:30 an eng männlech Geess fir fir Iech Versoenung ze maachen. 28:31 Du solls se ubidden, ausser de stännege Brennoffert mat hiren Offeren, an hiren Drénkofferen; si wäerten ouni Mängel sinn.

Nummers Kapitel 29

29: 1 Am siwente Mount, deen éischte vum Mount, hutt Dir eng helleg Konvokatioun ; du solls keng Déngschtaarbecht maachen; et gëtt en Dag fir lech Trompetten ze kléngen. 29: 2 An Dir sollt e Brennoffer fir e séissen Aroma fir den HÄR offréieren, ee Kallef vun der Hiert, ee Widder, siwe männlech Lämmercher, ee Joer al, ouni Feeler; 29: 3 an hir Offer, vu feine Miel mat Ueleg gekniet, dräi Zéngtel vun enger Ephah mat all Kallef, zwee Zéngtel mat all Widder, 29: 4 a mat jiddereng vun de siwe Lämmercher, engem Zéngtel; 29: 5 an eng männlech Geess fir eng Sënnoffer fir lech versöhlen ze loossen, 29: 6 nieft dem Brennoffer vum Mount a sengem Affer, an dem stännege Brennoffert a sengem Affer, a senge Getränkoffer no sengem Gesetz, als eng Offer vum Jehova fir e séissen Geroch an. 29: 7 Am Zéngtel vun dësem siwente Mount wäert Dir eng helleg Konvokatioun hunn, an Dir wäert Är Séilen plécken; Dir wäert keng Aarbecht maachen; 29: 8 an Dir sollt als Brennoffer dem HÄR fir e séissen Geroch ubidden, e Kallef vun der Häerd, e Widder a siwe männlecht Lämmer vun engem Joer; si wäerten ouni Mängel sinn. 29: 9 An hir Offeren, fein Miel mat Ueleg gekniet, dräi Zéngtel vun enger Ephah mat all Kallef, zwee Zéngtel mat all Widder, 29:10 a mat all de siwe Lämmercher, een Zéngtel; 29:11 an eng männlech Geess fir eng Sënnoffer; Nieft der Offer vun den Expiatioune fir d'Sënn, an dem stännege Brennenoffer a sengen Offeren an Drénkoffer. 29:12 Och de fofzéngten Dag vum siwente Mount hutt Dir eng helleg Konvokatioun; Du solls keng Déngschtaarbechte maachen, an du solls siwe Deeg laang e feierlecht Fest fir den Jehova feieren.

29:13 An du solls als Brennoffer bidden, als Feieroffer fir den HÄR fir e séissen Geroch, dräizéng Källefcher, zwou Widder, a véierzéng männlech Lämmer vun engem Joer; Si mussen ouni Mängel sinn. 29:14 An hir Affer, vu feine Miel mat Ueleg gekniet, dräi Zéngtel vun enger Ephah mat jiddereng vun den dräizéng Kaalwer, zwee Zéngtel mat jidderengen vun den zwee Widder, 29:15 a mat jiddereng vun de véierzéng Lämmer , en Zéngtel; 29:16 an eng männlech Geess fir d'Sënnoffer , zousätzlech zu der dauerhafter Brennoffer , hir Affer a säi Getränkoffer. 29:17 Op den zweeten Dag, zwielef Kälwer vun der Hiert, zwee Widder, véierzéng Joer ale Lämmercher ouni Feeler, 29:18 an hir Affer an hir Gedrénksoffer mat de Kaalwer, mat de Widder a mat de Lämmer, no der Zuel vun hinnen , nom Gesetz; 29:19 an eng männlech Geess fir d'Sënnoffer; Nieft dem stännege Brennenoffer, a senger Offer a sengem Getränkoffer. 29:20 Op den drëtten Dag, eelef Kaalwer, zwee Widder, véierzéng Joer-ale Lämmercher ouni Feeler; 29:21 an hir Affer a Gedrénksofferen mat de Kaalwer, mat de Widder, a mat de Lämmer, no der Unzuel vun hinnen, no dem Gesetz; 29:22 an eng männlech Geess fir d'Sënnoffer, niewent dem kontinuéierleche Brennoffer, a sengem Affer a sengem Getränkoffer. 29:23 De véierten Dag zéng Kälber, zwee Widder, véierzéng Joer al Männlämmer ouni Feeler; 29:24 hir Affer a Gedrénksoffer mat de Källef, de Widder an de Lämmer, no hirer Zuel, no dem Gesetz; 29:25 an eng männlech Geess fir d'Sënnoffer; niewent dem stännege Brennenoffer, senger Offer a sengem Getränkoffer. 29:26 Um fënneften Dag, néng Kälwer, zwee Widder, véierzéng Joer al Lämmercher ouni Feeler.

29:27 an hir Affer a Gedrénksofferen mat de Kaalwer, mat de Widder a mat de Lämmer, no hirer Zuel , no dem Gesetz; 29:28 an eng männlech Geess fir d' Sënnoffer , zousätzlech zu der dauernd Brennoffer, hir Affer a säi Getränkoffer. 29:29 De sechsten Dag, aacht Kälwer, zwee Widder, véierzéng männlech Lämmercher ee Joer al ouni Feeler; 29:30 an hir Affer a Gedrénksoffere mat de Kaalwer, mat de Widder a mat de Lämmercher, no hirer Zuel, nom Gesetz; 29:31 an eng männlech Geess fir d'Sënnoffer, zousätzlech zu der dauernd Brennoffer, hir Affer a säi Getränkoffer. 29:32 Um siwenten Dag siwe Kaalwer, zwee Widder, zwee männlech Lämmercher, ee Joer al ouni Defekt ; 29:33 an hir Affer a Gedrénksofferen mat de Kaalwer, mat de Widder a mat de Lämmer, no der Zuel vun hinnen, no dem Gesetz; 29:34 an eng männlech Geess fir eng Sënnoffer, zousätzlech zu der stänneger Brennoffer, mat hirem Affer a sengem Getränkoffer. 29:35 Op den aachten Dag sollt Dir Feierdeeg hunn; du solls keng Aarbecht vun Dénger maachen. 29:36 An du solls als Brennoffer, e Brennoffer mat séissem Geroch dem Jehova, ee Kallef, ee Widder, siwe männlech Lämmercher, ee Joer al, ouni Feeler ubidden; 29:37 hir Affer a Gedrénksoffer mam Kallef , dem Widder an de Lämmer, no hirer Zuel, no dem Gesetz; 29:38 an eng männlech Geess fir d'Sënnoffer, zousätzlech zu der dauerhafter Brennoffer, mat hirem Affer a sengem Getränkoffer. 29:39 Dës Saache sollt Dir dem Här op Äre feierleche Fester ubidden , zousätzlech zu Äre Gelübden, an Äre Fräiwëllegeoffer, fir Är Brennofferen, fir Är Offeren, a fir Är Getränkoffer a fir Är Friddensofferen. 29:40 A sot de Moses zu de Jongen vun Isra no alles wat den Här him commandéiert huet.

Nummers Kapitel 30

30: 1 De Moses huet zu de Prënze vun de Stämme vun de Kanner vun Israel geschwat a gesot: Dëst ass wat den HÄR gebueden huet. 30: 2 Wann e Mënsch dem Jehova e Gelübd mécht oder en Eed ofleeft a seng Séil mat Verflichtung verbindet , da soll hien säi Wuert net briechen; hie wäert no alles maachen, wat aus sengem Mond erauskomm ass. 30: 3 Awer eng Fra, wa si dem Jehova säi Gelübd ofleeft a sech mat Verflichtung an hirem Papp sengem Haus, an hirer Jugend bindet; 30: 4 Wann säi Papp säi Gelübd héiert an d'Verpflichtung mat där hie seng Séil gebonnen huet, a säi Papp ass doriwwer roueg, all hir Gelübd solle fest sinn, an all Verpflichtung mat där hie seng Séil gebonnen huet, soll fest sinn. 30: 5 Awer wann hire Papp hatt den Dag verbitt datt hien all hir Gelübd héiert an hir Verpflichtungen mat deenen hatt hatt u meng gebonnen huet , si si net fest; an den Jehova wäert hatt verzeien, well hire Papp hatt verbueden huet. 30: 6 Awer wann si bestuet ass a Gelübd mécht oder eppes vun hire Lëpsen ausdréckt mat där hir Séil zwéngt; 30: 7 Wann hire Mann et héiert, a wann hien et héiert, ass hien doriwwer roueg, hir Gelübd wäerte fest sinn, an d'Verpflichtung mat där hatt hir Séil gebonnen huet wäert fest sinn. 30: 8 Awer wann hire Mann et héieren huet, huet hie se verbueden, da wäert d'Gespréich, déi si gemaach huet, a wat si vun hire Lëpsen ausgedréckt huet, mat där si hir Séil gebonnen huet, null sinn; an den Här wäert hatt verzeien. 30: 9 Awer all Gelübd vun enger Witfra oder enger gescheeter Persoun, mat där si hir Séil bënnt, soll fest sinn. 30:10 A wann hatt e Gelübd am Haus vun hirem Mann gemaach hätt, an hir Séil mat der Verflichtung vun engem Eed gebonnen hätt.

30:11 wann hire Mann et héieren hätt a géif halen a géif him net verkafen, da sinn all seng Gelübd fest, an All Verpflichtung mat där hie seng Séil gebonnen huet wäert fest sinn. 30:12 Awer wann hire Mann deen Dag annuléiert huet wéi hien se héieren huet, alles wat vun hire Lëpsen iwwer hir Gelübd an d'Verpflichtung vun hirer Séil komm ass, wäert null sinn; hire Mann huet se annuléiert, an den Jehova wäert hatt verzeien. 30:13 All Gelübd, an all Eed, déi sech selwer zwéngen d'Séil ze belaaschten, wäert hire Mann bestätegen, oder hire Mann wäert et annuléieren. 30:14 Awer wann hire Mann et vun Dag zu Dag doriwwer géif halen, da bestätegt hien all hir Gelübd an all d'Verpflichtungen, déi op hatt sinn; Hien huet se bestätegt, soulaang wéi hien den Dag dovu geschwat huet wéi hien et héieren huet. 30:15 Awer wann hien se annuléiert nodeems hien héieren huet, da wäert hien hir Sënn droen. 30:16 Dëst sinn d'Uerteeler déi den Jehova de Moses tëscht Mann a Fra, an tëscht Papp an Duechter während hirer Jugend am Haus vun hirem Papp befollegt huet.

Nummers Kapitel 31

31: 1 Den Jehova huet mam Moses geschwat a gesot: 31: 2 Maacht d'Rache vun de Kanner vun Israel géint d'Midianiten; da sidd Dir bei Är Leit gesammelt. 3 1: 3 Dunn huet de Moses mam Vollek geschwat a gesot: Arméiert e puer vun iech fir de Krich, a gitt géint de Midian a maach der Rache vum Här a Midian. 31: 4 Dausend aus all Stamm vun all de Stämme vun de Kanner vun Israel, du solls an de Krich schécken. 31: 5 Sou goufen aus den Dausende vun Israel, dausend fir all Stamm, zwielef dausend am Krich ginn. 31: 6 A Moses huet se an de Krich geschéckt; dausend vun all geschéckten Stamm; an de Pinehas Jong vum Priister Eleazar ass an de Krich mat de Schëffer vum Hellegtum a mat den Trompetten a senger Hand fir ze blosen. 31: 7 A si hunn géint Midian gekämpft, sou wéi den Här de Moses befollegt huet, an si hunn all Männlech ëmbruecht. 31: 8 Si hunn och d'Kinneke vu Midian, Evi, Requem, Zur, Hur, Reba a Reba ëmbruecht, fënnef Kinnek ass vu Midian; Si hunn och de Bilam, de Jong vum Beor mam Schwäert ëmbruecht. 31: 9 An d'Kanner vun Israel hunn d'Frae vun de Midianiter, hir Kanner, an all hiert Véirel an all hiert Véi gefaanggeholl. a si hunn all hir Besëtzer ewechgeholl, 31:10 an hunn all hir Stied, Dierfer a Wunnenge verbrannt . 31:11 A si hunn de ganze Raum, an de ganze Raum, vu Mënsch an Déier geholl. 31:12 A si hunn de Moses an den Eleazar de Priister, an d'Congregatioun vun de Kanner vun Israel, d'Gefaangene an d'Verwinntung an d'Baute an de Lager bruecht, an de Flaache vu Moa , déi um Jordan vis-à-vis Jericho ass.

31:13 An de Moses an den Eleazar de Priister an all Prënze vun der Versammlung sinn erausgaang fir se ausserhalb vum Lager ze begéinen. 31:14 A Moses war rosen op de Kapitän vun der Arméi, op d'Leader vu mengem Land a mat Honnerte, déi aus dem Krich zréckkoumen, 31:15 an de Moses sot zu hinnen: Firwat hutt Dir all d'Frae lieweg gelooss? 31:16 Kuckt, duerch de Conseil vu Bileam hunn si d'Kanner vun Israel géint de Jehova veruersaacht a Bezuch op B aalschlëmmer, sou datt et eng Plo an der Kongregatioun vu Jehova gouf. 31:17 Maacht elo all männlech Kanner ëm; och all Fra ëmzebréngen, déi e Mann carnally kannt huet. 31:18 Awer all d' Meedercher ënner de Fraen, déi nach kee Mann kennen, Dir liewt lieweg. 31:19 An Dir, wien eng Persoun ëmbruecht huet, a wien déi Doudeg beréiert huet, bleift ausserhalb vum Lager fir siwen Deeg, an Dir an Är Gefaangene wäerten Iech um drëtten Dag an um siwenten Dag puréieren . 31:20 Dir sollt och all Kleedung an all Kleeder vun Haut an all Wierk vu Geessenhaart an all Geschir aus Holz botzen.

31:21 An den Eleazar Paschtouer sot zu de Krichsmänner, déi aus dem Krich kommen: Dëst ass d' Gesetz vum Gesetz, dat den Jehova de Moses gebueden huet: 31:22 Bestëmmt Gold a Sëlwer, Bronze, Eisen, Zinn a féiert, 31:23 alles wat géint d'Feier widderstitt, Dir maacht duerch d'Feier, an et wäert propper sinn, och wann et an de Waasser vun der Reinigung gereinegt gëtt ; an Dir wäert alles duerch Waasser setzen, wat net géint d'Feier widderstoen. 31:24 Dir sollt och Är Kleeder um siwenten Dag wäschen, an domat sidd Dir propper; an da gitt Dir an de Camp.

31:25 A Jehova huet mam Moses geschwat a gesot : 31:26 Huelt Berücksichtegung vum Raum , dee gemaach gouf, vu Vollek an Déieren, Dir an dem Eleazar de Priister, an de Käpp vun de Pappe vun der Kongregatioun ; 31:27 An Dir deelt d'Beräich op d'Halschent tëscht deenen, déi gekämpft hunn, deenen, déi an de Krich erausgaange sinn , an der ganzer Kongregatioun. 31: 28 An du solls dem Jehova d'Tribut vun de Krichsmänner, déi an de Krich erausgaange sinn, reservéieren. vu fënnefhonnert, een, wéi och vun de Leit wéi vun den Ochsen, vun den Ieselen a vun de Schof. 31:29 Dir sollt et vun der Halschent vun hinnen huelen; an du solls dem Eleazar dem Priister d'Offer vum Här ginn. 31:30 A vun der Halschent, déi de Kanner vun Israel gehéiert, sollt Dir een aus all fofzeg vun de Persounen huelen, vun den Ochsen, vun den Ieselen, vun de Schof, an vun allen Déieren, a gitt se de Leviten, déi zoustänneg fir Tabernakel vu Jehova. 31:31 An de Moses an den Eleazar de Priister hunn esou gemaach wéi de Jehova de Moses befollegt huet. 31:32 An d'Land war, de Rescht vun der Zerstéierung, déi d'Männer vum Krich geholl hunn, sechs honnert a siwwenzeg fënnef dausend Schof, 31:33 siwwenzeg an dausend Ochsen, 31:34 a siechzeg an dausend Ieselen. 31:35 Wat d'Zuel vun de Fraen ugeet, vu Fraen, déi kee Mann kannt hunn, waren et drësseg-zwee Dausend am Ganzen. 31:36 An d'Halschent, den Deel vun deenen, déi an de Krich erausgaang sinn, war d'Zuel vun dräi honnert drësseg a siwen dausend fënnef honnert Schof; 31:37 an dem Schof säin Hommage un Jehova war sechshonnert fënnefanzwanzeg. 31:38 Vun den Ochsen, drësseg-sechs dausend; a vun hinnen d'Tribut fir Jehova, zweeanzwanzeg.

31:39 Vun den Assen, drësseg dausend a fënnefhonnert; a vun hinnen d'Tribut fir den Jehova, siechzeg Yu nee. 31:40 A vun de Leit, siechzéng dausend; a vun hinnen d'Tribut fir den Jehova, drësseg-zwee Persounen. 31:41 A Moses huet d'Tribut, als Héichoffer dem Jehova, dem Priister Eleazar ginn, sou wéi de Jehova de Moses befollegt huet. 31:42 An d'Halschent fir d'Jongen vun Israel, déi de Moses vun de Männer getrennt huet, déi an de Krich gaange sinn 31:43 (d'Halschent fir d'Versammlung war: vun de Schof, dräihonnert siwwenzegendausend fënnefhonnert; 31: 44 vun den Ochsen, drësseg sechs dausend; 31:45 vun den Ieselen, drësseg dausend fënnef honnert; 31:46 a vum Vollek, siechzéng Dausend); 31:47 vun der Halschent, also, fir d'Kanner vun Israel, huet de Moses een aus all fofzeg, vu Leit an Déieren, an huet hinnen de Leviten, déi d' Verantwortung vum Jehovas Tabernakel haten, als Jehova Hien hat et dem Moses geschéckt. 31:48 D'Leader vun den Dausende vun där Arméi sinn op de Moses komm, d'Leader vun Dausenden an Honnerte, 31:49 a soten zu dem Moses : "Déng Dénger hunn de Krichsmänner Rechnung gedroen , déi an eiser Muecht sinn, a keen huet vermësst vun eis. 31:50 Dofir hu mir dem Jehova eng Offer ugebueden, jidderengem vun deem, wat hie fonnt huet, Gold Bijouen, Braceleten, Handschellen, Réng, Ouerréng a Ketten, fir Versécherung fir eis Séil virum Jehova ze maachen. 31:51 A Moses an de Priister Eleazar kruten hir Gold, Bijouen, all ausgeschafft. 31:52 An all d'Gold vum Affer, dat d'Cheffen vun Dausende an Honnerte dem Jehova offréiert haten, war siechzéngtausend siwehonnert a fofzeg Sikkel. 31:53 D'Männer vun der Arméi haten all fir sech geplëmmt.

31:54 Dofir hunn de Moses an den Eleazar de Priister d'Gold vun de Käpp vun Dausenden an Honnerte kritt, a si hunn et an den Tabernakel vun der Versammlung bruecht, als Erënnerung un d'Kanner vun Israel virum Jehova.

Nummers Kapitel 32

32: 1 D'Jongen vum Ruben an de Jongen vum Gad haten eng ganz grouss Rëndvéi ; a si hunn d'Land Jazer a Gilead gesinn, an d'Land schéngt hinnen eng Plaz vu Véi ze sinn. 32: 2 D'Songe vum Gad an d'Jonge vum Ruben si komm an hu mam Moses geschwat, mam Eleazar de Priister an de Prënze vun der Versammlung a gesot : 32: 3 Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Heshbon, Eleale , Shebam, Nebo a Beon, 32: 4 d'Land dat den Jehova virun der Versammlung vun Israel geschloen huet ass e Land vu Ranner, an Är Dénger hunn Ranner. 32: 5 Duerfir soten se : Wa mir Gnod an Ären Ae fannen, da gitt dësem Land Ären Dénger als Ierfschaft, a bréngt eis net iwwer de Jordan. 32: 6 A sot de Moses zu de Kanner vum Gad an zu de Kanner vu Ruben: Kommen Är Bridder an de Krich, a bleiwt Dir hei? 32 : 7 A firwat traut Dir d'Kanner vun Israel dovun of , an d'Land ze goen, wat den Här hinne ginn huet? 32: 8 Sou hunn Är Pappen, wéi ech se vu Kadesjbarnea geschéckt hunn fir d'Land ze gesinn. 32: 9 Si sinn eropgaang an de Stroum vun Eshcol, an nodeems se d'Land gesinn hunn, hunn se d' Kanner vun Israel ofgeroden net an d'Land ze kommen, wat den Jehova hinne ginn huet. 32:10 An d'Roserei vum Här war dunn entzündegt ginn, an hien huet geschwuer a gesot: 32:11 Déi Männer, déi zwanzeg Joer al aus Egypten opkomm sinn, gesinn d'Land net, dat ech dem Abraham, dem Isaac an dem Jacob mat engem Eed versprach hunn , well se net perfekt no mir; 32:12 ausser de Caleb, de Jong vum Jephunneh, dem Cenezeus, an de Joshua, de Jong vum Nun, déi perfekt nom Här waren.

32:13 An der Roserei vum Här war entzündlech géint Israel, an hien huet se véierzeg Joer an der Wüst wandere gelooss, bis all déi Generatioun, déi virum Här geschafft huet, fäerdeg war. 32:14 A kuck, Dir hutt et fäerdeg bruecht an der Plaz vun Äre Pappen, Nowuess vu sënnege Männer, fir nach der Roserei vum Här géint Israel bäizefügen. 32:15 Wann Dir vun him follegt, wäert hien lech erëm an der Wüst verloossen, an Dir wäert all dëst Vollek zerstéieren. 32:16 Da koumen si bei de Moses a soten: Mir bauen hei Schofshaiser fir eis Ranner, a Stied fir eis Kanner; 32:17 a mir wäerte eis bewaffnen a fläisseg virun d'Kanner vun Israel goen, bis mir se op hir Plaz setzen; an eis Kanner bleiwen a befestegt Stied wéinst den Awunner vum Land . 32:18 Mir kommen net zréck an eis Heiser, bis d'Kanner vun Israel all hir Ierfschaft hunn. 32:19 Well mir keng Ierfschaft mat hinnen op der anerer Säit vum Jordan huelen oder méi wäit, well mir wäerten eis Ierfschaft schonn op dëser anerer Säit vum Jordan am Osten hunn . 32:20 Dunn huet de Moses hinne geäntwert : Wann Dir dat maacht, wann Dir bereet sidd virum Krich an de Krich ze goen, 32:21 an Dir all iwwer de Jordan arméiert virum Här, bis hie seng Feinde virum Här verdriwwen huet. jo, 32:22 a loosst d'Land virum Jehova ënnerworf ginn; Da kënnt Dir zréck, an Dir sidd ouni Jehovas a géint Israel blamabel; an dëst Land wäert Är Ierfschaft virum Här sinn. 32:23 Awer wann Dir dat net maacht, kuckt, Dir hutt virum Jehova gesënnegt; a wësst datt Är Sënn dech iwwerhëlt. 32:24 Baut Stied fir Är Kanner, a Schofshiert fir Är Schof, a maach wat Äre Mond deklaréiert huet. 32:25 An d'Kanner vum Gad an d'Kanner vu Reuben hu mam Moses geschwat a gesot: Är Dénger maache sou wéi mäi Här befonnt huet.

32:26 Eis Kanner, eis Fraen, eis Ranner an all eis Béischte wäerten do an de Stied vu Gilead sinn; 32:27 An Är Dénger, déi all fir de Krich bewaffnet sinn, gi virum Här an de Krich, sou wéi mäi Här seet . 32:28 Dunn huet de Moses den Eleazar de Priister, an de Joshua, de Jong vum Nun, an d'Prënze vun de Pappe vun de Stämme vun de Kanner vun Israel ugefrot. 32:29 A sot de Moses zu hinnen: Wann d'Kanner vum Gad an d'Kanner vu Ruben mat lech iwwer de Jordan ginn, all bewaffnet fir de Krich virum Här, nodeems d'Land virun lech ënnerworf ass, da gitt hinnen d'Land Gilead am Besëtz; 32:30 awer wann se net arméiert mat lech passéieren, da wäerte se an lech am Land Kanaan besëtzen. 32:31 D'Jongen vum Gad an d'Jonge vum Ruben hunn geäntwert a gesot: Mir wäerte maachen wat den Här zu Ären Dénger gesot huet. 32:32 Mir wäerte bewaffnet virum Här an d'Land Kanaan goen, an d'Besëtz vun eiser Ierfschaft wäert op dëser Säit vum Jordan sinn. 32:33 Esou huet de Moses de Jongen vum Ga d, de Jongen vum Ruben an dem halwe Stamm vum Manasse, dem Jong vum Joseph, dem Kinnekräich vum Sihon Kinnek vun den Amoriten an dem Kinnek vum Og Kinnek vu Basan, dem Land mat senge Stied an hir Territoiren, d'Stied vum Land ronderëm. 32:34 An d'Jongen vum Gad hunn den Dibon gebaut, Ata rot, Aroer, 32:35 Atarot-Sohan, Jazer, Jogbeha, 32:36 Beth-nimra a Beth-Aran, befestegt Stied; si hunn och Schofshiert gemaach. 32:37 An d'Jonge vum Ruben hunn Hesbon gebaut, Eleale, Kiriataim, 32:38 Nebo, Baal Meon (Nimm geännert) a Sibma; a si hunn d'Nimm vun de Stied ginn, déi se gebaut hunn. 32:39 An d'Kanner vum Machir, de Jong vu Manasse, sinn op Gilead gaang an hunn et geholl, an hunn d'Amoriter verdriwwen, déi dra waren.

32:40 A Moses huet dem Gilir dem Machir, dem Jong vum Manasse, deen dra gewunnt huet, Gilead ginn . 32:41 De Jair, de Jong vu Manasse ass och fortgaang an huet hir Dierfer ageholl an huet se Havot-Jair genannt. 32:42 Och den Noba ass gaang an huet de Kenat a seng Dierfer geholl, an huet se Noba genannt, no sengem Numm.

Nummers Kapitel 33

33: 1 Dëst sinn d'Deeg vun de Kanner vun Israel, déi duerch hir Arméien aus dem Land vun Ägypten erauskomm sinn, ënner dem Kommando vu Moses an Aaron. 33: 2 Moses huet hir Départ no hire Reesen op Uerder vum Jehova opgeholl. E Stas sinn dann hir Reesen no hiren Départen. 33: 3 Vu Rameses sinn se am éischte Mount, de fofzéngten Dag vum éischte Mount erausgaang; Op den zweeten Dag vum Pessach sinn d'Kanner vun Israel mat enger staarker Hand erausgaang, an d'Ae vun allen Ägypter, 33: 4 wärend d'Ägypter déi begruewen hunn, déi den Här vun hinnen déidlech blesséiert hat, all éischtgebuerene; Den Jehova hat och Uerteeler géint seng Gëtter gemaach. 33: 5 D'Kanner vun Israel sinn aus Ramses erausgaang an hunn zu Succoth campéiert. 33: 6 Si hunn hir Kot verlooss a campéieren zu Etham, dat um Enn vun der Wüst ass. 33: 7 Si hunn Etham verlooss an zréck op Pi-hahirot, dat virum Baal-Zephon ass, a campéiert virum Migdol. 33: 8 Si hunn de Pi-hahirot verlooss an duerch d'Mëtt vum Mier an d'Wüst gaang, a si sinn dräi Deeg an der Wüst vun Etham getrëppelt an hunn zu Marah campéiert. 33: 9 Si hunn d'Mara verlooss a sinn op Elim komm, wou et zwielef Quelle Waasser a siwwenzeg Palmen waren; a si hunn do campéiert. 33:10 Si hunn den Elim verlooss an hunn um Roude Mier campéiert. 33:11 Si hunn d'Red Sea verlooss an hunn an der Wüst vu Sin campéiert . 33:12 Si hunn d'Wüst vu Sin verlooss an hunn op Dofca campéiert. 33:13 Si hunn den Dofca verlooss a bei Alús campéiert. 33:14 Si hunn den Alush verlooss an hunn zu Rephidim campéiert, wou d'Leit kee Waasser hunn ze drénken.

33: 1 5 Si hunn de Rephidim verlooss an hunn an der Wüst vu Sinai campéiert . 33:16 Si hunn d'Wüst vu Sinai verlooss an hunn zu Kibrot-hataava campéiert. 33:17 Si hunn de Kibrot-hataava verlooss an hunn zu Hazeroth campéiert. 33:18 Si hunn den Hazeroth verlooss an hunn zu Ritma campéiert. 33:19 Si hunn d' Ritma verlooss an hunn zu Rimmon-Peres campéiert. 3 3:20 Si hunn de Rimmon-Peres verlooss an hunn zu Libna campéiert. 33:21 Si hunn d'Libna verlooss an hunn zu Rissa campéiert. 33:22 Si hunn d'Rissa verlooss an hunn zu Ceelata campéiert. 33:23 Si verloossen Ceelata a campéieren um Mount Sefer. 33:24 Si hunn de Mount Sefer verlooss an hunn zu Harada campéiert . 33:25 Si hunn Harada verlooss an hunn zu Macelot campéiert. 33:26 Si hunn de Macelot verlooss an hunn zu Tahat campéiert. 33:27 Si hunn den Tahat verlooss an hunn zu Tara campéiert. 33:28 Si hunn d'Tara verlooss an hunn zu Mitca campéiert. 33:29 Si hunn d'Mitca verlooss an hunn zu Hasmon campéiert . 33:30 Si hunn Hasmona verlooss an hunn zu Moserot campéiert. 33:31 Si hunn de Moserot verlooss an hunn zu Bene-jaacan campéiert. 33:32 Si hunn de Benejaacan verlooss an hunn um Mount Gidgad campéiert. 33:33 Si hunn de Mount Gidgad verlooss an hunn zu Jotbata campéiert. 33:34 Si hunn d'Jotbata verlooss an hunn zu Abrona campéiert. 33:35 Si hunn d'Abrona verlooss an hunn zu Ezion-geber campéiert. 33:36 Si hunn Ezion-Geber verlooss an hunn an der Wüst vu Zin, dat ass Kades, campéiert. 33:37 A si hunn d'Kadesch verlooss an hu sech um Bierg Hor um Enn vum Land Edom campéiert.

33:38 An den Aaron de Priister ass op de Bierg Hor gaang, sou dem Wuert vum HÄR, an do stierft hie véierzeg Joer nodeems d'Israeliten d'Land vun Egypten verlooss haten, am fënnefte Mount, am éischte vum Mount. . 33:39 Den Aaron war honnertzwanzeg -dräi Joer al wéi hien um Mount Hor gestuerwen ass. 33:40 An de kanaanitesche Kinnek vun Arad, deen am Negev am Land Kanaan wunnt, huet héieren datt d'Kanner vun Israel komm sinn. 33:41 A si hunn de Mount Hor verlooss an hunn zu Zalmona campéiert. 33:42 Si hunn Zalmona verlooss an hunn zu Punón campéiert. 33:43 Si verloossen Punon a campéieren zu Obot. 33:44 Si hunn Oboth verlooss an hunn zu Ijeabraim, op der Grenz vu Moab, campéiert. 33:45 Si sinn vun Ije-abraim fortgaang an hunn zu Dibon-gad campéiert. 33:46 Si hunn den Dibon-gad verlooss an hunn zu Almondiblataim campéiert. 33:47 Si hunn den Almon-diblathaim verlooss an hunn an de Bierger vun Abarim campéiert, virum Nebo. 33:48 Si hunn d'Bierger vun Abarim verlooss an hunn an de Felder vum Moab beim Jordan, géint Jericho, campéiert . 33:49 Schlussendlech hunn se vum Jordan campéiert , vu Beth-Jesimoth bis Abel-Shitim, an de Felder vum Moab.

33:50 An den Här huet mam Moses an de Felder vum Moab beim Jordan vis-à-vis Jericho geschwat a gesot: 33:51 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann Dir de Jordan an d'Land Kanaän gefuer sidd , 33:52 Dir wäert all d'Awunner vum Land virun Iech verdreiwen, an all hir Steen Idoler, an all hir geschmollte Biller zerstéieren, an all hir Héichplazen zerstéieren.

33:53 Dir wäert mat den Awunner vun der Äerd schwätzen, a wunnt an lech; well ech hunn lech et ginn Äert Eegentum ze sinn. 33:54 An Dir wäert d'Land ierwen duerch Är Famillen ierwen; Zu de ville gitt Dir vill fir Ierfschaft , an deenen e puer gitt Dir manner fir Ierfschaft; wou d'Schicksal fällt, do wäert jiddereen et hunn; vun de Stämme vun Äre Pappe wäert Dir ierwen. 33:55 A wann Dir d'Awunner vum Land net virun lech verdreift, wäert et geschéien datt déi, déi Dir hannerlooss, an Ären Aen an Äscht an Ären Säiten dohinner ginn, a si wäerten lech op dat Land plécken, wou Dir wunnt. 33:56 Ausserdeem wäert ech lech maachen wéi ech geduecht hunn ech mat hinnen ze maachen.

Nummers Kapitel 34

34: 1 An den Här huet mam Moses geschwat a gesot: 3 4: 2 Kommandéiert d'Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann Dir an d'Land Kanaän komm sidd, dat ass d'Land dat Är Ierfschaft ass, d'Land Kanaän. no senge Grenzen, 34: 3 hutt Dir d'Südseite vun der Wüst vun Zin bis op d'Grenz vum Ed om; an et wäert d'Limit vum Süden op d'extrem vum Salt Sea Richtung Osten sinn. 34: 4 Dës Grenz geet ronderëm Iech vum Süden bis op den Opstieg vun Acrabim, a geet op den Zin; an et wäert südlech op Kadeseshbarnea verlängeren; an et wäert weider bis Hasar-adar goen, an et wäert geschéien bis Asmon . 34: 5 Et wäert dës Grenz vun Asmon bis zum Stroum vun Ägypten ëmkreesen , a seng Grenze sinn am Westen. 34: 6 An déi westlech Limit wäert d'Grousst Mier sinn; dës Limit wäert déi westlech Limit sinn. 34: 7 Déi nërdlech Grenz wäert dëst sinn: vum Grousse Mier zitt eis op de Mount Hor. 34: 8 Du solls vum Mount Hor bis bei den Entrée vun Hamat zéien, an no där Grenz zu Zedad goen; 34: 9 a wäert dës Grenz zu Ziphron verfollegen, a wäert zu Hazarenan ophalen; dëst wäert déi nërdlech Limit sinn. 34:10 Mat Grenz am Oste spuert Dir vun Hazar-enan op Sefam; 34:11 a b dës Grenz vu Sefam op Ribla, ëstlech vun Ain, an et wäert d'Grenz erofgoen, a kënnt un d'Küst vum Mier vu Cineret, am Osten. 34:12 Méi spéit fällt dës Limit op de Jordan erof a wäert an d'Salzsee eriwwer sinn: dëst wäert Äert Land sinn duerch seng Grenzen ronderëm. 34:13 A Moses huet de Kanner vun Israel den Uerder ginn, a gesot: Dëst ass d'Land, dat Iech mat Lous duerch Lous opgedeelt gëtt, wat den HÄR den néng Stämm an dem halwe Stamm huet ginn ze ginn.

34:14 Fir de Stamm vun de Jongen vun Ruben, no den Haiser vun hire Pappen, an de Stamm vun de Jongen vum Gad, no den Haiser vun hire Pappen, an den halwe Stamm vu Manasse, hunn hir Ierfschaft geholl. 34:15 Zwee an en halleft Stämm hunn hir Ierfschaft op dëser Säit vum Jordan vis-à-vis Jericho am Oste geholl, beim Opstig vun der Sonn. 34:16 An den HÄR huet dem Moses geschwat a gesot: 34:17 Dëst sinn d'Nimm vun de Männer, déi d'Land zu lech deelen: Eleazar de Priister, an de Joshua, de Jong vum Nun. 34:18 Dir sollt och e Prënz aus all Stamm huelen, fir d'Land ze besëtzen. 34:19 An dës sinn d'Nimm vun de Männer: Vum Stamm Juda, de Kaleb, de Jong vum Jephunneh. 34:20 Vum Stamm vun de Jongen vum Simeon, dem Semuel, dem Jong vum Amiud. 34:21 Vum Stamm Benjamin, dem Elidad, dem Jong vu Chislon. 34:22 Vum Stamm vun de Jongen vum Dan, de Prënz Bu qui, de Jong vum Jogli. 34:23 Vun de Kanner vum Joseph: vum Stamm vun de Kanner vu Manasse, dem Prënz Haniel, dem Jong vum Ephod, 34:24 a vum Stamm vun de Kanner vun Ephraim, de Prënz Kemuel, de Jong vum Shiftan. 34:25 Vum Stamm vun de Jongen vum Zebulun, dem Prënz Elizaphan, dem Jong vu Parnak. 34:26 Vum Stamm vun de Kanner vum Issachar, dem Prënz Paltiel, dem Jong vum Azan. 34:27 Vum Stamm vun de Kanner vum Asher, de Prënz Ahiud, de Jong vu Selomi. 34:28 A vum Stamm vun de Jongen vun Naftali, de Prënz Pedael, de Jong vum Am yud. 34:29 Dësen Jehova huet gebueden d'Ierfschaft un d'Kanner vun Israel am Land Kanaan ze deelen.

Nummers Kapitel 35

35: 1 Den HÄR huet mam Moses geschwat an de Felder vu Moab, um Jordan vis-à-vis Jericho, a gesot : 35: 2 Kommandéiert d'Kanner vun Israel, de Leviten ze ginn, aus dem Besëtz vun hirer Ierfschaft, Stied wou se liewen; Dir sollt de Leviten och d'Viruerte vun de Stied ronderëm hinne ginn. 35: 3 A si hu Stied fir ze wunnen, an hir Banlieue si fir hir Déieren, fir hir Ranner a fir all hir Béischten. 35: 4 An d'Banlieue vun de Stied, déi Dir de Levitte gitt, sollten dausend Al ronderëm sinn, vun der Stadmauer bis dobaussen. 35: 5 Da misst Dir baussent der Stad op der Ostsäit zweedausend Al, op der Südsäit zweedausend Al, op der Westsäit zweedausend Al an op der Nordsäit zweedausend Al, an d'Stad wäert an der Mëtt sinn. ; dëst wäerte se fir d'ejidos vun de Stied hunn. 35: 6 A vun de Stied, déi Dir de Leviten gitt, si sechs Stied als Zuflucht, déi Dir gitt, fir datt de Mäerder do hëlt; an ausser dës gitt Dir véier an zwou Stied. 35: 7 All d'Stied, déi Dir de Leviten gitt, si véierzeg-aacht Stied mat hire Banlieue. 35: 8 A wat d'Stied ugeet, déi Dir vun der Ierfschaft vun de Kanner vun Israel gitt, vun deem, deen vill huet, wäert Dir vill huelen, a vun deem, deen e bëssen huet, wäert Dir wéineg huelen. Jidderee gëtt vu senge Stied de Leviten no dem Besëtz, dat hie wäert ierwen.

35: 9 De Yahweh huet mam Moses geschwat a gesot: 35:10 Schwätz mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Wann Dir iwwer de Jordan an d'Land Kanaän gefuer sidd , 35:11 wäert Dir Stied designéieren, Flüchtlingsstied déi Dir hutt, wou de Mäerder deen een ouni Doud an Intentioun um Doud verletzt flücht.

35:12 An dës Stied solle fir Iech sinn, fir sech ze rächen fir déi Revanche ze huelen , an de Mäerder soll net stierwen, ier hien an d' Uerteel virun der Kongregatioun kënnt. 35:13 Dofir vun de Stied, déi Dir gitt, hutt Dir sechs Flüchtlingsstied. 35:14 Dir gitt dräi Stied op dëser Säit vum Jordan, an dräi Stied, déi Dir am Land Kanaan gitt , wat Flüchtlingsstied wäerte sinn. 35:15 Dës sechs Stied wäerten e Refuge fir d'Kanner vun Israel sinn, a fir den Auslänner an deen, deen ënner hinne lieft, sou datt jiddereen, deen en aneren zoufälleg ëmbréngt, dohinner flüchte kann. 35:16 Wann hien hie mat engem Eiseninstrument schloen an hie stierft, ass hien e Mäerder ; de Mäerder wäert stierwen. 35:17 A wann et mat engem Steen an der Hand ass, deen ëmbrénge kann, da schloe hien hien an hie stierft, hien ass e Mäerder; de Mäerder wäert stierwen. 35:18 A wann et mat engem Holzinstrument an der Hand ass, dat ëmbrénge kann, blesséiert hien a stierft, ass hien e Mäerder; de Mäerder wäert stierwen. 35:19 Den Avenger vum Blutt, hie wäert de Mäerder zum Doud bréngen; Wann ech hien fannen, wäert hien hien ëmbréngen. 35:20 A wann hien hien aus Haass gedréckt huet, oder eppes op hie geheit huet fir ze waarden, an hie stierft; 35:21 oder vum Feind huet hien hie mat senger Hand geschloen, an hie stierft, de blesséierte Mann soll stierwen; hien ass muerden; Den Avenger vum Blutt wäert de Mäerder ëmbréngen wann hien hien fënnt. 35:22 Awer wann hien en zoufälleg ouni Feindlechkeet gedréckt huet, oder en Instrument op hie geheit ouni Strécken, 35:23 oder, ouni hien ze gesinn, huet hien e Steen op hie fale gelooss, deen hie kéint ëmbréngen, an hie stierft, an hie war net säi Feind, an och net hien huet säi Béis gesicht.

35:24 da wäert d'Congregatioun jugéieren tëscht dem deen den Doud verursaacht huet an de Bluttwiechter no dëse Gesetzer 35:25 an d' Kongregatioun soll de Mäerder aus der Hand vum Avenger vum Blutt befreien , an d'Kongregatioun soll hien a seng RefugeStad zréckbréngen, an där hien en Zuflucht geholl huet; an et wäert dran wunnen bis den Hohepriister, dee mam hellegen Ueleg gesalft gouf, stierft. 35:26 Awer wann de Mäerder ausserhalb vun de Grenze vu senger Flüchtlingsstad geet, an där hien Zuflucht geholl huet, 35:27 an den Avenger vum Blutt fënnt hien ausserhalb der Limit vun der Stad vu sengem Zuflucht, an den Avenger d'Blutt wäert de Mäerder ëmbréngen, hie wäert net dofir virgeworf ginn; 35:28 fir a senger Flüchtlingsstad muss hie wunnen bis den Hohepriister stierft; an nodeems den Hohepriister dout ass, kënnt de Mäerder zréck an d'Land vu sengem Besëtz.

35:29 Dës Saache ginn Iech duerch Gesetz vum Gesetz no Ären Alter , an all Ären Zëmmeren. 35:30 Jiddereen, deen iergendeen ëmbruecht huet, stierft duerch Zeien ze soen; awer een eenzegen Zeien mécht kee Glawen géint eng Persoun fir ze stierwen. 35:31 An ech wäert kee Präis fir d'Liewe vum Mäerder huelen, well hien zum Doud veruerteelt gëtt; wäert zwangsleefeg stierwen. 35:32 Weder sollt Dir e Präis vun deem huelen deen a seng Flüchtlingsstad geflücht ass, fir datt hien erëm a sengem Land liewe kann, bis den Hohepriister stierft. 35:33 An Dir sollt d'Land net verschmotzen wou Dir sidd; well dëst Blutt wäert d'Äerd veruersaachen, an d'Äerd gëtt net vum Blutt ausgemaach, dat drop geschott gouf, mä duerch d'Blutt vun deem, deen et vergott huet.

35:34 Dofir verschmotzt net d'Land wou Dir wunnt, an der Mëtt wou ech wunnen; well ech sinn den Här, deen tëscht de Kanner vun Israel wunnt.

Nummers Kapitel 36

36: 1 D'Fürste vun de Pätter aus der Famill vum Gilead, dem Jong vu Machir, dem Jong vu Manasse, koumen aus de Familljen vun de Jongen vum Joseph; a si hu viru Moses an de Prënze geschwat, Cheffe vun de Pappenhäiser vun de Kanner vun Israel, 36: 2 a gesot: Den Här huet menger Här beoptraagt, datt duerch d'Lous de Kanner vun Israel d'Land als Besëtz géif ginn; Den Här huet och mengem Här Uerder ginn de Besëtz vum Zelofehad eise Brudder net senge Duechteren ze ginn. 36: 3 A wa se e puer vun de Kanner vun den anere Stämme vun de Kanner vun Israel bestueden, da gëtt hir Ierfschaft vun der Ierfschaft vun eise Pappen ewechgeholl, an et gëtt der Ierfschaft vum Stamm bäigefüügt, zu deem se sinn matmaachen; an et gëtt vum Deel vun eiser Ierfschaft ewechgeholl . 36: 4 A wann de Jubiläum vun de Kanner vun Israel kënnt, da soll hir Ierfschaft der Ierfschaft vum Stamm vun hire Männer derbäi kommen; sou datt hir Ierfschaft vun der Ierfschaft vum Stamm vun eise Pappen ewechgeholl gëtt . 36 : 5 Dunn huet de Moses de Kanner vun Israel op Kommando vum HÄR beoptraagt a gesot: De Stamm vun de Kanner vum Joseph schwätzt oprecht. 36: 6 Dëst ass wat den HÄR iwwer d'Duechter vum Zelofehad befollegt huet a seet: Bestuet wéi se wëllen, awer an der Famill vum Stamm vun hirem Papp si se bestueden, 36: 7 sou datt d'Ierfschaft vun de Jongen vun Israel gëtt net vu Stamm zu Stamm transferéiert; well jidderee vun de Kanner vun Israel wäert mat der Ierfschaft vum Stamm vun hire Pappe verbonne sinn.

36: 8 A wéi eng Duechter eng Ierfschaft an de Stämme vun de Kanner vun Israel huet, si soll mat enger vun der Famill vum Stamm vun hirem Papp bestuet ginn, sou datt d'Kanner vun Israel jidderee kënnen d'Ierfschaft vun hire Pappen besëtzen, 36: 9 A loosst d'Ierfschaft net vun engem Stamm an en anert rullen, mä jidd vun de Stämme vun de Kanner vun Israel wäert u seng Ierfschaft gebonne sinn. 36:10 Wéi den Här de Moses befollegt huet, sou hunn d'Duechter vum Zelofehad gemaach. 36:11 An sou bestuet Maala, Tirsa, Hogla, Milca an Noa, Duechtere vum Zelofehad, d' Kanner vun hire Pater Monni. 36:12 Si goufen an d'Famill vun de Kanner vum Manasse Jong vum Joseph bestuet. an d'Ierfschaft vun hinnen ass am Stamm vun der Famill vu sengem Papp bliwwen. 36:13 Dëst sinn d'Geboter a Statuten, déi den Jehova duerch de Moses de Kanner vun Israel an de Felder vum Moab, um Jordan, vis-à-vis vum Jericho gebueden huet.

FËNNEFTER BUCH VUM MOSES

Deuteronomie Kapitel 1

1: 1 Dëst sinn d'Wierder, déi de Moses zu ganz Israel op dëser Säit vum Jordan an der Wüst geschwat huet, an der Araba vis-à-vis vum Roude Mier, tëscht Paran, Tophel, Laban, Hazeroth an Dizahab. 1: 2 Et sinn eelef Deeg vum Horeb, um Wee fir op de Mount Seir, op Kades-Barnea. 1: 3 An et ass geschitt, datt am Alter vu véierzeg, am eelefte Mount , dem éischte vum Mount, de Moses zu de Kanner vun Israel geschwat huet no all de Saachen, déi den Jehova him iwwer si gebueden huet, 1: 4 nodeems hien besiegt huet. Sihon Kinnek vun den Amoriten, deen zu Hesbon gewunnt huet, an Og Kinnek vu Basan, deen zu Ast arot zu Edrei wunnt. 1: 5 Op dëser Säit vum Jordan, am Land vu Moab, huet de Moses decidéiert dëst Gesetz ze deklaréieren a gesot: 1: 6 Den Jehova eise Gott huet zu Horeb zu eis geschwat a gesot: Dir waart laang genuch op dësem Bierg. 1: 7 Zréck a gitt op de Bierg vum Amorit an all seng Regiounen, an d'Araba, an d'Bierger, an d'Däller, am Negev a laanscht d'Küst vum Mier, an d'Land vum Kanaanit an op de Libanon, bis de grousse Floss, de Floss Eufrat. 1: 8 Kuckt, ech hunn lech d'Land ginn; gitt eran a besitt d'Land dat den Här Äre Pappen, dem Abraham, dem Isaac, an dem Jacob geschwuer huet, fir hinnen an hir Nokommen no hinnen ze ginn.

1: 9 Zu där Zäit hunn ech mat lech geschwat a gesot: Ech eleng kann lech net huelen. 1:10 Jehova Äre Gott huet dech multiplizéiert, a kuck , haut sidd Dir wéi d'Stären vum Himmel a ville.

1:11 Däerf den Här Gott vun Äre Pappen dausend Mol méi maachen wéi Dir elo sidd, a blesséiert lech, sou wéi hien lech versprach huet! 1:12 Wéi kann ech Är lerger, Är Laaschten an Är Klo eleng ëmgoen? 1:13 Gitt mir vun lech, vun Äre Stämm, schlau a geléiert Männer an Experten, fir datt ech se zu Äre Leader ginn. 1:14 An Dir hutt mir geäntwert a gesot: Et ass gutt ze maachen wat Dir gesot hutt. 1:15 An ech hunn d' Cheffe vun Äre Stämme geholl, schlau a qualifizéiert Männer, an hunn hinnen zu Cheffe vun lech gemaach, Cheffen vun Dausende, vun Honnerte, vu Fofzegerjoren, an vun zéng, an Herrscher vun Äre Stämm. 1:16 An dunn hunn ech Är Riichter beoptraagt a gesot: Héiert tëscht Äre Bridder, a beuerteelt gerecht tëscht engem Mann a sengem Brudder an dem Frieme. 1:17 Maacht keng Ënnerscheedung vu Persoun am Uerteel; Dir héiert also déi Kleng wéi déi Grouss; Dir hutt keng Angscht virun iergendeen, well d'Uerteel vu Gott ass; an d'Ursaach déi fir lech schwéier ass , ech bréngen et fir mech, an ech wäert et héieren. 1:18 Also zu där Zäit hunn ech lech alles bestallt wat Dir maache sollt.

1:19 A wéi mir vum Horeb erausgaang sinn, si mir duerch all déi grouss a schrecklech Wüst gaang, déi Dir gesinn hutt, um Wee vum Bierg vum Amorit, sou wéi den HÄR eise Gott eis gebueden huet; a mir sinn op Kadesbarnea ukomm. 1:20 Dunn hunn ech lech gesot: Dir sidd op de Bierg vun den Amoriter komm, deen den Här eise Gott eis gëtt. 1:21 Kuckt, den HÄR Äre Gott huet lech d'Land ginn; Gitt erop a besitt et, wéi den Här Gott vun Äre Pappen lech gesot huet; fäert net oder schwaach.

1:22 An Dir sidd all bei mech komm a soten: Loosst eis Männer virun eis schécken, déi d'Land fir eis ënnersichen, an op hirem Retour brénge se eis e Grond fir de Wee wou mir eropgoe wäerten, a vun de Stied, wou mir wäerte goen. 1:23 An dat Spréch schéngt mir gutt ze sinn; an ech hunn zwielef Männercher vun lech erausgeholl, ee Mann fir all Stamm. 1:24 A si sinn op de Wee gaang, sinn op de Bierg geklommen an sinn an den Dall vun Eskol komm an hunn d'Land iwwerwaacht. 1:25 A si haten d'Fruucht vum Land an hiren Hänn, a si hunn eis et bruecht, an eis gesot a gesot: D'Land dat den Jehova eise Gott eis gëtt, ass gutt. 1:26 Awer Dir wollt net eropgoen, awer Dir sidd rebellesch um Kommando vum Jehova Äre Gott; 1:27 an Dir hutt an Ären Zelter gemurmt a gesot: Well den Här eis haasst, huet hien eis aus dem Land vun Egypten erausbruecht fir eis an d'Hänn vun den Amoriten ze ginn fir eis zerstéieren. 1:28 Wou gi mer erop? Eis Bridder hunn eis Häerzer erschreckt a gesot: Dëst Vollek ass méi grouss a méi héich wéi eis, d'Stied si grouss an um Himmel agespaart; a mir hunn och d'Jonge vum Anac do gesinn. 1:29 Dunn hunn ech lech gesot: Angscht net, a keng Angscht virun hinnen. 1:30 Den Här, Äre Gott, dee virun dech geet, wäert fir dech kämpfen, sou wéi hien alles an Ägypten fir lech gemaach huet. 1:31 An an der Wüst hutt Dir gesinn, datt den HÄR Äre Gott dech bruecht huet, wéi e Mann säi Jong bréngt, de ganze Wee, deen Dir gaang ass, bis Dir op dës Plaz komm sidd. 1:32 An och mat dësem hutt Dir net gegleeft datt de Jehova Äre Gott ass.

1:33 dee virun lech gaang ass fir lech d'Plaz ze erkennen wou Dir sollt campéieren, mam Feier an der Nuecht fir lech de Wee ze weisen mat deem Dir gaang sidd, a mat enger Wollek vun Dag.

1:34 An den Här huet d'Stëmm vun Äre Wierder héieren, a war rosen, an huet geschwuer, seet: 1:35 Kee Mënsch vun dëser béiser Generatioun wäert dat gutt Land gesinn, wat ech geschwuer hunn Äre Pappen ze ginn, 1: 36 ausser de Caleb Jong vum Jefone; Hie wäert hatt gesinn, an ech wäert him d'Land ginn, op dat hie getrëppelt ass, a seng Kanner; well hien huet Jehova trei gefollegt. 1:37 Den Här war rosen op mech och fir lech, a sot zu mir: Weder gitt Dir do eran. 1:38 Joshua Jong vun Nun, deen lech déngt, hie wäert do erakommen ; encouragéiert hien, well hie wäert hatt un Israel ierwen . 1:39 An Är Kanner, vun deenen Dir sot, si géifen als Booty déngen, an Är Kanner, déi haut net gutt oder schlecht wëssen, si ginn do eran, an ech ginn hinnen et, a si ierwen et. 1:40 Awer Dir anerer, dréi zréck a gitt an d'Wüst, um Wee fir bei d' Rout Mier.

1: 1: 41 Du hues geäntwert a sot zu mir: Mir hu géint den Här gesënnegt; mir wäerte eropgoen a kämpfen, no alles wat den Jehova eise Gott eis befall huet. An Dir hutt lech all mat senge Krichswaffe bewaffnet , an Dir hutt bereet op de Bierg ze goen. 1:42 An den Här sot zu mir: Sot zu hinnen: Gitt net erop, kämpft net, well ech sinn net bei lech; sou datt Dir net vun Äre Feinde besiegt gëtt. 1:43 An ech hunn lech geschwat, an Dir héiert net; Fréier waart Dir rebellesch um Kommando vu Jehova, an du hält houfreg op de Bierg.

1:44 Awer d'Amoriten, déi an deem Bierg gelieft hunn, sinn erausgaang fir dech ze begéinen, a si hunn dech verfollegt wéi Hornets maachen, a si hunn dech zu Seir, bis op Hormah besiegt. 1:45 An Dir sidd zréckgaang an hu virum Här gekrasch, awer den Här huet net op Är Stëmm gelauschtert, an och net op lech. 1:46 An Dir waart vill Deeg zu Kades, déi Deeg wou Dir do sidd.

Deuteronomie Kapitel 2

2: 1 Dunn si mer zréckgaang an sinn an d'Wüst erausgaang , um Wee fir bei d'Rout Mier, sou wéi den Jehova mir gesot huet; a mir hunn de Mount Seir laang kreest. 2: 2 An den Jehova huet zu mir geschwat a gesot: 2: 3 Dir sidd genuch ronderëm dëse Bierg gaangen; géi zréck an den Norden. 2: 4 A befollegt d'Leit a seet: Wann Dir duerch d' Gebitt vun Äre Bridder, de Jongen vum Esau , déi zu Seir wunnen, passéiert, da fäerten se Iech; awer Dir passt vill op. 2: 5 Maacht Iech net mat hinnen, well ech Iech net vun hirem Land ginn, och wat d'Sohle vun engem Fouss bedeckt; well ech hunn dem Mount Seir dem Esau als Ierfschaft ginn. 2: 6 Kaaft Liewensmëttel vun hinnen fir Suen, an Dir wäert iessen; an Dir wäert och Waasser vun hinnen kafen, an drénken; 2: 7 well den Jehova Äre Gott huet dech geseent an der ganzer Aarbecht vun dengen Hänn; hie weess datt Dir duerch dës grouss Wüst trëppelt ; Dës véierzeg Joer war den Jehova Äre Gott mat Iech, an et huet Iech näischt gefeelt. 2: 8 A mir si fortgaang aus dem Gebitt vun eise Bridder, de Jongen vum Esau, déi zu Seir gelieft hunn, iwwer de Wee vun der Araba vun Elath an Eziongeber; a mir sinn zréckgaang an hunn d'Strooss aus der Wüst vu Moab geholl. 2: 9 An den Här sot zu mir : Stéiert net de Moab, an engagéiert se net am Krich, well ech ginn Iech kee Besëtz vun hirem Land; well ech hunn Ar als Ierfschaft un d'Kanner vu Lot ginn. 2:10 (D'Emitas hunn do virdru gewunnt, e grousst a ville Leit, an héich wéi d'Jongen vun Anak. 2:11 Si goufen och als Risen ugesinn, wéi d'Jongen vun Anak; an d'Moabiter nennen se Emitas.

2:12 An zu Seir hunn d'Horiten fréier gewunnt, déi d'Jongen vum Esau verdriwwen hunn, a si hunn se aus hirer Präsenz verdriwwen, an hunn op hirer Plaz gewunnt, sou wéi Israel am Land gemaach huet, wat den Här hinne fir hire Besëtz ginn huet.) 2:13 Stitt elo op a passéiert de Stroum vun Zered. A mir sinn de Stroum vun Zered passéiert. 2:14 An d'Deeg, déi mir vu Kades-Barnea gaange sinn, bis mir laanscht d'Baach vun Zered waren, waren drësseg aacht Joer; bis déi ganz Generatioun vu Krichsmänner aus der Mëtt vum Lager fäerdeg war, wéi de Jehova hinne geschwuer hat. 2:15 An d'Hand vum Här ass och op si komm fir se aus der Mëtt vum Zelt ze zerstéieren, bis se fäerdeg waren. 2:16 An et ass geschitt, datt nodeems all d'Männer vum Krich ënner de Leit gestuerwe waren, 2:17 huet den Jehova zu mir geschwat a gesot: 2:18 Haut gitt Dir iwwer d'Gebitt vu Moab, op Ar. 2:19 A wann Dir bei d'Ammonite kënnt, stéiert se net, oder streit mat hinnen; well ech Iech net d'Land vun de Kanner vun Ammon ginn, well ech de Kanner vu Lot et als Ierfschaft ginn hunn. 2:20 (Vum Land vun de Risen gouf se och ageholl; Riesen hunn eemol an hir gelieft, déi d'Ammoniten Zomzomäer genannt hunn; 2:21 e grousst a vill Leit, an héich, wéi d'Kanner vun Anak; Den HÄR huet virun den Ammoniten zerstéiert. Dës si gelongen, a si hunn an hirer Plaz gewunnt, 2:22 wéi den HÄR mat de Jongen vum Esau gemaach huet, déi zu Seir gelieft hunn, fir déi hien d'Horiten zerstéiert huet. a si dwelt zu dësem Dag op seng Plaz. 2:23 an der Iwwerwaachung datt an Dierfer, wéi wäit den Gaza dwelt, de Kafters déi vun Caphtor komm raus zerstéiert hinnen, a gelieft a senger Plaz.)

2:24 eens an, raus, a laanscht d' Arnon Baach; kuck, ech hunn de Sihon Kinnek vun Hesbon, den Amorit, a säi Land an Är Hand ginn; fänkt un et ze besetzen, a geet mat him an de Krich. 2:25 Haut fänken ech un Är Angscht an Ären Terror op d'Leit ënner dem ganzen Himmel ze setzen, déi Är Ruhm héieren, a virun lech zidderen a besuergt sinn.

2:26 An ech hunn Messenger aus der Wüst vu Cademoth op de Sihon Kinnek vun Hesbon geschéckt mat Fridde Wierder, a gesot: 2:27 Ech ginn duerch Äert Land ënnerwee; Ech ginn op de Wee, ouni sech no riets oder no lénks ze dréinen. 2:28 Dir wäert mir Liewensmëttel fir Sue verkafen, an ech iessen; Dir gitt mir och Waasser fir Suen, an ech drénken; Ech ginn nëmmen zu Fouss laanscht, 2:29 wéi och d' Jongen vum Esau, déi zu Seir gelieft hunn, an d' Moabiten, déi zu Ar gelieft hunn; bis ech iwwer de Jordan an d'Land ginn, dat eis vum Här eise Gott geschenkt gouf. 2:30 Awer de Sihon Kinnek vun Hesbon wëll eis net duerch säin Territoire goen; well den Här Äre Gott huet säi Geescht haart gemaach an säin Häerz haart gemaach fir en an Är Hand ze ginn, sou wéi hien haut ass. 2:31 An den HÄR sot zu mir: Kuckt, ech hunn ugefaang de Sihon a säi Land virun lech ze liwweren; fänkt un et ze besetzen fir lech ze ierwen. 2:32 An de Simon ass erausgaang eis ze treffen, hien an all seng Leit, fir zu Jahaza ze kämpfen. 2:33 Awer den Här eise Gott huet hien virun eis geliwwert; a mir hunn hien a seng Kanner, an all seng Leit besiegt. 2:34 Mir hunn dunn all hir Stied geholl an all d'Stied , Männer, Fraen a Kanner zerstéiert; mir loossen keen Nee.

2:35 Mir hunn nëmmen d'Véi fir eis geholl, an d'Verschëldung vun de Stied, déi mir geholl hunn. 2:36 Vun Aroer, dat um Ufer vun der Arnon Baach ass, an der Stad am Dall, bis op Gilead, war keng Stad déi vun eis fortgelaf ass; all si goufen vum Jehova eise Gott an eis Kraaft geliwwert. 2:37 Nëmme fir d'Land vun den Ammoniten hu mir net erreecht; weder zu allem wat um Ufer vun der Baach vum Jabbok nach zu de Stied vum Bierg ass, nach op eng Plaz déi den Jehova eise Gott verbueden huet.

Deuteronomie Kapitel 3

3: 1 Dofir si mir zréckgaang a sinn op Basan eropgaang, an den Og de Kinnek vu Basan huet eis begéint fir ze kämpfen, hien an all seng Leit, zu Edrei. 3: 2 An den Här sot zu mir : Fäert net fir hien, well ech hunn hien an all säi Vollek mat hirem Land an Är Hand ofginn; an du solls him maachen wéi Dir dem Sihon Kinnek vun den Amoriten, deen zu Hesbon wunnt, gemaach hutt. 3: 3 An den HÄR, eise Gott, huet och dem Og de Kinnek vu Basan an all säi Vollek an eis Hand ginn , dee mir besiegt hunn, bis mer se all fäerdeg waren. 3: 4 An dunn hu mir all hir Stied geholl; et war keng Stad méi, déi mir net vun hinne geholl hunn; siechzeg Stied, ganz Land vun Argob, vum Kinnekräich Og zu Basan. 3: 5 All dës ware befestegt Stied mat héije Maueren, mat Paarte a Baren, wann Dir vill aner Stied ouni Mauere zielt. 3: 6 A mir hunn se zerstéiert, sou wéi mir de Sihon Kinnek vun Heshbon gemaach hunn, Männer, Fraen a Kanner an all Stad ëmbruecht. 3: 7 A mir hu fir eis all d'Véi, an d'Verschmidde vun de Stied geholl. 3: 8 Mir hunn d'Land och vun der Arnon Baach op de Mount Hermon zu där Zäit aus den Hänn vun den zwee Amoritesche Kinneke geholl, déi op dëser Säit vum Jordan waren. 3: 9 (D'Sidonier nennen den Hermon Sirion, an d'Amoriten Senir.) 3:10 All d'Stied vun der Einfache, an de ganze Gilead, an de ganzen Basan bis Salka an Edrei, Stied vum Kinnekräich Og zu Basan. 3:11 Well nëmmen den Og Kinnek vu Basan war vum Rescht vun de Risen iwwereg. Säi Bett, en Eisen Bett, ass et net zu Rabbah vun den Ammoniten? Seng Längt ass néng Al, a seng Breet véier Al, no engem Mann säin Al.

3:12 An dëst Land dat mir zu där Zäit geierft hunn, vun Aroer, dat ass bei der Arnon Baach, an d'Halschent vum Mount Gilead mat senge Stied, hunn ech de Rubeniter an de Gadite ginn; 3:13 an de Rescht vu Gilead an de ganze Basan, d'Kinnekräich Og, d'ganzt Land vun Argob, dat d'Land vun de Risen genannt gouf, hunn ech dem halwe Stamm Manasse ginn. 3: 14 De Jair Jong vu Manasse huet dat ganzt Land vun Argob mat Gesur a Maaca bis op d'Grenz bruecht an huet et mam Numm Basan- Havot-Jair genannt, bis haut. 3:15 A Gilead hunn ech et dem Machir ginn. 3:16 An de Rubeniten an de Gaditen hunn ech de Gilead bis an d'Arnonbaach ginn, mat der Mëtt vum Dall als Grenz, bis bei d'Jabbokbaach, dat ass d'Grenz vun den Ammoniten. 3:17 och d'Araba, mam Jordan als Grenz tëscht Cineret an d'Mier vun Arabah, d'Salzmier, um Fouss vun den Häng vu Pisgah am Osten. 3:18 An dunn hunn ech Iech gebueden a gesot: Den Här Äre Gott huet Iech dëst Land als Ierfschaft ginn; Awer all déi, déi staark sinn, ginn arméiert virun Äre Bridder, de Kanner vun Israel. 3:19 Nëmmen Är Fraen, Är Kanner an Är Ranner (ech weess, datt Dir vill Ranner hutt), bleiwen an de Stied, déi ech Iech ginn hunn, 3:20 bis den Här Äre Bridder , wéi och Dir, Rescht gëtt , a si ierwen si sinn och d'Land dat den Jehova Äre Gott hinnen iwwer dem Jordan gëtt; da kënns du all Kéier zréck op d'Ierfschaft, déi ech dir ginn hunn. 3:21 Ech hunn dem Joshua och zu där Zäit Uerder ginn, a gesot: Är Aen hunn alles gesinn, wat den Här Äre Gott deenen zwee Kinneke gemaach huet; sou soll den Här all d'Kinnekräicher maachen, op déi Dir weiderginn. 3:22 Fäert se net; fir Jehova Äre Gott, hien ass deen, dee fir dech kämpft.

3:23 An ech hunn zu där Zäit zu Jehova gebiet a gesot: 3:24 Här Jehova, Dir hutt ugefaang Ären Dénger Är Gréisst an Är staark Hand ze weisen; well wéi ee Gott gëtt et am Himmel oder op der Äerd, dee funktionnéiert a funktionnéiert wéi Dir? 3:25 Ech bieden dech, a kuckt hei dat gutt Land dat iwwer dem Jordan ass, dee gudde Bierg an de Libanon. 3:26 Awer den Här war rosen op mech wéinst lech, sou datt hien net op mech géif lauschteren; An den Här sot zu mir: Et geet duer, schwätzt mat mir net méi iwwer dës Matière. 3:27 Gitt erop op d'Spëtzt vu Pisgah an hëlt Är Aen op de Westen, an de Norden, an de Süden an den Osten, a kuckt mat Ären eegenen Aen; well Dir wäert net iwwer de Jordan goen. 3:28 A befollegt de Joshua, an encouragéiert hien, a stäerkt hien; well hie wäert virun dëst Vollek passéieren , an hie wäert hinnen d'Land ierwen, wat Dir gesitt. 3:29 A mir sinn am Dall virum Beth-Peor gestoppt.

Deuteronomie Kapitel 4

4: 1 Elo, o Israel, héiert d'Statuten an d'Dekreten, déi ech lech léieren, fir datt Dir se ausféiere kënnt, a lieweg sidd, a gitt an d'Land eran, dat den Jehova, de Gott vun Äre Pappen, lech gëtt. 4: 2 Du solls net zu deem Wuert bäifügen, wat ech dech commandéieren, an du däerfs net dovun ofhalen, fir datt Dir d'Geboter vum Här Äre Gott hale kann, déi ech lech befollegen. 4: 3 Är Aen hu gesinn wat de Jehova gemaach huet wéinst Baalschlëmmer; datt all Mënsch, deen dem Baal-Peor, dem HÄR, Ärem Gott, gefollegt huet vun lech zerstéiert ginn. 4: 4 Awer Dir, déi dem Här Äre Gott gefollegt hunn, liewt haut all. 4: 5 Kuckt, ech hunn lech dës Statuten a Dekreter bäibruecht, sou wéi den Jehova mäi Gott mir gesot huet, fir datt Dir et maache kënnt an d'Mëtt vum Land an dat Dir erakënnt fir et ze besetzen. 4: 6 Halt se also, a maach se; well dat ass Är Wäisheet an Är Intelligenz an den Ae vun de Leit, déi all dës Statuten héieren a soen: Bestëmmt e verstännegt a verständlecht Vollek, dëst ass eng grouss Natioun. 4: 7 Fir wéi eng grouss Natioun ass et déi Gëtter esou no bei sech huet wéi den Jehova eise Gott an allem wat mir vun him froen? 4: 8 A wéi eng grouss Natioun ass et déi Statuten huet a just Uerteeler wéi all dëst Gesetz dat ech lech haut virleeën?

4: 9 Dofir passt op, a bewaacht Är Séil mat Fläiss, sou datt Dir d'Saache vergiesst, déi Är Aen gesinn hunn, an och net vun Ärem Häerz all d'Deeg vun Ärem Liewen fortgoen ; éischter, Dir léiert se Äre Kanner, an de Kanner vun Äre Kanner bäi.

4:10 Den Dag, datt Dir virum Här Äre Gott zu Horeb stoung, wéi den Här zu mir gesot huet: Versammelt d'Leit fir mech , sou datt ech hinne meng Wierder héiere kënnen, déi se léieren, fir mech ze fäerten all déi Deeg, déi se op der Äerd liewen, an si wäerten hir Kanner léieren; 4:11 an Dir sidd no komm a stoung um Fouss vum Bierg; an de Bierg huet mat Feier gebrannt och an der Mëtt vum Himmel mat Däischtert, Wollek an Däischtert; 4:12 an de Jehova huet mat lech aus der Mëtt vum Feier ugeklot; Dir hutt d'Stëmm vu senge Wierder héieren, awer ausser Dir hutt d'Stëmm héieren, hutt Dir keng Figur gesinn. 4:13 An hien huet lech säi Bündnis gesot, wat hien lech gebueden huet ze maachen; déi zéng Geboter, an se op zwou Dëscher aus Stee geschriwwen. 4:14 Den Här huet mech och zu där Zäit gebueden, lech d'Statuten an d'Uerteeler ze léieren, fir datt Dir se kéint ausféieren am Land wou Dir fuert fir se ze besëtzen.

4:15 Dofir bewaacht Är Séilen ganz vill ; well Dir hutt keng Figur gesinn deen Dag wou den Jehova matten aus dem Feier geschwat huet; 4:16 sou datt Dir lech selwer net korrupt maacht a fir lech selwer eng Skulptur maacht, e Bild vun iergendenger Figur, e Bild vun engem Mann oder engem Weibchen, 4:17 eng Figur vun all Déier, dat op der Äerd ass, eng Figur vun engem geflügelte Vugel, dat duerch d'Loft flitt, 4:18 Foto vun all Déier dat um Buedem krabbelt, Foto vun all Fësch dat am Waasser ënner dem Buedem ass.

4:19 Fir datt Dir Är Aen op den Himmel ophëlt, wann Dir d'Sonn an de Mound an d' Stäre gesinn, an de ganzen Häre vum Himmel, sidd Dir verdriwwen, a béckt lech un hinnen an déngt hinnen; well den Jehova Äre Gott huet hinnen all Vëlker ënner allen Himmel ginn. 4:20 Awer den HÄR huet dech geholl an huet dech aus dem Feieruewen aus Ägypten eraus bruecht, fir d'Leit vu senger Ierfschaft ze sinn, wéi Dir haut sidd. 4:21 An den Här war rosen op mech wéinst lech, an hien huet geschwuer, datt ech de Jordan net iwwergoe géif, an och net an dat gutt Land erakommen, wat den Här Äre Gott lech als Ierfschaft gëtt. 4:22 Also wäert ech an dësem Land stierwen, an ech wäert net iwwer de Jordan goen; awer Dir wäert iwwergoen an dat gutt Land besëtzen. 4:23 Passt op, vergiesst net de Bund vu Jehova Äre Gott, deen hie mat lech opgestallt huet, a maacht lech net eng Skulptur oder e Bild vun alles wat den Jehova Äre Gott lech verbueden huet. 4:24 Fir den HÄR Äre Gott ass e Konsuméiere Feier, e jalous Gott. 4:25 Wann Dir Kanner an Enkelkanner gebuer hutt, an op der Äerd al gi sidd, wann Dir korrupt sidd an eng Skulptur oder e Bild maacht vun iergend eppes, a maacht wat béis an den Ae vum Jehova Äre Gott ass, fir hien ze rosen; 4:26 Ech maachen haut den Himmel an d'Äerd Zeien, datt Dir geschwënn total aus dem Land ëmgoe wäert, an deem Dir de Jordan passéiert fir et ze besëtzen; Dir wäert net laang Deeg dra sinn ouni zerstéiert ze ginn. 4:27 An den Här wäert lech ënnert de Vëlker verspreiden, an Dir wäert wéineg an der Zuel bleiwen tëscht den Natiounen, op déi den Här lech bréngt. 4:28 An do solls du Gëtter aus mënschlechen Hänn, aus Holz a Steen déngen , déi weder gesinn, nach héieren, nach iessen, nach richen.

4:29 Awer wann Dir vun do den Här Äre Gott sicht, da fënns du hien, wann Dir hie mat all Ärem Häerz a mat Ärer ganzer Séil sicht. 4:30 Wann Dir an Nout sidd, an all dës Saachen iwwerhëlt lech , wann Dir an de leschten Deeg op den Här Äre Gott zréckkommt a seng Stëmm héiert; 4:31 fir e Barmhäerzeg Gott ass den Här Äre Gott; Hien wäert dech net verloossen, an och net zerstéieren, an och net de Pakt, deen hien den Elteren geschwuer huet, vergiess. 4:32 Fir frot elo, ob an de vergaangenen Zäiten, déi virun lech waren, vum Dag, wou Gott de Mënsch op der Äerd erschaf huet, ob eppes wéi dës grouss Saach vun engem Enn vum Himmel bis zum aneren gemaach gouf, oder eng aner wéi hatt gouf héieren. 4:33 Huet iergendeen d'Leit d'Stëmm vu Gott héieren, déi aus dem Feier schwätzt, wéi Dir et héieren hutt, ouni ze verschwannen? 4:34 Oder huet Gott probéiert fir selwer eng Natioun aus der Mëtt vun enger anerer Natioun ze huelen, mat Versich, mat Zeechen, mat Wonner, a mam Krich, an enger staarker Hand an engem ausgestreckten Aarm, an erschreckenden Dote wéi alles, wat hie mat gemaach huet Dir, den Här Äre Gott, an Ägypten virun Ären Aen? 4:35 Et gouf lech gewisen, datt Dir wësst datt Jehova Gott ass, an et gëtt keen anere wéi hien. 4:36 Vum Himmel huet hien lech seng Stëmm héieren, fir lech ze léieren; an op der Äerd huet hien lech säi grousst Feier gewisen, an Dir hutt seng Wierder aus der Mëtt vum Feier héieren. 4:37 A well hien Är Pappen gär huet, huet hien seng Nokommen no hinnen ausgewielt, an hien aus Ägypten erausbruecht duerch seng Präsenz a mat senger grousser Kraaft.

4:38 fir grouss a méi staark Natiounen virun lech ze verdreiwen . wéi Dir, a fir lech virzestellen an lech hiert Land als lerfschaft ze ginn, wéi haut. 4:39 Also léiert haut a reflektéiert an Ärem Häerz datt Jehova Gott am Himmel uewen an op der Äerd ass, an et gëtt keen aneren. 4:40 An hält seng Statuten a seng Geboter, déi ech lech haut befollegen, fir datt et gutt geet mat lech an Äre Kanner no lech, an Dir kënnt Är Deeg um Land verlängeren, wat den Jehova Äre Gott lech fir ëmmer gëtt.

4:41 Dunn huet de Moses dräi Stied op dëser Säit vum Jordan getrennt beim Opstig vun der Sonn, 4:42 sou datt de Mäerder, deen säin Noper ongewollt ëmbruecht huet, kéint dohinner flüchten, an hat ni virdrun eng Feindlechkeet mat him gehat; an datt an eng vun dëse Stied geflücht géif säi Liewen retten : 4:43 Beser an der Wüst, am Land vun der Einfache, fir d'Rubeniten; Ramoth zu Gilead fir d'Gaditen, a Golan zu Basan fir d'Manasse.

4:44 Dëst ass also d'Gesetz dat de Moses virun de Kanner vun Israel gesat huet. 4:45 Dëst sinn d'Zeegnes, d'Statuten an d'Dekreten, déi de Moses zu de Kanner vun Israel geschwat huet, wéi se aus Egypten erauskomm sinn; 4:46 Dës Säit vum Jordan, am Dall virum BethPeor, am Land vum Sihon Kinnek vun den Amoriten, déi zu Hesbon gelieft hunn, déi de Moses mat de Jongen vun Israel besiegt huet wéi se aus Ägypten erauskoumen. 4:47 an hunn hiert Land besat, an d'Land vum Og Kinnek vu Basan; zwee Kinneke vun den Amoriten, déi op dëser Säit vum Jordan, am Oste waren. 4:48 Vun Aroer, dat ass um Ufer vun der Arnon Baach, bis op de Mount Zion, dat ass Hermon.

4:49 an d'ganz Arabah vun dëser Säit vum Jordan, am Osten, bis an d'Mier vun der Arabah, um Fouss vun den Häng vu Pisgah.

Deuteronomie Kapitel 5

Déi zéng Geboter 5: 1 De Moses huet ganz Israel geruff a sot zu hinnen: Héiert, Israel, d'Statuten an Dekreten, déi ech haut an Ären Oueren ausdrécken; léiert se, an haalt se, se ze maachen. 5: 2 Jehova eise Gott huet e Bündnes mat eis zu Horeb gemaach. 5: 3 Den Här huet dëst Bund net mat eise Pappe gemaach , awer mat eis all déi hei haut lieweg sinn. 5: 4 De Jehova huet mat Iech geschwat anscheinend op de Bierg aus der Mëtt vum Feier. 5: 5 Ech war dunn tëscht dem Här an Dir, fir Iech d'Wuert vum Här ze deklaréieren; well Dir hat Angscht virum Feier, an net de Bierg eropgaang. Hien huet gesot: 5: 6 Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech aus dem Land Ägypten, aus dem Haus vun der Sklaverei erausbruecht huet. 5: 7 Dir sollt keng aner Gëtter viru mir hunn. 5: 8 Du solls fir Iech selwer keng Skulptur maachen, an och kee Bild vun iergend eppes wat uewen an den Himmel ass, nach op der Äerd ënner, an och net am Waasser ënner der Äerd. 5: 9 Du solls dech net fir si béien oder se déngen; well ech sinn Jehova Äre Gott, staark, jalous, deen de Béise vun den Eltere bei de Kanner besicht, bis déi drëtt a véier Generatioun vun deenen, déi mech haassen, 5:10 an datt ech miserabel Barmhäerzegkeet zu Dausende maachen, deenen, déi mech gär hunn an haalt meng Geboter. 5:11 Dir sollt den Numm vum Här Äre Gott net mëssbrauchen; well den Jehova wäert kee schëlleg maachen, deen säin Numm mëssbraucht. 5:12 Du solls de Sabbat halen, fir en ze hellegen, sou wéi den Jehova Äre Gott dech gebueden huet. 5:13 Sechs Deeg wäert Dir schaffen, an Dir wäert all Är Aarbecht maachen.

5:14 awer de siwenten Dag ass e Sabbat fir den Här Äre Gott; Dir, oder Äre Jong, oder Är Duechter, oder Äre Kniecht, oder Äre Kniecht, oder Ären Ochs, oder Ären Iesel, oder iergendeng vun Ären Déieren, oder de Frieme, deen an Ären Dieren ass, soll eng Aarbecht maachen, sou datt Är Dénger an Äre Dénger wéi Dir. 5:15 Denkt drun datt Dir en Déngscht am Land vun Ägypten war, an datt den Här Äre Gott dech mat enger staarker Hand an engem ausgestreckten Aarm do eraus bruecht huet ; Dofir huet den Här Äre Gott dech gebueden de Sabbat ze halen. 5:16 Éier Äre Papp an Är Mamm, sou wéi den Jehova Äre Gott Iech gebueden huet, fir datt Är Deeg verlängert kënne ginn, an datt et gutt kënnt mat Iech am Land, wat den HÄR Äre Gott Iech gëtt. 5:17 Dir wäert net ëmbréngen. 5:18 Dir sollt net doten. 5:19 Dir sollt net klauen. 5:20 Dir sollt kee falschen Zeien géint Ären Noper maachen. 5:21 Du solls däi Fra senger Noper net begeeschteren, an däi Haus vun Ärem Noper, a sengem Land, a sengem männlechen Dénger, a sengem Déngschtmeedchen, nach sengem Ochs, an sengem Iesel, an näischt, wat engem sengem Noper gehéiert, begeeschteren.

5:22 Dës Wierder huet den Här zu Ärer ganzer Versammlung um Bierg geschwat, aus der Mëtt vum Feier, der Wollek an der Däischtert, mat héijer Stëmm; an net méi derbäi. An hien huet se op zwee Dëscher aus Stee geschriwwen, déi hien mir ginn huet. 5:23 An et ass geschitt, datt wann Dir d'Stëmm aus der Däischtert héieren hutt, an de Bierg mam Feier brennt gesinn hutt, sidd Dir bei mech komm, all Prënze vun Äre Stämm an Ären Eeleren.

5:24 a sot: Ech hunn hei huet den Jehova eise Gott eis seng Herrlechkeet a seng Gréisst gewisen, a mir hunn seng Stëmm aus dem Feier héieren; Haut hu mir gesinn datt Jehova mam Mënsch schwätzt, an hie lieft nach. 5:25 Elo, firwat wäerte mir da stierwen? Well dëst grousst Feier wäert eis verbrauchen; Wa mir erëm d'Stëmm vum Jehova eise Gott héieren, da stierwe mir . 5:26 Fir wat ass de Mënsch, datt hien d'Stëmm vum liewege Gott héiere soll, dee vun der Feier schwätzt, sou wéi mir et maachen, an nach ëmmer liewen? 5:27 Kommt no an héiert alles wat den Här eise Gott seet ; an Dir wäert eis alles soen wat den Jehova eise Gott lech wäert soen, a mir héieren a maachen. 5:28 An den Här huet d'Stëmm vun Äre Wierder héieren, wéi Dir zu mir geschwat huet, an den Här sot zu mir: Ech hunn d'Stëmm vun de Wierder vun dësem Vollek héieren, wat se lech geschwat hunn; alles wat se gesot hunn ass gutt. 5:29 Wat wa se sou en Häerz hätten, datt se mech gefaart hunn an all meng Geboter all Dag halen, sou datt et mat hinnen an hire Kanner fir ëmmer gutt geet! 5:30 Gitt a sot hinnen: Gitt zréck an Är Geschäfter . 5:31 An Dir bleift hei bei mir, an ech soen lech all Geboter a Statuten a Dekreter, déi Dir hinnen léiert, fir datt se se elo kënnen an d'Land setzen, fir datt ech se fir hire Besëtz ginn. 5:32 Passt op datt Dir maacht wéi den Här Äre Gott lech gebueden huet; dréckt net riets oder lénks of. 5:33 Géi iwwerall sou wéi den Här Äre Gott lech gebueden huet, fir datt Dir liewt a gutt maacht, a laang Deeg am Land hutt, deen Dir besëtzt.

Deuteronomie Kapitel 6

6: 1 Dëst sinn also d'Geboter, Statuten a Dekreter, déi den HÄR, Äre Gott, mir gesot huet, lech ze léieren, sou datt Dir se maache kënnt am Land, an dat Dir gitt fir et ze huelen; 6: 2 sou datt Dir den Här Äre Gott fäert, all seng Statuten a seng Geboter ze halen, déi ech lech befollegen, Dir, Äre Jong an Äre Jong säi Jong, all d'Deeg vun Ärem Liewen, sou datt Är Deeg verlängert kënne ginn . 6: 3 Héiert dowéinst, Israel, a passt op se ze maachen, fir datt et mat lech gutt geet am Land, dat vu Mëllech an Hunneg fléisst, an Dir kënnt multiplizéieren, sou wéi den Här Gott vun Äre Pappen lech gesot huet . 6: 4 Héiert, Israel: Jehova eise Gott, Jehova ass een. 6: 5 An Dir sollt den Här Äre Gott gär hunn mat ganz Ärem Häerz, a mat Ärer ganzer Séil, a mat all Ärer Kraaft. 6: 6 An dës Wierder, déi ech lech haut bestellen, sinn op Ärem Häerz; 6: 7 an Dir sollt se op Är Kanner widderhuelen , an Dir schwätzt vun hinnen wann Dir doheem sidd, a wann Dir op der Strooss gitt, a wann Dir leet, a wann Dir opstinn. 6: 8 An Dir musst se als Zeechen op Är Hand binden, a si sollten als Frontlinn tëscht Ären Ae sinn; 6: 9 an Dir schreift se op d'Posten vun Ärem Haus an op Är Dieren.

6:10 Wann den HÄR, Äre Gott dech an d'Land bruecht huet, dat hien deng Pappen Abraham, Isak a Jakob geschwuer huet, datt hien lech géif ginn, a grouss a gutt Stied, déi s du selwer net baus.

6:11 an Haiser voller all gutt Saachen, datt Dir du hues net gefëllt, a cisternen hu gegruewen, datt s du net gegruewen hues, Wéngerten an Olivenbëscher, déi s du net gepflanzt hues, an nodeems s du giess hues an zefridden sidd, 6:12 passt op, den Här net ze vergiessen, deen dech aus dem Land vun Egypten, aus dem Haus vun der Sklaverei bruecht huet . 6:13 Dir musst den Här Äre Gott fäerten, an hien alleng solls du déngen, an duerch säin Numm sollt Dir schwieren. 6:14 Dir sollt net no anere Gëtter goen, de Gëtter vun de Leit, déi ronderëm lech sinn; 6:15 fir de jalous Gott, Jehova Äre Gott, ass an Ärer Mëtt ; fir datt d'Roserei vum Här Äre Gott géint dech verbrennt an dech vun der Äerd zerstéiert. 6:16 Dir sollt den Här Äre Gott net verféieren, wéi Dir et zu Massah gemaach hutt. 6:17 Halt virsiichteg d'Geboter vum Här Äre Gott, a seng Statuten a seng Statuten, déi hien lech gebueden huet. 6:18 A maach wat an den Ae vum Här richteg a gutt ass, fir datt et mat lech gutt geet, an Dir kënnt eran an dat gutt Land besëtzen, wat den Här Äre Pappen geschwuer huet; 6:19 sou datt hien Är Feinde virun lech erausgeheien kann, sou wéi den Här gesot huet. 6:20 Muer wann Äre Jong dech freet a seet: Wat bedeit d'Zeegnes an d'Statuten an d'Dekreten déi den Jehova eise Gott lech gebueden huet? 6:21 da sot Dir zu Ärem Jong: Mir ware dem Farao seng Dénger an Ägypten, an den Här huet eis aus Egypten mat enger staarker Hand erausbruecht.

6:22 Jehova huet grouss a schrecklech Zeechen a Wonner an Ägypten gemaach, op de Farao an op säi ganzt Haus, virun eisen Aen; 6:23 an huet eis vun do eraus, eis ze bréngen an eis d'Land ginn, datt hien eise Pater geschwuer.

6:24 A Jehova huet eis beoptraagt all dës Statuten ze beobachten an den HÄR eise Gott ze fäerten, sou datt et eis all Dag gutt geet, an datt hien eis d'Liewe behält, wéi et haut ass. 6:25 A mir wäerte Gerechtegkeet hunn, wa mir all dës Geboter viru Jehova eise Gott maachen, sou wéi hien eis gebueden huet.

Deuteronomie Kapitel 7

7: 1 Wann den HÄR, Äre Gott dech an d'Land bruecht huet, an dat Dir gitt fir et ze huelen, a vill Natiounen viru Dir verdriwwen huet, den Hittit, de Gergesean, den Amorit, de Kanaanit , de Perizzit, den Hevean an dem Jebusit, siwen Natiounen méi grouss a méi staark wéi Dir, 7: 2 an den HÄR Äre Gott huet se virun lech geliwwert, an Dir hutt se besiegt, Dir wäert se komplett zerstéieren; du solls kee Bond mat him maachen, an Dir sollt net Barmhäerzegkeet iwwer si hunn. 7 : 3 An Dir sollt net mat hinne verbannen; du solls deng Duechter net sengem Jong ginn, an du solls seng Duechter och net bei däi Jong huelen. 7: 4 Well hie wäert äre Jong vu mir hannendrun ofwäichen, a si wäerten aner Gëtter déngen; an de Roserei vum Här wäert géint dech antrieden , an hie wäert dech séier zerstéieren. 7: 5 Awer Dir musst hinnen maachen: Dir musst hir Altär zerstéieren, an hir Statuen briechen, an hir Biller vun Asherah zerstéieren, an hir Statuen a Feier verbrennen.

7: 6 Well Dir sidd en hellegt Vollek dem Jehova Äre Gott; Jehova Äre Gott huet dech gewielt fir e besonnescht Vollek fir hien ze sinn, méi wéi all d'Leit op der Äerd. 7: 7 Net well Dir méi sidd wéi all d'Leit, den Här huet dech gär an dech gewielt, well Dir war déi mannst vun alle Leit; 7: 8 Awer well den Här dech gär hat an den Eed wollt halen, deen hien de Pappe geschwuer huet, huet den Här dech mat enger staarker Hand erausbruecht, an huet dech aus der Sklaverei gerett, aus der Hand vum Pharao Kinnek vun Egypten. 7: 9 Wësst also datt den HÄR Äre Gott Gott ass, en treie Gott , deen de Bund an d'Barmhäerzegkeet hält fir déi, déi hie gär hunn a seng Geboter halen, an dausend Generatiounen.

7:10 a wien d'Bezuelung perséinlech un deen deen hien haasst, zerstéiert; an hie verleeft net mat deem, deen hien haasst, perséinlech wäert hien him d'Bezuelung ginn. 7:11 Waacht also d'Geboter, Statuten a Dekreter, déi ech Iech haut maachen.

7:12 A well Dir dës Dekreter héieren hutt an se gehal hutt an se duerchgefouert hutt, wäert den HÄR Äre Gott mat Iech de Bund an d'Barmhäerzegkeet halen, déi hien Äre Pappen geschwuer huet. 7:13 An hie wäert dech gär hunn, préschen dech a multiplizéieren dech, a wäert d'Fruucht vun Ärem Gebärmutter an d'Fruucht vun dengem Buedem, Äert Getreide, Ären neie Wäin, Äert Ueleg, déi Jonk vun Ären Hierden, an d'Schof vun Äre Schof, an d'Land dat hien den Elteren geschwuer huet datt hien Iech géif ginn. 7:14 Geseent sidd Dir méi wéi all d'Leit; Et gëtt weder männlech nach weiblech Onfruchtbarkeet an Iech, nach an Ärem Ranner. 7:15 An den Här wäert all Krankheet vun Iech ewechhuelen; an all déi béis Ploë vun Ägypten, déi Dir wësst, hie wäert Iech net unhuelen, awer hien wäert se op all déi, déi Iech haassen, leeën. 7:16 An Dir musst all d'Leit konsuméieren, déi den HÄR Äre Gott Iech gëtt; Äert A wäert se net erspueren, an Dir wäert hir Gëtter net déngen, well et ass e Stolpersteen fir Iech. 7:17 Wann Dir an Ärem Häerz seet: Dës Natiounen si vill méi wéi ech; Wéi kann ech se ausstierwen? 7:18 keng Angscht virun hinnen; erënnert Iech gutt wat den Här Äre Gott dem Farao an all Ägypten gemaach huet.

7:19 vun de grousse Prouwen, déi Är Aen gesinn hunn, a vun den Zeechen an de Wonner, an der staarker Hand an dem ausgestreckten Aarm mat deem den Jehova Äre Gott dech erausbruecht huet; sou wäert den Här Äre Gott mat all de Vëlker maachen, fir déi Dir hir Angscht hutt. 7:20 Den Här Äre Gott wäert och Horneten op si schécken, bis déi, déi bleiwen an déi, déi sech virun lech verstoppen , verschwannen . 7:21 Loosst lech net virun hinnen entsat sinn, well den Här Äre Gott ass an der Mëtt vun lech, dem groussen an erstaunleche Gott. 7:22 An den HÄR, Äre Gott, wäert dës Natiounen viru lues a lues virun lech verdreiwen; Dir kënnt net gläich mat hinnen fäerdeg sinn, fir datt d'Déiere vum Feld géint lech zouhëlt. 7:23 Awer den HÄR, Äre Gott, liwwert se virun lech, an hie wäert se mat grousser Zerstéierung zerstéieren, bis se zerstéiert ginn. 7:24 Hien wäert seng Kinneken an Är Hand ofginn, an Dir wäert hiren Numm vun ënner Himmel zerstéieren; kee wäert mat lech opstoen, bis Dir se zerstéiert. 7:25 Dir wäert d'Skulpturen vun hire Götter a Feier verbrennen; du solls kee Sëlwer oder Gold vun hinne begeeschteren, fir et fir sech selwer ze huelen, soss stéisst ee dran, well et ass en Härgott fir den Här Äre Gott; 7:26 an Dir sollt keng abominabel Saach an Äert Haus bréngen, sou datt Dir verflucht sidd; Dir wäert et absolut haassen an abominéieren, well et ass Anathema.

Deuteronomie Kapitel 8

8: 1 Dir sollt virsiichteg sinn all Gebot ze maachen, wat ech lech haut befollegen , fir datt Dir liewt, a multiplizéiert gitt , a gitt an d'Land, dat den Här mat engem Eed fir Är Pappen versprach huet. 8: 2 An Dir sollt de ganze Wee erënneren wéi den Här Äre Gott lech dës véierzeg Joer an d'Wüst bruecht huet, fir lech ze ploen, fir lech ze testen, fir ze wëssen wat an Ärem Häerz war, ob Dir seng Geboter hale sollt oder net . 8: 3 Hien huet dech bescheed gemaach an dech zum Honger bruecht an huet dech mat Manna gefiddert, déi weder Dir nach Är Pappen wëssen, fir e Sab ze maachen, datt net nëmme vu Brout de Mënsch lieft, awer nach dat kënnt aus dem Mond vum Här Mënsch soll liewen. 8: 4 Äert Kleedungsstéck gouf ni op lech al ginn, an och Äre Fouss gouf an dëse véierzeg Joer net geschwollen. 8: 5 Unerkannt och an Ärem Häerz, datt wéi e Mann säi Jong bestrooft , sou datt den Här Äre Gott dech bestrooft . 8: 6 Dofir musst Dir d'Geboter vum Här Äre Gott halen, a seng Weeër goen an him fäerten. 8: 7 Well den HÄR Äre Gott bréngt dech an dat gutt Land, e Land vu Baachen, Waasser, Sprangbueren a Quellen, déi a Wisen a Bierger sprangen; 8: 8 Land vu Weess a Gerste, vu Wäibierger, Figebam a Granatapel; Land vun Olivebeem, Ueleg an Hunneg; 8: 9 e Land an deem Dir kee Brout iesse wäert, an et feelt lech och näischt drun; e Land deem seng Steng Eisen sinn, a vu senge Bierger Dir Koffer extrahéiert. 8:10 An du solls iessen a sief zefridden, an du solls den Här, Äre Gott, blesséieren fir dat gutt Land, dat hien lech ginn huet.

8:11 Sidd virsiichteg den Jehova Äre Gott net ze vergiessen, seng Geboter, seng Dekreter a seng Statuten ze erfëllen, déi ech Iech haut bieden; 8:12 et geschitt net datt Dir iesst a sidd zefridden a baut gutt Haiser an deenen Dir wunnt, 8:13 an Är Hierden an Är Schof wuessen, an Äert Sëlwer a Gold multiplizéieren, an alles wat Dir hutt erhéicht; 8: 14 an Äert Häerz wäert houfreg ginn a vergiessen de J ehová Äre Gott, deen dech aus Ägypten, dem Haus vun der Knechtschaft erausbruecht huet; 8:15 wien huet dech duerch eng grouss a schrecklech Wüst gemaach, voller gliddeger Schlaangen a Skorpiounen an Duuscht, wou kee Waasser war, an hien huet Waasser aus dem Fielssteen gezunn ; 8:16 deen dech mat Manna an der Wüst ënnerstëtzt huet, Iesse wat Är Pappen net kannt hunn, déi Iech gepléckt hunn an Iech gepréift hunn, fir Iech um Enn gutt ze maachen; 8:17 a sot an Ärem Häerz: Meng Kraaft an d'Kraaft vu menger Hand hunn mir dëse Räichtum bruecht. 8:18 Awer denkt un den Här Äre Gott, well hien Iech d'Muecht gëtt Räichtum ze kréien, fir säi Bund ze bestätegen, datt hien Äre Pappen geschwuer huet, wéi dësen Dag. 8:19 Awer wann Dir den Här Äre Gott vergiesst an no anere Götter gitt, an hinnen déngt a béckt, da bestätegen ech dat haut géint Iech, datt Dir sécher wäert ëmkommen. 8:20 Wéi d'Natiounen, déi den Här virun Iech zerstéiert, solls de ëmgoen, well Dir d'Stëmm vum Här Äre Gott net opgepasst hutt.

Deuteronomie Kapitel 9

9: 1 Lauschtert, Israel: haut gitt Dir iwwer de Jordan, fir eranzekommen fir Natiounen méi vill a méi staark wéi Dir ze verdreiwen, Stied déi grouss sinn a bis an den Himmel agespaart sinn; 9: 2 e grousst an héicht Vollek, Jongen vun den Anakim, vun deenen Dir Kenntnisser hutt, an hutt héieren dat gesot huet: Wien steet virun de Jongen vun Anak? 9: 3 Wësst dann haut, datt et den Här Äre Gott ass, dee viru Dir wéi e verbrauchend Feier passéiert, se virun lech zerstéiert an erniddregt; an du solls se verdreiwen an se gläich zerstéieren, sou wéi den Här lech gesot huet. 9: 4 Denkt net an Ärem Häerz wann den Här Äre Gott se virun lech verdriwwen huet, a sot: Duerch meng Gerechtegkeet huet den Här mech bruecht dëst Land ze besëtzen ; well wéinst der Schlechtheet vun dësen Natiounen huet den Här se virun lech erausgeworf. 9: 5 Net wéinst Ärer Gerechtegkeet, an net wéinst der Éierlechkeet vun Ärem Häerz gitt Dir eran fir hiert Land ze besëtzen, mä wéinst der Béisenheet vun dësen Natiounen huet den Här Äre Gott se virun lech erausgeworf an d'Wuert ze bestätegen dat den Jehova lech geschwuer huet seng Elteren Abraham, Isaac a Jacob.

9: 6 Dofir wësst datt et net fir Är Gerechtegkeet ass datt den Jehova Äre Gott lech dëst gutt Land gëtt fir ze huelen; well Dir sidd e steife Néckel Vollek. 9: 7 Denkt drun, vergiesst net datt Dir de Roserei vu Gott Äre Gott an der Wüst provozéiert hutt ; Vum Dag datt Dir Ägypten verlooss hutt bis Dir op dës Plaz komm sidd, sidd Dir rebellesch géint den Jehova gewiescht. 9: 8 Zu Horeb provozéiert Dir den Här zu Roserei, an den Här huet géint dech gekämpft fir dech ze zerstéieren.

9: 9 Wéi ech de Bierg eropgaange sinn fir d'Dëscher aus Steen ze empfänken, d'Pëllen vum Bund dat de Jehova mat lech gemaach huet, war ech dunn op de Bierg véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten, weder Brout iessen nach Waasser drénken; 9: 10 an den Här huet mir déi zwou Tabletten aus Stee mam Fanger vu Gott geschriwwen; an an hinne gouf geschriwwen no all de Wierder, déi den Jehova zu lech um Bierg, aus dem Feier vum Dag, um Dag vun der Versammlung geschwat huet. 9:11 Et ass um Enn vun de véierzeg Deeg a véierzeg Nuechte geschitt, datt den Jehova mir déi zwee Stee Dëscher, d'Dëscher vum Bund geschenkt huet. 9:12 An den HÄR sot zu mir: Stéi op, komm séier vun hei erof, well Är Leit, déi Dir aus Ägypten erausbruecht hutt, si korrupt ginn; si si séier vum Wee fortgaang, deen ech hinnen ugefrot hunn; si hunn e Gossbild gemaach. 9:13 An den Här huet zu mir geschwat a gesot: Ech hunn observéiert datt d'Leit, a kuck, si sinn e strikt Néckel Vollek. 9:14 Loosst mech se zerstéieren, an läschen hiren Numm ënner Himmel, an ech stellen dech iwwer eng staark Natioun a vill méi vill wéi si. 9:15 An ech sinn zréckgaang a sinn erofgaang vum Bierg , dee mam Feier gebrannt huet, mat de Pëllen vum Bund an meng zwou Hänn. 9:16 An ech hunn nogekuckt, a kuck, Dir hutt géint den HÄR Äre Gott gesënnegt; du hues dech selwer zu engem geschmollte Kallef gemaach, séier ofgewandert vum Wee deen den Jehova lech gebueden huet. 9:17 Dunn hunn ech déi zwou Tafele geholl an hunn se aus mengen zwou Hänn geheit an se virun Ären Ae gebrach.

9:18 An ech si gefall virum Jehova wéi fréier, véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten; Ech hunn net Brout giess a kee Waasser gedronk, wéinst Ärer ganzer Sënn, datt Dir Béis gemaach hutt an den Ae vu Jehova fir hien ze rosen. 9:19 Fir ech hat Angscht wéinst der Roserei a Roserei mat deem den Här rosen op dech war fir dech ze zerstéieren. Awer Jehova huet mir dës Kéier och nogelauschtert. 9:20 Géint Aaron war den Här och ganz rosen fir hien zerstéieren; An ech hunn och deemools fir den Aaron gebiet. 9:21 An ech hunn den Objet vun Ärer Sënn geholl, d'Kallef, dat Dir gemaach hutt, a verbrannt et am Feier, an zerdréckt et, a schläift et ganz gutt, bis et zu Stëbs reduzéiert gouf; an ech hunn de Stëbs dovun op de Stroum geheit, dee vum Bierg erof koum. 9:22 Och zu Tabera, zu Massah an zu Kibrothataava provozéiert Dir den Jehova zu Roserei. 9:23 A wéi den HÄR dech vu KadeshBarnea geschéckt huet, a sot: Gitt erop a besitt d'Land dat ech Iech ginn hunn, Dir waart och rebellesch um Kommando vum Jehova Äre Gott, an hutt him net gegleeft, an Dir hutt seng Stëmm net gefollegt. 9:24 Dir sidd dem Jehova rebelléiert vum Dag wou ech dech kannt hunn. 9:25 Also hunn ech mech virum Jehova gebéit; véierzeg Deeg a véierzeg Nuechte war ech prostrat, well den Här sot, datt hien dech géif zerstéieren. 9:26 An ech hu gebiet zu Jehova, a gesot: "Lord Lord, zerstéiert net Äert Vollek an Är Ierfschaft, déi Dir duerch Är Gréisst erléist hutt, déi Dir mat enger staarker Hand aus Ägypten erausbruecht hutt. 9:27 Denkt un Är Dénger Abraham, Isaac an Jacob; Kuckt net op d' Häert vun dësem Vollek, nach op hir Schlechtheet, nach op hir Sënn.

9:28 fir datt déi aus dem Land, vun deem Dir eis bruecht hutt, kënne soen, Well den Här konnt se net an d'Land bréngen, wat hien hinne versprach hat, oder well hien dech haasst, huet hien se eraus bruecht fir se an der Wüst ëmzebréngen . 9:29 A si sinn Är Leit an Är Ierfschaft, déi Dir mat Ärer grousser Kraaft a mat Ärem ausgestreckten Aarm erausbruecht hutt.

Deuteronomie Kapitel 10

10: 1 Deemools huet den Här zu mir gesot: Schneid zwee Dëscher aus Stee wéi déi éischt, a komm bei mech op de Bierg a maach dech en hëlzene Knuet; 10: 2 an ech schreiwen op dës Dëscher d'Wierder déi op den éischten Dëscher waren, déi Dir gebrach hutt; an Dir wäert se an d'Ark setzen. 10: 3 An ech hunn eng Ark aus Akazienholz gemaach, an ech hunn zwee Steentabletten ausgeschnëtzt wéi déi éischt, an ech sinn de Bierg eropgaang mat den zwee Dëscher a menger Hand. 10: 4 An hien huet op den Tafele geschriwwen no der éischter Schrëft, déi zéng Geboter déi den Jehova lech um Bierg aus der Mëtt vum Feier um Dag vun der Versammlung geschwat hat; an den Här huet si mir ginn . 10: 5 An ech sinn zréckgaang an ass vum Bierg erofgaang an hunn d'Dëscher an d'Ark geluecht, déi ech gemaach hunn; an et si se, sou wéi den Jehova mir gesot huet. 10: 6 (Dunn sinn d'Kanner vun Israel vu Beeroth-Benejaacan op Mosera erausgaang; do ass den Aaron gestuerwen, an do gouf hie begruewen, a seng Plaz huet säi Jong Eleazar d'Priisterschaft. 10: 7 Vun do si se op Gudgoda gaang, an vu Gudgoda op Jotbata, e Land vu Waasserstréim.10 : 8 Deemools huet den Jehova de Stamm Levi getrennt fir d'Ark vum Bund vum Jehova ze droen , fir virum Jehova ze stoen fir hien ze déngen, a fir a sengem Numm ze blesséieren bis haut, 10: 9 Nachhinein Levi keen Deel nach Ierfschaft mat senge Bridder frësst; de LORD ass hir Ierfschaft, wéi den Här däi Gott him versprach). 10:10 ech op de Bierg wëll déi éischt Deeg bliwwen, véierzeg d zoutreffen a véierzeg Nuechten; an den Jehova huet mech och dës Kéier héieren, an den Jehova wollt dech net zerstéieren.

10:11 An den Här sot zu mir: Stitt op, gitt, fir datt Dir virum Vollek gitt, fir datt se erakommen an d'Land besëtzen, wat ech hire Pätter geschwuer hunn, hinnen ze ginn.

10:12 Elo, Israel, wat ass den Här Äre Gott iwwer dech, ausser datt Dir den Här Äre Gott fäert, datt Dir op all seng Weeër gitt, an hie gär hutt, an den Här Äre Gott déngt mat all Ärem Häerz a mat Ärer ganzer Séil; 10:13 datt Dir d'Geboter vum Här a seng Statuten hält, déi ech lech haut virschreiwe fir datt Dir Wuelstand hutt? 10:14 Kuckt, den Himmel ass den Här Äre Gott, an den héchsten Himmel, d'Äerd an alles wat dran ass. 10:15 Nëmmen den Här war frou mat Äre Pappen, se gär ze hunn, an hien huet seng Nokommen no hinnen erausgesicht, Dir aus alle Leit, sou wéi et haut ass. 10:16 Beschneid dowéinst d'Forhuet vun Ärem Häerz a steif den Hals net méi. 10:17 Fir Jehova Äre Gott ass Gott vu Gëtter an Här vun den Hären, e grousse Gott, mächteg an fantastesch, dee kee Respekt vun de Persounen ass, an och kee Bestiechung hëlt; 10:18 deen de Weesekand an d'Witfra rechtfäerdegt; deen och de Frieme gär huet andeems hien him Brout a Kleedung gëtt. 10:19 Dir sollt also de Frieme gär hunn; well Dir sidd Friemer am Land vun Egypten . 10:20 Dir musst den Här Äre Gott fäerten, hien nëmmen déngt Dir, him solls du suivéieren, an duerch säin Numm solls de schwieren. 10:21 Hien ass den Objet vun Ärem Luef, an hien ass Äre Gott, dee fir lech dës grouss a schrecklech Saache gemaach huet, déi Är Aen gesinn hunn.

10:22 Mat siwwenzeg Leit sinn Är Pappen erof an Ägypten gaang, an elo huet den HÄR dech wéi d'Stäre vum Himmel a ville gemaach.

Deuteronomie Kapitel 11

11: 1 Du solls den Här däi Gott gär hunn, an all Dag seng Uerteeler, seng Statuten, seng Dekreter a seng Geboter halen . 11: 2 A verstitt haut, well ech schwätze net mat Äre Kanner, déi d'Strof vum Jehova Äre Gott net kennen oder gesinn hunn, seng Gréisst, seng mächteg Hand, a säin ausgestreckten Aarm, 11: 3 a seng Zeechen, a seng Wierker déi Hien huet de Farao zum Kinnek vun Ägypten gemaach an der Mëtt vun Egypten an all sengem Land; 11: 4 a wat hien mat der Arméi vun Egypten gemaach huet, hir Päerd an hir Ween; wéi d'Waasser vum Roude Mier op si gefall ass, wéi se no lech koumen an den Jehova se bis haut zerstéiert huet; 11: 5 a wat hien lech an der Wüst gemaach huet, bis Dir op dës Plaz komm sidd; 11: 6 a wat hien dem Dathan an dem Abiram gemaach huet, de Jongen vum Eliab, dem Jong vum Ruben; wéi d'Äerd hire Mond opgemaach huet, an si mat hire Familljen, hire Ranner, an all hirem Véi, matzen an der ganzer Israel verschléckt. 11: 7 Awer Är Aen hunn all déi grouss Wierker gesinn, déi den Jehova gemaach huet.

11: 8 Duerfir haalt all d'Geboter, déi ech lech haut virschreiwen, fir datt Dir befestegt sidd, a gitt an d'Land besëtzen, wou Dir fuert fir et ze huelen; 11: 9 an datt Är Deeg op der Äerd verlängert kënne ginn, vun deenen den HÄR Äre Pappen geschwuer huet, datt hien hinnen et an hiren Nowuess géif ginn, e Land dat mat Mëllech an Hunneg fléisst. 11:10 D'Land wou Dir erakënnt fir et ze huelen ass net wéi d'Land vun Ägypten vun deem Dir komm sidd, wou Dir Äert Saat gesaat hutt a mat Ärem Fouss bewässert hutt, wéi e Geméisgaart.

11:11 D'Land op dat Dir gitt fir et ze huelen ass e Land vu Bierger a Wisen , dat d'Waasser vum Reen aus dem Himmel drénkt; 11 : 12 Land vun deem den Jehova Äre Gott suergt; D'Ae vum Här Äre Gott sinn ëmmer op hatt, vum Ufank vum Joer bis zum Enn. 11:13 Wann Dir meng Geboter virsiichteg befollegt, déi ech lech haut virschreiwe loossen , den Här Äre Gott gär hunn an him mat Ärem ganzen Häerz a mat Ärer ganzer Séil déngen , 11:14 wäert ech de Reen vun Ärem Land zu der Zäit ginn, fréi a spéit; an Dir sammelt Äert Getreide, Äre Wäin an Äert Ueleg. 11:15 Ech ginn och Gras an Ärem Feld fir Är Ranner; an Dir wäert iessen an zefridden sinn. 11:16 Passt op, datt Äert Häerz net begeeschtert ass, a gitt zréck an déngt aner Gëtter, a béckt lech hinnen; 11:17 an der Roserei vum Herrgott soll géint lech entzündegt ginn, an den Himmel zougemaach , an et soll kee Reen sinn, an och d'Äerd gëtt hir Friichten , an Dir wäert séier aus dem gudde Land ëmkommen, deen den Här lech gëtt. 11:18 Dofir wäert Dir dës meng Wierder an Ärem Häerz an an Ärer Séil setzen, an Dir wäert se als Zeechen op Är Hand binden, a si wäerte fir d'Front tëscht Ären Ae sinn. 11:19 An du solls se denge Kanner bäibréngen, vun hinne schwätze wann Dir doheem sëtzt, wann Dir op der Strooss gitt, wann Dir leet, a wann Dir opstinn, 11:20 an Dir sollt se op d'Poste vun Ärem Haus schreiwen, an op Är Dieren; 1 1:21 datt Är Deeg an d'Deeg vun Äre Kanner op der Äerd esou vill kënne sinn, datt den Jehova Äre Pappen geschwuer huet, datt hien hinnen géif ginn, wéi d'Deeg vum Himmel op der Äerd.

11:22 Fir wann Dir all dës Geboter virsiichteg observéiert, déi ech Iech virschreiwe fir ze maachen, a wann Dir den Här Äre Gott gär hutt, an all senge Weeër gitt an him follegt , 11:23 fiert den Här och virun Iech all dës Natiounen, an Dir wäert grouss Natiounen a méi mächteg Rosen ofsetzen wéi Dir. 11:24 All Plaz wou d'Sohle vun de Féiss trëppelt ass Är; vun der Wüst op de Libanon, vum Eufrat bis zum westleche Mier wäert et Äert Territoire sinn. 11:25 Keen wäert virun Iech stoen; Angscht an Angscht virun Iech wäert den Här Äre Gott iwwer dat ganzt Land setzen, dat Dir trëppelt, sou wéi hien Iech gesot huet. 11:26 Kuckt, ech stellen Iech haut de Segen an de Fluch vir: 11:27 de Segen, wann Dir op d'Geboter vum Här Äre Gott lauschtert, déi ech oder ech virschreiwen haut, 11:28 an de Fluch, wann Dir Iech net héiert laachen d'Geboter vum Här Äre Gott, an Dir wäert ofwäichen vum Wee, deen ech Iech haut befollegen, no anere Gëtter ze goen, déi Dir net kannt hutt. 11:29 A wann den Här Äre Gott dech an d'Land bruecht huet, an dat s du et huele wëlls, da solls de de Segen um Bierg Gerizim leeën, an de Fluch um Bierg Ebal, 11:30, déi op der anerer Säit vum Jordan sinn. no der westlecher Strooss am Land vum Kanaanit, deen an der Arabah vis-à-vis vum Gilgal wunnt, nieft dem Holm Eecheliewen vu More. 11:31 Well Dir sidd iwwer de Jordan gaang fir d'Land ze besetzen, dat den HÄR Äre Gott Iech gëtt; an Dir wäert et huelen, an et liewen. 11:32 Dir sollt also oppassen all Statuten an Dekreter z'observéieren, déi ech Iech haut virleeën.

Deuteronomie Kapitel 12

12: 1 Dëst sinn d'Statuten a Dekreter, déi Dir oppasst ze maachen am Land ze maachen, wat den Jehova, de Gott vun Äre Pappen Iech ginn huet, all déi Deeg, wou Dir op der Äerd wunnt, ze besëtzen. 12: 2 Dir wäert all d'Plaze komplett zerstéieren , wou d'Natiounen, déi Dir ierft, hir Gëtter gedéngt hunn, op den héije Bierger an op den Hiwwelen, an ënner all grénge Bam. 12: 3 Du solls hir Altär ofrappen, an hir Statuen duerchbriechen , an hir Ascherbiller brennen se mam Feier; an Dir wäert d'Skulpturen vun hire Götter zerstéieren, an Dir läscht hiren Numm vun där Plaz. 12: 4 Du solls dem Här Äre Gott net sou maachen, 12: 5 awer déi Plaz, déi den Här Äre Gott aus allen Äre Stämme wielt , fir säin Numm dohinner ze setzen fir seng Wunneng, fir datt s du sichs, an do gees de goen. 12: 6 An do soll Dir Är Brennofferen, Är Affer, Är Zénger an d'Héichtoffer vun Ären Hänn, Är Gelübd, Är fräiwëlleg Offeren , an déi éischt Fruucht vun Ären Hierden an Äere Schof bréngen; 12: 7 an do iesst Dir virum Här Äre Gott, a freet Iech, Dir an Är Familljen, iwwer all d'Aarbecht vun Ären Hänn, an deem den Här Äre Gott dech geseent huet. 1 2: 8 Dir maacht net wéi alles wat mir elo hei maachen , jidderee wat him gutt schéngt, 12: 9 well Dir sidd bis elo net an de Rescht komm an an d'Ierfschaft déi den HÄR Äre Gott Iech gëtt. 12:10 Awer Dir musst de Jordan duerchkréien, an Dir wunnt am Land dat den Här Äre Gott Iech ierft. an hie wäert Iech e Rescht vun all Äre Feinde ronderëm Iech ginn, an Dir wäert sécher wunnen.

12:11 An op déi Plaz wou den HÄR, Äre Gott wielt säin Numm opzesetzen, do huelt Dir all déi Saachen, déi ech Iech befannen : Äert Hol oder Äre Kaus, Är Affer, Är Zénger, d'Héichofferen vun Ären Hänn, an alles wat ausgewielt gëtt déi Gelübd, déi Dir dem Jehova versprach hutt. 12:12 An du solls dech virum Här äre Gott freeën, Dir, Är Jongen, Är Meedercher, Är Dénger a Fraendénger an de Levit, deen an Ären Uertschaften wunnt; well hien huet keen Deel oder Ierfschaft mat Iech. 12:13 Sidd virsiichteg datt Dir Är Brennoffer net iwwerall ubitt wou Dir gesitt; 12:14 Awer op der Plaz déi den Här wielt , an engem vun Äre Stammbam, do wäert Dir Är Hommage ubidden, an do maacht Dir alles wat ech Iech befollegen. 12:15 Awer Dir kënnt ëmbréngen a Fleesch iessen an all Äre Stied no Ärem Wonsch, no dem Segen deen den Jehova Äre Gott Iech ginn huet; déi Onrein a Propper kënnen et iessen, wéi déi vun enger Gazelle oder Hirsch. 12:16 Nëmmen dat Blutt wäert Dir net iessen; du gëss et op d'Äerd wéi Waasser. 12:17 Weder däerfs du an denge Stied den Zéngtel vun Ärem Getreide, vun Ärem Wäin oder vun Ärem Ueleg iessen, an och net den Éischte vun Äre Kéi , nach vun Äre Schof, nach de Gelübd, déi Dir versprach hutt, nach d'Fräiwëlleger, nach d'Héichofferen vun Ären Hänn; 12:18 Awer virum HÄR Äre Gott, sollt Dir se iessen, op der Plaz, déi den HÄR Äre Gott gewielt huet, Dir, Äre Jong, Är Duechter, Ären Dénger, Ären Déngschtmeedchen an de Levit, deen an Ären Dierfer wunnt ; Dir wäert Iech virum Här Äre Gott iwwer all d'Aarbecht vun Ären Hänn freeën. 12:19 Sidd virsiichteg de Levite net an all Ären Deeg op der Äerd ze verloossen.

12:20 Wann den HÄR Äre Gott Äert Territoire erweidert, sou wéi hien Iech gesot huet, an Dir seet: Ech wäert Fleesch iessen , well Dir et wollt iessen, no deem wat Dir wollt, kënnt Dir iessen. 12:21 Wann d'Plaz, déi den HÄR Äre Gott wielt säin Numm ze setzen, wäit vun Iech ass, da kënnt Dir Är Kéi an Äert Schof ëmbréngen, dat den HÄR Iech geschenkt huet, sou wéi ech oder ech Iech gebueden hunn , an Dir sollt bei Ären Diere iessen no alles wat Dir wëllt. 12:22 Wéi Dir d'Gazelle an d'Réi iesst, sou kënnt Dir se iessen; déi Onrein an déi Propper kënnen och vun hinnen iessen. 12:23 Nëmmen datt Dir festhält datt Dir kee Blutt ësst; well Blutt ass Liewen, an Dir wäert d'Liewen net zesumme mat sengem Fleesch iessen. 12:24 Dir sollt et net iessen; du gëss et um Buedem aus wéi Waasser. 12:25 Dir sollt et net iessen, fir datt et gutt mat Iech an Äre Kanner no Iech geet , wann Dir maacht wat an den Ae vu Jehova richteg ass . 12:26 Awer déi Saachen, déi Dir geweit hutt, an Är Gelübd, wäert Dir huelen, an Dir wäert mat hinnen op déi Plaz goen, déi den Här gewielt huet; 12:27 an Dir sollt Är Brennoffer ubidden, d'Fleesch an d'Blutt, op der Héicht vum HÄR Äre Gott; an d'Blutt vun Ären Affer gëtt op den Altor vum Här Äre Gott gegoss ginn, an Dir kënnt d'Fleesch iessen. 12:28 Halt a lauschtert op all dës Wierder, déi ech Iech bieden, fir ze maachen, wat gutt a richteg ass an den Ae vum Jehova Äre Gott , fir Iech an Är Kanner no Iech fir ëmmer gutt kënnt.

12:29 Wann den Här Äre Gott virun Iech d'Natiounen zerstéiert huet, wou Dir gitt fir se ze besëtzen, an Dir ierft se, an Dir wunnt an hirem Land.

12:30 passt op datt Dir net no hinnen stéisst, nodeems se viru him zerstéiert goufen. Dir; frot net iwwer hir Gëtter a seet: Wéi dës Natiounen hir Gëtter gedéngt hunn, wäert ech se och déngen. 12:31 Dir sollt et net dem Här Äre Gott maachen; fir all abominabelt wat den Jehova haasst, hunn ech hire Gëtter gemaach; fir och hir Jongen a Meedercher hunn se hir Gëtter a Feier verbrannt. 12:32 Dir wäert oppassen alles ze maachen wat ech lech commandéieren; du solls net derbäi bäifügen, an och net ewechhuelen.

Deuteronomie Kapitel 13

13: 1 Wann e Prophéit oder en Dreemer an Dreem an der Mëtt vun lech entsteet , an en Zeechen annoncéiert oder lech wonnert, 13: 2 a wann d'Zeechen oder d'Fro, datt hien lech ugekënnegt ass erfëllt ass, seet: Mir ginn no anere Gëtter , datt Dir net wousst, a loosst eis se déngen; 13: 3 gitt Dir net op d'Wierder vun esou engem Prophet, an och net sou en Dreemer vun Dreem op; well den Jehova Äre Gott test dech, fir erauszefannen ob Dir de Jehova Äre Gott mat ganzem Häerz a mat Ärer ganzer Séil gär hutt. 13: 4 Du solls nom Här Äre Gott goen; Dir wäert him fäerten , Dir wäert seng Geboter halen an op seng Stëmm lauschteren , Dir wäert him déngen, an Dir wäert him nokommen. 13: 5 Esou e Prophet oder en Dreemer vun Dreem soll ëmbruecht ginn, well hien eng Rebellioun géint den HÄR Äre Gott geroden huet, deen dech aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet an dech aus dem Haus vun der Knechtschaft gerett huet , a probéiert huet dech ofzewee vum Wee mat deem den HÄR Äre Gott Hien huet dech bestallt ze goen; an domat wäert Dir dat Béist aus Ärer Mëtt ewechhuelen. 13: 6 Wann Äre Brudder, de Jong vun Ärer Mamm oder Äre Jong, Är Duechter, Är Fra oder Äre gudde Frënd dech incitéiert a geheime soen : Loosst eis goen an aner Gëtter déngen, déi weder Dir nach Är Elteren wousst, 13 7 vun de Götter vun de Vëlker, déi an Ärem Ëmfeld sinn, bei lech oder wäit vun lech, vun engem Enn vun der Äerd bis zum aneren Enn dovun; 13: 8 Du solls him net zoustëmmen, an him net lauschteren; weder wäert Äert A him schued , nach wäert Dir Barmhäerzegkeet iwwer hien hunn, an Dir wäert him net verstoppen.

13: 9 awer Dir wäert hien ëmbréngen; Är Hand gëtt als éischt iwwer hie gehuewen fir hien ëmzebréngen, an dann d'Hand vun alle Leit. 13:10 Du solls him stengegen, bis hie stierft, well hie probéiert huet dech vum Här Äre Gott ze trennen, deen dech aus dem Land vun Egypten, aus dem Haus vun der Knechtschaft erausbruecht huet; 13:11 sou datt ganz Israel héieren a fäerten, an net sou eppes an Ärer Mëtt maachen. 13:12 Wann Dir héiert datt et vun enger vun Äre Stied gesot gëtt, datt den HÄR Äre Gott lech gëtt fir an hinnen ze liewen , 13:13 datt béis Männer aus Ärer Mëtt erauskomm sinn, déi d'Awunner vun hirer Stad ugereegt hunn, a gesot: Loosst eis goen an aner Gëtter ze déngen, déi Dir net wosst; 13:14 wäert Dir froen, a sicht a freet fläisseg; A wann et richteg ass, eng gewësse Saach, datt sou eng Abominatioun an der Mëtt vun lech gemaach gouf, 13:15 Dir wäert onbewegbar d'Awunner vun där Stad mam Rand vum Schwert schloen, zerstéiert se mat alles wat dran ass, an Dir wäert och hir Béischten ëmbréngen um Bord vum Schwert. 13:16 An Dir sammelt all säi Raum an der Mëtt vun der Quadrat, an Dir wäert d'Stad an all säi Raum mat Feier konsuméieren, alles als e Brennoffer fir den Här Äre Gott, an et wäert zu engem Koup Ruine fir ëmmer ginn; et gëtt ni méi gebaut. 13:17 An näischt äusseruerdentlech soll op Är dem keint , sou datt de LORD vum Verbrenne vu senger Roserei Tour ewech kënnt, an op dir Barmhäerzegkeet, hunn an Erbaarmen op Dir hutt, an ëmmer méi intensivéiert Dir, wéi hien op Är Pappen sech, 13 : 18 wann Dir der Stëmm vum Här Äre Gott hält, all seng Geboter ze halen, déi ech lech haut bieden , ze maachen, wat an den Ae vum Här Äre Gott richteg ass.

Deuteronomie Kapitel 14

14: 1 Dir sidd Kanner vum Här Äre Gott; Dir wäert lech net schneiden, an och net raséiere wéinst den Doudegen. 14: 2 Well Dir sidd en hellegt Vollek fir den HÄR Äre Gott, an den HÄR huet dech gewielt fir en eenzegaartegt Vollek ze sinn aus all de Vëlker op der Äerd.

14: 3 Dir sollt näischt abominables iessen. 14: 4 Dëst sinn d'Déieren, déi Dir iesse kënnt: den Ochs, d'Schof, d' Geess, 14: 5 d'Réi, d'Gazelle, d'Réi, d' Bierggeess, d'Ibex, d'Antilop an de Biergram. 14: 6 An all Déier mat Hënn, dat huet eng Spalt vun zwee Neel, an déi de Knascht ënner Déieren knascht, fir datt Dir iesst. 14: 7 Awer dës däerf Dir net iessen , ënner deenen, déi de Knascht kauen oder ënner deenen, déi Houfelen hunn : Kaméil, Hues an Hues; well se knaschteg knaen, awer kee gespléckten Houf hu si se onrein; 14: 8 nach Schwäin, well et huet e gespléckten Houf, awer net knaschteg; et wäert fir lech onrein sinn. Ech wäert hir Fleesch net iessen , an Dir wäert hir Läichen net beréieren. 14: 9 Vun allem wat am Waasser ass, dovu kënnt Dir iessen: alles wat Flossen a Schuppen huet. 14:10 Awer egal wat keng Fins a Schuppen huet, däerf Dir net iessen; et wäert onrein sinn. 14:11 All proppere Vugel deen Dir iesst. 14:12 An dës si vun deenen, déi Dir net iesse däerft: den Adler , de Lammergeier , de Goshawk, 14:13 de Buzzard, de Kite no senger Aart, 14:14 all Kueb no senger Aart, 14:15 de Strauss, d'Eule, d'Mee an den Hauken no hirer Aart, 14:16 d' Eule, den Ibis, de Schwamm, 14:17 de Pelikan, de Geier, d'Gier, 14:18 de Storch, den Heron no hirer Aart, der hoopoe a Fliedermaus. 14:19 All geflügelt Insekt wäert onrein sinn; et gëtt net giess. 14:20 All proppere Vull, deen Dir iesst.

14:21 Kee Stierwende sollt Dir iessen; Den Auslänner, deen an Äre Stied ass, gitt Dir et, an hie kann et iessen; oder verkaaft et un en Auslänner, well Dir sidd en hellegt Vollek dem Jehova Äre Gott. Dir sollt d'Kand net a senger Mammemëllech kachen.

14:22 Dir wäert onbedéngt zéngten all d'Kären, déi Äert Feld all Joer bréngt. 14:23 An du solls virum Här Äre Gott iessen op där Plaz, wou hie säin Numm dohinner setzt, den Zéngtel vun Ärem Getreid, Ärem Wäin an Ärem Ueleg, an den Éischtfruucht vun Ären Hierden an Äre Flocken, Léiert all Dag Jehova Äre Gott ze fäerten . 14:24 A wann d'Strooss sou laang ass datt Dir se net maache kënnt, well d'Plaz déi den HÄR Äre Gott gewielt huet fir säin Numm ze setzen ass wäit vun Iech, wann de Jehova Äre Gott dech blesséiert, 14:25 da verkaaft Dir et an Dir wäert d'Suen an Ärer Hand halen, an Dir wäert op déi Plaz kommen déi den Jehova Äre Gott wielt; 14:26 an Dir gitt d'Sue fir alles wat Dir wëllt, fir Kéi, fir Schof, fir Wäin, fir Cider oder fir alles wat Dir gitt; an du solls do iessen virum Här Äre Gott, an Dir an Är Famill solle sech freeën. 14:27 An Dir sollt de Levite net verloossen, deen an Äre Stied wunnt; well hien huet keen Deel oder Ierfschaft mat Iech. 14:28 Um Enn vun all dräi Joer huelt Dir all d'Zéngtel vun Äre Produkter fir dat Joer, an Dir wäert et an Äre Stied halen. 14:29 An de Levite, dee keen Deel oder Ierfschaft bei Iech huet, an de Friemen, de Weesekand an d'Witfra, déi an Ären Uertschaften ass, kommen an iessen a ginn zefridden; sou datt den Här Äre Gott dech bei all Aarbecht, déi Är Hänn maachen, préschen.

Deuteronomie Kapitel 15

15: 1 All siwe Joer sollt Dir Remission maachen. 15: 2 An dëst ass d'Manéier vun der Remission: hie soll sengem Scholden verzeien, deen e Prêt aus senger Hand gemaach huet, mat deem hie säin Noper gebonnen huet; hie wäert et net méi vu sengem Noper oder sengem Brudder verlaangen, well d'Verzeiung vu Jehova ausgeruff gëtt. 15: 3 Vun engem Auslänner fuerdert Dir e Remboursement; awer wat Äre Brudder Ären huet, wäert Är Hand verzeien, 15: 4 fir datt et kee Bettler an Ärer Mëtt gëtt; well den HÄR dech mat Iwwerfloss am Land préschen deen den Jehova Äre Gott Iech als Ierfschaft gëtt fir et ze besëtzen, 15: 5 wann Dir trei op d'Stëmm vum HÄR Äre Gott héiert, fir all dës Geboter ze halen an ze erfëllen, déi ech Iech haut bieden. . 15: 6 Well den HÄR Äre Gott dech geseent huet, sou wéi hien Iech gesot huet, da wäert Dir villen Natiounen ausléinen, awer Dir wäert net léinen; Dir wäert Herrschaft iwwer vill Natiounen hunn, awer si wäerten net Herrschaft iwwer Iech hunn.

15: 7 Wann et an der Mëtt vun Iech ee vun Äre Bridder an engem vun Äre Stied brauch, an engem Land dat den Här Äre Gott Iech gëtt, da soll Dir Äert Häerz net härten, an Är Hand net géint Ären aarme Brudder zoumaachen, 15: 8 Dir maacht him eng Hand fräi op, an effektiv léint Dir him dat, wat e brauch . 15: 9 Passt op pervers Gedanken an Ärem Häerz ze hunn , a sot: Dat siwent Joer ass no, d'Joer vun der Remission, a kuckt mat schlechten Aen op Äre schlechte Brudder fir hien net ze ginn; well hie kann géint den Här géint Iech ruffen, an Dir wäert fir d'Sënn gezielt ginn.

15:10 Dir wäert him sécher ginn, an Dir sidd net mëttlerweil wann Dir him gitt; aus dësem Grond wäert den Här Äre Gott dech blesséieren an all denge Wierker an an allem wat s de ënnerholl. 15:11 Fir de Bedierfleche soll net an der Mëtt vun der Äerd falen; Duerfir bieden ech lech a soen : Dir maacht Är Hand fir Äre Brudder, fir déi Aarm an Aarm an Ärem Land.

15:12 Wann Äre Hebräesch oder Hebräesch Brudder un lech verkaaft gëtt an lech sechs Joer gedéngt huet, am siwente sollt Dir hien fräi schécken. 15:13 A wann Dir hie gratis schéckt, da soll Dir hien net mat eidelen Hänn schécken. 15:14 Dir sollt him mat Äre Schof, Ärem Land an Ärer Wäipress fräi liwweren; du solls him ginn, wat den Här dech geseent huet. 15:15 An Dir wäert lech drun erënneren datt Dir en Déngscht am Land vun Egypten war, an datt den HÄR Äre Gott dech gerett huet; dofir schécken ech lech dat haut. 15:16 Wann hien zu lech seet: Ech verloossen dech net; well hien dech an Äert Haus gär huet, a well et gutt mat lech geet; 15:17 da solls du eng Awl huelen an säin Ouer géint d'Dier duerchstierken, an hie soll däi Kniecht fir ëmmer sinn; sou solls du och mat Ärem Déngschtmeedche maachen. 15:18 Denkt et net schwéier wann Dir hien gratis schéckt, well fir d'Halschent vun de Käschte vun engem gelounte Mann huet hien lech sechs Joer gedéngt; an den Här Äre Gott wäert dech blesséieren an alles wat Dir maacht.

15:19 Du solls dem Herrgott Äre Gott all männlech Éischtgebuerene vun denen Hierden a vun denge Flocken hellegen; du solls den Éischtgebuerte vun dengen Hierden net benotzen, an och net den Éischte vun denge Schof scheren. 15:20 Dir sollt se all Joer virum Här Äre Gott iessen, Dir an Är Famill, op der Plaz déi den Här wielt.

15:21 A wann et en Effekt an him ass , wann hie blann oder lam ass, oder wann et iergendeng Feeler ass, da solls du hien net dem Jehova Äre Gott opferen. 15:22 Dir sollt et an Äre Stied iessen; déi Onrein wéi och déi propper iessen dervun, wéi eng Gazelle oder en Hirsch. 15:23 Nëmme säi Blutt net iessen ; du gëss et op d'Äerd wéi Waasser.

Deuteronomie Kapitel 16

16: 1 Du solls de Mount Abib halen an de Pessach fir den Här Äre Gott maachen; well am Mount Abib huet den Här Äre Gott dech nuets aus Egypten erausbruecht . 16: 2 An du solls dem Paschtouer dem Här Äre Gott, vun de Schof a vun den Hierden, op där Plaz, déi den HÄR fir säin Numm auswielt fir do ze wunnen, opferen. 16: 3 Dir däerft kee gesäert Brot domat iessen; siwe Deeg solls du ongeschottent Brout domat iessen, d'Brout vun der Leed, well Dir hutt Ägypten séier gelooss ; sou datt Dir all d'Deeg vun Ärem Liewen den Dag erënnert, wou Dir Ägypten verlooss hutt. 16: 4 An Hief soll net siwe Deeg laang bei Iech an Ärem ganzen Territoire gesi ginn; a vum Fleesch dat Dir owes um éischten Dag ëmbréngt , bleift et net bis de Moien. 16: 5 Dir däerft de Pessach a kengem vun de Stied, déi den HÄR Äre Gott Iech gëtt, opferen; 16: 6 Awer op der Plaz wou den HÄR Äre Gott säi Numm auswielt fir do ze wunnen, sollt Dir Ouschteren owes um Sonnenënnergang Affer maachen , zur Zäit wou Dir Ägypten verlooss hutt. 16: 7 An du solls et broden an et iessen op der Plaz déi den HÄR, Äre Gott gewielt huet; a moies kënnt Dir zréck an Äert Zëmmer zréck. 16: 8 Sechs Deeg sollt Dir ongeschnëtzt Brout iessen, an de siwenten Dag soll e feierlechen Fest fir den Här Äre Gott sinn; et geet net drun. 16: 9 Siwe Woche solls du zielen; Vum Moment wou ech ufänken d'Sichel an d'Ernte ze setzen, fänkt Dir un déi siwe Wochen ze zielen. 16:10 An du solls dem Här Äre Gott e feierlech Wochefest maachen ; wat Dir gitt, soll aus der gewollter Heefegkeet vun Ärer Hand sinn, sou wéi den Här Äre Gott dech geseent huet.

16:11 An du solls dech virum Här äre Gott freeën, du, däi Jong, deng Duechter, deng Dénger, deng Déngschtmeedchen, de Levit, deen an denge Stied wunnt, an den Auslänner, de Papp an d'Witfra, déi an der Mëtt sinn. op der Plaz wou den Jehova Äre Gott gewielt huet säin Numm dohinner ze setzen. 16:12 An denkt drun datt Dir en Diener an Ägypten waart; dofir wäert Dir dës Statuten halen an erfëllen. 16:13 Dat feierlech Fest vun den Tabernakelen sollt Dir siwe Deeg maachen, wann Dir d'Ernte vun Ärem Land an Är Wäipress gemaach hutt. 16:14 An Dir wäert sech iwwer Är feierlech Fester freeën, Dir, Äre Jong, Är Duechter, Ären Dénger, Ären Déngschtmeedchen an d'Levite, de Frieme, de Weesekand an d'Witfra, déi an Ären Stied wunnt . 16:15 Siwen Deeg feiert Dir e feierlecht Fest fir den Här Äre Gott op der Plaz déi den Här wielt; fir den Här Äre Gott wäert dech geseent hunn an all dengem Friichten, an an der ganzer Aarbecht vun den Hänn, an Dir wäert wierklech frou sinn. 16:16 Dräimol d'Joer sollen all Är Männer virum HÄR, Äre Gott, op der Plaz vu senger Wiel optrieden: op der feierlecher Fest vum Ongesetzte Brout, an um Feierdag vun de Wochen, an op der feierlecher Fest vun Tabernakelen. A kee soll virum Här mat eidelen Hänn optauchen; 16:17 jidderee mat senger Handoffer , no dem Segen deen den Här Äre Gott lech ginn huet.

16:18 Dir sollt Riichter an Offizéier an all Äre Stied ernennen, déi den Här Äre Gott lech an Äre Stämme gëtt, déi d'Leit mat gerechtem Geriicht riichten.

16 : 19 Du solls net iwwer d'Uerteel ruffen; net respektvoll vu Persoune sinn, a keng Bestiechung huelen; Fir Bestiechung verblennt d'Ae vun de Weisen a verdréit d'Wierder vun de Gerechten. 16:20 Gerechtegkeet, Gerechtegkeet solls du folgen, sou datt s du d'Liewe kanns liewen an ierwen, wat den HÄR Äre Gott lech gëtt. 16:21 Dir plangt kee Bam fir Asherah beim Altor vum Här Äre Gott, deen Dir fir lech selwer gemaach hutt, 16:22 an Dir sollt lech net als Statu opstellen, déi den Här Äre Gott haasst.

Deuteronomie Kapitel 17

17: 1 Du solls net als Affer dem Här Äre Gott en Ochs oder e Lämmchen ubidden, an deem et fehlt oder eppes Schlechtes, well et ass en Härgott fir den Här Äre Gott. 17: 2 Wann hien an der Mëtt vun Iech fonnt gëtt, an enger vun Äre Stied, déi den HÄR Äre Gott Iech gëtt, Mann oder Fra, déi Béis gemaach huet an den Ae vum HÄR, Äre Gott, andeems hien säi Bund trëfft, 17: 3, dee fortgaang ass hunn aner Gëtter gedéngt, an hu sech fir si gebéit, entweder der Sonn, oder dem Mound oder der ganzer Arméi vum Himmel, déi ech verbueden hunn; 17: 4 an et gëtt Iech matgedeelt , an nodeems Dir héiert a gutt ënnersicht hutt, wäert d'Saach wierklech sécher schéngen, datt sou eng Abominatioun an Israel gemaach gouf; 17: 5 Da bréngt Dir de Mann oder d'Fra op Är Dieren, déi dëst Béist gemaach hunn, egal ob männlech oder weiblech, an Dir wäert se zerstéieren, a si stierwen. 17: 6 Mat de Wierder vun zwee oder dräi Zeien, dee stierft soll stierwen; Hie wäert net stierwen fir de Sproch vun engem eenzegen Zeien. 17: 7 D'Hand vun den Zeie fällt als éischt op hie fir hien ëmzebréngen, an dann d'Hand vun all de Leit; sou datt Dir dat Béist aus Ärer Mëtt ewechhuelt . 17: 8 Wann eppes fir Iech am Prozess schwiereg ass, tëscht enger Aart vu Mord an enger anerer, tëscht enger Aart vu legaler Recht an enger anerer, an tëscht enger Aart vu Verletzungen an enger anerer, am Geriichtsgeschäft an Äre Stied; da wäert Dir opstoen an op déi Plaz goen, déi den Jehova Äre Gott wielt; 17: 9 an Dir wäert zu de Levitesche Paschtéier kommen, an zum Riichter, deen an deenen Deeg ass, an Dir wäert froen; a si léieren Iech de Saz vum Uerteel.

17:10 An Dir maacht no deem Saz, wat d'Leit vun der Plaz, déi den Här entscheet, Iech wäert soen , an Dir sollt oppassen, alles ze maachen , wat se Iech verroden. 17:11 Geméiss dem Gesetz léieren se Iech, an no dem Uerteel, wat se Iech soen, sollt Dir maachen; Dir gitt net riets oder lénks vum Saz of, deen se Iech deklaréieren. 17:12 An de Mann, deen houfreg handelt an net dem Paschtouer befollegt , deen do virum Här Äre Gott oder dem Riichter soll déngen, hie wäert stierwen; an Dir wäert dat Béist aus der Mëtt vun Israel ewechhuelen. 17:13 An all d'Leit héieren a fäerten a si sinn net arrogant.

17:14 Wann Dir an d'Land kommt, wat den HÄR, Äre Gott, Iech gëtt, an Dir et besëtzt an et bewunnt, a sot: Ech wäert e Kinnek iwwer mech setzen, wéi all d'Natiounen, déi ronderëm mech sinn; 17:15 Du solls deejéinege maachen, deen den HÄR Äre Gott gewielt huet Kinnek iwwer dech ze sinn; aus Äre Bridder wäert Dir e Kinnek iwwer Iech setzen; Dir kënnt net en auslännesche Mann op Iech setzen, ausser Äre Brudder. 17:16 Awer hie wäert Päerd fir sech selwer net erhéijen, an hie wäert d'Leit net zréck an Ägypten bréngen fir Päerd ze erhéijen ; well den HÄR huet Iech gesot: Kommt ni méi op dëse Wee zréck. 17:17 Och soll hien net vill Frae fir sech huelen, fir datt säin Häerz net zréckgeet; weder Sëlwer nach Gold wäert hie fir sech a Heefegkeet opschaffen. 17:18 A wann hien um Troun vu sengem Räich sëtzt, da schreift hie fir sech selwer an engem Buch eng Kopie vun dësem Gesetz, vum Original dat an der Betreiung vun de Levitesche Paschtéier ass.

17:19 an hie wäert et bei sech hunn, an hie wäert doranner liesen all d'Deeg vu sengem Liewen, fir datt hie léiere kéint Jehova säi Gott ze fäerten, all d' Wierder vun dësem Gesetz an dës Statuten ze halen, se ze maachen ; 17:20 sou datt säin Häerz net méi héich wéi seng Bridder ass, a sech net vum Gebot no riets oder lénks dréit; sou datt hie seng Deeg a sengem Räich verlängere kann, hien a seng Jongen, matzen am Isr ael.

Deuteronomie Kapitel 18

18: 1 Déi Levitesch Priister, dat ass de ganze Stamm Levi, hu keen Deel oder Ierfschaft an Israel; vun de Verbrenne fir den Jehova a vu senger Ierfschaft sollen se iessen. 18: 2 Dofir hu si keng Ierfschaft tëscht hire Bridder; Jehova ass hir Ierfschaft, wéi hien hinne gesot huet. 18: 3 An dëst ass d'Recht vun de Paschtéier vum Vollek, vun deenen, déi Ochs oder Lämmchen als Affer ubidden: si sollten dem Paschtouer d'Schëller, de Kiefer an d'Curling ginn. 18: 4 Dat éischt vun Ärem Kär, vun Ärem Wäin a vun Ärem Ueleg, an dat éischt vun der Woll vun Ärem Schof, deen Dir him gitt; 18: 5 fir den Här Äre Gott huet hien aus all Äre Stämme gewielt, fir ze stoen fir am Numm vum Här ze verwalten, hien a seng Jongen fir ëmmer. 18: 6 A wann e Levit aus enger vun Äre Stied aus ganz Israel erauskënnt, wou hie gelieft huet, a mat all dem Wonsch vu senger Séil op déi Plaz kënnt, déi den Jehova wielt, 18: 7, da wäert hien am Numm vum HÄR, sengem Gott, als all seng Bridder de Leviten, déi do virum Här sinn. 18: 8 Hien soll déiselwecht Portioun iessen wéi déi vun deenen aneren, zousätzlech zu sengem Räichtum.

18: 9 Wann Dir an d'Land gitt dat den Jehova Äre Gott lech gëtt, léiert Dir net no den Abominatioune vun deenen Natiounen ze maachen. 18:10 Loosst net an lech fonnt ginn, dee säi Jong oder seng Duechter duerch d'Feier mécht, an och net déi d'Spekulatioun, nach de Wahrsager, nach den Zauberer, oder den Zauberer, 18:11 a keng Zaubererin, nach Wahrsager, nach Zauberer, an net wien och ëmmer konsultéiert zu den Doudegen.

1 8:12 Well et ass eng Abominatioun fir den Jehova, deen dës Saache mécht, a fir dës Abominatiounen huet den Jehova Äre Gott dës Natiounen virun lech erausgedriwwen. 18:13 Dir sidd perfekt virum Här Äre Gott. 18:14 Fir dës Natiounen, déi Dir wäert ierwen, héieren Goreros a Wahrsager. Awer Jehova Äre Gott huet lech dat net erlaabt.

18:15 E Prophéit vun lech, vun Äre Bridder wéi ech, den Här Äre Gott wäert dech opstoen; Dir wäert hien héieren; 18:16 no alles wat Dir vum Här Äre Gott um Horeb um Dag vun der Versammlung gefrot huet, a gesot: Loosst mech net méi d'Stëmm vum Här mäi Gott héieren, an ech gesinn dat grousst Feier net méi, sou datt ech stierwen. 18:17 An den Här sot zu mir: Si hu gutt geschwat an deem wat se gesot hunn. 18:18 E Prophéit, deen ech se vun hire Bridder erzéien, wéi Dir; an ech wäert meng Wierder a säi Mond leeën, an hie wäert zu hinnen alles schwätzen, wat ech him ginn. 18:19 Awer wien net meng Wierder héiert datt hien a mengem Numm schwätzt, ech halen hie verantwortlech. 18:20 De Prophéit, dee viraussiichtlech e Wuert a mengem Numm ze schwätzen, deen ech net gesot hunn ze schwätzen, oder deen am Numm vun anere Gëtter schwätzt, dee Prophéit wäert stierwen. 18:21 A wann Dir an Ärem Häerz seet: Wéi kënne mir d'Wuert wëssen, wat den Här net geschwat huet? 18:22 Wann de Prophet am Numm vu Jehova schwätzt , a wat hie gesot net geschitt, an och net geschitt, ass et e Wuert, dat den Jehova net geschwat huet; mat Viraussetzung huet dee sou Prophéit et geschwat; keng Angscht virun him.

Deuteronomie Kapitel 19

19: 1 Wann den HÄR, Äre Gott, d'Natiounen zerstéiert, deem säi Land den HÄR Äre Gott lech gëtt, an Dir ierft se, a wunnt an hire Stied an an hiren Haiser; 19: 2 Dir sollt dräi Stied an der Mëtt vum Land ofsetzen, déi den Här Äre Gott lech gëtt fir ze besëtzen. 19: 3 Du solls d'Stroosse reparéieren an d'Land deelen , wat den Jehova Äre Gott lech als Ierfschaft gëtt an dräi Deeler , an et soll fir all Mäerder sinn, fir dohinner ze flüchten. 19: 4 An dëst ass de Fall vum Mäerder, deen dohinner flüchte wäert a wäert liewen: deen, deen säin Noper ouni Intentioun schloen an ouni virdrun eng Feindschaft mat him ze hunn; 19: 5 Wéi een dee mat sengem Noper op de Bierg geet fir Holz ze schneiden, a wann hien d'Hand mat der Axt schloe fir Holz ze schneiden, da spréngt d'Eisen vum Enn, a schloe géint säin Noper an hie stierft; hie wäert an eng vun dëse Stied flüchten, a liewen; 19: 6 fir datt den Avenger vum Blutt, rosen, de Mäerder verfollegt an hien iwwerhëlt, well d'Strooss laang ass, an hien zum Doud verletzt huet, a sollt net zum Doud veruerteelt ginn, well hie virdrun keng Feindlechkeet mat sengem Noper hat. 19: 7 Dofir bieden ech lech a soen: Dir sollt dräi Stied trennen . 19: 8 A wann den Här Äre Gott Äert Territoire vergréissert, wéi hien Äre Pappen geschwuer huet, an lech all d'Land gëtt, wat hie versprach huet Äre Pappen ze ginn, 19: 9 soulaang Dir all dës Geboter hält, déi ech lech haut virschreiwen, sou datt nerlos duerch Aarbecht; datt Dir den Här Äre Gott gär hutt an all Dag op seng Weeër gitt; da solls du dräi weider Stied zu dësen dräi bäifügen , 19:10 sou datt onschëlleg Blutt net an d'Mëtt vum Land vergoss gëtt wat den Jehova Äre Gott lech als Ierfschaft gëtt, an Dir kënnt net fir Bluttschold ugeklot ginn.

19:11 Awer wann iergendeen flücht, dee säin Noper haasst an op hie waart, a sech géint hie opstellt an hien zum Doud geschloen huet, an hie stierft; Wann hien an eng vun dëse Stied geflücht ass, 19:12, da schécken déi Eelst vu senger Stad an huelen hien dovun aus, an iwwerginn dem Avenger vum Blutt fir ze stierwen. 19:13 Dir wäert him net schueden; an Dir wäert dat onschëlleg Blutt vun Israel ewechhuelen, an et geet Iech gutt. 19:14 An der Ierfschaft, déi Dir am Land besëtzt, deen den HÄR Äre Gott Iech gëtt, wäert hien d'Grenze vun Ärem Nopesch säi Besëtz net erofsetzen, wat déi al gesat hunn.

19:15 Keen eenzegen Zeien gëtt gezielt géint iergendeen an all Verbriechen oder an iergendenger Sënn, a Verbindung mat all Verstouss. Nëmme mam Zeegnes vun zwee oder dräi Zeien wäert d'Beschëllegung stoen. 19:16 Wann e falschen Zeien entsteet géint ee fir géint hien ze bestätegen, 19:17 da sollten déi zwee Streidereie virum HÄR erschéngen, a virun de Paschtéier an de Riichter, déi an deenen Deeg sinn. 19:18 An d'Riichter solle gutt froen; a wann deen Zeien falsch ass, a säi Brudder falsch beschëllegt huet, 19:19 da maacht Dir him sou wéi hie säi Brudder wollt maachen; an Dir wäert Béis aus Ärer Mëtt ewechhuelen. 19:20 An déi, déi bleiwen, héieren a fäerten, an ni méi sou Béis an Ärer Mëtt maachen. 19:21 An Dir sollt him net schued; Liewen fir d'Liewen, A fir A, Zänn fir Zänn, Hand fir Hand, Fouss fir Fouss.

Deuteronomie Kapitel 20

20: 1 Wann Dir mat Äre Feinde an de Krich gitt, wann Dir Päerd a Ween gesinn, an e Vollek méi grouss wéi Iech selwer, da fäert net virun hinnen, well den Här Äre Gott ass mat Iech, deen Iech aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet. 20: 2 A wann Dir no komm sidd fir ze kämpfen, da soll de Paschtouer stoen a mat de Leit schwätzen, 20 : 3 an hie soll zu hinne soen: Hey, Israel, Dir sammelt Iech haut am Kampf géint Är Feinden; loosst Äert Häerz net schwaach, fäert net, weder verfollegt, nach sidd virun hinnen decouragéiert; 20: 4 fir den HÄR, Äre Gott geet mat Iech, fir fir Iech géint Är Feinde ze kämpfen, fir Iech ze retten. 20: 5 An d'Beamte solle mat de Leit schwätzen a soen: Wien huet en neit Haus gebaut an et net opgemaach? Gitt, a gitt zréck an Äert Haus, soss stierft Dir am Kampf, an een aneren mécht et op. 20: 6 A wien huet e Wéngert gepflanzt an huet et net gär? Gitt a gitt heem, soss stierft Dir am Kampf, an een aneren wäert et genéissen. 20: 7 A wien huet eng Fra bestuet an huet se net geholl? Gitt, a gitt heem, fir datt hien net am Kampf stierft, an een aneren hëlt et. 20: 8 An d'Beamte sollten erëm mat de Leit schwätzen a soen: Wien ass e fäerten a feigen Mann? Gitt, a gitt zréck an Äert Haus, a loosst d'Häerz vun Äre Bridder net wéi d'Häerz vun Iech selwer. 20: 9 A wann d'Offizéier mam Vollek geschwat hunn, da ginn d'Kapitänen vun der Arméi de Kommando un der Spëtzt vum Vollek. 20:10 Wann Dir un eng Stad kommt fir se ze bekämpfen, bréngt Dir Fridden derzou. 20:11 A wann ech äntweren, Fridden, an op fir Iech op, all d'Leit, déi dran fonnt ginn, ginn Iech tributéiert an déngen Iech.

20:12 Awer wann et kee Fridde mat lech mécht an e Krich mat lech féiert, da wäert Dir et belageren. 20:13 Nodeems den Här Äre Gott et an Är Hand geliwwert huet, schloe Dir all seng Männer mam Rand vum Schwert. 20:14 Nëmmen d'Fraen an d' Kanner, an d'Déieren, an alles wat an der Stad ass, all säi Verwinnt wäert Dir fir lech selwer huelen; an du solls iesse vun de Raue vun denge Feinden, déi den Här Äre Gott dir ginn huet. 20:15 Also maacht Dir all de Stied déi ganz wäit vun lech ewech sinn, déi net zu de Stied vun dësen Natiounen gehéieren. 20:16 Awer vun de Stied vun deene Leit, déi Jehovas Äre Gott Dir als Ierfschaft ass Féierung, wäert Dir keng Persoun lieweg, verloossen 20:17 mä Dir wäert si komplett zerstéieren: d'hethitesch, de Amorite , de Canaanite, de Perizzite, de Hivite an der Jebusiten, sou wéi den Jehova Äre Gott lech gebueden huet; 20:18 datt se dech net léieren no all hiren Abominatiounen ze maachen, déi se hire Gëtter gemaach hunn, a géint den Här Äre Gott sënnegen. 20:19 Wann Dir eng Stad belagert a vill Deeg dergéint kämpft fir se ze huelen, da soll Dir seng Beem net zerstéieren andeems Dir eng Axt dran dreift, well Dir kënnt vun hinnen iessen; an Dir wäert se net erofschneiden, well de Bam vum Feld net e Mënsch ass, deen op lech op der Plaz kënnt. 20:20 Awer de Bam, deen Dir wësst, dréit keen Uebst, Dir kënnt en zerstéieren an ofschneiden , fir e Schutzbaum géint d'Stad ze bauen, deen lech Krich mécht, bis Dir en ënnerworf hutt.

Deuteronomie Kapitel 21

21: 1 Wann am Land, wat den HÄR, Äre Gott, lech gëtt, ze besëtzen, gëtt een dout fonnt, am Feld leien, an et ass net bekannt, wien hien ëmbruecht huet, 21: 2, da kommen Är Eelst an Är Riichter eraus a moossen Distanz zu de Stied déi ronderëm déi Doudeg sinn. 21: 3 An déi Eelst vun der Stad am nootste vun der Plaz wou den Doudegen fonnt gouf, huele vun de Kéi e Kallef dat net geschafft huet, dat kee Joch gedroen huet; 21: 4 an déi Eelst vun där Stad soll d'Hiewer an en uerdentlechen Dall bréngen, deen ni geplëmmt oder gesaat gouf, an den Hals vun der Weier do am Dall briechen. 21: 5 Da sollen d'Priister, d'Jonge vum Levi kommen, well den HÄR, Äre Gott, huet se gewielt fir hien ze déngen, a fir am Numm vu Jehova ze préschen; a mat hirem Wuert gëtt all Sträit a Beleidegung decidéiert . 21: 6 An all déi Eelst vun der Stad, déi am nootste bei der Plaz sinn, wou den Doudegen fonnt gouf, sollten d'Hänn wäschen um Kéi, deem säin Hals am Dall gebrach ass; 21: 7 a si protestéieren a soen: Eis Hänn hunn dëst Blutt net vergoss, an eis Aen hunn et net gesinn. 21: 8 Verzeit Ärem Vollek Israel, deem Dir geléist hutt, o Jehova; a schold net Ärem Leit Israel onschëlleg Blutt. An d'Blutt gëtt verginn. 21: 9 An Dir wäert d'Schold vum onschëllegen Blutt aus Ärer Mëtt ewechhuelen, wann Dir maacht wat an den Ae vu Jehova richteg ass.

21:10 Wann Dir géint de Géigner an de Krich erausgitt, an den HÄR, Äre Gott, wäert se an Är Hand ginn, an Dir gitt Gefaangeschaft vun hinnen, 21:11 an Dir gesitt eng schéi Fra tëscht de Gefaangenen, an hie gëtt begeeschtert, an huelt se fir lech selwer Fra.

21:12 du solls heem bréngen; a si wäert de Kapp raséieren, an hir Neel schneiden, 21:13 an d'Kleedung vun hirer Gefaangenschaft erofhuelen, an an Ärem Haus bleiwen; an hie wäert e ganze Mount iwwer säi Papp a seng Mamm traueren; an da kënnt Dir bei hatt kommen, an Dir wäert hire Mann sinn, an hie wäert Är Fra sinn. 21:14 A wann Dir hatt net gär hutt, gitt Dir se fräi; Dir wäert hatt net fir Sue verkafen, an Dir behandelt hatt och net als Sklavin, well Dir hatt vernéiert hutt. 21:15 Wann e Mann zwou Fraen hätt, huet déi eng gär an déi aner gehaasst, an déi beléiften an déi gehaasst hätten hien Kanner gebuer, an den éischte Gebuerene Jong war deen hate; 21:16 am Dag wou hie seng Kanner ierft wat hien huet, kann hien dem Jong vum beléifte kee Gebuertsrecht ginn, anstatt de Jong vum gehaassten, deen deen Éischten ass; 21:17 awer de Jong vun der abhoréierter Fra wäert hien als Éischtgebuerten erkennen, fir him duebel ze ginn wat jidderengem vun deenen aneren entsprécht; well hien ass den Ufank vun hirer Kraaft, a senger ass d'Recht vum Gebuertsrecht. 21:18 Wann iergendeen eng haartnäckeg a rebellesch Duechter huet, déi net der Stëmm vu sengem Papp oder der Stëmm vu senger Mamm befollegt, an hie bestrooft huet, wäert hien hinnen net follegen; 21:19 da wäert säi Papp a seng Mamm hien huelen an hien erausbréngen an déi Eelst vu senger Stad an an d'Paart vun der Plaz wou hie gelieft huet . 21:20 a si soen den Eeleren aus der Stad: Dëse Jong ass haartnäckeg a rebellesch, hie follegt net eiser Stëmm; Hien ass gluttonous a gedronk. 21:21 Dann all d'Männer vu senger Stad soll him Steng, an hie soll stierwen; Also wäert Dir de Béisen

aus Ärer Mëtt ewechhuelen, an d'ganz Israel héieren a fäerten.

21:22 Wann iergendeen e Verbrieche veruerteelt huet, deen dem Doud wäert ass, an Dir maacht hien zum Doud an hänkt hien un engem Bam. 21:23 sollt Dir säi Kierper net um Bam iwwernuechten loossen; Wann hien vermësst gëtt, wäert Dir hien deeselwechten Dag begruewen, well vu Gott verflucht ass den opgehaangene Mënsch; an du solls däi Land net verschmotzen, wat den Jehova Äre Gott Iech als Ierfschaft gëtt.

Deuteronomie Kapitel 22

22: 1 Wann Dir Äert Brudder Ochs verluer oder säi Lämmche gesäit, da verweigert Dir him net Är Hëllef; Dir gitt et bei Äre Brudder zréck. 22: 2 A wann Äre Brudder net Ären Noper ass, oder Dir kennt hien net, da gitt Dir en bei lech heem, an hie wäert bei lech sinn, bis Äre Brudder no him sicht, an Dir wäert hien zréckginn. 22: 3 Also maacht Dir sengem Iesel, sou maacht Dir sengem Kleed, an Dir maacht datselwecht mat all Äre Brudder Saachen, déi verluer sinn, an Dir fannt se ; Dir kënnt Är Hëllef net refuséieren. 22: 4 Wann Dir Ären Brudder Iesel oder säin Ochs op d'Strooss fale gesäit, wäert Dir net dovun ofwäichen; Dir hëlleft him et ze hiewen. 22: 5 Eng Fra däerf kee Mann säi Kleed undoen, an och kee soll e Fra d'Kleed undoen; fir jiddereen, deen dat mécht, ass eng Abominatioun fir den Här Äre Gott. 22: 6 Wann Dir e Vullennascht an engem Bam, oder um Buedem, mat Hénger oder Eeër fënns, an d'Mamm déi op d'Hénger oder op d'Eeër läit, sollt Dir d'Mamm net mat de Kanner huelen. 22: 7 Dir wäert d'Mamm lass loossen, an Dir wäert d'Hénger fir lech selwer huelen, sou datt et gutt mat lech geet, an Dir wäert Är Deeg verlängeren. 22: 8 Wann Dir en neit Haus baut, maacht Dir e Parapet fir Äert Daach, fir datt Dir Äert Haus kee Blutt schëlleg mécht, wann iergendeen doraus fällt. 22: 9 Dir däerft Äre Wéngert net mat verschiddene Somen séie loossen, fir datt alles verluer geet, souwuel de Saat, deen Dir gesaat hutt an d'Fruucht vum Wéngert. 22:10 Du solls net mat engem Ochs an engem Aarsch zesumme ploen. 22:11 Dir däerft keng Wollkleedung unhuelen an net zesummen. 22:12 Dir maacht Rand op de véier Enden vun Ärem Mantel mat deem Dir lech ofdeckt.

22:13 Wann e Mann eng Fra hëlt, an nodeems se bei hatt komm ass, haasst hatt, 22:14 an huet hir Feeler zougeschriwwen, déi d'Leit zum Gespréich bréngen, a seet: Ech hunn dës Fra geholl, an ech si bei hatt komm, an hunn hir als Jongfra fonnt; 22:15 da soll de Meedchen säi Papp a seng Mamm d'Jungfraumarken vun der Meedchen un déi Eelst vun der Stad, beim Gate, erausbréngen; 22:16 an de Papp vun der Jugend soll zu deenen Eelsten soen: Ech hunn meng Duechter dësem Mann als Fra ginn, an hien haas hatt; 22:17 a kuck, hien attributéiert hir Feeler, déi d'Gespréich verursaachen, a seet: Ech hunn Är Duechter net als Jongfra fonnt; awer kuckt hei d'Zeeche vun der Jongfra vu menger Duechter. A si sollen d'Kleedung virun den Eelste vun der Stad verbreeden . 22:18 Da wäerten déi Eelst vun der Stad de Mann huelen a bestrofen; 22:19 a si wäerten him honnert Stéck Sëlwer feine loossen, déi si dem Papp vun der jonker Fra ginn, well hie schlecht Nouvellen iwwer eng Jongfra vun Israel verbreet huet; an hie wäert hatt als Fra hunn, an hie wäert se net fäeg hunn all seng Deeg entloossen. 22:20 Awer wann et richteg ass datt keng Jongfra bei der jonker Fra fonnt gouf, 22:21 da bréngen se hatt op d'Dier vum Haus vu sengem Papp, an d'Männer aus hirer Stad wäert hatt stengegen, a si wäert stierwen, well si huet Béis gemaach Israel huet an hirem Papp sengem Haus fornicéiert; Also du solls dat Béist aus der Mëtt ewechhuelen. 22:22 Wann iergendeen erwëscht gëtt mat enger Fra mat engem Mann bestuet ze sinn, da stierwen déi zwee, de Mann dee mat der Fra geschlof huet, an d'Fra och ; sou wäert Dir dat Béist aus Israel ewechhuelen.

22:23 Wann et eng Jongfra gëtt, déi engem verlobt ass, an iergendeen hatt an der Stad fënnt, a läit bei hir; 22:24 da bréngt Dir se allen zwee an d'Stadpaart eraus, an Dir wäert se stengegen, a si stierwen; déi jonk Fra well hatt net an der Stad gejaut huet, an de Mann well hien dem Noper seng Fra erniddregt; Also du solls dat Béist aus der Mëtt ewechhuelen. 22:25 Awer wann e Mann déi verlobte jonk Fra am Feld fënnt, an de Mann zwéngt se mat him ze léien, de Mann dee mat hir geschlof huet, soll eleng stierwen ; 22:26 awer Dir wäert der jonker Fra näischt maachen; et gëtt keng Doudeschold dran; wéi wann ee sech géint säin Noper opstellt a sech d'Liewe hëlt, sou ass et an dësem Fall. 22:27 Well hien hatt am Feld fonnt huet; Déi jonk Verlobten huet eng Stëmm ginn , an et war keen deen hatt rette konnt. 22:28 Wann e Mann eng jonk Jongfra fënnt, déi net verlobt ass, an hatt hëlt a bei hatt läit, a si ginn entdeckt; 22:29 Da gëtt de Mann, dee bei hatt geschlof huet, dem jonke Mann säi Papp fofzeg Stéck Sëlwer ginn, a si wäert seng Fra sinn, well hien hatt verniddert huet; Dir kënnt hatt net an all hiren Deeg entloossen. 22:30 Kee Mënsch däerf d'Fra vu sengem Papp huelen, an och net säi Papp säi Bett.

Deuteronomie Kapitel 23

23: 1 Keen däerf an d'Versammlung vum Här erakommen mat engem gebrooften Hoden, oder huet säi virile Member amputéiert. 23: 2 E Baaschtert soll net an d'Versammlung vu Jehova kommen; och si sollten net an déi Kongregatioun vu Jehova erakommen bis an déi zéngten Generatioun. 23: 3 Den Af an de Moabit kommen net an d'Versammlung vu Jehova, nach an déi zéngte Generatioun vun hinnen; si kommen net an d'Congregatioun vum Här fir ëmmer, 23: 4 well se dech net mat Brout a Waasser op der Strooss begéint hunn, wéi Dir aus Ägypten koum, a well se de Bilam, de Jong vum Beor vu Pethor a Mesopotamien géint Iech agestallt hunn. dech ze verfluchen. 23: 5 Awer den HÄR, Äre Gott, huet de Bileam net héieren; an den Jehova Äre Gott huet de Fluch an e Segen ëmgewandelt, well de Jehova Äre Gott huet dech gär. 23: 6 Du solls hire Fridden an hir Gutt net ëmmer fir ëmmer sichen. 23: 7 Du solls den Edomit net haassen, well hien ass Äre Brudder; du solls den Ägypter net haassen, well Dir war e Frieme a sengem Land. 23: 8 D'Kanner, déi hinnen gebuer goufen, kommen an d'Congregatioun vu Jehova an der drëtter Generatioun.

23:9 Wann Dir erausgeet fir géint Är Feinde ze campéieren, gitt Dir oppassen fir all béis Saach. 23:10 Wann et iergendeen an Ärer Mëtt gëtt, deen net propper ass, wéinst enger Onsécherheet, déi an der Nuecht geschitt ass, da wäert hien ausserhalb vum Lager goen an net eran. 23:11 Awer um Nuetshimmel soll hie sech mat Waasser wäschen, a wann d'Sonn ënnergaang ass, kann hien an de Lager kommen. 23:12 Dir wäert eng Plaz ausserhalb vum Camp hunn, wou Dir erausgitt.

23:13 Dir sollt och ënnert Äre Waffen e Stéck hunn; a wann Dir dobaussen sidd, da graft Dir domat, a wann Dir dann dréint, da bedeckt Dir Äert Exkrement; 23:14 well den HÄR, Äre Gott, leeft an der Mëtt vun Ärem Lager, fir lech ze befreien an Är Feinde virun lech ze liwweren; dofir muss Äre Lager helleg sinn, sou datt hien näischt Onrés an lech gesäit an no dir kënnt.

23:15 Du solls sengem Dénger kee Kniecht ofginn, dee vu sengem Meeschter un dech flücht. 23:16 Hie wäert bei lech wunnen, an der Mëtt vun lech, op der Plaz, déi hien an enger vun Äre Stied wielt, wou hie gutt ass; Dir wäert hien net ënnerdrécken. 23:17 Loosst et keng r amera aus de Meedercher vun Israel sinn, an och kee Sodomit aus de Kanner vun Israel sinn. 23:18 Du solls keng Gehälterloun oder de Präis vun engem Hond an d'Haus vu Jehova Äre Gott mat keng Stëmm bréngen; well dat eent an dat anert eng abominabel Natioun fir den Jehova Äre Gott ass . 23:19 Du solls net vun Ärem Brudder Interessi u Suen, oder Interesse a Liewensmëttel, oder an eppes fuerderen, fir dat Zënsen normalerweis erfuerderlech sinn. 23:20 Dir kënnt Interesse vun engem Frieme froen, awer vun Ärem Brudder däerft Dir et net fuerderen , sou datt den Här Äre Gott dech blesséiere kann an all d'Aarbecht vun Ären Hänn op der Äerd, wou Dir gitt fir et ze besëtzen. 23:21 Wann Dir dem Jehova Äre Gott e Gelübd gitt, zéckt net et ze bezuelen; well den Här Äre Gott wäert et sécherlech vun lech verlaangen, an et wier Sënn an dir. 23:22 Awer wann Dir lech net verspriechen, wäert et kee Sënn an lech sinn.

23:23 Awer wat aus Äre Lëpsen erausgaang ass, wäert Dir behalen an erfëllen, sou wéi Dir dem Här Äre Gott versprach hutt, de fräiwëllegen Offer ze bezuelen, dat Dir mat Ärem Mond versprach hutt. 23:24 Wann Dir an Ärem Noper säi Wéngert gitt, da kënnt Dir Drauwe iessen, bis Dir zefridden sidd; awer Dir wäert net an Ärem Kuerf setzen. 23:25 Wann Dir an d'Ernte vun Ärem Noper gitt, kënnt Dir Äer Mais mat Ärer Hand plécken; awer Dir sollt keng Séchel op d'Ernte vun Ärem Noper uwenden.

Deuteronomie Kapitel 24

24: 1 Wann e Mann eng Fra hëlt an hatt bestuet, wann hie se net gär huet, well hien eppes anstänneges an hatt fonnt huet, soll hien hir e Scheedungsbréif schreiwen, an hien an hir Hand ofginn, a schéckt hatt vu sengem Haus fort. 24: 2 A verléisst hiert Heem, kann hatt goen an en anere Mann bestueden . 24: 3 Awer wann déi lescht hatt haasst , a schreift hatt e Scheedungsbréif, an et an d'Hand gëtt, an entlooss hatt aus hirem Haus; oder wann de leschte Mann, deen hatt zur Fra geholl huet, gestuerwen ass, 24: 4 hirem éischte Mann, deen hatt fortgeschéckt huet, wäert se net méi fäeg sinn seng Fra ze ginn nodeems se ofgebaut gouf; well et ass eng Abominatioun virum Här, an Dir sollt d'Land net perverséieren, wat den Här Äre Gott Iech als Ierfschaft gëtt. 24: 5 Wann een nei bestuet ass, wäert hien net an de Krich erausgoen, an hie wäert sech och net mat eppes beschäftegen; fräi wäert hie fir e Joer a sengem Haus sinn , fir der Fra, déi hie geholl huet, ze begeeschteren. 24: 6 Du solls kee Schleifrad vun der Millen huelen, weder de Buedem nach d'Spëtzt; well et d'Liewe vum Mënsch als Versprieche géif huelen. 24: 7 Wann ee fonnt gëtt , deen ee vu senge Bridder, de Kanner vun Israel geklaut huet , an en an de Sklav gemaach huet oder hie verkaaft huet, da soll deen Déif stierwen, an du solls dat Béist aus Ärer Mëtt ewechhuelen. 24: 8 Betreffend der Plo vun der Lepra, passt virsiichteg op a kuckt no alles wat d' Levitesch Paschtéier Iech léieren ; sou wéi ech Iech commandéiert hunn, sou passt Dir op. 24: 9 Denkt drun wat den Här Äre Gott der Maria ënnerwee gemaach huet nodeems Dir Ägypten verlooss hutt. 24:10 Wann Dir Ären Noper eppes ausgeléint hutt , da gitt net an säin Haus fir e Verspriechen ze huelen.

24:11 Dir wäert dobausse bleiwen, an de Mann deen Dir ausgeléint hutt, wäert de Verspriechе vun lech huelen. 24:12 A wann de Mann aarm ass, da solls du dech net leien an nach ëmmer säi Verspriechen hält. 24:13 Ouni Versoen wäert Dir him d'Kleedung zréckginn wann d'Sonn ënnergeet, sou datt hien a senge Kleeder schlofe kann an lech préschen; a Gerechtegkeet wäert lech virum Här Äre Gott sinn. 24:14 Du solls net den Aarmen an de Bedierften agestallte Mann ënnerdrécken, sief et vun Äre Bridder oder vun den Auslänner, déi an Ärem Land an Äre Stied wunnen. 24:15 A sengem Dag gitt Dir him säi Loun, an d'Sonn soll net ënnergoen ouni him ze ginn; well hien aarm ass, a mat deem hie säi Liewen ënnerhält; fir datt ech net géint den Här géint lech ruffen, an d'Sënn an lech ass. 24:16 Elteren stierwen net fir hir Kanner, nach Kanner fir hir Elteren ; jidderee wäert fir seng Sënn stierwen. 24:17 Dir sollt d'Rechter vum Auslänner oder dem Papp net verzerren , an och net d'Kleed vun der Witfra als Verspriechen huelen, 24:18 awer Dir sollt lech drun erënneren, datt Dir e Sklave an Ägypten waart, a vun do huet den Här Äre Gott dech gerett; dofir, Ech commandéiert Dir dëst ze maachen. 24:19 Wann Dir Är Ernte an Ärem Feld ernimmt an e Schoof am Feld vergiesst, kënnt Dir net zréck fir et ze sammelen; Et wäert fir den Auslänner, fir de Weesekand a fir d'Witfra sinn; sou datt den Här Äre Gott dech bei all der Aarbecht vun den Hänn blesséiere kann. 24: 20 Wann Dir Är Olivebeem schloen, gitt net méi iwwer d'Ra, déi Dir hannerlooss hutt; Si wäerte fir de Frieme sinn, fir de Weesekand a fir d'Wittfra.

24:21 Wann Dir Äre Wéngert recoltéiert, musst Dir net no lech sichen; Et wäert fir de Frieme sinn, fir de Weesekand a fir d' Wittfra. 24:22 An denkt drun datt Dir en Déngscht am Land vun Egypten waart; dofir, Ech commandéiert Dir dëst ze maachen.

Deuteronomie Kapitel 25

25: 1 Wann et e Sträit tëscht e puer ass, a si gi viru Geriicht fir vun de Riichter beurteelt ze ginn, da fräie se de Gerechten an veruerteelen déi Schëlleg. 25: 2 A wann den Täter et verdéngt huet, geschloen ze ginn, da werft de Riichter hien op de Buedem a bréngt hien a senger Präsenz geschloen; no sengem Verbrieche wäert d'Zuel vu Wimpern sinn. 25: 3 Véierzeg Wimper kënne ginn, net méi; Sollt wann se hien mat vill méi Schlag wéi dës schloen , da fillt Äre Brudder sech virun Ären Aen ofgebrach. 25: 4 Du solls den Ochs net maulchen wann en drescht. 25: 5 Wa Bridder zesumme wunnen, an ee vun hinnen stierft a kee Jong huet, da soll d'Fra vum Doudegen net mat engem frieme Mann dobaussen bestueden ; hire Schwoer kënnt bei hatt, an hëlt hatt fir seng Fra, a mécht eng Famill mat hir. 25: 6 An den Éischtgebuerene, deen hatt erausbréngt, soll am Numm vun hirem verstuerwene Brudder geschéien, sou datt säin Numm net aus Israel gëtt. 25: 7 A wann e Mann seng Schwéiesch net wëll huelen, da geet seng Schwéiesch op d'Dier, bei déi Eelst, a seet: Mäi Schwoer wëll keen Numm an Israel fir säi Brudder opwerfen; hie wëll net mat mir verbonne sinn. 25: 8 Da bréngen déi Eelst aus där Stad hien eran a schwätze mat him; a wann hien opsteet a seet: Ech wëll et net huelen, 25: 9 da kënnt seng Schwéiesch bei hien virun déi Eelst, an de Schong vum Fouss erof, a späizt an d'Gesiicht, a schwätzt a seet: Sou soll et sinn dem Mann gemaach deen net säi Brudder Haus wëll bauen. 25:10 An dësen Numm soll et an Israel ginn: D'Haus vum Barfuß.

25:11 Wann e puer Sträit mateneen hunn, an d'Fra vun engem Mann kënnt no fir hire Mann ze retten aus der Hand vun deem, deen him schloen, a seng Hand ausstreckt, gräift hien seng schändlech Deeler, 25:12, da solls du seng Hand ofschneiden ; Dir wäert hatt net verzeien. 25:13 Huet net an Ärer Täsch weit weit grousst Meedchen, 25:14 wann Dir net an Ärem Haus hutt g rande an e klengt. 25:15 Dir wäert en exakt a just Gewiicht hunn; Dir kritt eng voll a gerecht Ephah , sou datt Är Deeg laang kënne sinn am Land dat den Jehova Äre Gott lech gëtt. 25:16 Fir jiddereen, deen dat mécht, a jiddereen, deen Ongerechtegkeet mécht, ass en Härgott fir den Här Äre Gott.

25:17 Denkt drun wat den Amalek lech um Wee gemaach huet, wéi Dir aus Ägypten komm sidd; 25:18 wéi hien dech op der Strooss begéint huet an de Réck vun all de Schwaache gebrach huet, déi dech gefollegt hunn, wéi s de midd bass an hues geschafft; an hien hat keng Angscht virum Gott. 25:19 Dofir, wann den HÄR Äre Gott lech Rescht gëtt vun all Äre Feinden ronderëm lech, am Land dat den HÄR Äre Gott lech als lerfschaft gëtt fir ze besëtzen, läscht Dir d'Erënnerung un Amalek ënner Himmel; vergiess net.

Deuteronomie Kapitel 26

26: 1 Wann Dir an d'Land komm sidd, wat den Jehova Äre Gott lech als Ierfschaft gëtt, an Dir gitt et a besitt et, 26: 2, da sollt Dir vun den Éischte vun all de Friichte huelen, déi Dir aus dem Land bréngt, wat den HÄR, Äre Gott, lech gëtt da, an du solls et an e Kuerf leeën, an du gees op déi Plaz, déi den HÄR, Äre Gott, wielt, fir säin Numm do ze wunnen. 26: 3 An du solls dech beim Paschtouer presentéieren, deen an deenen Deeg ass, an du solls zu him soen: Haut deklaréieren ech dem Här Äre Gott, datt ech an d'Land komm sinn, wat den Här eise Pater geschwuer hat eis ze ginn. 26: 4 An de Paschtouer soll de Kuerf aus Ärer Hand huelen an en virum Altor vum Här Äre Gott leeën. 26: 5 Da sot Dir a sot virum Här Äre Gott: Mäi Papp war en Arameer amgaang ze stierwen, deen erofgaang ass an Ägypten a wunnt do mat wéinege Männer, an do ass hien opgewuess a gouf eng grouss, staark a vill Natioun. ; 26: 6 an d'Ägypter hunn eis mësshandelt an eis belästegt an hunn eis schwéier Bindung geluecht. 26: 7 A mir jäizen zum Jehova, de Gott vun eise Pappen; an den Jehova huet eis Stëmm héieren, an huet eis Leed, eis Aarbecht an eis Ënnerdréckung gesinn; 26: 8 an den Här huet eis aus Egypten mat enger staarker Hand, mat engem ausgestreckten Aarm, mat grousser Erstaunung a mat Zeechen a Wonner bruecht; 26: 9 an hien huet eis op dës Plaz bruecht an huet dëst Land net ginn, e Land dat mat Mëllech an Hunneg fléisst. 26:10 An elo, kuck, ech hunn déi éischt Friichte vum Buedem bruecht, déi Dir mir geschenkt hutt, Här. An du solls et virum Här äre Gott verloossen, an du solls virum Här Äre Gott veréieren.

26:11 An Dir sollt sech freeën iwwer all dat Gutt wat den HÄR Äre Gott Iech an Ärem Stot ginn huet, sou wéi Dir an de Levit an den Auslänner deen an Ärer Mëtt ass. 26:12 Wann Dir am Zéngten all d'Zéngtel vun Äre Friichte am drëtte Joer, dem Joer vum Zéngtel fäerdeg gemaach hutt, sollt Dir och dem Levite, dem Frieme , dem Weesekand an der Witfra ginn; a si iessen an Ären Dierfer a sinn zefridden. 26:13 An Dir sollt virum Här Äre Gott soen: Ech hunn erausbruecht wat vu mengem Haus geweit ass, an ech hunn et och dem Levite, dem Auslänner, dem Weesekand an der Witfra ginn, no alles wat Dir mir gebueden hutt ; Ech hunn Är Geboter net iwwerschratt, an ech hunn se och net vergiess . 26:14 Ech hunn näischt dovun an der Trauer giess, an ech hunn näischt dovu verbruecht wéi ech onrein war, an ech hunn et och den Doudegen net ugebueden. Ech hunn der Stëmm vum Här mäi Gott noginn, ech hunn alles gemaach, wat Dir mir gebueden hutt. 26:15 Kuckt aus Ärer helle Wunneng, aus dem Himmel, a préschen Äert Vollek Israel, an d'Land dat Dir eis geschenkt hutt, wéi Dir eise Pappe geschwuer hutt, e Land dat mat Mëllech an Hunneg fléisst. 26:16 Jehova Äre Gott befuerdert Iech haut dës Statuten an Dekreter ze halen; dofir passt op se mat ganzem Häerz a mat Ärer ganzer Séil ze maachen. 26:17 Dir hutt haut feierlech deklaréiert, datt den HÄR äre Gott ass, an datt Dir op seng Weeër gitt, a seng Statuten hält, seng Geboter a seng Dekreter, an datt Dir op seng Stëmm lauschtert. 26:18 A Jehova huet haut erkläert datt Dir säi Vollek sidd, säin exklusivt Besëtz, sou wéi hien Iech versprach huet, all seng Geboter ze halen.

26:19 fir lech iwwer all d'Natiounen ze ervirhiewen, déi hie gemaach huet, fir Luef a Ruhm an Herrlechkeet, an datt Dir en hellegt Vollek fir den HÄR Äre Gott sidd, wéi hie gesot huet.

Deuteronomie Kapitel 27

27: 1 De Moses an déi Eelst vun Israel hunn dem Vollek Uerder ginn a gesot: Dir musst all d'Geboter halen, déi ech Iech haut schreiwen. 27: 2 An deen Dag, wou Dir de Jordan duerchkritt an d'Land , deem den Här Äre Gott Iech gëtt, sollt Dir grouss Steng ophiewen a mat Kalk werfen; 27: 3 an Dir schreift op se all d'Wierder vun dësem Gesetz, wann Dir duerchgezunn sidd fir an d'Land eranzekommen dat den Jehova Äre Gott Iech gëtt, e Land dat mat Mëllech an Hunneg fléisst, sou wéi den Jehova an de Gott vun Äre Pappen Iech gesot huet. 27: 4 Wann Dir dann de Jordan duerchgezunn sidd, da wäert Dir dës Steng erhiewen, déi ech Iech haut soen, um Bierg Ebal, an Dir wäert se mat Kalk gestoppt hunn; 27: 5 an do baut Dir en Altor fir den Här Äre Gott, en Altor vu Steng; Dir sollt keen Eisen Instrument driwwer hiewen . 27: 6 Du solls den Altor vum Här, Äre Gott, aus ganz Steng bauen, an op hien e Brennoffer fir den Här Äre Gott ubidden; 27: 7 an du solls Friddensoffer maachen, an du solls do iessen , a frees dech virum Här Äre Gott. 27: 8 An Dir schreift ganz kloer op d'Steng all d'Wierder vun dësem Gesetz. 27: 9 A Moses, mat de Levitesche Paschtéier, huet zu ganz Israel geschwat a gesot: Sief roueg a lauschter, Israel! haut sidd Dir d'Leit vum Här Äre Gott ginn. 27:10 Also héiert Dir d'Stëmm vum Här Äre Gott, a maacht seng Geboter a seng Statuten, déi ech Iech haut bieden.

27:11 A Moses huet de Leit deen Dag ugeholl a gesot: 27:12 Wann de Jordan eriwwer ass, da si se um Bierg Gerizim fir d'Leit ze segen: Simeon, Levi, Juda, Issachar, Joseph a Benjamin.

27:13 An dës sollen um Bierg Ebal stoen, fir de Fluch auszeschwätzen: Ruben, Gad, Aser, Zebulun, Dan an Naftali. 27:14 An d'Levite solle schwätzen, a schwätze mat all Mann vun Israel haart : 27:15 verflucht ass de Mann, deen eng Skulptur oder e Gossbild mécht, eng Abominatioun fir den HÄR, d'Aarbecht vun enger Handwierkerhand, a se verstoppt mécht . An all d'Leit äntweren a soen: Amen. 27:16 Verflucht ass deen, dee säi Papp oder seng Mamm onéierlech mécht. An all d'Leit soen: Amen. 27:17 Verflucht ass deen, deen d'Grenz vum Noper sénkt. An all d'Leit soen: Amen. 27:18 Fluch ass deen, deen de Blannen um Wee wandert. An all d'Leit soen: Amen. 27:19 Verflucht ass deen, deen d'Gerechtegkeet vum Auslänner, dem Papplosen an der Witfra verdréit. An all d'Leit soen: Amen. 27:20 Verflucht ass deen, deen der Fra vu sengem Papp läit, well hie säi Papp säi Schouss entdeckt huet. An all d'Leit soen: Amen. 27 : 21 Verflucht ass deen, deen mat all Déier lieft. An all d'Leit soen : Amen. 27:22 Verflucht ass dee mat senger Schwëster, der Duechter vu sengem Papp oder der Duechter vu senger Mamm. An all d'Leit soen: Amen. 27:23 Verflucht ass deen, dee bei senger Schwéiermamm läit. An all d'Leit soen : Amen. 27:24 Verflucht ass deen, deen säin Noper heemlech schléit. An all d'Leit soen: Amen. 27:25 Verflucht ass deen, deen e Bestiechung hëlt fir den Onschëllegen ëmzebréngen. An all d'Leit soen: Amen. 27:26 Verflucht ass deen deen d'Wierder vun dësem Gesetz net bestätegt fir se ze maachen. An all d'Leit soen: Amen.

Deuteronomie Kapitel 28

28: 1 Et wäert geschéien datt wann Dir opmierksam op d'Stëmm vum Jehova Äre Gott lauschtert, all seng Geboter ze halen an ze maachen, déi ech Iech haut virschreiwe wäert, wäert de Jehova Äre Gott dech och iwwer all d'Natiounen op der Äerd ervirhiewen. 28: 2 An all dës Segen kommen op Iech, an iwwerhuelen Iech, wann Dir d'Stëmm vum Här Äre Gott héiert. 28: 3 Geseent sidd Dir an der Stad, a geseent sidd Dir am Feld. 28: 4 Geseent ass d'Fruucht vun Ärem Gebärmutter, d'Fruucht vun Ärem Buedem, d'Fruucht vun Äre Béischten, déi Jonk vun Ären Hierden an d'Schof vun Äre Schof. 28: 5 Geseent ass Äre Kuerf an Äert Knietdrog. 28: 6 Geseent soll Dir sinn wann Dir erakommt, a geseent sidd Dir wann Dir erausgaang sidd. 28: 7 Jehova wäert Är Feinde besiegen déi géint dech opstinn; op enger Strooss oder soss kommen se géint dech eraus, a siwe Weeër flüchten se virun Iech. 28: 8 De Jehova wäert säi Segen op Är Scheiere schécken, an op alles wat Dir Är Hand leet; an hie wäert dech blesséieren am Land dat den Jehova Äre Gott Iech gëtt. 28: 9 Den Jehova wäert dech als säin hellegt Vollek etabléieren, sou wéi hien Iech vereedegt huet, wann Dir d'Geboter vu Jehova Äre Gott hält a seng Weeër gitt. 28:10 An all d'Leit op der Äerd gesinn, datt Dir mam Numm vum Här genannt gëtt , a si fäerten Iech. 28:11 An den Här wäert dech vill vu Wueren, an der Uebst vun Ärem Gebärmutter, an der Uebst vun Ärem Déier, an an der Uebst vun Ärem Buedem, am Land, datt den Här zu Äre Pappen geschwuer huet Iech ze ginn. 28:12 Den Här wäert Iech säi gudde Schatz, den Himmel opmaachen , fir Reen op Ärem Land a senger Zäit ze schécken an all d'Aarbecht vun Ären Hänn ze blesséieren.

An Dir wäert ville Länner ausléinen, an Dir wäert net léinen. 28:13 Den Här wäert Iech de Kapp maachen an net de Schwanz; an Dir wäert nëmmen driwwer sinn, an Dir wäert net drënner sinn, wann Dir d'Geboter vum Jehova Äre Gott befollegt , déi ech Iech haut befollegen, sou datt Dir se hält an erfëllt, 28:14 a wann Dir net vun all de Wierder weidergitt, déi ech Iech haut befollegen , weder riets nach lénks, no anere Gëtter ze goen an hinnen ze déngen.

28:15 Awer et wäert passéieren , wann Dir net op d'Stëmm vum Här Äre Gott lauschtert, fir all seng Geboter a seng Statuten ze erfëllen, déi ech Iech haut intiméieren, datt all dës Fluchen op Iech kommen an dech iwwerhuelen. 28:16 Verflucht sidd Dir an der Stad, an am Land verflucht. 28:17 Verflucht ass Äre Kuerf an Äert Knietdrog. 28:18 Verflucht sinn d'Uebst vun Ärem Bauch, d'Uebst vun Ärem Buedem, déi Jonk vun Ären Hierden an d'Schof vun Äre Schof. 28:19 Verflucht sidd Dir wann Dir erakommt, a verflucht sidd Dir wann Dir erausgaang sidd. 28:20 An den Här wäert Fluch op Iech schécken, Zerstéierung an Erstaunen an allem wat Dir Hänn leet a maacht, bis Dir zerstéiert sidd a séier ëmkomm wéinst der Schlechtheet vun Äre Wierker fir déi Dir mech verlooss hutt. 28:21 De Jehova wäert d'Pescht iwwer dech bréngen, bis hien dech aus dem Land verbraucht huet, an deem s de erakomms fir et ze besëtzen. 28:22 Jehova wäert dech duerch Konsum, Féiwer, Entzündung a Brennen, mat Dréchent, mat plötzlecher Kalamitéit a mat Schold schloen; a si wäerten dech verfollegen bis Dir ëmkomm sidd. 28:23 An den Himmel, deen iwwer Ärem Kapp ass, soll Bronze sinn, an d'Äerd, déi ënner Iech ass, soll Eisen sinn.

28:24 Den HÄR wäert Äert Land Stëbs an Äsche fir Reen ginn; vum Himmel wäerten se op dech erofkommen, bis Dir ëmkomm sidd. 28:25 Jehova wäert dech besiegt virun de Feinde liwweren; Dir wäert ee Wee géint si erausgoen , a siwe Weeër virun hinne flüchten; an Dir wäert duerch all d'Kinnekräicher vun der Äerd belästegt ginn. 28:26 An Är Läichen ginn Iessen fir all Vugel vum Himmel an d'Déier vun der Äerd , an et gëtt keen deen se fäerten. 28:27 Jehova wäert dech mam Ulcus vun Ägypten schloen , mat Tumoren, mat Schädelen a mat Jucken datt Dir net geheelt ka ginn. 28:28 Jehova wäert dech mat Wahnsinn, Blannheet a Probleemer vum Geescht schloen; 28:29 An Dir sollt de Mëtteg fréckelen, wéi de Blannen an der Däischtert tascht , an Dir wäert op Äre Weeër net gutt goen an Dir wäert net awer ënnerdréckt a geklaut ginn all Dag, an et wäert keen Iech retten. 28:30 Dir sollt eng Fra bestueden, an en anere Mann soll mat hir schlofen; Dir wäert en Haus bauen an net dra liewen; plangt Dir Tarás Wéngert, an Dir wäert et net genéissen. 28:31 Ären Ochs gëtt virun Ären Ae geschluecht , an Dir wäert net dovun iessen; Ären Iesel gëtt virun Iech geschleeft, an et gëtt Iech net zréckginn; däi Schof gëtt deng Feinde geschenkt, an du hues keen deen se rett. 28:32 Är Jongen an Är Meedercher ginn engem anere Vollek iwwerlooss , an Är Ae gesinn et a wäerten de ganzen Dag fir si schwaach sinn; an et gëtt keng Kraaft an Ärer Hand. 28:33 D'Uebst vun Ärem Land a vun all Ärer Aarbecht iessen e Vollek wat Dir net kannt huet; an Dir wäert awer all Dag ënnerdréckt a gebrach ginn. 28:34 An Dir wäert verréckt ginn wéinst deem wat Dir mat Ären Ae gesitt.

28:35 Den Här wäert dech mat enger bösart Pustule op de Knéien an de Been schloen, vun der Fousssohle bis op Är Kroun, ouni kënnen ze heelen. 28:36 Jehova wäert dech bréngen an de Kinnek deen Dir iwwer Iech gesat hutt, eng Natioun déi Dir an Är Elteren net kannt hunn; an do wäert Dir aner Gëtter déngen, de Bengel an de Steen. 28:37 An Dir wäert eng Ursaach vum Horror sinn, an Dir wäert als Spréchwuert an eng Lächerheet fir all d'Leit déngen, op déi den Här dech féiert. 28:38 Dir wäert vill Somen op den Terrain bréngen, an Dir kritt wéineg, well de Sprénger et verbraucht. 28:39 Dir wäert Wéngerte pflanzen a kultivéieren, awer Dir wäert kee Wäin drénken an och keng Drauwe sammelen, well de Wuerm wäert se iessen. 28:40 Dir wäert Olivebeem an Ärem ganzen Territoire hunn , awer Dir wäert Iech net mam Ueleg salwe loossen, well Är Olive falen. 28:41 Dir wäert Jongen a Meedercher kréien, a si sinn net fir Iech, well se a Gefaangenschaft ginn. 28:42 Äre ganze Bam an d'Fruucht vun Ärem Land gi vum Sprénger verbraucht. 28:43 De Friemen, deen an Ärer Mëtt wäert sinn, wäert iwwer Iech ganz héich opstoen , an Dir wäert ganz niddereg opstoen. 28:44 Hien wäert Iech léinen, an Dir wäert him net léinen; hie wäert de Kapp sinn, an Dir wäert de Schwanz sinn. 28:45 An all dës Fluchen kommen op dech a verfollegen dech, a wäerten dech ëmbréngen, bis Dir ëmgeet; well Dir net un d'Stëmm vum Jehova Äre Gott héiert, fir seng Geboter a seng Statuten ze halen, déi hien Iech gebueden huet; 28:46 a si solle fir Iech a fir Äert Nowuess en Zeechen an e Wonner sinn. 28:47 Well Dir den Jehova Äre Gott net mat Freed a Glécklechkeet vum Häerz gedéngt hutt , wéinst dem Iwwerfloss vun alle Saachen,

28:48 dofir déngt Dir Är Feinden, déi de Jehova géint Iech schéckt, mat Honger a mat Duuscht an an der Plakegkeet, a beim Wëlle vun alle Saachen; an hie wäert en Eisen op den Hals leeën, bis hien dech zerstéiert. 28:49 Den Här wäert eng Natioun vu wäitem, vun den Ennen vun der Äerd géint Iech bréngen, déi flitt wéi en Adler, eng Natioun, där hir Sprooch Dir net versteet; 28:50 haart Gesiichter, déi den ale Mann net respektéieren an d'Kand net verzeien; 28:51 a wäert d'Fruucht vun Ärem Déier an d' Fruucht vun Ärem Land iessen, bis Dir ëmgeet; an et léisst Iech kee Getreide, neie Wäin oder Ueleg, oder déi Jonk vun Äre Kéi, oder d'Schof vun Äre Schof, bis et Iech zerstéiert. 28:52 Hien wäert Belagerung maachen an all Är Stied , bis Är héich a befestegt Mauere falen, an déi Dir vertraut, an Ärem ganze Land; dofir wäert hien all Är Stied belageren an all d'Land dat den Här Äre Gott Iech ginn huet. 28:53 An Dir sollt d'Fruucht vun Ärem Gebärmutter iessen, d'Fleesch vun Äre Jongen an Är Meedercher, déi den HÄR Äre Gott Iech ginn huet, op der Plaz an an der Schwieregkeet mat deem Äre Feind Iech distresséiert. 28:54 Den Tender Mann an der Mëtt vun Iech, an dee ganz delikaten, wäert mat schlechten Aen op säi Brudder kucken, an d'Fra vu sengem Gebärmutter, an de Rescht vu senge Kanner, déi nach bleiwen. 28:55 fir net ee vun hinnen eppes vum Fleesch vun hire Kanner ze ginn, fir datt hie kann iessen, well hien näischt méi hat, an der Belagerung an an de Probleemer mat deem Äre Feind Iech an all Äre Stied ënnerdréckt.

28:56 Déi zaart an déi delikat bei lech, datt d'Fousssoel ni probéiert op d'Äerd ze leeën, vu lauter Delikatesse an Zäertlechkeet, wäert mat schlechten Aen op de Mann vun hirem Gebärmutter, op hire Jong, op hir Duechter, 28 kucken : 57 un dat Neigebuerent dat tëscht hir Féiss erauskënnt, an hir Kanner déi hatt gebuer huet; well et wäert se heemlech iessen, wéinst dem Mangel u alles, an der Belagerung an am Schwieregkeete mat deem Äre Feind lech an Äre Stied ënnerdréckt. 28:58 Wann Dir net oppasst all d'Wierder vun dësem Gesetz ze maachen, déi an dësem Buch geschriwwe sinn, mat Angscht virun dësem glorräichen a genialen Numm: JEHOVAH ÄRE Gott, 28:59 da wäert den HÄR Är Plagen an d'Plage vun Ären Nokommen wonnerbar erhéijen. grouss, permanent Schädlingen a laang dauerhaft béisaarteg Krankheeten; 28:60 an hie bréngt op lech all Béis vun Ägypten, déi Dir gefaart hutt, a si verloossen lech net . 28:61 Och all Krankheet an all Plo, déi net am Buch vun dësem Gesetz geschriwwe steet, wäert den Jehova et op lech schécken, bis Dir zerstéiert sidd. 28:62 An Dir bleift wéineg an der Zuel, anstatt wéi d'Stären vum Himmel a ville Leit ze sinn, well Dir net der Stëmm vum Här Äre Gott gefollegt hutt. 28:63 Wéi de Jehova sech gefreet huet, lech gutt ze maachen an lech ze multiplizéieren, sou wäert de Jehova sech freeën, dech ze futti maachen an dech zerstéieren; an Dir wäert aus dem Land gerappt ginn, an dat Dir erakënnt, fir et ze besëtzen . 28:64 An den HÄR wäert dech bei all de Vëlker streuen, vun engem Enn vun der Äerd bis zum aneren Enn; an do wäert Dir aner Gëtter déngen, déi Dir oder Är Elteren net woussten, Holz a Steen.

28:65 An och ënnert dësen Natiounen wäert Dir net raschten, an och Är Fousssohle wäert net raschten; well do wäert den Här lech en ängschtlecht Häerz ginn, an eng Schwächt vun den Aen, an eng Trauregkeet vun der Séil; 28:66 an Dir wäert Äert Liewen hunn wéi eppes wat virun lech hänkt, an Dir sidd Angscht Nuecht an Dag, an Dir hutt keng Sécherheet vun Ärem Liewen. 28:67 Moies wäert Dir soen: Wien wousst datt et spéit war ? an am Nomëtteg wäert Dir soen: Wien hätt geduecht et wier Moien! fir d'Angscht vun Ärem Häerz mat deem Dir Angscht gitt, a fir wat Är Ae gesinn. 28:68 An den HÄR wäert dech mat Schëffer zréck an Ägypten bréngen, iwwer de Wee vun deem hien zu lech gesot huet: Dir kënnt ni méi zréck; an do wäert Dir un Är Feinde fir männlech a weiblech Sklaven verkaaft ginn, an et wäert keen lech kafen.

Deuteronomie Kapitel 29

29: 1 Dëst sinn d'Wierder vum Bund dat den Jehova de Moses befaasst huet mat de Kanner vun Israel am Land vu Moab ze maachen, zousätzlech zu dem Bond dat hie mat hinnen um Horeb gemaach huet. 29: 2 De Moses huet dowéinst ganz Israel geruff a sot zu hinnen: Dir hutt alles gesinn, wat den HÄR virun Ären Aen am Land vun Egypten dem Farao an all sengen Dénger an all sengem Land gemaach huet, 29: 3 super Prouwen déi Är Ae gesinn hunn, Zeechen a grouss Wonner. 29: 4 Awer bis haut huet den Jehova Iech keen Häerz ginn ze verstoen, nach Aen ze gesinn, nach Oueren ze héieren. 29: 5 An ech hunn Iech véierzeg Joer an d'Wüst bruecht ; Är Kleeder sinn net al ginn op Iech, an och Är Schong sinn net op Är Féiss verschleeft. 29: 6 Dir hutt net Brout giess, an Dir hutt kee Wäin gedronk oder kee staarkt Gedrénks; fir datt Dir wësst datt ech den Här Äre Gott sinn. 29: 7 An Dir sidd op dës Plaz komm, an de Sihon Kinnek vun Heshbon an den Og Kinnek vu Basan si virun eis erausgaang fir ze kämpfen, a mir hunn se besiegt; 29: 8 a mir hunn hir Land geholl an hunn et als Ierfschaft u Ruben a Gad an den halwe Stamm vu Manasse ginn . 29: 9 Du solls dofir d'Wierder vun dësem Bund halen, a maach se , fir datt Dir an allem wat Dir maacht, gutt geet. 29:10 Dir sidd haut all a Präsenz vum Jehova Äre Gott; d'Cheffe vun Äre Stämm, Är Eelst an Är Offizéier, all d'Männer vun Israel; 29:11 Är Kanner, Är Fraen an Är Auslänner, déi an der Mëtt vun Ärem Lager wunnen, vun deem deen Äert Holz schneit bis deen deen Äert Waasser zitt; 29:12 sou datt Dir an d'Bund vu Jehova Äre Gott kënnt a seng Eed, déi den HÄR Äre Gott haut mat Iech mécht.

29: 1 3 fir lech haut als säi Vollek ze bestätegen, an datt hie kann Äre Gott sinn, vun de Wee wéi hien lech gesot huet, a wéi hien Äre Pappen Abraham, Isaac a Jacob geschwuer huet. 29:14 An net nëmme mat lech maachen ech dëst Bund an dësen Eed, 29:15 awer mat deenen, déi haut hei bei eis viru Jehova eise Gott sinn, a mat deenen, déi haut net bei eis sinn. 29:16 Fir Dir wësst, wéi mir am Land vun Ägypten gelieft hunn, a wéi mir duerch d'Mëtt vun den Natiounen gaange sinn, duerch déi Dir passéiert sidd; 29:17 an Dir hutt hir Abominatiounen gesinn an hir Idoler aus Holz a Steen, aus Sëlwer a Gold, déi se bei sech hunn. 29:18 Fir datt et kee Mann oder eng Fra ass, oder eng Famill oder e Stamm, deem säin Häerz sech haut vu Jehova eise Gott ofwandert fir ze goen an d'Gëtter vun dësen Natiounen ze déngen; Sollt et keng Wuerzel an Ärer Mëtt sinn, déi Gal a Wermut produzéiert, 29:19 an et geschitt, wann hien d'Wierder vun dësem Fluch héiert, segent hie sech a sengem Häerz a seet: Ech wäert Fridden hunn, obschonn ech an d'Häert vu mengem Häerz goen , sou datt d'Dronken den Duuscht läscht. 29:20 De Jehova wëll him net verzeien, awer da wäert de Roserei vu Jehova a seng Jalousie op esou engem Mann fëmmen, an all Fluch an dësem Buch geschriwwen, wäert op hien nidderloossen , an den Jehova wäert säin Numm ënner dem Himmel läschen; 29:21 an de Jehova wäert hien vun all de Stämme vun Israel zum Béis trennen, no all Fluchen vum Bund an dësem Buch vum Gesetz geschriwwen. 29:22 An déi zukünfteg Generatiounen soen , Är Kanner, datt se no lech opstinn, an de Friemen, deen aus engem fernen Land kënnt, wa se d'Plage vun deem Land gesinn, a seng Krankheeten, datt den Jehova et krank gemaach huet

29:23 (Schwiewel a Salz, all hiert Land verbrenne; et soll net gesaat ginn, an et soll net produzéieren, an och kee Gras wuesse wär , wéi et de Fall war bei der Zerstéierung vu Sodom a Gomorra, Adma an Zeboim, déi den Jehova a senger Roserei an an seng Roserei); 29:24 Ausserdeem wäerten all d'Natiounen soen: Firwat huet den Jehova dëst mat dëser Äerd gemaach? Wat heescht d'Verbrennen vun dëser grousser Roserei? 29:25 A si wäerten äntweren: Well se de Bund vum Här Gott vun hire Pappen verlooss hunn, wat hie mat hinne gemaach huet, wéi hien se aus dem Land vun Ägypten erausbruecht huet , 29:26 a si goungen an aner Gëtter zerwéiert, an hu sech fir si gebéit . Gëtter, déi se net wossten, an datt hinnen näischt ginn ass. 29:27 Dofir huet d'Roserei vum Här géint dëst Land entflammt, fir all d'Fluchen an dësem Buch geschriwwen ze bréngen; 29:28 an den Jehova huet se aus hirem Land a Roserei, an der Roserei, a mat der grousser Roserei ausgerout a se an en anert Land geheit, sou wéi een haut gesäit. 29:29 Geheim Saache gehéieren dem Jehova eise Gott; awer déi verroden si fir eis a fir eis Kanner fir ëmmer, sou datt mir all d'Wierder vun dësem Gesetz erfëllen.

Deuteronomie Kapitel 30

30: 1 Et wäert geschéien datt wann all dës Saachen op lech kommen, de Segen an d'Fluch, déi ech lech virleien hunn, an Dir wäert an de Mëtten vun allen Natiounen ëmkéieren, wou den Här Äre Gott dech gedriwwen huet, 30: 2 an Dir kënnt zréck zu Jehova Äre Gott, a follegt senger Stëmm no alles wat ech lech haut befollegen, Dir an Är Kanner, mat ganz Ärem Häerz a mat Ärer ganzer Séil, 30: 3 da wäert den Jehova Är Gefaangener zréckbréngen, a wäert Barmhäerzegkeet hunn an hie wäert dech erëm aus all de Leit sammelen, wou den Här Äre Gott dech verspreet huet. 30: 4 Och wann Är Exileren an de wäitsten Deeler ënner dem Himmel sinn, vun do wäert den Här Äre Gott dech sammelen , a vun do wäert hien dech huelen; 30: 5 an den HÄR wäert dech zréck bei Äre Gott an d'Land bréngen, dat Är Pappen geierft hunn, an et wäert Äert sinn; an et wäert lech gutt maachen, an et wäert lech méi multiplizéieren wéi Är Elteren. 30: 6 An den Här Äre Gott soll Äert Häerz beschneiden an d'Häerzer vun Ären Nokommen , fir datt Dir den Här Äre Gott léiwer mat all Ärem Häerz a mat Ärer ganzer Séil, fir datt Dir liewt. 30: 7 An den Här Äre Gott wäert all dës Fluchen op Är Feinde setzen an op Är Hateren déi lech verfollegen. 30: 8 An Dir kënnt zréck an héiert d'Stëmm vum Här, a maacht all seng Geboter, déi ech lech haut befollegen. 30: 9 A Jehova Äre Gott wäert dech iwwerflësseg maachen an all d'Aarbecht vun Ären Hänn, an d'Fruucht vun Ärem Gebärmutter, an d'Fruucht vun Ärem Déier an an d'Fruucht vun Ärem Buedem, zum Gudden; well den Jehova wäert sech fir ëmmer erëm iwwer dech freeën, sou wéi hie sech iwwer Är Pätter gefreet huet.

30:10 wann Dir der Stëmm vum Jehova Äre Gott hält, fir seng Geboter a seng Statuten an dësem Buch vum Gesetz ze halen; wann Dir Iech mam Jehova Äre Gott mat ganzem Häerz a mat Ärer ganzer Séil ëmwandelt. 30:11 Well dëst Befehl, dat ech Iech haut bestellen, ass net ze schwéier fir Iech, och net wäit. 30:12 Et ass net am Himmel, fir datt Dir kënnt soen: Wien wäert fir eis an den Himmel eropgoen, an eis et bréngen an eis et héieren, fir datt mir et erfëllen? 30:13 Och ass et net op der anerer Säit vum Mier, sou datt Dir kënnt soen, Wien wäert d'Mier duerch eis passéieren, fir datt hien eis et bréngt an eis et héiert, datt mir et maachen? 30:14 Well d'Wuert ass ganz no bei Iech, an Ärem Mond an an Ärem Häerz, fir datt Dir et maache kënnt . 30:15 Kuckt, ech hunn Iech haut Liewen a Gutt, Doud a Béis virgestallt; 30:16 well ech Iech haut bieden de Jehova Äre Gott gär ze hunn, op seng Weeër ze goen an seng Geboter, seng Statuten a seng Dekreter ze halen, fir datt Dir liewt a sech multiplizéiert, an den HÄR Äre Gott blesséiert Iech op der Äerd a déi Dir agitt fir se ze besëtzen. 30:17 Awer wann Äert Häerz sech ëmdréit an Dir net nolauschtert, a sech selwer verleede loossen an Iech bei anere Gëtter béckt an hinnen déngt , 30:18 Ech soen Iech haut, datt Dir sécher wäert ëmkommen; Dir sollt Är Deeg net verlängeren op deem Land wou Dir higitt, iwwer de Jordan ze goen, fir an de Besëtz ze kommen. 30:19 Ech ruffen den Himmel an d'Äerd haut géint dech ze Zeien, datt ech Iech Liewen an Doud virgeluecht hunn , Segen a Fluch; Wielt dann d'Liewen, sou datt Dir an Är Nokommen liewen.

30:20 den Här Äre Gott gär ze hunn, no senger Stëmm ze lauschteren an him nozegoen; well hien ass Liewen fir lech, an d'Verlängerung vun Ären Deeg; sou datt Dir am Land wunnt, wat den HÄR Äre Pappen, dem Abraham, dem Isaac, an dem Jacob geschwuer huet, him ze ginn.

Deuteronomie Kapitel 31

31: 1 De Moses ass gaang an huet dës Wierder zu ganz Israel geschwat, 31: 2 a sot zu hinnen: Dësen Dag sinn ech honnert an zwanzeg Joer al; Ech kann net méi fortgoen oder erakommen; Zousätzlech dozou huet den Här zu mir gesot: Du solls net iwwer dëse Jordan goen. 31: 3 Jehova Äre Gott, hie geet virun Iech; hien wäert dës Natiounen virun Iech zerstéieren, an Dir wäert se ierwen; De Joshua wäert dee sinn, deen ier Dir passéiert, wéi den Här gesot huet. 31: 4 An den Här wäert hinnen maachen wéi hien dem Sihon an dem Og, de Kinneke vun den Amoriten, an hirem Land, deen hien zerstéiert huet. 31: 5 An den HÄR wäert se virun Iech liwweren, an Dir maacht hinnen no alles wat ech Iech gebueden hunn. 31: 6 Sidd staark a Courage ; keng Angscht a keng Angscht virun hinnen, well den HÄR Äre Gott ass dee mat Iech geet; Hien wäert dech net verloossen, och net dech verloossen. 31: 7 De Moses huet de Joshua geruff a sot zu him a Präsenz vun all Israel: Sidd staark a couragéiert. well Dir gitt mat dësem Vollek an d'Land, an dat den Här hire Pappe geschwuer huet hinnen ze ginn, an Dir wäert et zu hirer Ierfschaft maachen. 31: 8 An den Här geet virun Iech; hie wäert bei Iech sinn, hie wäert dech net verloossen, an dech och net verloossen; keng Angscht oder Angscht hunn. 31: 9 A Moses huet dëst Gesetz geschriwwen, an huet de Paschtéier, Jongen vun ech gesinn, déi d'Ar vum Bund vum Jehova an all déi Eelst vun Israel gedroen hunn. 31:10 A Moses huet hinnen Uerder ginn, a gesot: Um Enn vun all siwe Joer, am Joer vun der Remission, um Fest vun den Tabernakelen.

31:11 wann all Israel komme wäert fir sech virum Här Äre Gott op der Plaz ze stellen hie wielt, Dir sollt dëst Gesetz viru ganz Israel an hiren Oueren liesen. 31:12 Dir sollt d'Leit, Männer a Fraen a Kanner, an Är Auslänner, déi an Äre Stied sinn, zesumme bréngen, sou datt se héieren a léieren, an de Jehova Äre Gott fäerten , an oppassen all d'Wierder vun dësem Gesetz ze erfëllen ; 31:13 An hir Kanner, déi net woussten, lauschteren a léieren den Här Äre Gott ze fäerten all déi Deeg wou Dir wunnt am Land wou Dir gitt, iwwer de Jordan ze goen, fir et ze besetzen. 31:14 An den Här sot zu Moses: Kuckt, den Dag vun Ärem Doud ass no komm; rufft de Joshua un, a waart am Tabernakel vum Treffe bis ech him d'Positioun ginn. Dofir sinn de Moses an de Joshua gaang an hunn am Tabernakel vun der Versammlung gewaart. 31:15 An den HÄR erschéngt am Tabernakel, an der Wolleksail ; an d'Sail vu Wollek stoung iwwer der Dier vum Tabernakel. 31:16 A sot den HÄR zu Moses: Kuckt, Dir gitt bei Äre Pappen ze schlofen, an dëst Vollek wäert opstoen an no deenen anere Gëtter vum Land, wou se goe fir an der Mëtt ze sinn, ze hoerzen; m a verlooss, an Dir brécht mäi Bund dat ech mat hinnen gemaach hunn; 31:17 A meng Roserei wäert an deem Dag géint hie entlosen; an ech wäert se opginn, a verstoppt mäi Gesiicht virun hinnen, a si gi verbraucht; A vill Béis an Angscht kommen op si, a si soen deen Dag: Hutt dës Béis net bei mech komm well mäi Gott net an der Mëtt ass? 31:18 Awer ech wäert mäi Gesiicht an deem Dag sécher verstoppen, wéinst allem Béisen, wat se gemaach hunn, well se sech zu anere Gëtter gewandert hunn.

31:19 Elo schreift Iech dofir dëst Lidd a léiert et de Kanner vun Israel; leet se an de Mond, fir datt dëst Lidd fir mech en Zeie géint d'Kanner vun Israel ass. 31:20 Well ech wäert dech an d'Land bréngen, wat ech Äre Pappen geschwuer hunn, wat mat Mëllech an Hunneg leeft; a si iessen a sinn zefridden a ginn déck; a si wäerten sech zu anere Gëtter wenden an hinnen déngen, a si wäerte mech rose maachen a mäi Bund ongëlteg maachen. 31:21 A wa vill Ierger an Angscht op si kommen, da reagéiert dëst Lidd op hiert Gesiicht als Zeien , well et gëtt duerch de Mond vun hiren Nokommen erënnert; po rque Ech weess wat se am Viraus proposéieren, ier an d'Land wat ech geschwuer hunn hinnen ze ginn. 31:22 A Moses huet dëst Lidd deen Dag geschriwwen an de Kanner vun Israel geléiert. 31:23 An hien huet de Joshua Jong vum Nun befollegt a gesot: Sidd staark a couragéiert , well Dir d'Kanner vun Israel an d'Land bréngt, wat ech hinnen geschwuer hunn, an ech wäert mat Iech sinn.

31:24 A wéi de Moses d'Wierder vun dësem Gesetz fäerdeg geschriwwen hat an e Buch bis zum Ofschloss, 31:25 huet de Moses de Leviten ugefrot, déi d'Ark vum Herrgott säi Bund gedroen hunn, a gesot: 31:26 Huelt dëst Buch vum Gesetz, an huet se niewent dem Ark vum Bund vum Här Äre Gott geluecht, a loosst et do sinn als Zeie géint dech. 31:27 Fir ech weess Är Rebellioun an Äre steife Hals; kuck, och wann ech haut bei Iech wunnen, sidd Dir rebellesch géint den Jehova; Wéi laang nach nodeems ech dout sinn?

31:28 Versammelt fir mech all déi Eelst vun Äre Phylen an Är Offizéier, an ech wäert dës Wierder an hiren Oueren schwätzen, an nennen den Himmel an d'Äerd Zeien géint si. 31:29 Fir ech weess datt Dir no mengem Doud sécher korrupt sidd an ofwandert vum Wee wéi ech lech gebueden hunn; an dat Béis wäert an de leschten Deeg bei lech kommen, well Dir hutt Béis gemaach an den Ae vum Här , an hien huet rose gemaach mat der Aarbecht vun Ären Hänn.

31:30 Dunn huet de Moses an den Oueren vun der ganzer Kongregatioun vun Israel d'Wierder vun dësem Lidd geschwat bis et fäerdeg war.

Deuteronomie Kapitel 32

32: 1 Héiert, Himmel, an ech wäert schwätzen; A loosst d'Äerd d' Wierder vu mengem Mond héieren. 32: 2 Meng Léier wäert drëpse wéi Reen; Mäi Grond wäert destilléiere wéi Tau; Wéi d'Drëpsen um Gras, A wéi d'Drëpsen um Gras ; 32: 3 Fir den Numm vum Här wäert ech verkënnegen. Vergréissert eise Gott. 32: 4 Hien ass de Fiels, deem säi Wierk perfekt ass, well all seng Weeër sinn oprecht; Gott vun der Wourecht, an ouni iergendeng Ongerechtegkeet an him; Et ass fair an direkt. 32: 5 Korruptioun ass net seng; vu senge Kanner ass d'Fleck, Crooked a Pervers Generatioun. 32:6 Ass dëst wéi Dir de Jehova zréckbezuelt, o dommen an ignorante Leit? Ass hien net Äre Papp deen dech erschaf huet? Hien huet dech gemaach an dech etabléiert. 32: 7 Denkt un déi al Zäiten, Betruecht d'Jore vu ville Generatiounen; Frot Äre Papp, an hie wäert Iech soen; Zu Ären Eelsten, a si soen Iech. 32: 8 Wéi den Allerhéchsten d'Natiounen ierwen gelooss huet, Wéi hien d'Kanner vu Männer opgedeelt huet, huet hien d'Grenze vun de Vëlker etabléiert No der Zuel vun de Kanner vun Israel. 32: 9 Fir d'Deel vum Här ass säi Vollek; Jacob seng Ierfschaft. 32:10 Hien huet hien an engem Wüsteland fonnt, an an enger Verschwendung vu schrecklecher Eenheet; Hien huet hie ronderëm bruecht, huet hie beoptragt , Halt hie wéi den Apel vu sengem A. 32:11 Wéi eng Eagle datt ganz vill erwaarden an hirem Nascht, sobr flutters an hir jonk, a seng Säite, huelt se , beareth hinnen op seng Gestalt, 32:12 Här huet dësen him nodeems a mat him do keng komesch Gott war. 32:13 Hien huet et iwwer d'Héichte vun der Äerd erhuecht, an huet d'Uebst vum Feld giess, an huet et Hunneg aus dem Fiels gesuckelt , an Ueleg aus der haarder Feiersteen.

32:14 Botter vu Kéi a Mëllech vu Schof, Mat Fett vu Lämmercher, a Widder vu Basan; och männlech Geessen, Mat dat Bescht aus Weess; A vum Blutt vun der Drauw huet Dir Wäin gedronk. 32:15 Awer Jeshurun ass fett ginn, an Dir ró kick (fett, Dir sidd mat Fett bedeckt); Dunn huet hien de Gott verlooss, deen hien erschaf huet, an de Rock vu senger Erléisung veruecht. 32:16 Si hunn hien zu Jalousie mat anere Götter erwächt; Si provozéieren hien zu Roserei mat Abominatiounen. 32:17 Si hunn den Dämonen geaffert an net u Gott; Zu Gëtter, déi se net kannt hunn, Zu neie Gëtter, déi no derbäi komm sinn, déi Är Elteren net gefaart hunn. 32:18 Vum Rock deen dech erschaf hues vergiess; Dir hutt Gott Är Schëpfer vergiess . 32:19 An den Här huet et gesinn, a war an der Roserei enttäuscht wéinst der Veruechtung vu senge Jongen a senge Meedercher. 32:20 An hie sot: Ech wäert mäi Gesiicht fir si verstoppen , ech wäert gesinn, wat hiren Enn wäert sinn; Well se eng béis Generatioun sinn, trauen Kanner. 32:21 Si hunn mech jalous gemaach op wat net Gott ass; Si provozéieren mech mat hiren Idoler ze rosen ; Och ech wäert dech jalous maachen mat engem Vollek dat net Vollek ass, ech provozéieren dech mat enger dommen Natioun ze rosen. 32:22 Fir e Feier ass a menger Roserei entzündegt, an et soll an d' Déift vum Schäin verbrennen ; Et wäert d'Äerd an hir Friichte verschléissen, an et wäert d'Fundamenter vun de Bierger verbrennen. 32:23 Ech wäert Béisen op hinnen Koup; Ech benotze meng Feiler op hinnen. 32:24 Si gi vu Hongersnout verbraucht , a gi vu gebranntem Féiwer a vun der Pescht gebrannt ; Ech wäert d' Zänn vu Béischten och op si schécken, Mat Gëft vun der Schlaang vun der Äerd.

32:25 Baussent wäert de Schwert desoliséiert ginn, an den Terror an de Kummeren; Also dem jonke Mann wéi der Meedchen, dem Puppelchen wéi dem groe Mann. 32:26 Ech hat gesot, datt ech se wäit ewech streeën, datt ech d'Erënnerung un hinnen ënner de Männer ophale géifen , 32:27 Wa se d'Frookatioun vum Feind net gefaart hunn, fir datt hir Géigner net opgeblosen ass , fir datt se soen: Eis mächteg Hand huet dat alles gemaach , an net Jehova. 32:28 Fir si sinn eng Natioun, déi net beroden ass , an et ass kee Verständnis an hinnen. 32:29 Wa se nëmme schlau wieren, datt se dat verstanen hunn, an d'Enn realiséiert hunn, dat op si waart! 32:30 Wéi konnt een dausend verfollegen, an zwee zéngdausend flüchten , wann hire Rock se net verkaaft hätt, an den Här hätt se net geliwwert? 32:31 Well hire Fiels ass net wéi eise Rock, an och eis Feinde si Riichter dovun. 32:32 Well hir Wäibierger ass vum Wäibierger vu Sodom a vun de Felder vu Gomorra; Hir Drauwe si gëfteg Drauwen , Si hu ganz batter Stärekéip. 32:33 Säi Wäin ass d'Gëft vu Schlangen, an de grausame Gëft vun Aspen. 32:34 Hunn ech dat net bei mir gehalen, a meng Schätz versiegelt? 32:35 Et ass meng ze kommen nce a retribution; Mat der Zäit wäert hire Fouss rutschen, Fir den Dag vun hirer Leed ass no, A wat fir si amgaang ass ze séier. 32:36 Fir den HÄR wäert säi Vollek beurteelen, a fir seng Dénger wäert hie sech ëmsetzen, wann hie gesäit datt d'Kraaft ëmkomm ass, an datt et weder Sklave nach fräi ass. 32:37 A sot : Wou sinn Är Götter, de Fiels an deem se sech geflücht hunn; 32:38 Wien huet d'Fett vun hiren Affer giess, an de Wäin vun hirem Getränk gedronk? Stitt op, hëlleft lech AN verteidegt lech.

32:39 Kuckt elo datt ech, ech sinn, an et gi keng Götter bei mir; Ech maachen stierwen, an ech maachen liewen; Ech hunn verwonnt, an ech heelen; An et gëtt keen dee vu menger Hand liwere kann. 32:40 Well ech meng Hand an den Himmel ophiewen, a soen : Ech liewen fir ëmmer, 32:41 Wann ech mäi blénkegt Schwert schaarfen , an d'Uerteel an de Grëff kréien, wäert ech op meng Feinde rächen an ech ginn deenen zréck si hate mech. 32:42 Ech wäert meng Feiler mat Blutt gedronk maachen, a mäi Schwert wäert Fleesch iessen; Am Blutt vun den Doudegen a Gefaangenen, An de laanghaart Käpp vum Feind. 32:43 Ala schlecht, Natiounen, zu sengem Vollek, well hie wäert d'Blutt vu sengen Dénger rächen a sech op seng Feinde rächen a sech versöhnen fir d'Land vu sengem Vollek. 32:44 De Moses ass komm an huet all d' Wierder vun dësem Song an den Oueren vum Vollek resitéiert , hien an de Joshua, de Jong vum Nun. 32:45 A Moses fäerdeg all dës Wierder ze soen all Israel; 32:46 an hie sot zu hinnen: Gitt Äert Häerz op all d'Wierder un, déi ech Iech haut bestätegen, fir datt Dir se op Är Kanner schécke kënnt , fir datt se all d'Wierder vun dësem Gesetz halen. 32:47 Fir et ass keng ëmsoss Saach fir Iech; et ass Äert Liewen, a mat dësem Gesetz verlängert Dir Är Deeg op deem Land wou Dir gitt, iwwer de Jordan goen, fir et ze besëtzen.

32:48 An den Här huet dee selwechten Dag mam Moses geschwat a gesot: 32:49 Géi erop op dëse Bierg Abarim, op de Bierg Nebo, deen am Land Moab läit vis-à-vis Jericho, a kuckt op d'Land Kanaän, wat ech ginn fir eng Ierfschaft un d'Kanner vun Israel.

32:50 a stierft um Bierg, wou Dir eropgitt , a sidd mat Ärem Vollek vereenegt, sou wéi Äre Brudder Aaron um Bierg Hor gestuerwen ass, a war mat sengem Vollek vereent; 32:51 well Dir géint mech gesënnegt hutt an de Kanner vun Israel am Waasser vu Meribah Kades, an der Wüst vum Zin; well Dir hutt mech net an der Mëtt vun de Kanner vun Israel helleg gemaach. 32:52 Dofir wäert Dir d'Äerd virun Iech gesinn; awer Dir gitt net dohinner, an d'Land dat ech de Kanner vun Israel ginn.

Deuteronomie Kapitel 33

33: 1 Dëst ass de Segen mat deem de Moses de Gott vu Gott d'Kanner vun Israel geseent huet ier hie gestuerwen ass. 33: 2 Hien huet gesot: De Jahwe kënnt vu Sinai, an huet hinne Liicht gemaach aus Seir; Hien huet aus dem Bierg Paran erausgestraalt, an ech hunn net ënner zéngdausend Helleg gesinn, Mat dem Feiergesetz u senger rietser Hand. 33: 3 Hien huet nach ëmmer seng Leit gär; All déi, déi him geweit goufen, waren a senger Hand; Duerfir hunn si an Äre Schrëtt gefollegt, Direktioun vun lech kritt, 33: 4 Wéi de Moses eis e Gesetz gebueden huet, Als Ierfschaft un der Kongregatioun vum Jacob. 33: 5 An hie war Kinnek zu Jeshurun, wéi d'Cheffe vum Vollek mat de Stämme vun Israel versammelt goufen . 33: 6 Vive Ruben, a stierft net; An hir Männer sinn net wéineg. 33: 7 An dëse Segen huet hien dem Juda geäussert. Hien huet sou gesot: Héiert, Här, d'Stëmm vu Juda, a bréngt et zu sengem Vollek; Seng Hänn si genuch fir hien, An Dir sidd seng Hëllef géint seng Feinden. 33: 8 Zum Levi sot hien: Ären Thummim an Ären Urim sief Ärem göttleche Mann, deen Dir zu Massah getest hutt, mat wiem Dir am Waasser vu Meribah enthale sidd , 33: 9 Wien huet vu sengem Papp a senger Mamm gesot: Ech hunn ni gekuckt; An hien huet seng Bridder net erkannt, an och seng Kanner net kannt; Fir si hunn Är Wierder gehal, an hunn Äert Bund gehal. 33:10 Si léieren Är Uerteeler dem James , an Äert Gesetz fir Israel; Si wäerte Wierkung virun lech leeën , a verbrannt Affer op Ärem Altor. 33:11 Segen wat se maachen, Här, a begréissen d'Aarbecht vun hiren Hänn; Hie schléit d'Lende vu senge Feinden, An déi, déi hien haassen, sou datt se ni opstinn.

33:12 Zum Benjamin sot hien: Den Här säi beléifte soll sécher bei him wunnen; Et wäert hien ëmmer ofdecken, an tëscht senge Schëlleren wäert et wunnen. 33:13 Hien huet zu Joseph gesot: Geseent gëtt vum Här Äert Land, mat dem beschten Himmel, mat der Tau a mat der Déift, déi drënner ass. 33:14 Mat de bedeitendsten Uebst vun der Sonn, Mat de räiche Produkter vum Mound, 33:15 Mat de bedeitendsten Uebst vun den ale Bierger, Mat der Heefegkeet vun den éiwege Bierger, 33:16 A mat de beschte Kaddoe vun d'Äerd a seng Fülle; An d'Gnod déi am Busch gewunnt Go nga um Kapp vum Joseph, An op der Stir vun deem dee Prënz tëscht senge Bridder ass. 33:17 Seng Herrlechkeet ass wéi den Éischtgebuerte vu senger Stier, a seng Gewei wéi Büffelgeweihen; Mat hinnen wäert hien d'Leit zesummen op d'Enn vun der Äerd goen; Si sinn déi zéngdausende vun Ephraim, a si sinn déi Dausende vu Manasse. 33:18 Zum Zebulun huet hie gesot: Freed, Zebulun, wann Dir erausgitt; An Dir, Issachar, an Ären Zelter. 33:19 Si ruffen d' Leit op hire Bierg; Do wäerten se gerecht Affer opferen , Fir déi si d'Iwwerfloss vun de Mierer saugen, an déi verstoppte Schätz vum Sand. 33:20 Zum Gad sot hien: Geseent ass deen, deen de Gad vergréissert huet; Wéi e Léiw hie rascht, A rappt Aarm a Kapp. 33:21 Wielt dat Bescht fir sech selwer, Porqu an do war hien den Deel vum Gesetzgeber reservéiert. An hie koum virun d'Leit; Mat Israel huet hien d'Befehle a gerecht Dekreter vu Jehova duerchgefouert. 33:22 Zum Dan sot hien: Dan ass e jonke Léiw, dee vum Basan sprëngt . 33:23 Zum Naftali huet hie gesot: Nephth alí, gefëllt mat Gonscht, a voll vum Segen vum Här, huet de Westen an de Süden.

33:24 Zum Asher sot hien: Geseent sinn d'Kanner Aser; Loosst hien de beléifte vu senge Bridder sinn, an daucht seng Féiss an Ueleg. 33:25 Eisen a Bronze sollen Är Barren sinn, a wéi Är Deeg Är Kraaft sinn. 33:26 Et gëtt keen wéi de Gott vu Jeshurun, deen op den Himmel fiert fir Iech ze hëllefen, an op de Wolleke mat senger Gréisst. 33:27 Den éiwege Gott ass Äert Zuflucht, An hei ënner den éiwege Waffen; Hien huet de Feind virun Iech verdriwwen, A sot: Zerstéiert. 33:28 An Israel wäert sécher wunnen, de Sprangbuer vum Jakob wäert eleng an engem Land vu Getreide a Wäin wunnen; Seng Himmel fällt och Tau . 33:29 Geseent sidd Dir, O Israel. Wien ass wéi Dir, e Vollek gerett vum Här, d' Schëld vun Ärer Hëllef, an de Schwert vun Ärem Triumph? Also Är Feinde ginn niddereg bruecht, An Dir tritt op hir Héichten.

Deuteronomie Kapitel 34

34: 1 De Moses ass vun de Felder vum Moab op de Bierg Nebo eropgaang, uewen op der Pisgah, dat vis-à-vis vum Jericho ass. An den HÄR huet him d'ganz Land vu Gilead bis op den Dan gewisen, 34: 2 ganz Naftali, an d'Land Efraim a Manasse, d'ganzt Land vu Juda bis zum westleche Mier; 34: 3 d'Ne gev, an d'Plain, d'Plainte vu Jericho, d'Stad vu Palmen , bis op Zoar. 34: 4 A sot den HÄR zu him: Dëst ass d'Land vun deem ech dem Abraham, dem Isak an dem Jacob geschwuer hunn, a gesot: Ären Nokommen wäert ech et ginn. Ech hunn lech erlaabt et mat Ären Aen ze gesinn, awer Dir gitt net dohinner. 34: 5 A stierft de Moses, den Dénger vum Här, do am Land M oab, nom Wuert vum Här. 34: 6 An hien huet hien am Dall begruewen, am Land Moab, vis-à-vis vu Beth-Peor; a kee weess d'Plaz vu sengem Graf bis haut. 34: 7 De Moses war honnert an zwanzeg Joer al wéi hie gestuerwen ass; seng Ae sinn ni verdonkelt ginn , an och net seng Kraaft verluer. 34: 8 An d'Kanner vun Israel hu fir de Moses an de Felder vu Moab drësseg Deeg gekrasch; an esou sinn d'Deeg vum Kräischen an Trauer ëm de Moses ofgeschloss. 34: 9 An de Joshua, de Jong vum Nun, war mam Geescht vu Wäisheet gefëllt, well de Moses seng Hänn op hie geluecht huet; an d'Kanner vun Israel hunn him gefollegt, an hunn esou gemaach wéi den Jehova dem Moses gesot huet. 34:10 A kee Prophéit ass méi an Israel entstanen wéi de Moses, deen den Här ansiicht zu Gesiicht bekannt hat; 34:11 kee wéi hien an allen Zeechen a Wonner, datt den Jehova hie geschéckt huet an d'Land vun Egypten ze maachen, de Farao an all seng Dénger an all säi Land.

34:12 an an der grousser Muecht an de groussen a schrecklechen Doten, De Moses huet et an d'Ae vun ganz Israel gemaach.

JOSUE

Josue Kapitel 1

1: 1 An et ass geschitt nom Doud vum Moses, dem Kniecht vu Jehova, datt den Jehova mam Joshua, dem Jong vum Nun, dem Moses sengem Kniecht geschwat huet, a sot: 1: 2 Mäi Knecht Moses ass dout; Maacht elo op, gitt iwwer dëse Jordan, Dir an all dëst Vollek, an d'Land dat ech de Kanner vun Israel ginn. 1: 3 Ech hunn Iech, wéi ech dem Moses gesot hunn, all Plaz ginn, déi d'Sohle vun Ärem Fouss trëppelt. 1: 4 Vun der Wüst an dem Libanon bis zum grousse Floss Eufrat , all d'Land vun den Hetiten bis zum grousse Mier, wou d'Sonn ënnergeet , wäert Äert Territoire sinn. 1: 5 Keen wäert fäeg sinn Iech an all den Deeg vun Ärem Liewen opzehalen; wéi ech mam Moses war, wäert ech bei Iech sinn; Ech verloossen dech net, an ech verloossen dech net. 1: 6 Sidd staark a couragéiert; well Dir wäert dëst Vollek als Ierfschaft deelen, d' Land vun deem ech hire Pater geschwuer hunn, datt ech hinnen et géif ginn. 1: 7 Sief just staark a ganz couragéiert, passt op no all d'Gesetz ze maachen, wat mäi Knecht Moses Iech gebueden huet; dréit net vun hir no riets oder no lénks, fir datt Dir an alles wat Dir ënnerhëlt, gutt geet. 1: 8 Dëst Buch vum Gesetz soll ni vun Ärem Mond fortfueren, awer Dir sollt et Dag an Nuecht meditéieren, fir datt Dir observéiere kënnt a maacht no alles wat dra steet . well da wäert Dir Äre Wee gutt goen, an alles wäert fir Iech gutt sinn. 1: 9 Kuckt datt ech Iech bieden staark a couragéiert ze sinn; keng Angscht oder Angscht, well den Jehova Äre Gott wäert mat Iech sinn iwwerall wou Dir gitt. 1:10 An de Joshua huet de Beamte vum Vollek Uerder ginn , a gesot.

1:11 Géi duerch d'Mëtt vum Lager a befehlt d'Leit, a sot: Bereet Iech fir Iech z'iessen, well Dir gitt an dräi Deeg iwwer de Jordan fir eranzekommen an d'Land ze besëtzen, wat den HÄR Ären Gott gëtt Iech am Besëtz. 1:12 De Joshua huet och zu de Rubeniter an de Gaditen an dem halwe Stamm vu Manasse geschwat a gesot : 1:13 Erënnert Iech un d'Wuert, wat de Moses, den Dénger vu Jehova, Iech gebot huet, a sot: Jehova Äre Gott huet Iech Rescht ginn an huet Iech Rescht ginn. dësem Land ginn. 1:14 Är Fraen, Är Kanner an Är Ranner bleiwen am Land dat de Moses Iech op dëser Säit vum Jordan ginn huet; Awer Dir, all déi staark a staark, gitt bewaffnet virun Äre Bridder, an Dir hëlleft hinnen, 1:15 bis den HÄR Äre Bridder wéi och fir Iech Rescht ginn huet , an datt se och d'Land besëtzen, wat den Jehova Äre Gott gëtt; an duerno gitt Dir zréck an d'Land vun Ärer Ierfschaft, wat de Moses, den Dénger vu Jehova Iech ginn huet, op där Säit vum Jordan, op deen d'Sonn opgeet; an Dir wäert an de Besëtz kommen. 1:16 Dunn hunn se dem Joshua geäntwert a gesot: Mir maachen alles wat Dir eis gebueden hutt, a mir ginn iwwerall wou Dir eis schéckt. 1:17 Wéi mir dem Moses an alle Saache gefollegt hunn, sou wäerte mir Iech befollegen; nëmme kann den Jehova Äre Gott mat Iech sinn, sou wéi hie mam Moses war. 1 : 18 Wien rebelléiert géint Äert Befehl an hält Äre Wierder net an all deenen, déi hien zum Doud geschéckt hunn; versicht einfach a sidd brav.

Josue Kapitel 2

2: 1 De Joshua, de Jong vum Nun huet zwee Spiounen heemlech vu Shitim geschéckt a sot zu hinnen: Gitt, entdeckt d'Land a Jericho. A si goungen a sinn an d'Haus vun enger Prostituéierter mam Numm Rahab gaang, an hunn sech do néiergelooss. 2: 2 An et gouf dem Kinnek vu Jericho gesot, seet: Kuckt, Männer vun de Kanner vun Israel sinn heihinner komm fir d'Land ze spionéieren. 2: 3 Dunn huet de Kinnek vu Jericho op Rahab geschéckt fir ze soen: Bréng déi Männer eraus, déi bei lech komm sinn, an an Äert Haus erakomm sinn; well se sinn d' ganz Äerd spionéieren komm. 2: 4 Awer d'Fra huet déi zwee Männer geholl a verstoppt; an hie sot: Et ass richteg datt verschidde Männer bei mech koumen, awer ech wousst net wou se hierkommen. 2: 5 A wéi d'Dier zougaang ass, well se schonn däischter war, sinn déi Männer fortgaang , an ech weess net wou se gaange sinn; follegt se séier, an Dir wäert se matkréien. 2: 6 Awer hatt huet se op den Daach bruecht, a verstoppt se tëscht de Flaxbündelen, déi se op den Daach geluecht huet. 2: 7 An d'Männer sinn hinnen um Wee vum Jordan gefollegt, bis op d'Forden; an d'Dier war zou nodeems d'Verfolger fort waren. 2: 8 Ier si ageschlof sinn, goung si op den Daach a sot zu hinnen: 2: 9 Ech weess datt den Här lech dëst Land geschenkt huet; well d'Angscht virun lech op eis gefall ass, an all d'Awunner vum Land scho wéinst lech geschwächt sinn . 2:10 Fir hu mir héieren, datt den HÄR d'Waasser vum Roude Mier virun lech gedréchent huet, wéi Dir aus Ägypten erauskomm sidd, a wat Dir mat den zwee Kinneke vun den Amorite gemaach hutt, déi op der anerer Säit vum Jordan, dem Sihon an dem Og, déi Dir zerstéiert hutt.

2:11 Dëst héieren, eis Häerzer si schwaach; et gëtt och kee Mënsch méi Otem wéinst Iech, well den Här Äre Gott ass Gott am Himmel uewen an op der Äerd ënner. 2:12 Elo bieden ech Iech mir beim Här ze schwieren, datt ech Iech Barmhäerzegkeet gewisen hunn, sou maacht Dir dem Haus vu mengem Papp, vun deem Dir mir e séchert Zeeche gitt; 2:13 an datt Dir d'Liewe vu mengem Papp a menger Mamm, menge Bridder a Schwësteren, an alles, wat hinne gehéiert, retten wäert ; an datt Dir eist Liewen vum Doud befreit . 2:14 Si hunn him geäntwert: Eist Liewen wäert fir Äert äntweren, wann Dir dës Saach vun eis net denoncéiert; a wann den Jehova eis d'Land geschenkt huet, wäerte mir Iech Barmhäerzegkeet a Wourecht weisen. 2:15 Dunn huet si se mat engem Seel duerch d'Fënster erofgoe gelooss; well hiert Haus op der Mauer vun der Stad war, a si op der Mauer gelieft huet. 2:16 An hie sot zu hinnen: Gitt op de Bierg, fir datt déi, déi Iech gefollegt hunn, dech net fannen; a bleif dräi Deeg do verstoppt, bis dat wat ech weess wien dech follegt, zréckkomm sinn; an da gitt Dir Äre Wee. 2:17 A si soten zu him: Mir wäerte vun dësem Eed befreit ginn, mat deem Dir eis geschwuer hutt. 2:18 Kuckt, wa mir d'Äerd erakommen, da wäert Dir dës scharlach Schnouer un d'Fënster bannen, duerch déi Dir eis erofgesat hutt; an Dir wäert an Ärem Haus Äre Papp an Är Mamm, Är Bridder an d'ganz Famill vun Ärem Papp sammelen. 2:19 Wien ausserhalb vun den Diere vun Ärem Haus geet , säi Blutt wäert op sengem Kapp sinn, a mir wäerte Feeler sinn. Awer jiddereen, deen bei Iech doheem bleift, säi Blutt wäert op eisem Kapp sinn, wann d'Hand him beréiert.

2:20 A wann Dir dëst eis Saach denoncéiert, da gi mir vun dësem Eed befreit mat deem Dir eis geschwuer hutt. 2:21 Si huet geäntwert: Loosst et sinn wéi Dir gesot hutt. Dunn huet hien se entlooss, a si sinn fortgaang; a si huet de Scharlachrot un der Fënster gebonnen. 2:22 A wéi se gaange sinn, koumen se op de Bierg a bloufen do dräi Deeg, bis hir Verfolger zréckgaang sinn ; an déi, déi se gejot hunn, hunn de ganze Wee gesicht, awer se net fonnt. 2:23 Da sinn déi zwee Männer zréckgaang; Si si vum Bierg erofgaang, si laanschtgaang, a koume bei de Joshua, de Jong vum Nun, an hunn him alles erzielt, wat hinne verfollegt huet. 2:24 A si soten dem Joshua: Den Här huet dat ganzt Land an eis Hänn ginn; an och all d'Awunner vum Land schwaache virun eis.

Josue Kapitel 3

3: 1 De Joshua ass moies fréi opgestan, an hien an all d'Jongen vun Israel hunn de Shittim verlooss a koumen an de Jordan, a si hunn do gerout ier se duerchgestrachen hunn. 3: 2 An no dräi Deeg sinn d'Offizéier duerch de Lager gaang, 3: 3 an hunn d'Leit befollegt a gesot: Wann Dir d'Ark vum Bund vum Här Äre Gott gesitt an d' Priister, déi et droen, da verloosst Dir Är Plaz. an Dir wäert no hatt goen, 3: 4 fir datt Dir de Wee kennt, mat deem Dir gitt; well Dir sidd nach net dëse Wee passéiert. Awer tëscht Iech an hatt ass et eng Distanz vu ongeféier zweedausend Alen; du gees net bei hatt. 3: 5 De Joshua sot zu de Leit: Hellegt Iech selwer, well muer wäert den Här Wonner ënner Iech maachen. 3: 6 De Joshua huet zu de Priister geschwat a gesot: Huelt d'Ark vum Bund an gitt virun d'Leit. A si hunn d'Ark vum Bund geholl a si virun d'Leit gaang. 3: 7 Dunn huet den HÄR zu Joshua gesot: Vun dësem Dag un fänken ech dech un ze grouss ze ginn an den Ae vun all Israel , fir datt se verstinn, datt ech mat Iech sinn, sou wéi ech mam Moses war. 3: 8 Dir kommt dann d'Priister, déi d'Ark vum Bund droen, a soen: Wann Dir un de Rand vum Waasser vum Jordan erakoum, da stitt Dir beim Jordan. 3: 9 De Joshua huet zu de Kanner vun Israel gesot: Kommt no an héiert d'Wierder vum Här Äre Gott. 3:10 An de Joshua huet bäigefüügt: Doduerch wësst Dir datt de liewege Gott an der Mëtt ass, an datt hie virun Iech d'Kanaaniter, d'Hittiten, Hiviten, Perizziten, Däitscher, Amoriten an Jebusiten verdriwwen huet. . 3:11 Kuckt, d'Ark vum Bund vum Här vun der ganzer Äerd wäert virun Iech an d'Mëtt vum Jordan goen. 3:12 Elo huelt zwielef Männer aus de Stämm vun Israel, een aus all Stamm.

3:13 A wann d'Foussssohle vun de Paschtéier, déi d'Ark vum Här droen, Här vun der ganzer Äerd, sech am Waasser vum Jordan nidderloossen, sollen d'Waasser vum Jordan opgedeelt ginn; well d'Waasser, déi vun uewe kommen, an engem Koup stoe bleiwen. 3:14 An et ass geschitt, wéi d'Leit sech vun hiren Zelter getrennt hunn, fir iwwer de Jordan ze goen, mat de Paschtéier virum Vollek, deen d'Ark vum Bund gedroen hunn, 3:15 wann déi, déi d'Ark droen, an de Jordan gaange sinn, an d'Féiss vum Erdoten, déi d'Ark gedroen hunn, goufen duerch d'Waasserrand gedrenkt (well de Jordan normalerweis iwwer all seng Uferen all d'Zäit vun der Ernte iwwerschwemmt), 3:16 d'Waasser, déi vun uewe komm sinn, hu gestoppt wéi an engem Koup wäit ewech vun der Stad vum Adam, deen nieft dem Saretán ass, an déi, déi erofgaange sinn an d'Mier vun der Arabah , op d'Salzmier, fäerdeg waren, a gedeelt goufen; an d'Leit sinn a Richtung Jericho passéiert. 3:17 Awer d'Priister, déi d'Ark vum Bund vum Herrgott gedroen hunn, stoungen op dréchnerem Buedem a stoungen op mech fest vum Jordan, bis dat ganzt Vollek de Jordan fäerdeg war; an ganz Israel ass trocken eriwwer gaang.

Josue Kapitel 4

4: 1 Wéi d'ganzt Vollek de Jordan duerchgestuerwen ass, huet den Jehova mam Joshua geschwat a gesot: 4: 2 Huelt vun de Leit zwielef Männer, ee vun all Stamm, 4: 3 a kommandéiert se a sot: Huelt vun hei aus der Mëtt vum Jordan, vun der Plaz wou d'Féiss vun de Paschtéier stinn, zwielef Steng, déi Dir mat Iech iwwergitt, an hieft se op der Plaz wou Dir iwwernuecht gitt. 4: 4 Dunn huet de Joshua déi zwielef Männer genannt, déi hien aus de Kanner vun Israel ernannt huet, ee vun all Stamm. 4: 5 An de Joshua sot zu hinnen: Gitt virun d'Ark vum Här Äre Gott an d'Mëtt vum Jordan, a jidderee vun Iech hëlt e Steen op seng Schëller, no der Zuel vum Ribus vun de Kanner vun Israel, 4: 6 sou datt dëst en Zeeche bei Iech ass; a wann Är Kanner hir Eltere muer froen a soen: Wat bedeit dës Steng? 4: 7 Du solls hinnen äntweren, datt d'Waasser vum Jordan virun der Ark vum Bund vum Jehova gedeelt goufen; wéi se de Jordan duerchgestrachen ass, goufen d'Waasser vum Jordan opgedeelt; an dës Steng déngen als Erënnerung un d'Kanner vun Israel fir ëmmer. 4: 8 An d'Kanner vun Israel hu genau sou gemaach wéi de Joshua hinnen ordonnéiert huet: Si hunn zwielef Steng aus der Mëtt vum Jordan geholl, sou wéi den HÄR dem Joshua gesot hat, no der Zuel vun de Stämme vun de Kanner vun Israel, an hunn se un de Plaz wou se campéiert hunn an se do opgewuess sinn. 4: 9 De Joshua huet och zwielef Steng an der Mëtt vum Jordan opgeworf, op der Plaz wou d'Féiss vun de Paschtéier, déi d'Ark vum Bund gedroen hunn, stoungen; a si ware bis haut do.

4:10 An d'Priister, déi d'Ark gedroen hunn, stoungen an der Mëtt vum Jordan, bis alles wat den Här de Joshua gesot hat dem Vollek ze soen, geschitt wier, sou wéi alles de Moses de Joshua gebueden hat; an d'Leit hu sech séier gemaach a si laanschtgaang. 4:11 A wann all d'Leit fäerdeg waren laanscht ze goen, ass d'Ark vum Här och laanschtgaang an déi helleg Poschen virum Vollek. 4:12 Och sinn d'Jonge vum Ruben an d'Kanner vum Gad an den halwe Stamm vu Manasse bewaffnet virun de Jongen vun Israel, wéi de Moses hinne gesot hat. 4:13 Ongeféier véierzeg dausend bewaffnete Männer, prett fir de Krich , sinn op de Plang vu Jericho virum Jehova gaang. 4:14 Deen Dag huet den Här de Joshua grouss gemaach an den Ae vun ganz Israel; a si hunn hie gefaart, sou wéi se de Moses gefaart haten, all déi Deeg vu sengem Liewen. 4:15 Dunn huet den Här mam Joshua geschwat a gesot: 4:16 Hie gëtt de Paschtéier, déi d'Ark vum Zeegnes droen, aus dem Jordan erauszekommen . 4:17 An de Joshua huet de Paschtéier Uerder ginn, a gesot: Komm eraus aus dem Jordan. 4:18 An et ass geschitt, datt wann d'Priister, déi d'Ark vum Bund vum Jehova droen, aus der Mëtt vum Jordan eropgoungen, an d'Sohle vun de Féiss vun de Paschtéier an enger dréchener Plaz waren, d'Waasser vum Jordan zréck op hir Plaz gaang ass, wéi virdrun op all senge Kanten. 4:19 An d'Leit sinn op den 10. Dag vum éischte Mount vum Jordan eropgaang an hunn zu Gilgal op der ëstlecher Säit vu Jericho campéiert . 4:20 An de Joshua huet zu Gilgal déi zéng Steng opgeriicht, déi se vum Jordan matbruecht hunn. 4:21 An hie sot zu de Kanner vun Israel a sot: Wann Är Kanner hir Eltere muer froen a soen: Wat bedeit dës Steng?

4: 22 Dir musst Är Kanner wëssen a soen: Israel ass am dréchene Jordan komm. 4:23 Fir den HÄR, Äre Gott, huet d'Waasser vum Jordan virun Iech gedréchent, bis Dir passéiert ass, sou wéi den HÄR Äre Gott um Roude Mier gemaach huet, wat hien virun eis gedréchent huet bis mir laanscht waren; 4:24 sou datt all d'Leit vun der Äerd wëssen datt d'Hand vum Här staark ass; fir datt Dir all Dag den Här Äre Gott fäert.

Josue Kapitel 5

5: 1 Wéi all d'Kinneke vun den Amoriten, déi iwwer de Jordan am Westen waren, an all d'Kinneke vun de Kanaaniter, déi beim Mier waren, héieren, wéi den HÄR d'Waasser vum Jordan virun de Kanner vun Israel gedréchent hat, datt se laanschtgaang sinn , hir Häerzer ausgefall sinn, an et war keen Otem méi an hinnen virun de Kanner vun Israel. 5: 2 Deemools huet den Här zu Joshua gesot: Maacht lech schaarf Messeren, a beschneid d'Kanner vun Israel eng zweete Kéier. 5: 3 De Joshua huet sech selwer schaarfe Messere gemaach an huet d'Kanner vun Israel um Hiwwel vun Araloth beschnidden. 5: 4 Dofir huet de Joshua se beschnidden: All d'Leit, déi aus Ägypten erauskomm sinn, d'Männer, all d'Männer vum Krich, waren an der Wüst gestuerwen, um Wee, nodeems se Ägypten verlooss hunn. 5: 5 Fir all d'Leit, déi erausgaange sinn, ware beschnidde ginn; awer all d'Leit, déi an der Wüst gebuer goufen, iwwregens, nodeems se Ägypten verlooss hunn, goufen net beschnidden. 5: 6 Fir d'Kanner vun Israel sinn an der Wüst véierzeg Joer gewandert, bis all d'Männer vum Krich, déi aus Ägypten erauskomm sinn, verbraucht waren, well se net der Stëmm vum Jehova noginn hunn; dofir huet den Jehova hinnen geschwuer, datt hien net géif d'Land gesinn, vun deem de Jehova seng Eltere geschwuer hat, datt hien eis et géif ginn, e Land dat mat Mëllech an Hunneg fléisst. 5: 7 Hir Jongen, déi hien a senger Plaz erfollegräich gemaach hat, huet de Joshua beschnidden; well si waren ongeschnidde, well se um Wee net beschnidde goufen. 5: 8 A wann se fäerdeg waren all d'Leit ze beschneiden, bloufen se op der selwechter Plaz am Lager, bis se geheelt goufen.

5: 9 An den Här sot zu Joshua: Haut hunn ech der Virwërf vun Ägypten vun Iech ewechgeholl; dofir gouf den Numm vun där Plaz Gilgal genannt, bis ho y. 5:10 An d'Kanner vun Israel hunn zu Gilgal campéiert an hunn de Pessach op de véierzéngten Dag vum Mount gefeiert, owes, op de Flächen vu Jericho. 5:11 Den nächsten Dag nom Pessach giess si vun der Uebst vum Buedem, vum Ongesetzte Brout, an deeselwechten Dag gi se nei gebroden Brout . 5:12 An d'Manna huet den nächsten Dag gestoppt, well se ugefaang vun der Fruucht vum Buedem iessen; an d'Kanner vun Israel haten ni méi Manna, awer hunn d'Uebst vum Land Kanaan dat Joer giess.

5:13 Wärend de Joshua bei Jericho war, huet hie seng Aen opgeriicht an huet e Mann viru sech gesinn, deen e gezunn Schwert an der Hand hat. An de Josué, deen no him gaang ass, sot zu him: Sidd Dir ee vun eis, oder ee vun eise Feinden? 5:14 Hien huet geäntwert: Nee; awer elo sinn ech als Prënz vun der Arméi vu Jehova komm. Dunn ass de Joshua op säi Gesiicht op de Buedem gefall an huet him veréiert; an hie sot zu him: Wat seet mäi Här zu sengem Knecht? 5:15 An de Prënz vun der Arméi vum Här sot zu Joshua: Huelt d'Schong vun Äre Féiss, well d'Plaz wou Dir sidd, ass helleg. An de Josué huet dat gemaach.

Josue Kapitel 6

6: 1 Elo war Jericho zou, dicht zou, wéinst de Kanner vun Israel; keen erakomm oder fort. 6: 2 Awer den HÄR sot zu Joshua: Kuckt, ech hunn de Jericho a säi Kinnek mat hire Krichsmänner an Är Hand ginn. 6: 3 Also sollt Dir d'Stad ëmginn, all Krichsmänner, déi eemol ronderëm d'Stad ginn; an dëst wäert Dir fir sechs Deeg maachen. 6: 4 A siwe Paschtéier solle siwen Hénger vu Widderhiren virun der Ark droen ; an um siwenten Dag solls du siwe Mol ronderëm d'Stad kreesen , an d'Priister sollen d'Hénger zéien. 6: 5 A wa se eng laang Zäit dem Widderhoorn kléngen, sou datt Dir den Toun vum Horn héiert, da ruffen all d'Leit mat héijer Stëmm, an d' Mauer vun der Stad fällt; da wäert d'Stad opstoen, jidderee riicht virun. 6: 6 De Joshua, de Jong vum Nun, huet d'Priister geruff a sot zu hinnen: Huelt d'Ark vum Bund, a siwe Priister droen d'Widderhënn vum Widder virun der Ark vum Här. 6: 7 An hie sot zu de Leit: Gitt iwwer a ronderëm d'Stad; an déi , déi arméiert sinn, gi virun d'Ark vum Här. 6: 8 A wéi de Joshua dem Vollek geschwat hat, sinn déi siwe Priister, déi déi siwe Widderhirnenhieren droen, virun d' Ark vu Jehova gaang an hunn d'Hénger geblosen; an d'Ark vum Bund vum Här ass hinnen nogaang. 6: 9 An déi bewaffnete Männer si virun de Paschtéier gaang, déi d'Hénger gejockt hunn, an den Heck ass no der Ark gefollegt, während d'Hornen ëmmer kléngen. 6:10 An de Joshua huet d'Leit beoptraagt a gesot: Dir wäert net kräischen, an Är Stëmm soll net héieren , an et wäert kee Wuert aus Ärem Mond erauskommen, bis deen Dag wou ech Iech soen: Schreift; da geifs de jäizen.

6:11 Dofir huet hien d'Ark vum Här ronderëm d'Stad gemaach, a si sinn zréck an de Lager gaang an hunn do d'Nuecht verbruecht. 6:12 An de Joshua ass moies fréi opgestan, an d'Priister hunn d'Ark vum Här opgeholl. 6:13 An déi siwe Paschtéier, déi déi siwe Widderhoorn droen, si virun d'Ark vum Jehova gaang, ëmmer goen an d'Hénger blosen; an déi bewaffnete Männer si viru gaang , an déi hënnescht waren no der Ark vum Här, wärend d'Horne stänneg gezackt hunn. 6:14 Also um zweeten Dag si se eemol ronderëm d'Stad gaangen, an zréck an de Camp; an op dës Manéier hu se sechs Deeg gemaach. 6:15 Um siwenten Dag si si op der Dämmerung opgestan an si siwe Mol ronderëm d Stad gaang; Nëmmen dësen Dag hu si siwe Mol ëmgedréint. 6:16 A wéi d'Priister déi siwent Kéier hir Héngere geklongen hunn, sot de Joshua zum Vollek: Schreift , well den Här huet Iech d'Stad ginn. 6:17 An d'Stad soll den HÄR verflucht ginn, mat alles wat dran ass; Nëmme Rahab de Schicksal wäert liewen, mat allen, déi mat hir am Haus sinn , well si hunn déi Messenger verstoppt, déi mir geschéckt hunn. 6: 1 8 Awer haalt Iech vun der verflucht; weder beréiert nach eppes vun der Anathema ofhuelen, soss maacht Dir de Camp vun Israel anathema an et stéiert. 6:19 Awer all Sëlwer a Gold, a Geschir aus Bronze an Eisen, ginn dem Jehova geweit a mam Zuch an d'Schatzkammer vu Jehova. 6:20 Dunn hunn d'Leit gejaut, an d'Priister hunn d'Häre n geblosen; an et ass geschitt, datt wann d'Leit den Toun vum Horn héieren hunn, hu se mat engem grousse Gejäiz geruff, an d'Mauer ass zesummegebrach. D'Leit sinn dunn an d'Stad gaang, jidderee riichtaus, an huet se geholl.

6:21 A si hunn mam Rand vum Schwert zerstéiert alles wat an der Stad war; Männer a Fraen, jonk an al, och Ochsen, Schof an leselen. 6:22 Awer de Joshua sot zu den zwee Männer, déi d'Land erkannt hunn : Gitt an d'Haus vun der Fra, an bréngt d'Fra an alles wat hatt ass, vun do aus, wéi Dir geschwuer hutt. 6:23 An d'Spionage sinn erakomm an hunn de Rahab, hire Papp, hir Mamm, hir Bridder an alles wat hatt war erausgeholl. A si hunn och all seng Famill erausbruecht, an se baussent dem Lager vun Israel gesat. 6:24 A si hunn d'Stad mam Feier verbraucht an alles wat dra war; Si hunn nëmmen d' Sëlwer an d'Gold an d'Geschir aus Bronze an Eisen an d'Schatzkammer vum Haus vum Här geluecht . 6:25 Awer de Joshua huet d'Liewe gerett vum Rahab dem Hoer, an dem Haus vu sengem Papp, an alles wat hatt hat; a si huet bis haut bei den Israelite gewunnt, well si déi Messenger verstoppt hunn, déi de Joshua geschéckt hat , fir Jericho auszespionéieren. 6:26 Deemools huet de Joshua en Eed gemaach a gesot: Verflucht an der Vue vum Här ass dee Mann, deen opstinn an dës Stad Jericho nei opbaut. Op den Éischtgebuerene leet Dir d'Fundamenter dovun, an op Äre jéngste Jong leeën Är Dieren. 6:27 Also den Här war mat Joshua, a säin Numm war am ganze Land verbreet.

Josue Kapitel 7

7: 1 Awer d'Kanner vun Israel hunn en Iwwregens gemaach wat de Fluch ugeet; fir den Achan, de Jong vum Carmi, de Jong vum Zabdi, de Jong vum Zera, vum Stamm vu Juda, huet vum Anathema ofgeholl; an d Roserei vum HÄR huet géint d'Kanner vun Israel entzündegt. 7: 2 Dunn huet de Joshua Männer vu Jericho op Ai geschéckt, déi bei Bethaven Richtung Oste vu Beth-el war. an hien huet zu hinne geschwat a gesot: Gitt erop an entdeckt d'Land. A si sinn eropgaang an hunn d'Ai erkannt. 7: 3 Wéi si zréck op de Joshua gaange sinn, soten si zu him: "Loosst net all d'Leit eropgoen, mee gitt ongeféier zweedausend oder dräi dausend Männer op, a si huelen Ai; midd net all d'Leit andeems se dohinner ginn, well se wéineg sinn. 7: 4 An ongeféier dräi dausend Männer sinn dohinner gaang vum Vollek, a si si virun d'Ai Männer geflücht. 7: 5 An déi vun Ai hunn ongeféier drësseg-sechs Männer vun hinnen ëmbruecht, an si si vun der Paart op Sebarim gefollegt, an hunn se um Wee erof erofgeschloen; fir déi d'Häerz vun de Leit ausgefall ass a gouf wéi Waasser. 7: 6 Dunn huet de Joshua seng Kleeder zerrappt an ass op d'Gesiicht op d'Gesiicht gefall virun der Ark vum Jehova bis den Owend, hien an déi Eelst vun Israel; a si hu Stëbs op d'Käpp geheit. 7: 7 De Joshua sot: Ah, Här Jehova! Firwat hutt Dir dëst Vollek iwwer de Jordan gemaach, fir eis an d'Hänn vun den Amoriten ofzeginn, fir eis ze zerstéieren? Ech wéilt mir wieren op der anerer Säit vum Jordan bliwwen! 7: 8 Ah, Här! Wat soll ech soen, well Israel de Réck virun de Feinde gedréit huet?

7: 9 Fir d'Kanaaniten an all d'Awunner vun der Äerd héieren, a wäerten eis ëmginn, a wäerten eisen Numm vun der Äerd ausläschen; an da wat wäert Dir mat Ärem groussen Numm maachen? 7:10 An den Här sot zu Joshua: Stéi op; Firwat prostéiert Dir Iech op Äert Gesiicht? 7:11 Israel huet gesënnegt, a si hunn och mäi Bund gebrach, wat ech hinne gebueden hunn; a si hunn och vun der Anathema geholl, an hunn och geklaut, gelunn, an och ënner hire Saachen gehalen. 7:12 Aus dësem Grond sinn d'Kanner vun Israel net fäeg mat hire Feinden ze konfrontéieren, awer si wäerten de Réck virun hire Feinde dréien , well se verflucht sinn; Ech wäert och net méi bei Iech sinn, ausser Dir verflucht déi verflucht vun Iech. 7:13 Stitt op, hellegt d'Leit a sot: Hellegt Iech fir muer; well den Jehova, de Gott vun Israel seet sou: Anathema ass mat Iech, Israel; Dir kënnt Är Feinde net konfrontéieren, bis Dir de Fluch aus Ärer Mëtt ewechgeholl hutt. 7:14 Also muer kënnt Dir vun Äre Stämme no kommen; an de Stamm deen den Jehova hëlt, wäert no bei hire Famillje kommen; an d'Famill déi den Jehova hëlt, kënnt no bei hiren Haiser; an d'Haus dat den Här wäert huelen wäert vu Männer no kommen; 7:15 a wien am Fluch gefaang ass, dee gëtt verbrannt, hien an alles wat hien huet, well hien de Bund vum Här gebrach huet an an Israel Béis gemaach huet . 7:16 De Joshua ass fréi opgestan an huet Israel no bei hire Stämme bruecht; an de Stamm vu Juda gouf ageholl. 7:17 An hien huet de Stamm vu Juda no bruecht, an d'Famill vu Zerah gouf ageholl ; an nodeems d'Famill vun der Ze ra vun de Männer méi no bruecht gouf, gouf den Zabdi ageholl.

7:18 Hien huet säin Haus no bei de Männer bruecht, an den Achan, de Jong vum Carmi, de Jong vum Zabdi, de Jong vum Zera, vum Stamm vu Juda, gouf ageholl. 7:19 Dunn huet de Joshua zu Achan gesot: Mäi Jong, gitt dem Här, Gott vun Israel, Éier a gitt him e Luef, a sot mir elo, wat Dir gemaach hutt; bedeckt et net vu mir. 7:20 An den Achan huet dem Joshua geäntwert a gesot: Wierklech hunn ech géint den Jehova, de Gott vun Israel gesënnegt, an esou hunn ech dat gemaach. 7:21 Fir ech hunn e ganz gudde babylonesche Mantel, an zweehonnert Sëlwer Sëlwer, an e gëllene Steng mat engem Gewiicht vu fofzeg Sechel gesinn, wat ech begeeschtert an geholl hunn; a kuck, et ass verstoppt ënnerierdesch an der Mëtt vu mengem Zelt, an d'Suen drënner. 7:22 De Joshua huet dunn Messenger geschéckt, déi an d'Zelt gelaf sinn; a kuck et war a sengem Geschäft verstoppt , an d'Suen ënner. 7:23 An hu se aus der Mëtt vum Zelt geholl an hunn et dem Joshua an all de Kanner vun Israel bruecht, an hunn et virum Här gestallt. 7:24 Dunn huet de Joshua, an d'ganz Israel mat him, dem Achan, dem Jong vu Zera, d'Sue geholl, de Kleed, de Goldstaang, seng Jongen, seng Meedercher, seng Ochsen, seng Asen , seng Schof, säin Zelt, an alles. alles wat hien hat, a si hunn dat ganzt an den Dall vun Achor bruecht. 7:25 De Joshua huet zu him gesot: Firwat hutt Dir eis gestéiert? Sidd gestéiert vum Jehova op dësem Dag. An all d'Israeliten hu se gestengegt, an nodeems se se gestengegt hunn, hunn se se verbrannt. 7:26 A si hunn doriwwer e grousse Koup Steng opgeworf , dee bis haut bleift. An den Här huet sech vum Verbrenne vu senger Roserei ëmgedréit. A fir dës Grond gëtt dës Plaz den Dall vun Achor genannt, bis haut.

Josue Kapitel 8

8: 1 Den Jehova sot zu Joshua: Fäert net oder fäert net; huelt all Krichsleit mat Iech, a steet op a gitt op Ai. Kuckt, ech hunn de Kinnek vun Ai, säi Vollek, seng Stad a säi Land an Är Hand geliwwert. 8: 2 An du solls dem Ai a sengem Kinnek maachen, wéi Dir dem Jericho a sengem Kinnek gemaach hutt; nëmmen hir verwinnt an hir Béischten huelt Dir fir Iech selwer. Also wäert Dir d'Stad hannendrun iwwerfalen. 8: 3 Dunn ass de Joshua an all déi kämpft Männer opgestan fir géint Ai eropzegoen; an de Joshua huet drësseg dausend staark Männer ausgewielt, déi hien an der Nuecht geschéckt huet. 8: 4 An hien huet hinnen Uerder ginn, a gesot: Passt op , Dir wäert en Iwerfall fir d'Stad hannendrun leeën; Dir wäert net wäit vun der Stad sinn, an Dir sidd all prett. 8: 5 An ech an all d'Leit, déi mat mir sinn, kommen an d'Stad; a wa se géint eis erauskommen, wéi se virdru gemaach hunn , wäerte mir virun hinne flüchten. 8: 6 A si wäerten eis nogoen, bis mir se aus der Stad eraushuelen; well se soen: Si flüchte vun eis wéi déi éischte Kéier. Also wäerte mir virun hinnen flüchten . 8: 7 Da wäert Dir aus dem Iwerfall opstoen an d'Stad huelen; well den HÄR Äre Gott wäert et an Är Hänn ginn. 8: 8 A wann Dir se geholl hutt, setzt se a Brand. Du solls nom Wuert vum Här maachen; kuck datt ech Iech et ginn hunn. 8: 9 Dunn huet de Joshua se geschéckt; a si sinn amgaang ze belästegen , a stoungen tëscht Bethel an Ai, westlech vun Ai; an de Joshua blouf déi Nuecht an der Mëtt vun der Stad. 8:10 De Joshua ass de Moie fréi opgestan an huet d'Leit iwwerpréift, an hien an déi Eelst vun Israel si virum Vollek géint d'Ai eropgaang.

8:11 An all d'Männer vum Krich, déi mat him waren, sinn opgaang an hunn no komm, a si koume virun der Stad, an hunn nördlech vun Ai campéiert; an den Dall war tëscht him an dem Ai. 8:12 An hien huet ongeféier fënnefdausend Männer geholl an huet se an en Hängel tëscht Betel an Ai, westlech vun der Stad, geluecht. 8:13 Sou hunn si d'Leit arrangéiert: de ganze Lager nërdlech vun der Stad, an hiren Iwwerfall am Weste vun der Stad, an de Joshua koum déi Nuecht an d'Mëtt vum Dall. 8: 14 An et ass de Kinnek vun Ai ze gesinn, hien a seng Leit séiere sech a fréi opstinn ; an zu der bestëmmter Zäit sinn d'Männer vun der Stad erausgaang fir Israel ze treffen fir ze kämpfen, virun der Arabah, ouni ze wëssen datt et am Hannergrond hannert der Réck vun der Stad war . 8:15 De Joshua an d'ganz Israel hu gemaach wéi wann se besiegt wieren a flüchten virun hinnen laanscht d'Wüstestrooss. 8:16 An all d'Leit, déi zu Ai waren, sinn zesummekomm fir hinnen nozegoen; a si sinn dem Joshua nogaang, sou datt se aus der Stad verdriwwe ginn. 8:17 An net datt et e Mann zu Ai oder Bethel war, deen net no Israel erausgaang ass; a fir Israel ze verfollegen hunn se d'Stad opgelooss. 8:18 Dunn huet den Här zu Joshua gesot: Stréckt d'Speer, déi Dir an Ärer Hand Richtung Ai hutt, well ech wäert et an Är Hand ginn. De Joshua huet d'Speer, déi a senger Hand war, an d'Stad gestreckt . 8:19 An déi, déi am Iwerfall waren, sinn direkt vun hire Plazen opgestan an hu gerannt nodeems hien d'Hand opgeriicht huet, an an d'Stad komm, an huet se ageholl an huet se séier a Brand gestach.

8:20 An d'Männer vun Ai hunn hir Gesiichter gedréit, a wa se gesinn hunn, kuck, de Rauch vun der Stad ass op den Himmel geklommen, a si konnten net op deen een oder aneren Deel flüchten, well d'Leit, déi an d'Wüst geflücht sinn huet sech géint déi gemaach, déi hinnen nogaange sinn. 8:21 De Joshua an d'ganz Israel, well se gesinn hunn, datt déi, déi am Gauch sinn, d'Stad ageholl hunn, an datt de Rauch vun der Stad eropgeet, hunn se sech gedréint an hunn déi vun Ai attackéiert. 8:22 An déi aner sinn aus der Stad erausgaang, fir hien ze begéinen, an esou goufen se an der Mëtt vun Israel gespaart, déi eng op der enger an déi aner op der anerer. A si hunn se blesséiert bis kee vun hinne fort war fir ze flüchten. 8:23 Awer si hunn de Kinnek vun Ai lieweg geholl an hien zu Joshua bruecht. 8:24 A wann d'Israelite fäerdeg waren all d'Awunner vun Ai am Feld an an der Wüst ëmzebréngen, wou se se verfollegt hunn, an all waren um Bord vum Schwert gefall bis se verbraucht goufen, sinn all d'Israeliten zréck op Ai, an si hunn hatt och mam Rand vum Schwert getraff. 8:25 An d'Zuel vun deenen, déi deen Dag gefall sinn, Männer a Fraen, war zwielef dausend, ganz Ai. 8:26 Fir de Joshua huet seng Hand net zréckgezunn, déi hie mat der Speer ausgestreckt hat , bis hien all d'Awunner vun Ai komplett zerstéiert hat. 8:27 Awer d'Israeliten hunn d'Déieren an d'Verfaassung vun der Stad fir sech geholl, nom Wuert vum Herrgott, datt hien de Joshua befollegt huet. 8:28 An de Joshua huet d'Ai verbrannt an en op e Koup Bauschutt reduzéiert, fir ëmmer zu dësem Dag verwüst.

8:29 An hien hänkt de Kinnek vun Ai un engem Bam bis Nuecht. a wéi d'Sonn ënnergaang ass, huet de Joshua den Uerder ginn, säi Kierper aus dem Mier erauszehuelen an an d'Stadpaart ze geheien; A si hunn e grousse Koup Steng drop gehuewen, dee bleift bis haut.

8:30 Dunn huet de Joshua en Altor fir den Här Gott vun Israel um Bierg Ebal gebaut, 8:31 wéi de Moses, den Dénger vu Jehova de Kanner vun Israel befollegt hat, sou wéi et am Buch vum Gesetz vum Moses geschriwwen ass, Altor vu ganze Steng, op déi keen Eisen opbruecht huet; a si hunn dem HÄR gebrannt Affer ugebueden a Friddensofferen offréiert . 8:32 Hien huet och do op de Steng eng Kopie vum Gesetz vum Moses geschriwwen, déi hie virun de Kanner vun Israel geschriwwen huet. 8:33 An ganz Israel, mat hiren Eelsten, Offizéier a Riichter, stoungen op béide Säiten vun der Ark, a Präsenz vun de Levitesche Paschtéier , déi d'Ark vum Bund vum Jehova gedroen hunn, Auslänner wéi och Naturvölker. D'Halschent vun hinne ware Richtung Bierg Gerizim, an déi aner Halschent Richtung Bierg Ebal, sou wéi de Moses, den Dénger vum Jehova, virdru gesot hat, sou datt si fir d' éischt d'Leit vun Israel geseent hunn. 8:34 Duerno huet hien all d'Wierder vum Gesetz gelies, d'Segen an d'Fluchen, no alles wat am Buch vum Gesetz geschriwwe steet. 8:35 Et gouf kee Wuert iwwerhaapt vun allem wat de Moses gebueden huet datt de Joshua net virun der ganzer Kongregatioun vun Israel a vun de Fraen, vun de Kanner an vun den Auslänner, déi ënner hinne wunnen, gelies hätt.

Josue Kapitel 9

9: 1 Wéi all d'Kinneken, déi op dëser Säit vum Jordan waren , dës Saachen héieren hunn , an de Bierger an op de Pläng, an op der ganzer Küst vum Grousse Mier virum Libanon, den Hetiten, den Amoriten, de Kanaaniter, de Perizziten, den Hiviten an Jebusiten, 9: 2 goufen arrangéiert fir géint de Joshua an Israel ze kämpfen. 9: 3 Awer d'Awunner vu G abaon, wéi se héieren hunn, wat de Joshua mam Jericho an dem Ai gemaach huet, 9: 4 ware schlau; well si sinn gaang an hu sech als Ambassadeure gemaach, a si hunn al Säck op hir Ieselen, an al Wäiwäiss geholl, gebrach a gefléckt, 9: 5 an al Schong an op de Féiss leien, mat ale Kleeder un; an all d'Brout, dat si an d'Stad bruecht hunn, war dréchen a schimmel. 9: 6 A si koume bei de Joshua an de Lager zu Gilgal, a soten zu him an zu den Israeliten: Mir kommen aus engem ganz wäite Land; Also maacht elo eng Allianz mat eis . 9: 7 An d'Israeliten hunn d'Hiviten geäntwert: Vläicht wunnt Dir an eiser Mëtt. Wéi kënne mir dann e Bond mat Iech maachen? 9: 8 Si hunn dem Joshua geäntwert: Mir sinn Är Dénger. De Joshua sot zu hinnen: "Wien sidd Dir, a wou kommt Dir?" 9: 9 A si soten: Är Dénger sinn aus engem ganz wäite Land komm , wéinst dem Numm vum HÄR Äre Gott; well mir hu vu senger Ruhm héieren an alles wat hien an Ägypten gemaach huet, 9:10 an alles wat hien den zwee Kinneke vun den Amoriter gemaach huet, déi op der anerer Säit vum Jordan waren: Sihon Kinnek vun Hesbon, an Og Kinnek vu Basan, dee Hie war zu Astarot. 9:11 Dofir hunn eis Eelst an all d'Awunner vun eisem Land eis gesot: Huelt an Ärer Hänn Bestëmmunge fir de Wee, a gitt hinnen entgéint a begéint: Mir sinn Är Dénger; maach elo eng Allianz mat eis.

9:12 Mir huelen dëst eist Brout waarm vun eisen Heiser fir d'Rees den Dag wou mir erausgoe fir bei lech ze kommen; an hei ass et elo dréchen a schimmeleg. 9:13 Dës Vinlieder sinn och mat neie gefëllt; hei si se scho futti; Och dës eis Kleeder an eis Schong si schonn al wéinst dem ganz laange Wee. 9:14 An d'Männer vun Israel hu vun hire Bestëmmungen ofgeholl an hunn den Här net consultéiert. 9:15 An de Joshua huet Fridde mat hinnen gemaach, an e Pakt mat hinne gemaach an hinnen d' Liewe ginn; an d'Prënze vun der Kongregatioun hunn et och geschwuer. 9:16 Dräi Deeg nodeems se e Bund mat hinnen gemaach hunn, hunn se héieren datt se hir Nopere waren, an datt se an hirer Mëtt gelieft hunn . 9:17 An d'Kanner vun Israel sinn erausgaang an um drëtten Dag an hir Stied komm; an hir Stied ware Gibeon, Cafira, Beeroth a Kiriath-Jearim. 9:18 An d'Kanner vun Israel hunn se net ëmbruecht, well d'Prënze vun der Versammlung hunn si vum Jehova, dem Gott vun Israel, geschwuer. An déi ganz Kongregatioun huet e géint d'Prënze gemurmt. 9:19 Awer all Prënzen soten zu der ganzer Versammlung: Mir hunn hinne vum Gott Gott vun Israel vereedegt; dofir, elo kënne mir se net beréieren. 9:20 Dëst ass wat mir mat hinnen maachen: mir loossen se liewen, sou datt et net op eis kënnt wéinst der Eed, déi mir hinnen geschwuer hunn. 9:21 Also hunn d'Prënze vun hinnen gesot: Loosst se liewen; a Holzschneider a Waasserträger goufen fir déi ganz Kongregatioun ernannt, an hinnen d'Liewe ginn, sou wéi d'Prënzen hinne versprach haten . 9:22 Wéi de Joshua hinnen ugeruff huet, huet hien zu hinne geschwat a gesot: Firwat hues du eis verfouert a gesot: Mir wunne ganz wäit vun lech, wann Dir an eiser Mëtt wunnt?

9:23 Elo, da sidd Dir verflucht, an et gi keng Dénger méi ënner Iech, a wien d'Holz schneit a Waasser zitt fir d'Haus vu mengem Gott. 9:24 A si hunn dem Joshua geäntwert a gesot: Wéi et deng Dénger bekannt gouf, datt den HÄR, Äre Gott dem Moses säin Dénger beoptraagt huet, d'ganzt Land ze ginn an all d'Awunner vum Land ze zerstéieren. Land virun Iech, dofir hu mir immens fir eist Liewen gefaart wéinst Iech, a mir hunn dat gemaach. 9:25 Elo, kuck, mir sinn an Ärer Hand ; wat Dir mengt ass gutt a richteg mat eis ze maachen, maacht et. 9:26 An hien huet sou mat hinnen gemaach; well hien huet se aus der Hand vun de Kanner vun Israel gerett, a si hunn se net ëmbruecht. 9:27 An de Joshua huet si deen Dag ernannt Holzschnëttler a Waasserdrager fir d'Versammlung a fir den Altor vu Jehova op der Plaz ze sinn, déi den Jehova gewielt huet, dee si bis haut sinn.

Josue Kapitel 10

10: 1 Wéi den Adonisedec Kinnek vu Jerusalem héieren huet datt de Joshua Ai geholl hat, an datt hien et verwinnt huet (wéi hien dem Jericho a sengem Kinnek gemaach hat, huet hien sech selwer a sengem Kinnek gemaach), an datt d'Awunner vu Gibeon de Fridde gemaach hunn mat den Israeliten, an déi ënner hinne waren, 10: 2 hat immens Angscht; well de Gibeon eng grouss Stad war, wéi eng vun de kinnekleche Stied, a méi grouss wéi den Ai, an all seng Männer ware staark. 10: 3 Dofir huet den Adonisedec Kinnek vu Jerusalem den Hoham Kinnek an d'Hebron, de Pyream Kinnek vu Jarmut, d'Jafia de Kinnek vu Lachish an den Debir de Kinnek vun Eglon geschéckt a gesot: 10: 4 Komm op mech an hëlleft mir, a loosst eis géint Gibeon kämpfen ; well hie mam Joshua a mat de Kanner vun Israel Fridde gemaach huet . 10: 5 A fënnef Kinneke vun den Amoriten, de Kinnek vum Jeru Salén, de Kinnek vun Hebron, de Kinnek vu Jarmut, de Kinnek vu Lachish an de Kinnek vun Eglon, hu sech zesummegesat a sinn eropgaang, si mat all hiren Arméien vu Gibeon, a géint hatt gekämpft. 10: 6 Dunn hunn d'Awunner vu Gibeon op de Joshua geschéckt fir zum Ënnerdaach zu Gilgal ze soen: Verweigert Är Dénger net Hëllef; komm séier bei eis fir eis ze verteidegen an ze hëllefen; well all d'Kinneke vun den Amoriten, déi an de Bierger liewen, hu sech géint eis vereent. 10: 7 An de Joshua ass vu Gilgal eropgaang, hien an all Krichsleit mat him, an all d'Kräfte. 10: 8 An den Här sot zu Joshua: Fäert net vun hinnen; well ech hunn se an déng Hand ofgeliwwert, a kee vun hinne wäert ier dech duerchsetzen . 10: 9 An de Joshua ass op eemol op si komm, nodeems hien déi ganz Nuecht vu Gilgal opgestan ass.

10:10 An den HÄR huet si mat Angscht virun Israel gefëllt, an huet se zu Gibeon mat engem grousse Schluechte geschloen; an hien ass si laanscht d'Strooss gaang, déi bis op Beth-Horon eropgeet, an huet se bis op Azeca a Maceda getraff. 10:11 A wärend se vun den Israeliten , vu Bet-Horon, geflücht waren, huet den HÄR grouss Steng aus dem Himmel op si geheit bis zu Azekah, a si si gestuerwen. a méi goufe vun de Knëppelsteng ëmbruecht wéi d' Kanner vun Israel mam Schwert ëmbruecht goufen. 10:12 Dunn huet de Joshua mam HÄR geschwat deen Dag, wou den HÄR den Amorit virun de Kanner vun Israel geliwwert huet, a sot a Präsenz vun den Israeliten: Sonn, bleift stoe bei Gibeon; An Dir, Mound, am Dall vun Aijalon. 10:13 An d'Sonn ass stoe bliwwen an de Mound huet stoe bliwwen, Bis d'Leit sech op hir Feinde hefft hunn. Ass dat net am Buch vum Jasher geschriwwen? An d'Sonn stoung an der Mëtt vum Himmel, an huet net presséiert bal e ganzen Dag ënnerzegoen. 10:14 An et war keen Dag esou, weder virdrun nach duerno, den Här huet no der Stëmm vun engem Mann nogelauschtert ; well den Jehova fir Israel gekämpft huet. 10:15 An de Joshua an d'ganz Israel mat him, sinn zréck an de Lager zu Gilgal. 10:16 A fënnef Kinneke geflücht, a verstoppt sech an enger Höhl zu Makkeda. 10:17 An et gouf dem Joshua gesot datt déi fënnef Kinneke fonnt goufen an enger Hiel zu Makkeda verstoppt. 10:18 Dunn huet de Joshua gesot: Roll grouss Steng beim Agang vun der Höhl, a set d'Männer dervun, fir se ze schützen; 10:19 an Dir hält net op, maacht Är Feinden no, a blesséiert se am Stroum vum Floss, ouni datt se an hir Stied erakommen; well den HÄR Äre Gott huet se an Är Hand iwwerginn.

10:20 An et ass geschitt wéi de Joshua an d'Kanner vun Israel se mat engem grousse Schluechte fäerdeg geschloen hunn, bis se se zerstéiert hunn, déi, déi vun hinne bliwwen sinn, sinn an déi befestegt Stied gaang. 10:21 All d'Leit si sécher zréck op de Josué, an de Camp zu Maceda; keen huet seng Zong géint ee vun de Kanner vun Israel geréckelt. 10 : 22 De Joshua sot: Maacht de Mond vun der Hiel op, a féiert se bei dës Kinneken : fënnef. 10:23 A si hunn dat gemaach an hunn déi fënnef Kinneken aus der Hiel bruecht: de Kinnek vu Jerusalem, de Kinnek vun Hebron, de Kinnek vu Jarmut, de Kinnek vu Lachish an de Kinnek vun Eglon. 10:24 A wéi se se bei de Joshua bruecht hunn, huet de Joshua all d' Männer vun Israel geruff a sot zu de Cheffe vun de Krichsmänner, déi mat him komm waren: Kommt no, a leet Är Féiss um Hals vun dëse Kinneken. A si si komm an hunn hir Féiss op den Hals geluecht. 10:25 An de Joshua sot zu hinnen : Fäert net a sidd net entsat; Sidd staark a vu gudde Courage, well sou wäert den Här all Är Feinde maachen, géint déi Dir kämpft. 10:26 An no dësem huet de Joshua se geschloen an ëmbruecht, an huet se u fënnef Protokoller hänkeg gemaach; a si hänken un de Protokoller bis d'Nuecht gefall ass. 10:27 A wéi d'Sonn amgaang war ënnerzegoen, huet de Joshua gebueden, datt se aus den Holz geholl ginn an an d'Höhl geworf ginn, wou se sech verstoppt hunn; a si hu grouss Steng an der Entrée vun der Hiel geluecht, déi bis haut bleiwen.

10:28 Deeselwechten Dag huet de Joshua Makkedah geholl, an huet hatt mam Rand vum Schwert geschloen an huet hire Kinnek ëmbruecht. et huet se komplett zerstéiert, mat allem wat d'Liewen dran huet, näischt hannerlooss; an hien huet dem Kinnek vu Makkeda gemaach wéi hien dem Kinnek vu Jericho gemaach huet. 10:29 An de Joshua ass vu Maceda an all Israel mat him op Libna gaang. a géint Libna gekämpft; 10:30 an den Jehova huet hatt och an hire Kinnek an d'Hänn vun Israel ginn; an hien huet hatt mam Rand vum Schwert getraff, mat allem wat d'Liewen an hatt huet , an näischt hannerlooss; an hien huet mat hirem Kinnek gemaach wéi hien dem Kinnek vu Jericho gemaach huet. 10:31 An de Joshua an d'ganz Israel mat him, si vu Libna op Lachish gaang, an hunn no bei hir campéiert an hunn hir gekämpft; 10:32 An den HÄR huet de Lachish an d'Hand vun Israel iwwerginn, an huet den Dag drop geholl an huet se mam Rand vum Schwert getraff, mat allem wat an hirem Liewe war , sou wéi hien zu Libna gemaach hat. 10:33 Du koum den Horam Kinnek vu Gezer erop fir dem Lachish ze hëllefen. awer de Joshua huet hien a seng Leit zerstéiert, a kee vun hinne gelooss. 10:34 De Joshua an d'ganz Israel mat him si vu Lach op Eglon iwwergaang. a si hunn derbäi campéiert a gekämpft; 10:35 A si hunn dee selwechten Dag geholl an hunn et mam Rand vum Schwert geschloen; an deen Dag huet hien alles ëmbruecht, wat d'Liewen dran hat, wéi hien et am Laquis gemaach hat. 10:36 Du sinn de Joshua an d'ganz Israel mat him vun Eglon op Hebron eropgaang an hunn do gekämpft.

10:37 An hu se geholl, si hunn et mam Rand vum Schwert geschloen, sengem Kinnek an all senge Stied, mat all deem wat lieweg war an huet näischt hannerlooss; wéi hien dem Eglon gemaach hat, sou hunn se hatt zerstéiert mat allem wat Liewen an hatt hat. 10:38 An de Joshua ass zréckgaang, an d'ganz Israel mat him, op Debir, an huet géint hatt gekämpft; 10:39 an huet et mat sengem Kinnek an all senge Stied ageholl; a si hunn se mam Rand vum Schwert geschloen, an alles zerstéiert, wat do lieweg war, an näischt hannerlooss; wéi hien zu Hebron gemaach hat, a wéi hien et mam Libna a sengem Kinnek gemaach huet, sou huet hien dem Debir a sengem Kinnek gemaach. 10:40 Dofir huet de Joshua déi ganz Regioun vun de Bierger, den Negev, d'Plättercher an d'Steigungen an all hir Kinneke geschloen, an näischt hannerlooss; alles wat e Liewen hat, huet hien ëmbruecht, sou wéi de Jehova Gott vun Israel gesot hat . 10:41 An de Joshua huet se vu Kadesesh-Barnea op Gaza geschloen, an d'ganz Land Gosen op Gibeon. 10:42 All dës Kinneken an hir Lännere goufe vum Joshua op eemol geholl; well den Jehova, de Gott vun Israel, fir Israel gekämpft huet. 10:43 An de Joshua ass zréckgaang, an d'ganz Israel mat him, an de Lager zu Gilgal.

Josue Kapitel 11

11: 1 Wéi de Jabin Kinnek vun Hazor dat héieren huet, huet hien dem Jobab de Kinnek vu Madon, dem Kinnek vu Simron, dem Kinnek vun Aksaph, 11: 2 an de Kinneke geschéckt, déi an der nërdlecher Regioun an de Bierger an an der Arabah südlech vu Cineret, an de Pläng, an an de Regioune vun Dor am Westen; 11: 3 an d'Kanaaniten, déi am Osten a Westen waren, d'Amoriten, d'Hittiten, d' Fer Ezees, d'Jebusiten an de Bierger, an d'Hiviten um Fouss vum Hermon am Land Mizpa. 11: 4 Dës sinn erausgaang, a mat hinnen all hir Arméien, vill Leit, wéi de Sand, deen op der Küst a ville Leit ass, mat ville Päerd a Ween. 11: 5 All dës Kinneke ware vereenegt, a si koumen a campéieren zesummen um Waasser vu Merom, fir géint Israel ze kämpfen. 11: 6 Awer den Här sot zu Joshua: Fäert net fir si, well muer an dëser Stonn liwweren ech se all dout virun Israel; d du solls hir Päerd schloen, an hir Waggon solls de mam Feier verbrennen. 11: 7 An de Joseph an all d'Leit vum Krich mat him, op eemol si géint d'Waasser vu Merom komm. 11: 8 A Jehova huet se an d'Hänn vun Israel iwwerginn, a si hunn se geschloen a si gefollegt op Sidon de Groussen an op Misrefotmaim, an op der Mizpahfläch am Osten, a schloen se bis se keen hannerlooss hunn. 11: 9 An de Joshua huet hinnen gemaach wéi den Här him gesot huet: hien huet hir Päerd gestierzt an hir Waggonen a Feier verbrannt. 11:10 An de Joshua ass zréckgaang, huet Hazor zur selwechter Zäit geholl an huet säi Kinnek mam Schwert geschloen. fir den Hazor war fréier de Chef vun all dëse Kinnekräicher. 11:11 A si hunn alles ëmbruecht, wat an deem mam Schwert lieweg war, zerstéiert et komplett, léisst näischt ootmen; Hazor huet scho Fu Ego gesat.

11:12 De Joshua huet och all d'Stied vun dëse Kinneke geholl, an all hir Kinneken, an huet se mam Rand vum Schwert geschloen an zerstéiert, sou wéi de Moses, den Dénger vum Här gesot hat. 11:13 Awer all d'Stied déi op Hiwwele waren, huet Israel net verbrannt; nëmmen den Hazor huet de Joshua verbrannt. 11:14 An d'Jongen vun Israel hu fir sech all d'Beute an d'Déieren vun dëse Stied geholl. awer si hunn all d'Männer mam Rand vum Schwert geschloen, bis se zerstéiert goufen, a kee lieweg gelooss hunn. 11:15 Wéi den Här dem Moses säin Dénger gebot huet , sou huet de Moses de Joshua gebueden; An esou huet de Joshua gemaach, ouni e Wuert ofzehuelen vun alles wat den Jehova de Moses gebueden hat.

11:16 Also huet de Joshua dat ganzt Land, d'Bierger, d'ganz Negev, d'ganz Land vu Gosen, d'Uewerfläch, d' Araba, d'Bierger vun Israel a seng Däller geholl. 11:17 Vum Mount Halak, dee geet erop op Seir, op Baal-Gad an der Ebene vum Libanon, um Fouss vum Mount Hermon; Hien huet och all hir Kinneke geholl, an huet se geschloen an ëmbruecht. 11:18 Laang Zäit hat de Joshua Krich mat dëse Kinneken. 11:19 Et war keng Stad, déi Fridde mat de Kanner vun Israel gemaach huet, ausser d'Hiviten, déi zu Gibeon wunnen; si hunn alles am Krich geholl. 11:20 Fir dëst koum vum Här , deen hir Häerzer härte gelooss huet, fir datt se am Krich géint Israel kämpfen, fir se ze zerstéieren, an datt se net Barmhäerzegkeet gewise ginn, awer opgezunn sinn, sou wéi den Här de Moses befollegt huet.

11:21 Och zu där Zäit koum de Joshua an huet d'Anakim vun de Bierger vun Hebron, Debir, Anab, all de Bierger vu Juda an all de Bierger vun Israel zerstéiert. De Joshua huet se an hir Stied zerstéiert. 11:22 Keen vun den Anakim gouf am Land vun de Kanner vun Israel verlooss; just Rum blouf a Gaza, Gath an Ashdod. 11:23 Dofir huet de Joshua d'ganzt Land ageholl , sou wéi alles wat den Här zu Moses gesot huet; an de Joshua huet et den Israeliten zur Ierfschaft ginn no hirer Verdeelung no hire Stämm; An d'Land huet aus dem Krich gerout.

Josue Kapitel 12

12: 1 Dës si d'Kinneke vun der Grondsteier, dass d'Kanner vun Israel a Land hir besiegt se op déi aner Säit vun der Jordan haat Richtung déi der Sonn, aus dem Yossi brook ze Mount Hermon, an all Arabah un der heft Osten: 12 : 2 Sihon Kinnek vun den Amoriten, deen zu Hesbon gewunnt huet, a regéiert vun Aroer, dat ass beim Stroum vum Arnon, a vun der Mëtt vum Dall, an der Mëtt vu Gilead, bis bei d'Baach vum Jabbok, d'Grenz vun der Jongen vum Ammon; 12: 3 an d' Araba zum Mier vu Cineret, am Osten; a bis zum Arabah Sea, dem Salado Sea , am Osten, op der Strooss op Beth-jesimot, a vum Süden um Fouss vun den Häng vu Pisgah. 12: 4 An dem Territoire vum Og Kinnek vu Basan, dee vun de Rephaiten iwwereg bliwwen ass, deen zu Ashtaroth an Edrei gelieft huet, 12: 5 a regéiert um Mount Hermon, zu Salka, am ganze Basan bis op d'Grenze vu Gesur a vu Maaca, an der Halschent vu Gilead, dem Territoire vum Sihon Kinnek vun Hesbon. 12: 6 Dës goufen vum Moses, dem Knecht vum Här an de Kanner vun Israel besiegt; an de Moses, den Dénger vu Jehova, huet dat Land als Besëtz fir d' Rubeniter, d'Gaditen an den halwe Stamm vu Manasse ginn.

12: 7 An dës sinn d'Kinneke vum Land, déi de Joshua an d'Kanner vun Israel besiegt hunn, op dëser Säit vum Jordan Richtung Westen, vu Baal-Gad an der Ebene vum Libanon bis op de Bierg Halak, dee Richtung Seir eropgeet; an de Joshua huet d'Land als Besëtz vun de Stämme vun Israel ginn, no hirer Verdeelung.

12: 8 an de Bierger, an den Däller, an der Arabah, op den Häng, an der Wüst an am Negev; den Hettit, den Amorit, de Kanaanit , de Perizzit, den Hivean, an de Jebusit. 12: 9 De Kinnek vu Jericho, een; de Kinnek vun Ai, deen nieft Bethel ass, een; 12:10 de Kinnek vu Jerusalem, een; de Kinnek vun Hebron, een; 12:11 de Kinnek vu Jarmut, een; de Kinnek vu Lachish, en aneren; 12:12 de Kinnek vun Eglon , een; de Kinnek vu Gezer, een; 12:13 de Kinnek vun Debir, een; de Kinnek vu Geder, en aneren; 12:14 de Kinnek vun Horma, een; de Kinnek vun Arad, een; 12:15 de Kinnek vu Libna, een; de Kinnek vun Adullam, een; 12:16 de Kinnek vu Makkeda, een; de Kinnek vu Bethel, een; 12:17 de Kinnek vun Tapua, een; de Kinnek vun Hefer, en aneren; 12:18 de Kinnek vun Aphek, een; de Kinnek vu Sharon, een; 12:19 de Kinnek vu Madon, een; de Kinnek vun Hazor, een; 12:20 de Kinnek vu Simron-Meron, een; de Kinnek vun Acsaf, en aneren; 12:21 de Kinnek vun Taanac, een; de Kinnek vu Megiddo, een; 12:22 de Kinnek vu Cedes, een; de Kinnek vu Jocneam vu Karmel, een; 12:23 de Kinnek vun Dor, vun der Provënz Dor, eent; de Kinnek vu Goim zu Gilgal, een; 12:24 de Kinnek vun Tirsa, een; drësseg-eent Kinneken fir all.

Josue Kapitel 13

13: 1 Wéi de Joshua schonn al war, fortgeschratt a Joer, sot den Jehova zu him: Dir sidd al, am héijen Alter, an et ass nach vill Land ze besëtzen. 13: 2 Dëst ass d'Land dat bleift: all d'Territoiren vun de Philistinen, an all déi vun de Gesureaner; 13: 3 vu Sihor, dat ëstlech vun Egypten ass, bis op déi nërdlech Grenz vun Ekron, déi als vun de Kanaaniter gëllt; vun de fënnef Prënze vun de Philistinnen, dem Gazeo, dem Ashdodean, dem Ascalonean, der Geteo an der Ecronean; och d'Aveos; 13: 4 am Süden ganz an d'Land vun de Kanaaniten, a Mehara, wat vun de Sidonier ass, bis op Aphek, bis un d'Grenze vun den Amoriten; 13: 5 d'Land vun de Gibbiten, an de ganze Libanon, op deem d'Sonn opgeet, vu Baal-Gad um Fouss vum Mount Hermon, bis bei den Entrée vun Hamat; 13: 6 all déi an de Bierger vum Libanon bis Misrefotmaim wunnen, all d'Sidonier; Ech wäert se virun de Kanner vun Israel ausradéieren; Dir alleng wäert glécklech d'Land un d'Israeliten als Ierfschaft verdeelen , wéi ech Iech gebueden hunn. 13: 7 Deelt dëst Land als Ierfschaft un déi néng Stämm, an zum halwe Stamm vu Manasse. 13: 8 Fir d'Reubeniten an d'Gaditen an déi aner Halschent vu Manasse hunn hir Ierfschaft scho kritt, déi de Moses hinnen iwwer de Jordan am Oste ginn huet, sou wéi de Moses, den Dénger vu Jehova hinnen et ginn huet; 13: 9 vun Aroer, dat ass beim Stroum vun Arnon, an der Stad, déi an der Mëtt vum Dall ass, an déi ganz Plane vu Medeba, bis op Dibon; 13:10 all d' Stied vum Sihon, dem Kinnek vun den Amoriten, déi zu Hesbon regéiert hunn, bis un d' Grenze vun den Ammoniten; 13:11 a Gilead an d'Territoiren vun de Gesureaner an de Maacaten, an dem ganze Mount Hermon, an dem ganze Land vu Basan bis Salca.

13:12 dat ganzt Kinnekräich vun Og zu Basan, dat zu Ashtaroth an Edrei regéiert huet, dat vum Rescht vun de Rephaiten iwwerholl huet; fir de Moses huet se besiegt an verdriwwen. 13:13 Awer d'Gesureiten an d'Maacateiten goufen net vun de Kanner vun Israel verdriwwen, awer de Gesur an d'Maaca hu bis haut bei den Israelite gelieft.

13:14 Awer dem Stamm Levi huet hie keng Ierfschaft ginn; d'Affer vum Jehova Gott vun Israel sinn hir Ierfschaft, sou wéi hien hinne gesot hat. 13:15 Also huet de Moses dem Stamm vun de Jongen vum Ruben no hire Familljen geschenkt. 13:16 An hir Territoire war vun Aroer, dat ass beim Stroum vun Arnon, an der Stad, déi an der Mëtt vum Dall ass, an der ganzer Fläch bis Medeba; 13:17 Heshbon, mat all senge Stied, déi am Einfache sinn; D ibón, Bamoth-Baal, Beth-Baal-Meon, 13:18 Jahaz, Kedemoth, Mephaath, 13 : 19 Kiriathaim, Sibmah, Zaret-Shahar um Bierg vum Dall, 13:20 Beth Peor, d'Häng vu Pisgah, Beth-jesimoth, 13:21 all d'Stied vun der Einfache, an d'ganzt Kinnekräich vum Sihon Kinnek vun den Amoriten, déi zu Hesbon regéiert hunn, déi de Moses besiegt huet, an d' Prënze vu Midian, Evi, Requem, Zur, Hur a Reba, Prënze vu Sihon, déi an deem Land wunnen. 13:22 D'Kanner vun Israel hunn och de Bilam, de Soothsayer, de Jong vum Beor, mam Schwert ëmbruecht, ënner aneren déi se ëmbruecht hunn. 13:23 An de Jordan war d'Grenz vum Territoire vun de Jongen vum Ruben. Dëst war d'Ierfschaft vun de Jongen vum Ruben no hire Familljen, dëse Stied mat hiren Dierfer. 13:24 Och huet de Moses dem Stamm Gad, de Kanner vum Gad, no hire Familljen, geschenkt.

13:25 Hiert Gebitt war de Jazer an all d'Stied vu Gilead an d'Halschent vum Land vun den Ammoniten bis op Aroer, dat vis-à-vis Rabba ass. 13:26 A vun Heshbon op Ramat-Mispa, a Betonim; a vu Mahanaim bis op d'Limit vun Debir; 13:27 an am Dall, Beth-Aram, Bet- nimra, Succoth an Zaphon, de Rescht vum Räich vum Sihon Kinnek vun Hesbon; de Jordan a seng Grenze bis zum Enn vum Cineret Sea iwwer de Jordan am Osten. 13:28 Dëst ass d'Ierfschaft vun de Kanner vum Gad duerch hir Familljen, dës Stied mat hiren Dierfer. 13:29 Och huet de Moses dem halwe Stamm vu Manasse eng Ierfschaft ginn; an et war fir den halwe Stamm vun de Manassejongen no hire Familljen. 13:30 Hir Territoire war vu Mahanaim , ganz Basan, ganz Kinnekräich vum Og Kinnek vu Basan, an all Dierfer vum Jair, déi zu Basan sinn, siechzeg Stied, 13:31 an d'Halschent vu Gilead an Ashtaroth. an Edrei, Stied vum Kinnekräich Og zu Basan, fir d'Jonge vum Machir, dem Jong vu Manasse, fir d'Halschent vun de Jongen vum Machir no hire Familljen. 13:32 Dëst ass wat de Moses als Ierfschaft an de Fläche vu Moab verdeelt huet, iwwer de Jordan vu Jericho, am Osten. 13:33 Awer dem Stamm vum Levi huet de Moses keng Ierfschaft ginn; De Jehova Gott vun Israel ass hir Ierfschaft , sou wéi hien hinne gesot hat.

Josue Kapitel 14

14: 1 Dëst ass also wat d'Kanner vun Israel am Land Kanaan geierft hunn, dat den Eleazar de Priister, de Joshua, de Jong vum Nun, an d'Cheffe vun de Pappe vun de Stämme vun de Kanner vun Israel un hinnen verdeelt hunn. . 14: 2 Glécklecherweis gouf hir Ierfschaft hinne geschenkt, wéi den Jehova de Moses beoptragt huet deenen néng Stämm an dem halwe Stamm ze ginn. 14: 3 Well de Moses den zwou Stämm an dem halwe Stamm iwwer dem Jordan eng Ierfschaft ginn huet ; awer de Leviten huet hie keng Ierfschaft ënner hinne ginn. 14: 4 Fir d'Jonge vum Joseph waren zwee Stämm, de Manasse an den Efraim; a si hunn net de Leviten am Land deelgeholl, mee Stied an deenen se gewunnt hunn, mat hire Banlieue fir hir Béischten a Flocken. 14: 5 Wéi den HÄR de Moses commandéiert hat , sou hunn d'Kanner vun Israel d'Land opgedeelt.

14: 6 An d'Kanner vu Juda koume bei de Joshua zu Gilgal; an de Caleb, Jong vum Jefone Cenezeo, huet zu him gesot : Dir wësst wat den HÄR zu Moses, Gott vu Gott, zu Kadesch Barnea gesot huet, wat mech an Dir ugeet. 14: 7 Ech war véierzeg Joer al wéi de Moses, den Dénger vu Jehova mech vu Kades- Barnea geschéckt huet fir d'Land ze spionéieren; an ech hunn him Neiegkeeten bruecht wéi ech et a mengem Häerz gefillt hunn . 14: 8 A meng Bridder, déi, déi mat mir komm sinn, hunn d'Häerzer vun de Leit versot; mee ech sinn ëmmer dem Jehova mäi Gott nogaang. 14: 9 Dunn huet de Moses geschwuer a gesot: Sécher ass d'Land, op deem Äre Fouss getrëppelt ass, fir lech a fir Är Kanner, eng éiweg Ierfschaft, well Dir erfëllt sidd andeems Dir dem Här mäi Gott nogeet.

14:10 Elo huet den Jehova mech lieweg gemaach, wéi hie gesot huet, dës véierzeg-fënnef Joer, vun der Zäit wou den Jehova dës Wierder zu dem Moses geschwat huet, wéi Israel an der Wüst gaang ass ; an elo, lo, haut sinn ech fënnef aachtzeg Joer al. 14:11 Ech sinn nach ëmmer sou staark wéi deen Dag wou de Moses mir geschéckt huet; wat war meng Kraaft deemools, sou ass elo meng Kraaft fir de Krich, a fir erauszegoen a fir eranzekommen. 14:12 Elo gitt mir dëse Bierg, vun deem den Här deen Dag geschwat huet; well Dir hutt deen Dag héieren datt d'Anakim do sinn, an datt et grouss a befestegt Stied sinn. Vläicht wäert den Jehova mat mir sinn, an ech verdreiwen se, wéi den Jehova gesot huet. 14:13 De Joshua huet hien dann geseent an de Caleb, de Jong vum Jephunneh, zu Hebron als Ierfschaft ginn. 14:14 Dofir ass Hebron d' Ierfschaft vum Kaleb, dem Jong vum Jephunneh Cenezeus, bis haut, well hien de Jehova Gott vun Israel voll gefollegt huet. 14:15 Awer den Numm vun Hebron war fréier Kiriath-Arba; well Arba war e grousse Mann tëscht den Anakim. An d'Land huet aus dem Krich gerout.

Josue Kapitel 15

15: 1 Deen Deel deen dem Stamm vun de Jongen vu Juda gefall ass, no hire Familljen, huet bis op d'Grenz vun Edom erreecht, mat der Wüst vun Zin am Süden als südlechste Punkt. 15: 2 A seng Grenz op der Südsäit war vun der Küst vum Salzséi, vun der Bucht déi no Süde steet; 15: 3 a lénks Richtung Süde vum Opstig vun Acrabim, geschitt bis Zin; a südlech op Ca des-barnea geet et laanscht Hezron, a geet erop Adar, et huet d'Carca gedréit. 15: 4 Vun do ass et op Asmon gaang an ass an d'Baach vun Egypten erausgaang an ass um Mier opgehalen. Dëst wäert dann Är südlech Limit sinn. 15: 5 Déi ëstlech Grenz ass d'Salzmier zum Mound vum Jordan. An d'Grenz vun der Nordsäit, vun der Bucht vum Mier um Mound vum Jordan; 15: 6 an et geet dës Grenz duerch Beth-Hogla erop, a passéiert nërdlech vu Beth-arabá, a vun hei geet et erop op de Steen vum Bohan Jong vum Ruben. 15: 7 Da gitt erop op Debir aus dem Dall vun Achor; an am Norde kuckt op Gilgal, wat vis-à-vis vum Opstig vum Adumin ass, wat südlech vum Stroum ass; an et geet an d'Waasser vun En-shemesh, a geet op d'Quell vum Rogel aus. 15: 8 An dës Grenz geet duerch den Dall vum Jong vum Hinnom op der Südsäit vum jiddesche Quartier, dat ass Jerusalem. Da klëmmt hien uewen op de Bierg deen am Weste vum Dall Hinnom ausgesäit, deen um Enn vum Dall vu Rephaim ass, op der Nordsäit. 15: 9 An et ronderëm dës Grenz vun der Spëtzt vum Bierg bis bei d'Quell vum Waasser vun Nephtoa, a geet eraus an d'Stied vum Bierg Ephron, da ronderëm Baala, dat ass Kiriath-Jearim.

15:10 Dann dréit dës Grenz vu Baala westlech op de Mount Seir; an et geet laanscht d'Säit vum Bierg Jearim Richtung Norden, dat ass Chesalon, an erofgaang op Bet-Semes, a geet op Timna. 15:11 Hie verléisst dann op d'Säit vum Ekron am Norden; a ronderëm Sicrón, a geet duerch de Bierg vu Baala, a geet eraus op Jabneel an hält um Mier op. 15:12 Déi westlech Limit ass d'Grousst Mier. Dëst war d'Grenz vun de Kanner vu Juda, ronderëm, no hire Familljen.

15:13 Awer dem Caleb, dem Jong vum Jephunneh, huet hien säin Deel ënner de Jongen vu Juda ginn, sou wéi et dem Jos säi Gebot war; d'Stad Kiriath-arba Papp vum Anac, dat ass Hebron. 15:14 An de Caleb huet vun do déi dräi Jongen vun A nac, Sesai, Ahiman an Talmai, de Jongen vun Anak verdriwwen. 15:15 Vun hei ass hie géint déi, déi zu Debir wunnen, eropgaang; an den Debir säin Numm war fréier Kiriath-sefer. 15:16 A sot de Caleb: Wien de Q uiriath-Sefer attackéiert an hatt hëlt, ech ginn der Acsa meng Duechter zur Fra. 15:17 An den Othniel, de Jong vum Cenaz, dem Caleb säi Brudder, huet et geholl; an hien huet him seng Duechter Acsa als Fra ginn. 15:18 An et ass geschitt, wéi hien hatt gedroen huet, hien iwwerzeegt hatt hirem Papp fir Land ze froen fir ze bauen . Si ass dunn aus dem Arsch gaang. An de Caleb sot: Wat hutt Dir? 15 : 19 A si sot : Gitt mir e Segen; Well Dir mir Land am Negev geschenkt hutt, gitt mir och Waasserquellen. Hien huet him dunn d'Quellen uewen ginn, an déi hei ënnen.

15:20 Dëst ass dann d'Ierfschaft vum Stamm vun de Kanner vu Juda no hire Familljen.

15:21 ware d'Stied vum Stamm vun de Kanner vu Juda am extremen Süden, op d'Grenz vun Edom: Kabzeel, Eder, Jagur, 15:22 Cina, Dimona, Adada, 15 : 23 Cedes, Hazor, Ithnan, 15:24 Zif, Telem, Bealot, 15:25 Hazor- had ata, Queriot, Hezron (dat ass Hazor), 15:26 Amam, Sema, Molada, 15:27 Hazar-gada, Hesmon, Beth-pellet, 15: 28 Hazar-sual, Beersheba, Bizotia, 15:29 Baala, Iim, Esem, 15:30 Eltolad, Quesil, Horma, 15:31 Siclag, Madmana, Sansana, 15:32 Lebaot, Silhi m, Aín a Rimón; duerch all nénganzwanzeg Stied mat hiren Dierfer. 15:33 An de Pläng, Estaol, Zora, Asena, 15:34 Zanoa, En-ganim, Tapua, Enam, 15:35 Jarmut, Adulam , Soco, Azeca, 15:36 Saaraim, Aditaim, Gedera a Gederotaim; véierzéng Stied mat hiren Dierfer. 15:37 Zenán, Hadasa, Migdal-gad, 15:38 Dileán, Mizpa, Jocteel, 15:39 Lachish, Boscat, Eglon, 15:40 Cabón, Lahmam, Quitlis, 15:41 Gederot, Beth-dagon, Naama a Maceda ; siechzéng Stied mat hiren Dierfer. 15:42 Libna, Ether, Asán, 15:43 Jift a, Asena, Nezib, 15:44 Keila, Aczib a Maresa; néng Stied mat hiren Dierfer. 15:45 Ekron mat senge Stied an Dierfer. 15:46 Vun Ekron bis zum Mier, all déi, déi bei Ashdod mat hiren Dierfer sinn. 15:47 Ashdod mat senge Stied an hiren Dierfer; Gaza mat senge Stied an Dierfer zum Floss vun Egypten, an dem Grousse Mier mat senge Uferen. 15:48 An de Bierger, Samir, Jatir, Soco, 15:49 Dana, Kiriat-sana (dat ass Debir); 15:50 Anab, Estemoa, Anim, 15:51 Gosén, Holón a Gilo; eelef Stied mat hiren Dierfer . 15:52 Arab, Duma, Esán, 15:53 Janum, Beth-tapua, Afeca, 15:54 Humta, Kiriath-arba (dat ass Hebron) a Sior; néng Stied mat hiren Dierfer. 15:55 Maon, Carmel, Zif, Juta, 1 5:56 Jezreel, Jocdeam, Zanoa, 15:57 Cain, Gibeah an Timna; zéng Stad ass mat hiren Dierfer.

15:58 Halhul, Beth-sur, Gedor, 15:59 Maarat, Beth-anot an Eltecón; sechs Stied mat hiren Dierfer. 15:60 Kiriath-Baal (dat ass Kiriath-jearim) a Rabbah; zwou Stied mat hiren Dierfer. 15:61 An der Wüst, Bet-arabá, Midín, Secaca, 15:62 Nibsán, der Stad vum Salz an Engadi; sechs Stied mat hiren Dierfer. 15:63 Awer d'Jebusiten, déi zu Jerusalem gelieft hunn, konnten d'Jonge vu Juda net verdreiwen; an de Jebus eo ass mat de Kanner vu Juda zu Jerusalem bis haut bliwwen.

Josue Kapitel 16

16: 1 Hien ass op d'Jonge vum Joseph vum Jordan vu Jericho an d'Waasser vu Jericho Richtung Osten gefall, an d'Wüst, déi vu Jericho duerch d' Bierger vu Betel eropgeet. 16: 2 A vu Beth-el geet et op Luz, a geet duerch d' Gebitt vun den Archyiten op Atarot, 16: 3 a geet erof op de Westen op d'Gebitt vun de Jafletiten, bis op d'Grenz vu Beth-Horon, deen hei ënnen , a souguer Gezer; a geet eraus op d'Mier. 16: 4 Also hunn d'Jonge vum Joseph, de Manasse an den Efraim seng Ierfschaft kritt. 16: 5 Wat den Territoire vun de Jongen vun Ephraim no hire Familljen ugeet, war d'Grenz vun hirer Ierfschaft op der Ostsäit vun Ataroth-Adar bis op Beth-Horon uewen. 16: 6 Et geet weider d' Grenz zum Mier, a mam Micmetat am Norden, a geet no Osten op Taanat-Silo, a vun hei geet et op Janoa. 16: 7 Vu Janoa geet et erof op Atarot an Naarat, a beréiert Jericho a geet eraus op Jordanien. 16: 8 A vu Tapua dréit hien sech op d'Mier, an d'Baach vu Kana, a geet op d'Mier. Dëst ass d'Ierfschaft vum Stamm vun de Kanner vun Ephraim duerch hir Familljen. 16: 9 Et waren och Stied, déi fir d'Kanner vun Ephraim an der Mëtt vun der Ierfschaft vun de Kanner vu Manasse getrennt waren, all Stied mat hiren Dierfer. 16:10 Awer si hunn de Kanaaniter, deen zu Gezer wunnt, net verdriwwen; Virdru blouf de Kanaanit matten an Ephraim, bis haut, a war Niewefloss.

Josue Kapitel 17

17: 1 Vill goufen och fir de Stamm vu Manasse gegoss, well hie war dem Joseph säin Éischtgebuerene. De Machir, den Éischtgebuerene vu Manasse a de Papp vu Gilead, dee war e Mann vu Krich, hat de Gilead an de Basan. 17: 2 Vill goufen och fir déi aner Jongen vum Manasse no hire Familljen gegoss: de Jongen vum Abiezer, de Jongen vun Helech, de Jongen vum Asriel, de Jongen vum Sechem, de Jongen vum Hefer, an de Jongen vum Semida; Dëst waren déi männlech Kanner vum Manasse, dem Jong vum Joseph, no hire Familljen. 17: 3 Awer de Zelofehad, de Jong vum Hefer, de Jong vu Gilead, de Jong vu Machir, de Jong vu Manasse, hat keng Jongen, awer Duechteren, deenen hir Nimm dës sinn: Maal a, Noa, Hogla, Milca an Tirsa. 17: 4 Dës koume virum Priister Eleazar a Joshua, dem Jong vum Nun, an de Prënzen, a soten: den Jehova huet de Moses gebueden eis eng Ierfschaft tëscht eise Bridder ze ginn. An hien huet hinnen eng Ierfschaft tëscht de Bridder vun hirem Papp ginn , nom Wuert vum Här. 17: 5 An de Manasse hat zéng Deeler nieft dem Land Gilead a Basan dat iwwer dem Jordan ass, 17: 6 well d'Duechter vum Manasse eng Ierfschaft ënner hire Jongen haten; an d'Land Gilead war vun den anere Jongen vu Manasse. 17: 7 An et war d'Gebitt vu Manasse vun Asher op Micmetat, dat vis-à-vis vu Sechem ass; an et geet südlech, zu deenen, déi zu Tapúa wunnen. 17: 8 D'Land vun Tapua war Manasse; awer Tapua selwer, déi nieft der Limit vum Manasés ass, ass vun de Kanner vun Ephraim. 17: 9 Dës Grenz geet erof op de Cana Stream, südlech vum Stream. Dës Stied vun Ephraim gehéieren zu de Stied vu Manasse; an d'Grenz vu Manasse ass vum Norde vum selwechte Stroum, a seng Auslafe sinn zum Mier.

1 7:10 Ephraim am Süden, an de Manasse am Norden, an d'Mier ass seng Grenze; an et ass Asher am Norden, an Issachar am Osten. 17:11 An de Manasse hat zu Issachar an zu Aser Beth-Shean a sengen Dierfer, Ibleam a sengen Dierfer, d'Awunner vun Dor a sengen Dierfer, d'Awunner vun Endor a seng Dierfer, d'Awunner vun Taanak a sengen Dierfer. Dierfer, an d'Awunner vu Megiddo a seng Dierfer; dräi Provënzen. 17:12 Awer d'Jongen vu Manasse konnten déi vun dëse Stied net verdreiwen; an de Kanaanit huet bestännegt an deem Land ze liewen. 17:13 Awer wann d'Kanner vun Israel staark genuch waren, hunn se de Kanaaniteschen Tribut gemaach, awer hien hunn hien net verdriwwen. 17:14 An d'Jonge vum Joseph hu mam Joshua geschwat a gesot: Firwat hues du eis een Deel an een Deel fir eis Ierfschaft ginn , sou e grousst Vollek, an datt den Jehova eis bis elo geseent huet? 17:15 De Joshua huet hinnen geäntwert: Wann Dir sou e grousst Vollek sidd, da gitt an de Bësch, a maach do Läschungen am Land vun de Perizziten an de Rephaiten, well de Mount Efraim fir Iech schmuel ass. 17:16 An d'Jonge vum Joseph soten: Dëse Bierg geet eis net duer; an all d'Kanaaniter, déi d'Land vun der Einfache wunnen, hunn Eisenwagien; déi, déi zu BethSeán a sengen Dierfer sinn, an déi, déi am Dall vu Jizreel sinn. 17:17 Dunn huet de Joshua dem Joseph , dem Ephraim an dem Manasse geäntwert a gesot: Dir sidd e grousst Vollek an hutt grouss Kraaft; Dir wäert keen eenzegen Deel hunn, 17:18 awer dee Bierg wäert Ären; Gutt, obwuel et Bësch ass, wäert Dir en ofmontéieren a bis zu senge wäitste Grenzen hunn; well Dir de Cannaeus geheit, och wann et Schëffswaggen huet, an och wann et staark ass.

Josue Kapitel 18

18: 1 D'ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel ass zu Shiloh zesummekomm, an do hunn se den Tabernakel vun der Versammlung opgeriicht, nodeems d'Land ënnerworf gouf . 18: 2 Awer et sinn vun de Kanner vun Israel siwe Stämme bliwwen, deenen se hir Besëtz nach net verdeelt hunn. 18: 3 De Joshua sot zu de Kanner vun Israel: Wéi laang wäert Dir vernoléissegen d'Land ze besëtzen, wat den Här, Gott vun Äre Pappen Iech ginn huet? 18: 4 designéiert dräi Männer aus all Stamm, fir datt ech se schécke kënnen, fir datt se opstinn an d'Land wandelen, a beschreift et no hirer Ierfschaft, a gitt zréck bei mech. 18: 5 A si sollen et a siwen Deeler deelen; a Juda wäert op hirem Territoire südlech bleiwen, an déi vum Haus vum Joseph an hirem Norden. 18: 6 Dir musst d'Äerd a siwen Deeler ofbannen, a bréngt mir d'Beschreiwung heihinner, an ech werfe fir Iech hei vill virum Jehova eise Gott. 18: 7 Awer d'Leviten hu keen Deel ënner Iech, well d'Priisterschaft vum Här ass hir Ierfschaft; De Gad an de Ruben, an den halwe Stamm vu Manasse, hunn hir Ierfschaft iwwer de Jordan am Oste scho kritt, wat de Moses, den Dénger vu Jehova hinne ginn huet. 18: 8 Also sinn se opgestan, hei si Männer, goungen; an de Joshua huet den Uerder ginn, déi d'Land ofschreiwe wollten, a sot zu hinnen: Gitt, gitt duerch d'Land an ofgrenzt et, a gitt zréck bei mech, fir datt ech hei fir Iech Lous viru Jehova zu Shiloh werfen. 18: 9 Also sinn dës Männer fortgaang an hunn d' Land getourt, an et vu Stied a siwen Deeler an engem Buch beschriwwen, a si hunn de Joshua zréck an de Lager zu Silo zréckginn.

18:10 An de Joshua geheit fir si vill virum Jehova zu Silo; an do huet de Joseph d'Land op d'Kanner vun Israel gedeelt no hire Portiounen. 18:11 An d'Lous gouf aus dem Stamm vun de Jongen vum Benjamin gezunn no hire Familljen; an d'Territoire, dat hir zougesot gouf, blouf tëscht de Jongen vum Juda an de Jongen vum Joseph. 18:12 Et war d'Grenz vun der Nordsäit vum Jordan, a geet erop op d'Nordsäit vu Jericho ; Da klëmmt hien de Bierg am Westen a kënnt eraus an d'Wüst vu Beth-aven. 18:13 Vun do geet et a Richtung Luz, op d'Südseite vu Luz (dat ass Bethel), an da geet erof vun Atarot-adar op de Bierg, dat südlech vu Beth-Horon drënner ass. 18:14 An et dréit sech am Westen op der Südsäit vum Bierg, dee viru Beth-Horon am Süden ass; an hie kënnt erausgoen op KiriathBaal (dat ass Kiriath-jearim), d'Stad vun de Kanner vu Juda. Dëst ass déi westlech Säit. 18:15 Déi südlech Säit ass vum Enn vum Kir iat-jearim, a geet eraus an de Westen, bis op d'Quell vum Waasser vun Nephtoa; 18:16 an dës Grenz geet erof bis zum Enn vum Bierg dee virum Dall vum Jong vum Hinnom ass, dat heescht am Norden am Dall vu Rephaim; et geet dann erof an den Dall vun Hinnom, op der Südsäit vum Jebusite, a vun do erof geet et erof op d'Quell vu Rogel. 18:17 Duerno béit hie Richtung Norden a geet eraus op En-Shemesh, a vun do op Gelilot, dat virum Opstig vum Adumin ass, an erofgaang op de Steen vum Bohan Jong vu Ruben, 18:18 a geet laanscht d'Säit et ass virun der Arabah, a geet erof op d'Arabah. 18:19 An et passéiert d'Grenz op der Nordsäit vu Beth-Hogla, an endet bei der Nordbucht vum Salt Sea, am südlechen Deel vum Jordan; Dëst ass déi südlech Limit .

18:20 An de Jordan war d'Grenz op der Ostsäit. Dëst ass d'Ierfschaft vun de Kanner vum Benjamin wéinst hire ronderëm Grenzen, no hire Familljen. 18:21 D'Stied vum Stamm vun de Jongen vum Benjamin, no hire Familljen, waren Jericho, Beth- Hogla, den Dall vu Cassis, 18:22 Beth-arabá, Zemaraim, Bet-el, 18:23 Avim, Para , Ofra, 18:24 Quefar-haamoni, Ofni a Geba; zwielef Stied mat hiren Dierfer; 18:25 Gibeon, Ramah, Beerot, 18:26 Mizpah, Cafira, Mozah, 18:27 Requem, Irpeel, Tarala, 18:28 Zela, Elef, Jebus (dat ass Jerusalem), Gibeah a Kirjath; véierzéng Stied mat hiren Dierfer. Dëst ass d'Ierfschaft vun de Kanner vum Benjamin no hire Familljen.

Josue Kapitel 19

19: 1 Deen zweete Lot ass dem Simeon gefall, fir de Stamm vun de Jongen vum Simeon no hire Familljen; a seng Ierfschaft war an der Mëtt vun der Ierfschaft vun de Kanner vu Juda. 19: 2 A si haten an hirer Ierfschaft Beersheba, Seba, Molada, 19: 3 Hazar-sual, Bala, Ezem, 19: 4 Eltolad, Betul, Horma, 19: 5 Ziklag, Beth-marcabot, Hazar-susa, 19: 6 Beth-Lebaoth a Saruhen ; dräizéng Stied mat hiren Dierfer; 19: 7 Aín, Rimón, Ether an Asá n; véier Stied mat hiren Dierfer; 19: 8 an all d'Dierfer, déi ronderëm dës Stied waren, bis op Baalat-Béier, dat ass Ramat vum Negev. Dëst ass d'Ierfschaft vum Stamm vun de Jongen vum Simeon no hire Familljen. 19: 9 Aus dem Lous vun de Jongen vu Juda gouf d'Ierfschaft vun de Jongen vum Simeon geholl, well den Undeel vun de Jongen vu Juda fir si ze grouss war; sou datt d'Jongen vum Simeon hir Ierfschaft an der Mëtt vun der vun Juda haten. 19:10 Déi drëtt Partie sinn de Jongen vun Zebulun gefall no hire Familljen; an den Territoire vu senger Ierfschaft war bis Sarid. 19:11 A seng Grenz geet op de Westen op Marala, an erreecht Dabeset, a vun do un d'Baach, déi virum Jacob ass; 19:12 a dréit vu Sarid Richtung Osten, Richtung wou d' Sonn opgeet , op d'Limit vu Quislot-tabor, verléisst Daberat a geet op Jafía. 19:13 Vun do aus op d'ëstlech Säit op Gat-hefer an Itacazín geet hien eraus op Rimón, ronderëm d'Nea. 19:14 Dann , am Norden, dréit d'Grenz Richtung Hanaton, kënnt eraus an den Jefte-el Tal ; 19:15 an ëmfaasst Catat, Naalal, Simrón, Idala a Belén; zwielef Stied mat hiren Dierfer. 19:16 Dëst ass d'Ierfschaft vun de Jongen vum Zebulun no hire Familljen; dës Stad ass mat hiren Dierfer. 19:17 Déi véiert Lot entsprécht dem Issachar, de Jongen vum Issachar no hire Familljen.

19:18 An hiren Territoire war Jizreel, Quesulot, Shunem, 19:19 Hafaraim, Sihon, Anaharat, 19:20 Rabit, Quision, Abez, 19:21 Remet, En-ganim , En-hada a Beth-Pass. 19:22 An dës Grenz erreecht Tabor, Sahazi ma a Bet-Shemesh, an endet beim Jordan; siechzéng Stied mat hiren Dierfer. 19:23 Dëst ass d'Ierfschaft vum Stamm vun de Kanner vum Issachar no hire Familljen; dës Stied mat hiren Dierfer. 19:24 De fënneften Lot entsprécht dem Stamm vun de Jongen vum Asher no hire Familljen. 19:25 A sengem Territoire waren Helcat, Halí, Betén, Acsaf, 19:26 Alamelech, Amad a Miseal; an erreecht Carmelo am Westen, an op Sihorlibnat. 19:27 Duerno dréit hien no Osten op Beth-Dagon an erreecht Zebulun, an den Dall vum Jephthe-El am Norden, op Beth-emech an Neiel, a geet op Cabul am Norden. 19:28 An et deckt Hebron, Rehob, Hammon a Cana, bis zum grousse Sidon. 19:29 Vun do dréint dës Grenz a Richtung Ram á, an op déi befestegt Stad Tyrus, a dréit Richtung Hosa a geet aus dem Territoire vun Aczib op d' Mier. 19:30 Och Uma, Afec a Rehob; 22 Stied mat hiren Dierfer. 19:31 Dëst ass d'Ierfschaft vum Stamm vun de Kanner vun Aser no hire Familljen; dës Stied mat hiren Dierfer. 19:32 De sechste Lot koum de Kanner vun Naftali no hire Familljen. 19:33 An et huet säin Territoire vun Helef, Alonsaananim, Adamineceb a Jabneel iwwerdeckt, bis op Lacum, a geet eraus an de Jordan. 19:34 An et huet d'Grenz no Westen op Aznot-tabor gedréint, a vun do aus goung et op Hucoch , an erreecht bis op Zebulun am Süden, an am Westen grenzt et mam Asher, a mam Juda duerch de Jordan Richtung wou d'Sonn opgeet. 19:35 An déi befestegt Stied si Sidim, Zer, Hamat, Racat, C ineret.

19:36 Adama, Ramah, Hazor, 19:37 Cedes, Edrei, Enhazor, 19:38 Iron, Migdal-el, Horem, Beth-anat a Beth-shemesh; nonzéng Stied mat hiren Dierfer. 19:39 Dëst ass d'Ierfschaft vum Stamm vun de Kanner vun Naftali no hire Familljen; dës Stied mat hiren Dierfer. 19:40 De siwente Lot entsprécht dem Stamm vun de Kanner vum Dan no hire Familljen. 19:41 An et war d'Territoire vu senger Ierfschaft, Zora, Estaol, Ir- Shemes , 19:42 Saalabin, Aijalon, Jetla, 19:43 Elon, Timnat, Ekron, 19:44 Elt eque, Gibeton, Baalat, 19:45 Jehúd, Bene-berac, Gat-rimón, 19:46 M ejarcón a Racón, mam Territoire dat virum Joppa ass. 19:47 An de Jongen vum Dan hunn Territoire gefeelt; An de Jongen vum Dan sinn opgaang an hu géint Leshem gekämpft, an hunn se ageholl, si hunn et mam Rand vum Schwert geschloen, an hunn et an d'Besëtz geholl an hunn an et gelieft; an hien huet Lesem, Dan genannt, aus dem Numm vum Dan hire Papp. 19:48 Dëst ass d'Ierfschaft vum Stamm vun de Kanner vum Dan no hire Familljen; dës Stied mat hiren Dierfer. 19:49 An nodeems se d'Land als Ierfschaft duerch hir Territoiren opgedeelt haten , hunn se de Kanner vun Israel eng Ierfschaft un de Joshua, de Jong vum Nun, an hir Mëtt ginn; 19:50 Geméiss dem Wuert vum Här hunn si him d'Stad ginn, déi hie gefrot huet, Timnath-Sera, um Bierg Efraim; an hien huet d'Stad erëm opgebaut a gelieft. 19:51 Dëst sinn d'Stänn, déi de Paschtouer Eleazar, an de Joshua, de Jong vum Nun, an d'Cheffe vun de Pappe, als Besëtz un d'Stämme vun de Kanner vun Israel zu Shiloh iwwerginn hunn, virum Här, bei der Entrée vum Versammlungsdësch ; a si hunn d'Land fäerdeg opgedeelt.

Josue Kapitel 20

20: 1 Den Här huet dem Joshua geschwat a gesot: 20: 2 Schwätzt mat de Kanner vun Israel a sot zu hinnen: Weist op d'Fluchtstied, vun deenen ech Iech duerch de Moses geschwat hunn, 20: 3, fir datt de Mäerder do kënnt datt ech een duerch Zoufall ëmbréngen an net bewosst; a si wäerten als Refuge fir Iech géint den Avenger vum Blutt déngen. 20: 4 A wien an engem vun dëse Stied en Zuflucht hëlt, dee soll sech beim Gate vun der Stad presentéieren , an deklaréiert seng Grënn an den Oueren vun den Eeleren aus där Stad; a si wäerten hien mat an d'Stad huelen, a si ginn him eng Plaz fir bei hinnen ze wunnen. 20: 5 Wann den Avenger vum Blutt him nokënnt, da liwweren se de Mäerder net an seng Hand, well hien huet säin Noper duerch Zoufall getraff an hat virdrun kee Feind mat him . 20: 6 An hie bleift an där Stad, bis hie virun der Kongregatioun am Uerteel steet, a bis zum Doud vum Hohepriister zu där Zäit; da kënnt de Mäerder zréck a seng Stad an a säin Heem an an d'Stad vun där hie geflücht ass. 20: 7 Duerno hunn se op Cedes a Galiläa gewisen, um Bierg Naftali, Sechem um Bierg Ephraim, a Kiriath-Arba (dat ass Hebron) um Bierg Juda. 20: 8 An iwwer dem Jordan ëstlech vu Jericho hu si Beser an der Wüst gewisen, an der Einfache vum Stamm Ruben, Ramoth zu Gilead vum Stamm Gad, an de Golan am Basan vum Stamm Manasse. 20: 9 Dëst waren d'Stied, déi fir all d'Kanner vun Israel designéiert waren, an fir den Auslänner, deen ënner hinne gewunnt huet, sou datt jiddereen , deen iergendeen duerch en Zoufall getraff huet , sech géif ënnerzebréngen, fir datt hie vun der Hand vum Avenger stierft. vum Blutt, bis hie virun der Kongregatioun erschéngt.

Josue Kapitel 21

21: 1 D'Cheffe vun de Levitesche Pätter koumen zum Priister vun Eleazar, de Joshua, de Jong vum Nun an d'Cheffe vun de Stammpäpp vun de Jongen vun Israel, 21: 2 an hunn zu hinnen am Shiloh am Land Kanaän geschwat. gesot, Den Här huet duerch de Moses gebueden, datt mir eis Stied gi wunnen, mat hire Weiden fir eis Béischten ze wunnen. 21: 3 Dunn hunn d'Kanner vun Israel de Leviten aus hirem eegene Patrimoine geschenkt, no dem Befehl vu Jehova, dës Stied mat hire Banlieue. 21: 4 An d'Lous ass op d'Famillje vun de Kohathiten gefall; an d'Jonge vum Aaron Paschtouer , déi vun de Leviten waren, hunn duerch Lous vum Stamm Juda, vum Stamm Simeon a vum Stamm Benjamin, dräizéng Stied kritt. 21: 5 An déi aner Jongen vu Kohath hunn duerch hir ert zéng Stied aus de Famillje vum Stamm vun Ephraim, vum Stamm Dan an aus dem halwe Stamm Manasse kritt. 21: 6 D'Jonge vu Gershon hunn duerch Lous kritt, aus de Famillje vum Stamm Issachar, vum Stamm Aser, vum Stamm vun Naftali, an aus dem Hallefstamm vu Manasse zu Basan, dräizéng Stied. 21: 7 D'Jongen vu Merari, no hire Familljen, kruten si vum Stamm Ruben, vum Stamm Gad a vum Stamm Zebulun, zwielef Stied. 21: 8 Also hunn d'Kanner vun Israel de Leviten dës Stied mat hire Banlieue mat Lous geschenkt, sou wéi den Här duerch de Moses ordonnéiert huet. 21: 9 Vum Stamm vun de Kanner vu Juda, a vum Stamm vun de Kanner vu Simeon, hunn si dës Stied ginn, déi genannt goufen, 21:10 déi d'Kanner vum Aaron vun de Familien vu Kohath, vun de Kanner vun Levi; well fir si war et iwwerhaapt Gléck . 21:11 Si hunn hinnen d'Kiriath-Arba vum Papp vum Anak, dat ass Hebron, um Bierg vu Juda mat hire Banlieue ronderëm.

21:12 Awer d'Feld vun der Stad an hiren Dierfer hunn si dem Caleb, dem Jong vum Jephunneh, als säi Besëtz ginn. 21:13 An de Jongen vum Aaron dem Priister hunn si Hebron mat senge Banlieue als Fluchstad fir Mäerder ginn; Ausserdeem, Libna mat senge Banlieue, 21:14 Jatir mat senge Banlieue, Estemoa mat senge Banlieue, 21: 1 5 Holon mat senge Banlieue, Debir mat senge Banlieue, 21:16 Ain mat senge Banlieue , Juta mat hiren Banlieue a Beth- Semen mat hiren Eididoen; néng Stied vun dësen zwou Stämm; 21:17 a vum Stamm Benjamin: Gibeon mat senge Banlieue, Geba mat senge Banlieue, 21:18 Anathoth mat senge Banlieue, Almon mat senge Banlieue; véier Stied. 21:19 All d' Stied vun de Paschtéier, de Jongen vun Aaron sinn dräizéng mat hire Banlieue. 21:20 Awer d'Famillje vun de Kohathiten, de Leviten, déi, déi vun de Kohathiten iwwereg bliwwen sinn, hunn duerch Vill Stied aus dem Stamm vun Efraim kritt. 21:21 Si hunn hinnen de Sechem mat senge Banlieue ginn , um Bierg vun Ephraim, als Fluchstad fir Mäerder; Ausserdeem Gezer mat senge Banlieue, 21:22 Kibsaim mat hire Banlieue, a Beth-Horon mat senge Banlieue; véier Stied. 21:23 Vum Stamm Dan, Elteche mat senge Banlieue, Gibeton mat senge Banlieue, 21:24 Aijalon mat senge Banlieue, a Gat-Rimon mat senge Banlieue; véier Stied. 21:25 A vum halwe Stamm vu Manasse: Taanak mat senge Banlieue a Gat-Rimon mat senge Banlieue; zwou Stied. 21:26 All de Stied fir de Rescht vun de Famillen vun de Jongen vun Kohath waren zéng mat hire Banlieue.

21:27 Zu de Jongen vum Gershon aus de Famillen vun de Leviten, hu si aus dem halwe Stamm Manasse dem Golan zu Basan mat senge Banlieue geschenkt als Fluchstad fir d' Homiden, an och Beestera mat hire Banlieue; zwou Stied. 21:28 Vum Stamm Issachar: Kishon mat senge Banlieue, Daberat mat senge Banlieue, 21:29 Jarmut mat senge Banlieue, an En-ganim mat senge Banlieue; véier Stied. 21:30 Vum Stamm Asher, de Miseal mat senge Länner , den Abdon mat senge Banlieue, 21:31 Helcat mat senge Banlieue, an de Rehob mat senge Banlieue; véier Stied. 21:32 A vum Stamm vun Naftali, Cedes a Galiläa mat senge Banlieue als Fluchstad fir d'Mäerder, an ausserdeem, HamothDor mat senge Banlieue a Catan mat hiren Banlieue; dräi Stied. 21:33 All d'Stied vun der Gershonites no hire Familljen waren dräizéng Stied mat hire Banlieue. 21:34 A fir d'Famillje vun de Jongen vu Merari, déi aner Leviten, aus dem Stamm Zebulon, dem Jocneam mat senge Banlieue, dem Carta mat senge Banlieue, 21:35 dem Dimna mat senge Banlieue, an dem Naalal mat senge Banlieue ; véier Stied. 21:36 A vum Stamm Ruben, Beser mat senge Banlieue, Jahaza mat senge Banlieue, 21:37 Cademot mat senge Banlieue, a Mefaat mat senge Banlieue; véier Stied. 21:38 Vum Stamm Gad, Ramoth-Gilead mat senge Banlieue als Fluchstad fir Mäerder; Ausserdeem, de Mahanaim mat senge Banlieue, 21:39 Heshbon mat senge Banlieue, an de Jazer mat senge Banlieue; véier Stied. 21:40 All d'Stied vun de Jongen vu Merari, no hire Familljen, déi vun de Famillen vun de Levitte bliwwen sinn, waren zwielef Stied.

21:41 An all d'Stied vun de Leviten matzen am Besëtz vun de Kanner vun Israel ware véierzeg-aacht Stied mat hire Banlieue. 21:42 An dës Stied goufen auseneen getrennt vuneneen, all mat hiren Banlieue ronderëm ; sou war et mat all dëse Stied.

21:43 An dëser Aart a Weis huet den Här Israel all d'Land ginn, dat hien hire Pätter geschwuer hat, a si hunn et besat a gelieft . 21:44 An den Här huet hinne Rescht ronderëm ginn, no alles wat hien hire Pappe vereedegt huet; a kee vun all hire Feinde konnt géint si stoen, well den Jehova huet all hir Feinden an hir Hänn iwwerginn. 21:45 Et feelt u Wuert un all déi gutt Verspriechen, déi den Jehova dem Haus vun Israel gemaach huet; alles gouf erfëllt.

Josue Kapitel 22

22: 1 Dunn huet de Joshua d'Rubeniten, d'Gaditen an den halwe Stamm vu Manasse aberuff, 22: 2 a sot zu hinnen: "Dir hutt alles behalen, wat de Moses, den Dénger vum Här Iech gebueden huet, an Dir hutt menger Stëmm op all Manéier gefollegt. wat ech Iech commandéiert hunn. 22: 3 Dir hutt Är Bridder an dëser laanger Zäit bis haut net verlooss, awer hutt opgepasst d'Geboter vum Här Äre Gott ze halen. 22: 4 Elo, datt den Här Äre Gott Äre Bridder Rescht ginn huet , wéi hie versprach huet, komm zréck, kéier zréck an Är Zelter, an d'Land vun Ärem Besëtz, wat de Moses, den Dénger vum Här, Iech iwwer de Jordan geschenkt huet . 22: 5 Nëmme datt Dir fläisseg oppasst fir d'Gebot an d'Gesetz z'erfëllen, dat de M oisés Dénger vu Jehova Iech gebueden huet: datt Dir de Jehova Äre Gott gär hätt, an Dir gitt op all seng Weeër; datt Dir seng Geboter hält, an him nokommt, an him mat Ärem ganzen Häerz a mat Ärer ganzer Séil déngt. 22: 6 A geseent hinnen, Joshua geschéckt hinnen ewech, a si gaangen an hir Zelter. 22: 7 Och dem halwe Stamm vu Manasse hat de Moses zu Basan ginn; awer déi aner Halschent huet de Joshua eng Ierfschaft tëscht senge Bridder op dëser Säit vum Jordan, am Westen; An dës hunn de Joshua och an hir Zelter geschéckt, nodeems hien se geseent huet. 22: 8 An hie sot zu hinnen a sot: Zréckgoen an Är Zelter mat vill Räichtum, mat vill Béischten, mat Sëlwer, mat Gold a Bronze, a ville Kleeder; deelt mat Äre Bridder d'Verwäertung vun Äre Feinden.

22: 9 Dofir sinn d'Jonge vum Ruben an d'Jonge vum Gad an den halwe Stamm vun der Manasse zréckgaang an hu sech vun de Jongen vun Israel getrennt, vu Silo, dat am Land Kanaan ass, fir an d'Land Gilead ze goen, d'Land vun hire Besëtzer, déi se no dem Kommando vum Jehova duerch de Moses besat haten. 22:10 A si kommen op d'Grenze vum Jordan, deen am Land Kanaan ass, hunn d'Jonge vum Ruben an de Jongen vum Gad an den halwe Stamm vu Manasse do en Altor beim Jordan gebaut, en Altor mat groussem Ausgesinn. 22:11 An d'Kanner vun Israel hunn héieren, datt d'Kanner vum Ruben an d'Kanner vum Gad an den halwe Stamm vu Manasse en Altor gebaut hate virum Land Kanaan, op der Grenz vum Jordan, op der Säit vun de Kanner vun Israel. 22:12 Wéi d' Kanner vun Israel dat héieren hunn , huet d'ganz Versammlung vun de Kanner vun Israel zu Shiloh versammelt fir eropzegoen fir géint si ze kämpfen. 22:13 An d'Kanner vun Israel hunn d'Kanner vu Ruben an d'Kanner vum Gad an den halwe Stamm vu Manasse an d'Land Gilead geschéckt, de Pinehas, de Jong vum Eleazar de Priister, 22:14 an zéng Prënze mat him. all Paternalhaus vun all de Stämme vun Israel, déi all Chef vum Haus vu senge Pappe bei den Dausende vun Israel war. 22:15 Déi sinn zu de Kanner vu Ruben an de Kanner vum Gad an dem halwe Stamm vu Manasse, am Land Gilead gaang, an hu mat hinne geschwat a gesot: 22:16 Déi ganz Versammlung vum Här seet esou: Wat ass en Iwwergrëff? Wat ass dat mat deem Dir Iech géint de Gott vun Israel iwwerspréngt fir sech vum Jehova haut ze verfollegen, fir Iech en Altor ze bauen fir géint Jehova rebellesch ze sinn?

22:17 Ass déi Béisheet vu Peor net genuch gewiescht, vun deem mir bis haut nach net gereinegt sinn, duerch déi d'Pescht an der Versammlung vu Jehova koum, 22:18 fir datt Dir lech haut vum Jehova verfollegt? Dir sidd haut géint den Jehova rebelléiert, a muer wäert hie rose si géint déi ganz Kongregatioun vun Israel. 22:19 Wann et lech schéngt, datt d'Land vun Ärem Besëtz onreeg ass , gitt an d'Land vum Jehovas Besëtz, an deem den Tabernakel vu Jehova ass, an huelt Besëtz ënner eis; awer rebelléiert net géint den HÄR, a rebelléiert net géint eis, baut fir eis en Altor nieft dem Altor vum HÄR eise Gott. 22: 2 0 Huet den Achan, de Jong vum Zera net an der Verfluchtung Iwerdreiwung gemaach a koum op déi ganz Kongregatioun vun Israel? An dee Mann ass net eleng a senger Ongerechtegkeet ëmkomm. 22:21 Dunn hunn d'Jonge vum Ruben an d'Jonge vum Gad an den halwe Stamm vu Manasse geäntwert an zu de Käpp vun den Dausende vun Israel gesot: 22:22 Jehova, Gott vun de Götter, den Här Gott vun de Götter, hie weess, an loosst Israel wëssen: wann et duerch Rebellioun oder Transgressioun géint Jehova war, rett eis haut net. 22:23 Wa mir eis en Altor gebaut hu fir vum Jehova zréckzekommen, oder fir Affer oder Affer ze offeren , oder Friddensofferen drop ze bréngen, fuerdert den Jehova selwer et vun eis. 22:24 Mir hunn et éischter gemaach aus Angscht datt muer Är Kanner zu eise Kanner soen: Wat hutt Dir mam Jehova, dem Gott vun Israel, ze dinn ? 22:25 Den HÄR huet dem Jordan eng Grenz tëscht eis an lech gemaach, O Kanner vu Ruben a Kanner vu Gad; Dir hutt keen Deel u Jehova; An dofir géife Är Kanner eis Kanner ophalen de Jehova ze fäerten.

22:26 Dofir hu mir gesot: Loosst eis elo en Altor bauen, net fir e Brennenoffer oder fir en Affer, 22:27 awer fir en Zeegnes tëscht eis an Iech ze sinn, an ënner deenen, déi no eis kommen, datt mir de Service kënne maachen vum Här virun him mat eise Brennofferen, mat eisen Affer a mat eise Friddensofferen; a looss Är Kanner net muer zu eise soen: Dir hutt keen Deel u Jehova. 22:28 Mir hunn dunn gesot: Wann et geschitt, datt esou eis gesot gëtt oder zu eise Generatiounen an der Zukunft, da wäerte mir äntweren: Kuckt d'Simile vum Här sengem Altor, deen eis Pappen gemaach hunn, net fir Brennoffer oder Affer, awer en Zeien tëscht eis an Iech ze sinn. 22:29 Et kann ni geschéien datt mir géint den Jehova rebelléieren , oder datt mir eis vum Jehova haut verfollegen a bauen en Altor fir Brennofferen, fir Affer oder fir Affer, zousätzlech zum Altor vu Jehova eise Gott dee viru sengem Tabernakel ass. 22:30 Wéi de Pinehas de Priister an d'Prënze vun der Versammlung, an d'Leader vun den Dausende vun Israel, déi mat him waren, d'Wierder héieren, déi d'Kanner vum Ruben an d'Kanner vum Gad an d'Kanner vu Manasse geschwat hunn, schéngt et hinne gutt ze sinn dat Ganzt. 22:31 An de Pinehas, de Jong vum Eleazar de Priister sot zu de Jongen vum Ruben, de Jongen vum Gad, an de Jongen vum Manasse: Haut si mir verstanen ginn, datt den Här ënner eis ass, well Dir dës Verrot net géint den Här probéiert hutt. Elo hutt Dir d'Kanner vun Israel aus der Hand vum Här gerett. 22:32 An de Pinehas, de Jong vum Priister Eleazar, an d'Prënzen, hunn d'Jonge vum Ruben an de Jongen vum Gad hannerlooss, an si koumen aus dem Land Gilead zréck an d'Land Kanaän, bei d'Jongen vun Israel. d'Äntwert ginn.

22:33 An dës Saach war de Kanner vun Israel gutt , an d'Kanner vun Israel hunn Gott geseent; a si hunn net méi geschwat , am Krich géint si eropzegoen, d'Land ze zerstéieren, wou d'Jonge vum Ruben an d'Jonge vum Gad wunnen. 22:34 D'Jongen vum Ruben an d'Jonge vum Gad hunn den Altor Ed genannt. well et ass en Zeien ënner eis, datt de Jehova Gott ass.

Josue Kapitel 23

23: 1 Et ass geschitt vill Deeg nodeems den HÄR Israel Rescht vun all senge Feinde ronderëm huet, datt de Joshua, al a fortgeschratt a Joeren, 23 : 2 ganz Israel geruff huet, hir Eelst, hir Prënzen, hir Riichter an hir s Offizéier, a gesot: Ech si schonn al a fortgeschratt a Joer. 23: 3 An Dir hutt alles gesinn wat den Jehova Äre Gott all dësen Natiounen fir lech gemaach huet; well den Jehova Äre Gott ass deen dee fir dech gekämpft huet. 23: 4 Kuckt, ech hunn lech mat Lous verdeelt, als Ierfschaft fir Är Stämm, dës Natiounen, déi zerstéiert sinn an déi, déi bleiwen, vum Jordan bis zum Grousse Mier, Richtung wou d'Sonn ënnergeet. 23: 5 An den HÄR Äre Gott wäert se virun lech erauswerfen, a se vun Ärer Präsenz ewech geheien; an Dir wäert hir Lännereie besëtzen, sou wéi den Jehova Äre Gott lech gesot huet. 23: 6 Maacht all Effort dofir, alles ze halen an ze maachen, wat am Buch vum Gesetz vum Moses geschriwwe steet, a sech net dovun no riets oder lénks dréinen; 23: 7 sou datt Dir lech net mat dësen Natiounen vermëschen, déi bei lech bliwwe sinn, weder ernimmt nach geschwuer mam Numm vun hire Gëtter, nach déngt se, a béckt lech net bei hinnen. 23: 8 Awer Dir sollt dem Här Äre Gott nogoen, sou wéi Dir et bis haut gemaach hutt. 23: 9 Well den HÄR huet grouss a mächteg Natiounen virun lech geheit, a bis haut konnt nach keen an Ärem Gesiicht widderstoen. 23:10 Ee Mann vun lech wäert dausend verfollegen; well den Jehova Äre Gott ass dee fir dech kämpft, sou wéi hien lech gesot huet. 23:11 Dofir bewaacht Är Séilen mat Fläiss, fir datt Dir den Här Äre Gott gär hutt.

23:12 Well wann Dir lech trennt a mat dem Rescht vun dëse verbleiwen Natiounen oder mat lech zesumme sidd, a wann Dir Hochzäiten mat hinnen maacht, sech mat hinnen vermëschen , a si mat lech, 23:13 weess datt den HÄR Äre Gott Hien wäert dës Natiounen net méi virun lech dreiwen, awer si wäerten eng Sträich sinn, e Stolpersteen, e Plo op Är Säiten an en Dorn fir Ären Aen, bis Dir aus dësem gudde Land stierft, wat den Jehova Äre Gott lech ginn huet. 23:14 A kuck, ech sinn haut de Wee vun der ganzer Äerd ze goen; Unerkannt dann, mat ganz Ärem Häerz a mat Ärer ganzer Séil, datt et kee Wuert vun all de gudde Wierder huet, deen den Jehova Äre Gott iwwer lech geschwat huet, gefeelt huet ; alles ass mat lech geschitt, kee vun hinnen huet gefeelt. 23:15 Awer sou wéi all gutt Wuert, dat den Här Äre Gott zu lech geschwat huet, op dech komm ass , sou wäert den Här och all béis Wuert iwwer dech bréngen , bis hien dech aus dem gudde Land zerstéiert huet, dat den Här, deng Gott huet dir ginn, 23:16 Dir brécht de Bund vum Här Äre Gott, deen hien lech gebueden huet, gitt an aner Gëtter éiert, a béckt lech un hinnen. Da wäert d'Roserei vum Här géint lech entzündegt ginn, an Dir wäert séier aus dësem gudde Land stierwen, dat hien lech ginn huet.

Josue Kapitel 24

24: 1 De Joshua huet all d'Stämme vun Israel op Sechem versammelt an huet déi Eelst vun Israel geruff, hir Prënzen, hir Riichter an hir Beamten; a si sti viru Gott. 24: 2 De Joshua sot zu all d'Leit: Sou seet den Här, de Gott vun Israel: Deng Pappen hu fréier op der anerer Säit vum Floss gewunnt , dat heescht, Terah, de Papp vum Abraham an dem Nahor; a si hunn komesch Gëtter gedéngt . 24: 3 An ech hunn Äre Papp Abraham vum ganze Floss geholl, an hien duerch d'ganzt Land Kanaan bruecht, a säi Saat erhéicht an him dem Isaac ginn. 24: 4 Zum Isaac di Jacob an dem Esau. An dem Esau hunn ech de Bierg Seir ginn, fir et ze besëtzen; awer de Jacob a seng Jongen sinn erof an Ägypten gaang. 24: 5 An ech hunn de Moses an den Aaron geschéckt an hunn Ägypten geschloen, sou wéi ech et an der Mëtt gemaach hunn, an hunn dech duerno eraus bruecht. 24: 6 Ech hunn Är Pappen aus Ägypten erausbruecht; a wéi se an d'Mier ukomm sinn, sinn d'Ägypter Äre Pappen no dem Roude Mier mat Karien a Kavallerie gefollegt. 24: 7 A wéi se zum Jehova geruff hunn, huet hien Däischtert tëscht Iech an den Ägypter gesat, an hien huet d'Mier op si bruecht, an huet se bedeckt; an Är Ae gesinn wat ech an Egypten gemaach hunn. Da sidd Dir vill Deeg an der Wüst verbruecht . 24: 8 Ech hunn dech an d'Land vun den Amoriter bruecht, déi iwwer dem Jordan gelieft hunn, déi géint dech gekämpft hunn; awer ech hunn se an Är Hänn ginn, an Dir hutt hiert Land besat, an hutt se viru Dir zerstéiert. 24: 9 Dunn ass de Balak Jong vum Zippor, de Kinnek vun de Moabiten, opgestan an huet géint Israel gekämpft. An hie schéckt de Bileam, de Jong vum Beor, fir dech ze verfluchen.

24:10 Awer ech wollt de Bileam net lauschteren, sou datt hien dech ëmmer erëm geseent huet, an ech hunn dech aus sengen Hänn gerett. 24:11 Dir sidd iwwer de Jordan geklomm a sinn op Jericho komm, an d'Awunner vu Jericho hunn géint dech gekämpft: d'Amoriten, d'Perizziten, d'Kanaaniten, d'Hittiten, d'Gyrgeseen, d'Hiviten an d'Jebusiten, an ech hunn hinnen an Är Hänn ginn. 24:12 An ech hu Päerdsfléie virun lech geschéckt, déi se virun lech erausgedriwwen hunn, dat heescht déi zwee Kinneke vun den Amoriten; net mat Ärem Schwert, net mat Ärem Bou. 24:13 An ech hunn lech d'Land ginn, fir déi Dir näischt geschafft hutt, an d'Stied, déi Dir net gebaut hutt, an deenen Dir wunnt; a vun de Wéngerten an den Olivebeem ass datt Dir net gepflanzt hutt, iesst. 24:14 Fäert elo also den Här, an déngt hien an der Éierlechkeet an an der Wourecht; an huelt d'Götter ewech, déi Är Pappen op der anerer Säit vum Floss an an Ägypten zerwéiert hunn ; an den Här déngen. 24:15 A wann et lech falsch schéngt de Jehova ze déngen, wielt haut wiem Dir déngt; wann zu de Götter, déi Är Pappen gedéngt hunn, wa se op der anerer Säit vum Floss waren, oder bei de Götter vun den Amoriten an deem Land Dir wunnt; mee ech a mäin Haus wäert den Här déngen. 24:16 Dunn hunn d'Leit geäntwert a gesot: Ni soll esou eppes geschéien, datt mir den Jehova loossen, fir aner Gëtter ze déngen; 24:17 well den HÄR, eise Gott, deen eis an eis Pappen aus dem Land Ägypten, aus dem Geheimdéngschthaus erausbruecht huet ; Hien, deen dës grouss Zeeche gemaach huet, an eis de ganze Wee gehalen huet, dee mir gaange sinn, an an all de Vëlker, duerch déi mir laanscht kommen.

24:18 A Jehova huet all d'Leit an d'Amoriten, déi am Land wunnen, virun eis verdriwwen. mir, och, wäerte Jehova och déngen, well hien eise Gott ass. 24:19 Dunn huet de Joshua dem Vollek gesot: Dir kënnt den HÄR net déngen, well hien en hellege Gott an e jalous Gott ass; et wäert Är Rebelliounen an Är Sënnen net leiden . 24:20 Wann Dir den Här verlooss an aner Gëtter déngt, wäert hien sech dréinen an lech schueden, an lech konsuméieren, nodeems hien lech gutt gemaach huet. 24:21 D'Leit hunn dunn dem Joshua gesot: Nee, awer mir wäerten den Här déngen. 24:22 An de Joshua sot zu de Leit: Dir sidd Zeie géint lech selwer, datt Dir den Här gewielt hutt fir hien ze déngen. A si hunn geäntwert: Mir sinn Zeien. 24:23 Maacht elo déi auslännesch Gëtter ewech, déi bei lech sinn, an neigt Är Häerzer zum Här, Gott vun Israel. 24:24 An d'Leit soten zu Joshua: Mir wäerten den Här eise Gott déngen, a seng Stëmm mir wäerten héieren. 24:25 Dunn huet de Joshua deeselwechten Dag e Vertrag mam Vollek gemaach an hinnen zu Sechem Statuten a Gesetzer ginn. 24:26 An de Joshua huet dës Wierder am Buch vum Gesetz vu Gott geschriwwen; an hien huet e grousse Stee geholl an hien do opgeriicht ënner der Eech, déi vum Hellegtum vu Jehova war. 24:27 An de Joshua sot zu all d'Leit: Kuckt, dëse Steen wäert als Zeien déngen, well en all d'Wierder héieren huet, déi den Här eis geschwat huet; Hie wäert dofir en Zeien géint dech sinn, sou datt Dir net géint Äre Gott liegt. 24:28 An de Joshua huet d'Leit geschéckt, jidd zu sengem eegene Besëtz.

24:29 No dëse Saache stierft de Joshua, de Jong vum Nun, den Dénger vu Jehova , honnert an zéng Joer al. 24:30 A si hunn hien a senger Ierfschaft zu Timnath-Sera begruewen , dat um Bierg Efraim, nërdlech vum Bierg Gaas. 24:31 An Israel huet den Jehova all d'Zäit vum Joshua gedéngt, an all d'Zäit vun den Eeleren, déi de Joshua iwwerlieft hunn an déi all d'Aarbechte woussten, déi den Jehova fir Israel gemaach huet.

24:32 A si begruewen zu Sechem d'Schanken vum Joseph, déi d'Kanner vun Israel aus Ägypten bruecht hunn, am Deel vum Feld, deen de Jakob vun de Kanner vum Hamor, dem Papp vu Sechem, fir honnert Stéck Sue kaaft huet; an et war de Besëtz vun de Jongen vum Joseph.

24:33 Och den Eleazar Jong vum Aaron ass gestuerwen, a si hunn hien um Hiwwel vu sengem Jong Pinehas begruewen, deen him um Bierg Efraim geschenkt gouf.

JUECES

Jueces Kapitel 1

1: 1 An et ass nom Doud vum Joshua geschitt, datt d'Kanner vun Israel den Här consultéiert hunn, a gesot: Wie vun eis soll als éischt eropgoen fir géint d'Kanaaniter ze kämpfen? 1: 2 An den Här sot: De Juda wäert eropgoen; kuck, ech hunn d'Äerd an hir Hänn ginn. 1: 3 An de Juda sot zu Simeon, sengem Brudder: Gitt mat mir op d'Gebitt, dat mir zougesot gouf, a loosst eis géint de Kanaanitesche kämpfen, an ech ginn och mat lech bei lech. An de Simeon ass mat him gaang. 1: 4 An de Juda ass eropgaang, an den HÄR huet de Kanaaniteschen an de Perizzite an hir Hänn iwwerginn. a si hunn zu Bezec zéngdausend Männer blesséiert. 1: 5 A si hunn den Adoni-bezec zu Bezec fonnt a géint hie gekämpft; a si hunn de Kanaaniteschen an de Perizzite besiegt. 1: 6 Awer den Adoni-bezec ass fortgelaf; a si sinn him gefollegt an hunn hien ageholl, an hunn d'Daumen vu sengen Hänn a senge Féiss ofgeschnidden. 1: 7 Dunn huet den Adoni-bezec gesot: Siwwenzeg Kinneken, hu sech d'Daumen vun hiren Hänn an hir Féiss ofgeschnidden, hunn d'Kribbelen ënner mengem Dësch gesammelt; wéi ech et gemaach hunn, huet Gott mech bezuelt. A si hunn hien op de Jeru Salén bruecht, wou hie gestuerwen ass.

1: 8 An d'Kanner vu Juda hu géint Jerusalem gekämpft an hunn se ageholl, an hunn hir Awunner um Bord vum Schwert duerchgestrachen an d'Stad a Brand gestach. 1: 9 Dunn hunn d'Jonge vu Juda erofgaang fir géint de Kanaanit ze kämpfen, deen an de Bierger, am Negev an an de Pläng wunnt.

1:10 A Juda marschéiert géint de Kanaanit, deen zu Hebron gelieft huet, wat fréier Kiriath-Arba genannt gouf; a si hunn de Sesai, den Ahiman an den Talmai blesséiert.

1:11 Vun do goungen déi, déi zu Debir gelieft hunn, fréier Kiriath-Sefer genannt. 1:12 An de Caleb sot: Wien d'Kiriath-Sefer attackéiert an hatt hëlt, ech ginn dem Acsa meng Duechter zu him. 1:13 An den Othoniel, de Jong vum Cenaz, de jéngere Brudder vum Caleb, huet et geholl; an hien huet him d'Acsa seng Duechter als seng Fra ginn. 1:14 A wéi si mat him goung, huet hien hir iwwerzeegt hirem Papp no engem Feld ze froen. A si ass vum Iesel erofgaang, an de Caleb sot: Wat hutt Dir? 1:15 Si huet him dunn geäntwert: Gitt mir e Kaddo; Well Dir mir Land am Negev geschenkt hutt, gitt mir och Waasserquellen. Also huet de Caleb him d'Quellen uewen an d'Quellen ënnen.

1:16 An d'Kanner vum Kenianer, dem Moses säi Schwéierpapp, sinn aus der Stad vun de Palmbeem eropgaang mat de Jongen vu Juda an d'Wüst vu Juda, déi am Negev bei Arad ass. a si sinn a bei de Leit gelieft. 1:17 An de Juda ass mat sengem Brudder Simeon gaang, a si hunn de Kanaanit, deen zu Shephat wunnt, besiegt an hunn et verwüst; a si hunn d'Stad Horma genannt. 1:18 Juda huet och Gaza mat sengem Territoire, Ashkelon mat sengem Territoire, an Ekron mat sengem Territoire. 1:19 An den Här war mam Juda, deen d'Bierger verdriwwen huet; awer hie konnt déi net verdreiwen, déi an de Pläng wunnen, déi Eisenwagoen haten. 1:20 A si hunn Hebron dem Kaleb ginn, wéi de Moses gesot hat; an hien huet déi dräi Jongen vum Anac verdriwwen.

1:21 Awer d'Jebusiten, déi zu Jerusalem gewunnt hunn, goufen net vun de Benjaminiter verdriwwen, an d'Jebusiter hu bis haut bei de Benjaminiten zu Jerusalem gewunnt.

1:22 Och ass d'Haus vum Joseph géint Bethel eropgaang . an de Jehova war mat hinnen. 1:23 An d'Haus vum Joseph huet Spiounen op Bethel gesat, eng Stad déi fréier Luz genannt gouf. 1:24 An déi, déi Ausspionéiert haten, gesinn e Mann aus der Stad erausgoen, a soten zu him: Weist eis elo d'Entrée an d'Stad, a mir weisen lech Barmhäerzegkeet. 1:25 An hien huet hinnen d'Entrée an d'Stad gewisen, a si hunn et mam Rand vum Schwert geschloen; awer si hunn de Mann mat senger ganzer Famill gelooss. 1:26 An de Mann ass an d'Land vun den Hetiten gaang an huet eng Stad gebaut, déi hie Luz genannt huet. an dat ass säin Numm bis haut.

1:27 Weder huet de Manasse déi vu Beth-Shean verdriwwen, nach déi vu sengen Dierfer, nach déi vun Taanak a sengen Dierfer, nach déi vun Dor a sengen Dierfer, nach d'Awunner vun Ibleam a sengen Dierfer, nach déi, déi zu Megiddo a sengen Dierfer liewen; an de Kanaanit huet bestännegt an deem Land ze liewen. 1:28 Awer wann Israel sech staark gefillt huet, huet hien de kanaaniteschen Niewefloss gemaach, awer hien huet hien net erausgeworf. 1:29 Och huet den Ephraim d'Kanaaniter, déi zu Gezer gelieft hunn, verdriwwen, mä d'Kanaaniter hunn tëscht hinnen zu Gezer gewunnt.

1:30 Weder huet den Zebulun déi verdriwwen, déi zu Chitron wunnen, nach déi, déi zu Nalal wunnen, mä de Kanaanitesche wunnt an der Mëtt vun him an huet him Tribut bezuelt. 1:31 Weder huet den Aser déi, déi zu Aco gelieft hunn, verdriwwen, nach déi, déi zu Sidon, Ahlab, Aczib, Helba, Aphek a Rehob gelieft hunn. 1:32 An den Aser huet tëscht de Kanaaniter gewunnt, déi am Land wunnen; Gutt, hien huet se net geheit. 1:33 Den Nephtali huet déi net verdriwwen, déi zu Beth-Semes gelieft hunn, an och net déi, déi zu Beth-Anat gelieft hunn, awer hien huet tëscht de Kanaaniter gewunnt, déi am Land gelieft hunn; awer d'Awunner vu Bet-Semes an d'Awunner vu Bet-Anat waren him Niewefloss . 1:34 D'Amoriter hunn de Jongen vum Dan op de Bierg gejot, an hunn se net erofgoe gelooss. 1:35 An d'Amoriten hunn am Mount Heres, zu Aijalon an zu Shaalbim weider gewunnt. awer wann d'Haus vum José sou Stäerkt krut , huet et et Niewefloss gemaach. 1:36 An d'Limit vum Amorit war vum Opstig vun Acrabim, vu Sela erop.

Jueces Kapitel 2

2: 1 D'Engel vun der LORD gaangen aus Gilgal zu Boquim weider, a gesot, ech dir matbruecht vun Egypten eraus, an huet Dir an der Land vun deem ech op Är Pappen vereedegt haten, gesot, ech wäert ni meng Bond fanne mat Iech, 2 : 2 virausgesat datt Dir kee Pakt maacht mat den Awunner vun dësem Land, deenen hir Altär Dir ofrappe soll; awer Dir hutt net op meng Stëmm gelauschtert . Firwat hutt Dir dëst gemaach? 2: 3 Duerfir soen ech och: Ech verdreiwe se net virun Iech, awer si wäerte Schief op Är Säiten sinn, an hir Gëtter wäerten e Stolpersteen fir Iech sinn. 2: 4 Wéi den Engel vu Jehova dës Wierder zu all de Kanner vun Israel geschwat huet, hunn d'Leit hir Stëmm erhuewen a gekrasch. 2: 5 A si hunn den Numm vun dëser Plaz Boquim genannt, an do hunn se dem Jehova Affer gemaach.

2: 6 Fir de Joshua huet d'Leit scho geschéckt, an d'Kanner vun Israel sinn all a seng Ierfschaft gaang fir se ze besëtzen. 2: 7 An d'Leit hunn den Jehova all d'Zäit vum Joshua gedéngt, an déi ganz Zäit vun den Eeleren, déi de Joshua iwwerlieft hunn, déi all déi grouss Wierker vu Jehova gesinn hunn, déi hie fir Israel gemaach huet. 2: 8 Awer de Joshua, de Jong vum Nun, den Dénger vum Jehova, ass gestuerwen, hien war honnert an zéng Joer al. 2: 9 A si hunn et an hirer Ierfschaft zu Timnath-Sera, um Bierg Ephraim, nërdlech vum Bierg Gaas gekämpft. 2:10 An all déi Generatioun war och zu hire Pappen gesammelt. An do ass eng aner Generatioun entstanen , déi de Jehova net kannt, an och net d'Aarbecht, déi hie fir Israel gemaach huet.

2:11 Duerno hunn d'Kanner vun Israel de Béis gemaach an den Ae vum Här, an hunn d'Baals gedéngt. 2:12 Si hunn den Jehova, de Gott vun hire Pätter verlooss, deen se aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet, an ass no anere Gëtter gaang, de Gëtter vun de Leit, déi ronderëm si waren, fir déi se veréiert hunn; an den Här zu Roserei provozéiert. 2:13 A si hunn den Här verlooss an hunn dem Baal an dem Ashtaroth veréiert. 2:14 An de Roserei vum HÄR gouf entzündelt géint Israel, an hien huet se an d'Hänn vu Raiber iwwerginn, déi se geplëmmt hunn, an se an d'Hand vun hire ronderëm Feinde verkaaft hunn; a si konnten net méi mat hire Feinde stoen. 2:15 Iwwerall wou se erausgoen , war d'Hand vum Här géint si fir de Béisen, sou wéi den Här gesot hat, a wéi den Här hinnen geschwuer huet; a si haten eng grouss Leid. 2:16 An den Här huet Riichter opgeriicht fir se aus der Hand vun deenen ze befreien déi se geplëmmt hunn; 2:17 Awer weder hu se op hir Riichter nogelauschtert, awer sinn no anere Götter gaang, déi se veréiert hunn; si sinn séier fortgaang vum Wee wéi hir Eltere gaange sinn, an dem Jehovas seng Geboter gefollegt; si hunn dat net gemaach. 2:18 A wéi de Jehova Riichter fir si opgeriicht huet, war den Jehova mam Riichter, an huet se aus der Hand vun de Feinde gerett, déi ganzen Zäit vun deem Riichter; well den Jehova gouf vu Barmhäerzegkeet duerch hir Gejäiz bewegt wéinst deenen, déi se ënnerdréckt a belästegt hunn. 2:19 Awer wann de Riichter gestuerwen ass, sinn se zréckgaang a ware méi korrupt wéi hir Pappen, follegen aner Gëtter fir se ze déngen, a béien sech virun hinnen; a si sinn net vu senge Wierker fortgaang an och net vu sengem haartnäckege Wee.

2:20 An der Roserei vum Här war entzündlech géint Israel, an hie sot: Well dëst Vollek mäi Bündnis iwwerschreift, wat ech hire Pätter gebueden hunn, an net menger Stëmm follegt , 2:21 wäert ech och net méi virun hinnen erauswerfen. si un all d'Natiounen déi de Joshua verlooss huet wéi hie gestuerwen ass; 2:22 fir Israel mat hinnen ze testen, ob se sichen de Wee vum Jehova ze verfollegen, an doduerch ze goen , wéi hir Pappen gemaach hunn. 2:23 Aus dësem Grond huet den HÄR d' Natiounen verlooss, ouni se direkt ze verdreiwen, an huet se net an d'Hand vum Joshua iwwerginn.

Jueces Kapitel 3

3: 1 Dëst sinn dann d'Natiounen déi den Jehova hannerlooss huet fir Israel mat hinnen ze testen, all déi déi net all d'Kricher zu Kanaan bekannt haten; 3: 2 nëmmen fir datt d'Linn vun de Kanner vun Israel de Krich wësse géif, sou datt se et kënnen léieren deenen déi et net virdru woussten: 3: 3 déi fënnef Prënze vun de Philistinnen, all d'Kanaaniter, d'Sidonier an Heveans déi um Mount Libanon gelieft hunn, vum Mount Baal-Hermon bis Hamat. 3: 4 A si sinn gaang fir Israel mat hinnen ze testen, fir erauszefannen ob se d'Geboter vu Jehova follegen, déi hien de Pappe vun der Hand vum Moses ginn huet. 3 : 5 Sou hunn d'Kanner vun Israel ënner de Kanaaniter, Hittiten, Amoriten, Perizziten, Hiviten a Jebusiten gewunnt. 3: 6 A si hunn hir Meedercher fir Frae geholl an hir Duechtere fir hir Jongen ginn an hir Gëtter gedéngt.

3: 7 Also hunn d'Kanner vun Israel de Béis gemaach an den Ae vu Jehova, an hunn de Jehova hire Gott vergiess an hunn de Baals an d'Biller vun Asherah gedéngt. 3: 8 An der Roserei vum HÄR gouf entzündelt géint Israel, an hie verkeeft se an d'Hänn vum Cusanrisataim Kinnek vu Mesopotamien; an d'Kanner vun Israel hunn dem Cusanrisataim aacht Joer gedéngt. 3: 9 Dunn hunn d'Kanner vun Israel de Jehova geruff; an den Jehova huet e Befreier bei de Kanner vun Israel opgewuess an huet se ausgeliwwert; dat ass den Otoniel Jong vum Cenaz, dem Caleb säi jéngere Brudder.

3 : 10 An de Geescht vum Herrgott koum op hien, an hien huet Israel geurteelt, an de Krich erausgaang, an den Här huet dem Chushanrishathaim Kinnek vu Syrien an seng Hand iwwerginn, a seng Hand huet sech géint Chushanrishathaim duerchgesat. 3 : 11 An d'Land hat Rescht véierzeg Joer; an den Otoniel Jong vum Cenaz ass gestuerwen.

3:12 D'Kanner vun Israel hunn nach eng Kéier dat Béist an der Ae vu Jehova gemaach. an den Här huet den Eglon, de Kinnek vu Moab géint Israel gestäerkt, well se gemaach hunn, wat an den Ae vum Här schlecht war. 3:13 Hien huet d'Jonge vum Ammon an den Amalek bei sech gesammelt, a koumen an hunn Israel geschloen an hunn d'Stad vu Palmen ageholl. 3:14 An d'Kanner vun Israel hunn den Eglon Kinnek vun de Moabiter uechtzéng Joer gedéngt. 3:15 An d' Kanner vun Israel hunn dem Jehova geruff; An den Här huet en Erliichter fir si opgeriicht, den Ehod, de Jong vu Gera, e Benjaminit, dee lénkshand war. An d'Kanner vun Israel hunn e Kaddo mat him un den Eglon Kinnek vu Moab geschéckt. 3:16 An den Eod huet sech selwer en Dolch mat zwee Kante gemaach, eng Al laang; an huet et ënnert hire Kleeder op hirer rietser Säit ëmginn. 3:17 An hien huet de Kaddo dem Eglon Kinnek vu Moab ofginn; dir ganz déck Eglon ra Mann. 3:18 An nodeems hien de Kaddo ofgeliwwert huet, huet hien d'Leit geschéckt, déi et matbruecht hunn. 3:19 Awer hien huet sech vun den Idoler, déi zu Gilgal sinn, gedréint a gesot: Kinnek, ech hunn e geheimt Wuert lech ze soen. Hie sot dunn: Maach zou. An all déi, déi mat him waren, si viru sech erausgaang.

3:20 An den Ood ass bei hie komm, wéi hien alleng a sengem Summerzëmmer souz. An den Eod sot: Ech hunn d'Wuert vu Gott fir Iech. Hien ass dunn vum Stull opgestan. 3:21 Dunn huet den Eod seng lénks Hand ausgestreckt, an huet den Dolch vu senger rietser Säit geholl, an en an de Bauch geluecht, 3:22 sou datt d'Hilt och hannert dem Blat goung, an d'Fett d'Blat bedeckt huet, hien huet den Dolch net aus sengem Bauch erausgeholl; an d'Dünger koum eraus. 3:23 An den Ehud ass erausgaang an de Gank, an huet d'Dieren vun der Hal hannert sech zougemaach, an huet se gebolt. 3:24 Wéi hien erausgaang ass, koumen d'Dénger vum Kinnek a gesinn d'Dieren vun der Hal zou, si soten: Sécher deckt hien seng Féiss an der Summerhal. 3:25 A wa se gewaart hunn bis se duerchernee waren, well hien d'Dieren vum Raum net opgaang ass, hu se de Schlëssel geholl an opgemaach; a kucke wéi hiren Här op de Buedem gefall ass, dout. 3:26 Awer wärend se stoe bliwwe sinn, ass den Eod entkomm an ass bei den Idoler passéiert. Hien ass a Sécherheet a Seirat komm. 3:27 A wéi hien erakoum, huet hien den Horn um Bierg Efraim geblosen, an d' Kanner vun Israel si mat him vum Bierg erofgaang, an hie goung virun hinnen. 3:28 An hie sot zu hinnen: Gitt mir no, well den Här huet d'Moabiter bei Äre Feinde an Är Hänn geliwwert. A si sinn no him erofgaang an hunn de Ford vum Jordan op Moab gefouert , an et huet kee passéiere gelooss. 3:29 An zu där Zäit hunn se vun de Moabiten ëm zéngdausend Männer ëmbruecht, all mächteg an all Krichsmänner; keen entkomm. 3:30 Sou gouf de Moab deen Dag ënner der Hand vun Israel ënnerworf; an d'Land huet uechtzeg Joer ausgerout.

3:31 No him war de Samgar, de Jong vum Anat, dee sechs Honnert Mann vun de Philistinnen ëmbruecht huet mat engem Ochs. an hien huet och Israel gerett.

Jueces Kapitel 4

4 : 1 Nom Eod sengem Doud hunn d'Kanner vun Israel erëm béis gemaach an den Ae vu Jehova. 4: 2 An den HÄR verkeeft se an d'Hand vum Jabin Kinnek vu Kanaan, deen zu Hazor regéiert huet; an de Kapitän vu senger Arméi gouf Sisera genannt, deen zu Haro Set-Goim gelieft huet. 4: 3 Dunn hunn d'Kanner vun Israel den HÄR geruff, well hien nénghonnert Waggonen aus Eisen hat, an hien huet d'Kanner vun Israel zwanzeg Joer grausam ënnerdréckt. 4: 4 Zu där Zäit huet eng Fra Israel regéiert, d'Deborah, eng Prophéitin, eng Fra vum Lapidot; 4: 5 an hien huet sech ënner dem Debora sengem Palmbam gesat, tëscht Ramah a Bethel, um Mount Ephraim; an d'Kanner vun Israel goungen op si fir d'Uerteel. 4: 6 A si huet de Barak, de Jong vum Abinoam, vum Kedes vun Naftali geschéckt, a sot zu him: Huet den Här, Gott vun Israel, lech net gesot, sot: Gitt, versammelt Äert Vollek op de Mount Tabor, an huel mat lech zéngdausend Männer aus dem Stamm Naftali an dem Stamm Zebulun; 4: 7 an ech wäert de Sisera, Kapitän vun der Arméi vum Jabin, mat senge Ween a senger Arméi an de Stroum vu Kishon bei lech zéien, a wäert ech hien an Är Hänn ofginn? 4: 8 De Barak huet him geäntwert: Wann Dir mat mir gitt, wäert ech goen; Awer wann Dir net mat mir gitt, wäert ech net goen 4: 9 Si sot: Ech gi mat lech; Awer d'Herrlechkeet vun der Rees, déi Dir ënnerhëlt, wäert net Är sinn, well den Här verkeeft Sisera an d'Hand vun enger Fra . A Deborah ass opgestan an ass mam Barak op Cedes gaang. 4:10 An de Barak huet den Zebulun an den Naftali zu Cedes gesammelt, an ass mat zéngdausend Männer ënner sengem Kommando eropgaang; an d'Debora ass mat him eropgaang.

4:11 A Heber Ceneo, vun de Jongen vum Hobab, dem Schwéierpapp vum Moses, war vun de Ceneas fortgaang an hat seng Zelter am Dall vun Zaanaim opgeriicht, deen nieft dem Cedes ass. 4:12 Sou koum d'Nouvelle zu Sisera, datt de Barak, de Jong vum Abinoam, op de Mount Tabor gaang ass. 4:13 A Sisera gesammelt all seng Ween, nei Eisenween mat all de Leit, déi bei him waren, vun Haroshethgoim bis an d'Baach Kishon. 4:14 Dunn huet d'Deborah zu Barak gesot: Stitt op, well deen Dag ass den Här Sisera an den Hänn ginn. Ass den Här net virun Iech erausgaang ? An de Barak koum vum Bierg Tabor erof, an zéngdausend Männer sinn him nogaang. 4:15 An den Här zerstéiert Sisera, all seng Ween, an all seng Arméi, mam Rand vum Schwert virum Barak; an de Sisera ass aus dem Won geklommen a war zu Fouss fortgelaf. 4:16 Awer de Barak ass de Waggonen an d'Arméi op Harosetgoim gefollegt, an d'ganz Arméi vu Sisera ass um Rand vum Schwert gefall, bis kee méi bliwwen ass. 4:17 A Sisera geflücht zu Fouss an d'Zelt vum Jael, der Fra vum Heber Ceneo; well et war Fridden tëscht dem Jabin Kinnek vun Hazor an dem Haus vun Heber ce neo. 4:18 An de Jael ass erausgaang fir de Sisera ze begéinen a sot zu him: Komm, mäin Här, komm bei mech, fäert net. An hien ass bei hatt am Geschäft komm, an hatt huet hien mat enger Decken bedeckt. 4:19 An hie sot zu hir : Gitt mir w.e.g. e bësse Waasser fir ze drénken, well ech sinn duuschtereg. A si huet eng Haut vu Mëllech opgemaach an huet him ze drénke ginn, an huet hien erëm bedeckt. 4:20 An hie sot zu hir: Stoe virun der Dier vum Zelt; a wann een kënnt, an dech freet a seet: Gëtt et hei een? Dir wäert dat net froen.

4:21 Awer Jael, der Fra vum Heber, huet en Tempel aus dem Tempel geholl, an e Mallet an hir Hand gesat, si ass roueg bei hie komm an huet de Pech duerch seng Tempelen gefuer, an et an de Buedem gefuer, well hie war mat Schlof belueden. a midd; an esou ass hie gestuerwen. 4:22 A folgende Barak zu Sisera, Jael erausgaang him ze treffen, a sot, "Komm , an ech weisen lech de Mann Dir sichen. An hien ass agaangen, wou hatt war, a kuck, de Sisera louch dout mam Pech bei sengem Tempel. 4:23 Sou huet Gott deen Dag de Jabin Kinnek vu Kanaan ageschloen virun de Kanner vun Israel. 4:24 An d'Hand vun de Kanner vun Israel gouf ëmmer méi haart géint de Jabin Kinnek vu Kanaan, bis si hien zerstéiert hunn.

Jueces Kapitel 5

5: 1 Op dass Dag gesonge Deborah an Barak de Jong vum Abinoam, gesot: 5: 2 fir d'Cheffen an Israel de virun feieren mussen, Po hunn r d'Leit fräiwëlleg, Lueft den Här. 5: 3 Héiert, Dir Kinneken; lauschtert, o Prënzen; Ech sangen dem Jehova, ech sangen Psalmen dem Jehova, dem Gott vun Israel. 5: 4 C wann Dir de Seir verlooss hutt, o Här, wann Dir d'Felder vum Ed om verlooss hutt, huet d'Äerd geziddert, an den Himmel fällt, d'Wolleke falen och Waasser. 5: 5 D'Bierger hu gezwongen virum HÄR, dee Sinai, virum HÄR, Gott vun Israel. 5: 6 An den Deeg vum Samgar, dem Jong vum Anath, An den Deeg vum Jael goufen d'Stroossen opginn , an déi, déi op de Weeër gaange sinn, hu sech duerch kromm Weeër gedréit. 5: 7 D'Dierfer goufen an Israel verlooss, si sinn verfall, Bis ech d'Deborah fir mech Téi erhuewen hunn , sinn ech als Mamm an Israel opgestan. 5: 8 Wéi se nei Gëtter gewielt hunn, war de Krich amgaang; War e Schild oder e Speer ënner 40.000 an Israel ze gesinn? 5: 9 Mäin Häerz ass fir lech Leader vun Israel, fir déi, déi lech fräiwëlleg ënner d'Leit ugebueden hunn. Luet Jehova. 5:10 Dir, déi op wäiss Aeschelen fuert , Dir, déi am Uerteel regéieren, An Dir, déi reest, schwätzt. 5:11 Wäit vum Kaméidi vun de Bouschéisser, an den Trog, Do widderhuelen se d'Triumfen vum HÄR, D'Triumfen vun hiren Dierfer an Israel; Da marschéieren d'Leit vum Jehova an d' Dier. 5:12 Erwächen, erwächen, Deborah; Erwächen, erwächen, sangen e Lidd. Stitt op, Barak, a féiert Är Gefaangenen, Jong vum Abinoam. 5:13 Dunn ass de Rescht vun den Adlegen fortgaang; D'Vollek vum Jehova marschéiert fir hien géint de Mächtegen.

5: 14 Vun Ephraim koumen déi, déi zu Amalek gelieft hunn, hannendrun , Benjamin, ënner Äre Leit; Vu Machir koumen Prënzen, A vum Zebulun déi, déi eng Kommando-Staang haten. 5:15 Och d' Leader vum Issachar si mam Debora gaang; A wéi de Barak, och den Issachar Hien ass zu Fouss an den Dall gestierzt. Ënnert de Famillen vum Rubén ware grouss Resolutiounen vum Häerz. 5:16 Firwat blouf Dir ënner de Schofshiert, fir de Schof vun de Schof ze héieren? Ënnert de Famillen vu Rubén Et waren grouss Zwecker vum Häerz. 5:17 Gilead blouf op der anerer Säit vum Jordan; An Dan, firwat ass hie bei de Schëffer bliwwen? Den Asher stoung um Ufer vum Mier, A blouf a sengen Häfen. 5:18 D'Leit vun Zebulun hunn hiert Liewen ëmbruecht, an Naftali op der Héicht vum Feld. 5:19 Kings koumen a gekämpft; Dunn hunn d'Kinneke vu Kanaan zu Taanak gekämpft, um Waasser vum Megiddo, awer si hu kee Gewënn u Sue bruecht. 5:20 Vum Himmel hunn d'Stäre gekämpft; Aus hire Käpp hu si géint Sisera gekämpft. 5:21 De Stroum vu Kishon huet se fortgezunn, Den ale Stroum, de Stroum vu Kishon. Mäerz, oh meng Séil, mat Kraaft. 5:22 Dunn huet de Päerdshowe wéinst dem Galopp, wéinst dem Galopéiere vu senge staarke Männer ausgelooss. 5:23 Fluch Meroz, sot den Engel vum HÄR; Fluch seng Awunner schwéier, well si koumen net zu der Hëllef vum Här, zur Hëllef vum Här géint déi Mächteg. 5:24 Geseent sief Jael, Fra vum Heber Ceneo; Op Fraen sidd Dir am Geschäft geseent. 5:25 Hie gefrot fir Waasser, a si huet him Mëllech; An enger nobler Schossel huet hien hir Crème presentéiert.

5:26 Hien huet seng Hand op de Päck gestreckt, a seng riets Hand op de Maller vum Aarbechter , an huet de Sisera geschloen; huet him de Kapp geschloen, an hien duerchgestach, a seng Tempelen duerchgestach. 5:27 Hie fällt sech tëscht hir Féiss, leet hien sech erof; Tëscht hire Féiss huet e sech gebéit; Wou hien sech béckt, do ass hien dout gefall. 5:28 Dem Sisera seng Mamm kuckt aus der Fënster, An duerch d'Gitteren rufft hatt aus: Firwat kënnt Äre Won lues? Firwat stoppen d'Rieder vun hire Ween? 5:29 Déi schlau vun hiren Dammen hunn hir geäntwert, an och si huet sech selwer geäntwert: 5:30 Hunn se kee Raum fonnt a verdeele se et? Fir all eng Jongfra, oder zwee; Déi faarweg Kleeder fir Sisera, Déi faarweg Broderien; Faarweg Kleedung op béide Säite gebrodert, fir d'Leader vun deenen, déi d'Verwäertung geholl hunn. 5:31 Also loossen all Är Feinden ëmkommen, O Här; Awer déi, déi dech gär hunn, si wéi d'Sonn wann se a senger Kraaft opstinn. An d'Äerd huet véierzeg Joer ausgerout.

Jueces Kapitel 6

6: 1 D'Kanner vun Israel hunn dat Béist gemaach an den Ae vu Jehova; an den Jehova huet si fir siwe Joer an d'Hand vum Midian iwwerginn. 6: 2 An d'Hand vum Midian huet sech géint Israel duerchgesat. An d'Kanner vun Israel hunn, wéinst de Midianiten, Hielen an de Bierger gemaach, an Hielen a befestegte Plazen. 6: 3 Well et geschitt ass, wéi Israel gesaat huet, sinn d'Midianiten an d'Amalekiten an d'Kanner vum Oste géint si eropgaang; Si sinn eropgaang an hunn se attackéiert . 6: 4 A kampéiere géint si, hunn se d'Uebst vum Land zerstéiert, bis se op Gaza koumen; a si hunn an Israel näischt ze iesse gelooss, weder Schof, nach Ochs, nach Ieselen. 6: 5 Fir si an hir Ranner goungen erop, a si koumen mat hiren Zelter a grousser Vill wéi Spréngercher ; si an hir Kaméiler waren onzuelbar; sou si se op d'Äerd komm fir et ze verwüstelen. 6: 6 Also ass Israel staark veraarmt wéinst Midian; an d'Kanner vun Israel hunn dem Jehova geruff. 6: 7 A wéi d'Kanner vun Israel den Jehova geruff hunn, wéinst de Midianiter, 6: 8 huet den Jehova e männleche Prophéit op d'Kanner vun Israel geschéckt, dee sot zu hinnen: Sou seet den Jehova, de Gott vun Israel: Ech hunn dech gemaach verléisst Ägypten, an ech hunn dech aus der Bindung bruecht. 6: 9 Ech hunn dech aus der Hand vun den Ägypter gerett, an aus der Hand vun all deenen, déi dech geplot hunn, déi ech virun Iech erausgedriwwen hunn an hinnen hiert Land ginn hunn; 6:10 an ech hunn Iech gesot: Ech sinn den Här Äre Gott; fäert net d'Gëtter vun den Amoriten, an deem sengem Land Dir wunnt; awer Dir hutt meng Stëmm net gefollegt.

6:11 An den Engel vum Herrgott koum a souz ënner der Eech zu Ophra, dat war de Joasz Abiezerit. a säi Jong Gideon huet de Weess an der Wënsterpress gerëselt, fir et virun de Midianiten ze verstoppen . 6:12 An den Engel vum Här erschéngt him, a sot: Den Här ass mat lech, du mächtege a mächtege Mann. 6:13 An de Gideon huet him geäntwert: Ah, mäin Här, wann den Här mat eis ass, firwat ass dat alles mat eis geschitt? A wou sinn all seng Wonner , déi eis Pappen eis gesot hunn, a gesot: Huet den Här eis net aus Egypten erausbruecht ? An elo huet den Jehova eis verlooss an eis an d'Hand vun de Midianiter ginn. 6:14 An den Här huet hien ugekuckt a gesot: Gitt an dësem Äre Kraaft, an Dir wäert Israel aus der Hand vun de Midianiter retten . Hat ech dech net geschéckt? 6:15 An hien huet him geäntwert: Ah, mäin Här, wéi kann ech Israel retten? Kuckt, meng Famill ass aarm zu Manasse, an ech sinn déi jéngst am Haus vu mengem Papp. 6:16 Den Här sot zu him: Sécher wäert ech bei lech sinn, an Dir wäert d'Midianiter als ee Mann besiegen . 6:17 An hien huet geäntwert: Ech bieden lech, wann ech Gnod bei lech fonnt hunn, gitt mir en Zeechen datt Dir mat mir geschwat hutt. 6:18 Gitt weg hei net bis ech zréck bei lech sinn, an huelt meng Offer a setzt se virun lech. An hien huet geäntwert: Ech waarden bis Dir erëm sidd. 6:19 An de Gideon ass erakomm an huet e Kand virbereet an ongesetzte Brout vun enger Ephah Miel; an hien huet d'Fleesch an e Kuerf geluecht, an de Bouillon an en Dëppen, an huet se erausgeholl, an huet him et ënner där Eech presentéiert.

6:20 Dunn huet den Engel vu Gott zu him gesot: Huelt d'Fleesch an dat ongeschnëtzt Brout, a leet se op dëse Fiels, a schéisst d'Bouillon. An hien huet dat gemaach. 6:21 An den Engel vum Här verlängert de Staf, deen hien an der Hand hat, an huet d'Fleesch an d'esseg Brout mam Tipp beréiert; an d'Feier ass aus dem Fiels eropgaang an huet d'Fleesch an d'onsgeschottent Brout konsuméiert. An den Engel vu Jehova ass aus hire Siicht verschwonnen. 6:22 Wéi de Gideon gesinn huet, datt et den Engel vum Här war, sot hien: "Ah, Här Gott, ech hunn den Engel vum Här ansiichtlech gesinn." 6:23 Awer den Här sot zu him: Fridde sief mat Iech; keng Angscht, Dir wäert net stierwen. 6:24 An do huet de Gideon en héije R zu Jehova gebaut an hie genannt JehovasSalom; dat bleift bis haut zu Ophra vun den Abiezeriten. 6:25 An et ass geschitt, datt an der selwechter Nuecht den HÄR zu him gesot huet: Huelt e Stéier aus Ärem Papp senger Hierd, der zweeter Stier siwe Joer al, an zerräissen den Altor vum Baal, deen Äre Papp huet , an huet och d'Bild vun Asherah ofgeschnidden, dat nieft dem hien; 6:26 a bauen en Altor fir den HÄR Äre Gott op der Spëtzt vun dësem Fiels op enger bequemer Plaz; an huelt déi zweet Bull, offert se als Brennoffer mam Holz vum Asherah Bild, dat Dir geschnidden hutt . 6:27 Dunn huet de Gideon zéng vu sengen Dénger geholl an huet gemaach wéi den Här him gesot huet . Awer aus Angscht et am Dag ze maachen, fir säi Papp senger Famill a fir d'Männer aus der Stad, huet hien et nuets gemaach.

6:28 Moies, wéi d'Leit aus der Stad opgestan sinn, kuck, den Altor vu Baal gouf ofgerappt, an d'Bild vun Asherah, dat niewendrun war, gouf ofgeschnidden , an déi zweet Bull gouf als Brennoffer um Altor ugebueden. gebaut. 6:29 A si soten zueneen: Wien huet dat gemaach? A sichen a froen, sote si zu hinnen : De Gideon Jong vum Joasch huet et gemaach. Dunn hunn d'Männer aus der Stad zu Joas gesot: 6:30 Bréngt äre Jong eraus fir ze stierwen, well hien huet den Altor vu Baal ofgerappt an d'Bild vun Asherah ofgeschnidden, dat niewend him war. 6:31 An de Joash sot zu all deenen , déi bei him stoungen: Wëllt Dir fir de Baal streiden? Wäert Dir hir Saach verdeedegen ? Jiddereen dee fir hien kämpft, dee soll de Moie stierwen. Wann Dir e Gott sidd, kämpft fir Iech selwer mat deem deen Ären Altor erofgefall ass. 6:32 Deen Dag gouf de Gideon Jerubbaal genannt, dat heescht, de Baal huet géint hie gekämpft, well hie säin Altor gestierzt huet. 6:33 Awer all d'Midianiten an d'Amalekiten an déi aus dem Oste waren zesummekomm, an duerchgaang sinn se am Dall vu Jizreel campéiert. 6:34 Dunn ass de Geescht vum Herrgott iwwer de Gideon komm, a wéi hien den Horn geschloen huet, hunn d'Abiezeriter mat him versammelt. 6:35 An hien huet Messenger duerch ganz Manasse geschéckt, a si sinn och mat him verbonnen; Hien huet och Botschafter op Asher, Zebulun an Naftali geschéckt, déi erausgaange si begéinen. 6:36 An de Gideon sot zu Gott: Wann Dir Israel vu menger Hand rett, wéi Dir gesot hutt, 6:37 kuckt, an ech wäert e Fleece aus Woll an der Ära setzen; A wann den Tau nëmmen um Fleece ass, an dat ganzt anert Land dréche léisst, da wäert ech verstoen datt Dir Israel mat menger Hand rett, wéi Dir gesot hutt.

6:38 An esou ass et geschitt, fir wéi hien de Moien opstoung, huet hien de Fleece erausgerappt an Tau dovu gezunn, eng Schossel voll Waasser. 6:39 Awer de Gideon sot zu Gott: Loosst Är Roserei net géint mech entflamen, wann ech dës Kéier nach schwätzen; Ech probéieren nëmmen elo oder erëm mam Fleece. Ech bieden Iech, nëmmen d'Fleece ass dréchen, an den Tau um Buedem. 6:40 An déi Nuecht huet Gott dat gemaach; Nëmmen d'Fleece war trocken, an et war Tau um ganze Buedem.

Jueces Kapitel 7

7: 1 De Jerubbaal, deen de Gideon ass, an all d'Leit, déi mat him waren, sinn de Moie fréi opgestan an hunn um Fréijoer Harod campéiert; an hien hat de Camp vun de Midianiten am Norden, iwwer dem Hiwwel vu More, am Dall. 7: 2 An den Här sot zu Gideon: D'Leit , déi bei lech sinn, si vill fir mech d'Midianiten an hir Hand ze ginn, fir datt Israel mech net lueft a seet: Meng Hand huet mech gerett. 7: 3 Elo rufft elo an den Oueren vum Vollek a seet: Dee fäerten an ziddert, dee fréizäiteg opsteet a kënnt zréck vum Bierg Gilead. An zwanzeg-zwee-dausend vun de Leit zréck , an zéng dausend blouf. 7: 4 An den Här sot zu Gideon: D'Leit sinn nach ëmmer vill; huelt se an d'Waasser, an do wäert ech se testen; a vun deem, deen ech lech soen: Gitt dëst mat lech, wäert mat lech goen; awer vu jidderengem, deen ech lech soen: Dee geet net mat, dee geet net. 7: 5 Dunn huet hien d'Leit an d'Waasser bruecht; An den Här sot zu Gideon: Wien d'Waasser mat senger Zong leckt wéi en Hond leckt, deen däerft Dir op d'Säit leeën; och fir jiddereen, deen op de Knéien biegt fir ze drénken. 7: 6 An et war d'Zuel vun deenen, déi geleckt hunn andeems se d'Waasser mat hirer Hand op de Mond bruecht hunn, dräi Honnert Mann; an all de Rescht vun de Leit hu sech op de Knéi gebéckt fir d'Waasser ze drénken. 7: 7 Du sot den Jehova zum Gideon : Mat dësen dräi Honnert Männer, déi d'Waasser geleckt hunn, wäert ech dech retten, an ech wäert de Midian an den Hänn ginn; a loosst all déi aner Leit op hir Plaz goen. 7: 8 An hien huet d'Liewensmëttel an hir Trompettë geholl, an huet all d'Israeliten a säin Zelt geschéckt, an huet déi dräihonnert Mann zréckbehalen. an hien hat de Midian Camp ënnen am Dall.

7: 9 An et ass geschitt, datt déi Nuecht den Jehova zu him gesot huet: Stitt op a géi erof an de Lager; well ech hunn et an Är Hänn ginn. 7:10 A wann Dir Angscht hutt erof ze goen, da gitt mam Fura Ärem Knecht an de Lager, 7:11 an Dir héiert wat se schwätzen; an da sträichen Är Hänn, an Dir gitt erof an de Camp. An hien ass mam Fura säi Knecht erofgaang op d'Ausposten vun de bewaffnete Leit, déi am Lager waren. 7:12 An d'Midianiten, d'Amalekiten an d'Jongen aus dem Oste goufen am Dall ausgestreckt wéi Spréngercher a ville Leit, an hir Kaméiler ware vill wéi de Sand, deen um Ufer vum Mier a Villen ass. 7:13 Wéi de Gideon ukomm ass, huet e Mann sengem Begleeder en Dram erzielt a gesot: Kuckt an ech hunn en Dram gedreemt: Ech hunn e Gerstebrout gesinn, deen an de Lager vu Midian rullt, an hien ass an d'Zelt komm, an hien huet hatt getraff sou datt si gefall ass, an huet se vun uewe bis ënnen opgeregt, an d' Zelt ass gefall. 7:14 A seng Begleeder geäntwert a sot, "Dëst ass näischt ausser de Schwäert vun Gideon, de Jong vum Joasch, engem Mann vun Israel. Gott huet d'Midianiter mam ganze Lager an hir Hänn ginn. 7:15 Wéi de Gideon d'Geschicht vum Dram a seng Interpretatioun héieren huet, huet hie veréiert; Zréckgoen an de Lager vun Israel, sot hien: "Stitt op, well den HÄR huet de Lager vu Midian an Är Hänn iwwerginn." 7:16 An deelt déi dräi Honnert Männer an dräi Squadrons, huet hien all Trompetten an hiren Hänn ginn, an eidel Panneauen mat brennende Fakelen an de Pitcher. 7:17 An hie sot zu hinnen: Kuckt mech a maacht wéi ech maachen; kuck, wann ech um Enn vum Lager ukommen, maacht Dir wéi ech.

7:18 Ech wäert an der Trompett blosen, an all déi, déi mat mir sinn; an du solls dann d'Trompette ronderëm de ganze Lager blosen, a sot : Vum Här a vum Gideon! 7:19 Also de Gideon an déi honnert Männer, déi hie gedroen huet, koumen um Enn vum Lager, am Ufank vun der Mëtternuechtwaach, wa se just d'Schütze erneiert hunn; a si hunn d'Trompette geblosen, an hunn d' Kannere gebrach, déi se an hiren Hänn gedroen hunn. 7:20 An déi dräi Squadrons hunn d'Trompette geblosen, an d'Kannere gebrach, si hunn d'Fakelen an der lénker Hand geholl, an d' Trompeten, mat deenen se riets geblosen hunn , a geruff: Vum Schwert vum Här a vum Gideon! 7: 2 1 A jidderee stoung op sengem Poste ronderëm de Lager; dunn ass déi ganz Arméi gejaut a geflücht. 7:22 An déi dräi Honnert hunn d' Trompetten geblosen; an den Här huet de Schwert vun engem Mënsch géint säi Begleeder am ganze Lager gesat. An d'Arméi ass op Beth-Sita geflücht, a Richtung Zerera, an op d'Grenz vun Abel-Mehola zu Tabat. 7:23 An d'Israeliten, Naftali, den Aser an de ganze Manasse hu sech zesummefonnt, gefollegt vun de Midianiten. 7:24 Gideon geschéckt och Messenger ganze Bierg vun Ephraim, gesot: Géi erof ze Midianites treffen, an huelt der fords vun Betbara a Jordan ier se kommen. An zesummen hunn all d'Männer vun Ephraim d'Fuerte vu Beth-Bara a vum Jordan geholl. 7:25 A si hunn zwee Prënze vun de Midianiter geholl, Oreb an Zeeb; a si hunn Oreb am Fiels vun Oreb ëmbruecht, a si hunn den Zeeb an der Wäipress vum Zeeb ëmbruecht; an nodeems si d'Midianiter nogaange sinn, hunn se d' Käpp vun Oreb an Zeeb op Gideon iwwer de Jordan bruecht.

Jueces Kapitel 8

8: 1 Awer d'Männer vun Ephraim soten zu him: Wat ass dat wat Dir eis gemaach hutt, eis net geruff wann Dir am Krich géint Midian goung? A si hunn hie staark empfeelt. 8: 2 Op deen huet hien geäntwert: Wat hunn ech elo gemaach am Verglach mat Iech? Ass dem Efraín säi Gliesen net besser wéi dem Abiezer säi Vintage? 8: 3 Gott huet den Oreb an den Zeeb, Prënze vu Midian, an Är Hänn geliwwert; A wat hätt ech am Verglach mat Iech gemaach? Dunn huet hir Roserei géint hien ofgeholl, nodeems hien dëst Wuert geschwat huet. 8: 4 An de Gideon ass an den Jordan komm, an hien an déi dräi Honnert Männer, déi hie matbruecht huet, si passéiert, midd, awer ëmmer nach verfollegt. 8: 5 An hie sot zum Sukkot: Ech bieden Iech de Leit ze ginn, déi mir follegen e bësse Brout; well se midd sinn, an ech verfollegen Zeba an Zalmuna, Kinneke vu Midian. 8: 6 An d'Cheffe vu Sukkot hunn geäntwert: Sinn d'Zeba an d'Zalmuna schonn an Ärer Hand, fir datt mir Är Arméi zum Kampf ginn ? 8: 7 An de Gideon sot: Wann den HÄR Zeba an Zalmuna a meng Hand geliwwert huet , wäert ech Äert Fleesch mat Äscht an Distelen aus der Wüst dreschen. 8: 8 Vun do ass hien op Peniel eropgaang an huet déi selwecht Wierder zu hinnen geschwat. An déi vu Peniel hunn him geäntwert wéi déi vum Sukkot geäntwert hunn. 8: 9 An hien huet och mat deene vu Peniel geschwat a gesot: Wann ech a Fridden zréckkommen, da bréngen ech dësen Tuerm erof. 8:10 An d'Zeba an d'Zalmuna ware bei Carcor, an hir Arméi mat hinnen ongeféier fofzéngdausend Männer, all déi, déi vun der ganzer Arméi vun de Jongen aus dem Oste bliwwen sinn; fir honnert an zwanzeg dausend Männer si gefall, an hunn de Schwert gezunn.

8:11 Also ass de Gideon iwwer de Wee vun den Zeltbewunner ëstlech vun Noba a Jogbeha eropgaang an huet de Camp attackéiert, well d' Arméi net op Wuecht war. 8:12 An Zeba an Zalmuna geflücht, hien huet hinnen no; an hien huet den zwee Kinneke vu Midian, Zeba an Zalmuna geschenkt, an déi ganz Arméi mat Terror gefëllt. 8:13 Du koum de Gideon, de Jong vum Joasz zréck aus der Schluecht ier d'Sonn opgestan ass, 8: 1 4 an huet e jonke Mann vun de Männer vu Succoth geholl an hie gefrot; an hien huet hir d'Nimm vun de Cheffen an den Eelste vu Succoth, siwwenzeganzeg Männer geschriwwen. 8:15 A koum an d'Männer vu Sukkot, sot hien: Kuckt, Zeba an Zalmuna, iwwer déi Dir mech belästegt hutt a gesot: Sinn d'Zeba an d'Zalmuna schonn an Ärer Hand, fir datt mir Ären midd Männer kréien? 8:16 An hien huet déi Eelst vun der Stad, an Äscht an Distele vun der Wüst geholl, a mat hinnen huet hien de Succoth bestrooft. 8:17 Hien huet och den Tuerm vu Peniel ofgerappt an déi vun der Stad ëmbruecht. 8:18 Du sot hien zu Zeba an Zalmuna: Wéi hunn déi Männer ausgesinn, déi Dir zu Tabor ëmbruecht hutt? A si hunn geäntwert: Wéi Dir, sou waren se; jidderee war de Jong vun engem Kinnek. 8:19 An hie sot: Si ware meng Bridder fir lech, meng Mamm hir Jongen. Wéi den Jehova lieft, wann Dir säi Riefstéck erhalen hätt , géif ech dech net ëmbréngen! 8:20 An hie sot zu Jether, sengem Éischtgebuerene: Stitt op a brengt se ëm. Awer de jonke Mann huet säi Schwert net gezunn, well hie war Angscht, well hien nach e Jong war.

8:21 Dunn hunn d' Zeba an d'Zalmuna gesot: Stéi op, a bréng eis ëm; well wéi de Mann ass, sou ass säi Courage. De Gideon ass opgestan an huet d'Zeba an Zalmuna ëmbruecht. an hien huet d'Lunette-Ornamente geholl, déi seng Kaméiler um Hals haten. 8:22 An d'Israeliten soten zum Gideon: Sief eise Här, du an Äre Jong an Ären Enkel; well Dir hutt eis aus der Madyan Hand geliwwert . 8:23 Awer de Gideon huet geäntwert: Ech wäert net Här iwwer dech sinn, a kee Jong wäert iwwer dech regéieren: den Här wäert iwwer dech regéieren. 8:24 An de Gideon sot zu hinnen: Ech wëll eng Ufro vun Iech maachen; Loosst jidderee mir d'Ouerréngunge vu senger Heemecht ginn (well si hunn Ouerréngunge vu Gold bruecht, well se Ishmaeliter waren). 8:25 Si hunn geäntwert: Mir ginn Iech se gär. A verbreet e Mantel, huet jiddwereen d'Ouerréng vu sengem Boot dohinner geheit. 8:26 An d'Gewiicht vun de gëllenen Ouerréng, déi hie gefrot huet, war siwwenzénghonnert Sechel Gold, ouni d'Placken an d'Bijouen a purpur Kleeder, déi d'Kinneke vu Midian matbruecht hunn, an ouni d'Ketten, déi hir Kamelen ëm den Hals bruecht hunn . 8:27 An de Gideon huet vun hinnen en Ephod gemaach, deen hien a senger Stad Ophra gehalen huet; an ganz Israel prostituéiert sech hannert deem Efod op där Plaz; an hie war e Stolpersteen fir de Gideon a säin Haus. 8:28 Sou gouf de Midian virun de Kanner vun Israel ënnerworf, an huet ni méi de Kapp opgeworf. An d'Land huet véierzeg Joer an de Deeg vum Gideon gerout. 8:29 Dunn ass de Jerubbaal, de Jong vum Joasch gaang an huet a sengem Haus gelieft. 8:30 An de Gideon hat Jongen, déi säi Nowuess waren, well hie vill Fraen hat.

8:31 Seng Fra, déi zu Shechem war, huet him och e Jong gebuer, an hien huet hien Abimelech genannt. 8:32 An de Gideon, de Jong vum Joasch ass a gudder Alter gestuerwen a gouf am Graf vu sengem Papp Joash begruewen , zu Ophrah vun den Abiezeriten. 8:33 Awer et ass geschitt, datt wéi de Gideon gestuerwen ass , d'Kanner vun Israel zréckgaange sinn an d'Prostitutioun, no de Baale gaang sinn, a BaalBerit als hire Gott gewielt hunn. 8:34 An d'Kanner vun Israel hunn sech net un den Här hire Gott erënnert, deen se vun all hire Feinde ronderëm gerett huet. 8:35 an och net frou mam Haus Jerubbaal, dat ass de Gideon, no allem Gutt wat hien Israel gemaach huet.

Jueces Kapitel 9

9: 1 Den Abimelech Jong vum Jerubbaal ass op Sechem gaang, bei d'Bridder vu senger Mamm, a schwätzt mat hinnen a mat der ganzer Famill vu sengem Mamm säi Papp sengem Haus a seet: 9: 2 Ech bieden lech fir an den Oueren ze schwätzen ganz Shechem: Wat ass besser fir lech, datt siwwenzeg Männer dech regéieren, all Jongen vum Jerubbaal, oder datt ee Mann dech regéiert? Denkt drun datt ech Äert Schanken an Äert Fleesch sinn. 9: 3 A seng Mamm d'Bridder geschwat an den Oueren vun all Sechem all dës Wierder; an hiert Häerz war zu Gonschten vum Abime lec geneigt , well se soten: Hien ass eise Brudder. 9: 4 A si hunn him siwwenzeg Sikkel Sëlwer aus dem Tempel vu Baal-Berit ginn, mat deenen den Abimelech eidele Männer a Flüchtlingen agestallt huet, déi him gefollegt hunn. 9: 5 A wéi hien an sengem Papp sengem Haus zu Ophrah koum, huet hien seng Bridder, d'Jonge vu Jerubbaal, siwwenzeg Männer, an engem Steen ëmbruecht; awer de Jotham de jéngste Jong vum Jerubbaal blouf a verstoppt sech. 9: 6 Da koumen all d'Männer vu Shechem zesumme mam ganzen Haus vu Milo, a si sinn gaang an hunn den Abimelech zum Kinnek gewielt, bei der Fläch vun der Sail zu Shechem. 9: 7 Wéi se dem Jotham gesot hunn, ass hie gaang an ass uewen um Bierg Gerizim stoen, an huet seng Stëmm opgeruff, huet hie geruff a sot zu hinnen: Héiert mech, Männer vu Sechem, an esou soll Gott dech héieren . 9: 8 Eng Kéier sinn d'Beem gaang fir Kinnek iwwer sech selwer ze wielen, a soten zum Olivenbam: Herrsch iwwer eis. 9: 9 Awer den Olivebam huet geäntwert: Soll ech mäi Ueleg loossen, mat deem Gott a Männer a mir geéiert ginn, fir grouss op d'Beem ze ginn?

9:10 An d'Beem soten zu de Figebam: Gitt, regéiert iwwer eis. 9:11 An de Figebam huet geäntwert: Soll ech meng Séissheet a meng gutt Friichte loossen, fir grouss op d' Beem ze ginn? 9:12 Da soten d'Beem zum Riefstack: Dir kommt, regéiert iwwer eis. 9:13 An de Riefstär huet hinnen geäntwert: Soll ech mäi neie Wäin hannerloossen, wat Gott a Männer frou mécht, grouss op de Beem ze ginn? 9:14 Dunn soten all d'Beem zum Busch: Kommt, regéiert iwwer eis. 9:15 An de Busch huet de Beem geäntwert: Wann Dir mech wierklech wielt fir Kinnek iwwer Iech ze sinn, da kommt, schützt mech a mengem Schiet; Wann net, kënnt Feier aus dem Busch a verschléckt d'Zeder vum Libanon. 9:16 Wann Dir elo an der Wourecht an an der Integritéit fortgaang sidd, Abimelech zum Kinnek ze maachen, a wann Dir gutt mam Jerubbaal a sengem Haus gemaach hutt, a wann Dir him no der Aarbecht vu sengen Hänn zréckbezuelt hutt 9:17 (fir mäi Papp huet fir dech gekämpft a säi Liewen a Gefor bruecht fir dech aus der Hand vum Midian ze befreien, 9:18 an du bass haut géint mäi Papp sengem Haus opgestan an hu seng Jongen ëmbruecht, siwwenzeg Männer op engem Steen an Dir hutt den Abimelech zum Jong vun hirem Déngschtmeedchen iwwer Sechem gemaach, well hien ass Äre Brudder); 9:19 Wann Dir haut mam Jerobaa a sengem Haus an der Wourecht an der Integritéit gehandelt hutt , da kënnt Dir Iech zu Abimelech freeën, an hie kann Iech freeën. 9:20 A wann net, kënnt Feier aus Abimelech, verbraucht Shechem an d'Haus vu Milo, a Feier kënnt aus Shechem an d'Haus vu Milo, Konsuméiere Abimelech. 9:21 An de Jotham ass fortgelaf an ass op Beer gaang an ass do bliwwen aus Angscht virum Abimelech, sengem Brudder.

9:22 Nodeems den Abimelech dräi Joer iwwer Israel regéiert hat, 9:23 huet Gott e béise Geescht tëscht Abimelech an de Männer vu Sechem geschéckt, an déi vu Sechem sinn opgestan géint Abimel ec. 9:24 sou datt d'Gewalt vun de siwwenzeg Jongen vum Jerubbaal an hirem Blutt op de Abimelech säi Brudder falen deen se ëmbruecht huet an op d'Männer vu Sechem déi seng Hänn gestäerkt hunn fir seng Bridder ëmzebréngen. 9:25 An d'Männer vu Shechem hu sech op d'Spëtzt vun de Bierger geluegt an hunn all déi iwwerfalen, déi hinnen ënnerwee waren; dovu gouf dem Abimelech Bescheed gesot. 9:26 An de Gaa, de Jong vum Ebed, koum mat senge Bridder a si sinn op Shechem gaang, an d'Sechem Leit hunn op hien vertraut. 9:27 An erausgaang an d'Feld, recoltéiert se hir Wéngerten, an d'Drauwe getrëppelt an huet e Fest; an an den Tempel vun hire Gëtter eranzekommen, hunn se giess a gedronk an hunn den Abimelech verflucht. 9:28 An de Gaal, de Jong vum Ebed, sot: Wien ass den Abimelech, a wat ass de Sechem , fir datt mir hien déngen? Ass hien net de Jong vum Jerubbaal, an ass den Zebul net säin Helfer? Servéiert d'Männer vum Hamor, dem Papp vu Sechem; mee firwat solle mir hien déngen ? 9:29 Ech wéilt datt dëst Vollek ënner menger Hand wier, well ech géif Abimele c geheien a sot zu Abimelech: Erhéicht Är Arméien a gitt eraus. 9:30 Wéi den Zebul, Gouverneur vun der Stad, d'Wierder vum Gaal, dem Jong vum Ebed héieren huet, gouf hien a Roserei entzündegt , 9:31 an huet heemlech Messenger op Abimelech geschéckt a gesot: Kuckt, de Gaal, de Jong vum Ebed a seng Bridder sinn op Shechem komm. , a kuck, d'Stad klëmmt géint dech.

9:32 Also stitt elo nuets op, Dir an d'Leit, déi bei lech sinn, a leet en Iwwerfall am Feld. 9:33 A moies wann d'Sonn opgeet an op d'Stad fällt; a wann hien an d'Leit déi mat him sinn géint dech erausgoen, da maacht Dir mat him wéi d'Geleeënheet sech presentéiert. 9:34 Sou sinn den Abimelech an all d'Leit, déi mat him waren, an der Nuecht opgestan an hunn e Sechem mat véier Gesellschafte gemaach. 9:35 An de Gaal, de Jong vum Ebed ass erausgaang an huet sech beim Agank vun der Stadpaart gestallt; an den Abimelech an all d'Leit, déi mat him waren, sinn aus dem Iwerfall opgestan. 9:36 Wéi de Gaal d' Leit gesinn huet, sot hien zum Zebul: Kuckt, d'Leit kommen erof vun der Spëtzt vun de Bierger. An den Zebul huet him geäntwert: Dir gesitt de Schiet vun de Bierger wéi wa se Männer wieren. 9:37 Gaal huet nach eng Kéier geschwat a gesot: Kuckt, d'Leit kommen aus der Mëtt vun der Äerd erof, an eng Trupp kënnt laanscht de Wee vun der Wahrsecher Eech. 9:38 An den Zebul huet him geäntwert: Wou ass Äre Mond elo, mat deem Dir sot: Wien ass den Abimelech, dee mir him déngen? Ass et net déi Stad vun där Dir wéineg geduecht hutt? Also gitt elo eraus a kämpft mat him. 9:39 An de Gaal ass erausgaang virun de Shechem Männer a kämpft mam Abimelech. 9:40 Awer den Abimelech huet him verfollegt, an de Gaal ass virun him geflücht. a vill si blesséiert gefall bis zum Entrée vun der Dier. 9:41 An den Abimelech blouf zu Aruma; an den Zebul huet de Gaal a seng Bridder erausgedriwwen, fir datt se net zu Sechem wunnen. 9:42 Et ass den Dag drop geschitt, datt d'Leit op d'Feld gaange sinn ; an et gouf dem Abimelech erzielt.

9:43, deen d'Leit geholl huet, an dräi Gesellschaften opgedeelt huet an lwwerfall am Feld gesat huet; a wéi hie gekuckt huet, kuckt d'Leit, datt ech d'Stad verlooss hunn; an hien ass géint si opgestan an huet se attackéiert. 9:44 Fir den Abimelech an d'Firma , déi mat him war, mat Kraaft attackéiert, a stoungen am Agang vun der Stadpaart, an déi aner zwou Gesellschaften hunn all déi, déi am Feld waren, attackéiert an ëmbruecht. 9:45 An den Abimelech huet dee ganzen Dag géint d'Stad gekämpft an huet d' Stad ageholl an d'Leit ëmbruecht, déi an der waren; an hien huet d'Stad zerstéiert a se mat Salz gesaat. 9:46 Wéi all déi am Tuerm vu Shechem dëst héieren hunn, sinn se an d'Festung vum Tempel vum Gott Berit erakomm. 9:47 An et gouf dem Abimelech gesot datt all d'Männer vum Tuerm vu Sechem gesammelt waren. 9:48 Dunn ass Abimelech op de Mount Salmon geklommen, hien an all d'Leit, déi mat him waren. An den Abimelech huet eng Axt an der Hand geholl, an huet eng Zweig vun de Beem ofgeschnidden, an huet hie gehuewen, huet hien op seng Schëllere gesat a sot zu de Leit, déi bei him waren: Wat Dir mir gesinn hutt, maach séier wéi ech gemaach hunn. 9:49 An all d'Leit hunn och all seng Branche ofgeschnidden, an si sinn dem Abimelech nogaang an hunn se bei der Festung gesat, a mat hinnen d'Feier an d' Festung gesat, sou datt all déi vum Tuerm vu Sechem gestuerwe sinn. ongeféier dausend Männer a Fraen. 9:50 Dunn ass Abimelech op Theben gaang, an huet Theben belagert an huet se geholl.

9:51 An der Mëtt vun der Stad war e befestegten Tuerm, an deem all Männer a Fraen, an all d'Häre vun der Stad, zréckgezunn hunn ; an d'Dieren hannendrun zou maachen, si si op den Daach vum Tuerm geklomm. 9:52 An den Abimelech ass bei den Tuerm komm, an huet e gekämpft, ass bei den Tuerm vum Tuerm komm fir en a Brand ze stiechen. 9:53 Awer eng Fra huet e Stéck Millenrad op de Kapp vum Abimelech gefall, a säi Schädel gebrach. 9:54 Dunn huet hie séier no sengem Kiewer geruff a sot zu him: Huelt Äert Schwert eraus a bréngt mech ëm, et soll net vu mir gesot ginn: Eng Fra huet hien ëmbruecht. A säi Squire rennt duerch hien, an hie stierft. 9:55 A wéi d'Israeliten den Abimelech dout gesinn hunn, goungen se all heem. 9:56 Sou huet Gott den Abimelech zréckbezuelt fir dat Béist, dat hie géint säi Papp gemaach huet, a seng siwwenzeg Bridder ëmbruecht. 9:57 An all de Béisen vun de Männer vu Shechem hunn Gott op hir Käpp zréckginn, an de Fluch vum Jotham, dem Jong vum Jerubbaal, koum op si.

Jueces Kapitel 10

10: 1 Nom Abimelech ass den Tola de Jong vum Fua, de Jong vum Dodo, e Mann vum Issachar, deen zu Samir um Mount Ephraim gelieft huet , opgestan fir Israel ze befreien . 10: 2 An hie geriicht Israel zwanzeg-dräi Joer; an hie stierft a gouf zu Samir begruewen. 10: 3 No him ass de Jair de Gileadit entstanen, deen zwee an zwanzeg Joer Israel geriicht huet . 10: 4 Hien hat drësseg Jongen, déi op drësseg Iesele reiden; a si haten drësseg Stied, déi bis haut d'Stied vum Jair genannt ginn, déi am Land Gilead sinn. 10: 5 An de Jair ass gestuerwen a gouf zu Camon begruewen.

10: 6 Awer d'Kanner vun Israel hunn dat Béist erëm an den Ae vu Jehova gemaach a si hunn d'Baals an den Ashtaroth, d'Gëtter vu Syrien, d'Gëtter vu Sidon, d'Götter vu Moab, d'Götter vu D'Jongen vum Am un an d'Gëtter vun de Philistinen; a si hunn den Här verlooss an hunn hien net gedéngt. 10: 7 An de Roserei vum Här war entgeint géint Israel, an hien huet se an d'Hand vun de Philistine an an d'Hand vun de Kanner vun Ammon ginn; 10: 8 déi d'Kanner vun Israel zu där Zäit uechtzéng Joer ënnerdréckt an zerdréckt hunn , all d'Kanner vun Israel, déi iwwer dem Jordan am Land vun den Amoriten, dat zu Gilead ass. 10: 9 An d'Ammoniten sinn duerch de Jordan geklommen, fir och géint Juda a Benjamin an dem Haus vun Ephraim ze féieren, an Israel war staark belästegt. 10:10 Dunn hunn d'Jongen vun der Isra, hien zu Jehova geruff, a gesot: Mir hu géint dech gesënnegt; well mir hunn eise Gott verlooss an d'Baals gedéngt. 10:11 An den Här sot zu de Kanner vun Israel: Sidd Dir net vun Ägypten, vun Amoriten, vun Ammoniter, vu Philistine.

10:12 vum Sidon, Amalek a Maon ënnerdréckt ginn, a rifft op hunn ech dech net vun hiren Hänn befreit? 10:13 Awer Dir hutt mech verlooss an hutt aner Gëtter gedéngt ; dofir wäert ech Iech net méi liwweren. 10:14 Gitt a rifft op d'Götter déi Dir gewielt hutt ; kënne se Iech an der Zäit vun Ärem Leed liwweren. 10:15 An d'Kanner vun Israel soten zum Jehova: Mir hu gesënnegt; maach mat eis wéi Dir et passt ; Mir froen nëmmen datt Dir eis op dësem Dag fräi mécht. 10:16 A si hunn d'Götter ënner sech erausgeholl an hunn den HÄR gedéngt; an hie war bedréckt wéinst der Leed vun Israel. 10:17 Dunn hunn d'Kanner vum Ammon sech versammelt an hunn zu Gilead campéiert; D'Kanner vun Israel hunn sech och zesumme gesammelt an hunn zu Mizpa gelagert. 10:18 An d'Prënzen an d'Leit vu Gilead soten een zu deem aneren: Wie fänkt de Kampf géint d'Kanner vun Ammon un? Hie wäert iwwer all déi regéieren, déi zu Gilead wunnen.

Jueces Kapitel 11

11: 1 Jefta de Gileadit war staark a couragéiert; Hie war de Jong vun enger Hoerfra, an dem Jephthah säi Papp war de Gilead. 11: 2 Awer d'Fra vu Gilead huet him Kanner op d'Welt bruecht, déi, wéi se opgewuess sinn, d'Jephthah erausgedriwwen hunn a gesot hunn: Dir sollt net an eisem Papp sengem Haus ierwen, well Dir sidd de Jong vun enger anerer Fra. 11: 3 Also ass de Jephthah vu senge Bridder geflücht an ass am Land Tob gewunnt. an Idle Männer sinn derbäi komm, a mat him erausgaang. 11: 4 Et ass mat der Zäit geschitt datt d'Ammoniten de Krich géint Israel gefouert hunn. 11: 5 A wéi d'Ammoniten de Krich géint Israel gemaach hunn, sinn déi Eelst vu Gilead gaang fir d'Jefta aus dem Land Tob ze sichen; 11: 6 a si soten zu der Jephthah: Komm, da sidd Dir eise Leader, fir datt mir géint d'Ammoniter kämpfe kënnen. 11: 7 De Jephthah sot zu den Eelste vu Gilead: Hutt Dir mech net gehaasst a mech aus mengem Papp sengem Haus verdriwwen? Firwat kommt Dir dann elo bei mech wann Dir an Nout sidd? 11: 8 An déi Eelst vu Gilead soten zu der Jephthah: Aus dësem Grond komme mir elo bei lech zréck, datt Dir mat eis kommt a géint d'Ammoniter kämpft a Leader sidd vun allen, déi zu Gilead wunnen. 11: 9 D'Jephthah huet dunn zu den Eelste vu Gilead gesot: Wann Dir mech zréckbréngt fir géint d'Ammoniten ze kämpfen, an den Här liwwert se viru mir, wäert ech Äre Leader laachen? 11:10 An déi Eeler vu Gilead soten zu der Jephthah: Jehova wier Zeie bei eis, wa mir net maache wéi Dir sot. 11:11 Dunn ass de Jephthah mat den Eelste vu Gilead komm, an d'Leit hunn hie fir hire Leader a Chef gewielt; an de Jephthah huet all seng Wierder virum Jehova zu Mizpa geschwat.

11:12 An de Jephthah huet Messenger zum Kinnek vun den Ammoniter geschéckt a gesot: Wat hutt Dir mat mir ze dinn, datt Dir bei mech komm sidd fir géint mäi Land ze féieren? 11:13 De Kinnek vun den Ammoniten huet dem Jephtha seng Bote geäntwert : Well Israel mäi Land ageholl huet, wéi se aus Egypten eropgoungen , vum Arnon bis op Jabok an de Jordan; elo, dann, zréck et am Fridden. 11:14 An de Jephthah huet nach eng Kéier aner Messenger op de Kinnek vun den Ammoniter geschéckt, 11:15 fir him ze soen: De Jephthah sot esou: Israel huet net d'Land Moab, an och net d'Land vun den Ammon Kanner geholl. 11:16 Fir wann Israel aus Ägypten eropgaang ass, sinn se duerch d'Wüst op d'Rout Mier getrëppelt a koumen op Kades. 11:17 Dunn huet Israel Messenger zum Kinnek vun Edom geschéckt, a gesot: Loosst mech w.e.g. duerch Äert Land passéieren; awer de Kinnek vun Edom huet hinnen net nogelauschtert. Hien huet och de Kinnek vu Moab geschéckt, deen och net; Israel blouf also zu Kades. 11:18 Duerno ass hien duerch d'Wüst gaang, hien huet d'Land Edom an d'Land Moab ëmginn, a koum vun der östlecher Säit vum Moabland, hie campéiert op der anerer Säit vum Arnon, an ass net an d'Gebitt vu Moab komm; well den Arnon d'Gebitt vu Moab ass. 11:19 An Israel huet Messenger op de Sihon Kinnek vun den Amoriten, de Kinnek vun Hesbon geschéckt, a gesot: "Loosst mech w.e.g. duerch Äert Land a meng Plaz goen." 11:20 Awer de Sihon huet Israel net vertraut, hien duerch säin Territoire ze féieren, awer de Sihon huet all säi Vollek versammelt, zu Jahaz campéiert an huet géint Israel gekämpft.

11:21 Awer den HÄR, Gott vun Israel, huet de Sihon an all säi Vollek an d'Hand vun Israel iwwerginn, an huet se besiegt; an Israel huet dat ganzt Land vun den Amoriter besat, déi an deem Land gelieft hunn. 11:22 Si hunn och de ganzen Territoire vun den Amoriten ageholl, vum Arnon bis zum Jabbok, an aus der Wüst bis zum Jordan. 11:23 Also, wat de Jehova, Gott vun Israel, d'Amoriter viru sengem Vollek Israel verdriwwen huet, wëlls du d' Kontroll iwwer hien huelen? 11:24 Wat mécht Iech de Quemos Äre Gott ze besëtzen, géift Dir et net besëtzen? Also, egal wéi den Jehova eise Gott virun eis verdriwwen huet, wäerte mir besëtzen. 11:25 Sidd Dir elo besser an eppes wéi de Balak, de Jong vum Zippor, de Kinnek vu Moab? Huet hien Israel a Fro gestallt, oder huet hie Krich géint si gefouert? 11:26 Wann Israel Heshbon a seng Dierfer fir dräihonnert Joer bewunnt huet, Aroer a seng Dierfer, an all de Stied, déi um Territoire vun Arnon sinn, firwat hutt Dir se dann net erëmkritt ? 11:27 Also, ech hunn näischt géint dech gesënnegt, awer Dir maacht mir falsch andeems Dir géint mech kämpft. Den Jehova, dee Riichter ass, Riichter haut tëscht de Jongen vun Israel an de Jongen vun Ammon. 11:28 Awer de Kinnek vun den Ammoniten huet net op d'Grënn nogelauschtert datt d' Jephthah him geschéckt huet. 11:29 An de Geescht vum Här koum op Jephthah; an et ass duerch Gilead a Manasse gaang, a vun do u goung et op Mizpa Gilead, a vu Mizpa Gilead un d' Anmons Kanner . 11:30 An de Jephthah huet dem Jehova geschwuer a gesot: Wann Dir d'Ammoniten a meng Hänn liwwert.

11:31 Wien aus den Diere vu mengem Haus erauskënnt, fir mech ze begéinen, wann ech als Gewënner vun den Ammoniten zréckkommen, dee soll dem Jehova gehéieren, an ech wäert hien ubidden. am Holocaust o. 11:32 An de Jephthah ass bei d'Ammoniter gaang fir géint si ze kämpfen; an den Här huet se a seng Hand ginn. 11:33 A vun Aroer bis Minit, zwanzeg Stied, an och den Dall vun de Wéngerten, huet hien se mat grousser Zerstéierung besiegt. Sou goufen d' Ammoniten vun de Kanner vun Israel ënnerworf. 11:34 Dunn ass de Jephthah zréck op Mizpa, doheem; a kuck seng Duechter déi erauskomm ass fir hien mat Tambourinen an Dänz ze empfänken, a si war eleng, seng eenzeg Duechter; si hat weder Jong nach Duechter baussent sech. 11:35 A wéi hien hatt gesinn huet, huet hien hir Kleeder gerappt a gesot: Ah, meng Duechter! an der Wourecht hues du mech erof bruecht, an Dir selwer sidd d' Ursaach vu mengem Wéi ginn; well ech dem Jehova geschwat hunn, an ech wäert net fäeg sinn zréckzehuelen. 11:36 Si huet him geäntwert: "Mäi Papp, wann Dir e Wuert dem Jehova ginn hutt, maach mir wéi Dir versprach hutt, well den Jehova huet Är Feinden, d'Kanner vun Ammon rächen. 11:37 An hie sot zu sengem Papp nach eng Kéier: Gitt mir dat: Loosst mech goen an duerch d'Bierger fir zwee Méint erofgoen, a kräisch meng Jongfra, mech selwer a meng Begleeder. 11:38 Hien huet dunn gesot: Gitt. An hien huet hatt fir zwee Méint verlooss. A si goung mat senge Begleeder a rifft fir hir Rengheet iwwer d'Bierger. 11:39 No den zwee Méint ass si zréck bei hirem Papp, deen hatt no dem Gelübd gemaach huet, deen hie gemaach huet. A si huet ni e Mann kannt.

11 : 40 An et gouf eng Brauch an Israel, datt Joer fir Joer d'Duechtere vun Israel waren, fir Ende char d'Duechter vum Jephthah, dem Gileadit, véier Deeg am Joer.

Jueces Kapitel 12

12: 1 Dunn hunn d'Männer vun Ephraim sech versammelt, a sinn nërdlech gaang an hunn dem Jephthah gesot : Firwat goung Dir de Krich géint d'Ammoniten a rufft eis net mat lech ze goen? Mir verbrennen Äert Haus mat lech. 12: 2 An d'Jephthah huet hinnen geäntwert: Ech a mäi Vollek haten e grousse Sträit mat den Ammoniten, an ech hunn lech geruff, an Dir hutt mech net vun hirer Hand verdeedegt. 12: 3 Wéi ech gesinn hunn datt Dir mech net verteidegt, hunn ech mäi Liewe riskéiert a géint d'Ammoniter passéiert, an den HÄR huet se mir iwwerginn; Firwat bass du haut géint mech komm fir mat mir ze kämpfen? 12: 4 Dunn huet de Jephthah all d'Männer vu Gilead gesammelt a géint Ephraim gekämpft; an déi vu Gilead hunn den Ephraim besiegt, well se gesot hunn : Dir sidd Flüchtlingen aus Ephraim, Dir Gileaditen, matzen an Ephraim a Manasse. 12: 5 An d'Gileaditen hunn d'Fuert vum Jordan vun den Ephraimiten ageholl ; an et ass geschitt, wéi d'Flüchtlingen vun Ephraim gesot hunn: Ech wëll laanscht goen, déi vu Gilead hunn hinne gefrot: Sidd Dir Ephraim? Wann hien geäntwert huet: Nee, 12: 6, da soten se zu him: Elo, da sot Shibolet. An hie sot de Sibolet; well hie konnt et net richteg ausspriechen . Dunn hunn se d'Hänn op hien geluecht an hunn hien duerch d'Fuerte vum Jordan geschluecht. An dunn si véierzeg-zweedausend vun den Ephraimiter gestuerwen . 12: 7 An de Jephthah huet Israel sechs Joer geriicht; an de Jephthah de Gileadit stierft a gëtt an enger vun de Stied vu Gilead begruewen.

12: 8 No him huet den Ibzan vu Betlehem Israel geriicht, 12: 9 , deen drësseg Jongen an drësseg Meedercher hat, mat deenen hie sech am Ausland bestuet huet, an huet vun dobaussen drësseg Meedercher fir seng Jongen geholl; an hien huet Israel siwe Joer geriicht. 12:10 An den Ibzan ass gestuerwen a gouf zu Betlehem begruewen. 12:11 No him huet den Elon, den Zebulunit, Israel geriicht, deen Israel zéng Joer veruerteelt huet. 12:12 An den Elon, den Zebulunit, ass gestuerwen a gouf zu Aijalon am Land Zebulun begruewen. 12:13 No him huet den Abdon, de Jong vum Hillel, e Pirathonit , Israel geriicht . 12:14 Hien hat véierzeg Jongen an drësseg Enkelkanner, déi op siwwenzeg Iesele gefuer sinn; an hien huet Israel aacht Joer geriicht. 12:15 An den Abdon, de Jong vum Hillel, de Pythonit, ass gestuerwen a gouf zu Python am Land Efraim um Bierg vun Amalek begruewen.

Jueces Kapitel 13

13: 1 D'Kanner vun Israel hunn erëm béis gemaach an den Ae vum Jehova; an den Jehova huet si véierzeg Joer an d'Hand vun de Philistinne ginn. 13: 2 An et war e Mann vu Zora, aus dem Stamm Dan, deem säin Numm Manoah war; a seng Fra war steril, an hat ni Kanner kritt. 13: 3 Dës Fra ass den Engel vu Jehova erschien an huet zu hir gesot: Kuckt, Dir sidd onfruchtbar an hutt nach ni Kanner kritt; awer Dir wäert schwanger ginn an e Jong ginn. 13: 4 Elo drénkt also kee Wäin a kee staarkt Gedrénks, an iesst näischt Onreines. 13: 5 Fir, kuckt, Dir wäert schwanger ginn an e Jong ginn; an e Raséierapparat wäert net iwwer säi Kapp goen, well d'Kand en Nazarite fir Gott vu senger Gebuert gëtt, an hie fänkt un Israel ze retten aus der Hand vun de Philistinnen. 13: 6 An d'Fra ass komm an huet et hirem Mann matgedeelt a gesot: E Mann vu Gott ass bei mech komm, deem seng Ausgesinn war wéi d'Erscheinung vun engem Engel vu Gott, immens ze fäerten; an ech hunn hien net gefrot wou oder wien hie kënnt, an hie sot mir och net säin Numm. 13: 7 An hie sot zu mir: Kuckt, Dir wäert schwanger ginn an e Jong ginn; Duerfir drénkt elo kee Wäin, nach Cider, an iesst och näischt Onreines, well dëst Kand en Nazarite fir Gott gëtt vu senger Gebuert bis zum Dag vum Doud. 13: 8 Dunn huet de Manoah zum Här gebiet an huet gesot: "Ah, mäin Här, ech bieden, datt de Mann vu Gott, deen Dir geschéckt hutt, elo erëm bei eis kënnt, an eis léiert wat mam Kand ze maachen fir gebuer ze ginn. . 13: 9 A Gott huet d'Stëmm vu Manoah héieren; an den Engel vu Gott ass erëm op d'Fra zréck gaang, wärend si um Feld war; awer hire Mann Manoa war net bei hatt.

13:10 An d'Fra ass séier gelaf fir hirem Mann ze soen an huet zu him gesot: Kuckt , dee Mann, deen deen aneren Dag bei mech komm ass, ass mir erschéngt. 13:11 An de Manoah ass opgestan an ass no senger Fra gefollegt; An hie koum bei de Mann a sot: Sidd Dir dee Mann, deen der Fra geschwat huet? An hie sot: Ech sinn. 13:12 Da sot de Manoah: Wann Är Wierder Ian erfëllt sinn , wéi soll de Liewenswee vum Kand ausgesinn, a wat solle mir mat him maachen? 13:13 An den Engel vum Här sot zu Manoah: D'Fra wäert oppassen fir all déi Saachen, déi ech hir gesot hunn. 13:14 Hien soll näischt huelen, wat aus dem Riefstéck erausgeet; Hie wäert kee Wäin drénken oder kee staarkt Gedrénks drénken, an hie wäert näischt onréins iessen; hie behält alles wat ech him geschéckt hunn. 13:15 Du sot de Manoah zum Engel vum Här: "Loosst eis dech stoppen, a mir wäerte e Kand fir lech virbereeden." 13:16 An den Engel vum Här sot zu Manoah: Och wann Dir mech zréckhält, wäert ech Äert Brout net iessen; Awer wann Dir e Brennoffert maache wëllt, bitt et dem Jehova un. An de Manoah wousst net datt hien en Engel vu Jehova war. 13:17 Da sot de Manoah zum Engel vum Här: Wéi heescht Dir, fir datt wann Äert Wuert erfëllt ass, mir lech éieren? 13:18 An den Engel vum Här huet geäntwert: Firwat frot Dir no mengem Numm, wat wonnerbar ass? 13:19 An de Manoah huet e Kand an en Affer geholl an dem Jehova op engem Fiels offréiert. an den Engel huet e Wonner virun den Ae vu Manoah a senger Fra gemaach.

13:20 Well et geschitt ass, datt wann d'Flam vum Altor an den Himmel eropgaang ass , den Engel vum Här an der Flam vum Altor virun den Ae vum Manoah a senger Fra geklommen ass, a si sinn op de Buedem gefall. 13:21 An den Engel vum HÄR ass net méi dem Manoah a senger Fra erschien. Da wousst de Manoah datt hien den Engel vu Jehova war. 13:22 An de Manoah sot zu senger Fra: Mir wäerte sécher stierwen, well mir Gott gesinn hunn. 13:23 A seng Fra huet him geäntwert: Wann den Här eis ëmbrénge wollt, da géif hien d'Brennoffer an d'Affer net bei eis unhuelen, an hien hätt eis net all dës Saache gewisen , an hien hätt eis dat elo ugekënnegt. 13:24 An d'Fra huet e Jong op d'Welt bruecht, an hatt huet hie Simson genannt. An d'Kand ass gewuess, an de Jehova huet hien geseent. 13:25 An de Geescht vu Jehova huet ugefaang an him an de Lageren vum Dan, tëscht Zora an Estaol ze manifestéieren.

Jueces Kapitel 14

14: 1 De Samson ass erofgaang op Timnath, an huet zu Timnath eng Fra vun de Meedercher vun de Philistine gesinn. 14: 2 An hien ass opgaang an huet säi Papp a seng Mamm deklaréiert a gesot: Ech hunn zu Timnath eng Fra vun de Meedercher vun de Philistine gesinn; Ech bieden Iech hatt fir eng Fra matzehuelen. 14: 3 A säi Papp a seng Mamm soten zu him: Ass et net eng Fra tëscht de Meedercher vun Äre Bridder, oder ënner all eise Leit, datt Dir gitt an eng Fra vun de onbeschniddene Philistinen hëlt? An de Samson huet sengem Papp geäntwert : Huelt mech dat fir eng Fra, well ech hatt gär hunn. 14: 4 Awer säi Papp a seng Mamm woussten net datt dëst vum Jehova kënnt, well hien eng Chance géint d'Philistine gesicht huet; well zu där Zäit hunn d'Philistinnen iwwer Israel regéiert. 14: 5 A Simson ass mat sengem Papp a senger Mamm op Timnath erofgaang. a wéi se bei d'Wéngerte vun Timnat koumen, koum e jonke Léiw op hien ze brullen. 14: 6 An de Geescht vum HÄR koum op de Simson, deen de Léiw zerrappt huet wéi een eng Geess stécht, an näischt an der Hand hat ; an hien huet sengem Papp a senger Mamm net gesot wat hie gemaach hätt. 14: 7 Also ass hien erofgaang an huet mat der Fra geschwat; an hatt huet dem Samson gefall. 14: 8 An no e puer Deeg zréck fir et ze huelen, huet hien sech vun der Strooss ofgedréit fir den Doudegen vum Léiw ze gesinn; a kuck, am Kierper vum Léiw war e Schwarm vu Bienen, an eng Hunneg. 14: 9 An huet et a sengen Hänn geholl, an ass et ënnerwee giess; a wéi hie säi Papp a seng Mamm erreecht huet, huet hien hinnen och giess ze iessen; awer hien huet hinnen net entdeckt datt hien deen Hunneg vum Kierper vum Léiw geholl huet.

14:10 Also ass säi Papp do wou d'Fra war, an de Samson huet do e Fest gemaach; well esou hu jonk Leit fréier gemaach. 14:11 An hien huet zefridden, datt wa se hien gesinn hunn, hu si drësseg Begleeder geholl fir mat him ze sinn . 14:12 An de Samson sot zu hinnen: "Ech wäert lech elo e Rätsel proposéieren, a wann Dir an de siwe Deeg vum Festsall mir erzielt an et entziffert, da ginn ech lech drësseg Léngekleeder an drësseg Festkleeder. 14:13 Awer wann Dir mir net kënnt soen, da gitt Dir mir déi drësseg Léngend Kleeder an d'Feierkleeder. A si hunn geäntwert: Proposéiert Äert Rätsel, a mir héieren et. 14:14 Da sot hien zu hinnen: Aus dem Iesse koum Iessen, an aus dem staarke koum Séissegkeet. A si konnten him d'Rätsel an dräi Deeg net soen. 14:15 Um siwenten Dag soten si zu der Fra vum Samson: Dréckt Äre Mann eis dëst Rätsel ze soen, sou datt mir Iech an Ärem Papp sengem Haus net verbrennen. Hutt Dir eis hei ugeruff fir eis ze strippen? 14:16 An dem Samson seng Fra huet a senger Präsenz gekrasch a gesot: Dir haasst mech nëmmen, an Dir hutt mech net gär, well Dir mir kee Rätsel erzielt, wat Dir de Kanner vu mengem Vollek proposéiert hutt. An hien huet geäntwert: Kuckt, ech hunn et mengem Papp a menger Mamm net deklaréiert, a soll ech Iech et deklaréieren? 14:17 A si huet virun de siwe Deeg gekrasch, datt si gefeiert hunn; awer um siwenten Dag sot hien hir, well hien hien dréckt; a si huet de Jongen vun hirem Vollek dat deklaréiert.

14:18 Um siwenten Dag, ier d'Sonn ënnergaang ass, hunn d'Stadsbierger zu him gesot : Wat ass méi séiss wéi Hunneg? A wat ass méi staark wéi de Léiw? An hien huet hinnen geäntwert: Wann Dir net mat menger Kéiber gewiescht wier, hätt Dir mäi Rätsel ni entdeckt. 14:19 An de Geescht vu Jehova ass iwwer hien komm, an hien ass erof op Ashkelon an huet drësseg vun hire Männer ëmbruecht ; an huet säi Läif geholl, huet hien d'Veränderunge vu Kleeder un déi ginn, déi d'Rätsel erkläert hunn; a mat Roserei koum hien zréck bei sengem Papp sengem Haus. 14:20 An dem Samson seng Fra gouf sengem Begleeder geschenkt, deen hien als säi Frënd behandelt huet.

Jueces Kapitel 15

15: 1 Et ass geschitt no enger Zäit, datt an den Deeg vun der Weess Ernte Samson seng Fra mat engem Kand besicht huet, a sot: Ech wäert meng Fra an de Raum bréngen. Awer hire Papp léisst hien net eran. 15: 2 An hire Papp sot: Ech war iwwerzeegt datt Dir hien haasst, an ech hunn hatt Ärem Begleeder ginn. Awer hir méi jonk Schwëster, ass si net méi schéin wéi si? Also huelt et amplaz. 15: 3 Dunn huet de Samson zu him gesot: Ech ginn dës Kéier beschëllegt wat d'Philistine ugeet, wann ech hinne schueden. 15: 4 An de Samson ass gaang an huet dräihonnert Fuuss gejot , an huet Schwänz geholl, an huet Schwanz zu Schwanz ugeschloss, an huet eng Mark tëscht all zwee Schwänze gesat. 15: 5 Duerno huet hien d'Fackel beliicht, hien huet de Fuuss an de Felder vun de Philistine fräigelooss an déi opgestallten a stänneg Kulturen, Wéngerten an Olivenbëscher verbrannt. 15: 6 D' Philistine soten : Wien huet dat gemaach? A si hunn hinne geäntwert: Samson, dem Schwoer vum Timnateo, well hie seng Fra vun him geholl huet an hatt sengem Begleeder ginn huet. An d'Philistine koumen an hunn hatt an hire Papp verbrannt . 15: 7 Du sot de Samson zu hinnen: Zënter datt Dir dat gemaach hutt, schwieren ech, datt ech op lech wäert rächen, an da wäert ech ofhalen. 15: 8 An hien huet hinnen Hip an Uewerschenkel mat engem grousse Schluechten geschloen; an hien ass erofgaang an huet an der Hiel vum Fiels vun Etham gewunnt.

15: 9 D'Philistine sinn opgaang an hunn zu Juda campéiert an hunn sech duerch Lehi verbreet.

15:10 An d'Männer vu Juda soten zu hinnen: Firwat kommt Dir géint eis op? A si hunn geäntwert: Mir si eropgaang fir de Samson ze gräifen, him ze maachen, wéi hien eis gemaach huet. 15:11 An dräi dausend Männer vu Juda koumen an d'Höhl vum Fiels vun Etham a soten zu Samson: Wësst Dir net datt d'Philistinnen iwwer eis regéieren? Firwat hutt Dir dëst gemaach? An hien huet hinnen geäntwert: Ech hunn hinne gemaach wéi se mir gemaach hunn . 15:12 Si soten zu him: "Mir si komm fir dech ze gräifen an dech an d'Hand vun de Philistinnen ze ginn." An de Samson huet hinnen geäntwert: Eed mir, datt Dir mech net wäert ëmbréngen. 15:13 A si hunn him geäntwert a gesot: Nee; mir verhaften Iech nëmmen, a liwweren Iech an hir Hänn; awer mir wäerten dech net ëmbréngen. Dunn hunn se hie mat zwee neie Seeler gebonnen , an hien aus dem Fiels komme gelooss. 15:14 A sou koum hien op Lehi, d'Philistine koumen aus a jäizen him ze begéinen; awer de Geescht vum Här koum op hien, an d' Schnouer, déi u sengen Äerm waren, gi wéi Flax mam Feier verbrannt, an d'Sarken si vu sengen Hänn gefall. 15:15 A fënnt e frësche Keelebeen vum Iesel, riicht hien eraus an huet et geholl an dausend Männer dout gemaach. 15:16 Dunn huet de Samson gesot : Mat engem Kiefer vum Aarsch, engem Koup, zwee Koup; Mam Kieferbeen vun engem Arsch hunn ech dausend Männer ëmbruecht. 15:17 A wann hien fäerdeg war ze schwätzen, huet hien de Kiefer aus senger Hand geheit an huet d'Plaz Ramat-lehi genannt.

15:18 A si ganz duuschtereg, huet hien direkt zum HÄR geruff a gesot : Dir hutt dës grouss Erléisung vun der Hand vun Ärem Dénger ginn; A soll ech elo vum Duuscht stierwen, an an d'Hand vun den Onbeschniddene falen? 15:19 Dunn huet Gott de Baseng opgemaach, deen zu Lehi ass; a Waasser koum dovun, an hien huet gedronk, a säi Geescht erëmkritt, a gouf erëmbelieft. Dofir huet hien den Numm vun där Plaz genannt, En-hacore, dat zu Lehi ass, bis haut. 15:20 An hie geriicht Israel an den Deeg vun de Philistinen zwanzeg Joer.

Jueces Kapitel 16

16: 1 De Samson ass op Gaza gaang, an huet do eng Hoerfra gesinn, an hien ass bei hatt komm. 1 6: 2 An et gouf zu de Gazaner gesot, de Samson ass heihinner komm. A si hunn hien ëmginn, an hunn déi ganz Nuecht bei der Stadpaart verfollegt; a si hunn déi ganz Nuecht roueg gesot a gesot: Bis de Moie Liicht; da wäerte mir hien ëmbréngen. 16: 3 Awer de Samson huet bis Mëtternuecht geschlof ; a géint Mëtternuecht ass hien opgestan an huet d'Stadspaarten mat hiren zwee Säulen an hire Schrauwen geholl, hien huet se op d'Schëller geheit, an hie goung an huet se op d'Spëtzt vum Bierg viru Hebron opgeworf.

16: 4 Duerno bericht hien datt hie sech mat enger Fra am Dall vun Sorec verléift huet, deem säin Numm Delilah war. 16: 5 An d'Prënzen vun de Philistine koumen zu hir, a soten zu hir: Täuscht hien a fënns eraus, aus deem seng grouss Kraaft besteet, a wéi mir hien iwwerwanne kéinten, sou datt mir hien hätten ze binden an ze dominéieren; a jidderee vun eis wäert lech eelef honnert Sëlwer ginn. 16: 6 An d'Delila sot zu Samson: Ech bieden lech ze soen wat Är grouss Kraaft besteet aus a wéi Dir gebonne ka dominéiert ginn. 16: 7 An de Samson huet him geäntwert: Wa se mech mat siwe grénge Weiden binden, déi nach net schlank sinn, da wäert ech schwaach ginn a wéi all anere Mënsch sinn. 16: 8 An d'Prënzen vun de Philistine hunn hir siwe gréng Weider bruecht, déi nach net dréchen waren, a si huet hie mat hinne gebonnen.

16: 9 A si huet Männer am Raum lauert. Dunn huet si zu him gesot: Samson, d'Philistine géint dech! An hien huet d'Wicker gebrach, wéi e Seel Seel brécht wann et Feier beréiert; an d'Geheimnis vu senger Kraaft war net bekannt. 16:10 Dunn huet d'Delila zu Samson gesot: Kuckt, Dir hutt mech verfouert a mir Ligen erzielt; Sot mir dann, elo, ech bieden Iech, wéi Dir gebonne kënnt. 16:11 An hie sot zu him: Wa se mech fest mat neie Schnouer bannen, déi net benotzt gi sinn, ginn ech schwaach, an ech wäert wéi all anere sinn. 16:12 An d'Delila huet nei Schnouer geholl an hie mat hinne gebonnen a gesot: Simson, d'Philistinnen op Iech! An d'Spiounen waren am Raum. Awer hien huet se aus den Äerm gebrach wéi e Fuedem. 16:13 An d'Delila sot zu Samson: Bis elo täuscht Dir mech a behandelt mech mat Ligen. Also sot mir elo wéi Dir gebonne kënnt. Hien huet dunn zu him gesot: Wann Dir siwe Schleise vu mengem Kapp mam Stoff weeft a se mat der Pech ofséchert. 16:14 A si befestegt hinnen mat der Bengel, a sot zu him , Samson, de Philistines op Iech! Awer hien aus sengem Schlof erwächt, huet hien de Stéck vum Weef mam Stoff gerappt. 16:15 A si sot zu him: Wéi seet Dir: Ech hunn dech gär, wann Äert Häerz net bei mir ass? Dir hutt mech schonn dräimol getäuscht, an Dir hutt nach net entdeckt aus wat Är grouss Kraaft besteet. 16:16 An et ass geschitt, datt, wéi se hien all Dag mat senge Wierder gedréckt huet an hie gepëtzt huet, seng Séil war zu stierflecher Angscht reduzéiert.

1 6:17 Dofir huet hien him säi ganzt Häerz verroden, a sot zu him: Ni koum e Rasierapp bei mech; well ech sinn en Nazarit vu Gott aus der Gebärmutter vu menger Mamm. Wann ech raséiert sinn, wäert meng Kraaft vu mir fortgoen, an ech wäert schwächen a wéi all Männer sinn. 16:18 D'Delila huet gesinn, datt hien him säi ganzt Häerz verroden huet, geschéckt fir d'Cheffe vun de Philistinen ze ruffen , a sot: Komm dës Kéier, well hien huet säi ganzt Häerz fir mech verroden. An d'Cheffe vun de Philistine koumen zu hir, an hunn d'Sue an hir Hand bruecht. 16: 19 A si huet hien op seng Knéien geschlof, an huet e Mann geruff, dee sech géif raséieren, wann et säi Kapp zougeet; a si huet ugefaang hien ze ploen, well hir Kraaft ass vun him fortgaang. 16:20 An hie sot zu him, Samson, de Philistines op lech! An nodeems hien aus sengem Schlof erwächt ass, sot hien zu sech selwer: Dës Kéier ginn ech eraus wéi déi aner an ech wäert entkommen. Awer hie wousst net datt de Jehova scho vun him ofgewiesselt huet. 16:21 Awer d'Philistine hunn d'Hänn op hien geluecht, an d'Aen erausgezunn an hunn hien op Gaza gefouert; a si hunn hien a Kette gebonnen fir am Prisong ze muelen . 16:22 An d'Hoer op sengem Kapp ugefaang ze wuessen nodeems se raséiert war.

16:23 Dunn hunn d'Cheffe vun de Philistine sech zesummefonnt fir dem Dagon hirem Gott Affer ze bréngen a sech ze freeën. a si soten: Eise Gott huet dem Samson eise Feind an d'Hänn ginn. 16:24 Wéi d'Leit et gesinn hunn, hunn si säi Gott gelueft a gesot: Eise Gott huet eise Feind an den Zerstéierer vun eisem Land an eis Hänn geliwwert, déi vill vun eis ëmbruecht hunn.

16:25 An et ass geschitt, datt wa se d'Freed an hiren Häerzer gefillt hunn, soten se: Ruff un de Samson, fir datt hien eis amuse kann . A si hunn de Samson aus dem Prisong geruff, an hien huet als Spillsaach virun hinne gedéngt; a si hunn et tëscht de Säile gesat. 16:26 Dunn huet de Samson dem jonke Mann gesot, deen hien un der Hand geleet huet: Zéckt no bei mech a fillt mech d'Pfeiler, op deenen d'Haus steet, fir datt ech op si leien. 16:27 An d'Haus war voller Männer a Fraen, an all d'Cheffe vun de Philistine waren do; an um ieweschte Stack waren et ongeféier dräi dausend Männer a Fraen, déi d'Spott vu Samson nogekuckt hunn. 16:28 Dunn huet de Samson den Jehova geruff a gesot: Här Jehova, erënnert mech elo a stäerkt mech, ech bieden lech, nëmmen dës Kéier, o Gott, fir datt ech direkt op meng Philosophen räche kann duerch meng zwee Aen. 16:29 Dunn huet de Samson déi zwou Säulen an der Mëtt festgehalen, op deenen d'Haus stoung, an huet all säi Gewiicht op si geluecht, seng riets Hand op eng a seng lénks Hand op der anerer. 16:30 A Samson sot: Loosst mech mat de Philistine stierwen . Dunn huet hie sech mat aller Kraaft niddergelooss, an d'Haus ass op d'Leaderen an op all d' Leit gefall, déi dra waren. An déi, déi hien ëmbruecht huet wéi hie gestuerwen ass, ware vill méi wéi hie während sengem Liewen ëmbruecht huet. 16:31 A seng Bridder an dat ganzt Haus vu sengem Papp sinn erofgaang, hunn hien ageholl, an hunn hien ofgeholl, a begruewen tëscht Zora an Estaol, am Graf vun hirem Papp Manoah. An hien huet Israel zwanzeg Joer veruerteelt.

Jueces Kapitel 17

17: 1 Et war e Mann vum Mount Ephraim, deem säin Numm Micah war, 17: 2 dee sot zu senger Mamm: Déi eelef honnert Sëlwer Sëlwer , déi vun lech geklaut goufen, iwwer déi Dir verflucht hutt, an iwwer déi ech du hues geschwat, kuck, d'Sue sinn a menger Muecht; Ech huelen et. D' tonton Mamm huet gesot: Geseent den Här, mäi Jong. 17: 3 An hien huet déi eelef Honnert Sëlwer u seng Mamm zréckginn ; a seng Mamm sot: Wierklech, ech hunn dem Jehova d'Sue fir mäi Jong gewidmet, e geschnëtzt Bild an e Gossbild ze maachen; Elo, da ginn ech et der . 17: 4 Awer hien huet d'Geld u seng Mamm zréckginn, a seng Mamm huet zweehonnert Sëlwer Sëlwer geholl an der Schmelz geschenkt, déi e geschnëtzt Bild an e Gossbild vun hinnen gemaach huet, an dat am Haus vu Micai a . 17: 5 An dëse Mann Micah hat en Haus vu Gëtter, an huet en Ephod an Teraphim gemaach, an huet ee vu senge Jongen als Paschtouer geweit. 17: 6 Deemools war et kee Kinnek an Israel; jiddereen huet dat gemaach wat him gutt gefall huet. 17: 7 An et war e jonke Mann vu Betlehem aus Juda, aus dem Stamm vu Juda, deen e Levit war, an e Friemen do. 17: 8 Dëse Mann huet d'Stad Betlehem zu Juda verlooss fir ze liewen, wou hien eng Plaz fanne konnt; A wéi hien um Wee vum Mount Ephraim ukomm ass, koum hien an d'Micha Haus. 17: 9 De Micha sot zu him: Wou kommt Dir? An de Levit huet him geäntwert: Ech si vu Betlehem aus Juda, an ech ginn do wou ech eng Plaz fannen. 17:10 Dunn huet de Micha zu him gesot : Bleift a mengem Haus, da sidd Dir mäi Papp a Paschtouer; an ech ginn lech zéng Sikkel Sëlwer pro Joer, Kleedung an lessen. An de Levite blouf.

17:11 Also de Levite war frou mat deem Mann ze liewen, an hie gouf wéi ee vu senge Jongen. 17:12 An de Micah huet de Levit konsekréiert, an de jonke Mann war säi Paschtouer, an hie blouf am Micah sengem Haus. 17:13 A Micah sot: An der Stonn weess ech, datt den Här mir gutt geet, well ech hunn e Levit fir e Paschtouer.

Jueces Kapitel 18

18: 1 Deemools war et kee Kinnek an Israel. An deemools huet de Stamm vum Dan no Besëtz gesicht fir selwer ze wunnen, well bis dohinner hat hien net Besëtz vun de Stämm vun Israel. 18: 2 An d'Jonge vum Dan hunn aus hirem Stamm fënnef Männer aus hinne geschéckt, mächteg Männer, aus Zora an Estaol, fir d'Land gutt z'ënnersichen an z'entdecken; a si soten zu hinnen: Gitt an erkennt d'Land un . Si koume fir op den Ephraim Bierg, an d'Haus vu Micha, an do si se bliwwen. 18: 3 Wéi se bei him am Micha sengem Haus waren, hunn se d'Stëmm vum jonke Levit erkannt; an do ukomm, sote si zu him: Wien huet dech heihinner bruecht? a wat méchs du hei? A wat hutt Dir hei ronderëm? 18: 4 Hien huet hinnen geäntwert: Dëst an dëse Wee huet de Micha mir gemaach an huet mech als säi Priister geholl. 18: 5 A si soten zu him: Frot elo Gott, fir datt mir wëssen ob dës Rees, déi mir maachen, gutt geet. 18: 6 An de Paschtouer huet hinnen geäntwert: Gitt a Fridden; Äre Wee wéi Dir gitt ass virum Här. 18: 7 Dunn datt déi fënnef Männer erausgaang sinn, a koumen op Lais; a si hunn gesinn datt d'Leit, déi dra gelieft hunn, sécher, Idle an zouversiichtlech waren, no der Brauch vum Sidon Vollek, ouni datt iergendeen an där Regioun se an eppes gestéiert huet, an et war och keen deen d' Kinnekräich besëtzt . A si ware wäit vun de Sidonier, a si hu kee Geschäft mat iergendeen. 18: 8 Wéi se zréck bei hir Bridder zu Zora an Estaol sinn, hunn hir Bridder zu hinnen gesot: Wat ass do? A si hunn geäntwert: 18: 9 Stitt op, loosst eis géint si eropgoen; well mir d'Regioun exploréiert hunn, a mir hu gesinn datt et ganz gutt ass; An Dir wäert näischt maachen? Gitt net faul beim Ausriichten fir d'Äerd ze besëtzen.

18:10 Wann Dir gitt, kommt Dir an e vertrauensvoll Vollek an e ganz grousst Land, well Gott huet et an Är Hänn ginn; Plaz wou et näischt feelt op der Äerd. 18:11 Du sinn sechshonnert Männer aus der Famill vum Dan vun do aus aus Zora an Estaol erausgaang, arméiert mat Krichswaffen. 18:12 Si si fortgaang an hunn zu Kiri zu Jearim zu Juda campéiert , dofir hunn se déi Plaz genannt Dan, bis haut. et ass westlech vu Kiriathjearim. 18:13 A vun do si se fortgaang op den Ephraim Bierg a koumen an d'Haus vu Micha. 18:14 Dunn hunn déi fënnef Männer, déi d'Land vu Lais entdeckt hunn, zu hire Bridder gesot: Wësst Dir net datt an dësen Haiser ephod an Teraphim sinn, an e geschnëtzt Bild an e Gossbild? Kuckt dofir wat Dir maache musst. 18:15 Wéi si do ukomm sinn, koume si bei de jonke Mann , dem Micah, an hunn him gefrot wéi et him geet. 18:16 An déi sechs honnert Männer, déi aus de Jongen vum Dan waren, ware mat hire Krichswaffen am Agank vum Gate bewaffnet . 18:17 An déi fënnef Männer, déi gaange sinn d' Land z'iwwerwaachen, sinn eropgaang, sinn dohinner gaang an hunn dat geschnëtzt Bild, den Ephod, den Teraphim an de Gossbild geholl, wärend de Paschtouer bei der Entrée vun der Dier mat der sechs honnert Männer arméiert mat Krichswaffen. 18:18 Also déi, déi an d'Haus vu Micha erakomm sinn, hunn dat geschnëtzt Bild, den Ephod, d'Teraphim an d'Gossbild geholl. An de Paschtouer sot zu hinnen: Wat maacht Dir? 18:19 A si hunn him geäntwert: Sief roueg, leet Är Hand iwwer Äre Mond a komm mat eis, fir datt Dir eise Papp a Priister sidd . Ass et besser fir lech Paschtouer am Haus vun engem Mann ze sinn, wéi vun engem Stamm a Famill vun Israel?

18:20 An d'Häerz vum Priister huet sech gefreet, an hien huet den Ephod an den Teraphim an d'Bild geholl an ass an d'Mëtt vum Vollek gaang. 18:21 A si hunn sech ëmgedréit a sinn gaang an hunn d'Kanner, d'Ranner an de Gepäck als éischt gesat. 18:22 Wéi se d'Haus vu Micha scho verlooss hunn, hunn d'Männer , déi an den Haiser gelieft hunn, beim Haus vu Micha gesammelt an de Jongen vum Dan gefollegt. 18:23 A si hunn deene vum Dan Stëmme ginn, si hunn hir Gesiichter gedréint a soten zu Micha: Wat hutt Dir, datt Dir Leit gesammelt hutt? 18:24 Hien huet geäntwert: Dir hutt meng Gëtter geholl, déi ech gemaach hunn, an de Paschtouer, an Dir gitt fort; Wat hunn ech nach? Firwat sot Dir dann zu mir: Wat hutt Dir? 18:25 An de Jongen vum Dan soten zu him: Kräisch net no eis, fir datt déi rosen Geeschter dech attackéieren, an Dir verléiert och Äert Liewen an d'Liewen vun Iech . 18:26 An d'Jonge vum Dan sinn ënnerwee gaang, an de Micha huet gesinn, datt si méi staark ware wéi hien, an ass zréckgaang an ass zréck heem gaang. 18:27 A si hunn d'Saache geholl, déi de Micah gemaach huet, zesumme mam Paschtouer, deen hien hat, sinn op Lais komm, an déi roueg an zouversiichtlech Stad. a si hunn se mam Rand vum Schwert geschloen an d'Stad verbrannt. 18:28 An et war kee fir se ze verteidegen, well se ware wäit vu Sidon ewech a hu kee Geschäft mat iergendeen. An d'Stad war am Dall nieft Beth-Rehob. Duerno hunn se d'Stad nei opgebaut an do gelieft. 18:29 A si hunn den Numm vun där Stad Dan genannt, nom Numm vun hirem Papp Dan, dem Jong vun Israel, och wa fréier d'Stad Lais genannt gouf.

18:30 An d'Jonge vum Dan hunn d'Schnëtzbild fir sech selwer opgeriicht; an de Jonathan, de Jong vu Gerson, de Jong vum Moses, hien a seng Jongen ware Paschtéier am Stamm Dan, bis zum Dag vun der Gefaangenschaft vum Land. 18:31 Sou hunn si dat geschnëtzt Bild, dat de Micha gemaach huet, opgeriicht, déi ganzen Zäit, datt d'Haus vu Gott zu Shiloh war.

Jueces Kapitel 19

19: 1 Zu deenen Deeg, wéi et kee Kinnek an Israel war, war et e Levit, deen als Frieme wunnt am wäitsten Deel vum Mount Ephraim, deen eng Fra vun der Betlehem vu Juda fir sech geholl huet . 19: 2 A seng Konkubine war him ontrou, a si ass vun him an hirem Papp sengem Haus, op Betlehem vu Juda gaang, a war do véier Méint. 19: 3 An hire Mann ass opgestan an ass no him gaang, fir mat Léift ze schwätzen an hir zréckzebréngen; an hien hat mat sech en Dénger an e puer Ieselen; a si huet hien an hirem Papp sengem Haus bruecht. 19: 4 A wéi de Papp vum Meedchen hien gesinn huet, ass hien erausgaang fir hie mat Freed ze treffen ; a säi Schwéierpapp, dem Meedche säi Papp, huet hie festgehalen, an hie blouf dräi Deeg doheem, iessen an drénken a bleift do. 19: 5 Um véierten Dag, wéi se moies fréi opstoungen, ass de Levite och opgestan fir ze goen; an de Meedche säi Papp sot zu sengem Schwoer: " Trouscht Äert Häerz mat engem Brout Brout, an da gitt Dir fort." 19: 6 An déi zwee souzen zesummen, a giess a gedronk. An dem Meedche säi Papp sot zum Mann: Ech bieden Iech hei ze iwwernuechten, an Äert Häerz wäert sech freeën. 19: 7 An de Mann ass opgestan fir ze goen, awer säi Schwéierpapp huet bestoe bliwwen, an hien huet d'Nuecht erëm do verbruecht. 19: 8 Um fënneften Dag, moies fréi opgestan fir ze goen, sot de Papp vun der jonker Fra zu him : Trouscht elo Äert Häerz, a waart bis den Dag verblennt. A si hunn allen zwee giess.

19: 9 Dunn ass de Mann opgestan fir ze goen, hien a seng Konkubin a säi Kniecht. Dunn huet hire Schwéierpapp, de Papp vum Meedchen, zu hir gesot: Kuckt, den Dag verschwënnt schonn an den Owend, ech bieden lech hei ze iwwernuechten; kuck, den Dag geet op, schlof hei, fir datt Äert Häerz sech freeë kann; a muer wäert Dir fréi opstoen op Ärem Wee an Dir gitt heem. 19:10 Awer de Mann wollt do net iwwernuechten, awer ass opgestan an ass fortgaang a koum op de Front vum Jebus, dat ass Jerusalem, mat sengem Paart gesëllten Ieselen a senger Fra . 19:11 A wéi hie beim Jebus war, war den Dag staark zréckgaang; An den Dénger sot zu sengem Här: Komm elo, loosst eis an dës Stad vun den Jebusiten goen, fir datt mir do kënnen iwwernuechten. 19:12 A säi Här huet him geäntwert: Mir ginn net an eng Auslännerstad , déi net zu de Kanner vun Israel gehéiert, mä mir ginn op Gibeah. An hie sot zu sengem Knecht: 19:13 Komm, loosst eis op eng vun dëse Plazen goen, fir zu Gibeah oder Ramah ze iwwernuechten. 19:14 Wéi si laanschtgaang sinn, sinn si getrëppelt, an d'Sonn huet nieft Gibeah, dat vu Benjamin war, ënnergeet. 19:15 A si hu sech vun der Strooss ofgedréit fir dohinner ze goen zu Gibeah ze iwwernuechten; A wéi se erakoumen, souzen se op der Stadplaz , well et war keen, deen se fir d'Nuecht heem begréisst. 19:16 A kuck, en ale Mann koum vu senger Aarbecht um Feld an der Nuecht, dat war vum Bierg Efraim, an huet als Frieme zu Gibeah gewunnt; awer d'Awunner vun där Plaz ware Kanner vum Benjamin. 19:17 An den ale Mann huet seng Aen opgeriicht, hien huet dee Reesender op der Stadplaz gesinn, a sot zu him: Wuer gees du, a wou kommt Dir?

19:18 An hie sot: Mir si vu Betlehem vu Juda op dee wäitste Deel vum Mount Ephraim gaang, vu wou ech sinn; an hien ass op Betlehem vu Juda gaang; Awer elo ginn ech an d'Haus vum Här, an et gëtt keen deen mech an d'Haus wëllkomm hëlt. 19:19 Mir hu Stréi a Fudder fir eis leselen, a mir hunn och Brout a Wäin fir mech a fir Ären Dénger, a fir den Dénger dee bei Ärem Dénger ass; mir brauche näischt. 19:20 An deen ale Mann sot: Fridde sief mat dir; Äre ganze Besoin ass eleng a menger Charge, soulaang Dir net op der Plaz iwwernuecht. 19:21 An hien huet se heem bruecht an hir lesele gefiddert; a si hunn hir Féiss gewäsch, giess a gedronk. 19:22 Awer wéi se sech gefreet hunn, kuck, d'Männer aus där Stad, béis Männer, hunn d'Haus ëmginn , an d'Dier geklappt; A si hu mam ale Mann, dem Besëtzer vum Haus geschwat, a gesot: Bréng dee Mann eraus, deen an Äert Haus erakomm ass, fir datt mir hien kennen. 19:23 An de Besëtzer vum Haus ass bei hinnen erausgaang an huet gesot: Neen, meng Bridder, ech bieden Iech dëst Béis net ze maachen ; well dëse Mann a mengem Haus erakënnt, maach dat Béist net. 19:24 Kuckt meng Jongfra, a seng Fra. Ech huelen se elo eraus; erniddreg se a maach mat hinnen wéi Dir et passt, a maach net esou eng berüchtegt Saach mat dësem Mann. 19:25 Awer dës Männer wollten net op hien héieren; Also dee Mann huet seng Bëschfra geholl, hien huet hatt erausgeholl; a si sinn an hir eragang, an hunn déi ganz Nuecht bis mueres mëssbraucht , an si verlooss wéi d'Dämmerung riicht. 19:26 A wéi et Dagesliicht war, ass d'Fra komm a fällt virun der Dier vum Haus vum Mann wou säi Meeschter war, bis et Dagesliicht war.

19:27 A säi Här ass de Moien opgestan an huet d' Dieren vum Haus opgemaach an ass erausgaang fir weider ze goen; a kuck, seng Fra vun der Konkubin louch virun der Dier vum Haus, mat hiren Hänn op der Schwell. 19:28 Hien huet zu him gesot: Stéi op, a loosst eis goen; awer hatt huet net geäntwert. Dofir huet de Mann hatt opgeholl, an en op säin Iesel geluecht, opgestan an ass op hir Plaz gaang. 19:29 A wann hien a säin Haus koum, huet hien e Messer geholl, huet seng Bëschfra an de Grapp geholl, an huet se duerch hir Schanken an zwielef Stécker gebrach, an huet se duerch d'ganz Territoire vun Israel geschéckt. 19:30 A jiddereen, deen dat gesinn huet, sot: Esou eppes gouf ni gemaach oder gesinn, vun der Zäit un, datt d'Kanner vun Israel aus dem Ägypten Land eropgaang sinn, bis haut. Betruecht dëst, huelt Berodung a schwätzt mat.

Jueces Kapitel 20

20: 1 Du sinn all d'Kanner vun Israel erausgaang, an d'Kongregatioun koum als ee Mann zesummen, vum Dan bis Berseba an dem Land vu Gilead, beim HÄR zu Mizpa. 20: 2 An d'Leader vun all d'Leit, vun all de Stämme vun Israel, ware bei der Versammlung vu Gottes Vollek präsent, véierhonnertdausend Männer zu Fouss, déi de Schwert gezunn hunn. 20: 3 An d'Kanner vum Benjamin héieren datt d'Kanner vun Israel op Mizpa eropgaange sinn. An d'Kanner vun Israel soten: Erzielt wéi dës Schlechtheet war. 20: 4 Dunn huet de Levite Mann, de Mann vun der verstuerwener Fra geäntwert a gesot: Ech si bei Gibeah vu Benjamin komm mat menger Konkubin, fir do ze iwwernuechten. 20: 5 An d'Gibéiner si géint mech opgestan an hunn d'Haus géint mech ëmginn an der Nuecht geduecht, mech ëmzebréngen, a si hunn méng Konkubin sou erniddregt datt si gestuerwen ass . 20: 6 Dunn hunn ech meng Konkubine geholl, se a Stécker geschnidden, an ech hunn se duerch d'ganz Territoire vun der Israelbesëtz geschéckt , well se Béisen a Verbriechen an Israel gemaach hunn. 20: 7 Kuckt, Dir sidd all Kanner vun Israel; Gitt Är Meenung a Berodung hei . 20: 8 Dunn hunn all d'Leit sech als ee Mann opgestan a gesot: Keen vun eis wäert a säin Zelt goen , an och kee vun eis kënnt zréck an säin Haus. 20: 9 Awer dëst ass elo wat mir mam Gibeah maachen: géint hatt wäerte mir duerch vill eropgoen. 20:10 Mir huelen zéng Männer aus all Honnert fir all d'Stämme vun Israel, an honnert vun all dausend, an eng dausend vun all zéngdausend, datt hie Bestëmmunge fir d'Leit bréngt, sou datt wa se op Gibeah am Benjamin ginn, se no all maachen déi Abominatioun déi hien an Israel gemaach huet.

20:11 An all d'Männer vun Israel ware géint d'Stad gesammelt, zesumme gebonne wéi ee Mann. 20:12 An d'Stämme vun Isr Ael hunn d'Männer duerch de ganze Stamm Benjamin geschéckt a gesot: Wéi eng Schlechtheet ass dat, wat ënner Iech gemaach gouf? 20:13 Duerfir liwwert déi Stonn déi Béis Männer, déi zu Gibeah sinn, fir datt mir se dout maachen an dat Béist vun Israel ewechhuelen. Awer d' Benjaminiten wollten net d'Stëmm vun hire Bridder, de Kanner vun Israel héieren, 20:14 awer d'Benjaminiten hunn aus de Stied zu Gibea gesammelt fir erauszegoen fir géint d'Kanner vun Israel ze kämpfen. 20:15 A bei där Zäit goufen d'Jongen vum Benjamin aus de Stied gezielt, 26anzausend Männer, déi de Schwert gezunn hunn, ouni déi, déi zu Gibea wunnen, déi op der Nummer siwehonnert gewielte Männer waren. 20:16 Vun all deene Leit waren et siwenhonnert gewielte Männer, déi lénkshand waren, déi all e Steen un en Hoer geschleeft hunn an net verpasst hunn. 20:17 An d'Männer vun Israel goufen ausserhalb vum Benjamin gezielt véierhonnertdausend Männer , déi de Schwert gezunn hunn, all dës Männer vum Krich. 20:18 Dunn hunn d'Kanner vun Israel opgestan an si sinn an d' Haus vu Gott gaang an hunn dem Gott nogefrot a gesot: Wie soll als éischt ënnert eis am Krich géint d'Kanner vu Benjamin eropgoen? An den Här sot : De Juda soll deen éischte sinn. 20:19 Dofir sinn d'Kanner vun Israel de Moie géint Gibeah opgestan. 20:20 An d'Kanner vun Israel hu sech zesummegedoe fir géint de Benjamin ze kämpfen, an d'Männer vun Israel hunn zu Gibea géint si bestallt.

20:21 Dunn sinn d'Jonge vum Benjamin aus Gibea erauskomm an hunn deen Dag zwanzeg-zweedausend Männer vun de Jongen vun Israel op de Buedem geschloen . 20:22 Awer wéi d'Leit erëmbelieft hunn, hunn d'Männer vun Israel de Kampf erëm bestallt op der selwechter Plaz wou se den éischten Dag bestallt haten . 20:23 Fir d'Jongen vun Israel sinn opgaang an hu bis den Owend virum Här gekrasch an hunn den Här consultéiert a gesot: Solle mer nach eng Kéier mat de Jongen vum Benjamin, eise Bridder, kämpfen? An den Här sot zu hinnen: Gitt géint si op. 20:24 Dofir sinn d'Kanner vun Israel um zweeten Dag géint d'Kanner vum Benjamin komm. 20:25 An deen zweeten Dag , wéi de Benjamin géint si aus Gibea erausgaang ass, hunn se aner uechtzéng Dausend Männer vun de Kanner vun Israel geschloen, déi all e Schwert gezunn hunn. 20:26 Du sinn all d'Kanner vun Israel eropgaang an all d'Leit a koumen an d'Haus vu Gott. a si hu gebiet, a souzen do a Präsenz vum Jehova, an hunn deen Dag bis owes gefaasst; a si hunn Affer a Friddensoffere virum Här ugebueden. 20:27 An d'Kanner vun Israel hunn den Jehova nogefrot (well d'Ark vum Gottesbond war do an deenen Deeg, 20:28 an de Pinehas, de Jong vum Eleazar, de Jong vum Aaron, huet deemools viru si gedéngt), a si soten : Wäerte mir nach ëmmer géint d'Jongen vum Benjamin, eis Bridder, fir ze kämpfen, oder wäerte mir opginn? An den Här sot: Gitt erop, well muer wäert ech Iech se ofliwweren. 20:29 An Israel huet Iwwerfall ronderëm Gibeah gesat. 20:30 Dunn sinn d'Kanner vun Israel um drëtten Dag géint d'Kanner vu Benjamin eropgaang an hunn de Kampf viru Gibea bestallt, wéi déi aner Zäiten.

20:31 An de Jongen vum Benjamin sinn erausgaang fir d'Leit ze treffen, fortgaang vun der Stad; a si hunn ugefaang e puer vun de Leit ze verletzen, an hunn se ëmbruecht wéi déi aner Zäiten op de Stroossen, eng dovu geet op Betel, an déi aner op Gibea am Feld; a si hunn ongeféier drësseg Männer vun Israel ëmbruecht. 2 0:32 An d'Jonge vum Benjamin soten: Si si virun eis iwwerwonne wéi virdrun. Awer d'Kanner vun Israel soten: Mir wäerte flüchten, a mir verdreiwe se vun der Stad op d'Autobunnen. 20:33 Du sinn all d'Israeliten opgestan vun hirer Plaz, a stoungen am Kampfuerden zu Baal Tamar; An d'Ëmfälle vun Israel sinn och vun hirer Plaz aus der Wiss vu Gibea erausgaang. 20:34 An et si géint de Gab zéngdausend gewielte Männer aus ganz Israel komm, an d'Schluecht huet gerabbelt; awer si woussten net datt d'Katastroph op si zoukënnt. 20:35 An den HÄR huet de Benjamin virum Israel besiegt; An d'Kanner vun Israel hunn deen Dag 25.100 Männer vum Benjamin ëmbruecht, vun deenen all e Schwert gezunn hunn. 20:36 An d'Kanner vum Benjamin gesinn datt se besiegt goufen; an d'Kanner vun Israel hunn dem Benjamin Wee gemaach, well si waren zouversiichtlech an d'Unhänger, déi se hannert Gibea gesat haten. 20:37 An d'Männer vun den Iwwerraschungen hu séier op Gibeah attackéiert, fortgeschratt an hunn d'ganz Stad mam Rand vum Schwert geschloen. 20:38 An et war d'Signal, dat tëscht de Männer vun Israel an den Uschloss arrangéiert war, datt si e groussen Damp aus der Stad opgestan hunn.

20:39 Dunn, well et ass, datt d'Israeliten zréck an de Kampf gefall sinn, hunn d'Benjaminiten ugefaang d'Leit vun Israel ongeféier drësseg Männer ze verwéckelen an ëmzebréngen, a si hu scho gesot: Bestëmmt si si virun eis gefall, wéi an der éischter Schluecht. 20:40 Awer wéi d'Sail vum Damp aus der Stad ugefaang huet ze klammen, hunn d'Benjaminiten zréck gekuckt; a kuck, de Rauch vun der Stad ass an den Himmel geklommen . 20:41 Dunn hunn d'Männer vun Israel sech gedréit, an d'Männer vu Benjamin ware mat Angscht gefëllt, well se gesinn hunn datt eng Katastroph op si komm ass. 20:42 Si hunn de Réck virun Israel op d'Wüstestrooss gedréit; awer de Kampf huet se erwëscht, an déi, déi aus de Stied erauskomm sinn, hunn se an hirer Mëtt zerstéiert. 20:43 Sou hunn si d'Benjaminiten ëmginn, a belagert se a sinn aus Menhaha getrëppelt bis viru Gibeah Richtung wou d'Sonn opgeet. 20:44 An do sinn de Benjamin uechtzéng Dausend Männer gefall, all Männer vum Krich. 20:45 Duerno si se an d'Wüst geflücht, op de Fiels vu Rimmon, a vun hinnen zwee fënnefdausend Männer goufen op de Stroossen ëmbruecht; a si hunn se verfollegt bis Gidom, an si hunn zwee dausend Männer vun hinnen ëmbruecht . 20:46 Et waren de ganzen Benjamin, deen deen Dag gestuerwen ass, fënnefanzwanzeg dausend Männer, déi d'Schwert gezunn hunn, all Männer vum Krich. 20:47 Awer sechs honnert Männer hunn sech ëmgedréit an an d'Wüst geflücht an de Fiels vu Rimmon, déi véier Méint am Fiels vu Rimmon waren.

20:48 An d'Männer vun Israel sinn op d'Kanner vum Benjamin zréckgaang an hunn se mam Rand vum Schwert geschloen, d' Männer vun all Stad, sou wéi d'Déieren, an alles wat fonnt gouf; Si hunn och all d'Stied, déi se fonnt hunn, a Brand gestach.

Jueces Kapitel 21

21: 1 D'Männer vun Israel hunn zu Mizpa vereedegt a gesot: Keen vun eis wäert seng Duechter de Benjaminiten als Fra ginn. 21: 2 An d'Leit koumen an d'Haus vu Gott, a si bloufen do bis Nuecht a Präsenz vu Gott; An si hunn hir Stëmm opgehuewen, si hunn e grousst Gejäiz gemaach a gesot: 21: 3 O Jehova, Gott vun Israel, firwat ass dat zu Isr Ael geschitt, datt et haut e Stamm aus Israel feelt? 21: 4 An den nächsten Dag sinn d'Leit fréi opgestan an hunn do en Altor gebaut an hunn Affer a Friddensoffer gebueden. 21: 5 An d'Kanner vun Israel soten: Wien aus all de Stämm vun Israel ass net an d' Versammlung virum HÄR eropgaang? Fir e groussen Eed gouf géint deen ofgeschloss, deen net bei den Här zu Mizpa eropgaang ass, a gesot : Hien wäert den Doud leiden. 21: 6 An d'Kanner vun Israel hunn sech bedreet wéinst hirem Brudder Benjamin, a soten: Haut ass e Stamm aus Israel ofgeschnidden . 21: 7 Wat maache mir iwwer Frae fir déi, déi lénks sinn? Mir hunn vum Jehova geschwuer datt mir hinnen net eis Duechtere fir Frae ginn. 21: 8 A si soten: Ass et ee vun de Stämme vun Israel, déi net bei den Här zu Mizpa eropgaang sinn? A si hu festgestallt datt kee vu Jabesh-Gilead an de Camp komm ass, op d'Versammlung. 21: 9 Fir d'Leit goufen gezielt, an et war kee Mann aus den Awunner vu Jabesh-Gilead do. 21:10 Dunn huet d'Congregatioun zwielef dausend vun de mächtegste Männer dohinner geschéckt, an huet hinnen den Uerder ginn , gesot: Gitt a schloe d'Awunner vu JabeshGilead mam Rand vum Schwert, mat de Fraen a Kanner. 21:11 Awer dëst ass wéi Dir maache musst: Dir maacht all männlech, an all weiblech, déi e männleche Rot kannt huet.

21:12 A si hu vun den Awunner vu Jabb-Gilead véierhonnert Jongfraen fonnt, déi kee männleche Rot bekannt haten, an hunn se an de Lager zu Shiloh bruecht, dat am Land Kanaan ass. 21:13 Dunn huet d'ganz Kongregatioun geschéckt fir mat de Benjaminiten ze schwätzen, déi um Fiels vu Rimon waren, a si hunn se a Fridde geruff. 21:14 An dunn hunn d'Benjaminiten zréckkomm, an hunn hinnen déi Frae ginn, déi d'Frae vu Jabesh a Gilead um Liewen haten. awer dës waren net genuch fir si. 21:15 An d'Leit hu Barmhäerzegkeet iwwer de Benjamin, well de Jehova e Broch tëscht de Stämme vun Israel gemaach huet. 21:16 Dunn soten déi Eelst vun der Kongregatioun: Wat hutt Dir iwwer Frae fir déi, déi lénks sinn? Well d'Frae vum Benjamin ëmbruecht goufen. 21:17 A si soten: Loosst de Benjamin eng Ierfschaft hunn an deenen, déi entkomm sinn, a loosst net e Stamm vun Israel ausgerott ginn. 21:18 Awer mir kënnen hinnen net Frae vun eise Meedercher ginn, well d'Kanner vun Israel vereedegt hunn a gesot: Verflucht ass deen, deen de Benjamin eng Fra gëtt. 21:19 Elo, si soten: Kuckt, all Joer gëtt et e feierlecht Fest vum Här zu Shiloh, dat nërdlech vu Bethel ass, an op der ëstlecher Säit vun der Strooss, déi vu Betel op Sechem an am Süde vu Lebona eropgeet. 21:20 Uerder de Kanner vun Benjamin, gesot, Go a Ligen an wait an de Wéngerten, 21 : 21 an bleiwen loune; a wann Dir d'Duechter vum Shiloh gesinn, fir a Kreeser ze danzen, da komm aus de Wéngerten, a rappt all Fra fir lech vun de Meedercher vu Shiloh, a gitt an d'Land Benjamin.

21:22 A wann hir Elteren oder hir Bridder kommen fir se ze froen, da soe mir hinnen: Maacht eis d'Faveur hinnen ze gewähren, well mir am Krich keng Frae fir all huelen; ausserdeem sidd Dir net se, déi hinnen geschenkt hunn, sou datt Dir elo Schold kritt. 21:23 An d'Jongen vum Benjamin hunn dat gemaach ; a si hunn d'Fraen no hirer Zuel geholl an si geklaut vun deenen, déi gedanzt hunn; a si sinn fortgaang, an zréck an hir Ierfschaft gaang , hunn d'Stied gebaut an hunn an hinne gelieft. 21:24 Dunn sinn d'Kanner vun Israel och vun do fortgaang , jiddfereen zu sengem Stamm a senger Famill, jidderee vun do aus op seng Ierfschaft. 21:25 An dësen Deeg war kee Kinnek an Israel; jiddereen huet dat gemaach wat him gutt gefall huet.

RUT

Rut Kapitel 1

1: 1 Et ass geschitt an den Deeg wou d'Riichter regéiert hunn, datt et Honger am Land war. An e Mann vu Betlehem aus Juda ass an d'Felder vu Moab gewunnt, hien a seng Fra an zwee vu senge Jongen. 1: 2 De Mann huet hei den Numm Elimelech, a seng Fra d'Naomi; an d'Nimm vu senge Jongen ware Mahlon a Quelion, Ephrathiten aus Betlehem vu Juda. Si koumen op d'Felder vu Moab a sinn do bliwwen. 1: 3 An dem Naomi säi Mann Elimelech ass gestuerwen, a si gouf mat sengen zwee Jongen hannerlooss, 1: 4 déi Moabite Frae fir sech geholl hunn; den Numm vun der enger war Orpha, an den Numm vun der anerer, Ruth; a si hunn ongeféier zéng Joer do gelieft. 1: 5 A béid si gestuerwen, Mahlon a Quelion, sou datt d'Fra vun hiren zwee Jongen a vun hirem Mann verlooss gouf . 1: 6 Dunn ass si opgestan mat senge Schwoer, an ass zréck aus de Felder vu Moab. well hien am Feld vu Moab héieren huet, datt den Här säi Vollek besicht hat, fir hinne Brout ze ginn. 1: 7 Also huet si d'Plaz verlooss wou se war, an hir zwee Meedercher mat hir, a si hunn ugefaang ze marschéieren fir zréck an d'Land vu Juda ze goen. 1: 8 An d'Naomi sot zu sengen zwee Meedercher: Gitt, gitt zréck jiddfereen an d'Haus vun hirer Mamm; Kann den Här mat dir eens ginn, sou wéi Dir mat den Doudegen a mat mir gehandelt hutt. 1: 9 Mee den Här gitt datt Dir Rescht fannt , jidderee vun lech am Haus vun hirem Mann. Dunn huet hien hinne gekësst, a si hunn hir Stëmmen erhuewen a wéint, 1:10 a soten zu him: Sécher wäerte mir mat lech bei Är Leit goen.

1:11 An d'Naomi sot: Komm zréck, meng Meedercher; Firwat sollt Dir mat mir goen? Hunn ech méi Kanner an der Gebärmutter, déi kënnen Är Männer sinn? 1:12 Maacht zréck, meng Meedercher, a gitt; well ech sinn ze al fir e Mann ze hunn. An och wa si seet: Ech hunn Hoffnung, an haut den Owend war si mat engem Mann, a si huet ëmmer nach Kanner op d'Welt bruecht, 1:13 musst Dir op si waarden bis se erwuesse sinn? Hutt Dir missen net bestueden wéinst Ärer Léift fir si? Nee, meng Meedercher; wéi eng méi grouss Batterkeet hunn ech wéi Dir, well d' Hand vum Här ass géint mech erausgaang. 1:14 A si hunn hir Stëmm erëm opgeruff a gekrasch; an Orpha huet hir Schwéiermamm gekësst, awer d' Ruth blouf bei hir. 1:15 An d'Naomi sot: Kuckt, Är Schwéiesch ass bei hir Leit an hir Gëtter zréckgaang. du dréihs no hir. 1:16 D' Ruth huet geäntwert : " Freet mech net , dech ze verloossen, a sech vun dir zréckzeweisen; well iwwerall wou Dir gitt, wäert ech goen, a wou Dir wunnt, wäert ech liewen. Äert Vollek wäert mäi Vollek sinn, an Äre Gott mäi Gott. 1:17 Wou Dir stierft, wäert ech stierwen, an do wäert ech begruewe ginn; also maach Jehova vá, a bäiset mer och, datt nëmmen den Doud eng Trennung tëscht eis mécht. 1:18 A wéi si d'Naomi gesinn huet, datt si sou decidéiert war mat hir ze goen, sot si net méi. 1:19 Dofir sinn déi zwee zu Fouss gaang, bis se op Betlehem koumen; An et ass geschitt, wéi se op Betlehem koumen, d'ganz Stad wéinst hinne geréckelt gouf, a si soten: Ass dat net Naomi? 1:20 A si huet hinne geäntwert: Mäi Numm ass net Naomi, mee Mara. well den Allmächtege huet mech ganz batter gemaach.

1:21 Ech si voll fortgaang, awer den Jehova huet mech mat eidelen Hänn zréckginn . Firwat nennt Dir mech Naomi, well den Jehova huet géint mech getest, an den Allmächtege mech belaascht huet ? 1:22 Also ass d'Nomie zréckgaang, an d'Ruth d'Moabitess hir Schwéierin mat hir; Hien ass zréck vun de Felder vu Moab, a si koumen op Betlehem am Ufank vun der Gerste Ernte.

Rut Kapitel 2

2: 1 Naomi hat e Familljemember vun hirem Mann, e räiche Mann aus der Famill vun Elimelech, deem säin Numm Boaz war. 2: 2 An d'Ruth, d'Moabitess, sot zu Naomi: Loosst mech w.e.g. an d'Feld goen, a sammelt Oueren no Mais an deenen ech d'Andeel fannen. A si huet him geäntwert: Gitt, meng Duechter. 2: 3 Also ass hie gaang an ass komm , an d'Feld gesammelt no de Reaperen; an et ass geschitt, datt deen Deel vum Feld dem Boaz gehéiert huet, dee vun der Famill vun Elimelech war. 2: 4 A kuck, de Boaz koum vu Betlehem a sot zu de Reaperen: Den Här soll mat lech sinn. A si hunn geäntwert: Jehova préschen dech. 2: 5 A sot de Boaz zu sengem Knecht, de Steward vun de Reaperen: Weem säi Meedchen ass et? 2: 6 An den Dénger, de Steward vun de Reapers , huet geäntwert a sot: Et ass d'Moabit Meedchen, dat mat Naomi aus de Felder vum Moab zréckkomm ass. 2: 7 a sot: Loosst mech sammelen a sammelen hannert de Reaperen tëscht de Schëffer. Also ass hien eran gaang a war vu moies bis elo do, ouni och fir ee Moment ze raschten. 2: 8 Dunn huet de Boaz zu der Ruth gesot: Lauschtert, meng Duechter, gitt net an en anert Feld ze sichen, a gitt net vun hei fort; an hei wäerts du mat menge Jongfraen sinn. 2: 9 Kuckt gutt d'Feld dat se ernten, a gitt hinnen no; well ech hunn d'Dénger bestallt, lech net ze stéieren. A wann Dir duuschtereg sidd, gitt op d'Glas, an drénkt d'Waasser, dat d'Dénger molen. 2:10 Si huet dunn d'Gesiicht niddergelooss, huet sech op de Buedem gebéit a sot zu him: Firwat hunn ech Gnod an Ären Ae fonnt, fir datt Dir mech erkennt, als Auslänner ze sinn?

2:11 An de Boaz huet geäntwert an huet zu him gesot: Ech hunn alles geléiert, wat Dir mat Ärer Schwéiermamm nom Doud vun Ärem Mann gemaach hutt, an datt Dir Äre Papp an Är Mamm verlooss hutt an d'Land wou Dir gebuer sidd, sidd Dir an eng Stad komm, déi net du hues dech scho kennegeléiert. 2:12 Loosst den Här Är Aarbecht belounen, a loosst Är Belounung vum Här Gott vun Israel erfëllen, ënner deem seng Flilleken Dir komm sidd, fir Iech ze schützen. 2:13 A sot si: Mäi Här, kann ech Gnod an dengem Aen fannen; well Dir mech getréischt hutt a well Dir mam Häerz vun Ärem Dénger geschwat hutt, och wann ech net emol wéi ee vun Äre Meeder sinn. 2:14 A sot de Boaz zu him beim Iessen: Kommt hei, ësst d'Brout, an daucht Äert Stéck an den Esseg . A si huet sech bei d'Reaperen niddergelooss, an hien huet hir e bësse vun der Pottage ginn, a si huet giess bis se zefridden war, an et war e puer iwwreg. 2:15 Dunn ass hien opgestan fir ze sammelen . An de Boaz huet seng Dénger beoptraagt a gesot: Loosst hatt och Oueren vu Käre bei de Schëffer sammelen, a schummt hatt net; 2: 1 6 an Dir sollt och e puer vun de Bündele fir hatt falen, an Dir sollt et fir hatt verloossen ze sammelen, a bestrooft hatt net. 2:17 Also huet hien am Feld gesammelt bis den Owend, a geschuel wat hie gesammelt huet, an et war wéi eng Ephah vu Gerste. 2:18 An hien huet et geholl a goung an d'Stad; an hir Schwéiermamm huet gesinn, wat si gesammelt huet. Dunn huet se och erausgeholl wat iwwereg war nodeems se zefridden war, an him et ginn.

2:19 An hir Schwéiermamm sot zu hir: Wou hutt Dir haut gesammelt? A wou hutt Dir geschafft? Geseent ass deen, deen dech unerkannt huet. A si sot hirer Schwéiermamm mat där hatt geschafft huet, a si sot: Den Numm vum Mann mat deem ech haut geschafft hunn ass Boaz. 2 : 20 An d'Naomi sot zu hirer Duechter am Gesetz : Geseent soll hien vum HÄR sinn, deen déi lieweg Wohlwëllegkeet net verlooss huet, déi fir déi gestuerwe war. Dunn huet d'Naomi zu him gesot: Eise Familljemember ass dee Mann, an ee vun deenen, déi eis erléise kënnen. 2:21 An d'Ruth, d'Moa Bita sot: Ausserdeem huet si zu mir gesot: Maacht mat bei meng Déngschtmeedchen, bis se all meng Ernte fäerdeg sinn. 2:22 An d'Naomi huet hir Schwéiesch Ruth geäntwert : Et ass besser, meng Duechter, datt Dir mat hire Meeder erausgitt, an datt se lech net an engem anere Feld fannen. 2:23 Also war si mat dem Boaz sengen Dénger gekuckt, bis d'Ernte vu Gerste a Weess fäerdeg war; a bei senger Schwéiermamm gelieft

Rut Kapitel 3

3: 1 Dunn huet hir Schwéiermamm Naomi zu hir gesot: "Meng Duechter, soll ech keen Haus fir lech fannen, fir datt et mat lech gutt geet?" 3: 2 Ass de Boaz net eise Familljemember, mat wiem sengen Dénger Dir sidd? Kuckt, hie werft de Gerste Koup den Owend. 3: 3 Du solls dech wäschen, an dech salwe, an deng Kleeder undoen, du gees op den Dreschbuedem; awer du solls dech net dem Mann bekannt maachen, bis hie fäerdeg war iessen an drénken. 3: 4 A wann hie sech leet, da bemierkt Dir d'Plaz wou hie läit, an Dir gitt a seng Féiss opdecken, an Dir wäert do sinn; an hie wäert lech soen, wat ze maachen. 3: 5 A si sot: Ech wäert alles maachen wat Dir mir befaasst. 3: 6 Also ass si erofgaang op d'Dreschbuedem an huet alles gemaach wat hir Schwéiermamm hir gebueden huet. 3: 7 A wann de Boaz giess a gedronk huet, a säi Häerz frou war , huet hie sech zréckgezunn fir op enger Säit vum Koup ze schlofen. Dunn ass si roueg komm, huet seng Féiss opgedeckt an huet sech niddergelooss. 3: 8 An et ass geschitt, datt um Mëtternuecht dee Mann geziddert huet, an sech ëmgedréint huet; a kuck, eng Fra louch u senge Féiss. 3: 9 Dunn huet hie gesot: Wien sidd Dir? A si huet geäntwert: Ech sinn Är Dénger Ruth; verdeelt d'Grenz vun Ärem Mantel iwwer Äert Déngschtmeedchen, well hatt ass eng enk Famill. 3:10 An hie sot: Geseent sidd Dir vum Här, meng Duechter; Dir hutt Är lescht Guttheet besser gemaach wéi déi éischt, net no de Jonke gesicht, sief se räich oder aarm. 3:11 Fäert elo also net, meng Duechter; Ech wäert mat lech maachen wat Dir seet, well all d'Leit aus menger Stad wëssen datt Dir eng deugend Fra sidd.

3:12 An elo, och wann et richteg ass datt ech eng enk Famill sinn, mat allem datt et eng méi no Famill ass wéi ech. 3:13 Iwwernuecht hei d'Nuecht, a wann et Dag ass, wann hien dech opléist, gutt, erléist dech selwer; awer wann hien dech net wëll erléisen, wäert ech dech erléisen, sou wéi den Jehova lieft. Rescht dann, bis de Moien. 3:14 An nodeems hie bis u muere bei senge Féiss geschlof huet , ass hien opgestan ier d'Männer sech konnten erkennen; well hie sot: Et ass net bekannt datt d'Fra an d'Ära koum. 3:15 Dunn huet hien zu him gesot: Huelt de Mantel aus, deen Dir un lech hutt, an haalt en. An hien hat et, huet hie sechs Mooss Gerste gemooss , an se uewen gesat; a si ass an d'Stad gaang. 3:16 A wéi se do ukomm war, wou hir Schwéiermamm war, sot si zu hir : Wat leeft, meng Duechter? A si huet him alles erzielt wat mat deem Mann geschitt ass. 3:17 An hie sot: Dës sechs Mooss Gerste huet hien mir ginn, a sot zu mir : Fir datt Dir net mat eidelen Hänn bei Är Schwéiermamm gitt. 3:18 Du sot d'Naomi: Waart, meng Duechter, bis Dir wësst wéi d'Saach geléist ass; well dee Mann wäert net raschten, bis dat Geschäft fäerdeg ass.

Rut Kapitel 4

4: 1 De Boaz goung bei d'Dier erop a souz do; A kuck, dee Famillje vun deem de Boaz geschwat huet, ass laanschtgaang , an hie sot zu him: Hey, sou-an-sou, komm hei a setz dech. An hie koum a souz. 4: 2 Dunn huet hien zéng Männer aus den ale Männer aus der Stad geholl a gesot: Sëtzt hei. A si hunn sech gesat. 4: 3 Du sot hien zu der relativer: Naomi, déi aus dem Feld vum M oab zréckkomm ass, verkeeft en Deel vun de Lännereien, déi eise Brudder Elimelech hat. 4: 4 An ech hu beschloss Iech Bescheed ze soen an Iech ze soen et ze kafen a Präsenz vun deenen, déi hei sëtzen, an den Eelste vu mengem Vollek. Wann Dir wëllt erléisen, erléist; a wanns de net laache wëlls , da sot mir, datt ech weess; well et gëtt keen aneren, dee sech erléist ausser Dir, an ech no Iech. An hien huet geäntwert: Ech wäert hien erléisen . 4: 5 Dunn huet de Boaz geäntwert: Deeselwechten Dag wéi Dir d'Lännere vun der Hand vun Naomi kaaft, musst Dir och d'Ruth d'Moabitess, d'Fra vum Verstuerwenen huelen, fir datt Dir den Numm vun den Doudegen a sengem Besëtz restauréiere kënnt. 4: 6 An der Famill geäntwert, Ech kann net fir mech erléist , soss schueden ech meng Ierfschaft. Dir erléist, mat mengem Recht, well ech net fäeg sinn ze léisen. 4: 7 Laang Zäit war et e Brauch an Israel wat d'Erléisung an de Kontrakt ugeet, datt fir d'Bestätegung vun all Geschäft ee säi Schong erofhuet a sengem Begleeder gëtt; an dëst huet als Zeegnes an Israel gedéngt. 4: 8 Dunn huet de Relativ zu Boaz gesot: Dir huelt et. An hien huet de Schong ausgedoen.

4: 9 An de Boaz sot zu deenen Eelsten an zu all de Leit: Haut sidd Dir Zeien, datt ech vun Naomi alles kritt hunn, wat dem Elimelech gehéiert huet, an alles wat dem Quelion an dem Mahlon war. 4:10 An datt ech och d'Ruth d'Moa Bita huelen, d'Fra vum Mahlon, fir meng Fra ze sinn fir den Numm vum Verstuerwenen op seng Ierfschaft zréckzebréngen, sou datt den Numm vun den Doudegen net vu senge Bridder a vun der Dier vu sengem Plaz. Dir sidd Zeien haut. 4:11 An all d'Leit, déi mat den Eeleren un der Dier waren, soten: Mir sinn Zeien. Den Här huet d'Fra gemaach, déi an Äert Haus erakënnt wéi d'Rachel an d'Lea, déi d'Haus vun Israel gebaut hunn; an Dir sidd berühmt zu Ephrata, an Dir sidd renomméiert zu Betlehem. 4:12 A loosst Äert Haus sinn wéi d'Haus vu Perez, deen deen Dir gär huet, huet dem Juda gebuer, duerch d'Nofolger, déi den Jehovah Iech vun där jonker Fra gëtt. 4:13 Dofir huet de Boaz d'Ruth geholl, a si war seng Fra; a si koum bei hatt, an den Jehova huet hatt ginn ze ginn an e Jong ze kréien. 4:14 An d'Frae soten zu Naomi: Gelueft sief den Herrgott, deen derzou bruecht huet, datt Dir haut kee Familljemember feelt, deem säin Numm an Israel gefeiert gëtt; 4:15 Wien wäert Är Séil restauréieren, a wäert Äert Alter verféieren; well Är Schwéierin, déi dech gär huet, huet hien op d'Welt bruecht; a si ass méi wäertvoll fir Iech wéi siwe Kanner. 4:16 An huelen Noemy Jong, si huet him op hirem Schouss, a si gouf seng Infirmière. 4:17 An d'Fraen Noperen hunn him en Numm gesot a gesot: E Jong ass zu Naomi gebuer ginn ; a si hunn hien Obed genannt. Dëst ass dem Jesse säi Papp, dem David säi Papp. 4:18 Dëst sinn d'Generatioune vu Perez: Perez de Papp vum Hezron.

4:19 Hezron de Papp vum Ram, an de Ram de Papp vum Aminadab, 4:20 Aminadab de Papp vun Nahshon, an den Nahson de Papp vu Salmon, 4:21 Salmon de Papp vum Boaz , a Boaz huet den Obed gebuer, 4:22 Obed vun der Jesse, an der Jesse vun David.

ÉISCHT BUCH VUM
SAMUEL CHRONICLES I
Samuel Chronicles I Kapitel 1

1: 1 Et war e Mann vu Ramataim vun Zofim, vum Bierg Efraim, deem säin Numm Elkanah de Jong vum Jeroham, de Jong vum Elihu, de Jong vum Tohu, de Jong vum Zuf, en Ephraim. 1: 2 An hien hat zwou Fraen; den Numm vun engem war Ana, an dee vun deem aneren, Penina. A Penina hat Kanner, awer d'Ana hat se net. 1: 3 An all Joer ass de Mann vu senger Stad erop gaang fir ze bidden an dem Här vun den Härен zu Shiloh Affer ze bréngen, wou et zwee Jongen vum Eli waren, den Ophni an de Pinehas, d'Priister vum Här. 1: 4 A wéi den Dag komm ass, datt d'Elkanah Affer gemaach huet, géif hien dem Penina seng Fra, all seng Jongen, an all seng Meedercher, jidderengem säin Deel ginn. 1: 5 Awer dem Hannah huet hien e gewielten Deel ginn; well hatt d'Hanna gär hat, och wann den Jehova hatt net erlaabt hat Kanner ze kréien. 1 : 6 An hire Konkurrent irritéiert hatt, mécht hir Roserei an traureg hatt, well den Jehova hatt net erlaabt hat Kanner ze kréien. 1: 7 Also huet hien all Joer gemaach; wéi hien an d'Haus vu Jehova geklommen ass, huet hien hatt esou irritéiert; fir déi d'Ana gekrasch huet an net giess huet. 1: 8 An de Mann vum Elkanah sot zu hir: A na, firwat kräischs du? Firwat iesst Dir net A firwat ass Äert Häerz gestéiert? Ass ech net besser fir dech wéi zéng Kanner? 1: 9 An d' Hanna huet hien verlooss nodeems hien zu Shiloh giess a gedronk huet; a wärend de Paschtouer Eli op engem Stull bei engem Sail vum Jehova sengem Tempel souz , 1:10 huet si mat bitterer Séil zum Jehova gebiet, a räich gekrasch.

1:11 An hien huet geschwuer a gesot: Jehova vun den Arméien, wann Dir géift gären op d'Leed vun Ärer Déngschtmeedchen kucken, an Dir géift mech erënneren, an Är Déngschtmeedchen net vergiessen, awer gitt Ärer Déngerin e männlecht Kand, Ech wäert hien dem Jehova widmen all d'Deeg vu sengem Liewen, a kee Raséierer soll op sengem Kapp passéieren. 1:12 Wéi si laang virum Jehova gebiet huet, huet d'Eli hire Mond gekuckt. 1:13 Awer d'Hanna huet an hirem Häerz geschwat, an nëmmen hir Lëpsen hu sech bewegt, an hir Stëmm gouf net héieren; an den Eli huet geduecht hatt wier gedronk. 1:14 Dunn huet den Eli zu hir gesot: "Wéi laang wäert Dir gedronk sinn?" Verdauen Äre Wäin. 1:15 An Ana geäntwert him, gesot, Nee, mäin Här; Ech sinn eng gestéiert Fra vum Geescht; Ech hu kee Wäin gedronk oder kee staarkt Gedrénks, mä ech hu meng Séil virum Här gegoss. 1:16 Zielt Är Déngschtmeedchen net fir eng ongut Fra; wéinst der Gréisst vu menger Angscht a mengem Leed hunn ech bis elo geschwat. 1:17 Den Eli huet geäntwert a sot: Gitt a Fridden, an de Gott vun Israel gëtt lech d'Ufro, déi Dir gemaach hutt. 1:18 A si sot: Loosst Ären Dénger Gnod an Ären Ae fannen. An d'Fra ass op de Wee gaang an huet giess a war net méi traureg. 1:19 An si sinn de Moie fréi opgestan an hunn sech virum HÄR veréiert, an si sinn zréckgaang an sinn an hiert Haus zu Rama gaang. An den Elkanah ass bei d'Hannah seng Fra gaang, an den Här huet un hir erënnert. 1:20 An et ass geschitt, datt wann d'Zäit eriwwer war, nodeems d'Hannah konzipéiert war, e Jong op d'Welt bruecht huet, an hatt huet hie Samuel genannt, a gesot: Well ech den Här gefrot hunn.

1:21 Dunn ass de Mann Elkanah mat senger ganzer Famill eropgaang fir dem Jehova dat gewinnt Affer a säi Gelübd ze bréngen. 1:22 Awer d'Hanna huet hatt net gär, awer sot zu hirem Mann: Ech ginn net op bis d'Kand ofgewinnt ass, sou datt hien et kann huelen a virum Här presentéiert ginn, an et kann do fir ëmmer bleiwen. 1:23 An hirem Mann Elkana huet hir geäntwert: Maacht alles wat Iech gutt schéngt; bleift bis Dir et ofgewinnt hutt; nëmmen datt den Jehova säi Wuert hält. An d'Fra blouf, an huet säi Jong opgewuess, bis si hien ofgewunnt ass. 1:24 Nodeems hie fäerdeg war, huet hien hie mat sech geholl, mat dräi Kaalwer, eng Ephah Miel an e Schëff Wäin, an huet hien an d'Haus vum Här zu Silo bruecht; an d'Kand war kleng. 1:25 A wéi se d'Kallef ëmbruecht hunn, hunn se d'Kand bei den Eli bruecht. 1:26 A si sot: Oh, mäin Här ! Liewt deng Séil, mäin Här, ech sinn déi Fra, déi hei bei Iech war an zum Jehova gebiet huet. 1:27 Ech hu fir dëst Kand gebiet, an den Jehova huet mir dat ginn, wat ech gefrot hunn. 1:28 Ech widmen et dofir och dem Jehova; soulaang hie lieft, wäert et dem Jehova säi sinn. An do huet hien den Här veréiert.

Samuel Chronicles I Kapitel 2

2: 1 An d'Hanna huet gebiet a sot: Meng Häerz freet sech am Jehova, Meng Kraaft ass zu Jehova erhieft; Mäi Mond ass breet op meng Feinden, well ech mech iwwer Är Erléisung freeën. 2: 2 Et gëtt keen Hellegen wéi de Jehova; Well et ass a keen ausser lech, An et gëtt kee Refuge wéi eise Gott. 2: 3 Multiplizéiert net Wierder vu Gréisst an Arroganz; Halt déi arrogant Wierder vun Ärem Mond op; Fir de Gott vum ganze Wëssen ass den HÄR, an et ass seng Flicht, Handlungen ze weien. 2: 4 D' Béi vun de Staarke goufe gebrach, an déi Schwaach ware mat Kraaft ëmginn. 2: 5 Déi Zefridden hu sech fir Brout agestallt, an déi Hongereg hunn opgehalen ze Honger; Och déi onfruchtbar Fra huet siwe gebuer, A si, déi vill Kanner hat, verschwënnt. 2: 6 Jehova stierft, an hie gëtt Liewen; Hie bréngt Sheol erof a mécht et opstoen. 2: 7 Jehova mécht aarm, an hie mécht räich; Dout, an ervirhiewen. 2: 8 Hien erhieft déi Aarm aus dem Stëbs, an erhieft déi Bedierfteg aus der Dunn, Fir se bei Prënze sëtzen ze loossen an eng Éiereplaz ze ierwen . Fir d'Pfeiler vun der Äerd gehéieren dem Här, an hien huet d'Welt iwwer hinnen etabléiert. 2: 9 Hien schützt d'Féiss vu sengen Hellegen , Awer déi Schlecht stierwen an der Däischtert; Well keen wäert duerch seng eege Kraaft staark sinn. 2:10 Seng Géigner solle virum Här geschloe ginn , an op hinnen soll hien aus dem Himmel donneren; Den Här wäert d'Enn vun der Äerd beurteelen, Hien wäert hire Kinnek Kraaft ginn , a wäert d'Muecht vu sengem Gesalbten erhiewen. 2:11 An den Elkanah ass zréck op Rama gaang; an d'Kand huet dem Jehova gedéngt vu virum Pri Eli.

2:12 D'Jongen vum Eli ware béis Männer, a si hu kee Wësse vu Jehova . 2:13 An et war d'Gewunnecht vun de Paschtéier mat de Leit, datt wann een Affer bruecht huet, géif de Kniecht vum Paschtouer kommen, wärend d'Fleesch gekacht ginn ass, an en Hénger mat dräi Zänn bruecht huet, 2:14 an an de Baseng , am Dëppen, am Kessel oder oder am Kettel; a wat och ëmmer den Hook erausgeholl huet, huet de Paschtouer fir sech geholl. Op dës Manéier hunn se et mat allen Israelien gemaach , déi op Shiloh komm sinn. 2:15 Och ier hien d'Fett verbrannt huet, géif de Kniecht vum Paschtouer kommen a sot zu deem, deen geaffert huet: Gitt Fleesch fir de Priister ze braten; well hie wäert net gekacht Fleesch vun lech huelen, awer réi. 2:16 A wann de Mann him geäntwert huet: Verbrannt d' Fett als éischt, an huelt dann esou vill wéi Dir wëllt; hien huet geäntwert: Nee, awer gitt mir et elo direkt; soss huelen ech et mat Gewalt . 2:17 Also war d'Sënn vun de jonke Männer ganz grouss virum Jehova; well Männer hunn d'Offer vu Jehova veruecht . 2:18 A jonke Samuel war an der Präsenz vum Här Déngscht, an engem Lengen Efod gekleet. 2:19 A seng Mamm huet him eng kleng Tunika gemaach an et all Joer bei hien bruecht, wa si mat hirem Mann eropgaang ass, d'Gewunnecht ze bréngen. 2:20 An den Eli geseent den Elkanah a seng Fra a sot: Den Här gitt dir Kanner vun dëser Fra amplaz vun der, déi hie vum Här gefrot huet. A si sinn heem gaang. 2:21 An den Här besicht Hannah, a si ass schwanger, an huet dräi Jongen an zwee Meedercher. An de jonke Samuel ass virum Jehova opgewuess.

2:22 Awer Eli war ganz al; an hien huet alles héieren, wat seng Jongen dem ganzen Israel gemaach hunn, a wéi se mat de Frae geschlof hunn, déi bei der Dier vum Zelt vum Versammlung nogekuckt hunn . 2:23 An hie sot zu hinnen: Firwat maacht Dir sou Saachen? Well ech vun all dëse Leit Är schlecht Weeër héieren. 2:24 Nee, meng Kanner, well wat ech héieren ass kee gudde Bericht; fir datt Dir d'Leit vum Här sënnegt. 2:25 Wann de Mënsch géint de Mënsch sënnegt, wäerten d'Riichter hien urteelen; awer wann iergendeen géint de Jehova sënnegt, wie ka fir hie bieden ? Awer si hunn net dem Papp seng Stëmm héieren, well de Jehova hat decidéiert, se dout ze maachen. 2:26 An de jonke Samuel wiisst, a gouf ugeholl fir Gott a virun de Männer. 2:27 An e Mann vu Gott ass bei den Eli komm, an huet zu him gesot: Sou seet den Här: Hat ech mech net kloer an Ärem Papp sengem Haus manifestéiert, wéi se an Ägypten am Haus vum Farao waren? 2:28 An ech hunn hie gewielt fir mäi Paschtouer ze sinn an ënner all de Stämme vun Israel, fir op méngem Altor ze bidden, a Räucher ze brennen an en Ephod viru mir ze droen; an ech hunn dem Papp sengem Haus all d'Offere vun de Kanner vun Israel ginn. 2:29 Firwat hues du meng Affer a meng Affer getrëppelt, déi ech bestallt hunn am Tabernakel ze bidden; an hues du deng Kanner méi geéiert wéi ech, an dech haaptsächlech vun all den Offere vu mengem Vollek Israel fett gemaach? 2:30 Dofir seet den Jehova, de Gott vun Israel: Ech hat gesot, datt Äert Haus an Ärem Papp sengem Haus éiweg viru mir wäerte goen ; Awer elo huet den HÄR gesot: Ni wäert ech dat maachen, well ech wäert déi Éieren, déi mech éieren, an déi, déi mech veruechten, ginn a Veruechtung gehalen.

2:31 Kuckt, d'Deeg kommen no, wann ech Ären Aarm an den Aarm vun Ärem Papp sengem Haus ofschneiden, sou datt et keen ale Mann an Ärem Haus gëtt. 2:32 Dir wäert Äert Haus bescheiden gesinn, während Gott Israel mat gudde Saachen fëllt; a kuerzer Zäit wäert et en ale Mann an Ärem Haus sinn. 2:33 Dee Mann vun lech, deen ech net vu mengem Altor erofschneiden, wäert Är Aen konsuméieren an Är Séil mat Leed fëllen ; an all déi an Ärem Haus gebuer stierwen a Männlechkeet. 2:34 An dëst ass en Zeechen fir lech, wat mat Ären zwee Jongen, dem Ophni an dem Pinehas passéiert : si stierwen allebéid an engem Dag. 2:35 An ech ginn en treie Paschtouer op, deen no mengem Häerz a Séil mécht; an ech bauen him e feste Haus, an hie wäert all Dag viru menger Gesalbte goen. 2:36 A wien an Ärem Haus bleift, wäert kommen a sech viru sech fir eng Sëlwermënz an e Stéck Brout zéien, a sot zu him: Fügt mech w.e.g. bei ee vun de Ministèren bäi , fir datt ech e Stéck Brout.

Samuel Chronicles I Kapitel 3

3: 1 De jonke Samuel huet dem Jehova a Präsenz vum Eli gedéngt; an d'Wuert vum Jehova war an deenen Deeg knapp; et war dacks keng Visioun. 3: 2 An et ass enges Daags geschitt, datt wärend den Eli a sengem Zëmmer gelunn huet, wéi seng Aen ugefaang hunn ze däischter ginn, sou datt hien net konnt gesinn, 3: 3 huet de Samuel am Tempel vum Här geschlof, wou d'Ark vu Gott war; a ier d'Luucht vu Gott ausgeschalt gouf, 3: 4 huet den Jehova de Samuel geruff; an hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 3: 5 An direkt un den Eli gerannt, sot hien: Hei sinn ech, firwat hues du mech geruff? An den Eli sot zu him: An oder ech hunn net ugeruff; komm zréck a leet dech. An hien huet sech gedréint a sech geluecht. 3: 6 An den Här huet de Samuel erëm geruff. An de Samue l ass opgestan , koum bei den Eli a sot: Hei sinn ech; Firwat hues du mech ugeruff? An hie sot: Mäi Jong, ech hunn net ugeruff; komm zréck a leet dech. 3 : 7 An de Samuel huet den Jehova nach net kannt, an och net d'Wuert vum Jehova gouf him verroden. 3: 8 Also huet den Här de Samuel fir d'drëtte Kéier geruff . An hie stoung op a koum bei den Eli a sot: Hei sinn ech; Firwat hues du mech ugeruff? Dunn huet den Eli verstanen datt den Jehova de jonke Mann ba genannt huet. 3: 9 Den Eli sot zum Samuel: Gitt a leet lech! a wann ech lech uruffen, da wäert Dir soen: Schwätz, Här, well Äre Knecht héiert. De Samuel ass fortgaang an huet sech op seng Plaz geluecht. 3:10 An de Jehova koum a stoung an huet geruff wéi déi aner Zäiten: Samuel! De Samuel sot: Schwätzt, well Äre Knecht héiert. 3:11 An den Här sot zu Samuel: Kuckt, ech maachen eng Saach an Israel, fir datt deen, deen et héiert, béid Ouer kribbelt.

3:12 Op deem Dag wäert ech géint den Eli all déi Saachen erfëllen, déi ech zu sengem Haus gesot hunn, vun Ufank bis zum Enn. 3:13 An ech wäert him weisen, datt ech säin Haus fir ëmmer riichte wäerten, wéinst der Ongerechtegkeet, déi hie weess; well seng Kanner Gott geläscht hunn, an hien hinnen net verhënnert huet. 3:14 Dofir hunn ech dem Haus vum Eli geschwuer, datt d'Ongerechtegkeet vum Haus vum Eli ni méi ausgeliwwert gëtt, weder duerch Affer nach duerch Affer. 3:15 An de Samuel louch bis mueres, an hien huet d'Dieren vum Haus vum HÄR opgemaach. An de Samuel hat Angscht der Visioun dem Eli ze verroden. 3:16 Dofir huet den Eli de Samuel geruff a sot zu him: "Mäi Jong, de Samuel." An hien huet geäntwert: Hei sinn ech. 3:17 An den Eli sot: Wat ass dat Wuert, dat hien zu lech geschwat huet? Ech bieden lech dat net fir mech ze verstoppen; sou kann Gott dech maachen an dech och derbäisetzen, wann s du mir e Wuert verstopps vun allem wat hie mat dir geschwat huet. 3:18 A sot de Samuel him alles, a verstoppt näischt fir hien. Dunn huet hie gesot: Jehova ass; maach dat wat der gutt schéngt. 3:19 A Samuel gewuess, an den Här war mat him, an huet loosse keng vu senge Wierder op de Buedem falen . 3:20 A ganz Israel, vum Dan bis Beerseba, woussten datt de Samuel en treie Prophet vum Här war. 3:21 An den HÄR erschéngt erëm zu Shiloh; well den Jehova huet sech dem Samuel zu Shiloh duerch d'Wuert vum Jehova verroden.

Samuel Chronicles I Kapitel 4

4: 1 An de Samuel huet mat ganz Israel geschwat. Zu där Zäit ass Israel erausgaang fir d'Philistinnen am Kampf ze treffen, a si hu vum Ebenezer campéiert, an d'Philistine hunn zu Aphek campéiert. 4: 2 An d'Philistine hunn de Kampf géint Israel presentéiert; A wéi de Kampf gespaart war, gouf Israel virun de Philistiner besiegt, déi am Kampf am Feld ongeféier véiertausend Mann geschloen hunn . 4: 3 Wéi d'Leit an de Camp zréckkoumen, hunn déi Eelst vun Israel gesot: Firwat huet den Här eis haut virun de Philistine geschloen? Loosst eis d'Ark vum Bund vum Här bei eis vu Shiloh bréngen, fir datt et ënner eis kënnt eis aus der Hand vun eise Feinde retten . 4: 4 An hien huet d'Leit op Shiloh geschéckt, a si hunn dovun d'Ark vum Bund vum Herrgott, deen tëscht den Cheruben wunnt, bruecht; an dem Eli seng zwéi Jongen, den Ophni an de Pinehas, waren do mam Gottesverband. 4: 5 An et ass geschitt, datt wann d'Ark vum Bund vum Jehova de Lager erreecht huet, huet ganz Israel mat sou grousser Freed gejaut datt d'Äerd gerëselt huet. 4: 6 Wéi d'Philistine d'Stëmm vu Freed héieren hunn, soten se: Wéi eng Stëmm vu grousser Freed ass dat am Lager vun den Hebräer? A si hu geléiert datt d' Ark vum Här an de Lager bruecht gouf. 4: 7 An d'Philisten hunn Angscht gemaach, well se soten: Gott ass an de Lager komm. A sot jeron: Wee eis! Gutt, virdrun war et net esou. 4: 8 Wee eis! Wien wäert eis aus der Hand vun dëse staarke Gëtter befreien? Dëst sinn d'Götter déi Ägypten mat all Plo an der Wüst getraff hunn. 4: 9 Sidd staark, Philistinen a sidd Männer, fir datt Dir d'Hebräer déngt, sou wéi se Iech gedéngt hunn; Männer sinn, a kämpfen.

4:10 Also hunn d' Philistine gekämpft, an Israel gouf besiegt, a si sinn all an hir Zelter geflücht. an d'Schluechte war ganz grouss, well drësseg dausend Fousszaldote sinn aus Israel gefall . 4:11 An d'Ark vu Gott gouf ageholl, an déi zwee Jongen vum Eli, dem Ophni an dem Pinehas, si gestuerwen. 4:12 A vun der Schluecht leeft e Mann aus Benjamin de selwechten Dag zu Shiloh, seng Kleeder zerrappt an Dreck op sengem Kapp; 4:13 A wéi hien ukomm ass, kuck , den Eli souz op engem Stull an huet op der Strooss nogekuckt, well säin Häerz huet geziddert wéinst der Ark vu Gott. Wéi de Mann an d'Stad koum, a wéi d'Nouvelle ginn ass, huet déi ganz Stad gejaut. 4:14 Wéi den Eli den Ustouss vum Gejäiz héieren huet, sot hien: "Wat ass dat?" An dee Mann koum séier an huet dem Eli gesot. 4:15 Hie war elo uechtzeg an aacht Joer al, a seng Ae waren däischter ginn, sou datt hien net konnt gesinn. 4:16 De Mann sot zu Eli: "Ech sinn aus der Schluecht komm, ech sinn der Schluecht haut entkomm." Den Eli sot: Wat ass geschitt, mäi Jong? 4:17 An de Messenger geäntwert, gesot, Israel geflücht virun de Philistines, an et war och e grousse Schluechten ënnert de Leit; an och Är zwee Jongen, den Ophni an de Fi nees , goufen ëmbruecht, an d'Ark vu Gott gouf geholl. 4:18 An et ass geschitt, datt wann hien d'Ark vu Gott ernimmt, Hien gefall zréck aus dem Stull nieft der Dier, an gebrach sengem Hals a gestuerwen; well hien e schwéiere ale Mann war. An hien hat Israel véierzeg Joer beurteelt.

4:19 A seng Schwéiesch d'Fra vum Phinehas, déi schwanger war, bei der Liwwerung, héieren de Rumeur datt d' Ark vu Gott geholl gouf, an hire Schwéierpapp an hire Mann stierwen, hu sech gebéit a gebuer; well hir Péng op eemol op si koumen . 4:20 A wéi si gestuerwen ass, hunn déi, déi vun hir waren, zu hir gesot: "Fäert net, well Dir hutt e Jong gebuer." Awer si huet net geäntwert, an och net als selbstverständlech geholl. 4:21 An hien huet d'Kand Ichabod genannt a gesot: D'Herrlechkeet vun Israel ass duerchgestrachen! well d'Ark vu Gott ageholl gouf, a wéinst dem Doud vun hirem Schwéierpapp an hirem Mann. 4:22 Hie sot dofir: D'Herrlechkeet vun Israel ass duerchgestrachen ; well d'Ark vu Gott geholl gouf.

Samuel Chronicles I Kapitel 5

5: 1 Wéi d'Philistine d' Ark vu Gott ageholl hunn, hunn se se vun Eben-Ezer op Ashdod bruecht. 5: 2 An d'Philistine hunn d'Ark vu Gott geholl an hunn se an d'Haus vun Dagon bruecht, an hunn se nieft Dagon geluecht. 5: 3 A wéi déi vun Ashdod den Dag drop fréi opgestan hunn, kuck, Dagon ass virun d'Ark vu Jehova op de Buedem gefall; a si hunn den Dagon geholl an hien op seng Plaz zréckgesat. 5: 4 An ass opgestan fréi den nächsten Dag, kuck, Dagon ass op de Buedem gefall virun der Ark vum Jehova; an dem Dagon säi Kapp an déi zwou Handfläche goufen op der Schwell ofgeschnidden, den Dagon huet nëmmen de Stamm. 5: 5 Aus dësem Grond trëtt d' Priister vun Dagon an all déi, déi an den Tempel vun Dagon erakommen, net op d'Schwell vun Dagon zu Ashdod, bis haut. 5: 6 An d' Hand vum HÄR war schwéier op déi vun Ashdod, an hien huet se zerstéiert an huet se mat Tumoren an Ashdod an op sengem ganzen Territoire geschloen. 5: 7 A wéi d'Aschdod dat gesinn huet, soten se: Loosst d'Ark vum Gott vun Israel net bei eis bleiwen, well seng Hand ass schwéier op eis an op eise Gott Dagon. 5: 8 Dofir hunn se all Prënze vun de Philistinne geruff a soten zu hinnen: Wat maache mir mam Ark vum Gott vun Israel? A si hunn geäntwert: Gitt d'Ark vum Gott vun Israel op Gat. A si sinn do laanscht d'Ark vum Gott vun Israel gaang. 5: 9 An et ass geschitt, datt wa se driwwer gaang sinn, d'Hand vum HÄR géint d'Stad war mat grousser Zerstéierung, an hien huet d'Männer vun där Stad vu kleng bis grouss ugegraff, a si ware mat Tumoren gefëllt.

5:10 Dunn hunn se d'Ark vu Gott op Ekron geschéckt. A wéi d'Ark vu Gott op Ekron koum, hunn d'Echroniter geruff a gesot: Si hunn d'Ark vum Gott vun Israel un eis iwwerginn, fir eis an eis Leit ëmzebréngen. 5:11 A si hu geschéckt an all d'Prënze vun de Philistinne versammelt a gesot: Schéckt d'Ark vum Gott vun Israel, a looss se op seng Plaz zréckkommen, an et soll eis oder eis Vollek ëmbréngen; well et war eng Doudesstéierung an der ganzer Stad, an d'Hand vu Gott war do schwéier. 5:12 An déi, déi net stierwen, goufe mat Tumoren blesséiert; an de Gejäiz vun der Stad goung an den Himmel.

Samuel Chronicles I Kapitel 6

6: 1 D'Ark vum Här war siwe Méint am Land vun de Philistinen. 6: 2 Dunn hunn d'Philistinnen, d'Priister an d'Seideger geruff, gefrot: Wat maache mir mam Ark vu Jehova ? Loosst eis wëssen wéi mir et op Är Plaz zréck schécken. 6: 3 Si soten: Wann Dir d'Ark vum Gott vun Israel schéckt, schéckt se net eidel, awer bezuelt se d'Versöhung; da wäert Dir geheelt ginn, an Dir wësst firwat seng Hand net vun Iech fortgaang ass . 6: 4 A si soten: A wat ass d'Versöhung datt mir him bezuelen? Si hunn geäntwert: No der Zuel vun de Prënze vun de Philistinnen, fënnef Tumoren aus Gold, a fënnef Mais aus Gold, well déiselwecht Pescht huet Iech all an Är Prënze getraff. 6: 5 Dir musst also Figuren vun Ären Tumoren a vun Äre Mais maachen, déi d'Land zerstéieren, an Dir gitt dem Gott vun Israel Herrlechkeet ; vläicht wäert hien seng Hand vun Iech an Äre Gëtter an Ärem Land erliichteren. 6: 6 Firwat haart Dir Äert Häerz, sou wéi d'Ägypter an de Farao hir Häerzer verhäert hunn? Nodeems hien se esou behandelt hat, hunn se se net lassgelooss, a si sinn fortgaang? 6: 7 Maacht elo en neie Won, an huel dann zwou Kéi, déi ziichten, déi net an de Joch gaange sinn , an zitt d'Kéi un de Won, a bréngt hir Kaalwer vun hannen heem. 6: 8 Da wäert Dir d'Ark vum Jehova huelen , an en op de Won leeën, an d'Gold Bijoue, déi Dir als Scholdoffer bezuelt, Dir wäert an eng Këscht niewendru setzen ; an Dir wäert hatt lass loossen. 6: 9 An Dir wäert observéieren; wann hien d'Strooss vu sengem Land op BetShemesh eropgeet, huet hien eis dëst grousst Béis gemaach; a wann net, wäerte mir wëssen datt et net seng Hand ass déi eis verletzt huet, awer datt dëst duerch Zoufall geschitt ass.

6:10 An dës Männer hunn dat gemaach; huele si zwou Kéi, déi se opgewuess sinn, hunn se un de Won gebonnen, a si hunn hir Kälwer doheem zougemaach. 6:11 Lu ego si hunn d'Ark vum Här op de Won gesat, an d'Këscht mat de gëllene Mais an d'Figuren vun hiren Tumoren. 6:12 An d'Kéi sinn op d'Strooss vu Bet-Semes eropgaang, an si sinn direkt fortgaang, a wandert a brullen, weder weder no riets nach lénks ; an d Prënze vun de Philistinne sinn hinnen no der Grenz vu Bet-Semes gefollegt. 6:13 An d'Männer vu BetShemesh hunn d'Wäiss am Dall gezillt; an hunn hir Aen opgehuewen, hunn d'Ark gesinn, a si si frou, wéi se se gesinn hunn. 6:14 An de Won koum op de Joshua sengem Feld vu Bet- Semes, an huet do stoe bliwwen, wou e grousse Stee war. a si hunn d'Holz vum Won erofgeschnidden an d'Kéi als Brennoffer fir den HÄR offréiert. 6:15 An d'Leviten hunn d'Ark vum HÄR erofgeholl, an d'Këscht, déi drun ass, an där d'Gold Bijoue waren, an hunn se op dee grousse Stee geluecht; an d'Männer vu Bet-Semes hunn deen Dag Brennoffer an Affer fir den Jehova bruecht . 6:16 Wéi déi fënnef Prënze vun de Philistine dat gesinn hunn, sinn se deeselwechten Dag op Ekron zréckgaang. 6:17 Dëst waren d'Goldtumoren, déi d'Philistine als Versöhung fir den Jehova bezuelt hunn: fir Ashdod een, fir Gaza een, fir Ashkelon een, fir Gat een, fir Ekron een. 6:18 An déi gëllene Mais waren no der Zuel vun alle Stied vun de Philistine, déi zu de fënnef Prënze gehéieren, déi befestegt Stied an d'Dierfer ouni Maueren. Dee grousse Steen, op deem se d'Ark vum Här geluecht hunn, ass bis haut zu Joshua am Feld vu Bet-Semes.

6:19 Dunn huet Gott d'Männer vu Bet-Semes ëmbruecht, well se an d'Ark vum Här gekuckt hunn; Hien hat fofzegdausend siwwenzeg Männer u Leit. An d'Leit hu gekrasch, well de Jehova se mat sou engem grousse Schluechte getraff huet. 6:20 An d'Männer vu Bet-Semes soten: Wien ka virum Jehova den hellege Gott stoen? Wien gëtt vun eis lokaliséiert? 6:21 A si hunn Messenger zu den Awunner vu Kiriath-Jearim geschéckt, a gesot: D'Philistine hunn d'Ark vum Jehova zréckginn ; komm erof, da bréng se bei lech selwer.

Samuel Chronicles I Kapitel 7

7: 1 De Kiriath-Jearim ass komm an huet d'Ark vum HÄR gedroen, an en an d'Haus vum Abinadab gesat, wat um Hiwwel ass; a si hunn dem Eleazar säi Jong geheelt fir d'Ark vum Här ze bewaachen. 7: 2 Vum Dag wou d'Ark zu Kiriath-jearim vill Deeg ukomm ass, sinn zwanzeg Joer vergaang; an d'ganz Haus vun Israel trauert nom Här. Samuel, Riichter vun Israel 7: 3 Samuel geschwat all op d'Haus vun Israel, gesot, wann Tour de LORD mat all Äre Häerzer , huelt ewech auslännesch Gëtter an Ashtaroth aus ënnert Iech, an Är Häerzer fir de LORD preparéieren, an déngen him gehalen , an hie wäert aus der Hand vun de Philistinne liwweren. 7: 4 Dunn hunn d'Kanner vun Israel d'Baals an den Ashtaroth ewechgeholl an nëmmen den HÄR gedéngt. 7: 5 An de Samuel sot: Versammelt d'ganz Israel zu Mizpa, an ech bieden fir Iech zum Här. 7: 6 A si hu sech zu Mizp a versammelt , a Waasser gezunn, an et viru Jehova gegoss, an hunn deen Dag gefaasst, a soten do: Mir hu géint de Jehova gesënnegt. An de Samuel huet d'Kanner vun Israel zu Mizpa geriicht. 7: 7 Wéi d'Philistine héieren hunn datt d'Kanner vun Israel zu Mizpa gesammelt sinn, sinn d'Prinsen vun de Philistine géint Israel eropgaang; A wéi d'Kanner vun Israel dat héieren hunn, hunn se Angscht virun de Philistinne gemaach. 7: 8 Dunn hunn d'Kanner vun Israel zu Samuel gesot: Halt net op fir den Här eise Gott fir eis ze ruffen, fir eis vun der Hand vun de Philistinnen ze halen. 7: 9 An de Samuel huet e Lämmche Mëllech geholl an huet dat ganzt fir eng Brennoffer fir den HÄR geaffert; An de Samuel huet dem Här fir Israel geruff, an den Här huet hien héieren.

7:10 An et ass geschitt, datt während de Samuel d'Brennoffer offréiert huet, sinn d'Philistine komm fir mat de Kanner vun Israel ze kämpfen. Awer den Här huet deen Dag mat engem grousse Kaméidi iwwer d'Philistinne gedonnert, an huet se erschreckt, a si ware virun Israel iwwerwonnen . 7:11 An d'Kanner vun Israel sinn aus Mizpa komm, an hunn de Philistine gefollegt, an hunn se erof op Bethcar geschloen . 7:12 Dunn huet de Samuel e Stee geholl an en tëscht Mizpa a Sen gesat, an en Eben-Ezer genannt, a sot: Bis hei huet den Här eis gehollef . 7:13 Sou goufen d'Philistinnen ënnerworf a koumen net méi an den Territoire vun Israel; an d'Hand vum Här war géint d'Philistine all d'Deeg vum Samuel. 7:14 An d'Stied, déi d'Philistine vun den Israeliten, vun Ekron bis Gat, geholl haten , goufen de Kanner vun Israel zréckginn ; an Israel huet hiren Territoire vun de Philistinne geliwwert. An et war p az tëscht Israel an den Amoriten. 7:15 An de Samuel huet Israel d'ganz Zäit geriicht wéi hien gelieft huet. 7:16 An all Joer ass hien hin an hier op Bethel , Gilgal a Mizpa gaang an huet Israel an all dëse Plazen uerteelt. 7:17 Duerno ass hien zréck op Rama gaang, well säi Haus do war , an do huet hien Israel geriicht; an do huet hien dem Jehova en Altor gebaut.

Samuel Chronicles I Kapitel 8

8: 1 An et ass passéiert datt de Samuel al war an huet seng Jongen Riichter iwwer Israel gemaach. 8: 2 An den Numm vu sengem éischte-gebuer Jong war Joel, an den Numm vun der zweeter , Abia; a si ware Riichter zu Beersheba. 8: 3 Awer d'Kanner sinn net op d'Weeër vun hirem Papp getrëppelt, mä si hunn no Gier gedréit , sech erlaabt ze bestiechen an hire Recht pervertéieren. 8: 4 Du koumen all déi Eelst vun Israel zesummen, a koumen op Rama fir de Samuel ze gesinn, 8: 5 a soten zu him: Kuckt, Dir sidd al ginn an Är Kanner ginn net an Äre Weeër; duerstellt eis elo e Kinnek, deen eis wäert riichten, wéi all d'Natiounen dat hunn. 8: 6 Awer dëst Wuert, wat se gesot hunn, huet dem Samuel net gefall: Gitt eis e Kinnek fir eis ze riichten. An de Samuel huet zum Jehova gebiet. 8: 7 An den Här sot zu Samuel: Héiert d'Stëmm vum Vollek an alles wat se Iech soen; well se dech net ofgeleent hunn, awer mech ofgeleent hunn, sou datt ech net iwwer si regéieren. 8: 8 Geméiss all d'Aarbechten, déi se gemaach hunn vum Dag, wou ech se aus Ägypten bis haut erausbruecht hunn, mech verloosse an aner Gëtter zerwéieren, sou maachen se Iech och. 8: 9 Elo héiert also seng Stëmm; awer protestéiert feierlech géint si, a weist hinnen, wéi de Kinnek, deen iwwer si regéiert, se behandelt. 8:10 An de Samuel bericht all d'Wierder vum Här un d'Leit, déi hien no engem Kinnek gefrot hunn. 8:11 Hien huet dunn gesot: Sou wäert de Kinnek, deen iwwer dech regéiere soll , maachen: hie soll Är Jongen huelen, a se a seng Ween a seng Reider setzen, fir viru sengem Won ze lafen.

8:12 an hie wäert sech selwer Kapp vun Dausende a Käpp vu fofzeg ernennen; Hien wäert se och setzen fir hir Felder ze pléien an hir Ernten ze ernimmen , an hir Krichswaffen ze maachen an d'Geschäfter vun hire Ween. 8:13 Hien wäert och Är Meedercher als Parfümerer, Käch a Mixer huelen. 8:14 Hien hëlt och dat Bescht aus Äre Lännereien, vun Äre Wéngerte a vun Ären Olivenbëscher, a gitt se zu sengen Dénger. 8:15 Hien wäert Äre Kären an Är Wéngerten zéngten, fir senge Beamten a sengen Dénger ze ginn. 8: 1 6 Hien wäert Är männlech a weiblech Dénger, Är bescht jonk Männer an Är leselen huelen, a seng Wierker mat hinne maachen. 8:17 Hien soll och Är Zénger zéngten, an Dir sidd seng Dénger. 8:18 An Dir rifft deen Dag wéinst Ärem Kinnek, deen Dir gewielt hutt , awer den Här wäert lech deen Dag net äntweren. 8:19 Awer d'Leit héieren net dem Samuel seng Stëmm, a si soten: Nee, awer et wäert e Kinnek iwwer eis sinn; 8:20 a mir wäerte och wéi all Natiounen sinn, an eise Kinnek wäert iwwer eis regéieren, an hie wäert virun eis erausgoen an eis Kricher féieren. 8:21 An de Samuel huet all d'Wierder vum Vollek héieren an huet se an den Oueren vum Här geschwat. 8:22 An den Här sot zu Samuel: Héiert hir Stëmm, a setzt e Kinnek iwwer hinnen. De Samuel sot zu de Männer vun Israel: Gitt jiddwereen an Är Stad.

Samuel Chronicles I Kapitel 9

9: 1 Et war e Mann vu Benjamin, e Mann vu Kraaft, deem säin Numm Cis war, de Jong vum Abiel, de Jong vum Zeror, de Jong vum Becorat, de Jong vun Aphia, de Jong vun engem Benjamite. 9: 2 An hien hat e Jong mam Numm Saul, jonk a schéin . Ënnert de Kanner vun Israel war keen aneren méi schéin wéi hien; Vu senge Schëlleren erop huet hien iergendeen an der Stad iwwerschratt. 9: 3 An d'Iesele vum Cis, dem Saul säi Papp, si verluer gaang; sot de Cis dem Saul sengem Jong: Huelt elo e puer vun den Dénger mat Iech, stitt op, a gitt Ieselen. 9: 4 An hien ass iwwer de Bierg vun Ephraim gaang, a vun do an d'Land Salisa, a si hunn se net fonnt. Si sinn duerch d'Land vu Saalim passéiert, an och net. Duerno sinn se duerch d'Land Benjamin gaang, a si hunn se net fonnt. 9: 5 Wéi se an d'Land vum Zuf koumen, sot de Saul zu sengem Knecht, dee mat him hat: Komm, looss eis dréinen; well vläicht ass mäi Papp, opginn iwwer Ieselen ze suergen, fir eis bedréckt. 9: 6 Hien huet him geäntwert: Kuckt, et gëtt an dëser Stad e Mann vu Gott, deen en ausgezeechente Mann ass; alles wat hie seet geschitt ouni Versoen. Also loosst eis dohinner; vläicht gëtt et eis eng Indikatioun iwwer den Objet fir deen mir de Wee gemaach hunn. 9: 7 De Saul huet sengem Kniecht geäntwert: Komm mir ginn elo; awer wat brénge mir dem Mann? Well d' Brout an eise Saddeltaschen ausgaang ass, a mir hu näischt dem Mann vu Gott ze bidden. Wat mir hunn? 9: 8 Dunn ass de Kniecht zréckgaang fir dem Saul ze äntweren a seet: Kuckt, de véierten Deel vun engem Sikkel Sëlwer ass a menger Hand; dëst wäert ech dem Mënsch vu Gott ginn, fir datt hien eis eist Wee soe kann.

9: 9 (Fréier an Israel, jiddereen dee Gott gaang war ze konsultéieren, ech hunn esou gesot: Kommt a loosst eis bei de Séi goen; well deen, deen haut e Prophet genannt gëtt, gouf e Séier genannt.) 9:10 De Saul sot zu sengem Dénger: Dir sot gutt; A lass. A si sinn an d'Stad gaang wou de Mënsch vu Gott war. 9:11 A wéi se den Hiwwel vun der Stad eropgaange sinn , hunn se e puer Meedercher fonnt, déi erauskommen fir Waasser ze kréien, zu där se soten: Ass de Seer op dëser Plaz? 9:12 Si hunn him geäntwert , soten: Jo; Ech sinn do virun Iech; Séier dann, well haut ass hien an d'Stad komm, well d' Leit haut en Affer op der héijer Plaz hunn. 9:13 Wann Dir an d'Stad erakënnt, fannt Dir hie séier, ier hien op d'Héicht geet fir ze iessen ; well d'Leit iessen net bis hien ukomm ass, well hien ass deen deen d'Affer blesséiert; duerno iessen d'Gäscht. Also gitt elo erop, fir elo fannt Dir hien. 9:14 Si sinn dunn an d'Stad eropgaang; a wéi se a mengem Besëtz waren, kuck, de Samuel kënnt no hinnen, fir op d'Héicht erop ze goen. 9:15 An een Dag ier de Saul komm ass, hat den Jehova am Samuel sengem Ouer verroden a gesot: 9:16 Muer an dëser selwechter Stonn wäert ech Iech e Mann aus dem Land Benjamin schécken, deen Dir als Prënz iwwer mech maache sollt Vollek Israel, a rett mäi Vollek aus der Hand vun de Philistinnen; well ech hu meng Leit gekuckt, well hiert Gejäiz huet mech erreecht. 9:17 Wéi de Samuel de Saul gesinn huet, sot den Jehova zu him: Kuckt, dëst ass dee Mann vun deem ech Iech geschwat hunn; hie wäert meng Leit regéieren. 9:18 Also ass de Saul op de Samuel an d'Mëtt vun der Dier eropgaang an huet zu him gesot: "Gitt mir w.e.g. wou den Haus vum Seer ass."

9:19 An de Samuel huet dem Saul geäntwert a gesot: Ech sinn de Seer; Gitt viru mir op d'Plaz fir ze lto, an ësst haut mat mir, a mueres schécken ech lech fort, an ech wäert alles entdecken wat an Ärem Häerz ass. 9:20 A vun den leselen, déi lech virun dräi Deeg verluer hunn, verléiert se, well se fonnt goufen. Awer fir wien ass alles wat an Israel wënschenswäert ass, wann net fir lech a fir dat ganzt Haus vun Ärem Papp? 9:21 Saul geäntwert a sot: Sinn ech net e Jong vum Benjamin, ee vun de klengste vun de Stämm vun Israel? A meng Famill, ass et net déi klengst vun all de Familllje vum Stamm Benjamin? Firwat hutt Dir mir sou eppes gesot? 9:22 De Samuel huet de Saul a säi Kniecht geholl, huet se an de Raum bruecht, an huet hinnen eng Plaz um Kapp vun de Gäscht ginn, déi ongeféier drësseg Mann waren. 9:23 An de Samuel sot zum Kach: Bréngt hei den Deel, deen ech lech ginn hunn, deen ech lech gesot hunn, op der Säit ze halen. 9:24 Dunn huet de Kach en Oberschenkel opgeriicht, mat deem wat drop war, an huet e virum Saul gestallt. An de Samuel sot: Hei ass wat reservéiert war; stellt et virun lech an ësst, well fir dës Geleeënheet gouf et fir lech gehal , wéi ech gesot hunn: Ech hunn d'Leit invitéiert. An de Saul huet deen Dag mam Samuel giess. 9:25 Wéi si vun der héijer Plaz an d'Stad erofgaang sinn , huet hie mam Saul um Daach geschwat. 9:26 Den Dag drop si se fréi opgestanen; a bei der Dämmerung huet de Samuel dem Saul geruff, deen um Daach war, a sot: Stéi op, fir datt ech dech schécken. De Saul ass opgestan, a béid hien an de Samuel sinn erausgaang.

9:27 A wéi se erofgaang sinn zum Enn vun der Stad, sot de Samuel zum Saul: Sot dem Dénger hie soll no vir kommen (an den Dénger goung virun), awer waart e bëssen, bis hien Iech d'Wuert vu Gott deklaréiert.

Samuel Chronicles I Kapitel 10

10: 1 An de Samuel huet eng Fläsch mat Ueleg geholl, op säi Kapp gegoss, a gekësst, a sot zu him: Huet den Här dech net de Prënz iwwer säi Vollek Israel gesaleft? 10: 2 Haut, nodeems Dir vu mir fortgaang sidd, fannt Dir zwee Männer beim Rachel sengem Graf, um Gebitt vu Benjamin, zu Selsa, déi Iech soen: D' Eeselen, déi Dir gaange sidd ze sichen, goufen fonnt; Äre Papp huet opgehalen sech iwwer Ieselen ze këmmeren, a gëtt fir Iech belästegt a gesot: Wat soll ech mengem Bouf maachen? 10: 3 A soubal Dir vun do aus gitt an den Eechebam vum Tabor erreecht, da begéinen Iech dräi Männer, déi zu Gott op Bethel eropgoen, een deen dräi Geessen dréit, en aneren dräi Kuch Brout, an deen drëtten . Wäin Schëff; 10: 4, deen, nodeems se dech begréisst hunn, Iech zwee Brout ginn, déi Dir vun hirer Hand wäert huelen . 10: 5 Duerno kommt Dir op den Hiwwel vu Gott wou d'Garnisoun vun de Philistine ass; a wann Dir an d'Stad erakënnt da fannt Dir eng Gesellschaft vu Propheten, déi vun der Héicht erofkommen, a virun hinnen eng Hëft, Tamburin, Flütt an Harf, a si profezeechen. 10: 6 Da kënnt de Geescht vum Här op dech a Kraaft, an Dir wäert mat hinnen profezeechen, an Dir wäert an en anere Mënsch geännert ginn . 10: 7 A wann dës Zeeche mat Iech passéiert sinn, maacht alles wat op Äre Wee kënnt, well Gott ass mat Iech. 10 : 8 Da gitt Dir viru mir op Gilgal erof; da kommen ech bei Iech erof fir Brennoffer ze bidden a Friddensoffer ze bidden. Waart siwe Deeg , bis ech bei Iech kommen a weisen wat Dir maache musst. 10: 9 An et ass geschitt, wéi hien de Réck gedréint huet fir vum Samuel fortzegoen, Gott huet säin Häerz op hien geännert; an all dës Zeeche sinn op deem Dag geschitt.

10:10 A wéi se do op den Hiwwel ukomm sinn, hei ass d'Firma vun de Prophéiten, déi him begéinen; an de Geescht vu Gott koum op hien a Kraaft, an hie profetéiert ënner hinnen. 10:11 An et ass geschitt, datt wann all déi, déi hie virdru kannt hunn, gesinn hunn, datt hie mat de Prophete virausgesot huet, hunn d'Leit géigesäiteg gesot: Wat ass mam Jong vu Kish geschitt? Saul och zu de Propheten? 10:12 An een do geäntwert, gesot, A wien ass hire Papp? Aus dësem Grond gouf e Spréchwuert gemaach: De Saul och bei de Propheten? 10:13 An hien opgehalen ze Prophéit, a koum op der Héicht. 10:14 De Saul säi Monni sot zu him a sengem Kniecht: Wou bass du hinn gaang? An hien huet geäntwert: Sicht no den Ieselen; a wéi mer gesinn hunn, datt se net ausgesinn, si mer bei de Samuel gaang. 10:15 De Saul säi Monni sot: "Sot mir w.e.g. wat de Samuel Iech gesot huet." 1 0:16 An de Saul huet sengem Monni geäntwert: Hien huet eis ausdrécklech deklaréiert datt d'Ieselen fonnt gi wieren. Awer vun der Saach vum Kinnekräich , datt de Samuel mat him geschwat huet, huet hien näischt entdeckt. 10:17 Dunn huet de Samuel d'Leit virum Här zu Mizpa aberuff, 10:18 a sot zu de Kanner vun Israel: Sou seet den Här, Gott vun Israel: Ech hunn Israel aus Ägypten eraus bruecht an hunn Iech aus der Hand vun den Ägypter gerett. an aus der Hand vun all de Kinnekräicher déi Iech geplot hunn. 10:19 Awer Dir hutt haut Äre Gott ofgeleent, deen Iech vun all Äere Verdierwen a Bedierfnesser hält, an Dir hutt gesot: Neen, awer setzt e Kinnek iwwer eis. Duerfir presentéiert Iech elo virum Här duerch Är Stämm an duerch Är Dausende. 10:20 Wéi de Samuel all d'Stämme vun Israel léisst no kommen, gouf de Stamm Benjamin ageholl.

10:21 An hien huet de Stamm Benjamin bei hir Familljen bruecht, an d'Famill vu Matri gouf ageholl; a vun hir gouf de Saul, de Jong vum Kish geholl. A si hunn no him gesicht, awer hie gouf net fonnt. 10:22 Si hunn den Här nach eng Kéier gefrot, ob de Mann nach net dohinner komm wier. An den Här sot: Kuckt, hien ass verstoppt ënner dem Gepäck. 10:23 Also si se gerannt an hunn hien vun do bruecht; a stoung an der Mëtt vum Vollek, vun de Schëlleren erop war hie méi héich wéi all d'Leit. 10:24 An de Samuel sot zu all d' Leit: Hutt Dir deen gesinn, deen den HÄR gewielt huet, datt et kee gëtt wéi hien ënner all d'Leit? Dunn hunn d'Leit gär mat Freed a gesot: Vive de Kinnek! 10:25 De Samuel huet dem Vollek dunn d'Gesetzer vum Kinnekräich erzielt, an en an e Buch geschriwwen, dat hie virum Jehova gehal huet. 10:26 A Samuel geschéckt all d'Leit, all een zu sengem Haus. De Saul ass och heem op G abaa gaang, an d'Krichsmänner, deenen hir Häerzer Gott beréiert huet, si mat him gaang. 10:27 Awer e puer Schlechter soten: Wéi kann dee Mann eis retten ? A si hunn hie wéineg ugesinn an hunn him kee Kaddo bruecht; awer hien huet sech verstoppt.

Samuel Chronicles I Kapitel 11

11: 1 Dunn ass den Nahash den Ammonit eropgaang an huet géint Jabesh a Gilead campéiert. A ganz Jabes soten zu Nahas: Maacht e Bund mat eis, a mir déngen Iech . 11: 2 An den Nahas, den Ammonit, huet hinnen geäntwert: Op dëser Bedingung wäert ech e Bond mat Iech maachen, datt jidderee vun iech all dat richtegt A rausstellt an dës Affront géint ganz Israel mécht. 11: 3 Dunn hunn déi Eelst vu Jabesh zu him gesot: Gëff eis siwen Deeg , fir datt mir Messenger duerch d'ganz Territoire vun Israel schécken; a wann et keen ass deen eis verteidegt, gi mir op i. 11: 4 Wéi d'Bote vu Saul op Gibea koumen, hunn se dës Wierder an den Oueren vum Vollek geschwat; an all d'Leit hunn hir Stëmme gehuewen a gekrasch. 11: 5 A kuck, de Saul kënnt aus dem Feld, no den Ochsen; an de Saul sot: Wat hunn d'Leit, déi kräischen? A si hunn him d' Wierder vun de Männer vu Jabes erzielt. 11: 6 Wéi de Saul dës Wierder héieren huet, ass de Geescht vu Gott mat Kraaft iwwer hien komm; an hie gouf a Roserei op eng super Manéier ausgezeechent. 11: 7 An hien huet e puer Ochs geholl, hien huet se a Stécker geschnidden an huet se duerch ganz Messenger duerch Messenger geschéckt a gesot: Sou soll et mat den Ochsen gemaach ginn, déi net nom Saul an nom Samuel ginn. . An d'Angscht vum Här ass op d'Leit gefall, a si sinn als ee Mann erauskomm. 11: 8 An hien huet se zu Bezek gezielt; an d'Kanner vun Israel waren dräi Honnertdausend , an d'Männer vu Juda drësseg Dausend. 11: 9 A si soten zu de Messenger déi komm sinn: Sou soll Dir de Männer vu Jabesh-Gilead soen: Muer wann d'Sonn waarm ass, da gitt Dir ausgeliwwert. An d'Bote koumen an hunn de Männer vu Jabesh gesot, déi frou waren.

11:10 An d'Männer vu Jabes soten zu de Feinden: Muer gi mir bei lech eraus, fir datt Dir mat eis maache kënnt alles wat lech gutt schéngt . 11:11 An et ass geschitt, datt den nächsten Dag de Saul d'Leit an dräi Gesellschaften arrangéiert huet, a si sinn an der Mëtt vum Lager an der Muereswuecht agaang an hunn d'Ammoniter geschloen, bis den Dag waarm war; an déi, déi bliwwe sinn, ware verstreet, sou datt keng zwee vunenee matenee bloufen. 11:12 D'Leit soten dunn zum Samuel: Wien sinn déi, déi soten: Soll S aul iwwer eis regéieren ? Gitt eis déi Männer, a mir wäerten se ëmbréngen. 11:13 A sot de Saul: Keen soll haut stierwen, well haut huet den Här Israel d'Erléisung ginn . 11:14 Awer de Samuel sot zu de Leit: Komm, mir ginn op Gilgal, fir datt mir d'Kinnekräich do erneiere kënnen. 11:15 An all d'Leit sinn op Gilgal gaang an hunn do de Saul zum Kinnek virum Här zu Gilgal gemaach. A si hunn do Friddensoffer virum Jehova geaffert, an de Saul an all d'Israeliten hunn sech do gefreet.

Samuel Chronicles I Kapitel 12

12: 1 De Samu el sot zu ganz Israel: Kuckt, ech hunn Är Stëmm héieren an alles wat Dir mir geschwat hutt, an hunn Iech zum Kinnek gemaach. 12: 2 Elo, kuckt Äre Kinnek, an et geet virun Iech. Ech si schonn al a voller gro Hoer; mee meng Kanner si bei Iech, an ech sinn vu menger Jugend bis haut viru gaang. 12: 3 Hei sinn ech; Beweist géint mech virum HÄR a viru sengem gesalbten, wann ech engem engem Ochs geholl hunn, wann ech engem säin Iesel geholl hunn, wann ech engem verleumd hunn, wann ech engem eppes falsch gemaach hunn, oder wann ech e Bestiechung vun engem zu Blann geholl hunn meng Aen mat him; an ech restauréieren et Iech. 12: 4 Dunn hu se gesot: Dir hutt eis ni verleumdegt oder falsch gemaach, an Dir hutt näischt aus der Hand vun engem Mënsch erausgeholl. 12: 5 An hie sot zu hinnen: Den Här ass Zeien géint dech, a säi Gesalbte Zeien ass dësen Dag, datt Dir näischt an menger Hand fonnt hutt. A si hunn geäntwert: Sou ass et. 12: 6 Dunn huet de Samuel zum Vollek gesot : De Jehova, deen de Moses an den Aaron ernannt huet an Är Pappen aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet, ass en Zeien. 12: 7 Waart also elo, an ech wäert mat Iech virum Här iwwer all d'Handlunge vun der Erléisung streiden, déi den Här mat Iech a mat Äre Pätter gemaach huet. 12: 8 Wéi de Jakob an Ägypten erakoum, an Är Pappen zum Här geruff hunn, huet den Här de Moses an den Aaron geschéckt, a si hunn Är Pappen aus Ägypten bruecht an hunn se op dëser Plaz wunnen gelooss.

12: 9 A si vergiess den HÄR hire Gott, an hie verkeeft se an d'Hand vum Sisera, dem Chef vun der Arméi vun Hazor, an an d'Hand vun de Philistinen, an an d'Hand vum Kinnek vu Moab, deen de Krich gefouert huet. 12:10 A si hunn dem Jehova geruff a gesot: Mir hu gesënnegt, well mir hunn den Jehova verlooss an hunn d' Baals an den Ashtaroth gedéngt; Also befreit eis elo vun der Hand vun eise Feinden, a mir déngen lech. 12:11 Dunn huet den Här Jerubbaal, Barak, Jephthah a Samuel gesinn, an huet lech aus der Hand vun Äre Feinde ronderëm lech gerett, an Dir hutt sécher gelieft. 12:12 A wéi Dir gesinn hutt, datt den Nahas Kinnek vun den Ammoniten géint dech kënnt, sot Dir zu mir: Nee, awer e Kinnek soll iwwer eis regéieren ; sou datt den Jehova Äre Gott Äre Kinnek war. 12:13 Elo, kuck, de Kinnek, deen Dir gewielt hutt, fir deen Dir gefrot hutt; a kuck , den HÄR huet e Kinnek iwwer dech gesat. 12:14 Wann Dir den HÄR fäert an hien déngt, a seng Stëmm lauschtert a sidd net rebellesch géint d'Wuert vum HÄR, a wann Dir an de Kinnek, deen iwwer lech regéiert, den HÄR Äre Gott déngt, da wäert Dir et gutt maachen . 12:15 Awer wann Dir net op d'Stëmm vum Här lauschtert, a wann Dir géint d'Wierder vum Här rebelléiert, da wäert d'Hand vum Här géint lech sinn wéi et géint Är Pappen war. 12:16 Wait och elo, a kuck dës grouss Saach, déi den Jehova virun Ären Ae maache wäert. 12:17 Ass et net elo d'Weess Ernte? Ech ruffen zum Jehova, an hie wäert Donner a Reen ginn, fir datt Dir wësst a kuckt datt Är Béisheet grouss ass, wat Dir an den Ae vum Jehova gemaach hutt, fir e Kinnek fir lech selwer ze froen.

12:18 An de Samuel huet dem Här geruff, an den Här huet deen Dag Donner a Reen ginn; an all d'Leit hu grouss Angscht virum Här a vum Samuel. 12:19 Dunn hunn all d'Leit zum Samuel gesot: Biet fir Är Dénger beim Här Äre Gott, sou datt mir net stierwen; well zu all eise Sënnen hu mir dëst Béis bäigefüügt fir e Kinnek fir eis selwer ze froen. 12:20 An de Samuel sot zu de Leit: Fäert net; Dir hutt alles gemaach falsch; Maacht awer net of vum Här ze follegen, mee déngt hie mat ganzem Häerz. 12:21 Maacht Iech net no Eegelen zréck , déi net profitéieren oder liwweren, well et sinn Eegelen. 12:22 Well den Jehova wäert säi Vollek net verloossen, wéinst sengem groussen Numm; well den Jehova Iech säi Vollek wollt maachen. 12:23 Esou wäit ass et vu mir, datt ech géint de Jehova sënnegen, andeems ech ophalen fir Iech ze bieden ; ier ech Iech de gudden a richtege Wee instruéieren. 12:24 Fäert nëmmen den Jehova an déngt hie wierklech mat Häerzen, fir z'iwwerleeën, wéi eng grouss Saache hien fir Iech gemaach huet. 12:25 Awer wann Dir weider falsch maacht, da sidd Dir an Äre Kinnek ëmkomm.

Samuel Chronicles I Kapitel 13

13: 1 De Saul hat schonn ee Joer regéiert; A wéi hien zwee Joer iwwer Israel regéiert hat, 13: 2, huet hien dräi dausend Männer vun Israel gewielt, vun deenen zwee dausend mam Saul zu Micmash an um Bierg B et-el waren, an dausend mam Jonathan zu Gibea Benjamin; an hunn de Rescht vun de Leit jiddfereen an hir Zelter geschéckt. 13: 3 An de Jonathan attackéiert d'Garnisoun vun de Philistinen, déi um Hiwwel waren, an d'Philistine hunn et héieren. An de Saul huet de Saul duerch d'Trompett am ganze Land gemaach a gesot: "Looss d'Hebräer héieren." 13: 4 A ganz Israel héieren datt et gesot gouf: De Saul huet d'Garnisoun vun de Philistinnen ugegraff ; an och datt Israel de Philistinnen abominabel ginn ass. An d'Leit hu sech nom Saul zu Gilgal versammelt. 13: 5 Dunn hunn d' Philistine sech versammelt fir géint Israel ze kämpfen, drësseg dausend Ween, sechs dausend Reider, an e Vollek esou vill wéi de Sand um Ufer; a si sinn opgaang an hunn zu Michmash, ëstlech vu Beth-Aven, campéiert. 13: 6 Wéi d'Männer vun Israel gesinn hunn, datt se an der Strooss waren (well d'Leit a Probleemer waren), hu se sech an Hielen, a Gruef, op Fielsen, Fielsen, an Zisterner verstoppt. 13: 7 An e puer vun den Hebräer sinn iwwer de Jordan gefuer an d'Land Gad a Gilead; Awer de Saul war nach ëmmer am Gilgal , an all d'Leit sinn him geziddert. 13: 8 An hien huet siwen Deeg gewaart, no der Zäit déi de Samuel gesot hat; Awer de Samuel koum net op Gilgal, an d'Leit hunn hien verlooss. 13: 9 Dunn huet de Saul gesot: Bréngt mir e Brennoffer a Friddensoffer. An hien huet den Hol ocaust ugebueden.

13:10 A wéi hie just d'Brennoffer ugebueden hat, kuck, de Samuel kënnt; an de Saul ass erausgaang fir hien ze begéinen, fir hien ze begréissen . 13:11 Dunn huet de Samuel gesot: Wat hutt Dir gemaach? An de Saul huet geäntwert: Well ech gesinn hunn, datt d'Leit mech verloossen an datt Dir net an der bestëmmter Zäit komm sidd, an datt d'Philistine zu Micmash gesammelt waren, 13:12 sot ech zu mir selwer: Elo ginn d' Philistine géint mech erof op Gilgal, an Ech hunn net fir de Jehovas säi Gonschte plädéiert. Also hunn ech en Effort gemaach an eng verbrannt Offer ugebueden. 13:13 Dunn huet de Samuel zum Saul gesot: Dir hutt domm gemaach; du hues de Geboter vum Jehova Äre Gott net agehalen, deen hien dech gebueden huet; well elo huet den Här Äert Räich iwwer Israel fir ëmmer etabléiert. 13:14 Awer elo wäert Äert Räich net daueren. Den Här huet fir sech selwer e Mann gesicht no sengem eegenen Häerz, deen den Här zum Prënz iwwer säi Vollek ernannt huet, well Dir net agehalen hutt wat den Här Iech gebueden huet. 13:15 De Samuel ass opgestan an ass vu Gilgal op Gibeah am Benjamin geklommen. An de Saul huet d'Leit gezielt, déi mat him waren, ongeféier sechshonnert Mann. 13:16 Also sinn de Saul a säi Jong Jonathan an d'Leit, déi mat hinne waren, zu Gibea am Benjamin bliwwen. awer d'Philistine ware bei Michmash campéiert. 13:17 An marraers gaangen aus dem Camp vun de Philistines an dräi squadrons ; Ee Kader war op der Strooss vun Ophra Richtung Land vu Sual marschéiert, 13:18 huet en anert Kader Richtung Beth-Horon marschéiert, an dat drëtt Kader marschéiert a Richtung Regioun mat Vue op den Dall vun Zeboim, Richtung Wüst.

13:19 An am ganze Land vun Israel war kee Schmatt; well d'Philistine gesot hunn: Fir datt d'Hebräer kee Schwert maachen oder e Speer maachen. 13:20 Dofir huet ganz Israel missen erof bei d'Philistine goen, fir jidderee säi Plow Deel, säi Schof, seng Axt oder seng Séchel ze schäerfen. 13: 2 1 An de Präis war e Pim fir d'Plowshares a fir den Huesch, an en Drëttel vun engem Sikkel fir d' Achsen ze schaarfen an d'Fixen ze fixéieren. 13:22 Also ass et geschitt datt den Dag vum Kampf weder Schwert nach Speer an der Hand vun engem vun de Leit fonnt gi sinn, déi mam Saul a Jonathan waren, ausser dem Saul a sengem Jong Jonathan, deen se hat. 13:23 An d'Garnisoun vun de Philistinen ass op de Pass vu Michmash fortgaang.

Samuel Chronicles I Kapitel 14

14: 1 Et ass enges Daags geschitt, datt de Jonathan Jong vum Saul zu sengem Dénger sot , deen him d'Waffe bréngt: Kommt a looss eis op d'Garnisoun vun de Philistinnen, déi op där Säit ass. An hien huet säi Papp net matgedeelt. 14: 2 A Saul war um Enn vu Gibea, ënner engem Granatapfel zu Migron, an d'Leit, déi mat him waren, waren ongeféier sechshonnert Mann. 14: 3 An den Ahia, de Jong vum Ahitub, de Brudder vum Ichabod, de Jong vum Pinehas, de Jong vum Eli, dem Paschtouer vum Här zu Silo, huet den Ephod; an d'Leit woussten net datt de Jonathan fort wier. 14: 4 An tëscht de Schluchten, duerch déi de Jonathan der Philistinescher Garnisoun passéiere wollt, war e schaarfe Fiels op der enger Säit, an deen aneren op der anerer Säit; déi eng gouf Boses genannt, an déi aner Sen e. 14: 5 Ee vun de Fielsen war am Norden, Richtung Micmash, an deen aneren am Süden, Richtung Gibeah. 14: 6 De Jonathan sot zu sengem Rüstungsträger: Komm, looss eis op d'Garnisoun vun dësen Onbeschniddenen; Vläicht wäert den Jehova eppes fir eis maachen, well et ass net schwéier fir Jehova mat villen oder mat wéineg ze retten. 14: 7 A säi Panzerdréier huet him geäntwert: Maacht alles wat an Ärem Häerz ass; gitt, well hei sinn ech bei Iech no Ärem Wëllen. 14: 8 Dunn huet de Jonathan gesot: Mir ginn deenen Männer weider a mir weisen eis hinnen. 14: 9 Wa se eis sou soen: Waart bis mir bei Iech kommen, da bleiwe mir op eiser Plaz, a mir ginn net bei si erop. 14:10 Awer wa se eis sou soen: Komm op eis, da komme mir erop, well den Här huet se an eis Hand iwwerginn; an dëst wäert en Zeechen sinn.

14:11 Si hunn sech allen zwee der Garnisoun vun de Philistinne gewisen, an d'Philistine soten: Kuckt d'Hebräer, kommen aus den Hielen eraus, wou se sech verstoppt hunn. 14:12 An d'Männer aus der Garnisoun hunn dem Jonathan a sengem Waffepäerd geäntwert a gesot: Komm erop bei eis, a mir weisen lech eng Saach. De Jonathan sot zu sengem Panzerdréier: " Komm no mir op, well den Här huet se an d'Hänn vun Israel iwwerginn." 14:13 An de Jonathan ass eropgaang, op seng Hänn a Féiss ze klammen, a säi Panzerdréier no him ; Déi, déi virum Jonathan gefall sinn, goufe vu sengem Rüstendréier ëmbruecht, deen no him gaang ass. 14:14 An et war dat éischt Schluechten, dat de Jonathan a säi Waffemann gemaach hunn, ongeféier zwanzeg Männer, am Raum vun engem hallwe Yugate vum Land. 14:15 An et gouf Panik am Lager an am Feld, an ënner all de Leit vun der Garnisoun; an déi, déi gaang sinn, si hunn och panikéiert, an d'Äerd huet gerëselt; Also et war eng grouss Konsternatioun. 14:16 An d'Awachter vu Saul hunn aus Gibea vu Benjamin gesinn, wéi d'Mass gestéiert war, an ass vun enger Plaz op déi aner gaang a gouf ruinéiert. 14:17 Da sot de Saul zu de Leit, déi mat him waren: Kuckt elo, a kuckt wien vun eis fort ass. Si hunn iwwerpréift, a kuck, de Jonathan a säi Panzerdréier si vermësst. 1 4:18 A sot de Saul zu Ahia: Bréng d'Ark vu Gott. Well d'Ark vu Gott deemools mat de Kanner vun Israel war. 14:19 Awer et ass geschitt, datt wärend de Saul nach mam Priister geschwat huet, huet den Opschwong am Philistinesche Lager zougeholl a staark erhéicht. Du sot de Saul zum Paschtouer: Halt Är Hand.

14:20 Wéi de Saul all d' Leit gesammelt huet, déi mat him waren, koumen se op d'Schluechtplaz; a kuck, jidderee säi Schwert gouf géint säi Begleeder gedréit, an et war grouss Duercherneen. 14:21 An d'Hebräer, déi scho laang mat de Philistine waren, a mat hinnen aus dem Quartier an de Lager komm sinn, hunn sech och mat den Israeliten, déi mam Saul an dem Jonathan waren. 14:22 Och all d' Israeliten, déi sech um Bierg Efraim verstoppt haten, héieren datt d'Philistine flüchten, hunn se och an där Schluecht verfollegt. 14:23 Sou huet den Här Israel deen Dag gerett. An d'Schluecht koum op Beth-aven. 14:24 Awer d'Männer vun Israel goufen deen Dag a Probleem bruecht; well de Saul huet d'Leit vereedegt a gesot: Wie Brout ësst ier et nuets ass, ier e sech op meng Feinde räift, dee gëtt verflucht. An all d'Leit hu kee Brout geschmaacht. 14:25 An all d' Leit koumen an e Bësch, wou Hunneg op der Uewerfläch vum Feld war. 14:26 Also sinn d'Leit an de Bësch gaang , a kuck, den Hunneg leeft; awer et war keen dee seng Hand an de Mond krut, well d'Leit den Eed gefaart hunn. 14:27 Awer de Jonathan huet net héieren, wéi säi Papp d'Leit vereedegt huet, an hien huet d'Enn vun enger Staang, déi hien a senger Hand gedroen huet, ausgestreckt, an an eng Hunneg getippt, an huet seng Hand op de Mond bruecht; a seng Ae ware geläscht. 14:28 Dunn huet ee vum Vollek geschwat a gesot: Äre Papp huet d'Leit feierlech gemaach geschwuer a gesot: Verflucht de Mann deen haut Iessen hëlt. An d'Stad ass ausernee gefall. 14:29 Jonathan geäntwert, Mäi Papp huet d'Land gestéiert. Kuckt elo wéi meng Ae geläscht gi sinn, well ech e bësse vun dësem Hunneg geschmaacht hunn.

14:30 Wéi vill méi wann d'Leit haut fräi giess hunn vun de Feinde vun hire Feinden ofgeholl? Wär elo net méi e groussen Zerstéierung ënner de Philistine gemaach ginn? 14:31 A si hunn d'Philistine deen Dag vu Michmash op Aijalon geschloen; awer d'Leit ware ganz midd. 14:32 An d'Leit hunn sech op de Raum geheit an hunn Schof an Hierden a Kälwer geholl an op de Buedem geschluecht . an d'Leit hunn se mat Blutt giess. 14:33 A si hunn dem Saul erzielt a gesot: D'Vollek sënnegt géint den HÄR a frësst d'Fleesch mam Blutt. An hie sot: Dir hutt transgresséiert; rullt elo e grousse Steen hei fir mech. 14:34 De Saul sot och: "Et ass e klengen Deel vun de Leit, a sot hinnen, mir brénge jiddfereen seng Kéi, a jidderee seng Schof, a schluecht se hei an ies; A sënn net géint den Jehova andeems hien d'Fleesch mam Blutt ësst. An all d'Leit hunn déi Nuecht all seng Kou bruecht an déi do verlooss. 14:35 A Saul gebaut en Altor fir den Här; Dësen Altor war deen éischten deen hien dem Jehova gebaut huet. 14:36 A sot de Saul: Loosst eis an der Nuecht géint d'Philistine erofgoen, a mir wäerte se bis de Moie plunderen, a mir loossen näischt vun hinnen. A si soten: Maacht wat Iech gutt schéngt. Dunn huet de Paschtouer gesot: Loosst eis hei bei Gott kommen. 14:37 An de Saul huet Gott gefrot: Soll ech no de Philistinnen erofgoen? Wëllt Dir se un Israel ofginn? Awer den Jehova huet him deen Dag keng Äntwert ginn. 14:38 Dunn huet de Saul gesot: Kommt hei, all d' Cheffe vum Vollek, a wësse a kucke wat dës Sënn aus haut bestanen huet; 14:39 well den Här lieft deen Israel rett, datt och wann et am Jonathan Jonathan wier, hie stierft sécher. An et war net an der ganzer Stad, déi him geäntwert hunn.

14:40 Du sot hien zu ganz Israel: Dir wäert op där enger Säit sinn, an ech a mäi Jong Jonathan sinn op der anerer Säit. An d'Leit hunn dem Saul geäntwert: Maacht wat Iech gutt schéngt . 14:41 Du sot de Saul zum Här Gott vun Israel: Gitt perfekt Gléck. An de Lot ass op de Jonathan an de Saul gefall, an d'Leit sinn fräi gaang. 14:42 An de Saul sot: Goss vill tëscht mir a mengem Jong Jonathan. An de Lot ass op de Jonathan gefall. 14:43 De Saul sot zum Jonathan: "Sot mir wat Dir gemaach hutt." An de Jonathan huet et him deklaréiert a gesot: Bestëmmt hunn ech e bëssen Hunneg mam Enn vun der Staang geschmaacht , déi ech a menger Hand gedroen hunn; A soll ech stierwen? 14:44 A sot de Saul: "Also maacht Gott mat mir a füügt mech souguer bäi, datt Dir sécher stierft, Johann." 14:45 An d'Leit soten dem Saul: Soll de Jonathan stierwen, wien huet dës grouss Erléisung an Israel gemaach? Et wäert net esou sinn. Wéi den Jehova lieft, falen net en Hoer vu sengem Kapp op de Buedem, well hien huet haut mat Gott gehandelt. Sou hunn d'Leit de Jonathan vum Stierwe gerett. 14:46 An de Saul huet opgehalen no de Philistinen ze goen; an d'Philistine sinn op hir Plaz gaang. 14:47 Nodeems de Kinnek vun Israel am Besëtz war, huet de Saul de Krich mat all senge Feinde ronderëm gemaach: géint de Moab, géint d'Kanner vun Ammon, géint den Edom, géint d'Kinneke vun Zobah a géint d'Philistinnen; a wou hie sech gedréit huet, huet hie gewonnen. 14: 4 8 An hien huet eng Arméi gesammelt an den Amalek besiegt, an huet Israel aus der Hand vun deenen, déi se geplëmmt hunn, befreit.

14:49 An d'Jonge vum Saul ware Jonathan, Isui a Malquisúa. An d'Nimm vu sengen zwou Duechtere waren den Eelsten, Merab, an déi Jéngst, Mical. 14:50 An den Numm vum Saul senger Fra war Ahinoam, Duechter vum Ahimaas. An den Numm vum Generol vu senger Arméi war den Abner, Jong vum Ner, dem Saul säi Monni. 14:51 Fir C ass de Papp vum Saul, an Ner de Papp vun Abner, waren d'Jongen vum Abiel. 14:52 An et war e heftege Krich géint d' Philistine déi ganzen Zäit vum Saul; a wien de Saul gesinn huet e staarke Mann ze sinn a fit ze kämpfen, dee versammelt sech mat sech selwer.

Samuel Chronicles I Kapitel 15

15: 1 Dunn huet de Samuel zum Saul gesot: Den Här huet mech geschéckt fir dech zum Kinnek iwwer säi Vollek Israel ze salwen. Lauschtert elo d'Wierder vum Jehova. 15: 2 Sou seet den Herrgott vun den Häre n: Ech wäert bestrofen, wat den Amalek mat Israel gemaach huet, andeems hien him ënnerwee war, wéi hien aus Ägypten erausgoung. 15: 3 Gitt dofir a schloe Amalek, an zerstéiert alles wat hien huet, a schued net iwwer hien; et brécht Männer, Fraen, Kanner, an och d'Brust, Kéi, Schof, Kamellen an Ieselen. 15: 4 De Saul huet d'Leit aberuff an iwwerpréift se an Telaim, zweehonnertdausend Fousszaldoten, an zéngdausend Männer aus Juda. 15: 5 Wéi de Saul an d'Stad Amalek koum, huet hien en Hierscht am Dall gesat. 15: 6 An de Saul sot zu de Keniten: Gitt, trennt lech a gitt aus den Amalekiten eraus, fir datt ech dech mat hinnen zerstéieren; well Dir Barmhäerzegkeet un all d'Kanner vun Israel gewisen huet, wéi se aus Egypten opgestan sinn. An d'Kite goufen vun de Jongen vun Amalek getrennt. 15: 7 A Saul besiegt d'Amalekiten vun Havila op Shur, dat ëstlech vun Egypten ass. 15: 8 An hien huet den Agag Kinnek vun Amalek lieweg gemaach, awer hien huet all d'Leit mam Rand vum Schwert ëmbruecht. 15: 9 An de Saul an d'Leit hunn dem Agag verginn, an dat Bescht vun de Schof an de gréissere Ranner, de fettegen Déieren, d'Widder, an alles Guddes, a si wollten hien net zerstéieren; awer alles wat béis an despicabel war, hunn se zerstéiert. 15:10 An d'Wuert vum Herrgott koum zum Samuel a sot: 15:11 Et deet mir leed, datt ech de Saul zum Kinnek gemaach hunn, well hien huet no mir gedréit an meng Wierder net agehalen . An de Samuel war traureg an huet déi ganz Nuecht zum Här geruff.

15:12 Dunn ass de Samuel fréi opgestan fir de Saul de Moien ze treffen. An et gouf dem Samuel gesot, gesot: De Saul ass op Karmel komm, an et gouf en Monument opgeriicht, an et huet sech ëmgedréit , an ass weidergaang an ass erofgaang op Gilgal. 15:13 Da koum de Samuel bei de Saul, an de Saul sot zu him: Geseent sidd Dir vum Här; Ech hunn d'Wuert vum Här behalen. 15:14 De Samuel huet dunn gesot: Wat fir Schof a Krumm brullen ech dat mat mengen Oueren? 15:15 A Saul sot: Si hunn se vun Amalek bruecht; well d'Leit dat Bescht vun de Schof an den Hierde verginn hunn, se dem Jehova Äre Gott ze offeréieren, awer de Rescht hu mir zerstéiert. 15:16 Dunn huet de Samuel zu Saul gesot: Loosst mech Iech soen, wat den Här mir den Owend gesot huet. An hien huet geäntwert: Sot. 15:17 An de Samuel sot: Och wann Dir wéineg an Ären eegenen Ae war, sidd Dir net Chef vun de Stämme vun Israel ginn, an huet den HÄR Iech zum Kinnek iwwer Israel gesaleft? 15:18 An den Här huet Iech op Missioun geschéckt a sot : Gitt, zerstéiert d'Sënner vun Amalek, a maach Krich géint si, bis Dir se fäerdeg bréngt. 15:19 Firwat hutt Dir dann net op d'Stëmm vum Här gelauschtert , awer verwinnt Iech ze verwinnt, hutt Dir Béis gemaach an den Ae vum Här? 15:20 An de Saul sot zum Samuel: Ech hunn éischter der Stëmm vum HÄR noginn, an ech sinn op d'Missioun gaang, déi den HÄR mir geschéckt huet, an ech hunn den Agag Kinnek vun Amalek bruecht, an ech hunn d' Amalekiter zerstéiert. 15:21 Awer d'Leit huele vun de Biedere Schof an Hiert, déi éischt Friichte vun der Fluch, fir dem Här Äre Gott zu Gilgal Affer ze bréngen.

15:22 An de Samuel huet gesot: Huet den Här Freed u Brennofferen an Affer wéi och de Wierder vum Här ze follegen? Bestëmmt ze follegen ass besser wéi Affer, an oppassen wéi d'Fett vu Widder. 15:23 Fir Rebellioun ass wéi d'Sënn vun divination, an haartnäckege ass wéi idols an Gëtzendéngscht. Well Dir d' Wuert vum Jehova verworf hutt, huet hien Iech och refuséiert vum Kinnek ze sinn. 15:24 An de Saul sot zum Samuel: Ech hu gesënnegt; well ech hunn d' Gebot vum Här an Är Wierder gebrach , well ech d'Leit gefaart hunn an hir Stëmm zoustëmmen. Also verzeit elo meng Sënn, 15:25 a komm mat mir zréck fir Gott ze veréieren. 15:26 A sot de Samuel zum Saul: Ech kommen net mat Iech zréck; well Dir hutt d'Wuert vum Här ofgeleent , an den Här huet Iech refuséiert vum Kinnek iwwer Israel ze sinn. 15:27 An de Samuel huet sech gedréit fir ze goen, hien huet d'Spëtzt vu sengem Kleed festgehal, an et huet gerappt. 15:28 Dunn huet de Samuel zu him gesot: Den Här huet d'Kinnekräich vun Israel haut vun Iech gerappt an huet et engem besseren Noper wéi Dir ginn. 15:29 Ausserdeem wäert deen, deen d'Herrlechkeet vun Israel ass, net léien oder sech ëmsetzen, well hien ass kee Mënsch fir ze bekéieren. 15:30 An hie sot: Ech hu gesënnegt; Awer ech bieden Iech fir mech virun den Eelste vu mengem Vollek a virun Israel ze éieren , a komm mat mir zréck, fir datt ech den Här Äre Gott veréieren. 15:31 An de Samuel koum nom Saul zréck, an de Saul huet dem Här veréiert . 15:32 Da sot de Samuel: Bréng mir den Agag Kinnek vun Amalek. An den Agag koum frëndlech bei hien. An den Agag sot: Bestëmmt ass d'Batterkeet vum Doud vergaang.

15:33 A sot de Samuel: Wéi Äert Schwert Fraen ouni Kanner gemaach huet, sou wäert Är Mamm ouni Fra Kanner sinn. Dunn huet de Samuel den Agag virum Här zu Gilgal a Stécker geschnidden. 15:34 Dunn ass de Samuel op Rama gaang, an de Saul ass a säin Haus zu Saul an der Gibea eropgaang. 15:35 An de Samuel huet de Saul ni a sengem ganze Liewe gesinn; an de Samuel huet fir de Saul gekrasch; an den Här huet sech berouegt de Saul zum Kinnek iwwer Israel gemaach ze hunn.

Samuel Chronicles I Kapitel 16

16: 1 Den HÄR huet dem Samuel gesot: Wéi laang wäerts du fir de Saul kräischen, wann ech hie refuséiert hunn, iwwer Israel ze regéieren? Fëllt Ären Horn mat Ueleg, a kommt, ech schécken lech op Jesse vu Betlehem, wéinst senge Kanner hunn ech mir e Kinnek ginn. 16: 2 De Samuel sot: Wéi kann ech goen? Wann de Saul wousst, géif hien mech ëmbréngen. Den Här huet geäntwert: Huelt mat lech eng Kéi aus der Hiert a sot: Ech si komm fir dem Här en Affer ze bréngen. 16: 3 A rufft d'Jesse op d' Affer, an ech wäert lech léieren wat Dir maache musst; an du wäers mech salwe wiem ech dir soen. 16: 4 Also huet de Samuel gemaach wéi den Här him gesot huet; an nodeems hien zu Betlehem ukomm ass, sinn déi Eelst vun der Stad erausgaang fir hie mat Angscht ze treffen a soten: Kommt Dir friddlech? 16: 5 Hien huet geäntwert: Jo, ech sinn komm fir dem Jehova Affer ze bréngen; hellegt lech selwer, a kommt mat mir op d'Affer. An den Jesse a seng Jongen ze helleggen huet hien hinnen zum Opfer geruff. 16: 6 An et ass geschitt, datt wéi se kommen, den Eliab gesinn huet, a sot : Seng Gesalbt ass um Rand vum Här. 16: 7 An den Här sot zu Samuel: Kuckt net op säin Ausgesinn oder op d'Gréisst vu senger Statur, well ech wäert hien ofleenen; well Jehova kuckt net op wat de Mënsch kuckt; well de Mënsch kuckt wat viru sengen Ae steet, awer den Här kuckt an d' Häerz. 16: 8 Dunn huet d'Jesse den Abinadab geruff, an huet hie virum Samuel passéiert, dee sot: Och den Här huet deen net gewielt. 16: 9 Dunn huet d'Jesse de Sama passéiert. An hie sot: Weder huet den Här dësen erausgesicht.

16:10 A Jesse huet siwe vu senge Jongen virum Samuel passéiert ; Awer de Samuel sot zum Jesse: Den Här huet dës net gewielt. 16:11 Dunn huet de Samuel zu Isai gesot: Sinn dat all Är Jongen? An hien huet geäntwert: Et gëtt nach ëmmer dee Jéngsten, deen d'Schof passt. An de Samuel sot zum Jesse: Schéckt fir hien, well mir wäerten eis net un den Dësch sëtzen, bis hien heihinner kënnt. 16:12 Dofir huet hien no him geschéckt, an hie bruecht; an hie war blond, schéin ausgesinn a gutt ausgesinn. Dunn huet den HÄR gesot: Stitt op a salbt hien, well hien ass et. 16:13 An de Samuel huet den Horn vum Ueleg geholl an huet hie mat senge Bridder gesaleft. a vun deem Dag u koum de Geescht vum Här op den David. Dunn ass de Samuel opgestan an huet sech op Ramah gedréint.

16:14 De Geescht vu Jehova ass vum Saul fortgaang, an e béise Geescht vu Gott huet hie gepéngegt . 16:15 An dem Saul seng Dénger soten zu him: Kuckt elo, e béise Geescht vu Gott quält dech. 16:16 Loosst eisen Här also Är Dénger soen, déi virun Iech sinn, no engem ze sichen, dee weess wéi et op d'Harf spillt, fir datt wann de béise Geescht vu Gott op Iech ass, hie mat senger Hand beréiere kann, an Erliichterung hunn. 16:17 An de Saul sot zu sengen Dénger : Fannt mir elo eppes, wat gutt spillt, a bréngt et fir mech. 16:18 Dunn huet ee vun den Dénger geäntwert a gesot: Kuckt, ech hunn e Jong vum Isai vu Betlehem gesinn, dee weess wéi et spillt, an ass kräfteg a kräfteg an e Mann vu Krich, gescheit a senge Wierder, a schéin, an den Här ass mat hien. 16:19 A Saul huet Messenger op Isai geschéckt a gesot: Schéckt mir dem David Äre Jong, dee mat de Schof ass.

16:20 An d'Jesse huet en Aasel mat Brout gelueden, e Wäin an e Kand, an huet se mam David sengem Jong dem Saul geschéckt. 16:21 A wéi den David zu Saúl koum , stoung hie viru sech; an hien hat hie ganz gär, an huet hien zu senger Waffesäit gemaach. 16:22 An de Saul huet dem Jesse geschéckt fir ze soen: Ech bieden datt den David mat mir wier, well hien huet Gnod a mengen Ae fonnt. 16:23 A wéi de béise Geescht vu Gott op de Saul koum, huet den David d'Harf geholl a mat senger Hand gespillt; a Saul war erliichtert a besser, an de béise Geescht ass vun him fortgaang.

Samuel Chronicles I Kapitel 17

17: 1 D'Philistine hunn hir Arméi fir de Krich gesammelt, a si hunn zu Soco, dat vu Juda ass, gesammelt an hunn tëscht Soco an Azeka zu Efes-damim gelagert. 17: 2 D'Saul an d'Männer vun Israel hu sech versammelt an hunn am Dall vun Elah campéiert a stoungen am Kampf géint d'Philistinnen. 17: 3 An d'Philistine stoungen op engem Bierg op der enger Säit, an Israel stoungen op engem anere Bierg op der anerer Säit, an den Dall tëscht hinnen. 17: 4 Dunn ass aus dem Lager vun de Philistine e Champion komm, deem säi Numm Goliat vu Gat war, an hie war sechs Al an eng Spann héich. 17: 5 An hien huet e Bronzen Helm um Kapp un, an hien hat e Mantel un; an et war d'Gewiicht vum Mantel fënnef dausend Sikkel Bronze. 17: 6 Op senge Been huet hien Bronzegriewer un, an e bronze Speer tëscht senge Schëlleren. 17: 7 De Schaft vu senger Speer war wéi e Weberoller, an d'Eisen vu senger Speer huet sechs honnert Sech Eisen; a säi Squire ass viru sech gaang. 17: 8 An hien ass opgestan an huet de Squadrons vun Israel geruff a sot zu hinnen: Firwat hutt Dir Iech selwer an enger Schluechtsuerdnung gestallt? Sinn ech net de Philistin, an Dir d'Dénger vu Saul? Wielt ënnert Iech e Mann dee géint mech kënnt. 17: 9 Wann hie ka mat mir kämpfen a mech besiegen, wäerte mir Är Dénger sinn; a wann ech méi staark si wéi hien an ech iwwerwannen, da sidd Dir eis Dénger an Dir wäert eis déngen. 17:10 An de Philistine huet bäigefüügt: Haut hunn ech de Lager vun Israel gekämpft; gitt mir e Mann fir mech ze kämpfen. 17:11 Wéi de Saul an d'ganz Israel dës Wierder vum Philistin héieren hunn, waren se entsat an erschreckt.

17:12 An den David war de Jong vum deem Ephrathesche Mann vu Betlehem aus Juda, deem säin Numm Isai war, deen aacht Jongen hat; an zu Saul senger Zäit war dëse Mann al a vu groussem Alter bei de Männer. 17:13 An déi dräi eeler Jongen vum Jesse sinn de Saul an de Krich nogaang. An d'Nimm vu sengen dräi Jongen, déi an de Krich gaange sinn, waren: den Eliab, deen Éischten, deen zweeten Abinadab, an den drëtte Sama; 17:14 an den David war dee jéngsten . Also sinn déi dräi eelst dem Saul nogaang. 17:15 Awer den David war hin an hier gaang, an huet de Saul verlooss fir säi Papp seng Schof zu Betlehem z'iessen. 17:16 Also ass de Philistine moies an owes komm, an huet dat véierzeg Deeg gemaach. 17: 17 Jesse sot zu sengem Jong David: Huelt elo fir Är Bridder eng Ephah vun dësem ausgedréchentem Getreid an dësen zéng Brout, a féiert hie séier an de Camp bei Är Bridder. 17:18 An dës zéng Mëllechkéis soll Dir dem Chef vun dausend bréngen; a kuckt ob Är Bridder gutt sinn, an huelt Kleeder vun hinnen. 17:19 A Saul a si an d'ganz Israel waren am Dall vun Elah, an hunn géint d'Philistine gekämpft. 17:20 Dofir ass den David am fréie Mueres opgestan an huet d'Schof an der Betreiung vun engem Wuecht hannerlooss, an ass mat senger Laascht gaang, sou wéi d'Jesse him gesot huet an hien ass am Lager ukomm wéi d'Arméi an der Schluechtsuerdnung erausgaang ass, an de Schluecht kräischen huet . 17:21 An Israel an d'Philistine stoungen an der Schluechtsuerdnung, Arméi géint Arméi.

17:22 Dunn huet den David seng Laascht an der Hand vum Gepäckdréier hannerlooss, an ass an d'Arméi gelaf. a wéi hien ukomm ass, huet hie gefrot iwwer seng Bridder, ob se an der Rei wieren. 17: 23 Wéi hie mat hinne geschwat huet, kuck , dëse Paladin, dee matzen an de Lager vun der Do gesat huet, genannt Goliath, de Philistin vu Gat, koum aus de Reien vun de Philistinen an huet déi selwecht Wierder geschwat, an Den David huet se héieren. 17:24 An all d' Männer vun Israel, déi de Mann gesinn hunn, si viru senger Präsenz geflücht, a si hunn immens Angscht. 17:25 A jidd vun den Israelite soten: Hutt Dir de Mann net gesinn, deen erauskomm ass? Hie trëtt no vir fir Israel ze provozéieren. Deen, deen hien eruewert, de Kinnek wäert mat grousse Räichtum beräicheren , an him seng Duechter ginn, a wäert d'Haus vu sengem Papp an Israel befreien . 17:26 Dunn huet den David zu deenen, déi bei him stoungen, geschwat a gesot: Wat maache si mam Mann, deen dëse Philistin besiegt an de Virworf vun Israel ewechhëlt? Fir wien ass deen ongeschniddene Philistin, fir d'Kaderen vum liewege Gott ze provozéieren? 17:27 An d'Leit hunn him déiselwecht Wierder geäntwert a gesot: Sou soll et dem Mann gemaach ginn, deen hien iwwerwënnt. 17:28 A wéi den Eliab, säi grousse Brudder, hie mat dëse Männer héieren huet , huet hien den David rose gemaach a sot: Firwat bass du hei erofkomm? Wien huet déi puer Schof schonn an der Wüst hannerlooss? Ech weess Äre Stolz an de Béiswëlleg vun Ärem Häerz, datt Dir komm sidd fir de Kampf ze gesinn. 17:29 Den David huet geäntwert: Wat hunn ech elo gemaach? Schwätzt dat net just?

17:30 An huet sech vun him un anerer ofgewandert, huet hien op déiselwecht Manéier gefrot; an d'Leit hunn him déiselwecht Äntwert ginn wéi virdrun. 17:31 D'Wierder, déi den David geschwat huet, goufen héieren, a si si viru Saul bericht ginn; an hien huet et komme gelooss. 17:32 An den David sot zu Saul: Loosst kee Mënsch d'Häerz fale wéinst him; Äre Knecht wäert goen a géint dës Philistin kämpfen. 17:33 De Saul sot zu David: Dir kënnt net géint dee Philistin goen fir mat him ze kämpfen; well Dir e Jong sidd, an hien e Mann vu Krich aus senger Jugend. 17:34 Den David huet dem Saul geäntwert: Ären Dénger war Hiert vu sengem Papp senger Schof; A wann e Léiw oder e Bär koum an e Lämmche vun der Hiert geholl huet, 17:35 géing ech no him erausgoen, an hie geschloen hunn an hien aus sengem Mond befreien; a wann hie géint mech opstoe géif, géing ech säi Kiefer an de Grapp huelen, an hie blesséiert an ëmbréngen. 17:36 Hie war e Léiw, hie war e Bier, Äre Knecht huet hien ëmbruecht; an dës ongeschnidde Philistin wäert wéi ee vun hinnen sinn, well hien d'Arméi vum liewege Gott provozéiert huet. 17:37 Den David huet bäigefüügt : Den Här, dee mech aus de Klauen vum Léiw a vun de Klauen vum Bier gerett huet, wäert mech och aus der Hand vun dësem Philistin befreien. An de Saul sot zu David: Gitt, an den Här soll mat Iech sinn. 17:38 An de Saul huet den David seng Kleeder ugedoen, an huet en Helm vun eelef Bridder op de Kapp gesat , an hie mat Broscht gewellt.

17:39 An den David huet säi Schwert iwwer seng Kleeder ugedoen, a probéiert ze goen, well hien hat den Test ni gemaach. An den David sot zu Saul: Ech kann domat net goen, well ech hunn et ni praktizéiert. An den David huet déi Saachen aus sech eraus geheit. 17:40 An hien huet säi Staf an d'Hand geholl, an huet fënnef glat Steng aus der Baach erausgesicht, an en an de vergaangene Sack an de Sak gesat , deen hie gedroen huet, an huet säi Schleef an d'Hand geholl an ass bei d'Philistin gaang. 17:41 D'Philistin ass zu Fouss gaang an huet sech beim David geziilt a säi Panzerdréier viru sech. 17:42 A wéi d'Philistin den David gesinn huet, huet hien hie veruecht; well hie war jonk, a blond, a schéin am Ausgesinn. 17:43 D'Philistin sot zum David: Sinn ech en Hond, datt Dir bei mech mat Stécker kënnt? An hien huet den David fir seng Götter verflucht. 17:44 Dunn huet de Philistine zu David gesot: Komm bei mech, an ech ginn Äert Fleesch un d'Villercher vun der Loft an un d'Déiere vum Feld. 17:45 Dunn huet den David zu der Philistin gesot: Dir kommt bei mech mat Schwert a Speer a Speer; awer ech kommen zu Iech am Numm vum Här vun den Häre n, dem Gott vun den Arméien vun Israel, deenen Dir provozéiert hutt. 17:46 Haut wäert den Jehova dech a meng Hand ofginn , an ech wäert dech besiegen an de Kapp ofschneiden, an haut ginn ech de Kierper vun de Philistinen de Villercher vum Himmel an de Béischte vun der Äerd; an d'ganz Äerd wäert wëssen datt et Gott an Israel ass. 17:47 An all dës Kongregatioun soll wëssen, datt den Här net mat Schwäert a Speer rett ; well d'Schluecht gehéiert dem Här, an hie wäert dech an eis Hänn ofginn.

17:48 An et ass geschitt, datt wann d'Philistin opgestan ass an ugefaang huet mam David ze treffen, huet den David sech séier gemaach an ass an d'Linn vum Kampf géint d'Philistin gelaf. 17:49 An den David huet seng Hand an d'Täsch geluecht, huet vun do e Steen geholl, an en mam Schleef geheit, an de Philistin op d'Stir geschloen; an de Stee war a senger Stir hänke bliwwen , an hien ass op säi Gesiicht op de Buedem gefall. 17:50 Dofir huet den David d'Philistin mat engem Schlang a Steen iwwerwonnen ; an hien huet de Philistin gestierzt an ëmbruecht, ouni datt den David e Schwert an der Hand hat. 17:51 Dunn ass den David gerannt a stoung iwwer de Philistin; an huet säi Schwert geholl an et aus senger Mantel geholl, hie fäerdeg hien ëmbruecht, an huet de Kapp domat ofgeschnidden. A wéi d'Philistine hire Champion dout gesinn hunn, si se fortgelaf. 17:52 Dunn hunn d'Israeliten a Juda opgestan an hunn gejaut a sinn no de Philistinne nogaang, bis se an den Dall koumen an d' Tore vun Ekron. An déi blesséiert vun de Philistine sinn iwwer de Wee vu Saaraim op Gat an Ekron gefall. 17:53 An d'Kanner vun Israel sinn zréckgaang vun de Philistinnen ze verfollegen an hunn hire Lager geplëmmt. 17:54 An den David huet de Chef vun der Philistin geholl an hien op Jerusalem bruecht, awer hien huet seng Waffen a säin Zelt geluecht. 17:55 A wéi de Saul den David gesinn huet, de Philistin ze treffen, sot hien zum Abner Generol vun der Arméi: Abner, deem säi Jong ass dee jonke Mann? An den Abner huet geäntwert: 17:56 Wéi Är Séil lieft, o Kinnek, ech weess et net . An de Kinnek huet gesot: Frot weem säi Jong dëse jonke Mann ass.

17:57 Wéi den David zréckkoum vum Doud vun der Philistin, huet den Abner hien ageholl an huet hie virum Saul bruecht, den David huet dem Philistine säi Kapp an der Hand. 17:58 An de Saul sot zu him: Jong, wiem Jong sidd Dir? An den David huet geäntwert: Ech sinn de Jong vun Ärem Dénger Isai vu Betlehem.

Samuel Chronicles I Kapitel 18

18: 1 An et ass geschitt, datt wann hie fäerdeg war mam Saul ze schwätzen, dem Jonathan seng Séil mam David senger verbonne war, an de Jonathan hie gär hat wéi hie selwer. 18: 2 An de Saú l huet deen Dag matgeholl a léisst hien net zréck bei sengem Papp sengem Haus. 18: 3 An de Jonathan an den David hunn e Bund gemaach , well hien hie gär hat wéi hie selwer. 18: 4 An den Jonathan huet de Kleed ausgedoen, deen hien un hat, an huet dem David, an aner Kleeder vu sengem, souguer säi Schwert, säi Bou a säi Felling ginn. 18: 5 An den David ass iwwerall erausgaang, wou de Saul hie geschéckt huet, an hien huet sech weis beholl . An de Saul huet hien iwwer Krichsmänner gestallt, an hie gouf an den Ae vun all de Leit an an den Ae vun de Sauls Dénger ugeholl.

18: 6 An et ass geschitt, datt wa se zréckkoumen, wéi den David zréckkoum vun der Philistin ëmbréngen, d'Fraen aus all de Stied vun Israel sangen an danzen, fir de Kinnek Saul ze kréien, mat Tambourinen, mat Songs vu Freed a mat musikaleschen Instrumenter. . 18: 7 An d'Fraen, déi gedanzt hunn, sangen a soten: De Saul huet seng Dausende geschloen, an den David seng zéngdausend. 18: 8 An de Saul war ganz rosen, an dëst Wuert huet him net gefall a sot: Si hunn dem David zéngdausende geschenkt, a mir dausende; hien huet näischt anescht wéi d'Kinnekräich. 18: 9 A vun deem Dag un huet de Saul net frëndlech op den David gekuckt. 18:10 Et ass den Dag drop geschitt, datt e béise Geescht vu Gott de Saul ageholl huet, an hie war an der Mëtt vum Haus. Den David huet mat senger Hand gespillt wéi déi aner Deeg; an de Saul hat d'Speer an der Hand.

18:11 An de Saul huet d'Speer geheit a gesot: Ech wäert den David un d'Mauer pinnen. Awer den David huet hien zweemol verschwonnen. 18:12 Awer de Saul hat Angscht virum David, well den Här mat him war, a sech vum Saul ofgewand huet; 18:13 Dofir huet de Saul hie vu sech selwer ewechgeholl an hien als Kapp vun dausend gemaach . an hien ass erausgaang an ass virun d'Leit erakomm. 18:14 An den David huet sech an all sengen Affäre gescheit gemaach, an den Här war mat him. 18:15 A wéi de Saul gesinn huet, datt hie sech sou richteg beholl huet, huet hien Angscht virun him. 18:16 Awer ganz Israel a Juda hunn den David gär, well hien ass erausgaang an ass virun hinnen erakomm. 18:17 Du sot de Saul zum David: Kuckt, ech ginn Iech meng eelst Duechter Merab als Fra, virausgesat datt Dir e mächtege Mann fir mech sidd an d'Schluechte vum Här kämpft. Awer de Saul sot: Meng Hand soll net géint hie sinn, awer d'Hand vun de Philistine soll géint hie sinn. 18:18 Awer den David huet dem Saul geäntwert: Wien sinn ech, oder wat ass mäi Liewen, oder mäi Papp senger Famill an Israel, datt ech dem Kinnek säi Schwoer soll sinn? 18:19 A wéi d'Zäit komm ass, datt d'Merab d'Duechter vum Saul dem David sollt ginn, gouf si als Fra dem Adriel als Meholatit geschenkt. 18:20 Awer d'Michal, déi aner Duechter vum Saul, huet den David gär. an et gouf dem Saul gesot, an et schéngt him gutt ze sinn. 18:21 An de Saul sot: Ech ginn him et, fir datt et eng Stréck ass, an datt d'Hand vun de Philistine géint hie ka sinn. Hien huet gesot, gutt , de Saul dem David eng zweete Kéier: Dir wäert mäi Schwoer haut sinn.

18:22 An de Saul huet seng Dénger gebueden : Schwätzt heemlech mam David a sot zu him: Kuckt, de Kinnek huet dech gär, an all seng Dénger hunn dech gär; Also gitt dem Kinnek säi Schwoer. 18:23 Dem Saul seng Dénger hunn dës Wierder an den Oueren vum David geschwat. An den David sot: Schéngt et lech, datt et wéineg ass, net vum Kinnek ze sinn, well ech en aarme Mann sinn a kee Schätzung hunn? 18:24 An dem Saul seng Dénger hunn him geäntwert a gesot: Sou Wierder huet den David geschwat. 18:25 YS Aúl sot: Sot sou zum David: De Kinnek wëll net d'Mitgift, awer honnert Virhuele vu Philistinen, fir datt hie sech op de Feinde vum Kinnek räche kann. Awer de Saul huet geplangt den David an d'Hänn vun de Philistinnen ze falen. 18:26 Wéi seng Dénger dem David dës Wierder deklaréiert hunn , schéngt et an den Ae vum David gutt ze sinn de Schwoer vum Kinnek ze sinn. A ier d' Zäit ofgelaf ass, 18:27 ass den David opgestan an ass mat sengem Vollek gaang an huet zwee Honnert Mann vun de Philistinnen ëmbruecht; an den David huet hir Virhuele matbruecht an all dem Kinnek ginn, fir dem Kinnek säi Schwoer ze ginn. De Saul huet him seng Duechter Michal als Fra ginn. 18 : 28 Awer de Saul huet gesinn a berécksiichtegt datt den Här mam David war, an datt seng Duechter Michal hie gär hätt, 18:29 huet méi Angscht virum David; an de Saul war all Dag dem David säi Feind . 18:30 An d'Prënze vun de Philistine sinn op d'Wahlkampf gaang; an all Kéier wann se erausgaang sinn, war den David méi erfollegräich wéi all dem Saul seng Dénger, dofir gouf säin Numm héich gehalen.

Samuel Chronicles I Kapitel 19

19: 1 De Saul huet mam Johann sengem Jong a mat all sengen Dénger geschwat, datt si den David ëmbrénge sollten; awer de Jonathan, de Jong vum Saul, huet den David staark ofgebrach, 19: 2 an huet dem David gesot, a gesot: Saul, mäi Papp sicht dech ëmzebréngen këmmert lech also selwer bis de Moien, a bleift op enger verstoppter Plaz a verstoppt lech . 19: 3 An ech wäert erausgoen a mat mengem Papp am Feld sinn, wou Dir sidd; an ech wäert vun dir zu mengem Papp schwätzen, an ech wäert lech matdeele wat et gëtt. 19: 4 An de Jonathan huet gutt vum David zu sengem Papp Saul geschwat, a sot zu him: Loosst de Kinnek net géint säin Dénger David sënnegen, well hien näischt géint lech gemaach huet a well seng Wierker fir lech ganz gutt waren; 19: 5 well hien huet säi Liewen a senger Hand geholl an de Philistin ëmbruecht, an den Jehova huet ganz Erléisung fir ganz Israel ginn. Dir hutt et gesinn, an Dir waart frou; Firwat wäert Dir dann géint onschëlleg Blutt sënnegen an den David ouni Ursaach ëmbréngen? 19: 6 An de Saul huet d'Stëmm vum Jonathan héieren, an de Saul huet geschwuer : Wéi den Här lieft , soll hien net stierwen. 19: 7 De Jonathan huet den David geruff an huet him all dës Wierder deklaréiert; an hie selwer huet den David bei de Saul bruecht, an hie stoung virun him wéi fréier. 19: 8 Dunn war et erëm Krich; an den David ass erausgaang an huet géint d'Philistine gekämpft, an huet se mat grousser Zerstéierung getraff , a si si virun him geflücht. 19: 9 An de béise Geescht vu Jehova koum op Saul; a souz doheem hat hien e Speer praktesch, wärend den David gespillt huet.

19:10 An de Saul huet probéiert de David mam Speer un d'Mauer ze stiechen, awer hien huet sech vum Saul ofgewandert, dee mat der Speer d'Mauer geschloen huet; an den David ass geflücht, an ass déi Nuecht entkomm. 19:11 De Saul huet dunn Messenger an dem David sengem Haus geschéckt fir iwwer hien ze kucken an hien de Moien ëmzebréngen. Awer de Michal seng Fra huet dem David gesot a gesot: Wann Dir Äert Liewen net den Owend rett, da sidd Dir muer ëmbruecht ginn. 19:12 An de Michal huet den David duerch eng Fënster erofgeholl; An hie goung a geflücht an ass entkomm. 19:13 Dunn huet de Michal eng Statu geholl an se op d'Bett geluecht, an e Geessenhaarkëssen fir de Kapp arrangéiert an et mat senge Kleeder bedeckt. 19:14 Wéi de Saul Bote geschéckt huet fir den David festzehuelen, huet hatt geäntwert: Hien ass krank. 19:15 De Saul huet nach eng Kéier Messenger geschéckt fir den David ze gesinn , a sot: Bréngt hien bei mech an d'Bett, fir datt ech hien ëmbrénge kann. 19:16 A wéi d'Botschaften erakomm sinn, kuck, d'Statu war um Bett, an e Geessekuch war um Kapp. 19:17 Dunn huet de Saul dem Michal gesot: Firwat hues du mech esou verluecht a mäi Feind entkomm? An de Michal huet dem Saul geäntwert: Well hien zu mir sot: Loosst mech goen; wann net , wäert ech dech ëmbréngen. 19:18 Dofir ass den David geflücht an ass fortgelaf an ass bei de Samuel zu Rama komm an huet him alles erzielt wat de Saul him gemaach huet. An hien an de Samuel sinn fortgaang an hunn an Na iot gelieft. 19:19 An et gouf dem Saul gesot a gesot: Kuckt, den David ass zu Naioth zu Rama.

19:20 Dunn huet de Saul Messenger geschéckt fir den David ze bréngen, deen eng Gesellschaft vu Prophete gesinn huet, déi viraussoen, an de Samuel, deen do war, an ech hunn se presidéiert . An de Geescht vu Gott koum iwwer dem Saul seng Messenger, a si hunn och profezeit. 19:21 Wéi de Saul dat erausfonnt huet, huet hien aner Messenger geschéckt, déi och profeet. An de Saul huet nach eng drëtt Kéier Messenger geschéckt, a si hunn och profezeit. 19:22 Duerno ass hie selwer op Ramah gaang; an ukomm bei der grousser Wuel zu Secú, huet hie gefrot a gesot: Wou sinn de Samuel an den David? An een huet geäntwert: Kuckt, si sinn zu Naiot zu Ramah. 19:23 An hie goung op Naiot zu Rama; An de Geescht vu Gott ass och op hien komm, an hien ass weider gaang a profeet, bis hien zu Naiot zu Rama koum. 19:24 An hien huet och seng Kleeder ausgedoen an huet och viru Samuel virgehäit a war dee ganzen Dag an déi ganz Nuecht plakeg. Dofir gouf gesot: Ass de Saul och zu engem Prophet?

Samuel Chronicles I Kapitel 20

20: 1 Duerno ass den David viru Naioth zu Rama geflücht, an ass virum Jonathan gaang a sot: Wat hunn ech gemaach? Wat ass meng Béisheet, oder wat ass meng Sënn géint Äre Papp, fir datt hie mäi Liewen siche kann? 20: 2 Hien huet zu him gesot: Op kee Fall ; Dir wäert net stierwen. Kuckt, mäi Papp mécht näischt, grouss oder kleng, wat hie mir net verréid ; Firwat soll mäi Papp dës Saach fir mech verstoppen? Et wäert net esou sinn. 20: 3 An den David huet erëm geschwuer a gesot: Äre Papp weess kloer datt ech Gnod an Ären Ae fonnt hunn, an hie wäert soen: De Jonathan soll dat net wëssen, sou datt hien net traureg ass; A wierklech , sou wéi den Jehova lieft a sou wéi Är Séil lieft, gëtt et kaum e Schrëtt tëscht mir an dem Doud. 20: 4 De Jonathan sot zu David: Egal wat Är Séil wëllt, wäert ech fir Iech maachen. 20: 5 An den David sot zum Jonathan: Kuckt, muer ass den Neimound, an ech sëtze gewinnt beim Kinnek ze iessen; awer Dir loosst mech am Feld verstoppen bis den Owend vum drëtten Dag. 20: 6 Wann Äre Papp mech ernimmt, da sot Dir: Hien huet mech staark gebieden, hien op seng Stad zu Betlehem goen ze loossen, well all seng Famill feiert dat jäerlecht Affer do. 20 : 7 Wann hie seet: Et ass gutt, da wäert Äre Knecht Fridden hunn; awer wann hie rose gëtt, weess hien, datt dat Béist vu senger Säit bestëmmt gëtt. 20: 8 Dofir sollt Dir Barmhäerzegkeet fir Ären Dénger weisen, well Dir Ären Dénger an d'Bond vum Här mat Iech bruecht hutt; A wann et Béises a mir ass, da bréng mech ëm, well et brauch kee mech bei Äre Papp ze huelen.

20: 9 De Jonathan sot zu him: Ni wäert esou eppes mat lech passéieren; Éischter, wann ech wosst datt mäi Papp géint lech falsch gemaach huet , géif ech lech et net matdeelen? 20:10 Den David sot zum Jonathan: "Wie seet mir, wann Äre Papp lech haart äntwert?" 20:11 An de Jonathan sot zu David: Komm, loosst eis eraus an d'Feld. A si sinn an d'Feld gaang. 20:12 Du sot de Jonatan zu David: O Här Gott vun Israel, sief en Zeien! Wann ech mäi Papp muer zu dëser Zäit oder um drëtten Dag gefrot hunn, ob et fir den David gutt ausgeet, da schécken ech lech et ze soen. 20:13 Awer wann mäi Papp probéiert lech ze schueden, da mécht den HÄR dat mam Jonathan, an och derbäi, wann hien lech et net léisst a schéckt lech fir datt Dir am Fridde fort kënnt . An den Här wier mat dir, sou wéi hie bei mengem Papp war. 20:14 A wann ech liewen, da sollt Dir dem Här seng Barmhäerzegkeet weisen, sou datt ech net stierwen, 20:15 an Dir sollt Är Barmhäerzegkeet net fir ëmmer vu mengem Haus zréckzéien . Wann den Jehova dem David seng Feinde een nom aneren aus dem Land ofgeschnidden huet, da loosst dem Jonathan säin Numm net aus dem David sengem Haus huelen. 20:16 Dofir huet de Jonathan e Bündnes mam Haus vum David gemaach a gesot: Requieral oder Jehova aus der Hand vun den David Feinden. 20:17 An den Jonathan huet den David erëm geschwuer , well hien hie gär hat, well hien hie gär hat wéi hie selwer. 20:18 Du sot de Jonathan zu him: Muer ass den Neimound, an Dir wäert vermësst ginn, well Äre Sëtz wäert eidel sinn.

20:19 Also Dir wäert dräi Deeg bleiwen, an da gitt Dir erof an op déi Plaz wou Dir lech verstoppt hutt deen Dag dat geschitt ass, an Dir waart beim Steen vun Ezel. 20:20 An ech schéissen dräi Pfeile Richtung dës Säit, wéi wann ech op d'Zil trainéieren. 20:21 Da wäert ech den Dénger schécken, fir hien ze soen: Gitt, sich no de Feiler. A wann ech dem Dénger soen: Kuckt d' Pfeile méi no bei lech, huelt se; Dir wäert kommen, well Dir Fridde hutt, an et ass näischt falsch, lieft Jehova. 20:22 Awer wann ech dem Jong sou soen: Kuckt, d'Pfeile sinn iwwer lech eraus; gitt, well den Här huet dech geschéckt. 20:23 Wat d'Saach ubelaangt, déi Dir an ech diskutéiert hunn , ass den Här fir ëmmer tëscht eis. 20:24 Also huet den David sech am Feld verstoppt, a wéi den Neimound koum, souz de Kinnek fir Brout ze iessen. 20:25 An de Kinnek souz wéi fréier um Sëtz um Sëtz bei der Mauer, an de Jonathan ass opgestan , an den Abner huet sech niewent dem Saul gesat, an dem David seng Plaz war eidel bliwwen. 20:26 Awer deen Dag sot de Saul näischt, well hie sot zu sech selwer: Eppes muss him geschitt sinn, an hien ass net propper; et ass sécher net gereinegt. 20:27 Den nächsten Dag, den zweeten Dag vum Neimound, ass et och geschitt datt de Sëtz vum David eidel war. An de Saul sot zu sengem Jong Jonathan: "Firwat koum de Jong vum Jesse net haut oder gëschter iessen?" 20:28 An de Jon athan huet dem Saul geäntwert: Den David huet mech eescht gefrot, hien op Betlehem goen ze loossen.

20:29 a sot: Loosst mech w.e.g. goen, well eis Famill feiert Affer an der Stad, a mäi Brudder huet mech commandéiert ; Dofir, wann ech Gnod an Ären Ae fonnt hunn , loosst mech elo bei meng Bridder goen. Dofir ass hien net op den Dësch vum Kinnek komm. 20:30 Dunn huet dem Saul seng Roserei géint de Jonathan entflammert, an hie sot zu him: Jong vum béisen a rebelleschen, weess ech net, datt Dir de Jong vum Isai fir Är Verwirrung an d'Verwirrung vun der Scham vun Ärer Mamm gewielt hutt? ? 20:31 Fir déi ganzen Zäit datt de Jong vum Isai op der Äerd lieft, weder wäert Dir fest stoen, nach Äert Räich. Schéckt dann, elo, a bréngt et fir mech, well hie muss stierwen. 20:32 An de Jonathan huet sengem Papp Saul geäntwert a gesot: Firwat stierft hien? Wat hues du gemaach? 20:33 Dunn huet de Saul e Speer op hie geheit , fir hien ofzeschloen; vu wou de Jonathan verstanen huet datt säi Papp decidéiert war den David ëmzebréngen. 20:34 A Jonathan opgestan vum Dësch an héich Roserei, an huet Brout net op den zweeten Dag vum neie Mound giess ; well hien deet wéi wéinst dem David, well säi Papp hie beleidegt huet. 20:35 Den nächste Moie war de Jonathan zu enger bestëmmter Zäit mam David an d'Feld erausgaang, an e klenge Jong mat him. 20:36 An hie sot zum Jong: Lafen a sichen no de Feiler, déi ech schéissen. A wann de Jong leeft, géif hien de Bolz schéissen, sou datt e laanscht hie goung. 20:37 A wéi de Jong do koum, wou de Pfeil deen de Jonathan erschoss hat, huet de Jonathan nom Jong gejaut a gesot: Ass de Pfeil net iwwer lech eraus?

20:38 An de Jonathan huet nach eng Kéier nom Jong gejaut: Lafen, séier, stoppt net. An dem Jonathan säi Jong huet d'Pfeile gesammelt a koum bei säin Här. 20:39 Awer de Jong huet näischt verstanen; nëmmen de Jonathan an den David hu verstanen ëm wat et geet. 20:40 Dunn huet de Jonathan seng Waffe sengem Jong ginn, a sot zu him: Gitt an huelt se mat an d'Stad. 20:41 An nodeems de Jong fortgaang ass, ass den David vun der Südsäit opgestan an huet sech dräimol gebéit a sech op de Buedem gebéit; a sech këssen , hu se matenee gekrasch; an den David huet méi gekrasch. 20:42 An de Jonathan sot zu David: Gitt a Fridden, well mir hunn allen zwee mam Numm vum Här vereedegt a gesot: Den Här soll tëscht Iech a mir sinn, tëscht Ärem Som a mengem Som, fir ëmmer. An hien ass opgestan an ass fortgaang; an de Jonathan koum an d'Stad.

Samuel Chronicles I Kapitel 21

21: 1 Den David koum zu Nob, beim Ahimelech de Priister; an den Ahimelech war iwwerrascht bei hirer Versammlung a sot zu him: Wéi kommt Dir eleng, a kee mat lech? 21: 2 Den David huet dem Ahimelech de Priister geäntwert : De Kinnek huet mir eng Saach uvertraut a sot zu mir: Keen weess eppes iwwer déi Saach, un déi ech lech schécken, a wat ech lech uvertraut hunn; an ech hunn den Dénger op eng gewësse Plaz higewisen. 21: 3 Elo, wat hutt Dir bei der Hand? Gitt mir fënnef Brout, oder wat och ëmmer Dir hutt. 21: 4 De Paschtouer huet dem David geäntwert a gesot: Ech hu kee gemeinsamt Brout bei der Hand, ech hunn nëmmen hellegt Brout; awer ech ginn et wann d'Dénger sech op d'mannst Fraen gehalen hunn. 21: 5 An den David huet dem Priister geäntwert a sot zu him: Wierklech d'Frae ware gëschter wäit ewech a virgëschter; Wéi ech fortgoungen, waren déi jonk Leit hir Brëller schonn helleg, och wann d'Rees profan ass; Wéi vill méi wäerten hir Schëffer haut net helleg sinn? 21: 6 Also huet de Paschtouer him dat hellegt Brout ginn, well et war keen anert Brout do ausser der Showbread, déi vun der Präsenz vum Här ofgeholl gi war, fir waarmt Brout den Dag ze leeën, datt déi ewechgeholl goufen. 21: 7 An ee vun den Dénger vum Saul, deem säin Numm Doeg war, en Edomit, de Chef vun de Schäffe vum Saul, war deen Dag do virum HÄR festgehalen . 21: 8 An den David sot zu Ahimelech: Ass hei kee Speer oder e Schwert? Well ech hu mäi Schwert oder meng Waffen net a meng Hand geholl, well den Uerder vum Kinnek war dréngend.

21: 9 An de Paschtouer huet geäntwert: D'Schwäert vum Goliath, dem Philistin, deen Dir am Dall vun Elah besiegt hutt, ass hei an engem Schleier hannert dem Ephod gewéckelt ; wann Dir et wëllt huelen, huelt et; well hei gëtt et keen anere wéi deen. An den David sot: Keen wéi hatt; geff mer et. 21:10 An den David ass deen Dag opgestan, ass virum Saul geflücht an ass bei den Achish Kinnek vu Gat gaang. 21:11 An d 'Dénger vun Achish soten zu him : Ass dat net den David, de Kinnek vum Land? Ass et net dee vun deem se an den Dänze gesongen hunn, a gesot: De Saul huet seng Dausende gestierzt, an den David seng zéng Dausende? 21:12 An den David huet dës Wierder a säin Häerz geluecht, an huet immens Angscht virum Achish Kinnek vu Gat. 21:13 An hien huet geännert wéi hie sech virun hinnen beholl huet, an hie mécht sech rosen ënner hinnen, an hien huet op d'Coveren vun den Dieren geschriwwen, an de Spaut säi Baart eroflafe gelooss. 2 1:14 An den Achish sot zu sengen Dénger: Kuckt, Dir gesitt datt dëse Mann verréckt ass; Firwat hues de et mir bruecht? 21:15 Feelt et mir Wahnsinn, datt Dir deen heite bruecht hutt, verréckt a menger Präsenz ze maachen? War hien a mengem Haus erakommen?

Samuel Chronicles I Kapitel 22

22 : 1 Dunn ass den David do fortgaang an ass an d'Höhl vun Adullam geflücht; a wéi seng Bridder an dat ganzt Haus vu sengem Papp eppes héieren hunn, sinn se dohinner komm. 22: 2 An all déi Leid goufen zu him gesammelt, an all déi, déi an der Schold waren, an all déi, déi an de Geescht verléift waren , an hien gouf zum Chef gemaach; an hien hat ongeféier véierhonnert Männer bei sech. 22: 3 An den David ass vun do op Mizpa vu Moab gaang an huet dem Kinnek vu Moab gesot: Ech bieden, datt mäi Papp a meng Mamm bei Iech sinn, bis ech weess wat Gott mat mir maache wäert. 22: 4 Dofir huet hien se a Präsenz vum Kinnek vu Moab bruecht, a si hunn déi ganzen Zäit bei him gelieft, wéi den David an der Festung war. 22: 5 Awer de Prophéit Gad sot zu David: Stitt net op dëser staarker Plaz; gitt a gitt an d'Land Juda. An den David ass fortgaang an ass an de Bësch vun Haret komm. 22: 6 De Saul huet héieren datt den David an déi déi mat him waren bekannt waren. A Saul souz zu Gibeah, ënner engem Tamarisk op engem Héich; an hien hat seng Speer an der Hand, an all seng Dénger ware ronderëm hien. 22: 7 A sot de Saul zu sengen Dénger, déi ronderëm hie stoungen: Héiert elo, Jongen vum B enjamin: Wäert de Jong vum Isai och Iech Land a Wéngerte ginn, an Iech all Kapp vun Dausende a Käpp vun Honnerte, 22: 8 sou datt Dir all géint mech konspiréiert hutt, an et gëtt keen deen a mengem Ouer entdeckt wéi mäi Jong eng Allianz mam Jong vum Jesse gemaach huet, an och kee vun Iech, dee mech trauert an entdeckt wéi meng Jong huet mäi Knecht géint mech opgewuess fir op mech ze léien, sou wéi hien haut mécht?

22: 9 Dunn huet den Doeg Edomite, deen de Chef vun den Dénger vum Saul war, geäntwert a gesot: Ech hunn de Jong vum Isai gesinn, deen op Nob komm ass, Ahimelech, de Jong vum Ahitub, 22:10, deen den Jehova fir hie consultéiert huet Hien huet him Bestëmmunge ginn, an hien huet him och d' Schwäert vum Goliath, dem Philistin, ginn. 22:11 An de Kinnek huet de Priister Ahimelech, de Jong vum Ahitub a säi ganzt Haus geschéckt, d'Priister, déi zu Nob waren. a si koumen all bei de Kinnek. 22:12 An de Saul sot zu him: Héiert elo, Jong vum Ahitub. An hie sot: Hei sinn ech, mäin Här. 22:13 An de Saul huet zu him gesot: Firwat hues du géint mech gekämpft, du an de Jong vum Ii, wéi Dir him Brout a Schwert ginn hues, a Gott fir hie konsultéiert hutt, datt hie géint mech opstoe kéint a mech verfollegt, wéi virun haut? 22:14 Dunn huet den Ahimelech dem Kinnek geäntwert a gesot: A wien ënner all Ären Dénger ass sou trei wéi den David, och dem Schwoer vum Kinnek, deen op Är Uerder zerwéiert an an Ärem Haus berühmt ass? 22:15 Hunn ech vun haut ugefaang Gott fir hien ze konsultéieren? Wäit ass et vu mir; Loosst de Kinnek näischt u sengem Knecht, an och net u mengem ganze Papp sengem Haus virwerfen; well Ären Dénger weess näischt vun dëser Matière, grouss oder kleng. 22:16 An de Kinnek sot: Dir wäert sécher stierwen, Ahimelech, Dir an dat ganzt Haus vun Ärem Papp.

22:17 Dunn huet de Kinnek zu de Leit vu senger Garde gesot, déi ronderëm hie waren: Komm zréck a bréng d'Priister vum Här ëm; well hir Hand ass och beim David, well wa se woussten, datt hie flücht, hunn se mir dat net verroden. Awer d'Kinneksdénger wollten hir Hänn net ausstrecken fir de Priester vum Jehova ëmzebréngen . 22:18 Du sot de Kinnek zu Doeg: Dir kommt zréck an attackéiert d'Priister. An den Doeg den Edomit huet sech ëmgedréit an de Paschtéier ugegraff, an deen Dag huet hien uechtzeg-fënnef Männer ëmbruecht, déi Lengen Efod haten. 22:19 An Nob, Stad vun de Priester, huet hien mam Rand vum Schwert geschloen; béid Männer a Fraen, Puppelcher bis zur Broscht, Ochs , Ieselen a Schof, huet hien all mam Rand vum Schwert getraff. 22:20 Awer ee vun de Jongen vum Ahimelech, dem Jong vum Ahitub, deem säin Numm Abiathar war, ass entkomm an ass no David geflücht. 2 2:21 An den Abiathar huet dem David erzielt, wéi de Saul d'Priister vu Jehova ëmbruecht huet. 22:22 An den David sot zu Abiathar: Ech wousst datt den Doeg den Edomit deen Dag do war, hie géif dem Saul bekannt maachen. Ech hunn den Doud vun all de Leit an Ärem Papp sengem Haus verursaacht. 22:23 Bleift bei mir, fäert net; Wien wäert no mengem Liewen sichen, wäert och no Ärem sichen ; Gutt bei mir sidd Dir sécher.

Samuel Chronicles I Kapitel 23

23: 1 Si hunn dem David gesot a gesot: Kuckt, d'Philistine kämpfen géint de Kei la a klauen d'Alter. 23: 2 An den David huet beim Jehova nogefrot a gesot: Soll ech goen an dës Philistinnen attackéieren ? An den Här sot zu David: Gitt, attackéiert d'Philistinnen a liwwert d'Keila. 23: 3 Awer déi, déi mam David waren, soten zu him: Kuckt, mir hei zu Juda hunn Angscht; Wéi vill méi wa mir op Keila goen géint d'Arméi vun de Philistinen? 23 : 4 Dunn huet den David nach eng Kéier den Här consultéiert. An den Här huet him geäntwert a gesot: Stitt op, géi erof op Keilah, well ech ginn d'Philistinnen an den Hänn. 23: 5 Dofir ass den David mat senge Männer op Keila gaang an huet géint d'Philistine gekämpft, huet hir Ranner geholl an hinnen eng grouss Néierlag bruecht. an den David huet d'Männer vu Keila geliwwert. 23: 6 An et ass geschitt, datt wann den Abiathar, de Jong vum Ahimelech, nom David op Keila geflücht ass, koum hien erof mam e fod an der Hand. 23: 7 An et gouf dem Saul gesot datt den David op Keilah komm wier. Dunn huet de Saul gesot : Gott huet him a meng Hand ginn, well hien huet sech zougemaach an eng Stad mat Dieren a Schleisen anzegoen. 23: 8 A Saul huet all d'Leit opgeruff fir ze kämpfen fir de Keilah ze maachen, a belagert den David a seng Männer. 23: 9 Awer wéi den David verstanen huet datt de Saul Béis géint hien ausdenkt, sot hien zum Abiathar de Priister: Bréngt den Ephod. 23:10 An den David sot: Jehova, Gott vun Israel, Ären Dénger versteet datt de Saul probéiert géint Keila ze kommen, d'Stad fir mech ze zerstéieren.

23:11 Wäerten d'Noperen vu Keil mir hinnen iwwerloossen ? Kënnt de Saul erof, wéi Äre Knecht héieren huet? Jehova Gott vun Israel, deklaréiert w.e.g. Ären Dénger. An de Jehova sot: Jo, et wäert erofkommen. 23:12 Lu ego David sot: Wäerten dem Keila seng Noperen mech a meng Männer dem Saul iwwerginn? An den Här huet geäntwert: Si liwweren Iech of. 23:13 Den David ass dunn opgestan mat senge Männer, déi ongeféier sechshonnert waren, a si hunn d'Keila verlooss a sinn vun enger Plaz op déi aner gaang. An d' Nouvelle koum dem Saul datt den David vu Keila fortgelaf war, an hien huet opginn erauszegoen. 23:14 An den David ass an der Wüst op staarke Plazen bliwwen an huet op engem Bierg an der Wüst vum Zif gelieft; an de Saul huet all Dag no him gesicht, awer Gott huet hien net an seng Hänn ginn . 23:15 Also huet den David gesinn datt de Saul op der Sich no sengem Liewen erausgaang ass, an hien ass op Hores , an der Wüst vu Zip. 23:16 Dunn ass de Jonathan Jong vum Saul opgestan an ass bei David zu Hores komm an huet seng Hand a Gott gestäerkt. 23:17 An hie sot zu him : Fäert net, well d'Hand vu mengem Papp Saul wäert Iech net fannen, an Dir wäert iwwer Israel regéieren, an ech sinn zweet bei Iech; an och mäi Papp Saul weess et. 23:18 A si hunn allen zwee e Vertrag virum Här gemaach; an den David ass zu Hores bliwwen, an de Jonathan ass heem gaang. 23:19 Dunn ass den Zif eropgaang fir dem Saul zu Gibeah ze soen: Verstoppt den David sech net an eisem Land an de Fielsen Hores, um Hiwwel vun Haquila, dat südlech vun der Wüst ass? 23:20 Dofir, Kinnek, komm elo séier erof, no Ärem Wonsch, a mir ginn et an d'Hand vum Kinnek.

23:21 An de Saul sot: Geseent sidd Dir vum Här, well Dir hutt Erbaarmen iwwer mech. 23:22 Gitt, dann, elo, gitt sécher méi, wësst a kuckt d'Plaz vu sengem Verstoppen, a wien huet et do gesinn; well ech krut gesot datt hien héich schlau ass. 23:23 Beobacht also, an informéiert lech iwwer all Verstopptplazen, wou et verstoppt ass, a gitt zréck mat sécher Informatioun, an ech ginn mat lech; a wann hien am Land ass, wäert ech no him sichen ënner allen Dausende vu Juda. 23: 2 4 A si sinn opgestan, a sinn op de Zip gaang virum Saul. Awer den David a seng Leit waren an der Wüst vu Maon, an der Arabah südlech vun der Wüst. 23:25 An de Saul a seng Leit sinn no him sichen gaang; Awer et gouf dem David gesot, an hien ass erof op de Fiels gaang an ass an der Wüst vu Maon bliwwen. Wéi de Saul dat héieren huet, ass hien dem David an d'Wüst vu Maon gefollegt. 23:26 An de Saul goung op enger Säit vum Bierg, an den David mat senge Männer op der anerer Säit vum Bierg, an den David huet sech séier aus dem Saul fortgelaf. awer de Saul a seng Männer hunn den David a säi Vollek gespaart fir se festzehalen. 23:27 Du koum e Messenger op Saul a sot : Komm méi spéit, well d'Philistine hunn eng Irruptioun am Land gemaach. 23:28 Also ass de Saul zréckkomm vum David ze verfollegen, an ass géint d'Philistine gaang. Aus dësem Grond hunn se dës Plaz Sela-hama-lecot genannt. 23:29 Dofir ass den David vun do opgaang an huet op de staarke Plazen vun En-Gadi gewunnt.

Samuel Chronicles I Kapitel 24

24: 1 Wéi de Saul zréckkoum vun der Verfollegung vun de Philistinen, hunn se him gesot a gesot: Kuckt, den David ass an der Wüst vun En-Gadi. 24: 2 An de Saul huet dräi dausend ausgewielte Männer aus ganz Israel geholl, an ass op d'Sich nom David a senge Männer op den Héichte vun de Fielsen vun de wëll Geessen. 24: 3 A wéi hien an e Schofshiert op d'Strooss koum, wou eng Höhl war, koum de Saul an et fir seng Féiss ze bedecken ; an den David a seng Männer souzen an den Eck vun der Hiel. 24: 4 Dunn hunn d'Männer vum David zu him gesot: Kuckt, den Dag wéi den Här zu lech sot: Kuckt, ech hunn Äre Feind an Är Hand ofginn, an Dir maacht him wéi Dir et passt. An den David ass opgestan an huet de Saum vum Saul sengem Mantel roueg geschnidden. 24: 5 Duerno war dem David säin Häerz gestéiert, well hien de Saum vum Saul Kleed ofgeschnidden huet. 24: 6 An hie sot zu senge Männer: Den Här hält mech drun esou eppes géint mäi Här, dem gesalbten Här ze maachen, datt ech meng Hand géint hien ausstrecken; well hien de gesalbte vum Här ass. 24: 7 Sou huet den David seng Männer mat Wierder verdréckt, an huet se net erlaabt géint S ze zéien. An de Saul, deen aus der Hiel erauskomm ass, ass fortgaang. 24: 8 Den David ass och duerno opgestan an ass aus der Höhl erausgaang an huet hannert dem Saul gejaut a gesot: Mäi Här de Kinnek! Wéi de Saul zréckgekuckt huet, huet den David säi Gesiicht op de Buedem gebéit an huet sech gebéit. 24: 9 An den David sot zu Saul: Firwat héiert Dir d'Wierder vun deenen, déi soen: Kuckt datt den David Ärt Béis heelt?

24:10 Kuckt, Är Aen hunn haut gesinn, wéi den Här dech haut a meng Hänn an der Hiel huet; a si hu mir gesot, dech ëmzebréngen, awer ech hunn lech verginn, well ech gesot hunn, ech wäert meng Hand net géint mäi Här ausstrecken, well hien den Här gesaleft ass. 24:11 A kuckt, mäi Papp , kuckt op de Saum vun Ärem Mantel a menger Hand; well ech de Rand vun Ärem Mantel geschnidden hunn, an ech hunn dech net ëmbruecht. Wësst dann a kuckt datt et kee Béis oder Verrot a menger Hand ass, an ech hunn och net géint dech gesënnegt ; Wéi och ëmmer, Dir sicht op mäi Liewen et vu mir ze huelen. 24:12 Mee den Här Riichter tëscht lech a mir, an den Här wäert mech op lech rächen; mee meng Hand wäert net géint dech sinn. 24:13 Wéi de Spréchwuert vun den ale Leit seet: Vum Béisen kënnt Béisen; also meng Hand wäert net géint dech sinn. 24:14 No wiem ass de Kinnek vun Israel erausgaang? Wien ass hien no ? En doudegen Hond? Eng Flou? 24:15 Dofir wäert de Jehova Riichter sinn, an hie wäert tëscht lech a mir riichten. Hien gesäit an hält meng Saach a verdeedegt mech vun Ärer Hand. 24:16 An hien huet zouginn datt wann de David dës Wierder dem Saul fäerdeg gesot huet, sot de Saul: Ass dat net Är Stëmm , mäi Jong David? An de Saul huet seng Stëmm erhuewen an huet gekrasch , 24:17 a sot zu David: Dir sidd méi gerecht wéi ech, déi mech mat Gutt zréckbezuelt hunn, an ech hu mech mat Béis zréckbezuelt. 24: 1 8 Dir hutt haut gewisen datt Dir mir gutt gemaach hutt; well Dir hutt mech net ëmbruecht, den HÄR huet mech an Är Hand geliwwert. 24:19 Fir wien kann säi Feind fannen, a looss hie sécher goen? Kann den Här dech mat Gutt belounen fir dat wat Dir mir dësem Dag gemaach hutt.

24:20 An elo, wéi ech verstinn datt Dir regéiert an datt d'Kinnekräich vun Israel an Ärer fester a stabiler Hand soll sinn, 24:21 schwieren mir dofir, elo vum Här, datt Dir meng Nokommen net zerstéiert mech, och wäert Dir mäi Numm net aus mengem Papp sengem Haus läschen. 24:22 Dunn huet den David dem Saul geschwuer. An de Saul ass heemgaang, an den David a seng Männer sinn an der Festung eropgaang.

Samuel Chronicles I Kapitel 25

25: 1 De Samuel ass gestuerwen, an d'ganz Israel huet sech versammelt a trauert ëm hien an huet hien a sengem Haus zu Rama begruewen. An den David ass opgestan an ass an d'Wüst vu Paran gaang. 25: 2 An zu Maon war e Mann, dee säi Patrimoine zu Ca rmel hat, dee war ganz räich, an hat dräi dausend Schof an dausend Geessen. An et ass geschitt, datt hie säi Schof zu Karmel schaarf gemaach huet. 25: 3 De Mann war Nabal a seng Fra war Abigail. Si war déi Fra vu guddem Verständnes a vu schéint Erscheinungsbild, awer de Mann war haart a vu schlechte Wierker; a war vun der Hierkonft vu Caleb. 25: 4 An den David huet an der Wüst héieren datt den Nabal seng Schof schaarf. 25: 5 Dunn huet den David zéng jonk Männer geschéckt a sot zu hinnen: Gitt erop op Karmel a gitt op Nabal, a begréisst hien a mengem Numm, 25: 6 a sot esou: Fridde sief dech, a Fridde fir Är Famill, a Fridde fir alles wat Dir hutt. . 25: 7 Ech hunn héieren datt Dir Schéier hutt. Elo sinn Är Schäfer bei eis gewiescht; Mir hunn se net schlecht behandelt, an et feelt hinnen och näischt an der ganzer Zäit, déi se zu Karmel waren. 25: 8 Frot Är Dénger, a si soen Iech. Fannt dofir dës jonk Männer Gnod an Ären Aen, well mir sinn op engem gudden Dag komm; Gitt w.e.g. alles wat Dir bei Ärer Dénger an Ärem Jong David hutt. 25: 9 Wéi déi jonk vum David geschéckt Männer ukomm sinn, hunn se all dës Wierder mam Neb am Numm vum David geschwat , a si ware roueg. 25:10 An den Nabal huet de jonke Männer geäntwert vum David geschéckt a gesot: Wien ass den David, a wien ass de Jong vum Isai? Et gi vill Dénger haut, déi vun hire Meeschter flüchten.

25:11 Soll ech elo mäi Brout, mäi Waasser, an d'Fleesch huelen, wat ech fir meng Schéier virbereet hunn, an de Männer ginn, déi net wëssen, wou se hierkommen? 25:12 An déi jonk Männer, déi den David geschéckt hat, sinn op hirem Wee gaang, a koumen an hunn dem David all dës Wierder erzielt. 25:13 Dunn huet den David zu senge Männer gesot: Jiddereen huet säi Schwert gürt. A jidd huet säi Schwert ëmgert, an den David huet och säi Schwert ëmgert; an ongeféier véierhonnert Männer sinn nom David eropgaang, an zweehonnert si mam Gepäck fortgaang . 25:14 Awer ee vun den Dénger sot dem Abigail, dem Naba seng Fra, l a sot: Kuckt, den David huet Messenger aus der Wüst geschéckt fir eise Meeschter ze begréissen, an hien huet se geschloen. 25:15 An dës Männer ware ganz gutt fir eis , a si hunn eis ni schlecht behandelt, an et huet eis näischt gefeelt an der ganzer Zäit wou mir mat hinne gaange sinn, wéi mir am Feld waren. 25:16 Si waren eng Mauer fir eis vum Dag a vun der Nuecht, all déi Deeg, déi mir bei hinnen waren, an d'Schof gepasst hunn. 25:17 Elo, gutt , reflektéiert a kuckt wat Dir maache musst, well de Béis scho géint eise Meeschter a géint säi ganzt Haus geléist gouf ; well hien ass sou e béise Mënsch, datt kee mat him schwätze kann. 25:18 Dunn Abigail huet zwee honnert Brout, zwee Wäin Haut, fënnef stewed Schof, fënnef Mooss vun geréischtertem zemol, honnert Bëscher vun Rosinen, an zwee honnert Brout vun Figgen Echoen, a lued se all op Ieselen. 25:19 An hie sot zu sengen Dénger: Gitt viru mir, an ech ginn direkt no; a si huet hirem Mann Nabal näischt deklaréiert.

25:20 A reiden en Aarsel, erofgaang hien an engem geheime Deel vum Bierg; a kuck, den David a seng Männer ware virun hir komm, a si huet se begéint. 25:21 An den David hat gesot: Sécher, ëmsoss hunn ech alles, wat dëse Mann an der Wüst huet, gehalen, an et feelt näischt un alles wat him ass; an hien huet mech schlecht fir gutt gemaach. 25:22 Also däerf Gott dem David senge Feinde maachen a weider derzou bäidroen , datt ech vun elo op muer, vun alles wat him ass, kee Mënsch lieweg léisst. 25:23 Wéi d'Abigail den David gesinn huet, ass si séier vum Iesel erofgaang an ass virum David op d'Gesiicht gefall, an huet sech op de Buedem gebéit; 25:24 a gefall fir seng Féiss, a sot, "Mäi Här, d'Sënn sief op mech; awer erlaabt Ären Dénger an Ären Oueren ze schwätzen, a lauschtert op d'Wierder vun Ärem Dénger. 25:25 Elo ignoréiert mäin Här dee béise Mann, den Nabal; well no sengem Numm ass et. Säin Numm ass Nabal, an Dommheet ass mat him; awer ech, Äre Knecht, hunn déi jonk Männer net gesinn, déi Dir geschéckt hutt. 25:26 Elo, mäin Här, sou wéi den Här lieft a sou wéi Är Séil lieft, well den Här huet Iech verhënnert fir Blutt ze vergiessen an Iech selwer vun Ärer Hand ze rächen . Loosst Är Feinde wéi Nabal sinn, an all déi, déi géint mäi Här Béis maachen. 25:27 An elo dës Kaddo, déi Ären Dénger zu mengem Här bruecht huet, loosst et de Männer ginn, déi mengem Här no. 25:28 An ech bieden Iech Ären Dénger dës Beleidegung ze verzeien ; well den Här wäert sécher e stabilt Haus fir mäin Här maachen, well mäin Här kämpft mat de Schluechte vum Här, a kee Béis gouf an Iech an Ären Deeg fonnt.

25:29 Och wann iergendeen opgestan ass fir lech ze verfollegen an e Versuch géint Äert Liewen ze maachen, ëmmerhinn ass d'Liewe vu mengem Här gebonnen an de Package vun deenen, déi virum Jehova Ärem Gott liewen, an hie wäert d' Liewe vun Äre Feinde geheien an der Mëtt vun der Handfläch vun engem Sling. 25:30 An et wäert geschéien datt wann den Här mäi Här no alles Gutt mécht wat hie vun lech geschwat huet, an lech als Prënz iwwer Israel etabléiert, 25:31 dann, mäin Här, Dir hutt kee Motiv fir Trauer oder Schued fir datt Dir ausgeschott hutt Blutt ouni Ursaach, oder fir sech selwer ze rächen. Passt dowéinst op, mäin Här, a wann den Här mengem Här gutt mécht, erënnert un Är Déngschtmeedchen. 25:32 An den David sot zu Abigail: Geseent ass den Här, de Gott vun Israel, deen dech geschéckt huet fir mech haut ze fannen. 25:33 A geseent sidd Är Begrënnung, a geseent dech, déi hu mech haut verhënnert Blutt ze geheien a mech vun menger eegener Hand ze rächen . 25:34 Well sou wéi den Här Gott vun Israel lieft, dee mech verdeedegt huet fir lech Schued ze maachen, datt wann Dir mech net séier getraff hätt, bis muer net méi e Mann fir den Nabal lieweg bliwwen ass. 25:35 An den David krut vu senger Hand dat, wat hien him matbruecht hat, a sot zu him: Géi a Fridden an Äert Haus a kuck, datt ech Är Stëmm héieren hunn an lech respektéiert hunn. 25:36 An den Abigail ass zréck op Nabal gaang, a kuckt, hie mécht e Fest a sengem Haus wéi e Kinneksfest; an dem Nabal säin Häerz war frou, an hie war voll gedronk, fir déi hatt him näischt deklaréiert huet bis den nächsten Dag.

25:37 Awer am Mueren, wéi den Nabal schonn d'Effekter vum Wäin hat, huet seng Fra him dës Saache gesot; a säin Häerz ass an him gefall, an hie war wéi e Steen. 25:38 An zéng Deeg méi spéit huet den Jehova den Nabal getraff, an hie stierft. 25:39 Wéi den David héieren huet, datt den Nabal dout ass, sot hien: Geseent soll den Här ginn, deen d'Ursaach vu menger Schimmt iwwer Nabal senger Hand geurteelt huet, a säi Kniecht virum Béise preservéiert huet; an den Här huet dem Nabal säi Béisen op säin eegene Kapp gedréit. Dunn huet den David geschéckt fir mam Abigail ze schwätzen, fir hatt fir seng Fra ze huelen. 25:40 An dem David seng Dénger koumen zu Abigail zu Karmel, a hu mat hir geschwat a gesot: Den David huet eis bei Iech geschéckt, fir Iech fir seng Fra ze huelen. 25:41 A si ass opgestan an huet säi Gesiicht op de Buedem gebéit a gesot: Kuckt Är Déngschtmeedchen, déi soll eng Déngschtmeedche sinn, fir d'Féiss vu mengem Här seng Dénger ze wäschen. 25:42 Dunn ass Abigail opgestan mat fënnef Jongfraen, déi hien zerwéiert hunn, op en Iesel geklommen an dem David seng Botschaften nogaang sinn a gouf seng Fra. 25:43 Den David huet och den Ahinoam vu Jizreel geholl, a si ware seng Fra. 25:44 Fir de Saul huet seng Duechter dem Michal David seng Fra dem Palti, dem Jong vu Lais, dee vu Galim war.

Samuel Chronicles I Kapitel 26

26: 1 D'Zephite koume bei Saul zu Gibea a soen: Verstoppt den David sech net um Hiwwel vun Haquila, ëstlech vun der Wüst? 26: 2 De Saul ass dunn opgestan an ass erof an d'Wüst vu Zip gaang, an huet dräi Dausend Männer ausgewielt vun Isra el, fir no David an der Wüst vu Zip ze sichen. 26: 3 An de Saul huet sech um Hiwwel vun H aquila campéiert , deen ëstlech vun der Wüst ass, laanscht d'Strooss. An den David war an der Wüst, an hie verstan datt de Saul him an der Wüst gefollegt huet. 26: 4 Den David huet deemno Spiounen erausgeschéckt a wousst mat Sécherheet datt de Saul komm wier. 26: 5 An den David ass opgestan an ass op déi Plaz komm wou de Saul campéiert huet; an den David huet op d'Plaz gekuckt wou de Saul an den Abner Jong vum Ner, de Generol vu senger Arméi, geschlof hunn. An de Saul huet am Lager geschlof, an d'Leit ware ronderëm hie gelagert. 26: 6 Dunn huet den David zu Ahimelech, der Heti, an dem Ab Isai, dem Jong vum Zeruiah, dem Joab säi Brudder gesot: Wie geet mat mir bei de Saul am Lager erof? An den Abisai sot: Ech wäert mat Iech erofkommen. 26: 7 Dofir sinn den David an den Abishai nuets an d'Arméi gaang; a kuck, de Saul louch am Lager ze schlofen, a seng Speer war am Buedem u sengem Kapp hänke bliwwen; an den Abner an d'Arméi ware ronderëm hie gestreckt. 26: 8 Dunn huet den Abishai zu David gesot: Haut huet Gott däi Feind an déng Hand ginn ; Loosst mech elo mam Speer schloen, an ech wäert hien mat engem Coup op de Buedem pennen, an ech wäert en zweete Coup net schloen. 26: 9 An den David sot zu Abishai: Kill him net; well wie kann seng Hand géint d'gesalbte vum Här ausstrecken an onschëlleg sinn?

26:10 Den David huet och gesot: Wéi den Här lieft, wann den Här hien net schloe wäert, oder säin Dag kënnt, fir datt hie stierwe kann , oder hien erofgeet an de Kampf a stierft, 26:11 den Här behënnert mech fir meng Hand géint d'gesalbte vum Här auszestrecken. Maacht elo de Speer u sengem Kapp, an de Pot mam Waasser, a lass. 26:12 Dofir huet den David de Speer an de Pot vum Waasser vum Saul sengem Kapp geholl, a si sinn fortgaang. an et war keen dee gesinn huet, oder verstanen huet oder gekuckt huet, well se all geschlof hunn; well en déiwe Schlof vum Jehova war op si gefall . 26:13 Dunn ass den David op déi aner Säit gaang an ass op der Spëtzt vum Bierg an der Distanz stoen, mat enger grousser Distanz tëscht hinnen. 26:14 An den David huet dem Vollek an dem Abner, dem Jong vum Ner gejaut a gesot: Äntwerten net, Abner? Dunn huet den Abner geäntwert a gesot: Wien sidd Dir, deen zum Kinnek rifft? 26:15 An den David sot zu Abner: Sidd Dir kee Mënsch? A wien ass wéi Dir an Israel? Firwat hutt Dir dann net Ären Här de Kinnek gehalen? Well ee vum Vollek ass komm fir Ären Här de Kinnek ëmzebréngen. 26:16 Dës Saach déi Dir gemaach hutt ass net richteg. Wéi den Här lieft, sidd Dir den Doud wäert, well Dir Ären Här, den Här gesaleft, net gehalen hutt. Also kuck elo wou de Spiess vum Kinnek ass, an de Waasserbaseng deen u sengem Kapp war. 26:17 A wosst dem Saul seng Stëmm vum David, sot hien: Ass dat net Är Stëmm, mäi Jong David? An den David huet geäntwert: Meng Stëmm ass, mäin Här Kinnek. 26:18 An hie sot: Firwat verfollegt mäin Här säi Kniecht sou? Wat hunn ech gemaach? Wat ass falsch mat menger Hand?

26:19 Ech bieden datt mäi Här de Kinnek elo d'Wierder vu sengem Dénger héiert . Wann den Här dech géint mech incitéiert, da soll hien d'Offer akzeptéieren; awer wa si Mënschejonge sinn , verflucht sinn se a Präsenz vum Här, well si hunn mech haut verdriwwen, fir datt ech keen Deel un der Ierfschaft vum Här hunn, a soen: Gitt an déngt aner Gëtter. 26: 2 0 Loosst elo mäi Blutt net virum Jehova op de Buedem falen, well de Kinnek vun Israel ass erausgaang fir eng Flou ze sichen, sou wéi een deen eng Patridge an de Bierger verfollegt. 26:21 Du sot de Saul: Ech hunn gesënnegt; Komm zréck, mäi Jong David, ech maachen Iech kee Schued méi , well mäi Liewen gouf haut an Ären Ae wäertvoll ugesinn. Kuckt, ech hunn domm gemaach an hunn et vill falsch gemaach. 26:22 An den David huet geäntwert a gesot: Kuckt de Spiess vum Kinnek; ee vun den Dénger kënnt heihinner an huelt et. 26:23 An den Här gëtt jidderengem seng Gerechtegkeet a seng Loyalitéit; well den Här hat dech haut a meng Hand geliwwert, awer ech géif meng Hand net géint den gesalbte vum Här ausstrecken. 26:24 A kuck, wéi Äert Liewen haut wäertvoll a mengen Ae geschätzt gouf, sou sief mäi Liewen an den Ae vu Jehova, a befreit mech vun all Leed. 26:25 A sot de Saul zu David: Geseent sidd Dir, mäi Jong David; ouni Zweiwel wäert Dir grouss Saachen ënnerhuelen, an Dir wäert duerchsetzen. Dofir ass den David op de Wee gaang, an de Saul ass zréck op seng Plaz.

Samuel Chronicles I Kapitel 27

27: 1 Dunn huet den David a sengem Häerz gesot: Endlech wäert ech enges Daags vun der Hand vum Saul ëmbruecht ginn; Näischt wäert also besser fir mech sinn wéi an d'Land vun de Philistine ze flüchten, sou datt de Saul net ëm mech këmmert, a mech net méi am ganze Territoire vun Israel sicht; an dofir wäert ech vu senger Hand entkommen . 27: 2 Dofir ass den David opgestan, a mat de sechs honnert Männer, déi hie gefollegt huet, sinn op den Achish, de Jong vum Maoc, de Kinnek vu Gat gaang. 27: 3 An den David huet bei Achish zu Gat gewunnt, hien a seng Männer, jidderee mat senger Famill; Den David mat sengen zwou Fraen, Ahinoam jezre elita an Abigail, déi d'Fra vum Nabal vu Karmel war. 27: 4 An d'Nouvelle koum dem Saul datt den David op Gat geflücht ass, an hien huet hien net méi gesicht. 27: 5 An den David sot zu Achish: Wann ech Gnod an Ären Ae fonnt hunn, da looss mech Plaz an engem vun den Dierfer hunn, fir do ze liewen ; fir firwat soll Äre Knecht bei Iech an der kinneklecher Stad wunnen? 27: 6 An Achish huet deen Dag dem Ziklag ginn, mat deem den Ziklag ee vun de Kinneke vu Juda gouf bis haut. 27: 7 Et war d'Zuel vun den Deeg déi den David am Land vun de Philistine gelieft huet, ee Joer a véier Méint. 27: 8 An den David ass mat senge Männer eropgaang an huet d'Gesuriten, d'Gezriten an d'Amalekiten iwwerfall. fir dës hunn laang am Land gelieft, wéi een deen op Shur an d'Land vun Egypten geet. 27: 9 An den David huet d'Land verwüst a weder Mann nach Fra lieweg gelooss; an hien huet d'Schof, d'Kéi , d'Ieselen, d'Kamelen an d'Kleeder geholl, an ass zréck op Achish.

27:10 An den Achish huet gesot: Wou hues du haut geschleeft? An den David sot: Am Negev vu Juda, an dem Negera vu Jera Meel, oder am Negev vum Ceneos. 27:11 Weder Mann nach Fra huet den David lieweg gelooss fir op Gat ze kommen; seet: "Fir datt se eis net mierken a soen: Dëst huet den David gemaach." An dëst war säi Brauch déi ganzen Zäit wéi hien am Land vun de Philistine wunnt . 27:12 An den Achish huet dem David gegleeft a sot: Hien ass vu sengem Vollek Israel abominéiert ginn , an hie wäert ëmmer mäi Knecht sinn.

Samuel Chronicles I Kapitel 28

28: 1 An et ass an dësen Deeg geschitt, datt d'Philistine hir Kräfte gesammelt hunn fir géint Israel ze kämpfen. An den Achish sot zu David: Dir verstitt datt Dir an Är Männer mat mir op d'Campagne erausgitt. 28: 2 An den David sot zu Achish: Ganz gutt, Dir wësst wat Ären Dénger maache wäert. An den Achish sot zum David: "Duerfir wäert ech dech mäi ganzt Liewe fir mäi Schutz maachen.

28: 3 De Samuel war scho gestuerwen, an d'ganz Israel huet hien trauert a begruewen hien zu Rama, senger Stad. An de Saul hat d'Charmeuren an d'Sauberder aus der Äerd verdriwwen. 28: 4 Also hunn d'Philistine gesammelt, a koumen a campéieren zu Shunem; an de Saul huet d'ganz Israel zesumme gesammelt, a si hunn zu Gilboa campéiert. 28: 5 Wéi de Saul de Camp vun de Philistine gesinn huet, huet hien Angscht gemaach, a säin Häerz war staark gestéiert. 28: 6 An de Saul huet de Jehova nogefrot; Awer Jehova huet him net geäntwert duerch Dreem, nach duerch Urim, nach duerch Prophezeiungen. 28: 7 Dunn huet de Saul zu sengen Dénger gesot: Fannt mech eng Fra, déi e Geescht vun der Divinatioun huet, fir datt ech bei hatt ka goen a Froen duerch hatt stellen. A seng Dénger hunn him geäntwert: Kuckt, et ass eng Fra zu Endor déi e Geescht vun der Divinatioun huet. 28: 8 An de Saul huet sech verkleet an huet aner Kleeder un, a goung mat zwee Männer a koum nuets bei déi Fra; an hie sot: Ech bieden lech, mech duerch de Geescht vun der Divinatioun ze roden, a mech eropzegoe fir deen ech lech soen.

28: 9 D'Fra sot zu him: Kuckt, Dir wësst wat de Saul gemaach huet, wéi hien d'Evocateuren an d' Weiler vun der Äerd ofgeschnidden huet . Firwat stousst Dir dann mäi Liewen, fir mech stierwen ze loossen? 28:10 Dunn huet de Saul him vum Jehova geschwuer, a gesot: Wéi den Jehova lieft, wäert lech kee Schued doduerch kommen . 28:11 D'Fra huet dunn gesot: Zu wiem soll ech dech bréngen? An hien huet geäntwert: Maacht mech bei de Samuel. 28:12 Wéi d'Fra de Samuel gesinn huet, huet si mat héijer Stëmm gejaut, an d'Fra huet mam Saul geschwat a gesot: 28:13 Firwat hues du mech getäuscht? well Dir sidd Saul. An de Kinnek sot zu him : Fäert net. Wat hutt Dir gesinn? An d'Fra huet dem Saul geäntwert: Ech hunn Gëtter gesinn, déi aus der Äerd eropkommen. 28:14 Hie sot zu him: Wéi ass seng Form? A si huet geäntwert: En ale Mann kënnt, bedeckt mat engem Mantel. De Saul huet dunn verstanen datt et de Samuel war, an huet säi Gesiicht op de Buedem erofgesat, huet hie staark gebéit. 28:15 A sot de Samuel zu Saul: Firwat hues du mech gestéiert andeems ech mech kommen? An de Saul huet geäntwert: Ech si ganz bedréckt, well d'Philistinne géint mech kämpfen, a Gott huet sech vu mir ofgewandert an äntwert mech net méi, weder wéinst Propheten nach Dreem; Dofir hunn ech dech ugeruff, fir mir ze soen wat ech muss maachen. 28:16 Dunn huet de Samuel gesot: A firwat freet Dir mech, ob den Här vun lech ofgewandert ass an Äre Feind ass? 28:17 Den Jehova huet lech gemaach wéi hien duerch mech gesot huet; well den Här huet d'Kinnekräich aus Ärer Hand erausgeholl an Ärem Begleeder, dem David, ginn.

28:18 Well Dir net der Stëmm vum Här gefollegt hutt, an Dir hutt net d'Häerzegkeet vu senger Roserei géint d'Amalek erfëllt, sou huet den Här Iech dat haut gemaach. 28:19 A Jehova wäert Israel och mat Iech an d'Hänn vun de Philistine ofginn; a muer sidd Dir bei mir, Dir an Är Kanner; an den Här wäert d'Arméi vun Israel och an d'Hand vun de Philistinne liwweren. 28:20 Dunn ass de Saul op de Buedem gefall, grouss war hien a war erschreckt duerch d'Wierder vum Samuel ; an hie war ouni Kraaft, well hien an deem ganzen Dag an där Nuecht kee Brout giess hat . 28:21 Dunn ass d'Fra bei Saul komm, an huet hie gesinn, datt hie ganz gestéiert war, sot zu him: Kuckt, Ären Dénger huet Ärer Stëmm nogelauschtert, an ech hunn mäi Liewen a Gefor bruecht, an ech hunn d' Wierder héieren, déi Dir zu mir geschwat hutt. 28:22 Ech bieden Iech, datt Dir och d'Stëmm vun Ärem Dénger héiert ; Ech stelle virun Iech e Broutstéck fir Iech ze iessen, fir datt Dir Kraaft kritt an op Äre Wee gitt. 28:23 An hie refuséiert a sot: Ech wäert net iessen. Awer seng Dénger hunn him mat der Fra bestoe bliwwen, an hien huet hinnen noginn. Dofir ass hie vum Buedem opgestan an huet sech op e Bett gesat. 28:24 An déi Fra hat e fetteg Kallef an hirem Haus, dat se dunn ëmbruecht huet; an hien huet Miel geholl an et gekniet, an huet ongesierzt Brout draus gebak . 28:25 An hien huet et virum Saul a sengen Dénger bruecht; an nodeems se giess hunn , sinn se opgestanen an hunn déi Nuecht verlooss.

Samuel Chronicles I Kapitel 29

29: 1 D'Philistine hunn all hir Kräfte bei Aphek gesammelt, an Israel huet sech um Quell zu Jizreel zesummelagert. 29: 2 A wann d'Prënze vun de Philistinnen hir Gesellschaften vun honnertdausend Mann iwwerpréift hunn, waren den David a seng Männer am Aenheck mam Achish. 29: 3 D'Prënze vun de Philistine soten: Wat maachen dës Hebräer hei fir z'iessen? An den Achish huet de Prënze vun de Philistinne geäntwert: Ass net dësen David, den Dénger vum Saul Kinnek vun Israel, deen zënter Deeg a Jore bei mir war, an ech hu kee Feeler an him fonnt vum Dag wou hien u mech gaang ass, bis haut? 29: 4 Dunn hunn d' Prënze vun de Philistine rosen op hien, a soten zu him: Schéckt dee Mann fort, fir datt hien zréck kënnt op déi Plaz, déi Dir him ernannt hutt, an net mat eis an d'Schluecht kommt, fir datt mir net am Kampf am Kampf sinn. zréck Feind; well mat wat kéint hien besser op d'Gnod vu sengem Här zréckgoen wéi mat de Käpp vun dëse Männer? 29: 5 Ass dëst net den David, vun deem se an Dänz gesongen hunn, a gesot: De Saul huet seng Dausende gestierzt, an den David seng zéngdausend? 29: 6 An den Achish huet den David geruff a sot zu him: Wéi den Här lieft, Dir waart oprecht , an Dir sidd erausgaang an Dir kommt mat mir an de Camp, schéngt mir gutt ze sinn, an datt ech näischt Béises an lech fonnt hunn zënter Dag datt Dir bei mech kommt bis haut; awer an den Ae vu Prënze gefält lech net. 29: 7 Maacht dowéinst a gitt a Fridden, fir datt Dir kee Radar un d'Prënze vun de Philistine leeft. 29: 8 An den David sot zu Achish: Wat hunn ech gemaach ? Wat hutt Dir an Ärem Kniecht fonnt vum Dag wou ech bei lech sinn bis haut, sou datt ech net géing a kämpfe géint d'Feinde vu mengem Här de Kinnek?

29: 9 An den Achish huet dem David geäntwert a gesot: Ech weess datt Dir a mengen Ae gutt sidd, wéi en Engel vu Gott; awer d' Prënze vun de Philistine hu mir gesot: Kommt net mat eis an d'Schluecht. 29:10 Also maacht fréi moies op, Dir an d'Dénger vun Ärem Meeschter, déi mat lech komm sinn; a loosst hie bei der Dämmerung, gitt. 29:11 An den David ass de Moie fréi opgestan, hien a seng Männer , fir zréckzekommen an d'Land vun de Philistinen; an d'Philistine sinn op Jizreel gaang.

Samuel Chronicles I Kapitel 30

30: 1 Wéi den David a seng Männer den drëtten Dag an Ziklag koumen, haten d'Amalekiten den Negev an den Ziklag eruewert, an hunn den Ziklag verwüstelt an e Feier gestach. 30: 2 A si hunn d'Frae gefaange geholl an alles wat do waren, vum jéngsten bis zum eelsten; awer trotzdem hunn se ëmbruecht, wann net si wieren ënnerwee geholl ginn. 30: 3 Also ass den David mat senge Männer an d'Stad komm, a kuckt, et gouf verbrannt, a seng Fraen a Jongen a Meedercher goufen a Gefaangenschaft gefouert. 30: 4 Dunn hunn den David an d'Leit, déi mat him waren, hir Stëmm erhuewen a gekrasch, bis se keng Kraaft haten ze kräischen . 30: 5 Dem David seng zwou Fraen, den Ahinoam, de Jizreelit an d'Abigail, déi d'Fra vum Nabal vu Karmel war, waren och Gefaangenen. 30: 6 An den David war staark bedréckt, well d' Leit geschwat hunn, hien ze stenzen, well all d'Leit ware bitter vun der Séil, jidderee fir seng Jongen a fir seng Meedercher; awer den David huet sech am Här sengem Gott gestäerkt. 30: 7 An den David sot zu Abiathar Jong vum Ahimelech de Priister: Bréng mir w.e.g. den epho d. An den Abiathar huet den Ephod bei den David bruecht. 30: 8 An den David huet beim Jehova nogefrot a gesot: Soll ech dës Mierscher jagen? Kann ech se erreechen? An hie sot zu him: Follegt hinnen, well Dir wäert se sécher iwwerhuelen, an Dir wäert d'Gefaange sécher befreien. 30: 9 Also ass den Dav id fort gaang, hien an déi sechs honnert Männer, déi mat him waren, a koumen an de B esor Stream , wou e puer vun hinnen bliwwen sinn. 30:10 An den David goung mat véierhonnert Mann virun; well zweehonnert hannendru bloufen, midd si konnten de Besor- Stroum net passéieren.

30:11 A si hunn en ägyptesche Mann am Feld fonnt , a si hunn den Dav id bruecht, an him Brout ginn, an hien huet giess an huet him Waasser ze drénke ginn. 30:12 Si hunn him och e Stéck gedréchent Feigendeeg an zwee Koup Rosinen ginn. An nodeems hien giess huet, ass säi Geescht zréck bei hien ; well hien hat dräi Deeg an dräi Nuechte kee Brout giess oder Waasser gedronk. 30:13 An den David sot zu him: Wiem sidd Dir, a wou kommt Dir? An de jonken Ägypter huet geäntwert: Ech sinn den Dénger vun engem Amalekit, a mäi Meeschter huet mech haut virun dräi Deeg verlooss, well ech krank war; 30:14 well mir hunn en Invasioun an den Deel vum Negev gemaach, dee vun de Cereteos, a vu Juda, an dem Negev vu Kaleb ass. a mir hunn den Ziklag a Brand gestach. 30:15 An den David sot zu him: Gitt Dir mech mat an déi Trupp? An hie sot: Eed mir bei Gott, datt Dir mech net wäert ëmbréngen, an Dir wäert mech och net mengem Meeschter ofginn, an ech huelen Iech bei dës Leit. 30:16 Also huet hien et geholl; an, kuck, si ware iwwer dat ganzt Land verspreet, iessen an drénken an iessen, wéinst all deem grousse Bann, dat si aus dem Land vun de Philosophen an aus dem Land vu Juda geholl hunn. 30:17 An den David huet se geschloe vu moies bis owes den nächsten Dag; an net een ass vun hinnen entkomm, awer véierhonnert jonk Männer, déi op Kaméiler gefuer sinn a geflücht sinn. 30:18 An den David huet alles geliwwert, wat d'Amalekiten geholl hunn, an den David huet och seng zwou Frae geliwwert. 30:19 A si hunn näischt gefeelt , kleng oder grouss, Jongen souwéi Meedercher, Déifstall an all déi Saachen, déi se vun hinnen ofgeholl hunn; alles gouf vum David erëmfonnt.

30:20 Den David huet och all d' Schof an d'grouss Ranner geholl; a brénge se alles vir, hu se gesot: Dëst ass d'Verschmotzung vum Da vid. 30:21 An den David koum bei déi zweehonnert Männer, déi midd gi sinn an den David net konnten nokommen, deenen se am Stroum vu Besor bliwwe sinn . a si sinn erausgaang fir den David an d'Leit ze begéinen, déi bei him waren. A wéi den David bei d'Leit koum, huet hie se mat Fridde begréisst. 30:22 Dunn hunn all déi Béis an déi Béis bei deenen, déi mam David gaange sinn, geäntwert a gesot: Well se net bei eis waren , gi mir hinnen net vum Raum, dat mir geholl hunn, mee jidderengem seng Fra a seng Kanner; huelt se a gitt fort. 30:23 An den David sot: Maacht dat net, meng Bridder, wat den Här eis geschenkt huet, deen eis gehalen huet an eis ëmginn huet , déi géint eis komm sinn. 30:24 A wien lauschtert Iech an dësem Fall no? P exause ënner engem Deel vun deem geet an d'Schluecht, also muss et en Deel vu lénks mat dem Gepäck sinn; si wäerten dee selwechten Deel spillen. 30:25 Vun deem Dag un war dëst d'Gesetz an d'Uerdnung an Israel, bis haut. 30:26 A wéi den David op Sicl ag koum, huet hien d'Verwiesslung vun den Eelste vu Juda, senge Frënn, geschéckt a gesot: "Hei ass e Kaddo fir Iech aus dem Raum vun de Feinde vum Här. 30:27 Hien huet et un déi geschéckt, déi zu Bethel, zu Ramoth am Negev, zu Khatir , 30:28 zu Aroer, zu Sifmot, zu Estemoa, 30:29 zu Racal, an de Stied vu Jerameel, an de Stied vum Ceneo, 30:30 zu Horma, am Korasan, zu Atac, 30:31 zu Hebron, an op alle Plazen, wou den David mat senge Männer war.

Samuel Chronicles I Kapitel 31

31: 1 Also hunn d' Philistine géint Israel gekämpft, an d'Israeliten si virun de Philistine geflücht, a sinn dout um Bierg Gilboa gefall. 31: 2 D'Philistine sinn dem Saul a senge Jongen nogaang an hunn de Jonathan, den Abinadab an de Malchishua, de Sauls Jongen ëmbruecht. 31: 3 An de Kampf huet géint Saul gerannt, an d'Archer hunn hien iwwerholl, an hie war staark Angscht virun hinnen. 31: 4 Dunn huet de Saul zu sengem Rüstendréier gesot: Zitt Äert Schwert, a stéiert mech domat, fir datt dës Onbeschnidde kommen a mir duerchbriechen a mech bespotten. Awer säin Team wollt et net, well hie war ganz Angscht. De Saul huet säin eegene Schwert geholl an ass drop gefall. 31: 5 A wéi säi Panzerdräger de Saul dout gesinn huet, ass hien och op säi Schwert gefall a stierft mat him. 31: 6 Also ass de Saul deen Dag gestuerwen, zesumme mat sengen dräi Jongen a sengem Rüstendréier an all senge Männer. 31: 7 An déi vun Israel, déi vun der anerer Säit vum Dall a vun der anerer Säit vum Jordan waren, well se gesinn hunn datt Israel geflücht war an datt de Saul a seng Jongen ëmbruecht gi sinn, hunn d'Stied verlooss a geflücht; an d'Philistine koumen an hunn an hinne gelieft. 31: 8 Et ass den nächsten Dag geschitt, datt d'Philistine déi Doudeg entlooss hunn, an de Saul a seng dräi Jongen op dem Bierg vu Gilboa leie fonnt hunn. 31: 9 A si hunn de Kapp ofgeschnidden an him vu senge Waffen ofgezunn; A si hunn Messenger duerch d'Land vun de Philistine geschéckt, fir déi gutt Noriicht an den Tempel vun hiren Idoler an de Leit ze bréngen. 31:10 A si hunn hir Waffen an den Tempel vun Ashtaroth geluecht , a säi Kierper an d'Mauer vu Beth-Shan geluecht.

31:11 Awer wéi d'Männer vu Jabesh-Gilead héieren hunn, datt d'Philistine mam Saul gemaach hunn, 31:12 sinn all d'Kräfte opgestan an hunn déi ganz Nuecht getraff, an de Kierper vum Saul an d'Kierper vu senge Jongen aus der Mauer vun Beth-sán; an op Jabes komm, hunn se se do verbrannt. 31:13 A si hu seng Schanken geholl, si hunn se ënner engem Bam zu Jabesh begruewen, a si siwe Deeg gefaasst.

ZWEET BUCH VUM
SAMUEL CHRONICLES II
Samuel Chronicles II Kapitel 1

1: 1 Et ass nom Doud vum Saul geschitt, datt den David vun der Néierlag vun den Amalekiten zréckkoum, an zwee Deeg am Ziklag verbruecht huet. 1: 2 Um drëtten Dag ass et geschitt datt een aus dem Saul säi Lager koum, seng Kleeder zerrappt an Dreck um Kapp; a bei den David komm, ass hien op de Buedem gefall a béckt sech. 1: 3 An den David huet him gefrot: Wou kommt Dir? An hien huet geäntwert: Ech sinn aus dem Lager vun Israel geflücht. 1: 4 Den David sot zu him: Wat ass geschitt? Sot mir weg. An hien huet geäntwert: D'Leit sinn aus der Schluecht geflücht, a vill vun de Leit sinn och gefall a ginn ëmbruecht; De Saul a säi Jong Jonathan sinn och gestuerwen. 1: 5 Den David sot zu deem jonke Mann, deen him gesot huet: Wéi wësst Dir datt de Saul a säi Jong Jonathan gestuerwe sinn? 1: 6 De jonke Mann, deen him d'Nouvelle ginn huet, huet geäntwert: "Zoufälleg sinn ech op de Mount Gilboa komm, an ech hunn de Saul fonnt, dee sech op säi Speer leet, an d'Carien an d'Päerd kommen no him ." 1: 7 A kuckt zréck, huet hie mech gesinn an huet mech geruff; an ech hu gesot: Hei sinn ech. 1: 8 An hie gefrot mech: Wien sidd Dir? An ech hunn geäntwert: Ech sinn en Amalekit. 1: 9 Hien huet zu mir nach eng Kéier gesot : Ech bieden lech, op mech ze stoen a mech ëmzebréngen, well Angscht huet mech ergräift ; well mäi Liewen nach alles a mir ass.

1:10 Ech sinn dunn op him gestuerwen an hunn hien ëmbruecht, well ech wousst, datt hien net no sengem Fall kéint liewen; an ech hunn d'Kroun geholl, déi hien um Kapp hat, an de Rank, deen hien um Aarm hat, an ech hunn se heihinner bei mäin Här bruecht. 1:11 Dunn huet den David seng Kleeder ugeholl an huet se gerappt; an och d'Männer, déi mat him waren. 1:12 A si hu gekrasch a getrauert a faascht bis an d'Nuecht, fir de Saul a fir säi Jong Jonathan, fir d'Leit vu Jehova a fir d'Haus vun Israel, well se vum Schwert gefall sinn. 1:13 An den David sot zu deem jonke Mann, deen him d'Nouvelle bruecht hat: Vu wou kommt Dir? An hien huet geäntwert: Ech sinn de Jong vun engem Auslänner, en Amalekit. 1:14 An den David sot zu him: Wéi hutt Dir keng Angscht, Är Hand auszestrecken, fir dem Gesalfte vum Här ëmzebréngen ? 1:15 Dunn huet den David ee vu senge Männer geruff, a sot: Gitt ermuert hien. An hien huet hie geschloen, a gestuerwen. 1:16 An den David sot zu him: Däi Blutt ass um Kapp, well däin eegene Mond huet géint dech nogewisen a gesot: Ech hunn den gesalbte vum Här ëmbruecht.

1:17 An den David huet de Saul an de Jonathan säi Jong mat dësem Trauer traureg, 1:18 a gesot datt et de Kanner vu Juda geléiert sollt ginn. Kuckt, et ass am Buch vum Jasher geschriwwen. 1:19 D'Herrlechkeet vun Israel ass op Är Héichten ëmkomm! Wéi sinn déi Mächteg gefall! 1:20 Erkläert et net zu Gat, an annoncéiert et net an de Stroossen vun Ashkelon; Gutt bewaacht d'Duechtere vum Philistines net Freed un fir Freed Duechtere vum uncircumcised net Schrëtt.

1:21 Bierger vu Gilboa, weder Tau nach Reen falen op lech, weder sidd Dir Lännereie vun Offeren; Well do gouf d'Schëld vun de Mächte verworf, d' Schëld vum Saul, wéi wann et net mat Ueleg gesalft wier. 1:22 Ouni d'Blutt vun den Doudegen, ouni d'Fett vun de Mächtegen, De Bou vum Jonathan huet sech net zréckgedréit, an och net de Schwert vum Saul ass eidel zréckgaang. 1:23 Saul an Jonathan, léif a léif; Ontrennbar a sengem Liewen, weder goufen se a sengem Doud getrennt ; Si ware méi liicht wéi Adler, Méi staark wéi Léiwen. 1:24 Duechtere vun Israel, lueft de Saul, deen dech mat Scharlachroute mat Genoss gekleet huet , Deen Är Kleedung mat Goldversierunge verschéinert huet. 1:25 Wéi sinn d'Kräfte gefall an der Mëtt vum Kampf ! Jonathan, dout op dengem Héichten! 1:26 Ech hunn Angscht fir lech, mäi Brudder Jo Natán, datt Dir fir mech ganz séiss war. Deng Léift war fir mech méi wonnerbar Wéi d'Léift vu Fraen. 1:27 Wéi sinn d'Muecht gefall, d'Krichswaffe sinn ëmkomm!

Samuel Chronicles II Kapitel 2

2: 1 Duerno ass et geschitt, datt den Da vid den Jehova nogefrot huet a sot: Soll ech an eng vun de Stied vu Juda eropgoen? An den Här sot zu him: Gitt erop. Den David sot nach eng Kéier: Wou soll ech erop goen? An hie sot zu him: Zu Hebron. 2: 2 Den David ass dohinner gaang, a mat him seng zwou Fraen, den Ahinoam, de Jizreelit, an d'Abigail, déi d' Fra vum Nabal vu Karmel war. 2: 3 Den David huet och d'Männer matgeholl, déi mat him waren, jidderee mat senger Famill; déi an de Stied vun Hebron gewunnt hunn . 2: 4 An d'Männer vu Juda si komm an hunn den David zum Kinnek iwwer dem Haus vu Juda do gesalbt . A si hunn dem David gesot a gesot: Et ass de Jabesh-Gilead deen de Saul begruewen huet. 2: 5 Dunn huet den David Messenger op d'Jabesh-Gilead geschéckt, a gesot: Geseent sidd Dir vum Här, déi dës Barmhäerzegkeet mat Ärem Här, dem Saul gewisen hunn, andeems Dir hien begruewen huet. 2: 6 Elo weist den Här lech Barmhäerzegkeet a Wourecht; an ech wäert lech och gutt maache fir dat wat Dir gemaach hutt. 2: 7 Loosst Är Hänn elo staark sinn, a sidd vu gudde Courage; well wéi Äre Saul Här gestuerwen ass, hunn déi aus dem Haus vu Juda mech zum Kinnek gesalbt.

2: 8 Awer den Abner, de Jong vum Ner, de Generol vun der Arméi vum Saul, huet den Isbosjet de Jong vum Saul geholl an huet hien op Mahanaim bruecht, 2: 9 an huet hie Kinnek iwwer Gilead, iwwer Gesuri , iwwer Jizreel, iwwer Efraim gemaach. , iwwer de Benjamin an iwwer ganz Israel.

2:10 Is-bosheth, de Jong vum Saul war véierzeg Joer al wéi hien ugefaang huet iwwer Israel ze regéieren, an hien huet zwee Joer regéiert. S nly d'Haus vun Fille duerno David. 2:11 An et war d'Zuel vun den Deeg déi den David zu Hebron regéiert huet iwwer dem Haus vu Juda, siwe Joer a sechs Méint. 2:12 Den Abner, de Jong vum Ner ass vu Mahanaim op Gibeon erausgaang mat den Dénger vun Isboseth, dem Jong vum Saul, 2:13 an de Joab, de Jong vum Zeruiah an d'Dénger vum David sinn erausgaang an hunn se fonnt beim Gibeon-Pool; a si stoungen, eng op der enger Säit vum Weier, an déi aner op der anerer Säit. 2:14 An den Abner sot zu Joab: Elo stinn déi jonk Männer op, a manöver virun eis. De Joab huet geäntwert: Stitt op. 2:15 Dunn hu si opgestan an si sinn an der selwechter Zuel laanschtgaang, zwielef vum Benjamin vum Is-bosheth, dem Jong vum Saul, an zwielef vun den Dénger vum David. 2:16 An all huet de Kapp vu sengem Géigner festgeholl, a säi Schwert an d'Säit vu sengem Géigner gestouss, a si sinn zesumme gefall; fir déi dës Plaz genannt gouf , Helcat-Hazurim, dat zu Gibeon. 2:17 D'Schluecht war deen Dag hefteg, an den Abner an d'Männer vun Israel goufe vum David sengen Dénger besiegt. 2:18 Déi dräi Jongen vum Zeruiah waren do: Joab, Abishai an Asael. Dësen Asael war liicht op de Féiss wéi eng Land Gazelle. 2:19 An den Asahel ass nom Abner nogaang an huet sech net no riets gedréint a lénks. 2:20 An den Abner huet nogekuckt a gesot: Sidd Dir net den Asael? An hien huet geäntwert: Jo.

2: 21 Dunn huet den Abner zu him gesot: Stitt op der rietser oder lénks Säit , an hält ee vun de Männer an, an huelt säi Raum fir lech selwer. Awer den Asael wollt sech net vun him ewech dréinen. 2:22 An den Abner sot nach eng Kéier zum Asael: Fuert vu mir no! Firwat soll ech dech um Buedem verletzen? Wéi géif ech dann mäin Häerz virum Joab Äre Brudder hiewen ? 2:23 A wollt net fort goen, huet den Abner him mam Fatz vum Speer op der fënnefer Ripp geschloen, an d'Speer koum vu sengem Réck eraus, an hien ass do gefall a stierft op der selwechter Plaz. An all déi, déi vun där Plaz ukomm sinn, wou den Ace gefall war an dout war, hu se opgehalen. 2:24 Awer Joab an Abishai gefollegt Abner; an d'Sonn ass ënnergaang wéi se op den Hiwwel vun Amma koumen, dee viru Gía ass, nieft der Strooss vun der Wüst vu Gibeon. 2:25 An d'Jonge vu Benjamin hu sech hannert dem Abner versammelt an eng Arméi gegrënnt. a si sinn uewen um Hiwwel gestoppt. 2:26 An den Abner huet dem Joab geruff a gesot: Gëtt et d'Schwäert fir ëmmer verbrauchen? Wësst Dir net datt d'Enn Batterkeet wäert sinn? Wéi laang wäert Dir de Leit net soen, hir Bridder ze verfollegen ? 2:27 An de Joab sot: Wéi Gott lieft, wann Dir net geschwat hätt, hätten d'Leit opgehalen hir Bridder no dësem Moien nozegoen. 2:28 Du huet de Joab den Hunn geblosen, an d'ganz Vollek ass stoe bliwwen an hunn d'Israeliten net méi verfollegt, an hunn och net méi gekämpft. 2:29 An den Abner a seng Männer sinn déi ganz Nuecht duerch d'Araba gaang, an nodeems se de Jordan duerchgestrachen hunn, si se iwwer Bitron geklommen a koumen zu Mahanaim.

2:30 De Joab ass och zréckgaang vum Abner ze verfollegen, an huet all d'Leit gesammelt, nonzéng Männer an Asahel goufe vum David seng Dénger vermësst . 2:31 Awer dem David seng Dénger hunn dräi Honnert a siechzeg Männer aus Benjamin an Abner geschloen, a si sinn gestuerwen.

2: 3 2 Dunn hu se den Asahel geholl, a begruewen hien am Graf vu sengem Papp zu Betlehem. De Joab a seng Männer sinn déi ganz Nuecht getrëppelt, an d'Dämmerung koum zu Hebron zu hinnen.

Samuel Chronicles II Kapitel 3

3: 1 Et war e laange Krich tëscht dem Haus vu Saul an dem Haus vum David; Awer den David gouf méi staark, an dem Saul säin Haus gouf schwaach. Jongen vum David gebuer zu Hebron 3: 2 A Jongen sinn dem David zu Hebron gebuer ginn; säin Éischtgebuerene war den Amnon, vum Ahinoam vum Jizreelit; 3: 3 säin zweete Quileab, vum Abigail der Fra vum Nabal der Karmel; den Drëtten, den Absalom Jong vu Maaca, Duechter vum Talmai Kinnek vu Gesur; 3: 4 de véierten, Adonijah, de Jong vum Hagith; de fënneften, de Shephatiah Jong vum Abital; 3: 5 de sechsten, Itream, vun der Fra vum Egla David. Dës goufen dem David zu Hebron gebuer.

3: 6 Wéi et Krich tëscht dem Haus vu Saul an deem vum David war, ass et geschitt, datt den Abner no dem Haus vu Saul strieft . 3: 7 An de Saul hat eng Meeschteschin, déi hirem Numm Rizpa war, Duechter vum Aha; An den Is-boset sot zu Abner: Firwat bass du bei mäi Papp senger Konkubine komm ? 3: 8 An den Abner war ganz rosen op d'Wierder vum Ish-Bosheth, a sot: Sinn ech an oder de Kapp vun engem Hond deen dem Juda gehéiert? Haut hunn ech Barmhäerzegkeet gewisen iwwer dem Haus vun Ärem Papp Saul, senge Bridder a senge Frënn, an ech hunn lech net an d'Hand vum Dav id ginn; An haut maacht Dir mech verantwortlech fir d'Sënn vun dëser Fra? 3: 9 Also däerf Gott dem Abner maachen an hien derbäifügen, wann, sou wéi den Jehova dem David geschwuer huet, wäert ech him net sou maachen, 3:10 iwwerdroen d'Kinnekräich vum Haus vum Saul, a bestätegt den Troun vum David iwwer Israel an iwwer Juda, vum Dan bis Beersheba.

3:11 An hie konnt dem Abner kee Wuert beäntweren, well hien Angscht viru hie war. 3:12 Dunn huet den Abner Messenger fir den David aus sengem Numm geschéckt a gesot: Wiem säi Land ass et? A loosse se zu him soen: Maacht e Pakt mat mir, a kuck, meng Hand wäert mat lech sinn fir ganz Israel un lech zréckzeginn. 3:13 An den David sot: Bravo; Ech maachen e Pakt mat lech, awer eng Saach froen ech lech: Kommt mech net gesinn ouni d'Mical, dem Saul seng Duechter, fir d'éischt matzebréngen, wann Dir mech kommt. 3:14 Duerno huet den David Messenger zu Ish-bosheth, dem Jong vu Saul geschéckt a gesot: Gëff mir meng Fra Michal zréck, mat där ech mech fir honnert Philistinesch Nimm verlobt hunn. 3:15 Dunn huet d'Ishboseth geschéckt an huet et vun hirem Mann Paltiel, dem Jong vu Lais, geholl. 3:16 An hire Mann ass mat hir gaang, no hir a rifft op Bahurim. An den Abner sot zu him: Kommt, dréi dech ëm. Dunn huet hien sech gedréint. 3:17 An den Abner huet zu den Eelste vun Israel geschwat a gesot: Viru laanger Zäit hues du den David gesicht fir Kinnek iwwer dech ze sinn. 3:18 Elo maacht et; well den HÄR huet dem David geschwat a gesot: Duerch d'Hand vu mengem Dénger David wäert ech mäi Vollek Israel aus der Hand vun de Philistinne befreien, an aus der Hand vun all hire Feinden. 3:19 Abner sot och zu de Benjaminiten; An den Abner ass och op Hebron gaang, fir dem David alles ze soen, wat den Israeliten an dem ganze Haus vum Benjamin gutt gefall huet. 3:20 Dofir ass den Abner bei David zu Hebron komm, an zwanzeg Männer mat him ; an den David huet e Fest fir den Abner gemaach an déi, déi mat him komm waren.

3:21 An den Abner sot zu David: Ech wäert opstoen a goen, a wäert ganz Israel bei mäi Här de Kinnek sammelen, fir datt se e Bond mat lech maachen, an Dir kënnt regéiere wéi Äert Häerz wënscht. Den David huet dunn den Abner entlooss , an hien ass a Fridde gaang.

3:22 A kuck, d'Dénger vum David an dem Joab kommen aus dem Feld, a si bréngen e grousst Raum mat sech. Awer den Abner war net mam David zu Hebron, well hien huet hie scho geschéckt, an hien ass a Fridde gaang. 3:23 Wéi de Joab an déi ganz Arméi, déi mat him waren, komm sinn, gouf dem Joab gesot, a gesot: Den Abner, de Jong vum Ner ass bei de Kinnek komm, an hien huet hie fortgeschéckt, an hie goung a Fridden. 3:24 Du koum de Joab beim Kinnek a sot: Wat hutt Dir gemaach? Kuckt den Abner koum bei lech; Also firwat hutt Dir hien lass gelooss? 3:25 Dir kennt den Abner Jong vum Ner. Hien ass nëmme komm fir dech ze täuschen, an erauszefannen iwwer Ären Départ an Äert Eintrëtt, a fir alles ze wëssen wat s de mëss. 3:26 Wéi de Joab dem David seng Präsenz verlooss huet, huet hien no Abner Messenger geschéckt , déi hien aus der Quell vu Sira zréckbruecht hunn, ouni dem David säi Wëssen. 3:27 Wéi den Abner op Hebron zréckkoum, huet de Joab hien an der Mëtt vum Paart op d'Säit geholl fir heemlech mat him ze schwätzen; an do, als Revanche fir den Doud vu sengem Brudder Asael, huet hie vun der fënnefer Ripp geschloen, an hie stierft. 3:28 Wéi den David méi spéit dëst gewuer gouf, sot hien: Ech a mäi Räich sinn onschëlleg virum HÄR fir ëmmer vum Blutt vum Abner, dem Jong vum Ner.

3:29 Loosst et op de Joab sengem Kapp falen, an op säi ganzt Haus; Kann dem Joab Haus ni feelen, deen un enger Entladung leiden, oder enger Lepra, oder iergendeen, deen mat engem Staf geet, oder iergendeen, deen um Schwert stierft, oder engem, deen e Brout feelt. 3:30 De Joab a säi Brudder Abishai hunn den Abner ëmbruecht, well hien de Brudder Asahel an der Schluecht zu Gibeon ëmbruecht hat. 3:31 Dunn huet den David zu Joab an zu all de Leit, déi bei him waren, gesot: Tréin Är Kleeder a Gürtel un der Sack, a trauert virum Abner. An de Kinnek David war hannert dem Sarg. 3:32 A si hunn den Abner zu Hebron begruewen; a wéi de Kinnek seng Stëmm erhuewen huet, huet hie beim Abner säi Graf gekrasch; an all d'Leit hunn och gekrasch. 3:33 An de Kinnek trauert géint den Abner selwer, sot: Sollt den Abner stierwen, wéi e Schurk stierft ? 3:34 Är Hänn waren net gebonnen, och Är Féiss mat Fettbänn gebonnen; Dir sidd gefall wéi déi, déi viru béise Männer falen. An all d'Leit hunn erëm iwwer hie gekrasch. 3:35 Da koumen all d'Leit fir den David z'iwwerzeegen ze iessen, ier den Dag eriwwer ass. Awer den David huet geschwuer a gesot: Also maach Gott mat mir a füügt mech derbäi bäi, wann ech ier d'Sonn ënnergeet wäert ech Brout schmaachen, oder eppes anescht. 3:36 All d'Leit woussten dat, an et huet hinne gefall; fir alles wat de Kinnek gemaach huet, huet all d'Leit gefall. 3:37 An all d'Leit an d'ganz Israel hunn deen Dag verstanen datt de Kinnek den Abner, de Jong vum Ner net ëmbruecht huet . 3:38 De Kinnek sot och zu sengen Dénger: Wësst Dir net datt haut e Prënz a Grousse an Israel gefall ass?

3:39 An ech sinn haut schwaach, obwuel gesaleft Kinnek ; an dës Männer, d'Jonge vum Sarvia, si ganz schwéier fir mech; Jehova bezillt de Schëllegen no sengem Béisen.

Samuel Chronicles II Kapitel 4

4: 1 Wéi de Jong vum Saul héieren huet, datt den Abner zu Hebron ëmbruecht gi war, sinn seng Hänn schwaach ginn , an d'ganz Israel war erféiert. 4: 2 An de Jong vum Saul hat zwee Männer, Kapitänen aus Schiefbänn; den Numm vun eent war Baanah an Wéinst Rechab, Jongen vun Rimmon der Beerothite, vun de Kanner vun Benjamin (fir Beeroth och scho Benjamin, 4: 3 de Beerothites zu Gittaim geflücht, an do liewen als foraster Dir bis haut). 4: 4 An de Jonathan, de Jong vum Saul, hat e Jong an de Féiss kreppéiert. Hie war fënnef Joer al wéi d'Nouvelle vum Saul an dem Jonathan sengem Doud vu Jizreel koum , a seng Infirmière huet hie matgeholl a geflücht. a wärend hie sech fortgeheit huet, ass d' Kand gefall a war lam. Säin Numm war Mephibosheth. 4: 5 Dofir sinn d'Jonge vum Rimmon, dem Beerothit, dem Rechab an der Baana, fortgaang an hunn dem Ish-Bosheth säin Haus an der Hëtzt vum Dag gemaach, deen e Schlof a senger Chamber gemaach huet. 4: 6 A kuck, den Hausmeeschter huet Weess gebotzt, awer si as ageschlof; an dat war wéi de Recab a säi Baana säi Brudder an d'Haus erakoumen. 4: 7 Wéi se an d'Haus erakomm sinn, wou den Is-bosheth op sengem Bett a senger Chamber geschlof huet ; a si hunn hien blesséiert an ëmbruecht, an hunn de Kapp ofgeschnidden, an hu se geholl, si sinn d'ganz Nuecht op der Strooss an d'Araber gaang. 4: 8 A si hunn de Chef vun Is-bosheth bei David zu Hebron bruecht, a soten zum Kinnek: Kuckt de Chef vun Is-bosheth, dem Jong vum Saul, Ärem Feind, deen dech ëmbrénge wollt; an den Jehova huet haut mäin Här de Kinnek, vum Saul a sengem Stammwuert rächen.

4: 9 An den David huet dem Rechab a sengem Brudder Baana, de Jongen vum Rimmon, dem Beerothit, geäntwert a sot zu hinnen: Wéi den Här lieft, dee meng Séil aus allen Angscht erléist huet. dout, virstellen datt hien eng gutt Noriicht bréngt, hunn ech hien ergräift, an hien am Ziklag ëmbruecht als Retour fir d'Noriichten. 4:11 Wéi vill méi schlecht Männer, déi e gerechte Mann a sengem Haus an op sengem Bett ëmbruecht hunn? Soll ech elo hiert Blutt vun den Hänn verlaangen, an dech vun der Äerd ewechhuelen ? 4:12 Dunn huet den David seng Dénger beoptraagt, an si hunn se ëmbruecht, an hunn hir Hänn a Féiss ofgeschnidden, an hunn se iwwer de Pool zu Hebron hänken. Dunn hu si de Kapp vun Isbosheth geholl, a begruewen en am Abner sengem Graf zu Hebron.

Samuel Chronicles II Kapitel 5

5: 1 All d'Stämme vun Israel si bei David zu Hebron komm an hunn geschwat a gesot: Kuckt, mir sinn Äert Schanken an Är Fleesch. 5: 2 A scho virdrun, wéi de Saul iwwer eis regéiert huet, war et Dir, déi Israel an de Krich gefouert hunn, an zréck bruecht hunn. Ausserdeem huet den Här zu Iech gesot: Dir wäert mäi Vollek Israel fidderen, an Dir wäert Prënz iwwer Israel sinn. 5: 3 Dofir sinn all déi Eelst vun Israel bei de Kinnek zu Hebron komm, an de Kinnek David huet e Pakt mat hinnen zu Hebron virum Jehova gemaach; a si hunn den David zum Kinnek iwwer Israel gesaleft. 5: 4 Den David war drësseg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hie regéiert véierzeg Joer. 5: 5 Zu Hebron regéiert hien iwwer Ju da siwe Joer a sechs Méint, an zu Jerusalem regéiert hien drësseg-dräi Joer iwwer ganz Israel a Juda.

5: 6 Da marschéiert de Kinnek mat senge Männer op Jerusalem géint d'Jebusiten, déi an deem Land wunnen; dee mam David schwätzt a seet: Dir gitt net hei eran, well och déi Blann an d'Lämmchen dreiwen Iech eraus (dat heescht: Den David kann net hei erakommen). 5: 7 Awer David huet d'Festung vu Zion geholl, dat ass d'Stad vum David. 5: 8 An den David sot deen Dag: Jiddereen, deen d' Jebusiter schloe soll, hie soll duerch de Kanal eropgoen an d'Lämmchen a Blanne schloen, déi vun der Séil vum David gehaasst ginn . Aus dësem Grond gouf gesot: Blann oder lam ginn net an d'Haus. 5: 9 An den David huet an der Festung gewunnt, an huet se d'Stad David genannt. a ronderëm vu Milo no bannen gebaut. 5:10 An den David ass erausgaang an huet sech grouss gemaach, an den Här, den HÄR, den Arméi war mat him.

5:11 Och den Hiram Kinnek vun Tirus huet Ambassadeure bei David geschéckt, an Zederholz a Schräiner a Steemetzer fir d'Maueren, déi d'Haus vum David gebaut hunn. 5:12 An den David huet verstanen datt den Här hien als Kinnek iwwer Israel bestätegt huet, an datt hie säi Räich grouss gemaach huet fir säi Vollek Israel. 5:13 An den David huet méi Konkubinen a Frae vu Jerusalem geholl, nodeems hien aus Hebron koum, a méi Jongen a Meedercher goufen him gebuer . 5:14 Dëst sinn d'Nimm vun deenen, déi zu Jerusalem gebuer goufen: Samúa, Sobab, Nathan, Solomon, 5:15 Ibhar, Elisúa, Nefeg, Jafía, 5:16 Elisama, Eliada an Elif elet. 5:17 Wéi d'Philistine héieren hunn, datt den David zu Kinnek iwwer Israel gesalft gi war, sinn all d'Philistiner opgaang fir den David ze sichen. a wéi den David et héieren huet, goung hien erof an d'Festung. 5:18 An d'Philistine koumen a verbreeden sech an den Dall vu Rephaim. 5:19 Dunn huet den David beim Här nogefrot a gesot: Soll ech géint d'Philistine goen? Gitt Dir se mir of? An den Här sot zu David: Gitt, well ech wäert d'Philistine sécher an Är Hand ginn. 5:20 An den David koum op Baal- Perazim, an do huet den David se iwwerwonnen a gesot: Den Här huet meng Feinde viru mech wéi e staarke Stroum gebrach . Dofir huet hien den Numm vun där Plaz Baal-perazim genannt. 5:21 A si hunn hir Idoler do hannerlooss, an den David a seng Männer hunn se verbrannt. 5:22 An d' Philistine koumen erëm zréck a verbreeden sech am Dall vu Réhaim. 5:23 An den David huet den Här consultéiert , hie sot zu him: Gitt net erop, awer ronderëm se, da kommt Dir bei si virun d'Flotten.

5:24 A wann Dir e Geräisch héiert wéi e Marsch duerch d'Spëtze vun den Trëppeltoppen, da wäert Dir réckelen; well de Jehova wäert virun Iech erausgoen fir de Camp vun de Philistinen ze schloen . 5:25 An den David huet dat gemaach, sou wéi den Här him gesot huet; an hunn d'Philistine vu Geba bis Gezer getraff.

Samuel Chronicles II Kapitel 6

6: 1 Den David huet erëm all déi gewielte vun Israel gesammelt, drësseg dausend. 6: 2 An den David ass opgestan an ass vu Baala vu Juda fortgaang mat all de Leit, déi hie bei sech hat, fir vun do d'Ark vu Gott ze bréngen, op déi den Numm vum Här vun den Häre, deen ënner de Cheruben wunnt, genannt gouf. . 6: 3 Si hunn d' Ark vu Gott op en neie Won gesat, an se aus dem Haus Abinadab erausbruecht, dat um Hiwwel war; an den Uzza an den Ahio, d'Jonge vum Abinadab, fuere mam neie Won. 6: 4 A wéi se hien aus dem Haus vum Abinadab, um Hiwwel, mat der Ark vu Gott bruecht hunn, ass den Ahio virun d'Ark gaang. 6: 5 An den David an d'ganz Haus vun Israel danzen virum Här mat allerlee Bichenholzinstrumenter; mat Harpen, Psalteren, Panderos , Fluiten a Cymbaler. 6: 6 Wéi se am Alter vum Nacon erreecht hunn, huet den Uzza seng Hand op d'Ark vu Gott ausgestreckt an huet se opgehalen; well Ochsen getrollt. 6: 7 An de Roserei vum HÄR war entlooss géint den Uzza, a Gott huet hien do geschloen wéinst sengem Ausschlag, an hien ass do dout duerch d'Ark vu Gott gefall. 6: 8 An den David war traureg well den Här den Uz a geschloen hat, an dës Plaz gouf Perez-Uza genannt, bis haut. 6: 9 An den David hat deen Dag Angscht virum Här a sot: Wéi soll d'Ark vum Här bei mech kommen? 6:10 Also huet den David d'Ark vum Här net selwer an d'Stad David bruecht; an den David huet hatt an d'Haus vum Obed-Edom dem Gethi bruecht. 6:11 An d'Ark vum Herrgott war am Haus vum Obed-Edom, dem Gethi, dräi Méint; an den Här huet den Obed-Edom an säi ganzt Haus geseent.

6:12 Et gouf dem Kinnek David gesot a gesot: Den Här huet d'Haus vun O Bett-Edom geseent an alles wat hien huet, wéinst der Ark vu Gott. Dofir ass den David gaang an huet d'Ark vu Gott mat Freed aus dem Haus Obed-Edom an d'Stad vum David gedroen. 6:13 A wann déi, déi d'Ark vu Gott droen, sechs Schrëtt getrëppelt waren, huet hien en Ochs an e fettege Widder geaffert . 6:14 An den David danzt mat aller Kraaft virum Jehova; an den David war an engem léngen Efod gekleet. 6:15 Also huet den David an d'ganz Haus vun Israel d'Ark vum Här mat Freed a mam Trompettgeliicht gefouert. 6:16 Wéi d'Ark vum Herrgott an d'Stad vum David koum, ass et geschitt, datt d'Michal Duechter vum Saul aus enger Fënster erauskuckt, a gesinn huet wéi de Kinnek David spréngt a danzt virum Jehova; an hien a sengem Häerz veruecht . 6:17 Dofir hu si d'Ark vum Här erabruecht, a se op seng Plaz an d'Mëtt vun engem Zelt gesat, dat den David dofir opgeriicht hat; an den David huet Brennofferen a Friddensoffere virum Här ugebueden. 6:18 A wéi den David d'Brennofferen an d'Friddoffer offréiert hat, huet hien d'Leit am Numm vum Herrgott vun de Lëntgen geseent. 6 : 19 An hien huet dem ganze Vollek, der ganzer Unzuel vun Israel, Männer a Fraen, mat jidderee e Brout, an e Stéck Fleesch an engem Rosinkuch verdeelt. An déi ganz Stad ass fortgaang, jiddfereen a säin Haus. 6:20 Den David ass dunn zréckgaang fir säin Haus ze préschen; An de Michal ass erauskomm mam David a sot: Wéi geéiert huet de Kinnek vun Israel haut gewiescht, sech haut virun de Meeder vu sengen Dénger ze verroden, wéi een ouni Dekor iergendeen entdeckt!

6:21 Dunn huet den David zu Michal gesot: Et war virum Här, dee mech iwwer Äre Papp an Äert ganzt Haus gewielt huet, fir mech Prënz ze maachen iwwer d'Leit vum Här, iwwer Israel. Dofir danzen ech virum Här. 6:22 An ech wäert nach méi béis ginn wéi dës Kéier, an ech sinn niddereg an Ären Aen; awer ech ginn geéiert virun den Dénger vun deenen Dir geschwat hutt. 6:23 A Michal Duechter vum Saul hat ni Kanner bis zum Dag vun hirem Doud.

Samuel Chronicles II Kapitel 7

7: 1 Et ass geschitt, datt wann de Kinnek a sengem Haus wunnt, nodeems den Här him Rescht vun all senge Feinde ronderëm ginn huet, 7: 2 sot de Kinnek zum Nathan de Prophéit: Kuckt elo, ech wunnen am Zederhaus, an d'Ark vu Gott ass tëscht Gardinen. 7: 3 An den Nathan sot zum Kinnek: Gitt a maach alles wat an Ärem Häerz ass, well den Här ass mat lech. 7: 4 Et ass déi Nuecht geschitt, datt d'Wuert vum Här zu Nathan koum, a sot: 7: 5 Gitt a sot zu mengem Knecht David: Sou seet den Här: Wëlls du mir en Haus bauen, wou ech wunnen? 7: 6 Bestëmmt hunn ech net an Haiser gelieft vum Dag wou ech d'Kanner vun Israel aus Ägypten erausbruecht hunn bis haut, awer sinn an Zelter a Tabernakelen getrëppelt. 7: 7 A mat allem wat ech mat all de Kanner vun Israel getrëppelt sinn, hunn ech e Wuert zu engem vun de Stämme vun Israel geschwat, deenen ech beoptraagt hunn, meng Leit Israel z'iessen, a gesot: Firwat hutt Dir mech net opgebaut? Zederhaus? 7: 8 Elo, also, sot Dir zu mengem Dénger David: Sou seet den Herrgott vun den Häre n: Ech hunn dech aus der Schäff geholl , hannert de Schof , fir Prënz iwwer mäi Vollek ze sinn, iwwer Israel; 7: 9 an ech war bei lech an allem wat Dir gaang sidd, an ech hunn all Är Feinde virun lech zerstéiert an ech hunn lech e groussen Numm ginn, wéi den Numm vun de Groussen déi op der Äerd sinn. 7:10 Ausserdeem wäert ech eng Plaz fir mäi Vollek Israel fixéieren a se planzen, sou datt et op senger Plaz wunnt an ni méi ewechgeholl gëtt, an och net de Béisen deet et méi, wéi am Ufank, 7:11 vum Dag wou ech Riichter gesat hunn mäi Vollek Israel; an ech ginn dir Rescht vun all denge Feinden. Och Jehova léisst lech wëssen datt hien lech en Haus mécht.

7:12 A wann Är Deeg erfëllt sinn, an Dir schloft mat Äre Pappen, wäert ech no lech ee vun Äre Lëntgen opriichten, deen aus Ärem Daarm kënnt, an ech wäert säi Räich etabléieren. 7:13 Hien soll en Haus fir mäin Numm bauen, an ech wäert den Troun vu sengem Räich fir ëmmer etabléieren. 7:14 Ech wäert säi Papp sinn, an hie wäert mäi Jong sinn. A wann hie falsch mécht, wäert ech hie mat der Staang vu Männer bestrofen, a mat de Sträifen vun de Mënschejongen; 7:15 Awer meng Barmhäerzegkeet soll net vun him fortgoen, wéi ech se vum Saul ofgeholl hunn, deen ech virun lech ewechgeholl hunn. 7:16 An Ärem Haus an Ärem Kinnekräich wäert fir ëmmer virun Ärem Gesiicht etabléiert ginn, an Är Troun wäert fir ëmmer stabil ginn. 7:17 No all dëse Wierder, an no all dëser Visioun, sou huet den Nathan mam David geschwat. 7:18 An de Kinnek David ass erakoum a stoung virum HÄR a sot: Här HÄR , wien sinn ech, a wat ass mäin Haus, datt Dir mech heihinner bruecht hutt? 7:19 An awer huet dëst lech wéineg geschéngt, Här Jehova, well Dir hutt och an der Zukunft vum Haus vun Ärem Knecht geschwat. Ass et sou wéi de Mënsch virgeet, Här Jehovah? 7:20 A wat kann den David nach bäifüügen andeems Dir mat lech schwätzt? Fir Dir wësst Ären Dénger, Här Jehova. 7:21 Dir hutt all dës grouss Saache gemaach mat Ärem Wuert an no Ärem Häerz, andeems Dir se bei Ärem Knecht bekannt gemaach hutt. 7:22 Dofir hutt Dir lech selwer grouss gemaach, Jehova Gott; well et gëtt kee wéi Dir, et gëtt och kee Gott ausserhalb vun lech, no alles wat mir mat eisen Oueren héieren hunn.

7:23 A wien ass wéi Äert Vollek, wéi Israel, eng eenzegaarteg Natioun op der Äerd ? Well Gott ass gaang fir hien als säi Vollek ze retten, an hien ze nennen, a fir grouss Saachen zu senge Gonschten ze maachen, a schrecklech Wierker fir Äert Land, fir d'Léift vun Ärem Vollek, dat Dir fir lech selwer aus Ägypten, den Natiounen an hire Gëtter gerett hutt. 7:24 Well Dir hutt Äert Vollek Israel fir Äert Vollek fir ëmmer gemaach; an du, o Jehova, bass vu Gott bei si gaang. 7:25 Elo, Jehova Gott, bestätegt fir ëmmer dat Wuert, wat Dir iwwer Ären Dénger a säin Haus geschwat hutt, a maach wéi Dir geschwat hutt. 7:26 Loosst Ären Numm fir ëmmer vergréissert ginn, an et gëtt gesot: Den Här vun den Häre ass Gott iwwer Israel; a kann d'Haus vun Ärem Knecht David virun lech stoen. 7:27 Fir lech, den Här vun den Häre, de Gott vun Israel, hutt Dir am Ouer vun Ärem Dénger verroden a gesot: Ech bauen lech en Haus. Dofir huet Ären Dénger de Courage a sengem Häerz fonnt fir dës Biedung virun lech ze maachen. 7:28 Elo, Jehova Gott, du bass Gott, an deng Wierder si Wourecht, an du hues deem Déngem dëst Gutt versprach. 7:29 Elo préschen elo d'Haus vun Ärem Knecht fir ze goen, sou datt et éiweg virun lech bleift, well Dir, Jehova Gott, geschwat hutt, a mat Ärem Segen d'Haus vun Ärem Knecht wäert fir ëmmer geseent ginn.

Samuel Chronicles II Kapitel 8

8: 1 Duerno ass et geschitt, datt den David d'Philistine besiegt huet an se ënnerworf huet, an den David Metegama aus der Hand vun de Philistine geholl huet. 8: 2 Hien huet och déi vu Moab besiegt, a mat enger Linn gemooss, wouduerch se sech op de Buedem strecken; an hien huet zwou Schnouer gemooss fir se stierwen ze loossen, an eng ganz Schnouer fir hiert Liewen ze erhalen; an d'Moabiter goufen dem David seng Dénger, an hunn Tribut bezuelt. 8: 3 Den David huet och den Hadade = ezer, de Jong vum Rehob, de Kinnek vun Zobah besiegt, wéi hie goung fir säin Territoire vum Eufrat River erëm z'erreechen. 8: 4 An den David huet vun hinnen 1.700 Reider an 20.000 Foussgänger geholl; an den David huet d'Päerd vun alle Waggoen ofgespaart, awer genuch hannerlooss fir honnert Ween. 8: 5 An d'Syrer aus Damaskus koumen dem Hadadezer Kinnek vun Zobah hëllefen; an den David huet 22.000 vun de Syrer gestierzt . 8: 6 Den David huet duerno Syrien zu Damaskus garnéiert, an d'Syrer goufen zu Dénger vum David gemaach, haftbar ze tributéieren. A Jehova huet dem David seng Victoire iwwerall ginn, wou hie gaang ass. 8: 7 An den David huet déi gëlle Schëlder geholl, déi dem Hadadezer seng Dénger gedroen hunn , an huet se op Jerusalem bruecht. 8: 8 Och vu Beta a Berotai, Stied vun Hadadezer, huet de Kinnek David eng grouss Quantitéit u Bronze geholl. 8: 9 Dunn wann TOI Kinnek vun Hamat héieren dass David all d'Arméi vun Hadadezer besiegt huet.

8:10 TOI geschéckt Joram sengem Jong ze Kinnek David, him friddlech ze begréissen an him ze préschen, well hie mat Hadad- nëmmen no Ezer an hat hie geschloen; well den Toi war e Feind vum Hadadezer. An de Joram huet Handwierksgeschir aus Sëlwer, Gold a Bronz gedroen; 8:11 wat de Kinnek David dem Jehova geweit huet, mam Sëlwer a Gold dat hien vun allen Natiounen dediéiert huet, dat hien ënnerworf huet; 8:12 vun de Syrer, vun de Moabiten, vun den Ammoniten, vun de Philistinen, vun den Amalekiten, a vun der Zerstéierung vum Hadad = Ezer Jong vum Rehob, re an Zoba. 8:13 Sou krut den David Ruhm. Wéi hien zréckkomm war vun de Syrer ze besiegen, huet hien uechtzéngtausend Edomiter an den Saltdall geschéckt.8: 14 An hien huet den Edom garniséiert Duerch ganz Edom huet hien Garnisoune gesat, an all d'Edomiter goufen dem David seng Dénger. A Jehova huet dem David seng Victoire iwwerall ginn, wou hie gaang ass.
8:15 An den David huet iwwer ganz Israel regéiert; an den David huet all senge Leit Gerechtegkeet an Eegekapital verwalt. 8:16 De Joab, de Jong vum Zeruiah war e Generol a senger Arméi, an de Josafat, de Jong vum Ahilud, war e Chroniker. 8:17 Zadok de Jong vum Ahitub an Ahimelech de Jong vum Abiathar ware Priister; D'Sera ías war Schrëftstellerin; 8:18 Benaiah Jong vum Jojada war iwwer cereteos an peleteos; an d'Jonge vum David ware Prënzen.

Samuel Chronicles II Kapitel 9

9: 1 Den David huet gesot: Ass et nach eppes vum Haus vu Saul iwwereg, mat deem ech Barmhäerzegkeet fir Jonathan wëlle weisen? 9: 2 An et war en Dénger vum Haus vu Saul, deem säin Numm Ziba war, dee se geruff hunn fir bei den David ze kommen. An de Kinnek sot zu him: Sidd Dir Siba? An hien huet geäntwert: Ären Dénger. 9: 3 De Kinnek huet zu him gesot: Ass et kee méi vum Haus vum Saul, deem ech Gott Barmhäerzegkeet weisen? An den Ziba sot zum Kinnek: Et bleift nach ee Jong vum Jonathan, verkrëppelt a senge Féiss. 9: 4 Dunn huet de Kinnek him gefrot: Wou ass hien? An de Sib a sot zum Kinnek: Kuckt, hien ass am Haus vum Machir, dem Jong vum Amiel, zu Lodebar. 9: 5 Dunn huet de Kinnek David geschéckt an huet hien aus dem Haus vum Machir, dem Jong vum Amiel, vu Lodebar bruecht. 9: 6 An de Mephibosheth, de Jong vum Jonathan, de Jong vum Saul ass bei den David komm, an ass op säi Gesiicht gefall an huet sech gebéit. An den David sot: Mephibosheth. An hien huet geäntwert: Hei ass Ären Dénger . 9: 7 An den David sot zu him: Fäert net, well ech weisen Iech Barmhäerzegkeet fir de Jonathan vun Ärem Papp, an ech ginn Iech all d'Länner vum Saul Äre Papp zréck ; an Dir wäert ëmmer bei mengem Dësch iessen. 9: 8 An hie béckt sech a sot: Wien ass Ären Dénger, datt Dir en doudegen Hond wéi ech kuckt? 9: 9 Dunn huet de Kinnek den Ziba den Dénger vu Saul geruff, a sot zu him: Alles wat vum Saul war a vu sengem ganzen Haus hunn ech dem Jong vun Ärem Här ginn.

9:10 Dir schafft also d'Felder fir hien, Dir mat Äre Kanner an Ären Dénger, a späichert d'Uebst, sou datt de Jong vun Ärem Meeschter Brout huet ze iessen; Awer de Mephibosheth de Jong vun Ärem Här wäert ëmmer u mengem Dësch iessen. An den Ziba hat fofzéng Jongen an zwanzeg Dénger. 9:11 An d'Ziba sot zum Kinnek: No alles wat mäi Här de Kinnek sengem Dénger gebueden huet, sou wäert Ären Dénger maachen. De Mephibosheth, sot de Kinnek, wäert u mengem Dësch iessen, wéi ee vum Kinnek seng Jongen. 9:12 An de Mephibosheth hat e klenge Jong, deem säin Numm Micaiah war. An d'ganz Famill vum Haus vum Ziba waren Dénger vu Mephibosheth. 9:13 A Mephibosheth huet zu Jerusalem gewunnt, well hien ëmmer um Dësch vum Kinnek giess huet. an hie war op béide Féiss verkrëppelt.

Samuel Chronicles II Kapitel 10

10: 1 Duerno ass de Kinnek vun den Ammoniten gestuerwen, a säi Jong Hanun huet a senger Plaz regéiert . 10: 2 An den David sot: Ech weisen dem Hanun, dem Jong vum Nahas, wéi säi Papp mir gemaach huet. An den David huet seng Dénger geschéckt fir hie fir säi Papp ze tréischten. Awer wéi dem David seng Dénger an d'Land vun den Ammoniter koumen, 10: 3, hunn d'Prënze vun den Ammoniten zu Hanun hirem Här gesot: Mengt Dir, datt Dir Äre Papp geéiert huet, wann Dir Äre Papp geéiert hutt? Huet den David net seng Dénger bei lech geschéckt fir d'Stad z'ënnersichen an z'iwwerpréiwen, fir se ze zerstéieren? 10: 4 Dunn huet den Hanun dem David seng Dénger geholl , d'Halschent vun hire Baarten ofgesot, hir Kleeder op d'Halschent geschnidden bis op den Hënner, an huet se fortgeschéckt. 10: 5 Wéi dëst dem David bericht gouf, huet hie geschéckt fir se ze begéinen, well se extrem geschummt hunn; An de Kinnek huet gesot datt si zu hinne solle soen: Bleift zu Jericho bis Äre Baart erëm wiisst, an da gitt zréck. 10: 6 A wéi d'Kanner vun Ammon gesinn hunn, datt si dem David haasseg gewiescht wieren , hunn se d'Kanner vun Ammon geschéckt an d'Syrer vu Bet-Rehob an d'Syrer vun Zobah, zwanzeg dausend Foussgänger, vum Kinnek Maaca dausend Männer, a vun Is-tob zwielef dausend Männer. 10: 7 Wéi den David dat héieren huet, huet hien de Joab mat der ganzer staarker Arméi geschéckt. 10: 8 An d' Kanner vum Ammon sinn erausgaang an hu sech am Kampfuerdnung beim Agang vum Gate gestallt; Awer d' Syrios vu Soba, Rehob, Is-tob a Maaca waren auserneen am Feld.

10: 9 Wéi de Joab gesinn huet, datt d'Schluecht vu vir a vu hanne komm ass, huet hien ausgewielt vun all de gewielten vun Israel, an huet sech selwer an de Kampf géint d'Syrer gemaach. 10:10 Dunn huet hien de Rescht vun der Arméi an d'Hand vu sengem Brudder Abishai iwwerginn, an hien huet se opgestallt fir d'Ammoniten ze treffen. 10:11 An hie sot: Wann d'Syrer méi staark si wéi ech, da hëlleft Dir mir; A wann d'Ammoniten méi staark si wéi Dir, wäert ech Iech hëllefen. 10:12 Sidd staark a loosst eis staark si fir eist Vollek a fir d'Stied vun eisem Gott; an den Här mécht wat him gutt schéngt. 10:13 A koum de Joab an d'Leit, déi mat him waren , géint d'Syrer ze kämpfen; awer si si virun him geflücht. 10:14 Dunn hunn d'Kanner vum Ammon gesinn, datt d'Syrer geflücht sinn, si sinn och virum Abishai geflücht an hu sech an der Stad geflücht. Dofir huet de Joab sech géint d' Ammoniter kämpfen a koum op Jerusalem. 10:15 Awer d'Syrer, gesinn datt se vun Israel rotéiert waren, hunn sech erëm getraff. 10:16 An den Hadadezer huet geschéckt an d'Syrer erausbruecht, déi op der anerer Säit vum Eufrat waren, déi op Helam komm sinn, an den Zobak, de Generol vun der Arméi vum Hadadezer, als hire Chef gefouert. 10:17 Wéi dem David gesot gouf, huet hien d'ganz Israel zesummefonnt, an duerch de Jordan komm, koum op Helam; an d'Syrer hunn sech géint den David opgestallt a géint hie gekämpft. 10:18 Awer d'Syrer sinn virun Israel geflücht; an den David huet vun de Syrer d'Leit vu siwehonnert Ween a véierzeg dausend Reider ëmbruecht; hien huet och d'Arméi Generol Sobac blesséiert, deen do gestuerwen ass.

10:19 Wéi all d'Kinneken, déi dem Hadadezer gehollef hunn, gesinn, wéi se virun Israel besiegt goufen, hunn de Fridde mat Israel gemaach an hunn hien zerwéiert. a vun do un hunn d'Syrer Angscht gehat d'Ammoniten weider ze hëllefen.

Samuel Chronicles II Kapitel 11

11: 1 An et ass geschitt am Joer duerno, an der Zäit, wéi d'Kinneken an de Krich erausgoen, huet den David de Joab a mat him seng Dénger an d'ganz Israel geschéckt, an si hunn d'Ammoniter zerstéiert an de Rabba belagert. awer den David ass zu Jerusalem bliwwen. 11: 2 An et ass enges Dags owes geschitt, datt den David aus sengem Bett opgestan ass an um Daach vum Kinnekshaus gaang ass; an hien huet vum Daach eng Fra gesinn, déi amgaang war ze baden, déi ganz schéin war. 11: 3 Den David huet geschéckt fir no der Fra nozefroen, a si soten zu him: Si ass Batseba, d'Duechter vum Eliam, der Fra vum Uriah der Hetite. 11: 4 An den David huet e Message geschéckt , an huet et geholl; a si koum bei hien, an hie schléift mat hir. Dunn huet si sech vu sengem Dreck gereinegt , an ass heem gaang. 11: 5 An d'Fra ass schwanger an huet geschéckt fir dem David Bescheed ze soen a sot: Ech si mat engem Kand. 11: 6 Dunn huet den David op de Joab geschéckt a gesot: Schéckt mir den Uria den Hetit. De Joab huet den Uria bei den David geschéckt. 11: 7 Wéi d'Uriah bei hien ass, huet den David him iwwer dem Joab seng Gesondheet an iwwer d'Gesondheet vum Vollek an iwwer de Krichsstaat gesalbt. 11: 8 Dunn huet den David zu Uria gesot: Gitt erof an Äert Haus a wäscht Är Féiss. An den Uriah huet d'Haus vum Kinnek verlooss, e Kaddo gouf him vum kinneklechen Dësch geschéckt. 11: 9 Awer d'Uriah huet bei der Dier vum Kinnekshaus geschlof mat all den Dénger vu sengem Här, an ass net a säin Haus erofgaang. 11:10 A si hunn dem David dëst gesot a gesot: d'Uriah ass net a säin Haus erofkomm . An den David sot zum Uria: Bass du net ënnerwee komm? Also firwat sidd Dir net bei lech heem gaang?

11:11 An den Uria sot zu David: D'Ark an d'Israel an de Juda stinn ënner Zelter, a mäi Här Joab a meng Dénger am Feld; A soll ech a mäi Haus goen fir ze iessen an ze drénken, a fir bei meng Fra ze schlofen? Fir d'Liewe vun lech, a fir d'Liewe vun Ärer Séil, wäert ech sou eppes net maachen. 11:12 An den David sot zu Uriah: Bleift hei haut, a muer verschécken ech dech. An den Uria ass deen Dag an deen aneren zu Jerusalem bliwwen. 11: 13 An den David huet hien invitéiert mat him ze iessen an ze drénken, fir ze drénken. An hien ass nuets erausgaang fir a sengem Bett bei sengen Dénger ze schlofen; awer hien ass net a säin Haus erofgaang. 11:14 Komm de Moien, den David huet e Bréif un de Joab geschriwwen, deen hien duerch d'Uria geschéckt huet . 11:15 An hie schreift am Bréif a sot: Stellt d'Uriah vir, am décke vun der Schluecht, a zitt vun him zréck, fir datt hie geschloe gëtt a stierft. 11:16 Wéi de Joab d'Stad belagert huet, huet hien d'Uria op déi Plaz gesat, wou hie wousst, datt déi bravste Männer wieren . 11:17 An d'Männer aus der Stad sinn erausgaang an hunn géint de Joab gekämpft, an e puer vun der Arméi vum David sengen Dénger si gefall . an den Uria den Hetite stierft och. 11:18 De Joab huet geschéckt an dem David all d'Saache vum Krich erzielt. 11:19 An hien huet de Messenger commandéiert a gesot: Wann Dir dem Kinnek all d'Saache vum Krich erzielt hutt, 11:20 wann de Kinnek ufänkt rosen ze ginn, an ech soen lech: Firwat sidd Dir ze no bei d'Stad komm fir ze kämpfen? Wousst Dir net wat se normalerweis vun der Mauer werfen?

11:21 Wien huet den Abimelech, de Jong vum Jerubbaal, geschloen? Huet eng Fra net e Stéck Millenrad vun der Mauer geheit a bei Theben gestuerwen? Firwat bass du sou no un der Mauer komm? Da wäert Dir zu him soen: Och Ären Dénger Uriah Hetite ass dout. 11:22 De Messenger ass fortgaang , a wéi hien ukomm ass, huet hien dem David alles erzielt, wat de Joab him geschéckt hat. 11:23 An de Messenger sot zum David: D'Männer, déi géint eis an d'Feld erausgaange sinn, hu sech géint eis duerchgesat, och wa mir se zréck an d'Entrée vum Gate gefuer sinn ; 11:24 Awer d'Archer hunn Är Dénger vun der Mauer erschoss, an e puer vun de Kniechtsdénger goufen ëmbruecht ; An Ären Dénger Uriah, den Hetit, ass och gestuerwen. 11:25 An den David sot zum Messenger: Sou soll Dir dem Joab soen: Et deet Iech net leed, well de Schwert verbraucht, biet zu engem, biet zu engem aneren; verstäerkt Ären Ugrëff op d'Stad, bis Dir et kapituléiert. An Dir encouragéiert hien. 11:26 Wéi dem Uriah seng Fra héieren huet, datt hire Mann Uriah dout war, huet si ëm hire Mann trauert. 11:27 A wéi d'Trauer eriwwer war, huet den David geschéckt an hatt heem bruecht; a si war seng Fra, an hatt huet him e Jong gebuer. Awer wat den David gemaach huet, war an den Ae vum Jehova eekleg.

Samuel Chronicles II Kapitel 12

12: 1 Den Jehova huet den Nathan op den David geschéckt; a koum zu him, sot hien: Et waren zwee Männer an enger Stad, déi eng räich, an déi aner aarm. 12: 2 De räiche Mann hat vill Schof an Hiert; 12: 3 awer den armen Mann hat nëmmen e klengt Lämmchen, dat hie kaaft an erzunn huet, an dat mat him a senge Kanner zesummen opgewuess ass, vu sengem Stéck giess huet an aus sengem Becher gedronk huet , a geschlof a sengem Schouss; an hien hat hatt wéi eng Duechter. 12: 4 An ee koum um Wee bei de räiche Mann; An hie wollt net vu senge Schof a sengen Hierden huelen, fir de Reesender ze kachen, deen zu him komm war, awer hien huet d'Schof vun deem Aarme geholl, an hie bereet fir deen, deen zu him komm war. 12: 5 Dunn ass dem David seng Roserei staark entzündegt géint dee Mann, an hie sot zum Nathan: Wéi den HÄR lieft, deen deen esou gemaach huet, ass den Doud wäert. 12: 6 An hie muss d'Lämmche mat véier Punkten zréckbezuelen, well hien esou eppes gemaach huet a keng Barmhäerzegkeet hat. 12: 7 Du sot den Nathan zu David: Dir sidd dee Mann . Sou seet den Här, de Gott vun Israel: Ech hunn dech zum Kinnek iwwer Israel gesalbt, an hunn dech aus der Hand vum Saul gerett, 12: 8 an hunn däi Haus vun Ärem Meeschter, an d'Frae vun Ärem Meeschter an den Aarm ginn; Ech hunn Iech och d'Haus vun Israel a Juda ginn; A wann dëst net genuch wier, hätt et Iech vill méi bäigefüügt. 12: 9 Firwat hutt Dir dann d'Wuert vum Här veruecht, andeems Dir him béis gemaach hutt? Du hues den Uriah der Hetite mam Schwert geschloen, an hues seng Fra zur Fra geholl an hien mam Schwert vun den Ammoniter ëmbruecht.

12:10 Elo soll d'Schwäert elo ni vun Ärem Haus fort goen, well Dir mech veruecht hutt an d'Fra vum Uriah, der Hetite, als Är Fra geholl hutt. 12:11 Sou seet den HÄR: Kuckt , ech loossen de Béisen op lech aus Ärem Haus opstoen, an ech huelen Är Frae virun Ären Aen, a ginn et zu Ärem Noper, dee mat Äre Fraen an der Siicht vun der Sonn leie wäert. . 12:12 Well Dir et am Geheimnis gemaach hutt; awer ech wäert dat viru ganz Israel maachen a voller Sonn. 12:13 Du sot den David zum Nathan: Ech hu géint den Här gesënnegt. An den Nathan sot zum David: Den Här huet och Är Sënn ewechgeholl; Dir wäert net stierwen. 12:14 Awer well Dir an dëser Matière d'Feinde vu Jehova geläscht hutt, wäert d'Kand dat lech gebuer gouf sécher stierwen. 12:15 An den Nathan ass heem gaang. An den Jehova huet dat Kand geschloen, dat d'Fra vum Uria dem David geschenkt huet, an hie gouf schwéier krank. 12:16 Da plädéiert den David bei Gott fir d'Kand; an den David huet gefaasst a goung eran an huet d'Nuecht um Buedem geluecht. 12:17 An déi Eelst vu sengem Haus opgestan, a goungen zu him, fir hie vun der Äerd opzehiewen ; awer hie wollt net, an huet och kee Brout mat hinne giess. 12:18 An op de siwenten Dag gestuerwen d'Kand; An dem David seng Dénger hunn Angscht hien ze wëssen, datt d'Kand gestuerwen ass, a sech ënnerenee gesot hunn: Wéi d'Kand nach gelieft huet, hu mir mat him geschwat, an hie wollt eis Stëmm net héieren; Wéi vill méi trauert hien wa mir him soen datt d'Kand gestuerwen ass? 12:19 Awer den David huet seng Dénger gesinn ënnerenee schwätzen, huet verstanen datt d'Kand dout war; sou sot den David zu sengen Dénger: Ass d'Kand gestuerwen? A si hunn geäntwert: Hien ass dout.

12:20 Dunn ass den David vun der Äerd opgestan an huet sech gewäsch a gesaleft, huet seng Kleeder gewiesselt an ass an d'Haus vum Här gaang an huet sech veréiert. Du koum hien heem a freet, a si hunn him Brout ginn, an hien huet giess. 12: 2 1 A seng Dénger soten zu him: Wat hutt Dir dat gemaach? Fir d'Kand, dat ëmmer nach lieft, hues du gefaasst a gekrasch; a wéi hie gestuerwen ass, bass du opgestan an hues Brout giess. 12:22 An hien huet geäntwert: Wärend d'Kand nach gelieft huet, hunn ech gefaasst a gekrasch a gesot: Wie weess, ob Gott Barmhäerzegkeet iwwer mech huet, an d'Kand wäert liewen? 12:23 Awer elo, datt hien dout ass, firwat soll ech séier? Kann ech hien erëmkréien? Ech gi bei hien, awer hie kënnt net zréck. 12:24 An den David huet seng Fra vu Batseba getréischt, an ass bei hir komm an huet mat hir geschlof. a si huet him e Jong op d'Welt bruecht, an hatt huet säin Numm Salomo genannt, deen den Jehova gär hat, 12:25 an huet e Message duerch de Prophéit Nathan geschéckt; dofir huet hien säin Numm Jedidiah genannt, wéinst dem Jehova.

12:26 Joab gekämpft géint Rabba vun der Ammonites, an huet d'kinneklech Stad. 12:27 Da geschéckt Joab Messenger zu David, gesot, "Ech hunn Rabbah belagert, an ech hunn d'Stad Waasser geholl. 12:28 Maacht elo d'Leit, déi bleiwen, a sammelt géint d'Stad an huelt se, fir datt ech d'Stad net huelen a mäi Numm genannt ginn. 12:29 An den David huet all d'Leit zesumme gesammelt, ass géint Rabba gaang an huet dergéint gekämpft an huet se geholl.

12:30 An hien huet d'Kroun vum Kapp vu sengem Kinnek erausgeholl, deen en Talent vu Gold gewien huet an Edelsteier hat; an et gouf op dem David säi Kapp gesat. An hien huet e ganz grousst Boot aus der Stad geholl. 12:31 Hien huet och d'Leit erausbruecht, déi dra waren, an huet se mat Säge , mat Eisen Dreschen, an Eisenachsen op d'Aarbecht bruecht, an huet se och an den Zillenuewe gemaach; an hien huet d'selwecht gemaach mat alle Stied vun den Ammoniten. An den David ass mat all de Leit zréck op Jerusalem komm.

Samuel Chronicles II Kapitel 13

13: 1 An et ass geschitt no dësem datt den Absalom Jong vum David eng schéi Schwëster huet mam Numm Tamar, den Amnon Jong vum David huet sech mat hir verléift. 13: 2 An den Amnon war onroueg bis hie krank war iwwer seng Schwëster Tamar, well well si e Jongfra war, huet et dem Amnon geschéngt datt et schwéier wier ze laachen fir him eppes ze maachen. 13: 3 An den Amnon hat e Frënd mam Numm Jon adab, Jong vum Shimea, dem David säi Brudder; an Jonadab war e ganz schlaue Mann. 13: 4 An hie sot zu him: Jong vum Kinnek. Firwat gitt Dir dënn vun Dag zu Dag esou? Wëllt Dir mir net soen? An den Amnon huet him geäntwert: Ech hunn d'Tamar d'Schwëster vum Absalom, mäi Brudder, gär. 13: 5 De Jonadab sot zu him: Léit Iech op Ärem Bett, a maacht wéi wann Dir krank wier; A wann Äre Papp dech besiche kënnt, sot him: Ech bieden dech, meng Schwëster Tamar komm, fir datt hatt mir iesse ka ginn, a virbereet eppes Iessen viru mir, sou datt wann ech hatt gesinn ech et vun hirer Hand iesse kann . 13: 6 Also huet den Amnon sech geluecht a gemaach wéi wann hie krank wier; an de Kinnek koum him besichen. An den Amnon sot zum Kinnek: "Ech bieden Iech, looss meng Schwëster Tamar kommen an zwou Flakere viru mir maachen , fir datt ech vun hirer Hand iesse kann." 13: 7 An den David huet d'Tamar an säin Haus geschéckt a gesot: Gitt elo an d'Haus vum Amnon, Ärem Brudder, a looss hien iessen. 13: 8 An d'Tamar ass an d'Haus vun hirem Brudder Amnon gaang, dee louch; an hien huet Miel geholl, gekniet, a Flakele viru sech gemaach a gebak.

13: 9 Dunn huet hien d'Bratpfanne geholl an huet se viru sech bruecht; awer hie wollt net iessen. An den Amnon sot: Goss se all hei aus. A si sinn all do erauskomm. 13:10 Du sot den Amnon zu der Tamar: Bréngt d'lessen an d'Schlofkummer, fir datt ech vun Ärer Hand iesse kann . An huet d'Flacken geholl, déi d'Tamar preparéiert hat, huet se bei hirem Brudder Amnon an d'Schlofkummer bruecht. 13:11 A wéi si se viru sech geluecht hunn fir ze iessen, huet hien hatt festgeholl a sot: Komm, meng Schwëster, leet Iech bei mech. 13:12 Si huet dunn geäntwert: Nee, mäi Brudder, maach mir keng Gewalt; well et soll an Israel net esou gemaach ginn . Maacht net sou Ville. 13:13 Well wou géif ech mat menger Schändheet goen? An och Dir géift als ee vun de Béisen an Israel geschätzt ginn. Ech bieden Iech dann, mam Kinnek ze schwätzen, datt hie mech net verweigert. 13:14 Awer hie géif net op hatt lauschteren, awer méi staark si wéi hien, huet hie gezwongen an ass bei hatt geluecht. 13:15 Dunn huet den Amnon hatt mat sou engem groussen Haass gehaasst datt den Haass mat deem hien hatt haasst méi grouss war wéi d'Léift mat där hien hatt gär hat. An den Amnon sot zu him: Stitt op a gitt. 13:16 A si huet him geäntwert: Et gëtt kee Grond; Dëst ass e méi grousst Béis fir mech ze werfen, wéi dat wat Dir mir gemaach hutt Awer hien huet net op hatt nolauschtert, 13:17 awer huet säin Dénger geruff, deen hien zerwéiert huet, sot zu him: Geheit mech vun hei aus, a mécht d'Dier hannert hir zou. 13:18 A si huet e Kleed aus verschiddene Faarwen un, e Kleed, dat d'Jongfra Duechtere vun de Kinneken un hat. Also huet hiren Dénger hatt erausgeworf, an d'Dier hannert sech zougemaach.

13:19 Dunn huet d'Tamar Äscht geholl a se op de Kapp gestreet , an déi faarweg Kleeder gerappt, an déi si agekleed war, an huet d'Hand op de Kapp geluecht.

13:20 A säi Brudder Absalom sot zu him: War Äre Brudder Amnon bei lech gewiescht? Ma elo sief roueg, meng Schwëster; Äre Brudder ass; loosst Äert Häerz net wéi. An d'Tamar gouf am Haus vun hirem Brudder Absalom gebrach. 13:21 An nodeems de Kinnek David dat alles héieren huet, war hie ganz rosen. 13:22 Awer den Absalom huet mam Amnon weder schlecht nach gutt geschwat; obwuel den Absalom den Amun haasst, well hie seng Schwëster Tamar gezwongen hat. 13:23 An et war no zwee Joer, datt den Absalom Schéier zu Baal-Hazor hat, dat bei Ephraim ass; an den Absalom huet all dem Kinnek seng Jongen agelueden. 13:24 An den Absalom koum zum Kinnek a sot: Kuckt, elo huet Ären Dénger Schéier; Ech bieden datt de Kinnek a seng Dénger mat Ärem Dénger kommen. 13:25 An de Kinnek huet dem Absalom geäntwert: Neen, mäi Jong, mir ginn net all, fir datt mir lech net belaaschten. An och wann hie mat him bestoe bliwwen ass, wollt hien net goen, awer hien huet hien geseent. 13:26 Dunn huet den Absalom gesot: Wann net, bieden ech lech, loosst mäi Brudder Amnon mat eis kommen. An de Kinnek huet him geäntwert: Firwat soll hie mat lech goen? 13:27 Awer well den Absalom him gepéngert huet, huet hien den Amnon an all d'Kinneksjonge mat sech goe gelooss.

13:28 An den Absalom huet seng Dénger befollegt a gesot: Ech bieden Iech ze kucken wann dem Amnon säin Häerz frou mam Wäin ass; a wéi ech gesot hunn: Schléit den Amnon, da bréng hien ëm, a fäert net, well ech hunn Iech commandéiert. Sidd staark a couragéiert. 13:29 An d'Absaloms Dénger hunn dem Amnon gemaach, sou wéi den Absalom him gesot hat. Du sinn all d'Kinneksjonge opgestan , all op sengem Maul eropgezunn a si geflücht. 13:30 Wéi se nach op der Strooss waren, koum e Geriicht zu David a sot: Absalom huet all de Kinnek seng Jongen ëmbruecht, a kee vun hinne bleift iwwreg. 13:31 Dunn ass den David opgestan, huet seng Kleeder zerrappt an huet sech op de Buedem geluecht, an all seng Dénger, déi mat him waren, hunn och seng Kleeder zerrappt. 13:32 Awer de Jonadab, de Jong vum Simea, dem David säi Brudder, huet geschwat a sot: "Sot net mengem Här datt si all de jonke Jongen vum Kinnek ëmbruecht hunn, well nëmmen den Amnon gouf ëmbruecht; well nom Befehl vum Absalom war dëst festgeluecht vum Dag wou den Amnon seng Schwëster Tamar forcéiert huet. 13:33 Loosst elo mäin Här de Kinnek net dat Rumeur a säin Häerz leeën, wat seet: All d'Kinneke Jongen sinn ëmbruecht ginn; fir nëmmen Amnon ass ëmbruecht ginn. 13:34 An den Absalom ass geflücht. Mëttlerweil huet hien de jonke Mann, deen um Wuechttuerm war, seng Aen opgehuewen, gekuckt, a kuck, vill Leit koumen laanscht d'Strooss hannert him, vun der Säit vum Bierg. 13:35 An de Jonadab sot zum Kinnek: Kuckt, dem Kinnek seng Jongen kommen; Dëst ass wéi Äre Knecht gesot huet.

13:36 Wéi hie fäerdeg war ze schwätzen, kuck, d'Jonge vum Kinnek koumen an hunn hir Stëmme gehuewen, si hu gekrasch. An och de Kinnek selwer an all seng Dénger hu mat ganz grousse Lamente gekrasch. 13:37 Awer den Absalom ass fortgelaf an ass bei den Talmai, de Jong vum Amiud, de Kinnek vu Gesur gaang. An den David huet all Dag fir säi Jong geruff. 13:38 Also ass den Absalom geflücht an ass op Gesur gaang, a war do dräi Joer. 13:39 An de Kinnek David wollt Absalom gesinn; well hie war scho getréischt iwwer den Amnon, dee gestuerwen ass.

Samuel Chronicles II Kapitel 14

14: 1 Wéi de Joab, de Jong vum Zeruiah wousst, datt dem Kinnek säin Häerz Richtung Absalom geneigt war, 14: 2 huet de Joab an Tekoa geschéckt, an huet vun do aus eng schick Fra geholl, a sot zu hir: "Ech bieden, Dir maacht lech wéi wann Dir an der Trauer sidd a gitt lech un. Trauerkleeder, a gesaleft lech net mat Ueleg, awer presentéiert lech als eng Fra, déi scho laang fir e puer Doudeg trauert; 14: 3 an Dir gitt bei de Kinnek eran, a schwätzt mat him op dës Manéier. De Joab huet d'Wierder a säi Mond gesat. 14: 4 D'Fra aus Tekoa ass beim Kinnek erakomm, an ass op d'Gesiicht op de Buedem gefall, huet sech gebéit a sot: Hëlleft, o Kinnek! 14: 5 De Kinnek sot zu him: Wat hutt Dir? A si huet geäntwert: Ech sinn eigentlech eng Witfra a mäi Mann ass dout. 14: 6 Deng Déngschtmeedchen hat zwee Jongen, an déi zwee streiden um Feld; an et war kee fir se ze trennen, hien huet sech getraff an huet hien ëmbruecht. 14: 7 A kuck, d'ganz Famill ass géint den Déngschtmeedchen opgestan, a sot: Gitt hien iwwer deen deen säi Brudder ëmbruecht huet, fir datt mir hien zum Liewe vu sengem Brudder stierwen, deen hien ëmbruecht huet, an och den Ierwe stierwen . Op dës Manéier wäerte se den Glühwäin erausginn, deen ech verlooss hunn, a mengem Mann weder en Numm nach e Relikt op der Äerd hannerloossen. 14: 8 Dunn huet de Kinnek zu der Fra gesot: Gitt an Äert Haus, an ech ginn Uerder iwwer lech. 14: 9 An d' Fra vun Tekoa sot zum Kinnek: Mäin Här Kinnek, Béise wier op mir an am Haus vu mengem Papp; awer de Kinnek a säin Troun si perfekt. 14:10 A sot de Kinnek: Wien zu lech schwätzt , bréngt hien zu mir, an hie wäert dech net méi beréieren.

14:11 Si sot: "Ech bieden dech, o Kinnek, erënnert un den Här Äre Gott, sou datt den Avenger vum Blutt de Schued net erhéicht a mäi Jong net zerstéiert. An hie sot: Wéi den Här lieft, falen net en Hoer vun Ärem Jong sengem Kapp op de Buedem. 14:12 An d'Fra sot: Loosst Ären Dénger e Wuert zu mengem Här de Kinnek schwätzen. An hie sot: Schwätzt. 14:13 Dunn huet d'Fra gesot: Firwat hutt Dir dann esou eppes géint d'Leit vu Gott geduecht? Well wann de Kinnek dëst Wuert schwätzt, mécht hie sech selwer schëlleg, well de Kinnek bréngt säin Exil net zréck. 14:14 Fir mir stierwen sécher, a si wéi Waasser op de Buedem, dat net erëm gesammelt ka ginn; Gott hëlt och net d'Liewen, mee liwwert éischter d'Moyenen fir den Exil net ze friemen. 14:15 An de Fakt datt ech heihinner komm sinn a bieden dëst dem Kinnek, mäin Här ze soen, ass well d'Leit mech Angscht gemaach hunn; an däin Dénger sot: Ech wäert elo mam Kinnek schwätzen; vläicht mécht hie wat säi Kniecht seet. 14:16 Well de Kinnek héiert, säi Kniecht aus der Hand vum Mann ze befreien, dee mech a mäi Jong zesumme wëll zerstéieren , vun der Ierfschaft vu Gott. 14:17 Däin Dénger seet: Loosst d'Äntwert vu mengem Här de Kinnek tréischten, well mäi Här de Kinnek ass wéi en Engel vu Gott fir z'ënnerscheeden tëscht Gutt a Schlecht. Also ass den Här Äre Gott mat Iech. 14:18 Dunn huet den David geäntwert a sot zu der Fra: Ech bieden Iech, näischt ze verstoppen, wat ech Iech froen. An d'Fra sot: Schwätzt mäin Här de Kinnek.

14:19 An de Kinnek sot: Sinn ech net vun der Hand vum Joab bei lech an all dëse Saachen? D'Fra huet geäntwert a sot: Wéi Är Séil lieft , mäin Här Kinnek, mir däerfen net riets oder lénks vun alles ofwäichen, wat mäi Här de Kinnek geschwat huet; well Ären Dénger Joab, huet hie mir befollegt, an hien huet all dës Wierder an de Mond vun Ärem Dénger geluecht. 14:20 Fir d'Erscheinung vun de Saachen ze änneren Joab, Äre Knecht huet dat gemaach; awer mäin Här ass weis no der Wäisheet vun engem Engel vu Gott, fir ze wëssen wat op der Äerd ass. 14:21 Da sot de Kinnek zu Joab: Kuckt, ech maachen dat; gitt a bréngt de jonken Absalom zréck. Gefall 14:22 An JOAB fir de Buedem op sengem Gesiicht an erfëllt selwer, an de Kinnek verstan, sot, weess Haut däi Gemengebeamten dass ech dofir an Ärer Aen fonnt hunn, mäin Här Kinnek, well de Kinnek gemaach huet, wat e säi Kniecht huet gesot. 14:23 Da stoung de Joab op a goung op Gesur an huet den Absa lon op Jerusalem bruecht. 14:24 Awer de Kinnek sot: Gitt heem, a gesitt mäi Gesiicht net. An den Absalom ass zréck a säin Haus gaang an huet dem Kinnek säi Gesiicht net gesinn. 14:25 An et war keen an all Israel, net sou gelueft fir seng Schéinheet wéi den Absalom; vun der Fousssohle zu senger Kroun war kee Feeler un him. 14:26 Wéi hien seng Hoer geschnidden huet (wat hien um Enn vun all Joer gemaach huet, well et him Onroue verursaacht huet, an dofir huet hien et geschnidden), huet hien d'Hoer op sengem Kapp zweehonnert Shekele richteg gewien.

14:27 An dräi Jongen goufen dem Absalom gebuer, an eng Duechter mam Numm Tamar, déi eng Fra war mat engem schéine Gesiicht. 14:28 An den Absalom war zwee Joer zu Jerusalem, an huet dem Kinnek säi Gesiicht net gesinn. 14:29 An den Absalom huet de Joab geschéckt, fir hien zum Kinnek ze schécken, awer hie wollt net kommen; an hien huet nach eng zweete Kéier geschéckt, a wollt net kommen. 14:30 Du sot hien zu sengen Dénger: Kuckt, dem Joab säi Feld läit nieft mengem, an hien huet do Geriicht; gitt a setzt et a Brand. An dem Absalom seng Dénger hunn d'Feld a Brand gestach. 14:31 Dunn ass de Joab opgestan an ass beim Absalom an d'Haus komm, an huet zu him gesot: " Firwat hunn Är Dénger mäi Feld a Brand gestach?" 14:32 An den Absalom huet dem Joab geäntwert : Kuckt, ech hunn no Iech geschéckt a gesot, Dir sollt heihinner kommen, fir Iech bei de Kinnek ze schécken, fir him ze soen: Firwat sinn ech vu Gesur komm? Et war besser fir mech nach ëmmer do ze sinn. Elo gesinn ech dem Kinnek säi Gesiicht; a wann et Sënn a mir ass, da maach mech ëm. 14:33 Dofir koum de Joab beim Kinnek an huet him erzielt. Dunn huet hien den Absalom geruff, dee beim Kinnek koum, a säi Gesiicht op de Buedem gebéit huet virum Kinnek; an de Kinnek huet den Absalom gekësst.

Samuel Chronicles II Kapitel 15

15: 1 An et ass geschitt no dësem, datt Absalom sech vu Waggonen a Päerd gemaach huet, a fofzeg Männer fir viru sech ze lafen. 15: 2 An den Absalom ass de Moie fréi opgestan an huet sech op der Säit vum Strooss beim Gate gestallt. a fir jiddereen, deen lerger hat a bei de Kinnek viru Geriicht koum, huet den Absalom hie geruff a gesot: Aus wéi enger Stad sidd Dir? An hien huet geäntwert: Ären Dénger kënnt aus enger vun de Stämm vun Israel. 15: 3 Du sot den Absalom zu him: Kuckt, Är Wierder si gutt a gerecht; awer Dir hutt keen deen lech vum Kinnek héiert . 15: 4 An den Absalom sot: Oh, datt ech e Riichter op der Äerd wär, datt all déi, déi e Prozess oder Geschäft hunn, bei mech kommen, datt ech hinne Gerechtegkeet géif maachen! 15: 5 An et ass geschitt, datt wann een no bei him ze béien, géif hien seng Hand ausstrecken an him huelen an him Kuss. 15: 6 Op dës Manéier huet hien all den Israeliten gemaach , déi fir de Geriicht bei de Kinnek komm sinn; an sou huet den Absalom d'Häerzer vun Israel geklaut. 15: 7 No véier Joer ass et geschitt, datt den Absalom dem Kinnek sot: Erlaabt mir w.e.g., op Hebron ze goen, fir mäi Gelübd ze bezuelen, dat ech dem Jehova versprach hunn. 15: 8 Fir Ären Dénger huet e Gelübd gemaach, wéi hien zu Gesur a Syrien war, a gesot: Wann den Här mech zréck op Jerusalem bréngt, wäert ech den Här déngen. 15: 9 An de Kinnek sot zu him: Gitt a Fridden. An hie stoung op a goung op Hebron. 15:10 Duerno huet den Absalom Messenger an all d'Stämme vun Israel geschéckt a gesot: Wann Dir de Klang vun der Trompett héiert, da wäert Dir soen, den Absalom regéiert zu Hebron.

15:11 An zweehonnert Männer vu Jerusalem, vun him invitéiert, sinn mam Absalom gaang, an hir Einfachheet trëppelen, an näischt wëssen. 15:12 A wärend den Absalom d' Affer gemaach huet, huet hien den Ahithophel e Gilonit genannt, dem David säi Beroder, aus senger Stad Gilo. An d'Konspiratioun gouf staark, an d'Leit, déi dem Absalom nogaange sinn, sinn eropgaang. 15:13 An e Messenger hunn ech den David net gesinn a gesot: D'Häerz vun all Israel geet nom Absalom. 15:14 Du sot den David zu all sengen Dénger, déi bei him zu Jerusalem waren: Stitt op a loosst eis flüchten, well mir kënne virum Absalom net entkommen; maach séier fir ze goen, fir datt hien net raus geet fir eis z'erreechen, a béis op eis ze werfen an d'Stad mam Rand vum Schwert ze schloen . 15:15 An d'Kinneks Dénger soten zum Kinnek: Kuckt, Är Dénger si prett fir egal wat eisen Här de Kinnek decidéiert. 15:16 De Kinnek ass dunn erausgaang, mat senger ganzer Famill no him. An de Kinnek huet zéng Konkubinne verlooss fir d'Haus ze bewaachen. 15:17 De Kinnek ass erausgaang mat all de Leit, déi him gefollegt hunn, a si stoungen op enger wäiter Plaz. 15:18 An all seng Dénger sinn laanschtgaang, mat all de Ceret eos a Peleteos ; an all d'Geteaner, sechs honnert Männer, déi zu Fouss vu Gat komm sinn, si virum Kinnek gaang. 15:19 An de Kinnek sot zu Itai Geteo: Firwat kommt Dir och mat eis? Dréit ronderëm a bleift beim Kinnek; well Dir sidd en Auslänner, an och vun Ärer Plaz verbannt. 15:20 Dir sidd gëschter komm, an haut muss ech Iech beweege fir mat eis ze goen? Wat mech ugeet, wäert ech goen, wou ech ka goen; Dir kënnt zréck, a bréngt Är Bridder zréck; an den Jehova weist Iech dauerhaft Léift a trei.

15:21 An den Ithai huet dem Kinnek geäntwert a gesot: Soulaang Gott lieft a sou wéi mäin Här de Kinnek lieft, entweder fir den Doud oder fir d'Liewen, wou mäi Här de Kinnek ass, da wäert Äre Kniecht och sinn. 15:22 Dunn huet den David zu Ithai gesot: Komm, da gitt laanscht. An den Itai Geteo ass laanschtgaang, an all seng Männer, an all seng Famill. 15:23 An d'ganzt Land huet mat héijer Stëmm gekrasch; dunn hunn all d'Leit iwwer de Stroum vu Kidron passéiert; och de Kinnek ass laanschtgaang, an all d'Leit sinn op d'Strooss gaang, déi an d'Wüst geet. 15:24 A kuck, de Zadok ass och fortgaang, a mat him all d'Leviten, déi d' Ark vum Bund vum Gott gedroen hunn; a si hunn d'Ark vum Bund vum Gott niddergelooss. An den Abiat ar ass eropgaang nodeems all d'Leit d'Stad verlooss haten. 15:25 Awer de Kinnek sot zu Zadok: Gitt d'Ark vu Gott zréck an d'Stad. Wann ech Gnod an den Ae vu Jehova fannen , wäert hien mech zréckbréngen, a loosst mech se a säin Tabernakel gesinn. 15:26 A wann ech soen ier: Ech sinn net frou mat lech; hei sinn ech, maach mat mir wat Dir passt. 15:27 De Kinnek sot och zum Priister Zadok: Sidd Dir net de Seer? Zréck an d'Stad a Fridden, an Är zwee Jongen mat lech; Ahimaas Äre Jong, an de Jonathan, de Jong vum Abiathar. 15:28 Kuckt, ech stoppen op der Ford vun der Wüst, bis eng Äntwert vun lech kënnt a mech warnt. 15:29 Also hunn d'Zadok an den Abiathar d'Ark vu Gott op Jerusalem zréckginn , a sinn do bliwwen. 15:30 An den David ass den Hiwwel vun den Oliven eropgaang; a si huet gekrasch, de Kapp bedeckt an d'Féiss kaal. Och all d'Leit, déi hie bei sech hat, hunn all de Kapp bedeckt, a gekrasch wéi se eropgoungen.

15:31 An ech hunn dem David gesot a gesot: Ahithophel gehéiert zu deenen, déi mam Absalon zesummegeschafft hunn . Den David sot: "Elo behënnert, Här, de Rot vum Ahithophel." 15:32 Wéi den David op d'Spëtzt vum Bierg koum fir Gott do ze veréieren, kuckt, den Husai, den Arkit, deen hie begéint huet, seng Kleeder zerrappt an d'Äerd um Kapp. 15:33 An den David sot zu him: Wann Dir mat mir spadséiert gitt Dir eng Belaaschtung fir mech. 15:34 Awer wann Dir an d'Stad zréckkuckt an dem Absalom seet: Kinnek, ech wäert Ären Dénger sinn; Wéi bis elo hunn ech Äre Papp säin Dénger ginn, sou wäert ech elo Ären Dénger sinn; da wäert Dir de Rot vum Ahithophel annuléieren. 15:35 Sinn d'Priister Zadok an Abiathar net do mat Iech? Dofir, egal wat Dir am Haus vum Kinnek héiert, wäert Dir de Priester Zadok an Abiathar mellen. 15:36 A kuck, hir zwee Jongen si bei hinnen, den Ahimaas aus Zadok an de Jonathan vun Abiathar; duerch si schéckt Dir mir alles wat Dir héiert. 15:37 Also koum den Husai, dem David säi Frënd, an d'Stad; an den Absalom koum a Jerusalem.

Samuel Chronicles II Kapitel 16

16: 1 Wéi den Da vid e bësse méi wäit wéi d'Spëtzt vum Bierg passéiert ass, kuck, dem Mephibosheth säin Dénger Ziba ass erausgaang fir hien ze treffen mat engem gesëllten Aarsch, an op hinnen zweehonnert Brout, honnert Koup Rosinen, honnert gedréchent Figebrout, an e Lieder Wäin. 16: 2 An de Kinnek sot zu Ziba: Wat ass dat? An d'Ziba huet geäntwert: d'lesele si fir d'Famill vum Kinnek z'ënnerstëtzen, d'Brout an d'Rousen fir d'Dénger z'iessen, an de Wäin fir déi, déi an der Wüst midd ginn ze drénken. 16: 3 An de Kinnek sot: Wou ass Äre Jong säi Jong? An den Ziba huet dem Kinnek geäntwert: Kuckt, hien ass zu Jerusalem bliwwen, well hie gesot huet: Haut wäert d'Haus vun Israel mäi Papp säi Räich un mech zréckginn. 16: 4 Dunn huet de Kinnek zu Ziba gesot: Kuckt, alles wat de Mephibosheth huet, kann Äert sinn. A Siba huet sech gebéit : "Mäi Lord King, däerf ech Gnod mat lech fannen." 16: 5 An de Kinnek David koum op Bahurim; a kuck, ee vun der Famill koum aus dem Haus vum Saul, deem säin Numm de Simei Jong vum Gera war; an hien ass verflucht erausgaang, 16: 6 a werft Steng op den David, an op all d'Dénger vum Kinnek David; an all d'Leit an all déi gewalteg Männer ware riets a lénks. 16: 7 A sot de Shimei an huet him verflucht: Eraus, eraus, bluddege a perverse Mënsch! 16: 8 Den HÄR huet lech d'Bezuelung vum ganze Blutt vum Haus vu Saul ginn, op der Plaz vun deem Dir regéiert hutt, an den HÄR huet d' Kinnekräich an d'Hand vun Ärem Jong Absalom ginn; an hei sidd Dir iwwerrascht an Ärem Béisen, well Dir sidd e bluddege Mann.

16: 9 Dunn huet den Abishai, de Jong vum Zeruiah zum Kinnek gesot: Firwat verflucht dësen doten Hond mäin Här de Kinnek? Loosst mech w.e.g. laanschtgoen, an ech huelen de Kapp vun him of. 16:10 An de Kinnek sot: Wat hunn ech mat lech ze maachen, Jongen vun Zeruiah? Wann hien esou verflucht, ass et well den Jehova him gesot huet den David ze verfluchen. Wie seet him dann: Firwat maacht Dir et esou? 16:11 An den David sot zu Abishai an zu all sengen Dénger: Kuckt, mäi Jong, deen aus mengem Daarm erausgaang ass, léisst op mäi Liewen waarden; Wéi vill méi elo e Jong vum Benjamin? Looss hie fluchen, well den Jehova huet him gesot. 16:12 Vläicht wäert den Här op meng Leed kucken , an den Här gëtt mir gutt fir seng Fluchen haut. 16:13 A wärend den David a seng Männer op der Strooss waren, ass de Shimei op der Säit vum Bierg viru sech gaang an ass verflucht an huet Steng viru sech geheit a Stëbs gestreet. 16:14 An de Kinnek an all d'Leit, déi mat him waren, ukomm midd an do ausgerout. 16:15 An Absalom an all säi Vollek, d'Männer vun Israel, sinn a Jerusalem erakomm, an den Ahithophel mat him. 16:16 Dunn ass et geschitt, wéi den Husai, den Arkit, dem David säi Frënd, Absalom treffen huet, sot den Husai: Vive de Kinnek, vive de Kinnek! 16:17 An den Absalon sot zu Husai: Ass dëst e Merci un Äre Frënd? Firwat sidd Dir net mat Ärem Frënd gaang? 16:18 An Hushai sot zu Absalom: Nee, awer vun deem deen den Här auswielt an dëst Vollek an all d'Männer vun Israel, vun him wäert ech sinn, an hie wäert bei him bleiwen . 16:19 A wiem sollt ech déngen? Ass et net Äre Jong? Wéi ech virun Ärem Papp gedéngt hunn, wäert ech och virun lech sinn.

16:20 Dunn huet den Absalom zu Ahithophel gesot: Gitt Är Berodung wat mir solle maachen. 16:21 An den Ahithophel sot zu Absalom: Gitt bei de Bësinne vun Ärem Papp, déi hien hannerlooss huet fir d'Haus ze bewaachen; An all d'Leit vun Israel héieren, datt Dir Äre Papp haasseg gemaach hutt, an dofir d'Hänn vun all deenen , déi bei lech sinn, gestäerkt ginn. 16:22 Dunn hunn si en Zelt fir den Absalom um Daach opgeriicht, an den Absalom ass bei seng Pappe bei d'Concubines gaang, an d'Ae vun ganz Israel. 16:23 An de Rot deen Ahithophel an dësen Deeg huet war wéi wann d'Wuert vu Gott consultéiert wier . Also war all dem Ahithophel säi Rot, souwuel mam David wéi och mam Absalon.

Samuel Chronicles II Kapitel 17

17: 1 Dunn huet den Ahithophel zu Absalom gesot: Ech wäert elo zwielef dausend Männer wielen, an ech wäert opstoen an dem David haut den Owend nokommen, 17: 2 a falen op hie wärend hien midd a schwaach ass; Ech wäert hien Angscht maachen, an all d'Leit, déi mat him sinn, flüchten, an ech wäert de Kinnek eleng ëmbréngen. 17: 3 Also wäert ech all d'Leit zréck bei Iech bréngen (well Dir sicht nëmmen d'Liewe vun engem Mann); a wa se zréck sinn, wäert d' ganz Stad a Rou sinn. 17: 4 Dëse Berod schéngt dem Absalom an all deenen Eelsten vun Israel gutt ze sinn. 17: 5 An den Absalom sot: Elo nennt och nach den Husai den Arkit, fir datt mir och héiere wat hie seet. 17: 6 Wéi den Husai op Absalom koum, huet den Absalom zu him geschwat a gesot: Sou seet den Ahithophel; Wäerte mir säi Rot verfollegen, oder net? Soen Iech . 17: 7 Dunn huet den Hushai zu Absalom gesot: Dem Ahithophel säi Rot dës Kéier ass net gutt. 17: 8 An den Hushai huet bäigefüügt: Dir wësst datt Äre Papp a seng Leit brav Männer sinn, an datt se am Geescht bitter sinn, wéi e Bier am Feld, wann hir Wëllefcher vun hir geholl ginn. Ausserdeem ass Äre Papp e Mann vu Krich, an hie wäert net mat de Leit iwwernuechten. 17: 9 Kuckt, hie wäert sech elo an enger Höhl oder op enger anerer Plaz verstoppen; a wann am Ufank e puer vun Äre Leit falen, wien deen et héiert, seet: D'Leit, déi dem Absalom nokommen, goufen besiegt. 17:10 An och de mächtege Mann, deem säin Häerz wéi d'Häerz vun engem Léiw ass, wäert ganz schwaach ginn; well ganz Israel weess, datt Äre Papp e staarke Mann ass , an datt déi, déi mat him sinn, staark sinn.

17:11 Dofir roden ech datt d'ganz Israel bei lech gesammelt ginn, vum Dan bis Berseba, a ville Leit wéi de Sand um Ufer, an datt Dir perséinlech an de Kampf gitt. 17:12 Da wäerte mir hien iwwerfalen iwwerall wou hie fonnt gëtt, a mir falen op hien wéi wann den Tau op de Buedem fällt, a mir wäerten hien net verloossen an all déi, déi mat him sinn. 17:13 A wann hie sech an iergendenger Stad hëlt, da bréngt ganz Israel Seeler an déi Stad, a mir zéien et an d'Baach erof, bis kee Steen do fonnt gëtt . 17:14 Du sot den Absalom an all d'Israeliten: De Rot vum Husai, dem Arkit, ass besser wéi de Rot vum Ahithophel. Well den Jehova huet gesot datt dem Ahithophel säi weise Rot frustréiert wier, sou datt den Jehova dat Béist iwwer Absalom géif bréngen . 17:15 Dunn huet den Husai zu de Priister Zadok an Abiathar gesot: Sou an esou huet den Ahithophel den Absalom an déi Eelst vun Israel beroden; an op dës Manéier hunn ech beroden. 17:16 Dofir , schéckt direkt an erzielt dem David, a sot: Bleift net dës Nuecht bei de Wëlder vun der Wüst, mee gitt direkt iwwer de Jordan, sou datt de Kinnek an all d'Leit, déi mat him sinn, net zerstéiert ginn. . 17:17 An de Jonathan an den Ahimaas ware beim Quell vum Roger, an eng Déngschtmeedche war an huet hinne gesot, well se sech net kéinte weisen an d'Stad ze kommen; a si goungen a soen dem Kinnek David. 17:18 Awer si goufen vun engem jonke Mann gesinn, deen et dem Absalom bekannt gemaach huet; awer déi zwee si séier ze goen a koumen an d'Haus vun engem Mann zu Bahurim, deen a sengem Gaart oder eng Brunn hat, an déi se agaange sinn.

17:19 An d'Fra vum Haus huet eng Decken geholl, huet se iwwer de Mond vun der Brunn verbreet an huet dat gedreschent Getreid dorop verbreet; an näischt war iwwer d'Saach bekannt. 17:20 Da koumen dem Absalom seng Dénger an d'Fra an d'Haus a soten zu hir: Wou sinn den Ahimaaz an de Jonathan? An d'Fra huet hinnen geäntwert: Si sinn scho laanscht d'Ford vum Waasser gefuer. A wéi se no hinne gesicht hunn an se net fonnt hunn, sinn se zréck op Jerusalem gaang. 17:21 A nodeems se fortgaange sinn, sinn se aus der Brunn erausgaang an hunn de Kinnek David erzielt, a sot zu him: Stitt op a séier duerch d'Waasser ze goen, well den Ahithophel huet esou eng Berodung géint dech ginn. 17:22 Dunn ass den David opgestan an all d' Leit, déi mat him waren, a si si viru Sonnenopgang iwwer de Jordan gaang; net emol een huet gefeelt deen net iwwer de Jordan gefuer ass. 17:23 Awer den Ahithophel huet gesinn, datt säi Berod net gefollegt gouf, huet säin Iesel gesattelt, ass opgestan an ass heem an seng Stad gaang; an nodeems hien säin Haus an d'Rei bruecht huet, huet hie sech selwer opgehaang, sou datt hie gestuerwen ass, a gouf a sengem Papp sengem propperen Haus begruewen . 17:24 An den David koum op Mahanaim; an den Absalom ass mam Jordan mat all de Leit vun Israel duerchgestrachen. 17:25 An den Absalom huet d'Amasa zum Chef vun der Arméi op der Plaz vum Joab gemaach. Den Amas war de Jong vun engem Mann vun Israel mam Numm Itra, deen zu Ab igail Duechter vum Nahas komm ass, Schwëster vun der Zeruiah Mamm vum Joab. 17:26 An Israel huet mam Absalom am Land Gilead campéiert.

17:27 Nodeems den David zu Mahanaim koum, de Sobi de Jong vum Nahas, de Rabba vun de Jongen vun Ammon, de Machir, de Jong vum Amiel, vu Lodebar, an de Barzillai Gileadit vu Rogelim, 17:28 hu si den David an d'Leit bruecht, déi mat hien, Better, Becher, Lehm Dëppen, Weess, Gerste, Miel, geréischtertem Getreide, Bounen, Lënsen, geréischtert Kichererbsen, 1 7:29 Hunneg, Botter, Schof a Kéi Kéis, fir si z'iessen; well se nach ëmmer gesot hunn : D'Leit sinn hongereg a midd an duuschtereg an der Wüst.

Samuel Chronicles II Kapitel 18

18: 1 Den David huet d'Leit beobacht, déi mat him waren, an huet Leader vun Dausende a Leader vun Honnerte iwwer si ernannt. 18: 2 An den David huet dem Vollek geschéckt, en Drëttel ënner dem Kommando vum Joab, en Drëttel ënner dem Kommando vum Abishai, dem Jong vum Zeruiah, dem Joab säi Brudder, an engem Drëttel ënner dem Kommando vum Ithai, dem Gethit. An de Kinnek sot zu de Leit: Ech ginn och mat Iech eraus. 18: 3 Awer d'Leit soten: Dir sollt net erausgoen; well wa mir flüchten, ignoréiere se eis; an och wann d'Halschent vun eis stierft, ignoréiere se eis; awer Dir sidd elo sou vill wäert wéi zéngdausend vun eis. Also et wier besser fir Iech eis aus der Stad ze hëllefen. 18: 4 Dunn huet de Kinnek zu hinne gesot : Ech wäert maachen, wat fir Iech gutt schéngt. An de Kinnek stoung beim Agank vum Gate, wärend all d'Leit honnert an honnertdausend gläichzäiteg erauskomm sinn. 18: 5 An de Kinnek huet dem Joab, dem Abi Sai an dem Ithai den Uerder ginn, a gesot: Gënnt de jonken Absalom frëndlech fir mech. An all d'Leit hunn héieren wéi de Kinnek den Absalom un all d'Kapitänen ordonnéiert huet. 18: 6 D'Leit sinn erausgaang an d'Feld géint Israel, an d'Schluecht gouf am Bësch vun Ephim gekämpft. 18: 7 An do sinn d'Leit vun Israel virun den Dénger vum David gefall , an et war e groussen Ofschlach vun zwanzeg dausend Männer do deen Dag. 18: 8 An de Kampf huet sech am ganze Land verbreet; an et waren der méi, déi de Bësch deen Dag zerstéiert hunn, wéi déi , déi de Schwert zerstéiert hunn.

18: 9 An den Absalom huet dem David seng Dénger getraff; an den Absalom war op engem Muerd geridden, an de Maulwurf koum ënner déi déck Zweige vun enger grousser Eech, a säi Kapp huet sech an der Eech gefaang, an den Absalom gouf tëscht Himmel an Äerd suspendéiert ; an de Maulwurf, op deem hie gefuer ass, ass viru gaang. 18:10 Wéi een et gesinn huet, huet hien dem Joab gesot , a gesot: Kuckt, ech hunn den Absalom un engem Eech gesinn hänken. 18:11 De Joab sot zu deem Mann, deen him gesot huet: A gesinn et, firwat hutt Dir hien net direkt do ëmbruecht an op de Buedem geheit? Ech wier frou lech zéng Sikkel Sëlwer ze ginn, an en Talabarte. 18:12 De Mann sot zu Joab: Wann Dir dausend Sëlwer fir mech gewien hutt, da géif ech meng Hand net géint de Jong vum Kinnek ausstrecken; well mir hunn héieren, wéi de Kinnek dech an den Abishai an den Ithai befollegt huet, a gesot: "Kuckt datt keen de jonken Absalom beréiert." 18:13 Op där anerer Säit hätt ech mäi Liewen ausgeliwwert, well dem Kinnek näischt verstoppt ass, an Dir selwer géift dergéint sinn. 18:14 An de Joab sot: Ech wäert meng Zäit net mat lech verschwenden. An hien huet dräi Pfeiler a senger Hand geholl an huet se an d'Häerz vum Absalom geschloen, deen nach an der Mëtt vun der Eech gelieft huet. 18:15 An zéng jonk Rüstungsträger vum Joab hunn den Absalom ëmginn an ageschloen a fäerdeg gemaach. 18:16 Du huet de Joab op d'Trompett geklongen, an d'Leit hu sech vun Israel nogeholl , well de Joab d'Leit gestoppt huet. 18:17 Nodeems si den Absalom geholl hunn, hunn si hien an e grousse Gruef am Bësch geheit, an e ganz grousse Koup Steng iwwer hie gehuewen; an ganz Israel ass fortgelaf, jiddfereen a säin Zelt.

18:18 A wärend hie gelieft huet, huet den Absalom e Sail geholl an opgeriicht , deen am Dall vum Kinnek ass; well hie gesot huet: Ech hu kee Jong, deen d'Erënnerung vu mengem Numm kann halen. An hien huet déi Kolonn mam Numm genannt, an déi gouf bis haut d'Kolonn vun Absalon genannt. 18:19 Dunn huet den Ahimaas, de Jong vum Zadok, gesot: Soll ech elo bieden, an dem Kinnek soen, datt den Här seng Saach aus der Hand vu senge Feinde verdeedegt huet? 18:20 De Joab huet geäntwert: Haut bréngt Dir d'Nouvelle net; Dir wäert se en aneren Dag undoen; Dir wäert d' Noriichte haut net ginn , well de Kinnek säi Jong gestuerwen ass. 18:21 An de Joab sot zu engem Äthiopier: Gitt Dir a sot dem Kinnek wat Dir gesinn hutt. An den Äthiopier huet sech dem Joab gebéit a gelaf. 18:22 Dunn huet den Ahimaas, de Jong vum Zadok, dem Joab nach eng Kéier gesot: Sief et, elo lafen ech nom Äthiopier. De Joab sot: Mäi Jong, firwat sollt Dir lafen , wann Dir keng Belounung fir d'Nouvelle kritt? 18:23 Awer hie sot: Sief et, ech lafen. Dunn huet hie gesot: Run. Also ass den Ahimaas laanscht déi einfach Strooss gelaf, an ass virum Äthiopier gaang. 18:24 An den David souz tëscht den zwou Paarte; an den Iwwerwaacher war op den Daach iwwer d'Dier an der Mauer gaang, an huet seng Aen opgeriicht, hie kuckt, a gesäit een eleng lafen. 18:25 Dunn huet de Waachmann geruff an dem Kinnek erzielt. An de Kinnek sot: Wann hien alleng kënnt, bréngt hien eng gutt Noriicht. Wéi hien no komm ass , 18:26 huet de Waachmann en anere gesinn lafen; An de Waacher huet dem Paartmeeschter geruff a gesot: Kuckt, deen anere leeft eleng. An de Kinnek sot: Dëst ass och e Messenger.

18:27 An de Wuechtmann huet nach eng Kéier gesot : De Laaf vum éischte schéngt mir wéi de Laaf vum Ahimaas, dem Jong vum Zadok. An de Kinnek huet geäntwert: Dat ass e gudde Mann, an hie kënnt mat gudder Noriicht. 18:28 Du sot den Ahimaas mat héijer Stëmm zum Kinnek: Fridden. An hien huet sech virum Kinnek op de Buedem gebéit a gesot: Geseent soll den HÄR äre Gott sinn, deen d'Männer ausgeliwwert huet , déi hir Hänn géint mäi Här de Kinnek opgeriicht hunn. 18:29 An de Kinnek sot: Ass et dem jonken Absalom gutt? An den Ahimaas huet geäntwert: Ech hunn e grousst Oprou gesinn, wéi de Joab dem Kinnek säin Dénger geschéckt huet a mir Ären Dénger; mee ech weess net wat et war. 18:30 An de Kinnek sot: Komm eran , a stell do. An hien ass laanschtgaang, an hie blouf stoen. 18:31 Du koum den Äthiopier a sot: "Loosst mech wëssen, mäin Här de Kinnek, datt haut den Här Är Saach aus der Hand vun all deenen, déi géint dech opstinn, verdeedegt huet ." 18:32 De Kinnek sot dunn zum Äthiopier: Ass de jonken Absalom an der Rei? An den Äthiopier huet geäntwert: Wéi dee jonke Mann d'Feinde vu mengem Här de Kinnek ass, an all déi, déi géint lech opstinn zum Béisen. 18:33 Dunn huet de Kinnek sech gestéiert, an ass an e Raum iwwer dem Gate gaang an huet gekrasch; A wéi hie gaang ass, sot hien esou: Mäi Jong Absalom, mäi Jong, mäi Jong Absalom! Oh datt ech stierwen anstatt dech, Absalom, mäi Jong, mäi Jong!

Samuel Chronicles II Kapitel 19

19: 1 Si hunn dem Joab gesot: Kuckt, de Kinnek kräischt a trauert ëm den Absalom. 19: 2 An deen Dag gouf d' Victoire eng Trauer fir all d'Leit; well d'Leit deen Dag héieren hunn, datt de Kinnek ëm säi Jong trauert. 19: 3 An d'Leit sinn deen Dag heemlech an d'Stad erakomm, wéi e Vollek geschummt, dat aus der Schluecht geflücht ass, schlëmmt sech oft eran. 19: 4 Awer de Kinnek, deen säi Gesiicht bedeckt huet, huet mat héijer Stëmm geruff: Mäi Jong Absalom, mäi Jong Absalom, mäi Jong! 19: 5 Du koum de Joab bei de Kinnek am Haus, a sot: Haut hues de d'Gesiicht vun all denge Dénger, déi haut däi Liewe gerett hunn, an d'Liewe vun denge Jongen an denge Meedercher an d'Liewe vun denge Fraen geschummt. an d'Liewe vun Äre Konkubinen, 19: 6 déi gär hunn, déi dech haassen, an déi haassen, déi dech gär hunn; well haut hutt Dir erkläert datt Dir Iech net ëm Är Prënzen an Dénger këmmert ; fir haut hues de mech kloer gemaach gesinn, datt wann den Absalom lieft, och wa mir all dout wieren, da sidd Dir frou. 19: 7 Stitt elo op, da gitt eraus a schwätzt frëndlech mat Ären Dénger; well ech schwieren vum Jehova, datt wann Dir net erausgitt, et kee Mann méi den Owend bei Iech bleift ; an dëst wäert méi schlëmm sinn wéi all d'Béiser déi Iech vun Ärer Jugend bis elo getraff hunn. 19: 8 Dunn ass de Kinnek opgestan an huet sech bei der Paart gesat, an et gouf dem ganze Vollek gesot, seet: Kuckt, de Kinnek sëtzt bei der Paart. An all d'Leit si virum Kinnek komm; mee Israel war fortgelaf, jiddfereen a säin Zelt.

19: 9 An all d'Leit hunn an all de Stämme vun Israel gestridden a gesot: De Kinnek huet eis aus der Hand vun eise Feinde befreit an huet eis aus der Hand vun de Philistinne gerett; an elo ass hien aus Angscht virum Absalom aus dem Land geflücht. 19:10 An den Absalom, dee mir iwwer eis gesaleft hunn, ass am Kampf gestuerwen. Firwat schwäts du dann iwwer de Kinnek zréckzebréngen? 19:11 An de Kinnek David huet d'Priister Zadok an Abiathar geschéckt a gesot : Schwätzt mat den Eelste vu Juda a sot zu hinnen: Firwat sidd Dir déi lescht, déi de Kinnek zréck a säin Haus bréngen, wann d'Wuert vun der ganzer Israel bei de Kinnek kommen fir hien heemzegoen ? 19:12 Dir sidd meng Bridder; du bass meng Schanken a mäi Fleesch . Firwat, sidd Dir dann déi lescht, déi de Kinnek zréckbréngt? 19:13 Dir sollt och dem Amasa soen: Sidd Dir net och mäi Knach a mäi Fleesch? Also däerf Gott mir maachen, a mech souguer derbäisetzen, wann Dir net e Generol vun der Arméi viru mir bass fir ëmmer, amplaz vum Joab. 19:14 Sou huet hien d'Häerzer vun all de Männer vu Juda geneigt, wéi dat vun engem Mann, fir datt se dem Kinnek schécken fir ze soen: Kommt zréck an all Är Dénger. 19:15 De Kinnek ass zréckgaang an ass bei de Jordan komm. An de Juda koum op Gilgal fir de Kinnek ze begéinen an hien iwwer de Jordan ze bréngen. 19:16 An de Simei, de Jong vu Gera, de Jong vum Benjamin, dee vu Bahurim war, huet sech séier gemaach an ass mat de Männer vu Juda erofgaang fir de Kinnek David ze treffen. 19:17 Mat him waren dausend Männer aus Benjamin; och den Ziba, en Dénger vum Haus vu Saul, mat senge fofzéng Jongen a seng zwanzeg Dénger, déi virum Kinnek duerch de Jordan gefuer sinn.

19:18 A si sinn iwwer d'Fuert gefuer fir dem Kinnek seng Famill weiderzeginn an ze maachen wat him schéngt. Dunn ass de Shimei, de Jong vu Gera, virum Kinnek erofgefall, wéi hien de Jordan duerchgestuerwen ass, 19:19 a sot zum Kinnek: "Schold mengem Här net wéinst Ongerechtegkeet de Kinnek huet Jerusalem verlooss; looss de Kinnek dech net a sengem Häerz halen. 19:20 Well ech, Ären Dénger, erkennen datt ech gesënnegt hunn, an haut sinn ech fir d'éischt d'Haus vum Joseph komm fir erof ze goen a mäi Här de Kinnek treffen. 19:21 Den Abishai, de Jong vum Zeruiah, huet geäntwert a sot: Soll d'Sim ei net, déi de gesalbte vum Här verflucht hunn, dofir stierwen ? 19:22 Den David sot dunn: "Wat hunn ech mat dir ze maachen, Jongen vum Zeruiah, datt Dir haut Géigner fir mech sidd?" Soll iergendeen an Israel haut stierwen? Ma, weess ech net datt ech haut Kinnek iwwer Israel sinn? 19:23 An de Kinnek sot zu Shimei: Dir sollt net stierwen. An de Kinnek huet him geschwuer. 19:24 De Mephibosheth Jong vum Saul ass och erofgaang fir de Kinnek ze treffen; Hien huet seng Féiss net gewäsch, a säi Baart net ofgeschnidden, a seng Kleeder och net gewäsch, vum Dag wou de Kinnek fort war bis deen Dag wou hien a Fridde koum. 19:25 An nodeems hien op Jerusalem koum fir de Kinnek ze begéinen, sot de Kinnek zu him: Mephibosheth, firwat sidd Dir net mat mir gaang? 19:26 An hie sot: Mäi Lord King, mäi Knecht huet mech verfouert; well Ären Dénger hat gesot: Suedel en Aarsch fir mech, an ech fuere weider drop a ginn zum Kinnek ; well däin Dénger ass lam.

19:27 Awer hien huet dech belästegt wann ech viru mengem Här de Kinnek wanderen; awer mäin Här de Kinnek ass wéi en Engel vu Gott; Also maacht dat wat lech gutt schéngt. 19:28 Well dat ganzt Haus vu mengem Papp war dem Doud wiirdeg viru mengem Här de Kinnek, an Dir hutt Ären Dénger ënner déi Invitéiert an Äre Mount a gesat. Wéi ee Recht hunn ech dann nach méi zum Kinnek ze kräischen? 19:29 An de Kinnek sot zu him: Firwat méi Wierder? Ech hu festgestallt datt Dir a Siba d'Länner deelen. 19:30 A sot de Mephibosheth zum Kinnek: Loosst hien se all huelen, well mäi Här de Kinnek ass a Fridden heemkomm. 19:31 De Barzillai de Gileadit ass och vu Rogelim erofgaang an ass mam Jordan mam Kinnek iwwergaang, fir hien op déi aner Säit vum Jordan ze begleeden. 19:32 De Barzillai war ganz al, uechtzeg Joer al, an hien hat dem Kinnek Bestëmmunge ginn, wéi hien zu Ma hanaim war, well hien e ganz räiche Mann war. 19:33 An de Kinnek sot zu Barzillai: Gitt mat mir laanscht, an ech wäert dech mat mir zu Jerusalem ënnerhalen. 19:34 Awer de Barzillai sot zum Kinnek: Wéi vill Joer muss ech nach liewen , datt ech mam Kinnek op Jerusalem eropgoen? 19:35 Ech sinn aacht Joer al bis haut. Wäert ech fäeg sinn z'ënnerscheeden tëscht wat agreabel ass a wat net? Wäert Ären Dénger elo Freed maachen iwwer dat wat hien ësst oder drénkt? Héieren ech méi d'Stëmm vun de männlechen a weibleche Sänger ? Firwat soll däin Dénger eng Belaaschtung fir mäin Här de Kinnek sinn? 19:36 Äre Kniecht wäert e bësse méi wäit wéi de Jordan mam Kinnek passéieren; Firwat soll de Kinnek mir sou eng grouss Belounung ginn?

19:37 Ech bieden lech Ären Dénger zréckkommen ze loossen, a looss hie stierwen a menger Stad, beim Graf vu mengem Papp a menger Mamm. Awer kuck, däin Dénger Quimam; looss hie mat mengem Här de Kinnek goen, a maach him, wat engem gutt ass. 19:38 An de Kinnek sot: Da gitt de Quimam mat mir laanscht, an ech wäert mat him maachen, wéi Dir et passt; An alles wat Dir vu mir freet, wäert ech et maachen. 19:39 An all d'Leit sinn de Jordan passéiert ; an nodeems de Kinnek och passéiert war, huet de Kinnek de Barzilai gekësst an hie geseent; an hien ass heem gaang. 19:40 De Kinnek ass dunn op Gilgal gaang, an de Quimam ass mat him passéiert; an all d'Leit vu Juda hunn de Kinnek begleet, an och d'Halschent vun de Leit vun Israel. 19:41 A kuck, all d'Männer vun Israel si bei de Kinnek komm a soten zu him: Firwat hunn d'Männer vu Juda, eis Bridder, dech geholl an de Kinnek a seng Famill gemaach an all déi Dénger vum David mat him? 19:42 An all d'Männer vu Juda soten zu ganz Israel: Well de Kinnek eis Famill ass. Awer firwat sidd Dir rosen iwwer dat? Hunn mir eppes vum Kinnek giess? Hu mir Kaddoe vun him kritt ? 19:43 Dunn hunn d'Männer vun Israel geäntwert an zu de Männer vu Juda gesot: Mir hunn zéng Deeler am Kinnek, a méi zu David wéi Dir. Firwat, hutt Dir dann wéineg un eis geduecht? Sinn mir net déi éischt, déi schwätzen iwwer eise Kinnek zréckzebréngen? An d'Wierder vun de Männer vu Juda ware méi gewalttäteg wéi déi vun de Männer vun Israel.

Samuel Chronicles II Kapitel 20

20: 1 An et ass geschitt, datt et e béise Mann mam Numm Sheba, de Jong vu Bicri, e Mann vu Benjamin war, deen op der Trompett geblosen huet a sot: Mir hu keen Deel un David, nach eng Ierfschaft mam Jong vum Isai. Jiddereen zu sengem Zelt, Israel! 20: 2 Also hunn all d'Männer vun Israel den David verlooss, nom Sheba, dem Jong vu Bicri; awer déi vu Juda sinn hirem Kinnek vum Jordan no Jerusalem nogaang. 20: 3 A wéi den David zu sengem Haus zu Jerusalem vermaach huet, huet de Kinnek déi zéng Konkubinne geholl, déi hien hannerlooss hat, fir d'Haus ze bewaachen, an huet se ofgeleeën, an huet hinne giess; awer si goufen ni méi erreecht , awer goufen agespaart bis se gestuerwen sinn, an éiweger Witfra . 20: 4 Dunn huet de Kinnek zu Amasa gesot: Rufft mech d'Männer vu Juda bannen dräi Deeg un a fannt Iech hei. 20: 5 Also ass d'Amasa de Judas geruff; awer et huet méi laang gedauert wéi déi Zäit déi ernannt gouf. 20: 6 Den Dav sot zu Abishai, Sheba de Jong vu Bicri wäert eis elo méi schueden wéi den Absalom; Also huelt dengem Herr seng Dénger, a gitt no him, fir datt hien net befestegt Stied fir sech selwer fënnt an eis Ierger mécht . 20: 7 Dunn hunn d'Männer vum Joab him gefollegt , an d'Cereteianer an de Peleteos an all déi Häre; Si hunn Jerusalem verlooss fir nom Sheba, dem Jong vum Bicri ze goen. 20: 8 A wärend se beim grousse Steen am Gibeon waren, huet d'Amasa se begéint. An de Joab war mat sengem Kleedungsgurt ugedoen, an driwwer hat hien de Gürtel mat engem Dolch a senger Mantel u seng Lende gekollt, déi erofgefall ass, wéi hie fortgaang ass.

20: 9 Dunn huet de Joab zu der Amasa gesot: Gitt dir gutt, mäi Brudder? De Joab huet de Baart vum Am asa mat senger rietser Hand geholl fir hien ze kussen. 20:10 An d'Amasa huet sech net ëm den Dolch gekëmmert, deen am Joab senger Hand war; an hien huet him mat der fënnefter Ripp geschloen, an huet säi Bannen op de Buedem geschott, an hie fällt dout ouni him en zweete Coup ze ginn. Du sinn de Joab a säi Brudder Abishai op d' Sich nom Jong vum Bicri verfollegt. 20:11 An ee vun de Joab Männer stoung bei him a sot: Wien de Joab an den David gär huet, dee geet no Joab. 20:12 An d'Amasa louch a sengem Blutt an der Mëtt vun der Strooss ze rullen; a jiddereen, dee laanschtgaang ass, wéi hien e gesinn huet, huet opgehalen; Wéi de Mann gesinn huet, datt all d'Leit stinn , huet hien d'Amasa vun der Strooss op d'Feld geholl an e Kleed op hie geheit. 20:13 Nodeems hien vun der Strooss ofgeholl gouf, sinn all déi, déi de Joab gefollegt hunn, laanschtgaang fir dem Seba, dem Jong vu Bichri nozegoen. 20: 14 An hien ass duerch all d'Stämme vun Israel op Abel Beth Maacah an duerch ganz Barim gaang. a si koumen zesummen, a si sinn him och nogaang. 20:15 A si koumen an hunn et zu Abel-Bet-Maaca belagert an hunn e Schutzwierk géint d'Stad opgeriicht, an et gouf belagert. an all d'Leit, déi mam Joab waren , hunn dru geschafft d'Mauer ofzerappen. 20:16 Dunn huet eng schlau Fra an der Stad gejaut a gesot: Héiert, héiert! Sot dem Joab w.e.g. heihinner, fir datt ech mat him schwätze kann. 20:17 Wéi hien op hatt zougaang ass, huet d'Fra gesot: Sidd Dir Joab? An hien huet geäntwert: Ech sinn. Si sot zu him: Héiert d'Wierder vun Ärem Dénger. An hien huet geäntwert: Ech héieren.

20:18 Dunn huet si erëm geschwat a gesot: Fréier hu se gesot: Wie freet, frot den Abel; an domat hunn se all Matière ofgeschloss. 20:19 Ech sinn ee vun de friddlechen an treie vun Israel; awer Dir probéiert eng Stad ze zerstéieren déi Mamm an Israel ass. Firwat zerstéiert Dir dem Jehovah seng Ierfschaft? 20:20 De Joab huet geäntwert a gesot: Ni sou, ni esou geschitt mir, datt ech zerstéieren oder réckgängeg maachen. 20:21 Et ass net sou: awer e Mann vum Mount Ephraim, deem säin Numm Seba Jong vum Bicri ass, huet seng Hand géint de Kinnek David opgeriicht; Gitt hien einfach iwwer, da ginn ech aus der Stad eraus. An d'Fra sot zu Joab: Kuckt, säi Kapp gëtt vun der Mauer op Iech geheit. 20:22 D'Fra ass dunn bei all d'Leit mat hirer Wäisheet gaang; a si hunn de Kapp vum Sheba, dem Jong vum Bicri, ofgeschnidden an op de Joab geheit. An hien huet op der Trompett geblosen, a si sinn aus der Stad zréckgezunn, jiddfereen zu sengem Zelt. An de Joab ass zréck bei de Kinnek zu Jerusalem.

20:23 Also ass de Joab iwwer d'ganz Arméi vun Israel bliwwen, an de Benaiah, de Jong vum Joiada iwwer d'Cereteianer an de Peleteos, 20:24 an den Adoram iwwer d'Tribut, an de Josafat, de Jong vum Ahilud, war de Chronist. 20:25 Seva war Schrëftsteller, an Zadoc an Abiathar, Paschtéier, 20:26 an Ira jaire oder war och dem David säi Paschtouer.

Samuel Chronicles II Kapitel 21

21: 1 Et war Honger an den Deeg vum David fir dräi Joer hannerteneen. An den David huet beim Här nogefrot, an den Här sot zu him: Et ass wéinst dem Saul a wéinst deem Haus vum Blutt, well hien d'Gibeoniten ëmbruecht huet. 21: 2 Dunn huet de Kinnek d'Gibeoniter geruff a mat hinne geschwat. (D'Gibeoniter waren net vun de Kanner vun Israel, awer vun de Rescht vun den Amoriten, deenen d'Israel Kanner geschwuer haten, awer de Saul hat probéiert se a sengem Äifer fir d'Kanner vun Israel a Juda ëmzebréngen .) 21: 3 De David sot zu de Gibeoniten: Wat soll ech fir Iech maachen, oder wéi eng Zefriddenheet soll ech Iech ginn, fir datt Dir d'Ierfschaft vu Jehova geseent? 21: 4 An d'Gibeoniten hunn him geäntwert: Mir hu kee Sträit iwwer Sëlwer oder Gold mam Saul a sengem Haus; och wëlle mir net datt de Mann vun Israel stierft . An hie sot zu hinnen: Wat och ëmmer Dir sees, ech wäert et maachen. 21: 5 Si hunn dem Kinnek geäntwert: Vun deem Mann, deen eis zerstéiert huet, an dee géint eis geplangt huet eis auszeschléissen, an näischt vun eis am ganzen Territoire vun Israel hannerléisst, 21: 6 gitt eis siwe Männercher vu senge Jongen, fir datt mir se hänken. virum Här zu Gibea vu Saul, dem Här gewielt. An de Kinnek sot: Ech ginn hinnen. 21: 7 An de Kinnek huet dem Mephibosheth, dem Jong vum Jonathan , dem Jong vum Saul, verginn wéinst dem Eed vum Här, deen tëscht hinnen ass, tëscht dem David an dem Jonathan, dem Jong vum Saul. 21: 8 Awer de Kinnek huet zwee Jongen vun der Rizpa, der Duechter vun Aha, geholl, déi si vum Saul hat, den Armoni an de Mephibosheth, a fënnef Jongen vum Michal, der Duechter vum Saul, déi si hat vum Adriel, dem Jong vum Barzillai Meholatit..

21:9 an hunn se an d' Hänn vun de Gibeoniten ofginn, a si hunn se um Bierg virum Här hänke gelooss; An doduerch sinn déi siwen zesumme gestuerwen, déi an den éischten Deeg vun der Ernte, am Ufank vun der Gerste-Ernte, ëmbruecht goufen. 21:10 Dunn huet d'Riz pa Duechter vum Aja e Sackduch geholl an et fir sech selwer op de Fiels verdeelt, vum Ufank vun der Ernte bis et Waasser aus dem Himmel gereent huet; an hien huet keng Villercher vum Himmel erlaabt, sech dagsiwwer op hinnen ze steieren, an och keng Déieren um Feld an der Nuecht. 21: 1 1 An dem David gouf gesot wat d'Rizpah, d'Duechter vum Aha, dem Saul seng Bëschfrain gemaach huet. 21:12 Dunn ass den David gaang an huet d'Schanken vum Saul an d'Bone vu sengem Jong Jonathan, vun de Männer vu Jabesh zu Gala ad geholl, déi se vun der Quadrat vu Beth-Shan, wou d'Philistine se hänke gelooss hunn, geklaut hunn. d'Philistine hunn de Saul zu Gilboa ëmbruecht; 21:13 an huet de Schanken vum Saul an d'Schanken vum Jonathan sengem Jong vun do bruecht; a si hunn och d'Schanken vun den opgehaangene Männer gesammelt. 21:14 A si hunn d'Schanken vum Saul begruewen an déi vu sengem Jong Jonathan am Land Benjamin, zu Zela, am Graf vu sengem Papp Cis; a si hunn alles gemaach wat de Kinnek gebueden huet. A Gott war no der Äerd favorabel fir d'Äerd.

21:15 D'Philistine sinn zréckgaang fir de Krich géint Israel ze maachen, an den David a seng Dénger sinn mat him erofgaang an hu mat de Philistine gekämpft. an den David gouf midd.

21:16 An Isbi-benob, ee vun den Nokomme vun de Risen, deem seng Speer dräihonnert Sikkel Bronze gewien huet , an dee mat engem neie Schwert ëmgi war, huet probéiert den David ëmzebréngen. 21:17 Awer den Abishai, de Jong vum Zeruiah, koum him ze hëllefen, an huet de Philistin gestierzt an ëmbruecht. D'Ento NCES Dem David seng Männer hunn geschwuer, a gesot hei gitt ni mat eis an d'Schluecht eraus, fir datt Dir d'Lampe vun Israel läscht.

21:18 Méi spéit gouf et nach en zweete Krich zu Gob géint d'Philistinen; dunn huet de Sibecai Husatite de Saf ëmbruecht, dee war ee vun den Nokomme vun de Risen. 21:19 Et war erëm e Krich zu Gob géint d'Philistine, an deem den Elhanan, de Jong vum Jaare - oregim vu Betlehem, de Goliath am Ghetto ëmbruecht huet, deem säi Schaft wéi d'Roller vun engem Weef war. 21:20 Méi spéit war et e weidere Krich zu Gat, wou et e Mann vu grousser Statur war, deen zwielef Fangeren op seng Hänn hat, an aner zwielef op seng Féiss, véieranzwanzeg fir all; an hie war och en Nokomme vun de Risen. 21:21 Dëse Mann huet Israel erausgefuerdert a gouf vum Jonathan, dem Jong vum Simea, dem David säi Brudder, ëmbruecht. 21:22 Dës véier waren Nokomme vun de Risen zu Gat, déi vun der Hand vum David a vun der Hand vu senge Serfs gefall sinn.

Samuel Chronicles II Kapitel 22

22: 1 Den David huet d'Wierder vun dësem Lidd zu Jehova geschwat deen Dag, wou den Jehova hien aus der Hand vun all senge Feinde an aus der Hand vum Saul befreit huet. 22: 2 Hien huet gesot: Jehova ass mäi Fiels a meng Festung a meng Retter. 22: 3 Mäi Gott, meng Kraaft, op hien wäert ech vertrauen; Mäi Schild, an d'Festung vu menger Erléisung, mäin héije Refuge; Mäi Retter; du hues mech vu Gewalt befreit. 22: 4 Ech ruffen den HÄR un, dee wiirdeg ass ze luewen, an ech gi vu menge Feinde gerett. 22: 5 Welle vum Doud hunn mech ëmginn, a Stréimunge vu Béisheet hunn mech erschreckt. 22: 6 Bindunge vu Sheol hunn mech ëmginn; Si haten Doudebänner iwwer mech. 22: 7 A menger Nout hunn ech den Här geruff an hunn zu mengem Gott geruff; Hien huet meng Stëmm aus sengem Tempel héieren, A meng Léift erreecht seng Oueren. 22: 8 D'Äerd gouf gerëselt, an et huet geziddert, an d'Fundamenter vum Himmel goufen gerëselt ; Si hu geziddert, well hie war rosen. 22: 9 Rauch ass vu sengen Nasen opgestan, a verbraucht Feier aus sengem Mond; Kuelen goufen vun him entzündegt . 22:10 An hien huet den Himmel gebéit a koum erof; An et war Däischtert ënner senge Féiss. 22:11 An hien ass op en Cherub gefuer an ass geflunn. Hien ass op de Flilleke vum Wand geflunn. 22:12 Hien huet Däischtert zu sengem verstoppt Plaz ronderëm him gemaach; Däischtert Waasser an dichte Wolleken . 22:13 Duerch d'Hellegkeet vu senger Präsenz goufen et gebrannt Kuelen. 22:14 An den HÄR huet aus dem Himmel gedonnert, an den Héchsten huet seng Stëmm geäussert; 22:15 Hien huet seng Feiler erausgeschéckt, a gestreet; An hien huet de Blëtz geheit an se zerstéiert.

22:16 Da sinn d'Stréimunge vu Waasser erschien, an d' Fundamenter vun der Welt goufen entlooss; Beim Reproch vum Här, Duerch den Otem vu sengen Nuesen. 22:17 Hien huet vun héich geschéckt an huet mech geholl; Ech sinn aus de ville Waasser erauskomm. 22:18 Hien huet mech vun engem staarke Feind befreit , a vun deenen, déi mech gehaasst hunn, obwuel si méi staark wéi ech waren . 22:19 Si hunn mech am Dag vu menger Zerstéierung ugegraff; Awer den Här war meng Ënnerstëtzung, 22:20 An huet mech an eng grouss Plaz erausbruecht; Hien huet mech befreit, well hie war frou mat mir. 22:21 Jehova huet mech no menger Gerechtegkeet belount ; No der Propretéit vu mengen Hänn huet hie mech belount. 22:22 Well ech hunn d'Weeër vum Här gehal an hunn net vu mengem Gott geschlechtlech fortgaang. 22:23 Fir all seng Dekreter ware viru mir, an ech sinn net vu senge Statute fortgaang . 22:24 Ech war him gerecht, an ech hu mech vu menger Ongerechtegkeet gehal; 22:25 Dofir huet den Jehova mech no menger Gerechtegkeet belount; No der Propretéit vu mengen Hänn a senge Gesiichter. 22:26 Dir wäert lech Barmhäerzeg géintiwwer der Baarmhäerzeger weisen , a gerecht dem Mann vun Integritéit. 22:27 Du solls dech propper fir déi propper weisen, a steif solls du fir déi Schlecht sinn . 22:28 Well Dir déi verletzte Leit rett, awer Är Ae sinn op houfreg fir se erof ze bréngen. 22:29 Dir sidd meng Luucht, O Här; Mäi Gott wäert meng Däischtert opklären. 22:30 Mat lech wäert ech Arméien zerstéieren, a mat mengem Gott wäert ech Mauere stiermen. 22:31 Wat Gott ugeet, säi Wee ass perfekt, an d'Wuert vum Här ass etabléiert. Schëld ass fir all déi op hien waarden.

22:32 Firwat , wien ass Gott nëmmen den Jehova nëmmen? A wéi ee Steen ass ausserhalb vun eisem Gott? 22:33 Et ass Gott, dee mech mat Kraaft gürt, an dee mäi Wee fräi mécht; 22:34 Wien mécht meng Féiss wéi Réi, A mécht mech op meng Héichten ze stoen; 22:35 Wien huet meng Hänn trainéiert fir ze kämpfen, sou datt de Bou vu Bronze mat mengen Äerm ka béien . 22:36 Dir hutt mir och d'Schëld vun Ärer Erléisung ginn, an Är Frëndlechkeet huet mech grouss gemaach. 22:37 Dir hutt meng Schrëtt ënner mir erweidert, a meng Féiss sinn net rutscht. 22:38 Ech wäert meng Feinde verfollegen an se zerstéieren, an ech kommen net zréck bis ech se fäerdeg hunn. 22:39 Ech verbrauchen se a schloen se erof, sou datt se net opstinn; Si falen ënnert meng Féiss. 22:40 Fir Dir hutt mech mat Kraaft fir de Kampf gürt; Dir hutt meng Feinde ënner mir vernannt , 22:41 An Dir hutt meng Feinde de Réck op mech gemaach, fir datt ech déi, déi mech haassen, zerstéieren. 22:42 Si hunn gejaut, an et war keen deen se rette konnt; Och de Jehova, awer hien huet se net héieren. 22:43 Ech hu se gemuel wéi de Stëbs vum Buedem; Wéi all d'Stroossen, sinn ech op se getrëppelt an zerdréckt. 22:44 Dir hutt mech vum Sträit vun de Leit befreit ; Dir hutt mech gehalen als Chef vun den Natiounen ze sinn; Leit, déi ech net kannt hunn, déngen mech. 22:45 D'Kanner vu Friemen wäerte mir ënnerleien; Wann se vu mir héieren, da follegen se mir . 22:46 Friemer wäerte schwaach ginn, a kommen ziddert aus hire Grenzen . 22:47 Vive den HÄR, a geseent mäi Fiels, an erhieft de Gott vu menger Erléisung. 22:48 De Gott, dee meng Onrecht rätscht an d'Leit ënner mech ënnerworf.

22:49 Hien, dee mech vu Feinde befreit, a mech héich mécht iwwer déi, déi géint mech opstinn; Dir hutt mech vum gewalttätege Mënsch geliwwert. 22:50 Duerfir wäert ech dech bei den Natiounen unerkennen, Här, a sangen zu Ärem Numm. 22:51 Hien rett herrlech hire Kinnek, A weist Barmhäerzegkeet zu sengem gesaleft, David a seng Nokommen fir ëmmer

Samuel Chronicles II Kapitel 23

23: 1 Dëst sinn dem David seng lescht Wierder. Sot den David, de Jong vum Isai, Sot dee Mann, deen an der Héicht opgeriicht gouf, De Gesalbte vum Gott vu Jakob, de séissen Sänger vun Israel: 23: 2 De Geescht vum Här huet vu mir geschwat, A säi Wuert war op menger Zong. 23: 3 De Gott vun Israel huet gesot: De Fiels vun Israel huet zu mir geschwat: Et gëtt e gerechte Mann, deen tëscht de Männer regéiert, deen an der Angscht vu Gott regéiert. 23: 4 Et wäert wéi d' Muesresliicht sinn, Wéi d'Sonn op engem wollekegem Moien, Wéi de Reen deen d'Gras aus dem Buedem spréngt. 23: 5 Mäin Haus ass net sou mat Gott; Awer hien huet en éiwegt Bund mat mir gemaach , an all Saachen ordinéiert, an et gëtt gehal, Och wann hien ëmmer nach net all meng Erléisung a mäi Wonsch mécht. 23: 6 Awer déi Schlecht sinn all wéi gepléckt Äscht, Déi kee mat der Hand hëlt; 23: 7 Awer wien se wëll beréieren Armt sech selwer mat Eisen an dem Schaft vun engem Speer, A si sinn op hirer Plaz komplett verbrannt.

23: 8 Dëst sinn d'Nimm vun den Häre vum David: Joseb-Basebet den Tachmonit, Chef vun de Kapitänen; dëst war den Adino den Eznite, deen aacht honnert Männer eemol ëmbruecht huet. 23: 9 No him, den Eleazar, de Jong vum Dodo, den Ahohíta, ee vun den dräi mächtege Männer, déi mam David waren, wéi se d'Philistine erausgefuerdert hunn, déi sech do fir de Kampf gesammelt haten, an d'Männer vun Israel sech ofgedréit hunn.

23:10 Hien ass opgestan an huet de Philistine geschloen, bis seng Hand midd war, a seng Hand am Schwert hänke bliwwen ass. Deen Dag huet den Jehova eng grouss Victoire ginn, an d'Leit hunn no him gedréit just fir de Raum ze sammelen. 23:11 Duerno war de Sama Jong vum Alter, Ararita. D'Philistine waren zu Lehi gesammelt, wou e klengt Feld voller Lënsen ass, an d'Leit ware virun de Philistinne geflücht. 23:12 Hie stoung dunn an der Mëtt vun deem Feld a verdeedegt et, an huet d'Philistine ëmbruecht. an den Jehova huet eng grouss Victoire ginn. 23:13 An dräi vun den drësseg Cheffe sinn erofgaang a koumen an der Zäit vum Ernte bei den David an der Huel vun Adullam; an de Camp vun de Philistine war am Dall vu Rephaim. 23:14 Den David war dunn an der Festung, an et war eng Garnisoun vun de Philistinen zu Betlehem . 23:15 An den David sot kräfteg: Wie géif mir Waasser ginn ze drénke vun der Brunn vu Betlehem, déi beim Gate ass! 23:16 Dunn hunn déi dräi Mächtege sech an d'Lager vun de Philistine gebrach, an d'Waasser gezunn aus der Brunn vu Betlehem, déi beim Paart war; a si hu geholl, an et dem David bruecht; awer hie wollt et net drénken, awer huet et dem Jehova ausgeschott a gesot: 23:17 Wäit ass et vu mir, Jehova, datt ech dat maachen. Soll ech d' Blutt vun de Männer drénken , déi a Liewensgefor waren? An hie wollt et net drénken. Déi dräi Brave hunn dat gemaach. 23:18 An Abishai de Brudder vum Joab, de Jong vun Zeruiah, war de Chef vun der drësseg. Hien huet säi Speer géint dräihonnert erhéicht, deen hien ëmbruecht huet, a krut säin Numm mat allen dräi. 23:19 Hie war déi bekanntst vun den drësseg, an hie gouf hire Chef; awer et ass net gläich wéi déi éischt dräi.

23:20 Duerno, de Benaiah, de Jong vum Jojada, de Jong vun engem mächtege Mann, grouss an der Muecht, vu Cabseel. Hien huet zwee Moab Léiwen ëmbruecht ; an hie selwer ass erofgaang an e Léiw an der Mëtt vun engem Gruef ëmbruecht wéi et geschneit huet. 23:21 Hien huet och en Ägypter ëmbruecht, e Mann mat grousser Statur; an den Ägypter hat eng Speer an der Hand, awer hien ass mat engem Bengel géint hien erofgaang, an huet d'Speer aus der Hand vum Ägypter gezunn , an huet hie mat sengem eegene Speer ëmbruecht. 23:22 Dëst huet de Benaiah, de Jong vum Jojada gemaach, an hie krut Bekanntheet mat den dräi staarke Männer. 23:23 Hie gouf ënner den drësseg ëmbenannt, awer hien huet net déi Top dräi gläichgestallt. An den David huet hie Chef vu senger perséinlecher Garde gemaach. 2 3:24 Asahel de Brudder vum Joab war ee vun den drësseg; Elhanán Jong vum Dodo vu Betlehem, 23:25 Sama harodita, Elica harodita, 23:26 Heles paltita, Ira Jong vum Iques, tekoite, 23:27 Abiezer anatotita, Mebunai husatita, 23:28 Salmon ahohíta, Maharai netophathite, 23: 29 Heleb, de Jong vu Baana, en Netophathit, Ithai, Jong vu Ribai, vu Gibea vun de Kanner vu Benjamin, 23:30 Benaiah de Pythonit, Hidai aus der Baach vu Gaas, 23:31 Abi-albón Arbatite, Azmavet barhumita, 23:32 Eliaba Saalbonite, Jonathan vun de Jongen vu Jasen, 23:33 Sama aus Arar, Ahiam Jong vu Sarar, Arar, 23:34 Eli felet de Jong vum Ahasbai, Jong vu Maaca, Eliam de Jong vum Ahithophel, e Gilonit, 23:35 Hezrai der Karmelit, Paarai arbita, 23 : 36 Igal Jong vum Nathan, vu Soba, Bani Gadita.

23:37 Selec den Ammonit, Naharai b eerotite, Squire vum Joab Jong vu Sarvia , 23:38 Ira Ithrite , Gareb Ithrite, 23:39 Uriah der Hetite; siwen drësseg fir all.

Samuel Chronicles II Kapitel 24

24: 1 D'Roserei vum HÄR ass erëm géint Israel entzündegt ginn, an hien huet den David géint si opgeruff fir ze soen: Gitt, huelt eng Vollekszielung vun Israel a Juda. 24: 2 De Kinnek sot zum Joab, dem Kommandant vun der Arméi, dee mat him war: Gitt elo duerch all d'Stämme vun Israel, vum Dan bis Berseba, an zielt eng Vollekszielung, fir datt ech d'Zuel vum Vollek weess. 2 4: 3 De Joab huet dem Kinnek geäntwert: Füügt den Här Äre Gott dem Vollek honnertmol sou vill bäi wéi se sinn, a looss mäi Lord de Kinnek et gesinn; mee firwat huet mäi Här de Kinnek Freed doriwwer? 24: 4 Awer d'Wuert vum Kinnek huet iwwer de Joab an d'Kapitänen vun der Arméi iwwerholl. Sa mess, Joab an d'Kapitänen vun der Arméi, virum Kinnek, fir d'Zuel vun de Leit vun Israel ze zielen. 24: 5 A si sinn iwwer de Jordan gaang an hunn zu Aroer campéiert, südlech vun der Stad, matzen am Dall vum Gad a vum Jazer. 24: 6 Du sinn se op Ga laad an an d'Déifland vun Hodsi gaang; a vun do op Danjaan a ronderëm Sidon. 24: 7 Duerno sinn se an d'Festung vun Tirus an an all d'Stied vun den Hiviten a Kanaaniter gaang, an si sinn erausgaang an de Negev vu Juda zu Berseba. 24: 8 Nodeems se d' ganzt Land gereest waren, sinn se no néng Méint an zwanzeg Deeg zréck op Jerusalem . 24: 9 De Joab huet dem Kinnek d'Zuel vum Vollek ginn; An et waren aachthonnertdausend staark Männer vun Israel, déi de Schwert gezunn hunn, an déi vu Juda fënnefhonnertdausend Mann. 24:10 Nodeems den David d'Leit registréiert hat, huet et sech op säin Häerz gewien; an den David sot zu Jehova: Ech hu schwéier gesënnegt, well ech dat gemaach hunn; awer elo, o Här, ech bieden Iech, huelt d'Sënn vun Ärem Dénger ewech, well ech hu ganz domm gemaach.

24:11 A moies, wéi den David opgestan ass, koum d'Wuert vum Här zum Prophéit Gad, dem David säi Gesiichter, a sot: 24:12 Gitt a sot zu David: Sou seet den Här: Dräi Saachen bidden ech lech; Dir wielt ee vun hinnen fir mech ze maachen. 24:13 De Gad ass bei den David komm, an huet him gesot, a sot: Wëllt Dir siwe Joer Hongersnout bei lech an Ärem Land kommen? Oder datt Dir dräi Méint virun Äre Feinde flücht an datt se lech verfollegen? Oder datt dräi Deeg et Plo an Ärem Land ass? Denkt elo no a kuckt wat ech deem äntweren deen mech geschéckt huet. 24:14 Dunn huet den David zu Gad gesot: Ech sinn a grousser Nout; ca elo igamos an d' Hand vum Här, well seng Barmhäerzegkeet si vill, awer loosst mech net an d' Hänn vu Männer falen. 24:15 A Jehova huet d'Pest iwwer Israel geschéckt vu moies bis zur bestëmmter Zäit; an do si vum Vollek gestuerwen, vu Dan bis Beersheba, siwwenzeg dausend Mann. 24:16 A wann den Engel seng Hand iwwer Jerusalem ausgestreckt huet fir se ze zerstéieren, huet den Jehova sech vun deem Béisen bekéiert a sot zum Engel, deen d'Leit zerstéiert: Genuch elo! haalt Är Hand. An den Engel vu Jehova war no bei der Ära vum Arauna Jebusite. 24:17 An den David sot zu den HÄR, wéi hien den Engel gesinn huet d'Leit zerstéieren: Ech hunn gesënnegt, ech hunn Ongerechtegkeet gemaach; Wat hunn dës Schof gemaach? Loosst w.e.g. Är Hand géint mech a géint mengem Papp sengem Haus dréinen. 24:18 An de Gad koum deen Dag bei den David a sot zu him: Gitt erop a baut en Jehova am Alter vun Arauna Jebusite. 24:19 Den David ass eropgaang, nom Wuert vum Gad, sou wéi den Här gesot huet.

24:20 Arauna ausgesinn, a gesinn de Kinnek a seng Dénger Richtung him kommen. D'Arauna ass dunn fortgaang, huet sech virum Kinnek gebéit, op d'Äerd. 24:21 An d'Arauna sot: Firwat kënnt mäi Lord de Kinnek bei säin Dénger? An den David sot: Fir den Alter vun lech ze kafen, dem Här en Altor ze bauen, fir datt d'Leit geschluecht ginn . 24:22 An d'Arauna sot zu David: Loosst mäi Här de Kinnek huelen an offréieren, wat him gutt schéngt; hei si Ochsen fir eng Brennoffer, an d'Dreschelen an de Joch vun den Ochsen fir Brennholz. 24:23 All dëst, O Kinnek, Arauna gëtt dem Kinnek. Dunn huet d'Arauna zum Kinnek gesot: Den HÄR äre Gott soll lech barmhäerzeg sinn. 24:24 An de Kinnek sot zu Arauna : Nee, awer fir e Präis wäert ech et vun lech kafen; well ech brénge keng Offere fir den Här mäi Gott, déi mech näischt kaschten. Dofir huet den David d'Ära an d'Uchsen fir fofzeg Schekel Sëlwer kaaft. 24:25 An do huet den David en Altor fir den Jehova gebaut an huet Brennofferen a Friddensoffer gebueden. an den Här huet d'Ufroe vun der Äerd héieren , an d'Pescht huet an Israel opgehalen.

ÉISCHT BUCH VU KINGS

Kapitel 1

1: 1 Wéi de Kinnek David al war a fortgeschratt an Deeg, hunn se hie mat Kleeder bedeckt, awer hien ass net waarm ginn. 1: 2 Dofir soten seng Dénger zu him: Sicht eng Jongfra fir mäi Här de Kinnek, fir virum Kinnek ze stoen an en ze schützen, a schloft niewent him, a mäi Här de Kinnek wäert waarm sinn. 1: 3 A si hunn d'ganz Land vun Israel no enger schéiner jonker Fra duerchsicht, an hunn den Abisag eng Shunammit fonnt, an hunn se zum Kinnek bruecht. 1: 4 An déi jonk Fra war schéin; a si huet de Kinnek ënnerbruecht an huet him gedéngt; awer de Kinnek huet hatt ni kannt.

1: 5 Dunn huet den Adonijah, de Jong vum Hagith rebelléiert a gesot: Ech wäert regéieren. An hien huet sech vu Ween a Reider gemaach, a vu fofzeg Männer, déi virun him gelaf sinn. 1: 6 A säi Papp hat him ni an all sengen Deeg uvertraut hien ze soen: Firwat maacht Dir dat? Ausserdeem war dës ganz schéin am Ausgesinn; an hie gouf nom Absalom gebuer. 1: 7 An hie war mam Joab, dem Jong vum Zeruiah a mam Abiathar de Priister eens ginn , deen dem Adonia gehollef hunn. 1 : 8 Awer de Zadok de Priister, an de Benaiah Jong vum Jojada, de Nathan de Prophéit, de Simei, d'Rei an all d'Grousse vum David, sinn dem Adonia net nogaang. 1: 9 An den Adonijah huet Schof a Kéi an déck Déieren um Fiels vun Zohelet, dat no bei der Quell vu Rogel ass , ëmbruecht, huet all seng Bridder, d'Jonge vum Kinnek, an all d'Männer vu Juda, Dénger vum Kinnek agelueden. ; 1:10 awer hien huet den Nathan de Prophéit net invitéiert, nach de Benaiah, nach déi Grouss, nach säi Brudder Salomo.

1:11 Du sot den Nathan zu der Batséba, der Mamm vum Salomo, a sot: Hutt Dir nach net héieren, datt den Adonia de Jong vum Hagith regéiert, ouni datt den David eisen Här et wéisst? 1:12 Kommt dann elo, a gitt mäi Rot, datt Dir Äert Liewen an dat vun Ärem Jong Salomo erhale bleift. 1:13 Gitt eran an de Kinnek David, a sot zu him: Mäi Här Kinnek, hutt Dir net Ärer Déngerin geschwuer a gesot: Äre Jong Salomo wäert no mir regéieren, an hie wäert op mengem Troun sëtzen? Firwat regéiert den Adonijah dann? 1:14 A wann Dir nach ëmmer mam Kinnek schwätzt, kommen ech no lech eran a bestätegen Är Grënn. 1:15 Dunn ass de Batseba an d'Kammerkammer komm ; an de Kinnek war ganz al, an den Abisag Shunammite huet hien zerwéiert. 1:16 An de Batseba huet sech dem Kinnek gebéit. An de Kinnek sot: Wat hutt Dir? 1:17 A si huet him geäntwert: Mäin Här, Dir hutt Är Déngschtmeedche vum Här Äre Gott geschwuer , a gesot: Äre Jong Salomo wäert no mir regéieren , an hie wäert op mengem Troun sëtzen. 1:18 A kuck elo Adonia regéiert, an du, mäin Här Kinnek, weess nach net. 1:19 Hien huet Ochsen, an déck Déieren, a vill Schof ëmbruecht, an huet all d'Kinneksjongen, den Abiathar de Paschtouer, an de Joab-Generol vun der Arméi invitéiert . awer de Salomo, Äre Knecht huet net invitéiert. 1:20 Mëttlerweil, mäin Här Kinnek, d'Ae vun ganz Israel sinn op dech, fir datt Dir hinne soe kann, wien um Tron sëtzt oder mäi Här de Kinnek no him. 1:21 Soss wäert et geschéien, datt wann mäin Här de Kinnek bei sengen Eltere schléift, ginn ech a mäi Jong Solomon schëlleg. 1:22 Wéi si nach mam Kinnek geschwat huet, kuck, de Prophéit Nathan koum.

1:23 A si hunn dem Kinnek erzielt a gesot: Kuckt, de Nathan de Prophéit; e l déi, wéi hien zum Kinnek koum, sech béckt ier de Kinnek säi Gesiicht op de Buedem gebéit huet. 1:24 An den Nathan sot: Mäi Lord King, hutt Dir gesot: Adonijah wäert no mir regéieren, an hie wäert op mengem Troun sëtzen? 1 : 25 Fir hien ass haut gefall, an huet Ochsen geaffert an encouragéiert se Fett a Schof, an huet all d'Jonge vum Kinnek, an d'Captains vun der Arméi, an och den Abiathar de Priister invitéiert; a kuck, si iessen an drénke virun him, a si hu gesot: Vive de Kinnek Adonijah! 1:26 Awer weder ech Ären Dénger, nach de Priister Zadok, nach de Benaiah, de Jong vum Jojada, nach de Salomo, Ären Dénger, huet hien invitéiert. 1:27 Ass dëst Geschäft vu mengem Här de Kinnek bestallt, ouni Är Dénger deklaréiert ze hunn, wien no him um Troun vu mengem Här de Kinnek sëtzt ?

1:28 Dunn huet de Kinnek David geäntwert a gesot: Rufft mech Batseba un. A si koum dem Kinnek seng Präsenz, a stoung virum Kinnek. 1:29 An de Kinnek huet geschwuer a gesot: Wéi den Här lieft, dee meng Séil aus aller Nout erléist huet, 1:30 datt ech Iech vum Här Gott vun Israel geschwuer hunn, a gesot: Äre Jong Salomo soll no mir regéieren, an hie soll hie wäert op mengem Troun a menger Plaz sëtzen; Ech wäert dat haut maachen. 1:31 Dunn huet de Batseba sech dem Kinnek, mam Gesiicht op de Buedem gebéit, a sech dem Kinnek gebéit, sot : Vive mäin Här Kinnek David fir ëmmer. 1:32 An de Kinnek David sot: Ruff mech Zadok de Priister, de Nathan de Prophéit an de Benaiah Jong vum Jojada. A si sinn dem Kinnek seng Präsenz agaangen.

1:33 An de Kinnek sot zu hinnen: Huelt d'Dénger vun Ärem Här mat Iech, a montéiert mäi Jong Salomo op ménger Maul a bréngt hien op Gihon; 1:34 an do salwe de Paschtouer an de Prophéit Nathan hien als Kinnek iwwer Israel, an Dir wäert an der Trompett blosen a soen: Vive de Kinnek Salomo ! 1:35 Duerno wäert Dir no him goen, an hie wäert kommen a sëtzen op mengem Troun, an hie wäert fir mech regéieren; well ech hunn hie gewielt als Prënz iwwer Israel an iwwer Juda. 1:36 Dunn huet de Benaiah, de Jong vum Jojada dem Kinnek geäntwert a gesot: Amen. Ech sot zu Jehova, dem Gott vu mengem Här de Kinnek. 1:37 Wéi den Här mat mengem Här de Kinnek war, sou soll hie mam Salomo sinn, a mécht säin Troun méi grouss wéi den Troun vu mengem Här Kinnek David. 1:38 An Zadok de Paschtouer, Nathan de Prophéit, Benaiah, de Jong vum Jojada, an der Cereteians an der Pellethians erof, an opgemontert Solomon op King David senger mul, an huet hien zu Gihon. 1:39 An de Paschtouer Zadok huet den Ueleghorn aus dem Tabernakel geholl an de Salomo gesaleft; A si hunn op der Trompett geblosen, an all d'Leit soten: Vive de Kinnek S alomon! 1:40 Uschléissend sinn all d'Leit no him eropgaang , an d'Leit sangen mat Flütten a si hu grouss Freed gemaach, datt et schéngt datt d'Äerd mat hirem Gejäiz ënnergeet. 1:41 An den Adonia, an all d'Gäscht, déi bei him waren, hunn et héieren, wéi se fäerdeg giess hunn. A wéi de Joab den Toun vun der Trompett héieren huet, sot hien: "Firwat ass d'Stad an engem Opschwong mat Kaméidi?"

1:42 Wéi hien nach geschwat huet, kuck, de Jonathan, de Jong vum Abiathar de Paschtouer, op deen den Adonia gesot huet: Komm eran, well du bass e staarke Mann, an du wäerts eng gutt Noriicht bréngen. 1:43 Den Jonathan huet geäntwert a sot zu Adonia: Sécher, eisen Här Kinnek David huet de Salomo zum Kinnek gemaach; 1:44 an de Kinnek huet mat him de Zadok de Priister an den Nathan de Prophet, an de Benaiah Jong vum Jojada geschéckt, an och d'Cereteianer an d'Peleteos, déi hien op de Kinneksmull opgestallt hunn ; 1:45 an de Paschtouer Zadok an de Prophéit Nathan hunn hien zu Gihon zum Kinnek gesaleft, a vun do aus si si mat Freed eropgaang, an d'Stad ass voller Geräisch. Dëst ass de Ruckus deen Dir héieren hutt. 1: 4 6 Och huet de Salomo um Troun vum Kinnekräich gesat, 1:47 an och d'Kinneksbeamte si komm fir eisen Här Kinnek David ze préschen a soten: Gott mécht den Numm vu Salomo méi gutt wéi Ären Numm, an maach säin Troun méi grouss wéi deng. An de Kinnek huet am Bett veréiert . 1:48 Ausserdeem huet de Kinnek sou gesot: Geseent ass den Här, de Gott vun Israel, deen dësen Dag ginn huet, deen op mengem Troun sëtzt, wann meng Aen hien gesinn. 1:49 Dunn hu si gerëselt, an all d'Gäscht, déi bei Adonijah waren, sinn opgestan, a jidderee goung op seng Manéier. 1:50 Awer den Adonia, aus Angscht virum Solomon, ass opgestan an ass fortgaang an huet d'Hénger vum Altor festgeholl.

1:51 A si hunn et dem Salomo bekannt gemaach a gesot: Kuckt, den Adonia huet Angscht virum Kinnek Salomo, well hien huet d'Hénger vum Altor an de Grëff geholl a gesot: De Kinnek Salomon schwäert mir haut, datt hie säi Knecht net mam Schwert ëmbrénge wäert.

1:52 An de Salomo sot: Wann hien e gudde Mann ass, da fällt kee vun sengen Hoer op de Buedem; awer wann Béis an him fonnt gëtt, wäert hie stierwen. 1:53 An de Kinnek Salomo huet geschéckt, a si hunn hien vum Altor bruecht; an hie koum, an huet sech dem Kinnek Salomo gebéit. An de Salomo sot zu him: Gitt heem.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 2

2: 1 D'Deeg koumen wéi den David stierwe sollt, an hien huet dem Salomo säi Jong befollegt a gesot: 2: 2 Ech ginn de Wee vun all Mënsch op der Äerd; Strieft, a sidd e Mann. 2: 3 Halt d'Bestëmmunge vu Jehova Äre Gott, gitt op seng Weeër a kuckt seng Statuten a Geboter, seng Dekreter a seng Zeegnes, sou wéi et am Gesetz vum Moses geschriwwe steet, fir datt Dir an allem wat Dir maacht a an allem wat Dir ënnerhuelt; 2: 4 sou datt den Här d'Wuert bestätege kann, wat hie mat mir geschwat huet, a sot: Wann Är Kanner mäi Wee halen, viru mir an der Wourecht goen, mat hirem ganze Häerz a mat hirer ganzer Séil, ni, seet hien, wäert lech e Mann an der Troun vun Israel. 2: 5 Dir wësst wat de Joab, de Jong vum Zeruiah mat mir gemaach huet, wat hien mat zwee Genereel vun der Arméi vun Israel gemaach huet, dem Abner de Jong vum Ner an dem Amasa, dem Jong vum Jeter, deen hien ëmbruecht huet, a friddlecher Zäit ausgaang ass. Krichsblutt , a Krichsblutt op de Suedel, deen hien op de Lende gehat huet, an op d'Schong, déi hien op de Féiss hat. 2: 6 Dir sollt also no Ärer Wäisheet maachen; Dir loosst seng gro Hoer net a Fridde bei Sheol erofkommen. 2: 7 Awer de Jongen vum Barzillai Gileadit , sollt Dir Barmhäerzegkeet weisen, datt se Äre Gäscht sinn ; well se op dës Manéier bei mech koumen, wéi ech vum Absalom, Ärem Brudder geflücht hunn.

2: 8 Dir hutt och mat lech de Shimei, de Jong vum Gera, de Jong vum Benjamin, vu Bahurim, dee mech mat engem staarke Fluch verflucht hat deen Dag wou ech op Mahanaim ginn. Awer hie selwer ass erofgaang fir mech am Jordan ze treffen, an ech hunn him vum Här geschwuer a gesot: Ech wäert dech net mam Schwert ëmbréngen.

2:9 Awer elo wäert Dir hien net entloossen; Gutt, Dir sidd e weise Mann, an Dir wësst wéi Dir mat him maache sollt; an Dir wäert hir gro Hoer mat Blutt erof an de Sheol maachen.

2 : 10 An den David huet mat senge Pappe geschlof a gouf a senger Stad begruewen. 2:11 Déi Deeg, déi den David iwwer Israel regéiert huet, ware véierzeg Joer; siwe Joer huet hien zu Hebron regéiert, an drësseg-dräi Joer huet hien zu Jerusalem regéiert . 2:12 A souz de Salomo um Troun vu sengem Papp David , a säi Räich war ganz fest.

2:13 Du koum den Adonia, de Jong vum Hagit, zu Batseba, der Mamm vum Salomo; a si sot zu him: Ass et däi Fridde kommen? Hien huet geäntwert: Jo, Fridden. 2:14 Direkt sot hien: Ech hunn e Wuert fir lech ze soen. A si sot: Sot 2:15 Hien huet gesot: Dir wësst datt d'Kinnekräich vu mir war, an datt ganz Israel hir Gesiicht op mech gesat hat fir datt ech kéint regéieren; awer d'Kinnekräich gouf iwwerholl, a gouf mäi Brudder senger, well et war säin duerch den Här. 2:16 Elo maachen ech eng Ufro vun lech; do verleegnen et net un mech. A si sot zu him: Schwätzt.

2:17 Hien huet dunn gesot: Ech bieden lech mam Kinnek Salomo ze schwätzen (well hie wäert lech net verleegnen), sou datt hie mir den Abisag Shunammite als seng Fra ka ginn. 2:18 An de Batseba sot: Gutt ; Ech wäert fir lech mam Kinnek schwätzen.

2:19 Batseba ass bei de Kinnek Salomo komm fir mat him fir den Adonia ze schwätzen. An de Kinnek ass opgestan fir hatt ze begéinen, a béckt sech fir hatt, a setzt sech erëm op säin Troun an huet e Stull fir seng Mamm bruecht, déi u senger rietser Hand souz. 2:20 A si sot: Ech wëll eng kleng Ufro vun lech; verweigere mech et net . An de Kinnek sot zu hatt: Frot, meng Mamm, ech wäert lech net verleegnen. 2:21 A sot si: Maacht Abisag Shunammite Äre Brudder Adonijah als Fra. 2:22 De Kinnek Salomo huet geäntwert a sot zu senger Mamm: Firwat frot Dir den Abisag Shunammite fir Adonia? Hie fuerdert och d'Kinnekräich fir sech selwer; well hie mäi ale Brudder ass, an hien huet schonn den Abiathar de Priister, an de Joab Jong vum Zeruiah. 2:23 An de Kinnek Salomo huet beim Jehova geschwuer, a gesot: Gott maach mir et an och bäi mech derbäi , datt den Adonia dës Wierder géint säi Liewen geschwat huet. 2:24 Elo lieft den Här, dee mech etabléiert huet an mech op den Troun vu mengem Papp David gesat huet, an deen en Haus gemaach huet, sou wéi hie mir gesot hat, datt den Adonia haut stierft. 2:25 Dunn huet de Kinnek S alomon vun der Hand vum Benaiah, dem Jong vum Jojada geschéckt, deen hien attackéiert huet a gestuerwen ass.

2:26 An de Kinnek sot zum Abiathar de Priister: Gitt op Anathoth, op Är Ierfschaft, well Dir sidd dem Doud wäert; awer ech wäert dech haut net ëmbréngen, well Dir d'Ark vum Här Gott viru mengem Papp David bruecht hutt, an och an alle Saache belaascht gi sinn, wou mäi Papp belaascht war. 2:27 Sou huet de Salomo den Abiathar aus der Priisterwei vum HÄR geheit, fir datt d'Wuert vum HÄR, dat hie geschwat huet iwwer d'Haus vum Eli zu Silo, erfëllt kéint ginn.

2:28 An d'Nouvelle koum dem Joab; well de Joab huet och dem Adonia festgehalen, och wann hien net dem Absalom gehalen huet. De Joab ass an den Tabernakel vu Jehova geflücht an huet d'Hénger vum Altor gegraff. 2:29 An et gouf dem Salomo bericht, datt de Joab an d' Zelt vum Jehova geflücht wier, an datt hie beim Altor war. Dunn huet de Salomo dem Benaiah, dem Jong vum Jojada geschéckt, a sot: Gitt an attackéiert hien. 2:30 An de Benaiah ass an den Tabernakel vum Här gaang, an huet zu him gesot: De Kinnek huet lech gesot, eraus ze goen. An hie sot: Nee, awer hei fir ze stierwen . An de Benaiah ass zréck mat dëser Äntwert op de Kinnek a sot: Sou sot de Joab, an esou huet hie mir geäntwert. 2:31 An de Kinnek sot zu him: Maacht wéi hie gesot huet; kill hien a begruewen en huel vu mir ewech a vu mengem Papp sengem Haus d'Blutt dat de Joab ongerecht vergoss huet.

2:32 A Jehova wäert säi Blutt op sengem Kapp zréckginn; well hien zwee Leit méi gerecht a besser wéi hien ëmbruecht huet, an se mam Schwäert ëmbruecht huet, weess mäi Papp David net : den Abner de Jong vum Ner, Generol vun der Arméi vun Israel, an den Amasa Jong vum Jeter, gene ral vun der Arméi vu Juda. 2:33 Säi Blutt soll dofir um Kapp vum Joab sinn, an um Kapp vu sengem Som fir ëmmer; awer op den David an op seng Nokommen, an op säin Haus an op säin Troun, et gëtt Fridde fir ëmmer vum Här. 2:34 Dunn ass de Benaiah, de Jong vum Jojada eropgaang an huet him attackéiert an ëmbruecht. an hie gouf a sengem Heem an der Wüst begruewen.

2:35 An de Kinnek huet de Benaiah, de Jong vum Jojada a senger Plaz iwwer d'Arméi gesat, an den Zadok huet de Kinnek Paschtouer gemaach an der Plaz vum Abiat ar. 2:36 Dunn huet de Kinnek geschéckt an de Simei aberuff , a sot zu him: "Baut lech en Haus zu Jerusalem, a wunnt do, a gitt net vun do op déi eng oder aner Plaz eraus; 2:37 well hie weess sécher datt deen Dag wou Dir erausgeet a laanscht de Kidron Stream leeft, wäert Dir sécher stierwen, an Äert Blutt wäert op Ärem Kapp sinn. 2:38 An de Shimei sot zum Kinnek: D'Wuert ass gutt; Wéi de Kinnek mäin Här gesot huet, sou wäert Ären Dénger. A Shimei huet zu Jerusalem vill Deeg gewunnt. 2:39 Awer no dräi Joer ass et geschitt, datt zwee vum Shimei Dénger op Aq uis, de Jong vu Maaca, Kinnek vu Gat geflücht sinn. A si hunn dem Shimei gesot a gesot: Kuckt, Är Dénger sinn zu Gat.

2:40 Dunn ass de Shimei opgestan an huet säin Iesel gesat an ass op Achish zu Gat gaang fir seng Dénger ze fannen. Dofir ass hien op de Shimei gaang an huet seng Dénger vu Gat matbruecht. 2:41 Dunn huet de Salomo gesot datt de Shimei vu Jerusalem op Gat gaang ass, an zréckgaang ass. 2:42 Dunn huet de Kinnek de Simei geruff, a sot zu him: Hat ech dech net vum Här geschwuer, a protestéiert a gesot: Deen Dag wou Dir erausgitt an hin oder hier gitt, weess hien sécher datt Dir stierft? An Dir sot mir: D'Wuert ass gutt , ech follegen et. 2:43 Firwat hutt Dir dann net den Eed vum Här gehalen an d'Gebot wat ech Iech ginn hunn? 2:44 De Kinnek sot och zu Shimei: Dir wësst alles Béises, wat Äert Häerz gutt weess , wat Dir géint mäi Papp David gemaach hutt; Also huet den Här Iech béis op de Kapp gedréit.

2:45 An de Kinnek Salomo gëtt geseent, an den Troun vum David soll fir ëmmer virum Här etabléiert ginn. 2:46 Dunn huet de Kinnek dem Benaiah, dem Jong vum Jojada, Uerder ginn, deen erausgaang ass an hie geschloen huet, an hie stierft. An d'Kinnekräich gouf an der Hand vum Salomo bestätegt.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 3

3: 1 huet de Salomo eng Bezéiung mam Pharao Kinnek vun Egypten gemaach, well hien huet dem Pharao seng Duechter geholl an huet se an d'Stad David bruecht, wärend hie just fäerdeg war säin Haus ze bauen, an d'Haus vum Här, an d'Mauere vu Jerusalem ronderëm . 3: 2 Bis dohin hunn d'Leit op den Héichten geaffert; well et war bis déi Zäit keen Haus am Numm vu Jehova gebaut.. 3: 3 Awer de Salomo huet den HÄR gär, an de Statute vu sengem Papp David gaang; hien huet nëmmen op den héije Plazen Affer gemaach a verbrannt. 3: 4 An de Kinnek ass op Gibeon gaang, well et war déi haapt Héichplaz, an hien huet do geaffert; dausend Brennofferen huet de Salomo op deem Altor geaffert. 3: 5 An den Här erschéngt dem Salomo zu Gibeon eng Nuecht an engem Dram, a Gott sot zu him: Frot wat Dir wëllt datt ech Iech ginn. 3: 6 An de Salomo sot: Dir hutt vill Barmhäerzegkeet mat Ärem Knecht David, mengem Papp gewisen, well hie virun Iech an der Wourecht, an der Gerechtegkeet a mat oprechter Häerz vis-à-vis vun Iech gaang ass; an Dir hutt dëst Är grouss Barmhäerzegkeet fir hie reservéiert, datt Dir him e Jong ginn huet fir op säin Troun ze sëtzen, sou wéi dësen Dag geschitt. 3: 7 Elo, o Här mäi Gott, hues du mech zu Ärem Kniecht gemaach amplaz dem David mäi Papp; an ech sinn jonk , an ech weess net wéi ech erakommen oder erauskommen. 3: 8 An Ären Dénger ass an der Mëtt vun Ärem Vollek deen Dir gewielt hutt; eng grouss Stad, déi net vu senger Villzuel gezielt oder gezielt gëtt. 3: 9 Gitt Ären Dénger en verständlecht Häerz fir Är Leit ze riichten an z'ënnerscheeden tëscht Gutt a Schlecht; well wien kann dëst Är grouss Leit regéieren?

3:10 An et huet den Här gefall, datt de Salomo dëst sollt froen. 3:11 A Gott sot zu him: Well Dir dëst gefrot hutt, a laang Deeg net fir lech gefrot hutt, an Dir hutt net selwer Räichtum gefrot, an Dir hutt net ëm d'Liewe vun Äre Feinde gefrot, awer Dir hutt Intelligenz vun lech gefrot fir Uerteel ze héieren, 3:12 kuck, ech hunn et no Äre Wierder gemaach; kuck, ech hunn lech e weisst a verständlecht Häerz ginn, sou vill datt et nach keen esou wéi Dir viru Dir war, an och keen aneren wéi Dir wäert no lech opstoen. 3:13 An ech hunn lech och déi Saache ginn, déi Dir net gefrot hutt, Räichtum an Herrlechkeet, sou datt et tëscht de Kinneke kee gëtt wéi Dir an all Ären Deeg. 3:14 A wann Dir op meng Weeër gitt, meng Statuten a meng Befehle behalen, sou wéi Äre Papp David gaang ass, wäert ech Är Deeg verlängeren. 3:15 Wéi de Salomo erwächt ass, huet hien gesinn datt et en Dram war; an hien ass op Jerusalem komm, a stellt sech virun der Ark vum Bund vum Här vir, bréngt Offeren a bitt Friddensoffer, an huet och en Hocker fir all seng Dénger gemaach.

3:16 Zu där Zäit koumen zwou Frae bei de Kinnek a sti virun him. 3:17 An ee vun hinne sot: Ah, mäin Här! An dës Fra a mir hunn am selwechten Haus gelieft, an ech hunn e Liicht mat hir am Haus ginn. 3:18 Et ass op den drëtten Dag nodeems ech gebuer war, datt si och gebuer ass, a mir stierwen zesummen; Keen vun den Auslänner war doheem, awer mir zwee doheem. 3:19 An eng Nuecht gestuerwen de Jong vun dëser Fra, well si op him leien.

3:20 A si ass um Mëtternuecht opgestan an huet mäi Jong vu mir geholl, wärend ech Ären Dénger war a schlofen, an huet hien un hirer Säit geluecht, an huet hiren dote Jong nieft mech geluecht. 3:21 A wéi ech de Moie fréi opstinn, fir mäi Jong ze verpassen , kuck , hie war dout; awer ech hunn hie moies observéiert, an ech hunn gesinn datt et net mäi Jong war, deen ech gebuer hat. 3:22 Dunn huet déi aner Fra gesot: Nee; mäi Jong ass deen dee lieft, an Äre Jong ass deen Doudegen. An deen aneren huet nach eng Kéier gesot: Nee; Äre Jong ass deen Doudegen, a mäi Jong ass deen dee lieft. Sou hunn se virum Kinnek geschwat. 3:23 De Kinnek sot dunn: Dëst seet: Mäi Jong ass deen, an Äre Jong ass den Doudegen. an deen aneren seet: Nee, mä däin ass deen Doudegen, a mäi Jong ass deen dee lieft. 3:24 An de Kinnek sot: Bréng mir e Schwert. A si hunn dem Kinnek e Schwert bruecht. 3:25 Direkt sot de Kinnek: Deelt dat liewegt Kand an der Halschent, a gitt d'Halschent engem, d'Halschent dem aneren. 3:26 Dunn huet d'Fra, deem säi Jong et war, mam Kinnek geschwat (well seng Bannenhäre vun hirem Jong geréckelt goufen), a sot: Ah, mäin Här! gitt hatt dat liewegt Kand, an brengt et net ëm. Awer deen aneren huet gesot: Weder fir mech nach fir dech; deelen. 3:27 Dunn huet de Kinnek geäntwert a gesot: Gëff hatt de liewege Jong, an ëmbréngt hien net; hien ass seng Mamm. 3:28 An ganz Israel héieren dat Uerteel, wat de Kinnek gemaach huet; a si hunn de Kinnek gefaart, well se gesinn hunn datt et d'Wäisheet vu Gott wier fir ze jugéieren.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 4

4: 1 De Kinnek Salomo regéiert iwwer ganz Israel. 4: 2 An dës waren d'Cheffen déi hien hat: Azariah Jong vum Priester Zadok; 4: 3 Elihoref an Ahijah, Jongen vum Sisa, Sekretären; Josafat Jong vum Ahilud, Kanzler; 4: 4 Benaiah Jong vum Jojada iwwer d'Arméi; Zadok an Abiathar, d'Priister; 4: 5 Azariah Jong vum Nathan, iwwer d'Herrscher ; Zabud Jong vum Natán, Chef Minister a Frënd vum Kinnek; 4: 6 Ahisar, Steward; an Adoniram Jong vum Abda, iwwer d'Tribut. 4: 7 De Salomo hat zwielef Herrscher iwwer ganz Israel, déi de Kinnek a säin Haus ënnerstëtzt hunn. Jidderee vun hinne war verpflicht et fir ee Mount am Joer ze liwweren. 4: 8 An dat sinn hir Nimm: de Jong vum Hur um Bierg Efraim; 4: 9 de Jong vum Decar zu Macaz, zu Shaalbim, zu BethSemes, zu Elon an zu Beth-Hanan; 4:10 de Jong vum Hesed zu Aruboth; hien hat och Soco an d'ganzt Land vum Hefer; 4:11 de Jong vum Abi nadab an allen Territoiren vun Dor; Hien hat fir d'Fra Tafat Duechter vum Salomo; 4:12 De Baana Jong vum Ahilud zu Taanak a Megiddo, an der ganzer Beth-Seán, dat bei Sarethan ass, ënner Jizreel, vu BethSeán op Abel-Mehola, an op déi aner Säit vum Jocmeam; 4:13 de Jong vum Geber zu Ramoth a Gilead; Hien hat och d'Stied vum Jair, dem Jong vu Manasse, déi zu Gilead waren; Hien hat och d'Provënz Argob déi zu Basan war, siechzeg grouss Stied mat Maueren a Bronzeschleisen ; 4:14 Ahinadab Jong vum Iddo zu Mahanaim; 4:15 Ahimaas zu Naftali; Hien huet och d'Basemat Duechter vum Solomon zur Fra geholl. 4:16 Baana Jong vum Husai, zu Aser a vill; 4:17 Josafat, de Jong vum Paru a, zu Issachar; 4:18 Simei, de Jong vum Ela, am Benjamin.

4:19 Geber Jong vum Uri, am Land Gilead, dem Land vum Sihon Kinnek vun den Amoriten , an dem Og Kinnek vu Basan; dëst war deen eenzege Gouverneur an deem Land. 4:20 Juda an Israel waren vill, wéi de Sand, deen um Mier a ville Leit ass, iessen, drénken a sech freeën. 4:21 A Salomo regéiert iwwer all d'Kinnekräicher vun der Eufrat bis an d'Land vun de Philistinen an d'Grenz mat Egypten; a si hu Kaddoe bruecht an dem Salomo all déi Deeg, déi hie gelieft huet, zerwéiert . 4:22 An d'Solomon huet fir all Dag drësseg Chéier vu feine Miel, siechzeg Chéier Miel, 4:23 zéng Fett Ochsen, zwanzeg Weiden , an honnert Schof. ouni Réi, Gazellen, Réi an déck Villercher. 4:24 Well hien iwwer d'ganz Regioun westlech vun den Eufraten regéiert huet, vun Tifsa bis Gaza, iwwer all d'Kinneke westlech vun den Eufraten ; an hat Fridden iwwerall ronderëm. 4:25 A Juda an Israel hunn sécher gelieft, jiddfereen ënner sengem Rebe an ënner sengem Figebam, vum Dan bis Berseba, all d'Deeg vu Salomo. 4:26 Nieft dëser, Solomon hat véierzeg dausend Päerd a sengem Stänn fir seng Ween, an zwielef dausend Reider. 4:27 An dës Gouverneuren ënnerstëtzt de Kinnek Salomo, an all déi, déi un de Kinnek Salomons Dësch komm sinn, all Mount, a si hunn dofir gesuergt, datt näischt feelt. 4:28 Si haten och Gerste an Stréimännchen bruecht fir d'Päerd a fir d'Béischt vun der Belaaschtung op d'Plaz wou hie war , jiddfereen no sengem Tour. 4:29 A Gott huet dem Salomo eng ganz grouss Wäisheet an Iwwernuechtung ginn, an eng Häerz Breet wéi de Sand deen um Mier ass. 4:30 D'Wäisheet vu Salomon war méi grouss wéi déi vun den Orientaler a wéi all d' Wäisheet vun den Ägypter.

4:31 Hie war méi schlau wéi all Mënsch, méi wéi Ethan Ezraite, an Heman, Calcol an Darda, Jongen vu Mahol; an et war bekannt ënner all den Natiounen ronderëm. 4:32 An hien huet dräi dausend Spréchwierder zesummegesat, a seng Lidder ware fënnef dausend . 4:33 Hien huet och iwwer d'Beem geschwat, vum Zeder vum Libanon bis zum Hyssop deen aus der Mauer wiisst. Hien huet och iwwer Déieren, Villercher, Reptilien a Fësch geschwat. 4:34 A fir d'Wäisheet vu Salomo ze héieren, koumen se vun all de Vëlker a vun all de Kinneke vun der Äerd, wou d'Räich vu senger Wäisheet komm ass.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 5

5: 1 Den Hiram Kinnek vun Tyrus huet och seng Dénger op Salomo geschéckt, nodeems hien héieren huet datt si hien zum Kinnek gesalbt hunn amplaz vu sengem Papp; well d'Hiram hat den David ëmmer gär. 5: 2 Dunn huet de Salomo den Hiram geschéckt fir ze soen: 5: 3 Dir wësst datt mäi Papp David keen Haus fir den Numm vu Jehova säi Gott konnt bauen, wéinst de Kricher déi hien ëmginn hunn, bis den Jehova seng Feinde ënner d'Planze vu sengem Féiss. 5: 4 Elo huet mäi Gott mäi Gott iwwerall Fridde ginn; well et gi weder Géigner nach Béis ze fäerten. 5: 5 Ech hunn dowéinst elo decidéiert en Haus ze bauen fir den Numm vum Här mäi Gott, sou wéi den Här mam David, mengem Papp geschwat huet, a sot: Äre Jong, deen ech an Ärer Plaz op Ärem Troun setzen, hie wäert bauen doheem zu mengem Numm. 5: 6 Elo befollegt elo datt Zeder vu Libanon fir mech ofgeschnidden ginn; a meng Dénger wäerte bei lech sinn, an ech ginn lech fir Är Dénger dat Loun wat Dir seet; well Dir wësst gutt datt et keen ënner eis gëtt dee weess wéi een Holz schafft wéi d'Sidonier. 5: 7 Wéi den Hiram d'Wierder vu Salomo héieren huet, war hie ganz frou a sot: Geseent ass den Här haut, deen dem David e weise Jong iwwer dëst grousst Vollek ginn huet. 5 : 8 An den Hiram huet geschéckt fir dem Salomo ze soen: Ech hunn héieren wat Dir mir gesot huet ze soen; Ech maachen alles wat Dir gären iwwer Zederholz a Cypressholz. 5: 9 Meng Dénger wäerten et vum Libanon op d' Mier huelen, an ech schécken et a Floossen um Mier op déi Plaz, déi Dir mir uginn, an do gëtt et geléist, an Dir wäert et huelen; an Dir wäert mäi Wonsch erfëllen andeems Dir meng Famill fiddert.

5:10 Sou huet den Hiram dem Solomon Zederholz a Cypressholz ginn, alles wat hie wollt. 5:11 A Salomo huet Hiram zwanzeg dausend Chéier Weess fir d'Ernährung vu senger Famill, an zwanzeg Chéier aus rengem Ueleg; Dëst ass wat de Salomo dem Hiram all Joer ginn huet. 5:12 Dofir huet den Jehova dem Salomo Wäisheet ginn, sou wéi hien him gesot hat; an et war Fridden tëscht Hiram a Salomo, a si hunn e Pakt tëscht hinnen gemaach. 5:13 An King Solomon engem LEVY an all Israel Dekret, an d'Levée war drësseg dausend Männer, 5:14 deen zu Libanon zéng dausend geschéckt vun zéng dausend, all Mount am Tour, also nächste ee Mount am gin Libanon, an zwee Méint an hiren Heiser; an den Adoniram war verantwortlech fir dee Cam. 5:15 Solomon hat och siwwenzeg dausend Saachen gedroen , an uechtzeg dausend Cutter um Bierg; 5: 16 ouni Salomons Chefoffizéier déi iwwer d'Aarbecht waren, dräi dausend dräi Honnert, déi verantwortlech fir d'Leit waren déi d'Aarbecht maachen. 5:17 An de Kinnek huet gesot datt si grouss Steng, rau Steng bréngen , fir d'Fundamenter vum Haus, a gehaute Steng . 5:18 An d'Mauere vu Salomo an déi vum Hiram an d'Männer vu Gebal hu geschnidden an d'Holz an d'Steewierk virbereet fir d'Haus ze schaffen.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 6

6: 1 Am Joer véierhonnert an uechtzeg nodeems d'Kanner vun Israel Ägypten verlooss hunn, dat véiert Joer vum Ufank vum Salomo senger Herrschaft iwwer Israel, am Mount Zip, dat ass den zweete Mount, huet hien ugefaang d'Haus vum Jehova. 6: 2 D'Haus dat de Kinnek Salomo fir den Jehova gebaut huet war 60 Al laang, 20 Breed, an 30 Al héich. 6: 3 An d'Veranda virum Tempel vum Haus war zwanzeg Al laang an der Breet vum Haus, an d'Breet virum Haus war zéng Al. 6: 4 An hien huet d'Haus breet gemaach an no bausse schmuel. 6: 5 Hien huet och vun der Mauer vun den Hauszëmmer ronderëm gebaut, géint d'Mauere vum Haus ronderëm den Tempel an déi hellegst Plaz; an hunn Niewekameraen ronderëm gemaach . 6: 6 Den ënneschte Raum war fënnef Alen breet, déi Mëtt sechs Alen breet, an déi drëtt siwen Alen breet; well baussen huet hie Reduktiounen am Haus ronderëm gemaach, fir d'Trägeren an de Mauere vum Haus net anzebannen. 6: 7 A wéi d'Haus gebaut gouf, hunn se et aus Steng gemaach, déi scho fäerdeg waren, sou datt se, wa se et gebaut hunn, weder Hammer nach Axen am Haus héieren hunn, nach aner Eiseninstrumenter. 6: 8 D'Dier vum Mëttelraum war op der rietser Säit vum Haus; an een ass eng Spiraltrap erop an d'Mëtt gaang, a vum Mëttelraum op deen drëtten. 6: 9 Also huet hien d' Këscht gemaach an et fäerdeg gemaach; an huet et mat Zederverkleedung bedeckt. 6:10 Hien huet och de Raum ronderëm d'ganz Haus gebaut, fënnef Alen héich, wat vum Haus mat Zederholz ënnerstëtzt gouf. 6:11 An d'Wuert vum Här koum zu Salomo a sot.

6:12 Wat dëst Haus ubelaangt, wat Dir baut, wann Dir a menger Statute gitt a meng Dekreter maacht, an all meng Geboter hält andeems Dir an hinnen trëppelt, wäert ech meng Wuert dat ech mam David, Ärem Papp geschwat hunn; 6:13 an ech wäert an et ënner de Kanner vun Israel wunnen, a wäert mäi Vollek Israel net verloossen. 6:14 Also huet de Salomo d'Haus gebaut an et fäerdeg gemaach. 6:15 An hien huet d'Maueren vum Haus mat Zederbrieder bedeckt, an et mat Holz bannen iwwerdeckt, vum Buedem vum Haus bis bei d'Träger vum Daach; hien huet och den Trëttoir mat Zypressenholz bedeckt. 6:16 Hien huet och um Enn vum Haus e Gebai vun zwanzeg Al gemaach, vun Zederbrieder vum Buedem bis zum héchsten; Dëst ass wéi hien en Haus am Haus gemaach huet dat déi hellegst Plaz ass. 6:17 D'Haus, dat ass den Tempel virun, war véierzeg Al. 6:18 An d'Haus war mat Cedar bannen Daach, an et huet Réischteren vun wëll gourds a Bléiennuecht. Alles war Zeder; kee Stee gouf gesinn. 6:19 An hien huet déi hellegst Plaz an der Mëtt vum Haus dekoréiert fir do d'Ark vum Bund vum Här ze setzen. 6:20 Déi hellegst Plaz war vu bannen, déi zwanzeg Al laang, zwanzeg breet an zwanzeg héich war; an et mat rengem Gold iwwerdeckt; Hien huet och den Zederaltor mat Gold iwwerdeckt. 6:21 Also huet de Salomo d' Innere vum Haus mat rengem Gold iwwerdeckt , an huet den Entrée zum Hellegtum mat Goldketten zougemaach, a mat Gold iwwerdeckt. 6:22 Dofir huet hien dat ganzt Haus mat Uewerfläch mat Uewerfläch iwwerdeckt, an hien huet de ganzen Altor iwwerdeckt, dee vis-à-vis vun der allerhellegster Plaz mat Gold war.

6:23 Hien huet och zwee Keruben aus Olivenholz an der allerhellegster Plaz gemaach , all zéng Alen héich. 6:24 Ee Flillek vum Cherub war fënnef Al, an deen anere Flillek vum Cherub fënnef aner Al; et waren also zéng Al vun der Spëtzt vun engem Fligel bis zum Tipp vum aneren. 6:25 Och déi aner Cherub war zéng Al; well béid Cheruber waren vun der selwechter Gréisst a vum selwechte Mark. 6:26 D'Héicht vun der eent war zéng Al, an och déi aner. 6:27 der cherubim am Haus an der helleg Formatioun vun holies, déi hir Säite verbreet, sou datt d'Säite vun ee beréiert der eent Mauer, an un déi vun der aner Wéinst Mauer gesträift, an déi aner zwou Säite beréiert sech an der Mëtt vum Haus. 6:28 An hien huet d'Cerubim mat Gold iwwerdeckt. 6:29 An hien handgeschnitzen all de Mauere vun der Haus Ronn iwwert mat Zuelen vun cherubim, palm Beem an Bo t déi vun Blummen, an an aus. 6:30 An hien huet de Buedem vum Haus mat Gold iwwerdeckt, bannen a baussen. 6:31 Hien huet Dieren aus Olivholz gemaach an der Entrée vum Hellegtum; an d'Schwell an d'Poste ware vu fënnef Ecken. 6:32 Déi zwou Dieren ware vu m bis dera Olive; an hien huet Figuren aus Keruben, Palmen a Blummeknäppchen op se geschnëtzt, a mat Gold iwwerdeckt; Hien huet och d'Cherubim an d'Palmen mat Gold bedeckt. 6:33 Hien huet och véiereckeg Poste vun Olivholz fir d'Dier vum Tempel gemaach. 6:34 P ero waren déi zwou Dieren aus Zypressenholz; an déi zwee Blieder vun enger Dier hu sech gedréit, an déi aner zwee Blieder vun der anerer Dier hunn och gedréint. 6:35 An hien huet Keruben a Palmen a Blummenknospe geschnëtzt an se mat Gold iwwerdeckt, an de Schnitte gepasst.

6:36 An hien huet den banneschten Haff gebaut mat dräi Reihen aus gehaune Steen, an enger Rei Zederbalken. 6:37 Am véierte Joer, am Mount Zip, gouf d'Fundament vum Haus vu Jehova geluecht. 6:38 Am eelefte Joer, am Mount Bul, dat ass de m e s aachten, war d'Haus fäerdeg duerch all seng Ofhängegkeeten, an alles wat Dir braucht. Also huet hien et a siwe Joer gebaut.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 7

7: 1 Dunn huet de Salomo säin eegent Haus an dräizéng Joer gebaut an et fäerdeg gemaach. 7: 2 och bldg ech d'Haus vun de Bësch vun Libanon Ed, dat war eng honnert cubits laang, fofzeg cubits breet an drësseg Bacalhau Dir héich op véier Zeile vun Cedar Seilen, mat Cedar op de Piliere Trägere. 7: 3 An et war mat Zederbrieder uewen op de Balken bedeckt, déi vu véierzeg-fënnef Säulen ënnerstëtzt goufen; all Zeil hat fofzéng Säulen. 7: 4 An et waren dräi Reihen vu Fënsteren, eng Fënster géint déi aner an dräi Reien. 7: 5 All Dieren a Poste ware quadratesch; an e puer Fënstere géinteneen an dräi Reien. 7: 6 An hien eng predominéiert vun Saile gemaach, dat war fofzeg cubit s laang an drësseg cubits breet; an der Virhal gouf an virun der éischter, mat senger Sailen an Mader wäert lafen Wëltsécherheet. 7: 7 Hien huet och d'Veranda vum Troun gemaach, wou hie sollt jugéieren, d'Veranda vum Uerteel, an huet et mat Zeder aus Buedem bis Plafong iwwerdeckt. 7: 8 An d'Haus, an deem hien wunnt, an engem aneren Haff an der Veranda, war ähnlech wéi dëst. S alomon och gebaut fir Pharaoh senger Duechter, déi fir seng Fra, en Haus gläicht, datt vun der predominéiert geholl haten. 7: 9 All dës Wierker ware vun deiere Steng, geschnidden a mat Säge gemooss no de Miessungen, bannen a baussen, vun der Fondatioun bis uewen, an och baussent dem grousse Geriicht. 7:10 D'Fundament war vun deiere Steng, grousse Steng, Steng vun zéng Alen a Steng vun aacht Alen. 7:11 Vun do uewen waren och deier Steng, geschafft no hire Moossen, an Zederholz.

7:12 An am grousse Geriicht ronderëm waren dräi Reien vu Bradas Steng , an eng Zeil Zederbalken; an sou och dat bannenzegt Geriicht vum Haus vum Här, an den Haff vum Haus.

7:13 An de Kinnek Salomo huet geschéckt, an huet den Hiram 7:14 de Jong vun enger Witfra vum Stamm vun Naftali aus Tirus bruecht. Säi Papp , deen a Bronze geschafft huet, war vun Tire; an Hiram war voller Wäisheet, Intelligenz a Wëssen an all Bronzearbecht. Dofir koum dëse Mann bei de Kinnek Salomo an huet all seng Aarbecht gemaach. 7:15 An hien huet zwee Säilen aus Bronz eidel gemaach; d'Héicht vun all war uechtzéng Ielebou s, an op entweder enger Linn vun zwielef Ielebou ëmginn. 7:16 Hien huet och zwou Haaptstied aus Goss Bronze gemaach, fir op d'Käpp vun de Säulen ze plazéieren; d'Héicht vun engem Kapital war fënnef Al, an dat vun deem anere Kapital war och fënnef Al. 7:17 Et goufe Flechte wéi en Netz, a Schnouer wéi Ketten, fir d'Haaptstied, déi op d'Käpp vun de Saile gesat solle ginn; siwen fir all Kapital. 7:18 Hien huet och zwou Reie vu Granatapele ronderëm d'Netz gemaach, fir d'Haaptstied, déi op de Käpp vun de Saile mat de Granatapel waren, ze decken; an d'selwecht wéi hien an der anerer Haaptstad gemaach huet. 7:19 D'Haaptstied, déi op de Säulen am Portico waren, ware wéi Lilie geformt a ware véier bis zwee. 7:20 Si haten och d'Haaptstied vun den zwou Säulen, zweehonnert Granatapel an zwou Reien ronderëm all Kapital, uewen op sengem Globus, dee vum Netz ëmgi war.

7:21 Dës Säulen huet hien an der Portik vum Tempel opgeriicht; a wéi hien d'Kolonn op der rietser Säit erhéicht huet, huet hien se Jaquin genannt, an d'Kolonn op der lénkser Säit erhéicht , huet hien säin Numm Boa z genannt. 7:22 An hien huet op d'Käpp vun de Sailen an der Form vu Flieder geschnëtzt, an esou war d'Aarbecht un de Sailen fäerdeg.

7:23 Hien huet och e Mier vun zéng Al geschmolt vun enger Säit op déi aner, perfekt ronderëm; seng Héicht war fënnef Al, an e Schnouer vun drësseg Al war ronderëm se verbonnen. 7:24 A ronderëm d' Mier ëmginn d' Mier mat Kugelen wéi Kürbissen, zéng an all Al, déi d'Mier ronderëm an zwou Reihen ëmginn hunn , déi geschmëlzt gi sinn, wéi d'Mier geschmolt gouf. 7:25 An et huet op zwielef Ochsen geluecht; dräi géigeniwwer Norden, dräi géint Westen, dräi géint Süden, an dräi géinteniwwer Norden; d'Mier huet dorop berouegt, an hir Bunnen waren no bannen. 7:26 D'Dicke vum Mier war eng Spann manner, an de Rand war op wéi de Rand vun engem Becher oder e Fleur-Delis ; an et waren zweedausend Bieder dran. 7:27 Hien huet och zéng Basen aus Bronze gemaach, d'Längt vun all Basis war véier Al, an d'Breet vu véier Al, an d'Héicht dräi Al. 7:28 D'Aarbecht vun de Basen war dëst: si haten e puer Brieder, déi tëscht Lëschte waren; 7:29 an op de Brieder déi tëscht de Formen waren, waren d'Figuren vu Léiwen, Ochsen an Keruben; an op de Formen vun der Basis, sou wéi uewen an ënner de Léiwen an den Ochsen, goufen et Ergänzunge mat gerénger Erliichterung.

7:30 All Basis huet véier Bronz Rieder, mat Beispiller vu Bronze, a senge véier Ecken waren et Gossleitungen, déi aus de Festonen erausgestach hunn, fir ënner de Quell ze kommen. 7:31 An de Mond vum Sprangbur koum an en lelebou an d'Spëtzt, déi vun der Basis eropgaang ass; an de Mond war ronderëm, vun der selwechter Mark vun der Spëtzt, an deen een aus annerhallwen Alen. Et waren och Kerben um Mond mat hire Brieder, déi véiereckeg waren, net ronn. 7:32 Déi véier Rieder waren ënner de Brieder, an d'Achsen vun de Rieder goufen op der selwechter Basis gebuer. D'Héicht vun all Rad war annerhallef Al . 7:33 An d'Form vun de Rieder war wéi d'Rieder vun engem Won; seng Axen, seng Spriecher, seng Hiewelen a seng Riemen, alles gouf gegoss. 7:34 Och déi véier Regaler an de véier Ecken vun all Basis; an d' Regaler waren Deel vun der selwechter Basis. 7:35 An uewen op der Basis war e ronn Stéck en halleft Al héich, an uewen op der Basis seng Formen a Brieder, déi doraus erausgaang sinn. 7:36 An hien huet an de Schimmelbrieder gemaach an an de Brieder, Schnittercher vun Keruben, vu Léiwen a vu Palmen , mat Proportioun am Raum vun allen, an aner Schmuck ronderëm . 7:37 Op dës Manéier huet hien zéng Basen gemaach, gegoss op déiselwecht Manéier, an der selwechter Gréisst an an der selwechter Kerbe. 7:38 Hien huet och zéng Basengen aus Bronze gemaach; all Sprangbur enthält véier Bidden, a jidd war véier Al; an hien huet eng Schossel op jiddereng vun den zéng Base geluecht.

7:39 An hien huet fënnef Sockets op der rietser Hand vum Haus, an déi aner fënnef op der lénker Hand; an hien huet d'Mier op der rietser Säit vum Haus geluecht, am Osten, am Süden.

7:40 An Hiram gemaach Schësselcher, an Stongen, an Schësselcher. Dofir huet hien all d'Aarbecht fäerdeg gemaach, wat hie fir de Salomo fir d'Haus vu Jehova gemaach huet: 7:41 zwou Säulen, an déi ronn Haaptstied , déi uewen op deenen zwou Säulen waren; an zwee Netzwierker déi déi zwou ronn Haaptstied ofgedeckt hunn, déi um Kapp vun de Saile waren; 7:42 véierhonnert Granatapfel fir déi zwee Netzwierker, zwou Reien Granatapfel an all Netzwierk, fir déi zwou ronn Haaptstied , déi um Kapp vun de Saile waren , ze decken ; 7:43 déi zéng Sockets, an déi zéng Quellen op de Sockets; 7:44 e Mier, mat zwielef Ochsen ënner dem Mier; 7:45 a Kessel, Palletten, Schësselcher an all Geschir dat den Hiram fir de Kinnek Salomo, fir d'Haus vu Jehova, aus gebranntem Bronze gemaach huet. 7:46 De Kinnek huet dat Ganzt op der Einfache vum Jordan, am Lehmgrond, tëscht Succoth a Saratan gegoss. 7:47 A Solomon huet d'Gewiicht vun der Bronze vun all Geschir net gefrot, wéinst der grousser Quantitéit vun hinnen. 7: 48 An de Salomo huet all d'Schëffer gemaach, déi dem Haus vum HÄR ugeet: de gëllenen Altor an den Dësch vum Gold, op deem d'Schaubrout war; 7:49 fënnef Käerzestänn aus rengem Gold op der rietser Hand, an aner fënnef op der lénkser Säit , virun der allerhellegster Plaz; mat Blummen, Luuchten a Goldzangen.

7:50 Och d'Kanner, d'Schnufferen, d'Becher, d'Teelöffel an d'Zenseren, aus rengem Gold; Och aus Gold sinn d'Posten vun den Dieren vum banneschten Haus, vun der allerhellegster Plaz , an déi vun den Dieren vum Tempel.

7:51 Sou gouf all d'Aarbecht ofgeschloss, déi de Kinnek Salomo fir d'Haus vu Jehova arrangéiert huet. An de Salomo huet dat, wat säi Papp David geweit hat , bruecht, Sëlwer, Gold a Geschir; an huet alles an de Schatzkammer vum Haus vu Jehova deposéiert.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 8

8: 1 Dunn huet de Salomo virun him zu Jerusalem déi Eelst vun Israel versammelt, all d'Cheffe vun de Stämm, an d'Cheffe vun de Familljen vun de Kanner vun Israel, fir d'Ark vum Bund vum Jehova aus der Stad David ze bréngen. , wat Zion ass. 8: 2 An all d'Männer vun Israel hu sech beim Kinnek Salomo am Mount Ethanim versammelt, dat ass de siwente Mount, um Dag vum feierlechen Fest. 8: 3 An all déi Eelst vun Israel koumen, an d' Priister hunn d'Ark opgeholl. 8: 4 A si hunn d'Ark vum Här gedroen, an den Tabernakel vun der Versammlung, an all déi helleg Geschir, déi am Tabernakel waren, déi vun de Paschtéier an de Leviten gedroe goufen . 8: 5 An de Kinnek Salomo an d'ganz Kongregatioun vun Israel, déi mat him gesammelt hunn, ware bei him virun der Ark, hunn Schof an Ochsen geaffert, déi duerch d'Mass net konnten gezielt oder gezielt ginn. 8: 6 An d'Priister hunn d'Ark vum Bund vum Herrgott op seng Plaz gesat, am Hellegtum vum Haus, an der allerhellegster Plaz, ënner de Flilleke vun den Cheruben. 8: 7 Fir d'Cherubim hunn hir Flilleken iwwer d'Plaz vun der Ark verdeelt, an sou hunn d'Cherubs d'Ark a seng Pole iwwerdeckt . 8: 8 A si hunn d'Pole rausbruecht, sou datt hir Enden vun der helleger Plaz sichtbar sinn, déi virun der hellegster Plaz ass, awer se konnten net vu baussen gesinn; an sou sinn se bis haut bliwwen. 8: 9 An der Ark war näischt anescht wéi déi zwee Steeplippen, déi de Moses do op Horeb gesat hat, wou den HÄR e Bund mat de Kanner vun Israel gemaach huet, wéi se aus dem Land vun Egypten erauskoumen. 8:10 A wéi d'Priister d'Hellegtum verlooss hunn, huet d'Wollek d'Haus vu Jehova gefëllt.

8:11 An d'Priister konnten net wéinst der Wollek zum Minister bleiwen; well d' Herrlechkeet vum Här hat d'Haus vum Här gefëllt.

8:12 Dunn huet de Salomo gesot: Den Jehova huet gesot datt hien an der Däischtert wunnt. 8:13 Ech hunn en Haus fir Är Wunneng gebaut , eng Plaz wou Dir fir ëmmer wunnt. 8:14 An de Kinnek huet säi Gesiicht gedréit, huet déi ganz Kongregatioun vun Israel geseent; an déi ganz Kongregatioun vun Israel stoung. 8:15 An hie sot: Geseent soll den Här, de Gott vun Israel, dee mam David, mengem Papp geschwat huet, wat hie mat senger Hand fäerdeg bruecht huet, a gesot: 8:16 Vum Dag, datt ech aus Ägypten bei mäi Vollek Israel komm sinn, hunn ech net gewielt Stad vun all de Stämm vun Israel fir en Haus ze bauen an deem mäin Numm war, och wann ech den David gewielt hunn fir mäi Vollek Israel ze presidéieren . 8:17 A mäi Papp David hat et a sengem Häerz en Haus ze bauen fir den Numm vum Här, Gott vun Israel. 8:18 Awer den HÄR sot zu mengem Papp David: Wat et an Ärem Häerz ass fir en Haus fir mäin Numm ze bauen, Dir hutt et gutt gemaach esou e Wonsch ze hunn. 8:19 Awer Dir wäert d'Haus net bauen, awer Äre Jong, deen aus Äre Lende kënnt, hie wäert en Haus fir mäi Numm maachen. 8:20 An den Här huet säi Wuert erfëllt, wat hie geschwat huet; well ech sinn op der Plaz vu mengem Papp David opgestan a souzen um Troun vun Israel, sou wéi den Jehova gesot hat, an hunn d'Haus zum Numm vum HÄR, Gott vun Israel, gebaut.

8:21 An ech hunn doranner eng Plaz fir d'Ark gesat, an där et de Bund vum Här ass, deen hie mat eise Pätter gemaach huet, wéi hien se aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet. 8:22 Da stoung de Salomo virum Altor vu Jehova, a Präsenz vun der ganzer Versammlung vun Israel, an huet seng Hänn an den Himmel gestreckt , 8:23 sot: Jehova, Gott vun Israel, et gëtt kee Gott wéi Dir, nach méi uewen an den Himmel nach d'Äerd drënner, datt Dir de Bund an d'Barmhäerzegkeet vis-àvis vun Ären Dénger halen, déi, déi mat hirem ganze Häerz virun Iech lafen; 8:24 datt Dir Äre Kniecht David mäi Papp gehalen hutt wat Dir him versprach hutt; Dir sot et mat Ärem Mond, a mat Ärer Hand hutt Dir et erfëllt, wéi et op dësem Dag geschitt. 8:25 Elo, Jehova, Gott vun Israel, erfëllt Ären Dénger David, mäi Papp, wat Dir him versprach hutt a sot: Et feelt Iech kee Mann viru mir, deen um Troun vun Israel sëtzt, virausgesat datt Är Kanner meng Ech ginn a viru mech wéi Dir viru mir gaang sidd. 8:26 Elo, o Jehova, Gott vun Israel, loosst Äert Wuert erfëllen, datt Dir mat Ärem Knecht David, mengem Papp, geschwat hutt. 8:27 Awer ass et richteg datt Gott op der Äerd wunnt? Kuckt, den Himmel, den Himmel vun den Himmel, kënnen Iech net enthalen; Wéi vill manner dëst Haus dat ech gebaut hunn ? 8:28 Awer Dir wäert op d'Gebied an d'Gebiet vun Ärem Dénger oppassen , o Jehova, mäi Gott, héiert d'Kreesch an d'Gebiet dat Ären Dénger haut virun Iech mécht; 8:29 Kënnen Är Aen nuets an Dag op dëst Haus sinn, op dës Plaz vun där Dir gesot hutt: Mäi Numm wäert do sinn; an datt Dir d'Gebiet héiert dat Äre Kniecht op dëser Plaz mécht.

8:30 Héiert dofir d'Gebiet vun Ärem Dénger a vun Ärem Vollek Israel; wa se op dëser Plaz bieden, héiert Dir et och op der Plaz vun Ärer Wunneng, am Himmel; lauschtert a verzeiht. 8:31 Wann iergendeen géint säin Noper sënnegt, a si vereedegen en ze verfluchen, an den Eed kënnt virun Ärem Altor an dësem Haus; 8:32 Dir héiert aus dem Himmel an handelt, an Dir wäert Är Dénger beurteelen, de Schlecht veruerteelen a seng Handlungen op sengem Kapp korrigéieren, an de Gerechte gerechtfäerdegen, him no senger Gerechtegkeet ze ginn. 8:33 Wann Äert Vollek Israel viru senge Feinde besiegt ass, well se géint Iech gesënnegt hunn, a si wenden sech zu Iech a bekennen Ären Numm, a bieden a bieden Iech an bieden Iech an dësem Haus, 8:34 héiert Dir am Himmel, an Dir wäert d' Sënn vun Ärem Vollek Israel verzeien , an zréck an d'Land zréckschécken, wat Dir hire Pappe ginn hutt. 8:35 Wann den Himmel zougeet an et net reent, well se géint dech gesënnegt hunn, a si bieden Iech op dëser Plaz a bekennen Ären Numm, a ginn aus der Sënn zréck, wann ech se bedroen , 8:36 héiert Dir am Himmel, an Dir wäert d'Sënn vun Ären Dénger a vun Ärem Vollek Israel verzeien an hinnen de gudde Wee léieren, wéi se goen; an Dir wäert Reen op Ärem Land ginn, wat Dir Äert Vollek als Ierfschaft ginn hutt. 8:37 Wann et Hongersnout op der Äerd ass, pestile Gummi, blight, blight, locust oder bladlus; wann hir Feinde se belageren am Land wou se liewen; egal wéi Schued oder Krankheet et ass; 8:38 all Gebied an all Biedel, déi iergendeen, oder all Äert Vollek Israel maache kann, wann iergendeen d'Pescht a sengem Häerz fillt, an d'Hänn ausstreckt an dëst Haus.

8:39 héiert Dir am Himmel, op der Plaz vun Ärer Wunneng, an Dir wäert verzeien, an Dir wäert handelen, an Dir gitt jidderengem no senge Weeër , deem säin Häerz Dir wësst (well nëmmen Dir wësst d'Häerz vun all de Männerkanner); 8:40 fir datt se dech Angscht hunn all déi Deeg datt se op der Äerd liewen, déi Dir eise Pappe ginn hutt. 8:41 Desweideren betreffend d'Auslänner, déi net vun Ärem PU ass EBLO Israel, déi aus kommen engem wéinst Ären Numm wäit Land 8: 42 (fir si vun Äre groussen Numm an Är staark Hand an Är Féierung Aarm héieren soll), an ass fir dëst Haus ze bieden, 8:43 héiert Dir am Himmel, op der Plaz vun Ärer Wunneng, an Dir wäert no alles maachen , fir wat den Auslänner lech geruff huet, sou datt all d'Leit vun der Äerd Är nennt a fäert dech, wéi Äert Vollek Israel, a verstitt datt Ären Numm op dëst Haus geruff gëtt wat ech gebaut hunn. 8:44 Wann Är Leit géint hir Feinde kämpfen, sou wéi Dir se befollegt, a biet den Här mat hire Gesiichter Richtung d'Stad, déi Dir gewielt hutt, a Richtung Haus, dat ech fir Ären Numm gebaut hunn, 8:45 Dir héiert hiert Gebiet an hir Gebieder am Himmel, an Dir maacht hinne Gerechtegkeet. 8:46 Wann se géint Dir Sënn (fir et kee Mann ass, deen net Sënn heescht), an du sin rosen géint si, a si virun d'Géigner liwweren, fir datt hien hinne als Gefaangen huelen kann an hinnen zu engem Géigner Land nodeems ob wäit oder Géigend, 8:47 an si kommen zu sech an d'Land wou se gefaange sinn ; wa se sech dréinen, a bieden lech am Land vun deenen, déi se begeeschtert hunn, a soen: Mir hu gesënnegt, mir hu Béis gemaach, mir hunn Ongerechtegkeet gemaach.

8:48 A wa se sech vu ganzem Häerz a mat hirer ganzer Séil zu Iech wenden, an d'Land vun hire Feinden, déi se gefaange gefouert hunn, a bieden Iech mat hire Gesiichter Richtung hiert Land, dat Dir hire Pappe ginn hutt, a Richtung der Stad, déi Dir gewielt hutt an dem Haus, dat ech fir Ären Numm gebaut hunn, 8:49 héiert Dir am Himmel, op der Plaz vun Ärem Wunneng, säi Gebiet a säi Gebiet, an hie soll Gerechtegkeet maachen. 8:50 An Dir sollt Är Leit verzeien, déi géint dech gesënnegt hunn, an all hir Iwergreffer mat deenen se géint dech rebelléiert hunn, an Dir sollt déi maachen, déi se gefouert hunn, Barmhäerzegkeet iwwer si hunn; 8:51 well se Är Leit sinn an Är Ierfschaft, déi Dir aus Ägypten erausbruecht hutt, aus der Mëtt vum Eisenuewen . 8:52 Loosst Är Aen dofir oppassen op d'Gebiet vun Ärem Dénger an op d'Gebiet vun Ärem Vollek Israel, fir se ze héieren an alles wat se Iech ruffen; 8:53 well Dir se fir Iech selwer als Är Ierfschaft aus allen Vëlker vun der Äerd auserneegesat hutt , wéi Dir gesot hutt duerch Ären Dénger Moses, wéi Dir eis Pappen aus Ägypten erausbruecht huet, o HÄR. 8:54 Wéi de Salomo fäerdeg war dat ganzt Gebiet an d'Gebiet zu Jehova ze maachen, ass hie vum Knie virum Jehovas Altor geknéit mat den Hänn an den Himmel. 8:55 A stoung op, huet hien d'ganz Kongregatioun vun Israel geseent a sot mat héijer Stëmm: 8:56 Geseent ass den Här, dee säi Vollek Israel Fridde ginn huet, no alles wat hie gesot huet; kee Wuert vun all senge Verspriechen ausgedréckt vu sengem Knecht Moses huet gefeelt. 8:57 Kann den Här eise Gott mat eis sinn, sou wéi hie bei eise Pätter war, an eis net verloossen oder eis verloossen.

8:58 Neigt eis Häerzer zu him, datt mir an all senge Weeër trëppelen, a seng Geboter a seng Statuten a seng Dekreter halen, déi hien eise Pätter gebueden huet. 8:59 An dës meng Wierder, mat deenen ech virum Jehova gebiet hunn, si bei Jehova, eise Gott, Dag an Nuecht , fir datt hien d'Ursaach vu sengem Dénger a vu sengem Vollek Israel schütze kann, alles wat zu senger Zäit ass; 8:60 sou datt all d'Leit vun der Äerd wëssen datt Jehova Gott ass, an datt et keen aneren ass. 8:61 Loosst Äert Häerz also perfekt géint den HÄR, eise Gott, a seng Statuten trëppelen a seng Geboter halen, sou wéi dësen Dag. 8:62 Dunn huet de Kinnek, an d'ganz Israel mat him, Affer virum Jehova geaffert. 8:63 A Salomo offréiert Friddensofferen, déi hien dem Här ugebueden huet: 22.000 Ochsen an 120.000 Schof. Dofir hunn de Kinnek an all d'Kanner vun Israel d'Haus vu Jehova geweit . 8:64 Deeselwechten Dag huet de Kinnek d'Mëtt vum Haff geheelt, dat virum Haus vum Här war; well hien do d'Brennofferen, d'Affere an d'Fett vun de Friddensofferen offréiert huet, well de Bronzen Altor , dee virum Här stoung, kleng war, an d'Verbrennungsoffer, d'Offeren an d'Fett vun de Friddensofferen net drop gepasst hunn. . 8:65 Zu där Zäit huet de Salomo e Fest gemaach, a mat him ganz Israel, eng grouss Kongregatioun, vu wou aus si Hamath an dëse Floss vun Egypten, virum HÄR, eise Gott, fir siwen Deeg a souguer fir weider siwen Deeg, dat ass , fir véierzéng Deeg.

8:66 An den aachten Dag huet hien d'Leit fortgeschéckt; a si, de Kinnek geseent, sinn an hir Wunnengen gaang a frou sech am Häerz, fir all d'Virdeeler déi den Jehova dem David sengem Kniecht a sengem Vollek Israel gemaach huet.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 9

9: 1 Wéi de Salomo d'Aarbecht um Haus vu Jehova , an dem kinneklechen Haus, an alles wat de Salomo wollt maachen, fäerdeg war, 9: 2 ass den Jehova dem Salomo eng zweete Kéier erschien, sou wéi hien him zu Gibeon erschien ass. 9: 3 An den Här sot zu him: Ech hunn Ärt Gebied héieren an Är Biedung, déi Dir a menger Präsenz gemaach hutt. Ech hunn dëst Haus, dat Dir gebaut hutt, geheelt, fir mäi Numm fir ëmmer drop ze setzen; a meng Aen a mäin Häerz wäerten all Dag dran sinn. 9: 4 A wann Dir viru mir gitt, wéi Äre Papp David gaang ass, an Integritéit vum Häerz an am Eegekapital, alles maacht wat ech Iech gebueden hunn, a meng Statuten a meng Dekreter halen, 9: 5, Ech wäert den Troun etabléieren vun Ärem Räich iwwer Israel fir ëmmer, wéi ech mam David Äre Papp geschwat hunn, a gesot: Et feelt u engem Mann vun Ären Nokommen um Troun vun Israel. 9: 6 Awer wann Dir haartnäckeg vu mir ofwandelt, Dir an Är Kanner, an meng Geboter a meng Statuten net halen, déi ech Iech virgestallt hunn, awer gitt an aner Gëtter ze déngen, a veréiert se; 9: 7 Ech wäert Israel vum Gesiicht vum Land ofschneiden dat ech hinnen ginn hunn; an dëst Haus dat ech mengem Numm helleg gemaach hunn, ginn ech viru mech aus, an Israel wäert e Spréchwuert a Spréchwuert fir all d'Leit sinn; 9: 8 An dëst Haus, wat geschätzt gouf, wien et derbäi passéiert, wäert erstaunt sinn, a wäert lächerlech sinn a wäert soen: Firwat huet den Här dëst Land an dëst Haus gemaach?

9: 9 A si soen: Well se den Här hire Gott verlooss hunn, deen hir Pappen aus dem Land vun Ägypten erausbruecht huet, an d'Hänn op aner Gëtter geluecht hunn, a veréiert an hunn se gedéngt; dofir huet den Jehova dat ganzt Béis op si bruecht.

9:10 Et ass no zwanzeg Joer geschitt, wéi de Salomo déi zwee Haiser scho gebaut hat, d'Haus vum Här an de Kinnekshaus, 9:11 fir deen den Hiram, de Kinnek vun Tire, dem Salomo Zeder an Zederholz bruecht huet. a wéi vill Gold hie wollt, huet de Kinnek Salomo dem Hiram zwanzeg Stied am Land Galiläa ginn. 9:12 An den Hiram ass vun Tire gaang fir d'Stied ze gesinn, déi de Salomo him geschenkt huet, an hien huet se net gär. 9:13 An hie sot: Wéi eng Stied sinn dës, déi Dir mir ginn hutt, Brudder? An hien huet hinnen d'Land vu Cabul genannt, en Numm dat et bis haut huet . 9:14 An Hiram geschéckt de Kinnek honnert an zwanzeg Talenter vu Gold. 9:15 Dëst ass de Grond fir d'Laascht, déi de Kinnek an de Salomo opgezwong hunn fir d'Haus vum Jehova ze bauen, a säin Haus, a Milo, an d'Mauer vu Jerusalem, an Hazor, Megiddo a Gezer: 9:16 De Farao de Kinnek Hien ass aus Ägypten erausgaang an huet Gezer ageholl, a verbrannt, an huet d'Kanaaniter, déi an der Stad bewunnt hunn, ëmbruecht, an hien huet dem Salomo seng Fra als Mitgift fir seng Duechter ginn. 9:17 Also huet de Salomo d'Geser an den ënneschte Beth-Horon restauréiert, 9:18 Baalat an den Tadmor an engem Wüsteland; 9:19 och all d' Stied, wou Salomo Virsuerg hat, an de Wagestied, an d'Stied vun de Päerd, an alles wat de Salomo zu Jerusalem, am Libanon an am ganze Land vu seng Herrschaft.

9:20 Fir all déi aner Leit, déi vun den Amoriten, Hittiten, Perizziten, Hiviten a Jebusiten, déi net aus de Jongen vun Israel waren, waren. 9:21 zu senge Jongen, déi no hinnen am Land hannerlooss waren, déi d'Jongen vun Israel net fäerdeg konnten hunn, huet de Salomo se mat Hommage bis haut gemaach.

9:22 Awer op kee vun de Jongen vun Israel huet de Salomo den Déngscht opgezwongen, awer si ware Männer vum Krich, oder hir Dénger, hir Prënzen, hir Kapitänen, Kommandante vun hire Ween oder hir Reider. 9:23 An déi, déi de Salomo Cheffen an Iwwerwaacher iwwer d' Aarbechte gemaach huet, ware fënnefhonnert a fofzeg, déi iwwer d'Leit waren, déi un där Aarbecht schaffen. 9:24 An der Duechter vum Pharao ass aus der Stad David opgestan an hiert Haus, dat de Salomo fir hatt gebaut hat. dunn huet hien de Milo gebaut. 9:25 A Salomo huet Brennofferen a Friddoffer all Joer dräimol op den Altor bruecht, deen hien dem Jehova gebaut huet, an huet Räucher verbrannt op deen, dee virum Jehova stoung nodeems d'Haus fäerdeg war. 9:26 De Kinnek Salomo huet och Schëffer zu Ezion-geber gemaach, déi um Elo um Ufer vum Roude Mier ass, am Land Edom. 9:27 An Hiram geschéckt an hir seng Dénger, Séifuerer an déi kompetent am Mier, mat Salomons Dénger, 9:28 déi zu Ophir gaangen an huet vun do Gold, véier honnert an zwanzeg Talenter, an huet et zu King Salomo.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 10

10: 1 Wéi d'Kinnigin vu Sheba vun der Ruhm héieren huet, déi de Salomo fir den Numm vu Jehova erreecht hat, koum si fir hien mat schwéiere Froen ze testen . 10: 2 An hie koum op Jerusalem mat engem ganz groussen Entourage, mat Kamellen, déi mat Gewierzer beluede waren, a Gold a vill Heefegkeet, an Edelsteieren; a wéi hien op Salomo koum, huet hien alles erkläert wat a sengem Häerz war. 10: 3 An de Salomo huet op all seng Froen geäntwert , an et war näischt wat de Kinnek him net geäntwert huet. 10: 4 A wann d'Kinnigin vu Sheba all d'Wäisheet vu Salomo gesinn huet an d'Haus dat hie gebaut huet, 10: 5 och d'lessen op sengem Dësch, d'Zëmmer vu sengen Offizéier, de Staat an d'Kleeder vun deenen, déi him zerwéiert hunn. hir Metzler, an hir Brennofferen, déi si am Haus vu Jehova offréiert huet, war si erstaunt. 10: 6 An hie sot zum Kinnek: Et ass richteg, wat ech a mengem Land vun Äre Saachen a vun Ärer Wäisheet héieren hunn; 10: 7 awer ech hunn et net gegleeft, bis ech komm sinn, a meng Aen hunn dat gesinn datt net emol d'Halschent mir gesot gouf; Är Wäisheet a Gutt ass méi grouss wéi déi Ruhm déi ech héieren hunn. 10: 8 Geseent sinn Är Männer, glécklech sinn dës Är Dénger, déi stänneg virun Iech stinn an Är Wäisheet héieren. 10: 9 Geseent ass den HÄR, Äre Gott, deen Iech gefall huet, Iech op den Troun vun Israel ze setzen; Well den Här Israel ëmmer gär hat, huet hien dech zum Kinnek gemaach, fir Gerechtegkeet a Gerechtegkeet ze maachen.

10:10 A si huet dem Kinnek honnert an zwanzeg Talenter Gold a vill Gewierzer a wäertvoll Steng ginn; ni koum sou eng grouss Quantitéit u Gewierzer, wéi d'Kinnigin vu Sheba dem Kinnek Salomo ginn huet.

10:11 D'Flott vum Hiram, deen d'Gold vum Ophir bruecht huet, huet och vill Sandelholz a wäertvollt Steng vum Ophir bruecht. 10:12 An aus Sandelholz huet de Kinnek Balustere fir d'Haus vum Här a fir d'Kinnekshaiser gemaach, och Harpen, a Psalter fir d'Sänger; Sou Sandelholz ass ni komm , bis haut ass et nach net gesinn. 10:13 An de Kinnek Salomo huet der Kinnigin vu Sheba alles ginn, wat si wollt, an alles wat hatt gefrot huet, zousätzlech zu deem wat de Salomo hir ginn huet. A si huet sech gedréint a goung mat sengen Dénger heem.

10:14 D'Gewiicht vum Gold dat de Salomo all Joer ze lounen hat war sechshonnert a siechzegsechzeg Talenter Gold; 10:15 ouni d'Händler an d'Astellung vu Gewierzer an all d'Kinneke vun Arabien an d'Cheffe vum Land. 10:16 De Kinnek Salomo huet och zweehonnert grouss Schëlder aus geschloeem Gold gemaach; sechs honnert Scheck Gold huet hien op all Schëld ausginn. 10 : 17 huet hien dräi Honnerte Schëlder aus geschloeem Gold gemaach, déi all dräi LiBr als Gold ausginn hunn ; an de Kinnek huet se an d'Haus vum Bësch vum Libanon gesat. 10:18 De Kinnek huet och e groussen Elfebeen Troun gemaach, deen hie mat rengem Gold iwwerdeckt huet. 10:19 Sechs Grad hat den Troun, an den ieweschten Deel war ronderëm um Réck; an op béide Säiten hat hien Äerm beim Sëtz, nieft deem zwee Léiwe plazéiert goufen.

10:20 Et stoungen och zwielef Léiwen do op de sechs Trapen, op der enger Säit an der anerer; a kengem anere Kinnekräich war sou en Troun gemaach ginn.

10:21 An all Drénkwaasser vum Kinnek Salomo ware vu Gold, an och all d'Platen aus dem Haus vum Bësch vum Libanon ware vu feinem Gold; kee Sëlwer, well an der Zäit vum Salomo gouf et net geschätzt . 10:22 Fir de Kinnek hat am Mier eng Flott vu Schëffer aus Tarsis, mat der Flott vun Hiram . Eemol an den dräi Joer géif d'Flott vun Tarsis kommen, Gold, Sëlwer, Elfebeen, Afen a Pfauen ze bréngen. 10:23 Sou huet de Kinnek Salomo all d'Kinneke vun der Äerd iwwerschratt a Räichtum a Wäisheet. 10:24 Déi ganz Äerd huet gesicht dem Salomo säi Gesiicht ze gesinn, d'Wäisheet ze héieren déi Gott a säin Häerz geluecht huet. 10:25 An all Joer hu si him hir Kaddoe bruecht: Bijoue vu Gold a Sëlwer, Kleeder, Waffen, aromatesch Gewierzer , Päerd a Maulwurf.

10:26 A Salomo gesammelt Ween a Reider; an hien hat 1.400 Ween an 12.000 Päerd, déi hien an de Wagestied a mam Kinnek zu Jerusalem stationéiert huet. 10 : 27 An de Kinnek huet Sëlwer zu Jerusalem gemaach wéi Steng koumen, an Zederer wéi cabr ahigos déi niddereg Ebenen am Iwwerfloss. 10:28 A si hunn Päerd a Léngendicher aus Egypten op Salomo bruecht; well d'Firma vun de Kinnekshändler kaaft Päerd a Lengen . 10:29 An hie koum an ass aus Egypten erausgaang, de Won fir sechs Honnert Stéck Sëlwer, an d'Päerd fir honnert a fofzeg; an doduerch hunn all d'Kinneke vun den Hetiten a Syrien se vun der Hand kritt.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 11

11: 1 Awer de Kinnek Solomon huet, nieft dem Pharao senger Duechter, vill auslännesch Frae gär; déi vum M oab, déi vum Amun, déi vum Edom, déi vum Sidon an den Hetiten; 11: 2 Natiounen, vun deenen den HÄR zu de Kanner vun Israel gesot huet: Dir kommt net no bei hinnen, an si kommen net bei Iech; well si wäerten sécher Är Häerzer no hire Gëtter béien . Zu dësen ass de Salomo verléift. 11: 3 An hien hat siwehonnert weiblech Kinniginnen an dräihonnert Konkubinen; a seng Fraen hunn säin Häerz ofgedréit. 11: 4 A wéi de Salomo al war, hunn seng Frae säin Häerz no anere Götter geneigt, a säin Häerz war net perfekt mam Jehova sengem Gott, wéi d'Häerz vu sengem Papp David. 11: 5 Fir Solomon duerno Astoret, Gëttin vun de Sidonians, an Milcom, abominable Talkshow vun der Ammonites. 11: 6 A Salomo huet béis gemaach an den Ae vu Jehova, an huet den Jehova net sou voll gefollegt wéi den David sengem Papp. 11: 7 Dunn huet de Salomo eng héich Plaz fir Chemos gebaut, dat abominabelt Idol vu Moab, um Bierg vis-àvis vu Jerusalem , a fir Molech, dat abominabelt Idol vun de Kanner vun Ammon. 11: 8 Sou huet hien fir all seng auslännesch Frae gemaach, déi Räucher verbrannt hunn an hir Gëtter Affer gemaach hunn. 11: 9 An den Här war rosen op de Salomo, well säin Häerz sech vum Här Gott, vun Israel, ofgewisen huet, deen him zweemol opgedaucht ass , 11:10 an huet him doriwwer commandéiert, net anere Gëtter ze verfollegen; awer hien huet net agehalen wat de Jehova him gebueden huet.

11:11 An den HÄR sot zu Salomo: Well dëst an lech war, an Dir hutt mäi Bond a meng Statuten net agehalen, déi ech lech gebueden hunn, ech wäert d'Kinnekräich vun lech zerräissen an et un Ären Dénger ofginn.

11:12 Awer ech wäert et net an Ären Deeg maachen, zum Wuel vun Ärem Papp David; Ech briechen et vun der Hand vun Ärem Jong. 11:13 Awer ech wäert dat ganzt Räich net briechen, awer ech ginn engem Jong engem Stamm, zum Wuel vum David, mengem Knecht, an zum Wuel vu Jerusalem, wat ech gewielt hunn . 11:14 An den HÄR huet e Géigner opgestallt fir de Salomo, en Edomit Hadad, vu kinneklechem Blutt, deen zu Edom war. 11:15 Well wann den David zu Edom war, an de Joab, de Kommandant vun der Arméi, eropgaang ass, déi Doudeg ze begruewen, an all d'Männer vun Edom ëmbruecht huet 11:16 (well de Joab huet sechs Méint do gewunnt, an d'ganz Israel, bis hie fäerdeg war. mat all dem männleche Geschlecht zu Edom), 11:17 Hadad geflücht, a mat him e puer Edomite Männercher vu sengem Papp seng Dénger, an sinn an Ägypten gaang; Den Hadad war deemools e klenge Jong. 11:18 A si sinn opgestan aus Midian a koumen op Paran; an hu Männer vu Paran matgeholl, si koumen an Ägypten, bei de Farao Kinnek vun Egypten, deen hinnen en Haus ginn huet an hinnen zum lessen ernannt huet , an hinnen och Land ginn huet. 11:19 An den Hadad huet eng grouss Gnod fonnt virum Pharao, deen him d'Schwëster vu senger Fra, d'Schwëster vun der Kinnigin Tahpenes, zur Fra ginn huet.

11:20 An d'Schwëster vun Tahpenes huet him hire Jong Genubat gebuer, deen den Tahpenes am Haus vum Farao ofgewinnt ass. an de Genubat war am Farao sengem Haus tëscht de Farao Jongen. 11:21 Wéi d' Hadad an Ägypten héieren huet, datt den David mat senge Pappe geschlof huet an datt de Joab Generol vun der Arméi ëmbruecht gouf, sot den Hadad zum Farao: Loosst mech a mäi Land goen.

11:22 De Pharao huet him geäntwert: Firwat? Wat feelt lech bei mir, datt Dir probéiert an Äert Land ze goen? Hien huet geäntwert: Na da; Trotzdem bieden ech lech mech ze loossen 11:23 Gott huet och Rezon de Jong vum Eliada als Géigner géint de Salomo opgewuess, dee vu sengem Meeschter Hadad-eze r, Kinnek vun Zobah geflücht war. 11:24 An hien huet d'Leit géint hie gesammelt, an hie selwer zum Kapitän vun enger Firma gemaach , wéi den David de Männer vu Zoba entsuergt huet. Duerno sinn se op Damaskus gaang an hunn do gewunnt, an hunn hien zu Damaskus zum Kinnek gemaach. 11:25 An hie war e Géigner vun Israel all d'Deeg vu Salomo; an et war en anert Béist mat deem vum Hadad, well hien Israel haasst an iwwer Syrien regéiert huet. 11:26 Jeroboam, de Jong vum Nebat, en Ephraim vu Sereda, dem Salomo säin Dénger, deem seng Mamm Zeruah genannt gouf, déi eng Witfra war, huet seng Hand géint de Kinnek gehuewen. 11:27 De Grond firwat hien seng Hand géint de Kinnek erhuewen huet war dëst: Salomo, de Milo ze bauen, huet d'Paart vun der Stad vu sengem Papp David zougemaach.

11:28 An dëse Mann Jerobeam war mächteg a mächteg; A wéi de Salomo de jonke Mann gesinn huet, deen en aktiven Mann war, hunn se him all d'Verantwortung vum Haus vum Joseph uvertraut. 11:29 Also ass et zu där Zäit geschitt, datt de Je roboam aus Jerusalem erausgaang ass, an de Prophet Ahijah, de Silonit, huet hien op der Strooss begéint, an hie gouf mat engem neie Mantel bedeckt; a si waren eleng um Feld. 11:30 An den Ahijah huet déi nei Mantel geholl, déi op hie war, huet se an zwielef Stécker gebrach.

11:31 a sot zu Jerobeam: Huelt fir Iech déi zéng Stécker; well sou seet den Här, Gott vun Israel: Kuckt, ech briechen d'Kinnekräich aus der Hand vum Salomo, an ech ginn Iech zéng Stämm; 11:32 an hie wäert e Stamm zum Wuel vum David mengem Knecht hunn, a fir d'Wuel vu Jerusalem, eng Stad déi ech aus all de Stämme vun Israel gewielt hunn; 11:33 well se mech verlooss hunn an Astoret d'Gëttin vun de Sidonier veréiert hunn, Chemos de Gott vu Moab, an de Moloch de Gott vun den Ammoniten; a si sinn net op meng Weeër getrëppelt fir dat ze maachen, wat a mengen Ae richteg ass, a meng Statuten a meng Dekreter, wéi hire Papp David gemaach huet. 11:34 Awer ech wäert näischt aus dem Kinnekräich vu sengen Hänn huelen, awer ech wäert hien als Kinnek halen all d'Deeg vu sengem Liewen, zum Wuel vum David, mengem Knecht, deen ech gewielt hunn, an deen meng Geboter a meng Statute gehal huet. 11:35 Awer ech huelen d'Kinnekräich aus der Hand vu sengem Jong a ginn Iech et, déi zéng Stämm.

11:36 A sengem Jong wäert ech engem Stamm ginn, sou datt mäi Knecht David all Dag eng Luucht viru mir zu Jerusalem huet, der Stad, déi ech fir mech gewielt hunn, fir mäin Numm dohinner ze setzen. 11:37 Ech huelen Iech dann, an Dir regéiert an alles wat Är Séil wëllt, an Dir wäert Kinnek iwwer Israel sinn. 11:38 A wann Dir op alles lauschtert wat ech Iech befollegen, a meng Weeër goen a maache wat an mengen Ae richteg ass, meng Statuten a meng Geboter ze halen, sou wéi mäi Kniecht David gemaach huet, wäert ech mat Iech sinn an dech opbauen. fest Haus, sou wéi ech et dem David gebaut hunn, an ech Iech Israel ginn.

11:39 An ech wäert dem David säi Som verdierwen dofir, awer net fir ëmmer. 11:40 Aus dësem Grond huet de Salomo probéiert de Jeroboam ëmzebréngen, awer de Jeroboam ass opgestan an ass an Ägypten geflücht, dem Shishak Kinnek vun Egypten a war an Egypten bis zum Doud vum Salomo.

11:41 De Rescht vun den Handele vu Salomo, an alles wat hie gemaach huet, a seng Wäisheet, steet et net am Buch vun den Handele vu Salomo? 11:42 Déi Deeg, déi Salomo zu Jerusalem iwwer ganz Israel regéiert huet, ware véierzeg Joer. 11:43 An den S alomon huet mat senge Pappe geschlof a gouf an der Stad vu sengem Papp David begruewen; a säi Jong Roboam regéiert a senger Plaz.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 12

12: 1 De Rehoboam ass op Shechem gaang, well ganz Israel war op Shechem komm fir hien zum Kinnek ze maachen. 12: 2 An et ass geschitt, datt wann de Jeroboam, de Jong vum Nebat, deen nach an Ägypten war, wou hie virum Kinnek Salomo geflücht war an an Egypten gelieft huet, et héieren huet , 12: 3 si geschéckt fir hien ze ruffen. De Jeroboam an d'ganz Kongregatioun vun Israel si komm an hu mam Rehobeam geschwat a gesot: 12: 4 Äre Papp huet eist Joch schwéier gemaach , awer elo maacht Dir e bësse vun Ärem Papp senger haarder Bindung, a vum schwéiere Joch, dat hie geluecht huet. iwwer eis, a mir déngen Iech. 12: 5 An hie sot zu hinnen: Gitt fort, a komm an dräi Deeg zréck bei mech. An d'Leit sinn fortgaang. 12: 6 Dunn huet de Kinnek Rehobeam de Rot vun den Eelste gefrot, déi virum Salomo sengem Papp stoungen, wéi hien a gelieft huet , a sot: Wéi réit Dir mir, dëst Vollek ze äntweren? 12: 7 A si hu mat him geschwat a gesot: Wann Dir haut de Kniecht vun dësem Vollek sidd an hinnen déngt, an doduerch datt Dir hinnen äntwert gutt Wierder schwätzt, déngen se Iech fir ëmmer. 12: 8 Awer hien huet de Rot hannerlooss, deen déi Eelst him ginn haten, an huet de Rot vun de jonke Männer gefrot, déi mat him opgewuess sinn, a virun him stoungen. 12: 9 An hie sot zu hinnen: Wéi réit Dir eis dëst Vollek ze äntweren, wat mat mir geschwat hunn a gesot: Erofsetzen e puer vun der Yug oder datt Äre Papp op eis huet?

12:10 Dunn hunn déi jonk Männer, déi mat him opgewuess sinn, him geäntwert a gesot: Sou schwätzt Dir zu dësem Vollek, dat dës Wierder zu Iech geschwat huet: Äre Papp huet eist Joch schwéier gemaach, awer Dir reduzéiert eis eppes; sou solls du mat hinne schwätzen: Dee klengste Fanger vu mir ass méi déck wéi d'Lende vu mengem Papp. 12:11 Elo huet mäi Papp dech mat engem schwéiere Joch gelueden, awer ech wäert Äert Joch bäifügen; mäi Papp huet dech mat Sträifen ugeschloen, awer ech wäert dech mat Skorpiounen bestrofen. 12:12 Den drëtten Dag sinn de Jeroboam an d' ganz Vollek op Rehobeam komm, sou wéi de Kinnek hie gesot hat, a sot: Komm den drëtten Dag bei mech zréck. 12:13 An de Kinnek huet d'Leit schwéier geäntwert an de Rot hannerlooss, deen déi Eelst him ginn hunn. 12:14 An hie sot zu hinnen no der Berodung vun de jonke Männer a sot: Mäi Papp huet Äert Joch schwéier gemaach , awer ech wäert zu Ärem Joch bäifügen; mäi Papp huet dech mat Peitsche bestrooft, awer ech wäert dech mat Skorpiounen bestrofen. 12:15 An de Kinnek huet de Leit net nogelauschtert ; well et war dem Jehova säin Design fir d'Wuert ze bestätegen, dat den Jehova duerch den Ahia de Silonit zum Jerobeam, dem Jong vum Nebat, geschwat huet. 12:16 Wéi all d'Leit gesinn hunn datt de Kinnek se net héieren huet, hunn se him dës Wierder geäntwert a gesot: Wéi en Deel hu mir mam David? Mir hu keng Ierfschaft am Jong vum Jesse. Israel, zu Ären Zelter! No Ärem eegene Haus, David! Dunn ass Israel an hir Zelter gaang. 12:17 Awer de Rehobeam regéiert iwwer d'Kanner vun Israel, déi an de Stied vu Juda wunnen.

12:18 An de Kinnek Rehoboam huet den Adoram geschéckt, deen iwwer d'Tribute war; awer ganz Israel huet hie gestengegt , an hie stierft. Dunn ass de Kinnek Rehobeam an e Won gerannt an ass op Jerusalem geflücht. 12:19 Sou war Israel getrennt vum Haus vum David bis haut. 12:20 An hien huet zouginn datt wéi ganz Israel héieren hunn datt de Jeroboam zréckkoum, si geschéckt fir hien an d'Versammlung ze ruffen , an hien zum Kinnek iwwer ganz Israel gemaach hunn, ouni Stamm méi fir d'Haus vum David ze verfollegen, awer nëmmen de Stamm vu Juda. 12:21 A wéi de Rehobeam op Jerusalem komm ass , huet hien d'ganz Haus vu Juda an de Stamm Benjamin gesammelt, honnert an uechtzeg dausend Männer, ausgewielte Kricher , fir de Krich géint d'Haus vun Israel ze maachen an d'Kinnekräich zréckzebréngen Rehobeam Jong vu Salomo. 12:22 Awer d'Wuert vum Herrgott koum zum Shemaiah, dem Mann vu Gott, a sot: 12:23 Schwätzt mam Rehobeam, dem Jong vum Salomo, dem Kinnek vu Juda, an dem ganze Haus vu Juda a Benjamin, an dem Rescht vum Vollek a sot: 12 : 24 Sou seet den Här: Gitt net a kämpft net géint Är Bridder, d'Kanner vun Israel; Kommt all Dag zréck an Äert Haus, well ech hunn dat gemaach. A si hunn d'Wuert vu Gott héieren, a si sinn zréckgaang a sinn nom Wuert vu Jehova gaang.

12:25 Dunn huet de Jerobeam Sechem um Bierg Efraim gebaut an do gewunnt; a fortgaang ass, huet hien de Penuel nei opgebaut.

12:26 An de Jeroboam sot a sengem Häerz: Elo kënnt d' Kinnekräich zréck an d'Haus vum David, 12:27 wann dëst Vollek eropgeet fir Affer am Haus vum Här zu Jerusalem ze bréngen; well d'Häerzer vun dësem Vollek wenden sech op hiren Här Rehoboam Kinnek vu Juda, a si wäerten mech ëmbréngen, a si wäerten sech op de Rehoboam Kinnek vu Juda wenden. 12:28 A wann hien de Rot hat, huet de Kinnek zwee gëllent Kälber gemaach, an hie sot zu de Leit: Dir sidd genuch op Jerusalem eropgaang; kuck däi Gëtter, o Israel, deen dech aus dem Land Egypten erausbruecht huet. 12:29 An hien huet een op Bethel, an deen aneren an Dan gesat. 12:30 An dëst war d' Ursaach vun der Sënn; well d'Leit géife virun Iech souguer den Dan veréieren. 12:31 Hien huet och Haiser op den Héichten gemaach, an huet Paschtéier aus de Leit gemaach , déi net aus de Jongen vum Levi waren. 12:32 Dunn huet de Jeroboam am aachte Mount, op de fofzéngten Dag vum Mount, e feierlecht Fest agefouert, no dem feierlechen Fest dat zu Juda gefeiert gouf; an op en Altor geaffert. Dëst huet hien zu Bethel gemaach, andeems hien de Kaalwer, déi hie gemaach hat , geaffert huet. Hien huet och zu Bethel Paschtéier geweit fir déi Héichten, déi hie gemaach huet. 12:33 Also huet hien um Altor geaffert, deen hien zu Bethel gemaach huet, de fofzéngten Dag vum aachte Mount, de Mount deen hien aus sengem eegenen Häerz erfonnt huet; an hien huet e Fest fir d'Kanner vun Israel gemaach, an ass op den Altor gaang fir Räucher ze verbrennen.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 13

13: 1 Kuckt, e Mënsch vu Gott duerch d'Wuert vum Här koum vu Juda op Betel; A wéi de Jeroboam beim Altor stoung fir Räuchelcher ze verbrennen, 13: 2 huet hie géint den Altor gejaut um Wuert vum Här a sot : Altor, Altor, sou seet den Här: Kuckt, e Jong mam Numm Josiah soll an d'Haus vum David gebuer ginn. hie wäert de Paschtéier vun den Héichten op Iech opferen, déi op Iech richen, an op Iech brénge si d'Been vu Männer. 13: 3 An deeselwechten Dag huet hien en Zeeche ginn a gesot: Dëst ass d'Zeechen, datt den Här geschwat huet: Kuckt, den Altor gëtt gebrach, an d'Asche, déi drop sinn, gëtt ausgegoss. 13: 4 Wéi de Kinnek Jeroboam d'Wuert vum Gottesmännchen héieren huet, dee géint den Altor vu Betel geruff huet , seng Hand vum Altor ausgestreckt huet, sot hien: Huelt hien! Awer d'Hand, déi hie géint hien ausgestreckt huet, war verwinnt, an hie konnt se net riicht maachen. 13: 5 An den Altor gouf gebrach, an d'Äsche vum Altor goufen ausgegoss, no dem Zeechen dat de Mann vu Gott als d' Wuert vu Jehova ginn huet. 13: 6 An de Kinnek huet geäntwert, sot zu dem Gott Gottes Mann: Ech bieden Iech ze bieden virun der Präsenz vum Här Äre Gott, a biet fir mech, fir datt meng Hand erëm zréck kënnt. An de Mann vu Gott huet zum Jehova gebiet, an d'Hand vum Kinnek gouf him zréckginn, an et war wéi virdrun. 13: 7 An de Kinnek sot zu de Gott vu Gott: Komm heem mat mir an ies, an ech ginn Iech e Kaddo. 13: 8 Awer de Mann vu Gott sot zum Kinnek: Och wann Dir mir d'Halschent vun Ärem Haus gitt, géif ech net mat Iech goen, Brout iessen oder Waasser drénken op dëser Plaz.

13: 9 Fir sou ass et mir vum Wuert vum Här beoptraagt, a seet: Iesst net Brout, drénk net Waasser, a komm net zréck op egal wéi ee Wee Dir gitt. 13:10 Also ass hien op engem anere Wee zréckgaang an ass net zréckgaang wéi hien op Bethel komm ass. 13:11 En ale Prophéit huet zu Bethel gelieft, zu deem säi Jong komm ass an him alles erzielt huet wat de Mann vu Gott deen Dag zu Bethel gemaach huet; Si hunn och hirem Papp d' Wierder erzielt, déi hie mam Kinnek geschwat huet. 13:12 An hire Papp sot zu hinnen: Wéi ee Wee ass hien gaang? A seng Jongen hunn him de Wee gewisen, mat deem de Mann vu Gott, dee vu Juda komm war, zréckgaang ass. 13:13 An hie sot zu senge Jongen: Sadelt den Iesel fir mech. A si sëtzen den Iesel fir hien, an hie fiert en. 13:14 An no dem Mann vu Gott gaang, huet hie fonnt, datt hien ënner enger Eech souz , a sot zu him: Sidd Dir de Mann vu Gott, dee vu Juda koum? Hie sot: Ech sinn. 13:15 Dunn huet hien zu him gesot: Kommt mat mir heem an iesst Brout. 13:16 Awer hien huet geäntwert: Ech wäert net fäeg sinn mat lech zréckzekommen, an ech wäert net mat lech goen, an ech wäert och net Brout iessen oder Waasser drénken mat lech op dëser Plaz. 13:17 Well duerch d'Wuert vu Gott et zu mir gesot gouf: Iesst kee Brout a drénkt Waasser do, an Dir sidd net zréck mam Wee wou Dir gitt. 13:18 An deen aneren huet zu him gesot, an him gelunn: Ech sinn och e Prophéit wéi Dir, an en Engel huet mam Wuert vum Här zu mir geschwat a gesot: Bréngt hien mat lech heem, fir datt hie Brout iesst a Waasser drénkt. 13:19 Dunn ass hie mat him zréckgaang an huet Brout a sengem Haus giess a Waasser gedronk.

13:20 An et ass geschitt, datt wa se um Dësch waren, d'Wuert vum Här zu de Prophéit koum, deen hien zréckbruecht huet . 13:21 An hie rifft de Mann vu Gott, dee vu Juda komm ass, a seet: Sou seet den Här: Well Dir sidd rebellesch um Kommando vum Här gewiescht an hutt net d'Gebot agehalen, wat den Här Äre Gott lech verschriwwen hat, 13:22 awer Dir sidd zréckgaang an hu Brout giess a Waasser gedronk op der Plaz wou den Jehova lech gesot huet kee Brout ze iessen oder Waasser ze drénken, Äre Kierper soll net an d'Graf vun Ären Elteren erakommen. 13:23 Wéi hie Brout giess hat a gedronk huet, huet deen deen hien zréckbruecht huet säin Iesel gesat. 13:24 A wéi hien fortgaang ass, huet e Léiw hien op der Strooss begéint , an huet hien ëmbruecht; a säi Kierper louch op der Strooss, an den Iesel dernieft, an de Léiw och nieft dem Kierper. 13:25 A kuck, do sinn der e puer laanschtgaang , an hunn de Kierper gesinn, deen op der Strooss loung, an de Léiw, deen um Kierper war; a si koumen an hunn et an der Stad erzielt wou den ale Prophéit wunnt. 13:26 Wéi de Prophéit, deen hie vum Wee zréckbruecht hat, et héieren huet, sot hien: Et ass de Mënsch vu Gott, dee rebellesch war um Kommando vu Jehova; dofir huet den Jehova hien dem Léiw iwwerginn, deen hie gebrach huet an en ëmbruecht huet, nom Wuert vum HÄR, dat hien zu him geschwat huet. 13:27 An hie sot zu senge Jongen, a sot zu hinnen: Suedel en Iesel fir mech. A si hunn et gesat. 13:28 An hien ass fortgaang an huet de Kierper op der Strooss fonnt, an den Iesel an de Léiw, deen um Kierper war . de Léiw hätt de Kierper net giess, an dem Iesel net geschued.

13:29 Dunn huet de Prophéit de Kierper vum Mënsch vu Gott geholl an huet et op den Iesel geluecht an huet e matgeholl. An den ale Prophéit koum an d'Stad, fir hien ze traueren an ze begruewen. 13:30 An hien huet de Kierper a säi Graf geluecht; a si hunn him trauert a gesot: Ah, mäi Brudder! 13:31 An nodeems se hie begruewen hunn, huet hie mat senge Jongen geschwat a gesot: Wann ech stierwen, begruewen ech an d' Graf wou de Mann vu Gott begruewen ass; meng Schanken nieft sengem. 13:32 Fir wat hien op d'Wuert vum Här gejaut huet, wäert sécher géint den Altor kommen, deen zu Bethel ass, a géint alles op den Héichten, déi an de Stied vu Samaria sinn. 13:33 Mat all deem huet de Jeroboam sech net vu sengem béise Wee ofgewandert, awer erëm Priister vun den Héichten aus de Leit gemaach, a wien hie wollt, huet hie geweit als ee vun de Paschtéier vun den Héichten. 13: 34 An dës Saach gouf dem Haus vum Jeroboam Sënn, wat ofgeschnidden an zerstéiert gouf vum Gesiicht vun der Äerd.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 14

14: 1 Deemools gouf den Abijah Jong vum Jeroboam krank. 14: 2 De Jeroboam sot zu senger Fra: Stinn elo op a verkleed dech, fir datt se dech net wëssen, datt Dir dem Jeroboam seng Fra sidd, a gitt op Silo; well et ass de Prophet Ahijah, deen huet mir gesot datt ech Kinnek iwwer dëst Vollek sollt ginn. 14: 3 An huelt zéng Brout an e Kuch an en Dëppen Hunneg an Ärer Hand , a gitt bei hien, fir datt hien Iech soe kann, wat vun dësem Kand gëtt. 14: 4 An d'Fra vum Jero Boam huet dat gemaach; an hie stoung op a goung op Shiloh, an ass an d'Haia vun Ahia komm. An den Ahijah konnt net méi gesinn, well seng Ae vu sengem Alter ofgaange sinn. 14: 5 Awer de Jehova hat zu Ahia gesot: Kuckt, dem Jeroboam seng Fra kënnt bei Iech froen iwwer säi Jong , dee krank ass; sou an sou wäert Dir hatt äntweren, well wa se kënnt, wäert si verkleed kommen. 14: 6 Wéi den Ahia de Geräisch vu senge Féiss héieren huet, wéi si an d' Dier koum, sot si: Komm eran, dem Jeroboam seng Fra. Firwat maacht Dir Iech als een aneren ze sinn? Kuckt, ech ginn Iech mat schaarger Offenbarung geschéckt. 14: 7 Gitt a sot dem Jeroboam: Sou seet den Här, Gott vun Israel: Well ech dech aus der Mëtt vum Vollek opgewuess hunn an dech zum Prënz iwwer mäi Vollek Israel gemaach hunn, 14: 8 an hunn d'Kinnekräich vum Haus vum David gebrach an Ech hunn Iech et ginn; an Dir sidd net wéi den David mäin Dénger, dee meng Geboter gehal huet a mir vu ganzem Häerz gefollegt huet, nëmmen dat gemaach wat an mengen Ae richteg war.

14: 9 awer Dir hutt Béis gemaach fir all déi virdrun vun dir, well Dir gaang sidd a selwer komesch Gëtter gemaach hutt a Biller gegoss hutt fir mech ze rosen, an Dir werft mech hannert Ärem Réck.

14:10 Duerfir, kuck, ech bréngen dat Béist iwwer d'Haus vum Jeroboam, an ech wäert all Männchen aus dem Jeroboam zerstéieren , de Sklaven an de Fräien an Israel; an ech wäert d'Nokomme vum Haus vu Jeroboam ausfeieren, wéi d'Drëch geschweest gëtt, bis et fäerdeg ass. 14:11 Wie vum Jeroboam stierft an der Stad, d'Hënn iessen, a wien am Feld stierft , d'Villercher vun der Loft iessen; well den Jehova geschwat huet. 14:12 An Dir stitt op a gitt heem; a wann Dir de Fouss an d'Stad setzt, wäert d'Kand stierwen. 14:13 A ganz Israel soll iwwer hien trauen a begruewen; fir vun de vum Jerobeam gëtt hien eleng begruewen, well alles Gutt wat an him fonnt gouf virum Här Gott vun Israel, am Haus vum Jerobeam. 14:14 A Jehova wäert fir sech e Kinnek iwwer Israel opriichten, deen den Dag vum Jeroboam d'Haus zerstéiert; a wäert et grad elo maachen. 14:15 De Jehova wäert Israel rëselen wéi d'Riet am Waasser gerëselt gëtt; an hie wäert Israel aus dësem gudde Land réckelen, dat hien hire Pappe ginn huet, a wäert se iwwer d'Eufrat verstreet, well se hir Biller vun Asherah gemaach hunn, an de Jehova rose maachen. 14:16 An hie wäert Israel fir d'Sënne vum Jeroboam liwweren , dee gesënnegt huet an Israel veruersaache gelooss huet. 14:17 Dunn ass dem Jeroboam seng Fra opgestan an ass fortgaang an ass op Tirsa komm. a wéi se an d'Schwell vum Haus koum, ass d'Kand gestuerwen.

14:18 A si hunn hie begruewen, an d'ganz Israel trauert ëm hien, nom Wuert vum HÄR, dat hien duerch säi Knecht de Prophéit Ahia geschwat hat . 14:19 De Rescht vu Jeroboam seng Handlungen, d'Kricher déi hie gefouert huet, a wéi hien regéiert huet, alles steet am Buch vun de Geschichte vun de Kinneke vun Israel.

14:20 D' Zäit déi de Jerobeam regéiert huet war zweeanzwanzeg Joer; an nodeems hie bei sengen Eltere geschlof huet, huet säi Jong Nadab a senger Plaz regéiert.

14:21 De Rehobeam Jong vu Solomon huet zu Juda regéiert. De Rehabeam war eent an véierzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet siwwenzéng Joer zu Jerusalem regéiert, eng Stad déi den Jehova aus all de Stämme vun Israel gewielt huet fir säin Numm do ze setzen . Seng Mamm huet geheescht Naama, en Ammonit. 14:22 A Juda huet dat Béist gemaach an den Ae vum Här, a si hunn hie méi rose gemaach wéi alles wat seng Pappen an hire Sënnen gemaach hunn, déi se gemaach hunn. 14: 23 Fir si hunn och selwer Héichplazen, Statuen a Biller vun Asherah gebaut, op all héijen Hiwwel an ënner all grénge Bam. 14:24 Et waren och Sodomiten am Land, a si hunn no all Abominatioune vun den Natiounen gemaach, déi den Här virun de Kanner vun Israel erausgedriwwen huet. 14:25 Am fënnefte Joer vum Kinnek Rehoboam ass de Sishak Kinnek vun Egypten op Jerusalem opgaang, 14:26 an huet d'Schätz vum Haus vum HÄR an d'Schätz vum kinneklechen Haus geholl an huet se all geplëmmt . Hien huet och all d'Goldschëlder geholl, déi de Salomo gemaach huet.

14:27 A senger Plaz huet de Kinnek Rehobeam Schëlder aus Bronze fir si gemaach an de Kapitän vun de Wiechter geschenkt, déi d'Paart vum Kinnekshaus bewaacht hunn. 14:28 Wéi de Kinnek an d'Haus vu Jehova koum, hunn déi vun der Garde se fortgefouert; a si hunn se an d'Kammer vun de Wiechter gesat.

14:29 An de Rescht vum Rehobeam, an alles wat hie gemaach huet, steet et net an de Chronike vun de Kinneke vu Juda? 14:30 An et war Krich tëscht Rehobeam a Jeroboam all Dag. 14:31 An de Rehobeam ass mat senge Pappe geschlof a gouf bei senge Pappe begruewen an der Stad David. Seng Mamm huet geheescht Naama, en Ammonit. A säi Jong Abijam regéiert a senger Plaz.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 15

15: 1 Am uechtzéngte Joer vum Kinnek Jeroboam Jong vum Nebat huet den Abijam ugefaang ze regéieren iwwer Juda, 15: 2 an huet dräi Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet geheescht Maaca, Duechter vum Abisalom. 15: 3 An hien ass an all d'Sënne gaang, déi säi Papp viru sech gemaach huet; a säin Häerz war net perfekt mam Jehova sengem Gott, wéi d'Häerz vu sengem Papp David. 15: 4 Awer fir dem David säi Wëllen huet den Här säi Gott him eng Luucht zu Jerusalem ginn, fir säi Jong no him z'erhiewen an Jerusalem z'ënnerstëtzen; 15: 5 Well den David dat gemaach huet, wat richteg war an den Ae vum Här, an hie sech net vun eppes ofgewéckelt huet, wat hien him all déi Deeg vu sengem Liewe befollegt huet, ausser den Uriah, den Hetit. 15: 6 An et war Krich tëscht Rehobeam a Jeroboam all d'Deeg vu sengem Liewen. 15: 7 De Rescht vun den Akten vum Abijam, an alles wat hien gemaach huet, ass et net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? An et war Krich tëscht Abijam an Je roboam. 15: 8 An den Abijam ass mat senge Pappe geschlof a si hunn hien an der Stad David begruewen; a säi Jong Asa regéiert a senger Plaz.

15: 9 Am zwanzegsten Joer vum Jeroboam Kinnek vun Israel huet d'Asa ugefaang iwwer Juda ze regéieren. 15:10 An hie regéiert véierzeg-eent Joer zu Jerusalem; Seng Mamm huet geheescht Maaca, Duechter vum Abisalom. 15:11 Asa huet gemaach wat an den Ae vum Här richteg war, sou wéi David sengem Papp. 15:12 Fir hien huet d'Sodomiten aus dem Land geholl an all d'Idoler geholl, déi hir Pappen gemaach hunn.

15:13 Hien huet och seng Mamm Maaca entzunn Kinnigin Mamm ze sinn, well hatt en Idol vun Asherah gemaach huet. Ausserdeem huet den Asa dem Idol vu senger Mamm zerstéiert a vum Stroum Kidron verbrannt. 1 5:14 Déi héich Plazen goufen awer net ewechgeholl. Trotzdem war dem Asa säin Häerz säi Liewe perfekt fir Jehova. 15:15 Hien huet och an d'Haus vum HÄR bruecht wat säi Papp geweit hat a wat hien geweit huet: Gold, Sëlwer a Bijouen.

15:16 Et war Krich tëscht Asa a Baasha Kinnek vun Israel, all hir Zäit. 15:17 An de Baasha Kinnek vun Israel ass géint de Juda gaang an huet Rama gebaut, sou datt kee konnt erausgoen oder den Asa Kinnek vu Juda erakommen. 15:18 Dunn huet d'Asa dat ganzt Sëlwer a Gold geholl, dat an de Schätz vum Haus vu Jehova, an de Schätz vum Kinnekshaus bliwwen ass , huet et senge Kniecht ginn, an de Kinnek Asa huet se op de Benhadad, de Jong vum. Tabrimon, Jong vum Hezion, Kinnek vu Syrien, deen zu Damaskus wunnt, a sot: 15:19 Loosst et e Bund sinn tëscht eis, wéi tëscht mengem Papp an Ärem. Kuckt, ech schécken Iech e Kaddo vu Sëlwer a Gold; Gitt a brécht Äert Bond mam Baasha Kinnek vun Israel, fir datt hie vu mir fortgeet. 15:20 An de Ben-Hadad huet dem Kinnek Asa zougestëmmt an d'Prinsen vun den Arméien, déi hien hat, géint d'Stied vun Israel geschéckt, an Ihon, Dan, Abel-Bet- Maaca an de ganze Kineret eruewert, mam ganze Land vun Naftali. . 15:21 Wéi de Baasha dëst héieren huet, huet hie gestoppt Ramah ze bauen a blouf zu Tirsa.

15:22 Dunn huet de Kinnek Asa d'ganz Ju da aberuff , ausser keen; A si hu vu Ramah de Steen an d'Holz ewechgeholl, mat deem de Baasha gebaut huet, an domat de Kinnek Asa Geba vu Benjamin a Mizpa gebaut huet.

15:23 De Rescht vun den Asa Wierker, an all seng Kraaft, an alles wat hien gemaach huet, an de Stied, déi hie gebaut huet, steet net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda? Awer an den Deeg vu sengem Alter gouf hie krank mat de Féiss. 15:24 An den Asa ass mat senge Pappe geschlof a gouf mat hinnen an der Stad vu sengem Papp David begruewen; an de Jo safat säi Jong regéiert a senger Plaz.

15:25 Den Nadab Jong vum Jeroboam huet am zweete Joer vum Asa Kinnek vu Juda iwwer Israel regéiert ; an hien huet zwee Joer iwwer Israel regéiert. 15:26 An hien huet gemaach, wat béis an den Ae vum Här war, an de Wee vu sengem Papp gaang an an de Sënnen, mat deenen hien Israel veruersaacht huet. 15:27 A Baasha, de Jong vum Ahijah, deen aus dem Haus vun ech erausbruecht huet, huet géint hien zesummegeschloen, an de Baasha huet hien am Gibeton geschloen, dee vun de Philistine war; fir den Nadab an d'ganz Israel hunn de Gibeton belagert. 15:28 Also huet de Baas hien am drëtte Joer vum Asa Kinnek vu Juda ëmbruecht, a war a senger Plaz regéiert. 15:29 A wéi hien an d'Kinnekräich komm ass , huet hien dat ganzt Haus vum Jeroboam geschloen, a keng lieweg Séil vum Jeroboam hannerlooss, bis et zerstéiert gouf, no dem Wuert, dat den Jehova duerch säi Knecht Ahia, de Silonit, geschwat huet.

15:30 fir d'Sënnen déi de Jeroboam gemaach huet, a mat deem hien Israel veruersaache gelooss huet; a wéinst senger Provokatioun mat där hien de Jehova Gott vun Israel provozéiert huet. 15:31 De Rescht vum Nadab seng Doten, an alles wat hien gemaach huet, steet net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel? 15:32 An et war Krich tëscht Asa a Baasha Kinnek vun Israel, all hir Zäit.

15:33 Am drëtte Joer vum Asa Kinnek vu Juda huet de Baesa, de Jong vum Ahia, iwwer ganz Israel zu Tirsa regéiert. a regéiert zwanzeg- véier Joer. 15:34 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här, an ass op de Wee vu Jeroboa gaang , a seng Sënn mat där hien Israel veruersaacht huet.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 16

16: 1 An d'Wuert vum HÄR koum dem Jehu, dem Jong vum Hanani géint de Baasha, a sot: 16: 2 Well ech dech aus dem Stëbs erhuewen hunn an dech zum Prënz iwwer mäi Vollek Israel gemaach hunn, an du bass op de Wee vum Jerobeam gaang an hues gemaach fir mäi Vollek Israel ze sënnegen, mech mat denge Sënnen ze rosen; 16: 3 Kuckt, ech wäert d'Nokomme vu Baasha, an d'Nokomme vu sengem Haus verschwannen; an ech wäert säin Haus maachen wéi d'Haus vum Jerobeam, dem Jong vum Nebat. 16: 4 Wie vu Baasha an der Stad ëmbruecht gëtt, d'Hënn sollen iessen; a wat och ëmmer vun him am Feld ëmbruecht gëtt, iessen d'Villercher vum Himmel. 16: 5 De Rescht vun de Wierker vu Baasha, an d'Saachen, déi hie gemaach huet , a seng Kraaft, ass et net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen? 1 6: 6 An de Baasha ass mat senge Pappe geschlof a gouf zu Tirsa begruewen, a säi Jong Ela gouf a senger Plaz regéiert. 16: 7 Awer d'Wuert vum Jehova vum Prophet Jehu, dem Jong vum Hanani war géint de Baasha an och géint säin Haus, wéinst all dem Béisen, deen hien an den Ae vu Jehova gemaach huet, an hie mat de Wierker vu sengen Hänn rose gemaach huet, datt et gemaach gëtt wéi d'Haus vum Jeroboam; a well hien hatt zerstéiert hat.

16: 8 Am siwanzwanzegste Joer vum Asa Kinnek vu Juda huet den Ela, de Jong vu Baasha, iwwer Israel zu Tirsa regéiert. an zwee Joer regéiert.

16: 9 A säi Kniecht Zimri, Kommandant vun der Halschent vun de Ween, huet géint hien zesummegeschloen. A wärend hien zu Tirsa war, drénken an drénken am Haus vu sengem Steward Arsa zu Tirsa.

16:10 koum den Zimri an huet him geschloen an ëmbruecht, am siwente Joer vum Asa Kinnek vu Juda; a regéiert a senger Plaz. 16:11 A wéi hie koum zu Herrschaft a souz op sengem Troun, huet hien dat ganzt Haus vu Baasha ëmbruecht a kee Mënsch hannerlooss , Famill oder Frënn. 16:12 Sou huet den Zimri dat ganzt Haus vu Baasha ausgerott, nom Wuert, dat den Jehova géint de Baasha duerch de Prophéit Jehu geschwat hat, 16:13 fir all d'Sënne vu Baasha an d'Sënne vu sengem Jong Elah, mat der C Si sënnegen an hunn Israel veruersaacht, provozéiert de Jehova, Gott vun Israel , mat hire Vanities . 16:14 De Rescht vun den Elaen, an alles wat hatt gemaach huet, ass et net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen? 16:15 Am siwente Joer vum Asa Kinnek vu Juda huet den Zimri ugefaang ze regéieren, an hie regéiert siwen Deeg zu Tirsa; an d'Leit hu géint Gibeton, der Stad vun de Philistine campéiert. 16:16 An d'Leit, déi am Lager waren, héieren et gesot: Zimri huet e Komplott gemaach an huet de Kinnek ëmbruecht. Dunn huet ganz Israel den Omri, de Kommandant vun der Arméi, zum Kinnek iwwer Israel deen Dag op der Schluechtfeld gemaach. 16:17 An Omri huet aus Gibeton, an all Israel mat him, an belagert Tirsa. 16:18 Awer wann den Zimri d'Stad gesinn huet, ass hien an de Palais vum kinneklechen Haus gaang an huet d'Haus mat him a Brand gestach; an dofir ass hie gestuerwen.

16:19 fir d'Sënnen, déi hie gemaach hat, de Béis an den Ae vum Här ze maachen, an de Wee vum Jerobeam ze goen, a fir seng Sënn, déi hien gemaach huet, an doduerch datt Israel sënnegt.

16:20 Wat ass dat vun de Wierker vum Zimri, an der Verschwörung, déi hie gemaach huet, ass net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen?

16:21 Dunn hunn d'Leit vun Israel an zwee Deeler opgedeelt: d'Halschent vum Vollek ass dem Tibni Jong vum Ginat gefollegt fir hie Kinnek ze maachen, an déi aner Halschent ass nom Omri. 16:22 Awer d'Leit, déi dem Omr i gefollegt hunn, ware méi staark wéi déi, déi dem Tibni, dem Jong vum Ginat gefollegt hunn; an den Tibni ass gestuerwen, an den Omri war Kinnek. 16:23 Am drëssegjärege Joer vum Asa Kinnek vu Juda huet den Omri ugefaang ze regéieren iwwer Israel, an hien huet zwielef Joer regéiert; zu Tirsa huet hie sechs Joer regéiert. 16:24 An den Omri huet de Mount Samaria vu Semer fir zwee Talenter Sëlwer kaaft an op de Bierg gebaut; an hien huet den Numm vun der Stad, déi hie gebaut huet, Samaria genannt, an den Numm Semer, deen dee Bierg hat. 16:25 An den Omri huet béis gemaach an den Ae vu Jehova, an huet méi schlecht gemaach wéi all déi, déi viru him regéiert haten; 16:26 well hien ass op all Weeër vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, an an der Sënn, mat där hien Israel veruersaache gelooss huet, an huet den Här Gott vun Israel provozéiert mat senge Götzen.

16:27 De Rescht vun den Handele vum Omri, an alles wat hie gemaach huet, an déi mächteg Handlungen, déi hie gemaach huet, steet net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel? 16:28 An Omri geschlof mat senge Pappen, a gouf zu Samaria begruewen, a säi Jong Ahab regéiert a senger Plaz.

16:29 Den Achab Jong vum Omri huet ugefaang ze regéieren iwwer Israel am drëssegjärege Joer vum Asa Kinnek vu Juda. 16:30 An den Achab, de Jong vum Omri, huet iwwer Israel zu Samaria zwou an zwanzeg Joer regéiert. An den Achab, de Jong vum Omri, huet dat, wat an den Ae vum Jehova schlecht gemaach huet, méi wéi all déi, déi viru him regéiert hunn. 16:31 Fir et war eng kleng Saach fir hien an de Sënnen vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat ze goen, an hien huet de Izebel, Duechter vum Et-Baal Kinnek vun de Sikhs, zur Fra geholl, an ass gaang an huet Baal gedéngt an huet him veréiert. 16:32 An hien huet en Altor fir Baal gemaach, am Tempel vu Baal, deen hien zu Samaria gebaut huet. 16:33 Ahab huet och e Bild vun Asherah gemaach, an huet den Ahab méi gemaach wéi all d'Kinneke vun Israel, déi viru him regéiert hunn, fir de Roserei vum Här Gott vun Israel ze provozéieren.

16:34 A senger Zäit huet Hiel vu Bethel Jericho nei opgebaut. Zum Präis vum Liewen vum Abiram, sengem Éischtgebuerene, huet hien d'Fundament geluecht, an zum Präis vum Liewen vum Segub, sengem jéngste Jong, huet hien seng Paarte geluecht, sou wéi d'Wuert den Jehova duerch de Joshua de Jong vum Nun geschwat huet.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 17

17: 1 Dunn huet den Elias den Tischbite, deen ee vun den Awunner vu Gilead war, zu Ahab gesot: Wéi den HÄR, Gott vun Israel lieft , a wiem ech sinn, wäert et an dëse Joren kee Reen oder Tau ginn, ausser duerch mäi Wuert. 17: 2 An d'Wuert vum Herrgott koum zu him, a sot: 17: 3 Fuert vun hei, a dréint lech Richtung Osten a verstoppt lech an der Baach Cherith, déi vis-à-vis vum Jordan ass. 17: 4 Du solls aus der Baach drénken; an ech hunn de Kueben commandéiert, lech do z'iessen. 17: 5 An hien ass gaang an huet nom Wuert vum Jehova gemaach; well hie goung a wunnt um Brook Cherith, dat vis-à-vis vum Jordan ass. 17: 6 An d'Raven hunn him Brout a Fleesch moies bruecht, an Owes Brout a Fleesch; an aus der Baach gedronk. 17: 7 No e puer Deeg huet de Stroum gedréchent, well et am Land net gereent huet.

17: 8 Dunn ass d'Wuert vum HÄR zu him komm, seet: 17: 9 Gitt bei hien, gitt op Sarepta vu Sidon, a wunnt do; kuck, ech hunn do eng Witfra bestallt fir dech z'ënnerstëtzen. 17:10 Hien ass opgestan an ass op Sarepta gaang. A wéi hie bei der Stadpaart ukomm ass, kuck, do war eng Witfra, déi d' Feierholz gesammelt huet; an hien huet hatt ugeruff a sot zu hatt: Bréng mir w.e.g. e bësse Waasser an e Glas, fir datt ech drénke kann. 17:11 Wéi si goung fir et bei hien ze bréngen, huet hien hatt erëm geruff a sot zu hir: Bréng mir w.e.g. och e Stéck Brout an Ärer Hand.

17:12 A si sot: Wéi den Här Äre Gott lieft, ech hu kee gebakent Brout; Ech hunn nëmmen eng Handvoll Miel am Jar, an e bëssen Ueleg an engem Jar; an elo hunn ech zwee Protokoller gesammelt, fir eran ze goen a se fir mech a mäi Jong virzebereeden, fir datt mir et iesse konnten a sech stierwe loossen.

17:13 Den Elias sot zu him: Fäert net; gitt, maach wéi Dir sot; maach mir als éischt dovun e klenge Kuch gebak ënnert den Aasch, a bréng et bei mech; an da maacht Dir fir Iech selwer an Äert Kand. 17:14 Fir dëst huet den HÄR, Gott vun Israel, gesot: D'Miel vum Blech leeft net aus, an d'Ueleg an der Glas wäert erofgoen, bis deen Dag wou den HÄR et op d'Äerd reent . 17:15 Si ass gaang an huet gemaach wéi den Elias him gesot huet; an hien a si a säin Haus hu vill Deeg giess. 17:16 An d'Miel am Glas huet sech net ofgedonkelt, an d'Ueleg an der Glas huet net ofgeholl, sou wéi d'Wuert dat den Jehova duerch den Elia geschwat hat. 17:17 No dëse Saache koum et, datt de Jong vum Hausmeeschter krank ginn ass; an d'Krankheet war sou schwéier datt hien net otemt. 17:18 A sot si zu Elia: Wat hunn ech mat dir ze maachen, Gott Gott? Hutt Dir bei mech komm fir u meng Ongerechtegkeeten ze erënneren a mäi Jong ze stierwen? 17:19 Hie sot zu hir: Gitt mir Äre Jong hei. Dofir huet hien et vu sengem Schouss geholl, an en an de Raum gedroen, wou e war, an en op säi Bett geluecht. 17:20 A rifft den HÄR a seet: Jehova mäi Gott, hutt Dir iwwerhaapt d'Wittfra an hirem Haus, wou ech wunnen, belästegt, andeems Dir hire Jong stierft?

17:21 An hien huet sech dräimol op d'Kand ausgestreckt, an huet zum Jehova geruff a sot: Jehova mäi Gott, ech bieden lech, maach d'Séil vun dësem Kand zu him zréck. 17:22 An den Här héieren d'Stëmm vum Elia, an d'Séil vum Kand ass zréck an hien huet erëmbelieft. 17:23 Dunn huet den Elias d'Kand geholl, huet hien aus dem Zëmmer an d'Haus bruecht an huet et senger Mamm ginn, an den Elias huet zu hir gesot: Kuckt, Äre Jong lieft.

17:24 Dunn huet d'Fra zu Elia gesot: Elo weess ech, datt Dir e Mënsch vu Gott sidd, an datt d'Wuert vum HÄR an Ärem Mond stëmmt.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 18

18: 1 No ville Deeg koum d'Wuert vum Här zu Elias am drëtte Joer a sot: Gitt, weis dech bei Ahab, an ech wäert et op d'Äerd reenen. 18: 2 Also ass den Elias gaang fir sech dem Ahab ze weisen. An d'Hongersnout war schwéier an Samaria. 18: 3 An den Achab huet den Obadiah säi Steward genannt. Den Obadiah war ganz ängschtlech vu Jehova. 18: 4 Well wann de Jezeb dem Jehova seng Prophéiten zerstéiert huet, huet den Obadiah honnert Prophete geholl an huet se fofzeg fir fofzeg a Grotten verstoppt an huet se mat Brout a Waasser ënnerstëtzt. 18: 5 Sou sot Ahab zu Obadiah, Go duerch d'Land fir all d'Quell vu Waasser, an un all d'Baachen, fir ze kucken , ob vläicht wäerte mir ausgerëtscht fannen mat deem mir d'Liewe vun de Päerd an Finanzenveloppe erhaalen kënnen, sou datt mir wäerten net mir sinn ouni Béischten. 18: 6 A si hunn d'Land ënner sech gedeelt fir doriwwer ze goen; Den Achab ass ee Wee gaang, an den Obadiah ass getrennt en anere Wee gaang. 18: 7 A wéi den Ab fir Deeg op der Strooss gaang ass, huet hien den Elia kennegeléiert; a wéi hien hien erkannt huet, ass hien op d'Gesiicht gefall a sot: Sidd Dir net mäin Här Elias? 18: 8 An hie sot: Ech sinn; gitt, sot zu Ärem Meeschter: Hei ass den Elias. 18: 9 Awer hie sot: A wat hunn ech gesënnegt, datt Dir Ären Dénger an d'Hand vum Ahab gitt fir mech ëmzebréngen? 18:10 Wéi den Här Äre Gott lieft, gouf et keng Natioun a kee Räich, wou mäi Här net geschéckt huet fir dech ze sichen, an all hunn geäntwert: Hien ass net hei; Hien huet Kinnekräicher an Natioune geschwuer, datt se dech net fonnt hunn. 18: 11 An elo sot Dir: Gitt, sot Äre Meeschter: Hei ass den Elias?

18:12 Et wäert geschéien datt nodeems ech fort sinn, de Geescht vu Jehova dech hëlt wou ech net weess, a wann ech kommen an dem Ahab soen, wann hien dech net fënnt, da wäert hien mech ëmbréngen; An Äre Kniecht huet den Här aus senger Jugend gefaart . 18:13 Ass et net mengem Här gesot ginn wat ech gemaach hunn, wéi d'Izebel d'Prophéiten vu Jehova ëmbruecht huet; datt ech honnert Männer vu Jehova Prophete vu fofzeg fir fofzeg a Grotten verstoppt hunn, an se mat Brout a Waasser ënnerstëtzt hunn? 18:14 An elo sot Dir : Gitt, sot zu Ärem Meeschter: Hei ass den Elia; fir hien mech ëmzebréngen? 18:15 An den Elia sot zu him: Wéi den Här vun den Häre lieft , a senger Präsenz ech sinn, an haut wäert ech mech him weisen. 18:16 Also ass den Obadiah den Ahab begéint an huet him gesot; an den Achab koum den Elias treffen . 18:17 Wéi den Achab den Elia gesinn huet, sot hien: Sidd Dir deen, deen Israel bedréit? 18:18 An hie sot: Ech hunn Israel net gestéiert, awer Dir an Ärem Papp sengem Haus, andeems Dir d'Geboter vum Här hannerlooss hutt an de Baals nogeet. 18:19 Elo schéckt a sammelt d'ganz Israel op de Bierg Karmel, an déi véierhonnert a fofzeg Propheten vum Ba al an déi véierhonnert Prophéiten vun Asherah, déi um Dësch vum Jesebel iessen.

18:20 Dunn huet d'Ahab all d'Kanner vun Israel aberuff an d'Prophéiten um Bierg Karmel gesammelt. 18:21 An den Elia ass bei all d'Leit komm a sot: Wéi laang wackelt Dir tëscht zwee Gedanken? Wann Jehova Gott ass, follegt him no; a wann de Baal, gitt him no. An d'Leit hu kee Wuert geäntwert.

18:22 An den Elias sot nach eng Kéier zu de Leit: Ech eleng sinn e Prophéit vum Här bliwwen; awer vum Prophet vum Baal sinn et véierhonnert a fofzeg Männer. 18:23 Gëff eis dofir zwee Ochsen, a loosse se een auswielen, a schneiden en a Stécker, an hunn en op d'Holz geluecht, awer leet kee Feier drënner; an ech wäert deen aneren Ochs virbereeden, an en op Holz leeën, a kee Feier wäert ech nidderloossen . 18:24 Da rufft Dir den Numm vun Äre Gëtter un, an ech ruffen den Numm vu Jehova un; an de Gott dee mat Feier äntwert, dat ass Gott . An all d'Leit hunn geäntwert a gesot: Gutt gesot. 18:25 Dunn huet den Elia zu de Prophete vu Baal gesot: Wielt Iech en Ochs, a bereet deen als éischt vir, well Dir sidd am meeschten; an rufft den Numm vun Äre Gëtter op, awer setzt kee Feier drënner. 18:26 A si hunn den Ochs geholl, deen hinne geschenkt gouf, an huet se virbereet, an hunn den Numm Baal vu Moies bis Mëttes ugeruff a gesot: Baal, äntwert eis! Awer et war keng Stëmm, keen ze äntweren; an der Tëschenzäit si se beim Altor gesprongen, dee se gemaach hunn. 18:27 An et ass geschitt an der Mëttesstonn, datt den Elias de Geck mat hinnen huet a sot: Schreift haart , well hie Gott ass; Vläicht meditéiert Dir, oder Dir hutt eng Aarbecht, oder Dir sidd um Wee; vläicht schléift hien, an Dir musst hien erwächen. 18:28 A si hu mat haarde Stëmme gejaut a sech mat Messeren a Lanceten no hirer Gewunnecht geschnidden, bis d'Blutt op si gedrëpst huet. 18:29 Mëttes ass iwwergaang, a si hunn frantesch gejaut bis et Zäit war fir d'Affer ze bidden, awer et war keng Stëmm, keen ze äntweren oder ze lauschteren.

18:30 Dunn huet den Elia zu all de Leit gesot: Kommt no bei mech. An all d' Leit si bei hie komm; an hien huet den Altor vu Jehova fixéiert dee ruinéiert gouf. 18:31 An den Elias huet zwielef Steng geholl, no der Zuel vun de Stämme vun de Jongen vum Jacob, deenen d'Wuert vum Här ginn ass, a gesot: Israel soll Ären Numm sinn. 18:32 huet hie mat de Steng en Altor am Numm vum Jehova; dunn huet hien en Trench ronderëm den Altor gemaach, an deem zwee Mooss Käre passen . 18:33 Dunn huet hien d'Holz virbereet, an den Ochs a Stécker geschnidden an op d'Holz geluecht. 18:34 An hie sot: Fëllt véier Kréichele mat Waasser a schëdd et op d'Brennoffer an op d'Holz. An hie sot: Maacht et nach eng Kéier; an erëm hunn se et gemaach. Hien huet nach ëmmer gesot : Maacht et déi drëtt Kéier; a si hunn et eng drëtte Kéier gemaach, 18:35, sou datt d'Waasser ronderëm den Altor gerannt ass, an de Gruef war och mat Waasser gefëllt . 18:36 Wéi d'Zäit ukomm ass, datt d'Brennoffer ugebuede ginn, koum de Prophéit Elias no a sot: " Jehova, Gott vum Abraham, Isak an Israel, loosst et haut wëssen, datt Dir Gott an Israel sidd, an datt ech Ären Dénger sinn, an datt ech no Ärem Kommando all dës Saache gemaach hunn. 18:37 Äntwert mir, Jehova, äntwert mech, fir datt dëst Vollek weess datt Dir, Jehova, Gott sidd, an datt Dir Iech hir Häerzer zréckbréngt. 18:38 Dunn ass d'Feier vum Här gefall an huet d'Verbrennung, d'Holz, d'Steng an de Stëbs verbraucht an d'Waasser geleckt, dat an der Gruef war. 18:39 Wéi all d'Leit dat gesinn hunn, hunn si sech gebéit a gesot : Jehova ass Gott, Jehova ass Gott!

18:40 An den Elias sot zu hinnen: Grab d'Prophéiten vu Baal, fir datt kee kënnt entkommen. A si hunn se gefaang; an den Elias huet se an d'Baach vu Kishon bruecht, an do huet hien se geschluecht.

18:41 Du sot den Elias zu Ahab: Gitt op, iesst an drénk; well e grousse Reen héiert. 18:42 Ahab ass opgaang ze iessen an ze drénken. Den Elias ass erop op d'Carmel erop gaang, an huet sech op de Buedem gezunn, huet säi Gesiicht tëscht de Knéien. 18:43 An hie sot zu sengem Knecht: Gitt elo op a kuckt op d' Mier. An hie goung op, huet gekuckt a sot: Do ass näischt. An hie sot nach eng Kéier: Kommt siwe Mol zréck. 18:44 Zu der siwenter Kéier sot hien: Ech gesinn eng kleng Wollek wéi eng Handfläch vum Mann, vum Mier opgestan. An hie sot: Gitt a sot zu Achab: Verbannt Ären Auto a gitt erof , fir datt de Reen lech net stoppt. 18:45 An et ass an der Tëschenzäit passéiert datt den Himmel schwaarz vu Wolleken a Wand war, an et war e grousse Reen. A säi gudden Ahab koum op Jizreel. 18:46 An d'Hand vum Här war op den Elia, dee seng Lende gegürt huet, an ass virum Ahab gaang, bis hien zu Jizreel koum.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 19

19: 1 Ahab huet dem Izebel d'Nouvelle ginn iwwer alles wat den Elia gemaach huet, a wéi hien all d'Prophéiten mam Schwert ëmbruecht huet. 19: 2 Dunn huet de Jezebel e Messenger op den Elia geschéckt a gesot: Sou kënnen d'Götter mat mir maachen, a mech och bäifügen, wann ech muer zu dëser Zäit Är Persoun net als ee vun hinnen gesat hunn. 19: 3 Wéi hien d' Gefor gesinn huet, ass hien opgestan an ass gaang fir säi Liewen ze retten, a koum op Berseba, dat zu Juda ass, an huet säi Kniecht do hannerlooss. 19: 4 An hien ass an d'Wüst enges Daags op sengem Wee gaang, a koum a souz ënner engem Juniper; a wëlle stierwen, sot hien: Genuch, o Jehova, bréng mech ëm , well ech si net besser wéi meng Elteren. 19: 5 A louch ënner dem Juniper, ass hien ageschlof; a kuck, en Engel huet him beréiert a sot zu him: Stitt op, ësst. 19: 6 Dunn huet hie gekuckt, a kuckt, u sengem Kapp e Kuch gebak op Kuelen, an en Dëppen Waasser; an hien huet giess a gedronk, an ass erëm ageschlof. 19: 7 An den Engel vum Här huet sech d'zweete Kéier gedréit, huet hie beréiert a gesot: Stitt op an ësst, well Dir hutt e laange Wee ze goen. 19: 8 Also ass hien opgestan an huet giess a gedronk; a mat deem Iessen befestegt ass hie véierzeg Deeg a véierzeg Nuechte bis op den Horeb, de Bierg vu Gott, gaang. 19: 9 An do ass hien an eng Höhl gaang, wou hien d'Nuecht verbruecht huet. An d'Wuert vum Här koum zu him a sot: Wat maacht Dir hei, Elias?

19:10 Hien huet geäntwert: Ech si ganz äifreg fir den Här Gott vun den Häre; well d'Kanner vun Israel Äre Pakt verlooss hunn, hunn se Är Altär ofgerappt, a si hunn ëmbruecht oder mam Schwert Är Prophéiten; an nëmmen ech sinn bliwwen, a si sichen no mengem Liewen ze huelen. 19:11 Hien huet zu him gesot: Gitt eraus a steet um Bierg virum Här. A kuck, den Här ass laanschtgaang, an e grousse a staarke Wand huet d'Bierger ausernee gerappt, an d'Fielsen virum Här gebrach ; awer Jehova war net am Wand. An nom Wand en Äerdbiewen; awer Jehova war net am Äerdbiewen. 19:12 An nom Äerdbiewen e Feier; awer de Jehova war net am Feier. An nom Feier eng nach kleng Stëmm. 19:13 Wéi den Elia et héieren huet, huet hie säi Gesiicht mat sengem Mantel bedeckt, an ass erausgaang, a stoung bei der Dier vun der Höhl. A kuck, eng Stëmm koum zu him a sot: Wat méchs du hei, Elias? 19:14 Hien huet geäntwert: Ech hunn e groussen Äifer fir den HÄR Gott vun den Häre gefillt; well d'Kanner vun Israel Äre Pakt verlooss hunn, Är Altär ofgerappt hunn an Är Prophéiten mam Schwert ëmbruecht hunn; an nëmmen ech sinn bliwwen, a si sichen no mengem Liewen ze huelen. 19:15 An den Här huet him ginn: Gitt, gitt zréck op Ärem Wee, duerch d'Wüst vun Damaskus; an Dir kommt, an salbt den H azael zum Kinnek vu Syrien. 19:16 Du solls de Jehu, de Jong vum Nimshi zum Kinnek iwwer Israel salwen; an den Elisa de Jong vum Shaphat, vum Abel-Mehola, du wäers salwe fir e Prophéit an denger Plaz ze sinn. 19:17 A wien aus dem Schwert vum Hazael entkomm ass, de Jehu wäert ëmbréngen; a wien aus dem Jehu sengem Schwert flücht , den Elisa wäert ëmbréngen.

19:18 An ech wäert siwe Dausend an Israel bleiwen, deenen hir Knéien net dem Baal béien, an deenen hir Mond hien net kussen.

19:19 Wéi hien vun do fortgaang ass, huet hien den Elisa, de Jong vum Shaphat fonnt, mat zwielef Joch viru sech geplëmmt , an hien hat déi lescht. An den Elias ass viru sech gaang, huet säi Mantel iwwer hie geheit. 19:20 Duerno huet hien d'Ochsen hannerlooss, an ass no dem Elias gelaf a sot: Loosst mech mäi Papp a meng Mamm kussen, an da ginn ech Iech no. An hie sot zu him: Gitt, komm zréck; Wat hunn ech Iech gemaach? 19:21 An hien huet sech ëmgedréit an huet e Paar Ochs geholl an ëmbruecht, a mam Ochs Plou huet hien d'Fleesch gekacht an de Leit et giess ze iessen. Dunn ass hien opgestan an ass nom Elias gaang an huet him gedéngt.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 20

20: 1 Dunn huet de Ben-Hadad Kinnek vu Syrien seng ganz Arméi gesammelt, a mat him drësseg-zwee Kinneken, mat Päerd a Ween; an hie goung op a goung op Samaria, an huet et gekämpft. 20: 2 An hien huet Messenger an d'Stad bei den Ahab Kinnek vun Israel geschéckt a gesot: 2 0: 3 Sou seet de Ben-Hadad: Äert Sëlwer an Äert Gold si mir, an Är Fraen an Är schéi Kanner si mir. 20: 4 An de Kinnek vun Israel huet geäntwert a gesot: Wéi Dir seet, mäin Här Kinnek, ech sinn Äert an alles wat ech hunn. 20: 5 D'Botschafter hu sech erëm gedréit a gesot: Sou sot de Ben-Hadad: Ech hunn dech geschéckt fir ze soen: Äert Sëlwer an Äert Gold, an Är Fraen an Är Kanner gitt Dir mir. 20: 6 Ausserdeem, muer zu dëser Zäit wäert ech meng Dénger bei lech schécken, déi Äert Haus duerchsichen an d'Haiser vun Ären Dénger; a si huelen an droen alles wäertvolltes wat Dir hutt. 20: 7 Dunn huet de Kinnek vun Israel all déi Eelst vum Land geruff a sot zu hinnen: Verstitt, a kuckt elo wéi dëse Mann näischt anescht wéi Béis sicht; hien huet mir geschéckt fir meng Fraen a meng Kanner, a fir mäi Sëlwer a mäi Gold, an ech hunn dat net ofgeleent. 20: 8 An all déi Eelst an all d'Leit hunn him geäntwert: Follegt hien net, a maach net wat hien lech freet. 20: 9 Dunn huet hien den Ambassadeure vu Ben-Hadad geäntwert : Sot zu mengem Herrgott de Kinnek: Ech wäert alles maachen wat Dir Ären Dénger ufanks gebueden huet; awer dëst kann ech net maachen. An d'Ambassadeure sinn gaang an hunn him d'Äntwert ginn.

20:10 An de Ben-Hadad huet hien nach eng Kéier geschéckt fir ze soen: Also kënnen d'Götter mat mir maachen, a souguer mech derbäifügen, datt de Stëbs vu Samaria net duergeet fir d'Fauscht vun all de Leit, déi mech nogoen. 20:11 An de Kinnek vun Israel huet geäntwert a sot: Sot him, datt deen, deen seng Waffen ëmgürt huet, sech selwer net sou vill soll luewen, wéi deen, deen seng Waffen ofhëlt. 20:12 Wéi hien dëst Wuert héieren huet, wärend hie mat de Kinneken an den Zelter gedronk huet , sot hien zu sengen Dénger: Bereet Iech vir. A si si géint d'Stad ënnerwee. 20:13 A kuck, e Prophéit ass bei den Ahab Kinnek vun Israel komm a sot zu him: Sou seet den Här: Hutt Dir dës grouss Mass gesinn? Kuckt, ech ginn Iech et haut an Är Hand of, fir datt Dir wësst datt ech Jehova sinn. 20:14 An den Achab huet geäntwert: Wem seng Hand? Hie sot: Den Här huet zu sech selwer gesot: Vun der Hand vun den Dénger vun de Prënze vun de Provënzen. An den Achab sot: Wien wäert de Kampf ufänken? An hien huet geäntwert: Dir. 20:15 Dunn huet hien d'Knechte vun de Prënze vun de Provënzen iwwerpréift, déi zweehonnert an zwee an drësseg waren. Duerno huet hien all d'Leit iwwerpréift, all d'Kanner vun Israel, déi siwe Dausend waren. 20:16 A si sinn de Mëtteg fortgaang. An de Ben-Hadad huet gedronk an an den Zelter gedronk, hien an d'Kinneken, déi drësseg-zwee Kinneken, déi komm waren, him ze hëllefen . 20:17 An d'Dénger vun de Prënze vun de Provënzen sinn als éischt erausgaang. A Ben-Hadad hat deen deen him gesot huet geschéckt a gesot: Männer sinn aus Samaria erausgaang.

20:18 Hien huet dunn gesot: Wa se fir de Fridde erausgaange sinn, huelt se lieweg; A wa se erauskomm sinn fir ze kämpfen, huelt se lieweg. 20:19 Also, d'Dénger vun de Prënze vun de Provënzen sinn aus der Stad erausgaang an d'Arméi no hinnen. 20:20 A jiddereen huet hien ëmbruecht dee géint hie koum; An d'Syrer sinn geflücht, d'Israeliten hannendrun. An de Kinnek vu Siri a, de Ben-Hadad, ass op engem Päerd mat e puer Kavallerie Leit entkomm. 20:21 An de Kinnek vun Israel ass erausgaang an huet de Päerd, an de Ween, an de Shizo, de Syrer geschloen, fir hinnen e groussen Onrou ze maachen. 20:22 Dunn ass de Prophet bei de Kinnek vun Israel komm an huet zu him gesot: Gitt, sidd staark, a kuckt a kuckt wat Dir maacht; well no engem Joer kënnt de Kinnek vu Syrien géint dech. 20:23 An d'Dénger vum Kinnek vu Syrien soten zu him : Hir Gëtter si Gëtter vun de Bierger, dofir hunn se eis iwwerwonnen; awer wa mir mat hinnen op der Einfache kämpfen , wäert et gesinn, wa mir se net besiegen. 20:24 Maacht also sou: Huelt d'Kinneke jidd vu sengem Posten, a wielt Kapitänen op hir Plaz. 20:25 An Dir formt eng aner Arméi wéi d'Arméi déi Dir verluer hutt, Päerd fir Päerd a Won fir Ween; da wäerte mir mat hinnen am fräie Feld kämpfen, a mir wäerte gesinn, wa mir se net besiegen. An hien huet hinnen nogelauschtert, an hien huet dat gemaach. 20:26 No engem Joer huet de Ben-Hadad d'Arméi vun de Syrer iwwerpréift a koum op Aphek fir géint Israel ze kämpfen.

20:27 D'Kanner vun Israel goufen och gepréift , an hu Bestëmmunge geholl fir se ze begéinen; an d'Kanner vun Israel hu sech virun hinnen als zwee Trapp Geessen opgestallt, an d'Syrer hunn d'Land gefëllt.

20:28 Dunn ass de Mann vu Gott bei de Kinnek vun Israel komm, an huet zu him geschwat a gesot: Sou seet den Här: Well d'Syrer gesot hunn: Den Här ass de Gott vun de Bierger, an net de Gott vun den Däller. an Ärer Hand, fir datt Dir wësst datt ech Jehova sinn. 20:29 Siwe Deeg hu se sech géigesäiteg campéiert, an um siwenten Dag huet d'Schluecht stattfonnt; an d'Kanner vun Israel hunn d'Syrer an engem eenzegen Dag honnertdausend Fousszaldoten ëmbruecht. 20:30 De Rescht ass op Aphek geflücht, an d'Stad; an d'Mauer ass op siwenanzwanzeg dausend Männer gefall, déi bliwwen sinn. De Benhadad ass och an d'Stad geflücht, a verstoppt sech vu Raum zu Raum. 20:31 A seng Dénger soten zu him: Kuckt, mir hu vun de Kinneke vum Haus vun Israel héieren, datt si barmhäerzeg Kinneke sinn; Also loosst eis Säck op eise Lende leeën, a Seeler op den Hals, a loosst eis bei de Kinnek vun Israel erausgoen, fir ze kucken ob hien Ärt Liewen retten. 20:32 Dofir hunn si hir Lende mat Sackkleed a Seeler ëm den Hals gegürt, a si koume bei de Kinnek vun Israel a soten zu him: Ären Dénger Ben-Hadad seet, ech bieden, datt meng Séil liewe kann. An hien huet geäntwert: Wann hien nach lieft , ass hie mäi Brudder.

20:33 Dës Männer hunn dëst als gutt Zeechen geholl, a si hu sech séier d'Wuert vu sengem Mond geholl a gesot: Äre Brudder Benhadad lieft. An hie sot: Gitt a bréngt hien. De Ben-Hadad huet sech dunn zu Ahab virgestallt, an hien huet hien an e Won kritt.

20:34 An de Ben-Hadad sot zu him: D'Stied, déi mäi Papp vun Iech ofgeholl huet, wäert ech restauréieren; a maach fir Iech Plazen zu Damaskus, wéi mäi Papp se zu Samaria gemaach huet. An ech, sot den Ahab, loosst Iech mat dësem Pakt goen. Dofir huet hien e Pakt mat him gemaach an hie gelooss. 20:35 Du sot e Mann vun de Jongen vun de Propheten zu sengem Begleeder duerch d'Wuert vu Gott: Schlo mech elo. Awer deen aneren wollt hien net verletzen. 20:36 Hien huet zu him gesot: Well Dir dem Wuert vum Här net gefollegt hutt, kuck, wann Dir vu mir fortgitt, da schéisst e Léiw Iech. A wéi hie sech vun him ofgewand huet, huet e Léiw hien fonnt, an huet hien ëmbruecht. 20:37 Dunn huet hien engem anere Mann getraff a sot zu him: Maach mech elo. An de Mann huet hie geschloen, an hie blesséiert hien. 20:38 An de Prophéit ass fortgaang a stoung virum Kinnek op der Strooss an huet sech verkleet, an huet eng Blendendeck iwwer seng Ae gesat. 20:39 A wéi de Kinnek laanschtgaang ass, huet hien dem Kinnek geruff a gesot: Ären Dénger ass an der Mëtt vun der Schluecht erausgaang; A kuck , en Zaldot ass op mech zougaang an huet mech e Mann bruecht a sot zu mir: Halt dëse Mann, a wann hie fortlafe wäert Äert Liewen fir säi sinn, oder Dir bezuelt en Talent Sëlwer.

20:40 A wärend Äre Kniecht sech mat enger Saach an enger anerer beschäftegt huet, ass de Mann verschwonnen. Dunn huet de Kinnek vun Israel zu him gesot: Dat wäert Äre Saz sinn; du hues et ausgeschwat. 20:41 Awer hien huet op eemol d'Blenddeck aus sengen Ae geläscht , an de Kinnek vun Israel wousst datt hie vun de Prophete war.

20:42 An hie sot zu him: Sou seet den Här: Well Dir d'Hand vu mengem verfluchte Mann geléist hutt, soll Äert Liewen him sinn, an Äert Vollek seng. 20:43 An de Kinnek vun Israel ass traureg a rosen heem gaang an ass op Samaria komm.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 21

21: 1 No dëse Saachen ass et geschitt datt den Naboth vu Jizreel e Wéngert do beim Palais vum Ahab Kinnek vu Samaria hat. 21: 2 An den Ahab huet mam Naboth geschwat a gesot : Gitt mir Äre Wéngert fir e Geméisgaart, well en ass no bei mengem Haus, an ech ginn lech en anere Wéngert besser wéi dësen dofir; oder wann et lech besser schéngt, bezuelt ech lech säi Wäert u Suen. 21: 3 An den Naboth sot zu Ahab: Den Herrgott hält mech drun, datt ech lech net meng Éiere ginn. 21: 4 An den Ahab ass a sengem Haus traureg a rosen, wéinst dem Wuert, dat den Naboth vu Jizreel him geäntwert hat, a gesot: Ech ginn lech keng Ierfschaft vu menge Pappen. An hien huet sech op säi Bett geluecht an huet säi Gesiicht gedréint an huet net giess. 21: 5 Seng Fra Jezebel ass bei hien a sot zu him: Firwat ass Äre Geescht sou niddereg datt Dir net ësst? 21: 6 Hien huet geäntwert: Well ech mam Naboth vu Jizreel geschwat hunn, a gesot hunn, mir säi Wéngert fir Suen ze ginn, oder datt wann hie méi wëll, him en anere Wéngert dofir ginn; an hien huet geäntwert: Ech wäert lech net mäi Wéngert ginn . 21: 7 A seng Fra Jezebel sot zu him: Sidd Dir elo Kinnek iwwer Israel? Stitt op, an ësst a sidd frou; Ech ginn lech de Wéngert vum Naboth vu Jizreel. 21: 8 Dunn huet si Bréiwer geschriwwen am Numm vun Ahab, a se mat hirem Rank versiegelt an huet se un déi Eelst an d' Cheffe geschéckt, déi an der Stad mat Naboth wunnen. 21: 9 An d'Bréiwer, déi hie geschriwwen huet, liese sou: Proklaméiert de Faaschten , a stellt den Naboth virum Vollek.

21:10 an huet zwee béis Männer viru sech gestallt, fir géint hien ze bestätegen an ze soen: Dir hutt Gott an de Kinnek geläscht. An huelt se dann eraus a steng et fir ze stierwen.

21:11 An déi vun hirer Stad, déi Eelst an d'Cheffen , déi an hirer Stad gelieft hunn, hu gemaach wéi d'Izebel hinne befollegt huet, no deem wat an de Bréiwer geschriwwe war, déi si hinne geschéckt huet. 21:12 A si hunn eng Faascht gemaach an hunn den Naboth virum Vollek gestallt. 21:13 Dunn zwee béis Männer komm a souz virun him; an déi béis Männer hu géint d'Naboth virum Vollek geteent a gesot: Naboth huet Gott a Kinnek geläscht . A si hunn hien aus der Stad erausgeholl a gestengegt, an hie stierft. 21:14 Dunn hunn se op d'Izebel geschéckt fir ze soen: Neb ot gouf gestengegt a gestuerwen. 21:15 Wéi d'Izebel héieren huet, datt den Naboth gestengegt an ëmbruecht gi war, sot si zu Ahab: Stéi op an huel de Wéngert vum Turnip a Jizreel, deen Iech et net fir Sue géif ginn; well den Naboth net lieft, awer gestuerwen ass. 21:16 A wann e Cab héieren datt Naboth dout war, ass hien opgestan fir erof an de Wéngert vun Naboth vu Jizreel ze goen, fir et ze besëtzen. 21:17 Dunn ass d'Wuert vum Här zu Elia den Tischbite komm, a seet: 21:18 Stitt op, gitt erof fir den Ahab Kinnek vun Israel ze treffen, deen zu Samaria ass; kuck, hien ass am Wéngert vun Naboth, op deen hien erofgaang ass, fir deen ze besëtzen.

21:19 An Dir sollt zu him schwätzen a soen: Sou seet den HÄR: Hutt Dir net ëmbruecht, an hutt Dir och verdriwwen? An du solls nach eng Kéier mat him schwätzen a soen: Sou seet den Här: Op der selwechter Plaz wou d'Hënn d'Blutt vun Naboth geleckt hunn, wäerten d'Hënn och Äert Blutt, Äert Blutt, lecken. 21:20 An den Achab sot zu Elias: Hutt Dir mech fonnt , mäi Feind? Hien huet geäntwert: Ech hunn lech fonnt, well Dir hutt lech selwer verkaaft fir dem Här Béis ze maachen.

21:21 Kuckt, ech bréngen lerch iwwer dech, a wäert Är Nokommen ofwëschen an all leschte Mann vum Haus vun Ahab zerstéieren, de Kniecht an de fräie Mann an Israel. 21:22 An ech wäert Äert Haus maachen wéi d'Haus vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, a wéi d'Haus vum Baasha, dem Jong vum Ahijah, wéinst der Rebellioun, mat där Dir mech zu Roserei provozéiert hutt, a mat deem Dir Israel veruersaache gelooss huet. 21:23 Vun Jezebel huet den Här och geschwat, a gesot: D' Hënn iesse Jesebel un der Mauer vu Jizreel. 21:24 Wien aus Ahab an der Stad ëmbruecht gëtt, d'Hënn iessen, a wien am Feld ëmbruecht gëtt, d'Villercher vun der Loft iessen. 21:25 (Wierklech, kee war wéi den Ahab, dee sech selwer verkaaft huet fir Béis an den Ae vum Här ze maachen, well seng Fra Izebel huet hien ugereegt . 21:26 Hie war him abominabel abominabel an ass no Idoler gaang, no alles wat d'Amoriten gemaach hunn, deenen den HÄR virun de Kanner vun Israel erausgedriwwen huet.) 2 1:27 An et ass geschitt, datt den Achab dës Wierder héieren huet, hien huet seng Kleeder zerrappt an e Sack iwwer säi Fleesch geluecht, gefaasst a geschlof. a Säckelech, a gehummert gaang.

21:28 Dunn ass d'Wuert vum Här zu Elias den Tischbite komm, a seet: 21:29 Hutt Dir net gesinn, wéi den Achab sech viru mech bescheed gemaach huet ? Well well hie sech viru mech bescheed huet, wäert ech a sengem Deeg kee Béis bréngen; an den Deeg vun hirem Jong wäert ech Béis an hirem Haus bréngen.

ÉISCHT BUCH VU KINGS
Kapitel 22

22: 1 Dräi Joer sinn ouni Krich tëscht de Syrer an Israel vergaang . 22: 2 An et ass am drëtte Joer geschitt, datt de Josafat Kinnek vu Juda erofgaang ass zum Kinnek vun Israel. 22: 3 An de Kinnek vun Israel sot zu sengen Dénger: Wësst Dir net datt de Ramoth a Gilead eis ass, a mir hunn näischt gemaach fir et aus der Hand vum Kinnek vu Siri ze huelen ? 22: 4 An hie sot zu Josafat: Kommt Dir mat mir fir géint Ramoth a Gilead ze kämpfen? An de Josafat huet dem Kinnek an Israel geäntwert : Ech si wéi Dir, a mäi Vollek wéi Äert Vollek, a meng Päerd wéi Är Päerd. 22: 5 Dunn huet de Josafat zum Kinnek vun Israel gesot: Kuckt w.e.g. d'Wuert vum Här haut. 22: 6 Dunn huet de Kinnek vun Israel d'Prophéite gesammelt, ongeféier véierhonnert Männer, zu deenen hie gesot huet: Soll ech a Krich mat Ramoth a Gilead goen, oder wäert ech et verloossen? A si soten: Gitt erop, well den Här wäert et dem Kinnek senger Hand ginn . 22: 7 A sot de Josafat: Ass et nach ëmmer e Prophet vum Jehova, duerch dee mir froen? 22: 8 De Kinnek vun Israel huet dem Josafat geäntwert: Et gëtt nach ee Mann mat deem mir den Här kéinte consultéieren, de Mika, de Jong vum Imla. mee ech haassen hien, well hie prophezeit ni gutt fir mech, awer nëmme schlecht. An de Josafat sot: Loosst de Kinnek net esou schwätzen. 22: 9 Dunn huet de Kinnek vun Israel e Beamte geruff a sot zu him: Bréng séier de Micaiah, de Jong vum Imla. 22:10 An de Kinnek vun Israel an de Josafat Kinnek vu Juda souzen all op sengem Stull, verkleed a seng kinneklech Kleeder, op der Plaz bei der Entrée zum Gate vu Samaria; an all d' Prophéiten hu virdru virausgesot.

22:11 An den Zedekiah, de Jong vu Quenaana, huet fir sech selwer Eisenhäerzer gemaach, a gesot: Sou seet den HÄR: Mat dësen zitt Dir d'Syrer bis se fäerdeg sinn. 22:12 An all d'Prophéiten hunn op déiselwecht Manéier virausgesot a gesot: Gitt erop op Ramoth a Gilead, an Dir wäert et gutt maachen; well den Jehova wäert et dem Kinnek senger Hand ginn. 22:13 An de Messenger dee komm war fir de Michaiah ze ruffen , huet zu him geschwat a gesot: Kuckt, d'Wierder vun de Propheten mat enger Stëmm soen dem Kinnek gutt Saache mat; ass elo däi Wuert , d'Wuert vun engem vun hinnen, an annoncéiert och erfollegräich. 22:14 A Micaiah sot: "Wéi den Här lieft, wat den Här zu mir schwätzt, dat wäert ech soen. 22:15 Dofir koum hien zum Kinnek, an de Kinnek sot zu him: Micaiah, solle mir goen a géint Ramoth a Gilead kämpfen, oder solle mir hatt verloossen? Hien huet geäntwert: "Gitt erop, da wäert Dir gutt goen, an den Här wäert et an d'Kinnekshand iwwerginn." 22:16 An de Kinnek sot zu him: Wéi dacks muss ech verlaangen, datt Dir mir näischt ausser d'Wourecht am Numm vu Jehova seet? 22:17 Dunn huet hie gesot: Ech hunn d'ganz Israel op de Bierger gesinn, wéi Schof ouni Hiert; an den Jehova sot: Dës hu kee Här; gitt jiddfereen a säin Haus zréck a p az. 22:18 An de Kinnek vun Israel sot zu Josafat: Hat ech Iech net gesot? Hie wäert keng gutt Saach vu mir viraussoen, awer nëmme Béis. 22:19 An hie sot: "Héiert dofir d'Wuert vum Här: Ech hunn den Här op sengem Troun sëtze gesinn, an de ganzen Himmelherder stoung nieft him, op senger rietser a lénkser Säit.

22:20 A sot den HÄR: Wie bréngt den Akab dozou op ze goen a falen zu Ramoth a Gilead? An een huet ee Wee gesot, an deen aneren huet deen aneren gesot. 22:21 An e Geescht ass erausgaang a stoung virum HÄR a sot: Ech wäert hie verleeden. An de Jehova huet zu him gesot: Wéi? 22:22 Hie sot: Ech ginn eraus a ginn e Geescht vu Veruechtung am Mond vun all senge Propheten. An hie sot: Dir wäert hien induzéieren, an Dir wäert et och fäerdeg bréngen; gitt, dann, a maach dat. 22:23 An elo, kuck, den HÄR huet e leiege Geescht an de Mond vun all Äre Prophéiten geluecht, an den HÄR huet Béis iwwer lech bestëmmt. 22:24 Du koum den Zedekiah, de Jong vu Quenaana, an huet dem Micaiah op d'Bak geschloen a gesot: Wou ass de Geescht vum Här vu mir fortgaang fir lech ze schwätzen ? 22:25 An d'Micaiah huet geäntwert: Kuckt, Dir gesitt et deen Dag, wann Dir vu Raum zu Raum gitt fir lech ze verstoppen. 22:26 Dunn huet de Kinnek vun Israel gesot: Huelt de Mika, a bréngt hien bei den Amon, de Gouverneur vun der Stad, an dem Joash dem Kinnek säi Jong. 22:27 a sot: Sou seet de Kinnek: Goss dëse Mann am Prisong, an haalt hie mat Noutbrout a Waasser mat Leed, bis ech erëm a Fridde kommen. 22:28 An de Micha sot: Wann Dir iergendwann am Fridde kënnt, huet den Här net fir mech geschwat. Direkt sot hien: Lauschtert, all Leit. 22:29 De Kinnek vun Israel ass mat Josafat, de Kinnek vu Juda, op Ramoth an d'Gilead eropgaang. 22:30 An de Kinnek vun Israel sot zu Josafat: Ech wäert mech verkleeden an an d'Schluecht goen; an Dir hutt Är Kleeder un. An de Kinnek vun Israel huet sech verkleet, an ass an d'Schluecht gaang.

22:31 Awer de Kinnek vu Syrien huet seng drësseg-zwee Waggekapitänen ugefrot a gesot: Ech wäert net mat Grouss oder Kleng kämpfen, awer nëmmen géint de Kinnek vun Israel. 22:32 Wéi d'Kapitänen vun de Ween Josafat gesinn hunn, soten se: Sécher ass dat de Kinnek vun Israel; a si koume géint hie fir mat him ze kämpfen; awer de Kinnek Josafat huet gejaut. 22:33 Wéi d'Kapitänen vun de Ween gesinn, datt et net de Kinnek vun Israel war, hunn se sech vun him zréckgewisen. 22:34 An e Mann huet säi Bogen zoufälleg geschoss an de Kinnek an Israel duerch d'Gelenker vun der Rüstung geschloen, sou datt hien zu sengem Kutscher gesot huet: Dréi dech ëm, an huel mech aus dem Feld, well ech si blesséiert. 22:35 Awer de Kampf hat deen Dag gerannt, an de Kinnek war a sengem Won virun de Syrer, an den Owend stierft hien ; an d'Blutt aus der Wonn ass ënnen am Auto gerannt. 22:36 A bei Sonnenënnergank ass e Gejäiz duerch de Lager erausgaang , a seet: Jiddereen zu senger Stad, an all an säin eegent Land! 22:37 De Kinnek ass gestuerwen a gouf op Samaria bruecht; a si hunn de Kinnek a Samaria begruewen . 22:38 A si hunn de Won an der Schwämm vu Samaria gewäsch; an d'Hënn hunn säi Blutt geleckt (an d' Herloten och do gewaschen), nom Wuert dat den Jehova geschwat huet. 22:39 De Rescht vun den Akte vun Ahab, an alles wat hien gemaach huet, an dat Elfenbeinshaus , dat hie gebaut huet, an all d'Stied, déi hie gebaut huet, steet net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel? 22:40 An den Achab ass mat senge Pappe geschlof, a säi Jong Ahaziah regéiert a senger Plaz.

22:41 De Josafat Jong vum Asa huet ugefaang ze regéieren iwwer Juda am véierte Joer vum Akab Kinnek vun Israel. 22:42 Josafat war fënnef-an-drësseg Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren, an hien huet fënnef-an-zwanzeg Joer zu Jerusalem. Seng Mamm säin Numm war Azuba Duechter vum Silhi. 22:43 An hien ass de ganze Wee bei de Papp Asa gaang, huet sech net dovun ofgedréit a gemaach wat an den Ae vum Här richteg war. Mat all deem goufen d' Hustplazen net ewechgeholl; well d'Leit hunn nach ëmmer geaffert a verbrannt Räucher op si. 22:44 An de Josafat huet Fridde mam Kinnek vun Israel gemaach. 22:45 De Rescht vun de Wierker vu Josafat, a seng Exploiten, an d'Kricher, déi hie gefouert huet, sinn se net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? 22:46 Hien huet och de Rescht vun de Sodomiten aus dem Land geschleeft, déi an der Zäit vu sengem Papp Asa bliwwen sinn. 22:47 Dunn war et kee Kinnek zu Edom; et war e Gouverneur amplaz e Kinnek. 22:48 De Josafat hat Schëffer aus Tarsis gemaach, déi op Ophir solle fir Gold goen; awer si sinn net gaang, well se zu Ezion-geber gebrach sinn. 22:49 Dunn huet den Ahaziah, de Jong vum Ahab zu Josafat gesot: Looss meng Dénger mat Äre Leit op d'Schëffer goen. Awer de Josafat géif net. 22:50 An de Josafat ass mat senge Pappe geschlof a gouf mat hinnen an der Stad vu sengem Papp David begruewen; a seng Plaz huet de Joram säi Jong regéiert.

22:51 Ahaziah, de Jong vum Ahab, huet iwwer Israel zu Samaria regéiert, am siwwenzéngte Joer vum Josafat Kinnek vu Juda; an hien huet zwee Joer iwwer Israel regéiert. 22:52 An hien huet béis gemaach an den Ae vum Här, an ass op de Wee vu sengem Papp gaang, an de Wee vu senger Mamm, an um Wee vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, deen Israel zum Sënn gemaach huet; 22:53 well hien de Baal gedéngt huet an hie veréiert huet an den HÄR, Gott vun Israel provozéiert huet , sou wéi säi Papp alles gemaach huet.

ZWEET BUCH VU KINGS

Kapitel 1

1: 1 Nom Doud vum Ahab huet de Moab géint Israel rebelléiert. 1: 2 An den Ahaziah ass duerch d'Fënster vun enger Stuff am Haus gefall, dat hien zu Samaria hat; A wéi hie krank war, huet hien Messenger geschéckt a sot zu hinnen: Gitt a freet de Baal-Zebub, de Gott vun Ekron, wann ech meng Krankheet heihinner soll heelen. 1: 3 Dunn huet den Engel vum HÄR mam Elias, dem Tischbite geschwat a gesot: Stéi op, géi erop op d' Botschafter vum Kinnek vu Samaria, a sot zu hinnen: Ass et kee Gott an Israel, datt Dir de Baal-Zebub, de Gott vum Ekron? 1: 4 Dofir seet sou den Här : Dir sollt net aus dem Bett opstoen, an deem Dir leien, awer Dir wäert sécher stierwen. An den Elias ass fortgaang. 1: 5 Wéi d' Bote bei de Kinnek gedréit hunn, sot hien zu hinnen: "Firwat hues de dech zréckgedréit?" 1: 6 Si hunn him geäntwert: Mir hunn e Mann begéint, deen zu eis sot: Gitt, a gitt zréck bei de Kinnek deen dech geschéckt huet, a sot zu him: Sou seet den Här: Ass et kee Gott an Israel, deen Dir schéckt fir Ba al ze konsultéieren Zebub Gott vun Ekron? Dofir, aus dem Bett an deem Dir sidd, wäert Dir net opstoen; Dir wäert sécher stierwen. 1: 7 An hie sot zu hinnen: Wat war dee Mann wéi deen Dir kennegeléiert hutt, an huet hien esou Wierder zu Iech geschwat? 1: 8 A si hunn him geäntwert: E Mann dee mat Hoer gekleet war a seng Lende mat engem Liedergürtel ëmgemaach hat. Dunn huet hie gesot: Et ass den Elias den Tischbite. 1: 9 Duerno huet hien e Kapitän vu fofzeg mat senge fofzeg geschéckt, deen eropgaang ass, wou hie war; a kuck, hie souz uewen um Bierg. An de Kapitän sot zu him: Mann vu Gott, de Kinnek huet Iech gesot, erof ze goen.

1:10 An den Elia huet geäntwert a sot zum Kapitän vun de fofzeg: Wann ech e Mënsch vu Gott sinn, da soll Feier aus dem Himmel erofkommen , a verbraucht lech mat Äre fofzeg. A Feier koum vum Himmel erof, verbraucht hien a seng fofzeg . 1:11 De Kinnek huet erëm en anere Kapitän vu fofzeg mat senge fofzeg geschéckt; An hien huet mat him geschwat a gesot: Mënsch vu Gott, de Kinnek huet esou gesot: Komm séier erof . 1:12 An den Elia huet him geäntwert a gesot: Wann ech e Mënsch vu Gott sinn, da soll Feier aus dem Himmel erofkommen a verbraucht lech mat Äre Fofzeger. A Feier koum vum Himmel erof, an huet hien a seng fofzeg verbraucht. 1:13 Hien huet den drëtte Kapitän vu fofzeg mat senge fofzeg zréckgeschéckt ; A wéi deen drëtte Kapitän vu fofzeg opgaang ass, huet hie virun den Elia geknéit an hie gefrot : "Gott vu Gott, ech bieden datt mäi Liewen, an d'Liewe vun dësen Äre fofzeg Dénger, an Ären Ae wäertvoll sinn. 1:14 Kuckt, d' Feier ass vum Himmel erofgaang an huet déi éischt zwee Kapitänen vu fofzeg mat hire Fofzeger verbraucht. dierf mäi Liewen elo virun Ären Ae geschätzt ginn . 1:15 Dunn huet den Engel vum Här zu Elia gesot: Gitt mat him erof; keng Angscht virun him. An hien ass opgestan an ass mat him beim Kinnek erofgaang . 1:16 An hie sot zu him: Sou seet den HÄR: Well Dir Bote geschéckt hutt fir de Baal-z ebub, dem Gott vun Ekron, ze froen, gëtt et kee Gott an Israel, fir säi Wuert ze froen? Dofir wäert Dir net aus dem Bett opstoen an deem Dir sidd, awer Dir wäert sécher stierwen. 1:17 An hie stierft no dem Wuert vum Här, deen den Elias geschwat huet. De Joram regéiert a senger Plaz, am zweete Joer vum Joram, dem Jong vum Josafat, dem Kinnek vu Juda; well den Ahaziah kee Jong hat.

1:18 De Rescht vun den Akats vum Ahaziah, sinn se net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen?

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 2

2:1 Et ass geschitt, datt wann den Jehova den Elias an de Wirbelwind an den Himmel ophiewe wollt, koum den Elias mam Elisa vu Gilgal. 2: 2 An den Elias sot zum Elisa: Bleift elo hei, well den Här huet mech op Bethel geschéckt. An den Elisa sot: Wéi den Här lieft, a sou wéi Är Séil lieft, wäert ech dech net verloossen. Si sinn dunn op Bethel erofgaang . 2: 3 An d'Kanner vun de Prophéiten, déi zu Bethel waren, sinn zu Elisa erausgaang an hunn zu him gesot: Wësst Dir datt den Här Äre Meeschter haut vun lech ewech wäert huelen ? An hie sot: Jo, ech weess; sief roueg. 2: 4 An den Elias sot zu him nach eng Kéier: Elisa, bleif elo hei, well den Här huet mech op Jericho geschéckt. An hie sot: Wéi den Här lieft, a sou wéi Är Séil lieft, wäert ech dech net verloossen. Also si se op Jericho komm. 2: 5 An d' Jongen vun de Propheten, déi zu Jericho waren, koumen no beim Elisa a soten zu him: Wësst Dir datt den Här haut Äre Meeschter vun lech ewechhëlt? Hien huet geäntwert: Jo, ech weess; sief roueg. 2: 6 An den Elias sot zu him: Bleift w.e.g. hei, well den Här huet mech an de Jordan geschéckt. An hie sot: Leeft den Här, a sou wéi Är Séil lieft, verloossen ech dech net. Also et war zwee. 2: 7 A fofzeg Männer vun de Jongen vun de Prophéiten koumen, a stoungen op enger Distanz virun; a si stoungen zwee beim Jordan. 2: 8 Den Elias huet dunn säi Mantel geholl, zesummegeklappt an d'Waasser geschloen, déi sech op eng Säit an déi aner getrennt hunn, a béid sinn duerch den Dréche gaang.

2:9 Wéi si passéiert sinn, sot den Elias zum Elisa: Frot wat Dir wëllt fir Iech maachen ier ech vun Iech ofgeholl ginn. An den Elisa sot: Ech bieden Iech, loosst eng duebel Portioun vun Ärem Geescht op mech sinn. 2:10 Hien huet zu him gesot: Dir hutt eng schwéier Saach gefrot. Wann Dir mech gesitt wann ech vun Iech ofgeholl ginn , da gëtt et Iech gemaach; awer wann net, nee. 2:11 An et ass geschitt, datt wa se goungen a schwätzen, kuck, e Feierwon mat Feierpäerd huet déi zwee getrennt ; an den Elias ass an engem Wirbelwind an den Himmel geklommen. 2:12 Wéi den Elisa dat gesinn huet, huet hie gejaut: Mäi Papp, mäi Papp, de Won vun Israel a seng Päerd! A si huet hien ni méi gesinn; an huet hir Kleeder geholl, huet hien se an zwee Deeler gerappt. 2:13 Dunn huet hien de Mantel vum Elia opgehuewen, dee vun him gefall war, a koum zréck, a stoung um Ufer vum Jordan. 2:14 An hien huet dem Elias säi Mantel geholl, dee vun him gefall ass, an huet d'Waasser getraff a gesot: Wou ass den Här, de Gott vun Elia? An esou huet hien d'Waasser genausou geschloen, si hu sech openee getrennt an deen aneren , an den Elisa ass laanschtgaang. 2:15 Wéi d'Jongen vun de Propheten, déi zu Jericho waren, hien op der anerer Säit gesinn hunn, soten se: De Geescht vum Elias huet op den Elisa geräift. A si koumen him entgéint a si viru sech gefall. 2:16 A si soten: Kuckt, et gi mat Ären Dénger fofzeg staark Männer; gitt elo a sicht dengem Här; Vläicht huet de Geescht vu Jehova en opgehuewen an en op e Bierg oder an en Dall geheit. An hie sot zu hinnen: Schéckt net.

2:17 Awer si hunn hie gepëtzt, bis hie sech geschummt huet a sot: Schéckt. Dunn hu si fofzeg Männer geschéckt, déi dräi Deeg no him gesicht hunn, awer hien net fonnt hunn. 2:18 A wéi se zréckgaang sinn op den Elisa, deen zu Jericho bliwwen ass, sot hien zu hinnen: Hat ech Iech net gesot, net ze goen? 2:19 An d'Männer vun der Stad soten zum Elisa : Kuckt, déi Plaz wou dës Stad ass, ass gutt, sou wéi mäin Här gesäit; awer d'Waasser si schlecht, an d' Land ass onfruchtbar. 2:20 Dunn huet hie gesot: Bréngt mir en neit Gefier a setzt Salz dran. A si hunn et him bruecht. 2:21 An hien ass erausgaang an de Quelle vum Waasser, huet d'Salz an et gegoss, a sot: Sou seet den Här, ech hunn dës Waasser geheelt, an et wäert kee Doud méi oder Krankheet méi sinn . 2:22 An d'Waasser ware gesond bis haut, nom Wuert wat den Elisa geschwat huet. 2:23 Dunn ass hien eropgaang op Bethel; a wéi hien op d'Strooss gaang ass, koumen e puer Jongen aus der Stad eraus, a si hunn de Geck mat him gemaach a gesot: Kaal, géi erop! C alvo, géi erop! 2:24 A kuckt zréck, huet hien se gesinn, an huet se am Numm vu Jehova verflucht. An zwee Biere koumen aus dem Bierg, a si hunn der véierzeg zwee Jongen ofgerappt. 2:25 Vun do ass hien op de Bierg Karmel, a vun do ass hien zréck op Samaria.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 3

3: 1 De Joram, de Jong vun Ahab, huet zu Samaria iwwer Israel am uechtzéngte Joer vum Josafatkinnek vu Juda regéiert. an zwielef Joer regéiert. 3: 2 An hien huet Béis gemaach an den Ae vu Jehova, awer net wéi säi Papp a seng Mamm; well hien d'Statue vum Baal ewechgeholl huet, déi säi Papp gemaach huet. 3: 3 Awer hien huet sech selwer iwwer d'Sënne vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, iwwerginn, deen Israel gemaach huet ze sënnegen an sech net vun hinnen zréckzitt.

3: 4 Dunn huet de Mesha, de Kinnek vu Moab, Véi gehat, an dem Kinnek vun Israel honnertdausend Lämmercher an honnertdausend Widder mat hire Fleecen bezuelt. 3: 5 Awer wéi d'Ahab gestuerwen ass, huet de Kinnek vu Moab géint de Kinnek vun Israel rebelléiert. 3 : 6 Dunn ass de Kinnek Joram aus Samaria erausgaang an huet ganz Israel beobachtet. 3: 7 An hien ass gaang an huet dem Josafha, dem Kinnek vu Juda, geschéckt a gesot : De Kinnek vu Moab huet sech géint mech rebelléiert. Gitt Dir mat mir an de Krich géint de Moab? An hien huet geäntwert: Ech wäert goen, well ech si wéi Dir; meng Leit wéi Är Leit, a meng Päerd wéi Är. 3: 8 An hie sot: Mat wéi engem Wee solle mir goen? An hien huet geäntwert: Iwwert de Wee vun der Wüst vun Edom. 3: 9 Dofir sinn de Kinnek vun Israel, de Kinnek vu Juda an de Kinnek vun Edom erausgaang. A wéi si siwen Deeg ronderëm d'Wüst gaange sinn, huet hinne Waasser fir d'Arméi a fir d'Déieren, déi hinnen nogaange sinn, gefeelt.

3:10 Dunn huet de Kinnek vun Israel gesot: Ah! datt den Jehova dës dräi Kinneke geruff huet fir se an d'Hänn vun de Moabiten ze ginn. 3:11 Awer de Josafat sot: Ass et net hei e Prophéit vum Här, fir datt mir den Här duerch hie konsultéiere kënnen? An ee vun den Dénger vum Kinnek vun Israel huet geäntwert a gesot: Hei ass den Elisa, de Jong vum Shafat, deen den Elia gedéngt huet. 3:12 An de Josafat sot: Dëse Mann soll d'Wuert vum Här hunn. An de Kinnek vun Israel ass erofgaang , an de Josafat an de Kinnek vun Edom. 3:13 Dunn huet den Elisa zum Kinnek vun Israel gesot: Wat hunn ech mat dir ze dinn ? Gitt op d'Prophéiten vun Ärem Papp, an d'Prophéiten vun Ärer Mamm. An de Kinnek vun Israel huet him geäntwert: Nee; well den Jehova huet dës dräi Kinneke versammelt fir se de Moabiten ofzeginn. 3:14 An den Elisa huet gesot: Wéi den Här vun den Häre lieft, a wiem ech sinn, wann ech kee Gesiicht vum Josafat Kinnek vu Juda hunn, géif ech dech net kucken oder dech gesinn. 3:15 Ma elo bréng mer e Spiller. A wärend de Spiller gespillt huet, koum d'Hand vum Här op den Elisa, 3:16 dee sot: Sou seet den Här: Maacht an dësem Dall vill Pools. 3:17 Fir sou seet den HÄR: Dir wäert kee Wand gesinn, an Dir wäert kee Reen gesinn; mä dësen Dall wäert voller Waasser sinn, an Dir wäert drénken, an Är Déieren an Är Ranner. 3:18 An dëst ass eng liicht Saach an den Ae vu Jehova; Hie wäert d'Moabiten och an Är Hänn ofginn. 3:19 An Dir zerstéiert all befestegt Stad an all schéint Duerf, an Dir sollt all gudde Bam erofschneiden, Dir sollt all Quellen vum Waasser blockéieren an all fruchtbart Land mat Steng zerstéieren.

3:20 An et ass geschitt, datt de Moie wéi d'Affer ugebuede gouf, kuck, d'Waasser sinn op der Strooss op Edom erofkomm, an d'Äerd war voll mat Waasser. 3:21 Wéi all déi vu Moa héieren hunn, datt d'Kinneke géife kämpfen, fir géint si ze kämpfen, hu se sech vun deene gesammelt, déi kaum eng Rüstung viru konnten ëmgürden an op der Grenz stoungen. 3:22 Wéi si moies opstoungen an d'Sonn op d'Waasser geschéngt huet, hunn déi vu Moab d'Waasser rout gesinn wéi Blutt vu wäitem ; 3:23 a sot: "Dëst ass Schwertblutt! D'Kinneke hu sech géigesäiteg gedréit, a jidd huet säi Begleeder ëmbruecht. Elo dann, Moab, fir ze verwinnen! 3:24 Awer wéi se an de Lager vun Israel koumen, sinn d'Israeliten opgestan an hunn d'Moabiter attackéiert, déi viru sech geflücht waren. awer si hunn se gejot, an déi vu Moab ëmbruecht. 3:25 A si hunn d'Stied an all d'fruchtbar Lännere verwüst, jidderee säi Steen a fëllt se; Si hunn och all Quelle vum Waasser blockéiert , an all déi gutt Beem erofgeschnidden; bis zu Kir-hareset hu se nëmme Steng hannerlooss , well d'Slinger hunn et ëmginn an zerstéiert. 3:26 A wéi de Kinnek vu Moab gesinn huet, datt hien am Kampf besiegt gouf, huet hien siwehonnert Männer mat sech geholl , déi d'Schwäert gedroen hunn, fir de Kinnek vun Edom unzegräifen. awer si konnten net. 3:27 Dunn huet hien säin éischtgebuerene Koseng ewechgeholl deen a senger Plaz regéiere sollt an hien als Brennoffer op der Mauer geaffert. An et war grouss Roserei géint Israel; a si sinn vun him fortgaang an sinn zréck an hiert Land gaang.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 4

4: 1 Eng Fra, aus de Frae vun de Prophéitjongen, huet dem Elisa geruff a gesot: Ären Dénger, mäi Mann ass dout; an Dir wësst datt Äre Kniecht Angscht virum Här hat; an de Gläubiger ass komm fir meng zwee Jongen fir Dénger ze huelen. 4: 2 Den Elisa huet zu him gesot: Wat soll ech lech maachen? Sot mir wat Dir doheem hutt. A si sot: Ären Dénger huet näischt am Haus, ausser e Jar Ueleg. 4: 3 Hien huet zu him gesot: "Gitt a léint Schëffer vun all Ären Noperen , eidel Schëffer, net e puer." 4: 4 Maacht eran, a schreift lech zou, Dir an Är Kanner; an an all d'Dëppen schëdden, a wann ee voll ass, setzt en op d'Säit. 4: 5 An d'Fra ass gaang an huet d'Dier zougemaach, sech selwer an hir Kanner zougemaach; a si hunn him d'Schëffer bruecht, an hie géif d'Ueleg ausgéissen. 4: 6 Wéi d'Glas voll waren, sot hien zu sengem Jong: Bréng mir nach aner Kréichelen . An hie sot: Et gi keng Schëffer méi. Dunn huet den Ueleg gestoppt. 4: 7 Dunn ass si komm an huet dem Mann vu Gott gesot, dee sot: Gitt a verkaaft den Ueleg a bezuelt Äre Kreditter; an Dir an Är Kanner liewen vun deem wat iwwreg bleift.

4: 8 Et ass och geschitt, datt enges Daags den Elisa duerch de Shunem war; an et war eng wichteg Fra do, déi hien insistent invitéiert huet ze iessen; a wéi hie laanschtgaang ass , koum hien an hiert Haus iessen. 4: 9 A si sot zu hirem Mann: Kuckt elo, ech verstinn datt deen deen ëmmer bei eisem Haus passéiert en hellege Mënsch vu Gott ass.

4:10 Ech bieden lech, e klenge Raum mat Maueren ze maachen, an en Bett, en Dësch, e Stull an e Käerzestännchen dohinner ze stellen, fir datt wann hien bei eis kënnt, hie bleift dran. 4:11 An et ass enges Daags ginn, datt hien dee Wee koum, an an deem Raum bliwwen, an do geschlof. 4:12 Du sot hien zu Gehazi sengem Kniecht: Call dëser Shunammite. A wéi hien hatt ugeruff huet, koum si viru sech. 4:13 Hien huet dunn zu Gehazi gesot: Sot hatt: Kuckt, Dir hutt eis gefrot mat dëser ganzer Betreiung; wat wells de ech fir dech maachen? Braucht Dir mech fir mam Kinnek oder dem Generol vun der Arméi fir lech ze schwätzen? A si huet geäntwert: Ech wunnen an der Mëtt vu menge Leit. 4:14 An hie sot: Wat maache mir da fir hatt? An de Gehazi huet geäntwert: Kuckt, hatt huet kee Jong, an hire Mann ass al. 4:15 Dunn huet hie gesot: Rufft hatt un. An hien huet hatt ugeruff, a si stoung virun der Dier. 4:16 An hie sot zu hir: D'nächst Joer zu dëser Zäit wäert Dir e Jong ëmfaassen. A si sot: Nee, mäin Här, Gottesmënsch, maach net de Geck mat Ärer Déngschtmeedchen. 4:17 Awer d' Fra ass schwanger an huet e Jong d'Joer drop gebuer, an der Zäit déi den Elisa hir gesot hat. 4:18 An de Jong ass opgewuess. Awer et ass enges Daags geschitt, datt hie bei säi Papp koum, dee bei de Ritter war; 4:19 an hie sot zu sengem Papp: Oh, mäi Kapp, mäi Kapp! An de Papp sot zu engem Dénger: Huelt hien zu senger Mamm. 4:20 A wann hien hatt geholl an hir Mamm bruecht, souz hien op hir Knéien bis Mëttes, a gestuerwen . 4:21 Si ass dunn opgaang an huet hien op d'Bett vum Mann vu Gott geluecht, an d'Dier zougemaach an ass erausgaang.

4:22 Dunn huet si zu hirem Mann geruff, a sot : Schéckt mir w.e.g. ee vun den Dénger an ee vun den leselen, fir datt ech bei de Mann vu Gott lafe kann an zréck kënnt. 4:23 Hie sot: Firwat wäert Dir hien haut gesinn? Et ass keen Neimound, och kee Sabbat. A si huet geäntwert: Fridden. 4:24 Dunn huet hien den lesel gesattelt a sot zum Dénger: Féiert a gitt; a loosst mech net um Wee stoppen, awer wann ech lech soen e. 4:25 Hien ass dunn a koum bei de Mann vu Gott, de Mount Karmel. A wéi de Mann vu Gott hatt vu wäitem gesinn huet, sot hien zu sengem Knecht Gehazi: Hei ass d'Sunammit. 4:26 Ech bieden lech elo ze lafe fir hatt ze begéinen, a sot zu hatt: Geet et lech gutt? Geet et gutt fir Äre Mann, an Äre Jong? A si sot: Gutt. 4:27 Wéi hie bei de Mann vu Gott um Bierg koum, huet hie seng Féiss gegraff. An de Gehazi ass zougaang fir se ewechzehuelen; Awer de Mann vu Gott sot zu hir: "Looss hatt a Rou, well hir Séil ass a Batterkeet, an den Här huet de Grond vu mir verstoppt an huet mir dat net verroden." 4:28 A si sot: Hat ech mäi Här no engem Jong gefrot? Hat ech net gesot maach de Geck net mat mir? 4:29 Du sot hien zu Gehazi: Gürt Är Lendelen op, an huelt mäi Staf an Är Hand a gitt; Wann een dech fënnt, da begréisst en net, a wann een aneren dech begréisst, äntwert hien net; a setzen mäi Personal op d'Gesiicht vum Kand. 4:30 An d'Mamm vum Kand sot: "Wéi den HÄR lieft, a wéi Är Séil lieft, wäert ech dech net verloossen.

4:31 Hien ass dunn opgestan an ass hir gefollegt. An de Gehazi war viru sech gaang an huet d' Personal op d'Gesiicht vum Kand gesat; awer hien hat keng Stëmm a kee Sënn, an dofir huet hien sech fir den Elisa ze fannen , an huet him deklaréiert a gesot: D'Kand erwächt net. 4:32 Wéi den Elisa an d'Haus koum, louch d'Kand dout op sengem Bett. 4: 3 3 Dunn ass hien erakomm, huet d'Dier hannert deenen zwee zougemaach an huet zu Jehova gebiet. 4:34 Dunn ass si eropgaang an huet sech op d' Kand gestreckt , huet säi Mond op säi Mond geluecht, an hir Aen op seng Aen, an hir Hänn op seng Hänn; sou huet si sech op hie geluecht, an de Jong säi Kierper warmt. 4:35 Dunn huet hien sech ëmgedréit, ass hien duerch d'Haus hin an hier geklommen, an ass erop geklommen, an huet sech erëm op hien niddergelooss, an d'Kand huet siwe Mol geschnëppelt an huet d'Aen opgemaach. 4:36 Dunn huet hien de Gehazi geruff, a sot: Call dës Shunammit. An hien huet hatt ugeruff. A wéi si erakoum, sot hien zu hatt: Huelt Äre Jong. 4:37 An sou ass si erakomm, huet sech bei seng Féiss geluecht an huet sech op de Buedem gebéit; an duerno huet hie säi Jong geholl, an ass erausgaang.

4:38 Den Elisa ass zréck op Gilgal, wéi et eng grouss Hongersnout am Land war. An d'Jongen vun de Prophete ware bei him, sou sot hien zu sengem Kniecht: Setzt e groussen Dëppen, a maacht Pottage fir d'Jongen vun de Propheten.

4:39 An een ass erausgaang an d'Feld fir Kraider ze sammelen, an huet ee fonnt wéi e Biergstank, an domat huet hien säi Rock mat wëlle Kürbisse gefëllt an hie koum zréck an huet se an de Pot vu Pottage geschnidden, well hie wousst net wat et war. 4:40 Dunn huet et de Männer zerwéiert giess; Awer et ass geschitt, datt wärend si dee Stew giess hunn, hu si geruff a gesot: Mënsch vu Gott, et ass Doud an deem Dëppen! A si konnten net iessen. 4:41 Hien sot dunn: Bréngt Miel mat. An hien huet et am Dëppe gestreet, a sot: Fidder d'Leit. An et war kee Béis méi am Pot. 4:42 Du koum e Mann vu Baal-salisa, an hien huet dem Mann vu Gott éischt Brout bruecht , zwanzeg Gerste Brout, an nei Weess op sengem Ouer. An hie sot: Gitt de Leit z'iessen. 4:43 A säi Kniecht huet geäntwert: Wéi soll ech dat virun honnert Männer stellen? Awer hie sot nach eng Kéier: Gitt de Leit z'iessen, well sou seet den Här: Iessen, an et ginn der méi. 4:44 Also huet hien et virun hinnen gesat, a si hunn iessen, a si waren iwwereg, nom Wuert vum Här.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 5

5: 1 Naaman, Generol vun der Arméi vum Kinnek vu Syrien, war e grousse Mann an der Aicht vu sengem Meeschter, an hie gouf vun him héich ugesinn, well duerch hien huet den Här Syrien Erléisung ginn. Dëse Mann war extrem courageiert, awer lepra. 5: 2 An aus Syrien waren arméiert Bands erausgaang an hunn e Meedchen aus dem Land vun Israel gefangen, dat d'Fra vum Naaman gedéngt huet. 5: 3 Si sot zu hirer Meeschtesch: Wa mäi Här de Prophéit géif froen, deen a Samaria ass, géif hien hie vu senger Lepra geheelen. 5: 4 Naaman ass bei säi Meeschter komm an huet him verbonnen a sot: Sou an esou sot e Meedchen, dat aus dem Land Israel ass. 5: 5 An de Kinnek vu Syrien sot zu him : Gitt, gitt, an ech schécken Bréiwer un de Kinnek vun Israel. Dofir ass hien erausgaang an huet zéng Talenter Sëlwer a sechs dausend Goldstécker an zéng Kleederwiessel matgeholl. 5: 6 Hien huet och Bréiwer un de Kinnek vun Israel geholl, déi liese wéi follegt: Wann dës Bréiwer bei Iech kommen, wësst vun hinnen, datt ech mäi Knecht Naaman bei Iech schécken, fir hie vu senger Lepra ze heelen. 5: 7 Dunn huet de Kinnek vun Israel d'Bréiwer gelies, seng Kleeder zerrappt a gesot: Sinn ech Gott, deen ëmbréngt a liewt, datt hie mech schécke fir e Mann vu senger Lepra ze heelen? Betruecht elo, a kuckt wéi hien eng Occasioun géint mech sicht. 5: 8 Wéi den Elisa de Gott vu Gott héieren huet datt de Kinnek vun Israel seng Kleeder zerräissen huet, huet hien dem Kinnek geschéckt fir ze soen: Firwat hues du Är Kleeder gerappt? Kommt bieden zu mir, an Dir wësst datt et e Prophéit an Israel ass.

5:9 An Naaman koum mat senge Päerd a mat sengem Won a stoung bei den Diere vum Haus vum Elisa . 5:10 Dunn huet den Elisa e Messenger bei hie geschéckt a gesot: Gitt a wäscht dech siwe Mol am Jordan, an däin Fleesch gëtt erëm hiergestallt, an du bass propper. 5:11 An den Naaman ass rosen ewech gaang a sot: Kuckt, ech hu mir selwer gesot: Hie kënnt gläich eraus a stoe wäert den Numm vum Här säi Gott ruffen , an hie wäert seng Hand ophiewen an d'Plaz beréieren, a soll d'Leprais heelen. 5:12 Abana a Farfar, Flëss vum Dam eekleg, si se net besser wéi all d'Waasser vun Israel? Wann ech an hinnen wäschen, wäert ech dann och net propper sinn? An hien huet sech gedréint a gouf verréckt. 5:13 Awer seng Dénger koume bei hien a schwätzen zu him a soten: "Mäi Papp, wann de Prophet Iech eng grouss Saach géif befroen, géift Dir dat net maachen? Wéi vill méi, a sot zu Iech selwer: Wäscht, da sidd Dir propper? 5:14 Hien ass dunn erofgaang an de Jordan siwe Mol gedauert, nom Wuert vum Gottesmännchen; a säi Fleesch gouf wéi d'Fleesch vun engem Kand, an hie war propper. 5:15 An hien ass zréck bei de Mann vu Gott, hien an all seng Gesellschaft, a stoung virun him a sot: Kuckt elo, ech weess datt et kee Gott op der ganzer Äerd ass, ausser an Israel. Dir hutt gär e Segen vun Ärem Dénger ze huelen. 5:16 Awer hie sot: Wéi den Här lieft, an deem ech sinn, wäert ech hien net akzeptéieren. A si huet hien opgeruff eppes z'akzeptéieren, awer hie wollt net.

5:17 Dunn huet den Naaman gesot: "Ech bieden lech, gëtt Ären Dénger net d'Belaaschtung vun engem Paar Maulwierker aus dësem Land ginn ?" Fir elo wäert Äre Kniecht net e Brennoffer bréngen oder en Affer fir aner Gëtter bréngen, mee dem Jehova. 5:18 Heimat kann den Här Ären Dénger verzeien: wann mäi Här de Kinnek an den Tempel vu Rimmon erakënnt fir sech do ze veréieren, a sech op mäin Aarm leet, wann ech mech och am Tempel vu Rimmon béien; Wann ech dat maachen, verzeiht Jehova däin Dénger an dësem. 5:19 An hie sot zu him: Gitt a Fridden. Also ass hie gaang an ass ongefëier eng hallef Liga vum Land gaang. 5:20 Dunn huet de Gehazi, en Dénger vum Elisa, de Gott vu Gott, zu sech selwer gesot: Kuckt, mäin Här huet dëse syreschen Naaman behënnert, andeems hien net vu senger Hand geholl huet oder déi Saachen, déi hie matbruecht huet. Wéi den Här lieft, wäert ech no him lafen an eppes vun him huelen. 5:21 An de Gehazi ass dem Naaman nogaang; A wéi den Na Haman gesinn huet, datt hien no him leeft, ass hien aus dem Auto geklommen fir hien ze begéinen, a sot: Ass alles an der Rei? 5:22 An hie sot: Gutt. Mäin Här schéckt mech fir lech ze soen: Kuckt, zwee jonk Männer aus de Prophéitensjongen sinn zu dëser Stonn vum Bierg Ephraim bei mech komm; Gitt him sëlwer Talent, an zwee nei Kleeder. 5:23 Den Naaman sot: Huelt w.e.g. zwee Talenter. An hien huet insistéiert, an huet zwee Talenter Sëlwer an zwou Tute gebonnen, an zwee nei Kleeder, an huet dat Ganzt op zwee vu sengen Dénger geluecht fir et vir sech ze droen. 5:24 An sou koum hien op eng heemlech Plaz, hien huet et vun hirer Hand geholl an am Haus gehalen; dunn huet hien de Männer bestallt ze goen.

5:25 An hien ass eran a stoung viru sengem Här. An den Elisa sot zu him: Wou kommt Dir, Gehazi? An hie sot: Äre Knecht ass néierens gaang. 5:26 An hie sot zu him: War net mäin Häerz och do , wéi de Mann vu sengem Won zréckgaang ass, fir dech ze begéinen? Ass et Zäit Sëlwer ze huelen, an Kleeder, Olivenbëscher, Wéngerten, Schof, Ochsen, Dénger a Fraendénger ze huelen? 5:27 Dofir bleift d'Lepra vum Naaman un lech an Äert Nowuess fir ëmmer. An hien huet lepra gelooss, wäiss wéi Schnéi.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 6

6: 1 D'Jongen vun de Propheten soten zum Elisa: Kuckt, déi Plaz wou mir bei lech wunnen ass no bei eis. 6: 2 Loosst eis elo an de Jordan goen, a vun do huele jidderee vun eis e Strahl a mécht eng Plaz fir eis do ze wunnen. An hie sot: Gitt. 6: 3 An ee sot: Mir bieden lech mat Ären Dénger ze kommen. An hien huet geäntwert: Ech wäert goen. 6: 4 Also ass hie mat hinne gaang; a wéi se de Jordan erreecht hunn, hu se d'Holz geschnidden. 6: 5 An et ass geschitt, datt wann een e Bam fällt, seng Axt an d'Waasser gefall ass; an hie rifft a seet: Ah, mäin Här, et war ausgeléint! 6: 6 De Gott vu Gott huet gefrot: Wou ass et gefall? An hien huet hir d'Plaz gewisen. Dofir huet hien e Bengel ofgeschnidden, an en dohinner geheit; an huet den Eisen fléissend gemaach. 6: 7 An hie sot : Huelt et. An hien huet seng Hand verlängert, an hien huet se geholl.

6: 8 De Kinnek vu Syrien hat Krich géint Israel, a consultéiert mat sengen Dénger, sot hien: Op esou enger Plaz soll mäi Lager sinn. 6: 9 An de Mann vu Gott huet dem Kinnek vun Israel geschéckt fir ze soen: Kuckt datt Dir net duerch sou eng Plaz passéiert, well d'Syrer dohinner ginn. 6:10 Dunn huet de Kinnek vun Israel op déi Plaz geschéckt, déi de Mënsch vu Gott geschwat huet; an hien huet dat ëmmer erëm gemaach fir sech selwer ze këmmeren. 6:11 An d'Häerz vum Kinnek vu Syrien war bedréckt iwwer dëst; an huet seng Dénger geleckt a sot zu hinnen: "Wëllt Dir mir net soen, wien vun eis de Kinnek vun Israel ass?"

6:12 Dunn huet ee vun den Dénger gesot: Nee, mäin Här Kinnek, awer de Prophéit Elisa ass an Israel, deen dem Kinnek vun Israel d'Wierder deklaréiert, déi Dir an Ärer geheimster Kummer schwätzt. 6:13 An hie sot: Gitt a kuckt wou hien ass, fir datt ech schécke fir hien ze verhaften. An et gouf zu him gesot: Kuckt, hien ass zu Dothan. 6:14 Dunn huet de Kinnek dohinner Reider a Ween, an eng grouss Arméi geschéckt, déi nuets komm ass an d'Stad belagert huet. 6:15 An de Kniecht vum Mann vu Gott ass fréi am Mueren opgestan an ass erausgaang, a kuckt, d'Arméi, déi d'Stad belagert huet, mat Reider a Ween. Dunn huet säi Kniecht zu him gesot: Ah, mäin Här! Wat wäerte mir maachen? 6:16 Hien huet zu hir gesot: "Fäert net, well déi, déi mat eis sinn, si méi wéi déi, déi mat hinnen sinn. 6:17 An den Elisa huet gebiet, a sot: Ech bieden lech, Här, maach seng Aen op, fir datt hie gesäit. Dunn huet den Jehova dem Dénger seng Ae opgemaach, an hien huet gekuckt; a kuck, de Bierg war voller Reider a Waggonen aus Feier ronderëm den Elisa. 6:18 An nodeems d'Syrer bei hien erofgaang sinn, huet den Elisa zum Här gebiet , a sot: Gitt dës Leit blann. An hien huet se mat Blannheet geschloen, no der Ufro vum El iseo. 6:19 An den Elisa sot zu hinnen: Dëst ass net de Wee, an och net dës Stad; befollegt mech, an ech wäert lech bei dee Mann féieren deen Dir sicht. An hien huet se op Samaria gefouert. 6:20 Wéi si zu Samaria koumen, sot den Elisa: Jehova, maach hir Aen op, fir datt se kënne gesinn. A Jehova huet hir Aen opgemaach, a si hunn nogekuckt, a si ware matzen op Samaria. 6:21 Wéi de Kinnek vun Israel se gesinn huet, sot hien zum Elisa: "Wäert ech se ëmbréngen, mäi Papp?"

6:22 Hien huet geäntwert: "Maach se net ëm." Géift Dir déi ëmbréngen, déi Dir mat Ärem Schwert a mat Ärem Béi gefaange geholl hutt? Setzt Brout a Waasser virun hinnen, fir datt se iessen an drénke kënnen, an zréck bei hir Meeschteren. 6:23 Duerno gouf eng grouss lesse fir si preparéiert; a wéi si giess a gedronk haten, huet hien se geschéckt, a si sinn zréck bei hiren Här. An ni méi sinn arméiert Bande vu Syrien an d' Land Israel komm.

6:24 Duerno ass et geschitt, datt de Ben-Hadad Kinnek vu Syrien seng ganz Arméi versammelt huet , an opgaang ass a Samaria belagert huet. 6:25 An et war eng grouss Hongersnout a Samaria, als Resultat vun där Belagerung; sou vill datt de Kapp vun engem Aarsch fir uechtzeg Stéck Sëlwer verkaaft gouf, an e Véierel vun engem Kapp vun der Dauwenzack fir fënnef Sëlwerstécker. 6:26 Wéi de Kinnek vun Israel laanscht d'Mauer gaang ass, huet eng Fra zu him gejaut a gesot: Rett, mäin Här Kinnek. 6:27 An hie sot: Wann den Här dech net rett , wou kann ech dech retten? Aus der Scheier, oder aus der Wäipress? 6:28 An de Kinnek sot zu him: Wat hutt Dir? Si huet geäntwert: Dës Fra sot zu mir : Gitt hei äre Jong, a loosst eis hien haut iessen, a muer iesse mir mäin. 6:29 Also hu mir mäi Jong gekacht an hien giess. Den Dag drop hunn ech him gesot: Gitt Äre Jong hei, a loosst eis hien iessen. Awer si huet hire Jong verstoppt. 6:30 Wéi de Kinnek d'Wierder vun där Fra héieren huet , huet hien hir Kleeder gerappt an ass sou duerch d'Mauer gaang; an d'Leit hunn de Sack gesinn, deen hie bannen u sengem Kierper hat.

6:31 An hie sot: Gott maach mir et, a füügt mech weider bäi, wann de Kapp vum Elisa, dem Jong vu Shaphat haut op him bleift. 6:32 An den Elisa souz a sengem Haus, an déi Eelst souze mat him; an de Kinnek huet e Mann bei hie geschéckt. Awer ier de Messenger bei hien koum, sot hien zu den Eeleren: Hutt Dir net gesinn, wéi dëse Jong vun engem Mäerder schéckt fir mäi Kapp ofzeschneiden? Passt dann op, a wann de Messenger kënnt , da maach d'Dier zou a verhënnert datt hien erakënnt. Ass de Klang vu sengem Meeschter seng Schrëtt hannert him? 6:33 Hien huet nach mat hinne geschwat, a kuck, de Messenger geet op hien erof; an hie sot: Sécher kënnt dat Béis vum Här. Firwat sollt ech méi laang op den Jehova waarden?

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 7

7: 1 Dunn huet den Elisa gesot : Héiert d' Wuert vum Här: Sou seet den HÄR: Muer ëm dës Kéier soll d' Séi aus feinem Miel fir e Sikkel, an zwou Moosse Gerescht fir e Sikkel, beim Gate vu Samaria. 7: 2 An e Prënz, op deem den Aarm de Kinnek geluecht huet, huet dem Mann vu Gott geäntwert a gesot: Wann den Här elo Fënsteren am Himmel mécht, wier dat esou ? An hie sot: Kuckt, Dir wäert et mat Ären Ae gesinn, awer Dir wäert net dovun iessen. 7: 3 Et ware bei der Entrée vun der Paart véier lepra Männer , déi zuenee gesot hunn: Firwat si mir hei bis mir stierwen? 7: 4 Wa mir probéieren an d'Stad eranzekommen , wéinst der Hongersnout an der Stad stierwe mir an der; A wa mir hei bleiwen, stierwe mir och Loosst eis elo goen, a gitt weider an de Camp vun de Syrer; wa se eis d'Liewe ginn, wäerte mir liewen; a wa se eis den Doud ginn, wäerte mir stierwen. 7: 5 Si sinn owes opgestan fir an de Lager vun de Syrer ze goen; a bei der Entrée vum syresche Lager ukomm, war do keen . 7: 6 Fir den HÄR huet am Lager vun de Syrer de Geräisch vu Wagonen, de Kaméidi vu Päerd an de Kaméidi vun enger grousser Arméi héieren; A si soten zueneen: Kuckt, de Kinnek vun Israel huet d'Kinneke vun den Hetiten an d'Kinneke vun den Ägypter géint eis agestallt, fir géint eis ze kommen. 7: 7 A si sinn opgestan a sinn owes geflücht an hunn hir Zelter, hir Päerd, hir Ieselen, an de Lager sou gelooss wéi et war; a si ware fir hiert Liewen geflücht.

7:8 Wéi d' Lepra's bei den Entrée vum Lager koumen, sinn se an en Zelt gaang an hunn giess a gedronk, a vun do hu se Sëlwer a Gold a Kleeder geholl, a sinn et verstoppt ginn; a si sinn zréckgaang, si sinn an en anert Zelt gaang, a vun do hu se och geholl, a si sinn et verstoppt. 7: 9 Dunn hu si zuenee gesot: Mir geet et net gutt. Haut ass den Dag vu gudder Noriicht, a mir si stumm; a wa mir bis zum Sonnenopgang waarden , wäert eis Béisheet eis matkréien. Kommt elo, loosst eis eran goen an dem Kinnek säin Haus d'Noriichte ginn. 7:10 Si koumen an hunn de Wiechter beim Paart vun der Stad gejaut, an hunn hinnen deklaréiert, a gesot: Mir sinn an de Syresche Lager gaang , a kuck, et war keen do, nach d'Stëmm vun engem Mann, ausser Päerd. gebonnen, Arsch och gebonnen, an de Camp intakt. 7: 1 1 D'Paartwiechter hunn geruff an hunn et am Kinnek sengem Palais ugekënnegt. 7:12 An de Kinnek ass an der Nuecht opgestan an huet zu sengen Dénger gesot : Ech soen Iech wat d'Syrer eis gemaach hunn. Si wëssen datt mir hongereg sinn, a si sinn aus den Zelter erauskomm an hu sech am Feld verstoppt a gesot: Wann se d'Stad verlooss hunn, huele mir se lieweg a mir ginn an d'Stad. 7:13 Dunn huet ee vu sengen Dénger geäntwert a gesot: Huelt elo fënnef vun de Päerd, déi an der Stad bliwwe sinn (well déi, déi hei bleiwen, wäerten och ëmkomme wéi all déi vill Israel, déi scho gestuerwen ass), a loosst eis schécken a kucken Wat leeft. 7:14 Dofir hu si zwee Wagepäerd geholl, an de Kinnek huet an d'Lager vun de Syrer geschéckt a gesot: Gitt a kuckt.

7:15 A si sinn fortgaang an si si bis zum Jordan gefollegt; a kuck, déi ganz Strooss war voller Kleeder a Saachen déi d'Syrer an hirem Eilen geworf hunn. An d'Bote sinn zréckgaang an hunn dem Kinnek bekannt gemaach. 7:16 D'Leit sinn erausgaang an hunn de Lager vun de Syrer geplëmmt. An et gouf ee Séi vu Geldstrof Miel fir ee Sikkel verkaaft, an zwee Séi Gerste fir ee Scheck, nom Wuert vum HÄR. 7:17 An de Kinnek huet de Prënz op deem säin Aarm hien op d'Dier geluecht huet; An d'Leit sinn iwwer hien an den Entrée gerannt, an hie stierft, wéi de Mann vu Gott gesot huet, wéi de Kinnek erof koum. 7:18 Sou ass et geschitt, wéi de Mann vu Gott dem Kinnek geschwat hat, a sot: Zwee Séi Gerste fir e Sikkel, an de Séi vu Geldstrof Miel gi muer zu enger Scheck verkaaft, dës Kéier Paart vu Samaria. 7:19 Zu deem dee Prënz de Mann vu Gott geäntwert hat a gesot: Wann den Här Fënsteren am Himmel mécht, kéint dat geschéien? An hie sot: Kuckt, Dir wäert et mat Ären Ae gesinn, awer Dir wäert net dovun iessen. 7:20 A sou ass et him geschitt; well d'Leit hien an der Entrée iwwerrannt hunn, an hie stierft.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 8

8: 1 Den Elisa huet mat där Fra geschwat, deem säi Jong hie liewe gelooss huet, a sot: Stitt op, gitt, du an all Äert Haus fir ze wunnen, wou s de kanns; well den Jehova huet d'Hongersnout genannt, déi siwe Joer op d'Äerd kënnt. 8: 2 Dunn ass d'Fra opgestan an huet gemaach wéi de Mann vu Gott him gesot huet; a si ass mat hirer Famill gaang an huet siwe Joer am Land vun de Philistine gelieft. 8: 3 A wéi déi siwe Joer vergaange sinn, koum d'Fra aus dem Land vun de Philistinen zréck; dunn ass hien erausgaang fir de Kinnek fir säin Haus a seng Lännereien ze bieden. 8: 4 An de Kinnek hat mam Gehazi, dem Dénger vum Gottesmënsch geschwat, a sot zu him: Sot mir w.e.g. all d'Wonner, déi den Elisa gemaach huet. 8: 5 A wärend hien dem Kinnek erzielt huet, wéi hien en Doudege Mann liewe gelooss huet , kuck, d'Fra, deem säi Jong hie liewe gelooss huet, koum fir de Kinnek fir säin Haus a fir hir Lännereien ze bieden. Dunn huet de Gehazi gesot : "Mäin Här Kinnek, dëst ass d'Fra, an dëst ass hire Jong, deen den Elisa gemaach huet fir ze liewen." 8: 6 A wéi de Kinnek d'Fra gefrot huet , huet si him gesot. Dunn huet de Kinnek en Offizéier bestallt, zu deem hie gesot huet: Maacht him all d'Saachen zréckzeginn, déi vu sech waren, an all d'Uebst vu senge Länner vum Dag wou hien d'Land verlooss huet bis elo.

8: 7 Den Elisa ass dunn op Damaskus gaang; an de Benhadad Kinnek vu Syrien war krank, a si hunn him gesot, a gesot: De Mënsch vu Gott ass heihinner komm.

8:8 An de Kinnek sot zu Hazael : Huelt e Kaddo an Ärer Hand, a gitt de Mann vu Gott begéinen, a frot den Här no him a seet: Soll ech dës Krankheet heelen ? 8: 9 Dofir huet d'Hazael e Kaddo aus dem Gutt vun Damaskus, véierzeg beluede Kaméiler an d'Hand geholl, an hie goung him entgéint, an hie koum virun him a sot: Äre Jong Benhadad Kinnek vu Syrien. Hien huet lech geschéckt a gesot: Wäert ech vun dëser Krankheet heelen? 8:10 An den Elisa sot zu him: Gitt, sot him: Dir wäert sécher heelen. Wéi och ëmmer, den Jehova huet mir gewisen datt hie sécher wäert stierwen. 8:11 An de Mann vu Gott huet hie stänneg ugekuckt, a war sou bis hien him blo gemaach huet; dunn huet de Mënsch vu Gott gekrasch. 8:12 Dunn huet d'Hazael zu him gesot: Firwat rifft mäin Här? An hien huet geäntwert: Well ech weess dat Béist wat Dir de Kanner vun Israel maacht; Dir wäert hir Héichbuerg schloen, Dir wäert hir jonk Männer mam Schwert schluechten, an Dir wäert hir Kanner zerbriechen, an Dir maacht d'Gebärmutter vun hire schwangere Fraen op . 8:13 An den Hazael sot: "Wat ass Ären Dénger, dësen Hond, datt hien esou grouss Saache mécht? An den Elisa huet gesot: Den Här huet mir gewisen, datt Dir Kinnek vu Syrien sidd. 8:14 An d'Hazael ass fortgaang an ass bei säin Här komm, deen zu him gesot huet: Wat huet den Elisa lech gesot? An hien huet geäntwert: Hien huet mir gesot datt Dir sécher wäert heelen. 8:15 Deen Dag drop huet hien en Duch geholl an et am Waasser geluecht an dem Ben-Hadad säi Gesiicht geluecht, an hie stierft; an den Hazael regéiert a senger Plaz.

8:16 Am fënnefte Joer vum Joram, dem Jong vum Ahab, dem Kinnek vun Israel, an dem Josafat war de Kinnek vu Juda, huet de Joram de Jong vum Josafat, de Kinnek vu Juda, ugefaang ze regéieren. 8:17 Hie war drësseg-zwee Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren, an hien aacht Joer zu Jerusalem. 8:18 An hien ass de Wee vun de Kinneke vun Israel gaang, sou wéi d'Haus vun Ahab gemaach huet, well eng Duechter vum Ahab war seng Fra; an huet Béis gemaach an den Ae vum Här. 8:19 Awer de Jehova wollt de Juda net zerstéieren, wéinst dem David sengem Knecht, well hie versprach hat him a senge Jongen eng Luucht fir ëmmer ze ginn. 8:20 A senger Zäit rebelléiert den Edom géint d'Herrschaft vu Juda, an huet e Kinnek iwwer si gemaach. 8:21 Dofir ass de Joram op d'Zair gaang, an all seng Ween mat him ; an ass an der Nuecht opgestan an huet déi vun Edom attackéiert, déi hien belagert haten, an d'Kapitänen vun de Ween; an d' Leit sinn an hir Zelter geflücht. 8:22 Trotzdem gouf Edom vun der Herrschaft vu Juda befreit, bis haut. D'Libna huet och zur selwechter Zäit rebelléiert. 8:23 De Rescht vu Joram, an alles wat hien gemaach huet, sinn se net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Ju da geschriwwen? 8:24 An de Joram ass mat senge Pappe geschlof a gouf mat hinnen an der Stad David begruewen; a säi Jong Ahaziah huet a senger Plaz regéiert.

8:25 Am zwielefte Joer vum Joram, dem Jong vum Ahab, dem Kinnek vun Israel, huet den Ahaziah, de Jong vum Joram , de Kinnek vu Juda , ugefaang ze regéieren.

8:26 Ahaziah war zwee an zwanzeg Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren, an hien huet ee Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm war Attali , Duechter vum Omri Kinnek vun Israel. 8:27 Hien ass op de Wee vum Haus vun Ahab gaang, an huet dat gemaach, wat béis war an den Ae vum Här, wéi d'Haus vun Ahab; well hie war de Schwoer vum Haus vun Ahab. 8:28 An hie goung mam Joram, dem Jong vum Ahab zu Krich zu Ramoth am Gilead, géint den Hazae, de Kinnek vu Syrien. an d'Syrer hunn de Joram getraff. 8:29 An de Kinnek Joram huet sech op Jizreel gedréint fir sech selwer vun de Wonnen ze heelen, déi d'Syrer op Ramoth gemaach hunn, wéi hie géint den Hazael Kinnek vu Syrien gekämpft huet. An den Ahaziah, de Jong vum Joram Kinnek vu Juda, ass erofkomm fir de Joram, de Jong vum Ahab zu Jisreel ze besichen, well hie war krank.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 9

9: 1 Dunn huet de Prophéit Elisa ee vun de Jongen vun de Prophete geruff, a sot zu him: Gitt Är Lendelen un, an huelt dës Fläsch Ueleg an Är Hand, a gitt op Ramo t-Gilead. 9: 2 Wann Dir dohinner kommt, da gesitt Dir de Jehu de Jong vum Josafat de Jong vum Nimsi do; an erakommen, maach se vu senge Bridder opstoen , an huel hien mat an d'Kamera. 9: 3 Dann huelt d'Flasche vum Ueleg a gitt et op säi Kapp a sot: Sou seet den Här: An ech hunn dech zum Kinnek iwwer Israel gesaleft. An d'Dier opmaachen, fortlafen, a waart net. 9: 4 De jonke Mann, de Prophéit, ass op Ramoth an d'Gilead gaang. 9: 5 Wéi hien erakomm ass, souzen d'Prënze vun der Arméi. An hie sot: Prënz, ech hunn e Wuert fir Iech ze soen. De Jehu sot: Wie vun eis all? An hie sot: Zu Iech, Prënz. 9: 6 An hien ass opgestan an ass an d' Haus gaang; an deen aneren huet den Ueleg op de Kapp gegoss, a sot zu him: Sou seet den Här, Gott vun Israel: Ech hunn dech zum Kinnek iwwer Israel gesalbt, Leit vum Här. 9: 7 Du solls d'Haus vum Ahab, dengem Här, schloen, fir datt ech d'Blutt vu menge Dénger, de Propheten, an d' Blutt vun all den Dénger vu Jehova, aus der Hand vum Isebel, kann rächen . 9: 8 An d'ganz Haus vun Ahab wäert ëmkommen, an ech wäert all Männchen aus Ahab zerstéieren, de Sklaven an déi Fräi an Israel. 9: 9 An ech wäert d'Haus vun Ahab maachen wéi d'Haus vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, a wéi d'Haus vum Baasha, dem Jong vum Ahia. 9:10 An d'Izebel soll vun den Hënn am Feld vu Jizreel giess ginn, an et soll kee si begruewen. Op eemol huet hien d' Dier opgemaach an ass fortgelaf.

9:11 Dunn ass de Jehu bei d'Dénger vu sengem Meeschter erausgaang, a si soten zu him: Ass et Fridden? Firwat ass dee Wahnsinn bei Iech komm? An hie sot zu hinnen: Dir kennt de Mann a seng Wierder. 9:12 Si soten: Eng Ligen; sot eis elo. An hie sot: Jo, an domat huet hie mat mir geschwat a gesot: Sou seet den Här, ech hunn dech zum Kinnek iwwer Israel gesaleft. 9:13 Dunn huet jidderee séier säi Mantel geholl, an en ënner dem Jehu op en héijen Troun gesat, a si hunn de Käfer geblosen a gesot: Jehu ass Kinnek.

9:14 De Jehu, de Jong vum Josafat, de Jong vum Nimshi, huet sech géint de Joram zesummegesat. (Joram huet dunn de Ramoth-Gilead mat ganz Israel bewaacht wéinst dem Hazael Kinnek vu Syrien; 9:15 awer de Kinnek Joram war zréck op Jizreel, fir sech selwer vun de Wonnen ze heelen, déi d' Syrer him gemaach hunn, géint Hazael Kinnek vu Syrien.) De Jehu sot: Wann et Äre Wëlle ass, da soll kee vun der Stad entkommen , fir d'Nouvelle zu Jizreel ze erzielen . 9:16 Also ass de Jehu gefuer an ass op Jizreel gaang, well de Joram war krank do. Och dëse ba Ahaziah Kinnek vu Juda, dee war erofkomm fir de Joram ze besichen. 9:17 An den Iwwerwaacher, deen am Tuerm vu Jizreel war, huet d'Trupp vum Jehu gesinn kommen, a sot: Ech gesinn eng Trupp. An de Joram sot: Bestellt e Coureur fir se ze erkennen, a sot zu hinnen: Ass et Fridden?

9:18 Dofir ass hien op de Päerd gaang him ze begéinen , a sot: Sou seet de Kinnek: Ass et Fridden? An de Jehu sot zu him: Wat hues du mam Fridden ze dinn ? Komm zréck bei mech Den Iwwerwaacher huet dunn Avis ginn a gesot: De Messenger koum bei si, a kënnt net zréck. 9:19 Dunn huet hien en anere Päerd geschéckt, dee bei si koum sot: De Kinnek seet esou: Ass et Fridden? An de Jehu huet geäntwert: Wat hutt Dir mam Fridden ze dinn ? Komm zréck bei mech 9:20 De Waachmann sot nach eng Kéier: Dëse Mann ass och bei si komm a kënnt net zréck; an den Ausfluch vun engem dee kënnt ass wéi den Offluch vum Jehu, dem Jong vum Nimsi, well hien impetéiert kënnt. 9:21 Du sot de Joram: Verbannt de Won. A wéi säi Won prett war, sinn de Joram Kinnek vun Israel an den Ahaziah Kinnek vu Juda erausgaang, jiddfereen a sengem Won, an hunn de Jehu begéint, deen se an der Ierfschaft vum Naboth vu Jizreel fonnt hunn. 9:22 Wéi de Joram den Jehu gesinn huet, sot hien: Ass et Fridden, Jehu? An hien huet geäntwert: Wéi ee Fridden, mat den Hoere vun der Mamm vu Jezebel an hire ville Zauberer? 9:23 Dunn huet de Joram d'Zänn gedréit a geflücht, a sot zu Ahaziah: Verrot, Ahaziah! 9:24 Awer de Jehu huet säi Béi gebéit an de Joram tëscht dem Réck geschloen; an de Pfeil ass duerch säin Häerz erausgaang, an hien ass a säi Won gefall. 9:25 Dunn huet de Jehu zu dem Bidcar säi Kapitän gesot: Huelt hien a geheit en op en Enn vun der Ierfschaft vum Naboth vu Jizreel. Erënneren, wat a wéi Dir an ech Polini zesummen no Ahab sengem Papp, Jehovas dës Laascht op him geluecht, gesot.

9:26 wouer hunn ech gëschter d'Blutt vun Naboth gesinn, an d'Blutt vu senge Jongen, sot den Här; an ech wäert dech an dëser Ierfschaft bezuelen, sot den Jehova. Also huelt et elo a werft et an d'Ierfschaft vun Naboth, nom Wuert vum Här.

9:27 Wéi den Ahaziah Kinnek vu Juda dëst gesinn huet, ass hien op d'Strooss an d'Gaarthaus geflücht. An de Jehu ass him gefollegt a sot: Schléit deen och am Won. A si hunn den Opstig vu Guru verletzt , zesumme mam Ibleam. An Ahaziah ass op Megiddo geflücht, awer ass do gestuerwen. 9:28 A seng Dénger hunn hien an engem Won op Jerusalem gedroen, an do hu se hie mat sengen Eltere begruewen, a sengem Graf an der Stad David. 9:29 Am elfte Joer vum Joram, dem Jong vum Ahab, huet den Ahaziah ugefaang ze regéieren iwwer Juda.

9:30 Du koum de Jehu op Jizreel; a wéi d'Jizabe et héieren huet, huet si hir Ae mat Antimon gemoolt, an huet hire Kapp verschéinert an huet aus enger Fënster gekuckt. 9:31 Wéi de Jehu duerch d'Dier koum, sot si : Ass et gutt mam Zimri geschitt, dee säi Här ëmbruecht huet? 9:32 Dunn huet hie säi Gesiicht Richtung d'Fënster opgehuewen, hie sot: Wien ass mat mir? WHO? An zwee oder dräi Eunuchen hu sech op hie gelunn. 9:33 An hie sot zu hinnen: werft hatt erof. A si hunn hatt erausgeworf; an e puer vu sengem Blutt sprëtzen op d'Mauer, an op d'Päerd; an hien huet hatt iwwerrannt. 9:34 Dunn ass si eran gaang, an nodeems si giess a gedronk huet, sot si : Gitt elo fir déi verflucht Fra ze gesinn, a begraf hatt, well si ass d'Duechter vum Kinnek.

9:35 Awer wann se goungen fir se ze begruewen, hunn se nëmmen de Schädel an d'Féiss an d'Palmen vun den Hänn fonnt. 9:36 A si koumen zréck an hunn him erzielt. An hie sot: Dëst ass d' Wuert vu Gott, dat hien duerch säi Kniecht Elias den Tischbite geschwat huet, a sot: An der Ierfschaft vu Jizreel wäerten d'Hënn d'Fleesch vum Jezebel iessen , 9:37 an de Kierper vu Jezebel wäert wéi Dung op der Äerd an der Immobilie vum Jezreel, sou datt kee ka soen, Dëst ass Jezebel.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 10

10: 1 Den Achab hat siwwenzeg Jongen a Samaria; De Jehu huet Bréiwer geschriwwen a se op Samaria un d'Cheffe vu Jizreel, un déi Eelst an un de Schoulmeeschter vun Ahab geschéckt, a gesot: 10: 2 Loosst dës Bréiwer direkt bei lech kommen, déi d'Kanner vun Ärem Meeschter hunn, an déi, déi Ween a Päerd, befestegt Stad a Waffen, 10: 3 wielt déi bescht an déi gerechtst vun de Säine vun Ärem Här, a setzt hien op den Troun vu sengem Papp a kämpft fir d'Haus vun Ärem Här. 10: 4 Awer si waren ganz Angscht a soten: Kuckt, zwee Kinneke konnten him net widderstoen; Wéi wäerte mir him widderstoen? 10: 5 An de Steward, de Gouverneur vun der Stad, déi Eelst an d'Schoulmeeschteren hunn dem Jehu geschéckt fir ze soen: Mir sinn Är Dénger, a mir maache wat Dir eis befalt; Mir wäerte kee wielen fir Kinnek ze sinn, maacht wat Dir gutt mengt. 10: 6 Hien huet hinnen dunn eng zweete Kéier geschriwwen a gesot: Wann Dir meng sidd a mir wëllt follegen, huelt d'Cheffe vun de männleche Kanner vun Ärem Här a kommt muer zu dëser Stonn bei mech op Jizreel. An dem Kinnek seng Jongen, siwwenzeg Männer, ware nach ëmmer bei de Cheffe vun der Stad, déi se erzéien. 10: 7 Wéi d'Bréiwer hinnen erreecht hunn, hunn se de Kinnek seng Jongen geholl an déi siwwenzeg Männer geschluecht, an de Kapp a Kuerf geluecht, an op Jisreel geschéckt. 10: 8 An e Messenger ass komm an huet him d'Nouvelle erzielt a gesot: Si hunn d'Cheffe vun de Kinneke senge Jong bruecht. An hie sot zu him: Sti se an zwee Koup beim Agang vun der Dier bis moies.

10:9 Wéi de Moie komm ass, ass hien erausgaang, a stoung, sot hien zu all de Leit: Dir sidd gerecht; h an hei hunn ech mech géint mäi Meeschter zesummegesat, an ech hunn ëmbruecht; mee wien huet all dës ëmbruecht? 10:10 Wësst elo, datt aus dem Wuert dat den Jehova iwwer d'Haus vun Ahab geschwat huet, näischt op de Buedem fale wäert; an datt den Jehova gemaach huet wat hie fir säi Knecht Elias gesot huet. 10:11 Du huet den Jehu all déi, déi vum Haus vun Achab zu Jizreel iwwereg bliwwe sinn, ëmbruecht, all seng Prënzen, all seng Famill a seng Priister, bis et kee méi gouf. 10:12 Dunn ass hie vun do opgestan fir op Samaria ze goen; an um Wee koum en an en Hierteschéierhaus. 10:13 An hien huet do d'Bridder vum Ahaziah Kinnek vu Juda fonnt a sot zu hinnen: Wien sidd Dir? A si soten: Mir si Bridder vum Ahazia, a mir si komm fir dem Kinnek seng Jongen an d'Jongen vun der Kinnigin ze begréissen. 1 0:14 Dunn huet hie gesot: Fang se lieweg. An nodeems se se lieweg geholl hunn, hunn se se bei der Brunn vum Schéierhaus geschloen, véierzeg-zwee Männer, ouni datt ee vun hinnen hannerlooss huet. 10:15 Nodeems hien do fortgaang ass, huet hien de Jonadab de Jong vum Recab kennegeléiert; an nodeems hien hie begréisst huet, sot hien: Ass Äert Häerz richteg, wéi mäin ass richteg mat Ärem? An de Jonadab sot: Et ass. Gutt et ass, gitt mir Är Hand. An hien huet d'Hand gerëselt. Dunn huet hien hie mat him an de Won gemaach, 10:16 a sot zu him: Komm mat mir, da gesäis du mäin Äifer fir de Jehova. Also hunn se hien a säi Won gesat.

10:17 A wéi de Jehu op Samaria komm war, huet hien all déi, déi nach vun Ahab a Samaria waren, ëmbruecht, bis se ausgerott goufen, nom Wuert vum Här, deen duerch den Elias geschwat huet.

10:18 Du huet den Jehu all d'Leit zesumme gesammelt a sot zu hinnen: Den Achab huet dem Baal e bësse gedéngt, awer de Jehu wäert him vill déngen. 10:19 Nennt mech dann all d'Prophéte vu Baal, all seng Dénger an all seng Paschtéier. loosst kee feelen, well ech hunn e grousst Affer fir de Baal; jiddereen dee vermësst wäert net liewen. Dëst ass wat de Jehu mat Schlaang gemaach huet, fir déi auszeschléissen déi de Baal geéiert hunn. 10:20 An de Jehu sot: Hellegt de Baal een héije Dag. A si geruff. 10:21 An de Jehu huet duerch ganz Israel geschéckt, an all Baal Dénger koumen, sou datt et kee war deen net komm ass. A si koumen an den Tempel vu Baal, an den Tempel vu Baal war vun Enn bis Enn gefëllt. 10:22 Du sot hien zu engem verantwortleche fir d'Kleedungsstécker: Bréngt Kleeder aus fir all d' Dénger vu Baal. An hien huet Kleeder fir si ausgedoen. 10:23 An de Jehu an de Jonadab, de Jong vum Rechab, sinn an den Tempel vu Baal eragaang an hunn zu den Dénger vu Baal gesot: Passt op a kuckt, datt et hei keng vun Iech vun den Dénger vu Jehova bei Iech gëtt, mee nëmmen d'Dénger vu Baal. 10: 24 A wéi se eraginn fir Affer a Brennofferen ze maachen, huet de Jehu véierzéng Männer ernannt a gesot: Jiddereen fir ze beäntweren , deen ee vun de Männer, déi ech an Är Hänn bruecht hunn, léisst, wäert Äert Liewen fir dat vun deem aneren.

10:25 An nodeems se d'Brennoffer fäerdeg bruecht hunn, sot den Jehu zu senger Wuecht an de Kapitänen: Gitt eran a bréng se ëm; dat ass keng Kap kee. A si hunn se mam Schwert ëmbruecht, an d'Wiechter an d'Captains hunn se leie gelooss. A si sinn an déi helleg Plaz vum Tempel vu Baal gaang, 10:26 an hunn d'Statuen aus dem Tempel vu Baal erausgeholl an hunn se verbrannt. 10:27 A si hunn d'Statu vum Baal gebrach, an den Tempel vu Baal zerstéiert, a verwandelt a Latrinen bis haut. 10:28 Sou huet de Jehu de Baal vun Israel ausgerott. 10:29 Awer, Je hu sech net vun de Sënnen vum Jeroboam Jong vum Nebat ofgewéckelt, deen Israel gemaach huet ze sënnegen; An hien huet déi gëlle Kälwer , déi zu Bethel an am Dan waren, stoe gelooss . 10:30 An den Här sot zu Jehu: Well Dir richteg gemaach hutt, wat richteg ass firu mengen Aen, an dem Haus vun Ahab gemaach hutt, no alles wat a mengem Häerz war, sëtzen Är Jongen um Troun vun Israel bis de Véiert Generatioun. 10:31 Awer de Jehu huet sech net gär mam Gesetz vum HÄR, Gott vun Israel, mat ganzem Häerz ze goen, an huet sech och net vun de Sënnen vum Jeroboam ofgewandert, deen Israel zum Sënn verursaacht huet. 10:32 An deenen Deeg huet den Jehova ugefaang d'Territoire vun Israel ofzeschneiden; an den Hazael huet se op alle Grenze besiegt, 10:33 vum Jordan beim Opgang vun der Sonn, dem ganze Land vu Gilead, Gad, Ruben a Manasse, vun Aroer duerch den Arnonstroum, bis op Gilead a Basan. . 10:34 De Rescht vun den Dote vum Je hu, an alles wat hien gemaach huet, an all säi Courage, steet et net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel?

10:35 An de Jehu ass mat senge Pappe geschlof, a si hunn hien a Samaria begruewen; A säi Jong Joahaz huet a senger Plaz regéiert. 10:36 D'Zäit déi den Jehu iwwer Israel a Samaria regéiert huet war aachtanzwanzeg Joer.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 11

11: 1 Wéi d'Athaliah Mamm vum Ahaziah gesinn huet, datt hire Jong dout ass, ass si opgestan an huet all d'kinneklech Nowuess zerstéiert. 11: 2 Awer de Jehoshaba, d'Duechter vum Kinnek Joram, dem Ahaziah seng Schwëster, huet de Joasch, de Jong vum Ahazia geholl, an huet hie furtiviv vun de Kinnekssonge geholl, déi si ëmbruecht hunn, a verstoppt hien a seng Meeschtesch vun Athaliah am d'Schlofkummer, an op dës Manéier hunn se hien net ëmbruecht. 11: 3 An hien huet sech fir sechs Joer am Haus vum Här verstoppt ; an den Athaliah war Kinnigin iwwer d'Land. 11: 4 Awer am siwente Joer huet de Jojada geschéckt an huet Cheffe vun Honnerte geholl, Kapitänen a Männer vun der Garde , an huet se mat sech an d'Haus vu Jehova bruecht, an e Pakt mat hinne gemaach, an se am Haus vu Jehova geschwuer an huet hinnen de Jong vum Kinnek gewisen. 11: 5 An hien huet hinnen Uerder ginn, a sot: "Dëst ass wat Dir maache musst: en Drëttel vun Iech soll de Wuecht vum Kinnekshaus um Sabbat hunn. 11: 6 En aneren Drëttel wäert beim Gate vu Shur sinn, an deen aneren Drëttel beim Gate vun der Gardepaart ; sou datt Dir d'Haus hält, sou datt et net iwwerfall gëtt. 11: 7 Awer déi zwee Deeler vun Iech, déi um Sabbat erausginn , hunn d'Wuecht vum Haus vum Här nieft dem Kinnek. 11: 8 An Dir wäert ronderëm de Kinnek op alle Säiten sinn, jidderee seng Waffen a sengen Hänn; a wien an de Reien erakënnt, dee soll ëmbruecht ginn. An Dir wäert mam Kinnek sinn, wann hie fortgeet, a wann hien erakënnt.

11:9 D'Käpp vun Honnerte hunn dofir alles gemaach wéi de Jojada de Paschtouer hinnen ordonnéiert huet. A jiddereen dee seng eege geholl huet, dat sinn déi, déi um Sabbat gaange sinn an déi, déi um Sabbat erausgaang sinn, koume bei de Priister Jojada. 11:10 An de Paschtouer huet den Herrscher vun Honnerte Speer a Schëlder ginn, déi vum Kinnek David waren, déi am Haus vu Jehova waren. 11:11 An d'Wiechter stoungen an der Schlaang, jidderee mat senge Waffen a sengen Hänn, vun der rietser Säit vum Haus op déi lénks Säit , beim Altor an dem Tempel, ronderëm de Kinnek. 11:12 Dunn huet de Jojada de Jong vum Kinnek erausbruecht, d'Kroun an d'Zeegnes op hien geluecht, an hien zum Kinnek gemaach andeems hien him gesalbt huet; a klappen an d'Hänn sote se: Vive de Kinnek! 11:13 Wéi den Athaliah de Kaméidi vun de presséierte Leit héieren huet , koum si an d'Leit an den Tempel vu Jehova. 11:14 A wann hien ausgesinn huet, kuck, de Kinnek stoung beim Sail, sou wéi et gewinnt war, an d'Prënzen an d'Trompeter beim Kinnek; an all d'Leit vum Land hunn sech gefreet an hunn op d'Trompette geblosen. Dunn huet d'Athaliah hir Kleeder zerrappt, haart gejaut: Verrot, Verrot! 11:15 Awer de Paschtouer Jojada huet d'Cheffe vun Honnerte beoptraagt, déi d'Arméi regéiert hunn, a sot zu hinnen: Bréngt hatt aus dem Tempelraum a killt hie mam Schwert, deen no hir ass . (Well de Paschtouer sot, hatt net am Tempel vu Jehova ëmzebréngen.) 11:16 Also hunn si e Wee fir si gemaach; an op der Strooss mat där d'Reider an d'Kinnekshaus erakommen, hunn se hatt do ëmbruecht.

11:17 Dunn huet d'Jojada e Pakt tëscht Jehova an dem Kinnek an dem Vollek gemaach, datt si dem Jehovas säi Vollek wieren; an och tëscht dem Kinnek an de Leit. 11:18 An all d'Leit vum Land sinn an den Tempel vu Baal eragaang an hunn et geschloen; Si hunn och hir Altoren an hir Biller komplett zerstéiert an de Matan de Paschtouer vu Baal virun den Altor ëmbruecht. An de Paschtouer huet Garnisounen iwwer d'Haus vum Här geluecht. 11:19 Dunn huet hien d'Cheffe vun den Honnerte geholl, d'Kapitänen, de Wiechter an all d'Leit vum Land, an de Kinnek aus dem Haus vum Här bruecht, a koum op de Wee vum Paart vun der Garde an d'Haus vum Kinnek; an de Kinnek souz um Troun vu Kinneken. 11:20 An dat ganzt Vollek vum Land huet sech gefreet, an d'Stad huet sech berouegt, den Athaliah gouf vum Schwäert nieft dem Kinnekshaus ëmbruecht. 11:21 De Joash war siwe Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 12

12: 1 Am siwente Joer vum Jehu Joash ugefaang ze regéieren, an hie regéiert véierzeg Joer zu Jerusalem. Seng Mamm war Sibia, vu Beersheba. 12: 2 An de Joash huet gemaach wat richteg war an den Ae vum Här déi ganzen Zäit wéi de Priister Jojada hien ugefouert huet. 12: 3 Wéi och ëmmer, d'Héichplaze goufen net ofgeschaaft, well d'Leit nach ëmmer Affer a Verbrenne op den Héichplazen verbrannt hunn. 12: 4 De Joas sot zu de Paschtéier: All déi geweit Suen, déi hie bereet ass an d'Haus vu Jehova ze bréngen, d'Léisegeld vun all Persoun wéi virgesinn, an all d'Suen, déi jidderee vu sengem eegene Wëllen dem Haus vum Här, 12: 5 Loosst d'Priister et huelen, jiddfereen aus den Hänn vu senge Verwandten, a reparéiert d' Tempelöffnungen iwwerall wou Risse fonnt ginn. 12: 6 Awer am zwanzegsten Drëttel Joer vum Kinnek Joash hunn d'Priister d'Risse am Tempel nach net gefléckt . 12: 7 Dunn huet de Kinnek Joash den Hohepriister Jojada an d'Priister geruff a sot zu hinnen: Firwat reparéiert Dir d'Risse am Tempel net? Huelt elo d'Sue vun Äre Familljen net méi, awer gitt et fir d'Rëss am Tempel ze flécken. 12: 8 An d'Priister hunn zougestëmmt, keng Sue méi vun de Leit ze huelen, an och net d'Responsabilitéit fir d' Ruine vum Tempel ze flécken . 12: 9 Awer den Hohepriister Jehoiada huet eng Ark geholl an e Lach am Deckel gemaach, an huet se beim Altor op der rietser Säit geluecht, sou datt een an den Tempel vu Jehova kënnt; an d'Priister, déi d'Paart bewaacht hunn, hunn do all d'Sue geluecht, déi an d'Haus vu Jehova bruecht goufen.

12:10 A wéi se gesinn hunn, datt et vill Suen an der Ark waren, da géife de Kinnekssekretär an den Hohepriister kommen an d'Sue rechnen, déi se am Tempel vu Jehova fonnt hunn, an ewech leeën. 12:11 A si hunn genuch Sue ginn fir déi, déi d'Aarbecht gemaach hunn, an deenen, déi fir d'Haus vu Jehova zoustänneg waren; a si hunn et ausginn fir d'Schräiner a Meeschter ze bezuelen, déi d'Haus vum Jehova reparéiert hunn, 12 : 12 an d'Maueren a Steemetzer; an de Kaf vum Holz a Steen fir d' Risse am Haus vu Jehova ze reparéieren , an alles wat am Haus verbruecht gouf fir se ze reparéieren. 12:13 Awer vu dëse Suen, déi an d'Haus vu Jehova bruecht gi sinn, goufe keng Sëlwerbecher gemaach, nach Schnapper, nach Basengen, nach Trompetten; keng aner Geschir vu Gold oder Sëlwer goufe fir den Tempel vu Jehova gemaach; 12:14 well si hunn et deenen ginn, déi d'Aarbecht gemaach hunn, an domat hunn se d' Haus vu Jehova reparéiert . 12:15 An d'Männer, deenen hir Suen d'Sue geliwwert goufen, goufen net berécksiichtegt, sou datt se et deenen géifen ginn, déi d'Aarbecht gemaach hunn; well se et trei gemaach hunn. 12:16 Suen fir Sënnen, a Suen fir Schold, goufen net an d'Haus vu Jehova bruecht; well et war vun de Paschtéier. 12:17 Da geklommen Hazael Kinnek vu Syrien, a géint Gath, an huet et. An den Hazael huet sech Gedanke gemaach fir géint Jerusalem ze goen.

12:18 Dofir huet de Joasch, de Kinnek vu Juda, all d'Offeren geholl, déi dem Josh, dem Fat an dem Joram an dem Ahaziah, de Pätter, de Kinneke vu Juda, gewidmet hunn, an deenen, déi hien gewidmet hat, an all deem Gold, dat an de Schätz vum Haus fonnt gouf. vum Jehova an am Haus vum Kinnek, an huet hien op den Hazael Kinnek vu Syrien geschéckt; an hien huet sech vu Jerusalem zréckgezunn. 12:19 De Rescht vu Joash seng Doten , an alles wat hie gemaach huet, steet net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda? 12:20 A seng Dénger sinn opgestan an hu sech an engem Komplott zesummegeschloen an hunn de Joasch am Haus vu Milo ëmbruecht, wéi hien op Sulla erofgaang ass. 12:21 Fir de Josachar, de Jong vu Shimeah, an de Jozabad, de Jong vu Shomer, seng Dénger, hunn hien geschloen, an hie stierft. A si hunn hie bei senge Pappe begruewen an der Stad vum David, a säi Jong Ahasiah regéiert a senger Plaz.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 13

13: 1 Am drësseganzwanzegste Joer vum Joasch, dem Jong vum Ahazia, dem Kinnek vu Juda, huet de Joahaz, de Jong vum Jehu ugefaang ze regéieren iwwer Israel a Samaria; a siwwenzéng Joer regéiert. 13: 2 An hien huet dat gemaach, wat béis an den Ae vum Här war, an ass no de Sënnen vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat gefollegt, deen hien Israel zum Sënn gemaach huet; an ass net vun hinne fortgaang. 13: 3 An de Roserei vum Här war entgeint géint Israel, an hien huet se laang an d'Hand vum Hazael Kinnek vu Syrien, an an d'Hand vum Ben-Hadad, dem Jong vum Hazael, iwwerginn. 13: 4 Awer de Joahaz huet virum Här gebiet, an den Här huet hien héieren; well hien d'Ankämpfung vun Israel ugekuckt huet, well de Kinnek vu Syrien huet se belästegt. 13: 5 (An den HÄR huet Israel e Retter ginn, a si koumen aus der Kraaft vun de Syrer, an d'Kanner vun Israel hunn an hiren Zelter gelieft, wéi virdru. 13: 6 Awer si hunn sech net vun de Sënnen aus dem Haus vum Jeroboam, deen deen Israel veruersaache gelooss huet; an hinne si si gaang, an d'Bild vun Asherah blouf och a Samaria.) 13: 7 Well de Joahaz hat kee Vollek méi, awer fofzeg Päerd, zéng Ween an zéngdausend. Männer zu Fouss; well de Kinnek vu Syrien huet se zerstéiert an se gemaach wéi Stëppchen ze trëppelen. 13: 8 De Rescht vun de Wierker vum Joahaz, an alles wat hie gemaach huet, a seng mächteg Handlungen, ass et net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen?

13:9 An de Joahaz ass mat senge Pappe geschlof, a si hunn hien a Samaria begruewen, a säi Jong Joas huet a senger Plaz regéiert.

13:10 Am drëssegjärege siwente Joer vum Joash Kinnek vu Juda huet de Joash, de Jong vum Jojak ugefaang iwwer Israel a Samaria ze regéieren . a siechzéng Joer regéiert. 13:11 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här; Hien ass net vun all de Sënnen vum Jerobeam, dem Jong vum Nebat, fortgaang, deen Israel zum Sënn gemaach huet; an hinne goung hien. 13:12 De Rescht vu Joas, an alles wat hie gemaach huet , an den Effort mat deem hie géint de Amaziah, de Kinnek vu Juda gefouert huet, steet net am Buch vun de Chronike vum Kinnek vun Israel? 13:13 An de Joas ass mat senge Pappe geschlof, an de Jerobeam souz op sengem Troun; an de Joasz gouf zu Samaria mat de Kinneke vun Israel begruewen.

13:14 Den Elisa war krank mat der Krankheet un där hie gestuerwen ass. An de Joash Kinnek vun Israel ass erofgaang an huet virun him gekrasch a gesot: Mäi Papp, mäi Papp, de Won vun Israel a seng Päerd! 13:15 An den Eli seo sot zu him : Huelt e Béi an e puer Feiler. Hien huet dunn e Bou a Pfeile geholl. 13:16 Du sot den Elisa zum Kinnek vun Israel: Stiech d'Hand op de Bou. An hien huet seng Hand op de Béi geluecht. Dunn huet den Elisa seng Hänn op d'Hänn vum Kinnek geluecht.

13:17 a sot: Maacht d' Fënster op, déi no Oste steet. A wéi hien et opgemaach huet, sot den Elisa: Schéisst. A sech selwer zéien, huet den Elisa gesot: De Spuerpfeil vum Här, an de Pfeil géint Syrien; well Dir wäert d'Syrer zu Aphek schloen bis se se verbrauchen. 13:18 An hie sot zu him nach eng Kéier: Huelt d' Pfeiler. An nodeems de Kinnek vun Israel se geholl hat, sot hien zu him: Schléit de Buedem. An hien huet hatt dräimol geschloen, an hien huet opgehalen . 13:19 Dunn, de Gott vu Gott, rosen op him, sot zu him: Wann Dir fënnef oder sechs Schlag gitt, géift Dir Syrien besiegen, bis et kee méi war ; Awer elo nëmmen dräimol wäert Dir Syrien besiegen. 13:20 An den Elisa ass gestuerwen, a si hunn hie begruewen. Méi spéit am Joer koumen arméiert Bande vu Moabiten op d'Äerd. 13:21 An et ass geschitt, datt wärend e puer e Mann begruewen hunn, op eemol eng arméiert Band gesinn hunn an d'Läich an d'Graf vum Elisa gehäit hunn; a wéi den Doudegen de Schanken vum Elisa beréiert huet, huet hien erëm opliewe gelooss, a si stoungen op seng Féiss. 13:22 Also, Hazael, de Kinnek vu Syrien, huet Israel all d'Deeg vum Joahaz getraff. 13:23 Awer den HÄR huet Barmhäerzegkeet iwwer si gemaach, an huet Barmhäerzegkeet iwwer si gemaach, an huet op si gekuckt wéinst hirem Bund mat Abraham, Isak a Jakob; an hie wollt se bis haut net vu senger Präsenz zerstéieren oder verdreiwen . 13:24 A gestuerwen den Hazael Kinnek vu Syrien, a säi Jong Ben-Hadad regéiert a senger Plaz.

13:25 An de Joas, de Jong vum Joahaz, koum zréck an huet aus der Hand vum Benhadad, dem Jong vum Hazael, d'Stied geholl, déi hien am Krich aus der Hand vu sengem Papp Joahaz geholl huet. Dräimol huet de Joash hien besiegt, an d'Stied an Israel restauréiert.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 14

14: 1 Am zweete Joer vum Joasch, dem Jong vum Joahaz, dem Kinnek vun Israel, huet den Amaziah, de Jong vum Joas, de Kinnek vu Juda, ugefaang ze regéieren. 14: 2 Hie war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet néng an zwanzeg Joer zu Jerusalem regéiert; seng Mamm huet den Numm Joadán, vu Jerusalem. 14: 3 An hien huet dat gemaach wat an den Ae vu Jehova richteg war, awer net wéi de David sengem Papp; Hien huet no alles gemaach wat säi Joash säi Papp gemaach hat . 14: 4 Wéi och ëmmer, d'Héichplaze goufen net ofgeschaaft, well d'Leit nach ëmmer geaffert hunn an op dësen Héichräucher verbrannt hunn . 14: 5 A wéi hien d'Kinnekräich a sengen Hänn etabléiert hat, huet hien d'Knechten ëmbruecht, déi de Kinnek säi Papp ëmbruecht hunn. 14: 6 Awer hien huet d'Kanner net ëmbruecht vun deenen, déi hien ëmbruecht hunn, no deem wat am Buch vum Gesetz vum Moses geschriwwe steet, wou den HÄR Uerder hat, a gesot: Si däerfen d'Eltere fir Kanner nach Kanner ëmbréngen fir d'Elteren, awer jidderee wäert fir seng eege Sënn stierwen . 14: 7 Hien huet och zéngdausend Edomiten am Saltsdall ëmbruecht, an de Sela a Schluecht geholl an hie Jocteel genannt, bis haut. 14: 8 Dunn huet d'Amazia Messenger op de Joasch, de Jong vum Joahaz, de Jong vum Jehu, de Kinnek vun Israel geschéckt a gesot: Komm, fir datt mir Är Gesiichter gesinn.

14: 9 An de Joash Kinnek vun Israel huet dës Äntwert dem Amaziah Kinnek vu Juda geschéckt: D'Distel, déi am Libanon ass, huet geschéckt fir den Zeder ze soen , deen am Libanon ass: Gitt Är Duechter zu mengem Jong als Fra. An d'Béischten, déi am Libanon sinn, sinn eriwwergaang an d'Distel getrëppelt. 14:10 Dir hutt den Edom sécher besiegt, an Äert Häerz ass opgeblosen; Herrlechkeet dann, awer bleif doheem. Firwat maacht Dir mech op e schlechte Wee, sou datt Dir a Juda mat Iech falen? 14:11 Awer d'Amazia huet net nogelauschtert; Dofir ass de Joasch, de Kinnek vun Isra, eropgaang , an hien an den Amazia, de Kinnek vu Juda, hu sech zu Bet-Semes, dat vu Juda ass, getraff. 14:12 A Juda gefall virun Israel, a si geflücht, jiddereen zu sengem Zelt. 14:13 De Joas, de Kinnek vun Israel, huet den Amazia, de Kinnek vu Juda, de Jong vum Joas, de Jong vum Ahazia, zu Bet-Sem geholl . an hien ass op Jerusalem komm an huet d'Mauer vu Jerusalem vum Ephraim Gate bis zum Eckepaart gebrach, véierhonnert Al. 14:14 An hien huet all d'Gold an d'Sëlwer an all d'Geschir geholl, déi am Haus vum Här fonnt goufen, an an de Schätz vum Kinnekshaus, an huet d'Kanner als Geisel geholl an ass zréck op Samaria. 14:15 De Rescht vun den Akten, déi de Joash gemaach huet , a seng Exploiten, a wéi hie géint den Amaziah Kinnek vu Juda gekämpft huet, steet net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel? 14:16 An de Joas ass mat senge Pappe geschlof a gouf zu Samaria mat de Kinneke vun Israel begruewen; an de Jeroboam säi Jong regéiert a senger Plaz.

14:17 An den Amaziah, de Jong vum Joas, de Kinnek vu Juda, huet nom Doud vum Joas, dem Jong vum Joahaz, dem Kinnek vun Israel, fofzéng Joer gelieft. 14:18 De Rescht vun de Fakten vun Amaziah, sinn se net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? 14:19 Si hunn zu Jerusalem géint hien zesummegeschloen, an hien ass op Lachish geflücht. awer si hunn hien op Lachish verfollegt, an do hunn se hien ëmbruecht. 14:20 Dunn hu se hien op Päerd bruecht, a begruewen hien zu Jerusalem mat senge Pappen, an der Stad vum David. 14:21 Dunn hunn all d'Leit vu Juda den Azariah geholl, dee siechzéng Joer al war, an hien zum Kinnek gemaach amplaz vu sengem Papp Amaziah. 14:22 Hien huet den Elath nei opgebaut, an et zu Juda zréckbruecht, nodeems de Kinnek mat senge Pappe geschlof huet.

14:23 Am fofzéngten Joer vum Amaziah, dem Jong vum Joas, dem Kinnek vu Juda, huet de Jerobeam, de Jong vum Joas, ugefaang ze regéieren iwwer Israel a Samaria. an hien huet 41 Joer regéiert. 14:24 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här, an huet sech net vun all de Sënnen vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, ofgewéckelt, deen hien Israel veruersaache gelooss huet. 14:25 Hien huet d' Grenze vun Israel vun der Entrée vun Hamat an d'Mier vun Arabah restauréiert, nom Wuert vum Jehova, Gott vun Israel, wat hien duerch säi Knecht Jonah Jong vum Amitai, e Prophet, dee vu Gat war, geschwat huet. hefer. 14:26 Fir den HÄR huet déi ganz batter Leed vun Israel ugekuckt; datt et weder Sklave nach fräi war, nach iergendeen fir Israel ze hëllefen.

14:27 an de Jehova hat net decidéiert den Numm vun Israel ënner dem Himmel ze läschen; dofir huet hien se mat der Hand vum Jerobeam, dem Jong vum Joas, gerett. 14:28 De Rescht vu Jeroboam seng Doten, an alles wat hien gemaach huet, a säi Tapferkeet, an all d'Kricher, déi hie gefouert huet, a wéi hien Damaskus an Hamath, déi zu Juda gehéiert hunn , an d'Herrschaft vun Israel restauréiert ass, steet net an der Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel? 14:29 An Jeroboam geschlof mat senge Pappen, de Kinneke vun Israel, a sengem Jong Zechariah a senger Plaz.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 15

15: 1 Am zwanzegjärege siwente Joer vum Jeroboam Kinnek vun Israel huet d'Azariah, de Jong vum Amazia, de Kinnek vu Juda, ugefaang ze regéieren. 15: 2 Hie war siechzéng Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren , an hie regéiert 22 Joer zu Jerusalem; Seng Mamm huet geheescht Jecoliah vu Jerusalem. 15: 3 An hien huet gemaach wat richteg war an den Ae vum Här , no alles wat säi Papp Amaziah gemaach huet. 15: 4 Wéi och ëmmer, d'Héichplaze goufen net ofgeschaaft, well d'Leit nach ëmmer geaffert hunn a Räucherstäbchen op den Héichplaze verbrannt hunn. 15: 5 Awer den HÄR huet de Kinnek mat Lepra geschloen, an hie war leprous bis zum Dag vu sengem Doud, an hien huet an engem getrennten Haus gewunnt, an de Jotham dem Kinnek säi Jong war zoustänneg fir de Palais, an huet d' Leit regéiert. 15: 6 De Rescht vun den Handlungen vun Azariah, an alles wat hie gemaach huet, steet net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda? 15: 7 An d' Azariah huet bei senge Pappe gelieft, a si hunn hie bei hinnen an der Stad David begruewen, a säi Jong Jotham huet a senger Plaz regéiert.

15: 8 Am drëssegsten aachte Joer vum Azariah Kinnek vu Juda war den Zechariah Jong vum Jeroboam sechs Méint laang iwwer Israel. 15: 9 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här, wéi seng Pappen gemaach hunn; Hien huet sech net vun de Sënnen vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, ofgedréit, deen Israel veruersaacht huet.

15:10 De Sallum, de Jong vu Jabesh huet sech géint hien ausernee gesat an huet hien a Präsenz vu sengem Vollek geschloen, an huet hien ëmbruecht an huet a senger Plaz regéiert. 15:11 De Rescht vun der Handlung vun Zechariah, kuck, si sinn am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen. 15:12 An dëst war d'Wuert vum Här, datt hien dem Jehu geschwat hat a gesot: Är Jongen bis zur véierter Generatioun sëtzen um Troun vun Israel. An et war sou.

15:13 De Sallum Jong vum Jabesh huet am néngendrëssegste Joer vum Uzziah Kinnek vu Juda regéiert, an e Mount zu Samaria regéiert; 15:14 fir de Manahem, de Jong vum Gadi, ass vun Tirsa eropgaang an ass bei Samaria komm, an huet de Sallum, de Jong vu Jabesh, a Samaria geschloen, an huet hien ëmbruecht an huet a senger Plaz regéiert. 15:15 De Rescht vun den Akten vum Shallum, an der Verschwörung, déi hie geplangt huet, kuck, se sinn am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel geschriwwen. 15:16 Du huet de Manahem d'Tifsa geplëmmt, an all déi, déi dra waren, an och seng Ëmgéigend vun Tirsa; hien huet hatt geplëmmt well se d'Dieren net fir hatt opgemaach hunn, an hien huet hir Gebärmutter fir all hir Fraen opgemaach déi schwanger waren.

15:17 Am drësseg-néngten Joer vum Azariah Kinnek vu Juda huet de Manahem, de Jong vum Gadi, zéng Joer zu Samaria iwwer Israel regéiert.

15:18 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här; zu all senger Zäit huet hien sech net vun de Sënnen vum Jeroboam Jong vum Nebat zréckgewisen, deen Israel veruersaacht huet. 15:19 A Pul koum Kinnek vun Assyrien d'Land ze Ugrëff ; an de Manahem huet dem Pul dausend Talenter Sëlwer ginn , fir him ze hëllefen sech am Kinnekräich opzebauen. 15:20 A Man ahem huet dës Suen op Israel opgezwongen , op all déi staark an opulent; aus all eng fofzeg shekels vu Sëlwer , bis zu de Kinnek vun Assyria ginn; an de Kinnek vun Assyrien huet sech gedréit an ass net do am Land opgehalen. 15:21 Dee weideren Handele vu Manahem, an alles wat hie gemaach huet, steet net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel? 15:22 An de Manahem ass mat senge Pappe geschlof, a säi Jong Pekaiah regéiert a senger Plaz.

15:23 Am fofzegsten Joer vum Azariah Kinnek vu Juda huet de Pekaiah, de Jong vu Manahem zwee Joer iwwer Israel zu Samaria regéiert. 15:24 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här; Hien huet sech net vun de Sënnen vum Jeroboam, dem Jong vum Nebat, ofgedréit, deen Israel veruersaacht huet. 15:25 A Peka, de Jong vum Remaliah, säi Kapitän , huet géint hien zesummegeschloen an huet hien a Samaria, am Palais vum kinneklechen Haus, mam Argob an Arie, a fofzeg Männer vun de Jongen vun de Gileaditer geschloen. an hien huet hien ëmbruecht, an hie regéiert a senger Plaz.

15:26 De Rescht vun den Akten vu Pekaia, an alles wat hien gemaach huet, kuck, et steet am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel.

15:27 Am fofzeg-zweete Joer vum Azariah Kinnek vu Juda huet de Peka, de Jong vum Remaliah iwwer Israel zu Samaria regéiert; an zwanzeg Joer regéiert. 15:28 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här; Hien huet sech net vun de Sënnen vum Jeroboam Jong vum Nebat zréckgewisen, deen deen Israel veruersaacht huet. 15:29 An den Deeg vum Peka Kinnek vun Israel, koum den Tiglath-Pileser Kinnek vun den Assyrer, an huet Ihon, Abel-Bet-Maaca, Janoa, Cedes, Hazor, Gilead, Galiläa an d'ganz Land vun Naftali ageholl. ; an huet se gefaange geholl an Assyrien. 15:30 An den Hosea, de Jong vum Ela huet sech géint de Peka, de Jong vum Remaliah, zesummegesat an huet hie geschloen an ëmbruecht, a war a senger Plaz regéiert, an den zwanzeg Joer vum Jotham, dem Jong vum Uzziah. 15:31 De Rescht vun den Akten vu Peka, an alles wat hie gemaach huet, kuck, et steet am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vun Israel.

15:32 Am zweete Joer vum Peka, dem Jong vum Remaliah Kinnek vun Israel, huet de Jotham de Jong vum Uzziah Kinnek vu Juda ugefaang ze regéieren. 15:33 Hie war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren , an hie regéiert siechzéng Joer zu Jerusalem. Seng Mamm säin Numm war Jerusa Duechter vum Zadok. 15:34 An hien huet dat gemaach wat an den Ae vu Jehova richteg war; Hien huet no alles gemaach wat säi Papp Uzziah gemaach huet.

15:35 Allerdéngs goufen d'Héichplazen net ewechgeholl , well d'Leit nach ëmmer geaffert hunn a Räucherstäbchen op den Héichten verbrennen. Hien huet déi héchst Paart vum Haus vu Jehova gebaut. 15:36 Déi aner Akten vum Jotham, an alles wat hien gemaach huet, ass et net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? 15:37 Zu där Zäit huet de Jehova ugefaang géint de Juda Rezin, de Kinnek vu Syrien, an de Peka, de Jong vum Remaliah. 15:38 An de Jotham ass mat senge Pappe geschlof a gouf mat hinnen an der Stad vu sengem Papp David begruewen, a säi Jong Ahaz huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 16

16: 1 Am siwwenzéngte Joer vum Peka, dem Jong vum Remaliah, huet den Ahaz de Jong vum Jotham Kinnek vu Juda ugefaang ze regéieren. 16: 2 Wéi den Ac az regéiert huet war hien zwanzeg Joer al, an hien huet zu Jerusalem siechzéng Joer regéiert; An hien huet net gemaach wat an den Ae vum Här sengem Gott richteg war, sou wéi säi Papp David. 16: 3 Fréier ass hien op de Wee vun de Kinneke vun Israel getrëppelt, an huet souguer säi Jong duerch d'Feier gemaach, no der abominabler Praxis vun den Natiounen, déi den Jehova virun de Kanner vun Israel verdriwwen huet. 16: 4 An hien huet geaffert a Räucherstoffer op den Héichten an op den Hiwwelen an ënner all gréngem Bam verbrannt . 16: 5 Du sinn de Rezin Kinnek vu Syrien an de Peka, de Jong vum Remaliah, de Kinnek vun Israel, eropgaang op Jerusalem fir de Krich ze féieren an den Ahaz ze belagereren. awer si konnten et net huelen. 16: 6 Zu dëser Zäit huet de Kinnek vun Edom d'Elath fir den Edom erëmkritt, an huet d'Männer vu Juda aus Elath verdriwwen. an d'Edomiter koumen zu Elath an hunn do gewunnt bis haut. 16: 7 Dunn huet den Ahaz Ambassadeure bei den Tiglat-Pileser Kinnek vun Assyrien geschéckt a gesot: Ech sinn Ären Dénger an Äre Jong; seng ginn, an verdeedegen mech aus der Hand vum Kinnek vu Syrien, an aus der Hand vun de Kinnek vun Israel, déi géint mech herno an hunn. 16: 8 An den Ahaz huet d'Sëlwer an d'Gold geholl, déi am Haus vu Jehova an an de Schatzkammer vum kinneklechen Haus fonnt goufen, an huet e Kaddo un de Kinnek vun Assyrië geschéckt.

16:9 An de Kinnek vun Assyrien war bei him; well de Kinnek vun Assyrien ass géint Damaskus geklommen an huet se ageholl, an huet d'Awunner op Kir gefouert an huet d'Rezin ëmbruecht. 16:10 Dunn ass de Kinnek Ahaz den Tiglat-Pileser Kinnek vun Assyrien zu Damaskus getraff. Wéi de Kinnek Ahaz den Altor gesinn huet, deen zu Damaskus war, huet hien dem Paschtouer Uria den Design an d'Beschreiwung vum Altor geschéckt, jee no senger Veraarbechtung. 16:11 An den Uriah de Priister huet den Altor gebaut; Geméiss alles wat de Kinnek Ahaz aus Damaskus geschéckt hat, huet de Paschtouer Uri dat och gemaach, während de Kinnek Ahaz aus Damaskus koum. 16:12 An nodeems de Kinnek vun Damaskus koum, an den Altor gesinn huet, koum de Kinnek dohinner an huet Affer drop bruecht; 16:13 An hien huet säi Brennoffer a säin Affer beliicht, a säi Gedrénksoffer ausgeschott, an de Blutt vu senge Friddensoffer beim Altor gestreet. 16:14 An hien huet de Bronzen Altor bruecht, dee virum Här war, am viischten Deel vum Haus, tëscht dem Altor an dem Här sengem Tempel, an huet et niewent dem Altor am Norde gesat. 16:15 An de Kinnek Achaz huet dem Uriah de Priister beoptraagt a gesot: Op deem groussen Altor sollt Dir d'Mueresbrennoffer an d'Owesoffer, an d'Brennoffer vum Kinnek a seng Offer, an d'Brennoffer vun all de Leit vun d'Land a seng Offer a seng Getränkoffer; an du solls dat ganzt Blutt vum Brennoffer an dat ganzt Blutt vum Affer sprëtzen . De Bronze Altor wäert mäi sinn ze beroden. 16:16 An Uriah de Paschtouer gemaach no alles wat de Kinnek Ahaz him Uerder.

16:17 An de Kinnek Ahaz huet d'Paneele fir d'Becken erofgeschnidden an d'Becken ewechgeholl; An hien huet och d'Mier vun de Bronzen Ochsen erausgeholl, déi ënner et waren, an et op de Steebuedem geluecht. 16:18 Och d'Veranda fir d'Sabbatten, déi se am Haus gebaut haten, an de baussenzege Passage, huet de Kinnek vum Tempel vum Här ewechgeholl, wéinst dem Kinnek vun Assyrien. 16:19 Déi aner Handlungen, déi den Ahaz gemaach huet, sinn se net all am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? 16:20 A schlof de Kinnek Ahaz mat senge Pappen a gouf mat hinnen an der Stad David begruewen , a säi Jong Hiskia huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 17

17: 1 Am zwielefte Joer vum Ahaz Kinnek vu Juda huet den Hosea Jong vum Elah ugefaang iwwer Israel a Samaria ze regéieren; an néng Joer regéiert. 17: 2 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här, awer net wéi d'Kinneke vun Israel, déi viru him waren. 17: 3 Géint hie koum de Salmaneser Kinnek vun den Assyrer op; an Hosea gouf zu sengem Kniecht gemaach an huet him Tribut bezuelt. 17: 4 Awer de Kinnek vun Assyrien entdeckt datt Hosea matenee konspiréiert huet; well hien Ambassadeuren op So geschéckt hat, Kinnek vun Egypten, an dem Kinnek vun Assyrien keng Tribut bezuelt huet, wéi all Joer; sou huet de Kinnek vun Assyrien hie festgeholl an am Prisongshaus agespaart. 17: 5 An de Kinnek vun Assyrien huet d'ganz Land eruewert an huet Samaria belagert, an hien war dräi Joer driwwer. 17: 6 Am 9. Joer vun Hosea huet de Kinnek vun Assyrien Samaria ageholl, an huet Israel gefaange geholl op Asiri , an huet se zu Halah, zu Habor beim Floss Gozan, an an de Stied vun de Medie gesat. 17: 7 Well d' Kanner vun Israel géint den HÄR hire Gott gesënnegt hunn, deen se aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet, ënner der Hand vum Pharao, dem Kinnek vun Egypten, an hunn aner Gëtter gefaart, 1 7: 8 an hunn an de Statute vun den Natioune getraff déi den HÄR virun de Kanner vun Israel geheit huet, an an de Statute vun de Kinneke vun Israel. 17: 9 An d'Kanner vun Israel hunn heemlech falsch Saache géint den HÄR hire Gott gemaach, fir Héichplaze fir sech an all hire Stied ze bauen, vun de Waachertierm bis zu de befestegte Stied , 17:10 an hunn Statuen a Biller vun Asherah an all héijen Hiwwel, an ënner all grénge Bam.

17:11 an do hunn se op allen Héichten Wierkung verbrannt , no der Aart a Weis vun den Natiounen, déi den Jehova virun hinne transponéiert hat, a si hu ganz schlecht Saache gemaach, fir Roserei ze provozéieren zu Jehova. 17:12 A si hunn Idoler gedéngt, vun deenen den Här gesot hat: Dir maacht dat net . 17:13 Dunn huet den Här Israel an de Juda duerch all Propheten an all Visiounsvertrieder gewarnt a gesot: "Fuert zréck vun Äre béise Weeër, an haalt meng Geboter a meng Uerden, no all de Gesetzer déi ech fir Är Pätter virgeschriwwen hunn . , an datt ech dech duerch meng Dénger d'Prophéiten geschéckt hunn. 17:14 Awer si hunn net gefollegt, an der Vergaangenheet hunn se hiren Hals gestierzt, wéi den Hals vun hire Pappen, déi net un den Här hire Gott gegleeft hunn. 17:15 A si refuséiert seng Statuten, an de Bund, dat hie mat hire Pappe gemaach huet, an d'Zeegnes, déi hien hinnen verschriwwen hat; a si sinn dem Vanity nogaang, a sinn ëmsoss ginn an sinn no den Natiounen, déi ronderëm si waren, gaang, vun deenen den Jehova hinne gebueden hat net ze maachen, wéi se gemaach hunn. 17:16 Si hunn all d'Geboter vum HÄR, hirem Gott, hannerlooss an hu geschmëlzte Biller vun zwee Kälwer gemaach, an och Biller vun Asherah, an hunn dem ganzen Himmel Häre veréiert an hunn de Baal gedéngt. 17:17 an hunn hir Jongen a Meedercher duerch Feier gemaach. a si hu sech zu Divinatiounen an Zeechen ofginn, a si hu sech opginn, fir Béis an den Ae vu Jehova ze maachen, an hien zu Roserei provozéiert. 17:18 Dofir war den Jehova ganz rosen géint Israel an huet se vu sengem Gesiicht ewechgeholl; an nëmmen de Stamm vu Juda blouf.

17:19 Awer och net de Juda huet d'Geboter vum HÄR hire Gott gehalen, awer an de Statute vun Israel gaang, déi se gemaach hunn. 17:20 An den HÄR refuséiert all d'Somen vun Israel, an huet se geplëmmt an huet se an d'Hänn vun de Pranger iwwerginn, bis hien se aus senger Präsenz geheit huet. 17:21 Hien huet Israel vum Haus vum David getrennt , a si hunn den Jerobeam, de Jong vum Nebat, zum Kinnek gemaach. an de Jeroboam huet Israel ofgewiesselt vum HÄR ze follegen an huet hinnen eng grouss Sënn gemaach. 17:22 An d'Jongen vun Israel sinn an all de Sënnen vum Jeroboam getrëppelt, déi hien gemaach huet, ouni sech vun hinnen zréckzekréien , 17:23 bis den Här Israel viru sengem Gesiicht ewechgeholl huet, wéi hien duerch all geschwat huet. d'Prophéiten seng Dénger; an Israel gouf vun hirem Land op Assyrien gefaange geholl , bis haut.

17:24 An de Kinnek vun Assyrien huet d'Leit aus Babylon, vu Cuta, vun Ava, vun Hamat a vu Sepharvaim bruecht, an hien an d'Stied vu Samaria gesat anstatt d'Kanner vun Israel. a si hunn Samaria besat an hunn a senge Stied gewunnt. 17:25 An et war am Ufank, wéi se do ugefaang hunn ze wunnen, datt se den Här net gefaart hunn, den Här huet Léiwen géint si geschéckt, an si hunn se ëmbruecht. 17:26 Si soten also zum Kinnek vun Assyrien: D'Natiounen, déi Dir an d'Stied vu Samaria geréckelt hutt a placéiert hunn, kennen d'Gesetz vum Gott vun deem Land net, an hien huet Léiwen an hir Mëtt geheit , a kuck datt d'Léiwen se ëmbréngen, well se d'Gesetz vum Gott vum Land net kennen.

17:27 An de Kinnek vun Assyrien Uerder, gesot, Huelt do ee vun de Paschtéier, deen Dir vun do bruecht, a gitt an do wunnt, an hinnen d'Gesetz vum Gott vum Land léieren. 17:28 An ee vun de Paschtéier, déi se aus Samaria gefaange gefouert hunn, koum a wunnt zu Bethel a léiert se wéi se den Här fäerten. 17: 2 9 Awer all Natioun huet seng eege Gëtter gemaach an se an d'Tempele vun den Héichhaiser gesat, déi d'Samaria gemaach huet; all Natioun a senger Stad wou hie gelieft huet. 17:30 Déi vu Babylon hunn Sukkot-Benoth gemaach, déi vu Cuta hunn Nergal gemaach, an déi vun Hamat hunn Asima gemaach. 17:31 D'Aveos hunn Nibhaz an Tartac gemaach, an déi vu Sepharvaim hunn hir Kanner a Feier verbrannt fir Adramelech an Anamelech, Gëtter vu Sepharvaim ze veréieren. 17:32 Si hunn den Här gefaart an hunn déi ënnescht Vollek Paschtéier vun den Héichten gemaach , déi fir si an den Tempelen vun den Héichten geaffert hunn. 17:33 Si hunn den Här gefaart an hir Gëtter geéiert, no der Gewunnecht vun den Natiounen aus deenen se transferéiert goufen. 17:34 Bis haut maachen se wéi fréier: si fäerten net den HÄR, nach halen seng Statuten a seng Uerdnungen, an och net no dem Gesetz an de Geboter, déi den HÄR de Jongen vum Jacob virgeschriwwen huet , deenen hien Israel genannt huet; 17:35 Mat wiem huet den HÄR e Bund gemaach, an huet hinnen Uerder ginn, a sot: Dir sollt keng aner Gëtter fäerten, se net veréieren, an net déngen, an och keng Affer fir si maachen.

17:36 Awer den HÄR, deen dech aus dem Land Ägypten mat grousser Kraaft an engem ausgestreckten Aarm erausbruecht huet, deen du solls fäerten, an deen du solls déngen, an deen du solls opferen. 17:37 D'Statuten an d'Rechter an d'Gesetz an d' Geboter, déi hien Iech schrëftlech ginn huet, Dir wäert ëmmer oppassen, se ze maachen, an Dir wäert keng aner Götter fäerten . 17:38 Dir wäert de Bond net vergiessen, deen ech mat Iech gemaach hunn, an och keng aner Gëtter fäerten; 17:39 awer fäert den HÄR, Äre Gott, an hie wäert Iech aus der Hand vun all Äre Feinde befreien. 17:40 Awer si hunn net nogelauschtert; ier se no hirem antike Brauch gemaach hunn. 17:41 Also hunn dës Natiounen den Här gefaart, a gläichzäiteg hir Idoler gedéngt; an och hir Kanner an hir Enkelkanner, sou wéi hir Elteren dat gemaach hunn, sou maachen se bis haut.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 18

18: 1 Am drëtte Joer vum Hosea Jong vum E la, Kinnek vun Israel, huet den Hiskiah Jong vum Ahaz Kinnek vu Juda ugefaang ze regéieren. 18: 2 Hie war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet zwanzeg- néng Joer zu Jerusalem regéiert . Seng Mamm huet den Numm Abi Duechter vum Zacharias. 18: 3 Hien huet gemaach wat richteg war an den Ae vum Här , no alles wat säi Papp David gemaach huet. 18: 4 Hien huet d'Héichheiser ewechgeholl, an d'Biller gebrach, an d'Symboler vun Asherah ofgeschnidden an d'Bronnschlaang zerbrach, déi de Moses gemaach hat, well bis dohinner hunn d'Israel Kanner Wierkung verbrannt ; an huet et Nehustan genannt. 18: 5 Op Jehova, de Gott vun Israel, huet hien seng Hoffnung gemaach; weder no nach viru him war en anere wéi hien tëscht all de Kinneke vu Juda. 18: 6 Well hien dem Här gefollegt huet an sech net vun him zréckgewand huet, awer d'Befehle gehalen huet, déi den Här dem Moses verschriwwen huet. 18: 7 A Jehova war mat him; a wou et geet, et huet et guttgeheescht. Hien huet rebelléiert géint de Kinnek vun Assyrien an huet hien net gedéngt. 18: 8 Hien huet d'Philistine bis op Gaza a seng Grenze geschloen, vun de Wuechttierm bis zur befestegter Stad.

18:13 Am véierzéngte Joer vum Kinnek Zekiah ass de Sanherib Kinnek vun Assyrië géint all déi befestegt Stied vu Juda eropgaang an huet se ageholl.

18:14 Dunn huet den Hiskia Kinnek vu Juda geschéckt fir dem Kinnek vun Assyrien ze soen, deen zu Lachish war: Ech hunn gesënnegt; komm ewech vu mir, an ech wäert alles maachen wat s du mir imposéiert. An de Kinnek vun Assyrien huet dem Hiskia Kinnek vu Juda dräihonnert Talenter Sëlwer an drësseg Talenter Gold opgezwongen . 18: 15 Dio dofir Hiskia all d'Sëlwer dat am Haus vum Här fonnt gouf an an de Schatzkammer vum kinneklechen Haus. 18:16 Dunn huet den Hiskia d'Gold aus den Tore vum Tempel vu Jehova ewechgeholl an aus de Posten, déi de Kinnek Hiskia selwer mat Gold bedeckt hat, an dem Kinnek vun Assyrien ginn. 18:17 Dunn huet de Kinnek vun Assyrien géint de Kinnek Hiskia den Tartan, de Rabsaris an de Rabshaz, mat enger grousser Arméi, vu Lak uis géint Jerusalem geschéckt, a si sinn opgaang a koumen op Jerusalem. A wéi se eropgaang sinn, koumen se a campéieren beim Aquedukt vun der Schwämm uewen, op der Strooss fir d'lerfschaft vum Wäschmaschinn. 18:18 Duerno hunn se de Kinnek geruff, an den Eliakim, de Jong vum Hilkiah, den Eeleren, an de Shebna de Schrëftsteller, an d'Joha, de Jong vum Asaph, de Kanzler , si bei si erausgaang . 18:19 An de Rabshaz sot zu hinnen: Sot elo dem Hiskia: Sou seet de grousse Kinnek vun Assyrien: Wat ass dat Vertrauen, op dat Dir leet? 18:20 Dir sot (awer si sinn eidel Wierder): Ech hu Berodung a Kraaft fir de Krich. Awer wat vertraut Dir, datt Dir géint mech rebelléiert hutt? 18:21 Kuckt, Dir vertraut op dës Mataarbechter vu gebrooft Riet, an Ägypten, op déi, wann iergendeen hänkt, et an seng Hand erakënnt a se duerchbrach. Sou ass de Farao Kinnek vun Egypten fir all déi, déi him vertrauen.

18:22 A wann Dir mir seet: Mir vertrauen op den Här, eise Gott, ass dat net deen, deem seng Héichten an Altär den Hiskia ewechgeholl huet, an hie sot zu Juda a Jerusalem: Virum dësem Altor wäert Dir zu Jerusalem veréieren? 18:23 Elo bieden ech dech Geiselen zu mengem Här dem Kinnek vun Assyrien ze ginn, an ech ginn dir zwee dausend Päerd, wann Dir Päerd fir si gitt. 18:24 Wéi kënnt Dir dann engem Kapitän widderstoen, déi mannst vun den Dénger vu mengem Herrgott, och wann Dir an Ägypten zouversiichtlech sidd mat senge Waggonen a Päerd? 18:25 Sinn ech elo ouni Jehova op dës Plaz komm, fir se ze zerstéieren ? Den Här sot zu mir: Gitt erop an dëst Land an zerstéiert et. 18:26 Dunn hunn den Eliakim, de Jong vum Hilkiah, an de Shebna an den Jojak zu de Rabshaz gesot: Mir bieden lech, mat Ären Dénger op Aramäesch ze schwätzen , well mir et verstinn, a schwätzt net mat eis an der Sprooch vu Juda an den Oueren vun de Leit, déi iwwer him sinn. Mauer. 18:27 An de Rabshakeh sot zu hinnen: Huet mäi Här mech geschéckt fir dës Wierder zu lech an zu Ärem Här ze schwätzen, an net zu de Männer , déi un der Mauer sinn, ausgesat fir hiren eegene Misch ze iessen an hiren eegene Pipi mat lech ze drénken? anerer? 18:28 Dunn ass de Rabshaz opgestan an huet mat héijer Stëmm an der Sprooch vu Juda gejaut, a geschwat a gesot: Héiert d'Wuert vum grousse Kinnek, dem Kinnek vun Assyrien. 18: 29 Sou seet de Kinnek Hzekiah lech, well net Dir aus menger Hand. 18:30 A loosst lech den Hzekiah net op den Här vertrauen a seet: Den Här wäert eis sécher ausliwweren, an dës Stad gëtt net an d'Hand vum Kinnek vun Assyrien ginn.

18:31 Lauschtert net op den Hiskia, well sou seet de Kinnek vun Assyrien: Maacht Fridde mat mir, a komm bei mech eraus an iesst jidderee vu sengem Wäibierg a sengem Figebam, an all drénkt een d'Waasser vu senger Quell, 18:32 bis ech kommen an dech an e Land wéi Äert huelen, e Land vu Getreide a Wäin, e Land vu Brout a Wéngerten, e Land vun Oliven, Ueleg an Hunneg; an Dir wäert liewen, an Dir wäert net stierwen. Nët lauschteren ze Hezekiah, well hien Dir deceives wann hien seet: Den Här wäert eis liwweren. 18:33 Huet iergendeen vun de Gëtter vun den Natiounen hir Land aus der Hand vum Kinnek vun Assyrië gerett? 18:34 Wou ass de Gott vun Hamat an Arfad? Wou ass de Gott vu Sepharvaim, Hena an Iva? Konnt si Samaria vu menger Hand liwweren? 18:35 Wéi ee Gott vun all de Gëtter vun dëse Länner huet säi Land aus menger Hand ausgeliwwert, sou datt den Här Jerusalem aus menger Hand kéint befreien? 18:36 Awer d'Leit ware roueg an hunn him kee Wuert geäntwert; well et war e Gebot vum Kinnek, dee gesot huet: Äntwert him net. 18:37 Du koum den Eliakim, de Jong vum Hilkiah, de Steward, an de Shebna de Schrëftsteller, an den Joia, de Jong vum Asaph, de Kanzler, bei Hzekiah, hir Kleeder zerrappt an hunn him d'Wierder vum Rabshakeh erzielt.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 19

19: 1 Wéi de Kinnek Hiskia et héieren huet, huet hien seng Kleeder zerrappt a sech mat Säck bedeckt, an ass an d'Haus vu Jehova komm. 19: 2 An hien huet den Eliakim de Steward, de Shebna de Schrëftsteller, an déi Eelst vun de Priister, mat Säcklinn bedeckt , un de Prophéit Jesaia, de Jong vum Amoz, 19: 3 geschéckt fir him ze soen: Sou seet den Hiskiah: Dësen Dag ass en Dag vun lerger, vu Bestrofung a Gotteslästerung; well d'Kanner sinn amgaang gebuer ze ginn, an deen deen op d'Welt kënnt huet keng Kraaft. 19: 4 Vläicht héiert den HÄR, Äre Gott , all d'Wierder vum Rabshaz, deen de Kinnek vun den Assyrer, säin Här geschéckt huet, fir de liewege Gott ze lästeren, a mat Wierder ze schloen, déi den HÄR, Äre Gott, héieren huet; dofir, biet fir de Rescht dee bleift. 19: 5 Also hunn d'Dénger vum Kinnek Hiskia de Jesaia gesinn. 19: 6 An de Jesaia huet hinnen geäntwert: Sou soll Dir zu Ärem Här soen: Sou seet den Här: Fäert net iwwer d'Wierder, déi Dir héieren hutt, mat deenen d'Dénger vum Kinnek vun Assyrien mech geläscht hunn. 19: 7 Kuckt, ech wäert e Geescht an hien setzen, an hie wäert e Gerüchter héieren an zréck an säin eegent Land; an ech wäert hie vum Schwäert a sengem Land fale loossen. 19: 8 Wéi de Rabshaz zréckkoum, huet hien de Kinnek vun Assyrien fonnt, dee géint Libna kämpft; well hien héieren huet datt de Laquis fort war. 19: 9 An hien huet héieren datt Tirhaca erëm an aus Äthiopien erausgaange war fir Krich géint hien ze féieren. Dunn ass hien zréckgaang an huet Ambassadeuren op den Hiskia geschéckt a gesot.

19:10 Sou soll Dir dem Hiskia Kinnek vu Juda soen: Loosst lech net vun Ärem Gott, op deen Dir vertraut, verféiere fir ze soen: Jerusalem gëtt net dem Kinnek vun Assyrië iwwerginn . 19:11 Kuckt, Dir hutt héieren wat d'Kinneke vun Assyrien an all d'Land gemaach hunn an se zerstéiert hunn; A wäert Dir entkommen? 19:12 Hunn hir Götter d'Natiounen geliwwert déi meng Pappen zerstéiert hunn, dat heescht Gozan, Haran, Resef an d'Kanner vun Eden déi zu Telasar waren? 19:13 Wou ass de Kinnek vun Hamat, de Kinnek vun Arfad, an de Kinnek vun der Stad Sepharvaim, Hena an Iva? 19:14 An den Hiskia huet d'Bréiwer aus der Hand vun den Ambassadeure geholl; An nodeems hien se gelies hat, ass hien an d'Haus vu Jehova geklommen, an den Hiskia huet se virum Jehova verbreet. 19:15 An den Hiskia huet viru Gott gebiet, a gesot: Jehova, de Gott vun Israel, deen ënner den Cheruben wunnt, du eleng sidd de Gott vun all de Räicher vun der Äerd; du hues Himmel an Äerd gemaach. 19:16 Neigt Äert Ouer, Här , an héiert; maach deng Aen op, o Här, a kuck; an héiert d'Wierder vum Sanherib, dee geschéckt huet fir de liewege Gott ze läschen. 19:17 Et ass richteg, Jehova, datt d'Kinneke vun Assyrien d'Natiounen an hir Länner zerstéiert hunn; 19:18 an datt se hir Götter an d'Feier werfen , well se net Götter waren, mee d'Aarbecht vu mënschlechen Hänn, Holz oder Steen, an dofir hunn se se zerstéiert. 19:19 Elo, o Jehova, Gott , rett eis, ech bieden lech, vu senger Hand, fir datt all d'Kinnekräicher vun der Äerd wëssen, datt Dir eleng, Jehova, Gott sidd.

19:20 Dunn huet den Jesaia, de Jong vum Amoz un den Hiskia geschéckt, fir ze soen: Sou seet den Här, de Gott vun Israel: Wat Dir vu mir gefrot hutt iwwer Sanherib an Assyrien, hunn ech héieren. 19:21 Dëst ass d'Wuert dat den Här iwwer hie geschwat huet: D'Jungfrau an der Duechter vum Zion veruecht dech, hatt mécht de Spott mat Iech; hannert Iech rëselt d'Duechter vu Jerusalem de Kapp. 19:22 Wien hutt Dir reprochéiert a geläscht? A géint wiem hutt Dir Är Stëmm opgeworf, an Är Ae gehuewen? Géint den Hellege vun Israel. 19:23 Duerch d'Hand vun Ären Messenger hutt Dir den HÄR beläscht a gesot: Mat der Vill vu menge Ween sinn ech an d'Héichte vun de Bierger eropgaang, op déi onzougänglechst vum Libanon; Ech wäert seng héich Zeder erofschneiden, seng meescht ausgewielten Zypressen; Ech wäert a senge wäitste Plazen bleiwen, am Bësch wéi a senge fruchtbare Felder. 19:24 Ech hunn déi komesch Waasser gegruewen an gedronk; Ech hunn all d'Flëss vun Egypten mat de Fousssohle gedréchent. 19:25 Hutt Dir nach ni héieren datt ech zënter antik Zäiten et gemaach hunn, an datt ech zënter antik Deeg et ausgeduecht hunn ? An elo hunn ech et bruecht, an Dir wäert d'Verloschter maachen, befestegt Stied op Koup Bauschutt reduzéieren. 19:26 Seng Awunner ware vu wéineg Kraaft; si ware kou a verwiesselt; Si goufe wéi d'Gras vum Feld, a wéi gréng Geméis, wéi Heu op den Diecher, verwinnt virun hirer Reife. 19:27 Ech hunn Är Situatioun bekannt, Äre Kommen a gitt, an Är Roserei géint mech.

19:28 Well Dir rosen op mech gewiescht sidd, well Är Arroganz zu mengen Oueren eropgaang ass, wäert ech mäin Hook an Ärer Nues leeën, a mäi bëssen an Är Lëpsen, an ech bréngen Iech zréck wéi Dir komm sidd. 19:29 An dëst wäert ech Iech als Zeeche ginn, O Hiskiah: Dëst Joer iesst Dir wat selwer gebuer gëtt, an dat zweet Joer wat selwer gebuer gëtt; an am drëtte Joer solls du säen , a räifen, a planzéiere Wéngerten, an iesst hir Friichte. 19:30 A wat entkomm ass, wat vum Haus vu Juda bleift, wäert erëm drënner root ginn an Uebst droen. 19:31 Fir e Rescht wäert aus Jerusalem kommen, an déi, déi vum Mount Zion gerett ginn. Den Äifer vum Här vun den Häre wäert dat maachen. 19:32 Dofir seet sou den Här iwwer de Kinnek vun Assyrien: Hie wäert net an dës Stad erakommen, an hie soll och kee Pfeil dran werfen; och wäert hien net mat engem Schëld virun hatt kommen, an och keng Festung géint hatt bauen. 19:33 Um selwechte Wee wéi hie koum, kënnt hien zréck a kënnt net an dës Stad, seet de Jehova. 19:34 Fir ech wäert dës Stad verdeedegen fir se ze retten, fir mäin eegent Wuel a fir mäi Knecht David. 19:35 An et ass geschitt an der selwechter Nuecht den Engel vum Här erausgaang, an honnert a uechtzeg-fënnef dausend am Lager vun der Assyrians ëmbruecht; a wéi se moies opstoungen, kuck, alles ware Läiche vun den Doudegen. 19:36 Dunn ass de Sanherib Kinnek vun Assyrien fortgaang an ass zréck op Nineve gaang, wou hie bliwwen ass.

19:37 An et ass geschitt, datt wärend hien am Tempel vu Nisroch sengem Gott veréiert huet, Adrameleck a Sarezer seng Jongen him mam Schwert geschloen hunn, an an d'Land Ararat geflücht. A säi Jong Esarhaddon regéiert a senger Plaz.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 20

20: 1 Deemools gouf den Hiskia krank zum Doud. An de Prophéit Jesaia, de Jong vum Amoz koum bei hien a sot zu him: Sou seet den Här: Bestellt Äert Haus, well Dir stierft an net liewt. 20: 2 Dunn huet hien säi Gesiicht op d'Mauer gedréit a gebiet zum Här a sot: 20: 3 Ech bieden lech, o Här, ech bieden lech drun ze erënneren datt ech a Wourecht a mat ganzem Häerz virun lech gaange sinn, an Ech hunn déi Saache gemaach, déi Dir gär hutt. An den Hiskia huet mat groussen Tréine gekrasch. 20: 4 A ier de Jesaia an d'Mëtt vum Haff erausgaang ass, koum d'Wuert vum Här zu Jesaia a seet: 2 0: 5 Zréck a sot zu Hiskia, Prënz vu mengem Vollek: Sou seet den Här, de Gott vum David, Ärem Papp: Ech hunn Äert Gebied héieren, an ech hunn Är Tréine gesinn; kuck, ech heelen dech; Um drëtten Dag gitt Dir an d'Haus vum Här erop. 20: 6 An ech wäert zu Ären Deeg fofzéng Joer bäifügen, an ech wäert lech an dës Stad aus der Hand vum Kinnek vun Assyrië befreien; an ech wäert dës Stad fir mäin eegent Wuel a fir mäin Dénger David schützen. 20: 7 An de Jesaia sot: Huelt e Koup Feigen. An hu se geholl, si hunn et op de Weier geluecht, an et gouf geheelt. 20: 8 An den Hiskia sot zu Jesaia : Wéi en Zeechen soll ech hunn, datt den Här mech heele wäert, an datt ech den drëtten Dag an d'Haus vum Här eropgoe wäert? 20: 9 huet den Jesaia geäntwert: Dëst Zeeche soll Dir vum Här hunn, datt den Här dëst maache wäert, wat hie gesot huet: Kommt de Schiet zéng Grad vir, oder geet et zéng Grad zréck? 20: 10 An den Hiskia huet geäntwert: Et ass einfach fir de Schiet zéng Grad zréckzekommen; awer net datt de Schiet zéng Grad zréckgeet.

20:11 Dunn huet de Prophéit Jesaia zu Jehova geruff; an hien huet de Schiet mat de Grad gedréit, deen et op dem Ahaz seng Auer gefall war, zéng Grad zréck.

20:12 Deemools huet de Merodac-baladán Jong vu Baladan, de Kinnek vu Babylon, Messenger mat Bréiwer a Kaddoe fir den Hiskiah geschéckt, well hien héieren hat, datt den Hiskiah krank war. 20:13 An den Hiskia huet se héieren, an huet hinnen dat ganzt Haus vu senge Schätz gewisen, Sëlwer, Gold a Gewierzer a wäertvoll Salben, an d'Haus vu senge Waffen, an alles wat a senge Schätz war ; Et war näischt méi wat den Hiskiah hinnen net gewisen huet, souwuel a sengem Haus wéi och an all sengen Herrschafte. 20:14 Dunn ass de Prophéit Jesaia bei de Kinnek Hiskia komm, a sot: Wat hunn déi Männer gesot, a vu wou si se bei Iech komm? An den Hiskia huet him geäntwert: Si sinn aus engem wäite Land, aus Babylon komm. 20:15 An hie sot zu him nach eng Kéier: Wat hunn se an Ärem Haus gesinn? An den Hesekia huet geäntwert: Si hunn alles gesinn, wat a mengem Haus war; näischt war a menge Schätz iwwreg, déi ech Iech net gewisen hunn. 20:16 Dunn huet den Jesaia dem Hiskia gesot: Héiert d'Wuert vum Här: 20:17 Kuckt, d'Deeg komme wou alles wat an Ärem Haus ass, an alles wat Är Elteren bis haut gelagert hunn, a Babylon ginn, ouni näischt méi, sot den Jehova. 20:18 A vun Äre Jongen, déi aus Iech erauskommen, déi Dir gebuer hutt, si huelen, a ginn Eunuchen am Palais vum Kinnek vu Babylon.

20:19 Du sot den Hiskia zu Jesaia: D'Wuert vum Här, dat Dir geschwat hutt, ass gutt. Dunn huet hie gesot: Et gëtt op d'mannst Fridden a Sécherheet a mengen Deeg.

20:20 De Rescht vun den Handele vum Hiskiah, an all senger Kraaft, a wéi hien de Pool an de Kanal gemaach huet, an d'Waasser an d'Stad bruecht huet, steet et net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda? 20:21 An den Hiskia huet mat senge Pappe geschlof, a säi Jong Manasse war a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 21

21: 1 De Manasse war zwielef Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet fënneffofzeg Joer zu Jerusalem regéiert ; seng Mamm huet den Hepsiba geheescht. 21: 2 An hien huet Béis gemaach an den Ae vum Här, no den Abominatiounen vun den Natiounen, déi den Här virun de Kanner vun Israel gemaach huet. 21: 3 Fir hien huet d' Héichhaiser erëm opgebaut, déi säi Papp Ezekiah ofgerappt huet, an Altor fir de Baal opgeriicht an e Bild vun Asherah gemaach, sou wéi den Ahab Kinnek vun Israel gemaach hat; an hien huet de ganzen Host vun de Cylos veréiert, an huet déi Saache veréiert. 21: 4 An hien huet Altor am Haus vum Här gebaut, vun deem den Här gesot hat: Ech wäert mäi Numm zu Jerusalem setzen. 21: 5 An hien huet Altor fir de ganzen Himmelherr gebaut an den zwee Häff vum Haus vu Jehova . 21: 6 An hien ass säi Jong duerch d'Feier gaang an huet sech selwer d'Zäiten ze beobachten a war en ominéisen, an huet Zauberer a Spréider agefouert, sou datt hien de Béisen an den Ae vu Jehova multiplizéiert huet, fir hien ze rosen. 21: 7 An hien huet e Bild vun der Asherah gesat, dat hie gemaach huet , an d'Haus vun deem den Här zu David gesot hat a sengem Jong Salomo: Ech wäert mäi Numm fir ëmmer an dësem Haus setzen, an zu Jerusalem, aus deem ech ausgewielt hunn all d'Stämme vun Israel; 21: 8 an ech wäert ni méi de Fouss vun Israel bewegen aus dem Land ze réckelen, wat ech hire Pappe ginn hunn, virausgesat datt se behalen a maachen no alles wat ech hinne gesot hunn oder, an no all dem Gesetz dat meng den Dénger Moses huet hinnen Uerder ginn.

21:9 Awer si hunn net gelauschtert; an de Manasse huet se dozou bruecht méi béis ze maachen wéi d'Natiounen, déi den Här virun de Kanner vun Israel zerstéiert huet. 21:10 An den Här huet duerch seng Dénger d'Prophéiten geschwat a gesot: 21:11 Fir de Manasseh, de Kinnek vu Juda, huet dës Abominatiounen gemaach an huet méi Béis gemaach wéi alles wat d'Amoriten, déi virun him waren, gemaach hunn. , an huet och Judah mat hiren Idoler veruersaacht; 21:12 Dofir, sou seet den HÄR, Gott vun Israel: Kuckt, ech bréngen esou Béis iwwer Jerusalem an iwwer Juda, datt deen, deen et héiert, béid Ouer kribbelt. 21:13 An ech wäert d'Stréck vu Samaria an de Waasserlaf vum Haus vun Ahab iwwer Jerusalem ausstrecken ; an ech wäert Jerusalem botzen, wéi een eng Plack botzt , déi geschrëppelt gëtt an ëmgedréint gëtt. 21:14 An ech verloossen de Rescht vu menger Ierfschaft an iwwerginn et u seng Feinden; a si wäerte d'Beute an d' A vun all hire Géigner sinn; 21:15 Well se a mengem Ae béis gemaach hunn, a mech provozéiert hunn, vum Dag wou hir Pappen Ägypten verlooss hunn bis haut. 21:16 Ausserdeem huet de Manasse vill onschëlleg Blutt zu engem groussen Ausmooss vergoss, a fëllt Jerusalem vun Enn bis Enn. nieft senger Sënn duerch déi hien de Juda veruersaache gelooss huet, Béis an den Ae vum Här ze maachen. 21:17 De Rescht vun der Handlung vu Manasse, an alles wat hien gemaach huet, an d'Sënn, déi hien gemaach huet, ass et net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen?

21:18 An de Manasse ass mat senge Pappe geschlof a gouf am Gaart oder a sengem Haus begruewen , am Gaart vun Uzza, a säi Jong Amon huet a senger Plaz regéiert.

21:19 Amon war zwanzeg-zwee Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren, an hien huet zwee Joer zu Jerusalem. Seng Mamm war den Numm Mesulemet Duechter vum Haruz, vum Jotba. 21:20 An hien huet béis gemaach an den Ae vum Här, wéi säi Papp Manasse gemaach hat. 21:21 An hien ass op all Weeër gaang, wéi säi Papp gaang ass, an huet d'Idoler gedéngt, déi säi Papp gedéngt huet, an huet se veréiert; 21:22 an hien huet den Jehova, de Gott vu senge Pappe verlooss, an ass net weider op de Wee vu Jehova gaang. 21:23 An d'Knäpp vum Amon hu sech géint hie verschwäert an hunn de Kinnek a sengem Haus ëmbruecht. 21:24 Dunn hunn d'Leit vum Land all déi ëmbruecht, déi géint de Kinnek Amon zesummegeschloen hunn; An hien huet d'Leit vum Land zu sengem Kinnek gemaach , säi Jong Josiah. 21:25 De Rescht vun Ammon Handelen, sinn se net all am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? 21:26 An hie gouf a sengem Graf am Gaart vun Uzza begruewen , a säi Jong Josiah regéiert a senger Plaz.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 22

22: 1 De Josiah war aacht Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet een an drësseg Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm säin Numm war d'Jedida Duechter vum Adaía, vu Bosca t. 22: 2 An hien huet dat gemaach, wat richteg war an den Ae vum Här, an ass an de ganze Wee vum David sengem Papp gaang, weder no riets nach lénks.

22: 3 An den uechtzéng Joer vum Kinnek Josiah huet de Kinnek de Safan, de Jong vum Azaliah, de Jong vu Mesulam geschéckt, fir an d'Haus vu Jehova ze schreiwen: 22: 4 Géi bei den Hohepriister Hilkiah, a sot him , d'Suen ze sammelen déi an d'Haus vum Här bruecht hunn, déi d'Paartwiechter vum Vollek gesammelt hunn, 22: 5 an et an d'Hänn vun dene gemaach hunn, déi d'Aarbecht maachen, déi verantwortlech fir d'Arrangement vum Haus vum Här sinn. an datt se et un déi iwwerginn, déi d'Aarbecht am Haus vu Jehova maachen, fir d'Rëss am Haus ze flécken; 22: 6 u Schräiner, Enseignanten a Mauerwierker, fir Holz a Steebroch ze kafen fir d'Haus ze flécken; 22: 7 an datt se kee Kont vun de Suen huelen, deenen hir Gestioun hinnen uvertraut ass , well se mat Éierlechkeet handelen . 22: 8 Dunn huet den Hohepriister Hilkiah zu dem Schrëftsteller Shaphan gesot: Ech hunn d'Buch vum Gesetz am Haus vu Jehova fonnt. A Salut lkiah huet dem Shaphan d'Buch ginn, an hie liest et.

22: 9 Dunn ass de Schrëftsteller Shaphan bei de Kinnek komm, huet dem Kinnek bericht a sot: Är Dénger hunn d'Sue gesammelt, déi am Tempel fonnt goufen, an hunn se an d'Kraaft ginn vun deenen, déi d'Aarbecht maachen, déi verantwortlech fir de arr EGLO vum Haus vum Här. 22:10 Och de Schrëftsteller Shaphan huet dem Kinnek deklaréiert a gesot: De Paschtouer Hilkiah huet mir e Buch ginn. An de Shaphan huet et virum Kinnek gelies. 22:11 A wann de Kinnek d'Wierder vum Buch vum Gesetz héieren huet, huet hien seng Kleeder gerappt. 22: 1 2 Dunn huet de Kinnek dem Hilkiah de Priister, dem Ahikam, dem Jong vu Shaphan, dem Achbor, dem Jong vu Micaiah, dem Shaphan de Schrëftsteller an dem Asaiah, dem Kinnek säin Dénger, gesot: 22:13 Gitt a freet den Här fir mech a fir d'Leit, a ganz Juda, iwwer d'Wierder vun dësem Buch dat fonnt gouf; well grouss ass d'Roserei vum Här, déi géint eis entzündegt gouf, well eis Pappen net op d'Wierder vun dësem Buch gelauschtert hunn, fir alles ze maachen, wat eis geschriwwe gouf. 22:14 Da goungen den Hilkiah de Priister an den Ahikam, den Achbor, de Shaphan an den Asaiah bei d'Prophetes Hulda, d'Fra vum Shallum Jong vum Ticva, Jong vum Harhas, Schutz vun de Kleeder, déi zu Jerusalem am zweeten Deel vum d'Stad, a si hu mat hir geschwat. 22:15 A si sot zu hinnen: "Sou seet den Här, Gott vun Israel: Sot dem Mann, deen dech geschéckt huet." 22:16 Sou seet den Här: Kuckt, ech bréngen et op dës Plaz an op déi, déi dran wunnen. , alles Béises, vun deem dëst Buch schwätzt, wat de Kinnek vu Juda gelies huet;

22:17 well se mech verlooss hunn an aner Gëtter Wierkung verbrannt hunn , a mech mat all der Aarbecht vun hiren Hänn opgeregt hunn; Meng Roserei gouf géint dës Plaz entzündegt , an et gëtt net geläscht. 22:18 Awer zum Kinnek vu Juda, deen dech geschéckt huet fir den HÄR ze froen, sou solls du soen: Sou seet den HÄR, Gott vun Israel: Well Dir d'Wierder vum Buch héieren huet, 22:19 an Äert Häerz war zaart, an bescheed se virum Jehova, wann Dir héieren hutt, wat ech géint dës Plaz a géint hir Awunner geschwat hunn, déi wëlle ginn a verflucht a verflucht ginn, an Dir hutt Är Kleeder zerrappt a wéint a menger Präsenz, ech hunn Iech och héieren, seet den HÄR. 22:20 Dofir, kuck, ech sammelen dech bei Äre Pappen, an Dir wäert an Ärem Graf a Fridde bruecht ginn, an Är Ae gesinn net all dat Béist, wat ech op dës Plaz bréngen. A si hunn dem Kinnek d'Äntwert ginn.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 23

23: 1 Dunn huet de Kinnek bestallt datt all déi Eelst vu Juda a Jerusalem bei hie gesammelt ginn . 23: 2 An de Kinnek ass eropgaang an d'Haus vu Jehova mat all de Männer vu Juda a mat allen Awunner vu Jerusalem, mat de Paschtéier a Propheten a mat all d'Leit, vun der klengster bis déi gréisst; an hien huet gelies, wéi se hien héieren hunn, all d' Wierder vum Buch vum Bund dat am Haus vu Jehova fonnt gouf. 23: 3 An de Kinnek stoung bei der Sail, an huet e Bündnis virum Här gemaach, datt si dem Här géifen nokommen a seng Geboter, seng Zeienaussoen a seng Statuten, mat hirem ganzen Häerz a mat hirer ganzer Séil halen. an datt se d'Wierder vum Bund erfëllen, déi an deem Buch geschriwwe goufen. An all d'Leit stoungen zum Bund.

23: 4 Dunn huet de Kinnek den Hohepriister Hilkiah, d'Priister vun der zweeter Uerdnung an d'Garde vun der Paart beoptraagt, aus dem Tempel vu Jehova all d'Geschir erauszebréngen, déi fir de Baal, fir d'Asherah a fir déi ganz Arméi gemaach goufen. Arméi vum Himmel; an hien huet se ausserhalb vu Jerusalem am Kidron Feld verbrannt an huet hir Äscht op Betel gedroen. 23: 5 An hien huet d'idolatrous Paschtéier ewechgeholl, déi vun de Kinneke vu Juda ernannt goufen, fir op den Héichten an de Stied vu Juda, a ronderëm Jerusalem, Wierkung ze verbrennen ; an och déi, déi Räucherstäbchen op Baal , d'Sonn an de Mound, an d'Zeeche vum Déierekrees, an de ganzen Host vum Himmel verbrannt hunn.

23: 6 Hien huet och d'Bild vun Asherah aus dem Haus vum Här, ausserhalb vu Jerusalem, an de Kidron Valley bruecht, a verbrannt et am Kidron Valley an huet et zu Stëbs gemaach , an de Stëbs op d'Griewer geheit. vun de Jongen vum Vollek. 23: 7 Hien huet och d'idolatrous Plazen vun der Prostituatioun erofgezunn, déi am Haus vu Jehova waren, an deenen d'Fraen Zelter fir Asherah gewieft hunn. 23: 8 An hien huet all d'Priister aus de Stied vu Juda erausbruecht, an d'Héichheeten, wou d'Priisteren d'Räucher verbrannt hunn, vu Geba bis Beersheba verwonnt. An hien huet d'Altoren vun den Diere briechen, déi beim Agank zum Gate vum Joshua, Gouverneur vun der Stad stoungen, déi op der lénkser Säit beim Gate vun der Stad waren. 23: 9 Awer d'Priister vun den Héichheiser sinn net op den Altor vu Jehova zu Jerusalem geklommen, awer hunn ongesegert Brout ënner hire Bridder giess . 23:10 An hien huet d'Tophet, déi am Dall vum Jong vum Hinnom ass, verflucht, sou datt kee säi Jong oder seng Duechter duerch d'Feier op Molech weiderginn. 23:11 Hien huet och d'Päerd ewechgeholl, déi d'Kinneke vu Juda der Sonn am Agang vum Tempel vu Jehova gewidmet hunn, nieft der Kammer vum Nathan-Melech Eunuch, dee fir d'Virstied zoustänneg war; an d'Carien vun der Sonn mam Feier verbrannt. 23:12 De Kinnek huet och d'Altoren ofgebrach, déi um Daach vum Ahazsall waren, déi d'Kinneke vu Juda gemaach haten, an d' Altoren, déi de Manasse an den zwee Häff vum Haus vu Jehova gemaach hat; a vun do leeft hien an huet de Stëbs an d'Kidronbaach geheit.

23:13 An de Kinnek huet d'Héichheeten, déi viru Jerusalem waren, op der rietser Säit vum Bierg vun der Zerstéierung , déi de Salomo, de Kinnek vun Israel fir Astoret gebaut hat, en abominabelt Idol vun de Sidonier gebaut, e Burning abominable Idol vu Moab. a Milcom en abominabelt Idol vun de Kanner vun Ammon. 23:14 An hie brécht d'Statuen, an huet d'Biller vun Asherah erofgeschloen an huet hir Plaz mat de Schanken vun de Männer gefëllt . 23:15 Och den Altor, deen zu Bethel war, an d' Héicht , déi de Jerobeam Jong vum Nebat gemaach hat, deen deen Israel veruersaache gelooss huet; deen Altor an d'Héichplaz huet hien zerstéiert, an et verbrannt, an zum Stëbs gemaach, an d' Bild vun Asherah a Brand gesat . 23:16 An de Josiah huet sech ëmgedréit a gesinn d'Griewer, déi um Bierg do waren, huet hien geschéckt an huet d'Schanken aus de Griewer geholl, an huet se um Altor verbrannt, fir et ze belaaschten, nom Wuert vum Här, deem de Gott vu Gott virausgesot hat. , deen dëst ugekënnegt hat. 23:17 Dunn huet hie gesot: Wéi ee Monument ass dat, wat ech gesinn? An déi aus der Stad hunn him geäntwert: Dëst ass d'Graf vum Gottesmënsch, dee vu Juda komm ass, an dës Saache virausgesot huet, déi Dir um Altor vu Betel gemaach hutt. 23:18 An hie sot: Loosst hien a Rou! kee réckelt hir Schanken; an esou goufen seng Schanken erhalen, an d'Schanken vum Prophet, déi aus Samaria komm waren. 23:19 An all d'Haiser vun den Héichhaiser, déi an de Stied vu Samaria waren, déi d'Kinneke vun Israel gemaach hunn, fir Roserei ze provozéieren, huet de Josiah och matgeholl an huet se gemaach wéi hien zu Bethel gemaach huet.

23:20 Hien huet och all d'Priister vun den Héichten, déi do op den Altor waren, ëmbruecht, an de Schanken op d'Mënsche verbrannt, an zréck op Jerusalem.

23:21 Dunn huet de Kinnek all d'Leit beoptraagt, a gesot: Maacht de Pessach beim Här Äre Gott, sou wéi et am Buch vun dësem Bund steet. 23:22 Keen esou Pessach gouf gemaach zënter den Deeg wou d' Riichter Israel regéiert hunn, an och net an allen Zäiten vun de Kinneke vun Israel a vun de Kinneke vu Juda. 23:23 An den uechtzéng Joer vum Kinnek Josiah gouf de Pessach zu Jehova zu Jerusalem gemaach.

23:24 An de Jo sias huet d'Charmeuren, d'Sécherder an den Theraphim an all déi Abominatiounen, déi am Land vu Juda an zu Jerusalem ze gesi waren, ausgefouert fir d'Wierder vum Gesetz z'erfëllen, déi am Buch geschriwwe goufen, dat de Priister Hilkiah am Haus vum Här fonnt. 2 3:25 Et war keen anere Kinnek viru sech, dee sech mam Jehova mat ganzem Häerz, mat senger ganzer Séil, a mat aller Kraaft, no dem ganze Gesetz vum Moses gewandert huet; nach gouf en anere wéi hien no him gebuer. 23:26 Awer den HÄR huet net entlooss vun der Féiwer, mat där seng grouss Roserei géint Juda ausgeléist gouf, wéinst all de Provokatioune mat deenen de Manasse hien irritéiert huet . 23:27 An den Här sot: Ech wäert och de Juda vu menger Präsenz ewech huelen, wéi ech Israel ewechgeholl hunn, an ech wäert dës Stad refuséieren, déi ech gewielt hunn, Jerusalem, an d'Haus vun deem ech gesot hunn: Mäi Numm wäert do sinn.

23:28 De Rescht vu Josiah senger Aarbecht , an alles wat hie gemaach huet, ass et net alles am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda geschriwwen? 23:29 Deemools ass de Farao Neco, de Kinnek vun Ägypten, géint de Kinnek vun Assyrien an de Floss Eufrat geklommen, an de Kinnek Josiah ass géint hien erausgaang. awer deen, wéi hien hie gesinn huet, huet hien zu Megiddo ëmbruecht. 23:30 A seng Dénger hunn hien an e Won gesat, an hunn hien dout vu Megiddo op Jerusalem bruecht, a begruewen en a sengem eegene Graf. Dofir hunn d'Leit vum Land de Joahaz, de Jong vum Josiah, geholl an him gesaleft an hien zum Kinnek gemaach amplaz vu sengem Papp.

23:31 De Joahaz war dräi an zwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet dräi Méint zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet den Numm Hamutal Duechter vum Jeremiah vu Libna. 23:32 An hien huet dat gemaach, wat béis an den Ae vum HÄR war, sou wéi all seng Pätter gemaach hunn. 23:33 De Pharao Necho huet hien am Prisong zu Riblah an der Provënz Hamat gesat, sou datt hien net zu Jerusalem regéiere géif ; an huet dem Land eng Geldstrof vun honnert Talenter Sëlwer an eng aus Gold opgezwongen . 23:34 Dunn huet de Farao Neca den Eliakim, de Jong vum Josiah, zum Kinnek gemaach anstatt säi Papp Josiah, an huet säin Numm op Jojakim geännert. an hien huet de Joahaz geholl an hien an Egypten bruecht, an hie stierft do.

23:35 An de Jojakim huet dem Farao d'Sëlwer an d'Gold bezuelt. Awer hien huet d'Land geschätzt fir d'Suen ze ginn no dem Gebot vum Farao, andeems hien d'Sëlwer a Gold vum Vollek aus dem Land geholl huet, vun all Mënsch no der Schätzung vu senger Immobilie, fir et dem Pharao Necao ze ginn.

23:36 De Johoakim war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet eelef Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet den Numm Zebuda Duechter vum Pedaiah vu Ruma. 23:37 An hien huet dat gemaach, wat béis an den Ae vum Här war, no alles wat seng Pappen gemaach hunn.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 24

24: 1 Zu sengem Dag ass den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon a Kampagne gaang . Den Jehoiakim gouf säi Kniecht fir dräi Joer, awer dunn ass hien zréckgaang an huet géint hie rebelléiert . 24: 2 Awer de Jehova huet géint d'Johojakim Truppe vun de Chaldeeër, d'Truppe vu Syrer, d'Truppe vun de Moabiten an d'Truppe vun den Ammoniten geschéckt, déi hie géint de Juda geschéckt huet fir et ze zerstéieren, nom Wuert vum HÄR, datt hien duerch seng Dénger d'Prophéiten geschwat huet. 24: 3 Bestëmmt ass dëst géint de Juda komm op Uerder vum Jehova, fir se vu senger Präsenz ze läschen, fir d'Sënn vu Manasse, a fir alles wat hien gemaach huet; 24: 4 och wéinst dem onschëllegen Blutt, deen hie vergoss huet, well hien Jerusalem mat onschëlleg Blutt gefëllt huet; Den Jehova wollt dofir net verzeien. 24: 5 De Rescht vun den Akten vum Jojakim, an alles wat hie gemaach huet, steet net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Juda? 24: 6 An de Jojakim huet mat senge Pappe geschlof , a säi Jong Joaquin regéiert a senger Plaz. 24: 7 An ni méi huet de Kinnek vun Egypten säi Land verlooss; well de Kinnek vu Babylon huet alles wat hie war vum Floss vun Ägypten an de Floss Eufrat geholl.

24: 8 De Joaquin war uechtzéng Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet dräi Méint zu Jerusalem regéiert . Seng Mamm war den Numm Nehusta Duechter vum Elnatán vu Jerusalem. 24: 9 An hien huet dat gemaach, wat schlecht war an den Ae vum HÄR, no alles wat säi Papp gemaach huet.

24:10 Zu där Zäit koumen d'Dénger vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon géint Jerusalem erop , an d'Stad gouf belagert. 24:11 Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon koum och géint d'Stad, wann seng Dénger et belagert. 24:12 Dunn ass de Joaquin Kinnek vu Juda erausgaang an de Kinnek vu Babylon, hien a seng Mamm, seng Dénger, seng Prënzen a seng Beamten; an de Kinnek vu Babylon huet hien am aachte Joer vu senger Herrschaft ageholl. 24:13 An hien huet vun do aus all d'Schätz vum Haus vu Jehova, an d' Schätz vum kinneklechen Haus erausbruecht, an all déi gëlle Geschir, déi de Sa lomon Kinnek vun Israel am Haus vu Jehova gemaach huet , a Stécker gebrach , sou wéi den Jehova soen. 24:14 An hien huet ganz Jerusalem a Gefaangeschaft gedroen, all Prënzen, an all déi mächteg Männer , bis zu 10.000 Gefaangenen, an all Handwierker a Schmidder; kee war iwwreg, ausser déi Aarm vun de Leit am Land. 24:15 An hien huet Gefaangeschaft zu Babylon Joachim, dem Kinnek senger Mamm, dem Frae vum Kinnek, seng Offizéier an de staarke Männer vun der Äerd; Gefaangenen huet hien se vu Jerusalem op Babylon bruecht. 24:16 All d'Männer vum Krich, déi siwe dausend waren, an d'Handwierker an d'Smeder, déi dausend waren, an all déi mächteg Männer, fir de Krich ze féieren, huet de Kinnek vu Babylon gefaange gefouert. 24:17 An de Kinnek vu Babylon huet de Mattaniah säi Monni Kinnek an der Plaz vum Joaquin gemaach an huet säin Numm op Zedekiah geännert.

24:18 Zedekiah war 21 Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren, an hien huet eelef Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet den Numm Hamutal Duechter vum Jeremiah vu Libna. 24:19 An hien huet dat gemaach, wat béis an den Ae vum Här war , no alles wat de Jojakim gemaach huet. 24:20 Dofir koum de Roserei vum HÄR géint Jerusalem a Juda, bis hien se vu senger Präsenz verdriwwen huet. An de Zedekiah rebelléiert géint de Kinnek vu Babylon.

ZWEET BUCH VU KINGS
Kapitel 25

25: 1 Et ass geschitt an den néng Joer vu senger Herrschaft, am zéngte Mount, op den zéngten Dag vum Mount, datt den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon mat senger ganzer Arméi géint Jerusalem komm ass, an et belagert huet, an all ronderëm en Tierm gebaut hunn . 25: 2 An d'Stad war bis zum eelefte Joer vum Kinnek a Zedekiah belagert . 25: 3 Am néngten Dag vum véierte Mount war d'Hongersnout an der Stad, bis et kee Brout fir d'Leit vum Land war. 25: 4 Wéi eng Bréck schonn an der Mauer vun der Stad opgemaach huet, sinn all d'Männer vum Krich an der Nuecht laanscht de Wee vun der Paart geflücht, déi tëscht den zwou Mauere war, duerch d'Gäert vum Kinnek, während d'Kaldee ronderëm d'Stad waren. ; an de Kinnek ass iwwer de Wee vun der Arabah gaang. 25: 5 An d' Arméi vun de Chaldeeën ass dem Kinnek nogaang an huet hien an de Fläche vu Jericho ageholl, nodeems hien all seng Arméi verspreet huet. 25: 6 Dofir gouf de Kinnek gefaange geholl, an huet de Kinnek vu Babylon op Ribla bruecht, an de Saz géint hien ausgeschwat. 25: 7 Si hunn d'Jongen vum Zedekiah a senger Präsenz geschluecht , an dem Zedekiah seng Ae goufen erausgezunn an a Ketten gebonnen, hunn se hien op Babylon bruecht.

25: 8 Am fënnefte Mount, um siwenten Dag vum Mount, dat war dat 19. Joer vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, koum den Nebuzaradan, Kapitän vun der Garde, Dénger vum Kinnek vu Babylon op Jerusalem.

25:9 An hien huet d' Haus vum Jehova an d'Haus vum Kinnek an all d'Haiser vu Jerusalem verbrannt ; an all d'Haiser vu Prënze si mam Feier verbrannt. 25:10 An déi ganz Arméi vun de Chaldäer, déi mam Kapitän vun der Garde waren, hunn d'Mauere ronderëm Jerusalem ofgebrach. 25:11 An déi vun de Leit, déi an der Stad bliwwen, déi, déi un de Kinnek vu Babylon duerchgestrachenem waren, an déi, déi vun der gemeinsamer Leit bliwwen, goufen duerch Nabuz Aradan, Kapitän vun der Garde gefaange gefouert . 25:12 Awer vun den Aarme vum Land ass den Nebuzaradan, de Kapitän vun der Garde, fortgaang fir d'Wéngerten an d'Land ze bauen. 25:13 An d'Kaldéer hunn d'Saile vu Bronze gebrach, déi am Haus vum Här waren, an d'Basen an d'Mier aus Bronze, dat am Haus vum Här war, a si hunn d'Bronze op Babylon bruecht. 25:14 Si hunn och d'Dëppen, d'Schëffer, d'Schnufferen, d'Läffelen an all d' Bronnsgeschir matbruecht, mat deenen se gedéngt hunn; 25:15 censers, Schësselcher, déi vu Gold an Gold, an déi vun Sëlwer an Sëlwer; alles gouf vum Kapitän vun der Garde gedroen. 25:16 Déi zwee Säulen, e Mier an d'Basen, déi de Salomo fir d'Haus vu Jehova gemaach huet; et war net méiglech dat alles ze weien. 25:17 D'Héicht vun enger Kolonn war uechtzéng Al, an hat eng Bronzekapital uewen; D'Héicht vun der Haaptstad war dräi Al, an op der Haaptstad war en Netz a Granatapele ronderëm, ganz aus Bronze; an et war datselwecht Wierk an der anerer Kolonn mat sengem Netz.

25:18 Dunn huet de Kapitän vun der Garde Seraiah den éischte Paschtouer, Zephaniah den zweete Paschtouer, an dräi Bewaacher vun der Spull geholl. 25:19 A vun der Stad huet hien en Offizéier geholl, dee fir d'Männer vum Krich verantwortlech war, a fënnef Männer vum Kinnek Beroder, déi an der Stad waren, de Chef Schrëftsteller vun der Arméi, déi de Register vun de Leit vun der Land, a siechzeg Männer aus de Leit vum Land , déi an der Stad waren. 25:20 Dësen Nebuzaradan, de Kapitän vun der Garde, huet se geholl an huet se op Ribla zum Kinnek vu Babylon bruecht. 25:21 An de Kinnek vu Babylon geschloen hinnen an ëmbruecht hinnen zu Riblah, am Land vun Hamat. Sou gouf de Juda vu sengem Land gefaange geholl.

25:22 An d'Leit, déi den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon am Land vu Juda hannerlooss huet, huet hien de Gedaliah de Jong vum Ahikam, de Jong vu Safan zum Regéiere gemaach. 25:23 Wéi all d'Prënze vun der Arméi héieren hunn, si an hir Leit, datt de Kinnek vu Babylon de Gedaliah zum Gouverneur gemaach huet, si koume bei hien zu Mizpa; Den Ishmael de Jong vum Netaniah, de Johanan de Jong vum Carea, de Seraiah de Jong vum Tanhumet Netophatite, an de Jaazanja de Jong vun engem Maacaten, si mat hiren eegene. 25:24 Dunn huet de Gedaliah hinnen an hiren Eed vereedegt a sot zu hinnen: "Fäert net d'Sklaven vun de Chaldeeën ze sinn; wunnt am Land, an déngt dem Kinnek vu Babylon, an et geet lech gutt.

25:25 Awer am siwente Mount koum den Ishmael, de Jong vum Nethaniah, de Jong vum Elishama, vun der kinneklecher Linn, a mat him zéng Männer , a si hunn de Gedaliah geschloen, an hie stierft. an och déi vu Juda an de Chaldéer, déi mat him zu Mizpa waren. 25:26 An all d'Leit opgestan, vum mannste bis de gréisste, mat de Kapitän vun der Arméi, an ass an Ägypten, aus Angscht vun de Chaldeans.

25:27 Et ass passéiert drësseg-siwe Joer no der Gefaangenschaft vum Joiachin Kinnek vu Juda, am zwieleften Mount, op der zwanzeg-siwenten Dag vum Mount, datt Evil-Merodac Kinnek vu Babylon, am éischte Joer vu senger Herrschaft, Joaquin befreit. Kinnek vu Juda, hien aus dem Prisong ze bréngen; 25:28 an hien huet frëndlech mat him geschwat an huet säin Troun méi héich gesat wéi d'Trounen vun de Kinneken, déi mat him zu Babylon waren. 25:29 An hien huet d'Kleeder vun engem Prisonnéier geännert, an huet ëmmer viru sech all d'Deeg vu sengem Liewe giess . 25:30 An all Dag gouf seng lesse vum Kinnek him geschenkt, all déi Deeg vu sengem Liewen.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN

Kapitel 1

1: 1 Adam, Seth, Enos, 1: 2 Cainan, Mahalaleel, Jared, 1: 3 Enoch, Matu Salén, Lamech, 1: 4 Noah, Sem, Ham a Jafet.

1: 5 D' Jonge vum Jafet: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech an Tiras. 1: 6 D'Jonge vu Gomer: Ashkenaz, Rifat an Togarma. 1: 7 D'Jonge vum Javan: Elisa, Tarsis, Quitim an Dodanim. 1: 8 D'Jongen vun Ham: Kusch, Mizraim, Fut a Kanaan. 1: 9 D'Jonge vum Kusch: Sheba, Havila, Sabta, Raama a Sabteca. An d'Jonge vum Raama: Seba an Dedan. 1:10 Cush huet den Nimrod gebuer; hie gouf mächteg op der Äerd. 1:11 Mizraim gebuer Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim, 1:12 Patrusim a Casluhim; vun dëse koumen d' Philistinnen an d'Kafters. 1:13 De Kanaan huet de Sidon säin éischte Gebuer gebuer, an den Heth, 1:14 de Jebusit, den Amorit, de Gergesean, 1:15 den Hiv, den Aracean, de Sinean, 1:16 d'Arvade, de Zemaean an den Hamatean. 1:17 D'Jonge vum Sem: Elam, Asur, Arphaxad, Lud, Aram, Uz, Hul, Geter a Mesech. 1:18 Den Arfaxad huet d'Sela gebuer, an d'Sela den Eber. 1:19 An zu Heber sinn zwee Jongen gebuer ginn; den Numm vun deem war Peleg, well a sengen Deeg war d'Äerd gedeelt; a säi Brudder säin Numm war Joktan. 1:20 De Joktan huet Almodad, Selef, Hazar-mavet a Jera iwwerluecht. 1:21 Zum Adoram och zu Uzal, Dicla, 1:22 Ebal, Abimael, Seba, 1:23 Ophir, Havila an Jobab; all Jongen vum Joktan.

1:24 Sem, Arphaxad, Sela, 1:25 Heber, Peleg, Reu, 1:26 Serug, Nacor, Terah, 1:27 an Abram, dat ass den Abraham.

1:28 D'Jongen vum Abraham: Isaac an Ishmael. 1:29 An dës sinn seng Nokommen: dem Ishmael säin Éischtgebuerene, Nebaioth; duerno Cedar, Adbeel, Mibsam, 1:30 Same, Duma, M assa, Hadad, Tema, 1:31 Jetur, Nafis a Cedema; Dëst sinn d'Jonge vum Ishmael. 1:32 A Cetura, dem Abraham seng Fra, huet Zimram, Jocsan, Medan, Midian, Isbak a Shua gebuer. D'Jonge vum Jocsán: Seba an Dedan. 1:33 D'Jongen vum Midian: Epha, Epher, Hanoch, Abida an Elda; all dës ware Jongen vum Cetura.

1:34 Den Abraham huet den Isak gebuer, an d'Jonge vum Isaac waren Esau an Israel. 1:35 Esau Jongen : Eliphaz, Reuel, Jeús, Jaalam a Korah. 1:36 D'Jongen vun Eliphaz: Teman, Omar, Ze fo, Gatam, Cenaz, Timna an Amalek. 1:37 D'Jonge vu Reuel: Nahat, Zera, Sama a Miza. 1:38 D'Jongen vu Seir: Lotan, Shobal, Zibeon, Ana, Dishon, Ezer an Dishan. 1:39 D' Jongen vu Lotan: Hori an Homam; an d'Timna war dem Lotan seng Schwëster. 1:40 D'Jonge vu Soba 1: Alvan, Manahat, Ebal, Sefo an Onam. D'Jongen vum Zibeon: Aja an Ana. 1:41 Den Dishon war de Jong vum Ana; an d'Jonge vum Dishon: Amram, Esban, Itran a Querán. 1:42 D'Jongen vum Ezer: Bilhan, Zaavan a Jaacan. D'Jongen vum Dishan: Uz an Aran. 1:43 An dës sinn d' Kinneke, déi am Land Edom regéiert hunn, ier de Kinnek iwwer d'Kanner vun Israel regéiert huet: Bela, de Jong vum Beor; an den Numm vu senger Stad war Dinaba. 1:44 Wéi de Bela gestuerwen ass, regéiert den Jobab, de Jong vum Zera vu Bosra a senger Plaz.

1:45 A wéi den Jobab gestuerwen ass, regéiert den Husham aus dem Land vun den Temaniten a senger Plaz . 1:46 Wéi den Husam gestuerwen ass, huet den Hadad, de Jong vum Bedad a senger Plaz regéiert, deen de Midian am Feld vu Moab besiegt huet. an den Numm vu senger Stad war Avit. 1:47 Den Hadad ass gestuerwen, de Samla vu Masreca regéiert a senger Plaz. 1:48 Och de Samla ass gestuerwen , de Saul vu Rehobot, dee vum Eufrat ass, huet a senger Plaz regéiert. 1:49 A wéi de Saul gestuerwen ass, regéiert de Baal-Hanan Jong vum Achbor a senger Plaz. 1:50 Wéi de Baal-Hanan gestuerwen ass, regéiert den Hadad a senger Plaz, deem säin Numm Pai war; an den Numm vu senger Fra, Mehetabel Duechter vum Matred, Duechter vum Mezaab. 1:51 Mat dem Doud vum Hadad , de Cheffen Timna, Alva, Jetet, 1:52 Aholibama, Ela, Pinon, 1:53 Cenaz, Teman, Mibzar, 1:54 Magdiel an Iram hunn zu Edom gelongen . Dëst waren d'Herrscher vun Edom.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 2

2: 1 Dëst sinn d'Kanner vun Israel: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulun, 2: 2 Dan, Joseph, Benjamin, Naftali, Gad an Asher.

2: 3 D'Jonge vum Ju da: Er, Onan a Sela. Dës dräi sinn him vun der Duechter vum Shua, engem Kanaaniter gebuer. An den Er, den Éischtgebuerene vu Juda, war béis virum Jehova, deen hien ëmbruecht huet. 2: 4 An d'Tamar, seng Schwéierin, huet de Phares an d'Serah gebuer. All d'Jonge vu Juda ware fënnef. 2: 5 D'Jonge vu Perez: Hezron an Hamul. 2: 6 An d'Jongen vun Zera: Zimri, Ethan, Heman, Calcol an Dara; fir all fënnef. 2: 7 De Jong vum Carmi war Achan, deen Israel gestéiert huet, well hien an der Anathema verstouss huet. 2: 8 Azariah war de Jong vum Ethan. 2: 9 D'Jongen, déi zu Hezron gebuer goufen: J erameel, Ram a Quelubai. 2:10 De Ram huet d'Gebuertsdag vum Amminadab an den Amminadab d'Gebuertsdag vum Nahshon, de Prënz vun de Kanner vu Juda. 2:11 Nahshon gebuer Saumon, a Salmon gebuer Boaz. 2:12 De Boaz huet den Obed gebuer, an den Obed huet d'Jesse gebuer, 2:13 an de Jesse huet den E liab säin Éischtgebuerte gebuer, den zweeten Abinadab, d'Simea den Drëtte, 2:14 de véierte Nathanael, de fënnefte Radai, 2:15 de sechsten Ozem, de siwenten David, 2:16 dovu Sarvia an Abigail Schwësteren. D'Jonge vun Zeruiah waren dräi: Abishai, Joab an Asael. 2 : 17 Den Abigail huet d'Amasa gebuer, deem säi Papp de Jeter Ishmaelit war, 2:18 de Kaleb Jong vum Hez rón huet den Jeriot vu senger Fra Azuba gebuer. An hir Jongen waren de Jeser, de Sobab an den Ardon.

2:19 Wéi Azuba gestuerwen ass, huet de Caleb d'Ephrata zur Fra geholl, a si huet Hur gebuer. 2:20 An Hur gebuer Uri, an Uri Geb Bezaleel.

2:21 Du koum den Hezron an d' Duechter vum Machir, dem Papp vu Gilead, déi hie geholl huet, wéi hie siechzeg Joer al war, an hatt huet de Segub op d'Welt bruecht. 2:22 An de Segub huet de Jair gebuer, deen dräi an zwanzeg Stied am Land Gilead hat. 2:23 Awer Geshur an Aram hunn d'Stied vum Jair mat Kenat a sengen Dierfer, siechzeg Plazen , vun hinne geholl . All dës ware vun de Jongen vum Machir, dem Papp vu Gilead. 2:24 Hezron gestuerwen zu Caleb vun Ephrata, Abia d'Fra vun Hezron huet Asur Papp vun Tekoa. 2:25 D'Jongen vum Jerameel, dem Éischtgebuerene vun Hezron, waren de Ram, säin Éischtgebuerene, de Buna, den Orén, den Ozem an den Ahia. 2:26 An de Jerameel hat eng aner Fra mam Numm Atara, déi d'Mamm vum Onam war. 2:27 D'Jongen vum Jerameel sengem Éischtgebuerene Ram ware Maaz, Jamin an Echer. 2:28 An d'Jonge vum Onam ware Samai a Jada. D'Jongen vum Samai: N adab an Abisur. 2:29 An den Numm vun der Fra vum Abisur war Abihail, a si huet den Ahban an de Molid op d'Welt bruecht. 2:30 D'Jongen vum Nadab: Seled an Apaim. An de Seled ass ouni Kand gestuerwen . 2:31 Isi war de Jong vum Apaim, an Sheshan de Jong vum Isi, an de Jong vum Sheshan, Ahlai. 2:32 D' Jonge vum Jada, dem Brudder vum Samai: Jeter a Jonathan. An de Jeter ass ouni Kand gestuerwen. 2:33 D'Jonge vum Jonathan: Pelet an Zaza. Dëst waren d'Jonge vum Jerameel.

2:34 An de Seshan hat keng Jongen, mee Duechteren; awer de Sheshan hat en egypteschen Dénger mam Numm Jarha. 2:35 Him Seshan huet hir Duechter Fra, a si huet Gebuert un Atai. 2:36 Den Atai huet den Nathan gebuer, an den Nathan den Zabad.

2:37 Zabad gebuer Ephlal, Eflal gebuer Obed; 2:38 Obed gebuer Jehu, Jehu gebuer Azariah; 2:39 Azariah gebuer Helles, Heles gebuer Elasa; 2:40 Elasa gebuer Sismai, Sismai gebuer Shallum; 2:41 De Sallum huet d'Jecamiah gebuer, an de Jecamiah vun der Elisama. 2:42 D'Jonge vum Caleb, dem Brudder vum Jerameel, waren: Mesa säin Éischtgebuerene, dee war de Papp vum Zif; an d'Kanner vum Maresa Papp vun Hebron. 2:43 An d'Jongen vun Hebron: Korah, Tapua, Requem a Shema. 2:44 De Shema huet de Raham de Papp vum Jorcoam gebuer, an de Requem huet de Samai gebuer. 2:45 Maon war de Jong vum Samai, an de Maon de Papp vu Bethsur. 2:46 A Calebs concubine Ephah huet Gebuert ze Haran, Meuse, a Gazez. An den Haran huet de Gazez gebuer. 2:47 D'Jongen vum Jahdai: Regem, Jotam, Gesam, Pelet, Efa a Saaf. 2:48 Dem Caleb seng Konkubin Maaca huet de Seber an den Tirhana op d' Welt bruecht. 2:49 Si huet och dem Saaf Papp vu Madmana, a Seva Papp vu Macbena a Papp vu Gibea gebuer. An d'Acsa war dem Caleb seng Duechter. 2:50 Dëst waren d'Jonge vum Kaleb. D'Jonge vum Hur, dem Éischtgebuerene vun Ephrata: de Shobal, de Papp vum Kirjath-Jearim, 2:51 Salma, de Papp vu Betlehem, an den Hareph, de Papp vu BethGader.

2:52 An de Jongen vum Shobal, de Papp vum Kiriath-Jearim, waren den Haroe, d'Halschent vun de Manahethiten. 2:53 An d'Famillje vu Kiriath-Jearim waren d'Itriten, d'Futiten, d'Sumatiten, an d'Misrahiten, vun deenen d'Zorathiten an d'Staoliten hirkommen. 2:54 D'Jongen vu Salma: Betlehem an d' Netophathiten, Atroth-bet-Joab, an d'Halschent vun de Manahethiten, d'Zoraiten.

2:55 An d'Famille vun de Schrëftgeléierten, déi zu Jabesh gelieft hunn, waren d'Tyraer, d'Symeateten an d'Sucateuren, dat sinn d'Keniten, déi aus dem Hamat, dem Papp vum Haus Rehab , koumen.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 3

3:1 Dëst sinn d'Jonge vum David, déi him zu Hebron gebuer goufen: den Amnon, deen Éischtgebuerene vum Ahinoam, de Jizreelit; den zweeten, Daniel, vum Abigail der Karmel; 3: 2 den Drëtten, den Absalom de Jong vum Maaca, d'Duechter vum Talmai Kinnek vu G esur; de véierten, Adonías Jong vum Haguit; 3: 3 de fënneften, Shephatiah, vum Abital; de sechsten, Itream, vum Egla senger Fra. 3: 4 Dës sechs goufen him zu Hebron gebuer, wou hie sechs Joer a sechs Méint regéiert huet; an zu Jerusalem huet hien drësseg-dräi Joer regéiert. 3: 5 Dës véier sinn zu Jerusalem gebuer: Simea, Zobab, Nathan a Solomon, de Jong vu Beth-Sheua Duechter vum Amiel. 3: 6 An néng anerer: Ibhar, Elisama, Elifelet, 3: 7 Noga, Nefeg, Jafía, 3: 8 Elisam a, Eliada an Elifelet. 3: 9 All dës waren d'Jonge vum David, ouni d'Jongen vun de Konkubinen. An d'Tamar war hir Schwëster.

3:10 Dem Salomo säi Jong war de Rehobeam, deem säi Jong den Abia war, deem säi Jong den Asa, dee säi Jong Josafat war , 3:11 deem säi Jong de Joram war, deem säi Jong den Ahaziah, deem säi Jong de Joas, 3: 1 2. Säi Jong war den Amazia, deem säi Jong den Azariah, a säi Jong Jotham. 3:13 Säi Jong war den Ahaz, deem säi Jong Hiskia war, deem säi Jong de Manasse, 3:14 deem säi Jong Amon war, deem säi Jong Josiah war. 3:15 An d'Jonge vum Josiah: de Johanan, säin Éischte gebuer , den zweeten Jojakim, den drëtte Zedekiah, de véierte Shalum. 3:16 D'Jongen vum Jojakim: säi Jong Jeconiah, deem säi Jong Zedekiah war.

3:17 An d'Jonge vu Jeconiah : Assir, Salatiel, Malchiram 3:18, Pedaiah, Senazar, Jecamiah, Hosama an Nedabiah.

3:19 D'Jongen vum Pedaiah: Serubbabel a Shimei. An de Jongen vum Serubbabel: Mesulam, Hananiah a seng Schwëster Selomit; 3:20 an Hasuba, Ohel, Berechiah, Hasadiah a Jusab-hesed; fënnef fir all. 3:21 D'Jonge vun Hananja: de Pelatja an de Jesaja; säi Jong, de Rephaia; säi Jong, den Arnán; säi Jong, den Obadiah; säi Jong, Secanías. 3:22 Jong vum Shecaniah war Shemaiah; an d'Jongen vum Shemaiah: Hatús, Igal, Barías, Nearías a Safat, sechs. 3:23 D' Jonge vun Nearia waren dës dräi: Elioenai, Hiskiah an Azricam. 3:24 D'Jonge vum Elio Enai waren dës siwen: Hodavia, Eliashib, Pelaiah, Acub, Johanan, Dalaiah an Anani.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 4

4: 1 D'Jonge vu Juda: Peres, Hezron, Carmi, Hur a Shobal. 4: 2 D'Reaia de Jong vum Sobal huet de Jahat gebuer, an de Jahat huet den Ahumai an de Lahad gebuer . Dëst sinn d'Famillje vun den Zoratiten. 4: 3 An dës sinn déi vum Etham sengem Papp: Jizreel, Isma an Ibdas. A senger Schwëster säin Numm war Haze-lelponi. 4: 4 De Penuel war de Papp vum Gedor, an den Ezer de Papp vum Husa. Dëst waren d'Jonge vum Hur, dem Éischtgebuerene vun Ephratha, dem Papp vu Betlehem. 4: 5 Den Asur Papp vun Tecoa hat zwou Fraen, Hela an Naara. 4: 6 An Naara huet Ahuzam, Hefer, Temeni an Ahastari gebuer. Dëst waren d'Jongen vun Na ara. 4: 7 D'Jonge vun der Hela: Zeret, Jezoar an Etnan. 4: 8 Cos gebuer Anub, Zobeb a, an der Famill vun Aharhel, de Jong vun Harum. 4:9 A Jabesh war méi ausgezeechent wéi seng Bridder, déi seng Mamm Jabesh genannt huet, a sot: Well ech him mat Leed gebuer hunn. 4:10 An de Jabez huet de Gott vun Israel ugeruff a gesot: Oh, wann Dir mech géift blesséieren, a mäi Gebitt ausbaue sollt , a wann Är Hand bei mir wier, a mech vum Béise géif befreien, fir datt et mir näischt géif schueden! A Gott huet him zouginn wat hie gefrot huet. 4:11 Quelub de Brudder vum Shua huet Mehir gebuer, dee war de Papp vum Eston. 4:12 An den Eston huet d'Beth-Rafa, de Paseah an d'Tehina Papp vun der Stad Nahas gebuer; dat sinn d'Männercher vu Reca. 4:13 D'Jongen vum Cenaz: Otoniel a Seraiah. D'Jongen vum Otoniel: Hatat, 4:14 a Meonotai, deen d'Ophra gebuer huet . A Seraiah huet de Joab gebuer, de Papp vun den Awunner am Dall vu Charisim, well se Handwierker waren.

4:15 D'Jonge vum Kaleb, dem Jong vum Jephunneh: Iru, Ela an Naam; an de Jong vum Ela war de Cenaz.

4:16 D'Jongen vum Jehalelel: Zif, Zifa, Tirias an Asareel. 4:17 An d'Jongen vun Esdras: Jeter, Mered, Epher a Jalon; Hien huet och d'Maria, de Samai an den Isba Papp vun Estemoa gebuer. 4:18 A seng Fra Jehudaia huet de Jered de Papp vum Gedor, den Heber de Papp vum Soco, an de Jecutiel de Papp vun Zanoa. Dëst waren d'Jonge vum Bitia Duechter vum Pharao, mat deem de Mered bestuet ass. 4:19 D'Jongen vun der Fra vum Hodias, der Schwëster vum Naham, waren de Papp vum Keila Garmita an der Estemoa Maacateo. 4:20 D'Jongen vum Simon: Amnon, Rina, Ben-hanan an Tilon. An d'Jongen vum Isi: Zohet a Benzohet. 4: 21 D'Jongen vum Shelah Jong vum Juda: Er Papp vum Leca, Laadah Papp vu Maresa, an d' Famill vun de Leinenaarbechter zu Beth-Ashbea; 4:22 an Jehoiakim, an d'Männer vu Cozeba, Joash a Saraf, déi zu Moab regéiert hunn an zréck op Lehem sinn, no alen Opzeechnungen . 4:23 Dës ware Potter, an hunn an der Mëtt vu Felder an Hecken gewunnt; si hunn do beim Kinnek gewunnt, a sengem Service engagéiert.

4:24 D'Jongen vum Simeon: Nemuel, Jamin, Jarib, Zera, Saul, 4:25 a säi Jong Shallum, säi Jong Mibsam, a säi Jong selwer. 4:26 Hir Jongen: hirem Jong Hamuel, hirem Jong Zacur, an hirem Jong Shimei . 4:27 D'Jonge vu Shimei ware siechzéng, a sechs Meedercher; awer seng Bridder hunn net vill Kanner, an hir ganz Famill huet sech net multiplizéiert wéi d'Kanner vu Juda.

4:28 A si hunn zu Beersheba, Molada, Hazar-Sual, 4:29 Bilha, Ezem, Tolad, 4:30 Beth uel, Horma, Ziklag,

4:31 Beth-Marcabot, Hazar-Susim, Beth-Birai a Saaraim gewunnt. Dëst waren hir Stied bis zur Herrschaft vum David. 4:32 An hir Dierfer waren Etham, Ain, Rimon, Toquen an Asan; fënnef Stied, 4:33 an all hir Dierfer, déi ronderëm dës Stied bis op Baal waren. Dëst war säi Raum, an dëst war säin Nowuess. 4:34 A Mesobab, Jamlech, Josiah, de Jong vum Amaziah, 4:35 Joel, Jehu, de Jong vum Josibiah, de Jong vum Seraiah, de Jong vum Asiel, 4:36 Elioenai, Jaacoba, Jesohaia, Asaiah, Adiel, Jesimiel, Benaiah, 4 : 37 an den Ziza de Jong vum Shifi, de Jong vum Alon, de Jong vum Jedaiah, de Jong vum Simri, de Jong vum Shemaiah. 4:38 Dës, mam Numm, sinn de Chef vun hire Familljen; an d'Haiser vun hire Pappe goufe vill multiplizéiert. 4:39 A si koumen et bei der Entrée zu Gedor bis am Oste vum Dall, fir Weed fir hir Ranner ze sichen. 4:40 A si hunn déck a gutt Weede fonnt, an e breet a grousst Land, roueg a friddlech , well d'Leit vun Ham et eemol bewunnt hunn. 4:41 An déi, déi mat hiren Nimm geschriwwe goufen, koumen an den Deeg vum Hizkiah Kinnek vu Juda, an hunn hir Zelter a Stänn zerstéiert, déi se do fonnt hunn, an zerstéiert se bis haut, an hunn do gelieft amplaz vun hinnen; well et Weide fir hir Ranner war. 4:42 Och si fënnefhonnert Männer , vun de Jongen vum Simeon, op de Bierg Seir gaang an hunn als Kapitän Pelatiah, Neariah, Rephaiah an Uzziel, de Jongen vum Isi gefouert. 4:43 an hunn déi zerstéiert, déi vun Amalek, a si hunn do gewunnt bis haut.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 5

5 : 1 D'Jonge vum Ruben, deen Éischtgebuerene vun Israel (well hien den Éischtgebuerene war, awer well hie säi Papp säi Bett verletzt huet, goufen d'Gebuertsrechter un d'Jonge vum Joseph, dem Jong vun Israel, ginn, an hie gouf net als Éischtgebuer gezielt; 5 2 gutt datt de Juda dee gréisste gouf iwwer seng Bridder, an hire Prënz, awer d'gebuertsrecht war de Joseph); 5: 3 Also, d'Jonge vu Reuben waren déi éischt Gebuer vun Israel: Hanoch, Fallu , Hezron a Carmi. 5: 4 D'Jonge vum Joel: säi Jong Shemaiah, säi Jong Gog, säi Jong Shimei, säi Jong 5: 5 säi Jong, säi Jong Reaiah, säi Jong Baal, säi Jong Beera, dee vum Tiglat-Pileser transportéiert gouf Kinnek vun den Assyrer. Dëst war Chef vun de Rubeniten. 5: 7 A seng Bridder no hire Familljen, wéi se an hiren Nokommen gezielt goufen , haten de Jeiel an den Zacharias als Prënzen. 5: 8 A Bela, de Jong vum Azaz, de Jong vum Shema, de Jong vum Joel, huet zu Aroer bis zu Nebo a Baal-Meon gewunnt. 5: 9 Hien huet och vum Osten bis zum Agank vun der Wüst, vum Floss Eufrat, gelieft; well hie vill Ranner am Land Gilead hat. 5:10 An an den Deeg vum Saul hu se de Krich géint d'Hagaren gefouert, déi a seng Hand gefall sinn; a si hunn an hiren Zelter an der östlecher Regioun vu Gilead gewunnt.

5:11 An d'Jongen vum Gad hunn vis-à-vis vun hinnen am Land Basan bis Salka gewunnt. 5:12 De Joel war de Chef am Basan; den zweete Shaphan, da Jaanai, da Safat. 5:13 A seng Bridder, no de Familljen vun hire Pappen, ware Michael, Mesulam, Seba, Jorai, Jacan, Zía an Heber; fir all siwen.

5:14 Dës ware Jongen vum Abihail, dem Jong vum Huri, dem Jong vum Jaroa, dem Jong vu Gilead, dem Jong vum Michael, dem Jong vum Jesisai, dem Jong vum Jahdo, dem Jong vu Buz. 5:15 Och do war de Jong vum Abdiel, de Jong vum Guni, Chef am Haus vun den Elteren. 5:16 A si hunn zu Gilead, zu Basan an an hiren Dierfer, an an all Banlieue vu Sharon gelieft, bis se aus hinnen erausgaang sinn. 5:17 All dës goufen no hire Generatiounen gezielt an den Deeg vum Jotham Kinnek vu Juda an an den Deeg vum Jeroboam Kinnek vun Israel.

5:18 D'Jonge vu Ruben a Gad, an den halwe Stamm vu Manasse, mächteg Männer, Männer, déi Schëld a Schwert matbruecht hunn, déi Béi gebéit hunn, an am Krich qualifizéiert waren , et ware véierzeg-dausend siwenhonnert a siechzeg, déi an d'Schluecht gaange sinn. 5:19 Dës hunn géint d'Hagaren gekämpft, a Jetur, Nafis an Nodab. 5:20 A si hu géint si gehollef, an d'Hagarener an all déi, déi mat hinne waren, hunn an hir Hänn opginn ; well se am Krich zu Gott geruff hunn, an et war hinne favorabel, well se him vertraut hunn. 5:21 A si hunn hir Ranner geholl, fofzegdausend Kamellen, zweehonnertfofzegdausend Schof an zweedausend Ieselen; an honnertdausend Leit. 5:22 A vill ëmbruecht gefall, well de Krich war vu Gott; a si hunn op hire Plazen bis an d'Gefaangenschaft gelieft. 5:23 D'Jongen aus dem halwe Stamm vu Manasse hu sech vill multiplizéiert, an hunn am Land vu Basan bis Baalhermon a Senir an dem Mount Hermon gewunnt.

5:24 An dës waren d' Cheffe vun hire Pappenhaiser: Epher, Isi, Eliel, Azriel, Jeremiah, Hodavia a Jahdiel , Männer mat Tapferkeet a Kraaft, Männer mam Numm a Chef vun den Haiser vun hire Pappen. 5:25 Awer si hu rebelléiert géint de Gott vun hire Pappen, a prostituéiert sech duerch d'Götter vun de Vëlker vun der Äerd, déi den Här virun hinnen ewechgeholl hat; 5:26 Dofir huet de Gott vun Israel de Geescht vum Pulkinnek vun den Assyrer opgereegt, an de Geescht vum Tiglat-Pileser Kinnek vun den Assyrer, déi d' Rubeniten an d'Gaditen an den halwe Stamm vu Manasse transportéiert hunn. op Halah, op Habor, op Har a an op de Floss Gozan, bis haut.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 6

6: 1 D'Jonge vum Levi: Gershon, Kohath a Merari. 6: 2 D'Jonge vu Kohath: Amram, Izhar, Hebron an Uzziel. 6: 3 D'Jonge vum Amram: Aaron, Moses a Maria. D'Jonge vum Aaron: Nadab, Abihu, Eleaza r an Ithamar. 6: 4 Den Eleazar huet de Phinehas gebuer, de Phinehas huet den Abisúa gebuer, 6: 5 Abisúa huet de Buqui, de Buqui huet den Uzi gebuer, 6: 6 Den Uzi huet Zeraiah, Zeraiah gebuer Meraiot , 6: 7 Meraiot huet den Amarías, Amarías gebuer zum Ahitob, 6: 8 Ahitob, dem Papp vum Zadoc, dem Zadoc, dem Papp vum Ahimaas, 6: 9, dem Ahimaas, dem Papp vun Azariah, dem Azariah, dem Papp vum Johanan, 6:10 an dem Johanan, dem Papp vun der Azaria, deen dem Paschtouer am Haus war, dat Salomo gebaut huet. Jerusalem. 6:11 Azarias gebuer Amarias, Amarias gebuer Ahitob, 6:12 Ahitob gebuer Sadoc, Zadoc gebuer Sallum, 6:13 Sallum gebuer Hilkias, Hilkias gebuer Azariah, 6:14 Azarias gebuer Seraiah, a Seraiah hien huet de Josadac gebuer, 6:15 an de Josadac gouf gefaange geholl wéi den Jehova Juda a Jerusalem vun der Hand vum Nebuchadnezzar bruecht huet. 6:16 D'Jonge vum Levi: Gershon, Kohath a Merari. 6:17 An dës sinn d'Nimm vun de Jongen vum Gershon: Libni a Simei. 6:18 D'Jonge vu Kohath: Amram, Izhar, Hebron an Uzziel. 6:19 D'Jongen vu Merar i: Mahli a Musi. Dëst sinn d'Famille vum Levi, no hirer Ofstamung. 6:20 Gershon: säi Jong Libni, säi Jong Jahat, säi Jong Zima, säi Jong 6:21 säi Jong, säi Jong Iddo, säi Jong Zer, säi Jong Jeatrai. 6:22 D'Jonge vu Kohath: säi Jong Amminadab, säi Jong Korah, säi Jong Sir.

6:23 säi Jong Elkanah, säi Jong Ebiasaph, säi Jong Asir, 6:24 säi Jong Tahat, säi Jong Uriel, säi Jong Uzziah , a sengem Jong Saul.

6:25 D'Jongen vun Elcana: Amasai an Ahimot; 6:26 säi Jong Elcana, säi Jong Zofai, säi Jong Nahat. 6:27 Säi Jong Eliab, säi Jong Jeroham, säi Jong Elkanah. 6:28 D'Jonge vum Samuel: den Éischtgebuerene Vasni an den Abia. 6:29 D'Jongen vu Merari: Mahli, säi Jong Libni, säi Jong Shimei, säi Jong Uzza, 6:30 säi Jong Simea, säi Jong Haguia, säi Jong Asaiah.

6 : 49 Awer den Aaron a seng Jongen hunn um Altor vum Brennoffer an um Altor vum Parfüm gebrannt an d'Wirkelcher verbrannt, an all d'Aarbecht vun der San place tísimo gedon, an d'Versöhung fir Israel gemaach , sou alles wéi de Moses den Dénger Gott hat commandéiert. 6:50 D'Jonge vum Aaron sinn dës: säi Jong Eleazar, säi Jong Pinehas, säi Jong Abyssua, 6:51 säi Jong Buqui, säi Jong Uzi, säi Jong Zeraiah, 6:52 säi Jong Meraiot, säi Jong Amariah, säin Ahitob Jong, 6:53 sengem Jong Zadok, sengem Jong Ahimaas.

6:54 Dëst sinn hir Zëmmeren, no hiren Domicilen an hiren Usproch, déi vun de Jongen vum Aaron no de Famillen vun de Kohathiten, well et war hir Partie. 6:55 Si hunn hinnen Hebron am Land vu Juda ginn, a seng Banlieue ronderëm. 6:56 Awer d'Territoire vun der Stad a seng Dierfer gouf dem Caleb, dem Jong vum Jephunneh geschenkt.

6:57 Vu Juda hunn si de Jongen vum Aaron d' Fluchtstad ginn, dat heescht Hebron; ausserdeem Libna mat senge Banlieue, Jatir, Estemoa mat hire Banlieue, 6:58 Hilén mat senge Banlieue, Debir mat hire Banlieue, 6:59 Asán mat hire Banlieue, a Beth-Shemes mat hire Banlieue.

6:60 A vum Stamm Benjamin: Geba mat senge Banlieue, Alemeth mat hiren Banlieue, an Anathoth mat senge Banlieue. All hir Stied waren dräizéng Stied, gedeelt duerch hir Linien. 6:61 Zu de Jongen vu Kohath, déi vun hirer Famill bliwwen sinn, hunn si duerch vill Lous zéng Stied aus dem halwe Stamm vu Manasse ginn. 6:62 Zu de Jongen vum Gershon , no hire Linnen, hunn si vum Stamm Issachar, vum Stamm Aser, vum Stamm Naftali a vum Stamm Manasse zu Basan, dräizéng Stied ginn. 6:63 An de Jongen vu Merari, no hiren Zeilen, vum Stamm Ruben, vum Stamm Gad, a vum Stamm Zebulon , hunn se duerch Lous zwielef Stied ginn. 6:64 An d'Kanner vun Israel hunn de Leviten d' Stied mat hire Banlieue ginn. 6:65 Si hunn duerch vill aus dem Stamm vun de Kanner vu Juda, vum Stamm vun de Kanner vum Simeon a vum Stamm vun de Kanner vu Benjamin, de Stied, déi se mam Numm genannt hunn, ginn. 6:66 Zu de Famillen vun de Kanner vu Kohath hunn si Stied mat hiren Banlieue vum Stamm Efraim ginn. 6:67 Si hunn hinnen d'Fluchtstad ginn, de Sechem mat hire Banlieue um Bierg Efraim; Ausserdeem, Gezer mat senge Banlieue, 6:68 Joc meam mat senge Banlieue, Beth-Horon mat senge Banlieue, 6:69 Aijalon mat senge Banlieue, a Gat-Rimon mat senge Banlieue.

6:70 Vum halwe Stamm vu Manasse, dem Aner mat senge Banlieue, an dem Bileam mat senge Banlieue, fir déi vun de Familljen vun de Kanner aus Kohath, déi nach waren. 6: 71 Zu de Jongen vu Gershon hu si aus dem halwe Stamm Manasse, dem Golan zu Basan mat senge Banlieue, an Ashtaroth mat senge Banlieue geschenkt. 6:72 Vum Stamm Issachar, Cedes mat senge Banlieue, Daberat mat senge Banlieue,

6:73 Ramot mat senge Banlieue, an Anem mat senge Banlieue. 6:74 Vum Stamm Asher, Masal mat senge Banlieue, Abdon mat senge Banlieue, 6:75 Hucoc mat senge Banlieue, a Rehob mat senge Banlieue. 6:76 Vum Stamm Naftali, Cedes a Galiläa mat senge Banlieue, Hamon mat senge Banlieue, a Kiriataim mat senge Banlieue. 6:77 Zu de Jongen vu Merari , déi iwwereg waren, hunn si aus dem Stamm Zebulun, dem Rimmon mat senge Banlieue, an dem Tabor mat senge Banlieue geschenkt. 6:78 Op der anerer Säit vum Jordan vu Jericho, ëstlech vum Jordan, hu si aus dem Stamm Ruben, Beser an der Wüst mat senge Banlieue, Haza mat senge Banlieue, 6:79 Cademot mat senge Banlieue, a Mefaat mat senge Banlieue geschenkt. 6:80 A vum Stamm Gad: de Ramo t-Gilead mat senge Banlieue, de Mahanaim mat senge Banlieue, 6:81 Hesbon mat senge Banlieue, an de Jazer mat senge Banlieue.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 7

7: 1 D'Jongen vum Issacha r ware véier: Tola, Fua, Hassub a Simron. 7: 2 D'Jonge vun der Tola: Uzi, Rephaiah, Jeri el, Jahmai, Jibsam a Semuel, d'Cheffe vun de Familljen vun hire Pappen. Vun Tola goufen duerch hir Linien an der Zäit vum David gezielt, zweeanzwanzeg dausend sechshonnert ganz fläisseg Männer . 7: 3 De Jong vum Uzi war d'Israhiah; an d'Jonge vum Israhías: Micael, Obadías, Joel an Isías; fir all, fënnef Prënzen. 7: 4 An et waren mat hinnen an hiren Zeilen, vun de Familljen vun hire Pappen, drësseg-sechs dausend Männer vum Krich; well se vill Fraen a Kanner haten. 7: 5 A seng Bridder aus all de Famillen vun Issachar, all duerch hir Genealogie gezielt , waren uechtzeg-siwen dausend staark Männer.

7: 6 D'Jonge vum Benjamin waren dräi: Bela, Becher a Jediael . 7: 7 D'Jonge vu Bela: Ezbon, Uzi, Uziel, Jerimot an Iri; fënnef Cheffe vu Pätterhaiser , Männer vu grousse Wäert, a vun deenen hir Nokommen zwanzeg-zweedausend drësseg-véierzéng gezielt goufen. 7: 8 D'Jonge vum Becher: Zemira, Joash, Eliezer, Elioenai, Omri, Jeri mot, Abijah, Anathoth an Alamet; all dës ware Jongen vum Bequer. 7: 9 A gezielt vun hiren Nokommen, duerch hir Zeilen, déi déi Familljecheffe waren, waren zwanzeg dausend zweehonnert Männer mat grousser Ustrengung. 7:10 De Jong vum Jediael war de Bilhan; an d' Jonge vu Bilhan: Jeús, Benjamin, Eod, Quenaana, Zetan, Tarsis an Ahisahar. 7:11 Dëst waren all Jongen vum Jediael, Familljecheffen, ganz courageiert Männer, siwwenzéngdausend zweehonnert, déi am Krich erausgaange sinn.

7:12 Supim an Hupim ware Jongen vum Hir; an Husim, Jong vum Aher.

7:13 D'Jongen vun Naftali: Jahzeel, Guni, Jezer a Sallum, Jongen vu Bilha. Nokommen vum Manasse 7:14 D'Jonge vu Manasse: den Asriel, deem seng Südfra mat der Syrin op d'Welt koum, deen och de Machir, de Papp vu Gilead, gebuer huet. 7:15 De Machir huet eng Fra vun Hupim a Supim geholl, där hir Schwëster Maaca heescht; an den Numm vun der zweeter war Zelofehad. An den Zelofehad hat Meedercher. 7:16 A Maaca, d'Fra vum Machir huet e Jong op d'Welt bruecht, an hatt huet hie Peres genannt. a säi Brudder säin Numm war Seres, deem seng Jongen Ulam a Requem waren. 7:17 Jong vum Ulam war d'Beda n. Dëst waren d'Jonge vu Gilead, de Jong vum Machir, de Jong vum Manasse. 7:18 An senger Schwëster Hamolequet huet Gebuert ze Isod, Abiezer, an Mahala. 7:19 An d'Jongen vun Shemida goufen Ron Ahián , Shechem, Likhi, an Aniam.

7:20 D'Jongen vun Ephraim: Sutela, säi Jong Bered, säi Jong Tahat, säi Jong Elada, säi Jong Tahat, 7:21 säi Jong Zabad, säi Jong Sutela, Ezer an Elad. Awer d'Jonge vu Gat, déi gebierteg vun deem Land , hunn se ëmbruecht, well se koumen hiert Véhik ze huelen. 7:22 An Ephraim sengem Papp huet him fir vill Deeg, a seng Bridder komm fir him ze tréischten. 7:23 Dunn ass hien zu senger Fra komm, an hatt ass schwanger an huet e Jong op d'Welt bruecht, deen hatt Beria genannt huet, well hatt an der Nout an hirem Haus war.

7:24 A seng Duechter war d'Seera, déi Beth-Horon ënnen an uewen an Uzen-Seera gebaut huet. 7:25 Dëse Beriah säi Jong war de Refa, an de Resef, an de Jong Telah, an de Jong Tahan, 7:26 säi Jong Laadán, säi Jong Amiud, säi Jong El isama, 7:27 säi Jong, de Jong Joshua. 7:28 An hir Ierfschaft an hir Residenz war Bethel mat hiren Dierfer; an am Osten Naaran, an am westlechen Deel Gezer a sengen Dierfer; och Sechem mat sengen Dierfer, souguer Gaza an hiren Dierfer; 7:29 an nieft dem Territoire vun de Kanner vu Manasse, Beth-Shean mat hiren Dierfer, Taanak mat hiren Dierfer, Megiddo mat hiren Dierfer, an Dor mat sengen Dierfer. D'Jongen vum Joseph Jong vun Israel hunn op dëse Plazen gelieft.

7:30 D'Jongen vum Asher: Imam, Isúa, Isúi, Bería a seng Schwëster Sera. 7:31 D'Jongen vu Beria: Heber a Malchiel, dee war de Papp vu Birzavit. 7:32 An d'Eber huet d'Jaflet, Somer, Hotam a Shua hir Schwëster gebuer. 7:33 D'Jonge vum Jaflet: Pasac, Bimhal an Asvat. Dëst waren d' Jonge vum Jaflet. 7:34 An d'Jongen vu Semer: Do, Rohga, Jehúba an Aram. 7:35 D'Kanner vu sengem Brudder Helem: Zofa, Imna, Seles an Amal. 7:36 D'Jonge vun Zofa: Shua, Harnefer, Súal, Beri, Imra, 7:37 Beser, Hod, Sama, Silsa, Itrán a Beera. 7:38 D' Jongen vum Jeter: Jefone, Pispa an Ara. 7:39 An d'Jonge vun Ula: Ara, Haniel a Rezia. 7:40 All dës ware Jongen vum Asher, Cheffe vun de Familljen, ausgewielt, mächteg, Cheffe vun de Prënzen; a gezielt, wien no hire Linien ënner deenen ass, déi d'Waffen ophuele konnten, d'Zuel vun hinne war zwanzeg-sechs dausend Männer.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 8

8: 1 Benjamin huet de Bela säin Éischtgebuerene gebuer, den Asbel den zweeten, den Ahara den Drëtte, 8: 2 d'Noha de véierte, an de Rafa de fënneften. 8: 3 An d'Jonge vu Bela waren Adar, Gera, Abiud, 8: 4 Abisúa, Naaman, Ahoa, 8: 5 Gera, Sefufan an Hiram. 8: 6 An dës sinn d'Jongen vum Eod, dës d'Cheffe vun de Pappenhaiser, déi zu Geba gelieft hunn an op Manahat transportéiert goufen: 8: 7 Naaman, Ahijah a Gera; hien huet se transportéiert, an d'Uzza an den Ahiud gebuer. 8: 8 A Saharaim huet Jongen an der Provënz Moab gebuer, nodeems hien Husim a Baara verlooss huet, déi seng Frae waren. 8: 9 Also duerch Hodes huet seng Fra Jobab, Sibia, Mesha, Malcam, 8:10 Jeuz, Sakiah a Mirma. Dëst sinn Är Kanner, Familljecheffen. 8:11 Awer vun Hushim huet hien den Abitub an Elpaal gebuer. 8:12 An d'Jongen vun Elpaal: Heber, Misam, an Shemed (deen Bono gebaut, an Lod mat hiren Dierfer), 8:13 Beria och, an Shema, dee Kapp vun de Familljen vun den Awunner vun goufen Aijalon, de déi d'Awunner vu Gat verdriwwen hunn. 8:14 An Ahio, Sasac, Jeremot, 8: 1 5 Zebadiah, Arad, Ader, 8:16 Michael, Ispa a Joha, Jongen vu Beriah. 8:17 an Zebadiah, Mesulam, Hizqui, Heber, 8:18 Ismerai, Jizlia an Jobab, Jongen vun Elpaal. 8:19 an Hakim, Zicri , Zabdi, 8:20 Elienai, Ziletai, Eliel, 8:21 Adaiah, Beraiah a Simrat, Jongen vu Simei. 8:22 An Ispan, Heber, Eliel, 8:23 Abdon, Zicri, Hanan, 8:24 Hananiah, Elam, Anatotias, 8:25 Iphdaiah a Peniel, Jongen vum Sasac. 8:26 A Samserai, Shehariah, Athaliah, 8:27 Jaresiah, Elia, an Zicri, Jongen vum Jeroham. 8:28 Dës waren Haaptchefe vun de Familljen no hiren Zeilen, a si hunn zu Jerusalem gelieft.

8:29 An zu Gibeon wunnt den Abigabaon, déi Fra, déi Maaca war, 8:30 an hiren éischte Jong Jong Abdon, an Zur, Cis, Baal, Nadab, 8:31 Gedor, Ahio a Zecher. 8:32 A Miclot huet d'Simea gebuer. Dës hunn och mat hire Bridder zu Jerusalem gelieft, vis-à-vis vun hinnen. 8:33 Den Ner huet de Kis, de Cis d'Gebuer vum Saul, an de Saul den Jonathan, de Mal quisua, den Abinadab an d'Es-Baal. 8:34 De Jong vum Jonathan war Merib-Baal, an Merib-Baal huet de Micha gebuer. 8:35 D'Jonge vu Micah: Python, Melech, Tarea an Ahaz. 8:36 Ahaz gebuer Joada, Joada gebuer Alemet, Azmavet, an Zimri, an Zimri huet Meuse. 8: 37 De Moza huet d'Binea gebuer, de Jong dee Rafa war, dee war de Jong vum Eleasah, deem säi Jong Azel war. 8:38 D'Jongen vun Azel ware sechs, deenen hir Nimm Azricam, Bocru, Ishmael, Shearia, Obadiah an Hanan sinn. all dës ware Jongen vum Azel. 8:39 An d'Jonge vu sengem Brudder Esec: den Ulam säin Éischtgebuerene, den Jehus den zweeten, den Elifelet den Drëtten. 8:40 An d'Jonge vun Ulam ware mächteg a mächteg Männer, geschickte Bouschützer, déi vill Jongen an Enkelkanner haten, honnert a fofzeg. All dës ware vun de Jongen vum Benjamin.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 9

9: 1 Ganz Israel nummeréiert no hire Genealogien, si waren am Buch vun de Kinneke vun Israel geschriwwen. An déi vu Juda goufen a Babylon transportéiert fir hir Rebellioun. 9: 2 Déi éischt Awunner, déi säi Besëtz an d'Stied aginn, waren Israeliten, Paschtéier, Leviten an Tempel Dénger . 9: 3 D'Jongen vu Juda, d'Jongen vum Benjamin, d'Jongen vun Ephraim a Manasse hunn zu Jerusalem gewunnt: 9: 4 Utai, de Jong vum Amiud, de Jong vum Omri, de Jong vum Imri, de Jong vum Bani, vun de Jongen vum Phares, dem Jong vu Juda. 9: 5 A vun de Siloniten , den Asaiah, deen Éischtgebuerene a seng Jongen. 9: 6 Vun de Kanner vum Zerah, dem Jeuel a senge Bridder, sechshonnert an nonzeg. 9: 7 A vun de Jongen vum Benjamin: Sallu de Jong vum Mesulam, de Jong vun Hodavia, de Jong vun Asenua, 9: 8 Ibneiah de Jong vum Jeroham, Ela de Jong vum Uzi, de Jong vum Micri, a Mesulam de Jong vum Shephatiah, de Jong vum Reuel , Jong vum Ibnías. 9: 9 A seng Bridder op der Linn waren nénghonnert a sechsfofzeg. All dës Männer ware Chef vun de Familljen an hire Pappenhaiser. 9:10 Vun de Paschtéier: Jedaiah, Jehoiarib, Jaquin , 9:11 Azariah Jong vum Hilkiah, Jong vum Mesulam, Jong vum Zadok, Jong vum Meraiot, Jong vum Ahitob, Prënz vum Gottes Haus; 9:12 Adaia de Jong vum Jeroham, de Jong vum Pasur, de Jong vum Malchiah; Masai de Jong vum Adiel, de Jong vum Jazera, de Jong vu Mesulam, de Jong vum M esilemit, de Jong vum Immer, 9:13 a seng Bridder, Cheffe vun hire Pappenhäiser, siwwenhonnerthonnert a siechzeg an Zuel, ganz effektiv Männer an der Aarbecht vum Ministère am Haus vu Gott.

9:14 Vun de Leviten: Shemaiah, de Jong vum Hasub, de Jong vum Azricam, de Jong vum Hasa biah, vun de Jongen vu Merari, 9:15 Bacbacar, Heres, Galal, Mattaniah, dem Jong vu Micah, dem Jong vum Zicri, dem Jong vum Asaph; 9:16 Obadiah, de Jong vum Shemaiah, de Jong vu Galal, de Jong vum Jeduthun; a Berechiah, de Jong vum Asa, de Jong vum Elcana, deen an den Dierfer vun den Netophathiter gewunnt huet. 9:17 An d'Paartwiechter: Shallum, Acub, Talmon, Ahiman a seng Bridder. De Salum war de Patron. 9:18 Bis elo, tëscht de Bande vun de Jongen vum Levi, sinn dës Paartwiechter am Kinnekspaart am Oste. 9:19 Shallum, de Jong vum Korah, de Jong vum Ebiasaph, de Jong vu Korah, a seng Bridder de Koreiten, am Haus vun hirem Papp, ware verantwortlech fir d'Aarbecht vum Ministère, fir d'Dieren vum Tabernakel ze bewaachen, wéi hir Pappen den Entrée bewaacht hunn. aus dem Jehovas sengem Lager. 9:20 An de Pinehas de Jong vum Leazar war fréier Kapitän iwwer hinnen; an de Jehova war mat him. 9:21 Zechariah de Jong vum Meselemiah war Portier bei der Dier vum Tabernakel vum Treffen. 9:22 All dës, déi fir Iwwerwaachung bei den Diere gewielt goufen, waren zweehonnert an zwielef, wéi se no der Reiefolleg vun hiren Zeilen an hiren Dierfer gezielt goufen , déi den David an de Séi Samuel an hirem Büro ernannt hunn. 9:23 Also si an hir Jongen ware Paartmeeschteren fir hir Touren an den Diere vum Haus vu Jehova, an dem Haus vum Tabernakel. 9:24 An d'Paartwiechter stoungen op de véier Säiten; am Osten, am Westen, am Norden an am Süden.

9:25 A seng Bridder, déi an hiren Dierfer waren, koumen all siwen Deeg no hirem Tour fir bei hinnen ze sinn. 9:26 Fir véier Chef Levite Paartmeeschteren waren um Büro a si waren zoustänneg fir d'Kummeren an d'Schätz vum Haus vu Gott. 9:27 Dës hu ronderëm d'Haus vu Gott gewunnt, well se zoustänneg waren et ze bewaachen an all Moien opzemaachen . 9:28 E puer vun dësen ware verantwortlech fir d'Geschir fir de Ministère, déi duerch Kont bruecht goufen, an duerch Kont goufen se erausbruecht. 9:29 An anerer vun hinnen waren zoustänneg fir d'Platen an all d'Geschir vum Hellegtum, d' Miel, de Wäin, d'Ueleg, d'Räucher an d'Gewierzer. 9:30 An e puer vun de Jongen vun de Paschtéier hunn déi parfüméierend Parfumen gemaach. 9:31 Mattathias, ee vun de Leviten, den Éischtgebuerene vu Shallum Koreanesch, war zoustänneg fir d'Saachen, déi an der Bratpfanne gemaach goufen . 9:32 An e puer vun de Jongen vu Kohath a vun hire Bridder ware verantwortlech fir d'Schaubrout, déi se all Sabbat an Uerdnung bruecht hunn. 9:33 Et waren och Sänger, Familljecheffe vun de Leviten, déi an de Kummeren vum Tempel wunnen, befreit vun anere Servicer, well se Dag an Nuecht op der Aarbecht waren. 9:34 Dës ware Cheffe vun de Famillen vun de Leviten no hire Linnen, Käpp déi zu Jerusalem wunnen.

9:35 Zu Gibeon huet de Jehiel de Papp vum Gab aon gelieft, deem seng Fra Maaca war; 9:36 a säin éischtgebuerene Jong Abdon, duerno Zur, Cis, Baal, Ner, Nadab, 9:37 Gedor, Ahio, Zacharias a Miclot.

9:38 a Miclot huet Simeam gebuer. Dës hunn och zu Jerusalem gelieft mat hire Bridder dergéint. 9:39 Den Ner huet d'Kis gebuer, de Cis huet de Saul gebuer an de Saul d'Gebuertsdag vum Jonathan, Malquisua, Abinadab an EsBaal. 9:40 De Jong vum Jonathan war Merib-Baal, an Merib-Baal huet de Micha gebuer. 9:41 An d'Jonge vu Micah: Python, Melech, Tarea an Ahaz. 9:42 Ahaz gebuer Jara, Jara gebuer Alemet, Azmavet, an Zimri, an Zimri gebuer Meuse, 9:43 a Mos engem gebierteg Bina, deem säi Jong war Rephaiah, deem säi Jong Elasa, deem säi Jong war Azel. 9:44 An Azel hat sechs Jongen, deenen hir Nimm sinn: Azricam, Bocru, Ishmae l, Shearíah, Obadiah an Hanan. Dëst waren d'Jongen vum Azel.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 10

10: 1 D'Philistine hunn géint Israel gekämpft; An d'Israeliten si viru sech geflücht, a sinn um Mount Gilboa blesséiert gefall. 10: 2 An d'Philistine sinn dem Saul a senge Jongen nogaang, an d'Philistine hunn de Jonathan, den Abinadab an de Malkishua, de Sauls Jongen ëmbruecht. 10: 3 Wéi de Kampf géint Saul zougeholl huet, hunn d'Archer him iwwerholl, an hie gouf vun de Bouschéisser blesséiert. 10: 4 Du sot de Saul zu sengem Rüstendréier: Zitt Äert Schwert a stéck mech domat, fir datt dës Onbeschnidde kommen a mir Fleesch maachen; awer säi Squire wollt net, well hie war ganz Angscht. De Saul huet de Schwert geholl an ass drop gefall. 10: 5 Wéi säi Panzer Träger de Saul dout gesinn huet, ass hien och op säi Schwert gefall an huet sech selwer ëmbruecht. 10: 6 Also sinn de Saul a seng dräi Jongen gestuerwen; an all säi Stot ass mat him gestuerwen. 10: 7 Wéi all d'Israeliten, déi am Dall wunnen, gesinn hunn, datt se geflücht sinn, an datt de Saul a seng Jongen dout waren, hunn se hir Stied verlooss a si geflücht, an d'Philistine koumen a wunnen an hinnen. 10: 8 Et ass den nächsten Dag geschitt , wéi d'Philistine koumen fir déi Doudeg ze plënneren, hunn se de Saul a seng Jongen um Bierg Gilboa fonnt. 10: 9 An nodeems se him gesträift hunn, hunn se säi Kapp a seng Waffe geholl an hunn Messenger duerch d'ganzt Land vun de Philistinne geschéckt fir hir Idoler an d'Leit ze soen. 10:10 A si hunn hir Waffen an den Tempel vun hire Gëtter geluecht an hunn hir Käpp am Tempel vun Dagon hänke gelooss. 10:11 A wéi d'ganz Jabesh-Gilead héieren huet, wat d'Philistine mam Saul gemaach hunn.

10:12 sinn all d'Kräfte opgestan an hunn dem Saul säi Kierper an d'Kierper vu senge Jongen geholl an hunn se op Jabesh bruecht. a si hunn hir Schanken ënner enger Eech zu Jabesch begruewen, a siwe Deeg gefaasst . 10:13 Sou ass de Saul gestuerwen wéinst senger Rebellioun, mat där hie géint den Jehova iwwerschratt ass, géint d'Wuert vum HÄR, deen hien net gehal huet, a well hien e Wuerzer gesot huet, 10:14 a kee Jehova consultéiert huet; Aus dësem Grond huet hien hien ëmbruecht an huet dem David Jong vum Isai d'Kinnekräich iwwerginn.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 11

11: 1 Dunn hunn sech all Israel bei David zu Hebron versammelt a gesot: Kuckt, mir sinn Äert Schanken an Äert Fleesch. 11: 2 Och virdrun, wärend de Saul regéiert huet, war Dir deen, deen Israel an de Krich gefouert huet an hien zréck bruecht huet. Den Här Äre Gott huet och zu lech gesot: Dir wäert mäi Vollek Israel fidderen , an Dir wäert Prënz iwwer Israel mäi Vollek sinn. 11: 3 An all déi Eelst vun Israel si bei de Kinnek zu Hebron komm, an den David huet e Bond mat hinne gemaach virum Jehova ; A si hunn den David zum Kinnek iwwer Israel gesalbt, nom Wuert vum Här duerch de Samuel.

11: 4 Du sinn den David an d'ganz Israel op Jerusalem gaang, dat ass de Jebus; an d'Jebusiter hunn an deem Land gelieft. 11: 5 An d'Awunner vu Jebus soten zu David: Dir kënnt hei net erakommen. Awer den David huet d'Festung vu Zion geholl, dat ass d'Stad vum David. 11: 6 An den David hat gesot: Deen, deen d'Jebusiter fir d'éischt besiegt, wäert Kapp a Leader sinn. De Joab, de Jong vum Zeruiah ass als éischt eropgaang a gouf Chef ginn. 11: 7 An den David huet an der Festung gewunnt, an dofir hunn se se d' Stad David genannt. 11: 8 An hien huet d'Stad ronderëm gebaut, vum Milo bis zur Mauer; an de Joab huet de Rescht vun der Stad reparéiert. 11: 9 An den David war virukomm an huet sech erhéicht, an de Jehova vun den Arméien war mat him.

11:10 Dëst sinn d'Cheffe vun de staarke Männer, déi den David hat, an déi, déi him a sengem Räich gehollef hunn, mat ganz Israel, fir hien zum Kinnek iwwer Israel ze maachen, nom Wuert vum Här. 11:11 An dëst ass d'Zuel vun de staarke Männer, déi den David hat: Den Hasobeam Jong vum Hacmoni, Leader vun den Drësseg, dee seng Speer eemol géint dräihonnert bewegt huet, deen hien ëmbruecht huet. 11:12 No him stoung den Eleazar, de Jong vum Dodo, ahohíta, dee vun den dräi staarke war . 11:13 Dëse Mann war mam David zu Pasdamim, d' Philistiner waren do zesummen am Kampf ; an et war e Land voll mat Gerste, an d'Leit ware virun de Philistinne geflücht, 11:14 si stoungen an der Mëtt vum Plot a verdeedegen et , a si hunn d'Philistine besiegt, well den Jehova hinne mat enger grousser Victoire favoriséiert huet . 11:15 An dräi vun den drësseg féierende Männer sinn erofgaang op de Fiels bei den David, an d'Höhl vun Adullam, während de Camp vun de Philistinen am Dall vu Rephaim war. 11:16 Den David war dunn an der Festung, an et war dunn eng Garnisoun vun de Philistinen zu Betlehem . 11:17 Den David huet sech duerno gewënscht a sot: Wien géif mir d'Waasser vun der Brunn vu Betlehem drénken, déi beim Paart ass! 11:18 An déi dräi sinn duerch de Lager vun de Philistine gebrach an hunn d'Waasser gezunn aus der Brunn vu Betlehem, déi beim Gate ass, an hunn et geholl an hunn et dem David bruecht; awer hie wollt et net drénken, awer huet et fir den HÄR ausgegoss a sot.

11:19 Mäi Gott hält mech drun dat ze maachen. Soll ech d'Blutt an d'Riefstrooss vun dëse Männer drénken , déi et mat Liewensgefor bruecht hunn? An hie wollt et net drénken. Dëst ass wat déi dräi Mächteg gemaach hunn. 11:20 An den Abishai, dem Joab säi Brudder, war Leader vun den Drësseg, dee seng Speer géint dräi Honnert geschwongen huet an se ëmbruecht huet, an e Bekanntheet krut mat deenen dräi. 11:21 Hie war dee berühmteste vun den Drësseg, a war de Kapp vun hinnen, awer hien ass net gläich wéi déi éischt dräi. 11:22 Benaiah, de Jong vum Jojada, de Jong vun engem mächtege Mann vu Cabseel, vu groussen Doten; hien huet déi zwee Léiwe vu Moab besiegt; Hien ass och erofgaang an e Léiw an der Mëtt vun engem Gruef bei schneitem Wieder ëmbruecht. 11:23 Hie selwer huet en Ägypter besiegt, e Mann vu fënnef Alen an der Héicht; an den Ägypter huet e Spiess bruecht wéi e Weberwalz, awer hie koum mat engem Staf erof, an huet d'Speer aus der Hand vum Ägypter gerappt, an huet hie mat sengem eegene Speer ëmbruecht. 11:24 Dëst huet de Benaiah, de Jong vum Jojada gemaach, a gouf mat den dräi staarke Männer ernannt . 11:25 An hie war den ënnerscheetsten vun den drësseg, awer hien ass net gläich wéi déi éischt dräi . Den David huet hien a seng perséinlech Wuecht gesat. 11:26 An déi mächteg Arméien: Asahel, de Brudder vum Joab, den Elhanan, de Jong vum Dodo vu Betlehem, 11:27 de Samoth, den Harodit, ech hunn se Pelonit; 11:28 Ira, de Jong vum Iques den Tekoite, Abiezer den Anathotit, 11:29 Sibeca i Husatite, Ilai Ahohite, 11:30 Maharai Netophatite, Heled Jong vu Baana Netophatite.

11:31 Itai Jong vum Ribai, vu Gibea vun de Jongen vu Benjamin, Benaiah de Pythonit, 11: 3 2 Hurai vum Floss Gaas, Abiel Arbatita, 11:33 Azmavet barhumita, Eliaba Saalbonita , 11:34 de Jongen vum Hasem Gizonite, Jonathan de Jong vum Sage vun der Ararite, 11:35 Ahiam, dem Jong vum Sacar der Ararit, dem Eliphal de Jong. vun Ur, 11:36 Hefer a Mekeratit, Ahijah Pelonit, 11: 3 7 Hezro Carmelite, Naarai Jong vum Ezbai, 11:38 Joel Brudder vum Nathan, Mibhar Jong vum Hagrai, 11:39 Selec Ammonit, Naharai Beerothite, Squire vum Joab Jong vum Sarvia, 11:40 Ira Ithrite, Gareb Ithrite, 11:41 Uria den Hittit, Zabad Jong vum Ahlai, 11:42 Ad ina Jong vum Siza Reubenite, Prënz vun de Rubeniten, a mat him drësseg, 11:43 Ha nán Jong vu Maaca, dem Josafat de Mitniten, 11:44 dem Uzziah der Atarotit, dem Sama an dem Jehiel, de Jongen vum Hotam, dem Aroerit; 11:45 Jediael, de Jong vum Simri, an de Joha säi Brudder, Tizita, 11:46 Eliel m ahavita, Jerebai a Jehoshavia, d'Jongen vum Elnaam, Itma Moabit, 11:47 Eliel, Obed, an Chaasiel Mesobaite.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 12

12: 1 Dëst sinn déi, déi bei David zu Ziklag koumen, wärend hien nach ëmmer agespaart war wéinst dem Saul, dem Jong vu Kish, a si waren zu de mächtege Männer, déi him am Krich gehollef hunn. 12: 2 Si ware mat Béi bewaffnet, a si hunn zwou Hänn benotzt fir Steng a Bogenfeiler ze schloen. Vun de Bridder vum Saul vu Benjamin: 12: 3 De Chef Ahiezer, duerno de Joasch, d'Jonge vum Shemaa, dem Gibeatit; Je ziel and Pelet sons of Azmavet, Beraca, Jehu Anatotite, 12: 4 Ismaiah the Gibeonite, v breath among the thirty, and more than the thirty; Jeremiah, Jahaziel, Johanan, Jozabad Gederatite, 12: 5 Eluzai, Jerimot, Bealiah, Shemariah, Shephatiah Harufita, 12: 6 Elcana , Isiah, Azareel, Joezer and Hasobeam, Choreites, 12: 7 and Joela and Zebadiah sons of Jeroham of Gedor . 12: 8 Och vun deene vu Gad si se geflücht an si sinn op den David gaang, op déi staark Plaz an der Wüst, Männer vum Krich ganz brav fir ze kämpfen, qualifizéiert mat Schild a Bunnen; hir Gesiichter ware wéi d'Gesiichter vu Léiwen, a si ware liicht wéi Gazellen op de Bierger. 12: 9 Den Ezer den éischten, den Obadiah den zweeten, den Eliab den drëtten, 12:10 Mismana de véierten, den Jeremiah de fënneften, 12:11 Den Atai de sechsten, den Eliel de siwenten, 12:12 Johanan den aachte, den Elzabad den néngten, 12: 13 Jeremiah den Zéngten a Macbanai den Eeleften . 12:14 Dës ware Kapitän vun der Arméi vun de Kanner vum Gad. Dee jéngste war verantwortlech fir honnert Männer, an deen eelsten dausend.

12:15 Dës sinn am éischte Mount iwwer de Jordan gekrosselt , wéi hien iwwer all seng Uferen iwwerschwemmt huet; A si hunn all d'Däller am Osten a Westen gefuer fir ze flüchten . 12:16 Och e puer vun de Jongen vum Benjamin a vum Juda koumen bei den David an d'Festung. 12:17 An den David ass erausgaang an huet mat hinnen geschwat a gesot: Wann Dir bei mech komm sidd fir Fridden a mech ze hëllefen, wäert mäi Häerz mat Iech vereenegt sinn ; awer wann et sech selwer u meng Feinde liwweren, ouni Ongerechtegkeet a mengen Hänn ze sinn, da soll de Gott vun eise Pateren et gesinn, a fuerderen. 12:18 Da koum de Geescht op Amasai, Chef vun der drësseg, a sot: Fir Iech, O David, a mat Iech, O Jong vum Isai. Fridden, Fridde mat Iech, a Fridde mat Ären Helfer, well Äre Gott hëlleft Iech och. An den David huet se opgeholl, an huet se ënner d'Kapitänen vun der Trupp gesat. 12:19 E puer vu Manasse sinn och un den David iwwergaang , wéi hie mat de Philistine koum fir géint de Saul ze kämpfen (awer den David huet hinnen net gehollef, well d'Leader vun de Philistinnen, wann et e Berodung gouf, hunn hien entlooss a gesot: Mat Gefor fir eis Käpp. et gëtt u säin Här Saul weiderginn). 12:20 A wéi hien zu Ziklag koum, sinn Adnas, Jozabad, Je diaiel, Michael, Jehozabad, Elihu an Ziletai, Prënzen vun Dausende vu Manasse, bei hien komm. 12:21 Dës hunn dem David gehollef géint d'Band vu Marauderen, well se waren all mächteg Männer, a si ware Kapitänen an der Arméi. 12:22 Well dann all Dag dem David eng Hëllef koum, bis si eng grouss Arméi ginn, als eng Arméi vu Gott.

12:23 An dëst ass d'Zuel vun de Cheffen, déi fir de Krich prett waren, an op David zu Hebron komm sinn, fir d'Kinnekräich vu Saul un hien z'iwwerdroen, nom Wuert vum HÄR : 12:24 Vun de Jongen vu Juda, déi e Schëld bruecht hunn a späiz sechs dausend aachthonnert prett fir de Krich. 12:25 Vun de Jongen vum Simeon, 7.100 Männer, staark a staark fir de Krich. 12:26 Vun de Jongen vum Levi, véiertausend sechshonnert; 12:27 och de Jojada, de Prënz vun der Famill vum Aaron, a mat him dräi dausend siwenhonnert, 12:28 an de Sadok, e staarke a mächtege jonke Mann, mat zwanzeg-zwee vun de wichtegste Männer aus sengem Papp sengem Haus. 12:29 Vun de Jongen vum Benjamin, de Bridder vum Saul, dräi dausend; po rque bis dohinner bleiwe vill vun hinnen dem Haus vu Saul trei. 12:30 Vun de Jongen vun Ephraim, zwanzeg dausend aacht honnert, ganz mächteg, ausgezeechent Männer an den Haiser vun hire Pappen. 12:31 Vum halwe Stamm vu Manasse, uechtzéng Dausend, déi opgezielt gi sinn, fir den David zum Kinnek ze maachen. 12:32 Vun de Jongen vum Issachar, zweehonnert Cheffen, hu sech an der Zäit verstanen, an déi woussten, wat Israel maache soll , deem säi Sproch all hir Bridder nogaange sinn. 12:33 Vum Zebulun fofzegtausend, déi erausgaang sinn fir de Krich fäerdeg ze maachen, mat all méigleche Krichswaffen, prett ouni duebel Häerz ze kämpfen. 12:34 Vun Naftali, dausend Kapitänen, a mat hinnen siwwenzegendausend mat Schild a Speer. 12:35 Vun deenen vum Dan, prett fir ze kämpfen, gitt op aachtdausend sechshonnert. 12:36 Vun Asher, prett fir Krich a prett fir ze kämpfen, véierzeg dausend.

12:37 A vun der anerer Säit vum Jordan, vun de Rubeniten a Gaditen a vum halwe Stamm vu Manasse, 120.000 mat all méigleche Krichswaffen. 12:38 All dës Männer vum Krich, prett fir ze kämpfen, si mat engem perfekten Häerz op Hebron komm, fir den David zum Kinnek iwwer ganz Israel ze maachen; och de ganze Rescht vun Israel waren der Meenung, den David zum Kinnek ze maachen. 12:39 A si sinn dräi Deeg mam David dohinner gaang, iessen an drénken, well hir Bridder fir si virbereet haten. 12:40 Och déi, déi Noperen waren, de Issachar an den Zebulun an den Naftali , hunn Ieselen op Ieselen, Kaméiler, Maulwurden a Ochs bruecht; Versuergung vu Miel, Kuchen aus Feigen, Rosinen, Wäin an Ueleg, an Ochsen a Schof am Iwwerfloss, well an Israel war et Freed.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 13

13: 1 Also huet den David Berodung mat de Kapitänen vun Dausende an Honnerte, a mat all de Leader. 13: 2 An den David sot zu der ganzer Versammlung vun Israel: Wann et lech gutt schéngt, a wann et de Wëlle vum HÄR eise Gott ass, da schécke mir iwwerall fir eis Bridder, déi an all de Länner vun Israel verlooss sinn, a fir d'Priister an Leviten, déi mat hinnen an hire Stied a Banlieue sinn, fir bei eis ze sinn; 13: 3 a loosst eis d'Ark vun eisem Gott un eis bréngen, well zënter der Zäit vum Saul hu mir hatt net bestuet . 13: 4 An déi ganz Versammlung sot dat ze maachen, well et schéngt all d'Leit gutt ze sinn.

13: 5 Dunn huet den David ganz Israel gesammelt, vu Sihor aus Ägypten bis bei den Entrée vun Hamat, fir d'Ark Gott vu Kiriath-Jearim eraus ze bréngen. 13: 6 An den David an d'ganz Israel sinn op Baala vu Kiria t-jearim eropgaang, dat zu Juda ass, fir vun do aus d'Ark vu Gott Gott, déi ënner den Cheruben wunnt, op déi säin Numm geruff gëtt, ze iwwerdroen. 13: 7 A si hunn d'Ark vu Gott aus dem Haus Abinadab an engem neie Won gedroen; an Uza an Ahío hunn den Auto geleet. 13: 8 YD begeeschtert an d'ganz Israel huet sech vu Gott mat all hirer Kraaft gefreet, mat Lidder, Harpen, Psalteren, Tambourinen, Cymbalen an Trompeten. 13: 9 Awer wéi se an d'Land vum Chidon koumen , huet d'Uzza seng Hand op d'Ark gestreckt fir se z'ënnerstëtzen, well Ochsen stierzen. 13:10 An de Roserei vum Här huet géint den Uzza entflammert, an hien huet hie geschloen, well hie seng Hand op d'Ark ausgestreckt huet; an hie stierft do viru Gott.

13:11 An den David war traureg, well den Här den Uzzah gebrach hat; fir wat hien déi Plaz Pérez-uza genannt huet, bis haut. 13:12 An den David huet deen Dag Gott gefaart, a sot: Wéi soll ech d'Ark vu Gott a mäi Haus bréngen? 13:13 An den David huet d'Ark net a säin Haus an der Stad David bruecht, awer se an d'Haus vum ObedEdom vum Gethit bruecht. 13:14 An d'Ark vu Gott war mat der Famill vun Obed-Edom, a sengem Haus, dräi Méint; an den Här huet d'Haus vum Obed-Edom geseent, an alles wat hien hat.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 14

14: 1 Den Hiram Kinnek vun Tyrus huet den David Botschafter, an Zederholz, a Steemetzer a Schräiner geschéckt, fir en Haus fir hien ze bauen. 14: 2 An den David huet verstanen datt den Jehova hien als Kinnek iwwer Israel etabléiert hat, an datt hie säi Räich iwwer säi Vollek Israel erhuewen huet.

14: 8 Wéi d'Philistine héieren hunn, datt den David zu Kinnek iwwer ganz Israel gesalft ginn ass, sinn all d'Philistinne eropgaang fir no David ze sichen. A wéi den David et héieren huet, ass hie géint si erausgaang. 14: 9 An d'Philistine koumen a verbreeden sech an den Dall vu Rephaim. 14:10 Dunn huet den David Gott consultéiert a gesot: Soll ech géint d'Philistinnen eropgoen? Gitt Dir se mir of? An den Här sot zu him: Gitt erop, well ech ginn se an Är Hänn. 14:11 Si sinn dunn op Baal-Perazim eropgaang, an do huet den David se geschloen. Dunn huet den David gesot: Gott huet meng Feinde mat menger Hand gebrach , wéi d'Waasser briechen. Dofir hunn se den Numm vun där Plaz Baalperazim genannt. 14:12 A si hunn hir Gëtter do hannerlooss, an den David sot, se ze verbrennen. 14:13 A wann d'Philistine sech nach eng Kéier an den Dall ausbreeden , 14:14 huet den David nach eng Kéier Gott gefrot, a Gott sot zu him: Gitt net no hinnen erop, awer ronderëm se, fir bei si virun de Flossen ze kommen.

14:15 A soubal Dir e Geräisch héiert, deen aus de Spëtze vun de Balsa Beem kënnt, da gitt eraus an d'Schluecht, well Gott wäert virun Iech erausgoen an d'Arméi vun de Philistine schloen. 14:16 Also huet den David gemaach wéi Gott him gesot huet, a si hunn d'Arméi vun de Philistine vu Gibeon bis op Gezer besiegt. 14:17 An d'Räich vum David huet sech duerch all dës Länner verbreet; an den Här huet d'Angscht vum David op all d'Natioune gesat.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 15

15: 1 Den David huet och Haiser fir sech selwer an der Stad David gemaach, an huet eng Plaz fir d'Ark vu Gott arrangéiert an en Zelt opgeriicht. 15: 2 Dunn huet den David gesot: D'Ark vu Gott däerf net gedroe ginn ausser vun de Leviten; fir si huet den Här gewielt d'Ark vum Här ze droen, an hien fir ëmmer ze déngen. 15: 3 An den David huet ganz Israel op Jerusalem versammelt , fir d'Ark vum Här op seng Plaz ze bréngen, déi hie fir se virbereet hat. 15: 4 Den David huet och d'Jonge vum Aaron an de Levitte gesammelt; 15: 5 vun de Jongen vum Kohath, dem Uriel dem Chef, a senge Bridder honnert an zwanzeg. 15: 6 Vun de Jongen vum Merah Ri, dem Asaiah dem Chef, a senge Bridder zweehonnert an zwanzeg. 15: 7 Vun de Jongen vum Gershon, dem Joel dem Chef, a senge Bridder honnert an drësseg. 15: 8 Vun de Jongen vum Elizaphan, dem Shemaiah dem Chef, a senge Bridder zweehonnert. 15: 9 Vun de Jongen vun Hebron, dem Eliel dem Chef, a senge Bridder uechtzeg. 15:10 Vun de Jongen vum Uzziel: Aminad ab dem Chef, a senge Bridder honnert an zwielef. 15:11 An den David huet d'Priister Zadok an Abiathar, an d'Leviten Uriel, Asaiah, Joel, Shemaiah, Eliel an Amminadab geruff, 15:12 a sot zu hinnen: "Dir sidd d'Haaptpater vun de Famillen vun de Leviten , hellegt Iech selwer Dir an Är Bridder, a bréngt d'Ark vum Här Gott vun Israel op déi Plaz, déi ech fir se virbereet hunn; 15:13 Well well Dir dat net déi éischte Kéier gemaach hutt, huet den Jehova eise Gott eis gebrach, well mir hunn hien net no senger Uerdnung gesicht . 15:14 Dofir hunn d'Priister an d'Leviten sech geheelt fir d'Ark vum Här Gott vun Israel ze bréngen.

15:15 An d'Kanner vun de Leviten hunn d'Ark vu Gott op hir Schëlleren op d'Stréie bruecht, sou wéi de Moses gesot hat, nom Wuert vum Här. 15:16 Den David huet och de Cheffe vun de Levite gesot, Sänger aus hire Bridder mat Museksinstrumenter ze ernimmen, mat Häppercher an Harpen a Cymbaler , fir datt si sech resonéieren an hir Stëmme mat Freed ophiewen. 15:17 An d'Leviten hunn den Heman, de Jong vum Joel, ernannt; a vu senge Bridder, dem Asaph, dem Jong vu Berechiah; a vun de Jongen vu Merari a vun hire Bridder, dem Ethan, dem Jong vu Cusaiah. 15:18 A mat hinnen hunn seng Bridder aus der zweeter Uerdnung Zacharias, Jaaziel, Semiramot, Jehiel, Uni, Eliab, Benaiah, Maasias , Mattathias, Elifelehu, Mycnias, Obed-edom a Jeiel, d'Paartmeeschteren. 15:19 Also den Heman, den Asaph an den Ethan, déi Sänger waren, hu Bronzymbaler geschloen. 15:20 An Zechariah, Aziel, Sem iramot, Jehiel, Uni, Eliab, Maasiah a Benaiah, mat psalteries op Alamoth. 15:21 Mattathias, Elifelehu, Mycnias, Obed-edom, Jeiel an Azazias haten Harpen an der Oktav ofgestëmmt fir ze féieren. 15:22 An de Quenanías, Chef vun de Leviten an der Musek, sollt deemno d'Lidd féieren, well hien an et verstanen huet. 15:23 Berchiah an Elkana ware Portier vun der Ark. 15:24 A Shebaniah, Josafat, Nathanael, Amasai, Zechariah, Benaiah an Eliezer, Priister, hunn d'Trompeten virun der Ark vu Gott geblosen; Den Obed-edom an den Je hiah waren och Portier vun der Ark. 15:25 Dofir sinn den David an déi Eelst vun Israel an d'Captainen vun Dausende gaang fir d'Ark vum Bund vum Här aus dem Haus vun Obed-Edom mat Freed opzehuelen.

15:26 A wéi Gott de Leviten gehollef huet, déi d'Ark vum Bund vum Jehova gedroen hunn, hunn se siwe Bullen a siwe Widder geaffert. 15:27 An den David war a fein Lengen gekleet, an och all d'Leviten, déi d'Ark gedroen hunn, an och d'Sänger; an de Quenanías war e Gesangsproff ënner de Sänger. Den David huet och e Linnen Efod un sech selwer un. 15:28 Op dës Manéier huet ganz Israel d'Ark vum Bund vum Herrgott gedroen, mat Freed an dem Toun vun Hénger an Trompetten a Cymbalen, an zum Toun vu Pateren an Harpen. 15:29 Awer wann d'Ark vum Bund vum Här an d'Stad vum David koum, huet d' Michal, Duechter vum Saul, aus enger Fënster gekuckt, de Kinnek David gesprongen an danzt; an hien a sengem Häerz veruecht.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 16

16: 1 Si hunn d'Ark vu Gott bruecht an hunn se an d'Mëtt vum Zelt gesat, dat den David dofir opgeriicht hat; a si hunn Affer a Friddensoffer fir Gott ugebueden. 16: 2 Wéi de David d'Brennoffer an d'Friddoffer fäerdeg gemaach hunn, huet hien d'Leit am Numm vu Jehova geseent. 16: 3 An hien huet un all Israel verdeelt, Männer a Fraen, jidderengem e Brout, e Stéck Fleesch an e Rosinkuch. 16: 4 An hien huet virun der Ark vu Jehova Ministere vun de Levite gestallt, fir datt si sech un den Jehova, de Gott vun Israel, erënnere kënnen an zouginn a luewen . den zweeten no him, den Zacharias; Jeiel, Semiram ot, Jehiel, Mattathias, Eliab, Benaia, Obed-edom a Jeiel, mat hiren Instrumenter vu Sandalen an Harpen; awer den Asaf huet d'Cymbaler geklongen. 16: 6 D'Priister Benaiah an de Jahaziel hunn och d'Trompette gedauert virun der Ark vum Gottesbond.

16: 7 Dunn huet deen Dag den David ugefaang den Här mat der Hand vum Asaph a senge Bridder unzeschwätzen: 16: 8 Lob den Här, ruff säin Numm un, maach seng Wierker bei de Leit bekannt. 16: 9 Sang him, sangen him Psalmen; Erzielt vun all senge Wonner. 16:10 Herrlechkeet a sengem hellegen Numm; Freet lech an den Häerzer vun deenen, déi de Jehova sichen. 16:11 Sicht den Här a seng Kraaft; Sicht säi Gesiicht kontinuéierlech. 16:12 Denkt un d'Wonner, déi hie gemaach huet, u seng Wonner , an u Geriichter vu sengem Mond, 16:13 O Kanner vun Israel, sengem Dénger, Dir Kanner vum Jacob, seng gewielten. 16:14 Jehova, hien ass eise Gott; Seng Uerteeler sinn op der ganzer Äerd.

16:15 Hien erënnert sech un säi Bond fir ëmmer, an un d'Wuert, dat hie fir dausend Generatioune gebueden huet; 16:16 Vum Pakt, dat hie mam Abraham gemaach huet, a vu sengem Eed dem Isak; 16:17 Deen huet de Jakob duerch e Statut bestätegt, an Israel duerch en éiwegt Bund, 16:18 a gesot: Ech ginn Iech d'Land Kanaan, en Deel vun Ärer Ierfschaft . 16:19 Wéi se wéineg an der Zuel waren, Puer an Auslänner dran , 16:20 A si sinn vun Natioun zu Natioun gaang, a vun engem Räich an en anert Vollek, 16:21 Hien huet net erlaabt, datt een hinnen ënnerdréckt; Virdru fir hir Léift huet hie Kinneke bestrooft. 16:22 Touch net, sot hien, meng gesaleft, maach och net menge Propheten. 16:23 Singt den HÄR, d' ganz Äerd, erkläert seng Erléisung vun Dag zu Dag. 16:24 Sing seng Herrlechkeet ënner den Natiounen, a seng Wonner bei all de Leit. 16:25 Fir grouss ass den Här, an déi meescht ze luewen, a virun all Gëtter gefaart ginn. 16:26 Well all d'Gëtter vun de Vëlker sinn Idoler; Awer den Här huet den Himmel gemaach . 16:27 Luef an Herrlechkeet virun him; Kraaft a Freed a sengem Wunnsëtz. 16:28 Gitt dem Här zou, O Familljen vun de Leit, schreift dem Herr Herrlechkeet a Kraaft. 16:29 Gitt dem HÄR d'Éier wéinst sengem Numm; Bréngt en Affer mat, a kommt virun him; Béckt Iech virum Här an der Schéinheet vun der Hellegkeet. 16:30 Angscht a senger Präsenz, der ganzer Äerd; D'Welt wäert nach etabléiert sinn, fir datt se net gerëselt gëtt. 16:31 Loosst den Himmel frou sinn, an d'Äerd freet sech , a loossen d' Natiounen soen: Den Här regéiert. 16:32 Loosst d'Mier resound, a seng voll; Freet Iech vum Feld, an alles wat et enthält.

16:33 Da sangen d'Beem vum Bësch virum Här, well hie kënnt d' Äerd ze riichten . 16:34 Schreift dem Här, well hien ass gutt; Well seng Barmhäerzegkeet éiweg ass. 16:35 A sot: Rett eis, o Gott, eis Erléisung; Versammelt eis, a befreit eis vun den Natiounen, fir datt mir Ären hellegen Numm bekennen a mat Äre Luef prahlen . 16:36 Geseent den Här Gott vun Israel, vun Éiwegkeet bis Éiwegkeet. An all d'Leit soten: Amen, an hunn den Här gelueft.

16:37 An hien huet den Asaph a seng Bridder do hannerlooss virum Ark vum Bund vum Herrgott, fir datt se dauernd virun der Ark trëppelen, alles op sengem Dag; 16:38 an Obededom a seng aacht a siechzeg Bridder; an den Obed-edom Jong vum Jeduthun an der Hosa als Paartmeeschter. 16: 3 9 Och dem Zadok Paschtouer, an de Priister seng Bridder, virum Jehova sengem Tabernakel op der Héicht, déi zu Gibeon war, 16:40, sou datt se dauernd, moies an owes, Affer fir den Jehova op den Altor vum Brennoffer, entspriechend alles wat am Gesetz vum Jehova geschriwwe steet, wat hie fir Israel virgeschriwwen huet; 16 : 41 A mat hinnen goufen den Heman an de Jeduthun an déi aner gewielt mam Numm ausgedréckt, fir den Här ze verherrlechen, well seng Barmhäerzegkeet ass éiweg. 16:42 Mat hinnen den Heman an de Jeduthun mat Trompetten a Cymbaler fir déi, déi gespillt hunn, a mat aneren Instrumenter aus Gottes Musek; an d'Jongen vu Jeduthun fir Paartmeeschteren. 16:43 An all d'Leit goungen all a säin eegent Haus; an den David huet sech ëmgedréit fir säi Haus ze préschen.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 17

17: 1 An et ass geschitt, datt wärend den David a sengem Haus gewunnt huet, sot den David zum Nathan de Prophéit: Kuckt, ech wunnen am Zederhaus, an d'Ark vum Bund vum Här ënner Gardinen. 17: 2 Den Nathan sot zu David: Maacht alles wat an Ärem Häerz ass, well Gott ass mat Iech. 17: 3 Déiselwecht Nuecht koum d'Wuert vu Gott zum Nathan a sot : 17: 4 Géi a sot dem David, méngem Dénger: Sou seet den Här: Dir sollt mir keen Haus bauen, an deem ech wunnen. 17: 5 Well ech hunn net an engem Haus gelieft vum Dag wou ech d'Kanner vun Israel erausbruecht hunn bis haut; Ier ech vun Zelt zu Zelt gaange sinn, a vu Tabernakel zu Tabernakel . 17: 6 Iwwerall wou ech mat ganz Israel gaange sinn, hunn ech e Wuert mat engem vun de Riichter vun Israel geschwat, deenen ech befollegt hunn, meng Leit z'iessen, ze soen : Firwat baut Dir mir keen Zederhaus? 17: 7 Dofir sot Dir elo zu mengem Dénger David: Sou seet den Här vun den Häre: Ech hunn dech aus der Schäff geholl, hannert de Schof, fir Prënz iwwer mäi Vollek Israel ze sinn; 17: 8 an ech war bei Iech an allem wat Dir gaang sidd, an ech hunn all Är Feinde virun Iech ofgeschnidden, an ech wäert Iech e groussen Numm maachen, wéi den Numm vu grousse Männer op der Äerd. 17: 9 Ech hunn och eng Plaz fir mäi Vollek Israel virbereet, an hunn se geplanzt, fir datt se dra wunnt, an datt se net méi ewechgeholl ka ginn; weder sollten d'Jonge vun der Ongerechtegkeet et méi konsuméieren, wéi fréier.

17:10 a vun der Zäit, datt ech d'Riichter iwwer mäi Vollek Israel gesat hunn; awer ech wäert all Är Feinde humiliéieren. Ausserdeem hunn ech Iech matgedeelt datt den Här Iech en Haus baut. 17:11 A wann Är Deeg erfëllt sinn mat Äre Pappen ze goen, wäert ech d'Nofolger no Iech opstoen, ee vun Äre Jongen, an ech wäert säi Räich etabléieren. 17:12 Hien soll en Haus fir mech bauen, an ech wäert säin Troun fir ëmmer etabléieren. 17:13 Ech wäert säi Papp sinn, an hie wäert mäi Jong sinn; an ech wäert meng Barmhäerzegkeet net vun him huelen, sou wéi ech se vun him geholl hunn, déi virun Iech war; 17:14 awer ech wäert hien a mengem Haus a mengem Räich fir ëmmer etabléieren, a säin Troun wäert fir ëmmer etabléiert sinn. 17:15 No all dëse Wierder, an no all dëser Visioun, sou huet den Nathan mam David geschwat. 17:16 An de Kinnek David ass erakoum a stoung virum Här a sot: Jehova Gott, wien sinn ech, a wat ass mäin Haus, datt Dir mech op dës Plaz bruecht hutt? 17:17 An och dëst, o Gott, huet Iech wéineg geschéngt, well Dir méi laang vum Haus vun Ärem Knecht geschwat hutt, a mech als en exzellente Mënsch ugesinn hutt, o Gott Gott. 17:18 Wat kann den David méi bäifüügen andeems Dir vun Iech freet Ären Dénger ze verherrlechen? Awer Dir wësst Ären Dénger. 17:19 O Jehova, fir Ären Dénger Wuel an no Ärem Häerz , hutt Dir all dës Gréisst gemaach, fir all Är Gréisst bekannt ze maachen. 17:20 Jehova, et gëtt kee wéi Dir, et gëtt och kee Gott ausser Dir, no alles wat mir mat eisen Oueren héieren hunn.

17:21 A wat d'Leit op der Äerd sinn wéi Äert Vollek Israel, wéi ech Gott war an e Vollek erléist hunn, fir Iech en Numm mat Gréisst a Wonner ze maachen , an d'Natiounen virun Äert Vollek verdreiwen, déi Dir aus Ägypten gerett hutt ? 17:22 Dir hutt Äert Vollek Israel fir Äert Vollek fir ëmmer gemaach; an du, Jehova, bass hire Gott ginn. 17:23 Elo, Här, loosst dat Wuert, dat Dir geschwat hutt iwwer Ären Dénger a säin Haus fir ëmmer, a maacht wéi Dir gesot hutt. 17:24 Loosst Ären Numm éiweg stoen, fir datt et gesot gëtt: Den Här vun den Häre n, de Gott vun Israel, ass Gott fir Israel. A loosst d'Haus vun Ärem Knecht oder vum David virun Iech stoen. 17:25 Fir Dir, mäi Gott, hutt Ären Dénger a sengem Ouer verroden, datt Dir him en Haus bauen; dofir huet Äre Knecht Grond fonnt ier Dir ze bieden . 17:26 Elo, Jehova, Dir sidd de Gott, deen vun Ärem Knecht dëst Gutt geschwat huet; 17:27 an elo wollt Dir d'Haus vun Ärem Dénger blesséieren, sou datt et éiweg virun Iech bleift; fir dech, Jehova, hutt hatt geseent, a si wäert fir ëmmer geseent ginn.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 18

18: 1 No dëse Saache war et geschitt, datt den David d'Philistine besiegt huet, an hinnen zerstéiert huet, an huet Gath a seng Dierfer aus der Hand vun de Philistine geholl. 18: 2 Hien huet och de Moab besiegt, an d'Moabiter goufen dem David seng Dénger , an hunn him Kaddoe bruecht. 18: 3 Den David huet och den Hadadezer Kinnek vu Shoba zu Hamat besiegt, dee seng Herrschaft vum Floss Eufrat ofséchert. 18: 4 An den David huet vun him dausend Ween, siwe Dausend Reider, an zwanzeg Dausend Foussgänger geholl an den Da vid huet d'Päerd vun alle Waggoen ofgestraalt, ausser déi vun honnert Ween, déi hien hannerlooss huet. 18: 5 A wéi d'Syrer aus Damaskus dem Hadadezer Kinnek vun Zobah hëllefen, huet den David zwee an zwanzeg dausend Mann geschloen. 18: 6 An den David huet Garnisounen a Syrien vun Damaskus gesat, an d' Syrer goufen dem David seng Dénger, an hunn him Kaddoe bruecht; well den Jehova huet den David ëmbruecht iwwerall wou hie goung. 18: 7 Den David huet och déi gëllen Schëlder geholl, déi dem Hadadezer seng Dénger gedroen hunn, an hien op Jerusalem bruecht. 18: 8 Och vum Tibhat a Cun, de Stied vun Hadadezer, huet den David vill Bronze geholl, mat deem de Salomo d'Mier aus Bronze gemaach huet, d'Säilen an d'Geschir aus Bronze. 18: 9 Wéi den Toi Kinnek vun Hamath héieren huet, datt den David all d'Arméi vum Hadadezer Kinnek vun Zoba entsuergt hat.

18:10 huet hie säi Jong Adoram bei de Kinnek David geschéckt, fir hien ze begréissen an ze blesséieren, well hie mam Hadadezer gekämpft hat an hien besiegt; well den Toi hat Krich géint den Hadadezer. Hien huet him och all méiglech Geschir vu Gold, Sëlwer a Bronze geschéckt; 18:11 wat de Kinnek David dem Jehova geweit huet, mam Sëlwer a Gold dat hien aus allen Natiounen Edom, Moab, den Ammoniten, de Philistinen an Amalek geholl huet. 18:12 Ausserdeem huet den Abishai, de Jong vum Zeruiah, uechtzéngtausend Edomiten am Saltdall zerstéiert. 18:13 An hien huet Garnisounen zu Edom gesat, an all d'Edomiter goufen dem David seng Dénger; firwat den Jehova dem David seng Victoire ginn huet, egal wou hie war.

18:14 Den David huet iwwer ganz Israel regéiert an huet all säi Vollek gerecht geriicht. 18:15 An de Joab, de Jong vum Zeruiah, war Generol vun der Arméi, an de Josafat, de Jong vum Ahilud, war Kanzler. 18: 1 6 De Sadok, de Jong vum Ahitub an den Abimelech, de Jong vum Abiathar ware Paschtéier, an d'Savsa de Sekretär. 18:17 A Benaiah, de Jong vum Jojada war iwwer cereteians an peleteos; an d'Jonge vum David ware Prënze beim Kinnek.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 19

19: 1 No dëse Saache koum et, datt den Nahas Kinnek vun den Ammoniten gestuerwen ass, a säi Jong a senger Plaz regéiert. 19: 2 An den David sot: Ech wäert dem Hanun, dem Jong vum Nahas Barmhäerzegkeet weisen , well säi Papp huet mir och Barmhäerzegkeet gewisen. Dofir huet den David Ambassadeure geschéckt fir hie fir den Doud vu sengem Papp ze tréischten. Awer wann dem David seng Dénger op Hanun koumen fir hien am Land vun den Ammoniten ze tréischten, 19: 3 soten d'Prinsen vun den Ammoniten zu Hanun: Ehrt den David Äre Papp, deen lech Tréischter geschéckt huet? ? Kommen seng Dénger net léiwer bei dech fir ze spionéieren, ze froen an d'Land z'ënnersichen? 19: 4 Dunn huet den Hanun dem David seng Dénger geholl an huet se raséiert, an huet hir Kleeder an d'Halschent geschnidden, bis op den Hënner, an huet se fortgeschéckt. 19: 5 Dunn ass hien fortgaang, a wéi d'Nouvelle iwwer dës Männer den David erreecht hunn, huet hie geschéckt fir se ze begéinen, well se ganz geschummt waren. De Kinnek huet gesot datt si gesot kréien: Bleift zu Jericho bis Äre Baart wiisst, an da kënnt Dir zréck. 19: 6 A wéi d'Ammoniten gesinn hunn datt se den David haasseg gemaach hunn, hunn Hanun an d'Ammoniten dausend Talenter Sëlwer geschéckt fir Kutschen a Päerd aus Mesopotamien, Syrien, Maaca a Soba. 19: 7 A si hunn drësseg-zwee dausend Ween ugestallt, an de Kinnek vu Maaca a seng Arméi, déi komm sinn a virum Medeba campéiert hunn. An d'Ammoniten hunn sech och aus hire Stied versammelt a koumen an de Krich.

19: 8 Wéi den David dat héieren huet, huet hien de Joab mat der ganzer Arméi vu staarke Männer geschéckt. 19: 9 An d'Ammoniten sinn erausgaang an hunn de Kampf do beoptragt bei der Entrée vun der Stad; an d'Kinneken, déi komm waren, waren am Feld ausser . 19:10 A wéi de Joab gesinn huet, datt den Ugrëff géint hie vu vir a vun hannen virbereet gi war, huet hien tëscht de fortgeschrattsten an Israel gewielt, a mat hinnen huet hien seng Arméi géint d'Syrer ugefrot. 19:11 Duerno huet hien de Rescht vum Vollek an d'Hand vu sengem Brudder Abishai geluecht, an huet hinne bestallt géint d'Ammoniten ze kämpfen. 19:12 An hie sot: Wann d'Syrer méi staark si wéi ech, hëlleft Dir mir; A wann d'Ammoniten méi staark si wéi Dir, wäert ech lech hëllefen. 19:13 Sidd staark a loosst eis staark si fir eist Vollek a fir d'Stied vun eisem Gott; a looss den Här maache wat him gutt schéngt. 19:14 Du koumen de Joab an d'Leit, déi mat him waren, géint d'Syrer ze kämpfen; awer si si virun him geflücht. 19:15 An d'Ammoniten, wéi se gesinn, datt d' Syrer geflücht sinn, sinn se och virum Abishai hire Brudder geflücht an an d'Stad komm. De Joab ass zréck op Jerusalem. 19:16 Wéi d'Syrer gesinn hunn datt se virun Israel gefall sinn, hunn se Ambassadeure geschéckt an d'Syrer matbruecht, déi op der anerer Säit vum Eufrat waren, deem säi Kapitän de Sofac, Generol vun der Arméi vum Hadadezer. 19:17 Nodeems et dem David gesot gouf, huet hien d'ganz Israel versammelt, an ass duerch de Jordan geklommen an ass bei si komm an huet géint si bestallt. A wéi den David seng Truppe géint si bestallt hat, hunn d'Syrer géint hie gekämpft.

19:18 Awer de syresche Vollek ass virun Israel geflücht; An den David vun de Syrer huet siwe dausend Ween a véierzeg dausend Foussgänger ëmbruecht; Hien huet och de Generol Sofac vun der Arméi ëmbruecht. 19:19 Wéi d' Hadadezer seng Dénger gesinn, datt si viru Israel gefall sinn, hu se de Fridde mam David gemaach a sinn zu sengen Dénger ginn; an d'syrescht Vollek wollt ni méi den Ammoniten hëllefen.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 20

20: 1 Et ass geschitt um Joreswiessel, an der Zäit wou d' Kinneken normalerweis an de Krich erausgoen, datt de Joab d'Kräfte vun der Arméi gezunn huet an d'Land vun den Ammoniten zerstéiert huet, a koum an de Rabbah belagert huet. Awer den David war zu Jerusalem; an Joha b Rabbah geschloen, an zerstéiert. 20: 2 An den David huet d'Kroun vum Kapp vum Kinnek vu Rabba ofgeholl, a fonnt datt et en Talent vu Gold waacht, an et waren Edelsteieren dran; an et gouf op de Kapp vum David gesat. Zousätzlech zu dësem huet hien aus der Stad e ganz grousse Boot. 20: 3 Hien huet och d'Leit erausbruecht, déi dra waren, an huet se mat Säge, mat Eisen Dreschen a mat Axe geschafft. Den David huet d'selwecht gemaach mat alle Stied vun de Kanner vum Ammon. An den David ass mat all de Leit zréck op Jerusalem komm.

20: 4 Duerno ass et geschitt, datt de Krich zu Gezer géint d'Philistine entstanen ass ; an de Sibecai husatita huet de Sipai ëmbruecht, vun den Nokomme vun de Risen ; a si goufen erniddregt. 20: 5 De Krich ass erëm géint d'Philistine ausgebrach; an den Elhanan Jong vum Jair huet de Lahmi, Brudder vum Goliath Getheus, ëmbruecht, deem säi Spiesswelle wéi eng Weefroll war. 20: 6 An et war erëm Krich zu Gat, wou et e Mann vu grousser Statur war, dee sechs Fangeren an Zéiwen hat, véieranzwanzeg fir all; an hie war en Nokomme vun de Risen. 20: 7 Dëse Mann huet Israel beläscht, awer de Jonathan, Jong vum David sengem Brudder Simea , huet hien ëmbruecht . 20: 8 Dës waren Nokomme vun de Risen zu Gat, déi duerch d'Hand vum David a seng Dénger gefall sinn.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 21

21: 1 Awer de Satan ass géint Israel opgestan an huet den David opgeruff Israel ze zenséieren . 21: 2 An den David sot zu Joab an zu de Prënze vum Vollek: Gitt , huelt eng Vollekszielung vun Israel vu Berseba bis Dan, an informéiert mech iwwer hir Zuel, fir datt ech weess. 21: 3 De Joab sot: Den Här huet säi Vollek honnertmol méi bäigefüügt, mäin Här Kinnek; Sinn net all dës Dénger vu mengem Här? Firwat sicht mäi Här dëst , wat fir Israel ze sënnegen ass? 21: 4 Awer de Kommando vum Kinnek war méi staark wéi de Joab. De Joab ass erausgaang an ass duerch ganz Israel gaang an ass zréck op Jerusalem gaang an huet dem David d'Nummer vum Vollek ginn. 21: 5 An et waren an all Israel eng Millioun honnertdausend déi de Schwert gezunn hunn, a vu Juda véierhonnert a siwwenzeg Dausend Männer déi de Schwert gezunn hunn. 21: 6 Ënnert dësen goufen net d'Leviten gezielt, an och d'Jongen vum Benjamin, well dem Kinnek säin Uerder fir de Joab abominabel war. 21: 7 Dëst huet och Gott net gär gemaach an huet Israel getraff. 21: 8 Dunn huet den David zu Gott gesot: Ech hunn eescht gesënnegt andeems ech dat gemaach hunn; Ech bieden Iech, d'Gerechtegkeet vun Ärem Dénger ewechzehuelen, well ech hu ganz verréckt gemaach. 21: 9 An den Här huet mam Gad geschwat, dem David säi Gesiichter , a sot: 21:10 Gitt a schwätzt mam David, a sot zu him: Sou seet den Här: Dräi Saachen proposéieren ech Iech; wielt ee vun hinnen, deen ech mat Iech maache wäert. 21:11 Wéi de Gad bei den David komm ass, sot hien zu him: Sou seet den Här:

21:12 Wielt selwer: entweder dräi Joer Hongersnout, oder duerch dräi Méint ier Är Feinde mam Schwert vun Äre Géigner oder duerch dräi Deeg d'Schwert vum Här, dat heescht d'Pestilenz am Land, an den Engel vum Här fir all d'Grenze vun Israel ze zerstéieren. Kuckt da wat ech äntweren op deen deen mech geschéckt huet. 21:13 Dunn huet den David zu Gad gesot: Ech sinn a grousser Nout. Ech bieden datt ech an d'Hand vu Jehova falen, well seng Barmhäerzegkeet sinn iwwerdriwwe vill; Awer loosst et net an d'Hänn vu Männer falen. 21:14 Esou huet den Jehova eng Pescht iwwer Israel geschéckt, a siwwenzeg dausend Männer vun Israel sinn ëmkomm. 21:15 An den Här huet den Engel op Jerusalem geschéckt fir et ze zerstéieren; awer wann hien zerstéiert huet, huet den Jehova gekuckt a sech vun deem Béise bekéiert, a sot zum zerstéierenden Engel: Schon genuch; haalt Är Hand. Den Engel vu Jehova war nieft der Ära vun den Ornan Jebusiten. 21:16 An den David hëlt seng Aen op, hie gesäit den Engel vum HÄR, deen tëscht Himmel an Äerd war, mat engem gezunnene Schwert an der Hand, ausgestreckt géint Jerusalem. Dunn sinn den David an déi Eelst op hir Gesiichter gefall , bedeckt mat Sak. 21:17 An den David sot zu Gott: Sinn ech net deen, deen d'Leit gezielt huet? Ech selwer sinn deen, dee gesënnegt huet, an ech hu sécher falsch gemaach; awer dës Schof, wat hu se gemaach? Här mäi Gott, loosst Är Hand géint mech a géint mengem Papp sengem Haus sinn , a loosst keng Plo op Är Leit kommen. 21:18 An den Engel vu Jehova huet dem Gad den Uerder ginn, dem David ze soen, eropzegoen an dem Jehova en Altor ze bauen an der Zäit vum Ornan Jebusiten.

21:19 Dunn ass den David eropgaang, no deem Wuert wat de Gad him am Numm vum Här geschwat huet. 21:20 An den Ornan huet sech ëmgedréit an huet den Engel gesinn, sou datt véier vu senge Jongen, déi mat him waren, verstoppt waren. An den Ornán dréit d'Weess. 21:21 Wéi den David op Ornan koum, huet den Ornan gekuckt an den David gesinn; an aus dem Zäitalter erauskomm ass, ass hie virum David op de Buedem gefall . 21:22 Du sot den David zu Ornan: Gitt mir dës Plaz vum Land , fir datt ech dem Här en Altor bauen; gitt mir et fir säi ganze Präis, fir datt d'Schluechten an der Stad ophält. 21:23 An den Ornan sot zu David: Huelt et fir lech selwer, a loosst mäi Här de Kinnek maachen, sou wéi hien et passt; An och d'Uchsen ginn ech fir e Brennenoffer, an de Protokoller fir Holz, a Weess fir eng Affer; Ech ginn alles. 21:24 Dunn huet de Kinnek David zu Ornan gesot: Nee, awer ech kafen et fir säi gerechte Präis; well ech huelen net dat, wat däin ass, fir den Här, an ech wäert och kee Brennenoffer ubidden, wat mech näischt kascht. 21:25 An den David huet dem Ornan fir dës Plaz e Gewiicht vu sechs honnert Scheck Gold ginn. 21:26 An do huet den David en Altor fir den Jehova gebaut, op deem hie Brennofferen a Friddoffer offréiert huet, an de Jehova geruff huet, deen him mam Feier vum Himmel geäntwert huet um Altor vum Brennoffer. 21:27 Dunn huet den HÄR mam Engel geschwat, an hien huet säi Schwert a säi Schiet zréckginn.

21:28 Wéi den David gesinn huet datt den Jehova hien an der Jebusitescher Ornan Ära héieren huet, huet hien do Affer gemaach. 21:29 An den Tabernakel vu Jehova, deen de Moses an der Wüst gemaach hat, an den héije r vum Brennoffer, waren dunn op der Héicht vu Gibeon; 21:30 awer den David konnt net dohinner goen fir Gott ze konsultéieren, well hie war Angscht wéinst dem Schwert vum Engel vu Jehova.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 22

22: 1 An den David sot: Hei soll d'Haus vum Här Gott sinn, an hei den Altor vum Brennoffer fir Israel.

22: 2 Dunn huet den David den Auslänner befaasst, déi am Land vun Israel waren, zesummen ze sammelen, an hien huet Steemetzer vun hinnen ernannt fir Steng ze hiewen fir Gottes Haus ze bauen. 22: 3 Den David huet och vill Eisen preparéiert fir d'Neeler vun den Dieren a fir d'Gelenker; a vill Bronze ouni Gewiicht, an Zederholz ouni Grof. 22: 4 Fir d'Sidonier an d'Tyrianer hunn dem David en Iwwerfloss vun Zederholz bruecht. 22: 5 An den Da vid sot : Solomon mäi Jong ass e Jong a vun zaarten Alter, an d'Haus, dat dem Jehova soll gebaut ginn, muss herrlech par excellence sinn, fir Renommée an Éier an alle Länner; elo, dann, Ech wäert virbereeden wat Dir braucht. An den David huet viru sengem Doud Virbereedungen a grousser Heefegkeet gemaach. 22: 6 Dunn huet den David säi Jong Salomo geruff , an huet him beoptraagt en Haus fir den Här Gott vun Israel ze bauen. 22: 7 An den David sot zu Salomo: Mäi Jong, et war a mengem Häerz en Tempel ze bauen fir den Numm vu Jehova mäi Gott. 22: 8 Awer d' Wuert vu Jehova koum zu mir a sot: Dir hutt vill Blutt vergoss, a grouss Kricher gefouert; du solls keen Haus fir mäin Numm bauen, well du hues vill Blutt op de Buedem viru mech geheit. 22: 9 Kuckt, e Jong wäert Iech gebuer ginn, deen e Mann vu Fridde wäert sinn, well ech ginn him Fridde vun all senge Feinden ronderëm; Dofir wäert säin Numm Salomo sinn, an ech wäert Israel a senge Deeg Fridde ginn a raschten.

22:10 Hien soll en Haus fir mäin Numm bauen, an hie soll mäi Jong sinn, an ech wäert säi Papp sinn; an ech wäert den Troun vu sengem Räich iwwer Israel fir ëmmer etabléieren. 22:11 Elo, mäi Jong, den Här ass mat Iech, an Dir kënnt et gutt maachen, an en Haus fir den Här Äre Gott ze bauen, sou wéi hie vun Iech gesot huet. 22:12 An den Här gëtt Iech Verständnis an Iwwernuechtung, sou datt wann Dir iwwer Israel regéiert, Dir d'Gesetz vum Här Äre Gott hale kënnt . 22:13 Da wäert Dir gutt goen, wann Dir oppasst, d'Statuten an d'Dekreten, déi den Jehova de Moses fir Israel beoptraagt huet, duerchzeféieren. Sidd also staark, an hues Courage; keng Angscht, nach schwaach. 22:14 Kuckt, mat groussen Efforten hunn ech fir d'Haus vum Här honnertdausend Talenter Gold virbereet , an eng Millioun Talenter Sëlwer, a Bronze an Eisen ouni Mooss, well dat ass vill. Ech hunn och Holz a Steen virbereet, un déi Dir derbäikritt. 22:15 Dir hutt vill Aarbechter, Steemetzer, Steemaurer, Schräiner, an all Mënsch, deen an all Aarbecht fäeg ass, mat Iech hunn. 22:16 Vu Gold, Sëlwer, Bronze an Eisen gëtt et keng Zuel. Stitt op, a gitt op d'Aarbecht; an den Här sief mat dir. 22:17 Den David huet och all d'Leader vun Israel beoptraagt dem Salomo sengem Jong ze hëllefen, a sot: 22:18 Ass den Här Äre Gott net mat Iech, deen Iech iwwerall Fridde ginn huet? Fir hien huet d'Awunner vun der Äerd a meng Hand geliwwert, an d' Land gouf virum Här a viru sengem Vollek ënnerworf.

22:19 Maacht elo Äert Häerz an Är Séilen fir den Här Äre Gott ze sichen; an opgestan, a baut d' Hellegtum vu Jehova Gott, fir d'Ark vum Bund vum Jehova ze bréngen , an d'Geschir u Gott geweit, an d'Haus gebaut fir den Numm vu Jehova.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 23

23: 1 Wéi den David al war a voller Deeg, huet hien de Salomo säi Jong zum Kinnek iwwer Israel gemaach. 23: 2 Wéi hien all d' Cheffe vun Israel an d'Priister an d'Leviten zesummekomm, 23: 3 goufen d'Leviten drësseg Joer a méi al gezielt; an et war d'Zuel vun hinnen duerch hir Käpp, gezielt eent fir eent, drësseg-aacht dausend. 23: 4 Vun dësen, véieranzwanzeg Tausend fir d'Aarbecht vum Haus vu Jehova ze leeden, a sechs Dausend fir Gouverneuren a Riichter. 23: 5 Ausserdeem véier dausend Paartmeeschteren, a véier Dausend fir den Här ze luewen, sot den David mat den Instrumenter déi ech gemaach hunn fir Zas ze luewen . 23: 6 An den David huet se a Gruppen opgedeelt no de Jongen vum Levi: Gershon, Kohath a Merari. 23: 7 D'Jonge vu Gershon: Laadán a Shimei. 23: 8 D'Jongen vum Laadán, dräi: Jehiel den éischten, duerno Zetam a Joel. 23: 9 D'Jongen vum Shimei, dräi: Selomit, Haziel an Haran. Dëst waren d'Cheffe vun de Famillje vu Laa dán. 23:10 An d'Jonge vu Simei: Jahat, Zina, Jeus a Beria. Dës véier waren d'Jongen vum Shimei. 23:11 Jahat war déi éischt, an Zina déi zweet; awer de Jeús an d'Bería haten net vill Kanner, fir déi se als Famill gezielt goufen. 23:12 D'Jonge vu Kohath: Amram, Izhar, Hebron an Uzziel, véier dovun. 23:13 D'Jongen vun Amram: Aaron a Moses. An den Aaron gouf ofgesat fir den Hellegsten ze widmen, hien a seng Jongen fir ëmmer, fir Räuchelcher virum Jehova ze verbrennen, an hien ze déngen an a sengem Numm ze seenen, fir ëmmer. 23:14 An de Jongen vum Moses, de Mann vu Gott, goufen am Stamm Levi gezielt.

23:15 D'Jonge vum Moses ware Gershon an Eliezer. 23:16 Jong vum Gersó n war de Sebuel de Leader. 23:17 An de Jong vum Eliezer war Rehabiah den Haapt. An den Eliezer hat keng aner Kanner; awer d'Jonge vu Rehabia ware vill. 23:18 Jong vum Izhar war de Selomit de Chef. 23:19 D'Jongen vun Hebron: de Jeriah, den Haapt, den Amariah den zweeten, de Jahazi den Drëtte, an de Jecaman de Véierten. 23:20 D'Jongen vum Uzziel : de Micha den Haapt, an den Isiah den zweeten. 23:21 D'Jongen vu Merari: Mahli a Musi. D'Jonge vum Mahli: den Eleazar an de Cis. 23:22 An den Eleazar ass ouni Kand gestuerwen. awer hien hat Meedercher, an d'Jongen vum Kish, seng Famill, hunn se fir Frae geholl. 23:23 D'Jongen vum Musi: M ahli, Edar a Jeremot, allen dräi. Dës 23:24 sinn d'Jongen vun Levi nom Haus vun hire Pappen, Dirigente vu Familljen no un der Vollekszielung si duerch hir Nimm gezielt goufen, duerch hir Käpp vun Sënn Dir Joer an Bierg nett, deen am Ministère vun der c geschafft Asa vum Jehova. 23:25 Well den David sot: Den Här Gott vun Israel huet sengem Vollek Israel Fridde ginn, an hie wäert zu Jerusalem fir ëmmer wunnen. 23:26 An och d'Leviten mussen den Tabernakel an all d'Geschir net méi fir hiren Déngscht droen . 23: 2 7 Also, no de leschte Wierder vum David, gouf d'Zuel vun de Jongen vum Levi vun zwanzeg Joer a méi gemaach. 23:28 A si waren ënner dem Uerder vun de Jongen vum Aaron, fir am Haus vum Här ze déngen, an de Geriichter, an de Kummeren, an an der Rengegung vun allen hellege Saachen, an an der anerer Aarbecht vum Ministère vum Haus vum Gott.

23:29 Och fir d'Showbrout, fir dat feine Miel fir d'Affer, fir déi ongeschniddene Blieder , fir wat an enger Bratpfanne preparéiert ass, fir et ze schëdden , a fir all Mooss an Zielen; 23:30 an all Moien deelzehuelen fir Merci ze soen an dem Jehova ze luewen, an och owes; 23:31 an de ganzen Holocaust dem Jehova op Sabbatten, Neimounden a feierleche Fester ze bidden , no hirer Zuel an no hirem Ritual, ëmmer virum Jehova; 23:32 an datt si d'Guechter vun der Tabernakel vun der Versammlung, an d'Garde vun der Hellegtum, ënner dem Uerder vun de Jongen vun de Aaron seng Bridder, am Ministère vum Haus vum HÄR.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 24

24: 1 Och d'Jonge vum Aaron goufen a Gruppen agedeelt. D'Jonge vum Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar an Ithamar. 24: 2 Awer well Nadab an Abihu virun hirem Papp gestuerwen hunn a keng Kanner haten, hunn den Eleazar an den Ithamar d'Priisterschaft gehalen . 24: 3 An den David mam Zadok vun de Jongen vum Eleazar an dem Ahimelech vun de Jongen vum Ithamar, verdeelt se duerch hir Schichten am Ministère. 24: 4 A vun de Jongen vum Eleazar ware méi haaptsächlech Männer wéi vun de Jongen vum Ithamar; a si hunn se sou gedeelt: Vun de Jongen vum Eleazar, siechzéng Käpp vun de Pappenhäiser; a vun de Jongen vum Ithamar, no hire Pappenhaiser, aacht. 24: 5 Also hunn se se duerch Lous eent op en anert gedeelt; well vun de Jongen vum Eleazar a vun de Jongen vum Ithamar ware Prënze vum Hellegtum , a Prënze vum Haus vu Gott. 24: 6 An de Schrëftsteller Shemaiah, de Jong vum Nathanael vun de Leviten, huet hir Nimm geschriwwen a Präsenz vum Kinnek an de Prënzen, a bei der Präsenz vum Zadok de Priister, vum Ahimelech, dem Jong vum Abiathar, an de Käpp vun de Paternhaiser vun der Paschtéier a Leviten, glécklecherweis e Paternhaus fir den Eleazar designéieren, an en anert fir den Ithamar. 24: 7 Déi éischt Partie ass op Joiarib gefall, déi zweet op Jedaiah, 24: 8 déi drëtt op Harim, déi véiert op Seorim, 24: 9 de fënneften op Malchiah, de sechsten op Mijamin, 24:10 de siwenten op Cos, dat Aachte fir Abia, 24:11 dat 9. fir de Jeshua, dat Zéngtel fir Shecaniah, 24:12 dat Eelefte fir den Eliashib, den Zwieleften fir de Jakim, 24:13 den Dräizéngten fir d'Hupa, dat Top véierte fir de Jesebeab.

24:14 de 15. zu Bilga, dem Siechzéngten zu Immer, 24:15 dem Siwwenzéngten zu Hezir, dem Aachtzéngten zu Afses, 24:16 dem nonzéngten zu Petaiah, der zwanzegster zu Hizkiel, 24:17 der zwanzegsten zu Jaquin, der zwanzeg- zweeter zu Gamul, 24: 18 déi zwanzeg- drëtt zu Delaia , déi zwanzeg- véierter zu Maaziah. 24:19 Dës goufen fir hir Ministesch verdeelt, fir an d'Haus vu Jehova eranzekommen, sou wéi si vum Aaron, hirem Papp, befollegt goufen, sou wéi den Jehova, de Gott vun Israel him gebueden huet . 24:20 A vun de Jongen vum Levi, déi iwwereg waren: Sub ael, vun de Jongen vum Amram; a vun de Jongen vum Subael, dem Jehediah. 24:21 A vun de Jongen vun Rehabiah, Isiah de Chef. 24:22 Vun den Izhariten, Selomot; an dem Selomot säi Jong Jahat. 24:23 Vun de Jongen vun Hebron: Jeriah, de Chef, deen zweeten Amariah, den drëtten Jahaziel, de véierte Jecaman. 24:24 Jong vum Uzziel, Micah; an dem Micaía säi Jong, de Samir. 24:25 dem Micha säi Brudder, den Isias; an de Jong vum Isiah, Zechariah. 24:26 D'Jongen vu Merari: Mahli a Musi; Jong vum Jaazías, Beno. 24:27 D'Jongen vu Merari vum Chaaziah: Beno , Soham, Zacur an Ibri. 24:28 A vum Mahli, dem Eleazar, dee keng Kanner hat. 24:29 Jong vum Cis, Jerameel. 24:30 D'Jongen vum Musi: Mahli, Edar a Jerimot. Dëst waren d'Jonge vun de Leviten no hire Pappenhaiser. 24:31 Dës hunn och Lous geworf , wéi hir Bridder de Jongen vum Aaron, virum Kinnek David, an dem Zadok an Ahimelech, an de Käpp vun de Pappenhäiser vun de Priester an de Leviten. den Haapt vun den Elteren wéi och de jéngste vu senge Geschwëster.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 25

25: 1 Den David an d'Cheffe vun der Arméi hunn och d'Jonge vum Asaph, Heman a Jeduthun fir hir Ministesch getrennt, fir mat Harpen, Psalteren a Cymbalen ze profezeieren ; An d'Zuel vun hinnen, Männer passend fir d'Aarbecht vu sengem Ministère, war: 25: 2 Vun de Jongen vum Asaph: Zacur, Joseph, Nethaniah an Asarela, Jongen vum Asaph, ënner der Leedung vum Asaph, déi ënner dem Kinnek d'Commanden. 25: 3 Vun de Jongen vum Jedutu : Gedaliah, Zeri, Jeshaiah, Hashabiah, Mattathias a Shimei; sechs, ënner der Leedung vu sengem Papp Jeduthun, dee mat enger Harf virausgesot huet, fir Jehova ze luewen an ze luewen. 25: 4 Vun de Jongen vum Heman: Bukiah, Mataniah, Uzziel, Shebuel, Jeremot, Hananiah, Hanani, El iata, Gidalti, Romanti-ezer, Josbecasa, Maloti, Hotir a Mahazi ot. 25: 5 All dës ware Jongen vum Heman, dem Kinnek säi Gesinn an de Saachen vu Gott, fir seng Kraaft z'erhiewen; a Gott huet dem Heman véierzéng Jongen an dräi Meedercher ginn. 25: 6 An all dës waren ënner der Leedung vun hirem Papp an der Musek, am Haus vu Jehova, mat Cymbaler , Paterien an Harpen, fir de Ministär vum Tempel vu Gott. Den Asaph, de Jeduthun an den Heman waren um Kommando vum Kinnek. 25: 7 An d'Zuel vun hinnen, zesumme mat hire Bridder, fir den Jehova ze sangen , all fit, war zweehonnert an aachtachtzeg. 25: 8 A si werfen vill fir ze wiesselen, dee Klenge kënnt mat de Groussen an den Enseignant wéi och de Jünger. 25: 9 Déi éischt Partie ass erausgaang fir den Asaph, fir de Joseph; déi zweet fir de Gedaliah, dee mat senge Bridder a Jongen zwielef war. 25:10 déi drëtt a fir Zacur, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef.

25:11 déi véiert fir Izri, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:12 de fënneften fir Nethaniah, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:13 de sechste fir Bukiah, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25: 14 de siwenten zu Jesarela, mat hire Jongen an hire Bridder, zwielef; 25:15 dat aachte fir de Jeshaiah, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:16 déi néngten fir Matanias, mat senge Jongen a senge Bridder , zwielef; 25:17 den Zéngtel fir de Shimei, seng Jongen a seng Bridder , zwielef; 25:18 der eeleften zu Azareel, seng Jongen a seng Bridder, zwielef; 25:19 der zwieleften zu Hashabiah, seng Jongen a seng Bridder, zwielef; 25:20 der dräizéngten zu Subael, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:21 de véierzéngt fir Mattathias, seng Jongen a seng Bridder, zwielef; 25:22 de fofzéngten fir Jeremot, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:23 de siechzéngten zu Hananiah, seng Jongen a seng Bridder, zwielef ; 25:24 de siwwenzéngten fir Josbecasa, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:25 der uechtzéngten fir Hanani, mat hire Jongen an hir Bridder, zwielef; 25:26 den nonzéngten zu Maloti, seng Jongen a seng Bridder, zwielef; 25:27 der zwanzegsten fir Eliata , mat hire Jongen an hir Bridder, zwielef; 25:28 den eenanzwanzegsten fir Hotir, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:29 déi zwanzeg zweet fir Gidalti, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef; 25:30 déi drëttanzwanzegst fir de Mahaziot, mat senge Jongen a senge Bridder , zwielef; 25:31 déi véieranzwanzegst fir de Romanti-ezer, mat senge Jongen a senge Bridder, zwielef.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 26

26: 1 D'Paartwiechter goufen och verdeelt: vun de Choreiten, dem Meselemiah, dem Jong vu Korah, vun de Jongen vum Asaph. 26: 2 D' Jonge vu Meselemja: den Zechariah deen Éischten, de Jediael den zweeten, den Zebadiah den drëtte, de Jatniel de véierte, 26: 3 den Elam de fënneften, de Johanan de sechsten, den Elioenai de siwenten. 26: 4 D'Jongen vum Obed-Edom: de Semaiah, deen Éischtgebuerene, de Jozabad den Zweeten, de Joza den Drëtte, de Sacar de Véierten, d'Nathanael de Fënnefte, 26: 5 de sechsten Amiel, de siwente Issachar, den aachte Peultai; well Gott den Obed-edom geseent hat. 26: 6 Och vu sengem Jong Shemaiah goufe Jongen gebuer, déi Häre vun hirem Pappenhaus waren; well se Männer waren a geeschtert a staark. 26: 7 D'Jonge vu Shemaiah: Otni, Raphael , Obed, Elzabad an hir Bridder, mächteg Männer; och Elihu a Samaquías. 26: 8 All dës vun de Jongen vum Obed-Edom; si mat hire Kanner an hire Bridder, robust a staark Männer fir Service; siechzeg-zwee, vun Obed-edom. 26: 9 An de Jongen vum Meselemiah a senge Bridder, uechtzéng Mächte. 26:10 Vun Hosa, vun de Jongen vu Merari: dem Simri dem Chef (obwuel hien net deen Éischte war, mä säi Papp huet hien zum Chef gemaach), 26:11 den zweeten Hilkiah, den drëtten Tebaliah, de véierten Zechariah; all d' Jonge vun Hosa an hir Bridder waren dräizéng. 26:12 D'Paartwiechter goufen ënner dësen verdeelt, d'Haaptmänner an der Garde ofwiesselnd mat hire Bridder fir am Haus vu Jehova ze déngen . 26:13 Si Goss vill, kleng mat grousser, no hire Pappenhaiser, fir all Paart.

26:14 An der Partie fir Osten gefall op Shelemiah. A si hunn dem Zacharias säi Jong, e schlaue Beroder, vill geworf. a säi Gléck koum fir dee vum Norden eraus. 26:15 A fir Obed-Edom d'Südpaart , a fir seng Jongen d' Lagerhaus vum Tempel. 26:16 Fir Supim an Hosa, dee vum Westen, de Salequet Gate, um Wee erop, géigesäiteg bewaacht. 26:17 Am Oste sechs Leviten, am Norden véier am Dag; am Süden véier Deeg; an zum Versuergungshaus zwee an zwee. 26:18 An der Chamber vun Geschir fir de Westen, véier fir d'Strooss, an zwee an der Chamber. 26:19 Dëst sinn d'Verdeelunge vun de Portieren, de Jongen vun de Koreiten an de Jongen vu Merari. 26:20 A vun de Leviten Ahia war zoustänneg fir d'Schätz vum Haus vu Gott, an de Schätz vun helleg Saachen. 26:21 Betreffend d'Jonge vum Laadán, dem Jong vu Gershon: vu Laadán waren d'Cheffe vun de Pappenhaiser vu Laadán Gershon d'Hehieliten. 2 6:22 D'Jonge vum Jehieli, de Zetam a säi Brudder Joel ware verantwortlech fir d'Schätz vum Haus vu Jehova. 26:23 Ënnert den Amramiten, den Izhariten, den Hebroniten an den Uzieliten, 26:24 war de Shebuel, de Jong vum Gershon, de Jong vum Moses, Chef iwwer d' Schätz. 26:25 Wat säi Brudder Eliezer ugeet, säi Jong war den Rehabiah, de Jong vum Mann Jesaiah, de Mann vun dësem Mann Joram, de Mann vun dësem Mann Zichri, vun deem de Selomit de Jong war. 26:26 Dëse Selomit a seng Bridder ware verantwortlech fir all Schätz vun allen geheilegen Dingen, déi de Kinnek David geweit hat, an d'Cheffe vun de Pappenhaiser, d'Kapitänen vun Dausend an Honnerte, an d'Leader vun der Arméi.

26:27 vun deem wat se vu Kricher a Buerwe geweit hunn, fir d'Haus vu Jehova ze reparéieren. 26:28 Och all d'Saachen, déi de Gesinn Samuel, an de Saul, de Jong vum Cis, den Abner de Jong vum Ner, an de Joab, de Jong vum Zeruiah, an alles, wat iergendeen geweit huet, ware verantwortlech fir de Selomit a seng Bridder. 26:29 Vun den Izhariten ware Chenaniah a seng Jongen Gouverneuren a Riichter iwwer Israel an auslänneschen Affären. 26:30 Vun den Hebroniten hunn den Hashabiah a seng Bridder, Männer vu Kraaft, 1.700, Israel op der anerer Säit vum Jordan am Westen regéiert, an der ganzer Aarbecht vum Jehova, an am Déngscht vum Kinnek. 26:31 Vun der Hebronites, Jeriah war de Chef vun der Hebronites an hir Zeilen duerch hir Famillen ënnerdeelt. Am véierzegste Joer vum David senger Herrschaft goufen se opgeholl, a staark a mächteg Männer goufen ënner hinnen zu Jazer-Gilead fonnt. 26 : 32 A seng Bridder, valoresch Männer, waren am Joer 2700, Familljecheffen, déi de Kinnek David iwwerwaacht huet iwwer d'Rubeniten, d'Gaditen an de Stamm d'Halschent vu Manasse, fir all d' Saache vu Gott , an d'Affäre vum Kinnek.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 27

27: 1 Dëst sinn d'Cheffe vun de Kanner vun Israel, Familljecheffen, Cheffen vun Dausende an Honnerte, an Offizéier, déi de Kinnek an all de Geschäfter vun den Divisiounen zerwéiert hunn, déi erakomm sinn an all Mount d'Joer erausgaange sinn, oder all Divisioun vun véieranzwanzeg dausend. 27: 2 Op der éischter Divisioun vum éischte Mount war de Jasobeam de Jong vum Zabdiel; an et waren a senger Divisioun véieranzanzwanzeg. 27: 3 Vun de Jongen vu Perez war hien de Kapp vun all de Kapitänen vun de Betriber aus dem éischte Mount. 27: 4 Op der Divisioun vum zweete Mount war den Dodai ahohita; an de Miclot war Chef vu senger Divisioun, déi och véieranzwanzeg dausend hat. 27: 5 De Chef vun der drëtter Divisioun fir déi drëtt Divisioun war de Benaiah, Jong vum Hohepriister Jojada; a senger Divisioun waren et véieranzwanzeg dausend. 27: 6 Dëse Benaiah war staark ënner den Drësseg an iwwer déi drësseg; a senger Divisioun war den Amisabad säi Jong. 27: 7 De véierte Chef fir de véierte Mount war den Asael, de Brudder vum Joab, an no him de Jong Zebadiah; a senger Divisioun waren et véieranzanzwanzeg. 27: 8 De fënnefte Chef fir de fënnefte Mount war de Samhut Izraite; a senger Divisioun waren et véieranzwanzeg dausend. 27: 9 De sechste fir de sechste Mount war den Ira, de Jong vum Iques, vun Tecoa; a senger Divisioun véieranzwanzeg dausend. 27:10 De siwente bis de siwente Mount war den Heles de Pelonit, vun de Jongen vun Efraim; a senger Divisioun véieranzwanzeg dausend. 27:11 Den aachte fir den aachte Mount war de Sibecai Husatite, vun de Zeraiten; an a senger Divisioun zwanzeg véier dausend.

27:12 Deen 9. fir den 9. Mount war den Abiezer anat otita, vun de Benjamin. a senger Divisioun véieranzwanzeg dausend. 27:13 Den Zéngtel fir den zéngte Mount war de Maharai Netophatit, vun den Zeraiten; a senger Divisioun véieranzwanzeg dausend. 27:14 Den eelefte fir den eelefte Mount war de Benaiah de Pythonit, vun de Jongen vun Efraim; a senger Divisioun véieranzwanzeg dausend. 27:15 Den Zwieleften fir den Zwieleften Mount war den Heldai Netophathit, vun Otoniel; a senger Divisioun véieranzwanzeg dausend. 27:16 Och iwwer d'Stämme vun Isr Ael: de Chef vun de Rubeniter war den Eliezer de Jong vum Zicri; vun de Simeoniten, de Shephatiah, Jong vu Maaca. 27:17 Vun de Leviten, Hashabiah, dem Jong vum Kemuel; vum Aaron senger, Zadok. 27:18 Vu Juda, den Elihu, ee vun de Bridder vum David; vun deene vum Issachar, Omri Jong vum Michael. 27:19 Vun de vun Zebulun, Ismaiah, de Jong vun Obadiah; d an Naftali, de Jerimoth Jong vum Azriel. 27:20 Vun de Jongen vun Ephraim, Hosea, dem Jong vun Azaziah; aus dem halwe Stamm vu Manasse, de Joel, de Jong vum Pedaiah. 27:21 Vun der anerer Halschent Stamm vu Manasse, zu Gilead, Iddo, dem Jong vun Zechariah; vun de Benjaminiten de Jaasiel de Jong vum Abner. 27:22 A vum Dan Azareel, dem Jong vum Jeroham. Dëst waren d'Cheffe vun de Stämme vun Israel. 27:23 An den David huet d'Zuel vun deenen zwanzeg Joer net drënner geholl, well de Jehova gesot hat, hie géif Israel als Stären am Himmel multiplizéieren.

27:24 De Joab, de Jong vum Zeruiah, huet ugefaang ze zielen; awer et huet net opgehalen, well dofir koum d'Strof op Israel, an domat gouf d'Zuel net an de Rekord vun de Chronike vum Kinnek Dav id gesat. 27:25 Azmavet Jong vum Adiel war zoustänneg fir d' Schätz vum Kinnek; an de Jonathan, de Jong vum Uzziah, d'Schätz vun de Felder, vun de Stied, vun den Dierfer a vun den Tierm. 27:26 A vun deenen, déi op de Felder geschafft hunn, Ezri de Jong vum Quelub. 27:27 Vun de Wéngerte, Simei ramatita; a vun der Fruucht vun de Wéngerte fir de Keller, Zabdi sifmita. 27:28 Vun den Oliven- a Figebëscher vun der Sephelah, Baal-hanan gederita; a vun den Ueleggeschäfter, Joash. 27:29 Vun de Ranner, déi zu Sharon weiden, Sitrai saro nita; a vum Véi dat an den Däller war, de Safat Jong vum Adl ai. 27:30 Vun de Kamelen, Obil Ishmaelit; vun den Ieselen, de Jehediah e Meronotit; 27:31 a vum Schof, Jaziz agareno. All dës waren Administrateure vum Kinnek David sengem Stand. 27:32 De Jonathan Monni war dem David säi Beroder, e gescheitene Mann a Schrëftsteller. an de Jehiel, de Jong vum Hacmoni war mat de Kinneke senge Fils. 27:33 Och Ahithophel war de Beroder vum Kinnek, an Husai den Arkit, e Frënd vum Kinnek. 27:34 Nom Ahithophel war de Jojada, de Jong vum Benaja, an den Abiathar. A Joab war de Generol vun der Arméi vum Kinnek.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 28

28: 1 Den David huet zu Jerusalem all d'Cheffe vun Israel versammelt, d'Cheffe vun de Stämm, d'Cheffe vun den Divisiounen, déi de Kinnek zerwéiert hunn, d'Cheffe vun Dausenden an Honnerte, d'Administrateure vun all de Besëtz a Besëtz vum Kinnek a vum seng Jongen, an d'Offizéier an de mächtegsten a bravste vu senge Männer. 28: 2 An de Kinnek David ass opgestan an huet gesot a sot: Héiert mech, meng Bridder a meng Leit. Ech hat den Zweck en Haus ze bauen an deem d'Ark vum Bund vum Jehova géif raschten , a fir den Hocker vun eisem Gott; an hien hat schonn alles virbereet fir ze bauen. 28: 3 Awer Gott huet zu mir gesot: Dir wäert keen Haus fir mäi Numm bauen, well Dir sidd e Mann vu Krich, an Dir hutt vill Blutt vergoss. 28: 4 Awer den Jehova, de Gott vun Israel, huet mech aus dem ganzen Haus vu mengem Papp erausgesicht, fir fir ëmmer Kinnek iwwer Israel ze sinn; well hien huet de Juda gewielt fir säi Leader ze sinn, an aus dem Haus vu mengem Papp senger Famill; an ënner de Säine vu mengem Papp war hie frou mat mir mech zum Kinnek iwwer ganz Israel ze maachen. 28: 5 A vun all menge Jongen (well den Jehova huet mir vill Jongen ginn), huet hie mäi Jong Salomo gewielt fir um Troun vum Jehovas Räich iwwer Israel ze sëtzen. 28: 6 An hie sot zu mir: Salomo Äre Jong, hie soll mäi Haus a meng Geriichter bauen; dofir hunn ech als mäi Jong gewielt, an ech wäert säi Papp sinn. 28: 7 Och ech wäert säi Räich fir ëmmer etabléieren, wann hie probéiert meng Geboter a meng Dekreter duerchzeféieren, wéi et haut ass.

28:8 Elo, an den Ae vun ganz Israel, der Versammlung vum Här, an an den Oueren vun eisem Gott, haalt a frot all d'Bezeechnunge vum Här Äre Gott, fir datt Dir dat gutt Land besëtzt, an et selwer verloosse kënnt. Kanner no lech éiweg. 28: 9 An Dir, mäi Jong Salomo, erkennt de Gott vun Ärem Papp un an déngt hie mat engem perfekten Häerz an engem gewëllege Geescht; fir Jehova sicht d'Häerzer vun allen, a versteet all Intent vun de Gedanken. Wann Dir hien sicht, fannt Dir hien ; mee wanns de hien léisss, da werft hien dech fir ëmmer of. 28:10 Kuckt, elo, datt den Här dech gewielt huet en Haus fir d'Hellegtum ze bauen; dréckt lech selwer, a maacht et. 28:11 An den David huet dem Salomo sengem Jong de Plang vun der Virhal vum Tempel a sengen Haiser, seng Schatzkammeren, seng Zëmmeren, seng Kummeren an d'Haus vum Barmhäerzeg Sëtz ginn . 28:12 Och de Plang vun allen Saachen, déi hien am Kapp hat fir d'Geriichter vum Haus vu Jehova, fir all d'Kummeren ronderëm, fir d'Schatzkammer vum Haus vu Gott, a fir d' Schatzkummeren vun den geheilegen Saachen. 28:13 Och fir d' Gruppe vun de Paschtéier an de Leviten, fir all d'Aarbecht vum Ministère vum Haus vu Jehova, a fir all d'Geschir vum Ministère vum Haus vu Jehova. 28:14 An hien huet Gold am Gewiicht fir d'Saache vu Gold, fir all d'Geschir vun all Déngscht, a Sëlwer no Gewiicht fir all d'Saache vu Sëlwer, fir all d'Geschir vun all Déngscht.

28:15 Gold no Gewiicht fir déi gëllene Lampestänn, a fir hir Luuchten; am Gewiicht d'Gold fir all Käerzestänn a seng Luuchten; a fir d'Sëlwer Käerzestänneren, Sëlwer am Fësch oder fir all Käerzestänn a seng Luuchten, jee no der Déngschtleeschtung vun all Käerzestänn. 28:16 Hien huet och Gold am Gewiicht fir d'Dëscher vun der Show, fir all Dësch ginn; am selwechte Wee Sëlwer fir d'Sëlwerméint . 28:17 Och pure Gold fir d'Haken, fir d'Becken, fir d'Becher an d'Goldbecher; fir all Coupe no Gewiicht; a fir Sëlwerbecher, no Gewiicht fir all Becher. 28:18 Ausserdeem, reng Gold am Gewiicht fir den Altor vum Wierfel, a fir de Won vun de gëllene Keruben, déi mat ausgestreckten Flilleken d'Ark vum Bund vum Jehova bedeckt hunn. 28:19 All dës Saachen, sot den David, goufen duerch d'Hand vum Jehova op mech gezunn, déi mech all d'Aarbechte vum Design gemaach huet. 28:20 Den David sot och zu sengem Jong Salomo: Huelt Courage a sidd staark, a gitt op d'Aarbecht ; keng Angscht a keng Angscht, well de Jehova Gott, mäi Gott, wäert mat Iech sinn; Hien wäert dech net verloossen oder dech verloossen, bis s du all déi Aarbecht fir den Déngscht vum Haus vu Jehova fäerdeg hues. 28:21 Kuckt, d' Gruppe vu Paschtéier a Leviten, fir de ganzen Déngscht vum Haus vu Gott, si bei Iech an der ganzer Aarbecht; och all déi gewëllt an intelligent fir all Form vu Service, an d'Prënzen, an all d'Leit fir all Är Uerder auszeféieren.

ÉISCHT BUCH VUN CHRONIKELEN
Kapitel 29

29: 1 De Kinnek David sot zu der ganzer Versammlung: Nëmme mäi Jong Salomo huet Gott gewielt; hien ass jonk an zaart al, an d'Aarbecht super; well d'Haus ass net fir de Mënsch, awer fir de Jehova Gott. 29: 2 Mat all menger Kraaft hunn ech fir d'Haus vu mengem Gott Gold fir Saache vu Gold virbereet , Sëlwer fir Saache vu Sëlwer, Bronze fir Saachen aus Bronze, Eisen fir Saachen vun Eisen, an Holz fir Saachen aus Holz ; an Onyx Steng, wäertvollt Steng, schwaarz Steng, Steng vu verschiddene Faarwen, an all Zort vun Edelsteier, a Marmer Steng am Iwwerfloss. 29: 3 Nieft dësem, well ech meng Häerzen am Haus vu mengem Gott hunn, halen ech a mengem private Schatz Gold a Sëlwer, datt ech nieft all de Saachen, déi ech fir d'Haus vum Hellegtum virbereet hunn, fir d'Haus vum mäi Gott: 29: 4 dräi dausend Talenter vu Gold, vum Gold vum Ophir, a siwen Dausend Talenter vu raffinéiertem Sëlwer fir d'Maueren vun den Haiser ze bedecken ; 29: 5 Also Gold fir Saachen aus Gold, a Sëlwer fir Saachen aus Sëlwer, a fir all d'Aarbecht vun den Hänn vun Handwierker. A wien wëll haut e Fräiwëllege fir Jehova maachen? 29: 6 Dunn hunn d'Cheffe vun de Familljen an d'Prënze vun de Stämme vun Israel, d'Cheffen vun Dausenden an Honnerte, mat den Administrateuren vum Kinneksbesëtz fräiwëlleg. 29: 7 A si hu fir den Déngscht vum Haus vu Gott fënnef dausend Talenter an zéngdausend Drachme vu Gold, zéngdausend Talenter aus Sëlwer, uechtzéng Dausend Talenter aus Bronz a fënnef Dausend Talenter Eisen. 29: 8 A jiddereen, deen Edelsteieren hat, huet se an d'Schatzkammer vum Haus vu Jehova ginn, an d'Hand vum Jehiel dem Gersonit.

29:9 An d'Leit ware frou datt se gär bäigedroen hunn; well si mat hirem Häerz fräiwëlleg bei de Jehova geschafft hunn. 29:10 Och de Kinnek David war ganz frou, an hien huet den Här geseent virun der ganzer Versammlung. An den David sot: Geseent sidd Dir, o Jehova, Gott vun eisem Papp Israel, vun Alter zu Alter. 29:11 Däin ass, o Jehova, d'Herrlechkeet an d'Kraaft, d'Herrlechkeet , de Sieg an d'Éier; well all d'Saachen, déi am Himmel an op der Äerd sinn, sinn Äert. Ären, o Jehova, ass d'Kinnekräich, an Dir sidd virun allem erhuewen. 29:12 Räichtum an Herrlechkeet kommen vun Iech, an Dir regéiert iwwer alles; an Ärer Hand ass Kraaft a Kraaft, an an Ärer Hand mécht et grouss a gëtt Kraaft fir all. 29:13 Elo, eise Gott, mir luewen a luewen Ären herrlechen Numm. 29:14 Fir wien sinn ech a wien si meng Leit, datt mir fräiwëlleg sou Saache kéinte bidden ? Gutt, alles ass Äert, a mir ginn Iech net wat mir vun Iech krut. 29:15 Well mir Friemer an Auslänner si virun Iech, wéi all eis Pappen; an eis Deeg op der Äerd, wéi e Schiet deen net dauert. 29:16 O Här Gott, all dës Onmass, déi mir bereet hunn en Haus fir Äert hellegt Numm ze bauen, et ass vun Ärer Hand, an et ass alles Äert. 29:17 Ech weess, mäi Gott, datt Dir Häerzer sicht an datt Gerechtegkeet Iech gefält; Aus dësem Grond hunn ech mat der Éierlechkeet vu mengem Häerz fräiwëlleg dat alles ugebueden, an elo hunn ech mat Freed gesinn, datt Är Leit, déi elo hei versammelt sinn, spontan fir Iech ginn hunn. 29:18 Jahwe, Gott vum Abraham, Isak an Israel eise Pappen, haalt dëse Wëlle vun Ärem Volleks Häerzer éiweg, an iwwerpréift Iech hir Häerzer.

29:19 Gitt mäi Jong Salomo och e perfekt Häerz, fir Är Geboter, Är Zeienaussoen an Är Statuten ze halen, an alles ze maachen, a fir lech dat Haus ze bauen, fir dat ech virbereet hunn. 29:20 Du sot den David zu der ganzer Versammlung: Elo préschen den Här Äre Gott. Dunn huet d'ganz Kongregatioun den Här Gott vun hire Pappe geseent, an huet sech gebéit a sech virum Här an dem Kinnek veréiert. 29:21 A si hunn Affer u Jehova geaffert an hunn den Jehova den nächsten Dag gebrannt. Dausend Kaalwer, dausend Widder, dausend Lämmercher mat hiren Drénkofferen, a vill Affer aus ganz Israel. 29:22 A si iessen an drénken virum Här deen Dag mat grousser Freed; A si hunn d'Investitioun vum Kinnekräich eng zweete Kéier dem Salomo, dem Jong vum David ginn, an hunn him virum Här gesaleft als Prënz, an de Zadok als Paschtouer. 29:23 A Salomo souz Kinnek um Troun vu Jehova an der Plaz vu sengem Papp David an huet et guttgeheescht; an d'ganz Israel huet him gefollegt. 29:24 An all Prënzen an Häre Männer, an all Jongen vum Kinnek David, ginn dem Kinnek Salomo Hommage. 29:25 An den HÄR huet de Salomo immens grouss gemaach an de Gesiichter vun ganz Israel, an huet him sou eng Herrlechkeet a sengem Räich ginn, wéi kee Kinnek an Israel virdru war.

29:26 Dofir huet den David, de Jong vum Isai, iwwer ganz Israel regéiert. 29:27 D'Zäit datt hien iwwer Israel regéiert huet war véierzeg Joer. Siwe Joer huet hien zu Hebron regéiert, an dräi an drësseg huet hien zu Jerusalem regéiert.

29:28 An hie gestuerwen an eng gutt al Alter, voller Deeg, Räichtum an Herrlechkeet; a säi Jong Salomo huet a senger Plaz regéiert. 29:29 An der Nëtz vum Kinnek David, éischt a lescht, sinn am Buch vun der Chronike vun Samuel der seer, an der Chronike vun Nathan de Prophéit, an am Chronike vun Gad der seer, schrëftlech 29:30 mat alles am Zesummenhang mat sengem regéiert , a seng Kraaft, an déi Zäiten, déi iwwer hie passéiert sinn, an iwwer Israel, an iwwer all d'Kinnekräicher vun dëse Länner.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES

Kapitel 1

1: 1 Salomo, de Jong vum David war a sengem Räich etabléiert, an den HÄR säi Gott war mat him, an huet hie ganz grouss gemaach. 1: 2 An de Salomon huet ganz Israel geruff, Cheffen vun Dausenden an Honnerte, Riichter an all Prënze vun ganz Israel, Familljecheffen. 1: 3 An de Salomo ass mat senger ganzer Versammlung mat him op d'Héichplaz gaang, déi zu Gabon war; well et war den Tabernakel vun der Versammlung vu Gott, deen de Moses, den Dénger vu Jehova an der Wüst gemaach hat. 1: 4 Awer den David hat d'Ark vu Gott vu Kirjath-Jearim op déi Plaz bruecht, déi hie bereet hat; well hien hat en Zelt zu Jerusalem opgeriicht. 1: 5 Och de Bronzen Altor vum Bezaleel, dem Jong vum Uri, dem Jong vum Hur, war do virum Tabernakel vum Här, wou de Salomo goung fir sech mat där Versammlung ze beroden. 1: 6 Also ass de Salomo do op den HÄR eropgaang an de Kupferaltor, deen am Zelt vun der Versammlung war, an huet dausend Brennofferen drop ugebueden. 1: 7 An déi Nuecht erschéngt Gott dem Salomo a sot zu him: Frot mech wat Dir wëllt datt ech Iech ginn. 1: 8 An de Salomo sot zu Gott: Dir hutt e grousse Misär mat mengem Papp David gehat , an Dir hutt mech zum Kinnek a senger Plaz gemaach. 1: 9 Loosst mech elo bestätegen, o Gott Gott, Äert Wuert u mengem Papp David, well Dir mech zum Kinnek iwwer e Vollek gemaach hutt, sou vill wéi de Stëbs vun der Äerd.

1:10 Gitt mir elo Wäisheet a Wëssen, fir mech virun dësem Vollek ze presentéieren; well, wien wäert fäeg sinn dës Är sou grouss Stad ze regéieren? 1:11 A Gott sot zu Salomo: Well dëst an Ärem Häerz war, an Dir hutt net no Räichtum, Wueren oder Herrlechkeet gefrot, an och net d'Liewe vun deenen, déi dech schlecht wëllen, an Dir hutt och net vill Deeg gefrot, awer Dir hutt Iech selwer Wäisheet gefrot an Ech hu Kraaft mäi Vollek ze regéieren, iwwer deen ech dech zum Kinnek gemaach hunn, 1:12 Wäisheet a Wësse ginn Iech; an ech ginn Iech och Räichtum, Wueren an Herrlechkeet, sou wéi d'Kinneke, déi virdru waren, Dir hat ni , an och net déi, déi no Iech kommen. 1: 13 A vun der Héichplaz, déi zu Gibeon virum Tabernakel vun der Versammlung war, ass de Salomo zréck op Jerusalem an huet iwwer Israel regéiert.

1:14 A Salomo gesammelt Ween a Reider; an hien hat 1.400 Päerd an 12.000 Päerd, déi hien an de Wagestied a mam Kinnek zu Jerusalem stationéiert huet. 1:15 An de Kinnek opgeholl Sëlwer a Gold zu Jerusalem als Steng, an Zeder wéi cabrahigos vun der Sephela am Iwwerfloss. 1:16 An d'Kinnek d'Händler kaaft Päerd a Geldstrof Lengen aus Egypten fir Salomo duerch Kontrakt. 1:17 A si sinn eropgaang an hunn an Ägypten e Won fir sechs Honnert Stéck Sëlwer kaaft, an e Päerd fir honnert a fofzeg; an dofir hunn se duerch si kaaft, fir all d'Kinneke vun den Hetiten a fir d'Kinneke vu Syrien.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 2

2: 1 Also huet de Salomo decidéiert en Haus ze bauen fir den Numm vu Jehova, an en Haus fir säi Räich. 2: 2 A Salomo huet siwwenzeg dausend Männer ernannt fir Laaschten ze droen, an uechtzeg dausend Männer fir d' Bierger ofzeschneiden, an dräi dausend fënnefhonnert fir iwwer si ze kucken. 2: 3 An de Salomo huet dem Hiram Kinnek vun Tire geschéckt: "Maach mir wéi Dir dem David mengem Papp gemaach hutt, a schéckt him Zederer fir en Haus ze bauen fir sech selwer ze wunnen. 2: 4 Kuckt, ech muss en Haus fir den Numm vu Gott, mäi Gott, bauen, fir et ze hellegen, fir parfüméierend Räucherstäbchen ze verbrennen, a fir de stännegen Ofleeër vun de Showbread a fir d'Brennoffere moies an owes, op de Sabbatten, Neimounden a Fester vum Jehova eise Gott; wat éiweg an Israel soll sinn. 2: 5 An d'Haus dat ech bauen muss grouss sinn; well eise Gott grouss ass iwwer all Gëtter. 2: 6 Mä wien ass kënnen ze bauen him en Haus, geknackt Himmel an Himmel vun der CI elos kann net enthalen him ? Wien sinn ech dann, datt ech him en Haus bauen, awer nëmme fir him Wierkung ze verbrennen? 2: 7 Elo schéckt mir also e qualifizéierte Mann, dee weess wéi hien a Gold, Sëlwer, Bronze, Eisen, violett, scharlachrout a blo schaffe soll , an dee mat de Proffen, déi bei mir a Juda a Jerusalem sinn, skulptéiere kann. , wat mäi Papp arrangéiert huet. 2: 8 Schéckt mir och Holz aus dem Libanon: Zeder, Zypress a Sandelholz; well ech weess datt Är Dénger wëssen wéi se am Libanon Holz schneiden; a kuck, meng Dénger gi mat Ärem.

2: 9 fir vill Holz fir mech virzebereeden, well d'Haus dat ech bauen muss grouss a mächteg sinn. 2:10 A kuck, fir d'Aarbechter, déi Är Dénger, Schneider vun der verréckter Ära, hunn ech zwanzeg dausend Chéier Käre Weess ginn, zwanzeg dausend Chéier Gerste, zwanzeg dausend Bade Wäin an zwanzeg Dausend Bieder Ueleg. 2:11 Dunn huet den Hiram Kinnek vun Tirus schrëftlech geäntwert datt hien de Salomo geschéckt huet: Well den Här säi Vollek gär hat, huet hien dech zum Kinnek iwwer si gemaach. 2:12 Hiram sot och: Geseent ass den Här Gott vun Israel, deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet , an deen dem Kinnek David e Jong geschenkt huet, dee gescheit war, verständlech , vernünfteg a gescheit, deen en Haus fir den Här géif bauen an en Haus fir säi Räich. 2:13 Also hunn ech lech e schlauen a verständleche Mann geschéckt, den Hiram-Abi, 2:14 de Jong vun enger Fra aus den Duechter vum Dan, awer säi Papp war vun Tire; dee weess a Gold, Sëlwer, Bronze an Eisen, Steen an Holz, violett a blo, Lengen a Crimson ze schaffen; Hie weess och wéi all Zort vu Figuren ze skulptéieren, an all Form vun Design ze huelen déi gefrot gëtt, mat Äre Fachmann a mat deene vu mengem Här David, Ärem Papp. 2:15 Elo, schéckt mäin Herrgott sengen Dénger d'Weess an d'Gerst, an d'Ueleg an de Wäin, wat hie geschwat huet; 2:16 A mir wäerte d'Holz schneiden, dat Dir braucht am Libanon, a mir bréngen et lech an de Floss um Mier op Joppa, an Dir wäert et op Jerusalem droen.

2:17 An de Salomo huet all déi auslännesch Männer gezielt , déi am Land vun Israel waren, nodeems de David säi Papp se scho gezielt hat, an et goufen honnertfofzeg-dräi-dausend sechshonnert fonnt. 2:18 An hien huet siwwenzeg dausend ernannt fir Chargen ze droen, an uechtzeg dausend Steemetzer um Bierg, an dräi dausend sechshonnert als Taskmasteren, fir d'Leit ze schaffen.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 3

3: 1 De Salomo huet ugefaang d'Haus vum Jehova zu Jerusalem ze bauen, um Mount Moriah, wat dem David sengem Papp gewise gouf, op der Plaz, déi den David an der Ära vun den Ornan Jebusiten virbereet hat. 3: 2 An hien huet ugefaang am zweete Mount, um zweeten Dag vum Mount, am véierte Joer vu senger Herrschaft ze bauen. 3: 3 Dëst sinn d'Miessungen déi de Salomo der Fondatioun vum Haus vu Gott ginn huet. Déi éischt, d' Längt, siechzeg Al, an d'Breet vun zwanzeg Al. 3: 4 D'Portik , déi virum Gebai war, war zwanzeg Al laang, gläich wéi d'Breet vum Haus, a seng Héicht honnert an zwanzeg Al; an huet et vu banne mat rengem Gold bedeckt . 3: 5 An hien Daach den Haaptgrond Kierper vum Gebai mat Cypress Holz, déi hien mat labber Gold iwwerzunn, an huet palm Beem a Ketten op hinnen. 3: 6 Hien huet och d'Haus mat Edelsteine fir Ornament bedeckt ; an d'Gold war d'Gold vu Parvaim. 3: 7 sou huet hien d'Haus, seng Balken, seng Schwellen, seng Maueren an seng Dieren mat Gold iwwerdeckt; an hien huet Kierben op de Mauere geschnëtzt. 3: 8 Hien huet och déi hellegst Plaz gemaach, där hir Längt zwanzeg Al war no der Breet vum Haus, a senger Breet zwanzeg Alen; an iwwerdeckt et mat Geldstrof vu sechs honnert Talenter. 3: 9 An d'Gewiicht vun den Neel war vun engem bis fofzeg Sikkel Gold. Hien huet och d'Zëmmer mat Gold iwwerdeckt. 3:10 A bannent der hellegster Plaz huet hien zwee Holzkeruben gemaach, déi mat Gold bedeckt waren.

3:11 D'Längt vun de Flilleke vun de Cheruben war zwanzeg Al; well ee Fligel fënnef Al war, dee bis zur Mauer vum Haus erreecht huet, an deen anere fënnef Al, deen de Fligel vum anere Kerub beréiert huet. 3:12 Am selwechte Wee war ee Flillek vum anere Kerub fënnef Al, dee bis op d'Mauer vum Haus erreecht huet, an deen anere war fënnef Al, an de Flillek vum anere Kerub beréiert. 3: 1 3 Dës Keruben hu Flilleke verbreet zwanzeg Al, a si stounge mat hire Gesiichter Richtung Haus. 3:14 Hien huet och de Schleier vu blo, violett, rouder a Lengen gemaach, an huet Keruben drop erausgestallt.

3:15 Virum Haus huet hien zwou Säulen gemaach, all drësseg-fënnef Alen héich, mat hiren Haaptstied drop, fënnef Alen. 3:16 An hien huet Ketten am Hellegtum gemaach an se op d'Haaptstied vun de Saile geluecht; an huet eng honnert pomegranates, déi hien no an Ketten. 3:17 An hien huet d'Saile virum Tempel geluecht, een op der rietser, an een op der lénkser; an zu der rietser Hand huet hien de Jaquin geruff, an deen op der lénker Säit, Boaz.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 4

4: 1 Hien huet och en Altor aus Bronze gemaach, zwanzeg Al laang, zwanzeg Al breet an zéng Al héich. 4: 2 Hien huet och e Mier vun feieren Fu ndition, déi zéng cubits gouf vun engem Wäitschoss op déi aner, ganz Ronn: seng Héicht war fënnef cubits, an engem Golddrot vun drësseg cubits agekesselt et. 4: 3 An ënner dem Mier goufen et Figuren aus Kalbieren, déi et ronderëm hunn, zéng op all Al ronderëm; si waren zwou Reien vu Kürbissen zesumme mam Mier geschmolt. 4: 4 Hie war op zwielef Ochsen sëtzt, vun deenen dräi sech Norden, dräi Westen, an dräi Süden, an dräi Osten: an d'Mier huet op hinnen, an hir anchors goufen bannen. 4: 5 An et war e bësse Spanndéck, an de Rimm war geformt wéi de Rimm vun engem Kelk oder vun engem Fleur-de-Lis. An et konnt dräi dausend Bieder halen. 4: 6 Hien huet och zéng Basengen gemaach, an huet fënnef op der rietser a fënnef op der lénkser Säit gesat fir ze wäschen an ze botzen wat als Brennoffer ugebuede gouf; awer d'Mier war fir d'Priister sech ze wäschen. 4: 7 Hien huet och zéng gëllene Lampestänn gemaach no hirer Form, déi hien an den Tempel gesat huet, fënnef op der rietser a fënnef op der lénkser Säit. 4: 8 Hien huet och zéng Dëscher gemaach an se an den Tempel geluecht, fënnef op der rietser a fënnef op der lénkser Säit: Hien huet och honnert Gold Schësselcher gemaach. 4: 9 Hien huet och den Haff vun de Paschtéier gemaach, an dat grousst Haff, an d'Dieren vum Haff, an iwwerdeckt hir Dieren mat Bronze. 4:10 An hien huet d'Mier op der rietser Säit gesat, am Südoste vum Haus.

4:11 Hiram huet och Eemere gemaach, a Schëppelen, a Schësselcher; an den Hiram huet säi Wierk fir de Kinnek Salomo fir d'Haus vu Gott fäerdeg gemaach; 4:12 zwee Seilen, an der pommels, an d'Haaptstied op widdert de zwou Kolonnen, an zwee Netzwierker déi zwee Beräicher vun capite zu Cover hinnen ze estab en virun de Sailen; 4:13 Véierhonnert Granatapfel an deenen zwee Netzer, zwou Reien Granatapfel an all Netz, fir déi zwou Kugele vun den Haaptstied, déi uewen op de Säulen waren, ze decken. 4:14 Hien huet och d'Basen gemaach, op déi hien d' Fieder gesat huet; 4:15 E Mier, an déi zwielef Ochsen drënner: 4:16 A Kessel, Schëpp an Hénger; Den Hiram-abi huet all seng Saachen aus ganz feiner Bronze fir de Kinnek Salomo fir d'Haus vu Jehova gemaach. 4:17 An de Kinnek Goss hinnen am begënschtegt vun der Jordan, an Dësch Clay , tëscht Succoth an Seredata. 4:18 A Solomon huet all dës Saachen an esou vill Zuelen gemaach datt d'Gewiicht vun der Bronze net konnt bekannt sinn. 4:19 Sou huet de Salomo all d'Geschir fir d'Haus vu Gott gemaach, an de gëllenen Altor an d'Dëscher, op deenen d'Sprongbrout geluecht gouf ; 4:20 Och d'Käerzestänneren an hir Luuchten, aus rengem Gold, fir no der hellegster Plaz no der Ordonnance ze beliichten. 4:21 D'Blummen, d'Lampen an d'Zäng goufen aus Gold gemaach, aus ganz feinem Gold ; 4:22 Och d'Schnufferen, d'Becken, d'Läffelen an d'Zenséierer ware vu rengem Gold. A vu Gold och d'Entrée vum Haus, seng Bannendieren fir déi allerhellegst Plaz an d'Dieren vum Haus vum Tempel.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 5

5: 1 Wéi all d'Aarbecht, déi de Salomo fir d'Haus vum Här gemaach huet, fäerdeg war , huet de Salomo d'Saachen erabruecht, déi säi Papp David geweit hat; an hien huet d'Sëlwer an d'Gold an all d'Geschir an d'Schätz vum Haus vu Gott geluecht.

5: 2 Dunn huet de Salomo déi Eelst vun Israel an all d'Prënze vun de Stämm, d'Cheffe vun de Famillje vun de Kanner vun Israel, op Jerusalem versammelt fir d'Ark vum Bund vum Här aus der Stad David ze bréngen, déi Et ass Zion. 5: 3 An all d'Männer vun Israel hu sech mam Kinnek versammelt fir dat feierlecht Fest vum siwente Mount. 5: 4 Dofir koumen all déi Eelst vun Israel, an d'Leviten hunn d'Ark opgeholl: 5: 5 A si hunn d'Ark, an den Tabernakel vun der Versammlung, an all d'Geschir vum Hellegtum, déi am Tabernakel waren, gedroen : d'Priister an hunn d'Leviten se geholl. 5: 6 An de Kinnek Salomo an d'ganz Kongregatioun vun Israel, déi mat him virun der Ark gesammelt hunn, hunn Schof an Ochsen geaffert, déi well et der sou vill waren, se net gezielt oder gezielt konnte ginn. 5: 7 An d' Priister hunn d'Ark vum Bund vum Herrgott op seng Plaz gesat, am Hellegtum vum Haus, an der allerhellegster Plaz, ënner de Flilleke vun den Cheruben: 5: 8 Well d'Cherubim hir Flilleke verbreet iwwer d'Plaz vum Ark, an d'Ceruben uewen ofgedeckt souwéi d'Ark wéi seng Barren. 5: 9 A si hunn d'Bars erausgezunn, sou datt d'Cheffe vun de Barren vun der Ark virun der allerhellegster Plaz ze gesi waren, awer si waren net vu baussen ze gesinn: a si sinn do bis haut.

5:10 An der Ark waren nëmmen zwou Tafelen, déi de Moses zu Horeb gemaach huet, mat deem den Här e Bund mat de Kanner vun Israel gemaach hat, wéi se aus Egypten erauskomm sinn. 5:11 A wann d'Priisteren d'Hellegtum verlooss hunn, (well all d'Priister, déi fonnt goufen, geheelt goufen, an hir Touren net agehalen hunn ; 5:12 an de Gesang Leviten, all déi vum Asaph, déi vum Heman, an de vu Jeduthun, zesumme mat senge Jongen a senge Bridder, ugedoen a Geldstrof Léngen, stoungen mat Cymbaler a Psalteren an Harpen op der Ostseit vum Altor, a mat hinnen honnert an zwanzeg Paschtéier, déi op Trompetten blosen :) 5:13 Also wann d'Trompeten Trompettes a Sänger ze eent, ze luewen an ginn merci fir den Här: a si huet hir Stëmm mat an der Trompettes an cymbals an Instrumenter vun Musek a gelueft fir de Lord, quipping oder: fir hie gutt ass; seng Léift endures ëmmer: da war d'Haus mat enger Wollek gefëllt, dem Haus vu Jehova. 5:14 An d'Priister konnten net do sinn fir ze déngen, wéinst der Wollek; well d'Herrlechkeet vum Här hat d'Haus vu Gott gefëllt.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 6

6: 1 Dunn huet de Salomo gesot: De Jehova huet gesot datt hien an der Däischtert wunnt. 6: 2 Fir ech hunn e Wunnhaus fir lech gebaut an e Raum an deem Dir fir ëmmer wunnt. 6: 3 An de Kinnek war Gesiicht, geseent ze t carrément der Kongregatioun vun Israel: an all Kongregatioun vun Israel stoungen. 6: 4 An hie sot: Geseent ass den Här, de Gott vun Israel, dee mat senger Hand erfëllt huet, wat hie mat sengem Mond dem David, mengem Papp versprach hat , a sot: 6: 5 Vum Dag, datt ech a mengem Vollek am Land vum Ägypten, keng Stad hunn ech aus all de Stämme vun Israel gewielt fir en Haus ze bauen wou mäi Numm ass, an ech hunn och kee Mann gewielt fir Prënz ze sinn iwwer mäi Vollek Israel. 6: 6 Awer zu Jerusalen hu gewielt sou datt an der meng kee Mber ass, an den David gewielt ze hunn iwwer mäi Vollek Israel ze sinn. 6: 7 A mäi Papp David hat et a sengem Häerz en Haus ze bauen fir den Numm vum Här, Gott vun Israel. 6: 8 Mä de Lord sot zu David mengem Papp: Wat fir Är Häerz Ed dass ificar Haus zu mengem Numm, Dir hutt och an, dass et an Ärem Häerz war. 6: 9 Awer Dir wäert d'Haus net bauen, awer Äre Jong, deen aus Äre Lende kënnt, hie wäert en Haus fir mäi Numm bauen. 6:10 A Jehova huet säi Wuert erfëllt, wat hie geschwat huet, well ech sinn op der Plaz vum David, mengem Papp opgestan , a souz um Troun vun Israel, sou wéi den Jehova geschwat hat, an hunn en Haus gebaut fir den Numm vum Jehova, Gott vun Israel. . 6:11 An et hunn ech d'Ark gesat, an deem et de Bund vum Här ass, deen hie mat de Jongen vun Isra gemaach huet.

6:12 Du stoung de Salomo virum Altor vum Här a Präsenz vun der ganzer Versammlung vun Israel, an huet seng Hänn gestreckt. 6:13 Well de Salomo e bronzen Dais gemaach huet, fënnef Alen laang, fënnef Alen breet an dräi Alen héich, an hat se an d'Mëtt vum Haff geluecht, an hie stoung drop, knéit virun him. all congregac Ion Israel, dir seng Hänn an den Himmel xtendió, a gesot, 6:14 Här Gott vun Israel, do ass kee Gott gär ze Dir am Himmel oder op der Äerd, de Bond an Barmhäerzegkeet mat dengem Dénger hält datt si trëppele virun Iech vu ganzem Häerz; 6:15 Wien huet gehaalen ze Är Gemengebeamten David mengem Papp wat Dir him versprach: Dir geschwat et mat Äre Mond, an mat Ärer Hand hutt Dir se erfëllt, wéi et haut gesinn ass. 6:16 Elo, o Gott, Gott vun Israel, haalt bei mengem Dénger David, mengem Papp, wat Dir him versprach hutt a sot: Et wäert Iech kee Mann fehlen ier ech, deen um Troun vun Israel sëtzt, wann Är Kanner halen säi Wee, a mengem Gesetz trëppelen, wéi Dir viru mir gaang sidd. 6:17 Elo, o Här Gott vun Israel, loosst Äert Wuert dat Dir selwer gesot hutt erfëllt sinn wann Dir den David falsch maachen. 6:18 Awer ass et richteg datt Gott mam Mënsch op der Äerd wunnt? Kuckt, den Himmel an den héchsten Himmel kënnen Iech net enthalen: wéi vill manner dëst Haus dat ech gebaut hunn? 6:19 Awer Dir wäert op d'Gebiet vun Ärem Dénger kucken, an op seng Biedung , o Här mäi Gott , fir d'Kreesch ze héieren an d'Gebiet mat deem Ären Dénger ier Dir biet.

6:20 Maacht Är Aen op dëst Haus op Dag an Nuecht op, op déi Plaz vun där Dir sot: Mäi Numm wäert do sinn; datt Dir d'Gebiet héiert mat deem Ären Dénger op dëser Plaz gebiet. 6:21 Och datt Dir d'Gebiet vun Ärem Dénger a vun Ärem Vollek Israel héiert, wa se op dëser Plaz bieden, déi Dir vum Himmel héiert, aus Ärem Wunnhaus: datt Dir héiert a verzeiht. 6:22 Wann e Mann Sënnen géint sengem Noper an ass him ze maachen him Ju Ramento soll kommen a geschwuer éier Äre an dësem Tempel Altor, 6:23 dann aus Himmel héieren, an do, an Riichter fir däi Dénger, dem requiting impious, säi Verhalen op de Kapp fale loossen, an de Gerechte justifizéieren andeems hie Vertrauen a seng Gerechtegkeet gëtt . 6:24 Wann Äert Vollek Israel virun de Feinde geschloe gëtt, well se géint lech iwwerschratt hunn, a sech ëmdréinen an Ären Numm bekennen, a bieden ier Dir an dësem Haus, 6:25 héiert Dir vum Himmel, a verzeiht d'Sënn vun Ärem Vollek Israel , an Dir wäert se zréck an d'Land bréngen, dat Dir hinnen an hire Pätter geschenkt hutt. 6:26 Wann den Himmel zou ass, an et gëtt kee Reen, well se géint dech gesënnegt hunn, wa se lech op dës Plaz bieden, a bekennen Ären Numm, a sech vun hire Sënnen zréck , wann Dir se bedréit, 6:27 Dir wäert am Himmel héieren, an Dir wäert d'Sënn vun Ären Dénger a vun Ärem Vollek Israel verzeien, an Dir wäert hinnen de gudde Wee léieren, sou datt se doranner kënne goen, an Dir wäert Reen op Ärem Land ginn, wat Dir als Ierfschaft fir Är Leit ginn hutt.

6:28 Wann et Hongersnout am Land gëtt, oder wann et eng Pescht ass, wann et Schold oder Schold ass, Johannisbrout oder Blatlais; oder wann hir Feinde se belageren am Land wou se wunnen; egal wéi Schued oder Krankheet et ass; 6:29 All Gebied an all Biedel, déi iergendeen , oder all Äert Vollek Israel maache kann, wien säi Schmerz a seng Péng a sengem Häerz kennt, wann hien d'Hänn op dëst Haus ausstreckt , 6:30 Dir héiert aus dem Himmel, vun der Plaz vun Ärer Wunneng, an Dir wäert verzeien, an Dir gitt jidderengem no senge Weeër, nodeems hien säin Häerz kannt huet; well nëmmen Dir kennt d'Häerzer vun de Mënschejongen; 6:31 Fir datt se dech fäerten an op Är Weeër goen, all déi Deeg, déi se um Gesiicht vun der Äerd liewen, déi Dir eise Pappe ginn hutt. 6:32 An och dem Auslänner , deen net aus Ärem Vollek Israel ass, deen aus wäitem Lande koum wéinst Ärem groussen Numm, a wéinst Ärer staarker Hand, a wéinst Ärem ausgestreckten Aarm, wann hien an dëst Haus biet, 6:33 Dir héiert aus dem Himmel, aus Ärer Wunneng, a maacht no all de Saachen fir déi de Friemen lech geruff huet; sou datt all d'Leit vun der Äerd Ären Numm kennen a fäerten lech sou wéi Äert Vollek Israel, a wëssen datt Ären Numm op dëst Haus geruff gëtt wat ech gebaut hunn. 6:34 Wann Är Leit am Krich géint hir Feinde goen iwwer de Wee, deen Dir se schéckt, a bieden lech Richtung dës Stad, déi Dir gewielt hutt, Richtung Haus dat ech an Ärem Numm gebaut hunn. 6:35 héiert Dir vun der Himmel hiert Gebied a Biedel, an Dir wäert hir Saach verdeedegen.

6:36 Wa si géint dech sënnegen , (well et kee Mënsch ass, deen net sënnegt,) an Dir sidd rosen op si, a liwwert se virun hire Feinden, sou datt déi, déi se huelen, se an d'Gefaangene féiere kënnen an d'Land vun de Feinden, wäit oder no , 6:37 a si iwwerleeën sech selwer an d' Land wou et n gefangen ass; wa si sech wenden, a bieden lech am Land vun hirer Gefaangeschaft a soen: Mir hu gesënnegt, mir hu béis gemaach, mir hu béis gemaach; 6:38 Wa si mat hirem ganze Häerz a mat hirer ganzer Séil an lech am Land vun hirer Gefaangeschaft, wou se gefaange geholl gi wieren, géife béien, a biet Richtung Land, dat Dir hire Pappe ginn hutt, Richtung d'Stad, déi Dir gewielt hutt. a Richtung Haus dat ech an Ärem Numm gebaut hunn; 6:39 Dir wäert aus dem Himmel héieren, aus Ärer Wunneng, hirem Gebied an hirer Biedung, an Dir wäert hir Saach stoppen, an Dir wäert Är Leit verzeien, déi géint lech gesënnegt hunn. 6:40 Elo, o mäi Gott, bieden ech lech, loosst Är Aen op sinn, a loosst Är Oueren op d'Gebiet op dëser Plaz oppassen. 6:41 O Här Gott, steet elo op fir an Ärer Rou ze wunnen , Dir an d'Ark vun Ärer Kraaft; O Här Gott, loosst Är Priister mat Erléisung verkleed sinn, a loosst Är Hellege sech iwwer Är Guttheet freeën. 6:42 O Här Gott, refuséiert net Äre Gesalbten: erënnert un Är Barmhäerzegkeet vis-à-vis vum David, Ärem Knecht.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 7

7: 1 Wéi de Salomo fäerdeg war ze bieden, ass e Feier vum Himmel erofgaang an huet d'Brennoffer an d'Affer verbraucht. an d'Herrlechkeet vum Här huet d'Haus gefëllt. 7: 2 An d'Priister konnten net an d'Haus vum Här kommen, well d'Herrlechkeet vum Här d'Haus vum Här gefüllt hat. 7: 3 Wéi all d'Kanner vun Israel d'Feier gesinn an d'Herrlechkeet vum Här erof op d'Haus erofkomm sinn, si se op hir Gesiichter op den Trëttoir gefall an hunn den Här veréiert a gelueft a gesot: Fir hien ass gutt, a seng Barmhäerzegkeet ass fir fir ëmmer. 7: 4 Dunn huet de Kinnek an all d'Leit Affer virum Jehova geaffert. 7: 5 An de Kinnek Salomo huet als Affer zwanzeg-zweedausend Ochsen an honnert an zwanzeg dausend Schof gemaach. An dofir huet de Kinnek an all d'Leit d'Haus vu Gott geweit. 7: 6 An d'Priister hunn hire Ministère duerchgefouert ; an d'Leviten mat de Musekinstrumenter vum Jehova, déi de Kinnek David gemaach hat fir den Jehova ze luewen, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer dauert; wéi den David duerch si gelueft huet. Och d'Priister hunn Trompette viru sech geblosen , an ganz Israel stoung. 7: 7 De Salomo huet och den zentralen Deel vum Geriicht geweit, dee virum Haus vu Jehova war, well hien do d'Brennofferen an d'Fett vun de Friddensofferen offréiert huet; well am Altor vu b ronce déi de Salomo gemaach huet, konnten d'Brennofferen, d'Offeren an d'Fett net passen . 7: 8 Dunn huet de Salomo e Fest siwe Deeg gefeiert, an de ganzen Israel mat him, eng grouss Kongregatioun, vum Agang vun Hamath bis an d'Baach vun Egypten.

7:9 Fir den aachten huet ed feierlech a versammelt, well si hunn den Engagement vum Altor siwe Deeg gehal an hunn d'Fest siwe Deeg gefeiert. 7:10 bis zwanzeg - drëtten Dag vun der siwenten Mount hien de Mënsche geschéckt , fir hir Altersheimer, freedeg a frou vun Häerz fir d'Mecanisatioun Virdeeler an den Här huet gemaach fir David, a bis Solomon an zu sengem Vollek Israel.

7:11 Sou huet de Salomo d'Haus vum Här fäerdeg gemaach an dem Kinnek säin Haus. An alles wat de Salomo am Haus vum Här a sengem Haus virgesinn hat, huet hien et gutt gedoen . 7:12 An den HÄR erschéngt dem Salomo nuets an huet gesot: Ech hunn Äert Gebied héieren an hunn dës Plaz fir mech als Afferhaus gewielt. 7:13 Wann ech den Himmel zoumaachen, sou datt et kee Reen gëtt, a wann ech de Spréngercher beoptraagt hunn d' Äerd ze verbrauchen , oder wann ech mäi Vollek d'Terent schécken; 7:14 Wa mäi Vollek, dat vu mengem Numm genannt gëtt, sech bescheiden, a biet, a mäi Gesiicht sichen a sech vun hire béise Weeër zréckwandelen; da wäert ech vum Himmel héieren, a wäert Är Sënnen verzeien, an Äert Land heelen . 7: 1 5 Elo ginn meng Aen op, a meng Oueren oppassen, fir op dëser Plaz ze bieden : 7:16 Fir elo hunn ech dëst Haus gewielt an hellegt, sou datt mäin Numm fir ëmmer an deem ka sinn; a meng Aen a mäin Häerz wäerte fir ëmmer do sinn. 7:17 A wann Dir viru mir gitt wéi Äre Papp David gaang ass, an alles maacht wat ech Iech gebueden hunn, a meng Statuten a meng Dekreter halen.

7:18 wäert ech den Troun vun Ärem Räich etabléieren, sou wéi ech mat Den David, Äre Papp, sot: Et feelt Iech net un engem Mann fir an Israel ze regéieren . 7:19 Awer wann Dir zréckkommt, a meng Statuten a Geboter hannerloosst, déi ech Iech virgestallt hunn, a gitt an aner Gëtter ze déngen, a se ze veréieren, 7:20, Ech räissen Iech aus mengem Land, dat ech Iech ginn hunn; an dëst Haus, dat ech fir mäi Numm helleg gemaach hunn, wäert ech aus menger Präsenz erauswerfen, an ech wäert et zu engem Spott an der Lächerung vun alle Leit maachen. 7:21 An dëst Haus, dat sou héich ass, wäert en Terror fir all déi ginn, déi laanscht goen, a si soen: Firwat huet den Här dëst Land gemaach an ass dëst Haus? 7:22 An et gëtt geäntwert: Well si den Här Gott vun hire Pappen verlooss hunn, deen se aus dem Land vun Ägypten erausbruecht huet, an aner Gëtter ëmgeklappt hunn, a veréiert hunn an hinne gedéngt hunn. Dofir huet hien all dëst Béises op si bruecht.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 8

8: 1 No zwanzeg Joer, wärend där Zäit huet den Salomo d'Haus vum Här a säin eegent Haus gebaut, 8: 2 huet de Salomo d'Stied erëm opgebaut, déi den Hiram him geschenkt huet, an huet d'Kanner vun Israel etabléiert. 8: 3 Du koum de Salomo zu Hamath vun Zobah , an huet se geholl. 8: 4 An hien huet Tadmor an der Wüst gebaut an all d'Versuergungsstied, déi hien zu Hamat gebaut huet. 8: 5 Hien huet och Beth-Oro uewen opgebaut, a Beth-Oron dat ënnen ass, befestegt Stied, mat Maueren, Paarte a Baren; 8: 6 A Baalat an all d'Versuergungsstied déi de Salomo hat; och all d'Stied vu Kutschen an déi vu Päerd; an alles wat de Salomo zu Jerusalem an am Libanon an am ganze Land vu senger Herrschaft wollt bauen . 8: 7 An all d'Leit, déi vun den Hittiten, Amoriten, Perizziten, Hiviten a Jebusiten, déi net vun Israel waren, bliwwen sinn, 8: 8 d'Kanner vun deenen, déi no hinnen am Land bliwwe sinn, déi d'Kanner vun Israel net komplett zerstéiert hunn, huet de Salomo Stämm bis haut gemaach. 8: 9 Awer vun de Kanner vun Israel huet de Salomo keng Dénger a senger Aarbecht gemaach; well si ware Krichsmänner, an hir Offizéier an hir Kapitänen, an hir Kutschkommandanten an hir Päerd. 8:10 A Salomo hat zweehonnert a fofzeg Chefgouverneuren, déi dës Leit befollegt hunn. 8:11 An de Salomo ass dem Pharao senger Duechter aus der Stad David an d'Haus gaang, dat hie fir hatt gebaut hat. well hie sot: Meng Fra wäert net am Haus vum David, dem Kinnek vun Israel , wunnen, well déi Zëmmeren, wou d'Ark vum Här erakoum, helleg sinn. 8:12 Dunn huet de Salomo dem Här Brennoffere gebueden um Altor vum Här, deen hie virun der Veranda gebaut hat.

8:13 Fir datt se alles an hirem Dag géifen ubidden, sou wéi de Moses gebueden huet, op de Sabbat Deeg, Neimounden, an an de feierleche Fester dräimol am Joer, dat heescht am Fest vum Ongesetzte Brout, am Fest vun de Wochen, an am Fest vun den Tabernakelen. 8:14 An hien huet d' Priisterverschiebungen an hire Büroen ernannt, sou wéi de David säi Papp bestallt hat; an d'Leviten no hire Büroen, fir de Priester ze luewen an ze déngen, alles wat an hirem Dag war; wéi och d'Paartwiechter an hirer Uerdnung bei all Paart: well esou hat den David, de Gott Gott gesot . 8:15 A si sinn net vum Kommando vum Kinnek fortgaang, sou wéi d'Priister an d'Leviten, an d'Schatzkammeren an all Geschäfter: 8:16 well all d'Aarbecht vu Salomo war vum Dag virbereet ginn, datt d'Fundamenter geluecht goufen vum Haus vu Jehova bis et fäerdeg war, bis d'Haus vu Jehova komplett fäerdeg war. 8:17 Dunn ass de Salomo op Ezion-geber an op Eloth, um Mier am Land vun Edom. 8:18 Fir Hiram huet him Schëffer vun der Hand vu senge Dénger geschéckt, an Séifuerer, déi am Mier qualifizéiert waren, déi mat Salomons Dénger op Ophir gaange sinn, an hu vun dohier véierhonnert a fofzeg Talenter Gold geholl, an se bei de Kinnek Salomo bruecht.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 9

9:1 Wéi d' Kinnigin vu Sheba vun der Ruhm vu Salomo héieren huet, koum si op Jerusalem mat engem ganz groussen Entourage, mat Kaméiler gelueden mat aromatesche Gewierzer, Gold am Iwwerfloss an Edelsteieren, fir de Salomo mat schwéiere Froen ze testen. An nodeems hie bei de Salomo koum, huet hie mat him alles geschwat wat a sengem Häerz war . 9: 2 Awer de Salomo huet op all seng Froen geäntwert: an näischt huet de Salomo him net beäntwert. 9: 3 Wéi d'Kinnigin vu Sheba d'Wäisheet vu Salomo an d'Haus gesinn huet, dat si gebaut hat, 9: 4 an d'Iessen op hirem Dësch, d'Zëmmer vun hiren Offizéier, den Zoustand vun hiren Dénger an hir Kleedung, hir Maestresalas an hir Kleeder, an d'Trap erop an d'Haus vum Jehova, war si erstaunt. 9: 5 An hie sot zum Kinnek: Et ass richteg, wat ech a mengem Land iwwer Är Saachen an Är Wäisheet héieren hunn; 9: 6 Awer ech hunn hir Wierder net gegleeft, bis ech komm sinn, a meng Ae gesinn hunn: a kuck, net emol d'Halschent vun der Gréisst vun Ärer Wäisheet gouf mir gesot; well Dir de Ruhm iwwerschreit, deen ech héieren hunn. 9: 7 Geseent sinn Är Männer , a geseent sinn dës Dénger vun Iech, déi stinn ëmmer virun Iech an héieren Är Wäisheet. 9: 8 Geseent ass den HÄR, Äre Gott, dee frou mat Iech war, Iech op säin Troun als Kinnek beim HÄR Äre Gott ze setzen: well Äre Gott hat Israel gär , hie fir ëmmer ze etabléieren , dofir huet hien dech zum Kinnek iwwer si gemaach , sou datt Dir Uerteel a Gerechtegkeet maacht.

9: 9 An hien huet dem Kinnek honnert an zwanzeg Talenter Gold ginn, a vill Aromatesch Gewierzer a wäertvoll Steng: et waren nach ni sou aromatesch Gewierzer wéi déi, déi d'Kinnigin vu Sheba dem Kinnek Salomo ginn huet. 9:10 Och d'Dénger vum Hiram an d'Dénger vu Salomon, déi d'Gold vum Ophir bruecht hunn, hunn Sandelholz a wäertvoll Steng bruecht. 9:11 A vu Sandelholz huet de Kinnek Schrëtt gemaach am Haus vum Här, an an de Kinnekshaiser, an Harfelen a Päifereien fir d'Sänger: nach ni am Land vu Juda war esou Holz ze gesinn . 9:12 An de Kinnek Salomo huet der Kinnigin vu Sheba alles ginn wat hatt wollt a vun him gefrot, méi wéi si dem Kinnek bruecht hat. Dunn huet si sech gedréint a goung mat sengen Dénger heem.

9:13 D'Gewiicht vum Gold dat all Joer zu Sal omon koum war sechshonnert a siechzegsechzeg Talenter Gold, 9:14 Ausgeschloss wat d'Händler an Händler bruecht hunn ; och all d'Kinneke vun Arabien an d'Herrscher vum Land hunn Gold a Sëlwer op Salomo bruecht. 9:15 De Kinnek Salomo huet och zweehonnert Pavéen aus geschloeem Gold gemaach, déi all sechs Honnert Sechel aus geschafftem Gold haten : 9:16 och dräi Honnert Schëlter aus geschloeem Gold, all Schëld huet dräi Honnert Sikkel Gold . d'Haus vum Bësch vum Libanon. 9:17 An de Kinnek huet e groussen Troun vun Elfebeen gemaach, an et mat reng Gold iwwerlaascht . 9:18 Den Troun huet sechs Schrëtt, an e gëllenen Dais fixéiert op den Troun, an d'Arme vum Sëtz, an zwee Léiwen, déi nieft den Äerm waren.

9:19 Et waren och zwielef Léiwen do op de sechs Stänn op béide Säiten. Ni gouf sou en Troun an iergendengem Räich gemaach. 9:20 All Platen vum Kinnek Salomo ware vu Gold, an all d'Platen vum Haus vum Bësch vum Libanon, vu rengem Gold. Zu Salomons Dag gouf Sëlwer net geschätzt. 9:21 Fir d'Flott vum Kinnek ass op Tarsis mat Hiram seng Dénger gaang , an all dräi Joer hunn d' Schëffer vun Tarsis kommen , Gold, Sëlwer, Elfenbein, Aaffen a Pfauen bréngen. 9:22 A King Salomo iwwerschratt all d'Kinneke vun der Äerd a Räichtum a Wäisheet. 9:23 An all d'Kinneke vun der Äerd wollten d' Gesiicht vu Salomo gesinn, d'Wäisheet ze héieren déi Gott him geschenkt huet: 9:24 Jiddereen vun dësen huet säi Geschenk bruecht, Bijoue vu Sëlwer, Bijoue vu Gold, Kleeder , Waffen, Parfumen, Päerd a Maulwurf, all Joer. 9:25 Salomo hat och véier dausend Ställ fir seng Päerd a Ween, an zwielef dausend Reider, déi hien an de Wagestied a mam Kinnek zu Jerusalem stationéiert huet. 9:26 An hien huet d'Herrschaft iwwer all d'Kinneke vun der Eufrat bis an d'Land vun de Philistine an op d'Grenz vun Egypten. 9:27 An de Kinnek opgeholl Sëlwer zu Jerusalem als Steng, an Zeder wéi Geess vun der Sephelah am Iwwerfloss. 9:28 Si hunn och Päerd fir Salomo, aus Ägypten an aus alle Länner bruecht.

9:29 De Rescht vun den Handele vu Salomo, déi éischt an déi lescht, sinn se net all an de Bicher vum Nathan de Prophéit, an der Prophezeiung vum Ahia de Silonit, an de Prophezezeunge vum gesi Iddo géint de Jeroboam Jong vum Nebat?

9:30 Solomon regéiert zu Jerusalem iwwer ganz Israel fir véierzeg Joer. 9:31 An de Sa lomon ass mat senge Pappe geschlof a si hunn hien an der Stad vu sengem Papp David begruewen. Säi Jong Rehobeam huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 10

10: 1 De Rehoboam ass op Sechem gaang, well zu Sechem war ganz Israel gesammelt fir hie Kinnek ze maachen. 10: 2 Wéi de Jeroboam, de Jong vum Nebat, deen an Ägypten war, wou hie wéinst dem Kinnek Salomo geflücht war, héieren huet , koum hien aus Ägypten zréck. 10: 3 A si hu geschéckt an hien geruff. De Jeroboam an d'ganz Israel si komm an hu mam Rehobeam geschwat a gesot: 10: 4 Äre Papp huet eist Joch schwéier gemaach; befreit elo e puer vun den haarde Knechtschaften, an dem schwéiere Joch mat deem Äre Papp eis gedréckt huet, a mir déngen lech. 10: 5 An hie sot zu hinnen: Kommt an dräi Deeg bei mech zréck. An d'Leit sinn fortgaang. 10: 6 Dunn huet de Kinnek Rehobeam Berodung mat den Eelste gemaach, déi viru Salomo sengem Papp stoungen, wéi ech de Wee gesinn hunn, a sot zu hinnen: Wéi réit Dir mir dëst Vollek ze äntweren? 10: 7 A si hunn him geäntwert a gesot: Wann Dir lech mënschlech mat dësem Vollek verhält, a si hunn dech gär, a gutt Wierder zu hinne schwätzt, wäerten se sech ëmmer zu lech wenden. 10: 8 Awer hien huet de Rot verlooss, deen déi Eelst him ginn hunn, huet Berodung mat de jonke Männer gemaach, déi mat him opgewuess sinn, an déi a sengem Service waren; 10: 9 An hie sot zu hinnen: Wéi e Rot réit Dir eis fir dëst Vollek ze äntweren, wat zu mir geschwat hunn a gesot hunn: Entléisst e puer vun de Joch, déi Äre Papp op eis geluecht huet?

10:10 Dunn hunn déi jonk Männer, déi mat him opgewuess sinn, him geäntwert: Sou sot Dir zu de Leit, déi zu Iech geschwat hunn, a gesot: Äre Papp huet eist Joch schwéier gemaach , awer Dir verréngert eis Belaaschtung: Also sot Dir zu hinnen: Mäi klengste Fanger ass méi déck wéi d'Lende vu mengem Papp. 10:11 Also wann mäi Papp e schwéiert Joch op Iech leet, wäert ech zu Ärem Joch bäifügen: mäi Papp huet Iech mat Sträifen bestrooft, an ech mat Skorpiounen. 10:12 Dofir sinn den Jeroboam an all d'Leit um drëtten Dag bei de Roboam komm, sou wéi de Kinnek hinnen ordonnéiert hat, a sot: Komm zréck an dräi Deeg bei mech. 10:13 An de Kinnek huet hinnen ongeféier geäntwert; Fir de Kinnek Rehobeam huet de Rot vun den Eeleren hannerlooss , 10:14 An hien huet zu hinnen geschwat nom Berodung vun de jonke Männer a gesot: Mäi Papp huet däi Joch schwéier gemaach, awer ech wäert zu Ärem Joch bäifügen: mäi Papp huet dech mat Sträife bestrooft, awer ech mat Skorpiounen. 10:15 An de Kinnek wollt net op d'Leit lauschteren; well d'Ursaach vu Gott war, fir datt den Här d'Wuert erfëlle kéint, dat duerch den Ahia de Silonit geschwat hat, mam Jerobeam, dem Jong vum Nebat. 10:16 Wéi déi ganz Israel gesinn hunn, datt de Kinnek se net héieren huet, hunn d'Leit dem Kinnek geäntwert a gesot: Wéi en Deel hu mir mam David? Keng Ierfschaft am Jong vum Jesse. Israel, jiddfereen zu sengen Zelter! David, kuckt elo ëm Äert Haus! Also ganz Israel ass an hir Zelter gaang. 10:17 Awer de Rehobeam regéiert iwwer d'Kanner vun Israel, déi an de Stied vu Juda wunnen.

10:18 Dunn huet de Kinnek Rehobeam den Adoram geschéckt, dee fir d'Hommage verantwortlech war; awer d'Jongen vun Israel hunn hie gestengegt , an hie stierft. Dunn hunn de Kinnek an de Rehabeam sech séier gemaach , a sinn a säi Won geklommen, fir op Jerusalem geflücht. 10:19 Sou war Israel getrennt vum Haus vum David bis haut.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 11

11: 1 Wéi de Rehobeam op Jerusalem koum, huet hien aus dem Haus vu Juda a Benjamin honnert an aachtausend gewielte Krichsmänner gesammelt, fir géint Israel ze kämpfen an d'Kinnekräich zréck op Rehobeam ze bréngen. 11: 2 Awer d'Wuert vum Här koum dem Shemaiah, dem Mann vu Gott, a sot: 11: 3 Schwätz mam Rehobeam, dem Jong vum Salomo, dem Kinnek vu Juda, an zu all den Israeliten a Juda a Benjamin, sot zu hinnen: 11: 4 Sou seet den Här : Gitt net erop oder kämpft géint Är Bridder; Jidderee vun Iech geet heem, well ech hunn dat gemaach. A si hunn d'Wuert vum Här héieren, an hunn sech gedréint an sinn net géint de Jerobeam gaang.

11: 5 An de Rehoboam huet zu Jerusalem gewunnt an huet Stied gebaut fir Juda ze befestegen. 11: 6 Hien huet Betlehem, Etham, Tekoa, 11: 7 Beth-sur, Soco, Adullam, 11: 8 Gat, Maresa, Zif, 11: 9 Adoraim, Lachish, Azeca, 11:10 Sora, Aijalon an Hebron gebaut. déi befestegt Stied vu Juda a Benjamin waren. 11: 1 1 Hien huet d'Festunge verstäerkt an hien huet Kapitän dran gesat, souwéi Provisionen a Wäin an Ueleg; 11:12 An all de Stied huet hien Schëlder a Speer gesat. Also huet Hien se op eng super Manéier befestegt; a Juda a Benjamin waren him ënnerworf . 11:13 An d'Priister an d'Leviten, déi a ganz Israel waren, hu sech aus all de Plazen, wou se gelieft hunn, bei hien versammelt. 11:14 Well d'Leviten hir Weiden an hire Besëtz verlooss hunn, a koumen op Juda a Jerusalem, well de Jerobeam a seng Jongen hunn se aus dem Ministère vu Jehova ausgeschloss.

11:15 An hien huet seng eege Priister fir d'Héichheeten a fir d'Dämonen a fir d'Kälber ernannt, déi hie gemaach huet. 11:16 Nodeems déi och aus all de Stämme vun Israel komm sinn, déi hir Häerzer gesat hunn fir de Jehova Gott vun Israel ze sichen ; a si koumen op Jerusalem fir dem Jehova, dem Gott vun hire Pätter, Affer ze bréngen. 11:17 Sou hunn si d'Kinnekräich vu Juda verstäerkt an de Rehobeam, de Jong vu Salomo, fir dräi Joer etabléiert. fir dräi Joer si si op de Wee vum David a Salomo gaang. 11:18 An de Rehobeam huet d'Fra Mahalat, d'Duechter vum Jerimoth Jong vum David, an den Abihail, d'Duechter vum Eliab Jong vum Isai, geholl. 11:19 Si huet dës Jongen op d'Welt bruecht: Jeus, Semarias an Zaham. 11:20 No hir huet hien d'Maaca, d'Duechter vum Absalom geholl, a si huet him Abia, Atai, Ziza a Selomit gebuer. 11:21 Awer de Rehobeam hat d'Maaca, d'Duechter vum Absalom, gär iwwer all seng Fraen a Konkubinen; fir hien uechtzéng Fraen a siechzeg concubines, an hien huet zwanzeg-aacht Jongen a siechzeg Duechtere. 11: 22 An de Rehobeam huet den Abijah de Jong vu Maachah zum Haaptprënz tëscht senge Bridder gemaach, well ech wollt hie Kinnek maachen. 11:23 Hien huet schlau gehandelt an huet all seng Jongen duerch all d'Länner vu Juda a Benjamin gestreet, an duerch all befestegt Stied, an huet hinne vill Provisiounen a vill Frae ginn.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 12

12: 1 Wéi de Rehobeam d'Kinnekräich etabléiert hat, huet hien d'Gesetz vum Här, an d'ganz Israel mat him hannerlooss. 12: 2 A well se géint den HÄR rebelléiert haten, am fënnefte Joer vum Kinnek Rehobeam, ass de Sishak Kinnek vun Egypten op Jerusalem opkomm , 12: 3 mat zwielefhonnert Ween a mat siechzegdausend Reider. Hie koum mat him aus Ägypten, dat heescht vu Libyen, Sukienaner an Ethiopier, hien hat keng Zuel. 12: 4 An hien huet déi befestegt Stied vu Juda geholl a koum op Jerusalem. 12: 5 Du koum de Prophet Shemaiah zu Rehoboam an zu de Prënze vu Juda, déi zu Jerusalem gesammelt waren wéinst Shishak, a sot zu hinnen: Sou seet den Här: Dir hutt mech verlooss, an ech hunn Iech och an den Hänn vum Shishak verlooss. . 12: 6 An de Prënzen vun Israel an de Kinnek hunn sech bescheedegt a gesot: Den Här ass gerecht. 12: 7 A wéi den Här gesinn huet datt si sech selwer bescheed hunn, war d'Wuert vum Här zu Shemaiah a sot: Si hunn sech selwer erniddregt; Ech wäert se net zerstéieren; awer ech retten dech kuerz , a meng Roserei gëtt net géint Jerusalem ausgeschott duerch d'Hand vum Shishak. 12: 8 Awer si wäerte seng Dénger sinn; sou datt se wësse wat et ass fir mech ze déngen, a wat et ass fir d'Kinnekräicher vun den Natiounen ze déngen. 12: 9 Also ass de Shishak Kinnek vun Egypten op Jerusalem geklommen an huet d'Schätz vum Haus vu Jehova an d'Schätz vum Kinnekshaus geholl. hien huet dat Ganzt gedroen: an huet déi gëlle Schëlder geholl, déi de Salomo gemaach huet.

12:10 An hir Plaz huet de Kinnek Rehobeam Schëlder aus Bronze gemaach, an huet se un d'Cheffe vun der Garde iwwerginn, déi d'Entrée vum Haus vum Kinnek bewaacht hunn . 12:11 Wann de Kinnek an d'Haus vum Här gaangen, déi vun der Garde géif kommen an hinnen ewech huelen, an dann zréck an d'Garde Chamber. 12:12 A wéi hien sech selwer erniddregt huet, huet d'Roserei vum Här sech vun him zréckgezunn, fir datt hien hien net ganz zerstéiert. An och an Juda war et gutt . 12:13 Also war de Rehoboam zu Jerusalem gestäerkt a regéiert. An de Rehoboam war eent a véierzeg Joer al, wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hie regéiert siwwenzéng Joer zu Jerusalem, der Stad, déi den Jehova aus all de Stämme vun Israel gewielt huet , fir seng Numm. An den Numm vun der Mamm vum Rehabeam war Naamah, den Ammonit. 12:14 An hien huet Béis gemaach, well hien huet säin Häerz net gesat fir den Här ze sichen. 12:15 An d'Saache vum Rehobeam, déi éischt an déi lescht, sinn se net an de Bicher vum Prophet Shemaiah an dem gesi Iddo, am Familljeregister geschriwwen? An tëscht Rehobeam a Jeroboam war et konstant Kricher. 12:16 An de Rehobeam ass mat senge Pappe geschlof a gouf an der Stad vum David begruewen. Säi Jong Abia regéiert a senger Plaz.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 13

13: 1 An den uechtzéng Joer vum Kinnek Jeroboam regéiert den Abijah iwwer Juda. 13: 2 An hien huet dräi Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm säin Numm war Micaiah Duechter vum Uriel de Gabaa. An et war Krich tëscht Abia a Jeroboam. 13: 3 Dunn huet den Abijah de Kampf mat enger Arméi vu 400.000 tapferen a gewielte Krichsmänner gefouert: an de Jeroboam huet de Kampf géint hie gefouert mat 800.000 ausgewielte Männer, staark a couragéiert. 13: 4 An den Abia ass op de Bierg Zemaraim opgestan, deen an de Bierger vun Ephraim ass, a sot: Géi bei mech, Jeroboam an ganz Israel. 13: 5 Wësst Dir net datt den HÄR Gott vun Israel d'Kinnekräich dem David iwwer Israel fir ëmmer ginn huet, him a senge Kanner ënner engem Salzbond? 13: 6 Awer de Jeroboam, de Jong vum Nebat, den Dénger vum Salomo, de Jong vum David, ass opgestan an huet géint säin Här rebelléiert . 13: 7 An ëmsoss a béis Männer hu sech mat him zesummegesat, a si ware méi staark wéi de Rehobeam, de Jong vum Salomo, well de Rehoboam war jonk a feig an huet sech net géint si verdeedegt. 13: 8 An elo probéiert Dir dem Kinnekräich vu Jehova an der Hand vun de Jongen vum David ze widderstoen , well Dir Frae sidd , an Dir hutt mat Iech déi gëllene Kälwer, déi de Jeroboam Iech Gëtter gemaach huet. 13: 9 Hutt Dir d'Priister vum HÄR, d'Jonge vum Aaron an d'Leviten net verdriwwen, an Dir hutt Iech selwer Paschtéier ernannt, sou wéi d'Leit aus anere Länner , fir datt jidderee ka komme fir sech mat engem Kallef ze widmen an siwe Widder, a sidd also e Paschtouer vun deenen, déi net Gëtter sinn?

13:10 Awer wat eis ugeet, den Här ass eise Gott, a mir hunn hien net verlooss, an d'Priister, déi virum Här déngen, sinn d'Jonge vum Aaron, an déi, déi an der Aarbecht sinn, sinn d'Leviten, 13:11 déi all Moies an Owes Brennoffer fir den Här verbrennen, a séiss Wierfel; a si hunn d'Brout um propperen Dësch geluecht, an de gëllene Käerzestänn mat senge Luuchte fir all Owend ze brennen: well mir halen d'Uerteel vum Här eise Gott; mee du hues hien verlooss. 13:12 A kuck, Gott ass mat eis als Leader, a seng Priister mat den Trompeten vun der Freed, fir géint dech ze kléngen. O Kanner vun Israel, kämpft net géint den Jehova, de Gott vun Äre Pappen, well Dir wäert net gutt goen. 13:13 Awer de Jeroboam huet en Iwwerfall geschéckt fir vun hannen bei si ze kommen . 13:14 A wann de Juda gekuckt huet, huet hien e Kampf viru sech an hannert him; dofir hunn si zum Här geruff, an d'Priister hunn op d'Trompette geblosen. 13:15 Dunn huet de Juda haart gejaut; A wéi se de Kreesch opgestan hunn , huet Gott de Jeroboam an d'ganz Israel viru Abia a Juda zerstéiert: 13:16 An d'Kanner vun Israel si viru Juda geflücht, a Gott huet se an hir Hänn iwwerginn. 13:17 An den Abia a seng Leit hunn se immens ëmbruecht; a fënnefhonnertdausend ausgewielte Männer goufen aus Israel blesséiert . 13:18 Sou goufen d'Kanner vun Israel zu där Zäit bescheed gemaach. D'Kanner vu Juda hu sech duerchgesat, well se op den Jehova, de Gott vun hire Pappen, vertrauen. 13:19 An Abia gefollegt Jeroboam, an huet e puer Stied, Bethel mat hiren Dierfer, Jesana mat hiren Dierfer, an Efraim mat hiren Dierfer.

13:20 An Jeroboam war net méi staark an den Deeg vun Abia, an den HÄR geschloen him, an hie gestuerwen. 13:21 Awer Abia gouf méi staark. Hien huet véierzéng Frae gebuer an huet zwanzeg zwanzeg Jongen a siechzéng Meedercher gebuer. 13:22 De Rescht vun Abias Wierker , seng Weeër a seng Spréch, sinn an der Geschicht vum Prophéit Iddo geschriwwen.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 14

14: 1 Den Abia ass mat senge Pappe geschlof a gouf an der Stad David begruewen. A säi Jong Asa huet a senger Plaz regéiert, an deem seng Deeg d'Land zéng Joer Fridde hat. 14: 2 An d'Asa huet gemaach wat gutt a richteg war an den Ae vum Här säi Gott. 14: 3 Fir hien huet d'Altoren vun der komescher Veréierung an den Héichten ewechgeholl; d'Biller gebrach, an d'Symboler vun Asherah zerstéiert; 14: 4 an huet dem Juda den Uerder ginn den Här Gott vun hire Pappen ze sichen, an d'Gesetz a seng Geboter ze maachen. 14: 5 Hien huet och aus all de Stied vu Juda d'Héichheeten an d'Biller ewechgeholl, an d'Kinnekräich war am Fridden ënner senger Herrschaft. 14: 6 An hien huet befestegt Stied zu Juda gebaut, well et war Fridden am Land, an et war kee Krich géint hien an deenen Deeg; well den Jehova him Fridde ginn huet. 14: 7 Duerfir sot hien zu Juda: Loosst eis dës Stied bauen, a schloe se mat Maueren, mat Tierm, Paarten a Baren, an d'Land ass eis: well mir den Här eise Gott gesicht hunn, hu mir hien gesicht, an hien et huet iwwerall Fridde ginn. Also hu se gebaut a waren erfollegräich. 14: 8 Asa hat och eng Arméi déi Schëlder a Speer bruecht huet: vu Juda dräi Honnertdausend, a vum Benjamin zweehonnert an uechtzeg Dausend déi Schëlder a gebéit Béi bruecht hunn; all Rietshänner. 14: 9 An der Ethiopian Zera koum géint hinnen eraus mat enger Arméi vu Milliounen, an dräi honnert Ween; a koum op d'Maresa. 14:10 Dunn ass d'Asa géint hien erausgaang an huet de Kampf am Dall vu Shephata bei Maresa befeelt.

14:11 An den Asa huet dem Här säi Gott gejaut a gesot: "Här, et ass keen Ënnerscheed fir lech fir de Mächtegen oder de Kraaft ze hëllefen." Hëlleft eis, Här Gott, well mir vertrauen op lech, an an Ärem Numm komme mir géint dës Arméi . O Här, Dir sidd eise Gott: loosst kee Mënsch dech duerchsetzen. 14:12 An den HÄR huet d'Ethiopier viru Asa a viru Juda descomfittéiert; an d'Ethiopier geflücht. 14:13 An den Asa an d'Leit, déi mat him waren, sinn him nogaang an de Gerar; an de Monni si gefall bis kee Otem méi dran ass; well se virum Här a senger Arméi zerstéiert goufen. A si hu grouss Biedere vun hinne geholl. 14:14 Si hunn och all d'Stied ronderëm Gerar attackéiert, well den Terror vum HÄR op si gefall ass: a si hunn all d'Stied geplëmmt , well et war e grousse Bann an hinnen. 14:15 Si hunn och d'Häre vun de Leit mat Véi ugegraff, a vill Schof a Kaméiler ofgeholl, an zréck op Jerusalem.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 15

15: 1 De Geescht vu Gott koum op Azariah, de Jong vum Obed; 15: 2 An hien ass erausgaang fir den Asa ze begéinen a sot zu him: Héiert mech, Asa, an de ganze Juda an de Benjamin: Den Jehova wäert mat lech sinn, wann Dir mat him sidd: a wann Dir hien sicht, gëtt hie vun lech fonnt; mee wanns de hien verlooss hues, verlooss hien dech och . 15: 3 Zënter ville Deeg war Israel ouni de richtege Gott an ouni Léierpriester an ouni Gesetz; 15: 4 Awer wann se an hirer Verdréckung sech zum HÄR Gott vun Israel wenden, an hien gesicht hunn, gouf hie vun hinnen fonnt. 15: 5 An deenen Deeg war kee Fridden, weder fir deen, deen erakoum, nach fir deen, deen erausgaang ass, awer vill Leed op all d'Awunner vun de Länner. 15: 6 An ee Vollek huet en anert zerstéiert, an eng Stad eng aner Stad: well Gott huet se mat allerlee Affer gestéiert. 15: 7 Ma sidd staark , a loosst Är Hänn net falen; well et gëtt eng Belounung fir Är Aarbecht. 15: 8 Wéi d'Asa d'Wierder an d'Prophezeiung vum Prophéit Azariah, dem Jong vum Obed héieren huet, huet hien de Courage geholl an déi abominabel Idoler aus dem ganze Land vu Juda a Benjamin ewechgeholl an aus de Stied, déi hien an de Bierg geholl huet vun Efraín; An hien huet den Altor vu Jehova reparéiert, dee virun der Virhal vu Jehova war. 15: 9 Dunn huet hie ganz Juda a Benjamin versammelt, a mat hinnen déi Friemer vun Ephraim, Manasse a Simeon: well vill vun Israel sinn op hien iwwergaang, well hien den HÄR säi Gott mat him war. 15:10 Si hu sech zu Jerusalem am drëtte Mount vum fofzéngte Joer vun der Herrschaft vun Asa versammelt .

15:11 A genau deen Dag hunn si dem Jehova geaffert , aus dem Raum, dat si bruecht haten, siwehonnert Ochsen a siwen dausend Schof. 15:12 Dunn hunn si feierlech versprach, datt si den Jehova, de Gott vun hire Pappe siche wäerten, mat hirem ganze Häerz a mat hirer ganzer Séil; 15:13 A wien net den Här, de Gott vun Israel gesicht huet, dee soll stierwen, grouss oder kleng, männlech oder weiblech. 15:14 A si hunn dem HÄR geschwuer mat héijer Stëmm a geruff, mat Toun vun Trompetten an Hénger: 15:15 Ganz Juda huet sech iwwer dësen Eed erfreet; well si mat ganzem Häerz him geschwuer hunn, a mat all hirem Wëllen hunn se hien gesicht: an hie gouf vun hinne fonnt; an den Här huet hinnen iwwerall Fridde ginn. 15:16 An och dem King Asa seng Mamm Maaca, hie selwer huet se vun hirer Dignitéit ofgesat, well hien e Bild vun Asherah gemaach huet: an den Asa huet d'Bild zerstéiert, zerdréckt an an de Kidron Baach verbrannt . 15:17 Awer d'Héichheiser goufen net vun Israel ewechgeholl, och wann d'Häerz vum Asa perfekt war an all sengen Deeg. 15:18 An hien huet an d'Haus vu Gott bruecht wat säi Papp geweit hat a wat hie geweit huet, Sëlwer, Gold a Geschir. 15:19 An et war kee Krich méi bis dat fënnef an drëssegst Joer vun der Herrschaft vum Asa.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 16

16: 1 Am drëssegste sechste Joer vun der Herrschaft vum Asa ass de Baasha Kinnek vun Israel géint Juda opgestan an huet de Rama befestegt, fir datt keen de Kinnek eranléisst oder den Asa, de Kinnek vu Juda verléisst . 16: 2 Dunn huet d'Asa d'Sëlwer an d'Gold aus de Schätz vum Haus vu Jehova a vum Kinnekshaus eraus bruecht an dem Ben-Hadad Kinnek vu Syrien, deen zu Damaskus war, geschéckt a gesot: 16: 3 Loosst et e Bund sinn tëscht Iech an Ech, wéi et tëscht Ärem Papp a mengem Papp war ; kuck, ech hunn Iech Sëlwer a Gold geschéckt, fir datt Dir kënnt kommen an de Bund ze briechen, deen Dir mam Baasha Kinnek vun Israel hutt, fir datt hie sech vu mir zréckzitt. 16: 4 An de Ben-Hadad huet dem Kinnek Asa zougestëmmt, an huet d'Captainte vu sengen Arméien géint d'Stied vun Israel geschéckt . Si hunn Ihon, Dan, Abel-Maim an d'Versuergungsstied vun Naftali eruewert. 16: 5 Héieren dëst, Baasha stoppt de Rama ze bauen, a verléisst seng Aarbecht. 16: 6 Dunn huet de Kinnek Asa ganz Juda ageholl, an de Steen an d'Holz, mat deem de Baasha gebaut huet, goufe vu Rama ofgeholl , an domat Geba a Mizpa gebaut. 16: 7 Zu där Zäit ass de Seeer Hanai bei den Asa Kinnek vu Juda komm, an huet zu him gesot: Well Dir op de Kinnek vu Syrien vertraut hutt an net op den Här Äre Gott verlooss hutt, ass d'Arméi vum Kinnek vu Syrien entkomm. maachen vun Ären Hänn. 16: 8 D'Ethiopier an d'Libyen, ware se net eng ganz grouss Arméi, mat Ween a ville Päerd? Awer well Dir op Jehova vertraut hutt, huet hien se an Är Hänn geliwwert.

16: 9 Fir d'Ae vum Här kucken op der ganzer Äerd, fir seng Kraaft ze weisen fir déi, deenen hir Häerz perfekt zu him ass. Madly Dir hutt an dësem gemaach; well vun elo un gëtt et méi Krich géint dech. 16:10 Dunn war den Asa rosen op de Seer, hien huet hien an de Prisong gehäit, well hie war ganz rosen dofir. An den Asa huet e puer vun de Leit zu där Zäit ënnerdréckt.

16:11 Awer kuck, d'Akten vun Asa, déi éischt an déi lescht, sinn am Buch vun de Kinneke vu Juda an Israel geschriwwen. 16:12 Am drësseg-néngten Joer vu senger Herrschaft gouf den Asa schwéier krank u senge Féiss, a senger Krankheet huet hien net de Jehova gesicht, mä d'Dokteren. 16:13 An Asa geschlof mat senge Pappen a gestuerwen am véierzeg-éischt Joer vu senger Herrschaft. 16:14 A si hunn hien an de Griewer begruewen, déi hie fir sech selwer an der Stad David gemaach huet; a si hunn en an e Sarg geluecht, dee se mat Parfumen a verschiddenen aromatesche Spezies gefëllt hunn, vun Expert Parfümere preparéiert; a si hunn e grousst Feier zu senger Éier gemaach.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 17

17: 1 De Josafat säi Jong huet a senger Plaz regéiert , an hie gouf staark géint Israel. 17: 2 Hien huet eng Arméi an all de befestegte Stied vu Juda gesat, an eng Garnisoun am Land vu Juda stationéiert, an och an de Stied vun Ephraim, déi säi Papp Asa geholl hat. 17: 3 An den Här war mam Josafat, well hien an den éischte Weeër vum David sengem Papp gaang ass, an d'Baals net gesicht huet; 17: 4 Awer hien huet de Gott vu sengem Papp gesicht an ass a senge Geboter gaang an net no de Wierker vun Israel. 17: 5 Den Jehova bestätegt also d'Kinnekräich a senger Hand, an de ganzen Juda huet dem Josafat Kaddoe ginn; an hat Räichtum an Herrlechkeet am Iwwerfloss. 17: 6 A säi Häerz gouf op d'Weeër vu Jehova encouragéiert an hien huet d'Héichheeten an d'Biller vun Asherah aus der Mëtt vu Juda erausgeholl. 17: 7 Am drëtte Joer vu senger Herrschaft huet hie seng Prënze Ben- Hagel, Obadiah, Zechariah, Nathanael a Micaiah geschéckt, fir an de Stied vu Juda ze léieren; 17: 8 A mat hinnen hunn d'Leviten, Shemaiah, Nethaniah, Zebadiah, Asahel, Semiramot, Jonathan, Adoniah, Tobiah an Tobadoniah; a mat hinnen d'Priister Elisama a Jor am. 17: 9 A si hunn zu Juda geléiert, d'Buch vum Gesetz vum Här mat sech bruecht, an hunn duerch all d'Stied vu Juda d'Leit geléiert. 17:10 An der Angscht vum Här gefall op all d'Kinnekräicher vun de Länner, déi ronderëm Juda waren; a si hunn sech net getraut de Krich géint Josafat ze féieren.

17:11 A vun de Philistine hu si Kaddoen dem Josafat an Tribut vu Sëlwer bruecht. D'Araber hunn him och Ranner bruecht, siwen dausend siwenhonnert Widder a siwenausend siwehonnert männlech Geessen. 1 7:12 Also huet de Josafat sech selwer staark vergréissert; an hien huet Festunge gebaut a Stied zu Juda geliwwert. 17:13 Hien hat vill Bestëmmungen an de Stied vu Juda, a ganz brave Männer vu Krich zu Jerusalem. 17:14 An dëst ass d'Zuel vun hinnen no hire Pappenhaiser: vun de Käpp vun den Dausende vu Juda, dem Generol Adna, a mat him dräihonnertdausend ganz staark Männer; 17:15 No him de Chef Johanan, a mat him zweehonnert an uechtzeg Dausend; 17:16 No him, Amaziah, de Jong vum Zicri, deen zu Jehovah fräiwëlleg war, a mat him zwee honnert dausend Mächte; 17:17 Vum Benjamin, dem Eliada, e staarke Mann, a mat him zweehonnertdausend bewaffnet mat Béi a Schild; 17:18 No him, Jozabad, a mat him honnert an uechtzeg dausend prett fir Krich. 17:19 Dëst waren dem Kinnek seng Dénger, ausser déi, déi de Kinnek an de befestegte Stied vu ganz Juda gesat hat.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 18

18: 1 Also hat de Josafat Räichtum an Herrlechkeet am Iwwerfloss, an hie gouf mat Ahab verbonnen. 18: 2 An no e puer Joer ass hien erofgaang op Samaria fir Ahab ze besichen; sou huet den Ahab vill Schof an Ochs fir sech selwer a fir d'Leit ëmbruecht, déi mat him koumen: an hien huet hien iwwerzeegt, mat him géint Ramoth a Gilead ze goen. 18: 3 An den Ahab Kinnek vun Israel sot zu Josafat de Kinnek vu Juda: Kommt Dir mat mir géint Ramoth a Gilead? An hien huet geäntwert: Ech si wéi Dir; a meng Leit wéi Är Leit; mir gi mat Iech an de Krich. 18: 4 De Josafat sot zum Kinnek vun Israel: Ech bieden Iech d'Wuert vum Här haut ze konsultéieren . 18: 5 Dunn huet de Kinnek vun Israel véierhonnert Prophéiten zesumme gesammelt an hie gefrot: Solle mir mam Ramoth an d'Gilead an de Krich goen, oder sti ech stoe? A si soten: Gitt erop, well Gott wäert se an d'Hand vum Kinnek ofginn. 18: 6 Awer de Josafat sot: Ass et nach ëmmer e Prophet vum Här, fir datt mir duerch hie froen? 18: 7 An de Kinnek vun Israel sot zu Josafat: Et gëtt nach ee Mann, duerch dee mir den Här kënne froen: awer ech haassen hien, well hie profetéiert ni gutt fir mech, awer ëmmer Béis. Dëst ass de Micaiah, Jong vum Imla. An de Jo safat huet geäntwert : Loosst de Kinnek net esou schwätzen. 18: 8 Dunn huet de Kinnek vun Israel e Beamte geruff a sot zu him: "Schéckt de Micaiah, de Jong vum Imla gläich." 18: 9 An de Kinnek vun Israel an de Josafat Kinnek vu Juda souzen all op sengem Troun , an hir kinneklech Kleeder un; op der Plaz bei der Entrée zum Gate vu Samaria, an all d'Prophéiten hu virgezeechent.

18:10 An de Zedekiah, de Jong vu Quenaana, huet fir sech selwer Eisenhäerzer gemaach, a gesot: Sou seet den Här: Mat dësen zitt Dir d'Syrer, bis Dir se komplett zerstéiert. 18:11 Op dës Manéier hunn och all d'Prophéiten virausgesot a gesot: Gitt op Ramoth an d'Gilead, an Dir wäert et gutt maachen; well den Jehova wäert et dem Kinnek senger Hand ginn. 18:12 An de Messenger dee gaangen ass, Micaiah ze ruffen, huet zu him geschwat a gesot: Kuckt, d'Wierder vun de Propheten mat enger Stëmm annoncéieren dem Kinnek gutt Saachen; Also bieden ech Iech datt Äert Wuert wéi dat vun engem vun hinnen ass, datt Dir gutt schwätzt. 18:13 Micaiah sot: Wéi den Jehova lieft, wat mäi Gott mir gesot huet, wäert ech schwätzen. An hie koum zum Kinnek. 18: 1 4 An de Kinnek sot zu him: Micaiah, solle mer géint Ramoth a Gilead kämpfen, oder wäert ech stoe bleiwen? Hien huet geäntwert: Gitt erop, da sidd Dir gutt, well se ginn an Är Hänn geliwwert. 18:15 De Kinnek sot zu him: Wéi dacks wäert ech Iech mam Numm vum Här konspiréieren, datt Dir mir nëmmen d'Wourecht schwätzt? 18:16 Dunn huet de Micaiah gesot: Ech hunn d'ganz Israel op de Bierger gesinn, wéi Schof ouni Schäfer; an den Här sot: Dës hu kee Här; Loosst jiddereen a Fridden heem goen. 18:17 An de Kinnek vun Israel sot zu Josafat: Hat ech Iech net gesot, datt hie mir net gutt, mee béis soe géif? 18:18 Dunn huet hie gesot: Héiert dofir d'Wuert vum Här: Ech hunn den Här op sengem Troun sëtze gesinn, an de ganzen Himmelherder war u senger rietser a lénkser Säit.

18:19 An den Här huet gefrot : Wien wäert den Akab Kinnek vun Israel dozou induce fir op Ramoth an d'Gilead ze falen? An een huet esou gesot, an deen aneren huet en anere Wee gesot. 18:20 Dunn ass e Geescht erausgaang a stoung virum HÄR a sot: Ech wäert hie verleeden. An de Jehova sot zu him: A wéi engem Wee? 18: 21 An hie sot: Ech ginn eraus a ginn e leiege Geescht am Mond vun all senge Propheten. A Jehova sot: Dir wäert hien induzéieren, an Dir wäert Erfolleg hunn; géi weider a maach et esou. 18:22 An elo, kuck, den HÄR huet e leiege Geescht an de Mond vun dësen Äre Prophéiten geluecht; well den Här huet Béis géint dech geschwat. 18:23 Du koum den Zedekiah, de Jong vu Quenaana bei hien, an huet dem Micaiah op de Wang geschloen a sot: Wéi ass de Geescht vum Här vu mir fortgaang fir lech ze schwätzen? 18:24 An de Micaiah sot: Hei gesitt Dir deen Dag , wann Dir vu Kamera op Kamera gitt fir lech ze verstoppen. 18:25 Dunn huet de Kinnek vun Israel gesot: Huelt de Mika, a bréngt hien op den Amon, de Gouverneur vun der Stad, an op de Jong vum Kinnek. 18:26 A sot zu hinnen: Sou sot de Kinnek: Setzt dëse Mann am Prisong, an hält hien mat der Brout vun der Leed an dem Waasser vun der Nout, bis ech erëm a Fridde kommen. 18:27 An de Micaiah sot: Wann Dir am Fridde kënnt zréck, huet den Här net fir mech geschwat. Hien huet och gesot: Héiert, all Vëlker. 18:28 De Kinnek vun Israel an de Josafat de Kinnek vu Juda sinn op Ramoth-d'Gilead eropgaang.

18:29 An de Kinnek vun Israel sot zu Josafat: Ech wäert mech verkleeden fir an d'Schluecht ze goen, awer Dir hutt Är kinneklech Kleeder un. An de Kinnek vun Israel huet sech verkleet a geet an d'Schluecht. 18:30 De Kinnek vu Syrien huet de Kapitänen vun de Ween, déi hie bei sech hat, befollegt a gesot: Kämpft weder mat Kleng nach mat Grouss, awer nëmme mam Kinnek vun Israel. 18:31 Wéi d'Kapitänen vun de Ween Josafat gesinn hunn, soten se: Dëst ass de Kinnek vun Israel. A si hunn hien ëmginn fir ze kämpfen; awer de Josafat huet gejaut, an den HÄR huet him gehollef, a Gott huet se vun him getrennt; 18:32 Awer wann d'Captainen vun de Waggoen gesinn hunn, datt et net de Kinnek vun Israel war, hunn se opginn him ze belästegen. 18:33 Awer wann een de Bogen zoufälleg erschoss huet, huet hien de Kinnek vun Israel tëscht de Gelenker an dem Korselet geschloen. Hien huet dunn zum Held Coc gesot : Gitt d'Rieder zréck, an huelt mech aus dem Feld, well ech si schwéier blesséiert. 18:34 An de Kampf huet deen Dag gerannt, sou datt de Kinnek vun Israel bis zum Owend am Won virun de Syrer stoung; a gestuerwen um Sonnenënnergang.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 19

19: 1 De Josafat Kinnek vu Juda ass zréck a Jerusalem a Fridden. 19: 2 An de Séi Jehu, de Jong vum Hanani, huet hie begéint a sot zum Kinnek Josafat: Gitt Dir Hëllef fir déi Schlecht, an hutt déi gär, déi den Jehova haassen? Fir hien ass aus der Präsenz vum Här erausgaang , Roserei géint dech dofir. 19: 3 Awer gutt Saache goufen an Iech fonnt, well Dir d'Biller vun Asherah vun der Äerd ewechgeholl hutt an Äert Häerz gesat huet Gott ze sichen. 19: 4 Also huet de Josafat zu Jerusalem gewunnt; Awer hien huet sech ëmgedréit an ass bei d'Leit vu Berseba erausgaang fir den Efraim op de Bierg ze leeën, an huet se bei den Jehova, de Gott vun hire Pappe gefouert. 19: 5 An hien huet Riichter an all befestegt Stied vu Juda ernannt, iwwerall. 19: 6 An hie sot zu de Riichter: Kuckt wat Dir maacht: well Dir jugéiert net an der Plaz vum Mënsch, awer an der Plaz vum Jehova, dee bei Iech ass wann Dir jugéiert. 19: 7 Loosst d'Angscht vum Här bei Iech sinn; kuckt wat Dir maacht, well mam Jehova eise Gott gëtt et keng Ongerechtegkeet , kee Respekt vu Persounen, keng Zouloossung vu Bestiechung. 19: 8 De Josafat huet och e puer vun de Leviten a Paschtéier, a vun de Familljepappe vun Israel, zu Jerusalem gesat fir d'Uerteel vum Här a fir Ursaachen. A si sinn zréck op Jerusalem gaang. 19: 9 An hien huet hinnen Uerder ginn, a gesot: Dir sollt och an der Angscht virum HÄR, an der Wourecht, mat engem ganz Häerz maachen.

19:10 An all Ursaach, déi vun Äre Bridder, déi an de Stied wunnen, zu Ursaache vu Blutt, tëscht Gesetz a Virschrëft, Statuten a Dekreter, fir lech kënnt , soll hien lech warnen net géint den HÄR ze sënnegen , sou datt kee Roserei op lech kënnt an op Är Bridder. Wann Dir dëst maacht, wäert Dir net sënnegen. 19:11 A kuck, den Amarias de Priister ass deen, deen lech presidéiert an all den Affären vum Här; an den Zebadiah, de Jong vum Ishmael, Prënz vum Haus vu Juda, an allen Affäre vum Kinnek; d'Leviten wäerten och Offizéier an Ärer Präsenz sinn. Also maacht alles drun et ze maachen, an de Jehova wäert mat de Gutt sinn.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 20

20: 1 No dëse Saachen ass et geschitt, datt d'Jonge vu Moab an Ammon, a mat hinnen aner vun den Ammoniten, géint Josafat an de Krich koumen. 20: 2 An e puer si komm an hunn dem Josafat gesot, a gesot: Géint dech kënnt eng grouss Mass vun der anerer Säit vum Mier, a vu Syrien; a kuck si sinn zu Hazezon-Tamar, dat ass En-Gadi. 20: 3 Dunn huet hien Angscht; an de Josafat huet säi Gesiicht demütegéiert fir den Här ze konsultéieren, an huet de ganzen Juda eng Faascht ausgeruff. 20: 4 An déi vu Juda hu sech versammelt fir dem Jehova ëm Hëllef ze froen, an och aus alle Stied vu Juda si se komm fir de Jehova ëm Hëllef ze froen. 20: 5 Du stoung de Josafat an der Versammlung vu Juda a Jerusalem, am Haus vu Jehova, virum neien Haff; 20: 6 An hie sot: Yahweh, de Gott vun eise Pappen, sidd Dir net Gott am Himmel, an hutt Herrschaft iwwer all d'Kinnekräicher vun den Natiounen ? Ass et net an Ärer Hand sou eng Kraaft a Kraaft datt et keen ass deen Iech widderstoe kann? 20: 7 Eise Gott, hutt Dir d'Awunner vun dësem Land net virun Äert Vollek Israel verdriwwen, an et den Nokomme vum Abraham Äre Frënd fir ëmmer ginn? 20: 8 A si hunn an et gewunnt an hunn en Hellegtum doran fir Ären Numm gebaut a gesot: 20: 9 Wann eis Béis geschitt oder d'Schwäert vun der Strof oder der Pescht oder der Hongersnout, da wäerte mir virun dësem Haus erschéngen. a virun Iech, (well Ären Numm an dësem Haus ass,) scho wéinst eise Verdierwunge kräischen mir Iech, an Dir héiert eis a rett eis.

20:10 Elo, kuck, d'Kanner vun Ammon a Moab, an déi vum Mount Seir, an deem säi Land Dir net wollt datt Israel géif duerchgoen, wéi se aus dem Land vun Egypten koumen, awer se fortfueren vun hinnen, an net zerstéiert se; 20:11 Kuckt, si bezuelen eis zréck andeems se eis aus der lerfschaft werfen, déi Dir eis als Besëtz kritt hutt. 20:12 O eise Gott! Wëllt Dir se net beurteelen? well an eis gëtt et keng Kraaft géint sou vill Leit, déi géint eis kommen: mir wësse net wat ze maachen, a mir riichten eis Aen op lech. 20:13 A ganz Juda stoung virum Här, mat hire Kanner an hire Fraen an hire Kanner. 20:14 An et war de Jahaziel, de Jong vum Zechariah, de Jong vum Benaiah, de Jong vum Jeiel, de Jong vum Mattanja, e Levit vun de Jongen vum Asaph, op deen de Geescht vum Här an der Mëtt vun der Versammlung koum; 20:15 An hie sot: Héiert, ganz Juda, an Dir Awunner vu Jerusalem, an Dir Kinnek Josafat. Esou seet den Här zu lech: Fäert net oder loosst lech vun dëser grousser Masse intimidéieren ; well de Krich net Ären ass, mä Gott. 20:16 Muer kommt Dir géint si erof; kuck, si ginn den Hang vu Sis erop, an Dir fannt se bei der Baach, virun der Wüst vu Jeruel. 20 : 17 Dir braucht net an dësem Kampf an dëser Schluecht ze kämpfen : setzt lech selwer, halt Äert Fridde Stand a kuckt d'Erléisung vu Jehova mat lech. O Juda a Jerusalem, fäert net oder verléiert net d'Häerz; gitt muer géint si eraus, well den Här wäert mat lech sinn. 20:18 Dunn huet de Josafat sech op de Buedem gebéit, an och de ganzen Juda an d'Awunner vu Jerusalem hu sech virum Jehova gebéit a sech dem Här veréiert.

20:19 An d'Leviten vun de Kohathiten a vun de Korahiten sinn opgestan fir den HÄR, de Gott vun Israel, mat héijer a lauter Stëmm ze luewen . 20:20 Wéi si de Moie opstoungen, sinn se erausgaang an d'Wüst vun Tecoa. A wéi se erausgaang sinn, stoung de Josafat a sot: Héiert mech, Juda an d'Awunner vu Jerusalem. Gleeft un den Här Äre Gott, an Dir wäert sécher sinn; gleeft senge Propheten, an Dir wäert Erfolleg hunn. 20:21 An et soll e Conseil mam Vollek ginn, hien huet e puer ernannt fir de Jehova ze sangen an ze luewen, an helleg Ornamente gekleet, wärend dat bewaffent Vollek erauskomm ass, a fir ze soen: Verherrlecht den HÄR, well seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 2 0:22 A wéi se ugefaang hunn ze luede Lidder ze sangen , huet den Jehova géint d'Kanner vun Ammon, de Moab an de Bierg Seir gesat, an en Iwwerfall vu sech selwer, déi géint Juda komm sinn, an hunn ëmbruecht. 20:23 Fir d'Kanner vun Ammon a Moab si géint déi vum Bierg Sei r opgestan , fir se ëmzebréngen an zerstéieren; a wéi se mat deene vum Bierg Seir fäerdeg waren, huet jiddereen zur Zerstéierung vu sengem Begleeder gehollef. 20:24 Wéi de Juda an den Wüstentuerm koum, hunn se op d'Leit gekuckt; a kuck, si louchen dout um Buedem , well kee war entkomm. 20:25 Wéi de Josafat a säi Vollek se geplëmmt koumen, hunn se tëscht de Läiche vill Räichtum fonnt, gekleet wéi wäertvoll Bijouen, déi se fir sech geholl hunn, sou vill datt se se net konnten droen: dräi Deeg sammele se de Raum, well et war vill.

20:26 An de véierten Dag hu si sech am Dall vu Beraca versammelt; well do hunn se den Här geseent, an dofir hunn se den Numm vun där Plaz den Dall vu Beraca genannt, bis haut. 20:27 A ganz Juda an déi aus Jerusalem, an de Josafat un der Spëtzt vun hinnen, sinn zréckgaang fir zréck op Jerusalem ze goen , well de Jehova hinne Freed gemaach huet andeems hien se vun hire Feinde befreit huet. 20:28 A si koumen op Jerusalem mat Hëft, Harpen, an Trompetten, an d'Haus vu Jehova. 20:29 An d'Angscht vu Gott ass op all d'Kinnekräicher vun deem Land gefall, wéi se héieren hunn datt den Här géint d'Feinde vun Israel gekämpft huet. 20:30 An d'Kinnekräich vu Josafat hat Fridden; well säi Gott huet him Fridde vun alle Säite ginn.

20:31 Dofir regéiert den Josafat iwwer Juda; Hie war fënnef an drësseg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet fënnefanzwanzeg Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet den Numm Azuba, Duechter vum Silhi. 20:32 An hien ass de Wee vu sengem Papp Asa gaang an ass net vun him fortgaang an huet dat gemaach wat richteg war an den Ae vu Jehova . 20:33 Awer d'Héichplazen goufen net ofgeholl; well d'Leit hunn hir Häerzer nach net un de Gott vun hire Pätter geriicht. 20:34 De Rescht vun den Akten vum Josafat, déi éischt an déi lescht, kuck, se sinn an de Wierder vum Jehu, dem Jong vum Hanani, geschriwwen, vun deenen am Buch vun de Kinneke vun Israel ernimmt gëtt.

20:35 No dëse Saachen huet de Josafat Kinnek vu Juda den Ahaziah Kinnek vun Israel befrënnt, deen dem Béisen entscheet gouf : 20:36 an hien huet sech mat him zesummegesat fir Schëffer ze bauen déi op Tarsis géife goen; a si hunn d'Schëffer zu Ezion-geber gebaut. 20:37 Dunn huet den Eliezer, de Jong vum Dodava vu Maresa, virgeworf géint Josafat a gesot: Well Dir mam Ahaziah Gesellschaft gehal hutt, wäert den Jehovah Är Wierker zerstéieren. An d'Schëffer goufe geklaut a konnten net an d'Tarsis goen.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 21

21: 1 De Josafat ass mat senge Pappe geschlof, an hie gouf bei senge Pappe begruewen an der Stad David. A säi Jong Joram regéiert a senger Plaz, 21: 2 dee fir Bridder, Jongen vum Josafat, Azaria, Jehiel, Zecharia, Azaria, Michael a Shephatiah hat. All dës ware Jongen vum Josafat, de Kinnek vu Juda. 21: 3 An hire Papp hat hinne vill Kaddoe vu Gold a Sëlwer, a wäertvoll Saachen, a befestegt Stied zu Juda ginn; awer hien hat dem Jor am d'Kinnekräich ginn , well hien deen Éischtgebuerene war. 21 : 4 Also Joram war dem Kinnekräich vu sengem Papp nik; An nodeems hie staark gouf, huet hien all seng Bridder mam Schwert ëmbruecht, an och e puer vun de Prënze vun Israel. 21: 5 Hie war drësseg-zwee Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren , an hien aacht Joer zu Jerusalem. 21: 6 An hien ass op de Wee vun de Kinneke vun Israel gaang, sou wéi d'Haus vun Achab gemaach huet. well hien d'Duechter vum Ahab zur Fra hat an hien huet dem Här seng Béis gemaach. 21: 7 Awer de Jehova wollt d'Haus vum David net zerstéieren, wéinst dem Bond deen hie mam Dav id gemaach hat, a well hien him gesot huet datt hien him a senge Jongen eng Luucht fir ëmmer gëtt. 21: 8 A sengen Deeg huet den Edom géint d'Herrschaft vu Juda rebelléiert an e Kinnek iwwer sech selwer gemaach. 21: 9 Dunn ass de Joram mat senge Prënzen laanschtgaang , mat all senge Ween; an hien ass an der Nuecht opgestan an huet d'Edomiter besiegt, déi hie belagert haten, an all d'Commandanten vun hire Ween.

21:10 Trotzdem gouf Edom vun der Herrschaft vu Juda befreit, bis haut. Och zur selwechter Zäit gouf d'Libna vun hirer Herrschaft befreit , well hien den Jehova de Gott vun hire Pätter verlooss hat. 21:11 Ausserdeem huet hien Héichplazen an de Bierger vu Juda gemaach an d'Awunner vu Jerusalem veruerteelt, an hien huet de Juda gezwongen. 21:12 An engem Bréif huet vum Prophéit Elias him, gesot, Jehovas, de Gott vum David Är huet also Papp, gesot: well Dir am Weeër vun Jehoshaphat Äre Papp net geklommen hunn, nach an de Weeër vun Asa Kinnek vun Juda, 21:13 awer Dir sidd op de Wee vun de Kinneke vun Israel getrëppelt, an hutt de Juda an d'Awunner vu Jerusalem onbedéngt gemaach , sou wéi d'Haus vun Ahab gemaach huet; An Dir hutt och Är Bridder ëmbruecht, d'Famill vun Ärem Papp, déi besser ware wéi Dir: 21:14 kuck, den Jehova wäert däi Vollek mat enger grousser Plo schloen, an Är Kanner an Är Fraen, an alles wat Dir hutt; 21:15 An Dir mat ville Krankheeten, mat Krankheet vun Ärem Daarm, bis se erauskommen wéinst Ärer bestänneger Krankheet. 21:16 Dunn huet den Jehova de Roserei vun de Philistine géint de Joram a vun den Araber, déi mat den Ethiopier waren, erwächt; 21:17 A si si géint de Juda eropgaang an hunn d'Land eruewert an hunn all d'Wuer geholl, wat se am Kinnekshaus fonnt hunn, a seng Jongen a seng Fraen; an hien hat kee Jong méi, awer nëmmen de Joachaz, de jéngste vu senge Jongen. 21:18 No all deem huet den Jehova hien mat enger onheelbarer Krankheet am Daarm geschloen.

21:19 An et ass geschitt, datt sou vill Deeg vergaange sinn, endlech, no zwee Joer, koum seng Darm wéinst Krankheet eraus, sou stierft hien un enger ganz schmerzhafter Krankheet. A si hunn net e Feier zu senger Éier gemaach, sou wéi se et mat sengen Eltere gemaach haten. 21:20 Hie war drësseg-zwee Joer al wéi hien ugefaang ze regéieren, an hien huet aacht Joer zu Jerusalem regéiert ; an hie stierft ouni méi gewollt ze sinn. A si hunn hien an der Stad David begruewen, awer net an de Griewer vun de Kinneken.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 22

22: 1 D'Awunner vu Jerusalem hunn den Ahaziah zu sengem jéngste Jong zum Kinnek gemaach an der Plaz Joram; well eng bewaffnete Band déi mat den Araber an de Camp komm ass, hunn all déi Eelst ëmbruecht; also erëm INO Ahaziah, Jong vum Joram Kinnek vu Juda . 22: 2 Ahaziah war véierzeg-zwee Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet ee Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet den Numm Athaliah, Duechter vum Omri. 22: 3 Hien ass och op d'Weeër vum Haus vun Ahab gaang: fir seng Mamm huet him geroden béis ze handelen . 22: 4 Also huet hien dat gemaach wat béis war an den Ae vum Här, wéi d'Haus vun Achab; well nom Doud vu sengem Papp hu si hie fir säi Stuerz beroden. 22: 5 An hien ass an hire Conseils gaang, an ass mam Joram, dem Jong vum Ahab, dem Kinnek vun Isra el, am Krich gaang , géint den Hazael Kinnek vu Syrien, zu Ramoth an Gilead, wou d'Syrer de Joram geschloen hunn. 22: 6 An hien ass zréckgaang fir zu Jizreel ze heelen fir d'Wonnen, déi him zu Ramoth gemaach goufen, géint den Hazael Kinnek vu Syrien. An den Ahaziah, de Jong vum Joram Kinnek vu Juda ass erofkomm fir de Joram, de Jong vum Ahab zu Jisreel ze besichen, well hien do krank war.

22: 7 Awer dëst war vu Gott, fir datt den Ahaziah zerstéiert kéint ginn andeems hien op Joram koum: well wéi hie koum, ass hie mam Jo Ram erausgaang géint de Jehu, de Jong vum Nimshi, deen den Här gesalbt huet fir d'Famill vun Ahab ze zerstéieren.

22: 8 An de Jehu, deen d'Haus vun Achab beuerteelt, huet d'Fürste vu Juda fonnt an d'Jongen vun de Bridder vun Ahaziah, déi dem Ahaziah gedéngt hunn, an hunn se ëmbruecht. 22: 9 A sichen den Ahaziah, dee sech a Samaria verstoppt hat, hu se hie fonnt, an hunn hien op Jehu bruecht, an hunn hien ëmbruecht; a si hunn hie begruewen, well se soten: Hien ass de Jong vum Josafat, dee mat ganzem Häerz den Här gesicht huet. An d'Haus vum Ahazia hat keng Kraaft fir d'Kinnekräich ze behalen.

22:10 Dunn huet d'Athaliah, d'Mamm vum Ahaziah, gesinn, datt hire Jong dout war, opgestan an all d'kinneklech Nokomme vum Haus vu Juda zerstéiert. 22:11 Awer de Joshabe, der Duechter vum Kinnek, huet de Joas, de Jong vum Ahaziah geholl, a verstoppt hien ënner de Kinneksjongen, déi si ëmbruecht hunn, an hien a seng Meeschtesch an engem vun de Säll behalen. Dëst ass wéi de Joshabet, d'Duechter vum Kinnek Joram, d'Fra vum Priister Jojada, hie verstoppt huet (well hatt dem Ahaziah seng Schwëster war) virum Athaliah, a si hunn hien net ëmbruecht. 22:12 An hie war mat hinnen am Haus vu Gott sechs Joer verstoppt. Mëttlerweil huet d'Athaliah iwwer d'Land regéiert.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 23

23: 1 Am siwente Joer gouf d'Johoiada encouragéiert an huet hien am Bond d'Leeder vun honnerte vun Azariah, dem Jong vum Jeroham, dem Ishmael, dem Jong vum Johanan, dem Az ariah, dem Jong vum Obed, dem Maasiah, dem Jong vum Adaia, an dem Elisaphat, dem Jong vum Zicri, 23 : 2 Déi sinn iwwer d'Land vu Juda gaang an hunn d'Leviten aus all de Stied vu Juda an de Prënze vun de Familljen vun Israel versammelt a sinn op Jerusalem komm. 23: 3 An d'ganz Mass huet e Vertrag mam Kinnek am Haus vu Gott gemaach. De Jojada sot zu hinnen: Kuckt de Jong vum Kinnek, dee wäert regéieren, sou wéi den HÄR zu de Jongen vum David geschwat huet. 23: 4 Maacht dat elo: Den drëtten Deel vun Iech, déi , déi um Sabbat erakommen, wäerte Paartwiechter bei de Priister an de Levite sinn; 23: 5 En aneren drëtten Deel, zum Kinnekshaus; an deen aneren drëtten Deel, beim Paart vun der Fondatioun: an all d'Leit solle viru Geriicht vum Haus vum Här sinn. 23: 6 A kee soll net an d'Haus vu Jehova erakommen, awer d' Priister an d'Leviten, déi déngen: dës sollen erakommen, well se geweit sinn; an all d'Leit solle virum Här bewaachen. 23: 7 An d'Leviten wäerten de Kinnek op all Säit ëmginn, a jidderee wäert seng Waffen an der Hand hunn; wien an d'Haus erakënnt , dee soll stierwen: an Dir wäert beim Kinnek sinn, wann hien erakënnt, a wann hie fortgeet. 23: 8 An der Levites an all Fille huet alles wéi Jehoiada de Paschtouer Uerder hat: an all Chef seng eegen huet, déi an op ass de Sabbat, an déi, déi op de Sabbat erausgaang : fir Jehoiada de Paschtouer hunn d'Firmen net lizenzéiert.

23: 9 De Paschtouer Jojada huet och de Leader vun den Honnerte Speer, d'Pavette an d'Schëlder ginn, déi dem Kinnek David gehéiert hunn, an déi am Haus vu Gott waren. 23:10 An hien huet all d'Leit an Uerdnung gesat , jidderee mat sengem Schwert an der Hand, vum rietsen Eck vum Tempel op lénks, Richtung Altor an d'Haus, ronderëm de Kinnek op alle Säiten. 23:11 Dunn hu si de Jong vum Kinnek erausbruecht an d'Kroun an d'Zeegnes op hien geluecht an hien zum Kinnek gemaach; an de Jojada a seng Jongen hunn hie gesaleft a gesot: Vive de Kinnek! 23:12 Wéi d'Athaliah de Geräisch vum Vollek héieren huet an déi, déi fir de Kinnek geruff hunn, koum si bei d'Leit an d'Haus vu Jehova; 23:13 A kuckt, hien huet de Kinnek bei sengem Sail beim Eingang stoe gesinn , an d'Prënzen an d'Trompettere vum Kinnek, an datt all d'Leit vum Land Freed gewisen hunn, an Hénger geklongen hunn, an d'Sänger mat Instrumenter vu Musek huet de Luef gefouert. Dunn huet d'Athaliah hir Kleeder gerappt a gesot: Verrot! Verrot! 23:14 Awer de Paschtouer Jojada huet d'Leader vun Honnerte vun der Arméi beoptraagt erauszekommen, a sot zu hinnen: Huelt hatt aus dem Schlass; a wien no hir gefollegt ass, bréngt hie mam Rand vum Schwert ëm; well de Paschtouer huet gesot datt hatt net am Haus vum Här ëmbruecht gëtt. 23:15 Si hunn hatt ugepaakt, a wéi si den Agang an d'Päerdspaart vum Kinnekshaus passéiert hat, hunn se hatt do ëmbruecht. 23:16 An de Jojada huet e Pakt tëscht sech selwer an dem ganze Vollek an dem Kinnek gemaach, fir datt si d'Leit vum Här wieren.

23:17 Duerno sinn all d'Leit an den Tempel vu Baal eragaang, an hunn se erof bruecht, an och seng Altär; A si hunn seng Biller zerbrach an de Matan, de Priister vu Baal, virun den Altor ëmbruecht. 23:18 Dunn huet de Jojada d'Büroen am Haus vu Jehova bestallt , ënner der Hand vun de Priester an de Leviten, sou wéi den David se am Haus vu Jehova verdeelt huet, fir dem Jehova Brennofferen ze bidden, sou wéi et am Gesetz vum Moses steet. mat Freed a mat Lidder, no der Dispositioun vum David. 23:19 Eeter oder Paartwiechter bei den Diere vum Haus vum Här, sou datt keen Onrouen op kee Fall erakënnt. 23:20 Dunn huet hien d'Cheffe vun den Honnerte geruff an d'Cheffen, d'Herrscher vum Vollek an all d' Leit vun der Äerd, fir de Kinnek aus dem Haus vu Jehova ze féieren; a wéi se d'Mëtt vun der Haaptpaart vum Kinnekshaus erreecht hunn, sëtzen se de Kinnek um Troun vum Kinnekräich. 23:21 An all d'Leit vum Land hunn sech gefreet; an d'Stad war roueg, nodeems Attalia mam Rand vum Schwert ëmbruecht gouf.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 24

24: 1 De Joas war siwe Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hie regéiert véierzeg Joer zu Jerusalem. Seng Mamm war Sibia, vu Beersheba. 24: 2 De Joash huet gemaach wat richteg war an den Ae vum Här all d'Deeg vum Joiada Paschtouer. 24: 3 De Jojada huet zwou Frae fir hien geholl; an huet Jongen a Meedercher gebuer. 24: 4 Duerno ass et geschitt datt de Joash decidéiert huet d'Haus vu Jehova erëmzestellen. 24: 5 An hien huet d'Priister an d'Leviten zesummegesat a gesot zu hinnen : Gitt eraus an d'Stied vu Juda a sammelt Sue vun all Israel, fir datt all Joer d'Haus vun Ärem Gott reparéiert ka ginn; an Dir hutt Fläiss an der Matière gesat. Awer d'Leviten hunn net fläisseg gemaach. 24: 6 Dofir huet de Kinnek den Hohepriister Jojada geruff a sot zu him: "Firwat hutt Dir net sécher gemaach datt d'Leviten aus Juda a Jerusalem d'Offer bréngen, déi de Moses, den Dénger vum Här , der Versammlung vun Israel fir den Tabernakel vum Zeegnes? 24: 7 Fir de béisen Athaliah an hir Jongen hunn d'Haus vu Gott zerstéiert an hunn och all déi geweihte Saachen aus dem Haus vu Jehova op Idoler ausginn. 24: 8 Dofir huet de Kinnek hinne beoptraagt en Ark ze maachen, dee se baussent dem Gate vum Haus vu Jehova gesat hunn; 24: 9 a si hunn zu Juda a Jerusalem proklaméiert, datt se dem Jehova d'Offer bréngen, dat de Moses, dem Knecht vu Gott, Israel an der Wüst opgezwongen hat. 24:10 An all d'Leaderen an all d'Leit hunn sech gefreet, an hunn Offeren bruecht an hunn se an d'Ark geheit bis se voll war.

24:11 A wéi d'Zäit komm ass, d'Ark beim Kinnekssekretär mat der Hand vun de Leviten ze bréngen, wéi se gesinn hunn, datt et vill Suen ass, da géif de Schreiwer vum Kinnek kommen, an deen, deen vum Hohepriister ernannt gouf, a si géifen d'Ark droen , an eidel gemaach, an op seng Plaz zréckgesat. Si hunn dat vun Dag zu Dag gemaach a vill Sue gesammelt; 24:12 an de Kinnek an d'Jhoiada hunn et deenen ginn, déi d'Aarbecht vum Déngscht vum Haus vu Jehova gemaach hunn, a si hu Steemetzer a Schräiner geholl fir d'Haus vum Jehova ze flécken, an Handwierker aus Eisen a Bronze fir d' Haus ze bauen . 24:13 Also hunn d'Handwierker d'Aarbecht fir eis gemaach, an duerch hir Hänn gouf d'Aarbecht restauréiert, a si hunn d'Haus vu Gott a sengem fréieren Zoustand restauréiert an et gestäerkt. 24:14 A wéi se fäerdeg waren, hunn se dem Kinnek an dem Jojada matbruecht wat vun de Suen iwwreg bliwwen ass, an hunn dovu Geschir fir d'Haus vu Jehova gemaach, Geschir fir den Déngscht, Mörser, Läffelen, Gold a Sëlwergefässer. A si hunn dauernd Brennofferen am Haus vu Jehova offréiert all d'Deeg vum Jojada. 24:15 Awer d'Johoiada gouf al a gestuerwen voll Deeg . Hie war honnert an drësseg Joer al wéi hie gestuerwen ass. 24:16 A si hunn hien an der Stad David begruewen mat de Kinneken, well hie gutt gemaach hat mat Israel, a Gott a sengem Haus. 24:17 Wéi d'Jojada gestuerwen ass, sinn d'Prënze vu Juda komm an hunn dem Kinnek Gehorsam offréiert . an de Kinnek huet se héieren.

24:18 A si hunn d'Haus vum Jehova, dem Gott vun hire Pätter verlooss, an hunn d'Symboler vun Asherah an déi geschnëtzte Biller zerwéiert. Du koum de Roserei vu Gott op Juda a Jerusalem wéinst hirer Sënn. 24:19 An hie geschéckt Prophéiten zu hinnen , fir se zréck ze Jehova, a si hunn hinnen gewarnt; awer si hu se net nogelauschtert. 24:20 Da koum de Geescht vu Gott op Zacharias, Jong vum Priister Jojada; A stoe wou hie méi héich war wéi d'Leit, sot hien zu hinnen: Sou seet Gott: Firwat brécht Dir d'Geboter vum Här? Dir wäert et net gutt maachen; well well Dir den Här verlooss hutt, wäert hien dech och verloossen. 24:21 Awer si hu géint hien zesummegeschloen, an op de Kommando vum Kinnek hu si hien zum Doud gestengegt am Haff vum Haus vu Jehova. 24:22 Also huet de Kinnek Joash net un d'Barmhäerzegkeet erënnert, déi de Jojada, de Papp vum Zacharias him gewisen huet, awer hien huet säi Jong ëmbruecht, dee sot wéi hie gestuerwen ass: den Jehova gesäit hien a fuerdert et. 24:23 Um Joreswiessel goung d'Arméi vu Syrien géint hien op ; a si koumen zu Juda a Jerusalem , an hunn all hir Cheffen ënner dem Vollek zerstéiert, an hunn de ganze Bail un de Kinnek zu Damaskus geschéckt. 24:24 Well och wann d'Arméi vu Syrien mat wéinege Leit komm war, huet den Jehova eng ganz grouss Arméi an hir Hänn ginn , well si hunn de Jehova de Gott vun hire Pätter verlooss. Sou hunn se Uerteeler géint de Joash ausgefouert.

24:25 A wéi d'Syrer fort waren, hunn se hien duerch seng Krankheeten belaascht; a seng Dénger hu géint hien zesummegeschloen wéinst dem Blutt vun de Jongen vum Priister Jojada, a si hunn hien a sengem Bett geschloen, an hie stierft: a si hunn hien an der Stad David begruewen, awer net an de Griewer vun de Kinneken. 24:26 Déi, déi géint hien zesummegeschloen hunn, waren den Zabad, de Jong vum Shimeath vum Ammonit, an de Jozabad, de Jong vum Shimrit Moabite. 24: 2 7 Betreffend d'Jonge vum Joasch, an d' Multiplizéierung, déi hie gemaach huet vun de Loyeren, an d'Restauratioun vum Haus vu Jehova, kuck, et steet an der Geschicht vum Buch vun de Kinneken. A säi Jong Amaziah huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 25

25: 1 Amaziah war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet néng an zwanzeg Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet de Joadan vu Jerusalem geheescht. 25: 2 Hien huet gemaach wat an den Ae vu Jehova richteg war, awer net mat engem perfekten Häerz. 25: 3 An nodeems hien am Räich bestätegt gouf, huet hien d'Dénger ëmbruecht, déi de Kinnek säi Papp ëmbruecht hunn; 25: 4 Awer hien huet hir Kanner net ëmbruecht, sou wéi et am Gesetz am Buch vum Moses geschriwwe steet, wou den HÄR Uerder huet, a seet: Elteren däerfe net fir Kanner stierwen, nach Kanner fir Elteren; awer jidderee wäert fir seng Sënn stierwen . 25: 5 Dunn huet d'Amazia de Juda versammelt, an no de Familljen huet hien hinnen zu Dausende vun Honnerten iwwer ganz Juda a Benjamin gemaach. Dunn huet hien all déi zwanzeg Joer opgezielt a méi al, an dräi Honnertdausend gewielt fir an de Krich ze goen, goufe fonnt , déi Speer a Schëlder haten. 25: 6 An aus Israel huet hie fir honnert Talenter Sëlwer, honnertdausend Mächtege Leit agestallt . 25: 7 Awer e Mann vu Gott ass zu him komm a sot: Kinnek, gitt net mat Iech d'Arméi vun Israel; well den Här ass net mat Israel, nach mat all de Kanner vun Ephraim. 25: 8 Awer wann Dir esou gitt, wann Dir et maacht , an en Effort maacht fir ze kämpfen, wäert Gott Iech virun de Feinde falen; well a Gott ass d'Kraaft, oder ze hëllefen, oder ofzerappen. 25: 9 An Amaziah sot zu de Gott vu Gott: Wat gëtt dann vun den honnert Talenter, déi ech der Arméi vun Israel ginn hunn? An de Mann vu Gott huet geäntwert: Jehova kann Iech vill méi ginn wéi dëst.

25:10 Dunn huet d'Amazia d'Arméi getrennt , déi vun Ephraim bei hie komm war, fir heem ze goen; a si ware ganz rosen op de Juda, an sinn zréckgaang mat Roserei. 25:11 Dunn Amaziah war am groussen Effort, gefouert sengem Vollek, a koum an den Dall vun Salt. An ëmbruecht zéng dausend vun de Jongen vun Seir. 25:12 An d'Jongen vu Juda hunn nach zéngdausend lieweg geholl an op d'Spëtzt vun engem Fiels gedroen, a vun do erof si si erofgefall, a si sinn all zerbrach. 25:13 Awer déi vun der Arméi, déi den Amaziah geschéckt hat, fir datt se net mat him an de Krich goungen, sinn d' Stied vu Juda agefall , vu Samaria bis op Beth-Oron, an hunn dräi dausend dovunner ëmbruecht, an e grousst Liewe geholl. 25:14 Dunn Amaziah zréckgoen vum Schluechten vun der Edomites, huet och d'Gëtter vun de Jongen vun Seir matbruecht, an huet hinnen als Gëtter virun him, a veréiert hinnen, an verbrannt fir hinnen Wierkung. 25:15 Wéinst deem huet d'Roserei vum HÄR géint d'Amazia entzündegt, an hien huet e Prophéit bei hien geschéckt, deen zu him sot: "Firwat hues du d'Gëtter vun enger anerer Natioun gesicht, déi hir Leit net aus den Hänn gerett hunn?" 25:16 Wéi de Prophéit dës Saache mat him geschwat huet, huet hien him geäntwert: Hunn si lech zum Beroder vum Kinnek gemaach? Stop et: firwat wëllt Dir ëmbruecht ginn? A wéi hie fäerdeg war ze schwätzen, sot de Prophet dunn: Ech weess, datt Gott decidéiert huet dech ze zerstéieren, well Dir dëst gemaach hutt, an Dir hutt net mengem Rot gefollegt.

25:17 An Amaziah Kinnek vu Juda, no Berodung, geschéckt zu Joash, de Jong vum Joahaz, de Jong vum Jehu, de Kinnek vun Israel, Komm, a loosst eis Gesiicht zu Gesiicht treffen. 25:18 Dunn huet de Joash Kinnek vun Israel bei den Amas, de Kinnek vu Juda geschéckt fir ze soen: D'Distel, déi am Libanon war, oder huet den Zeder, deen am Libanon war, geschéckt a gesot: Gitt Är Duechter zu mengem Jong als Fra. A kuck, déi wëll Béischten, déi am Libanon waren, sinn eriwwergaang an d'Distel getrëppelt. 25:19 Dir sot: Kuckt, ech hunn den Edom besiegt ; an Äert Häerz ass héich fir Konscht ze verherrlechen . Bleift elo doheem. Firwat provozéiert Dir e Béis, mat deem Dir a Juda mat Iech fale kënnen? 25:20 Awer Amaziah huet net nogelauschtert; well et de Wëlle vu Gott war, deen se an d'Hänn vun hire Feinde liwwere wollt, well se d'Götter vun E dom gesicht hunn. 25:21 De Joash, de Kinnek vun Israel ass eropgaang an hien an den Amaziah, de Kinnek vu Juda, hu sech anscheinend zu Gesiicht an der Schluecht zu Bet-Semes, dat vu Juda ass. 25:22 Awer Juda gefall virun Israel, an all geflücht zu sengem Heem . 25:23 An Joash Kinnek vun Israel Joux Amaziah Kinnek vun Fille, de Jong vum Joash de Jong vum Jehoahaz, an B etshemesh, an huet him zu Jerusalem: an hie fräi der Mauer vun Jerusalem verwandelt aus dem Portal vun Ephraim vum Corner Gate, e span vu véierhonnert alen. 25:24 Hien huet och all d'Gold an d'Sëlwer geholl, an all d'Geschir, déi am Haus vu Gott am Haus vun O Bett-Edom fonnt goufen, an d'Schätz vum Kinnekshaus, an d'Jongen vun den Adelegen. dunn ass hien zréck op Samaria.

25:25 An den Amaziah, de Jong vum Joash, de Kinnek vu Juda, huet fofzéng Joer nom Doud vum Joash, dem Jong vum Joahaz, dem Kinnek vun Israel gelieft. 25:26 De Rescht vun den Akten vun Amaziah, éischt a lescht, sinn se net am Buch vun de Kinneke vu Juda an Israel geschriwwen? 25:27 Vun der Zäit wou d'Amazia sech vum Jehova ofgewand huet, hunn se ugefaang géint hien zu Jerusalem ze konspiréieren; A wéi hien op Lachish geflücht ass, hunn se de Lachish no him geschéckt, an do hunn se hien ëmbruecht; 25:28 A si bruecht him op Päerd, a begruewe him mat senge Pappen an der Stad vun Juda.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 26

26: 1 Dunn hunn all d'Leit vu Juda den Uzziah geholl, dee siechzéng Joer al war, an hien zum Kinnek gemaach an der Plaz vu sengem Papp Amisiah. 26: 2 Den Uzziah huet den Eloth gebaut, an huet et zu Juda zréckbruecht nodeems de Kinnek Amaziah mat senge Pätter geschlof huet. 26: 3 Den Uzziah war siechzéng Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hie regéiert 22 Joer zu Jerusalem. Seng Mamm huet geheescht Jecolia s, vu Jerusalem. 26: 4 An hien huet dat gemaach wat an den Ae vum Här richteg war, no alles wat säi Papp Amaziah gemaach huet. 26: 5 An hie bestoe fir Gott an den Deeg vun Zechariah ze sichen, d'Visioune vu Gott ze verstoen; an dësen Deeg wou hien de Jehova gesicht huet, huet hien him guttgeheescht. 26: 6 An hien ass erausgaang an huet géint d' Philistine gekämpft an huet d'Mauer vu Gat an d'Mauer vu Jabnia an d'Mauer vun Ashdod gebrach. an hien huet Stied zu Ashdod an am Land vun de Philistinne gebaut. 26: 7 Gott huet him gehollef géint d'Philistinnen a géint d'Araber , déi zu Gur-Baal gelieft hunn, an géint d'Ammoniten. 2 6: 8 An d'Ammoniten hunn dem Uzziah Kaddoe geschenkt, a seng Ruhm huet sech op d'Grenz vun Egypten verbreet. well et war héich mächteg ginn. 26: 9 Den Uzziah huet och Tierm zu Jerusalem gebaut, beim Eckepaart, an am Dallpaart an duerch d'Ecken; a befestegt hinnen. 26:10 Hien huet och Tierm an der Wüst gebaut a vill Zistern opgemaach: well hien hat vill Béischten, an der Sephelah an an de Flaachen; a Wéngerten, a Felder, an de Bierger an an de fruchtbare Flaachen; well hie war e Frënd vun der Landwirtschaft.

26:11 Den Uzziah hat och eng Arméi vu Kricher, déi an Divisiounen an de Krich gaange sinn, no der Lëscht gemaach vun der Hand vum Jehiel de Schrëftsteller, a vum Maasiah de Gouverneur, an der Hand vum Hananiah, engem vun de Kinnekscheffen. 2 6:12 Déi ganz Zuel vun de Familljecheffen, mächteg a mächteg, war 2.600. 26:13 An ënner hirer Hand war d'Arméi vum Krich, vun dräi honnert a siwen dausend fënnef honnert mächteg a staark Kricher , fir de Kinnek géint d' Emigoen ze hëllefen. 26:14 An Uzziah virbereet fir all d'Arméi, Schëlder, Speer, Helm, corselets, Béi, an slings Steng ze geheien. 26:15 An hien huet zu Jerusalem Maschinne gemaach, déi vun Ingenieuren erfonnt goufen, fir an Tierm a Festungen ze stoen , fir Feiler a grouss Steng ze schéissen, a seng Ruhm huet sech wäit verbreet, well hie gouf wonnerbar gehollef, bis hie mächteg gouf. 26:16 Awer wann hie staark war, ass säin Häerz op seng Zerstéierung eropgaang; well hie géint de Jehova säi Gott rebelléiert huet, an den Tempel vu Jehova erakomm ass, fir Räucherstoff um Altor vum Wierfel ze verbrennen. 26:17 An Azariah de Paschtouer koum no him, a mat him uechtzeg Paschtéier vum Här, mächteg Männer. 26:18 A si stoungen géint de Kinnek Uzziah a soten zu him: Et ass net fir Iech, U Uzziah, fir dem Här Räucherstäbchen ze brennen, mee un d'Priistersjongen vum Aaron, déi geweit sinn et ze verbrennen. Kommt aus dem Hellegtum, well Dir hutt gesënnegt, an et wäert net fir Är Herrlechkeet virum Här Gott sinn.

26:19 Dunn huet den Uzziah, mat senger Wierm e Wierfebam fir Räuchelcher ze bidden, mat Roserei gefëllt; a senger Roserei géint d'Priistere brécht Lepra op senger Stir virun de Paschtéier am Haus vum Här, beim Räuchersaltor. 26:20 An den Hohepriister Azariah huet op hie gekuckt , an all d'Priister, an et war lepra op senger Stir; a si hunn hie séier vun där Plaz gemaach; an hien huet sech och séier gemaach, well den Jehova hie geschloen huet. 26:21 Also war de Kinnek Uzziah lepra bis zum Dag vu sengem Doud, an hien huet als Lepra an engem heemlechen Haus gewunnt, fir dat hien aus dem Haus vu Jehova ausgeschloss gouf; an de Jotham säi Jong war zoustänneg fir de Kinnekshaus an huet d'Leit vum Land regéiert. 26:22 De Rescht vun den Akten vum Uzziah, éischt a lescht, goufe vum Prophéit Jesaia, Jong vum Amos geschriwwen. 26:23 Also ass den Uzzi mat senge Pappe geschlof , a si hunn hie mat senge Pappe begruewen am Feld vun de kinnekleche Griewer; well se soten: Hien ass lepra. A säi Jong Jotham huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 27

27: 1 De Jotham war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet siechzéng Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet geheescht Jerusa, Duechter vum Zadok. 27: 2 An hien huet dat gemaach wat an den Ae vum Här richteg war, no alles wat säi Papp Uzziah gemaach hat, ausser datt hien net an d'Hellegtum vum Här koum. Awer d'Stad huet weider korrupt. 27: 3 Hien huet déi gréisste Paart vum Haus vum Här gebaut, an op der Festungsmauer huet hie vill gebaut. 27: 4 Hien huet och Stied an de Bierger vu Juda gebaut a Festungen an Tierm an de Bëscher gebaut. 27: 5 Hien hat och Krich mam Kinnek vun den Ammoniten, deen hien besiegt huet; An d'Ammoniten hunn him an deem Joer honnert Talenter Sëlwer, zéngdausend Chéier Weess, an Zéngdausend Geescht ginn. Dëst krut hien vun den Ammoniten, an datselwecht am zweete Joer an am Drëtten. 27: 6 Dofir gouf de Jotham staark, well hie seng Weeër virum Här säi Gott virbereet huet . 27: 7 De Rescht vum Jotham seng Handlungen , an all seng Kricher, a seng Weeër, kuck, se sinn am Buch vun de Kinneke vun Israel a Juda geschriwwen. 27: 8 Hie war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hie regéiert siechzéng zu Jerusalem. 27: 9 An de Jotham ass mat senge Pappe geschlof a si hunn hien an der Stad David begruewen ; an de Ahaz säi Jong huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 28

28: 1 Den Ahaz war zwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet siechzéng Joer zu Jerusalem regéiert. Awer hien huet net gemaach wat an den Ae vum Här richteg war, sou wéi säi Papp David. 28: 2 Virun s ass hien op de Wee vun de Kinneke vun Israel getrëppelt, an huet och geschmollte Biller zu de Baale gemaach. 28: 3 Hien huet och Räucherstäbchen am Dall vun de Kanner vun Hinnom verbrannt, a seng Kanner duerch d'Feier gemaach, a Form vun den Abominatioune vun den Natiounen, déi den Här aus der Präsenz vun de Kanner vun Israel verdriwwen huet. 28: 4 Hien huet och geaffert a verbrannt Wierkung op den Héichten, op den Hiwwelen an ënner all grénge Bam. 28: 5 Dofir huet den HÄR säi Gott hien dem Kinnek vun de Syrer iwwerginn, deen hien besiegt huet an eng grouss Zuel vu Gefaange geholl huet, déi se op Damaskus bruecht hunn. Hie gouf och dem Kinnek vun Israel iwwerginn, deen hie mat engem grousse Schluechte getraff huet. 28: 6 Fir de Peka, de Jong vum Rem alias, huet zu Juda honnert an zwanzeg dausend Mächte geschloen; well si hunn de Jehova, de Gott vun hire Pätter verlooss. 28: 7 Och den Zicri, e staarke Mann vun Ephraim, huet de Maasiah de Jong vum Kinnek ëmbruecht, an den Azricam säi Steward, an den Elkanah, zweeten nom Kinnek. 28: 8 D'Kanner vun Israel hunn och Gefaangene vun hire Bridder zweehonnertdausend, Frae, Jongen a Meedercher geholl, ausser datt se vill verwinnt hunn, wat se op Samaria bruecht hunn.

28:9 Et war dunn e Prophet vum Här mam Numm Obed, dee virun d'Arméi erausgaang ass, wéi se an Samaria erakoumen, a sot zu hinnen: Kuckt, den Här Gott vun Äre Pappen, aus Roserei géint Juda, huet se ofginn Är Hänn; an Dir hutt se mat Roserei ëmbruecht, déi bis an den Himmel erreecht huet. 28:10 An elo hutt Dir decidéiert lech Juda a Jerusalem als männlech a weiblech Dénger ze ënnerwerfen ; awer hutt Dir net géint den Här Äre Gott gesënnegt? 28:11 Héiert mech elo, a restauréiert d'Gefaangene, déi Dir vun Äre Bridder geholl hutt; well den Här rosen op dech ass. 28:12 Dunn hunn e puer vun de wichtegste Männer vun de Jongen vun Ephraim, den Azariah, de Jong vum Johanan, de Berechiah, de Jong vu Mesilemoth, den Hiskiah, de Jong vu Sallum, an d'Amasa, de Jong vum Hadlai, opgestan géint déi, déi aus dem Krich kommen. 28:13 A si soten zu hinnen: Bréngt d'Gefaangene net heihinner , well d'Sënn géint den HÄR wäert op eis sinn. Dir probéiert eis Sënnen an eis Feeler bäizefügen, eis Verbrieche si ganz grouss, an d'Verbrennung vu Roserei géint Israel. 28:14 Dunn huet d'Arméi d'Gefaangene verlooss an de Raum virum Prënzen an der ganzer Mass. 28:15 An d'Männer genannt goufen opgestan, an hunn d'Gefaangene geholl, an hunn déi, déi plakeg waren, mat de Kleeder gekleet; Si hunn se gekleed, hu Schong drop gemaach, hunn hinnen lessen an Drénke ginn, an hunn se gesaleft, an hunn all déi Schwaach op lesele gefouert, an hunn se op Jericho, d'Stad vun de Palmen, bei hir Bridder gedroen; a si sinn zréck op Samaria gaang.

28:16 Zu där Zäit huet hien de Kinnek Ahaz zu de Kinneke vun Assyrië geschéckt fir him ze hëllefen: 28: 17 Fir erëm waren d'Edomiter komm an hunn de Juda attackéiert an hunn Gefaangenen ewechgeholl. 28:18 Och d'Philistine hunn sech duerch d'Stied vu Shephela an den Negev vu Juda verbreet an hunn Beth-Semes, Aijalon, Gederot a Soco mat hiren Dierfer geholl, den Timna mat sengen Dierfer, an de Gimzo mat hiren Dierfer. Dierfer; a si hunn an hinne gelieft. 28:19 Fir den HÄR huet de Juda fir den Ahaz Kinnek vun Israel erniddregt: well hien huet zu Juda gehandelt a géint den HÄR verstouss. 28:20 Tiglathpileser, Kinnek vun den Assyrians, koum och géint him, him eng Mier gemaach an him net gestäerkt. 28:21 Trotzdem datt den Ahaz d'Haus vum Här an d'Kinnekshaus an déi vun de Prënzen ofgestouss hunn, fir dem Kinnek vun den Assyrer ze ginn, huet hien him net gehollef. 28:22 Ausserdeem huet de Kinnek Ahaz an der Zäit, datt hie gedréckt huet, eng méi grouss Sënn géint de Jehova bäigefüügt; 28:23 Well hien Affer fir d'Götter vun Damaskus gemaach huet, déi hien besiegt hunn, an hie sot: D'Gëtter vun de Kinneke vu Syrien hëllefen hinnen , ech wäert hinnen och Affer bréngen, fir datt se mir hëllefen; awer dës ware seng Ruin, an déi vun ganz Israel. 28:24 Ausserdeem huet den Ahaz d'Geschir vum Gottes Haus gesammelt, an hie gebrach , an d'Dieren vum Haus vu Jehova zougemaach, a war zu Jerusalem an all Eck geschafft. 28:25 Hien huet och Héichplazen an all de Stied vu Juda gemaach fir Räucher fir aner Gëtter ze verbrennen, sou datt den HÄR, Gott vu senge Pappe , Roserei provozéiert huet.

28:26 De Rescht vu senge Wierker, an all seng Weeër , éischt a lescht, kuck, si sinn am Buch vun de Kinneke vu Juda an Israel geschriwwen. 28:27 An Ahaz geschlof mat senge Pappen, a si hunn hien an der Stad Jerusalem begruewen, awer si hunn hien net an d'Griewer vun de Kinneke vun Israel bruecht; a säi Jong Hiskia huet a senger Plaz regéiert.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 29

29: 1 Den Hiskia huet ugefaang ze regéieren, wéi hie fënnefanzwanzeg Joer al war, an hien huet néng an zwanzeg Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm huet den Numm Abijah, Duechter vum Z acarias. 29: 2 An hien huet gemaach wat an den Ae vum Här richteg war, sou wéi alles säi Papp David gemaach huet.

29: 3 Am éischte Joer vu senger Herrschaft, am éischte Mount, huet hien d'Dieren vum Haus vu Jehova opgemaach an huet se gefléckt. 29: 4 An hien huet d'Priister an d'Leviten aberuff a se op der ëstlecher Plaz gesammelt. 29: 5 An hie sot zu hinnen: Héiert mech, Leviten! Hellegt lech elo, an hellegt d'Haus vum HÄR, Gott vun Äre Pappen, a bréngt Dreck aus dem Hellegtum. 29: 6 Well eis Pappen rebelléiert hunn an dat Béis gemaach hunn an den Ae vu Jehova eise Gott; well si hunn hien hannerlooss, an hunn hir Gesiichter vum Tabernakel vu Jehova ofgedréit an hunn him de Réck gedréint. 29: 7 A si hunn d'Dieren vun der Veranda zougemaach an d' Luuchten ausgeschloen; Si hunn net Räucher verbrannt, an och net e Brennoffer am Hellegtum dem Gott vun Israel ugebueden. 29: 8 Dofir ass de Roserei vum Här op Juda a Jerusalem komm an huet se zu Verwirrung, an zum Exekratioun an der Lächerung geliwwert, wéi Dir mat lech selwer gesitt . 29: 9 A kuck, eis Pappen sinn duerch de Schwert gefall, an eis Jongen, eis Meedercher an eis Frae goufen dofir gefaange geholl. 29:10 Elo hunn ech dunn decidéiert e Bond mat dem Här Gott vun Israel ze maachen, fir datt hien d' Verbrennung vu senger Roserei vun eis ofleeft.

29:11 Meng Kanner, loosst lech elo net verféieren, well den Jehova huet lech gewielt fir virun him ze stoen, an hien ze déngen, a seng Ministere ze sinn, a Verbrenne fir hien ze verbrennen. 29:12 Dunn hunn d'Leviten opgestan, de Mahat, de Jong vum Amasai, an de Joel, de Jong vum Azaria, vun de Jongen vu Kohath; a vun de Jongen vu Merari: de Cis, de Jong vum Abdi, an den Azariah, de Jong vum Jehalelel; vun de Kanner vu Gersón, Joa Jong vum Zima, an Eden Jong vum Joa; 29:13 vun de Jongen vum Elizaphan, Simri a Jeiel; a vun de Jongen vum Asaph, Zacharias a Matanias; 29:14 vun de Jongen vum Heman, dem Jehiel an dem Simei; a vun de Jongen vum Jeduthun, dem Semaiah an dem Uzziel. 29:15 Dës hunn hir Bridder gesammelt a sech geheelt a sinn no dem Kommando vum Kinnek an de Wierder vu Gott erakomm, fir d' Haus vum Jehova ze botzen . 29:16 An d'Priister sinn an d'Haus vum Här gaang fir et ze botzen an hunn all Dreck ewechgeholl, déi se am Tempel vum Här fonnt hunn, an den Haff vum Haus vum Här. a vun do aus hunn d'Leviten se an de Kidron River ausgefouert. 29:17 Si hunn ugefaang sech um éischten Dag vum éischte Mount ze hellegen , an den aachte vum selwechte Mount si se an d'Portico vum Här komm; an si hunn d'Haus vum Här an aacht Deeg geheelt, an am Sechzéngt vum éischte Mount si se fäerdeg. 29:18 Da koumen si bei de Kinnek Hiskia a soten zu him: Mir hunn dat ganzt Haus vum HÄR, den Altor vum Brennoffer, an all seng Geschir, an de Showdësch mat all senge Geschir gereinegt.

29:19 Mir hunn och all d'Geschir virbereet a geheelt, déi de Kinnek Ahaz a senger Ontroufheet refuséiert hat, wéi hie regéiert huet. A si si virum Altor vum Här. 29:20 An de Kinnek Hiskia ass fréi am Mueren opgestan, huet d'Cheffe vun der Stad gesammelt an ass an d'Haus vum Här eropgaang. 29:21 A si hunn siwe Bullen, siwe Widder, siwe männlech Lämmercher a siwe männlech Geessen duergestallt, als Versoenung fir d' Kinnekräich, fir d'Hellegtum a fir Juda. An hien huet de Priister, de Jongen vum Aaron gesot, se um Altor vum Här ze bidden. 29:22 Also hunn si d'Bullen ëmbruecht, an d'Priister hunn d'Blutt kritt an hunn et op den Altor gestreet; dunn hunn se d'Widder ëmbruecht an d'Blutt um Altor gestreet; si hunn och d'Lämmer ëmbruecht, an d'Blutt op den Altor gestreet. 29:23 A si bruecht virum Kinnek an de Spectateuren Geessen fir Versoenung, an huet hinnen hir Hänn op. 29:24 An d'Priister ëmbruecht hinnen , an huet e Sënn Affer mat hirem Blutt op den Altor. ganz Israel ze versöhnen; well duerch de ganzen Israel huet de Kinnek befollegt d'Brennoffer an d' Versöhung ze maachen. 29:25 Hien huet och Leviten an d'Haus vum HÄR geluecht mat Cymbaler, Héngerhaut an Harpen, sou wéi et vum David, vum Gad vum Kinnek a vum Nathan de Prophéit gesi war. 29:26 An d'Levite stoungen mam David seng Instrumenter, an d' Priister mat Trompetten. 29:27 Dunn huet den Hiskia den Uerder ginn, d'Brennoffer um Altor ze bidden; A wéi d'Brennoffer ugefaang huet, huet d'Lidd vum Här och ugefaang mat den Trompetten an den Instrumenter vum David Kinnek vun Israel.

29:28 An déi ganz Unioun huet veréiert , an d'Sänger hu gesongen, an d'Trompettisten hunn d'Trompette gemaach. alles huet souguer gedauert bis den Holocaust verbraucht gouf. 29:29 A wéi se fäerdeg waren ze bidden, huet de Kinnek an all déi, déi mat him waren, sech gebéit a veréiert. 29:30 Dunn hunn de Kinnek Hiskia an d'Prënzen de Levitte gesot, den HÄR mat de Wierder vum David an dem gesi vum Asaph ze luewen. A si hu mat grousser Freed gelueft, a sech gebéit a veréiert. 29:31 An den Hiskia huet geäntwert a sot : Dir hutt lech elo dem Här geweit; Kommt also no, a present Affer a Luef am Haus vu Jehova. An d'Mass huet Affer a Luef gemaach; an all déi generéis am Häerz hunn gebrannt Affer bruecht. 29:32 An d'Zuel vun de Brennen, déi d'Congregatioun bruecht huet, war siwwenzeg Ochsen, honnert Widder, an zweehonnert Lämmer; alles fir d'Brennoffer vum Här. 29:33 An d'Offere ware sechs honnert Ochsen, an dräi dausend Schof. 29:34 Awer d'Priister ware wéineg, a si waren net genuch fir d'Verbrennungshaut ze Haut; an esou hunn hir Bridder de Leviten hinnen gehollef bis se d'Aarbecht fäerdeg haten, a bis déi aner Paschtéier geheelt goufen: well d'Leviten méi oprecht am Häerz ware fir sech ze hellegen wéi d'Priister. 29:35 Also war et en lwwerfloss u Brennofferen, mam Fett vun de Friddensofferen, an Drénkoffer fir all Brennoffer. An den Déngscht vum Haus vu Jehova gouf erëmgestallt. 29:36 An Hzekiah war frou mat all de Leit, datt Gott d'Leit virbereet haten; well d' Saach war séier gemaach.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 30

30: 1 Dunn huet den Hiskia uechter ganz Israel a Juda geschéckt, an huet Bréiwer un Ephraim a Manasse geschriwwen, fir op Jerusalem an d'Haus vu Jehova ze kommen, fir dem Jehova, Gott vun Israel, d'Pessach ze feieren . 30: 2 An de Kinnek hat Berodung mat senge Prënzen a mat der ganzer Kongregatioun zu Jerusalem gemaach fir de Pessach am zweete Mount ze feieren: 30: 3 Well da konnte se et net feieren, well et waren net genuch geheelt Paschtéier, d'Leit hu sech zu Jerusalem versammelt. 30: 4 Dëst huet de Kinnek an d'ganz Vollek gefall. 30: 5 A si hunn decidéiert eng Proklamatioun duerch ganz Israel ze maachen, vu Berseba bis Dan, fir ze kommen fir de Pessach fir den Jehova, de Gott vun Israel, zu Jerusalem ze feieren: well se laang net gefeiert hunn, wéi et geschriwwe steet. 30: 6 Dunn waren et Courrier mat Bréiwer vum Kinnek a senge Prënzen uechter ganz Israel a Juda, sou wéi de Kinnek hie bestallt hat, a si soten: Kanner vun Israel, komm zréck op den Jehova, de Gott vun Abraham , Isak an Israel, an hie wäert zréck an de Rescht, deen aus der Hand vun de Kinneke vun Assyrië lénks ass. 30: 7 Sidd net wéi Är Pappen a wéi Är Bridder, déi géint den Jehova, de Gott vun hire Pateren rebelléiert hunn, an hien huet se zu Wüst ginn, wéi Dir gesitt. 30: 8 Sidd elo net Ären Hals wéi Är Pappen; Gitt Iech dem HÄR ënner, a kommt a säin Hellegtum, dat hien fir ëmmer geheelt huet; an déngt den Här Äre Gott, an d'Verbrennung vu senger Roserei wäert vun Iech ofwenden.

30:9 Well wann Dir op den Jehova zréckkuckt, da wäerten Är Bridder an Är Kanner Barmhäerzegkeet fanne virun deenen, déi se gefaange halen, a si wäerten an dëst Land zréckkommen. v osotros dréint Dir Iech nach eng Kéier un hien. 30:10 Sou sinn d'Couriers vu Stad zu Stad duerch d'Land Efraim a Manasse bis op Zebulun gaang. Awer si hunn aus hinne gelaacht a gelaacht. 30:11 Awer e puer Männer aus Asher, Manasse an Zebulun hunn sech bescheedegt a sinn op Jerusalem komm. 30:12 A Juda war och d' Hand vu Gott fir hinnen een Häerz ze ginn fir de Message vum Kinnek an de Prënzen ze erfëllen, sou dem Wuert vum Jehova. 30:13 A vill Leit hunn zu Jerusalem versammelt fir de feierlechen Fest vun de Ongesetzte Brout am zweete Mount ze feieren, eng grouss Versammlung. 30:14 An opgestan, ewechgeholl Altor déi zu Jerusalem waren; Si hunn och all d'Räucherstoffer ewechgeholl a se an d'Baach Kidron gegoss. 30:15 Dunn hunn se et um Pessach geaffert , um véierzéngten Dag vum zweete Mount; an d'Priister an d'Leviten hu sech geschummt a sech geheelt, an hunn d'Brennofferen an d'Haus vu Jehova bruecht. 30:16 A si hunn hir Plaz an de gewéinleche Wendungen ageholl, nom Gesetz vum Moses, dem Gottes Mann ; An d'Priister hunn d'Blutt gesprenkelt, dat se aus den Hänn vun de Levitte kruten : 30:17 Well et ware vill an der Versammlung, déi net geheelt goufen, an dofir hunn d'Leviten de Pessach geaffert fir all déi, déi net gereinegt goufen, fir hinnen ze hellegen Jehova.

30:18 Fir eng grouss Zuel vun de Leit vun Ephraim a Manasse, a vun Issachar an Zebulon, hu sech net gereinegt, an hunn de Pessach net giess wéi et geschriwwe steet. Awer den Hiskia huet fir si gebiet, a gesot: Jehova, dee gutt ass, sief jidderengem, dee säin Häerz virbereet huet Gott ze sichen , 30:19 Jehova, de Gott vu senge Pappen, och wann hien net no de Reinigungsrite vun der Hellegtum. 30:20 An den Här huet den Hiskiah héieren an d'Leit geheelt. 30:21 Sou hunn d'Jongen vun Israel, déi zu Jerusalem waren, dat feierlech Fest vun de Ongesetzte Brout siwe Deeg laang mat grousser Freed gefeiert. D'Leviten an d'Priister verherrlechen den Jehova all Dag a sangen mat klangenden Instrumenter dem Jehova. 30:22 An den Hiskia huet zu den Häerzer vun all de Levitte geschwat, déi gutt Gedanken am Déngscht vu Jehova haten. A si hu siwe Deeg vun den Affer beim feierleche Fest giess a friddlech Affer bruecht an dem Jehova, dem Gott vun hire Pätter Merci gesot. 30:23 An all déi Versammlung huet festgestallt datt se d'Fest fir anerer feieren wann et Deeg ass; a si hunn et weider siwe Deeg mat Freed gefeiert. 30:24 Well den Hiskia Kinnek vu Juda huet der Versammlung dausend Bullen a siwen Dausend Schof ginn; an d'Prënzen hunn de Leit och dausend jonk Männer an zéngdausend Schof ginn: a vill Paschtéier hu sech scho geheelt. 30:25 Dofir war d'ganz Kongregatioun vu Juda frou, sou wéi d'Priister an d'Leviten, an déi ganz Mass, déi aus Israel komm war. och déi Friemer, déi aus dem Land Israel komm sinn, an déi, déi zu Juda gelieft hunn.

30:26 Dunn war et grouss Freed zu Jerusalem; Well zënter den Deeg vum Salomo, dem Jong vum David, dem Kinnek vun Israel, war et zu Jerusalem näischt méi ginn. 30:27 Duerno hunn d'Priister an d'Leviten opgestan, d'Leit geseent. An hir Stëmm gouf héieren , an hir Gebieder erreecht de Raum vun hirem Hellegtum, an den Himmel.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 31

31: 1 All dës Saache gemaach, all d'Israeliten, déi do gewiescht sinn, sinn an d'Stied vu Juda erausgaang, an hunn d'Statue futti gemaach an d'Biller vun Asherah zerstéiert, an hunn d'Héichheeten an Altor duerch Juda a Benjamin ofgerappt. , an och zu Ephraim a Manasse, bis alles fäerdeg ass. Duerno sinn all d'Kanner vun Israel zréck an hir Stied gaang, jiddereen op seng Positioun.

31: 2 An den Hiskiah huet d'Verdeelung vun de Paschtéier an de Leviten no hire Schichte arrangéiert, jiddfereen no sengem Büro, d'Priister an d'Leviten, fir d'Brennoffer an d' Friddoffer ze bidden, fir ze Ministeren, fir Merci ze soen a luewen an den Diere vun de Geriichter vum Här. 31: 3 De Kinnek huet aus sengem eegene Land bäigedroen fir de Moien an den Owend Brennofferen, a fir d'Brennofferen op de Sabbatten, Neimounden a feierlech Fester, wéi et am Gesetz vum Jehova geschriwwe steet. 31: 4 Hien huet och d'Leit befeelt, déi zu Jerusalem gelieft hunn, de Paschtéier an de Leviten den Undeel ze ginn, fir datt se sech dem Gesetz vu Jehova widmen. 31: 5 A wéi dëst Edikt verëffentlecht gouf, hunn d'Kanner vun Israel vill éischt Fruucht vu Getreide, Wäin, Ueleg, Hunneg a vun all de Friichte vun der Äerd ginn: Si hunn och d'Zénger vun alle Saache bruecht. 31: 6 Och d'Kanner vun Israel a Juda, déi an de Stied vu Juda gelieft hunn, hunn op déi selwecht Manéier d'Zénger vum Véi a vun de Schof ginn; a si hunn d'Zéngte vun der Hellegkeet bruecht, vun de Saachen, déi si dem Jehova hire Gott versprach haten, a si hunn se a Koup ofgesat.

31:7 Am drëtte Mount hu se ugefaang dës Koup ze bilden, a si sinn am siwente Mount fäerdeg. 31: 8 Wéi den Hiskiah an d'Prënze koumen an d'Hënn gesinn hunn, hunn se den Här a säi Vollek Israel geseent. 31: 9 An den Hiskia huet d'Priister an d'Leviten iwwer dës Koup gefrot. 31:10 an den Azariah Hohepriister aus dem Haus Zadok, huet geäntwert : Zënter datt se ugefaang hunn d'Offeren an d'Haus vum Här ze bréngen, hu mir giess a mir hunn genuch ze iessen, an hu vill verlooss: well den Här huet säi Stad, an dëst Heefegkeet vu Bestëmmunge blouf . 31:11 Dunn huet den Hiskia den Uerder ginn, Kummeren am Haus vu Jehova virzebereeden ; a si hunn se virbereet. 31:12 An hinnen hunn se déi éischt Friichten an d'Zénger an déi geweit Saachen, trei deposéiert; a si hunn dem Levite Conanías, dem Haaptleit, de Charge ginn, an de Shimei säi Brudder war deen zweeten. 31:13 A Jehiel, Azaziah , Nahat, Asael, Jerimot, Jozabad, Eliel, Ismachiah, Mahat a Benaiah, waren d'Stewards am Déngscht vu Conaniah a sengem Brudder Shimei, op Uerder vum Kinnek Hiskiah an Azariah, Prënz vun Gottes Haus. 31:14 An de Levite Coré, de Jong vum Imna, Erzéiungsberechtegten vun der Ostpaart, war zoustänneg fir d'Fräiwëlleger fir Gott, an d'Verdeelung vun den Offeren, déi dem Jehova gewidmet sinn, an den Allerhellegsten. 31:15 A bei sengem Déngscht waren Eden, Benjamin, Jeshua, Shemaiah, Amarías a Secanías, an de Stied vun de Paschtéier, fir senge Bridder trei hir Portiounen ze ginn no hire Gruppen, deenen Eelsten an de Jéngsten.

31:16 zu de Männer opgezielt vun hirer Hierkonft, dräi Joer a méi al, un all déi, déi an d'Haus vu Jehova erakomm sinn, fir hire Ministère ze maachen, no hire Büroen a Gruppen; 31:17 Och zu deenen, déi ënnert de Paschtéier gezielt goufen no hire Pappenhaiser; an de Leviten zwanzeg Joer al a méi, no hire Büroen a Gruppen; 31:18 Si goufen opgezielt mat all hire Kanner , hire Fraen, hire Jongen a Meedercher, déi ganz Vill; well se sech trei zu hellege Saachen geweit hunn. 31:19 Am selwechte Wee fir d'Jongen vum Aaron, d'Priister, déi an der Banlieue vun hire Stied waren, an all de Stied, hunn d'Männer ernannt hir Portiounen un all d'Männer ënner de Paschtéier ze ginn an all déi Lineage vun de Leviten. 31:20 Esou huet den Hiskia duerch ganz Juda gemaach an huet gemaach, wat gutt, richteg a richteg ass, virum HÄR sengem Gott. 31:21 An alles wat hien am Déngscht vum Haus vu Gott ënnerholl huet, no dem Gesetz, huet hie säi Gott gesicht, huet et vu ganzem Häerz gemaach, a war erfollegräich.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 32

32: 1 No dëse Saachen an dëser trei ass de Sanherib Kinnek vun den Assyrer an de Juda eruewert an huet géint déi befestegt Stied campéiert an hat se wëllen ze erueweren. 32: 2 Also huet den Hiskia de Kuer vu Sanherib gesinn, a seng Intentioun Jerusalem ze kämpfen, 32: 3 Hien huet mat senge Prënzen a senge staarke Männer ugeroden de Quelle vum Waasser ausserhalb vun der Stad ze blockéieren; a si hunn hien ënnerstëtzt. 32: 4 Dunn hunn sech e grousst Vollek zesummefonnt, an all d'Brunnen an d'Baach, déi duerch d' Territoire gelaf ass, verblannt a gesot: Firwat sollten d'Kinneke vun Asien vill Waasser fannen, wa se kommen? 32: 5 Du mat engem bestëmmte Geescht huet den Hiskia all déi gefall Mauere gebaut, an d'Tierm opgeriicht, an eng aner Mauer no baussen: hien huet och Milo an der Stad Dav id befestegt , an och vill Schwerter a Schëlder gemaach. 32: 6 An hien huet d' Kapitänen am Krich iwwer d'Leit ernannt, an hien op der Plaz ausserhalb der Stadpaart zesumme bruecht, an huet zu hiren Häerzer geschwat a gesot: 32: 7 Sief staark a couragéiert; keng Angscht, keng Angscht virum Kinnek vun Assyrien, an och net vun der ganzer Mass, déi mat him kënnt; well et méi mat eis ass wéi mat him. 32: 8 Den Aarm vum Fleesch ass bei him, awer den Här eise Gott ass mat eis fir eis ze hëllefen an eis Schluechte ze kämpfen. An d'Leit haten d'Vertrauen an d'Wierder vum Hiskia Kinnek vu Juda. 32: 9 No dësem Senacher b Kinnek vun den Assyrer, wärend hien de Lachish mat aller Kraaft belagert huet, huet hien seng Dénger op Jerusalem geschéckt, fir dem Hizkia, de Kinnek vu Juda, an der ganzer Juda, déi zu Jerusalem waren, ze soen.

32:10 Also h zu sot de Sanherib Kinnek vun den Assyrer: A wiem vertraut Dir wann Dir der Belagerung zu Jerusalem widderstitt? 32:11 Täuscht den Hiskia dech net derzou, dem Doud, dem Honger an dem Duuscht ze ginn, a seet: Jehova eise Gott wäert eis aus der Hand vum Kinnek vun Assyrië befreien? 32: 1 2 Ass den Hiskia net dee selwechten, deen seng Héichten an Altoren ewechgeholl huet , an zu Juda a Jerusalem gesot huet: Virun dësem een Altor wäert Dir veréieren, an dorop wäert Dir Wierkung verbrennen? 32:13 Hutt Dir net gewosst wat ech a meng Elteren mat all de Leit op der Äerd gemaach hunn? Konnt d'Götter vun den Natiounen vun dëse Länner hiert Land vu menger Hand geliwwert hunn? 32:14 Wéi ee Gott war et bei all de Gëtter vun deenen Natiounen, déi meng Pappen zerstéiert hunn, déi säi Vollek aus mengen Hänn kéinte retten? Wéi kann Äre Gott dech aus menger Hand retten? 32:15 Elo verleed dech net, den Hezekiah, an iwwerzeeg dech net, an gleew him net; datt wa kee Gott vun all deenen Natiounen a Kinnekräicher säi Vollek aus mengen Hänn a vun den Hänn vu mengen Eltere konnt befreien, wéi vill manner kann Äre Gott dech aus menger Hand befreien? 32:16 An aner Saache hunn seng Dénger géint den Här Gott geschwat, a géint säin Dénger Hiskia. 32:17 Zousätzlech dozou huet hien Bréiwer geschriwwen an deem hie géint den Här Gott Gott vun Israel geläscht huet, a géint hie geschwat huet a gesot: Wéi d'Gëtter vun den Natiounen an de Länner hir Leit net aus mengen Hänn kéinte befreien, wäert de Gott vum Hiskia och net de ären aus mengen Hänn.

32:18 A si hu mat héijer Stëmm am Judäesche geruff zu de Leit vu Jerusalem , déi op de Mauere waren, fir se Angscht ze maachen an se Angscht ze maachen, fir datt se d'Stad huelen. 32:19 A si hu géint de Gott vu Jerusalem geschwat wéi géint d'Gëtter vun de Vëlker vun der Äerd, déi d'Aarbecht vu Männerhänn sinn.

32:20 Awer de Kinnek Hiskia an de Prophéit Jesaia, de Jong vum Amoz, hunn dofir gebiet an hunn an den Himmel geruff. 32:21 A Jehova huet en Engel geschéckt, deen all mächtege a mächtege Mann zerstéiert huet, an d'Cheffen an d'Captainen am Lager vum Kinnek vun Assyrien. Hien ass dowéinst heemgeschummt; a wéi hien an den Tempel vu sengem Gott erakomm ass , do hunn seng eege Jongen hie mam Schwäert ëmbruecht . 32:22 Sou huet den HÄR den Hiskia an d'Awunner vu Jerusalem aus den Hänn vum Sanherib Kinnek vun Assyrien gerett , an aus den Hänn vun allen. an huet hinne Rescht vun alle Säite ginn. 32:23 A vill hunn dem Här en Offer op Jerusalem bruecht, a räich Kaddoe fir den Hiskia Kinnek vu Juda; an hie gouf no all dëse virun allen Natiounen immens erhuewen.

32:24 Zu där Zäit gouf den Hiskia déidlech krank; an hien huet zum Jehova gebiet, deen him geäntwert huet an en en Zeeche ginn huet. 32:25 Awer den Hiskia huet net geäntwert op dat Gutt, wat him gemaach gi war; awer säin Häerz war opgeriicht, an et koum e Roserei géint hien, a géint Juda a Jerusalem. 32:26 Awer den Hiskia, nodeems hien säin Häerz ervirgehuewen huet, huet hie sech vernidderegt, hien an d'Awunner vu Jerusalem; an de Roserei vum HÄR koum net an den Deeg vum Hiskia.

32:27 An Hiskia hat Räichtum an Herrlechkeet, ganz vill; a krut Sëlwer- a Goldschätz, wäertvoll Steng, Parfumen, Schëlder an all méiglech wënschenswäert Bijoue . 32:28 Hien huet och Depositioune gemaach fir Akommes vu Getreide, Wäin an Ueleg; Ställ fir all Zort Béischten, a Schofshiert fir Ranner. 32:29 Hien huet och Stied kaaft, a Flocken a Schof a vill Heefegkeet; well Gott him vill Räichtum ginn huet. 32:30 Dëse Hiskia huet d'Fiedere vum Gihon uewen ofgedeckt an d'Waasser no Westen vun der Stad David gefouert. An den Hiskia huet alles gutt gemaach, wat hie gemaach huet. 32:31 Awer wat d'Botschaften vun de Prënze vu Babylon ubelaangt, déi him geschéckt hunn, fir iwwer d'Wonner ze léieren, dat am Land geschitt ass, huet Gott him verlooss, fir hien ze testen, fir alles wat a sengem Häerz war bekannt ze maachen.

32:32 De Rescht vun den Handele vum Hiskiah, a seng Barmhäerzegkeet, kuck, si sinn all an der Prophezeiung vum Prophéit Jesaia Jong vum Amoz geschriwwen, am Buch vun de Kinneke vu Juda an Israel. 32:33 An den Hiskia ass mat senge Pappe geschlof an huet hien op der prominentster Plaz vun de Griewer vun de Jongen vum David begruewen , ganz Juda a ganz Jerusalem, déi hien a sengem Doud geéiert hunn; a säi Jong Manasse regéiert a senger Plaz.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 33

33: 1 De Manasse war zwielef Joer al, wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet fënneffofzeg Joer zu Jerusalem regéiert. 33: 2 Awer hien huet dem Béisen an den Ae vu Jehova gemaach, no den Abominatiounen vun den Natiounen, déi den Jehova virun de Kanner vun Israel verdriwwen huet: 33: 3 well hien d'Héichheeten opgebaut huet, déi säi Papp Hiskia ofgebrach hat. an hien huet Altere fir d'Baals opgeriicht, an huet Biller vun Asherah gemaach, an de ganzen Himmel vum Himmel veréiert, an hie veréiert. 33: 4 An hien huet Altor am Haus vum Här gebaut, vun deem den Här gesot huet: Mäi Numm soll fir ëmmer an Jerusalem sinn . 33: 5 An hien huet Altor gebaut fir de ganzen Himmelhär an den zwee Häff vum Haus vu Jehova. 33: 6 An hien ass senge Jongen duerch Feier am Dall vun de Jongen vun Hinnom laanschtgaangen; an hien huet d'Zäite beobachtet, Zeeche gekuckt, Divinatioune kritt , a Sprachwieser an Enchantéierer consultéiert: hien huet et iwwerschratt fir Béis ze maachen an den Ae vu Jehova, bis hie seng Roserei entzündegt huet. 33: 7 Ausserdeem huet hien e geschmollt Bild gesat, dat hien gemaach huet, am Haus vu Gott, vun deem Gott dem David a sengem Jong Salomo gesot hat: An dësem Haus an zu Jerusalem, wat ech iwwer all d' Stämme vun Israel gewielt hunn. Ech wäert mäi Numm fir ëmmer setzen: 33: 8 An ech wäert ni méi de Fouss vun Israel aus dem Land ewechhuelen, wat ech Äre Pätter ginn hunn, ënner Bedingung datt se all d'Saache behalen an alles maachen, wat ech hinne gebueden hunn, all d'Gesetz, d'Statuten. , an d'Virschrëften , duerch de Moses.

33:9 De Manasse huet de Juda an d'Awunner vu Jerusalem gefouert, fir méi Béis ze maachen wéi d'Natiounen, déi den Här virun de Kanner vun Israel zerstéiert huet. 33:10 geschwat An den Här ze Manasseh an seng Leit, mä si huet net lauschteren : 33:11, sou den Här géint hinnen de Genereel vun der Arméi vun de Kinnek vun der Assyrians bruecht, deen Manasseh mat fetters gebonnen, a gebonnen hinnen zu Ketten. si hunn hien op Babylon bruecht. 33:12 Awer wann hien a Nout gesat gouf, huet hien zum Här säi Gott gebiet, ganz bescheiden an der Präsenz vum Gott vu senge Pappen. 33:13 A wann hien zu him gebiet huet, gouf hien héieren; well Gott huet säi Gebiet héieren, an hien zu Jerusalem, a säi Räich zréckbruecht. Dunn huet de Manasse erkannt datt Jehova Gott war. 33:14 Duerno huet hien déi baussenzeg Mauer vun der Stad David gebaut, am Weste vu Gihon, am Dall, bei der Entrée vum Fëschepaart, an hien huet den Ophel opgeriicht, an d'Mauer ganz héich gehuewen; an hien huet d'Kapitäne vun der Arméi an all de befestegte Stied vu Juda gesat. 33:15 An hien huet déi aner Gëtter ewechgeholl an den Idol aus dem Haus vum Här, an all den Altoren, déi hien um Bierg vum Haus vum Här gebaut hat an zu Jerusalem, an huet se baussent der Stad geheit. 33:16 Duerno huet hien den Altor vu Jehova reparéiert an huet Friddensoffer a Luefoffer drop geaffert ; an hien huet dem Juda den Uerder ginn den Här Gott vun Israel ze déngen. 33:17 Awer d'Leit hunn nach ëmmer op den Héichten geaffert, awer si hunn dat fir de Jehova hire Gott gemaach.

33:18 De Rescht vun den Handele vu Manasse, a säi Gebiet zu sengem Gott, an de Wierder vun de Gesiichter, déi zu him am Numm vum HÄR, dem Gott vun Israel geschwat hunn, kuck, alles steet geschriwwen an den Handele vun de Kinneke vun Israel. 33:19 Och säi Gebied, a wéi hien héieren huet, all seng Sënnen, a seng Iwergreffer, d'Plazen, wou hien Héichplaze gebaut huet an d'Biller vun Asherah an Idoler opgeriicht huet, ier hie sech bescheedegt huet, kuckt dës Saache sinn an de Wierder vum gesinn. 33:20 An de Manasse ass mat senge Pappe geschlof, a si hunn hien a sengem Haus begruewen; a säi Jong Amon regéiert a senger Plaz.

33: 21 Den Amon war zwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet zwee Joer zu Jerusalem regéiert. 33:22 An hien huet gemaach wat am Ae vum Här schlecht war, wéi säi Papp Manasse gemaach huet; well hien Affer gemaach huet an all d'Idoler gedéngt huet, déi säi Papp Manasse gemaach huet . 33:23 Awer hien huet sech ni virum Här bescheedegt, wéi säi Papp de Manasse éischter d'Sënn erhéicht. 33:24 A seng Dénger hu sech géint hien ausernee gesat an hunn hien a sengem Haus ëmbruecht. 33:25 Awer d'Leit vum Land hunn all déi ëmbruecht déi géint de Kinnek Amon zesummegeschloen hunn; An d'Leit vum Land hunn de Josiah säi Jong zum Kinnek a senger Plaz gemaach.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 34

34: 1 De Josiah war aacht Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an een an drësseg Joer huet hien zu Jerusalem regéiert. 34: 2 Dëse Mann huet gemaach wat an den Ae vum Här richteg war, an ass op de Wee vu sengem Papp David gaang, weder no riets nach lénks.

34: 3 An den aacht Joer vu senger Herrschaft, wéi hien nach e Jong war, huet hien ugefaang fir de Gott vu sengem Papp David ze sichen; an am Alter vun zwielef huet hien ugefaang de Juda a Jerusalem vun den héijen Uertschaften, Asherah Biller, Skulpturen a Gossbiller ze botzen. 34: 4 A si hunn d'Altär vun de Baale viru sech ofgebrach, an hien huet d'Biller vun der Sonn, déi drop gesat waren, zerschloen ; Hien huet och d' Biller vun Asherah, an déi geschmollte Skulpturen a Statuen, zu Stécker geschloen an de Stëbs op d'Griewer vun deenen, déi se geaffert hunn, gestreet. 34: 5 Hien huet och d'Schanken vun de Priister op hiren Altor verbrannt an de Juda a Jerusalem gebotzt. 34: 6 Hien huet dat selwecht gemaach an de Stied vu Manasse, Ephraim, Simeon, an och Naftali, an an den Offäll ronderëm. 34: 7 A wann hien d'Altär an d'Biller vun Asherah ofgerappt huet, an d'Skulpturen zerbrach an zerstéiert huet , an all Idoler am ganze Land Israel zerstéiert huet, ass hien zréck op Jerusalem.

34: 8 An den uechtzéng Joer vu senger Herrschaft, nodeems hien d'Land an d'Haus gebotzt hat, huet hien de Shaphan, de Jong vum Aza Lia, de Maasiah de Gouverneur vun der Stad, an d' Johah de Jong vum Jo Ahaz, de Kanzler, geschéckt fir d'Haus ze flécken. vum Jehova Äre Gott. 34: 9 Dës koumen zum Hilkiah, dem Hohepriister, an hunn d'Sue ginn, déi an d'Haus vum Här bruecht goufen, déi d'Leviten, déi d'Paart bewaacht hunn, vu Manasse an Efraim a vum ganze Rescht vun Israel gesammelt hunn. vu ganz Juda a Benjamin a vun den Awunner vu Jerusalem. 34:10 A si hunn et an d'Hänn vun deenen ginn, déi d'Aarbecht gemaach hunn, déi Stewards am Haus vu Jehova waren , déi et deenen ginn hunn, déi d'Aarbecht gemaach hunn an am Haus vu Jehova geschafft hunn, fir den Tempel ze reparéieren an ze restauréieren. 34:11 Si hunn och Schräiner a Steemetzer ginn, fir Stee fir Steebroch ze kafen, an Holz fir Kaderen, a fir d'Gebaier ze encadréieren , déi d'Kinneke vu Juda zerstéiert hunn . 34:12 An dës Männer sinn trei an der Aarbecht fortgaang: an hir Stewards waren Jahat an Obadiah, Leviten aus de Jongen vu Merari; an Zacharias a Mesulam vun de Jongen vu Kohath, fir d' Aarbecht z'aktivéieren ; a vun de Leviten, all déi qualifizéiert a musikaleschen Instrumenter . 34:13 Si hunn och iwwer d'Porter gekuckt, a ware Stewards vun deenen, déi an iergendenger Aarbecht beschäftegt sinn; a vun de Leviten waren et Schrëftgeléiert, Gouverneuren a Paartmeeschteren. 34:14 A wéi hien d'Suen erausbruecht huet, déi an d'Haus vu Jehova bruecht gi sinn , huet de Priister Hilkiah d'Buch vum Jehovas Gesetz fonnt, dat duerch de Moses ginn ass.

34:15 An den Hilkiah huet Rechnung gedroen, sot zum Schrëftsteller Shaphan: Ech hunn d'Buch vum Gesetz am Haus vum Här fonnt. An den Hilkiah huet dem Shaphan d'Buch ginn. 34:16 An de Shaphan huet hien zum Kinnek bruecht, an huet him d'Saach erzielt a gesot: Är Dénger hunn alles gemaach wat hinnen uvertraut gouf. 34:17 Si hunn d'Sue gesammelt, déi am Haus vum Här fonnt goufen, an hunn se an d'Hänn vun deenen, déi dorop ugeklot goufen, an an d'Hänn vun deenen, déi d'Aarbecht maachen, ginn. 34:18 Ausserdeem huet de Schrëftsteller Shaphan dem Kinnek deklaréiert a gesot: De Priister Hilkiah huet mir e Buch ginn. A Shaphan huet et virum Kinnek gelies. 34:19 Nodeems de Kinnek d'Wierder vum Gesetz héieren huet, huet hien seng Kleeder gerappt ; 34:20 An hien huet dem Hilkiah an dem Ahicam, dem Jong vu Safan, an dem Abdon, dem Jong vu Micha, an dem Safan, dem Schrëftsteller, an dem Asaiah, dem Kinnek säin Dénger, gesot: 34:21 Gitt, frot beim Här fir mech a fir de Rescht vun Israel an Juda, iwwer d'Wierder vum Buch dat fonnt gouf; well grouss ass de Roserei vum Här, deen op eis gefall ass, well eis Pappen d'Wuert vum Här net agehalen hunn, fir no allem ze maachen, wat an dësem Buch geschriwwe steet. 34:22 Du sinn d'Hilkiah an d'Männer vum Kinnek bei de Hulda, de Prophéit, d'Fra vum Shallum, de Jong vun Ticva, de Jong vum Harhas gaang, fir d'Kleeder ze bewaachen, déi zu Jerusalem am zweete Véierel gewunnt hunn, an si hunn hir dës Wierder ugeholl. 34:23 A si sot: "Sou seet den HÄR, de Gott vun Israel: Sot dem Mann, deen dech bei mech geschéckt huet, sou sou den HÄR.

34:24 Kuckt, ech bréngen eppes Béises op dëser Plaz an op d'Awunner dovun, all d'Fluchen, déi am Buch geschriwwe sinn, dat se virum Kinnek vu Juda virgelies hunn : 34:25 Well se mech verlooss hunn an aner Gëtter Affer gemaach hunn, provozéiere mech mat all de Wierker vun hiren Hänn ze rosen ; dofir wäert méng Roserei op dës Plaz ausgegoss ginn, an et gëtt net geläscht. 34:26 Awer zum Kinnek vu Juda, deen dech geschéckt huet fir den Här ze froen, sou solls du soen: Den Här, de Gott vun Israel, huet esou gesot: Well Dir d'Wierder vum Buch héieren huet, 34:27 An Äert Häerz war bewegt, an du hues dech viru Gott bescheed, wéi s du seng Wierder iwwer dës Plaz an hir Awunner héieren hues, an du hues dech viru mech bescheed gemaach an deng Kleeder zerrappt an a menger Präsenz gekrasch. 34:28 Kuckt, ech sammelen dech bei Äre Pappen, an Dir wäert an Ärem Graf a Fridde gesammelt ginn, an Är Ae gesinn net all dat Béist, wat ech op dëser Plaz an op d'Awunner dovu bréngen. A si hunn dem Kinnek d'Äntwert bezeechent. 34:29 Dunn huet de Kinnek geschéckt an all déi Eelst vu Juda a Jerusalem versammelt . 34:30 An de Kinnek ass an d'Haus vu Jehova geklommen, a mat him all d'Männer vu Juda an d'Awunner vu Jerusalem an d'Priister, d'Leviten an all d'Leit, vun der gréisster bis déi klengst; An hien huet an hiren Oueren all d'Wierder vum Buch vum Bund gelies, dat am Haus vu Jehova fonnt gouf.

34:31 A wärend de Kinnek op senger Plaz stoung, huet hien e Vertrag virum Här gemaach fir nom Här ze goen a seng Geboter ze halen, seng Zeienaussoen a seng Statuten, mat sengem ganze Häerz a mat senger ganzer Séil Hie schafft d'Wierder vum Bund déi an deem Buch geschriwwe goufen. 34:32 An hien huet all déi, déi zu Jerusalem a Benja waren , dozou verbonnen ; an d'Awunner vu Jerusalem hunn no dem Pakt vu Gott, vum Gott vun hire Pätter geschloss. 34:33 An de Josiah huet all Abominatiounen aus all de Länner vun de Kanner vun Israel ewechgeholl an huet all déi, déi an Israel fonnt goufen, dem Här hire Gott gemaach. Si hunn sech net vum Jehova dem Gott vun hire Pappen nogeholl , all déi Zäit wou hie gelieft huet.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 35

35: 1 De Josiah huet de Pessach zu Jehova zu Jerusalem gefeiert, a si hunn de Pessach op de véierzéngten Dag vum éischte Mount geaffert. 35: 2 Hien huet och d'Priister an hire Büroe gesat an huet se am Ministère vum Haus vu Jehova bestätegt. 35: 3 An hie sot zu de Leviten, déi ganz Israel geléiert hunn, an déi dem Här gewidmet waren: Setzt déi helleg Ark an d'Haus, dat de Salomo, de Jong vum David, de Kinnek vun Israel gebaut huet, fir datt Dir se net méi op Är Schëllere féiert. Déngt elo den Här Äre Gott a säi Vollek Israel. 35: 4 Bereet Iech no de Familljen vun Äre Pappen no Ären Touren, wéi den David Kinnek vun Israel a säi Jong Salomo ordonnéiert hunn. 35: 5 Sidd am Hellegtum no der Verdeelung vun de Familljen vun Äre Bridder, de Jongen vum Vollek, an no der Verdeelung vun der Famill vun de Leviten. 35: 6 Dann Affer d'Pessach; Nodeems Dir Iech selwer geheelt hutt, bereet Är Bridder vir, nom Wuert vum Här ze maachen, dat duerch de Moses ginn ass. 35: 7 An de Kinnek Josiah huet dem Vollek Schof, Lämmercher a Geessen aus de Schof ginn, drësseg dausend zu Zuel, an dräi dausend Ochsen, alles fir d'Pessach, fir all déi, déi do waren; dëst aus dem Kinneksbesëtz. 35: 8 Seng Prënzen hunn och dem Vollek an de Priister an de Leviten liberal ginn. Den Hilkiah, den Zechariah an den Jehiel, Beamte vum Haus vu Gott, hunn de Paschtéier geschenkt, fir Pessach ze feieren, 2.600 Schof an 300 Ochsen. 35: 9 Och de Conani as, an de Shemaiah an d'Nathanael seng Bridder, an den Hashabiah, de Jeiel an de Joshabad, d'Cheffe vun de Leviten, hunn de Leviten fir d'Pessachoffere fënnef dausend Schof a fënnefhonnert Ochsen ginn.

35:10 Wéi de Service esou virbereet war , hunn d'Priister hir Plazen ageholl, an d'Leviten hunn hir Kéier gemaach, nom Kommando vum Kinnek. 35:11 A si hunn d'Pessach geaffert; an d'Priister hunn d'Blutt aus de Levitte gestreet , an d'Leviten hunn d'Affer gestreet. 35:12 Si hunn nom Brennoffer geholl , fir no den Divisiounen vun de Familljen vum Vollek ze ginn, fir datt si dem Jehova missten ubidden, sou wéi et am Buch vum Moses geschriwwe steet; a si hunn och vun den Ochsen geholl. 35:13 A si hunn de Pessach iwwer d'Feier geréischtert no der Ordinatioun, awer wat geheelt gi war, hunn se a Pottoen, Kessel a Pfanne gekacht, a séier un all d'Leit verdeelt. 35:14 Dunn hu se sech selwer a fir d'Priister virbereet; well d'Priister , Jongen vum Aaron, ware bis an d'Nuecht am Affer vu Brennofferen a Fett besat; dofir hunn d'Leviten sech selwer a fir d'Priistersjongen vum Aaron virbereet. 35:15 Och d'Sänger Jongen vum Asaph waren op hirem Posten, sou wéi et vum David, dem Asaph, an dem Heman, an dem Jeduthun, dem Gesiichter vum Kinnek, war. d'Porter waren och bei all Dier; an et war net noutwendeg fir si aus hirem Ministère zréckzetrieden, well hir Bridder de Leviten op si virbereet hunn. 35:16 Sou war de ganzen Déngscht vu Jehova deen Dag virbereet, fir Pessach ze feieren, a fir d'Offer vum Jehova ze verbrennen, sou wéi et de Kinnek Josiah war. 35:17 An d'Kanner vun Israel, déi do waren, hunn de Pessach zu där Zäit gefeiert, an dat feierlecht Fest vun de Mierwaasser fir siwen Deeg.

35:18 Ni gouf sou en Pessach zënter den Deeg vum Samuel Prophet an Israel gefeiert; Och kee Kinnek vun Israel huet e Pessach gefeiert wéi dee vum Kinnek Josiah, mat de Paschtéier an de Leviten, an dem ganze Juda an Israel, déi sech do niddergelooss hunn, zesumme mat den Awunner vu Jerusalem. 35:19 Dëse Pessach gouf am uechtzéngte Joer vum Kinnek Josiah gefeiert.

35:20 No all dës Saachen, nodeems de Josiah d'Haus vum Jehova reparéiert hat, ass den Neco Kinnek vun Ägypten eropgaang fir de Krich zu Kärchem bei de Eufrat ze féieren; an de Josiah koum géint hien eraus. 35:21 An den Necao huet Messenger bei hien geschéckt a gesot: Wat hunn ech mat dir ze maachen, Kinnek vu Juda? Ech kommen haut net géint dech, mee géint dat Haus dat mech mécht: a Gott huet mir gesot mech ze presséieren. Halt op géint Gott, dee mat mir ass, fir datt hien dech net zerstéiert. 35:22 Awer de Josiah huet sech net zréckgezunn, awer sech verkleet fir him ze kämpfen, an huet dem Neco seng Wierder net gehéiert, déi aus dem Mond vu Gott waren; an hie koum fir am Megiddo Feld ze kämpfen. 35:23 An d'Archer hunn de Kinnek Josiah erschoss. Dunn huet de Kinnek zu sengen Dénger gesot: "Gitt mech hei eraus, well ech si schwéier blesséiert." 35:24 Dunn hunn seng Dénger hien aus deem Won erausgeholl an en an en zweete Won gesat, deen hien hat , an hunn hien op Jerusalem bruecht, wou hie gestuerwen ass; a si hunn hien an de Griewer vu senge Pappe begruewen. A ganz Juda a Jerusalem traueren ëm de Josiah.

35:25 An den Jeremiah trauert als Erënnerung un de Josiah. All déi männlech a weiblech Sänger rezitéieren dës Klaagerten iwwer de Jo bis haut; a si hunn se als Standard geholl fir an Israel ze traueren, déi am Buch vun de Klager geschriwwe sinn. 35:26 De Rescht vu Josiah seng Wierker, a seng gëttlech Wierker, no deem wat am Gesetz vu Jehova geschriwwe steet, 35:27 A seng Doten, déi éischt an déi lescht, kuck, si sinn am Buch vun de Kinneke vun Israel geschriwwen. a vu Juda.

ZWEET BUCH VUN CHRONICLES
Kapitel 36

36: 1 Dunn hunn d'Leit vum Land de Joahaz, de Jong vum Josi , geholl an hien zum Kinnek gemaach an der Plaz vu sengem Papp zu Jerusalem. 36 : 2 De Joahaz war dräi an zwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an dräi Méint huet hien zu Jerusalem regéiert. 36: 3 An de Kinnek vun Ägypten huet hien aus Jerusalem erausgeholl an huet d'Land veruerteelt honnert Talenter Sëlwer an ee Gold ze bezuelen. 36: 4 An de Kinnek vun Ägypten huet den Eliacim de Brudder vum Joahaz zum Kinnek iwwer Juda a Jerusalem gemaach, an huet säin Numm op Jojakim geännert. a säi Brudder Joahaz huet den Necao geholl an hien an Egypten bruecht.

36: 5 De Jojakim war fënnefanzwanzeg Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet eelef Joer zu Jerusalem regéiert; an hien huet béis gemaach an den Ae vum Här sengem Gott. 36: 6 An Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon ass géint him, an huet hien zu Babylon gebonnen a Ketten. 36: 7 Nebuchadnezzar bruecht och d'Geschir vum Haus vu Jehova zu Babylon, an huet se a sengem Tempel zu Babylon. 36: 8 De Rescht vun den Akten vum Jojakim, an den Abominatiounen, déi hie gemaach huet, a wat an him fonnt gouf, ass am Buch vun de Kinneke vun Israel a Juda geschriwwen: an de Jong Jochin regéiert op senger Plaz.

36: 9 De Joaquin war aacht Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet dräi Méint an zéng Deeg zu Jerusalem regéiert; an huet Béis gemaach an den Ae vum Här.

36:10 Um Joreswiessel huet de Kinnek Nebuchadnezzar geschéckt an huet hien op Babylon bruecht, zesumme mat de kostbare Saachen aus dem Haus vum Här, an huet den Zedekiah seng Schwëster net zum Kinnek iwwer Juda a Jerusalem gemaach.

36: 11 Zedekiah war zwanzeg Joer al wéi hie Kinnek gouf, an hien huet eelef Joer zu Jerusalem regéiert. 36:12 An hien huet Béis gemaach an den Ae vu Gott, sengem Gott, an huet sech net virum Jeremiah de Prophet bescheedegt, deen zu him am Numm vum Jehova geschwat huet. 36:13 Hien huet och rebelléiert géint den Nebuchadnezzar, deem hie vu Gott vereedegt huet; an hien huet den Hals haart gemaach an säin Häerz haartnäckeg gemaach, fir datt hie sech net zu Jehova dem Gott vun Israel wende géif. 36:14 Och all d'Hohepriister, an d'Leit, hunn d'Gerechtegkeet erhéicht, no all abominablen Natiounen vun den Natiounen, an hunn d'Haus vu Jehova verschmotzt, wat hien zu Jerusalem geheelt huet. 36:15 A Jehova, de Gott vun hire Pappen, huet hinnen dauernd mat senge Messenger geschéckt, well hie Barmhäerzegkeet iwwer säi Vollek an op hir Wunneng hat. 36:16 Awer si hunn de Messenger vu Gott bespotzt a seng Wierder veruecht, a seng Prophete gespott, bis d'Roserei vum Här géint säi Vollek opgestan ass, an et gouf kee Mëttel.

36:17 Dofir huet hien de Kinnek vun de Chaldéer géint si bruecht , dee seng jonk Männer mam Schwert am Haus vu sengem Hellegtum ëmbruecht huet, weder de jonke Mann nach d'Jongfra, den ale Mann oder de verfallenen erspuert; all an hir Hänn geliwwert.

36:18 Hien huet all d' Geschir vum Gottes Haus geholl, grouss a kleng, d'Schätz vum Haus vu Jehova, an d'Schätz vum Kinnekshaus a vu senge Prënzen, alles wat hien op Babylon bruecht huet. 36:19 A si hunn d'Haus vu Gott verbrannt an d'Mauer vu Jerusalem ofgebrach an all hir Palaise verbrannt an all hir wënschenswäert Objeten zerstéiert . 36:20 Déi, déi aus dem Schwert entkomm sinn, goufen a Babylon gefaange geholl; a si waren Dénger fir hien a seng Jongen, bis d'Kinnekräich vun de Perser koum; 36:21 Fir datt d'Wuert vum Här duerch de Mond vum Jeremiah erfëllt kéint ginn, bis d' Land Ruhe genoss huet; fir déi ganzen Zäit vu senger Wüst huet hien ausgerout, bis déi siwwenzeg Joer fäerdeg waren.

36:22 Awer am éischte Joer vum Cyrus Kinnek vun de Perser, sou datt d'Wuert vum Här duerch de Mond vum Jeremiah erfëllt kéint ginn , huet den Här de Geescht vum Cyrus Kinnek vun de Perser erwächt, deen hien duerch Wuert ausgeruff huet. an och schrëftlech, duerch säi ganze Räich, a seet: 36:23 Sou seet de Cyrus Kinnek vun de Perser: Den Je hovah, de Gott vum Himmel, huet mir all d'Kinnekräicher vun der Äerd ginn; an hien huet mir beoptraagt him en Haus zu Jerusalem ze bauen, dat zu Juda ass. Wien ënner Iech ass vun all sengem Vollek, den Här säi Gott ka mat him sinn, a kënnt erop.

EZRA

Kapitel 1

1: 1 Am éischte Joer vum Cyrus Kinnek vu Persien, sou datt d'Wuert vum Här duerch de Mond vum Jeremiah erfëllt kéint ginn, huet den Här de Geescht vum Cyrus Kinnek vu Persien erwächt, deen hien a Wuert an och schréftlech a sengem ganze Räich ausgeruff huet. seet , 1: 2 Sou seet de Cyrus Kinnek vu Persien: Den HÄR, Gott vum Himmel, huet mir all d'Kinnekräicher vun der Äerd geschenkt, an huet mir beoptraagt him en Haus zu Jerusalem ze bauen, dat zu Juda ass. 1: 3 Wien ënner lech vu sengem Vollek ass, Gott soll mat him sinn, a klëmmt op Jerusalem, dat zu Juda ass, a baut d'Haus vum HÄR, Gott vun Israel (hien ass de Gott), dat ass zu Jerusalem. 1: 4 A fir jiddereen, dee lénks ass, iwwerall wou hie wunnt, looss d'Männer vu senger Plaz him mat Sëlwer, Gold, Wueren a Véirel hëllefen, zousätzlech zu fräiwëllege Offere fir d'Haus vu Gott, dat zu Jerusalem ass.

1: 5 Dunn hunn d'Cheffe vun de Pappenhäiser vu Juda a Benjamin opgestan, an d'Priister an d'Leviten, all déi, deenen hire Geescht Gott erwächt huet fir d'Haus vum Här ze bauen, dat zu Jerusalem ass. 1: 6 An all déi, déi ronderëm si waren, hunn hinnen mat Sëlwer a Gold gehollef, mat Wueren a Béischten, a mat wäertvollen Dingen, nieft alles wat se fräiwëlleg hunn. 1: 7 An de Kinnek Cyrus huet d'Geschir aus dem Haus vum Här geluecht, deen den Nebuchadnezzar aus Jerusalem erausbruecht hat, an hien an d'Haus vun hire Gëtter gesat huet.

1:8 De Cyrus Kinnek vu Persien huet se mat der Hand vum Mithridates Schatzmeeschter eraus bruecht, deen dem Shebasar, dem Prënz vu Juda, ginn huet. 1: 9 An dëst ass d'Zuel vun hinnen: drësseg Gold Schësselcher, dausend Sëlwer Schësselcher, zwanzeg-néng Messeren, 1:10 drësseg Gold Coupe, aner véier honnert an zéng Sëlwer Coupë, an aner dausend Geschir. 1:11 All d'Gold a Sëlwergeschir ware fënnefdausend véierhonnert. Si goufen all vum Sesbasar gefouert mat deenen , déi aus der babylonescher Gefaangenschaft op Jerusalem geklommen sinn.

EZRA
Kapitel 2

2: 1 Dëst sinn d'Jongen aus der Provënz, déi aus Gefaangeschaft eropgaang sinn, vun deenen, déi den Nebu Co-Neurosor Kinnek vu Babylon a Gefaangenschaft op Babylon gefouert hat, an déi zréck op Jerusalem a Juda gaange sinn, jiddfereen an seng eege Stad; 2: 2 déi mam Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilsan, Mispar, Bigvai, Rehum a Baana komm sinn. D'Zuel vun de Männer vun de Leit vun Israel: 2: 3 D'Kanner vu Paräis , zwee dausend honnert zweeanzwanzeg. 2: 4 D'Kanner vum Shephatiah, dräihonnert siwwenzeg. 2: 5 D'Kanner vun Ara, siwenhonnert fënnefanzwanzeg. 2: 6 D'Kanner vu Pahath-Moab, vun de Kanner vu Jesus a Joab, zwee dausend aachthonnert zwielef. 2: 7 D'Kanner vum Elam , dausend zweehonnert véierzegfofzeg. 2: 8 D'Kanner vum Zatu, nénghonnert a véierzeg fënnef. 2: 9 D'Kanner vun Zacai, siwenhonnert a siechzeg. 2:10 D'Kanner vu Bani, sechs honnert véierzeg-zwee. 2:11 D'Kanner vum Bebai, sechs honnert an zwanzeg-dräi. 2:12 D' Jongen vun Azgad, dausend zweehonnert an zwanzeg-zwee. 2:13 D'Kanner vun Adonicam, sechs honnert siechzeg. 2:14 D'Kanner vun Bigvai, zwee dausend fofzeg-sechs. 2:15 D'Kanner vum Adin, véierhonnert a véierzeg fofzeg. 2:16 D'Jongen vun Ater, vun Hiskiah, néngten an aacht. 2:17 D'Kanner vun Bezai, dräi honnert dräi an zwanzeg. 2:18 D'Kanner vun Jorah, honnert an zwielef. 2:19 D'Kanner vun Hashum, zweehonnert dräi an zwanzeg. 2:20 D'Kanner vu Gibar, fënnefanzwanzeg . 2:21 D'Kanner vu Betlehem, honnert dräi an zwanzeg.

2:22 D'Männer vun Netofa, sechsfofzeg. 2:23 D'Männer vun Anathoth, honnert aachtanzwanzeg. 2:24 D'Kanner vun Azmavet, véierzeg-zwee. 2:25 D'Kanner vu KiriathJearim, Kaphira a Beeroth, siwenhonnert dräi an véierzeg. 2:26 D'Kanner vu Rama a Geba, sechshonnert an eenanzwanzeg. 2:27 D'Männer vu Michmash, honnert an zwanzegzwee. 2:28 D'Männer vu Bethel an Ai, zweehonnert dräi an zwanzeg. 2:29 D'Kanner vum Nebo, zwee an fofzeg. 2:30 D'Jongen vu Magbis, honnert a sechsfofzeg . 2:31 D'Jongen vum aneren Elam, dausend zweehonnert a véierzeg fofzeg. 2:32 D'Kanner vum Harim, dräihonnert an zwanzeg. 2:33 D'Kanner vu Lod, Hadid an Ono, siwenhonnert a fënnefanzwanzeg. 2:34 D'Kanner vu Jericho, dräihonnert a véierzeg. 2:35 D'Kanner vun Senaah, dräi dausend sechs honnert drësseg. 2:36 D'Priister: d'Kanner vum Jedaiah, vum Haus vu Jeshua, nénghonnert a siwwenzeg dräi. 2:37 D'Kanner vun Immer, dausend zwee an fofzeg. 2:38 D'Kanner vum Pashur, dausend zweehonnert a véierzeg siwen. 2:39 D'Kanner vun Harim, dausend a siwwenzéng. 2:40 D'Leviten: d'Jongen vu Jeshua a Cadmiel, vun de Jongen vun Hodavia, véierzeganzwanzeg. 2:41 D'Sänger: d'Kanner vum Asaph, honnert aachtanzwanzeg. 2:42 D'Jongen vun de Paartmeeschteren: d'Jongen vum Sallum, d' Jonge vun Ater, de Jongen vum Talmon, de Jongen vum Acub , de Jongen vum Hatita, de Jongen vum Zobai; fir all, honnert drësseg-néng. 2:43 D'Dénger vum Tempel: d'Kanner vum Ziha, d'Kanner vun Hasufa, d'Kanner vum Tabaot, 2:44 d'Kanner vu Cheros, d'Kanner vu Siaha, d'Kanner vu Padon.

2:45 d'Kanner vu Leb ana, d'Kanner vun Hagaba, d'Kanner vum Acub, 2:46 d'Kanner vun Hagab, d'Kanner vu Salmai, d'Kanner vum Hanan, 2:47 d'Kanner vum Gidel, d'Kanner vu Gahar, d'Kanner vu Reaia, 2:48 de d' Kanner vu Rezin, d'Kanner vun Necoda, d'Kanner vu Gazam, 2:49 d'Kanner vun Uzza, d'Kanner vu Paseah, d'Kanner vu Beesai, 2:50 d'Kanner vun Asena, d'Kanner vu Meunim, d'Kanner vun Nefusim, 2:51 d'Kanner vu Bacbuc, d'Kanner vun Hacufa, d'Kanner vum Har hur, 2:52 d'Kanner vu Bazlut, d'Kanner vu Mehida, d'Kanner vun Harsa, 2:53 d'Kanner vu Booter, d'Kanner vun Sisera, d'Kanner vum Tema, 2:54 d'Kanner vum Neziah, d'Kanner vun Hatifa. 2:55 D'Kanner vun de Salomons Dénger: d'Kanner vu Sotai, d' Kanner vu Soferet, d'Kanner vu Peru, 2:56 d'Kanner vum Ja ala, d'Kanner vum Darcon, d'Kanner vum Gidel, 2:57 de D'Kanner vum Shephatiah, d'Kanner vum Hatil, d'Kanner vu PoqueretHazebaim, d'Kanner vum Ami. 2:58 All d'Dénger vum Tempel, an d'Kanner vun den Dénger vu Salomo, dräihonnert an zweeanzwanzeg. 2:59 Dëst waren déi, déi aus Tel-Mela, Tel-Harsa, Cherub, Addan an Immer eropgaang sinn, déi d'Haus vun hire Pappen net beweise konnten, nach hir Hierkonft, wa se aus Israel waren: 2:60 de Jongen vun Delaia, d'Kanner vum Tobiah, d'Kanner vun Necoda, sechshonnert a zweefofzeg. 2:61 A vun de Jongen vun de Paschtéier: de Jongen vum Habaiah, de Jongen vum Cos, de Jongen vum Barzillai, déi eng Fra aus de Meedercher vum Barzillai aus dem Gileadit geholl hunn, an no hiren Nimm genannt goufen . 2:62 Dës gesichte sengem Rekord vu Genealogien, an et gouf net fonnt ; a si goufen aus dem Priestertum ausgeschloss.

2:63 an de Gouverneur huet hinne gesot, net déi hellegst Saachen ze iessen, bis et e Paschtouer war fir sech mam Urim an Thummim ze beroden. 2:64 Déi ganz Kongregatioun, vereenegt als ee Mann, war zwee an véierzeg dausend dräi honnert a siechzeg , 2:65 zielt net seng männlech a weiblech Mann a weiblech Dénger, déi siwe dausend dräi honnert drësseg waren a si haten zweehonnert Sänger a Sängerinnen. 2:66 Seng Päerd ware siwen drësseg a sechs; seng Maulwurst, zweehonnert a véierzeg-fënnef; 2: 67 hir Kaméiler, véierhonnert fënnefendrësseg; Ieselen, sechsdausend siwenhonnert zwanzeg. 2:68 An e puer vun de Käpp vun de Pappenhäiser, wéi se an d'Haus vum Jehova koumen, dat zu Jerusalem war, hu si fräiwëlleg Offere fir d'Haus vu Gott gemaach, fir et op seng Plaz erëm opzebauen. 2:69 No hirer Kraaft hunn si dem Trésorier vum Wierk 61.000 Drachme vu Gold, 5.000 Pond Sëlwer an honnert Paschtéierskleeder ginn. 2:70 An d' Priister, d'Leviten, d'Leit, d'Sänger, d'Paartwiechter an d'Tempeldénger hunn an hire Stied gewunnt. an ganz Israel an hire Stied.

EZRA
Kapitel 3

3: 1 Wéi de siwente Mount komm ass, a wéi d'Kanner vun Israel sech an de Stied niddergelooss hunn, hunn d'Leit sech als ee Mann zu Jerusalem versammelt . 3: 2 Dunn huet de Jeshua, de Jong vum Josadadak a seng Bridder d'Priister, an de Serubbabel, de Jong vu Salatiel a seng Bridder opgestan, an hunn den Altor vum Gott vun Israel gebaut, fir dorop Brennofferen ze bidden, sou wéi et am Gesetz vum Moses, dem Mann, geschriwwe steet. vu Gott. 3: 3 A si hunn den Altor op seng Basis geluecht, well se Angscht virun de Vëlker vun de Länner haten, a si hunn dem Jehova gebrannt Offeren, Moies an Owes Brennofferen . 3: 4 Si hunn och e feierlecht Fest vun den Tabernakele gefeiert , wéi et geschriwwe steet, an all Dag gebrannt Affer no der Rite, all Saach op hirem Dag; 3: 5 ausserdeem dat kontinuéierlech Brennoffert, d'Moundmounden an all feierlech Fester vu Jehova, an all spontan Affer, all Fräiwëllege fir Jehova. 3: 6 Vum éischten Dag vum siwente Mount hunn se ugefaang Jehova verbrannt ze bidden; awer d'Fundamenter vum Jehovas Tempel waren nach net geluecht. 3: 7 A si hunn de Steemetzer a Schräiner Sue ginn ; och Iessen, Drénken an Ueleg un d' Sidonier an d'Tyrianer fir Zederholz aus dem Libanon um Mier op Joppa ze bréngen, nom Wëlle vum Cyrus Kinnek vu Persien doriwwer.

3: 8 Am zweete Joer vu sengem Komme bei d'Haus vu Gott zu Jerusalem, am zweete Mount, huet de Zerubbabel de Jong vu Salatiel, de Jeshua de Jong vu Josadadak a seng aner Bridder, d'Priister an d'Leviten an all déi aner ugefaang. déi aus Gefaangeschaft zu Jerusalem komm sinn ; a si hunn déi zwanzeg Joer al Leviten opgeriicht fir d'Aarbecht am Haus vu Jehova ze maachen. 3: 9 Och de Jeshua, seng Jongen a seng Bridder, Cadmiel a seng Jongen, Jongen vu Juda, wéi ee Mann assistéiert huet déi ze aktivéieren déi d'Aarbecht am Haus vu Gott gemaach hunn, zesumme mat de Jongen vum Henadad, senge Jongen a seng Bridder , d'Leviten. An 3:10 wann der masons vum Tempel vun Jehovas d'Fondatioun sech leeën, huet si de hutt Paschtéier an hir Kleeder zerrass a mat Trompettes, an der Levites d'Jongen vun Asaph mat cymbals , bis Jehovas luewen, laut dem Bistrot vum David r ey Vun Israel. 3:11 A si gesonge, gelueft an dem Här Merci gesot a gesot: "Well hien ass gutt, well seng Barmhäerzegkeet bleift fir ëmmer op Israel." An dat ganzt Vollek huet mat grousser Freed gejaut a Jehova gelueft, well d'Fundament vum Jehovas Haus geluecht gouf . 3:12 A vill vun de Paschtéier, de Leviten, an d'Cheffe vun de Pappenhäiser, déi Eelst, déi dat éischt Haus gesinn hunn, wéi se d'Fundament vun dësem Haus geluecht hunn, haart gekrasch, wärend vill anerer grouss Freed geruff hunn. . 3:13 An d'Leit konnten de Kreesch net ënnerscheeden vun der Freed vun der Freed, vun der Stëmm vum Kräischen; well d'Leit hu mat grousser Freed geruff, an de Kaméidi gouf och vu wäitem héieren.

EZRA
Kapitel 4

4: 1 Wéi d'Feinde vu Juda a Benjamin héieren hunn, datt déi, déi aus Gefaangeschaft komm waren, den Tempel vum Här Gott vun Israel bauen, 4: 2 si se op Zerubbabel komm an d'Cheffe vun de Pappenhäiser, a soten zu hinnen: Mir wäerte mat Iech bauen, well wéi Dir Mir sichen Äre Gott, an him bidde mir Affer zënter den Deeg vum Esarhaddon Kinnek vun Assyrien, deen eis heihinner bruecht huet. 4: 3 Zerubbabel, Jeshua, an de Rescht vun de Käpp vun de Pappenhaiser vun Israel soten: Et ass net fir eis mat Iech en Haus fir eise Gott ze bauen, awer mir alleng wäerten et bauen, sou den HÄR, Gott vun Israel, sou wéi de Kinnek Cyrus de Kinnek eis gebot huet. vu Persien. 4: 4 Awer d'Leit vum Land hunn d'Leit vu Juda intimidéiert an hunn Angscht gemaach fir net ze bauen. 4: 5 Si bestiechen d'Beroder géint si fir hir Zwecker ze verhënneren, déi ganzen Zäit vum Cyrus Kinnek vu Persien a bis zur Herrschaft vum Darius Kinnek vu Persien. 4: 6 An der Herrschaft vum Ahasuerus, am Ufank vu senger Herrschaft, hunn se Ukloe géint d'Awunner vu Juda a Jerusalem geschriwwen. 4: 7 Och an den Deeg vum Artaxerxes huet Bislam, Mithridates, Tabeel an de Rescht vu senge Begleeder geschriwwen, dem Artaxerxes Kinnek vu Persien; an d'Schreiwen an d'Sprooch vum Bréif waren op Aramaesch. 4: 8 Kanzler Rehum a Sekretär Simsai hunn e Bréif géint Jerusalem un de Kinnek Artaxerxes geschriwwen.

4:9 Bis haut hunn de Rehum Kanzler a Simsai Sekretär geschriwwen, an de Rescht vu senge Begleeder d'Riichter, d'Gouverneuren an d'Beamten, an déi vu Persien, Erech, Babylon, Susa, dat sinn d'Elamiter , 4:10 an déi aner Vëlker, déi de groussen a glorräichen Asnapar transportéiert an an de Stied vu Samaria an déi aner Provënzen op der anerer Säit vum Floss bewunnt huet. 4:11 An dëst ass eng Kopie vum Bréif, dee si geschéckt hunn: Dem Kinnek Artaxerxes: Är Dénger op der anerer Säit vum Floss begréissen lech. 4:12 Loosst et dem Kinnek wëssen datt d'Judden , déi vun lech op eis eropgaang sinn, op Jerusalem komm sinn; a si bauen déi rebellesch a béis Stad, an hiewen d'Maueren op a reparéieren d'Fundamenter. 4:13 Loosst et dem Kinnek bekannt sinn datt wann dës Stad nei opgebaut gëtt an d'Maueren opgeriicht ginn, da bezuele se keng Tribut, Steieren a Loyeren, an d'Schatzkammer vun de Kinneke gëtt behënnert. 4:14 Well se eis vum Palais ofhalen, ass et net fair fir eis d'Veruechtung vum Kinnek ze gesinn, fir déi mir geschéckt hunn de Kinnek matzedeelen, 4:15 sou datt hien am Buch vun den Erënnerunge vun Äre Pappen duerchsicht ka ginn. Dir fannt am Buch vun den Erënnerungen, an Dir wësst datt dës Stad eng rebellesch Stad ass, a schiedlech fir d'Kinneken an d'Provënzen, an datt se vun alen Zäiten Rebelliounen an der Mëtt bilden , fir déi dës Stad zerstéiert gouf. 4:16 Mir hunn de Kinnek matgedeelt datt wann dës Stad nei opgebaut gëtt a seng Maueren opgeriicht sinn, ass d'Regioun iwwer dem Floss net Är.

4:17 De Kinnek huet dës Äntwert geschéckt: Zum Rehum Kanzler, dem Simsai Sekretariat, zu sengen anere Begleeder, déi a Samaria wunnen, an un déi aner op der anerer Säit vum Floss: Gesondheet a Fridden. 4:18 De Bréif, deen Dir eis geschéckt hutt, gouf viru mir kloer gelies. 4:19 A vu mir gouf Kommando ginn, a si gesicht; a si hu festgestallt, datt dës Stad vun antik Zäiten géint Kinneke a Rebellen opstinn, a Verruefung entsteet an hir; 4:20 an datt et staark Kinneken zu Jerusalem waren, déi iwwer alles regéiere wat iwwer dem Floss ass, an déi Tribut, Steier a Loyere kruten. 4:21 Gitt elo also datt dës Männer ophalen, an datt d'Stad net opgebaut ka ginn bis eng nei Uerdnung vu mir gëtt. 4:22 A kuckt datt Dir an dësem net vernoléissegt sidd; Firwat solle Schied zum Schued vu Kinneke wuessen? 4:23 Also wann d'Kopie vum King Artaxerxes Bréif virum Rehum gelies gouf, an dem Sekretär Simsai a senge Begleeder, hu se sech op Jerusalem bei d'Judden gezunn, an hunn se mat Kraaft a Gewalt opgehalen. 4:24 Dunn huet d'Aarbecht vum Haus vu Gott, dat zu Jerusalem war, opgehalen , an et gouf bis dat zweet Joer vun der Herrschaft vum Darius Kinnek a Persien suspendéiert.

EZRA
Kapitel 5

5: 1 Haggai an Zechariah Jong vum Iddo, béid Propheten, hunn de Judden, déi zu Juda a Jerusalem waren, am Numm vum Gott vun Israel, deen iwwer si war, virausgesot. 5: 2 Dunn ass den Zorobabel, de Jong vu Salatiel, an de Jeshua, de Jong vu Josadadak opgestan an hunn ugefaang d'Haus vu Gott, dat zu Jerusalem war, opzebauen. a mat hinnen d'Prophéiten vu Gott, déi hinnen gehollef hunn. 5: 3 Zu där Zäit hunn ech se net den Tatnai Gouverneur op der anerer Säit vum Floss gesinn, an de Setar-boz nai a seng Begleeder, a si soten zu hinnen esou: Wien huet Iech den Optrag ginn dëst Haus ze bauen an dës Maueren z'erhiewen? 5: 4 Si hunn och gefrot: Wat sinn d'Nimm vun de Männer, déi an dësem Gebai maachen? 5: 5 Awer d'Ae vu Gott waren op d' alte Judden, an hunn se net opgehalen, bis d'Matière dem Darius bruecht gouf; an dunn hunn se per Bréif doriwwer geäntwert. 5: 6 Kopie vum Bréif deen den Tatnai Herrscher vun der anerer Säit vum Floss, an de Setar-boznai, a seng Matgouverneuren, déi op der anerer Säit vum Floss waren, un de Kinnek Darius geschéckt. 5: 7 Si hunn him e Bréif geschéckt, an esou war geschriwwen: Dem Kinnek Darius all Fridden. 5: 8 Loosst et dem Kinnek wëssen datt mir an d'Provënz Judea gaange sinn , an d'Haus vum grousse Gott, dat mat grousse Steng gebaut ass ; an d'Holzer si schonn op de Maueren, an d'Aarbecht gëtt séier gemaach an an hiren Hänn gutt. 5: 9 Dunn hu mir déi Eelst gefrot a gesot zu hinnen: Wien huet Iech den Optrag ginn dëst Haus ze bauen an dës Maueren opzeriichten? 5:10 An hie freet och hir Nimm fir Iech matzedeelen, Iech d'Nimm vun de Männer ze schreiwen, déi un hirem Kapp waren.

5:11 A si hunn eis geäntwert a gesot: Mir sinn Dénger vum Gott vum Himmel an der Äerd, a mir bauen dat Haus op, dat viru ville Joere gebaut gi war, dat de grousse Kinnek vun Israel gebaut a fäerdeg war. 5:12 Awer nodeems eis Pappen de Gott vum Himmel zum Roserei provozéiert hunn, huet hien se an d'Hand vum N abucodonosor Kinnek vu Babylon, dem Chaldean, ofginn, deen dëst Haus zerstéiert huet an d'Leit a Babylon gefaange geholl huet. 5:13 Awer am éischte Joer vum Cyrus Kinnek vu Babylon huet de Kinnek Cyrus selwer den Optrag ginn fir dëst Haus vu Gott ëmzebauen. 5:14 Och d'Silios aus Gold a Sëlwer aus dem Haus vu Gott, déi den Nebuchadnezzar aus dem Tempel erausgeholl hat, deen zu Jerusalem war, an hien an den Tempel vu Babylon bruecht huet, huet de Kinnek Cyrus se aus dem Tempel vu Babylon bruecht, a si goufen ausgeliwwert Sesbasar, deen hien de Gouverneur gemaach huet; 5:15 a sot zu him: Huelt dës Geschir, gitt an huelt se an den Tempel deen zu Jerusalem ass; a loosst d'Haus vu Gott op seng Plaz nei opbauen. 5:16 Dunn ass dëse Sesbasar komm an huet d'Fundamenter vum Haus vu Gott geluecht, dat zu Jerusalem ass, a well bis elo gouf et gebaut, an et ass nach net fäerdeg. 5:17 An elo, wann et dem Kinnek richteg schéngt, duerchsicht de Schatzhaus vum Kinnek dat do a Babylon ass, wann esou, den Optrag gouf vum Kinnek Cyrus kritt dëst Haus vu Gott zu Jerusalem opzebauen , an mir gi geschéckt fir dem Kinnek säi Wëllen dozou ze soen.

EZRA
Kapitel 6

6: 1 Dunn huet de Kinnek Darius den Optrag ginn d'Haus vun den Archiven ze duerchsichen, wou se d'Schätz do zu Babylon behalen. 6: 2 An et gouf zu Acmeta fonnt, am Palais an der Provënz Media, e Buch an deem et sou geschriwwe war: Memory: 6: 3 Am éischte Joer vum Kinnek Cyrus huet de Kinnek Cyrus selwer Uerder ginn iwwer vum Haus vu Gott, dat zu Jerusalem war, sou datt d'Haus als eng Plaz opgebaut gouf fir Affer ze bréngen, an datt seng Mauere fest wieren; seng Héicht vu siechzeg Al, a seng Breet vu siechzeg Al ; 6: 4 an dräi Reien vu grousse Steng, an eng aus neiem Holz ; an datt d'Käschte vun der Schatzkammer vum Kinnek bezuelt ginn. 6: 5 An och d'Geschir vu Gold a Sëlwer aus dem Haus vu Gott, déi den Nebuchadnezzar aus dem Tempel erausgeholl huet, deen zu Jerusalem war an hinnen a Babylon weiderginn huet, ginn zréck a ginn op hir Plaz, an den Tempel zu Jerusalem, a gitt an d'Haus vu Gott. 6: 6 Elo, Tatnai, Gouverneur iwwer de Floss, Setarboznai an Är Kollegen, déi op der anerer Säit vum Floss sinn, gi vun do fort. 6: 7 Loosst d'Aarbecht vun deem Haus vu Gott gemaach ginn; looss den Herrscher vun de Judden a seng Eelst dat Haus vu Gott a senger Plaz nei opbauen. 6: 8 A vu mir gëtt en Uerder kritt wat Dir maache mat deenen Eelste vun de Judden, fir dat Haus vu Gott erëm opzebauen; Datt d'Ausgabe vum Kinneksbesëtz, déi hien aus der Tribut op der anerer Säit vum Floss huet, punktuell un dës Männer ginn, sou datt d'Aarbecht net ophält.

6:9 A wat och ëmmer noutwendeg ass, Kälwer, Widder a Lämmer fir gebrannt Affer fir de Gott vum Himmel, Weess, Salz, Wäin an Ueleg, no deem wat d'Priister, déi zu Jerusalem sinn, soll et hinnen Dag fir Dag ouni Hindernis ginn. e puer, 6:10 fir dem Gott vum Himmel angenehm Affer ze bréngen, a fir de Kinnek säi Rief a fir seng Kanner ze bieden . 6:11 Och vu mir gëtt en Uerder ginn, datt deen , deen dëst Dekret ännert, e Bam aus sengem Haus erausgezu gëtt, an opgehuewe gëtt, drop gehaang gëtt, a säin Haus fir eng Dunnbock gemaach gëtt. 6:12 An de Gott, deen säin Numm do gemaach huet ze wunnen , zerstéiert all Kinnek a Vollek, déi seng Hand gesat hunn, fir dat Haus vu Gott, dat zu Jerusalem ass , z'änneren . Ech Darius hunn den Dekret ginn; prompt ofgeschloss ginn. 6:13 Da Tatnai, Gouverneur vun der anerer Säit vum Floss, a Setar-boznai a seng Begleeder, pénktlech gemaach wéi de Kinnek Darius bestallt huet. 6:14 An déi Eelst vun de Judden hunn amgaang ze bauen a gutt ze goen, no der Prophezeiung vum Prophéit Haggai a vum Zechariah, dem Jong vum Iddo. Dofir hu si gebaut a fäerdeg gemaach, op Kommando vum Gott vun Israel , an um Kommando vum Cyrus, Darius an Artaxerxes Kinnek vu Persien. 6:15 Dëst Haus gouf am drëtten Dag vum Mount Adar fäerdeg gemaach, dat war dat sechste Joer vun der Herrschaft vum Kinnek Darius. 6:16 Dunn hunn d'Kanner vun Israel, d'Priister, d'Leviten an déi aner, déi aus der Gefaangeschaft komm sinn, den Engagement vun dësem Haus u Gott mat Freed gemaach.

6:17 A si hu bei der Veréierung vun dësem Haus vu Gott honnert Kälwer, zweehonnert Widder a véierhonnert Lämmer ugebueden. an zwielef männlech Geessen als Sënnoffer fir ganz Israel , no der Zuel vun de Stämm vun Israel. 6:18 A si hunn d' Priister an hir Aufgaben, an d'Leviten an hir Klasse gesat, fir den Déngscht vu Gott zu Jerusalem, sou wéi et am Buch vum Moses geschriwwe war. 6:19 D'Kanner vun der Gefaangeschaft hunn och de Pessach um véierzéngten Dag vum éischte Mount gefeiert. 6:20 Fir d'Priister an d'Leviten hu sech selwer gereinegt; all ware propper, a si hunn d'Pessach geaffert fir all d'Kanner aus der Gefaangeschaft, a fir hir Bridder d'Priisteren a fir sech selwer . 6:21 D'Kanner vun Israel, déi aus der Gefaangeschaft zréckkoum, hunn iessen, zesumme mat all deenen, déi sech vun der Dreckheet vun den Natioune vum Land ofgewand hunn, fir den Här Gott vun Israel ze sichen. 6:22 A si hu sech mat Freed mat der feierlecher Fest vun de Ongesetzte Brout siwe Deeg gefeiert, well den Jehova si frou gemaach hat an d'Häerz vum Kinnek vun Assyrien op si gedréit huet, fir hir Hänn ze stäerken an der Aarbecht am Haus vu Gott. , vum Gott vun Israel.

EZRA
Kapitel 7

7: 1 No dëse Saachen, an der Herrschaft vum Artaxerxes Kinnek vu Persien, Ezra de Jong vum Seraiah, de Jong vum Azariah, de Jong vum Hilkiah, 7: 2 de Jong vum Sallum, de Jong vum Zadok, de Jong vum Ahitub, 7: 3 de Jong vum Amariah , Jong vum Azariah, Jong vu Meraiot, 7: 4 Jong vum Zeraiah, Jong vum Uzi, Jong vum Buqui, 7: 5 Jong vum Abishua, Jong vum Phinehas, Jong vum Eleazar, Jong vum Aaron, éischte Priister, 7: 6 Ost Den Ezra koum aus Babylon op. Hie war e fläissege Schrëftsteller am Gesetz vum Moses, wat den Jehova Gott vun Israel ginn huet; An de Kinnek huet him alles ginn, wat hie gefrot huet, well d'Hand vum Här säi Gott op der Ezra war. 7: 7 An e puer vun de Kanner vun Israel a vun de Paschtéier, Leviten, Sänger, Paartmeeschteren an Tempel Dénger sinn zesumme mat him op Jerusalem gaang am siwente Joer vum Kinnek Arthaxerxes. 7: 8 An hie koum op Jerusalem am fënnefte Mount vum siwente Joer vum Kinnek. 7: 9 Fir den éischten Dag vum éischte Mount war den Ufank vu sengem Ausfluch aus Babylon, an um éischten Dag vum fënnefte Mount ass hien zu Jerusalem ukomm, déi gutt Hand vu Gott war mat him. 7: 1 0 Den Ezra hat säin Häerz virbereet fir d'Gesetz vu Jehova z'ënnersichen an ze erfëllen, a seng Statuten an Dekreter an Israel ze léieren. Dëst 7:11 ass d'Kopie vum Bréif dass Kinnek Artaxerxes dem Paschtouer Ezra huet, e Schrëftgeléierten beherrscht an der Geboter vun Jehovas a seng Statuten ze Israel: 7:12 Artaxerxes Kinnek vun Kinneken, bis Ezra, Paschtouer a Léier Schrëftgeléierten am Gesetz vum Gott vum Himmel: Fridden.

7:13 Duerch mech ass et bestallt datt jiddereen a mengem Räich, d'Leit vun Israel an hir Priister a Leviten , déi mat lech op Jerusalem wëllen goen, sollten goen. 7:14 Well vum Kinnek a senge siwe Beroder sidd Dir geschéckt Judea a Jerusalem ze besichen, no dem Gesetz vun Ärem Gott dat an Ärer Hand ass; 7:15 a fir d'Sëlwer a Gold ze bréngen, déi de Kinnek a seng Beroder fräiwëlleg dem Gott vun Israel ubidden, deem seng Wunneng zu Jerusalem ass, 7:16 an all d'Sëlwer a Gold, dat Dir an der ganzer Provënz Babylon fannt. mat de fräiwëllegen Offere vum Vollek a vun de Priister, déi fräiwëlleg fir d' Haus vun hirem Gott, dat zu Jerusalem ass, ubidden. 7:17 Also mat dësem Geld kaaft Dir fläisseg Kälwer, Widder a Lämmercher, mat hiren Offeren an Drénkofferen, a gitt se um Altor vum Haus vun Ärem Gott, deen zu Jerusalem ass. 7: 1 8 A wat et lech an Äre Bridder schéngt mat deem anere Sëlwer a Gold ze maachen, maach et no dem Wëlle vun Ärem Gott. 7:19 D'Geschir, déi lech gi fir den Déngscht vum Haus vun Ärem Gott, Dir sollt se viru Gott zu Jerusalem restauréieren. 7: 20 An alles wat fir d'Haus vun Ärem Gott gefuerdert ass, deen nee Esario gëtt, schenkt d'Schätz vum Kinnek. 7:21 A vu mir, King Artaxerxes, ass et bestallt fir all Schatzmeeschteren, déi op der anerer Säit vum Floss sinn, datt alles wat de Paschtouer Ezra, Schrëftsteller vum Gesetz vum Gott vum Himmel vun lech freet, direkt zougesprach gëtt. 7:22 bis honnert Talenter Sëlwer, honnert Kors Weess, honnert Bade Wäin, honnert Bade Ueleg; a Salz ouni Mooss.

7:23 Alles wat vum Gott vum Himmel commandéiert ass, gitt séier fir d'Haus vum Gott vum Himmel; fir firwat soll seng Roserei géint d'Kinnekräich vum Kinnek a senge Kanner sinn? 7:24 A fir Iech maache mir bekannt datt all Priester a Leviten, Sänger, Paartmeeschteren, Tempel Dénger a Ministere vum Haus vu Gott, kee fäeg ass Tribut, Bäitrag oder Loyer opzesetzen. 7:25 An Dir, Ezra, no der Wäisheet, déi Dir vun Ärem Gott hutt, ernannt Riichter a Gouverneuren, fir iwwer all d'Leit ze regéieren , déi op der anerer Säit vum Floss sinn, all déi d'Gesetzer vun Ärem Gott kennen; an deenen, déi se net kennen, Dir wäert se léieren. 7:26 A wien d'Gesetz vun Ärem Gott net erfëllt , an d'Gesetz vum Kinnek, soll séier beuerteelt ginn, sief et zum Doud, Exil , Geldstrof oder Prisong. 7:27 Geseent ass den Här, de Gott vun eise Pappen, deen esou eppes am Häerz vum Kinnek gesat huet fir d'Haus vum Här zu Jerusalem ze éieren, 7:28 an huet mir Barmhäerzegkeet virum Kinnek a senge Beroder gewisen, an all déi mächteg Prënze vum Kinnek. An ech, gestäerkt vun der Hand vu mengem Gott u mech, hunn d'Leader vun Israel gesammelt fir mat mir eropzegoen.

EZRA
Kapitel 8

8: 1 Dëst sinn d' Cheffe vun de Pappenhaiser an d'Genealogie vun deenen, déi mat mir aus Babylon eropgaange sinn , wéi de Kinnek Artaxerxes regéiert huet: 8: 2 Vun de Jongen vum Pinehas, Gershon; vun de Jongen vum Ithamar, Daniel; vun de Jongen vum David, Hatús. 8: 3 Vun de Jongen vu Shecaniah a vun de Jongen vu Paros, Zechariah, a mat him, an der Linn vun de Männer, honnert a fofzeg . 8: 4 Vun de Jongen vum Pahath-Moab, dem Elioenai, dem Jong vum Zeraiah, a mat him zweehonnert Männer. 8: 5 Vun de Kanner vum Shecaniah, dem Jong vum Jahaziel, a mat him dräi Honnert Männer. 8: 6 Vun de Jongen vum Adin, dem Ebed, dem Jong vum Jonathan, a mat him fofzeg Männer. 8: 7 Vun de Jongen vum Elam, de Jesaja, de Jong vum Athaliah, a mat him siwwenzeg Männer. 8: 8 Vun de Jongen vum Shephatiah, dem Zebadiah, dem Jong vum Michael, a mat him uechtzeg Männer. 8: 9 Vun de Jongen vum Joab, dem Obadiah, dem Jong vum Jehiel, a mat him zweehonnert an uechtzéng Männer. 8 : 10 vun de Jongen vum Shelomith, dem Jong vum Josiphiah, a mat him honnert siechzeg Männer. 8:11 Vun de Jongen vum Bebai, dem Zechariah, dem Jong vum Bebai, a mat him aachtanzwanzeg Männer. 8:12 Vun de Jongen vun Azgad: de Johanan, de Jong vum Hakkatan, a mat him honnert an zéng Männer; 8: 1 3 Vun de Jongen vun Adonicam, déi lescht, deenen hir Nimm dës sinn: Elifelet, Jeiel a Shemaiah, a mat hinnen siechzeg Männer. 8:14 A vun de Jongen vu Bigvai, Utai an Zabud, a mat hinnen siechzeg Männer.

8:15 Ech hunn se gesammelt beim Floss, deen zu Ahava kënnt, a mir hunn do dräi Deeg campéiert ; an no de Leit an de Priister duerchsicht hunn, hunn ech do net vun de Jongen vum Levi fonnt. 8:16 Duerno hunn ech den Eliezer, den Ariel, de Shemaiah, den Elnatán, de Jarib, den Elnatán, den Natán, den Zacharías an de Mesulam verschéckt, féierende Männer, och Joia rib an Elnatán, geléiert Männer; 8:17 An ech hunn se op Iddo geschéckt, Chef op der Plaz genannt Casifia, an hunn d'Wierder an de Mond geluecht datt se mam Iddo schwätzen a senge Bridder, den Dénger vum Tempel an der Plaz genannt Casifia, fir eis meng Schwëster fir d'Haus vun eisem Gott. 8:18 A si hunn eis no der gudder Hand vun eisem Gott op eis bruecht, e Mënsch mat Verstand, vun de Jongen vum Mahli, dem Jong vum Levi, dem Jong vun Israel; De Sherebiah mat senge Jongen a senge Bridder, uechtzéng; 8:19 Hashabiah, a mat him Jeshaiah vun de Jongen vun Merari, seng Bridder a seng Jongen, zwanzeg; 8:20 a vun den Tempel Dénger, déi den David mat de Prënze fir de Levite gemaach hunn, zweehonnert an zwanzeg Tempel Dénger, déi all mam Numm designéiert goufen. 8:21 An ech hunn do de Faaschten um Floss Ahava verëffentlecht, fir eis virun eisem Gott ze belaaschten, vun him de richtege Wee fir eis a fir eis Kanner a fir all eis Wueren ze froen . 8:22 Well ech mech geschummt hunn de Kinnek no Truppen a Reider ze froen fir eis vum Feind ënnerwee ze verteidegen; well mir hu mam Kinnek geschwat a gesot: D'Hand vun eisem Gott ass fir gutt fir all déi, déi hien sichen; awer seng Kraaft a Roserei géint all déi, déi hie verloossen.

8:23 Also hu mir gefaasst an hunn eise Gott doriwwer gefrot, an hie war frëndlech mat eis. 8:24 Duerno hunn ech zwielef vun den Haaptpriister getrennt, Sherebiah an Hashabiah, a mat hinnen zéng vun hire Bridder; 8:25 an ech hunn hinnen d'Sëlwer, d'Gold an d'Geschir ofgewien , eng Offer déi de Kinnek a seng Beroder a seng Prënzen fir d'Haus vun eisem Gott offréiert haten, an all Israel déi do waren. 8:26 Also hunn ech an hir Hänn gewiesselt sechshonnert a fofzeg Talenter Sëlwer, a Geschir aus Sëlwer fir honnert Talenter, an honnert Talenter Gold; 8:27 Ausserdeem, aachtanzwanzeg Goldbecher vun dausend Drachmen, an zwee Schëffer vu ganz feinverbrannt Bronze, wäertvoll wéi Gold. 8:28 An ech sot zu hinnen: Dir sidd dem Här geweit, an d'Geschir an d'Sëlwer a Gold sinn helleg, eng Fräiwëlleger fir den Här Gott vun eise Pappen. 8:29 Waacht a waacht se, bis Dir se virun den Haaptpriister an de Leviten, an de Käpp vun de Pappenhaiser vun Israel zu Jerusalem, an de Kummeren vum Haus vum Här weegt. 8:30 D'Priister an d'Leviten kruten d'Sëlwer an d'Gold an d'Geschir fir et an Jerusalem an d'Haus vun eisem Gott ze bréngen. 8:31 A mir sinn den Ahava River den zwieleften vum éischte Mount verlooss fir op Jerusalem ze goen; an d'Hand vun eisem Gott war op eis, an hien huet eis aus der Hand vum Feind an dem Stalker um Wee befreit. 8:32 A mir sinn op Jerusalem komm, a mir hunn do dräi Deeg ausgerout.

8:33 De véierten Dag gouf d'Sëlwer, d'Gold an d'Geschir an d'Plaz Meremoth, de Jong vum Uria, a mat him den Eleazar, de Jong vum Pinehas, an d'Haus vun eisem Gott gewien . a mat hinnen de Jozabad, de Jong vum Jeshua an den Noadiah, de Jong vum Binoi, de Levi tas. 8:34 Duerch Kont a Gewiicht gouf alles ginn, an all dat Gewiicht gouf zu där Zäit opgeholl. 8:35 D'Kanner vun der Gefaangeschaft, déi, déi aus Gefaangeschaft komm sinn, hunn dem Gott vun Israel n Brennofferen offréiert, zwielef Kälwer fir ganz Israel, néngzeg-sechs Widder, siwwenzeg siwen Lämmercher an zwielef männlech Geessen zum Auszuch, alles fir Brennofferen. zu Jehova. 8:36 A si hunn dem Kinnek seng Expeditionen u seng Satraps a Kapitänen op der anerer Säit vum Floss geliwwert, déi de Leit an dem Haus vu Gott gehollef hunn.

EZRA
Kapitel 9

9: 1 Wéi dës Saache fäerdeg waren, koumen d'Prënze bei mech a soten: D'Leit vun Israel an d'Priister an d'Leviten hu sech net vun de Vëlker vun de Länner getrennt, vun de Kanaaniten, den Hetitten, de Perizziten, de Jebusiten, den Ammoniten, de Moabiten. Ägypter an Amoriten, a maachen no hiren Abominatiounen. 9: 2 Well si vun hire Meedercher fir sech selwer a fir hir Jongen geholl hunn, an den hellege Bestand gouf mat de Vëlker vun de Länner vermëscht; an d'Hand vu Prënzen a Gouverneuren ass déi éischt fir dës Sënn ze maachen. 9: 3 Wéi ech dat héieren hunn, hunn ech mäi Kleed a mäi Mantel gerappt an hunn Hoer vu mengem Kapp a mengem Baart gerappt, an ech souz an extremer Nout. 9: 4 An all déi, déi d'Wierder vum Gott vun Israel gefaart hunn, hunn sech bei mir gesammelt, wéinst der Iwergreffer vun der Gefaangeschaft; awer ech war ganz ängschtlech bis zur Zäit vum Owendopfer. 9: 5 A bei der Zäit vum Owesopfer sinn ech opgestan vu menger Leed, a wéi ech mäi Kleed a mäi Mantel gerappt hunn, sinn ech op meng Knéien gefall an hunn meng Hänn dem Jehova mäi Gott ausgestreckt, 9: 6 a sot: Mäi Gott, verwiesselt a geschummt sinn ech ze erhéijen, oh mäi Gott, mäi Gesiicht zu Iech, well eis Ongerechtegkeeten hunn sech op eisem Kapp multiplizéiert , an eis Verbrieche si bis zum Himmel gewuess. 9: 7 F rom den Deeg vun eise Pappen bis haut hu mir a grousser Sënn gelieft; a fir eis Ongerechtegkeeten si mir, eis Kinneken an eis Paschtéier an den Hänn vun de Kinneke vun de Lännere geliwwert ginn, an de Schwert, an d'Gefaangeschaft, an d'Déifstall, an an d'Schamheet déi eis Gesiicht bedeckt, wéi haut.

9:8 An elo fir e kuerze Moment gouf et Barmhäerzegkeet vum Jehova eise Gott, fir eis e fräie Rescht ze hunn, an eis eng sécher Plaz a sengem Hellegtum ze ginn, fir eis Aen ze beliichten an eis e bëssen ze ginn vum Liewen an eiser Servitude. 9: 9 Well mir sinn Dénger; Awer an eiser Sklaverei huet eise Gott eis net verlooss, awer huet seng Barmhäerzegkeet op eis virun de Kinneke vu Persie gebéit , sou datt mir d' Liewe kréie fir d'Haus vun eisem Gott ze bauen a seng Ruinen ze restauréieren, an eis Schutz zu Juda an an Jerusalem. 9:10 Awer elo, wat solle mer soen, O eise Gott, duerno? Fir mir hunn Är Geboter hannerlooss, 9:11, déi Dir duerch d'Prophéiten verschriwwen hutt, huet mir vun Ären Dénger geschenkt, a gesot: D'Land an dat Dir erakënnt fir et ze besëtzen ass en onréent Land wéinst der Onreinheet vun de Vëlker vun dëse Regiounen, wéinst den Abominatiounen. Inaktiounen déi se vun engem Enn op dat anert mat hirem Dreck gefëllt hunn. 9: 1 2 Elo däerft Dir Är Meedercher net zu hire Jongen ginn, an Dir sollt hir Meedercher net op Är Jongen huelen, an Dir wäert ni hire Fridde sichen oder hire Wuelstand; fir datt Dir staark sidd an dat Gutt vun der Äerd ësst, an et als lerfschaft fir Är Kanner fir ëmmer loosst . 9:13 Awer no allem wat eis geschitt ass wéinst eise béise Wierker, a wéinst eiser grousser Sënn, well Dir, eise Gott, eis net no eise Ongerechtegkeeten bestrooft hutt , an eis e Rescht als dëst, 9:14 si mir fir Är Geboter erëm ze briechen, a mat Vëlker ze dinn, déi dës Abominatioune maachen? Wär Dir net verärgert op eis bis mir verbraucht sinn, ouni lwwerreschter lénks a kee Flucht?

9:15 O Jehova, Gott vun Israel, Dir sidd gerecht, well mir sinn e Rescht bliwwen, deen entkomm ass, wéi dësen Dag. Hei si mir virun Iech an eise Verbrieche; well et ass net méiglech an Ärer Präsenz ze sinn wéinst dësem.

EZRA
Kapitel 10

10: 1 Wärend den Ezra gebiet an huet Beicht gemaach, gekrasch a sech virun dem Haus vu Gott béckt, huet sech eng ganz grouss Zuel vun Israel, Männer, Fraen a Kanner, zu him versammelt; an d'Leit hu batter gekrasch. 10 : 2 Dunn huet de Shecaniah, de Jong vum Jehiel, vun de Kanner vum Elam geäntwert a sot zum Ezra: Mir hu géint eise Gott gesënnegt, well mir huelen auslännesch Frae vun de Leit op der Äerd; awer trotz dësem ass et nach ëmmer Hoffnung fir Israel. 10: 3 Elo , loosst eis e Vertrag mat eisem Gott maachen, datt mir all Frae schécken an déi, déi aus hinnen gebuer sinn, nom Berodung vu mengem Här a vun deenen, déi d'Gebot vun eisem Gott fäerten; an no dem Gesetz gemaach ginn. 10: 4 Stitt op, well dëst ass Är Verpflichtung, a mir wäerte mat lech sinn; sief staark, a setz deng Hand un d'Aarbecht. 10: 5 Dunn ass den Ezra opgestan an huet den Hohepriister an de Leviten, an de ganzen Israel geschwuer, datt si no dësem solle maachen; a si hunn geschwuer. 10: 6 Dunn ass den Ezra vu viru Gottes Haus opgestan an ass an d'Kammer vum Johanan, dem Jong vum Eliashib gaang; an ass dohinner gaang, hien huet kee Brout giess a kee Waasser gedronk, well hie war traureg vun der Sënn vun de Gefaangeschaft. 10: 7 A si hunn eng Proklamatioun zu Juda a Jerusalem gemaach, datt all d'Kanner vun der Gefaangeschaft zu Jerusalem zesummekomme sollen; 10: 8 an datt wien net bannent dräi Deeg kënnt, nom Accord vun de Prënzen an deenen Eelsten, soll all säi Verméigen verléieren, an hie soll aus der Kongregatioun vun deenen a Gefaangenschaft ausgeschloss ginn.

10:9 Also hunn all d'Männer vu Juda a Benjamin sech zu Jerusalem bannent dräi Deeg getraff, den zwanzegsten Dag vum Mount, deen den 9. Mount war; An all d'Leit souzen um Quadrat vum Haus vu Gott, zidderen wéinst der Matière a wéinst dem Reen. 10:10 An den Ezra de Priister ass opgestan an huet zu hinnen gesot: Dir hutt gesënnegt, well Dir hutt auslännesch Frae geholl an doduerch d'Sënn vun Israel bäigefüügt. 10:11 Gitt elo den Herrgott Gott vun Äre Pappen, a maacht säi Wëllen an trennt Iech vun de Vëlker vun de Länner a vun auslännesche Fraen. 10:12 An déi ganz Versammlung huet geäntwert a sot mat héijer Stëmm: Also looss et no Ärem Wuert geschéien. 10:13 Awer d'Stad ass vill, an d'Wieder ass reeneg, a mir kënnen net op der Strooss sinn; weder d'Aarbecht ass een Dag nach zwee, well et si vill vun eis, déi an dësem gesënnegt hunn. 10 : 14 Loosst se eis Prënze sinn, déi op der Plaz vun der ganzer Kongregatioun bleiwen, an all déi, déi auslännesch Fraen an eise Stied geholl hunn, kommen a gewëssen Zäiten , a mat hinnen déi Eelst vun all Stad, an hir Riichter, bis mir déi brennend Roserei vun eisem Gott doriwwer ewech huelen. 10:15 Nëmmen de Jonathan, de Jong vum Asael an de Jahaziah, de Jong vun Ticva, hunn sech dogéint gewiert, an d'Leviten Mes ulam a Sabetai hunn hinnen gehollef. 10:16 Also hunn d'Kanner vun der Gefaangenschaft gemaach. An den Ezra de Paschtouer war getrennt, a verschidde männlech Käpp vun de Pappenhaiser no hire Pappenhaiser; all si mam Numm souzen den éischten Dag vum zéngte Mount fir sech iwwer d'Saach ze informéieren.

10:17 A si fäerdeg d'Uerteel vun all deenen , déi auslännesch Fraen geholl haten, um éischten Dag vum éischte Mount. 10:18 Vun de Jongen vun de Paschtéier, déi auslännesch Frae geholl haten, goufen dës fonnt: Vun de Jongen vum Jeshua, dem Jong vum Josadadak, a vu senge Bridder: Maasiah, Eliezer, Jarib a Gedaliah. 10:19 A si hunn hir Hand versprach, datt si hir Frae géife schécken, an als Sënd offréiert eng Widder vun de Schof fir hire Verbriechen. 10:20 Vun de Jongen vum Immer: Hanani an Zebadiah. 10:21 Vun de Jongen vum Harim: Maasiah, Elia, Shemaiah, Jehiel an Uzziah. 10:22 Vun de Jongen vum Pashur: Elioenai, Maasiah, Ishmael, Nathanael, Jehozabad an Elasa. 10:23 Vun de Jongen vun de Leviten: Jozabad, Simei, Kelaiah (dat ass de Keith), de Petaiah, de Juda an den Eliezer. 10:24 Vun de Sänger: Eliashib; a vum por teros: Salum, Telem an Uri. 10:25 Och vun Israel: Vun de Kanner vu Paros: Ramia, Jeziah, Malchiah, Mijamin, Eleazar, Malchiah a Benaiah. 10:26 Vun de Jongen vum Elam: Matanias , Zacharias, Jehiel, Abdi, Jeremot an Elia. 10:27 Vun de Jongen vum Zatu: Elioe nai, Eliashib, Matanías, Jeremot, Zabad an Aziza. 10:28 Vun de Jongen vum Bebai: Johanan, Hananiah, Zabai an Atlai. 10:29 Vun de Jongen vum Bani: Mesulam, Maluc, Adaia, Jasub, Seal a Ramot. 10:30 Vun de Jongen vum Pahat-Moab: Adna, Quelal, Benaiah, Maasiah, Mat aniah, Bezaleel, Binoi a Manasse. 10:31 Vun de Jongen vum Harim: Eliezer, Isiah, Malchiah, Shemaiah, Simeon, 10:32 Benjamin, Maluch a Shemariah. 10:33 Vun de Jongen vum Hasum: Mat enai, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremai, Manasse a Shimei. 10:34 Vun de Jongen vum Bani: Madai, Amram, Uel.

10:35 Benaía, Bedías, Quelúhi, 10:36 Vanías, Meremot, Eliashib, 10:37 Matanías, Matenai, Jaasai, 10:38 Bani, Binúi, Simei , 10:39 Selemías, Na tán, Adaía, 10:40 Macnadebai, Sasai, Sarai, 10:41 Azareel, Selemías, Semar ías, 10:42 Salum, Amarías a José. 10:43 A vun de Jongen vum Nebo: Jeiel, Mattathias, Zabad, Zebina, Jadau, Joel a Benaiah. 10:44 All dës hunn auslännesch Frae geholl; an et ware Frae vun hinnen déi Kanner op d'Welt bruecht hunn.

NEHEMIA

Kapitel 1

1: 1 Wierder vum Nehemia, dem Jong vum Hacalias. Et ass am Mount Quisleu geschitt, am zwanzegsten Joer, wärend ech zu Susa, der Haaptstad vum Kinnekräich war, 1: 2, datt ech den Hanani, ee vu menge Bridder, mat e puer Männer aus Juda gesinn hunn, an ech hunn si gefrot iwwer d'Judden, déi entkomm waren , déi aus der Gefaangeschaft bliwwe sinn, a vu Jerusalem. 1: 3 A si soten zu mir: De Rescht, déi lénks aus der Gefaangeschaft, do an der Provënz, sinn am grousse Béisen a Schimmt, an d'Mauer vu Jerusalem ass futti gemaach, a seng Paarte verbrannt mat Feier. 1: 4 Wéi ech dës Wierder héieren hunn, hunn ech mech gesat a wéint a traureg fir e puer Deeg, a gefaasst a gebiet virum Gott vum Himmel. 1: 5 An ech hu gesot: Ech bieden dech, o Jehova, Gott vum Himmel, staark, grouss an immens, deen de Bund an d' Barmhäerzegkeet hält un déi, déi hie gär hunn a seng Geboter halen; 1: 6 loosst Äert Ouer elo lauschteren an Är Ae opmaache fir d'Gebiet vun Ärem Dénger ze héieren, wat ech elo virun Iech maachen Dag an Nuecht , fir d'Kanner vun Israel Är Dénger; an ech bekennen d'Sënne vun de Kanner vun Israel, déi mir géint Iech gemaach hunn; jo, ech a mengem Papp sengem Haus hu gesënnegt. 1: 7 Mir hunn eis extrem beschiedegt a mir hunn d'Geboter, Statuten a Virschrëften net gehal, déi Dir dem Moses, Ärem Knecht ginn huet. 1: 8 Denkt elo un d'Wuert, dat Dir dem Moses, Ärem Knecht geschenkt hutt, a sot: Wann Dir sënnegt, da verspreiden ech dech ënnert d'Leit.

1: 9 Awer wann Dir bei mech zréckkommt a meng Geboter hält an se maacht , och wann Är Dispersioun bis zum Enn vum Himmel ass, sammelen ech dech vun do aus a bréngen dech op déi Plaz déi ech gewielt hunn do ze wunnen Main Numm. 1:10 Si sinn dann Är Dénger an Är Leit, déi Dir mat Ärer grousser Kraaft a mat Ärer staarker Hand erléist hutt . 1:11 Ech bieden Iech, o Här, loosst Äert Ouer elo oppassen op d'Gebiet vun Ärem Dénger, an op d'Gebiet vun Ären Dénger, déi wëlle fir Ären Numm ze respektéieren; Gitt elo Ären Dénger e gudde Succès, a gitt him favoriséiert a Präsenz vun deem Mann. Well ech wäert e Coupendréier beim Kinnek sinn.

NEHEMIA
Kapitel 2

2: 1 Et ass am Mount Nisan geschitt, am zwanzegsten Joer vum Kinnek Artaxerxes, datt wann de Wäin scho viru sech war, hunn ech de Wäin geholl an dem Kinnek zerwéiert. A well ech virdru a senger Präsenz net traureg gewiescht sinn , 2: 2 sot de Kinnek zu mir: Firwat ass Äert Gesiicht traureg? Gutt, Dir sidd net krank. Dëst ass net awer häerzzerräissend. Dunn hat ech ganz Angscht. 2: 3 An ech sot zum Kinnek: Kann de Kinnek fir ëmmer liewen. Wéi kann mäi Gesiicht net traureg sinn, wann d'Stad , d'Haus vun de Griewer vu mengen Pappen, verlooss ass, a seng Paarte vu Feier verbraucht ginn? 2: 4 De Kinnek sot zu mir: Wat frot Dir? Dunn hunn ech zum Gott vum Himmel gebiet, 2: 5 a sot zum Kinnek: Wann et dem Kinnek gefält, an Ären Dénger huet Gnod bei lech fonnt, schéckt mech op Juda, an d'Stad vu menge Griewer, an ech wäert et nei opbauen. 2: 6 Dunn huet de Kinnek zu mir gesot (an d'Kinnigin souz niewend him): Wéi laang wäert Är Rees daueren, a wéini kënnt Dir zréck? An et war de Kinnek frou mech ze schécken, nodeems ech d'Zäit fir hie festgeluecht hunn. 2: 7 Ausserdeem hunn ech dem Kinnek gesot: Wann de Kinnek et gär huet, da looss mech Bréiwer un d'Herrscher op der anerer Säit vum Floss ginn, fir datt se mäi Wee kënne fräi maachen bis ech bei Juda kommen; 2: 8 an e Bréif un den Asaph Keeper vum Bësch vum Kinnek, fir mir Holz ze ginn fir d' Dieren vum Palais vum Haus ze encadréieren, a fir d'Mauer vun der Stad, an d'Haus wou ech wäert sinn. An de Kinnek huet mir et zouginn, no der gudder Hand vu mengem Gott op mech.

2:9 Dunn sinn ech bei d'Gouverneuren op der anerer Säit vum Floss komm an hunn hinnen dem Kinnek seng Bréiwer ginn. An de Kinnek huet mat mir Kapitänen vun der Arméi a Reider geschéckt. 2:10 Awer wéi de Sa'nballat den Horonit an den Tobiah, den Ammoniteschen Dénger et héieren hunn, ware se extrem onzefridden, wéi iergendee komm ass, fir d'Wuel vun de Kanner vun Israel ze sichen.

2:11 ukomm, dann zu Jerusalem, an nodeems ech dräi Deeg do bliwwe sinn, 2: 12 sinn ech nuets opgestan, ech an e puer Männer mat mir; an ech hunn och kee Mënsch gesot, wat Gott a mengem Häerz geluecht huet Jerusalem; et war och kee Päerd bei mir , ausser deen eenzegen op deem ech gefuer sinn. 2:13 An ech sinn nuets erausgaang duerch de Paart vum Dall Richtung Quell vum Draach an d'Paart vun der Dung; an ech hunn d'Mauere vu Jerusalem gesinn, déi ofgebrach sinn, a seng Paarte, déi vum Feier verbraucht goufen. 2:14 Ech sinn dunn an de Fountain Gate gaang, an an de King's Pool; awer et war keng Plaz fir de Päerd op deem hie gefuer ass. 2:15 An ech sinn an der Nuecht vum Stroum eropgaang an ech hunn op d'Mauer gekuckt, an ech hunn mech ëmgedréint an duerch den Dallpaart eraginn, an ech hunn mech ëmgedréit. 2:16 An d'Beamte woussten net wou ech gaang sinn oder wat ech gemaach hunn; net bis dohinner hat ech et de Judden a Paschtéier deklaréiert, oder den Adelen a Beamten, oder deenen aneren déi d'Aarbecht maachen.

2:17 Also hunn ech zu hinnen gesot: Dir gesitt de Schwieregkeeten, an deem mir sinn, datt Jerusalem verlooss ass, a seng Paarte gi vum Feier verbraucht; Kommt, a loosst eis d'Mauer vu Jerusalem bauen, a loosst eis net méi an der Beschëllegung sinn. 2:18 Dunn hunn ech hinnen erkläert wéi d'Hand vu mengem Gott gutt fir mech war an och d'Wierder déi de Kinnek zu mir geschwat huet. A si soten: Loosst eis opstoen a bauen. Also hunn se hir Hänn fir ëmmer probéiert. 2:19 Awer wéi de Sanballat, den Horonit, den Tobiah, den Ammonitesche Knecht, an den Arabeschen Gesem dat héieren hunn, hunn se eis belästegt an eis veruecht a gesot: Wat maacht Dir? Rebelléiert Dir géint de Kinnek? 2:20 An als Äntwert sot ech zu hinnen: De Gott vum Himmel, hie wäert eis gutt goen, a mir seng Dénger wäerte opstoen a bauen, well Dir hutt keen Deel oder Recht oder Erënnerung zu Jerusalem.

NEHEMIA
Kapitel 3

3: 1 Dunn ass den Hohepriister Eliashib mat senge Bridder d'Priister opgestan an huet d'Schofepaart gebaut. Si hunn hir Paarte bis zum Tuerm vun Hamea fixéiert an opgeriicht a bis zum Tuerm vun Hananeel gebaut. 3: 2 Niewendrun hunn d'Männer vu Jericho gebaut, an duerno huet den Zacur, de Jong vum Imri gebaut. 3: 3 D'Jongen vu Senaah hunn d'Fish Gate gebaut; si hunn et Timberen, an hunn hir Dieren opgestallt, mat hire Schleisen a Schrauwen. 3: 4 Zesumme mat hinnen huet de Meremoth, de Jong vum Uria, de Jong vum Cos restauréiert, an nieft hinnen de Mesulam, de Jong vu Berechiah, de Jong vu Mesezabeel, restauréiert . Zesumme mat hinnen huet den Zadoc de Jong vum Baana restauréiert. 3: 5 An niewend hinnen hunn d'Tekoiten Reparatur gemaach; awer seng Grouss hunn sech net ausgeléint fir der Aarbecht vun hirem Här ze hëllefen. 3: 6 Déi al Paart gouf vum Jojada, dem Jong vu Paseah a Mesulam, dem Jong vu Besodias restauréiert; si hunn et Timberen, an hunn hir Dieren opgestallt, mat hire Schleisen a Schrauwen. 3: 7 Zesumme mat hinnen huet hien de Melatiah de Gibeonit a Jadon de Meronotit, Männer vu Gibeon a Mizpa, déi ënner der Herrschaft vum Gouverneur op der anerer Säit vum Floss restauréiert hunn . 3: 8 Niewend hinnen den Uzziel, de Jong vum Harhaiah, vun de Silversmeder, restauréiert; nieft dem Hananiah, de Jong vun engem Parfumerie, och restauréiert. Sou hunn se Jerusalem bis zur breeder Mauer reparéiert. 3: 9 Zesumme mat hinnen huet de Rephaiah, de Jong vum Hur, Herrscher vun der Halschent vun der Regioun vu Jerusalem, och restauréiert.

3:10 Hien huet och de Jedaiah, de Jong vum Harumaf niewend hinne restauréiert, vis-à-vis vun hirem Haus; An nieft him huet den Hatús Jong vum Hasabnías ausgerout. 3:11 Malchiah Jong vum Harim an Hasub Jong vum Paha t-Moab restauréiert aner Sektioun, an den Tower vun der Schmelzhäre. 3:12 Niewend hinnen huet de Sallum de Jong vum Halohes, de Gouverneur vun der Halschent vun der Regioun Jerusalem, Reparatur gemaach, hien a seng Meedercher. 3:13 D'Paart vum Dall gouf vun Hanun mat den Awunner vun Zanoa restauréiert; Si hunn et nei opgebaut, an hir Dieren opgeriicht, mat senge Schleisen a Schrauwen, an dausend Al vun der Mauer, bis op d' Dung Gate. 3:14 De Malchiah Jong vum Recab, Gouverneur vun der Provënz Beth Hächerem, huet d'Dung Gate nei opgebaut; hien huet et nei opgebaut, an huet seng Dieren, seng haart Schleisen a seng Bolzen opgehuewen. 3:15 De Shallum Jong vu Colhoze, Gouverneur vun der Mizp eng Regioun , huet de Fountain Gate restauréiert; Hien huet et erëm opgebaut, huet et geschafft an huet seng Paarte, seng Schleisen a seng Bolzen an d'Mauer vum Pool vum Siloam Richtung Gaart vum Kinnek opgeriicht an och d'Schrëtt, déi vun der Stad David erofkommen. 3:16 No him huet den Nehemiah, de Jong vum Azbuk, Gouverneur vun der Halschent vun der Regioun vu Beth-sur, sech op d'Griewer vum David niddergelooss, an an déi gehaune Schwämm an an d'Haus vun der V Atem. 3:17 No him hunn d'Leviten restauréiert; De Rehum Jong vum Bani, a mat him den Hashabiah, Gouverneur vun der Halschent vun der Regioun Keila, fir seng Regioun restauréiert.

3:18 No him, seng Bridder, Bavai Jong vum Henadad, Herrscher vun der Halschent Regioun vun Keila, restauréiert. 3:19 Zesumme mat him huet den Ezer Jong vum Jeshua, Gouverneur vu Mizpa, eng aner Sektioun virum Opstig vun der Panzerhaus um Eck restauréiert . 3:20 No him huet de Baruch, de Jong vum Zabai, mat ganz Hëtzt eng aner Sektioun restauréiert, vum Eck bis bei d' Dier vum Haus vum Eliashib, dem Hohepriister. 3:21 No him huet de Meremoth, de Jong vum Uria, de Jong vum Cos, eng aner Sektioun gemaach, vun der Entrée vum Haus Eliashib bis zum Enn vum Haus vum Eliashib. 3:22 No him goufen d'Priister, d'Männer vum Plain , restauréiert . 3:23 No hinnen hunn de Benjamin an den Hasub reparéiert, vis-à-vis vun hirem Haus; Duerno huet den Azariah, de Jong vum Maaseiah, de Jong vum Ananiah, no bei sengem Haus restauréiert. 3:24 No him huet de Binii Jong vum Henadad eng aner Sektioun restauréiert, vum Haus vun Aza rías bis an de bannenzege Wénkel vun der Mauer, an an den Eck. 3:25 Palal Jong vum Uz ai, vis-à-vis vum Eck an dem héijen Tuerm, deen aus dem Kinnekshaus erauskënnt, deen am Haff vum Prisong ass. No him, de Pedaiah Jong vu Faros. 3:26 An d'Tempelbeamten , déi zu Ophel gelieft hunn, hu sech och virum Waasserpaart am Osten an dem héijen Tuerm restauréiert . 3:27 No hinnen hunn d'Tekoiten eng aner Sektioun restauréiert, virum groussen héijen Tuerm, bis zur Ofelmauer. 3:28 Vum Horse Gate hunn d'Priister gefléckt, jidderee viru sengem Haus.

3:29 No hinnen huet den Zadok, de Jong vum Immer restauréiert, vis-à-vis vu sengem Haus; No him huet de Shemaiah, de Jong vum Shecaniah, Guardian vun der Ostpaart, restauréiert. 3:30 No him huet den Hananiah Jong vum Shelemiah an den Hanun sechste Jong vum Salaf eng aner Sektioun restauréiert. Des wéinst hinnen de Meshullam Jong vum Berechiah géint seng Chamber. 3:31 No him huet de Malchiah, de Silversmith säi Jong reparéiert, bis zum Haus vun den Tempel-Dénger an Händler, vis-à-vis vum Judgment Gate, a bis an d'Eckerhal . 3:32 An tëscht dem Eckraum an dem Schofepaart sinn d'Sëlwermidder an d'Händler restauréiert.

NEHEMIA
Kapitel 4

4: 1 Wéi Sanballat héieren huet datt mir d'Mauer bauen, war hie rosen a rosen, an hien huet de Geck mat de Judden gemaach. 4: 2 An hie schwätzt viru senge Bridder an der Arméi vu Samaria, a sot: Wat maachen dës schwaach Judden? Kritt si erëm hir Affer ze bréngen? Wäerten se an engem Dag eriwwer sinn? Wäerten d'Steng déi verbrannt goufen aus de Koup Stëbs opstoen? 4: 3 An den Tobias, den Ammonit, stoung bei him, an hie sot: Wat bauen se op der Steenmauer, wann e Fuuss eropgeet, da räisst en en of . 4: 4 Héiert, o eise Gott, datt mir den Objet vun hirer Veruechtung sinn, an dréit hir Schimmt op hir Käpp, a liwwert se als Verwinnung am Land vun hirer Gefaangeschaft. 4: 5 Deckt hir Ongerechtegkeet net, an hir Sënn gëtt net virun lech ausgeläscht, well se rosen op déi gebaut hunn. 4: 6 Also hu mir d'Mauer gebaut, an d'ganz Mauer war bis zur hallwer Héicht fäerdeg, well d'Leit de Courage haten ze schaffen. 4: 7 Awer et ass geschitt datt wann Sanballat an Tobias, an d'Araber, d'Ammoniten an déi vun Ashdo d, héieren hunn datt d'Mauere vu Jerusalem gefléckt goufen, well d'Tore scho geschloen hunn, si ware ganz rosen; 4: 8 a si hunn all zesumme matenee konspiréiert fir Jerusalem ze attackéieren an et ze schueden. 4: 9 Dunn hu mir zu eisem Gott gebiet, a wéinst him hu mir se zum Guardian géint si gemaach Dag an Nuecht. 4:10 A Juda sot: D'Kräfte vun den Trägere si geschwächt, an de Knascht ass vill, a mir kënnen d'Mauer net bauen. 4:11 An eis Feinde soten: "Si wësse net, a gesinn net, bis mer an d'Besëtz vun hinnen erakommen an ëmbréngen, an d'Aarbecht ophalen."

4:12 Awer et ass geschitt, datt wann d'Judden, déi ënnert hinnen gelieft hunn, eis bis zu zéng Mol gesot hunn: Vun all de Plazen, vun deenen Dir zréckkommt, falen se op lech. 4:13 Dunn, an den ënneschten Deeler vun der Plaz, hannert der Mauer an op oppene Plazen, hunn ech d'Leit no Familljen, mat hire Schwerter, mat hire Speer a mat hire Béi gesat. 4:14 Dunn hunn ech gekuckt, sinn opgestan an hunn den Adelen a Beamten an dem Rescht vum Vollek gesot: Fäert net virun hinnen; erënnert un den Här, grouss an fantastesch, a kämpft fir Är Bridder, fir Är Jongen an Är Meedercher, fir Är Fraen a fir Är Haiser. 4:15 A wann eis Feinde héieren hunn datt mir et verstanen hunn an datt Gott hir Berodung gebrach huet, hu mir all op d'Mauer gedréit, jiddfereen zu senger Aufgab. 4:16 Vun deem Dag un hunn d'Halschent vu menge Dénger un der Aarbecht geschafft, an déi aner Halschent hat Speer, Schëlder, Béi a Broschtplacken; an hannert hinne waren d'Leader vum ganze Haus vu Juda. 4:17 Déi, déi op der Mauer gebaut hunn, déi déi gedroen hunn, an déi, déi d'Aarbecht gedroen hunn, mat enger Hand hunn d'Aarbecht geschafft, a mat der anerer haten de Schwert. 4:18 Fir de BUILDERS, jiddereen huet säi Schwäert ronderëm seng Länder verbonnen, an sou gebaut se; an deen deen op der Trompett gespillt huet war nieft mir. 4:19 An ech hunn den Adelegen an de Beamten an de Rescht vum Vollek gesot: D'Aarbecht ass grouss an extensiv, a mir si vun der Mauer getrennt, wäit vuneneen. 4:20 Op der Plaz wou Dir den Toun vun der Trompett héiert, gitt eis dohinner; eise Gott wäert fir eis kämpfen.

4:21 Also hu mir op der Aarbecht geschafft; an d'Halschent vun hinnen hate Speer vum Opgang vun der Dämmerung bis d'Stäre erauskoumen. 4:22 Dunn hunn ech dem Vollek gesot: Jidderee mat sengem Kniecht, bleift a Jerusalem, an déngt als Iwwerwaacher nuets an um Dag. 4:23 A weder ech nach meng Bridder, nach meng jonk Männer, nach d'Leit op der Wuecht, déi mech gefollegt hunn, hu mir eis Kleeder ausgedoen; jidderee sech ausgedoen nëmme fir ze baden.

NEHEMIA
Kapitel 5

5: 1 Dunn war et e grousst Gejäiz vun de Leit an hire Fraen géint hir jiddesch Bridder. 5: 2 Et waren déi, déi soten: Mir, eis Jongen an eis Meedercher, mir si vill; dofir hu mir Käre geléint fir z'iessen an ze liewen. 5: 3 An et waren déi, déi soten : Mir hunn eis Lännere verflicht, eis Wéngerten an eis Haiser, fir Getreide ze kafen, wéinst Hongersnout. 5: 4 An et waren déi, déi soten: Mir hu Sue fir d'Tribut vum Kinnek geléint, an eise Länner a Wéngerte. 5: 5 Elo ass eis Fleesch wéi d'Fleesch vun eise Bridder, eis Kanner wéi hir Kanner; a kuck, mir hunn eis Jongen an eis Meedercher zur Servitude ginn, an e puer vun eise Meedercher si scho Sklaverei, a mir hu keng Méiglechkeet se ze retten, well eis Lännereien an eis Wéngerten zu aneren gehéieren. 5: 6 An ech war ganz rosen, wéi ech hir kräischen an dës Wierder héieren hunn. 5: 7 Dunn hunn ech doriwwer nogeduecht an hunn d'Adelen an d'Beamte bestrooft, a gesot zu hinnen: Fuerdert Dir all Är Bridder ze interesséieren? An ech hunn eng grouss Versammlung géint si aberuff , 5: 8 a sot zu hinnen: Mir, no eise Méiglechkeeten, hunn eis jiddesch Bridder gerett, déi un d'Natiounen verkaaft goufen; A verkaaft Dir iwwerhaapt un Är Bridder, a gi se eis verkaf? A si ware roueg, well se kee Grond haten ze äntweren. 5: 9 An ech hu gesot: Et ass net gutt wat Dir maacht. Wëllt Dir net an der Angscht vun eisem Gott goen, fir net e Virworf vun eise feindlechen Natiounen ze sinn? 5:10 Och ech a meng Bridder a meng Dénger hunn hinnen Suen a Käre geléint; Loosst eis dëse Kiesmenu vun hinnen erofhuelen.

5:11 Gëff hinnen haut erëm hiert Land, hir Wéngerten, hir Olivbëscher an hir Haiser, an een Honnertstel vun de Suen, d'Käre, de Wäin an d'Ueleg, déi Dir vun hinnen als Zënse verlaangt. 5:12 A si soten: Mir ginn et zréck, a mir fuerderen näischt vun hinnen; Mir maache wéi Dir sot. Dunn hunn ech d'Priister geruff, an hunn se geschwuer, datt se no dësem géifen maachen. 5:13 Ech hunn och mäi Kleed gerëselt a gesot: Also Gott soll aus sengem Haus a vu senger Aarbecht all Mënsch rëselen, deen dat net erfëllt, an esou kann hie gerëselt an eidel ginn . An déi ganz Kongregatioun huet geäntwert: Amen! a si hunn den Här gelueft. An d'Leit hunn deemno gemaach. 5:14 Och vum Dag, wéi de Kinnek mech bestallt huet, hir Herrscher am Land vu Juda ze sinn, vum zwanzegste Joer vum Kinnek Artaxerxes bis zum drëssegzweet Joer , zwielef Joer, weder ech nach meng Bridder hunn de Gouverneur's Brout giess . 5:15 Awer déi éischt Herrscher, déi viru mir waren, hunn d'Leit iwwerwältegt an hu méi wéi véierzeg Sikel Sëlwer fir Brout a Wäin vun hinnen geholl, an och hir Dénger hunn iwwer d'Leit regéiert; awer ech hunn dat net gemaach, wéinst der Angscht vu Gott. 5:16 Och am Wierk vun dëser Mauer zéien ech mäin Deel of, a mir kafen keng Ierfschaft; an all meng Dénger zesumme waren do op der Aarbecht. 5:17 Ausserdeem, honnert a fofzeg Judden a Beamten, an déi, déi aus den Natiounen kommen, déi ronderëm eis waren, ware bei mengem Dësch.

5:18 prepa wat Raba fir een Dag war en Ochs a sechs Wiel Schof; Villercher goufen och fir mech virbereet, an all zéng Deeg koum et am Iwwerfloss; A mat all deem hunn ech ni dem Gouverneur säi Brout gefuerdert, well d'Kniwwel vun dësem Vollek seriös war. 5:19 Erënnert mech fir ëmmer , mäi Gott, an alles wat ech fir dëst Vollek gemaach hunn.

NEHEMIA
Kapitel 6

6: 1 Wéi Sanballat an Tobias a Gesem e l'arab , an de Rescht vun eise Feinden héieren hunn, datt ech d'Mauer gebaut hunn, an datt et kee Paart méi dran ass (obwuel ech bis dohinner d'Blieder net op d'Diere gesat hat) , 6: 2 Sanballat a Gesem hu geschéckt fir mir ze soen: Kommt eis begéinen an engem vun den Dierfer am Feld vun Ono. Awer si hu geduecht mech falsch ze maachen. 6: 3 An ech hunn Messenger bei hinnen geschéckt a gesot: Ech maachen eng super Aarbecht, an ech kann net goen; well d'Aarbecht ophält a léisst et bei lech goen. 6: 4 A si hu mir mat der selwechter Matière bis véier Mol geschéckt , an ech hunn hinnen op déiselwecht Manéier geäntwert. 6: 5 Dunn huet de Sanballat säi Kniecht bei mech geschéckt fir déi fënnefte Kéier datselwecht ze soen, mat engem oppene Bréif an der Hand, 6: 6 an deem et geschriwwe war: Et gouf ënner den Natiounen héieren, an de Gasmu seet et, datt Dir an de Judden s Pen si rebelléieren; an dofir baut Dir d'Mauer, mam Zil, no dëse Wierder, hire Kinnek ze sinn; 6: 7 an datt Dir Prophéiten ernannt hutt fir iwwer lech zu Jerusalem ze verkënnegen a soen: Et gëtt e Kinnek zu Juda! An elo ginn esou Wierder vum Kinnek héieren; Kommt also, a loosst eis zesumme consultéieren. 6: 8 Dunn hunn ech geschéckt fir him ze soen: Et gëtt näischt sou wéi Dir seet, awer vun Ärem Häerz erfannt Dir et. 6: 9 Fir all vun hinnen hunn eis ageschüchtert a gesot: Hir Hänn wäerte schwaach wuessen an der Aarbecht, an et wäert net fäerdeg sinn . Elo also, o Gott, stäerkt meng Hänn.

6:10 Du sinn ech an d'Haus vu Shemaiah, dem Jong vum Delaiah, dem Jong vu Mehetabel komm, well hie war agespaart; An hie sot zu mir: Loosst eis am Haus vu Gott, am Tempel treffen, a loossen eis d'Dieren vun der Tempel zou, porq UE zentraler enen iech ëmbréngen; jo, haut den Owend kommen se dech ëmbréngen. 6:11 Dunn hunn ech gesot: Sollt e Mann wéi ech flüchten? A wien, wéi ech, géif an den Tempel eragoen fir säi Liewen ze retten? Ech ginn net eran. 6:12 An ech hu verstanen datt Gott hien net geschéckt hat, awer huet dës Prophezeiung géint mech geschwat well den Tobias a Sanballat hien bestiechent hunn. 6:13 Fir hie war bestiechend fir mech sou Angscht ze maachen, a fir ze sënnegen an hinnen e schlechten Numm ze déngen mat deem ech veruecht gouf. Vergiess 6:14, O mäi Gott, Tobiah an Sanballat konform E eng hese Saache si gemaach; Denkt och un d'Noadiah d'Prophetess, an déi aner Propheten, déi probéiert hunn Angscht a mech anzebréngen. 6:15 Also war d'Mauer am Fënnefanzwanzegste vum Mount Elul fäerdeg, a fofzeg-zwee Deeg. 6:16 A wann all eis Feinden et héieren hunn , hunn all d'Natiounen, déi ronderëm eis waren, gefaart, a goufen erniddregt, a woussten datt dës Aarbecht vun eisem Gott gemaach gouf. 6:17 Och an deenen Deeg vill Bréiwer aus dem Cheffen vun Juda ze Tobias gaangen, an Tobias Bréiwer goufen hinnen. 6:18 Fir vill a Juda hu mat him zesummegeschafft, well hie war de Schwoer vum Shecaniah, dem Jong vum Ara; an de Johanan säi Jong huet d'Duechter vum Mesulam Jong vu Berechiah zur Fra geholl.

6:19 Si hunn och seng gutt Wierker viru mir gemellt an hunn him meng Wierder bericht. An den Tobias huet Bréiwer geschéckt fir mech Angscht ze maachen.

NEHEMIA
Kapitel 7

7: 1 Nodeems d'Mauer gebaut gouf, an d'Tore waren op der Plaz, a Paartmeeschteren a Sänger a Leviten goufen ernannt, 7: 2 hunn ech mäi Brudder Hanani, an Hananiah, Chef vun der Festung vu Jerusalem, befollegt (well dëst war e richtege Mann an Gott fäerten, méi wéi vill); 7: 3 an ech sot zu hinnen: Maacht d'Dieren vu Jerusalem net op bis d'Sonn waarm ass; An och wann et Leit do sinn, maach d'Dieren zou a bolt se. An ech hunn lwwerwaachungsmemberen fir d'Awunner vu Jerusalem ernannt, jiddfereen a sengem Tour, a jidderee viru sengem Haus. 7 : 4 Fir d'Stad war grousst a grouss, awer wéineg Leit an et, an et goufen keng nei Haiser opgebaut.

7: 5 Dunn huet Gott et a mengem Häerz geluecht d'Adelen an d'Beamten an d'Leit zesummen ze sammelen, sou datt se no hire Genealogie registréiert sinn. An ech hunn d'Buch vun der Genealogie vun deenen, déi virdru geklomm sinn, fonnt, an ech hunn et esou geschriwwe fonnt: 7: 6 Dëst sinn d'Jongen aus der Provënz, déi aus der Gefaangenschaft opkomm sinn, vun deenen, déi den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon gefaange geholl huet, an déi zréckgaange sinn Jerusalem a Juda, jiddfereen an seng eege Stad, 7: 7 déi mam Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Azariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilsan, Misperet, Bigvai, Nehum a Baana komm sinn. D'Zuel vun de Männer vun de Leit vun Israel: 7: 8 D' Jonge vu Paros, zwee dausend honnerthunn siwwenzeg. 7: 9 D'Kanner vum Shephatiah, dräi honnert siwwenzeg. 7:10 D'Kanner vun Ara, sechs honnert a fofzeg-zwee.

7:11 D'Kanner vu Pahath-Moab, vun de Kanner vu Jeshua a Joab, zwee dausend aachthonnert an uechtzéng. 7:12 D'Kanner vun Elam, dausend zweehonnert a véierzeg fofzeg. 7:13 D'Kanner vum Zatu, aachthonnert a véierzeg fënnef. 7:14 D'Kanner vun Zacai, siwenhonnert a siechzeg. 7:15 D'Kanner vu Binoi, sechshonnert aacht véierzeg. 7:16 D'Kanner vu Bebai, sechshonnert an aacht. 7:17 D'Kanner vun Azgad, zwee dausend sechs honnert an zwee an zwanzeg. 7:18 D'Kanner vun Adonicam, sechs honnert a siechzeg siwen. 7:19 D'Kanner vun Bigvai, zwee dausend siechzeg siwen. 7:20 D'Kanner vum Adin, sechshonnert a fënneffofzeg. 7:21 D'Jongen vun Ater, vum Hiskia, aacht an nonzeg. 7:22 D'Kanner vun Hashum, dräihonnert aachtanzwanzeg. 7:23 D'Kanner vu Bezai, dräihonnert véieranzwanzeg. 7:24 D'Kanner vum Harif, honnert an zwielef. 7:25 D'Kanner vu Gibeon, fënnefanzwanzeg. 7:26 D'Männer vu Betlehem an Netofa, honnert aacht aacht aacht. 7:27 D'Männer vun Anathoth, honnert aachtanzwanzeg. 7:28 D'Männer vu Beth-azmavet, zwee an véierzeg. 7:29 D'Männer vu Kiriath-Jearim, Kaphira a Beeroth, siwenhonnert dräi an véierzeg. 7:30 D'Männer vu Rama a Geba, sechshonnert eenanzwanzeg. 7:31 D'Männer vu Michmash, honnert an zwanzeg-zwee. 7:32 D'Männer vu Bethel an Ai, honnert an dräi an zwanzeg. 7:33 D'Männer vum aneren Nebo, zwee an fofzeg. 7:34 D'Kanner vum aneren Elam, dausend zweehonnert a véierzeg fofzeg. 7:35 D' Kanner vum Harim, dräihonnert an zwanzeg. 7:36 D'Kanner vu Jericho, dräihonnert fënnef a véierzeg. 7:37 D'Kanner vu Lod, Hadid an Ono, siwenhonnert eenanzwanzeg.

7:38 D'Kanner vu Senaah, dräi dausend nénghonnert drësseg. 7:39 Priester: d'Kanner vum Jedaiah, vum Haus vu Jeshua, nénghonnert siwwenzeg dräi. 7:40 D'Kanner vun Immer, dausend zwee an fofzeg. 7:41 D'Kanner vum Pashur, dausend zweehonnert véierzeg a siwen. 7:42 D'Kanner vun Harim, dausend a siwwenzéng. 7:43 Leviten: d'Kanner vu Jeshua, vu Cadmiel, vun de Kanner vun Hodavia, véierzeganzwanzeg. 7:44 Sänger: d'Kanner vum Asaph, honnert aacht véierzeg. 7:45 Gatekeepers: d'Kanner vum Shallum, d'Kanner vun Ater, d'Kanner vun Talmon, d'Kanner vun Acub, d'Kanner vun Hatita an d'Kanner vu Shobai, honnert aachtendrësseg. 7: 46 Tempel Dénger: d'Kanner vun Ziha, d'Kanner vun Hasufa, d'Kanner vun Tabaot, 7:47 d'Kanner vu Cheros, d'Kanner vu Siaha, d'Kanner vu Padon, 7:48 d'Kanner vu Lebana, d'Kanner vun Hagaba, de Kanner vu Shalmai, 7:49 de Kanner vum Hanan, de Kanner vum Gidel, de Kanner vu Gahar, 7:50 de Kanner vu Reaia, de Kanner vu Rezin, de Kanner vun Necoda, 7:51 de Kanner vun Gazam, d'Kanner vun Uzza, d'Kanner vu Paseah, 7:52 d'Kanner vu Beesai, d'Kanner vu Mehunim, d'Kanner vun Nephysesim, 7:53 d' Kanner vu Bakbuk, d'Kanner vun Hacufa, d'Kanner vun Harhur, 7 : 54 d'Kanner vu Bazlut, d'Kanner vu Mehida, d'Kanner vun Harsa, 7:55 d'Kanner vu Barcos, d'Kanner vu Sisera, d'Kanner vun Tema, 7:56 d'Kanner vum Neziah, an d'Kanner vun Hatifa. 7:57 D' Jongen vun de Salomons Dénger: d'Jongen vum Sotai, d'Soene vu Soferet, d'Jonge vu Perida, 7:58 de Jongen vum Jaala, de Jongen vum Darcon, de Jongen vum Gidel,

7:59 de Jongen vu Shephatiah, de Kanner vum Hatil, de Kanner vu Poqueret-Hazebaim, de Kanner vum Ammon. 7:60 All d'Tempel Dénger an d'Jongen vun de Salomons Dénger, dräi honnert an zweeanzwanzeg. 7:61 An dës sinn déi, déi vun TelMela, Tel-Harsa, Cherub, Adon an Immer opkomm sinn, déi net d'Haus vun hire Pappen, an och net hir genial Oggie kéinte weisen, wa se aus Israel wieren : 7:62 de Jongen vun Delaiah, de Kanner vum Tobiah, an de Kanner vum Necoda, sechshonnert an véierzeg. 7:63 A vun de Paschtéier: de Jongen vum Habaiah, de Jongen vum Cos an de Jongen vu Barzillai, déi eng Fra aus de Meedercher vum Barzil ai Gileadite geholl hunn, an no hirem Numm benannt goufen. 7:64 Dës hunn hir Genealogie opgeholl an et gouf net fonnt; a si goufen aus dem Priisterwei ausgeschloss, 7:65 an de Gouverneur huet hinne gesot, net déi hellegst Saachen ze iessen, bis et e Paschtouer mam Urim an Thummim war. 7:66 Déi ganz Versammlung zesummen war véierzeg-zwee dausend dräi honnert a siechzeg , 7:67 ouni hir männlech a weiblech Dénger, déi siwe dausend dräi honnert drësseg a siwen waren; an ënner hinne waren zweehonnert a véierzegfënnef Sänger a Sängerinnen. 7:68 Sengem Kabal los, siwen honnert drësseg-sechs; seng Maulwurst, zweehonnert a véierzeg-fënnef; 7:69 Kaméiler, véierhonnert drësseg-fënnef; Ieselen, sechsdausend siwenhonnert zwanzeg. 7:70 An e puer vun de Familljecheffen hunn Offere fir d'Aarbecht ginn. De Gouverneur huet der Schatzkammer dausend Gold Drachmen, fofzeg Schësselcher a fënnefhonnert an drësseg Priisterkleeder ginn.

7:71 D'Cheffe vun de Famillen hunn d'Schatzkammer vum Wierk zwanzeg dausend Drachmen aus Gold an zweedausend zweehonnert Pond Sëlwer ginn. 7:72 An de Rescht vun de Leit huet eng dausend drachmas vu Gold, zwee dausend Pond vun Sëlwer, a siechzeg-siwen Priisterwei Kleeder. 7:73 An d'Priister, d'Leviten, d'Paartwiechter, d'Sänger, d'Leit, d'Tempeldénger an ganz Israel hunn an hire Stied gewunnt.

NEHEMIA
Kapitel 8

8: 1 An all d'Leit hu sech als ee Mann op der Plaz virum Waasserpaart versammelt , an dem Ezra de Schrëftsteller gesot, d'Buch vum Gesetz vum Moses ze bréngen, wat den Jehova Israel ginn huet. . 8: 2 An de Paschtouer Ezra huet d'Gesetz virun der Kongregatioun bruecht, béid Männer a Fraen an all déi, déi et verstanen hunn, um éischten Dag vum siwente Mount. 8: 3 An hien huet aus dem Buch viru der Plaz virum Waasserpaart gelies, vun der Dämmerung bis de Mëtteg, a Präsenz vu Männer a Fraen an allen déi et verstoe konnten ; an d'Oueren vun alle Leit waren op d'Buch vum Gesetz opmierksam. 8: 4 An de Schrëftsteller Ezra war op engem hëlze Priedegtstull, dee se dofir gemaach hunn, an nieft him waren de Mattathias, de Shema, den Anias, d'Uriah, den Hilkiah an de Maasiah u senger rietser Hand; a senger lénkser Hand Pedaiah, Misael, Malchiah, Hasum, Hasbadana, Zachariah a Mesulam. 8: 5 Also huet den Ezra d'Buch opgemaach fir all d'Leit ze gesinn, well et méi héich war wéi all d'Leit; a wéi hien et opgemaach huet, war d'ganz Stad opmierksam. 8: 6 Dunn huet den Ezra den Här geseent , de grousse Gott. An all d'Leit hunn geäntwert: Amen! Amen! seng Hänn ze hiewen; a si hunn sech bescheedegt a veréiert den Jehova huet sech op de Buedem gebéit. 8: 7 An d'Leviten Jeshua, Bani, Sherebiah, Jamin, Acub, Sabetai, Hodias, Maasias, Kelita, Azarías, Jozabed, Hanan a Pelaia, hunn d'Leit d'Gesetz verstanen; an d'Leit waren opmierksam amplaz. 8: 8 A si hunn aus dem Buch vum Gesetz vu Gott kloer gelies an de Sënn gemaach, sou datt se d'Liesung verstanen hunn.

8:9 An de Nehemia de Gouverneur an den Ezra de Priister ass e Sift, an d'Leviten, déi d'Leit verständlech gemaach hunn, soten zu all d'Leit: Et ass en hellegen Dag fir den Här eise Gott; sief net traureg, nach ween; well all d'Leit wéint d'Wierder vum Gesetz héieren. 8:10 Du sot hien zu hinnen: Gitt, iesst Fett, a drénkt Séisswäin a schéckt Portiounen un déi, déi näischt virbereet hunn; well en hellegen Dag fir eisen Här ass; sidd net traureg, well d'Freed vum Här ass Är Kraaft. 8:11 Also hunn d'Leviten all d'Leit ofgeschwächt a gesot: Bleift roueg, well dëst ass den hellegen Dag, a sidd net traureg. 8:12 An all d'Leit goungen ze iessen an ze drénken, an d'Portiounen ze ginn, a fir grouss Freed ze genéissen, well se d'Wierder verstanen hunn, déi se geléiert hunn. 8:13 Den nächsten Dag hunn d'Cheffe vun de Famillje vum ganze Vollek, d'Priister an d'Leviten, sech beim Ezra de Schrëftsteller versammelt fir d'Wierder vum Gesetz ze verstoen. 8:14 A si hunn et am Gesetz geschriwwen, wat den Jehova vun der Hand vum Moses gebueden hat, datt d'Kanner vun Israel a Stänn um feierleche Fest vum siwente Mount wunnen; 8:15 a fir bekannt ze maachen an eng Proklamatioun duerch all seng Stied an duerch Jerusalem ze maachen, a seet: Gitt eraus op de Bierg, a bréngt Branchen vun Olivebeem, wëll Olivbeem, Myrtlebeem, Palmen an all grénge Bam, fir Tabernakelen ze maachen, wéi et geschriwwen ass. 8:16 D'Leit sinn erausgaang an hu Branchen bruecht an Tabernakele gemaach, jiddfereen op sengem Daach, a sengen Häff, an den Häff vum Gottes Haus, op der Plaz vum Waasserpaart an op der Plaz. vum Gate vun Ephraim.

8:17 An déi ganz Versammlung, déi aus Gefaangeschaft zréckkoum, huet Tabernakelen gemaach an an Tabernakelen gewunnt; well vun den Deeg vum Joshua, dem Jong vum Nun bis deen Dag, hunn d'Kanner vun Israel dat net gemaach. An et war grouss Freed. 8:18 An den Ezra huet all Dag am Buch vu Gottes Gesetz gelies , vum éischten Dag bis de leschten; a si hunn dat feierlecht Fest fir siwe Deeg gemaach, an den aachten Dag war vun der feierlecher Versammlung, sou de Rite.

NEHEMIA
Kapitel 9

9: 1 Am véieranzwanzegsten Dag vum selwechte Mount hunn d'Kanner vun Israel gefaasst, mat Sak an Äerd op hinnen. 9: 2 An de Som vun Israel war scho vun allen Auslänner getrennt; a stoen, hunn se hir Sënnen an d'Ingerechtegkeete vun hire Pätter zouginn. 9: 3 A stoungen op hirer Plaz, liesen se d'Buch vum Gesetz vum Jehova hire Gott fir de véierten Deel vum Dag, a fir de véierten Deel hunn se hir Sënnen zouginn an de Jehova hire Gott veréiert. 9: 4 Dunn ass de Jeshua, de Bani, de Cadmiel, de Shebanja, de Buni, d'Serebiah, de Bani an de Quenani op de Schrëtt vun de Leviten opgestan an hunn zu Jehova hire Gott geruff. 9: 5 An d'Leviten soten Jeshua, Cadmiel, Bani, Hasabnías, Sherebia, Hodiaías, Sebanías a Petaías: Erhieft Joren, préschen den Här Äre Gott vun Éiwegkeet bis Éiwegkeet; a kann Ären Numm geseent ginn, glorräich an héich virun allem Segen a Luef. 9: 6 Dir eleng sidd Jehova; Dir hutt den Himmel an den Himmel vun den Himmel gemaach, mat all hirer Arméi, der Äerd an alles wat dran ass, de Mierer an alles wat dran ass; an Dir gitt all dës Saache Liewen, an d'Arméi vum Himmel veréieren lech. 9: 7 Dir sidd, Jehova, de Gott, deen den Abram gewielt hutt, an hien aus dem Ur vun de Chaldeeër erausbruecht hutt an hien den Numm Abraham genannt hutt. 9: 8 an Dir hutt säin Häerz trei viru Dir fonnt, an e Vertrag mat him gemaach fir him d'Land vun de Kanaaniter, d'Hettiten, d'Amoriten, d'Perizziten, d'Jebusiten an d'Gergessen ze ginn, fir et zu sengen Nokommen ze ginn; an Dir hutt Äert Wuert gehalen, well Dir sidd fair. 9: 9 An Dir hutt d'Leed vun eise Pappen an Ägypten gesinn, an héiert hiert Gejäiz um Roude Mier.

9:10 an Dir hutt Zeechen a Wonner gemaach géint de Farao, géint all seng Dénger a géint all d'Leit vu sengem Land, well Dir wousst, datt si mat Stolz géint si gehandelt hunn; an du hues dech e groussen Numm gemaach, wéi dësen Dag. 9:11 Dir hutt d'Mier virun hinnen opgedeelt, a si sinn duerch et op dréche Land passéiert; Dir hutt hir Verfolger an d'Tiefe gegoss, wéi e Steen an déif Waasser. 9:12 Mat engem Sail vu Wollek hues du se duerch den Dag gefouert, a mat engem Feiersail an der Nuecht, fir hinnen e Liicht ze ginn, wéi se solle goen. 9:13 An um Bierg Sinai bass du erofgaang an hu mat hinnen aus dem Himmel geschwat an hinnen gerecht Uerteeler ginn, richteg Gesetzer, a gutt Statuten a Befeeler, 9:14 an hinnen den hellege Sabbat beoptragt. Duerch d'Hand vum Moses, Ärem Knecht, hutt Dir hinnen Geboter, Statuten an d'Gesetz ginn. 9:15 Dir hutt hinnen Brout aus dem Himmel an hirem Honger ginn, an an hirem Duuscht hutt Dir Waasser aus dem Fiels fir si gezunn; an Dir sot hinnen, eran ze kommen, d'Land ze besëtzen, fir dat Dir Är Hand opgehuewen hutt a geschwuer hutt, datt Dir hinnen et géif ginn. 9:16 Awer si an eis Pappen waren houfreg, an hunn hir Hals gestäerkt an hunn net op Är Geboter gelauschtert. 9:17 Si hunn net héieren, an hunn se net un Är Wonner erënnert, déi Dir hinnen gemaach hat; ier se den Hals haart hunn, an an hirer Rebellioun hu se geduecht e Leader ze setzen fir zréck an hir Servitude ze goen. Awer Dir sidd Gott dee verzeit, gnädeg a barmhäerzeg, lues a rosen, a grouss a Barmhäerzegkeet, well Dir hutt se net opginn.

9:18 Ausserdeem, wéi se e geschmollt Kallef fir sech gemaach hunn a soten: Dëst ass Äre Gott, deen dech aus Egypten erausbruecht huet; a si hunn eng grouss Abominatioune gemaach, 9:19 Dir hutt awer duerch Är vill Barmhäerzegkeet se net an der Wüst opginn. De Sail vu Wollek ass net vum Dag vun hinne fortgaang, fir se op de Wee ze leeden, an och net nuets de Feiersail, fir de Wee ze beliichte mat deem se solle goen. 9:20 An Dir hutt Äre gudde Geescht geschéckt fir se ze léieren, an Dir hutt Äert Manna net aus hirem Mond zréckgezunn, an Dir hutt hinnen Waasser gi fir hiren Duuscht. 9:21 Dir hutt se véierzeg Joer an der Wüst gestäipt; si haten näischt gebraucht; hir Kleeder sinn net al ginn, an och hir Féiss si geschwollen. 9:22 An Dir hutt hinnen Kinnekräicher a Vëlker ginn an se a Bezierker opgedeelt; a si hunn d'Land vu Sihon, d' Land vum Kinnek vun Hesbon, an d'Land vum Og Kinnek vu Basan besat. 9:23 Dir multiplizéiert hir Kanner wéi d'Stären um Himmel, an hu se an d'Land bruecht, vun deem Dir hir Elteren gesot hutt, datt se sollen erakomme fir et ze besëtzen. 9:24 An d'Kanner koumen an d'Land besat hunn, an Dir hutt d'Awunner vum Land, d'Kanaaniter, déi Dir an hir Hand ginn hutt, an hir Kinneken, an d'Leit vum Land bescheed gemaach, fir se ze maachen wéi se wëllen. 9:25 A si hunn befestegt Stied a fruchtbart Land geholl an hunn Haiser geierft voller all gutt Saache gemaach Cisternen, Wéngerten an Olivbëscher a vill Uebstbeem; Si hu giess, waren zefridden a ware frou iwwer Är grouss Guttheet.

9:26 Awer si provozéiert lech Roserei, an rebelled géint dech, a geheien Är Gesetz hannert hirem Réck , an ëmbruecht Är Prophéiten déi géint hinnen protestéiert hinnen ze Dir ze maachen, a si hu grouss Abominations. 9:27 Du hues se an d'Hand vun hire Feinde geliwwert, déi se geplot hunn. Awer an der Zäit vun hirer Verdauung hunn se lech geruff, an Dir vum Himmel héieren se; an no Ärer grousser Barmhäerzegkeet hutt Dir hinnen Liwwerer geschéckt fir se aus der Hand vun hire Feinden ze retten. 9:28 Awer eemol si Fridden haten, hunn se erëm béis gemaach an Ärer Präsenz, sou datt Dir se an den Hänn vun hire Feinde verlooss huet, déi se dominéiert hunn; awer si sinn zréckkomm a ruffen lech nach eng Kéier un, an Dir hutt se vum Himmel héieren an, no Ärer Barmhäerzegkeet, hutt Dir se oft geliwwert. 9:29 Dir hutt se gewarnt zréck an Äert Gesetz ze goen; awer si ware voll mat Stolz, an hunn net op Är Geboter nogelauschtert, awer géint Är Uerteeler gesënnegt, wat wann de Mënsch et mécht, da wäert hien an hinne liewen; si hu rebelléiert, hunn den Hals gestäipt an hunn net nogelauschtert. 9:30 Dir hutt se vill Joeren ausgehalen, an Dir hutt mat Ärem Geescht duerch Är Propheten nogewise, awer si hunn net nogelauschtert; fir déi Dir se an d'Hänn vun de Vëlker vun der Äerd ginn hutt. 9:31 Awer wéinst Äre ville Barmhäerzegkeet hutt Dir se net konsuméiert, awer och net verlooss; well Dir sidd e gnädeg a barmhäerzeg Gott.

9:32 Elo, eise Gott, de groussen, staarken an erstaunleche Gott, deen de Bund an d'Barmhäerzegkeet hält, loosst net all d'Leed, dat eis Kinneken, eis Prënzen an eis Priister beaflosst huet, ier Dir veruecht gëtt. zu eise Propheten, eise Pappen an all Äre Leit, vun den Deeg vun de Kinneke vun Assyrien bis haut. 9:33 Awer Dir sidd gerecht an alles wat iwwer eis komm ass; well Dir hutt richteg gemaach, awer mir hu falsch gemaach. 9:34 Eis Kinneken, eis Prënzen, eis Priester an eis Pappen hunn Äert Gesetz net ausgefouert , an och net op Är Geboter an op Är Zeegnes, mat deenen Dir se gewarnt hutt. 9:35 A si an hirem Kinnekräich an an Ärem vill Gutt, dat Dir hinnen ginn hutt, an am grousst a fruchtbare Land, dat Dir hinnen virdru ginn hutt, hunn se lech net gedéngt, an och net vun hire béise Wierken. 9:36 Kuckt, haut si mir Dénger; hei si mir, Dénger am Land, dat Dir eise Pappe ginn hutt fir hir Friichten ze iessen an hir Gutt. 9:37 A seng Uebst ass multiplizéiert fir d'Kinneken, déi Dir iwwer eis gesat hutt wéinst eise Sënnen , déi iwwer eise Kierper an iwwer eis Véirel no hirem Wëlle regéieren, a mir sinn a grousser Nout.

38 Wéinst deem ganzen, maache mir en trei Verspriechen, a mir schreiwen et, ënnerschreiwen et fir eis Prënzen, fir eis Leviten a fir eis Paschtéier.

NEHEMIA
Kapitel 10

10: 1 Déi, déi ënnerschriwwen hunn, waren: Nehemiah de Gouverneur, Jong vum Hacaliah, an Zedekiah, 10: 2 Seraiah, Azariah, Jeremiah, 10: 3 Pasur, Amariah, Malchiah, 10: 4 Hattus, Shebaniah, Maluch, 10: 5 Harim , Meremoth, Obadías, 10: 6 Daniel, Ginetón, Baruch, 10: 7 Mesulam, Abías, Mijamin, 10: 8 Maazías, Bilgai a Semaías; dës ware Paschtéier. 10: 9 An d'Leviten: Jeshua, de Jong vum Azanja, Binoi vun de Jongen vum Henadad, Kadmiel, 10:10 a seng Bridder Shebaniah, Hodia, Kelita, Pelaiah, Hanan, 10:11 Micah, Rehob, Hashabiah, 10:12 Zacur, Sherebiah, Shebaniah, 10:13 Hodia , Bani a Beninu. 10:14 D'Käpp vum Vollek: Paros, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani, 10:15 Buni, Azgad, Bebai, 10:16 Adonias, Bigvai, Adin, 10:17 Ater, Hiskia, Azur, 10:18 Hodias, Hasum, Bezai, 10:19 Harif, Anathoth, Nebai, 10:20 Magpies, Mesulam, Hezir, 10:21 Mesezabeel , Zadok, Jadua, 10:22 Pelatiah, Hanan, Anaiah, 10:23 Hosea, Hananiah, Hasub , 10:24 Hallohesh, Pilha, Sobec, 10:25 Rehum, Hasabna, Maaseiah, 10:26 Ahijah, Hanan, A nan, 10:27 Malluch, Harim, Baanah. 10:28 An de Rescht vum Vollek, d'Priister, d'Leviten, d'Paartmeeschteren an d'Sänger, d'Tempeldénger an all déi, déi sech vun de Vëlker vun de Länner zréckgezunn hunn an d'Gesetz vu Gott, mat hire Fraen, hire Jongen a Meedercher. , jiddereen dee Verständnis an Ënnerscheed hat, 10:29 huet sech mat senge Bridder an hiren Direktere versammelt, fir ze protestéieren an ze schwieren, datt se am Gesetz vu Gott wäerte goen, wat vum Moses dem Gottes Dénger gegeben ass, an datt se all d'Geboter halen an erfëllen , Dekreter a Statute vum Här eisen Här.

10:30 An datt mir eis Meedercher net de Vëlker vun der Äerd ginn, an och net hir Duechter fir eis Jongen huelen. 10:31 Och wann d'Leit vun der Äerd Wueren a Liewensmëttel matbrénge fir um Sabbat ze verkafen , géife mir näischt vun hinnen deen Dag oder op engem aneren geheilegen Dag huelen; an datt am siwente Joer mir d'Äerd raséiere loossen, a mir géifen all Scholden zréckginn. 10:32 Mir och gemaach Bistrot, bis Vitesse eis jährlech mam drëtten Deel vun enger vum iclo fir d'Aarbecht vun der Haus vun eisem Gott; 10:33 fir de Schäinbrout a fir d'Fortsetzung vun engem, pa ra kontinuéierlech Brennoffer, d'Sabbatten, déi nei Mounden, Fester a fir déi helleg Saachen an Affer vun der Versöhung fir d'Sënn vun Israel, a fir den ganzen Déngscht vum Haus vun eisem Gott. 10:34 Mir werfen och vill, d' Priister, d'Leviten an d'Leit fir d'Holzoffer, fir et an d'Haus vun eisem Gott ze bréngen, no den Haiser vun eise Pappen, zu de spezifizéierter Zäiten all Joer, fir ze verbrennen den Altor vu Jehova eise Gott, sou wéi et am Gesetz steet. 10:35 An datt mir all Joer an d'Haus vum Här déi éischt Friichte vun eisem Land bréngen an déi éischt Friichte vun all Bam. 10:36 Och den Éischtgebuerene vun eise Kanner a vun eise Ranner, sou wéi et am Gesetz steet; an den íamos den Éischtgebuerene vun eisen Hierden a vun eise Flocken an d'Haus vun eisem Gott ze bréngen, bei d'Priister, déi am Haus vun eisem Gott déngen.

10:37 datt mir och déi éischt Fruucht vun eise Massen, an eis Offeren, a vun der Fruucht vun all Bam, a vu Wäin an Ueleg, fir d'Priister, an d'Kummeren vum Haus vun eisem Gott, an d'Zéngtel vun eisem Land fir d'Leviten; an datt d'Leviten d'Zéngtel vun eiser Aarbecht an all de Stied kréien; 10:38 an datt de Paschtouer an de Jong vum Aaron bei de Levitte wären, wann d'Leviten den Zéngtel kruten; an datt d'Leviten d'Zénger vum Zéngten an d'Haus vun eisem Gott, an d'Kummeren vum Schatzhaus bréngen. 10:39 Fir d'Kanner vun Israel an d'Kanner vum Levi mussen d'Offer vu Getreide, Wäin an Ueleg an d'Schatzkammer bréngen ; an et ginn d'Geschir vum Hellegtum, an d'Priister, déi déngen, d'Porter an d'Sänger; a mir wäerten d'Haus vun eisem Gott net opginn.

NEHEMIA
Kapitel 11

11: 1 D'Cheffe vun de Leit hunn zu Jerusalem gewunnt; awer de Rescht vum Vollek werft Lous fir een an zéng ze bréngen zu Jerusalem, an der helleger Stad, an déi aner néng Deeler an den anere Stied. 11: 2 An d'Leit hunn all d'Männer geseent, déi fräiwëlleg zu Jerusalem wunnen. 11: 3 Dëst sinn d'Cheffe vun der Provënz, déi zu Jerusalem gewunnt hunn; awer an de Stied vu Juda hunn all a sengem Besëtz gelieft, a senge Stied; d'Israeliten, d'Priister an d'Leviten, d' Dénger vum Tempel an d'Kanner vum Salomons Dénger. 11: 4 Also zu Jerusalem wunnen e puer vun de Kanner vu Juda a vun de Kanner vum Benjamin. Vun de Jongen vu Juda: den Athaja, de Jong vum Uzziah, de Jong vum Zechariah, de Jong vum Amariah, de Jong vum Shephatiah, de Jong vum Mahalaleel, vun de Jongen vum Peres, 11: 5 an de Maasiah, de Jong vum Baruch, de Jong vum Colhozeh, de Jong vum Hazaiah, de Jong vum Adaiah, de Jong vum Joiarib, de Jong vum Zechariah, de Jong vu Siloni. 11: 6 All Jongen vu Peres, déi zu Jerusalem wunnen, ware véierhonnert siechzeg aacht staark Männer. 11: 7 Dëst sinn d'Jongen vum Benjamin: Sallu de Jong vu Mesulam, de Jong vum Joed, de Jong vum Pedaiah, de Jong vum Kolaiah, de Jong vum Maaseiah, de Jong vum Itiel, de Jong vum Jesaja. 11: 8 An no him Gabai a Salai, nénghonnert aachtanzwanzeg. 11: 9 A Joel, de Jong vum Zicri war hire Präfekt, an de Juda de Jong vum Senua den zweeten an der Stad. 11:10 Vun de Priester: Jedaiah, de Jong vum Joiarib, Jaquin.

11:11 Seraiah, de Jong vum Hilkiah, de Jong vum Mesulam, de Jong vum Zadok, de Jong vum Meraioth, de Jong vum Ahitub, de Prënz vum Gottes Haus, 11:12 a sengem Bridder, déi, déi d'Aarbecht vum Haus gemaach hunn, aachthonnert an zwanzeg-zwee; an Adaiah, de Jong vum Jeroham, de Jong vum Pelaliah, de Jong vum Amsi, de Jong vum Zechariah, de Jong vum Pashur, de Jong vum Malchiah, 11:13 a seng Bridder, Familljecheffen, zweehonnert a véierzeg; an den Amasai, de Jong vum Azareel, de Jong vum Azai, de Jong vu Mesilemoth, de Jong vum Immer, 11:14 a seng Bridder, Männer mat vill Kraaft, honnert an aachtanzwanzeg, deem säi Chef Zabdiel, de Jong vu Gedolim war. 11:15 Vun de Leviten: Shemaiah, dem Jong vum Hasub, dem Jong vum Azricam, dem Jong vum Hashabiah, dem Jong vu Buni; 11:16 Sabetai a Jozabad, vum Chef vun de Leviten, Viraarbechter vun der Baussewierkung vum Haus vu Gott; 11:17 an de Mathanias, de Jong vu Micah, de Jong vum Zabdi, de Jong vum Asaph, de Chef, deen deen de Luef an den Danksagung an der Zäit vum Gebiet ugefaang huet; Bacbuquías den zweete vu senge Bridder; an den Abda de Jong vu Samua, de Jong vu Galal, de Jong vum Jeduthun. 11:18 All d'Leviten an der helleger Stad waren zweehonnert a véierzeg. 11:19 D'Paartwiechter , den Acub, den Talmon a seng Bridder, passen op d'Dieren, honnert an zweeanzwanzeg. 11:20 An de Rescht vun Israel, d'Priister an d'Leviten, an all de Stied vu Juda, jiddfereen a senger eegener Ierfschaft. 11:21 D'Tempel Dénger hunn zu Ofel gewunnt; an den Zih a an d'Gispa haten Autoritéit iwwer d'Tempeldénger.

11:22 An de Chef vun de Leviten zu Jerusalem war den Uzi, de Jong vum Bani, de Jong vum Hashabiah, de Jong vu Mattanja, de Jong vum Micah, vun de Jongen vum Asaph, Sänger, iwwer d'Aarbecht am Haus vu Gott. 11:23 Fir et war e Gebot vum Kinnek iwwer hinnen, an en Arrangement fir d'Sänger fir all Dag. 11:24 An de Petaiah, de Jong vu Mesezabeel, vun de Jongen vum Zera, dem Jong vu Juda, huet de Kinnek an allen Affäre vum Vollek gedéngt.

11:25 Wat d'Dierfer an hir Länner ubelaangt, hunn e puer vun de Jongen vu Juda zu Kiriath-Arba an hiren Dierfer, zu Dibon an hiren Dierfer, zu Jecabseel an hiren Dierfer, 11:26 zu Jeshua, Molada a Beth-Pellet, 11:27 zu Hazar-sual, zu Beersheba a sengen Dierfer, 11:28 am Ziklag, zu Mecona a sengen Dierfer, 11:29 zu En-rimon, zu Zora, zu Jarmut, 11:30 zu Zanoa, zu Adullam a sengen Dierfer, zu Lachish a senge Länner, an zu Azeca a sengen Dierfer. A si hunn vu Beersheba bis an den Hinnomdall gelieft. 11:31 An d'Jongen vum Benjamin hunn aus Geba, zu Michmas, an Aia, zu Bethel an hiren Dierfer gelieft, 11:32 zu Anathoth, Nob, Ananias, 11:33 Hazor, Rama, Gitaim, 11:34 Hadid , Seboim, Neballat, 11:35 Lod, an Ono, Dall vun den Handwierker; 11:36 an e puer vun de Leviten, an de Divisioune vu Juda a Benjamin.

NEHEMIA
Kapitel 12

12: 1 Dëst sinn d'Priister an d'Leviten, déi mam Serubbabel Jong vum Salatiel a mam Jesua eropgaange sinn: Seraiah, Jeremiah, Ezra, 12: 2 Amariah, Maluc, Hatús, 12: 3 Shecaniah, Rehum, Meremoth, 12: 4 Iddo, Gineto, Abías, 12: 5 Mijamin, Maadías, Bilga, 12: 6 Semaías, Joiarib, Jedaías, 12: 7 Salú, Amoc, Hilkías a Jedaías. Dëst waren d'Hohepriister an hir Bridder an den Deeg vum Jeshua. 12: 8 An d'Leviten: Jeshua, Binui, Cadmiel, Sherebiah, Juda a Matanias, déi mat hire Bridder an de Luefssangen geéiert hunn. 12: 9 An Bacbukiah an Uni, seng Bridder, all a sengem Ministère. 12:10 De Jesus war de Papp vum Joiacim, an de Joiacim de Papp vum Eliashib, an den Eliashib de Papp vum Jojada. 12:11 De Jojada, de Papp vum Jonathan, an de Jonathan de Papp vum Jadua. 12:12 An de Deeg vum Joiacim, de Paschtéier, Familljecheffen, waren: vu Seraiah, Meraiah; vum Jeremiah, Hananiah; 12:13 vun Ezra, Mesulam; vun Amarías, Johanán; Melicú 12:14, Jonathan; vu Sebanías, José; 12:15 vun Harim, Adna; vu Meraiot, Helcai; Iddo 12:16 , Zechariah; vu Ginetón, Mesulam; 12:17 vun Abia, Zicri; vu Miniamín, vu Moadías, Piltai; 12:18 vu Bilga, Samúa; vu Semaja, Jonathan; 12:19 vum Joiarib, Matenai; vu Jedaiah, Uzi; 12:20 vu Salai, Calai; vun Amoc, Eber; Hilkiah 12:21, Hashabiah; vu Jedaiah, Nathanael. 12:22 D'Leviten an den Deeg vum Eliashib, dem Jehoiada, dem Johanan an der Jadúa goufe vun de Familljecheffen registréiert; och d'Priister, bis zur Herrschaft vum Darius de Perser. 12:23 D'Jongen vum Levi, Familljecheffen, goufen am Buch vun de Chronike festgehalen bis zu den Deeg vum Johanan Jong vum Eliashib.

12:24 D'Leader vun de Leviten: Hashabiah, Sherebiah, Jeshua, de Jong vu Kadmiel, an hir Bridder virun hinnen, fir ze luewen an ze Merci, no dem Statut vum David, de Gottesmännchen , fir seng Kéier ze halen. 12:25 Matanías, Bacbuquías, Obadías, Mesulam, Talmón an Acub, Wiechter, ware Portier fir de Gard bei den Entréeën vun den Dieren. 12:26 Dës waren an den Deeg vum Jojakim, dem Jong vum Jeshua, dem Jong vu Josadadak, an an den Deeg vum Gouverneur Nehemiah an dem Paschtouer Ezra, dem Schrëftsteller.

12:27 Fir den Engagement vun der Mauer vu Jerusalem, hunn se d'Leviten aus all hire Plazen gesicht fir se op Jerusalem ze bréngen, fir den Engagement an d'Fest ze feieren mat Luef a mat Lidder , mat Cymbaler, Psaler an Zidder. 12:28 An d'Songe vun de Sänger hu sech versammelt, aus der Regioun ronderëm Jerusalem an aus den Dierfer vun den Netophathiten; 12:29 an aus dem Haus Gilgal, an aus de Felder Geba an Azmavet; well d' Sänger haten Dierfer ronderëm Jerusalem gebaut. 12:30 An d'Priister an d'Leviten hunn sech gereinegt; a si hunn d'Leit gereent, an d'Dieren an d'Mauer. 12:31 Dunn hunn ech de Prënze vu Juda op d'Mauer eropgezunn, an ech hunn zwee grouss Chéier gesat, déi a Cortège gaange sinn; dee riets, un der Mauer, Richtung Dier vum Dump. 12:32 An Osaiah gefollegt hinnen mat der Halschent vun de Prënze vu Juda, 12:33 an Azariah, Ezra, Mesulam, 12:34 Juda a Benjamin, Shemaiah an Jeremiah.

12:35 A vun de Jongen vun de Paschtéier si mat Trompetten den Zechariah, de Jong vum Jonathan, de Jong vum Shemaiah, de Jong vu Mattanja, de Jong vum Micaiah, de Jong vum Zacur, de Jong vum Asaph gaang. 12:36 a seng Bridder Semaías, Azarael, Milalai, Gilalai, Maai, Nathanael, Juda an Hanani, mat de Museksinstrumenter vum David, dem Gottes Mann; an de Schrëftsteller Ezra virun hinnen. 12:37 A beim Quellepaart, viru si si de Schrëtt vun der Stad David eropgaang, duerch d'Erhéijung vun der Mauer, vum Haus vum David bis bei d'Waasserpaart, am Osten. 12:38 Den zweete Chouer ass op der anerer Säit gaang, an ech sinn him gefollegt, mat der Halschent vun de Leit un der Mauer, vum Tuerm vun den Uewen bis bei déi breet Mauer; 12:39 a vum Ephraim Gate bis bei den Alen Gate an d'Fish Gate, an den Tower vun Hananeel, an den Tower vun Hamea, bis bei d'Schof Gate; a si si bei der Prisongsdier stoe bliwwen. 12:40 Du sinn déi zwee Chéier am Haus vu Gott ukomm; an ech, an d'Halschent vun den Offizéier mat mir, 12:41 an d'Priister Eliacim, Maaseías , Miniamín, Micaías, Elioenai, Zacarías an Hananías, mat Trompetten; 12:42 a Maasiah, Shemaiah, Eleazar, Uzi, Johanan, Malchiah, Elam an Ezer. An d'Sänger sangen haart, an den Izrahías war den Direkter. 12:43 A si hunn deen Dag vill Affer geaffert a si frou, well Gott huet se mat grousser Zefriddenheet erstallt; d'Fraen an d'Kanner waren och frou; an d'Freed vu Jerusalem gouf vu wäitem héieren.

12:44 Deen Dag goufen d'Männer iwwer d'Schambere vun de Schätz, den Offeren, den Éischten an den Zéngte geluecht, fir an hinnen ze sammelen, aus der Banlieue vun de Stied, déi gesetzlech Portioune fir d'Priister an d'Leviten; well d'Freed vu Juda war grouss wat d'Priister an d'Leviten ugeet, déi gedéngt hunn. 12:45 A si hunn den Déngscht vun hirem Gott gemaach, an den Déngscht vun der Versoenung, sou wéi d'Sänger an d'Paartwiechter, sou de Statut vum David a vu sengem Jong Salomo. 12:46 Well aus der Zäit vum David an dem Asaph, scho vu fréier, war et e Regisseur vu Sänger fir Lidder a Luef a Merci fir Gott. 12:47 A ganz Israel an den Deeg vum Serubbabel an an den Deeg vum Nehemia huet de Sänger an de Portierer lessen ginn, alles zu sengem Dag; Si hunn och hir Portiounen un d'Levite geweit, an d'Leviten hunn en Deel un d'Jonge vum Aaron geweit.

NEHEMIA
Kapitel 13

13: 1 Deen Dag war et am Buch vum Moses gelies ginn , wéi d'Leit et héieren hunn, an et gouf festgeschriwwen, datt d'Ammoniten an d'Moabiten ni an d'Versammlung vu Gott solle kommen, 13: 2 well se net erausgaange sinn, fir dem Kanner vun Israel mat Brout a Waasser, hunn awer dem Bileam Sue ginn fir se ze verfluchen; awer eise Gott huet de Fluch an e Segen gemaach. 13: 3 Wéi se d'Gesetz héieren hunn, hunn se all déi getrennt mat Auslänner getrennt. 13: 4 A virdru war den Eliashib de Priister, de Chef vun der Chamber vum Haus vun eisem Gott, mam Tobias, 13: 5 an huet him eng grouss Kammer gemaach, an där se d'Offeren, d'Räuchererchercher behalen. , d'Geschir, d'Zéngtel vum Getreide, de Wäin an d'Ueleg, dat war de Befehl ginn de Leviten ze ginn, d'Sänger an d'Paartwiechter, an d' Offer vun de Paschtéier. 13: 6 Awer zu all deem war ech net zu Jerusalem, well am drësseg-zweete Joer vum Artaxerxes Kinnek vu Babylon sinn ech bei de Kinnek gaang; an no e puer Deeg hunn ech de Kinnek 13: 7 gefrot fir d' Erlaabnes zréck op Jerusalem ze goen; an dunn hunn ech geléiert vum Béisen, deen den Eliashib gemaach huet aus Berücksichtegung fir den Tobias, fir hien eng Kummer an de Geriichter am Haus vu Gott ze maachen. 13: 8 An et huet mir ganz wéi gedoen; an ech hunn all d'Miwwele vum Tobias Haus aus der Kammer gehäit, 13: 9 a gesot, d'Kummeren ze botzen, an ech hunn do d'Geschir vum Gottes Haus zréckginn, d'Offeren an d'Räucherei. 13:10 Ech hunn och festgestallt, datt d'Portioune fir d'Leviten net gi waren, an datt d'Leviten an d'Sänger, déi den Déngscht gemaach hunn, all an hir Ierfschaft geflücht waren.

13:11 Dunn hunn ech d'Beamte bestrooft a gesot: Firwat gëtt d'Haus vu Gott opginn? An ech hunn se gesammelt an op hir Poste gesat. 13:12 An de ganze Juda huet den Zéngtel vum Getreide, dem Wäin an dem Ueleg an d'Späicherhaiser bruecht. 13:13 An ech hunn de Selemiah zum Priister an de Schrëftsteller Zadok als Stewards vun hinne gemaach , an de Pedaiah vun de Leviten. an an hirem Déngscht Hanan, de Jong vum Zacur, de Jong vu Mathaniah; well se als trei ugesinn goufen, a si hu misse bei hir Bridder verdeelen. 13:14 Erënnert mech, o Gott, an dëser Hisiicht, a läscht net meng Barmhäerzegkeet, déi ech am Haus vu mengem Gott gemaach hunn, a sengem Déngscht. 13:15 An deenen Deeg hunn ech zu Juda e puer gesinn, déi um Sabbat a Wäipresse getrëppelt sinn, a Päckelcher droen, an Iesele mat Wäin droen, an och mat Drauwen, Feigen, an all méiglecher Fracht, a se op Jerusalem bréngen um Sabbat; an ech hunn hinnen iwwer den Dag gewarnt wéi se d'Bestëmmunge verkaf hunn. 13:16 Et goufen och Tirianer an der Stad, déi Fësch an all Wuere bruecht hunn, an de Sabbat un d'Kanner vu Juda zu Jerusalem verkaf hunn . 13:17 An ech hunn d'Häre vu Juda bestrooft a sot zu hinnen: Wat ass dat schlecht wat Dir maacht, sou datt Dir de Sabbat verflucht? 13:18 Hunn Är Pappen dat net gemaach, an huet eise Gott all dëst Béis iwwer eis an iwwer dës Stad bruecht? A füügt Dir Roserei zu Israel bäi andeems Dir de Sabbat desekréiert?

13:19 Et ass geschitt, datt wann et däischter gëtt bei den Tore vu Jerusalem virum Sabbat, hunn ech gesot datt d'Dieren zougemaach ginn, an hunn den Uerder ginn, datt se eréischt nom Sabbat opgemaach ginn; An ech hunn e puer vu mengen Dénger bei den Diere gesat, fir datt se um Sabbat keng Fracht matbréngen. 13:20 An d'Händler an déi, déi all Zort vu Wueren verkaaft hunn, bloufen eemol an zweemol ausserhalb vu Jerusalem. 13:21 An ech hunn hinnen ugefrot a gesot zu hinnen: Firwat bleifs du virun der Mauer? Wann Dir et nach eng Kéier maacht, kréien ech Är Hänn drun. Zënterhier sinn se net um Sabbat komm. 13:22 An ech hunn de Leviten gesot, sech selwer ze botzen an ze kommen fir d'Dieren ze bewaachen, fir de Sabbat helleg ze halen. Erënnere mech fir dës och , mäi Gott, an verzeien mech no der Gréisst vun Ärer ausgeliwwert. 13:23 Ech hunn och an deenen Deeg Judden gesinn, déi Frae vun Ashdod, Ammoniten a Moabiten geholl hunn; 13:24 an d'Halschent vun hire Kanner hunn d'Sprooch vun Ashdod geschwat, well se woussten net wéi jiddesch ze schwätzen, awer no der Sprooch vun all Vollek geschwat. 13:25 An ech hu mat hinne gestridden an hunn se verflucht an hunn e puer vun hinne geschloen an hir Hoer gerappt an hunn se geschwuer a gesot: Dir sollt Är Meedercher net zu hire Jongen ginn, an Dir sollt déi vun hire Meedercher net fir Är Jongen huelen. , nach fir Iech selwer. 13:26 Hat de Salomo Kinnek vun Israel net doduerch gesënnegt? Och wa a ville Natiounen kee Kinnek wéi hie war, dee vu sengem Gott gär war, a Gott hat hie Kinnek iwwer ganz Israel gemaach huet, hunn och auslännesch Fraen hien zum Sënn gemaach.

13:27 A wäerte mir Iech befollegen all dëst grousst Béis ze maachen, fir géint eise Gott ze trëppelen an auslännesch Fraen ze huelen? 13:28 An ee vun de Jongen vum Jojada, dem Jong vum Hohepriister Eliashib, war de Schwoer vum Sanba lat Horonite; dofir hunn ech hien vu mir fortgedriwwen. 13:29 Erënnert un si, mäi Gott, géint déi, déi d'Priestertum verletzen, an de Bund vun der Priisterwei an de Leviten. 13:30 Also hunn ech se vun allen Auslänner gebotzt an d'Priister an d'Leviten zu hire Gruppen gemaach, jiddfereen a sengem Déngscht; 13:31 a fir d'Holzoffer op de bestëmmten Zäiten, a fir d'éischt. Erënnert mech, mäi Gott, fir ëmmer.

ESTER

Kapitel 1

1: 1 Et ass geschitt an den Deeg vum Ahasuerus, Ahasuerus , dee vun Indien an Äthiopien regéiert huet iwwer honnert a siwenanzwanzeg Provënzen, 1: 2 datt an deenen Deeg, wéi de Kinnek Ahasuerus um Troun vu sengem Räich etabléiert ass, deen zu Susa war. Haaptstad vum Kinnekräich, 1: 3 am drëtte Joer vu senger Herrschaft huet hien Bänke fir all seng Prënzen a Courtiere gemaach, mat virun him de mächtegste vu Persien a Medien, Gouverneuren a Prënze vu Provënzen, 1: 4 fir hien ze weisen de Räichtum vun der Herrlechkeet vu sengem Räich, der Glanzheet an der Herrlechkeet vu senger Kraaft, fir vill Deeg, honnert an uechtzeg Deeg. 1: 5 A wéi dës Deeg fäerdeg waren, huet de Kinnek fir siwe Deeg en anere Banquet am Haff vum Gaart vum kinnekleche Palais gemaach fir all d'Leit zu Susa, d'Haaptstad vum Kinnekräich, vun der eelster bis déi Jéngst. 1: 6 De Pavillon war wäiss , gréng a blo, ausgestreckt op Seeler aus Lengen a Purple a Réng aus Sëlwer a Marmerkolonnen; d'Réckleef aus Gold a Sëlwer, op Plättercher aus Porfyrie a Marber, a vun Alabaster an Hyazinth. 1: 7 A si hunn a Goldfässer ze drénke ginn, a Gefässer ënnerschiddlech vuneneen, a vill Kinnekswäin, no der Generositéit vum Kinnek. 1: 8 An d'Gedrénks war no dësem Gesetz: Dass kee soll gezwonge ginn ze drénken; well sou huet de Kinnek all d'Stewardë vu sengem Haus commandéiert, datt et no de Wëlle vun all Mënsch gemaach gëtt. 1: 9 D'Kinnigin Vashti huet och e Fest fir d'Fraen am kinneklechen Haus vum Kinnek Ahasuerus gemaach.

1:10 Um siwenten Dag, wéi d'Häerz vum Kinnek frou vu Wäin war, huet hie Mehuman, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zetar a Carcas, siwen Eunuchen, déi virum Kinnek Ahasuerus gedéngt hunn, befollegt , 1:11 fir d'Kinnigin ze bréngen. Vashti a Präsenz vum Kinnek mat der kinneklecher Kroun, fir de Vëlker a Prënzen seng Schéinheet ze weisen; well et war schéin. 1:12 Awer d'Kinnigin Vashti refuséiert op der Uerdnung vum Kinnek ze gesinn, deen duerch d'Eunuchs geschéckt gouf; an de Kinnek war ganz rosen, a gouf a Roserei entzündegt. 1:13 De Kinnek huet dunn d'Wise gefrot, déi d'Zäite woussten (well sou huet de Kinnek mat all deene gemaach, déi d'Gesetz an d'Recht kennen; 1:14 an Carsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena a Memucan, siwe Prënze vu Persien a Medien, déi d'Gesiicht vum Kinnek gesinn hunn, an déi éischt vum Kinnekräich souz); 1:15 Hien huet hinne gefrot wat mat der Kinnigin Vashti geméiss dem Gesetz soll gemaach ginn, well hatt d'Bestellung vum Kinnek Ahasuerus net duerchgefouert huet duerch d'Eunuchen. 1:16 An de Memucan sot virum Kinnek an de Prënzen: D'Kinnigin Vashti huet net nëmme géint de Kinnek gesënnegt, awer géint all d'Prënzen a géint all d'Leit, déi an all de Provënze vum Kinnek Ahasuerus sinn. 1:17 Fir dës Tatsaach vun der Kinnigin wäert d'Oueren vun alle Fraen erreechen, a si wäerte wéineg Betreiung fir hir Männer hunn, a gesot: De Kinnek Ahasuerus huet bestallt datt d'Kinnigin Vashti viru sech bruecht gouf, a si ass net komm.

1:18 An da soll dat soen zu allen Damme vu Persien a Medien, déi d'Dot vun der Kinnigin héieren, un all d'Prënze vum Kinnek; an et gëtt vill Veruechtung a Roserei. 1:19 Wann et dem Kinnek gutt schéngt, da soll e kinneklecht Dekret vun Ärer Majestéit erauskommen a geschriwwe ginn tëscht de Gesetzer vu Persien a Medien, sou datt et net gebrach gëtt: De Vashti kënnt net méi virum Kinnek Ahasuerus; an de Kinnek mécht eng aner Kinnigin déi besser ass wéi hatt. 1:20 An den Dekret vum Kinnek gëtt a sengem ganze Räich héieren, och wann et super ass, an all Frae wäerten hir Männer éieren , vun der eelster bis déi Jéngst. 1:21 Dëst Wuert gefall de Kinnek an d'Prënzen, an de Kinnek huet no der gesot vun Memucan; 1:22 well hien huet Bréiwer un all d'Provënze vum Kinnek geschéckt, un all Provënz no hirem Schreiwen, an un all Stad no hirer Sprooch, a gesot datt all Mënsch seng Autoritéit a sengem Haus soll opbauen; an hunn dëst an der Sprooch vu senge Leit publizéiert.

ESTER
Kapitel 2

2: 1 No dëse Saachen, an de Roserei vum Kinnek Ahasuerus huet sech berouegt, huet si sech un d'Vashti erënnert a wat hatt gemaach huet, an de Saz géint hatt. 2: 2 An d'Kinneks Dénger, seng Courtiere, soten: Sicht jonk Jongfraen fir de Kinnek; 2: 3 a loosst de Kinnek Persounen an all de Provënze vu sengem Räich ernennen fir all déi jonk Jongfraen mat guddem Ausbléck op d'Susa, d'kinneklech Residenz, an d'Haus vun de Fraen ze bréngen, fir d'Betreiung vum Hegai dem Kinnek sengem Eunuch, dem Tuteur vun Fraen, a ginn hinnen hir Ornamenten; 2: 4 an d'Meedchen, déi dem Kinnek seng Ae gefält, regéieren amplaz Vashti. Dëst huet dem Kinnek seng Ae schockéiert, an hien huet dat gemaach. 2: 5 Et war eng kinneklech Residenz zu Susa, e jiddesche Mann, deem säi Numm Mordecai de Jong vum Jair, de Jong vum Shimei, de Jong vum Kish, aus der Hierkonft vum Benjamin war; 2: 6, déi vu Jerusalem mat de Gefaangenen transportéiert gi sinn, déi mam Jeconiah Kinnek vu Juda ageholl goufen, deen den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon transportéiert hat. 2: 7 An hien hat Hadasa erzunn, dat ass, Esther, sengem Monni senger Duechter, well si war e Weesekand; an d'Meedchen war vun enger schéiner Figur a gutt ausgesinn. Wéi hire Papp a seng Mamm gestuerwen ass, huet de Mordecai hatt als seng Duechter ugeholl. 2: 8 Et ass geschitt, datt wann de Kinnek säi Befehl an säin Dekret verëffentlecht goufen, a si hu vill Jongfraen an der Susa kinneklecher Residenz gesammelt, déi verantwortlech fir Hegai war, Esther gouf och an d'Haus vum Kinnek bruecht, dem Hegai seng Tuteur Fraen.

2:9 An d'Meedchen huet seng Aen erfreet, an huet Gnod mat him fonnt, fir déi hien him direkt hir Kleeder an lesse ginn huet, an hien huet hir och siwe speziell Jongfraen aus dem Kinnekshaus ginn; an hien huet hatt mat hire Jongfraen an dat Bescht vum Fraenhaus geholl. 2:10 D'Ester huet hir Leit oder hir Famill net deklaréiert, well de Mordecai hat den Uerder ginn et net ze deklaréieren. 2:11 An all Dag goung de Mordecai virum Haff vum Fraenhaus, fir erauszefannen, wéi hatt mam Esther behandelt, a wéi si behandelt gouf. 2:12 A wéi d'Zäit komm ass fir jiddereng vun de Meedercher bei de Kinnek Ahasuerus ze kommen, nodeems se zwielef Méint no dem Gesetz iwwer Frae verbruecht hunn, well sou war d'Zäit vun hiren Ornamenten erfëllt, dat heescht sechs Méint mat Ueleg vu Myrrhe a sechs Méint mat parfüméierende Parfumen a Fraekosmetik, 2:13 da koum d'Meederchen sou zum Kinnek. Alles wat hatt gefrot huet, krut hatt, fir domat verkleed ze kommen aus dem Fraenhaus an d'Kinnekshaus. 2:14 Si kéim den Owend, an den nächste Moie kënnt si an dat zweet Haus vun de Fraen zréck, ënner der Uleedung vum Shaashgaz, dem Kinnek säin Eunuch, Erzéiungsberechtegten; si koum net méi bei de Kinnek, ausser wann de Kinnek hatt wollt a si gouf mam Numm geruff. 2:15 Wéi et zu Esther koum, Duechter vum Abihail, Monni vu Mordecai, déi hatt fir eng Duechter geholl hat, d'Zäit fir bei de Kinnek ze kommen, huet hien näischt gesicht wéi dat wat den Hegai gesot huet, dem Kinnek säin Eunuch, de Schutz vun de Fraen; an Esther huet d'Faveur vun allen, déi hatt gesinn hunn, gewonnen.

2:16 Esou gouf Esther dem Kinnek Ahasuerus a säi Kinnekshaus am zéngte Mount, dat ass de Mount Tebet, am siwente Joer vu senger Herrschaft bruecht. 2:17 An de Kinnek huet Esther méi gär wéi all aner Fraen, a si huet Gnod a Frëndlechkeet a sengen Ae méi fonnt wéi all aner Jongfraen; a pus oder d'kinneklech Kroun op hirem Kapp, an huet hir Kinnigin amplaz Vashti gemaach. 2:18 Dunn huet de Kinnek e grousst Fest fir all seng Prënzen an Dénger gemaach, d'Fest vun Esther; an Tributë fir d'Provënzen ofgeholl, a favoriséiert gemaach no der kinneklecher Generositéit.

2:19 Wéi d'Jomfruen eng zweete Kéier gesammelt waren, souz de Mordecai um Kinnekswee. 2:20 An Esther, wéi de Mordecai hatt bestallt hat, hätt hir Natioun oder hir Leit net deklaréiert; well d' Ester huet gemaach wat de Mordecai gesot huet, wéi wann hien hatt erzunn huet. 2:21 Deemools, wéi de Mordecai um Kinneksdier souz, sinn de Bigtan an den Teres, zwee vun den Eunucher vum Kinnek, vum Paartwiechter, rosen a hu probéiert dem Kinnek Ahasuerus d'Hänn ze leeën. 2 : 22 Wéi de Mordecai hien der Kinnigin Esther denoncéiert huet, huet d'Ester dem Kinnek am Numm vu Mordecai gesot. 2:23 D'Matière gouf ënnersicht, an et gouf richteg fonnt; dofir sinn déi zwee Eunuchen un enger Galge opgehaang. An de Fall gouf am Buch vun de Chronike vum Kinnek geschriwwen.

ESTER
Kapitel 3

3: 1 No dëse Saachen huet de Kinnek Ahasuerus den Haman, de Jong vun Hamedata, agag, grouss gemaach an hie geéiert, a säi Sëtz iwwer all d'Prënze gesat, déi mat him waren. 3: 2 An all d'Dénger vum Kinnek, déi beim Kinneksdier waren, hunn sech geknéit an hu sech dem Haman gebéit, well de Kinnek hat commandéiert; awer de Mordecai huet weder geknéit nach sech selwer bescheed. 3: 3 An d'Kinneksdénger, déi un der Paart waren, hunn de Mordecai gefrot : Firwat iwwertrëtt Dir dem Gebot vum Kinnek? 3: 4 Et ass geschitt, datt se all Dag op dës Manéier mat him geschwat hunn an net no hinnen gelauschtert hunn, hunn hien dem Haman denoncéiert, fir ze kucken ob de Mordecai a sengem Spréch bleift. well hie scho mat hinnen deklaréiert hat, datt hien e Judd wier. 3: 5 An den Haman huet gesinn datt de Mordecai weder geknéit nach sech selwer virun him erniddregt huet; a war mat Roserei gefëllt. 3: 6 Awer hien huet nëmme wéineg Notzung fir Mordecai, well se hunn him scho gesot, wat d'Leit vu Mordecai waren; an den Haman huet probéiert all d'Judden ze zerstéieren, déi am Kinnekräich vun Ahasuerus, d'Leit vu Mordecai waren. 3: 7 Am éischte Mount, dat ass de Mount vum Nisan, am zwielefte Joer vum Kinnek Ahasuerus, gouf Pur gegoss, dat heescht, d'Lous, virum Haman, Lous fir all Dag an all Mount vum Joer; an den zwielefte Mount koum eraus , dat ass de Mount Adar.

3:8 An den Haman sot zum Kinnek Ahasuerus: Et ass e Vollek, dat verstreet a verdeelt tëscht de Vëlker an all de Provënze vun Ärem Räich ass, an hir Gesetzer sinn anescht wéi déi vun all de Leit, an si halen d'Gesetzer vum Kinnek net , an de Kinnek näischt. Et profitéiert lech se lieweg ze loossen. 3: 9 Wann et dem Kinnek gefält, dekretéiert datt se zerstéiert ginn; an ech wäert zéngdausend Talenter Sëlwer weien fir déi, déi d'Immobilie verwalten, sou datt se an d'Keessekees bruecht ginn. 3:10 An de Kinnek huet dem Rank aus seng Hand, an hien huet Haman de Jong vum Hammedatha ech Agagite, Feind vun de Judden, 3:11 a sot Silver ze bidden p ass Ara t sin, och déi Leit, fir datt Dir mat him maache kënnt wat Dir gutt mengt. 3:12 Dunn, goufen d'Kinneks Schrëftgeléiert am éischte Mount, um dräizéngten Dag vum selwechte geruff, an et gouf geschriwwen, no allem wat den Haman befollegt huet, dem Kinnek seng Satrapen, de Kapitänen , déi iwwer all Provënz waren an Prënze vun all Stad, fir all Provënz no hirem Schreiwen, an all Stad no hirer Sprooch; Am Numm vum Kinnek Ahasuerus gouf et geschriwwen, a mat dem Kinneksring versiegelt. 3:13 ware Bréiwer per Medi oder Mail un all de Provënze vum Kinnek geschéckt, mam Uerder fir all d'Judden, jonk an al, Kanner a Fraen, an engem Dag, op den dräizéngten Dag ze zerstéieren, ëmzebréngen an ze annihiléieren. vum zwielefte Mount, dat ass de Mount Adar, a fir seng Wueren ze saiséieren. 3 : 14 D' Kopie vum Schreiwen, dat duerch Kommando an all Provënz kritt gouf, gouf un all d'Leit verëffentlecht, sou datt se fir deen Dag prett wieren.

3:15 An d'Couriers sinn direkt um Kommando vum Kinnek erausgaang, an d'Dekret gouf zu Susa, der Haaptstad vum Kinnekräich erausginn . An de Kinnek an den Haman souzen ze drénken; awer d'Stad Susa gouf gerëselt.

ESTER
Kapitel 4

4: 1 Wéi de Mordecai alles gewuer gouf, wat hie gemaach huet, huet hie seng Kleeder gerappt, e Sackkleed an Äscht gemaach, an ass duerch d'Stad gaang an huet mat engem groussen a bittere Gejäiz geruff. 4: 2 An hie koum souguer virum Kinnekswee; well et war net gesetzlech an de Paart vum Kinnek ze goen an e Sackkleed un. 4: 3 An all Provënz wou de Kommando vum Kinnek a seng Dekret oder lle gaba, war et e grousst Trauer bei de Judden, mat Faaschten, Kräischen a Gejäiz; Säckelech an Asche war d'Bett vu ville. 4: 4 An d'Ester hir Meeder koumen mat hiren Eunuchen an hunn him erzielt. Dunn huet d'Kinnigin e grousse Schmerz, an huet Kleeder geschéckt fir de Mar doque o Kleedung ze maachen , a mécht hien de Sackduch ewechzehuelen; awer hien huet se net akzeptéiert. 4: 5 Dunn huet Esther den Hatach geruff, ee vun den Eunuchen vum Kinnek, deen hien an hirem Déngscht gestallt hat, an huet hien op Mordecai geschéckt, mat Uerder fir ze wëssen, wat geschitt ass, a firwat hie sou war. 4: 6 Hien ass fortgaang, pues, Hatac op Mordecai, op d'Stadplaz, déi virun der Dier vum Kinnek war. 4: 7 An de Mordecai huet him alles erzielt wat mat him geschitt ass, an huet him Neiegkeeten iwwer d'Sëlwer ginn, déi den Haman gesot hätt, fir d'Schatzkammer vum Kinnek ze wéien am Austausch fir d' Zerstéierung vun de Judden. 4: 8 Hien huet hir och d'Kopie vum Dekret ginn, deen zu Susa ginn ass, fir zerstéiert ze ginn, sou datt hatt et dem Esther weise konnt an hatt deklaréiert huet, an hatt beoptragt huet virum Kinnek ze goen, fir hien ze bieden an him virzegoen p. héiert seng Leit.

4:9 Hatach ass komm an huet dem Esther d'Wierder vu Mordecai erzielt. 4:10 Dunn huet d'Ester dem Hathach gesot, him Mordecai ze soen: 4:11 All Dénger vum Kinnek an d'Leit aus de Provënze vum Kinnek, wëssen, datt e Mann oder eng Fra, déi am Bannenhaff ënnerwee sinn, fir de Kinnek ze gesinn, Ouni genannt ze ginn, gëtt et nëmmen ee Gesetz iwwer hien: hie muss stierwen; Ausser hien zu deem de Kinnek de gëllenen Zepter verlängert, dee soll liewen; an ech sinn net geruff ginn de Kinnek dës drësseg Deeg ze gesinn. 4:12 A si hunn dem Mar doque oder de Wierder vum Esther erzielt. 4:13 Dunn huet de Mordecai gesot datt si dem Esther äntweren sollten: Mengt net datt Dir méi wéi all anere Judd an d'Haus vum Kinnek kënnt. 4:14 Well wann Dir zu dëser Zäit roueg bleift, entsteet Entlaaschtung a Befreiung OTR fir Iech mat de Judden ze verbannen; awer Dir an Ärem Papp sengem Haus stierwen. A wien weess wann Dir zu dësem Zäitpunkt d'Kinnekräich erreecht hutt? 4:15 An Esther huet hinne gesot, op Mordecai ze äntweren: 4:16 Gitt a sammelt all d'Judden, déi zu Susa sinn, a séier fir mech, an iesst net an drénkt dräi Deeg, Nuecht an Dag; Ech wäert och séier mat menge Meeder faaschten, an da ginn ech eran de Kinnek ze gesinn, och wann et net nom Gesetz ass; a wann ech ëmkommen, da looss mech ëmkommen. 4:17 Da Mordecai gaangen, an huet no alles wat Este r Uerder him.

ESTER
Kapitel 5

5: 1 An et ass geschitt, datt den Esther um drëtten Dag säi kinneklecht Gezei un hat, an an dat bannenzegt Haff vum Kinnekshaus gaang ass, vis-à-vis vun der Kinnekskammer; an de Kinnek souz op sengem Troun am Aposent oder Rea , vis-à-vis vun der Dier vum Raum. 5: 2 A wéi hien d'Kinnigin Esther am Haff stoe gesinn huet, huet si d'Gnod a sengen Ae fonnt; an de Kinnek huet dem Esther de gëllenen Zepter ausgestreckt, deen hien an der Hand hat. Dunn ass d'Ester komm an huet den Tipp vum Zepter beréiert. 5: 3 D Ijo e l King: Wat hutt Dir, Queen Esther, a wat ass Är Ufro? Bis zur Halschent vum Kinnekräich gëtt lech geschenkt. 5: 4 An d'Esther sot: Wann et dem Kinnek gefält, da loosst de Kinnek an den Haman haut op de Festsall kommen, deen ech dem Kinnek virbereet hunn. 5: 5 De Kinnek huet geäntwert: Schnell, ruff den Haman op, fir ze maachen, wat d'Ester gesot huet. Dofir koum de Kinnek mam Haman op de Banquet deen d'Ester arrangéiert hat. 5: 6 An de Kinnek sot zu Esther beim Festsall, wärend si Wäin gedronk hunn: Wat ass Är Ufro, a gëtt et lech zougesot? Wat ass Är Fuerderung? Och Halschent vum Kinnekräich ginn grou easure. 5: 7 Dunn huet d'Ester geäntwert a sot: Meng Ufro a meng Ufro ass dëst: 5: 8 Wann ech Gnod an den Ae vum Kinnek fonnt hunn, a wann et dem Kinnek gefält meng Ufro unzegoen a meng Ufro z'erlaben, da soll de Kinnek mam Haman kommen e weidere Banquet deen ech fir lech bereede wäert; a muer wäert ech maachen no deem wat de Kinnek commandéiert huet.

5:9 An den Haman ass deen Dag frou a frou vum Häerz fortgaang; Awer wann hien de Mordecai virun der Dier vum Kinnek sengem Palais gesinn huet, dee sech net opgestan huet oder vu senger Plaz réckelt, war hie mat Roserei op Mordecai gefëllt. 5: 1 0 Awer den Haman huet sech zréckbehalen a koum a säin Haus, an huet seng Frënn a seng Fra Zeresh geruff, 5:11 an den Haman huet hinne vun der Herrlechkeet vu sengem Räichtum, an der Onmass vu senge Jongen, an all Saache gesot. mat deem de Kinnek hie vergréissert huet, a mat deem hien hien iwwer d' Prënzen an d'Dénger vum Kinnek geéiert huet. 5:12 An den Haman huet bäigefüügt, d'Kinnigin Esther huet och kee mam Kinnek op de Festsall gemaach, deen hatt arrangéiert huet, ausser ech; an och fir muer sinn ech vun hir op de Kinnek invitéiert. 5:13 Awer all dëst ass näischt ze benotze fir mech all Kéier wann ech de Judd Mordecai beim Kinnekswee gesinn sëtzen. 5:14 A seng Fra Zeresh an all seng Frënn soten zu him: Maach eng Galge vu fofzeg Alen héich, a sot muer dem Kinnek, de Mordecai drop ze hänken; a gitt frou mam Kinnek op de Banquet. An dëst huet den Haman gutt gefall, an hien huet den Galge preparéiert.

ESTER
Kapitel 6

6: 1 Déiselwecht Nuecht huet de Kinnek de Schlof verluer, an hien huet hinne gesot, him d'Buch vun Erënnerungen a Chroniken ze bréngen, a se a senger Präsenz ze liesen. 6: 2 Dunn hunn se geschriwwe fonnt datt Mordecai de Komplott vu Bigthan an Teres, zwee Eunuchen vum Kinnek , vum Garde vum Paart, deen de Kinnek Ahasuerus d'Hänn geluecht hat, denoncéiert hat. 6: 3 An de Kinnek huet gesot: Wéi eng Éier oder Ënnerscheedung gouf dem Mordecai dofir gemaach? An dem Kinnek seng Dénger, seng Offizéier, hunn geäntwert: Näischt gouf mat him gemaach. 6: 4 Dunn huet de Kinnek gesot : Wien ass am Haff? An den Haman war bei de baussenzegen Haff vum Kinnekshaus komm, fir mam Kinnek ze schwätzen, fir datt hien de Mordecai un der Galge hänkt, déi hie fir hie virbereet hat. 6: 5 An d'Kinneks Dénger hunn him geäntwert: Kuckt, den Haman ass am Haff. An de Kinnek sot: Looss hien erakommen. 6: 6 Dofir koum den Haman eran, an de Kinnek sot zu him: Wat soll dem Mann gemaach ginn, deem seng Éier de Kinnek wëllt? An den Haman sot a sengem Häerz: Wiem wëll de Kinnek méi éiere wéi ech? 6: 7 An den Haman sot zum Kinnek: Fir dee Mann deem seng Éier de Kinnek wëllt, 6: 8 bréngt dat kinneklecht Gezei, dat de Kinnek un huet, an d'Päerd, op deem de Kinnek fiert, an déi kinneklech Kroun, déi drop ass säi Kapp; 6: 9 A loosst dës Kleedung an d'Päerdshand vun engem vun den nobelste Prënze vum Kinnek, a kuckt op dee Mann deen de Kinnek éiere wäert, a bréngt hien op de Päerd duerch d'Stadplaz, a rufft virun him aus : Sou soll et dem Mann gemaach ginn deem seng Éier de Kinnek wëllt.

6:10 Dunn huet de Kinnek zu Haman gesot: Schnell, huelt d'Kleed an d'Päerd, wéi Dir gesot hutt , a maach dat mam Judd Mordecai, dee bei der kinneklecher Paart sëtzt; looss näischt aus alles wat s du gesot hues. 6:11 An den Haman huet de Kleed an d'Päerd geholl, an huet de Mordecai gekleet, an huet hien op engem Päerd duerch d'Plaz vun der Stad gefouert, an huet viru sech geruff: Sou soll et dem Mann gemaach ginn, deem seng Éier de Kinnek wëllt. 6:12 Duerno ass de Mordecai zréck an d'kinneklech Paart gaang, an den Haman ass séier heem gaang, traureg an huet säi Kapp bedeckt. 6:13 Du sot den Haman dem Zeresh senger Fra an all senge Frënn alles wat him geschitt ass. Dunn hunn seng Weiser a seng Fra Zeres zu him gesot: Wann de Mordecai vun den Nokomme vun de Judden ass, fir déi Dir ugefaang hutt ze falen, da wäert Dir hien net erueweren, awer Dir wäert sécher virun him falen. 6:14 Wéi se nach ëmmer mat him geschwat hunn , hunn d'Eunuchen vum Kinnek gejot fir den Haman op de Banquet ze huelen, deen d'Ester arrangéiert hat.

ESTER
Kapitel 7

7: 1 Also ass de Kinnek mam Haman op d'Queen Esther hire Festsall gaang. 7: 2 An den zweeten Dag, wa se Wäin drénken, sot de Kinnek zu Esther: Wat ass Är Ufro, Queen Esther, a gëtt et lech zougesot? Wat ass Är Fuerderung? Och wann et d'Halschent vum Kinnekräich ass, gëtt et lech zougestanen . 7: 3 Dunn huet d'Kinnigin Esther geäntwert a gesot: O Kinnek, wann ech Gnod an Ären Ae fonnt hunn, a wann de Kinnek et gär huet, loosst mech mäi Liewe fir meng Ufro ginn, a meng Leit fir meng Fuerderung. 7: 4 Fir mir sinn verkaaft ginn, ech a meng Leit, fir zerstéiert ze ginn, ëmbruecht ze ginn an ausgerott ze ginn. Wa mir u männlech a weiblech Dénger verkaaft ginn, da géif ech roueg sinn; awer eisen Doud wier irreparabelem Schued fir de Kinnek. 7: 5 De Kinnek Ahasuerus huet geäntwert a sot zu der Kinnigin Esther: Wien ass hien, a wou ass deen, deen säin Häerz héichgehalen huet dat ze maachen? 7: 6 Esther sot: De Feind an de Géigner ass dee béisen Haman. Da gouf den Haman virum Kinnek a Kinnigin gestéiert. 7: 7 Dunn ass de Kinnek aus dem Festsall opgestan, vu Roserei gespullt an ass an de Palaisgaart gaang; an den Haman blouf fir d'Kinnigin Esther fir säi Liewen ze bieden; well hie gesinn huet datt de Béise vum Kinnek fir hie geléist gouf. 7: 8 Dunn ass de Kinnek vum Palaisgaart zréck an de Festsall gaang, an den Haman war op dem Esther säi Bett gefall. Dunn huet de Kinnek gesot: Wëllt Dir och d'Kinnigin a mengem eegenen Haus vergewaltegt? Wéi de Kinnek dëst Wuert geschwat huet, hunn se dem Haman säi Gesiicht bedeckt.

7:9 An Harbona, ee vun den Eunuchen, déi de Kinnek zerwéiert hunn, sot: Kuckt, am Haman sengem Haus ass d'Galgen déi fofzeg Al héich, déi den Haman fir de Mordecai gemaach huet, dee gutt fir de Kinnek geschwat hat. Dunn huet de Kinnek gesot: Hänkt hien drun. 7:10 Also de Colg Aron Haman op der Galg, déi hie fir Mordecai virbereet hat; an dem Kinnek seng Roserei gouf berouegt.

ESTER
Kapitel 8

8: 1 E l méngem Dag huet de Kinnek Ahasuerus der Kinnigin Esther d'Haus vun Haman , dem Feind vun de Judden, ginn; an de Mordecai koum virum Kinnek, well d'Ester him gesot huet, wat hien iwwer hatt ass. 8: 2 An de Kinnek huet de Rank erofgeholl, deen hie vum Haman geholl huet, an dem Mordecai ginn. An d' Esther huet de Mordecai iwwer d'Haus vum Haman gestallt. 8: 3 Dunn huet d'Ester nach virum Kinnek geschwat, an ass bei seng Féiss gefall, huet gekrasch a gefrot, datt hien de Béise vum Haman Agagueo a säi Plang, deen hie géint d'Judde geplangt hat, null mécht. 8: 4 Du huet de Kinnek dem Esther de gëllenen Zepter ausgestreckt , an d'Ester ass opgestan, a stoung virum Kinnek, 8: 5 a sot: Wann et dem Kinnek gefält, a wann ech Gnod mat him fonnt hunn, an Wann et dem Kinnek richteg schéngt, an ech si frou fir seng Aen, datt eng schrëftlech Uerdnung gëtt fir d' Bréiwer zréckzezéien déi de Komplott vum Haman Jong vum Hamedata Agagueo autoriséieren, dee geschriwwen huet fir d'Judden ze zerstéieren déi an all de Kinneksprovënze sinn. . 8: 6 Fir wéi kann ech dat Béist gesinn, wat mäi Vollek iwwerfält? Wéi kann ech d'Zerstéierung vu menger Natioun gesinn ? 8: 7 De Kinnek Ahasuerus huet d'Queen Esther an de Mordecai de Judd geäntwert: Kuckt, ech hunn dem Esther d'Haus vun Haman ginn, a si hunn hien un der Galge opgehaang, well hien seng Hand géint d'Judden ausgestreckt huet. 8: 8 Schreift dofir de Judden, wéi Dir et passt, am Numm vum Kinnek, a versiegelt et mam Kinneksring; well en Edikt deen am Numm vum Kinnek geschriwwe gëtt, a mam Kinneksring versiegelt ass, kann net zréckgezunn ginn.

8:9 Dunn hunn d'Kinneks Schrëftgeléiert am drëtte Mount, dat ass Sivan , genannt, op den zwanzegsten Dag vum Mount; an et war geschriwwe wéi alles wat de Mordecai gebueden huet, de Judden, an de Satrappen, de Kapitänen an de Prënze vun de Provënzen, déi vun Indien bis an Äthiopien waren, honnert an zwanzeg-siwen Provënzen; un all Prinzip no sengem Schreiwen, an un all Vollek no senger Sprooch, zu de Judden och no sengem Schreiwen a senger Sprooch. 8:10 An hie schreift am Numm vum Kinnek Ahasuerus, a versiegelt et mam Kinneksring a schéckt Bréiwer vu Courieren, déi op Geschwindegkeetspäerd vun de kinnekleche Weide montéiert sinn ; 8:11 datt de Kinnek d'Judden erméiglecht huet, déi an alle Stied waren, fir hiert Liewen ze treffen an ze verteidegen, prett ze zerstéieren an ëmzebréngen, an en Enn ze maachen fir all Arméi vum Vollek oder der Provënz, déi komm géint si, an och hir Kanner a Fraen, a gräift hir Immobilie, 8:12 deeselwechten Dag an all de Provënze vum Kinnek Ahasuerus, um dräizéngten Dag vum zwielefte Mount, dat ass de Mount Adar. 8:13 D'Kopie vum Edikt, deen an all Provënz rse p oder Dekret sollt ginn, gouf un all d'Leit verëffentlecht, datt d'Judden géint deen Dag bereet wiere fir sech op hir Feinden ze rächen. 8:14 Also, d'Couriers, op séier Päerd montéiert, sinn am Uerder vum Kinnek séier erausgaang ; an den Edikt gouf an der Susa Haaptstad vum Kinnekräich ginn. 8:15 An de Mordecai ass virum Kinnek erausgaang mat engem kinnekleche Mantel vu blo-wäiss, an enger grousser Kroun aus Gold, an engem Mantel vu Lengen a Purple. D'Stad Susa huet sech duerno gefreet a gefreet.

8:16 an d' Judden haten Liicht a Freed, a Freed an Éier.
8:17 An an all Provënz an an all Stad wou dem Kinnek säi Gebot koum, haten d'Judden Freed a Freed, Fest an Dag vun der Freed. A vill vun de Vëlker vum Land goufe Judden, well d'Angscht virun de Judden op si gefall war.

ESTER
Kapitel 9

9: 1 Am zwielefte Mount, dat ass de Mount Adar, op den dräizéngten Dag vum selwechte Mount, wéi de Kommando an d'Dekret vum Kinnek sollt ausgefouert ginn, am selwechten Dag wéi d'Feinde vun de Judden gehofft hunn iwwer hinnen ze regéieren. de Géigendeel geschitt; fir d'Judden regéiert iwwer déi, déi se gehaasst hunn. 9: 2 D'Judden hu sech an hire Stied versammelt, an all de Provënze vum Kinnek Ahasuerus, fir hir Hand op déi ze schloen, déi hiert Béis probéiert haten, a kee konnt se widderstoen, well hir Angscht op all d'Leit gefall war. 9: 3 An all Prënze vun de Provënzen, Satraps, Kapitänen a Beamte vum Kinnek, hunn d'Judden ënnerstëtzt; well d'Angscht vu Mordecai op si gefall war. 9: 4 Well de Mordecai war grouss am Haus vum Kinnek, a seng Ruhm verbreet sech duerch all d'Provënzen; Mordecai gouf ëmmer méi grouss. 9: 5 An d'Judden hunn all hir Feinde mam Rand vum Schwert a mat Schluechten an Zerstéierung geschloen an hunn hir Feinde gemaach wéi se wëllen. 9: 6 Zu Susa, der Haaptstad vum Kinnekräich, hunn d'Judden fënnefhonnert Männer ëmbruecht an zerstéiert. 9: 7 Si hunn dunn Parsandata, Dalfon, Aspata, 9: 8 Porata, Adalía, Aridata, 9: 9 Parmasta, Arisai, Aridai a Vaizata ëmbruecht, 9:10 zéng Jongen vum Haman Jong vum Hamedata, Feind vun de Judden; awer si hunn hir Immobilie net beréiert. 9:11 Deeselwechten Dag gouf de Kinnek iwwer d'Zuel vun den Doudegen zu Susa, der kinneklecher Residenz informéiert.

9:12 An de Kinnek sot zu der Kinnigin Esther: Zu Susa, der Haaptstad vum Kinnekräich, hunn d'Judden fënnefhonnert Männer ëmbruecht, an zéng Jongen vum Haman. Wat hunn se an den anere Provënze vum Kinnek gemaach? Wat ass dann Är Ufro? an et gëtt Iech zougestanen; Oder wat ass Är Fuerderung nach? an et gëtt gemaach. 9:13 An d'Ester huet geäntwert: Wann et dem Kinnek gefält, da soll et och de Judden zu Susa muer ginn, datt se no dem Gesetz vun haut maachen; an hänkt dem Haman seng zéng Jongen un der Galg. 9:14 An de Kinnek Uerder datt dëst gemaach ginn. Den Uerder gouf zu Susa gegeben, an dem Haman seng zéng Jongen goufen opgehaang. 9:15 An d'Judden, déi zu Susa waren, hunn sech och de véierzéngte vum Mount Adar versammelt an dräi Honnert Männer zu Susa ëmbruecht. awer si hunn hir Immobilie net beréiert.

9:16 Wat déi aner Judden ugeet, déi an de Provënze vum Kinnek waren, si sinn och zesummekomm a stoungen zur Verteidegung vu sengem Liewen, an hu sech vun hire Feinde gerout, a siweundanzfënnef vun hire Géigner gebonnen; awer si hunn hir Immobilie net beréiert. 9:17 Dëst war um dräizéngten Dag vum Mount Adar, a si hunn de véierzéngten Dag vum selwechte geluecht, an hunn et zu engem Dag vu Fest a Freed gemaach. 9:18 Awer d'Judden, déi zu Susa waren, hunn sech op den 13. an de 14. vum selwechte Mount versammelt, an de 15. vum selwechte si se ausgerout an hunn et zu engem Dag vu Fest a Freed gemaach.

9:19 Dofir d'Duerf Judden, déi an den Dierfer ouni Mauere liewen, maachen de Véierzéngten vum Mount Adar den Dag vu Freed a Fest, en Dag vu Freed, a fir Portiounen ze schécken jidderengem zu sengem Noper. 9:20 An de Mordecai huet dës Saache geschriwwen, an huet Bréiwer un all d'Judden geschéckt, déi an all de Provënze vum Kinnek Ahasuerus waren, no a wäit ewech, 9:21, déi hinnen de véierzéngten Dag vum Mount Adar, an de fofzéngten Dag vum selwechte gefeiert hunn. , all Joer, 9:22 als Deeg an deenen d'Judden Fridde vun hire Feinde haten, a wéi de Mount an deem se vun Trauregkeet a Freed gewiesselt sinn, a vun Trauer op e gudden Dag; loosst se hinnen Deeg vu Fester a Freed maachen, an all Portiounen un säin Noper a Kaddoen un déi Aarm ze schécken. 9:23 An d'Judden hunn d'accord ze maachen, sou wéi se ugefaang hunn, wat de Mordecai hinnen geschriwwen huet. 9:24 Fir den Haman, de Jong vun der Hamedata Agagueo, Feind vun alle Judden, hat e Plang géint d'Judden ausgeschafft fir se ze zerstéieren, an huet Pur geheit, dat heescht Gléck, se ze konsuméieren an ze zerstéieren. 9:25 Awer wéi d'Ester an d'Präsenz vum Kinnek koum, huet hien de Bréif bestallt datt de béise Plang, deen hie géint d'Judden ausgeduecht huet, op säi Kapp fale sollt; an hänkt hien a seng Jongen un der Galg. 9:26 Dofir hunn se dës Deeg Purim genannt, mam Numm Pur. A wéinst de Wierder vun dësem Bréif, a wéinst deem wat se dovu gesinn hunn, a wat et zu hirem Wësse bruecht huet.

9:27 hunn d'Judden etabléiert an hunn op sech selwer geholl, op hir Nokommen, an op all déi no bei hinnen, datt si géifen et net fäerdeg bréngen dës zwee Deeg ze feieren, wéi et iwwer si geschriwwe steet, no hirer Zäit all Joer; 9:28 an datt dës Deeg vun all Generatiounen, Famillen, Provënzen a Stied erënnert a gefeiert ginn; datt dës Deeg vu Purim net ophale vun de Judden ze halen, an datt hir Nokommen ni ophale mat hinnen ze erënneren. 9:29 An d'Kinnigin Esther Duechter vum Abihail, an de Mordecai de Judd, hunn mat voller Autoritéit dësen zweete Bréif betreffend Purim ënnerschriwwen. 9:30 A Bréiwer goufen un all d'Judde geschéckt, un déi honnert an zwanzeg-siwe Provënze vum Kinnek Ahasuerus, mat Wierder vu Fridden a Wourecht, 9:31 fir dës Deeg vu Purim op hir bestëmmten Zäiten ze bestätegen, sou wéi de Mordecai de Judd bestallt huet. an d'Kinnigin Esther, an no hinnen hu se sech selwer an hir Nowuess iwwerholl, fir d'Enn vun de Faaschten an hire Gejäiz ze gedenken. 9:32 An dem Esther säi Befehl huet dës Feierlechkeeten iwwer Purim bestätegt, an dëst gouf an engem Buch opgeholl.

ESTER
Kapitel 10

10: 1 De Kinnek Ahasuerus huet d'Tribut op d'Land an och un d'Ufer vum Mier opgezwongen. 10: 2 An all d'Fakten vu senger Kraaft an Autoritéit, an de Kont vun der Gréisst vu Mordecai, duerch déi de Kinnek hie grouss gemaach huet, ass et net am Buch vun de Chronike vun de Kinneke vu Medien a Persien geschriwwen? 10: 3 Fir de Mordecai de Judd war zweete nom Kinnek Ahasuerus, a grouss ënner de Judden, a geschätzt vun der Villzuel vu senge Bridder, well hien de Wuelbefanne vu sengem Vollek gesicht huet a Fridde fir all seng Hierkonft geschwat huet.

JOB

Kapitel 1

Dem Job seng Kalamitéiten 1: 1 Et war am Land vun Uz e Mann mam Numm Job; an hie war dee perfekte a gerechte Mann, dee Gott gefaart huet a sech vum Béise gedréit huet. 1: 2 A siwe Jongen an dräi Meedercher goufen him gebuer. 1: 3 Seng Besëtz war siwen dausend Schof, dräi dausend Kaméiler, fënnef honnert Joch Ochsen, fënnef honnert Ieselen, a vill Dénger; an hie war dee Mann méi grouss wéi all Orientaler. 1: 4 A seng Jongen sinn gaang an hunn Banqueten a sengen Haiser gemaach, jiddfereen a sengem Dag; a si hunn hir dräi Schwëstere geschéckt fir mat hinnen z'iessen an ze drénken. 1: 5 An et ass geschitt, datt d'Deeg vum Fest ofwiesselnd passéiert sinn, huet den Job se geschéckt a geheelt, an de Moie fréi opgestan an huet no der Unzuel vun allen Affer verbrannt. Fir den Job huet gesot: Vläicht hu meng Kanner gesënnegt a Gott an hiren Häerzer geläscht. Sou huet hien all Dag gemaach. 1: 6 Enges Daags sinn d'Jonge vu Gott komm fir sech virum Jehova ze presentéieren, och de Satan. 1: 7 Den Här sot zum Satan: Wou kommt Dir? Op den Här ze äntweren, huet de Satan gesot: Fir iwwer d'Äerd ze goen an dran ze goen. 1: 8 A sot den Jehova zum Satan: Hutt Dir mäi Kniecht Job net ugesinn, datt et keen anere wéi hien op der Äerd ass, e perfekte an oprechte Mënsch, dee Gott fäert a sech vum Béise weidergitt? 1: 9 De Satan huet dem Jehova geäntwert a gesot: Fäert den Job Gott fir näischt? 1:10 Hutt Dir hien a säin Haus net agespaart an alles wat hien ronderëm huet? Dir hutt d' Aarbecht vu sengen Hänn geseent; dofir sinn hir Wueren op der Äerd eropgaang.

1:11 Awer riicht elo Är Hand aus a beréiert alles wat hien huet, an Dir wäert gesinn ob hien lech net an Ärer ganz Präsenz lästert. 1:12 Den Här sot zum Satan: Kuckt, alles wat hien huet ass an Ärer Hand ; einfach net d'Hand drop leeën. An de Satan koum virum Här eraus. 1:13 An enges Daags ass et geschitt, datt seng Jongen a Meedercher am Haus vun hirem Brudder dem Éischtgebuerene giess hunn a Wäin drénken, 1:14 an e Messenger koum bei den Job, a sot zu him: D'Ochsen pléien , an d'Ieselen hu sech no giess. si, 1:15 an d'Sabéer hunn se attackéiert an ageholl, an hunn d'Dénger mam Rand vum Schwert ëmbruecht; Ech sinn nëmmen entkomm fir lech d'Noriichten ze bréngen. 1:16 Hien huet nach geschwat, wéi en anere koum a sot: Gott vu Gott ass vum Himmel gefall, huet d'Schof an d'Hierden gebrannt, an huet se verbraucht; Ech sinn nëmmen entkomm fir lech d'Noriichten ze bréngen. 1:17 Hien huet nach ëmmer geschwat, an en aneren ass komm a sot: D'Kaldéer hunn dräi Eskadrone gemaach, an hunn d'Kamelen ugegraff a se gefouert, an hunn d'Dénger mam Rand vum Schwert ëmbruecht; An ech sinn nëmmen entkomm fir lech d'Noriichten ze bréngen. 1:18 Iwwerdeems hie geschwat huet, koum en aneren a sot: Är Jongen an Är Meedercher iessen a Wäin am Haus vun hirem éischtgebuerene Brudder; 1:19 an eng grouss Siicht koum vun der Wüstensäit an huet déi véier Ecker vum Haus getraff, déi op déi jonk Männer gefall sinn, a si stierwen; An ech sinn nëmmen entkomm fir lech d'Noriichten ze bréngen.

1:20 Dunn ass den Job opgestan an huet säi Mantel gerappt an huet de Kapp raséiert, an ass op de Buedem gefall a vergold, 1:21 a sot: Plakeg sinn ech aus menger Mamm Gebärmutter erausgaang, a plakeg soll ech do zréckgoen. Den Här huet ginn, an den Här huet ewechgeholl; sief den Numm vu Jehova geseent. 1:22 An deem ganzen huet den Job net gesënnegt, an hien huet Gott och kee Blödsinn zougeschriwwen.

JOB
Kapitel 2

2: 1 An et ass op engem aneren Dag geschitt, datt d'Kanner vu Gott sech virum Jehova presentéieren, an de Satan koum och ënner hinnen, a presentéiert sech virum Jehova. 2: 2 An den Här sot zum Satan: Wou kommt Dir? De Satan huet dem Jehova geäntwert a gesot: Fir iwwer d'Äerd ze goen an doran ze goen . 2: 3 A sot den Jehova zum Satan: Hutt Dir net mäi Kniecht Job betruecht, datt et keen anere wéi hien op der Äerd ass, e perfekte an oprechte Mënsch, dee Gott fäert a sech vum Béisen ofwandert, an deen ëmmer nach seng Integritéit behält, och wann hues du mech géint hien ugereegt hien ouni Ursaach ze ruinéieren? 2: 4 De Satan huet geäntwert a sot zu Jehova: Haut fir Haut, alles wat e Mann huet, wäert hie fir säi Liewe ginn. 2: 5 Maacht elo Är Hand aus a beréiert säi Schanken a säi Fleesch, da gesitt Dir ob hien lech net an Ärer ganz Präsenz lästert. 2: 6 An den Här sot zum Satan: Kuckt, hien ass an Ärer Hand; awer spuert Äert Liewen. 2: 7 Dunn huet de Satan d'Präsenz vu Jehova verlooss, an huet den Job mat engem béisaartege Kratz vun der Fousssuel bis zur Kroun vu sengem Kapp geschloen. 2: 8 An den Job huet en Dëppe geholl fir mat ze krazen, a souz matzen an Äsche. 2: 9 Dunn huet seng Fra zu him gesot: Bleift Dir nach ëmmer Är Integritéit? Fluch Gott a stierft. 2:10 An hie sot zu hir: Wéi all domm Fra schwätzt, hutt Dir geschwat. Wéi? Kréie mir gutt vu Gott , a kréie mir net Béis? An all deem huet den Job net mat senge Lëpsen gesënnegt.

2:11 An dräi Frënn vum Job, den Eliphaz den Temanit, de Bildad de Suhit, an den Zophar den Naamatit, nodeems se all dat Béist héieren hunn, wat him geschitt war, koumen se all vu senger Plaz; well se ausgemaach haten zesummen ze kommen fir mat him ze sympathiséieren an ze tréischten. 2:12 Wien, vu wäitem opgekuckt, huet hien net kannt an huet haart gekrasch; a jidderee vun hinnen huet säi Mantel gerappt, an déi dräi hu Stëbs op hir Käpp Richtung Himmel verbreet. 2:13 Also souz si mat him um Buedem fir siwen Deeg a siwen Nuechten, a keen huet e Wuert zu him geschwat, well se gesinn hunn, datt seng Péng ganz grouss war.

JOB
Kapitel 3

3: 1 Duerno huet den Job de Mond opgemaach an huet säin Dag verflucht. 3: 2 An den Ex huet den Job geruff, a sot: 3: 3 Loosst den Dag wou ech gebuer sinn ëmgoen, an d'Nuecht datt et gesot gouf: De Mënsch gëtt empfaang. 3: 4 Loosst deen Dag däischter sinn, A loosst Gott net vun uewe kucken, a loosst kee Liicht drop. 3: 5 Loosst d'Däischtert an de Schiet vum Doud hien festhalen; R epose op et bedeckt Mee et maachen et jhust als hazy wëssen. 3: 6 Loosst d'Däischtert dës Nuecht besetzen; Loosst et net zu den Deeg vum Joer gezielt ginn, och net an der Zuel vu Méint kommen. 3: 7 Oh datt et déi lonely Nuecht war, Datt kee Song dra war! 3: 8 Mee déi, déi den Dag verfluchen, hir verfluchen, Déi, déi sech virbereeden, de Leviathan ze erwächen. 3: 9 Loosst d'Stäre vu senger Sonnenopgang däischter ginn; Waart op d'Luucht, an et kënnt net, Kuckt och net d'Ae vun de Moien; 3:10 Well hien d'Dieren vu mengem Bauch net zougemaach huet wou ech war, an hien huet de Misär net fir meng Ae verstoppt. 3:11 Firwat sinn ech net an der Gebärmutter gestuerwen, oder ass ofgelaf wann ech aus der Gebärmutter erauskoum? 3:12 Firwat hunn d'Knéien mech opgeholl? A wéi eng Broscht ze saugen? 3:13 Fir elo wier ech dout a géif raschten; Hie géif schlofen, an dann hätt hie Rescht, 3:14 Mat de Kinneken an de Conseillere vun der Äerd, Déi fir sech selwer Ruine opbauen; 3:15 Oder mat Prënzen, déi Gold besat hunn, Déi hir Haiser mat Sëlwer gefëllt hunn. 3:16 Firwat gouf ech net als Ofdreiwung ugesinn, Wéi déi Kleng déi d'Liicht ni gesinn hunn? 3:17 Do de Béisen ophalen ze stéieren, an do Rescht déi erschöpft.

3:18 Do sinn och d'Gefaangene raschteg; Si héieren net d'Stëmm vum Viraarbechter. 3:19 Do sinn déi Kleng an déi Grouss, an de fräie Knecht vu sengem Meeschter. 3:20 Firwat gëtt de geschwënnene Liicht geschenkt, an d'Liewe fir déi mat batterem Geescht, 3:21 Wien op den Doud waart, an et kënnt net, Och wa se et méi wéi e Schatz sichen; 3:22 Wien sinn immens frou a freeën sech wann se d'Graf fannen? 3:23 Firwat gëtt engem Mann d'Liewe geschenkt, deen net weess, wouhinner goen, a wien Gott zougemaach huet? 3:24 Fir ier mäi Brout meng Schlaang kënnt, A mäi Gejäiz leeft wéi Waasser. 3:25 Fir d'Angscht, déi mech erschreckt huet, ass op mech komm, a wat ech gefaart hunn ass mat mir geschitt. 3:26 Ech hat kee Fridden, ech war net verséchert, an ech war och net rascht; Allerdéngs war ech genéiert.

JOB
Kapitel 4

4: 1 Dunn huet den Eliphaz dem Temanite geäntwert a gesot: 4: 2 Wa mir probéieren mat lech ze schwätzen, wäert et lech nerven; Awer wien kann d'Wierder stoppen? 4: 3 Kuckt, Dir hutt vill bäibruecht, an déi schwaach Hänn gestäerkt; 4: 4 Dee gestouss gouf direkt vun Äre Wierder gemaach, an Dir hutt Är Knéien schwaach gemaach. 4: 5 Awer elo, datt de Béisen op lech komm ass, sidd Dir decouragéiert; A wann et bei lech komm ass, sidd Dir gestéiert. 4: 6 Ass Är Angscht virum Gott net Äert Vertrauen? Ass Är Hoffnung net d'Integritéit vun Äre Weeër? 4: 7 Denkt elo drun; Wat onschëlleg ass verluer gaang? A wou sinn déi Éierlechkeet zerstéiert ginn? 4: 8 Wéi ech gesi hunn, déi déi Ongerechtegkeet pléien a Béis säen, rappen et. 4: 9 Duerch den Otem vu Gott si si ëmkomm, an duerch d'Sprengung vu senger Roserei gi se verbraucht. 4:10 D'Gebraddels vum Léiw, an d'Gebraddels vum Brullen, an d'Zänn vun de jonke Léiwen sinn gebrach. 4:11 Den alen Léiw stierft wéinst engem Raubmangel, An d'Kanner vun der Léiweng si verspreet. 4:12 D'Saach war och vu mir verstoppt; Awer mäin Ouer huet eppes dovu gemierkt. 4:13 A Virstellunge vu Visiounen an der Nuecht, Wann de Schlof op d'Männer fällt , 4:14 Eng Angscht an en Zidderen hunn mech ergräift, Dat huet all meng Schanken gerëselt; 4:15 A wann e Geescht viru mir passéiert ass, huet hien d'Hoer op mengem Kierper opgestallt. 4:16 E Geescht stoung virun mengen Aen, deem säi Gesiicht an oder net wosst, An et blouf, ech hunn héieren, datt et gesot huet: 4:17 Ass de Mënsch méi gerecht wéi Gott? Wäert de Mann méi propper si wéi deen deen et gemaach huet?

4:18 Kuckt, u seng Dénger vertraut hien net, an hien huet Dommheet a sengen Engele gesinn; 4:19 Wéi vill méi esou mat deenen, déi a Schlammhaiser wunnen , deenen hir Fundamenter am Stëbs sinn, a vun der Motz gebrach ginn! 4:20 Vu moies bis owes si se zerstéiert a gi fir ëmmer verluer, ouni datt ee se opfält. 4:21 Ass hir Schéinheet net mat sech selwer verluer? A si stierwen ouni Wäisheet ze kréien.

JOB
Kapitel 5

5: 1 Elo rifft also aus; Gëtt et een deen lech äntwert? A wéi eng vun den Hellege wäert Dir lech wenden? 5: 2 Et ass richteg datt Roserei engem Narr stierft, an Näid verbraucht déi gierig. 5: 3 Ech hunn de Narren gesinn datt et Wuerzele waren, An an der selwechter Stonn hunn ech säi Kummer verflucht. 5: 4 Seng Kanner wäerte wäit vu Sécherheet sinn; Si gi beim Paart gebrach, an et gëtt keen deen se fräi mécht. 5: 5 Seng Ernte gëtt vun den Hongeren giess, a bréngt se vun den Äscht erop, an den Duuschterege soll säi Räichtum drénken. 5: 6 Fir Leed kënnt net aus dem Stëbs, an och keng Probleemer sprëtzen aus dem Buedem. 5: 7 Awer wéi d'Funken opgestockt sinn, fir duerch d'Loft ze fléien, Also gëtt de Mënsch gebuer wéinst Leed. 5: 8 wouer wär ech Här, sichen a meng Ursaach him engagéieren; 5: 9 Wien mécht grouss an onersichbar Saachen, A freet sech ouni Zuel; 5:10 Dat bréngt de Reen op d'Äerd, a schéckt d'Waasser op d'Felder; 5:11 Wien mécht de bescheidenen an Héicht, An hieft der Trauer a Sécherheet; 5: 12 Dat frustréiert d'Gedanken vum Schlauch, datt hir Hänn näischt maachen; 5:13 Dee fënnt de Weisen an hirem Schick, an frustréiert d'Motiver vun de Schlecht. 5:14 Si stiechen am Dag iwwer Däischtert, a pflegen an der Mëtt wéi an der Nuecht . 5:15 Sou liwwert hien déi Aarm aus dem Schwert, aus dem Mond vum Béisen a vun der gewalter Hand; 5:16 Fir déi Aarm ass Hoffnung, an Ongerechtegkeet mécht de Mond zou. 5:17 Kuckt, geseent de Mann, deen Gott dech bestrooft; Dofir ënnerschätzt d'Korrektioun vum Almighty net. 5:18 Fir hien ass deen, deen deet, an hie wäert et verbannen; Hien deet wéi, a seng Hänn heelen.

5:19 A sechs verdréit hien lech, an am siwenten Béisen wäert Dir net beréieren. 5:20 An der Mënschheet wäert hien dech vum Doud retten, an aus der Kraaft vum Schwert am Krich. 5:21 Dir wäert vun der Plo vun der Zong Daach ginn; Dir wäert keng Zerstéierung fäerten wann et kënnt. 5:22 Dir wäert laachen iwwer Zerstéierung an Hongersnout, an Dir fäert net d'Déieren vum Feld; 5: 23 Well mat de Steng vum Feld wäert Äre Bond sinn, an d'Déiere vum Feld solle friddlech mat lech sinn. 5:24 Dir wësst datt et Fridden an Ärem Zelt ass; Dir besicht Äert Heem, an et wäert lech näischt feelen. 5:25 Dir wäert och gesinn datt Är Nokommen vill sinn, an Är Roll als d'Gras vun der Äerd. 5:26 Dir kommt am Alter an d'Graf, Wéi eng Schoof Weess, déi zu der Zäit gesammelt ass. 5:27 Hei ass wat mir nogefrot hunn, wat sou ass; Héiert et a léiert et selwer fir Äre Benefice kennen.

JOB
Kapitel 6

6: 1 Dunn huet den Job geäntwert a gesot: 6: 2 Oh, datt meng Plainte a meng Folter gerecht gewiicht goufen, a gläichméisseg am Gläichgewiicht opgewuess sinn! 6: 3 Well si wäerten elo méi weie wéi de Sand vum Mier; Duerfir sinn meng Wierder séier. 6: 4 Fir d'Pfeile vum Allmächtege sinn a mir, deem säi Gëft mäi Geescht drénkt; A Gottes Schrecken bekämpfen mech. 6: 5 Kreesch de wëll Aarsch nieft dem Gras? Maacht den Ochs duerch seng Weid? 6: 6 Kann eppes geschmacklos ouni Salz giess ginn? Gëtt et iergendengem Goût am Ee wäiss? 6: 7 D'Saachen déi meng Séil net wollt beréieren, Si sinn elo mäi Fudder. 6: 8 Oh datt meng Petitioun sollt kommen, An datt Gott mir géing schenken, wat ech gär hunn, 6: 9 An datt et Gott géif gefalen, mech ze briechen; Loosst seng Hand lass, a maach mech fäerdeg! 6:10 Et wier nach ëmmer meng Trouscht, Wann hie mech mat Péng iwwerfalen, ouni méi Fräizäit ze ginn, datt ech d'Wierder vum Hellege net verstoppt hunn. 6:11 Wat ass meng Kraaft nach ze waarden? A wat ass mäin Zweck fir datt ech nach ëmmer Gedold hunn? 6:12 Ass meng Kraaft déi vu Steng, oder ass mäi Fleesch Bronze? 6:13 Ass et net sou datt ech mech net emol hëllefe kann, an datt mir all Hëllef gefeelt huet? 6:14 Den Onroue gëtt getréischt vu sengem Begleeder; Och een deen d'Angscht vum Almächtege verléisst. 6:15 Awer meng Bridder hunn mech ausgeliwwert wéi en Torrent; Si passéiere wéi mächteg Baachen 6:16 Déi verstoppt sinn duerch Frost, A bedeckt vu Schnéi; 6:17 Dat zu der Zäit vun der Hëtzt si zerstéiert ginn, a wa se erhëtzt, verschwannen se vun hirer Plaz.

6:18 Si sträife vum Wee vun hirem Cours, Si wankelen, a si gi verluer. 6:19 D'Walker vun Teman hunn ausgesinn, D'Walker vu Sheba hunn op si gewaart; 6:20 Awer si goufen fir hir Hoffnung ze schummen; Well se op si koumen, a si waren duercherneen . 6:21 Elo sécher wéi se Dir sidd; Fir Dir hutt d'Péngung gesinn an hutt Angscht. 6:22 Hunn ech lech gesot: Bréngt mech a bezuelt mir vun Ärem Besëtz; 6:23 Befreit mech vun der Hand vum Ënnerdrécker, a befreit mech vun der Kraaft vun de Gewalt? 6:24 Léiert mech, an ech wäert roueg sinn; Maacht mech ze verstoen wou ech falsch gemaach hunn. 6:25 Wéi effektiv si gerecht Wierder! Awer wat veruerteelt Är Zensur? 6:26 Denkt Dir Wierder ze zenséieren , An d'Rieden vun engem verzweifelte Mann, dee wéi de Wand sinn? 6:27 Dir werft lech och op de Pappelosen a grueft e Lach fir Äre Frënd. 6:28 Elo, wann Dir wëllt, da kuckt mech a kuckt ob ech eng Ligen virun lech soen. 6:29 Komm elo zréck , a loosst et keng Ongerechtegkeet sinn; Géi zréck fir meng Gerechtegkeet an dësem ze betruechten. 6:30 Ass et Ongerechtegkeet op menger Zong? Kann net mäi Goût béis Saache feststellen?

JOB
Kapitel 7

7: 1 Ass et net d'Liewe vum Mënsch op der Äerd a seng Deeg wéi d'Deeg vum gelounte Mann? 7: 2 Wéi en Déngscht nom Schiet verlaangt, A wéi en Ugestallt op de Rescht vu senger Aarbecht waart, 7 : 3 Also hunn ech Méint u Kalamitéit kritt, an d'Nuechte vun der Aarbecht hu se mir bezuelt. 7: 4 Wann ech mech leeën, soen ech: Wéini wäert ech opstoen? Awer d'Nuecht ass laang, an ech sinn voller Onroue bis Dämmerung. 7: 5 Mäi Fleesch ass mat Wuerm gekleet, a mat Schorf nom Stëbs; Meng Haut ass geknackt an abominabel. 7: 6 A meng Deeg ware méi séier wéi de Weber Shuttle, A si sinn ouni Hoffnung vergaang. 7: 7 Denkt drun datt mäi Liewen en Atem ass, an datt meng Aen ni méi gutt gesinn. 7: 8 D'Ae vun deenen, déi mech gesinn, gesinn mech net méi; Dir fixéiert Är Ae op mech, an ech wäert ophalen ze sinn. 7: 9 Wéi d'Wollek verschwënnt, sou wäert deen, deen an d'Häll geet, net eropgoen; 7:10 Hie kënnt net méi zréck an säin Haus, a seng Plaz wäert hien net méi kennen. 7:11 Dofir wäert ech mäi Mond net zréckhalen; Ech wäert an der Angscht vu mengem Geescht schwätzen, An ech wäert mat der Batterkeet vu menger Séil beschwéieren. 7:12 Sinn ech d'Mier, oder e Miermonster, datt Dir mech waacht? 7:13 Wann ech soen: Mäi Bett wäert mech tréischten, Mäi Bett erliichtert meng Reklamatiounen; 7:14 Da maacht Dir Angscht mech mat Dreem, An Angscht mech mat Visiounen. 7:15 A sou meng Séil als Strangulatioun besser ugesinn, an den Doud huet méi gewënscht wéi meng Schanken. 7:16 Ech hu mäi Liewen entschëllegt; Ech wäert net fir ëmmer liewen; Loosst mech dann, well meng Deeg sinn Héi.

7:17 Wat ass de Mënsch, datt Dir hie vergréissert, a gitt Äert Häerz op hien, 7:18 A besicht hien all Moien, a schmaacht hien all Moment? 7:19 Wéi laang wäert Dir Äre Bléck net vu mir huelen, a gitt Dir mech net lass bis ech mäi Spaut schlécken? 7 : 20 Wann ech gesënnegt hunn, wat kann ech lech da maachen, du Mënscheschützer? Firwat maacht Dir mir Äert Zil, bis ech eng Belaaschtung fir mech ginn? 7:21 A firwat huelt Dir meng Rebellioun net ewech a verzeit meng Ongerechtegkeet? Well elo schlofen ech am Stëbs, A wann Dir muer sicht, wäert ech net méi existéieren.

JOB
Kapitel 8

8: 1 Bildad suhita geäntwert a sot: 8: 2 Wéi laang schwätzt Dir sou Saachen, an d'Wierder vun Ärem Mond wäerte wéi e staarke Wand sinn? 8: 3 Wäert Gott Gerechtegkeet perveréieren , oder mécht den Almighty Gerechtegkeet? 8: 4 Wann Är Kanner géint hie gesënnegt hunn , huet hien se an d'Plaz vun hirer Sënn geheit. 8: 5 Wann Dir Gott de Moie sicht, A biet zum Almächtegen; 8: 6 Wann Dir propper a oprecht sidd, da wäert hie sécher fir Iech erwächen, an de Wunnsëtz vun Ärer Gerechtegkeet erfollegräich maachen. 8: 7 An och wann Ären Ufank ka kleng gewiescht sinn, Äre leschte Staat wäert super sinn. 8: 8 Fir elo frot vu vergaangene Generatiounen, a sidd prett bei hire Pappen ze froen; 8: 9 Well mir si vu gëschter, a mir wëssen näischt, Eis Deeg sinn op der Äerd wéi e Schied. 8:10 Wäerten se dech net bäibréngen, mat Iech schwätzen an d'Wierder aus hiren Häerzer zéien? 8:11 Wuesse d'Riet ouni Bulli? Wuesse d'Wiss ouni Waasser? 8:12 Och a senger Gréngheet an ouni ofgeschnidden ze ginn, awer et verdréchent als aller Gras. 8:13 Esou sinn d'Weeër vun all deenen, déi Gott vergiessen; An d'Hoffnung vun de Béisen wäert ëmkommen; 8:14 Fir hir Hoffnung gëtt ofgeschnidden, an hir Vertrauen ass e Spannennetz. 8:15 Hie soll op säin Haus leien, awer hatt wäert net stoen; Hien hält se fest, awer et wäert net widderstoen. 8:16 Wéi e Bam ass gréng virun der Sonn, A seng Sprossen wuessen aus sengem Gaart; 8:17 Hir Wuerzele gi matenee vun engem Sprangbuer zesumme gewénkt a verbannen sech op eng stengeg Plaz. 8:18 Wa se hien aus senger Plaz zerräissen, da wäert hien him verleegnen a seet: Ech hunn dech ni gesinn.

8:19 Sécher wäert dëst d'Freed vu sengem Wee sinn; A vum Stëbs selwer ginn anerer gebuer. 8:20 Kuckt, Gott haasst net dat Perfekt, an ënnerstëtzt och net d'Hand vun de Béisen. 8:21 Hien wäert ëmmer nach Äre Mond mat Laachen opfëllen, an Är Lëpse mat Freed. 8:22 Déi, déi dech haassen, ginn an Duercherneen gekleet; An d'Wunnplaz vun de Béisen wäert ëmkommen.

JOB
Kapitel 9

9: 1 Den Job huet geäntwert a sot: 9: 2 Ech weess sécher datt et sou ass; A wéi kann de Mënsch sech mat Gott rechtfäerdegen? 9: 3 Wann Dir mat him streide wëllt, kënnt Dir net eng Saach an dausend beäntweren. 9: 4 Hien ass schlau am Häerz, a mächteg a Kraaft; Wien huet géint hie gehäert, an huet him et gutt gedoen? 9: 5 Hien zerrappt d'Bierger a senger Roserei, A si wëssen net wien se ëmgedréit huet; 9: 6 Hien hëlt d'Äerd vu senger Plaz of a mécht seng Säulen zidderen; 9: 7 Hie befollegt d'Sonn, an et geet net op; A versiegelt d'Stären; 9: 8 Hien eleng huet den Himmel ausgestreckt, an ass op de Welle vum Mier getrëppelt; 9: 9 Hien huet de Bier, den Orion an d'Plejaden gemaach, an déi heemlech Plazen am Süden; 9:10 Hien mécht Saache super an onverständlech, A wonnerbar, ouni Zuel. 9:11 Kuckt, hie wäert viru mir passéieren, an ech wäert hien net gesinn; Et wäert passéieren, an ech wäert et net verstoen. 9:12 Kuckt, hie soll rappen; Wien bréngt Iech zréck? Wie seet Iech: Wat maacht Dir? 9:13 Gott wäert seng Roserei net zréckzéien, an déi, déi houfreg hëllefen, ginn niddereg ënner hien bruecht. 9:14 Wéi vill manner äntweren ech him , a schwätze gewielte Wierder mat him? 9:15 Och wann ech just wier, géif ech net äntweren; Ier ech muss mäi Riichter bieden. 9:16 Wann ech him ruffen, an hien äntwert mech, gleewen ech ëmmer nach net datt hie meng Stëmm héieren huet . 9:17 Fir hien huet mech staark gebrach, an hien huet meng Wonnen ouni Ursaach erhéicht. 9:18 Hien huet mech net erlaabt Otem ze huelen, awer huet mech mat Batterkeet gefëllt. 9:19 Wa mir vu senger Kraaft schwätzen, ass et sécherlech staark; Wa Prozess, wien rufft mech un?

9:20 Wann ech mech justifizéieren, géif mäi Mond mech veruerteelen; Wann ech perfekt gesot hunn, géif dat mech béis maachen. 9:21 Wann ech vun Integritéit wier, géif ech mech ignoréieren; Ech géif mäi Liewen veruechten. 9:22 Eng Saach bleift fir mech ze soen: Dee perfekte an de Schlecht verbraucht hien. 9:23 Wann d'Geier op eemol stierft , Laacht d'Leed vun den Onschëllegen. 9:24 D'Äerd gëtt de Béisen iwwerginn, an hie bedeckt d'Gesiicht vu senge Riichter. Wann net hien, wien ass hien? Wou ass? 9:25 Meng Deeg ware méi liicht wéi e Mail; Si si geflücht, a gesinn näischt Guddes. 9:26 Si si wéi séier Schëffer passéiert; Wéi den Adler deen op säi Kaz flitt. 9:27 Wann ech soen: Ech wäert meng Plainte vergiessen, ech wäert meng traureg Gesiicht verloossen, an ech wäert mech ustriewen , 9:28 all meng Péng stéieren mech; Ech weess Dir wäert mech net onschëlleg halen. 9:29 Ech sinn impious; Wat wäert ech ëmsoss schaffen? 9:30 Och wann ech mech mat Schnéiwaasser wäschen, a meng Hänn mat Propperheet selwer botzen, 9:31 Dir wäert mech nach ëmmer an de Gruef drénken, a meng eege Kleeder mech ofschrecken. 9:32 Well hien net e Mann wéi ech ass, sou datt ech him äntweren kann , a kommen zesummen op d'Uerteel. 9:33 Et gëtt keen Arbitter tëscht eis dee seng Hand op eis zwee leet. 9:34 Huelt Är Staang vu mir ewech, a loosst Ären Terror mech net Angscht maachen. 9:35 Da wäert ech schwätzen, an ech fäerten him net; Well an dësem Zoustand sinn ech net a mir selwer.

JOB
Kapitel 10

10: 1 Meng Séil ass midd vu mengem Liewen; Ech wäert mäi Plainte fräie Floss ginn, ech schwätze mat Batterkeet vu menger Séil. 10: 2 Di ré Gott: Verurteelt mech net; Maacht mech ze verstoen firwat Dir mat mir streit. 10: 3 Ass et richteg fir lech datt Dir ënnerdréckt, datt Dir d'Aarbecht vun Ären Hänn refuséiert an datt Dir d'Design vun de Béise favoriséiert? 10: 4 Hutt Dir Fleesch Aen? Gesitt Dir wéi de Mënsch gesäit ? 10: 5 Sinn Är Deeg wéi d'Deeg vum Mënsch, Oder Är Jore wéi d'Mënschheet, 10: 6 Fir datt Dir iwwer meng Ongerechtegkeet informéiere kënnt, a meng Sënn sichen, 10: 7 Och wann Dir wësst datt ech net béis sinn, an datt et kee gëtt wien vun Ärer Hand befreit mech? 10: 8 Deng Hänn hunn mech gemaach a mech forméiert; An da dréiers de dech ëm a réckgängeg mech? 10: 9 Denkt drun datt Dir mech wéi Lehm geformt hutt; A Pudder musst Dir mech zréckginn? 10:10 Hutt Dir mech net wéi d'Mëllech eidel gemaach, a mech wéi Kéis gekierzt? 10:11 Du hues mech mat Haut a Fleesch gekleet, an hues mech mat Schanken an Nerven gewieft. 10:12 Dir hutt mir Liewen a Barmhäerzegkeet ginn, an Är Betreiung huet mäi Geescht erhalen. 10:13 Dës Saachen hutt Dir an Ärem Häerz gelagert; Ech weess datt se no bei lech sinn. 10:14 Wann ech gesënnegt hunn, hues du mech observéiert, an Dir wäert mech net vu menger Ongerechtegkeet propper zielen . 10:15 Wann et schlecht ass, wee mech! A wann et gerecht ass, wäert ech net mäi Kapp hiewen, midd vu Schued sinn a mech selwer belästegt gesinn. 10:16 Wa mäi Kapp ophieft, wéi ee Léiw gees de op mech! An Dir maacht erëm Wonner a mir.

10:17 Dir erneiert Är Prouwen géint mech, An erhéicht Är Roserei mat mir wéi Hëllefstruppen. 10:18 Firwat hues du mech aus der Gebärmutter erausgeholl? Ech wier ofgelaf, a keen A hätt mech gesinn. 10:19 Et war wéi wann et ni existéiert hätt, Vun der Gebärmutter an d'Graf gedroen. 10:20 Sinn net meng Deeg wéineg? Halt op, da loosst mech, sou datt et mech e bëssen tréischt , 10:21 Ier ech ginn, ni méi zréck, An d'Land vun der Däischtert an dem Schiet vum Doud; 10:22 E Land vun der Däischtert, düster, Wéi de Schiet vum Doud an ouni Uerdnung, A säi Liicht ass wéi déck Däischtert.

JOB
Kapitel 11

11: 1 Den Zophar huet den Naamatit geäntwert a gesot: 11: 2 Sinn vill Wierder ouni Äntwert? A gëtt dee Mann dee vill schwätzt gerechtfäerdegt? 11: 3 Wäert Är Feeler Männer roueg maachen? Wäerts de lächerlech sinn an et wäert keen dech schummen? 11: 4 Dir sot: Meng Doktrin ass reng, an ech si propper an Ären Aen. 11: 5 Awer oh, datt Gott géif schwätzen, a mécht seng Lëpsen op fir lech, 11: 6 A seet lech d'Geheimnisse vun der Wäisheet, Déi sinn duebel Wäert wéi Räichtum! Dir géift da wëssen datt Gott dech manner bestrooft huet wéi Är Ongerechtegkeet verdéngt. 11: 7 Wëllt Dir d'Geheimnisse vu Gott entdecken? Gitt Dir d'Perfektioun vum Almighty? 11: 8 Et ass méi héich wéi den Himmel; waat wëlls du maachen? Et ass méi déif wéi Sheol; Wéi wësst Dir et ? 11: 9 Seng Dimensioun ass méi grouss wéi d'Äerd, A méi breet wéi d'Mier. 11:10 Wann hie laanschtgeet, an de Prisong fuerdert a rifft fir Uerteel, wie kann him entgéintwierken? 11:11 Fir hie weess ëmsoss Männer; Hie gesäit och Ongerechtegkeet, a wäert hien net nolauschteren? 1 1:12 E vergebene Mënsch gëtt verstan, Wann e wëll Iesel e Mann gebuer gëtt. 11:13 Wann Dir Äert Häerz entsuergt an Är Hänn zu him ausdehnt; 11:14 Wann et iergendeng Ongerechtegkeet an Ärer Hand ass, an Dir geheit se aus lech selwer, an erlaabt net Ongerechtegkeet an Ärem Haus ze wunnen, 11:15 Da wäert Dir Äert Gesiicht propper vu Feeler hiewen, an Dir wäert staark sinn, an näischt fäerten; 11:16 An Dir wäert Äert Misär vergiessen, Oder Dir wäert et als Waasser erënneren, déi vergaang sinn. 11:17 D' Liewe wäert lech méi kloer sinn wéi de Mëtteg; Och wann et däischter gëtt, gëtt et wéi de Moien.

11:18 Dir wäert Vertrauen hunn, well et ass Hoffnung; Dir wäert ronderëm kucken a raschten a Sécherheet. 11:19 Dir wäert leien, an et wäert keen lech fäerten; A vill wäerten Är Faveur bieden. 11:20 Awer d'Ae vun de Béisen wäerte verbraucht ginn , a si hu kee Refuge; A seng Hoffnung wäert säi Lescht ootmen.

JOB
Kapitel 12

12: 1 Dunn huet den Job geäntwert a gesot: 12:2 Dir sidd sécher d'Leit, a Wäisheet wäert mat lech stierwen. 12: 3 Ech hunn och Verständnis wéi Dir; Ech sinn net manner wéi Dir; A wien ass do deen net d'selwecht ka soen? 12: 4 Ech sinn ee vun deenen säi Frënd de Spott mécht, Dee rifft Gott un, an hien äntwert him; Awer déi gerecht a perfekt ginn bespott. 12: 5 Deen, deem seng Féiss rutschen, ass wéi eng Luucht, déi vun him veruecht gëtt, déi sech wuel fillt. 12: 6 D' Dierfer Zelter wuessen, An déi, déi Gott provozéieren, liewen a Sécherheet, an deenen hir Hänn hien alles gesat huet, wat se hunn. 12: 7 A wierklech, frot d'Déieren elo, a si léieren lech; Zu de Villercher vum Himmel, a si weisen lech; 12: 8 Oder schwätzt mat der Äerd, a si wäert lech léieren ; D'Fëscher vum Mier deklaréieren lech et och. 12: 9 Wat vun all dësen verstitt Dir net datt d'Hand vum Här et gemaach huet? 12:10 A senger Hand ass d'Séil vun all Liewewiesen an den Otem vun der ganzer Mënschheet. 12:11 Bestëmmt ënnerscheet d'Ouer d' Wierder, an de Gaum schmaacht d'Fleesch. 12:12 An ale Männer gëtt et Wëssen, an am Alter gëtt et Verständnis. 12:13 Mat Gott ass Wäisheet a Kraaft; Däin ass de Rot an d'Intelligenz. 12:14 Wann hien ofgerappt gëtt, gëtt et keen ze bauen ; Hie wäert de Mann späre, an et wäert kee sinn, deen hien opmécht. 12:15 Wann hien d'Waasser stoppt, dréit alles op; Wann Dir se schéckt, zerstéieren se d'Äerd. 12:16 Mat him ass Kraaft a Wäisheet; Säin ass deen, deen iert, an deen, deen e Feeler mécht. 12:17 Hie mécht Conseilleren ouni Rot goen, an domm Riichter. 12:18 Hien brécht d'Ketten vun Tyrannen a bënnt en Seel ronderëm hir Lende.

12:19 Hien féiert Prënzen déi sinn, an de Mächte stierzen. 12:20 Hien entzitt déi, déi d' Wourecht vun der Ried schwätzen , an hëlt Berodung vun den Eeleren. 12:21 Hien hellt Veruechtung op Prënzen, a léisst de Rimm vun de Staarke lass. 12:22 Hien entdeckt d'Tiefe vun der Däischtert, a bréngt de Schiet vum Doud an d'Liicht. 12:23 Hien multiplizéiert d'Natiounen , an hien zerstéiert se; Et zerstéiert d'Natiounen, a sammelt se erëm. 12:24 Hien hëlt de Geescht vun de Cheffe vun de Leit op der Äerd ewech, a léisst se wanderen wéi duerch eng Wüst ouni e Wee. 12:25 Si trape wéi an der Däischtert an ouni Liicht, An hie léisst se dreiwen wéi Drunken.

JOB
Kapitel 13

13: 1 Kuckt, all dës Saachen hunn meng Aen gesinn, a meng Oueren hunn héieren a verstanen. 13: 2 Wéi Dir wësst, weess ech; Ech sinn net manner wéi Dir. 13: 3 Awer ech géif mam Allmächtege schwätzen, an ech wéilt mat Gott redenéieren. 13: 4 Fir sécher sidd Dir falsch vu Ligen; Dir sidd all null Dokteren. 13: 5 Wann Dir nëmmen ganz roueg wär , Fir dëst wier Wäisheet fir lech. 13: 6 Héiert elo meng Iwwerleeung, a passt op d'Argumenter vu menge Lëpsen op. 13: 7 Wëllt Dir Ongerechtegkeet fir Gott schwätzen? Wäert Dir fir hien Bedruch schwätzen? 13: 8 Sidd Dir respektvoll vu Persounen zu senge Gonschten? Wäert Dir fir Gott streiden? 13: 9 Wier et gutt fir hien dech ze sichen? Wäerts de mat him spotten, wéi een e Mann mécht? 13:10 Hien wäert lech sécher verleegnen , Wann Dir schlau Partizitéit weist. 13:11 Wierklech seng Héichheet géif dech Angscht maachen, a seng Angscht géif op dech falen. 13:12 Är Maxims sinn Äschespréicher, an Är Héichbuerg si Vollmudder. 13:13 Et ass cuchadme, an ech schwätzen, a kommen op mech wat kommen kann. 13:14 Firwat soll ech mäi Fleesch mat den Zänn ewechhuelen, a mäi Liewen a meng Hand huelen? 13:15 Kuckt, och wann hie mech stierft, ech hoffen op hien; Trotzdem wäert ech meng Weeër virun him verteidegen, 13:16 An hie selwer wäert meng Erléisung sinn, well de Schlecht net a seng Präsenz kënnt. 13:17 Lauschtert gutt op meng Iwwerleeung, A meng Ausso gitt an Är Oueren. 13:18 Kuckt elo, wann ech meng Saach aussetzen, weess ech, datt ech gerechtfäerdegt sinn. 13:19 Wien ass et dee mat mir streit? Well wann ech elo roueg bleiwen, géif ech stierwen.

13:20 Op d'mannst zwou Saache maache mir net; Da verstoppen ech mech net fir Äert Gesiicht: 13:21 Huelt Är Hand vu mir ewech, a loosst Ären Terror mech net iwwerraschen. 13:22 Ruff dann un, an ech äntweren him ; Oder ech wäert schwätzen, an Dir äntwert mech. 13:23 Wéi vill Ongerechtegkeeten a Sënnen hunn ech? Maacht mir meng Iwwergrëff a meng Sënn. 13:24 Firwat verstoppt Dir Äert Gesiicht, a erzielt mir vun Ärem Feind? 13:25 Sollt Dir e gerappte Blat zerbriechen, an e dréche Knupp verfollegen? 13:26 Firwat schreift Dir Bitterkeet géint mech, a bréngt mech d'Sënnen vu menger Jugend ze droen? 13:27 Dir hutt meng Féiss an de Strëmp gesat, a passt op all meng Weeër, zitt eng Grenz fir d'Sohle vu menge Féiss. 13:28 A mäi Kierper verschleeft sech wéi Holzwierm, Wéi e Kleed, dat de Motten knaschteg.

JOB
Kapitel 14

14: 1 E Mann gouf aus enger Fra gebuer, Kuerz Deeg, a midd vu Probleemer, 14: 2 Hie kënnt wéi eng Blumm eraus a gëtt ofgeschnidden, a flitt wéi de Schiet a bleift net. 14: 3 Maacht Dir Är Aen op him op, a bréngt mech mat Iech zu Uerteel? 14: 4 Wie ka propper maachen aus Onrein? Keen. 14: 5 Sécher sinn seng Deeg bestëmmt, an d'Zuel vu senge Méint ass no bei Iech; Dir setzt Grenzen dovun, vun deenen et net passéiert. 14: 6 Wann Dir hien opginn, wäert hien ophalen ze sinn; Mëttlerweil, wéi den Aarbechter, wënscht hie sech säin Dag. 14: 7 Well wann de Bam erofgeschnidden ass, ass et nach ëmmer Hoffnung drop; Et wäert nach ëmmer sprëtzen, a seng Triefe falen net. 14: 8 Wann seng Wuerzel al op der Äerd gëtt, a säi Stamm am Stëbs geschloe gëtt, 14: 9 Wann et Waasser mierkt, wäert et gréng ginn, a mécht e Becher wéi eng nei Planz. 14:10 M wéi de Mann stierft, a gëtt ofgeschnidden; De Mënsch geet ëm, a wou wäert hien sinn? 14:11 Wéi d'Waasser d'Mier verléisst, an de Floss erschöpft an ausgedréchent ass, 14:12 sou läit de Mënsch an ass net erëm opgestan Bis et Himmel ass, wäerte se net erwächen, an och net aus hirem Schlof opstoen. 14:13 Oh, wien hätt mir gesot datt Dir mech am Sheol verstoppt, datt Dir mech versteelt bis Är Roserei ofhëlt, datt Dir e Begrëff fir mech setzt an mech erënnert! 14:14 Wann de Mënsch stierft, wäert hien erëm liewen? All Dag vu mengem Alter wäert ech waarden , Bis meng Befreiung kënnt. 14:15 Da wäert Dir uruffen, an ech äntweren Iech; Dir wäert Affektioun fir d'Veraarbechtung vun Ären Hänn hunn. 14:16 Awer elo erzielt Dir mir d'Schrëtt, an Dir gitt keng Frist op meng Sënn.

14:17 Meng lwwergrëff ass an engem Sak versiegelt, a meng Ongerechtegkeet ass ugepecht. 14:18 Sécher de Bierg, dee fällt, fällt auserneen, An d'Fielsen gi vun hirer Plaz ewechgeholl; 14:19 Steng ginn duerch fléissend Waasser ofgerappt, wat de Stëbs vun der Äerd ewechféiert; Op déiselwecht Manéier maacht Dir dem Mënsch seng Hoffnung verluer . 14:20 Dir wäert ëmmer méi staark si wéi hien, an hie geet fort; Dir wäert säi Gesiicht änneren, an Dir schéckt en ewech. 14:21 Seng Jongen ginn geéiert, awer hien weess et net; Oder si ginn erniddregt, a wäerten et net verstoen. 14:22 Awer säi Fleesch op him soll hu Péng, Y. s an him seng Séil sadden.

JOB
Kapitel 15

15: 1 Den Eliphaz huet dem Temanit geäntwert a gesot: 15: 2 Soll e weise Mënsch ëmsoss Wäisheet soen, a soll säi Bauch mam Ostwand fëllen? 15: 3 Wäert hien mat onnëtz Wierder streiden, a mat onrentabele Grënn? 15: 4 Dir verdreift och Angscht, a verwinnt Gebied viru Gott. 15: 5 Fir Äre Mond huet Är Ongerechtegkeet deklaréiert, well Dir hutt gewielt fir vun der Schlaang ze schwätzen. 15: 6 Äre Mond wäert dech veruerteelen, an net ech; An Är Lëpse wäerte géint Iech bestätegen. 15: 7 Sidd Dir als éischt gebuer wéi den Adam? Oder sidd Dir virun den Hiwwele geformt ginn? 15: 8 Hutt Dir d'Geheimnis vu Gott héieren, a ass d'Wäisheet op Iech limitéiert? 15: 9 Wat wësst Dir wat mir net wëssen? Wat verstitt Dir dat net an eis ass? 15:10 Gro Käpp a ganz al Männer sinn ënner eis, vill méi fortgeschratt an Deeg wéi Äre Papp. 15:11 Wéi wéineg hutt Dir d'Tréischte vu Gott, an d' Wierder, déi sanft zu Iech geschwat ginn? 15:12 Firwat dréint Äert Häerz dech ewech, a firwat wénken deng Aen, 15:13 datt Dir Äert Geescht géint Gott dréit, an esou Wierder aus Ärem Mond hëlt? 15:14 Wat ass e Mann, datt hien propper ass, an datt een aus Fra gebuer gerechtfäerdegt ass? 15:15 Kuckt, op seng Helleg vertraut hien net, an och den Himmel ass net propper an sengen Aen; 15:16 Wéi vill manner abominabelen a béise Mann, Wien drénkt Ongerechtegkeet wéi Waasser? 15:17 Lauschtert mir; Ech weisen Iech, An ech soen Iech wat ech gesinn hunn; 15:18 Wat d'Wäiser eis iwwer hir Pappen erzielt hunn an et net verstoppt hunn; 15:19 Wien huet nëmmen d'Land kritt, A kee Friemen ass duerch hir Mëtt gaangen.

15:20 All seng Deeg ass de Schlecht gepéngegt vu Schmerz, an d'Zuel vu senge Joer ass verstoppt vum Gewalt. 15:21 Et gi schrecklech Téin a sengen Oueren; Am Wuelstand kënnt den Zerstéierer op hien. 15:22 Hie gleeft net datt hien aus der Däischtert zréckkënnt, a gëtt op fir de Schwert fonnt. 15:23 Hie wandert nom Brout ronderëm a seet: Wou ass et? Hie weess datt en Dag vun der Däischtert fir hie virbereet gëtt. 15:24 Verdréchnen an Angscht maachen him Ierger, A si striewe géint hie wéi e Kinnek prett fir de Kampf, 15:25 Well hien seng Hand géint Gott ausgestreckt huet, an houfreg war géint den Allmächtegen. 15:26 Hien ass mat engem steife Hals géint hie gerannt, mat der décker Barrière vu senge Schëlder. 15:27 Fir Fettheet huet säi Gesiicht bedeckt, an huet Fold op seng Säiten gemaach; 15:28 An hien huet an verwüstene Stied gewunnt, d' Haiser onbewunnt, déi an de Ruinen waren. 15:29 Hien wäert net gutt goen, och säi Räichtum wäert net aushalen, an och net seng Schéinheet op der Äerd verbreeden. 15:30 Hien wäert der Däischtert net entkommen; D'Flam dréchent hir Branchen op, a mam Otem vu sengem Mond wäert si verschwannen. 15:31 Net Vertrauen der am Vanity mech, fir et seng Belounung ginn. 15:32 Hie soll viru senger Zäit ofgeschnidden ginn, a seng Triefe sollten net bléien. 15:33 Hie verléiert seng Onreiflechkeet wéi de Riefstack, a bréngt seng Blumm wéi den Olivebam. 15:34 Fir d'Kongregatioun vun de Béisen wäert verwüst sinn, a Feier verbraucht Bestiechung Zelter. 15:35 Si hunn d'Schmerz empfaang, si hunn Ongerechtegkeet erausbruecht, an an hir bannenzeg Deeler si Bedruch geplot.

JOB
Kapitel 16

16: 1 Den Job huet geäntwert a sot: 16: 2 Vill Zäiten hunn ech sou Saache wéi dës héieren; Belästegend Tréischtercher sinn alleguer. 16: 3 Kënnen eidel Wierder op? Oder wat encouragéiert lech ze äntweren? 16: 4 Och ech kéint schwätzen wéi Dir et mécht, Wann Är Séil amplaz meng wier; Ech kéint Wierder géint dech weefen, A mäi Kapp iwwer dech réckelen. 16: 5 Awer ech géif lech mat menge Wierder encouragéieren, an de Komfort vu menge Lëpsen géif Är Péng berouegen. 16 : 6 Wann ech schwätzen, meng Péng hält net op; A wann ech ophalen ze schwätzen, da verléisst hie mech net. 16: 7 Awer elo hues du mech midd gemaach; Dir hutt meng ganz Firma verworf. 16: 8 Dir hutt mech mat Falten gefëllt; meng Schwächt ass en Zeien, dee géint mech opstoe fir a mengem Gesiicht ze bestätegen. 16: 9 Seng Roserei huet mech a Stécker gerappt, an hie war géint mech; Hien huet d'Zänn géint mech gekrasch; Mäi Feind huet seng Ae géint mech geschäerft. 16:10 Si maachen de Mond géint mech op; Si hunn de Wange vu Scham verletzt; Si hunn all géint mech gesammelt. 16:11 Gott huet mech engem Ligener iwwerginn, an an d'Hänn vun de Béisen huet hien mech fale gelooss. 16:12 Ech war räich , an hien huet mech zerdréckt; Hien huet mech um Hals gegraff a mech ausernee gerappt, a mech zu sengem Zil gemaach. 16:13 Seng Bogen hunn mech ëmginn, Hien huet meng Nieren opgedeelt an net gespuert; Meng Gal huet um Buedem ausgegoss. 16:14 Hien huet mech vu Verletzung zu Verletzung gebrach; Hien ass géint mech gerannt wéi e Ris. 16:15 Ech hunn Säck op meng Haut ugestréckt, a mäi Kapp an de Stëbs gesat.

16:16 Mäi Gesiicht ass geschwollen vu Kräischen, A meng Aeeliden däischter, 16:17 Trotz der Tatsaach, datt et keng Ongerechtegkeet a mengen Hänn ass, an datt mäi Gebied pur war. 16:18 O Äerd! bedeckt net mäi Blutt, An et ass keng Plaz fir mäi Gejäiz. 16:19 Awer kuck, mäin Zeien ass am Himmel, a mäi Zeien ass am héchsten. 16: 20 Disputante si meng Frënn; Awer viru Gott wäert ech meng Tréinen ofginn. 16:21 Wann nëmmen de Mënsch kéint mat Gott streiden, wéi mat sengem Noper! 16:22 Awer d'Joer déi gezielt sinn kommen, an ech ginn de Wee vun deem ech net zréck kommen.

JOB
Kapitel 17

17: 1 Mäin Otem ass erschöpft, meng Deeg gi verkierzt, an d'Graf gëtt fir mech virbereet. 17: 2 Et ass kee bei mir, ausser Lächer, op deem seng Bitterkeet meng Aen hänken. 17: 3 Gitt mir sécher, o Gott; sief mäi Schutz bei dir. Well wie wëll fir mech äntweren? 17: 4 Well vun dësen hutt Dir Verständnis vun hiren Häerzer verstoppt; Dofir wäert Dir se net ophiewen. 17: 5 Wien seng Frënn als Kaz viraussiicht, d'Ae vu senge Kanner falen aus. 17: 6 Hien huet mech zu engem Spréchwuert vun de Leit gemaach, a virdru war ech wéi eng Trommel. 17: 7 Meng Ae sinn däischter vu Schmerz, a meng Gedanken sinn all wéi Schied. 17: 8 Déi Éierlechkeet wonneren sech iwwer dëst, an déi Onschëlleg wäerte géint déi Schlecht opstoen. 17: 9 Trotzdem wäert de Gerechte säi Wee verfollegen , an déi propper an den Hänn erhéijen d'Kraaft. 17:10 Awer zréckkomm, all vun iech, a komm elo, an ech fannen net e weise Mann ënner Iech. 17:11 Meng Deeg sinn eriwwer, meng Gedanke sinn ewechgerappt, D'Motiver vu mengem Häerz. 17:12 Si maachen d' Nuecht een Dag, an d'Luucht wiisst kuerz virun der Däischtert. 17:13 Wann ech waarden, Sheol ass mäin Heem; Ech wäert mäi Bett an der Däischtert maachen. 17:14 Zu Korruptioun hunn ech gesot: Dir sidd mäi Papp; Zu Wuerm: Meng Mamm a meng Schwëster. 17:15 Wou ass dann meng Hoffnung? A meng Hoffnung, wien wäert et gesinn? 17:16 Si ginn erof an d'Déifte vum Sheol, an zesumme solle se am Stëbs raschten.

JOB
Kapitel 18

18: 1 Bildad suhita huet geäntwert a gesot: 18: 2 Wéini wäert Dir Wierder ophalen? Verstoen, an da schwätze mer. 18: 3 Firwat gi mir als Béischten gezielt a béis an Ären Aen? 18: 4 O Dir, deen an Ärer Roserei zerräissen ass, wäert d'Äerd fir lech verlooss ginn , A ginn d'Fielsen vun hirer Plaz ewechgeholl? 18: 5 Sécher wäert d'Liicht vun de Béis geläscht ginn, an de Funken vun hirem Feier wäert net blénken. 18: 6 D'Luucht a sengem Zelt wäert däischter ginn, a seng Luucht geet op hien aus. 18: 7 Seng mächteg Schrëtt wäerte verkierzt ginn, A säi Berodung wäert hien séier maachen. 18: 8 Fir en Netz soll op seng Féiss gegoss ginn, an hie wäert am Mesh goen. 18: 9 E Lasso wäert seng Ferse fänken; D'Fal géint hie wäert etabléiert ginn. 18:10 Säi Seel ass verstoppt am Buedem, An eng Fal erwaart him um Wee. 18:11 Ängscht wäerten hien vun alle Säiten iwwerwannen , an hien an Duercherneen flüchten. 18:12 Seng Kraaft ass mat Hongersnout verschwonnen, an Zerstéierung soll vu senger Säit virbereet ginn. 18:13 D' Krankheet knaacht u senger Haut, an den Éischtgebuerene vum Doud verschléckt seng Glidder. 18:14 Säi Vertraue wäert aus sengem Zelt gerappt ginn, an hie gëtt zum Kinnek vun de Schrecke gefouert. 18:15 Hie wäert a sengem Zelt wunnen wéi wann et net seng wier; Schwiefelsteen wäert iwwer seng Wunnplaz gestreet ginn. 18:16 Seng Wuerzelen sinn ënnen verdréchnen, a seng Branchen uewen sollen ofgeschnidden ginn. 18:17 Seng Erënnerung soll vun der Äerd verschwannen, an hien huet keen Numm an de Stroossen. 18:18 Hie soll aus dem Liicht an d'Däischtert geworf ginn, an aus der Welt erausgeworf ginn.

18:19 Hien huet weder e Jong nach en Enkel a sengem Vollek, an och net deen deen a senge Wunnengen nokënnt. 18:20 Déi aus dem Westen wäerten zu sengem Dag erstaunt sinn , an Angscht falen op déi aus dem Osten. 18:21 Bestëmmt sou sinn d'Wunnenge vun de Béisen, an dëst wäert d'Plaz vun deem sinn, deen Gott net kennt.

JOB
Kapitel 19

19: 1 Dunn huet den Job geäntwert a sot: 19: 2 Wéi laang wäert Dir meng Séil verfollegen, a mech mat Wierder zerdréckt? 19: 3 Dir hutt mech schonn zéng Mol belästegt; Schummt Dir Iech net mech ze beleidegen? 19: 4 Och wann et richteg ass datt ech falsch gemaach hunn, géif mäi Feeler op mech falen. 19: 5 Mä wann Dir iech selwer géint mech magnify, an Plädéiere meng Epikur géint mech, 19: 6 Wees elo, datt Gott bruecht huet mech erof, An huet mech a senger net gewéckelt. 19: 7 Kuckt, ech schreiwe falsch a ginn net héieren; Ech kräischen, an et gëtt keen Uerteel. 19: 8 Hien huet mäi Wee ofgespaart, an ech ginn net iwwer; An hien huet Däischtert iwwer meng Weeër gesat. 19:9 Hien huet mech vu menger Herrlechkeet gesträift an d'Kroun vu mengem Kapp geholl. 19:10 Hien huet mech vun alle Säiten ruinéiert, an ech kommen ëm; An hien huet meng Hoffnung passéiere gelooss wéi e Bam ausgerout. 19:11 Hien huet seng Roserei géint mech verbrannt, an hien huet mech zu senge Feinde gezielt. 19:12 Seng Arméien hu sech zesummegesat a sech a mir barrikadéiert a ronderëm mäi Zelt gelagert. 19:13 Hien huet meng Bridder vu mir ewechgeholl , A meng Bekannten als Friemer si vu mir fortgaang. 19:14 Meng Famillje stoungen nach stoen , A meng Bekannte vergiess mech. 19:15 D'Awunner vu mengem Haus a meng Dénger hu mech komesch fonnt; Ech war e Friemen a sengen Aen. 19:16 Ech hunn mäi Knecht geruff, an hien huet net geäntwert; Aus mengem eegene Mond hunn ech hie gebéit. 19:17 Meng Otem gouf menger Fra komesch, och wann ech zu hir fir d'Kanner vu menger Gebärmutter gebiet hunn.

19:18 Och d'Jongen hunn mech veruecht; Wéi ech opstinn, hunn se géint mech geschwat. 19:19 All meng enk Frënn hate mech, an déi, déi ech gär hunn, hu sech géint mech gedréit. 19:20 Meng Haut a mäi Fleesch hu sech u meng Schanke festgehalen, an ech sinn nëmme mat der Haut vun mengen Zänn entkomm . 19:21 O Dir meng Frënn, schued mech, schued mech! Well d'Hand vu Gott huet mech beréiert. 19:22 Firwat verfollegt Dir mech wéi Gott, a sidd net zefridden och mat mengem Fleesch? 19:23 Oh, elo wou meng Wierder geschriwwe goufen! Oh datt se an engem Buch geschriwwe goufen; 19:24 Dass se mat engem Eisen Meissel a Bläi fir ëmmer a Steen geschnëtzt goufen! 19:25 Ech weess datt mäi Erléiser lieft, an endlech wäert hien iwwer dem Stëbs opstoen; 19:26 An no shecha ass meng Haut, A mengem Fleesch wäert ech Gott gesinn; 19:27 Wien ech fir mech selwer gesinn, A meng Ae gesinn a keng aner, Och wann mäin Häerz a mir feelt. 19:28 Awer Dir sollt soen: Firwat verfollegen mir hien? Zënter der Wuerzel vun der Matière gouf a mir fonnt. 19:29 Angscht virum Schwäert; Well de Roserei vum Schwert kënnt wéinst Ongerechtegkeeten, Fir datt Dir wësst datt et en Uerteel gëtt.

JOB
Kapitel 20

20: 1 Den Zophar huet dem Naamatit geäntwert a gesot: 20: 2 Bestëmmt meng Gedanken maachen mech ze äntweren, an dofir huele ech mech séier. 20: 3 Ech hunn de Reproche vu menger Reproche héieren, an de Geescht vu mengem Verständnis bréngt mech ze äntweren . 20: 4 Wësst Dir dat net, datt et ëmmer sou war, Vun der Zäit wou de Mënsch op d'Äerd geluecht gouf, 20: 5 Datt d'Freed vun de Béisen kuerz ass, an d'Freed vun de Schlecht fir ee Moment? 20: 6 Och wann seng Héichheet an den Himmel klëmmt , a säi Kapp de Wolleke beréiert, 20: 7 Wéi säi Misch, wäert hie fir ëmmer verschwannen; Déi, déi hie gesinn hunn, soen: Wéi wier et mat him? 20: 8 Hie wäert fléien wéi en Dram, a gëtt net fonnt, A wäert wéi d'Nuetsvisioun opléisen. 20: 9 D'A, dat hie gesinn huet, wäert hien ni méi gesinn, a seng Plaz wäert hien net méi kennen. 20:10 Seng Kanner sichen d'Gnod vun den Aarmen, A seng Hänn ginn zréck, wat hie geklaut huet. 20:11 Seng Schanken si voll vu senger Jugend, awer mat him leien se am Stëbs. 20:12 Wann de Béisen a sengem Mond séiss war , Wann hien et ënner senger Zong verstoppt huet, 20:13 Wann et him gutt wier, an et net géif verloossen, awer et op sengem Gout gehal hätt; 20:14 Seng lessen wäert a seng Daarm plënneren; Asp Gall wäert an him sinn. 20:15 Hien huet Räichtum verschléckt, awer wäert et erbäissen; Gott wäert se aus hirem Gebärmutter huelen. 20:16 Gëft vun Aspen wäert saugen; Eng Adder Zong wäert hien ëmbréngen. 20:17 Hie soll keng Baachen, Flëss, Baachen vun Hunneg a Mëllech gesinn.

20:18 Hien wäert d'Aarbecht restauréieren no de Wueren, déi hien geholl huet, an hie wäert se net schlucken oder se genéissen. 20:19 Well hien ofgebrach an déi Aarm verlooss huet, huet hien Haiser geklaut an huet se net gebaut; 20:20 Dofir huet hie kee Rescht a senger Gebärmutter, an hie soll näischt retten, wat hie begeeschtert huet. 20:21 Et war näischt méi wat hien net giess huet; Dofir wäert Äert Wuelbefannen net daueren. 20:22 An der Héicht vu sengem Iwwerfloss wäert hien Schwieregkeeten leiden; D'Hand vun all de Béisen kënnt op hien. 20:23 Wann hien ufänkt säi Bauch ze fëllen, schéckt Gott d'Verbrennung vu senger Roserei op hien a reent et op hien an op säin lessen. 20 : 24 Hie soll vun der Eisewaff flüchten, an de Messingbéi wäert duerchgoen. 20:25 De Pfeil wäert hien duerchbriechen an aus sengem Kierper erausgoen, an den helle Punkt wäert duerch seng Gal erausgoen; Terroren kommen op hien. 20:26 All Däischtert ass fir seng Schätz reservéiert ; Onfeiert Feier wäert se konsuméieren; Et verschléckt wat an Ärem Geschäft lénks ass. 20:27 Den Himmel wäert seng Ongerechtegkeet verroden , an d'Äerd wäert géint hie opstoen. 20:28 D'Sprossen vun Ärem Haus ginn transportéiert; Si wäerten am Dag vun hirer Roserei verstreet ginn. 20:29 Dëst ass deen Deel deen Gott fir de béise Mënsch virbereet, an d'lerfschaft déi Gott him duerch säi Wuert weist.

JOB
Kapitel 21

21: 1 Dunn huet den Job geäntwert a sot: 21: 2 Lauschtert gutt op mäi Wuert, A loosst dëst den Trouscht sinn, deen Dir mir gitt. 21: 3 Bier mat mir, an ech wäert schwätzen; An nodeems hien geschwat huet, Spott. 21: 4 Beschwéieren ech mech iwwer e Mann? A firwat sollt mäi Geescht net gestéiert ginn? 21: 5 Kuckt mech a sidd erstaunt, a leet Är Hand iwwer de Mond. 21: 6 Och wann ech mech erënneren, sinn ech erstaunt, an Zidderen rëselt mäi Fleesch. 21: 7 Firwat liewen déi Schlecht , a ginn al, an ëmmer nach u Räichtum? 21: 8 Säi Séi gëtt staark a senger Gesiicht, a säi Nowuess steet virun sengen Aen. 21: 9 Hir Haiser si sécher vu Angscht, an och net de Schued vu Gott kënnt op si. 21:10 Seng Bullen hunn gebuert, a si falen net; Stop Är Kéi, a verwinnt Äert Kallef net. 21: 1 1 Hir Kleng ginn eraus wéi eng Trapp, An hir Kanner sprange ronderëm. 21:12 Fir de Klang vun der Tamburin a vun hinnen sprangen se a freet lech op de Klang vun der Flütt. 21:13 Si verbréngen hir Deeg a Wuelstand, a friddlech gi se erof an de Schier. 21:14 Also si soten zu Gott: Gitt vun eis fort , well mir wëllen net Wësse vun Äre Weeër. 21:15 Wien ass den Allmächtegen, datt mir him déngen? A wéi e Virdeel wäerte mir zu him bieden? 21:16 Kuckt, hir Gutt ass net an hiren Hänn; De Rot vun de Schlecht wäit ewech vu mir. 21:17 Oh, wéi dacks gëtt d'Lampe vum Béisen ausgeschloen, an hir Zerstéierung kënnt op si, A Gott a senger Roserei gëtt hinnen Leed! 21:18 Si solle wéi e Schied virum Wand sinn, A wéi e Schief, dat de Wirbelwind verdreift. 21:19 D ios retten fir hir Kanner hir Gewalt; Gitt lech Är Bezuelung, sou datt Dir wësst.

21:20 Seng Ae gesinn seng Zerstéierung, an hie soll aus dem Roserei vum Almächtegen drénken. 21:21 Fir wéi eng Freed wäert hien no sengem Haus hunn, wann d'Zuel vu senge Méint ofgeschnidden ass ? 21:22 Wäert iergendeen Gott Wäisheet léieren, hie beuerteelt déi héich? 21:23 Hien soll an der Kraaft vu senger Schéinheet stierwen, ëmmer nach a friddlech; 21:24 Hir Gefässer gi mat Mëllech gefëllt, an hir Schanken gi mat Mier bewässert. 21:25 An deen aneren stierft a Batterkeet, an huet ni mat Freed giess. 21:26 Och sollen se am Stëbs leien, a Wierm bedecken se. 21:27 Kuckt, ech kennen Är Gedanken, an d'Imaginatiounen, déi Dir géint mech mécht. 21:28 Fir Dir soen, Wat iwwer dem Prënz Haus, a wat iwwer d'Zelt vun de Béisen? 21:29 Hutt Dir déi net gefrot, déi laanschtkommen, an hutt Dir hir Äntwert net bekannt, 21:30 datt déi Schlecht am Dag vun der Zerstéierung erhale bleiwen? Gespaart gëtt am Dag vum Roserei. 21:31 Wien denoncéiert säi Wee zu sengem Gesiicht? A vu wat hie gemaach huet, wien bezillt hien? 21:32 Fir hie soll an d'Griewer gefouert ginn, a si sollten iwwer säi Bierg kucken. 21:33 D'Knuppen vun der v alle si fir hien séiss; No him gëtt all Mënsch gefouert, A viru sech sinn Onmass fort. 21:34 Wéi tréischt Dir mech dann ëmsoss, Wann Är Äntwerten zu Feeler ginn?

JOB
Kapitel 22

22: 1 Den Eliphaz huet dem Temanit geäntwert a gesot: 22: 2 Wäert de Mënsch Gott Profitt bréngen? Am Géigendeel, de weise Mann ass rentabel fir sech selwer. 22: 3 Ass den Allmächtegen Inhalt datt Dir gerechtfäerdegt sidd, oder profitéiert datt Dir Är Weeër perfekt maacht ? 22: 4 Strof hien dech, oder kënnt hien mat lech viru Geriicht wéinst Dengem Schued? 22: 5 Wierklech Är Béisaartegkeet ass grouss, an Är Béisheet huet keen Enn. 22: 6 Fir Dir hutt Versprieche vun Äre Bridder ouni Ursaach geholl, an hir Kleeder vun den plakege gesträift . 22: 7 Dir hutt de middste Waasser kee Waasser ginn, an Dir hält Brout vun den Hongerigen zréck. 22: 8 Awer de räiche Mann hat d'Land, an den Adel huet dra gewunnt. 22: 9 Dir hutt Witfraen eidel geschéckt, an d'Waffen vun de Papploser si gebrach. 22: 1 0 Dofir ginn et Seeler ronderëm dech, An op eemol mécht den Terror lerger; 22:11 Oder Däischtert, sou datt Dir net kënnt gesinn, an en lwwerfloss u Waasser deckt lech. 22:12 Ass Gott net an der Héicht vum Himmel? Kuckt wéi héich d'Stäre sinn, wéi héich se sinn. 22:13 A wäert Dir soen: Wat weess Gott? Wéi wäert Dir duerch d'Däischter beurteelen? 22:14 D'Wolleken hunn hien ëmginn, an hie gesäit net; An hie geet duerch de Circuit vum Himmel. 22:15 Hast du markéiert déi al Manéier Wat Schlecht Männer hunn trodden, 22:16 Wéi geschnidde goufen Ugrëff vun Zäit eraus, Fondatioun hir war overflown mat enger lwwerschwemmung? 22:17 Si soten zu Gott: Gitt weg vun eis. A wat huet den Almighty hinne gemaach? 22:18 Hien hat hir Haiser mat gudde Saache gefëllt. Awer huelt hire Rot vu mir.

22:19 De Gerechte wäert gesinn a sech freeën; An déi Onschëlleg sollte se bespotten a soen: 22:20 Eis Géigner ginn zerstéiert, an d'Feier huet dat verbraucht wat vun hinne bliwwen ass. 22:21 Gitt elo zréck op d'Frëndschaft mat him, an Dir wäert Fridden hunn; An dofir wäert et gutt fir lech sinn . 22:22 Elo huelt d'Gesetz aus sengem Mond a gitt seng Wierder an Ärem Häerz. 22:23 Wann Dir zréck an den Allmächtege kënnt, gitt Dir opgebaut; Dir wäert Leed aus Ärem Zelt ewechhuelen; 22:24 Dir sollt méi Gold wéi d'Äerd hunn, A Gold vum Ophir wéi Steng vu Stréimungen; 22:25 Den Allmächtege wäert Är Verteidegung sinn, an Dir wäert Sëlwer am Iwwerfloss hunn. 22:26 Well da frees du dech am Almächtegen, an hëls däi Gesiicht op Gott. 22:27 Dir wäert zu him bieden, an hien wäert dech héieren; An Dir bezuelt Är Stëmmen. 22:28 Dir wäert och eng Saach bestëmmen, an et wäert fir lech etabléiert sinn, a Liicht wäert op Är Weeër schéngen. 22:29 Wann se erofgesat ginn, da wäert Dir soen: Et gëtt Erhiewung; A Gott wäert déi bescheiden Aen retten. 22:30 Hien wäert den Onschëllegen ausliwweren, an duerch d'Reinheet vun Ären Hänn wäert hien ausgeliwwert ginn.

JOB
Kapitel 23

23: 1 Den Job huet geäntwert a sot: 23: 2 Haut wäert ech och batter schwätzen; Well meng Wonn méi eescht ass wéi mäi Gejäiz. 23: 3 Wien géif mir d'Wësse ginn wou ech Gott fannen! Ech géif op hire Stull goen. 23: 4 Ech géif mäi Fall virun him presentéieren, a mäi Mond mat Argumenter fëllen . 23: 5 Ech géif wëssen wat hie mir geäntwert huet, an ech géif verstoen wat hie gesot huet. 23: 6 Géift Dir mat mir mat grousser Kraaft streiden? Net; ier hie sech ëm mech këmmert. 23: 7 Do géif de Gerechte mat him raisonnéieren; An ech géif fir ëmmer mengem Riichter entkommen. 23: 8 Kuckt, ech ginn an den Osten an fannen et net; An am Westen, an ech wäert et net erkennen; 23: 9 Wann hie seng Kraaft am Norde weist, wäert ech et net gesinn; Am Süde wäert se sech verstoppen, an ech wäert et net gesinn. 23:10 Awer hie weess mäi Wee; Et wäert mech testen, an ech kommen als Gold eraus. 23:11 Meng Féiss si seng Spuere gefollegt; Ech hunn säi Wee gehal, an hunn mech net ofgedréit. 23:12 Vum Gebot vu senge Lëpsen hunn ech mech ni getrennt; Ech hunn d'Wierder vu sengem Mond méi gehal wéi mäin lessen. 23:13 Awer wann hien eng Saach bestëmmt, wien ännert se? Seng Séil huet gewënscht, an huet . 23:14 Also wäert hien dat fäerdeg maachen wat hie fir mech bestëmmt huet; A sou vill Saache sinn dran. 23:15 Dofir sinn ech a senger Präsenz erstaunt; Wann ech et betruechten, zidderen ech dowéinst. 23:16 Gott huet mäin Häerz entschäerft, an den Allmächtegen huet mech gestéiert . 23:17 Firwat war ech net virun der Däischtert ofgeschnidden, a war och net mäi Gesiicht mat Däischtert bedeckt?

JOB
Kapitel 24

24: 1 Well d'Zäite net vum Almächtege verstoppt sinn, firwat gesinn déi, déi hie kennen, seng Deeg net? 24: 2 Si ginn iwwer d'Grenz, si klauen d'Ranner a fidderen se. 24: 3 Si droen den Aarsch vun de wéinegen ewech, an huelen den Ochs vun der Witfra als Verspriechen . 24: 4 Si maachen déi Bedierfteg aus dem Wee, An all déi Aarm vum Land verstoppen sech. 24: 5 Kuckt, wéi wëll Ieselen an der Wüst, Si gi moies fréi op hir Aarbecht eraus fir ze klauen; D'Wüst hält Är Kanner. 24: 6 Am Feld si se hir Weide, an déi Béis recoltéieren engem anere säi Wéngert. 24: 7 Déi plakeg ginn ouni Kleeder geschlof, ouni sech géint d'Keelt ze bedecken. 24: 8 Mat de Reen vun de Bierger si se naass, A si ëmfaassen d'Fielsen aus Ënnergang. 24: 9 Si pluck der Këscht Schüler, An op der aarmséileg engem Engagement huelen. 24:10 Déi plakeg gi gemaach ouni Kleeder ze goen, an déi hongereg huele se d'Schëffer ewech. 24:11 Bannent senge Mauere pressen se Ueleg, Si trëppelen d'Fässer a stierwen aus Duuscht. 24:12 Dee stierft Jammer aus der Stad , an d'Séilen vun deenen, déi zum Doud blesséiert sinn, kräischen, Awer Gott äntwert net op hir Gebied. 24:13 Si sinn déi, rebellesch am Liicht, hunn ni seng Weeër kannt, an och net op seng Weeër. 24:14 Am Liicht klëmmt de Schluechter; Hien brengt déi Aarm a Bedierflech ëm, an ass wéi en Déif nuets. 24:15 Den Affer vum Erbriecher waart op d'Nuecht a seet: Keen wäert mech gesinn; A verstoppt säi Gesiicht. 24:16 An der Däischtert gräifen se duerch d'Haiser, déi si fir Dag selwer markéiert hunn; Si kennen d'Liicht net.

24:17 Fir de Moien ass fir all vun hinnen wéi de Schied vum Doud; Wa bekannt, Doudeschiederschrecken huelen se un. 24:18 Si flüchten Liicht wéi e Stroum vu Waasser; Säin Deel gëtt op der Äerd verflucht; Si ginn net de Wee vun de Wéngerten. 24:19 Dréchent an Hëtzt wäschen d'Waasser vum Schnéi ewech; Also mécht Sheol zu Sënner. 24:20 D'Gebärmutter wäert se vergiessen; d'Wuerm fillt Séiss vun hinnen; Ni wäert et Erënnerung un si ginn, A wéi e Bam ginn déi Schlecht zwee gebrach . 24:21 Hien huet déi onfruchtbar Fra getraff, déi net konnt schwanger ginn, an hien huet der Witfra ni gutt gedoen. 24:22 Awer hien huet de Mächtege mat senger Kraaft virgezunn ; Wann se opstinn, ass kee sécher am Liewen. 24:23 Hien gëtt hinnen Sécherheet a Vertrauen; Seng Ae sinn op hir Weeër. 24:24 Si waren e bëssen erhuewen, awer si verschwannen, A si si bescheed wéi all de Rescht; Si ginn zougemaach, a wéi Weessekäpp ofgeschnidden. 24:25 A wann net, wien verweigert mech elo, Oder reduzéiert meng Wierder op näischt?

JOB
Kapitel 25

25: 1 Bildad suhita geäntwert a sot: 25: 2 Herrschaft an Angscht si bei him; Hie mécht Fridden an hiren Héichten. 25: 3 Hutt Är Arméien Nummer? Op wiem ass säi Liicht net? 25: 4 Wéi kann de Mënsch dann zu Gott gerechtfäerdegt ginn? A wéi kann deen, deen aus der Fra gebuer ass, propper sinn? 25: 5 Kuckt, net emol de Mound selwer wäert hell sinn, an och net d'Stäre si propper a sengen Aen; 25: 6 Wéi vill manner Mann, deen ass e Wierm, an de Jong vum Mënsch, och e Wierm?

JOB
Kapitel 26

26: 1 Den Job huet geäntwert a sot: 26: 2 Wéi hutt Dir him gehollef, dee keng Kraaft huet? Wéi hutt Dir den Aarm ouni Kraaft geschützt? 26: 3 Wéi hutt Dir him geroden, dee kee Wëssen huet , a wéi eng Verständnesvollkeet hutt Dir bekannt gemaach? 26: 4 Zu wiem hutt Dir Wierder geschwat , a vu wiem ass de Geescht dee vun lech ausgeet? 26: 5 D'Schatten zidderen an der Déift, d'Mier an alles wat an hinnen wunnt. 26: 6 Sheol ass viru sech opgedeckt, an den Abaddon huet kee Cover. 26: 7 Hien verbreet den Norden iwwer eidel, hien hänkt d'Äerd iwwer näischt. 26: 8 Bind d'Waasser an hire Wolleken, An d'Wolleke briechen net ënner hinnen. 26: 9 Hien deckt d'Gesiicht vu sengem Troun a verbreet seng Wollek driwwer. 26:10 Hien huet eng Limite fir d'Uewerfläch vum Waasser gesat, bis zum Enn vum Liicht an der Däischtert. 26:11 D'Pfeiler vum Himmel zidderen, a si erstaunt iwwer säi Reproche. 26:12 Hien huet d'Mier mat senger Kraaft opgeruff, a mat sengem Verständnis schléit hien seng Arroganz. 26:13 Säi Geescht huet den Himmel geschmiert; Seng Hand huet déi schief Schlaang erstallt. 26:14 Kuckt, dës Saache sinn nëmmen d'Kante vu senge Weeër; A wéi liicht ass dat Geflüstert wat mir vun him héieren hunn! Awer den Donner vu senger Kraaft, wien kann et verstoen?

JOB
Kapitel 27

27: 1 Den Job huet seng Ried erëm opgeholl a sot: 27: 2 Wéi Gott lieft, dee mäi Recht ewechgeholl huet, an den Allmächtegen, dee meng Séil verbittert huet, 27: 3 Kann meng Séil déi ganzen Zäit a mir sinn, a loosst et Otem ginn vu Gott a menger Nuesbëschen, 27: 4 Meng Lëpse schwätze keng Ongerechtegkeet, an och net meng Zong schwätzt Bedruch. 27: 5 Et geschitt ni datt ech dech justifizéieren; Bis ech stierwen, wäert ech meng Integritéit net ewechhuelen. 27: 6 Meng Gerechtegkeet hunn ech, an ech wäert et net ginn; Mäin Häerz wäert mech net an all meng Deeg virwerfen. 27: 7 Loosst mäi Feind wéi déi Schlecht sinn, a wéi déi Schlecht mäi Géigner. 27: 8 Fir wat ass d'Hoffnung vun de Béisen, egal wéi vill hie geklaut huet, Wann Gott säi Liewen hëlt? 27: 9 Héiert Gott säi Gejäiz r wann Ierger op hie kommen? 27:10 Wäert hie sech am Almächte freeën? Wäert Dir Gott zu all Moment ruffen? 27:11 Ech wäert Iech iwwer d'Hand vu Gott léieren; Ech wäert net verstoppen wat et fir den Allmächtege gëtt. 27:12 Kuckt, all Dir hutt et gesinn; Firwat sidd Dir dann esou ganz ëmsoss ginn? 27:13 Dat ass den Deel vun den béisen Mann mat Gott, An der Ierfschaft, datt d'gewaltsam aus dem Hiob kritt: 27:14 Wann seng Kanner Raum ze ginn, wäert si fir déi ginn Schwäert; An hir kleng Kanner wäerten net mat Brout zefridden sinn. 27:15 Déi, déi vun him bleiwen, sollen am Doud begruewe ginn, a seng Witfra soll net fir hien traueren. 27:16 Och wann hien e Sëlwer wéi Stëbs hëlt, an hie bereet Kleeder wéi Bulli vir; 27:17 Hien huet et virbereet, awer de Gerechten huet Kleeder un, an den Onschëllegen deelt d'Sëlwer.

27:18 Hien huet säin Haus gebaut wéi e Motten a wéi e Bauer, deen de Keeper gemaach huet. 27:19 De Rico geet an d'Bett, awer fir d'lescht; Hie mécht seng Aen op, an hie wäert näischt hunn. 27:20 Schrecken iwwerfalen hien wéi Waasser; Whirlwind wäert et nuets rappen. 27:21 Den Osten bréngt hien op, an hie geet fort; An e Stuerm wäert hie vu senger Plaz rappen. 27:22 Dofir wäert Gott op hie schloen , an hie wäert net verzeien; Hie wäert maachen fir vun hirer Hand ze flüchten. 27:23 D' Männer sollen op d'Hänn klappen , a vu sengem Luga r siss hien.

JOB
Kapitel 28

28: 1 Sëcher huet Sëlwer seng Finéierer, A Gold eng Plaz wou se raffinéiert ass. 28: 2 Eisen gëtt aus Stëbs geholl, a Koffer gëtt aus Steen geschmëlzt. 28: 3 Si hunn en Enn vun der Däischtert gemaach, an iwwerpréift alles op Perfektioun, D'Steng, déi an der Däischtert sinn an am Schiet vum Doud. 28: 4 Si maachen Minnen wäit ewech vun der bewunnter, Op vergiessene Plazen, wou de Fouss net passéiert. Si sinn suspendéiert an ausgeglach, ewech vun anere Männer. 28: 5 Brout gëtt vun der Äerd gebuer, an ënner et ass wéi wann et a Feier géif ginn . 28: 6 Et ass eng Plaz, deenen hir Steng Safir sinn, an hire Stëbs Gold ass. 28: 7 E Wee, deen e Vugel ni kannt huet, an en Aas vun engem Geier huet en net gesinn; 28: 8 Wëll Déieren sinn ni drop getrëppelt, an och kee Léiw ass duerchgaang. 28: 9 Hien huet seng Hand op Feiersteen geluecht an d' Bierger vun de Wuerzele gestierzt . 28:10 Hien huet Flëss aus de Fielsen geschnidden, A seng Ae gesinn alles wat wäertvoll war. 28:11 Hien huet Flëss op hir Quell gestoppt, an huet an d'Liicht bruecht wat verstoppt war. 28:12 Awer wou kann d'Wäisheet fonnt ginn? Wou ass d'Plaz vun der Intelligenz? 28 : 13 Kee Mënsch weess säi Wäert, an ass och net am Land vun de Liewege fonnt. 28:14 Den Déif seet: Et ass net a mir; An d'Mier sot: Net mat mir. 28:15 Et gëtt net fir Gold ginn, an et soll net säi Präis vum Gewiicht vu Sëlwer sinn. 28:16 Et kann net mat Gold vum Ophir geschätzt ginn , nach mat wäertvollem Onyx, nach mat Saphir. 28:17 Gold soll net gläichgestallt ginn, nach Diamant, an et soll och net fir Bijoue vu Geldstrof ausgetauscht ginn.

28:18 Keen ernimmt gëtt vu Korallen oder Pärelen gemaach; Wäisheet ass besser wéi Edelsteier. 28:19 Et ass net déiselwecht wéi Topaz aus Äthiopien; Et kann net mat feinem Gold geschätzt ginn. 28:20 Wou kënnt d'Wäisheet dann hier? An, wou ass d'Plaz fir d'Intelligenz? 28:21 Fir et ass verstoppt vun den Ae vun all Liewewiesen, an et ass verstoppt vun all Vugel vum Himmel. 28:22 Abaddon an Doud sot: Mir hunn seng Ruhm mat eisen Oueren héieren. 28:23 Gott versteet säi Wee, a weess hir Plaz. 28:24 Fir hie kuckt op d'Enn vun der Äerd, a gesäit alles wat ënner Himmel ass. 28:25 Duerch de Gewiicht vum Rief ze ginn, an d'Waasser eng Mooss ze maachen; 28:26 Wéi hien dem Reen Gesetz ginn huet, an de Wee zum Blëtz vum Donner, 28:27 Dunn huet hien et gesinn an et manifestéiert; Hien huet et virbereet an et och entdeckt. 28:28 An hie sot zu dem Mënsch: Kuckt, d'Angscht vum Här ass Wäisheet, an d'Verweigerung vum Béisen ass Verständnis.

JOB
Kapitel 29

29: 1 Den Job huet seng Ried erëm opgeholl a sot : 29: 2 Oh, datt ech géif zréckgoen wéi a fréiere Méint, Wéi an den Deeg wéi Gott mech bewaacht huet, 29: 3 Wéi hien seng Luucht op mäi Kapp schénge gelooss huet Liicht sinn ech an der Däischtert getrëppelt; 29: 4 Wéi ech an den Deeg vu menger Jugend war, Wéi d'Gonscht vu Gott iwwer mäi Zelt waacht; 29: 5 Wärend den Allmächtege bei mir nach war, A meng Kanner ronderëm mech; 29: 6 Wéi ech meng Schrëtt mat Mëllech gewäsch hunn, an de Steen huet Ueleger gefloss! 29: 7 Wéi ech bei d'Dier vum Geriicht gaange sinn a meng Plaz op der Maartplaz virbereet hunn, 29: 8 Déi jonk Männer hu mech gesinn a sech verstoppt; An déi Eeler stoungen op a stoungen. 29: 9 D'Prënzen hunn seng Wierder gestoppt; Si leeën hir Hand iwwer de Mond. 29:10 D'Stëmm vun de Cheffen war ofgewiesselt , an hir Zongen hunn un hirem Gout gehal. 29:11 D'Oueren, déi mech héieren hunn, hunn mech geseent genannt, an d'Aen, déi mech gesinn hunn, hunn Zeie fir mech gemaach, 29:12 Fir ech hunn déi Aarm geliwwert, déi geruff hunn, an de Weesekand, deen net en Helfer huet. 29:13 De Segen vun engem deen ëmgaang ass koum op mech, an ech hunn d'Häerz vun der Witfra Freed gemaach. 29:14 Ech hu mech mat Gerechtegkeet gekleet , an hatt huet mech bedeckt; Als Mantel an Diadem war meng Gerechtegkeet. 29:15 Ech war Ae fir Blann, a Féiss fir Lähm. 29:16 Hie war e Papp fir déi Bedierfteg, a vun der Ursaach, déi hien net verstanen huet, huet hie mech gewëssenhaft informéiert; 29:17 An hien huet d'Räisszänn vum Béisen duerchgebrach an de Raum vu sengen Zänn gelooss.

29:18 Ech sot: A mengem Nascht wäert ech stierwen, a wéi Sand wäert ech meng Deeg multiplizéieren. 29:19 Meng Wuerzel gouf vum Waasser opgemaach, an den Tau blouf op meng Branchen. 29:20 Meng Éier gouf a mir erneiert, a mäi Bou gouf a menger Hand gestäerkt. 29:21 Si hunn mech héieren, a waart, an hunn op mäi Rot geschweegt. 29:22 No mengem Wuert hunn se net geäntwert, a mäi Grond ass iwwer si gegoss . 29:23 Si hunn op mech gewaart wéi de Reen, an hunn de Mond opgemaach wéi dee leschte Reen. 29:24 Wann ech mat hinne gelaacht hunn, hunn se et net gegleeft; A si hunn d'Liicht net vu mengem Gesiicht ofgeholl. 29:25 Ech hunn hire Wee qualifizéiert, a souz ënner hinnen als Leader; An hien huet als Kinnek an der Arméi gewunnt, Wéi een, deen déi Trauer tréischten.

JOB
Kapitel 30

30: 1 Awer elo déi méi jonk wéi ech fir mech laachen , deenen hir Elteren ech veruecht hunn, mat den Hënn vu mengem Ranner ze setzen. 30: 2 A wat bréngt mir souguer d'Kraaft vu sengen Hänn? Si hu keng Kraaft. 30: 3 Wéinst der Aarmut an dem Honger si se eleng getrëppelt; Si sinn an d'Solitude geflücht, an eng donkel, verwüst an verlooss Plaz. 30: 4 Si hunn Hollyhocks tëscht de Bëscher gesammelt, A Juniper Wuerzelen fir Hëtzt. 30: 5 Si goufen aus den Natiounen erausgeworf, an all hunn se gejaut wéi no engem Déif . 30: 6 Si hunn an de Schluchten vun de Stréimunge gewunnt, an de Grotten vun der Äerd an an de Fielsen. 30: 7 Si hu gerëselt tëscht de Buuschten an hunn sech ënnert d'Dären gesammelt. 30: 8 Jongen vu béis, an ouni Numm Männer, Méi niddereg wéi d'Äerd. 30: 9 An elo sinn ech den Objet vun hirem Spott, an déngen als r efran. 30:10 Si hu mech verachtelt , si si wäit vu mir, an och vu mengem Gesiicht hunn se hire Spaut net gestoppt. 30:11 Fir Gott huet hir Seel lassgezunn , an et huet mech geplëmmt, dofir hu se viru mengem Gesiicht gerampelt. 30:12 Op der rietser Hand ass de Mob opgestan; Si hunn meng Féiss gedréckt, a bereet d'Weeër vun der Verdierwung géint mech vir. 30:13 Si hunn mäi Wee gebrach, si hu vu menger Zerstéierung profitéiert, an et war keen Hëllefer géint si. 30:14 Si koumen wéi duerch eng breet Paart, Si hunn op meng Ongléck gedréit. 30:15 Probleemer hunn iwwer mech gerëselt ; Si schloe meng Éier wéi de Wand, A mäi Wuelstand ass wéi eng Wollek passéiert. 30:16 An elo ass meng Séil op mech ausgegoss; Deeg vu Leed ergräifen mech. 30:17 D'Nuecht stécht meng Schanken, an d'Péng, déi mech knabberen, raschten net.

30:18 Gewalt verzerrt mäi Kleed; et gürelt mech wéi den Hals vu menger Tunika. 30:19 Hien huet mech am Bulli erofgeworf, an ech si wéi Stëbs an Äschen. 30:20 Ech kräischen Iech, an Dir héiert mech net; Ech stellen mech vir, an Dir lauschtert net no mir. 30:21 Dir sidd cru fir mech ginn; Mat der Kraaft vun Ärer Hand verfollegt Dir mech. 30:22 Du hues mech iwwer dem Wand opgeworf, du hues mech drop gemaach ze fueren, an du hues meng Substanz opgeléist. 30:23 Well ech weess datt Dir mech zum Doud féiert, an an d'Haus bestëmmt fir all Liewen. 30:24 Awer hie wäert seng Hand net géint d'Graf ausstrecken; Wäert de begruewe kräischen wann hien se brécht? 30:25 Hunn ech net fir déi Leid gekrasch? A meng Séil, war et net traureg iwwer déi Bedierfteg? 30:26 Wéi ech gutt erwaart hunn, da koum Béis; A wéi ech Liicht erwaart hunn , koum d'Däischtert. 30:27 Meng Daarm rëselen , a si raschten net; Deeg vu Leed hunn mech iwwerholl. 30:28 Ech si schwaarz, an net vun der Sonn; Ech sinn an der Kongregatioun opgestan an hunn gejaut. 30:29 Ech sinn e Brudder fir Schakal ginn, an e Begleeder fir Strutz. 30:30 Meng Haut huet geschwärzt a fällt of, A meng Schanke brennen duerch Hëtzt. 30:31 Meng Harf ass op Trauer gewiesselt, a meng Flütt zu der Stëmm vun Trauer.

JOB
Kapitel 31

31: 1 Ech hunn e Bund mat mengen Aen gemaach; Wéi soll ech dann eng Jongfra kucken? 31: 2 Fir wéi eng Belounung géif Gott mir vun uewe ginn, a wéi eng Ierfschaft mécht den Allmächtegen aus der Héicht? 31: 3 Ass et keng Zerstéierung fir déi Schlecht, an eng Friemdheet fir déi , déi Ongerechtegkeet maachen? 31: 4 Gesitt hien net meng Weeër, an zielt all meng Schrëtt? 31: 5 Wann ech an enger Lige spadséieren , a wann mäi Fouss e séier gemaach huet ze verféieren, 31: 6 Gott waacht mech op Waage vu Gerechtegkeet, a weess meng Integritéit. 31: 7 Wa meng Schrëtt vun der Strooss ofgefälscht sinn , Wann mäin Häerz no mengen Ae goung, a wann eppes u meng Hänn hänke bliwwen ass, 31: 8 sämmen ech, an en anert iessen, a loosst mäi Som opgerappt ginn. 31: 9 Wa mäi Häerz iwwer eng Fra verfouert ass, a wann ech mech bei der Dier vun mengem Noper verfollegen , 31:10 Grind zu enger anerer meng Fra, An anerer béien iwwer hatt. 31:11 Fir et ass Béisen an Ongerechtegkeet déi Riichter bestrofen. 31:12 Well et ass e Feier dat och Abaddon verschléckt an all mäi Räichtum verbraucht. 31:13 Wann ech d'Recht vu mengem männlechen a weiblechen Dénger veruecht hunn , wéi se mat mir streiden, 31:14 Wat géif ech maachen wann Gott opstoe géif? A wann hie freet, wat géif ech him äntweren? 31:15 Huet deen, deen mech an der Gebärmutter gemaach huet, hien net gemaach? An huet een eis net an der Gebärmutter virbereet ? 31:16 Wann ech den Zefriddenheet vun den Aarmen gestéiert hunn, an d'Ae vun der Witfra fale gelooss hunn; 31:17 Wann ech mäi Stéck eleng giess hunn, an de Weesekand dovu net giess huet.

31:18 (Well vu menger Jugend u wi mat engem wéi e Papp opgewuess ass, an aus der Gebärmutter vu menger Mamm war ech d'Guide vun der Witfra); 31:19 Wann ech iergendeen gesinn hunn, ouni Kleedung ëmgoen, an déi Bedürfteg ouni Ënnerdaach; 31:20 Wa seng Lende mech net geseent hunn a mat der Fleece vu menge Schof waarm gi sinn; 31:21 Wann ech meng Hand géint de Pappelosen ophiewen, awer ech gesinn datt se mir bei der Dier hëllefen; 31:22 Mäi Réck fällt vu menger Schëller, An de Schank vu mengem Aarm ass gebrach. 31:23 Well ech hunn d'Strof vu Gott gefaart, géint deem seng Majestéit hätt ech keng Kraaft. 31:24 Wann ech meng Hoffnung op Gold setzen, a sot zu Gold: Dir sidd mäi Vertrauen; 31:25 Wann ech frou sinn datt mäi Räichtum multiplizéiert gouf, an datt meng Hand vill fonnt huet; 31:26 Wann ech op d'Sonn gekuckt hunn wéi se geschéngt huet, Oder op de Mound wann et schéi war, 31:27 A mäi Häerz war heemlech verfouert, a mäi Mond huet meng Hand gekësst ; 31:28 Dëst wier och als falsch veruerteelt ginn; Well et hätt de souveränen Gott verweigert. 31:29 Wann ech mech an der Zerstéierung vun him gefreet hunn, déi mech gehaasst hunn, a mech gefreet hunn, wéi de Béisen hien fonnt huet 31:30 (ech hunn meng Zong net emol opginn fir ze sënnegen, a béis fir seng Séil gefrot); 31:31 Wa meng Dénger net soten : Wien ass net mat sengem Fleesch zefridden ginn? 31:32 (De Frieme huet d'Nuecht dobaussen net verbruecht; Meng Dieren hunn dem Reesender opgemaach); 31:33 Wann ech meng Iwergreffer als Mann verstoppt hunn, meng Ongerechtegkeet a mengem Schouss verstoppt.

31:34 well ech Angscht virun der grousser Villzuel haten, an de Veruechtung vun de Familljen huet mech Angscht gemaach, an ech hu mech geschweest an net vu menger Dier erausgaang; 31:35 Wien géif mir ginn, dee mech héiert? Hei ass mäi Vertrauen datt den Almighty fir mech wäert bestätegen, Och wa mäi Géigner e Prozess fir mech bildet. 31:36 Sécher, ech géif et op meng Schëller droen, a girt mech un mech wéi eng Kroun. 31:37 Ech géif him d'Zuel vu menge Schrëtt soen, an als Prënz géif ech mech viru sech presentéieren. 31:38 Wann mäi Land géint mech rifft, a weinst an all senge Furen; 31:39 Wann ech seng Substanz ouni Suen giess hunn oder d'Séil vu senge Besëtzer getraff hunn, 31:40 Looss d'Distelen amplaz vu Weess wuessen , an Äscht amplaz Gerste. Hei enden dem Job seng Wierder.

JOB
Kapitel 32

32: 1 Dës dräi Männer hunn opgehalen dem Job ze äntweren, well hien an hiren eegenen Ae gerecht war. 32: 2 Du gouf den Elihu, de Jong vum Baraquel, de Buzite, aus der Famill vum Ram, a Roserei géint den Job entzündegt; hie gouf a Roserei entzündegt, well hie sech méi gerechtfäerdegt huet wéi Gott. 32: 3 Hie gouf och a Roserei géint seng dräi Frënn ausgezeechent, well se keng Äntwert fonnt hunn, och wa si den Job veruerteelt hunn. 32: 4 An den Elihu hat op den Job am Sträit gewaart, well déi aner méi al ware wéi hien. 32: 5 Awer wéi den Elihu gesinn huet, datt et keng Äntwert am Mond vun deenen dräi Männer gëtt, gouf hien a Roserei entzündegt. 32: 6 Den Elihu, de Jong vum Baraquel, de Buzite, huet geäntwert a gesot: Ech sinn jonk, an Dir sidd al; Duerfir hunn ech Angscht gemaach an ech hunn Angscht Iech meng Meenung ze deklaréieren. 32: 7 Ech hu gesot: Deeg wäerte schwätzen, a vill Joeren erkläre Wäisheet. 32: 8 Sécher ass et Geescht am Mënsch, an den Otem vum Allmächtege mécht hien ze verstoen . 32: 9 D'Wise sinn net ganz al, an och déi eeler Leit verstoen d'Gerechtegkeet. 32:10 Duerfir hunn ech gesot: Lauschter mech! Ech wäert och meng Wäisheet deklaréieren. 32:11 Kuckt, ech hunn op Är Grënn gewaart, ech hunn op Är Argumenter gelauschtert, Wärend Dir no Wierder gesicht hutt. 32:12 Ech hunn Iech nogelauschtert , a kuck, et gëtt kee vun Iech, deen den Job veruerteelt, an op seng Grënn äntwert. 32:13 Fir datt Dir net seet: Mir hu Wäisheet fonnt; Gott erobert hien, net de Mënsch. 32:14 Elo huet den Job seng Wierder net géint mech geriicht , an ech äntweren him och net mat Äre Grënn.

32:15 S an erstaunt hunn se méi geäntwert; De Begrënnung war fort. 32:16 Ech hunn dofir gewaart, awer si hunn net geschwat; Villméi ware se roueg an hunn net méi geäntwert. 32:17 Dofir äntweren ech och mäin Deel; Och ech wäert mäi Uerteel deklaréieren. 32:18 Porqu an ech si voll vu Wierder, an de Geescht bannent mir dréit mech un. 32:19 Wierklech mäin Häerz ass wéi Wäin ouni Loft, An et brécht wéi nei Wäisslächer. 32:20 Also wäert ech schwätzen an ootmen; Ech maachen meng Lëpsen op, an äntweren. 32:21 Ech wäert elo kee Respekt vu Persoune sinn, an ech benotze keng verflaacht Titele mat iergendeen. 32:22 Fir ech kann net Schmeichel schwätzen; Soss géif mäi Maker mech séier konsuméieren.

JOB
Kapitel 33

33: 1 Dofir, Job, héiert elo meng Grënn, a lauschtert op all meng Wierder. 33: 2 Kuckt, elo maachen ech mäi Mond op, a meng Zong schwätzt a mengem Hals. 33: 3 Meng Grënn erklären d'Upriichtness vu mengem Häerz, a wat meng Lëpsen wëssen, si wäerte mat Ouerheet schwätzen. 33: 4 De Geescht vu Gott huet mech erschaf, an den Otem vum Allmächtege huet mir d'Liewe ginn. 33: 5 Äntwert mir wann Dir kënnt; Bestellt Är Wierder, stitt op. 33: 6 Hei ass ech anstatt Gott, no Ärem Wuert; Ech war och aus Lehm. 33: 7 Kuckt, meng Terror däerf dech net fäerten, a meng Hand soll dech net schwéier sinn. 33: 8 Wierklech, Dir sot a mengen Oueren, an ech hunn d'Stëmm vun Äre Wierder héieren soten: 33: 9 Ech si propper an ouni Feeler; Ech sinn onschëlleg, an et ass kee Béis a mir. 33:10 Kuckt, hien huet Reproche géint mech gesicht, an hie betruecht mech als säi Feind; 33:11 Hien huet meng Féiss an de Strëmp gesat, an huet iwwer all meng Weeër gekuckt. 33:12 Kuckt, an dësem hutt Dir net gerecht geschwat; Ech äntweren lech datt Gott méi grouss ass wéi de Mënsch. 33:13 Firwat kämpft Dir géint hien? Well hie kee vu senge Grënn ausgëtt. 33:14 Allerdéngs schwätzt Gott op een oder zwee Weeër; Awer de Mënsch versteet net. 33:15 Vun Schlof, an Nuecht Visioun, Wann Schlof op Falen Männer, Wann se op der Bett aschlofen, 33:16 Da verréid hien am Oueren vu Männer, An Punkten aus sengem Rot kritt, 33:17 Mann ze huelen ewech vu senger Aarbecht, A mécht de Stolz vum Mënsch ewech. 33:18 Hie soll seng Séil vum Graf behalen, a säi Liewen vum Schwäert ëmgeet. 33:19 Och op sengem Bett gëtt hie bestrooft Mat staarke Schmerz an all senge Schanken,

33:20 Dat mécht säi Liewen haasst Brout, A seng Séil mëll lessen. 33:21 Säi Fleesch verschwënnt, sou datt et net ze gesinn ass, A seng Schanken, déi virdrun net gesinn hunn, erschéngen. 33:22 Seng Séil geet no bei d'Graf, a säi Liewen zu deenen, déi den Doud verursaachen. 33:23 Wann et bei him e ganz ausgewielte sproochleche Vermëttler wier, Dee géif dem Mënsch seng Flicht matdeelen; 33:24 Looss hien him soen datt Gott Barmhäerzegkeet iwwer hien hat , datt hien hie gerett huet fir erof an d'Graf ze goen, datt hien Erléisung fonnt huet; 33:25 Säi Fleesch wäert méi zaart sinn wéi dat vun engem Kand, Hien kënnt zréck an d'Deeg vu senger Jugend. 33:26 Hie soll zu Gott bieden, an hie soll hie gär hunn a säi Gesiicht mat Freed gesinn; A wäert dem Mënsch seng Gerechtegkeet erëmginn. 33:27 Hie kuckt op Männer; an zu deem dee seet: Ech hu gesënnegt an hunn pervertéiert wat richteg ass, an et huet mech net profitéiert, 33:28 Gott wäert seng Séil erléisen, sou datt se net an d'Graf passéiert, A säi Liewen am Liicht gesinn. 33:29 Kuckt, all dës Saache mécht Gott Zwee an dräimol mam Mënsch, 33:30 Fir seng Séil vum Graf ze trennen, An ze beliichte mam Liicht vun de Liewegen. 33:31 Héiert , Job, a lauschter mech; Hal dech, da schwätzen ech. 33:32 Wann Dir Grënn hutt, äntwert mech; Schwätzt, well ech wëll lech justifizéieren . 33:33 A wann net, héiert mech; Hush, an ech léieren lech Wäisheet.

JOB
Kapitel 34

34: 1 Ausserdeem huet den Elihu gesot: 34: 2 Héiert, Dir Weise, meng Wierder ; An Dir, Geléiert, passt op mech op. 34: 3 Fir den Ouer test Wierder, Wéi de Gaum schmaacht wat een ësst. 34: 4 Loosst eis d'Uerteel fir eis selwer wielen, Loosst eis ënnert eis wëssen wat gutt ass . 34: 5 Fir den Job huet gesot: Ech sinn gerecht , a Gott huet mäi Recht ewechgeholl. 34: 6 Soll ech géint mäi Grond léien? Schmerzhafend ass meng Wonn ouni en Iwwergréff gemaach ze hunn. 34: 7 Wéi ee Mann ass do wéi den Job, deen drénkt wéi Waasser, 34: 8 A geet a Gesellschaft mat deenen, déi Ongerechtegkeet maachen , a geet mat béise Männer? 34: 9 Well hien huet gesot: Et wäert näischt fir de Mënsch sinn, säi Wëllen u Gott ze konforméieren. 34:10 Dofir, Männer vu Verständnis, héieren mech: wäit ewech ass Béis vu Gott, a Béis vum Allmächtegen. 34:11 Fir hie wäert e Mann no sengem Wierk zréckbezuelen , a wäert hien no sengem Wee zréckbezuelen. 34:12 Jo, iwwregens , wäert Gott keng Ongerechtegkeet maachen, an den Almächtege wäert net pervertéieren. 34:13 Wien huet d'Äerd fir hien besicht? A wien huet déi ganz Welt an d'Rei bruecht? 34:14 Wann hie säin Häerz op de Mënsch gesat huet, an esou säi Geescht a säin Otem sammelt, 34:15 All Fleesch géif zesumme falen, an de Mënsch géif zréck an de Stëbs kommen 34:16 Wann et Verständnis an Iech ass, héiert dat; Héiert d'Stëmm vu menge Wierder. 34:17 Wäert deen deen d'Uerteel haasst? A veruerteelt Dir deen deen esou gerecht ass? 34:18 Soll et dem Kinnek gesot ginn: Pervers; An zu de Prënzen: Onheilig?

34:19 Wéi vill manner fir deen, dee kee Respekt vun de Prënzen ass. Och net respektéiert hien déi Räich méi wéi déi Aarm, well se all d'Aarbecht vu sengen Hänn sinn? 34:20 An engem Moment si se ëmkomm, an ëm Mëtternuecht sollten d'Leit an engem Opschwong sinn, an si gi fort, an déi Mächteg ginn ouni Hand geholl. 34:21 Fir seng Ae sinn op d'Weeër vum Mënsch, an hie gesäit all seng Schrëtt. 34:22 Et ass weder Däischtert nach de Schied vum Doud Wou Béiser verstoppen. 34:23 Dofir belaascht hien de Mënsch net méi wéi gerecht ass, fir datt hie mat Gott am Uerteel geet. 34:24 Hien brécht de Mächtege ouni Fro a setzt anerer op hir Plaz. 34: 25 Dofir kennt hien hir Wierker, an hien huet sech nuets ëmgedréint a gebrach. 34:26 Hien wäert se schloe wéi déi Schlecht Op enger Plaz wou se gesi ginn; 34:27 Well also hun war se vun him fort, a keng vu senge Manéieren rauszesichen, betruecht 34:28 dauernd d'Lidd vun der aarmséileg virun him ze kommen, an mer him d'Lidd vun der schlechter héieren. 34:29 Wann hie Rescht gëtt, wien kann et stéieren? Wann hien säi Gesiicht verstoppt, wien kuckt hien? Dëst iwwer eng Natioun, an datselwecht iwwer e Mann; 34:30 H aciendo reine net e béise Mann zu Véirungen vum Vollek. 34:31 Sécher sollt et zu Gott gesot ginn: Ech hu scho Strof gedroen, ech wäert net méi beleidegen; 34:32 Léiert mech wat ech net gesinn; Wann ech falsch gemaach hunn, maachen ech et net méi. 34:33 Ass dat wat Dir denkt? Hien wäert dech zréckbezuelen, elo refuséiert Dir, elo akzeptéiert Dir, an net mech; Soen, wann net, wat Dir wësst. 34:34 Clever Männer wäerte mat mir soen, A loosst de weise Mann mech héieren.

34:35 De Job schwätzt net clever, an datt seng Wierder net verstinn . 34:36 Ech wënschen datt den Job grëndlech getest gëtt, Wéinst senge Äntwerten wéi déi vu béise Männer. 34:37 Wéinst senger Sënn huet hien Rebellioun bäigefüügt; Klappt seng Hänn géint eis, A multiplizéiert seng Wierder géint Gott.

JOB
Kapitel 35

35: 1 Den Elihu ass weider a sengem Begrënnung gaang a sot: 35: 2 Mengt Dir datt dat wat Dir gesot hutt richteg ass : Ech si méi gerecht wéi Gott? 35: 3 Well Dir sot: Wéi e Virdeel wäert ech dovu kréien? Oder wéi e Virdeel wäert ech hunn wann ech net gesënnegt hunn? 35: 4 Ech äntweren Är Grënn , An Är Begleeder mat Iech. 35: 5 Kuckt op den Himmel, a kuckt, a betruecht datt d'Wolleke méi héich si wéi Dir. 35: 6 Wann Dir sënnegt, wat hutt Dir géint hien erreecht? A wann Är Rebelliounen multiplizéieren, wat maacht Dir him? 35: 7 Wann Dir gerecht sidd, wat gitt Dir him? Oder wat kritt Dir vun Ärer Hand? 35: 8 Deng Schlechtheet wäert engem Mann wéi Dir schueden, an Är Gerechtegkeet wäert de Mënschejong profitéieren. 35: 9 Wéinst der Villzuel vu Gewalt kräischen se, a bekloe sech iwwer d'Kraaft vun de Groussen. 35:10 A kee seet : Wou ass Gott mäi Maacher, deen an der Nuecht Lidder gëtt, 35:11 Wien léiert eis méi wéi d'Déieren vun der Äerd, a mécht eis méi schlau wéi d'Villercher vum Himmel? 35:12 Do kräischen se, an hien héiert net wéinst dem Stolz vun de Béisen. 35:13 Sécher wäert Gott net Héihkeet héieren, an och net den Almächtege kuckt. 35:14 Wéi vill manner wann Dir seet Dir ignoréiert hien? D'Ursaach steet virun him; waart also op hien. 35:15 Awer elo, well seng Roserei bestrofen net, net Jünger rigoréis, 35:16 Po r dass Job mëcht vainly sengem Mond an multiplies Wierder ouni Wëssen.

JOB
Kapitel 36

36: 1 Den Elihu huet bäigefüügt a gesot: 36: 2 Waart op mech e bëssen, an ech wäert Iech léieren; Well ech hunn nach ëmmer Grënn fir d'Verteidegung vu Gott. 36: 3 Ech wäert mäi Wësse vu wäitem huelen, a meng Gerechtegkeet Gerechtegkeet zouschreiwen. 36: 4 Fir wierklech meng Wierder sinn net eng Ligen; Mat Iech ass deen, deen integral a senge Konzepter ass. 36: 5 Kuckt, Gott ass grouss, awer hie veruecht kee; Et ass staark a Kraaft vu Wäisheet. 36: 6 Hien wäert de Béisen net d'Liewe ginn, awer de Bescheed gëtt hie säi Recht. 36: 7 Hien wäert seng Aen net vun de Gerechten huelen; Eischter mat Kinneke wäert hien se fir ëmmer op en Troun setzen, A si ginn héich. 36: 8 A wa se a Kettele gefaang sinn, an an de Schnouer vun der Leid gebonne ginn, 36: 9 Hien wäert hinnen hir Aarbecht bekannt maachen, an datt hir Iwergreffer duerchgesat hunn. 36:10 Hien erwächt och säin Ouer fir d'Korrektioun, a seet hinnen, sech vun Ongerechtegkeet ze dréinen. 36:11 Wa se him héieren an déngen, wäerten hir Deeg a Wuelstand an hir Joren am Gléck enden. 36:12 Awer wann se net nolauschteren, ginn se dem Schwert gesat, a si kommen ouni Wäisheet ëm. 36:13 Awer hypocrites am Häerz leeën Roserei fir selwer, a wäert net kräischen wann hien hinnen bindet. 36:14 Hir Séil wäert an hirer Jugend ëmkommen , an hirem Liewen ënner de Sodomiten. 36:15 Hien befreit déi Aarm aus hirer Aarmut, an a Nout erwächt hien hir Oueren. 36 : 16 Dir wäert och aus dem Mond vun der Nout fortgoen Eng grouss Plaz fräi vun all Ierger, a si bereet en Dësch voller Fett. 36:17 Awer Dir hutt d'Uerteel vun de Béis gefëllt, anstatt Gerechtegkeet a Gerechtegkeet ze halen.

36:18 Dofir Angscht, fir datt hien a senger Roserei dech mat engem Schlag ewechhëlt, deen Dir net mat engem grousse Léisegeld vun Iech ofweise kënnt. 36:19 Wäert hien Äre Räichtum, Gold oder all Kraaftkraaft schätzen? 36:20 Verlaang net no der Nuecht, Wann d'Völker vun hirer Plaz verschwannen. 36: 21 Passt op, gitt net zu Ongerechtegkeet; Fir dëst hutt Dir éischter wéi Leed gewielt. 36:22 Kuckt, Gott ass a senger Kraaft erhuewen ; Wéi en Enseignant wéi hien? 36:23 Wien huet säi Wee verschriwwen? A wie wäert zu him soen: Dir hutt falsch gemaach? 36: 24 Denkt drun datt Dir säi Wierk vergréissert, wat Männer gesinn. 36:25 Männer all gesinn et; De Mann kuckt hatt vu wäitem un. 36:26 Kuckt, Gott ass super, a mir kennen hien net, an och d'Spuer vu senge Joeren kann net verfollegt ginn. 36:27 Hien zitt d'Drëpsen vum Waasser, andeems hien den Damp a Reen transforméiert, 36:28 Déi d'Wolleke fale loossen , am lwwerfloss op d'Männer falen. 36:29 Wien kann d'Ausmooss vun de Wolleken verstoen, an de brüllende Klang vun hirer Wunneng? 36:30 Kuckt, hie verbreet säi Liicht iwwer hien, an deckt domat d'Déifte vum Mier. 36:31 Wärend hien duerch dës Mëttel d'Leit bestrooft, gëtt hien der Villzuel Ernärung. 36:32 Mat de Wolleke verstoppt hien d'Liicht, a befuerdert et net ze blénken, andeems se se interposéieren. 36:33 D'Donner deklaréiert seng Roserei , an den Stuerm proklaméiert seng Roserei géint Ongerechtegkeet.

JOB
Kapitel 37

37: 1 Dofir ziddert mäin Häerz a spréngt vu senger Plaz aus. 37: 2 Lauschtert gutt de Geräisch vu senger Stëmm, an de Sound dee vu sengem Mond kënnt. 37: 3 Hien riicht et ënner all den Himmel, A säi Liicht op d'Enn vun der Äerd. 37: 4 No him brëllt de Klang, Hien donner mat enger majestéitescher Stëmm; An och wann hir Stëmm héiert gëtt, hält se se net op. 37: 5 Gott dankt wonnerbar mat senger Stëmm; Hien mécht super Saachen déi mir net verstinn. 37: 6 Well hie seet zum Schnéi: Komm erof op d'Äerd; Och zum Fisemreen, an de Stuermböen. 37: 7 Also mécht hien all Mënsch zréckgezunn, fir datt all Männer seng Aarbecht unerkennen. 37: 8 D'Béischt kommen an hir verstoppt Plaz, A si sinn an hire Wunnengen. 37: 9 Aus dem Süde kënnt de Wirbelwind, An d'Keelt aus dem Norden. 37:10 Duerch den Otem vu Gott gëtt Äis, an déi breet Waasser si gefruer. 37:11 Duerch Bewässerung bréngt hien et och fäerdeg déi déck Wollek ze verdreiwen, a mat sengem Liicht zerstéiert hien den Niwwel. 37:12 Och wéinst senge Gestaltungen sinn d' Wolleken ëmgedréit , fir op d'Gesiicht vun der Welt ze maachen, op der Äerd, egal wat hien hinnen befollegt. 37:13 Heiansdo wéinst engem Plo, heiansdo wéinst sengem Land, heiansdo wéinst Barmhäerzegkeet wäert hien hinnen bréngen. 37:14 Héiert dat, Job; Stop, a betruecht d'Wonner vu Gott. 37:15 Wësst Dir wéi Gott se a Concert setzt, a mécht d'Liicht vu senger Wollek blénken? 37:16 Hutt Dir d'Differenzen vun de Wolleken bekannt, D'Wonner vum Perfekten a Wäisheet? 37:17 Firwat sinn Är Kleeder waarm wann hien d'Land mam Südwand berouegt ? 37:18 Hutt Dir den Himmel mat him verbreet, fest wéi e geschmollte Spigel?

37:19 Weist eis wat mir zu him soen; Well mir Iddien net kënne bestellen wéinst der Däischtert. 37:20 Muss ech him soen wann ech schwätzen? Egal wéi vill de Mënsch d'Ursaachen huet, hie bleift als abegraff. 37:21 Awer elo ass et net méi méiglech dat hell Liicht an den Himmel ze kucken, Nodeems de Wand passéiert an se botzt , 37:22 Dat gëlle Liicht kënnt aus dem Norden. A Gott gëtt et eng schrecklech Majestéit. 37:23 Hien ass den Allmächtegen, dee mir net erreeche kënnen, grouss a Kraaft; An am Uerteel an a ville Gerechtegkeet wäert hien net leiden. 37:24 Dofir fäerten d'Männer hien; Hie schätzt keen, deen u säin Häerz gleeft, weis ze sinn.

JOB
Kapitel 38

38: 1 Dunn huet den Jehova dem Job geäntwert aus enger Wirbelwind a sot: 38: 2 Wien ass deen, deen de Rot verdonkelt Mat Wierder ouni Wäisheet? 38: 3 Gitt elo Är Lendelen wéi e Mann un; Ech froen Iech, an Dir wäert mir äntweren. 38: 4 Wou waart Dir wéi ech d'Äerd gegrënnt hunn? Loosst mech wëssen, wann Dir Intelligenz hutt. 38: 5 Wien huet seng Miessunge bestallt , wann Dir wësst? Oder wien huet d'Linn drop gestreckt? 38: 6 Op wat sinn hir Basen gegrënnt? Oder wien huet säi Grondsteen geluecht, 38: 7 Wéi all Moiesstäre gelueft hunn, an all Jongen vu Gott sech gefreet hunn? 38: 8 Deen huet d'Mier mat Dieren zougemaach, wann et aus sengem Schoss ausgaang ass, 38: 9 Wéi ech Wolleke fir säi Kleed gemaach hunn, an Däischtert fir säi Gürtel, 38:10 An ech hunn meng Dekret doriwwer etabléiert, hunn ech Dieren gesat a bolt, 38:11 An ech sot: Bis hei wäert Dir goen, an Dir gitt net vir, An do wäert de Stolz vun Äre Wellen ophalen? 38:12 Hutt Dir de Moien an Ären Deeg commandéiert? Hutt Dir seng Plaz bei der Dämmerung gewisen, 38:13 datt et d'Enn vun der Äerd besetze kann , an datt déi Schlecht aus der wackele kënnen? 38:14 Si ännert sech duerno wéi Clay ënner dem Siegel, A kënnt als gekleet; 38:15 Awer d'Liicht vun de Béisen ass vun hinnen ewechgeholl, an den erhéngten Aarm ass gebrach. 38:16 Sidd Dir an d'Spréng vum Mier erakomm an hutt d' Déifte gesicht? 38:17 Hutt Dir d'Diere vum Doud gesinn, an hutt Dir d'Diere vum Schied vum Doud gesinn? 38:18 Hutt Dir d'Breet vun der Äerd betruecht? Erkläert ob Dir all dëst wësst. 38:19 Wou geet de Wee an d'Zëmmer vum Liicht , a wou ass d'Plaz vun der Däischtert.

38:20 fir datt Dir se un hir Grenze féiert an d'Weeër vu sengem Haus verstoen? 38:21 Dir wësst et! Fir datt Dir scho gebuer sidd, an d'Zuel vun Ären Deeg ass grouss. 38:22 Hutt Dir an d'Schätz vum Schnéi erakomm , Oder hutt Dir d'Schätz vum Hagel gesinn, 38:23 Déi hunn ech fir d'Zäit vum lerger, fir den Dag vum Krich a Kampf? 38:24 Wéi wäit ass d'Liicht gedeelt, an den Ostwand iwwer d'Äerd verstreet? 38:25 Wien huet e Kanal zum Stuerm opgedeelt, an de Wee zum Blëtz an Donner, 38:26 Maacht et Reen um onbewunnte Land, An der Wüst, wou kee Mënsch ass, 38:27 Fir d'Wüst an onkultivéiert Land zefridden ze stellen dat zaart Gras sprossen? 38:28 Huet de Reen Papp? Oder wien huet d'Dropdrëps gebuer? 38:29 Aus wéi engem Bauch ass d'Äis erauskomm? An de Frascht vum Himmel, wien huet et generéiert? 38:30 D'Waasser si gehärt wéi Steen, an d'Gesiicht vum Déif ass gefruer. 38:31 Kënnt Dir d'Bindunge vun de Pleiades binden, oder d'Orions vun Orion loosen? 38:32 Kommt Dir d'Stärebiller aus dem Himmel zu der Zäit erausbréngen , oder féiert Dir de Big Dipper mat hire Kanner? 38:33 Wousst Dir d'Gesetz vum Himmel? Wäert Dir seng Kraaft op der Äerd hunn? 38:34 Wëllt Dir Är Stëmm op d'Wolleken hiewen, datt en Iwwerfloss vu Waasser lech bedecken? 38:35 Wäert Dir de Blëtz schécken, fir datt se goe kënnen? A wäerte se lech soen: Hei si mir? 38:36 Wien huet Wäisheet an d'Häerz geluecht? Oder wien huet de Geescht Intelligenz ginn? 38:37 Wien huet den Himmel verstänneg op Rechnung gestallt? An d'Skinn vum Himmel, wien léisst se tippen , 38:38 Wann de Stëbs zu Härtheet verwandelt ass, An d' Knuppen unenee gepecht hunn?

38:39 Gitt Dir d'Beute fir de Léiw Juegd ? Wëllt Dir den Honger vun de jonke Léiwen zefridden , 38:40 Wa se an hire Grotten leien, Oder an hirer Hiel leie fir ze stielen? 38:41 Wien bereet Iessen fir de Kueb, Wa seng Jonk u Gott kräischen, a ronderëm wanderen, ouni ze iessen?

JOB
Kapitel 39

39: 1 Wësst Dir d'Zäit wou d'Wëldgeessen opkommen? Oder hutt Dir d'Hirsch gekuckt wann se gebuer sinn? 39: 2 Hutt Dir d'Méint vun hirer Schwangerschaft gezielt, a wësst Dir d'Zäit wou se gebuer ginn? 39: 3 Si béien sech, si bréngen hir Kanner eraus, hir Schmerz geet fort. 39: 4 Seng Kanner wuessen staark, si wuesse mam Gras; Si verloossen, a kommen net zréck bei hinnen. 39: 5 Wien huet de wëll Aarsch fräi gemaach , a wien huet seng Bänn fräi gemaach? 39: 6 Wien ech en Haus an der Einsamkeet gemaach hunn, a seng Wunnengen op onfruchtbar Plazen. 39: 7 Hien mécht de Spott mat der Stadmass; Hien héiert net d'Stëmme vum Muleteer. 39: 8 Déi verstoppte Saache vun de Bierger si seng Weid, an hie sicht no all grénger Saach. 39: 9 Wëllt de Büffel Iech déngen, Oder an Ärer Krëpp bleiwen? 39:10 Bannt Dir de Büffel mat engem Seel fir de Fuer? Wäert hien d'Däller no Iech pléien? 39:11 Wäert Dir him vertrauen, well seng Kraaft grouss ass, a vertraut him mat Ärer Aarbecht? 39:12 Géift Dir him vertrauen fir Äert Somen ze sammelen an an Äert Dreschbuedem ze sammelen ? 39:13 Hutt Dir schéi Flilleke fir de Pouf ginn, oder Flilleken a Fiederen fir de Strauss? 39:14 Deen seng Eeër op der Äerd verlooss huet, a waarmt se op de Stëbs, 39:15 A vergiess datt de Fouss op se trëppele kann, an datt d'Béischt vum Feld se brieche kann. 39:16 Hien haart sech u seng Kanner, wéi wann se net seng wieren, ouni ze fäerten datt seng Aarbecht ëmsoss wier; 39:17 Well Gott huet hie vu Wäisheet entzunn an huet him kee Verständnis ginn. 3 9:18 Wann hien héich eropgeet, mécht de Spott mam Päerd a sengem Reider.

39:19 Hutt Dir dem Päerd Kraaft ginn? Hutt Dir hirem Hals mat wénkele Mane gekleet? 39:20 Wëllt dir hien wéi en Hummer intimidéieren? D'Schnurr vu senger Nues ass formidabel. 39:21 Esc arch d'Äerd, freet sech a senger Kraaft, geet eraus fir Waffen ze treffen; 39:22 Hie mécht Spott mat Angscht, a fäert net, a mécht säi Gesiicht net virum Schwert. 39:23 De Quiver kléngt géint hien, D'Eisen vum Speer an de Speer; 39:24 An hie mat Kraaft a Roserei Gruef der Äerd, egal iwwer de Sound vun der Trompett; 39:25 Virdru wéi et tëscht de Käfer seet: Ea! A vu wäitem richt et de Kampf, De Gejäiz vun de Kapitänen, an d'Gejäiz. 39:26 Flitt den Hawk duerch Är Wäisheet a verdeelt seng Flilleken no Süden? 39:27 Schwieft en Adler op Ärem Kommando a mécht säin Nascht héich? 39:28 Si wunnt a wunnt um Fiels, Op der Spëtzt vum Fiels an dem Fiels. 39:29 Vun do lauert de Kaz; Seng Ae kucke vu wäit ewech. 39:30 Hir Poussinne saugen Blutt; A wou et Läiche gëtt, do ass se.

JOB
Kapitel 40

40: 1 Den Här huet dem Job geäntwert a gesot: 40: 2 Ass et Wäisheet mam Almächtegen ze streiden? Dee mat Gott streit, beäntwert dëst. 40: 3 Dunn huet den Job den HÄR geäntwert a gesot: 40: 4 Kuckt, ech si béis; Wat äntweren ech lech? Ech hunn meng Hand iwwer de Mond geluecht. 40: 5 Eemol hunn ech geschwat, awer ech äntweren net; Och zweemol, awer ech wäert net méi schwätzen.

40: 6 Den HÄR huet dem Job geäntwert aus der Wirbelwind a sot: 40: 7 Gitt elo Är Lende wéi e Mann un; Ech froen lech, an Dir wäert mir äntweren. 40: 8 Sidd Dir och mäi Geriicht ongëlteg? Wäert Dir mech veruerteelen, fir lech selwer ze justifizéieren? 40: 9 Hutt Dir en Aarm wéi Gott? An Dir knacken mat enger Stëmm wéi hir? 40:10 Elo schmückt Dir lech mat Majestéit an Héichheet, a kleet lech mat Éier a Schéinheet. 40:11 Pour de Verbrenne vun Ärer Roserei aus; Kuckt jiddereen houfreg, a schloe hien erof. 40:12 Kuckt jiddereen, deen houfreg ass, a bescheed se, a brech déi Béis an hirer Plaz. 40:13 Deckt se all am Stëbs, schléit hir Gesiichter an der Däischtert un; 40:14 An ech wäert lech och zouginn datt Är riets Hand lech retten kann. 40:15 Kuckt elo, wat ech lech gemaach hunn; Gras ësst wéi Ochs. 40:16 Kuckt elo, seng Kraaft ass a senge Lende, a seng Kraaft an de Muskele vu sengem Bauch. 40:17 Säi Schwanz beweegt sech wéi en Zeder, An d'Sënnen u seng Oberschenkel sinn zesummegewieft. 40:18 Seng Schanken si staark wéi Bronze, a seng Glidder wéi Eisenbunnen.

40:19 Hien ass den Ufank vun de Weeër vu Gott; Wien et gemaach huet, ka säi Schwert méi no kommen. 40:20 Sécher, d'Bierger produzéiere Gras fir hien; An all Béischt vum Feld freiert sech do. 40:21 Hie wäert sech ënner dem Schiet leeën, am Geheimnis vu Réi a naass Plazen. 40:22 Déi donkel Beem bedecken et mat hirem Schiet; D'Weide vum Stroum ëmginn hien. 40:23 Kuckt, de Floss leeft vu senger Mamm, awer hie gëtt net gestéiert; Hien ass roueg, obwuel e ganze Jordan a säi Mond brécht. 40:24 Wäert iergendeen et huelen wann hie waakreg ass, a seng Nues duerchbrach?

JOB
Kapitel 41

41: 1 Kënnt Dir de Leviathan mat engem Haken zeechnen oder mat engem Seel wat Dir op d'Zong geheit? 41: 2 Kënnt Dir e Seel a seng Nuesbëscher stiechen a säi Kiefer mat engem Haken duerchstierken? 41: 3 Wäert hien d'Gebieder fir lech multiplizéieren? Wäert hien dech verflaachen? 41: 4 Wäert hien e Bond mat lech maachen, fir datt Dir hien als éiwege Kniecht huele kënnt? 41: 5 Spillt Dir mat him wéi mat engem Vugel, Oder verbannt Dir hien fir Är Meedercher? 41: 6 Wäert d'Begleeder et zu engem Fest maachen? Wäerte se et ënnert den Händler verdeelen? 41: 7 Kënnt Dir seng Haut mat engem Messer schneiden, oder säi Kapp mat engem Fëscher Harpun ? 41: 8 Maacht Är Hand op hien; Dir erënnert lech un d'Schluecht, an Dir kënnt ni zréck. 41: 9 Kuckt, d'Hoffnung iwwer hie soll gespott ginn, well och a senger eenzeger Siicht si se schwaach. 41:10 Keen traut sech sou ze erwächen; Wien kéint dann viru mir sinn? 41:11 Wien huet mech als éischt ginn, fir datt ech mech restauréiere kann? Alles ënner Himmel ass meng. 41:12 Ech wäert net roueg iwwer seng Memberen, nach iwwer seng Kraaft an d'Gnod vu senger Dispositioun. 41: 13 Wien kann d'Gesiicht vu sengem Kleedungssteck entdecken? Wie kënnt mat senger Duebelbrems un hien? 41:14 Wien kann d'Dieren vu sengem Gesiicht opmaachen? D'Zeilen vun den Zänn sinn Terror. 41:15 D'Herrlechkeet vu senge Kleeder si staark Schëlder, enk zou . 41:16 Ee begéint deen aneren, datt de Wand net tëscht hinnen erakënnt. 41:17 Si sinn openeen gekollt ; Si hale mateneen, dat kann een net sunderéieren.

41:18 Mat sengem Schniewel brennt hien e Feier un, A seng Ae si wéi d'Aenlidder vum Sonnenopgang. 41:19 Aus sengem Mond kommen eraus Feierblieder; Fiery flashes viru. 41:20 Rauch kënnt aus hiren Nuesen, Wéi e kochend Dëppen oder Kessel. 41:21 Säin Otem brennt Kuelen, an eng Flam kënnt aus sengem Mond. 41:22 Stäerkt ass a sengem Hals , an Entsuergung verbreet sech viru sech. 41:23 Déi schwaachst Deeler vu sengem Fleesch si gehärt; Si si fest dran, a si réckelen net. 41:24 Säin Häerz ass fest wéi e Steen, a staark wéi de Buedem. 41:25 Déi staark hunn Angscht viru senger Gréisst , A wéinst hirer schwaacher maachen se sech selwer ze botzen. 41:26 Wann iergendeen et erreecht, weder Schwert, nach Speer, nach Dart, nach Korselet wäert daueren . 41:27 Hie betruecht Eisen als Stréi, a Bronze als verfault Holz. 41:28 Saeta léisst hien net flüchten; Schlaangsteng si wéi Stréi fir hien. 41:29 Hien huet all Waff fir Stëppelen, An um Spannung vum Speer spott hien. 41:30 Ënner et huet schaarf Muschelen; Dréckt Är Schäerft um Buedem. 41:31 Hien léisst déif Mier kachen wéi en Dëppen , a mécht et wéi en Dëppen Sallef. 41:32 No him mécht hien de Wee blénken, Déif schéngt déif wäiss ze sinn. 41:33 Et gëtt keen op der Äerd wéi hien; Déier gemaach ouni Angscht. 41:34 Hien veruecht all héich Saach; Hien ass Kinnek iwwer all déi houfreg.

JOB
Kapitel 42

42: 1 Den Job huet den Jehova geäntwert a sot: 42: 2 Ech weess datt Dir alles maache kënnt, an datt et kee Gedanke gëtt dat Iech verstoppt ass. 42: 3 Wien ass deen deen de Rot verdonkelt ouni ze verstoen? Duerfir hunn ech geschwat wat ech net verstanen hunn; Saachen ze wonnerbar fir mech, déi ech net verstanen hunn. 42: 4 Héiert, ech bieden Iech, an ech wäert schwätzen; Ech froen Iech, an Dir wäert mech léieren. 42: 5 Hien hat dech vum Héiresoen héieren; Awer elo meng Ae gesinn dech. 42: 6 Duerfir haassen ech mech selwer, a bedaueren op Stëbs an Äschen. 42: 7 An et ass geschitt, nodeems de Jehova dës Wierder mam Job geschwat huet, sot den Jehova zum Eliphaz temani ta: Meng Roserei war entzündegt géint Iech an Är zwee Begleeder; well Dir hutt net vu mir geschwat wat richteg ass, wéi mäi Knecht Job. 42: 8 Elo huelt Iech dofir siwe Kaalwer a siwe Widder a gitt bei mäi Knecht Job, a bitt e Brennoffer fir Iech, a mäi Knecht Job wäert fir Iech bieden . well ech sëcher op hien oppassen fir dech net schändlech ze behandelen, well s du net mat Gerechtegkeet vu mir geschwat hues, wéi mäi Knecht Job. 42: 9 Dofir sinn den Eliphaz, den Temanit, de Bildad de Suhit, an den Zophar den Naamatit gaang, an hunn dat gemaach, wéi den Jehova hinne gesot huet; an den Jehova huet dem Job säi Gebiet ugeholl.

42:10 An den HÄR huet dem Job seng Leed ofgeschaaft, wéi hie fir seng Frënn gebiet huet; an hien huet all d'Saache verduebelt, déi dem Job gewiescht sinn.

42:11 An all seng Bridder an all seng Schwësteren koumen zu him , an all déi, déi hie scho kannt hunn, a Brout bei him a sengem Haus giess hunn, a mat him sympathiséiert hunn an hien getréischt hunn fir alles Béises, wat den Jehova gemaach huet. op hie bruecht; a jidd vun hinnen huet him e Stéck Suen an e Goldring geschenkt. 42:12 An den HÄR huet de leschte Staat vum Job méi geseent wéi deen éischten; well hien hat véierzéngtausend Schof, sechsdausend Kamellen, dausend Joch Ochsen an dausend leselen, 42:13 an hien hat siwe Jongen an dräi Meedercher. 42:14 Hien huet den Numm vum éischte genannt, Jemima, dee vun der zweeter, Cesia, an dee vum Drëtten, Keren-hapuc. 42:15 An et ware keng Frae sou schéin wéi dem Job seng Meedercher op der ganzer Äerd; an hire Papp huet hinnen eng Ierfschaft ënner hire Bridder ginn. 42:16 Duerno huet den Job honnert a véierzeg Joer gelieft an huet seng Jongen a seng Jongen hir Kanner an der véierter Generatioun gesinn. 42:17 An den Job ass gestuerwen al a voller Deeg.

PSALMS

Kapitel 1

1: 1 Geseent ass de Mann, deen net am Berodung vun de Béisen trëppelt, an och net um Wee vu Sënner, an och net souz hien um Sëtz vun de Béiser; 1: 2 Awer seng Freed ass am Gesetz vum Här, an iwwer säi Gesetz meditéiert hien Dag an Nuecht. 1: 3 Et soll wéi e Bam sinn, deen duerch Stréimunge vum Waasser gepflanzt gëtt, Dee seng Friichte gëtt a senger Zäit, A säi Blat fällt net A wat och ëmmer Dir maacht, Dir wäert et gutt maachen . 1: 4 Net sou déi Schlecht, déi si wéi de Schäff, datt de Wand ewech bléist. 1: 5 Dofir wäert de Béisen net am Uerteel opstoen, an och keng Sënner an der Versammlung vun de Gerechten. 1: 6 Well den Jehova weess de Wee vun de Gerechten; Awer de Wee vum Béise geet ëm.

PSALMS
Kapitel 2

2: 1 Firwat rëselen d'Natiounen, an d'Leit denken ëmsoss? 2: 2 D'Kinneke vun der Äerd wäerte opstoen, a Prënze konsultéiere vereent géint den HÄR a géint säi Gesalbten a soen: 2: 3 Loosst eis hir Bänn briechen an hir Schnouer vun eis ofwerfen . 2: 4 Deen deen am Himmel sëtzt soll laachen; Den Här wäert se bespotten. 2: 5 Da wäert hien zu hinnen a senger Roserei schwätzen, a wäert hinnen a senger Roserei Ierger. 2: 6 Awer ech hu mäi Kinnek op Zion gesat, mäin hellege Bierg. 2: 7 Ech verëffentlechen d'Dekret; Den Jehova huet zu mir gesot: Du bass mäi Jong; Ech hunn dech haut gebuer. 2: 8 Frot mech, an ech wäert d'Natiounen Är Ierfschaft maachen, an d'Enn vun der Äerd als Äert Besëtz. 2: 9 Dir wäert se mat enger Staang vun Eisen briechen; Wéi e Potterschëff zerstéiert Dir se. 2:10 Elo, Kinneken, sidd weis ; Gitt eng Warnung zou, Riichter vun der Äerd. 2:11 Déngt den Här mat Angscht a freet Iech mat Zidderen. 2:12 Éier de Jong, sou datt hien net rosen ass, an Dir sidd ënnerwee. Well op eemol huet hien seng Roserei entzündegt. Geseent sinn all déi op hien vertrauen.

PSALMS
Kapitel 3

3: 1 O Jehova, wéi vill hunn meng Géigner multiplizéiert! Vill sinn déi, déi géint mech opstinn. 3: 2 Vill sinn déi, déi vu mir soen: Et gëtt keng Erléisung fir hie bei Gott. Sela 3: 3 Awer Dir, Jehova, sidd e Schëld ronderëm mech; Meng Herrlechkeet, an deen dee mäi Kapp ophëlt. 3: 4 Mat menger Stëmm hunn ech den Här geruff, an hien huet mir vu sengem hellege Bierg geäntwert. Selah 3: 5 Ech hu mech geluecht a geschlof, An ech sinn erwächt ginn, well den Här mech ënnerstëtzt huet. 3: 6 Ech fäerten net zéngdausende vu Leit, déi géint mech belageren. 3: 7 Stitt op, Heh ovah; rett mech, mäi Gott; Well Dir all meng Feinde op de Wang geschloen hutt; D'Zänn vun de Béisen hu gebrach. 3: 8 D' Erléisung ass vum Här; Äre Segen ass op Är Leit. Selah.

PSALMS
Kapitel 4

4: 1 Äntwert mir wann ech ruffen, O Gott vu menger Gerechtegkeet. Wéi ech an der Angscht waren, hues du mech erweidert; Hunn Barmhäerzegkeet op mech, an héiert mäi Gebiet. 4: 2 Kanner vu Männer, wéi laang wäert Dir meng Éier a Schändléch verwandelen, Vanity gär hunn a Ligen sichen? Selah 4: 3 Wësst also datt den Här dee göttleche fir sech selwer gewielt huet; Den Jehova héiert wann ech him ruffen e. 4: 4 Zidderen an net sënnegen; Meditéiert op Ärem Häerz wann Dir an Ärem Bett sidd, a sidd roueg. Selah 4: 5 Offert gerecht Affer, a setzt Äert Vertrauen an den HÄR. 4: 6 Vill sinn déi, déi soen: Wien weist eis wat gutt ass? Hieft d' Liicht vun Ärem Gesiicht op eis op, o Här . 4: 7 Dir hutt mäi Häerz Freed gemaach Méi wéi hir wéi hir Käre an hire neie Wäin reichlech waren. 4: 8 A Fridde wäert ech leien, an och schlofen; Well nëmmen du, Jehova, loosst mech zouversiichtlech liewen.

PSALMS
Kapitel 5

5: 1 Héiert, Här, meng Wierder; Betruecht mäi Gejäiz. 5: 2 Lauschtert d'Stëmm vu mengem Kreesch, mäi Kinnek a mäi Gott, fir Iech wäert ech bieden. 5: 3 O Här, moies wäert Dir meng Stëmm héieren; De Moien wäert ech mech virun Iech presentéieren an ech waarden. 5: 4 Well Dir sidd kee Gott, dee Béisen hëlt; Dee schlechte Jong wäert net mat Iech liewen. 5: 5 Narren stinn net virun Ären Aen; Dir haasst all Béisaarteg. 5: 6 Dir wäert déi zerstéieren déi Ligen schwätzen; Dee blutt duuschteregen a bedrunnene Mënsch gëtt vum Här ofgeleent . 5: 7 Awer ech, wéinst dem Iwwerfloss vun Ärer Barmhäerzegkeet, wäert an Äert Haus erakommen; Ech wäert zu Ärem hellege Tempel an Ärer Angscht veréieren. 5: 8 Féiert mech, o HÄR, an Deng Gerechtegkeet wéinst menge Feinden; Maacht Äre Wee riicht viru mir. 5: 9 Fir an hirem Mond ass et keng Oprichtegkeet; Hir Bannen si béis, hiren Hals ass en oppent Graf, Si schwätze Schmeechele mat hirer Zong. 5:10 Strof se, o Gott; Hierscht fir hire Rot; Wéinst der Villzuel vun hire Verbrieche geheit se eraus, well se géint dech rebelléiert hunn. 5:11 P ero loosst all déi op Iech vertrauen; Si jäizen fir ëmmer fir Freed, well Dir se verdeedegt; Déi, déi Ären Numm gär hunn, freeën sech iwwer Iech. 5:12 Fir Iech, o Här, wäert de Gerechte blesséieren; Wéi mat engem Schild se mat Ärem Gonschten.

PSALMS
Kapitel 6

6: 1 O Här, bestreit mech net an Ärer Roserei, a bestrof mech net an Ärer Roserei. 6: 2 Hutt Barmhäerzegkeet op mech, O Här, well ech si krank; Heelt mech, o Här, well meng Schanken zidderen. 6: 3 Meng Séil ass och ganz gestéiert; An Dir, Jehova, wéi laang? 6: 4 Zréck, o Här, rett meng Séil; Spuert mech fir Är Barmhäerzegkeet. 6: 5 Well am Doud gëtt et keng Erënnerung un Iech; A Sheol, wien lueft Iech? 6: 6 Ech gi verschmëlzt duerch Gekreien; All Nuecht iwwerschwemmen ech mäi Bett mat Tréinen , ech Waasser mäi Bett mat mengen Tréinen. 6: 7 Meng Ae si verschmotzt vun hirem Braten; Si sinn al ginn wéinst all mengen Haits. 6: 8 Gitt vu mir fort, all Dir Aarbechter vun der Ongerechtegkeet; Fir den Här huet d'Stëmm vu mengem kräischen héieren. 6: 9 Jehova huet mäi Plädoyer héieren; Den Jehova huet mäi Gebied kritt. 6:10 All meng Feinde wäerte geschummt a gestéiert ginn ; Si dréinen sech a ginn op eemol genéiert.

PSALMS
Kapitel 7

7: 1 O Här mäi Gott, ech hunn op mech vertraut; Rett mech vun allen, déi mech verfollegen, a befreit mech, 7: 2, fir datt se meng Séil wéi e Léiw zerräissen, a mech auserneen trennen, ouni datt ee mech befreit . 7: 3 O HÄR mäi Gott, wann ech dat gemaach hunn, Wann Ongerechtegkeet a mengen Hänn ass ; 7: 4 Wann ech dee schlecht bezuelt hunn, deen am Fridde mat mir war (ler ech dee geliwwert hunn, dee mäi Feind ouni Ursaach war), 7: 5 Loosst de Feind meng Séil verfollegen, an et fannen; Spuert mäi Liewen op de Buedem, A leet meng Éier am Stëbs. Selah 7: 6 Stitt op, Här, wann Dir gitt ; Stitt op géint de Roserei vu menge Géigner, a erwächt a mengem Gonschten dat Uerteel dat Dir gebueden hutt. 7: 7 Eng Versammlung vu Vëlker wäert dech ëmginn, a sëtzen erëm op Héicht. 7: 8 Jehova wäert d'Leit beurteelen; Riichtert mech, o Här, no menger Gerechtegkeet, a no menger Integritéit. 7: 9 Loosst elo de Béise vun de Béisen ëmgoen, awer befestegt déi Gerecht; Well de gerechte Gott de Geescht an d'Häerz testen. 7:10 Mäi Schëld ass a Gott, deen den oprechten Häerz rett. 7:11 Gott ass e gerechte Riichter, a Gott ass all Dag rosen op déi Schlecht. 7:12 Wann hien net zoutrëfft, wäert hie säi Schwert schäerfen; Den Armado huet scho säi Bou, an en huet e virbereet. 7:13 Hien huet och Waffen vum Doud virbereet an huet feiereg Pfeile gemaach. 7:14 Kuckt, déi béis hunn Ongerechtegkeet empfaang , war schwanger mat Ongerechtegkeet an huet Bedruch gebuer. 7:15 Hien huet eng Brunn gegruewen an huet se déif gemaach; An an de Gruef, deen hie gemaach huet, wäert hie falen.

7:16 Seng Ongerechtegkeet kënnt op sengem Kapp zréck, a säi Feelverhalen fällt op seng eege Kroun. 7:17 Ech luewen den Här no senger Gerechtegkeet, an ech sangen zum Numm vum Allerhéchsten.

PSALMS
Kapitel 8

8: 1 O Jehova eisen Här, wéi herrlech ass Ären Numm op der ganzer Äerd! Dir hutt Är Herrlechkeet iwwer den Himmel gesat; 8: 2 Aus dem Mond vu Puppelcher an deenen, déi saugen, hues du d'Festung gegrënnt, Wéinst denge Feinden, Fir de Feind an d' Gëfteg ze stëllen . 8: 3 Wann ech Ären Himmel gesinn, d'Aarbecht vun Äre Fangeren, de Mound an d'Stären, déi Dir geformt hutt, 8: 4 Ech soen: Wat ass de Mënsch, datt Dir un hien denkt, an de Mënschejong, datt Dir hien besicht ? 8: 5 Dir hutt hie wéineg manner gemaach wéi d'Engelen, an Dir hutt mat Herrlechkeet an Éier gekréint. 8: 6 Dir hutt hien iwwer d'Wierker vun Ären Hänn regéiert; Dir hutt alles ënner seng Féiss gesat: 8: 7 Schof an Ochsen, all déi, an och d'Béischt vum Feld, 8: 8 D'Villercher vun der Loft an d'Fësch vum Mier; Alles wat laanscht d'Weeër vum Mier passéiert . 8: 9 O Jehova, eisen Här, wéi grouss ass Ären Numm op der ganzer Äerd!

PSALMS
Kapitel 9

9: 1 Ech wäert dech luewen, o Här, vu ganzem Häerz; Ech wäert all Är Wonner erzielen. 9: 2 Ech wäert frou sinn a freeën mech iwwer lech; Ech sangen Ärem Numm, O Héchsten. 9: 3 Meng Feinde sinn zréckgaang; Si si gefall a si virun lech ëmkomm. 9: 4 Well Dir mäi Recht a meng Saach oprecht gehalen hutt; Dir hutt um Troun gesat a riichteraus ze jugéieren. 9: 5 Dir hutt d'Natiounen bestrooft, Dir hutt de Béisen zerstéiert, Dir hutt hiren Numm fir ëmmer an ëmmer ausgestrott. 9: 6 D'Feinde sinn ëmkomm; si ware fir ëmmer verwüst; An d' Stied, déi Dir geschloen hutt, Hir Erënnerung ass mat hinnen ëmkomm. 9: 7 Awer den Här wäert fir ëmmer aushalen; Hien huet säin Troun fir d'Uerteel virbereet. 9: 8 Hien wäert d'Welt mat Gerechtegkeet beurteelen, an d'Leit mat Gerechtegkeet. 9: 9 Jehovas wäert e sech fir déi Aarm, Ënnerstand der Zäit lerger. 9:10 Déi, déi Ären Numm wëssen, vertrauen op lech, well Dir, Här, hutt déi net verlooss, déi dech sichen. 9:11 Singt den Här, deen zu Zion wunnt; Publizéiert seng Wierker ënner de Vëlker. 9:12 Fir deen, dee Blutt verlaangt, erënnert sech un hien; Hien huet de Kreesch vun de Leid net vergiess. 9:13 Barmhäerzeg iwwer mech, Jehova; Mäi Opwand deen ech vun hinnen leiden dass mech haassen, Dir dee mech opgehuewe an aus den Diere vum Doud, 9:14 Dat Ech kann all äre lueft Nzas Um Paarte vun der Duechter vum Zion, An ech kann an Ärer Erléisung iwwer . 9:15 D'Natiounen sinn an de Gruef gesonk, déi se gemaach hunn; Am Netz, datt se de Fouss verstoppt hunn, gouf geholl.

9:16 Den Jehova huet sech selwer am Uerteel bekannt gemaach datt hien ausgefouert huet; De Schlecht war an der Aarbecht vu sengen Hänn gebonnen. Higaion. Selah 9:17 Déi Schlecht ginn an d'Sheol transferéiert, All d'Leit déi Gott vergiessen. 9:18 Fir de Bedierfnes gëtt net fir ëmmer vergiess, an och d'Hoffnung vun den Aarme wäert net fir ëmmer vergiessen . 9:19 Stitt op, O Här; loosst de Mënsch net stäerken; Loosst d'Natiounen virun Iech beurteelen. 9:20 Maacht Angscht an hinnen, o Här; Loosst d'Natiounen wëssen datt se nëmme Männer sinn. Selah.

PSALMS
Kapitel 10

10: 1 Firwat sidd Dir wäit ewech, o Jehova, a verstoppt dech an der Zäit vun Ierger? 10: 2 Mat Arroganz verfollegen déi Schlecht déi Aarm; Hie wäert an den Apparater agespaart sinn, déi hien ausgeduecht huet. 10: 3 Fir de Béise prahle mam Wonsch vu senger Séil, blesséiert déi gierig an veruecht den Här. 10: 4 De Béisen, wéinst der Houfert vu sengem Gesiicht, sicht Gott net; Et gëtt kee Gott an engem vun Äre Gedanken. 10: 5 Seng Weeër sinn zu all Moment kromm; Är Uerteeler si wäit vu senger Siicht ewech; Hien veruecht all seng Géigner . 10: 6 Hie seet a sengem Häerz: Ech wäert ni geréckelt ginn; Ongléck wäert mech ni iwwerhuelen. 10: 7 Säi Mond ass voller Fluch a Bedruch a Bedruch; Et ass Schrecken a Béis an senger Zong. 10: 8 Sëtzt a Laun bei den Dierfer; A verstoppte Plazen ëmbréngen déi Onschëlleg. Seng Ae verfollegen den Underdog; 10: 9 Hien lauert a Geheimnis, wéi e Léiw aus senger Hiel; Hie lauert fir déi Aarm ze rappen; Réckt déi Aarm andeems Dir se an Äert Netz bréngt. 10:10 Hie schrumpft, hie kraacht, A vill Onglécklech falen a seng staark Krallen . 10:11 Hie seet a sengem Häerz: Gott huet vergiess; Hien huet säi Gesiicht bedeckt; Dir wäert et ni gesinn. 10:12 Stitt op, Här Gott, hélt Är Hand op; Vergiesst net déi Aarm. 10:13 Firwat veruecht de Schlecht Gott Gott? A sengem Häerz huet hie gesot: Dir frot net . 10:14 Dir hutt et gesinn; well Dir kuckt op d'Aarbecht an d'Veriftung, d'Belounung mat Ärer Hand ze ginn; Déi hëlleflos hélt sech Zuflucht bei Iech; Dir sidd den Helfer vun de Pappelosen. 10:15 Break den Aarm vum Béisen, a verfollegt de Béisen vun de Béisen, bis Dir kee fënnt.

10:16 Jehova ass Kinnek fir ëmmer an ëmmer; D'Natiounen sinn aus hirem Land ëmkomm. 10:17 Dir hutt de Wonsch vun de bescheidenen héieren, O Här; Dir setzt säin Häerz a lauschtert op Äert Ouer, 10:18 Fir Pappelos an Ënnerdréckt ze jugéieren, sou datt de Mënsch vun der Äerd net méi Gewalt mécht.

PSALMS
Kapitel 11

11:1 Am Här vertrauen ech; Wéi seet Dir zu menger Séil: Loosst et wéi e Vull op de Bierg flüchten? 11:2 Fir, kuckt, déi Schlecht strecken hir Béi, Si setzen hir Pfeile op d'Seel, fir am Geheimen déi oprecht am Häerz ze schloen. 11:3 Wann d'Fundamenter zerstéiert ginn, wat maachen déi Gerecht? 11:4 Jehova ass a sengem hellege Tempel; Jehova huet säin Troun am Himmel; Seng Ae gesinn, seng Deckelen ënnersichen d'Jonge vu Männer. 11:5 Jehova test de Gerechten; Awer déi Schlecht an déi déi Gewalt gär hunn, hir Séil haasst. 11:6 Op de Schlecht wäert hien d'Kalamitéiten reenen; Feier, Schwiewel a verbrenne Wand wäert den Deel vun hirem Becher sinn. 11:7 Well de Jehova ass gerecht, a gär Gerechtegkeet; Dee gerechte Mann wäert op säi Gesiicht kucken.

PSALMS
Kapitel 12

12: 1 Rett, o Här, well déi Göttlech sinn net méi do; Fir déi Gleeweg sinn aus de Jongen vu Männer verschwonnen. 12: 2 Jiddereen schwätzt eng Lige mat sengem Noper; Si schwätze mat verflaacht Lëpsen, a mat engem duebelen Häerz. 12: 3 Den Jehova wäert all verflaacht Lëpsen zerstéieren, an d'Zong déi prahm schwätzt; 12: 4 Zu deenen, déi gesot hunn: Mat eiser Zong wäerte mir iwwerwannen; Eis Lëpsen sinn eis; Wien ass Här vun eis? 12: 5 Wéinst der Ënnerdréckung vun den Aarmen, wéinst der gekrasch vun der Aarmséileg , Elo wäert ech opstoen, seet den HÄR; Ech retten deen deen dofir sucht. 12: 6 D'Wierder vum Här si propper Wierder, Wéi sëlwer an engem Äerduewen raffinéiert, siwe Mol gereinegt. 12: 7 Du, Jehova, wäert se halen; Vun dëser Generatioun wäert Dir fir ëmmer reservéieren. 12: 8 De Béisen trëppelt ronderëm, wann Béiswëllegkeet tëscht de Mënschejongen ervirgeet.

PSALMS
Kapitel 13

13: 1 Wéi laang, Jehova? Vergiess Dir mech fir ëmmer? Wéi laang wäert Dir Äert Gesiicht fir mech verstoppen? 13: 2 Wéi laang wäert ech meng Séil beroden, mat Leed a mengem Häerz all Dag? Wéi laang wäert mäi Feind iwwer mech ervirhiewen? 13: 3 Kuckt, äntwert mech, o Här mäi Gott; Liicht meng Aen op, sou datt ech net dout schlofen; 13: 4 Fir datt mäi Feind net seet: Ech hunn hien eruewert. Meng Feinde wäerte sech freeën wann ech rutschen. 13: 5 Awer ech vertrauen op Är onbestänneg Léift; Mäin Häerz wäert sech iwwer Är Erléisung freeën. 1 3: 6 Ech wäert dem Här sangen, well hien huet mir gutt gemaach.

PSALMS
Kapitel 14

14: 1 De Geck seet a sengem Häerz: Et gëtt kee Gott. Si si korrupt ginn, si maachen abominabel Wierker; Et gëtt keen dee gutt mécht. 14: 2 Den Här huet aus dem Himmel op d'Mënschejongen erof gekuckt, fir ze kucken ob et Leit ginn déi verstinn, Wien Gott siche géif. 14: 3 All sinn ofgefall, zesumme si se korrupt; Et gëtt keen dee gutt mécht, et gëtt net emol een. 14: 4 Hunn all déi, déi Ongerechtegkeet maachen, keen Ënnerscheed, Wien mäi Vollek verschléckt wéi wa se Brout géifen iessen, a ruffen den Här net un? 14: 5 Si hu geziddert mat Dreck; Well Gott ass mat der Generatioun vun de Gerechten. 14: 6 Si spotten de Rot vun den Aarmen, awer den HÄR ass hir Hoffnung. 14: 7 O, datt d'Erléisung fir Israel aus Zion géif kommen! Wann den Här war erëm der Gefaangeschaft vu senge Leit soll iwwer Jacob, a wäert Israel Freed.

PSALMS
Kapitel 15

15: 1 Jehova, wien soll an Ärem Tabernakel wunnen? Wien wunnt op Ärem hellege Bierg? 15: 2 Wien an Integritéit geet a Gerechtegkeet mécht, a Wourecht a sengem Häerz schwätzt. 15: 3 Wien net mat senger Zong verleumdert, an och net sengem Noper Béis mécht, an och net Virwërf géint säin Noper gëtt. 15: 4 Hien an deem seng Aen déi béis veruecht ass, awer déi, déi den Här fäerten, ginn geéiert. Deen deen, och vereedegt fir him ze schueden, ännert sech net dofir; 15: 5 Wien net seng Suen der Wucherung ginn huet, an hien huet och keng Bestiechung géint déi Onschëlleg zouginn. Déi Persoun déi dës Saach mécht wäert ni rutschen.

PSALMS
Kapitel 16

16: 1 Halt mech, o Gott, well ech hunn op mech vertraut. 16: 2 O meng Séil, du sot zu Jehova: Dir sidd mäin Här; Et gëtt kee Gutt fir mech ausserhalb vun lech. 16: 3 Fir déi Helleg déi op der Äerd sinn, a fir déi Éierlech ass et all meng Freed. 16: 4 D'Leed vun deenen, déi fläisseg engem anere Gott déngen, wäerte sech multiplizéieren. Ech wäert hir Bluttlibatiounen net ubidden, an och hir Nimm net op meng Lëpsen huelen . 16: 5 Jehova ass den Deel vu menger lerfschaft a vu mengem Becher; Dir hält mäi Gléck. 16: 6 D'Schnouer sinn op agreabele Plazen op mech gefall, an d'lerfschaft, déi bei mech komm ass, ass schéin. 16: 7 Ech wäert den Här préschen, dee mech beréit ; Och nuets hunn ech mäi Gewësse bäibruecht. 16: 8 Ech hunn den Här ëmmer viru mir gestallt; Well et u menger rietser Hand ass, ginn ech net gerëselt. 16: 9 Dofir war mäin Häerz frou, a meng Séil huet sech gefreet; Mäi Fleesch wäert och sécher raschten; 16:10 Fir datt Dir meng Séil net am Sheol hannerloosst, an datt Dir Är helleg Korruptioun net erlaabt. 16:11 Dir wäert mir de Wee vum Liewen weisen; An Ärer Präsenz ass et Vollständegkeet vu Freed; Freed un Ärer rietser Hand fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 17

17: 1 Héiert, o Jehova, eng gerecht Saach; lauschtert mäi Gejäiz. Héiert mäi Gebied vu Lëpsen fräi vu Bedruch. 17: 2 Vun Ärer Präsenz kënnt meng Verdächtegung; Loosst Är Ae Gerechtegkeet gesinn. 17: 3 Dir hutt mäi Häerz probéiert, Dir hutt mech nuets besicht; Dir hutt mech getest, an hutt näischt Schlechtes fonnt; Ech hu mech entscheet datt mäi Mond net soll transgresséieren. 17: 4 Wat mënschlech Wierker ugeet, duerch d'Wuert vun Äre Lippen hunn ech mech vun de Weeër vu Gewalt gehalen. 17: 5 Halt meng Schrëtt op Äre Weeër, sou datt meng Féiss net rutschen. 17: 6 Ech hunn lech ugeruff, well Dir héiert mech, o Gott; Léngt Äert Ouer op mech, lauschtert mäi Wuert. 17: 7 Weist Är wonnerschéi Barmhäerzegkeet, Dir, déi déi retten, déi op Ärer rietser Hand schützen, Vun deenen, déi géint si opstinn. 17: 8 Halt mech wéi den Apel vun Ärem Aen; Verstopp mech ënner dem Schiet vun denge Flilleken, 17: 9 Fir d'Aen vun de Béisen, déi mech ënnerdréckt, vu menge Feinden, déi mäi Liewen sichen. 17:10 Si sinn an hirem Fett gewéckelt; Si schwätzen arrogant mam Mond. 17:11 Elo hunn se eis Schrëtt ëmginn; Si hunn hir Ae gesat fir eis op de Buedem ze werfen. 17:12 Si si wéi e Léiw, dee wëllt préiwen, A wéi e jonke Léiw, dee sech verstoppt. 17:13 L entkommen, o Här; Gitt eraus fir se ze begéinen, poster se; Liwwert meng Séil vu Béisaarme mat Ärem Schwert, 17:14 Vu Männer mat Ärer Hand, o Här, vu weltleche Männer, deenen hir Undeel si an dësem Liewen hunn, an deem hire Bauch voll ass mat Ärem Schatz. Si zefridden hir Kanner, An nach méi fir hir Kleng.

17:15 Wat mech ugeet, ech wäert Äert Gesiicht a Gerechtegkeet gesinn; Ech wäert zefridden sinn wann ech waakreg sinn, mat Ärer Aart.

PSALMS
Kapitel 18

18: 1 Ech hunn dech gär, Här, meng Kraaft. 18: 2 Jehova ass mäi Fiels a mäi Schlass, a mäi Retter. Mäi Gott, meng Kraaft, op hien wäert ech vertrauen; Mäi Schild, an d'Kraaft vu menger Erléisung, mäin héije Refuge. 18: 3 Ech ruffen den Här un, dee wäert ze luewen, an ech gi vu menge Feinde gerett . 18: 4 D' Bande vum Doud hunn mech ëmginn, an d'Torrents vu Béisen hunn mech erschreckt. 18: 5 D' Bande vum Sheol hunn mech ëmginn, Si hunn mech mam Doud gebonnen . 18: 6 A menger Nout hunn ech den Här geruff an hunn zu mengem Gott geruff. Hien huet meng Stëmm aus sengem Tempel héieren , A mäi Gejäiz koum virun him, zu sengen Oueren. 18: 7 D'Äerd war geréckelt an huet geziddert; D'Fundamenter vun de Bierger goufe gerëselt, A si goufe gerëselt, well hie war indignéiert. 18: 8 Damp opgestan aus sengem nostrils, an Konsuméiere Feier aus sengem Mond; Kuelen goufen vun him entzündegt. 18: 9 Hien huet den Himmel gebéit a koum erof; An et war déck Däischtert ënner senge Féiss. 18:10 Hien ass op engem Cherub gefuer a flitt; Hien ass op de Flilleke vum Wand geflunn. 18:11 Hien huet Däischtert zu sengem verstoppt Plaz gemaach, sengem Rido ronderëm him; Däischtert Waasser, Himmelwolleken. 18:12 Duerch d'Hellegkeet vu senger Präsenz sinn seng Wolleke passéiert; Hagel a Verbrenne Kuelen. 18:13 Den HÄR huet am Himmel gedonnert, an den Héchsten huet seng Stëmm geäussert ; Hagel a Kuelen vum Feier. 18:14 Hien huet seng Feiler erausgeschéckt a se gestreet; Hien huet e Blëtz geheit an zerstéiert.

18:15 Dunn hunn d'Tiefe vum Waasser erschéngt, an d'Fundamenter vun der Welt goufen entlooss, Bei Ärem Bestrofung, Här, Duerch den Otem vun Ären Nuesen. 18:16 Hien huet vun héich geschéckt; Hien huet mech geholl, Hien huet mech aus ville Waasser gezunn. 18:17 Hien huet mech vu mengem mächtege Feind befreit, a vun deenen, déi mech gehaasst hunn; si ware méi staark wéi ech. 18:18 Si hunn mech am Dag vu menger Zerstéierung ugegraff, awer den Här war meng Ënnerstëtzung. 18:19 Hien huet mech op eng grouss Plaz bruecht; Hien huet mech befreit, well hie war frou mat mir. 18:20 Jehova huet mech no menger Gerechtegkeet belount; No der Propretéit vu mengen Hänn huet hie mech belount. 18:21 Well ech hunn d'Weeër vum Här gehal an hunn net vu mengem Gott béis fortgaang. 18:22 Fir all seng Uerteeler ware viru mir, an ech sinn net vu senge Statute fortgaang. 18:23 Ech war oprecht géint hien an hu mech vu menger Ongerechtegkeet gehal, 18:24 Fir déi den HÄR mech no menger Gerechtegkeet belount huet; No der Propretéit vu mengen Hänn a senge Gesiichter. 18:25 Mat der Barmhäerzeger weist Dir lech Barmhäerzeg, a Gerecht Mat dem perfekte Mann. 18:26 Du solls dech propper fir déi propper weisen, an du bass schwéier fir déi Schlecht. 18:27 Fir datt Dir déi verletzte Leit retten an déi houfreg Aen bescheiden. 18:28 Dir wäert meng Luucht beliichten; Den Här mäi Gott wäert meng Däischtert opklären. 18:29 Mat lech wäert ech Arméien zerstéieren, a mat mengem Gott wäert ech Mauere stiermen. 18:30 Wat Gott ugeet, säi Wee ass perfekt, an d'Wuert vum Här gëtt kloer gemaach; Schëld ass fir all déi op hien waarden.

18:31 Well wien ass Gott nëmmen den Jehova nëmmen? A wéi e Fiels gëtt et ausserhalb vun eisem Gott? 18:32 Et ass Gott, dee mech mat Kraaft gürt, an dee mäi Wee perfekt mécht; 18:33 Wien meng Féiss wéi Réi mécht, a mech op meng Héichte stoe léisst; 18:34 Wien trainéiert meng Hänn fir de Kampf, de Bou vu Bronze mat menge Waffen ze béien. 18:35 Dir hutt mir och d'Schëld vun Ärer Erléisung ginn; Deng riets Hand huet mech nohalteg gemaach, an Deng Mëllkeet huet mech super gemaach. 18:36 Dir hutt meng Schrëtt ënner mir erweidert, a meng Féiss sinn net rutscht. 18:37 Ech hunn meng Feinde verfollegt an hunn se iwwerholl, a sinn net zréck komm, bis ech se fäerdeg gemaach hunn. 18:38 Ech hunn se geschloen fir datt se net opstinn; Si sinn ënnert meng Féiss gefall. 18:39 Fir datt Dir mech mat Kraaft fir de Kampf ëmgëtt; Dir hutt meng Feinde ënner mech vernidderegt. 18:40 Dir hutt meng Feinde de Réck op mech gemaach, fir datt ech déi zerstéiere kënnen, déi mech haassen. 18:41 Si hunn gejaut, an et war keen ze retten; Och de Jehova, awer hien huet se net héieren. 18:42 An ech hu se wéi Stëbs virun de Wand gemuel; Ech hunn se erausgehäit wéi Bulli vun de Stroossen. 18:43 Dir hutt mech vum Sträit vun de Leit gerett; Dir hutt mech Chef vun den Natioune gemaach; Leit déi ech net kannt hunn mir gedéngt. 18:44 Wéi se vu mir héieren hunn, hunn se mir gefollegt; D'Kanner vun Onbekannte si mir eragereecht ginn. 18:45 Déi Friemer si schwaach ginn an zidderen aus hiren Grenzen . 18:46 Vive den HÄR, a geseent mäi Fiels, an erhieft de Gott vu menger Erléisung.

18:47 De Gott, dee meng Onrecht räift a Leit ënner mech ënnerworf ; 18:48 Hien, dee mech vu menge Feinde befreit , a mech selwer iwwerwënnt iwwer déi, déi géint mech opstinn; Dir hutt mech vun engem gewalttätege Mann befreit. 18:49 Dofir wäert ech dech bei den Natiounen zouginn , o Här, a sangen zu Ärem Numm. 18:50 Si gëtt groussen Triumphen zu hirem Kinnek, A weist Barmhäerzegkeet mat sengem Gesalbten, David a seng Nokommen fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 19

19: 1 Den Himmel deklaréiert d'Herrlechkeet vu Gott, an d'Firma proklaméiert d'Aarbecht vu sengen Hänn. 19: 2 Een Dag schwätzt Wuert zu Dag, An Nuecht op Nuecht erkläert Wäisheet. 19: 3 Et gëtt keng Ried, keng Wierder, an och hir Stëmm gëtt net héieren. 19: 4 Hir Stëmm geet duerch d'ganz Äerd, an hir Wierder bis zum Enn vun der Welt . An hinnen huet hien en Tabernakel fir d'Sonn gesat; 19: 5 An dëse Mann, wéi e Mann deen aus sengem Thalamus kënnt, freet sech wéi e Riese fir d'Strooss ze lafen. 19: 6 Seng geet vun engem Enn vum Himmel aus, A säi Wee bis zum Enn vun hinnen; An et ass näischt vu senger Hëtzt ze verstoppen . 19: 7 D'Gesetz vu Jehova ass perfekt, d'Séil konvertéiert; Den Zeegnes vum Jehova ass trei, mécht déi einfach weis. 19: 8 D'Geboter vum Här si richteg, si freeën d'Häerz; Dem Jehovas säi Gebot ass reng, léisst d'Aen op. 1 9: 9 D'Angscht virum Här ass propper, et dauert fir ëmmer; D'Uerteele vum Jehova si richteg, all gerecht. 19:10 Si si méi ze wënschen wéi Gold, a méi wéi vill Geldstrof; A méi séiss wéi Hunneg, an dat wat aus der Hunneg distilléiert. 19:11 Ären Dénger gëtt weider mat hinnen ugefrot; Fir se ze halen ass et grouss Belounung. 19:12 Wien kann seng eege Feeler verstoen? Rett mech vun deenen, déi vu mir verstoppt sinn. 19:13 Halt Äre Knecht och vun Arroganz; Loosst se net iwwer mech regéieren; Da wäert ech oprecht sinn, an ech si propper vu grousser Rebellioun. 19:14 Loosst d'Wierder vu mengem Mond an d'Meditatioun vu mengem Häerz fir lech erfreelech sinn, o Här, mäi Steen a meng Erléiser.

PSALMS
Kapitel 20

20: 1 Jehova héiert dech am Dag vum Konflikt; Kann den Numm vum Gott vu Jacob dech verdeedegen. 20: 2 Schéckt Iech Hëllef aus dem Hellegtum, An hält Iech vum Zion. 20: 3 Denkt un all Är Offeren, an akzeptéiert Är Brennoffer. Selah 20: 4 Gitt Iech no dem Wonsch vun Ärem Häerz, a maacht all Är Berodung. 20: 5 Mir wäerten eis iwwer Är Erléisung freeën, a mir wäerten e Fändel am Numm vun eisem Gott hiewen; Kann den Jehova all Är Ufroe gewähren . 20: 6 Elo weess ech datt den Jehova säi Gesalbte rett; Hien héiert et vu sengem hellegen Himmel Mat der Spuerkraaft vu senger rietser Hand. 20: 7 Dës vertrauen op Ween, an déi op Päerd; Awer mir wäerten den Numm vum Här eise Gott erënneren. 20: 8 Si stierzen a falen, Awer mir stinn op a stinn. 20: 9 Rett, Jehova; Kann de Kinnek eis héieren deen Dag wou mir hien opruffen.

PSALMS
Kapitel 21

21: 1 De Kinnek freet sech iwwer Deng Kraaft, o Här; An an Ärer Erléisung, wéi frou! 21: 2 Dir hutt him de Wonsch vu sengem Häerz zouginn, an Dir hutt d'Demande vu senge Lëpsen net ofgeleent. Selah 21: 3 Fir datt Dir hien mat Segen vu Gutt getraff hutt; Dir hutt eng Kroun vu Geldstrof op säi Kapp gesat. 21: 4 Hien huet Iech ëm d'Liewe gefrot, an Dir hutt him et ginn; Längt vun Deeg fir ëmmer an ëmmer. 21: 5 Grouss ass seng Herrlechkeet an Ärer Erléisung; Éier a Majestéit hunn him opgestallt. 21: 6 Fir Dir hutt hien fir ëmmer geseent; Dir fëllt hie mat Freed mat Ärer Präsenz. 21: 7 Well de Kinnek op den Här vertraut, an d'Barmhäerzegkeet vum Allerhéchsten, wäert hien net geréckelt ginn. 21: 8 Är Hand wäert all Är Feinde erausfannen; Deng riets Hand wäert déi erreechen déi dech haassen. 21: 9 Du solls se wéi e Feieruewen an der Zäit vun Ärem Roserei maachen; Den Här wäert se a senger Roserei zerstéieren, a Feier wäert se konsuméieren. 21:10 Dir sollt hir Uebst vun der Äerd zerstéieren, an hir Somen aus de Mënsche Kanner. 21:11 Well se Béis géint dech probéiert hunn; Si hunn e Schema gefälscht, awer se wäerte sech net duerchsetzen, 21:12 Fir Dir wäert se op de Fluch setzen; An Äre Saiten arrangéiert Dir Pfeile géint hir Gesiichter. 21:13 Gitt héich , Här, an Ärer Kraaft; Mir sangen a luewen Är Muecht.

PSALMS
Kapitel 22

22: 1 Mäi Gott, mäi Gott, firwat hues du mech verlooss? Firwat sidd Dir sou wäit vu menger Erléisung, a vun de Wierder vu mengem Gejäiz? 22: 2 Mäi Gott, ech kräischen am Dag, an Dir äntwert net; An nuets, an et gëtt kee Rescht fir mech. 22: 3 Awer Dir sidd helleg, Dir, déi ënner de Luef vun Israel wunnt. 22: 4 Eis Pappen vertrauen op dech; Si hunn gewaart, an Dir hutt se befreit. 22: 5 Si hunn lech geruff , a goufen ausgeliwwert; Si hunn lech vertraut a sech net geschummt. 22: 6 Awer ech sinn e Wuerm, an net e Mann; Virwërf vu Männer, a vun de Leit veruecht. 22: 7 All déi, déi mech gesinn, mocken mech; Si strecken de Mond aus, si rëselen de Kapp a soen: 22: 8 Hien huet sech dem Jehova verflicht; liwwert hien; Rett hien, well hien huet sech begeeschtert. 22: 9 Awer Dir sidd deen, deen mech aus der Gebärmutter erausgeholl huet; Deen deen mech zouversiichtlech gemaach huet well ech bei menger Mamm hir Broscht war. 22:10 Ech sinn op lech geworf ginn ier ech gebuer sinn; Well ech meng Mamm gesinn hunn, sidd Dir mäi Gott. 22:11 Sidd net wäit vu mir, well d'Nout ass no; Well et gëtt keen deen hëlleft. 22:12 Vill Bullen hunn mech ëmginn; Staark Bullen aus Bashan hu mech ëmkreest. 22:13 Si hunn de Mond op mech opgemaach wéi e rosen a brüllend Léiw . 22:14 Ech gi wéi d'Waasser gegoss, an all meng Schanken sinn aus Gelenker; Mäin Häerz war wéi Wachs, Schmelzt an der Mëtt vu menger Nerv. 22:15 Meng Kraaft ass gedréchent wéi en Dëppen, a meng Zong hält sech u meng Gaumen, an Dir hutt mech an de Stëbs vum Doud gesat.

22:16 Well Hënn mech ëmginn hunn; Eng Bande Béiser huet mech ëmkreest; Si hu meng Hänn a meng Féiss duerchgestach. 22:17 Ech kann all meng Schanken zielen; Mëttlerweil kucke se mech a kucke mech. 22:18 Si hu meng Kleeder ënnert sech gedeelt, a fir mäi Kleed geheie se vill. 22:19 Awer Dir, Jehova, sidd net wäit ewech; Meng Kraaft, séier ze hëllefen. 22:20 Liwwer meng Séil vum Schwert, mäi Liewen aus der Kraaft vum Hond. 22:21 Rett mech vum Léiwsmound a befreit mech vun den Hénger vum Büffel. 22:22 Ech wäert Ären Numm zu menge Bridder deklaréieren ; An der Mëtt vun der Kongregatioun luewen ech dech. 22:23 Dir, déi den Här fäerten, lueft hien; Verherrlecht him, all Somen vum Jakob, an fäert hien, all Somen vun Israel. 22:24 Fir hien huet d'Verletzung vun de Béis net veruecht oder ofgeleent , an hie verstoppt säi Gesiicht net fir si; Awer wann hien zu him geruff huet, huet hien héieren. 22:25 Mäi Luef soll vun lech sinn an der grousser Kongregatioun; Ech wäert meng Gelübd bezuelen virun deenen, déi him fäerten. 22:26 Déi Sachlech sollen iessen an zefridden sinn; Déi, déi hien sichen, wäerten den Här luewen ; däin Häerz soll fir ëmmer liewen. 22:27 All d'Enn vun der Äerd erënnere sech un den HÄR, an all d'Familljen vun den Natiounen wäerten ier Dir veréieren. 22:28 Fir d'Kinnekräich ass vum Här, an hie wäert d'Natiounen regéieren. 22 : 29 iessen a veréieren all d'Muecht vum Land; Jiddereen, deen an de Stëbs geet, wäert sech virun him béien, och deen, deen net d'Liewe fir seng eege Séil kann erhalen. 22:30 Posteritéit wäert hien déngen; Dëst gëtt vu Jehova gezielt bis déi lescht Generatioun.

22:31 Si kommen a verkënnegen seng Gerechtegkeet; Zu engem Vollek dat nach net gebuer ass, wäerte se annoncéieren datt hien dat gemaach huet.

PSALMS
Kapitel 23

23: 1 Jehova ass mäi Schäfer; Ech wäert näischt feelen. 23: 2 Hie mécht mech a gréng Weiden ze leeën; Nieft rouege Waasser wäert mech Hiert. 23: 3 Hien tréischt meng Séil; Hie wäert mech op de Weeër vu Gerechtegkeet féiere fir säin Numm. 23: 4 Och wann ech am Dall vum Schatten vum Doud ginn, fäerten ech kee Béis, well Dir wäert mat mir sinn; Är Staang an Äert Personal ginn mir Encouragement. 23: 5 Dir bereet en Dësch viru mir a Präsenz vu menge Feinden; Dir salbt mäi Kapp mat Ueleg; meng Coupe leeft iwwer. 23: 6 Sécher de bi en a Barmhäerzegkeet wäert mir all d'Deeg vu mengem Liewen nogoen, An am Haus vum Här wäert ech laang Deeg wunnen.

PSALMS
Kapitel 24

24: 1 D'Äerd gehéiert dem Här a senger Fülle; D'Welt an déi, déi dra wunnen. 24: 2 Fir hien gegrënnt et op d'Mier, an etabléiert et op de Flëss. 24: 3 Wien wäert de Bierg vum Här eropgoen? A wien wäert a senger helleger Plaz sinn? 24: 4 Déi propper an Hänn a reng am Häerz; Deen, deen seng Séil net zu vergebene Saachen erhuewen huet, huet och net bedruch geschwuer. 24: 5 Hie kritt Segen vum Här, a Gerechtegkeet vum Gott vun der Erléisung. 24: 6 Sou ass d'Generatioun vun deenen, déi no him sichen, Vun deenen, déi no Ärem Gesiicht sichen, o Gott vum Jakob. S elah 24: 7 Hieft op, O Paarten, Är Käpp, An du stéi op, éiweg Dieren, an de Kinnek vun der Herrlechkeet. 24: 8 Wien ass dëse Kinnek vun der Herrlechkeet? Jehova dee staarken a mächtegen, den Jehova dee mächtegen am Kampf. 24: 9 Hieft Är Käpp, Dir Paarte , an hieft Är Käpp, éiweg Paarte, an de Kinnek vun der Herrlechkeet wäert erakommen. 24:10 Wien ass dëse Kinnek vun der Herrlechkeet? Jehova vun den Arméien, hien ass de Kinnek vun der Herrlechkeet. Selah.

PSALMS
Kapitel 25

25: 1 Fir Iech, o Här, wäert ech meng Séil ophiewen. 25: 2 Mäi Gott, ech vertrauen op dech; Looss mech net schummen, Loosst mech net meng Feinden iwwer mech freeën. 25: 3 Bestëmmt gëtt keen vun deenen, déi op Iech waarden, verwiesselt; Déi ouni Ursaach rebelléieren wäerten sech schummen. 25: 4 Weist mir Är Weeër, o Här; Weist mir Är Weeër. 25: 5 Féiert mech an Ärer Wourecht a léiert mech, well Dir sidd de Gott vu menger Erléisung; Ech hunn de ganzen Dag op dech gewaart. 25: 6 Denkt drun, o Här, Är Barmhäerzegkeet an Är Barmhäerzegkeet, déi éiweg sinn . 25: 7 Denkt net un d'Sënne vu menger Jugend a vu menge Verstéiss; No Ärer Barmhäerzegkeet erënnert mech, Wéinst Ärer Guttheet, o Här. 25: 8 Gutt a oprecht ass den Här; Dofir wäert hien de Sënner de Wee léieren. 25: 9 Hien féiert de Bescheiden am Uerteel, a léiert de Mëschen säi Wee. 25:10 All Weeër vum Här si Barmhäerzegkeet a Wourecht, Zu deenen, déi säi Bund a seng Zeienaussoen halen. 25:11 Fir Ären Numm Wuel, O Här, Dir wäert och meng Sënn verzeien, déi grouss ass . 25:12 Wien ass dee Mann, dee Gott fäert? Hie weist Iech de Wee fir ze wielen. 25:13 Hien wäert Wuelstand genéissen, a säi Som wäert d'Land ierwen. 25:14 Déi intim Gemeinschaft vu Jehova ass mat deenen, déi him fäerten, an hinne wäert hie säi Bund bekannt maachen . 25:15 Meng Ae sinn ëmmer op den Här, well hie wäert meng Féiss aus dem Netz zéien. 25:16 Kuckt mech, an hunn Barmhäerzegkeet op mech, well ech sinn alleng a belästegt. 25:17 D' Problemer vu mengem Häerz ginn erop; Huelt mech aus menger Angscht. 25:18 Kuckt meng Leed a meng Aarbecht, a verzeit all meng Sënnen.

25:19 Gesitt meng Feinden, wéi se multiplizéiert ginn, a mat gewaltsamem Haass haassen se mech. 25:20 Waacht meng Séil a befreit mech; Loosst mech net schummen, well ech hunn Iech vertraut. 25:21 Integritéit an Éierlechkeet behale mech, well ech hunn op Iech gehofft. 25:22 Erléist, o Gott, Israel Vun all senge Probleemer.

PSALMS
Kapitel 26

26: 1 Riichter mech, o Här, well ech sinn a menger Integritéit getrëppelt; Ech hunn och dem Jehova vertraut ouni ze zécken. 26: 2 Sicht mech, o Här, a probéiert mech; Ënnersicht meng bannent Gedanken a mäin Häerz. 26: 3 Fir Är Barmhäerzegkeet ass viru mengen Aen, an ech ginn an Ärer Wourecht . 26: 4 Ech sinn net mat hypokritesche Männer gesat, an ech sinn och net mat deenen agaang, déi a Virwand trëppelen. 26: 5 Ech haassen d'Versammlung vun de Béisen, a mat de Béisen hunn ech mech ni gesat. 26: 6 Ech wäschen meng Hänn an Onschold, an sou wäert ech ronderëm Ären Altor goen, o Här, 26: 7 fir mat enger Stëmm vu Merci ze kräischen, an all Är Wonner ze erzielen. 26: 8 Yahweh, de Wunnsëtz vun Ärem Haus hunn ech gär gemaach an d'Wunnplaz vun Ärer Herrlechkeet. 26: 9 Huelt meng Séil net mat Sënner ewech, och net mäi Liewen mat bluddege Männer , 26:10 An deenen hir Hänn béis sinn, an hir riets Hand ass voller Bestiechung. 26:11 Awer ech wäert a menger Integritéit goen; Erléist mech, an huet Barmhäerzegkeet op mech. 26:12 Mäi Fouss ass oprecht; An de Kongregatiounen wäert ech den Jehova préschen.

PSALMS
Kapitel 27

27: 1 Jehova ass mäi Liicht a meng Rettung; Vu wiem fäerten ech? Jehova ass d'Kraaft vu mengem Liewen; Wien sinn ech fir Angscht ze hunn ? 27: 2 Wann déi Schlecht, meng Ënnerdrécker a meng Feinde géint mech gesammelt hunn, fir mäi Fleesch ze iessen, stierzen se a falen. 27: 3 Och wann eng Arméi géint mech campéiert, mäin Häerz soll net fäerten; Och wann de Krich géint mech opgeworf gëtt, wäert ech zouversiichtlech sinn. 27: 4 Eng Saach hunn ech vum Jehova gefrot, dëst wäert ech sichen; Kann ech am Haus vum Här sinn all déi Deeg vu mengem Liewen, fir d'Schéinheet vum Här ze gesinn an a sengem Tempel nozefroen. 27: 5 Fir hie wäert mech a sengem Tabernakel verstoppen am Dag vum Béisen; Hie wäert mech am Geheimnis vu senger Wunneng verstoppen; Op engem Fiels huet mech héich gesat. 27: 6 Da wäert hie mäi Kapp iwwer meng Feinden ophiewen, déi mech ëmginn, an ech a sengem Tabernakel Affer vu Freed opferen; Ech sangen a luewen dem Jehova. 27: 7 Héiert, Jehova, meng Stëmm mat där ech lech ruffen; Hunn Barmhäerzegkeet op mech, an äntwert mech. 27: 8 Mäin Häerz huet vun lech gesot: Sicht mäi Gesiicht. Ech wäert Äert Gesiicht sichen, o Här; 27: 9 Verstoppt Äert Gesiicht net fir mech. Dréckt Ären Dénger net a Roserei ewech; Dir sidd meng Hëllef gewiescht. Loosst mech net a verlooss mech net, Gott vu menger Erléisung. 27:10 Och wa mäi Papp a meng Mamm mech verloossen, awer de Jehova wäert mech sammelen. 27:11 Léiert mech Äre Wee, Här, a féiert mech op de Wee vun der Gerechtegkeet wéinst menge Feinden.

27:12 Gitt mech net dem Wëlle vu menge Feinden of; Fir falsch Zeien an déi, déi Grausamkeet otmen, si géint mech opgestan. 27:13 Ech hätt geschwächt wann ech net gegleeft hunn datt ech d'Guttheet vum Här am Land vun de Liewege gesinn. 27:14 Waart op den Här; Sidd staark, a loosst Äert Häerz encouragéieren; Jo, waart op Jehova.

PSALMS
Kapitel 28

28: 1 Zu lech wäert ech ruffen, O Här. Mäi Fiels, ignoréiert mech net, Fir datt et net ech ka sinn, loosst mech, Wéi déi, déi an d'Graf ginn. 28: 2 Héiert d'Stëmm vu menge Gebieder wann ech lech ruffen, wann ech meng Hänn op deng helleg Tempel ophiewen. 28: 3 Huelt mech net mat de Béisen ewech, A mat deenen , déi Ongerechtegkeet maachen, Déi Fridde mat hiren Nopere schwätzen, Awer Béisen ass an hirem Häerz. 28: 4 Gëff hinnen no hirer Aarbecht, an no der Béisenheet vun hiren Doten; Gitt hinnen wat se no der Aarbecht vun hiren Hänn verdéngen. 28: 5 Well se net d'Doten vum Här geéiert hunn, an och net d'Aarbecht vu sengen Hänn, wäert hien se ofrappen an net opbauen. 28: 6 Geseent den Här, deen d'Stëmm vu menge Biedungen héieren huet. 28: 7 Den Här ass meng Kraaft a mäi Schëld; An him huet mäi Häerz vertraut, an ech gouf gehollef, Fir dat mäin Häerz sech gefreet huet, A mat mengem Lidd luewen ech hien. 28: 8 Jehova ass d'Kraaft vu sengem Vollek, an de Rettungsflüchtlings vu sengem Gesalbten. 28: 9 Rett Är Leit a préschen Är lerfschaft; Pastoral an hale se fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 29

29: 1 Gitt dem Här zou, O Jongen vun de Mächtegen, schreift dem Här Herrlechkeet a Kraaft aus. 29: 2 Gitt der Herrlechkeet d'Herrlechkeet zou wéinst sengem Numm; Veréiert Gott an der Schéinheet vun der Hellegkeet. 29: 3 D' Stëmm vum Här iwwer d'Waasser; De Gott vun der Herrlechkeet, den Här , donnert iwwer vill Waasser. 29: 4 D' Stëmm vum Här mächteg; Stëmm vum Jehova mat Herrlechkeet. 29: 5 D' Stëmm vum HÄR, deen d'Zeder brécht; Den Jehova huet d'Zeder vum Libanon gebrach . 29: 6 Hien huet se wéi Kälber gesprongen; Dem Libanon an dem Sirion wéi d'Jonge vum Büffel. 29: 7 D' Stëmm vum Jehova deen d'Flämme vum Feier ausgëtt; 29: 8 D' Stëmm vum Här, déi d'Wüst schüttelt; Jehova rëselt d'Wüst vu Kades. 29: 9 D' Stëmm vum Här, déi d'Eichen ofbriechen an d'Bëscher kaal maachen; A sengem Tempel proklaméiert alles seng Herrlechkeet. 29:10 Den Här presidéiert d'Iwwerschwemmung, an den Här sëtzt als Kinnek fir ëmmer. 29:11 Jehova wäert säi Vollek Kraaft ginn; Den Jehova wäert säi Vollek mat p az préschen.

PSALMS
Kapitel 30

30: 1 Ech wäert dech verherrlechen, o Här, well Dir huet mech erhuewen an meng Feinde net erlaabt mech ze freeën. 30: 2 O HÄR mäi Gott , ech hunn dech geruff, an du hues mech geheelt. 30: 3 O Här, Dir hutt meng Séil aus dem Sjeol erzunn; Du hues mir d'Liewe ginn, sou datt ech net an d' Graf erofgoe géif. 30: 4 Singt dem HÄR, seng Saints, a feiert d'Erënnerung un seng Hellegkeet. 30: 5 Fir e Moment wäert seng Roserei sinn, Awer seng Gonscht dauert e Liewe laang. D'Kraischen dauert nuets, An d'Freed kënnt moies. 30: 6 A menger Wuelstand hunn ech gesot: Ech wäert ni gerëselt ginn, 30: 7 Fir Iech, Jehova, duerch Är Gnod hues du mech als e staarke Bierg etabléiert. Dir hutt Äert Gesiicht verstoppt, ech war gestéiert. 30: 8 Zu Iech, Här, ech ruffen, an zum Här plädéieren ech. 30: 9 Wat profitéiert et a mengem Doud wann ech an d' Graf ginn? Wäert de Stëbs dech luewen? Wäert et Är Wourecht matdeelen? 30:10 Héieren, O Här, an erbaarmen mech; Jehova, sief meng Helfer. 30:11 Du hues mäi Klaag an en Danz gemaach; Du hues mäi Sackduch fräigeschalt a mech mat Freed ëmginn. 30:12 Duerfir wäert ech Iech sangen, ech verherrlechen mech selwer , an ech wäert net roueg sinn. Här mäi Gott, ech luewen dech fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 31

31: 1 An Dech, o Här, hunn ech mäi Vertraue gesat; looss mech ni verwiesselen; Liwwert mech an Ärer Gerechtegkeet. 31: 2 Neigt Äert Ouer fir mech, liwwert mech séier; Sief du mäi staarke Fiels a Festung fir mech ze retten. 31: 3 Fir Dir sidd mäi Fiels a mäi Schlass; No Ärem Numm féiert Dir mech a féiert mech. 31: 4 Huelt mech aus dem Netz, dat se fir mech verstoppt hunn, well Dir sidd meng Zuflucht. 31: 5 An Är Hand luewe ech mäi Geescht.

Dir hutt mech erléist, o Jehova , Gott vun der Wourecht. 31: 6 Ech haassen déi, déi an illusoresche Virfäll waarden; Awer ech hunn op den Här gehofft. 31: 7 Ech wäert mech freeën a frou sinn an Ärer onbestänneger Léift, well Dir meng Leed gesinn hutt; Dir hutt meng Séil an Angscht gemaach. 31: 8 Dir hutt mech net dem Feind seng Hand ofginn; Dir hutt meng Féiss op eng grouss Plaz gesat. 31: 9 Huet Barmhäerzegkeet iwwer mech, Här, well ech sinn a Nout; Meng Aen, meng Séil a mäi Kierper si mat Trauregkeet verbraucht ginn. 31:10 Well mäi Liewen mat Péng verschwënnt, a meng Joeren mat Schief ; Meng Kraaft ass erschöpft wéinst menger Ongerechtegkeet, a meng Schanken si verschwonnen. 31:11 Ech sinn e Virworf vun all menge Feinden, a vill méi vu mengen Noperen, an den Horror vu menge Bekannten; Déi, déi mech dobaussen gesinn, flüchten vu mir. 31:12 Ech sinn aus sengem Häerz vergiess wéi en Doudegen; Ech si wéi e gebrachent Glas ginn. 31:13 Well ech héieren de Verleumdung vu villen; Angscht iwwerfällt mech vun alle Säiten, Wärend se zesumme géint mech konsultéieren A si plange mäi Liewen ze huelen.

31:14 Awer ech vertrauen op Iech, o Här; Ech soen: Dir sidd mäi Gott. 31:15 Meng Zäiten sinn an Ärer Hand; Rett mech aus der Hand vu menge Feinden a menge Verfolger. 31:16 Maacht Äert Gesiicht op Äre Knecht; Rett mech duerch Är Barmhäerzegkeet. 31:17 Loosst mech net schummen, Här, well ech Iech opgeruff hunn ; Loosst déi Schlecht schummen, sidd domm am Sheol. 31:18 Ligen Lëpsen sinn domm, déi schwéiere Saache géint déi Gerecht Mat Stolz a Veruechtung schwätzen. 31:19 Wéi grouss ass Är Guttheet, déi Dir geluecht hutt fir déi, déi Iech fäerten, déi Dir dene gewisen hutt , déi op Iech hoffen, virun de Mënschejongen! 31:20 Am Geheimnis vun Ärer Präsenz verstoppt Dir se virun der Verschwörung vum Mënsch; Dir wäert se an e bedeckten Tabernakel setzen fir Zong ze enthalen. 31:21 Geseent den Här, well hien huet mech wonnerbar Barmhäerzegkeet an enger befestegter Stad gewisen. 31:22 Ech hu gesot a mengem Schnell: Ech sinn ofgeschnidden virun Ären Aen; Awer Dir hutt d'Stëmm vu menge Gebieder héieren, wéi ech Iech geruff hunn. 31:23 Léift den Här, all seng Hellegen; Den Här behält déi Gleeweg , A belount generéis deen, deen houfreg handelt. 31:24 Sidd staark, all déi, déi op den Här hoffen, a loosst Äert Häerz ootmen.

PSALMS
Kapitel 32

32: 1 Geseent ass deen deem seng lwerdroung verginn ass, a seng Sënn bedeckt. 32: 2 Geseent ass de Mann, deem den HÄR keng Ongerechtegkeet schëlleg mécht, an deem säi Geescht kee Bedruch ass. 32 : 3 Wärend ech stieche bliwwen, sinn meng Schanken al a mengem ganzen Dag geräift. 32: 4 Fir Dag an Nuecht war Är Hand op mech schwéier; Meng Gréngheet gouf an der Dréchent vum Summer. Selah 32: 5 Ech hunn Iech meng Sënn unerkannt, a meng Ongerechtegkeet hunn ech net verstoppt. Ech hu gesot: Ech wäert meng lwergreffer beim Här zouginn; An Dir hutt dem Béise vu menger Sënn verginn. Selah 32: 6 Dofir wäert all Hellegen zu Iech bieden an der Zäit wou Dir fannt; Bestëmmt am Héichwaasser vu ville Waasser erreeche se hien net. 32: 7 Dir sidd mäi Refuge; Dir wäert mech vu Nout halen; Mat Lidder vun der Befreiung ëmginn Dir mech. Selah 32: 8 Ech wäert dech verstoen, an ech léieren de Wee wéi Dir sollt goen; Ech wäert meng Aen op dech riichten. 32: 9 Sidd net wéi de Päerd, oder wéi de Maulwurst, ouni Verständnis, Déi mat engem Biesel a mat engem Biesel sollten agespaart ginn, soss kommen se net bei Iech. 32:10 Et gëtt vill Leed fir déi Schlecht; Awer wien op den Här hofft, Barmhäerzegkeet ronderëm hien. 32:11 Freet Iech um Här a freet Iech, Dir gerecht; A rifft fir d'Freed, all Dir oprecht am Häerz.

PSALMS
Kapitel 33

33: 1 Freet lech um Här, Dir gerecht; Am ganzen ass Luef schéin. 33: 2 Schreift dem Här mat der Harf; Singt mat Psalter a Lyre. 33: 3 Sang him en neit Lidd; Spillt fäeg mam Gejäiz. 33: 4 Fir oprecht ass d'Wuert vum HÄR, an all seng Aarbecht ass an trei gemaach. 33: 5 Hien huet Gerechtegkeet a Gerechtegkeet gär; D'Äerd ass voller Jehovas Barmhäerzegkeet . 33: 6 Mam Wuert vum HÄR goufen den Himmel gemaach, an de ganzen Häre vun hinnen duerch den Otem vu sengem Mond. 33: 7 Hien sammelt d'Waasser vum Mier zesummen als e Koup; Hie setzt den Ofgrond a Depositioune. 33: 8 Fäert den Här, d'ganz Äerd; Loosst all d'Awunner vun der Welt Angscht virun him hunn. 33: 9 Fir hie sot, an et war gemaach; Hien huet commandéiert, an et gouf. 33:10 Den Här annuléiert de Rot vun den Natiounen, an frustréiert d'Apparater vun de Leit. 33:11 De Rot vum Här wäert fir ëmmer bestoen ; D'Gedanken vu sengem Häerz un all Generatiounen. 33:12 Geseent ass d'Natioun, deenen hir Gott den Här ass, d' Leit, déi hien als seng Ierfschaft gewielt huet. 33:13 Den Här kuckt vum Himmel erof; Hien huet all Mënschejunge gesinn; 33:14 Aus senger Wunnplaz huet hien all d'Awunner vun der Äerd gesinn. 33:15 Hien huet d'Häerzer vun hinnen all geformt; Opmierksam ass fir all seng Wierker. 33:16 De Kinnek ass net gerett vun der Onmass vun der Arméi, an och net de staarke Flucht mat grousser Kraaft. 33:17 D'Päerd ass ëmsoss fir sech selwer ze retten; D'Gréisst vu senger Kraaft wäert kee fäeg sinn ze liwweren. 33:18 Kuckt, d'Aen vum Här ass op déi, déi him Angscht, Op déi a sengem Barmhäerzegkeet hoffen.

33:19 Fir hir Séilen vum Doud liwweren, An hinne Liewen an Zäit vun Hongersnout ginn. 33:20 Eis Séil waart op den Här; Hien ass eis Hëllef a Schëld. 33:21 Dofir wäerten eis Häerzer sech iwwer hie freeën, well mir vertrauen op säin hellegen Numm. 33:22 Är Barmhäerzegkeet ass iwwer eis, Här, wéi mir op lech hoffen.

PSALMS
Kapitel 34

34: 1 Ech wäert den Här zu all Moment blesséieren; Säi Luef soll ëmmer a mengem Mond sinn. 34: 2 Meng Séil soll an den Herrlechen Herrlechkeet ginn; Si héieren dovun a si frou. 34: 3 Erhieft den Här mat mir, A loosst eis säin Numm zesummen ophiewen. 34: 4 Ech hunn den Här gesicht, an hien huet mech héieren, an huet mech vun all mengen Ängschte befreit. 34: 5 Déi, déi hien ugekuckt hunn, goufen opgekläert, an hir Gesiichter hu sech net geschummt. 34: 6 Dësen aarme Mann geruff, an den HÄR héieren him, an gerett him aus all senge Problemer. 34: 7 Den Engel vum HÄR campéiert ronderëm déi, déi him fäerten, a liwwert se. 34: 8 Schmaacht a kuckt datt den HÄR gutt ass; Geseent ass de Mann, deen op hie vertraut. 34: 9 Angscht virum HÄR, Dir seng Hellegen, Fir déi, déi him fäerten, feelt näischt. 34:10 Déi jonk Léiwen brauchen a sinn hongereg; Awer déi, déi de Jehova sichen , feele keng Gutt. 34:11 Komm, Kanner, héiert mech; Ech wäert lech d'Angscht vum Här léieren. 34:12 Wien ass dee Mann, deen d'Liewe wëllt, Wien huet vill Deeg fir gutt ze gesinn? 34:13 Halt Är Zong virum Béisen, an Är Lëpsen aus Bedruch ze schwätzen. 34: 14 Fuert vum Béisen a maach gutt; Sicht Fridden a verfollegt et. 34:15 D'Ae vum Här sinn op déi Gerecht, a seng Oueren sinn op hiert Gejäiz opmierksam. 34:16 D'Roserei vum HÄR ass géint déi, déi Béis maachen, fir d'Erënnerung un hinnen vun der Äerd ze schneiden. 34:17 Déi Gerecht ruffen, an den Här héiert, a befreit se aus all hire Probleemer. 34:18 Den Här ass no bei de gebrochenen Häerzer; A spuert de Contrite vum Geescht. 34:19 Vill sinn d'Leed vun de Gerechten, awer den HÄR befreit hien aus hinnen all.

34:20 Hien hält all seng Schanken; Net ee vun hinnen ass futti. 34:21 Béis wäert de Béisen ëmbréngen , an déi, déi de Gerechten haassen, gi veruerteelt. 34:22 Jehova verléisst d'Séil vu sengen Dénger, an déi, déi op hie vertrauen, ginn net veruerteelt.

PSALMS
Kapitel 35

35: 1 Sträit, Här, mat deenen, déi géint mech streiden; Kampf géint déi, déi mech kämpfen. 35: 2 Huelt e Schëld an e Buckler, A stéi op fir mir ze hëllefen. 35: 3 Zitt d'Speer aus, maach zou géint meng Verfolger; Sot zu menger Séil: Ech sinn Är Erléisung. 35: 4 Loosst déi, déi mäi Liewe sichen, sech schummen a verwiesselen; Loosst déi, déi mäi falsch probéieren zréckgedréint a geschummt ginn . 35: 5 Loosst se si wéi e Schlag virum Wand, an den Engel vum HÄR verfollegt hinnen. 35: 6 Loosst hire Wee donkel a glat sinn, A loosst den Engel vum Här se verfollegen. 35: 7 Well se ouni Grond hir Netz fir mech an engem Gruef verstoppt hunn; Ouni Ursaach hu se gegruewen ho ech fir meng Séil. 35: 8 Den Duerchbroch rächen hien ouni hien et ze wëssen, an d'Netz dat hie verstoppt huet bindet hien; Mat Brokenness falen an et. 35: 9 Da wäert meng Séil sech iwwer Jehova freeën; Hie wäert sech a senger Erléisung freeën. 35:10 All meng Schanken soen: Jehova, dee wéi Dir ass, Wien befreit deen, dee méi staark ass wéi hien, an déi Aarm an Aarm, déi hien verwinnt? 35:11 Béis Zeien entstoen; Si froen mech iwwer dat wat ech net weess; 35:12 Si bezuele mir dat Béist fir dat Gutt, Fir meng Séil ze belaaschten. 35:13 Awer ech, wéi se krank waren, hunn e Sackkleed ugedoen; Ech hunn meng Séil mat Faaschten ugestouss, A mäi Gebiet ass a mäi Schouss zréckgaang. 35:14 Wéi mat mengem Begleeder, wéi mat mengem Brudder sinn ech gaang; Wéi e Mann dee seng Mamm trauert, huet hien mech am Trauer verniddert.

35:15 Awer si ware frou mat menger Nout, a sinn zesummekomm; Schued Leit hu sech géint mech gesammelt, an ech hunn et net verstanen; Si hunn mech ouni Rescht a Stécker gerappt; 35:16 Wéi Flatterer , Spotteren a Rëselen , Si zécken op mech op d'Zänn. 35:17 Här, wéi laang wäert Dir dat gesinn? Rett meng Séil vu senger Zerstéierung, mäi Liewen vun de Léiwen. 35:18 Ech wäert lech an enger grousser Kongregatioun zouginn ; Ech luewen dech bei ville Leit. 35:19 Loossen déi net, déi meng Feinden ouni Ursaach sinn, sech net freeën , an déi, déi mech ouni Ursaach haassen, loossen net wénken. 35:20 Well se schwätzen net Fridden; A géint d'Meecher vun der Äerd denken se falsch Wierder. 35:21 Si hunn de Mond géint mech erweidert; Si soten: Whoa, whoa, eis Aen hunn et gesinn! 35:22 Dir hutt et gesinn, o Här; maach net zou; Här, gitt net vu mir fort. 35:23 Beweegt an erwächt mech Gerechtegkeet ze maachen, mäi Gott a mäin Här, fir meng Saach ze verdeedegen. 35:24 Riichter mech no Ärer Gerechtegkeet, o mäi Gott, a freet mech net iwwer mech. 35:25 Sot net an Ärem Häerz: Hey, eis Séil! Sot net: Mir hunn hien verschléckt! 35:26 Loosse se sech schummen a verwiesselen, déi sech iwwer mäi Béis freeën; Déi, déi sech géint mech ophiewen, si mat Scham a Verwirrung gekleet. 35:27 Loosst déi, déi fir meng gerecht Saach sinn, sangen a si frou, a sot ëmmer: Loosst den HÄR héich ginn, Deen de Fridde vu sengem Dénger gär huet. 35:28 A meng Zong soll vun Ärer Gerechtegkeet schwätzen an Äre Luef de ganzen Dag.

PSALMS
Kapitel 36

36: 1 D'Béisenheet vun de Schlecht seet zu mir: Et gëtt keng Angscht virum Gott virun hiren Aen. 36: 2 Hien huet sech selwer geflattert, also a sengen eegenen Aen, datt seng Ongerechtegkeet net fënnt a gehaasst gëtt. 36: 3 D'Wierder vu sengem Mond sinn Ongerechtegkeet a Bedruch; Hien huet opgehalen vernünfteg ze sinn a gutt ze maachen. 36: 4 Meditéiert Béis op sengem Bett; Et ass um Wee net gutt, Béis haasst net. 36: 5 O Här, Deng léif Frëndlechkeet reecht bis an den Himmel, an Deng treiheet erreecht d'Wolleken. 36: 6 Är Gerechtegkeet ass wéi d'Bierger vu Gott, Är Uerteeler, eng grouss Déift. O Här, Dir behält Mënsch an Déier. 36: 7 Wéi wäertvoll, o Gott, ass Är Barmhäerzegkeet! Dofir siche Mënschejongen ënner dem Schiet vun Äre Flilleken. 36: 8 Si wäerte grëndlech zefridden mam Fett vun Ärem Haus sinn, an Dir wäert se Waasser aus dem Stroum vun Äre Genoss. 36: 9 Well mat lech ass de Quell vum Liewen; An Ärem Liicht wäerte mir d'Liicht gesinn. 36:10 Verlängert Är Barmhäerzegkeet zu deenen, déi lech kennen, an Är Gerechtegkeet zu den oprechten Häerzer. 36:11 Loosst de Fouss vum Stolz net géint mech kommen, an d'Hand vun de Schlecht beweegt mech net. 36:12 Do sinn d' Aarbechter vun der Ongerechtegkeet gefall; Si goufen erofgefall, a si kënnen net opstoen.

PSALMS
Kapitel 37

37: 1 Sidd net ongedëlleg wéinst Béiser, a sidd net beneid iwwer déi, déi Ongerechtegkeet maachen. 37: 2 Fir wéi e Gras gi se geschwënn ofgeschnidden, a wéi e gréngt Gras dréchnen se op. 37: 3 Vertrau op den Här, a maach gutt; An Dir wäert am Land wunnen, an Dir wäert op d'Wourecht ernähren. 37: 4 Freet Iech och am HÄR, an hie wäert Iech d'Wënsch vun Ärem Häerz ginn. 37: 5 Gitt Äre Wee zum Här, a vertraut op hien; an hie wäert. 37: 6 Hien weist Är Gerechtegkeet wéi d'Liicht, an Äert Recht wéi de Mëtten. 37: 7 Sief roueg virum Jehova a waart op hien. Gitt net gestéiert vun deem, deen op sengem Wee gutt geet, Vum Mann dee Béis mécht. 37: 8 Gitt Roserei lass, a geheit Roserei ewech; Gitt net opgereegt op iergendeng Manéier falsch ze maachen. 37 : 9 Fir Béiser ginn zerstéiert, Awer déi, déi op den Här hoffen, si wäerten d'Äerd ierwen. 37:10 Well vun elo un gëtt et kee Béis; Dir wäert seng Plaz observéieren, an et wäert net do sinn. 37:11 Awer de mëll wäert d'Äerd ierwen, a wäert Freed selwer am Iwwerfloss vu Fridden. 37:12 Dee Béisen huet géint de Gerechte geplot a sech mat him op d'Zänn gezunn. 37:13 Den Här wäert iwwer hien laachen; Well hie gesäit säin Dag kënnt. 37:14 Déi Schlecht hir Schwäerter molen an hire President Barack béien, déi aarm a schlechter Fir Spectateur verwandelt, Fir d'Éierlechkeet Slay. 37:15 Säi Schwäert soll an d'Häerz kommen, A säi Bogen ass gebrach. 37:16 Besser ass dat klengt vun de Gerechten, wéi de Räichtum vu ville Sënner. 37:17 Fir d'Waffen vun de Béisen ginn gebrach; Awer deen, deen de Gerechte hält, ass Jehova. 37:18 Den Här weess d'Deeg vun de Feeler , an hir Ierfschaft wäert fir ëmmer daueren.

37:19 Si wäerte bei schlechtem Wieder net geschummt ginn, an an Hongersnout Deeg ginn se zefridden. 37:20 Awer déi Schlecht ginn ëm, an d'Feinde vum HÄR gi wéi d'Fett vu Widder verbraucht; si verdeele sech wéi Damp. 37:21 Déi Schlecht léinen a bezuelen net zréck; Awer de Gerechten ass gnädeg a gëtt. 37:22 Fir säi geseent wäert d'Land ierwen; A säi Fluch wäert zerstéiert ginn. 37 : 23 Vum Här sinn d'Schrëtt vum Mënsch bestallt ginn, an hie stëmmt säi Wee. 37:24 Wann de Mënsch fällt, da wäert hie sech net verleeën, well de Jehova hält seng Hand. 37:25 Ech war jonk, an ech sinn al ginn, an ech hunn de Gerechten net verlooss gesinn, och seng Nokommen, déi mam Brout ophalen. 37:26 Hien ass ëmmer gnädeg a léint; A säi Som gëtt geseent. 37:27 Maacht Iech vum Béisen ewech a maacht gutt, an Dir wäert fir ëmmer liewen. 37:28 Fir den HÄR gär Éierlechkeet, an net seng Saints verloossen. Si ginn fir ëmmer gehal ; Awer de Som vun de Béisen gëtt zerstéiert. 37:29 De Gerechten wäert d'Äerd ierwen a wäert fir ëmmer dovun liewen. 37:30 De Mond vum Gerechten schwätzt Wäisheet, a seng Zong schwätzt Gerechtegkeet. 37:31 D'Gesetz vun Ärem Gott ass an Ärem Häerz; Po r Also, Är Féiss rutschen net. 37:32 Déi Schlecht leien op de Gerechte waarden a sichen se ëmzebréngen. 37:33 De Jehova léisst hien net an hiren Hänn loossen, a veruerteelt hien net wann se him riichten. 37:34 Waart op den HÄR, a fuert säi Wee, an hie wäert dech ophiewen d'Land ze ierwen; Wann Sënner zerstéiert ginn, da gesitt Dir. 37:35 Ech hunn de Béisen gesinn, deen extrem héich ass, a sech wéi e grénge Lorbeer verbreet.

37:36 Awer hien ass laanschtgaang, a kuckt, hie war net méi; Ech hunn et gesicht, an et gouf net fonnt. 37:37 Betruecht déi Scholdlos a betruecht de Gerechten; Fir et gëtt e glécklecht Enn fir de Mann vu Fridden. 37:38 Awer d'Iwwergräifender ginn all zerstéiert; D'Zukunft vun de Béisen gëtt geläscht. 37:39 Awer d'Erléisung vun der gerecht ass vum Här, an hien ass hir Kraaft an der Zäit vun Ierger. 37: 40 Den HÄR hëlleft hinnen a liwwert se ; Hien wäert se vun de Schlechte befreien an se retten, well se op hie vertraut hunn.

PSALMS
Kapitel 38

38: 1 O Här, bestreit mech net an Denger Roserei, a bestrof mech net an denger Roserei. 38: 2 Fir Är Pfeile sinn op mech gefall, an Är Hand ass op mech erofgaang. 38: 3 Et ass näischt gesond a mengem Fleesch wéinst Ärer Roserei; Et ass kee Fridden a menge Schanken, wéinst menger Sënn. 38: 4 Fir meng Ongerechtegkeeten sinn schwéier op mengem Kapp; Wéi eng schwéier Laascht si se schwéier op mech gewiescht. 38: 5 Meng Geschwëster sténken a fester wéinst menger Dommheet. 38: 6 Ech si gebéit, ech sinn immens erniddregt, ech traueren de ganzen Dag. 38: 7 Fir meng Lende sinn voller Brennen, an et ass näischt gesond a mengem Fleesch. 38: 8 Ech si ganz schwaach a gebrach; Ech moan aus dem Schock vu mengem Häerz. 38: 9 Här, all meng Wënsch si viru Dir, A mäi Séiss ass net vun lech verstoppt . 38:10 Mäin Häerz ass schwéier, meng Kraaft huet mech verlooss, an och d'Liicht vu mengen Ae feelt. 38:11 Meng Frënn a meng Begleeder bleiwen ewech vu menger Plo, A meng Noper hunn sech ofgedréit. 38:12 Déi, déi mäi Liewe sichen, verbannen d'Krawatten, an déi, déi mäi Béis behandelen, schwätzen Ongerechtegkeeten, a meditéieren Bedruch de ganzen Dag. 38:13 Awer ech, wéi wann ech daaf wier, héieren net; Ech si wéi eng Mute déi de Mond net opmécht. 38:14 Also ech sinn wéi e Mann, deen net héiert, an deem säi Mond keng Reproche sinn. 38:15 Well an dir, Här, hunn ech gehofft; Dir wäert äntweren, O Här mäi Gott. 38:16 Ech hu gesot: Freet mech net iwwer mech; Wann mäi Fouss rutscht, maacht lech net selwer op mech ze vergréisseren. 38:17 Awer ech sinn amgaang ze falen, a meng Schmerz ass ëmmer viru mir.

38:18 Dofir wäert ech mäi Feelverhalen zouginn an iwwer meng Sënn traueren. 38:19 Fir meng Feinde sinn lieweg a staark, an déi, déi mech ouni Ursaach haassen, ginn erhéicht. 38:20 Déi, déi schlecht fir Gutt bezuelen, si géint mech, well ech gutt nokommen . 38:21 Verlooss mech net, o Här; Mäi Gott, gitt net vu mir fort. 38:22 Maacht séier fir mech ze hëllefen, o Här, meng Rettung.

PSALMS
Kapitel 39

39: 1 Ech hu gesot, ech wäert op meng Weeër goen, sou datt ech net mat menger Zong sënnegen; Ech halen mäi Mond mat engem Biesel, Soulaang wéi de Béisen viru mir ass. 39: 2 Ech war mat Rou gestaunt, ech war och roueg iwwer dat wat gutt war; A meng Péng ass verschlechtert. 39: 3 Mäin Häerz huet a mir gebrannt; A menger Meditatioun gouf e Feier entzündegt, An dofir hunn ech mat menger Zong geschwat: 39: 4 Loosst mech wëssen, o Här, mäin Enn, A wéi grouss ass d'Mooss vu mengen Deeg; Loosst mech wëssen wéi fragil ech sinn. 39: 5 Kuckt, Dir hutt meng Deeg kuerzfristeg ginn, a mäi Alter ass wéi näischt virun Iech; Bestëmmt all Mënsch, dee lieft, ass komplett Eeglechkeet. Selah 39: 6 Sécher ass de Mënsch wéi e Schied; Bestëmmt schafft hien ëmsoss; Kritt Räichtum, a weess net wien sech sammelt. 39: 7 An elo, Här, wat soll ech erwaarden? Meng Hoffnung ass an Iech. 39: 8 Befreit mech vun all menge Verstéiss; Maacht mech net zum Geckegesinn. 39: 9 Ech war roueg, ech hunn de Mond net opgemaach, well Dir hutt et gemaach. 39:10 Huelt Är Plo vu mir ewech; Ech sinn ënner de Schlag vun Ärer Hand verbraucht. 39:11 Mat Strofe fir d' Sënn korrigéiert Dir e Mann, an zerstéiert wéi e Motten wat him am léifsten ass; Bestëmmt ass all Mënsch Eidelkeet. Selah 39:12 t mengem Gebiet, O Här, a mäi Lidd héieren. Bleift net roueg virun mengen Tréinen; Well ech sinn e Frieme fir dech, An en Upstart, wéi all meng Elteren. 39:13 Loosst mech, an ech wäert Kraaft huelen, ier ech ginn a stierwen.

PSALMS
Kapitel 40

40: 1 Ech hu gedëlleg op den Här gewaart, an hien huet mech béckt an huet mäi Gejäiz héieren. 40: 2 An hien huet mech aus dem Gruef vun der Verzweiflung, aus dem matschegem Bulli opgestan; Hien huet meng Féiss op e Fiels gesat, an huet meng Schrëtt riicht gemaach. 40: 3 Dunn huet hien en neit Lidd an de Mond gelueft, e Luef fir eise Gott. Vill wäerten dat gesinn, a fäerten, A vertrauen op den Här. 40: 4 Geseent ass de Mann, dee säi Vertrauen op den HÄR setzt, an net op déi houfreg kuckt an och net op déi, déi no der Ligen ofwäichen. 40: 5 Dir hutt erhéicht, o Här mäi Gott, Är Wonner; An Är Gedanken fir eis, Et ass net méiglech se ze zielen ier Dir. Wann ech ugekënnegen a vun hinne schwätzen, kënnen se net opgezielt sinn. 40: 6 Affer an Affer gefält lech net; Dir hutt meng Oueren opgemaach; Holocaust an Expiatioun hutt Dir net gefrot. 40: 7 Dunn hunn ech gesot: Kuckt, ech kommen; An der Schrëftrulle vum Buch steet iwwer mech geschriwwen; 40: 8 Ech hu mech gefreet Äre Wëllen ze maachen, mäi Gott, an Äert Gesetz ass an der Mëtt vu mengem Häerz. 40: 9 Ech hunn d'Gerechtegkeet an enger grousser Kongregatioun deklaréiert; Kuckt, ech hunn meng Lëpsen net zréckbehalen, Jehova, Dir wësst et. 40:10 Ech hunn Är Gerechtegkeet net a mengem Häerz verstoppt ; Ech hunn Är trei an Är Erléisung verëffentlecht; Ech hunn Är Barmhäerzegkeet an Är Wourecht net a grousser Versammlung verstoppt. 40:11 Här, hält mech net Är Barmhäerzegkeet; Är Barmhäerzegkeet an Är Wourecht behale mech wann ech mech ënnerhuelen.

40:12 Fir Béisen ouni Zuel hunn mech ëmginn; Meng Béisheet huet mech matkritt, an ech kann net kucken. Si si méi gewuess wéi d'Hoer um Kapp, a mäin Häerz feelt mir. 40:13 Kënnt Dir , Här, mech befreien; Jehova, maach séier fir mech ze hëllefen . 40:14 Loosst se sech schummen a verwiesselen , déi mäi Liewen sichen fir et ze zerstéieren. Dréi zréck a schumm dech Déi, déi mäi Béis wënschen; 40:15 Loosst déi, déi zu mir soen, zerstéiert ginn zréck fir hir Schimmt : Komm! 40:16 Loosst all déi, déi dech sichen, sech freeën a si frou an dech , a loossen déi, déi däi Erléisung gär hunn, ëmmer soen: Den Här gëtt ervirhiewen. 40:17 Och wann ech bedréckt an nout sinn, den Här wäert u mech denken. Dir sidd meng Hëllef a meng Befreiung; Mäi Gott, zéckt net.

PSALMS
Kapitel 41

41: 1 Geseent ass deen, deen un déi Aarm denkt; Am schlechten Dag liwwert den Här hien. 41: 2 Den Jehova wäert hien halen an him d'Liewe ginn; Hie gëtt op der Äerd geseent, An Dir wäert hien net dem Wëlle vu senge Feinde ofginn. 41: 3 De Jehova wäert hien um Bett vu Péng ënnerhalen; Dir flitt säi ganzt Bett a senger Krankheet. 41: 4 Ech hu gesot: Jehova, huet Barmhäerzegkeet iwwer mech; Heelt meng Séil, well ech hu géint dech gesënnegt. 41: 5 Meng Feinde schwätze béis vu mir a froen : Wéini stierft hien, a säin Numm geet ëm? 41: 6 A wa se mech kucke kommen, da schwätze se eng Ligen; Hiert Häerz sammelt Ongerechtegkeet fir sech selwer, A wa se erausginn, verdeele se et. 41: 7 Versammelt, all déi, déi mech haassen, murmere géint mech; Si denken béis géint mech a sote vu mir: 41: 8 Eng peschtlech Saach huet hien ergräift; An deen deen an d'Bett gefall ass, wäert ni méi opstoen. 41: 9 Och de Mann vu mengem Fridden, op deen ech vertraut hunn, dee mäi Brout giess huet, huet seng Ferse géint mech gehuewen. 41:10 Awer Dir, Här, huet Barmhäerzegkeet iwwer mech, an hëlt mech op, an ech wäert se zréckbezuelen. 41:11 Vun dësem wäert ech wëssen datt ech Iech gär hunn , datt mäi Feind mech net schloen. 41:12 Wat mech ugeet, du hues mech a menger Integritéit nohalteg gemaach, an hues mech fir ëmmer firun dech stelle gelooss. 41:13 Gelueft sief den Jehova, de Gott vun Israel, fir ëmmer an ëmmer. Amen an amen.

PSALMS
Kapitel 42

42: 1 Wéi en Hirsch brëllt fir Waasserstréim, sou rifft meng Séil fir dech, o Gott. 42: 2 Meng Séil duuscht no Gott, no dem liewege Gott; Wéini kommen ech a presentéiere mech viru Gott? 42: 3 Meng Tréinen waren mäi Brout Dag an Nuecht, Wärend se all Dag zu mir soen: Wou ass Äre Gott? 42: 4 Ech erënnere mech un dës Saachen, a ginn meng Séil a mir aus; Wéi ech mat de Leit gaange sinn, an se an d' Haus vu Gott gefouert hunn, ënner Stëmme vu Freed a Luef vun de Leit am Feier. 42: 5 Firwat sidd Dir verworf, meng Séil, a firwat sidd Dir a mir gestéiert ? Waart op Gott; well ech muss hien ëmmer nach luewen, meng Erléisung a mäi Gott. 42: 6 Mäi Gott, meng Séil ass a mir verworf ; Dofir wäert ech dech aus dem Land Jordanien erënneren, an un d'Hermoniten vum Mount Mizar. 42: 7 Eng déif rifft en aneren op d'Stëmm vun Äre Waasserfäll; All Är Wellen an Är Wellen sinn iwwer mech passéiert. 42: 8 Awer vum Dag wäert den Här seng meng Léift beherrschen , a bei der Nuecht wäert säi Song mat mir sinn, A mäi Gebiet zum Gott vu mengem Liewen. 42: 9 Ech wäert zu Gott soen: Mäi Fiels, firwat hutt Dir mech vergiess? Firwat soll ech traueren wéinst der Ënnerdréckung vum Feind? 42:10 Wéi een dee meng Schanken deet, meng Feinde sti géint mech a soen all Dag zu mir: Wou ass Äre Gott? 42:11 Firwat sidd Dir verworf, meng Séil, a firwat sidd Dir a mir gestéiert? Waart op Gott; well ech muss hien ëmmer nach luewen, meng Erléisung a mäi Gott.

PSALMS
Kapitel 43

43: 1 Riichter mech, o Gott, a plädéiert meng Saach; Rett mech vu gudde Leit a vum bedrunnegen a béise Mënsch. 43: 2 Well Dir de Gott vu menger Kraaft sidd, firwat hutt Dir mech ofgeleent? Firwat ginn ech Trauer wéinst der Ënnerdréckung vum Feind? 43: 3 Schéckt Äert Liicht an Är Wourecht eraus; dës féiere mech; Si féiere mech op Ären hellege Bierg, An op Är Wunnengen. 43: 4 Ech ginn an den Altor vu Gott, dem Gott vu menger Freed a Freed; An ech luewen dech mat der Harf, oh Gott, mäi Gott. 43: 5 Firwat sidd Dir bedréckt, meng Séil, a firwat sidd Dir a mir gestéiert? Waart op Gott; well ech muss hien ëmmer nach luewen, meng Erléisung a mäi Gott.

PSALMS
Kapitel 44

44: 1 O Gott, mir hu mat eisen Oueren héieren, eis Pappen hunn eis gesot, D'Aarbecht, dat Dir an hiren Deeg gemaach hutt, an alen Zäiten . 44: 2 Dir hutt mat Ärer Hand d'Natiounen verdriwwen a gepflanzt; Dir hutt d'Leit geplëmmt an se verdriwwen. 44: 3 Fir si hunn d'Land net mat hirem eegene Schwert an de Grëff kritt, an hiren eegenen Aarm huet se net gerett; Awer Är riets Hand an Äert Aarm, an d'Liicht vun Ärem Gesiicht, well Dir hutt se gär. 44: 4 Du, o Gott, bass mäi Kinnek; Schéckt Erléisung fir Jacob. 44: 5 Duerch lech rësele mir eis Feinden of; An Ärem Numm trëppele mir eis Géigner. 44: 6 Well ech wäert mengem Bou net vertrauen, a mäi Schwäert wäert mech net retten; 4 4: 7 Fir datt Dir eis vun eise Feinde gehal hutt, an déi, déi eis haassen, schummt. 44: 8 A Gott wäerte mir eis déi ganzen Zäit bretzen, a mir luewen Ären Numm fir ëmmer. Selah 44: 9 Awer Dir hutt eis verworf, an Dir hutt eis zu Schimmt bruecht; An Dir gitt net mat eisen Arméien eraus. 44:10 Dir hutt eis vum Feind zréckgewisen, an déi, déi eis haassen, plunderen eis. 44:11 Du hues eis als Schof zum Schluechte geliwwert, an hues eis ënnert d'Natioune gestreet. 44:12 Dir hutt Är Leit fir näischt verkaaft; Dir hutt kee Präis gefrot. 44:13 Dir maacht eis en Affront géint eis Noperen, eng Lächerung an e Spott géint déi ronderëm eis. 44:14 Dir hutt eis e Wuertwuert tëscht den Natiounen gemaach; Jiddereen rëselt de Kapp wa se eis gesinn. 44:15 All Dag ass meng Schimmt viru mir, an d'Verwirrung vu mengem Gesiicht bedeckt mech, 44:16 Wéinst der Stëmm vun deem, dee mech reprochéiert a mech veraarmt, Wéinst dem Feind an der Revanche.

44:17 All dëst ass bei eis komm, a mir hunn lech net vergiess, a mir hunn Äert Bond net gebrach. 44:18 Eist Häerz huet sech net zréckgedréit , an eis Schrëtt hunn och net vun Äre Weeër gewiesselt, 44:19 fir datt Dir eis op der Plaz vu Schakalen zerbrieche kënnt an eis mam Doud iwwerschatten. 44:20 Wa mir den Numm vun eisem Gott vergiess hätten, Oder eis Hänn op en anere Gott gehuewen hunn , 44:21 Géif Gott dat net fuerderen? Well hien d'Geheimnisse vum Häerz kennt. 44:22 Awer wéinst lech bréngen se eis all Dag ëm; Mir ginn als Schof fir d'Schluechthaus gezielt. 44:23 Erwächen; Firwat schléift Dir, Här? Erwächt, gitt net fir ëmmer fort . 44:24 Firwat verstoppt Dir Äert Gesiicht a vergiesst eis Leed an eis Ënnerdréckung? 44:25 Fir eis Séil ass belaascht fir de Stëbs, an eise Kierper ass op de Buedem. 44:26 Stitt op fir eis ze hëllefen an erléist eis wéinst Ärer Barmhäerzegkeet.

PSALMS
Kapitel 45

45: 1 Mäin Häerz leeft iwwer mat engem gudde Wuert; Ech riicht mäi Song zum Kinnek un; Meng Zong ass e ganz liichte Schrëftsteller. 45: 2 Dir sidd déi schéinste vun de Mënschejongen; Gnod op Är Lëpsen ausgoss; Dofir huet Gott dech fir ëmmer geseent. 45: 3 Gürt Äert Schwert op Ärem Oberschenkel, staarke Krieger, Mat Ärer Herrlechkeet an Ärer Herrlechkeet. 45: 4 Kann ech an Ärer Herrlechkeet gutt goen; Fuert op d'Wuert vun der Wourecht, Bescheidenheet a Gerechtegkeet, An Är riets Hand léiert lech schrecklech Saachen. 45: 5 Deng Pfeile si schaarf, a Vëlker falen ënner dech, Si wäerte an d'Häerz vun de Feinde vum Kinnek erakommen. 45: 6 Ären Troun, Gott, ass fir ëmmer an ëmmer; Zepter vun der Gerechtegkeet ass den Zepter vun Ärem Räich. 45: 7 Dir hutt Gerechtegkeet gär an hues Béisen; Dofir, Gott, Äre Gott, huet lech mat dem Ueleg vu Freed méi gesaleft wéi Äre Begleeder. 45: 8 Myrrhe, Aloe a Kassia ootmen all Är Kleeder aus; Aus Elfenbeinpalaise erstallt se lech. 45: 9 Duechtere vu Kinneke gehéieren zu Äre berühmten; D'Kinnigin ass op der rietser Hand mam Gold vum Ophir. 45:10 Héiert, Duechter, a kuckt, an neigt Äert Ouer; Vergiess Är Leit, an Ärem Papp sengem Haus; 45:11 An de Kinnek wëllt Är Schéinheet; A béckt lech fir hien, well hien ass Ären Här. 45:12 An d'Duechter vun Tire kommen mat Kaddoen; Déi Räich vun de Leit bieden lech. 45:13 All Herrlechkeet ass d'Duechter vum Kinnek an hirer Wunneng; Vu Goldbrokaat ass säi Kleed. 45:14 Mat gebiertege Kleeder gëtt si beim Kinnek bruecht; Virgins wäerten hir suivéieren, hir Begleeder ginn lech bruecht.

45:15 Si gi mat Freed a Freed bruecht; Si ginn an de Palais vum Kinnek. 45:16 Är Kanner wäerten Är Elteren sinn, deenen Dir Prënzen iwwer d'ganz Äerd maache wäert. 45:17 Ech wäert Ären Numm an alle Generatiounen erënnere loossen, fir déi d'Leit dech fir ëmmer an éiweg luewen.

PSALMS
Kapitel 46

46: 1 Gott ass eis Zuflucht a Kraaft, eise geschwënn Helfer a Probleemer. 46: 2 Dofir wäerte mir net fäerten, och wann d'Äerd geréckelt gëtt , an d'Bierger an d'Häerz vum Mier gestierzt ginn; 46: 3 Och wa säi Waasser brüllt a bedréckt ass, och wann d'Bierger mat senger Schwellung biewen. Selah 46: 4 D'Stréimunge vum Floss freeën d'Stad vu Gott, d'Hellegtum vun de Wunne vum Allerhéchsten. 46: 5 Gott ass an hirer Mëtt; wäert net geréckelt ginn. Gott hëlleft hatt wa mueres fréi. 46: 6 D'Natiounen rosen, d'Kinnekräicher ginn gerëselt; Hien huet seng Stëmm ginn, d'Äerd schmëlzt . 46: 7 Jehova vun den Arméien ass mat eis; Eist Zufluch ass de Gott vum Jacob. Selah 46: 8 Kommt, kuckt d'Wierker vum Här, déi d'Wüst op der Äerd gemaach huet. 46: 9 Wien féiert d'Kricher un d'Enn vun der Äerd op. Dat brécht de Bogen , schneit d'Spier, A verbrennt d'Carien a Feier. 46:10 Sidd roueg a wësst datt ech Gott sinn; Ech wäert zu den Natiounen ervirgehuewen ginn; Ech wäert op der Äerd ervirhiewen. 46:11 Jehova vun den Arméien ass mat eis; Eist Zufluch ass de Gott vum Jacob. Selah.

PSALMS
Kapitel 47

47: 1 All Vëlker, klappt an d'Hänn; Schreift Gott mat engem Gejäiz vu Freed. 47: 2 Fir den Jehova Héchsten ass fantastesch; grousse Kinnek iwwer d'ganz Äerd. 47: 3 Hien wäert d'Leit ënner eis ënnerwerfen, an d'Natiounen ënner eise Féiss. 47: 4 Hie wielt eis lerfschaft fir eis; D'Schéinheet vum Jacob, deen hie gär huet. Selah 47: 5 Gott ass mat engem Gejäiz eropgaang, den Här mam Trompett. 47: 6 Sangen zu Gott, sangen; Sangen zu eisem Kinnek, sangen; 47: 7 Well Gott ass de Kinnek vun der ganzer Äerd; Sangt gescheit. 47: 8 Gott huet iwwer d'Natiounen regéiert; Gott souz op sengem hellegen Troun. 47: 9 D'Fürste vun de Vëlker hunn sech zesummegesat Wéi d'Leit vum Gott vum Abraham; 47:10 Fir d'Schëlder vun der Äerd gehéieren zu Gott; Hien ass ganz héich.

PSALMS
Kapitel 48

48: 1 Grouss ass den HÄR, a vill ze luewen an der Stad vun eisem Gott, op sengem hellege Bierg. 48: 2 Schéin Provënz, d'Freed vun der ganzer Äerd, Et ass de Mount Zion, op den nërdleche Säiten, D'Stad vum grousse Kinnek. 48: 3 An hire Palaise ass Gott bekannt als Zuflucht. 48: 4 Fir, kuck, d'Kinneke vun der Äerd sinn zesumme gesammelt; Si sinn all passéiert. 48: 5 A wéi se hatt sou gesinn hunn, waren se erstaunt, si waren entsat, si hu séier ze flüchten. 48: 6 Zidderen huet se do ugeholl; Péng wéi eng Fra déi gebuer ass. 48: 7 Mat engem Ostwand briechen Dir d'Schëffer vun Tarsis. 48: 8 Wéi mir héieren hunn, sou hu mir an der Stad vum Herrgott, an der Stad vun eisem Gott gesinn; Gott wäert et fir ëmmer etabléieren. Selah 48: 9 Mir erënneren un Är Barmhäerzegkeet, o Gott, an Ärem Tempel. 48:10 No Ärem Numm, o Gott, sou ass Äert Luef bis un d'Enn vun der Äerd; Deng riets Hand ass voller Gerechtegkeet. 48:11 De Mount Zion freet sech; D'Duechter vu Juda wäerte sech iwwer Är Uerteeler freeën. 48:12 Géi ronderëm den Zion, a ronderëm hatt; Zielt seng Tierm. 48:13 Betruecht virsiichteg hir Festung, Kuckt hir Palaise; Fir lech et der nächster Generatioun ze soen. 48:14 Well dëse Gott ass eise Gott fir ëmmer an ëmmer. Hie wäert eis och iwwer den Doud féieren.

PSALMS
Kapitel 49

49: 1 Héiert dat, all Vëlker; Lauschtert, all Awunner vun der Welt, 49: 2 Béid Allgemeng an Adeleger, déi Räich an déi Aarm zesummen. 49: 3 Mäi Mond schwätzt Wäisheet, an de Gedanke vu mengem Häerz Intelligenz. 49: 4 Ech wäert mäi Ouer zu engem Spréchwuert neigen; Ech wäert meng Rätsel mat der Harf deklaréieren. 49: 5 Firwat soll ech fäerten an Deeg vun Nout, wann d'Ingerechtegkeet vu menge Verdränger ëm mech ass? 49: 6 Déi, déi op hire Räichtum vertrauen, a sech mat der Heefegkeet vun hire Räichtum opweisen, 49: 7 Keen vun hinne kann op iergend eng Manéier hire Brudder erléisen , an och Gott senger R esche 49: 8 (Fir d'Erléisung vun hirem Liewen ass vu super Präis, An et gëtt ni erreecht), 49: 9 Fir datt hie fir ëmmer weider liewe kann, an ni Korruptioun gesäit. 49:10 Fir hie wäert gesinn, datt och weise Männer stierwen; Déi wéi de Narren an den Narren ëmkommen , An hire Räichtum deenen aneren iwwerloossen. 49:11 Seng bannenzeg Gedanken ass datt seng Haiser fir ëmmer sinn a seng Wunnengen fir Generatioun a Generatioun; Si ginn hire Länner hir Nimm. 49:12 Awer de Mënsch wäert net an Éier bleiwen; Et ass wéi d'Béischt déi ëmkommen. 49:13 Dëst ass säi Wee Dommheet; Trotzdem hunn hir Nokommen Freed un hirem Spréchwuert. Selah 49:14 Wéi Flocken datt zu Sheol gefouert ginn, Death gëtt näicht hinnen, An d'Éierlechkeet wäert se an der Regel moies; Hie gëtt a sengem gudde Wëlle verbraucht , an de Sheol wäert seng Wunnplaz sinn. 49:15 Awer Gott wäert mäi Liewen aus der Kraaft vum Sheol erléisen, well hie wäert mech mathuelen. Selah 49:16 Fäert net wann ee räich gëtt, Wann d'Herrlechkeet vu sengem Haus zouhëlt.

49:17 Well wann hie stierft, wäert hien näischt droen , an och seng Herrlechkeet kënnt net no him erof . 49:18 wann soulaang hie lieft, rifft hie seng Séil geseent , An hie gelueft gin wann hien prospers , 49:19 Hien soll d'Generatioun vu senger Pappe gitt, An duerf ni erëm d'Liicht gesinn. 49:20 Dee Mann, deen an Éier ass , an net versteet, Sou sinn d'Béischten, déi ëmkommen.

PSALMS
Kapitel 50

50: 1 De Gott vun de Gëtter, de Jehova, huet geschwat an huet d'Äerd geruff, vum Opstig vun der Sonn bis zu sengem Ëmfeld. 50: 2 Vum Zion, Perfektioun vun der Schéinheet, huet Gott geschénkt. 50: 3 Eise Gott wäert kommen a wäert net roueg bleiwen; Feier wäert virun him konsuméieren, An e staarke Stuerm wäert hien ëmginn. 50: 4 Hien wäert den Himmel uewen an d'Äerd ruffen , fir säi Vollek ze riichten. 50: 5 Versammele mir meng Hellegen, déi e Pakt mat mir gemaach hunn duerch Affer. 50: 6 An den Himmel wäert seng Gerechtegkeet deklaréieren, well Gott ass de Riichter . Selah 50: 7 Héiert, mäi Vollek, an ech wäert schwätzen; Lauschtert, Israel, an ech wäert géint Iech bestätegen: Ech sinn Gott, Äre Gott. 50: 8 Ech wäert Iech net bestrofen fir Är Affer, och net fir Är Verbrenneofferen, déi dauernd viru mir sinn. 50: 9 Ech huelen net Kälwer aus Ärem Haus , an och keng Geessen aus Äre Falen. 50:10 Fir mäin ass all Béischt vum Bësch, an Dausende vun Déieren an den Hiwwelen. 50:11 Ech kennen all d'Villercher vun de Bierger, an alles wat sech an de Felder beweegt gehéiert zu mir. 50:12 Wann ech hongereg wier, géif ech Iech et net soen; Well d'Welt ass meng a seng Fülle. 50:13 Soll ech d'Fleesch vu Bullen iessen oder d'Blutt vu Geessen drénken? 50:14 Affer fir Gott ze luewen, a bezuelt Är Gelübd dem Allerhéchsten; 50:15 A rufft mech un am Dag vun Ierger; Ech liwweren Iech , an Dir wäert mech éieren. 50:16 Awer zum béise Gott huet gesot: Wat hutt Dir fir vu menge Gesetzer ze schwätzen, a mäi Bond an Ärem Mond ze huelen? 50:17 Fir datt Dir Korrektioun haasst a meng Wierder hannert Iech geheit.

50:18 Wann Dir den Déif gesinn hutt, sidd Dir mat him gelaf, a mat Ehebriecher war et Ären Deel. 50:19 Däi Mond war béis, an deng Zong huet Bedruch. 50:20 Du hues dech gesat a géint de Brudder geschwat; Dir beschäftegt de Jong vun Ärer Mamm. 50:21 Dës Saache hutt Dir gemaach, an ech si roueg; Dir hutt geduecht datt ech wierklech wéi Dir wier; Awer ech wäert lech bestrofen, an se virun Ären Ae leeën. 50:22 Verstitt dat elo, Dir, déi Gott vergiess hunn, datt hien dech net zerquetscht, an et gëtt keen, deen lech liwwert. 50:23 Wien dee Luef bitt, éiert mech; A wien dee säi Wee bestellt, ech weisen him d'Erléisung vu Gott.

PSALMS
Kapitel 51

51: 1 Barmhäerzeg mech, o Gott, no Ärer Barmhäerzegkeet; Geméiss der Villzuel vun Äre Péiten läschen meng lwergreffer aus. 51: 2 Wäscht mech ëmmer méi vu menger Ongerechtegkeet, a botzt mech vu menger Sënn. 51: 3 Fir ech erkennen meng lwergreffer, a meng Sënn ass ëmmer viru mir. 51: 4 Géint dech, nëmmen du, hunn ech gesënnegt, an ech hu Béis gemaach an dengem Aen; Fir datt Dir just an Ärem Wuert erkannt gëtt, an als pur an Ärem Uerteel ugesi gëtt. 51: 5 Kuckt, ech sinn an der Ongerechtegkeet erausgaang , an an der Sënn huet meng Mamm mech empfaang. 51: 6 Kuckt, Dir hutt d'Wourecht am Geheimnis gär , an am Geheimnis hutt Dir mir d'Wäisheet verstanen. 51: 7 Purifizéiert mech mam Hyssop, an ech wäert propper sinn; Wäscht mech an ech si méi wäiss wéi Schnéi. 51: 8 Maacht mech d'Freed an d'Freed ze héieren , an d'Schanken, déi Dir geschloen hutt, gi restauréiert. 51: 9 Verstoppt Äert Gesiicht vu menge Sënnen, a läscht all meng Ongerechtegkeeten. 51:10 Schafen a mir e proppert Häerz, o Gott, an erneier e richtege Geescht a mir. 51:11 Gitt mech net vun Ärer Präsenz ewech, an huelt net Ären Hellege Geescht vu mir. 51:12 Gitt mir d'Freed vun Ärer Erléisung zréck, an en nobelen Geescht ënnerstëtzt mech. 51:13 Da wäert ech lwwerreschter Är Weeër léieren, a Sënner kommen zréck bei lech. 51:14 Rett mech vum Mord, o Gott, de Gott vu menger Erléisung; Meng Zong wäert vun Ärer Gerechtegkeet sangen. 51:15 Här, maach meng Lëpsen op, a mäi Mond wäert däi Luef deklaréieren. 51:16 Well Dir net Affer wëllt, géif ech et ginn; Dir wëllt keen Holocaust.

51:51:17 D'Affer vu Gott sinn e gebrochene Geescht; Dat bedréckten a bescheidenen Häerz Dir wäert net verachten, o Gott. 51:18 Maacht gutt mat Ärer Frëndlechkeet mam Zion; Baut d'Mauere vu Jerusalem. 51:19 Da sidd Dir frou mat de gerechten Affer, dem Brennoffer oder dem Brennen. Da bieden se Kälwer op Ärem Altor.

PSALMS
Kapitel 52

52: 1 Firwat bretzt Dir vu Béisen, o staarken? Gott Barmhäerzegkeet ass kontinuéierlech. 52: 2 Grudges plot Är Zong; Wéi e raséierend schaarft Messer mécht Trick. 52: 3 Dir hutt Béises méi gär wéi gutt, Léit méi wéi Wourecht. Selah 52: 4 Dir hutt all Zort vu béise Wierder gär, eng falsch Zong. 52: 5 Dofir wäert Gott dech fir ëmmer zerstéieren; Et wäert dech zerstéieren an dech vun Ärem Heem entzéien, an dech aus dem Land vun de Liewegen erauszéien. Selah 52: 6 Déi Gerecht gesinn a fäerten; Si laachen hien a soen: 5 2: 7 Kuckt de Mann, deen Gott net seng Kraaft gemaach huet, awer op d'Mass vu sengem Räichtum vertraut huet, a senger Béisenheet bliwwen ass. 52: 8 Awer ech sinn wéi e gréngen Olivenbam am Haus vu Gott; An der Barmhäerzegkeet vu Gott vertrauen ech fir ëmmer an ëmmer. 52: 9 Ech wäert dech fir ëmmer luewen, well Dir hutt et gemaach; An ech waarden op Ären Numm, well et gutt ass, ier Är Hellegen.

PSALMS
Kapitel 53

53: 1 De Geck seet a sengem Häerz: Et gëtt kee Gott. Si si korrupt ginn an hunn abominabel Béis gemaach; Et gëtt keen dee gutt mécht. 53: 2 Gott aus dem Himmel huet op d'Mënschejunge gekuckt, fir ze kucken, ob et Leit sinn, déi verstinn, Wien Gott siche géif. 53: 3 Jiddereen hat sech zréckgedréit; all ware korrupt ginn; Et gëtt keen dee gutt mécht, et gëtt net emol een. 53: 4 Hunn net all d'Aarbechter vun der Ongerechtegkeet Wësse, déi mäi Vollek verschlénge wéi wa se Brout giess hunn, a ruffen net Gott un? 53: 5 Do ware se erschreckt, wou keng Angscht war, well Gott huet d'Schanken ausgestreet, déi géint dech belagert hunn; Dir hutt se schummen, well Gott se refuséiert huet. 53: 6 Oh datt d'Erléisung vun Israel aus dem Zion géif kommen! Wann Gott säi Vollek aus der Gefaangenschaft zréckbréngt , wäert de Jacob sech freeën, an Israel wäert sech freeën.

PSALMS
Kapitel 54

54: 1 O Gott, rett mech mat Ärem Numm, a verteid mech mat Ärer Kraaft. 54: 2 O Gott, héiert mäi Gebied; Lauschtert d'Grënn aus mengem Mond. 54: 3 Well Friemer si géint mech opgestan, a gewalteg Männer siche mäi Liewen; Si hunn Gott net viru sech gestallt. S elah 54: 4 Kuckt, Gott ass méng Hëllef; Den Här ass mat deenen, déi mäi Liewen oprecht erhalen. 54: 5 Hien wäert meng Feinde béis restauréieren; Schneid se of fir Är Wourecht. 54: 6 Wëlle wäert ech Iech opferen; Ech luewen Ären Numm, o Jehova, well et gutt ass. 54: 7 Fir hien huet mech aus all Nout gerett , a meng Aen hunn d'Ruin vu menge Feinde gesinn.

PSALMS
Kapitel 55

55: 1 Héiert mäi Gebiet, o Gott, a verstoppt mech net vu menger Biedung. 55: 2 Sidd opmierksam a beäntwert mech; Ech kräischen a mengem Gebied a si geréckelt, 55: 3 Wéinst der Stëmm vum Feind, wéinst der Ënnerdréckung vun de Béisen; Fir si werfen Ongerechtegkeet op mech, a mat Roserei verfollegen se mech. 55: 4 Mäin Häerz deet wéi a mir, an de Schrecke vum Doud sinn op mech gefall. 55: 5 Angscht a Schrecken sinn op mech komm, an den Terror huet mech bedeckt. 55: 6 An ech sot: Oh, looss mech Flilleke wéi eng Dauf hunn! Ech géif fléien, a raschten. 55: 7 Sécher hie géif wäit ewech flüchten; Hie géif an der Wüst wunnen. Selah 55: 8 Ech géif mech séier aus dem stiermesche Wand, vum Stuerm entkommen. 55: 9 Zerstéiert se, o Här; duerchernee bréngen hir Sprooch; Well ech Gewalt a Sträit an der Stad gesinn hunn. 55:10 Si ëmginn et Dag an Nuecht op hir Maueren, an Ongerechtegkeet an Ustrengung sinn an der Mëtt. 55:11 Et ass Béisen an der Mëtt, a Bedruch a Bedruch ginn net vu senge Plazen of. 55:12 Well e Feind net géint mech war, Wat hätt ech ausgehal; Deen, deen mech haasst, ass weder géint mech opgestan, well ech mech vun him verstoppt hunn; 55:13 Awer Dir, Mann, anscheinend meng intim, Mäi Guide a mäi Familljemember; 55:14 Datt mir zesumme Geheimnisser matgedeelt hunn, an a Frëndschaft am Haus vu Gott gaange sinn. 55:15 Loosst den Doud dech iwwerraschen; Kommt lieweg erof an d'Sheol, well et ass Béisen an Ären Wunnengen, an hirer Mëtt. 55:16 Wat mech ugeet, ech ruffen zu Gott; A Jehova wäert mech retten. 55:17 Owes a moies a mëttes wäert ech bieden a kräischen, an hie wäert meng Stëmm héieren.

55:18 Hien soll a Fridden meng Séil aus dem Krich géint mech erléisen, och wann et der vill géint mech sinn. 55:19 Gott wäert héieren, an da wäert hien se zerstéieren, Hien, dee vu fréier bleift; Well se sech net veränneren, an och net fäerten si Gott. Selah 55:20 Dee béise Mann huet seng Hänn gestreckt géint déi, déi mat him a Fridde waren; Hien huet säi Pakt verstouss. 55:21 D'Wierder vu sengem Mond si méi glat wéi Botter, awer de Krich ass a sengem Häerz; Seng Wierder méi mëll wéi Ueleg, Awer si si plakeg Schwerter. 55:22 Gitt Är Belaaschtung op den HÄR , an hie wäert Iech ënnerhalen; Hien wäert de Gerechten net fir ëmmer erof loossen. 55:23 Awer Dir, o Gott, bréngt se erof an d'Grouf vun der Verschwörung. Blutt duuschtereg a betrügeresch Männer wäerten d'Mëtt vun hiren Deeg net erreechen; Awer ech wäert Iech vertrauen.

PSALMS
Kapitel 56

56: 1 Barmhäerzeg iwwer mech, o Gott, well de Mënsch mech verschléckt; Et ënnerdréckt mech all Dag ze kämpfen. 56: 2 De ganzen Dag iwwer trëppelen meng Feinden mech erof; Well vill sinn déi, déi mat Stolz géint mech kämpfen. 56: 3 Am Dag wou ech fäerten, vertrauen ech op dech. 56: 4 A Gott wäert ech säi Wuert luewen; A Gott hunn ech vertraut; Ech wäert net fäerten; Wat kann de Mënsch mir maachen? 56: 5 All Dag perveréiere se meng Saach; Géint mech sinn all Är Gedanken zum Béisen. 56: 6 Si sammele sech, si verstoppen sech, si kucke gutt op meng Schrëtt, Wéi déi, déi meng Séil verfollegen. 56: 7 Waacht se no hirer Ongerechtegkeet, o Gott, a bréngt d'Leit an Ärer Roserei erof. 56: 8 Meng Flucht déi Dir gezielt hutt; Setzt meng Tréinen an Ärer Fläsch; Sinn se net an Ärem Buch? 56: 9 Da solle meng Feinde zréckgoen, am Dag wou ech kräischen; Dëst weess ech, datt Gott fir mech ass. 56:10 A Gott luewen ech säi Wuert; Ech wäert säi Wuert am Här luewen. 56:11 Op Gott vertrauen ech; Ech wäert net fäerten; Wat kann de Mënsch mir maachen? 56:12 Är Gelübd sinn u mir, o Gott; Ech wäert lech luewen. 56:13 Fir Dir hutt meng Séil vum Doud geliwwert, a meng Féiss vum Falen, fir viru Gott ze goen Am Liicht vun deenen, déi liewen.

PSALMS
Kapitel 57

57: 1 Barmhäerzeg mech, o Gott, erbaarmen mech! Well an dir huet meng Séil vertraut, An am Schied vun denge Flilleke wäert ech mech schützen, bis d'Verloschter passéieren. 57: 2 Ech ruffen zum Allerhéchste Gott, zum Gott, dee mech favoriséiert. 57: 3 Hien wäert aus dem Himmel schécken an mech retten Vun der Ongerechtegkeet vun deem, deen mech belästegt; Selah Gott wäert seng Barmhäerzegkeet a seng Wourecht schécken. 57: 4 Mäi Liewen ass tëscht Léiwen; Ech leien ënner de Mënschejongen déi Flamen erbriechen; Seng Zänn si Speer a Pfeile, A seng Zong ass e schaarft Schwert. 57: 5 Kënnt Dir iwwer den Himmel erhieft ginn, o Gott; Iwwer all d'Äerd sief Är Herrlechkeet. 57: 6 Red si hunn a mengem Schrëtt bewaffnet; S an huet meng Séil gebéit; Si hunn e Lach viru mir gegruewen; An der Mëtt si si selwer gefall. Selah 57: 7 Mäin Häerz ass prett, o Gott, mäin Häerz ass bereet; Ech wäert sangen an Trovar Psalmen. 57: 8 Erwächt, meng Séil; waakreg, Paterie an Harf; Ech wäert moies opstoen. 57: 9 Ech wäert dech bei de Leit luewen, Här! Ech sange vun lech ënner den Natiounen. 57:10 Fir Är Barmhäerzegkeet ass grouss fir den Himmel, an Är Wourecht fir d'Wolleken. 57:11 Sidd iwwer den Himmel erhuewen, o Gott; Virun allem d'Äerd ass Är Herrlechkeet.

PSALMS
Kapitel 58

58: 1 O Kongregatioun, verkënnegt Dir wierklech Gerechtegkeet? Riichterst du just, Mënschejongen? 58: 2 Awer am Häerz schafft Dir Ongerechtegkeeten; Dir waacht d'Gewalt vun Ären Hänn op der Äerd. 58: 3 Déi Schlecht sinn aus der Gebärmutter getrennt; Si sinn op d' schief gaang an hu mech ntira geschwat well se gebuer waren. 58: 4 Si hu Gëft wéi Schlaangegëft; Si si wéi en Daaf, dee säin Ouer zoumécht, 58: 5 Wien net d'Stëmm vun deenen héiert, déi verzauberen, Egal wéi qualifizéiert d'Zaubererin ass. 58: 6 O Gott, brécht hir Zänn an de Mond; Ech briechen , Jehova, d'Zänn vun de jonke Léiwen. 58: 7 Loosst se wéi fléissend Waasser opléisen; Wann se hir Pfeile schéissen, loosst se zerstéiert ginn. 58: 8 Looss se passéiere wéi e Schleek, dee rutscht; Wéi déi Doudeg, gesitt d'Sonn net. 58: 9 Ier d'Flammen vun den Äscht Ären oder hinnen fillen, sou lieweg, sou rosen, wäert hien se mat engem Stuerm ewech huelen. 58:10 Déi Gerechteg wäerten sech freeën wann se Rache gesinn; Seng Féiss wäschen am Blutt vun de Béisen. 58:11 Da soll de Mënsch soen: Sécher ass et eng Belounung fir déi Gerecht. Bestëmmt gëtt et e Gott, deen op der Äerd jugéiert.

PSALMS
Kapitel 59

59: 1 Rett mech vu menge Feinden, o mäi Gott; Rett mech vun deenen, déi géint mech opstinn. 59: 2 Befreit mech vun deenen, déi Ongerechtegkeet maachen, a rett mech vu bluddege Männer. 59: 3 Well kuck, si léien op mäi Liewen ze waarden; Si sinn zesummekomm géint mech mächteg. Net fir meng Schold, nach meng Sënn, O Här; 59: 4 Ouni mäi Verbrieche lafe se a warnen. Erwächt mech ze begéinen, a gesinn. 59: 5 An Dir, den Här Gott vun den Häre, de Gott vun Israel, erwächt fir all Natiounen ze bestrofen; Hutt keng Barmhäerzegkeet iwwer all déi a Béisen rebelléieren. Selah 59: 6 Si kommen am Owend zréck, si rellen wéi Hënn, A si wäerten d'Stad ëmginn. 59: 7 Kuckt, si solle mat hirem Mond schwätzen; Schwäerter sinn op de Lëpsen, Well se soen: Wien héiert? 59: 8 Awer Dir, Jehova, laacht iwwer si; Dir maacht de Geck mat allen Natiounen. 59: 9 Wéinst der Kraaft vum Feind wäert ech op Iech waarden, well Gott ass meng Verteidegung. 59:10 De Gott vu menger Barmhäerzegkeet wäert viru mir goen; Gott wäert mech mäi Wonsch a menge Feinde gesinn. 59:11 Kill se net, fir datt meng Leit net vergiessen; Disperséiert se mat Ärer Kraaft, a schlo se erof, o Här eist Schëld. 59:12 Wéinst der Sënn vun hirem Mond, wéinst dem Wuert vun hire Lippen, Loosst se Gefaange vun hirem Stolz sinn, a wéinst dem Fluch an der Ligen, déi se schwätzen. 59:13 Fäerdeg se mat Roserei, maach se ëm, sou datt se net sinn; A loosst et sinn datt Gott am Jakob bis an d'Enn vun der Äerd regéiert. Selah 59:14 Also kommt owes zréck, a schuel wéi d'Hënn, A gitt ronderëm d'Stad.

59:15 Loosst se wanderen fir ze fannen wat se iessen; A wann Dir net zefridden sidd, verbréngt d' Nuecht ze beschwéieren. 59:16 Awer ech wäert vun Ärer Kraaft sangen, a mueres luewen ech Är Barmhäerzegkeet; Well Dir meng Refuge a Refuge am Dag vu menger Angscht gewiescht sidd. 59:17 Meng Kraaft, ech sangen lech; Well Dir sidd, oh Gott, meng Zuflucht, de Gott vu menger Barmhäerzegkeet.

PSALMS
Kapitel 60

60: 1 O Gott, Dir hutt eis ofgeleent, Dir hutt eis gebrach; Dir waart rosen; Kommt zréck bei eis! 60: 2 Du hues d'Äerd geziddert, du hues se opgedeelt; Heelt seng Pausen, well et zéckt. 60: 3 Dir hutt Är Leit schwéier Saache gemaach gesinn; Dir hutt eis Wäin gedronk gemaach . 60: 4 Dir hutt deenen, déi lech Angscht hunn, e Fändel ginn, fir datt se fir d'Wourecht opstinn. Selah 60: 5 Fir datt Är Léifsten ausgeliwwert ginn, Rett mat Ärer rietser Hand, a lauschter mech. 60: 6 Gott huet a sengem Hellegtum gesot: Ech si frou; Ech wäert Shechem deelen an den Dall vu Sucot moossen. 60: 7 Gilead ass mäin, an de Manasse ass mäin; An Ephraim ass d'Kraaft vu mengem Kapp; Juda ass mäi Gesetzgeber. 60: 8 Moab, e Baseng fir mech ze wäschen; Ech werfen meng Schong op den Edom; Ech wäert mech iwwer Philistia freeën. 60: 9 Wien bréngt mech an déi befestegt Stad? Wie bréngt mech op Edom? 60:10 Sidd Dir net, o Gott, deen eis verworf hutt, an net erausgaang ass, o Gott, mat eisen Arméien? 60:11 Gitt eis Hëllef géint de Feind, well ëmsoss ass d'Hëllef vu Männer. 60:12 A Gott wäerte mir mächteg Saache maachen, an hie wäert eis Feinde trëppelen.

PSALMS
Kapitel 61

61: 1 Héiert mäi Gejäiz, o Gott; Besicht mäi Gebiet. 61: 2 Vum Enn vun der Äerd wäert ech Iech ruffen, wann mäin Häerz ausfält. Féiert mech op de Fiels dee méi héich ass wéi ech, 61: 3 Fir datt Dir meng Refuge gewiescht sidd, an e staarken Tuerm virum Feind. 61: 4 Ech wäert an Ärem Tabernakel fir ëmmer wunnen; Ech sinn sécher ënner dem Deckel vun Äre Flilleken Sela 61: 5 Fir Iech, o Gott, hutt meng Gelübd héieren; Dir hutt mir d'Ierfschaft vun deenen ginn, déi Ären Numm fäerten. 61: 6 Deeg op Deeg sollt Dir dem Kinnek bäifügen; Seng Joere wäerte wéi Generatioun a Generatioun sinn. 61: 7 Hie wäert éiweg viru Gott sinn; Bereet Barmhäerzegkeet a Wourecht ze erhalen. 61: 8 Also ech wäert Ären Numm fir ëmmer sangen, all Dag meng Gelübd bezuelen.

PSALMS
Kapitel 62

62: 1 A Gott eleng meng Séil ass roueg; Vun him kënnt meng Erléisung. 62: 2 Hien ass nëmme mäi Fiels a meng Erléisung; Et ass mäi Refuge, ech wäert net vill goen. 62: 3 Wéi laang plangt Dir géint e Mann, all Dir versicht hien zerdréckt Als eng zesummegefallte Mauer an eng zesummegebrach Zait? 62: 4 Si konsultéieren nëmme fir hien aus senger Gréisst ze werfen. Si hunn d'Lige gär; Mat hirem Mond préschen se, awer luewen an hiren Häerzer. Selah 62: 5 Meng Séil, rascht nëmme bei Gott, well meng Hoffnung ass vun him. 62: 6 Hien ass nëmme mäi Fiels a meng Erléisung. Et ass mäi Refuge, ech rutschen net. 62: 7 A Gott ass meng Erléisung a meng Herrlechkeet; A Gott ass mäi staarke Fiels a mäi Refuge. 62: 8 Vertrau op hien ëmmer, Dir Völker; Gitt Är Häerzer virun him aus; Gott ass eist Zuflucht. Selah 62: 9 Wierklech, d'Kanner vun de Männer sinn Eeglechkeet, d'Kanner vun de Männer eng Ligen; Waacht se all gläich am Gläichgewiicht, Si wäerte manner wéi näischt. 62:10 Vertrau net op Gewalt, och net op Iwwerfall; net opgepuff ginn; Wann de Räichtum erhéicht gëtt, gitt Äert Häerz net dran. 62:11 Eemol huet Gott geschwat; Zweemol hunn ech dat héieren: Déi Kraaft ass vu Gott, 62:12 An Ären, Här, ass Barmhäerzegkeet.

PSALMS
Kapitel 63

63: 1 Gott, mäi Gott bass du; Um Sonnenopgang sichen ech dech; Meng Séil duuschtert no lech, mäi Fleesch verlaangt no lech, An engem dréchenen an dréche Land wou kee Waasser ass, 63: 2 Fir Är Kraaft an Är Herrlechkeet ze gesinn, Wéi ech dech am Hellegtum gesinn hunn. 63: 3 Fir Är Barmhäerzegkeet ass besser wéi d'Liewen; Meng Lëpsen dech luewen. 63: 4 Sou wäert ech dech a mengem Liewe blesséieren; An Ärem Numm wäert ech meng Hänn ophiewen. 63: 5 Wéi aus Häerz a Fett meng Séil soll zefridden sinn, A mat de Lëppe vu Freed soll mäi Mond dech luewen, 63: 6 Wann ech dech a mengem Bett erënneren, wann ech dech an der Nuechtwuecht meditéieren . 63: 7 Fir datt Dir meng Hëllef gewiescht sidd, an ech wäert mech am Schiet vun Äre Flilleken freeën. 63: 8 Meng Séil ass un lech verbonnen; Deng riets Hand ënnerstëtzt mech. 63: 9 Awer déi, déi meng Séil fir Zerstéierung sichen, falen op déi ënnescht Plazen vun der Äerd . 63:10 Si wäerten se mam Rand vum Schwert zerstéieren; Si ginn Deel vun de Schakalen. 63:11 Awer de Kinnek wäert sech iwwer Gott freeën. Jiddereen deen him schwiert gëtt gelueft; Well de Mond vun deenen, déi Ligen schwätzen, wäert zou sinn.

PSALMS
Kapitel 64

64: 1 Héiert, o Gott, d'Stëmm vu menger Klo; Rett mäi Liewen vun der Angscht virum Feind. 64: 2 Verstoppt mech vum geheime Rot vun de Béiser, Vun der Verschwörung vun deenen, déi Ongerechtegkeet maachen, 64: 3 Déi hir Zong wéi e Schwert schaarfen; Wéi hire Pfeil, schéissen se e battert Wuert, 64: 4 Fir déi Scholdlos am Geheimnis ze killen; Op eemol iwwerfalen se hien, a si hunn net Angscht. 64: 5 Obstinéieren an hirem béise Plang, Si probéieren hir Krawatten ze verstoppen, A si soen: Wien kann se gesinn? 64: 6 Si froen no Ongerechtegkeeten, maachen eng exakt Enquête; An den intime Gedanke vu jidderee vun hinnen, sou wéi hir Häerzer, ass déif. 64: 7 Awer Gott wäert dech mat engem Pfeil schloen; Op eemol solle se blesséiert ginn. 64: 8 Hir eege Sproochen bréngen se erof; All déi se gesinn, wäerte schockéiert sinn. 64: 9 Da fäerten all d'Mënschen, a verkënnege Gottes Wierk a verstoe seng Doten. 64:10 De Gerechte soll sech iwwer den Här freeën an op hien trauen; An all déi oprecht am Häerz sollen herrlechen.

PSALMS
Kapitel 65

65: 1 Äert ass de Luef am Zion, o Gott, an Iech ginn d'Versprieche bezuelt. 65: 2 Dir héiert d'Gebiet; All Fleesch kënnt bei Iech. 65: 3 Ongerechtegkeeten herrsche géint mech; Awer Dir wäert eis Verstéiss verzeien. 65: 4 Geseent ass deen, deen Dir gewielt hutt an Iech zitt, fir an Äre Geriichter ze wunnen; Mir wäerte mat dem Gutt vun Ärem Haus, vun Ärem hellegen Tempel zefridden sinn . 65: 5 Mat enorme Saache wäert Dir eis a Gerechtegkeet äntweren, o Gott vun eiser Erléisung, Hoffnung op all d' Enn vun der Äerd, A vun de wäitste Gréisste vum Mier. 65: 6 Dir, deen d'Bierger duerch seng Kraaft etabléiert, mat Kraaft verbannt ; 65: 7 Hien deen de Kaméidi vun de Mierer berouegt, de Kaméidi vun hire Wellen, an den Opreegung vun den Natiounen. 65: 8 Dofir fäerten d'Awunner vun den Enden vun der Äerd Är Wonner. Dir maacht de Moien an den Owend Ausflich hell. 65: 9 Dir besicht d'Äerd a Waasser se; Dir beräichert et immens; Mam Floss vu Gott, voller Waasser, bereet Dir hir Käre vir, wann Dir se entsuergt . 65:10 Dir maacht seng Furen duerchgedränkt, Dir léisst seng Kanäl erofgoen; Du mëlls hatt mat Reen, Segen hatt schéisst. 65:11 Dir Kroun d'Joer mat Ärem Räichtum, an Är Wolleken zéien Fett. 65:12 Si blénken op d'Weide vun der Wüst, an d'Hiwwele ronderëm sech vu Freed. 65:13 D'Pläng si mat Häerd gekleet, an d'Däller si mat Getreide bedeckt; Si jäizen aus Freed, a sangen ëmmer nach.

PSALMS
Kapitel 66

66: 1 Schreift glécklech zu Gott, der ganzer Äerd. 66: 2 Sangen zu Éierenhal vu sengem Numm; Gitt Herrlechkeet a säi Luef. 66: 3 Sot zu Gott: Wéi erstaunlech sinn Är Wierker! Wéinst der Gréisst vun Ärer Kraaft, ginn Är Feinde lech of. 66: 4 Déi ganz Äerd soll lech vergëllen, A sangen lech; Si sangen an Ärem Numm. Selah 66: 5 Kommt, a kuckt d'Wierker vu Gott, Awesome an Doten iwwer d'Kanner vu Männer. 66: 6 Hien huet d'Mier trocken gemaach; Si sinn zu Fouss laanscht de Floss gaangen; Do freeë mir eis iwwer hien. 66: 7 Hie regéiert fir ëmmer duerch seng Kraaft ; Seng Ae kucken iwwer d'Natiounen; D'Rebelle ginn net ervirgehuewen. Selah 66: 8 Segen, Dir Völker, eise Gott, a maacht d'Stëmm vu sengem Luef. 66: 9 Hien ass deen, deen d'Liewe fir eis Séilen erhalen huet, an eis Féiss net rutschen léisst . 66:10 Du hues eis getest, o Gott; Dir hutt eis geprouft wéi Sëlwer raffinéiert ass. 66:11 Dir hutt eis am Netz; Dir hutt eng schwéier Laascht op eis Lende gesat. 66:12 Dir hutt Männer op eise Käpp gemaach. Mir sinn duerch Feier a Waasser gaang, an du hues eis erausbruecht. 66:13 Ech ginn an Äert Haus mat verbrannt Affer; Ech bezuelen lech meng Gelübd, 66:14 Déi meng Lëpsen ausgedréckt hunn A mäi Mond huet geschwat, wéi ech a Nout war. 66:15 Ech ginn lech verbrannt Affer vu gefëllten Déieren, mat Räucher vu Widderen; Ech bieden lech Ochsen a Geessen als Opfer. Selah 66:16 Kommt, héiert, all déi, déi Gott Angscht hunn, an ech wäert soen, wat hie mat menger Séil gemaach huet. 66:17 Zu him hunn ech mat mengem Mond geruff, an hie gouf mat menger Zong erhuewen.

66:18 Wann ech a mengem Häerz op Ongerechtegkeet gekuckt hätt, hätt den Här net op mech nogelauschtert. 66:19 Awer Gott huet sécher op mech gelauschtert; Hien huet der Stëmm vu menge Biedem deelgeholl. 66:20 Geseent ass Gott, dee mäi Gebied net ofgewisen huet, a seng Barmhäerzegkeet vu mir net.

PSALMS
Kapitel 67

67: 1 Gott huet Barmhäerzegkeet iwwer eis a blesséiert eis; Maacht Äert Gesiicht op eis; Selah 67: 2 Datt Äre Wee op der Äerd bekannt ka sinn, Deng Erléisung bei allen Natiounen. 67: 3 Mee datt d'Leit dech luewen, o Gott; All Vollek luewen dech. 67: 4 Loosst d'Natiounen frou sinn a si frou, well Dir wäert d'Leit mat Gerechtegkeet beurteelen, an Dir wäert d'Natiounen op der Äerd schäffen. Selah 67: 5 Loosst d'Leit dech luewen, o Gott; All Vollek luewen dech. 67: 6 D'Land wäert hir Friichte ginn; Gott eise Gott wäert eis préschen. 67: 7 Gott seet eis, a loosst all d'Enn vun der Äerd him fäerten.

PSALMS
Kapitel 68

68: 1 Stitt op, Gott, loosst seng Feinde verspreet sinn, an déi, déi hien haassen, flüchten vu senger Präsenz . 68: 2 Wéi de Rauch fräigelooss gëtt, da gitt Dir se fräi; Wéi Wachs virum Feier schmëlzt, Also ginn déi Schlecht viru Gott. 68: 3 Awer de Gerechte wäert sech freeën; si wäerte sech fir Gott freeën , a si sprange vu Freed. 68: 4 Sangen zu Gott, sangen Psalmen zu sengem Numm; Héich him deen um Himmel fiert. JAH ass säin Numm; freet sech virun him. 68: 5 Papp vu Weesekanner a Verdeedeger vu Witfraen Et ass Gott a sengem hellege Wunnsëtz. 68: 6 Gott mécht déi Obdachlos a Familljen ze wunnen; Féiert Gefaangenen zum Wuelstand; Awer d'Rebelle wunnen an dréchenem Land. 68: 7 O Gott, wann Dir virun Ärem Vollek erausgaang sidd, wann Dir an d'Wüst gaang sidd, Selah 68: 8 D'Äerd huet gerëselt; Den Himmel ass och virun der Präsenz vu Gott gefall; Dat Si naí huet geziddert virun Gott, dem Gott vun Israel. 68: 9 Dir hutt reichend Reen gestreet, o Gott; Zu Ärer Ierfschaft huet Dir de Reanimaste erschöpft. 68:10 Déi, déi aus Ärem Kudde sinn, hunn doranner gewunnt; Duerch Är Guttheet, o Gott, hutt Dir den Aarme gesuergt. 68:11 Den Här huet Wierder ginn; Et war eng grouss Zuel vun deenen, déi eng gutt Noriicht bruecht hunn. 68:12 Si si geflücht, d'Kinneke vun der Arméi sinn geflücht, an déi, déi doheem bliwwe sinn, deelen de Raum . 68:13 Gutt datt Dir ënnert d'Dëppe gegoss gouf, sidd Dir wéi d'Flilleke vun enger Dauf, déi mat Zinn bedeckt ass , an hir Fiedere mat gieler Gold. 68:14 Wéi den Allmächtege Kinneken do gestreet huet, war et wéi wann et um Mount Lachs geschneit hätt. 68:15 Gottes Bierg ass de Bierg vu Basan; Héich montéiert dee vu Bashan.

68:16 Firwat gesitt Dir, héich Bierger, de Bierg dee Gott fir seng Wunneng gewënscht huet? Sécher wäert Jehova fir ëmmer dran liewen. 68:17 D'Kierre vu Gott sinn an de Partituren vun Dausende vun Dausende gezielt; Den Här kënnt vu Sinai a säin Hellegtum. 68:18 Dir sidd héich eropgaang, Dir hutt Gefaangeschaft geholl , Dir hutt Kaddoe fir Männer geholl, an och fir rebellesch, sou datt den HÄR Gott ënnert hinnen wunnt. 68:19 Geseent den Här; All Dag fëllt de Gott vun eiser Erléisung eis mat Virdeeler . Selah 68:20 Gott, eisem Gott wäert retten eis, An den Här Gott wäert eis retten vum Doud. 68:21 Gott wäert de Kapp vu senge Feinde schloen, den haare Kapp vun deem, deen a senge Sënnen trëppelt. 68:22 Den Här sot: Aus Basan bréngen ech dech zréck; Ech bréngen dech aus der Déift vum Mier zréck; 68:23 Fir Äre Fouss ass rout vum Blutt vun Äre Feinden, an d'Zong vun Ären Hënn dovun. 68:24 Si gesinn Är Weeër, o Gott; D'Weeër vu mengem Gott, vu mengem Kinnek, am Hellegtum. 68:25 D'Sänger sinn viru gaang, d'Museker hannendrun; An der Mëtt d'Meedercher mat Panderos . 68:26 Segen Gott an de Kongregatiounen; Dem Här, Dir vun der Course vun Israel. 68:27 Et war de jonke Benjamin, Herrscher iwwer si, d'Prënze vu Juda an hirer Kongregatioun, d'Prënze vun Zebulun, d'Prënze vun Naftali. 68: 2 8 Äre Gott huet Är Kraaft ordonnéiert; Bestätegt, oh Gott, wat Dir fir eis gemaach hutt. 68:29 Wéinst Ärem Tempel zu Jerusalem bidden d' Kinneken Iech Kaddoen.

68:30 Ënnerdréckt d'Versammlung vu bewaffnete Leit, D'Mass vu Bullen mat de Kälwer vum Vollek , Bis all sech mat hire Sëlwerstécker ënnerwerfen; Verdreift d'Leit déi sech am Krich freeën. 68:31 Prënze vun Ägypten kommen; Äthiopien wäert séier fir Gott z'erreechen. 68:32 Kinnekräicher vun der Äerd, sangen bis zu Gott, sangen d' Här; Selah 68:33 Fir him déi op héchstem Himmel Attraktiounen, déi aus vun al ass; Kuckt, hie wäert seng Stëmm ginn, mächteg Stëmm. 68:34 Gitt Gott u Kraaft zou; Seng Herrlechkeet ass iwwer Israel, a seng Kraaft ass am Himmel. 68:35 Dir sidd fantastesch, o Gott , vun Ären Hellegtum; De Gott vun Israel, hie gëtt Kraaft a Kraaft fir säi Vollek. Geseent Gott.

PSALMS
Kapitel 69

69: 1 Rett mech, o Gott, well d'Waasser an d'Séil erakoum. 69: 2 Ech sinn an déif Mier gesonk, wou ech net stoe kann; Ech sinn an d'Déift vum Waasser komm, an de Stroum huet mech iwwerwältegt. 69: 3 Ech si midd ze ruffen; mäin Hals gouf heescheg ; Meng Ae si schwaach gewaart op mäi Gott. 69: 4 Déi, déi mech ouni Grond haassen, si méi wéi d'Hoer vu mengem Kapp; Meng Feinde si mächteg ginn, déi déi mech zerstéieren ouni mussen. A muss ech bezuelen fir dat wat ech net geklaut hunn? 69: 5 Gott, Dir wësst meng Dommheet, A meng Sënnen sinn net vun lech verstoppt. 69: 6 Loossen déi, déi op dech vertrauen, net schummen, Här Jehovah vun den Arméien; Loosst déi, déi dech sichen, net vu mir verwiesselt ginn, o Gott vun Israel. 69: 7 Fir Äert Wuel hunn ech Virwërf gelidden; Duercherneen huet mäi Gesiicht bedeckt. 69: 8 Ech sinn e Frieme fir meng Bridder, an onbekannt fir meng Mamm hir Kanner. 69: 9 Fir Äifer fir Äert Haus huet mech verbraucht; An d'Beleidegunge vun deenen, déi dech reprochéiert hunn, sinn op mech gefall. 69:10 Ech kräischen, befaasst meng Séil mat Faaschten, an dat war schued fir mech. 69:11 Ech hunn och e Sackkleed fir mäi Kleed geluecht, an ech sinn zu hinnen e Spréchwuert ginn. 69:12 Déi, déi virun der Dier souzen, hu géint mech geschwat, an d'Drénker hu mech an hire Lidder geschloen. 69:13 Awer ech hunn zu dir gebiet, Här, an der Zäit vun Ärem gudde Wëllen; O Gott, fir den Iwwerfloss vun Ärer Barmhäerzegkeet, Fir d'Wourecht vun Ärer Erléisung, héiert mech.

69:14 Huelt mech aus dem Bulli, a loosst mech net ënner Waasser ginn; Kann ech vun deenen ausgeliwwert ginn, déi mech haassen, an aus dem Déif oder aus dem Waasser. 69:15 Loosst d'Waasser net iwwer mech iwwerwannen, och d'Déift schléckt mech op, an och de Brunn mécht de Mond iwwer mech net zou. 69:16 Äntwert mir, Här, well Deng Barmhäerzegkeet ass gnädeg; Kuckt mech no der Villzuel vun Äre Schued. 69:17 Verstoppt Äert Gesiicht net vun Ärem Kniecht, well ech sinn a Nout; presséiert mech héieren 69:18 Kommt menger Séil no, erléist se; Liwwert mech wéinst menge Feinden. 69:19 Dir kennt meng Schimmt, meng Duercherneen a meng Schimmt; Ier Dir all meng Géigner sidd. 69:20 Spott huet mäin Häerz gebrach, an ech si bedréckt. Ech hunn op een gewaart, dee mech bedauert, an et war keen; An Tréischteren, a keng hunn ech fonnt. 69:21 Si hunn mir och Gal gi fir ze iessen, a mengem Duuscht hu se mir Esseg ze drénke ginn. 69:22 Loosst hiert Fest viru sech duerch Sträich sinn, a wat fir gutt ass, duerch gestierzt. 69:23 Loosst hir Aen däischter ginn, sou datt se net gesinn, a loossen hir Lende kontinuéierlech zidderen. 69:24 Gitt Är Roserei op hinnen aus, an de Roserei vun Ärer Roserei iwwerhëlt se. 69:25 Loosst säi Palais verwüst ginn; Et ass keen Awunner an hiren Zelter . 69:26 Fir si hunn deen deen Dir geschloen hunn verfollegt, an si erzielen iwwer de Schmerz vun deenen, déi Dir blesséiert hutt. 69:27 Setzt Ongerechtegkeet op hir Ongerechtegkeet, a gitt net an Är Gerechtegkeet. 69:28 Loosst se aus dem Buch vun de Liewege gestrach ginn, a loosse se net ënner de Gerechte geschriwwe ginn.

69:29 Awer fir mech, belaascht a miserabel, kann Är Erléisung, o Gott, mech ophiewen . 69:30 Ech luewen den Numm vu Gott mat Lidd, ech luewen hie mat Luef. 69:31 An et wäert de Jehova méi gefalen wéi en Ochsopfer, Oder e Kallef dat Hénger an Hënn huet; 69 : 32 Déi Ënnerdréckt gesinn et a freeën sech. Sicht Gott, an Äert Häerz wäert liewen, 69:33 Well den HÄR héiert déi Bedierfteg, a veruecht net seng Prisonéier. 69:34 Loosst den Himmel an d'Äerd hie luewen, d'Mier an alles wat an hinne beweegt . 69: 3 5 Well Gott wäert den Zion retten a wäert d'Stied vu Juda nei opbauen; A si wäerten do wunnen a besëtzen. 69:36 Den Nowuess vu sengen Dénger wäert et ierwen, an déi, déi säin Numm gär hunn, wunnen dran.

PSALMS
Kapitel 70

70: 1 O Gott, komm fir mech ze befreien; Séier, o Gott, mir ze hëllefen. 70: 2 Loosst déi, déi mäi Liewe sichen, sech schummen a verwiesselen ; Loosst déi, déi mech krank wënschen, zréckgedréckt a geschummt ginn . 70: 3 Looss se zréckgoen, als Bezuelung vun hirem Roserei gemaach, Déi soen: Ah! Ah! 70: 4 Freet lech a sidd frou an lech, all déi dech sichen, a loossen déi, déi Är Erléisung gär hunn, ëmmer soen: Gott wier grouss! 70: 5 Ech sinn aarm an nout; Presséiert mech, oh Gott. Dir sidd meng Hëllef a meng Befreiung; Oh Här, halt net op.

PSALMS
Kapitel 71

71: 1 An Dech, o Här, hunn ech mech opgeholl; Loosst mech ni schummen. 71: 2 Hëlleft mir a befreit mech an Ärer Gerechtegkeet; Kippt Äert Ouer a rett mech. 71: 3 Sief mir e Flüchtlingssteen, op deen ech mech ëmmer erëm wenden. Dir hutt den Uerder ginn ze retten, Po rque du bass mäi Fiels a meng Festung. 71: 4 Mäi Gott, befreit mech vun der Hand vun de Béisen, vun der Hand vu béisen a gewalttätegen. 71: 5 Fir Iech, Här Jehova, sidd Dir meng Hoffnung, meng Versécherung vu menger Jugend. 71: 6 An Dir sidd ech aus der Gebärmutterhalterin erhale bliwwen; Dir waart deen, deen mech aus der Mamm vun der Mamm erausgeholl huet; Vun dir wäert ëmmer mäi Luef sinn. 71: 7 Ech war e Wonner fir vill, an Dir sidd mäi staarke Refuge. 71: 8 Kann mäi Mond mat Ärem Luef gefëllt ginn, Mat Ärer Herrlechkeet de ganzen Dag. 71: 9 Gitt mech net an der Zäit vum Alter of; Wa meng Kraaft ausfällt, verloosst mech net. 71:10 Fir meng Feinde schwätze vu mir, an déi, déi op meng Séil waarden, hunn zesumme consultéiert, 71:11 a gesot: Gott huet hie verlooss; Verfollegt hien an huelt hien, well et gëtt keen deen hie befreit. 71:12 O Gott, sidd net wäit vu mir ewech; Mäi Gott, komm mir séier. 71:13 Looss d'Géigner vu menger Séil ëmkommen; Kann déi, déi mäi Béis sichen, mat Scham an Duercherneen bedeckt ginn. 71:14 Awer ech wäert ëmmer waarden, an ech wäert dech ëmmer méi luewen. 71:15 Mäi Mond wäert Är Gerechtegkeet deklaréieren an Är Akte vum Erléisung de ganzen Dag, obwuel ech hir Zuel net kennen. 71:16 Ech wäert zu de mächtegen Handele vum Här Gott kommen; Ech erënnere mech un Är Gerechtegkeet, Är alleng.

71:17 O Gott, Dir huet mech vu menger Jugend geléiert, a bis elo hunn ech Är Wonner manifestéiert. 71:18 Och am Alter a groer Hoer, o Gott, loosst mech net verloossen, bis ech Är Kraaft fir d'Nokomme proklaméieren, an Är Kraaft fir all déi, déi kommen, 71:19 An Är Gerechtegkeet, o Gott, fir déi subliméiert. Dir hutt super Saache gemaach; Oh Gott, wien huet dech gär? 71:20 Dir, déi mech vill Angscht a Béis gesinn hunn, gitt mir erëm Liewen a wäert mech erëm aus der Tiefe vun der Äerd opstoen. 71:21 Dir wäert meng Gréisst erhéijen, an Dir wäert mech erëm tréischten. 71:22 Ech wäschen dech och mam Instrument vun der Paterie, o mäi Gott; Ech sangen Är Wourecht op der Harf, o Hellege vun Israel. 71:23 Meng Lëpse wäerte sech freeën wann ech dech sangen, a meng Séil, déi Dir erléist hutt. 71:24 Meng Zong soll och de ganzen Dag iwwer Är Gerechtegkeet schwätzen; Well se geschummt gi sinn, well déi, déi mäi Béis gesicht hunn, goufen verwiesselt.

PSALMS
Kapitel 72

72: 1 Gitt Är Uerteeler dem Kinnek, o Gott , an Är Gerechtegkeet dem Jong vum Kinnek. 72: 2 Hien wäert Är Leit mat Gerechtegkeet beurteelen, an Är Aarm mat Gerechtegkeet. 72: 3 D'Bierger bréngen de Leit Fridden, an d'Hiwwele Gerechtegkeet. 72: 4 Hien wäert de Leed vum Vollek beurteelen, Hien wäert d'Kanner vun den Aarms retten , an den Ënnerdrécker zerstéieren. 72: 5 Si fäerten lech soulaang d'Sonn an de Mound daueren, vu Generatioun zu Generatioun. 72: 6 Et wäert erofgoen wéi Reen op geschniddener Gras; Wéi den Tau, deen op der Äerd dréit. 72: 7 A sengen Deeg soll Gerechtegkeet floréieren, an Heefegkeet vu Fridden, bis kee Mond ass. 72: 8 Hie wäert vu Mier zu Mier regéieren, a vum Floss bis un d'Enn vun der Äerd. 72: 9 D'Awunner vun der Wüst béien sech virun him, a seng Feinde lecken de Stëbs. 72:10 D'Kinneke vun Tarsis an d'Küste wäerte Kaddoe bréngen; D'Kinneke vu Sheba a Seba wäerte Kaddoe ubidden. 72:11 All Kinneke wäerten sech virun him béien. All Natiounen wäerten hien déngen. 72:12 Fir hie liwwert déi Bedierfteg, déi jäizen, an déi Leid, déi keen hunn ze hëllefen. 72 : 13 Hien huet Barmhäerzegkeet iwwer déi Aarm an Aarmséileg, a wäert d'Liewe vun den Aarmen retten. 72:14 Vun Bedruch a Gewalt wäert hien hir Séilen erléisen, an hiert Blutt wäert wäertvoll a sengen Ae sinn. 72:15 Hie wäert liewen, a vum Gold vu Sheba soll him geschenkt ginn, an hie soll ëmmer fir gebiet ginn ; De ganzen Dag sidd Dir geseent. 72:16 Eng Handvoll Getreide gëtt op d'Äerd, op d'Spëtzt vun de Bierger geheit; Seng Uebst mécht Kaméidi wéi de Libanon, An déi vun der Stad wäerte wéi d'Gras vun der Äerd bléien.

72:17 Säin Numm wäert fir ëmmer sinn , säin Numm wäert soulaang d'Sonn dauert. Geseent sollen all Natiounen an him sinn; Si nennen hien geseent. 72:18 Geseent ass den Här Gott, de Gott vun Israel, deen eenzege Wonner. 72:19 Geseent ass säi glorräichen Numm fir ëmmer, a kann déi ganz Äerd mat senger Herrlechkeet gefëllt sinn. Amen an amen. 72:20 Dëst ass wou d'Gebieder vum David Jong vum Isai ophalen.

PSALMS
Kapitel 73

73: 1 Sécher ass Gott gutt fir Israel, fir déi reng am Häerz . 73: 2 Wat mech ugeet, meng Féiss si bal rutscht; Meng Schrëtt sinn bal rutscht. 73: 3 Fir ech war neidesch op den arroganten, gesinn de Wuelstand vun de Béisen. 73: 4 Fir si hu keng Trauer fir säin Doud, well säi Kraaft ass ganz. 73: 5 Si passen net op Aarbechtsplaze wéi aner Stierflecher, an och net wéi aner Männer. 73: 6 Dofir kréint de Stolz se; Si bedecken sech mat engem gewaltege Kleed. 73: 7 Hir Ae béien aus Fett; Si erreechen méi wéi d'Verlaangen vum Häerz. 73: 8 Si spotzen a schwätzen béis vu Gewalt ze maachen; Si schwätzen houfreg. 73: 9 Si setzen de Mond géint den Himmel, An hir Zonge wandelen op der Äerd. 73:10 Duerfir wäert Gott säi Vollek heihinner bréngen, a vill Waasser gi fir si gezunn. 73:11 A si soten: Wéi weess Gott? An ass et Wëssen am Allerhéchsten? 73:12 Kuckt, dës Béis, déi net vun der Welt gestéiert ginn, hunn se Räichtum erreecht. 73:13 Wierklech ëmsoss hunn ech mäin Häerz gebotzt a meng Hänn an Onschold gewäsch; 73:14 Well ech sinn de ganzen Dag gekippt, an all Moie bestrooft. 73:15 Wann ech gesot hunn: Ech wäert wéi si schwätzen: Kuckt, d'Generatioun vun Äre Kanner géif ech täuschen. 73:16 Wéi ech geduecht hunn dat ze wëssen: Et war schwéier Aarbecht fir mech, 73:17 Bis ech an d'Hellegtum vu Gott erakomm sinn, hunn ech d'Enn vun hinne verstanen . 73:18 Dir hutt se sécher a Rutsch gesat; A Verwüstungen maacht Dir se falen. 73:19 Wéi op eemol si verflunn goufen! Si sinn ëmkomm, ware mat Schrecke verbraucht. 73:20 Als Dram vum Erwächter, Also, Här, wann Dir erwächt, wäert Dir säin Optrëtt verachten.

73:21 Meng Séil war voll vu Batterkeet, a mäin Häerz war verwinnt. 73:22 Sou knaschteg war ech, datt ech et net verstanen hunn; Et war wéi e Baascht vun lech. 73:23 Awer ech war ëmmer bei lech; Dir hutt meng riets Hand geholl. 73:24 Dir hutt mech no Ärem Rot guidéiert, an duerno kritt Dir mech zu Herrlechkeet. 73:25 Wien hunn ech am Himmel ausser Dir? An ausser Dir, wënschen ech näischt op der Äerd. 73:26 Mäi Fleesch a mäin Häerz versoen; Awer de Fiels vu mengem Häerz a meng Portioun ass Gott fir ëmmer. 7 3:27 Well kuck, déi, déi wäit vun lech ewech sinn, ginn ëm; Dir wäert jiddereen zerstéieren dee sech vun lech ofwandelt. 73:28 Awer wat mech ugeet, Gott no ze kommen ass gutt; Ech hunn meng Hoffnung op den Här Gott gesat, all Är Wierker ze zielen.

PSALMS
Kapitel 74

74: 1 Firwat, o Gott, hutt Dir eis fir ëmmer verjot? Firwat entsteet Är Roserei géint d'Schof an Ärer Wiss? 74: 2 Denkt un Är Kongregatioun, déi Dir vun alen Zäiten kaaft hutt, déi Dir erléist hutt fir se zum Stamm vun Ärer lerfschaft ze maachen ; Dëse Bierg Zion, wou Dir gelieft hutt. 74: 3 Féiert Är Schrëtt zu éiwege Wüsten, Zu all dem Béisen, wat de Feind am Hellegtum gemaach huet. 74: 4 Är Feinde jäizen an der Mëtt vun Äre Versammlungen; Si hunn hir Währung fir Signaler gesat. 74: 5 Si si wéi déi, déi d' Axt an der Mëtt vun engem dichte Bësch hiewen . 74: 6 An elo mat Axen an Hammers hunn se all seng Schnëss gebrach. 74: 7 Si hunn Äert Hellegtum verbrannt; si hunn den Tabernakel vun Ärem Numm onberéiert an op de Buedem geheit. 74: 8 Si soten an hiren Häerzer: Loosst eis se direkt zerstéieren; Si hunn all Synagogen vu Gott op der Äerd verbrannt. 74: 9 Mir gesinn eis Schëlder net méi; Et gëtt kee Prophéit méi, och bei eis gëtt et keen dee weess wéi laang. 74:10 Wéi laang, o Gott, wäerten déi Leed eis verdroen ? Wäert de Feind Ären Numm fir ëmmer belästegen? 74:11 Firwat zitt Dir Är Hand zréck? Firwat verstoppt Dir Är riets Hand an Ärem Schouss? 74:12 Awer Gott ass mäi Kinnek aus fréieren Zäiten; Hien, deen d'Erléisung an der Mëtt vun der Äerd schafft. 74:13 Dir hutt d'Mier mat Ärer Kraaft opgedeelt ; Dir hutt d'Käpp vu Monsteren am Waasser gebrach. 74:14 Dir hutt de Käpp vum Leviathan geschloen an him den Awunner vun der Wüst als Nahrung ginn. 74:15 Dir hutt de Sprangbur an de Floss opgemaach; Dir hutt mächteg Flëss opgedréchent. 74:16 Däin ass den Dag, och Är ass d' Nuecht; Dir hutt de Mound an d'Sonn etabléiert.

74:17 Dir hutt all d'Grenze vun der Äerd fixéiert; Summer a Wanter hutt Dir se gemaach. 74:18 Denkt drun, datt de Géigner den Här oneréiert huet, an domm Leit hunn Ären Numm geläscht . 74:19 Gitt d'Séil vun Ärer Schildkrötdauf net bei Béischten of, a vergiesst net fir ëmmer d'Kongregatioun vun Äre betraffenen. 74:20 Kuckt de Bund, well déi däischter Plazen vun der Äerd si voller Zëmmer vu Gewalt. 74:21 Loosst den Niddergeschloen net zréck a Schimmt kommen; Déi betraff a Bedürfteg luewen Ären Numm. 74:22 Stitt op, o Gott, plädéiert Är Saach; Denkt drun wéi den Narren Iech all Dag beleidegt. 74:23 Vergiesst net d'Stëmmen vun Äre Feinden; D'Opreegung vun deenen, déi géint dech opstinn, klëmmt dauernd.

PSALMS
Kapitel 75

75: 1 Mir soen lech Merci, o Gott, mir ginn lech Gnod , well Ären Numm ass no; Déi Männer zielen Wonner. 75: 2 Wéi ech drop hiweisen, wäert ech gerecht riichten. 75: 3 D'Land a seng Awunner goufen ruinéiert; Ech ënnerstëtzen seng Säulen. Selah 75: 4 Ech sot zu den Dommen: Gitt net verléift ; A fir déi Schlecht: Sidd net houfreg; 75: 5 Weist net Är Kraaft; Schwätzt net mat engem steife Hals. 75: 6 Fir weder aus dem Osten nach vum Westen, och net aus der Wüst kënnt Erhéigung. 75: 7 Awer Gott ass de Riichter; Hien erniddregt hien, an hien erniddregt hien . 75: 8 Well de Becher ass an der Hand vum Här, an de Wäin ass fermentéiert, voller Mëschung; an hie schéisst doraus; Si wäerten et op de Buedem bréngen, an all déi Béis vun der Äerd drénken et. 75: 9 Awer ech wäert ëmmer priedegen a sangen de Gott vum Jacob. 75:10 Ech briechen all d'Kraaft vu Sënner, awer d'Kraaft vun de Gerechte wäert héich ginn.

PSALMS
Kapitel 76

76: 1 Gott ass zu Juda bekannt; Säin Numm ass super an Israel. 76: 2 Säin Tabernakel ass zu Salem, a säi Wunnsëtz zu Zion. 76: 3 Do brécht hien d'Pfeile vum Béi, dem Schild, dem Schwert, an de Krichswaffen. Selah 76: 4 Glorräich sidd Dir, mächteg méi wéi d'Juegdbierger. 76: 5 Déi staark am Häerz sinn verdriwwen, si schlofen hir Schlof; Keen vun de staarke Männer huet hir Hänn benotzt. 76: 6 Bei Ärem Bestrofung, o Gott vum Jacob, goufen den Auto ro a Päerd ofgestompelt. 76: 7 Dir sidd genial; A wie wäert fäeg sinn ze stoen wann Är Roserei entsteet? 76: 8 Dir hutt d'Uerteel vum Himmel héieren; D'Äerd hat Angscht a war an der Spannung 76: 9 Wéi Dir opgestan sidd, o Gott, fir ze jugéieren, fir all déi mëll vun der Äerd ze retten. Selah 76:10 Sécher wäert d'Roserei vum Mënsch dech luewen; Dir wäert de Rescht vun der Roserei verdrängen. 76:11 Maacht Äert Verspriechen, a bezuelt den Här Äre Gott zréck; All déi ronderëm him sinn, bréngen Offeren op d' Dread. 76:12 Hien huet de Geescht vu Prënzen ofgeschnidden; Hien huet Angscht virun de Kinneke vun der Äerd.

PSALMS
Kapitel 77

77: 1 Mat menger Stëmm hunn ech zu Gott geruff, zu Gott hunn ech geruff, an hie wäert mech héieren. 77: 2 Ech hunn den Här gesicht am Dag vu menger Nout; Ech hunn him d'Hänn nuets opgehuewen, ouni ze raschten; Meng Séil refuséiert Trouscht. 77: 3 Ech hunn u Gott erënnert , an ech si geréckelt; Ech hu beschwéiert, a mäi Geescht ass schwaach. Selah 77: 4 Dir géift mech net loossen d'Aen dréinen; Ech war gebrach an hunn net geschwat. 77: 5 Hien huet d'Deeg vun Ufank u betruecht, D'Joer vun de Joerhonnerte. 77: 6 Ech hu mech u meng Lidder nuets erënnert; Ech hunn a mengem Häerz meditéiert, A mäi Geescht huet nogefrot: 77: 7 Geet den Här fir ëmmer fort, A wäert hien eis net méi barmhäerzeg sinn? 77: 8 Ass seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer opgehalen? Huet Äert Versprieche jeemools ausgaang? 77: 9 Huet Gott vergiess Barmhäerzegkeet ze hunn ? Huet hien seng Schued a Roserei zougemaach? Selah 77:10 Ech hu gesot: Dëst ass meng Krankheet; Also ech erënnere mech un d'Jore vun der rietser Hand vum Allerhéchsten. 77:11 Ech erënnere mech un d'Wierker vum HÄR; Jo, ech erënnere mech un Är antik Wonner. 77:12 Ech wäert iwwer all Är Wierker meditéieren a vun Äre Wierker schwätzen. 77:13 O Gott, helleg ass Äre Wee; Wat Gott ass super wéi eise Gott? 77:14 Dir sidd de Gott dee Wonner mécht; Dir hutt de Leit Är Kraaft bekannt gemaach. 77:15 Mat Ärem Aarm hues de däi Vollek, d' Jonge vum Jacob a vum Joseph zréckgelooss . Sela 77:16 D'Waasser hunn dech gesinn, o Gott; D'Waasser huet dech gesinn a waren Angscht; D'Absen hunn och gerëselt.

77:17 D'Wolleken hunn d'Iwwerschwemmunge vu Waasser ausgelooss; Den Himmel huet gedonnert, An Är Stralen blénken . 77:18 D'Stëmm vun Ärem Donner war am Wirbelwind; Är Blëtzer hunn d'Welt beliicht; D'Äerd huet gerëselt a geziddert. 77:19 Äre Wee war am Mier, an Är Weeër a ville Waasser; An Är Schrëtt waren net bekannt. 77:20 Du gefouert Är Leit wéi Schof Po r Hand vun Moses an Aaron.

PSALMS
Kapitel 78

78: 1 Héiert, mäi Vollek, mäi Gesetz; Neigt Äert Ouer zu de Wierder vu mengem Mond. 78: 2 Ech wäert mäi Mond opmaache fir Spréchwierder; Ech wäert verstoppte Saache vu fréieren Zäiten schwätzen, 78: 3 Déi mir héieren a verstanen hunn; Dat hunn eis Elteren eis gesot. 78: 4 Mir verstoppe se net vun hire Kanner, an erzielen der Generatioun de Luef vum Jehova ze kommen, a seng Kraaft an d'Wonner, déi hien gemaach huet. 78: 5 Hien huet en Zeegnes zu Jacob gegrënnt, an en Gesetz an Israel gesat, wat hien eise Pätter gebueden huet hir Kanner bekannt ze maachen; 78: 6 Datt déi kommend Generatioun weess , an d'Kanner déi gebuer ginn; An déi, déi opstinn, erzielen hir Kanner, 78: 7 Fir datt se op Gott vertrauen, an d'Aarbechte vu Gott net vergiessen; Loosst se seng Geboter halen, 78: 8 A sidd net wéi hir Pappen, eng haartnäckeg a rebellesch Generatioun ; Eng Generatioun déi hiert Häerz net entsuergt huet, a säi Geescht war och net trei Gott. 78: 9 D'Jongen vun Ephraim, bewaffnete Bouschützer, Si hunn de Dag vum Kampf de Réck gedréint. 78:10 Si hunn net dem Gott säi Bond agehalen, a wollten net a sengem Gesetz goen; 78:11 Awer si vergiess seng Wierker, a seng Wonner, datt hien se gewisen huet. 78:12 Hien huet Wonner gemaach an der Präsenz vun hire Pappen am Land Ägypten, am Feld vun Zoan. 78:13 Hien huet d'Mier opgedeelt an huet se duerchgoe gelooss; Hien huet d'Waasser gestoppt wéi an engem Koup. 78:14 Hien huet se vum Dag mat enger Wollek gefouert, an duerch d' Feierliicht déi ganz Nuecht. 78:15 Hien huet d'Fielsen an der Wüst gedeelt an huet se aus de groussen Déifte gedronk.

78:16 well hien huet Stréimungen aus dem Fiels gezunn, a Waasser gemaach wéi Flëss. 78:17 Awer si hunn nach ëmmer géint hie gesënnegt a rebelléiert géint den Allerhéchsten an der Wüst; 78:18 Fir si hu Gott an hiren Häerzer versicht, no lessen no hire Wënsch ze froen. 78:19 A si hu géint Gott geschwat a gesot: Kann hien en Dësch an der Wüst maachen? 78:20 Kuckt, hien huet de Fiels geschloen, an d'Waasser fléisst aus , an d'Baachen hunn d'Land iwwerschwemmt; Kann hien och Brout ginn? Wäert hien Fleesch fir seng Leit hunn? 78:21 Dofir huet den Här héieren a war verärgert; D'Feier gouf géint de Jakob entzündegt , A Roserei ass och géint Israel opgestan, 78:22 Well si Gott net gegleeft hunn , an och net op seng Erléisung vertraut. 78:23 Awer hien huet de Wolleke vun uewen Uerder gemaach an hien huet d'Dieren vum Himmel opgemaach, 78:24 an huet Manna op si gereent fir ze iessen, an huet hinnen Weess aus dem Himmel ginn. 78:25 D'Brout vun den Adelegen huet giess; Hie gëtt Iesse geschéckt bis se zefridden sinn. 78:26 Den Ostwand huet um Himmel gerëselt an huet de Südwand mat senger Kraaft bruecht, 78:27 an huet Fleesch gereent wéi Stëbs op si, wéi de Sand vum Mier, fliegend Villercher. 78:28 Hien huet se an der Mëtt vum Lager ronderëm seng Zelter fale gelooss. 78:29 Si hunn iessen a waren zefridden; Also huet hien hire Wonsch erfëllt. 78:30 Si hunn hir Verlaangung net ewechgeholl, d'Iesse war nach ëmmer an hirem Mond, 78:31 Wéi de Roserei vu Gott op si koum, an déi Stäerkst vun hinne stierwe gelooss huet , an de Wieler vun Israel gestierzt huet.

78:32 Awer si hunn nach ëmmer gesënnegt, an hunn seng Wonner net gegleeft . 78:33 Dofir huet hien hir Deeg a Blutt verbraucht an hir Joren a Schwieregkeeten. 78:34 Wann hien se stierwe gelooss huet, da sichen se Gott; Dunn hunn se eescht op d'Sich no him gedréit , 78:35 A si hunn sech drun erënnert, datt Gott hir Zuflucht war, an den Allerhéchste Gott hire Retter. 78:36 Awer si hunn hien mat hirem Mond geflaacht, an hunn him mat hirer Zong gelunn; 78:37 Fir hir Häerzer waren net richteg mat him, nach waren se fest a sengem Bond. 78 : 38 Awer hien, Barmhäerzeg, huet Ongerechtegkeet verginn an se net zerstéiert; An hien huet seng Roserei dacks ofgedréint, an huet net all seng Roserei erwächt. 78:39 Hien huet sech drun erënnert datt si Fleesch waren, en Otem dee geet an net zréck kënnt. 78:40 Wéi oft si géint him am zum, rebelled L oder him an der Wüst eisem léiwen! 78:41 A si sinn zréckgaang an hunn Gott versicht, an den Hellege vun Israel provozéiert. 78:42 Si hunn sech net un seng Hand erënnert, deen Dag wou hien se aus der Nout erléist huet; 78:43 Wéi hien seng Zeechen an Ägypten gemaach huet, a seng Wonner am Feld Zoan; 78: 44 An hien huet hir Flëss an d'Blutt gedréit an hir Baachen, sou datt se net drénken. 78:45 Hien huet Schwämm vu Mécken ënner hinne geschéckt déi si verschléckt hunn, a Fräschen déi se zerstéiert hunn. 78:46 Hien huet och seng Friichten der Raup ginn, a seng Aarbecht der Sprëtz. 78:47 Hien huet hir Wéngerte mat Hagel zerstéiert an hir Figebam mat Frost; 78:48 Hien huet seng Ranner fir Hagel a seng Ranner fir Blëtz ginn.

78:49 Hien huet d'Verbrennung vu senger Roserei op si geschéckt; Roserei, Roserei an Angscht, Eng Arméi vun Engelen zerstéieren. 78:50 Hien huet e Wee fir seng Roserei gemaach; Hien huet hiert Liewen net vum Doud befreit ginn, awer säi Liewen zum Schluechte ginn. 78:51 Hien huet all Éischtgebuerene an Egypten ëmbruecht, Déi éischt Fruucht vu senger Kraaft an den Zelter vum Ham. 78:52 Hien huet säi Vollek wéi Schof erausginn an huet se duerch eng Wüst duerch d'Wüst gefouert. 78:53 Hien huet se sécher gefouert, sou datt se net Angscht hunn; An d'Mier huet hir Feinde bedeckt. 78:54 Dunn huet hien se op d'Grenze vu sengem hellege Land bruecht, Zu dësem Bierg dee seng riets Hand gewonnen huet. 78:55 Hien huet d'Natiounen viru sech verdriwwen; Mat Schnouer huet hien hir Lännereien als Ierfschaft gedeelt, an d'Stämme vun Israel an hiren Zelter gemaach. 78:56 Awer si hunn Gott den Héchsten opgeruff a rosen , an hunn seng Zeienaussoen net agehalen; 78:57 Awer si hunn sech ëmgedréit a rebelléiert wéi hir Pappen; Si goufe wéi en täuschende Bou. 78:58 Si hunn hie rose gemaach mat hiren héijen Uertschaften a provozéiert hien zu Jalousie mat hire geschniddene Biller. 78:59 Gott huet et héieren a war rosen, an hat haart Israel. 78:60 Dofir huet hien den Tabernakel vu Shiloh verlooss, d'Zelt an deem hien ënner de Mënsche gewunnt huet, 78:61 an huet seng Kraaft a Gefaangenschaft ginn, a seng Herrlechkeet an d'Hand vum Feind. 78:62 Hien huet och sengem Vollek dem Schwert iwwerginn a war rosen op seng Ierfschaft. 78:63 D'Feier huet seng jonk Männer verschléckt, A seng Jongfraen goufen net an Hochzäitslidder gelueft.

78:64 Hir Priister sinn duerch de Schwert gefall, an hir Witfra traueren net. 78:65 Dunn ass den Här erwächt wéi ee schlofen, Wéi e gewaltege Mann, deen aus Opreegung vum Wäin rifft , 78:66 An hien huet seng Feinde vun hannen erofgeschloen; Hien huet hinnen en éiwege Beleidegung ginn. 78:67 Hien huet d'Zelt vum Joseph verworf, an huet de Stamm vun Ephraim net gewielt, 78:68 awer huet de Stamm vu Juda, de Mount Zion gewielt , deen hie gär hat. 78:69 Hien huet säin Hellegtum gebaut wéi eng héich Plaz, Wéi d'Äerd déi hie fir ëmmer etabléiert huet. 78:70 Hien huet den David säin Dénger gewielt, an huet hien aus de Schofshiert geholl; 78:71 Hien huet hie bruecht vun de Béi nozekommen, fir dem Jacob säi Vollek z'iessen , an Israel seng Ierfschaft. 78:72 An hien huet hinnen no der Integritéit vu sengem Häerz gefiddert, hien huet se mat der Fäegkeet vu sengen Hänn gepaff.

PSALMS
Kapitel 79

79: 1 O Gott, d'Natiounen sinn an Är Ierfschaft komm; Si hunn Ären hellege Tempel verflucht; Si hunn Jerusalem op Brochstécker reduzéiert. 79: 2 Si hunn de Kierper vun Ären Dénger de Fugele vun der Loft zum Fudder ginn, d'Fleesch vun Ären Hellegen un d'Déieren vun der Äerd. 79: 3 Si hunn hir Blutt wéi Waasser ronderëm Jerusalem vergoss, an et war keen deen se begruewen huet. 79: 4 Mir si beleidegt vun eisen Noperen, gespott a gespott vun deenen, déi ronderëm eis sinn. 79: 5 Wéi laang , o Jehova? Gitt Dir éiweg rosen? Wäert Är Jalousie wéi Feier verbrennen? 79: 6 Gitt Är Roserei op Natiounen, déi Iech net kennen, an op Räicher, déi Ären Numm net ruffen. 79: 7 Fir si hunn de Jacob verbraucht, a seng Wunnplaz hu se verwinnt. 79: 8 Denkt net géint eis un d'Gerechtegkeeten vun eise Vorfahren; Kann Är Barmhäerzegkeet séier komme fir eis ze begéinen, Well mir si ganz bedréckt. 79: 9 Hëlleft eis, o Gott vun eiser Erléisung, fir d'Herrlechkeet vun Ärem Numm; A liwwert eis a verzeit eis Sënnen fir Ären Numm. 79:10 Fir d'Natioune soen: Wou ass Äre Gott? Loosst d'Leit virun eisen Ae gesinn D'Revanche vum Blutt vun Ären Dénger, deen ausgegoss gouf. 79:11 Loosst d'Gejäiz vun de Prisonnéier virun Iech kommen; Conf Orme zur Gréisst vun Ärem Aarm erhaalen déi zum Doud veruerteelt, 79:12 Bezuelt eis Noperen siwen Ziler a sengem Schouss hir Virwërf, mat där se Iech virgeworf hunn , o Här. 79:13 A mir, Äert Vollek an d'Schof vun Ärer Wiss, Mir luewen Iech fir ëmmer; Vu Generatioun zu Generatioun sange mir Är Luef.

PSALMS
Kapitel 80

80: 1 O Schäfer vun Israel, lauschtert; Du, deen de Joseph wéi Schof schäfert, Wien ënner Keruben ass, blénkt. 80: 2 Erwächt Är Kraaft virum Ephraim, Benjamin a Manasse, A kommt eis retten. 80: 3 O Gott, restauréiert eis; Maacht Äert Gesiicht erweichert, a mir wäerte gerett ginn. 80: 4 Jehova, Gott vun den Häre n, wéi laang wäert Dir Är Roserei géint d'Gebiet vun Ärem Vollek weisen? 80: 5 Du hues hinnen d'Brout vun den Tréine ginn ze iessen, an d'Tréinen a grousser Heefegkeet ze drénken. 80: 6 Dir hutt eis Noperen zu Angscht gemaach, an eis Feinde spotten sech géigesäiteg. 80: 7 O Gott vun den Häre n, restauréiert eis; Äert Gesiicht ze glänzen, a mir wäerte gerett ginn. 80: 8 Dir hutt e Riefstéck aus Ägypten bruecht; Dir hutt d'Natiounen erausgedriwwen a geplanzt. 80: 9 Dir hutt d'Plaz virdru gereinegt , an huet seng Wuerzele verwuerzelt, an et huet d'Äerd gefëllt. 80:10 D'Bierger ware mat sengem Schiet bedeckt, an d'Zeder vu Gott mat senge Branchen. 80:11 Hien huet hir Sprossen op d'Mier gestreckt, an hir Sprossen zum Floss. 80:12 Firwat hutt Dir seng Hecken erabruecht, an all déi, déi op der Strooss passéieren, recoltéieren et? 80:13 De Wëllschwäin zerstéiert et, an d'Béischt vum Feld verschléckt et. 80:14 O Gott vun den Häre n, komm zréck! Kuckt erof vum Himmel, a kuckt, a besicht dëse Wéngert, 80:15 D' Planz, déi Är riets Hand gepflanzt huet, an déi Branche, déi Dir fir lech selwer etabléiert hutt. 80:16 Et gëtt mam Feier verbrannt, et gëtt verwinnt; Si stierwen wéinst der Reproof vun Ärem Gesiicht. 80:17 Loosst Är Hand op de Mann op Ärer rietser Hand sinn, op de Jong vum Mënsch deen Dir fir lech selwer etabléiert hutt.

80:18 Also wäerte mir net vun lech fortgoen ; Dir wäert eis d'Liewe ginn, a mir ruffen Ären Numm un. 80:19 Restauréiert eis, Här Gott, den Herrscher! Äert Gesiicht ze glänzen, a mir wäerte gerett ginn.

PSALMS
Kapitel 81

81: 1 Singt vu Freed u Gott eis Kraaft; Schreift fir Freed un de Gott vum Jacob. 81: 2 Singt Lidd a spillt d'Tamburin, déi lecker Harf an d'Psalterie. 81: 3 Bléist d'Trompett um neie Mound, Um bestëmmten Dag, um Dag vun eisem feierleche Fest. 81: 4 Fir et ass e Statut fir Israel, eng Ordinatioun vum Gott vu Jakob. 81: 5 Hien huet en Zeegnes zu Joseph gemaach wéi hien an d'Land Egypten erausgaang ass. Ech hunn d'Sprooch héieren, déi ech net verstanen hunn; 81: 6 Ech hunn seng Schëller vun der Belaaschtung gezunn; Seng Hänn goufen aus de Kuerf gelueden. 81: 7 A Schwieregkeeten hutt Dir ugeruff, an ech hunn lech geliwwert; Ech hunn lech am Geheimnis vum Donner geäntwert; Ech hunn dech duerch d'Waasser vu Meri ba getest . Selah 81: 8 Héiert, meng Leit, an ech warnen lech. Israel, wann Dir mech nolauschtert, 81: 9 Et wäert kee komesche Gott an lech sinn, an Dir wäert lech och net bei engem komesche Gott béien. 81:10 Ech sinn den Här Äre Gott, deen dech aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet; Maach de Mond op, an ech fëllen en. 81:11 Awer meng Leit hunn net op meng Stëmm gelauschtert, an Israel huet mech net gär. 81:12 Duerfir hunn ech se an d'Häerzegkeet vun hiren Häerzer verlooss; Si sinn op hiren eegene Berodunge gaang. 81:13 Oh, datt mäi Vollek mir nogelauschtert hätt, wann Israel op meng Weeër gaang wier! 81:14 An engem Moment hätt ech hir Feinde geschloen a meng Hand géint hir Géigner gedréit. 81:15 Déi, déi de Jehova haassen, hätten him ënnerginn, an hir Zäit wier fir ëmmer. 81:16 Gott géif se mat de beschte Weizen ënnerhalen, a mat Hunneg aus dem Fiels géif hien se zefridden stellen.

PSALMS
Kapitel 82

82: 1 Gott ass an der Versammlung vun de Götter; An der Mëtt vun de Gëtter hie Riichter. 82: 2 Wéi laang wäert Dir ongerecht beurteelen, an d'Persoune vun de Schlecht akzeptéieren? Selah 82: 3 Verdeedegt déi Schwaach an déi Papplos; Maacht Gerechtegkeet fir déi Leid a Bedürfteg. 8 2: 4 Liwweren déi Aarm a Bedierfteg; Befreit hien aus der Hand vun de Béisen. 82: 5 Si wëssen et net, se verstinn net, Si trëppelen an der Däischtert; All d'Fundamenter vun der Äerd zidderen. 82: 6 Ech hu gesot: Dir sidd Gëtter, an Dir sidd all Jongen vum Allerhéchsten. 82: 7 Awer wéi Männer stierft Dir, A wéi all Prënz fällt Dir. 82: 8 Stitt op, o Gott, jugéiert d'Äerd; Well Dir wäert all Natiounen ierwen.

PSALMS
Kapitel 83

83: 1 O Gott, seet net roueg; Sief net roueg, oh Gott, an och net roueg. 83: 2 Well kuck, Är Feinde brullen, an déi, déi dech haassen, hiewen hir Käpp op. 83: 3 Géint Är Leit hu si gewëssenhaft a geheim konsultéiert, a si hunn Är Ukloe beroden. 83: 4 Si hu gesot: Komm, a loosst eis se zerstéieren fir eng Natioun ze sinn, an et gëtt kee méi Erënnerung un den Numm vun Israel. 83: 5 Well se aus dem Häerz zesumme konspiréieren , Géint Iech hunn se e Bond gemaach 83: 6 D'Zelter vun den Edomiten an den Ishmaeliten, de Moab an d'Hagaren; 83: 7 Gebal, Amon an Amalek, d'Philisten an d'Awunner vun Tyrus. 83: 8 Och den Assyrer huet matgemaach; Si déngen als Aarm fir d'Kanner vu Lot. Sela 83: 9 Maacht mat hinnen wéi mam Midian, wéi zu Sisera, wéi mam Jabin an der Baach vu Kishon; 83:10 Déi zu Endor ëmkomm sinn, goufen als Dung fir d'Äerd gemaach. 83: 11 Maacht hir Kapitänen wéi Oreb an Zeeb; Wat d'Zeba an d'Zalmuna un all Är Prënzen ugeet, 83:12 Wien hu gesot: Loosst eis fir eis d'Wunnenge vu Gott ierwen . 83:13 Mäi Gott, maach se wéi Wirbelwind, Wéi Stëppel virum Wand, 83:14 Wéi Feier, dat de Bierg brennt, Wéi eng Flam, déi de Bësch verbrennt. 83:15 Also verfollegt se mat Ärem Stuerm, a schreckt se mat Ärem Wirbelwind. 83:16 Fëllt hir Gesiichter mat Schimmt, a sicht Ären Numm, o Jehova. 83:17 Loosst se fir ëmmer ongenéiert a gestéiert ginn; Sidd éiert, a stierft. 83:18 A si wëssen datt Ären Numm Jehova ass; Du eleng Héchsten iwwer der ganzer Äerd.

PSALMS
Kapitel 84

84: 1 Wéi schéin sinn Är Wunnengen, o Här Almighty! 84: 2 Meng Séil verlaangert a verlaangt och nach houfreg op d'Geriichter vu Jehova; Meng Häerz a mäi Fleesch sange fir de liewege Gott. 84: 3 Och de Spatz fënnt en Heem, an d'Schléckt en Nascht fir sech selwer, wou se hir jonk leet, bei dengen Altoren, o Här vun den Häre, mäi Kinnek a mäi Gott. 84: 4 Geseent sinn déi, déi an Ärem Haus wunnen; Si luewen Iech éiweg. Selah 84: 5 Geseent ass de Mann, deem seng Kraaft an dech ass, an deem säin Häerz Är Weeër sinn. 84: 6 Duerch den Tréindall ännere se en an e Sprangbuer, Wann de Reen d'Schwämme fëllt. 84: 7 Iran vu Muecht zu Muecht; Si wäerte Gott zu Zion gesinn. 84: 8 O Här Gott vun den Häre, héiert mäi Gebied; Lauschtert, o Gott vum Jacob. Selah 84: 9 Kuckt, o Gott, eist Schëld, A kuckt op d'Gesiicht vun Ärem Gesalbten. 84:10 Fir een Dag ass besser an Äre Geriichter wéi dausend ausserhalb vun hinnen. Ech géif léiwer wielen fir bei der Dier vum Haus vu mengem Gott ze sinn, wéi an den Haiser vum Béisen ze wunnen. 84:11 Fir Sonn a Schëld ass de Jehova Gott; Gnod an Éier gëtt Jehova. Hie wäert net gutt vun deenen huelen, déi an Integritéit trëppelen. 84:12 Jehova vun den Arméien, geseent de Mann, deen op dech vertraut.

PSALMS
Kapitel 85

85: 1 Dir waart Ärem Land barmhäerzeg, o Här; Dir hutt d'Gefaangenschaft vum Jacob zréckginn. 85: 2 Dir hutt der Ongerechtegkeet vun Ärem Vollek verginn; Dir hutt all hir Sënnen ofgedeckt. Selah 85: 3 Dir hutt all Är Roserei ënnerdréckt; Dir hutt sech vum Verbrenne vun Ärer Roserei ofgedréit. 85: 4 Restauréiert eis, o Gott vun eiser Erléisung, a léisst Är Roserei vun eis ophalen. 85: 5 Sidd Dir fir ëmmer rosen op eis? Wäert Dir Är Roserei vu Generatioun zu Generatioun verbreeden? 85: 6 Gitt Dir eis net erëm d'Liewen, fir datt Är Leit sech an lech freeën? 85: 7 Weist eis Är Barmhäerzegkeet, Här, a gitt eis Är Erléisung. 85: 8 Ech lauschtere wat Jehova Gott schwätzt; Well hie wäert Fridde mat senge Leit a senge Saints schwätzen, sou datt se net zréck op Wahnsinn ginn. 85: 9 Sécher ass seng Erléisung no bei deenen, déi him fäerten, fir datt Herrlechkeet an eisem Land wunnt. 85:10 Barmhäerzegkeet a Wourecht begéint; Gerechtegkeet a Fridden gekësst. 85:11 D'Wourecht spréngt vun der Äerd, an d'Gerechtegkeet kuckt vum Himmel erof. 85:12 Den Här wäert och gutt ginn, an eist Land wäert seng Friichte ginn. 85:13 Gerechtegkeet wäert virun him goen, a seng Schrëtt féieren eis op de Wee.

PSALMS
Kapitel 86

86: 1 Neigt Äert Ouer, Här, a lauschtert mech, well ech sinn aarm an nout. 86: 2 Waacht meng Séil, well ech si göttlech; Rett, o mäi Gott, däin Dénger, deen op dech vertraut. 86: 3 Barmhäerzeg iwwer mech, o Här; Well ech lech de ganzen Dag behaapten. 86: 4 Maacht d'Séil vun Ärem Dénger frou, well fir lech, Här, ech hiewe meng Séil op. 86: 5 Fir lech, Här, sidd gutt a verzeiend, a grouss Barmhäerzegkeet fir all déi, déi lech ruffen. 86: 6 Lauschtert mäi Gebied, Här, a lauschtert op d'Stëmm vu menge Bieden. 86: 7 Am Dag vu menger Nout ruffen ech lech un, well Dir äntwert mech. 86: 8 O Här, et gëtt kee wéi dech bei de Götter, och net Wierker gläich wéi deng Wierker. 86: 9 All d'Natiounen, déi Dir gemaach hutt, kommen a bieden ier Dir, Här, a verherrlecht Ären Numm. 86:10 Fir Dir sidd super, an en Aarbechter vu Wonner; Dir eleng sidd Gott. 86:11 Léiert mech, Här, Äre Wee; Ech wäert an Ärer Wourecht goen; Bestätegt mäin Häerz fir Ären Numm ze fäerten. 86:12 Ech wäert dech luewen, o Här mäi Gott, vu ganzem Häerz a verherrlechen Ären Numm fir ëmmer. 86:13 Fir Är Barmhäerzegkeet ass grouss géint mech, an Dir hutt meng Séil aus der Tiefe vum Sheol geliwwert. 86:14 O Gott, déi houfreg si géint mech opgestan, an eng Verschwörung vu gewalttätege Männer huet mäi Liewe gesicht, a si hunn lech net viru sech gestallt. 86:15 Awer Dir, Här, barmhäerzeg a gnädeg Gott, lues a rosen, a grouss a Barmhäerzegkeet a Wourecht, 86:16 Kuckt mech a sidd Barmhäerzeg iwwer mech; Gitt Är Kraaft fir Ären Dénger, an hält de Jong vun Ärem Dénger.

86:17 Weis mer en Zeeche fir ëmmer, a looss déi, déi mech haassen, et gesinn a sech schummen; Well Dir, Jehova, mir gehollef hutt a mech eleng gelooss hutt.

PSALMS
Kapitel 87

87: 1 Seng Fondatioun ass am hellege Bierg. 87: 2 Den Här huet d' Tore vu Zion méi gär wéi all d'Wunnenge vum Jacob. 87: 3 Herrlech Saache si vun Iech gesot ginn, Stad vu Gott. Selah 87: 4 Ech wäert mech u Rahab a Babylon erënneren ënner deenen, déi mech kennen; Kuckt d'Philistia an de Pneuen, mat Äthiopien; Dëse gouf do gebuer. 87: 5 A vu Si soll et gesot ginn: Dësen an deen an hir gebuer, an den Allerhéchste selwer soll se etabléieren. 87: 6 De Yahweh wäert zielen wann d'Leit registréiert: Hie gouf do gebuer. Selah 87: 7 A Sänger a Spiller dran soen: All meng Quelle sinn an Iech.

PSALMS
Kapitel 88

88: 1 O Här Gott vu menger Erléisung, ech kräischen Dag an Nuecht virun lech. 88: 2 Loosst mäi Gebiet virun lech kommen; Neigt Äert Ouer u mäi Gejäiz. 88: 3 Fir meng Séil ass midd vum Béisen, A mäi Liewen no bei der Scheier. 88: 4 Ech sinn zu deenen gezielt, déi an d'Graf ginn; Ech si wéi e Mann ouni Kraaft, 88: 5 Verlooss tëscht den Doudegen, Wéi déi zum Schwert gesat, déi am Graf leien, Vun deenen Dir lech net méi erënnert, An déi aus Ärer Hand gerappt goufen. 88: 6 Dir hutt mech an déi déif Gruef gesat, an Däischtert, op déif Plazen . 88: 7 Deng Roserei läit op mech, an du hues mech mat all denge Welle belaascht. Selah 88: 8 Dir hutt meng Bekannter vu mir ofgeholl; Dir hutt mech zu enger Abominatioun fir si gemaach; Ech sinn agespaart, an ech kann net erauskommen. 88: 9 Meng Ae si krank wéinst menger Leed; Ech hunn dech geruff, o Här, all Dag; Ech hunn meng Hänn un lech verlängert. 88:10 Wëllt Dir den Doudegen Är Wonner weisen? Kommen déi Doudeg op fir dech ze luewen? Selah 88:11 Soll Är Barmhäerzegkeet am Graf gezielt ginn, Oder Är Wourecht am Abaddon? 88:12 Solle Är Wonner an der Däischtert bekannt sinn an Är Gerechtegkeet am Land vun der Vergiessenheet? 88:13 Awer ech hunn lech geruff, Här, a mueres wäert mäi Gebiet virun lech kommen. 88:14 Firwat, o Jehova, refuséiert Dir meng Séil? Firwat verstopps du däi Häerz vu mir ? 88:15 Ech sinn ustrengend an nout; Vun der Jugend hunn ech Är Schrecken gedroen, ech hunn Angscht gemaach. 88:16 Deng Roserei ass iwwer mech gaangen, an Är Angscht mécht mech.

88:17 Si hunn mech wéi d'Waasser ëmmer ëmginn; Ech si vun engem ëmginn. 88:18 Dir hutt Frënd a Begleeder vu mir ewechgeholl, an Dir hutt meng Bekannter an d'Däischtert gesat.

PSALMS
Kapitel 89

89: 1 Ech sange fir ëmmer d'Barmhäerzegkeet vum HÄR; Vu Generatioun zu Generatioun wäert ech deng Vertraue mat mengem Mond bekannt maachen. 89: 2 Well ech gesot hunn: Barmhäerzegkeet wäert fir ëmmer opgebaut ginn; Am Himmel selwer wäert Dir Är Wourecht bestätegen. 89: 3 Ech hunn e Bund mat mengem gewielte gemaach; Ech schwieren dem David mäi Knecht a soen: 89: 4 Ech wäert Äert Somen fir ëmmer opbauen an Ären Troun fir all Generatiounen opbauen. Selah 89: 5 Den Himmel feiert Deng Wonner, o Här, Deng Wourecht och an der Versammlung vun den Hellegen. 89: 6 Well wien am Himmel kann dem Jehova gläich sinn? Wie wäert wéi de Jehova bei de Fils vun de Potentate sinn? 89: 7 Gott ass fantastesch an der grousser Versammlung vun den Hellegen, an immens iwwer all déi ronderëm hien. 89: 8 O Här Gott vun den Häre, wien ass wéi Dir? Du bass mächteg, Jehova, an deng trei ronderëm dech. 89: 9 Dir hutt Herrschaft iwwer d'Schwellung vum Mier; Wann seng Wellen opstinn, berouegt Dir se. 89:10 Dir hutt Rahab gebrach wéi wann Dir zum Doud blesséiert wier; Mat Ärem mächtegen Aarm hutt Dir Är Feinde gestreet. 89:11 Däin sinn den Himmel, Ären och d'Äerd; D'Welt a seng Vollständegkeet, Dir hutt se gegrënnt. 89:12 Den Norden an de Süden, Dir hutt se erstallt; Den Tabor an den Hermon sangen an Ärem Numm. 89:13 Däin ass de mächtegen Aarm; Staark ass Är Hand, erhieft Är riets Hand. 89:14 Gerechtegkeet a Gerechtegkeet sinn d'Fundament vun Ärem Troun; Barmhäerzegkeet a Wourecht gi virun Äert Gesiicht.

89:15 Geseent sinn d'Leit, déi wëssen, wéi Dir dech unerkennen; Hie wäert goen, o Här, am Liicht vun Ärem Gesiicht. 89:16 An Ärem Numm wäert hie sech de ganzen Dag iwwer freeën , an duerch Är Gerechtegkeet wäert hie gehuewe ginn. 89:17 Fir Dir sidd d'Herrlechkeet vu senger Kraaft, an duerch Äre gudde Wëllen wäert Dir eis Kraaft erhéijen. 89:18 Fir den HÄR ass e Schëld, an eise Kinnek ass den Hellege vun Israel. 89:19 Du sot an enger Visioun zu dengem hellegen, a sot: Ech hunn engem, dee mächteg ass, gehollef. Ech hunn e gewielte vu menge Leit héichgehalen. 89:20 Ech hunn den David mäi Knecht fonnt; Ech hunn hie mat menger helleger Salbung gesaleft. 89:21 Meng Hand wäert ëmmer mat him sinn, mäin Aarm wäert hien och stäerken. 89:22 De Feind wäert hien net iwwerhuelen , an de Jong vun der Ongerechtegkeet wäert hien net zerstéieren ; 89:23 Awer ech wäert seng Feinde viru sech zerstéieren an déi schloen déi hien haassen. 89:24 Meng Wourecht a meng Barmhäerzegkeet soll mat him sinn, a mengem Numm soll seng Kraaft héich ginn. 89: 2 5 Och wäert ech seng Hand iwwer d'Mier leeën, a seng riets Hand iwwer d'Flëss. 89:26 Hie rifft u mech: Dir sidd mäi Papp, mäi Gott an de Fiels vu menger Erléisung. 89:27 Ech wäert hien och als Éischtgebuerene maachen, deen héchste vun de Kinneke vun der Äerd. 89:28 Ech wäert meng Barmhäerzegkeet zu him halen fir ëmmer , a mäi Bund wäert fest mat him sinn. 89:29 Ech wäert säi Som fir ëmmer maachen, a säin Troun wéi d'Deeg vum Himmel. 89:30 Wann hir Kanner mäi Gesetz verloossen, a meng Uerteeler net trëppelen , 89:31 wa se meng Statute briechen an net meng Geboter halen.

89:32 da bestrofen ech hir Iwergreffer mat der Staang, an hir Ongerechtegkeeten mat Sträifen. 89:33 Awer ech wäert meng Barmhäerzegkeet vun him net ewechhuelen, an ech wäert meng Wourecht falsch maachen. 89:34 Ech wäert mäi Bond net vergiessen, an ech wäert och net dat änneren, wat vu menge Lëpsen ewech ass. 89:35 Eemol hunn ech vu menger Hellegkeet geschwuer, an ech wäert dem David net léien. 89:36 Säi Somen ass fir ëmmer, a säin Troun wéi d'Sonn viru mir. 89:37 Wéi de Mound et fir ëmmer steet, an als treie Zeien am Himmel. Selah 89:38 Awer Dir hutt Äert Gesalbte verworf , an Dir hutt mech geéiert a sidd rosen op hien. 89:39 Dir hutt de Bund vun Ärem Dénger gebrach; Dir hutt Är Kroun op d'Äerd desekréiert. 89:40 Dir hutt all seng Zaiten gebaut; Dir hutt hir Festunge zerstéiert. 89:41 All déi laanschtgoen plënnere se; Hien ass eng Schändung fir seng Noperen. 89:42 Dir hutt déi riets Hand vu senge Feinde erhuewen; Dir hutt all seng Géigner gefeiert. 89:43 Dir hutt och de Rand vu sengem Schwert gestierzt, an et net am Kampf opgehuewen. 89:44 Dir hutt seng Herrlechkeet opgehalen a säi Troun op de Buedem geheit . 89:45 Dir hutt d'Deeg vu senger Jugend verkierzt; Dir hutt hie mat Roserei bedeckt. Selah 89:46 Wéi laang, o Jehova? Wäert Dir fir ëmmer verstoppen? Wäert Är Roserei wéi Feier brennen? 89:47 Denkt drun wéi kuerz meng Zäit ass; Firwat hutt Dir all Jong vum Mënsch ëmsoss erstallt ? 89:48 Wéi ee Mann lieft a gesäit keen Doud? Wäert Dir Äert Liewen aus der Kraaft vum Sheol befreien? Selah 89:49 Här, wou sinn Är fréier Barmhäerzegkeeten, datt Dir dem David bei Ärer Wourecht geschwuer hunn?

89:50 Här, erënnert un de Reproche vun Ären Dénger; Oprobi oder vu ville Leit, déi ech a mengem Schouss droen. 89:51 Fir Är Feinden, o Här, hu geéiert, Fir Är Feinde hunn d'Schrëtt vun Ärem gesalbte veréiert. 89:52 Geseent den Här fir ëmmer. Amen an amen.

PSALMS
Kapitel 90

90: 1 Här, Dir waart e Refuge fir eis vu Generatioun zu Generatioun. 90: 2 Ier d'Bierger gebuer goufen an d'Äerd an d'Welt geformt goufen, Vun Alter zu Alter sidd Dir Gott . 90: 3 Dir kommt zréck op de Mënsch bis hie gebrach ass, a sot: Kommt zréck, Dir Mënschejong. 90: 4 Well dausend Joer virun Ären Aen Sinn wéi gëschter, dat ass vergaang, A wéi eng vun den Nuetsuhren. 90: 5 Du huelt se ewech wéi mat engem Stroum Waasser ; Si si wéi en Dram, Wéi d'Gras dat moies wiisst. 90: 6 Moies floréiert et a wiisst; Owes gëtt et geschnidden, an dréchent. 90: 7 Well mat Ärer Roserei gi mir verbraucht, a mat Ärer Roserei si mir bedréckt. 90: 8 Dir hutt eis Ongerechtegkeeten virun Iech gesat, Nue stros geheime Sënnen am Liicht vun Ärem Gesiicht. 90: 9 Well all eis Deeg ofhale wéinst Ärer Roserei; Mir verbréngen eis Joeren als Gedanken. 90:10 D'Deeg vun eisem Alter si siwwenzeg Joer; A wann se am robuststen uechtzeg Joer sinn, Still ass hir Kraaft Ierger an Aarbecht, Well geschwënn si se laanscht, a mir fléien. 90:11 Wien weess d'Kraaft vun Ärer Roserei, an Är Roserei datt Dir sollt gefaart ginn? 90:12 Léiert eis eis Deeg sou ze zielen datt mir Wäisheet an eisen Häerzer bréngen. 90:13 Zréck, o Här; och wéini? A gitt Iech op Är Dénger. 90:14 Moies wäerte mir mat Ärer Barmhäerzegkeet zefridden sinn, a mir sangen a freeën eis all eis Deeg. 90:15 Freet eis no den Deeg, déi Dir eis gepléckt hutt, an de Joren, wou mir Béis gesinn hunn. 90:16 Loosst Är Aarbecht fir Är Dénger erschéngen, an Är Herrlechkeet fir hir Kanner. 90:17 Loosst d'Liicht vum Här eise Gott op eis sinn, an d'Aarbecht vun eisen Hänn befestegt eis; Jo, d'Aarbecht vun eisen Hänn bestätegt.

PSALMS
Kapitel 91

91: 1 Deen, deen am Schutz vum Allerhéchste wunnt, bleift am Schiet vum Allmächtegen. 91: 2 Ech wäert dem Jehova soen: Meng Hoffnung a mäi Schlass; Mäi Gott, op deen ech wäert vertrauen. 91: 3 Hie wäert dech vun der Jeeërsstréck liwweren, Vun der destruktiver Pescht. 91: 4 Mat senge Fiederen wäert hien dech bedecken, an ënner senge Flilleke wäert Dir sécher sinn; Schëld a Buckler ass seng Wourecht. 91: 5 Dir sollt den Angscht vun der Nuecht net fäerten, nach de Pfeil, deen dagsiwwer flitt, 91: 6 an och keng Pescht, déi an der Däischtert leeft, an och d'Pescht, déi an der Mëtt vum Dag zerstéiert. 91: 7 Zwee Dausend fale bei Iech an zéngdausend op Är riets Hand; Awer et wäert Iech net kommen. 91: 8 Sécher mat Ären Ae gesitt Dir A kuckt d'Belounung vun de Schlecht. 91: 9 Fir Dir hutt den Här gemaach, deen ass meng Hoffnung, den Héchsten fir Är Wunneng, 91:10 Kee Schued kënnt op Iech, och net wäert d'Blat Är Wunnplaz beréieren. 91:11 Fir hie wäert seng Engelen iwwer Iech befollegen, Iech op all Äre Weeër ze halen. 91:12 Si droen Iech an hiren Hänn, sou datt Äre Fouss net op e Steen stéisst. 91:13 Op de Léiw an den Asp trëppelt Dir; Dir wäert de Léiw's Wëllefchen an den Draach trëppelen. 91:14 Well hie seng Léift op mech gesat huet, wäert ech hien och liwweren; Ech wäert hien héich maachen, well hie mäi Numm kannt huet. 91:15 Hie rifft mech un, an ech äntweren him; Ech wäert mat him an der Angscht sinn; Ech liwweren hien a verherrlechen. 91:16 Ech wäert hie mat engem laange Liewen zefridden hunn an him meng Erléisung weisen.

PSALMS
Kapitel 92

92: 1 Et ass gutt dech ze luewen, o Jehova , a fir Ären Numm ze luewen , o Héchsten; 92: 2 Deklaréiert Är Barmhäerzegkeet moies, An Är trei all Nuecht, 92: 3 Am Decachord an an der Psalterie, An engem mëllen Toun mat der Harf. 92: 4 Well Dir mech frou gemaach hutt, o Jehova, mat Äre Wierker; Ech si frou iwwer d' Aarbechte vun Ären Hänn. 92: 5 Wéi grouss sinn Är Wierker, o Jehova! Ganz déif sinn Är Gedanken. 92: 6 E Narren weess et net, An e Nar verstinn dat net. 92: 7 Wann de Béisen erschéisst wéi d'Gras, an all déi, déi Gerechtegkeet maachen, bléien, Et soll fir ëmmer zerstéiert ginn. 92: 8 Awer Dir, Jehova, sidd fir ëmmer héchst. 92: 9 Fir, kuck, Är Feinden, o Jehova, well kuck, Är Feinde sollen ëmkommen; Si sinn all Béiser verspreet. 92:10 Awer Dir wäert meng Kraaft erhéijen wéi e Büffel; Ech wäert mat frëschem Ueleg gesaleft ginn. 92:11 A meng Ae kucken op meng Feinden; Meng Oueren héiere vun deenen, déi géint mech opgestan sinn, vun de Béisen. 92:12 De Gerechte bléie wéi de Palmbam; Et wäert wuessen wéi en Zeder am Libanon . 92:13 Plantéiert am Haus vum Här, Si sollten an den Häff vun eisem Gott bléien. 92:14 Och am Alter wäerten se Friichten droen; Si wäerte kräfteg a gréng sinn, 92:15 Fir ze erklären datt den HÄR meng Kraaft oprecht ass, an datt et keng Ongerechtegkeet an him ass.

PSALMS
Kapitel 93

93: 1 Jehova regéiert; hien huet sech an Herrlechkeet verkleed; Den Jehova huet sech selwer ugedoen, sech mat Kraaft ëmginn. Hien huet och d'Welt etabléiert, an et wäert net réckelen. 93: 2 Ären Troun ass fest vun do un; Dir sidd éiweg. 93: 3 D'Flëss hu sech opgehuewen , o Här, d'Flëss hunn hire Klang opgehuewen; D' Flëss hunn hir Wellen erhéicht. 93: 4 Jehova am héchsten ass méi staark wéi de Kaméidi vu ville Waasser, Méi wéi déi mächteg Welle vum Mier. 93: 5 Är Zeegnes si ganz staark; Hellegkeet passt Ärem Haus, o Jehova, fir ëmmer an ëmmer.

PSALMS
Kapitel 94

94: 1 Jehova, Gott vun der Rache, Gott vun der Rache, weist lech selwer. 94: 2 Sidd erhuewen, o Riichter vun der Äerd; Gitt Bezuelung fir déi houfreg. 94: 3 Wéi laang soll de Schlecht sinn, Wéi laang , o Jehova, soll de Schlecht sech freeën? 94: 4 Wéi laang wäerte se haart schwätzen an haart Saache schwätzen, an all d'Aarbechter vun der Ongerechtegkeet prahle sech? 94: 5 Si zerstéieren Ärt Vollek, o Här, a plécken Är Ierfschaft. 94: 6 D'Witfra an de Friemen, deen si ëmbréngen, an d'Weesekanner, déi si ëmbréngen . 94: 7 A si soten: D'LORD duerf net gesinn, Och soll de Gott vum Jacob verstoen. 94: 8 Verstitt, Dir Narren vum Vollek; An Dir Narren, wéini sidd Dir weis? 94: 9 Wäert deen, deen d'Ouer héieren huet, net? Deen deen den A geformt huet, wäert en net gesinn? 94:10 Wäert deen, deen d'Natiounen bestrooft, net bestrofen? Weess deen deen de Mënsch léiert net ? 94:11 De Jehova weess d'Gedanken vu Männer, datt se lelegkeet sinn. 94:12 Geseent ass de Mann, deen Dir, Yah, korrigéiert an en an Ärem Gesetz bezeechent, 94:13 fir hien an Deeg vun lerger ze raschten, während eng Gruef fir déi Schlecht gegruewen ass. 94:14 Fir den HÄR wäert säi Vollek net verloossen, nach seng Ierfschaft verloossen, 94:15 awer d'Uerteel gëtt zréck an d'Gerechtegkeet bruecht, an all déi oprecht an Häerzer wäerten no him folgen . 94:16 Wien wäert fir mech géint Béisaarm opstoen? Wien wäert fir mech géint Béisaarteg opstoen? 94:17 Wann den Här mech net hëlleft, Meng Séil géif séier a Rou wunnen. 94:18 Wéi ech gesot hunn: Mäi Fouss rutscht, Deng Barmhäerzegkeet, Här, huet mech ënnerstëtzt.

94:19 An der Unzuel vu menge Gedanken a mir, hunn Är Tréischter meng Séil frou gemaach. 94:20 Soll den Troun vun Ongerechtegkeeten, deen a Form vu Gesetz falsch mécht, mat lech matmaachen ? 94:21 Si bannen zesumme géint d'Liewe vun de Gerechten, a veruerteele onschëlleg Blutt. 94:22 Awer den Här war meng Zuflucht, a mäi Gott ass e Fiels vu mengem Vertrauen. 94:23 An hie wäert hir Ongerechtegkeet op hinnen zréckbréngen an se an hirer eegener Ongerechtegkeet zerstéieren; Jehova eise Gott wäert se zerstéieren.

PSALMS
Kapitel 95

95: 1 Komm, looss eis mat Freed mat Jehova ruffen; Loosst eis fir Freed fir de Fiels vun eiser Erléisung sangen. 95: 2 Loosst eis viru senger Präsenz mat Luef kommen; Loosst eis hie mat Lidder opféieren. 95: 3 Well den HÄR ass e grousse Gott, an e grousse Kinnek iwwer all Gëtter. 95: 4 Well a senger Hand sinn d'Tiefe vun der Äerd, an d'Héichte vun de Bierger gehéieren zu him. 95: 5 D'Mier ass och säin, well hien et gemaach huet; A seng Hänn hunn d'Trocken Äerd gemaach. 95: 6 Komm, loosst eis veréieren an eis béien; Loosst eis virun den Här eisen H Trauer knéien. 95: 7 Well hien ass eise Gott; Mir sinn d'Leit vu senger Weid, an d'Schof vu senger Hand. Wann Dir seng Stëmm haut héiert, 95: 8 Härt Äert Häerz net, wéi zu Meribah, Wéi am Dag vu Massah an der Wüst, 95: 9 Wou Är Pappen mech verféieren, mech getest hunn a meng Wierker gesinn hunn. 95:10 Véierzeg Joer war ech net frou mat der Natioun, an ech sot: Et ass e Vollek dat vun Häerz wandert, a si hunn net meng Weeër kannt. 95:11 Duerfir hunn ech a menger Roserei geschwuer, datt se net a meng Rou kommen.

PSALMS
Kapitel 96

96: 1 Singt dem Här en neit Lidd; Sang dem Här, der ganzer Äerd. 96: 2 Singt dem Här, segent säin Numm; Erkläert seng Erléisung vun Dag zu Dag. 96: 3 Erkläert seng Herrlechkeet bei den Natiounen, seng Wonner bei all de Leit. 96: 4 Fir grouss ass den Här, an déi wäertst ze luewen; Angscht virun allem Gëtter. 96: 5 Fir all d'Gëtter vun de Leit sinn Idoler; Awer Jehova huet den Himmel gemaach. 96: 6 Lueft a Herrlechkeet virun him; Kraaft an Herrlechkeet a sengem Hellegtum. 96: 7 Gitt dem Jehova zou, o Familllen vun de Leit, schreift dem Jehova Herrlechkeet a Kraaft. 96: 8 Schreift dem HÄR d'Éier duerch säin Numm zou; Bréngt Offeren, a kommt an hir Geriichter. 96: 9 Veréiert den HÄR an der Schéinheet vun der Hellegkeet; Ziddert virun him, d'ganz Äerd. 96 : 10 Sot ënner den Natiounen: Den Här regéiert. Hien huet och d'Welt bestätegt, et gëtt net gerëselt; Hie wäert d'Leit an der Gerechtegkeet beurteelen. 96:11 Loosst den Himmel frou sinn, an d'Äerd freet sech; Loosst d'Mier a seng Fülle brüllen. 96:12 Loosst d'Feld freeën, an alles wat dran ass; Da fléien all d'Beem vum Bësch vu Freed, 96:13 Virum Här, dee koum; Well hie koum d'Äerd ze jugéieren. Hie wäert d'Welt mat Gerechtegkeet beurteelen, an d'Leit mat senger Wourecht.

PSALMS
Kapitel 97

97: 1 Jehova regéiert; loosst d'Äerd sech freeën , Loosst déi vill Uferen sech freeën. 97: 2 Wolleken an Däischtert ronderëm hien; Gerechtegkeet an Uerteel sinn d'Fundament vu sengem Troun. 97: 3 D'Feier soll viru sech goen, a brennt seng Feinde ronderëm. 97: 4 Seng Blëtzer hunn d'Welt opgekläert; D'Äerd huet gesinn a gerëselt. 97: 5 D'Bierger schmëlze wéi Wachs virum Här, virum Här vun der ganzer Äerd. 97: 6 Den Himmel deklaréiert seng Gerechtegkeet, an all d'Leit gesinn seng Herrlechkeet. 97: 7 Loosst all déi, déi flott Biller déngen, sech schummen, Déi, déi an Idoler glänzen. All d'Götter béien him. 97: 8 Zion héieren a war frou; An d'Duechter vu Juda, o Jehova, hunn sech iwwer Är Uerteeler gefreet. 97: 9 Fir Iech, Jehova, sidd iwwer déi ganz Äerd erhuewen; Dir sidd ganz héichgehalen iwwer all Gëtter. 97:10 Dir, déi den Här gär hunn, haasst Béis; Hie bewaacht d'Séilen vu sengen Hellegen; Hien liwwert se aus der Hand vun de Béisen. 97:11 Liicht gëtt fir déi Gerecht gesaat , a Freed fir déi oprecht am Häerz. 97:12 Freet Iech um Här, Dir gerecht, a lueft d'Erënnerung un seng Hellegkeet.

PSALMS
Kapitel 98

98: 1 Singt en neit Lidd fir den Här, well hien huet Wonner gemaach; Seng riets Hand huet hie gerett, a säin hellegen Aarm. 98: 2 Jehova huet seng Erléisung bekannt gemaach; An der Vue vun den Natiounen huet hien seng Gerechtegkeet entdeckt. 98: 3 Hien huet u seng Barmhäerzegkeet a seng Wourecht un d'Haus vun Israel erënnert; All d'Enn vun der Äerd hunn d'Erléisung vun eisem Gott gesinn. 98: 4 Singt glécklech dem Jehova, der ganzer Äerd; Reaiseiert d'Stëmm, klappt a sangen Psalmen. 98: 5 Loosst eis dem Jehova mat der Harf sangen; Mat Harf a gesonge Stëmm. 98: 6 Schreift mat Trompetten an Hénger, virum Kinnek Jehova. 98: 7 Loosst d'Mier brullen a seng Fülle, D'Welt an déi, déi dra wunnen; 98: 8 D'Flëss hir Hänn aentweren, loosse den Hiwwele regoci ginn jo 98: 9 Virun der LORD, kënnt hien der Äerd zu Riichter. Hie wäert d'Welt mat Gerechtegkeet beurteelen, an d'Leit mat Gerechtegkeet.

PSALMS
Kapitel 99

99: 1 Jehova regéiert; d'Leit zidderen. Hie sëtzt op den Cheruben, d'Äerd gëtt gerëselt. 99: 2 Den HÄR ass grouss zu Zion, an iwwer all d'Leit ervirhiewen. 99: 3 Lueft Äre groussen an fantasteschen Numm; Hien ass helleg. 99: 4 An d'Herrlechkeet vum Kinnek huet d'Uerteel gär; Dir bestätegt Gerechtegkeet; Dir hutt Gerechtegkeet a Gerechtegkeet am Jacob gemaach. 99: 5 Erhieft den HÄR, eise Gott, a béckt lech bei sengem Fousshocker; Hien ass helleg. 99: 6 De Moses an den Aaron tëscht senge Paschtéier, an de Samuel tëscht deenen, déi säin Numm geruff hunn; Si hunn de Jehova geruff, an hien huet hinnen geäntwert. 99: 7 An enger Sail vu Wollek huet hie mat hinne geschwat; Si hunn seng Temoignagë gehal, an de Status deen hien hinne ginn huet. 99: 8 Jehova eise Gott, Dir hutt hinnen geäntwert; Dir waart e verzeiende Gott, an e retributéierende Gott vun hire Wierker. 99: 9 Erhieft den Här eise Gott, a béckt lech virun sengem hellege Bierg, well den Här eise Gott ass helleg.

PSALMS
Kapitel 100

100: 1 Singt mat Freed mat Gott, Dir Awunner vun der ganzer Äerd. 100: 2 Déngt den HÄR mat Freed; Kommt viru senger Präsenz mat Freed. 100: 3 Wësst datt Jehova Gott ass; Hien huet eis gemaach, an net eis selwer; Mir si säi Vollek, an d'Schof vu senger Weid . 100: 4 Gitt seng Paarte mat Dank, a seng Geriichter mat Luef; Lueft hien, geseent säin Numm. 100: 5 Well de Jehova ass gutt; Seng Barmhäerzegkeet ass fir ëmmer, A Seng Wourecht fir all Generatiounen.

PSALMS
Kapitel 101

101: 1 Ech sange vu Barmhäerzegkeet a Geriicht; Ech wäert lech sangen, o Här. 101: 2 Ech wäert de Wee vu Perfektioun verstoen Wann Dir bei mech kommt. An der Integritéit vu mengem Häerz wäert ech an der Mëtt vu mengem Haus goen. 101: 3 Ech wäert näischt Ongerechteges viru mengen Ae leeën. Ech haassen d' Aarbecht vun deenen, déi streeën; Keen vun hinnen wäert bei mech kommen. 101: 4 E pervers Häerz wäert vu mir fortgoen; Ech wäert de Béisen net kennen. 101: 5 Wie säi Noper schlau veruecht, ech zerstéieren; Ech wäert dee mat héijen Aen an engem vergeblechen Häerz net leiden. 101: 6 Ech wäert meng Aen op déi trei vun der Äerd fixéieren, fir datt se mat mir sinn; Wien op de Wee vun der Perfektioun geet, dee wäert mech déngen. 101: 7 Wie Bedruch mécht, soll net a mengem Haus wunnen; Dee Ligen schwätzt wäert sech net viru mengen Aen etabléieren. 101 : 8 Moies wäert ech all déi Béis vun der Äerd zerstéieren, aus der Stad vum HÄR all d'Aarbechter vun der Ongerechtegkeet ze zerstéieren.

PSALMS
Kapitel 102

102: 1 Här, héiert mäi Gebied, a loosst mäi Gejäiz bei lech kommen. 102: 2 Verstoppt Äert Gesiicht net fir mech am Dag vu menger Nout; Neigt Äert Ouer fir mech; Séier mech ze äntweren deen Dag wou ech dech opruffen. 102: 3 Fir meng Deeg gi wéi Rauch verbraucht, a meng Schanke gi gebrannt wéi eng Mark. 102: 4 Mäin Häerz ass blesséiert, an dréche wéi Gras, Dofir vergiessen ech mäi Brout ze iessen. 102: 5 Wéinst der Stëmm vu mengem Gejäiz Meng Schanken sinn u mengem Fleesch hänke bliwwen. 102: 6 Ech si wéi de Pelikan vun der Wüst; Ech si wéi d' Eule vun der Einsamkeet; 102: 7 Gesitt mech, an ech si wéi den eenzege Vull um Daach. 102: 8 All Dag beschëllegen meng Feinden mech; Déi, déi géint mech rosen, hu sech géint mech verschwäert. 102: 9 Dofir iessen ech Äsche wéi Brout, a vermësche mäi Gedrénks mat Tréinen, 102: 10 Wéinst Ärer Roserei a Roserei; Fir du hues mech opgehuewen a mech erofgeworf. 102: 11 Meng Deeg si wéi e Schied, dee fortgeet, an ech hunn wéi Gras gedréchent. 102: 12 Awer Dir, Jehova, bleift fir ëmmer, an Äert Erënnerung vu Generatioun zu Generatioun . 102: 13 Dir wäert opstoen a Barmhäerzegkeet op Zion hunn, well et ass Zäit Barmhäerzegkeet iwwer hatt ze hunn, well de Begrëff ass komm. 102: 14 Fir Är Dénger hunn hir Steng gär, an hunn Erbaarmen iwwer de Stëbs vun hir. 102: 15 Da fäerten d'Natiounen den Numm vum HÄR, an all d'Kinneke vun der Äerd Är Herrlechkeet; 102: 16 Well den HÄR Sion gebaut huet, an a senger Herrlechkeet gëtt hie gesinn; 102: 17 Hien huet d'Gebiet vun den hëlleflosen betruecht, a refuséiert net hir Plädoyer.

102: 18 Dëst wäert fir déi kommend Generatioun geschriwwe ginn; An d'Leit, déi gebuer ginn, wäerten den HÄR luewen, 102: 19 Well hien aus der Héicht vu sengem Hellegtum gekuckt huet; Den HÄR huet vum Himmel op d'Äerd erof gekuckt, 102: 20 Fir d'Gejéine vun de Gefaangenen ze héieren, fir déi zum Doud veruerteelt fräi ze loossen; 102: 21 Fir datt hien den Numm vum Jehova zu Zion deklaréiere kann, a säi Luef zu Jerusalem, 102: 22 Wann d'Leit an d'Kinnekräicher zu engem gesammelt sinn fir de Jehova ze déngen. 102: 23 Hien huet meng Kraaft ënnerwee geschwächt; Et huet meng Deeg verkierzt. 102: 24 Ech hu gesot: Mäi Gott, schneit mech net an der Mëtt vu menge Deeg of; Fir Generatioun vu Generatiounen sinn Är Joeren. 102: 25 Vun Ufank un hutt Dir d'Äerd gegrënnt, an den Himmel ass d'Aarbecht vun Ären Hänn. 102: 26 Si gi stierwen, awer Dir wäert bleiwen; An all vun hinnen wéi en haart Kleed gëtt al; Dir ännert se wéi e Kleedungssteck, a si gi geännert; 102: 27 Awer Dir sidd déiselwecht, An Är Joeren wäerten net ophalen. 102: 28 D'Kanner vun Ären Dénger solle sécher wunnen, an hire Som soll virun lech etabléiert ginn.

PSALMS
Kapitel 103

103: 1 Segen den Här, meng Séil, an all mäi Wiesen kann säin hellegen Numm préschen. 103: 2 Segen den Här, meng Séil, a vergiesst kee vu senge Virdeeler. 103: 3 Hien ass deen, deen all Är Ongerechtegkeeten verzeit, deen all Är Krankheeten heelt; 103: 4 Hien, deen Äert Liewen aus der Grouf rett , deen lech mat Gonschten a Barmhäerzegkeete kréint; 103: 5 Wien Äre Mond mat Gutt zefriddestellt Fir datt Dir wéi den Adler verjéngert sidd. 103: 6 Jehova ass deen, deen d'Gerechtegkeet ausübt A Gerechtegkeet fir all déi, déi Gewalt leiden. 103: 7 Hien huet dem Moses seng Weeër bekannt gemaach, an de Kanner vun Israel seng Wierker. 103: 8 Den Här ass barmhäerzeg a gnädeg; Lues a Roserei, a vill Barmhäerzegkeet. 103: 9 Hie wäert net fir ëmmer streiden, an och net Roserei fir ëmmer halen. 103: 10 Hien huet eis net no eise Ongerechtegkeeten behandelt, an hien huet eis och net no eise Sënnen zréckbezuelt. 103: 11 Fir wéi d'Héicht vum Himmel iwwer der Äerd, huet hie seng Barmhäerzegkeet op déi gemaach, déi him fäerten. 103: 12 Wéi wäit den Oste vum Westen ass, hien huet war ewech eis waart vun eis. 103: 13 Wéi e Papp schued seng Kanner huet, sou schued den Här déi, déi him fäerten. 103: 14 Well hien eis Konditioun kennt; Hien erënnert sech datt mir Stëbs sinn. 103: 15 Mënsch, seng Deeg si wéi Gras; Et bléit wéi d' Blumme vum Feld, 103: 16 Well de Wand driwwer gaang ass, an et ass ëmgaang, A seng Plaz weess et net méi. 103: 17 Awer dem Här seng Barmhäerzegkeet ass vun éiwegt bis éiweg op déi, déi him fäerten, a seng Gerechtegkeet op Kanner Kanner.

103: 18 Fir déi, déi säi Bund halen, an déi, déi u seng Geboter erënneren, se ze maachen. 103: 19 Den HÄR huet säin Troun am Himmel etabléiert, A säi Räich regéiert iwwer alles. 103: 20 Segen den HÄR, Dir seng Engelen, mächteg a Kraaft, déi säi Wuert maachen an der Stëmm vu sengem Kommando follegen. 103: 21 Segen den Här, all seng Gäscht, seng Ministeren, déi säi Wëlle maachen. 103: 22 Segen den Här, Dir all seng Wierker, op all de Plazen vu senger Herrschaft. Béckt Äis, meng Séil, dem Jehova.

PSALMS
Kapitel 104

104: 1 Segen den Här, meng Séil. Här mäi Gott, Dir sidd ganz grouss ginn; Dir hutt lech an Herrlechkeet a Herrlechkeet gekleet. 104: 2 Dee sech mat Liicht wéi e Kleed bedeckt, Deen den Himmel ausstreckt wéi e Rideau, 104: 3 Dee seng Kummeren ënner de Waasser etabléiert, Deen d'Wolleken zu sengem Won mécht, Deen op de Flilleke vum Wand geet ; 104: 4 Dee mécht de Wand zu senge Messenger, an de Flame vum Feier seng Ministeren. 104: 5 Hien huet d'Äerd op hire Fundamenter gegrënnt; Et gëtt ni ewechgeholl. 104: 6 Mat der Déift, wéi mat Kleeder, Du hues se bedeckt; Iwwer de Monts war et d'Waasser. 104: 7 Bei Ärem Reproche si se geflücht; Um Toun vun Ärem Donner hu se sech séier gemaach; 104: 8 D'Bierger sinn eropgaang, d'Däller sinn erofgaang, op déi Plaz déi Dir fir si gegrënnt huet. 104: 9 Dir hutt hinnen en Enn gesat, deen se net duerchbriechen, an och net d'Äerd erëm ofdecken. 104: 10 Dir sidd deen, deen d'Fiederen duerch d'Baachen schéckt; Si ginn tëscht de Bierger; 104: 11 Si drénken all d'Déieren um Feld; Wëll leselen läschen hiren Duuscht. 104: 12 U senge Ufere wunnen d'Villercher vum Himmel; Si sangen tëscht de Branchen. 104: 13 Hien Waasser d'Bierger vu senge Kummeren; Vun der Fruucht vu senge Wierker ass d'Äerd zefridden. 104: 14 Hien ausgerëtscht mécht wuessen fir d'Ranner, an Kraiderbestëmmung fir den Déngscht vum Mënsch, Sa Cando Brout vun der Äerd, 104: 15 An Wäin datt fräiléiss Häerz vu Mann, frou Ueleg Gesiicht iwwerzeegen ze maachen, An d'Brout dat d'Liewe vum Mënsch ënnerhält. 104: 16 D'Beem vum Här si voll mat Saap, d'Zeder vum Libanon, déi hie geplanzt huet.

104: 17 Do nestelen d'Villercher; De Storch mécht säin Heem an de Bichen. 104: 18 Déi héich Bierger fir déi wëll Geessen; D'Fielsen, Gruef fir Huesen. 104: 19 Hien huet de Mound fir d'Zäite gemaach; D'Sonn weess hiren Ënnergang. 104: 20 Dir hutt d'Däischtert gesat, an et ass Nuecht; Doranner lafen all d'Déieren aus dem Dschungel ronderëm. 104: 21 Jonk Léiwen brullen no hirer Kaz, A fir hiert Iesse bei Gott ze sichen. 104: 22 D'Sonn kënnt op, si sammele sech selwer, a leeë sech an hir Hielen. 104: 23 De Mënsch geet op d'Aarbecht, an de Bauert bis den Owend. 104: 24 Wéi onzieleg sinn Är Wierker, o Jehova! Dir hutt se all clever gemaach; D'Äerd ass voll vun Äre Virdeeler. 104: 25 Kuckt dat grousst a breet Mier, Wou onzieleg Wesen sech beweegen, Sinn kleng a grouss. 104: 26 D' Schëffer ginn dohinner; Do dëse Leviathan deen Dir gemaach hutt fir dran ze spillen. 104: 27 Si waarden all op Iech, Fir hinnen hir Ernärung zu der Zäit ze ginn. 104: 28 Dir gitt hinnen, si sammelen; Dir maacht Är Hand op, si sinn zefridden mat Gutt. 104: 29 Dir verstoppt Äert Gesiicht, si si gestéiert; Dir hëlt hiren Otem ewech, si halen op, a si ginn zréck an de Stëbs. 104: 30 Dir schéckt Äert Geescht, si sinn erstallt, an Dir erneiert d'Gesiicht vun der Äerd. 104: 31 Loosst d'Herrlechkeet vum Här fir ëmmer sinn; Loosst den Här sech a senge Wierker freeën. 104: 32 Hie kuckt op d'Äerd, an et ziddert; Touch de Bierger, a si fëmmen. 104: 33 Ech wäert dem Här a mengem Liewe sangen; Zu mengem Gott wäert ech Psalme sangen, wärend ech liewen. 104: 34 Séiss wäert meng Meditatioun iwwer hien sinn; Ech wäert mech iwwer Jehova freeën.

104: 35 Loosst d'Sënner vun der Äerd verbraucht ginn, an déi Schlecht stoppen ze sinn. Segen , meng Séil, Jehova. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 105

105: 1 Loosst den Här, ruff säin Numm un; Maacht hir Wierker un d'Stied bekannt. 105: 2 Sang him, sangen him Psalmen; Erzielt vun all senge Wonner. 105: 3 Herrlechkeet a sengem hellegen Numm; Loosst d'Häerzer vun deenen, déi de Jehova sichen, sech freeën. 105: 4 Sicht den Här a seng Kraaft; Sicht ëmmer säi Gesiicht. 105: 5 Denkt un d'Wonner, déi hie gemaach huet, seng Wonner an d'Uerteeler vu sengem Mond, 105: 6 O Somen vum Abraham sengem Kniecht, Kanner vum Jacob, senge gewielten. 105: 7 Hien ass den Här eise Gott; Seng Uerteeler sinn op der ganzer Äerd. 105: 8 Hien huet sech un säi Bond fir ëmmer erënnert; Vum Wuert, dat hie fir dausend Generatioune gebueden huet, 105: 9 Dat huet hie mam Abraham zougestëmmt, a vu sengem Eed dem Isaac. 105: 10 Hien huet et dem Jacob duerch Dekret etabléiert, Zu Israel duerch en éiwegt Bund, 105: 11 Sot hien: Ech ginn Iech d'Land Kanaan als Deel vun Ärer Ierfschaft. 105: 12 Wéi se wéineg an der Zuel waren, an Auslänner dran, 105: 13 A si goungen vun Natioun zu Natioun, Vun engem Räich an dat anert Vollek, 105: 14 Hien huet erlaabt, datt keen hinnen Onrecht gemaach huet, a fir hir Wuel huet hien bestrooft d'Kinneken. 105: 15 Touch net, sot hien, meng gesaleft, maach och net menge Propheten. 105: 16 Hien huet Hongersnout iwwer d'Land bruecht, an all Iesse fir Brout gebrach. 105: 17 Hien huet e Mann virun hinne geschéckt; Dem Joseph, deen als Dénger verkaaft gouf. 105: 18 Si hunn seng Féiss mat Kettele geplëmmt; Am Prisong gouf seng Persoun gesat. 105: 19 Bis déi Zäit wou säi Wuert erfëllt gouf, huet d'Wuert vum Här hien getest.

105: 20 De Kinnek huet geschéckt an hie fräigelooss; Den Här vun de Leit, a léisst hien fräi goen. 105: 21 Hien huet hien zum Här vu sengem Haus gemaach, an zum Herrscher vun all sengem Besëtz, 105: 22 fir datt hie seng Grouss kéint verdrängen, wéi hie wëll, a sengen Eelere Wäisheet léiere kann. 105: 23 Duerno ass Israel an Ägypten komm, an de Jacob huet am Land Ham gelieft. 105: 24 An hien huet säi Vollek vill multiplizéiert an huet se méi staark gemaach wéi seng Feinden. 105: 25 Hien huet hir Häerzer geännert fir datt se säi Vollek géifen haassen, datt se géint seng Dénger béis géife mengen. 105: 26 Hien huet säi Knecht Moses geschéckt, an den Aaron , deen hie gewielt huet. 105: 27 Hien huet d'Wierder vu senge Zeechen an hir Wonner an d'Land vun Ham gesat. 105: 28 Hien huet d'Däischtert geschéckt, déi alles verdonkelt huet; Si ware net rebellesch géint säi Wuert. 105: 29 Hien huet hir Waasser a Blutt gemaach an huet hir Fësch ëmbruecht. 105: 30 Hiert Land produzéiert Fräschen Och an de Kummeren vun hire Kinneken. 105: 31 Hien huet geschwat, a Schwämme vu Mécke koumen, A Laus an all hire Begrëffer. 105: 32 Hien huet hinnen Hagel fir Reen ginn, A Flame vu Feier an hirem Land. 105: 33 Hien huet hir Wéngerten an Figebam Beem zerstéiert, An huet de Beem vun sengem Territoire zerstéiert. 105: 34 Hien huet geschwat a Spréngercher koumen, A Blatlais ouni Zuel; 105: 35 A si hunn all Kraider vun hirem Land giess, an d'Fruucht vun hirem Land verschléckt. 105: 36 Hien huet all déi Éischtgebuerene a sengem Land geschloen, déi Éischt Fruucht vun all senger Kraaft.

105: 37 Hien huet se mat Sëlwer a Gold erausbruecht; An et war keng krank Persoun an hire Stämm. 105: 38 Ägypten war frou datt se erauskomm sinn, well hiren Terror op si gefall war. 105: 39 Hien huet eng Wollek verbreet fir ze bedecken, a Feier fir d'Nuecht ze beliichten. 105: 40 Si hu gefrot, an hien huet Wachtel bruecht; An hunn se mat Brout vum Himmel zefridden. 105: 41 Hien huet de Fiels opgemaach, an d'Waasser fléisst eraus; Si sinn duerch d'Dréischte gelaf wéi e Floss. 105: 42 Fir hien huet sech u säi hellegt Wuert erënnert , dat sengem Dénger Abraham ginn ass. 105: 43 Hien huet säi Vollek mat Freed erausbruecht; Mat Freed u seng gewielten. 105: 44 Hien huet hinnen d'Länner vun den Natiounen ginn, an d'Aarbecht vun de Leit, déi si geierft hunn; 105: 45 Fir datt se seng Statuten halen a seng Gesetzer erfëllen. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 106

106: 1 Halleluja. Lueft den Här, well hie gutt ass; Well Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 106: 2 Wie wäert dem Jehova seng mächteg Wierker ausdrécken? Wien zielt Är Luef? 106: 3 Geseent sinn déi, déi Gerechtegkeet halen, déi ëmmer Gerechtegkeet maachen . 106: 4 Erënnert mech, o HÄR, no Ärem Guttheet zu Ärem Vollek; Besicht mech mat Ärer Erléisung, 106: 5 Fir datt ech dat Gutt vun Äre Gewielte gesinn, fir datt ech mech iwwer d'Freed vun Ärer Natioun freeën, an ech lech an Ärer Ierfschaft kann éieren. 106: 6 Mir sënnegen , wéi eis Pappen; Mir hunn Ongerechtegkeet gemaach, mir hunn Béis gemaach. 106: 7 Eis Pappen an Ägypten hunn Är Wonner net verstanen; Si hunn sech net un déi Villzuel vun Äre Barmhäerzegkeeten erënnert, Awer si rebelléiere vum Mier, dem Roude Mier. 106: 8 Awer hien huet se fir säin Numm gerett, fir seng Kraaft bekannt ze maachen. 106: 9 Hien huet de Roude Mier bestroft an et gedréchent, an huet se duerch d'Déift wéi duerch eng Wüst gemaach. 106: 10 Hien huet se aus der Hand vum Feind gerett , an huet se aus der Hand vum Géigner gerett. 106: 11 D'Waasser bedeckt hir Feinden; Net ee vun hinne war iwwreg. 106: 12 Dunn hunn se seng Wierder gegleeft an hunn säi Luef gesongen. 106: 13 Ganz séier hunn se hir Wierker vergiess; Si hunn net op säi Rot gewaart. 106: 14 Si hunn an engem onrouege Wonsch an der Wüst verwinnt; A si hu Gott a Solitude versicht . 106: 15 An hien huet hinnen dat ginn, wat se gefrot hunn; Awer hien huet d'Pescht op si geschéckt. 106: 16 Si beneiden de Moses am Lager, an den Aaron den Hellege vu Jehova.

106: 17 Dunn huet d'Äerd opgemaach an den Dathan verschléckt, an huet d'Firma vum Abi Ram bedeckt . 106: 18 A Feier gouf a sengem Gelenk entzündegt; D'Flam huet déi Schlecht verbrannt. 106: 19 Si hunn e Kallef zu Horeb gemaach, si hu sech virun engem geschmollte Bild gebéit. 106: 20 Sou hunn si hir Herrlechkeet ausgetosch géint d'Bild vun engem Ochs dat Gras ësst. 106: 21 Si hunn de Gott vun hirer Erléisung vergiess , déi grouss Saache gemaach hunn an Ägypten, 106: 22 Wonner am Land Ham, mächteg Saachen um Roude Mier. 106: 23 An hie versicht se ze zerstéieren, hat de Moses net säi gewielte viru sech interposéiert, fir seng Verontreiung ofzewéckelen, sou datt hien se net zerstéiert. 106: 24 Awer si hate dat wënschenswäert Land; Si hunn säi Wuert net gegleeft, 106: 25 Awer si hunn an hiren Zelter gebraddelt an hunn net d'Stëmm vum Här héieren. 106: 26 Duerfir huet hien seng Hand géint si gehuewen fir se an d'Wüst ze bréngen, 10 6:27 A fir säi Vollek ënner den Natiounen ze bescheiden, a se duerch d'Länner ze streuen. 106: 28 Si hunn sech och zu Baal-Peor ugeschloss, an hunn d'Affer vun den Doudegen giess. 106: 29 Si hunn de Roserei vu Gott mat hire Wierker provozéiert, An d'Pescht huet sech tëscht hinnen entwéckelt. 106: 30 Dunn ass de Pinehas opgestan an huet d'Uerteel gemaach, an d'Pescht gouf gestoppt; 106: 31 An et gouf him als Gerechtegkeet vu Generatioun zu Generatioun fir ëmmer zougeschriwwen. 106: 32 Si hunn hien och irritéiert am Waasser vu Meribah; A Moses huet Béis gemaach wéinst hinnen.

106: 33 Well se säi Geescht rebelléiert hunn, an hie schwätzt mat senge Lëpsen. 106: 34 Si hunn d'Leit net zerstéiert, wat den Jehova hinne gesot huet; 106: 35 Ier se mat den Natiounen mingled, An hire Wierker geléiert, 106: 36 An zerwéiert hir idols, Wéi d 'Ursaach vun hirem Ruin goufen. 106: 37 Si hunn hir Jongen a Meedercher u Dämonen geaffert, 106: 38 an hunn onschëlleg Blutt vergoss, d'Blutt vun hire Jongen a Meedercher, déi si als Affer fir d'Gëtter vu Kanaan gemaach hunn, an d'Land gouf mat Blutt verschmotzt . 106: 39 Sou goufe se mat hiren Dote verschmotzt a sech mat hiren Dote prostituéiert. 106: 40 Dofir huet d'Roserei vum HÄR géint säi Vollek entzündegt , an hien huet seng Ierfschaft ofgeleent; 106: 41 Hien huet se un d'Natiounen iwwerginn, an déi, déi se gehaasst hunn, hunn iwwer si regéiert . 106: 42 Hir Feinde hunn se ënnerdréckt, a si goufen ënner hirer Hand zerdréckt. 106: 43 Vill Zäit huet hien se geliwwert; Awer si hu géint säi Rot rebelléiert, a si bescheed wéinst hirer Schlechtheet. 106: 44 Awer hien huet nogekuckt wéi se an der Nout waren, an héieren hir Gejäiz; 106: 45 An hien huet sech un säi Bund mat hinnen erënnert, an huet sech no der Villzuel vu senge Baarmhäerzegkeet berouegt. 106: 46 Hien huet och verursaacht all déi, déi se gefaange gehalen hunn, Barmhäerzegkeet iwwer si ze hunn. 106: 47 Rett eis, Här Gott vun eis, a versammelt eis aus den Natiounen, fir datt mir Ären hellegen Numm luewen, fir datt mir Iech an Ärem Luef éieren. 106: 48 Geseent ass den Här, Gott vun Israel, vun éiwegt bis éiweg; A soen all d'Leit, Amen. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 107

107: 1 Loosst den Här, well hien ass gutt; Well Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 107: 2 Loosst d'erlosen vum Här et soen, Déi, déi hien aus der Muecht vum Feind erléist huet, 107: 3 An huet se aus de Länner gesammelt, Aus dem Osten a vum Westen, Aus dem Norden a vum Süden. 107: 4 Si sinn an der Wüst verluer verluer, an der Einsamkeet ouni Wee, ouni eng Stad ze fannen, fir ze liewen. 107: 5 Hongereg an duuschtereg, hir Séil ass an hinne geschwächt. 107: 6 Dunn hunn se den HÄR geruff an hirer Nout, an hien huet se aus hirem Nout gerett. 107: 7 Hien huet se op de richtege Wee gefouert, fir datt se an eng bewunnbar Stad komme kéinten. 107: 8 Lueft dem Här seng Barmhäerzegkeet , a seng Wonner fir d'Mënschejongen. 107: 9 Well hien déi bedierfteg Séil zefridden huet an déi hongereg Séil mat Gutt fëllt. 107: 10 E puer wunnen an der Däischtert an am Schiet vum Doud, agespaart a Leed an an Eisen, 107: 11 well se géint d'Wierder vum HÄR rebelléiert hunn an de Rot vum Allerhéchsten haassen. 107: 12 Dofir huet hien hir Häerzer mat Aarbecht gebrach; Si si gefall, an et war keen deen hinnen hëlleft. 107: 13 Wéi si de Jehova an hirer Nout geruff hunn, huet hien hinnen aus hire Leed gerett ; 107: 14 Hien huet se aus der Däischtert an am Schiet vum Doud bruecht an huet hir Bänn gebrach. 107: 15 Lueft dem Här seng Léift, a seng Wonner bei de Mënschejongen. 107: 16 Well hien d'Dieren aus Bronze ofgebrach huet an d' Eisebalken ofgebrach huet . 107: 17 Narren sinn verletzt wéinst dem Wee vun hirer Rebellioun A wéinst hiren Ongerechtegkeeten; 107: 18 Seng Séil huet all Nahrung ofgeleent a si koumen an d'Dier vum Doud.

107:19 Awer si hunn den Här an hirem Nout geruff, an hien huet se aus hirem Nout gerett. 107: 20 Hien huet säi Wuert geschéckt an huet se geheelt an huet se vun hirer Ruine befreit. 107: 21 Lueft dem Här seng Barmhäerzegkeet, a seng Wonner bei de Mënschejongen; 107: 22 Bréngt Affer vu Luef a publizéiert Är Wierker mat Freed . 107: 23 Déi, déi mat Schëffer erof op d'Mier ginn, a Geschäfter a ville Waasser maachen, 107: 24 Si hunn d'Wierker vum HÄR gesinn, a seng Wonner an der Déift. 107: 25 Hien huet geschwat an huet e stiermesche Wand opstoe gelooss, dee seng Welle rëselt . 107: 26 Si gi bis an den Himmel, si ginn erof an d'Déiften; Hir Séilen schmëlze vum Béisen. 107: 27 Si zidderen a stëppele wéi Drunken, An all hiert Wëssen ass onnëtz. 107: 28 Da ruffen se den Här an hir Nout, an Hien befreit se aus hirem Nout. 107: 29 Dréit den Stuerm zur Rou, A seng Wellen ofginn. 107: 30 Da si se frou, well se berouegt sinn; An dofir féiert hien se an den Hafen, dee se wollten. 107: 31 Lueft dem Här seng Barmhäerzegkeet, a seng Wonner bei de Mënsche Kanner. 107: 32 Lueft hien an der Versammlung vum Vollek, an an der Versammlung vun den Eelste lueft hien. 107: 33 Hien mécht Flëss an d'Wüst, a Quelle vum Waasser an dréchent Land; 107: 34 Dat fruchtbart Land ass onfruchtbar, wéinst der Schlechtheet vun deenen, déi et bewunnt. 107: 35 Hien mécht d'Wüst a Waasserbecken, an dat dréchent Land a Quellen. 107: 36 Do etabléiert hien déi Hongereg, A si hunn eng Stad fonnt an där se wunnen. 107: 37 Si säen Felder a planzen Wéngerten a droen vill Friichten.

107: 38 Hien huet se blesséiert, a si multiplizéieren sech staark ; An hie reduzéiert seng Ranner net. 107: 39 Da gi se ënnergruewen a geschloe wéinst Tyrannei, Béis a Leed. 107: 40 Hien verbreet Veruechtung op Prënzen, a léisst se verluere wanderen, wackeleg an ouni Wee. 107: 41 Hien erhieft déi Aarm aus Misär , a mécht Familljen sech wéi Trapp Schof. 107: 42 Loosst déi Éier et gesinn, a si frou, an all déi Schlecht hunn de Mond zougemaach. 107: 43 Wien ass gescheit a wäert dës Saache behalen an d'Barmhäerzegkeet vum HÄR verstoen?

PSALMS
Kapitel 108

108: 1 Mäin Häerz ass gewëllt, o Gott; Ech wäert sangen a Psalmen sangen; dat ass meng Herrlechkeet. 108: 2 Erwächen, Paterie an Harf; Ech wäert um Dämmer erwächen. 108: 3 Ech luewen dech, o Här, ënner de Vëlker; lech sangen ech Luef bei den Natiounen. 108: 4 Fir méi grouss wéi den Himmel ass Är Barmhäerzegkeet, an Är Wourecht bis an den Himmel. 108: 5 Kënnt Dir iwwer den Himmel erhieft ginn, o Gott, an Är Herrlechkeet iwwer all d'Äerd ervirhiewen. 108: 6 Fir datt Är Lieblings geliwwert ginn, Rett mat Ärer rietser Hand an äntwert mech. 108: 7 Gott huet a sengem Hellegtum gesot: Ech si frou; Ech deelen Shechem, an ech moossen den Dall vu Sukkot. 108: 8 Gilead ass mäin, de Manasse ass mäin an den Efraim ass d'Stäerkt vu mengem Kapp. Juda ass mäi Gesetzgeber. 108: 9 Moab, de Baseng fir mech ze wäschen; Op Edom wäert ech meng Schong geheien; Ech wäert mech iwwer Philistia freeën. 108: 10 Wie féiert mech an déi befestegt Stad? Wien féiert mech op Edom? 108: 11 Wär et net Dir, o Gott, deen eis ofgeleent huet, an net erausgaang ass, o Gott, mat eisen Arméien? 108: 12 Gitt eis Hëllef géint de Géigner, well d'Hëllef vum Mënsch ass ëmsoss. 108: 13 A Gott wäerte mir mächteg Saache maachen, an hie wäert eis Feinde trëppelen.

PSALMS
Kapitel 109

109: 1 O Gott vu mengem Luef, sief net roueg; 109: 2 Fir de Mond vun de Béisen an de Mond vum Bedreiwer si géint mech opgemaach ginn; Si hu vu mir mat enger Ligenzong geschwat; 109: 3 Mat Wierder vun Haass hu se mech ëmginn, a géint mech gekämpft ouni Ursaach. 109: 4 Als Géigeleeschtung fir meng Léift si si Géigner fir mech gewiescht; Awer ech hu gebiet. 109: 5 Si gi Béis fir Gutt zréck, an hate fir Léift. 109: 6 Setzt de Schlecht iwwer hien, an de Satan ass u senger rietser Hand. 109: 7 Wann geriicht, komm schëlleg eraus; An Äert Gebied fir d' Sënn. 109: 8 Loosst seng Deeg wéineg sinn; Huelt en anert säin Handwierk. 109: 9 Looss seng Kanner Weesekanner sinn, a seng Fra eng Witfra. 109: 10 Loosst hir Jongen wanderen a bieden; A si kréien hiert Brout wäit ewech vun hiren desolaten Haiser. 109: 11 Loosst de Gläubiger alles ergräifen, wat hien huet, an Auslänner plënnere seng Aarbecht. 109: 12 Hien huet keen him Barmhäerzegkeet ze weisen, an et gëtt keen dee Matleed fir seng Weesekanner huet. 109: 13 Seng Nokommen zerstéiert ginn; An der zweeter Generatioun gëtt säin Numm geläscht. 109: 14 Loosst d'Gerechtegkeet vun Äre Pappen virum Här erënneren , an d'Sënn vun Ärer Mamm gëtt net ausgeläscht. 109: 15 Stoe stänneg virum HÄR, an hien huet seng Erënnerung vun der Äerd ofgeschnidden, 109: 16 Well hien net erënnert huet Barmhäerzegkeet ze weisen, an hien huet de verletzten an néidege Mënsch verfollegt, de gebrochenen Häerz, fir hien zum Doud ze bréngen.

109: 17 Hien huet de Fluch gär, an et koum op hien; An hie wollt de Segen net, a si ass vun him fortgaang. 109: 18 Hien huet sech mat Fluch wéi säi Kleedungsstéck ugedoen, a koum a seng Darm wéi Waasser, A wéi Ueleg a seng Schanken. 109: 19 Looss hie wéi e Kleedungsstéck sinn, mat deem hie sech selwer bedeckt, an amplaz e Rimm mat deem hien sech ëmmer gürtelt. 109: 20 Loosst dëst dem Här seng Bezuelung sinn fir déi, déi mech verleumderen, an deenen, déi béis géint meng Séil schwätzen. 109: 21 An Dir, Här mäin Här, favoriséiert mech fir Ären Numm. Liwwert mech, well Är Barmhäerzegkeet ass gutt. 109: 22 Well ech sinn ustrengend an nout, a mäin Häerz ass a mir blesséiert. 109: 23 Ech gi wéi de Schiet wann et zréckgeet; Ech gi gerëselt wéi en Hummer. 109: 24 Meng Knéien si schwaach vum Faaschten, A mäi Fleesch verschwënnt vu Mangel u Fett. 109: 25 Ech war e Virworf fir si; Si hu mech ugekuckt, a spottend de Kapp gerëselt. 109: 26 Hëlleft mir, Jehova mäi Gott; Rett mech no Ärer Barmhäerzegkeet. 109: 27 A verstitt datt dëst Är Hand ass; Dass Dir, Jehova, dëst gemaach hutt. 109: 28 Mee si fluchen, awer segen dech; Stitt op, awer schumm dech, a looss däin Dénger sech freeën. 109: 29 Loosst déi, déi mech verleumden, a Schimmt gekleet sinn; Sidd mat Verwirrung bedeckt wéi mat engem Mantel. 109: 30 Ech wäert den Här immens mat mengem Mond luewen, an an der Mëtt vu ville luewen ech hien. 109: 31 Fir hie wäert op der rietser Hand vun den Aarme stoen, fir seng Séil vun deenen ze befreien, déi hie riichten.

PSALMS
Kapitel 110

110: 1 Den Yahweh sot zu mengem Här: Sëtzt u menger rietser Hand, bis ech Är Feinde zum Fousshocker maachen. 110: 2 Jehova wäert aus Sion d'Staang vun Ärer Kraaft schécken; Dominéiert an der Mëtt vun Äre Feinde. 110: 3 Äert Vollek wäert Iech fräiwëlleg am Dag vun Ärer Kraaft ubidden, an der Schéinheet vun der Hellegkeet. Aus dem Schouss vun der Dämmerung Dir hutt den Tau vun Ärer Jugend. 110: 4 Den HÄR huet geschwuer, a wäert sech net ëmkéieren: Dir sidd e Paschtouer fir ëmmer No der Uerdnung vu Melchizedek. 110: 5 Den Här ass bei Ärer rietser Hand; Hie wäert Kinneken am Dag vu senger Roserei zerstéieren. 110: 6 Hie soll ënnert den Natiounen beurteelen, hie fëllt se mat Läichen; Hie wäert a ville Länner Kapp briechen. 110: 7 Hie wäert aus der Baach an der Mëtt drénken , dofir hieft hie säi Kapp.

PSALMS
Kapitel 111

111: 1 Ech luewen den HÄR vu ganzem Häerz An der Gesellschaft an der Kongregatioun vun den oprechten. 111: 2 Grouss sinn d'Wierker vu Jehova, gesicht vun all deenen, déi se gär hunn. 111: 3 Herrlechkeet a Schéinheet ass säi Wierk, a seng Gerechtegkeet hält fir ëmmer. 111: 4 Hien huet seng Wonner onvergiesslech gemaach; Gnädeg a barmhäerzeg ass Jehova . 111: 5 Hien huet de Leit giess, déi him fäerten; Hie wäert sech ëmmer un hire Pakt erënneren. 111: 6 D'Muecht vu senge Wierker huet sengem Vollek manifestéiert an hinnen d'lerfschaft vun den Natioune ginn. 111: 7 D'Wierker vu sengen Hänn sinn d'Wourecht an d'Uerteel; Gleeweg sinn all seng Geboter , 111: 8 Fir ëmmer etabléiert, a Wierklechkeet a Gerechtegkeet gemaach. 111: 9 Hien huet Erléisung u säi Vollek geschéckt; Hien huet säi Bund fir ëmmer geweit; Helleg an fantastesch ass säin Numm. 111: 10 Den Ufank vu Wäisheet ass d'Angscht virum HÄR; Gutt Verständnis hunn all déi , déi seng Geboter üben; Säi Luef bleift fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 112

112: 1 Geseent ass de Mann, deen den Här fäert, a sech immens frou iwwer seng Geboter mécht. 112: 2 Seng Nokomme si staark op der Äerd; D'Generatioun vun den Éierleche gëtt geseent. 112: 3 Räichtum a Räichtum sinn a sengem Haus, a seng Gerechtegkeet hält fir ëmmer. 112: 4 Liicht blénkt an der Däischtert op den oprechten; Hien ass gnädeg, barmhäerzeg a gerecht. 112: 5 E gudde Mënsch ass gnädeg a léint; Hie regéiert seng Affäre mat Uerteel, 112: 6 Dofir wäert hien ni rutschen; An éiweger Erënnerung wäert hien de gerechte sinn. 112: 7 Hie wäert keng schlecht Nouvelle fäerten; Säin Häerz ass fest, vertraut op Jehova. 112: 8 Säin Häerz ass sécher; hie wäert net fäerten, Bis hie säi Wonsch a senge Feinde gesäit. 112: 9 Deelt, gitt den Aarmen; Seng Gerechtegkeet bleift fir ëmmer ; Är Kraaft wäert an der Herrlechkeet ervirhiewen. 112: 10 Déi Schlecht gesinn et a si rosen; Hie wäert seng Zänn päifen, an et gëtt verbraucht. De Wonsch vun de Schlechte geet ëm.

PSALMS
Kapitel 113

113: 1 Lueft Iech, Dénger vum Här! Loosst den Numm vum Här! 113: 2 Geseent den Numm vu Jehova, Vun elo un fir ëmmer. 113: 3 Vum Opgang vun der Sonn bis zu senger Astellung, Loosst den Numm vu Jehova luewen. 113: 4 Hien ass iwwer all Natiounen den HÄR, Seng Herrlechkeet iwwer den Himmel. 113: 5 Wien ass wéi den Jehova eise Gott, dee setzt an der Héicht, 113: 6 Wien erniddregt sech selwer fir op den Himmel an op d'Äerd ze kucken? 113: 7 Hien erhieft déi Aarm aus dem Stëbs, an de Bedierfleche Lift aus der Dunn, 113: 8 Fir se bei Prënze sëtze ze loossen, Mat de Prënze vu sengem Vollek. 113: 9 Hien mécht déi onfruchtbar Fra an enger Famill wunnen, déi sech frou ass d'Mamm vu Kanner ze sinn. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 114

114: 1 Wéi Israel aus Ägypten erauskoum, dem Haus vum Jakob aus dem frieme Vollek, 114: 2 gouf Juda zu sengem Hellegtum, an Israel zu senger Herrschaft. 114: 3 D'Mier huet et gesinn, a geflücht; De Jordan huet sech zréckgedréit. 114: 4 D' Bierger sprange wéi Widder, d'Hiwwele wéi Lämmer. 114: 5 Wat hat Dir, o Mier, datt Dir geflücht sidd? An Dir, oh Jordan, wien huet sech zréckgedréit? 114: 6 O Bierger, firwat sprang Dir wéi Widder, an Dir Hiwwele wéi Lämmer? 114: 7 Bei der Präsenz vum HÄR ziddert d'Äerd, Bei der Präsenz vum Gott vum Jakob, 114: 8 Deen huet de Fiels an e Waasserbuedem gemaach, an de Fiels an e Quelle vum Waasser.

PSALMS
Kapitel 115

115: 1 Net fir eis, Här, net fir eis, awer fir Ären Numm, gitt Herrlechkeet, Wéinst Ärer Barmhäerzegkeet, wéinst Ärer Wourecht. 115: 2 Firwat solle Leit soen : Wou ass Äre Gott elo? 115: 3 Eise Gott ass am Himmel; Alles wat hie wollt huet gemaach. 115: 4 Hir Idoler si Sëlwer a Gold, D' Aarbecht vu Männerhänn. 115: 5 Si hunn de Mond, awer schwätzen net; Si hunn Aen, awer se gesinn net; 115: 6 Si hunn Oueren, awer héieren net; Si hunn Nues, awer si richen net; 115: 7 Si hunn Hänn, awer si kënnen net spieren ; Si hu Féiss, awer si ginn net; Si schwätzen net mam Hals. 115: 8 Wéi si sinn déi, déi se maachen, a wien op se vertraut. 115: 9 O Israel, vertraut op den Här; Hien ass Är Hëllef an Äert Schild. 115: 10 Haus vum Aaron, vertraut op den HÄR; Hien ass Är Hëllef an Äert Schild. 115: 11 Dir, déi den Här fäerten, vertraut op den Här; Hien ass Är Hëllef, an Äert Schild. 115: 12 Den Jehova huet un eis erënnert; wäert eis préschen; Hie wäert d'Haus vun Israel préschen; Hie wäert d'Haus vum Aaron préschen. 115: 13 Hien wäert déi blesséieren déi den Här fäerten, kleng a grouss. 115: 14 D'Segen wäert op lech zouhuelen; Op lech an Är Kanner. 115: 15 Geseent sidd Dir vum Här, deen Himmel an Äerd gemaach huet. 115: 16 Den Himmel ass den Himmel vu Jehova ; An hien huet d'Kanner vun de Männer d'Land ginn. 115: 17 Déi Doudeg soll den HÄR net luewen, an och déi, déi a Rou ginn; 115: 18 Awer mir wäerte JAH préschen Vun elo un fir ëmmer. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 116

116: 1 Ech hunn den Här gär, well hien huet meng Stëmm a meng Biedungen héieren; 116: 2 Well hien huet säin Ouer u mech geneigt; Dofir wäert ech hien an all meng Deeg opruffen. 116: 3 D'Bande vum Doud hunn mech ëmginn, d'Angscht vum Sheol huet mech fonnt; Angscht a Schmerz hat ech fonnt . 116: 4 Dunn hunn ech den Numm vum Här ugeruff a gesot: O Här, liwwer elo meng Séil. 116: 5 Den Här ass gnädeg a gerecht; Jo, Barmhäerzeg ass eise Gott. 116: 6 Jehova schützt déi einfach; Ech war prostrat, an hien huet mech gerett. 116: 7 Zréck, o meng Séil , an deng Rou, well den HÄR huet Iech gutt gemaach. 116: 8 Fir datt Dir meng Séil vum Doud geliwwert hutt, meng Ae vun Tréinen a meng Féiss vum Rutsch. 116: 9 Ech wäert virum HÄR am Land vun de Liewege goen. 116: 10 hunn ech gegleeft; Dofir hunn ech geschwat, Sinn immens verdréit. 116: 11 An ech hunn a menger Schnell gesot: All Mënsch ass e Ligener. 116: 12 Wat soll ech dem Jehova fir all seng Virdeeler fir mech bezuelen? 116: 13 Ech wäert de Becher vun der Erléisung huelen an den Numm vum Här ruffen. 116: 14 Elo wäert ech meng Gelübd dem Jehova viru sengem ganze Vollek ofginn. 116: 15 Deierbar fir Jehova ass den Doud vu sengen Hellegen. 116: 16 O Här, sécher sinn ech Ären Dénger, ech sinn Ären Dénger , Jong vun Ärem Dénger; Dir hutt meng Prisongen gebrach. 116: 17 Ech bieden Iech en Affer vu Luef a ruffen den Numm vum Här un. 116: 18 Ech wäert meng Gelübd dem Här elo a Präsenz vun all sengem Vollek bezuelen, 116: 19 an de Geriichter vum Haus vum Här, an der Mëtt vun Iech, o Jerusalem. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 117

117: 1 Lueft den Här, all Natiounen; All Vëlker, luewen hien. 117: 2 Fir hien huet seng Barmhäerzegkeet iwwer eis vergréissert, an d'Treiheet vum Här bleift fir ëmmer. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 118

118: 1 Loosst den Här, well hien ass gutt; Well Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 118: 2 Loosst Israel elo soen, Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 118: 3 Loosst d'Haus vum Aaron elo soen, Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 118: 4 Loossen déi, déi den Här fäerten, elo soen, Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 118: 5 Ech hunn den HÄR ugeruff aus menger Nout, an den HÄR huet mech geäntwert a mech op eng grouss Plaz opgeriicht. 118: 6 Jehova ass mat mir ; Ech fäerten net Wat de Mann mir ka maachen. 118: 7 Den Jehova ass mat mir bei deenen, déi mir hëllefen; Dofir wäert ech mäi Wonsch an deenen gesinn, déi mech haassen. 118: 8 Et ass besser op Jehova ze vertrauen wéi dem Mënsch ze vertrauen. 118: 9 Et ass besser op Jehova ze vertrauen wéi Prënzen ze vertrauen. 118: 10 All Natiounen hunn mech ëmginn; Awer am Numm vum Här wäert ech se zerstéieren. 118: 11 Si hunn mech ëmginn a belagert; Awer am Numm vum Här wäert ech se zerstéieren. 118: 12 Si hunn mech ëmgi wéi Bienen; si gi waarm wéi Dornfeier ; Awer am Numm vum Här wäert ech se zerstéieren. 118: 13 Du hues mech hefteg gedréckt fir mech falen ze loossen, awer den Här huet mir gehollef. 118: 14 Meng Kraaft a mäi Lidd ass den HÄR, an hie war meng Erléisung. 118: 15 Et ass eng Stëmm vu Freed an Erléisung an den Zelter vun de Gerechten. Déi riets Hand vum Här mécht mächteg Saachen. 118: 16 Déi riets Hand vum HÄR ass sublim; Déi riets Hand vum Här mécht mächteg Saachen. 118: 17 Ech wäert net stierwen, awer liewen, an ech erzielen d'Wierker vum HÄR.

118: 18 Den HÄR huet mech streng bestrooft, awer Hien huet mech net dem Doud ofginn. 118: 19 Maach fir mech d'Dieren vun der Gerechtegkeet op; Ech wäert duerch si erakommen, ech wäert de JAH luewen. 118: 20 Dëst ass d'Paart vum Här; Doduerch kommen déi Gerecht. 118: 21 Ech wäert dech luewen, well s du mech héieren hues a mech fir d'Rettung verlooss hues. 118: 22 D'Stee refuséierten vun der Edi ficadores huet sech de Chef vun de Wénkel. 118: 23 Dëst ass vum Jehova, an et ass eng wonnerbar Saach an eisen Aen. 118: 24 Dëst ass den Dag deen den Jehova gemaach huet; Mir wäerten eis freeën a freeën eis doriwwer. 118: 25 O Här, rett eis elo, ech bieden Iech; Ech bieden Iech, o Jehova, maach eis elo gutt. 118: 26 Geseent ass deen, deen am Numm vu Jehova kënnt; Aus dem Haus vum Här préschen mir Iech. 118: 27 Jehova ass Gott, an hien huet eis Liicht ginn; Befestegt Affer mat Seeler un d'Hénger vum Altor. 118: 28 Dir sidd mäi Gott, an ech luewen Iech; Mäi Gott, ech wäert dech ophiewen. 118: 29 Loosst den HÄR, well hien ass gutt; Well Seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 119

119: 1 Geseent sinn déi onschëlleg um Wee, déi am Gesetz vum Här trëppelen. 119: 2 Geseent sinn déi, déi seng Temoignagë behalen a sichen hie mat Häerzen; 119: 3 Fir déi, déi op seng Weeër goen, maachen keng Ongerechtegkeet . 119: 4 Dir encargastéiert an eis fir Är Geboter ze halen. 119: 5 Wann nëmme meng Weeër bestallt goufen Är Statuten ze halen! 119: 6 Da géif ech mech net schummen, wann ech op all Är Geboter geuecht hunn. 119: 7 Ech luewen dech mat Éierlechkeet vum Häerz wa se Är gerecht Uerteeler léieren. 119: 8 Är Statuten wäert ech halen; Loosst mech net ganz. Beth 119: 9 Wéi kann e jonke Mann säi Wee botzen? Andeems Dir Äert Wuert hält. 119: 10 Mat ganzem Häerz hunn ech dech gesicht; Loosst mech net vun Äre Geboter ofwäichen. 119: 11 Ech hunn Är Sprëch a mengem Häerz behalen, fir datt ech net géint dech sënnegen. 119: 12 Geseent sidd Dir, Här! Léiert mech Är Statuten. 119: 13 Mat menge Lëpsen hunn ech all d'Uerteeler vun Ärem Mond erzielt. 119: 14 Wéi ech mech an Ären Temoignagë gefreet hunn Méi wéi iwwer all Räichtum . 119: 15 Ech wäert iwwer Är Geboter meditéieren; Ech wäert Är Weeër berücksichtegen. 119: 16 Ech wäert mech iwwer Är Statute freeën; Ech wäert Är Wierder net vergiessen. Gimel 119: 17 Maacht Ärem Dénger gutt; kann hien liewen, an hält Äert Wuert. 119: 18 Maach meng Aen op, an ech wäert d'Wonnere vun Ärem Gesetz gesinn. 119: 19 Ech sinn e Friemen op der Äerd; Verstoppt Är Geboter net vu mir. 119: 20 Meng Séil ass gebrach vu Loscht op Är Uerteeler zu all Moment. 119: 21 Dir hutt déi houfreg, déi verflucht, bestrooft, déi vun Äre Geboter ofwäichen.

119: 22 Huelt mech Virwërf a Veruechtung, well ech hunn Är Zeienaussoen hale gelooss. 119: 23 Prënzen hunn sech och gesat a géint mech geschwat; Awer Ären Dénger huet iwwer Är Statuten nogeduecht, 119: 24 Fir Är Zeegnes si meng Freed a meng Beroder. Dalet 119: 25 Meng Séil gëtt op de Stëbs geheit; Gitt mir d'Liewen no Ärem Wuert. 119: 26 Ech hunn Iech meng Weeër gewisen an Dir hutt mir geäntwert; Léiert mech Är Statuten. 119: 27 Maacht mir de Wee vun Äre Geboter ze verstoen, fir datt ech iwwer Är Wonner meditéiere kann. 119: 2 8 Meng Séil ass verluer aus Angscht; Erhalen mech no Ärem Wuert. 119: 29 Huelt de Wee vu Ligen vu mir ewech, a gitt an Ärer Barmhäerzegkeet Äert Gesetz. 119: 30 Ech hunn de Wee vun der Wourecht gewielt; Ech hunn Är Uerteeler viru mir gestallt. 119: 31 Ech sinn zu Äre Schätzunge verbonnen; O Här, schumm mech net. 119: 32 Ech wäert de Wee vun Ären Geboter lafen, Wann Dir mäin Häerz vergréissert. Hebr 119: 33 Léier mech, o Här, de Wee vun denge Statuten, an ech halen deen um Enn. 119: 34 Gitt mir Verständnis, an ech wäert Äert Gesetz halen an dat mat mengem ganze Häerz erfëllen. 119: 35 Féiert mech op de Wee vun Ären Geboter, well an deem hunn ech mäi Wëllen. 119: 36 Neigt mäin Häerz zu Ären Zeegnes, an net zu Gier. 119: 37 Maacht meng Aen ewech, fir datt se kee Blutt gesinn; Erbeliewt mech op Ärem Wee . 119: 38 Erstellt Äert Wuert un Ären Dénger, deen Iech fäert. 119: 39 Huelt vu mir de Virworf ewech, deen ech gefaart hunn, well Är Uerteeler si gutt. 119: 40 Kuckt, ech hunn no Äre Geboter gefaart; Vivify mech an Ärer Gerechtegkeet. Vau.

119: 41 Deng Barmhäerzegkeet kënnt bei mech, o Jehova; Är Erléisung, no Ärem Spréch. 119: 42 An ech ginn eng Äntwert op meng schändlech, datt ech op Äert Wuert vertrauen. 119: 43 Huelt d'Wuert vun der Wourecht zu kengem Moment aus mengem Mond, well ech hoffen op Är Uerteeler. 119: 44 Ech wäert Äert Gesetz ëmmer halen , fir ëmmer an ëmmer. 119: 45 An ech wäert a Fräiheet goen, well ech hunn Är Geboter gesicht. 119: 46 Ech wäert vun Ären Temoignagë viru Kinneke schwätzen, a wäert mech net schummen; 119: 47 An ech wäert mech iwwer Är Geboter freeën, déi ech gär hunn. 119: 48 Ech wäert meng Hänn op Är Geboter ophiewen , déi ech gär hunn, an Är Statuten iwwerdenken. Zain 119: 49 Erënnert lech un d'Wuert, dat Ärem Kniecht gegeben ass, an deem Dir mir hoffen. 119: 50 Si ass mäi Trouscht a menger Leed, well Äert Wuert huet mech séier gemaach. 119: 51 Déi houfreg hu mech vill gespott, awer ech sinn net vun Ärem Gesetz fortgaang. 119: 52 Ech erënnere mech un Är al Uerteeler, o Här, an ech si getréischt ginn. 119: 53 Horror huet mech ergräift wéinst de Béisen , déi Äert Gesetz verloossen. 119: 54 Är Statute ware Lidder fir mech Am Haus wou ech e Frieme war. 119: 55 An der Nuecht hunn ech mech un Ären Numm erënnert, Här, an hunn Äert Gesetz agehalen. 119: 56 Dës Segen hat ech Well ech Är Geboter gehal hunn. Chet 119: 57 Meng Portioun ass Jehova; Ech hu gesot datt ech Är Wierder halen. 119 : 58 Ech hu vu ganzem Häerz fir Är Präsenz plädéiert; Hunn Barmhäerzegkeet no mir no Ärem Wuert. 119: 59 Ech hu meng Weeër berécksiichtegt a meng Féiss op Är Zeegnes gedréit.

119: 60 Ech hu mech séier gemaach an hunn net verzögert Däi Geboter ze halen. 119: 61 Gesellschafte vun de Schlechten hu mech ëmginn, awer ech hunn Äert Gesetz net vergiess. 119: 62 Um Mëtternuecht ginn ech op fir lech ze luewen Fir Är gerecht Uerteeler. 119: 63 Ech sinn e Begleeder vun all deenen, déi dech fäerten an Är Geboter halen. 119: 64 D'Äerd ass voller Är Barmhäerzegkeet, Här! Am Sename Är Statuten. Tet 119: 65 Dir hutt Ärem Dénger, o Här, no Ärem Wuert gutt gemaach. 119: 66 Léiert mech e gudde Sënn a Wäisheet, well ech hunn Är Geboter gegleeft. 119: 67 Ier ech erniddregt gi sinn, sinn ech fortgefuer; Awer elo halen ech Äert Wuert. 119: 68 Dir sidd gutt, an Dir sidd gutt; Léiert mech Är Statuten. 119: 69 Déi houfreg hunn eng Lige géint mech gemaach, awer ech halen Är Geboter mat ganzem Häerz. 119: 70 Hir Häerzer si sou déck wéi déck, awer ech freeën mech iwwer Äert Gesetz . 119: 71 Et ass gutt fir mech datt ech erniddregt ginn, fir datt ech Är Statute léieren. 119: 72 D'Gesetz vun Ärem Mond ass mir besser wéi Dausende vu Gold a Sëlwer. Yod 119: 73 Är Hänn hu mech gemaach a moudéiert; Maacht mech ze verstoen, an ech wäert Är Geboter léieren. 119: 74 Déi, déi dech fäerten, gesi mech a si frou, well ech hunn op däi Wuert gehofft. 119: 75 Ech weess, o Här, datt Är Uerteeler gerecht sinn, an datt Dir no Ärer Trouw mech belaascht hutt. 119: 76 Loosst Är Barmhäerzegkeet elo fir mech ze tréischten, no deem wat Dir zu Ärem Knecht gesot hutt. 119: 77 Är Barmhäerzegkeet komme bei mech, fir datt ech liewe kann, well Äert Gesetz ass meng Freed.

119: 78 Loosst déi houfreg schummen, well se hunn mech ouni Grond belästegt; Awer ech wäert iwwer Är Geboter meditéieren. 119: 79 Loosst se sech zu mir wenden, déi dech fäerten A kennen Är Zeienaussoen. 119: 80 Looss mäin Häerz onkomplizéiert an Ären Statuten sinn, fir datt ech mech net schummen. Caf 119: 81 Meng Séil feelt fir Är Erléisung, awer ech hoffen op Ärem Wuert. 119: 82 Meng Ae feelen no Ärem Wuert a soen: Wéini killt Dir mech ? 119: 83 Well ech si wéi eng Fläsch Damp; Awer ech hunn Är Statuten net vergiess. 119: 84 Wéi vill sinn d'Deeg vun Ärem Kniecht? Wann Dir déi beurteelt déi mech verfollegen? 119: 85 Déi houfreg hu fir mech Lächer gegruewen; Awer si féieren net no Ärem Gesetz vir. 119: 86 All Är Geboter si richteg; Si verfollegen mech ouni Ursaach; Hëllef Mir. 119: 87 Si hu mech bal op de Buedem gehäit, awer ech hunn Är Geboter net verlooss. 119: 88 Erhieft mech no Ärem léiwe Frëndlechkeet, an ech wäert d'Zeegnes vun Ärem Mond halen. Lamed 119: 89 Fir ëmmer, o Här, Däi Wuert ass am Himmel niddergelooss . 119: 90 Vu Generatioun zu Generatioun ass Är Vertrauen; Dir hutt d'Äerd etabléiert, an existéiert. 119: 91 Duerch Är Ordinatioun existéieren alles bis haut, well si déngen lech all. 119: 92 Wann Äert Gesetz net meng Freed gewiescht wier, wier ech scho a menger Leed ëmkomm. 119: 93 Ech wäert Är Geboter ni vergiessen, well mat hinnen hutt Dir mech séier gemaach. 119: 94 Ech sinn Äert , rett mech, well ech hunn Är Geboter gesicht. 119: 95 Déi Schlecht hunn mech gehal fir mech zerstéieren; Awer ech wäert Är Temoignagë berécksiichtegen. 119: 96 An aller Perfektioun hunn ech en Enn gesinn; Super ass Äert Gebot. Mem.

119: 97 Oh, wéi hunn ech däi Gesetz gär! Si ass meng Meditatioun de ganzen Dag. 119: 98 Dir hutt mech méi schlau gemaach wéi meng Feinde mat Äre Geboter, well se sinn ëmmer bei mir. 119: 99 Ech verstinn méi wéi all meng Léierpersonal, Fir Är Zeegnes si meng Meditatioun. 119: 100 Ech verstinn méi wéi déi al, well ech hunn Är Geboter gehal; 119: 101 Ech hu meng Féiss vun all Fouss op de Wee gehalen, fir Äert Wuert ze halen. 119: 102 Ech hunn net vun Äre Uerteeler ofgewiesselt, well Dir mir geléiert hutt. 119: 103 Wéi séiss sinn Är Wierder fir mäi Goût! Méi wéi Hunneg fir mäi Mond. 119: 104 Aus Äre Geboter hunn ech Verständnis kritt; P oder béid, ech haassen all falsch Wee. Nun 119: 105 Däi Wuert ass eng Luucht fir meng Féiss, an e Liicht fir mäi Wee. 119: 106 Ech hunn geschwuer a bestätegt datt ech Är gerecht Uerteeler halen. 119: 107 Ech si staark belästegt; Erbeliewt mech, o Här, no Ärem Wuert. 119: 108 Ech bieden lech, o Här, datt déi gewollt Affer vu mengem Mond lech gefalen, a léiert mech Är Uerteeler. 119: 109 Mäi Liewen ass dauernd a Gefor, awer ech hunn Äert Gesetz net vergiess. 119: 110 Déi Schlecht hunn eng Stréck fir mech geluecht , awer ech sinn net vun Äre Geboter ofgaang. 119: 111 Ech hunn Är Zeegnes fir ëmmer geholl, well si sinn d'Freed vu mengem Häerz. 119: 112 Ech tendéiere mäi Häerz fir Är Statuten ëmmer ze erfëllen , bis zum Schluss. Sammech 119: 113 Ech haassen hypokritesch Männer ; Awer ech hunn Äert Gesetz gär. 119: 114 Du bass meng verstoppt Plaz a mäi Schëld; An Ärem Wuert hunn ech gewaart. 119: 115 Géi fort vu mir, Dir Béiser, well ech halen d'Geboter vu mengem Gott.

119: 116 Erhält mech no Ärem Wuert, an ech wäert liewen; A loosst mech net schumme fir meng Hoffnung. 119: 117 Halt mech, da ginn ech gerett, an ech wäert mech ëmmer an Äre Statute freeën. 119: 118 Dir trëppelt all déi of, déi vun Äre Statuten ofwäichen, well hir Fäegkeet falsch ass. 119: 119 Als Dreck hues de all Béis vun der Äerd verbraucht ; Duerfir hunn ech Är Zeienaussoen gär. 119: 120 Mäi Fleesch ziddert aus Angscht virun lech, an ech fäerten fir Är Uerteeler. Ayin 119: 121 Ech hunn Gerechtegkeet a Gerechtegkeet gemaach; Loosst mech net u meng Ënnerdrécker iwwerloossen. 119: 122 Stellt Äre Kniecht fir ëmmer fest; Nët loosse der houfreg oppress mech. 119: 123 Meng Ae fale fir Är Erléisung, a fir d'Wuert vun Ärer Gerechtegkeet. 119: 124 Deal mat Ärem Knecht no Ärer Barmhäerzegkeet, a léiert mech Är Statuten. 119: 125 Ech sinn Ären Dénger, gitt mir Verständnis fir Är Zeegnes ze héieren. 119: 126 Et ass Zäit ze handelen, Här, well si hunn Äert Gesetz ongëlteg gemaach. 119: 127 Dofir hunn ech Är Geboter méi gär wéi Gold, a méi wéi ganz reng Gold. 119: 128 Duerfir hunn ech all Är Geboter iwwer all d'Saache gehalen an hunn all falsch Wee gehaasst. Pe 119: 129 Wonnerbar sinn Är Temoignagen; Dofir huet meng Séil se gehalen. 119: 130 D'Expositioun vun Äre Wierder gëtt Liicht; Et gëtt Verständnis fir déi einfach. 119: 131 Ech hunn mäi Mond opgemaach a gesuckelt, well ech Är Geboter gewënscht hunn . 119: 132 Kuckt mech a barmhäerkt mech, wéi Dir et maacht mat deenen, déi Ären Numm gär hunn. 119: 133 Bestellt meng Schrëtt mat Ärem Wuert, A keng Ongerechtegkeet regéiert iwwer mech.

119: 134 Befreit mech vun der Gewalt vu Männer, an ech halen Är Geboter . 119: 135 Maacht Äert Gesiicht op Ären Dénger, a léiert mech Är Statuten. 119: 136 Flëss Waasser lafe vu mengen Aen erof, well si halen net Äert Gesetz. Tsade 119: 137 Dir sidd gerecht, Här, an Är Uerteeler sinn oprecht. 119: 138 Är Zeegnes, déi Dir recommandéiert hutt, Si sinn oprecht a ganz trei. 119: 139 Meng Äifer huet mech verbraucht, well meng Feinde hunn Är Wierder vergiess. 119: 140 Äert Wuert ass extrem reng, an Ären Dénger huet et gär. 119: 141 Kleng sinn ech an hunn ofgestouss, awer ech hunn Är Geboter net vergiess . 119: 142 Är Gerechtegkeet ass éiweg Gerechtegkeet, an Äert Gesetz ass Wourecht. 119: 143 Ierger an Angscht sinn op mech komm, awer Är Geboter ware meng Freed. 119: 144 Éiweg Gerechtegkeet sinn Är Zeegnes; Gitt mir Verständnis, an ech wäert liewen. Kof 119: 145 Ech hu mat ganzem Häerz geruff; äntwert mech, Här, an ech halen Är Statuten. 119: 146 Ech hunn dech geruff; retten mech, an ech wäert Är Zeienaussoen halen. 119: 147 Ech hunn d'Dämmerung virausgesot a gejaut; Ech hunn op Äert Wuert gewaart. 119: 148 Meng Aen hunn d' Nuetsuere virausgesinn , Fir Är Befeeler ze meditéieren. 119: 149 Héiert meng Stëmm no Ärer Barmhäerzegkeet; Erëmbeliewt mech, o Här, no Ärem Uerteel. 119: 150 Déi, déi mech verfollegen, kommen no beim Béisen; Si sinn vun Ärem Gesetz fortgaang. 119: 151 Dir sidd no, Här, an all Är Geboter si richteg. 119: 152 Viru laanger Zäit hunn ech Är Zeienaussoe verstanen, datt Dir se fir ëmmer etabléiert hutt. Resh 119: 153 Gesitt meng Leed a befreit mech, well ech hunn Äert Gesetz net vergiess.

119: 154 Verdeedegt meng Saach a befreit mech; Vivi krut Är Wuert. 119: 155 D'Erléisung ass wäit vum Béisen, well si sichen net Är Statuten. 119: 156 Vill sinn Är Barmhäerzegkeeten, o Här; Gitt mir d'Liewen no Ären Uerteeler. 119: 157 Vill si meng Verfolger a meng Feinden, awer vun Ären Temoignagen hunn ech mech net ofgewisen. 119: 158 Ech hunn d'Iwwergräifender gesinn, an et huet mech net gefreet, well se Är Wierder net agehalen hunn. 119: 159 Kuckt, Här, datt ech Är Geboter gär hunn; Erëmbelieft mech no Ärer Barmhäerzegkeet. 119: 160 D'Zomm vun Ärem Wuert ass Wourecht, an all d'Uerteel vun Ärer Gerechtegkeet ass éiweg. Sënn 119: 161 Prënze hu mech ouni Ursaach verfollegt, Awer mäin Häerz huet Är Wierder gefaart. 119: 162 Ech freeë mech iwwer Äert Wuert als een, dee vill Läif fënnt. 119: 163 Ech haassen a verleegnen d'Ligen; Äert Gesetz hunn ech gär. 119: 164 Siwe Mol am Dag luewen ech dech duerch Är gerecht Uerteeler. 119: 165 Grousse Fridde hunn déi, déi Äert Gesetz gär hunn, An et gëtt kee Beleidegung fir si. 119: 166 Ech hunn op Är Erléisung gewaart, o Här, an ech hunn Är Geboter gemaach. 119: 167 Meng Séil huet Är Temoignagë gehal, an ech hunn se immens gär. 119: 168 Ech hunn Är Geboter an Är Temoignagë gehal, well all meng Weeër si virun lech. Tau 119: 169 Loosst mäi Gejäiz virun lech kommen, o Här; Gitt mir Verständnis no Ärem Wuert. 119: 170 Loosst mäi Gebied virun lech kommen; Liwwert mech no Ärem Wuert. 119: 171 Meng Lëpsen iwwerschloe vu Luef Wann Dir mir Är Statute léiert. 119: 172 Meng Zong soll Är Spréch schwätzen, well all Är Geboter si Gerechtegkeet.

119: 173 Kann Är Hand net bereet sinn mech ze hëllefen, well ech hunn Är Geboter gewielt. 119: 174 Ech hunn op Är Erléisung gehofft, Här, an Äert Gesetz ass meng Freed. 119: 175 Looss meng Séil liewen a luewen, an Är Uerteeler hëllefen mir. 119: 176 Ech si gewandert wéi e verluerent Schof; sicht Ären Dénger, well ech hunn Är Geboter net vergiess.

PSALMS
Kapitel 120

120: 1 Ech hunn den HÄR a Nout geruff, an hien huet mir geäntwert. 120: 2 Rett meng Séil, Här, vun enger lügender Lëps, a vun enger bedréckender Zong. 120: 3 Wat wäert hien lech ginn, oder wat profitéiert Dir, o falsch Zong? 120: 4 Schaarf Pfeile vun de Mächtegen, Mat Kuelen aus Juniper. 120: 5 Wee mech, datt ech zu Mesech wunnen, an ech wunnen tëscht den Zelter vum Zeder! 120: 6 Meng Séil huet laang gewunnt Mat deenen, déi Fridde haassen. 120: 7 Ech si friddlech; Awer si, wéi ech schwätzen, maache Krich géint mech.

PSALMS
Kapitel 121

121: 1 Ech wäert meng Aen op d'Bierger hiewen; Wou kënnt meng Hëllef hier? 121: 2 Meng Hëllef kënnt vum Här, deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet. 121: 3 Hien erlaabt net datt Äre Fouss rutscht, an och deen deen Iech schlooft hält. 121: 4 Kuckt, Wien deen Israel hält, schléift net a schloft net . 121: 5 Jehova ass Ären Keeper; Den Här ass Äre Schied un Ärer rietser Hand. 121: 6 D'Sonn wäert Iech net vum Dag ofschneiden , an och net de Mound an der Nuecht. 121: 7 Den HÄR wäert dech vun all Béis halen; Hie wäert Är Séil bewaachen. 121: 8 Jehova schützt Äert Ausgoen an Äert Akommes Vun elo un fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 122

122: 1 Ech war frou mat deenen, déi zu mir gesot hunn: Mir ginn an d'Haus vum Här. 122: 2 Eis Féiss waren an dengem Paart, o Jerusalem. 122: 3 Jerusalem, wat gebaut gouf Als eng Stad, déi enk matenee verbonnen ass. 122: 4 An do sinn d'Stämme eropgaang, d'Stämme vum HÄR, No dem Zeegnes, deen Israel ginn huet, fir den Numm vum HÄR ze luewen. 122: 5 Fir et sinn d'Uerteel Sëtzer, d'Trounen vum Haus vum David. 122: 6 Biet fir de Fridde vu Jerusalem; Kënnen se gutt goen, déi dech gär hunn. 122: 7 Fridde sief bannent denge Maueren, a rasch an denge Palaisen. 122: 8 Fir meng Bridder a meng Begleeder wäert ech soen: Fridde sief mat dir. 122: 9 Zum Wuel vum Haus vum Här eise Gott wäert ech Är Gutt sichen.

PSALMS
Kapitel 123

123: 1 Ech heben meng Aen op dech, op dech, déi am Himmel wunnen. 123: 2 Kuckt, wéi d' Ae vun den Dénger op d'Hand vun hire Meeschter kucken, A wéi d'Ae vun engem Dénger fir d'Hand vun hirer Meeschtesch, Also kucken eis Aen op den Här, eise Gott, bis hie Barmhäerzegkeet op eis huet. 123: 3 Hu Barmhäerzegkeet iwwer eis, O Här, huet Barmhäerzegkeet iwwer eis, well mir si sou midd vu Veruechtung. 123: 4 Eis Séil ass mat der Spott vun de Räichen , a mat der Veruechtung vun de Stolz.

PSALMS
Kapitel 124

124: 1 Ausser wann den Här fir eis war, Loosst Israel elo soen; 124: 2 Wann den HÄR net fir eis gewiescht wier, wa Männer géint eis opgestan hunn , 124: 3 Dunn hätten se eis lieweg verschléckt, Wéi seng Roserei géint eis entzündegt huet. 124: 4 Dann hätten d'Waasser eis iwwerwältegt; Den Torrent wier iwwer eis Séil gaang; 124: 5 Da wieren d'mächtegt Waasser iwwer eis Séil passéiert . 124: 6 Geseent den Här, Deen huet eis den Zänn net zum Kaz gemaach. 124: 7 Eis Séil ass entkomm wéi e Vugel aus der Sträich vu Jeeër; D'Bindung war gebrach, a mir sinn entkomm. 124: 8 Eis Hëllef ass am Numm vum Här, deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet.

PSALMS
Kapitel 125

125: 1 Déi, déi am Vertrauen den Här sinn wéi Mount Zion, Qu an net bewegt, mee endures ëmmer. 125: 2 Wéi Jerusalem Bierger ronderëm sech huet, sou ass den Jehova ronderëm säi Vollek Vun elo un fir ëmmer. 125: 3 Fir d'Staang vun der Béisen wäert net op der lerfschaft vun de Gerechte leien; Sief net déi Gerecht déi hir Hänn der Ongerechtegkeet ausginn. 125: 4 Maacht gutt, Här, deenen, déi gutt sinn, an deenen, déi oprecht am Häerz sinn. 125: 5 Awer déi, déi no hirer Béisheet ofwäichen, wäert de Jehova se féieren mat deenen déi Ongerechtegkeet maachen; Fridden sief Israel.

PSALMS
Kapitel 126

126: 1 Wann den Här d'Gefaangenschaft vu Zion zréckbréngt, wäerte mir wéi déi sinn, déi dreemen. 126: 2 Da gëtt eise Mond voll mat Laachen, an eis Zong mat Luef; Da soen se ënner den Natiounen: Den Här huet grouss Saache mat dësen gemaach. 126: 3 Grouss Saache huet den Här eis gemaach; Mir wäerte frou sinn. 126: 4 Maacht eis zréck , Jehova, Wéi d'Stréimunge vum Negev. 126: 5 Déi, déi an Tréinen säen, wäerte mat Freed reiwen. 126: 6 Wien de wäertvollt Som dréit, wäert goen a kräischen; Awer hie wäert erëm mat Freed kommen a seng Schëffer bréngen.

PSALMS
Kapitel 127

127: 1 Ausser Jehova baut d'Haus, Déi, déi et bauen, schaffen ëmsoss; Wann den HÄR d'Stad net bewaacht, passt d'Wuecht ëmsoss. 127: 2 Ausserdeem ass et fréi moies opstoen an spéit ze raschten an d'Brout vun de Leid ësst; Gutt, Gott wäert hir beléifte Schlof ginn. 127: 3 Kuckt, Jongen sinn d'lerfschaft vu Jehova; Saach vun der Schätzung d' Fruucht vun der Gebärmutter. 127: 4 Wéi Pfeile sinn an der Hand vun de Mächtegen, Sou sinn d'Kanner vun der Jugend. 127: 5 Geseent ass de Mann, dee säi Kiewer mat hinne gefëllt huet; Dir wäert lech net schummen Wann ech mat Feinde virun der Dier schwätzen.

PSALMS
Kapitel 128

128: 1 Geseent ass jiddereen, deen den Här fäert, deen op seng Weeër geet. 128: 2 Wann Dir d'Aarbecht vun Ären Hänn ësst , geseent sidd Dir, an et geet gutt mat lech. 128: 3 Är Fra wäert wéi e fruchtbare Rebe sinn op de Säiten vun Ärem Haus; Är Kanner gär Olivenplanzen ronderëm Ären Dësch. 128: 4 Kuckt, sou gëtt de Mann geseent deen den Här fäert. 128: 5 B den Här gitt Dir vu Zion, a kuckt dat Gutt vu Jerusalem all d'Deeg vun Ärem Liewen, 128: 6 A kuckt d'Kanner vun Äre Kanner. Fridden sief Israel.

PSALMS
Kapitel 129

129: 1 Si hu mech vill vu menger Jugend verfollegt, Kann Israel elo soen; 129: 2 Si hu vill vu menger Jugend verfollegt; Awer si hunn net géint mech duerchgesat. 129: 3 D'Plowerer hunn op mengem Réck geplëmmt; Si hunn laang Furen gemaach. 129: 4 Jehova ass gerecht; Hien huet d'Schnouer vun de Béis geschnidden. 129: 5 All déi, déi den Zion haassen , ginn zu Schimmt bruecht an zréckgeworf . 129: 6 Si wäerte wéi Gras op den Diecher sinn, déi verwinnt ier et wiisst; 129: 7 Mat deem de Ritter seng Hand net gefüllt huet, an och net seng Aarm, déi Schëffer mécht. 129: 8 Och hunn déi, déi laanschtgoungen, net gesot: De Segen vum HÄR ass op Iech; Mir préschen dech am Numm vum Jehova.

PSALMS
Kapitel 130

130: 1 Vun der Déift, o Här, ech kräischen Iech. 130: 2 Här, héiert meng Stëmm; Loosst Är Oueren op d'Stëmm vu menger Biet lauschteren . 130: 3 Yah, wann Dir op d'Sënne kuckt, wien, Här, kann et bestoen? 130: 4 Awer an Iech gëtt et Verzeiung, fir datt Dir geéiert ka ginn. 130: 5 Ech hunn op den Här gewaart, meng Séil huet gewaart; A sengem Wuert hunn ech gewaart. 130: 6 Meng Séil waart op den Här Méi wéi Waacher moies , Méi wéi Waacher moies. 130: 7 Loosst Israel op den HÄR waarden, well am HÄR ass Barmhäerzegkeet, a vill Erléisung mat him; 130: 8 An hie wäert Israel vun all senge Sënnen erëmkréien.

PSALMS
Kapitel 131

131: 1 O HÄR, mäin Häerz ass net opgeblosen, an och net meng Ae ginn opgeriicht; Ech sinn net a Gréisst gaang, och net an Saachen ze sublim fir mech. 131: 2 Wierklech hunn ech mech beholl a meng Séil geläscht Wéi e Kand vu senger Mamm gewinnt ass; Wéi e gewinnt Kand ass meng Séil. 131: 3 Waart, O Israel, beim Här, Vun elo un an ëmmer.

PSALMS
Kapitel 132

132: 1 Denkt un den David, Här, an all seng Leed; 132: 2 Wéi hien dem HÄR geschwuer huet, an de Mächtege vum Jacob versprach huet: 132: 3 Ech wäert net an d'Wunneng vu mengem Haus erakommen, an och net op d'Bett vu mengem Fousschlaang eropgoen; 132: 4 Ech wäert meng Aen net schloofen, an och keng Middegkeet meng Deckele maachen, 132: 5 Bis ech eng Plaz fir den HÄR fannen, eng Wunneng fir de Mächtege Jakob. 132: 6 Kuckt an Ephrata mir héieren et; Mir hunn et an de Felder vum Bësch fonnt. 132: 7 Mir wäerte säin Tabernakel eran; Mir béien eis virun sengem Fousshocker. 132: 8 Stitt op, o Här, op Deng Raschtplaz, Du an d'Ark vun Denger Kraaft. 132: 9 Loosst Är Paschtéier a Gerechtegkeet gekleet sinn, an Är Helleg si frou. 132: 10 Fir Ären Dénger David, dréit Äert Gesiicht net vun Ärem Gesalbten. 132: 11 Wierklech huet den HÄR dem David geschwuer , an hie wäert et net zréckhuelen: Ech wäert Äert Som op Ärem Troun setzen. 132: 12 Wann Är Kanner mäi Bund halen, a mäi Beweis datt ech se léiere wäert, sëtzen och seng Kanner fir ëmmer op Ärem Troun. 132: 13 Well den Jehova huet Zion gewielt ; Ech wollt et fir seng Wunneng. 132: 14 Dëst ass fir ëmmer meng Raschtplaz; Hei wäert ech liewen, well ech hunn et gär. 132: 15 Ech wäert hir Bestëmmung reichlech préschen; Ech wäert hir Aarm mat Brout zefridden stellen. 132: 16 Ech wäert hir Paschtéier mat Erléisung undoen , an hir Helleg jäizen aus Freed. 132: 17 Do wäert ech d'Kraaft vum David fréie loossen; Ech hunn eng Luucht fir meng gesaleft virbereet. 132: 18 Ech wäert seng Feinde mat Duercherneen undoen, awer seng Kroun wäert op hie bléien.

PSALMS
Kapitel 133

133: 1 Kuckt wéi gutt a wéi herrlech et ass Bridder ze wunnen zesummen an Harmonie! 133: 2 Et ass wéi fein Ueleg um Kapp, deen op de Baart geet, dem Aaron säi Baart, An erof op de Rand vu senge Kleeder geet; 133: 3 Wéi den Tau vum Hermon, Deen erofgeet op de Bierger vu Zion; Well do schéckt den Här Segen, an dat éiwegt Liewen.

PSALMS
Kapitel 134

134: 1 Kuckt, segen den Här, all Dénger vum Här, déi nuets am Haus vum Här sinn. 134: 2 Hieft Är Hänn am Hellegtum a seet den HÄR. 134: 3 Vum Zion préschen Dir den Här, deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet.

PSALMS
Kapitel 135

135: 1 Lueft den Numm vum Här; Lueft hien, Dir Dénger vum Här; 135: 2 Dir, déi am Haus vum Här sidd, an de Geriichter vum Haus vun eisem Gott. 135: 3 Bied den HÄR, well hien ass gutt; Sang Psalmen zu sengem Numm, well hien ass frëndlech. 135: 4 Well den HÄR huet de Jacob fir sech selwer gewielt, den Israel fir säi Besëtz. 135: 5 Well ech weess datt den Här grouss ass, an eisen Här ass méi grouss wéi all Gëtter. 135: 6 Alles wat de Jehova wëll, mécht hien, am Himmel an op der Äerd, a Mier an an all Déiften. 135: 7 Hie léisst d'Wolleke vun den Enn vun der Äerd opstoen; Hie mécht Blëtz fir de Reen; Huelt de Wand aus hiren Tanks. 135: 8 Hien ass deen deen Éischtgebuerene vun Ägypten ëmbruecht huet, vu Mënsch zu Déier. 135: 9 Hien huet Zeechen a Wonner an Är Mëtt geschéckt, Ägypten, géint de Farao a géint all seng Dénger. 135: 10 Hien huet vill Natiounen zerstéiert, a mächteg Kinneke geschloen; 135: 11 Sihon Kinnek vun den Amoriten, Og Kinnek vu Basan, an all d'Kinneke vu Kanaan. 135: 12 An huet hiert Land als Ierfschaft ginn, eng Ierfschaft fir säi Vollek Israel. 135: 13 O Här, Ären Numm ass éiweg; Är Erënnerung, o Här, vu Generatioun zu Generatioun. 135: 14 Well den HÄR wäert säi Vollek beurteelen, a Barmhäerzegkeet iwwer seng Dénger hunn. 135: 15 D'Götzen vun den Natiounen si sëlwer a Gold, d' Aarbecht vu Männerhänn. 135: 16 Si hu Mond a schwätzen net; Si hunn Aen, a gesinn net; 135: 17 Si hunn Oueren an héieren net; Et gëtt och keen Otem an de Mond. 135: 18 Wéi si sinn déi, déi se maachen, an all déi op se vertrauen. 135: 19 Haus vun Israel, préschen den HÄR; Haus vum Aaron, préschen den Här.

135: 20 Haus vum Levi, préschen den HÄR; Dir, déi den Här fäerten, préschen den Här. 135: 21 Vum Zion geseent den HÄR, deen zu Jerusalem wunnt. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 136

136: 1 Loosst den HÄR , well hien ass gutt, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 2 Lueft de Gott vu Gëtter, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 3 Loosst den Här vun den Hären, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 4 Deen eenzegen dee grouss Wonner mécht, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift. 136: 5 Deen, deen duerch den Verstand den Himmel gemaach huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift. 136: 6 Him, deen d'Äerd iwwer d'Waasser ausgestreckt huet, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 7 Deen, dee grouss Luuchten gemaach huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift. 136: 8 D'Sonn fir den Dag ze regéieren, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 9 De Mound an d'Stäre fir d'Nuecht ze regéieren, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 10 Zu deem, deen Ägypten an hiren Éischtgebuerene geschloen huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift. 136: 11 Him, deen Israel aus hirer Mëtt bruecht huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift. 136: 12 Mat enger staarker Hand an engem ausgestreckten Aarm, Fir seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 13 Deen, deen d'Rout Mier an Deeler opgedeelt huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift; 136: 14 An hien huet Israel duerch seng Mëtt gemaach, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift; 136: 15 An hien huet de Farao a seng Arméi an d'Rout Mier geheit, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 16 Zu deem dee säi Vollek an d'Wüst gefouert huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift.

136: 17 Zu deem, dee grouss Kinneke geschloen huet, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer dauert; 136: 18 An hien huet mächteg Kinneke geschloen, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer ; 136: 19 Dem Sihon, dem Amoritesche Kinnek, well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer bleift; 136: 20 An dem Og Kinnek vu Basan, well seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer; 136: 21 An hunn hiert Land als Ierfschaft ginn, well seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer; 136: 22 Eng Ierfschaft zu sengem Kniecht Israel, well seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer. 136: 23 Hien ass deen un eis an eiser Nidderträchtegkeet erënnert, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer; 136: 24 An huet eis vun eise Feinde gerett, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer. 136: 25 Wien all Liewewiesen Iesse gëtt, well seng Barmhäerzegkeet bleift fir ëmmer. 136: 26 Lueft de Gott vum Himmel, well seng Barmhäerzegkeet hält fir ëmmer.

PSALMS
Kapitel 137

137: 1 Bei de Flëss vu Babylon, do souze mir a wollten, un den Zion erënnert. 137: 2 Op de Weiden an hirer Mëtt Mir hänken eis Harpen. 137: 3 An déi, déi eis gefaange geholl hunn, hunn eis gefrot fir ze sangen, an déi, déi eis verwüstent gemaach hunn, hunn eis gefrot fir ze soen, sangen : Singt eis e puer vun de Songs vum Zion. 137: 4 Wéi solle mir e Lidd vum Här sangen am Land vu Friemen? 137: 5 Wann ech dech vergiessen, Jerusalem, kann meng riets Hand seng Fäegkeet verléieren. 137: 6 Meng Zong hält sech u ménger Gaumen, wann ech mech net un lech erënneren; Wann ech Jerusalem net ophiewen Als Prioritéit vu menger Freed. 137: 7 O Här, erënnere mech un d'Kanner vum Edom un den Dag vu Jerusalem, Wéi se soten: Luet et erof, leet et op de Buedem. 137: 8 Duechter vu Babylon, den Desolat, geseent ass deen, deen lech zréckbezuelt fir wat Dir eis gemaach hutt. 137: 9 Geseent ass deen, deen Är Kanner géint de Fiels hëlt a futti mécht.

PSALMS
Kapitel 138

138: 1 Ech luewen dech vu ganzem Häerz; Virun de Götter wäert ech sangen. 138: 2 Ech wäert Iech bei Ärem hellegen Tempel béien, an ech luewen Ären Numm fir Är Barmhäerzegkeet an Är Vertrauen; Well Dir Ären Numm vergréissert hutt, an Äert Wuert virun allem. 13 8: 3 Deen Dag wou ech geruff hunn, hutt Dir mir geäntwert; Dir hutt mech mat Kraaft a menger Séil gestäerkt. 138: 4 All d'Kinneke vun der Äerd wäerten dech luewen, o Här, well si hunn d'Sprieche vun Ärem Mond héieren. 138: 5 A si sange vun de Weeër vu Jehova, well d'Herrlechkeet vu Jehova ass grouss . 138: 6 Fir den HÄR ass héich a passt op déi Bescheiden, awer hie kuckt vu wäitem op déi houfreg. 138: 7 Wann ech an der Mëtt vu Probleemer goen, da wäert Dir mech erëm opliewen; Dir wäert Är Hand géint de Roserei vu menge Feinden ausstrecken, an Är riets Hand wäert mech retten. 138: 8 Den Jehova wäert säin Zweck a mir erfëllen ; Är Barmhäerzegkeet, o Här, ass fir ëmmer; Loosst d'Aarbecht vun Ären Hänn net verloossen.

PSALMS
Kapitel 139

139: 1 O Här, Dir hutt mech duerchsicht a mech kannt. 139: 2 Dir wousst mäi Sëtzen a meng Opstoen; Dir hutt meng Gedanke vu wäitem verstanen. 139: 3 Dir hutt mäi Wee a mäi Rescht duerchsicht, an all meng Weeër sinn lech bekannt. 139: 4 Fir d'Wuert ass nach net op menger Zong, a kuck, Här, Dir wësst alles. 139: 5 Du hues mech ronderëm a virdrun ëmginn, an deng Hand op mech geluecht. 139: 6 Esou Wësse sinn ze wonnerbar fir mech; Héich ass, ech kann et net verstoen. 139: 7 Wou kann ech vun Ärem Geescht goen? A wou wäert ech vun Ärer Präsenz flüchten? 139: 8 Wann ech an den Himmel eropklammen, da sidd Dir do; A wann ech mäi Fousshocker am Sheol maachen, kuck, do sidd Dir. 139: 9 Wann ech de Flilleke vum Moien huelen an an de baussenzegen Deeler vum Mier wunnen, 139: 10 Och do wäert Är Hand mech féieren, an Är riets Hand wäert mech halen. 139: 11 Wann ech soen: Sécher wäert d'Däischtert mech verstoppen; Och d'Nuecht wäert ronderëm mech blénken. 139: 12 Och d'Däischtert verstoppt lech net, an d'Nuecht ass hell wéi den Dag; Däischtert ass d'selwecht fir lech wéi Liicht. 1 39:13 Well Dir meng bannenzeg Deeler geformt hutt; Du hues mech am Bauch vu menger Mamm gemaach. 139: 14 Ech luewen lech; well formidabel, wonnerbar sinn Är Wierker; Ech si verwonnert, A meng Séil weess et ganz gutt. 139: 15 Mäi Kierper war net vun lech verstoppt, och wann ech an der Däischtert geformt sinn, an an d'Tiefe vun der Äerd gewieft. 139: 16 Mäin Embryo huet Är Ae gesinn, An an Ärem Buch goufen all déi Saache geschriwwen, déi spéider geformt goufen, Ouni ee vun hinnen ze vermëssen.

139:17 Wéi wäertvoll si mir Är Gedanken , o Gott ! Wéi grouss sinn hir Eegeschaften! 139: 18 Wann ech se nummeréieren, multiplizéieren se méi wéi Sand; Ech erwächen, an ech sinn ëmmer nach bei lech. 139: 19 Wierklech, o Gott, Dir wäert de Béisen ëmbréngen; Bleift ewech, vu mir, bluddeger Männer! 139: 20 Fir blasphemesch soen se géint dech; Är Feinde huelen Ären Numm ëmsoss. 139: 21 Hassen ech net, Här, déi, déi dech haassen, a sinn ech hefteg géint Är Feinden? 139: 22 Ech haassen se absolut; Ech hunn se als Feinden. 139: 23 Sicht mech, o Gott, a wësst mäin Häerz; Probéiert mech a wësst meng Gedanken; 139: 24 A kuckt ob et e béise Wee a mir ass, a féiert mech um éiwege Wee.

PSALMS
Kapitel 140

140: 1 Rett mech, o Här, vum béise Mënsch; Halt mech vu gewalttätege Männer, 140: 2 Dee schlëmmt Béis am Häerz, All Dag si se Sträit. 140: 3 Si hunn hir Zonge wéi Schlaange geschärft ; Asp Gëft ass ënner de Lëpsen. Selah 140: 4 Halt mech, o Här, vun der Hand vun de Béisen; Rett mech vu mëssbrauchte Männer, Déi hu geduecht meng Schrëtt opzereegen. 140: 5 Déi houfreg hunn eng Stréck a Schnouer fir mech verstoppt; Si hunn en Netz iwwer de Wee verbreet; Si hunn mech gebonnen. Selah 140: 6 Ech hunn dem Jehova gesot: Dir sidd mäi Gott; Héiert, Jehova, d'Stëmm vu menge Gebieder. 140: 7 Här Här, mäi mächtege Retter, Dir hutt mäi Kapp am Dag vum Kampf bedeckt. 140: 8 Gitt net seng Wënsch , Jehova, de Schlechten; Dréckt net Äert Denken no vir, datt et net arrogant gëtt. Selah 140: 9 Wéi fir déi ronderëm mech, D'Béisegkeet vun hiren eegene Lëpsen deckt hir Käpp. 140: 10 Kuelen falen op se; Si ginn an d' Feier gegoss ginn , an déiwe Ofgräifen aus deenen se net erauskommen. 140: 11 E Foulmännche wäert net fest op der Äerd stoen; Béis wäert den ongerechte Mann jagen fir hien erof ze bréngen. 140: 12 Ech weess datt den HÄR d'Ursaach vun de Bescheed iwwerhëlt, an d'Gerechtegkeet vun den Aarms. 1 40:13 Sécher, de Gerechte lueft Ären Numm; De Gerechte wäert an Ärer Präsenz wunnen.

PSALMS
Kapitel 141

1 41: 1 Jehova, ech hunn dech geruff; presséiert mech; Lauschtert op meng Stëmm wann ech lech uruffen. 141: 2 Looss mäi Gebiet wéi Räuchel virun dech opstoen, d'Geschenk vu mengen Hänn wéi d'Owesoffer. 141: 3 Setzt e Wiechter iwwer mäi Mond, o Här; Waacht d'Dier vu menge Lëpsen. 141: 4 Looss mäin Häerz net zum Béise schiefgoen, Béis Dote mat deenen ze maachen, déi Ongerechtegkeet maachen; An ech iessen net vun Äre Freed. 141: 5 Datt de Gerechte mech bestrooft, et wäert eng Faveur sinn, an datt hie mech bestrooft wäert en exzellente Balsam sinn, dee mäi Kapp net verletzt ; Awer mäi Gebied wäert kontinuéierlech géint de Béise vun deenen sinn. 141: 6 Seng Riichter ginn erofgeworf, A si héiere meng Wierder, déi richteg sinn. 141: 7 Wéi een, deen d'Äerd klëmmt an zerbrach, Eis Schanken sinn um Mond vum Sheol gestreet. 14 1: 8 Duerfir kucken meng Aen op dech, o Här, Här; Ech hunn op lech vertraut; meng Séil net verloossen. 141: 9 Halt mech vun de Strécken, déi se fir mech geluecht hunn, a vun de Strécken vun deenen, déi Ongerechtegkeet schaffen. 141: 10 Looss déi Schlecht een an hir Netzer falen, Iwwerdeems ech weider ginn.

PSALMS
Kapitel 142

142: 1 Mat menger Stëmm ruffen ech den HÄR; Mat menger Stëmm wäert ech Jehova ëm Barmhäerzegkeet froen. 142: 2 Ech wäert meng Plainte virun him maachen; Virun him wäert ech meng Angscht ausdrécken. 142: 3 Wéi mäi Geescht an der Angscht a mir war, wousst Dir mäi Wee. Um Wee wou ech gaange sinn, hu se e Seel fir mech verstoppt . 142: 4 Kuckt meng riets Hand a kuckt, well et gëtt kee Mënsch dee mech kenne wëll; Ech hu kee Refuge, an et gëtt keen dee sech ëm mäi Liewen këmmert. 142: 5 Ech hunn Iech geruff, o Här; Ech hu gesot: Dir sidd meng Hoffnung, A mäin Deel am Land vun de Liewenden. 142: 6 Lauschtert mäi Gejäiz, well ech sinn immens schlecht. Befreit mech vun deenen, déi mech verfollegen, well si si méi staark wéi ech. 142: 7 Bréng meng Séil aus dem Prisong, fir datt ech däi Numm luewe kann; De Gerechte wäert mech ëmginn, Well Dir wäert mir favorabel sinn.

PSALMS
Kapitel 143

143: 1 O Jehova, héiert mäi Gebiet, héiert meng Biedem; Äntwert mech fir Är Wourecht, fir Är Gerechtegkeet. 143: 2 A gitt net an d'Uerteel mat Ärem Knecht; Well kee Mënsch gëtt virun Iech gerechtfäerdegt. 143: 3 Fir de Feind huet meng Séil verfollegt; Mäi Liewen huet geluecht; Hien huet mech an der Däischtert wéi déi Doudeg gewunnt. 143: 4 A mäi Geescht war an der Angscht a mir; Mäin Häerz ass verwüst. 143: 5 Ech hu mech un déi Deeg vu fréier erënnert; Ech hunn iwwer all Är Wierker meditéiert; Ech hunn iwwer d'Wierker vun Ären Hänn reflektéiert . 143: 6 Ech hunn meng Hänn op Iech ausgestreckt, meng Séil zu Iech wéi en duuschteregt Land. Selah 143: 7 Äntwert mir séier, o Här, well mäi Geescht scheitert; Verstoppt däi Gesiicht net fir mech, däerf ech net wéi déi sinn, déi an d'Graf ginn. 143: 8 Loosst mech moies vun Ärem léiwe Frëndlechkeet héieren, well ech vertrauen op dech; Loosst mech de Wee wësse wou ech goen, Well fir Iech hunn ech meng Séil opgewuess. 143: 9 Rett mech vu menge Feinden, o Här; Ech hu Refuge bei Iech. 143: 10 Léiert mech Äre Wëllen ze maachen, well Dir sidd mäi Gott; Äre gudde Geescht féiert mech um Niveau Buedem. 143: 11 Duerch Ären Numm, Här, gitt Dir mir d'Liewen; Dir wäert meng Séil Angscht maachen fir Är Gerechtegkeet. 143: 12 An duerch Är Barmhäerzegkeet wäert Dir meng Feinde verdreiwen, an all Géigner vu menger Séil zerstéieren, well ech sinn Ären Dénger.

PSALMS
Kapitel 144

144: 1 Geseent ass den HÄR mäi Steen, Deen meng Hänn fir de Kampf trainéiert, A meng Fangere fir de Krich; 144: 2 Meng Barmhäerzegkeet a mäi Schlass, meng Festung a mäi Retter, mäi Schild, op deen ech vertraut hunn; Deen dee meng Leit ënner mech hält. 144: 3 O Här, wat ass de Mënsch, deen Dir un hien denkt, Oder de Mënschejong, datt Dir un hien denkt? 144: 4 De Mënsch ass wéi eidelem; Seng Deeg si wéi de Schied, dee passéiert. 144: 5 Béi Ären Himmel, o Här, a komm erof; Touch de Bierger, a si fëmmen. 144: 6 Feier Blëtz a streeën en, Schéckt Är Feiler a schéisst se. 144: 7 Schéckt Är Hand vun héich; Erléist mech a zitt mech aus ville Waasser, Vun der Hand vu komesche Männer, 144: 8, deem säi Mond Eegeschaft schwätzt, an deem seng riets Hand déi riets Hand vu Ligen ass. 144: 9 O Gott, fir Iech wäert ech en neit Lidd sangen; Mat psaltery , mat decacord wäert ech Iech sangen. 144: 10 Dir, deen de Kinneke gewënnt, deen den David säin Dénger vum béise Schwert rett. 144: 11 Rett mech a befreit mech aus der Hand vu Friemen, deenen hire Mond Eegent schwätzt, an deem seng riets Hand déi riets Hand vu Ligen ass . 144: 12 Loosst eis Jongen si wéi Planzen, déi an hirer Jugend gewuess sinn, Eis Meedercher wéi gekapten Ecker wéi déi vun engem Palais; 144: 13 Eis Scheieren voll, mat allerlee Käre versuergt; Eist Ranner, loosst se sech an Dausenden an Zéngdausenden an eise Felder multiplizéieren ; 144: 14 Loosst eis Ochsen staark si fir ze schaffen; Mir hunn net en Ugréff, och net mir mussen erausgoen, och net kräischen vun Alarm an eise Plazen. 144: 15 Geseent sinn d'Leit, déi dëst hunn; Geseent sinn d'Leit, deenen hir Gott den Här ass.

PSALMS
Kapitel 145

145: 1 Ech wäert dech ophiewen, mäi Gott, mäi Kinnek, an ech wäert däi Numm préschen fir ëmmer an ëmmer. 145: 2 All Dag wäert ech dech préschen, an ech luewen Ären Numm fir ëmmer an ëmmer. 145: 3 Grouss ass den Här, an déi wäertst ze luewen; A seng Gréisst ass net ze duerchsichen. 145: 4 Generatioun no Generatioun feiert Är Wierker an annoncéiert Är mächteg Doten. 145: 5 Iwwer d'Schéinheet vun der Herrlechkeet vun Ärer Herrlechkeet, An iwwer Är wonnerschéi Wierker wäert ech meditéieren. 145: 6 Vun der Kraaft vun Äre wonnerschéinen Dote wäerte Männer schwätzen, an ech wäert Är Gréisst erklären. 145: 7 Si wäerten d'Erënnerung un Är grouss Guttheet verkënnegen , a sange vun Ärer Gerechtegkeet. 145: 8 Den HÄR ass gnädeg a barmhäerzeg, lues a rosen a grouss Barmhäerzegkeet. 145: 9 Den Här ass gutt fir all, a seng Léift fir all seng Wierker. 145: 10 Lueft Iech, o Här, all Är Wierker, an Är Hellege préschen Iech. 145: 11 Si schwätze vun der Herrlechkeet vun Ärem Räich, A schwätze vun Ärer Kraaft, 145: 12 Fir de Mënschejongen seng mächteg Wierker bekannt ze maachen, an d'Herrlechkeet vun der Herrlechkeet vu sengem Räich. 145: 13 Äert Räich ass e Räich vun all Alter, an Är Herrschaft an alle Generatiounen. 145: 14 Den Här ënnerstëtzt all déi, déi falen, an hieft all déi ënnerdréckt op. 145: 15 D'Ae vun all waarden op Iech, An Dir gitt hinnen hir Ernärung an der wichteger Saison. 145: 16 Dir maacht Är Hand op a fëllt all Liewewiesen mat Segen . 145: 17 Den Här ass gerecht op all seng Weeër, a barmhäerzeg an all senge Wierker. 145: 18 Den Här ass no bei all deenen, déi hie ruffen, zu allen, déi hien a Wourecht ruffen.

145: 19 Hien wäert de Wonsch vun deenen erfëllen, déi him fäerten; Hien héiert och hiert Gejäiz a wäert se retten. 145: 20 Den HÄR konservéiert all déi hien gär hunn, awer hien wäert all déi Schlecht zerstéieren. 145: 21 Mäi Mond wäert de Luef vum HÄR proklaméieren; An all préschen säin hellegen Numm fir ëmmer an ëmmer.

PSALMS
Kapitel 146

146: 1 Lueft den Här, meng Séil. 146: 2 Ech wäert den Här a mengem Liewen luewen; Ech sange Psalme fir mäi Gott soulaang ech liewen. 146: 3 Vertrau net op Prënzen, an och net op de Mënschejong, well et ass keng Erléisung an him. 146: 4 Fir säin Otem geet eraus, an hien ass zréck op d'Äerd; Dee selwechten Dag gi seng Gedanken ëm. 146: 5 Geseent ass deen deem säin Helfer de Gott vu Jakob ass, deem seng Hoffnung op den HÄR säi Gott ass, 146: 6 deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet, d' Mier an alles wat an hinnen ass; Wourecht behalen fir ëmmer , 146: 7 Gerechtegkeet fir Ënnerdréckte maachen, Brout fir Hongereg ginn. Jehova befreit d'Gefaangene; 146: 8 Jehova mécht d'Ae vun de Blannen op; Jehova hieft déi Falen op; Jehova huet de Gerechte gär. 146: 9 Jehova schützt Friemer; Hien hält déi wéineg an d'Wittfra op, an de Wee vun de Béisen zerstéiert. 146: 10 Jehova wäert fir ëmmer regéieren; Äre Gott, o Zion, vu Generatioun zu Generatioun. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 147

147: 1 Loosst den HÄR, well et ass gutt fir eise Gott Psalmen ze sangen; Well mëll a schéin ass Luef. 147: 2 Jehova baut Jerusalem; D'Exil vun Israel wäert hie sammelen. 147: 3 Hien heelt déi gebrachent Häerzer, an bindet hir Wonnen. 147: 4 Hien zielt d'Zuel vun de Stären; Hien nennt all d'Meedercher mat hiren Nimm, 147: 5 Grouss ass eisen Här a vu grousser Kraaft; An hir Verständnis ass onendlech. 147: 6 De Jahwe ophieft déi Bescheiden, an deet de Béisen op d'Ärd. 147: 7 Singt den HÄR mat Luef, Singt mat der Harf zu eisem Gott. 147: 8 Hien ass deen, deen den Himmel mat Wolleken bedeckt, Dee bereet Reen fir d'Ärd, Dee mécht d'Bierger Gras produzéieren. 147: 9 Hie gëtt dem Déier seng Nahrung, An d'Kanner vun de Kueben, déi kräischen. 147: 10 Hie freet sech net iwwer d'Kraaft vum Päerd, an och net iwwer d'Fäegkeet vum Mënsch. 147: 11 Den Här huet Freed un déi, déi him fäerten, an deenen, déi op seng Barmhäerzegkeet hoffen. 147: 12 Loosst den Här, Jerusalem; Lueft Äre Gott, oh Sio n. 147: 13 Hien huet d'Bars vun Ären Dieren befestegt; Hien huet Är Kanner bannent lech geseent. 147: 14 Hie gëtt Fridden op Ärem Territoire; Et mécht lech mat dem Beschte vu Weess sat. 147: 15 Hie schéckt säi Wuert op d'Ärd; Säi Wuert leeft séier. 147: 16 Gitt Schnéi wéi Woll, a schëd Frost wéi Äschen. 147: 17 Goss säin Äis wéi Stécker; Viru senger Keelt, wien wäert widderstoen? 147: 18 Hie schéckt säi Wuert eraus a schmëlzt se; Äre Wand bléist an d'Waasser fléisst. 147: 19 Hien huet seng Wierder u Jakob manifestéiert, seng Statuten a seng Uerteeler un Israel.

147: 20 Hien huet dat net mat engem aneren vun den Natioune gemaach; A wat hir Uerteeler ugeet, hu se se net kannt. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 148

148: 1 Lueft den Här vum Himmel; Lueft hien am héchsten. 148: 2 Lueft hien, all seng Engelen; Lueft hien, Dir all seng Arméien. 148: 3 Lueft hien, Sonn a Mound; Lueft hien, all vun iech blénkeg Stären. 148: 4 Lueft hien, Himmel vum Himmel, an d'Waasser, déi iwwer dem Himmel sinn. 148: 5 Lueft den Numm vu Jehova; Well hien commandéiert huet, a si goufen erstallt. 148: 6 Hien huet se fir ëmmer an ëmmer gemaach; Hien huet hinnen e Gesetz ginn , dat net gebrach gëtt. 148: 7 Loosst den HÄR vun der Äerd, d' Miermonsteren an all d'Déiften; 148: 8 Feier an Hagel, Schnéi an Damp, De Stuermwand dee säi Wuert ausféiert; 148: 9 D'Bierger an all d'Hiwwelen, den Uebstbam an all Zeder; 148: 10 D'Béischt an all Déieren, Reptilien a Flüchtlingen; 148: 11 D'Kinneke vun der Äerd an all d'Leit, d'Prënzen an all d'Riichter vun der Äerd; 148: 12 Och jonk Männer a Jongfraen, al Männer a Kanner . 148: 13 Lueft den Numm vum HÄR, well säin Numm eleng ass héich. Seng Herrlechkeet ass iwwer d'Äerd an den Himmel. 148: 14 Hien huet d'Muecht vu sengem Vollek héichgehalen; Lueft hien all seng Hellegen, d'Kanner vun Israel, d' Leit no bei him. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 149

149: 1 Singt dem Här en neit Lidd; Säi Luef an der Versammlung vun den Hellegen. 149: 2 Loosst Israel hir Hiersteller sinn; D'Kanner vu Zion freeën sech iwwer hire Kinnek. 149: 3 Lueft säin Numm mat Danz; Sang him mat Tamburin an Harf. 149: 4 Well den Jehova huet Freed u sengem Vollek; Hie wäert déi bescheiden mat Erléisung verschéineren. 149: 5 Loosst d'Hellege sech a senger Herrlechkeet freeën , a sangen och op hire Better. 149: 6 Erhieft Gott mat Ären Hals, an zweegeschäerft Schwerter an den Hänn, 149: 7 Fir Rache ënner den Natiounen ze maachen, a Strof ënner de Vëlker; 149: 8 Fir hir Kinneke mat Fettbänn ze bannen , an hir Adeleger mat Eiseketten; 149: 9 Fir hinnen dat entscheet Uerteel auszeféieren; Herrlechkeet wäert dëst all seng Hellegen sinn. Halleluja.

PSALMS
Kapitel 150

150: 1 Lueft Gott a sengem Hellegtum; Lueft hien an der Herrlechkeet vu sengem Himmelskierper. 150: 2 Lueft hien fir seng mächteg Wierker; Lueft hien no senger exzellenter Gréisst. 150: 3 Lueft hien zum Klang vum Horn; Lueft hien mat Hëft an Harf. 150: 4 Lueft hien mat Tamburin an Danz; Lueft hien mat Stréckelen a Fluiten. 150: 5 Lueft hie mat kloeren Zymbaler; Lueft hien mat freedege Cymbalen. 150: 6 Alles wat otemt, lueft den HÄR. Halleluja.

SPRÉCHWUERT

Kapitel 1

1: 1 D'Spriecher vum Salomo, Jong vum David, Kinnek vun Israel. 1: 2 Fir Wäisheet an Doktrin ze verstoen, Fir gescheit Grënn ze kennen, 1: 3 Fir de Berodung vu Virsiicht, Gerechtegkeet, Uerteel an Eegekapital ze kréien; 1: 4 Fir der Einfachheet Sachheet ze ginn, An der jonker Intelligenz a Verstand . 1: 5 De Weise wäert héieren, a Wësse wäert eropgoen, An d'Verständnis kritt Berodung, 1: 6 Fir Spréchwuert an Erklärung ze verstoen, Wierder vun de Weisen, an hir déif Spréch. 1: 7 Den Ufank vu Wäisheet ass d'Angscht virum Här; Nar veruechten d' Wäisheet an d'Léiere.

1: 8 Héiert, mäi Jong, d'Instruktioun vun Ärem Papp, a veruecht net d'Direktioun vun Ärer Mamm; 1: 9 Fir si wäerten en Ornament vun der Gnod op Ärem Kapp sinn, a Ketten ëm Ären Hals. 1:10 Mäi Jong, wa Sënner dech täusche wëllen , averstan net. 1:11 Wa se soen: Komm mat eis; Loosst eis leien a waarden Blutt ze vergiessen, Loosst eis den Onschëllegen ouni Grond verfollegen; 1:12 Mir schlécken se lieweg wéi de Schier, A ganz, wéi déi, déi an d'Déift falen; 1: 13 Mir fanne alles wäertvollt, fëllen eis Haiser mat verwinnt; 1:14 Gitt Äert Lous ënner eis; Loosst eis all e Sak hunn, - 1:15 Mäi Jong, gitt net mat hinnen op d'Strooss. Huelt Äre Fouss vun hire Weeër ewech, 1:16 Fir hir Féiss lafe béis, A si séiere sech fir Blutt ze vergiessen. 1:17 Fir ëmsoss gëtt d'Netz virun den Ae vun all Vugel verbreet; 1:18 Awer si leeën eng Fal fir hiren eegene Blutt, a si leeën eng Sträich fir hir Séilen. 1:19 Esou sinn d'Weeër vu jidderengem, deen der Gier gëtt, wat d'Liewe vun deenen hëlt, déi et hunn.

1:20 Wäisheet rifft op de Stroossen, hieft hir Stëmm an de Stroossen ; 1:21 Kräischen an den Haaptversammlungsplazen; Bei den Entréeën zu de Stadpaarte seet hien seng Grënn. 1:22 Wéi laang, Dir Einfach, wäert Dir d'Einfachheet gär hunn, A Spottler wënschen de Spott ze maachen, an Narren hunn d'Wëssenschaft ofgeleent? 1:23 Zréck op meng Bestrofung; Kuckt, ech ginn mäi Geescht op lech aus a loossen lech meng Wierder wëssen. 1:24 Well ech geleckt hunn, an Dir sidd net bereet ze héieren, hunn ech meng Hand ausgestreckt, an et war keen ze héieren, 1:25 awer Dir hutt all mäi Rot ofgeleent An Dir wollt net meng Bestrofung, 1:26 Ech wäert och laachen iwwer Är Katastrof, an Ech maachen de Spott wann dat wat Dir fäert lech kënnt; 1:27 Wann Är Angscht wéi Zerstéierung kënnt, an Är Ongléck kënnt wéi e Wirbelwind; Wann Dir op lech Nout an Angscht kënnt. 1:28 Da ruffe se mech un, an ech äntweren net; Si siche moies no mir a fanne mech net. 1:29 Well se d'Wäisheet haassen, an d'Angscht vum Här net gewielt hunn, 1:30 Och wollte se net mäi Rot, an hunn all meng Reproz veruecht, 1:31 Si iessen d'Fruucht vun hirem Wee a gi mat hirem eegene Rot sat. 1:32 Fir de Mëssverständnis vun der ignorant wäert hinnen ëmbréngen, an de Wuelstand vun Narren wäert hinnen verduerwe; 1:33 Awer wien no mir nolauschtert, wäert sécher wunnen an a Fridde liewen, ouni Angscht virum Béisen.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 2

2: 1 Mäi Jong, wann Dir meng Wierder kritt , A meng Befehl an Iech halen, 2: 2 Maacht Äert Ouer op d'Wäisheet opmierksam; Wann Dir Äert Häerz zum Verständnis geneigt, 2: 3 Wann Dir zum Verständnis rifft, A gitt Är Stëmm zum Verständnis; 2: 4 Wann Dir hatt als Sëlwer sicht , A sicht no hir wéi no Schätz, 2: 5 Da verstitt Dir d'Angscht virum Här, a fënnt d'Wësse vu Gott. 2: 6 Fir den HÄR gëtt Wäisheet, an aus sengem Mond kënnt Wëssen a Verständnis. 2: 7 Hien bitt gesonde Wäisheet fir déi Éierlechkeet ; Et ass e Schild fir déi, déi oprecht trëppelen. 2: 8 Hien ass deen, deen d'Weeër vum Uerteel bewaacht, an de Wee vu senge Hellegen erhält. 2: 9 Da verstitt Dir Gerechtegkeet, Gerechtegkeet an Eegekapital, an all gudde Wee. 2:10 Wann d'Wäisheet an Ärem Häerz kënnt, A Wësse freet Är Séil, 2:11 Diskretioun behält Iech; Intelligenz wäert dech erhalen, 2:12 Fir dech vum béise Wee ze befreien, Vun de Männer, déi béis schwätzen, 2:13 Déi déi riicht Weeër verloossen, an däischter Weeër goen ; 2:14 Wien sech iwwer dat Béist freet, dee sech un d'Perversitéite vum Vize verwinnt; 2:15 Déi Weeër si kromm, a seng Weeër kromme. 2:16 Dir wäert vun der komescher Fra ausgeliwwert ginn, vum Frieme dee mat senge Wierder flattert , 2:17 De Begleeder vun hirer Jugend verléisst, an de Bond vun hirem Gott vergësst. 2:18 Dofir ass säi Haus zum Doud geneigt, a seng Weeër Richtung Doudegen; 2:19 All déi, déi bei hatt kommen, kommen ni méi zréck, an och net de Wee vum Liewen nogoen . 2:20 Sou wäert Dir um Wee vum Gudden trëppelen, an de Wee vun de Gerechte verfollegen.

2:21 Fir déi Éierlechkeet wäerten d'Äerd wunnen, an déi Schold sinn an hir bleiwen, 2:22 awer déi Schlecht ginn aus der Äerd ofgeschnidden, an déi Schlecht ginn aus dem Buedem geraumt.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 3

3: 1 Mäi Jong, vergiesst net mäi Gesetz, an haalt meng Geboter an Ärem Häerz; 3: 2 Fir d'Längt vun Deeg a Joer vum Liewen A Fridden wäert Iech erhéijen. 3: 3 Barmhäerzegkeet a Wourecht ginn ni vun Iech fort ; Bind se ronderëm den Hals, Schreift se op der Tablett vun Ärem Häerz; 3: 4 An Dir fannt Gnod a gutt Meenung an den Ae vu Gott a vu Männer. 3: 5 Vertrau op den Här mat all Ärem Häerz, a leet net op Äert eegent Verständnis. 3: 6 Op all Är Weeër erkennt hien , an hie wäert Är Weeër riicht maachen. 3: 7 Sidd net schlau an Ärer eegener Meenung; Fäert den Här, a kuck dech vum Béisen ewech; 3: 8 Fir et ass Medizin fir Äre Kierper, an lessen fir Är Schanken. 3: 9 Éier den HÄR mat Ärem Räichtum a mat den éischte Friichte vun all Ären Uebst; 3:10 An Är Scheieren wäerte mat vill gefëllt sinn, an Är Dëppchen iwwerflëssege mat neie Wäin. 3:11 Veruecht net, mäi Jong, d'Strof vum Här, a sidd net midd vu senger Korrektur; 3:12 Fir den HÄR chastiseth wiem hie gär, Wéi e Papp chastises sengem Jong. 3:13 Geseent ass de Mann, dee Wäisheet fënnt a Verständnis kritt; 3:14 Fir hir Gewënn ass besser wéi de Gewënn vun Sëlwer, an hir Uebst méi wéi labber Gold. 3:15 Et ass méi wäertvoll wéi wäertvoll Steng ; An alles wat ee sech wënsche kann, kann ee sech net vergläichen. 3:16 Längt vun Deeg ass an hirer rietser Hand; Lénks lénks, räich an Éier. 3:17 Hir Weeër sinn agreabel Weeër, an all hir Weeër Fridden. 3:18 Si ass e Bam vum Liewen fir déi, déi hatt an de Grëff kréien , a geseent sinn déi, déi hatt fest halen. 3:19 Jehova huet duerch Wäisheet d'Äerd gegrënnt; Duerch Verständnis huet hien den Himmel etabléiert.

3:20 Duerch säi Wëssen, d'Déiften goufen opgedeelt, an den Himmel drop Tau. 3:21 Mäi Jong oder, loosst dës Saachen net vun Ären Aen ofwäichen; Halt d'Gesetz a Berodung, 3:22 A si wäerten d'Liewe fir Är Séil sinn, an d'Gnod fir Ären Hals. 3:23 Da gitt Dir zouversiichtlech op Ärem Wee, An Äre Fouss stéisst net. 3:24 Wann Dir leet, da sidd Dir net Angscht, awer Dir wäert leien, an Äre Schlof wäert agreabel sinn. 3:25 Dir wäert keng Angscht viru plötzlecher Angscht hunn, och net fir de Ruin vum Béisen, wann et drëm geet, 3:26 Fir den HÄR wäert Äert Vertraue sinn, an hie wäert Äre Fouss behalen, net gefaang ze ginn. 3:27 Verweigert net gutt ze maachen, wien et ass, Wann Dir d'Kraaft hutt et ze maachen. 3:28 Sot net zu Ärem Noper: Gitt a komm zréck, a muer ginn ech lech, Wann Dir eppes hutt him mat lech ze ginn. 3:29 Probéiert net Béis géint Ären Noper, dee sécher mat lech wunnt. 3:30 Huet kee Prozess mat iergendeen ouni Grond, Wann se lech net falsch gemaach hunn. 3:31 Neid den ongerechte Mann net a wielt keng vu senge Weeër. 3:32 Well den HÄR de Schlechten ofleeft; Awer säi Geheimnis ass mat de Gerechten. 3:33 De Fluch vum Här ass iwwer d'Haus vun de Béisen, awer hie wäert d'Wunneng vun de Gerechte blesséieren. 3:34 Sécher wäert hien de Spott mocken, an hie wäert der bescheidener Gnod ginn. 3:35 Weise Männer wäerten Éier ierwen, Awer Narren droen hir Schimmt.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 4

4 : 1 Héiert, Kanner, d'Léiere vun engem Papp, a passt op, datt Dir Verstand kennt. 4: 2 Fir ech ginn lech gutt Unterrécht; Verlooss net mäi Gesetz. 4: 3 Och ech war mäi Papp säi Jong, delikat an eenzegaarteg viru menger Mamm. 4: 4 An hie léiert mech , a sot zu mir: Loosst Äert Häerz meng Grënn behalen, Halt meng Geboter, an Dir wäert liewen. 4: 5 Kritt Wäisheet, kritt Verständnis; Vergiesst net oder gitt vun de Grënn vu mengem Mond fort; 4: 6 Loosst hatt net verloossen, a si wäert dech behalen; Hunn hatt gär, an ech halen dech . 4: 7 Wäisheet virun allem; Wäisheet kréien; An iwwer all Är Besëtz Intelligenz kréien. 4: 8 Maacht hatt super, a si wäert dech super maachen; Si wäert dech éieren, wann Dir hatt ëmgedréint hutt. 4: 9 Hien wäert en Ornament vun der Gnod fir Äre Kapp ginn; Kroun vun der Schéinheet wäert lech ginn. 4:10 Héiert, mäi Jong, a kritt meng Grënn, an Dir wäert d'Joer vum Liewen multiplizéieren. 4:11 Ech hunn dech op de Wee vu Wäisheet gefouert, an ech hunn dech op riichte Weeër gemaach. 4:12 Wann Dir gitt, ginn Är Schrëtt net méi enk, a wann Dir leeft, da stierzt Dir net. 4:13 Halt de Rot, loosst et net; Spuert et, well dat ass Äert Liewen. 4:14 Gitt net op de Wee vun de Béisen, gitt och net op de Wee vun de Béisen. 4:15 Loosst hatt, gitt net duerch hatt; Gitt vun hatt fort, komm eran. 4:16 Fir si schlofen net wa se net falsch gemaach hunn, a verléieren de Schlof wa se kee fale gelooss hunn. 4:17 Fir si iessen d'Brout vu Béisen, a si drénken de Wäin vum Iwwerfall; 4:18 Awer de Wee vun de Gerechten ass wéi d'Liicht vun der Dämmerung, erop bis den Dag perfekt ass.

4:19 De Wee vun de Béisen ass wéi Däischtert; Si wësse net wat se stierzen. 4:20 Mäi Jong, passt op meng Wierder op; Neigt Äert Ouer zu menge Grënn. 4:21 Si loossen Är Aen net; Halt se an der Mëtt vun Ärem Häerz; 4:22 Fir si si Liewen fir déi, déi se fannen, a Gesondheet fir hire ganze Kierper. 4:23 Virun allem iwwerwaacht, waacht Äert Häerz; Well d'Liewe fléisst vun him. 4:24 Ewechzehuelen Béisen aus Ärem Mond, an ewechzehuelen Béisen aus Är ufänken. 4:25 Loosst Är Ae riicht aus kucken, a dréit Är Aen op dat wat virun lech ass. 4:26 Ënnersicht de Wee vun Äre Féiss, An all Är Weeër ginn riicht. 4:27 Fuert net op riets oder lénks; Huelt Äre Fouss vum Béisen ewech.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 5

5: 1 Mäi Jong, passt op meng Wäisheet op an neigt Äert Ouer zu mengem Verstand, 5: 2 fir datt Dir Berodung hält, an Är Lëpsen d' Wësse behalen . 5: 3 Fir d'Lëpse vun enger komescher Fra drénken Hunneg, an hir Gaum ass méi weich wéi Ueleg ; 5: 4 Awer säin Enn ass bitter wéi Wermut, schaarf wéi en zweegeschäerft Schwert. 5: 5 Seng Féiss ginn zum Doud erof; Seng Schrëtt féieren op Sheol. 5: 6 Seng Weeër sinn onbestänneg; Dir wäert se net kennen, Wann Dir de Wee vum Liewen net berécksiichtegt. 5: 7 Elo , Kanner, lauschtert op mech a gitt net vun de Wierder vu mengem Mond fort. 5: 8 Halt Äre Wee wäit vun hir, A gitt net no bei hirer Hausdier; 5: 9 Fir datt Dir den Auslänner Är Éier gitt, an Är Joren de Grausamen; 5:10 Fir datt Friemer mat Ärer Kraaft zefridden sinn , an Är Aarbecht am Friemen Haus sinn; 5:11 An Dir stäipt um Enn, Wann Äert Fleesch an Äre Kierper verbraucht ginn, 5:12 A sot: Wéi hunn ech de Rot gehaasst, a mäin Häerz huet d'Verweigerung veruecht; 5:13 Ech hunn d'Stëmm vun deenen, déi mech geléiert hunn, net héieren, an déi, déi mech geléiert hunn, hu mäi Ouer net geneigt! 5: 14 Ech war bal an all schlechter Saach, an der Mëtt vun der Gesellschaft an der Kongregatioun. 5:15 Drénkt d'Waasser aus Ärem eegenen Zistern, An d'Stréimunge vun Ärem eegene Brunn. 5:16 Sollten Är Sprangbueren iwwerschwemmen op de Stroossen, an Är Stréimunge Waasser op de Plazen? 5:17 Loosst se fir lech eleng sinn, an net fir Friemer mat lech. 5:18 Kann Äert Fréijoer geseent sinn, a freet lech mat der Fra vun Ärer Jugend,

5:19 Wéi e beléiften Déier an eng gnädeg Gazelle. Seng Léifer zefridden lech zu all Moment , A a senger Léift ëmmer erëmzebauen. 5:20 A firwat, mäi Jong, gitt Dir blann mat der komescher Fra, an ëmfaasst d'Gebärmutter vum Friemen? 5:21 Fir d'Weeër vum Mënsch sinn an der Vue vum Här, an hien méngt all seng Weeër. 5:22 Seng eege Ongerechtegkeeten fänken déi Schlecht, an hie gëtt festgehale vun de Schnouer vu senger Sënn. 5:23 Hien wäert stierwen wéinst Manktem u Korrektur, a wäert falsch maachen wéinst der Gréisst vu senger Dommheet.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 6

6: 1 Mäi Jong, wann Dir sécher sidd fir Äre Frënd, Wann Dir Äert Wuert un engem Frieme verpflicht hutt, 6: 2 Dir hutt lech mat de Wierder vun Ärem Mond verbonnen, a sidd vun de Wierder vun Äre Lëpsen ageholl ginn. 6: 3 Maacht dat elo, mäi Jong, a rett lech, well Dir an d'Hand vun Ärem Noper gefall ass; Gitt he, a gitt sécher vun Ärem Frënd. 6: 4 Maacht Är Aen net schloofen, oder déif Äert Lidschen; 6: 5 Flucht wéi eng Gazelle aus der Hand vum Jeeër, A wéi e Vugel aus der Hand vum Lassoer. 6: 6 Géi bei den Seechomess, du schlaufen.Kuckt hir Weeër a sidd schlau; 6: 7 Déi kee Kapitän, nach Gouverneur, nach Här hunn, 6: 8 Si bereet hir Iessen am Summer vir, a sammelt hir Ënnerhalung an der Erntezäit. 6: 9 Lazy, wéi laang wäert Dir schlofen? Wéini wäerts du erwächen? 6:10 E bësse Schlof, e bësse Schlof, A klappt Är Hänn fir e bësse Rescht; 6:11 Sou wäert Äre Besoin als Weeër kommen, an Är Aarmut als bewaffnete Mann. 6:12 De Béisen, de verduerwe Mann, ass deen, deen an engem perversen Mond geet; 6:13 Dee wénkt seng Aen, Dee schwätzt mat senge Féiss, Dee mécht Zeeche mat de Fangeren. 6:14 Perversitéiten sinn a sengem Häerz; hien denkt ëmmer béis; Séis Diskord. 6:15 Dofir wäert seng Ongléck op eemol kommen; Op eemol gëtt et gebrach, an et gëtt keen Heelmëttel. 6:16 Six Saachen Jehovas haasst, An nach siwen haasst seng Séil: 6:17 Haughty Aen, e doruechter Zong, mengen onschëllegt Blutt, hiren Environnement 6:18 A Häerz béisen Gedanken iwwerleet, Féiss Suerg fir ze béisen lafen , 6:19 e falschen Zeien, dee Ligen schwätzt , an deen, dee Sträit tëscht de Bridder seet. Opgepasst géint Ehebriecher.

6:20, mäi Jong, haalt Ärem Papp säi Gebot, a gitt Är Mamm hir Léier net op; 6:21 Bannt se ëmmer an Ärem Häerz, bind se ronderëm den Hals. 6:22 Si féieren lech wann Dir gitt; wann Dir schlofe se halen lech; Si schwätze mat lech wann Dir erwächt. 6:23 Fir d'Gebot ass eng Luuchte, an d'Léier ass Liicht, an d'Behaaptungen, déi lech bezeechnen, sinn de Wee vum Liewen, 6:24 Fir lech vun der béiser Fra ze halen, vun der mëller Zong vun der komescher Fra. 6:25 Gitt Är Schéinheet net an Ärem Häerz, a verzaubert lech net mat hiren Aen; 6:26 Well wéinst dem Schatzfra gëtt de Mann op e Stéck Brout reduzéiert ; An d'Fra gejot dem Mann seng schéi Séil. 6:27 Kann e Mann Feier a sengem Schoss huelen Ouni seng Kleeder ze brennen? 6:28 Kann e Mann op gliddeg Kuelen trëppelen ouni seng Féiss ze verbrennen? 6:29 Also ass deen, deen zu der Fra vun sengem Noper geet; Keen deen et beréiert bleift ongestrooft. 6:30 Si verachten keen Déif, wann hie klaut Fir säin Appetit zefridden ze stellen wann hien hongereg ass; 6:31 Awer wann hie gefaang ass, wäert hie siwe Mol bezuelen; Et gëtt all d'Substanz vu sengem Haus. 6:32 Awer deen, deen doten, feelt u Verständnis; Korruptéiert seng Séil déi et mécht. 6:33 Hie fënnt Wonnen a Schimmt, A seng Schimmt gëtt ni ausgeläscht. 6:34 Fir Jalousie ass de Roserei vum Mënsch, an hien wäert am Dag vun der Rache net schounen. 6:35 Hien gëtt keng Ransom akzeptéieren, Och wäert hien verzeien wëllt, och wann Dir féngeren 'Geschenker.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 7

7: 1 Mäi Jong, haalt meng Wierder a schätzt meng Geboter bei Iech. 7: 2 Haalt meng Geboter an Dir wäert liewen, A mäi Gesetz wéi den Apel vun Ärem A. 7: 3 Bind se un den Fanger; Schreift se op der Tablet vun Ärem Häerz. 7: 4 Sot zu Wäisheet, Dir sidd meng Schwëster, an Intelligenz nennt hatt relativ; 7: 5 Fir Iech vun enger anerer Fra ze halen, A vun engem Friemen, deen hir Wierder erweicht. 7: 6 Ech hunn aus der Fënster vu mengem Haus gekuckt, duerch mäi Gitter, 7: 7 hunn ech gesinn ënner den Einfachen, ech hu bei de jonke Männer als e jonke Mann ouni Verständnis nogeduecht, 7: 8, deen op der Strooss laanscht niewent den Eck, An hie war ënnerwee bei hiert Haus, 7: 9 Owes vum Dag, wéi et schonn däischter war, An der Däischtert an der Däischtert vun der Nuecht. 7:10 Wann, eng Fra begéint him, verkleed als hoer an ausgefalene Häerz. 7:11 Troubled a kontrovers, Hir Féiss kënnen net doheem sinn; 7:12 Heiansdo ass hien op der Strooss, aner Mol op de Plazen, ronderëm all Eck lauert. 7:13 Hien huet hien an de Grapp geholl, an hie gekësst. Mat engem schamlosem Gesiicht sot hien: 7:14 Affer vum Fridden, deen ech versprach hat, Haut hunn ech meng Gelübd bezuelt; 7:15 Also sinn ech erauskomm fir ze treffen, Bus fläisseg Cando Äert Gesiicht, an Dir hutt fonnt. 7:16 Ech hunn mäi Bett mat Bettwäsch mat Egyptescher Schnouer bedeckt; 7:17 Ech hunn meng Kummer mat Myrrhe, Aloe a Kanéil parfüméiert . 7:18 Komm, loosst eis mat Léift gedronk bis mueres; Loosst eis eis an der Léift freeën . 7:19 Well de Mann net doheem ass; Hien ass op eng laang Rees gaang.

7:20 De Sak Suen huet hien an der Hand gedroen; Hie wäert zréck op den ernannten Dag heemgoen. 7:21 Si huet hien mat der Weichheet vun hire ville Wierder gemaach, Si huet hie gezwongen mat der Schlapperei vun hire Bios. 7:22 Op eemol ass hien no hir gaang, Wéi en Ochs zum Schluechten ass, A wéi en Dommen an de Prisong geet fir ze bestrofen; 7:23 Wéi de Vugel deen an d'Netz presséiert, a weess net datt et géint säi Liewen ass, bis de Pfeil säin Häerz duerchstécht. 7 : 24 An elo, Kanner, lauschtert op mech a bleiwt op d'Wierder vu mengem Mond. 7:25 Loosst Äert Häerz net op seng Weeër dréinen; Feel net op hire Weeër. 7:26 Fir et huet vill verletzt verursaacht, an och déi Stäerkst sinn doduerch ëmbruecht ginn. 7:27 Cami no al Seol ass säin Heem, wat zu de Kummeren vum Doud féiert.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 8

8: 1 rifft d'Wäisheet net, an d' Verständnis gëtt hir Stëmm? 8: 2 Op der Héicht vun der Strooss, Op der Kräizung vun de Weeër steet hien ; 8: 3 Op der Plaz vun den Diere, beim Agang vun der Stad, Bei der Entrée vun den Diere rifft hien: 8: 4 O Männer, ech kräischen lech; Meng Stëmm ass fir d'Kanner vum Mann. 8: 5 Verstinn, Dir einfach, Diskretioun; An Dir Narren, kommt op Verstand. 8: 6 Héiert, well ech soen exzellent Saachen, a maachen meng Lëpsen op fir gerecht Saachen. 8: 7 Well mäi Mond schwätzt Wourecht, an de Béisen huet meng Lëpsen ofgezunn. 8: 8 Just sinn all d'Wierder vu mengem Mond; Et gëtt näischt perverses oder krommes an hinnen . 8: 9 All si si richteg fir deen, deen et versteet, a vernünfteg fir déi, déi Wäisheet fonnt hunn. 8:10 Kritt meng Léier, an net Sëlwer; A Wëssenschaft virum gewielte Gold. 8:11 Fir Wäisheet ass besser wéi wäertvollt Steng; An alles wat ka gewënscht ginn ass net domat ze vergläichen. 8:12 Ech, Wäisheet, wunnen mat Verstand, an ech fannen d' Wësse vu Berodungen. 8:13 D'Angscht vum Här ass dat Béist ze haassen; Stolz an Arroganz, de schlechte Wee, An de perverse Mond, ech haassen zco. 8:14 Bei mir ass Berodung a gutt Uerteel; Ech sinn Intelligenz; mäin ass d'Kraaft. 8:15 Duerch mech regéiere Kinneke, a Prënze bestëmmen d'Gerechtegkeet. 8:16 Duerch mech regéiere Prënzen, an all Herrscher riichten d'Äerd. 8:17 Ech hunn déi gär, déi mech gär hunn, an déi, déi mech fréi sichen, fanne mech. 8:18 Räichtum an Éier si bei mir; Dauerhafte Räichtum, a Gerechtegkeet. 8:19 Meng Uebst ass besser wéi Gold, a Geldstrof Gold; A mäi Akommes besser wéi dat gewielt Geld.

8: 20 Ech wäert an der Aart a Weis vun Gerechtegkeet, An der Mëtt vun Weeër vun Uerteel, 8:21 maachen mir hunn déi hir Patrimoine Léift, an ech wäert hir Schätz fëllt. 8:22 Den Här huet mech am Ufank, scho vu fréier, ier seng Wierker besat. 8:23 Fir ëmmer hat d'Fürstentum, vun Ufank un, Virun der Äerd. 8:24 Virun der Déift war ech gebuer; Wann et keng Sprangbueren iwwerflësseg mat Waasser waren. 8:25 Ier d'Bierger entstanen sinn, Virun den Hiwwele war ech scho gebuer; 8:26 Hien huet d'Äerd nach net gemaach, nach d'Felder, nach den Ufank vum Stëbs vun der Welt. 8:27 Wéi hien den Himmel geformt huet, war ech do; Wéi hien de Krees op der Gesiicht vum Ofgrond verfollegt huet; 8:28 Wéi hien den Himmel uewen etabléiert huet, Wéi hien d' Brunnen vum Déif etabléiert hunn; 8:29 Wéi hien säi Statut an d'Mier gesat huet, sou datt d'Waasser net iwwer säi Gebot passéiert; Wéi hien d'Fundamenter vun der Äerd niddergeluecht huet, 8:30 war ech bei him alles ze bestellen, an et war seng Freed vun Dag zu Dag, Ech hat ëmmer Trouscht virun him. 8:31 Ech freeë mech iwwer de bewunnbaren Deel vun hirem Land; A meng Freed si mat de Männer vu Männer. 8:32 Elo, Kanner, héiert mech, a geseent sinn déi, déi meng Weeër halen. 8:33 Lauschtert Berodung a sidd schlau , a veruecht et net. 8:34 Geseent ass de Mann, dee mir nolauschtert, all Dag op meng Diere kuckt , Waart op meng Dierposten. 8:35 Fir wien dee mech fënnt, fënnt d'Liewen a kritt Gnod vum Här. 8:36 Awer deen, dee géint mech sënnegt , täuscht seng Séil; All déi mech haassen hunn den Doud gär.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 9

9: 1 Wäisheet huet hiert Haus gebaut, Si huet seng siwe Säulen ausgeschnëtzt. 9: 2 Hien huet seng Affer ëmbruecht, säi Wäin vermëscht an säin Dësch gedeckt. 9: 3 Si huet hir Meeder geschéckt; Op der héchster Stad huet hie gejaut. 9: 4 seet zu allen einfachen: Kommt hei. Zu dem Manktem u Verstand seet hien: 9: 5 Komm, ësst mäi Brout, an drénkt de Wäin, deen ech vermëscht hunn. 9: 6 Loosst einfach Saachen, a lieweg, a gitt op de Wee vum Verständnis. 9: 7 Deejéinegen, deen e Spott korrigéiert, bréngt Scham iwwer sech selwer; Wien de Schlechte bestrooft zitt Fleck un. 9: 8 Bestreit de Spotter net, fir datt hien dech net haasst; Korrigéiert d'Wise, an hie wäert dech gär hunn. 9: 9 Gitt de Weisen, a si wäerte méi schlau sinn; Léiert déi Gerecht, an hiert Léiere wäert eropgoen. 9:10 D'Angscht virum Här ass den Ufank vu Wäisheet, an d'Wësse vum Allerhellegste ass Verständnis. 9:11 Well vu mir wäerten Är Deeg eropgesat ginn, A Joer vum Liewen ginn derbäi. 9:12 Wann Dir schlau sidd, da sidd Dir schlau ; A wann Dir e Spott sidd, bezuelt Dir alleng. 9:13 Eng domm Fra ass en Troublemaker; Et ass einfach an ignorant. 9:14 Hie sëtzt op engem Stull bei der Dier vu sengem Haus, Op den héije Plazen vun der Stad, 9:15 Fir déi ze ruffen, déi op der Strooss passéieren , Déi ginn hir direkt Weeër. 9:16 Hie seet zu allen Einfachen: Kommt hei. Zum fehlende Sënn huet hie gesot: 9:17 Gestuelent Waasser si séiss, A Brout am Geheimnis giess ass schmaacht. 9:18 A si wëssen net datt déi Doudeg do sinn; Datt seng Gäscht an der Déift vum Sheol sinn.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 10

10: 1 D'Spriecher vu Salomo. E weise Jong mécht säi Papp glécklech, Awer en dommen Jong mécht seng Mamm traureg. 10: 2 Schätz vu Béisen wäert kee Virdeel hunn; Awer Gerechtegkeet liwwert vum Doud. 10: 3 Jehova wäert de Gerechte net verhongeren; Awer Ongerechtegkeet werft déi Schlecht aus. 10: 4 Eng schlapp Hand mécht aarm; Awer d'Hand vun de fläissege mécht räich. 10: 5 Wien am Summer versammelt ass e Mënsch vu Verstand ; Dee bei der Erntezäit schléift ass e schändegt Kand. 10: 6 Et gi Segen um Kapp vun de Gerechten; Awer Gewalt wäert de Mond vun de Schlecht bedecken. 10: 7 D'Erënnerung un de Gerechte gëtt geseent; Awer den Numm vun de Schlecht verrot. 10: 8 Déi Weis am Häerz kréien Geboter; Awer e Prating Nar soll falen. 10: 9 Wien an Integritéit geet, geet sécher; Awer deen, dee kromm Weeër hëlt, gëtt erausfonnt. 10:10 Wie wénkt mam A bréngt Trauregkeet; An e Geck mat senge Lëpse gëtt bestrooft. 10:11 De Mond vun de Gerechten ass eng Quelle vum Liewen; Awer Gewalt wäert de Mond vun de Schlecht bedecken. 10:12 Haass mécht Sträit op; Awer Léift wäert all Fouls ofdecken. 10:13 Wäisheet gëtt op de Lëppe vun de gescheit fonnt; Awer d'Stang ass fir de Réck vum Mangel u Verstand. 10:14 D'Wise behalen d'Wäisheet; Awer de Mond vum Narren ass no der Zerstéierung. 10:15 De Räiche säi Räichtum ass seng befestegt Stad; An d'Zerstéierung vun den Aarmen ass hir Aarmut. 10:16 D'Aarbecht vun de Gerechten ass fir d'Liewen; Awer d'Fruucht vum Schlecht ass fir d'Sënn. 10:17 Wee zum Liewen ass d'Instruktioun ze halen; Awer wien d'Reproof ofleent, geet op der Strooss.

10:18 Deen, deen Haass verstoppt, huet lëpseg Lëpsen; A wien Verleumdung verbreet ass en Narren. 10:19 A ville Wierder feelt et net u Sënn; Awer deen dee seng Lëpsen hält ass weis. 10:20 Gewielt Sëlwer ass d'Zong vun de Gerechten; Awer d'Häerz vun de Schlecht ass wéi näischt. 10:21 D'Lëpsen vun de Gerechte fidderen vill, Awer Narren stierwen aus Mangel u Verständnis. 10:22 Et ass de Segen vum Jehova dee räich mécht, an doduerch keng Trauregkeet bäidréit. 10:23 Béis maachen ass wéi Ënnerhalung fir den Nar; Awer Wäisheet erstallt de Mann vu Verständnis erëm. 10:24 Wat de Schlecht fäert, dat kënnt zu him; Awer wat se wënschen, gëtt de Gerechte ginn. 10:25 Wéi de Wirbelwind passéiert, sou bleift de Béisen net; Awer déi Gerecht bleiwen ëmmer. 10:26 Wéi Esseg fir d'Zänn, a wéi Rauch fir d'Aen, Sou ass de Schlauch fir déi, déi hien schécken . 10:27 D'Angscht virum Här wäert d'Deeg erhéijen; Awer d'Jore vun de Schlechte solle verkierzt ginn. 10:28 D'Hoffnung vun de Gerechten ass Freed; Awer d'Erwaardung vun de Schlechte wäert futti goen. 10:29 De Wee vum Här ass eng Kraaft fir déi perfekt; Awer et ass eng Zerstéierung fir déi déi Béis maachen. 10:30 De Gerechte wäert ni ewechgeholl ginn; Awer déi impious soll net d'Land wunnen. 10:31 De Mond vun der gerecht produzéiert Wäisheet; Awer déi béis Zong gëtt ofgeschnidden. 10:32 D'Lëpsen vun de Gerechte wëssen, wéi se schwätzen, wat gutt ass ; Awer de Mond vun de Béisen schwätzt Béis.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 11

11: 1 Falsch Gewiicht ass eng Abominatioun fir den Jehova; Awer dat ganzt Gewiicht freet him. 11: 2 Wann de Stolz kënnt, kënnt och Éier; Awer mat der bescheidener ass Wäisheet. 11: 3 D' Integritéit vun den Éierleche féiert se; Awer hien wäert de Béise vun hinnen zerstéieren. 11: 4 De Räichtum profitéiert net am Dag vum Roserei; Awer Gerechtegkeet wäert vum Doud liwweren. 11: 5 D'Gerechtegkeet vum Feelerlose Mann mécht säi Wee riicht; Awer de Schlecht vu senger Schlechtheet wäert falen. 11: 6 D'Gerechtegkeet vun den Éierleche soll se befreien; Awer Sënner ginn an hir Sënn gefaangen. 11: 7 Wann e béise Mënsch stierft, da geet seng Hoffnung; An d'Erwaardung vun de Schlechte geet ëm. 11: 8 De Gerechte gëtt aus Nout gerett; Awer de Schlecht kënnt op seng Plaz. 11: 9 En Hypokrit verletzt säin Noper mam Mond; Awer déi Gerecht gi mat Wäisheet geliwwert. 11:10 Am Gutt vun de Gerechte freet sech d'Stad; Awer wann déi Schlecht stierwen ass et e Fest. 11:11 Duerch de Segen vun den Éierleche wäert d'Stad héich ginn; Awer duerch de Mond vun de Schlecht gëtt et gestierzt. 11:12 Wien et Versteesdemech feelt, veruecht säin Noper; Awer de gescheitene Mann ass roueg. 11:13 Wien klatsch entdeckt d'Geheimnis; Awer deen, dee vun engem treie Geescht ass, hält all d'Saachen. 11:14 Wou keng schlau Richtung ass, falen d'Leit; Awer an der Villzuel vu Beroder gëtt et Sécherheet. 11:15 Deejéinegen, deen e Frieme garantéiert, wäert mat Angscht getraff ginn; Awer deen, deen d'Sécherheet haasst, wäert a Sécherheet liewen. 11:16 Eng schéi Fra wäert d'Éier hunn, an déi staark wäerten de Räichtum hunn.

11:17 E barmhäerege Mënsch mécht senger Séil gutt; Awer déi grausam Folter selwer. 11:18 Déi Schlecht maachen falsch Aarbecht; Awer deen, deen d'Gerechtegkeet seet, wäert eng sécher Belounung hunn. 11:19 Wéi d'Gerechtegkeet zum Liewe féiert, Also deen, deen dem Béise suivéiert, mécht zu sengem Doud. 11:20 Déi Béis am Häerz sinn eng Gnod fir den HÄR; Awer déi perfekt um Wee sinn him gutt. 11:21 Fréier oder spéider gëtt de schlechte Mann bestrooft; An d'Nokomme vun de Gerechte gi fräigelooss. 11:22 Wéi e gëllenen Ouerréng am Schniewel vun engem Schwäin Si ass déi schéi Fra an ewech vum Verstand. 11:23 De Wonsch vun de Gerechten ass nëmme gutt; Awer d'Hoffnung vun de Béisen ass Roserei . 11:24 Et sinn déi, déi verdeelen, a méi gëtt hinnen bäigefüügt; An et sinn déi, déi méi behalen wéi dat wat fair ass, awer se kommen zu Aarmut. 11:25 Déi generéis Séil wäert gutt goen; A wien zefridden ass, dee wäert och zefridden sinn. 11:26 Wien e Grain ophëlt, d'Leit verfluchen; Awer Segen wäert um Kapp vun deem sinn deen et verkeeft. 11:27 Wien dee Gutt sicht, sicht de Gonschten; Awer zu deenen déi Béis sichen, et wäert kommen. 11:28 Wien op säi Räichtum vertraut, fällt; Awer de Gerechte bloe wéi eng Branche. 11:29 Wien säi Haus bedréit , wäert de Wand ierwen; An den Narr wäert dem Weise vum Häerz Knecht sinn. 11:30 D'Uebst vum Gerechten ass e Bam vum Liewen; A wien Séilen gewënnt ass weis. 11:31 Sécher, de Gerechte gëtt op der Äerd belount; Wéi vill méi de Béisen an de Sënner!

SPRÉCHWUERT
Kapitel 12

12: 1 Wien d'Instruktioun gär huet, huet Wäisheet gär; Awer deen de Reproche haasst ass ignorant. 12: 2 D'Gutt kritt Gnod vum Här; Awer hie wäert e Mann vu béise Gedanken veruerteelen. 12: 3 De Mënsch wäert sech net duerch Béisheet etabléieren; Awer d'Wurzel vum Gerechte wäert net ewechgeholl ginn. 12: 4 Eng gudder Fra ass d'Kroun vun hirem Mann; Awer schlëmm wéi Rottung a senge Schanken. 12: 5 D'Gedanken vun de Gerechte sinn oprecht; Awer de Rot vun de Béisen ass Bedruch. 12: 6 D' Wierder vun de Schlecht sinn Zänn fir Blutt ze verginn; Awer de Mond vun den Éierleche soll se liwweren. 12: 7 Gott wäert de Béisen ëmsträichen, a si sinn net méi do; Awer d'Haus vun de Gerechte wäert fest bleiwen. 12: 8 No senger Wäisheet gëtt de Mënsch gelueft; Awer déi Béis am Häerz ginn veruecht. 12: 9 Besser ass de veruechtene deen Dénger huet, wéi deen, deen huet a kee Brout feelt. 12:10 De Gerechte këmmert sech ëm d'Liewe vu sengem Déier; Awer d'Häerz vun den impious ass grausam. 12:11 Wien säi Land bäibruecht huet, huet vill Brout; Awer deen, deen de Vagabonden follegt, feelt Verständnis. 12:12 Déi Schlecht begierzt d'Netz vun de Schlecht; Awer d'Wurzel vum Gerechte wäert Uebst droen. 12:13 Dee Béisen ass verwéckelt an d'Iwwergank vu senge Lëpsen; Awer déi Gerecht kommen aus Probleemer. 12:14 De Mënsch wäert zefridden mat Gutt vun der Fruucht vu sengem Mond; An et gëtt him bezuelt no der Aarbecht vu sengen Hänn. 12:15 De Wee vum Narren ass richteg a senger Meenung; Awer deen, dee Rot hält, ass schlau. 12:16 E Geck mécht seng Roserei direkt bekannt; Awer deen, deen d'Verletzung ignoréiert, ass gescheit.

12:17 Deen, deen d'Wourecht schwätzt, erkläert Gerechtegkeet; Awer de leien Zeien, Bedruch. 12:18 Et gi Männer, deenen hir Wierder wéi d'Schléi vum Schwert sinn; D'Wierder vu weise Leit si Medizin. 12:19 Déi richteg Lip bleift fir ëmmer; Ligen Zong just fir eng Zäit. 12:20 Täuschung ass an den Häerzer vun deenen, déi béis denken; Awer Freed an deem vun deenen, déi gutt denken. 12:21 Kee Schwieregkeete wäert de Gerechten treffen; Awer déi Schlecht wäerte mat Béis gefëllt sinn. 12: 22 Ligen Lëpsen sinn eng Abomatioun fir den Jehova; Awer déi, déi wierklech handelen, sinn seng Freed. 12:23 E vernünftege Mann verstoppt säi Wëssen; Awer d'Häerz vu Narren verëffentlecht Dommheet. 12:24 D'Hand vun de fläissege wäert regéieren; Awer Noléissegkeet wäert Nieweflëss sinn. 12:25 Besuergnëss am Häerz vun engem Mann schwéier hien; Awer e gutt Wuert freet hien op. 12:26 De Gerechten déngt als Guide fir säin Noper; Awer de Wee vun de Schlecht bréngt se zu Feeler. 12:27 De Geckege brécht net emol wat hie gejot huet; Awer de wäertvolle Mënsch vum Mënsch ass Fläiss. 12:28 Am Wee vun der Gerechtegkeet ass d'Liewen; An op seng Weeër gëtt et keen Doud.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 13

13: 1 E weise Jong kritt Berodung vu sengem Papp; Awer de Spotter lauschtert net op Reproofen. 13: 2 Vun der Uebst vu sengem Mond wäert e Mënsch gutt iessen; Awer d'Séil vun den Iwerrechter fënnt béis. 13: 3 Wie säi Mond schützt, seng Séil schützt; Awer deen, deen seng Lëpsen opmécht, huet Zerstéierung. 13: 4 D'Séil vun de Béisen wënscht, an erreecht näischt; Awer d'Séil vun de fläissege wäert gutt sinn. 13: 5 De Gerechten haassen e falscht Wuert; Awer de Béisen gëtt haasseg a berüchtegt. 13: 6 Gerechtegkeet bewaacht de perfekte Wee; Awer Béisheet wäert de Sënner ëmgoen. 13: 7 Et ginn déi, déi sech räich ausginn, an näischt hunn; An et sinn déi, déi sech aarm maachen, a vill Räichtum hunn. 13: 8 D'Léisegeld vum Mënsch ass a sengem Räichtum; Awer den armen Mann héiert keng Zensuren. 13: 9 D'Liicht vun de Gerechte wäert sech freeën ; Awer d'Lampe vum Béisen soll ausgeschalt ginn. 13:10 Sécher wäert de Stolz Sträit betruechten; Awer mat der gutt beroden ass Wäisheet. 13:11 De Räichtum vu Vanity wäert ofhuelen; Awer deen, dee mat enger ustrengender Hand versammelt, erhéicht se. 13:12 Waardenzäit verspéit ass eng Péng vum Häerz; Awer de Bam vum Liewen ass de Wonsch erfëllt. 13:13 Deejéinegen, deen de Virschlag veruecht, wäert dofir futti goen; Awer deen, deen d'Gebot fäert, gëtt belount. 13:14 D'Gesetz vun de Weise ass eng Quell vum Liewen Fir sech vun den Doudebänn ze trennen . 13:15 Gutt Verständnis gëtt Gnod; Awer de Wee vun Iwerrechter ass schwéier. 13:16 All gescheit Mann handelt clever; Awer e Narren wäert Dommheet weisen.

13:17 E béise Messenger bréngt Ongléck; Awer den treie Messenger bréngt Gesondheet. 13:18 Aarmut a Schimmt soll deen deen de Rot veruecht; Awer deen, dee Korrektioun hält, kritt Éier. 13:19 E Wënsch erfëllt freet d'Séil; Awer sech vum Béise weiderginn ass eng Abominatioun fir Narren. 13:20 Wien dee mat de Weise geet, soll weis sinn; Awer deen, deen sech mat Narren associéiert, gëtt zerstéiert. 13:21 Béis wäert Sënner verfollegen, Awer de Gerechte gëtt mat Gutt belount. 13:22 E gudde Mann léisst lerwen de Kanner vun de Kanner iwwerloossen; Awer de Sënner säi Räichtum gëtt fir déi Gerecht gehalen. 13:23 Am Aarmland vun den Aarmen ass vill Brout; Awer et ass verluer wéinst Mangel u Uerteel. 13:24 Wien de Strof zréckbehält haasst säi Jong; Awer deen, deen hie gär huet, disziplinéiert hien direkt. 13:25 De Gerechten ësst fir seng Séil zefridden ze stellen; Awer de Bauch vun de Béisen brauch et.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 14

14: 1 Eng weise Fra baut hiert Haus; Awer déi Domm zitt et mat hiren Hänn erof. 14: 2 Wien a senger Éierlechkeet geet, fäert den Här; Awer hie vu perverte Weeër veruecht hien. 14: 3 Am Mond vun engem Nar ass d'Staang vum Stolz; Awer d'Lëpsen vun de Weisen halen se. 14: 4 Ouni Ochsen ass d'Scheier eidel; Awer duerch d'Kraaft vum Ochs gëtt et vill Brout. 14: 5 De richtegen Zeien wäert net léien; Awer de falschen Zeien schwätzt Ligen. 14: 6 De Spotter sicht Wäisheet a fënnt et net; Awer de Mann huet d'Wäisheet verstanen et ass einfach. 14: 7 Gitt weg vum dommen Mann, well an him fannt Dir d'Lippen vum Wëssen net. 14: 8 D' Wësse vun der gescheit ass säi Wee ze verstoen; Awer d'Indiskretioun vu Narren ass Täuschung. 14: 9 Narren lächerlech géint Sënn; Awer ënner de Gerechte gëtt et e gudde Wëllen. 14:10 D'Häerz weess d'Batterkeet vu senger Séil; A Frieme wäert net an Ärer Freed Amëschung. 14:11 D' Haus vun de Schlecht gëtt verwüst; Awer floréiert Zelt vum oprechte. 14:12 Et gëtt e Wee deen dem Mënsch richteg schéngt; Awer säin Enn ass de Wee vum Doud. 14:13 Och beim Laachen huet d'Häerz Péng; An d'Enn vun der Freed ass Schwéierkraaft. 14 : 14 Vu senge Weeër ass de Réckfall am Häerz geklappt; Awer de gudde Mann wäert frou mat sengem sinn. 14:15 Déi einfach gleewen alles; Awer de gescheitene Mann kuckt gutt op seng Schrëtt. 14:16 Déi weis Angscht a sech vum Béisen ewech; Awer de Nar ass frech an zouversiichtlech. 14:17 Wien dee liicht rosen ass, mécht domm Saachen; An de béise Mann gëtt gehaasst. 14:18 Déi einfach wäert Dommheet ierwen; Awer déi gescheit gëtt mat Wäisheet gekréint.

14:19 Déi Béis béien sech virun de Gudden, an déi Béis bei den Diere vun de Gerechten. 14:20 Den Aarmen ass och haass fir säi Frënd; Awer et gi vill déi gär déi Räich hunn. 14:21 Dee säi Noper veruecht, Sënnen; Awer deen, dee Barmhäerzegkeet iwwer déi Aarm huet, gëtt geseent. 14:22 Sinn déi net, déi béis denken, ieren ? Barmhäerzegkeet a Wourecht erreeche wien dat Gutt denkt. 14:23 An all Aarbecht ass et Uebst; Awer d'Gespréich vun de Lëpsen veraarmt. 14:24 De Räichtum vun de weise ass seng Kroun; Awer d'Dommheet vu Narren ass verléift. 14:25 De richtegen Zeien liwwert Séilen; Awer e bedrunnene Zeien schwätzt Ligen. 14:26 An der Angscht vum Här ass staark Vertrauen; An hoffen hir Kanner wäerten hunn. 14:27 D'Angscht vum Här ass e Quelle vum Liewen Fir sech vun de Strëch vum Doud ze trennen . 14:28 An der Villzuel vu Leit ass d'Herrlechkeet vum Kinnek; An am Mangel u Leit d'Schwächt vum Prënz. 14:29 Wien dee lues ass, huet vill Verständnis; Awer deen, deen ongedëlleg am Geescht ass, erhieft Dommheet. 14:30 E friddlecht Häerz ass d'Liewe vum Fleesch; Awer Neid verrot de Schanken. 14:31 Deen, deen den Aarmen ënnerdréckt, beleidegt säi Maacher; Awer deen, dee frëndlech fir déi Bedürfteg ass, éiert hien. 14:32 Duerch seng Schlechtheet ginn déi Schlecht ausgestouss; Awer déi just am Doud hunn Hoffnung. 14:33 Wäisheet berouegt am Häerz vun der gescheit; Awer si ass net an der Mëtt vun Narren bekannt. 14:34 Gerechtegkeet mécht d'Natioun grouss; Awer d'Sënn ass en Affront géint d'Natiounen. 14:35 De Wuelstand vum Kinnek ass géint den Dénger verstan; Awer seng Roserei géint deen deen hie schummt.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 15

15: 1 Eng mëll Äntwert mécht Roserei ewech; Awer en haart Wuert bréngt Roserei op. 15: 2 D'Zong vun de Weise schmückt Wäisheet; Awer de Mond vun Narren schwätzt Blödsinn. 15: 3 D'Ae vum Här sinn iwwerall, kucken op dat Schlecht an dat Gutt. 15: 4 Eng mëll Zong ass e Bam vum Liewen; Awer hir Béisheet ass Brokenheet vum Geescht. 15: 5 E Geck veruecht de Rot vu sengem Papp; Awer deen deen d'Korrektioun hält wäert weis. 15: 6 Am Haus vun de Gerechte gëtt et grouss Versuergung; Awer Probleemer beim Gewënn vun de Schlecht. 15: 7 De Mond vun de weise verbreet Wäisheet; Net esou d'Häerz vu Narren. 15: 8 D'Affer vun de Béisen ass eng Ofschafung fir den Jehova; Awer d'Gebiet vun den oprechten ass seng Freed. 15: 9 De Wee vun de Béisen ass en Ekel fir den Jehova; Awer hien huet déi gär déi der Gerechtegkeet nokommen. 15:10 Counterclaim ass nervend fir déi déi d'Strooss verloossen; A wien Korrektioun haasst wäert stierwen. 15:11 Sheol an Abaddon si virum Här; Wéi vill méi d'Häerzer vun de Männer! 15:12 D'Spotter huet deen net gär deen him bestrooft, an assoziéiert net mat de Weise. 15:13 E freedegt Häerz verschéinert d'Gesiicht; Awer wéinst dem Schmerz vum Häerz fällt de Geescht. 15:14 E verstännegt Häerz sicht Wäisheet; Awer de Mond vu Narren friesse sech mat Dommheet. 15:15 All d'Deeg vun de Leid sinn schwéier; Awer e liewensfrou Häerz huet e stännegt Fest. 15:16 Besser ass e bësse mat der Angscht virum Här, Wéi grousse Schatz, wou et lerger ass. 15:17 Besser ass d'Liewensmëttel vu Geméis, wou et Léift ass, wéi vun engem ofgefettegten Ochs, wou Haass ass.

15:18 E rosen Mann fördert Sträit; Awer deen, dee lues a lues ass, berouegt de Sträit . 15:19 De Lazy Wee ass wéi eng Heck vun Däre n; Awer de Wee vun den oprechten, wéi eng Autobunn. 15:20 E weise Jong mécht e Papp frou; Awer en dommen Mann veruecht seng Mamm. 15:21 Dommheet ass Freed fir de Mangel u Verständnis; Awer de Mann vum Verständnis riicht seng Schrëtt. 15:22 D'Gedanke si frustréiert wou et kee Rot gëtt; Awer a ville Beroder bestätege se sech. 15:23 De Mënsch freet sech iwwer d'Äntwert vu sengem Mond; An d'Wuert zu der Zäit, wéi gutt et ass! 1 5:24 De Wee vum Liewen ass no uewen zum Verständnis, vum Sheol ënnen fortzegoen. 15:25 Jehova wäert d'Haus vun de Stolz zerstéieren; Awer hie wäert d'lerfschaft vun der Witfra etabléieren. 15:26 D'Gedanke vun de Schlechte sinn en Abominatioun fir den HÄR; Awer d'Ausdréck vun der Botz si propper. 15:27 De gierge Mann mécht en Opschwong a sengem Haus; Awer deen, dee Bestiechung haasst, wäert liewen. 15:28 D'Häerz vun de Gerechte mengt ze äntweren; Awer de Mond vun de Béisen schéisst béis Saachen aus. 15:29 Jehova ass wäit vum Béisen; Awer hien héiert d'Gebiet vun de Gerechten. 15:30 D'Liicht vun den Ae freet d'Häerz, An eng gutt Noriicht tréischt d'Schanken. 15:31 D'Ouer, dat d'Warnunge vum Liewe lauschtert, wäert ënner de Weise wunnen. 15:32 Deen, deen d'Disziplin veruecht, veruecht seng Séil; Awer deen, dee Korrektioun héiert, huet Verständnis. 15:33 D'Angscht vum Här ass d'Léier vu Wäisheet; A Bescheidenheet geet virun Éier.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 16

16: 1 Vum Mënsch sinn d'Dispositiounen vum Häerz; Awer vum Här ass d'Äntwert vun der Zong. 16: 2 All Weeër vum Mënsch sinn no senger eegener Meenung propper; Awer Jehova weegt d'Séilen. 16: 3 Verpflicht Är Wierker dem Här, an Är Gedanke ginn etabléiert. 16: 4 Alles wat den Jehova u sech selwer gemaach huet, an och de Béisen fir de béisen Dag. 16: 5 All houfreg am Häerz ass eng Abominatioun fir den Jehova; Et wäert sécher net ongestrooft bleiwen. 16: 6 Mat Barmhäerzegkeet a Wourecht gëtt d'Sënn korrigéiert, An duerch d'Angscht vum Här dréinen d'Männer sech vum Béisen ewech. 16: 7 Wann de Wee vum Mënsch dem Jehova gefält, mécht hien och seng Feinden a Fridde mat him. 16: 8 Besser ass e bësse mat Gerechtegkeet Wéi eng Vielfalt vun Uebst ouni Recht. 16: 9 D'Häerz vum Mënsch plangt säi Wee; Awer den Här riicht seng Schrëtt. 16:10 Et ass en Orakel op de Kinnek seng Lëpsen; Am Uerteel wäert hie säi Mond net prevarikéieren. 16:11 E just Balance a Waage gehéieren dem Här; Seng Aarbecht sinn all d'Gewiichter an der Täsch. 16:12 Et ass eng Abominatioun fir d'Kinneken fir Béis ze maachen, well den Troun ass a Gerechtegkeet etabléiert. 16:13 Gerecht Lëpsen sinn d'Freed vun de Kinneken, an d' Kinneken hunn dee gär, dee schwätzt wat richteg ass. 16:14 D'Roserei vum Kinnek ass e Messenger vum Doud; Awer de weise Mann wäert et vermeiden. 16:15 An der Freed vum Gesiicht vum Kinnek ass d'Liewen, A seng Benevolanz ass wéi eng lescht Reenwollek. 16:16 Et ass besser Wäisheet ze kréien wéi wäertvollt Gold; A Kaf vun intelingence si méi wäertvoll wéi Sëlwer.

16:17 De Wee vun der Éierlechkeet dréit sech vum Béisen ewech; Säi Liewe schützt wien säi Wee schützt. 16:18 Stolz ass virun der Zerstéierung, an en héijen Geescht ier se fällt. 16:19 Et ass besser de Geescht ze bescheiden mat dem bescheidenen Wéi de Läif mat de stolzen ze deelen. 16:20 Deejéinegen, deen d'Wuert versteet, fënnt bi en, An deen, deen op den Här vertraut, gëtt geseent. 16:21 Déi weis am Häerz gi gescheit genannt, a séiss Lëpsen erhéije Wëssen. 16:22 Wellsprong vum Liewen ass d'Verständnes fir de Besëtzer; Awer d'Léiere vu Narren ass Dommheet. 16: 23 D'Häerz vun de Weisen instruéiert säi Mond, an addéiert seng Lëpsen ze léieren. 16:24 Hunneg si mëll Spréch; Weichheet fir d'Séil a Medizin fir d'Schanken. 16:25 Et ass e Wee dee fir de Mënsch richteg schéngt, awer säin Enn ass de Wee vum Doud. 1 6:26 D'Séil vun deem dee schafft fir sech selwer, well säi Mond hie stimuléiert. 16:27 E béise Mënsch graaft no Béis, a seng Lëpsen si wéi eng Flam vu Feier. 16:28 E béise Mann mécht Sträit op, An e Klatsch trennt déi bescht Frënn. 16:29 E béise Mënsch verflaacht säin Noper a mécht hien op eng net gutt Manéier. 16:30 Maacht Är Aen zou fir Perversitéiten ze denken; Hie beweegt seng Lëpsen, hie mécht Béis. 16:31 Eng Éierekroun ass den Alter, deen am Wee vun der Gerechtegkeet fonnt gëtt. 16:32 Besser ass deen, dee lues ass wéi de staarken; An deen dee säi Geescht regéiert, wéi deen deen eng Stad hëlt. 16:33 D'Gléck gëtt an de Schouss geheit; Awer hir Entscheedung ass dem Här seng.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 17

17: 1 Besser ass en dréche Stéck, a friddlech, wéi en Haus vu Sträit voller Provisiounen. 17: 2 E weise Kniecht wäert iwwer de Jong regéieren, deen Éier mécht, a mat de Bridder deelt hien d'lerfschaft. 17: 3 De Koffer fir Sëlwer, an den Uewen fir Gold; Awer Jehova test Häerzer. 17: 4 Déi Schlecht sinn op déi béis Lip opmierksam; An de Ligener lauschtert op d'Detractor Zong. 17: 5 Deen, deen den Aarmen bespott, beleidegt säi Maacher; A wien sech a Kalamitéit freet, wäert net ongestrooft bleiwen. 17: 6 D'Kroun vun ale Männer sinn Enkelkanner, An d' Éier vun de Kanner, hir Elteren. 17: 7 Adel Ried, déi engem Narr passen; Wéi vill manner déi Ligen Lip dem Prënz! 17: 8 Edelsteen ass Bestiechung fir deen deen et praktizéiert; Wou och ëmmer Dir dréint, fannt Dir Wuelstand. 17: 9 Wien de Schold deckt , sicht Frëndschaft; Awer deen deen et verbreet setzt e Frënd op d'Säit. 17:10 D'Rebuke profitéiert d'Verständnis, Méi wéi honnert Sträifen op den Narr. 17:11 De Rebellen sicht nëmme Béis, an e grausame Messenger gëtt géint hie geschéckt. 17:12 Besser engem Bier ze begéinen , deem seng Wëllef geklaut gi sinn, Wéi e Geck a senger Dommheet. 17:13 Wien Béisen fir Gutt gëtt, Béis geet net aus sengem Haus fort. 17:14 Wien de Sträit ufänkt ass wéi een deen Waasser fräisetzt; Also halt op kämpfen ier et verwéckelt gëtt. 17:15 Deejéinegen, deen de Béisen rechtfäerdegt, an deen deen de Gerechte veruerteelt, Béid sinn ähnlech wéi eng Abominatioun vum Här 17:16 Wat ass de Präis an der Hand vun engem Narr fir Wäisheet ze kafen, ouni Verständnis? 17:17 Hien huet e Frënd zu all Moment gär, An ass wéi e Brudder an der Zäit vu Probleemer.

17:18 E Mann ouni Versteesdemech mécht sécher, an ass sécher an der Präsenz vu sengem Frënd. 17:19 Deejéinegen, dee Sträit gär huet, huet gär lwwergrëff; A wien d'Dier zevill opmécht, sicht säi Ruin. 17:20 De Béisen am Häerz wäert ni gutt fannen, a wien mat senger Zong stéiert, fällt an dat Béist. 17:21 Deen, deen e Narren gëtt, kritt hien zu senger Trauregkeet; An de Papp vun engem Narren wäert sech net freeën. 17:22 E freedegt Häerz ass eng gutt Medizin; Awer e futtisse Geescht dréit d'Schanken. 17:23 Déi Schlecht hëlt Bestiechung aus dem Schouss fir d'Weeër vun der Gerechtegkeet ze pervertéieren. 17:24 Wäisheet erschéngt am Gesiicht vum Verständnis; Awer engem Geck seng Ae wanderen bis op d'Enn vun der Äerd. 17:25 E dommen Jong ass d'Leed vu sengem Papp, a Batterkeet fir deen deen hien huet. 17:26 Et ass sécher net gutt de Gerechten ze veruerteelen, an och net d'Adelen ze schloen, déi dat maachen, wat richteg ass. 17:27 Wien seng Wierder rett, huet Wäisheet; Vun engem gescheitene Geescht ass de Mënsch vum Verständnes. 17:28 Och e Narren, wann hien ass roueg, gëtt gescheit gescheit; Wien seng Lëpsen zoumécht, gëtt verstan.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 18

18: 1 Säi Wonsch sicht deejéinegen dee sech ofwandelt an sech an all Geschäft mëscht. 18: 2 De Geck mécht kee Spaass beim Versteesdemech , mä säi Häerz opgedeckt ze kréien 18: 3 Wann déi Schlecht kommen, kënnt och d'Veruechtung, a mat der Éier veruerteelt hien. 18: 4 Déift Waasser sinn d'Wierder vum Mond vum Mënsch; An iwwerflësseg Baach, de Quell vu Wäisheet. 18: 5 Respekt fir d'Persoun vun de Béisen, d'Recht vun de Gerechte perveréieren ass net gutt. 18: 6 D'Lëpse vun engem Narren bréngen Sträit; A säi Mond rifft fir Schlaganfall. 18: 7 De Geck säi Mond ass Zerstéierung fir sech selwer, a seng Lëpsen sinn seng Séil. 18: 8 D'Wierder vum Klatsch si wéi séiss Brochstécker, a penetréieren an de Kär. 18: 9 Och deen, deen a senger Aarbecht vernoléissegt ass, ass de Brudder vum Mënsch ze verdreiwen. 18:10 E staarken Tuerm ass den Numm vum Här; De Gerechte lafe bei hien, an hie gëtt opgehuewen. 18:11 De Räichtum vun de räiche Mann ass seng befestegt Stad, a wéi eng héich Mauer a senger Imaginatioun. 18:12 Virun der Zerstéierung ass d'Häerz vum Mënsch opgehuewen, a ier d'Éier kleng ass. 18:13 Wien deen e Wuert beäntwert ier hien et héiert, ass Dommheet a Schimmt. 18:14 De Mënsch säi Geescht wäert seng Krankheet droen; Awer wien kann de gepéngte Geescht ënnerstëtzen? 18:15 D'Häerz vum Verständnis kritt Wäisheet; An d'Ouer vun de Weise sicht Wëssenschaft. 18:16 De Kaddo vun engem Mann erweidert säi Wee a féiert hie virun déi Grouss. 18:17 Hie schéngt deen éischte fir seng Saach ze plädéieren; Awer säi Géigner kënnt, an entdeckt hien. 18:18 Gléck mécht en Enn vu Geriichter, An entscheet tëscht de staarke.

18:19 E Brudder beleidegt ass méi déif wéi eng staark Stad, an de Sträit vu Bridder ass wéi d'Bars vun enger Festung. 18:20 Mat der Fruucht vum Mond vun engem Mann soll säi Bauch gefëllt ginn; Dir sidd zefridden mam Produkt op Äre Lippen. 18:21 Doud a Liewen sinn an der Kraaft vun der Zong, an deen deen et gär huet seng Friichten iessen. 18:22 Wien eng Fra fënnt, fënnt gutt, an kritt d'Gnod vum Här. 18:23 Déi Aarm schwätzen mat Entreeën, Awer déi Räich äntweren haart. 18:24 E Mann dee Frënn huet muss sech e Frënd weisen; A Frënd do ass méi vereent wéi e Brudder.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 19

19: 1 Besser ass den Aarmen, deen an Integritéit trëppelt, Wéi deen, dee pervers a Lëpsen a blöd ass. 19: 2 D'Séil ouni Wëssen ass net gutt, A wien sech mat senge Féiss presséiert sënnegt. 19: 3 D'Dommheet vum Mënsch verdréit säi Wee, An direkt ass säin Häerz irritéiert géint den Här. 19: 4 Räichtum bréngt vill Frënn; Awer den armen Mann ass vu sengem Frënd getrennt. 19: 5 E falschen Zeien wäert net ongestrooft bleiwen, A wien Ligen schwätzt wäert net entkommen. 19: 6 Vill sichen de Gonschten vun de Generéisen, A jidderee ass e Frënd vum Mann, dee gëtt. 19: 7 All d'Bridder vum Aarmen hate hien; Wéi vill méi wäerte seng Frënn vun him streiken! Et wäert nom Wuert sichen, an et net fannen. 19: 8 Dee Versteesdemech huet seng Séil gär; Wien de Verständnis bewaacht, fënnt gutt. 19: 9 E falschen Zeien geet net ongestrooft, A wien Ligen schwätzt, geet ëm. 19:10 Freed ass net passend fir e Narren; Wéi vill manner fir en Dénger Här vun de Prënzen ze sinn! 19:11 De Mënsch säi Verstand bréngt seng Roserei zréck, a seng Éier ass Beleidegung ze ignoréieren. 19:12 Wéi de Brudder vum Léiw senger Wëllef ass de Roserei vum Kinnek, a säi Gonscht wéi den Tau um Gras. 19:13 E dommen Jong ass traureg fir säi Papp, an de Frae Sträit dréit ëmmer weider. 19: 1 4 Haus a Räichtum sinn vun den Elteren ierflecher; Awer déi gescheit Fra vum Här. 19:15 Laziness bréngt déif Schlof, An déi opgepasst Séil hongereg. 19:16 Deen, deen d'Gebot hält, hält seng Séil; Awer deen dee seng Weeër veruecht huet wäert stierwen. 19:17 Deejéinegen, deen den Aarme gëtt, léint dem Här, a wat gutt hie gemaach huet, wäert hien erëm zréckbezuelen.

19:18 Strof Äre Jong wärend et Hoffnung ass; Awer net séier Är Séil fir se ze zerstéieren. 19:19 Wien rosen ass wäert d'Strof droen; A wann hie Gewalt benotzt, wäert hien nei Béis bäifügen. 19:20 Lauschtert Berodung a kritt Korrektur, fir datt Dir schlau sidd an Ärem Alter. 19:21 Vill Gedanken sinn am Häerz vum Mënsch; Awer de Rot vum Här wäert bestoen. 19:22 Zefriddenheet ass fir Männer Barmhäerzegkeet ze weisen; Awer den armen Mann ass besser wéi de Ligener. 19:23 D'Angscht vum Här ass d'Liewen, an de Mënsch wäert voller Rou mat him liewen; Et gëtt net schlecht besicht. 19:24 De lidderege Mann setzt seng Hand an d'Plack a bréngt se net emol op de Mond . 19:25 Schléit e Spotter, an de einfache gëtt gewarnt; A korrigéieren déi verständlech, Dir wäert d'Wëssenschaft verstoen. 19:26 Wie säi Papp beklaut a seng Mamm verdréit ass e Jong dee Scham verursaacht a Reproche bréngt. 19:27 Cesséiert, mäi Jong, d' Léieren ze héieren, déi lech aus de Grënn vun der Wäisheet wanderen. 19:28 E béisen Zeien mécht de Spott mam Uerteel, an de Mond vum Béisen verheemlecht Ongerechtegkeet. 19:29 Uerteeler ginn op Spottere virbereet, a Sträifen op de Réck vun den Narren.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 20

20: 1 Wäin ass e Spott, e staarkt Gedrénks ass e Spott, A wien duerch si falsch mécht, ass net schlau. 20: 2 Wéi de Brüll vun engem Léiw's Wëllef den Terror vum Kinnek ass; Deen, deen hie rosen mécht, sënn géint sech selwer. 20: 3 Éier ass vum Mënsch Sträit ze loossen; Awer all Narren wäert dra gewéckelt sinn. 20: 4 Eng faul Persoun pléit net wéinst dem Wanter; Also wäert hien an der Ernte froen, a wäert net fannen. 20: 5 Berodung ass wéi déif Waasser am Häerz vum Mënsch; Awer de Mënsch vum Verständnes wäert et faassen. 20: 6 Vill Männer verkënnegen all seng Guttheet, Awer wierkleche Mënsch, dee fënnt? 20: 7 De Gerechte geet a senger Integritéit; Seng Kanner si frou no him. 20: 8 E Kinnek deen um Troun vum Uerteel setzt, Mat senger Siicht r verdreift alles Béises. 20: 9 Wie ka soen: Ech hunn mäin Häerz propper gemaach, ech si propper vu menger Sënn? 20:10 E falscht Gewiicht an eng falsch Moossnam, béid sinn eng Abominatioun fir den Här. 20:11 Och e Jong ass vu senge Wierker bekannt, Wann säi Verhalen propper a oprecht ass. 20:12 D'Ouer dat héiert, an d'A dat gesäit, den Här huet béid gläich gemaach. 20:13 Schlof net gär, sou datt Dir net aarm gitt; Maacht Är Aen op, da sidd Dir zefridde mam Brout. 20:14 Dee kaaft, seet: Et ass schlecht, et ass schlecht; Awer wann hie sech ofdréit , lueft hie sech selwer. 20:15 Et ass Gold an eng Villzuel vun Edelsteieren; Awer gescheit Lëpsen sinn e wäertvollen Bijou. 20:16 Huelt seng Kleeder vun deem, dee fir den Onbekannte sécher war, an huelt e Versprieche vun deem, dee fir Friemer assuréiert ass.

20:17 Schmaacht ass e Mann deen e Brout leet; Awer méi spéit wäert säi Mond voll vu Kies sinn. 20:18 D'Gedanken mam Berodung si bestallt; An a schlau Richtung gëtt Krich gemaach. 20:19 Wien klatsch entdeckt dat Geheimnis; Also stéiert net d'Verëffentlechung vun der Zong . 20:20 Wien säi Papp oder seng Mamm verflucht, seng Luucht gëtt an däischterer Däischtert ausgeschalt. 20:21 Wueren, déi am Ufank séier gemaach ginn, ginn um Enn net geseent. 20:22 Sot net: Ech wäert mech rächen! Waart op Jehova, an hie wäert dech retten . 20:23 Falsch Gewichte sinn eng Abominatioun fir den Här, a falsch Waage sinn net gutt. 20:24 D'Schrëtt vum Mënsch gehéieren dem Här; Wéi versteet de Mënsch dann säi Wee? 20:25 Et ass eng Strécht fir e Mann, en Eed vun der Weihung séier ze maachen, an no deem ze maachen, ze reflektéieren. 20:26 E weise Kinnek gewënnt déi Schlecht a rullt d'Rad driwwer . 20:27 D'Lampe vum Här ass de Geescht vum Mënsch, deen d'Tiefe vum Häerz sicht. 20:28 Barmhäerzegkeet a Wourecht behalen de Kinnek an, A mat Barmhäerzegkeet steet säin Troun. 20:29 D'Herrlechkeet vun de Jonken ass hir Kraaft, an d'Schéinheet vun der aler ass hiren Alter. 20:30 Déi Sträifen, déi gewéckelt sinn, si Medikamenter fir déi Schlecht, An d'Strof puréiert d'Häerz.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 21

21: 1 Wéi d'Spaltunge vum Waasser, sou ass d'Häerz vum Kinnek an der Hand vum HÄR; Hien béit et fir alles wat hie wëll. 21: 2 All Wee vum Mënsch ass richteg a senger eegener Meenung; Awer Jehova weit Häerzer. 21: 3 Gerechtegkeet a Geriicht ze maachen ass Jehova méi frou wéi Affer. 21: 4 Houfreg Aen a Stolz vum Häerz, an de Gedanke vun de Béisen, sinn d'Sënn. 21: 5 D'Gedanken vun de fläissegen tendéieren sécher zum Iwwerfloss; Awer jiddereen dee verréckt rennt, geet sécher an d' Aarmut. 21: 6 Heefeg Schätz mat enger Ligenzong Ass de flüchtegen Otem vun deenen, déi den Doud sichen. 21: 7 D'Gewalt vun de Béisen wäert se zerstéieren, well se refuséieren Gerechtegkeet ze maachen. 21: 8 De Wee vum béise Mënsch ass kromm a komesch; Awer d'Aarbechte vun der Botz sinn oprecht. 21: 9 Et ass besser an engem Eck vum Daach ze liewen Wéi mat enger kontroverser Fra an engem grousse Haus. 21:10 D'Séil vun de Schlecht wënscht Béis; Säin Noper fënnt a sengen Aen kee Gefalen. 21:11 Wann de Spotter bestrooft gëtt, gëtt dat Einfach weis; A wann hien d'Wise veruerteelt, léiert Wëssenschaft. 21:12 Déi Gerecht betruechten d'Haus vun de Béisen, Wéi déi Schlecht duerch de Béise gestierzt ginn. 21:13 Wien säin Ouer fir de Kreesch vun den Aarmen zoumécht, hie rifft och a gëtt net héieren . 21:14 E Kaddo am Geheim berouegt Roserei, An e Kaddo am Schouss, staark Roserei. 21:15 Freed ass dem Gerechte Gerechtegkeet ze maachen; Awer Zerstéierung fir déi, déi Ongerechtegkeet maachen. 21:16 Dee Mann, dee vum Wee vun der Wäisheet sträift, wäert an der Gesellschaft vun den Doudegen zur Rou kommen.

21:17 Deejéinegen, deen d'Freed gär huet, gëtt e Bedierfleche Mann, an deen dee Wäin a Salben huet, gëtt net räich. 21:18 Eng Léisegeld fir déi Gerecht ass de Béisen, an déi Béis fir déi Éierlech. 21:19 Besser an engem Wüstland ze wunnen Wéi mat enger kontroverser a rosener Fra. 21:20 Wäertvollt Schatz an Ueleg sinn am Haus vun de Weisen; Awer en dommen Mann schléckt et op. 21:21 Wie Gerechtegkeet a Barmhäerzegkeet verfollegt, fënnt Liewen, Gerechtegkeet an Éier. 21:22 De weise Mann huet d'Stad vun de Mächtegen geholl an d'Kraaft ëmgeworf, an där se vertraut huet. 21:23 Dee säi Mond schützt a seng Zong seng Séil viru Problemer schützt. 21:24 Scornful ass den Numm vum houfregen a presuméierten, deen an der Frechheet vu senger Viraussetzung schafft . 21:25 De Wonsch vun der fauler Persoun stierft hien, Well seng Hänn net wëllen schaffen. 21:26 Et ginn déi, déi de ganzen Dag begeeschteren; Awer de Gerechte gëtt, an hält seng Hand net zréck. 21:27 D'Affer vun de Béisen ass eng Abominatioun; Wéi vill méi bitt et mam Béisen! 2 1:28 De Ligen Zeien geet ëm; Awer de Mann deen héiert bleift a sengem Spréchwuert. 21:29 E béise Mann härt säi Gesiicht; Awer de Gerechte befollegt seng Weeër. 21:30 Et ass weder Wäisheet nach Verständnis nach Berodung géint den Här. 21:31 D'Päerd mécht sech prett fir den Dag vum Kampf; Awer Jehova ass deen deen d'Victoire gëtt.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 22

22: 1 E gudde Numm ass méi wäertvoll wéi vill Räichtum, an e gudde Bericht méi wéi Sëlwer a Gold. 22: 2 Déi Räich an déi Aarm treffen sech; Souwuel de Salut zo Här. 22: 3 De Weise gesäit béis a verstoppt sech selwer; Awer déi einfachst Pass an absorbéiert de Schued. 22: 4 Räichtum, Éier a Liewen Si sinn d'Belounung vu Bescheidenheet an Angscht virum Jehova. 22: 5 Dären an Strécken sinn um Wee vun de Béisen; Dee seng Séil bewaacht bleift vun hinnen ewech. 22: 6 Train e Kand op säi Wee, an och wann hien al ass, wäert hien net dovun ofgoen. 22: 7 Déi Räich regéieren iwwer déi Aarm, an de Prêt ass Sklave vum Kreditgeber. 22: 8 Deen, deen Ongerechtegkeet seet, gëtt Ongerechtegkeet fonnt, an d'Staang vu senger Frechheet gëtt gebrach. 22: 9 Dat Barmhäerzeg A gëtt geseent, well et e bësse vu sengem Brout de Bedierftege ginn huet. 22:10 Gitt de Spotter eraus, an de Sträit geet eraus, a Sträit a Schimmt hale op. 22:11 Deen, dee propper vun Häerz gär huet, duerch d'Gnod vu senge Lëpsen huet d'Frëndschaft vum Kinnek. 22:12 D'Ae vu Jehova kucken iwwer d'Wëssen; Awer hien huet d'Saache vun den Iwergreffer gestéiert. 22:13 Dee lidderege seet: De Léiw ass dobaussen; Ech wäert dout op der Strooss sinn. 22:14 Eng déif Gruef ass de Mond vun enger komescher Fra; Dee géint deen den Här rosen ass, fällt dran. 22:15 Dommheet ass am Häerz vum Jong gebonnen; Awer d'Staang vun der Korrektioun wäert et vun him verdreiwen. 22:16 Wien deen Aarmen ënnerdréckt fir säi Gewënn ze erhéijen, Oder deen de Räiche gëtt, wäert sécher aarm ginn. Virschrëften a Virschrëfte.

22:17 Neigt Äert Ouer an héiert d'Wierder vun de Weisen, a gitt Äert Häerz op meng Wäisheet; 22:18 Fir et ass eng herrlech Saach, wann Dir se an lech selwer hält; Wann se just op Äre Lëpsen stinn. 22:19 Fir datt Äert Vertrauen op Jehova kënnt, hunn ech lech se haut och bekannt gemaach. 22:20 Hunn ech lech net dräimol geschriwwen A Berodung a Wëssenschaft, 22:21 Fir lech d'Gewëssheet vun de Wierder vun der Wourecht ze maachen, sou datt Dir nach eng Kéier Wierder vun der Wourecht un déi kënnt, déi lech geschéckt hunn? 22:22 Rob net déi Aarm, well se aarm sinn, an och net déi Aarm virun der Dier briechen; 22:23 Well den HÄR wäert hir Urteel beurteelen, an d'Séil vun deenen, déi se verwinnt , verwinnt. 22:24 Stéiert lech net mat der rosener, begleet lech net mam rosenen Mann, 22:25 Fir datt Dir seng Weeër léiert, an huelt eng Sträich fir Är Séil. 22:26 Sidd net ee vun deenen, déi sech selwer verflichten, an och net ee vun deenen, déi als Garant vu Scholden hannerloossen . 22:27 Wann Dir keng Sue hutt fir ze bezuelen, firwat sollten se Äert Bett ënner lech eraushuelen? 22:28 Kräizt net déi al Grenzen, déi Är Eltere gesat hunn. 22:29 Hutt Dir e gesetzleche Mann op der Aarbecht gesinn? Virun de Kinneke wäert et sinn; Et wäert net virun deene vun engem nidderegen Zoustand sinn.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 23

23: 1 Wann Dir sëtzt mat engem Här ze iessen, Betruecht gutt wat virun Iech ass, 23: 2 A gitt e Messer an den Hals, Wann Dir e groussen Appetit hutt. 23: 3 Kënnt net seng fein Delikatessen, well et ass sou falsch. 23: 4 Gitt net ängschtlech räich ze ginn; Sief gescheit, a gitt op. 23: 5 Sollt Dir Är Aen op Räichtum setzen, sidd Dir keen? Fir si gi Flilleke Wéi d'Flilleke vun engem Adler, a si fléien an den Himmel. 23: 6 Iesst net Brout mat der Misär, an och keng Loscht op seng Delikatessen; 23: 7 Fir wéi hien a sengem Häerz denkt, sou ass hien. Iessen an drénken, hie wäert Iech soen; Awer säin Häerz ass net mat Iech. 23: 8 Dir wäert den Deel kräischen deen Dir giess hutt, a verléiert Är mëll Wierder. 23: 9 Schwätz net an den Oueren vun engem Narr, Fir de Versteesdemech vun Äre Grënn gëtt manner appréciéiert. 23:10 Kräizt net déi al Grenz, gitt och net an d'Ierfschaft vun de Pappelosen; 23:11 Fir hire Verteideger ass de Mächtegen, dee seng Ursaach géint dech wäert beuerteelen. 23:12 Gitt Äert Häerz op d' Léierpersonal, an Är Oueren op Wierder vu Wäisheet. 23:13 Verweigert net de Jong ze korrigéieren; Well wann Dir hie mam Staf bestrooft, wäert hien net stierwen. 23:14 Dir wäert hie mat der Staang bestrofen, a seng Séil vum Sheol retten. 23:15 Mäi Jong, wann Äert Häerz schlau ass, wäert mäin Häerz sech och freeën; 23:16 Meng Darm wäert sech och freeën Wann Är Lëpsen oprecht Saache schwätzen. 23:17 Loosst Äert Häerz net neidesch op Sënner sinn, awer gitt weider an der Angscht virum Här all d'Zäit; 23:18 Well et ass sécher en Enn , an Är Hoffnung gëtt net ofgeschnidden. 23:19 Lauschtert, mäi Jong, a sidd schlau, a riicht Äert Häerz op de Wee.

23:20 Sidd net mat de Wäindrénker, och net mat de Fleeschiessen; 23:21 Fir de drunkard an der glutton wäert aarm ginn, a Schlof wäert Kleeder zerrass maachen. 23:22 Lauschtert Äre Papp, deen deen dech gebuer huet; A wann Är Mamm al ass, net veruecht. 23:23 Kaaft d'Wourecht, a verkeeft se net; Wäisheet, Instruktioun a Verständnis. 23:24 De Papp vu Jesus wäert sech freeën , an deen, dee schlau gëtt, wäert sech iwwer hie freeën. 23:25 Loosst Äre Papp a Är Mamm frou sinn , a loosst hatt, deen dech op d'Welt bruecht huet. 23:26 Gitt mir, mäi Jong, Äert Häerz, a loosst Är Aen meng Weeër gesinn. 23:27 Fir d'Hur ass den déiwen Ofgrond, an de Frieme ass eng schmuel Brunn . 23:28 Si och, wéi e Raiber, lauert a multiplizéiert d'Iwwergräifender bei de Männer. 23:29 Wien gëtt Wee fir? Fir wiem de Wéi? Fir wien streit Dir? Wien sinn d'Reklamatiounen fir? Fir wiem sinn d'Wonnen ëmsoss? Fir wiem déi geknallt Aen? 23:30 Fir déi, déi vill um Wäin hänken, Fir déi, déi no der Mëschung sichen. 23:31 Kuckt net op de Wäin wann e rout ass, Wann seng Faarf am Glas schéngt. Et kënnt glat eran; 23:32 Awer am Endeffekt wäert et wéi eng Schlaang bäissen, A wéi en Adder gëtt et Péng. 23:33 Är Ae kucken op komesch Saachen, an Äert Häerz wäert béis Saache schwätzen. 23:34 Dir wäert wéi een sinn, deen an der Mëtt vum Mier läit, Oder wéi een deen uewen op engem Mast ass. 23:35 An Dir sollt soen: Si hu mech geschloen, awer et huet mir näischt geschuet; Si hunn mech geschloen, awer ech hunn et net fonnt; Wann ech erwächen, wäert ech nach ëmmer no deem sichen.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 24

24: 1 Sidd net neidesch op béis Männer, a wëlle net mat hinnen ze sinn; 24: 2 Well säin Häerz denkt ze klauen, A seng Lëpsen schwätzen Ongerechtegkeet. 2 4: 3 Duerch Wäisheet gëtt d'Haus gebaut, an duerch Verständnis gëtt et etabléiert; 24: 4 A mat der Wëssenschaft ginn d'Kummeren gefëllt Mat allem wäertvoll an agreabel Gutt. 24: 5 De weise Mann ass staark, an de geléierte Mann kräfteg. 24: 6 Fir mat Erfindung wäert Dir Krich féieren, A Victoire ass an der Villzuel vu Beroder. 24: 7 Wäisheet ass héich fir engem Narr; Hie wäert de Mond net bei der Dier opmaachen. 24: 8 Wien mengt béis ze maachen, gëtt e Mann vu béise Gedanken genannt. 24: 9 De Gedanken vum Narren ass Sënn, an de Spott ass eng Abominatioun fir Männer. 24:10 Wann Dir faul am Schaffdag sidd, gëtt Är Kraaft reduzéiert. 24:11 Liwwer déi déi zum Doud gefouert ginn; Rett déi, déi a Liewensgefor sinn. 24:12 Fir wann Dir sot : Mir woussten et sécher net, wäert deen, deen d'Häerz waacht, net verstoen? Deen, deen no Ärer Séil passt, dee wäert et wëssen, A gëtt engem Mënsch no senge Wierker. 24:13 Huet Hunneg, mäi Jong, well et ass gutt, an d'Hunneg ass séiss fir Äre Goût. 24:14 Also wäert d'Wësse vun der Wäisheet fir Är Séil sinn; Wann Dir et fënnt, gitt Dir belount, An zum Schluss gëtt Är Hoffnung net ofgeschnidden. 24:15 O Béisen, leet net op d'Zelt vun de Gerechten, a plënnert seng Kummer net; 24:16 Fir déi Gerecht falen siwe Mol, a riicht op; Awer déi Schlecht falen a Schief. 24:17 Wann Äre Feind fällt, da freet lech net, a wann hien stéisst, loosst Äert Häerz net glécklech sinn ; 24:18 Fir datt den Här net op hie kuckt an et net gutt geet a seng Roserei vun him ofwandert.

24:19 Maacht lech net mat de Béisen a stéiert net béis; 24:20 Well et gëtt kee gutt Enn vum Béisen, an d'Luucht vun de Schlecht gëtt ausgeschalt. 24:21 Fäert den Här, mäi Jong an de Kinnek; Maacht lech net mat der onbestänneger; 24:22 Fir hir Zerstéierung kënnt op eemol; An d'Brochenness vu béiden, wien versteet? 24:23 Dëst sinn och Spréch vun de Weisen: Respektéiere vu Persounen am Uerteel ass net gutt. 24:24 Wien zum Schlecht seet: Dir sidd gerecht, d'Leit verfluchen hien, an d'Natiounen hunn hien ofgezunn; 24:25 Awer déi, déi him bestrofen, wäerte glécklech sinn, a grousse Segen kënnt op si. 24:26 Gekuscht sollten d'Lëps vun deem sinn, dee richteg Wierder äntwert. 24:27 Bereet Är Aarbecht dobausse vir, a bereet se an Äre Felder vir, an duerno baut Dir Äert Haus. 24:28 Sidd net en Zeie géint Ären Noper ouni Ursaach, a flaach net mat Äre Lippen. 24:29 Sot net, Wéi hie mir gemaach huet, sou wäert ech him maachen; Ech bezuelen de Mann no senger Aarbecht. 24:30 Ech si laanscht de Feldmeeschter gaang, an duerch de Wéngert vum Mann, dee kee Verstand huet; 24:31 A kuck, d'Dorne wieren iwwerall gewuess, d' Brennnesselen hu scho säi Gesiicht bedeckt, A säi Steen Zonk war schonn zerstéiert. 24:32 Ech hu gekuckt an hunn et a mengem Häerz geluecht; Ech hunn et gesinn, a si beroden. 24:33 E bësse Schlof, wénkt e bëssen, D' Hand iwwer d'Hand e bësse schloofen; 24:34 Also wäert Äert Bedierfnes wéi e Walker kommen, an Är Aarmut wéi e bewaffnete Mann.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 25

25: 1 Dëst sinn och Spréchwierder vu Salomo, déi d'Männer vum Hiskia Kinnek vu Juda kopéiert hunn: 25: 2 D'Herrlechkeet vu Gott ass eng Saach ze bedecken; Awer de Kinnek seng Éier ass hien ze iwwerpréiwen. 25: 3 Fir d'Héicht vun den Himmel a fir d'Tiefe vun der Äerd, A fir d'Häerzer vu Kinneken gëtt et keng Enquête. 25: 4 Huelt den Dreck aus dem Sëlwer, a Bijoue ginn op d'Schmelz eraus. 25: 5 Ewechzehuelen de Béisen aus der Präsenz vum Kinnek, a sengem Troun soll an Gerechtegkeet etabléiert ginn. 25: 6 Loosst lech net virum Kinnek luewen, a stitt net op der Plaz vun de Groussen; 25: 7 Fir et besser ass, datt Dir gesot kritt: Kommt hei erop, an net datt Dir virum Prënz erniddregt sidd, op deen Är Aen ausgesinn hunn. 25: 8 Maacht net séier an eng Klo, fir datt Dir wësst wat Dir am Ende maache musst, nodeems Ären Noper lech viru Geriicht bruecht huet. 25: 9 Gënnt Är Saach mat Ärem Begleeder, a verréid net engem anere säi Geheimnis, 25:10 Fir datt deen, deen et héiert, dech veréiert, an deng Ongerechtegkeet kann net gefléckt ginn. 25:11 Apple aus Gold mat Figuren aus Sëlwer Et ass dat Wuert wéi et soll. 25: 12 Wéi e Goldring an Ornament vu Geldstrof ass e weise Reprover fir en héieren Ouer. 25:13 Wéi de Kale vum Schnéi an der Erntezäit ass, ass en treie Messenger fir déi, déi hie schécken, well hien d'Séil vu sengem Meeschter erfrëscht. 25:14 Wéi Wolleken a Wand ouni Reen, Sou ass dee Mann, deen op falsch Liberalitéit stolzt. 25:15 Mat laanger Gedold gëtt e Prënz berouegt, an eng mëll Zong brécht Schanken. 25:16 Hutt Dir Hunneg fonnt? Iessen wat fir lech genuch ass, fir datt Dir et midd aus dervu kräizt.

25:17 Stop Äre Fouss vum Haus vun Ärem Noper, sou datt hien dech net haasst. 25:18 Hammer a Messer a schaarfe Pfeil Hien ass de Mann dee falsch Zeegnes géint säin Noper schwätzt. 25:19 Wéi e gebrochenen Zänn an e verdrëssene Fouss Ass Vertrauen an de Préventor an der Zäit vu Probleemer. 25:20 Deejéinegen, deen en onrouegt Häerz séngt, ass wéi deen, deen a kale Wieder seng Kleeder unditt, oder deen Esseg op Seef leet. 25:21 Wann Äre Feind hongereg ass, fiddert him Brout, a wann hien duuschtereg ass, gitt him Waasser ze drénken; 25:22 Fir Dir wäert Kuelen op sengem Kapp heapen, an den HÄR wäert lech zréckbezuelen . 25:23 De Nordwand dreift de Reen fort, An de rosen Gesiicht der Ofleichterzong. 25:24 Et ass besser an engem Eck vum Daach ze sinn Wéi mat enger kontroverser Fra an engem grousst Haus. 25:25 Wéi kale Waasser fir eng duuschtereg Séil, Sou ass déi gutt Noriicht aus wäit ewech. 25:26 Wéi e bedeckten Sprangbur an eng korrupt Quell, Déi Gerecht falen virun de Schlecht. 25:27 Vill Hunneg iessen ass net gutt, an et gëtt och net seng Herrlechkeet gepréift. 25:28 Wéi eng gebrach Stad ouni Mauer, Hien ass de Mann, deem säi Geescht keng Rein huet.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 26

26: 1 Wéi de Schnéi net passt am Summer, nach Reen an der Ernte, Also ass Éier net fir en Nar. 2 6: 2 Wéi de Spatz a sengem Wanderen, a wéi d'Schlukel a sengem Fluch, Also wäert de Fluch ni ouni Ursaach kommen. 26: 3 E Peitsche fir e Päerd, e Biesel fir en Aarsch an eng Staang fir engem Domm sengem Réck. 26: 4 Äntwert ni engem Narr no senger Dommheet, datt Dir och net wéi hien sidd. 26: 5 Äntwert e Narren wéi seng Dommheet et verdéngt, fir datt hie sech net no senger eegener Meenung weis betruecht. 26: 6 Wéi hien de Fouss schneit an de Schued drénkt, Sou ass deen, deen e Message vun der Narr schéckt. 26: 7 D'Been vun der Lämmer hänken nëtzlos; Sou ass de Spréchwuert am Mond vun engem Narren. 26: 8 Wéi een, deen e Steen an e Schlitt bindet, Sou mécht deen, deen engem Narren Éier gëtt. 26: 9 Dären dréckt an d'Hand vun engem gedronkene Mënsch, Sou ass de Spréchwuert am Mond vun den Narren. 26:10 Als Archer deen jiddereen blesséiert, Hien ass deen deen Narren a vagabonds astellen. 26:11 Wéi en Hond deen zu sengem Erbriechen zréckkoum, sou ass en Narren deen seng Dommheet widderhëlt. 26:12 Hutt Dir e weise Mann no senger eegener Meenung gesinn? Et gëtt méi Hoffnung fir en Narren wéi fir hien. 26:13 Dee lidderege seet: De Léiw ass am Wee; De Léiw ass op de Stroossen. 26:14 Wéi d'Dier sech op seng Poste mécht, sou dréint de faulen a sengem Bett. 26:15 De lidderege Mann setzt seng Hand an d'Teller; Hie gëtt midd dovun datt hien et op de Mond hëlt . 26:16 A senger eegener Meenung ass de lidderege méi schlau wéi siwen, déi wëssen ze beroden.

26:17 Deejéinegen, dee laanschtgeet, gëtt vu Roserei an engem anere Prozess matgeholl. Ass wéi een, deen en Hond un d'Oueren hëlt. 26:18 Wéi een dee verréckt gëtt a Lächer werft A Pfeiler an Doud, 26:19 Esou ass dee Mann dee säi Frënd täuscht a seet, ech hunn et sécher als Witz gemaach. 26:20 Ouni Holz geet e Feier aus, A wou kee Klatsch ass, hält Sträit op. 26:21 Kuel fir waarm Kuelen, an Holz fir d'Feier; An de Sträitmënsch fir Sträit ze entzéien. 26:22 D'Wierder vum Klatsch si wéi séiss Stécker, a penetréieren an de Kär. 26:23 Wéi sëlwer Drëpsen op de Potto geheit Sidd verflaacht Lëpsen a béis Häerz. 26:24 Deen, deen den Dag mat senge Lëpse verstoppt; Awer a sengem Interieur huet hien Maschinn Täuschung. 26:25 Wann ech frëndlech schwätzen, gleeft hien net; Et gi siwen Abominatiounen a sengem Häerz. 26:26 Och wann hiren Haass mat Dissimulatioun bedeckt ass, gëtt hir Schlechtheet an der Kongregatioun entdeckt . 26:27 Deejéinegen, deen e Gruef grueft, fällt dran; A fir deen, deen de Steen rullt, dee kënnt zréck. 26:28 Eng falsch Zong quält deen, dee blesséiert huet, an e flaache Mond léisst hien rutschen.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 27

27: 1 Breet Iech net iwwer muer; Well Dir wësst net wat den Dag vu sech selwer gëtt. 27: 2 Loosst de Frieme dech luewen, an net Ären eegene Mond; E Frieme, an net Är eege Lëpsen. 27: 3 De Stee ass schwéier, an de Sand ass schwéier; Awer d'Roserei vun engem Nar ass méi schwéier wéi béid. 27: 4 Roserei ass grausam, a Roserei ass haart; Awer wie ka virum Näid stoen? 27: 5 Open oppen ass besser wéi verstoppte Léift. 27: 6 Gleeweg sinn d'Wonne vun deem, dee gär huet; Awer d'Kusse vun engem deen haasst sinn wichteg. 27: 7 E Mann dee voll ass verachten d'Hunneg; Awer fir déi Hongereg ass alles batter séiss. 27: 8 Wéi e Vugel dat säin Nascht verléisst, sou ass de Mann dee seng Plaz verléisst. 27: 9 Salef a Parfum freeën sech iwwer d'Häerz, an de frëndleche Rot vun engem Frënd freet de Mënsch. 27:10 Loosst Äre Frënd net, an och net Äre Papp säi Frënd ; Gitt net bei dengem Brudder an den Dag vun Ärem Leed. Besser ass en Noper an der Géigend wéi e Brudder wäit ewech. 27:11 Sidd weis, mäi Jong, a maach mäi Häerz frou, an ech hunn eng Äntwert op deen, dee mech wéi deet. 27:12 Wien weis ass, gesäit béis a verstoppt sech selwer; Méi déi einfach déi passéieren an droen de Schued. 27:13 Huelt seng Kleeder vun deem ewech, deen dem Onbekannte sécher war; A wien de Frieme vertraut, huelt säi Verspriechen. 27:14 Wien säi Frënd mat haarder Stëmm blesséiert, moies fréi opstinn, gëtt vun engem Fluch erzielt. 27:15 Méi dauernd bei reentem Wieder An déi kontrovers Fra, si sinn ähnlech; 27:16 Maache wéi wann et enthale wier wéi de Wand zréckzehalen, Oder den Ueleg an der rietser Hand ze halen.

27:17 Eisen schaarf Eisen; An esou schärft de Mann d'Gesiicht vu sengem Frënd. 27:18 Wien sech fir de Figebam këmmert, dee seng Friichten ësst, a wien no sengem Meeschter seng Interesse kuckt, gëtt geéiert. 27:19 Wéi am Waasser entsprécht d'Gesiicht dem Gesiicht, sou d'Häerz vum Mënsch deem vum Mënsch. 27:20 Sheol an Abaddon sinn ni zefridden; Sou sinn d'Ae vum Mënsch ni zefridden. 27:21 D'Kriibs schmaacht Sëlwer, an den Uewen Gold, an de Mond vun deem, deen e Mann lueft. 27:22 Och wann hien en Narren an e Mörser werft mat Getreidekären, déi mat engem Ziichter gebrach goufen, soll seng Dommheet net vun him fortgoen . 27:23 Gitt gewëssenhaft den Zoustand vun Äre Schof ze wëssen, a kuckt gutt iwwer Är Schof; 27:24 Fir Räichtum dauert net fir ëmmer; A verdroen d'Kroun all Generatioun? 27:25 D'Gras wäert erauskommen, d'Gras wäert erschéngen, an d'Kraider vun de Bierger wäerte geziicht ginn. 27:26 D'Lämmer si fir Är Kleeder, an d'Geessen zum Präis vum Feld; 27:27 A vill Mëllech vun de Geessen fir Äert Ënnerhalt, fir den Ënnerhalt vun Ärem Haus a fir d'Ernärung vun Äre Meeder.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 28

28: 1 Déi Schlecht flüchten ouni verfollegt ze ginn; Awer déi Gerecht sinn fett wéi e Léiw. 28: 2 Wéinst der Rebellioun vum Land sinn hir Prënzen vill; Awer duerch de Verständnis an de weise Mann bleift et stabil. 28: 3 En aarme Mann an e Raiber vun den Aarmen ass wéi e staarke Reen dee kee Brout hannerléisst. 28: 4 Déi, déi d'Gesetz verloossen, luewen déi Schlecht; Awer déi, déi et halen, wäerte mat hinnen streiden. 28: 5 Béis Männer verstinn net d'Uerteel; Awer déi, déi de Jehova sichen, verstinn alles. 28: 6 Besser ass en armen Mann, deen a senger Integritéit trëppelt, wéi deen, dee pervers a Weeër a räich ass. 28: 7 Deen deen d'Gesetz hält ass e weise Jong; Awer deen, deen e Begleeder vu Guttons ass, schummt säi Papp. 28: 8 Dee säi Räichtum mat Wucher erhéicht an d'Interesse erhéicht, Fir deen, deen Erbaarmt mat den Aarmen huet, erhéicht en. 28: 9 Dee säin Ouer verdréit fir d'Gesetz ze héieren, säi Gebied ass och abominabel. 28:10 Wien de Gerechten op e béise Wee wandert, dee fällt a seng eege Grouf; Awer déi Perfekt soll d'Gutt ierwen. 28:11 De räiche Mann ass schlau a senger eegener Meenung; Awer déi Aarm, déi Verständnis hunn, gesäit duerch hien. 28:12 Wann de Gerechte sech freeën, ass grouss d'Herrlechkeet; Awer wann déi Schlecht opstinn, musse Männer sech verstoppen . 28:13 Wien seng Sënnen verstoppt, geet net gutt; Awer wien se beicht a verloosse wäert Barmhäerzegkeet fannen. 28:14 Geseent ass de Mann, deen ëmmer Gott fäert; Awer wien säin Häerz haart mécht, fällt an dat Béist. 28:15 E brüllende Léiw an en hongerege Bier. Hien ass de béise Prënz iwwer déi aarm Leit.

28:16 E Prënz ouni Versteesdemech wäert Erpressung multiplizéieren; Awer deen, deen d'Gier haasst, wäert seng Deeg verlängeren. 28:17 E Mann, dee mat engem sengem Blutt belaascht ass, flitt an d' Graf, a keen hält hien op. 28:18 Wien an Integritéit trëppelt, gëtt gerett; Awer deen, dee pervers Weeër ass, fällt an een. 28:19 Wien säi Land bäidréit, huet vill Brout; Awer deen, deen am Leer leeft, wäert mat Aarmut gefëllt sinn. 28:20 De Mann vun der Wahrheet wäert vill Segen hunn; Awer deen dee séier räich gëtt wäert net ouni Feeler sinn. 28:21 Respektéiere vu Persounen ass net gutt; Fir och e Stéck Brout soll de Mann iwwergräifen. 28:22 De Misst séier fir räich ze sinn, a weess net datt Aarmut op hie kënnt. 28:23 Wien deen e Mann duerno bestrooft, fënnt méi grouss Gnod wéi deen, dee mat der Zong flaacht. 28:24 Hien dee säi Papp oder seng Mamm iwwerfuerdert a seet datt et net béis ass, ass e Begleeder vum zerstéierende Mann. 28:25 Den houfege Geescht mécht Sträit op; Awer deen, deen op den Här vertraut, wäert gutt goen. 28:26 Deen, deen op säin eegenen Häerz vertraut, ass e Narren; Awer deen, deen a Wäisheet geet, soll ausgeliwwert ginn. 28:27 Wien deen den Aarme gëtt, huet keng Aarmut; Awer wien seng Aen ofkritt, wäert vill Fluchen hunn . 28:28 Wann déi Schlecht opstinn, verstoppt de Mënsch sech; Awer wann se stierwen, multiplizéieren déi Gerecht.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 29

29: 1 E Mann, deen den Hals steift, wann hie bestrooft gëtt, gëtt op eemol gebrach, an et gëtt keng Medizin fir hien. 29: 2 Wann d'Gerechtegkeet regéiert, freeë sech d'Leit; Awer wann déi Schlecht regéieren, kreien d'Leit. 29: 3 E Mann dee Wäisheet gär mécht mécht säi Papp frou; Awer deen, deen op Schoule geet, verléiert säi Besëtz. 29: 4 De Kinnek mat Uerteel etabléiert d'Äerd; Awer deen dee Kaddoe fuerdert zerstéiert et. 29: 5 E Mann dee säin Noper verflaacht, de Roude tendéiert viru senge Schrëtt. 29: 6 An der Iwerdreiwung vum béise Mënsch gëtt et eng Stréck; Awer de Gerechte soll sangen a Freed. 29: 7 De Gerechte weess d'Ursaach vun den Aarmen; Awer déi Béis verstinn d'Wäisheet net. 29: 8 Spott Männer hunn d'Stad a Brand gestach; Awer déi Weis maachen de Roserei ewech. 29: 9 Wann e weise Mann mat engem Narren streit, da soll hie rose sinn oder laachen, hie wäert keng Rou hunn. 29:10 Blutt duuschtereg Männer hate Feeler , Awer déi Éierleche siche seng Zefriddenheet. 29:11 E Geck gëtt all seng Roserei, awer e weise Mann mécht et endlech roueg. 29:12 Wann e Herrscher e Ligenwuert héiert, All seng Dénger si béis. 29:13 Déi Aarm an den Usurer treffen sech; Jehova beliicht hir Aen. 29:14 Vum Kinnek, deen déi Aarm richteg beurteelt, Den Troun gëtt fir ëmmer etabléiert. 29:15 D'Stang an d'Korrektur ginn Wäisheet; Awer de verwinnte Jong wäert seng Mamm schummen. 29:16 Wann déi Schlecht vill sinn, ass vill d'Iwwergrëff; Awer déi Gerecht gesinn hir Ruin. 29:17 Korrigéiert Äre Jong, an hie wäert Iech Rescht ginn, A gitt Freed fir Är Séil. 29:18 Ouni Prophezeiung rëselen d'Leit; Awer deen deen d'Gesetz hält ass geseent.

29:19 En Déngscht korrigéiert sech net mat Wierder; Well hie versteet, awer hien passt net op. 29:20 Hutt Dir e Liichtmann a senge Wierder gesinn? Et gëtt méi Hoffnung fir e Geck wéi vun him. 29:21 En Dénger dee vu Kandheet vu sengem Meeschter geprägt ass, am Endeffekt wäert säin Ierwen sinn. 29:22 E rosen Mann mécht Sträit, an e rosen Mann sënnegt dacks. 29:23 De Stolz vum Mënsch bréngt hien erof; Awer den nidderegen Geescht gewënnt Éier. 29:24 De Kompliz vum Déif haasst seng eege Séil; Gutt, hien héiert d'Impratioun an seet näischt. 29:25 D'Angscht virum Mënsch setzt eng Stréck; Awer deen, deen op den Här vertraut, wäert héich ginn. 29:26 Vill sichen d'Gnod vum Prënz; Awer vum Här kënnt d'Uerteel vun all eenzelen. 29:27 E béise Mënsch ass en Abominatioun fir de Gerechten; An de Gerechten ass eng Abominatioun fir déi Schlecht.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 30

30: 1 Wierder vum Agur, Jong vum Jaqué; d'Prophezeiung déi de Mann dem Itiel, Itiel an Ucal erzielt huet. 30: 2 Sécher sinn ech méi frech wéi iergendeen, an ech hunn och kee Versteesdemech fir de Mënsch. 30: 3 Ech hu weder Wäisheet geléiert, nach weess ech d' Wësse vum Hellege. 30: 4 Wien ass an den Himmel eropgaang an erofgaang? Wien huet de Wand a seng Fäischte gespaart? Wien huet d'Waasser an e Kleed gebonnen? Wien huet all d'Enn vun der Äerd etabléiert? Wéi heescht hien a säi Jong säin Numm, wann Dir wësst? 30: 5 All Wuert vu Gott ass propper; Hien ass e Schild fir déi, déi op hien waarden. 30: 6 Füügt net zu senge Wierder bäi, sou datt hien dech bestroft, an Dir gëtt e Ligener fonnt. 30: 7 Zwou Saachen, déi ech vun lech gefuerdert hunn; Verweigert mech net ier ech stierwen: 30: 8 Eidelheet an e luchegt Wuert gi vu mir fort; Gitt mir weder Aarmut nach Räichtum; Halt mech vum néidege Brout; 30: 9 Ech wäert net zefridden sinn an dech verleegnen a soen: Wien ass den Jehova? Oder wann ech aarm sinn, klauen ech, A lästeren den Numm vu mengem Gott. 30:10 Beschëllegt den Dénger net bei sengem Meeschter, soss verflucht hien dech an huet d'Strof. 30:11 Et gëtt eng Generatioun déi hire Papp verflucht an hir Mamm net blesséiert. 30:12 Et ass eng propper Generatioun an hirer eegener Meenung, awer si hunn sech net vun hirer Dreckheet gereinegt . 30:13 Et gëtt eng Generatioun, deenen hir Ae houfreg sinn an deenen hir Aen opgestockt sinn. 30:14 Et gëtt eng Generatioun, deenen hir Zänn Schwerter sinn, an deenen hir Zänn Messer sinn, fir déi Aarm vun der Äerd ze friessen, an déi Bedürfteg aus de Männer.

30:15 D'Léck huet zwou Meedercher déi soen: Gitt mir! gitt mir! Et ginn dräi Saachen déi ni zefridden sinn; Och dee véierte seet ni: Genuch! 30:16 Sheol, déi onfruchtbar Gebärmutter, D'Äerd déi net mat Waasser zefridden ass, An d'Feier dat ni seet: Genuch! 30:17 D'A, dat säi Papp bespotzt an d'Léier vun der Mamm veruecht, Kueben aus dem Glen huelen et eraus, An d'Kanner vum Adler verschléissen et. 30:18 Dräi Saache si vu mir verstoppt; Ech weess nach ëmmer net dat Véiert: 30:19 De Wee vum Adler an der Loft; Den Trail vun der Schlaang um Fiels; Den Trail vum Schëff an der Mëtt vum Mier; An de Wee vun engem Mann mat enger Déngschtmeedchen. 30:20 D'Behuele vun der Fra doten ass wéi dëst: Si ësst a botzt hire Mond a seet: Ech hu kee Béis gemaach. 30:21 Fir dräi Saache gëtt d'Äerd gerëselt, an déi véiert kann hatt net leiden: 30:22 Fir den Dénger wann hie regéiert; Fir den Nar wann hie mat Brout zefridden ass; 30:23 Fir d'Fra hate wann hatt bestuet; A fir den Dénger wann hie seng Meeschtesch ierft. 30:24 Véier Saache gehéieren zu de klengsten op der Äerd, A si si méi schlau wéi déi Weis: 30:25 D'Mieren, net staark Leit, An am Summer bereede si hiert Iessen zou; 30:26 D'Huesen, e Vollek dat net staark ass, A si hunn hiert Haus an de Stee geluecht; 30:27 D'Sprëtzen, déi kee Kinnek hunn, a si ginn all a Bands eraus; 30:28 D'Spann, déi Dir mat Ärer Hand offänkt, an ass a Kinnekspalaise. 30:29 Et ginn dräi Saache vu schéine Spadséiergank, An déi Véiert geet ganz gutt: 30:30 De Léiw, staark ënner allen Déieren, Dat dréit sech net fir näischt zréck; 30:31 D'Gürtel vu Lende; och déi männlech Geess; An de Kinnek, deem kee sech widdersetzt..

30:32 Wann Dir domm gesicht hutt lech selwer ze ervirhiewen, Oder wann Dir geduecht hutt Béis ze maachen, Setzt Äre Fanger op de Mond. 30:33 Sécher, wien Mëllech brécht, zitt e klenge Becher, A wien seng Nues bléist, zitt Blutt; A wien Roserei provozéiert, gëtt Sträit.

SPRÉCHWUERT
Kapitel 31

31: 1 Wierder vum Kinnek Lemuel; d'Prophezeiung mat där seng Mamm him geléiert huet. 31: 2 Wat, mäi Jong? Also wat, Jong vu menger Gebärmutter? Also wat, Jong vu menge Wënsch? 31: 3 Gitt net Är Kraaft fir Fraen, an och net Är Weeër fir dat wat Kinneken zerstéiert. 31: 4 Et ass net fir Kinneken, O Lemuel, et ass net fir Kinneken Wäin ze drénken, an och net fir Prënze fir staark Gedrénks ze drénken ; 31: 5 Fir datt se d'Gesetz net drénken oder vergiessen, an de Gerechtegkeet vun allen Leed verwéckelen. 31: 6 Gitt staark Gedrénks fir déi schwaach, a Wäin fir déi Bitter. 31: 7 Drénkt a vergiesst Äert Bedierfnes, An erënnert Äert Misär net méi. 31: 8 Maacht Äre Mond op fir d'Mut Am Uerteel vun allen hëlleflosen. 31: 9 Maacht Äre Mond op, beuerteelt rechtfäerdeg, a plädéiert d'Ursaach vun den Aarmen an Aarmeschen. Luef vun der gudder Fra 31:10 Virtuéis Fra, wien kann hatt fannen? Well hir Schätzung méi wäit ass wéi déi vun Edelsteieren. 31:11 Häerz vun hirem Mann vertraut op hatt, an et wäert him kee Profit feelen. 31:12 Si gëtt him gutt an net schlecht All d'Deeg vun hirem Liewen. 31:13 Hie sicht Woll a Flax, A schafft gär mat sengen Hänn. 31:14 Et ass wéi d' Handelsschëff; Bréngt äert Brout vu wäit. 31:15 Hie steet souguer nuets op a gëtt senger Famill lessen a Ratioune fir seng Déngschtmeedchen. 31:16 Hie betruecht d'lerfschaft a kaaft se, a planzt e Wéngert vun der Fruucht vu sengen Hänn. 31:17 Hien girt seng Lende mat Kraaft a mécht seng Äerm staark . 31:18 Hie gesäit datt säi Geschäft gutt leeft; Seng Lampe geet nuets net aus. 31:19 Hien applizéiert seng Hand op d'Spindel, A seng Hänn op den Distaff.

31:20 Hien streckt seng Hand op déi Aarm aus, a streckt seng Hänn op déi Bedierfteg aus. 31:21 Hien ass net Angscht virum Schnéi fir seng Famill , well seng ganz Famill ass an duebel Kleeder gekleet. 31:22 Si mécht Tapisserie fir sech selwer; Vu feinen Lengen a Purpur ass hiert Kleed. 31:23 Hire Mann ass an den Diere bekannt, wann hie mat den Eelste vun der Äerd sëtzt. 31:24 Hie mécht Stoff a verkeeft, a gëtt Bännercher fir den Händler. 31:25 Kraaft an Éier si seng Kleeder; An hie laacht fir dat erauskommt. 31:26 Si mécht de Mond mat Wäisheet op, an d'Gesetz vu Barmhäerzegkeet ass op hir Zong. 31:27 Hie betruecht d'Weeër vu sengem Haus, an ësst net Brout fir näischt. Et cam 31: 28 NTAN hir Kanner a nennen hatt geseent; An hire Mann lueft hatt och: 31:29 Vill Fraen hu gutt gemaach; Awer Dir iwwerschreift se all. 31:30 Gnod ass täuschend, a Schéinheet ass ëmsoss; D'Fra déi de Jehova fäert gëtt gelueft. 31:31 Gitt hatt vun der Fruucht vun hiren Hänn, an hir Doten luewen hatt an den Tore.

EKLESIASTEN

Kapitel 1

1: 1 Wierder vum Priedeger, Jong vum David, Kinnek zu Jerusalem. 1: 2 Vanity of Vanities, sot de Priedeger; Vanity of Vanities, alles ass Vanity. 1: 3 Wat profitéiert de Mënsch aus all senger Aarbecht mat där hien ënner der Sonn strieft? 1: 4 Generatioun geet, a Generatioun kënnt; awer d'Äerd bleift ëmmer. 1: 5 D'Sonn steet op , an d'Sonn geet ënner, an hie séier zréck op d'Plaz wou hien opgeet. 1: 6 De Wand bléist am Süden, a kreest am Norden; et dréit kontinuéierlech, an zu senge Wendunge kënnt de Wand erëm zréck. 1: 7 D'Flëss ginn all op d'Mier, an d'Mier ass net voll; op d'Plaz wou d'Flëss hirkommen, do kommen se zréck fir erëm ze lafen . 1: 8 All Saachen si midd méi wéi de Mënsch kann ausdrécken; d'Ae ass ni zefridden mam gesinn, nach d'Ouer mam Héieren. 1: 9 Wat war et? Datselwecht wéi et wäert sinn. wat maachen wat gemaach gouf? Datselwecht wäert gemaach ginn; an et gëtt näischt Neies ënner der Sonn . 1:10 Ass et eppes wat Dir kënnt soen: Hei ass dat nei? Et war an de Joerhonnerten, déi eis virgaange sinn. 1:11 Et gëtt keng Erënnerung un dat wat virdru war, an et gëtt och net Erënnerung un dat wat an deenen passéiere wäert déi duerno sinn.

1:12 Ech de Priedeger war Kinnek iwwer Israel zu Jerusalem. 1:13 An ech hu mäin Häerz ginn ze froen a mat Wäisheet ze sichen iwwer alles wat ënner Himmel gemaach gëtt; dëst ustrengend Wierk, dat Gott de Kanner vun de Mënsche ginn huet, sech dran ze besetzen.

1:14 Ech hunn all Wierker gekuckt, déi ënner der Sonn gemaach ginn; a kuck, all dat ass Iesel a Schrecken vum Geescht. 1:15 Wat kromm ass, kann net direkt gemaach ginn, a wat onvollstänneg kann net gezielt ginn. 1:16 Ech hunn a mengem Häerz geschwat a gesot: Kuckt, ech hu mech grouss gemaach, an ech sinn u Wäisheet gewuess iwwer all déi, déi viru mir zu Jerusalem waren; a mäin Häerz huet vill Wäisheet a Wëssenschaft erkannt. 1:17 An ech hu mäi Häerz gewidmet d'Wäisheet ze kennen, an och Verständnes vun Dommheeten an Dommheeten; Ech wousst datt och dëst eng Geescht vu Geescht war. 1:18 Fir a vill Wäisheet ass et vill lerger; a wien d'Wëssenschaft derbäi mécht, füügt Péng bäi.

EKLESIASTEN
Kapitel 2

2: 1 Ech sot a mengem Häerz: Komm elo , ech testen dech mat Freed, an Dir wäert gutt Saache genéissen. Awer kuck, dëst war och Eegentum. 2: 2 Fir ze laachen hunn ech gesot: Dir gitt verréckt; a Genoss: wat ass dat gutt? 2: 3 Ech hu gemengt a mengem Häerz mäi Fleesch mat Wäin z'iessen, an datt mäin Häerz a Wäisheet sollt goen, Dommheeten zréckhalen, bis ech gesinn hunn, wat d'Gutt vun de Mënschejunge wier, an deenen all ënner dem Himmel sech selwer beschäftegen. d'Deeg vu sengem Liewen. 2: 4 Ech hunn meng Wierker super gemaach, ech hunn Haiser fir mech selwer gebaut, ech hunn Wéngerte fir mech geplanzt; 2: 5 Ech hu mir selwer Gäert a Gäert gemaach, a Beem vun all Uebst dra geplanzt. 2: 6 Ech hu mir Waasserbäll gemaach fir de Bësch ze Waasser wou d'Beem wuessen. 2: 7 Ech hu männlech a weiblech Dénger kaaft, an hat hausgebuerene männlech Dénger; Ech hat och e grousst Besëtz vu Ranner a Schof, méi wéi all déi, déi viru mir zu Jerusalem waren. 2: 8 Ech hunn och Sëlwer a Gold opgehuewen, an déi wäertvoll Schätz vu Kinneken a Provënzen; Ech si männlech a weiblech Sänger ginn, d'Freed vun de Mënschejongen, an all méiglech Musekinstrumenter. 2: 9 An ech gouf vergréissert a méi erhéicht wéi all déi, déi viru mir zu Jerusalem waren; Donieft hunn ech meng Wäisheet bei mir gehalen. 2:10 Ech hunn meng Aen net verweigert wat se gewënscht hunn, an ech hunn och net mäin Häerz vu Freed gemaach, well mäin Häerz all meng Aarbecht genoss huet ; an dëst war mäin Deel vun all menger Aarbecht.

2:11 Ech hunn dunn all d'Aarbechte gekuckt, déi meng Hänn gemaach hunn, an d'Aarbecht, déi ech geholl hunn fir se ze maachen; a kuck, alles war Virgänger a Schrecken vum Geescht, an ouni Profitt ënner der Sonn. 2:12 Dunn hunn ech nach eng Kéier gekuckt fir d'Wäisheet ze gesinn an d'Dommen an d'Dommheet; fir wat kann dee Mann, deen nom Kinnek kënnt? Näischt anescht wéi dat scho gemaach gouf. 2:13 An ech hunn gesinn datt d'Wäisheet d'Dommheet iwwerschreift, wéi d'Liicht d'Däischtert iwwerschreift. 2:14 E weise Mann huet seng Aen am Kapp, awer en Nar geet an der Däischtert; awer ech hunn och verstanen datt datselwecht Evenement mat engem geschitt wéi mat deem aneren. 2:15 Dunn hunn ech a mengem Häerz gesot: Wéi et engem Narren passéiert, wäert et och mat mir geschéien. Firwat hunn ech bis elo geschafft fir mech méi schlau ze maachen? An ech hunn a mengem Häerz gesot, datt och dëst Eidelkeet war. 2:16 Fir weder de weise nach de Geck gëtt fir ëmmer erënnert; well an de kommenden Deeg wäert alles vergiess ginn, an d'Wäiser stierwen och als Narr. 2:17 Dofir hunn ech d'Liewe gehaasst, well d'Aarbecht, déi ënner der Sonn gemaach gëtt, war fir mech langweileg; well alles Eidelkeet a Leed vum Geescht ass. 2:18 Ech hunn och all meng Aarbecht gehaasst, déi ech ënner der Sonn gemaach hunn, déi ech engem aneren iwwerloossen, deen no mir kënnt. 2:19 A wien weess, ob hie schlau oder domm ass, dee regéiert iwwer all meng Aarbechten, an deenen ech geschafft hunn a wou ech meng Wäisheet ënner der Sonn besat hunn? Dëst ass och Vanity.

2:20 Also mäin Häerz verzweifelt erëm, iwwer all d'Aarbecht an deem ech geschwächt, a wou meng Wäisheet ënner der Sonn besat haten. 2:21 Loosst de Mënsch gescheit, a gescheit a gerecht schaffen, a gitt säi Räichtum engem Mann, deen ni dru geschafft huet! Dëst ass och Vanity a grousst Béis. 2:22 Fir wat huet e Mann vun all sengem Méi an der midd vun sengem Häerz, mat deem hien ustriewen ënner der Sonn? 2:23 Fir all seng Deeg sinn nëmmen Péng, a seng Aarbecht lerger; och nuets rascht säin Häerz net. Och dëst ass Virgänger. 2:24 Et gëtt näischt Besseres fir e Mann wéi ze iessen an ze drénken, a seng Séil sech iwwer säi Wierk freeën. Ech hunn och gesinn datt dëst aus der Hand vu Gott ass. 2:25 Fir dee wäert iessen, a wien passt op sech selwer, besser wéi ech? 2:26 Fir de Mann deen him gnädeg, Gott gëtt him Wäisheet, Wëssen a Freed; awer dem Sënner gëtt hien d'Aarbecht ze sammelen an ze pëllen, fir deen ze ginn, dee Gott gefält. Dëst ass och Vanity a Verontreiung vum Geescht.

EKLESIASTEN
Kapitel 3

3: 1 Alles huet seng Zäit, an alles wat ënner Himmel gesicht gëtt huet seng Zäit. 3: 2 Eng Zäit fir gebuer ze ginn, an eng Zäit fir ze stierwen; eng Zäit fir ze planzen, an eng Zäit fir z'erreechen wat geplanzt ass; 3: 3 eng Zäit fir ëmzebréngen, an eng Zäit fir ze heelen; eng Zäit fir ze zerstéieren, an eng Zäit fir ze bauen; 3: 4 eng Zäit fir ze kräischen, an eng Zäit fir ze laachen; eng Zäit fir ze traueren, an eng Zäit fir ze danzen; 3: 5 eng Zäit fir Steng ze streiden, an eng Zäit fir Steng ze sammelen; Zäit fir sech z'ëmgoen, an Zäit sech ze enthalen aus der Ëmaarmung; 3: 6 eng Zäit fir ze sichen, an eng Zäit fir ze verléieren; eng Zäit fir ze halen, an eng Zäit fir ze geheien; 3: 7 eng Zäit fir ze räissen, an eng Zäit fir ze nähen; eng Zäit fir ze stoen, an eng Zäit fir ze schwätzen; 3: 8 eng Zäit fir gär ze hunn, an eng Zäit fir ze haassen; eng Zäit vum Krich, an eng Zäit vu Fridden. 3: 9 Wat profitéiert deen, dee schafft, aus deem wat hie schafft? 3:10 Ech hunn d'Aarbecht gesinn, déi Gott de Kanner vun de Männer ginn huet ze besetzen. 3:11 Hien huet alles schéin a senger Zäit gemaach; an hien huet d'Éiwegkeet an hir Häerzer gesat, ouni datt de Mënsch d'Aarbecht versteet, déi Gott vun Ufank bis zum Enn gemaach huet. 3: 12 Ech weess datt et fir si keng besser Saach ass wéi sech ze freeën a gutt a sengem Liewen ze maachen; 3:13 an och datt et de Kaddo vu Gott ass, deen all Mënsch ësst a drénkt, a genéisst d'Wuel vun all senger Aarbecht.

3:14 Ech hu verstanen datt alles wat Gott mécht éiweg wäert sinn; op datt et net bäigefüügt gëtt, an och net reduzéiert gëtt; a Gott mécht et, sou datt d'Mënsche virun him fäerten. 3:15 Wat war, war et schonn; a wat muss sinn, war schonn; a Gott restauréiert wat geschitt ass.

Ongerechtegkeeten am Liewen 3:16 Ech hunn méi ënner der Sonn gesinn: amplaz vum Uerteel, do de Béisen; an amplaz Gerechtegkeet gëtt et Ongerechtegkeet. 3:17 An ech sot a mengem Häerz: De Gerechten an de Béisen Gott wäert jugéieren; well et ass eng Zäit fir alles wat gesicht gëtt a fir alles wat gemaach gëtt. 3:18 Ech sot a mengem Häerz: Et ass sou, fir d'Wuel vun de Mënschejongen, datt Gott se testen kann, a fir datt se kënne gesinn, datt se selwer wéi Béischte sinn. 3:19 Fir wat mat de Mënschejonge geschitt, a wat mat Béischte geschitt, datselwecht Evenement ass: wéi déi eng stierwen , sou stierwen déi aner, an all hunn dee selwechten Otem; De Mënsch huet och net méi wéi Béischt; well alles Vanity ass. 3:20 Alles geet op eng Plaz; alles ass aus Stëbs gemaach, an alles kënnt zréck an dee selwechte Stëbs. 3:21 Wien weess datt de Geescht vun de Kanner vun de Mënschen op d'Spëtzt eropgeet an datt de Geescht vum Déier op d'Äerd erofgeet? 3:22 Also hunn ech gesinn, datt et näischt Besseres fir e Mann ass wéi sech a senger Aarbecht ze freeën, well dëst ass säin Deel; well wie féiert hien, fir ze kucken, wat no him ass?

EKLESIASTEN
Kapitel 4

4: 1 Ech hunn mech ëmgedréit an hunn all d'Gewalt gesinn, déi ënner der Sonn gemaach gëtt; a kuckt d'Tréinen vun den Ënnerdréckten, ouni datt een se tréischt; a Kraaft war an der Hand vun hiren Ënnerdrécker, an et war keen Tréischter fir si. 4: 2 An ech hunn déi Doudeg gelueft, déi, déi scho gestuerwe sinn, méi wéi déi Lieweg, déi, déi nach ëmmer liewen. 4: 3 An ech war méi glécklech wéi e puer an anerer déi nach net waren, déi déi béis Doten net gesinn hunn, déi ënner der Sonn gemaach ginn. 4: 4 Ech hunn och gesinn datt all Wierk an all Exzellenz vu Wierker de Näid vum Mënsch géint säin Noper erwächt. Dëst ass och Vanity a Verontreiung vum Geescht. 4: 5 E Narren klappt seng Hänn an ësst säin eegent Fleesch. 4: 6 Besser eng Fauscht voll mat Rescht, wéi béid Fäischt voll mat Aarbecht a Leed vum Geescht. 4: 7 Ech hunn mech erëm ëmgedréint, an hunn Eeglechkeet ënner der Sonn gesinn. 4: 8 Et gëtt e Mann eleng an ouni Nofolger, dee weder Jong nach Brudder huet; awer hien hält ni op mat schaffen, an ass och net seng Aen zefridden mat sengem Räichtum, an hie freet sech net: Fir wiem schaffen ech an enttäuschen meng Séil vu Gutt? Och dëst ass Eegentum, an haart Aarbecht. 4: 9 Zwee si besser wéi een; well se besser vun hirer Aarbecht bezuelt hunn. 4:10 Well wa se falen, da wäert dee säi Begleeder ophiewen; mee wee dem Solo! datt wann et fällt , gëtt et keng Sekonn fir et ze hiewen. 4:11 Och wann zwee zesumme schlofen, wäerte si sech géigesäiteg waarm maachen; mee wéi kann een eleng waarm ginn? 4:12 A wann ee géint een iwwerhëlt, wäerten zwee him widderstoen; an dräifach Schnouer brécht net séier.

4:13 Besser ass en aarmen a weise Jong wéi en alen an dommen Kinnek, dee sech net beréit. 4:14 well hien aus dem Prisong koum fir ze regéieren, obschonn a sengem Räich war hien aarm gebuer. 4:15 Ech hunn jiddereen gesinn, deen ënner der Sonn lieft mam Nofolger Jong, deen a senger Plaz wäert sinn. 4:16 Et war keen Enn fir d'Leit, déi him gefollegt hunn; déi, déi méi spéit kommen, wäerten awer och net frou mat him sinn. An dëst ass och Vanity a Geescht.

EKLESIASTEN
Kapitel 5

5: 1 Wann Dir an d'Haus vu Gott gitt, schützt Äre Fouss; A kommt méi no ze héieren wéi d'Affer vu Narren ze bréngen; well se net wëssen wat se falsch maachen. 5: 2 Maacht lech net séier mat Ärem Mond, an zéckt net Äert Häerz e Wuert viru Gott ze schwätzen; well Gott am Himmel ass, an Dir sidd op der Äerd; dofir, loosst Är Wierder puer sinn. 5: 3 Fir aus vill Beruff kënnt Schlof, an aus ville Wierder d'Stëmm vun engem Narr. 5: 4 Wann Dir Gott verspriechen, zéckt net et ze halen; well hien net Freed um Narren mécht. Liwwert wat Dir versprach. 5: 5 Et ass besser datt Dir net verspriechen, an net datt Dir verspriechen an net erfëllen. 5: 6 Loosst Äre Mond lech net veruersaachen, oder sot virum Engel datt et Ignoranz war. Firwat wäert Dir Gott wéinst Ärer Stëmm rosen maachen an d'Aarbecht vun Ären Hänn zerstéieren? 5: 7 Wou Dreem vill ginn, Vanities a vill Wierder och vill; awer du, fäert Gott.

5: 8 Wann Dir Ënnerdréckung vun den Aarmen a Perversioun vu Gesetz a Gerechtegkeet an der Provënz gesitt, staunt lech net dovun; well e méi héijen iwwer dat Héich waacht, an e méi héicht iwwer hinnen ass. 5: 9 Ausserdeem ass de Benefice vum Land fir jiddereen; de Kinnek selwer ass ënner de Felder. 5:10 Wie Sue gär huet, wäert net mat Suen zefridden sinn; a wien vill gär huet, wäert net Friichten droen. Och dëst ass Virgänger. 5:11 Wann d'Wuere wuessen, da maachen déi, déi se konsuméieren. Wat gutt wäert dann hire Besëtzer hunn awer se mat sengen Aen ze gesinn?

5:12 Séiss ass den Dram vum Aarbechter, iesst vill, iesst wéineg; awer déi räich kënnen net am Iwwerfloss schlofen. 5:13 Et ass e schmäerzhafte Béisen, deen ech ënner der Sonn gesinn hunn: Räichtum, déi vun hire Besëtzer wéinst hirem Béise gehale ginn; 5:14 Déi verléieren sech a schlechte Beruffer, an de Kanner, déi si gebuer hunn, gëtt hien hinnen näischt . 5:15 Wéi hie plakeg aus der Mamm Gebärmutter erauskomm ass, sou kënnt hien zréck a geet wéi hie koum; an hien huet näischt vu senger Aarbecht an der Hand ze droen. 5:16 Dëst ass och e grousst Béis, datt wéi et koum, et muss zréckgoen. A wat hutt Dir dovu profitéiert, fir ëmsoss ze schaffen? 5:17 Nieft dëser, all d'Deeg vu sengem Liewen iessen hien an Däischtert, mat vill Besuergnëss a Péng a Misär. 5:18 Kuckt, also, dat Gutt wat ech gesinn hunn: datt et gutt ass ze iessen an ze drénken, an ze genéissen dat Gutt vun all Ärer Aarbecht mat deem Dir lech ënnert der Sonn midd mécht , all déi Deeg vun Ärem Liewen, déi Gott lech ginn huet. Wierfel; well dëst ass Ären Deel. 5:19 Och fir all Mënsch, deem Gott Räichtum a Wuer gëtt, an him och erlaabt et vun hinnen ze iessen, a säin Deel ze huelen, a seng Aarbecht ze genéissen, dat ass de Kaddo vu Gott. 5:20 Fir hie wäert net vill un d'Deeg vu sengem Liewen erënneren; fir Gott wäert Äert Häerz mat Freed fëllen.

EKLESIASTEN
Kapitel 6

6: 1 Et ass e Béis, dat ech ënner Himmel gesinn hunn, a ganz heefeg bei de Männer: 6: 2 Dat vum Mënsch, deem Gott Gott Räichtum a Wueren an Éier gëtt, an et feelt näischt un alles, wat seng Séil wëllt; awer Gott erlaabt him net et ze genéissen, awer Friemer genéissen et. Dëst ass Vanity, a schmerzhafte Béis. 6: 3 Och wann e Mann honnert Kanner kritt huet, a ville Joere lieft, an d'Deeg vu sengem Alter vill sinn; Wann seng Séil net mam Gudden zefridden ass, an och e Graf gefeelt huet, da soen ech datt en Ofbriecher besser ass wéi hien. 6: 4 Fir hie kënnt ëmsoss a geet an d'Däischtert, a säin Numm ass mat Däischtert bedeckt. 6: 5 Ausserdeem huet hien d'Sonn net gesinn, an och net bekannt; deen huet méi Rescht wéi dee fréieren. 6: 6 Fir wann deen zweemol dausend Joer lieft, ouni gutt ze schmaachen, ginn se dann net all op déiselwecht Plaz? 6: 7 All d'Aarbecht vun engem Mann ass fir säi Mond, an awer ass säi Wonsch net zefridden. 6: 8 Fir wat méi huet e weise Mann wéi e Narren? Wat huet den Aarmen nach anescht, dee wousst, wéi een ënner de Liewege leeft? 6: 9 Besser Siicht wéi ech wënschen datt et geschitt. An dëst ass och Vanity a Leed vum Geescht. 6:10 Wat hien ass, hien huet laang en Numm, an et ass bekannt datt hien e Mann ass an datt hie sech net mat deem eens kann, dee méi staark ass wéi hien. 6:11 Bestëmmt vill Wierder multiplizéieren Vanity. Wat huet de Mënsch nach? 6:12 Fir wien weess wat ass gutt vum Mënsch am Liewen, all d'Deeg vum Liewe vu senger Vanity, déi hien als Schied passéiert? Fir wien léiert de Mënsch wat no him ënner der Sonn ass?

EKLESIASTEN
Kapitel 7

7: 1 E gudde Bericht ass besser wéi eng gutt Salef; a besser um Dag vum Doud wéi um Gebuertsdag. 7: 2 Et ass besser an d'Haus vun der Trauer ze goen wéi an d'Haus vum Bankett; well dat ass d'Enn vun alle Männer, an deen dee lieft wäert et a säin Häerz leeën. 7: 3 Trauer ass besser wéi Laachen; well mat der Trauregkeet vum Gesiicht gëtt d'Häerz gefléckt. 7: 4 D'Häerz vun de Weisen ass am Trauerhaus; awer d'Häerz vun den Dommen, am Haus wou et Freed ass. 7: 5 Besser fir de Reprovis vun de Weisen ze héieren wéi d'Lidd vun den Narren. 7: 6 Fir d'Lach vun engem Nar ass wéi de Kaméidi vun Dären ënner dem Dëppen. An dëst ass och Vanity. 7: 7 Bestëmmt d'Ënnerdréckung iwwerrascht déi Weis, a Kaddoe korruptéieren d'Häerz. 7: 8 Besser ass d'Enn vum Geschäft wéi säin Ufank; besser ass de Patient am Geescht wéi den houfreg am Geescht. 7: 9 Sidd net séier an Ärem Geescht fir rosen ze sinn; well Roserei läit am Schouss vun Narren. 7:10 Ni soen: Wat ass de Grond datt déi vergaangen Zäiten besser ware wéi dës? Well Dir wäert ni clever iwwer dëst froen . 7:11 Gutt ass Wëssenschaft duerch Ierfschaft, a profitabel fir déi, déi d'Sonn gesinn. 7:12 Fir Wëssenschaft ass e Schëld, a Suen ass e Schëld; awer Wäisheet iwwerschreit, doduerch datt et senge Besëtzer d'Liewe gëtt. 7:13 Kuckt d'Aarbecht vu Gott; fir wien kann riicht wat hien verdréit huet? 7:14 Am Dag vu Gutt genéisst gutt; an am Dag vun der Schwieregkeet berécksiichtegen. Gott huet déi eng an déi aner gemaach, sou datt de Mënsch no him näischt fënnt.

7:15 Dat alles hunn ech an den Deeg vu menger Eifele gesinn. Et gëtt e gerechte Mann dee wéinst senger Gerechtegkeet ëmgeet, an et gëtt e Béisen, dee seng Deeg verlängert wéinst senger Béisheet. 7:16 Sidd net ze fair, a sidd net ze schlau; Firwat sollt Dir lech selwer zerstéieren? 7:17 Maacht net vill falsch, a sidd net domm; Firwat sollt Dir virun Ärer Zäit stierwen? 7:18 Et ass gutt datt Dir dëst hëlt, an Är Hand net dovun ewechhuelen; well deen, dee Gott fäert, geet an allem gutt. 7:19 Wäisheet stäerkt e weise Mann méi wéi zéng mächteg Männer an enger Stad. 7:20 Bestëmmt ass et kee gerechte Mënsch op der Äerd, dee gutt mécht an ni sënnegt. 7:21 Och gitt Äert Häerz net op all d'Saachen un, déi geschwat ginn, sou datt Dir Äre Kniecht net héiert wann hie schlecht iwwer lech seet; 7:22 well Äert Häerz weess datt Dir och vill iwwer anerer schlecht gesot hutt. 7:23 All dës Saachen hunn ech clever ausprobéiert a gesot: Ech wäert schlau sinn; mee Wäisheet ass wäit vu mir. 7:24 Wäit ass wat war; an déi ganz déif, wien fënnt? 7:25 Ech hunn mech gedréint an hunn mäi Häerz fixéiert fir ze wëssen an z'ënnersichen an d'Wäisheet an de Grond ze froen, an d' Béisenheet vun der Dommheet an de Wahnsinn vum Feeler ze kennen. 7:26 An ech hunn d'Fra fonnt, deenen hir Häerzer Seilen an Netzer sinn, an hir Hänn gebonne sinn, méi batter wéi den Doud. Dee Gott freet, wäert dervu flüchten; awer de Sënner gëtt dran agespaart. 7:27 Kuckt, dat hunn ech fonnt, seet de Priedeger, waacht d'Saachen eent fir eent fir de Grond ze fannen; 7:28 wat meng Séil nach ëmmer sicht an net fënnt: e Mann tëscht Dausend hunn ech fonnt, awer eng Fra tëscht all dësen hunn ech ni fonnt.

7:29 Kuckt, nëmmen dat hunn ech fonnt : datt Gott de Mënsch oprecht gemaach huet, awer si hu vill Perversioune gesicht.

EKLESIASTEN
Kapitel 8

8: 1 Wien ass wéi d'Wise? A wien ass wéi deen deen d'Deklaratioun vun de Saache kennt? D'Wäisheet vum Mënsch illuminéiert säi Gesiicht, an d'Rofkeet vu sengem Gesiicht wäert änneren. 8: 2 Ech roden Iech d'Gebot vum Kinnek ze halen an d'Wuert vum Eed vu Gott. 8: 3 Sidd net séier fir seng Präsenz ze verloossen, oder bleiwt schlecht Saachen; well hie wäert maache wat e wëll. 8: 4 Fir d'Wuert vum Kinnek ass mat Kraaft, a wien gëtt him: Wat maacht Dir? 8: 5 Deen, deen d'Gebot hält, erlieft kee Béis; an d'Häerz vun de Weisen ënnerscheet Zäit an Uerteel. 8: 6 Fir wat Dir wëllt ass et Zäit an Uerteel; well de Béise vum Mënsch grouss op him ass; 8: 7 well hie weess net wat et wäert sinn; a wéini et wäert sinn, wien léiert et? 8: 8 Et gëtt kee Mënsch, deen d'Kraaft iwwer de Geescht huet fir de Geescht ze behalen, nach d'Kraaft iwwer den Dag vum Doud; a Waffen sinn net wäert an esou engem Krich, an och keng Schiedlosegkeet befreit deen, deen e besëtzt e. 8: 9 All dëst hunn ech gesinn, an ech hunn mäin Häerz op alles gesat, wat ënner der Sonn gemaach gëtt; et gëtt eng Zäit wou de Mënsch iwwer de Mënsch zu sengem Béise regéiert.

8:10 Ech hunn och déi Schlecht gesinn, déi mat Éier begruewe goufen; awer déi, déi déi helleg Plaz besicht hunn, goufen duerno an der Stad vergiess, wou se gerecht gehandelt hunn. Dëst ass och Vanity. 8:11 Well e Saz géint eng béis Aarbecht net séier ausgefouert gëtt , sinn d'Häerzer vun de Mënschejongen an hinne gesat fir Béis ze maachen.

8:12 Och wann e Sënner honnert Mol béis mécht, a seng Deeg verlängert, awer ech weess och, datt et gutt geet mat deenen, déi Gott fäerten, deenen, déi a senger Präsenz fäerten; 8:13 an datt de Béisen et net gutt wäert maachen, an och d'Deeg, déi wéi e Schied sinn, verlängeren net ; well hie fäert net a Präsenz vu Gott. 8:14 Et gëtt Eeglechkeet, déi op der Äerd gemaach gëtt, datt et gerecht gëtt, deenen et geschitt wéi wann se d'Wierker vun de Béisen gemaach hunn, an et gi Béis, deenen et geschitt, wéi wann se d'Wierker vun de Gerechte gemaach hätten . Ech soen dat ass och Vanity. 8:15 Dofir hunn ech d'Freed gelueft; datt e Mann net gutt ënner der Sonn ass, awer éischter iessen an drénken a glécklech sinn; a kann dëst vun Ärer Aarbecht bleiwen déi Deeg vun Ärem Liewen, déi Gott lech ënner der Sonn gëtt. 8:16 Duerfir hunn ech mäi Häerz gewidmet fir Wäisheet ze kennen an d'Aarbecht ze gesinn, déi op der Äerd gemaach gëtt (well et sinn déi, déi weder nuets nach dagsiwwer an hiren Ae schlofen). 8:17 an ech hunn all Wierker vu Gott gesinn, datt de Mënsch d'Aarbecht net erreeche kann, déi ënner der Sonn gemaach gëtt ; egal wéi vill de Mënsch schafft fir et ze sichen, hie fënnt et net; och wann de weise Mann seet hien weess et, wäert hien et net fäeg sinn et aus deem Grond z'erreechen.

EKLESIASTEN
Kapitel 9

9: 1 Bestëmmt hunn ech mäi Häerz fir all dës Saache ginn, all dat ze deklaréieren: datt déi Gerecht an déi Weis an hir Wierker an der Hand vu Gott sinn; ob et Léift oder Haass ass, wëssen d'Männer net; alles steet virun hinnen. 9: 2 Alles geschitt am selwechte Wee fir jiddereen; déiselwecht Evenement geschitt fir déi Gerecht an déi Schlecht; dat Gutt, dat Proppert an dat Onkloert; u wiem hien Affer mécht, an deem hien net Affer mécht; wéi zum Gudden, sou zu deem, dee sënnegt; deen dee schwiert, wéi deen deen den Eed fäert. 9: 3 Et ass dëst Béis bei allem wat ënner der Sonn geschitt ass, datt datselwecht Evenement mat allen geschitt, an och datt d'Häerzer vun de Mënschejongen voller Béis an Dommheet an hirem Häerz wärend hirem Liewe sinn; an duerno ginn se bei déi Doudeg. 9: 4 Et gëtt nach ëmmer Hoffnung fir jiddereen, deen ënner de Liewenden ass; well e liewegen Hond besser ass wéi en doudege Léiw. 9: 5 Fir déi, déi liewen, wëssen datt se stierwen; awer déi Doudeg wëssen näischt, a si hunn och net méi Pai; well säi Gediechtnes an d'Vergiessenheet bruecht gëtt. 9: 6 Och seng Léift a säin Haass a säin Näid si scho vergaang; a si wäerten ni méi en Deel hunn an alles wat ënner der Sonn gemaach gëtt. 9: 7 Gitt an ësst Äre Brout mat Freed, a drénkt Äre Wäin mat engem glécklechen Häerz; well Är Wierker si Gott scho frou. 9: 8 Loosst Är Kleeder zu all Zäit wäiss sinn, an et feelt ni Salef um Kapp. 9: 9 Genéisst d'Liewe mat der Fra, déi Dir gär hutt , all d'Deeg vun Ärem Vanity Life , déi lech ënner der Sonn ginn, all d'Deeg vun Ärem Vanity; well dëst ass Ären Deel am Liewen, an an Ärer Aarbecht mat där Dir ënner der Sonn strieft.

9:10 Wat och ëmmer an Ärer Kraaft kënnt ze maachen, maacht et no Ärer Kraaft; well am Sheol, wou Dir gitt, gëtt et keng Aarbecht, keng Aarbecht, keng Wëssenschaft, keng Wäisheet. 9:11 Ech hunn mech ëmgedréint a gesinn ënner der Sonn, datt weder d'Course fir d'Liicht ass, nach de Krich vun de Staarken, och net d'Brout fir d'Wäisheeten, nach de Räichtum fir déi gescheit, an och keng Faveur fir déi eloquent; Ech weess wéi eng Zäit a Geleeënheet mat jidderee geschitt. 9:12 Fir de Mënsch weess seng Zäit och net; Wéi Fëscher, déi an engem béisen Netz gefaange ginn, a wéi Villercher, déi an eng Stréck gefaange ginn, sou sinn d'Männerjongen a schlechtem Wieder gebonnen, wann et op eemol op se fällt . 9:13 Ech hunn dës Wäisheet och ënner der Sonn gesinn, déi mir super schéngt: 9:14 eng kleng Stad, a wéineg Männer dran; an e grousse Kinnek kënnt géint hatt, belagert hatt a baut grouss Bulwarks géint hatt op; 9:15 an et gëtt dran en aarmen a weise Mann fonnt, deen d'Stad mat senger Wäisheet liwwert; a keen huet sech un deen aarme Mann erënnert. 9:16 Dunn hunn ech gesot: Wäisheet ass besser wéi Kraaft, och wann d'Wëssen vum Aarme veruecht gëtt a seng Wierder net héieren . 9:17 D'Wierder vun de Weisen, déi roueg héieren, si besser wéi de Ruff vum Här ënner Narren. 9:18 Wäisheet ass besser wéi Krichswaffen; awer e Sënner zerstéiert vill Gutt.

EKLESIASTEN
Kapitel 10

10: 1 Doudeg Mécke maachen de Parfum vum Parfum sténken a foulen; also eng kleng Dommheet, déi als weis an éierbar ugesi gëtt. 10: 2 D'Häerz vun de Weisen ass u senger rietser Hand, awer d'Häerz vum Narren op senger lénkser Säit. 10: 3 An och wann ech den Narren ënnerwee gesinn, feelt hien u Verstand, an hie seet weider jidderengem datt hien en Nar ass. 10: 4 Wann de Geescht vum Prënz géint dech opstinn, da verlooss däi Plaz net; well Mëllechkeet wäert grouss Beleidegunge stoppen. 10: 5 Et ass e Béis dat ech ënner der Sonn gesinn hunn, duerch de Feeler vum Prënz: 10: 6 Dommheet gëtt a groussen Héichten gesat, an déi Räich sëtzen op enger niddereger Plaz. 10: 7 Ech hunn Dénger um Päerd gesinn, a Prënze lafen wéi Dénger op der Äerd. 10: 8 Wien e Gruef grueft, fällt an en; a wien duerch en Zonk brécht, d'Schlaang wäert bäissen. 10: 9 Wie Steng schneit, dee mécht sech selwer domat wéi; deen de Brennholz deelt a Gefor ass. 10:10 Wann d'Eisen dull gëtt, a säi Rand net Buedem ass, da muss méi Kraaft bäigefüügt ginn; awer Wäisheet ass hëllefräich fir ze guidéieren. 10:11 Wann d'Schlaang bäisst ier se verzaubert ass, ass den Enchanter näischt ze gebrauchen. 10:12 D'Wierder vum Mond vun de Weise si voller Gnod, awer d'Lëpsen vum Narren verursaachen hir eege Ruin. 10:13 Den Ufank vun de Wierder vu sengem Mond ass Dommheet; an d'Enn vu sengem Gespréich, schiedlechen Delirium. 10:14 E Geck multiplizéiert Wierder, awer kee weess wat et wäert sinn; A wie léisst hie wëssen wat no him ass? 10:15 D'Aarbecht vu Narren verdreift se; well se net wëssen wou se an d'Stad ginn.

10:16 Wee Dir, Land, wann Äre Kinnek e Jong ass, an Är Prënzen iesse moies! 10:17 Geseent sidd Dir, Land, wann Äre Kinnek de Jong vun den Adelegen ass, an Är Prënzen zu der Zäit iessen, fir hir Kraaft ze fëllen an net ze drénken ! 10:18 Wéinst Faulheet fällt den Daach, a wéinst schwaachen Hänn reent d'Haus. 10:19 Fir Freed ass e Fest, a Wäin freet sech déi Lieweg; a Sue gi fir alles benotzt. 10:20 Sot net emol an Ärem Sënn schlecht vum Kinnek, an och net am Geheimnis vun Ärer Kammer, seet net schlecht vum räiche Mann; well d'Villercher vum Himmel d'Stëmm droen, an déi, déi Flilleke hunn, wäerten d'Wuert bekannt maachen.

EKLESIASTEN
Kapitel 11

11: 1 Goss Äre Brout op d'Waasser; well no villen Deeg fannt Dir et. 11: 2 Deelt op siwen, a souguer op aacht; well Dir wësst net dat Béist wat op d'Äerd kënnt. 11: 3 Wann d'Wolleke voll mat Waasser sinn, da gi se et op d'Äerd; a wann de Bam an de Süde fällt, oder an den Norden, op der Plaz wou de Bam fällt, da bleift e. 11: 4 Deen, deen de Wand observéiert, seet net ; an deen, deen op d'Wolleke kuckt, wäert net ernten. 11: 5 Wéi Dir net wësst wat de Wee vum Wand ass, oder wéi Schanken an der Gebärmutter vun enger schwanger Fra wuessen, sou ignoréiert Dir d'Aarbecht vu Gott, deen alles mécht. 11: 6 Mueres säen Äert Som , an owes loosst Är Hand net raschten; well Dir wësst net wat dat Bescht ass, ob dëst oder dat, oder ob déi zwee gläich gutt sinn. 11: 7 Wierklech ass d'Liicht, an angenehm fir d'Aen d'Sonn ze gesinn; 11: 8 Awer och wann e Mann fir vill Joeren lieft , an an all deenen huet hien d'Freed, erënners awer datt d'Deeg vun der Däischtert vill wäerte sinn. Alles wat kënnt ass Vanity.

11: 9 Frou, jonke Mann, an Ärer Jugend, a freet lech an Ärem Häerz an den Deeg vun Ärer Jugend; a gitt op d'Weeër vun Ärem Häerz an a Siicht vun Ären Aen; awer wësst, datt Gott iwwer all dës Saachen dech wäert riichten. 11:10 Dofir huelt Dir Roserei aus Ärem Häerz ewech, a gitt Béis aus Ärem Fleesch ewech well Adoleszenz a Jugend si Virgänger.

EKLESIASTEN
Kapitel 12

12: 1 Erënnert Ären Schëpfer an den Deeg vun Ärer Jugend, ier déi béis Deeg kommen, an d'Jore kommen, vun deenen Dir seet, ech sinn net zefridden mat hinnen; 12: 2 virun der Sonn, an dem Liicht, an dem Mound, an de Stären, an de Wolleken zréck nom Reen; 12: 3 wann d'Meeschter vum Haus zidderen, a staark Männer béien, an d'Zänn ophalen, well se erofgaang sinn, an déi, déi aus de Fënstere kucken, ginn däischter; 12: 4 an d'Dieren dobaussen wäerte zoumaachen, wéinst dem geréngem Geräisch vum Schleifrad; wann et op d'Stëmm vum Vugel eropgeet, an all d'Duechtere vum Lidd ginn erof bruecht; 12: 5 wa se och fäerten wat héich ass, an et gëtt Schreck op de Wee; an de Mandelbaum wäert bléien, an de Sprénger wäert eng Belaaschtung sinn, an de Som wäert verluer goen ; well de Mënsch geet an säin éiwegt Heem, an Trauer wäerten an de Stroosse ronderëm goen; 12: 6 ier d'Sëlwer Kette gebrach ass, an déi gëllent Schuel gebrach ass, an d'Kann duerch de Quell gebrach ass, an d'Rad iwwer de Quell gebrach ass; 12: 7 an de Stëbs kënnt zréck op d'Äerd wéi et war, an de Geescht kënnt zréck op Gott deen et ginn huet. 12: 8 Vanity of Vanities, sot de Priedeger, alles ass Vanity.

12: 9 A wat méi schlau de Priedeger war, wat hie méi de Leit Wäisheet geléiert huet ; an hien huet d'Leit héieren a gesicht, a vill Spréchwierder komponéiert. 12:10 De Priedeger huet angenehm Wierder fonnt a Wierder vun der Wourecht oprecht geschriwwen.

12:11 D'Wierder vun de Weise si wéi Geessen; an als Neel gedriwwe sinn déi vun den Enseignante vun de Kongregatiounen, déi vun engem Schäfer ginn. 12:12 Elo, mäi Jong, zousätzlech zu dësem, gëtt ugefrot. Et gëtt keen Enn fir vill Bicher ze maachen; a vill Studie ass Middegkeet vum Fleesch. 12:13 D'Enn vun all héieren Ried ass dëst: Angscht Gott a behält seng Geboter; well dëst de ganze Mënsch ass. 12:14 Well Gott wäert all Wierk viru Gerechtegkeet bréngen, zesumme mat all verstoppter Saach, sief et gutt oder schlecht.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON

Kapitel 1

1: 1 Song of Songs, dat ass dem Salomo. 1: 2 Oh, wann hie mech mat Kuss vu sengem Mond géif kussen! Well Är Léift si besser wéi Wäin. 1: 3 Nieft dem Geroch vun Äre séissen Salben, Ären Numm ass wéi gegoss Sallef; Dofir hunn d'Meedercher dech gär . 1: 4 Zeechent mech; mir lafen no lech. De Kinnek huet mech a seng Kummere bruecht; Mir wäerten eis freeën a si frou an lech; Mir wäerten Är Léift méi erënneren wéi Wäin; Kee Wonner, datt se dech gär hunn. 1: 5 Ech si brong, O Duechtere vu Jerusalem, awer léif Wéi d'Zelter vum Zeder, Wéi d'Ridoen vu Solomon. 1: 6 Notéiert net datt ech däischter sinn, well d'Sonn op mech gekuckt huet. Meng Mamm hir Jongen ware rosen op mech; Si hunn mech d'Wéngerte bewaach; A mäi Wéngert, dee war mäin, hunn ech net gehal. 1: 7 Loosst mech wëssen, O Dir, wien meng Séil gär huet, wou Dir fiddert, wou Dir mëttes sëtzt; Firwat soll ech mat de Schof vun Äre Begleeder wanderen ? 1: 8 Wann Dir et net wësst, schéi bei de Fraen, Gitt, gitt an d'Schrëtt vum Trapp, A fiddert Är Geessen bei de Schofshütten.

1: 9 Zu der Pharaohs Wagene Mier hunn ech dech verglach, mäi Frënd. 1:10 Schéin sinn Är Wangen tëscht Ouerréng, Ären Hals tëscht Ketten. 1:11 Mir maachen Ouerréng vu Gold fir lech, besat mat Sëlwer. 1:12 Wärend de Kinnek op sengem Prie-Dieu war, huet Meng Tuberose säin Doft ofginn. 1:13 Meng beléifte ass fir mech e Package vu Myrrhe, déi tëscht meng Broscht läit.

1:14 Koup Henna Blummen an de Wéngerte vun En-gadi Et ass fir mech meng beléiften. 1:15 Kuckt, Dir sidd schéin, mäi Frënd; Kuckt, Dir sidd schéin; deng Ae si wéi Dauwen. 1:16 Kuckt, Dir sidd schéin, meng beléiften a séiss; Eist Bett besteet aus Blummen. 1:17 D'Träger vun eisem Haus sinn Zeder, an d'Kofferdecken aus Zeder.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 2

2: 1 Ech sinn d'Rose vu Sharon an d'Lilie vum Dall. 2: 2 Wéi d'Lilie tëscht den Däre, Sou ass mäi Frënd ënner de Jongfraen. 2: 3 Wéi den Apfelbaum tëscht de wilde Beem, Sou ass meng beléifte bei de Jonken ; Ënnert dem Schiet vum gewënschte souz ech, A seng Friichte ware séiss fir meng Gaumen. 2: 4 Hien huet mech an de Festsallhaus bruecht, a säi Fändel iwwer mech war Léift. 2: 5 Ënnerhal mech mat Rosinen, tréisch mech mat Äppel; Well ech si gär. 2: 6 Seng lénks Hand ass ënner mengem Kapp, a seng riets Hand ëmfaasst mech. 2: 7 Ech beschwéieren lech, Duechtere vu Jerusalem, Duerch d'Réi an duerch d'Hënn vum Feld, datt Dir d'Léift net erwächt an net erwächt, Bis et wëllt. 2: 8 D'Stëmm vu mengem beléiften! Hei vie ne Sprangen op d'Bierger, sprangen op d'Hiwwelen. 2: 9 Meng beléifte ass wéi en Hirsch, oder e jonken Hirsch. Hei ass et, et ass hannert eiser Mauer, Kuckt duerch d'Fënsteren, Peert duerch d'Gitteren. 2:10 Mäi léiwen huet geschwat, a sot de Lev ántate, meng Léift, meng schéin, a komm fort . 2:11 Fir, lo, de Wanter ass vergaang, Et huet geréckelt, de Reen ass fort ; 2:12 Blummen goufen op der Äerd gewisen, D'Zäit vum Lidd ass komm, An an eisem Land gouf d'Stëmm vun der Schildkröt héieren . 2:13 De Figebam huet a seng Figgen agefouert, an déi entsti Wéngerten huet Geroch; Stitt op, oh mäi Frënd, meng fair, a komm. 2:14 Meng Dauf, déi an de Lächer vum Fiels ass, an der verstoppter vu ruppege Landschaften, Weist mir Äert Gesiicht, mécht mir Är Stëmm héieren; Well Är Stëmm séiss ass, an Äert Ausgesinn schéin ass. 2:15 Cazadnos de Fuuss, déi kleng Fuuss, déi d'Wéngerte verwinnt; Well eis Rebe bléien.

2:16 Mäi beléifte ass mäin, an ech sinn hien; Hie gréit ënner Lilien. 2:17 Bis den Dag fréi, an de Schiet flüchten, Zréck, meng beléiften; Sief wéi e Réi, oder wéi de Fawn Op de Bierger vu Bether.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 3

3: 1 Nuets hunn ech op mengem Bett gesicht fir deen, deen meng Séil gär huet; Ech hunn et gesicht an ech hunn et net fonnt. 3: 2 An ech hu gesot: Ech wäert elo opstoen an duerch d'Stad goen; Duerch d'Stroossen an d'Plaze kucken ech no der, déi meng Séil gär huet; Ech hunn et gesicht an ech hunn et net fonnt. 3: 3 D'Wiechter, déi duerch d'Stad ginn, hunn mech fonnt, an ech sot zu hinnen: Hutt Dir deen gesinn, deen meng Séil gär huet? 3: 4 Soubal ech e bësse laanschtgaang sinn, hunn ech deen fonnt, deen meng Séil gär huet; Also, an ech hunn et net verlooss, Bis ech et a menger Mamm am Haus gesat hunn, an an der Chamber aus där ech gebuer sinn. 3: 5 Ech beschwéieren Iech, Duechtere vu Jerusalem, Duerch d'Réi an duerch d'Hënn vum Feld, datt Dir d'Léift net erwächt oder erwächt, Bis et wëllt.

3: 6 Wien ass dat, dat aus der Wüst erauskënnt wéi eng Dampkolonn, gefëmmt mat Myrrhe a Wierklechkeet An all aromatesche Stëbs? 3: 7 Kuckt, et ass dem Salomo säin Dreck; Siechzeg mächteg Männer ëmginn hatt, Vun de staarke vun Israel. 3: 8 Si all hunn Schwerter, qualifizéiert am Krich; All Mënsch säi Schwäert duerch seng Säit, Po Ängschte r vun der Nuecht. 3: 9 De Kinnek Salomo huet sech e Won aus Holz aus dem Libanon gemaach. 3:10 Hien huet seng Säile vu Sëlwer gemaach, säi Réck vu Gold, säi Sëtz vu Scharlachroute, säin Interieur mat Léift bestickt Fir d'Meedercher vu Jerusalem.

3:11 Kommt eraus, o ncellas vu Zion, a kuckt de Kinnek Salomo Mat der Kroun mat där seng Mamm hien am Dag vu senger Verlobung gekréint huet, an den Dag vun der Freed vu sengem Häerz.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 4

4: 1 Kuckt, Dir sidd schéin, mäi Frënd; kuck, du bass schéin; Är Aen tëscht Äre Schleisen wéi eng Dauf; Är Hoer wéi eng Trapp Geessen Déi leien op den Häng vu Gilead. 4: 2 Är Zänn wéi Flocken aus geschniddene Schof , Déi aus dem Wäschhaus opkommen, Alles mat Zwilling jonk, a kee tëscht hinnen onfruchtbar. 4: 3 Är Lëpsen wéi e scharlachrot Fuedem, An Är Ried schéin; Är Wangen, wéi pomegranate Stécker hannert Ärem Schleier. 4: 4 Ären Hals, wéi den Tuerm vum David, gebaut fir eng Waffeschutz; Dausend Schëlder sinn drop gehaang, All Schëlder vun de Mächtegen. 4: 5 Är zwou Broscht si wéi d'Zwillinge vun enger Gazelle, déi ënner Lilie ernähren. 4: 6 Bis den Dag brécht an d'Schatten flüchten, ginn ech op de Bierg vu Myrrhe, An op de Wierzkollado. 4: 7 Dir sidd all schéin, mäi Frënd, an et ass kee Fleck op lech. 4: 8 Kommt mat mir aus dem Libanon, meng Fra; Kommt mat mir aus dem Libanon. Kuckt vun der Spëtzt vun Amana, Vun der Spëtzt vum Senir an dem Hermon, Vun den Dänn vu Léiwen, Vun de Bierger vu Leoparden. 4: 9 Dir hutt mäi Häerz geholl, meng Schwëster, meng Fra; Dir hutt mäi Häerz mat engem vun Ären Aen ageholl, Mat enger Halskette aus Ärem Hals. 4:10 Wéi schéin sinn Är Léift, Schwëster, meng Fra! Wéi vill besser ass Är Léift wéi Wäin, an de Geroch vun Äre Salben wéi all aromatesch Gewierzer! 4:11 Är Lëpsen fale wéi eng Hunneg, o Braut; Hunneg a Mëllech sinn ënner der Zong; An de Geroch vun Äre Kleeder wéi de Geroch vum Libanon. 4:12 Dir sidd en zouene Gaart , meng Schwëster, meng Fra; Zoue Quell, zouene Quell.

4:13 Är Sprossen sinn e Paradäis vu Granatäppelen, mat mëllen Uebst, Vun Henna Blummen a Tuberose; 4:14 Spikenard a Safran, séiss Staang a Kanéil, Mat all de Wierfelbeem; Myrrhe an Aloe, mat all den Haaptaromatesche Gewierzer. 4:15 E Sprangbuer vu Gäert, e Quell vu liewege Waasser, deen aus dem Libanon fléisst. 4:16 Stitt op, Aquilón, a komm, Austro; Bléist a mäi Gaart, léisst seng Aromen of. Loosst mäi beléiften a säi Gaart kommen , a seng séiss Friichten iessen.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 5

5: 1 Ech sinn a mäi Gaart komm, O Schwëster, meng Fra; Ech hu meng Myrrhe a meng Gerocher gesammelt; Ech hu méng Hunneg a mäin Hunneg giess, ech hu mäi Wäin a meng Mëllech gedronk. Iessen, Frënn; vill drénken, beléiften.

5: 2 Ech hu geschlof, awer mäin Häerz huet nogekuckt. Et ass d'Stëmm vu menger beléifter, déi rifft: Maach mech op, meng Schwëster, mäi Frënd, meng Dauf, meng perfekt, Well mäi Kapp voller Dau ass, Meng Hoer vun den Drëpsen vun der Nuecht. 5: 3 Ech hu meng Kleeder ausgedoen; Wéi soll ech undoen? Ech hu meng Féiss gewäsch; Wéi soll ech se dreckeg kréien? 5: 4 Mäi léiwen huet seng Hand duerch d'Fënster gemaach, a mäi Häerz war a mir gerëselt. 5: 5 Ech sinn opgestan fir mäi beléiften opzemaachen, A meng Hänn droppte Myrrhe, A meng Fangere Myrrhe, déi lafen Op der Spär. 5: 6 Ech hunn op meng beléifte opgemaach; Awer mäi beléifte war fort, et war scho passéiert; A wéi hie meng Séil ausgeschwat huet. Ech hunn et gesicht an ech hunn et net fonnt; Ech hunn hie geruff, an hien huet mir net geäntwert. 5: 7 D'Wiechter déi iwwer d'Stad ginn hunn mech fonnt; Si hu mech geschloen, si hunn mech verletzt ; D'Wiechter op de Maueren hu mäi Mantel vu mir geholl. 5: 8 Ech beschwéieren Iech, Duechtere vu Jerusalem, wann Dir mäi Lieblings fënns, fir him ze wëssen datt ech léiwer sinn.

5: 9 Wat ass Äre Léifsten méi wéi en anere Léifsten, O schéinste vun alle Fraen? Wat ass Äre Léifste méi wéi en anere Léifsten, deen eis sou zaubert? 5:10 Meng beléifte ass wäiss a blond, bezeechent ënner zéngdausend.

5:11 Säi Kapp wéi fein Gold; Seng gekrauselt Hoer, schwaarz wéi e Kueb. 5:12 Seng Ae si wéi Dauwen duerch Stréimunge Waasser, déi mat Mëllech gewäsch ginn, a perfekt gesat ginn. 5:13 Seng Wangen, wéi eng Ära vun aromatesche Gewierzer, wéi parfüméierend Blummen; Seng Lëppse wéi Lilien, fale séiss Geroch Myrrhe. 5:14 Seng Hänn si wéi Goldréng mat Hyazinthen gesat; Säi Kierper ass sou hell Elfenbein iwwerdeckt mat Saphiren. 5:15 Seng Been si wéi Saile vu Marber gegrënnt op Basis vu feinem Gold; Säin Optrëtt wéi de Libanon, gewielt wéi Zeder. 5:16 Säi Gout , ganz séiss, an all léif. Sou ass mäi beléiften, sou ass mäi Frënd, o Meedercher vu Jerusalem.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 6

6: 1 Wou ass Äre Liiblings gaang, o schéinste vun alle Fraen? Wou ass Äre beléifte gestuerwen, a siche mir hien mat Iech? 6: 2 Mäi Lieblings ass erofgaang an säi Gaart, an d'Gewierzerbetter, fir an d'Gäert z'iessen, an d'Lilien ze sammelen . 6: 3 Ech si mäi beléiften, a mäi beléiften ass mäin; Hie gräift ënner de Lilien. 6: 4 Dir sidd schéin, mäi Frënd, wéi Tirsa; Ze wënschen, wéi Jerusalem; Imposéiere wéi Arméien an der Uerdnung. 6: 5 Maacht Är Aen vu mir ewech, well se hunn mech eruewert. Är Hoer si wéi eng Hiert Geessen , déi sech op d'Häng vu Gilead leeën. 6: 6 Är Zänn si wéi Schofshiert aus dem Dëppchen, all mat Zwillinge jonk, an et gëtt keng Onfruchtbarkeet tëscht hinnen. 6: 7 Är Wangen si wéi Granatapelstécker Hannert Ärem Schleier. 6: 8 Et gi siechzeg Kinnigininnen, an uechtzeg Konkubinen, a Jongfraen ouni Zuel; 6: 9 Awer meng Dauf ass eng, meng perfekt; Si ass déi eenzeg vun hirer Mamm, déi gewielt aus där si gebuer ass. D'Meedercher hunn hatt gesinn, an hunn se geseent genannt; Kinnigininnen a Konkubinen, a si hunn hatt gelueft. 6:10 Wien ass dat, dat wéi d'Dämmerung schéngt, Schéin wéi de Mound, hell wéi d'Sonn, Imposéiere wéi Arméien an der Rei? 6:11 Ech sinn erofgaang an den Uebst vu Walnussbeem Fir d'Uebst vum Dall ze gesinn, A fir ze kucken, ob d'Rebe gestreet sinn, Wann d'Granatroune bléien. 6:12 Ier ech et wousst, huet meng Séil mech ënner de Kutschen vun Amminadab gesat. 6:13 Maach dech ëm, dréi dech ëm, O Shulamit; Dréint, dréint, a mir kucken dech. Wat wäert Dir am Shulamite gesinn? Eppes wéi d'Versammlung vun zwee Lageren.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 7

7: 1 Wéi schéin sinn Är Féiss a Sandalen, O Prënz Duechter! D'Konturen vun den Hëfte si wéi Bijoue, D' Aarbecht vun engem exzellente Meeschter. 7: 2 Är Nawell wéi e ronne Becher Dat drénkt net drénken. Äre Bauch wéi e Koup Weess, ëmgi vu Lilien. 7: 3 Är zwou Broscht, wéi Gazelle Zwillingen. 7: 4 Ären Hals ass wéi en Elfenbeintuerm; Ären Aen, wéi d'Schwämme vun Heshbon beim Gate vu Bat-rabim; Är Nues, wéi den Tuerm vum Libanon, Kuckt Richtung Damaskus. 7: 5 Äre Kapp ass iwwer lech, wéi d'Karmel; An d'Hoer um Kapp, wéi de Purpur vum Kinnek an de Gäng suspendéiert. 7: 6 Wéi schéin bass du, a wéi mëll, O herrlech Léift! 7: 7 Är Statur ass wéi de Palm, an Är Broscht wéi d'Bündelen. 7: 8 Ech hu gesot, ech ginn op de Palmbam erop, ech gräifen seng Branchen. Loosst Är Broscht si wéi Rëtschebëscher, An de Geroch vun Ärem Mond wéi Äppel, 7: 9 An Äre Gout wéi e gudde Wäin, Datt mäi Léifsten douce erakënnt, An d'Lëpsen vun der aler schwätzt . 7:10 Ech si vu menger beléifter, an hie freet mech. 7:11 Komm, meng beléiften, loosst eis eraus an d'Felder, Loosst eis an den Dierfer wunnen. 7:12 Loosst eis fréi an d'Wéngerte opstoen; Loosst eis kucken ob d'Rebe sprëtzen, wa se entstinn, Wann d' Kulturen gebléit hunn ; Do ginn ech lech meng Léift. 7:13 D'mandrakes hunn Geroch ginn, A bei eis Dieren sinn all Zorte vu séiss Uebst, nei an al, déi ech fir lech ofgehalen, meng Léifsten.

LIED VUN DER LIEDER VUN SOLOMON
Kapitel 8

8: 1 Oh, wann Dir géift wéi e Brudder vu mir Dee meng Mamm hir Broscht gesuckelt huet! Dann, wann ech dech dobausse fannen, géif ech dech këssen, A si géifen mech net beläschen. 8: 2 Ech géif dech huelen, ech géif dech bei meng Mamm bréngen; Dir géift mech léieren, An ech géif Iech Marinéierte Wäin aus dem Must vu menge Granatapele drénke loossen . 8: 3 Seng lénks ass ënner mengem Kapp, a säi riets ëmfaust mech. 8: 4 Ech beschwéieren Iech, Duechtere vu Jerusalem, net d'Léift erwächen oder erwächen, Bis et wëllt.

8: 5 Wien ass dat, deen aus der Wüst erauskënnt, an op hir beléifte verleent? Ënnert engem Äppelbam hunn ech dech erwächt; Do hat Är Mamm Péng, Do hat deen, deen dech op d'Welt bruecht huet, Péng. 8: 6 Setzt mech wéi e Sigel op Ärem Häerz, wéi e Mark op Ärem Aarm; Well d' Léift staark ass wéi den Doud; Jalousie ass schwéier wéi d'Häll; Seng Glühungen, Glühungen vu Feier, staark Flam. 8: 7 Vill Waasser kënnen d'Léift net läschen, an och d'Flëss kënnen et net erdrénken. Wann e Mann all d'Wuer vu sengem Haus fir dës Léift géif ginn, da géifen hien hie sécher verachten . 8: 8 Mir hunn eng kleng Schwëster, déi keng Broscht huet; Wat maache mir mat eiser Schwëster Wa mir iwwer hatt schwätzen? 8: 9 Wann si eng Mauer ass, wäerte mir e Palais aus Sëlwer opbauen; Wann et eng Dier ass, wäerte mir se mat Zederbrieder trimmen. 8:10 Ech sinn eng Mauer, a meng Broscht si wéi Tierm, well ech a sengen Ae war wéi ee dee Fridde fënnt.

8:11 De Salomo hat e Wéngert zu Baal-Hamun, deen hien de Wiechter geschenkt huet, déi allen dausend Stéck Sëlwer fir hir Friichte sollte bréngen. 8:12 Mäi Wéngert , dee mäin ass, ass viru mir; Dat Dausend wäert Äert sinn, O Solomon, An zweehonnert fir déi, déi hir Friichte behalen. 8:13 O Dir, deen an de Gäert wunnt, D'Begleeder lauschteren op Är Stëmm; Loosst mech et héieren. 8:14 Maacht séier, mäi beléiften, A sidd wéi en Hirsch oder e Fawn, Op de Bierger vu Gerech.

ISAIAH

Kapitel 1

1: 1 Visioun vum Jesaia, dem Jong vum Amoz, deen hie betreffend Juda a Jerusalem an den Deeg vum Uzziah, Jotham, Ahaz an Hiskia, de Kinneke vu Juda gesinn huet. 1: 2 Héiert, dir Himmel, an héiert dech, Äerd; well den HÄR schwätzt: Ech hunn d'Kanner erzunn an hunn se grouss gemaach, a si hu géint mech rebelléiert. 1: 3 Den Ochs kennt säi Besëtzer, an den Iesel seng Krëppchen; Israel versteet net, meng Leit hu kee Wëssen. 1: 4 O sënnegt Vollek, Dir Leit mat Ongerechtegkeet gelueden, Dir Generatioun vu Béiswëlleg, Dir verduerwe Kanner! Si hunn den Jehova verlooss, si hunn den Hellege vun Israel a Roserei provozéiert, si sinn zréckgaang. 1: 5 Firwat wëllt Dir nach bestrooft ginn? Wäert Dir nach rebelléieren? De ganze Kapp ass krank, an d'ganz Häerz schwaach. 1: 6 Vun der Fousssohle bis zum Kapp ass näischt gesondes dran, awer eng Wonn, eng Schwellung an e verfaultent Schmerz; Si sinn net geheelt, verbannt oder mat Ueleg erweicht. 1: 7 Äert Land gëtt zerstéiert, Är Stied verbrannt, Äert Land ier Dir vun Auslänner giess hutt, a verwüst wéi d'Zerstéierung vun Auslänner. 1: 8 An d'Duechter vum Zion bleift wéi e Bauer an engem Wéngert, a wéi e Stand an engem Melounebësch, wéi eng verwüst Stad. 1: 9 Wann den HÄR vun de Gäscht eis net e klengt Iwwerreschter hannerlooss hätt, wéi Sodom wiere mir a wéi Gomorra.

1:10 Dir Prënze vu Sodom, héiert d'Wuert vum Här; lauschtert d'Gesetz vun eisem Gott, d'Leit vu Gomorra.

1:11 Wat bréngt d'Mengel vun Ären Affer fir mech, seet den Jehova ? Ech sinn es sat mat Holocausts vu Widderen an dem Fett vu fetten Déieren; Ech wëll net d'Blutt vun Ochsen, oder Schof, oder Geessen. 1:12 Wien verlaangt dat vun lech, wann Dir lech viru mir presentéiert fir meng Geriichter ze trëppelen ? 1:13 Bréng mir keng méi eidel Affer; Wierklechkeet ass eng Abominatioun fir mech; Neimound a Sabbat, d'Aberuffung vu Versammlungen, kann ech net leiden; Är feierlech Fester sinn Ongerechtegkeet. 1:14 Är Neimounden an Är feierlech Fester hunn meng Séil ausgerott; si si belaaschtend fir mech; Ech si midd se ze droen. 1:15 Wann Dir Är Hänn verdeelt, wäert ech meng Ae fir lech verstoppen; och wann Dir d'Gebiet multiplizéiert, héieren ech net; deng Hänn si voller Blutt. 1:16 Wäscht a botzt lech selwer; huelt d'Gerechtegkeet vun Äre Wierker viru mengen Aen ewech; ophalen falsch ze maachen; 1:17 léieren gutt ze maachen; sichen Uerteel, restauréieren déi Onrecht, maache Gerechtegkeet fir déi wéineg, schützen d'Witfra. 1:18 Kommt dann, seet den Här, a loosst eis bewosst sinn: Wann Är Sënnen wéi Scharlachroute sinn, si wäiss wéi Schnéi; Wa se rout wéi rout sinn, wäerte se wéi wäiss Woll sinn . 1:19 Wann Dir wëllt a lauschtert, da iesst Dir dat Gutt vun der Äerd; 1:20 wann Dir refuséiert a rebellesch sidd, da sidd Dir vum Schwert verbraucht ginn; well de Mond vum Här huet geschwat.

1:21 Wéi sidd Dir eng Hoer ginn, o trei Stad? Si war voller Gerechtegkeet, an hirem Eegekapital wunnt; awer elo, d'Mäerder. 1:22 Äert Sëlwer huet sech zu Schlak gemaach, Äre Wäin gëtt mat Waasser gemëscht.

1:23 Är Prënzen, Iwergänger a Begleeder vun Déif; jiddereen huet Bestiechung gär, a si ginn no Belounungen; si maachen dem Weesekanner net gerecht, an och net d'Ursaach vun der Witfra kënnt hinnen. 1:24 Dofir seet den HÄR, den Här vun den Hären, de Mächtegen vun Israel: Ea, ech wäert Zefriddenheet vu menge Feinden huelen, ech wäert mech op meng Géigner rächen; 1:25 an ech wäert meng Hand géint dech dréinen, an däi Schlaken zu der rengster botzen, an all Är Onreinheet ewechhuelen. 1:26 Ech restauréieren Är Riichter wéi ufanks, an Äre Beroder wéi virdrun; da ruffe se Iech City of Justice, City of Faithfulness. 1:27 Zion soll mat Gerechtegkeet geléist ginn, an hir gëtt mat Gerechtegkeet. 1:28 Awer déi rebellesch a Sënner ginn zesumme gebrach, an déi, déi de Jehova verloossen, gi verbraucht. 1:29 Da wäert d'Eechen, déi Dir gär hutt, Iech schummen, an d'Gäert, déi Dir gesammelt hutt, ginn Iech onéierlech. 1:30 Well Dir wäert wéi eng Eech sinn, där hire Blat offällt, a wéi en Uebstgaart, deen u Waasser feelt. 1:31 An de Staarke gëtt wéi Stëppelen, a wat hie gemaach huet wéi de Blëtz; a béid ginn zesumme beliicht, an et wäert keen ausstellen.

ISAHIA
Kapitel 2

2: 1 Wat den Jesaia, de Jong vum Amoz iwwer Juda a Jerusalem gesinn huet. 2: 2 Et wäert an der leschter Zäit passéieren, datt de Bierg vum Haus vum Herrgott als Kapp vun de Bierger etabléiert ass, an op den Hiwwele gehuewe gëtt, an all d' Natiounen dorop fléissen. 2: 3 A vill Völker solle kommen a soen: Komm, a loosst eis erop op de Bierg vu Jehova, an d'Haus vum Gott vu Jakob; an hie wäert eis seng Weeër léieren, a mir ginn op seng Weeër. Fir d'Gesetz wäert aus Zion erausgoen, an d'Wuert vum Här aus Jerusalem. 2: 4 An hie wäert tëscht den Natiounen jugéieren , a wäert vill Leit bestrofen; a si wäerten hir Schwerter a Plogeeschter maachen, an hir Speer a Séchelen; Natioun wäert kee Schwert géint d'Natioun ophiewen, an och net méi fir de Krich trainéieren.

2: 5 Kommt, o Haus vum Jacob, a mir wäerte am Liicht vu Jehova goen. 2: 6 Sécher hutt Dir Äert Vollek, d'Haus vum Jakob, verlooss, well se voll mat Douane sinn, déi aus dem Oste bruecht goufen, an ominéis, wéi d'Philistinnen; a si averstane mat de Kanner vun Auslänner. 2: 7 Säi Land ass voller Sëlwer a Gold, seng Schätz hunn keen Enn. Do ass och säi Land voller Päerd, a seng Ween sinn onzuelbar. 2: 8 Ausserdeem ass hiert Land voller Idoler, a si hunn virun der Aarbecht vun hiren Hänn geknéit a virun deem wat hir Fanger gemaach hunn. 2: 9 An de Mënsch huet sech gebéit, an de Mënsch huet sech bescheed gemaach; dofir, verginn se net. 2:10 Gitt an de Fiels, verstoppt Iech am Stëbs, virun der fantastescher Präsenz vum Här, a vun der Glanz vu senger Majestéit.

2:11 De Stolz vun de Ae vum Mënsch gëtt niddereg bruecht, an de Stolz vu Männer gëtt bescheedegt; a Jehova eleng wäert an deem Dag erhuewen ginn. 2:12 Fir den Dag vum Här vu Lëntgen wäert kommen iwwer all déi houfreg an houfreg sinn, op all ervirhiewen, a ginn niddereg bruecht; 2:13 op allen héijen an héijen Zederer vum Libanon an op all Eechen vum Basan; 2:14 op all héije Bierger, an op all héijen Hiwwelen; 2:15 op all héijen Tuerm, an op all staarker Mauer; 2:16 op all de Schëffer vun Tarsis, an op all wäertvoll Biller. 2:17 De Stolz vum Mënsch gëtt niddereg bruecht, an de Stolz vu Männer gëtt bescheiden; a Jehova eleng wäert an deem Dag erhuewen ginn. 2:18 An hie wäert Idoler ganz ewechhuelen. 2:19 A si ginn an d'Hielen vun de Fielsen an an d'Ouverturen vun der Äerd, wéinst der fantastescher Präsenz vu Jehova, a wéinst der Glanz vu senger Majestéit, wann hien opgeet fir d'Äerd ze bestrofen. 2:20 Deen Dag wäert e Mann seng Idoler vu Sëlwer a seng Idoler vu Gold werfen, déi se gemaach hunn fir hien ze veréieren, an d'Mollen an d'Fliedermais, 2:21 an hie geet an d'Spalten vun de Fielsen an an d'Hielen vun de Fielsen. duerch d'mächteg Präsenz vum Jehova, an duerch d'Glanzheet vu senger Majestéit, wann hien opgeet fir d'Äerd ze bestrofen. 2:22 Verlooss de Mënsch, deem säin Otem a sengen Nasen ass; fir wat gëtt hien geschätzt?

ISAHIA
Kapitel 3

3: 1 Fir, kuck, den Här Jehova vun den Arméien hëlt vu Jerusalem ewech a vu Juda de Supporter an de Staarken, all Ernärung vu Brout an all Hëllef vum Waasser; 3: 2 de Mächtegen an de Mann vum Krich, de Riichter an de Prophéit, de Wuerzer an den ale Mann; 3: 3 de Kapitän vu fofzeg an de Mann vu Respekt, de Beroder, den exzellenten Handwierker an de geschickten Orator. 3: 4 An ech maachen se jonk fir Prënzen, a Jongen sinn hir Häre. 3: 5 An d'Leit wäerte Gewalt matenee maachen, jidderee géint säin Noper; de jonke Mann wäert géint den ale Mann opstoen, an de Schurk géint den Adel. 3: 6 Wann e Mann säi Brudder aus der Famill vu sengem Papp an d'Hand hëlt an him seet: Dir hutt Kleedung, Dir wäert eise Prënz sinn, an huelt dës Ruin an Är Hänn; 3: 7 Hie wäert deen Dag schwieren a soen: Ech wäert déi Suerg net huelen; well a mengem Haus gëtt et weder Brout nach wat ee soll undoen ; maach mech net zum Prënz vun de Leit. 3: 8 Fir Jerusalem ass futti gemaach, a Juda ass gefall; well hir Zong an hir Wierker ware géint den Jehova fir d'Ae vu senger Majestéit ze irritéieren. 3: 9 D'Erscheinung vun hire Gesiichter beweist géint si; well wéi Sodom verëffentlechen se hir Sënn, se verstoppen se net. Aarm Séilen vun hinnen! well se schlecht fir sech selwer opgestapelt hunn. 3:10 Sot dem Gerechten datt et gutt mat him geet, well hien d'Friichte vu sengen Hänn iesst. 3:11 Wee de Schlechten! Et wäert schlecht fir hien sinn, well no de Wierker vu sengen Hänn gëtt hien bezuelt. 3:12 D'Ënnerdrécker vu mengem Vollek si Jongen, a Frae regéieren iwwer hinnen. Meng Leit, déi, déi dech féieren, täuschen dech, a verzerren de Verlaaf vun denge Weeër.

3:13 Jehova steet fir ze plädéieren, a steet fir d'Leit ze riichten. 3:14 Jehova wäert zu Uerteel géint déi Eelst vu sengem Vollek a géint seng Prënze kommen; well Dir hutt de Wéngert verschléckt, an d'Verschwanne vun den Aarmen ass an Ären Haiser. 3:15 Wat mengt Dir datt Dir mäi Vollek ruffelt an d'Gesiichter vun den Aarmen mëllt? seet den HÄR, den Här vun den Häre n.

3:16 Och seet den HÄR: Well d'Duechtere vum Zion houfreg sinn, a mat engem riichtaus Hals a mat ongenéiert Aen trëppelen; wa se spadséiere danzen se, an dat mat de Féiss; 3:17 Dofir wäert den Här d'Käpp vun de Meedercher vu Zion ofschneiden, an den Här wäert hir Schimmung opgedecken. 3:18 Deen Dag wäert den Här d'Kleedung vun de Schong, den Hoernetz, de Lunettes, 3:19 d'Ketten, d'Ouerréng an d'Braceleten, 3:20 d'Kappen , d'Been Ornamente, d'Hoer Splitter, d'Pomponen vun Doft an Ouerréng, 3:21 Réng, a Bijouen fir Nuesen, 3:22 Formell Kleeder, Schal, Schleier, Poschen, 3:23 Spigelen, Geldstrof Lengen, Gaze an der headdresses. 3:24 An amplaz parfüméierend Parfumen do wäert Gestank kommen; a Seel amplaz e Rimm, an e raséierte Kapp amplaz e Set Hoer; amplaz vu schmuelem Gürtel aus Säck, a brennt amplaz vu Schéinheet. 3:25 Är Männer falen duerch de Schwert, an Är Kraaft am Krich. 3:26 Hir Paarte traueren a traueren, a si, hëlleflos, wäert um Buedem sëtzen.

ISAHIA
Kapitel 4

4: 2 Zu där Zäit ass d'Branche vu Jehova fir d'Schéinheet an d'Herrlechkeet, an d'Fruucht vum Buedem fir d'Gréisst an d'Éier, fir d'Iwwerliewenden vun Israel. 4: 3 An et wäert geschéien, datt deen, deen zu Zion bleift, an deen, deen zu Jerusalem bleift, helleg genannt gëtt; all déi , déi zu de Liewenden zu Jerusalem registréiert sinn, 4: 4 wann den Här d'Schmut vun den Duechtere vum Zion wäscht, an d'Blutt vu Jerusalem aus hirer Mëtt botzt, an engem Geescht vu Geriicht an an engem Geescht vun der Verwüstung. 4: 5 An den HÄR wäert iwwer all Wunnplaze vum Mount Zion, an iwwer d'Plaze vun hire Versammlungen, eng Wollek an Däischtert am Dag kreéieren, an nuets e Liichtliicht, dat Flamen werft; fir iwwer all Herrlechkeet gëtt et eng Baldachin, 4: 6 an et gëtt en Ënnerdaach fir Schied géint d'Hëtzt vum Dag, fir en Ënnerdaach a verstoppt Plaz géint de Stuerm a géint d'Rouen.

ISAHIA
Kapitel 5

5: 1 Elo sangen ech fir mäi beléiften d'Lidd vu mengem beléiften zu sengem Wéngert. Meng beléifte hat e Wéngert op enger fruchtbarer Häng. 5: 2 Hien huet et ofgedeckt an ofgedeckt, a gewielte Riewe geplanzt; Hien hat en Tuerm an der Mëtt dovu gebaut, an e Wäipress dra gemaach ; an hien huet gehofft datt et Drauwe géif ginn, an et huet wëll Drauwe ginn. 5: 3 Elo, Noperen vu Jerusalem a Männer vu Juda, jugéiert elo tëscht mir a mengem Wéngert. 5: 4 Wat kann ech méi mat mengem Wéngert maachen, wat ech net dra gemaach hunn? Wéi, an der Hoffnung datt et Drauwe géif ginn, huet et wëll Drauwe ginn? 5: 5 Also elo wäert ech lech weisen, wat ech mäi Wéngert maache wäert: Ech huelen hir Heck ewech, an et gëtt verbraucht; Ech wäert säi Zonk schneiden, an et gëtt mat Féiss getrëppelt. 5: 6 Ech wäert et zu enger Wüst maachen; et gëtt net geschnidden oder gegruewen, an Distel an Äscht wuessen; an och zu de Wolleke wäert ech commandéieren datt se kee Reen drop schëdden. 5: 7 Sécher ass de Wéngert vum Herrgott vun den Herrscher d'Haus vun Israel, an d'Männer vu Juda seng lecker Planz. Ech hunn Uerteel erwaart, a kuck, Béiswëllegkeet; Gerechtegkeet, a kuck e Kreesch.

5: 1 Elo sangen ech fir mäi beléiften d'Lidd vu mengem beléiften zu sengem Wéngert. Meng beléifte hat e Wéngert op enger fruchtbarer Häng. 5: 2 Hien huet et ofgedeckt an ofgedeckt, a gewielte Riewe geplanzt; Hien hat en Tuerm an der Mëtt dovu gebaut, an e Wäipress dra gemaach ; an hien huet gehofft datt et Drauwe géif ginn, an et huet wëll Drauwe ginn.

5:3 Elo, Noperen vu Jerusalem a Männer vu Juda, jugéiert elo tëscht mir a mengem Wéngert. 5: 4 Wat kann ech méi mat mengem Wéngert maachen, wat ech net dra gemaach hunn? Wéi, an der Hoffnung datt et Drauwe géif ginn, huet et wëll Drauwe ginn? 5: 5 Also elo wäert ech Iech weisen, wat ech mäi Wéngert maache wäert: Ech huelen hir Heck ewech, an et gëtt verbraucht; Ech wäert säi Zonk schneiden, an et gëtt mat Féiss getrëppelt. 5: 6 Ech wäert et zu enger Wüst maachen; et gëtt net geschnidden oder gegruewen, an Distel an Äscht wuessen; an och zu de Wolleke wäert ech commandéieren datt se kee Reen drop schëdden. 5: 7 Sécher ass de Wéngert vum Herrgott vun den Herrscher d'Haus vun Israel, an d'Männer vu Juda seng lecker Planz. Ech hunn Uerteel erwaart, a kuck, Béiswëllegkeet; Gerechtegkeet, a kuck e Kreesch.

ISAHIA
Kapitel 6

6: 1 Am Joer wou de Kinnek Uzziah gestuerwen ass, hunn ech den Här gesinn op engem héijen an héijen Troun sëtzen, a seng Röcke hunn den Tempel gefëllt. 6: 2 Iwwer him ware Seraphim; jiddereen hat sechs Flilleken; mat zwee hu se hir Gesiichter bedeckt, mat zwee hunn se hir Féiss bedeckt, a mat zwee si se geflunn. 6: 3 An ee rifft géigesäiteg a seet: Helleg, helleg, helleg, den Här vun den Häre. Déi ganz Äerd ass voll vu senger Herrlechkeet. 6: 4 An der doorposts rësele der Stëmm vun him kräischen, an d'Haus war mat Damp gefëllt. 6: 5 Du sot ech: Wee mech! datt ech dout sinn; Fir e Mann mat onreine Lëpsen ze sinn, a wunnen tëscht de Leit, déi onreine Lëpsen hunn, hunn meng Aen de Kinnek, den Här vun den Häre gesinn. 6: 6 An ee vun de Seraphim flitt bei mech, huet a senger Hand e brennend Kuel, vum Altor mat Stongen geholl; 6: 7 a beréiert mat mengem Mond, sot hien: Kuckt, dëst huet Är Lëpsen beréiert, an Är Schold gëtt ofgeschaaft, an Är Sënn gëtt gereinegt. 6: 8 Dunn hunn ech d'Stëmm vum Här héieren a gesot: Wiem soll ech schécken, a wien geet fir eis? Dunn hunn ech geäntwert: Hei sinn ech, schéckt mech. 6: 9 An hie sot: Gitt a sot zu dësem Vollek: Héiert gutt a verstitt net; iwwregens gesinn, awer verstinn net. 6:10 Et mécht d'Häerz vun dësem Vollek déck, a mécht hir Oueren schwéier, a verblennt hir Aen, sou datt se net mat hiren Ae gesinn, an och net mat hiren Oueren héieren, an och net hir Häerzer verstoen, nach dréinen, an et ka fir si heelen. 6:11 An ech hu gesot: Wéi laang, Här? An hien huet geäntwert: Bis d'Stied verwüst an ouni Awunner sinn, an et gëtt kee Mënsch an den Haiser, an d'Land gëtt aus Téi zu enger Wüst gemaach.

6:12 bis den Här Männer wäit ewech gedriwwen huet, an déi verloossene Plazen an der Mëtt vun der Äerd multiplizéiert. 6:13 A wann den zéngten Deel dran ass, gëtt et erëm zerstéiert; awer wéi d'Eech an d'Holm Eech, déi wa se de Stamm erofgeschnidden ginn nach ëmmer bleift, sou wäert de Stamm sinn, den hellege Som.

ISAHIA
Kapitel 7

7: 1 Et koum an den Deeg vum Ahaz, dem Jong vum Jotham, dem Jong vum Uzziah, dem Kinnek vu Juda, datt de Rezin Kinnek vu Syrien an de Peka de Jong vum Remaliah, de Kinnek vun Israel, géint Jerusalem geklommen ass, fir et ze bekämpfen; awer si konnten et net huelen. 7: 2 An d'Nouvelle koum an d'Haus vum David a sot: Syrien ass mat Ephraim verbonnen. A säin Häerz gouf gerëselt, an d'Häerzer vu senge Leit, wéi d'Beem vum Bierg vum Wand gerëselt ginn. 7: 3 Dunn huet den HÄR zu Jesaia gesot: Gitt elo den Ahaz, Dir, an de Shear-Jasub Äre Jong, um Enn vum Aquedukt vun der Schwämm uewen, op de Wee fir d'Wäschmaschinn, 7: 4 a sot zu him: Späicheren, a raschten; keng Angscht, an och net vun Ärem Häerz gestéiert ginn wéinst dësen zwou Fëmmenzweige vun der Mark, wéinst der brennender Roserei vu Rezin a Syrien, an dem Jong vum Remaliah. 7: 5 De Syreschen an den Ephraim an de Jong vum Remaliah hunn e béise Rot géint dech gehandelt a gesot: 7: 6 Mir gi géint de Juda an erschrecken hatt, a loossen eis hatt ënnert eis deelen, a loosse mer de Jong vum Tabeel zum Kinnek maachen an hir. 7: 7 Dofir seet sou den Här Gott: Et soll net stoen, an et soll och net sinn. 7: 8 Fir de Kapp vu Syrien ass Damaskus, an de Kapp vun Damaskus, Rezin; a bannent siechzeg-fënnef Joer gëtt den Ephraim gebrach bis hien net méi e Vollek ass. 7: 9 An de Kapp vun Ephraim ass Samaria, an de Kapp vun Samaria ass de Jong vum Remaliah . Wann Dir net gleeft, wäert Dir sécher net bleiwen. 7:10 Och huet den Jehova mam Ahaz geschwat a gesot.

7:11 Frot lech en Zeeche vum Jehova Äre Gott, a fuerdert et entweder vun ënnen an d'Déift, oder vun uewen an der Héicht. 7:12 An den Ahaz sot: Ech wäert net froen, an ech wäert den Här net verféieren. 7:13 sot den Jesaia: Héiert elo, Haus vum David. Ass et wéineg fir lech Männer ze nerven, awer och fir mäi Gott ze nerven? 7:14 Dofir wäert den Här selwer lech en Zeechen ginn: Kuckt, d'Jungfrain wäert schwanger ginn, a wäert e Jong droen , a wäert säin Numm Immanuel nennen. 7:15 Hien wäert Botter an Hunneg iessen, bis hie weess, wéi een dat Schlecht ofgëtt an dat Gutt wielt. 7:16 Fir ier d'Kand weess, wéi et de Schlechten ofleeft an dat Gutt auswielt, gëtt d'Land vun den zwee Kinneken, déi Dir fäerten, opginn. 7:17 Den HÄR wäert iwwer dech kommen, op däi Vollek an op däi Papp sengem Haus, Deeg déi nach ni komm sinn zënter dem Dag wou Ephraim aus Juda fortgaang ass, dat ass de Kinnek vun Assyrien. 7:18 An et wäert op deem Dag geschéien, datt den HÄR wäert fléien, déi um Enn vun de Flëss vun Egypten ass, an d'Bee, déi am Land Assyrien ass; 7:19 a si wäerten all kommen a campéieren an de Wüstendäller an an de Grotten vu Steng, an all de Sträich an an all de Sträich. 7:20 Op deem Dag wäert den Här mat engem gelounte Raséierapparat geschnidden , mat deenen, déi op der anerer Säit vum Floss liewen, dat heescht mam Kinnek vun Assyrien, Kapp an Hoer vun de Féiss, an och de Baart wäert och ewechhuelen. 7:21 Et wäert zu där Zäit geschéien, datt e Mann eng Kou an zwee Schof erzitt; 7:22 a wéinst dem Iwwerfloss vun der Mëllech déi se ginn, wäert hien Botter iessen; Botter an Hunneg iesse sécher dee matten op der Äerd.

7:23 Et wäert och zu där Zäit passéieren, datt d'Plaz wou et dausend Wäibierger am Wäert vun dausend Sikkel Sëlwer waren, fir Däre an Distelen ass. 7:24 Mat Pfeiler a Béi ginn se dohinner, well d'ganzt Land wäert Däre an Distelen sinn. 7:25 A fir all d'Bierger, déi mat Grouwe gegruewen goufen , wäerten se do net erreechen wéinst der Angscht virun Äscht an Distelen, awer si wäerte fir Ochsen ze weeden an duerch Véi getrëppelt ze ginn.

ISAHIA
Kapitel 8

8: 1 Den Jehova sot zu mir: Huelt eng grouss Tablett a schreift drop a liesbar Zeechen iwwer Maher-salal-hasbaz. 8: 2 An ech hu mat mir vun treie Zeien Uria de Priister an dem Zechariah Jong vum Jeberekiah gesammelt. 8: 3 An ech sinn bei d'Prophetes komm, déi schwanger war an e Jong op d'Welt bruecht huet. An den Här sot zu mir: Nennt hien Maher-salal-hasbaz. 8: 4 Fir ier d'Kand weess wéi et seet: Mäi Papp a meng Mamm, de Räichtum vun Damaskus an d'Verfaassung vu Samaria gëtt vum Kinnek an aus Assyrien ofgeholl. 8: 5 Erëm huet den Här zu mir geschwat a gesot: 8: 6 Well dëst Vollek d'Waasser vu Siloam ofgeleent huet, déi mëll fléissen, a sech mat Rezin a mam Jong vum Remaliah erfreet hunn; 8: 7 Kuckt dofir, den Här léisst d' Waasser vu Flëss iwwer si opstoen , mächteg a vill, dat heescht de Kinnek vun Assyrien mat aller Kraaft; déi iwwer all seng Flëss eropgoe wäerten an iwwer all seng Ufer ginn; 8: 8 a gitt op Juda, et wäert iwwerschwemmen a weidergoen, an erreechen den Hals; A verdeelt seng Flilleken, et fëllt d'Breet vun Ärem Land, O Immanuel. 8: 9 Versammelt Iech, Vollek, an Dir wäert gebrach ginn; Héiert, all déi, déi aus wäitem Land sinn; Gürtel un, an Dir wäert gebrach ginn; entsuergt Iech, an Dir sidd gebrach. 8:10 Huelt Berodung, an et gëtt annuléiert; schwätzt e Wuert , an et wäert net fest sinn, well Gott mat eis ass. 8:11 Fir den Här sot zu mir dës Manéier mat enger staark Hand, a gesot, mech net un der Aart a Weis vun dëser Leit Fouss, gesot, 8:12 Do ruffen net Intrig all dass dës Leit c onspi Ratioune; weder fäert wat se fäerten, nach fäert.

8:13 Den Här vun den Häre, hellegt hien; looss hien deng Angscht sinn, a looss hien deng Angscht sinn. 8:14 Da wäert hien en Hellegtum sinn; awer déi zwee Haiser vun Israel, fir Steng ze stierzen, a fir eng Stréck ze falen, an eng Stréck an en Netz fir d'Awunner vu Jerusalem. 8:15 A vill wäerten ënner hinnen stierzen, a falen a gebrach ginn; a si gi verwéckelt a ginn ageholl. 8:16 Bannt d'Zeegnes, versiegelt d'Gesetz ënner menge Jünger. 8:17 waart , PUE s, Jehova, dee säi Gesiicht virum Haus vum Jacob verstoppt, a sicht no him. 8:18 Kuckt, ech an d'Kanner, déi den Här mir ginn huet, sinn Zeechen an Zeechen an Israel vum Här vun den Häre, deen um Mount Zion wunnt. 8:19 A wann ech lech soen : Frot d' Zauberer an d'Séideger, déi flüsteren, äntweren: Kommt d'Leit net zu hirem Gott? Wäert hien déi Doudeg fir d'Liewer consultéieren? 8:20 Zum Gesetz an zum Zeegnes! Wann se net no dësem soen, ass et well et net erschéngt ass . 8:21 A si ginn duerch d'Land ermüdegt an hongereg, an et wäert geschéien datt se hongereg sinn, si wäerte rosen ginn an hire Kinnek an hire Gott verfluchen an hir Gesiichter an Héicht ophiewen. 8:22 A si wäerten op d'Äerd kucken, a kuck, Verdéiwung an Däischtert, Däischtert an Angscht ; a si ginn an d'Däischtert gestierzt.

ISAHIA
Kapitel 9

9: 1 Awer net ëmmer Däischtert fir déi elo a Schwieregkeeten ass, t zu co mo Leed déi erakoum huet hien déi éischte Kéier liicht d'Land vun Zebulun a Land vun Naftali beréiert; well endlech wäert hie mat Herrlechkeet de Wee vum Mier fëllen, op där Säit vum Jordan, a Galiläa vun den Gentiles. 9: 2 D'Leit, déi zu Fouss BA zu Däischtert hunn gesinn eng super Liicht; Déi, déi am Land vum Schiet vum Doud wunnen, Liicht huet op si geschéngt. 9: 3 Dir hutt d'Leit multiplizéiert an d'Freed erhéicht. Si wäerte sech virun lech freeën wéi se sech an der Ernte freeën, wéi se sech freeën wann se d' Aen ausbreeden . 9: 4 Fir Dir hutt säi schwéier Joch gebrach an d'Staang vu senger Schëller an den Zepter vu sengem Ënnerdrécker wéi am Dag vum Midian. 9: 5 Fir all Schong, déi e Krieger am Kampfstuerm huet, an all Mantel, dat am Blutt gerullt ass, gëtt verbrannt, Brennstoff fir d' Feier. 9: 6 Fir e Kand ass eis gebuer, e Jong gëtt eis, an d'Fürstentum op senger Schëller; a säin Numm gëtt Wonnerbar, Beroder, Mächtege Gott, Éiwege Papp, Prënz vum Fridde genannt. 9: 7 D'Längt vu sengem Räich a Fridde wäert keng Limit hunn, um Troun vum David a sengem Räich, entsuergen a bestätegen et am Uerteel an a Gerechtegkeet vun elo un a fir ëmmer. Den Äifer vum Här vun den Häre wäert dat maachen.

9: 8 Den Här huet e Wuert un de Jacob geschéckt, an et ass op Israel gefall. 9: 9 An all d'Leit wäerten et wëssen, Ephraim an d'Awunner vu Samaria, datt se am Stolz a mat engem houfregem Häerz soen:

9:10 D'Zillen si gefall, awer mir bauen aus Steewierk; Si hunn d'Figen erofgeschnidden, awer mir wäerten Zeder op hir Plaz setzen. 9:11 Awer de Jehova wäert dem Rezin seng Feinde géint hie opstoen a seng Feinde sammelen; 9:12 aus dem Osten d'Syrer, an d'Philistinnen aus dem Westen; a mat vollem Mond wäert si Israel verschlécken. Net emol mat all deem huet seng Roserei opgehalen, awer seng Hand ass nach ëmmer ausgestreckt. 9:13 Awer d' Leit sech op de bestrooft, an hunn se net den Här vun Lëntgen gesicht. 9:14 An den Här wäert vun Israel Kapp a Schwänz ofgeschnidden hunn, Branche a Riet an engem Dag. 9:15 Dat aalt a veréierlecht Gesiicht ass de Kapp; de Prophéit dee Ligen léiert ass de Schwanz. 9: 16 Po rque d'Leader vun dësem Vollek si Bedreiwer an déi regéiert gi verluer. 9:17 Dofir wäert den Här net mat senge jonke Männer frou sinn, an och net mat senge Pappelosen a Wittfraen, déi hie Barmhäerzegkeet huet; well se all falsch a béis sinn, an all Mond huet bla d espropósitos. Net emol mat all deem huet seng Roserei opgehalen, awer seng Hand ass nach ëmmer ausgestreckt. 9:18 Fir Béisen ass wéi Feier opgefaang, Distelen an Äscht wäert et iessen; an et gëtt am Dëck vum Bësch entzündegt, a si ginn opgehuewe wéi Wirbelen vum Damp. 9: 19 Virun der Roserei vum Här vun den Hären ass d'Land verdonkelt, an d'Leit si wéi e Grasfeier; Mann wäert keng Barmhäerzegkeet op säi Brudder hunn. 9:20 Jiddereen klaut vun der rietser Hand, an hongereg, an iesst lénks, an net zefridden; all cua l com war d'Fleesch vu sengem Aarm.

9:21 Manasse zu Ephraim, an Ephraim zu Manasse, a béid géint Juda. Net emol mat all deem huet seng Roserei opgehalen, awer seng Hand ass nach ëmmer ausgestreckt.

ISAHIA
Kapitel 10

10: 1 Wee deenen, déi ongerecht Gesetzer maachen, an Tyrannei virschreiwen, 10: 2 fir déi Aarm aus der Gerechtegkeet ze maachen, an d'Recht vun de Betraffene vu mengem Vollek ewechzehuelen; fir d'Witfraen ze verdierwen, an d'Weesekanner ze beklappen! 10: 3 A wat wäert Dir den Dag vun der Strof maachen? Wiem wend Dir lech un fir lech ze hëllefen, wann Zerstéierung vu wäitem kënnt? Wou wäert Dir Är Herrlechkeet verloossen? 10: 4 Ouni mech béien se sech ënner de Gefaangenen a falen tëscht den Doudegen. Net emol mat all deem huet seng Roserei opgehalen , awer seng Hand ass nach ëmmer ausgestreckt.

10: 5 O Assyrien, d'Staang an d'Staang vu menger Roserei, an seng Hand hunn ech meng Roserei ginn. 10: 6 Ech wäert hien géint eng verrot Natioun befollegen, an iwwer d'Leit vu menger Roserei wäert ech hie schécken, fir de Raum ofzehuelen , a säi Kaz ze rappen, an et ze maachen, wéi de Bulli vun de Stroossen erof getrëppelt ze ginn. 10: 7 Och wann hien net sou denkt, an och säin Häerz wäert et net esou virstellen, awer säi Gedanke wäert et sinn, d'Natiounen z'entwéckelen an net e puer ofzeschneiden. 10: 8 Well hie seet: Meng Prënzen , si se net all Kinneken? 10: 9 Ass Calno net wéi Carchemis, Hamat wéi Arfad, a Samaria wéi Damaskus? 10:10 Wéi meng Hand d'Kinnekräicher vun Idoler fonnt huet, hir Biller si méi grouss wéi déi vu Jerusalem a Samaria; 10:11 Wéi ech mat Samaria an hiren Idoler gemaach hunn, soll ech dat och net mat Jerusalem an hiren Idoler maachen?

10:12 Awer et wäert geschéien datt nodeems den Här all seng Aarbecht um Mount Zion an zu Jerusalem fäerdeg gemaach huet, wäert hien d'Fruucht vum Stolz vum Häerz vum Kinnek vun Assyrien bestrofen, an d'Herrlechkeet vun der Houfert vu sengen Aen. 10:13 Well hie sot: Mat der Kraaft vu menger Hand hunn ech et gemaach a mat menger Wäisheet, well ech gescheit sinn; Ech hunn d'Territoirë vun de Vëlker ewechgeholl, an ech hunn hir Schätz geplëmmt, an ech hu mech als mächteg ageschloen, déi sëtzen; 10:14 an hunn meng Hand co mo fonnt an och net de Räichtum vun de Leit; a wéi verloosse Eeër gesammelt ginn, sou hunn ech d'ganz Äerd saiséiert; an et war keen deen de Fligel bewegt huet, an och kee Mond opgemaach huet a gekraakt huet. 10:15 Wäert d'Axt sech géint deen, deen domat schneit, prahlen? Wäert et houfreg sinn wann et géint deen deen et beweegt falsch mécht? Wéi wann d'Personal deen opgehuewen huet, deen en ophëlt; wéi wann d'Staang op deen eropgoe géif deen net Holz ass! 10:16 Aus dësem Grond wäert den Här, den Här vun den Häre, seng Schwächte Schwächt schécken, an ënner senger Herrlechkeet wäert hien e Feier wéi e brennend Feier leuchten. 10:17 An d'Liicht vun Israel soll fir Feier sinn, a säin Hellege fir Flam, brennt a verbraucht hir Distelen an Äscht an engem Dag. 10:18 D'Herrlechkeet vu sengem Bësch a vu sengem fruchtbare Feld wäert ganz konsuméieren, Séil a Kierper, an hie gëtt als abanderéiert oder an der Néierlag. 10:19 An d'Beem, déi an Ärem Bësch bleiwen, wäerten zu Zuel sinn, déi e Kand kann zielen.

10:20 Et wäert zu där Zäit kommen, datt déi, déi vun Israel verlooss sinn an déi, déi vum Haus vum Jakob sinn, ni méi op deen, deen lech geschloen hunn, leien, awer an der Wourecht op den HÄR, den Hellege vun Israel leien. . 10:21 De Rescht kënnt zréck, de Rescht vum Jacob wäert zréck bei de staarke Gott. 10:22 Well wann Ärt Vollek, Israel, wéi d'Sand vum Mier ass, da kënnt de Rescht vun hinnen zréck; déi zerstéierend ausgemaach Uktion iwwerflësseg mat Gerechtegkeet. 10:23 Fir den Här, den Herrgott vun den Häre, wäert eng entschloss Vollendung an der Mëtt vun der Ärd maachen. 10:24 Dofir seet den Här, den Herrgott vun den Häre, sou: Mäi Vollek, Dir Awunner vu Zion, fäert net Assyrien. Co n var fir dech ze schloen, an hieft säi Staf géint dech op, wéi d'Agypten; 10:25 awer a ganz kuerzer Zäit wäert meng Roserei a meng Roserei ophalen, fir hir Zerstéierung. 10:26 An den Här vun den Häre wäert eng Plo géint hie maachen, wéi d'Schluechte vu Midian um Fiels vun Oreb, an hie wäert seng Staang iwwer d'Mier hiewen, sou wéi hien et op de Wee vun Egypten gemaach huet. 10:27 Et wäert zu där Zäit passéieren datt seng Belaaschtung vun Ärer Schëller ofgeholl gëtt, a säi Joch vun Ärem Hals, an de Joch verrot vum Salwung. 10:28 Et koum zu Ajat, et ass u Migró n gaang; zu Michmash zielt hie seng Arméi. 10:29 Si sinn iwwer de Ford gefuer; si sinn zu Geba bliwwen; D'Rama huet geziddert; Dem Saul säi Gibeah ass geflücht. 10:30 Laut ruffen, Duechter vum Galim; maach et Richtung Lais ze héieren, aarme klengen Anathoth. 10:31 Madmena war en Opschwong; d'Awunner vu Geb im hu yen.

10:32 Den Dag ass nach ze komme wou hien zu Nob wäert raschten; Hien hëlt seng Hand op de Bierg vun der Duechter vum Zion, op den Hiwwel vu Jerusalem. 10:33 Kuckt, den Här, den Här vun den Häre, brécht d'Branchen mat Gewalt, an déi héich Beem ginn ofgeschnidden an d' Héichplaze ginn niddereg. 10:34 An hie wäert duerch de Bëscher vum Bësch mat Eisen duerchschneiden, an de Libanon fällt mat engem Geräisch.

ISAHIA
Kapitel 11

11: 1 Eng Staang wäert aus dem Stamm vum Jesse erauskommen, an e Schéiss wäert aus senge Wuerzele sprëtzen. 11: 2 An de Geescht vu Jehova wäert op him raschten; Geescht vu Wäisheet a Verständnis, Geescht vu Berodung a Kraaft, Geescht vu Wëssen an Angscht virum Jehova. 11: 3 An hie wäert him verstoen fläisseg an der Angscht vum Här verstoen. Hie wäert net jugéiere vun der Gesiicht vu sengen Aen, an och net vun deem wat seng Oueren héieren streiden; 11: 4 awer hie wäert déi Aarm gerecht riichte, an streiden gerecht fir déi Mëller vun der Äerd; an hie wäert d'Äerd mam Var a vu sengem Mond schloen , a mam Geescht vu senge Lëpsen wäert hien de Béisen ëmbréngen. 11: 5 A Gerechtegkeet soll de Gürtel vu senge Lende sinn, an d'Treiheet de Gürtel vu senger Taille. 11: 6 De Wollef wäert mam Lämmchen wunnen, an de Leopard wäert mam Kand leien; d'Kallef an de jonke Léiw an de beschte IA Gewalt Kallef zesummen; an engem klenge Kand soll an hinnen . 11: 7 D'Kou an de Bär wäerte weeden, hir Jonk leie sech zesummen; an de Léiw wäert Stréi iesse wéi den Ochs. 11: 8 An der nähren Kand soll op d'Lach vun der ASPLanguage Leeschtung, an der weaned Kand soll seng Hand no sobr an der App ze kritiséieren ass den. 11: 9 Si wäerte weder mäi hellege Bierg schueden nach schueden; well d'Äerd wäert mam Wësse vum Här gefëllt sinn, wéi d'Waasser d'Mier bedeckt. 11:10 Et wäert zu där Zäit passéieren datt d'Wurzel vum Jesse, deen als Peon fir d'Leit geluecht gëtt, vun den Natiounen gesicht gëtt; an Äre Raum wäert herrlech sinn.

11:11 Och wäert et zu där Zäit passéieren, datt den Jehova erëm seng Hand ophëlt fir de Rescht vu sengem Vollek erëmzefannen, deen an Assyrien, Ägypten, Pattros, Äthiopien, Elam, Shinar, an Hamat, an um Ufer vum Mier bleiwen. 11:12 An hie soll e Fändel fir d'Natiounen opriichten a sammelen déi Ausgestouss vun Israel, a sammelen déi verspreet vu Juda aus de véier Ecken vun der Äerd. 11:13 An den Näid vun Ephraim gëtt verdriwwen, an d'Feinde vu Juda ginn zerstéiert. Den Ephraim wäert de Juda net beneiden, an och de Juda wäert den Ephraim net belaaschten; 11:14 awer si fléien op d'Schëllere vun de Philistinen am Westen, si plënneren och den Osten; Den Edom an de Moab wäerten hinnen déngen, an d'Ammoniter wäerten hinnen nokommen. 11 : 15 An den HÄR soll d'Zong vum ägyptesche Mier komplett zerstéieren; an hie wäert seng Hand mat der Kraaft vu sengem Geescht iwwer de Floss hiewen, an hie wäert se a seng siwen Äerm schloen, an hie wäert se duerch Sandalen duerchlafen. 11:16 An et gëtt e Wee fir de Rescht vu sengem Vollek, de Rescht vun Asien, sou wéi et fir Israel war am Dag wou se aus dem Land vun Egypten eropgoungen.

ISAHIA
Kapitel 12

12: 1 An deem Dag soll Dir soen, ech sangen Iech, o Här; well och wann Dir op mech rose war, huet Är Roserei ewech gewisen, an Dir hutt mech getréischt. 12: 2 Kuckt, Gott ass meng Erléisung; Ech wäert sécherstellen an ech fäerten net; well meng Kraaft a mäi Lidd ass den HÄR Jehova, dee mir Erléisung ginn huet. 12: 3 Dir dréit mat Freed d'Waasser vun de Quelle vun der Erléisung. 12: 4 An Dir sollt deen Dag soen: Singt dem HÄR, rufft säin Numm aus, maacht seng Wierker berühmt bei de Leit, denkt drun datt säin Numm héich ass. 12: 5 Singt den HÄR, well hien huet wonnerbar Saache gemaach ; loosst dat op der ganzer Äerd bekannt sinn. 12: 6 Freed a sangen, O Awunner vu Zion; well grouss ass den Hellege vun Israel an der Mëtt vun Iech.

ISAHIA
Kapitel 13

13: 1 Prophezeiung iwwer Babylon, dem Jesaja Jong vum Amoz verroden. 13: 2 Setzt e Banner op engem héije Bierg op; hieft Är Stëmm zu hinnen, hëlt Är Hand op, fir datt se an d'Tore vu Prënze kommen. Ech hunn meng geweihte Männer commandéiert, ech hunn och meng mächteg zu menger Roserei geruff, déi déi sech a menger Herrlechkeet freeën. 13: 4 De Kaméidi vun enger Villzuel an de Bierger, wéi vu ville Leit; Geräisch vu Kaméidi vu Kinnekräicher, vun Natiounen, déi versammelt sinn; Jehova vun den Arméien sammelt d'Truppe fir de Kampf. 13: 5 Si kommen aus engem fernen Land , vum Enn vum Himmel, dem HÄR an den Instrumenter vu senger Roserei, fir d'ganz Äerd ze zerstéieren. 13: 6 Howl, well den Dag vum Här ass no; et wäert als Zerstéierung vum Allmächtege kommen. 13: 7 Dofir wäert all Hand schwaach sinn, an all mënschlecht Häerz wäert falen , 13: 8 a si wäerte mat Terror gefëllt sinn; Angscht a Schmerz wäerten se gräifen; si wäerte wéi wéi eng Fra an der Aarbecht; jidderee wäert iwwerrascht sinn, wann e säi Begleeder kuckt; hir Gesiichter, Gesiichter vu Flamen. 13: 9 Kuckt, den Dag vum HÄR kënnt, erschreckend , a vun der Verontreiung a vun der brennender Roserei, fir d'Land zum Offall ze maachen, a seng Sënner doraus ze zerstéieren. 13:10 Dofir ginn d'Stäre vum Himmel an hir Stären net hir Liicht; an d'Sonn gëtt däischter bei der Gebuert, an de Mound schéngt net. 13:11 An ech wäert d'Welt bestrofen fir hir Schlechtheet, an déi Schlecht fir hir Ongerechtegkeet; an ech wäert d'Arroganz vun de Stolz ophalen, an ech wäert d'Arroganz vun de Staarken erofbréngen.

13:12 Ech wäert e Mann méi wäertvoll maachen wéi Geldstrof Gold , a Mann méi wéi d'Gold vum Ophir. 13:13 Fir ech wäert den Himmel rëselen, an d'Äerd wäert vu senger Plaz réckelen, an der Roserei vum HÄR vun den Hären, an am Dag vu senger gliddeger Roserei. 13:14 A wéi eng gejot Gazelle, a wéi e Schof ouni Hiert, jiddferee kuckt op säi Vollek, a jidderee wäert a säin eegent Land flüchten . 13:15 Jidderee fonnt gëtt duerchgestouss; a wien vun hinne geholl gëtt, wäert vum Schwert falen. 13:16 Hir Kanner gi virun hinne geschloen; hir Haiser gi geplëmmt, an hir Frae vergewaltegt. 13:17 Kuckt, ech erwäche géint si zu de Medien, déi sech net mat Sëlwer beschäftegen an och net Gold begierzen. 13:18 Mat Béi schéisse si d'Kanner, a weisen och keng Barmhäerzegkeet géint d'Fruucht vun der Gebärmutter, an och hir Aen erspueren d'Kanner net. 13:19 Babylon, d' Herrlechkeet vun Kinnekräicher, d' Schéinheet vun der g randeza vun der Chaldeans, wäert wéi Sodom a Gomorrah ginn, wat Gott ausgaangen 13:20 erëm ni vu Generatioun zu Generatioun bewunnt oder gelieft ginn; weder wäert den Araber do en Zelt bauen, nach wäerten Hierden do eng Schofshaus hunn; 13:21 awer d'Déiere vun der Wüst schlofen do , an hir Haiser wäerte mat Frett gefëllt sinn; do wäerten Strausse liewen, an et gi wëll Geessen. 13:22 An hir Palaise jäizen Hyen a Schakalen an hiren Haiser vu Freed; a seng Zäit ass no vir ze kommen, a seng Deeg ginn net verlängert.

ISAHIA
Kapitel 14

14: 1 Well den Jehova wäert Barmhäerzegkeet iwwer de Jakob hunn, a wäert ëmmer nach Israel auswielen, a wäert se an hirem Land raséiere loossen; an hinnen Auslänner wäerte matmaachen, a si ginn der Famill vum Jacob. 14: 2 An d'Leit huelen se a bréngen se op hir Plaz; an d'Haus vun Israel wäert si als Dénger an Dénger am Land vu Jehova besëtzen; a si wäerten déi fänken, déi se gefaang hunn, a regéieren iwwer déi, déi se ënnerdréckt hunn. 14: 3 An am Dag wou den Här lech Rescht gëtt vun Ärer Aarbecht an Ärer Angscht, a vun der haarder Knechtschaft, an deem se dech gemaach hunn, 14: 4 schwätzt Dir dëst Spréchwuert géint de Kinnek vu Babylon, a seet: Wéi Ënnerdrécker, wéi d'Stad gierig no Gold opgehalen huet! 14: 5 Den Här huet d'Staf vun de Béisen, den Zepter vun den Häre gebrach; 14: 6 Hien, deen d'Leit mat Roserei erofgeschloen huet , mat enger dauerhafter Schmerz, deen iwwer d'Natiounen a Roserei regéiert huet an se mat Grausamkeet verfollegt huet. 14: 7 Déi ganz Äerd ass roueg a friddlech; gelueft gouf gesongen. 14: 8 Och d'Zypressen hunn sech iwwer dech gefreet, an d'Zeder vum Libanon, a soten: Zënter datt Dir ëmkomm sidd, koum kee Cutter géint eis. 14: 9 Sheol ënnen ass iwwerrascht iwwer lech; hien huet déi Doudeg erwächt, déi erauskomm sinn, fir dech bei Ärem Kommen ze begréissen, hien huet all Prënze vun der Äerd aus hire Still opgeriicht, all d'Kinneke vun den Natiounen. 14:10 Si jäizen all a soen zu lech: Sidd Dir och schwaach gi wéi eis, a sidd wéi eis ginn? 14:11 Äre Stolz ass an d'Sheol gaang, an de Klang vun Ären Harpen; Wuerm wäert Äert Bett sinn, a Wuerm wäert lech bedecken.

14:12 Wéi fällt Dir vum Himmel, o Luzifer, Jong vum Moien! Dir sidd op de Buedem erofgeschnidden, Dir, deen d'Natiounen geschwächt huet. 14:13 Dir, deen an Ärem Häerz sot: Ech ginn an den Himmel erop; op héich, nieft de Stäre vu Gott, wäert ech mäin Troun hiewen, an um Bierg vun der Zeegnes sëtzen ech , op de Säite vum Norden; 14:14 Ech wäert iwwer d'Héichte vun de Wolleken eropklammen, a wäert wéi den Allerhéchste sinn. 14:15 Awer Dir sidd op d'Sheol erofgeworf, op de Säiten vum Déif. 14:16 Déi, déi dech gesinn, wäerten sech bei lech béien an dech gesinn a soen: Ass dat dee Mann, deen d'Äerd ziddert huet, deen d'Kinnekräicher ëmgedréit huet; 14:17 Wien huet d'Welt wéi eng Wüst gemaach, déi hir Stied verwüst huet, déi ni Prisong fir seng Prisonéier opgemaach hunn? 14:18 All d'Kinneke vun den Natiounen, alleguer leien an Éier, jiddfereen a senger Wunnplaz; 14:19 Awer Dir sidd aus Ärem Graf erausgehäit wéi en abominabelt Nowuess, wéi d'Kleedung vun den Doudegen, déi vum Schwert ëmbruecht goufen, déi erofgaange sinn op de Buedem vum Graf; wéi en dout Läif getrëppelt. 14:20 Dir sollt net mat hinnen am Graf gezielt ginn; well Dir Äert Land zerstéiert hutt, hutt Dir Är Leit ëmbruecht. D'Nokomme vun de Schlechte ginn net fir ëmmer benannt. 14:21 Bereet hir Kanner fir d'Schluechten vir, wéinst der Ongerechtegkeet vun hiren Elteren; weder opstoen, nach besëtzen d'Äerd, nach fëllen d'Gesiicht vun der Welt mat Stied . 14:22 Well ech géint si opstinn, seet den Här vun den Zénger, an den Numm an de Rescht, Jong an Enkel, aus Babylon, zerstéiert, seet den Här.

14:23 An ech wäert et zum Besëtz vun Eieren maachen, a Waasserbecken; an ech wäert et mat Biesem vun der Zerstéierung ewechschloen , seet den Här vun den Häre n.

14:24 Jehova vun den Arméien huet geschwuer a gesot: Et wäert sécher gemaach ginn wéi ech geplangt hunn, an et wäert bestätegt ginn wéi ech et bestëmmt hunn; 14:25 datt ech den Assyrer a mengem Land zerstéieren, an ech wäert hien op meng Bierger trëppelen; an hiert Joch gëtt vun hinnen ewechgeholl, an hir Belaaschtung gëtt vun de Schëllere geholl. 14:26 Dëst ass de Rot, deen iwwer d'ganz Äerd ausgemaach ass, an dëst ass d'Hand iwwer all d'Natiounen. 14:27 Fir den Här vun den Häre n huet et bestëmmt, a wien kann et verhënneren? An hir ausgestreckt Hand, wien dréckt hatt zréck?

14:28 Am Joer wou de Kinnek Ahaz gestuerwen ass, war dës Prophezeiung: 14:29 Freet Iech net, ganz Philistia, well d'Staang vun deem, deen dech getraff huet, gebrach ass . well aus der Wuerzel vun der Schlaang erauskënnt, a seng Uebst, eng fléiend Schlaang. 14:30 An den Éischtgebuerene vun den Aarme fidderen, an déi Bedürfteg leien a Vertrauen. awer ech wäert Är Wuerzel verhongeren, an zerstéieren wat vun Iech bleift. 14:31 Wéi, O Dier; kräischen, o Stad; alles wat Dir opgeléist sidd, Philistia; well Damp aus dem Norde kënnt, gëtt et keen eenzege méi an hire Versammlungen. 14:32 A wat ginn de Messenger vun den Natiounen geäntwert? Datt den Här Zion gegrënnt huet, an datt de Leid vu sengem Vollek sech doranner hëlt.

ISAHIA
Kapitel 15

15: 1 Prophezeiung iwwer Moab. True, Ar vu Moab gouf nuets zerstéiert, geschweest. Ci erto, Nuecht Kir vu Moab reduzéiert op Rou. 15: 2 Hien ass eropgaang op Bayit an Dibon, héich Plazen, fir ze kräischen; iwwer Nebo an iwwer Medeba Moab wäert kräischen; all Kapp vun hatt gëtt raséiert, an all Baart raséiert. 15: 3 Si wäerten sech mat engem Sackkleed an den Hosen ëmginn ; op hiren Daach an op hire Plazen all jäizen a schmëlzen an Tréinen. 15: 4 Heshbon an Eleale kräischen, och Jahaza héiert hir Stëmm; fir wat d'Kricher vu Moab jäizen, all Séil bannent him wäert kloen. 15: 5 Mäin Häerz rifft no Moab; seng Flüchtlinge wäerten op Zoar flüchten, wéi eng dräi Joer al Hiew. Si ginn den Hang vum Luhit erop a kräischen, a wäerten e Schrei vun der Zerstéierung iwwer de Wee vun Horonaim erhiewen. 15: 6 D'Waasser vun Nimrim wäert verbraucht ginn, an d'Gras dréchent, d'Sprossen verloossen , all gréng ginn ëm. 15: 7 Dofir de Räichtum, deen se kaaft hunn, an dat wat se reservéiert hunn, bréngen se an de Stroum vun de Weiden. 15: 8 Fir d'Kraischen hunn d'Grenze vu Moab ëmginn; Säi Gejäiz huet den Eglaim erreecht , a säi Schrei op de Beerelim. 15: 9 An d'Waasser vun Dimon soll mat Blutt gefëllt ginn; well ech bréngе gréisser Onheeten iwwer den Dimon, Léiwen un déi, déi aus Moab entkommen, an un déi Iwwerliewend vun der Äerd.

ISAHIA
Kapitel 16

16: 1 Schéckt e Lämmchen zum Herrgott vum Land, vu Sela aus der Wüst zum Bierg vun der Duechter vum Zion. 16: 2 A wéi e fäerten Vugel, dee vu sengem Nascht fortlafe wäert, sou wäerten d'Duechtere vum Moab bei de Verdon vun Arnon sinn. 16: 3 Versammelt Berodung, maacht Uerteel; setzt Äert Schatten an der Mëtt vum Dag wéi d'Nuecht; verstoppen déi Ausgestouss, liwweren net déi, déi wanderen. 16: 4 Wunnt mat Iech meng Ausgab, o Moab; sief fir si eng verstoppt Plaz vun der Präsenz vum Devastator; well de Pénger ëmgeet, den Devastator en Enn huet, den Träger gëtt vun der Äerd verbraucht. 16: 5 An den Troun gëtt a Barmhäerzegkeet virbereet; an dorop soll fest sëtzen, am David sengem Tabernakel, dee jugéiert a sicht Uerteel, an huet séier Gerechtegkeet. 16: 6 Mir hunn de Stolz vu Moab héieren; ganz grouss si säi Stolz, seng Arroganz a seng Houfregkeet; awer hir Ligen sinn net fest. 16: 7 Duerfir soll de Moab jäizen, dee jéimert all; Dir kräischt op eng super Manéier downcast, fir d'Riefkuchen aus Kir-Hareset. 16: 8 Fir d'Felder vun Heshbon waren d'Lächer an d'Rebe vu Sibma; Häre vun Natiounen trëppele seng generéis Branchen; si ware mam Jazer ukomm a si hunn sech iwwer d'Wüst verbreet; hir Planze verbreet, si si laanscht d'Mier gaang. 16: 9 Duerfir traueren ech mam Jazer-Ween iwwer de Wéngert vu Sibma; Ech wäiss dech mat mengen Tréinen, oh Hesbon an Eleale; well op Är Kulturen an Är Ernte fällt de Kampfkreesch. 16:10 Ofgeholl ass d'Freed an d'Freed vum fruchtbare Feld; An de Wéngerten sange se net a freeën sech; de Pisador trëppelt kee Wäin an der Lagare ; Ech hunn de Kreesch vum Lagarero gestoppt.

16:11 Dofir vibréiere meng Bauch wéi eng Harf fir Moab, a mäin Häerz fir Kir-Hareset. 16:12 A wann de Moab midd op den Héichten ass, wann hien a säin Hellegtum kommt fir ze bieden, wäert et näischt bréngen . 16:13 Dëst ass d'Wuert dat den Jehova géint de Moab aus där Zäit geschwat huet; 16:14 Awer elo huet den HÄR geschwat a gesot: Bannent dräi Joer, wéi d'Jore vun engem gelounte Mann, wäert d'Herrlechkeet vu Moab mat all senger grousser Villmass erofgesat ginn; an déi Iwwerliewend si wéineg, kleng a schwaach.

ISAHIA
Kapitel 17

17: 1 Prophezeiung iwwer Damaskus. Kuckt, Damaskus hält op eng Stad ze sinn, a wäert zu engem Koup Ruine ginn. 17: 2 D'Stied vun Aroer gi verlooss, si gi Schofshiert; si schlofen do, a kee wäert se fäerten. 17: 3 An d'Hëllef vun Ephraim, an d'Kinnekräich vun Damaskus wäert ophalen ; a wat vu Syrien iwwreg ass, wäert wéi d'Herrlechkeet vun de Kanner vun Israel sinn, seet den Här vun den Häre n.

17: 4 Zu där Zäit wäert d'Herrlechkeet vum Jacob verbléien, an d'Fett vu sengem Fleesch wäert verbléien. 17: 5 An et wäert sinn wéi wann de Ritter d'Ernte sammelt, an d'Ouer mat sengem Aarm ernimmt; Hie wäert och wéi deen sinn, deen am Grappdall Réiser Ouer sammelt. 17: 6 A Blécker bleiwen dran, wéi wann se den Olivebam rëselen; zwee oder dräi Friichten um Tipp vun der Branche, véier oder fënnef op hire fruchtbarste Branchen, seet den Jehova Gott vun Israel. 17: 7 Deen Dag wäert de Mënsch op säi Maacher kucken, a seng Ae kucken op den Hellege vun Israel. 17: 8 An hie wäert net op d'Altär kucken, déi seng Hänn gemaach hunn, an net wat seng Fanger gemaach hunn, nach op d' Symboler vun Asherah, nach op d'Biller vun der Sonn. 17: 9 An deem Dag sinn Är befestegt Stied wéi d'Fruucht déi op de Sprossen an de Branchen hannerlooss sinn, déi wéinst de Kanner vun Israel verlooss goufen; an et gëtt Wüst. 17:10 Well Dir de Gott vun Ärer Erléisung vergiess hutt an de Fiels vun Ärem Refuge net erënnert hutt; dofir wäert Dir schéin Planzen säen a komesch Branchen planzen.

17:11 Deen Dag wou Dir se planzt, maacht Dir se wuessen, an Dir wäert hir Saat muer sprëtzen; awer d'Ernte gëtt am Dag vun der Nout a vum verzweifelte Schmerz ewechgerappt. 17:12 Oh! vill vu ville Vëlker déi Kaméidi maache wéi dat gerëselt vum Mier, an de Kaméidi vun den Natiounen déi en Opschwong maache wéi dat Geräisch vu ville Waasser. 17:13 D'Vëlker wäerten e Kaméidi maachen wéi de Kaméidi vu ville Waasser; awer Gott wäert si bestrofen, a si wäerte wäit fort flüchten; Si gi verdriwwen wéi e Schief vun de Bierger virum Wand, a wéi Stëbs virum Wirbelwind. 17:14 Owes Zäit ass hei Verwirrung, awer virum Mueren existéiert de Feind net méi. Dëst ass deen Deel vun deenen, déi eis zerdréckt, an d'Schicksal vun deenen, déi eis plunderen.

ISAHIA
Kapitel 18

18: 1 Wee dem Land dat mat Flilleken iwwerhëlt, dat hannert de Flëss vun Äthiopien ass; 18: 2 dee schéckt Messenger iwwer d'Mier, a Schëffer vu Riet op d'Waasser! Walk, schnelle Messenger, zu der Natioun mat héijer Statur an helle Teint, zu de fäerten Leit vu Ufank un, a spéider, staarken an iwwerwältegende Leit, deenen hir Land duerch Flëss gekräizt gëtt. 18: 3 Dir, all d'Awunner vun der Welt an d'Awunner vun der Äerd, wann de Fändel op de Bierger gehuewe gëtt, kuck; A wann d'Trompett geblosen ass, lauschtert. 18: 4 Well den HÄR sot zu mir sou: Ech wäert roueg sinn, an ech wäert dech aus menger Wunnplaz kucken, wéi eng kloer Sonn nom Reen, wéi eng Tauwollek an der Hëtzt vun der Ernte. 18: 5 Fir ier d'Ernte ass, wann d'Fruucht perfekt ass, an no der Blummen d' Fruucht reift , da wäert hien d'Zwee mat Schneideschéier schneiden, an d'Branchen schneiden an ewechhuelen. 18: 6 A si sollen all de Vulle vun de Bierger an de Béischte vun der Äerd iwwerloossen; D'Villercher wäerten de Summer op sech hunn, an all d'Déieren op der Äerd wanteren . 18: 7 Zu där Zäit gëtt eng Offer u Jehova vun den Arméien bruecht, vun de Leit mat héijer Statur an helle Komplexiounen, vun de Leit, déi vun Ufank un Angscht hunn, an duerno, staark an eruewend Leit, deenen hirt Land vu Flëss duerchgestrachen ass, op d'Plaz vum Numm vum Den Här vun den Hären, fir den Zion ze montéieren.

ISAHIA
Kapitel 19

19: 1 Prophezeiung iwwer Ägypten. Kuckt, den HÄR fiert op enger liichter Wollek a kënnt an Ägypten; an d'Gëtter vun Ägypten ziddere viru sech, an d'Häerzer vun den Ägypter bannent hinne wäerten ausfalen. 19: 2 Ech wäert Ägypter géint Ägypter opstoen, a jidderee wäert géint säi Brudder kämpfen, jidderee géint säin Noper; Stad géint Stad , a Kinnekräich géint Kinnekräich. 19: 3 An de Geescht vun Egypten verschwënnt an der Mëtt vun him, an ech wäert säi Rot zerstéieren; a si froen hir Biller, seng Zauberer, seng Zauberer a seng Diviner. 19: 4 An ech wäert Ägypten an d'Hand vun engem haarden Här ofginn, an de Kinnek huet lues gesinn iwwer si regéiert, seet den Här, den Här vun den Häre n. 19: 5 An d'Waasser vum Mier wäert falen, an de Floss soll oflafen an dréchen. 19: 6 An d'Flëss ginn zréck, d'Stréimunge vun de Moossen sinn erschöpft an dréchen; de Staang an d'Riet ginn ofgeschnidden. 19: 7 D'Wiss vum Floss, vum Ufer vum Floss, an all d'Kulturen vum Floss, wäerte sech dréchen, verluer a sinn net méi. 19: 8 D'Fëscher wäerten och traureg sinn; Jiddereen, deen en Haken am Floss geheit, trauert, an déi, déi en Netz iwwer d'Waasser verbreeden, gi schwaach . 19: 9 Déi, déi fein Linnen schaffen an déi, déi Netze wiewen, wäerte verwiesselt ginn, 19:10 well all hir Netzer gi gebrach; an all déi, déi Crèche fir Fësch maachen, wäerten traureg sinn. 19:11 Sécher sinn d'Prënze vum Zoan Narren ; de Rot vun de weise Beroder vum Pharao ass verschwonnen. Wéi wäert Dir dem Farao soen: Ech sinn de Jong vun de Weisen, an de Jong vun antike Kinneken?

19:12 Wou sinn dës Är Weise Männer elo? Loosst se lech elo soen, oder loosst lech wëssen, wat et Jehova vun den Arméien iwwer Egypten bestëmmt huet. 19:13 D'Prënze vun Zoan sinn verschwonnen, d'Prënze vu Memphis sinn verfouert ginn; déi, déi den Ecksteen vun hire Famillje sinn, hunn Ägypten verfouert. 19:14 Jehova huet e Geescht vu Schwindel an him vermëscht ; a si hunn Ägypten an all senger Aarbecht verluere gelooss, wéi e gedronkene Mann a sengem Erbriechel stëppelt. 19:15 A wat bréngt de Kapp oder de Schwanz, d'Branche oder d'Riet net Egypten. 19:16 An deem Dag wäerten d'Ägypter wéi Frae sinn; well si wäerten iwwerrascht sinn an dech gär hunn an der Präsenz vun der héijer Hand vum Herrgott, deen hie géint si opstellt. 19:17 An d'Land vu Juda soll en Terror fir Ägypten sinn; all Mënsch, deen un hatt erënnert, fäert wéinst dem Rot, deen den Här vun den Hären hien zougestëmmt huet. 19:18 Zu där Zäit wäert et fënnef Stied am Land vun Ägypten sinn déi d'Sprooch vum Kanaan schwätzen, a geschwuer vum Jehova vun den Arméien; et gëtt d'Stad Herez genannt. 19:19 Zu där Zäit wäert et en Altor fir de Jehova an der Mëtt vum Ägypten Land sinn, an e Monument fir de Jehova un der Grenz. 19:20 An et soll fir en Zeechen a fir en Zeegnes fir den HÄR vun de Gäscht am Land vun Egypten sinn; well se zum Här wéinst hirem Ënnerdrënner kräischen, an hie schéckt hinnen e Retter an e Prënz fir se ze befreien. 19:21 An den HÄR wäert an Ägypten bekannt sinn, an d'Ägypter wäerten den HÄR an deem Dag kennen, a si maachen Affer an Oblatioun; a si wäerten dem Här Gelübd maachen an se erfëllen.

19:22 An den Här wäert Ägypten schloen; hie wäert schloen an heelen, a si ginn zum Här, an hie wäert hinne gnädeg sinn an hie wäert dech heelen. 19:23 Zu där Zäit wäert et eng Autobunn vun Ägypten op Assyrien ginn, an Assyrer ginn Ägypten eran, an Ägypter an Assyrien; an d'Ägypter wäerte Jehova mat den Assyrer déngen. 19:24 Zu där Zäit wäert Israel mat Ägypten an Assyrien als Segen an der Mëtt vum Land drëtten ginn ; 19:25 well den Här vun den Häre wäert se préschen a seet: Geseent ass Ägypten mäi Vollek, an den Assyrer ass d'Aarbecht vu mengen Hänn, an Israel meng Ierfschaft.

ISAHIA
Kapitel 20

20: 1 Am Joer wou den Tartan op Ashdod koum, wéi de Sargon Kinnek vun Assyrien hie geschéckt huet, a géint Ashdod gekämpft huet an et geholl huet; 20: 2 Zu där Zäit huet den Här duerch den Jesaia, de Jong vum Amoz geschwat, a sot: Gitt an huelt de Sack aus denge Lende, an huelt d'Sandalen aus de Féiss. An hien huet et gemaach, plakeg a barfuß gaang. 20: 3 An den Här sot: Wéi mäi Knecht Jesaia plakeg an ouni Fouss dräi Joer gaang ass, fir en Zeechen an eng Prognose iwwer Ägypten an Äthiopien, 20: 4 sou datt de Kinnek vun Assyrien d'Gefaange vun Ägypten an déi Deportéiert aus Äthiopien féiert. , jonk an al, plakeg a barfuß, an nëmmen den Hënner zur Schimmt vun Egypten. 20: 5 A si wäerten entsat a geschummt ginn duerch Äthiopien hir Hoffnung, an Ägypten hir Herrlechkeet. 20: 6 An deem Dag wäert d'Awunnerin vun dëser Küst soen: Kuckt wéi eis Hoffnung war, wou mir eis Refuge gemaach hunn fir Hëllef ze kréien fräi vun der Präsenz vum Kinnek vun Assyrien; A wéi wäerte mir entkommen?

ISAHIA
Kapitel 21

21: 1 Prophezeiung iwwer d'Wüst vum Mier. Wéi de Wirbelwind vum Negev, sou kënnt et aus der Wüst, aus dem schreckleche Land. 21: 2 Haart Visioun gouf mir gewisen. De Préparator bréngt vir, an den Zerstéierer zerstéiert. Komm erop, O Elam; belagerert, O Media. All säi Gejäiz hunn ech gemaach. 21: 3 Duerfir si meng Lende voll mat Leed; Angscht hunn mech saiséiert, wéi d'Angscht vun enger Fra an der Aarbecht; Ech war iwwerwältegt ze héieren, a wéi ech gesinn hunn hat ech Angscht. 21: 4 Mäin Häerz ass erstaunt, Horror huet mech ageschüchtert; der Nuecht vu mengem Wonsch gouf zu Horror. 21: 5 Si hunn den Dësch gedeckt, si verbreeden Tapisserien; si iessen, si drénken. Maacht op, Prënzen, salwe d'Schëld! 21: 6 Fir den Här sot zu mir sou: Gitt, setzt e Waacher fir bekannt ze maachen wat hie gesäit. 21: 7 An hie gesäit opgestallt Männer, Reider zwee an zwee, op Ieselen montéiert, op Kaméiler montéiert; an hien huet méi opmierksam ausgesinn, 21: 8 a rifft wéi e Léiw: Här, ech sinn dauernd um Wachttuerm vum Dag, an déi ganz Nuechten op menger Auer; 21: 9 a kuck, montéiert Männer kommen, Reider zwee an zwee. Dunn huet hie geschwat a gesot: Babylon ass gefall, gefall; an all Idoler vun hire Gëtter huet hien um Buedem geschloen. 21:10 O mäi Vollek, getrëppelt a gewannt, ech hunn Iech gesot wat ech vum Här vun den Häre, dem Gott vun Israel héieren hunn.

21:11 Prophezeiung iwwer Du ma. Si ginn mir Seir Stëmmen: Garde, wat iwwer d'Nuecht? Garde, wat iwwer d'Nuecht?

21:12 D'Wuecht huet geäntwert: Muer kënnt an dann Nuecht; frot wann Dir wëllt, frot; komm zréck, komm.

21:13 Prophezeiung iwwer Arabien. Am Bësch wäert Dir d'Nuecht an Arabien verbréngen, O Walkers of Dedan. 21:14 Gitt eraus fir den Duuscht ze treffen; Bréngt him Waasser, Dir, déi am Land Tema wunnt, hëlleft de Flüchtling mat Brout. 21:15 Fir hie flitt virum Schwert, virum plakege Schwert, virum gebéitene Bogen, virum Gewiicht vum Kampf. 21:16 Well sou seet den Här zu mir: An engem Joer vun elo, wéi Joer vun engem gelounte Mann, gëtt all d'Herrlechkeet vum Cedar réckgängeg gemaach; 21:17 an d'Iwwerliewenden vun der Zuel vun de mächtege Bouschéissen, Jongen vum Cedar, ginn reduzéiert; well de Jehova Gott vun Israel et gesot huet.

ISAHIA
Kapitel 22

22: 1 Prophezeiung iwwer den Dall vun der Visioun. Wat hutt Dir elo, datt Dir mat all ären op d'Daach geklomm sidd? 22: 2 Dir sidd voller Oprou, eng onroueg Stad, eng glécklech Stad; Är Doudeger ginn net vum Schwert ëmbruecht, och net am Krich ëmbruecht. 22: 3 All Är Prënzen zesummen aus dem Bogen geflücht, si ware gebonnen; all déi, déi an Iech fonnt goufen, ware matenee gebonnen, och wa si wäit fort geflücht sinn. 22: 4 Aus dësem Grond hunn ech gesot: Loosst mech, ech kräischen kräischen; sidd net ängschtlech mech ze tréischten fir d'Zerstéierung vun der Duechter vu mengem Vollek. 22: 5 Fir et ass en Dag vun Opschwong, Nout a Verwirrung, vum Här, dem Här vun den Hären, am Dall vun der Visioun, d'Mauer ofzebriechen an op de Bierg ze ruffen. 22: 6 Den Elam huet e Kiewer geholl, mat Ween a mat Päerd, an de Kir huet d'Schild gezunn . 22: 7 Är schéi Däller ware voll mat Ween, an d'Päerd hu bei der Paart campéiert. 22: 8 An hien huet de Bedeckung vu Juda kaal gemaach; an du hues deen Dag a Richtung Waffenhaus am Bësch gekuckt. 22: 9 Dir hutt d'Brieche vun der Stad David gesinn, déi sech multiplizéiert hunn; an d'Waasser vum Pool ënnen gesammelt. 22:10 An Dir hutt d'Haiser vu Jerusalem gezielt an d'Haiser ofgebrach fir d'Mauer ze befestegen. 22:11 Dir hutt e Gruef tëscht den zwou Mauere gemaach fir d'Waasser vum ale Pool; an Dir hutt kee Respekt fir deen deen et gemaach huet, an Dir hutt och net vu wäitem gekuckt op deen deen et geschnëtzt huet. 22:12 Dofir huet den Här, den Här vun den Hären, dësen Dag opgeruff ze kräischen an ze traueren, Hoer ze raséieren an e Sack unzedoen.

22:13 a kuck, Freed a Freed, Kéi schluechten a Schof schluechten , Fleesch iessen a Wäin drénken, soten: Loosst eis iessen an drénken, well muer stierwe mir. 22:14 Dëst war fir den Ouer vum Här vun den Zénger opgedeckt ginn: Datt dës Sënn Iech net verginn gëtt, bis Dir stierft, seet den Här, den Här vun den Zären.

22:15 Den Här vun den Häre seet sou: Gitt, gitt an dësen Trésorier, de Shebna de Steward, a sot zu him: 22:16 Wat hutt Dir hei, oder wien hutt Dir hei, datt Dir hei e Graf fir Iech selwer geschnëtzt hutt, wéi deen eng héich Plaz mécht säi Graf , oder deen, dee fir sech eng Wunneng an engem Fiels schnëtzt? 22:17 Kuckt, den HÄR wäert dech an eng haart Gefaangeschaft transportéieren a wäert sécher Ären Gesiicht bedecken. 22:18 Et wäert Iech schécken wéi e Ball iwwer e breet Land rullt; do wäert Dir stierwen, an et ginn d'Kutschen vun Ärer Herrlechkeet, O Schimmt iwwer d'Haus vun Ärem Här. 22:19 An ech werfen dech aus Ärer Plaz, an ech drécken dech aus Ärer Positioun. 22:20 Deen Dag wäert ech mäi Knecht Eliakim, de Jong vum Hilkiah nennen, 22:21 an ech wäert hie mat Äre Kleeder undoen, an hien mat Ärem Suedel bannen, an ech ginn Är Autoritéit an seng Hänn; an hie wäert e Papp sinn fir d'Awunner vu Jerusalem an fir d'Haus vu Juda. 22:22 An ech wäert de Schlëssel vum David Haus op seng Schëller leeën; an et geet op, a kee mécht zou; et wäert zoumaachen, a kee mécht op. 22:23 An ech fuere hien op eng fest Plaz wéi en Nagel; an et wäert e Sëtz vun der Éier am Haus vu sengem Papp sinn.

22:24 All Éier vum Haus vu sengem Papp, seng Jongen an Enkelkanner, all déi kleng Schëffer, vu Becher bis zu allen Zorten, kënnen drun hänken. 22:25 An deem Dag, seet den Här vun den Häre, den Nol, deen op enger fester Plaz gedriwwe gëtt, soll ewechgeholl ginn; et gëtt gebrach an et fällt, an d'Belaaschtung, déi drop geluecht gouf, gëtt verwinnt; well den Jehova huet geschwat.

ISAHIA
Kapitel 23

23: 1 Prophezeiung iwwer Pneuen. Howl, Schëffer vun Tarsish, well Tire gëtt zerstéiert bis et keen Haus méi ass, nach wou et erakënnt; aus dem Land Chittim gëtt hinnen et verroden. 23: 2 Sief roueg, Dir Awunner vun der Küst, Händler vu Sidon, déi d' Mier duerchgestrachen hunn, hunn lech geliwwert. 23: 3 Seng Bestëmmung koum aus de Felder déi mat de ville Waasser vum Nil wuessen, vun der Ernte vum Floss. Et war och Emporium vun den Natiounen. 23: 4 Sidd geschummt, Sidon, fir d'Mier, d'Kraaft vum Mier, huet geschwat a gesot: Ech hunn ni geschafft , ech hunn och net gebuer, an ech hunn net jonk erzunn, an ech hunn och net Jongfraen opgestallt. 23: 5 Wann d'Noriichten Ägypten erreechen, traueren se iwwer d'Noriichten aus Tyrus. 23: 6 Gitt iwwer Tarsis; howl, Dir Awunner vum Ufer. 23: 7 War dat net Är frëndlech Stad, vill Deeg al? Hir Féiss féieren se wäit ewech ze wunnen. 23: 8 Wien huet dëst op Tire bestallt, deen deen d'Kroune verdeelt huet, deem seng Händler Prënze waren, deenen hir Händler d'Adelen vun der Äerd waren? 23: 9 De Jahwe vun den Arméien huet et decidéiert, de Stolz vun all Herrlechkeet ze verleeën, an all déi Éierenhal vun der Äerd erof ze bréngen. 23:10 Pass wéi e Floss an Ärem Land, Duechter vum Tarsis, well Dir hutt keng Kraaft méi. 23:11 Hien huet seng Hand iwwer d'Mier gestreckt, hien huet Kinnekräicher geziddert; Den Jehova huet iwwer Kanaan bestallt datt seng Héichbuerg zerstéiert ginn. 23:12 An hie sot: Dir däerft lech net méi freeën, o verdréckte Jongfra Duechter vum Sidon. Stitt op fir op Chittim ze goen, an och do wäert Dir kee Rescht hunn.

23:13 Kuckt d'Land vun de Chaldäer. Dës Stad existéiert net; Assyrien huet et fir d'Wüstbewunner gegrënnt. Si hunn hir Festunge gebaut, si hunn hir Palaise gebaut; hien huet et zu Ruine gemaach. 23:14 Wéi, Dir Schëffer vun Tarsis, well Är Festung gëtt zerstéiert. 23:15 Et wäert an deem Dag geschéien, datt de Pneuen siwwenzeg Joer vergiess gëtt , wéi d'Deeg vun engem Kinnek. No de siwwenzeg Joer wäert de Pneu e Lidd wéi en Homme sangen. 23:16 Huelt d'Harf a gitt ronderëm d'Stad, Dir hutt de Schlauch vergiess; maacht eng gutt Melodie, widderhuelt d'Lidd, sou datt Dir lech erënnert. 23:17 An et wäert geschéien datt um Enn vun de siwe Joer den Här Pneuen besicht; an hie wäert erëm handelen, an erëm wäert hien mat all de Kinnekräicher vun der Welt um Gesiicht vun der Äerd fornikéieren. 23:18 Awer hir Geschäfter a Profitter ginn dem Jehova geweit; Si ginn net gehal oder gehaasst ginn, fir hiren Akommes si fir déi, déi virum Här stinn, fir hir Fëll ze iessen an herrlech ze kleeden.

ISAHIA
Kapitel 24

24: 1 Kuckt, den HÄR mécht d'Äerd eidel, a mécht se futti, an zerstéiert säi Gesiicht, a verdreift seng Awunner. 24: 2 An et wäert geschéien wéi mam Vollek, och mam Priister; wéi zum Kniecht, sou zu sengem Meeschter; wéi d'Meedchen, hir Meeschtesch; wéi deen, deen keeft, dee vun deem se gesinn ; wéi zum Kreditgeber, zum Prêt; Wéi deen, deen Erreeche gëtt, wéi och deen deen et kritt. 24: 3 D'Äerd gëtt ganz eidel gemaach, a komplett geplëmmt; well den Jehova dëst Wuert geschwat huet. 24: 4 Et gouf zerstéiert, d'Äerd ass gefall; krank ginn, d' Welt ass gefall ; déi héich Vëlker vun der Äerd si krank ginn. 24: 5 An d'Land gouf ënner sengen Awunner verschmotzt; well se d'Gesetzer verstouss hunn, hunn se d'Gesetz verzerrt, hunn se dat éiwegt Bund gebrach. 24: 6 Aus dësem Grond huet de Fluch d'Äerd verbraucht, a seng Wunnengen goufen zerstéiert; dofir goufen d'Awunner vun der Äerd verbraucht, a Männer goufen erofgaang. 24: 7 De Wäin ass verluer, d'Rief ass krank, all déi am Häerz glécklech waren. 24: 8 D'Freed vun den Tambourinen ass opgehalen, den Donner vun deenen, déi sech freeën, ass fäerdeg , d'Freed vun der Harf hält op. 24: 9 Si wäerte kee Wäin drénke mam Gesank; Cider ass bitter fir déi, déi et drénken. 24:10 D'Stad gëtt vu Virgänger gebrach; all Haus gouf zougemaach, sou datt keen erakënnt. 24:11 Et gëtt Gejäiz fir Wäin an de Stroossen; all Freed ass verdonkelt, d'Freed gëtt vun der Äerd verbannt. 24:12 D'Stad war verwüst, an d'Paart gouf mat Ruin ofgebrach. 24:13 Fir sou soll et an der Mëtt vun der Äerd sinn, an der Mëtt vun de Vëlker, wéi e Gewierzten Olivebam , wéi Blieder no der Ernte.

24:14 Dës hiewen hir Stëmm op, sange fir Freed iwwer d'Gréisst vum Här; si kräischen aus dem Mier. 24:15 Dofir verherrlecht den Här an den Däller; op der Küst däerf de Jehova Gott vun Israel ernannt ginn. 24:16 Vum Enn vun der Äerd héiere mir Lidder: Éier fir déi Gerecht. An ech hu gesot: Mäi Misär, mäi Misär, wee mech! Prevaricatoren hu virgeworf; a si hu mam Iwwerschlag vun den Onglëckleche getraff. 24:17 Terror, Pit an Netz op Iech, O Awunner vum Land . 24:18 An et wäert geschéien, datt deen, deen aus der Stëmm vum Terror flücht, an de Gruef fale wäert; a wien aus der Mëtt vum Gruef kënnt, gëtt am Netz gefaangen; fir Fënstere gi vun héich erop opgemaach, an d'Fundamenter vun der Äerd wackelen. 24:19 D'Äerd soll komplett gebrach ginn, d'Äerd soll komplett zerstéiert ginn, d'Äerd soll staark gerëselt ginn. 24:20 D'Äerd rëselt wéi e gedronkene Mënsch a gëtt gerëselt wéi eng Hütt; an hir Sënn wäert schwéier op si sinn, a si wäert falen, a wäert ni méi opstoen. 24:21 Et wäert an deem Dag geschéien, datt de Jehova den Himmel vum Himmel an der Héicht bestrooft, an d'Kinneke vun der Äerd op der Äerd. 24:22 A si wäerte opstapelt ginn wéi déi Prisonnéiert an engem Dungeon opgestallt sinn, a si wäerten am Prisong zougemaach ginn, a si ginn no villen Deeg bestrooft . 24:23 De Mound wäert sech schummen, an d'Sonn wäert duerchernee ginn, wann den HÄR vun den Herrscher regéiert um Mount Zion an zu Jerusalem, an hie glorräich virun sengen Eelsten.

ISAHIA
Kapitel 25

25: 1 Jehova, du bass mäi Gott; Ech wäert dech ophiewen, ech luewen däi Numm, well s de Wonner gemaach hues; Ären antike Rot ass richteg a fest. 25: 2 Fir Dir hutt d'Stad zu engem Koup gemaach, der befestegter Stad zu enger Ruin; d'Festung vu Friemen sou datt et keng Stad ass, an och ni nei opgebaut gëtt. 25: 3 Dofir wäert e staarkt Vollek dech verherrlechen, eng Stad vu mächtegen Natiounen fäert dech. 25: 4 Fir datt Dir eng Kraaft fir déi Aarm war , eng Kraaft fir déi Bedierfteg an hirer Leed, e Refuge vum Stuerm, e Schiet vun der Hëtzt; well d'Kraaft vum Gewalt ass wéi e Stuerm géint d'Mauer. 25: 5 Wéi Hëtzt an enger dréchener Plaz, sou datt Dir de Stolz vun den Auslänner humiliéiert; a wéi Hëtzt vum Wollek Knuewelek wäerts de d'Schéiss vum robuste verdroen. 25: 6 A Jehova vun den Arméien wäert op dësem Bierg fir all d'Leit e Fest vu räiche Köstlechkeeten, e Fest vu gudde Wäiner, vun déckem Mier a vu gereinege Wäiner maachen. 25: 7 An op dësem Bierg zerstéiert hien de Bedeckung mat deem all Vollek bedeckt ass, an de Schleier deen all Natiounen deckt. 25: 8 Hien wäert den Doud fir ëmmer zerstéieren; an den Här Gott wäert all Tréine vun all Gesiichter wëschen; an hien wäert d'Schimmt vu sengem Vollek aus dem ganze Land ewechhuelen ; well den Jehova geschwat huet. 25: 9 An et gëtt an deem Dag gesot: Kuckt, dat ass eise Gott, mir hunn op hien gewaart, an hie wäert eis retten. dëst ass den Jehova op dee mir gewaart hunn, mir wäerte sech freeën a si frou iwwer seng Erléisung. 25:10 Fir d'Hand vum Här wäert op dësem Bierg raschten; awer de Moab gëtt a senger Plaz getrëppelt, wéi Stréi an der Dunnbunn getrëppelt gëtt.

25:11 An hie soll seng Hand an der Mëtt ausstrecken, wéi e Schwëmmer sech ausstréckt fir ze schwammen; an hie wäert hire Stolz an d'Fäegkeet vun hiren Hänn erofbréngen; 25:12 An d'Festung vun Ären héije Maueren brécht of; hie wäert hatt bescheiden an op de Buedem werfen, och op de Stëbs.

ISAHIA
Kapitel 26

26 : 1 Deen Dag sangen se dëst Lidd am Land vu Juda: Mir hunn eng staark Stad; d'Erléisung huet Gott fir Maueren a Wänn gesat. 26: 2 Maacht d'Dieren op, an déi gerecht Leit, Wärter vun de Wourechten, kommen eran. 26: 3 Dir wäert hien a komplette Fridde halen, deem säi Gedanken un lech weider geet; well hien dir vertraut huet. 26: 4 Vertrau op den Här fir ëmmer, well am Här Gott ass d'Kraaft vun den Zäitalteren. 26: 5 Fir hien huet déi gestierzt déi an enger subliméierter Plaz wunnen; hien huet déi erhiefte Stad bescheedegt, hien huet se bis op de Buedem gehummert , hien huet se an de Stëbs bruecht. 26: 6 De Fouss zertrëppelt et erof, d'Féiss vun de Leed, d'Schrëtt vun der Bedierfteg. 26: 7 De Wee vun de Gerechten ass richteg; du, déi oprecht sinn, waacht de Wee vun de Gerechten. 26: 8 Och um Wee vun Ären Uerteeler, Här, mir hunn op lech gewaart; Ären Numm an Är Erënnerung sinn de Wonsch vun eiser Séil. 26: 9 Mat menger Séil hunn ech nuets no lech gehofft, a soulaang mäi Geescht a mir bleift, wäert ech fréi opstoen fir dech ze sichen; well nodeems et Är Uerteeler op der Äerd sinn, léieren d'Awunner vun der Welt Gerechtegkeet. 26:10 De Schlecht gëtt Barmhäerzegkeet gewisen, a si léieren d'Gerechtegkeet net; an engem Land vun der Éierlechkeet wäert hien Ongerechtegkeet maachen a wäert d'Majestéit vum Här net betruechten. 26:11 Jehova, Är Hand ass opgeriicht, awer si gesinn net; Endlech wäerte se gesinn, an déi, déi Är Leit ignoréieren, wäerte sech schummen ; Feier wäert Är Feinde konsuméieren. 26:12 Jehova, Dir wäert eis Fridde ginn, well Dir och an eis all eis Wierker gemaach hutt.

26:13 Här eise Gott, aner Hären ausser Dir hutt iwwer eis regéiert; mee an dir erënnere mir eis nëmmen un Ären Numm. 26:14 Si sinn dout, si liewen net; si sinn iwwergaang, si wäerten net erëm opliewen; well Dir se bestrooft hutt, an all hir Erënnerung zerstéiert an entlooss huet. 26:15 Dir hutt d'Leit erhéicht, o Här, Dir hutt d'Leit erhéicht; du bass herrlech ginn; breet all d'Enn vun der Äerd. 26:16 Jehova, an der Nout hunn se dech gesicht; si hunn d'Gebiet ausgestouss wéi Dir se bestrooft hutt. 26:17 Wéi eng schwanger Fra wéint a rifft an hir Péng wann d'Liwwerung no ass, sou ware mir virun lech, o Här. 26:18 Mir sinn empfaang, mir hunn eis getraff, mir hunn de Wand op d'Welt bruecht; Mir hunn keng Befreiung op der Äerd gemaach, an d'Awunner vun der Welt sinn och net gefall. 26:19 Är Doudeg liewen; hir Läiche wäerten erëm opstoen. Erwächt a sangen, Dir Awunner vum Stëbs! fir Äert Tau ass wéi d'Dau vu Geméis, an d'Äerd wäert hir Doudeg opginn. 26:20 Gitt, meng Leit, gitt an Är Zëmmeren, maacht Är Dieren hannert lech zou; Verstoppt lech e bëssen, fir ee Moment, während d'Indignatioun passéiert. 26:21 Well kuck, den HÄR geet aus senger Plaz eraus fir den Awunner vun der Äerd ze bestrofen wéinst hirer Schlechtheet géint hien; an d'Äerd wäert d'Blutt op hir entfalen, a wäert hir Doudeger net méi bedecken.

ISAHIA
Kapitel 27

27: 1 An deem Dag wäert de Jehova de séiere Schlaang Leviathan an de kromme Schlaang Leviathan mat sengem haarde, groussen a staarke Schwert bestrofen; a wäert den Draach deen am Mier ass ëmbréngen. 27: 2 Op deem Dag sangen iwwer de Wéngert vu roude Wäin. 27: 3 Ech sinn den Här, deen hatt bewaacht, all Moment wäert ech hatt Waasser ginn; Ech wäert et Nuecht an Dag halen, sou datt keen et beschiedegt. 27: 4 Et ass keng Roserei a mir. Wien setzt Dären an Distelen géint mech a Schluecht? Ech trëppelen se erof, ech verbrennen se zesummen. 27: 5 Oder wäert een meng Kraaft zwéngen? Maacht mech pa z; Jo maach Fridde mat mir 27: 6 Deeg komme wou de Jacob Wuerzele wäert huelen, Israel wäert bléien a sprëtzen, an d'Gesiicht vun der Welt mat Uebst fëllt. 27: 7 War hien blesséiert wéi deen deen hien geschloen huet, oder gouf hien ëmbruecht wéi déi déi hien ëmbruecht hunn? 27: 8 Mat Mooss wäert Dir hien a sengem Nowuess bestrofen. Hie beweegt se mat sengem staarke Wand um sonnegen Dag. 27: 9 An dëser Aart a Weis soll d'Angerechtegkeet vum Jacob verginn ginn, an dëst soll all d'Uebst sinn, d'Ewechhuele vu senger Sënn; wann hien all Altorsteng als zerdréckt Kalksteine mécht, an d'Symboler vun Asherah an d'Biller vun der Sonn net opstinn. 27:10 Fir déi befestegt Stad wäert verwüst ginn, déi bewunnte Stad gëtt opginn an als Wüst verlooss; do wäert d'Kallef weeden, do huet et säi Schofshiert, an et mécht seng Branchen fäerdeg.

27:11 Wa seng Branchen opdréchnen, gi se gebrach; Frae komme se un d'Liicht; well dat ass kee Vollek mat Verständnis; dofir wäert säi Maacher net Barmhäerzegkeet iwwer hien hunn, an och net deen, deen hie geformt huet, Barmhäerzegkeet mat him huet. 27:12 Et wäert an deem Dag geschéien, datt den Här vum Floss Eufrat bis zum Stroum vun Ägypten dréit, an Dir Kanner vun Israel wäert ee fir eng gesammelt ginn. 27:13 Et wäert och deen Dag passéieren, datt et eng grouss Trompett gëtt, an déi, déi am Land Assyrien verspreet waren, an déi, déi an Ägypten exiléiert waren, kommen an den HÄR um hellege Bierg zu Jerusalem veréieren.

ISAHIA
Kapitel 28

28: 1 Wee der Kroun vum Stolz vun den Dronken vun Ephraim, an der mëller Blumm vun der Schéinheet vu senger Herrlechkeet, déi um Kapp vum fruchtbare Dall vun de Staunen duerch Wäin ass! 28: 2 Kuckt, de Jehova huet ee dee staark a mächteg ass; Wéi e Stuerm vu g Ranch an als stéierend Wirbelwind, wéi de Rush vu mächtege Waasser, deen iwwerschwemmt, mat Kraaft klappt et d'Äerd. 28: 3 Déi houfreg Kroun vun den Dronken vun Ephraim gëtt mat Féiss getrëppelt. 28: 4 An et ass déi verloosse Blumm vun der Schéinheet vu senger Herrlechkeet, déi um Kapp vum fruchtbare Dall ass, wéi déi fréi Fruucht, den éischte vum Summer, deen, soubal deen, deen et kuckt, et gesäit, et schléckt et sou séier wéi Dir et op der Hand hutt. 28: 5 An deem Dag gëtt de Jehova vun den Arméien eng Kroun vun der Herrlechkeet an en Diadem vun der Schéinheet fir de Rescht vu sengem Vollek; 28: 6 a vun engem Geescht vu Geriicht zu deem, deen am Geriicht setzt, a mat Kraaft fir déi, déi de Kampf am Gate ofleenen. 28: 7 Awer dës hunn och mat Wäin falsch gemaach, a si waren domm mat staarkem Getränk; de Paschtouer an de Prophéit hu mam Cider gefeelt, si goufe vum Wäin gestéiert; si ware mat Cider gestaunt, si hunn an der Visioun gefeelt, si sinn am Uerteel gestouss. 28: 8 Fir all Dësch ass voller Erbrechung a Knascht, bis et keng propper Plaz ass. 28: 9 Wien gëtt Wëssenschaft bäibruecht, oder wien gëtt gemaach fir d'Doktrin ze verstoen? Ofgeroden? Déi vun de Broscht gerappt ginn? 28:10 Fir Kommando nom Kommando, Kommando op Kommando, Zeil no Zeil, Zeil op Zeil, e bëssen do, e bëssen do.

28:11 fir an der Sprooch vum Stammelen , an enger komescher Zong wäert hien zu dësem Vollek schwätzen, 28:12 zu deem hie sot: Dëst ass de Rescht; de Müde Rescht ginn; an dëst ass de Snack; awer si wollten net héieren. 28:13 D'Wuert vu Jehova ass e Gebot nom Gebot, Kommando op Kommando, Zeil no Zeil, Zeil op Zeil, e bëssen do, e bëssen do; bis se op de Réck falen a falen, gebonne sinn, agespaart sinn.

28:14 Dofir, lächerlech Männer, déi iwwer dëst Vollek zu Jerusalem regéieren , héiert d'Wuert vum Här. 28:15 Well Dir gesot hutt: Mir hunn e Pakt mam Doud gemaach, a mir hunn e Pakt mam Sheol gemaach; wann de Stuerm vun der Ploche passéiert, da kënnt et net bei eis, well mir hunn eis Refuge a Ligen gesat , a falsch verstoppe mir eis; 28:16 Dofir seet den Här Gott sou: Kuckt, ech hunn e Steen zu Zion geluecht als Fondatioun, e bewisen, eckegen, kostbare Steen, vun engem stabile Fundament; Dee gleeft, huet net séier. 28:17 An ech wäert d'Uerteel un d'Linn upassen an op den Niveau vun der Gerechtegkeet; an Hagel wäert de Refuge vu Ligen ewechschloen, a Waasser iwwerwältegt d'Verstoppt Plaz. 28:18 An Äert Bond mam Doud gëtt annuléiert, an Äert Bond mam Sheol soll net fest sinn; wann de Stuerm vun der Ploche passéiert, da sidd Dir dervu getrëppelt ginn. 28:19 Nodeems et ufänkt ze passéieren, wäert hien dech ewechhuelen; well vu moies bis moies wäert et passéieren, Dag an Nuecht; an et wäert sécher eng Angscht sinn ze verstoen wat héieren ass.

28:20 D'Bett wäert kuerz sinn, sou datt Dir lech ausdehnen kënnt, an d'Decken schmuel, sou datt Dir lech selwer wéckele kënnt . 28:21 Fir den HÄR wäert opstoen wéi um Bierg Perazim, wéi am Dall vu Gibeon wäert hie rose sinn; seng Aarbecht ze maachen, seng komesch Aarbecht, a seng Operatioun ze maachen, seng komesch Operatioun. 28:22 Maacht elo net de Spott, fir datt Är Obligatiounen méi enk ginn ; fir Zerstéierung scho bestëmmt op der ganzer Äerd hunn ech vum Här, dem Här vun den Häre n, héieren. 28:23 Sidd opmierksam an héiert meng Stëmm; passt op, an héiert mäi Sproch. 28:24 Wäert deen, deen de ganzen Dag plowt fir ze säen? Wäert et knacken an d' Klumpfen vun der Äerd briechen ? 28:25 Wann hien seng Uewerfläch ausgläiche gelooss huet, gëtt hien den Dill net ausgoss, de Kumin gesaat, huet de Weess a Reien gesat, an de Gerste op der bestëmmter Plaz an d'Hafer op sengem richtege Rand? 28:26 Well säi Gott him enseignéiert an hie léiert wat richteg ass ; 28:27 datt Dill net mat engem Dreeschmaschinn gedrescht gëtt, an och kee Wonrad iwwer Kumin gerullt gëtt; awer mat engem Bengel gëtt den Dill gerëselt, an de Kumin mat engem Bengel. 28:28 D'Käre gëtt gedrescht; awer hie wäert et net fir ëmmer dreschen, nach zerstéieren et mam Rad vu sengem Won, an och net mat den Zänn vu sengem Drécker briechen. 28:29 Dëst ass och vum Lord of hosts, fir de Rot wonnerbar ze maachen an d'Wäisheet ze vergréisseren.

ISAHIA
Kapitel 29

29: 1 Wee dem Ariel, dem Ariel, der Stad wou den David gelieft huet! Füügt ee Joer an en anert bäi, d'Feierdeeg féieren hire Cours weider. 29: 2 Awer ech wäert d'Ariel a Nout setzen, a si wäert tréischten an traureg sinn; an et wäert fir mech sinn wéi den Ari den. 29: 3 Well ech wäert ronderëm dech ronderëm campéieren, a wäert dech mat Lager belageren a bauen Héichbuerg géint dech. 29: 4 Da sidd Dir bescheed, Dir schwätzt vum Buedem, an Är Ried wäert aus dem Stëbs kommen; an Är Stëmm vun der Äerd wäert wéi déi vun engem Geescht sinn, an Är Ried wäert aus dem Stëbs flüsteren. 29: 5 An d'Mengheet vun Äre Feinde wäert wéi e klenge Stëbs sinn, an d'Mass vun de staarke wéi e Schäff dee laanschtgeet; an et wäert op eemol sinn, an engem Moment. 29: 6 Vum Herrgott vun den Hären wäert Dir mat Donner, mat Äerdbiewen a mat groussem Kaméidi, mat Wirbel a Stuerm, a mat enger Flam vum verbrauchende Feier besicht ginn. 29: 7 An d'Mass vun allen Natiounen, déi géint den Ariel kämpfen, an all déi, déi géint hatt an hir Kraaft kämpfen, an déi, déi hatt an eng Pretura setzen, wäerte wéi en Dram vun der Nuetsvisioun sinn . 29: 8 An et wäert mat hinnen geschéien wéi een deen hongereg ass an dreemt, an et schéngt him datt hien ësst, awer wann hien erwächt ass, ass säi Magen eidel; oder wéi een deen duuschtereg ass an dreemt, an et schéngt him datt hien drénkt, awer wann hie waakreg ass, ass hien midd an duuschtereg; sou wäert d' Mass vun allen Natiounen sinn, déi géint de Mount Zion kämpfen.

29:9 Stop a wonneren; verblend a blann sinn; gedronk sinn, an net mat Wäin; stëppelen, an net Cider. 29:10 Fir den HÄR huet de Geescht vum Schlof op Iech ausgeschott , an huet d'Ae vun Äre Prophéiten zougemaach an huet d'Käpp vun Äre Gesiichter verschleiert. 29:11 An all Visioun ass fir Iech wéi d'Wierder vun engem versiegelt Buch, wa se him ginn, dee weess wéi ze liesen ass, an him soen: Elo liest dëst; Hie wäert soen: Ech kann net, well et ass versiegelt. 29:12 A wann d'Buch deem gëtt deen net liese kann, seet: Liest dëst elo; hie wäert soen: Ech kann net liesen. 29:13 Dofir seet den HÄR, Fir dëst Vollek kënnt mat mengem Mond no bei mech an éieren mech mat hire Lëpsen, awer hir Häerzer si wäit vu mir ewech, an hir Angscht viru mech ass nëmmen e Gebot vu Männer, si gi geléiert; 29:14 Duerfir, kuck, ech wäert d'Bewonnerung vun dësem Vollek nach eng Kéier mat engem groussen a schreckleche Wonner opreegen; fir d'Wäisheet vun hire weise Männer wäert ëmgoen, an d'Verstoe vun deenen, déi se verstoen, falen . 29:15 Wee deenen, déi sech vum Här verstoppen, hire Rot verstoppen, an hir Wierker an der Däischtert sinn, a si soten: Wien gesäit eis, a wien kennt eis? 29:16 Är Béisenheet wäert sécherlech als Lehm vum Liichttuermmann bezeechent ginn. Wäert d'Aarbecht vu sengem Hiersteller soen: Hien huet mech net gemaach? Wäert de Behälter vun deem deen et geformt huet seet: Hien huet et net verstanen?

29:17 Wäert net a ganz kuerzer Zäit de Libanon e fruchtbart Feld ginn, an dat fruchtbart Feld gëtt vum bos que geschätzt ?

29:18 Zu där Zäit héieren d'Deef d'Wierder vum Buch, an d'Ae vun de Blanne gesinn an der Mëtt vun der Däischtert an der Däischtert. 29:19 Da wäerten déi Bescheiden iwwer Jehova frou ginn, an och déi Äermst vu Männer wäerte sech am Hellege vun Israel freeën . 29:20 Fir de Gewalt wäert fäerdeg sinn, an de Spott gëtt verbraucht; all déi, déi wakreg bleiwen, fir Ongerechtegkeet ze maachen, ginn zerstéiert, 29:21 déi, déi de Mënsch zum Wuert sënnegen; déi, déi him binden, déi am Paart bestrooft hunn, an d'Ursaach vun de Gerechte mat Eidelkeet perverséieren. 29:22 Dofir seet den Jehova, deen den Abraham erléist huet, sou zum Haus vum Jakob: Elo soll de Jakob net geschummt ginn, a säi Gesiicht net bleech ginn; 29:23 fir hie wäert seng Kanner d'Aarbecht vu menge Hänn an hirer Mëtt gesinn , mäin Numm hellegen; a si wäerten den Hellege vum Jakob hellegen, an de Gott vun Israel fäerten. 29:24 An de Verloscht am Geescht léiert Verständnis, an d'Murmurer léieren d'Doktrin.

ISAHIA
Kapitel 30

30: 1 Wee Kanner, déi sech ofwenden, seet den Jehova, fir Berodung ze kréien, an net vu mir; fir Cover mat Cover ze huelen, an net vu mengem Geescht, Sënn zur Sënn bäizefügen! 30: 2 Déi sech ofsetzen fir erof an Ägypten ze goen, an hunn net vu mengem Mond gefrot; sech mat der Stäerkt vum Farao ze stäerken, an seng Hoffnung an de Schied vun Egypten ze setzen. 30: 3 Awer d'Kraaft vum Pharao wäert geännert ginn zu Schimmt, an de Schutz am Schiet vun Ägypten zu Verwirrung. 30: 4 Wann hir Prënzen zu Zoan sinn, an hir Ambassadeuren op Hanes kommen, 30: 5 wäerte sech all fir d'Leit schummen, déi hinnen net profitéieren, an och net hëllefen, an och kee Gewënn bréngen; ier et hinnen ass ze schummen an och ze verleeden. 30: 6 Prophezeiung iwwer d'Déieren vum Negev: Duerch e Land vu Verdréckung an Angscht, vu wou d'Léiwinn an d'Léiw, de Viper an de Fluchschlaang kommen, droen se hire Räichtum op Ieselen, an hir Schätz op de Bockel vun Kamellen, zu engem Vollek dat net profitéiere wäert. 30: 7 Sécher wäert Ägypten ëmsoss a ëmsoss hëllefen; dofir hunn ech him Stëmme ginn, datt seng Kraaft wier, fir roueg ze sinn. 30: 8 Gitt elo, also, a schreift dës Visioun op enger Tablet virun hinnen, a schreift se an engem Buch op, sou datt et bis zum leschten Dag bleift, fir ëmmer an ëmmer. 30: 9 Fir dëst Vollek ass rebellesch, lüg Kanner, Kanner déi d'Gesetz vu Jehova net héieren; 30:10 déi zu de Seer soen: Gesitt net; an zu de Propheten: Profeet net wat fir eis richteg ass, erzielt eis verflaacht Saachen, profeert Ligen; 30:11 Loosst de Wee, fuert vum Wee, huelt den Hellege vun Israel aus eiser Präsenz.

30:12 Dofir seet den Hellege vun Israel sou: Well Dir dëst Wuert refuséiert hutt, a Vertrauen an d'Gewalt an Ongerechtegkeet , an dorop hutt Dir verlooss; 30:13 Dofir wäert dës Sënn fir Iech sinn wéi e Rëss, dee Ruin bedroht, an eng héich Mauer verlängert, deem säi Fall plötzlech an op eemol kënnt. 30:14 An et soll briechen wéi e Pottschëff gebrach ass, wat et rücksichtlos a Stécker brécht; sou vill datt et tëscht de Stécker keen Dëppe gëtt fir Feier aus dem Haard ze bréngen, oder Waasser aus der Brunn ze zéien. 30:15 Well sou seet den Här Gott, den Hellege vun Israel: A Rou a Rou wäert Dir gerett ginn; a Rou a Vertraue wäert Är Kraaft sinn. An Dir wollt net, 30:16 awer Dir sot: Nee, als éischt wäerte mir op Päerd flüchten; dofir wäert Dir flüchten. Op schnelle Stee wäerte mir fueren; dofir sinn Är Verfolger séier. 30:17 Dausend flüchte bei der Drohung vun engem o; bei der Bedrohung vu fënnef wäert Dir all flüchten, bis Dir wéi e Fändel op der Spëtzt vum Bierg sidd, a wéi e Fändel op engem Hiwwel.

30:18 Dofir wäert den Här hoffen, Barmhäerzegkeet iwwer dech ze hunn, an dofir wäert hie ervirhiewen andeems hien op Iech Barmhäerzegkeet huet; well den Jehova ass e gerechte Gott; geseent sinn all déi op hien vertrauen. 30:19 Sécher, d'Leit wunnen zu Zion, zu Jerusalem; Dir wäert ni méi kräischen; deen deen Barmhäerzegkeet huet, huet Erbaarmung iwwer dech; d' Stëmm vun Ärem Gejäiz ze héieren äntwert Iech. 30:20 Den Här wäert Iech d'Brout vun der Nout an d'Waasser vun der Nout ginn, awer Är Léierpersonal ginn ni méi vun Iech ofgeholl, awer Är Ae gesinn Är Léierpersonal.

30:21 Da héieren Är Oueren hannert Ärem Réck e Wuert wat seet : Dëst ass de Wee, gitt an et; a geheit net op déi riets Hand, béit och net op déi lénks Hand. 30:22 Da solls de den Ofdeckung vun denge Sëlwer Skulpturen desekréieren, an d'Kleedung vun denge Biller mat Gold geschmolt. Dir trennt se wéi Bierenfrëndler Lompen ; Raus goen! Dir wäert hinnen soen. 30:23 Da wäert den Här Reen fir Äert Aussaat ginn, wann Dir d'Land seet, an hie wäert Brout vun der Fruucht vum Buedem ginn, an et wäert reichend a reich sinn; Äert Véi gëtt deemools a grousst Weiden ausgeraumt. 30:24 Et ass Ären Ochs an Ären Aarschen, déi bis d'Land propper Käre iessen, mat enger Schaufel an engem Sift gewënnt. 30:25 An op all héije Bierg an op all héijen Hiwwel ginn et Flëss a Waasserstréim am Dag vum grousse Schluechten, wann d'Tierm falen. 30:26 An d'Liicht vum Mound wäert wéi d'Liicht vun der Sonn sinn, an d'Liicht vun der Sonn siwe Mol méi grouss, wéi d'Liicht vu siwen Deeg, op den Dag, wou den Här d'Wonn vu sengem Vollek verbënnt, an heelen der Halswéi datt hien verursaacht huet.

30:27 Kuckt, den Numm vum Här kënnt vu wäitem; säi Gesiicht am Feier, a mat Flamen vum verschlësselte Feier; seng Lëpsen voller Roserei, a seng Zong wéi e Feier verbrauchen. 30:28 Säin Otem wéi en Héichwaasser; et wäert bis op den Hals reechen, fir d'Natiounen mat engem Sift vun der Zerstéierung ze rëselen; an d'Brems wäert op de Kiefer vun de Vëlker sinn, wouduerch se sech ieren.

30:29 Dir sollt e Lidd hunn wéi an der Nuecht wann d'Pessach gefeiert gëtt, a Freed vum Häerz, wéi een dee mat enger Flütt geet fir op de Bierg vum Här ze kommen, bei de Mächtegen vun Israel. 30:30 A Jehova wäert seng mächteg Stëmm héieren, an hie weist den Ofstig vu sengem Aarm, mat Roserei vum Gesiicht a Flam vum verbrauchende Feier, mat Wirbelwind, Stuerm a Knëppelsteng. 30:31 Fir Assyrien, déi mat der Staang geschloen hunn, soll mat der Stëmm vum Här gebrach ginn. 30:32 An all Schlag vun der gerechter Staang, déi den Jehova him leet , soll mat Tambourinen a mat Harpen sinn; an an onroueger Schluecht wäert hie géint si kämpfen. 30:33 Well den Topheth ass laang eriwwer an ass prett fir de Kinnek, déif a breet, deem säi Feier aus Feier ass, a vill Holz; den Otem vum Här brennt wéi e Stroum vu Schwiefel.

ISAHIA
Kapitel 31

31: 1 Wee deenen, déi no Hëllef an Ägypten ginn, a Vertrauen op Päerd; a si hunn hir Hoffnung op Kutschen gesat, well se vill sinn an op Reider, well se staark sinn; a si kucken net op den Hellege vun Israel, nach sichen se den Här! 31: 2 Awer hien ass och schlau, a wäert béis bréngen, a wäert seng Wierder net zréckzéien. Also wäert hie géint d'Haus vun de Béiser opstoen, a géint d'Hëllef vun deenen, déi Ongerechtegkeet maachen. 31: 3 An d'Ägypter si Männer, an net Gott; a seng Päerd Fleesch, an net Geescht; sou datt de Jehova seng Hand ausstreckt , datt den Helfer fällt an den Helfer fällt, a si wäerten all zesumme falen. 31: 4 Fir den Här sot zu mir dës Manéier: Wéi de Léiw an de Léiw's Wëllef brüllt iwwer d'Beef, a wann eng Bande vu Schofshiert géint hie versammelt, hir Stëmmen erschrecken hien net , an och net vun der Onmass vu si; dofir wäert de Jehova vun den Arméien erofkommen fir um Mount Zion an op sengem Hiwwel ze kämpfen. 31: 5 Wéi d'Villercher, déi fléien, sou wäert den HÄR vun de Gäscht Jerusalem schützen, schützen, liwweren , erhalen a spueren. 31: 6 Zeréck bei deen, géint deen d'Kanner vun Israel déif rebelléiert hunn. 31: 7 Well an deem Dag wäert de Mënsch seng Idoler aus Sëlwer a seng Idoler aus Gold werfen, déi Är gesënnegt Hänn fir Iech gemaach hunn. 31: 8 Da wäert Asien vum Schwert net vum Mënsch falen , an d'Schwert net vum Mënsch wäert hatt verbrauchen; an hie wäert virun der Präsenz vum Schwert flüchten, a seng jonk Männer ginn Tribut.

31:9 A seng Festung wäert mat Angscht vergaange sinn, a seng Prënzen hunn hir Bannere mat Angscht geluecht, seet den HÄR, deem säi Feier am Zion ass, a säi Schmelzhäre zu Jerusalem.

ISAHIA
Kapitel 32

32: 1 Kuckt, e Kinnek soll a Gerechtegkeet regéieren, a Prënzen regéieren am Uerteel. 32: 2 An dee Mann soll wéi e Versteesplaz vum Wand sinn, an als Refuge vum Stuerm; Wéi Stroum Waasser an engem dréchene Land, wéi de Schiet vun engem grousse Fiels an engem waarme Wüstland. 32: 3 Da ginn d'Ae vun deenen, déi gesinn, net verblannt, an d'Oueren vun deenen, déi héieren, lauschteren. 32: 4 An d'Häerz vun den Narren wäert verstoen et ze wëssen, an d'Zong vun de Stotter schwätzt séier a kloer. 32: 5 D'Vile wäert ni méi generéis genannt ginn, an och de Cheater gëtt net glécklech genannt. 32: 6 Well de Schlechte schwätzt ruinéiert, a säin Häerz wäert Ongerechtegkeet fabrizéieren, Schlecht ze maachen a Spott géint den Jehova ze schwätzen, déi hongereg Séil eidel ze loossen an d'Gedrénks vum Zänn ewechzehuelen . 32: 7 D'Waffen vum Trickster si schlecht; hie plangt béis Schemaer fir déi einfach mat lüge Wierder ze verwéckelen an am Uerteel géint déi Aarm ze schwätzen. 32: 8 Awer déi Generéis denken generéis, a generéis wäerten héich ginn.

32: 9 Dir indolent Fraen, stitt op, héiert meng Stëmm; Vertrauen Duechtere, lauschtert mäi Grond. 32:10 E bësse méi wéi e Joer vun elo wäert Dir iwwerrascht sinn, zouversiichtlech; well d'Ernte fällt, an d'Ernte wäert net kommen. 32:11 Ziddert, Dir indolent; sidd gestéiert, Dir zouversiichtlech; Huelt lech vun lech selwer, huelt lech selwer of, gitt Är Lendelen mat Sak. 32:12 Hir Broscht schloen, si traueren ëm déi agreabel Felder, fir de fruchtbare Rebe.

32:13 Op d'Land vu mengem Vollek kommen d'Däre̲n an d'Distelen erop, an och iwwer all d'Haiser wou et Freed ass an der Stad vu Freed. 32:14 Fir d'Palaise wäerte verloossen, d'Mass vun der Stad hält op; d'Tierm an d'Festunge wäerte fir ëmmer Hiele ginn, wou wëll Ieselen raschten, a Ranner maachen e Schofshiert; 32:15 Bis de Geescht vun der Héicht op eis ausgeschott ass, an d'Wüst e fruchtbart Feld gëtt, an de fruchtbare Feld gëllt als e Bësch. 32:16 A Gerechtegkeet wunnt an der Wüst, a Gerechtegkeet wunnt am fruchtbare Feld. 32:17 An den Effekt vu Gerechtegkeet wäert Fridde sinn; an d'Aarbecht vu Gerechtegkeet, Rescht a Sécherheet fir ëmmer. 32:18 A mäi Vollek wunnt an engem friddleche Wunnsëtz, a gesécherten Zëmmeren, a rouegen Ausgruewungen. 32:19 A wann Hagel fält, soll et op d'Bierger falen; an d'Stad gëtt zerstéiert. 32:20 Geseent sidd Dir, déi nieft all Waasser säen an den Ochs an den Aarsch fräi maachen.

ISAHIA
Kapitel 33

33: 1 Wee dir, déi geplëmmt a ni geplëmmt goufen; datt Dir Verleumdung maacht, gutt datt keen et géint lech gemaach huet! Wann Dir fäerdeg sidd ze plunderen, da sidd Dir geplëmmt; a wann Dir fäerdeg sidd Onglécklech ze maachen, gëtt et géint lech gemaach. 33: 2 O Här, erbaarmen eis , mir hunn op lech gewaart; Dir, hiren Aarm moies, sidd och eis Erléisung an Zäit vun lerger. 33: 3 D'Vëlker si geflücht beim Geräisch vum Kaméidi; d'Natioune ware verspreet wéi Dir opgestan sidd. 33: 4 Hire Raul gëtt gesammelt wéi wa se Raupen sammelen; si wäerten iwwer si lafen, wéi Spréngercher vun enger Plaz op déi aner lafen. 33: 5 Den HÄR wäert héich ginn, deen op Héicht wunnt; Hien huet den Zion mat Uerteel a Gerechtegkeet gefëllt. 33: 6 A Wäisheet a Wësse regéieren an Ären Zäiten an en Iwwerfloss vun Erléisung; d'Angscht vum Här wäert säi Schatz sinn. 33: 7 Kuckt, seng Ambassadeuren kräischen; d'Botschafter vum Fridde kräischen kräischen. 33: 8 D'Stroosse si futti, d'Walker hale op; Hien huet de Bund annuléiert, hien huet Stied gehaasst , hien hat Männer fir näischt. 33: 9 Et trauert, et huet d'Äerd krank gemaach; De Libanon huet sech geschummt, a gouf ofgeschnidden; Sharon ass wéi eng Wüst ginn, a Bashan a Carmel goufen gerëselt. 33:10 Elo wäert ech opstoen, seet den Här; elo wäert ech héich ginn, elo wäert ech héich ginn . 33:11 Dir empfaang Stoppel, Stoppel soll dir erausbréngen; den Otem vun Ärem Feier wäert dech verbrauchen. 33:12 An d'Leit wäerte wéi verbrannt Kalk sinn; wéi geschnidden Dären ginn se mam Feier verbrannt. 33:13 Héiert, Dir déi wäit fort sinn, wat ech gemaach hunn; an Dir déi no sinn, wësst meng Kraaft.

33:14 D'Sënner ware verwonnert zu Zion, Angscht koum iwwer d'Hypokrite. Wie vun eis soll mam verschlëmmende Feier wunnen? Wie vun eis wäert mat den éiwege Flame liewen? 33:15 Dee gerecht trëppelt an oprecht schwätzt; Deen deen de Gewënn vun der Gewalt haasst, deen deen d'Hänn rëselt fir kee Bestiechung ze kréien, deen deen seng Oueren ofdeckt fir net bluddeg Virschléi ze héieren; Dee seng Aen zoumécht fir keng schlecht Saach ze gesinn; 33:16 hie wäert an den Héichten liewen ; Fielsfestung wäert Är Plaz fir Refuge sinn; Säi Brout gëtt him ginn, a säi Waasser wäert sécher sinn. 33:17 Är Ae gesinn de Kinnek a senger Schéinheet; si gesinn d'Land dat wäit ewech ass. 33:18 Äert Häerz wäert den Terror virstellen a seet: Wat ass de Schrëftsteller? Wat iwwer den Tributgewiicht? Wat iwwer deen deen déi bekanntst Haiser opgezielt huet? 33:19 Dir wäert net gesinn datt houfreg Leit, Leit mat enger schwéier verständlecher Sprooch, eng Sprooch déi stëppelt déi Dir net verstitt. 33:20 Kuckt op Zion, Stad vun eise feierleche Fester; Är Ae wäerte Jerusalem gesinn, e rouegt Heem, en Zelt dat net ofgebaut gëtt, a seng Inselen net erausgezu ginn, a keng vu senge Schnouer futti gemaach gëtt. 33:21 Well do wäert den Här sécher mat eis staark sinn, eng Plaz vu Flëss, vu ganz breede Stréimungen, duerch déi keng Galerie vu Roe geet, an och kee grousst Schëff passéiert. 33:22 Well Jehova ass eise Riichter, Jehova ass eise Gesetzgeber, Jehova ass eise Kinnek; hie selwer wäert eis retten. 33:23 Är Schnouer si lass; si hunn net säi Mast bestätegt, an och net de Segel gehuewen; d' Verwäertung vu ville verwinnt gëtt dann opgedeelt; d'Lämmchen zerstéiert de Läif.

33:24 Den Awunner soll net soen, ech si krank; d'Leit, déi dran wunnen, ginn hir Ongerechtegkeet verginn.

ISAHIA
Kapitel 34

34: 1 Kommt no, Natiounen, versammelt lech zesummen fir ze héieren; an Dir, Vëlker, lauschtert. Héiert d'Äerd a wat dran ass, d'Welt an alles wat se produzéiert. 34: 2 Well den HÄR ass rosen op all d'Natiounen, an ass verärgert iwwerhaapt hiren Host; Et wäert se zerstéieren a liwweren se an d'Schluechthaus. 34: 3 An hir geschloe ginn erausgeworf, an de Gestank wäert aus hire Läichen opstoen; an d'Bierger wäerte vun hirem Blutt opgeléist ginn. 34: 4 An de ganzen Host vum Himmel soll opgeléist ginn, an den Himmel gëtt opgerullt wéi e Buch; an all seng Arméi fällt, wéi d'Blat vum Rief fällt, a wéi d'Blat vum Figebam. 34: 5 Well mäi Schwäert ass am Himmel gedronk; kuck, et wäert op Edom am Uerteel erofkommen, a op meng verfluchte Leit. 34: 6 D'Schwäert vum Här ass voller Blutt, et ass fett mat Fett, mam Blutt vu Lämmercher a Geessen, mam Fett vun de Widderenieren. well den Jehova huet Affer zu Bosra, a grousst Schluechten am Land Edom. 34: 7 A mat hinnen sollten d'Buffelen, an d'Bullen mat de Kälber ginn; an hiert Land gëtt mat Blutt gedronk, an hire Stëbs gëtt fett mat Fett. 34: 8 Fir et ass den Dag vun der Revanche vum Här, e Joer vun der Verglachung am Prozess vu Zion. 34: 9 A seng Stréimunge ginn op Pech verwandelt, a säi Stëbs op Schwiewel, a säi Land zum brennen. 34:10 Et wäert net Nuecht oder Dag geläscht ginn, säin Damp wäert fir ëmmer opstoen; vu Generatioun zu Generatioun gëtt et verflunn, kee wäert jeemools duerchgoen. 34:11 De Pelikan an den Igel, den Eule an de Kueb wunnen dran; an eng Linn vun Zerstéierung an Niveauen vun der Wüst soll doriwwer verbreet ginn.

34:12 Si wäerten hir Prënzen nennen, Prënzen ouni Räich; an all Är Grouss wäerten näischt sinn. 34:13 Däre wuessen a senge Festungen, a Brennnesselen an Distelen a senge Festungen; a si wäerten eng Wunnplaz fir Schakalen sinn, an eng Spillplaz fir d'Hénger vun Straussen. 34:14 D'Béischt vun der Wüst begéinen d'Hyenaen, an d'Wëllbock rifft säi Begleeder aus; d'Eule wäert och eng Wunneng do hunn, a fënnt Rescht fir sech selwer. 34:15 Do wäert d'Uil nestelen, hir Eeër leeën an hir Jonk erausbréngen a se ënner seng Flilleke sammelen; Geier wäerten och do versammelen, jidderee mat sengem Begleeder. 34:16 Frot am Buch vu Jehova a liest wann ee vun hinnen feelt; kee war mat sengem Begleeder net do; fir säi Mond Uerder, a sengem eegene Geescht versammelt hinnen zesummen. 34:17 An hie Goss vill fir hinnen, a seng Hand deelt se duerch Linn; si wäerten et als Ierfschaft fir ëmmer hunn; vu Generatioun zu Generatioun wäerte se do wunnen.

ISAHIA
Kapitel 35

35: 1 D'Wüst an d'Wüst wäerte sech freeën; d'Wüst freet sech a bléit wéi d'Rose. 35: 2 Et wäert reichst bléien, an et wäert sech och freeën a sange vu Freed; d'Herrlechkeet vum Libanon wäert him ginn, d'Schéinheet vu Karmel a Sharon. Si wäerten d' Herrlechkeet vu Jehova gesinn, d'Schéinheet vun eisem Gott. 35: 3 Stäerkt Är midd Hänn, stäerkt Är schwaach Knéien. 35: 4 Sot zu de schwaachen Häerzen: Sidd staark, keng Angscht; kuck, Äre Gott kënnt mat Verglach, mat Bezuelung; Gott selwer wäert kommen, an dech retten. 35: 5 Da ginn d'Ae vun de Blannen opgemaach, an d'Oueren vun den Daaf ginn opgemaach. 35: 6 Da sprangen d'Lämmche wéi en Hirsch, an d'Zong vun der Domm wäert sangen; well Waasser gëtt an der Wüst gegoss, a Baachen an der Wüst. 35: 7 Déi dréche Plaz wäert zu engem Pool ginn, an dem dréchene Buedem Quelle vum Waasser; Am Heem vu Schakalen, an hirem Lier, wäert et eng Plaz vu Riet a Schuel sinn. 35: 8 An et gëtt eng Autobunn an eng Strooss, an et gëtt de Wee vun der Hellegkeet genannt; hie wäert net onrein doduerch ginn , awer hie selwer wäert mat hinnen sinn; Wien op dës Manéier trëppelt, egal wéi domm, wäert net verluer goen. 35: 9 Keen Léiw soll do sinn, an och kee Béischt soll erop klammen, an et soll och net do fonnt ginn, fir datt déi Erléist geet. 35:10 An déi erléist vum Här kommen zréck a kommen op Zion mat Freed; an éiweg Freed wäert op hir Käpp sinn; a si wäerten d'Freed an d'Freed hunn, an d'Leed an d'Gezei flüchten.

ISAHIA
Kapitel 36

36: 1 An et ass am véierzéngte Joer vum Kinnek Hiskia geschitt, datt de Sanherib Kinnek vun Assyrië géint all déi befestegt Stied vu Juda eropgaang ass, an huet se ageholl. 36: 2 An de Kinnek vun Assyrien huet de Rabshaz mat enger grousser Arméi vu Lachish op Jerusalem géint de Kinnek Hiskiah geschéckt. an hie campéiert vum Aquedukt vum Pool uewen, op der Strooss zum Wäschmaschinn. 36: 3 An den Eliakim Jong vum Hilkiah, de Steward, an de Shebna, de Schrëftsteller, an d'Joha de Jong vum Asaph, de Kanzler, 36: 4 zu deem de Rabshaz sot: Sot elo zu Hizkiah, De grousse Kinnek, de Kinnek vun Assyrien. , et geet esou: Wéi eng Selbstvertrauen ass dat op wat Dir leet? 36: 5 Ech soen datt de Rot a Kraaft fir de Krich, vun deem Dir schwätzt, nëmmen eidel Wierder sinn. Elo, ween traut Dir lech géint mech ze rebelléieren ? 36: 6 Kuckt, Dir vertraut op dës Mataarbechter vu bréchege Riet, an Ägypten, op déi, wann iergendeen ofhëlt, et an d'Hand erakënnt an et duerchbrach. Sou ass de Farao Kinnek vun Ägypten fir all déi op hien vertrauen. 36: 7 A wann Dir mir seet: Op den Här eise Gott vertrauen mir; Ass et net deen, deem seng Héichten an deem seng Altor den Hiskia ewechgeholl huet, a sot zu Juda a Jerusalem: Virum dësem Altor wäert Dir veréieren? 36: 8 Elo bieden ech lech Geiselen dem Kinnek vun Assyrien ze ginn, mäin Här, an ech ginn lech zweedausend Päerd , wann Dir Reider gitt, fir op hinnen ze fueren. 36: 9 Wéi kënnt Dir dann engem Kapitän widderstoen, déi mannst vu mengem Här seng Dénger, och wann Dir an Ägypten zouversiichtlech sidd mat senge Ween a Reider?

36:10 Sinn ech elo an dëst Land komm fir et ouni Jehova ze zerstéieren? Den Här sot zu mir: Gitt erop an dëst Land an zerstéiert et. 36:11 Dunn hunn d'Eliakim, de Shebna an de Joiaha al Rabshaz gesot: Mir bieden Iech fir Är Armeeschteren op Aramaesch ze schwätzen, well mir et verstinn; a schwätzt net mat eis an der Sprooch vu Juda, well d'Leit op der Mauer héieren et. 36:12 An de Rabshakeh sot: Huet mäi Lord mech geschéckt fir dës Wierder zu Iech an zu Ärem Här ze schwätzen, an net zu de Männer, déi un der Mauer sinn, ausgesat fir seng Dreck ze iessen an säin Urin mat Iech ze drénken ? 36:13 Dunn ass de Rabshakeh opgestan an huet mat héijer Stëmm an der Sprooch vu Juda gejaut a gesot: Héiert d'Wierder vum grousse Kinnek, dem Kinnek vun Assyrien. 36:14 De Kinnek seet esou: Loosst Iech net vum Hezekiah verféiere loossen, well hie wäert Iech net kënnen ausliwweren. 36:15 Och loosst den Hiskia dech net op den Jehova vertrauen a seet: den Jehova wäert eis sécher ausliwweren; Dës Stad gëtt net dem Kinnek vun Assyrien iwwerginn. 36:16 Lauschtert net op den Hiskia, well sou seet de Kinnek vun Assyrien: Maacht Fridde mat mir, a komm bei mech eraus; an iesst jidderee vu sengem Wéngert, a jidderee vu sengem Figebam, a jidderee drénkt d'Waasser vu senger Brunn, 36:17 bis ech kommen a féieren dech an e Land wéi Äert, e Land vu Getreide a Wäin, Land vu Brout a Wéngerten. 36:18 Kuckt datt den Hiskia dech net täuscht a seet: Den Här wäert eis befreien. Hunn d' Gëtter vun den Natiounen all hiert Land aus der Hand vum Kinnek vun Assyrië geliwwert?

36:19 Wou ass de Gott vun Hamat an Arfad? Wou ass de Gott vu Sepharvaim? Hunn se Samaria aus menger Hand geliwwert? 36:20 Wat Gott ass do ënnert de Gëtter vun dëse Länner, déi hir Land aus menger Hand huet, datt den Här Jerusalem aus menger Hand retten kann? 36:21 Awer si hunn geschweest an hunn him kee Wuert geäntwert. well de Kinnek hat et commandéiert a gesot: "Äntwert him net." 36:22 Du koum den Eliakim, de Jong vum Hilkiah, de Steward, an de Sheb na Schrëftsteller, an den Joia, de Jong vum Asaph, de Kanzler, bei Hzekiah, hir Kleeder zerrappt an hunn him d'Wierder vum Rabshakeh erzielt.

ISAHIA
Kapitel 37

37: 1 Wéi de Kinnek Hiskia dëst héieren huet, huet hien seng Kleeder zerrappt a mat Säck bedeckt, koum hien an d'Haus vu Jehova. 37: 2 An hien huet den Eliakim de Steward, de Shebna de Schrëftsteller, an déi Eelst vun de Priister geschéckt, bedeckt mat Säck, un de Prophéit Jesaia, de Jong vum Amoz. 37: 3 Deen huet zu him gesot: Sou seet den Hiskia: Dësen Dag ass en Dag vun Angscht , vu Bestrofung a Gotteslästerung; well d'Kanner hunn de Punkt vun der Gebuert erreecht, an hatt, déi gebuer ass, huet net d'Kraaft. 37: 4 Vläicht wäert den HÄR, Äre Gott, d'Wierder vum Rabshaz héieren, deem säi Kinnek vun Assyrien geschéckt huet, fir de liewege Gott ze läschen, a mat de Wierder, déi den HÄR Äre Gott héieren huet, ze schloen; Also erhéicht Äert Gebied fir de Rescht, deen nach ëmmer bleift. 37: 5 Dofir sinn dem Hiskia seng Dénger bei Jesaia komm. 37: 6 An de Jesaia sot zu hinnen: "Sou wäert Dir zu Ärem Här soen: Sou seet den HÄR : Fäert net iwwer d'Wierder, déi Dir héieren hutt, mat deenen d'Dénger vum Kinnek vun Assyrien mech geläscht hunn. 37: 7 Kuckt, ech wäert e Geescht an hien setzen, an hie wäert e Gerüchter héieren a wäert zréck an säin eegent Land ginn; an ech wäert hien duerch säi Schwert a sengem Land zerstéieren. 37: 8 Zréckgoen, duerno de Rabshakeh, huet de Kinnek vun Assyrien géint d'Libna kämpfe fonnt; well hie scho héieren huet, datt hie vum Laquis fortgaang ass. 37: 9 Awer wann hien iwwer den Tirhaca Kinnek vun Äthiopien héieren huet: Kuckt, hien ass erausgaang fir Krich géint dech ze féieren; Wéi hien et héieren huet, huet hien Ambassadeure bei den Hiskia geschéckt a gesot.

37:10 Sou sot Dir dem Hiskiah Kinnek vu Juda: Loosst lech net vun Ärem Gott, op deen Dir vertraut, verféiere, a seet: Jerusalem gëtt net dem Kinnek vun Assyrië iwwerginn. 37:11 Kuckt, Dir hutt héieren wat d'Kinneke vun Assyrien an all d'Länner gemaach hunn, datt se se zerstéiert hunn; A wäert Dir entkommen? 37:12 Hunn hir Götter d'Natiounen geliwwert, déi meng Virfahren zerstéiert hunn, Gozan, Haran, Resef an d'Kanner vun Eden, déi zu Telasar wunnen? 37:13 Wou ass de Kinnek vun Hamat, de Kinnek vun Arfad, an de Kinnek vun der Stad Sepharvaim, Hena an Iva? 37:14 An den Hiskia huet d'Bréiwer aus der Hand vun den Ambassadeure geholl an se gelies; an hien ass an d'Haus vum Här gaang an huet se virum Här verbreet. 37:15 Dunn huet den Hiskia zum Jehova gebiet, a gesot: 37:16 Jehova vun den Arméien, de Gott vun Israel, deen ënner de Cheruben wunnt, du eleng sidd de Gott vun all de Räicher vun der Äerd; du hues Himmel an Äerd gemaach. 37:17 Neigt Äert Ouer, Här, an héiert; maach deng Aen op, o Här, a kuck; an héiert all d'Wierder vum Sanherib, dee geschéckt huet fir de liewege Gott ze läschen. 37:18 Wierklech, o Jehova, d'Kinneke vun Assyrien hunn all d'Länner an hir Regiounen zerstéiert, 37:19 an hunn hir Gëtter op d'Feier geliwwert; well se net Götter waren, mee d'Aarbecht vu mënschlechen Hänn, Holz a Steen; dofir hunn se se zerstéiert. 37:20 Elo, Jehova, eise Gott, befreit eis vu senger Hand, fir datt all d'Kinnekräicher vun der Äerd wëssen, datt Dir eleng de Jehova sidd.

37:21 Dunn huet den Jesaia, de Jong vum Amoz, dem Hiskia geschéckt a gesot: Sou seet den Här, Gott vun Israel : Wat Dir mir iwwer Sanherib Kinnek vun Assyrië gefrot hutt , 37:22 dat sinn d'Wierder, déi den Här géint hie geschwat huet: D'Jongfra Duechter De Zion veracht dech, de Spott dech; hannert lech rëselt d'Duechter vu Jerusalem de Kapp. 37:23 Wiem hutt Dir beschëllegt, a wien hutt Dir geläscht? Géint wiem hutt Dir Är Stëmm opgeworf, an Är Ae héich gehuewen? Géint den Hellege vun Israel. 37:24 Mat der Hand vun Ären Dénger hutt Dir den HÄR virgeworf a gesot: Mat der Vill vu menge Ween ginn ech op d'Héichte vun de Bierger, op d'Häng vum Libanon erop; Ech wäert hir héich Zeder, hir gewielten Zypressen erofschneiden; Ech wäert seng héchst Spëtzten erreechen, de Bësch vu senge fruchtbare Felder. 37:25 Ech hu gegruewen an d'Waasser gedronk, a mam Fuedem vu menge Féiss dréchen ech all d'Flëss vun Egypten op. 37:26 Hutt Dir net héieren oder gesot datt ech zënter antik Zäiten et gemaach hunn, datt ech zënter antik Deeg et ausgeduecht hunn? An elo hunn ech et bruecht, an Dir wäert déi befestegt Stied op Koup Bauschutt reduzéieren. 37:27 Seng Awunner ware vu wéineg Kraaft; Si goufe verfollegt a verwiesselt, si ware wéi Gras um Feld a gréngt Geméis, wéi Hee op den Diecher, déi ier et reift. 37:28 Ech hunn Ären Zoustand bekannt, Äre Kommen an Äert, an Är Roserei géint mech. 37:29 Well Dir géint mech rosen, an Är Arroganz ass bis zu mengen Oueren gaang; Also wäert ech mäin Haken op Är Nues leeën, a mäi bëssen op Är Lëpsen, an ech bréngen lech zréck wéi Dir komm sidd.

37:30 An dëst wäert en Zeechen fir Iech sinn: Dëst Joer iesst Dir wat aus senger eegener gebuer ass, an am zweete Joer wat aus senger eegener gebuer ass; an am drëtten Joer wäert Dir säen a ernten, a Wäibierger planzen, an hir Friichte giess. 37:31 A wat bleift vum Haus vu Juda, a wat entkomm ass, wäert erëm drënner root ginn an Uebst droen. 37:32 Well aus Jerusalem soll e Rescht erausgoen , an déi, déi vum Mount Zion gerett ginn. Den Äifer vum Här vun den Häre wäert dat maachen. 37:33 Dofir seet sou den Här iwwer de Kinnek vun Assyrien: Hie wäert net an dës Stad erakommen, an och kee Pfeil dran schéissen; Hie wäert net mat engem Schëld virun hatt kommen, an och net e Schutz géint hatt opbauen . 37:34 Iwwregens wéi hie koum, kënnt hien zréck a kënnt net an dës Stad, seet de Jehova. 37:35 Fir ech wäert dës Stad verdeedegen fir se ze retten, fir mäin eegent Wuel a fir mäi Knecht David. 37:36 An den Engel vu Jehova ass erausgaang an huet honnertfënnefanzwanzeg am Lager vun den Assyrer ëmbruecht. a wéi se moies opstoungen, kuck, alles ware Läiche vun den Doudegen. 37:37 Dunn ass de Sanherib Kinnek vun Assyrien fortgaang an huet sech zu Nineve gewunnt. 37:38 An et ass geschitt, datt wärend hien am Tempel vu sengem Gott Nisroch veréiert huet , seng Jongen Adramelech a Sarezer hien mam Schwert ëmbruecht hunn, an an d'Land Ararat geflücht sinn; an de Jong Esarhaddon regéiert a senger Plaz.

ISAHIA
Kapitel 38

38: 1 Deemools gouf den Hiskia déidlech krank. An de Prophéit Jesaia, de Jong vum Amoz koum bei hien a sot zu him: Sou seet den Här: Bestellt Äert Haus, well Dir stierft an net liewt. 38: 2 Dunn huet den Hiskia säi Gesiicht op d'Mauer gedréit a gebiet zu Jehova, 38: 3 a sot: O Jehova, ech bieden lech elo drun ze denken, datt ech mat der ganzer Wourecht virun lech gaange sinn, an datt ech et gemaach hunn wat virun Ären Aen agreabel war. An den Hiskia huet mat groussen Tréine gekrasch. 38: 4 Du koum d'Wuert vum Här zu Jesaia a sot: 38: 5 Gitt a sot zu Hiskia: Den Här Gott, Äre Papp David seet sou: Ech hunn Äert Gebied héieren, an Är Tréine gesinn; Kuckt, ech addéiere fofzéng Joer zu Ären Deeg. 38: 6 An ech wäert dech an dës Stad aus der Hand vum Kinnek vun Assyrien retten; Ech wäert dës Stad schützen. 38: 7 An dëst wäert lech en Zeeche vum Jehova sinn, datt den Jehova dëst maache wäert wat hie gesot huet: 38: 8 Kuckt, ech dréinen de Schiet zréck duerch d'Grad, datt et mat der Sonn erofgaang ass, op der Auer vum Ahaz, zéng Grad zréck . An d'Sonn huet zéng Grad zréckgemaach, duerch déi se schonn erofgaang ass. 38: 9 Schrëft vum Hiskia Kinnek vu Juda, wéi hie krank gefall war a vu senger Krankheet geheelt gouf: 38 : 10 Ech sot: An der Mëtt vu menge Deeg ginn ech an d'Diere vum Sheol; Ech sinn dem Rescht vu menge Joere entzunn. 38:11 Ech hu gesot: Ech wäert den HÄR, den HÄR am Land vun de Liewegen net gesinn; Ech wäert kee Mënsch méi mat den Awunner vun der Welt gesinn.

38:12 Meng Wunnplaz ass geplënnert a vu mir geholl, wéi e Schäferzelt. Als Weber hunn ech mäi Liewe geschnidden; et wäert mech mat der Krankheet ofschneiden; Dir wäert mech tëscht Dag an Nuecht konsuméieren. 38:13 Ech hunn gezielt bis de Moien. Wéi e Léiw huet hien all meng Schanken gemuel; vu moies bis owes wäert Dir mech fäerdeg maachen. 38:14 Wéi de Kran a wéi d'Schluck hunn ech beschwéiert; geklaut wéi eng Dauf; Ech hunn d'Ae héich gehuewen. Jehova, ech leiden Gewalt; stäerkt mech. 38:15 Wat wäert ech soen? Wien mir gesot huet, huet et selwer gemaach. Ech ginn all meng Joere bescheiden, wéinst dëser Batterkeet vu menger Séil. 38:16 O Här, duerch all dës Saache sollten d'Mënsche liewen, an an allem ass d'Liewe vu mengem Geescht; well Dir wäert mech restauréieren a mech liewe loossen. 38:17 Kuckt, grouss Batterkeet huet mech am Fridden iwwerholl, awer et huet lech gefall, mäi Liewen aus dem Gruef vu Korruptioun ze befreien; well Dir all meng Sënnen hannert Ärem Réck geheit hutt. 38:18 Fir Sheol wäert lech net ervirhiewen, an och den Doud wäert dech net luewen; Och wäerten déi déi an d'Graf erofgoen op Är Wourecht waarden. 38:19 Deejéinegen, dee lieft, deen dee lieft, hie wäert dech luewen, wéi ech haut sinn; de Papp wäert Är Wourecht de Kanner bekannt maachen. 38:20 Jehova wäert mech retten; dofir sange mir eis Lidder am Haus vu Jehova all d' Deeg vun eisem Liewen. 38:21 A Jesaia hat gesot: Huelt en Teig vu Feigen, a gitt et op de Schmerz, an et wäert heelen. 38:22 Den Hiskia huet och gesot: Wéi en Zeechen soll ech hunn, datt ech an d'Haus vum Här eropgoe wäert?

ISAHIA
Kapitel 39

39: 1 Deemools huet de Merodac-baladán Jong vum Baladan, Kinnek vu Babylon, Bréiwer a Kaddoe fir den Hiskia geschéckt; well hie wousst datt hie krank war, an datt hie sech konvaleséiert huet. 39: 2 An den Hiskia huet sech mat hinnen erfreet, an hinnen d'Haus vu sengem Schatz gewisen, Sëlwer a Gold, Gewierzer, wäertvoll Salben, säi ganzt Waffenhaus, an alles wat a senge Schätz fonnt gouf; et war näischt a sengem Haus an an all seng Herrschaften, déi den Hiskia hinnen net gewisen huet. 39: 3 Dunn ass de Prophéit Jesaia bei de Kinnek Hiskia komm a sot zu him: Wat soen dës Männer a vu wou sinn se bei lech komm? An den Hiskia huet geäntwert: Si sinn aus engem ganz wäite Land, vu Babylon, bei mech komm. 39: 4 Dunn huet hie gesot: Wat hunn se an Ärem Haus gesinn? An den Hzekiah sot: Si hunn alles gesinn, wat a mengem Haus ass, an et ass näischt a menge Schätz, wat ech lech net gewisen hunn. 39: 5 Dunn huet den Jesaia dem Hiskia gesot: Héiert d'Wuert vum HÄR vun den Häre n: 39: 6 Kuckt, d'Deeg kommen no, wou alles wat an Ärem Haus ass, a Babylon bruecht gëtt, a wat Är Pappen bis haut gelagert hunn; näischt bleift, seet den Jehova. 39: 7 Vun Äre Kanner, déi aus lech erauskommen an déi Dir gebuer hutt, wäerte se huelen an Eunuchen am Palais vum Kinnek vu Babylon sinn. 39: 8 An den Hiskia sot zu Jesaia: D'Wuert vum Här, dat Dir geschwat hutt, ass gutt. An hien huet bäigefüügt: Op d'mannst ass et Fridden a Sécherheet a mengen Deeg.

ISAHIA
Kapitel 40

40: 1 Trouscht Iech selwer, Trouscht Iech selwer, mäi Vollek, seet Äre Gott. 40: 2 Schwätz mam Häerz vu Jerusalem; sot him haart datt seng Zäit eriwwer ass, datt seng Sënn verginn ass; wéi duebel hien aus der Hand vum Här fir all seng Sënnen kritt huet. 40: 3 Eng Stëmm déi hien an der Wüst gär huet: Bereet e Wee zum Här; riicht d'Autobunn an der Solitude zu eisem Gott. 40: 4 Loosst all Dall erhéicht ginn, a loosst all Bierg an Hiwwel erof; an de kromme gëtt riicht gemaach, an déi rau gëtt glat gemaach. 40: 5 An d'Herrlechkeet vu Jehova soll opgedeckt ginn , an all Fleesch wäert se zesumme gesinn; well de Mond vum Här huet geschwat. 40: 6 Stëmm gesot: Kräischen. An ech hunn geäntwert: Wat muss ech haart soen? Datt all Fleesch Gras ass, an all seng Herrlechkeet als Blumm vum Feld. 40: 7 D'Gras verdréchent, an d'Blumme verbléckt, well de Wand vu Jehova huet op hie geblosen; sécher wéi Gras d'Leit sinn. 40: 8 D'Gras verdréchent, d'Blumm verbléckt; awer d'Wuert vun eisem Gott bleift fir ëmmer. 40: 9 Stitt op engem héije Bierg, Herald vu Zion; hieft Är Stëmm haart , Kënneger vu Jerusalem; hiewen et op, fäert net; sot zu de Stied vu Juda: Kuckt Äre Gott hei! 40:10 Kuckt, den Här Gott wäert mat Kraaft kommen, a säin Aarm wäert regéieren; kuck, seng Belounung kënnt mat him, a seng Pai viru sengem Gesiicht. 40: 11 Wéi en Hiert passt hien seng Schof; A sengem Aarm wäert hien d'Lämmer droen, a säi Schouss wäert hien se droen; si wäert déi Jonk douce weiden.

40:12 Wien huet d'Waasser gemooss mat der Huel vu senger Hand an den Himmel mat senger Spann, huet de Stëbs vun der Äerd mat dräi Fangere gesammelt, an d'Bierger mat Schuppen an d'Hiwwele mat Gewiichter gewien? 40:13 Wien huet de Geescht vu Jehova bäibruecht, oder huet hie beroden andeems hien en léiert? 40:14 Wien hutt Dir ëm Rot gefrot fir kontaktéiert ze ginn? Wien huet lech de Wee vum Uerteel bäibruecht , oder lech Wëssenschaft bäibruecht, oder lech de Wee vun der Virsiicht gewisen? 40:15 Kuckt, d'Natioune si fir hien wéi en Drëps Waasser, deen aus engem Eemer fällt, a wéi wéineg Stëbs op de Waage ginn se him geschätzt; kuck, hien léisst d'Insele wéi Stëbs verschwannen. 40:16 Weder de Libanon geet duer fir Feier, nach all seng Déieren fir Affer. 40:17 All Natiounen si näischt virun him; an an hirem Verglach ginn se als manner wéi näischt geschätzt, an dat wat net ass. 40:18 Zu wat maacht Dir wéi Gott, oder wéi e Bild wäert Dir him komponéieren? 40:19 Den Handwierk bereet d'Schnëtzbild vir, de Silversmid erstreckt d'Gold drop a geheit Sëlwerketten dran. 40:20 Déi Aarm wielen, fir hien ze bidden, Holz, dat net Mott giess gëtt; e weise Léiermeeschter gëtt gesicht, deen do e Bild maacht , wat sech net beweegt. 40:21 Wësst Dir net? Hutt Dir net héieren? Hutt Dir ni vun Ufank gesot kritt? Sidd Dir net geléiert zënter d'Äerd gegrënnt gouf? 40:22 Hie setzt sech op de Krees vun der Äerd, deem seng Awunner wéi Spréngercher sinn; hien huet den Himmel verbreet wéi e Rideau, entfalt se wéi en Zelt fir ze wunnen. 40:23 Hien mécht de Mächtegen zu näischt, an hie mécht déi, déi d'Äerd regéieren, ëmsoss.

40:24 Wéi wa se ni geplanzt gi wären, wéi wann zwee ni gesaat gi wären , wéi wann hire Stamm ni Wuerzelen am Buedem hätt; soubal hien op se bléist dréchnen se, an de Wirbelwind féiert se wéi Stëppelen. 40:25 Zu wat wëlls du mech dann vergläichen oder vergläichen? seet den Hellege. 40:26 Hieft Är o Jos op Héicht , a kuckt wien dës Saache erstallt huet; hien hëlt eraus an zielt seng Arméi; Hien nennt jiddereen mam Numm; kee wäert feelen; sou ass d'Gréisst vu senger Kraaft, an d'Kraaft vu senger Herrschaft. 40:27 Firwat sot Dir, Jakob, a schwätzt Dir, Israel: Mäi Wee ass vum HÄR verstoppt , a mäi Geriicht ass laanscht mäi Gott? 40:28 Hutt Dir net gewosst, hutt Dir net héieren datt den éiwege Gott Jehova ass, deen d'Enn vun der Äerd erschaf huet? Hie schwaacht net, oder midd mat midd, a säi Verständnis gëtt net erreecht. 40:29 Hie mécht Efforten fir déi midd, a multiplizéiert Kraaft fir deen, deen näischt huet. 40:30 D'Jonge gi midd a midd, déi jonk Leit hänken a falen; 40:31 awer déi, déi op den Jehova waarden, hunn nei Kraaft; si hiewe Flilleke wéi Adler; si wäerte lafen, a si ginn net midd ; si ginn trëppelen an net midd ginn.

ISAHIA
Kapitel 41

41: 1 Héiert mech, Dir Küstelinn, a loosst d'Leit staark sinn; komm méi no, an da schwätzt; loosst eis zesummen um Prozess sinn. 41: 2 Deen de Gerechten aus dem Osten opgeriicht huet, hie geruff huet him nozegoen, d'Natiounen viru sech ginn huet an hien iwwer Kinneke regéiert huet; Hien huet hinnen u säi Schwert wéi Stëbs ginn, wéi Stëppelen, déi säi Bou ewechréckt? 41: 3 Hien ass hinnen gefollegt, ass am Fridde laanscht e Wee gaang, wou seng Féiss ni erakomm sinn. 41: 4 Wien huet dëst gemaach? Wien rifft d'Generatiounen vun Ufank un? Ech sinn den Här, deen éischten , an ech selwer dee leschten. 41: 5 D'Uferen gesinn, a si hunn Angscht; d'Enn vun der Äerd waren erschreckt; si hu versammelt, a koumen. 41: 6 Jiddereen huet sengem Noper gehollef a sot zu sengem Brudder: Sief staark. 41: 7 De Schräiner huet de Silversmid encouragéiert, an deen, dee mam Hammer glat huet, deen op de Amboss geschloen huet, a sot: Gutt ass de Lodder; an hien huet et mat Neel befestegt, sou datt et net réckelt. 41: 8 Awer Dir, Israel, sidd mäi Kniecht; du, Jacob, deen ech gewielt hunn, Nokomme vum Abraham mäi Frënd. 41: 9 Well ech dech vun den Ennen vun der Äerd geholl hunn, an aus wäitem Land hunn ech dech geruff, a sot zu lech: Du bass mäi Kniecht; Ech hunn dech gewielt, an ech hunn dech net refuséiert. 41:10 Fäert net, well ech sinn mat lech; verléieren net Häerz, well ech sinn Äre Gott, deen dech strieft; Ech wäert lech ëmmer hëllefen, ech wäert lech ëmmer mat der rietser Hand vu menger Gerechtegkeet ënnerstëtzen.

41:11 Kuckt, all déi, déi rosen op lech sinn, wäerte sech schummen a verwiesselen; si wäerte wéi näischt sinn an déi, déi mat lech streiden, ginn ëm. 41:12 Dir wäert déi sichen déi Sträit mat lech hunn, an Dir fannt se net; si wäerte wéi näischt sinn, a wéi eppes wat net ass, déi déi Krich géint dech féieren. 41:13 Well ech sinn den Här Äre Gott, deen dech un der rietser Hand hält a seet zu lech: Fäert net, ech hëllefen lech. 41:14 Fäert net, Wierm Jacob, Dir wéineg vun Israel; Ech kennen Är Hëllef, seet den Jehova; den Hellege vun Israel ass Ären Erléiser. 41:15 Kuckt, ech hunn lech e Wee gemaach, en neien Trail, voll mat Zänn; Dir dréckt Bierger a maalt se erof, an Hiwwele reduzéiert Dir op Affer. 41:16 Dir wënns se, an de Wand féiert se ewech, an de Wirbelwind soll se streuen; awer Dir wäert lech am Här freeën, Dir wäert lech um Hellege vun Israel verherrlechen. 41:17 Déi Aarm a Bedierfteg sichen Waasser, an et gëtt keen; seng Zong ass dréchen vum Duuscht; Ech, den Här, wäert se héieren; Ech, de Gott vun Israel, wäert se net verloossen. 41:18 Ech wäert Flëss an den Héichten opmaachen, a Sprangbueren an der Mëtt vun den Däller; Ech wäert Waasserbecken an der Wüst opmaachen, a Quelle Waasser am dréchene Land. 41:19 Ech ginn Zederer, Akazien, Myrtelen an Olivenbeem an der Wüst; Ech wäert Zypressen, Pinien a Boxholz zesummen an d' Wüst setzen , 41:20 fir datt jidderee ka gesinn a wëssen, a warnen a verstoen, datt d'Hand vu Jehova dat mécht, an datt den Hellege vun Israel et erschaf huet. 41:21 Maacht Äre Fall, seet den Här; presentéiert Är Beweiser , seet de Kinnek vu Jacob.

41:22 Bréngt, annoncéiert eis wat kënnt; erziel eis wat vun Ufank u geschitt ass, a mir wäerten eis Häerzer dra setzen; loosst eis och säin Enn wëssen, a maacht eis ze verstoen wat kënnt. 41:23 Gitt eis Neiegkeeten iwwer wat duerno kënnt, fir datt mir wëssen datt Dir Götter sidd; oder op d'mannst gutt maachen, oder schlecht, sou datt mir eppes ze zielen hunn, an zesumme staune mir. 41:24 Kuckt, Dir sidd näischt an Är Wierker Vanity; Abominatioun ass deen, deen dech gewielt huet . 41:25 Aus dem Norden hunn ech een opgeriicht, an hie wäert kommen; vum Opkommen vun der Sonn wäert hien mäin Numm opruffen; a Prënzen trëppele wéi e Bulli, a wéi de Potter de Leem trëppelt. 41:26 Wien huet et vun Ufank ugekënnegt, datt mir wëssen; oder vu viru laanger Zäit, a mir soe: Ass et fair ? Wouer, et gëtt keen dee Reklamm mécht; jo, et gëtt keen ze léieren; bestëmmt keen héiert Är Wierder. 41:27 Ech sinn den éischte fir dës Saachen ze Zion ze léieren, an zu Jerusalem ginn ech e Messenger vu glécklech Noriichten. 41:28 Ech hu gekuckt, an et war keen; an ech hunn iwwer dës Saache gefrot, an et war kee Beroder; Ech hunn se gefrot, a si hu kee Wuert geäntwert. 41:29 Kuckt, si sinn all Eidelheet, an hir Wierker näischt; Wand a Vanity sinn hir verschmëlzte Biller.

ISAHIA
Kapitel 42

42: 1 Kuckt mäi Knecht, ech wäert hien oprecht erhalen; meng gewielter, an där meng Séil zefridden ass; Ech hunn mäi Geescht op hie geluecht; hie wäert der Natioun Gerechtegkeet bréngen. 42: 2 Hie soll net kräischen, an och net seng Stëmm hiewen, an och net an de Stroossen héieren. 42: 3 Hien wäert kee gebackelt Riet briechen , an och kee fëmmen Flax läschen; duerch d'Wourecht bréngt hie Gerechtegkeet. 42: 4 Hie wäert weder midd ginn oder schwaach ginn, bis hie Gerechtegkeet op der Äerd etabléiert; an d'Küste waarden op säi Gesetz. 42: 5 Sou seet den HÄR Gott, den Himmel Schëpfer, an deen deen se weist; deen deen d'Äerd a seng Produkter verlängert; Hien, deen de Leit den Otem gëtt, déi doriwwer wunnen, a Geescht fir déi, déi dra spadséieren: 42: 6 Ech, den Här, hunn dech a Gerechtegkeet geruff, an ech halen dech un der Hand; Ech halen dech a maachen Iech e Bond fir d'Leit , e Liicht fir d'Natiounen, 42: 7 fir d'Ae vun de Blannen opzemaachen, d'Gefaange aus dem Prisong erauszebréngen, an déi, déi an der Däischtert aus de Prisongshaiser wunnen. 42: 8 Ech sinn den Här; Dëst ass mäi Numm; an engem aneren ginn ech net meng Herrlechkeet, an och net meng Luef u Skulpturen . 42: 9 Kuckt, déi fréier Saachen goufen erfëllt, an ech verkënnegen nei Saachen; Ier se un d'Liicht kommen, wäert ech se Iech bekannt maachen.

42:10 Singt dem Här en neit Lidd, säi Luef vum Enn vun der Äerd ; déi, déi erof op d'Mier ginn, an alles wat dran ass, d'Uferen an d'Awunner vun hinnen.

42:11 Loosst d'Wüst a seng Stied hir Stëmmen ervirhiewen, d'Dierfer wou Kedar wunnt; loosst d'Awunner vu Sela sangen, a ruffe vu Freed vun uewen op de Bierger. 42: 1 2 Gitt dem Herrgott Éier an deklaréiert säi Luef op de Küstlänner. 42:13 Jehova wäert erausgoen wéi e Ris, a wéi e Mann vum Krich den Äifer ophëlt; hie rifft, hie rifft, hie strieft iwwer seng Feinden. 42:14 Ech hunn zënter dem Alter geschweest, ech hunn geschweest an ech sinn stoe bliwwen; Ech wäert Stëmme ginn wéi deen an der Aarbecht; Ech zerstéieren an zersammelen zesummen. 42:15 Ech maachen d'Bierger an d'Hiwwelen zu enger Wüst, ech wäert all hiert Gras dréchen; Ech maachen d'Flëss an Inselen an dréie Schwämmen op. 42:16 An ech féieren déi Blann op Weeër, déi se net wossten ; virun hinnen wäert ech Däischtert a Liicht veränneren, an déi ruppeg an de Plain. Dës Saache wäert ech maachen, an net verloossen. 42:17 Déi, déi an Idoler vertrauen, ginn no hanne verwandelt an extrem verwirrt, a soe Biller ze geheien: Dir sidd eis Gëtter.

42:18 Daaf, héiert, an Dir sidd blann, kuckt. 42:19 Wien ass blann ausser mengem Dénger? Wien ass daaf wéi mäi Messenger deen ech geschéckt hunn? Wien ass blann wéi mäi gewielten, a blann wéi den Dénger vum Jehova, 42:20 dee vill Saache gesäit an net opfält, deen seng Oueren opmécht an net héiert? 42:21 De Jehova war frou fir seng Gerechtegkeet d'Gesetz ze vergréisseren an et grouss ze maachen.

42:22 Awer dëst ass e Vollek geplëmmt a mat Féiss getrëppelt, dat Ganzt a Grotten agespaart an a Prisongen verstoppt; Si gi geplëmmt, an et gëtt kee fräi; despoiled, a kee seet: Restauréieren. 42:23 Wie vun Iech héiert dat? Wien wäert derbäi sinn a lauschtert iwwer d'Zukunft 42:24 Wien huet de Jakob als Zerstéierung ginn, an huet Israel un d'Plënner geliwwert? War et net den Jehova géint deen mir gesënnegt hunn? Si wollten net op seng Weeër goen, an hunn och net säi Gesetz nogelauschtert. 42:25 Dofir huet hien de Verbrenne vu senger Roserei an d'Muecht vum Krich op hien ausgegoss; Hien huet iwwerall Feier geluecht , awer hien huet net verstanen; an et huet hie verbraucht, awer hien huet keng Opmierksamkeet bezuelt.

ISAHIA
Kapitel 43

43: 1 Elo sou seet den HÄR, Äre Schëpfer, O Jacob, an Äre Maacher, O Israel: Fäert net, well ech hunn Iech erléist; Ech hunn dech genannt, du bass mäin. 43: 2 Wann Dir duerch d'Waasser gitt, wäert ech bei Iech sinn; a wann d'Flëss dech net iwwerfalen. Wann Dir duerch d'Feier gitt, wäert Dir net verbrannt ginn, an och d'Flam brennt net an Iech. 43: 3 Well ech sinn den HÄR, Äre Gott, den Hellege vun Israel, Äre Retter; Ech hunn Ägypten fir Är Léisegeld ginn, Äthiopien a Seba fir Iech. 43: 4 Well a mengen Ae war Dir grouss geschätzt, Dir waart éierbar an ech hunn dech gär; Also wäert ech Männer fir Iech ginn, an Natiounen fir Äert Liewen. 43: 5 Fäert net, well ech sinn mat Iech; Ech bréngen Är Generatioun aus dem Osten, a vum Westen empfänken ech Iech. 43: 6 Ech soen am Norden: Gitt hei; an de Süden: Halt net op; bréngt meng Jongen vu wäitem, a meng Meedercher aus den Ennen vun der Äerd, 43: 7 all déi vu mengem Numm genannt ginn; fir meng Herrlechkeet hunn ech se erschaf, geformt a gemaach. 43: 8 Bréng déi blann Leit aus, déi Aen hunn, an déi Daaf, déi Oueren hunn. 43: 9 Loosst all d'Natiounen zesummekommen, an all d'Leit versammele sech. Wie vun hinnen ass do fir eis Neiegkeeten doriwwer ze ginn, an eis déi éischt Saachen ze héieren? Stellt Är Zeien duer, a justifizéiert Iech selwer; Hey, a sot gan: Et ass wouer. 43:10 Dir sidd meng Zeien, seet den HÄR, a mäi Knecht, deen ech gewielt hunn, fir datt Dir mir wësst a gleeft, a verstitt datt ech et selwer sinn. Gott war net viru mir geformt, an och net no mir. 43:11 Ech, ech sinn den Här, an ausser mir gëtt et keen, dee rett.

43:12 Ech hunn deklaréiert a gerett an hunn héieren, an et war keen auslännesche Gott ënner Iech. Dir sidd also meng Zeien, seet den Jehova, datt ech Gott sinn. 43:13 Och ier et en Dag war, war ech; an et ass kee mat menger fräier Hand. Wat ech maachen, wien hënnert? 43:14 Sou seet den Här, Ären Erléiser, den Hellege vun Israel: Fir dech hunn ech a Babylon geschéckt, an hunn se all als Flüchtlingen erofgeschéckt, och d'Kaldéen an de Schëffer, mat deenen se stolzéiert hunn. 43:15 Ech sinn den Här, deng Helleg, de Schëpfer vun Israel , Äre Kinnek. 43:16 Sou seet den Här, deen e Wee am Mier mécht, an e Wee an de staarke Waasser; 43:17 deen de Won a Päerd, Arméi a Kraaft erausbréngt; si fale matenee fir net opstoen; si gi stierwen, wéi Wick gi se geläscht. 43:18 Erënnert Iech net un d'Saache vun der Vergaangenheet, an Dir erënnert net un d'Saache vun fréier. 43:19 Kuckt, ech maachen eng nei Saach; et kënnt geschwënn un d'Liicht; Wësst Dir et net? Nach eng Kéier wäert ech e Wee an der Wüst maachen, a Flëss an der Einsamkeet. 43:20 Déi wëll Béischte wäerten mech éieren, d' Cheeten an d'Hénger vum Strauss; well ech gi Waasser an der Wüst, Flëss an der Einsamkeet, fir mäi Vollek, mäi gewieltent, ze drénken. 43:21 Dëst Vollek hunn ech fir mech erstallt; meng Luef wäerte verëffentlechen. 43:22 An Dir hutt mech net geruff, o Jacob, awer sidd midd vu mir , o Israel. 43:23 Dir hutt d'Déieren vun Äre Brennen net bruecht, an Dir hutt mech net mat Ären Affer geéiert; Ech hunn dech net mat engem Affer gedéngt, an ech hunn dech net mat Räuchelcher midd gemaach.

43:24 Dir hutt mir kee Séissstaang fir Sue kaaft, an Dir hutt mech net mam Fett vun Ären Affer zefridden , awer Dir hutt d'Belaaschtung vun Äre Sënnen op mech geluecht, Dir hutt mech mat Ären Ongerechtegkeeten midd. 43:25 Ech, ech sinn deen, deen Är Iwergreffer fir mech selwer läscht, an ech erënnere mech net un Är Sënnen. 43:26 Erënnert mech, loosst eis direkt an d'Uerteel goen; Dir schwätzt fir lech selwer ze justifizéieren. 43:27 Däin éischte Papp huet gesënnegt, an Är Léierpersonal si géint mech gestouss. 43:28 Duerfir hunn ech d'Prënze vum Hellegtum veruecht, an hunn de Jakob zu engem Fluch gemaach an Israel zu engem Virworf.

ISAHIA
Kapitel 44

44: 1 Elo héiert elo, mäi Kniecht Jacob, an Dir Israel, deen ech gewielt hunn. 44: 2 Sou seet den Här, Äre Maacher an Hien, deen Iech aus der Gebärmutter geformt huet, deen Iech hëllefe wäert: Fäert net, mäi Knecht Jacob, an Dir, Jeshurun, fir deen ech gewielt hunn. 44: 3 Well ech wäert Waasser op dat dréchent Land a Flëss op dat dréchent Land schëdden; Ech wäert mäi Geescht op Är Generatioun ausginn, a mäi Segen op Är Schéiss; 44: 4 a si sprëtzen ënner dem Gras, wéi Weiden um Ufer vum Waasser. 44: 5 Hie soll soen: Ech sinn dem Här; deen anere gëtt mam Numm Jacob genannt, an en anere schreift mat senger Hand: Zum Här, a gëtt mam Numm Israel genannt. 44: 6 Sou seet den Här Kinnek vun Israel, a säi Erléiser, den Här vun den Häre: Ech sinn deen éischten, an ech sinn dee leschten, an ausser mir gëtt et kee Gott. 44: 7 A wien wäert verkënnegen wat kënnt, deklaréieren et an et an Uerdnung viru mir setzen, wéi ech et gemaach hunn zënter ech d'antescht Vollek gegrënnt hunn? Annoncéiert wat kënnt, a wat kënnt. 44: 8 Fäert net, a loosst Iech net intimidéieren; Hat ech dech net zënter antik Zäiten héieren, an hunn ech Iech et gesot? Da sidd Dir meng Zeien. Et gëtt kee Gott ausser ech. Et gëtt kee Fort; Ech weess keen.

44: 9 Déi geschnëtzte Bildformer, all si Ihle, an déi wäertvollst vun hinnen ass nëtzlech fir näischt; a si selwer sinn Zeie vun hirem Duercherneen, datt Idoler weder gesinn nach verstoen. 44:10 Wien huet e Gott geformt, oder deen huet e Bild gegoss, dat näischt gebraucht gëtt?

44:11 Kuckt, all seng eege ginn zu Schimmt bruecht, well d' Handwierker selwer si Männer. Si wäerten all zesummekommen, sech weisen, verwonnert sinn a sech zesumme schummen. 44:12 De Schmadd hëlt d'Zang, schafft op de Kuelen, formt et mat Hammeren, a schafft drun mat der Kraaft vu sengem Aarm; dann ass hien hongereg, an et feelt him u Kraaft; drénkt kee Waasser, a geet aus. 44:13 De Schräiner verdeelt den Herrscher, weist et mam roude Blutt aus, schneit et mat Pinselen, formt et mam Kompass, mécht et a Form vun engem Mann, wéi e schéine Mann, fir et doheem ze halen. 44:14 Zeder erofgeschnidden an Zypressen an Eech huelen, déi tëscht de Beem vum Bësch wuessen; Kieferplanz, déi mam Reen wiisst. 44:15 Da benotzt de Mënsch et fir ze brennen, an hëlt vun hinne fir sech selwer ze wiermen; Liicht och den Uewen, a Brout baken ; hie mécht och e Gott, a veréiert hien; hie mécht en Idol, a knéit virun him. 44:16 Een Deel vum Holz brennt am Feier; mat engem Deel dovun ësst hien Fleesch, bereet en Ubroden an ass zefridden; da gëtt hie waarm, a seet: Oh! Ech hu mech erwiermt, ech hunn d'Feier gesinn; 44:17 a mécht den lwwerschoss zu engem Gott, en Idol vu sengem; hie baut sech viru sech, veréiert hien a freet hien ze soen: Liwwert mech, well du bass mäi Gott. 44:18 Si wësse net a verstinn net; well seng Aen zou sinn fir net ze gesinn, a säin Häerz fir net ze verstoen.

44:19 Et kënnt net zu him, et mécht kee Sënn oder Verständnis ze soen: En Deel dovun hunn ech am Feier verbrannt an op seng Kuelen hunn ech Brout gekacht, ech hunn Fleesch geréischtert an ech hunn et giess. Ech wäert de Rescht vun him eng Abominatioun maachen? Wäert ech mech virun engem Bamstamm béien? 44:20 Hien erniert sech op Asche ; säi bedrunnent Häerz leet hien of, sou datt hie seng Séil net befreit, an och net seet: Ass net wat ech a menger rietser Hand eng reng Ligen hunn?

44:21 Denkt un dës Saachen, o Jacob, an Israel, well Dir sidd mäi Knecht. Ech hunn dech geformt , du bass mäi Kniecht; Israel, vergiess mech net. 44:22 Ech hunn Är lwergreffer wéi eng Wollek ausgerott, an Är Sënnen wéi en Niwwel; komm bei mech zréck, well ech dech erléist hunn. 44:23 Singt Luef, Himmel, well den HÄR huet et gemaach; Schreift fir Freed, Déiften vun der Äerd ; platzt eraus, Dir Bierger, am Luef; Bësch, an all Bam, deen dran ass; well den Jehova huet de Jakob erléist, an an Israel soll hie verherrlecht ginn. 44:24 Sou seet den Här, Ären Erléiser, deen dech aus der Gebärmutter geformt huet: Ech sinn den Här, deen alles mécht, deen nëmmen den Himmel ausstreckt, deen d'Äerd eleng verbreet; 44:25 Wien mécht d'Zeeche vun de Soothiers zréck a mécht d'Domayser verréckt; datt ech déi Weis zréckdréinen an hir Wäisheet verschwannen. 44:26 Ech, deen d'Wuert vu sengem Knecht erwächt an de Rot vu senge Messenger erfëllt ; deen zu Jerusalem seet: Dir wäert bewunnt sinn; an zu de Stied vu Juda: Si solle nei opgebaut ginn, an hir Ruine wäert ech nei opbauen.

44:27 dee seet an d'Déiften: Dréchent lech selwer, an ech dréchnen Är Flëss; 44:28 wat vum Cyrus seet: Hien ass mäi Schofshiert, an hie wäert alles erreechen wat ech wëll, andeems hien zu Jerusalem seet: Dir wäert opgebaut ginn; an zum Tempel: Dir wäert gegrënnt ginn.

ISAHIA
Kapitel 45

45: 1 Sou seet den HÄR zu sengem gesalbte, zum Cyrus, deen ech mat senger rietser Hand geholl hunn, fir Natiounen viru sech ze ënnerwerfen an d' Lénger vun de Kinneken ze léisen; fir seng Dieren op ze maachen, an d'Dieren ginn net zou: 45: 2 Ech gi virun Iech a maachen kromme Plazen direkt; Ech briechen Dieren aus Bronze, a Baren aus Eisen zerbriechen ech; 45: 3 an ech ginn Iech verstoppte Schätz an enk bewaachte Geheimnisser, fir datt Dir wësst datt ech den Här sinn, de Gott vun Israel, deen Iech genannt huet. 45: 4 Fir d'Wuel vu mengem Dénger Jakob, a vun Israel, mengem Ausgewielten, hunn ech dech mam Numm geruff; Ech hunn Iech e Spëtznumm ginn, och wann Dir mech net kannt hutt. 45: 5 Ech sinn Jehova, an et gëtt kee méi; Et gëtt kee Gott ausserhalb vu mir. Ech wäert dech ronderëmgürden, och wann Dir mech net kannt, 45: 6 sou datt et vum Opgang vun der Sonn bekannt gëtt, a souwäit et ënnergeet, datt et nëmme mir ass; Ech sinn den HÄR, a keen aneren ausser mir, 45: 7, dee Liicht bilden an Däischtert kreéieren, dee Fridde mécht a Schwieregkeete schaaft. Ech sinn den Här deen dat alles mécht.

45: 1 Sou seet den HÄR zu sengem gesalbte, zum Cyrus, deen ech mat senger rietser Hand geholl hunn, fir Natiounen viru sech ze ënnerwerfen an d' Lénger vun de Kinneken ze léisen; fir seng Dieren op ze maachen, an d'Dieren ginn net zou: 45: 2 Ech gi virun Iech a maachen kromme Plazen direkt; Ech briechen Dieren aus Bronze, a Baren aus Eisen zerbriechen ech.

45: 3 an ech ginn lech verstoppte Schätz an enk bewaachte Geheimnisser, fir datt Dir wësst datt ech den Här sinn, de Gott vun Israel, deen lech genannt huet. 45: 4 Fir d'Wuel vu mengem Dénger Jakob, a vun Israel, mengem Ausgewielten, hunn ech dech mam Numm geruff; Ech hunn lech e Spëtznumm ginn, och wann Dir mech net kannt hutt. 45: 5 Ech sinn Jehova, an et gëtt kee méi; Et gëtt kee Gott ausserhalb vu mir. Ech wäert dech ronderëmgürden, och wann Dir mech net kannt, 45: 6 sou datt et vum Opgang vun der Sonn bekannt gëtt, a souwäit et ënnergeet, datt et nëmme mir ass; Ech sinn den HÄR, a keen aneren ausser mir, 45: 7, dee Liicht bilden an Däischtert kreéieren, dee Fridde mécht a Schwieregkeete schaaft. Ech sinn den Här deen dat alles mécht.

45:20 Versammelt lech selwer a kommt; sammelen all d'Iwwerliewenden vun den Natiounen. Déi, déi d'Holz vun hirem Idol opriichten, an déi, déi zu engem Gott bieden, deen net rett, hu kee Wëssen. 45:21 Proklaméiert, a bréngt se no, a loosse se all a Konsultatioun kommen; Wien huet dëst vun Ufank un héieren, a sot et zënterhier, awer ech den HÄR? An et gëtt kee méi Gott wéi ech; Just Gott a Retter; keen anere wéi ech. 45:22 Kuckt mech a gitt gerett, all d'Enn vun der Äerd, well ech sinn Gott, an et gëtt et net méi. 45:23 Vu mir selwer hunn ech geschwuer, vu mengem Mond huet e Wuert an der Gerechtegkeet alliéiert, an et wäert net zréckgezunn ginn: Datt all Knéi fir mech béit, an all Zong schwiert.

45:24 An et soll vu mir gesot ginn: Sécher ass am Här Gerechtegkeet a Kraaft; si kommen zu him, an all déi, déi géint hien hëtzeg sinn, gi schued. 45:25 An den Här soll all d'Some vun Israel gerechtfäerdegt ginn an Herrlechkeet.

ISAHIA
Kapitel 46

46: 1 De Bel huet sech gebéit, den Nebo ass erofgefall; seng Biller goufen op Béischten, op Packdéieren geluecht; Déi Saachen déi Dir benotzt hutt ze droen gi wéi eng Belaaschtung fir midd Béischten opgehuewen. 46: 2 Si goufen erniddregt, si goufen zesumme geluecht; Si konnten der Belaaschtung net entkommen, awer hu selwer a Gefaangenschaft misste goen . 46: 3 Héiert mech, o Haus vum Jacob, an all de Rescht vum Haus vun Israel, déi vu mir aus der Gebärmutter bruecht ginn, déi aus der Gebärmutter gedroe ginn. 46: 4 A bis an den Alter ginn ech selwer, a bis gro Hoer wäert ech dech droen; Ech hunn, ech droen , ech wäert droen an halen. 46: 5 Mat wiem vergläicht Dir mech, a vergläicht mech, a vergläicht mech, fir datt mir ähnlech sinn? 46: 6 Si huele Gold aus der Täsch, a weie Sëlwer mat Waage, astellen e Silversmid fir e Gott draus ze maachen; si béien a veréieren. 46: 7 Si werfen et op hir Schëlleren, droen et a setzen et op seng Plaz; do ass et, an et plënnert net vu senger Plaz. Si jäizen op hien, a weder reagéiert hien, nach liwwert hien net vun der Verdéiwung. 46: 8 Denkt drun a schummt lech; komm zréck bei lech selwer, Dir Préparatore. 46: 9 Erënnerend u Saache vergaangen aus fréieren Zäiten; well ech sinn Gott, an et gëtt keen anere Gott, an et ass näischt wéi ech, 46:10, deen ugekënnegt huet, wat vun Ufank u sollt kommen, a vun antik Zäiten, wat nach net gemaach gouf; Ech soen: Mäi Rot wäert bestoen, an ech wäert maachen wat ech wëll; 46:11 Wien rifft de Vugel aus dem Osten, an de Mann vu mengem Rot aus engem wäite Land. Ech hu geschwat, an ech wäert et kommen; Ech hunn doriwwer nogeduecht, an ech wäert och.

46:12 Héiert mech, dir härzlech, well Dir sidd wäit vu Gerechtegkeet: 46:13 Ech wäert meng Gerechtegkeet no bréngen; wäert net fort goen, a meng Erléisung wäert net ophalen. An ech wäert d'Erléisung an Zion setzen, a meng Herrlechkeet an Israel.

ISAHIA
Kapitel 47

47: 1 Komm erof a setzt Iech am Stëbs, Jongfra Duechter vu Babylon. Sëtzt op der Äerd, ouni Troun, Duechter vun de Chaldéer; well se nennen dech ni méi zaart an delikat. 47: 2 Huelt d'Millen a mëllt Miel; entdeckt Är Schleisen, blo Féiss, entdeckt Been, kräizt d'Flëss. 47: 3 Är Schimmt gëtt opgedeckt, an Är Éier gëtt gesinn; Ech bezuelen zréck, a kee Mënsch gëtt geliwwert. 47: 4 Eise Erléiser, Jehova vun den Arméien ass säin Numm, den Hellege vun Israel. 47: 5 Sëtzt, bleift roueg a gitt an d'Däischtert, Duechter vun de Chaldéer; well se dech ni méi Meeschtesch vu Kinnekräicher nennen. 47: 6 Ech war rosen op meng Leit, ech hunn meng Ierfschaft verflunn an ech hunn se an Är Hand ginn; Dir hat keng Matgefill op si; Dir hutt Äert Joch ganz schwéier op den ale Mann gemaach. 47: 7 Dir sot: Fir ëmmer wäert ech Meeschtesch sinn; an Dir hutt net iwwer dëst geduecht, an Dir hutt Iech och net un Äert Enn erënnert. 47: 8 Also héiert elo dës, fräiwëlleg Fra, Dir, déi sécher sëtzt, Dir, déi an Ärem Häerz seet: Ech sinn, an ausser mir gëtt et net méi; Ech wäert keng Witfra sinn, an ech wäert keng Weesekand kennen. 47: 9 Dës zwou Saache kommen op eemol an deeselwechten Dag bei Iech, Weesekand a Witfra; an all hirer Kraaft kommen se op dech, trotz der Villzuel vun dengen Zauber an denge villen Zauberer. 47:10 Well Dir op Är Béisheet vertraut hutt a gesot: Keen gesäit mech. Deng Wäisheet an deng ganz Wëssenschaft huet dech täuscht, an du sot an dengem Häerz: Ech, a keen aneren.

47:11 Also wäert de Béisen op Iech kommen, deem seng Gebuert Dir net wësst; Zerstéierung fällt op Iech, wat Dir net fäeg ass ze behiewen; an eng Zerstéierung déi Dir net wësst kënnt op eemol op Iech. 47:12 Sidd elo an Ären Uleies an an der Villzuel vun Ären Zauber, an deenen Dir midd aus Ärer Jugend sidd; vläicht kënnt Dir besser ginn, vläicht gitt Dir méi staark. 47:13 Dir sidd midd ginn an Äre ville Rotschléi. Elo erschéngt a verteidegt Iech d' Iwwerwaacher vum Himmel, déi déi d'Stären observéieren, déi déi d'Méint zielen, fir virauszegesinn wat op Iech kënnt. 47:14 Kuckt, si sollte wéi e Kaff sinn; Feier brennt se, si retten net hiert Liewe vun der Kraaft vun der Flam; et bleift kee Feier méi fir sech opzewiermen, nach e Feier fir un ze setzen. 47:15 Also wäerten déi mat deenen Dir Iech midd hutt, déi déi mat Iech aus Ärer Jugend gehandelt hunn, sinn; jidderee wäert säin eegene Wee goen, et gëtt kee fir dech ze retten.

ISAHIA
Kapitel 48

48: 1 Héiert dëst, Haus vum Jakob, datt Dir Iech mam Numm Israel nennt, déi aus dem Waasser vu Juda erauskomm sinn, déi, déi am Numm vu Jehova schwieren, an un de Gott vun Israel erënneren, awer net an der Wourecht oder an Gerechtegkeet; 48: 2 wéinst der helleger Stad nennen se sech selwer, a vertrauen op de Gott vun Israel; Säin Numm ass Jehova vun den Arméien. 48: 3 Wat geschitt ass, hunn ech virdru gesot, an et ass aus mengem Mond erauskomm; Ech hunn et verëffentlecht, ech hunn et fréi gemaach, an et war Realitéit. 48: 4 Well ech weess datt Dir haart sidd, an Ären Hals eng Eisebar ass, an Äert Brau vu Bronze, 48: 5 hunn ech Iech scho laang gesot; Ier et geschitt ass, hunn ech dech gewarnt, sou datt s de net sees: Meng Idol huet et gemaach, meng Skulptur a gegossene Biller hunn dës Saache geschéckt. 48: 6 Dir hutt et héieren, an alles gesinn; An Dir wäert et net matdeelen? Elo, dunn hunn ech Iech nei a verstoppte Saache héieren, déi Dir net wosst. 48: 7 Elo sinn se erstallt ginn, net an de vergaangenen Deeg, nach virun dësem Dag hutt Dir se héieren, sou datt Dir net seet: Kuckt, ech wousst et. 48: 8 Jo, Dir hutt et nach ni héieren, an Dir hutt et ni gewosst; Äert Ouer war sécher net virdrun opgemaach; well ech wousst datt Dir net trei sidd, datt Dir net follegt, dofir hunn ech Iech e Rebell aus der Gebärmutter genannt. 48: 9 Fir mäi Numm Wuel wäert ech meng Roserei verleeën, an zu mengem Luef wäert ech se ënnerdrécken fir Iech net ze zerstéieren. 48:10 Kuckt, ech hunn dech gereinegt, an net wéi Sëlwer; Ech hunn dech an der Schmelzhäre gewielt.

48:11 Fir mäin eegene Wuel, wäert ech et fir mech maachen, fir datt mäin Numm net verontreinegt gëtt , a meng Éier wäert ech engem aneren net ginn. 48:12 Héiert mech, Jacob, an Dir, Israel, deen ech geruff hunn: Ech selwer, ech sinn deen éischten, ech sinn och dee leschten. 48:13 Meng Hand huet och d'Äerd gegrënnt, a meng riets Hand huet den Himmel mat enger Spann gemooss; wéi ech se geruff hunn, sinn se zesumme gewisen. 48:14 Versammelt Iech all, all an héiert. Wien tëscht hinnen annoncéiert dës Saachen? Deen, deen de Jehova gär hat, wäert säi Wëllen a Babylon duerchféieren, a säin Aarm wäert op d'Kaldéer sinn. 48:15 Ech, ech hunn geschwat, an ech hunn hie geruff an hunn hien bruecht; dofir wäert säi Wee räich ginn. 48:16 Kommt no bei mech, héiert dat: Vun Ufank un hunn ech net am Geheimnis geschwat; zënter dat gemaach gouf, do war ech; an elo huet den Här Gott mech a säi Geescht geschéckt. 48:17 Sou seet den HÄR, Ären Erléiser, den Hellege vun Israel: Ech sinn den HÄR, Äre Gott, deen Iech rentabel léiert, deen Iech um Wee féiert, deen Dir sollt verfollegen. 48:18 Oh, wann Dir op meng Geboter nogelauschtert hätt! Loosst Äre Fridde wéi e Floss sinn, an Är Gerechtegkeet wéi d'Welle vum Mier. 48:19 Loosst Äert Nowuess wéi Sand sinn, an Äert Nowuess wéi Sandkären; Säin Numm wier ni ofgeschnidden, oder gerappt vu menger Präsenz 48:20 Kommt aus Babylon eraus, flücht vun de Chaldéer; Gitt Neiegkeeten dovun mat enger Stëmm vu Freed, verëffentlecht se, huelt se bis zum Enn vun der Äerd; soen, Den Här huet säi Kniecht Jakob erléist.

48:21 Si waren net duuschtereg wéi hien se duerch d'Wüst gefouert huet; huet Waasser aus dem Steen gefloss; Hien huet de Fiels opgemaach, an d'Waasser fléisst. 48:22 Et gëtt kee Fridde fir déi Schlecht, sot den Jehova.

ISAHIA
Kapitel 49

49: 1 Héiert mech, Dir Küstelinn, a lauschtert, Dir wäit ewech Vollek. Den Jehova huet mech aus der Gebärmutter geruff, aus der Mamm vun der Mamm erënnert hien sech un mäin Numm. 49: 2 An hien huet mäi Mond wéi e schaarft Schwert gemaach; hie bedeckt mech mam Schied vu senger Hand; an hien huet mir e gebrannte Pfeil gemaach, hien huet mech a sengem Quiver gehalen; 49: 3 an hie sot zu mir: Dir sidd mäi Kniecht, o Israel, well an dir wäert ech mech bretzen. 49: 4 Awer ech hu gesot: Ech hu fir Rescht geschafft, ëmsoss an ouni Gewënn hunn ech meng Kraaft verbraucht; awer meng Saach ass virum Här, a meng Belounung mat mengem Gott. 49: 5 Elo, seet den HÄR, Hien, dee mech aus der Gebärmutter geformt huet fir säi Kniecht ze sinn, fir de Jakob zréck bei hien ze bréngen an hien Israel ze sammelen (well ech wäert dem HÄR gär sinn, a mäi Gott wäert meng Kraaft sinn.); 49: 6 seet: Et ass wéineg fir mech datt Dir mäi Kniecht sidd fir d'Stämme vum Jakob opzebauen an de Rescht vun Israel ze restauréieren; Ech hunn Iech och e Liicht fir d'Natioune ginn, fir datt Dir meng Erléisung bis un d'Enn vun der Äerd kënnt. 49: 7 Sou seet den HÄR, den Erléiser vun Israel, säin Hellege, op d'mannst wäertvoll an der Séil, fir déi abominéiert vun den Natiounen, dem Dénger vun Tyrannen: Si wäerten d'Kinneke gesinn, an d'Prënze wäerte opstoen, a si wäerten duerch den Här veréieren; fir trei ass den Hellege vun Israel, deen dech gewielt huet.

49: 8 Sou seet den HÄR: An enger akzeptabler Zäit hunn ech dech héieren, an am Dag vum Erléisung hunn ech dir gehollef; an ech wäert dech halen, a ginn dech als Pakt fir d'Leit, fir datt Dir d'Land erëmkritt, datt Dir verwüst Ierfschaft ierft; 49: 9 sou datt Dir de Prisonéier seet: Komm eraus; an deenen déi an der Däischtert sinn: Weist Iech selwer. Op de Stroosse gi se friessen, an op all Héichten hu se Weiden. 49:10 Si hunn net Honger oder Duuscht, weder d'Hëtzt nach d'Sonn wäerte se plécken; fir deen, deen iwwer si Barmhäerzegkeet huet, féiert se a féiert se a Quelle Waasser. 49:11 An ech wäert all meng Bierger zu engem Wee maachen, a meng Autobunnen sollen opgeriicht ginn. 49:12 Kuckt, dës komme vu wäitem; an, kuck, dës sinn aus dem Norden a vum Westen, an dës aus dem Land Sinim. 49:13 Singt Luef, o Himmel, a sidd frou, Äerd; a briechen aus a Luef sou , O Bierger; well den Här huet säi Vollek getréischt, an op seng Aarm wäert hie Barmhäerzegkeet hunn. 49:14 Awer d'Zion huet gesot: Den Här huet mech verlooss an den Här huet mech vergiess. 49:15 Will vergiessen eng Fra wat si den Gebuert un, fir hirem Noper senger Jong Gefill entschëllegt ze stoppen ? Och wann hatt vergiess, wäert ech dech ni vergiessen. 49:16 Kuckt, ech hunn Iech op meng Handfläche geschnëtzt; Är Mauere stinn ëmmer viru mir. 49:17 Är Builder komme séier; Är Zerstéierer an Är Zerstéierer kommen aus Iech eraus. 49: 1 8 Huelt Är Aen ronderëm a kuckt: all dës hu sech zesummegesat, si sinn zu Iech komm. Wéi ech liewen, seet den HÄR, Dir wäert wéi mat engem Kleed vun Éier gekleet sinn; a vun hinne wäerts du als Braut ëmgäert ginn.

49:19 Fir Äert Land zerstéiert, ruinéiert a verwüst, gëtt elo vun der Villzuel vun Awunner verréngert, an Är Zerstéierer gi wäit ewech verdriwwen. 49:20 Och d'Kanner vun Ärem Weesenheem soen an Ären Oueren: Dës Plaz ass fir mech schwéier. komm ewech, sou datt ech wunnen. 49:21 An Dir sollt an Ärem Häerz soen: Wien huet dës fir mech gebuer? Well ech vu Kanner entzu gi sinn an ech eleng war, e Pilger an Exil; Wien huet dës dann zucht? Kuckt, ech war eleng gelooss ginn; Wou waren dës? 49:22 Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech strecken meng Hand un d'Natiounen aus, an zu de Vëlker wäert ech mäi Fändel hiewen; a si droen Är Jongen an hiren Äerm, an Är Meedercher ginn op hir Schëllere gedroen. 49:23 Kinneke wäerten Är Léierpersonal sinn, an hir Kinnigininnen sinn Är Infirmièren; mat hire Gesiichter op de Buedem gebéit wäerten si dech veréieren, an de Stëbs vun de Féiss lecken; an Dir wësst datt ech den Här sinn, datt déi, déi op mech hoffen, sech net schummen. 49:24 Gëtt d'Verduerwung vun de Mächte geholl? Ass et de Gefaangene vun engem Tyrann gerett? 49:25 Awer sou seet den HÄR: Sécher ass de Gefaangenen aus de Mächte gerett ginn, an d'Verfaassung gëtt vum Tyrann geholl; an Äre Prozess wäert ech verdeedegen, an ech wäert Är Kanner retten. 49:26 An déi, déi dech verwinnt hunn, maachen ech hiert eegent Fleesch iessen, a si gi mat hirem Blutt wéi mam Wäin gedronk. an all Mënsch wäert wëssen datt ech, den Här, Äre Retter sinn an Ären Erléiser, de Mächtege vum Jacob.

ISAHIA
Kapitel 50

50: 1 Sou seet den Här: Wat ass de Bréif vun der Scheedung vun Ärer Mamm, mat deem ech hatt ofgesat hunn? Oder wien si meng Kreditter, deenen ech lech verkaaft hunn? Kuckt, fir Är Schlechtheet sidd Dir verkaaft, a fir Är Rebellioune gouf Är Mamm repudéiert . 50: 2 Firwat hunn ech kee fonnt wéi ech komm sinn, a wéi ech ugeruff hunn, huet kee geäntwert? Huet meng Hand verkierzt net ze erléisen? Ass et net a menger Kraaft ze liwweren? Kuckt, mat menger Bestrofung dréchen ech d'Mier op; Ech maachen d'Flëss an eng Wüst; hir Fësch verrotten aus Mangel u Waasser, a stierwen aus Duuscht. 50: 3 Ech gesinn den Himmel an der Däischtert, an ech maachen hir Bedeckung wéi Sak. 50: 4 Den Här Gott huet mir d'Zong vun de Weise ginn, fir Wierder ze soen, déi midd sinn; Et wäert muer no muer erwächen, et erwächt mäi Ouer fir ze héieren wéi déi Weis. 50: 5 Den Här Gott huet mäi Ouer opgemaach, an ech war net rebellesch, ech hunn och net zréckgedréit. 50: 6 Ech hunn mäi Kierper de Smitter ginn, a meng Wangen deenen, déi mäi Baart geschnidden hunn; Ech hunn mäi Gesiicht net vu Beleidegungen a Sputum verstoppt. 50: 7 Well den Här Yah mech hëllefe wäert, hunn ech mech net geschummt; dofir hunn ech mäi Gesiicht wéi eng Flint gesat, an ech weess datt ech mech net schummen. 50: 8 Hien ass no bei mir, déi mech rett; Wien wäert mat mir streiden? Komme mir zesummen. Wien ass meng Saach Géigner? Komm méi no bei mech. 50: 9 Kuckt, den Här Gott hëlleft mir; Wien ass do fir mech ze veruerteelen? Kuckt, si ginn all al wéi Kleeder, si gi vun der Mot gefriess.

50:10 Wien ass do ënner lech, deen den Här fäert an d'Stëmm vu sengem Dénger héiert? Deen deen nach ëmmer an der Däischtert ass a Liicht feelt, vertraut op den Numm vum Här a leet op säi Gott. 50:11 Kuckt, all brennt e Feier un a ronderëmt lech mat Fakelen; trëppelt am Liicht vun Ärem Feier, a vun de Fakelen, déi Dir beliicht hutt. Dëst wäert vu menger Hand kommen; am Geroch wäert Dir begruewe ginn.

ISAHIA
Kapitel 51

51: 1 Héiert mech, Dir déi der Gerechtegkeet nokommen, Dir déi den Här sichen. Kuckt de Steen aus deem Dir geschnidde gouf, an de Gruef vum Steebroch aus deem Dir zerräissen ass. 51: 2 Kuckt den Abraham, Äre Papp, an d'Sarah, déi dech op d'Welt bruecht huet; well wann hien nëmmen een war, hunn ech hie geruff, an ech hunn hie geseent an hie multiplizéiert. 51: 3 Den HÄR wäert den Zion sécher tréischten ; hie wäert all hir Wüsteland tréischten, a wäert hir Wüst an d'Paradies veränneren, an hir Einsamkeet an de Gaart vum Här; Freed a Gléck gëtt an hir fonnt, luewen a sangen Stëmmen. 51: 4 Opgepasst op mech, meng Leit, a lauschtert op mech, meng Natioun; well d'Gesetz vu mir erausgeet , a meng Gerechtegkeet fir d'Liicht vun de Vëlker. 51: 5 Meng Gerechtegkeet ass no, meng Erléisung ass erausgaang, a meng Äerm beuerteelen d'Leit; Déi vun der Küst waarden op mech, a si setzen hir Hoffnung op mäin Aarm. 51: 6 Hieft Är Aen op den Himmel, a kuckt erof op d'Äerd; well den Himmel gëtt wéi Rauch opgeléist, an d'Äerd gëtt al wéi Kleedung, an d'selwecht wéi hir Awunner ëmkommen; awer meng Erléisung wäert fir ëmmer sinn, meng Gerechtegkeet wäert net verschwannen. 51: 7 Héiert mech, Dir déi Gerechtegkeet kennen, e Vollek an deem Häerz mäi Gesetz ass. Fäert net d'Schimmt vun engem Mann, a loosst lech net vu senge Beleidegungen enttäuscht ginn. 51: 8 Fir de Motten iesst se wéi Kleeder, de Wuerm iesst se wéi Woll; awer meng Gerechtegkeet wäert éiweg bestoen, a meng Erléisung fir Joerhonnerte vu Joerhonnerte.

51: 9 Erwächt, erwächt, leet Kraaft un, o Aarm vu Jehova; erwäche wéi an antik Zäiten, an de vergaangene Joerhonnerte. Sidd Dir net deen, deen de Rahab erofgeschnidden huet, an deen, deen den Draach erschloen huet? 51:10 War et net Dir, deen d'Mier gedréchent huet, d'Waasser vum groussen Déif; deen deen d'Tiefe vum Mier an e Wee transforméiert huet fir datt déi Erléis duerchgoe kënnen? 51:11 Déi entlooss vum Här kommen sécher zréck; si kommen zréck op Zion sangen, an éiweg Freed wäert op hire Käpp sinn; si wäerten d'Freed an d'Freed hunn, a Péng a Gebraddels flüchten. 51:12 Ech, ech sinn deng Tréischterin. Wien sidd Dir fir Angscht virum Mënsch ze hunn, wien ass stierflech, an de Jong vum Mënsch, deen ass wéi Heu? 51:13 An Dir hutt den HÄRÄren Hiersteller scho vergiess, deen den Himmel ausgestreckt huet an d'Äerd gegrënnt huet; an de ganzen Dag hat Dir dauernd Angscht virun der Roserei vun deem, deen deet, wéi hie bereet war ze zerstéieren. Awer wou ass de Roserei vun deem, deen ustrengt? 51:14 De belaaschten Prisonnéier gëtt séier fräigelooss; hie stierft net am Dungeon, an et feelt him och net u Brout. 51:15 Fir ech , den HÄR, deen d'Mier opreegt a seng Welle brëllt, ech sinn äre Gott, deem säin Numm den HÄR vun den Zénger ass. 51:16 An ech hunn meng Wierder an Ärem Mond geluecht, a mam Schiet vu menger Hand hunn ech dech iwwerdeckt, den Himmel ausgestreckt an d'Fundamenter vun der Äerd geluecht a sot zum Zion: Dir sidd mäi Vollek.

51:17 Erwächt, erwächt, stitt op, Jerusalem, deen de Becher vu senger Roserei aus der Hand vum Här gedronk huet; well de Kale vun der Daze Dir bis zum Sediment gedronk hutt. 51:18 Vun all de Kanner, déi si op d'Welt bruecht huet, gëtt et keen deen hatt féiert; och net wien hatt mat der Hand hëlt, vun all de Kanner déi si erzunn huet. 51:19 Dës zwou Saache sinn Iech geschitt: Wüst an Zerstéierung, Honger a Schwert. Wien verletzt vun Iech? Wie wäert Iech tréischten? 51:20 Är Jongen si schwaach, si leien op der Kräizung vun alle Stroossen, wéi Antilopen an engem Netz, gefëllt mat der Roserei vum Här, mat der Roserei vun Ärem Gott. 51:21 Also héiert dat elo, verletzt, gedronk an net mat Wäin: 51:22 Sou seet den Här, Ären Här, an Äre Gott, dee fir säi Vollek plädéiert: Kuckt , ech hunn d'Coupe vun der Verwirrung aus Ärer Hand geholl. , d'Sedimenter vun der Coupe vu menger Roserei; Dir wäert et ni méi drénken. 51:23 An ech wäert et an d'Hand vun Äre Géigner leeën, déi zu Ärer Séil gesot hunn: Béckt Iech, a mir ginn iwwer Iech. An Dir hutt Äre Kierper als Äerd gemaach, an als Strooss, fir datt se laanschtkommen.

ISAHIA
Kapitel 52

52: 1 Erwächt, erwächt, bekleed dech mat Kraaft, o Zion! huel deng schéin Kleeder un, o Jerusalem, helleg Stad; well hie wäert ni méi ongeschnidden oder onrein bei lech kommen. 52: 2 Schütt de Stëbs of; stinn op a sëtzt, Jerusalem; loosst d'Bänn vun Ärem Hals, gefaange Duechter vum Zion. 52: 3 Fir sou seet den Här: Dir gouf fir näischt verkaaft; dofir, ouni Suen wäert Dir gerett ginn. 52: 4 Well sou seet den HÄR Gott: Mäi Vollek ass an d'Vergaangenheet erofgaang an Ägypten, fir do ze wunnen, an den Assyrer huet se ouni Grond captivéiert. 52: 5 A wat maachen ech hei, seet den Jehova, well mäi Vollek ongerecht gefouert gëtt? An déi, déi iwwer him regéieren, loossen hie jäizen, seet den Här, a mäi Numm gëtt de ganzen Dag kontinuéierlech geläscht. 52: 6 Dofir wësse mäi Vollek mäin Numm fir dës Saach an deem Dag; well ech selwer dee schwätzt, hei wäert ech präsent sinn . 52: 7 Wéi schéin op de Bierger sinn d'Féiss vun deem, deen eng glécklech Noriicht bréngt, dee Fridde verkënnegt, dee gutt Nouvellë bréngt, deen Erléisung verëffentlecht, deen zum Zion seet: Äre Gott regéiert! 52: 8 Stëmm vun Ären Iwwerwaacher! Si hiewen hir Stëmmen op, zesumme ruffe se vu Freed; fir A fir A wäert se gesinn datt den Här den Zion erëm bréngt. 52: 9 Singt Luef, freet lech zesummen, Dir verschwennt Plazen vu Jerusalem; well den Jehova huet säi Vollek getréischt, hien huet Jerusalem erléist. 52:10 De Jehova huet säin hellegen Aarm virun den Ae vun allen Natioune gewisen, an all d'Enn vun der Äerd wäert d'Erléisung vun eisem Gott gesinn.

52:11 Fuert fort, fortgaang, raus dovun, beréiert näischt onréins, raus aus der Mëtt; reift lech selwer, déi d'Geschir vum Här droen . 52:12 Fir Dir wäert net séier erausgoen, an och net fortlafen; well den HÄR wäert virun dech goen, an de Gott vun Israel wäert dech sammelen.

52:13 Kuckt, mäi Knecht soll gutt goen, hie wäert héich an héich ginn a wäert héich héich ginn. 52:14 Wéi vill vun lech erstaunt waren, sou war säin Ausgesinn vu Männer a seng Schéinheet méi wéi déi vun de Mënschejongen , 52:15 sou wäert hie vill Natiounen iwwerraschen; d'Kinneke wäerten de Mond virun him zoumaachen, well se gesinn, wat ni hinne gesot ginn ass, a si verstinn, wat se ni héieren hunn.

ISAHIA
Kapitel 53

53: 1 Wien huet eis Annonce gegleeft? A wien ass den Aarm vu Jehova opgedeckt ginn? 53: 2 Et wäert eropgoen wéi eng Branche virun him, a wéi eng Wuerzel aus dréchenem Buedem; et gëtt keng Erscheinung an him, nach Schéinheet; Mir wäerten hien gesinn, awer ouni Attraktivitéit fir eis hien ze wëllen. 53: 3 Hie gëtt veruecht a refuséiert tëscht de Männer, e Mann vu Leid, erlieft a verletzt; a well mir eis Gesiichter fir hien verstoppt hunn, gouf hie veruecht, a mir schätzen hien net. 53: 4 Sécher huet hien eis Krankheeten gedroen an eis Péng gelidden; a mir hu betruecht wéi hien als geif, vu Gott blesséiert a geschloen ass. 53: 5 Awer hie gouf blesséiert fir eis Iwergreffer, hie gouf fir eis Sënnen zerklappt; d'Strof vun eisem Fridde war op him, a vu senge Sträifen si mir geheelt. 53: 6 Mir sinn alleguer sou wéi Schof fortgaang, jiddereen huet sech op säi Wee gemaach; awer den Här huet d'Sënn vun eis all op hien geluecht . 53: 7 Hie war bedréckt, an ustrengend, huet de Mond net opgemaach; als Lämmche gouf hien zum Schluechte gefouert; a wéi e Schof viru seng Scheieren, war hie sprachlos an huet de Mond net op. 53: 8 Fir de Prisong a fir d'Uerteel gouf hien ewechgeholl; a seng Generatioun , wien erzielt et? Fir hie gouf aus dem Land vun de Liewegen ofgeschnidden, an duerch d'Rebellioun vu mengem Vollek gouf hie geschloen. 53: 9 An hien huet säi Graf mat de Béisen gemaach, awer mat de Räichen a sengem Doud; obwuel hien ni Béis gemaach huet, an et war och kee Bedruch a sengem Mond.

53:10 Awer Jehova wollt hie briechen andeems hien him Leed ënnerworf huet. Wann Dir Äert Liewen zum Versoenung fir d'Sënn gemaach hutt, da gesitt Dir d'Linn, Dir wäert laang Deeg liewen, an de Wëlle vum Jehova wäert an Ärer Hand wuessen. 53:11 Hie wäert d'Fruucht vun der Leed vu senger Séil gesinn a wäert zefridden sinn; duerch säi Wësse wäert mäi gerechte Kniecht vill rechtfäerdegen an hir Ongerechtegkeeten droen. 53:12 Duerfir deelen ech him en Deel mat de Groussen, an hien deelt d'Verdeelung mat de Staarken; well hie säi Liewen zum Doud ausgegoss huet a mat Sënner gezielt gouf, d'Sënn vu ville gedroen ze hunn, a fir d'Iwwergräifer gebiet.

ISAHIA
Kapitel 54

54: 1 Freet, du onfruchtbar, deen net gebuer ass; Si hëlt e Lidd op a rifft vu Freed, deen deen ni an der Aarbecht war; well méi sinn d'Kanner vun den Obdachlosen wéi déi vun de bestuete, seet den Jehova. 54: 2 Maacht breet d'Plaz vun Ärem Zelt, a loosst d'Riddoen vun Ären Zëmmeren ausbreeden; net knapp sinn; verlängert Är Kordelen, a stäerkt Är Akzenter. 54: 3 Fir datt Dir op déi riets Hand an déi lénks Hand erausgeet ; an Är Nokommen wäerten Natiounen ierwen an an den Offallstied liewen. 54: 4 Fäert net, well Dir wäert net verwiesselt ginn; a schummt Iech net, well Dir wäert net beleidegt ginn, awer Dir wäert d'Schamheet vun Ärer Jugend vergiessen, an d'Schimmt vun Ärer Witfra wäert Dir kee Gediechtnes méi hunn. 54: 5 Fir Äre Mann ass Äre Maacher; Jehova vun den Arméien ass säin Numm; an Ären Erléiser, den Hellege vun Israel; Gott vun der ganzer Äerd wäert geruff ginn. 54: 6 Well als Fra déi verlooss an traureg am Geescht ass, huet den HÄR dech geruff, a wéi d'Fra vun der Jugend, déi fort ass, seet Äre Gott. 54: 7 Fir e kuerze Moment hunn ech dech verlooss, awer ech wäert dech mat grousse Barmhäerzegkeet sammelen. 54: 8 An enger klenger Roserei hunn ech mäi Gesiicht fir Iech ee Moment verstoppt; awer mat éiweger Barmhäerzegkeet wäert ech Barmhäerzegkeet iwwer Iech hunn, sot den Här, Är Erléiser. 54: 9 Fir dëst wäert fir mech sinn wéi an den Deeg vum Noah, wéi ech geschwuer hunn datt dem Noah säi Waasser erëm iwwer d'Äerd géif passéieren; also hunn ech geschwuer datt ech net rosen op dech sinn, an ech wäert dech och net schëllegen.

54:10 Fir d'Bierger wackelen , an d' Hiwwele wackelen, awer meng Barmhäerzegkeet wäert net vun lech fortgoen, an och de Bund vu mengem Fridden gëtt net gebrach, seet den HÄR, deen lech Barmhäerzeg huet. 54:11 Schlecht Saach, midd vum Stuerm, ouni Trouscht; kuck, ech zementéiere Är Steng um Karbunkel , an op Saphiren hunn ech dech fonnt. 54:12 Ech wäert Är Fënstere mat Edelsteier setzen, Är Dieren mat Carbuncle Steng, an Är ganz Mauer mat Edelsteieren. 54:13 An all Är Kanner gi vu Jehova geléiert; an de Fridde vun Äre Kanner wäert sech multiplizéieren. 54: 1 4 A Gerechtegkeet wäert Dir verschéinert sinn; Dir wäert wäit vun Ënnerdréckung sinn, well Dir keng Angscht hutt, a vun Angscht, well et net bei lech kënnt. 54:15 Wann iergendeen géint dech konspiréiert, da mécht en et ouni mech; wien géint lech konspiréiert fällt virun lech. 54:16 Kuckt, ech hunn de Schmatt gemaach, deen d'Kuelen an d'Feier bléist, an deen den Outil fir seng Aarbecht erausbréngt; an ech hunn den Zerstéierer erstallt fir ze zerstéieren. 54:17 Keng Waff, déi géint dech geschmiede gëtt, wäert gutt goen, an Dir veruerteelt all Zong, déi géint dech am Uerteel steet. Dëst ass d'Ierfschaft vun den Dénger vum Jehova, an hir Erléisung vu mir wäert kommen, sot den Jehova.

ISAHIA
Kapitel 55

55: 1 Zu allen, déi duuschtereg sinn: Kommt an d'Waasser; an déi, déi keng Suen hunn, kommen, kafen an iessen. Kommt, kaaft ouni Suen an ouni Präis, Wäin a Mëllech. 55: 2 Firwat verbréngt Dir Sue fir wat net Brout ass, an Är Aarbecht fir wat net zefridden ass? Héiert mech opmierksam, an iesst dat wat gutt ass, an Är Séil freet sech iwwer Fett. 55: 3 Neigt Äert Ouer, a kommt bei mech; héiert, an Är Séil soll liewen; An ech wäert en éiwegt Bund mat Iech maachen, sécher Barmhäerzegkeet mam David. 55: 4 Kuckt, ech hunn him en Zeie fir d' Leit gemaach, e Leader an en Enseignant fir d'Natiounen. 55: 5 Kuckt, Dir rufft d'Leit un, déi Dir net wosst, an d'Leit, déi Iech net woussten, lafe bei Iech, wéinst dem Här Äre Gott an dem Hellege vun Israel, deen Iech geéiert huet. 55: 6 Sicht den HÄR wärend hie fanne kann , rufft hien un, wärend hien no ass. 55: 7 Loosst de Schlecht säi Wee verloossen, an de Schlecht Mann seng Gedanken, a wend sech zum HÄR, dee Barmhäerzegkeet iwwer hien huet, an zu eisem Gott, dee generéis am Verzeiung ass. 55: 8 Fir meng Gedanken sinn net Är Gedanken, an och net Är Weeër meng Weeër, seet den Jehova. 55: 9 Wéi den Himmel méi héich ass wéi d'Äerd, sou si meng Weeër méi héich wéi Är Weeër, a meng Gedanken méi héich wéi Är Gedanken. 55:10 Well wéi Reen a Schnéi aus dem Himmel erofkënnt, an net dohinner zréckkommt, mee d'Waasser Waasser mécht, a se germinéiert a produzéiert, a gëtt dem deemjéinegen, dee seet, a Brout deem, deen ësst.

55:11 sou soll mäi Wuert sinn dat aus mengem Mond geet; Et wäert net eidel bei mech zréckkommen, awer et wäert maachen wat ech wëll, an et wäert gutt goe wat ech et geschéckt hunn. 55:12 Well mat Freed wäert Dir erausgoen, a mat Fridde gitt Dir zréck; d'Bierger an d'Hiwwele wäerten e Lidd virun lech opriichten, an all d'Beem um Feld klappen an d'Hänn. 55:13 Amplaz vum Busch wäert Cypress wuessen, an amplaz vun der Brennnessel wäert Myrtle wuessen; an et wäert dem Jehova mam Numm sinn, duerch éiwegt Zeechen, dat ni ausgeläscht gëtt.

ISAHIA
Kapitel 56

56: 1 Sou seet den HÄR: Haalt Gerechtegkeet a maacht Gerechtegkeet; well no ass meng Erléisung ze kommen, a meng Gerechtegkeet ze gesinn. 56: 2 Geseent ass de Mann deen dëst mécht, an de Jong vum Mënsch deen et ëmfaasst; deen hält de Sabbat näischt Falsches ze maachen, a wien hält seng Hand fir alles Béises ze maachen. 56: 3 A loosst d'Auslännerin, déi dem Här nokënnt, net schwätzen a soen: Den Här wäert mech komplett vu sengem Vollek trennen. Weder seet den Eunuch: Kuckt, ech sinn en dréchene Bam. 56: 4 Fir sou seet den HÄR: Zu den Eunuchen, déi ech op menge Sabbatte behalen, a si wielen, wat ech wëll, an ëmfaasse mäi Bond, 56: 5, ech ginn hinnen eng Plaz a mengem Haus an a menge Maueren, an e besseren Numm wéi déi vu Jongen a Meedercher; Ech wäert hinnen en éiwege Numm ginn, deen ni vergeet. 56: 6 A fir d'Kanner vun Auslänner, déi dem Här nokommen fir hien ze déngen, an déi den Numm vum Här gär hunn seng Dénger ze sinn; un all déi, déi de Sabbat halen, fir et net ze bannen, a mäi Bund ëmfaassen, 56: 7 Ech bréngen se op mäi hellege Bierg, a erstallt se a mengem Gebiethaus; hiren Holocaust an hir Affer ginn op mengem Altor ugeholl; well mäin Haus gëtt e Gebietshaus fir all Vollek genannt. 56: 8 Den Här Jahwe, deen déi Disperséiert vun Israel versammelt, seet: Ech sammele seng gesammelt. 56: 9 All d'Béischt vum Feld, all d'Déieren vum Bësch, komm a frësst. 56:10 Seng Bewaacher si blann, all ignorant; alleguer stumm Hënn, si kënnen net blaffen; schloofen, leien, si schlofe gär.

56:11 An dës gluttonous Hënn sinn onversättbar; an d'Hierden selwer wësse net wéi se verstinn; all verfollegen hir eege Weeër, jidderee sicht säin eegene Gewënn, jiddfereen op senger eegener Säit. 56:12 Komm, se soten, loosst eis Wäin drénken, loosst eis vum Cider drénken; an et wäert muer esou sinn, oder vill méi exzellent.

ISAHIA
Kapitel 57

57: 1 Déi Gerechteg stierwen, a keen denkt drun; an déi gëttlech stierwen, a kee versteet datt de Gerechte viru Leed ewechgeholl gëtt. 57: 2 Hie wäert a Fridde kommen; all déi, déi viru Gott goen, wäerten an hire Better raschten. 57: 3 Awer komm heihinner, Dir Kanner vun der Zauberer, Generatioun vum Ehebriecher an dem Whoremonger. 57: 4 Vu wiem hutt Dir de Spaass gemaach? Géint wiem hutt Dir Äre Mond erweidert an Är Zong ausgestreckt? Sidd Dir net rebellesch Kanner, eng lüchteg Generatioun, 57: 5, déi mat Idoler ënner all grénge Bam gliddeg sinn, déi Kanner an den Däller, ënner de Fielsen schluechten? 57: 6 An de glatte Steng vum Dall ass Ären Deel; si, si sinn Äert Gléck; an hinnen hues du eng Libatioun geschott an e Kaddo offréiert. Sinn ech dës Saachen net ze bestrofen? 57: 7 Um héigen an héije Bierg hutt Dir Äert Bett gemaach; do bass du och erop gaang fir Affer ze bréngen. 57: 8 An hannert der Dier an der Schwell setzt Dir Äert Gediechtnes; well engem aneren, an net fir mech, hues du dech selwer entdeckt, an du bass opgaang an hunn däi Bett breet gemaach an e Pakt mat hinne gemaach; du hues hiert Bett gär, egal wou s du hatt gesinn hues. 57: 9 An Dir sidd mam Salef bei de Kinnek gaang an hutt Är Parfumen multiplizéiert an hutt Är Ambassadeure wäit ewech geschéckt, a geheit Iech an d'Déifte vum Sheol erof. 57:10 An der Villzuel vun Äre Weeër waart Dir midd, awer Dir sot net: Et gëtt kee Mëttel; Dir hutt nei Kraaft an Ärer Hand fonnt, dofir sidd Dir net decouragéiert.

57:11 A vu wiem hutt Dir Angscht gemaach a gefaart, datt Dir dem Glawe gescheitert sidd a mech net erënnert hutt an och net an de Kapp komm ass? Hunn ech zënter antik Zäiten net geschwäermt, an hutt Dir mech ni gefaart? 57:12 Ech wäert Är Gerechtegkeet an Är Wierker deklaréieren, déi Iech net profitéieren. 57:13 Wann Dir kräischen, da loosst Är Idoler Iech ofliwweren; awer de Wand wäert se all droen, en Otem hëlt se ewech; awer wien op mech vertraut, wäert d'Land ierwen a mäi hellege Bierg ierwen. 57:14 An hie wäert soen: Gitt op, geheit op; schwieft de Wee ewech, huelt d'Stolpersteen vum Wee vu menge Leit ewech. 57:15 Fir sou sot den Héigen an de Sublime, deen an der Éiwegkeet wunnt, an deem säin Numm den Hellege gëtt: Ech wunnen an der Héicht an an der Hellegkeet, a mat dem gebrachene a bescheidenen Geescht, fir de Geescht vun de Bescheiden ze liewen. , an d'Häerzer vun de gebrachene méi séier ze maachen. 57:16 Fir ech wäert net fir ëmmer streiden, an ech wäert net fir ëmmer rosen ginn; well de Geescht géif viru mir zerfalen, an d'Séilen, déi ech erschaf hunn. 57:17 Wéinst der Ongerechtegkeet vu senger Gier war ech rosen, an hunn him gelaacht, huet mäi Gesiicht verstoppt a war rosen; an hie blouf rebellesch um Wee vu sengem Häerz. 57:18 Ech hunn seng Weeër gesinn; awer ech wäert hien heelen, a schäffen, an ech wäert him a seng Trauer tréischten; 57:19 Ech wäert Uebst vun de Lëpsen hierstellen: Fridden, Fridde fir deen, dee wäit a no bei him ass, seet den Här. an ech wäert hien heelen.

57:20 Awer déi Schlecht sinn wéi de stiermesche Mier, dee kann net stoe bleiwen, a säi Waasser geheit Schlof a Bulli op. 57:21 Et ass kee Fridden, sot mäi Gott fir déi Schlecht.

ISAHIA
Kapitel 58

58: 1 Kräisch haart, net ophalen; hieft Är Stëmm wéi eng Trompett, a sot zu mengem Vollek hir Rebellioun, an dem Haus vum Jakob hir Sënn. 58: 2 Déi sichen mech all Dag a wëllen meng Weeër wëssen, wéi Leit, déi Gerechtegkeet gemaach hunn an déi d'Gesetz vun hirem Gott net verlooss hunn; Si froen mech fir gerecht Uerteeler, a si wëllen Gott méi no kommen. 58: 3 Firwat, se soten, hu mir séier, an Dir hutt net nogelauschtert; mir hunn eis Séil bescheiden, an Dir hutt et net verstanen? Kuckt, um Dag vun Ärem Faascht sicht Dir Ären eegene Goût, an Dir ënnerdréckt all Är Aarbechter. 58: 4 Kuckt, Dir schnell fir Sträit an Diskussioun, a schloe béis mat der Fauscht; faasst net wéi haut, sou datt Är Stëmm héich kann héieren. 58: 5 Ass d'Faascht, déi ech gewielt hunn, sou datt e Mënsch seng Séil am Dag belaascht , datt hie säi Kapp wéi d'Riet béit an e Bett aus Säckelech an Äscht mécht? Wëllt Dir dëst e Fasten nennen, an een Dag dee Jehova gefält? 58: 6 Ass et net éischter de Fast, deen ech gewielt hunn, d'Bande vun der Schiedlosegkeet ze léisen, d'Belaaschtunge vun der Ënnerdréckung ze léisen, an déi gebrach ze loossen, an datt Dir all Joch briechen? 58: 7 Ass et net datt Dir Äert Brout mat den Hongerege brécht a mat den aarme wanderen Ënnerdaach doheem; datt wann Dir de plakege gesitt, da bedeckt Dir et, a verstoppt lech net fir Äre Brudder? 58: 8 Da brécht Äert Liicht wéi d' Dämmerung, an Är Erléisung kënnt séier op; an Är Gerechtegkeet wäert virun lech goen, an d'Herrlechkeet vum Här wäert Är Hannergewiicht sinn.

58:9 Da rufft Dir, an den Här wäert äntweren; du kräischs, an hie wäert soen: Hei sinn ech. Wann Dir de Joch, de bedrohende Fanger, an d'Gespréich vu Vanity aus Ärem Mëtt ewechhuelen ; 58:10 A wann Dir Äert Brout den Hongereg gitt, an déi verletzte Séil zefriddestellt, wäert Äert Liicht an der Däischtert opstoen, an Är Däischtert wäert wéi de Mëtteg sinn. 58:11 De Jahwe wäert dech ëmmer leeden, an deng Séil an der Dréchent zefriddestellen, an deng Mënsche Kraaft ginn ; an Dir wäert wéi en irrigéierte Gaart sinn, a wéi eng Quelle vum Waasser, deem säi Waasser ni fällt. 58:12 An Äert baut déi antik Ruinen; Dir wäert d'Fundamenter vu Generatioun a Generatioun bauen, an Dir wäert e Reparaturman vun Tore genannt ginn, e Restaurateur vu Stroossen fir ze liewen.

58:13 Wann Dir Äre Fouss vum Sabbat zréckzitt, Äre Wëllen op mengem hellegen Dag ze maachen, an et léif, helleg, glorräich Jehova nennt; a veréiert him, gitt net op Är eege Weeër , sicht net Äre Wëllen , schwätzt net Är eege Wierder, 58:14 da wäert Dir lech am Jehova freeën; an ech wäert dech op d'Héichte vun der Äerd bréngen, an ech ginn lech d'lerfschaft vum Jacob, Äre Papp, fir ze iessen; well de Mond vum Här huet et geschwat.

ISAHIA
Kapitel 59

59: 1 Kuckt, d'Hand vum Här ass net verkierzt, datt se net retten kann, nach säin Ouer schwéier ass, datt et net héiert; 59: 2 Awer Är Ongerechtegkeeten hunn lech vun Ärem Gott getrennt, an Är Sënnen hunn säi Gesiicht vun lech verstoppt, sou datt ech net héieren . 59: 3 Fir Är Hänn si vu Blutt verschmotzt, an Är Fanger mat Ongerechtegkeet; Är Lëpsen schwätzen eng Ligen, Är Zong schwätzt Béis. 59: 4 Et gëtt keen, deen no Gerechtegkeet rifft, nach een, deen no Wourecht jugéiert; si vertrauen op Vanity, an hu wäiss Vanities; si empfannen dat Béist a bréngen Ongerechtegkeet eraus. 59: 5 Si schloen d'Eeër vun Aspen, a wiewe Spanneweben; Wien seng Eeër ësst stierft; a wa se se auspressen, kommen Äppel eraus. 59: 6 Hir Stécker ginn net fir Kleeder benotzt, an och net mat hire Wierker bedeckt; seng Wierker si Wierker vun der Ongerechtegkeet, an d'Aarbecht vu Raub ass a sengen Hänn. 59: 7 Hir Féiss rennen zum Béisen, si séiere sech onschëlleg Blutt ze vergiessen; seng Gedanken, Gedanken iwwer Ongerechtegkeet; Zerstéierung an Zerstéierung sinn op hir Weeër. 59: 8 Si woussten net de Wee vum Fridden, an et gëtt och keng Gerechtegkeet op hire Weeër; seng Weeër si kromm; wien et duerch si ass, weess de Fridden net. 59: 9 Aus dësem Grond ass d'Gerechtegkeet wäit vun eis ewech, an d'Gerechtegkeet iwwerhëlt eis; mir waarden op Liicht, a kuck, Däischtert; blénkt, a mir ginn an der Däischtert. 59:10 Mir trapperen d'Mauer wéi blann Männer a gräifen wéi ouni Aen; mir stousse mëttes wéi nuets; mir sinn op däischtere Plazen wéi déi Doudeg.

59:11 Mir grommelen all wéi Bieren, a kreien aarm wéi d'Dauwen; mir erwaarden Gerechtegkeet, an et gëtt keng; Erléisung, an ass wäit vun eis. 59:12 Fir eis Iwergreffer hu sech virun lech multiplizéiert, an eis Sënnen hu géint eis nogewisen; well bei eis sinn eis Ongerechtegkeeten, a mir kennen eis Sënnen: 59:13 fir géint Jehova ze léien a sech ze léien, a sech vun eisem Gott nozekommen; Verleumdung a Rebellioun schwätzen, opfälleg a falsch Wierder aus dem Häerz soen. 59:14 A Gerechtegkeet gouf zréckgezunn, a Gerechtegkeet gouf ofgewiesselt ; well d'Wourecht op der Maartplaz getrollt huet, an d'Equity konnt net kommen. 59:15 An d'Wourecht gouf festgeholl, an deen, dee vum Béise fortgaang ass, gouf am Prisong gesat; an den Här huet et gesinn, an et war net gutt a sengen Aen, well d'Gerechtegkeet ëmkomm ass. 59:16 An hie gesinn, datt et kee Mënsch war , an hie verwonnert, datt et keen ze interpelléieren ass; a säin Aarm huet hie gerett, a seng Gerechtegkeet huet hien etabléiert. 59:17 Well hien huet sech mat Gerechtegkeet wéi mat enger Broschtplack, mat engem Helm vum Erléisung op sengem Kapp gekleet. Hien huet Rache vu Rache fir e Kleed ze huelen, a sech mat Äifer wéi mat enger Mantel bedeckt , 59:18 wéi fir Rettung, fir seng Feinden a Roserei zréckzebezuelen a seng Géigner zréckzebezuelen; d'Bezuelung gëtt deenen vun der Küst. 59:19 A si fäerten den Numm vum HÄR aus dem Westen, a seng Herrlechkeet vum Opgang vun der Sonn; well de Feind kënnt wéi e Floss, awer de Geescht vum Här wäert e Fändel géint hie maachen.

59:20 An de Erléiser soll op Zion kommen, an zu deenen, déi sech vu Jakob a Ongerechtegkeet këmmeren, seet den Här. 59:21 An dëst ass mäi Bond mat hinnen, sot den HÄR: De Geescht dee mech ass oder deen op lech ass, a meng Wierder, déi ech an Ärem Mond stiechen, soll net aus Ärem Mond, an net aus dem Mond vun Äre Kanner, an och net aus dem Mond. vun Äre Kanner Kanner, seet den Här, vun elo un an ëmmer.

ISAHIA
Kapitel 60

60: 1 Stitt op, blénkt; well Äert Liicht ass komm, an d'Herrlechkeet vum Här ass op Iech opgestan. 60: 2 Fir, kuckt, d'Däischtert wäert d'Äerd bedecken, an d'Däischtert d'Natiounen; Awer den Här wäert iwwer dech opstoen, a seng Herrlechkeet wäert iwwer dech gesinn. 60: 3 An d'Natiounen ginn zu Ärem Liicht, a Kinneken zu der Hellegkeet vun Ärem Opstig. 60: 4 Huelt Är Aen ronderëm a kuckt, all dës sinn zesumme gesammelt, si sinn zu Iech komm; Är Jongen komme vu wäitem, an Är Meedercher ginn ewech gedroen. 60: 5 Da wäert Dir gesinn a blénken; Äert Häerz wäert iwwerrascht an erweidert ginn, well d'Mass vum Mier bei Iech zréckgaang ass, an de Räichtum vun den Natiounen ass bei Iech komm. 60: 6 Eng Villzuel vu Kamellen decken dech of; Dromedarer vu Midian an Ephah; all déi vu Sheba kommen; si bréngen Gold a Wierklechkeet a verëffentlechen d'Lueft vum Här. 60: 7 All d'Véi vum Cedar wäert fir Iech gesammelt ginn; Widder vun Nebaiot ginn Iech zerwéiert; si gi mat Genoss op mengem Altor ugebueden, an ech wäert d'Haus vu menger Herrlechkeet verherrlechen. 60: 8 Wien sinn dës déi wéi Wolleken fléien, a wéi Dauwen op Är Fënsteren? 60: 9 Sécher, déi vun der Küst waarden op mech, an d'Schëffer vun Tarsis vun Ufank un, fir Är Kanner vu wäitem ze bréngen, hiert Sëlwer an hir Gold mat hinnen, zum Numm vum HÄR Äre Gott, an dem Hellege vun Israel. dat huet dech verherrlecht. 60:10 An Auslänner bauen Är Maueren, an hir Kinneke wäerten déngen; well a menger Roserei hunn ech dech bestrooft, awer a mengem gudde Wëllen hunn ech Barmhäerzegkeet iwwer dech.

60:11 Är Paarte wäerte kontinuéierlech op sinn; Si ginn net vum Dag oder vun der Nuecht zou, sou datt de Räichtum vun den Natiounen lech bruecht ka ginn, an hir Kinneke bei lech bruecht ginn. 60:12 Fir d'Natioun oder d'Kinnekräich, dat lech net déngt, geet ëm a futti. 60:13 D'Herrlechkeet vum Libanon wäert bei lech kommen, Zypressen, Pinien a Këschtbeem zesummen, fir d'Plaz vu mengem Hellegtum ze dekoréieren; an ech wäert d'Plaz vu menge Féiss éieren. 60:14 An d'Kanner vun deenen, déi lech geplot hunn, kommen zu lech an der Erniddregung, an all déi, déi lech bespotten , béien lech bei de Féiss vun Äre Féiss , a si nennen lech d'Stad vum Här, de Zion vum Hellege vun Israel. 60:15 Amplaz opginn an haasst ze ginn, sou vill datt kee bei lech passéiert, wäert ech lech eng éiweg Herrlechkeet maachen, d'Freed vun all Alter. 60:16 An Dir wäert d'Mëllech vun den Natiounen suckelen, d' Brust vun de Kinneke suckelen ; an Dir wësst datt ech, Jehova, Äre Retter sinn an Ären Erléiser, de Mächtege vum Jakob. 60:17 Amplaz vu Bronze wäert ech Gold bréngen, a Sëlwer fir Eisen, a Bronze fir Holz, an Eisen amplaz vu Steng; an ech wäert Fridde stellen fir Är Tribut , a Gerechtegkeet fir Är Ënnerdrécker. 60:18 Gewalt, Zerstéierung oder Zerstéierung soll ni méi an Ärem Land héieren ginn, awer Dir musst Är Mauere Rettung nennen, an Är Paarte Luef. 60:19 D'Sonn wäert ni méi als Liicht fir den Dag déngen, an och d'Hellegkeet vum Mound schéngt net op lech, awer den Här wäert Äert éiwegt Liicht sinn, an Äre Gott Är Herrlechkeet.

60:20 Är Sonn wäert ni ënnergoen, och Äre Mound wäert net ofhuelen; well den HÄR wäert Äert éiwegt Liicht sinn, an d'Deeg vun Ärer Trauer wäerte fäerdeg sinn. 60:21 An Är Leit, si sinn all gerecht, si wäerten d'Land ierwen ierwen; schéisst vu menger Planzung, d'Aarbecht vu mengen Hänn, fir mech ze verherrlechen. 60:22 Dee klenge gëtt dausend, dat mannst e staarkt Vollek. Ech sinn den Här, an der Zäit wäert ech dat geschwënn maachen.

ISAHIA
Kapitel 61

61: 1 De Geescht vum Här Gott ass op mech, well den Här huet mech gesalbt; Hien huet mech geschéckt fir gudde Neiegkeeten un déi ënnergaangen ze priedegen , fir déi gebrachent Häerzer ze verbannen, d'Gefaange fräi ze loossen an de Prisong fir d'Gefaange opzemaachen; 61: 2 fir d'Joer vum Jehova säi gudde Wëllen, an den Dag vun der Revanche vun eisem Gott ze verkënnegen; all Trauer ze tréischten; 61: 3 fir ze befollegen datt déi betraffe vu Zion d'Herrlechkeet ginn amplaz Äschen, Ueleg vu Freed anstatt vu Trauer, e Mantel vu Gléck anstatt de gepéngte Geescht; a si wäerte Beem vu Gerechtegkeet genannt ginn, d'Planzung vum Här, fir seng Herrlechkeet. 61: 4 Si wäerten d'alte Ruine nei opbauen, an déi fréier Verwüstungen opriichten, an déi ruinéiert Stied, d'Ruine vu ville Generatiounen erëm hierstellen. 61: 5 An Auslänner sollen Äert Schof fidderen, an Auslänner sollten Är Häre sinn an Är Wënzer. 61: 6 An Dir wäert Paschtéier vum Här genannt ginn, Dir wäert Ministere vun eisem Gott genannt ginn; Dir wäert de Räichtum vun den Natiounen iessen, a mat hirer Herrlechkeet sidd Dir subliméiert. 61: 7 Amplaz vun Ärem duebelen Duercherneen an Ärem Éier, wäschen se dech an hirer Ierfschaft; Dofir an hire Länner wäerte se duebel Éier hunn, a wäerten éiweg Freed hunn. 61: 8 Well ech, Jehova, sinn e Léifer vun der Gerechtegkeet, e Mëssbraucher vun Iwwerfall fir e Brennenoffer; dofir wäert ech hir Aarbecht a Wourecht etabléieren, an en éiwegt Bund mat hinne maachen . 61: 9 An hire Som soll bei de Natiounen bekannt ginn, an hiren Nowuess bei de Vëlker; all déi se gesinn, erkennen datt si dem Jehovas seng geseent Linn ass.

61:10 Ech wäert mech immens iwwer den Här freeën, meng Séil wäert sech a mengem Gott freeën ; well hie mech mat de Kleeder vun der Erléisung ugedoen huet, huet hien mech mat engem Kleed vu Gerechtegkeet ëmginn, als e Bräitchemann huet hie mech verschéinert, a wéi eng Braut mat senge Bijoue verschéinert. 61:11 Well sou wéi d'Äerd hir Branche produzéiert, a wéi de Gaart säi Som spréngt, sou wäert den Här Gott d'Gerechtegkeet an de Luef virun allen Natioune maachen.

ISAHIA
Kapitel 62

62: 1 Fir dem Zion säi Wëllen wäert ech net roueg sinn, a fir d'Wuel vu Jerusalem wäert ech net raschten, bis hir Gerechtegkeet wéi d'Hellegkeet blénkt, an hir Erléisung wéi eng Fackel entzündegt ass. 62: 2 Da gesinn d'Natiounen Är Gerechtegkeet, an all Kinneken Är Herrlechkeet; an en neien Numm kritt Dir , deen de Mond vum Här nennt. 62: 3 An Dir sollt eng Kroun vun der Herrlechkeet an der Hand vum Här sinn, an e kinneklechen Diadem an der Hand vun Ärem Gott. 62: 4 Ni méi ruffen se dech Verlooss, an och Äert Land gëtt méi Desolat genannt; awer Dir wäert Hefzibah genannt ginn , an Äert Land, Beula; fir d'Léift vum Här wäert an lech sinn, an Äert Land gëtt verlobt. 62: 5 Well wéi e jonke Mann eng Jongfra bestuet, sou wäerten Är Jongen dech bestueden; A wéi de Mann sech mat senger Fra freet, sou wäert Äre Gott sech mat lech freeën. 6 2: 6 Op Äre Maueren, Jerusalem, hunn ech Waacher gepost; de ganzen Dag an déi ganz Nuecht wäerte se ni roueg sinn. Dir, deen un den Här erënnert, bleift net ze raschten, 62: 7, a gitt him och kee Réckstand, bis hie Jerusalem erëmfënnt, a si zu engem Luef am Land mécht. 62: 8 Den HÄR huet u senger rietser Hand a sengem mächtegen Aarm geschwuer : Ni wäert ech Äert Weess fir Är Feinde fir lessen ginn, an och net Friemer de Wäin drénken, dat d'Fruucht vun Ärer Aarbecht ass; 62: 9 Awer déi, déi et recoltéieren, iessen et a luewen den Här; an déi, déi et recoltéieren, drénken et an d'Geriichter vu mengem Hellegtum. 62:10 Gitt duerch, gitt duerch d'Dieren; schreift d'Strooss an d'Stad; Gitt op, geheit d'Autobunn op, geheit d'Steng ewech, hëlt e Vollek e Banner op.

62:11 Kuckt, den Jehova huet bis un d'Enn vun der Äerd héieren: Sot zu der Duechter vum Zion: Kuckt, Äre Retter kënnt; kuck seng Belounung mat him, a seng Aarbecht viru sech. 62:12 A si nennen se Hellege Vollek, vum Jehova zréckbezuelt ginn; an Dir wäert gewënschte Stad genannt ginn, net opginn.

ISAHIA
Kapitel 63

63: 1 Wien ass dat dat kënnt aus Edom, vu Bosra, a roude Kleeder? Dëse schéinen a sengem Kleed, dee marschéiert an der Gréisst vu senger Kraaft? Ech, deen, deen a Gerechtegkeet schwätzt , super ze retten. 63: 2 Firwat sinn Är Kleeder rout, an Är Kleeder wéi déi, déi op d'Wäinpress getrëppelt sinn? 63: 3 Ech eleng hunn d'Wäipress getrëppelt, a vun de Leit war kee mat mir; Ech hunn se a menger Roserei getrëppelt, a se a menger Roserei getrëppelt; a säi Blutt huet meng Kleeder gesprëtzt , an all meng Kleeder gefierft. 63: 4 Fir den Dag vun der Revanche ass a mengem Häerz, an d'Joer vu mengem Erléisung ass komm. 63: 5 Ech hunn nogekuckt, an et war keen ze hëllefen, an ech hunn mech gewonnert datt et kee war fir z'ënnerstëtzen; a mäin Aarm huet mech gerett, a meng Roserei huet mech ënnerstëtzt . 63: 6 A menger Roserei hunn ech d'Leit getrëppelt an hunn se mat menger Roserei gedronk an hunn hiert Blutt op de Buedem geheit.

63: 7 Ech erënnere mech un d'Barmhäerzegkeet vum Här, un d'Lueft vum Här, no alles wat den Här eis geschenkt huet , an d'Gréisst vu senge Gonschten zum Haus vun Israel, wat hien hinne gewisen huet no senge Barmhäerzegkeet, an no der Villzuel vu senge Schued. 63: 8 Well hie sot: Si si sécher meng Leit, Kanner déi net léien; a war hire Retter. 63: 9 An all hirer Nout war hien bedréckt, an den Engel vu sengem Gesiicht huet se gerett; a senger Léift a senger Barmhäerzegkeet huet hien se erléist, an huet se bruecht, an huet se all d'Deeg vun aler opgewuess.

63:10 Awer si ware rebellesch an hunn säin hellege Geescht rose gemaach; Dofir gouf hien hire Feind, an hie selwer huet géint si gekämpft. 63:11 Awer hien erënnert un d'Deeg vun alen, Moses a seng Leit, gesot, Wou ass deen, deen hinnen aus dem Mier mat der Hiert vu sengem Trapp opgestan? Wou ass deen, deen säin hellege Geescht an de Mëttele gesat huet, 63:12 , deen se mat der rietser Hand vum Moses mam Aarm vu senger Herrlechkeet gefouert huet; Hien, deen d'Waasser viru sech gedeelt huet, sou sech en éiwege Numm gemaach huet, 63:13 Wien huet se duerch d'Déift gefouert wéi e Päerd duerch d'Wüst, ouni datt se gestierzt sinn? 63:14 De Geescht vum Herrgott huet hir gepappt , wéi en Déier an den Dall erofgeet. also hutt Dir Är Leit gepappt, fir lech e glorräichen Numm ze maachen.

63:15 Kuckt vum Himmel erof, a kuckt vun Ärem hellegen a glorräichem Wunnsëtz. Wou ass Ären Äifer, an Är Kraaft, d'Rührung vun Ären Entrailen an Är Schued fir mech? Hunn se verréngert? 63:16 Awer Dir sidd eise Papp, och wann den Abraham eis ignoréiert, an Israel eis net kennt; Du, Jehova, bass eise Papp; eisen éiwege Erléiser ass Ären Numm . 63:17 Firwat, o Jehova, hutt Dir eis vun Äre Weeër wandert an eis Häerzer vun Ärer Angscht härt? Zréck fir d'Wuel vun Ären Dénger, fir d'Stämm vun Ärer Ierfschaft. 63:18 Äert hellegt Vollek huet hie fir eng kuerz Zäit besat; eis Feinden hunn Äert Hellegtum getrëppelt. 63:19 Mir si wéi déi ginn iwwer déi Dir ni regéiert hutt, iwwer déi Ären Numm ni genannt gouf.

ISAHIA
Kapitel 64

64: 1 Oh , wann Dir den Himmel géif briechen an erofgoen, an d'Bierger géifen vun Ärer Präsenz oflafen, 64: 2 wéi e brennend Feier vu Schmelzen, e Feier dat d'Waasser kache léisst, datt Dir Ären Numm Äre Feinde bekannt maacht d'Natiounen zidderen bei Ärer Präsenz ! 64: 3 Wéi Dir erofkomm sidd a schrecklech Saache gemaach hutt, déi mir ni erwaart hunn, sinn d'Bierger virun lech gefloss. 64: 4 Weder hu se héieren, nach Oueren hu gemierkt, nach huet en A Gott ausserhalb vun lech gesinn, fir deem ze maachen, deen an him waart. 64: 5 Du bass erausgaang fir deen ze begéinen, dee gär Gerechtegkeet mécht, deenen, déi dech an dengem Weeër erënneren; kuck, Dir waart rosen, well mir gesënnegt hunn; a Sënnen hu mir eng laang Zäit ausgehalen; Kënne mir gerett ginn? 64: 6 Wärend mir all als Dreck sinn , an all eis Gerechtegkeeten als Dreckskëschten; a mir sinn all gefall wéi d'Blat, an eis Béisheet huet eis gedroen wéi de Wand. 64: 7 Et gëtt keen deen Ären Numm urufft, deen erwächt fir op lech ze leien; Dofir hutt Dir Äert Gesiicht vun eis verstoppt an eis erlaabt an der Kraaft vun eise Ongerechtegkeeten ze verdréinen. 64: 8 Elo, Jehova, Dir sidd eise Papp; mir leieren, an du deen deen eis geformt huet; also d'Aarbecht vun Ären Hänn ass eis all. 64: 9 Sidd net immens rosen, Jehova, an hutt net éiweg Erënnerung un Ongerechtegkeet; kuck, kuck elo, Är Leit si mir all. 64:10 Är helleg Stied si verlooss, Zion ass eng Wüst, Jerusalem eng Wüst. 64:11 D'Haus vun eisem Hellegtum a vun eiser Herrlechkeet, an deem eis Pappen dech gelueft hunn , gouf verbrannt; an all eis wäertvoll Saachen sinn zerstéiert ginn.

ISAIAH
Kapitel 64

64:12 Sidd Dir nach ëmmer, Jehova, iwwer dës Saachen? Wäert Dir roueg bleiwen an eis iwwerraschend traueren?

1991

ISAHIA
Kapitel 65

65: 1 Ech si gesicht vun deenen, déi net no mir gefrot hunn; Ech si fonnt vun deenen, déi mech net gesicht hunn. Ech hunn zu Leit gesot, déi mäin Numm net ugeruff hunn: Hei sinn ech, hei sinn ech. 65: 2 Ech hunn meng Hänn de ganzen Dag iwwer e rebellescht Vollek ausgestreckt, dat op eng ongudd Manéier trëppelt, no hire Gedanken; 65: 3 Leit, déi mech kontinuéierlech zu Roserei a mengem Gesiicht provozéieren, Affer a Gäert a Verbrenne Räucher op Zillen; 65: 4 déi a Griewer bleiwen an d'Nuecht op verstoppte Plazen iwwerbréngen; déi Schwéngefleesch iessen, an an hiren Oliven ass Bouillon vun onreine Saachen; 65: 5 déi soen: Sidd an Ärer Plaz, kommt net bei mech, well ech sinn méi helleg wéi Dir; Dëst sinn Damp a menger Roserei, e Feier dat de ganzen Dag brennt. 65: 6 Kuckt, et ass viru mir geschriwwe ginn; Ech wäert net roueg sinn, awer ech wäert hie belounen , a wäert a säi Schouss bezuelen 65: 7 fir Är Ongerechtegkeeten, seet den Här, a fir d'Gerechtegkeeten vun Äre Pappen zesummen, déi op de Bierger Wierkung verbrannt hunn an mech op den Hiwwele geéiert hunn; dofir wäert ech Äert antikt Wierk an Ärem Schouss moossen . 65: 8 Sou seet den Jehova: Wéi wann een neie Wäin an engem Stärekoup géif fannen, a sot: Offall et net, well et gëtt Segen dran; sou wäert ech fir meng Dénger maachen, datt ech net alles zerstéieren. 65: 9 Ech wäert Nokomme vu Jacob a vu Juda Ierwen vu menge Bierger erausbréngen ; a meng Wieler wäerten d'Land ierwen, a meng Dénger wäerten do wunnen. 65:10 A Sharon soll eng Wunnplaz fir Schof sinn, an den Dall vun Achor fir eng Trapp vun Häerd, fir meng Leit, déi mech sichen.

65:11 Awer Dir, deen den Här verlooss hutt, deen mäi hellege Bierg vergiess huet, deen en Dësch fir d'Gléck gesat huet, a Gedrénksoffer fir d'Schicksal liwwert; 65:12 Ech wäert Iech och zum Schwert ernennen, an Dir wäert all um Schluechte knéien, well ech geruff hunn, an Dir hutt net geäntwert; Ech hu geschwat, an Dir hutt net héieren, ouni oder datt Dir falsch viru mengen Ae gemaach hutt, an Dir hutt gewielt wat mech net gär huet. 65:13 Dofir seet sou den Här Gott: Kuckt, meng Dénger iessen an Dir hongereg; kuck, meng Dénger drénken, an Dir wäert duuschtereg sinn; kuck, meng Dénger wäerte sech freeën, an Dir wäert Iech schummen; 65:14 Kuckt, meng Dénger sange fir d'Freed vum Häerz, an Dir rifft fir d'Leed vum Häerz, a fir d'Brochenness vum Geescht wësst Dir. 65:15 An Dir sollt Ären Numm als Fluch fir meng Ausgewielten iwwerloossen , an den Här Gott wäert dech ëmbréngen, an hie wäert seng Dénger mat engem aneren Numm nennen. 65:16 Wien sech selwer op der Äerd blesséiert, wäert sech selwer am Gott vun der Wourecht blesséieren; an deen, deen op der Äerd geschwuer ass, vum Gott vun der Wourecht soll schwieren; fir déi éischt Problemer wäerte vergiess ginn, a vu mengen Ae bedeckt ginn.

65:17 Fir, kuck, ech kreéieren nei Himmel an eng nei Äerd; a vun der éischter gëtt et keng Erënnerung, kee méi wäert an de Kapp kommen. 65:18 Awer Dir wäert Iech freeën a fir ëmmer frou sinn iwwer déi Saachen déi ech erschaf hunn; well kuck, ech bréngen Freed zu Jerusalem, a Freed fir hir Leit.

65:19 An ech wäert mech mat Jerusalem freeën a mech mat mengem Vollek freeën; an d'Stëmm vum Kräischen oder d'Stëmm vum Kreesch soll ni méi an hir héieren ginn.

65:20 Et gëtt kee méi do e Kand dat e puer Deeg stierft, an och net en ale Mann deem seng Deeg net erfëllt sinn. fir d'Kand wäert honnert Joer al stierwen, an de Sënner honnert Joer al gëtt verflucht. 65:21 Si bauen Haiser a wunnen an hinnen; si wäerte Wéngerte pflanzen an hir Friichte friessen. 65:22 Si sollten net bauen fir deen aneren ze wunnen, nach planzen fir deen aneren z'iessen; well no den Deeg vun de Beem wäerten d'Deeg vu mengem Vollek sinn, a meng gewielte Leit wäerten d' Aarbecht vun hiren Hänn genéissen . 65:23 Si schaffen net ëmsoss, a féiere kee Fluch; well si sinn d'Nofolger vum geseente vum Här, an hir Nokommen mat hinnen. 65:24 An ier se kräischen, wäert ech äntweren; wa se nach schwätzen, wäert ech héieren hunn. 65:25 De Wollef an d'Lämmchen zesumme fidderen, an de Léiw ësst Stréi wéi den Ochs; an de Stëbs wäert d'lessen vum Schlaang sinn. Si wäerten net leiden, an och net béis maachen op mengem ganzen hellege Bierg, seet den Här.

ISAHIA
Kapitel 66

66: 1 Sou seet den HÄR: Himmel ass mäi Troun, an d'Äerd ass mäi Fousshocker; Wou ass d'Haus dat Dir fir mech baut, a wou ass meng Raschtplaz? 66: 2 Meng Hand huet all dës Saache gemaach, an esou waren all dës Saachen, seet den Jehova; awer ech kucken op deen, deen aarm ass a bescheiden am Geescht, an deen zu mengem Wuert ziddert. 66: 3 Deen, deen en Ochs offert, ass wéi wann hien e Mënsch ëmbréngt; deen deen Schof geaffert huet, wéi wann en Hond geschluecht huet; deen deen eng Offer mécht, wéi wann hien Schwäinblutt géif ubidden; Dee Räuchel verbrennt , wéi wann en en Idol geseent. A well se hir eege Weeër gewielt hunn, an hir Séil hir Abominatiounen gär hat, 66: 4 wäert ech och fir si Spott wielen a wäert op si bréngen, wat se gefaart hunn; well ech ugeruff hunn, a kee geäntwert; Ech hunn geschwat, a si hunn net héieren, mä hunn dat gemaach, wat béis viru mengen Ae war, an hu gewielt wat mir net gär hätt. 66: 5 Lauschtert d'Wuert vum Här, Dir, deen duerch säi Wuert ziddert. Awer hie wäert sech zu Ärer Freed weisen, a si wäerte verwiesselt ginn. 66: 6 Eng Stëmm vu Stier aus der Stad, eng Stëmm aus dem Tempel, d'Stëmm vum Här zréckbezuelt seng Feinden. 66: 7 Ier si an der Aarbecht war, huet si gebuer; Ier d'Péng koum, huet si e Jong op d'Welt bruecht . 66: 8 Wien huet sou eppes héieren? Wien huet sou eppes gesinn? Wäert Dir d'Äerd an engem Dag empfaangen? Gëtt eng Natioun op eemol gebuer? Fir soubal de Zion an der Aarbecht war, huet si hir Kanner op d'Welt bruecht. 66: 9 Ech, déi gebuer ginn, ginn ech net? sot den Jehova. Ech dee mécht Gebuer , wäert ech d'Gebuert verhënneren? seet Äre Gott.

66:10 Freet Iech zu Jerusalem, a freet dech un all Dir, déi hatt gär hunn; ginn mat Freed mat hir gefëllt, all déi, déi ëm hatt traueren; 66:11 fir datt Dir saugt an zefridden sidd mat de Broscht vun hiren Tréischten; fir Iech ze drénken, a Freed un der Glanz vu senger Herrlechkeet. 66:12 Well sou seet den Här: Kuckt, ech verbreede Fridden iwwer hatt wéi e Floss, an d'Herrlechkeet vun den Natiounen wéi en iwwerflëssege Stroum; an Dir wäert saugen, an den Aarm wäert Dir bruecht ginn, an op de Knéien gitt Dir verwinnt. 66:13 Wéi een deem seng Mamm tréischt, sou wäert ech Iech tréischten, an Dir wäert zu Jerusalem getréischt ginn. 66:14 An Dir wäert gesinn, an Äert Häerz wäert sech freeën, an Är Schanken bléie wéi Gras; an d'Hand vum HÄR vis-à-vis vun sengen Dénger wäert bekannt sinn, an hie wäert rosen op seng Feinde sinn. 66:15 Fir, kuckt, den HÄR wäert mam Feier kommen, a seng Ween wéi e Wirbelwind, fir seng Roserei mat Roserei z'entloossen, a säi Bestrofung mat enger Flam vu Feier. 66:16 Well den Jehova wäert all Mënsch mat Feier a mat sengem Schwert riichten ; an déi geschloe vu Jehova ginn multiplizéiert. 66:17 Déi, déi sech selwer hellegen an déi, déi sech an de Gäert puren, een nom aneren, déi, déi d'Fleesch vu Schwäin an Abominatioun a Maus iessen, zesumme ginn se ofgeschnidden, seet den HÄR . 66:18 Fir ech weess seng Wierker a seng Gedanken; Zäit wäert kommen fir all Natiounen a Sproochen ze sammelen; a si kommen a meng Herrlechkeet gesinn.

66:19 An ech wäert en Zeechen ënner hinne setzen, an ech wäert vun hire Flüchte bei d'Natiounen, op Tarsis, op Fut a Lud schécken, déi Béi schéissen, op Tubal a Javan, an déi wäit Uferen, déi net vu mir héieren hunn, an och net meng Herrlechkeet gesinn hunn. ; a si verëffentleche meng Herrlechkeet ënner den Natiounen. 66:20 A si bréngen all Är Bridder aus allen Natiounen als Offer fir den HÄR, op Päerd, a Waggonen, a Wëllef, op Maulwurf an op Kamelen, op mäin hellege Bierg vu Jerusalem, seet den HÄR als Kanner vun Israel bréngt d'Offer a proppert Geschir an d'Haus vu Jehova. 66:21 An ech wäert vun hinnen och fir Paschtéier a Leviten huelen, seet den Här. 66:22 Well wéi déi nei Himmel an déi nei Äerd, déi ech maachen, viru mir bleiwe wäert, seet den HÄR, sou wäert Äre Som an Ären Numm bleiwen. 66:23 A vu Mount zu Mount, a vu Sabbat op Sabbat, si kommen all fir mech ze veréieren , seet den Här. 66:24 A si kommen eraus a gesinn d'Läiche vun de Männer, déi géint mech rebelléiert hunn; fir hire Wuerm wäert ni stierwen, an och net wäert hiert Feier geläscht ginn, a si wäerte fir all Männer abominabel sinn.

JEREMIAH

Kapitel 1

Dem Jeremiah säi Ruff a seng Missioun 1: 1 D'Wierder vum Jeremiah, dem Jong vum Hilkiah, vun de Paschtéier, déi zu Anathoth am Land Benjamin waren. 1: 2 D'Wuert vum Här, dat zu him koum an den Deeg vum Josiah, dem Jong vum Amon, dem Kinnek vu Juda, am dräizéngte Joer vu senger Herrschaft. 1: 3 Et koum och zu him an den Deeg vum Jojakim, dem Jong vum Josiah, dem Kinnek vu Juda, bis zum Enn vum elfte Joer vum Zedekiah, dem Jong vum Josiah, dem Kinnek vu Juda, bis d'Gefaangenschaft vu Jerusalem am fënnefte Mount . 1: 4 Also ass d'Wuert vum Här zu mir komm a seet: 1: 5 Ier ech dech an der Gebärmutter geformt hunn, hunn ech dech kannt, ier ech gebuer sinn, hunn ech dech geheelt, ech hunn dech zum Prophet vun den Natioune gemaach. 1: 6 An ech hu gesot: Ah! Ah, Här Jehova! Kuckt, ech kann net schwätzen, well ech e Kand sinn. 1: 7 An den Här sot zu mir: Sot net, ech sinn e Kand; well Dir gitt op alles wat ech Iech schécken, an Dir wäert alles soen wat ech Iech schécken. 1: 8 Fäert net virun hinnen, well ech si bei Iech fir Iech ze befreien, seet den Här. 1: 9 An den HÄR streckt seng Hand aus a beréiert mäi Mond, an den HÄR sot zu mir: Kuckt, ech hunn meng Wierder an däi Mond geluecht. 1:10 Kuckt datt ech Iech dësen Dag iwwer d'Natiounen an iwwer d'Kinnekräicher gesat hunn, opzerappen an ze zerstéieren, ze ruinéieren an ofzerappen, ze bauen an ze planzen. 1:11 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: Wat gesitt Dir, Jeremiah? An ech hu gesot: Ech gesinn en Mandelstab. 1:12 An den Här sot zu mir: Dir hutt gutt gesinn; well ech hu mäi Wuert séier gemaach et ze maachen.

1:13 D'Wuert vum Herrgott koum fir d'zweete Kéier zu mir a sot: Wat gesitt Dir? An ech hu gesot: Ech gesinn en Dëppen dee kacht; a säi Gesiicht ass Richtung Norden. 1:14 Den HÄR sot zu mir: Aus dem Norde gëtt de Béisen iwwer all d'Awunner vun dësem Land fräigelooss. 1:15 Fir, kuck, ech ruffen all d'Famillje vun den nërdleche Räichen op, seet den HÄR; a si solle kommen, an all Mënsch soll säi Lager setzen, beim Agank vun den Diere vu Jerusalem, a mat all senge Maueren ronderëm, a géint all d'Stied vu Juda. 1:16 A wéinst all hirem Béisen, wäert ech meng Uerteeler géint déi soen, déi mech verlooss hunn, an d'Gëtter zënter Joren ugereegt hunn an d'Aarbecht vun hiren Hänn veréiert hunn. 1:17 Dir gitt dann Är Lendelen ëm, stitt op a schwätzt mat hinnen alles wat ech Iech gebueden hunn; keng Angscht virun hinnen, soss verursaachen ech dech virun hinnen. 1:18 Fir, kuck, ech hunn Iech dësen Dag als eng befestegt Stad gemaach, als Sail vun Eisen, a wéi eng Mauer aus Bronze géint dat ganzt Land, géint d'Kinneke vu Juda, seng Prënzen, seng Paschtéier an d'Leit vun d'Äerd. 1:19 A si wäerte géint dech kämpfen, awer si besiegen dech net; well ech mat dir sinn, seet den Jehova , fir dech ze befreien.

JEREMIAH
Kapitel 2

2: 1 D'Wuert vum Här ass zu mir komm, seet: 2: 2 Géi a kräisch an den Oueren vu Jerusalem a sot: Sou seet den Här: Ech hunn un lech geduecht, d'Treiheet vun Ärer Jugend, d'Léift vun Ärer Verlobung, wann Dir sidd mir an der Wüst gefollegt, op engem Land dat net dréchen ass. 2: 3 Israel war dem Här helleg, deen éischte vu sengen neie Friichten. All déi, déi hie giess hunn, ware schëlleg; dat Béist géif op si duerkommen, seet den Jehova. 2: 4 Héiert d'Wuert vum HÄR, dem Haus vum Jakob, an all de Familljen vum Haus vun Israel. 2: 5 Esou seet den HÄR: Wéi eng Ongerechtegkeet hunn Är Pappen a mir fonnt, datt se wäit vu mir ewech sinn, an no Virgänger gaange sinn an ëmsoss gi sinn? 2: 6 A si soten net: Wou ass den HÄR, deen eis aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet, deen eis duerch d'Wüst gefouert huet, duerch eng Wüst an onpopuléiert Land, duerch en dréchent Land an de Schied vum Doud, duerch e Land wou Wéi ee Mann ass net passéiert, an och kee Mënsch huet do gewunnt? 2: 7 An ech hunn dech an e Land vu vill bruecht, fir datt seng Uebst a säi Gutt iessen; Awer Dir sidd eran a mäi Land verschmotzt, an meng Ierfschaft abominabel gemaach. 2: 8 D'Priister soten net: Wou ass den Här? an déi, déi d'Gesetz haten, hunn mech net kannt; an d'Hierden hu géint mech rebelléiert, an d'Prophéiten hunn am Numm vu Baal virausgesot, an hunn dat verfollegt wat näischt gebraucht gëtt. 2: 9 Dofir wäert ech nach ëmmer mat lech streiden, seet den HÄR, a mat Äre Kanner Kanner wäert ech plädéieren. 2:10 Fir Dir gitt op d'Ufer vu Chittim a kuckt; a schéckt op Cedar, a kuckt gutt no, a kuckt ob esou eppes gemaach gouf.

2:11 Huet eng Natioun hir Götter geännert, och wa se net Götter sinn? Awer meng Leit hunn hir Herrlechkeet gehandelt fir dat wat se net benotzen. 2:12 Sidd erstaunt, o Himmel, doriwwer a sidd erschreckt; sief ganz ustrengend, sot den Jehova. 2:13 Fir mäi Vollek huet zwee Béis gemaach : si hunn mech verlooss, de Sprangbuer vum liewege Waasser, an hunn Zisterner fir sech selwer gegruewen, zerbrach Zisterner déi kee Waasser hunn. 2:14 Ass Israel en Dénger? Ass hien e Sklave? Firwat ass et Kaz ginn? 2:15 D'Wëllef vum Léiw brullen géint hien, hunn hir Stëmmen erhuewen an hunn säi Land verwinnt; hir Stied gi verbrannt, ouni Awunner. 2:16 Och d'Jongen vu Memphis an Taphnes hunn Är Kroun gebrach. 2:17 Huet Dir den Här Äre Gott net verlooss, lech op der Strooss gefouert? 2:18 Elo, wat hutt Dir dann op der Strooss an Ägypten, datt Dir Waasser aus dem Nil drénkt? A wat hutt Dir op der Strooss op Assyrien, datt Dir Waasser aus der Eufrat drénkt? 2:19 Deng Schlechtheet wäert dech bestrofen, an Är Iwergreffer veruerteelen dech; Wësst dann, a kuckt wéi béis a batter et ass, datt Dir den Här Äre Gott verlooss hutt, a meng Angscht feelt un lech, seet den Här, den Här vun den Häre n. 2:20 Well vu wäit zréck hutt Dir Äert Joch an Är Bänn gebrach, a sot: Ech wäert net déngen. Mat all deem, besonnesch héijen Hiwwel an ënner all bliedege Bam, sidd Dir wéi eng Hoer ausgestouss ginn. 2:21 Ech hunn lech e gewielte Rebe gepflanzt, alles richteg Som; Wéi sidd Dir dann eng komesch Riefzweig fir mech ginn? 2:22 Och wann Dir lech mat Luuch a Koupseef op lech wäscht, bleift de Fleck vun Ärer Sënn viru mir, seet den Här Gott.

2:23 Wéi kënnt Dir soen: Ech sinn net onrein, ech sinn ni no de Baale gaang? Kuckt Äert Verhalen am Dall, wësst wat Dir gemaach hutt, e liichte Dromedar dee sech verdréit, 2: 24 e wëllen Iesel gewinnt an d'Wüst, deen de Wand a senger Eier schnoffelt . Aus hirer Lust, wien hält se op? All déi hir sichen, sinn net midd, well an der Zäit vun hirem Äifer fanne se hatt. 2:25 Halt Är Féiss vum Fouss blouss, an den Hals vum Duuscht. Awer Dir sot: Et gëtt kee Mëttel op iergendeng Manéier, well ech hu Friemer gär gemaach, an ech muss no hinnen goen. 2:26 Wéi den Déif sech schummt wann hien entdeckt gëtt, sou ass d'Haus vun Israel geschummt, si, hir Kinneken, hir Prënzen, hir Paschtéier an hir Propheten, 2:27 déi zu engem Protokoll soen: Dir sidd mäi Papp; schonn e Steen: Dir hutt mech gebuer. Well se hunn den Hals gedréint, an net mäi Gesiicht; an an der Zäit vun hirer Ongléck soen se: Stitt op a befreit eis. 2:28 A wou sinn Är Götter déi Dir fir Iech selwer gemaach hutt? Loosst se opstoen fir ze kucken ob se dech an der Zäit vun Ärem Leed liwweren kënnen ; well no der Zuel vun Äre Stied, o Juda, waren Är Götter. 2:29 Firwat insistéiert Dir op mech? Dir hutt all géint mech iwwerschratt, seet den Här. 2:30 Ech hunn Är Kanner ëmsoss geschloen; keng Korrektur kritt hunn. Äert Schwert huet Är Prophéiten verschléckt wéi en zerbrach Léiw. 2:31 O Generatioun! lauschtert op d'Wuert vum Här. War ech eng Wüst fir Israel, oder e Land vun der Däischtert? Firwat hu meng Leit gesot: Mir si fräi; Mir kommen ni méi bei Iech? 2:32 Huet d'Jungfrain hir Kleedung vergiess , oder d'Braut hir Schéinheet? Awer meng Leit hu mech fir onzieleg Deeg vergiess.

2:33 Firwat dekoréiert Dir Äre Wee fir d'Léift ze fannen? Och déi Schlecht déi Dir Är Weeër geléiert hutt. 2:34 Och op Äre Röcke gouf d'Blutt vun den Aarmen, vun den Onschëllegen fonnt. Dir hutt se a kee Verbrieche fonnt; awer an all dëse Saache seet Dir: 2:35 Ech sinn onschëlleg, wierklech huet seng Roserei vu mir ofgewandert. Kuckt, ech wäert mat lech an d'Uerteel goen, well Dir sot: Ech hunn net gesënnegt. 2:36 Fir wat mengs du sou vill, andeems Dir Är Weeër ännert? Dir wäert lech och fir Ägypten schummen, wéi Dir lech fir Assyrië geschummt hutt. 2:37 Vun do aus gitt Dir och eraus mat Ären Hänn op Ärem Kapp, well den Här huet déi verworf, op déi Dir vertraut hutt, an Dir wäert et net gutt maachen wéinst hinnen.

JEREMIAH
Kapitel 3

3: 1 Si soen: Wann e Mann seng Fra verléisst, a si geet vun him ewech a kënnt bei en anere Mann, kënnt hien erëm zréck bei hatt? Ass dat Land net staark verschmotzt? T hues du dunn de Schouss mat ville Liebhaber gespillt; mee komm zréck bei mech! seet den Jehova. 3: 2 Huelt Är Aen op d'Héicht, a kuckt wou Dir Iech net prostituéiert hutt. Dir souz bei de Stroosse wéi en Araber an der Wüst, a mat Äre Huren an Ärem Béisen hutt Dir d'Land verschmotzt. 3: 3 Aus dësem Grond sinn d'Waasser gestoppt, an de leschte Reen feelt; an Dir hat d'Stir vun enger Hoer, an Dir wollt Iech net schummen. 3: 4 Spéitstens vun elo un, rufft Dir mech net, mäi Papp, de Leader vu menger Jugend ? 3: 5 Hält hie seng Roserei fir ëmmer? Wäert Dir et fir ëmmer halen? Kuckt, Dir hutt geschwat an alles gemaach wat Dir kéint béis maachen.

3: 6 Den Här sot zu mir an den Deeg vum Kinnek Josiah: Hutt Dir gesinn, wat rebelléiert Israel gemaach huet ? Si geet iwwer all héije Bierg an ënner all grénge Bam, an do fornicéiert hatt. 3: 7 An ech hu gesot: Nodeems Dir dat alles gemaach hutt, kënnt et op mech zréck; awer hien huet sech net ëmgedréit, a seng rebellesch Schwëster Juda huet hie gesinn. 3: 8 Si huet gesinn, datt well ech rebelléiert Israel forniquéiert hunn, ech hatt entlooss hunn an e Bréif vun der Oflehnung ginn; Awer hir rebellesch Schwëster Juda hat keng Angscht, awer si ass och fortgaang an huet verniichtert.

3:9 An et ass geschitt, datt well si hir Unerkennung als liicht Saach beurteelt huet, d'Äerd verontreinegt gouf, a si huet mat dem Steen a mam Holz doten. 3:10 Mat all deem ass seng rebellesch Schwëster Juda net vu ganzem Häerz bei mech zréckgaang, mee an der Virstellung, seet den Jehova. 3:11 An den Här sot zu mir: De rebellesche Israel huet sech just am Verglach mam disloyal Juda bewisen. 3:12 Gitt a rifft dës Wierder op den Norden, a sot: Zeréck, du zeréck geschéckte Israel, seet den Här; Ech wäert meng Roserei net op dech fale loossen, well ech si barmhäerzeg, seet den Här, ech wäert meng Roserei net fir ëmmer halen. 3:13 Duerfir erkennt Dir Är Béisheet, well Dir hutt géint den HÄR Äre Gott virausgesot , an hu mat Friemen ënner all gréngem Bam fornikéiert an meng Stëmm net héieren, seet den HÄR. 3:14 Zeréck, dir zeréck geschéckte Kanner, seet den Här, well ech sinn Äre Mann; an ech huelen een aus all Stad, an zwee aus all Famill, a bréngen dech a S ion; 3:15 an ech ginn Iech Hierden no mengem Häerz, déi dech mat Wëssen a Verstees fidderen. 3:16 An et wäert geschéien datt wann Dir op der Äerd multiplizéiert an wuessen, an deenen Deeg, seet den Här, et soll net méi gesot ginn, Ark vum Bund vum Här; weder wäert et zu Trauer kommen, nach wäerten se un hir erënneren, nach vermësse se hatt, nach gëtt eng aner gemaach. 3:17 Zu där Zäit nennen si Jerusalem den Troun vum Här, an all d'Natiounen sollen am Numm vum Här zu Jerusalem derzou kommen; och si ginn net no der Härkeet vun hire béisen Häerzen.

3:18 An deenen Deeg ginn se aus dem Haus vu Juda an d'Haus vun Israel, a si wäerten aus dem Land vum Norden an d'Land kommen, wat ech Äre Papp ierwen gelooss hunn. 3:19 Ech hu gefrot: Wéi soll ech Iech Jongen maachen, an Iech dat wënschenswäert Land ginn, déi räich Ierfschaft vun den Natiounen? An ech hu gesot: Dir wäert mech uruffen: Mäi Papp, an Dir wäert net vu mir zréckgoen. 3:20 Awer wéi eng trauen Fra hire Begleeder opginn, sou sidd Dir géint mech iwwerschratt, o Haus vun Israel, seet den Här. 3:21 Eng Stëmm war héich ze héieren , de Gejäiz vun de Gebieder vun de Kanner vun Israel; well se hire Wee verdréit hunn, hunn si den Här hire Gott vergiess. 3:22 Zeréck, Dir zeréck geschéckte Kanner, an ech heelen Äert Réck. Kuckt, mir komme bei Iech, well Dir sidd den Jehova eise Gott. 3:23 Sécher sinn d'Hiwwele Virgänger, an de Kaméidi op de Bierger; sécher ass am Jehova eise Gott d'Erléisung vun Israel. 3:24 Duerchernee verbraucht d'Aarbecht vun eisen Elteren aus eiser Jugend; seng Schof, seng Kéi, seng Jongen a seng Meedercher. 3:25 Mir leien an eiser Verwirrung, an eis Schimmt bedeckt eis; well mir hu géint eis Jehova Gott gesënnegt, eis selwer an eis Pappen, vun eiser Jugend bis haut, a mir hunn net op d'Stëmm vum Jehova eise Gott nogelauschtert.

JEREMIAH
Kapitel 4

4: 1 Wann Dir zréckkommt, o Israel, seet den Här, gitt zréck bei mech. A wann Dir Är Abominatioune vu mir ewech hëlt, an net hin an hier gitt , 4: 2 a schwiert: Wéi den Här an der Wourecht lieft, am Uerteel an an der Gerechtegkeet, da ginn d'Natiounen an him geseent, an an him wäerte se herrlech ginn. 4: 3 Well sou seet den Här zu all Mënsch vu Juda a Jerusalem: Pléit e Feld fir lech selwer, an Dir sollt net ënnert d'Dären zéien. 4: 4 Beschneid dech fir den Jehova an huel d'Forhuet vun Ärem Häerz ewech, Dir Männer vu Juda an Awunner vu Jerusalem; net fir datt meng Roserei wéi e Feier erausgeet, a verbrennt datt kee se kann läschen, well dat Béist vun Ären Handlungen.

4: 5 Erkläert zu Juda, a proklaméiert zu Jerusalem, a sot: Trompett op der Äerd; verkënnegen, versammele sech a soen: Versammelt lech a loosst eis an déi befestegt Stied erakommen. 4: 6 Hieft e Banner zu Zion, flücht, hält lech net zréck; well ech bréngen Béisen aus dem Norden, a grouss Zerstéierung. 4: 7 De Léiw steet aus der Déck, an den Zerstéierer vun den Natiounen ass um Marsch, an ass aus senger Plaz erausgaang fir Äert Land zu enger Wüst ze maachen; Är Stied wäerte verwüst an ouni Awunner. 4: 8 Dofir maacht e Sackkleed, trauert a wéint; well d'Roserei vum Här huet sech net vun eis zréckgewisen. 4: 9 An deem Dag, seet den HÄR, dem Kinnek säin Häerz an d'Häerzer vun de Prënze wäerte falen , an d'Priister wäerten erstaunt sinn, an d'Prophéiten wonnere sech.

4:10 An ech hu gesot: Ah, Ah, Jehova Gott! Wierklech hutt Dir dëst Vollek a Jerusalem op eng super Manéier getäuscht a gesot: Fridde wäert Dir hunn; well de Schwert ass an d'Séil komm. 4:11 Zu där Zäit wäert et zu dësem Vollek an zu Jerusalem gesot ginn: Dréche Wand aus der Wüst Héichte koum zu der Duechter vu mengem Vollek, net fir ze gewannen oder fir ze botzen. 4:12 E méi staarke Wand wéi dëst wäert bei mech kommen; an elo wäert ech Uerteeler géint si ausdrécken . 4:13 Kuckt, hie geet erop wéi eng Wollek, a säi Won wéi e Wirbelwind; hir Päerd si méi liicht wéi Adler. Wee eis, well mir ginn opginn fir ze verwinnt! 4:14 Wäscht Äert Häerz vum Béisen, o Jerusalem, fir datt Dir gerett gitt. Wéi laang wäert Dir béis Gedanken an Ärer Mëtt erlaben? 4:15 Fir eng Stëmm bréngt Noriichte vum Dan, a bréngt d'Katastrof vum Bierg Efraim ze héieren. 4:16 Sot zu den Natiounen: Kuckt, héiert iwwer Jerusalem: Wiechter kommen aus engem wäite Land, a si wäerten hir Stëmm géint d'Stied vu Juda werfen. 4:17 Si stoungen ëm hir wéi Wiechter am Feld, well hatt huet géint mech rebelléiert, seet den Här. 4:18 Äre Wee an Är Wierker hunn lech dat gemaach; Dëst ass Är Béisheet, fir déi Batterkeet an Äert Häerz kënnt. 4:19 Meng Daarm, meng Daarm! D'Fasere vu mengem Häerz wéi; mäin Häerz flattert a mir; Ech wäert net roueg sinn; well den Toun vun enger Trompett hutt Dir héieren, oh meng Séil, e Krich vum Krich. 4:20 Zerstéierung op Zerstéierung gëtt ugekënnegt; well d'ganz Äerd zerstéiert ass; op eemol sinn meng Zelter zerstéiert ginn, an engem Moment meng Riddoen. 4:21 Wéi laang soll ech e Fändel gesinn, héieren ech den Toun vun der Trompett?

4:22 Well meng Leit domm sinn, kennen se mech net; si sinn ignorant Kanner a ginn net verstanen; schlau fir Béis ze maachen, awer fir gutt ze maachen, woussten se net. 4:23 Ech hunn op d'Äerd gekuckt, a kuck, et war verwüst an ongëlteg; an den Himmel, an et war kee Liicht dran. 4:24 Ech hunn op d'Bierger gekuckt, a kuck, si hunn geziddert, an all d'Hiwwele goufen zerstéiert. 4:25 Ech hu gekuckt, an et war kee Mënsch, an all d'Villercher vun der Loft ware fort. 4:26 Ech hu gekuckt, a kuck, d'fruchtbar Feld war eng Wüst, an all hir Stied goufen virum Här verwüst, virun der gliddeger Roserei vu senger Roserei. 4:27 Well esou seet den HÄR: Déi ganz Äerd wäert futti ginn; awer ech wäert et net komplett zerstéieren. 4:28 Wéinst deem wäert d'Äerd traueren, an den Himmel uewen wäert däischter ginn, well ech geschwat hunn, ech hunn et geduecht, an ech hunn net ëmgekéiert, an ech wäert et net entloossen. 4:29 Beim Kaméidi vun de Reider an de Bouschützer ass d'ganz Stad fortgelaf; si sinn an d'Dicke vun de Bëscher erakomm, a sinn op d'Fielsen geklomm; all d'Stied goufen opginn, an et war keen Awunner méi dran. 4:30 An Dir, zerstéiert, wat maacht Dir? Och wann Dir Iech a Scharlachrout kleet , och wann Dir Iech mat Gold Ornamente schmückt, och wann Dir Är Ae mat Antimon lackéiert, ëmsoss verschéinert Dir Iech; Är Liebhaber veruechten dech, si sichen däi Liewen. 4:31 Fir ech héieren eng Stëmm wéi vun enger Fra an der Aarbecht, Angscht wéi vun engem Newcomer; D'Stëmm vun der Duechter vum Zion wéint an streckt hir Hänn aus a seet: Wee mir elo! Kann meng Séil vu Mäerder schwaach ginn.

JEREMIAH
Kapitel 5

5: 1 Gitt duerch d'Stroosse vu Jerusalem, a kuckt elo a gitt informéiert; kuckt an hire Quadraten ze gesinn ob Dir e Mann fanne kënnt, ob et iergendeen ass dee Gerechtegkeet mécht, dee Wourecht sicht; an ech wäert hatt verzeien. 5: 2 Och wa se soten: Wéi den Här lieft, se schwieren falsch. 5: 3 O Jehova, kuckt Är Aen net op d'Wourecht? Dir hutt se geschloen, an et huet näischt gedoen; Dir hutt se verbraucht, a si wollte keng Korrektur kréien; si hunn hir Gesiichter méi gehäert wéi Steen, si wollten net ëmsetzen. 5: 4 Awer ech hu gesot: Sécher dës sinn aarm, si sinn verréckt ginn, well se de Wee vum Här net kennen, d'Uerteel vun hirem Gott. 5: 5 Ech ginn op déi Grouss a schwätze mat hinnen; well si kennen de Wee vu Jehova, d'Uerteel vun hirem Gott. Awer si hunn och de Joch gebrach, si hunn d'Bindunge gebrach. 5: 6 Dofir wäert de Léiw vum Bësch se ëmbréngen, de Wollef vun der Wüst zerstéiert se, de Leopard wäert hir Stied verfollegen; wien aus hinnen erauskënnt, gëtt matgeholl; well hir Rebelliounen sech multiplizéiert hunn, ass hir Onglécklechkeet eropgaang. 5: 7 Wéi soll ech Iech dat verzeien? Seng Kanner hunn mech verlooss, an hunn geschwuer, wat net Gott ass. Ech hunn se zefridden, a si hunn Ehebriecher gemaach, an am Haus vu Prostituéierter si se a Firme bäikomm. 5: 8 Wéi gutt gefiddert Päerd, jee no sengem Noper senger Fra. 5: 9 War dëst net ze bestrofen? sot den Jehova. Vun enger Natioun wéi dës, war meng Séil net ze rächen? 5:10 Klëmmt seng Maueren an zerstéiert, awer net komplett; huelt d'Schluechte vu senge Maueren ewech, well si gehéieren net dem Här.

JEREMIAH
Kapitel 5

5:11 Fir d'Haus vun Israel an d'Haus vu Juda hu sech géint mech rebelléiert, seet den Här. 5:12 Si hunn den Här verweigert, a gesot: Hien ass net, a kee Schued kënnt op eis, a mir wäerte kee Schwert oder Honger gesinn; 5:13 awer d'Prophéiten wäerte wéi de Wand sinn, well et ass kee Wuert an hinnen; also et gëtt hinnen gemaach. 5:14 Dofir seet sou den Här Gott vun den Hären: Well si dëst Wuert gesot hunn, kuck, ech hunn meng Wierder an Ärem Mond geluecht fir Feier, an dëst Vollek fir Holz, an et wäert se konsuméieren. 5:15 Kuckt, ech bréngen e Vollek vu wäit ewech op Iech, o Haus vun Israel, seet den HÄR; robust Leit, antike Leit, Leit deenen hir Sprooch Dir ignoréiert, an Dir verstitt net wat ech wäert schwätzen. 5:16 Seng quiver wéi en oppent Graf, all vun iech mächteg. 5:17 An hie soll Är Ernte an Äert Brout iessen, hie soll Är Jongen an Är Meedercher iessen; hie wäert Är Schof an Är Hiert iessen, hie wäert Är Wéngerten an Är Figebam iessen, an hie wäert näischt aus Äre befestegt Stied maachen, op déi Dir vertraut. 5:18 Ee, an deenen Deeg, seet den Här, Ech wäert dech net komplett zerstéieren. 5:19 A wa se soten: Firwat huet den Här eise Gott eis all dës Saache gemaach? Da solls du zu hinne soen: Wéi Dir mech verlooss hutt an aner Gëtter an Ärem Land gedéngt hutt, friem Land. 5:20 Erkläert dat am Haus vum Jacob, a maacht dëst zu Juda héieren a seet: 5:21 Elo héiert dat, lëschteg an häerzlos Leit , déi Aen hunn an net gesinn, déi Oueren hunn an net héieren.

JEREMIAH
Kapitel 5

5:22 Fäert Dir mech net? seet den Jehova. Sidd Dir net Angscht viru mir, deen de Sand eng Limit fir d'Mier gemaach huet, duerch éiweg Uerdnung, déi et net brécht? Stuerm wäert eropgoen, awer se wäerte sech net duerchsetzen; Bra marán seng Wellen, awer si ginn net laanscht. 5:23 Allerdéngs hunn dës Leit e falscht a rebellescht Häerz; si sinn ewech gaang a sinn fortgaang. 5:24 A si soten net an hiren Häerzer: Loosst eis elo den Här eise Gott fäerten, deen dee fréieren an dee leschte Reen a senger Zäit gëtt, an déi etabléiert Zäiten fir d'Ernte fir eis hält. 5:25 Är Ongerechtegkeeten hunn dës Saachen ofgewiesselt, an Är Sënnen hunn Iech gutt zréckbehalen. 5:26 Fir si goufen a mengem Vollek béis fonnt; Si hu gelauert wéi een, deen e Krawatt leet, si stellen eng Fal fir Männer ze jagen . 5:27 Wéi e Käfeg voller Villercher, sou sinn Är Haiser voller Bedruch; sou si se grouss a räich ginn. 5:28 Si goufen déck a blénkeg, an hunn d'Doten vun de Schlechten iwwerschratt; Si hunn d'Ursaach net beurteelt, d'Ursaach vum Weesekand; awer si sinn erfollegräich ginn, an d'Ursaach vun den Aarmen hu se net beurteelt. 5:29 Wäert ech dat net bestrofen? seet den Jehova; A wäert meng Séil net op esou Leit rächen? 5:30 Eng schrecklech an ellen Saach gëtt op der Äerd gemaach; 5:31 de Prophéiten profete Ligen, an d'Priister vun hiren Hänn geleet; a meng Leit wollten et esou. Wat, wäert Dir maache wann d'Enn kënnt?

JEREMIAH
Kapitel 6

6: 1 Fluch, Dir Jongen vum Ben- Hamin, aus der Mëtt vu Jerusalem, a sprengt den Horn bei Tekoah, an hieft Damp iwwer Beth-Hacherem als Signal; well aus dem Norde gouf et schlecht gesinn, a grouss Zerstéierung. 6: 2 Ech wäert déi schéi an delikat Duechter vum Zion zerstéieren. 6: 3 Schäfer an hir Bäder kommen géint hatt ; si wäerten hir Zelter ronderëm hatt opriichten; jidderee wäert a senger Plaz ernähren. 6: 4 Annoncéiert Krich géint hatt; stinn op an iwwerfällt hatt de Mëtteg. Wee eis! datt den Dag fällt, datt d'Schatten vum Nomëtteg verbreet hunn. 6: 5 Stitt op, loosst eis an der Nuecht iwwerfalen an zerstéiert hir Palaise. 6: 6 Well sou seet den HÄR vun den Heieren: Maacht Beem erof a baut en Zonk géint Jerusalem op; Dëst ass d'Stad déi soll bestrooft ginn; alles ass voller Gewalt. 6: 7 Wéi e Sprangbuer ni ophält säi Waasser ze stréimen, sou hält et ni op säi Béisen ze stréimen; Ongerechtegkeet a Vol ginn dra gehéiert; kontinuéierlech a menger Präsenz, Krankheet a Verletzung. 6: 8 Korrigéiert lech selwer, Jerusalem, sou datt meng Séil net vun lech fortgeet, sou datt ech dech net an eng Wüst maachen , en onbewunnt Land. 6: 9 Sou seet den HÄR vun de Gäscht: Si wäerten d'Iwwerreschter vun Israel grëndlech als Wäibierger sammelen; dréi deng Hand wéi e Drauwepicker tëscht de Branchen. 6:10 Zu wiem soll ech schwätzen a warnen, datt si héieren? Kuckt, hir Oueren sinn ongeschnidden, a si kënnen net héieren; kuck, d'Wuert vum Här ass eng Schimmt fir si, si hunn et net gär.

JEREMIAH
Kapitel 6

6:11 Duerfir sinn ech voll mam Roserei vu Jehova, ech sinn midd, mech selwer zréckzehalen; Ech wäert et op d'Kanner an der Strooss ausgoen, an och op de Versammlung vu jonke Leit ; well souwuel de Mann wéi och d'Fra wäerten agespaart ginn, déi al an déi ganz al. 6:12 An hir Haiser ginn un anerer transferéiert, hir Ierwen an och hir Fraen; well ech wäert meng Hand iwwer d'Awunner vun der Äerd ausstrecken, seet den Här. 6 : 13 Well vun der geréngster bis zum gréissten, gëtt jiddwereen der Gier; a vum Prophéit zum Paschtouer, all si Bedreiwer. 6:14 A si heelen d'Wonn vu mengem Vollek liicht a soen: Fridden, Fridden; an et gëtt kee Fridden. 6:15 Sinn se geschummt, datt se eng Abominatioun gemaach hunn? Si hu sech sécher net geschummt, wësse se och net wéi se sech schumme mussen; dofir fale se ënnert déi, déi falen; wann hie se bestrooft, da fale se, seet de Jehova. 6:16 Sou seet den HÄR: Stitt op de Weeër, a kuck a frot no den ale Weeër, wat de gudde Wee ass, a gitt doran, an Dir fannt Rou fir Är Séil. Awer si soten: Mir wäerte net goen. 6:17 Ech hunn och Iwwerwaacher iwwer dech gesat fir ze soen: Héiert de Klang vun der Trompett. A si soten: Mir lauschteren net. 6: 18 Duerfir héiert, Natiounen, a wësst, O Kongregatioun, wat geschitt. 6:19 Héiert Äerd: Kuckt, ech bréngen Béis iwwer dëst Vollek, d'Fruucht vun hire Gedanken; well se net op meng Wierder gelauschtert hunn, a si hate mäi Gesetz. 6:20 Firwat fir mech dës Wierkung vu Sheba, an déi gutt séiss Riet aus engem wäite Land? Är Holocausts sinn net akzeptabel, och ech hunn Är Affer net gär.

JEREMIAH
Kapitel 6

6:21 Dofir seet den Här dëst: Kuckt, ech maachen Stolpersteen fir dëst Vollek, an Elteren a Kanner falen op si zesummen ; den Noper a säi Begleeder ginn ëm. 6:22 Sou seet den Här: Kuckt, e Vollek kënnt aus dem Land vum Norden, an eng grouss Natioun wäert aus den Ennen vun der Äerd opstoen. 6:23 Béi a Speer si se faassen; si grausam, a wäert keng Barmhäerzegkeet hunn; Hirem Kaméidi brëllt wéi d'Mier, a si wäerten eropgoe wéi Männer, déi fir lech am Krich fäerdeg sinn, Duechter vum Zion. 6:24 Mir hunn seng Ruhm héieren, an eis Hänn waren aus gemeinsame; Angscht huet eis saiséiert, wéi wéi vun enger Fra an der Aarbecht. 6:25 Gitt net eraus an d'Feld, oder gitt op d'Strooss; well de Schwert vum Feind an d'Angscht sinn iwwerall. 6:26 Duechter vu mengem Vollek, gürt dech mat Sack, a rull dech an Äscht; Trauer ugedoen wéi fir een eenzegt Kand, wéint Bitterkeet; well geschwënn wäert den Zerstéierer op eis kommen . 6:27 Ech hunn lech eng Kraaft a mengem Vollek gemaach, en Tuerm; dofir wësst Dir an iwwerpréift hire Wee. 6:28 Si sinn all rebellesch, haartnäckeg, Klatsch; si Bronze an Eisen; si sinn all Korruptiounen. 6:29 De Balleg gëtt verbrannt , de Bläi gëtt vum Feier verbraucht; ëmsoss huet hien d'Schmelz geschmëlzt, well d'Schlaken ass net ewechgeholl ginn. 6:30 Si nennen se refuséiert Sëlwer, well den Här huet se verworf.

JEREMIAH
Kapitel 7

7: 1 D'Wuert vum Här, dat zu Jeremiah koum, a seet: 7: 2 Stellt Iech virun der Dier vum Haus vum Här, a rufft dëst Wuert do aus a seet: Héiert d'Wuert vum Här, ganz Juda, Dir, déi duerch dës Paarte erakënnt Gott veréiert. 7: 3 Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Verbessert Är Weeër an Är Wierker, an ech wäert Iech op dëser Plaz wunnen. 7: 4 Vertrau net falsch Wierder a sot: Dëst ass den Tempel vum Här, den Tempel vum Här, dëst ass den Tempel vum Här. 7: 5 Awer wann Dir Är Weeër an Är Wierker grëndlech verbessert ; Wann Dir an der Wourecht Gerechtegkeet maacht tëscht Mann a sengem Noper, 7: 6 an net de Friemen, de Pappelosen an d'Witfra ënnerdréckt, oder onschëlleg Blutt op dëser Plaz ofgitt oder no anere Gëtter zu Ären eegene gitt, 7: 7 Ech wäert dech op dëser Plaz wunnen, am Land dat ech Äre Pappen fir ëmmer ginn hunn. 7: 8 Kuckt, Dir vertraut op falsch Wierder, déi net profitéieren. 7: 9 Klauen, ëmbréngen, falsch maachen, falsch vereedegt an de Baal zenséieren an no komesche Gëtter trëppelen, déi Dir net wosst, 7:10 gitt Dir a steet viru mir an dësem Haus, op deem mäi Numm genannt gëtt, an Dir wäert soen: Mir si fräi; weider all dës Abominatiounen ze maachen? 7:11 Ass dëst Haus en Däich vu Raiber an Ären Aen, op deem mäi Numm genannt gëtt? Kuckt, ech gesinn et och, seet den Jehova. 7:12 Komm elo op meng Plaz zu Shiloh, wou ech mäin Numm als éischt wunnt, a kucke wat ech him gemaach hunn fir de Béise vu mengem Vollek Israel.

7:13 Elo, well Dir all dës Wierker gemaach hutt, seet de Jehova, an och wann ech vun Ufank un ouni ophalen zu lech geschwat hunn, hutt Dir net héieren, an ech hunn lech geruff, an Dir hutt net geäntwert; 7:14 Ech wäert och dëst Haus maachen, wat mat mengem Numm genannt gëtt, an deem Dir vertraut, an dës Plaz, déi ech lech an Äre Pappen ginn hunn, wéi ech dem Shiloh gemaach hunn. 7:15 Ech wäert dech aus menger Präsenz werfen, sou wéi ech all Är Bridder, déi ganz Generatioun vun Ephraim erausgedriwwen hunn. 7:16 Dir bidd also net fir dëst Vollek, weder hefft e Gejäiz nach Gebiet fir si op, maacht och keng Biedung fir mech; well ech dech net héieren. 7:17 Gesitt Dir net wat dës an de Stied vu Juda an an de Stroosse vu Jerusalem maachen? 7:18 Kanner sammelen Holz, Eltere beliichten d'Feier, a Frae knieden den Teig, fir der Kinnigin vum Himmel Kuchen ze maachen an aner Gëtter ze bidden, fir mech zu Roserei ze provozéieren. 7:19 Si provozéiere mech fir Roserei? seet den Jehova. Maache se sech net zu hirem Duercherneen? 7:20 Dofir seet sou den Här Gott: Kuckt, meng Roserei a meng Roserei ginn op dëser Plaz, op d'Mënschen, op d'Déieren, op d'Beem vum Feld an op d'Uebst vum Buedem gegoss ; si wäerte beliichten, a si ginn net eraus.

7:21 Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Füügt Är Brennofferen zu Ären Affer bäi, an iesst d'Fleesch. 7:22 Well ech mat Äre Pappen net geschwat hunn, an ech hunn hinnen och näischt iwwer Brennofferen an Affer den Dag gebueden, wou ech se aus dem Land vun Egypten erausbruecht hunn.

JEREMIAH
Kapitel 7

7:23 Awer dëst hunn ech hinnen ugefrot a gesot: Lauschtert op meng Stëmm, an ech wäert Äre Gott sinn, an Dir wäert mäi Vollek sinn; a gitt op all Wee, déi ech lech schécken, sou datt d'Saache gutt fir lech ginn. 7:24 A si hunn hiren Ouer net héieren oder noginn; ier se an hiren eegene Berodunge gaange sinn, an der Härtheet vun hirem béisen Häerz, a si sinn hannendrun an net no vir gaang, 7:25 vum Dag wou Är Pappen d'Land vun Egypten verlooss hunn bis haut. An ech hunn lech all Prophéiten, meng Dénger geschéckt, se fréi an ouni ophalen ze schécken; 7:26 Awer si hunn net op mech gelauschtert an hunn och net d'Ouer geneigt, mä hunn hir Hals gestäerkt an hunn et méi schlecht gemaach wéi hir Elteren. 7:27 Dir wäert dann all dës Wierder zu hinne soen, awer si lauschteren net op lech; Dir wäert se uruffen, a si äntweren lech net. 7:28 Dir sollt zu hinnen soen, dofir: Dëst ass d'Natioun, déi net op d'Stëmm vum Här hire Gott gelauschtert huet an och keng Korrektur zouginn huet ; d'Wourecht ass ëmkomm, a gouf vun hirem Mond ofgeschnidden. 7:29 Schneid deng Hoer, geheit se ewech, an hëlt d'Gezei op der Héicht; well den Jehova hat d'Generatioun, déi den Objet vu senger Roserei war, haasst a verlooss. 7:30 Fir d'Kanner vu Juda hunn dat Béist a mengen Ae gemaach, seet den Här; si hunn hir Abominatiounen an d'Haus geluecht, op deem mäi Numm geruff gouf, sou datt et e Fleck gëtt. 7:31 A si hunn d'Héichplaze vun Tophet gebaut, déi am Dall vum Jong vum Hinnom ass. Seng Jongen a Meedercher mam Feier ze verbrennen, wat ech net commandéiert hunn, an och net a mengem Häerz.

7:32 Dofir, kuck, d'Deeg solle kommen, seet den HÄR, an deem kee méi gesot wäert ginn: "Tophet, nach Ville vum Jong vum Hinnom, mee" Valley of Slaughter ". a si ginn zu Tophet begruewen, well et gëtt kee Raum. 7:33 An d'Karkasse vun dësem Vollek sollte Liewensmëttel fir d'Himmelvullen an d'Déieren vun der Äerd sinn; an et gëtt keen deen se ewechschreckt. 7:34 An ech wäert aus de Stied vu Juda a vun de Stroosse vu Jerusalem ophalen, d'Stëmm vu Freed an d'Stëmm vu Freed, d'Stëmm vum Mann an d'Stëmm vun der Fra; well d'Äerd wäert verwüst sinn.

JEREMIAH
Kapitel 8

8: 1 Zu där Zäit, seet den HÄR, si sollten d'Schanken vun de Kinneke vu Juda erausbréngen, an d'Schanken vun hire Prënzen, an d'Schanken vun de Priester, an d'Schanken vun de Propheten, an d'Schanken vun den Awunner vu Jerusalem, dobaussen. vun hire Griewer; 8: 2 a si verstreet se op d'Sonn an de Mound an un den ganzen Himmelhär, dee si gär hunn a wien si zerwéiert hunn, no deenen se gaange sinn, déi se gefrot hunn a viru wiem se sech gebéit hunn. Si ginn net gesammelt oder begruewen; si wäerte wéi Dünger op der Äerd sinn . 8: 3 An all de Rescht vun dëser béiser Generatioun wielt den Doud virum Liewen, op all de Plazen, wou ech déi dreiwen, déi bleiwen, seet den HÄR vun den Häre n. 8: 4 Dir sollt och zu hinne soen: Sou seet den Här: Dee fällt, soll en net opstoen ? Deen deen déviéiert, kënnt net zréck op de Wee? 8: 5 Firwat ass dëst rebelleschte Vollek vu Jerusalem an éiweger Rebellioun? Si hunn Täuschung ugeholl, a si wollten net ëmdréinen. 8: 6 Ech hunn héieren an héieren; Si schwätzen net oprecht, et gëtt kee Mënsch dee sech vu sengem Béis bekéiert a seet : Wat hunn ech gemaach? Jiddereen huet sech a seng eege Course gewandert, wéi e Päerd dat an d'Schluecht leeft. 8: 7 Och de Storch am Himmel weess seng Zäit, an den Turtelduef an de Kran an d'Schwal behalen d'Zäit vu sengem Kommen; awer mäi Vollek weess net d'Uerteel vum Här. 8: 8 Wéi seet Dir: Mir si schlau, an d'Gesetz vum Här ass mat eis? Bestëmmt de Ligenstift vun de Schreiwer huet et an eng Lige verännert. 8: 9 D'Wise Männer hu sech geschummt, erstaunt a gestéiert; kuck, si hunn d'Wuert vum Jehova gehaasst; A wéi eng Wäisheet hu se?

JEREMIAH
Kapitel 8

8:10 Dofir wäert ech hir Frae fir anerer ginn, an hir Felder deenen, déi se erueweren; well vun der klengster bis déi gréisst follegt jidderee Gier; vum Prophet zum Paschtouer sinn all bedrunn. 8:11 A si hunn d'Wonn vun der Duechter vu mengem Vollek liicht geheelt a gesot: Fridden, Fridden; an et gëtt kee Fridden. 8:12 Hutt si sech geschummt, eng Abominatioun gemaach ze hunn? Si hu sech sécher net am mannsten geschummt, an och net wësse wéi se sech schummen; Dofir fale se ënnert déi, déi falen; wann ech se bestrofen, da fale se, seet de Jehova 8:13, ech wäert se komplett ofschneiden, seet de Jehova. Et gi keng Drauwen um Rief, keng Feigen um Figebam, an d'Blat fällt; a wat ech hinne ginn hunn, wäert vun hinne weidergoen. 8:14 Firwat setze mir eis erof? Versammelt Iech selwer, a loosst eis an déi befestegt Stied erakommen, a stierwen do; well den Jehova, eise Gott, huet eis bestëmmt, ëmzegoen an huet eis Waasser aus der Gal gi fir ze drénken, well mir hu géint Jehovah gesënnegt. 8:15 Mir hu gehofft op Fridden, an et war kee Gutt; Dag vum Heelen , an hei ass Duercherneen. 8:16 Vum Dan gouf héieren d'Schnaarchen vun hire Päerd; Um Klang vum Nopesch vun hire Steeren huet déi ganz Äerd geziddert; a si koumen an hunn d'Land a säin Iwwerfloss, d'Stad a seng Awunner verschléckt. 8:17 Fir, kuck, ech schécken Schlangen op dech, Aspen, géint déi et kee Charme gëtt, a si wäerten dech bäissen, seet den Här.

8:18 Wéinst mengem staarke Péng, klappt mäin Häerz a mir.

8:19 Kuckt, d'Stëmm vum Gejäiz vun der Duechter vu mengem Vollek, déi aus engem wäite Land kënnt: Ass den Här net zu Zion? Ass hire Kinnek net an hatt? Firwat hu se mech rose gemaach mat hire geschnëtzte Biller, mat anere Leit hir Vanitéiten? 8:20 D'Ernte ass eriwwer, de Summer ass eriwwer, a mir sinn net gerett. 8:21 Ech si gebrach wéinst der Brokenheet vun der Duechter vu mengem Vollek; Ech sinn däischter ginn, d'Angscht huet mech ewechgeholl. 8:22 Ass et kee Balsam zu Gilead? Gëtt et keen Dokter do? Firwat war et keng Medizin fir d'Duechter vu menge Leit?

JEREMIAH
Kapitel 9

9: 1 Oh, datt mäi Kapp Waasser war, a meng Ae Quelle vun Tréinen waren, sou datt déi Doudeg vun der Duechter vu mengem Vollek Dag an Nuecht kräischen! 9: 2 Oh, datt hien an der Wüst mech en Zuflucht fir Reesender géif ginn, fir datt ech mäi Vollek kéint verloossen, an Dir trennt mech vun hinnen ! Well se all Ehebriecher sinn, eng Kongregatioun vun Iwerrechter. 9: 3 Si hunn hir Zong gemaach fir Ligen ze schéissen wéi e Bogen, an hunn sech net fir d'Wourecht op der Äerd gestäerkt; well si si vu Béis op Béis virgaang an hu mech ignoréiert, seet den HÄR. 9: 4 Loosst jidderee vu senge Begleeder oppassen, a vertraut kee Brudder; well all Brudder täuscht mat Feelfall, an all Begleeder geet ronderëm Verleumdung. 9: 5 A jidderee verféiert säi Begleeder, a kee schwätzt d'Wourecht; si hunn hir Zong benotzt fir Ligen ze schwätzen, si sinn amgaang béis ze handelen. 9: 6 Seng Wunnplaz ass an der Mëtt vun der Täuschung; egal wéi täuschend si mech net wollte kennen, seet den Jehova. 9: 7 Dofir seet sou den Här vun den Häre: Kuckt, ech wäert se verfeineren an se testen; fir wat soll ech nach fir d'Duechter vu menge Leit maachen? 9: 8 Hir Zong ass e schaarfe Pfeil; Täuschung schwätzt; mat sengem Mond seet hie Fridde fir säi Frënd, a bannent sech selwer leet hie seng Strécken. 9: 9 Sinn ech lech net fir dës Saachen ze bestrofen? seet den Jehova. Vun esou enger Natioun, wäert meng Séil net rächen?

9:10 Ech wäert d'Gezei an d'Trauer op d'Bierger ophiewen, a kräischen iwwer d'Wüst Weiden; well se verwüst waren bis kee méi war, an och net d'Geleeënheet vu Véi war ze héieren; vun de Villercher vum Himmel op d'Déieren vun der Äerd si geflücht a verlooss. 9:11 Ech wäert Jerusalem op e Koup Ruine reduzéieren, eng Wunnplaz fir Schakalen; an ech wäert d'Stied vu Juda zu enger Wüst maachen, ouni Awunner.

9:12 Wien ass e weise Mann deen dëst versteet? A wiem huet de Mond vu Jehova geschwat, fir datt hien et deklaréiere kann? Firwat ass d'Äerd ëmkomm, gouf wéi eng Wüst verworf, bis kee laanschtgeet? 9:13 Den Här sot: Well si mäi Gesetz verlooss hunn, wat ech hinne ginn hunn, a si hunn net menger Stëmm gefollegt, an och net no deem gaang; 9:14 ier se no der Fantasie vun hiren Häerzer gaange sinn, an no de Baals, wéi hir Elteren hinne geléiert hunn. 9:15 Dofir seet sou den Herrgott vun den Hären, de Gott vun Israel: Kuckt, ech ginn dësem Vollek Wermut ze iessen, a ginn hinnen Waasser vu Salut fir ze drénken . 9:16 An ech verspreiden se ënner Natiounen, déi weder si nach hir Pappen kennen; an ech wäert e Schwert no hinne schécken, bis ech se fäerdeg hunn. 9:17 Esou seet den Här vun den Hären: Betruecht a rufft Trauer fir ze kommen; sichen déi qualifizéiert an hirem Handel; 9:18 a séier, a rifft op eis, a loosst eis Ae mat Tréinen schmëlzen, an eis Aeeliden ginn a Waasser destilléiert.

9:19 Fir aus Zion gouf e Geräisch vu Geräisch héieren: Wéi si mir zerstéiert ginn! Mir hu vill geschummt, well mir d'Äerd opginn hunn, well se eis Wunnengen zerstéiert hunn. 9:20 Lauschtert also, o Fraen, d'Wuert vum HÄR, an Äert Ouer kritt d'Wuert vu sengem Mond: Léiert Är Meedercher eng Jammeren, an all eenzelen zu hirem Frënd. 9:21 Well den Doud duerch eis Fënstere geklomm ass, ass an eis Palaise erakomm, fir d'Kanner vun de Stroossen, déi jonk Leit vun de Plazen auszeschléissen. 9:22 Schwätzt: Sou seet den Här: D'Kierper vun doudege Männer fale wéi Misch op d'Gesiicht vum Feld, an als e Päckel no der Réi, datt et keen ass, fir se ze sammelen.

9:23 Sou seet den HÄR: Loosst de weise Mann sech net a senger Wäisheet luewen, an och net de Mächtege lueft sech a senger Kraaft, an och net de räiche lueft sech selwer a sengem Räichtum. 9:24 Awer deejéinegen, dee sech selwer an dësem sollt luewen: mech ze verstoen an mech ze kennen, datt ech den Här sinn, Barmhäerzegkeet, Gerechtegkeet a Gerechtegkeet op der Äerd maachen; well dës Saache wëll ech, seet den Jehova. 9:25 Kuckt, d'Deeg kommen, seet den HÄR, wann ech all beschnidden an all onbeschnidde bestrofen ; 9:26 Ägypten a Juda, Edom an d'Kanner vun Ammon a Moab, an all déi, déi an de leschten Eck agespaart sinn, déi, déi an der Wüst wunnen; well all Natiounen sinn ongeschnidden, an d'ganz Haus vun Israel ass ongeschnidden am Häerz.

JEREMIAH
Kapitel 10

10: 1 Héiert d'Wuert dat den Här iwwer dech geschwat huet, o Haus vun Israel. 10: 2 Sou seet den Här: Léiert net de Wee vun den Natiounen, a fäert net d'Zeeche vum Himmel, och wann d'Natiounen se fäerten. 10: 3 Fir d'Gewunnechte vum Vollek si Virgänger; well se Holz aus dem Bësch geschnidden hunn, d'Aarbecht vun Handwierker mat engem Burin. 10: 4 Mat Sëlwer a Gold dekoréieren se et; mat Neel an Hammer befestigen se et sou datt et net réckelt. 10: 5 Rechter si wéi e Palmen, a schwätzen net; si gi matgefouert, well se kënnen net goen. Hutt keng Angscht virun hinnen, well se kënnen net béis maachen, a si hu keng Kraaft fir gutt ze maachen. 10: 6 Et gëtt kee wéi Dir, Här. super bass du, a super däin Numm a Kraaft. 10: 7 Wie fäert dech net, o Kinnek vun den Natiounen? Well Angscht ass wéinst Iech ; well ënner all de weise Männer vun den Natiounen an all hire Kinnekräicher gëtt et kee wéi Dir. 10: 8 All ginn infatuéiert an domm. Léiere vu Vanities ass de Protokoll. 10: 9 Si solle geschloe Sëlwer aus Tarsis a Gold aus Uphaz bréngen, d'Aarbecht vum Handwierker a vun den Hänn vun der Schmelz; Si verkleeden se blo a violett, d'Aarbecht vun Experten ass alles. 10:10 Awer Jehova ass de richtege Gott; hien ass de liewege Gott an éiwege Kinnek; bei senger Roserei ziddert d'Äerd, an d'Natiounen kënnen net seng Roserei leiden. 10:11 Sou sot Dir zu hinnen: Loosst d'Götter, déi weder den Himmel nach d'Äerd vun der Äerd verschwannen an ënner dem Himmel.

10:12 Hien, deen d'Äerd duerch seng Kraaft gemaach huet, deen deen d'Welt duerch seng Wäisheet an Uerdnung gesat huet an den Himmel duerch seng Wäisheet ausgestreckt huet; 10:13 Op senger Stëmm gëtt et eng Hellewull vu Waasser am Himmel, a mécht d'Wolleken op d'Enn vun der Äerd erop; Hie mécht Blëtz aus dem Reen, a bréngt de Wand aus senge Späicherhaiser. 10:14 All Mënsch gëtt brutaliséiert, an et feelt u Wëssen; All Schmelz schummt sech fir säin Idol, well seng Schmelz ass e Ligener, an et ass kee Geescht dran. 10:15 Si sinn Eegentum, e vergeblecht Wierk; zur Zäit vun hirer Strof gi se ëm. 10:16 Net esou dem Jakob säin Deel; well hien ass den Hiersteller vun allem, an Israel ass d'Stäip vu senger Ierfschaft; Jehova vun den Arméien ass säin Numm.

10:17 Versammelt Är Wueren aus de Länner, déi Dir an enger befestegter Plaz wunnt. 10:18 Fir sou seet den Här: Kuckt, dës Kéier schlécken ech d'Awunner vun der Äerd erof, an ech wäert hinnen zerstéieren, datt se et spieren. 10:19 Wee mech wéinst mengem Schued! meng Halswéi ass ganz penibel. Awer ech hu gesot: Sécher ass dat meng Krankheet, an ech muss se leiden. 10:20 Mäi Zelt ass zerstéiert, an all meng Schnouer si gebrach; meng Kanner hu mech verlooss a sinn ëmkomm; n oder et gëtt kee fir mäi Zelt auszestrécken oder meng Ridoen opzeriichten. 10:21 Fir d'Hierden goufen verléift, an hunn den Här net gesicht; dofir si se net gutt gaang, an all hir Béischte ware verspreet.

10:22 Kuckt, d'Stëmm vum Rumeur kënnt, an e grousst Oprou aus dem Land vum Norden, fir all d'Stied vu Juda zu enger Wüstland ze maachen, eng Wunnplaz fir Schakalen. 10:23 Ech weess, o Jehova, datt de Mënsch net Här vu sengem Wee ass, an och net vum Mënsch deen trëppelt seng Schrëtt bestallt. 10:24 Strof mech, o Jehova, awer mat Uerteel ; net mat Ärer Roserei, sou datt Dir mech net annihiléiert. 10:25 Gitt Är Roserei op d'Leit, déi Iech net kennen, an op d'Natiounen, déi Ären Numm net ruffen; well si hunn de Jakob giess, hunn hien ofgerappt, hunn hien verbraucht an hunn seng Wunneng verwinnt.

JEREMIAH
Kapitel 11

11: 1 D'Wuert, dat vum Här zu Jeremiah koum, a seet: 11: 2 Héiert d'Wierder vun dësem Bund, a schwätzt mat all Mënsch vu Juda a mat all Awunner vu Jerusalem. 11: 3 An Dir sollt zu hinnen soen: Sou seet den Här, Gott vun Israel: Verflucht de Mann, deen net de Wierder vun dësem Bund hält, 11: 4 deen ech Äre Pappen den Dag gebot hunn, datt ech se aus dem Land vun Egypten erausbruecht hunn, aus dem Schmelzhäre vun Eisen, a sot zu hinnen: Héiert meng Stëmm a erfëllt meng Wierder, no alles wat ech Iech bieden; an Dir wäert mäi Vollek sinn, an ech wäert Äre Gott sinn; 11: 5 fir den Eed ze bestätegen, deen ech Äre Pappen gemaach hunn, datt ech hinnen d'Land ginn, dat mat Mëllech an Hunneg leeft, sou wéi et haut ass. An ech hu sponmentéiert a gesot: Amen, o Här. 11: 6 An den Här sot zu mir: Erkläert all dës Wierder an de Stied vu Juda an an de Stroosse vu Jerusalem a sot: Héiert d'Wierder vun dësem Bund an maach se. 11: 7 Well ech hunn Äre Pappen feierlech protestéiert deen Dag, wou ech se aus dem Land vun Ägypten opgestan hunn, a si vun Ufank un an ouni ophalen bis haut opmierksam ze soen, héiert meng Stëmm. 11: 8 Awer si hunn net héieren, an hunn se net hir Ouer geneigt, mä si sinn all no der Fantasie vu sengem béisen Häerz gaang; dofir wäert ech all d'Wierder vun dësem Bund op hinnen bréngen, déi ech hinne gebueden hunn ze erfëllen, a si hunn et net gehal. 11: 9 An den HÄR sot zu mir: Eng Verschwörung gëtt fonnt tëscht de Männer vu Juda an tëscht den Awunner vu Jerusalem.

11:10 Si sinn zréck an d'Fluch vun hiren éischten Elteren zréckgaang , déi net op meng Wierder héieren hunn, a sinn no anere Götter gaang fir se ze déngen; D'Haus vun Israel an d'Haus vu Juda hu mäi Bund, dat ech mat hire Pätter gemaach hunn, ongëlteg gemaach. 11:11 Dofir seet sou den Här: Kuckt, ech bréngen Béisen op hinnen, vun deenen se net kënnen entkommen; a si kräischen zu mir, an ech héieren se net. 11:12 An d'Stied vu Juda an d'Awunner vu Jerusalem ginn a ruffen d'Götter un déi se Räucher brennen, déi se net fäeg sinn ze retten an der Zäit vun hirem Béisen. 11:13 Fir no der Zuel vun Äre Stied waren Är Gëtter, O Juda; an no der Unzuel vun Äre Stroossen, o Jerusalem, hutt Dir d'Altoren vun der Iwwelzegkeet gesat, Altor fir de Baäl Wierkung ze bidden. 11:14 Dir bidd also net fir dëst Vollek, an hieft och kee Gejäiz oder Gebied fir si op; well ech héieren net wann se an hirer Leed zu mir kräischen. 11:15 Wéi e Recht huet mäi beléiften a mengem Haus, nodeems ech vill Abominatioune gemaach hunn? Mengt Dir datt d'Affer an d'helleg Fleesch vun den Affer Iech vun der Strof retten? Kanns de dech bretzen? 11:16 Gréngen Olivebam, schéin a senger Uebst an an sengem Ausgesinn, den Här huet Ären Numm genannt. Op der Stëmm vun engem haarde Brüll huet hien e Feier gemaach fir et ze beliichten, a seng Branchen goufen gebrach. 11:17 Fir den HÄR vun de Gäscht , déi dech geplanzt hunn, huet Béis géint dech geschwat, wéinst der Schlechtheet, déi d'Haus vun Israel an d'Haus vu Juda gemaach hunn, a provozéiert mech duerch Zenséierung vu Baal.

11:18 A Jehova huet mir gesot, an ech hunn hie kannt; dunn hues du mir seng Wierker gesinn. 11:19 An ech war wéi en onschëlleg Lämmchen, dat se féiere fir geschluecht ze ginn, well ech hunn net verstanen datt si Pläng géint mech ausgeduecht hunn, a gesot: Loosst eis de Bam mat sengen Uebst zerstéieren an ofschneiden aus dem Land vun de Liewegen, sou datt et kee Gediechtnes méi vu sengem Numm gëtt. re. 11:20 Awer, O Här vun den Häre, déi gerecht riichten, dee Geeschter an Häerzer sicht, däerf ech Är Rache op si gesinn; well ier Dir ech meng Saach ausgesat hunn. 11:21 Dofir seet sou den Här iwwer d'Männer vun Anathoth, déi Äert Liewen sichen a soen: Profeet net am Numm vum Här, soss stierft Dir un eis Hänn; 11:22 Sou seet den Här vun den Häre: Kuckt, ech wäert se bestrofen. Déi jonk Männer stierwen duerch de Schwert, hir Jongen an hir Meedercher stierwen un Honger, 11:23 an et gëtt kee Rescht vun hinnen, well ech bréngen de Männer vun Anathoth Béis, d'Joer vun hirer Strof.

JEREMIAH
Kapitel 12

1 2: 1 Dir sidd gerecht, Här, fir datt ech mat lech streiden; awer ech plädéieren lech meng Saach. Firwat geet de Wee vun de Schlechtem gutt, an all déi, déi sech ongerecht behuelen, hu gutt? 12: 2 Dir hutt se gepflanzt, a si hunn d'Wurzel gemaach; si wuessen an droen Uebst; Dir sidd no bei hirem Mond, awer wäit vun hiren Häerzer ewech. 12: 3 Awer Dir, o Jehova, kennt mech; du hues mech gesinn, an du hues mäin Häerz vis-à-vis vun lech probéiert; Gitt se wéi Schof fir ze schluechten, a markéiert se fir den Dag vum Schluechten. 12: 4 Wéi laang wäert d'Land verlooss ginn, an d'Gras vum ganze Feld verdréchnen? Wéinst der Schlechtheet vun deenen, déi dran wunnen, feelt d'Ranner an d'Villercher; well se soten: Gott wäert eis Enn net gesinn. 12: 5 Wann Dir mat de Foussgänger gerannt sidd, a si hunn lech midd gemaach, wéi wäert Dir mat de Päerd kämpfen? A wann Dir net sécher sidd am Land vum Fridden, wéi wäert Dir an den Dicken vum Jordan maachen? 12: 6 Fir och Är Bridder an Ärem Papp sengem Haus, si si géint lech opgestan, och si hunn no lech geruff. Gleeft hinnen net wa se gutt mat lech schwätzen . 12: 7 Ech hunn mäi Haus verlooss, ech hunn meng Ierfschaft verlooss, ech hunn dat wat meng Séil gär hat an d'Hand vu senge Feinde ginn. 12: 8 Meng Ierfschaft war fir mech wéi e Léiw am Bësch; hien huet gejaut géint mech; dofir hunn ech et gehaasst. 12: 9 Ass meng Ierfschaft fir mech wéi e faarwege Gräifvull? Sinn net Gräifvillercher géint hatt ronderëm? Kommt, versammelt, Dir all d'Béischt vum Feld, kommt fir hatt z'iessen.

12:10 Vill Schäfer hu mäi Wéngert zerstéiert, si hunn meng Ierfschaft getrëppelt, si hu mäi wäertvollt Patrimoine zu enger Wüst an enger Wüst gemaach. 12:11 Si gouf zu enger Wüst gemaach, a si wollt iwwer mech an der Wüst; Déi ganz Äerd gouf verwinnt, well et war kee Mënsch ze bedenken. 12:12 Op all Héichten vun der Wüst koumen Zerstéierer; well de Schwert vum Jehova wäert vun engem Enn vun der Äerd op dat anert verschléissen; et gëtt kee Fridde fir all Fleesch. 12:13 Si hunn Weess gesaat, an hunn Äscht gezillt; Si haten d'Ierfschaft, awer si hunn näischt profitéiert; si wäerte sech fir seng Friichte schummen, wéinst der gliddeger Roserei vu Jehova. 12:14 Sou seet den HÄR géint all meng béis Noperen, déi d'Ierfschaft beréieren, déi ech mäi Vollek Israel besetze gelooss hunn: Kuckt, ech réckelen se aus hirem Land, an zéien d'Haus vu Juda aus hirer Mëtt. 12:15 An nodeems ech se opgerappt hunn, wäert ech zréck a Barmhäerzegkeet iwwer si hunn, an ech wäert se zréckbréngen, jiddfereen zu senger Ierfschaft an all een zu sengem Land. 12:16 A wa se suergfälteg d'Weeër vu mengem Vollek léieren, a mengem Numm ze schwieren a soen: Wéi den Här lieft, sou wéi se mäi Vollek geléiert hunn, beim Baal ze schwieren, da wäerte se an der Mëtt vu mengem Vollek gutt goen. 12:17 Awer wa se net nolauschteren, wäert ech déi Natioun upaken, uproot an zerstéieren, seet den Här.

JEREMIAH
Kapitel 13

13: 1 Sou seet den HÄR zu mir: Géi a kaaft lech e Léngengürtel a gürt et un den Ämter, an et setzt en net am Waasser. 13: 2 An ech hunn d'Gürtel nom Wuert vum Här kaaft an hunn se op meng Lende geluecht. 13: 3 D'Wuert vum Herrgott koum zu der zweeter Kéier zu mir a sot: 13: 4 Huelt de Rimm, deen Dir kaaft hutt, deen op Ären Lännereien ass, a gitt op a gitt an d'Euphrat, a verstoppt en do am Spalt vun engem Fiels. 13: 5 Also sinn ech fortgaang an hunn et bei den Eufrater verstoppt, sou wéi den Här mir gesot huet. 13: 6 An et ass geschitt, datt no villen Deeg den Här zu mir gesot huet: Stéi op a géi bei d'Eufrat, an huel vun do aus de Rimm, deen ech lech gebueden hunn do ze verstoppen. 13: 7 Du sinn ech an d'Euphrat gaang, an hunn gegruewen an hunn de Rimm vun der Plaz geholl, wou ech et verstoppt hunn; a kuck, de Gürtel war verrot; et war gutt fir näischt. 13: 8 An d'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 13: 9 Sou seet den HÄR: Sou verrot ech de Stolz vu Juda an de grousse Stolz vu Jerusalem. 13:10 Dës béis Leit, déi meng Wierder net héiere wëllen, déi an de Virstellunge vun hiren Häerzer goen, an déi no anere Gëtter goen, fir se ze déngen, a sech virun hinnen ze béien, gëtt wéi dëse Rimm, dee fir näischt ass gutt. 13:11 Well sou wéi d'Gürtel un d'Länn vum Mann verbonnen ass, sou hunn ech dat ganzt Haus vun Israel an dat ganzt Haus vu Juda zesumme gesammelt, seet den HÄR, fir datt si fir mech fir d'Leit a fir Ruhm, fir Luef a fir Éier sinn. ; awer si hunn net gelauschtert.

13:12 Dir sollt dofir dëst Wuert zu hinnen soen: Sou seet den Här, de Gott vun Israel: All Jar soll mat Wäin gefëllt ginn. A si soen lech: Wësse mir net datt all Jar mat Wäin gefëllt gëtt? 13:13 Da sot Dir zu hinnen: Sou seet den HÄR: Kuckt, ech fëllen all d'Awunner vun dësem Land mat Dronkenheet, an d'Kinneke vum David Bestand, deen op sengem Troun sëtzen, d' Porter an d'Prophéiten an all d'Awunner vu Jerusalem; 13:14 an ech briechen se géinteneen, Eltere mat Kanner, seet de Jehova; Ech wäert net verzeien, an och net Barmhäerzegkeet oder Barmhäerzegkeet hunn, fir se net ze zerstéieren.

13:15 Lauschtert an héiert; sief net ëmsoss, well den Här huet geschwat. 13:16 Gitt Herrlechkeet den Här Äre Gott, ier hien d'Däischtert bréngt ze kommen, a ier Är Féiss op d'Bierger vun der Däischtert stierzen, an Dir waart op d'Liicht, an hie mécht et an de Schiet vum Doud an der Däischtert. 13:17 Awer wann Dir dëst net héiert, wäert meng Séil am Geheimnis kräischen wéinst Ärem Stolz; a kräischend kräischen, meng Ae schmëlzen an Tréinen, well de Schof vum Här gouf gefaange gemaach. 13:18 Sot dem Kinnek an der Kinnigin: Sidd bescheed, setzt lech um Buedem; well d'Kroun vun Ärer Herrlechkeet vun Äre Käpp gefall ass. 13:19 D'Stied vum Negev goufen zougemaach, an et war keen deen se opmaacht; ganz Juda gouf transportéiert, a Gefaangenschaft ageholl war alles vun hatt. 13:20 Lueft Är Aen a kuckt déi, déi aus dem Norde kommen. Wou ass de Flock deen lech geschenkt gouf, Äre schéinen Trapp?

13:21 Wat wäert Dir soen wann hien déi als Kapp iwwer lech setzt déi Dir geléiert hutt Är Frënn ze sinn? Wäerte si lech net wéi eng Fra an der Aarbecht? 13:22 Wann Dir an Ärem Häerz seet: Firwat ass dat mat mir geschitt? Wéinst der Enormitéit vun Ärem Béisen, goufen Är Röcke opgedeckt, Är Fersen goufen entlooss. 13:23 Kann den Äthiopier seng Haut änneren, an de Leopard seng Flecken? Also och, kënnt Dir gutt maachen, gewinnt sinn, schlecht ze maachen? 13:24 Duerfir wäert ech se an de Wüstwand streuen, wéi e Paff. 13:25 Dëst ass Ären Deel, deen Deel deen ech fir lech gemooss hunn, seet den Jehova, well Dir mech vergiess hutt an d'Lige vertraut. 13:26 Ech wäert also och Är Röcke virun Äert Gesiicht entdecken, an Är Scham wäert opgedeckt ginn , 13:27 Är Ehebriecher, Äert Nopesch, de Béise vun Ärem Unzucht op den Hiwwelen; um Feld hunn ech Är Abominatioune gesinn. Wee dir, Jerusalem! Wäert Dir endlech net propper sinn? Wéi laang dauert et lech selwer ze purifizéieren?

JEREMIAH
Kapitel 14

14: 1 D'Wuert vum Här, dat wéinst der Dréchent bei den Jeremiah koum. 1 4: 2 Juda trauert, an hir Paarte goufen entpopuléiert; si souzen traureg um Buedem, an de Geruff vu Jerusalem ass eropgaang. 14: 3 D'Adelen hunn hir Dénger an d'Waasser geschéckt; si koumen an d'Schwammen, a hu kee Waasser fonnt; si si mat hiren eidele Schëffer zréckkomm; si hu sech geschummt, duerchernee, an hunn de Kapp bedeckt. 14: 4 Well de Buedem geknackt ass, well et kee Reen am Land war, sinn d'Bauere verwiesselt, si hunn de Kapp bedeckt. 14: 5 Och d'Hirsch op de Felder huet gebuer an hunn hir Jonk verlooss, well et war kee Gras. 14: 6 An d'Wild leselen stoungen op der Héicht, si hunn de Wand gesuckelt wéi Schakalen; seng Ae si bedeckt well kee Gras war. 14: 7 Och wann eis Ongerechtegkeeten géint eis bestätegen, o Jehova, handelt wéinst Ärem Numm; well eis Rebelliounen sech multiplizéiert hunn, hu mir géint dech gesënnegt. 14: 8 O Hoffnung vun Israel, hirem Keeper an der Zäit vu Probleemer, firwat sidd Dir e Frieme am Land ginn, an e Reesender deen an d'Pensioun geet fir d'Nuecht ze verbréngen? 14: 9 Firwat sidd Dir wéi e Mann erstaunt, a wéi e staarke Mann, deen net kann ausliwweren? Awer Dir sidd ënner eis, Jehova, an Ären Numm gëtt op eis geruff; verlooss eis net. 14:10 Sou seet den Här iwwer dëst Vollek: Si hu sech gär gewandert an hunn hire Féiss kee Rescht ginn ; dofir ass de Jehova net frou mat hinnen; Hie wäert sech elo un hir Ongerechtegkeet erënneren a wäert hir Sënnen bestrofen. 14:11 Den Här sot zu mir: "Bied net fir dëst Vollek fir ëmmer.

14:12 Wa se faaschten, héieren ech net hiert Gejäiz, a wa se e verbrannt Affer bidden an en Affer, wäert ech et net akzeptéieren, mee se mat dem Schwert, mat Honger a mat der Pest konsuméieren. 14:13 An ech hu gesot: Ah! Ah, Här Jehova! Kuckt, d'Prophéiten soen zu hinnen: Dir wäert kee Schwert gesinn, an et gëtt keen Honger ënner lech, awer op dëser Plaz ginn ech lech wierklech Fridden. 14:14 Dunn huet den Här zu mir gesot: D'Prophéiten profezeieren falsch a mengem Numm; Ech hunn se net geschéckt, an ech hunn se net commandéiert, an ech hunn net mat hinne geschwat; leien Visioun, Divination, Vanity a Bedruch vu sengem Häerz profezeieren lech. 14:15 Dofir seet sou den Här iwwer d'Prophéiten, déi a mengem Numm prophezeechen, déi ech net geschéckt hunn, an déi soen: Et gëtt weder Schwäert nach Hongersnout an dësem Land; mat Schwert an Honger ginn dës Prophéiten verbraucht. 14:16 An d'Leit, op déi se profezeechen, ginn duerch Hongersnout a mam Schwert an d'Stroosse vu Jerusalem gefouert , an et gëtt keen deen se begruewen, hir Fraen, hir Jongen an hir Meedercher; an ech schëdden hir Ongerechtegkeet op hinnen aus. 14:17 Dir sollt dofir dëst Wuert zu hinne soen: Loosst meng Aen Nuechten an Dag Tréinen ausginn, a loossen se net ophalen; well d'Jongfra Duechter vu mengem Vollek mat enger grousser Zerstéierung gebrach ass, mat enger ganz schmerzhafter Pescht. 14:18 Wann ech an d'Feld ginn, kuck, si gi vum Schwäert ëmbruecht; a wann ech an d'Stad ginn, sinn ech krank vum Honger; well souwuel de Prophet wéi och de Paschtouer sinn op der Äerd gewandert an hunn et net verstanen.

14:19 Hutt Dir de Juda ganz verworf? Hutt Är Séil de Zion gehaasst? Firwat hutt Dir eis hoffnungslos verletzt? Mir hoffen op Fridden, an et war kee Gutt; Heelungszäit, a kuck Duercherneen. 14:20 Mir erkennen, o Jehova, eis Béisheet, eis Béisen un eis Pappen; well mir hu géint dech gesënnegt. 14:21 Wéinst Ärem Numm refuséiert eis eis net, an net ongläiche Ären herrlechen Troun; denkt drun, net ongëlteg Äre Pakt mat eis. 14:22 Ass et ënner den Idoler vun den Natiounen, déi et reenen? A ginn den Himmel Reen? Sidd Dir net Jehova eise Gott? An Dir hoffen mir also, datt Dir all dës Saache gemaach hutt.

JEREMIAH
Kapitel 15

15: 1 Den Här sot zu mir: Wann de Moses an de Samuel viru mir stinn, wier mäi Wëlle net bei dësem Vollek; geheit se aus menger Präsenz, a komm eraus. 15: 2 A wa se dech froen: Wou gi mir hin? du solls zu hinne soen: Sou seet den Här: Deen deen zum Doud ass, zum Doud; Dee mam Schwert, mam Schwert; deen deen hongereg, hongereg; an deen a Gefaangenschaft geet, a Gefaangenschaft. 15: 3 An ech schécken véier Aarte vu Strof op si, seet den HÄR: e Schwert fir ëmzebréngen, an Hënn, fir an d'Stécker ze räissen, an d'Villercher vun der Loft an d'Déieren vun der Äerd, fir ze friessen an ze zerstéieren. 15: 4 An ech wäert se zu Terror an all d'Kinnekräicher vun der Äerd iwwerginn, wéinst dem Manasseh, dem Jong vum Hiskia, dem Kinnek vu Juda, fir wat hien zu Jerusalem gemaach huet. 15: 5 Fir wien wäert Barmhäerzegkeet iwwer dech hunn, Jerusalem? Wien gëtt vun Ärer Saach traureg , oder wien kënnt fir Äre Fridden froen? 15: 6 Dir hutt mech verlooss, seet den Här; du hues zréckgedréint; dofir wäert ech meng Hand iwwer dech ausstrecken an dech zerstéieren; Ech si midd ze bedaueren 15: 7 Och wann ech se an d'Tore vun der Äerd begeeschtert hunn a meng Leit Kannerlos gelooss hunn an se zerstéiert hunn, hunn se sech net vun hire Weeër zréckgewand. 15: 8 Seng Witfraen hu mir méi multiplizéiert wéi de Sand vum Mier; Ech hunn en Zerstéierer géint si bruecht de Mëtteg op d'Mamm an op d'Kanner; Ech hunn Angscht op eemol op d'Stad gefall.

15:9 Si war labber, déi siwe gebuer huet; seng Séil war mat Péng gefëllt, seng Sonn huet sech ënnerbruecht wann et nach Dag war; si war genéiert an duercherneen; a wat nach dovu bleift wäert ech dem Schwert viru senge Feinde ginn, seet den Här. 15:10 Wee mech, meng Mamm, datt Dir mir e Mann vu Sträit an e Mann vu Sträit fir d'ganz Äerd gebuer hutt! Ech hunn ni ginn oder geléint, a jidderee verflucht mech. 15:11 Also sief et, o Jehova, wann ech lech net fir säi Wuel plädéiert hunn, wann ech lech net am Numm vum Feind an Zäite vu Probleemer an Zäite vu Probleemer plädéiert hunn ! 15:12 Kann iergendeen Eisen briechen, Eisen aus dem Norden a Bronze? 15:13 Äre Räichtum an Är Schätz ginn ech ouni Präis ze plunderen, fir all Är Sënnen, an op all Ärem Territoire . 15:14 An ech wäert lech Är Feinde maachen an engem onbekannte Land fir lech ze déngen; well e Feier ass a menger Roserei entzündegt ginn, an et brennt op dech.

15:15 Dir wësst et, o Här; erënnert mech, a besicht mech, a rächt mech op meng Feinden. Net Schold mech Är Roserei an andeems; Dir wësst datt ech fir Léift vun lech Affront leiden. 15:16 Är Wierder goufen fonnt, an ech hunn se giess; an däin Wuert war d'Freed an d'Freed vu mengem Häerz; well Ären Numm gëtt op mech geruff, o Jehova, Gott vun den Heieren. 15:17 Ech hunn net an der Gesellschaft vu Scoffers gesat, ech war och net opfälleg wéinst Ärer Prophezeiung; Ech souz alleng, well Dir hutt mech mat Roserei gefëllt.

15:18 Firwat war meng Péng éiweg, a meng hoffnungslos Wonn zouginn datt et net geheelt gëtt? Sidd Dir fir mech wéi eng illusoresch Saach , wéi Waasser déi net stabil sinn? 15:19 Dofir seet sou den HÄR: Wann Dir sech dréint, wäert ech dech restauréieren, an Dir wäert viru mir stoen; a wann Dir dat wäertvollt vun der Flucht trennt, wäert Dir wéi mäi Mond sinn. Konvertéiert se lech, an Dir konvertéiert net zu hinnen. 15:20 An ech wäert lech an dëser Stad eng befestegt Mauer aus Bronze maachen, a si wäerte géint lech kämpfen, awer si wäerten lech net besiegen; well ech mat dir sinn fir dech ze schützen an dech ze verteidegen, seet den Jehova. 15:21 An ech wäert dech aus der Hand vun de Béisen befreien, an ech wäert dech aus der Hand vun de Staarke befreien.

JEREMIAH
Kapitel 16

16: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 16: 2 Dir sollt keng Fra fir Iech selwer huelen, an Dir sollt keng Jongen oder Meedercher op dëser Plaz hunn. 16: 3 Well sou seet den Här iwwer Jongen a Meedercher, déi op dëser Plaz gebuer sinn, hir Mammen, déi hinnen op d'Welt bréngen, a Pappen, déi se op dëser Äerd droen: 16: 4 Si stierwe vu schmerzhafte Krankheeten; Si ginn net gejaut oder begruewen; Si wäerte wéi d'Dünger op der Äerd sinn; si gi mam Schwert a mam Honger verbraucht, an hire Kierper déngt als Nahrung fir d'Villercher vum Himmel an d'Déieren vun der Äerd. 16: 5 Fir sou seet den HÄR: Gitt net an d'Haus vun der Trauer, gitt net fir ze traueren oder tréischten se net; well ech hu meng Fridde vun dësem Vollek geholl, seet den Här, meng Barmhäerzegkeet a meng Barmhäerzegkeet. 16: 6 Grouss a kleng wäerten op dëser Äerd stierwen; si wäerten net begruewen, an och net jäizen, an och net hir Hoer räissen oder frächen fir et s; 16: 7 Och si sollten net Brout fir si traueren fir se fir hir Doudeg ze tréischten; och si sollten hinnen e Glas Trouscht ginn fir hire Papp oder fir hir Mamm ze drénken. 16: 8 Gitt och net an e Festsall fir bei hinnen ze sëtzen ze iessen oder ze drénken. 16: 9 Well sou seet den HÄR vun den Häre, de Gott vun Israel: Kuckt, ech loossen op dëser Plaz ophalen, virun Ären Aen an an Ären Deeg, all Stëmm vu Freed, an all Stëmm vu Freed, an all Stëmm vun engem Mann. an all Stëmm vun enger Fra.

16:10 An et wäert geschéien datt wann Dir dëst Vollek all dës Saache verkënnegt, da soen se Iech: Firwat proklaméiert den Här all dat grousst Béis géint eis? Wéi eng Schlechtheet ass eis, oder wéi eng Sënn ass eis, déi mir géint Jehova eise Gott gemaach hunn? 16:11 Da sot Dir zu hinnen: Well Är Pappen mech verlooss hunn, seet den HÄR, an aner Gëtter gefollegt hunn an hinnen zerwéiert hunn, a sech virun hinne gebéit hunn, a mech verlooss hunn a mäi Gesetz net agehalen hunn; 16:12 an Dir hutt méi schlecht gemaach wéi Är Pappen; well kuck, Dir gitt jidderengem no der Fantasi vun Ärem béisen Häerz, a lauschtert net no mir. 16:13 Dofir wäert ech dech aus dësem Land verdreiwen an e Land dat weder Dir nach Är Pappen kannt hunn, an do wäert Dir aner Gëtter am Dag an an der Nuecht déngen; well ech weisen Iech net Barmhäerzegkeet. 16:14 Trotzdem, kuck, d'Deeg kommen, seet den Här, wann et net méi gesot gëtt: Wéi den Här lieft, deen d'Kanner vun Israel aus dem Land vun Egypten erausbruecht huet; 16:15 awer: Wéi den HÄR lieft, huet hien d'Kanner vun Israel aus dem Land vum Norden, an aus all de Länner, wou hien se verdriwwen huet, bruecht. an ech ginn se zréck an hiert Land, wat ech hiren Elteren ginn hunn. 16:16 Kuckt, ech schécken vill Fëscher, seet den HÄR, a si wäerten se fänken, an duerno schécken ech vill Jeeër, a si gi se op all Bierg an op all Hiwwel an an de Grotten vun de Fielsen. 16:17 Fir meng Aen sinn op all seng Weeër, déi net vu mir verstoppt sinn, an och seng Ongerechtegkeet ass net vun der Präsenz vu mengen Ae verstoppt.

16:18 Awer als éischt wäert ech Är Ongerechtegkeet zréckbezuelen an Är Sënn duebel; well si hu mäi Land mat de Läiche vun hiren Idoler zerstéiert, a meng Ierfschaft mat hiren Abominatioune gefëllt. 16:19 O Här, meng Kraaft a meng Kraaft, a meng Zuflucht an der Zäit vu Probleemer, d'Natioune kommen zu Iech vun den Ennen vun der Äerd, a si soen: Bestëmmt eng Ligen huet eis Pappen besat, Eidelheet, an et ass keen an hinnen Virdeel. 16:20 Wäert de Mënsch Gëtter fir sech selwer maachen? Awer si sinn net Götter. 16:21 Dofir, kuck, ech léieren Iech dës Kéier, ech wäert Iech meng Hand a meng Kraaft bekannt maachen, an Dir wësst datt mäi Numm Jehova ass.

JEREMIAH
Kapitel 17

17: 1 D'Sënn vu Juda gëtt mat engem Eiseméisel a mat engem Diamant-Punkt geschriwwen; Et ass op der Tablet vun hirem Häerz handgeschnitzen, an iwwert d'Klarinetten vun hirem Altär, 17: 2 iwwerdeems hir Kanner erënneren hir Altär an hirem Asherah Biller, déi sinn d'Geméiszort Beem an op der héich Hiwwele, 17: 3 op de Bierger an um Feld. All Är Schätz ginn ech fir d'Sënn vun Ären Héichplazen an Ärem ganzen Territoire ze plënneren. 17: 4 An Dir wäert d'Ierfschaft verléieren, déi ech Iech ginn hunn, an ech wäert Iech Är Feinde an engem Land maachen, deen Dir net wosst; well Dir hutt e Feier a menger Roserei opgefouert, dat fir ëmmer brennt. 17: 5 Sou seet den Här: Verflucht ass de Mann, deen op de Mënsch vertraut, a Fleesch zum Aarm mécht, an deem säin Häerz vum Här ewechgeet. 17: 6 Hie wäert wéi de Biesem an der Wüst sinn, a wäert net gesinn, wa gutt kënnt, mä wäert an de verdréchene Plazen an der Wüst, an engem verloossenen an onbewunnte Land wunnen. 17: 7 Geseent ass de Mann, deen op den Här vertraut, an deem säi Vertrauen den Här ass. 17: 8 Fir et ass wéi e Bam, deen um Waasser gepflanzt ass , dee vum Stroum wäert root ginn, a wäert net gesinn wann d'Hëtzt kënnt, awer säi Blat wäert gréng sinn; an am Joer vun der Dréchent wäert et net schwaach ginn, an et wäert et net fäerdeg bréngen Uebst ze droen. 17: 9 D'Häerz ass falsch iwwer all Saachen, a pervers; Wien weess et? 17:10 Ech sinn den Här, de Geescht sichen, d'Häerz testen, fir jidderengem no sengem Wee ze ginn, no der Uebst vu senge Wierker.

17:11 Wéi eng Patridge déi deckt wat et net setzt, ass deen deen ongerecht Räichtum accumuléiert; an der Mëtt vu sengen Deeg wäert hien se verloossen, a seng lescht Deeg wäert hien domm sinn. 17:12 Troun vun Herrlechkeet, vun Ufank u erhieft, ass d'Plaz vun eisem Hellegtum. 17:13 O Jehova, Hoffnung vun Israel! all déi, déi dech verloossen, wäerte sech schummen; an déi, déi vu mir ofwäichen, ginn am Stëbs geschriwwen, well si hunn den Här verlooss, e Sprangbuer vu liewege Waasser. 17:14 Heelt mech, o Här, an ech gi geheelt; rett mech, an ech wäert gerett ginn; well Dir sidd mäi Luef. 17:15 Kuckt, si soen zu mir: Wou ass d'Wuert vum Här? Loosst et elo gemaach ginn! 17:16 Awer ech sinn net no lech komm fir dech zu senger Strof opzehiewen, an ech wënschen mech och keen Dag vun der Katastrof, Dir wësst et. Wat aus mengem Mond erauskoum war an Ärer Präsenz. 17:17 Gitt net en Terror fir mech, well Dir sidd mäi Fluchhafen a schlechten Deeg. 17:18 Loossen déi, déi mech verfollegen, sech schummen, a loosse mech net schummen; loosst se iwwerrascht sinn, an ech sinn net verwonnert; bréng de béisen Dag op si, a brécht se mat duebeler Zerstéierung.

17:19 Sou seet den HÄR zu mir: Géi a stell bei der Paart vun de Jongen vum Vollek, duerch déi d'Kinneke vu Juda erakommen an erausgoen, a stell bei allen Diere vu Jerusalem, 17:20 a sot zu hinnen: Héiert de Wuert vum Här, Kinneke vu Juda, an all Juda an all d'Awunner vu Jerusalem, déi duerch dës Paarte erakommen.

17:21 Sou seet den HÄR: Passt op fir Äert Liewen op de Sabbat eng Belaaschtung ze bréngen an et an d'Tore vu Jerusalem ze bréngen. 17:22 Trëfft weder Laaschten aus Ären Haiser um Sabbat, nach maach eng Aarbecht, maacht de Sabbat helleg, wéi ech Ären Elteren gebueden hunn . 17:23 Awer si hunn net héieren, weder hu se hiren Ouer geneigt, awer hunn hir Hals verstäerkt, sou datt se net héieren hunn, a keng Korrektioun kruten. 17:24 Awer wann Dir mir hält, seet den HÄR, keng Laascht duerch d'Tore vun dëser Stad um Sabbat ze lueden , awer de Sabbat helleg ze halen andeems Dir keng Aarbecht maacht, 17:25 gitt Dir eran Paarte vun dëser Stad, a Ween an op Päerd, d'Kinneken a Prënzen, déi um Troun vum David sëtzen, si an hir Prënzen, d'Männer vu Juda an d'Awunner vu Jerusalem; an dës Stad wäert fir ëmmer bewunnt sinn. 17:26 A si kommen aus de Stied vu Juda, aus der Ëmgéigend vu Jerusalem, aus dem Land vum Benjamin, aus der Sephelah, aus de Bierger, an aus dem Negev, a brennen Affer an Affer, an Affer a Wierkung, a bréngen Affer vu Luef fir den Haus vu Jehova. 17:27 Awer wann Dir net op mech lauschtert fir de Sabbat helleg ze halen an net Fracht ze bréngen oder et duerch de Paart vu Jerusalem um Sabbat ze bréngen, wäert ech d' Feier an seng Paarte féieren, an et wäert d'Palaise vu Jerusalem konsuméieren, an net Et wäert ausgeschalt ginn.

JEREMIAH
Kapitel 18

18: 1 D'Wuert vum Här dat zum Jeremiah koum a seet: 18: 2 Stitt op a gitt an d'Haus vum Potter, an do wäert ech lech meng Wierder héieren. 18: 3 An ech sinn erofgaang beim Potter vum Haus, a kuck, hien huet um Rad geschafft. 18: 4 An de Lehmpot, deen hien gemaach huet, gouf a senger Hand verwinnt; an hien ass zréckgaang an huet en anert Schëff gemaach, well et besser schéngt et ze maachen. 18: 5 Dunn ass d'Wuert vum Här zu mir komm, a seet: 18: 6 Kann ech net mat lech maachen wéi dësen Dëppen, O Haus vun Israel? seet den Jehova. Kuckt, wéi Lehm an der Potter ass, sou sidd Dir a menger Hand, o Haus vun Israel. 18: 7 An engem Moment wäert ech géint Vëlker a géint Kinnekräicher schwätzen, opzerappen, ofzerappen an ze zerstéieren. 18: 8 Awer wann dës Vollek sech vun hirer Béisheet wenden, géint déi ech geschwat hunn, wäert ech de Béisen ëmdenken, déi ech geduecht hunn hinnen ze maachen, 18: 9 an an engem Moment wäert ech iwwer d'Leit an d'Kinnekräich schwätzen, fir ze bauen an ze planzen. 18:10 Awer wann hien dat Béist a mengen Ae mécht an net meng Stëmm héiert, bedaueren ech dat Gutt wat ech decidéiert hunn him ze maachen. 18:11 Dofir schwätzt elo direkt mat all Mënsch vu Juda an zu den Awunner vu Jerusalem a seet: Sou seet den Här: Kuckt, ech plangen Béis géint dech a plangen op dech aus; Loosst jidderee sech elo vu sengem béise Wee maachen , a seng Weeër a seng Wierker verbesseren. 18:12 A si soten: Et ass ëmsoss; well mir ginn no eisen Idoler, a jidderee vun eis wäert de Gedanke vun eise béisen Häerzer nokommen.

18:13 Dofir seet sou den Här: Frot elo d'Natiounen, wien huet sou eppes héieren? Grouss Onglécklechkeet huet d'Jungfra vun Israel gemaach. 18:14 Wäert de Schnéi vum Libanon vum Stee vum Feld feelen? Wäerte déi kal Waasser, déi aus wäitem Land lafen, fehlen? 18:15 Fir mäi Vollek huet mech vergiess, zenséiert dat wat Eidel ass, an si sinn op seng Weeër getrollt, an déi al Weeër, fir datt se op Weeër goen an net op engem geschloene Wee, 18:16 fir hirt Land zu enger Wüst ze maachen , Objet vum éiwege Spott; jiddereen, deen derduerch geet, wäert erstaunt sinn, a wäert de Kapp rëselen. 18:17 Als Ostwand streeën ech se virum Feind; Ech wäert hinnen mäi Réck weisen an net mäi Gesiicht, um Dag vun hirem Veruerteelung.

18:18 A si soten: Kommt a loosst eis géint den Jeremiah plot; fir d'Gesetz soll de Paschtouer net scheiteren, an net de Weise beroden, nach d'Wuert de Prophéit. Kommt a schlo him mat der Zong, a loosst eis näischt vu senge Wierder lauschteren. 18:19 O Här, kuckt no mir, an héiert d'Stëmm vun deenen, déi mat mir streiden. 18:20 Ass et falsch fir ëmmer, datt se e Lach fir meng Séil gegruewen hunn ? Denkt drun datt ech virun lech stoungen fir gutt fir si ze schwätzen, fir Är Roserei vun hinnen ofzeginn. 18:21 Dofir gitt hir Kanner op d'Hongersnout, stree se duerch de Schwert, loosst hir Fraen ouni Kanner a Wittfra; an hir Männer ginn ëmbruecht , an hir jonk Männer si vum Krich am Schwert blesséiert ginn.

18:22 Loosst et e Gejäiz aus hiren Haiser sinn, wann Dir op eemol eng Arméi op si bréngt; well se hunn e Lach gegruewen fir mech ze gräifen, a verstoppte Krawatten u menge Féiss hunn. 18:23 Awer Dir, Jehova, wësst all säi Rot géint mech zum Doud; verginn net hir Béisheet, wësch hir Sënn net vun Ärem Gesiicht of; a stierzen ier Dir; maach se hinnen an der Zäit vun Ärer Roserei.

JEREMIAH
Kapitel 19

19: 1 Sou seet den Här: Géi a kaaft en Äerdschëff aus dem Potter, an huel e puer vun den Eelste vum Vollek a vun den Eelste vun de Paschtéier mat; 19: 2 an Dir wäert erausgoen an den Dall vum Jong vum Hinnom, deen am Entrée vun der Ostpaart ass, an do wäert Dir d'Wierder verkënnegen, déi ech Iech soen. 19: 3 Du solls da soen: Héiert d'Wuert vum Här, o Kinneke vu Juda, an Awunner vu Jerusalem. Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Kuckt, ech bréngen dat Béist op dës Plaz, sou datt jiddereen, deen et héiert, seng Oueren kribbelen. 19: 4 Fir si hunn mech verlooss an hunn dës Plaz ofgeleent, an hunn aner Gëtter dovu Räucherstoffer ugebueden, déi si, nach hir Pappen, nach d'Kinneke vu Juda kennen; a si hunn dës Plaz mam Blutt vun Onschëllege gefëllt . 19: 5 A si hunn Héichplazen zu Baal gebaut, fir hir Kanner mam Feier ze verbrennen als Brennoffer fir de Baal selwer; eppes wat ech se net geschéckt hunn, nach geschwat hunn, an och net an de Kapp komm ass. 19: 6 Dofir, kuck, d'Deeg kommen, seet den HÄR, datt dës Plaz net méi Tophet heescht, an och net den Dall vum Jong vum Hinnom, mee den Dall vum Schluechten. 19: 7 An ech wäert de Rot vu Juda a Jerusalem op dëser Plaz zerstéieren, an ech wäert hinnen duerch de Schwert fale loossen virun hire Feinden, an d'Hänn vun deenen, déi hiert Liewe sichen; an ech wäert hire Kierper zum lessen de Villercher vum Himmel an de Béischte vun der Äerd ginn. 19: 8 Ech wäert dës Stad zu engem Erstaunen a Spott maachen; jiddereen, deen derduerch geet, wäert erstaunt sinn, a wäert iwwer all seng Zerstéierung spotten.

19:9 An ech wäert hinnen d'Fleesch vun hire Jongen an d' Fleesch vun hire Meedercher iessen loossen, a jidderee soll d'Fleesch vu sengem Frënd iessen, an der Belagerung an an der Schwieregkeet mat där hir Feinden an déi, déi hiert Liewe sichen, se iwwerhuelen. 19:10 Da briechen Dir d'Schëffer virun den Ae vun de Männer, déi mat lech ginn, 19:11 a soen zu hinnen: Den Här vun den Häre huet zu him gesot: Sou wäert ech dëst Vollek an dës Stad briechen, wéi een deen en Äerdschëff brécht. datt et net méi restauréiert ka ginn; an zu Tophet gi se begruewen, well et gëtt keng aner Plaz fir ze begruewen. 19:12 Sou wäert ech dëser Plaz maachen, seet den Jehova, a seng Awunner, an dës Stad wéi d'Tophet maachen. 19:13 D'Haiser vu Jerusalem, an d'Haiser vun de Kinneke vu Juda, wäerte wéi d'Plaz vun Tophet sinn, onrein, fir all d'Haiser, op deenen hir Diech si Räucherstoffer fir de ganzen Himmel gebueden hunn , an Drénkoffer fir aner Götter gegoss hunn. 19:14 An den Jeremiah ass vun Tophet zréckkomm, wou den HÄR hie virgeschéckt hat fir ze profeien, a stoung um Haff vum HÄR Haus a sot zu all d'Leit, 19:15 Sou seet den HÄR vun den Häre, de Gott vun Israel: Ech hunn hei, an ech bréngen iwwer dës Stad an op all hir Dierfer alles Béises wat ech dergéint geschwat hunn; well si hunn den Hals gestäipt fir net meng Wierder ze héieren.

JEREMIAH
Kapitel 20

20: 1 De Paschtouer Pasur, de Jong vum Immer, deen als Prënz am Haus vu Jehova presidéiert huet, huet den Jeremiah dës Wierder héieren héieren. 20: 2 An de Pasur huet de Jeremiah de Prophéit geschloen an hien an d'Spuer gesat, déi bei der ieweschter Paart vu Benjamin waren, déi an d'Haus vu Jehova gefouert hunn. 20: 3 An den Dag drop huet de Pasur den Jeremiah aus de Lager geholl. Den Jeremiah sot zu him: "Den HÄR huet Ären Numm net Pasur genannt, mee Magor-misabib." 20: 4 Well sou seet den Här: Kuckt, ech maachen dech zu engem Terror fir dech selwer an fir all déi, déi dech gär hunn, a si fale vum Schwert vun hire Feinden, an Är Ae gesinn et; Ech wäert de ganzen Juda an d'Hänn vum Kinnek vu Babylon iwwerginn, an hie wäert se a Babylon gefaange huelen an se mam Schwert ëmbréngen. 20: 5 Ech wäert och all de Räichtum vun dëser Stad iwwerginn, all hir Aarbecht an all hir wäertvoll Saachen; an ech wäert all d'Schätz vun de Kinneke vu Juda an d'Hänn vun hire Feinde ginn, a si plënnere se, an huelen se a bréngen se a Babylon. 20: 6 An Dir, Pasur, an all d'Awunner vun Ärem Haus gitt gefaange goen; Dir gitt Babylon eran, an do stierft Dir, an do gitt Dir begruewen, an all déi, déi dech gutt gär hunn, zu deenen Dir mat enger Ligen profezeiert hutt.

20: 7 Dir hutt mech verfouert, o Här, an ech gouf verfouert; du wars méi staark wéi ech, an du hues mech besiegt; all Dag sinn ech gespot, jidderee mécht mech.

20: 8 Well wann ech schwätzen, da jäizen ech, ech jäizen: Gewalt an Zerstéierung; well d'Wuert vum Här war all Dag e Virworf a Spott. 20: 9 An ech hu gesot: Ech erënnere mech net méi un him a schwätze net méi a sengem Numm; trotzdem war et a mengem Häerz wéi e brennend Feier a menge Schanken agebett; Ech hu probéiert et ze leiden, an ech konnt net. 20:10 Well ech de Murmere vu ville héieren hunn, Angscht vun alle Säiten: Denoncéieren, loossen eis hien denoncéieren. All meng Frënn hu sech gefrot, ob ech géif opginn. Vläicht gëtt hie getäuscht, hu se gesot, a mir wäerte géint hien duerchsetzen, an eis Revanche vun him huelen. 20:11 Awer den Här ass mat mir wéi e mächtege Ris; dofir déi, déi mech verfollegen, stierzen a wäerten net duerchsetzen; Si wäerte vill geschummt ginn , well se net gutt ginn; si wäerten éiweg Duercherneen hunn, déi ni vergiess ginn. 20:12 O Jehova vun den Arméien, deen de Gerechte préift, deen d'Gedanken an d'Häerz gesinn, ech gesinn Är Revanche op hinnen; well ech lech meng Saach uvertraut hunn. 20 : 13 Singt den Här, lueft den Här; well hien d'Séil vun den Aarmen aus der Hand vun de Béiser geliwwert huet. 20:14 Verflucht ass den Dag wou ech gebuer sinn; deen Dag wou meng Mamm mech op d'Welt bruecht huet kann net geseent ginn. 20:15 Verflucht ass dee Mann, dee mengem Papp gesot huet, a sot: E Mannskand ass fir lech gebuer ginn, dat him sou frou mécht. 20:16 A loosst esou ee Mann wéi d'Stied sinn, déi den HÄR geschloen huet an net huet sech ëmgekéiert; héiert Kräie moies, a Stëmme mëttes.

20:17 well hie mech net am Bauch ëmbruecht huet, a meng Mamm wier mäi Graf gewiescht, an hir schwanger Gebärmutter fir ëmmer. 20:18 Firwat sinn ech aus der Gebärmutter erauskomm? Fir Aarbecht a Leed ze gesinn, a meng Deeg a Schimmt verbruecht hunn?

JEREMIAH
Kapitel 21

21: 1 D'Wuert vum HÄR, dat zu Jeremiah komm ass, wéi de Kinnek Zedekiah him de Pashur Jong vu Malchiah an den Zephaniah de Priister Jong vu Maasiah geschéckt huet, fir him ze soen: 21: 2 Frot den Här elo iwwer eis, well de Kinnek vum Nebuchadnezzar vu Babylon mécht Krich géint eis; vläicht wäert den Jehova eis no all senge Wonner maachen, an hie wäert vun eis fortgoen. 21: 3 An de Jeremiah sot zu hinnen: Sou solls du dem Zedekiah soen: 21: 4 Sou seet den Här, Gott vun Israel: Kuckt, ech dréinen de Krichswaffen zréck, déi an den Hänn sinn, mat deenen Dir géint de Kinnek vu Babylon kämpft; an d'Kaldéer, déi ausserhalb vun der Mauer sinn an Iech belagert hunn, sammelen ech se an der Mëtt vun dëser Stad. 21: 5 Ech wäert géint dech kämpfen mat enger erhéierter Hand a mat engem staarken Aarm , mat Roserei a Roserei a grousser Roserei. 21: 6 An ech wäert d'Awunner vun dëser Stad schloen, a Mënsch a Béischt stierwen un enger grousser Pestilenz. 21: 7 Duerno, seet den HÄR, wäert ech den Zedekiah Kinnek vu Juda, seng Dénger, d'Leit an déi, déi vun der Pestilenz, vum Schwert an der Hongersnout an der Stad bleiwen, an d'Hand vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, an d'Hand vum seng Feinden an déi, déi hiert Liewe sichen, an hie wäert se mam Rand vum Schwert schloen; Hie wäert hinnen net verzeien, an och net Erbaarmen op si hunn, an och net Barmhäerzegkeet op si hunn . 21: 8 An zu dësem Vollek sollt Dir soen: Sou seet den Här: Kuckt, ech stellen Iech de Wee vum Liewen an de Wee vum Doud vir.

21:9 Wien an dëser Stad bleift wäert stierwen duerch de Schwert, duerch Hongersnout oder duerch Pescht; awer wien erausgeet an an d' Caldeos geet, déi dech belageren, dee wäert liewen, a säi Liewen ass fir ze plunderen. 21:10 Well ech hu mäi Gesiicht géint dës Stad zum Béisen, an net zum Gudden, seet den Här; Et gëtt an d'Hand vum Kinnek vu Babylon geliwwert, an hie wäert et mam Feier verbrennen. 21:11 An zum Haus vum Kinnek vu Juda sollt Dir soen: Héiert d'Wuert vum Här: 21:12 Haus vum David, sou seet den HÄR: Maacht Gerechtegkeet moies an befreit déi Ënnerdréckt aus der Hand vum Ënnerdrécker, sou datt meng Roserei net erausgeet wéi Feier, an et entsteet an et gëtt keen et ze läschen, wéinst dem Béise vun Äre Wierker. 21:13 Kuckt, ech si géint dech, Awunner vum Dall a vum Steen vum Plain, seet den HÄR; du dee seet: Wie kënnt géint eis a wien kënnt an eis Haiser? 21:14 Ech wäert dech bestrofen no der Uebst vun denge Wierker, seet den Här, an ech wäert e Feier an sengem Bësch maachen, an et wäert alles konsuméiere wat ronderëm hie ass.

JEREMIAH
Kapitel 22

22: 1 Sou seet den Här: Gitt an d'Haus vum Kinnek vu Juda, a schwätzt dëst Wuert do, 22: 2 a sot: Héiert d'Wuert vum Här, o Kinnek vu Juda, deen um Troun vum David sëtzt, du, an Är Dénger, an Är Leit, déi duerch dës Paarte erakommen. 22: 3 Sou seet den Här: Exekutéiert Gerechtegkeet a Gerechtegkeet, a befreit déi Ënnerdréckte vun der Hand vum Ënnerdrécker, an täuscht net oder bekämpft den Onbekannten, de wéinegen oder d'Witfra, a vergësst net onschëlleg Blutt op dëser Plaz. 22: 4 Fir wann Dir dëst Wuert wierklech befollegt, da kommen d'Kinneken, déi op sengem Troun sëtzen amplaz vum David , op Wagonen an op Päerd duerch d'Dieren vun dësem Haus montéiert; hinnen, an hir Dénger an hir Leit. 22: 5 Awer wann Dir dës Wierder net lauschtert, hunn ech vu mir selwer geschwuer, seet den HÄR, datt dëst Haus verlooss gëtt. 22: 6 Well sou seet den HÄR zum Haus vum Kinnek vu Juda: Dir sidd wéi Gilead fir mech an als Spëtzt vum Libanon; awer, ech wäert dech a Solitude maachen, a wéi onbewunnte Stied. 22: 7 Ech wäert Zerstéierer géint dech virbereeden, jiddferee mat senge Waffen, a si wäerten Är gewielten Zeder erofgeschnidden a se an d'Feier werfen. 22: 8 A vill Natiounen wäerten duerch dës Stad passéieren, a jidderee soll zu sengem Begleeder soen: Firwat huet den Jehova dës grouss Stad gemaach? 22: 9 An et gëtt hinnen geäntwert: Well se de Bund vum HÄR, hirem Gott, opginn hunn an aner Gëtter veréiert hunn an hinnen zerwéiert hunn. 22:10 Wéint net fir déi Doudeg, a sympathiséiert och net mat him; kräischen kräischen iwwer deen deen fort ass, well hien wäert ni méi zréckkommen an och net d'Land gesinn, wou hie gebuer gouf.

22:11 Well sou seet den Här iwwer de Sallum de Jong vum Josiah, de Kinnek vu Juda, deen an der Plaz vu sengem Papp Josiah regéiert huet, an deen dës Plaz verlooss huet: Hie kënnt net méi heihinner zréck, 22:12 awer stierft op der Plaz wou se hie gefaange geholl hunn, an hie wäert dëst Land net méi gesinn. 22:13 Wee him, deen säin Haus ouni Gerechtegkeet baut, a seng Säll ouni Eegekapital, säin Noper fir näischt benotzt, an him net de Loun vu senger Aarbecht gëtt! 22:14 Wat seet: Ech bauen fir mech e grousst Haus a grouss Zëmmeren; an mécht Fënsteren derfir op, an deckt et mat Zeder, a lackéiert et mat Vermilion. 22:15 Wäert Dir regéiere well Dir Iech mat Zeder ëmginn ? Huet Äre Papp net giess a gedronk, a Gerechtegkeet a Gerechtegkeet gemaach, an ass et him gutt gaang? 22:16 Hien huet d'Ursaach vun de Leed a Bedierfleche beurteelt, an da war et gutt. Ass et mech net gewosst? seet den Jehova. 22:17 Awer Är Aen an Äert Häerz sinn awer nëmme fir Är Gier, a fir onschëlleg Blutt ze verginn, a fir Ënnerdréckung, a fir falsch ze maachen. 22:18 Dofir seet den Här esou iwwer de Jojakim, de Jong vum Josiah, de Kinnek vu Juda: Si sollten net iwwer hien traueren a soen: Ah, mäi Brudder! an oh, Schwëster! och wäerte se net bedaueren a soen : Oh, Monsieur! Ah, seng Gréisst! 22:19 Hie soll an engem lesel säi Graf begruewe ginn, hien zéien ewech a werfen hien ausserhalb vun den Diere vu Jerusalem. 22:20 Gitt erop op de Libanon a rifft, a sot Är Stëmm zu Basan, a rifft iwwerall; well all Är Liebhaber si vu Struidos.

22:21 Ech hunn Iech an Ärem Wuelstand geschwat, awer Dir sot: Ech héieren net. Dëst war Äre Wee aus Ärer Jugend, datt Dir meng Stëmm ni héieren huet. 22:22 De Wand wäert all Är Hierden leeden, an Är Liebhaber ginn a Gefaangenschaft; da wäert Dir Iech schummen a verwiesselt wéinst all Ärem Béisen. 22:23 Dir hutt am Libanon gelieft, Dir hutt Äert Nascht an den Zeder gemaach. Wéi Dir kräischt wa Péng bei Iech kommen, wéi wéi eng Fra an der Aarbecht! 22:24 Wéi ech liewen, seet den Här, wann de Coniah, de Jong vum Jojakim, de Kinnek vu Juda , e Rank op menger rietser Hand wier, da géif ech dech souguer vun do räissen. 22:25 Ech ginn Iech an d'Hand vun deenen, déi Äert Liewen sichen, an an d'Hand vun deenen, deenen Dir Iech sicht Angscht; jo, an der Hand vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, an an der Hand vun de Chaldéer. 22:26 Ech wäert dech gefaang huelen an Är Mamm, déi dech op d'Welt bruecht huet, an en auslännescht Land wou Dir net gebuer sidd; an do wäert Dir stierwen. 22:27 An an d'Land, op dat se mat hirer ganzer Séil wëllen zréckkommen, do komme se net zréck. 22:28 Ass dëse Mann Conias e verachten a gebrachent Schëff? Ass et en Deal dee kee schätzt? Firwat gouf hien a seng Generatioun geheit, an op de Buedem gehäit, déi se net kannt hunn? 22:29 Land, Land, Land! héiert d'Wuert vum Här. 22:30 Sou seet den HÄR: Schreift wat geschitt mat dësem Mann deen ofstaamt , e Mann mat deem näischt Guddes an all den Deeg vu sengem Liewen geschéie wäert; well kee vu sengen Nokomme wäert um Troun vum David sëtze kënnen an och net iwwer Juda regéieren.

JEREMIAH
Kapitel 23

23: 1 Wee de Schäfer, déi d'Schof vu menger Trapp zerstéieren a streuen! seet den Jehova. 23: 2 Dofir seet den Här Gott vun Israel zu den Hierden, déi mäi Vollek fidderen: Dir hutt meng Schof gestreet, an hutt Angscht gemaach an hutt net ëm si gekëmmert. Kuckt, ech bestrofen de Béisen vun Äre Wierker, seet den Här. 23: 3 An ech selwer wäert de Rescht vu menge Schof aus all de Länner sammelen, wou ech se verdriwwen hunn, a wäert se zréck an hir Heem bréngen; a si wäerte wuessen a multiplizéieren. 23: 4 An ech wäert Hierden iwwer hatt setzen , fir se z'iessen; a si wäerten net méi fäerten, a keng Angscht maachen, an och net erofgesat ginn, seet den Jehova. 23: 5 Kuckt, d'Deeg kommen, seet den HÄR, datt ech dem David eng gerecht Branche erhiewen, an hie wäert als Kinnek regéieren, dee glécklech ass, an Uerteel a Gerechtegkeet op der Äerd ausféiert . 23: 6 A senge Deeg gëtt Juda gerett, an Israel wäert sécher wunnen; an dëst wäert säin Numm sinn mat deem se hien nennen: Jehova eis Gerechtegkeet. 23: 7 Dofir, kuck, d'Deeg kommen, seet den HÄR, wa se net méi soen: Den Här lieft, deen d'Kanner vun Israel aus dem Land vun Ägypten erzunn huet, 23: 8 awer: Den Här lieft, deen den Nokommen vum Haus vun Israel aus dem Land vum Norden, an aus all de Länner wou ech se verdriwwen hunn; a si wäerten an hirem Land liewen.

23: 9 Wéinst de Propheten ass mäin Häerz a mir gebrach, all meng Schanken zidderen; Ech si wéi en Dronken, a wéi e Mann dee vu Wäin dominéiert gouf, virum Här a viru sengen hellege Wierder.

23:10 Fir d'Äerd ass voller Ehebriecher; wéinst dem Fluch ass d'Land verlooss; d'Wüstegrasen opgedréchent; hir Carrière war schlecht, an hir Tapferkeet ass net direkt. 23:11 Well de Prophet an de Priister si béis; Och a mengem Haus hunn ech hir Béis fonnt, seet den Jehova. 23:12 Dofir wäert säi Wee wéi Rutschen an der Däischtert sinn; si wäerte gedréckt ginn, a si falen an et; well ech wäert Béis iwwer si am Joer vun hirer Strof bréngen, seet den HÄR. 23:13 An de Prophete vu Samaria hunn ech Dommheet gesinn; si hunn am Numm vum Baal virausgesot, a mäi Vollek Israel falsch gemaach. 23:14 An an de Prophete vu Jerusalem hunn ech Feeler gesinn; Si hunn Ehebriecher begaangen, a sinn a Ligen getrëppelt an hunn d'Hänn vun de Béisen gestäerkt, sou datt kee sech vun hirem Béisen ëmdréit; Si waren all fir mech wéi Sodom, an hir Awunner wéi Gomorra. 23:15 Dofir seet den Här vun den Häre géint dës Prophéiten: Kuckt, ech loossen se Wermut iessen, a loossen hinnen Gallwaasser drénken; well vun de Prophete vu Jerusalem huet d'Hypokrisie iwwer d'ganz Äerd erausgaang . 23:16 Sou seet den Herrgott vun den Häre: Lauschtert net op d'Wierder vun de Prophéiten, déi Iech profezen si fidderen dech mat ëmsoss Hoffnungen; Si schwätzen Visioun aus hirem eegenen Häerz, net aus dem Mond vum Jehova. 23:17 Si soen heefeg zu deenen, déi mech irritéieren, de Jehova huet gesot: Du solls Fridden hunn; A fir jiddereen, deen no der Hartnäckegkeet vu sengem Häerz trëppelt, se soen: Keen Schued wäert Iech kommen.

23:18 Fir dee war am Geheimnis vum Här, an huet säi Wuert gesinn an héieren? Wie war op säi Wuert opmierksam an huet et héieren? 23:19 Kuckt, den Ustuerm vum HÄR wäert a Roserei opstoen; An de Stuerm dee fäerdeg ass fällt op de Kapp vun de Béisen. 23:20 D'Roserei vum HÄR kënnt net zréck, bis hien et gemaach huet, a bis hien d'Gedanken vu sengem Häerz erfëllt huet ; an de leschten Deeg wäert Dir et voll verstoen. 23:21 Ech hunn dës Prophéiten net geschéckt, awer si si gerannt; Ech hunn net mat hinne geschwat, awer si hunn virausgesot. 23:22 Awer wa se a mengem Geheimnis gewiescht wieren, hätten se meng Leit meng Wierder héieren , a si hätten se zréckgeworf vun hirem béise Wee a vum Béise vun hire Wierker. 23:23 Sinn ech Gott vu just no, seet den Jehova, an net Gott vu wäit ewech? 23:24 Kann iergendeen sech verstoppen, seet den Här, a verstoppte Plazen, déi ech net gesinn? Fëllen ech net, seet den HÄR , Himmel an Äerd? 23:25 Ech hunn héieren wat dës Prophéiten gesot hunn, eng Ligen a mengem Numm viraussoen a gesot: Ech hu gedreemt, ech hu gedreemt. 23:26 Wéi laang wäert dëst an den Häerzer vun de Prophéiten sinn, déi Ligen profezeien, an déi Bedruch an hiren Häerzer profetéieren? 23:27 Denkt Dir net wéi se meng Leit mäi Numm vergiessen mat hiren Dreem déi jidderee sengem Begleeder erzielt, sou wéi hir Elteren mäin Numm vergiess hunn wéinst Baal? 23:28 De Prophéit, deen en Dram huet, erzielt den Dram; a wien och ëmmer mäi Wuert ass, erzielt mäi richtegt Wuert. Wat huet de Schäff mam Weess ze dinn? seet den Jehova.

23:29 Ass mäi Wuert net wéi e Feier, seet den Här, a wéi en Hummer dee Steen brécht? 23:30 Dofir, kuck, ech sinn géint de Prophet , seet den Här, dee meng Wierder klaut, jidderee vu sengen noosten. 23:31 Seet den Här: Kuckt, ech si géint d'Prophéiten, déi hir Zong séiss maachen a soen: Hien huet geschwat. 23:32 Kuckt, seet den HÄR, ech sinn géint déi, déi Dreem a Ligenbiere viraussoen, an hinnen erzielen, a meng Leit mat hire Ligen a mat hirer Schlaang fale loossen, an ech hunn se net geschéckt oder commandéiert; a si hunn dësem Vollek näischt gemaach, seet den Jehova. 23:33 A wann dëst Vollek, oder de Prophéit oder de Priister dech froen, a soen: Wat ass d'Prophezeiung vum Här? du solls zu hinne soen: Dëst ass d'Prophezeiung: Ech verloossen dech, seet den Här. 23:34 An dem Prophet, dem Priester oder de Leit, déi soen: Prophezeiung vum Här, ech wäert eng Strof op dee Mann an op säin Haus schécken. 23:35 Sou soll Dir soen, jiddereen zu sengem Begleeder, an een zu sengem Brudder: Wat huet den Här geäntwert, a wat huet den Här geschwat? 23:36 An ni méi wäert et an Är Erënnerung kommen ze soen: Prophezeiung vum Här; well d'Wuert vun all Mënsch gëtt him duerch Prophezeiung; well Dir hutt d'Wierder vum liewege Gott , dem Här vun den Häre, eisem Gott, pervertéiert . 23:37 Sou soll Dir dem Prophet soen: Wat huet den Här lech geäntwert, a wat huet den Här geschwat? 23:38 Awer wann Dir seet: Prophezeiung vum Här; Dofir seet den Här esou: Well Dir dëst Wuert geschwat hutt, d'Prophezeiung vum Här, wann ech geschéckt hunn fir lech ze soen: Sot net, D'Prophezeiung vum Här.

23:39 Duerfir, kuck, ech werfen dech an d'Vergiessenheet a räis vu menger Präsenz ewech lech an d'Stad, déi ech lech an Ären Elteren ginn hunn; 23:40 an ech leeën lech en éiwege an éiwege Beleidegung mat Fusioun op, déi d'Vergiessenheet ni läscht.

JEREMIAH
Kapitel 24

24: 1 Nom Transport vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon Jeconiah, dem Jong vum Jojakim Kinnek vu Juda, de Prënze vu Juda an den Handwierker an de Schmëtte vu Jerusalem, an hunn se op Babylon bruecht, huet mir den Här gewisen , zwee Kuerf mat Feigen goufen DELANT gesat an vum Jehovas Tempel. 24: 2 Ee Kuerf hat ganz gutt Feigen, wéi Feigen; an deen anere Kuerf hat ganz schlecht Feigen, déi net sou schlecht giess kéinte ginn. 24: 3 An den Här sot zu mir: Wat gesitt Dir, Jeremiah? An ech hu gesot: Figgen; gutt Feigen, ganz gutt; a schlecht, ganz schlecht jo, datt Dir net schlecht iesse kënnt. 24: 4 An d'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 24: 5 Sou seet den Här, de Gott vun Israel: Wat dës gutt Feigen ugeet, sou wäert ech déi betruechten, déi vu Juda fortgefouert ginn, déi ech vun dëser Plaz an d'Land vum Land verdriwwen hunn. Chaldeeër, fir ëmmer . 24: 6 Fir ech wäert meng Aen op si fir gutt setzen, an ech wäert se an dëst Land zréckginn, a wäert se bauen an se net zerstéieren; Ech wäert se planzen an se net uproot. 24: 7 An ech wäert hinnen mäin Häerz ginn, datt se mech kennen, datt ech Jehova sinn; a si wäerte mäi Vollek sinn, an ech an ech wäert hire Gott sinn; well se komme mat ganzem Häerz bei mech zréck. 24: 8 A wéi déi schlecht Feigen, déi net mat Béis giess kënne ginn, sou seet den Här, ech wäert den Zedekiah zum Kinnek vu Juda maachen, seng Prënzen an de Rescht vu Jerusalem, deen an dësem Land lénks ass, an déi, déi am Land wunnen. Vun Egipt.

24:9 An ech wäert hinnen zu enger Lächerung an engem Béise fir all d'Kinnekräicher vun der Äerd maachen; duerch Infamie, zum Beispill, mam Spréchwuert a mam Fluch op all d'Plazen, wou ech se werfen. 24:10 An ech wäert e Schwert, Hongersnout an Hongersnout op si schécken, bis se aus dem Land ausgerott ginn, dat ech hinnen an hire Pätter ginn hunn.

JEREMIAH
Kapitel 25

25: 1 D'Wuert, dat zu Jeremiah komm ass iwwer all d'Leit vu Juda am véierte Joer vum Jojakim Jong vum Josiah, Kinnek vu Juda, dat war dat éischt Joer vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon; 25: 2 wat de Prophéit Jeremiah mat all de Leit vu Juda a mat allen Awunner vu Jerusalem geschwat huet: 25: 3 Vum dräizéngte Joer vum Josiah, dem Jong vum Amon, dem Kinnek vu Juda, bis haut, dat sinn dräi an zwanzeg Joer, D'Wuert vum Här ass zu mir komm, an ech hu fréi geschwat an ouni opzehalen; awer Dir hutt net héieren. 25: 4 An den HÄR huet all seng Dénger d'Prophéiten op Iech geschéckt, se fréi an ouni ophalen ze schécken; awer Dir hutt net héieren, an och net Äert Ouer geneigt fir 25: 5 ze héieren, wéi se soten: Kuckt elo vun Ärem béise Wee a vun der Béisheet vun Äre Wierker, an Dir wunnt am Land dat den Här Iech an Är Pappen fir ëmmer ginn huet; 25: 6 a gitt net no anere Götter, servéiert a veréiert se, a provozéiert mech net mat der Aarbecht vun Ären Hänn ze rosen; an ech wäert dech net schueden. 25: 7 Awer Dir hutt net op mech gelauschtert, seet den HÄR , fir mech mat der Aarbecht vun Ären Hänn zu Ärem Béisen ze rosen. 25: 8 Dofir seet sou den Herrgott vun den Häre: Well Dir meng Wierder net héieren hutt, 25: 9 Kuckt, ech schécken an huelen all déi nërdlech Stämm, seet den Här, an den Nebuchadnezzar de Kinnek vu Babylon, mäi Knecht, an ech bréngen se géint dëst Land a géint seng Awunner, a géint all dës Natiounen ronderëm; an ech wäert se zerstéieren, an zu engem Spott an engem Spott an enger éiweger Wüst maachen.

25:10 An ech wäert d'Stëmm vu Freed maachen an d'Stëmm vu Freed entfalen tëscht hinnen, d'Stëmm vum Bräitchemann an d'Stëmm vun der Braut, de Kaméidi vun enger Millen an d'Liicht vun enger Luucht. 25:11 Dëst ganzt Land gëtt verwinnt an erstaunt; an dës Natiounen wäerten de Kinnek vu Babylon siwwenzeg Joer déngen. 25:12 A wann déi siwwenzeg Joer fäerdeg sinn, wäert ech de Kinnek vu Babylon an déi Natioun wéinst hirer Béisheet bestrofen, seet den HÄR, an d'Land vun de Chaldäer; an ech wäert et a Wüste fir ëmmer maachen. 25:13 An ech wäert iwwer dat Land all meng Wierder bréngen, déi ech dergéint geschwat hunn, mat allem wat an dësem Buch geschriwwe gëtt, virgeschriwwe vum Jeremiah géint all d'Natiounen. 25:14 Well och si vu ville Natiounen a grousse Kinneken ënnerworf ginn; an ech wäert se no hiren Doten zréckbezuelen an no der Aarbecht vun hiren Hänn.

25:15 Fir sou sot den Här, de Gott vun Israel: Huelt aus menger Hand de Becher vum Wäin aus dëser Roserei, a mécht all d'Natiounen, un déi ech Iech schécken, dovun ze drénken. 25:16 A si sollten drénken an zidderen a verréckt ginn wéinst dem Schwert, deen ech ënner hinne schécken. 25:17 An ech hunn de Kielech aus der Hand vum Här geholl an allen Natioune gedronk, op déi den Här mech geschéckt huet: 25:18 op Jerusalem, an d'Stied vu Juda, an hir Kinneken an hir Prënzen, fir se ze setzen am Ruin, a Spott a Spott a Fluch, wéi bis haut; 25:19 dem Pharao, dem Kinnek vun Ägypten, sengen Dénger, senge Prënzen an all sengem Vollek.

25:20 an all d'Mëschung vun den Natiounen, all d'Kinneke vum Land Uz an all d'Kinneke vum Land vun der Philistia, Ashkelon, Gaza, Ekron an de Rescht vun Ashdod; 25:21 Edom, Moab an d'Ammoniten; 25:22 un all d'Kinneke vun Tyrus, un all d'Kinneke vu Sidon, un d'Kinneke vun de Küsten, déi op där Säit vum Mier sinn; 25:23 zu Dedan, Tema a Buz, an all déi, déi hir Tempelen raséieren; 25:24 un all d'Kinneke vun Arabien, un all d'Kinneke vu gemëschte Vëlker, déi an der Wüst liewen; 25:25 un all d'Kinneke vun Zimri, un all d'Kinneke vun Elam, un all d'Kinneke vu Medien; 25:26 un all d'Kinneke vum Norden, déi no a wäit, ee mateneen, an all d'Kinnekräicher vun der Welt, déi op der Äerd sinn; an de Kinnek vu Babylon drénkt no hinnen. 25:27 An du solls zu hinne soen: Sou seet den Här vun den Hären, de Gott vun Israel: Drénkt a sidd gedronk a kräizt a fällt an net opgestan wéinst dem Schwert, dat ech bei Iech schécken. 25:28 A wa se refuséieren de Becher vun Ärer Hand ze huelen fir ze drénken, da sot Dir zu hinnen: Sou seet den Här vun den Hären: Dir musst drénken. 25: 29 Well kuck , d'Stad, déi mat mengem Numm genannt gëtt, fänken ech un ze maachen; An Dir wäert fräigesprach ginn? Dir wäert net fräigesprach ginn; fir e Schwert brénge ech iwwer all d'Awunner vun der Äerd, seet den Här vun den Hären. 25:30 Dir profetéiert dann all dës Wierder géint si a sot zu hinnen: Den Här brëllt aus der Héicht, a vu senger helleger Wunnplaz wäert hien seng Stëmm soen; et brécht haart géint säi Wunnsëtz; D'Lidd vun den Eidechsen wäert géint all d'Awunner vun der Äerd sangen.

25:31 De Kaméidi soll um Enn vun der Äerd kommen, well den Jehova huet Uerteel géint d'Natiounen; hien ass de Riichter vun all Fleesch; Hie wäert de Schlecht dem Schwert liwweren, seet den Här. 25:32 Sou seet den HÄR vun den Häre: Kuckt, dat Béist wäert sech vun Natioun zu Natioun verbreeden, an e grousse Stuerm wäert aus den Enn vun der Äerd opstoen. 25:33 An déi geschloene vum Jehova leien deen Dag vun engem Enn vun der Äerd op dat anert; si trauen net oder si gesammelt oder begruewen; si wäerte wéi Dünger op der Äerd gelooss ginn. 25:34 Lauschtert Dir, Schéifer, a rifft aus; rullt an de Stëbs, Dir Leader vun der Trapp; well Är Deeg sinn erfëllt sou datt Dir geschluecht a gestreet gëtt, an Dir fällt wéi e wäertvollt Schëff. 25:35 An de Fluch vun de Schoofsherd wäert op en Enn kommen, an de Fluch vun de Cheffe vun der Trapp. 25:36 Stëmm vum Gejäiz vun den Hierden, an dem Gejäiz vun den lwwerwaacher vun der Trapp! well den Här hir Weiden ofgebrach huet. 25:37 An déi gréng Weiden ginn duerch déi gliddeg Roserei vum Här zerstéiert. 25:38 Wéi e Léiw huet hien seng Hiel verlooss; well hiert Land gouf duerch de Roserei vum Ënnerdrécker a vum Roserei vu senger Roserei verwüst.

JEREMIAH
Kapitel 26

26: 1 Am Ufank vun der Herrschaft vum Joiakim, dem Jong vum Josiah Kinnek vu Juda, koum dëst Wuert vum Här a sot: 26: 2 Sou seet den Här: Stoe beim Haff vum Herrgott sengem Haus a schwätzt mat all de Stied aus Juda, déi kommen am Haus vu Jehova ze veréieren , all d'Wierder, déi ech Iech gebueden hunn zu hinnen ze schwätzen; hält kee Wuert zréck. 26: 3 Vläicht héieren se, a jidderee wäert sech vu sengem béise Wee maachen, an ech widderhuelen de Béisen, déi ech hinne wëlle maachen, wéinst dem Béise vun hiren Doten. 26: 4 Du solls zu hinnen soen, dofir: Sou seet den Här: Wann Dir net op mech lauschtert a mengem Gesetz ze goen, wat ech Iech virgestallt hunn, 26: 5 fir op d'Wierder vu menge Dénger de Propheten ze lauschteren, déi ech Iech fréi schécken an ouni opzehalen, deenen Dir net héieren hutt, 26: 6 Ech wäert dëst Haus maachen als Shiloh, an dës Stad wäert ech e Fluch fir all d'Natioune vun der Äerd maachen. 26: 7 An d'Priister, d'Prophéiten an all d'Leit hunn den Jeremiah dës Wierder am Haus vu Jehova héieren. 26: 8 Wéi de Jeremiah fäerdeg war alles ze schwätzen, wat den Här him gesot huet, mat all de Leit ze schwätzen, hunn d'Priister an d'Prophéiten an all d'Leit d'Hänn op hie geluecht a gesot: Dir wäert sécher stierwen. 26: 9 Firwat hutt Dir am Numm vum HÄR virausgesot a gesot: Dëst Haus wäert wéi Shiloh sinn, an dës Stad wäert verwüst ginn, bis et keen Awunner ass? An all d'Leit hu sech géint den Jeremiah am Haus vu Jehova versammelt. 26:10 An de Prënze vu Juda hunn dës Saache héieren, a si si vum Kinnekshaus an d'Haus vum Här eropgaang, a souzen am Agang vum neie Paart vum Haus vum Här.

26:11 Dunn hunn d'Priister an d'Prophéiten zu de Prënzen a mat all de Leit geschwat a gesot: Dëse Mann huet d'Doudesstrof gemaach; well hien huet géint dës Stad prophezeit, sou wéi Dir et mat Ären Oueren héieren hutt. 26:12 An den Jeremiah huet zu all de Prënzen a mat all de Leit geschwat a gesot: Den Här huet mech geschéckt fir géint dëst Haus a géint dës Stad ze profeieren, all d'Wierder déi Dir héieren hutt. 26:13 Elo verbessert Är Weeër an Är Wierker, an héiert d'Stëmm vum Här Äre Gott, an den Här wäert sech ëm dat Béist bekéieren, wat hie géint dech geschwat huet. 26:14 Wat mech ugeet, kuck, ech sinn an Ären Hänn; maach vu mir wéi Dir et passt a gerecht. 26:15 Awer wësst sécher datt wann Dir mech ëmbréngt, Dir onschëlleg Blutt op lech selwer werft, an op dës Stad an hir Awunner; well den Här huet mech wierklech bei lech geschéckt fir all dës Wierder an Ären Oueren ze schwätzen. 26:16 An de Prënzen an all d'Leit soten zu de Paschtéier a Prophéiten: Dëse Mann huet d'Doudesstrof net gemaach, well hien am Numm vum Här eise Gott zu eis geschwat huet. 26:17 Dunn sinn e puer vun den Eelste vum Land opgestan an hunn zu der ganzer Versammlung vum Vollek geschwat a gesot: 26:18 De Micha vu Moreset huet an der Zäit vum Hiskia Kinnek vu Juda virausgesot, an huet mat all de Leit vu Juda geschwat a gesot: Sou seet den Här vun den Häre: Zion gëtt geplëmmt wéi e Feld, a Jerusalem wäert Koup vu Ruine ginn, an de Bierg vum Haus wéi Héichte vum Bësch.

26:19 Huet den Hiskia Kinnek vu Juda an de ganzen Juda hien ëmbruecht? Hunn se net den Här gefaart , a gebiet a Präsenz vum Här, an huet den Här sech vum Béisen, deen hie géint si geschwat huet, bekéiert? Wäerte mir dann esou e grousst Béis géint eis Séilen maachen? 26:20 Et war och e Mann, deen am Numm vum Jehova profetéiert huet, den Uria, de Jong vu Shemaiah, vu Kiriath-Jearim, dee géint dës Stad a géint dëst Land virausgesot huet, no all de Wierder vum Jeremiah; 26:21 An de Kinnek Jehoiakim an all seng Grouss an all seng Prënzen hunn seng Wierder héieren, an de Kinnek wollt hien ëmbréngen; Dëst ze verstoen huet d'Uriah Angscht gemaach an ass an Ägypten geflücht. 26:22 An de Kinnek Jojakim huet Männer an Ägypten geschéckt, dem Elnathan, dem Jong vun Achbor, an anere Männer mat him an Egypten; 26:23 Deen huet d'Uriah aus Ägypten bruecht an hien zum Kinnek Jojakim bruecht, deen hien mam Schwert ëmbruecht huet, a säi Kierper an d'Griewer vun der Allgemengheet gehäit huet. 26:24 Awer d'Hand vum Ahikam, dem Jong vu Shaphan, war fir den Jeremiah, sou datt se hien net an d'Hänn vum Vollek ofginn fir hien ëmzebréngen.

JEREMIAH
Kapitel 27

27: 1 Am Ufank vun der Herrschaft vum Jojakim, dem Jong vum Josiah, dem Kinnek vu Juda, koum dëst Wuert vum Här zum Jeremiah, a sot: 27: 2 Den Här huet zu mir gesot: Maacht Iech Bänner a Joch, a set se op den Hals; 27: 3 An Dir schéckt se zum Kinnek vun Edom, an dem Kinnek vu M oab, an dem Kinnek vun den Ammoniten, an dem Kinnek vun Tyrus, an dem Kinnek vu Sidon, vun der Hand vun de Messenger, déi op Jerusalem op Zedekiah kommen. Kinnek vu Juda. 27: 4 An du solls hinnen Uerder ginn, zu hire Meeschter ze soen: Sou seet den Här vun den Häre n, de Gott vun Israel: Sou seet Dir zu Äre Meeschter: 27: 5 Ech hunn d'Äerd gemaach, d'Mënschen an d'Déieren, déi op der Gesiicht vun der Äerd, mat menger grousser Kraaft a mat mengem ausgestreckten Aarm, an ech hunn et ginn un deen ech wollt. 27: 6 An elo hunn ech all dës Länner an d'Hand vum Nebuchadnezzar, dem Kinnek vu Babylon, mengem Dénger, an och de Béischte vum Feld ginn, deen ech him ginn hunn, fir hien ze déngen. 27: 7 An all d'Natiounen wäerten hien, säi Jong a säi Jong säi Jong déngen, bis d'Zäit vu sengem eegene Land och kënnt, a vill Natiounen a grouss Kinneke maachen Sklaverei . 27: 8 A fir d'Natioun an d'Kinnekräich dat den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon net déngt, an deen säin Hals net ënner dem Joch vum Kinnek vu Babylon setzt, wäert ech sou eng Natioun mat Schwert a mat Honger a mat Pest bestrofen, seet den HÄR . bis ech et vu senger Hand fäerdeg hunn.

27:9 An Dir lauschtert net op Är Prophéiten, oder op Är Soothsayers, oder op Är Dreamers, oder op Är ominéis, oder op Är Magier, déi zu Iech schwätzen a soen: Dir sollt de Kinnek vu Babylon net déngen. 2 7:10 Well si profezeie Ligen un Iech, fir Iech vun Ärem Land ze verdreiwen, fir datt ech dech verdreiwe kann an Dir sidd ëmkomm. 27:11 Awer d'Natioun, déi hiren Hals dem Joch vum Kinnek vu Babylon ënnerwerft an hien déngt, ech loossen et a sengem Land, seet den HÄR, an et soll et schaffen an et wunnen. 27:12 Ech hunn och dem Zedekiah Kinnek vu Juda geschwat no all dëse Wierder, a gesot: Gitt Ären Hals op dem Joch vum Kinnek vu Babylon, a servéiert hien a säi Vollek, a lieweg. 27:13 Firwat stierft Dir an Är Leit duerch de Schwert, duerch den Honger an duerch d'Pestilenz, sou wéi den Här vun der Natioun geschwat huet, déi de Kinnek vu Babylon net wäert déngen? 27:14 Lauschtert net op d'Wierder vun de Propheten, déi zu Iech schwätzen a soen: Dir sollt de Kinnek vu Babylon net déngen; well se Iech eng Ligen profezeien. 27:15 Fir ech hunn se net geschéckt, seet den Här, a si prophezeien falsch a mengem Numm, fir datt ech dech erauswerfen an Dir an d'Prophéiten, déi Iech profetéieren, kënnen ëmgoen. 27:16 Ech hunn och mat de Paschtéier an zu dësem ganze Vollek geschwat a gesot: Sou seet den HÄR: Héiert net d'Wierder vun Äre Propheten, déi Iech profezeien a soen: Kuckt, d'Geschir vum Haus vum HÄR kommen elo geschwënn aus Babylon zréck; well se Iech eng Ligen profezeien. 27:17 Lauschtert net op si; déngt de Kinnek vu Babylon a liewt; Firwat soll dës Stad ustrengend sinn ?

27:18 A wann si Prophéiten sinn, a wann d'Wuert vum Här mat hinnen ass, da biet elo zum Herrgott vun den Hären, sou datt d'Geschir, déi am Haus vum Här an am Haus vum Kinnek vu Juda an zu Jerusalem bliwwen sinn. gitt net op Babylon. 27: 1 9 Well sou seet den Här vun den Häre vun dëse Säulen, der Schwämm, de Basen an de Rescht vun de Geschir, déi an dëser Stad bleiwen, 27:20 déi den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon net ewechgeholl huet, wéi hien Jerusalem op Jerusalem transportéiert huet. Babylon zu Jeconiah, dem Jong vum Jojakim, dem Kinnek vu Juda, an zu allen Adlegen aus Juda a Jerusalem; 27:21 Sou seet den Här vun den Hären, de Gott vun Israel, iwwer d'Geschir, déi am Haus vum Här, an am Haus vum Kinnek vu Juda, an zu Jerusalem bliwwe sinn : 27:22 Si sollen a Babylon transportéiert ginn , an do si se bis deen Dag, wou ech se besichen, seet de Jehova; an da wäert ech se bréngen a restauréieren se op dës Plaz.

JEREMIAH
Kapitel 28

28: 1 Et ass am selwechte Joer geschitt, am Ufank vun der Herrschaft vum Zedekiah Kinnek vu Juda, am véierte Joer, am fënnefte Mount, datt Hananiah, de Jong vum Azur, e Prophéit, dee vu Gibeon war, zu mir am Haus vum Här geschwat huet. A vun de Paschtéier a vum ganze Vollek, a gesot: 28: 2 Sou huet den Här vun den Hären, de Gott vun Israel, geschwat a gesot: Ech hunn de Joch vum Kinnek vu Babylon gebrach. 28: 3 Bannent zwee Joer wäert ech all d'Geschir vum Haus vu Jehova zréckbréngen, déi de Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon vun dëser Plaz geholl huet fir se a Babylon ze bréngen, 28: 4 an ech wäert de Jeconiah Jong vum Jojakim op dës Plaz zréckginn O Kinnek vu Juda, an all déi transportéiert vu Juda, déi Babylon erakomm sinn, seet den Här; well ech wäert de Joch vum Kinnek vu Babylon briechen . 28: 5 Dunn huet de Jeremiah de Prophéit dem Hananiah de Prophet geäntwert, virun de Paschtéier a virun all de Leit, déi am Haus vum Här waren. 28: 6 An de Jeremiah de Prophéit sot: Amen, sou mécht den Här. Den Jehova vá bestätegt Är Wierder, mat deenen Dir virausgesot hutt datt d'Geschir vum Haus vu Jehova, an all déi transportéiert, aus Babylon op dës Plaz zréckginn. 28: 7 Awer héiert elo dëst Wuert, wat ech an Ären Oueren an an den Oueren vun all de Leit schwätzen: 28: 8 D'Prophéiten, déi viru mir a virun Iech an der Vergaangenheet waren, hunn de Krich, d'Angscht an d'Pest virgeworf géint vill Länner a géint grouss Kinnekräicher. 28: 9 De Prophéit, dee vum Fridde prophezeit, wann de Prophéit säi Wuert erfëllt ass , gëtt bekannt als de Prophéit deen den Jehova wierklech geschéckt huet.

28:10 Dunn huet de Hananja, de Prophet, de Joch vum Jeremiah, dem Prophet sengem Hals geholl, a gebrach. 28:11 An Hananiah geschwat a Präsenz vun all de Leit, gesot, "Sou seet den Här: An dëser Aart a Weis wäert ech de Joch vun Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon briechen, aus dem Hals vun allen Natiounen, bannent zwee Joer. An den Jeremiah ass ënnerwee gaang. 28:12 An nodeems de Prophéit Hananiah de Joch vum Hals vum Prophéit Jeremiah gebrach huet, koum d'Wuert vum Här zu Jeremiah , a sot: 28:13 Gitt a schwätzt mat Hananiah a seet: Sou seet den Här: Joch vum Holz, Dir hutt gebrach, awer amplaz vun hinnen wäert Dir Eisen Joch maachen. 28:14 Well esou seet den HÄR vun den Häre, de Gott vun Israel: Ech hunn en Eisen Joch op den Hals vun all dësen Natioune geluecht, fir dem Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon ze déngen, a si wäerten hien déngen; an ech hunn him och d'Béischte vum Feld ginn. 28:15 Dunn huet de Prophéit Jeremiah dem Hananiah de Prophet gesot: Héiert elo, Hananiah: den Här huet lech net geschéckt, an Dir hutt dëst Vollek eng Lige vertraut gemaach. 28:16 Dofir seet sou den Här: Kuckt, ech huelen dech vun der Äerd erof; Dir wäert dëst Joer stierwen, well Dir Rebellioun géint Jehova geschwat hutt. 28:17 An Hananiah gestuerwen am selwechte Joer, am siwente Mount.

JEREMIAH
Kapitel 29

29: 1 Dëst sinn d'Wierder vum Bréif, deen de Prophéit Jeremiah vu Jerusalem un déi Eelst geschéckt huet, déi bliwwe sinn vun deenen, déi transportéiert goufen, an un d'Priister an d'Prophéiten an un all d'Leit, déi den Nebuchadnezzar vu Jerusalem a Babylon gefaange geholl huet 29: 2 (nom Kinnek Jeconiah, der Kinnigin, deene vum Palais, de Prënze vu Juda a Jerusalem, den Handwierker an Ingenieure vu Jerusalem), 29: 3 vun der Hand vum Elasa, dem Jong vu Shaphan a Gemariah, dem Jong vum Hilkiah, deen den Zedekiah Kinnek vu Juda op Babylon geschéckt huet, den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon. Et huet gesot: 29: 4 Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel, zu all de Gefaangenen, déi ech vu Jerusalem op Babylon transportéiert hunn: 29: 5 Maacht Haiser, a bewunnt se; a planzert Gäert, an iesst hir Friichten. 29: 6 Bestuet a kritt Jongen a Meedercher; gitt Frae fir Är Jongen, a gitt Männer fir Är Meedercher, fir datt si Jongen a Meedercher kréien; a multiplizéiert do, a reduzéiert lech net selwer. 29: 7 A sicht Fridden aus der Stad, an déi ech dech bruecht hunn, a biet dofir fir den HÄR; well a sengem Fridde wäert Dir Fridden hunn. 29: 8 Well esou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Loosst lech net vun Äre Propheten, déi ënner lech sinn, oder vun Äre Wahrsager bedréien. och sidd Dir net un d'Dreem vun deenen Dir dreemt. 29: 9 Fir si profezeieren lech a mengem Numm falsch; Ech hunn se net geschéckt, sot den Jehova. 29:10 Fir sou seet den Här: Wann déi siwwenzeg Joer zu Babylon ofgeschloss sinn, wäert ech dech besichen, a wäert mäi gutt Wuert fir dech erwächen, fir dech zréck op dës Plaz ze bréngen.

29:11 Fir ech weess d'Gedanken, déi ech un lech hunn, seet den Här, Gedanken iwwer Fridden an net vum Béisen, fir lech d'Enn ze ginn, op dat Dir hofft. 29:12 Da rufft Dir mech un a kommt a biet mir, an ech héieren lech; 29:13 an Dir wäert mech sichen a mech fannen, well Dir wäert mech mat all Ärem Häerz sichen. 29:14 An ech wäert vun lech fonnt ginn, seet den HÄR, an ech wäert Är Gefaangeschaft zréckbréngen, an ech sammelen dech aus allen Natiounen an aus all de Plazen, wou ech dech verdriwwen hunn, seet den HÄR; an ech bréngen dech zréck op déi Plaz vu wou ech dech geholl hunn. 29:15 Awer Dir hutt gesot: Jehova huet Prophéiten fir eis a Babylon opgeriicht. 29:16 Awer sou seet den Här iwwer de Kinnek, deen um Troun vum David sëtzt, an all d'Leit, déi an dëser Stad wunnen, an Är Bridder, déi net mat lech a Gefaangenschaft gaange sinn. 29:17 Sou seet den HÄR vun den Häre: Kuckt, ech oder ech hunn e Schwert, Hongersnout a Pescht géint si geschéckt, an ech maachen se wéi béis Feigen, déi net sou schlecht giess kënne ginn. 29:18 Ech wäert se mam Schwert verfollegen, mat Hongersnout a mat Pest, an ech ginn hinnen eng Oflaachung fir all d'Räich vun der Äerd, e Fluch an en Terror, an e Spott an eng Schimmt fir all d'Natiounen, ënnert deenen ech se gegoss hunn; 29:19 well se meng Wierder net héieren hunn, seet den HÄR, datt ech hinnen d'Prophéiten fir meng Dénger geschéckt hunn, fréi an ouni opzehalen; an Dir hutt net nogelauschtert, seet den HÄR. 29:20 Héiert also d'Wuert vum Här, alles wat Dir transportéiert hutt, wat ech vu Jerusalem op Babylon geschéckt hunn.

29:21 Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel, iwwer den Ahab, de Jong vu Kolaiah, an den Zedekiah, de Jong vum Maaseiah, deen Iech a mengem Numm falsch verspriechen: Kuckt , ech ginn se an d'Hand vum Nebuchadnezzar Kinnek vun Babylon, an hie wäert se virun Ären Aen ëmbréngen. 29:22 An all déi transportéiert vu Juda, déi zu Babylon sinn, wäerten e Fluch vun hinne maachen a soen: Loosst den HÄR dech maachen wéi de Zedekiah a wéi den Ahab, deem de Kinnek vu Babylon mam Feier geréischtert huet. 29:23 Well se Béisen an Israel gemaach hunn an Ehebriecher mat de Frae vun hirem Noper gemaach hunn, an e Wuert a mengem Numm geschwat hunn, datt ech hinnen net commandéiert hunn; wat ech kennen a bestätegen, seet den Jehova. 29:24 An zu Shemaiah vun Nehelam, sot Dir, a sot: 29:25 Sou huet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel, geschwat a gesot: Dir hutt Bréiwer an Ärem Numm un all d'Leit zu Jerusalem geschéckt, an un den Zephaniah, de Jong vum Maasiah de Priister. an zu all de Priister, soten: 29:26 Den Jehova huet dech zum Priister gemaach anstatt de Priister Jojada, fir datt Dir all dommen Mann iwwerhuele kënnt, deen am Haus vu Jehova profeet, an en am Dungeon an an de Strëmp setzt. 29:27 Firwat hutt Dir net den Jeremiah vun Anathoth bestrooft, deen Iech profeet? 29:28 Well hien eis geschéckt huet fir zu Babylon ze soen: Laang soll d'Gefaangenschaft sinn; bauen Haiser a wunnen an hinnen; Gäert planzen, an hir Uebst iessen. 29:29 An de Paschtouer Zephaniah huet dëse Bréif an den Oueren vum Prophéit Jeremiah gelies . 29:30 An d'Wuert vum HÄR koum dem Jeremiah a sot.

29:31 Schéckt un all Gefaangene a seet: Sou seet den HÄR vu Shemaiah vun Nehelam: Well de Shemaiah lech virausgesot huet, an ech hunn hien net geschéckt an hunn lech vertraut ze léien. zu; 29:32 Dofir seet sou den Här: Kuckt, ech bestrofen de Shemaiah vun Nehelam a seng Nokommen; hien däerf kee Mënsch hunn ënnert dësem Vollek ze wunnen, an hie wäert och net dat Gutt gesinn, wat ech mengem Vollek maache wäert, seet den Här; fir Rebellioun huet géint den Här geschwat.

JEREMIAH
Kapitel 30

30: 1 D'Wuert vum HÄR, dat zum Jeremiah koum, seet: 30: 2 Sou huet den HÄR, Gott vun Israel, geschwat a gesot: Schreift fir Iech an e Buch all d'Wierder, déi ech Iech geschwat hunn. 30: 3 Fir, kuckt, d'Deeg kommen, seet den HÄR, datt ech d'Gefaange vu mengem Vollek Israel a Juda zréckbrénge wäert, seet den HÄR, an ech wäert se an d'Land bréngen, wat ech hire Pappe ginn hunn, a si wäerten et genéissen. 30: 4 Dëst sinn dann d'Wierder, déi den Här iwwer Israel a Juda geschwat huet. 30: 5 Well sou seet den HÄR: Mir hunn eng Stëmm vun Zidderen héieren; vum Spa n, an net vum Fridden. 30: 6 Frot elo no a kuckt ob de Mann gebuer gëtt; well ech hu gesinn, datt all Mënsch seng Hänn un de Lende gehat huet, wéi eng Fra an der Aarbecht, an all Gesiichter gi blatzeg ginn. 30: 7 Ah, wéi super ass deen Dag! sou vill datt et keen anere wéi hien ass; eng Zäit vu Probleemer fir de Jacob; awer hie wäert dovun ausgeliwwert ginn. 30: 8 Deen Dag, seet den HÄR vun den Zéngten, ech wäert säi Joch vun Ärem Hals briechen an Är Schnouer briechen, an d'Auslänner wäerten hien net méi a Sklaverei bréngen, 30: 9 awer si wäerten den HÄR hire Gott an den David sengem Kinnek, deen ech opriichte wäert. 30:10 Du bass dann, mäi Kniecht Jacob, fäert net, seet den HÄR, a sidd net entsat, Israel; well kuck, ech sinn deen, deen dech an deng Nokommen aus der Gefaangeschaft vu wäitem gerett huet ; an de Jacob kënnt zréck, rascht a lieft a Fridden, an et wäert keen him fäerten.

30:11 Well ech si bei Iech fir Iech ze retten, seet den Här, an ech wäert all d'Natiounen zerstéieren, ënner deenen ech dech verspreet hunn; awer ech wäert dech net zerstéieren, awer ech wäert dech mat Gerechtegkeet bestrofen; Ech loossen dech op kee Fall ongestrooft. 30:12 Well sou seet den Här: Äre Schued ass onheelbar an Är Wonn deet. 30:13 Et gëtt keen deen Är Ursaach beuerteelt fir Iech ze heelen; et gi keng effektiv Medikamenter fir Iech. 30:14 All Är Liebhaber hunn Iech vergiess; si sichen dech net; well wéi e Feind schléit, hunn ech dech mat der Plo vun engem grausame Géigner geschloen, wéinst der Gréisst vun Ärer Béisheet an der Villzuel vun Äre Sënnen. 30:15 Firwat rifft Dir wéinst Ärer Brokenheet? Onheelbar ass Är Péng , wéinst der Gréisst vun Ärer Ongerechtegkeet a wéinst Äre ville Sënnen hunn ech Iech dat gemaach. 30:16 Awer all déi, déi dech konsuméieren, gi verbraucht; an all Är Géigner, alles ginn a Gefaangenschaft; Déi, déi dech trëppelen, ginn getrëppelt, an all déi, déi dech préiwen, ginn ech op. 30:17 Awer ech bréngen Iech heelen an heelen Är Wonnen, seet den Här; well se dech vum Wee geruff hunn, a gesot: Dëst ass den Zion, dee kee méi erënnert. 30:18 Sou seet den Här: Kuckt, ech bréngen d'Gefaange vu Jakobs Zelter zréck a wäert Barmhäerzegkeet iwwer seng Zelter hunn, an d'Stad wäert op sengem Hiwwel gebaut ginn, an den Tempel gëtt no senger Form gebaut. 30:19 An Thanksgiving wäert aus hinnen erausgoen, an d'Stëmm vun enger Natioun déi sech freet, an ech wäert se multiplizéieren, a si sollten net reduzéiert ginn; Ech multiplizéieren se, a si ginn net reduzéiert.

30:20 A seng Jongen sollte sinn wéi virdrun, a seng Kongregatioun viru mir soll etabléiert ginn an ech wäert all hir Ënnerdrécker bestrofen. 30:21 Hire Prënz kënnt aus hir eraus, an hire Meeschter wäert aus hir erauskommen ; an ech wäert hien no bréngen, an hie wäert bei mech kommen; well ween as deen dee mech traut unzegoen? seet den Jehova. 30:22 An Dir wäert mäi Vollek sinn, an ech wäert Äre Gott sinn. 30:23 Kuckt, den Ustuerm vum Här kënnt a Roserei eraus; den Stuerm dee brécht, wäert op de Käpp vun de Schlechte raschten. 30:24 Déi brennend Roserei vum HÄR wäert net geläscht ginn, bis hien d'Gedanken vu sengem Häerz gemaach an erfëllt huet; um Enn vun Deeg wäert Dir dëst verstoen.

JEREMIAH
Kapitel 31

31: 1 Zu där Zäit, seet den Här, wäert ech e Gott fir all d'Familljen vun Israel sinn, a si wäerte mäi Vollek sinn. 31: 2 Sou seet den Här: D'Leit, déi dem Schwert entkomm sinn, hunn d'Gnod an der Wüst fonnt, wéi Israel gaang ass. 31: 3 Den Jehova huet mech viru laanger Zäit verroden a gesot: Mat enger éiweger Léift hunn ech dech gär; dofir hunn ech meng Barmhäerzegkeet zu lech verlängert. 31: 4 Ech bauen dech nach, an Dir wäert opgebaut ginn, Jongfra vun Israel; Dir wäert nach ëmmer mat Ären Tambourinen verschéinert sinn, an Dir gitt a freedeg da nzas eraus. 31: 5 Dir wärt ëmmer nach Wéngerten op de Bierger vu Samaria planzen; déi, déi planzen, planzen a genéissen se. 31: 6 Well et wäert en Dag sinn, wann d'Awachter um Bierg Efraim kräischen, Stitt op a loosse mer op Zion eropgoen, bei den Här eise Gott. 31: 7 Well sou seet den HÄR: Freet lech mam Jacob mat Freed, a rifft vu Freed um Kapp vun den Natiounen; Schwätzt, lueft a sot, O Här, rett däi Vollek, de Rescht vun Israel. 31: 8 Kuckt, ech bréngen se aus dem Land vum Norden zréck a sammele se vun den Ennen vun der Äerd, an tëscht hinnen de Blannen an d'Lämmchen, d'Fra, déi mat engem Kand ass, an déi, déi zesumme gebuer ass; a grousser Gesellschaft kommen se heihinner. 31: 9 Si gi mam kräischen, awer mat Barmhäerzegkeet wäert ech se zréckbréngen, a wäert se duerch Stréimunge vum Waasser maachen, op engem richtege Wee wou se net stierzen; well ech sinn de Papp vun Israel, an den Ephraim ass meng éischtgebuer.

31:10 Lauschtert d'Wuert vum Här, O Natiounen, a maacht et an de wäiten Uferen bekannt, a sot: Deen, deen Israel verstreet huet, sammelt hien an hält hie wéi e Schofshiert seng Schof. 31:11 Fir den HÄR huet de Jakob erléist, hien huet hien aus der Hand vun de Mächte wéi hien. 31:12 A si komme mat Freedefreien op den Héichte vum Zion, an si lafe fir d'Gutt vum Här, op d'Brout, zum Wäin, zum Ueleg, an un d'Ranner vun de Schof a vun den Hierden; an hir Séil wäert wéi e Bewässerungsgaart sinn, a si wäerten ni méi Schmerz hunn. 31:13 Da wäert d'Jungfrau sech am Danz freeën, déi Jonk an déi al zesummen; an ech wäert hir kräischen a Freed maachen, an hinnen tréischten, a se frou maachen iwwer hir Leed. 31:14 An d'Séil vum Priister wäert ech reichlech zefridden hunn, a mäi Vollek soll mat mengem Gutt zefridden sinn, seet den Här. 31:15 Sou seet den Här: Eng Stëmm gouf zu Ramah héieren, gekrasch a batter gekrasch; D'Rachel déi fir hir Kanner trauert, a sech net iwwer hir Kanner getréischt wollt hunn, well se ëmkomm sinn. 31:16 Sou seet den HÄR: Halt Är Stëmm net vum Kräischen an deng Ae virun Tréinen; well et ass Loun fir Är Aarbecht, seet den Jehova, a si kommen aus dem Feindeland zréck. 31:17 Et ass och Hoffnung fir Är Zukunft, seet den HÄR, an d'Kanner kommen zréck an hiert Land . 31:18 Nolauschteren, ech hunn héieren, wéi den Ephraim gekrasch huet: Du hues mech geschloen, an ech gouf bestrooft wéi eng wëll Bulle; konvertéiert mech, an ech wäert konvertéiert ginn, well Dir sidd den Här mäi Gott.

31:19 Well nodeems ech mech ofgedréit hunn, hunn ech mech ugedoen, an nodeems ech meng Schold erkannt hunn, hunn ech meng Oberschenkel verletzt; Ech hu mech geschummt a verwirrt, well ech den Affront vu menger Jugend gedroen hunn. 31:20 Ass Ephraim net e wäertvolle Jong fir mech? Ass et net e Kand an deem ech mech freeën? Gutt, well ech vun him geschwat hunn, hunn ech mech dauernd erënnert. Also goufen meng Bannen vun him geréckelt; Ech wäert sécherlech Barmhäerzegkeet iwwer hien hunn, seet den Jehova. 31:21 Erstellt Schëlder fir Iech selwer, steet grouss, notéiert d'Strooss suergfälteg; zréckkomm wéi Dir gaange sidd, Jongfra vun Israel, gitt zréck an dës Är Stied. 31:22 Wéi laang wäerts du wanderen, du stur Duechter? Fir den Jehova wäert eng nei Saach op der Äerd kreéieren: d'Fra wäert de Mann ëmginn. 31:23 Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Si soen dëst Wuert nach am Land vu Juda a senge Stied, wann ech seng Gefaangener zréckbréngen: Den Här préschen dech, O Wunnsëtz vu Gerechtegkeet, o hellege Bierg. 31:24 A Juda wäert do wunnen, an och an all senge Stied Baueren, an déi, déi mat Trapp goen. 31:25 Fir Ech wäert déi midd Séil zefridden, an all traureg Séil wäert ech zefridden. 31:26 Dobäi sinn ech erwächt a gesinn, a mäi Schlof war mir agreabel.

31:27 Kuckt, d'Deeg kommen no, seet den HÄR, datt ech d'Haus vun Israel an d'Haus vu Juda mat dem Som vum Mënsch an dem Som vun der Déier säen.

31:28 A wéi ech mech ëm si gekëmmert hunn ze räissen an ofzerappen, a mech opreegen a verléieren a verdroen, sou wäert ech mech ëm si këmmeren fir ze bauen a planzen, seet den HÄR. 31:29 Deemools soen se net méi: Elteren hu sauer Drauwe giess an d'Zänn vun de Kanner hunn Zänn gesat , 31:30 awer jidd stierft fir seng eege Ongerechtegkeet; d'Zänn vun all Mënsch deen sauer Drauwe ësst, hunn Zänn gesat. 31:31 Kuckt, d'Deeg kommen, seet den HÄR, an deem ech en neit Bund mat dem Haus vun Israel a mam Haus vu Juda maachen. 31:32 Net wéi de Bund deen ech mat hire Pappen gemaach hunn den Dag wou ech hir Hand geholl hunn fir se aus dem Land vun Egypten ze bréngen; well se mäi Bund ongëlteg gemaach hunn, och wann ech e Mann fir si war, seet den Jehova. 31:33 Awer dëst ass de Bund dat ech mat dem Haus vun Israel no dësen Deeg maachen, seet den Här: Ech wäert mäi Gesetz an hir Gedanken setzen, an et op hir Häerzer schreiwen; an ech wäert hire Gott sinn, a si wäerte mäi Vollek sinn. 31:34 A kee soll säin Noper léieren, a kee soll säi Brudder léieren, a seet: Hie kennt den Här; well jidderee wäert mech kennen, vun der klengster bis de gréissten, seet den Jehova; well ech hir Ongerechtegkeet verzeien, an ech wäert hir Sënn net méi erënneren. 31:35 Sou seet den HÄR, deen d'Sonn fir d'Liicht vum Dag gëtt, d'Gesetzer vum Mound a Stäre fir d'Liicht vun der Nuecht, déi d'Mier getrennt hunn, a seng Welle brullen; Den Här vun den Hären ass säin Numm: 31:36 Wann dës Gesetzer viru mir scheiteren, seet den HÄR, wäert de Som vun Israel och feelen, fir net fir ëmmer eng Natioun viru mir ze sinn.

31:37 De Jahwe sot zu him: Wann den Himmel uewe ka gemooss ginn an d'Fundamenter vun der Äerd ënnen erfuerscht ginn, ginn ech och de ganze Som vun Israel ewech fir alles wat se gemaach hunn, seet den HÄR. 31:38 Kuckt, d'Deeg kommen, seet den HÄR, wann d' Stad dem HÄR gebaut gëtt, vum Tuerm vun Hananeel bis bei den Eckepaart. 31:39 An d'Linn vun Moossnam geet virun him op den Hiwwel vun Gareb, a wäert opgoen. 31:40 An de ganzen Dall vun de Läichen an der Äsche, an all de Flaache bis bei d'Kidronbaach, bis zum Eck vum Päerdspaart am Osten, soll dem Här helleg sinn; et gëtt net méi fir ëmmer ewechgerappt oder zerstéiert.

JEREMIAH
Kapitel 32

32: 1 D'Wuert vum Här dat zu Jeremiah koum, am zéngte Joer vum Zedekiah Kinnek vu Juda, dat war dat uechtzéngt Joer vum Nebuchadnezzar. 32: 2 Dunn huet d'Arméi vum Kinnek vu Babylon Jerusalem belagert, an de Prophéit Jeremiah gouf am Prisongshaff agespaart, deen am Haus vum Kinnek vu Juda war. 32: 3 Fir de Zedekiah Kinnek vu Juda hat hien am Prisong gesat a gesot: Firwat profees du a seet: Sou seet den Här: Kuckt, ech ginn dës Stad an d'Hand vum Kinnek vu Babylon, an hie wäert se huelen; 32: 4 an Zedekiah Kinnek vu Juda wäert net aus der Hand vun de Chaldeans flüchten, awer wäert sécher an d'Hand vum Kinnek vu Babylon geliwwert ginn, an hie wäert mat him Mond zu Mond schwätzen, a seng Aen wäert seng Aen gesinn, 32: 5 a wäert maachen huelt den Zedekiah op Babylon, an do wäert hien sinn bis ech hien besichen; a wann Dir géint d'Kaldee kämpft, wäert et net gutt mat lech goen, seet den Jehova? 32: 6 sot den Jeremiah: D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 32: 7 Kuckt, den Hanameel, de Jong vum Sallum, Äre Monni, kënnt zu lech a seet: Kaf mir meng Ierfschaft, déi zu Anathoth ass; well Dir hutt d'Recht drop et ze kafen. 32: 8 An den Hanameel, mäi Monni säi Jong koum, nom Wuert vum HÄR, bei mech an den Haff vum Prisong, a sot zu mir: Kaaft elo meng Ierfschaft, déi zu Anathoth am Land vum Benjamin ass, well Är ass d'Recht. vun der Ierfschaft, an lech entsprécht de Léisegeld; kaaft et fir lech selwer. Da wousst ech datt et d'Wuert vum Här war. 32: 9 An ech hunn d'Ierfschaft vum Hanameel, mengem Monni sengem Jong kaaft, deen zu Anathoth war, an hunn him d'Sue gewien ; siwwenzéng Sikkel Sëlwer.

32:10 An ech geschriwwen de Bréif an zouene et, an huet et mat Zeien zertifizéiert , a gewien de Suen am Gläichgewiicht. 32:11 Dunn hunn ech de Bréif vum Verkaf geholl, geprägt no Gesetz a Gewunnecht, an der oppener Kopie. 32:12 An ech Domatter Ofsaz zu Baruch de Jong vum Neriah, Jong vum Mahseiah, Hanameel de Jong vun mengem Monni, a virum vum tes Floor déi de Regizid vum Kaf ënnerschriwwen haten, ier all d'Judden, déi sech am Prisongshaff. 32:13 An ech zoustänneg Baruch virun hinnen, gesot, 32:14 sot Sou der Här vu Lëntgen ass Gott vun Israel: dës Nëtz Huelt, dëst Weenchen zouene ze verkafen, an ass op; an se an engem Jar no aus Lehm, sou datt se fir vill Deeg konservéiert sinn. 32:15 Well esou seet den Här vun den Häre n, de Gott vun Israel: Haiser, Felder a Wéngerte wäerten nach an dësem Land kaaft ginn. 32:16 Disp ues q ue a bill of sale to Baruch the son of Neriah, I gebiet to the Lord, saying , 32:17 Ah Lord God! kuck, Dir hutt Himmel an Äerd mat Ärer grousser Kraaft a mat Ärem ausgestreckten Aarm gemaach, an et gëtt och näischt fir lech schwéier; 32:18 Déi Barmhäerzegkeet zu Dausende weisen, a bestrofen de Béise vu Pappen an hire Kanner no hinnen; Grousse a mächtege Gott, den Här vun den Häre n ass säin Numm; 32:19 grouss a Berodung, a grouss an Taten; fir Är Ae sinn op fir all Weeër vun de Mënschejongen , fir jidderengem no senge Weeër ze ginn, an no der Friichte vu senge Wierker. 32:20 Dir hutt Zeechen a Wonner am Land Ägypten gemaach bis haut an an Israel an ënner de Männer; an Dir hutt lech en Numm gemaach, wéi haut gesinn.

32:21 An huet Äert Vollek Israel aus dem Land Ägypten mat Zeeche a Wonner bruecht, mat enger staarker Hand an engem ausgestreckten Aarm a mat grousser Schrecken; 32:22 An Dir hutt hinnen dëst Land ginn, vun deem Dir hire Pappen geschwuer hutt, datt Dir hinnen et géif ginn, d'Land fléisst mat Mëllech an Hunneg; 32:23 a si sinn eran gaang an hunn et genoss; awer si hunn Är Stëmm net héieren, an och net an Ärem Gesetz gelaf; Si hunn näischt gemaach vun deem wat Dir hinnen ordonnéiert huet; dofir hutt Dir all dëst Béis op si bruecht. 32:24 Kuckt, si hunn d'Stad mat battere Widder ugegraff fir se ze huelen, an d' Stad gëtt un d'Kaldéer ausgeliwwert ginn, déi dergéint kämpfen, wéinst dem Schwert, der Honger an der Pescht; Also wat Dir gesot hutt ass geschitt, a kuck, Dir gesitt et. 32:25 O Här Jehova! An Dir sot zu mir: Kaaft d' Ierfschaft fir Suen, a gitt Zeien; och wann d'Stad un d'Kaldéer iwwerginn ass? 32:26 An d'Wuert vum Här koum zum Jeremiah a sot: 32:27 Kuckt, ech sinn den Här, de Gott vun all Fleesch; Gëtt et eppes wat fir mech schwéier ass? 32:28 sou, sou seet den Här: Kuckt, ech ginn dës Stad an d' Hand vun de Chaldéer an an d' Hand vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, an huelen se . 32:29 An d'Kaldéen, déi dës Stad attackéieren, kommen an se a Brand stiechen an et verbrennen, sou wéi d'Haiser op deenen hir Dicher si Bauch richen ugebueden hunn an aner Gëtter Gedrénksoffere gegoss hunn, fir mech zu Roserei ze provozéieren.

32:30 Fir d'Kanner vun Israel an d'Kanner vu Juda hunn näischt anescht gemaach wéi béis an mengen Aen aus hirer Jugend; well d'Kanner vun Israel hunn näischt gemaach wéi mech mat der Aarbecht vun hiren Hänn ze rosen provozéiert, seet den Här. 32:31 Esou datt dës Stad zu menger Roserei a menger Roserei war vum Dag wou se bis haut gebaut gouf, fir datt ech se vu menger Präsenz ewechhuele kann, 32:32 wéinst der ganzer Schlechtheet vun de Kanner vun Israel. a vun de Kanner vu Juda, déi mech gemaach hunn, mech ze rosen, si, hir Kinneken, hir Prënzen, hir Priister an hir Propheten, an d'Männer vu Juda an d'Awunner vu Jerusalem. 32:33 A si hunn mäi Hals gedréit, an net mäi Gesiicht; a cuand oder fréi geléiert a se verschéckt , net nogelauschtert fir Instruktioun ze kréien. 32:34 Si hunn hir Abominatiounen an d'Haus gesat, wou mäi Numm genannt gëtt, a verschmotzt. 32:35 An se héich Plazen ze ka, déi am Dall vun gi gebaut de Jong vum Hinnom, seng Jongen a seng Meedercher duerch d'Feier zu Molech ze maachen; wat ech hinnen net commandéiert hunn, an och net an de Kapp komm sinn, datt si dës Abomatioun solle maachen , fir de Juda sënnegen ze loossen. 32:36 An awer seet elo den Här Gott vun Israel zu dëser Stad, vun där Dir seet: Et gëtt an d'Hand vum Kinnek vu Babylon mam Schwäert, duerch Honger an duerch Pescht geliwwert: 32:37 Kuckt, ech sammele se vun all d' Länner, op déi ech se mat menger Roserei a mat menger Roserei a grousser Roserei geworf hunn; an ech wäert se zréck op dës Plaz bréngen, an ech wäert se sécher liewe loossen; 32:38 a si wäerte mäi Vollek sinn, an ech wäert hire Gott sinn.

32:39 An ech wäert hinnen een Häerz ginn, an eng Manéier, p ara q du fäert mech fir ëmmer, zum Wuel vun hinnen, an hir Kanner no hinnen. 32:40 An ech wäert en éiwegt Bund mat hinne maachen, datt ech net zréckzéien, fir hinnen eppes Guddes ze maachen, an ech wäert meng Angscht an hir Häerzer setzen, sou datt se net vu mir zréck ginn. 32:41 An ech alegr aré se gutt ze maachen, a planzéieren se an dësem Land an der Wourecht mat mengem Häerz a mat menger ganzer Séil. 32:42 Fir esou sot de Lord: Als Ech hunn op dës Leit all dës super Béisen bruecht, an iwwer hinnen op se all gutt bréngen geschwat oder. 32:43 A si sollen eng Ierfschaft an dësem Land besëtzen, vun deenen Dir seet: Et ass verlooss, ouni Männer an ouni Déieren, et gëtt an d'Hänn vun de Chaldéer ginn. 32:44 Si kafen Ierfschaften fir Suen, a maachen en Dot, a versiegelen et, an placéieren Zeien, am Land vu Benjamin an am Rand vun Jerusalem, an an de Stied vu Juda; an an de Stied vun de Bierger, an de Stied vun der Sephelah, an an de Stied vum Negev; well ech wäert hir Gefaangener zréckbréngen, seet den Här.

JEREMIAH
Kapitel 33

33: 1 Wuert vun Haaptaltor duerch d'zweete Kéier un Jeremiah, iwwerdeems hien war nach am Haff vun der Prisong agespaart, gesot: 33: 2 Sou Di Cho J ehová, déi de Äerd war, de Lord, deen sech et gedoe et ; Den Här ass säin Numm: 33: 3 Rufft mech un, an ech äntweren lech a léieren lech grouss a verstoppte Saachen, déi Dir net wësst. 33: 4 Well sou seet den Här Gott vun Israel iwwer d'Haiser vun dëser Stad, an d'Haiser vun de Kinneke vu Juda, mat battere Widder a Axen ageschloen 33: 5 (well se koume géint d'Kaldéer ze kämpfen, fir se mat ze fëllen Kierper vun doudege Männer, deenen ech mat menger Roserei a Roserei geschloen hunn, well ech hu mäi Gesiicht aus dëser Stad verstoppt wéinst senger ganzer Béisheet): 33: 6 Kuckt, ech bréngen lech Heelung a Medizin; an ech wäert se heelen, an hinnen en Iwwerfloss u Fridden a Wourecht verroden. 33: 7 An ech wäert d'Gefaangeschaft vun Fille an der Gefaangeschaft vun Israel Ursaach, an opzebauen hinnen als p rinci Pio. 33: 8 An ech wäert se vun all hirer Ongerechtegkeet botzen, wouduerch si géint mech gesënnegt hunn; an ech wäert all hir Sënnen verzeien, mat deenen si géint mech gesënnegt hunn, a mat deene si géint mech rebelléiert hunn. 33:9 An et ass fir mech den Numm vu Freed, vu Luef a vun der Herrlechkeet, ënner allen Natiounen vun der Äerd, déi all dat Gutt héieren hunn, wat ech hinne maachen; a si fäerten an zidderen iwwer alles Guttes an de ganze Fridden, deen ech hinnen ginn.

33:10 Sou seet den Här: Op dëser Plaz, déi Dir sot eng Wüst ouni Männer an ouni Déieren ass, an de Stied vu Juda an an de Stroossen vu Jerusalem, déi verwüst sinn, ouni Mënsch an ouni Awunner an ouni Déier, 33:11 Et ass nach ëmmer d'Stëmm vu Freed a Freed ze héieren, d'Stëmm vum Bräitchemann an d'Stëmm vun der Braut, d'Stëmm vun deenen, déi soen: Lob den HÄR vun den Herrscher, well den HÄR ass gutt , well seng Barmhäerzegkeet dauert fir ëmmer; Stëmm vun deenen, déi Danksoffer an d'Haus vu Jehova bréngen. Fir ech wäert d'Gefaangene vum Land zréckbréngen wéi fréier, seet den Här. Sou 33:12 sot den Här vu Lëntgen: An est an lug ar Kutlur ouni Mann an ouni Beast, an an all senge Stied, nach habitation vun Schoofsherd deen d 'Ranner hir do. 33:13 An de Stied vun de Bierger, an de Stied vun der Shephelah, an de Stied vum Negev, am Land vum Benjamin, an dem Herrscher vu Jerusalem an an de Stied vu Juda, ginn nach ëmmer Ranner duerch d'Hänn vun deem, deen zielt, huet den Jehova gesot. 33:14 Kuckt, d'Deeg kommen, seet den HÄR, wann ech dat gutt Wuert bestätegen, wat ech dem Haus vun Israel an dem Haus vu Juda geschwat hunn. 33:15 An deenen Deeg an zu där Zäit wäert ech den David eng Branche vu Gerechtegkeet verursaachen, an hie soll Gerechtegkeet a Gerechtegkeet am Land ausféieren. 33:16 An deenen Deeg wäert Juda gerett ginn, a Jerusalem wäert a Sécherheet wunnen, an et gëtt Jehova eis Gerechtegkeet genannt. 33:17 Well sou wéi ech den Här gesot hunn: Den David wëll ni datt e Mann um Troun vum Haus vun Israel sëtzt.

33:18 Och de Priester an de Leviten feele net un engem Mann, deen e Brennoffer viru mir offréiere kann, an all Dag e Feieroffer mécht. 33:19 Pal Vino oppen der LORD zu Jeremiah, gesot, 33:20 Sou sot den Här: Wann Dir meng Bond mam Dag Paus kann a mengem Bond mat der Nuecht, sou datt et ass keen Dag oder Nuecht verflaacht Saison, 33 : 21 Mäi Bond mat mengem Dénger David kann och ongëlteg gemaach ginn, sou datt hien ophält e Jong ze hunn deen op sengem Troun regéiert, a mäi Bond mat de Leviten a Paschtéier, meng Ministeren. 33:22 Wéi den Himmelherder net gezielt ka ginn, an och de Sand vum Mier net gemooss gëtt, sou wäert ech d'Nokomme vu mengem Kniecht David multiplizéieren an d' Leviten , déi mech déngen. 33:23 D'Wuert vum Här koum zum Jeremiah a sot: 33:24 Hutt Dir net gesinn, wat dëst Vollek schwätzt a seet: Zwou Familljen, déi den Här gewielt huet, huet hien ofgeleent? A si hu meng Leit wéineg ugesinn, bis se se net méi als Natioun hunn. 33:25 Sou seet den HÄR: Wa mäi Bund net Dag an Nuecht steet, wann ech d'Gesetzer vum Himmel an der Äerd net etabléiert hunn, 33:26 werfen ech och de Som vum Jacob, a vu mengem David, mengem Knecht, of net vu sengen Nokommen ze huelen, wien iwwer den Nokomme vum Abraham, Isak a Jakob Här ass . Well ech wäert hir Gefaangenen zréckbréngen, a Barmhäerzegkeet iwwer si hunn.

JEREMIAH
Kapitel 34

34: 1 D'Wuert vum Jehova dat zu Jeremiah komm ass, wéi den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon an all seng Arméi, an all d'Kinnekräicher vun der Äerd ënner der Herrschaft vu senger Hand, an all d'Leit, géint Jerusalem gekämpft hunn a géint all seng Stied, déi Hien huet gesot: 3 4: 2 Sou seet den Här Gott vun Israel: Gitt a schwätzt mam Zedekiah Kinnek vu Juda, a sot zu him: Sou seet den Här: Kuckt, ech ginn dës Stad dem Kinnek vu Babylon, an hie wäert se mam Feier verbrennen; 34: 3 an Dir wäert net vu senger Hand entkommen, awer Dir wäert sécher gefaang ginn , a seng Hand wäert Dir ausgeliwwert ginn; an Är Ae gesinn d'Ae vum Kinnek vu Babylon, an hie wäert lech Mond zu Mond schwätzen, an Dir gitt Babylon eran. 34: 4 Awer héiert d'Wuert vum HÄR, Zedekiah Kinnek vu Juda: Sou seet den HÄR iwwer lech: Dir sollt net vum Schwert ëmbruecht ginn. 34 : 5 Dir wäert am Fridde stierwen, a sou wéi Gewierzer fir Är Pätter verbrannt goufen, wäerten déi éischt Kinneken, déi virun lech waren, se fir lech verbrennen, a si trauen lech a soen: Ah, Här! Well ech hunn d'Wuert geschwat, seet den Här. 34: 6 An de Prophéit Jeremiah huet geschwat fir e gläiche Kinnek vu Juda ze sinn all dës Wierder zu Jerusalem. 34: 7 An d'Arméi vum Kinnek vu Babylon huet géint Jerusalem gekämpft, a géint all d'Stied vu Juda déi nach waren, géint Lachish a géint Azeca; well déi befestegt Stied vu Juda , s h Abian verlooss huet.

34: 8 D'Wuert vum Jehova, dat zu Jeremiah komm ass, nodeems de Zedekiah e Bond mat all de Leit zu Jerusalem gemaach huet, fir hinnen d'Fräiheet ze verkënnegen.

34: 9 datt jiddereen seng männlech a weiblech männlech a weiblech männlech a weiblech fräi gemaach huet ; loosst keen d'Judden, seng Bridder, als Dénger benotzen. 34:10 A wann all Prënzen an all d'Leit, déi e Pakt gemaach hunn, héieren hunn, jiddfereen säi männlechen Dénger, a jidderee seng Déngschtmeedchen, datt kee se méi als Dénger benotze sollt , hunn si gefollegt an hunn se verlooss. 34:11 Awer duerno hu se sech bekéiert, an hunn déi männlech a weiblech Dénger zréckbruecht, déi se befreit hunn, an si als Männer- a Fraendénger ënnerworf. 34:12 Also hien huet Wuert vun der LORD zu Jeremiah Emi wéi gesot: 34:13 Sou sot den Här Gott vun Israel: Ech war e Bond mat Äre Pappen am Dag ech se vun Egypten bruecht eraus, d' Haus vun denge, gesot: 34:14 Um Enn vu siwe Joer verléisst jidderee säin Hebräesche Brudder fir him ze verkafen; l e s ervirá sechs Joer a looss hien fräi goen; awer Är Elteren hu mech net nogelauschtert, an och net hiren Ouer geneigt. 34:15 An Dir sidd haut konvertéiert ginn, an hu gemaach wat an mengen Ae richteg war, a jiddem seng Fräiheet zu sengem Noper ausgeruff. an Dir huet eng Bond a mengem Pr datt nce am Haus, dat genannt ass vun mengem Numm. 34:16 Awer Dir hutt sech ëmgedréit an hunn mäi Numm veréiert, an Dir hutt erëm geholl, jidderee säi männlechen Dénger, an all seng Déngschtmeedchen, déi Dir am Wëlle fräi gemaach hutt; an Dir hutt ofgehalen dass dir vläicht steht rvos an maidservants.

34:17 Dofir seet sou den Här: Dir hutt mech net héieren, fir Fräiheet ze verkënnen, jiddfereen zu sengem Brudder, a jiddem zu sengem Begleeder; kuck, ech verkënnegen d'Fräiheet, seet den Jehova, zum Schwert an der Pescht an der Hongersnout; an ech hunn den Dré en Horror fir all d'Kinnekräicher vun der Äerd gemaach. 34:18 An de Männer ginn, déi hu meng Bond transgressed, deen Effekt de Wierder vum Bond net geholl hunn ier mech, d'Kallef a Passpill duerch bisecting d' der; 34:19 zu de Prënze vu Juda an de Prënze vu Jerusalem, zu de Beamten an de Paschtéier an un all d'Leit vum Land, déi tëscht den Deeler vum Kallef passéiert sinn , 34:20 Ech ginn se an d'Hand vun hire Feinden an an d'Hand vun déi, déi säi Liewen sichen; an hir Läichen wäerte Fudder fir den Himmelvullen an d'Déieren vun der Äerd sinn. 34:21 An ech wäert den Zedekiah Kinnek vu Juda a seng Prënzen an d'Hand vu senge Feinde liwweren, an d'Hand vun deenen, déi säi Liewe sichen, an d'Hand vun der Arméi vum Kinnek vu Babylon, déi vun lech fort ass. 34:22 Kuckt, ech ginn Uerder, seet den HÄR, a wäert se zréck an dës Stad bréngen, a si wäerten dergéint kämpfen an se huelen, a mam Feier verbrennen; an ech wäert d'Stied vu Juda op d'Solitude reduzéieren, bis et kee méi Awunner ass.

JEREMIAH
Kapitel 35

35: 1 D'Wuert vum Här, dat zu Jeremiah komm ass an den Deeg vum Jojakim Jong vum Josiah, dem Kinnek vu Juda, a sot: 35: 2 Gitt an d'Rechabites Haus a schwätzt mat hinnen, a bréngt se an d'Haus vum Här, an engem vun de Kummeren, a gitt hinnen Wäin fir ze drénken. 35: 3 Dunn hunn ech de Jaazanja, de Jong vum Jeremiah, de Jong vum Habasiniah, seng Bridder, all seng Jongen an d'ganz Famill vun de Rechabiter geholl. 35: 4 An ech hunn se an d'Haus vum HÄR bruecht, an d'Kammer vun de Jongen vum Hanan, dem Jong vum Igdaliah, dem Mann vu Gott, dee war bei der Kammer vun de Prënzen, déi iwwer der Kammer vum Maasiah, dem Jong vu Sallum, war vun der Dier. 35: 5 An ech hunn de Jongen vun der Famill Rechabite Becher a Becher voll mat Wäin virgestallt a gesot zu hinnen: Drénkt Wäin. 35: 6 Awer si soten: Mir wäerte kee Wäin drénken; well de Jonadab, de Jong vum Rechab, eise Papp huet eis commandéiert a gesot: Dir oder Är Kanner däerfen ni Wäin drénken; 35: 7 Du solls weder en Haus bauen, nach Séiwierker säen, nach e Wéngert planzen, oder behalen; awer Dir wäert an Zelter wunnen all Är Deeg, fir datt Dir vill Deeg um Gesiicht vun der Äerd wunnt wou Dir wunnt. 35: 8 A mir hunn der Stëmm vun eisem Papp Jonadab Jong vu Rechab noginn an alles wat hien eis gebueden huet, net Wäin ze drénken all eis Deeg, weder mir anerer, nach eis Fraen, weder eis Jongen nach eis Meedercher; 35: 9 a bauen net Haiser fir eis Wunneng, an hu kee Wéngert, nach keng Ierfschaft, nach net säen. 35:10 Also, mir wunnen an Zelter, an hunn nogelauschtert a gemaach no allem, wat de Jonadab, eise Papp net commandéiert huet.

35:11 Et ass awer geschitt, wéi den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon op d'Äerd koum, hu mir gesot: Komm, a loosst eis eis zu Jerusalem verstoppen, virun der Präsenz vun der Arméi vun de Chaldeeën an der Präsenz vun der Arméi vu Syrer ; an zu Jerusalem si mir bliwwen. 35:12 An d'Wuert vum Herrgott koum zum Jeremiah a sot: 35:13 Sou seet den Här vun den Hären, de Gott vun Israel: Gitt an erzielt de Männer vu Juda an den Awunner vu Jerusalem: Léiert Dir net meng Wierder ze follegen ? seet den Jehova. 35:14 D'Wuert vum Jonadab, dem Jong vu Rechab war fest, an hien huet seng Jongen beoptraagt kee Wäin ze drénken, a si hunn et bis haut net gedronk, well se dem Papp säi Kommando follegen; an ech hunn lech vu fréi an ouni ophalen geschwat, an Dir hutt mech net héieren. 35:15 An ech hunn lech all meng Dénger d'Prophéiten geschéckt, fréi an ouni opzehalen, fir lech ze soen: Dréit elo all ee vun Äre béise Weeër, an ännert Är Wierker, a gitt net no anere Gëtter fir se ze déngen, an Dir wäert op der Äerd liewen. datt ech lech an Ären Elteren ginn hunn; awer Dir hutt Äert Ouer net geneigt, och net no mir gelauschtert. 35:16 Secherlech hunn d'Jongen vum Jonadab, de Jong vum Rechab, d'Gebot, datt hire Papp hinne fest ginn huet; awer dës Stad huet mir net gefollegt. 35:17 Dofir seet sou den Här, Gott vun den Hären, de Gott vun Israel: Kuckt, ech bréngen iwwer Juda an all d'Awunner vu Jerusalem all dat Béist, wat ech géint si geschwat hunn; well ech mat hinne geschwat hunn, a si hunn net héieren; Ech hunn se ugeruff, a si hunn net geäntwert.

35:18 An de Jeremiah sot zu der Famill vun de Rechabiten: Sou seet den Här vun den Hären, de Gott vun Israel: Well Dir dem Befehl vun Ärem Papp Jonadab gefollegt hutt, an all seng Geboter agehalen hutt, an alles gemaach hutt, wat Dir Ech schécken; 35:19 Dofir huet den Här vun den Hären, de Gott vun Israel , zu sech selwer gesot: Jonadab, de Jong vum Rechab, wäert et net engem Mann feelen, fir all Dag a menger Präsenz ze sinn.

JEREMIAH
Kapitel 36

36: 1 An et ass am véierte Joer vum Jojakim Jong vum Josiah Kinnek vu Juda geschitt, datt dëst Wuert vum Här zu Jeremiah komm ass, a sot: 36: 2 Huelt eng Schrëftrulle vum Buch a schreift op se all d'Wierder géint déi ech Iech geschwat hunn Israel a géint Juda, a géint all d' Natiounen, vum Dag un, wou ech ugefaang hunn mat Iech ze schwätzen, vun den Deeg vum Josiah bis haut. 36: 3 Vläicht héiert d'Haus vu Juda all dat Béist wat ech hinne wëlles ze maachen, a jidderee wäert sech vu sengem béise Wee bekéieren, an ech wäert hir Ongerechtegkeet an hir Sënn verzeien. 36: 4 An den Jeremiah huet de Baruch, de Jong vum Neriah genannt, an de Baruch huet aus dem Jeremiah säi Mond geschriwwen, op eng Schrëftrulle, all d'Wierder, déi den Här him geschwat hat. 36: 5 Dunn huet den Jeremiah de Baruch befollegt a gesot: Ech sinn verbueden an d'Haus vum Här eranzekommen. 36: 6 Gitt eran, a liest aus dëser Schrëft, déi Dir vu mengem Mond geschriwwen hutt, d'Wierder vum Här an den Oueren vum Vollek, am Haus vum Här, op de Faaschten Dag; an du solls se och an den Oere vu ganz Juda liesen, déi aus hire Stied kommen. 36: 7 Vläicht wäert hir Gebied virum Jehova kommen, a jidderee wäert sech vu sengem béise Wee maachen; well grouss ass de Roserei a seng Roserei, déi den Jehova géint dëst Vollek ausgedréckt huet. 36: 8 An de Baruch, de Jong vum Neriah, huet alles gemaach, wat de Prophéit Jeremiah him befollegt huet, am Wierder vum Här am Haus vum Här ze liesen.

36:9 An et ass am fënnefte Joer vum Jojakim, dem Jong vum Josiah, dem Kinnek vu Juda, am néngte Mount komm, datt si d'Faaschten an der Präsenz vum Här fir all d'Leit vu Jerusalem an all d'Leit, déi aus de Stied vu Juda komm sinn, promulgéiert hunn. op Jerusalem. 36:10 A Baruch huet aus dem Buch d'Wierder vum Jeremiah am Haus vum Här gelies, an der Kammer vu Gemariah, dem Jong vu Safan, dem Schrëftsteller, am ieweschte Geriicht, bei der Entrée vum neie Paart vum Haus vum Här, a sengem Ouer aus der Stad. 36:11 A Micaiah, de Jong vu Gemariah, de Jong vu Safan, nodeems se all d'Wierder vum Här aus dem Buch héieren hunn, 36:12 ass erofgaang an d'Haus vum Kinnek, an d'Kammer vum Sekretär, a kuck, all d'Prënze souzen do, dëst Et ass: den Elisama de Sekretär, den Delaiah de Jong vum Shemaiah, den Elnathan de Jong vum Achbor, d'Gemariah de Jong vum Safan, de Zedekiah de Jong vum Ananias, an all d'Prënzen. 36:13 A Micaiah sot hinnen all d'Wierder, déi hien héieren hat wéi de Baruch aus dem Buch an den Oueren vum Vollek gelies huet. 36:14 Da schéckt all Prënzen dem Jehudi, dem Jong vun Nethaniah, dem Jong vum Shelemiah, dem Jong vu Kusch, fir dem Baruch ze soen: Huelt d'Scroll, an där Dir an den Oueren vum Vollek gelies hutt, a komm. An de Baruch, de Jong vum Neriah huet d'Roll an d'Hand geholl an ass bei si komm. 36:15 A si soten zu him: Sëtzt Iech elo a liest eis et vir. An de Baruch huet et him virgelies. 36:16 Wéi se all dës Wierder héieren hunn, huet jidderee sech zu sengem Begleeder an Angscht gewandert a sot zu Baruch: Mir soen dem Kinnek sécher all dës Wierder.

36:17 Dunn hu si de Baruch gefrot a gesot: Sot eis elo wéi Dir all dës Wierder aus dem Jeremiah sengem Mond geschriwwen hutt. 36:18 An de Baruch sot zu hinnen: Hien huet mir all dës Wierder vu sengem Mond diktéiert, an ech hunn an Tënt an d'Buch geschriwwen. 36:19 Dunn hunn d'Prënzen zu Baruch gesot: Gitt a verstopp dech, du an den Jeremiah , a loosst kee wëssen, wou s du bass. 36:20 A si sinn an den Haff gaang, wou de Kinnek war, nodeems se d'Roll an der Chamber vum Elisama Sekretär deposéiert hunn. A si hunn dem Kinnek all dës Wierder matgedeelt. 36:21 An de Kinnek huet de Jehudi geschéckt fir d'Scroll ze huelen, an hien huet se aus der Chamber vum Elisama dem Sekretär geholl, an de Jehudi huet doranner gelies an d'Ouer vum Kinnek, an an den Oueren vun all de Prënzen, déi beim Kinnek waren. 36:22 An de Kinnek war am Wanter Haus am néngten Mount, an engem brazier war gebrannt virun him. 36:23 Wéi de Jehudi dräi oder véier Säite gelies hat, huet de Kinnek et mat engem Schrëftsteller sengem Messer opgeschloen an et an d'Feier geheit, dat am Brazier war, bis déi ganz Schrëft op d'Feier verbraucht gouf, dat am Brazier war. 36:24 An de Kinnek an all seng Dénger, déi all dës Wierder héieren hunn, waren net Angscht oder hunn hir Kleeder zerrappt. 36:25 An och wann Elnatán an Delaia a Gemarías de Kinnek gebieden hunn dës Schrëft net ze verbrennen, hie géif net op si lauschteren. 36:26 De Kinnek huet och dem Jerameel, dem Jong vum Hamelech, dem Seraiah, dem Jong vum Azriel, an dem Shelemiah, dem Jong vum Abdeel, de Baruch de Schrëftsteller an de Jeremiah de Prophet festgeholl. mee den Jehova huet se verstoppt.

36:27 An d'Wuert vum Herrgott koum zum Jeremiah, nodeems de Kinnek d'Scroll verbrannt hat, d'Wierder, déi de Baruch aus dem Jeremiah sengem Mond geschriwwen hat, a sot: 36:28 Huelt eng aner Schrëftrulle, a schreift op se all déi éischt Wierder, déi si waren an der éischter Schrëftrulle déi den Jojakim Kinnek vu Juda verbrannt huet. 36:29 An Dir sollt dem Johoakim Kinnek vu Juda soen: Sou seet den Här: Dir hutt dës Schrëftrulle verbrannt a gesot: Firwat hutt Dir drop geschriwwen a gesot: De Kinnek vu Babylon wäert sécher kommen an dëst Land zerstéieren an et net verursaachen si weder Männer nach Déieren dran? 36:30 Dofir seet sou den Här iwwer de Jojakim Kinnek vu Juda: Hie wäert keen hunn um Troun vum David ze sëtzen; a säi Kierper gëtt op d'Hëtzt vum Dag geworf an d'Äis vun der Nuecht. 36:31 An ech wäert säi Béisen op him bestrofen, op säi Som an op seng Dénger; an ech wäert op si bréngen, an op d'Awunner vu Jerusalem an op d'Männer vu Juda, alles Béises wat ech hinne matgedeelt hunn a si hunn net nogelauschtert. 36:32 An den Jeremiah huet eng aner Schrëftrulle geholl an dem Baruch, dem Jong vum Neriah, dem Schrëftsteller, geschenkt. An hien huet doriwwer geschriwwen aus dem Mond vum Jeremiah all d'Wierder aus dem Buch, dat de Jojakim Kinnek vu Juda am Feier verbrannt huet; a vill aner ähnlech Wierder goufen hinnen derbäigesat.

JEREMIAH
Kapitel 37

37: 1 An der Plaz vum Coniah Jong vum Jojakim Kinnek Zedekia Jong vum Jojakim regéiert , deen Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon Kinnek am Land vu Juda gemaach huet. 37: 2 Awer weder hien nach seng Dénger, nach d'Leit vum Land hunn de Wierder vum Jehova gefollegt, déi hien duerch de Prophéit Jeremiah geschwat huet. 37: 3 De Kinnek Zedekiah huet de Ju cal, de Jong vum Shelemiah, an den Zephaniah, de Jong vum Maaseiah, de Priister geschéckt, fir dem Jeremiah de Prophéit ze soen: Bied elo fir eis zum HÄR, eise Gott. 37: 4 An den Jeremiah ass an d'Mëtt vum Vollek eran an erausgaang; well se hien nach net an de Prisong bruecht hunn. 3 7: 5 Wéi d'Arméi vum Pharao Ägypten verlooss hat, an d'Noriichte doriwwer d'Ouer vun de Chaldeeër erreecht hunn, déi Jerusalem belagert hunn, hu se sech aus Jerusalem zréckgezunn. 37: 6 Dunn ass d'Wuert vum Herrgott zum Jeremiah de Prophet komm a seet: 37: 7 Sou seet den Här, Gott vun Israel: Sou solls du zum Kinnek vu Juda soen, deen dech geschéckt huet fir mech ze froen: Kuckt, d'Arméi vum Pharao déi zu Ärer Hëllef komm sinn, zréck a säi Land an Ägypten. 37: 8 An d'Kaldéer kommen zréck an attackéieren dës Stad, huelen se erof a stellen se a Brand. 37: 9 Sou seet den Här: Täuscht Iech net a seet: Sécher, d'Kaldéer wäerte scho vun eis fortgoen; well si ginn net fort. 37:10 Fir och wann Dir all d'Arméi vun de Chaldéer schloen, déi géint Iech kämpfen, an nëmmen nach blesséiert Männer vun hinne bleiwen, jidderee wäert aus sengem Zelt opstoen an dës Stad a Brand stiechen.

37:11 An et ass geschitt, wann d'Arméi vun de Chaldäer aus Jerusalem zréckgezunn ass wéinst dem Pharao senger Arméi, 37:12 sinn ech bei den Jeremiah aus Jerusalem gaang fir an d'Land Benjamin ze goen, fir sech vun de Leit ze trennen. 37:13 A wann hien an d'Paart vum Benjamin gaang ass, do war e Kapitän mam Numm Irias, de Jong vum Shelemiah, de Jong vum Hananiah, deen de Jeremiah de Prophéit ageholl huet, a sot: Dir gitt op d'Kaldéer. 37:14 An de Jeremiah sot: Falsch; Ech ginn net un d'Kaldéen. Awer hien huet net op hien nogelauschtert, awer den Irías huet den Jeremiah ageholl, an huet hie viru Prënze gefouert. 37:15 An d'Prënze ware rosen op den Jeremiah, a si hunn hie geschloen an hunn hien am Prisong am Haus vum Schrëftgeléierten Jonathan gesat, well se e Prisong gemaach hunn. 37:16 Also ass den Jeremiah an d'Haus komm mat der Waasserbunn an de Gewëllefer. An de Jeremiah war vill Deeg do, 37:17 huet de Kinnek Zedekiah geschéckt an huet hien eraus bruecht ; An de Kinnek huet hie geheim a sengem Haus gefrot a gesot: Ass et d'Wuert vum Här? An de Jeremiah sot: Et gëtt. An hie sot méi: An d'Hand vum Kinnek vu Babylon wäert Dir ausgeliwwert ginn. 37:18 Jeremiah sot och zu King Zedekiah: Wéi hunn ech géint dech gesënnegt, an géint Är Dénger, a géint dëst Vollek, datt Dir mech am Prisong no? 37:19 A wou sinn Är Propheten, déi Iech virausgesot hunn, a gesot: De Kinnek vu Babylon wäert net géint dech kommen, an och net géint dëst Land?

37:20 Elo héiert elo, ech bieden Iech, o Kinnek, mäin Här. Loosst elo meng Biedung virun Iech falen , a bréngt mech net zréck an d'Haus vum Schrëftsteller Jonathan, fir datt ech net do stierwen. 37:21 Dunn huet de Kinnek Zedekiah Uerder ginn, a si hunn den Jeremiah am Haff vum Prisong bewaacht, sou datt hien him een Dag e Brout vun der Strooss vun de Bäcker ginn huet, bis all d'Brout an der Stad op ass. An den Jeremiah blouf am Haff vum Prisong.

JEREMIAH
Kapitel 38

38: 1 Ech hunn de Shephatiah, de Jong vum Mattan, de Gedaliah, de Jong vum Pashur, de Jucal, de Jong vum Shelemiah, an de Pashur, de Jong vu Malchiah héieren, d'Wierder, déi den Jeremiah zu all d'Leit geschwat huet, a gesot: 38: 2 Sou seet den HÄR, Dee bleift An dëser Stad wäert hie vum Schwert stierwen, oder duerch Hongersnout oder vu Pescht; awer deen, deen op d'Kaldéer iwwergëtt, dee wäert liewen, well säi Liewen ass fir d'Verschmotzung, an hie wäert liewen. 38: 3 Sou seet den Här: Dës Stad gëtt sécher der Arméi vum Kinnek vu Babylon iwwerginn, an hien wäert se iwwerhuelen. 38: 4 An d'Prënzen soten zum Kinnek: Loosst dee Mann elo stierwen; well op dës Manéier mécht hien d'Hänn vun de Krichsmänner, déi an dëser Stad bleiwen, an d'Hänn vun all de Leit, schwaach, a soen esou Wierder zu hinnen; well dëse Mann sicht net de Fridde vun dësem Vollek, mee dat Béist. 38: 5 A sot de Kinnek Zedekiah: Kuckt, hien ass an Ären Hänn; well de Kinnek kann näischt géint dech maachen. 38: 6 Dunn hunn se den Jeremiah geholl an hien an de Waasser vum Malchiah, dem Jong vun Hamelech, geheit, deen am Haff vum Prisong war ; a si hunn den Jeremiah mat Seeler eraginn. An am Waasser war kee Waasser, mee Schlamm, an den Jeremiah ass an de Bulli gefall. An 7 wann Ebed-melech, eng Ethiopian Mann, engem eunuch vun der Royal Haus, héieren dass Jeremiah haten am cistern no gouf, an de Kinnek am Sëtzen: 38 Gate vun Benjamin, 38: 8 Ebed-melech lénks Haus d'Kinnek An hien huet mam Kinnek geschwat a gesot:

38:9 Mäin Här de Kinnek, dës Männer hunn alles gedoen, wat se dem Prophéit Jeremiah gemaach hunn, deem se an de Waasserbuerg geworf hunn; well do wäert hien aus Hongersnout stierwen , well et gëtt kee Brout méi an der Stad. 38:10 Dunn huet de Kinnek den Äthiopier Ebed-Melech selwer beoptraagt a gesot: Huelt an Ärer Kraaft drësseg Männer vun hei, a bréngt de Prophéit Jeremiah aus dem Waasser virum Ier hie stierft. 38:11 An d'Ebed-Melech huet d' Männer a seng Kraaft geholl an ass an d'Haus vum Kinnek ënner der Schatzkammer gaang, an huet vun do al Lompen a gerappte an zerstéiert Kleeder geholl a se mat Seeler an den Zistern geheit fir den Jeremiah. 38:12 An den Äthiopier Ebed-Melech sot zum Jeremiah: Maacht elo déi al Lompen a gerappte an zerklengert Kleeder , ënner den Achsen, ënner de Seeler. An den Jeremiah huet dat gemaach. 38:13 Dofir hunn si den Jeremiah mat Seeler erausbruecht, an hien aus der Waasserbunn opgeriicht; an den Jeremiah blouf am Haff vum Prisong.

38:14 Dunn huet de Kinnek Zedekiah geschéckt an huet de Jeremiah de Prophet virun sech bruecht bei der drëtter Entrée am Haus vu Jehova. An de Kinnek sot zum Jeremiah: Ech wäert Iech eng Fro stellen; verstopp mech näischt. 38:15 An den Jeremiah sot zu Zedekiah: Wann ech Iech soen , wäert Dir mech net ëmbréngen? a wann ech Iech Rotschléi ginn, lauschtert Dir net op mech.

38:16 An de Kinnek Zedekiah huet dem Jeremiah am Geheimnis geschwuer a gesot: Wéi den Här lieft, deen dës Séil fir eis gemaach huet, ech wäert dech net ëmbréngen, an ech wäert dech net an d'Hand vun dëse Männer ginn, déi däi Liewen sichen. 3 8:17 Dunn huet den Jeremiah zu Zedekiah gesot: Sou seet den HÄR, Gott vun den Hären, de Gott vun Israel: Wann Dir Iech un d'Prënze vum Kinnek vu Babylon iwwergëtt, wäert Är Séil liewen, an dës Stad gëtt net verbrannt, an Dir an Äert Haus wunnen. 38:18 Awer wann Dir Iech net de Prënze vum Kinnek vu Babylon iwwergëtt, da gëtt dës Stad de Chaldäer ausgeliwwert, a si wäerten se a Feier setzen, an Dir wäert hir Hänn net entkommen. 38:19 An de Kinnek Zedekiah sot zum Jeremiah: Ech hunn Angscht virun de Judden, déi bei d' Kadeaner iwwergaange sinn, fir datt se mech net an hir Hänn ginn a mech bespotten. 38:20 An de Jeremiah sot: Si ginn Iech net of. Héiert elo d'Stëmm vum Här datt ech zu Iech schwätzen, an et wäert Iech gutt goen an Dir wäert liewen. 38:21 Awer wann Dir Iech net wëllt opginn, dëst ass d'Wuert dat den Jehova mir gewisen huet : 38:22 Kuckt, all d'Fraen, déi am Haus vum Kinnek vu Juda bleiwen, ginn an d'Prënze vum Kinnek vu Babylon bruecht; a si selwer wäerte soen: Si hunn dech täuscht, an Är Frënn hu sech géint dech duerchgesat; si senken déng Féiss am Mier, si sinn zréck. 38:23 Dofir bréngen se all Är Fraen a Kanner an d'Kaldéer eraus, an Dir wäert net aus hiren Hänn flüchten, awer duerch d'Hand vum Kinnek vu Babylon gitt Dir ageholl, an dës Stad brennt mam Feier. 38:24 An Zedekiah sot zu Jeremiah, Keen weess dës Wierder , an Dir wäert net stierwen.

38:25 A wann d'Prënzen héieren datt ech mat lech geschwat hunn, a si kommen zu lech a soen lech: Sot eis elo, datt Dir mam Kinnek geschwat hutt, verstoppt eis et net, a mir wäerten lech net ëmbréngen; och wat huet de Kinnek lech gesot; 38:26 Du solls zu hinne soen: Ech hunn de Kinnek gebiet, mech net zréck an d'Jonatan ze bréngen, sou datt ech net do stierwen. 38:27 An direkt koumen all Prënzen bei den Jeremiah a froen hien; an hien huet hinnen geäntwert no alles wat de Kinnek him commandéiert huet. Mat dësem si se vun him fortgaang, well d'Saach net héieren ass. 38:28 An Jeremiah blouf am Haff vum Prisong bis den Dag wou Jerusalem ageholl gouf; an do war hien, wéi Jerusalem ageholl gouf.

JEREMIAH
Kapitel 39

39: 1 Am 9. Joer vum Zedekiah Kinnek vu Juda, am zéngte Mount, koum den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon mat senger ganzer Arméi géint Jerusalem, an huet et belagert. 39: 2 An am elfte Joer vum Zedekiah, am véierte Mount, um néngten Dag vum Mount gouf eng Lück an der Mauer vun der Stad opgemaach. 39: 3 An all Prënze vum Kinnek vu Babylon sinn eran gaang an hunn an der Mëttelpaart campéiert: Nergal-Sarezer, Samgar-nebo, Sarsequim el Rabsaris, Nergal-Sarezer el Rabmag, an all déi aner Prënze vum Kinnek vu Babylon. 39 : 4 Wéi de Zedekiah Kinnek vu Juda an all d'Männer vum Krich se gesinn hunn, si se geflücht an hunn d'Stad nuets iwwer de Wee an de Kinneksgaart verlooss, duerch d'Paart tëscht den zwou Maueren; an de Kinnek ass iwwer de Wee vun der Arabah erausgaang. 39: 5 Awer d'Arméi vun de Chaldeeër ass hinnen nogaang , a si hunn de Zedekiah an de Flaache vu Jericho erreecht; a si hunn hien opgeholl a bruecht hien op Ribla am Land Hamat, wou den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon war, an hunn hie veruerteelt. 39: 6 An de Kinnek vu Babylon huet d'Jongen vu Zedekiah a senger Präsenz zu Riblah geschluecht, an de Kinnek vu Babylon huet och all d'Adelen aus Juda geschluecht. 39: 7 An hien huet d'Ae vum Kinnek Zedekiah ausgedréckt, an hien a Ketten gebonnen fir hien op Babylon ze bréngen. 39: 8 An d'Kaldéer hunn dem Kinnek säin Haus an d'Haiser vum Vollek verbrannt an d'Mauere vu Jerusalem ofgebrach. 39: 9 An de Rescht vun de Leit, déi an der Stad bliwwen sinn, an déi, déi him festgehalen hunn, mat all de Rescht vun de Leit, déi lénks waren, huet den Nebuzaradan de Kapitän vun der Garde se op Babylon transportéiert.

39:10 Awer den Nebuzaradan, de Kapitän vun der Garde, huet déi Aarm vun de Leit gemaach, déi näischt am Land vu Juda ze bleiwen haten, an hinnen Wéngerten a Felder ginn.

39:11 An den Nebuchadnezzar huet dem Nebuzaradan de Kapitän vun der Garde iwwer den Jeremiah beoptraagt a gesot: 39:12 Huelt hien a passt op hien a maach him näischt Schued, maach him wéi hien lech seet. 39:13 Dofir huet hien den Nebuzaradan Kapitän vun der Garde an den Nabusazban de Rabsaris, den Nergal-Sarezer de Rabmag an all d'Prënze vum Kinnek vu Babylon geschéckt. 39:14 Dunn hunn si geschéckt an hunn den Jeremiah aus dem Prisongshaff geholl an hunn hien dem Gedaliah, dem Jong vum Ahikam, dem Jong vu Safan, iwwerginn, fir hien heem ze bréngen; a gelieft ënner de Leit.

39:15 An d'Wuert vum Här koum dem Jeremiah, wéi hien am Prisong am Prisongsgeriicht war a gesot huet; 39:16 Gitt a schwätzt mam ethiopeschen Ebed-Melech a seet: Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Kuckt, ech bréngen meng Wierder iwwer dës Stad zum Béisen an net zum Gudden; an dëst wäert deen Dag an Ärer Präsenz geschéien. 39:17 Awer an deem Dag wäert ech dech ausliwweren, seet den Här, an Dir wäert net an d'Hänn vun deenen ausgeliwwert ginn, déi Dir fäerten. 39:18 Well ech wäert dech liwweren, an Dir wäert net vum Schwert falen, awer Äert Liewen ass Äert Liewe, well Dir hutt Vertrauen an mech, seet den Här.

JEREMIAH
Kapitel 40

40: 1 D'Wuert vum HÄR, dat zu Jeremiah koum, nodeems den Nebuzaradan de Kapitän vun der Garde hien aus Rama geschéckt huet, wéi hien hien a Ketten ënner all de Gefaangene vu Jerusalem a Juda geholl huet, déi a Babylon deportéiert goufen. 40: 2 De Kapitän vun der Garde huet den Jeremiah geholl a sot zu him: Jehova Äre Gott huet dëst Béis géint dës Plaz geschwat; 40: 3 an den Här huet et bruecht an et gemaach wéi hie gesot huet; well Dir géint den Här gesënnegt hutt a senger Stëmm net nogelauschtert hutt, ass dat zu lech komm. 40: 4 An elo hunn ech lech haut vun de Ketten, déi Dir op Är Hänn geluecht hutt, geléist. Wann et lech gutt schéngt mat mir op Babylon ze kommen, komm, an ech kucken dech op; Awer wann et lech net richteg schéngt mat mir op Babylon ze kommen, loosst et. Kuckt, d'ganz Äerd steet virun lech; gitt do wou et am Beschten a Bequemst schéngt fir ze goen. 40: 5 Wann Dir léiwer bleift, gitt zréck op Gedaliah, dem Jong vum Ahikam, dem Jong vu Safan, deen de Kinnek vu Babylon iwwer all d'Stied vu Juda gesat huet, a lieft mat him an der Mëtt vum Vollek; oder gitt do wou et am bequemste schéngt ze goen. An de Kapitän vun der Garde huet him Bestëmmungen an e Kaddo ginn, an huet hien entlooss. 40: 6 Den Jeremiah ass dunn zu Gedaliah, dem Jong vum Ahikam, op Mizpa gaang an ass bei him ënner de Leit gewunnt, déi am Land bliwwe sinn.

40:7 Wéi all d'Leader vun der Arméi, déi am Feld waren, si an hir Männer, héieren datt de Kinnek vu Babylon de Gedaliah de Jong vum Ahikam ernannt huet fir d'Land ze regéieren, an datt hien de Männer a Fraen uvertraut an d'Kanner, an déi Aarm vum Land, déi net a Babylon transportéiert goufen, 40: 8 sinn dunn op Gedaliah zu Mizpa komm; dat ass, Ishmael, de Jong vum Nethanja, de Johanan an de Jonathan, d'Jonge vu Carea, de Seraiah, de Jong vum Tanhumet, d'Jongen vum Ephai Netophathit, an de Jesanja, de Jong vun engem Maacaten, si an hir Männer. 40: 9 An de Gedaliah, de Jong vum Ahikam, de Jong vu Safan, huet hinnen an hire Männer geschwuer a gesot: Fäert net d'Kaldéen ze déngen; wunnt am Land, an déngt dem Kinnek vu Babylon, an et geet Iech gutt. 40:10 A kuck, ech wunnen zu Mizpa, fir virun de Chaldéaner ze stoen, déi bei eis kommen; awer Dir huelt de Wäin, d'Summer Uebst an d'Ueleg, a leet se an Är Geschäfter, a bleift an Äre Stied déi Dir geholl hutt. 40:11 Och all d'Judden, déi zu Moab waren, an ënner den Ammoniten, an zu Edom, an déi, déi an all de Länner waren , wéi se héieren hunn, datt de Kinnek vu Babylon e puer a Juda hannerlooss hat an datt et Setzt Gedaliah, dem Jong vum Ahikam, dem Jong vu Safan, iwwer hinnen, 40:12 sinn all dës Judden dunn zréck vun all de Plazen, wou se verdriwwe goufen, a koumen an d'Land Juda, bei Gedaliah zu Mizpa; a si hu Wäin a vill Uebst gesammelt.

40:13 An de Johanan an all d'Kapitänen vun de Kräften, déi um Feld waren, koume bei Gedaliah zu Mizpa.

40 : 14 A si soten: Wësst Dir net, datt de Baalis Kinnek vun den Ammoniten geschéckt huet Den Ishmael Jong vun Nethaniah fir dech ëmzebréngen? Awer de Gedaliah Jong vum Ahicam huet hinnen net gegleeft. 40:15 Dunn huet de Johanan, de Jong vu Carea zu Gedaliah am Geheimnis zu Mizpa geschwat a gesot: Ech wäert elo goen an den Ishmael, de Jong vum Nethanja, ëmbréngen, a kee Mënsch wäert et wëssen. Firwat soll hien dech ëmbréngen, an all d'Judden, déi sech bei Iech gesammelt hunn, gi verstreet, an de Rescht vu Juda kommen ëm? 40:16 Awer de Gedaliah, de Jong vum Ahikam, sot zu Johanan, dem Jong vu Carea: Maacht dat net , well wat Dir iwwer Ishmael seet, ass falsch.

JEREMIAH
Kapitel 41

41: 1 An et ass am siwente Mount geschitt, datt den Ishmael, de Jong vum Nethaniah, de Jong vum Elishama, vun de kinneklechen Nokommen, an e puer Prënze vum Kinnek an zéng Männer mat him, bei Gedaliah, de Jong vum Ahikam zu Mizpa komm sinn; a si hunn do zesummen zu Mizpa Brout giess. 41: 2 An ech hunn de Jong vum Nethaniah geschloen an déi zéng Männer, déi mat him waren , sinn opgestan an hunn de Gedaliah, de Jong vum Ahikam, de Jong vum Shaphan mam Schwert geschloen, an domat ëmbruecht deen de Kinnek vu Babylon ernannt hat fir d'Land ze regéieren. . 41: 3 An den Ishmael huet all d'Judden ëmbruecht , déi mam Gedaliah zu Mizpa waren, an d'Chaldean Zaldoten, déi do waren. 41: 4 Et ass och geschitt deen Dag nodeems hien de Gedaliah ëmbruecht huet, wéi nach kee wousst, 41: 5 datt e puer Männer vu Sikem, Silo a Samaria kommen, uechtzeg Männer, hir Zännfleesch drënner an hir Kleeder zerrappt, a gekraazt , a si hunn an hir Hänn bruecht Affer an Wierkung fir an d'Haus vu Jehova ze huelen. 41: 6 An den Ishmael, de Jong vum Nethaniah, huet si begéint a kräischend vu Mizpa. An et ass geschitt, wéi hie se fonnt huet, sot hien zu hinnen: Kommt bei Gedaliah Jong vum Ahicam. 41: 7 A wéi se an d'Stad komm sinn, huet den Ishmael, de Jong vun Nethaniah, se geschluecht a se an en Zistern geheit, hien an d'Männer déi mat him waren. 41: 8 Awer ënner hinnen goufen zéng Männer fonnt, déi zu Ishmael gesot hunn: Maacht eis net ëm ; well mir am Feld Schätz vu Weess a Gerste an Ueleger an Hunneg hunn. An hien huet se verlooss an huet se net bei senge Bridder ëmbruecht.

41:9 An den Zistern an deen den Ishmael all d'Kierper vun de Männer gegoss huet, déi hie wéinst Gedaliah ëmbruecht huet, war déiselwecht wéi de Kinnek Asa gemaach hat wéinst dem Baasha Kinnek vun Israel; Den Ishmael Jong vum Netanja huet et mat den Doudegen ausgefëllt. 41:10 An den Ishmael huet de ganze Rescht vun de Leit, déi zu Mizpa waren, dem Kinnek seng Meedercher, an all d'Leit, déi zu Mizpa waren, gefouert, déi den Nebuzaradan, de Kapitän vun der Garde, de Gedaliah Jong vum Ahikam gedroen huet. Dofir huet den Ishmael, de Jong vun Nethanja, se gefaange geholl an ass fortgaang bei d'Ammoniten. 41:11 An de Johanan, de Jong vu Carea, an all Prënze vun de Kricher, déi mat him waren , hunn alles héieren, wat den Ishmael, de Jong vum Nethaniah gemaach hat. 41:12 Si hunn all d'Männer geholl an si si géint den Ishmael, de Jong vun Nethaniah gaang, an hunn hie bei der grousser Schwämm zu Gibeon fonnt. 41:13 An et ass geschitt, datt wann all d' Leit, déi mam Ishmael waren, de Johanan, de Jong vu Carea gesinn hunn, an all d'Kapitänen aus de Krichsleit, déi mat him waren, si frou. 41:14 An all d'Leit, déi den Ishmael a Gefaangenschaft vu Mizpa gefouert hat, hunn sech gedréint a si mam Johanan, dem Jong vu Carea gaang. 41:15 Awer den Ishmael, de Jong vum Nethanja, ass mat 8 Männer aus dem Johanan geflücht an ass bei d'Ammoniter gaang.

41:16 An de Johanan, de Jong vu Carea an all d'Captainen vun de Kampfmänner, déi mat him waren, hunn all de Rescht vun de Leit geholl, déi sech vun der Isma, dem Jong vun Nethaniah, erholl haten, déi hien aus Mizpa bruecht huet nodeems hien de Gedaliah, de Jong vum. Ahicam; Männer vu Krich, Fraen, Kanner an Eunuchen, déi de Johanan vu Gibeon matbruecht huet; 41:17 A si goungen an hunn zu Gerutquimam, dat bei Betlehem ass, gewunnt, fir an Egypten eranzekommen , 41:18 wéinst de Chaldéer; well se se gefaart hunn, well den Ishmael, de Jong vum Nethaniah, de Gedaliah, de Jong vum Ahikam, ëmbruecht hat, deen de Kinnek vu Babylon ernannt hat fir d'Land ze regéieren.

JEREMIAH
Kapitel 42

42: 1 All d'Offiziere vum Krichsvollek koumen, an de Johanan, de Jong vu Carea, Jezanja, de Jong vum Osaiah, an all d'Leit vun der jéngster bis déi eelst, 42: 2 a soten zum Prophet Jeremiah: Elo akzeptéiert eist Gebiet virun eis vun Iech, a biet fir eis dem Jehova Äre Gott fir all dëse Rescht (vu ville si mir e puer bliwwen, wéi Är Aen eis gesinn), 42: 3 fir datt den Jehova Äre Gott eis de Wee weist wou mir ginn, a wat wat mir musse maachen. 42: 4 An de Jeremiah de Prophéit sot zu hinnen: Ech hunn héieren. Kuckt, ech bieden zum Jehova Äre Gott, wéi Dir gesot hutt, a wat och ëmmer den Jehova Iech beäntwert, wäert ech Iech léieren; Ech reservéiere kee Wuert fir Iech. 42: 5 A si soten zum Jeremiah: De Jehova wier bei eis en Zeie vu Wourecht a Loyalitéit, wa mir net alles maachen, wat den HÄR äre Gott Iech un eis schéckt. 42: 6 Sief et gutt, sief et schlecht, zu der Stëmm vum Här, eise Gott, op deen mir Iech geschéckt hunn, mir wäerte follegen, sou datt der Stëmm vum Här, eise Gott, gutt mat eis geet. 42: 7 An et ass geschitt no zéng Deeg d'Wuert vum Här zu Jeremiah. 42: 8 An hien huet de Johanan, de Jong vu Carea genannt, an all d'Offiziere vun de Kricher, déi mat him waren, an all d' Leit, vun der jéngster bis déi eelst; 42: 9 an hie sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott vun Israel, deen Dir mir geschéckt hutt fir Är Biedere a senger Präsenz virzestellen : 42:10 Wann Dir nach an dësem Land bleift, wäert ech dech opbauen an dech net zerstéieren; Ech planzen dech, an ech plécken dech net; well et deet mer Leed fir dat Béist wat ech Iech gemaach hunn.

42:11 Fäert net vun der Präsenz vum Kinnek vu Babylon, fir déi Dir Angscht hutt; Fäert net vu senger Präsenz, seet den Här, well ech si bei lech fir dech ze retten an dech aus senger Hand ze retten; 42:12 an ech wäert Barmhäerzegkeet iwwer dech hunn, an hie wäert Barmhäerzegkeet iwwer dech hunn a wäert dech zréck an däi Land bréngen. 42:13 Awer wann Dir seet: Mir wäerte net an dësem Land wunnen, sou datt mir net der Stëmm vum Här Äre Gott héieren, 42:14 a soen: Nee, awer mir ginn an d'Land vun Egypten, an deem mir kee Krich gesinn, nach héieren Trompett Klang, och wäerte mir net hongereg ginn, an do wäerte mir wunnen; 42:15 Elo héiert also d'Wuert vum HÄR, de Rescht vu Juda: Sou seet den HÄR vun den Häre, de Gott vun Israel: Wann Dir Äert Gesiicht dréit fir an Ägypten eranzekommen , a gitt do ze wunnen, 42:16 wäert et geschéien de Schwert, deen Dir fäert, wäert lech do am Land vun Egypten erreechen, an d'Hongersnout vun där Dir fäert, wäert lech do verfollegen an Ägypten; an do wäert Dir stierwen. 42:17 All Männer, déi hir Gesiichter dréinen, fir an Ägypten eranzekommen, fir do ze wunnen, solle stierwen duerch de Schwert, duerch Hongersnout a Pestilenz; et wäert kee vun hinne sinn, dee lieweg bleift, an och net aus dem Béisen, deen ech op si bréngen, entkomm ass. 42:18 Well sou huet den HÄR vun de Gäscht, de Gott vun Israel, gesot: Wéi meng Roserei a meng Roserei op d'Awunner vu Jerusalem ausgegoss sinn, sou soll mäi Roserei op lech ausgoe wann Dir Ägypten erakënnt; an Dir wäert Objete vun Exekratioun a vum Terror sinn, a vu Fluch a Scham; an Dir wäert dës Plaz net méi gesinn.

42:19 Den Här huet zu lech geschwat, de Rescht vu Juda: Gitt net an Ägypten; Dir wësst sécher datt ech lech haut warnen. 42:20 Firwat hutt Dir Är Séilen wandere gelooss? Well Dir hutt mech bei den Här Äre Gott geschéckt a gesot: Biet fir eis zum Här eise Gott, a sot eis alles, wat den Här, eise Gott seet, a mir wäerten et maachen. 42:21 An ech hunn lech dat haut deklaréiert, an Dir hutt net der Stëmm vum HÄR Äre Gott noginn, an och net un all déi Saachen, fir déi hien mech un lech geschéckt huet . 42:22 Elo wësst et also sécher datt Dir duerch de Schwert, duerch Hongersnout a Pestilenz stierwt op der Plaz wou Dir wëllt agoen fir do ze wunnen.

JEREMIAH
Kapitel 43

43: 1 Et ass geschitt, datt wann den Jeremiah fäerdeg war mat all de Leit all d'Wierder vu Jehova hire Gott ze schwätzen, all dës Wierder mat deenen den Jehova hire Gott hie selwer geschéckt hat, 43: 2 sot den Azariah Jong vum Osaiah an De Johanan, de Jong vu Carea, an all déi arrogant Männer soten zum Jeremiah: Dir seet eng Ligen; Den Här eise Gott huet dech net geschéckt fir ze soen: Gitt net an Ägypten fir do ze wunnen, 43: 3 awer de Baruch, de Jong vum Neriah, rifft dech géint eis un , an d'Hänn vun de Chaldäer anzegoen, fir eis ëmzebréngen an eis a Babylon ze transportéieren. 43: 4 Duerfir hunn de Johanan, de Jong vu Carea an all d'Offiziere vun de Kampfmänner an all d'Leit net der Stëmm vum Här gefollegt fir am Land vu Juda ze bleiwen, 43: 5 ouni oder ouni déi de Johanan de Jong vu Carea geholl huet an all d'Offizéier vum Krichsvollek, de ganze Rescht vu Juda, deen aus allen Natiounen zréckgaang ass, wou se gefouert goufen, fir am Land Juda ze wunnen; 43: 6 Männer a Fraen a Kanner, an de Kinnek seng Meedercher an all Persoun, déi den Nebuzaradan de Kapitän vun der Garde mam Gedaliah, dem Jong vum Ahikam, dem Jong vu Safan, an dem Prophet Jeremiah an dem Baruch, dem Jong vum Neriah, 43: 7 an si sinn an d'Ägypter Land erakomm, well se net der Stëmm vum Här gefollegt hunn; a si hunn Tafnes erreecht. 43: 8 An d'Wuert vum Herrgott koum zum Jeremiah zu Taphnes a sot: 43: 9 Huelt grouss Steng mat Ärer Hand, a bedeckt se mat Lehm op der Mauerwierk, déi beim Paart vum Pharao sengem Haus zu Taphnes ass, fir d'Aen ze gesinn. vu Juda.

43:10 a sot zu hinnen: Sou seet den Herrgott vun den Hären, de Gott vun Israel: Kuckt, ech schécken an huelen den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, mäi Knecht, an ech wäert säin Troun op dës Steng setzen, déi ech verstoppt hunn, an hie wäert seng Baldachin iwwer si. 43:11 An hie wäert kommen an d'Land Ägypten futti maachen; déi zum Doud, zum Doud, an déi a Gefaangeschaft, a Gefaangenschaft, an déi zum Schwert, zum Schwert. 43:12 An hie soll d'Tempele vun de Gëtter vun Ägypten a Feier setzen a se verbrennen, an se a Gefaangenschaft droen; an hie wäert d'Land vun Egypten botzen, wéi e Schäfer säi Mantel proppert, an hie wäert do a Fridde loossen. 43:13 Hien wäert och d'Statue vu Bet-Semes, dat am Land vun Ägypten ass, zerbriechen, an d'Tempele vun de Gëtter vun Egypten wäerte mam Feier brennen.

JEREMIAH
Kapitel 44

44: 1 Wuert dat zu Jeremiah komm ass iwwer all d'Judden, déi am Land vun Egypten gelieft hunn, déi zu Migdol, zu Taphnes, zu Memphis an am Land Pattros gelieft hunn, a gesot : 44: 2 Sou seet den Här vun den Häre. Gott vun Israel: Dir hutt all dat Béist gesinn, wat ech iwwer Jerusalem an iwwer all d'Stied vu Juda bruecht hunn; a kuck, si ginn dësen Dag verflunn; et ass keen, deen an hinne wunnt, 44: 3 wéinst der Béisheet, déi si veruerteelt hunn, mech ze rosen, an d'Wierklechkeet ze bidden, aner Gëtter ze éieren, déi se net kannt hunn, weder Dir nach Är Elteren. 44: 4 An ech hunn Iech all meng Dénger d'Prophéiten geschéckt, fréi an ouni opzehalen, fir Iech ze schwätzen: Maacht net dës abominabel Saach, déi ech haassen. 44: 5 Awer si hunn net nogelauschtert oder hiren Ouer geneigt fir sech vun hirer Béisheet ze dréinen, fir opzehalen aner Gëtter unzereegen. 44: 6 Dofir ass meng Roserei a meng Roserei ausgaang a goufen an de Stied vu Juda an an de Stroosse vu Jerusalem entzündegt, a si goufen an d'Wüst geluecht, wéi se haut sinn. 44: 7 Elo, sou seet den HÄR vun de Gäscht, de Gott vun Israel: Firwat maacht Dir sou e grousst Béis géint Iech selwer, datt de Mann an d'Fra, de Jong an dat gesuckelt Kand an der Mëtt zerstéiert kënne ginn? vu Juda, ouni datt ech nach e Rescht hannerlooss hunn, 44: 8 mech rosen op d'Wierker vun Ären Hänn gemaach hunn, an anere Gëtter an dem Land vun Ägypten Räucherstoffer ubidden, wou Dir agaange sidd fir ze liewen, sou datt Dir um Enn sidd a mat Fluch a all d'Natiounen op der Äerd ze schloen?

44: 9 Hutt Dir de Béisen vun Äre Pappen vergiess, d'Béisheit vun de Kinneke vu Juda, d'Béisheit vun hire Fraen, Är Béis an d'Béindeg vun Äre Fraen, déi se am Land vu Juda gemaach hunn an d'Stroossen vu Jerusalem? 44:10 Si hu sech bis haut net bescheed gemaach, a si hunn och keng Angscht gemaach, a si sinn och net a mengem Gesetz oder a menge Statute gaang, déi ech Iech virleien a virun Ären Elteren. 44:11 Dofir seet sou den Herrgott vun den Häre, de Gott vun Israel: Kuckt, ech dréine mäi Gesiicht géint dech fir dat Béist an zerstéiert ganz Juda. 44:12 An ech wäert de Rescht vu Juda huelen, deen hir Gesiichter gedréit huet fir an d'Land vun Egypten ze goen, fir do ze wunnen, an am Ägypten Land ginn se all verbraucht; si fale vum Schwert, a gi vum Honger verbraucht; Vun der geréngster bis déi gréisst si stierwen duerch de Schwert a vum Honger, a wäerten Objete vun der Exekratioun, vum Terror, vum Fluch a vu Reproche sinn. 44:13 Well ech wäert déi bestrofen, déi am Land vun Egypten wunnen, wéi ech Jerusalem bestrooft hunn, mam Schwert, mat Hongersnout a mat Pest. 44:14 A vum Rescht vum Juda, deen an d'Land vun Egypten erakomm sinn, fir do ze liewen, wäert et kee sinn, fir ze flüchten, a kee wäert lieweg bleiwen, fir zréck an d'Land Juda ze goen, fir zréckzekommen, an deem se laang wunnen do; well nëmmen e puer Flüchtlinge kommen zréck. 44:15 Dunn hunn all déi, déi woussten, datt hir Frae Räucher fir aner Gëtter offréiert hunn, an all d'Fraen, déi do waren, eng grouss Mass, an all d'Leit, déi am Land Egypten gelieft hunn, zu Pattros, dem Jeremiah geäntwert.

44:16 Dat Wuert dat Dir eis am Numm vu Jehova geschwat hutt, héiere mir net vun lech; 44:17 Awer mir wäerte sécher all Wuert maachen, wat aus eisem Mond erausgaang ass, der Kinnigin vum Himmel Wierkung ze bidden, Gedrénksofferen op hir ze schëdden, wéi mir an eis Pappen, eis Kinneken an eis Prënzen an de Stied vu Juda gemaach hunn. an op de Plazen vu Jerusalem , a mir hate vill Brout, a mir ware frou, a mir hu kee Béis gesinn. 44:18 Awer well mir opgehalen hunn d'Räucherstäbchen der Kinnigin vum Himmel unzebidden a Libatiounen op hir ze schëdden, feelt eis alles, a mir gi mam Schwert a mat Honger verbraucht. 44:19 A wéi mir der Kinnigin vum Himmel Wierkung ugebueden hunn an hir Gedrénksoffere gegoss hunn, hu mir hir Kuche gemaach fir hatt ze veréieren, a fir si Gedrénksofferen ausgoss, ouni d'Zoustëmmung vun eise Männer? 44:20 An den Jeremiah huet zu all d'Leit geschwat, mat de Männer a Fraen, an all de Leit, déi him dëst geäntwert hunn, a gesot: 44:21 Huet den Här net erënnert, an huet net d'Räucher, déi hutt Dir an de Stied vu Juda an an de Stroosse vu Jerusalem gebueden, Dir an Är Pappen, Är Kinneken an Är Prënzen an d'Leit vum Land? 44:22 An den Här konnt et net méi leiden, wéinst der Schlechtheet vun Äre Wierker, wéinst den Abominatiounen, déi Dir gemaach hutt; dofir gouf Äert Land verwinnt, en Terror an e Fluch, bis et ouni Awunner bliwwen ass, wéi et haut ass.

44:23 Well Dir hutt Räucherstoffer ugebueden a géint den Här gesënnegt, an net der Stëmm vum Här gefollegt, an Dir sidd net a sengem Gesetz oder a senge Statuten oder a sengen Zeegnes getrollt; dofir ass dat Béis op dech komm, wéi et haut geschitt ass. 44:24 An den Jeremiah sot zu all d'Leit an zu all de Fraen: Héiert d'Wuert vum HÄR, all Dir vu Juda, déi an Ägypten sidd. 44:25 Esou huet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel, geschwat a gesot: Dir an Är Frae schwätze mat Ärem Mond, a mat Ären Hänn hutt Dir et ausgefouert a gesot: Mir wäerten eis Gelübd erfëllen, déi mir gemaach hunn, fir d'Kinnigin vun der Himmel a gitt Libatiounen op hien; Dir bestätegt Är Gelübd der Wourecht, an Dir maacht Är Gelübd ëm. 44:26 Dofir héiert d'Wuert vum Här, ganz Juda, déi am Land vun Ägypten wunnen: Kuckt, ech hu bei mengem groussen Numm geschwuer, seet den Här, datt mäi Numm net méi am ganzen Ägypten mam Mond vun engem Mënsch geruff gëtt. vu Juda a gesot: Wéi den Här Gott lieft. 44:27 Kuckt, ech passen op si fir dat Béist an net fir dat Gutt; an all d'Männer vu Juda, déi am Land vun Ägypten sinn, gi vum Schwäert a vum Honger verbraucht, bis se komplett verluer sinn. 44:28 An déi, déi vum Schwert entkommen, kommen aus dem Land vun Egypten zréck an d'Land vu Juda, wéineg Männer; Dofir, de ganze Rescht vu Juda, deen an Ägypten erakomm ass, fir do ze wunnen, wäert wëssen, wéi säi Wuert bleift: mäin oder dat vun hinnen. 44:29 An dëst soll en Zeechen sinn, seet den Här, datt op dëser Plaz ech lech bestrofen, fir datt Dir wësst datt meng Wierder fir Béis sécher op lech stinn.

44:30 Sou seet den Här: Kuckt, ech wäert de Pharao Hhorah, de Kinnek vun Ägypten, an d'Hand vu senge Feinde ginn, an an d'Hand vun deenen, déi säi Liewe sichen, sou wéi ech den Zedekiah, de Kinnek vu Juda, an d'Hand vum Nebuchadnezar, Babylon, säi Feind dee säi Liewe gesicht huet.

JEREMIAH
Kapitel 45

45: 1 Dat Wuert, dat de Prophéit Jeremiah dem Baruch, dem Jong vum Neriah, geschwat huet, wéi hien dës Wierder aus dem Mond vum Jeremiah am Buch geschriwwen huet, am véierte Joer vum Jojakim, dem Jong vum Josiah, de Kinnek vu Juda, a sot: 45: 2 Sou seet den Här Gott vun Israel un Iech, O Baruch: 45: 3 Dir sot zu Iech selwer: Wee mech elo! well den Här huet Trauregkeet u meng Péng bäigefüügt; Ech sinn midd mat ze kräischen, an ech hu kee Rescht fonnt. 45: 4 Sou wäert Dir zu him soen: Den Här seet: Kuckt, ech zerstéieren déi, déi ech gebaut hunn, a plécken déi, déi ech gepflanzt hunn, an dat ganzt Land op. 45: 5 A sicht Dir d'Gréisst fir Iech selwer? Sicht net no hinnen; well, kuck, ech bréngen dat Béist iwwer all Fleesch, seet den HÄR; Awer ech wäert Äert Liewen fir Iech ginn, iwwerall wou Dir gitt.

JEREMIAH
Kapitel 46

46: 1 D'Wuert vum Jehova dat zum Prophéit Jeremiah géint d'Natioune koum. 46: 2 Betreffend Ägypten: géint d'Arméi vum Pharao Necho Kinnek vun Egypten, dee beim Eufrat Floss zu Carchemis war, deen den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon zerstéiert huet, am véierte Joer vum Jojakim Jong vum Josiah, Kinnek vu Juda. 46: 3 Bereet lech Schëld a Buckler, a gitt an de Krich. 46: 4 Benotzt Päerd a gitt erop, Dir Reider, an huelt Helm un; botzt Är Speer, gitt Är Broschtplacken un. 46: 5 Firwat hunn ech se gesinn Angschtgefiller, zréck gestouss? Seng mächteg Männer goufen zerstéiert, a geflücht ouni zréckzekucken; fäert iwwerall, seet den Jehova. 46: 6 Loosst d'Liicht net flüchten, an och net de staarke Flucht; am Norde vun der Ufer vun der Euphrat si se gestierzt a gefall. 46: 7 Wien ass dat, dee leeft wéi e Floss, a säi Waasser beweegt sech wéi Flëss? 46: 8 Ägypten erweitert sech wéi e Floss, an d'Waasser beweege sech wéi d'Flëss, an hie sot: Ech wäert eropgoen, d'Äerd bedecken, ech wäert d'Stad an déi, déi dra wunnen zerstéieren. 46: 9 Stitt op, Päerd a sidd opgerullt, Ween, a looss déi Häre rauskommen ; d'Ethiopier an déi vu Put déi Schëld huelen, an déi vum Lud déi huelen a béien. 46:10 Awer deen Dag wäert dem Jehova Gott vun den Arméie sinn, en Dag vu Verglach, fir seng Feinden ze rächen; an de Schwert wäert iessen an zefridden sinn a mat hirem Blutt gedronk ginn ; well et ass en Affer fir den Här Gott vun den Hären, am Land vum Norde beim Floss Eufrat. 46:11 Géi erop op Gilead an huel Balsam, Jongfra Duechter vun Egypten; fir anerer multiplizéiert Dir d'Medikamenter; et gëtt keng Kur fir lech.

46:12 D'Natiounen hunn Är Schimmt héieren, an Äert Gejäiz huet d'Äerd gefëllt; well de Mächte géint de Mächte gestouss ass, a si sinn allen zwee zesummefall. 46:13 D'Wuert, dat den Jehova mam Jeremiah, dem Prophet geschwat huet, iwwer de kommende vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, fir d' Land vun Egypten ze verflichten : 46:14 Erkläert an Egypten, a maacht et zu Migdol; maacht och zu Memphis an zu Taphnes bekannt; soen: Stitt op a mécht lech prett, well de Schwert wäert Är Regioun verschléissen. 46:15 Firwat gouf Är Festung gekippt? Si konnt net fest stoen, well den Jehova huet hatt gedréckt. 46:16 Hien huet déi gefall multiplizéiert, a jidderee fält op säi Begleeder; a si soten: Stitt op a gitt zréck bei eis Leit, an an d'Land vun eiser Gebuert, loosst eis virum erobernende Schwert flüchten. 46:17 Do hunn se geruff: De Farao Kinnek vun Egypten gëtt zerstéiert; hien huet déi ernannt Zäit passéiere gelooss. 46:18 Esou wéi ech liewen, seet de Kinnek, deem säin Numm den Här vun den Häre gëtt, sou wéi Tabor tëscht de Bierger, a wéi Karmel um Mier, sou wäert hien kommen. 46:19 Maacht lech selwer Gefaangeschaft, Dir Awunner Duechter vun Ägypten; well Memphis wäert eng Wüst sinn, a wäert verwüst sinn bis kee Awunner ass. 46:20 Ägypten ass e schéint Kallef; awer Zerstéierung kënnt, vum Norden kënnt et. 46:21 Hir Söldner Zaldoten och an der Mëtt vun hir wéi gefälscht Kälber; well och si hunn sech zréckgedréit , si sinn all fortgelaf ouni ze stoppen, well den Dag vun hirer Zerstéierung, d'Zäit vun hirer Strof, koum op si.

46:22 Seng Stëmm wäert erauskommen wéi eng Schlaang; fir Feinde kommen, a si komme mat Axe wéi Holzschneider bei hatt. 46:23 Si wäerten hir Bëscher erofschneiden , seet den HÄR, obwuel se onduerchbar sinn; well se méi vill si wéi Spréngercher, hu se keng Zuel. 46:24 D'Duechter vun Egypten wäert sech schummen; geliwwert gëtt an den Hänn vun de Leit aus dem Norden. 46:25 Jehova vun den Arméien, de Gott vun Israel, huet gesot: Kuckt, ech bestrofen den Amon, de Gott vun Theben, de Farao, Ägypten an hir Gëtter a Kinneken; souwuel dem Farao wéi och fir déi, déi op hie vertrauen. 46:26 An ech ginn se an d'Hand vun deenen, déi hiert Liewe sichen, an d'Hand vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon an an d'Hand vu sengen Dénger. awer duerno gëtt et bewunnt wéi fréier, seet den Jehova. 46:27 A keng Angscht, mäin Dénger Jacob, a keng Angscht, Israel; well kuck, ech retten dech vu wäitem, an deng Nokommen aus dem Land vun hirer Gefaangeschaft. An de Jacob kënnt zréck, an hie wäert raschten a gutt goen, an et wäert keen him fäerten. 46:28 Du, mäi Knecht Jacob, fäert net, seet den Här, well ech si bei Iech; well ech wäert all d'Natiounen zerstéieren, ënner deenen ech dech verspreet hunn; awer ech wäert dech net komplett zerstéieren, awer ech wäert dech mat Gerechtegkeet bestrofen ; Ech loossen dech op kee Fall ongestrooft.

JEREMIAH
Kapitel 47

47: 1 D'Wuert vum Jehova dat zum Prophéit Jeremiah iwwer d'Philistine komm ass, ier de Farao Gaza zerstéiert huet. 47: 2 Sou seet den HÄR: Kuckt, d'Waasser vum Norde klammen op a ginn e Stroum; Si verbannen d'Äerd a seng Fülle, d'Stad an d'Awunner vun der; a Männer kräischen, an all Awunner vun der Äerd trauert. 47: 3 Wéinst dem Geräisch vun de Päerdshiewelen, wéinst dem Kaméidi vun hire Ween, wéinst dem Kaméidi vun hire Rieder, hunn d'Eltere sech net ëm hir Kanner gekëmmert wéinst der Schwächt vun hiren Hänn; 47: 4 wéinst dem Dag dee kënnt fir all d'Philistinnen ze zerstéieren, fir Tyrus a Sidon all hir verbleiwen Alliéiert ze zerstéieren; well den Jehova wäert d'Philistine, de Rescht vun der Küst vu Caphtor, zerstéieren. 47: 5 Gaza gouf ausgeglach, Ashkelon ass ëmkomm, an de Rescht vu sengem Dall; Wéi laang kritt Dir Sajar? 47: 6 O Schwert vum HÄR, wéi laang wäert Dir raschten? Zréck op Äre Pod, rascht a berouegt. 47: 7 Wéi wäert Dir raschten? well den HÄR huet dech géint Ashkelon a géint d'Küst vum Mier geschéckt, do huet hien dech gesat.

JEREMIAH
Kapitel 48

48: 1 Betreffend Moab. Sou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: Wee de Nebo! well et gouf zerstéiert a schued gemaach: Kiriataim gouf geholl; De Misgab war duercherneen a schwaach. 48: 2 De Moab gëtt net méi gelueft; zu Hesbon hu si dat Béist géint hatt geplangt, a gesot: Komm, a looss eis hatt aus den Natiounen huelen. Och Dir, Madmena, gitt ofgeschnidden; Schwäert wäert no lech goen. 48: 3 De Kreesch vun Horonaim, Zerstéierung a grouss Zerstéierung! 48: 4 De Moab war gebrach; si hunn de Kreesch vun hire Klengen héieren . 48: 5 Well beim Opstig vu Luhit mat gekrasch soll dee ween eropgoen; well beim Ofstig vun Horonaim hunn d'Feinde e Zerstéierungskreesch héieren. 48: 6 Fluch, rett Äert Liewen a sidd wéi Heed an der Wüst. 48: 7 Well well Dir op Äert Gutt an Är Schätz vertraut hutt , gitt Dir och geholl; a Quemos ginn a Gefaangeschaft gedroen, seng Priister a seng Prënzen zesummen. 48: 8 An den Zerstéierer soll an all d'Stied kommen, a keng Stad wäert entkommen; Den Dall wäert och futti gemaach ginn, an de Plain gëtt zerstéiert , wéi den Jehova gesot huet. 48: 9 Gitt de Moab Flilleke fir datt et fortflitt; well hir Stied wäerte verloossen bis kee Bewunner méi an hinnen ass. 48:10 Verflucht ass deen, deen d'Aarbecht vum HÄR lues mécht, a verflucht ass deen, dee säi Schwert vum Blutt behënnert . 48:11 De Moab war nach vu senger Jugend, an op sengem Sediment huet hien ausgerout, an hie gouf net vu Jar zu Jar eidel gemaach, an och ni an der Gefaangenschaft; dofir blouf säi Goût dran, a säi Geroch gouf net geännert.

48:12 Dofir kommen d'Deeg , seet den HÄR, datt ech him Transfere schécken, déi hien iwwerdroen; a si wäerten hir Gefässer eidel maachen an hir Wäisslächer briechen. 48:13 An de Moab wäert sech vu Chemos schummen, sou wéi d'Haus vun Israel sech fir Betel geschummt huet. 48:14 Wéi kënnt Dir da soen : Mir si mächteg Männer a staark fir de Krich? 48:15 De Moab gouf zerstéiert, an hir Stied ware verwüst, an hir gewielte jonk Männer sinn erofgaang fir ze schluechten, seet de Kinnek, deem säin Numm den Här vun den Hären ass. 48:16 D'Zerstéierung vu Moab ass no ze kommen, a säi Béis ass ganz séier. 48:17 Hutt Matleed mat him, all déi ronderëm him sinn; an all déi, déi säin Numm kennen, soen: Wéi gëtt déi staark Staang gebrach, dat schéint Personal! 48:18 Kommt vun der Herrlechkeet erof, setzt Iech op dréchenen Terrain, Dir daucht d'Duechter vum Dibon; well den Zerstéierer vu Moab ass géint dech komm, huet Är Festungen zerstéiert. 48:19 Stitt um Wee a kuckt, O Awunner vun Aroer; frot deen dee flücht, an deen deen entkomm ass; sot him: wat ass geschitt? 48:20 Moab ass geschummt, well hie gebrach ass; kloen a kräischen; annoncéiert zu Arnon datt Moab zerstéiert gëtt. 48:21 Uerteel koum iwwer d'Land vun der Einfache; op Holon, op Jahaza, op Mefaat, 48:22 op Dibon, op Nebo, op Beth-diblataim, 48:23 op Kiriataim, op Beth-gamul, op Beth-meon, 48:24 op Cheriot, op Bosra an op all d'Landstied vu Moab, wäit an no. 48:25 D'Kraaft vu Moab ass ofgeschnidden an hiren Aarm ass gebrach, seet den HÄR.

48:26 Maacht hie gedronk, well hie selwer géint den HÄR vergréissert huet ; an de Moab kann sech a sengem Erbriechen ëmrullen, a loosst hien och e Spott sinn. 48:27 An ass Israel net bei Iech komm wéinst der Lächerlechkeet, wéi wann se ënner Déif geholl ginn? Well wann Dir vun him geschwat hutt, hutt Dir de Geck mat him gemaach. 48:28 Loosst d' Stied ewech a wunnt op de Fielsen, O Awunner vu Moab, a sidd wéi eng Dauf, déi en Nascht am Mond vun der Hiel mécht. 48:29 Mir hunn de Stolz vum Moab héieren, dee ganz houfreg, arrogant, houfreg, houfreg an houfreg vum Häerz ass. 48:30 Ech weess et, seet den HÄR, seng Roserei, awer et wäert keen Effekt hunn; Äert Braut wäert Iech net profitéieren. 48:31 Duerfir kräischen ech iwwer Moab; Ech kräischen iwwer ganz Moab, an iwwer d'Männer vu Kir-Hares ginn ech. 48:32 Mam kräischen vum Jazer kräischen ech dech, Wéngert vu Sibma; Är Branchen sinn iwwer d'Mier gekreest, hunn d'Mier vum Jazer erreecht; den Zerstéierer koum op Är Ernte an Äre Vintage. 48:33 An d'Freed an d'Freed ginn ofgeschnidden vun de fruchtbare Felder, aus dem Land Moab; an ech wäert Wäin feelen aus de Pressen; si wäerten net mam Lidd trëppelen; d'Lidd wäert kee Lidd sinn. 48:34 De Gejäiz vum Heshbon erreecht Elealeh; och d'Jahaza huet hir Stëmm ginn; vun Zoar op Horonaim, en dräi Joer aalt Kallef; well d'Waasser vun Nimrim och zerstéiert ginn. 48:35 An ech wäert vum Moab ofschneiden, seet den HÄR, wien op den Héichten Affer mécht an deen hire Gëtter Wierkung offréiert.

48:36 Duerfir wäert mäi Häerz wéi Flütten kléngen wéinst dem Moab, sou wéi mäi Häerz wéi Flütten kléngt wéinst de Männer vu Kir-Hares; well de Räichtum, dee se gemaach hunn, ëmkomm ass. 48:37 Fir all Kapp soll raséiert ginn, an all Baart raséiert; Kratzer wäerten op all Hand sinn, a Sackduch wäert op all Réck sinn. 48:38 Iwwer all Daachzorten vu Moab, a senge Stroossen, all vun him wäert kräischen; well ech hunn de Moab gebrach wéi e Schëff dat net gefält, seet den Här. 48:39 Lament! Wéi gouf et gebrach! Wéi de Moab de Réck gedréit huet, a geschummt gouf! De Moab war den Objet vu Lächerung an Terror fir all déi ronderëm et. 48:40 Well sou seet den Här: Kuckt, hie flitt wéi en Adler a spréngt seng Flilleken géint de Moab. 48:41 D'Stied ginn ageholl, an d'Héichhaiser ginn ageholl; an deen Dag wäert d'Häerz vun de staarke Männer vu Moab wéi d'Häerz vun enger Fra an der Nout sinn. 48:42 An de Moab soll e Kaméidi sinn, bis hien net méi e Vollek ass, well hie sech selwer géint den Här vergréissert huet. 48:43 Angscht a Gruef a Streng géint dech, O Awunner vu Moab, seet den Här. 48:44 Wien aus Angscht flücht, fällt an de Gruef, a wien aus dem Gruef kënnt, gëtt an d'Stréck gefaang; well ech bréngen et op hien, op Moab, d'Joer vu senger Strof, seet den Här. 48:45 Am Schiet vun Heshbon stoungen déi flüchteg onmuecht; awer Feier koum aus Heshbon, a Flam aus der Mëtt vum Sihon, an huet den Eck vum Moab an d'Käpp vun de rebellesche Kanner verbrannt. 48: 46 Wee dir, Moab! d'Stad Quemos ass ëmkomm; well Är Jongen a Gefaangenschaft fir Gefaangeschaft gesat goufen, an Är Meedercher fir Gefaangeschaft.

48:47 Awer ech wäert d'Gefaange vu Moab an der leschter Zäit zréckbréngen, seet de Jehova. Sou wäit ass d'Uerteel vu Moab.

JEREMIAH
Kapitel 49

49: 1 Wat d'Ammoniten ugeet. Sou seet den Här: Huet Israel keng Jongen? Keen Ierwen? Firwat huet de Milcom de Gad verdriwwen, a seng Leit hu sech a senge Stied niddergelooss? 49: 2 Dofir kommen d'Deeg, seet den HÄR, datt ech zu Rabbah vun den Ammoniten e Krichsgeruff héiere wäert ; an et wäert zu engem Koup Ruine ginn, a seng Stied gi verbrannt, an Israel wäert déi ierwen, déi se geholl hunn, seet den Här. 49: 3 Trauer, O Heshbon, well d'Ai gëtt zerstéiert; Kräischen, Duechtere vu Rabbah, hues e Sackkleed un, trauert a ronderëm d'Hecken, well Milcom gouf a Gefaangeschaft gedroen, seng Paschtéier a seng Prënzen zesummen. 49: 4 Firwat stolzéiert Dir iwwer d'Däller? Ären Dall gëtt zerstéiert, oh haart Duechter, deen op seng Schätz vertraut , dee seet: Wien kënnt géint mech? 49: 5 Kuckt, ech bréngen Iech Terror, seet den Här, den Herrgott, vun all ronderëm Iech; an Dir wäert jidderee riicht no vir geheit ginn, an et gëtt keen deen d'Flüchtlingen ophëlt. 49: 6 An no dësem wäert ech d'Gefaange vun den Ammoniten zréckbréngen, seet den HÄR.

49: 7 Betreffend Edom. Esou seet den Här vun den Häre: Ass et keng Weisheet méi zu Teman? Ass de Rot vun de weise Männer ausgaang? War hir Wäisheet korrupt ? 49: 8 Fluch, dréi zréck, wunnt op déif Plazen, O Awunner vun Dedan; well d'Zerstéierung vum Esau wäert ech op hien bréngen an der Zäit an där hien hie bestrooft. 49: 9 Wann d'Drauwensammler géint dech komm wieren, hätten se net méi Blécker gelooss? Wann den Déif nuets ass, hätten se net geholl wat fir si genuch war?

49:10 Awer ech wäert den Esau ofsträichen, ech wäert seng Verstoppsplazen entdecken, an hie kann net verstoppen; seng Nokommen, seng Bridder a seng Nopere ginn zerstéiert, an hie wäert ophalen ze sinn. 49:11 Loosst Är Weesekanner, ech wäert se erzéien; an Är Witfrae vertrauen op mech. 49:12 Fir sou seet den Här: Kuckt, déi, déi net veruerteelt waren d'Coupe ze drénken, wäerte sécher drénken; A gitt Dir komplett fräigesprach? Dir wäert net fräigesprach ginn, awer Dir wäert sécher drénken. 49:13 Well ech selwer geschwuer hunn , seet den HÄR, datt Bosra Wüst, Verleumdung, Einsamkeet a Fluch ass, an all hir Stied soll éiweg Wüst sinn. 49:14 D'Noriichten, déi ech héieren hunn, datt e Messenger vum Här un d'Natiounen geschéckt ginn ass, a sot: Versammelt lech a kommt géint hatt a gitt an d' Schluecht. 49:15 Kuckt, ech maachen dech kleng ënner den Natiounen, veruecht tëscht de Männer. 49:16 Är Arroganz huet lech verfouert, an de Stolz vun Ärem Häerz. Dir, déi a Fielsgrotten wunnt, déi sou héich wéi e Bierg sinn, och wann Dir Äert Nascht wéi en Adler ophieft , vun do aus bréngen ech dech erof, seet den Här. 49:17 An den Edom wäert verwüst ginn; jiddereen, deen derduerch geet, wäert erstaunt sinn a wäert all seng Onglécke lächerlech maachen. 49:18 Wéi et an der Zerstéierung vu Sodom a Gomorra a sengen Nopeschstied geschitt ass, seet den HÄR, sou wäert keen do wunnen, a kee Mënschejong wäert et wunnen.

49:19 Kuckt, wéi e Léiw kënnt hien aus dem Déck vum Jordan géint dat Schéint a robust; well ganz séier wäert ech hien dervu maachen ze flüchten, a wien ausgewielt gëtt, wäert ech et uvertrauen; fir wien ass wéi ech, a wien rufft mech un? Wie wäert dee Paschtouer sinn, dee mir ka widderstoen? 49:20 Dofir lauschtert de Rot, deen den HÄR den Edom zougestëmmt huet, a seng Gedanken, déi hien iwwer d'Awunner vun Teman geléist huet. Bestëmmt dee klengste vun hirem Trapp, dee se erauszéien, an hir Wunnenge mat hinnen zerstéieren. 49:21 Beim Geräisch vun hirem Fall wäert d'Äerd rëselen, an de Kreesch vun hirer Stëmm gëtt am Roude Mier héieren. 49:22 Kuckt, wéi en Adler, hie schwieft a flitt, a verbreet seng Flilleken géint Bosra; an d'Häerz vun de staarke Männer vun Edom an deem Dag wäert wéi d'Häerz vun enger Fra an der Nout sinn.

49:23 Iwwer Damaskus. Den Hamat an den Arfad ware verwirrt, well se schlecht Nouvellen héieren hunn; si schmëlzen a Waasserschwaachwaasser, kënne sech net berouegen. 49:24 Damaskus ass schwaach gefall, huet sech geflücht, an Zidderen an Angscht huet hien ageholl, a Schmerz huet hien ergräift wéi vun enger Fra an der Aarbecht. 49:25 Wéi si d'Stad sou gelueft verlooss hunn, d'Stad vu menger Freed! 49:26 Dofir falen hir jonk Männer an hir Stroossen, an all Krichsmänner wäerten deen Dag stierwen, seet den Här vun den Häre. 49:27 An ech wäert e Feier op der Mauer vun Damaskus maachen, an et wäert d'Haiser vu Ben-Hadad konsuméieren.

49:28 Betreffend Cedar an d'Kinnekräicher vun Hazor, déi den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon zerstéiert huet. Sou seet den Här: Stitt op, gees géint den Zeder an zerstéiert d'Kanner vum Osten. 49:29 Hir Zelter an hir Ranner wäerten se huelen; Hir Riddoen an all hiert Geschir an hir Kaméiler huele si fir sech selwer a kräischen dergéint: Angscht ronderëm. 49:30 Flucht, Dir sidd wäit ewech, wunnt an den déiwe Plazen, o Awunner vun Hazor, seet den HÄR; well den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon huet Berodung géint dech gemaach an e Plang géint dech gemaach. 4 9:31 Stitt op, gitt géint eng friddlech Natioun, déi mat Vertraue lieft, seet den Jehova, dee weder Dieren nach Bouten huet, déi eleng lieft. 49:32 Hir Kaméiler solle verwinnt ginn, an d'Mass vun hire Ranner fir de Raum. an ech wäert se vun all de Wand s verspreet, bis zum leschten Eck geworf; an ech wäert hir Ruine vun all Säit bréngen, seet den Jehova. 49:33 Hazor wäert eng Wunnplaz fir Schakalen sinn, eng Einsamkeet fir ëmmer; kee wäert do wunnen, a kee Mënschejong wunnt et.

49:34 D'Wuert vum Här, dat zu dem Jeremiah, dem Prophet komm ass, iwwer den Elam, am Ufank vun der Herrschaft vum Zedekiah, dem Kinnek vu Juda, a sot: 49:35 Sou seet den Här vun den Häre: Kuckt, ech briechen de Bou vum Elam, Haaptdeel vu senger Festung. 49:36 Ech bréngen dem Elam déi véier Wand aus de véier Punkte vum Himmel, an ech wäert se zu all dëse Wand begeeschteren; an et wäert keng Natioun sinn, wou Flüchtlingen aus Elam net goen.

49:37 An ech wäert den Elam viru senge Feinde a virun deenen, déi säi Liewe sichen, intimidéieren. an ech wäert Béis iwwer si bréngen , an d'Verbrennung vu menger Roserei, seet den HÄR; An ech schécken e Schwert no hinnen, bis ech se fäerdeg hunn. 49:38 An ech wäert mäin Troun an Elam setzen, an hire Kinnek a Prënz zerstéieren, seet den Här. 49:39 Awer et wäert an de leschten Deeg geschéien, datt ech d'Gefaange vun Elam zréckbréngen, seet den HÄR.

JEREMIAH
Kapitel 50

50: 1 D'Wuert dat Jehova géint Babylon geschwat huet, géint d'Land vun de Chaldéer, duerch de Prophéit Jeremiah. 50: 2 Erkläert ënner den Natiounen a maacht bekannt; och e Fändel hiewen, publizéieren a verstoppen net; soen: Geholl ass Babylon, Bel ass duercherneen, réckgängeg ass Merodac; zerstéiert sinn seng Skulpturen, gebrach sinn seng Idoler. 50: 3 Fir eng Natioun aus dem Norden ass géint hir opgetaucht a wäert hirt Land zu enger Wüst maachen, an et gëtt weder Mënsch nach Déier, dat dra wunnt; si si geflücht, a si sinn fortgaang. 50: 4 An deenen Deeg an zu där Zäit, seet den HÄR, kommen d'Kanner vun Israel, si an d'Kanner vu Juda zesummen; a si wäerte goen a kräischen an den Här hire Gott sichen. 50: 5 Si wäerten de Wee op Zion froen, wou se hir Gesiichter dréie wäerten a soen : Komm, a looss eis mam Jehova mat engem éiwege Bund verbannen, dat ni vergiess gëtt. 50: 6 Verluer Schof ware meng Leit; hir Schäfer hunn se wandere gelooss, si hunn se duerch d'Bierger gefouert; si si vu Bierg op Hiwwel getrëppelt, an hunn hir Stëfter vergiess. 50: 7 All déi, déi se fonnt hunn, hunn se verschléckt; An hir Feinde soten: Mir wäerte net sënnegen, well si hunn géint den HÄR gesënnegt, d'Wunnplaz vun der Gerechtegkeet, géint den HÄR, d'Hoffnung vun hire Pappen. 50: 8 Flucht aus der Mëtt vu Babylon, a gitt aus dem Land vun de Chaldäer, a sidd wéi d'Geessen, déi virum Trapp ginn.

50:9 Well ech opstinn an eng Versammlung vu grousse Vëlker aus dem Land vum Norde géint Babylon eropginn; vun do wäerte se dergéint virbereeden, an et gëtt geholl; Seng Pfeile si wéi déi vun engem staarke a qualifizéierte Mann, deen net eidel wäert zréckgoen. 50:10 A Chaldea wäert fir d'Land ginn; all déi et plënnere wäerten zefridden sinn, seet den Här. 50:11 Well Dir frou sidd, well Dir frou sidd, meng Ierfschaft ze zerstéieren, well Dir wéi eng Kéi op d'Gras gefëllt sidd, a genéiert wéi Geessen . 50:12 Deng Mamm huet sech ganz geschummt, si, déi dech op d'Welt bruecht huet, gouf schändegt; kuck, et wäert déi lescht vun den Natiounen sinn; Wüst, dréchent Land a Wüstland. 50:13 Vum Roserei vum HÄR soll et net bewunnt sinn, awer alles wäert eidel ginn; all Mënsch, deen duerch Babylon passéiert, wäert erstaunt sinn a wäert mat senge Katastrofen spotten. 50:14 Setzt Iech an Uerdnung géint Babylon ronderëm, all déi, déi de Béi béien; op hatt schéissen, keng Pfeile schounen, well hatt huet géint den Här gesënnegt. 50:15 Schreift géint hatt ronderëm; hien huet opginn ; Seng Fundamenter si gefall, seng Mauere ginn ofgerappt, well et ass d'Rache vum Här. Huelt Revanche op hatt; maach mat hatt wéi hatt et gemaach huet. 50:16 Zerstéiert zu Babylon deen, deen seet, an deen, deen an der Erntezäit eng Séchel mécht; Virum zerstéierende Schwert dréit jidderee säi Gesiicht a seng Leit, jiddferee flitt a säi Land. 50:17 Eng verlueren Trapp ass Israel; Léiwen hunn et gestreet; de Kinnek vun Assyrien huet et als éischt verschléckt, den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon huet et méi spéit ausbeent.

50:18 Dofir seet sou den Här vun den Hären, de Gott vun Israel: Ech bestrofen de Kinnek vu Babylon a säi Land, sou wéi ech de Kinnek vun Assyrien bestrooft hunn. 50:19 An ech wäert Israel zréck a seng Wunnplaz bréngen, an hie soll op Karmel a Basan ernähren; an um Bierg Efraim an am Gilead soll seng Séil zefridden sinn. 50:20 An deenen Deeg an zu där Zäit, seet den Jehova, gëtt de Béise vun Israel gesicht a wäert net erschéngen; an d'Sënne vu Juda, a si ginn net fonnt; well ech déi verzeien déi ech verlooss hunn. 50:21 Géi géint d'Land Merataim, géint et a géint d'Awunner vu Pecod; zerstéiert a kill no hinnen, seet den Här, a maacht no alles wat ech Iech gebueden hunn. 50:22 De Kaméidi vum Krich am Land, a grouss Zerstéierung. 50:23 Wéi gëtt den Hummer vun der ganzer Äerd geschnidden a gebrach ! Wéi Babylon eng Wüstung bei den Natiounen gouf! 50:24 Ech hunn Iech gebonnen, an Dir sidd ageholl, Babylon, an Dir wousst et net; du goufen fonnt, an och geholl, well Dir Jehova provozéiert hunn. 50:25 Den HÄR huet säi Schatz opgemaach an d'Instrumenter vu senger Roserei erausbruecht; well dëst ass d'Aarbecht vum HÄR, Gott vun den Hären, am Land vun de Chaldéer. 50:26 Kommt géint hir vun den Ennen vun der Äerd; maach seng Lagerhaiser op, maach et zu engem Koup Ruinen, an zerstéiert et; datt hien näischt méi huet. 50:27 Kill all seng Steieren; gitt an d'Schluechthaus. Wee hinnen! well säin Dag komm ass, d'Zäit vu senger Strof. 50:28 Stëmm vun deenen, déi aus dem Land vu Babylon flüchten an entkommen, fir am Zion ze soen, datt d'Retribution vum Jehova eise Gott ass, vun der Revanche vu sengem Tempel.

50:29 Versammele Bouschéiss géint Babylon, all déi de Béi béien; Lager géint hatt ronderëm; loosst keen dervu flüchten; bezuelt hien no senger Aarbecht; no alles wat hatt gemaach huet, maach hatt; well hien ass houfreg géint den Här , géint den Hellege vun Israel. 50:30 Dofir falen hir jonk Männer an hir Stroossen, an all hir Männer vum Krich ginn deen Dag zerstéiert, seet den Här. 50:31 Kuckt, ech sinn géint dech, du bass houfreg, seet den Här, den Här vun den Zären; well Ären Dag ass komm, d'Zäit wou ech dech bestrofen. 50:32 An déi houfreg stierzen a falen, an hu kee fir se opzehiewen; an ech wäert e Feier an hire Stied beliichten, an ech wäert all hir Ëmgéigend verbrennen. 50:33 Sou seet den Här vun den Hären: D' Kanner vun Israel an d'Kanner vu Juda goufen zesummen ënnerdréckt; an all déi, déi se gefaange geholl hunn, hunn se zréckgehalen; si wollten se net fräiloossen. 50:34 Hir Erléiser ass de Mächtegen; Jehova vun den Arméien ass säin Numm; Hien wäert sécher hir Saach plädéieren fir d'Äerd nidderzeloossen, an d'Awunner vu Babylon ze stéieren. 50:35 Schwert géint d'Kaldéen, seet den HÄR, a géint d'Awunner vu Babylon, géint hir Prënzen a géint hir Weise. 50:36 Schwert géint d'Späicher, a si gi verfouert; Schwäert géint seng mächteg Männer, a si gi gebrach. 50:37 Schwert géint hir Päerd, géint hir Ween a géint all d'Leit, déi an hirer Mëtt sinn, a si wäerte wéi Frae sinn; Schwert géint hir Schätz, a si wäerte geplëmmt ginn.

50:38 Dréchent op hir Waasser, a si sollen dréchen; p orque ass e Land vun Idoler, a si si verréckt Biller. 50:39 Dofir wëlle wëll Béischten a Schakalen. Strausseschwénger wäerten och dra wunnen ; et wäert ni méi populéiert ginn an och net fir Generatiounen a Generatiounen. 50:40 Wéi an der Zerstéierung, déi Gott vu Sodom a Gomorra an hiren Nopeschstied gemaach huet, seet den HÄR, sou soll kee Mënsch do wunnen, a kee Mënschejong wäert et wunnen. 50:41 Kuckt, e Vollek kënnt aus dem Norden, an eng grouss Natioun a vill Kinneke wäerten aus den Enn vun der Äerd entstoen. 50:42 Béi a Speer wäerte verschaffen; si wäerte grausam sinn, a keng Barmhäerzegkeet hunn; hir Stëmm brëllt wéi d'Mier, a si fuere mat Päerd; Si wäerte géint dech virbereede wéi Männer fir ze kämpfen, o Duechter vu Babylon. 50:43 De Kinnek vu Babylon huet d'Nouvelle héieren, a seng Hänn ware schwaach; Angscht huet hie geholl, wéi eng Fra an der Aarbecht. 50:44 Kuckt, hie kënnt wéi e Léiw aus den Dicke vum Jordan an déi befestegt Wunneng ; well geschwënn wäert ech hien dovu maachen ze flüchten, a wien ech wielen, wäert ech et uvertrauen; well wie wéi ech? A wie rufft mech un? Oder wien ass dee Paschtouer dee mir ka widderstoen? 50:45 Dofir héiert d'Determinatioun, déi den HÄR géint Babylon gemaach huet, an d'Gedanken, déi hie géint d'Land vun de Chaldéer geformt huet: Si wäerten déi mannst vun hirem Trapp sécher zéien an hir Wunnengen mat hinnen zerstéieren. 50:46 Beim Kreesch vun der Erfaassung vu Babylon huet d'Äerd geziddert, an de Kreesch gouf ënner den Natiounen héieren.

JEREMIAH
Kapitel 51

51: 1 Sou seet den Här: Kuckt, ech hiewen en zerstéierende Wand géint Babylon a géint hir Awunner, déi géint mech opstinn. 51: 2 An ech wäert Fanneren op Babylon schécken, a si solle se begeeschteren, a si sollen hiert Land eidel maachen; well si wäerten am Dag vum Béise géint hatt op all Säit dréien. 51: 3 Ech soen dem Bouschéisser dee säi Bou béit an deen houfreg op seng Broschtplack ass: Erspuert net seng jonk Männer, zerstéiert all seng Arméi. 51: 4 A si falen an d'Land vun de Chaldéiner, an duerch hir Stroossen. 51: 5 Fir Israel a Juda sinn net vun hirem Gott, dem Herrgott, Wittmann, och wann hiert Land voller Sënn géint den Hellege vun Israel war. 51: 6 Flücht aus der Mëtt vu Babylon, a rett jidderee säi Liewen, sou datt Dir wéinst senger Ongerechtegkeet ëmkomm sidd. fir d'Zäit ass d'Rache vun der Här; ginn Iech Är Bezuelung. 51: 7 Babylon war e gëllene Becher an der Hand vum HÄR, an huet d'ganz Äerd alkoholiséiert gemaach; d'Leit hu vu sengem Wäin gedronk; dofir waren d'Natiounen entsat. 51: 8 An engem Moment ass Babylon gefall, a gouf zerräissen; jäitzen iwwer hatt; Balsam fir seng Péng huelen, vläicht heelen. 51: 9 Mir heelen Babylon, a si gëtt net geheelt; verlooss hatt, a loosst eis jiddfereen a säin eegent Land goen; well säi Geriicht bis an den Himmel ukomm ass, an et gëtt bis zu de Wolleke gehuewen. 51:10 Jehova huet eis Gerechtegkeeten erausbruecht; Kommt, a loosst eis am Zion d'Aarbecht vum Här eise Gott deklaréieren.

51:11 Pfeile propper maachen, d'Schëlder ëmfaassen; Jehova huet de Geescht vun de Kinneke vu Medien erwächt; well géint Babylon ass säi Gedanken hatt zerstéieren; well Rache ass vum Här, a Rache vu sengem Tempel. 51:12 Huelt e Fändel iwwer d'Mauere vu Babylon, stäerkt de Gard, setzt Waacher, setzt Fal; well den Jehova huet iwwerluecht, a wäert och ëmsetzen, wat hie géint d'Awunner vu Babylon geschwat huet. 51:13 Dir, déi ënner ville Waasser wunnt, räich u Schätz, Äert Enn ass komm, d'Mooss vun Ärer Gier. 51:14 Jehova vun den Arméien huet vu sech selwer geschwuer a gesot: Ech fëllen dech mat Männer wéi mat Spréngercher, a si wäerten e Gejäiz géint dech maachen. 51:15 Hien ass deen, deen d'Äerd mat senger Kraaft gemaach huet, deen d'Welt mat senger Wäisheet etabléiert huet an den Himmel mat sengem Versteesdemech ausgestreckt huet. 51:16 A senger Stëmm ginn et Waasserwaasser am Himmel, an hie léisst d'Wolleken vun den Ennen vun der Äerd opstoen; hie mécht Blëtz mam Reen, a bréngt de Wand aus senge Späicherhaiser. 51:17 Jiddereen ass verléift an huet kee Wëssen; All Architekt vu senger Skulptur schummt sech, well eng Lige säin Idol ass, hien huet kee Geescht. 51:18 Si sinn Eegentum, e lächerlecht Wierk; an der Zäit vun der Strof gi se ëm. 51:19 D'Portioun vum Jacob ass net wéi si; well hien ass de Maacher vun allem, an Israel ass den Zepter vu senger Ierfschaft; Jehova vun den Arméien ass säin Numm. 51:20 Dir sidd e Hammer fir mech a Krichswaffen; an duerch dech wäert ech Natiounen zerstéieren , an duerch dech zerstéieren ech Räicher.

51:21 Duerch lech wäert ech Päerd an hir Reider zerbriechen, an duerch lech wäert ech Ween zerstéieren an déi, déi drop fueren. 51:22 Och duerch lech wäert ech Männer a Fraen zerstéieren, an duerch lech wäert ech al a jonk zerstéieren, an duerch lech wäert ech jonk Männer a Jongfraen zerstéieren. 51:23 Ech wäert och de Schäfer a seng Schof duerch lech zerstéieren; Ech wäert dech duerch d'Baueren an hir Joch zerbriechen; Cheffen a Prënzen wäert ech duerch lech zerstéieren. 51:24 An ech wäert Babylon an all d'Awunner vu Chaldea zréckbezuele fir alles Béises wat se zu Zion virun Ären Ae gemaach hunn, seet den Här. 51:25 Kuckt, ech sinn géint dech, o zerstéiert Bierg, seet den HÄR, deen d'ganz Äerd zerstéiert huet; an ech strecken meng Hand géint dech aus, a rullen dech vun de Fielsen, a reduzéieren dech op e verbrannte Bierg. 51:26 A kee soll vun lech e Steen fir en Eck huelen oder e Steen fir e Fundament; well Dir wäert eng éiweg Wüst sinn, seet den Här. 51:27 Hieft e Fändel op der Äerd, sprengt d'Trompett ënnert d'Natiounen, bereet d'Leit dergéint; versammele géint hir d'Kinnekräicher vun Ararat, Mini an Ashkenaz; weist op hire Kapitän, bréngt Päerd op wéi sprëtzeg Spréngercher. 51:28 Bereet Natiounen géint hatt vir; d'Kinneke vu Medien, hir Kapitänen an all hir Prënzen , an all Territoirë vun hirem Domän. 51:29 D'Äerd ziddert a gëtt geplot; well de ganze Geescht vu Jehova ass géint Babylon etabléiert, d'Land vu Babylon zu enger Wüst ze maachen, sou datt et keen Awunner dran ass.

51:30 Déi staark Männer vu Babylon hunn opgehalen ze kämpfen, si hu sech an hire Festunge gespaart; si hunn u Kraaft gefeelt, si gi wéi Frae; hir Haiser gi verbrannt, hir Schleise futti. 51:31 Mail wäert Mail treffen, Messenger wäert Messenger treffen, fir dem Kinnek vu Babylon matzedeelen datt seng Stad iwwerall ageholl gëtt. 51:32 D'Fords goufen ageholl, an d'Rampen hu mam Feier gebrannt, an d'Männer vum Krich waren entsat. 51:33 Well esou seet den Här vun den Häre, de Gott vun Israel: D'Duechter vu Babylon ass wéi en Zäitalter wéi se dreschen; vun elo un wäert d'Zäit vun der Ernte kommen. 51:34 Den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon huet mech verschléckt, den Nebuchadnezzar de Kinnek vu Babylon huet mir en eidelt Schëff gemaach; hien huet mech wéi en Draach geschléckt, huet säi Bauch mat menge Köstlechkeeten gefëllt, an huet mech fortgedriwwen . 51:35 Loosst d'Gewalt mat mir a mäi Fleesch op Babylon falen, seet den Awunner vu Zion; a mäi Blutt fält op d'Awunner vu Chaldea, wäert Jerusalem soen. 51:36 Dofir seet sou den Här: Kuckt, ech wäert Är Saach beurteelen an Iech rächen; an ech werfen hiert Mier eraus a maachen hir Baach dréchen. 51:37 A Babylon soll Koup Ruine ginn, eng Wunnplaz fir Schakalen, Erstaunen a lächerlech, ouni Awunner. 51:38 Alles zesumme brëllen si wéi Léiwen; wéi Léiwéi wäerten se grommelen. 51:39 An der Mëtt vu senger Hëtzt wäert ech Banqueten fir si maachen, an ech maachen se gedronk, fir datt se sech freeën, a fir ëmmer schlofen an net erwächen, seet den Här. 51:40 Ech wäert se zum Lämmche bréngen, wéi Lämmercher, wéi Widder a männlech Geessen.

51:41 Wéi Babylon ageholl gouf, a si, déi vun der ganzer Äerd gelueft gouf, gouf geholl! Wéi Babylon en Objet vum Terror bei de Natiounen ginn ass! 51:42 D'Mier ass iwwer Babylon opgestan; si war mat der Villzuel vu senge Wellen ofgedeckt. 51:43 Hir Stied ware verwüst, d'Land dréchen a verlooss, e Land an deem kee Mënsch wunnt, an de Mënschejong soll net doduerch goen. 51:44 An ech wäert de Bel a Babylon beuerteelen, an ech wäert aus hirem Mond huelen, wat si geschléckt huet; a keng Natioune méi kommen zu him, an d'Mauer vu Babylon fällt. 51:45 Kommt aus hirem, mäi Vollek, a rett jiddereen oder säi Liewen aus der gliddeger Roserei vum Här. 51:46 A loosst Äert Häerz net schwaach sinn, a keng Angscht wéinst dem Rumeur, dat op der Äerd héieren ass; An engem Joer komme Rumeuren, an dann an engem anere Joer Rumeuren, an et gëtt Gewalt op der Äerd, Dominator géint Dominator. 51: 4 7 Duerfir, kuck, d'Deeg kommen, wann ech d'Idoler vu Babylon zerstéieren, an all hiert Land wäert schummen, an all hir Doudeg falen an hir. 51:48 Den Himmel an d'Äerd an alles wat dran ass, sange vu Freed iwwer Babylon; Zerstéierer komme géint hatt aus dem Norden, seet den Här. 51:49 Fir déi geschloe vun Israel soll Babylon falen, wéi déi vun der ganzer Äerd fir Babylon gefall sinn . 51:50 Dir, deen dem Schwert entkomm ass, gitt, sidd net lues; erënnert un den Här fir vill Deeg, an erënnert un Jerusalem. 51:51 Mir si geschummt, well mir d'Schimmt héieren; Duerchernee bedeckt eis Gesiichter, well Auslänner géint d'Hellegtum vum Haus vu Jehova komm sinn.

51:52 Dofir kommen d'Deeg, seet den HÄR, datt ech hir Idoler zerstéieren, an déi Blesséiert an hirem ganze Land kreien . 51:53 Och wann Babylon an den Himmel opstoe kann a staark an der Héicht ass, kommen Zerstéierer vu mir, seet den Här. 51:54 Looss hien de Kreesch vu Babylon héieren, an déi grouss Zerstéierung vum Land vun de Chaldéer! 51:55 Well den Jehova wäert Babylon zerstéieren , an hie wäert dat grousst Gesank vu sech ewechhuelen; a seng Welle brullen, an hir Stëmm wäert wéi de Sound vu ville Waasser sinn. 51:56 Fir den Zerstéierer ass géint hir komm, géint Babylon, an hir Häre goufen ageholl; hire Bou gouf gebrach; fir den Jehova, de Gott vun der Belounung, wäert bezuelen. 51:57 An ech wäert hir Prënzen an hir Weise Männer gedronk maachen, hir Kapitänen, hir Adelegen an hir Häre; a si wäerten en éiwege Schlof schlofen an net erwächen, seet de Kinnek, deem säin Numm Jehova vun den Arméien ass. 51:58 Sou seet den HÄR vun de Gäscht: Déi breet Mauer vu Babylon soll ganz ofgebrach ginn, a seng héich Paarte solle mam Feier verbrannt ginn; Vergeefs hunn d'Leit geschafft, an d'Natiounen sinn nëmme midd fir d'Feier ginn. 51:59 E Wuert dat de Prophéit Jeremiah dem Seraiah, dem Jong vum Neriah, dem Jong vu Maasiah, geschéckt huet, wéi hie mam Zedekiah Kinnek vu Juda op Babylon gaang ass, am véierte Joer vu senger Herrschaft. An et war de Seraías den Haaptkeller. 51:60 Also huet den Jeremiah an engem Buch all dat Béist geschriwwen, dat iwwer Babylon komme sollt , all d'Wierder, déi géint Babylon geschriwwe sinn. 51:61 An den Jeremiah sot zu Seraiah: Wann Dir op Babylon kommt, an all dës Saache gesitt a liest.

51:62 da sot Dir: "Här, Dir hutt géint dës Plaz gesot, Dir géift se zerstéieren, bis et bliwwen ass ze wunnen, nach Mënsch oder Déier, awer fir ëmmer soll en Offall ginn. 51:63 A wann Dir dëst Buch fäerdeg liest, da wäert Dir e Steen drun binden, an et an d'Mëtt vun den Eufrater werfen , 51:64 a sot: Sou wäert Babylon ënnergoen, a si wäert net opstoen aus dem Béisen, dat ech op hatt bréngen; a si ginn ofginn. Sou wäit sinn d'Wierder vum Jeremiah.

JEREMIAH
Kapitel 52

52: 1 Zedekiah war 21 Joer al wéi hien ugefaang huet ze regéieren, an hien huet eelef Joer zu Jerusalem regéiert. Seng Mamm gouf Hamutal genannt, Duechter vum Jeremiah vu Libna. 52: 2 An hien huet dat gemaach wat béis war an den Ae vu Jehova, sou wéi alles de Jojakim gemaach huet. 52: 3 A wéinst der Roserei vum Här géint Jerusalem a Juda huet hien se vu senger Präsenz verdriwwen. An de Zedekiah rebelléiert géint de Kinnek vu Babylon.

52: 4 Dofir ass et an den néng Joer vu senger Herrschaft, am zéngte Mount, zéng Deeg nom Mount , komm, datt den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon komm ass, hien an all seng Arméi, géint Jerusalem, an hunn dergéint campéiert. a si hunn Héichbuerg dogéint gebaut vun alle Säiten. 52: 5 An d'Stad war bis zum elfte Joer vum Kinnek Zedekiah belagert. 52: 6 Am véierte Mount , um néngten Dag vum Mount, huet Hongersnout an der Stad geheescht, bis kee Brout fir d'Leit war. 52: 7 An e Broch gouf an der Mauer vun der Stad gemaach, an all d'Männer vum Krich sinn geflücht, an hunn d'Stad nuets iwwer de Wee tëscht dem Paart verlooss tëscht den zwou Maueren, déi beim Kinneksgaart waren, an si sinn iwwer de Wee vun der Arabah gaang, si sinn nach ëmmer d'Kaldéer nieft der Stad ronderëm. 52: 8 An d'Arméi vun de Chaldéer sinn dem Kinnek nogaang, a si hunn de Zedekiah an de Flaache vu Jericho erreecht; an all seng Arméi huet hien ofgebrach.

52: 9 Dunn hunn se de Kinnek ageholl an hien zum Kinnek vu Babylon bruecht, op Ribla am Land vun Hamath, wou hien en Uerteel géint hie gemaach huet. 52:10 An de Kinnek vu Babylon huet de Jongen vun Zedekiah virun hiren Ae geschluecht , an hien huet och all Prënze vu Juda zu Riblah geschloen. 52:11 Awer de Kinnek vu Babylon huet dem Zedekiah seng Aen nëmmen erausgezunn, huet hien a Ketten gebonnen an huet hien op Babylon bruecht; an huet hien an de Prisong gesat bis zum Doudesdag.

52:12 An am fënnefte Mount, op den zéngten Dag vum Mount, dat war dat nonzéngte Joer vun der Herrschaft vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, koum den Nebuzaradan de Kapitän vun der Garde, dee fréier virum Kinnek vu Babylon stoung, zu Jerusalem. 52:13 An hien huet d'Haus vum Jehova an d'Haus vum Kinnek an all d'Haiser vu Jerusalem verbrannt ; an all grousst Gebai mam Feier zerstéiert. 52:14 An déi ganz Arméi vun de Chaldäer, déi mam Kapitän vun der Garde komm sinn, hunn all d'Mauere ronderëm Jerusalem zerstéiert. 52:15 An den Nebuzaradan huet de Kapitän vun der Garde gemaach fir déi Aarm vum Vollek ze transportéieren, an all déi aner Leit vun de Leit, déi an der Stad bliwwen sinn, déi Deserteuren, déi iwwergaang waren zum Kinnek vu Babylon, an all de Rescht vun der Mass aus der Stad. 52:16 Awer vun den Aarme vum Land huet den Nebuzaradan e Kapitän vun der Garde hannerlooss fir Wënzer a Locatairen.

52:17 An d'Kaldéer hunn d'Saile vu Bronze gebrach, déi am Haus vum Här waren, an d'Basen, an d'Mier aus Bronze, dat am Haus vum Här war, an si hunn all d'Bons zu Babylon gedroen. 52:18 Si hunn och d'Kessel, d'Schëffer, d'Schnoffelen, d'Schësselcher, d'Läffelen an all d' Bronnsgeschir matgeholl, mat deenen se gedéngt hunn, 52:19 an d'Zenseren, Schësselcher, Becher, Dëppen, Käerzestänneren, Schësselcher a Becher ; d' Gold fir Gold, an d'Sëlwer fir Sëlwer, huet de Kapitän vun der Garde geholl. 52:20 Déi zwee Säulen, e Mier, an déi zwielef Bronzen Ochsen, déi ënner de Basen waren, déi de Kinnek Salomo am Haus vu Jehova gemaach hat; de Bronzewiicht vun all deem war onberechenbar. 52:21 Wat d'Saile ugeet, d'Héicht vun all Kolonn war uechtzéng Al, an e Schnouer vun zwielef Al war ëmginn; an hir Déckt war véier Fangeren, a si waren huel. 52:22 An d'Bronzekapital, déi drop war, war fënnef Al héich, mat engem Netz a Granatäppelen ronderëm d'Haaptstad, ganz aus Bronz; an datselwecht war de Fall vun der zweeter Kolonn mat senge Granaten. 52:23 Et waren nonzeg-sechs pomegranates an all Zeil; all waren se honnert um Netz ronderëm.

52:24 De Kapitän vun der Garde huet och de Seraiah den Hohepriister, den Zephaniah den zweete Paschtouer an dräi Wiechter vum Haff geholl. 52:25 A vun der Stad huet hien en Offizéier geholl, dee Kapitän vun de Krichsmänner war, siwe Männer vum enke Beroder vum Kinnek, déi an der Stad waren, an de Chefsekretär vun der Miliz, déi d'Leit vun d'Land fir de Krich , a siechzeg Männer vun de Leit, déi an der Stad fonnt goufen.

52:26 De Nebuzaradan Kapitän vun der Garde huet se geholl an huet se zum Kinnek vu Babylon zu Ribla bruecht. 52:27 An de Kinnek vu Babylon huet se geschloen an huet se zu Ribla am Land Hamat ëmbruecht. Sou gouf Juda vun hirem Land transportéiert. 52:28 Dëst ass d'Leit, déi den Nebuchadnezzar gefaange gefouert huet: Am siwente Joer, dräi dausend an zwanzeg-dräi Männer vu Juda. 52:29 Am uechtzéngte Joer vum Nebuchadnezzar huet hien aachthonnert drësseg-zwee Gefaangene vu Jerusalem gefouert . 52:30 Am drëttanzwanzegste Joer vum Nebuchadnezzar huet de Nebuzaradan Kapitän vun der Garde siwehonnert a véierzeg fënnef vun de Männer vu Juda gefaange geholl; all d'Leit am Ganze ware véiertausend sechshonnert.

52:31 An et ass geschitt, datt am drëssegjärege-siwente Joer vun der Gefaangenschaft vum Joiachin Kinnek vu Juda, am zwielefte Mount, op der fënnef an zwanzegsten Dag vum Mount, de Evil-Merodac Kinnek vu Babylon, am éischte Joer vu senger Herrschaft, de Chef vum Joiachin Kinnek vu Juda an huet hien aus dem Prisong bruecht. 52:32 An hien huet him frëndlech geschwat an huet säin Troun op den Troun vun de Kinneke gesat, déi mat him zu Babylon waren. 52:33 Hien huet him och säi Prisonnéier Kleeder geännert, an hie giess Brout um Dësch vum Kinnek ëmmer all d'Deeg vu sengem Liewen. 52:34 An hie gouf kontinuéierlech eng Ratioun vum Kinnek vu Babylon, all Dag fir all d'Deeg vu sengem Liewen, bis zum Dag vu sengem Doud.

LAMENTATIOUNEN VUN JEREMIA

Kapitel 1

1: 1 Wéi bleift déi beléifte Stad eleng! Déi Grouss ënner den Natiounen ass wéi eng Witfra ginn, D'Lady vun de Provënze gouf tributéiert . 1: 2 Bittert hie rifft nuets, a seng Tréinen sinn op seng Wangen. Si huet keen, deen hatt vun all senge Liebhaber tréischt; All seng Frënn hunn him gefeelt, si gi Feinde. 1: 3 Juda ass a Gefaangenschaft gaang wéinst Leed an dur zu Servidum bre; Si huet ënner den Natiounen gewunnt, a fonnt kee Rescht; All hir Verfolger hunn se tëscht der Strooss getraff. 1: 4 D'Stroosse vu Zion traueren, well et gëtt keen deen op déi feierlech Fester kënnt; All hir Paarte sinn desolat , hir helleg Paschtéier kreien, Hir Jongfrae si geplot, a si huet Batterkeet. 1: 5 Hir Feinde goufe Prënze gemaach, hir Hateren hunn et fäerdeg bruecht, Well den HÄR huet hatt bedrängt wéinst der Villzuel vun hire Verbriechen; Seng Jongen sinn a Gefaangenschaft virum Feind gaang. 1: 6 All hir Schéinheet ass vun der Duechter vum Zion fort; Seng Prënze ware wéi Hirschen, déi keng Weid fannen, A si sinn ouni Kraaft virun de Verfolger gaang. 1: 7 Jerusalem, wéi hir Leit an d'Hand vum Feind gefall sinn an et war keen oder iergendeen deen hatt hëllefe géif, Si huet sech un d'Deeg vun hirer Leed erënnert an un hir Rebelliounen, an un all déi agreabel Saachen, déi si vun antik Zäiten hat. D'Géigner hunn hatt gekuckt a gelaacht iwwer hir Hierscht. 1: 8 Eng Sënn engagéiert Jerusalem, fir déi si ass geplënnert; All déi, déi hatt geéiert hunn, hunn hatt veruecht, well se hir Schimmt gesinn hunn; A si sénkt, an dréit zréck.

1:9 Hir Dreck ass an hire Röcke, a si erënnert sech net un hir Enn; Dofir ass si iwwerraschend erofgaang, an huet keen deen hatt tréischt. Kuckt, Här, meng Leed, well de Feind ass grouss. 1:10 De Feind huet seng Hand op all seng wäertvoll Saachen ausgestreckt; Si huet d'Natiounen gesinn an hiren Hellegtum eranzekommen, vun deem Dir befollegt hutt net an Är Kongregatioun eranzekommen . 1:11 All säi Vollek huet säi Brout gesuckelt; Si hunn all hir wäertvoll Saache fir Iessen ginn, fir d'Liewen z'ënnerhalen. Kuckt, o Jehova, a kuckt datt ech verworf sinn. 1:12 Beweegt et sech net all déi, déi op der Strooss passéieren? Kuckt, a kuckt ob et Péng ass wéi meng Péng, déi bei mech komm ass; Fir den Här huet mech am Dag vu senger gliddeger Roserei erof bruecht. 1:13 Vun uewen huet hie Feier geschéckt dat meng Schanken verbraucht; Hien huet en Netz bei menge Féiss verbreet, hien huet mech zréckgedréit, Hien huet mech verlooss an de ganzen Dag mat Leed. 1:14 D' Joak vu menge Verbrieche gouf vu senger Hand gebonnen; Bindungen sinn mir op den Hals geworf ginn; et huet meng Kraaft geschwächt; Den Här huet mech an d'Hänn ginn, géint déi ech net fäeg ka sinn. 1:15 Den Här huet all meng staark Männer an der Mëtt vu mir getrëppelt; Hien huet géint meng Firma geruff fir meng jonk Männer ze briechen; Als Wäipress huet den Här d'Jungfrau Duechter vu Juda getrëppelt. 1:16 Fir dës Ursaach wéint ech; meng Aen, meng Ae fléie mam Waasser, well den Tréischter, deen der Séil Rescht gëtt, ass wäit vu mir; Meng Kanner ginn zerstéiert, well de Feind duerchgesat huet.

1:17 Zion huet hir Hänn ausgestreckt; si huet keen deen hatt tréischt; Den Här huet e Befehl géint de Jacob ginn datt seng Nopere seng Feinde solle sinn; Jerusalem war den Objet vun der Abominatioun bei hinnen. 1:18 Jehova ass gerecht; Ech hu géint säi Wuert rebelléiert. Héiert elo, all Vëlker, a kuckt mäi Leed; Meng Jongfraen a meng jonk Männer goufen a Gefaangenschaft geholl. 1:19 Ech hunn u meng Liebhaber geruff, awer si hunn mech verfouert; Meng Paschtéier a meng Eelst an der Stad sinn ëmkomm , Sich no lessen fir sech selwer mat deem se hiert Liewen ënnerhalen. 1:20 Kuckt, o Jehova, ech si gestéiert, meng Bannen kachen. Mäin Häerz ass a mir opgeregt, well ech op sou eng super Manéier rebelléiert hunn. Ausserhalb gerabbelt d'Schwert; bannen, den Doud regéiert . 1:21 Si hunn héieren mech moan, awer et gëtt keen Tréischter fir mech; All meng Feinden hu mäi Béis héieren, si freeën sech iwwer dat wat Dir gemaach hutt. Dir wäert den Dag bréngen deen Dir ugekënnegt hutt, a si wäerte wéi ech sinn. 1:22 Loosst all hir Béis fir lech virkommen, a maacht hinnen wéi Dir mir gemaach hutt fir all meng Iwergreffer; Well vill si meng Opootmen, a mäin Häerz deet wéi.

LAMENTATIOUNEN VUN JEREMIAH
Kapitel 2

2: 1 Wéi den Här d'Duechter vum Zion a senger Roserei verdonkelt huet! Hien huet d'Schéinheet vun Israel vum Himmel op d'Äerd erof bruecht, an huet sech net un säi Fousshocker am Dag vu senger Roserei erënnert. 2: 2 Den Här huet zerstéiert an huet net gespuert; A senger Roserei huet hien all d' Zelter vum Jacob zerstéiert; Hien huet d'Héichbuerg vun der Duechter vum Juda gestierzt, Hien huet d'Kinnekräich a seng Prënze bescheiden. 2: 3 Hien huet all d'Muecht vun Israel ofgeschnidden beim Verbrenne vu senger Roserei; Hien huet seng riets Hand vun him zréck gezunn am Gesiicht vum Feind, An et huet am Jakob gebrannt wéi eng Flam vum Feier, déi ronderëm verschléckt huet. 2: 4 Hien huet säi Béi gebéit wéi e Feind, Hien huet seng riets Hand wéi e Géigner etabléiert, an alles wat schéin war zerstéiert. Am Zelt vun der Duechter vum Zion huet hie seng Roserei wéi e Feier ausgegoss. 2: 5 Den Här gouf e Feind, huet Israel zerstéiert ; Hien huet all hir Palaise zerstéiert, hir Festunge gestierzt, an huet Trauer an Trauer an der Duechter vum Juda multiplizéiert. 2: 6 Hien huet säin Zelt niddergelooss wéi eng Gaartzweig; Hien huet d'Plaz zerstéiert wou se sech versammelt hunn; Den Här huet déi feierlech Fester a Sabbatten zu Zion vergiess gemaach, an an der Hëtzt vu senger Roserei huet hien de Kinnek an de Paschtouer ofgeleent. 2: 7 Den Här huet säin Altor verworf, hien huet säin Hellegtum veruecht; Hien huet d'Mauere vu senge Palaise dem Feind iwwerginn; Si hunn hir Stëmm am Haus vu Jehova gemaach wéi op engem Festdag.

2:8 Jehova huet decidéiert d'Mauer vun der Duechter vum Zion ze zerstéieren; Hien huet d'Seel ausgestreckt, hien huet seng Hand net vun der Zerstéierung zréckgezunn; Also huet hien de Schutz an d'Mauer gekrasch gemaach; si waren desolat zesummen. 2: 9 Seng Dieren sinn op de Buedem geworf ginn, hien huet seng Barren zerstéiert a gebrach; Hire Kinnek an hir Prënze gehéieren zu den Natiounen wou kee Gesetz ass; Seng Propheten hunn och keng Visioun vum Jehova fonnt. 2:10 Si souzen um Buedem, déi Eelst vun der Duechter vum Zion ware roueg ; Si hu Stëbs op hir Käpp geluecht, si hu sech mat Sackgürtel ëmgierd; D'Jungfraen vu Jerusalem hunn de Kapp erof op de Buedem gesat. 2:11 Meng Ae si vu Tréinen gefall, meng Daarm hu geréckelt, Meng Liewer ass op de Buedem gerannt wéinst dem Verletzten vun der Duechter vu mengem Vollek, Wéi d'Kand an d'Pfleegleit an de Stadplaze gefall sinn. 2:12 Si soten zu hire Mammen: Wou ass de Weess an de Wäin? Si si schwaach wéi blesséiert an de Stroosse vun der Stad, spillen hir Séilen an de Schouss vun hire Mammen. 2 : 13 Wat bréngt Dir en Zeien, oder zu wiem wäert ech mech wéi d'Duechter vu Jerusalem maachen? Zu wiem soll ech dech vergläichen fir dech ze tréischten, o Jongfra Duechter vum Zion? Fir Är Zerstéierung ass grouss wéi d'Mier; Wien wäert dech heelen? 2:14 Är Prophéiten hunn eidel an Däischtert fir lech gesinn ; A si hunn Är Sënn net opgedeckt fir Är Gefaangeschaft ze vermeiden, awer si hunn ëmsoss Prophezeiunge gepriedegt an lech verflunn.

2:15 All déi laanschtgoungen hunn op lech an d'Hänn geklappt; Si sisselen a wénken de Kapp veruechtend iwwer d'Duechter vu Jerusalem a soten: Ass dat déi Stad déi se vu perfekter Schéinheet gesot hunn, d'Freed vun der ganzer Äerd? 2:16 All Är Feinde hunn de Mond géint dech opgemaach; Si hunn de Geck gemaach an d'Zänn gekrasch; Si soten: Loosst eis et friessen; Bestëmmt ass dësen Dag wou mir eis erwaart haten; Mir hunn et fonnt, mir hunn et gesinn. 2:17 Jehova huet gemaach wat hie virgesinn huet; Hien huet säi Wuert gehalen, wat hie vun alen Zäiten ugesot hat. Hien huet zerstéiert, an huet net verzeien; An hien huet d'Géigner huet natierlech iwwer lech, an der verännert Muecht vun äre Géigner. 2:18 Hiert Häerz huet dem Här geruff; O Duechter vum Zion, räis Tréinen wéi e Stroum Dag an Nuecht; Rescht net, an och net d'Meedercher vun Ären Aen ophalen. 2:19 Stitt op, rifft an der Nuecht, am Ufank vun den Aueren; Pourt Äert Häerz wéi Waasser an der Präsenz vum Här aus; Hieft him d'Hänn an bieden d'Liewe vun Äre klenge Kanner, déi mat Honger bei den Aganksberäicher vun alle Stroossen liichtschwaachen. 2:20 Kuckt, o Jehova, a kuckt wien Dir dëst gemaach hutt. Dir musst iessen r wom d'Fruucht vun hirer Gebärmutter, déi Kleng fir hir zaart Betreiung? Solle Paschtouer a Prophéit am Hellegtum vum Här ëmbruecht ginn? 2:21 Kanner an al Männer leien um Buedem an de Stroossen; Meng Jongfraen a meng jonk Männer si vum Schwert gefall; Dir hutt am Dag vun Ärer Roserei ëmbruecht; du hues den Hals geschnidden, du hues et net verginn.

2:22 Dir hutt meng Angscht vun iwwerall aberuff, wéi op engem feierlechen Dag; An am Dag vum Här seng Roserei war kee geflücht oder iwwerlieft; Déi, déi ech opgewuess an ënnerhalen hunn, huet mäi Feind se fäerdeg gemaach.

LAMENTATIOUNEN VUN JEREMIAH
Kapitel 3

3: 1 Ech sinn de Mann, deen d'Angscht ënner dem Peitsche vu senger Roserei gesinn huet. 3: 2 Hien huet mech gefouert a mech an d' Däischtert gefouert, an net am Liicht; 3: 3 Sécher huet hien sech géint mech gedréit an huet seng Hand de ganzen Dag gerëselt. 3: 4 Hien huet mäi Fleesch a meng Haut al ginn; meng Schanken gebrach; 3: 5 Hien huet Héichbuerg géint mech gebaut, a mech mat Batterkeet an Aarbecht ëmginn. 3: 6 Hien huet mech an der Däischtert hannerlooss, wéi déi, déi scho laang dout sinn. 3: 7 Hien huet mech vun alle Säiten ëmginn, an ech kann net erauskommen; Hien huet meng Ketten méi schwéier gemaach; 3: 8 Och wann ech gejaut a geruff hunn, huet hien seng Oueren fir mäi Gebiet zougemaach; 3: 9 Hien huet op meng Weeër mat gehaune Steen gehummert, Hien huet meng Weeër kromm gemaach . 3: 1 0 Hie war fir mech wéi e Stalkbär, wéi e Léiw a verstoppte Plazen; 3:11 Hien huet meng Weeër verdréit a mech a Stécker geschnidden; huet mech zerstéiert gelooss. 3:12 Hien huet säi Béi gebéit an huet mech zum Zil fir de Pfeil gemaach. 3:13 Hien huet d'Pfeile vu sengem Quiver an meng Daarm bruecht. 3: 14 Ech war esc Arnio fir all meng Leit, spott se all Dag; 3:15 Hien huet mech mat Batterkeet gefüllt, hien huet mech mat Absinth gedronk. 3:16 Meng Zänn ware mat Kies gebrach, ech war mat Äsche bedeckt; 3:17 A meng Séil ass vum Fridde fortgaang, ech hu vergiess, wat gutt ass, 3:18 An ech hu gesot: Meng Kraaft ass ëmkomm , a meng Hoffnung op den Här. 3:19 Erënnert mech u meng Leed a meng Verzweiflung, de Wormwood an d'Gall.

3:20 Ech erënnere mech ëmmer nach un hien, well meng Séil ass a mir verworf; 3:21 Dëst wäert ech a mengem Häerz iwwerdenken, dofir waarden ech . 3: 22 Fir d'Barmhäerzegkeet vum Här gi mir net verbraucht, well seng Matleed fällt. 3:23 Si sinn all Moien nei; super as deng treiheet. 3:24 Meng Portioun ass den Här, seet meng Séil; dofir waarden ech op hien. 3:25 Gutt ass den Här fir déi, déi op hie waarden, der Séil, déi no him sicht. 3:26 Et ass gutt a roueg op d'Erléisung vu Jehova ze waarden. 3:27 Et ass gutt fir de Mënsch de Joch aus senger Jugend ze droen. 3:28 Looss hie sech eleng fillen an zou, well et ass Gott deen him opgezwongen huet; 3:29 Maacht de Mond an de Stëbs, wann nach Hoffnung ass; 3:30 Dréit deng Wang op deen, deen deet wéi, a sidd mat Beleidegungen gefëllt. 3:31 Fir den Här geheit net fir ëmmer ewech; 3:32 Awer wann hien leid, huet hien och Erbaarmen no der Villzuel vu senge Barmhäerzegkeeten; 3:33 Well et de Kanner vun de Männer net bewosst belästegt oder traureg mécht. 3:34 Fir all déi agespaart vun der Äerd ze verdrängen , 3:35 Fir dem Mënsch säi Recht virun der Präsenz vum Allerhéchsten ze verdréinen, 3:36 Fir de Mënsch a senger Saach opzereegen, stëmmt den Här net. 3:37 Wien wäert dee sinn, dee seet, datt eppes geschitt ass, wat den Här net commandéiert huet? 3:38 Kommt net gutt a schlecht aus dem Mond vum Allerhéchsten? 3:39 Firwat trauert de liewege Mënsch? Bedauert de Mann a senger Sënn. 3:40 Loosst eis eis Weeër duerchsichen, a sichen an eis zu Jehova wenden; 3:41 Loosst eis eis Häerzer an Hänn u Gott am Himmel hiewen.

3:42 Mir hu rebelléiert a ware net trei; du hues net verginn. 3:43 Dir hutt Roserei gewisen an eis verfollegt; du hues ëmbruecht, an net verginn ; 3:44 Dir hutt lech mat enger Wollek bedeckt, fir datt eist Gebiet net géif passéieren; 3:45 Dir hutt eis zum Virworf an zu enger Abominatioun matzen an de Vëlker gemaach. 3:46 All eis Feinden hunn de Mond géint eis opgemaach; 3:47 Angscht an eng Stréck waren op eis, Zerstéierung an Zerstéierung; 3:48 Flëss vu Waasser werfen meng Aen wéinst der Zerstéierung vun der Duechter vu mengem Vollek. 3:49 Meng Ae gi Waasser an halen net op, well et gëtt keng Erliichterung 3:50 Bis den Här aus dem Himmel kuckt a gesäit; 3:51 Meng Aen trauen meng Séil fir all Meedercher aus menger Stad. 3:52 Meng Feinden hunn mech wéi e Vugel gejot, ouni Grond; 3:53 Si hunn mäi Liewen an engem Zistern gebonnen, si hunn e Steen op mech geluecht; 3:54 Waasser iwwerdeckt mäi Kapp; Ech hu gesot: Ech sinn dout. 3:55 Ech hunn Ären Numm ugeruff, o Jehova, aus dem déiwe Prisong ; 3:56 Dir hutt meng Stëmm héieren; verstoppt Äert Ouer net fir de Kreesch vu menge Séiss. 3:57 Dir sidd no bei deem Dag komm, wou ech dech geruff hunn; du sot: fäert net. 3:58 Dir plädéiert, Här, d'Ursaach vu menger Séil; du hues mäi Liewen erléist. 3:59 Dir hutt gesinn, O Här, meng Batterkeet; verdeedegen meng Saach. 3:60 Dir hutt all seng Rache gesinn, all seng Gedanken géint mech. 3:61 Dir hutt hir Virwërf héieren, o Jehova, all hir Pläng géint mech; 3:62 D'Soen vun deenen, déi géint mech opgestan sinn, an hire Plang géint mech de ganzen Dag . 3:63 Säi Sëtz a säi opstoen Ausbléck; Ech sinn säi Song.

3:64 Bezuelt se zréck, o Jehova, no der Aarbecht vun hiren Hänn. 3:65 Gitt hinnen d'Härtung vum Häerz; däin Fluch iwwerfällt hinnen. 3:66 Verfollegt se an Ärer Roserei, a brécht de Buedem vum Himmel, o Här.

LAMENTATIOUNEN VUN JEREMIAH
Kapitel 4

4: 1 Wéi schwaarz ass Gold! Wéi gutt Gold säi Glanz verluer huet! D'Steng vum Hellegtum sinn op der Kräizung vun alle Stroossen gestreet. 4: 2 D'Kanner vu Sion, wäertvoll a geschätzt méi wéi reng Gold, Wéi ginn se u Griichele vu Lehm gehal, d'Aarbecht vun den Hänn vum Potter! 4: 3 Och Schakalzen nieren, a suckelen hir Jonk; D'Duechter vu mengem Vollek ass grausam wéi Strauss an der Wüst. 4: 4 Dem Puppelchen seng Zong huet sech mat sengem Duuscht un de Gout festgehal; Déi Kleng hunn no Brout gefrot, an et war keen deen se verdeelt. 4: 5 Déi, déi delikat giess hunn, goufen op de Stroossen zerstéiert; Déi, déi a violett opgewuess sinn, hunn d'Dunghills ëmgedrängt. 4: 6 Fir d'Ongerechtegkeet vun der Duechter vu mengem Vollek ass méi eropgaang wéi d'Sënn vu Sodom, déi an engem Moment zerstéiert gouf, ouni Firmen déi géint hir campéiert hunn. 4: 7 Hir Adeleger ware méi reng wéi Schnéi, méi wäiss wéi Mëllech; Hire Kierper war méi gerecht wéi Korallen, hir Taille méi schéin wéi Saphir. 4: 8 Däischter méi wéi schwaarz ass säin Optrëtt; si kennen se net op de Stroossen; Seng Haut ass u seng Schanken hänke bliwwen, dréchen als e Bengel. 4: 9 Méi geseent sinn déi vum Schwäert ëmbruecht wéi déi vun Hongersnout; Well se lues a lues gestuerwen sinn wéinst der Uebst vun der Äerd. 4:10 D'Hänn vu gëttleche Fraen hunn hir Kanner gekacht; Hir eege Kanner hunn se als lessen um Dag vun der Zerstéierung vun der Duechter vu mengem Vollek zerwéiert. 4:11 Den Här huet seng Roserei erfëllt, hien huet d'Flemmegkeet vu senger Roserei ausgegoss; An hien huet e Feier zu Zion opgemaach, dat op seng Fundamenter gebrannt huet.

4:12 Ni hunn d'Kinneke vun der Äerd, nach all déi, déi d'Welt wunnen, gegleeft datt de Feind an de Géigner an d'Tore vu Jerusalem erakommen. 4:13 Et ass wéinst de Sënnen vun hire Prophéiten, an der Ongerechtegkeet vun hire Paschtéier, déi d'Blutt vun der gerecht an hir Mëtt ginn. 4:14 Si hu gewénkt wéi blann Männer op de Stroossen, si si mat Blutt verschmotzt ginn, sou datt se hir Kleeder net konnte beréieren. 4:15 Stoe gelooss! Knaschteg! si hunn him gejaut; Stand op der Säit, op der Säit, beréiert net! Si si geflücht a ware verstreet; Et gouf ënner den Natiounen gesot: Si wäerten ni méi hei wunnen. 4:16 D'Roserei vum Här huet se ofgewisen; Si hunn d'Präsenz vun de Paschtéier net respektéiert, an och net Erbaarmen op déi al Männer. 4:17 Och eis Ae si schwaach, waarden ëmsoss op eis Hëllef; An eiser Hoffnung waarden mir op eng Natioun déi net ka retten. 4:18 Si hunn eis Schrëtt gejot, sou datt mir net an eise Stroossen trëppelen; Eist Enn koum no , eis Deeg sinn erfëllt; well eisen Enn komm ass. 4:19 Eis Verfolger ware méi liicht wéi d'Eegler vum Himmel; Op de Bierger hunn se eis verfollegt, an der Wüst hunn se eis belästegt. 4:20 Den Otem vun eisem Liewen, d' Salbung vum Här, vun deem mir gesot hunn: A sengem Schiet wäerte mir d'Liewen tëscht den Natiounen hunn, gouf a sengen Trommele geholl. 4:21 Freet Iech a sidd frou, Duechter vum Edom, Dir déi am Land Uz wunnt; Och d'Coupe wäert Iech erreechen; Dir wäert gedronk ginn an iwelzeg.

4:22 Är Strof ass komplett, Duechter vum Zion; Hien wäert dech ni méi gefaange huelen. Hien wäert Är Ongerechtegkeet bestrofen, O Duechter vum Edom; Et wäert Är Sënnen entdecken.

LAMENTATIOUNEN VUN JEREMIAH
Kapitel 5

5: 1 Denkt drun, o Här, wat mat eis geschitt ass; Kuckt, a kuckt eis Reproche. 5: 2 Eis Ierfschaft ass u Friemer iwwergaang, Eis Haiser un Auslänner. 5: 3 Mir si Pappelos Weesekanner; Eis Mamme si wéi vi udas. 5: 4 Mir drénke eist Waasser fir Suen; Mir kafen eist Brennholz nom Präis. 5: 5 Mir leiden Verfollegung op eis; Mir droen eis aus, an et gëtt kee Rescht fir eis. 5: 6 Zum Ägypter an dem Assyrer hu mir eis ugestach fir eis mat Brout ze fëllen. 5: 7 Eis Pappen hunn gesënnegt a sinn dout; A mir droen hir Strof. 5: 8 Dénger hunn iwwer eis regéiert; Et war keen deen eis aus senger Hand gerett huet. 5: 9 Mat der Gefor vun eisem Liewen hu mir eist Brout virum Schwert vun der Wüst bruecht. 5:10 Eis Haut war schwaarz wéi en Uewen wéinst dem Verbrenne vum Honger. 5:11 Si vergewaltegt d'Fraen zu Zion, d'Meedercher an de Stied vu Juda. 5:12 Prënze goufen duerch hir Hänn opgehaang; Si hunn d'Gesiichter vun den ale Männer net respektéiert. 5:13 Si hunn déi jonk Männer zum Schleifen bruecht, An d'Jonge si fläisseg ënner dem Gewiicht vum Holz. 5:14 Déi al Männer sinn net méi virun der Dier ze gesinn, Déi jonk Leit hunn hir Lidder hannerlooss. 5:15 D'Freed vun eisen Häerzer hält op; Eisen Danz gouf zu Trauer. 5:16 D'Kroun ass vun eisem Kapp gefall; Wee eis elo! well mir sënnegen. 5:17 Wéinst deem sinn eis Häerzer traureg ginn, Aus dësem Grond sinn eis Aen däischter ginn, 5:18 Wéinst dem Mount Zion, deen ustrengend ass; Bitches sinn no him. 5:19 Awer Dir, Jehova, bleiwt fir ëmmer; Ären Troun vu Generatioun zu Generatioun. 5:20 Firwat vergiesst Dir eis komplett, A gitt eis sou laang op?

5:21 Zeréck bei eis, o Här, a mir kommen zréck; Erneiert eis Deeg wéi am Ufank. 5:22 Well Dir eis refuséiert hutt; Dir sidd ganz rosen op eis ginn.

EZEQUIEL

Kapitel 1

1: 1 Et ass geschitt am drëssegsten Joer, am véierte Mount, um fënneften Dag vum Mount, datt wärend ech an der Mëtt vun de Gefaangenen um Floss Keba r war, goufen den Himmel opgemaach, an ech hunn Visioune vu Gott gesinn. 1: 2 Am fënnefte Joer vum Kinnek Joaquin senger Déportatioun, um fënneften Dag vum Mount, 1: 3 koum d'Wuert vum Herrgott zum Priister Hesekiel Jong vum Buzi, am Land vun de Chaldee beim Floss Chebar; d'Hand vum Här koum op hien. 1: 4 An ech hunn ausgesinn, a kuck, e stiermesche Wand kënnt aus dem Norden, an eng grouss Wollek, mat engem ëmklappende Feier, a ronderëm et eng Stralung, an an der Mëtt vum Feier eppes, wat wéi glänzend Bronze schéngt, 1: 5 an an der Mëtt dovun d'Figur vu véier Liewewiesen. An dëst war hir Erscheinung: si haten d'Bild vum Mënsch. 1: 6 Jiddereen hat véier Gesiichter a véier Flilleken. 1: 7 An hir Féiss ware riicht, an d'Sohle vun hire Féiss war wéi d'Sohle vum Fouss vum Kallef; a si fonkelen nach ëmmer wéi héich poléiert Bronze. 1: 8 Ënner hire Flilleken, op hire véier Säiten, hate si mënschlech Hänn; an hir Gesiichter an hir Flilleken op alle véier Säiten. 1: 9 Mat hire Flilleke si se matenee verbonnen. Si hunn net gedréint wann se gaange sinn, awer jidderee riicht direkt vir. 1:10 An d'Ausgesinn vun hire Gesiichter war d'Gesiicht vun engem Mann, an d'Gesiicht vun engem Léiw op der rietser Säit vun de véier, an d'Gesiicht vun engem Ochs op der lénker Säit vun de véier; och et war en Adler Gesiicht op alle véier. 1:11 Dat ass wat hir Gesiichter waren. A si haten hir Flilleken uewe verlängert, all zwee, déi verbonne waren; an déi aner zwee hunn hire Kierper bedeckt.

1:12 A jidderee goung riicht virun; wou de Geescht se bewegt huet ze goen, si sinn; a wéi se getrëppelt sinn, hunn se sech net gedréit. 1:13 Wat d'Bild vun de Liewewiesen ugeet, sou war hir Erscheinung wéi brennend Kuelen aus Feier, wéi eng Visioun vu brennenden Hamen, déi ënner Liewewiese gaange sinn; an d'Feier huet gebrannt, a vum Feier koum e Blëtz. 1:14 A Liewewiesen si gerannt a sinn zréck wéi Blëtz. 1:15 Wéi ech d'Liewewiesen gekuckt hunn, hei ass e Rad op der Äerd nieft de Liewewiesen, op alle véier Säiten. 1:16 D'Erscheinung vun de Rieder an hir Aarbecht war ähnlech wéi d'Faarf vu Chrysolit. An all véier haten déiselwecht Ähnlechkeet; säin Optrëtt a seng Aarbecht ware wéi e Rad an der Mëtt vun engem Rad. 1:17 Wéi se gaange sinn, sinn se op hir véier Säite geplënnert; si sinn net gedréint wéi se gaange sinn. 1:18 An hir Hoops ware grouss a schrecklech, a voller Ae ronderëm véier Auer. 1:19 A wann d'Liewewiese gaange sinn, sinn d'Rieder mat hinne gaang; a wéi d'Liewewiese vun der Äerd opgestan sinn, sinn d'Rieder opgestan. 1:20 Iwwerall wou de Geescht se bewegt huet ze goen, si sinn getrëppelt; Iwwerall wou de Geescht se beweegt huet , sinn d'Rieder och hannendrun opgestan; well de Geescht vun de Liewewiese war an de Rieder. 1:21 Wéi se gaange sinn, si si gaang, a wa se opgehalen hunn, hu se opgehalen; och wann se vun der Äerd opgestan sinn, sinn d'Rieder hannert hinnen opgestan; well de Geescht vun de Liewewiese war an de Rieder. 1:22 An iwwer de Käpp vun de Liewewiese koum eng kristallähnlech Expansioun eraus wonnerbar, iwwer hir Käpp verdeelt.

1:23 An ënner der Ausdehnung waren hir Flilleken riicht, sech openee verbreet; an all hat zwee Flilleken, déi säi Kierper bedeckt hunn. 1:24 An ech hunn de Sound vun hire Flilleke héieren, wéi se gaange sinn, wéi de Sound vu ville Waasser, wéi d'Stëmm vum Allmächtegen, wéi de Kaméidi vun enger Mass, wéi de Kaméidi vun enger Arméi. Wéi se stoungen, hu se hir Flilleke gelooss. 1: 1: 25 A wéi se stoungen an hir Flilleke niddergelooss hunn, gouf eng Stëmm vun uewen aus der Fläch iwwer hire Käpp héieren. 1:26 An op der Expansioun, déi iwwer hir Käpp war, gouf d'Figur vun engem Troun gesinn, dee wéi Saphirsteen ausgesäit; an op der Figur vum Troun war et eng Ähnlechkeet déi wéi e Mann schéngt. 1:27 An ech hunn d'Aussoe wéi aus effulgent Bronze gesinn, wéi d'Erscheinung vu Feier an hirer ronderëm, vum Aspekt vun hire Lende erop; a vu senge Lende erof, hunn ech gesinn, datt et ausgesäit wéi e Feier, an datt et e Liichte ronderëm hat. 1: 28 Wéi de Reebou an de Wolleken op engem verreenten Dag erschéngt, sou war d'Erscheinung vun der Hellegkeet ronderëm. Dëst war d'Visioun vun der Ähnlechkeet vun der Herrlechkeet vu Jehova. A wéi ech et gesinn hunn, sinn ech op mäi Gesiicht gefall an hunn d'Stëmm vun engem héieren, dee geschwat huet.

EZEQUIEL
Kapitel 2

2: 1 Hien huet zu mir gesot: Mënschejong, stitt op Äre Féiss, an ech wäert mat dir schwätzen. 2: 2 A wéi hie mat mir geschwat huet, koum de Geescht a mech an huet mech op meng Féiss etabléiert, an ech hunn héieren wéi hien zu mir schwätzt. 2: 3 An hie sot zu mir: Mënschejong, ech schécken dech un d'Kanner vun Israel, un rebellesch Natiounen, déi géint mech rebelléiert hunn; si an hir Elteren hu bis haut géint mech rebelléiert. 2: 4 Ech hunn dech also geschéckt oder Jongen aus haarder Gesiicht an haartnäckege Häerz; an du solls zu hinne soen: Sou seet den Här Gott. 2: 5 Lauschteren se; awer wa se net nolauschteren, well se e rebellescht Haus sinn, da wësse se ëmmer datt et e Prophéit ënner hinne war. 2: 6 An Dir, Mënschejong, hutt keng Angscht virun hinnen , a keng Angscht virun hire Wierder, och wann Dir ënner Bramelen an Äscht sidd, an Dir wunnt mat Skorpiounen; keng Angscht virun hire Wierder hunn, a keng Angscht virun hinnen hunn, well se e rebellescht Haus sinn. 2: 7 Also sot Dir meng Wierder zu hinnen, egal ob se lauschteren oder ophalen ze lauschteren ; well se ganz rebellesch sinn. 2: 8 Awer Dir, Mënschejong, héiert wat ech zu lech schwätzen; sief net rebellesch wéi dat rebellescht Haus; maach de Mond op, an ies wat ech dir ginn. 2: 9 An ech hunn ausgesinn, a kuck, eng Hand riicht op mech aus, an et war eng Schrëftrulle. 2:10 An hien huet et viru mir verbreet, an et war op der viischter an um Réck geschriwwen; an et goufen drop geschriwwen Drénken a Klameren a Schlecht.

EZEQUIEL
Kapitel 3

3: 1 Hien huet zu mir gesot: Mënschejong, ësst wat s de fënns; ësst dës Schrëftrulle, a gitt a schwätzt mam Haus vun Israel. 3: 2 An ech hunn mäi Mond opgemaach, an hien huet mech d'Schrëftrulle giess. 3: 3 An hie sot zu mir: Mënschejong, fidder däi Bauch a fëll deng Daarm mat dëser Schrëftrulle, déi ech dir ginn. An ech hunn et giess, an et war séiss wéi Hunneg a mengem Mond. 3: 4 Dunn huet hien zu mir gesot: Mënschejong, gitt a gitt an d'Haus vun Israel a schwätzt mat menge Wierder mat hinnen. 3: 5 Well Dir sidd net an e Vollek geschéckt mat enger déiwer Ried oder enger schwiereger Sprooch, mee an d'Haus vun Israel. 3: 6 Net fir vill Leit mat déifer Ried a schwiereger Sprooch, deenen hir Wierder Dir net verstitt; A wann ech Iech bei si geschéckt hunn, héieren se Iech. 3: 7 Awer d'Haus vun Israel lauschtert net op Iech, well se net op mech lauschteren; well d'ganz Haus vun Israel ass schwéier vum Gesiicht an haartnäckege vum Häerz. 3: 8 Kuckt, ech hunn Äert Gesiicht staark géint hir Gesiichter gemaach, an Är Stir staark géint hir Stir. 3: 9 Wéi en Diamant, méi staark wéi Feiersteen hunn ech däi Stier gemaach; keng Angscht virun hinnen, oder Angscht virun hinnen ze hunn, well se e rebellescht Haus sinn. 3:10 An hie sot zu mir: Mënschejong, huelt all meng Wierder an Ärem Häerz, déi ech zu Iech schwätze wäert an héiert mat Ären Oueren. 3:11 A gitt a gitt an d'Gefaangene bei d'Jongen vun Ärem Vollek, a schwätzt mat hinnen a sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott; lauschtert, oder stoppt mat lauschteren.

3:12 An de Geescht huet mech opgestan, an ech hunn hannert mir eng Stëmm mat engem grousse Kaméidi héieren, a gesot: Geseent ass d'Herrlechkeet vum Här vu senger Plaz. 3:13 Ech hunn och de Sound vun de Flilleke vun de Liewewiesen héieren, déi zesummekommen, an de Sound vun de Rieder virun hinnen, an de Sound vun engem grousse Gebraddels. 3:14 Also huet de Geescht mech opgestan an huet mech geholl; an ech sinn a Batterkeet gaang, an der Roserei vu mengem Geescht, awer d'Hand vum Här war staark op mech. 3:15 An ech sinn zu de Gefaangenen zu Tel-Abib komm, déi vum Floss Chebar wunnen, an ech souz wou se souzen, an do blouf ech siwen Deeg erstaunt ënner hinnen.

3:16 An et ass geschitt, datt um Enn vu siwen Deeg d'Wuert vum Här zu mir koum, a sot: 3:17 Mënschejong, ech hunn dech zum Iwwerwaacher fir d'Haus vun Israel gemaach; dofir wäert Dir d'Wuert vu mengem Mond héieren, an Dir wäert se vu mir warnen. 3:18 Wann ech zum Schlecht soen: Dir wäert sécher stierwen; an Dir maacht hien net a schwätzt net mat him, sou datt de Schlecht sech vu sengem béise Wee bewosst ass, sou datt hie liewe kann, dee Schlecht stierft fir säi Schlecht, awer säi Blutt wäert ech vun Ärer Hand erfuerderen. 3:19 Awer wann Dir de Schlechte verurteelt, an hie sech net vu sengem Béisen a sengem béise Wee zréckgeet, da wäert hie wéinst senger Schlechtheet stierwen, awer Dir wäert Är Séil ausgeliwwert hunn.

3:20 Wann de Gerechte vu senger Gerechtegkeet zréckgeet a Béis mécht, an ech e Stolpersteen virun him stellen, wäert hie stierwen, well Dir him net gewarnt huet; a senger Sënn wäert hie stierwen, a seng Gerechtegkeet, déi hie gemaach huet, gëtt net erënnert; awer säi Blutt wäert ech vun Ärer Hand fuerderen. 3:21 Awer wann Dir de Gerechte warnt, sou datt hien net sënnegt an net sënnegt, da wäert hie sécher liewen, well hie warnt; an Dir wäert Är Séil befreit hunn.

3:22 D'Hand vum Här ass op mech komm a sot zu mir: Stitt op, gitt eraus an d'Feld, an do wäert ech mat lech schwätzen. 3:23 An ech sinn opgestan an sinn an d'Feld gaang; a kuck, do war d'Herrlechkeet vum Här, wéi d'Herrlechkeet, déi hie vum Floss Chebar gesinn hat; a sinn op mäi Gesiicht gefall. 3:24 Da koum de Geescht an mech an huet mech op meng Féiss etabléiert, an huet zu mir geschwat a gesot: Komm eran, an zou dech an Ärem Haus. 3:25 An Dir, Mënschejong, kuck, si wäerte Seeler iwwer lech leeën, a mat hinnen binden se lech, an Dir gitt net ënner hinnen eraus. 3:26 An ech wäert Är Zong an Ärem Gaum stieche loossen, an Dir wäert domm sinn, an Dir wäert net e reprochéierte Mann fir si sinn; well se rebellesch Haus sinn. 3:27 Awer wann ech zu lech geschwat hunn, maachen ech däi Mond op, an du solls zu hinne soen: Sou seet den Här Gott: Deen, deen héiert, dee soll héieren; a wien net wëllt héieren, dee soll net héieren; well se rebellesch Haus sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 4

4: 1 Dir, Mënschejong, huelt en Adobe, a leet e virun lech a leet d'Stad Jerusalem drop. 4: 2 An du solls et belageren, a baut eng Festung dergéint, an zitt eng Festung dergéint, a setzt e Camp virun et, a setzt Schlagwidder ronderëm et. 4: 3 Huelt och eng Eisenteller, a setzt se op d'Plaz vun enger Eisemauer tëscht lech an der Stad; da setzt Dir Äert Gesiicht dergéint, an et wäert amplaz vun engem Zait sinn, an Dir wäert et belageren. Et ass en Zeechen fir d'Haus vun Israel. 4: 4 An Dir sollt lech op Ärer lénkser Säit leeën an de Béisen am Haus vun Israel leeën. D'Zuel vun den Deeg wou Dir drun schleeft, Dir wäert hir Béisheet droen. 4: 5 Ech hunn lech d'Jore vu sengem Béisen duerch d'Zuel vun Deeg ginn, dräi honnert an néng Deeg; an esou wäert Dir de Béise vum Haus vun Israel droen. 4: 6 Wann dës fäerdeg sinn, sollt Dir eng zweete Kéier op Ärer rietser Säit leien, an de Béisen am Haus vu Juda véierzeg Deeg laang droen; Dag fir Joer, Dag fir Joer hunn ech lech et ginn. 4: 7 Bei der Belagerung vu Jerusalem wäert Dir Äert Gesiicht festleeën, an Äert Aarm opgedeckt hunn, Dir wäert dergéint profetéieren. 4: 8 An, kuck, ech hunn lech Bänn gesat, an Dir sollt net vun enger Säit op déi aner dréinen, bis Dir d'Deeg vun Ärer Belagerung ofgeschloss hutt. 4: 9 An Dir huelt fir lech Weess, Gerste, Bounen, Lënsen, Hirse an Hafer, a leet se an en Dëppen, a mécht Brout vun hinnen d'Zuel vun den Deeg, déi Dir op Ärer Säit leet; dräihonnert an nonzeg Deeg sollt Dir dovun iessen. 4:10 D'lessen, dat Dir iesst, wäert zwanzeg Sikkel den Dag weien ; vun Zäit zu Zäit wäert Dir et iessen.

4:11 An Dir sollt d'Waasser no Mooss drénken, de sechste Deel vun engem hin; vun Zäit zu Zäit drénkt Dir et. 4:12 An Dir sollt Gerstbrout iessen ënner dem Äsche iessen; an Dir kacht et virun hinnen mam Feier vum mënschlechen Ausschnëtt. 4:13 An den Här sot : "Sou sollen d'Kanner vun Israel hiert onreent Brout iessen, ënnert den Natiounen, wou ech se verdreiwen." 4:14 An ech hu gesot: Ah, Här Jehova! kuck, meng Séil ass net onrein, an ech hu bis elo ni eppes dout giess oder aus menger Jugend gebrach , an och ni ass schmutzegt Fleesch a mäi Mond erakomm. 4:15 An hien huet mir geäntwert: Kuckt, ech erlaben lech Ochsdréck amplaz vu mënschlechen Ausschnitte ze benotzen fir Äert Brout ze baken. 4:16 Hien huet dunn zu mir gesot: "Mënschejong, kuck, ech briechen d'Brout zu Jerusalem; com a war de pa no Gewiicht a mat Besuergnëss, an drénkt Waasser no Mooss a mat Erstaunen, 4:17 sou datt de wëll Brout a Waasser, sech géigesäiteg mat Angscht kucken, an an hirer Ongerechtegkeet verbraucht ginn.

EZEQUIEL
Kapitel 5

5: 1 An Dir, Mënschejong, huelt e schaarft Messer, huelt e Barberrasche a maacht et iwwer Äre Kapp an Äre Baart; huelt dann eng Gewiichtskala an deelt d'Hoer. 5: 2 En drëtten Deel brennt mat Feier an der Mëtt vun der Stad, wann d'Deeg vun der Belagerung fäerdeg sinn; an Dir wäert en drëtten Deel huelen an Dir wäert et mam Schwert ronderëm d'Stad schneiden; an en drëtten Deel wäert Dir op de Wand streeën, an ech zéien de Schwert no hinnen. 5: 3 Dir sollt och vun do e puer an Zuel huelen, an se an de Rock vun Ärem Kleed binden. 5: 4 An Dir sollt erëm vun hinnen huelen, a werft se an d'Feier, a brennt se am Feier; vun do aus geet d'Feier an d'ganzt Haus vun Israel. 5: 5 Sou seet den Här Yahweh: Dëst ass d'Jerusa leen; Ech hunn et an der Mëtt vun den Natiounen an de Länner ronderëm gesat. 5: 6 A si huet meng Dekreter a meng Uerdnungen a Béisheet méi geännert wéi d'Natiounen, a méi wéi d'Länner, déi ronderëm si sinn; well se meng Dekreter a meng Geboter refuséiert hunn , an net driwwer gaange sinn. 5: 7 Dofir seet sou den Här: Well Dir méi multiplizéiert hutt wéi d'Natiounen déi ronderëm lech sinn, sidd Dir net a menge Geboter getrollt, a meng Gesetzer net agehalen? Net och no de Gesetzer vun den Natiounen , déi ronderëm lech sinn, sidd Dir gaang. 5: 8 Also seet also den Här Gott: Kuckt, ech sinn géint dech; jo, ech, an ech wäert Uerteeler an der Mëtt vun lech viru den Ae vun den Natiounen ausféieren. 5: 9 An ech wäert lech maachen wat ech ni gemaach hunn, an ech wäert ni sou eppes maachen , wéinst all Ären Abominatiounen.

5:10 Dofir iessen d'Elteren hir Kanner an Ärer Mëtt, an d'Kanner iessen hir Elteren; an ech wäert Uerteeler iwwer lech ausféieren, a wäert all dat, wat vun lech bleift, an all de Wand streeën. 5:11 Dofir, sou wéi ech liewen, seet den HÄR den Här , sécher well ech mäi Hellegtum mat allen Abominatiounen onberéiert hunn, ech wäert dech och briechen; mäin A wäert net verzeien, an ech wäert och net Barmhäerzegkeet hunn. 5:12 En Drëttel vun lech wäert u Pestilenz stierwen a gi mat Hongersnout an Ärer Mëtt verbraucht ; an en drëtten Deel fällt vum Schwert ronderëm dech; an en drëtten Deel wäert ech zu all de Wand streeën, an ech wäert e Schwert no hinnen ofdecken. 5:13 A meng Roserei wäert erfëllt ginn, an ech wäert meng Roserei an hinnen zefridden, an Zefriddenheet huelen; a si wäerte wëssen datt ech Jehova a mengem Äifer geschwat hunn, wann ech meng Roserei an hinnen erfëllen. 5:14 An ech wäert lech zu engem Offall an engem Virworf maachen ënnert den Natiounen, déi ronderëm lech sinn, an den Ae vun all Passant. 5:15 An Dir sidd e Virworf an eng Lächerung an eng Lektioun an en Terror fir d'Natiounen, déi ronderëm lech sinn, wann ech Uerteeler iwwer lech ausüben mat Roserei an Roserei, a Reprimanden vu Roserei. Ech den Här hunn geschwat. 5:16 Wann ech déi béis Pfeile vun Hongersnout op si werfen, déi fir d'Zerstéierung sinn, déi ech schécke fir dech ze zerstéieren, da wäert d'Hongersnout op dech zouhuelen, an d'Breet vun der Brout bei lech briechen. 5:17 Also wäert ech Honger op dech schécken, a wëll Déieren, fir dech ze zerstéieren; a Pescht a Blutt soll duerch dech goen, an ech schécken e Schwert op dech.

EZEQUIEL
Kapitel 6

6: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 6: 2 Mënschejong, riicht Äert Gesiicht op d'Bierger vun Israel, a profezeit géint si. 6: 3 An Dir sollt soen: Bierger vun Israel, héiert d'Wuert vum Här Gott: Sou seet den Här Gott zu de Bierger an zu den Hiwwelen , zu de Baachen an den Däller: Kuckt, ech, ech bréngen e Schwert op Iech an ech wäert Är héich Plazen zerstéieren. 6: 4 Deng Altor ginn zerstéiert, an Är Biller vun der Sonn gi gebrach; an ech wäert Är Doudeg fale loossen ier Är Idoler. 6: 5 An ech wäert d'Kadaveren vun de Kanner vun Israel virun hiren Idoler leeën, an ech wäert Är Schanken ëm Äert Altor streeën. 6: 6 Wou och ëmmer Dir wunnt, Stied wäerte futti ginn, an Héichplaze wäerte futti sinn, sou datt Är Altoren zerstéiert ginn an Är Altoren zu Offall ginn; an Är Idoler ginn zerschloen a fäerdeg, Är Biller vun der Sonn ginn zerstéiert, an Är Wierker ginn réckgängeg gemaach. 6: 7 An déi Doudeg falen an Är Mëtt; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 6: 8 Awer ech verloossen e Rescht, fir datt Dir e puer vun de Natiounen hutt, déi dem Schwert entkommen, wann Dir duerch d'Länner verspreet sidd. 6: 9 An déi, déi vun Iech flüchten, erënnere mech un d'Natiounen, wou se gefaange sinn; well ech gebrach war wéinst hirem verniwwelten Häerz, dat vu mir ewech gedréint huet, a wéinst hiren Aen, déi no hiren Idoler fornizéiert hunn; a si wäerte sech fir sech selwer schummen, wéinst de Béisen, déi si an all hiren Abominatiounen gemaach hunn. 6:10 A si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn ; net ëmsoss hunn ech gesot datt ech hinnen dat Béist misste maachen.

6:11 Sou seet den Här Jahwe: Klappt an d'Hänn a schlo mat Ärem Fouss a sot: Ah, fir all déi grouss Abominatiounen am Haus vun Israel! well mam Schwert a mam Honger a mat der Pescht fale se . 6:12 Wien wäit ewech ass, wäert vun der Pescht stierwen, deen no ass, wäert vum Schwert falen, a wien bleift a belagert ass, stierft un Honger; also wäert ech meng Roserei an hinnen erfëllen. 6:13 An Dir wësst datt ech den Här sinn, wa seng Doudeg an de Mëttele vu sengen Idoler sinn, ronderëm seng Altär, op all héijen Hiwwel, op all de Spëtze vun de Bierger, ënner all grénge Bam an ënner all déck Eech, Plazen wou se Räucherstoffer fir all hir Idoler ugebueden hunn. 6:14 An ech wäert meng Hand géint si ausstrecken, a wou se wunnen, wäert ech d'Land méi verwüst an zerstéiert maachen wéi d'Wüst Richtung Diblat; a si wäerte wëssen datt ech den Här sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 7

7: 1 Ech hunn net selwer d' Wuert vum Här gesinn a gesot: 7: 2 Du, Mënschejong, sou seet den Här Gott zum Land vun Israel: Den Enn, d'Enn kënnt op de véier Ennen vun der Äerd. 7: 3 Elo ass um Enn op Iech, an ech wäert Grouf Roserei op dech, an da Riichter Segou schécken n Är Cami eis; an ech wäert all Är Abominatiounen op Iech setzen. 7: 4 A mäi A wäert Iech net erspueren, an ech wäert och net Barmhäerzegkeet hunn; éischter wäert ech Är Weeër iwwer Iech setzen, an Är Abominatioune wäerten an der Mëtt vun Iech sinn; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 7: 5 Sou seet den Här Gott : E Béis, kuck , et kënnt e Béis. 7: 6 D'Enn kënnt, d'Enn kënnt; huet géint dech erwächt; hei kënnt et. 7: 7 De Moie kënnt bei Iech, O Awunner vun der Äerd; d'Zäit kënnt, den Dag ass no; en Dag vun Tumult, an net vu Freed, iwwer d' Bierger. 7: 8 Elo wäert ech geschwënn meng Roserei op Iech ausginn, a meng Roserei op Iech erfëllen, a jugéieren Iech no Äre Weeër; an ech wäert Är Abominatiounen op Iech setzen. 7: 9 A mäi A wäert net verzeien, an ech wäert och net Barmhäerzegkeet hunn; Ech wäert dech no Äre Weeër stellen, an Är Abominatioune wärten an der Mëtt vun Iech sinn ; an Dir wësst datt ech den Här sinn dee bestrooft. 7:10 Kuckt den Dag, kuckt et kënnt; de Moien ass erauskomm; d'Stang huet gebléit, de Stolz huet gebuddelt. 7:11 Gewalt ass opgestan fir eng Staang vu Béisen; Keen vun hinnen wäert iwwreg bleiwen, nach vu senger Villzuel, nach engem vun hiren eegenen, an et gëtt och net ënnert hinnen, déi traueren.

7:12 D'Zäit ass komm, den Dag ass no komm; Dee kaaft, sidd net glécklech, an deen dee verkeeft, kräischt net, well Roserei ass op der ganzer Vollek. 7:13 Well deen, dee verkeeft, kënnt net zréck op dat, wat verkaf gëtt, och wa se lieweg bleiwen; well d'Visioun op der ganzer Mass net zréckgezunn gëtt, a wéinst senger Ongerechtegkeet ka kee säi Liewe schützen. 7:14 Si wäerte d'Trompett blosen, an all d'Saache virbereeden, an et gëtt kee fir an d'Schluecht ze goen; well meng Roserei op déi ganz Vollek ass. 7:15 Vun ouni e Schwert, vu bannen enger Pescht an Hongersnout; Wien am Feld ass, dee wäert vum Schwert stierwen, a wien an der Stad ass, gëtt vu Honger a Pescht verbraucht. 7:16 An déi, déi vun hinne flüchten, flüchten a wäerten op de Bierger sinn wéi Dauwen an den Däller, all jäizen, jidderee wéinst senger Ongerechtegkeet. 7:17 All Hand wäert schwaach sinn, an all Knéi ass schwaach wéi Waasser. 7:18 Si wäerten sech och mat Sak undoen, an den Terror wäert se bedecken; Scham wäert op all Gesiicht sinn, an all hir Käpp ginn raséiert. 7:19 Si werfen hir Sëlwer op d'Stroossen, an hir Gold ginn ewechgehäit; weder hir Sëlwer nach hir Gold kënnen se am Dag vum Jehovas Roserei liwweren; Si wäerten seng Séil net zefriddestellen, a seng Dier net fëllen, well hie war e Stolper fir hir Béisheet. 7: 20 Duerch cua nto huet d'Ornament vun hire Bijouen zu Stolz gedréit, a si hunn d'Biller vun hiren Idoler verfügbar gemaach, also hunn ech et wäit vun eekleg Saach gesat. 7:21 Ech hunn et an d'Hand vu Friemen geliwwert fir geplëmmt ze ginn, an et soll d'Beute vun de Schlechte vum Land sinn, a si sollen et desekréiren.

7:22 An ech wäert mäi Gesiicht vun hinnen ofwenden, a meng geheim Plaz soll verletzt ginn; fir Eruewerer ginn eran an desekratéieren. 7:23 Maacht eng Kette, well d'Land voller bluddeger Verbrieche ass, an d'Stad voller Gewalt. 7:24 Ech bréngen dofir déi Schlechtst vun den Natiounen, déi hir Haiser besëtzen; an ech wäert de Stolz vun de Mächtegen ophale loossen, an hir Hellegtum ginn onberéiert. 7:25 Zerstéierung kënnt; a si wäerten de Fridde sichen, an et gëtt keen. 7:26 Stéierunge kommen no der Zerstéierung, an et gëtt Rumeur nom Rumeur; a si sichen eng Äntwert vum Prophéit, awer d'Gesetz geet vum Paschtouer of, an de Rot vun deenen Eelsten. 7:27 De Kinnek soll traueren, an de Prënz soll sech mat Trauer bekleeden, an d'Hänn vum Vollek vum Land zidderen; Ech wäert mat hinnen no hirem Wee ëmgoen, a mat hiren Uerteeler wäert ech se beurteelen; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 8

8: 1 Am sechste Joer, am sechste Mount, um fënneften Dag vum Mount, ass et geschitt, datt ech a mengem Haus souz, an déi Eelst vu Juda souze viru mir, an do huet d'Hand vum HÄR op mech gerout. Mr. 8: 2 An ech hunn ausgesinn, a gesinn eng Figur déi wéi e Mann ausgesäit; vun hire Lende erof, Feier; a vun hire Lende no uewen huet et no Ausstralung ausgesinn, de glänzende Bronzeaspekt. 8: 3 An dës Figur huet seng Hand ausgestreckt an huet mech bei de Schleise vu mengem Kapp geholl; an de Geescht huet mech tëscht Himmel an Äerd opgehuewen , a mech a Visioune vu Gott op Jerusalem gefouert, bei der Entrée vun der bannenzeger Dier, déi no Norde steet, wou war de Raum vum Bild vum Äifer, deen deen provozéiert Jalousie. 8: 4 A kuck, et war d'Herrlechkeet vum Gott vun Israel, wéi d'Visioun déi ech am Feld gesinn hunn. 8: 5 An hie sot zu mir: Mënschejong, huelt elo Är Aen op d'Nordsäit. An ech hunn meng Aen op den Norde gehuewen, a gesinn, am Norden, bei der Dier vum Altor, dat Bild vun der Äifer bei der Entrée. 8: 6 Du sot hien zu mir : Mënschejong, gesitt Dir net, wat dës maachen, déi grouss Abominatiounen, déi d'Haus vun Israel hei mécht, fir mech vu mengem Hellegtum ze verdreiwen? Awer komm erëm, da gesitt Dir méi grouss Abominatiounen. 8: 7 An hien huet mech bei den Entrée vum Haff bruecht, an ech hunn gekuckt, a kuck, et war e Lach an der Mauer. 8: 8 An hie sot zu mir: Mënschejong, gräift elo an d'Mauer. An ech hunn an d'Mauer gegruewen, an hei ass eng Dier. 8: 9 Du sot hien zu mir: Gitt eran a kuckt déi béis Abominatiounen, déi dës do maachen.

8:10 Also sinn ech eran gaang an hunn nogekuckt; a kuck, all Form vu Reptil ass an abominabel Déieren, an all Idoler vum Haus vun Israel, déi ronderëm un der Mauer gemoolt goufen. 8:11 A virun hinne stoungen siwwenzeg Männer vun den Eelsten aus dem Haus vun Israel, an de Jaazanja, de Jong vu Safan, matzen, jidderee mat senger Wierfamfette an der Hand; an eng déck Wierkung vu Wierkung ass opgestan. 8:12 An hie sot zu mir: Mënschejong, hutt Dir d'Saache gesinn, déi déi Eelst vum Haus vun Israel an der Däischtert maachen, jiddfereen a senge Kummeren a Biller gemoolt? Fir se soen: Den Här gesäit dech net; Jehova huet d'Äerd opginn. 8:13 Hien huet méi spéit zu mir gesot: Géi nach zréck, Dir wäert méi gréisser Abominatioune gesinn, déi dës maachen. 8:14 An hien huet mech bei den Entrée vum Gate vum Haus vu Jehova bruecht, dat am Norden ass; a kuck, d'Frae souzen do an trauen iwwer Tammuz. 8:15 Dunn huet hien zu mir gesot: "Gesitt Dir net, Mënschejong? Dréi nach ëmmer, Dir gesitt Abominatioune méi grouss wéi dës. 8:16 An hien huet mech an den banneschten Haff vum Haus vu Jehova bruecht; A kuck, bei der Entrée vum Tempel vu Jehova, tëscht der Entrée an dem Altor, ongeféier fënnefanzwanzeg Männer, hunn hir Réck op den Tempel vu Jehova gedréit an hir Gesiichter Richtung Osten, a si hunn d'Sonn veréiert an hu sech no Oste gebéit. 8:17 An hie sot zu mir: Hutt Dir net gesinn, Mënschejong? Ass et eng liicht Saach fir d'Haus vu Juda déi abominabel Natiounen ze maachen déi hei maachen? Nodeems se d'Äerd mat Béis gefüllt hunn, hunn se sech op mech gedréint fir mech ze irritéieren; kuck, si droen de Bouquet un hir Nues.

8:18 Fir ech wäert och an Roserei Akt; Meng A wäert net erspueren, an och net Barmhäerzegkeet; a si schreiwe mat héijer Stëmm a meng Oueren , an ech héieren se net.

EZEQUIEL
Kapitel 9

9: 1 Hien huet a mengen Oueren mat héijer Stëmm geruff a gesot: D'Exekutioune vun der Stad si komm, a jidderee bréngt a seng Hand säin Instrument fir ze zerstéieren. 9: 2 A kuck, sechs Männer komme vum Wee vun der ieweschter Paart no Norden, a jidd hat seng Hand fir säin Instrument ze zerstéieren. An ënner hinne war e Mann, dee mat Lengen ugedoen ass, deen engem Schrëftgeléierten Tëntkëscht ronderëm d'Taille gedroen huet; an erakomm sinn, si stoungen beim Bronzen Altor. 9: 3 An d'Herrlechkeet vum Gott vun Israel ass vun uewen op deem Rubin geklommen, op deem et stoung, bis op d'Schwell vum Haus; An den HÄR huet de Mann geruff mat Lengen ugedoen, deen dem Schreiwer seng Tëntkëscht an der Taille hat, 9: 4 an den HÄR sot zu him: Fuert duerch d'Mëtt vun der Stad, duerch d'Mëtt vu Jerusalem, an huet en Zeechen op hir Stir en Männer déi kräischen a kräischen wéinst allen Abominatiounen, déi an hirer Mëtt gemaach ginn. 9: 5 An zu deenen aneren huet hie gesot, wéi ech héieren hunn: Gitt no der Stad no him, a killt; verginn net Äert A, nach hutt Dir Barmhäerzegkeet. 9: 6 Kill déi Al , déi Jonk an d'Jongfraen, d'Kanner an d'Fraen, bis et kee gëtt méi; awer fir jiddereen, op deen et en Zeeche gëtt, du solls net no kommen; an Dir fänkt mat mengem Hellegtum un. Also hunn se ugefaang mat den ale Männer, déi virum Tempel waren. 9: 7 An hie sot zu hinnen : Defiléiert d'Haus, a fëllt d'Geriichter mat den Doudegen; komm eraus. A si sinn erausgaang an hunn an der Stad ëmbruecht.

9:8 Et ass geschitt datt wann se ëmbruecht hunn an ech eleng war, sinn ech op mäi Gesiicht gefall, a ruffen a soten: Ah, Lord Jehovah! Wëllt Dir de ganzen Iwwerreschter vun Israel zerstéieren andeems Dir Är Roserei op Jerusalem ausgitt? 9: 9 An hie sot zu mir: D'Béisenheet vum Haus vun Israel a Juda ass extrem grouss, well d'Land ass voller Blutt, an d'Stad ass voller Béisen; well si hu gesot: Den Här huet d'Land verlooss, an den Här gesäit et net. 9:10 Also da wäert ech maachen; mäin A wäert net verzeien, an och net Barmhäerzegkeet; Ech wäert hire Wee op hir eege Käpp falen. 9:11 A kuck, de Mann mat Lengen ugedoen, deen d'Tëntkëscht a senger Taille hat, huet e Wuert geäntwert a gesot: Ech hunn no alles gemaach wat Dir mir gebueden huet.

EZEQUIEL
Kapitel 10

10: 1 Ech hunn ausgesinn, a kuck, an der Uewerfläch, déi iwwer de Käpp vun de Cheruben war wéi e Saphirsteen, schéngt et wéi d'Bild vun engem Troun, deen iwwer hinne gewise gouf. 10: 2 An hie schwätzt mat deem Mann, dee mat Lengen ugedoen ass, a sot zu him: Gitt an d'Mëtt vun de Rieder ënner den Cheruben, a fëllt Är Hänn mat brennende Kuelen tëscht de Cheruben a streit se iwwer d'Stad. An et koum a menger Siicht. 10: 3 An d' Querubim waren op der rietser Hand vum Haus wéi dëse Mann erakomm ass; an d'Wollek huet dat bannescht Geriicht gefëllt. 10: 4 Dunn ass d'Herrlechkeet vum Här vun iwwer dem Cherub bis op d'Schwell vum Paart geklommen; an d'Haus war mat der Wollek gefëllt, an den Haff war mat der Hellegkeet vun der Herrlechkeet vum Här gefëllt . 10: 5 An de Sound vun de Flilleke vun den Cherubim gouf bis zum baussenzegen Haff héieren, wéi d'Stëmm vum Almächtege Gott wann hie schwätzt. 10: 6 Also ass et geschitt, datt wann hien de Mann ugedoen a Lengen ugedoen huet, a sot: Huelt e Feier vun tëscht de Rieder, vun tëscht de Keruben, ass hien eran an huet sech tëscht de Rieder gestallt. 10: 7 An en Cherub streckt seng Hand aus der Mëtt vun den Cheruben op d'Feier dat ënner hinne war, an huet se geholl an huet se an d'Hänn vun engem mat Léngen bekleed, deen et geholl huet an erausgaang ass. 10: 8 An d'Figur vun der Hand vun engem Mann erschéngt an de Cherubim ënner hire Flilleken. 10: 9 An ech hunn ausgesinn, a kuck véier Rieder nieft den Cheruben, nieft all Cheruben e Rad; an d'Erscheinung vun de Rieder war wéi Chrysolit.

10:10 Wat hir Erscheinung ugeet, sinn déi véier déiselwecht Form, wéi wann een an der Mëtt vun engem aneren wier. 10:11 Wéi se goungen, op déi véier Fronten gaang sinn; Si hunn sech net gedréint wann se gaange sinn, awer op d'Plaz wou déi éischt sech gedréint huet, si sinn no hir gaang; och si hunn net gedréint wann se gaange sinn. 10:12 A säi ganze Kierper, säi Réck, seng Hänn, seng Flilleken an d'Rieder ware voller Aen ronderëm op senge véier Rieder. 10:13 D'Rieder, wéi ech et héieren hunn, goufe geruff: Rad! 10:14 A jiddereen huet véier Gesiichter. Déi éischt war d'Gesiicht vun engem Cherub; déi zweet, vun engem Mann; dat Drëtt, d'Gesiicht vun engem Léiw; déi véiert, d'Gesiicht vun engem Adler. 10:15 An d'Cherubim sinn opgestan; an dëst ass déi Liewewiesen déi ech beim Floss Chebar gesinn hunn. 10:16 A wann d'Cheruben trëppelen, sinn d'Rieder mat hinnen getrëppelt; a wéi d'Cherubim hir Flilleke gehuewen hunn fir vun der Äerd eropzegoen, hunn d'Rieder se och net verlooss. 10:17 Wéi se stoungen, si stoungen, a wéi se opstinn, si si mat hinnen opgestan; well de Geescht vun de Liewewiese war an hinnen. 10:18 Dunn ass d'Herrlechkeet vum Här vun der Schwell vum Haus opgestan an ass iwwer d'Cerubim gaang. 10 : 19 An d'Cherubim hiewen hir Flilleken op, si si vun der Äerd viru menge Aen opgestan; wéi se erauskoumen, sinn d'Rieder och nieft hinne gehuewen; a si stoungen an der Entrée vun der ëstlecher Paart vum Haus vu Jehova, an d'Herrlechkeet vum Gott vun Isra war hien iwwer hinnen. 10:20 Dëst waren déiselwecht Liewewiesen, déi ech ënner dem Gott vun Israel um Floss Chebar gesinn hunn; an ech wousst datt si Kierben sinn.

10:21 All hu véier Gesiichter an all véier Flilleken, an d'Figuren vu mënschlechen Hänn ënner hire Flilleken. 10:22 An d'Ähnlechkeet vun hire Gesiichter war déi vun de Gesiichter, déi ech beim Floss Chebar gesinn hunn, hir Erscheinung an hir Wiesen; jidderee riicht virun.

EZEQUIEL
Kapitel 11

11: 1 De Geescht huet mech opgestan an huet mech duerch d'ëstlech Paart vum Haus vu Jehova gefouert, deen no Oste steet; a kuck, bei der Entrée vum Paart fënnefanzwanzeg Männer, ënnert deenen ech de Jaazanja, de Jong vum Azur an de Pelatiah, de Jong vum Benaiah, de Chef vum Vollek gesinn hunn. 11: 2 An hie sot zu mir: Mënschejong, dës sinn d'Männer, déi Béisen ausdenken a schlecht Berodung an dëser Stad ginn; 11: 3 déi soen: Et wäert net sou séier sinn; loosst eis Haiser bauen; dëst wäert de Pot sinn, a mir wäerten d'Fleesch sinn. 11: 4 Dofir prophezeit hie géint si; profezeit, Jong vum Mënsch. 11: 5 An de Geescht vum Här koum op mech, a sot zu mir: Sot, Sou seet den Här, Sou hutt Dir geschwat, O Haus vun Israel, an d'Saachen, déi zu Ärem Geescht kommen, hunn ech verstanen. 11: 6 Dir hutt Är Schluechten an dëser Stad multiplizéiert an Dir hutt hir Stroosse mat Schlof gefëllt. 11: 7 Dofir seet sou den Här Jahwe: Äert Doudegen, deen Dir an hir Mëtt gesat hutt, si sinn d'Fleesch, a si ass den Dëppen; mee ech huelen dech aus der Mëtt dovun. 11: 8 Dir hutt e Schwert gefaart, an ech wäert e Schwert iwwer dech bréngen, seet den Här Gott. 11: 9 An ech wäert dech aus hirer Mëtt bréngen, a wäert dech an d'Hänn vu Friemen ofginn, a wäert Uerteeler ënner Iech ausféieren. 11:10 Dir wäert vum Schwert falen; Ech wäert dech iwwer d'Grenze vun Israel beurteelen, an Dir wësst datt ech den Här sinn. 11:11 D'Stad wäert net Ären Dëppen sinn, an Dir wäert net d'Fleesch an der Mëtt sinn; Ech wäert dech un de Grenze vun Israel beurteelen.

11:12 An Dir wësst datt ech Jehova sinn; well Dir sidd net a menge Statute getrëppelt, och net u meng Dekreter gefollegt , awer no de Bräicher vun den Natiounen, déi lech ëmginn, hutt Dir gemaach. 11:13 An et ass geschitt, wéi ech virausgesot hunn, datt de Pelatiah, de Jong vu Benaiah gestuerwen ass. Dunn sinn ech op mäi Gesiicht op de Buedem gefall an hu mat héijer Stëmm geruff a gesot: Ah, Här Jehova! Wäert Dir den Iwwerreschter vun Israel komplett zerstéieren?

11:14 An d'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 11 : 15 Mënschejong, Är Bridder, Är Bridder, d'Männer aus Ärer Famill an d'ganz Haus vun Israel, all dat sinn déi, zu deenen d'Awunner vu Jerusalem geschwat hunn : Sidd wäit vum Jehova; d'Land gëtt eis als Besëtz. 11:16 Dofir sot: Sou seet den Här Gott: Och wann ech se wäit ewech vun den Natioune geheit hunn an se duerch d'Länner gestreet hunn, awer ech wäert fir si e klengt Hellegtum sinn an de Länner, an déi se kommen. 11:17 Sot dofir: Sou seet den Här Gott: Ech sammelen dech aus de Vëlker a sammelen dech aus de Länner, an deenen s du verspreet bass, a ginn lech d'Land vun Israel. 11: 18 An zréck do, an huelt all hir verfügbar an all seng Abominatiounen. 11:19 An ech wäert hinnen en Häerz ginn, an en neie Geescht wäert ech an hinne setzen; an ech wäert d'Häerz vu Steen aus hirem Fleesch eraushuelen, an ech wäert hinnen en Häerz vu Fleesch ginn, 11: 2 0 fir datt se a menge Veruerdnunge kënne goen, a meng Dekreter halen an ausféieren, a mäi Vollek sinn, an ech sinn e se vu Gott.

11:21 Awer deenen, deenen hiert Häerz der Loscht vun hiren Idolatries an hiren Abominatiounen nokënnt, bréngen ech de Wee op hir eege Käpp, seet den Här Gott. 11:22 Duerno hunn d'Cherubim hir Flilleken opgeriicht an d'Rieder no hinnen; an d'Herrlechkeet vum Gott vun Israel war op hinnen. 11:23 An d'Herrlechkeet vum Här ass aus der Mëtt vun der Stad opgestan an ass um Bierg am Oste vun der Stad stoe bliwwen. 11:24 Dunn huet de Geescht mech opgehuewen an huet mech an enger Visioun vum Geescht vu Gott zréck an d'Land vun de Chaldeeër, an d'Gefaangene bruecht. An d'Visioun, déi ech gesinn hunn, huet mech verlooss. 11:25 An ech hu mat de Gefaangenen alles geschwat, wat den Här mir gewisen huet.

EZEQUIEL
Kapitel 12

12: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 12: 2 Mënschejong, Dir wunnt matzen an engem rebelleschen Haus, déi Aen hunn ze gesinn an net ze gesinn, hutt Oueren ze héieren an net ze héieren, well se sinn e rebellescht Haus. 12: 3 Dofir sidd Dir, Mënschejong, bereet lech a marschéierend Wesen, a gitt den Dag virun hiren Aen; an Dir gitt vun Ärer Plaz op eng aner Plaz am Hibléck op se, am Fall wou se derbäi sinn, well se e rebellescht Haus sinn. 12: 4 An Dir sollt Är Saachen am Dag virun hiren Aen erausbréngen, als Gefaangeschaft; awer Dir gitt den Owend aus der Siicht vun hinnen, als een deen a Gefaangenschaft geet. 12: 5 Virun hiren Ae wäert Dir de Wee duerch d'Mauer maachen, an Dir wäert duerch et erauskommen. 12: 6 Dir wäert se op Är Schëlleren virun hiren Aen droen; Nuets wäert Dir se eraushuelen; Dir wäert Äert Gesiicht ofdecken, an Dir wäert d'Äerd net gesinn; fir als Zeechen hunn ech lech dem Haus vun Israel ginn. 12: 7 An ech hunn esou gemaach wéi ech gesot gouf; Ech hunn meng Saache vum Dag erausgeholl, wéi Gefaangeschaft, an am Nomëtteg hunn ech mech mat menger eegener Hand duerch d'Mauer gemaach; Ech sinn nuets erausgaang, an hunn se op meng Schëllere gedroen am Hibléck op si. 12: 8 An d'Wuert vum Här ass am Mueren zu mir komm, a sot: 12: 9 Mënschejong, huet net d'Haus vun Israel, dat rebellescht Haus, sot zu lech: Wat maacht Dir? 12:10 Sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Dës Prophezeiung bezitt sech op de Prënz zu Jerusalem an op dat ganzt Haus vun Israel, dat an der Mëtt ass.

12:11 Sot hinnen: Ech sinn Äert Zeechen; wéi ech et gemaach hunn, sou gëtt et mat lech gemaach; Dir gitt an den Exil, a Gefaangeschaft. 12:12 An de Prënz, deen an hirer Mëtt ass, droen se nuets um Réck, a si ginn eraus; si wäerte Wee duerch d'Mauer maachen fir se erauszekréien; hie wäert säi Gesiicht ofdecken fir d'Äerd net mat sengen Aen ze gesinn. 12:13 Awer ech wäert mäi Netz iwwer him verbreeden, an hie wäert a menger Fal gefaange falen, an ech bréngen hien op Babylon, an d'Land vun de Chaldéer, awer oder hie wäert et net gesinn, an do wäert hie stierwen. 12:14 An all déi, déi ronderëm hie sinn, fir hien ze hëllefen, an all seng Truppen, streeën ech zu all de Wand, a wäert e Schwert no hinnen ausdecken. 12:15 A si wësse datt ech den Här sinn, wann ech se ënnert d' Natiounen verstreeën a se iwwer d'Äerd verstreet. 12:16 An ech wäert e puer vun hinnen aus dem Schwert entloossen, aus Hongersnout a vu Plo, sou datt se all hir Abominatiounen ënner de Natiounen erzielen, wou se kommen; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn. 12:17 D' Wuert vum Här ass zu mir komm , seet: 12:18 Mënschejong, ësst Äre Brout mat Zidderen, an drénkt Äert Waasser mat Zidderen a Verlaangeren. 12:19 A sot zu de Leit vum Land: Sou seet den Här Gott iwwer d'Awunner vu Jerusalem an d'Land vun Israel: Hiert Brout iesse se mat Angscht, an hiert Waasser solle se mat Terror drénken; well hiert Land wäert vu senger Fülegkeet entzu ginn, duerch de Béise vun allen, déi an deem wunnen. 12:20 An déi bewunnte Stied solle futti ginn, an d'Land soll futti sinn; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 12:21 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot.

12:22 Mënschejong, wat ass dat wat Dir am Land vun Israel hutt a seet: D'Deeg verlängeren, an all Visioun wäert verschwannen? 12:23 Dofir sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Ech wäert dëst Sproch ophalen, a si widderhuelen dëst Wuert net méi an Israel. Sot hinnen dann: Déi Deeg si bei der Hand, an d'Erfëllung vun all Visioun. 12:24 Fir et gëtt keng méi eidel Visioun, an et gëtt keng verflaacht Divination an der Mëtt vum Haus vun Israel. 12 : 25 Fir ech den Här wäert schwätzen, an d'Wuert ech schwätzen wäert erfëllt ginn; Et wäert net méi laang ophalen, awer an Ären Deeg, O rebellescht Haus, ech wäert e Wuert schwätzen an et erfëllen, seet den Här Gott. 12:26 An d'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 12:27 Mënschejong , kuck, d'Haus vun Israel seet: D'Visioun, déi dëse Mënsch gesäit, ass zënter villen Deeg, fir wäit Zäiten, dee profeet. 12:28 Sot hinnen dofir: Sou seet den Här Gott: Keen vun mengen Wierder wäert méi laang hänken, awer d'Wuert wat ech schwätzen wäert erfëllt sinn, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 13

13: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 13: 2 Mënschejong , profezeit géint d'Prophéiten vun Israel, déi profezeechen, a sot zu deenen, déi aus hirem eegenen Häerz profetéieren: Héiert d'Wuert vum Här. 13: 3 Sou seet den Här Gott: Wee déi domm Propheten, déi no hirem eegene Geescht goen an näischt gesinn hunn ! 13: 4 Wéi Fuuss an der Wüst sinn Är Propheten, O Israel. 13: 5 Dir sidd net an d'Briecher eropgaang, an Dir hutt keng Mauer ronderëm d'Haus vun Israel gebaut, fir fest am Kampf am Dag vum Här ze stoen. 13: 6 Si hunn Eeglechkeet a léien Divination gesinn. Si soen: Den Här huet gesot, an den Här huet se net geschéckt; awer si erwaarden datt hie säi Wuert bestätegen. 13: 7 Hutt Dir keng vergeblech Visioun gesinn, an hutt Dir keng Ligen Divination geschwat, well Dir sot: Den Här huet gesot, wéi ech net geschwat hunn? 13: 8 Duerfir seet sou den Här Gott: Well Dir Vanity geschwat hutt an eng Lige gesinn hutt, dofir, kuck, ech sinn géint dech, seet den Här Gott. 13: 9 Meng Hand soll géint d'Prophéiten sinn, déi Eidelkeet a gëttlech Ligen gesinn ; Si wäerten net an der Versammlung vu mengem Vollek sinn, och net an d'Buch vum Haus vun Israel geschriwwe ginn, an och net zréck an d'Land vun Israel; an Dir wësst datt ech den Här Gott sinn. 13:10 Jo, well se mäi Vollek verfouert hunn a soten: Fridde wann et kee Fridde gëtt; Yu huet d'Mauer net gebaut, a kuck, déi aner hunn se mat lockerem Bulli bedeckt , 13:11 sot de Covers mat lockere Bulli, datt et fale wäert; Stuerm Reen wäert kommen, an ech schécken Hagelsteng fir et falen ze loossen, a stiermesche Wand brécht et.

13:12 A kuck, wann d'Mauer gefall ass, soen se Iech net: Wou ass de Schlamm mat deem Dir et ofgedeckt hutt? 13:13 Dofir seet sou den Här Jahwe: Ech wäert e stiermesche Wand bréngen, deen a menger Roserei zerbrieche wäert, an e staarke Reen soll a menger Roserei kommen, a Knëppelsteng oder a Roserei fir et ze verbrauchen. 13:14 Also wäert ech d'Mauer ofbriechen, déi Dir mat lockerem Bulli bedeckt hutt, an ech werfen et op de Buedem, a seng Fondatioun gëtt opgedeckt, an et fällt, an Dir wäert an der Mëtt verbraucht ginn; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 13:15 Also wäert ech meng Roserei op der Mauer erfëllen an op déi, déi et mat lockere Bulli bedeckt hunn; An ech soen Iech: Et gëtt keng Mauer, nach déi, déi se ofgedeckt hunn, 13:16 d'Prophéiten vun Israel, déi iwwer Jerusalem profezeechen, a fir si eng Visioun vum Fridde gesinn, wann et kee Fridde gëtt, seet den HÄR den Här . 13:17 An Dir, Mënschejong, setzt Äert Gesiicht géint d'Duechter vun Ärem Vollek, dat mat hirem eegenen Häerz profetéiert, a profeet géint si, 13:18 a sot: Sou seet den Här Gott: Wee deenen, déi seelen magesch Verband fir all Hänn, a maacht Zauberbänner vun all Alter, fir Séilen ze jagen! Sidd Dir d'Séilen vu menge Leit ze jagen, fir Äert eegent Liewen z'erhalen? 13:19 A wäert Dir mech vu mengem Vollek duerch Handvoll Gerescht an duerch Broutstécker desekréiren, d'Leit ëmbréngen déi net solle stierwen, an d'Liewe ginn un d'Leit déi net sollten liewen, fir meng Leit ze léien, déi op d'Lige lauschteren?

13:20 Dofir seet sou den HÄR Gott: Kuckt, ech si géint Är magesch Verband, mat deenen Dir Séilen am Fluch gejot; Ech wäert se vun Ären Hänn befreien, a loosse d'Séilen, déi Dir Juegd duerch Fléien wéi Villercher fléien. 13:21 Ech räissen och Är Zauberschleier op, a befreit mäi Vollek aus Ärer Hand, a si wäerten net méi an Ärer Hand préiwen; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 13:22 Well Dir d'Häerz vun de Gerechte mat Ligen traureg gemaach hutt, déi ech traureg gemaach hunn an d'Hänn vun de Béis gestäerkt hunn, sou datt hie sech net vu sengem béise Wee géif zréckdréien, him Courage gëtt, 13:23 dofir gesitt Dir keng méi eidel Visioun weder wäert Dir Divination méi üben; an ech wäert meng Leit aus Ärer Hand befreien, an Dir wësst datt ech den Här sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 14

14: 1 E puer vun den Eelste vun Israel si bei mech komm a setzen sech viru mech. 14: 2 An d'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 14: 3 Mënschejong, dës Männer hunn hir Idoler an hir Häerzer gesat, an hunn de Stolpersteen vun hirer Béisheet virun hirem Gesiicht etabléiert. Sinn ech iergendwéi vun hinne consultéiert? 14: 4 Schwätz mat hinnen, a sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: All Mënsch aus dem Haus vun Israel, dee seng Idoler a säin Häerz geluecht huet, an de Stolpersteen vu sengem Béise viru sengem Gesiicht gesat huet, Prophéit, ech den HÄR äntweren deen, deen no der Villzuel vun hiren Idoler kënnt, 14: 5 fir d'Haus vun Israel aus dem Häerz ze huelen, well se all vu mir ofgewiess hunn wéinst hiren Idoler. 14: 6 Duerfir sot zum Haus vun Israel: Sou seet den Här Gott: Zréck, a kéier dech vun deng Götzen zréck, a réck däi Gesiicht vun all denen Abominatiounen. 14: 7 Fir all Mann aus dem Haus vun Israel, an vun den Auslänner, déi an Israel wunnen, déi sech ëmgedréit hunn no mir ze goen, a seng Idoler an säin Häerz geluecht hunn, an de Stolpersteen viru sengem Gesiicht gesat hunn. seng Béisheet, an hie kënnt bei de Prophéit fir hien iwwer mech ze froen, ech, den Här, wäert him fir mech selwer beäntweren; 14: 8 an ech wäert mäi Gesiicht géint dee Mann setzen, a wäert hien en Zeechen an e Beispill maachen, a wäert hien aus der Mëtt vu mengem Vollek ofschneiden; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 14: 9 A wann de Prophéit verfouert gouf an e Wuert geschwat huet, hunn ech Jehova sou e Prophéit verfouert; an ech wäert meng Hand géint hien ausstrecken, an hien aus mengem Mëtt Israel zerstéieren.

14:10 A béid wäerten d'Strof vun hirer Ongerechtegkeet droen; Wéi de Béise vun deem, deen nofreet, sou wäert de Béise vum Prophet sinn, 14:11 sou datt d'Haus vun Israel sech net méi vu mir ofwäert, an och net weider an all hiren Iwwergrëffer verontreinegt gëtt; a si kënne mäi Vollek sinn, an ech kann hire Gott sinn, seet den Här Gott.

14:12 D'Wuert vum HÄR ass zu mir komm, a seet: 14:13 Mënschejong, wann d'Äerd géint mech sënnegt, an Ongerechtegkeet rebelléiert, an ech strecken meng Hand driwwer aus, a briechen hir Nahrung vu Brout a schécken Honger dran. , an ech wäert Mann a Béischt vun hir ofschneiden , 14:14 wann dës dräi Männer, Noah, Daniel an Job, an hirer Mëtt wieren, si duerch hir Gerechtegkeet nëmmen hiert eegent Liewe liwweren , seet den Här Jehova. 14:15 A wann ech géi Béischten duerch d'Äerd loossen an doduerch verwüst ginn, a verwüst sinn, sou datt kee wéinst de Béischte laanschtgeet, 14:16 an dës dräi Männer sinn an der Mëtt, ech liewen, seet den Här. den Här, weder hir Jongen nach hir Meedercher géife si liwweren; si eleng géifen ausgeliwwert ginn, an d'Äerd wier verwüst. 14:17 Oder wann ech e Schwert op d'Äerd bréngen, a soen: Schwäert, gitt duerch d'Äerd; an hie soll Mann a Béischt vun hatt ofschneiden , 14:18 a wann dräi Männer an hirer Mëtt wieren, sou wéi ech liewen, seet den Här GOD, si géifen hir Jongen oder hir Meedercher net liwweren; si eleng géife geliwwert ginn. 14:19 Oder wann ech eng Pescht op dat Land schécken an meng Roserei doriwwer a Blutt schëdden, fir Mënsch a Béischt dovun ofzeschneiden.

14:20 an den Noah, den Daniel an den Job wieren an der Mëtt, ech liewen, seet den Här Gott, si géifen net Jong oder Duechter befreien; si fir hir Gerechtegkeet géifen nëmmen hiert eegent Liewen erspueren. 14:21 Dofir seet den Här Gott esou: Wéi vill méi wann ech meng véier schrecklech Uerteeler géint Jerusalem schécken, Schwert, Honger, wëll Déieren a Pescht,

Mënsch a Béischt ofzeschneiden? 14:22 Awer kuck, et wäert e Rescht an et sinn, Jongen a Meedercher, déi matgefouert ginn; kuck, si kommen zu lech, an Dir wäert hire Wee an hir Dote gesinn, an Dir wäert getréischt gi fir dat Béist, dat ech iwwer Jerusalem bruecht hunn, fir all déi Saachen, déi ech driwwer bruecht hunn . 14:23 A si wäerten lech tréischten, wann Dir hire Wee an hir Dote gesinn, an Dir wësst datt ech net alles gemaach hunn, wat ech an hatt gemaach hunn, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 15

15: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 15: 2 Mënschejong, wat ass d'Holz vum Rebe méi wéi all aner Holz? Wat ass d'Branche tëscht de Beem vum Bësch? 15: 3 Huele si Holz dovun fir eng Aarbecht ze maachen? Wäerte si eng Foto dovun huelen fir eppes drun ze hänken? 15: 4 Kuckt, et gëtt an d'Feier geluecht fir ze verbrauchen; seng zwee Enden hunn d'Feier verbraucht, an deen Deel an der Mëtt gouf verbrannt; Wäert et fir all Aarbecht benotzt ginn? 15: 5 Kuckt, wann et ganz war, war et nëtzlos fir all Aarbecht ; Wéi vill manner nodeems d'Feier et verbraucht huet, a verbrannt ass? Wäert et méi fir all Aarbecht déngen? 15: 6 Dofir seet sou den Här Gott: Wéi d'Holz vum Riefsteng ënner de Beem vum Bësch, wat ech dem Feier ginn hunn fir ze konsuméieren, sou wäert ech den Awunner vu Jerusalem maachen. 15: 7 An ech wäert mäi Gesiicht géint si setzen; Och wa se vum Feier entkomm sinn, wäert d'Feier se konsuméieren; an Dir wësst datt ech den Här sinn wann ech mäi Gesiicht géint si setzen. 15: 8 An ech wäert d'Land zu enger Wüst maachen, well si hunn e Feeler gemaach, seet den Här Jahwe.

EZEQUIEL
Kapitel 16

16: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 16: 2 Mënschejong, bericht zu Jerusalem hir Abominatiounen, 16: 3 a sot: Sou seet den Här Gott iwwer Jerusalem: Ären Urspronk, Är Gebuert ass vun der Äerd vu Kanaan; Äre Papp war den Amorit, an Är Mamm war Dir . 16: 4 A wat Är Gebuert ugeet, deen Dag wou Dir gebuer gouf war Är Nawell net ofgeschnidden, an Dir sidd och net mat Waasser gewäsch fir lech ze botzen, nach mat Salz gesalzt, an och net mat Gürtel gewéckelt. 16: 5 Et war keen A, dat Barmhäerzegkeet op lech hat, eppes vun lech ze maachen, a Barmhäerzegkeet op lech ze hunn; awer Dir sidd op d'Gesiicht vum Feld geworf ginn, mat Veruechtung fir Äert Liewen, deen Dag wou Dir gebuer sidd. 16: 6 An ech sinn laanscht dech gaang, an ech hunn dech dreckeg an Ärem Blutt gesinn, a wéi Dir an Ärem Blutt war sot ech zu lech: Live! Jo, ech hunn lech gesot, wéi Dir esou an Ärem Blutt war: Live! 16: 7 Ech hunn dech multiplizéiert wéi d'Gras vum Feld; an Dir sidd opgewuess a gouf super, an Dir sidd ganz schéin ginn; Är Broscht hu sech geformt, an Är Hoer si gewuess; Awer Dir waart plakeg an entdeckt 16: 8 An ech sinn erëm bei lech passéiert , an ech hunn dech gekuckt, a kuck, Är Zäit war d'Zäit vun der Léift; an ech hunn mäi Mantel iwwer dech verbreet, an deng Plakegkeet bedeckt; an ech hunn lech en Eed ginn an hunn e Bond mat lech gemaach, seet den Här Gott, an Dir waart meng. 16: 9 Ech hunn dech mat Waasser gewäsch, an ech hunn däi Blutt vun lech gewäsch , an dech mat Ueleg gesaleft.

16:10 An ech hunn Iech mat Broderie gekleet, ech hunn Iech mat Dachs ugedoen, ech hunn Iech mat Lengen ugedoen an Iech mat Seid bedeckt. 16:11 Ech hunn dech mat Ornamente verschéinert an hunn Armbänner op den Aarm geluecht an eng Halskette ronderëm den Hals. 16:12 Ech hunn Bijouen op Är Nues, an Ouerréng op Är Oueren , an e schéint Diadem op Ärem Kapp. 16:13 Also sidd Dir mat Gold a Sëlwer geschmiert, an Äert Kleed war vu feinen Lengen, Seid a Broderien; Dir hutt feint Weessemiel, Hunneg an Ueleg giess; an Dir sidd am Extrem verschéinert, Dir hutt et gutt gemaach bis Dir kommt zu Herrschaft. 16:14 An Är Ruhm ass ënner den Natiounen erausgaang wéinst Ärer Schéinheet; well et perfekt war, wéinst menger Schéinheet, déi ech dech ugedoen hunn, seet den Här Gott. 16:15 Awer Dir hutt op Är Schéinheet vertraut, an de Schlauch gespillt wéinst Ärer Renommée, an hutt Är Forniatioune op all déi, déi laanschtgoungen , gegoss . du wars seng. 16:16 An Dir hutt vun Äre Kleedungsstécker geholl an Iech verschidden Héichplaze gemaach an d'Hoer drop gespillt; Sou eppes ass ni geschitt, et wäert och net méi passéieren. 16:17 Dir hutt och Är schéi Bijoue vu Gold a Sëlwer geholl, déi ech Iech geschenkt hunn, an Dir hutt selwer Biller vum Mënsch gemaach an huele mat hinnen gespillt; 16:18 an Dir hutt Är Kleeder vu verschiddene Faarwen geholl an iwwerdeckt; a mäin Ueleg a mäi Räucherstäbchen, deen Dir virun Iech gesat hutt. 16:19 Och mäi Brout, wat ech Iech ginn hunn, dat feint Miel, d'Ueleg an den Hunneg, mat deem ech Iech nohalteg gemaach hunn, hutt Dir viru sech fir en agreabele Geroch gestallt; an et war sou, seet den Här Gott.

16:20 Ausserdeem hutt Dir Är Jongen an Är Meedercher geholl, déi Dir fir mech gedroen hutt, a geaffert fir se ze konsuméieren. Waren Är Unzucht eng kleng Saach, 16:21 datt Dir och meng Kanner geschluecht hutt an hinnen dëse Biller ugebueden als eng Offer déi d'Feier verbraucht huet? 16:22 A mat all Ären Abominatiounen an Unzucht hutt Dir Iech net un d'Deeg vun Ärer Jugend erënnert, wéi Dir plakeg an opgedeckt war, wéi Dir an Ärem Blutt gewéckelt war. 16:23 An et ass geschitt, datt no all Ärem Béisen (wee, wee dech! Seet den Här Gott), 16:24, datt Dir Iech Héichhaiser gebaut hutt an Iech en Altor op all Quadrat gemaach hutt . 16:25 Op all Kapp vun der Strooss hues du eng héich Plaz gebaut, an deng Schéinheet abominabel gemaach an dech ugebueden fir all déi, déi laanschtgoungen, a multiplizéiert deng Huren. 16:26 An Dir hutt d'Hoer mat de Kanner vun Ägypten gespillt, Ären Noperen, déck mat Fleesch; an du hues deng Unerkennung erhéicht fir mech ze rosen. 16:27 Duerfir, kuck, ech hunn meng Hand géint dech ausgestreckt an hunn deng ordinär Bestëmmung reduzéiert an hunn Iech dem Wëlle vun de Meedercher vun de Philistine iwwerginn, déi dech haassen, déi sech fir den Onéierleche Wee schummen. 16:28 Dir hutt och eng Hoer mat den Assyrer gespillt, well Dir war net zefridden; an du hues mat hinnen fornikéiert an du bass och net zefridden. 16:29 Dir hutt och Är Unzucht am Land Kanaan an de Chaldäer multiplizéiert, an dëst huet Iech och net zefridden. 16:30 Wéi wiesselhaft ass Äert Häerz fir Iech, seet den Här Gott, wann hien all dës Saache gemaach huet, Wierker vun enger schändlosen Hoer.

16:31 Är Héichten op all Kapp vun der Strooss ze bauen, an Är Altor op all Maartplaz ze maachen! An Dir waart net wéi en Hoer, well Dir d' Pai veruecht huet, 16:32 awer als eng Fra, déi amplaz vun hirem Mann Friemer kritt. 16:33 All Harloten kréien Kaddoen; awer Dir hutt Är Kaddoe fir all Är Liebhaber ginn; an du hues hinne Kaddoe geschenkt, sou datt se vun iwwerall an déngem Unzucht bei dech kommen. 16:34 An et ass mat Iech geschitt, an Ärer Unzucht, de Géigendeel vun anere Fraen: well keen huet Iech gefrot ze verniwwelen, an Dir gitt d'Bezuelung, anstatt se ze kréien; dofir sidd Dir anescht gewiescht. 16:35 Dofir, Hoer, héiert d' Wuert vum Här. 16:36 Sou seet den HÄR: Well se Är Plakegkeet an Ärer Schäfferéit entdeckt goufen, an Ären Duercherneen zu Ären Liebhaber manifestéiert gouf, an Idoler vun Ären Abominatiounen, an d'Blutt vun Äre Kanner, kale se du hues ginn; 16:37 Dofir, kuck, ech sammelen all Är Liebhaber mat deenen Dir Freed gemaach hutt, an all déi, déi Dir gär hutt, mat all deenen, déi Dir haasst; an ech sammele se ronderëm dech an verroden hinnen Är Plakegkeet, a si gesinn all Är Plakegkeet z. 16:38 An ech wäert Iech Riichter no de Gesetzer vun Ehebriecherinnen a vun deenen, déi Blutt verginn; an ech wäert d'Blutt vu Roserei a Jalousie op Iech bréngen. 16:39 An ech iwwerloossen Iech hinnen; a si wäerten Är Héichplazen zerstéieren, a si zerbriechen Är Altoren, a si streiden Iech vun Äre Kleeder, si huelen Är schéi Bijoue, a si loossen Iech plakeg an onbedeckt. 16:40 A si wäerten eng Villzuel vu Leit géint dech bréngen, a si wäerten dech stengegen, a si wäerten dech mat hire Schwerter duerchstierken.

16:41 Si wäerten Är Haiser mat Feier verbrennen, an Uerteeler op lech ausféieren a Präsenz vu ville Fraen; An dofir wäert ech dech maachen opzehale fir en Hoer ze sinn, a stoppen deng Kaddoen ze iwwerdreiwen. 16:42 An ech wäert meng Roserei op lech zefridden hunn, a meng Jalousie wäert vun dir fortgoen, an ech wäert raschten an net méi rosen. 16:43 Well Dir lech net un d'Deeg vun Ärer Jugend erënnert hutt, a mech an dësem ganze Roserei provozéiert hutt , dofir, kuck, ech bréngen och Äre Wee op Äre Kapp, seet den Här Gott; Gutt, Dir hutt net mol iwwer all Är Loscht geduecht 16:44 Kuckt, jiddereen, dee Spréchwierder benotzt, passt op lech d'Spréchwuert dat seet: Wéi d'Mamm, wéi d'Duechter. 16:45 Dir sidd d'Duechter vun Ärer Mamm, déi hire Mann a Kanner verworf huet; a Schwëster sidd Dir vun Äre Schwësteren, déi hir Männer an hir Kanner verworf hunn; déng Mamm war Hetite, an däi Papp Amorit. 16:46 An Är eeler Schwëster ass Samaria, si an hir Meedercher, déi nërdlech vun lech wunnen; an déng jéngst Schwëster ass Sodom mat hire Meedercher, déi südlech vun lech wunnen. 16:47 Dir sidd net mol op seng Weeër getrëppelt, an Dir hutt net no senge Abominatiounen gemaach; Virdrun, wéi wann dëst wéineg a ganz wéineg wier, hues du dech méi korrupt wéi se op all dengem Weeër. 16:48 Wéi ech liewen, seet den Här Gott, Är Schwëster Sodom an hir Meedercher hunn net gemaach wéi Dir an Är Meedercher. 16:49 Kuckt, dëst war de Béise vun Ärer Schwëster Sodom: Stolz, Füllung vu Brout, an Heefegkeet vu Leerlosegkeet hat hatt an hir Meedercher; an huet d'Hand vun den Affer a Bedierftegen net verstäerkt.

16:50 A si ware voller Stolz, an hunn eng Abominatioun viru mir gemaach, a wéi ech et gesinn hunn, hunn ech se matgeholl. 16:51 A Samaria huet net souguer d'Halschent vun Äre Sënnen gemaach; well Dir Är Abominatioune méi wéi si multiplizéiert hutt, an Är Schwësteren mat allen Abominatiounen, déi Dir gemaach hutt, gerechtfäerdegt hunn. 16:52 Och Dir, déi Är Schwësteren beurteelt, dréit Är Scham an de Sënnen, déi Dir gemaach hutt, méi abominabel wéi hir; si si méi gerecht wéi Dir; schumm dech, dann, och Dir, an drot Ären Duercherneen, well Dir hutt Är Schwësteren gerechtfäerdegt. 16:53 Duerfir wäert ech hir Gefaangenen, d'Gefaangene vu Sodom an hir Meedercher, an d'Gefaangene vu Samaria an hir Meedercher zréckbréngen, an ech wäert d'Gefaange vun Ärer Gefaangeschaft ënner hinnen zréckbréngen , 16:54 fir datt Dir féiere kënnt Ären Duercherneen, an Dir sidd geschummt fir alles wat Dir gemaach hutt, als Äre Grond fir Trouscht fir si ze sinn. 16:55 An Är Schwësteren, Sodom mat hire Meedercher a Samaria mat hire Meedercher, kommen zréck an hiren éischte Staat; och Dir an Är Meedercher kommen an Ären éischte Staat zréck. 16:56 Är Schwëster Sodom war net wäert ze ernimmen an Ärem Mond an der Zäit vun Ärer Arroganz, 16:57 ier Är Béisheet entdeckt gouf. Also dréit Dir elo d'Schimmt vun de Meedercher vu Syrien a vun all Duechtere vun de Philistinen, déi lech vun alle Säiten veruechten. 16:58 Dir leiden d'Strof vun Ärer Lust an Ären Abominatiounen, seet den Här. 16:59 Awer den Här Jahweh huet méi gesot: Soll ech lech maachen wéi Dir gemaach hutt, datt Dir den Eed veruecht hutt fir de Bund ze annuléieren?

16:60 Ier ech mech un meng Allianz erënneren, déi ech an den Deeg vun Ärer Jugend mat Iech gemaach hunn, an ech en éiwegt Bund mat Iech etabléieren. 16:61 An Dir wäert Iech un Är Weeër erënneren a sech schummen, wann Dir Är Schwësteren empfänkt, déi méi al wéi Dir an déi méi jonk wéi Dir, deenen ech Iech fir Meedercher ginn, awer net fir Äert Bond, 16:62 awer fir mech Pakt deen ech mat Iech bestätegen; an Dir wësst datt ech Jehova sinn; 16:63 fir datt Dir Iech erënnert a sech schummt, an ni méi de Mond opmaacht wéinst Ärer Scham, wann ech alles verzeien wat Dir gemaach hutt, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 17

17: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 17: 2 Mënschejong, proposéiert e Bild a komponéiert eng Parabel zum Haus vun Israel. 17: 3 An Dir sollt soen: Sou seet den Här Gott: E groussen Adler, mat grousse Flilleken a laange Glidder, voll mat Federen a verschiddene Faarwen, koum op de Libanon an huet d'Knospe vum Zeder geholl. 17: 4 Hien huet déi éischt vu senge Sprossen opgehuewen an huet se an e Geschäftsland bruecht an an eng Handelsstad gesat. 17: 5 Hien huet och e puer vum Som vun der Äerd geholl, an en an e gutt Feld gesat fir ze säen, gepflanzt duerch reichend Waasser, huet et wéi e Weidenbaum gemaach. 17: 6 An et ass entstanen, a gouf e Wäibierg vu ville Branchen, vu wéineger Héicht, a seng Branchen hunn den Adler gekuckt, a seng Wuerzelen waren ënner him; sou gouf et e Wäibierg, an et huet Branchen ofgemaach an Dreck gemaach. 17: 7 Et war och nach e groussen Adler, mat grousse Flilleken a ville Fiederen; a kuck, dëse Rief huet seng Wuerzele bei him gesammelt, a verbreet seng Branchen dergéint, fir vun him duerch d'Furen vu senger Planzung ze ginn. 17: 8 An engem gudde Feld, bei ville Waasser, gouf et gepflanzt, fir Branchen ze maachen an Uebst ze droen, an e staarke Rief ze sinn. 17: 9 Sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Wäert et gutt goen? Wäert et seng Wuerzelen net erauszéien, an hir Friichte zerstéieren, an opdréchnen? All seng üppig Blieder wäerten zerfalen; an dat ouni grouss Kraaft oder vill Leit et vu senge Wuerzelen ze entzéien.

17:10 A kuck, et ass gepflanzt; Wäert et gutt goen? Wäert et net komplett ausdréchnen wann den Ostwand et beréiert? An de Furen vu sengem Gréngs wäert et dréchen. 17:11 An d'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 17:12 Sot elo dem rebelleschen Haus: Hutt Dir net verstanen wat dës Saache bedeit? Sot zu hinnen: Kuckt, de Kinnek vu Babylon koum op Jerusalem, an huet Äre Kinnek a seng Prënze geholl an huet se mat sech a Babylon geholl. 17:13 Hien huet och ee vun de kinnekleche Somen geholl an e Bond mat him gemaach, an hien huet en Eed ofgeluecht; An hien huet déi mächteg vun der Äerd mat sech geholl, 17:14 fir datt d'Kinnekräich kéint erofgefouert ginn an net opstoen, sou datt, wann een de Bund hält, et kéint stoen. 17:15 Awer hie rebelléiert géint hien, schéckt Ambassadeuren an Ägypten fir him Päerd a vill Leit ze ginn. Wäert deen deen dës Saache gemaach huet entkommen? Deen deen de Pakt gebrach huet, kann hien entkommen? 17:16 Wéi ech liewen, seet den Här Jahwe, dee wäert stierwen an der Mëtt vu Babylon, op der Plaz wou de Kinnek wunnt, deen hien zum Herrscher gemaach huet, deem säin Eed hie veruecht huet, an deem säi Bund hie mat him gemaach huet, huet hie gebrach. 17:17 A weder mat enger grousser Arméi nach mat vill Gesellschaft wäert de Farao eppes fir hien am Kampf maachen, wann Zäite opgeriicht ginn an Tierm gebaut gi fir vill Liewen ofzeschneiden. 17:18 Well hien den Eed veruecht huet an de Bund gebrach huet, wann hie seng Hand ginn huet an all dës Saache gemaach huet, wäert hien net entkommen.

17:19 Dofir seet den Här Gott esou: Wéi ech liewen, mäin Eed, deen hie veruecht huet , a mäi Bund, deen hie gebrach huet, bréngen ech op säin eegene Kapp. 17:20 Ech wäert mäi Netz iwwer him verbreeden, an hie wäert a menger Streng gefaang ginn, an ech bréngen hien op Babylon, an do ginn ech mat him an Uerteel wéinst senger Iwergreffer mat där hie géint mech rebelléiert huet. 17:21 An all seng Flüchtlingen, mat all seng Truppen, falen duerch de Schwert, an déi, déi bleiwen, ginn an all de Wand verspreet; an Dir wësst datt ech den Här geschwat hunn. 17:22 Sou seet den Här Jahwe: Ech wäert vum Knospe vun deem héijen Zeder huelen, a planzen; Ech schneiden e Strécht vum Haapt vu senge Sprossen, a planzen en op den héijen an héije Bierg. 17:23 Ech wäert et op den héije Bierg vun Israel planzen, an et wäert Branchen erhéijen an Uebst droen, an et gëtt herrlech Zeder; an all d'Villercher vun all Spezies wäerten ënner et wunnen; am Schiet vu senge Branchen wäerte se wunnen. 17:24 An all d'Beem vum Feld wëssen, datt ech, den HÄR, den héije Bam erofgeschloen hunn, den nidderege Bam opgeriicht hunn, de grénge Bam gedréchent hunn, an den dréchene Bam gréng gemaach hunn. Ech den Här hunn et gesot, an ech wäert et maachen.

EZEQUIEL
Kapitel 18

18: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 18: 2 Wat mengt Dir, déi vun iech, déi dëst Spréchwuert iwwer d'Land Israel benotzen, wat seet: D'Pappe hu sauer Drauwe giess, an d'Zänn vun de Kanner hunn Zänn gesat ? 18: 3 Wéi ech liewen, seet den Här Gott, Dir wäert ni méi dëst Spréchwuert an Israel benotze mussen . 18: 4 Kuckt, all Séilen si vu mir; wéi d'Séil vum Papp, sou ass d'Séil vum Jong meng; d'Séil déi sënnegt, dee stierft. 18: 5 An de Mann dee just ass, a mécht wat richteg a gerecht ass; 18: 6 Wien däerf net op de Bierger iessen , an hie wäert seng Aen op d'Idoler vum Haus vun Israel net ophiewen, an och net dem Noper seng Fra verstoussen, an och net zu enger menstruéierender Fra kommen, 18: 7 an och kee verdrängen; Datt de Scholden säi Verspriechen zréckbréngt, datt hie kee Raub veruerteelt, an datt hie vu sengem Brout den Hongerege gëtt an déi plakeg mat engem Kleed iwwerdeckt, 18: 8 datt hien net mat Zënsen ze léinen ass oder Wucherhaut ze huelen; datt hien seng Hand vu Ongerechtegkeet zréckzitt an Uerteel tëscht Mënsch a Mënsch ausféiert, 18: 9 Ech wäert a menger Ordinanzen trëppelen, an meng Dekreter halen, fir richteg ze maachen, dëst ass gerecht; dësen wäert liewen, seet den Här Gott. 18:10 Awer wann hien e Jong kritt, deen en Déif ass, e Bluttverloschter, oder deen eppes dovun mécht, 18:11 an net déi aner mécht, awer op d'Bierger iesst oder seng Nopesch Fra verletzt, 18:12 Hien ënnerdréckt déi Aarm a Bedürfteg, verpflicht Déifstall, bréngt de Verspriechen net zréck, oder hieft seng Aen op Idoler a mécht Abominatioun.

18:13 Ech wäert interesséieren an Wucher huelen; Wäert dësen liewen? Et wäert net liewen. All dës Abominatiounen huet hien gemaach; hie wäert sécher stierwen, säi Blutt wäert op hie sinn. 18:14 Awer wann dëse Mann e Jong kritt, deen all d'Sënne gesäit, déi säi Papp gemaach huet, a se gesäit , mécht et net no hinnen ; 18:15 Hien däerf net op de Bierger iessen, an hie wäert seng Aen net zu den Idoler vum Haus vun Israel ophiewen; d'Fra vu sengem Noper wäert net verletzen, 18:16 nach ënnerdréckt iergendeen, de Versprieche wäert net behalen, a keng Déifstall maachen; Hie gëtt dem Honger Brout a bedeckt déi plakeg mat engem Kleed ; 18:17 hie wäert seng Hand vun den Aarmen trennen, d'Interesse an d'Urury kritt hien net; Ech wäert meng Dekreter halen a meng Ordinanzen trëppelen; hie wäert net fir de Béise vu sengem Papp stierwen; et wäert sécher liewen. 18:18 Säi Papp, well hien huet falsch gemaach, huet säi Brudder geplëmmt , a gemaach wat net gutt ass an der Mëtt vu senge Leit, kuck, hie wäert fir seng Ongerechtegkeet stierwen. 18:19 A wann Dir seet: Firwat wäert de Jong net d'Sënn vu sengem Papp droen? Well de Jong geméiss dem Gesetz an der Gerechtegkeet gemaach huet, all meng Statuten agehalen huet an se erfëllt huet, wäert hie sécher liewen. 18:20 D'Séil déi sënnegt soll stierwen; de Jong wäert d'Sënn vum Papp net droen, an och net de Papp d'Sënn vum Jong; d'Gerechtegkeet vun de Gerechte soll op him sinn, an d'Béisenheet vun de Schlecht soll op hie sinn.

18:21 Awer de Béisen, wann hie sech vun all senge Sënnen ofwandelt, déi hien gemaach huet, an all meng Statuten hält, a mécht no wat richteg a gerecht ass, da wäert hie sécher liewen; wäert net stierwen. 18:22 All d'Iwwergräifungen déi hien gemaach huet, gëtt net erënnert; a senger Gerechtegkeet wäert dat wat hie gemaach huet liewen. 18:23 Wëllt ech den Doud vun de Béisen? seet den Här Gott. Wäert hien net liewen wann hie sech vu senge Weeër ofstreemt? 18:24 Awer wann de Gerechte vu senger Gerechtegkeet fortgeet a Béis mécht an no all Abominatiounen déi déi Schlecht gemaach hunn, wäert hien liewen? Keen vun de Gerechtegkeeten, déi hie gemaach huet, gëtt berécksiichtegt; fir seng Rebellioun mat där hien iwwerschratt huet, a fir d'Sënn déi hie gemaach huet, aus deem Grond wäert hie stierwen. 18:25 A wann Dir seet: De Wee vum Här ass net richteg; Héiert elo, Haus vun Israel: Ass meng Strooss net riicht ? Sinn Är Weeër net kromm? 18:26 De Gerechten dréit sech vu senger Gerechtegkeet zréck a mécht Ongerechtegkeet, hie soll dofir stierwen; wéinst der Ongerechtegkeet, déi hie gemaach huet, wäert hie stierwen. 18:27 An de Béisen huet sech vu senger Béisheet zréckgezunn, déi hie gemaach huet, a mécht no Gesetz a Gerechtegkeet , hie soll seng Séil liewe loossen. 18:28 Well hien ausgesinn huet a sech vun all senge Verbrieche verwandelt huet, déi hie gemaach huet, wäert hie sécher liewen; wäert net stierwen. 18:29 Wann d'Haus vun Israel nach ëmmer seet: De Wee vum Här ass net richteg; Sinn meng Weeër net oprecht, Haus vun Israel? CIER LY, Är Weeër sinn net direkt.

18:30 Dofir wäert ech jidderee vun iech no senge Weeër riichten, Haus vun Israel, seet den Här Gott. Beweegt Iech a gitt fort vun all Ären Iwergreffer, an Ongerechtegkeet wäert net d'Ursaach fir d'Ruin sinn. 18:31 Goss all Är Iwergreffer ewech, an deer Dir gesënnegt hutt, a maacht Iech en neit Häerz an en neie Geescht. Firwat wäert Dir stierwen, Haus vun Israel? 18:32 Fir ech wëll net den Doud vun deem dee stierft, seet den Här Jahwe; dofir konvertéiert an Dir wäert liewen.

EZEQUIEL
Kapitel 19

19: 1 An Dir, erhieft e Gejäiz iwwer de Prënzen vun Israel. 19: 2 Dir wäert soen, Wéi ass Är Mamm d'Léiweng tëscht de Léiwe gelunn ! Ënnert de jonke Léiwen huet si hir Wëllefcher erzunn, 19: 3 an eng vun hire Wëllefcher erzunn; hie gouf e Léiw, a geléiert Kaz ze räissen, a Männer ze friessen. 19: 4 An d'Natiounen hunn vun him héieren; hie gouf an hir Fal getraff, a si hunn hien a Ketter an d'Land Egypten gefouert. 19: 5 Wéi si gesinn huet datt si laang gewaart huet an datt hir Hoffnung verluer ass, huet si eng aner vun hire Wëllefcher geholl an him e jonke Léiw gemaach. 19: 6 An hie goung tëscht de Léiwen; hie gouf e Léiw, geléiert Kaz ze rappen , huet Männer opgefaang. 19: 7 Hien huet Héichbuerg geplëmmt an huet Stied verwüst; an d'Land war verwüst, an alles dran, am Kaméidi vun hirem Brullen. 19: 8 D'Natiounen vun de Provënzen ronderëm hunn hien attackéiert, an hunn hir Netz iwwer hie verbreet, an hien ass an der Gruef ageholl. 19: 9 A si hunn hien an e Käfeg geluecht an hunn hien a Kette gefouert, an hunn hien zum Kinnek vu Babylon bruecht; Si hunn hien an d'Festunge gesat, sou datt seng Stëmm net méi op de Bierger vun Israel héiert. 19:10 Är Mamm war wéi e Wäibierg an der Mëtt vum Wéngert, gepflanzt duerch d'Waasser, huet Uebst gedroen an huet Sprossen ofgeholl wéinst ville Waasser. 19:11 A si huet staark Stäip fir d'Zepter vun de Kinneken; an hir Statur ass uewen tëscht de Branchen eropgaang, a si gouf gesinn wéinst hirer Héicht an der Villzuel vun hire Branchen.

19:12 Awer et ass opgeregt vu Roserei, et gouf op de Buedem geworf, an den Ostwand huet seng Friichte gedréchent; seng staark Branchen ware gebrach a verdréchnen; d'Feier huet se verbraucht. 19:13 An elo ass et an der Wüst gepflanzt, an engem dréchenen an dréche Land . 19:14 A Feier ass aus der Staang vu senge Branchen erausgaang an huet hir Friichte verbraucht, an et ass keng staark Staang méi do fir e Kinnekssepter. Lay ass dëst, a Lay wäert maachen.

EZEQUIEL
Kapitel 20

20: 1 Et koum am siwente Joer, am fënneften Mount, op den zéngten Dag vum Mount, datt e puer vun den Eelsten vun Israel komm sinn, fir den Här ze froen, a souz viru mech. 20: 2 An d'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 20: 3 Mënschejong, schwätzt mat den Eelste vun Israel a sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Kommt Dir bei mech ze froen? Wéi ech liewen, äntweren ech Iech net, seet den Här Gott. 20: 4 Wëllt Dir se jugéieren? Wëllt Dir se jugéieren, Jong vum Mënsch? Maacht hinnen d'Abominatioune vun hire Pappen bekannt, 20: 5 a sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Deen Dag wou ech Israel gewielt hunn, an meng Hand opgestan hunn fir den Nokomme vum Haus vum Jakob ze schwieren, wéi ech mech bekannt gemaach hunn si am Land vun Egypten, wéi ech meng Hand opgestockt hunn an hinne geschwuer hunn a gesot: Ech sinn den Här Äre Gott; 20: 6 deen Dag, wou ech meng Hand zu hinnen opgestan hunn, sou datt ech geschwuer hunn, datt ech se aus dem Land vun Ägypten an d'Land bréngen, wat ech hinne versuergt hunn, fléissend mat Mëllech an Hunneg, dat ass dat schéinste vun alle Länner; 20: 7 Dunn hunn ech zu hinnen gesot: Jiddereen huet d'Abomatioune viru sengen Aen erausgedriwwen a sech net mat den Idoler vun Ägypten verontreinegt. Ech sinn den Här Äre Gott. 20: 8 Awer si hu géint mech rebelléiert a wollte mir net follegen; net jiddereen huet d'Abominatioune viru sengen Ae geheit, an hunn d'Gëtter vun Ägypten net verlooss; an ech hu gesot datt ech meng Roserei op si ausgoe géif, fir meng Roserei op si matzen am Land vun Egypten ze erfëllen.

20:9 Awer wéinst mengem Numm, sou datt hien net an den Ae vun den Natiounen an der Mëtt vun deenen se wieren , an deenen ech bekannt war, veraarmt hunn, hunn ech gehandelt fir se aus dem Land vun Ägypten ze bréngen. 20:10 Ech hunn se aus dem Land vun Ägypten bruecht, an hunn se an d'Wüst bruecht, 20:11 an hunn hinnen meng Statute ginn, an hunn hinne meng Dekreter bekannt gemaach, duerch déi de Mann, deen se mécht, soll gesinn . 20:12 An ech hunn hinnen och meng Sabbatte ginn, fir datt si en Zeechen tëscht mir an hinne kënne sinn, fir datt se wësse kënnen datt ech den Här sinn deen hinnen hellegt. 20:13 Awer d'Haus vun Israel rebelléiert géint mech an der Wüst; Si sinn net a menge Statute gelaf, a si hu meng Dekreter ofgeleent , duerch déi de Mann, deen se erfëllt, lieft; a meng Sabbatte si verfluchten immens; Ech hunn dofir gesot, datt ech meng Roserei op si an d'Wüst géifen ausgoe fir se auszeschléissen. 20:14 Awer ech hunn gehandelt wéinst mengem Numm, sou datt et net an den Ae vun den Natiounen virgaang ass, deenen ech hir Aen ewechgeholl hunn. 20:15 Ech hunn och meng Hand zu hinnen an der Wüst gehuewen, an hunn geschwuer datt ech se net an d'Land bréngen, wat ech hinne ginn hunn, dat fléisst mat Mëllech an Hunneg, dat ass dat schéinste vun alle Länner; 20:16 well se meng Dekreter ofgeleent hunn, an net a menge Statute gaange sinn, a meng Sabbatten, déi se veréiert hunn, well hiert Häerz no hiren Idoler gaang ass. 20:17 Awer mäi A huet se verginn, well ech hunn se net ëmbruecht, an ech hunn se net an der Wüst ausgerott.

20:18 Awer ech hunn zu hire Kanner an der Wüst gesot: Gitt net an de Statute vun Äre Pappen, an hält net hir Gesetzer, a verontreinigt lech net mat hiren Idoler. 20:19 Ech sinn den Här Äre Gott; gitt a meng Statuten a behält meng Virschrëften, a maach se; 20:20 an helleg meng Sabbatten, a si kënnen en Zeechen tëscht mir an lech sinn, fir datt Dir wësst datt ech den Här Äre Gott sinn. 20:21 Awer d'Kanner hu géint mech rebelléiert; si sinn net a menge Statute getrëppelt an hunn och net meng Dekreter gehal fir se duerchzeféieren , duerch déi de Mann , deen se mécht, lieft; si hunn meng Sabbatte gehäit. Ech hunn dunn gesot datt ech meng Roserei op si ausginn, fir meng Roserei op si an der Wüst ze erfëllen. 20:22 Awer ech hunn meng Hand zréckgezunn wéinst mengem Numm, sou datt et net berühmt wier an den Ae vun den Natiounen virun deenen hir Aen ech se erausgeholl hunn. 20:23 Ech hunn och meng Hand zu hinnen an der Wüst gemaach an hunn geschwuer, datt ech se ënnert d'Natioune verspreet hunn, an datt ech se duerch d'Länner verspreet hunn , 20:24 well se meng Dekreter net duerchgefouert hunn, mä meng Statuten ofgeleent hunn an meng Deeg vu raschten, an no den Idoler vun hire Pappen sinn hir Ae fortgaang. 20:25 Dofir hunn ech hinnen och Statute ginn, déi net gutt waren, an Dekreter, duerch déi se net konnte liewen. 20:26 An ech hunn se an hiren Offere verontreinegt, wéi se all éischtgebuerene duerch d'Feier gemaach hunn, fir se verwüst ze hunn, a se ze wëssen, datt ech Jehova sinn.

20:27 Dofir, Mënschejong, schwätzt mam Haus vun Israel a sot zu hinnen: Sou seet den Här Jahwe: Och an dësem hunn Är Pappen mech virgeworf, wa se géint mech rebelléiert hunn. 20:28 Well ech se an d'Land bruecht hunn, op deem ech meng Hand opgestockt hunn, geschwuer hunn hinnen et ze ginn, a si hunn op all héijen Hiwwel an all grénge Bam gekuckt, an do hunn se hir Affer geaffert, an do hu se Offere presentéiert, déi mech irritéieren, do p Si hunn och hir agreabel Räucherstäbchen benotzt, an do hunn se hir Gedrénksofferen ausgeschott. 20:29 An ech sot zu hinnen: Wat ass déi héich Plaz wou Dir gitt? A säin Numm gouf Bama bis haut genannt. 20:30 Sot dowéinst zum Haus vun Israel: Sou seet den Här Yah : Sidd Dir net verletzt no der Manéier vun Äre Pappen, a spillt Dir eng Hoer no hiren Abominatiounen? 20:31 Well Dir Äert Affer bitt, andeems Dir Är Kanner duerch d'Feier passéiert, hutt Dir lech mat all Ären Idoler bis haut beschmutzt; An ech soll lech äntweren, Haus vun Israel? Wéi ech liewen, seet den Här Gott, ech äntweren lech net. 20:32 An et däerf net sinn wat Dir geduecht hutt. Well Dir seet: Loosst eis sinn wéi d'Natiounen, wéi déi aner Famillen vun der Äerd, déi Holz a Steen déngen. 2 0:33 Esou wéi ech liewen, seet den Här Jahwe, mat enger staarker Hand an engem ausgestreckten Aarm, an engem Roserei ausgeschott, wäert ech iwwer dech regéieren; 20:34 an ech wäert dech aus de Vëlker erausbréngen, a sammelen dech aus de Länner, an deenen s du verspreet bass, mat enger staarker Hand an engem ausgestreckten Aarm, a Roserei gëtt ausgegoss.

20:35 an ech wäert dech an d'Wüst vun de Vëlker bréngen, an do plädéiere ech mat Iech an d'Gesiicht. 20:36 Wéi ech mat Äre Pappen an der Wüst vum Land vun Egypten gestridden hunn, sou wäert ech mat Iech streiden, seet den Här Gott. 20:37 Ech maachen dech ënner der Staang duerchgoen , an ech bréngen dech an d'Bande vum Bond; 20:38 an ech wäert mech vun Iech trennen déi Rebellen, an déi déi géint mech rebelléiert hunn; Ech bréngen se aus dem Land vun hiren Openthalt, awer si kommen net an d'Land vun Israel; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 20:39 An zu dir, Haus vun Israel, sou seet den Här Gott: Gitt jidderengem no senge Götzen, an déngt se, wann Dir mir net follegt; maach mäin hellegen Numm net méi mat Ären Affer a mat Ären Idoler. 20:40 Awer op mengem hellege Bierg, um héije Bierg vun Israel, seet den Här Gott, do soll dat ganzt Haus vun Israel mech déngen, alles am Land; do wäert ech se akzeptéieren, an do wäert ech Är Offeren, an déi éischt Friichte vun Äre Kaddoe mat all Ären geweihte Saache verlaangen . 20:41 Ech akzeptéieren dech als agreabel Wierkung, wann ech dech aus de Vëlker erausbruecht hunn an dech aus de Länner versammelt hunn, an deenen s du verspreet bass; an ech wäert an Iech an den Ae vun den Natiounen geheelt ginn. 20:42 An Dir wësst datt ech Jehova sinn, wann ech dech an d'Land Israel bruecht hunn, fir dat Land, fir dat ech meng Hand opgestockt hunn, a geschwuer hunn et Äre Pappen ze ginn. 20:43 An do erënnert Dir Iech un Är Weeër, an un all Är Doten, an deenen Dir verontreinegt sidd; an Dir wäert Iech haassen wéinst all Äre Sënnen, déi Dir gemaach hutt.

20:44 An Dir wësst datt ech den Här sinn, wann ech mat lech ëm mäin Numm goen, net no Äre béise Weeër oder no Äre béisen Aarbechten, O Haus vun Israel, seet den Här Gott.

20:45 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 20:46 Mënschejong, dréit Äert Gesiicht Richtung Süden, gitt Äert Wuert Richtung südlechen Deel aus, profezeit géint den Negev Bësch. 20:47 An du solls zum Negev-Bësch soen: Héiert d'Wuert vum HÄR: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech brennen e Feier an dech, dat all grénge Bam an all dréchene Bam an lech konsuméiere wäert; d'Flam vum Feier gëtt net geläscht; an all Gesiichter wäerten dran verbrannt ginn, vu Süden no Norden. 20:48 An all Fleesch soll gesinn, datt ech den HÄR et ugedréint hunn; et wäert net ausmaachen. 20:49 An ech hu gesot: Ah, Här Jehova! Si soen iwwer mech: Schwätzt dëse Mann net Parabel?

EZEQUIEL
Kapitel 21

21: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir, a sot: 21: 2 Mënschejong, riicht Äert Gesiicht géint Jerusalem a gitt e Wuert iwwer d'Hellegtum aus a profezeit géint d'Land vun Israel. 21: 3 Du solls dem Land vun Israel soen: Sou seet den Här: Kuckt, ech si géint dech, a wäert mäi Schwert aus senger Schird zéien, an de Gerechten an déi Schlecht vun dir ofschneiden. 21: 4 A well ech de Gerechten an déi Schlecht vun Iech ofschneiden, wäert mäi Schwert aus senger Schiet géint all Fleesch kommen, vu Süden bis Norden. 21: 5 An all Fleesch sollte wëssen datt ech den HÄR mäi Schwert aus senger Mantel gezunn hunn; Ech wäert et net méi schueden. 21: 6 An Dir, Mënschejong, brommt mat gebrachene Lende a mat Batterkeet; moan virun hiren Aen. 21: 7 A wa se zu Iech soen: Firwat kläts du? Dir wäert soen: Fir eng Neiegkeet datt wann et kënnt all Häerz wäert falen, an all Hand wäert schwaach sinn, an all Geescht wäert bedréckt sinn, an all Knéi wäert schwaach si wéi Waasser; kuck, et kënnt, an et wäert gemaach ginn, seet den Här Gott. 21: 8 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 21: 9 Mënschejong , profezeit a sot: Sou seet den Här Gott: Sot: De Schwert, d'Schwert ass schaarf, an och poléiert. 21:10 Et gëtt geschärft fir Affer ze schluechten, et ass poléiert fir ze blénken. Solle mir eis freeën? Hien huet den Zepter vu mengem Jong veruecht wéi all aner Stéck. 21:11 An hien huet et poléiert fir et no bei der Hand ze halen; de Schwert gëtt geschärft a poléiert fir dem Slayer iwwerginn ze ginn.

21:12 Kräift a trauert, Mënschejong; fir dëst soll iwwer mäi Vollek sinn, hatt soll iwwer all Prënze vun Israel sinn; si fale mam Schwert zesumme mat menge Leit; Also wéckelt Äert Oberschenkel; 21:13 well et bewisen ass. Also wat wann de Schwert och den Zepter veruecht? Hie wäert net méi sinn, seet den Här Gott. 21:14 Du also, Mënschejong, profezeit a schlo eng Hand géint eng aner, an duebel an verdräifach de Roserei vum mäerderesche Schwert; dëst ass de Schwert vun der grousser Schluechtung, déi se duerchbrach, 21:15 sou datt d'Häerz schmaacht, an d'Zerstéierung multiplizéiert; Ech hunn den Terror vum Schwert op all hir Dieren gesat. Ah! prett fir ze blénken, a prett fir ze schluechten. 21:16 Riets geschnidden, lénks verwonnt, egal wou Dir dréint. 21:17 An ech wäert och meng Hand géint meng Hand schloen, an ech wäert meng Roserei zur Rou bréngen. Ech den Här hunn geschwat. 21:18 D' Wuert vum Här koum zu mir a sot: 21:19 Du, Mënschejong, zitt zwee Weeër fir de Schwert vum Kinnek vu Babylon ze kommen; aus dem selwechte Land kommen allebéid eraus; an e Schëld um Ufank vun all Strooss setzen, an der Stad uginn, wou se geet. 21:20 Dir sollt de Wee fir de Schwert weisen op Rabbah vun den Ammoniten, an op Juda géint Jerusalem, déi befestegt Stad. 21:21 Fir de Kinnek vu Babylon huet op enger Kräizung gestoppt, am Ufank vun den zwou Stroossen, als Divination ze benotzen; Hien huet Pfeile gerëselt , seng Idoler consultéiert, d'Liewer gekuckt.

21:22 D'Divinatioun huet op seng riets Hand gewisen, iwwer Jerusalem, fir den Uerder ze ginn ze attackéieren, d'Schluechten unzefänken, d'Stëmm an engem Kampf kräischen ze hiewen, fir batter Widder géint d'Tore ze setzen , Zaiten opzeriichten, an Site Tierm bauen. 21:23 Awer fir si ass dëst wéi eng Ligen Divination, well hien huet e feierlechen Eed gemaach; awer hien erënnert un hir Schlechtheet, se ze gräifen. 21:24 Duerfir seet sou den Här Jahwe: Well Dir Är Ongerechtegkeeten an Erënnerung bruecht hutt, Äert Verrot manifestéiert an Är Sënnen an all Ären Handlungen entdeckt; well Dir an Erënnerung komm sidd, gitt Dir a seng Hand. 21:25 An Dir, profan an impious Prënz vun Israel, deem säin Dag komm ass, d'Zäit vun der Fäerdegstellung vu Béisen, 21:26 sou seet den Här Gott: Setzt d'Tiara erof, huelt d'Kroun of; dëst wäert net méi esou sinn; Loosst d'niddereg héich ginn an déi héich bescheiden. 21:27 Fir ze ruinéieren, ze ruinéieren, ze ruinéieren reduzéieren ech et, an dëst wäert net méi sinn, bis hie kënnt deem säi Recht ass, an ech wäert et him ofginn.

21:28 An Dir, Mënschejong, profezeit a sot: Sou seet den Här Gott iwwer d'Kanner vun Ammon an hir Virwërf. Dir wäert da soen: De Schwert, de Schwert gëtt zum Schluechten gezunn; verbrauchen ass mat Brillanz poléiert. 21:29 Si profeieren lech Virgänger, si verzeechnen eng Ligen fir lech, sou datt Dir se op den Hals vun de Béisen zum Doud veruerteelt benotzt, deem säin Dag koum an der Zäit vun der Verbesserung vu Béis.

21:30 PM Kommen ech et zréck a seng Schede? Op der Plaz wou Dir opgewuess sidd, am Land wou Dir gelieft hutt, wäert ech Iech beurteelen, 21:31 a schëdden meng Roserei op Iech aus; Ech wäert d'Feier vu menger Roserei op Iech entzündegen, an ech ginn Iech an d'Hand vu récklos Männer, Architekten vun der Zerstéierung. 21:32 Dir wäert Brennstoff fir d'Feier ginn, d'Äerd gëtt mat Ärem Blutt gedränkt; et gëtt kee méi un Iech erënnert, well ech den Här geschwat hunn.

EZEQUIEL
Kapitel 22

22: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 22: 2 Dir, Mënschejong, wäert Dir net jugéieren, wäert Dir net d'Bluttvergottestad beurteelen, a wäert Dir hir all hir Abominatioune weisen? 22: 3 An Dir sollt soen: Sou seet den HÄR Gott: Eng Stad déi Blutt an hir Mëtt geheit huet, fir datt hir Stonn kënnt, an déi Gëtter géint sech selwer gemaach huet fir sech selwer ze verontreinegen. 22: 4 An Ärem Blutt, deen Dir vergoss hutt, hutt Dir gesënnegt, an lech selwer an Ären Götzen, déi Dir gemaach hutt, verschmotzt; an Dir hutt Ären Dag méi no bruecht , an Dir sidd um Enn vun Äre Joeren ukomm; dofir hunn ech lech e Virworf op d'Natioune ginn, an eng Lächerung an alle Länner. 22: 5 Déi, déi no bei lech sinn, an déi, déi wäit ewech sinn, laachen dech, verontreinegt am Numm an a groussen Duercherneen. 22 : 6 Kuckt, d'Prënze vun Israel, jee no senger Kraaft, beméien d'Blutt ze verginn. 22: 7 Papp a Mamm hu se an lech veruecht; si hunn de Frieme mat Gewalt an Ärer Mëtt behandelt; déi wesentlech an d'Witfra déi se an dech geplanzt hunn 22: 8 Meng Hellegtum hues de veruecht, a meng Sabbatten hues de verflucht. 22: 9 Verleierer sinn an lech gewiescht fir Blutt ze vergiessen; an op de Bierger hu se an dech giess; si hu béis Saache bei lech gemaach. 22:10 Si hunn d'Nackheet vum Papp an lech entdeckt, an an hinnen hunn se géint déi onrein mat hirer Menstruatioun verletzt. 22:11 Jiddereen huet eng Abominatioun fir d'Fra vu sengem Noper gemaach, jiddereen huet seng Schwéierin verdréint, a jiddfereen huet seng Schwëster, d'Duechter vu sengem Papp verletzt.

22:12 Si hunn e Präis op lech kritt fir Blutt ze verginn; du hues Interesse an Usury geholl, an du hues deng Nopere mat Gewalt bedrunn; du hues mech vergiess, seet den Här Gott. 22:13 A kuck, ech hunn an d'Hänn geklappt wéinst Ärer Gier, déi Dir gemaach hutt, a wéinst dem Blutt, dat Dir an der Mëtt vun lech vergoss hutt. 22: 1 4 Wäert Äert Häerz fest? Wäerten Är Hänn staark sinn an deenen Deeg wou ech géint dech handelen? Ech den Här hunn geschwat, a wäert et maachen. 22:15 Ech verspreiden dech ënner den Natiounen, a streiden dech duerch d'Länner; an ech wäert Är Knascht vun lech zerstéieren. 22:16 A vun lech selwer sidd Dir an den Ae vun den Natiounen degradéiert ginn; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 22:17 D'Wuert vum Här ass zu mir komm, a seet: 22:18 Mënschejong, d'Haus vun Israel ass fir mech dreckeg ginn; all si Bronze an Zinn an Eisen a féieren an der Mëtt vum Schmelzhäre; a si sinn zu sëlwer Drëps ginn. 22:19 Dofir seet sou den Här Jahwe: Well Dir all Dreck gi sidd, dofir, kuck, ech sammelen dech matzen a Jerusalem. 22:20 Wéi een deen Sëlwer a Bronze an Eisen a Bläi an Zinn an der Mëtt vum Schmelz versammelt, fir e Feier dran ze brennen fir se ze schmëlzen, sou wäert ech dech a menger Roserei a menger Roserei versammelen, an dech do setzen, a schmelzen. 22:21 Ech sammelen dech zesummen a blosen op dech am Feier vu menger Roserei, an du solls an der Mëtt geschmëlzt ginn. 22:22 Wéi d'Sëlwer an der Mëtt vum Schmelz geschmëlzt gëtt, sou solls de an der Mëtt geschmëlzt ginn; an Dir wësst datt ech, den HÄR, meng Roserei op lech ausgeschott hunn. 22:23 D'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot.

22:24 Mënschejong, sot zu hatt: Dir sidd net e proppert Land, an net mat Reen am Dag vun der Roserei bestroft. 22:25 Et ass eng Verschwörung vun hire Propheten an hirer Mëtt, wéi e brüllende Léiw, deen d'Beute rappt; si hunn d'Séilen ofgerappt, huele Besëtz an Éier, multiplizéieren hir Witfraen an hirer Mëtt. 22:26 Hir kleng Priister verletzen mäi Gesetz a verschmotze meng Hellegtum; tëscht dem Hellegen an dem Profan hu se keen Ënnerscheed gemaach, an och keen Ënnerscheed gemaach tëscht onrein a propper; a si hunn hir Ae vu menge Sabbatte widderholl, an ech gouf an hirer Mëtt verontreinegt. 22:27 Hir Prënzen an hirer Mëtt si wéi Wëllef, déi Kaz räissen, Blutt vergiessen, Séilen ze zerstéieren, fir ongerecht Gewënn. 22:28 A seng Prophéiten iwwerlaascht hinnen mat lockere Bulli, profeterende hinnen Vanity an divining Ligen hinnen, gesot, "Sou seet den Här Gott; a Jehova hat net geschwat. 22:29 D'Leit vum Land hunn Ënnerdréckung benotzt a geklaut, déi verdrësseg an déi Bedierfteg si hu Gewalt gemaach , an den Auslänner hu se ouni Recht ënnerdréckt. 22:30 An ech hunn e Mann tëscht hinnen gesicht fir en Zonk ze maachen an an der Lück viru mir ze stoen, zugonschte vun der Äerd, sou datt ech et net zerstéieren; an ech hunn et net fonnt. 22:31 Dofir hunn ech meng Roserei op hinnen ausgegoss; beim Verbrenne vu menger Roserei hunn ech se verbraucht; Ech hunn hire Wee op hiren eegene Kapp gedréit, seet den Här Yahweh.

EZEQUIEL
Kapitel 23

23: 1 D' Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 23: 2 Mënschejong, et waren zwou Fraen, d'Duechter vun enger Mamm, 23: 3, déi an Egypten hoereiert hunn; an hirer Jugend hu si forniert. Do goufen hir Broscht gepresst, do goufen hir Jongfra Broscht gepresst. 23: 4 A si hunn sech geruff , déi eelst, d'Ahola an hir Schwëster, Aholiba; Si sinn mäin, a si hunn Jongen a Meedercher op d'Welt bruecht. A si goufen genannt: Samaria, Ahola; a Jerusalem, Aholiba. 23: 5 An d'Ahola huet Zucht gemaach a wärend a menger Kraaft; an hie verléift sech mat senge Liebhaber d' Syrer, sengen Noperen, 23: 6 verkleed a purpurrot, Gouverneuren a Kapitänen, all déi wënschenswäert jonk Männer, Päerd, déi zu Päerd gaange sinn. 23: 7 An hien huet mat hinnen de Schouss gespillt, mat all de gewielte vun de Jongen vun den Assyrer, a mat all deenen, mat deenen hie sech verléift huet; Hie gouf mat all hiren Idoler verontreinegt. 23: 8 A si huet hir Huren net aus Ägypten verlooss; well si louchen an hirer Jugend bei hir, a si hunn hir Jongfra Broscht zougedréckt an hir Unzucht op hatt ausgegoss. 23: 9 Duerfir hunn ech hatt an d'Hänn vun hire Liebhaber iwwerginn, an d'Hänn vun de Kanner vun den Assyrer, mat deenen hatt verléift war. 23:10 Si hunn hir Plakegkeet opgedeckt, hunn hir Jongen a Meedercher geholl an si mam Schwäert ëmbruecht; a si gouf berühmt bei de Fraen, well an hir hunn se eng Lektioun gemaach. 23:11 A seng Schwëster Aholiba huet et gesinn, a war méi verréckt vu Loscht wéi si; a seng Huren ware méi wéi seng Schwësteren.

23:12 Hien ass verléift mat de Jongen vun den Assyrer, sengen Noperen, Gouverneuren a Kapitänen, verkleed mat schéine Kleeder a Waffen, Reider op Päerd, all vun hinnen begeeschterte jonke Männer. 23:13 An ech hu gesinn, datt et verontreinegt gouf; dee selwechte Wee war hiren. 23:14 A si huet hir Huren erhéicht; fir wann hien Männer op der Mauer gemoolt gesinn huet, Biller vun de Chaldeeër a Faarf gemoolt, 23:15 un de Lende mat Saddelen ëmgi ginn, a faarweg Tiaren op de Käpp, déi all d'Aussoe vu Kapitän hunn, sou wéi d'Männer vu Babylon , vu Chaldea, dem Land vu senger Gebuert, 23:16 verléift mat hinnen op den éischte Bléck, a schéckt Messenger hinnen an d'Land vun de Chaldäer. 23:17 D'Männer vu Babylon koumen op hir op hirem Liebesbett an hunn hir verschmotzt, a si gouf och mat hinne verschmotzt, an hir Séil war mat hinnen sat. 23:18 Si huet hir Hoere verroden an hir Plakegkeet entdeckt, fir déi meng Séil hir midd ginn ass, well meng Séil scho vun hirer Schwëster midd war. 23:19 Si huet hir Hoere souguer multiplizéiert an un d'Deeg vun hirer Jugend erënnert, an deenen ech an der Ägypterin hoere gemaach hunn . 23:20 An hie verléift mat senge ruffians, deenen hir Lust ass wéi Roserei vun leselen, an hir Flux ass wéi de Flux vum Päerd. 23:21 Sou hutt Dir d'Lust vun Ärer Jugend erënnert, wann d'Ägypter Är Broscht, d'Broscht vun Ärer Jugend, kompriméieren. 23:22 Duerfir, Oholiba, sou seet den Här Gott: Kuckt, ech wäert Är Liebhaber géint dech opstoen, vun deenen Är Séil zefridden ass, an ech wäert se ronderëm dech maachen.

23:23 déi vu Babylon, an all d'Kaldéen, déi vu Pecod, Soa a Coa, an all déi vun Assyrien mat hinnen; covetable jonk Männer, Gouverneuren a Kapitänen, Adelegen a Männer vu renomméierten, déi all op Päerd fueren. 23:24 A Waggonen, Karren, Rieder an eng Villzuel vu Vëlker komme géint dech . Schëlder, Trëttoiren an Helmer déi se géint dech ronderëm setzen; an ech wäert Uerteel virleeën, a si wäerten dech duerch hir Gesetzer beuerteelen. 23:25 An ech wäert meng Jalousie géint dech setzen, a si wäerten et mat Roserei ëmgoen; Är Nues an Oueren ginn ewechgeholl, a wat Dir iwwreg hutt wäert vum Schwert falen. Si huelen Är Jongen an Är Meedercher, an Ären Iwwerreschter gëtt vu Feier verbraucht. 23:26 A si streiden lech vun Äre Kleeder a si huelen all Ornamente vun Ärer Schéinheet ewech. 23:27 An ech wäert Är Loscht vun lech ophalen, an Är Hoer aus dem Land vun Egypten; an Dir wäert Är Aen net méi zu hinnen hiewen, an Dir wäert lech ni méi un Ägypten erënneren. 23:28 Well sou seet den Här Gott: Kuckt, ech ginn lech an d'Hand vun deenen, déi Dir haasst, an d'Hand vun där Är Séil zefridden ass ; 23:29 deen lech mat Haass beschäftegt, an all d'Uebst vun Ärer Aarbecht wäert huelen, a wäert lech plakeg an onbedeckt loossen; an d'Fleckheet vun Ärer Unzucht, an Är Loscht an Är Prostituatioun ginn opgedeckt. 23:30 Dës Saache ginn lech gemaach, well Dir no den Natiounen geformt hutt , mat deenen Dir lech an hiren Idoler verontreinegt hutt. 23:31 Dir sidd um Wee vun Ärer Schwëster getrëppelt; Also ech wäert säi Kelk an Ärer Hand leeën.

23:32 Sou seet den Här Gott: Du solls deng Schwësterbecher drénken, déi eng grouss Kapazitéit huet; d'Natiounen wäerten lech lächerlech maachen an lech lächerlech maachen. 23:33 Dir wäert mat Dronkenheet a Schmerz aus der Coupe vun der Einsamkeet an der Wüst gefüllt ginn, aus der Coupe vun Ärer Schwëster Samaria. 23:34 An du solls et drénken an et auspuffen, a seng Dëppe briechen; an Dir sollt Är Broscht zerräissen, well ech hunn geschwat, seet den Här Gott. 23:35 Dofir seet sou den Här Jahwe: Well Dir mech vergiess hutt a mech hannert Äert Réck geheit hutt, dréit Dir och Är Lust an Är Huren. 23:36 An den Här sot zu mir : Mënschejong, wäert Dir d'Ahola an d'Aholiba net beurteelen, an hir Abominatiounen hinne berichten? 23:37 Fir si hunn Ehebriecher gemaach, an et ass Blutt op hiren Hänn, a si hunn Hoer mat hiren Idoler gemaach; an och hir Kanner, déi mir op d'Welt bruecht hunn, hu se duerch d'Feier gemaach a verbrannt se. 23:38 Awer dat hunn se mir gemaach: si hunn deen Dag meng Hellegtum veraarmt, a meng Sabbatte verdaacht. 23:39 Well se hir Kanner un hir Idoler geaffert hunn, sinn se deeselwechten Dag a mengem Hellegtum erakomm fir se ze verontreinegen; a kuck, sou hunn se an der Mëtt vu mengem Haus gemaach. 23:40 Ausserdeem hunn se no Männer geschéckt fir vu wäitem ze kommen, op déi e Messenger geschéckt gi war, a kuck, si koumen; a fir hir hutt Dir gewäsch, an Är Ae gemoolt, an lech mat Ornamente verschéinert; 23:41 an Dir souz op engem wonnerschéinen Dais, an en Dësch war viru him virbereet ginn, an Dir hutt mäi Wierfel a mäi Ueleg gesat.

23:42 An eng Begleederstëmm gouf an hir héieren, déi hir Freed gemaach huet; A mat de Männer vum normale Vollek goufen d'Sabeer aus der Wüst bruecht, a si hunn Armbänner op hir Hänn geluecht, a schéi Krounen op de Kapp. 23:43 An ech hu gesot iwwer déi al Fra am Ehebriecher: Wäerten se nach ëmmer Hoer mat hir maachen, a si mat hinnen? 23:44 Fir si si bei hir komm wéi een, deen zu engem Schlapp kënnt; doduerch koume si zu Ahola an Aholiba, verduerwe Fraen. 23:45 Dofir riichte Gerechteg Männer se duerch d'Gesetz vun de Frauen an duerch d'Gesetz vun deenen, déi Blutt verginn; well si sinn Ehebriecher, a Blutt ass op hiren Hänn. 23:46 Wéinst deem wat den Här Jahwe gesot huet : Ech wäert Truppe géint si opstelle loossen, ech wäert hinnen zu Duercherneen an lwwerfall liwweren, 23:47 an d'Mobber sténken se a stiechen se mat hire Schwerter; Si wäerten hir Jongen an hir Meedercher ëmbréngen, an hir Haiser wäerte mam Feier brennen. 23:48 An ech wäert d'Loscht vun der Äerd ophalen , an all Frae chastiseieren an net no Ärem Schlecht maachen. 23:49 A si wäerten Är Béisheet op lech leeën, an Dir bezuelt d'Sënne vun Ärer Götendéngscht; an Dir wësst datt ech den Här Gott sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 24

24: 1 D'Wuert vum Här koum am néngte Joer, am zéngte Mount, op den zéngten Dag vum Mount zu mir, a sot: 24: 2 Mënschejong, schreift den Datum vun dësem Dag; de Kinnek vu Babylon huet haut den Dag Jerusalem belagert. 24: 3 A schwätzt an engem Gläichnes zum rebelleschen Haus, a sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Setzt en Dëppen, leet en, a schéisst och Waasser dran; 24: 4 sammelt hien seng Stécker Fleesch dran; all gutt Stécker, Been an zréck; fëllt et mat gewielte Schanken. 24: 5 Huelt e gewielt Schof, an och d'Been drënner Liicht; bréngt e gudde Kach; kacht och seng Schanken dran. 24: 6 Well sou seet den HÄR Gott: Wee der Stad vum Blutt, dem verrosten Dëppen, deem säi Rascht net ewechgeholl gouf! Duerch seng Stécker, duerch seng Stécker eraushuelen, ouni Gléck drop ze werfen. 24: 7 Fir hir Blutt ass an hirer Mëtt; op engem geglättte Steen huet en et gegoss; Hien huet et net op de Buedem gegoss fir datt et mat Stëbs bedeckt ass. 24: 8 Duerfir hunn ech Roserei gemaach fir ze rächen, ech wäert säi Blutt op den haarde Steen leeën, sou datt et net ofgedeckt gëtt. 24: 9 Dofir seet sou den Här Gott: Wee der Stad vum Blutt! Fir ech wäert och e grousst Freed maachen, 24:10 d'Holz multiplizéieren, an d'Feier beliichten fir d'Fleesch ze verbrauchen an d'Zooss ze maachen; an d'Schanken ginn verbrannt. 24:11 Nodeems de eidelen Dëppen op seng Kuelen gesat huet, fir datt et erhëtzt gëtt, a säi Buedem verbrannt ass, a säi Knascht kann dra schmëlzen, a säi Rascht ka verbraucht ginn. 24:12 A vergeblecht huet si sech midd gemaach, an hir vill Rust koum net aus hir eraus. Nëmmen am Feier wäert säi Rascht verbraucht ginn.

24:13 An Ärer knaschteg Loscht solls de leiden, well ech hunn dech gebotzt, an du hues dech net vun dengem Dreck gebotzt; du wäerts dech ni méi botzen, bis ech meng Roserei op dech läschen. 24:14 Ech den Här hunn geschwat; Et wäert kommen, an ech wäert. Ech ginn net zréck, ech wäert och net Barmhäerzegkeet hunn, an ech wäert och net ëmkéieren; no Äre Weeër an Äre Wierker wäerten se lech riichten, seet den Här Gott.

24:15 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 24:16 Mënschejong, kuck, ech huelen op eemol d'Freed vun Ären Aen ewech; net jäizen, oder kräischen, oder lafen Är Tréinen. 24:17 Ënnerdréckt Äert Suckelen, trauert net de Stierfchen; bindelt Ären Turban iwwer lech, a gitt Är Schong op d'Féiss, a bedeckt lech net mat engem Schal, oder ësst Trauerbrout. 24:18 Ech hunn de Leit de Moie geschwat, an den Owend ass meng Fra gestuerwen; a moies hunn ech gemaach wéi gesot. 24:19 An d'Leit soten zu mir: Wëlls du eis net léieren wat Dir dës Saache fir eis bedeit? 24:20 An ech hunn zu hinnen gesot: D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 24:21 Sot zum Haus vun Israel: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech beschädegen mäin Hellegtum, d'Herrlechkeet vun Ärer Kraaft , Wonsch vun Ären Aen an d'Freed vun Ärer Séil; an Är Jongen an Är Meedercher, déi Dir verlooss hutt, falen duerch de Schwert. 24:22 An Dir maacht wéi ech gemaach hunn; Dir sollt lech net mat engem Schal bedecken, an och net d'Brout vu Mënschen am Trauer iessen.

24:23 Är Turbanen sollen op Äre Käpp sinn, an Är Schong op Äre Féiss; Dir wäert net traueren oder kräischen, awer Dir wäert verschwenden wéinst Äre Ongerechtegkeeten, an Dir wäert matenee kreien. 24:24 Hesekiel soll dofir en Zeechen fir Iech sinn; no all de Saachen, déi hien gemaach huet oder, wäert Dir maachen; wann dëst geschitt, da wësst Dir datt ech den Här Gott sinn. 24:25 An Dir, Mënschejong, am Dag wou ech vun hinnen hir Kraaft huelen, d'Freed vun hirer Herrlechkeet, d'Freed vun hiren Aen an de Verlaangeren vun hire Séilen, an och hir Jongen an hir Meedercher, 24:26 Dag een deen entkomm ass wäert bei Iech kommen fir d'Noriichten ze bréngen. 24:27 An deem Dag gëtt Äre Mond opgemaach fir mam Flüchtling ze schwätzen, an Dir wäert schwätzen, an Dir wäert net méi sprachlos sinn; an Dir wäert en Zeechen fir si sinn, a si wësse datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 25

25: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 25: 2 Mënschejong, riicht Äert Gesiicht op d'Ammoniten a profeet géint si. 25: 3 An Dir sollt zu den Ammoniten soen: Héiert d'Wuert vum Här Gott. Sou seet den Här Jahwe: Well Dir sot: "Hey, gutt! Wéi mäi Hellegtum verflucht gouf, an d'Land vun Israel verwüst war, an d'Haus vu Juda an d'Gefaangenschaft gefouert gouf; 25: 4 Duerfir, kuck, ech ginn lech als Ierfschaft vun den Orientaler, a si wäerten hir Schofshiert an dech leeën an hir Zelter an lech planzen; si iessen Är Kulturen an drénken Är Mëllech. 25: 5 An ech wäert Rabbah zu enger Wunneng vu Kamelen maachen, an den Ammoniten zu engem Schofsfal; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 25: 6 Well sou seet den Här Gott: Well Dir an d'Hänn geklappt hutt, an de Fouss getraff hutt, an lech an Ärer Séil mat all Ärer Veruechtung fir d'Land Israel gefreet hutt, 25: 7 Dofir, kuck, ech wäert meng Hand géint dech, an ech ginn dech un d'Natioune fir geplëmmt ze ginn; Ech wäert dech vun de Leit ofschneiden an dech aus de Länner zerstéieren; Ech wäert dech ausmaachen, an Dir wësst datt ech Jehova sinn.

25: 8 Sou seet den Här Jahwe: Well de Moab a Seir gesot hunn: Kuckt, d'Haus vu Juda ass wéi all d'Natiounen; 25: 9 Dofir, kuck, ech maachen d'Säit vum Moab op vun de Stied, vu senge Stied déi op der Grenz sinn, déi wënschenswäert Lännereie vu Beth-jesimoth, BaalMeon a Kiriataim.

25:10 fir d'Jongen vum Oste géint D' Jongen vum Ammon; an ech wäert et fir eng Ierfschaft opginn, sou datt et keng Erënnerung méi un d'Ammoniten tëscht den Natioune gëtt. 25:11 Och zu Moab wäert ech Uerteeler maachen, a si wëssen datt ech den Här sinn.

25:12 Sou seet den Här Jahwe: Wéinst deem, wat den E Dom gemaach huet, an d'Haus vu Juda rächen, well si sinn extrem iwwerschratt ginn an hu sech op hinne rächen; 25:13 Dofir seet sou den HÄR Gott: Ech wäert och meng Hand iwwer Edom ausstrecken, an ech wäert Mënsch a Béischt dovun ofschneiden, an ech wäert et futti maachen; vun Teman bis Eden fale se mam Schwert. 25:14 An ech wäert meng Revanche géint den Edom an d'Hänn vu mengem Vollek Israel leeën, a si wäerten zu Edom no menger Roserei a no menger Roserei maachen; a si wësse meng Rache, seet den Här Gott.

25:15 Sou seet den HÄR Jahweh: Wéinst deem wat d'Philistine mat Rache gemaach hunn, wa se sech trotz Geescht rächen a sech duerch al Feindlechkeeten zerstéieren; 25:16 Dofir seet sou den Här: Kuckt, ech strecken meng Hand géint d'Philistine aus, a wäert d'Cereteianer ofschneiden an den Iwwerreschter zerstéieren, deen op der Küst vum Mier bleift. 25:17 An ech wäert grouss rächen op si mat rosen Aussoen; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn, wann ech meng Rache op si maachen.

EZEQUIEL
Kapitel 26

26: 1 Et ass am elfte Joer, um éischten Dag vum Mount geschitt, datt d'Wuert vum Här zu mir koum, a sot: 26: 2 Mënschejong, well de Pneu sot géint Jerusalem, Ea, bon; gebrach ass si, déi d'Paart vun den Natiounen war; hien huet mech ugedréit; Ech wäert voll sinn, a si huet verlooss; 26: 3 Dofir seet sou den Här Gott: Kuckt, ech sinn géint dech, o Pneu, a wäert vill Natiounen géint dech opstelle loossen, sou wéi d'Mier seng Welle opstoe léisst. 26: 4 A si sollten d' Maueren vun Tire ofrappen an hir Tierm briechen ; an ech wäert hatt op säi Stëbs ofschëdden, a loossen hatt wéi e glatte Fiels. 26: 5 Eng Kleederlinn vun Netzer soll an der Mëtt vum Mier sinn, well ech hunn geschwat, seet den Här Gott; an et gëtt vun den Natiounen geplëmmt. 26: 6 A seng Meedercher, déi am Feld sinn, gi vum Schwäert ëmbruecht; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn. 26: 7 Fir sou seet den Här Gott: Kuckt, aus dem Norden bréngen ech géint den Tire Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, Kinnek vu Kinneken, mat Päerd a Ween a Reider, an Truppen a ville Leit. 26: 8 Hien wäert Är Meedercher, déi am Feld mam Schwert sinn, ëmbréngen, a wäert Belagerungstierm géint dech setzen, a wäert eng Festung géint dech bauen, an e Schëld géint dech etabléieren. 26: 9 An hie wäert batter Widder géint dech stellen, géint Är Maueren an zerstéiert Är Tierm mat Axen. 2 6:10 Vun der Villzuel vun hire Päerd wäert hire Stëbs dech decken; Mat dem Brüll vu senger Kavallerie a Rieder a Kutschen, rëselen Är Maueren, wann hien an Är Paarte erakënnt wéi duerch d'Paarte vun enger zerstéierter Stad.

26:11 Mat den Hënn vu senge Päerd wäert hien all Är Stroossen trëppelen; Hien wäert Är Leit mam Rand vum Schwert ëmbréngen, an Är mächteg Saile falen op de Buedem. 26:12 A si wäerten Äre Räichtum klauen an Är Wuer plënneren; si wäerten Är Maueren zerstéieren, an Är wäertvoll Haiser wäerten se zerstéieren; a si wäerten Är Steng an Är verréckt Ära an Äert Stëbs an d'Mëtt vum Waasser setzen. 26:13 An ech wäert de Kaméidi vun Äre Lidder ophalen, an de Sound vun Ärem Zidder gëtt net méi héieren. 26:14 An ech maachen dech wéi e glatte Fiels; Dir wäert e Kleederlinn vun Netzer sinn, an Dir wäert ni méi gebaut ginn; well ech den Här hunn geschwat, seet den Här Gott. 26:15 Sou seet den HÄR Gott zu Tyrus: Sille net d'Uferen am Kaméidi vun Ärem Fall falen, wann déi Blesséiert kräischen, wann d'Schluechten an der Mëtt vun lech gemaach gëtt? 26:16 Da kommen all Prënzen vum Mier vun hiren Troun erof an huelen hir Mantel aus a sträifen hir ugestréckt Kleeder un; si wäerten sech mat Terror bekleeden, si wäerten op der Äerd sëtzen, a si zidderen zu all Moment, a si wäerten iwwerrascht iwwer dech. 26:17 A si sollten e Klaag iwwer lech opriichten a soen zu lech: Wéi sidd Dir ëmkomm, Populéiert vu Mënschen aus dem Mier, eng Stad déi gelueft gouf, déi staark am Mier war, et a seng Awunner, déi den Terror getraff hunn an all déi ëmginn? 26:18 Elo d'Insele rëselen am Dag vun Ärem Fall; jo, d'Inselen, déi am Mier sinn, ginn vun Ärem Enn Angscht . 26:19 Well sou seet den Här GOD: Ech wäert dech zu enger verwüster Stad maachen, wéi Stied déi net bewunnt sinn; Ech bréngen d'Déift iwwer dech op, a vill Waasser bedecken dech.

26:20 An ech bréngen dech mat deenen erof, déi an d'Graf ginn , mat de Vëlker vun anere Joerhonnerte, an ech wäert dech an d'Tiefe vun der Äerd setzen, wéi déi al Wüst, mat deenen, déi an d'Graf ginn, sou datt Dir ni méi populéiert gëtt; an ech ginn Herrlechkeet am Land vun de Liewenden. 26:21 Ech wäert dech zu engem Angscht maachen , an Dir wäert ophalen ze sinn; Dir wäert gesicht a wäert ni erëm fonnt ginn, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 27

27: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir, a sot: 27: 2 Du, Mënschejong, reest eng Klam iwwer Tyrus. 27: 3 Du solls zu Tyrus soen, deen um Mier sëtzt, dee mat de Vëlker vu ville Uferen Handel: Sou seet den Här Gott: Tire, Dir hutt gesot, ech si perfekt schéin. 27: 4 Am Häerz vun de Mierer sinn Är Grenzen; déi, déi dech gebaut hunn, hunn Är Schéinheet ofgeschloss. 27: 5 Vu Bichebam vum Senirbierg hu se lech dat ganzt Holz gemaach; Si hunn Zeder aus dem Libanon geholl fir äre Mast ze maachen. 27: 6 Vun den Eechele vum Basan hu se Äert Réi gemaach; Är Pinienbänke vun der Ufer vu Quitim, mat Elfebeen encrustéiert. 27: 7 Äert Rideau gouf mat feine Lengen aus Ägypten bestickt, fir als Är Käerz ze déngen; vu blo a purpur vun der Ufer vum Elisa war Äre Pavillon. 27: 8 D'Awunner vu Sidon an Arvad waren Är Rudder; t eis Weise Männer, O Reifen, si waren an dir; si waren Är Piloten. 27: 9 Déi Eelst vu Gebal a seng qualifizéiert Aarbechter hunn Är Gelenker ugeschmiert; all d'Schëffer vum Mier an hir Rudder koumen bei lech fir ze verhandelen, fir un Ärem Geschäft deelzehuelen. 27: 1 0 Perser an déi vu Lud a Fut waren Är Krichsmänner an Ärer Arméi; Schëlder an Helmer hänken un lech; si hunn lech Är Pruecht ginn. 27:11 An d'Jonge vum Arvad mat Ärer Arméi stoungen op Äre Maueren ronderëm, an de Gammaiden op Ären Tierm; seng Schëlder hänke ronderëm déng Maueren; si hunn Är Schéinheet ofgeschloss. 27:12 Tarsis huet mat lech gehandelt fir den Iwwerfloss vun all Äre Räichtum; mat Sëlwer, Eisen, Zinn a Bläi huet hien an Äre Foiren gehandelt.

27:13 Javan, Tubal a Mesec hunn och mat Iech gehandelt; mat Männer a mat Bronzen Geschir hu se op Äre Foiren gehandelt. 27:14 Déi aus dem Haus vun Togarma, mat Päerd a Krichspäerd a Maulen, gehandelt op Ärem Maart. 27:15 D'Jongen vum Dedan hu mat Iech gehandelt; vill Küste hu Wueren aus Ärer Hand geholl; Elfenbein an ebony Zännbänner hunn si Iech fir hir Bezuelunge ginn. 27:16 Edom huet mat Iech gehandelt wéinst der Villzuel vun Äre Produkter; mat Pärelen, violett, gebroderte Kleeder, fein Bettwäsch, Korallen a Rubin koum si op Är Foiren. 27:17 Juda an d'Land Isr hunn mat Iech gehandelt; mat Minit a Panag Weess, Hunneg, Ueleg an Harz hu se an Ären Mäert gehandelt. 27:18 Damaskus huet mat Iech gehandelt fir Är vill Produkter, fir den Iwwerfloss vun all Räichtum; mam Helbón Wäin a Wäisswoll hu se ausgehandelt. 27:19 Och den Dan an de Wanderer Javan sinn op Är Foiren komm fir an Ärem Maart mat Schmëdd, destilléiert Myrrhe an aromatesche Staang ze handelen. 27:20 Dedan gehandelt mat Iech mat wäertvollem Stoffduch. 27:21 Arabien an all Prënzen vum Cedar hu mat Iech gehandelt a Lämmercher a Widder a Geessen; an dëse Saache waren Är Händler. 27:22 D'Händler vu Sheba a Raama waren och Är Händler; mat dem Haapt vun all Gewierzer, an all Edelsteieren, a Gold, si koumen op Är Foiren. 27: 23 Haran, Cane, Eden, d'Händler vu Sheba, Assyrien a Chilmad, hunn Iech agestallt. 27:24 Dës Händler vun Iech hu mat Iech a verschiddene Saachen gehandelt; a Kleeder vu Blo a Broderien, an a Këschte mat kostbare Kleeder, mat Schnouer gebonnen an an Zederholz.

27:25 D'Schëffer vun Tarsis ware wéi Är Roulotten déi Är Wuer bruecht hunn; Sou sidd Dir opulent ginn, Dir multiplizéiert staark an der Mëtt vun de Mierer. 27:26 Är Rudder hunn Iech a ville Waasser ageschloen; den Ostwand huet dech matzen am Mier gebrach . 27:27 Äre Räichtum, Är Wueren, Äre Verkéier, Är Rudder, Är Piloten, Är Kettler an d'Agente vun Ärem Geschäft, an all Är Krichsmänner, déi an Iech sinn, mat all Ärer Firma, déi an der Mëtt vun Iech ass. si falen an der Mëtt vun de Mierer um Dag vun Ärem Fall. 27:28 Beim Kaméidi vun de Stëmme vun Äre Matrousen wackele sech d'Uferen. 27:29 All déi, déi en Ouer huelen, komme vun hire Schëffer erof; Rudder an all d'Pilote vum Mier bleiwen u Land, 27:30 a loossen hir Stëmm iwwer Iech héieren, a kräischen kräischen, a werfen de Stëbs op hir Käpp a rullen an Äschen. 27:31 Äert Hoer wäert fir Iech geschloen ginn, si gi mat Sackkleed a si traueren ëm Iech bittert Lament, mat Bitterheet vu Séil. 27:32 A si sollten e Klaag iwwer Iech leeën an hire Klameren a kloen iwwer Iech a soen: Wien ass wéi Tyrus, wéi déi zerstéiert an der Mëtt vum Mier? 27:33 Wann Är Wueren d'Schëffer verlooss hunn, hutt Dir vill Leit zefridden; Dir hutt d'Kinneke vun der Äerd mat der Villzuel vun Ärem Räichtum an Ärem Commerce beräichert. 27:34 An der Zäit wou Dir vun de Mierer an den Déifte vum Waasser gebrach ass, fällt Äre Commerce an all Är Firma an der Mëtt vun Iech. 27:35 All d'Awunner vun de Küstlands wonneren Iech, an hir Kinneke beweegen aus Angscht; si wäerten hir Gesiichter änneren. 27:36 D'Händler an de Stied wäerte géint dech sisselen; Dir wäert Angscht ginn, an Dir wäert ophalen fir ëmmer ze sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 28

28 : 1 D'Wuert vum Här ass zu mir komm, seet: 28: 2 Mënschejong, sot dem Prënz vun Tyrus: Sou seet den Här Gott: Well Äert Häerz erhuewen ass, an Dir sot: Ech sinn e Gott, um Troun vu Gott sëtzen ech an der Mëtt vun de Mierer (sidd Dir Mënsch an net Gott), an Dir hutt Äert Häerz als Häerz vu Gott gesat; 28: 3 kuck, Dir sidd méi schlau wéi den Daniel; et gëtt kee Geheimnis dat fir lech verstoppt ass. 28: 4 Duerch Är Wäisheet a Virsiicht hutt Dir Räichtum ugesammelt, an hutt Gold a Sëlwer an Äre Schätz kritt. 28 : 5 Duerch d'Gréisst vun Ärer Wäisheet an Ärem Astellung hutt Dir Är Räichtum multiplizéiert; a wéinst Ärem Räichtum ass Äert Häerz opgehuewen. 28: 6 Dofir seet sou den HÄR Gott: Well Dir Äert Häerz als Häerz vu Gott gesat hutt, 28: 7 Duerfir, kuck, ech bréngen lech Friemer op, déi Mächteg vun den Natiounen, déi hir Schwerter géint den Schéinheet vun Ärer Wäisheet, a si flecken Är Pruecht. 28: 8 Si bréngen dech erof an d'Graf, an Dir stierft mam Doud vun deenen, déi an der Mëtt vum Mier stierwen . 28: 9 Wëllt Dir virun deem schwätzen deen lech ëmbréngt a seet: Ech sinn Gott? Dir, Mënsch sidd, an net Gott, an der Hand vun Ärem Schluechter. 28:10 Vum Doud vun den Onbeschniddenen, stierft Dir vun der Hand vun Auslänner; well ech hunn geschwat, seet den Här Gott. 28:11 Ech hunn d'Wuert vum Här zu mir net gesinn a gesot: 28:12 Mënschejong, hefft e Klaag iwwer de Kinnek vun Tyrus a sot zu him: Sou seet den Här Gott: Dir waart de Sigel vun der Perfektioun, voller Wäisheet a fäerdeg an der Schéinheet.

28:13 Dir waart zu Eden, am Gaart vu Gott ; Är Kleedung gouf aus all kostbare Steen gemaach; vu Cornerin, Topaz, Jaspis, Chrysolit, Beryl an Onyx; aus Saphir, Carbuncle, Smaragd a Gold; d'Schéinheet vun Ären Tambourinen a Fluiten goufen den Dag vun Ärer Kreatioun fir lech virbereet. 28:14 Dir, groussen Cherub, Protecteur, ech hunn lech op den hellege Bierg vu Gott gesat, do waart Dir ; matzen de Steng vum Feier, déi Dir getrëppelt sidd. 28:15 Dir sidd perfekt op all Är Weeër vum Dag wou Dir erschaf sidd bis Ongerechtegkeet an lech fonnt gouf. 28:16 Wéinst der Villzuel vun Ärem Astellung sidd Dir mat Ongerechtegkeet gefëllt a gesënnegt; also ech werfen dech aus dem Bierg vu Gott a werfen dech aus de Feiersteine, o Schutzscherub. 28:17 Äert Häerz ass opgeriicht wéinst Ärer Schéinheet, Dir hutt Är Wäisheet wéinst Ärer Glanz korrupt ; Ech werfen dech op de Buedem; Ech wäert dech virun de Kinneke stellen, fir datt se dech kucken. 28:18 Mat der Villzuel vun Ären Ongerechtegkeeten a mat der Ongerechtegkeet vun Äre Kontrakter hutt Dir Äert Hellegtum verwinnt; Also hunn ech Feier aus Ärem Mëtt gezunn , wat dech verbraucht huet, an ech hunn dech op d'Äerd geluecht an den Ae vun all deenen, déi dech kucken. 28:19 All déi Vëlker, déi dech woussten, wäerten dech wonneren; Dir wäert fäerten, a fir ëmmer wäert Dir ophalen ze sinn.

28:20 D' Wuert vum Här koum zu mir a sot: 28:21 Mënschejong , dréi däi Gesiicht Richtung Sidon a profezéiert géint hatt.

28:22 a sot: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech sinn géint dech. O Sidon, an an der Mëtt vun lech wäert ech verherrlecht ginn; a si wäerte wëssen datt ech den Här sinn, wann ech Uerteeler iwwer hatt maachen an mech an hatt hellegen. 28:23 Ech wäert Pestilenz a Blutt op hir an hire Stroossen schécken, a si falen ëmbruecht an hir, mat engem Schwert géint hatt op all Säit; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn. 28:24 An net méi soll d'Haus vun Israel e stechend Dorn sinn, an och keen Dorn, dee Péng verursaacht, an der Mëtt vun deenen, déi et ëmginn an et verachten; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn. 28:25 Sou seet den Här Gott: Wann ech d'Haus vun Israel sammelen aus de Vëlker, ënner deenen et verstreet ass , da wäert ech mech selwer an hinnen an den Ae vun den Natiounen hellegen, a si wäerten an hirem Land wunnen, wat ech mir ginn hunn. Dénger Jacob. 28:26 A si wäerten an et sécher wunnen, a bauen Haiser, a Planzen Wéngerten, a liewen a Sécherheet, wann ech Uerteeler ausféieren iwwer all déi, déi se ronderëm se verwinnt; a si wäerte wëssen datt ech den Här hire Gott sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 29

29: 1 Am zéngte Joer, am zéngten Mount, um zwieleften Dag vum Mount, koum d'Wuert vum Här zu mir a sot: 29: 2 Mënschejong, riicht Äert Gesiicht géint de Farao Kinnek vun Ägypten a profetéiert géint hien a géint ganz Ägypten. 29: 3 Schwätzt a sot: Sou seet den Här Gott : Kuckt, ech sinn géint dech, de Farao Kinnek vun Egypten, de groussen Draach, dee matzen a senge Flëss läit, dee sot: Den Nil ass mäin, well ech sinn et. Ech hu gemaach. 29: 4 Duerfir wäert ech Hénger an de Kiefer leeën, an de Fësch vun denge Flëss an deng Schuelen pechen, an ech bréngen dech aus der Mëtt vun denge Flëss, an all d'Fësch vun denge Flëss hale sech un deng Schuelen. 29: 5 An ech loossen dech an all d'Fësch an denge Flëss an der Wüst; Dir wäert op d'Gesiicht vum Feld falen; Dir wäert net gesammelt ginn, an och net gesammelt ginn; Ech hunn lech fir d'Déieren vun der Äerd an de Villercher vum Himmel giess. 29: 6 An all d'Awunner vun Ägypten solle wëssen datt ech Jehova sinn, well si waren e Staf vun der Riet am Haus vun Israel. 29: 7 Wéi se dech an d'Hand geholl hunn, hues du gebrach an hir ganz Schëller gebrach; a wéi se op dech gestäipt hunn, hues de gebrach an hir Lende ganz gebrach. 29: 8 Dofir seet sou den Här Gott: Kuckt, ech bréngen e Schwert géint dech, a wäert de Mënsch an d'Déier vun dir ofschneiden. 29: 9 An d'Land vun Ägypten soll futti ginn an entlooss ginn, a si wäerte wëssen datt ech den Här sinn; well hie sot: Den Nil ass mäin, an ech hunn et gemaach.

29:10 Dofir, kuck, ech sinn géint dech a géint Är Flëss; an ech wäert d'Land vun Egypten zu enger Wüst maachen, an der Wüst vun der Wüst, vu Migdol op Sevene, bis op d'Grenz vun Äthiopien . 29:11 Keen Fouss vum Mënsch däerf driwwer goen, an och kee Fouss vum Déier wäert driwwer goen, an et soll och net véierzeg Joer bewunnt sinn. 29:12 An ech wäert d'Land vun Ägypten zu enger Wüst ënner de verwüstene Länner maachen, a seng Stied ënner de zerstéierte Stied solle fir véierzeg Joer verwüst sinn ; an ech wäert Ägypten ënnert d'Natioune verdeelen, a verstreet et duerch d'Länner. 29:13 Well sou seet den Här Gott: Um Enn vu véierzeg Joer sammelen ech Ägypten aus de Vëlker, ënner deenen se verspreet sinn; 29:14 an ech wäert zréckgoen fir d'Gefaange vun Ägypten ze bréngen, an ech wäert se an d'Land vun Pattros bréngen, an d'Land vun hirem Urspronk; an do wäerte se e veruechtlecht Räich sinn. 29:15 Am Verglach mat den anere Kinnekräicher wäert et bescheiden sinn; et wäert ni méi iwwer d'Natiounen opstoen; well ech se erofsetzen, sou datt se net méi d'Herrschaft iwwer d'Natiounen hunn. 29:16 An et wäert net méi eng zouverléisseg Ënnerstëtzung fir d'Haus vun Israel sinn, fir se un d'Sënn ze erënneren, no hinnen ze kucken; a si wäerte wëssen datt ech den Här Gott sinn. 29:17 An et ass am zwanzegjärege siwente Joer am éischte Mount, um éischten Dag vum Mount geschitt, datt d'Wuert vum Här zu mir koum a sot.

29:18 Mënschejong, den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon huet seng Arméi schwéier gemaach géint Geheit. All Kapp war kaal, an all Réck ass geflunn; a weder fir hien nach fir seng Arméi gouf et vun Tire bezuelt fir de Service deen hie géint hatt gemaach huet. 29:19 Dofir seet sou den Här Gott; Kuckt, ech ginn dem Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon, dem Land vun Egypten; an hie wäert hire Räichtum huelen, a sammele säi Raum, a rappe Räich, an et wäert fir seng Arméi bezuelt ginn. 29:20 Fir seng Aarbecht mat deem hie géint hir zerwéiert, hunn ech him d'Land vun Egypten ginn; well se fir mech geschafft hunn, seet den Här Gott. 29:21 Zu där Zäit wäert ech d'Kraaft vum Haus vun Israel opbréngen. An ech wäert Äre Mond an hirer Mëtt opmaachen, a si wëssen datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 30

30: 1 D'Wuert vum Här ass zu mir komm a seet: 30: 2 Mënschejong, profezeit a sot: Sou seet den Här Gott : Wail, Wee bis deen Dag! 30: 3 Fir den Dag ass no, den Dag vum Här ass no; Et wäert e bewölkten Dag sinn, en Dag vu Strof fir d'Natiounen. 30: 4 An de Schwert wäert an Ägypten kommen, an et gëtt Angscht an Äthiopien, wann déi Blesséiert an Ägypten falen ; a si wäerten hire Räichtum huelen, an hir Fundamenter ginn zerstéiert. 30: 5 Äthiopien, Fut, Lud, ganz Arabien, Libyen an d'Kanner vun den alliéierte Länner fale mat hinnen um Rand vum Schwert. 30: 6 Sou seet den HÄR: Déi, déi Egypten oprechterhalen, falen an de Stolz vun hirer Kraaft fällt; vu Migdol op Sevene fale se op hien um Rand vum Schwert, seet den Här Gott. 30: 7 A si sollten entlooss ginn tëscht de verwüstene Länner, an hir Stied sollten ënner de verwüstene Stied sinn. 30: 8 A si wësse datt ech an den Här sinn, wann ech Ägypten a Feier setzen, an all hir Helfer gebrach sinn. 30: 9 Zu där Zäit ginn d'Botschafter vu viru mir a Schëffer eraus, fir dat onverdächtegt Äthiopien ze erschrecken, a si wäerten erstaunt sinn wéi am Dag vun Egypten; well hei kënnt et. 3 0:10 Sou seet den Här Gott: Ech wäert de Räichtum vun Ägypten duerch d'Hand vum Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon zerstéieren. 30:11 Hien, a mat him säi Vollek, de stäerksten vun den Natiounen, ginn bruecht fir d'Äerd ze zerstéieren; a si wäerten hir Schwäerter géint Ägypten zéien , a fëllen d'Land mat den Doudegen. 30:12 An ech wäert d'Flëss dréchen a ginn d'Land an d'Hänn vun de Béisen, an duerch d'Hand vun den Auslänner wäert ech d'Land an alles dran zerstéieren. Ech den Här hunn geschwat.

30:13 Sou seet den Här Jahwe: Ech wäert d'Biller och zerstéieren an d'Idoler vu Memphis zerstéieren; an et gëtt kee Prënz méi aus dem Land vun Egypten, an am Land vun Egypten wäert ech Angscht maachen. 30:14 Ech wäert Patros verfléien, an ech wäert Zoan a Brand setzen, an ech wäert Uerteeler an Theben ausféieren. 30:15 An ech wäert meng Roserei iwwer d'Sin, d'Héichbuerg vun Egypten , ausgoen an déi vill Theben zerstéieren. 30:16 An ech wäert Feier an Ägypten setzen; D'Sënn wäert grouss Péng hunn, an Theben ginn zerstéiert, an Memphis wäert kontinuéierlech Angscht hunn. 30:17 Déi jonk Männer vun Aven a Pibeset falen um Rand vum Schwert, an d'Frae ginn a Gefaangenschaft . 30:18 An zu Taphnes ass den Dag däischter, wann ech d'Kraaft vun Ägypten do briechen, an de Stolz vun hir kéint an hir ophalen; Däischtert wäert hatt bedecken, an d'Awunner vun hiren Dierfer wäerten a Gefaangenschaft goen. 30:19 Also wäert ech Uerteeler an Ägypten maachen, a si wësse datt ech de Jehova sinn. 30:20 An et war am eelefte Joer, am éischte Mount, um siwenten Dag vum Mount, datt d'Wuert vum Här zu mir koum a sot: 30:21 Mënschejong, ech hunn den Aarm vum Farao Kinnek vun Egypten gebrach; a kuck, et gouf net verbannt duerch Medikamenter drop ze setzen, nach duerch e Gürtel drop ze setzen fir se ze bannen, fir se ze stäerken, sou datt et de Schwert hale kann. 30:22 Dofir seet sou den Här Gott: Hei sinn ech géint de Farao Kinnek vun Egypten, an ech wäert seng Äerm briechen, déi staark an déi gebrach, an de Schwert aus senger Hand fale loossen.

30:23 An ech wäert d'Ägypter ënner den Natiounen verstreet a se duerch d'Lännereien ausstäichen. 30:24 An ech wäert d'Waffen vum Kinnek vu Babylon stäerken, a mäi Schwert an seng Hand leeën; awer ech wäert d'Arme vum Pharao briechen, a virdru wäert hie mat dem Gejäiz vun engem stierflech blesséierte Mann kreien. 30:25 Also wäert ech d'Waffen vum Kinnek vu Babylon stäerken, an d'Waffen vum Pharao falen; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn, wann ech mäi Schwert an d'Hand vum Kinnek vu Babylon leeën, an hie streckt et aus géint d'Land Egypten. 30:26 An ech wäert d'Ägypter ënnert d'Natiounen verspreeden a se duerch d'Lännere verstreet; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 31

31: 1 An et ass am elfte Joer, am drëtte Mount, um éischten Dag vum Mount geschitt, datt d'Wuert vum Här zu mir koum, seet: 31: 2 Mënschejong, sot dem Farao Kinnek vun Egypten a sengem Vollek: Mat wiem hutt Dir lech selwer verglach an Ärer Gréisst? 31: 3 Kuckt, den assyreschen Zeder war am Libanon, vu schéine Branchen, vu üppige Branchen a vu grousser Héicht, a seng Kroun war tëscht dichte Branchen. 31: 4 D'Waasser huet et opgeriicht, d'Tief huet et héich gemaach; seng Flëss lafe ronderëm de Fouss, an un all d'Beem vum Feld huet et seng Stréimunge geschéckt. 31: 5 Dofir huet seng Héicht sech iwwer all d'Beem vum Feld gestiermt, a seng Branchen hunn sech multiplizéiert, a wéinst de ville Waasser goufe seng Branchen, déi hie geworf huet, ausgestreckt. 31: 6 A senge Branchen hunn all Villercher vum Himmel hir Näschter gemaach, an ënner senge Branchen hunn all d'Déiere vum Feld gebuer, a vill Natiounen hunn a sengem Schiet gewunnt. 31: 7 Also gouf et schéin a senger Gréisst gemaach, an der Längt vu senge Branchen; well seng Wuerzel vu ville Waasser war. 31: 8 D'Zederer hunn et net am Gaart vu Gott bedeckt; Bichebam war net ähnlech wéi seng Branchen, an och keng Kastanienbeem ähnlech wéi seng Branchen; kee Bam am Gaart vu Gott war wéi hien a senger Schéinheet. 31: 9 Ech hunn et schéin gemaach mat der Villzuel vu senge Branchen; an all d'Beem vun Eden, déi am Gaart vu Gott waren, waren neidesch op hien. 31:10 Dofir seet sou den HÄR Gott: Well hien an der Héicht erhuewen ass, a seng Spëtzt tëscht dichtege Branchen opgehuewen huet , ass säin Häerz mat senger Héicht opgestan.

31:11 ginn ech hien an d'Hänn vun de Mächtege vun der Natiounen, déi him sécher no sengem Béise behandelen. Ech hunn et verworf. 31:12 An Auslänner sollen et zerstéieren, déi mächteg Natiounen , an et ofstierzen; Seng Branchen falen op d'Bierger an an all d'Däller, a seng Branchen ginn duerch all Stréimunge vun der Äerd gebrach; an all d'Leit vun der Äerd gi vu sengem Schiet fort a verloossen et. 31:13 All Villercher vum Himmel wunnen op senger Ruin , an all d'Déieren vum Feld wunnen op senge Branchen, 31:14 sou datt net all d'Beem, déi duerch d'Waasser wuessen, an hirer Héicht ervirhiewen, an och net hir Toppen ënner den Dicken, an och net all déi, déi Waasser drénken, vertrauen op seng Héicht; well all si fir den Doud bestëmmt, déif an der Äerd, tëscht de Mënschejongen, mat deenen, déi an de Gruef ginn. 31:15 Sou seet den Här Jahweh: Deen Dag, wou hien erofgaang ass an d'Schuel, hunn ech Trauer gemaach, d'Déift vun him bedeckt, a seng Flëss gestoppt, an déi vill Waasser goufe gestoppt; Ech hunn de Libanon mat Däischtert fir hien bedeckt, an all d'Beem vum Feld si schwaach. 31:16 Ech hunn d'Natioune geziddert vum Geräisch vu sengem Fall, wéi ech se mat all deenen, déi an d'Graf erofgaange sinn, an d'Sheol bruecht hunn ; an all déi ausgewielte Beem vun Eden, an dat Bescht aus dem Libanon, alles wat Waasser drénken, goufen an der Déift vun der Äerd getréischt. 31:17 Si sinn och mat him erofgaang an d'Sheol, mat deenen, déi vum Schwäert ëmbruecht goufen, déi, déi säin Aarm waren, déi, déi a sengem Schied ënner den Natiounen waren.

31:18 Mat wiem hutt Dir lech esou an der Herrlechkeet an der Gréisst tëscht de Beem vun Eden verglach? Well Dir wäert mat de Beem vun Eden an d'Tiefe vun der Äerd erofgeworf ginn; ënnert den Onbeschniddenen wäert Dir leien, mat den Doudege vum Schwert. Dëst ass de Farao an all säi Vollek, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 32

32: 1 An et koum am zwieleften Joer, am zwieleften Mount, um éischten Dag vum Mount, datt d'Wuert vum Här zu mir koum, a sot: 32: 2 Mënschejong, hieft e Schwéierpunkt géint de Farao Kinnek vun Egypten a sot zu him: E Léiw. vun Natiounen sidd Dir wéi, an Dir sidd wéi den Draach am Mier; well Dir hutt Är Flëss opgedréchent, an d' Waasser mat Äre Féiss muddéiert a seng Uferen getrëppelt. 32: 3 Sou seet den Här Yahweh: Ech verdeele mäi Netz iwwer lech mat enger Versammlung vu ville Leit, a si bréngen lech mat mengem Netz op. 32: 4 An ech loossen dech um Buedem, ech werfen dech op d'Gesiicht vum Feld, an ech wäert all d'Villercher vum Himmel op dech maachen, an ech wäert d'Béischte vun der ganzer Äerd mat lech zefridden stellen. 32: 5 Ech wäert Äert Fleesch op d'Bierger leeën, an d'Däller mat Äre Läichen opfëllen. 32: 6 An ech wäert d'Land Waasser wou Dir schwammen mat Ärem Blutt, och d'Bierger Waasser; an d'Stréimunge gi mat lech gefëllt. 32: 7 A wann ech dech geläscht hunn, wäert ech den Himmel bedecken an hir Stäre verdonkelen; Ech wäert d'Sonn mat Wolleken bedecken, an de Mound wäert säi Liicht net schénge loossen. 32: 8 Ech wäert all hell Stären vum Himmel fir lech verdonkelen, an ech wäert Däischtert op Äert Land setzen, seet den Här Gott. 32: 9 An ech bedaueren d'Häerzer vu ville Vëlker, wann ech Är a Gefaangenschaft tëscht den Natiounen féieren, duerch Lännereien, déi Dir net wosst.

32:10 An ech wäert vill Vëlker vun lech iwwerraschen, an hir Kinneke wäerten e groussen Horror hunn wéinst lech, wann ech mäi Schwert virun hir Gesiichter schénge loossen; an all wäerten an hirem Geescht op all Moment am Dag vun Ärem Fall erschreckt ginn. 32:11 Well sou seet den Här Gott: D'Schwäert vum Kinnek vu Babylon wäert op dech kommen. 32:12 Mat de Schwerter vun de Mächtege bréngen ech Är Leit erof; all si wäerten déi mächteg vun den Natiounen sinn; a si wäerten de Stolz vun Egypten zerstéieren, an hir ganz Vill wäert zerstéiert ginn. 32:13 Ech zerstéieren all hir Béischten aus ville Waasser; net méi soll de Fouss vum Mënsch hinne bedréien, an och den Houf vun engem Béischt mécht hinnen net. 32:14 Da wäert ech hir Waasser ofginn, an hir Flëss als Ueleg lafe loossen, seet den Här Gott. 32:15 Wann hien d'Land vun Ägypten zerstéiert, an d'Land vun all deem, wat dra steet, verdrängt gëtt, wann hien all déi, déi do wunnen, ëmbréngt , da wësse si datt ech den Här sinn. 32:16 Dëst ass déi schwéier, a si soll et sangen; d'Duechter vun den Natiounen sangen et; si traueren iwwer Ägypten an all hir Villen, seet den Här Gott. 32:17 An et koum am zwieleften Joer, op de fofzéngten Dag vum Mount, datt d'Wuert vum Här zu mir koum, seet: 32:18 Mënschejong, bekloen iwwer d'Mass vun Ägypten, an verdeelt hien an d'Duechter vun der mächteg Natiounen, déif an der Äerd, mat deenen, déi an d'Graf ginn. 32:19 Well Dir sou schéin sidd, kommt erof a leet mat den Onbeschniddenen. 32:20 Hie fällt ënner dem Doud vum Schwert; hien gëtt dem Schwert iwwerginn; bréngt hien an all seng Vëlker.

32:21 Aus der Mëtt vum Sheol soll de staarke vun der staarker zu him schwätzen, mat deenen, déi him gehollef hunn, déi erofgaang sinn a leien mat den ongeschniddene vum Schwäert ëmbruecht. 32:22 Et ass Assyrien mat senger ganzer Villzuel; ronderëm him sinn hir Griewer; si sinn all dout vum Schwert gefall. 32:23 Seng Griewer goufen op de Säiten vun der Grouf gesat, a seng Leit sinn ëm säi Graf; si sinn all dout vum Schwert gefall, deen den Terror am Land vun de Liewege verbreet huet. 32:24 Do den Elam mat senger ganzer Mass ronderëm säi Graf; si sinn all dout vum Schwert gefall, déi ongeschnidde an d'Déifte vun der Äerd erofgaange sinn, well se hiren Terror am Land vun de Liewege gesaat hunn, awer si hunn hir Verwirrung mat deenen, déi an d'Graf ginn, bruecht. 32:25 An der Mëtt vun den Doudegen hunn se e Bett fir hie geluecht mat all hirer Villzuel; hir Griewer si ronderëm; all déi onbeschnidden, vum Schwäert ëmbruecht ginn, well hiren Terror am Land vun de Liewege geluecht gouf, awer si hunn hir Verwirrung mat deenen, déi an d'Graf ginn, bruecht; hie gouf an d'Mëtt vun den Doudegen gesat. 32:26 Do Mesech an Tubal an hir ganz Vill; hir Griewer an hirer Ëmgéigend; all vun hinnen ongeschnidde, vum Schwäert ëmbruecht ginn, well se hiren Terror am Land vun de Liewege verbreet hunn. 32:27 A si sollten net leie mat de Mächtege vun den Onbeschniddene, déi gefall sinn, déi mat hirem Krichswaffen an d'Sheol erofgaange sinn, an hir Schwerter ënner de Kapp geluecht; awer hir Sënnen sinn op de Schanken, well se waren den Terror vun de Mächtegen am Land vun de Liewenden.

32:28 Dir wäert also zerstéiert ginn ënner de Onbeschniddenen, a leet mat den Doudegen duerch de Schwert. 32:29 Do huet den Edom, hir Kinneken an all hir Prënzen, déi duerch hir Kraaft duerch d'Schwert geschloe goufen. si leie bei den Onbeschniddenen, a mat deenen, déi an d'Graf ginn . 32:30 Do sinn d'Prënze vum Norden, all déi, an all d'Sidonier, déi an hirem Terror mat den Doudegen erofgaange sinn, geschummt fir hir Kraaft, leien och ongeschnidde mat deenen, déi vum Schwert ëmbruecht goufen, an deelen hir Duercherneen mat deenen, déi an d'Graf ginn. . 32:31 Dëse Pharao wäert gesinn a wäert iwwer seng ganz Vill getréischt ginn; De Farao ass mam Schwert ëmbruecht ginn, an all seng Arméi, seet den Här Gott. 32:32 Well ech mäin Terror an d'Land vun de Liewege gesat hunn, wäert de Pharao och mat senger ganzer Mass ënner de Onbeschnidde mat deene vum Schwäert ëmbruecht ginn, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 33

33: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 33: 2 O Mënschejong, schwätzt mat de Jongen vun Ärem Vollek a sot zu hinnen: Wann ech e Schwert op d'Äerd bréngen, an d'Leit vun der Äerd e Mann vun hirem Territoire a maachen et engem stoung fréier, 33: 3 an hie gesäit de Schwäert op der Äerd nächste, a gëtt der Trompett an Virsprong soen d'Leit, 33: 4 wien de Sound vun der Trompett héiert an net virdrun, an wann d'Schwäert et ëm Wonnen, säi Blutt wäert um Kapp sinn. 33: 5 Hien huet de Klang vun der Trompett héieren a war net bewosst; säi Blutt wäert op him sinn; awer deen, deen et bewosst ass, wäert säi Liewen retten. 33: 6 Awer wann de Wuechtmann de Schwert gesäit kommen an net an der Trompett bléist, an d'Leit et net bemierken, a wann de Schwert kënnt, schloe hien iergendeen duerch hien, hie gouf wéinst senger Sënn geholl, awer ech wäert säi Blutt bei der Hand fuerderen. vum Wachttuerm bis. 33: 7 Du, Mënschejong, hunn ech en Iwwerwaacher iwwer d'Haus vun Israel gemaach, an Dir héiert d'Wuert vu mengem Mond a warnt se vu mir. 33: 8 Wann ech de Béisen soen: Onguddlech, Dir wäert sécher stierwen; Wann Dir net schwätzt fir de Schlecht vu sengem Wee ze halen, da stierwen déi Schlecht fir hir Sënn, awer hir Blutt wäert ech vun Ärer Hand verlaangen. 33: 9 A wann Dir de Béise vu sengem Wee warnt, fir datt hie vun him ewech kënnt, an hie sech net vu sengem Wee zréckgeet, wäert hie fir seng Sënn stierwen, awer Dir hutt Äert Liewen gerett.

33:10 Du also, Mënschejong, sot zum Haus vun Israel: Dir hutt sou geschwat a gesot: Eis Iwergreffer an eis Sënnen sinn op eis, a wéinst deene gi mir verbraucht; Wéi solle mir dann liewen? 33:11 Sot zu hinnen: Sou wéi ech liewen, seet den Här Gott, ech wëll den Doud vun de Béisen net, awer datt de Béisen sech vu sengem Wee wéckelt a lieft. Dréit zréck, dréit zréck vun Äre schlechte Weeër; Firwat wäert Dir stierwen, o Haus vun Israel? 33:12 An Dir, Mënschejong, sot zu de Jongen vun Ärem Vollek: D' Gerechtegkeet vun de Gerechte liwwert hien net deen Dag wou hie rebelléiert huet; an de Béise vun de Béisen wäert him keen Hindernis sinn, wann hie sech vu senger Béisheet ëmdréit; an de Gerechte kann net vu senger Gerechtegkeet liewen wann hie sënnegt. 33:13 Wann ech zu de Gerechte soen: Dir wäert sécher liewen, an hie vertraut op seng Gerechtegkeet, mécht Ongerechtegkeet, all seng Gerechtegkeet gëtt net erënnert, awer hie wäert stierwen wéinst senger Ongerechtegkeet, déi hien gemaach huet. 33:14 A wann ech de Béisen soen: Dir wäert sécher stierwen; wann hie sech vu senger Sënn mécht, a mécht no Gesetz a Gerechtegkeet, 33:15 wann de Schlecht de Verspriechen zréckbréngt, zréckbréngt wat hie geklaut huet, an an de Statute vum Liewen trëppelt, ouni Ongerechtegkeet ze maachen, da wäert hie sécher liewen an wäert net stierwen. 33:16 Hie gëtt net vu sengen Sënnen erënnert, déi hie gemaach huet; hien huet no Gesetz a Gerechtegkeet gemaach; wäert sécher liewen. 33:17 Da sollten d'Jonge vun Ärem Vollek soen: De Wee vum Här ass net richteg. hire Wee ass deen deen net riicht ass.

33:18 Wann de Gerechte vu senger Gerechtegkeet fortgeet an Ongerechtegkeet mécht, da soll hien dofir stierwen . 33:19 A wann de Schlechte vu senger Schlechtheet fortgeet a mécht wat richteg a gerecht ass, da wäert hien doduerch liewen. 33:20 An Dir sot: De Wee vum Här ass net richteg. Ech wäert dech riichten, o Haus vun Israel, jiddfereen no senge Weeër.

33:21 Et ass geschitt am zwieleften Joer vun eiser Gefaangeschaft, am zéngten Mount, um fënneften Dag vum Mount, datt e Flüchtling vu Jerusalem bei mech komm ass, a sot: D'Stad gouf eruewert. 33:22 An d'Hand vum Här war op mech ier de Flüchtling koum an huet mäi Mond opgemaach, bis hie moies bei mech koum; an hien huet mäi Mond opgemaach, an ech war net méi roueg. 33:23 An d'Wuert vum Herrgott koum zu mir a sot: 33:24 Mënschejong, déi, déi an deenen Offäll am Land vun Israel wunnen, schwätzen a soen: Den Abraham war een, an hien huet d'Land besat; well mir si vill; d'Land gëtt eis als Besëtz. 33:25 Dofir sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Wëlls du mat Blutt iessen, an hues deng Aen op deng Götzen opgehuewen , an hues Blutt vergoss, an Dir wäert d'Land besëtzen? 33:26 Dir stoung op Äre Schwerter, Dir hutt en Abomin gemaach, an Dir hutt all seng Fra vun sengem Noper verontreinegt; A soll Dir d'Land besëtzen? 33:27 Sou solls du zu hinnen soen: Sou seet den Här Gott: Wéi ech liewen, déi, déi an deene verwüstte Plazen sinn, fale vum Schwert, a wien um Gesiicht vum Feld ass, ginn ech un Déieren of, fir hien ze friessen; an déi, déi a Festungen an Hielen sinn, stierwen u Pest.

33:28 An ech wäert d'Land eng Wüst maachen an e Wüstland, an de Stolz vu senger Kraaft wäert ophalen; an d'Bierger vun Israel wäerte verfloss ginn bis kee laanschtgeet. 33:29 A si wësse datt ech Jehova sinn, wann ech d'Land zu enger Wüst an enger Wüst maachen, wéinst all Abominatiounen, déi se gemaach hunn. 33:30 An Dir, Mënschejong, d'Jonge vun Ärem Vollek spotten Iech un de Maueren an un den Diere vun den Haiser, a schwätzt mateneen, jidderee mat sengem Brudder, a seet: Komm elo, an héiert wat d'Wuert vum Här kënnt. 33 : 31 A si wäerte bei Iech kommen wéi d'Leit kommen, a wäerten als mäi Vollek virun Iech stoen, an Är Wierder héieren an se net maachen; éischter si schlappe mam Mond, an hiert Häerz follegt hirer Gier. 33:32 A kuck, Dir sidd fir si als Sänger vu Léift, schéin an der Stëmm an déi gutt séngt; a si wäerten Är Wierder héieren, awer si wäerten se net maachen. 33:33 Awer wann et kënnt (an et kënnt), da wësse se datt et e Prophéit ënner hinne war.

EZEQUIEL
Kapitel 34

34: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir, a sot: 34: 2 Mënschejong, profeet géint d'Hierden vun Israel; Profetéiert a sot zu den Hierden: Sou seet den Här Gott: Wee de Schäffen vun Israel, déi sech fidderen! Fidderen d'Hierden net d'Schof? 34: 3 Dir iesst Fett an hues Woll un; Déi fetteg Dir schluecht, awer Dir fiddert d'Schof net. 34: 4 Du hues déi Schwaach net gestäerkt an déi Krank net geheelt; Dir hutt déi futtis net verkaaft, Dir hutt de falsche Wee net zréckgezunn an och net de Verloscht gesicht, awer Dir hutt se haart a gewalteg regéiert. 34: 5 A si wandere wéinst engem Schäfer, a si fale pro Béischten um Feld a si verstreet. 34: 6 Meng Schof sinn op all de Bierger an op all héijen Hiwwel gewandert; a meng Schof waren iwwer d'ganz Äerd verdeelt, an et war keen deen se gesicht huet, nach huet een no hinne gefrot. 34: 7 Duerfir, Schäffen, héiert d'Wuert vum Här: 34: 8 Wéi ech liewen, seet den Här Gott, well meng Schof sollt geklaut ginn, a meng Schof sollten all Déieren um Feld ginn, ouni Schäfer; weder hunn meng Schäfer meng Schof gesicht, mä d'Hierden hu sech selwer gefiddert a meng Schof net gefiddert; 34: 9 Dofir, o Patoren, héiert d'Wuert vum Här. 34:10 Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech si géint d'Hierden; an ech wäert meng Schof vun hirer Hand fuerderen, an ech wäert se ophalen, d'Schof ze weeden; an och d'Hierden fidderen sech net méi, well ech wäert meng Schof aus hirem Mond befreien, a si wäerte net méi fir si iesse ginn. 34:11 Well sou seet den Här Gott: Kuckt, ech selwer ginn a mäi Schof sichen, an ech siche se.

34:12 Wéi de Schofshiert säi Schof erkennt am Dag wou hien an der Mëtt vu senge gestreete Schof ass, sou wäert ech meng Schof unerkennen an se aus alle Plazen ofliwweren wou se den Dag vu bewölktem an däischter gestreet hunn. 34:13 An ech bréngen se aus de Vëlker a sammelen se aus de Länner; Ech wäert se an hiren eegene Land bréngen, a fidderen se op d'Bierger vun Israel, vun de Banke an an all bewunnte Plazen am Land. 34:14 Ech fidderen se a gudder Weid, an hir Falt wäert op den héije Bierger vun Israel sinn; Do schlofe se an enger gudder Fal, an a üppige Weiden wäerte se op d'Bierger vun Israel weeden. 34:15 Ech wäert meng Schof fidderen, an ech ginn hinnen eng Kéier, seet den Här Gott. 34:16 Ech sichen déi verluer a bréngen déi verluer zréck an d'Klapp; Ech wäert déi gebrach verbannen, an déi Schwaach stäerken; awer déi fett a staark wäert ech zerstéieren; Ech fidderen se mat Gerechtegkeet. 34:17 Awer wat Iech ugeet, meng Schof, sou seet den HÄR Gott: Kuckt, ech beurteelen tëscht Schof a Schof, tëscht Widder a männlech Geess. 34:18 Ass et wéineg fir Iech datt Dir déi gutt Weiden iesst, awer och mat Äre Féiss trëppelt wat vun Ärer Wiss iwwreg ass; an datt Dir duerch d'kloert Waasser drénkt, datt Dir och déi aner mat Äre Féiss bewölkt? 34:19 A meng Schof iessen wat Är Féiss getrëppelt sinn, a si drénken wat Dir mat Äre Féiss gemuddert hutt. 34:20 Dofir, sou seet den Här Gott zu Iech: Kuckt, ech beuerteelen tëscht dem fettegen Eech an der magerer Eew, 34:21 well Dir mat Ärer Säit an der Schëller gedréckt hutt, an se all mat Ären Hénger duerchbrach. déi Schwaach, bis Dir se verdriwwen hutt a se gestreet hutt.

34:22 Ech spuere meng Schof, an ech sinn ni méi eng Kaz; an ech wäert riichten tëscht Schof a Schof. 34:23 An ech wäert e Schäfer iwwer si opstoen, an hie wäert si fidderen; Hie wäert mäi Kniecht David fidderen, an hie wäert hir Hiert sinn. 34:24 Ech sinn den Här, wäert hire Gott sinn, a mäi Knecht David wäert de Prënz an hirer Mëtt sinn. Ech den Här hunn geschwat. 34:25 An ech wäert e Friddensbond mat hinne maachen an d'Béischten aus dem Land ewechhuelen; a si wäerten an der Wüst sécher liewen a schlofen an de Bëscher. 34:26 An ech wäert hinne Segen ginn an d'Ëmgéigend vu mengem Hiwwel, an ech wäert de Reen a senger Zäit erofbréngen; Duschen vu Segen wäert sinn. 34:27 An de Bam vum Feld wäert seng Uebst ginn, an d'Land wäert hir Uebst ginn, a si wäerten op hirem Land sécher ginn; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn, wann ech d' Bande vun hirem Joch briechen , an se aus der Hand vun deenen, déi se benotzen, befreien. 34:28 Si wäerten net méi e Raum fir d'Natiounen sinn, an d'Déiere vun der Äerd wäerten se net verschlëmmeren; mä si wäerte sécher liewen, an et gëtt keen deen se fäert. 34:29 An ech wäert fir hien eng Planz vu renomméierter Erzéihung maachen, a si sollten net méi mat Hongersnout am Land verbraucht ginn, an och net vun den Natiounen schumme kommen. 34:30 A si wäerte wëssen datt ech, den Här, hire Gott, mat hinnen sinn, a si si mäi Vollek, d'Haus vun Israel, seet den Här Gott. 34:31 An Dir, meng Schof, meng Weid, sidd Männer, an ech sinn Äre Gott, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 35

35: 1 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 35: 2 Mënschejong, riicht Äert Gesiicht op de Bierg Seir, a profezeit dergéint, 35: 3 a sot: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech sinn. Géint dech, o Bierg Seir, an ech strecken meng Hand géint dech aus, an ech maachen dech zu enger Wüst an enger Wüst. 35: 4 Ech wäert Är Stied futti maachen, an Dir wäert verwüst sinn; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 35: 5 Well Dir éiwegt Feind war, an d'Kanner vun Israel un d'Kraaft vum Schwert geliwwert huet an der Zäit vun hirer Leed, an der béiser Zäit, 35: 6 Dofir liewen ech, seet den Här Gott, datt e Blutt wäert ech dech bestëmmt, a Blutt verfollegt dech; a well Dir kee Blutt gehaasst hutt, wäert Blutt dech verfollegen. 35: 7 An ech wäert de Mount Seir zu enger Wüst an enger Wüst maachen, an ech wäert dervun ofschneiden wien dee geet a wien kënnt. 35: 8 An ech fëllen hir Bierger mat hiren Doudegen; op dengen Hiwwelen, an dengem Däller an an all denge Baachen, si fale vum Schwäert dout. 35: 9 Ech wäert dech fir ëmmer verwüst maachen, an Är Stied ginn ni restauréiert; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 35:10 Well Dir sot: Déi zwou Natiounen an déi zwee Länner wäerte meng sinn, an ech wäert se besëtzen; Jehova ass do; 35:11 Dofir, sou wéi ech liewen, seet den Här Jahwe, ech wäert no Ärer Roserei maachen, an no Ärem Äifer mat deem Dir virgaange sidd , wéinst Ärer Feindlechkeet mat hinnen; an ech wäert an hinne bekannt sinn, wann ech dech jugéieren. 35:12 An Dir wësst datt ech, den HÄR, all Är Beleidegungen héieren hunn, déi Dir géint d'Bierger vun Israel geäussert hunn, a gesot: Si sinn zerstéiert ginn, si hunn eis geschenkt fir se ze friessen.

35:13 An Dir hutt lech mat mir mam Mond grouss gemaach an Är Wierder géint mech multiplizéiert. Ech hunn et héieren. 35:14 Sou seet den Här Gott: Datt d'ganz Äerd sech freeë kann, wäert ech lech zu enger Wüst maachen. 35:15 Wéi Dir lech iwwer d' lerfschaft vum Haus vun Israel gefreet hutt , well et verwüst war, sou wäert ech lech maachen; Desolate wäert de Bierg vu Seir sinn, an d'ganz Edom, dat Ganzt; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 36

36: 1 Du, Jong vum Mënsch, profeet zu de Bierger vun Israel, a sot: Bierger vun Israel, héiert d'Wuert vum HÄR. 36: 2 Sou seet den Här Gott: Well de Feind vun lech gesot huet, Aha! och déi éiweg Héichten goufen eis duerch lerfschaft ginn; 36: 3 Duerfir profezeit a sot: Sou seet den HÄR Gott: Well si dech verwüst hunn an dech vun alle Säiten verschléckt hunn, fir datt Dir d'lerfschaft vun aneren Natioune kéint sinn an lech an de Mond vun de Gespréicher fale gelooss an de Virworf vun de Vëlker, 36: 4 dofir, Bierger vun Israel, héiert d'Wuert vum Här Gott: Sou seet den Här Gott zu de Bierger an zu den Hiwwelen, zu de Baachen an den Däller, zu den Offäll an der Wüst an zu den verloossene Stied, déi ausgelagert gi fir de Bock an d'Verleidegung vun den anere ronderëm Natiounen; 36: 5 Dofir seet sou den HÄR Gott: Ech hu sécher am Feier vu menger Jalousie géint de Rescht vun den Natiounen a géint all Edom geschwat, déi mäi Land fir lerfschaft mat Freed gestridden hunn, mat ganzem Häerz a mat Roserei vu Encouragement, sou datt seng verdriwwen säi Kaz war. 36: 6 Duerfir profezeit iwwer d'Land vun Israel, an ech hunn zu de Bierger an zu den Hiwwele geschwat, an zu de Baachen an den Däller: Sou seet den Här Gott: Kuckt, a menger Jalousie a menger Roserei hunn ech geschwat, well wéi vill Dir de Reproche vun den Natiounen gedroen hutt. 36: 7 Dofir seet sou den Här Gott: Ech hunn meng Hand opgehuewen, ech hunn geschwuer datt d'Natiounen ronderëm lech hir Schimmt droen. 36: 8 Awer Dir, Bierger vun Israel, gitt Är Branchen, a gitt Är Friichte fir mäi Vollek Israel; well se no kommen.

36: 9 Fir, kuck, ech sinn do fir Iech, an ech wäert zréck bei Iech kommen, an Dir wäert gebéit a gesaat ginn. 36:10 An ech wäert Männer op Iech multiplizéieren, d'ganz Haus vun Israel , dat Ganzt; a Stied wäerte bewunnt sinn, a Ruine wäerte gebaut ginn. 36:11 Ech wäert Männer a Véi op Iech multiplizéieren, a si wäerte multiplizéiert a vergréissert ginn; an ech loossen dech wunnen wéi fréier an alen Zäiten, an ech maachen dech méi gutt wéi an Äre Prinzipien; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 36:12 An ech wäert Männer iwwer dech maachen, mäi Vollek Israel; a si wäerten Iech besëtzen, an Dir wäert hir Ierfschaft sinn, an Dir wäert hir Kanner ni méi ëmbréngen. 36:13 Sou seet den Här Gott: Well se vun Iech soen: Dir waart en Ieter vu Mënschen, an en Doudeger vun de Kanner vun Ärer Natioun; 36:14 Dofir däerf Dir d'Männer net méi verschléissen, an Dir wäert d'Kanner vun Ärer Natioun ni méi ëmbréngen, seet den Här Gott. 36:15 An ni méi wäert ech Iech d'Beleidegung vun den Natiounen héieren, an Dir wäert d'Beleidegung vu Vëlker net droen , an Dir wäert d'Jongen vun Ärer Natioun net méi stierwen, seet den Här Gott. 36:16 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 36:17 Mënschejong, wärend d'Haus vun Israel an hirem Land wunnt, hunn se et mat hire Weeër a mat hire Wierker veraarmt; Wéi de Knascht vu Männer struous war säi Wee viru mir. 36:18 An ech hunn meng Roserei op hinnen ausgelooss fir d'Blutt dat se op d'Äerd vergoss hunn; well mat hiren Idoler hunn se et verontreinegt. 36:19 Ech hunn se ënnert d'Natiounen gestreet, a si goufen duerch d'Länner verstreet; no hire Weeër an no hire Wierker hunn ech se beurteelt.

36:20 A wéi se an d'Natiounen ukomm sinn, wou se gaange sinn, hunn se mäin hellegen Numm veréiert a gesot vun hinnen: Dëst sinn d'Leit vum Här a sinn aus sengem Land komm. 36:21 Awer ech hu Leed fir mäin hellege Numm ze gesinn, deen vum Haus vun Israel verlooss gouf tëscht den Natiounen wou se gaange sinn. 36:22 Dofir sot zu dem Haus vun Israel: Sou seet den Här Gott: Ech maachen et net fir Iech, o Haus vun Israel, awer fir de Wëllen vu mengem hellegen Numm, deen Dir verwinnt hutt bei den Natiounen, wou Dir komm sidd. 36:23 An ech wäert mäi groussen Numm sanctify, deen ënnert den Natiounen profaned ass, déi Dir an der Mëtt vun hinnen profaned hunn; an d'Natiounen wësse datt ech den Här sinn, seet den Här Gott, wann ech an dir virun hiren Ae geheelt ginn. 36:24 An ech huelen dech aus den Natiounen, a sammelen dech aus alle Länner a bréngen dech an däi Land. 36:25 Ech wäert proppert Waasser op Iech sprëtzen, an Dir sidd propper vu all Är Dreck; an ech wäert dech vun all dengen Idoler botzen. 36:26 En neit Häerz wäert ech Iech ginn, an en neie Geescht wäert ech an Iech setzen; an ech huelen dat sténkegt Häerz aus Ärem Fleesch ewech, an ech ginn Iech en Häerz vu Fleesch. 36:27 An ech wäert mäi Geescht an dech setzen an dech a menge Statute maachen, an du solls meng Dekreter halen an se maachen. 36:28 Dir wunnt am Land dat ech Äre Pappen ginn hunn, an Dir wäert mäi Vollek sinn, an ech wäert Äre Gott sinn. 36:29 An ech halen dech vun all dengem Knascht; an ech wäert de Weess nennen, an ech wäert et multiplizéieren, an ech wäert dech net hongereg maachen.

36:30 Ech wäert och d'Fruucht vun de Beem multiplizéieren an d'Fruucht vun de Felder, fir datt Dir ni méi de Reproche vun der Hongersnout bei den Natiounen kritt. 36:31 An Dir sollt Är béis Weeër erënneren an Är Wierker déi net gutt waren; an Dir wäert lech schummen fir Är Ongerechtegkeeten a fir Är Abominatiounen. 36:32 Ech maachen et net fir lech, seet den Här Gott, weess et gutt; schumm dech an duerchernee wéinst dengem Ongerechtegkeeten, Haus vun Israel. 36:33 Sou seet den Här Gott: Deen Dag, wann ech dech vun all dengem Ongerechtegkeeten botzen, wäert ech och d'Stied bewunnt maachen, an d'Ruinen opgebaut ginn. 36:34 An dat desolat Land soll veraarbecht ginn, anstatt datt et an der Ae vun all deenen, déi weiderginn, verloosse bliwwen ass . 36:35 A si wäerten soen: Dëst Land dat verwüst war ass wéi de Gaart vun Eden ginn; an dës Stied, déi verlooss an desolat a futti waren, si befestegt a bewunnt. 36:36 An d'Natiounen, déi ronderëm lech bleiwen, wësse wëssen datt ech erëm opgeriicht hunn, wat zerstéiert gouf, a geplanzt wat verwüst war; Ech den Här hunn geschwat, a wäert et maachen. 36:37 Sou seet den Här Yah: Ech wäert nach vum Haus vun Israel gefrot ginn, fir hinnen dat ze maachen; Ech wäert Männer multiplizéieren wéi Flocken multiplizéieren. 36:38 Wéi déi geweit Schof, wéi d'Schof vu Jerusalem bei hire feierleche Fester, sou ginn déi verloossene Stied mat Häre vu Männer gefëllt; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 37

37: 1 D'Hand vum HÄR ass op mech komm, an huet mech am Geescht vum HÄR fortgefouert, an huet mech an d'Mëtt vun engem Dall gesat, dee voller Schanken ass. 37: 2 An hien huet mech bei hinne ronderëm ronderëm passéiere gelooss; a kuck, si ware ganz vill um Gesiicht vum Feld, an zwar ganz dréchen. 37: 3 An hie sot zu mir: Mënschejong, kënnen dës Schanken liewen? An ech hu gesot, Här Jehova, Dir wësst et. 37: 4 Dunn huet hien zu mir gesot: Prophéitéiert iwwer dës Schanken, a sot zu hinnen: Dréche Schanken, héiert d'Wuert vum Här. 37: 5 Sou seet den Här Gott zu dëse Schanken: Kuckt, ech wäert de Geescht an dech erabréngen, an Dir wäert liewen. 37: 6 An ech wäert Senne op dech leeën, a Fleesch op dech maachen, an dech mat Haut bedecken, an e Geescht an dech ginn, an du solls liewen; an Dir wësst datt ech Jehova sinn. 37: 7 Awer ech hunn et gesammelt, sou wéi ech gesot gouf; an et war e Geräisch wéi ech virausgesot hunn, a kuck en Zidderen; an d'Schanken goufen all Schanken mat sengem Schanken verbonnen. 37: 8 An ech hunn nogekuckt, an ech hunn d'Sënn op hinnen, an d'Fleesch ass opgaang an d'Haut iwwer hinnen bedeckt; awer et war kee Geescht an hinnen. 37: 9 An hie sot zu mir: Prophéitéiert dem Geescht, profeet, Mënschejong, a sot zum Geescht: Sou seet den Här Gott: Geescht, komm aus de véier Wand, a bléi op dës Doudeg, a si sollte liewen. 37:10 An ech hunn virausgesot, wéi hie mech befollegt huet, an de Geescht koum an hinnen, a si hunn gelieft a stoungen op hire Féiss; eng extrem grouss Arméi.

37:11 Du sot hien zu mir: Mënschejong, all dës Schanken sinn d'Haus vun Israel. Kuckt, si soen: Eis Schanken si verdréchent, an eis Hoffnung ass ëmgaang , a mir gi komplett zerstéiert. 37:12 Duerfir profezeit a sot zu hinnen: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech maachen Är Griewer op, mäi Vollek, an ech bréngen Iech aus Äre Griewer op an bréngen Iech an d'Land Israel. 37:13 An Dir wësst datt ech den Här sinn wann ech Är Griewer opmaachen an dech aus Äre Griewer bréngen, meng Leit. 37:14 An ech wäert mäi Geescht an Iech setzen, an Dir wäert liewen, an ech wäert Iech op Ärem Land raschten; an Dir wësst datt ech den Här geschwat hunn, an ech hunn et gemaach, seet den Här.

37:15 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 37:16 Mënschejong, huel elo e Bengel a schreift op en: Fir de Juda, a fir d'Kanner vun Israel seng Begleeder. Dann huelt en anere Stéck, a schreift drop: Fir de Joseph, de Stif vun Efraim, a fir dat ganzt Haus vun Israel seng Begleeder. 37:17 Da bréngt se mateneen zesummen, fir datt se een sinn, a si ginn een an Ärer Hand. An 37:18 wann d'Jongen vun Är Leit Iech froen, gesot, Sidd dir net erzielen wat Dir duerch dat? 37:19 soen hinnen: Sou seet den HÄR Gott: Kuckt, ech huelen de Bengel vun Joseph déi an ass d'Hand vum Ephraim, an d'Stämme vun Israel seng Begleeder, an ech wäert se mat dem Bengel vum Juda leeën, an ech maachen hinnen zu engem Bengel, a si wäerten eng a menger Hand sinn. 37:20 An d'Stécker, op déi Dir schreift, sollten an Ärer Hand virun hiren Ae sinn,

37:21 an Dir sollt zu hinnen soen: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech huelen d'Kanner vun Israel aus den Natiounen, Si sinn gaang, an ech sammele se vun iwwerall, an ech bréngen se an hiert Land; 37:22 an ech wäert hinnen eng Natioun am Land maachen, op de Bierger vun Israel, an ee Kinnek soll Kinnek fir all vun hinnen ginn; an ni méi wäerte se zwou Natiounen sinn, an och ni an zwee Kinnekräicher opgedeelt ginn. 37:23 Och si sollten sech net méi mat hiren Idoler, mat hiren Abominatiounen a mat all hire Verbrieche beschäftegen; an ech wäert se vun all hire Verbrieche retten, mat deenen si gesënnegt hunn, an ech wäert se botzen; a si wäerte mäi Vollek sinn, an ech si fir Gott. 37:24 Mäin Dénger David wäert Kinnek iwwer si sinn, a si hunn all een Hiert; a si wäerten a menge Virschrëfte goen, a si wäerte meng Statuten halen an se maachen. 37:25 Si wäerten am Land wunnen, deen ech mengem Kniecht Jacob ginn hunn, an deem Är Pappen gelieft hunn. doranner wunnen si, hir Kanner an hir Kanner hir Kanner fir ëmmer; a mäi Knecht David wäert hire Prënz fir ëmmer sinn. 37:26 An ech wäert e Friddensbond mat hinne maachen, et wäert en éiwegt Bund mat hinne sinn; an ech wäert se etabléieren a multiplizéieren, an ech wäert meng Hellegtum ënner hinne fir ëmmer setzen. 37:27 Mäi Tabernakel soll ënner hinne sinn, an ech wäert hire Gott sinn, a si sollte mäi Vollek sinn. 37:28 An d'Natiounen solle wëssen, datt ech den HÄR Israel hellegt, mäi Hellegtum ass an der Mëtt vun hinnen fir ëmmer.

EZEQUIEL
Kapitel 38

38: 1 D'Wuert vum HÄR koum zu mir, a sot: 38: 2 Mënschejong, setzt Äert Gesiicht géint de Gog am Land Magog, souveränen Prënz vu Mesech an Tubal, a profezéiert géint hien, 38: 3 a sot: Sou seet Den Här Gott: Kuckt, ech sinn géint dech, o Gog, souveräne Prënz vu Mesech an Tubal. 38: 4 An ech wäert dech zerbriechen, an Haken an denge Kiefer leeën, an ech huelen dech an all Är Arméi, Päerd a Päerd, alles an allem equipéiert, eng grouss Villmass mat Bunnen a Schëlder, déi all Schwerter hunn; 38: 5 Persien, Cush a Fut mat hinnen; all mat Schëld an Helm; 38: 6 Gomer, an all seng Truppen; d'Haus vun Togarma, aus der Nordreechwäit, an all seng Truppen; vill Leit mat Iech. 38: 7 Bereet Iech vir a sidd opmierksam, Dir an all Är Mass, déi Iech gesammelt hunn , a sidd hir Gard. 38: 8 Vill Deeg vun elo wäert Dir besicht ginn; Um Enn vun de Joeren kommt Dir an d'Land gerett vum Schwäert, gesammelt vu ville Leit, an d'Bierger vun Israel, déi ëmmer eng Wüst waren; awer et gouf aus den Natiounen erausgeholl, an all si wäerten sécher wunnen. 38: 9 Dir wäert opstoen a kommt wéi e Stuerm; wéi eng Wollek fir d'Land ze decken ass Dir an all Är Truppen, a vill Leit mat Iech. 38:10 Sou seet den Här Jahwe: An deem Dag wäerte Wierder an Ärem Häerz eropkommen , an Dir wäert e béise Gedanken opfalen , 38:11 an Dir wäert soen: Ech wäert géint e verdeedegt Land eropgoen, ech wäert géint roueg Natiounen goen, déi sécher wunnen; all vun hinnen liewen ouni Maueren, an hu keng Schleisen oder Dieren.

38:12 fir ze verwinnt a verwinnt ze ginn, Är Hänn op déi scho populéiert verloossene Länner ze leeën , an op d'Leit aus den Natiounen gesammelt, déi aus Véi a Besëtz gemaach sinn, déi am zentrale Deel vun der Äerd wunnen . 38:13 Sheba an Dedan, an d'Händler vun Tarsis an all hir Prënzen, soen Iech: Hutt Dir kommt fir de Raum ze rappen? Hutt Dir Är Masse gesammelt fir ze verdierwen, fir Sëlwer a Gold ze huelen, fir Véirel a Besëtz ze huelen, fir vill ze verwinnen? 38:14 Duerfir profeet, Mënschejong, a sot dem Gog: Sou seet den Här Gott: Zu där Zäit, wou mäi Vollek Israel a Sécherheet wunnt, wësst Dir et net? 38:15 Dir wäert aus Ärer Plaz kommen, aus den nërdleche Regiounen, Dir a ville Leit mat Iech, all op Päerd, eng grouss Mass an eng mächteg Arméi, 38:16 an Dir wäert géint mäi Vollek Israel wéi eng Wollek opkommen fir d'Land ze bedecken; Et wäert um Enn vun den Deeg sinn; an ech wäert dech iwwer mäi Land bréngen, sou datt d'Natiounen mech kennen, wann ech an dir geheelt ginn, o Gog, virun hiren Aen. 38:17 Sou seet den Här Jahwe: Sidd Dir net deen, vun deem ech fréier vu menge Dénger de Prophete vun Israel geschwat hunn, déi an deenen Deeg virausgesot hunn, datt ech Iech op si bréngen? 38:18 Zu där Zäit wéi de Gog géint d'Land vun Israel kënnt, sot den Här Jahwe, meng Roserei a meng Roserei wäerte opstoen . 38:19 Well ech a menger Jalousie an am Feier vu menger Roserei geschwat hunn, datt zu där Zäit e grousst Zitteren iwwer d'Land vun Israel wäert sinn.

38:20 datt de Fësch vum Mier, d'Villercher vum Himmel, d'Déieren vum Feld an all Schlaang, déi op der Äerd kräischt, an all d'Männer, déi um Gesiicht vun der Äerd sinn, virun menger Präsenz zidderen; an d'Bierger zerbriechen, an d'Hecke falen, an all Mauer fällt op de Buedem. 38:21 An op all meng Bierger ruffen ech de Schwert géint hien, seet den Här Jehova ; jidderee säi Schwert wäert géint säi Brudder sinn. 38:22 An ech plädéiere géint hie mat Pescht a mat Blutt; an ech wäert op him reenen, op seng Truppen, an op déi vill Vëlker déi mat him sinn, kräftege Reen a Knëppelsteng, Feier an Schwiewel. 38:23 An ech wäert héich a geheelt ginn, an ech wäert an den Ae vu ville Natiounen bekannt ginn; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn.

EZEQUIEL
Kapitel 39

39: 1 Du also, Mënschejong, profezeit géint de Gog a sot: Sou seet den Här Gott: Kuckt, ech si géint dech, O Gog, souveräne Prënz vu Mesech an Tubal. 39: 2 An ech briechen dech, a féieren dech, a bréngen dech aus den nërdlechen Deeler op, a bréngen dech iwwer d'Bierger vun Israel; 39: 3 an ech zéien Äre Béi vun der lénkser Hand, a schloen Är Pfeile vun Ärer rietser Hand. 39: 4 Op d'Bierger vun Israel fällt Dir, Dir an all Är Truppen an d'Leit déi mat Iech waren; Zu Gräifvillercher vun all Zort, an zu wëll Déieren, hunn ech Iech giess. 39: 5 Dir wäert op d'Gesiicht vum Feld falen; well ech hunn geschwat, seet den Här Gott. 39: 6 An ech wäert Feier op Magog schécken an op déi, déi sécher um Ufer wunnen; a si wäerte wëssen datt ech Jehova sinn. 39: 7 An ech wäert mäi hellege Numm an der Mëtt vu mengem Vollek Israel bekannt maachen, an ech wäert ni méi mäi hellege Numm onberéiert loossen; an d'Natiounen wäerte wëssen datt ech den Jehova sinn, den Hellege vun Israel. 39: 8 Kuckt, et kënnt, an et wäert fäerdeg sinn, seet den Här Jahwe; Dëst ass den Dag vun deem ech geschwat hunn. 39: 9 An d'Awunner vun de Stied vun Israel ginn eraus, a si brennen a brennen Waffen, Schëlder, Pavers, Béi a Pfeile, Handpfeiler a Speer; a si wäerten siwe Joer laang am Feier verbrennen. 39:10 Si bréngen net Holz aus dem Feld, an och net aus de Bëscher erofgeschnidden, awer si werfen Waffen an d'Feier; a si wäerten hir Spoiler verwinnt, an déi beklauen déi se geklaut hunn, seet den Här Gott.

39:11 Zu där Zäit wäert ech dem Gog eng Kierfplaz do an Israel ginn, den Dall vun deenen, déi ëstlech vum Mier passéieren; an hie wäert Passanten blockéieren , well do begruewe si de Gog an all seng Vill; a si nennen et den Dall vun Hamon-Gog. 39:12 An d'Haus vun Israel wäert si fir siwe Méint begruewen, fir d'Land ze botzen. 39:13 All d'Leit vum Land begruewen se; an deen Dag wou ech verherrlecht ginn ass hinne bekannt, seet den Här Gott. 39:14 A si wäerten d'Männer fir hir Loun huelen fir duerch d'Land ze goen mat deenen déi reesen, fir déi ze begruewen déi op der Äerd bleiwen, fir se ze botzen; no siwe Méint gi se unerkannt. 39:15 An déi, déi an d'Land ginn, gi laanscht, a wien de Schanke vun engem Mënsch gesäit, soll en Zeechen nieft hinne setzen, bis d'Griewer se am Dall vun Hamon-Gog begruewen. 39:16 An och den Numm vun der Stad wäert Hamo na sinn; a botzt d'Land. 39:17 An Dir, Mënschejong, sou seet den Här Gott: Sot zu de Villercher vun all Zort, an zu allen Déieren um Feld: Versammelt Iech a kommt; versammele vun alle Säiten zu mengem Affer, dat ech fir dech opferen, e grousst Affer op de Bierger vun Israel; an Dir wäert Fleesch iessen a Blutt drénken. 39:18 Dir iesst d'Fleesch vun de Mächtegen, an drénkt d'Blutt vun de Prënze vun der Äerd; Widder, Lämmercher, Geessecher, Ochsen, a Bullen, all zu Basan gefett. 39:19 Dir wäert Fett iessen bis Dir zefridden sidd, an drénken bis Dir mam Blutt vun den Affer gedronk sidd, wat ech fir Iech geaffert hunn. 39:20 An Dir sidd zefridden un mengem Dësch, mat Päerd a staarke Reider a mat alle Krichsmänner, seet den Här Gott.

39:21 An ech wäert meng Herrlechkeet ënner den Natiounen setzen, an all d'Natiounen gesinn mäi Geriicht, wat ech gemaach hunn, a meng Hand, déi ech op se geluecht hunn. 39:22 A vun deem Dag un wäert d'Haus vun Israel wëssen datt ech den Här hire Gott sinn. 39:23 An d'Natiounen solle wëssen datt d'Haus vun Israel gefaange gefouert gouf wéinst hirer Sënn, well se géint mech rebelléiert hunn, an ech hu mäi Gesiicht vun hinne verstoppt, an hinnen an d'Hänn vun hire Feinde geliwwert, a si sinn all vum Schwert gefall. 39:24 No hirer Onreinheet an no hiren Iwergreffer hunn ech hinnen gemaach, a vun hinnen hunn ech mäi Gesiicht verstoppt . 39:25 Dofir seet sou den Här Gott: Elo ginn ech d'Gefaangenschaft vu Jakob zréck a wäert Barmhäerzegkeet iwwer dat ganzt Haus vun Israel hunn, a wäert jalous op mäin hellegen Numm sinn. 39:26 A si wäerten hir Schimmt spieren an all hir Rebellioun mat där se géint mech duerchgesat hunn, wa se an hirem Land a Sécherheet wunnen, an et gëtt keen hinnen ze fäerten; 39:27 wann hien se aus de Vëlker erausbréngt, a se aus dem Land vun hire Feinde versammelt, an an hinnen an den Ae vu villen Natiounen geheelt gëtt. 39:28 A si wësse datt ech den Här hire Gott sinn, wann hien se an d'Gefaangenschaft tëscht den Natiounen gefouert huet, an hien an hiert Land versammelt, a kee vun hinnen do hannerlooss huet. 39:29 Och wäert ech mäi Gesiicht net méi fir si verstoppen; well ech hu mäi Geescht op d'Haus vun Israel gegoss , seet den HÄR Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 40

40: 1 Am fënnefanzwanzegste Joer vun eiser Gefaangeschaft, am Ufank vum Joer, um zéngten Dag vum Mount, véierzéng Joer nodeems d'Stad eruewert gouf, deen Dag koum d'Hand vum Här op mech a féiert mech fort do. 40: 2 A Visiounen huet Gott mech an d'Land vun Israel bruecht an mech op e ganz héije Bierg gestallt, op deem e Gebai ähnlech wéi eng grouss Stad war, Richtung Süden. 40: 3 Hien huet mech dohinner bruecht, a kuck e Mann, deem säin Ausgesinn ausgesinn huet wéi Bronze; an hien hat eng Léngeschnouer an der Hand, an e Moossstéck; an hie war virun der Dier. 40: 4 An de Mann huet zu mir geschwat a gesot: Mënschejong, kuckt mat Ären Aen an héiert mat Ären Oueren, a setzt Äert Häerz op alles wat ech lech weisen; well fir mech fir lech ze weisen Dir sidd heihinner bruecht ginn. Sot alles wat Dir dem Haus vun Israel gesitt. 40: 5 A kuckt eng Mauer ausserhalb vum Haus ; an d'Miessstaang, déi dee Mann an der Hand hat, war sechs Al fir Al an eng méi kleng Spann; an hien huet de espe sor vun der Mauer gemooss , eng Staang an d'Héicht, e Riet. 40: 6 Dunn ass hien an d'Paart gaang, déi no Osten gaang ass, an ass op seng Schrëtt erop gaang an huet eng Paartpost gemooss, déi eng Riet breet, an déi aner Post, eng aner Riet breet. 40: 7 An all Kammer war eng Riet laang, an eng Riet breet; an tëscht de Kummere ware fënnef Al breet; an all Dier Post nieft der Dierentrée bannen, e Riet. 40: 8 Hien huet och d'Entrée vum Gate bannen, e Riet gemooss . 40: 9 Dunn huet hien den Entrée vum Portal aacht Al gemooss, a seng Posten zwee Al. an d'Portaldier war bannen.

40:10 An déi ëstlech Paart hat dräi Kummeren op all Säit , dräi an der Halschent ; och vun engem Mooss d'Portaler op all Säit. 40:11 Hien huet d'Breet vum Entrée zum Gate gemooss, zéng Al, an d'Längt vum Portal, dräizéng Al. 40:12 De Raum virun de Kameraen war eng Al op der enger Säit, an eng aner Al op der anerer Säit; an all Kummer hat sechs Al op der enger Säit, a sechs Al op der anerer. 40:13 Hien huet d'Dier vum Daach vun enger Kummer bis zum Daach vun der anerer gemooss, fënnefanzwanzeg Breet, Dier zu Dier. 40:14 An hie gemooss der posts, siechzeg Al, all Post vum Haff a vun der Virhal ronderëm. 40:15 A vun der viischter Dier virun der viischter Dier, bis zu der bannenzeger Dier, fënnef Al. 40:16 An et ware schmuel Fënsteren an de Kummeren, an hire Portaler ronderëm d'Innere vun der Dier , an och an de Gäng; an d'Fënstere ware ronderëm ronderëm bannen; an op all Pole ware Palmen. 40:17 Duerno huet hien mech an de baussenzegen Haff bruecht, a kuck, et ware Kummeren, an all ronderëm et war paved; drësseg Chambere ware ronderëm op deem Geriicht. 40:18 De Pavé op de Säiten vun den Dieren, am Verhältnis zu der Längt vun de Portaler, war déi niddregst Pavé. 40:19 An hien huet d'Breet gemooss vun der viischter Säit vum ënneschten Gate bis zum viischten Deel vum bannenzegen Haff baussen, honnert Al am Osten an Norden. 40:20 A vun der Paart déi Richtung Norden am baussenzegen Haff war, huet hie seng Längt a seng Breet gemooss.

40:21 Seng Kummeren waren dräi op enger Säit an dräi op der anerer; a seng Posten a seng Béi ware wéi d'Mooss vun der éischter Dier: fofzeg Alen an der Breet, a fënnefanzwanzeg Breet. 40:22 A seng Fënsteren a seng Béi a seng Palmen waren no der Mooss vum Paart Richtung Osten; an et gouf mat siwe Schrëtt geklomm, a seng Béi ware viru sech. 40:23 D'Paart vum banneschten Haff war vis-à-vis vun der Paart am Norden, an sou am Osten; a gemooss vun Dier zu Dier, honnert Al. 40:24 Dunn huet hien mech an de Süde bruecht, a kuckt eng Dier am Süden. an hien huet seng Portaler a seng Béi no dëse Miessunge gemooss. 40:25 An et hat seng Fënsteren a seng Béi ronderëm, wéi déi aner Fënsteren; d'Längt war fofzeg Al, an d'Breet fënnefanzwanzeg Al. 40:26 Seng Schrëtt ware vun Ete Schrëtt, mat hiren Béi virun hinnen; an et hat Palmen, eng op der enger Säit, an eng op der anerer Säit, op senge Posten. 40:27 Et war och eng Dier am Süde vum banneschten Haff; a gemooss vun Dier zu Dier Richtung Süden honnert Al. 40:28 Duerno huet hien mech an den banneschten Haff bei d'Südpaart bruecht, an de Südpaart gemooss no dëse Miessungen. 40:29 Seng Kummeren a seng Posten a seng Béi waren no dëse Moossen, an et hat seng Fënsteren a seng Béi ronderëm; d'Längt war fofzeg Al, an d'Breet fënnefanzwanzeg Al. 40:30 D'Béi ronderëm waren fënnefanzwanzeg laang a fënnef Alen breet. 40:31 A seng Béi sinn dobaussen an den Haff gefall , mat Palmen op sengen Aen a seng Schrëtt waren aacht Schrëtt. 40:32 An hien huet mech an den bannenzegen Haff Richtung Osten bruecht, an huet d'Paart gemooss no dëse Moossen.

40:33 ware Kameraen an d'Posten an d'Béi no dëse Moossnamen, an haten hir v entanas an Béi ronderëm; d'Längt war fofzeg Al, an d'Breet fënnefanzwanzeg Al. 40:34 A seng Béi sinn dobaussen an den Haff gefall, mat Palmen op senge Posten op der enger Säit an der anerer; a seng Schrëtt waren aacht Schrëtt. 40:35 Duerno huet hien mech bei d'Nordpaart bruecht an huet mir no dëse Moossname ginn; 40:36 seng Chambers, seng posts, seng Béi a seng Fënsteren ronderëm; d'Längt war fofzeg Al, an d'Breet fënnefanzwanzeg Al. 40:37 Seng Poste sinn dobausse gefall an engem Trio, mat Palmen op all senge Posten op der enger Säit an déi aner; a seng Schrëtt waren aacht Schrëtt. 40:38 An et war eng Kammer do, an hir Dier mat Dierposten ; do wäschen se d'Brennoffer. 40:39 A bei der Entrée vum Gate waren zwee Dëscher op der enger Säit, an zwee anerer op der anerer, fir d'Brennoffer an d'Versöhung an d'Affer fir d'Sënn op hinnen ze schluechten. 40:40 Op der enger Säit, ausserhalb vun de Schrëtt, bei der Entrée vun der Nordpaart, waren zwee Dëscher; an op der anerer Säit, déi bei der Entrée vun der Dier war, zwee Dëscher. 40:41 Véier Dëscher op der enger Säit, a véier Dëscher op der anerer Säit, bei der Dier; aacht Dëscher, op deenen d'Affer hir Hals schluechte wäert. 40:42 Déi véier Dëscher fir d'Verbrennungsoffer ware vum geschniddene Steen, eng annerhallef Al laang, eng an eng hallef Breet an eng Al an der Héicht; op dës wäerte se d'Geschir leeë mat deenen se den Holocaust an d'Affer schluechte wäerten .

40:43 A bannen, Haken, vun enger Spann manner, ronderëm arrangéiert; an op den Dëscher d'Kaarte vun den Affer. 40:44 A baussent der bannenzeger Paart, am bannenzegen Haff, dat nieft der Nordpaart war, waren d'Kummeren vun de Sänger, déi südlech ausgesinn. ee war nieft der ëstlecher Paart no Norden. 40:45 An hie sot zu mir: Dës Kamera déi no Süde steet gehéiert zu de Paschtéier, déi den Tempel bewaachen. 40:46 An d'Kamera, déi no Norde steet, gehéiert zu de Paschtéier, déi den Altor bewaachen; Dëst sinn d'Jongen vum Zadok, déi vun de Jongen vum Levi geruff gi fir dem Jehova ze déngen. 40:47 An hien huet den Haff gemooss, honnert Alen an eng Honnert Alen an der Breet; et war quadratesch; an den Altor war virum Haus. 40:48 An hien huet mech op d'Virhal vum Tempel bruecht, an huet all Puer vun der Veranda gemooss, fënnef Al op der enger Säit, a fënnef Al op der anerer; an d'Breet vun der Dier ass dräi Al op der enger Säit, an dräi Al op der anerer. 40:49 D'Längt vun der Veranda, zwanzeg Al, an d'Breet vun elf Alen, op déi se mat Schrëtt eropgaange sinn. an et ware Säulen niewent de Posts, eng op enger Säit an eng op där anerer.

EZEQUIEL
Kapitel 41

41: 1 Ech hunn dunn an den Tempel agefouert, an d'Posten gemooss, d'Breet lelebou ass eng Säit, a sechs lelenbéi vun engem aneren, dat war d'Breet vum Zelt. 41: 2 D'Breet vum Paart war zéng Al, an d'Säiten vum Paart fënnef Al op der enger Säit, a fënnef op der anerer. An hien huet seng Längt gemooss, véierzeg Al, an d'Breet zwanzeg Al. 41: 3 An hie goung bannen, an huet all Dierpost, zwee Al, gemooss; an d'Dier, sechs Alen; an d'Breet vun der Entrée, siwen Al. 41: 4 Hien huet och seng Längt gemooss, zwanzeg Al , an d'Breet vun zwanzeg Al, virum Tempel; an hie sot zu mir: Dëst ass déi hellegst Plaz. 41: 5 Duerno huet hien d' Mauer vum Haus gemooss , sechs Alen; an d'Breet vun de Kummeren ass véier Al am ganzen Haus. 41: 6 D'Säitekummeren goufen openeen iwwerlagert, drësseg op all dräi Stäck; a mo Dilliounen sinn an d'Mauer vum Haus ronderëm erakomm, op där d'Kummeren gerout hunn, sou datt se net op d'Mauer vum Haus raschten. 41: 7 An et war eng méi grouss Breet an den ieweschte Kummeren; d'Spiraltrap vum Haus klëmmt ganz héich ronderëm d'Innere vum Haus; dofir war d'Haus breet uewen. Vum ënneschte Stack kënnt Dir erop an d'Mëtt goen, a vun dësem op deen ieweschte. 41: 8 An ech hunn hie gekuckt um Niveau vum Haus ronderëm; d'Fundamenter vun de Kummeren waren aus engem ganze Riet sechs Alen laang. 41: 9 D'Breet vun der Mauer ausserhalb vun de Kummeren war fënnef Al, gläich dem Raum, deen vun de Kummeren aus dem Haus dobannen blouf . 41:10 An tëscht de Kummeren war d'Breet vum Haus zwanzeg Al op alle Säiten.

41:11 D'Dier vun all Kammer ass erausgaang an de Raum, deen nach blouf, eng Dier am Norden, an eng aner Dier am Süden. an d'Breet vum Raum, dee blouf, war fënnef Al ronderëm. 41:12 An d'Gebai, datt virun der oppener Plaz op der Westen Säit war siwwenzeg Al; an d'Mauer vum Gebai, fënnef Al déck ronderëm, an nonzeg Alen laang. 41:13 Dunn huet hien d'Haus gemooss, honnert Al laang; an den oppene Raum an d'Gebai a seng Maueren, honnert Al laang. 41:14 An d'Breet vun der viischter Säit vum Haus an der oppener Plaz am Oste war ci Al. 41:15 An hien huet d'Längt vum Gebai gemooss, dat virun der fräier Plaz hannendrun war, an d'Kammeren op béide Säiten, honnert Al; an den Tempel dobannen, an d'Portaler vum Haff. 41:16 D'Schwellen an déi schmuel Fënsteren an d'Kummeren ëm déi dräi Stäck waren all mat Holz bedeckt vum Buedem bis bei d'Fënsteren; an d'Fënsteren och ofgedeckt. 41:17 Iwwer der Dier, a bis an d'Haus bannen, an ausserhalb vun der, an all ronderëm d'Mauer ronderëm, bannen a baussen, huet hien Miessunge gemaach. 41:18 An et gouf mat Keruben a Palmen ausgeschnidden, tëscht Kerub a Kerub, e Palmbam; an all Cherub hat zwee Gesiichter; 41:19 e Gesiicht vun engem Mann op der enger Säit op de Palm an e Gesiicht vum Léiw op der Hand op der anerer Säit, ronderëm d'Haus. 41:20 Vum Buedem bis op d'Spëtzt vun der Dier ware geschnëtzte Kierben a Palmen iwwerall iwwer d'Mauer vum Tempel. 41:21 All Tempelpost war quadratesch, an d'Front vum Hellegtum war wéi déi aner Front.

41:22 D'Héicht vum Holzaltor war dräi Al , a seng Längt zwee Alen; a seng Ecken, seng Uewerfläch a seng Mauere waren aus Holz. An hie sot zu mir: Dëst ass den Dësch dee virum Här steet. 41:23 Den Tempel an d'Hellegtum haten zwou Dieren. 41:24 An an all Dier waren zwee Blieder, zwee Blieder déi sech gedréit hunn; zwee Blieder op enger Dier, an zwee op där anerer. 41:25 Op den Diere vum Tempel ware geschnëtzte Kierben a Palmen, wéi och déi op de Maueren; an an der Fassad vum baussenzege Geriicht war en hëlze Portal. 41:26 An et ware schmuel Fënsteren a Palmen op béide Säiten op de Säiten vun der Veranda; sou waren d'Hauskummeren an d'Dieren.

EZEQUIEL
Kapitel 42

42: 1 Hien huet mech dunn an de baussenzegen Haff an den Norden bruecht, an an d'Kammer virum oppene Raum virum Gebai, am Norden. 42: 2 Virun der Nordpaart war hir Längt honnert Al, a seng Breet fofzeg Al. 42: 3 Virun den zwanzeg Alen , déi am bannenzegen Haff waren, a virum Pavé am baussenzegen Haff, waren d'Kummeren, déi op dräi Stäck géinteniwwer stoungen. 42: 4 A vu viru de Kameraen war e Gank zéng Al breet no bannen , mat engem een alen Wee; a seng Paarte géigeniwwer Norden. 42: 5 An déi héchste Kummere ware méi enk; well d'Galerien hu méi vun hinne geholl wéi vun den ënneschten an déi an der Mëtt vum Gebai. 42: 6 Fir si waren op dräi Stäck, an hu keng Säulen wéi d'Saile vun de Geriichter; dofir ware se méi enk wéi déi ënnen an déi an der Mëtt, vum Buedem. 42: 7 An d'Mauer déi dobausse war virun de Kummeren, Richtung baussenzegen Haff virun de Kummeren, war fofzeg Al . 42: 8 Fir d'Längt vun de Kummeren vum baussenzegen Haff war fofzeg Al; a virun der Fassad vum Tempel waren honnert Al. 4 2: 9 An ënner de Kummeren war d'Entrée vun der östlecher Säit, fir se vum baussenzegen Haff eranzekommen. 42:10 Laanscht d'Mauer vum Haff, Richtung Osten, vis-à-vis vum fräie Raum, a virum Gebai ware Kummeren. 42:11 An de Korridor dee viru sech war ähnlech wéi dee vun de Kummeren, déi Richtung Norden waren; souwuel seng Längt a seng Breet waren déiselwecht, an all seng Ausfaarten, no sengen Dieren a no hiren Entréeën. 42:12 Also waren d'Dieren vun de Kummeren no Süden; et war eng Dier am Ufank vum Gank virun der Mauer op der Ostsäit, fir déi, déi an d'Kummeren erakommen.

42:13 An hie sot zu mir: D'Kummeren am Norden an déi am Süden, déi virum fräie Raum sinn, sinn helleg Kummeren, an deenen d'Priister, déi bei den Jehova kommen, déi Helleg oder Zänn iesse wäerten ; do setzen se d'helleg Offeren, d'Offer an d'Versöhung an d'Affer fir d'Sënn, well d'Plaz ass helleg. 42:14 Wann d'Priister erakommen, ginn se net vun der helleger Plaz an de baussenzegen Haff eraus, awer do verloossen se hir Kleeder mat deenen se bedéngen, well se sinn helleg; a si wäerten aner Kleeder undoen, an domat gi se un dat, wat vun de Leit ass. 42:15 A wéi hien d'Miessunge vum Haus bannen ofgeschloss huet, huet hien mech eraus op de Wee vum Paart erausgezunn, deen no Oste gaang ass, an hien huet et ronderëm gemooss. 4 2:16 Hien huet déi östlech Säit mat der Messstéck gemooss, fënnefhonnert Riet vum Messstéck ronderëm. 42:17 Hien huet d'Nordsäit gemooss , fënnefhonnert Réi vum Mooosstéck ronderëm. 42:18 Hien huet d'Südseite gemooss, fënnefhonnert Réi vum Messstéck . 42:19 Hien huet d'Westsäit ëmginn, a gemooss fënnefhonnert Réi vum Mooosstéck. 42:20 Op de véier Säiten huet hien et gemooss; Et hat eng Mauer ronderëm et, fënnefhonnert Riet laang a fënnef Honnert Riet breet, fir eng Trennung tëscht dem Hellegtum an der profaner Plaz ze maachen.

EZEQUIEL
Kapitel 43

43: 1 Duerno huet hien mech bei d'Paart bruecht, an d'Paart Richtung Osten; 43: 2 an, kuckt, d'Herrlechkeet vum Gott vun Israel koum aus dem Osten; a säi Sound war wéi de Sound vu ville Waasser, an d'Äerd huet mat senger Herrlechkeet geschéngt. 43: 3 An den Aspekt vun deem wat ech gesinn hunn war wéi eng Visioun, wéi déi Visioun déi ech gesinn hunn wéi ech komm sinn d'Stad ze zerstéieren; an d'Visioune ware wéi d'Visioun déi ech niewent dem Quebar Floss gesinn hunn; a sinn op mäi Gesiicht gefall. 43: 4 An d'Herrlechkeet vum Herrgott koum an d'Haus iwwer de Wee deen am Oste steet. 43: 5 An de Geescht huet mech opgeriicht an huet mech an d'bannenhaff gedroen; a kuck, d'Herrlechkeet vum Här huet d'Haus gefëllt.

43: 6 An ech hunn een héieren, deen aus dem Haus mat mir schwätzt; An e Mann stoung bei mir, 43: 7 an hie sot zu mir: Mënschejong , dëst ass d'Plaz vu mengem Troun, déi Plaz wou ech d'Sole vu menge Féiss ausrouen, an deenen ech fir ëmmer ënnert de Kanner vun Israel wunnen; An ni méi wäert d'Haus vun Israel mäi hellege Numm onherrschen, weder si nach hir Kinneken, mat hiren Huren, nach mat den Doudege Kierper vun hire Kinneken an hiren Héichten . 43: 8 Well se hir Schwell vu menger Schwell an hir Hënn duerch méng Hënner setzen, an nëmmen eng Mauer tëscht mir an hinnen vermëttelen, hu se mäin hellegen Numm kontaminéiert mat hiren Abominatiounen, déi se gemaach hunn; dofir hunn ech se a menger Roserei verbraucht.

43:9 Elo ginn se hir Huren, an déi Doudeg Kierper vun hire Kinneken, an ech wäert fir ëmmer an hirer Mëtt wunnen. 43:10 Dir, Mënschejong, weist dem Haus vun Israel dëst Haus a schummt Iech fir hir Sënnen; a moosst den Design dovun . 43:11 A wa se sech schummen fir alles wat se gemaach hunn, maach se de Layout vum Haus, säi Layout, seng Sortien an seng Entréeën, an all seng Formen, an all seng Beschreiwungen, an all seng Astellungen , an all seng Gesetzer; a beschreift et virun hiren Aen, sou datt se all seng Form an all seng Regele beobachte kënnen an duerchsetzen. 43:12 Dëst ass d'Gesetz vum Haus: Op der Spëtzt vum Bierg wäert de ganzen Uschloss, ronderëm, ganz helleg sinn. Kuckt, dëst ass d'Gesetz vum Haus. 43:13 Dëst sinn d'Miessunge vum Altor no Alen (Al zu Al, a kleng Spann). D'Basis, een Al, an een Al d' Breet; a säi Ofschloss um Rand ronderëm, vun enger Spann. Dëst wäert de Sockel vum Altor sinn. 43:14 A vun der Basis, um Buedem, bis op d'Plaz drënner, zwee Al, an d'Breet vun engem Alen; a vu méi klengem Cornis bis zum gréissere Cornis, véier Al, an d'Breet vun engem Al. 43:15 Den Altor war véier Al, an uewen um Altor ware véier Hénger. 43:16 An den Altor war zwielef Al laang an zwielef breet, véiereckeg op senge véier Säiten. 43:17 De Rescht war véierzéng Al laang a véierzéng breet op senge véier Säite, an de Rand ronderëm en halleft Al. an d'Basis vun engem Ellbog op alle Säiten; a seng Schrëtt waren am Osten. 43:18 An hie sot zu mir: Mënschejong , sou seet den Här Gott: Dëst sinn d'Ordinanzen vum Altor deen Dag, wou et geschitt ass, fir e Brennenoffer ze bidden, a Blutt drop ze sprëtzen.

43:19 Zu de Levitesche Paschtéier, déi aus dem Stroum vun Zadok sinn, loosse se bei mech kommen, seet den Här Jahwe, fir viru mech ze déngen, du solls e Kallef aus der Hiert zur Versöhnung ginn. 43:20 An Dir sollt e bësse vu sengem Blutt huelen an et op déi véier Hénger vum Altor leeën, an op déi véier Ecken vum Rescht, an um Rand ronderëm; sou wäert Dir et botzen a purifizéieren . 43:21 Du solls dann d'Kälber vun der Versöhung huelen an et brennen no dem Gesetz vum Haus, ausserhalb vum Hellegtum. 43:22 Op den zweeten Dag soll Dir eng männlech Geess ouni Feeler fir d'Sënn ubidden; a si wäerten den Altor pur wéi se et mam Kallef gereinegt hunn. 4, 3: 23 Wann Dir fäerdeg sidd ze sënnen, da sollt Dir e Kallef vun der Hiert ouni Feeler ubidden, an e Widder ouni Feeler aus der Hiert; 43:24 an du solls se virum Här ubidden, an d'Priister solle Salz drop maachen an hinnen als Brennoffer dem Här ubidden. 43:25 Siwe Deeg laang sollten se eng männlech Geess all Dag als Versöhung opferen; Si sollten och d'Kallef vun der Hiert opferen an en onbeschiedene Widder vum Trapp. 43:26 Fir siwe Deeg solle si Versoenung fir den Altor maachen, botzen, a weiderginn. 43:27 An um Enn vun dësen Deeg , vum aachten Dag un, sollten d'Priister um Altor Är Brennofferen an Är Friddensofferen opferen; an Dir wäert vu mir ugeholl ginn, seet den Här Gott.

EZEQUIEL
Kapitel 44

44: 1 Hien huet mech op déi baussenzeg Dier vum Hellegtum gedréit, déi no Oste riicht; an et war zou. 44: 2 An den Här sot zu mir: Dës Dier soll zou sinn; et soll net opgemaach ginn, an och kee Mënsch soll doduerch erakommen, well den Här, Gott vun Israel, doduerch erakënnt; dëst r bis dofir zou. 44: 3 Wat de Prënz ugeet, well hien de Prënz ass, wäert hien do sëtzen a Brout iesse virum Jehova; duerch de Vestibule vun der Dier kënnt hien eran, an op dee selwechte Wee wäert hien erauskommen. 44: 4 An hien huet mech bei d'Nordpaart virum Haus gefouert; an ech hunn gekuckt, a kuck, d'Herrlechkeet vum Här hat d'Haus vum Här gefëllt; a sinn op mäi Gesiicht gefall. 44: 5 An der Här sot zu mir, Mënschejong, oppassen, a kucken mat äre Aen an héieren mat Äre Oueren all dass ech schwätze fir Iech iwwer all Uerdnung ze Nzas vum Haus vun der Här an all senge Gesetzer; a passt op d'Entréeë vum Haus op, an op all d'Ausfaart vum Hellegtum. 44: 6 An Dir sot zu de Rebellen, zum Haus vun Israel: Sou seet den Här: Genuch vun all Ären Abominatiounen, O cas fir Israel; 44: 7 fir Friemen ze bréngen, ongeschnidden am Häerz an onbeschnidden a Fleesch, a mengem Heiligum ze sinn an mäin Haus ze verontreinegen; fir mäi Brout, Fett a Blutt ze bidden, a mäi Bund mat all Ären Abominatiounen ongëlteg ze maachen. 44: 8 P U n Dir net gehaalen hun, wat meng helleg Saachen etabléiert ass iwwer, mä Dir hutt Auslänner den Dépositaire vun der Bistrot a mengem Hellegtum ernannt.

44:9 Sou seet den Här Jahwe: Keen Auslännerjong, onbeschnidde vun Häerz an onbeschnidde vu Blutt, soll a mengem Hellegtum erakommen, aus all de Kanner vun Auslänner, déi ënner de Kanner vun Israel sinn. 44:10 An d'Leviten, déi sech vu mir ofgedréit hunn, wéi Israel wäit vu mir war, no hiren Idoler goen, wäerten hir Ongerechtegkeet droen. 44:11 A wäert meng Santua r io als Paartwiechter bei den Diere vum Haus an Dénger am Haus sinn; si wäerten den Holocaust an d'Affer fir d'Leit ëmbréngen, a si wäerte virun him stoen fir hien ze déngen. 44:12 Well se zerwéiert ze iwwerleeën, ier hir idols, an ass Israel tropezade op d'Haus vun r oder béis; dofir hunn ech meng Hand opgehuewen a vereedegt, seet den Här Gott, datt si hir Ongerechtegkeet droen. 44:13 Si kommen net bei mech fir als Priister ze déngen, an si kommen och net zu menge vu mengen hellegen Saachen, mengen allerhellegsten, awer si droen hir Schimmt an déi Abominatiounen, déi se gemaach hunn. 44:14 An ech wäert hinnen d'Wiechter maachen, déi zoustänneg fir d'Betreiung vum Haus sinn, fir de ganzen Déngscht vun deem, a fir alles wat an deem gemaach gëtt. Mee 44:15 d'Paschtéier d' Levites , d' Jongen vun Zadok, deen gu un der Gestioun vum Hellegtum rdaron wann d'Kanner vun Israel aus mech gaangen astray, si Géigend ze Minister ier mech kommen soll, an ier mir sinn ze bidden mech d'Fett an d'Blutt, seet den Här Gott. 44:16 Si solle a mäi Hellegtum erakommen , a kommen no bei mengem Dësch fir mech ze déngen, a sollten meng Uerteeler halen.

44:17 A wa se duerch d'Tore vum bannenzegen Haff erakommen, sollten se Léngend Kleeder undoen; se soll kommen op se keen Woll, wann se Minister vun den Diere vun der zentrale Geriicht a bannent d an d'Haus. 44:18 Si sollten Linnen-Turbanen um Kapp hunn, an eng Léngen Ënnerwäsch um Lend; si gürzen näischt un wat se schweesst. 44:19 Wann se zu dem baussenzege Geriicht raus, zu dem baussenzege Geriicht zu de Leit, gëtt déi Kleedungsstécker datt minist geläscht ginn r hinnen Aron, opgestallt a vun der Chambers vum Hellegtum, an no op aner Kleedungsstécker, sanctify net d'Leit mat hirem Kleedungsstécker. 44:20 A si sollten hir Käpp net raséieren, an hir Hoer net wuesse loossen, awer se sollten se just schneiden. 44:21 Keen vun den s fir Cerdoten drénkt Wäin wann hien an dat bannenzegt Geriicht kënnt. 44:22 Hien däerf weder eng Witfra nach eng gescheed Persoun huelen, awer eng Jongfra aus der Hierkonft vum Haus vun Israel huelen, oder eng Witfra, déi eng Priisterfra ass. 44:23 A si léieren meng Leit z'ënnerscheeden tëscht dem Hellege an der Profan, a si léieren se z'ënnerscheeden tëscht dem Schéinsten an dem Onreinen. 44:24 A Fäll vu Prozess si se do fir ze jugéieren; no menge Uerteeler wäerten se jugéieren; a meng Gesetzer a meng Statuten an all menge Feierdeeg, an santif wäert ech de Carán meng Sabbatte maachen. 44:25 Si sollten net bei en Doudege komme fir sech selwer ze verontreinegen; awer vu Papp oder Mamm, Jong oder Duechter, Brudder oder Schwëster, déi kee Mann hat, kënne se kontaminéiert sinn.

44:26 An no senger Rengegung solle si hien siwen Deeg zielen. 44:27 An den Dag wou hien an d'Hellegtum erakënnt, an dat bannenzegt Geriicht, fir am Hellegtum ze déngen, soll hie seng Versoenung ubidden, seet den Här Gott. 44:28 An et soll eng Ierfschaft fir si sinn; Ech wäert hir Ierfschaft sinn, awer Dir wäert hinnen net Besëtz an Israel ginn; Ech si säi Besëtz. 44: 2 9 D'Offer an d'Sënnoffer an d'Sënnoffer ginn iessen, an alles wat an Israel geweit ass wäert hir sinn. 44:30 An den éischte vun all den éischte Uebst vun alles, an all ubitt vun alles dat kënnt eraus , gëtt vun all Är Affertexter l Os Paschtéier; Dir sollt dem Paschtouer och déi éischt Friichte vun all Äre Masse ginn, fir datt de Segen an Ären Haiser raschte kann. 44:31 Keng Saach déi stierft oder zerräissen, Villercher an Déieren, däerfen d'Priister iessen.

EZEQUIEL
Kapitel 45

45: 1 Wann Dir d'Land duerch d'Lot als Ierfschaft deelt, da setzt Dir en Deel fir den Jehova op d'Säit, deen Dir him op d'Land hellegt, 25.000 Réi laang an 10.000 breet; dëst gëtt an all sengem Ëmgéigend Territoire geheelt. 45: 2 Dovunner soll fir d'Hellegtum fënnefhonnert Riet an der Längt a fënnefhonnert an der Breet sinn, quadratesch ronderëm; a fofzeg Alen ronderëm fir hir Banlieue. 45: 3 A vun dëser Moossnam misst Dir an der Längt zwanzegfënnefdausend Réi moossen, an an der Breet zéngdausend, an deem d'Hellegtum an déi hellegst Plaz soll sinn. 45: 4 D'Aweihung vun dësem Land soll fir d' Priister, Ministere vum Hellegtum sinn, déi de Jehova kommen; an et wäert als Plaz fir hir Haiser déngen, an als helleg Plaz fir d'Hellegtum. 45: 5 Och fënnefanzwanzeg dausend Réi an der Längt an zéngdausend an der Breet, dat soll fir d'Leviten Minister vum Haus sinn, als Besëtz fir sech selwer, mat zwanzeg Kummeren. 45: 6 Fir d'Besëtz vun der Stad bezeechent Dir fënnef Tausend an der Breet an zwanzeg fënnef Tausend an der Längt, viru wat fir den Hellegtum reservéiert war; et wäert fir d'ganz Haus vun Israel sinn. 45: 7 An de Prënz Deel soll niewent deem wat fir d'Hellegtum reservéiert war, op béide Säiten, an nieft dem Besëtz vun der Stad , ier dat wat fir d'Hellegtum virgesi war, a virum Besëtz vun der Stad, vum westlechen Enn bis zum östlechen Enn, an d'Längt wäert vun der westlecher Limit op d'ëstlech Limit sinn. 45: 8 Dëst Land wäert säi Besëtz an Israel sinn, a meng Prënzen wäerte mäi Vollek ni méi ënnerdrécken; a si ginn d'Land dem Haus vun Israel no hire Stämm.

45:9 Sou seet den Här Gott: Genuch, Dir Prënzen vun Israel! Stop Gewalt a Raiber. Maacht Gerechtegkeet a Gerechtegkeet; huelt är Impositioune vu mengem Vollek ewech, seet den Här Gott. 45:10 Just Solden, just efa, a just schloen Dir wäert hunn. 45:11 D'Ephah an d'Bad solle vun der selwechter Mooss sinn: datt de Bad den zéngten Deel vun der Homer, an den zéngten Deel vun der Homer d'Ephah; d'Mooss vun hinnen ass no dem Homer. 45:12 An de Sikkel wäert zwanzeg Geras sinn. Zwanzeg Sechel, fënnefanzwanzeg Sechel, fofzéng Sechel, et wäert eng Minière fir lech sinn. 45:13 Dëst wäert d'Offer sinn, datt Dir wäert bidden : de sechsten Deel vun enger Ephah fir all Homer vun Weess, an de sechsten Deel vun enger Ephah fir all Homer vun Geescht. 45:14 D'Uerdnung fir Ueleg ass datt Dir e Bad Ueleg bitt , wat en Zéngtel vun enger Aarbecht ass ; zéng Bieder wäerten en Homer maachen; well zéng batos sinn en Homer. 45:15 An eent Owes Lämmche vun de Schof vun zweehonnert, vun de gefëllte vun Israel, fir Affer, a fir Brennoffer, a fir Friddensoffer, fir Versöhung fir si, seet den Här Gott. 45:16 All d'Leit vum Land si verpflicht dëst Offer fir de Prënz vun Israel ze ginn. 45:17 Awer dem Prënz ass et entspriechend d'Brennoffer ze ginn an d'Affer an d'Libatioun op de feierleche Fester, op de Neimounden, op de Sabbatten an op all d'Fester vum Haus vun Israel; Hien entsuergt d'Versöhung, d'Affer, d'Verbrennung an d'Friddoffer, fir d'Versoung fir d'Haus vun Israel ze maachen.

45:18 Sou seet den Här Jahwe: Am éischte Mount, um éischten Dag vum Mount, huelt Dir e Kallef ouni Feeler aus der Hiert , an Dir maacht d' Hellegtum. 45:19 An de Priister soll en Deel vum Blutt vun der Versoenung huelen an et op d'Posten vum Haus leeën, an op déi véier Ecker vum Altor an der Rou an op de Porte vun den Diere vum bannenzegen Haff. 4: 20Dir sollt dat de siwenten Dag vum Mount maachen fir déi, déi a Feeler a Bedruch gesënnegt hunn, an Dir sollt Versoenung fir d'Haus maachen. 45:21 Am éischte Mount, um véierzéngten Dag vum Mount, hutt Dir d'Pessach, e Fest vu siwen Deeg; ongeschnëtzt Brout giess. 45:22 Deen Dag wäert de Prënz fir sech selwer a fir all d'Leit vun der Äerd en Kallef fir d'Sënn opferen. 45:23 An an de siwen Deeg vum feierlechen Fest soll hien dem Jehova eng Brennoffer ubidden, siwe Bullen a siwe Widder ouni Feeler, all Dag vun de siwen Deeg; a fir Sënn all Dag eng männlech Geess. 45:24 A mat all Kallef soll hien en Ephahoffer ubidden, a mat all Widder eng Ephah; a fir all Ephah en hin Ueleg. 45: 2 5 Am siwente Mount, op de fofzéngten Dag vum Mount, um Fest, soll hie maachen wéi an dëse siwen Deeg iwwer d'Versöhung, wat d'Brennoffer ubelaangt, wat de Moment ugeet a wat den Ueleg ugeet.

EZEQUIEL
Kapitel 46

46: 1 Sou seet den Här Jahwe: D'Dier vum bannenzegen Haff vis-à-vis soll fir sechs Schaffdeeg zougemaach ginn, an um Sabbat soll se opgemaach ginn; et wäert och op den Dag vum neie Mound opmaachen. 46: 2 An de Prënz wäert iwwer de Wee vum Portal vun der Baussepaart erakommen, a wäert bei der Schwell vum Paart stoen, wärend d'Priister hiert Brennoffer an hir Friddensofferen ubidden, an si sollten un den Entrée vum Gate veréieren; da wäert et erauskommen; Awer d'Dier geet eréischt am Nomëtteg zou. 46: 3 Och sollten d'Leit vum Land ier den HÄR, bei der Entrée vum Paart, op de Sabbatten an op de Neimounde veréieren. 46: 4 D'Brennoffer, déi de Prënz dem Jehova um Sabbat offréiert, soll sechs Lämmer ouni Feeler sinn, an ee Widder ouni Feeler; 4 6: 5 a fir eng Offer eng Ephah mat all Widder; a bei all Lämmchen eng Offer no senge Méiglechkeeten, an en hin Ueleg mat der Ephah. 46: 6 Awer um Dag vum neie Mound, een onfleeglecht Kallef aus der Hiert, sechs Lämmercher an eng Widder; si mussen ouni Mängel sinn. 46: 7 An hie soll eng Ephah mam Kallef ubidden, an eng Ephah mat all Widder; awer mat de Lämmercher, no hire Méiglechkeeten; an en hin Ueleg fir all Ephah. 46: 8 A wann de Prënz erakënnt, kënnt hien iwwer de Wee vum Portal vum Portal eran , an deeselwechte Wee wäert hien verloossen.

46: 9 Awer wann d'Leit vum Land virum HÄR op Fester erakommen, deen deen duerch d'Nordpaart erakënnt, wäert duerch d'Südpaart erausgoen, an deen, deen duerch d'Südpaart kënnt, wäert duerch d' Nordpaart erausgoen ; Hie kënnt net zréck duerch d'Dier duerch déi hien erakoum, awer wäert duerch déi viru sech erausgoen. 46:10 An de Prënz, wa se erakommen, soll ënner hinnen erakommen; A wann se erauskommen, wäert hien erauskommen. 46:11 A bei Fester an a feierleche Versammlungen ass d'Offer eng Ephah mat all Kallef, an eng Ephah mat all Widder; a mat de Lämmercher , no hire Méiglechkeeten; an en hin Ueleg mat all Ephah. 46:12 Awer wann de Prënz fräie Brennofferen oder Friddensoffere fir den HÄR mécht, da maache se d'Dier op, déi am Oste fir hien ass, an hie wäert säi Brennoffert a Friddensofferen maachen, sou wéi hien et um Sabbat mécht; da wäert hien erausgoen, a si maachen d'Dier zou nodeems hien erausgeet. 46:13 An Dir sollt all Dag als Affer fir den Här bréngen wéi e verbrannt Affer e Lämmchen e Joer al ouni Feeler; all Moien wäert Dir et opferen. 46:14 A mat deem Dir all Moie soll en Affer maachen aus dem sechsten Deel vun enger Ephah, an engem Drëtten Deel vun engem hin Ueleg fir mam feine Miel ze vermëschen; ëmmer dem Jehova ze bidden , fir en éiwege Statut. 46:15 Si sollten d'Lämmchen an d'Offer an d'Ueleg all Moie als e stännegt Brennoffer ubidden. 46:16 Sou seet den Här Gott: Wann de Prënz seng Kanner en Deel vun senger Ierfschaft gëtt, da wäert et hir sinn ; Besëtz vun hinne gëtt duerch Ierfschaft.

46:17 Awer wann hien en Deel vu senger Ierfschaft un ee vu sengen Dénger gëtt, da soll et säi bis zum Jubiläumsjoer sinn, an et soll dem Prënz zréckgoen; awer seng Ierfschaft wäert vu senge Kanner sinn. 46:18 An de Prënz soll näischt vun der Ierfschaft vum Vollek huelen, fir datt hien se net vu sengem Besëtz bedréit; vun deem wat hien huet wäert hien seng Kanner Ierfschaft ginn, sou datt kee vu menge Leit aus sengem Besëtz verdriwwe gëtt. 46:19 Duerno huet hien mech duerch d'Entrée bruecht, déi Richtung Paart war, an d'helleg Kummeren vun de Priester , déi no Norde stoungen, an ech hunn gesinn, datt et eng Plaz do war um Enn vun der Westsäit. 46:20 An hie sot zu mir: Dëst ass d'Plaz wou d'Priister d'Sënnoffer an d'Versöhung kachen; Do kache se d'Offer, fir et net an dat baussenzegt Geriicht erauszehuelen, sou d'Leit ze hellegen . 46:21 An direkt huet hien mech an de baussenzegen Haff eraus bruecht, a mech duerch déi véier Ecker vum Haff gefouert; an an all Eck war eng Patio. 46:22 An de véier Ecker vum Haff waren zouenen Häff, véierzeg Al laang an drësseg breet; all véier haten déiselwecht Mooss. 46:23 An et war eng Mauer ronderëm hinnen, ronderëm déi véier, an ënnen Gruef ronderëm d'Maueren. 46:24 An hie sot zu mir: Dëst sinn d'Kichen, wou d'Dénger vum Haus d'Offer vun de Leit kachen.

EZEQUIEL
Kapitel 47

47: 1 Dunn huet hien mech zréck an d'Entrée vum Haus zréckginn; a kuck, Waasser dat ënner der Schwell vum Haus Richtung Oste gefloss ass; well d'Fassad vum Haus am Oste war, an d'Waasser vun ënnen erof gaang ass, op der rietser Säit vum Haus, südlech vum Altor. 47: 2 An hien huet mech eraus bruecht iwwer de Wee vun der Nordpaart, an huet mech um baussenzege Wee ronderëm, ausserhalb der Paart, ëmgedréit, op de Wee vun deem, deen no Oste steet; an ech hunn gesinn datt d'Waasser vun der rietser Säit koum. 47: 3 An de Mann ass Richtung Osten erausgaang, an huet e String an der Hand; an hien huet dausend Al gemooss, an huet mech duerch d'Waasser bis op meng Knéchele passéiere gelooss . 47: 4 Hien huet nach eng dausend gemooss, an huet mech duerch d'Waasser gefouert bis op meng Knéien. Dunn huet hien nach eng dausend gemooss, an huet mech duerch d'Waasser bis an d'Lende gemaach. 47: 5 Hien huet nach eng dausend gemooss, an et war schonn e Floss, deen ech net passéiere konnt, well d'Waasser eropgaang ass, sou datt de Floss nëmmen duerch d'Schwämm duerchgestreckt konnt ginn. 47: 6 An hie sot zu mir: Hutt Dir gesinn, Mënschejong? Dunn huet hien mech geholl, a féiert mech zréck laanscht de Floss. 47: 7 A wéi ech zréckkoum, hunn ech gesinn datt um Ufer vum Floss vill Beem op der enger Säit an der anerer waren. 47: 8 An hie sot zu mir: Dës Waasser ginn an d'Regioun vum Osten eraus, a wäerte bis an d'Araba erofgoen, a komme an d'Mier; an an d'Mier erakënnt, kréien d'Waasser Heelung.

47:9 An all lieweg Séil déi schwëmmt iwwerall wou dës zwee Flëss erakommen, soll liewen a ; an et wäerte vill, vill Fësch sinn, well dës Waasser sinn do erakomm, a si kréien heelen; an alles wat an dëse Floss erakënnt, wäert liewen. 47:10 A mat him sinn d'Fëscher, a vun En-Gadi bis En-Eglaim soll seng Kleederstreck fir Netzer sinn; an duerch hir Spezies wäerten d'Fësch sou vill wéi d'Fësch vum Grousse Mier sinn. 47:11 Seng Sumpf a seng Lagune ginn net propper gemaach; wäert fir Salins bleiwen. 47:12 A beim Floss, op der Bank, op béide Säiten, wäerte sämtlech Uebstbeem wuessen; seng Blieder falen ni, an och hir Friichte falen net. Zu der Zäit wäert et méi laang daueren , well säi Waasser aus dem Hellegtum fléisst; a seng Uebst wäert fir ze iessen, a säi Blat fir Medizin.

47:13 Sou seet den Här Jahwe: Dëst sinn d'Limiten, mat deenen Dir d'Land duerch lerfschaft tëscht de zwielef Stämme vun Israel deele sollt. De José wäert zwee Deeler hunn. 47:14 An Dir wäert et ierwen, deen een wéi deen aneren; fir hatt hunn ech meng Hand geschwuer, datt ech deng Elteren et géif ginn; dofir wäert dëst d'Land vun Ärer lerfschaft sinn. 47:15 An dëst wäert d'Grenz vum Land Richtung Nordsäit sinn; vum Grousse Mier, um Wee op Hethlon kommen op Zedad, 47:16 Hamat, Berota, Sibraim, dat tëscht der Grenz vun Damaskus an der Grenz vun Hamat. Hazar-haticón, wat d'Limit vum Haurán ass. 47:17 An et soll der nërdlecher Grenz vum Mier bis Hazar-Enan op der nërdlecher Grenz vun Damaskus, an op der nërdlecher Grenz vun Hamath ginn.

47:18 Op der Ostsäit, an der Mëtt vun Hauran an Damaskus, a Gilead an dem Land vun Israel, bis zum Jordan; dëst wäert Dir vun der Limit bis zum Ostmier moossen . 47:19 Vun der südlecher Säit, Richtung Süden, vun Tamar bis an d'Waasser vu Sträit; vu Kades an der Baach bis op d'Grousst Mier; an dëst wäert déi südlech Säit sinn, am Süden. 47:20 Op der westlecher Säit vum Grousse Mier ass d' Limit bis virun der Entrée zu Hamat; dëst wäert déi westlech Säit sinn. 47:21 An Dir verdeelt dëst Land ënnert Iech no de Stämm vun Israel. 47:22 An Dir wäert d'Lous dofir werfen als Ierfschaft fir Iech selwer, an fir d'Auslänner, déi ënner Iech wunnen, déi Kanner ënner Iech gebuer hunn ; an Dir wäert se als Naturvölker bei de Kanner vun Israel hunn; si werfe mat Iech Lous fir eng Ierfschaft tëscht de Stämm vun Israel ze hunn. 47:23 An egal wéi engem Stamm deen e Frieme wunnt, do solls du him seng Ierfschaft ginn, seet den Här Jahwe.

EZEQUIEL
Kapitel 48

48: 1 Dëst sinn d'Nimm vun de Stämm: Vum extremen Norden iwwer de Wee vun Hethlon, déi op Hamat kommen, Haz ar-enan, an de Grenzen vun Da masco, an den Norden, Richtung Hamat, wäert den Dan en Deel hunn, vun der Säit ëstlech no westlecher. 48: 2 Op der Grenz vum Dan, vun der Ostseit bis zur Mieresäit, wäert den Asher en Deel hunn. 48: 3 Op der Grenz vum Asher, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, Naftali, eng aner. 48: 4 Op der Grenz vun Naftali, vun der Ostseit bis zur Mieresäit, dem Manasse, engem aneren. 48: 5 Op der Grenz vu Manasse, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, Ephraim, een aneren. 48: 6 Op der Grenz vun Ephraim, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, dem Ruben, engem aneren. 48: 7 Op der Grenz vu Ruben, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, dem Juda, engem aneren. 48: 8 Op der Grenz vu Juda, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, soll et deen Deel sinn, deen Dir reservéiert, 25.000 Riet breet, an esou laang wéi all aner Deeler, dat heescht vun der Ostsäit zu Mieresäit; an d'Hellegtum wäert an der Mëtt sinn. 48: 9 Deen Deel deen Dir fir den Här reservéiere soll ass 25.000 Réi laang an 10.000 breet. 48:10 Déi helleg Portioun, déi de Paschtéier gehéiert, ass fënnefanzwanzeg dausend Réi am Norden, an zéngdausend breet am Westen, an zéngdausend breet am Osten, an zwanzegfënnef Dausend laang am Süden. an den Hellege vu Jehova wäert an der Mëtt sinn. 48: 11 Déi geheelt Paschtéier vun de Jongen vum Zadok, déi mir trei gehalen hunn, déi net falsch gemaach hunn, wéi d'Kanner vun Israel falsch gemaach hunn, wéi d'Leviten falsch gemaach hunn.

48:12, si hunn als hiren hellegsten Deel den Deel vum reservéierte Land, nieft der Grenz vun Hie vun de Leviten. 48:13 An déi vun de Leviten, nieft de Grenze vun de vun de Priister, soll 25.000 Riet an der Längt an 10.000 an der Breet sinn; déi ganz Längt vun fënnefanzwanzeg dausend, an d'Breet vun zéngdausend. 48:14 Si wäerten näischt dovu verkafen, net austauschen, an och net déi éischt Friichte vun der Äerd iwwerdroen ; well et ass eng Saach déi dem Jehova geweit ass. 48:15 An déi fënnefdausend Réi an der Breet, déi aus de fënnefanzwanzeg oder dausend bleiwen, si si profan, fir d'Stad, fir ze wunnen a fir Banlieue; an d'Stad wäert an der Mëtt sinn. 48:16 Dëst sinn hir Miessungen: op der Nordsäit véier dausend fënnefhonnert Réi, op der Südsäit véier dausend fënnef honnert, op der Ostseit véier dausend fënnef honnert, an op der West Säit véier dausend fënnef honnert. 48:17 An der Banlieue vun der Stad soll zwee honnert a fofzeg Riewe am Norden ginn, zwee honnert a fofzeg am Süden, zwee honnert a fofzeg am Osten, an zwee honnert a fofzeg am Westen. 48:18 A wat an der Längt bleift virum hellege Portioun, zéngdausend Réi am Osten an Zéngdausend am Westen, dat ass wat bleift vum Hellege Portioun, ass fir d'Saat fir déi, déi d'Stad déngen. 48:19 An déi, déi d'Stad déngen, soll aus all de Phylen vun Israel ginn. 48:20 All reservéiert Deel vun fënnefanzwanzeg dausend Réi pro fënnefanzwanzeg dausend Quadrat, Dir sollt als Deel fir d'Hellegtum reservéieren a fir d'Besëtz vun der Stad.

48:21 A vum Prënz ass dat, wat op béide Säite vum hellegen Deel a vum Besëtz vun der Stad bleift, dat heescht, viru fënnefanzwanzeg dausend Réi vum Deel un der ëstlecher Grenz , an am Westen ier vun de fënnefanzwanzeg dausend bis zur westlecher Limit, virun de genannten Deeler wäert et de Prënz sinn; Et wäert eng helleg Portioun sinn, an d'Hellegtum vum Haus wäert an der Mëtt sinn. 48:22 Op dës Manéier ass den Deel vum Prënz deen Deel vun de Leviten an dem Staddeel, tëscht der Grenz vu Juda an der Grenz vum Benjamin. 48:23 Wat de Rescht vun de Phylen ugeet, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, wäert de Benjamin en Deel hunn. 48:24 An der Grenz vum Benjamin, vun der Ostseit bis zur Mieresäit, dem Simeon, engem aneren. 48:25 Op der Grenz vu Simeon, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, dem Issachar, engem aneren. 48:26 Op der Grenz vum Issachar, vun der Ostseit bis zur Mieresäit , dem Zebulun, engem aneren. 48:27 Op der Grenz vun Zebulun, vun der Ostsäit bis zur Mieresäit, Gad, en aneren. 48:28 Op der Grenz vu Gad, op der südlecher Säit am Süden, wäert d'Grenz vun Tamar bis zum Sträitwasser sinn, a vu Kades an der Baach bis zum Grousse Mier. 48:29 Dëst ass d'Land, dat Dir duerch d'Lous deelt fir eng Ierfschaft un d'Stämm vun Israel, an dës sinn hir Portiounen, seet den Här Gott. 48:30 An dëst sinn d'Ausfaarten aus der Stad: un der Nordsäit véier dausend fënnefhonnert Réi pro Mooss. 48:31 An d'Paarte vun der Stad sollen no den Nimm vun de Stämme vun Israel sinn: dräi Paarten am Norden: d'Paart vu Ruben, een; d'Paart vu Juda, eng aner; d'Dier vum L eví, eng aner.

48:32 Op der ëstlecher Säit véier dausend fënnef honnert Réi, an dräi Paarte: dem Joseph säi Paart, een; d' Dier vum Benjamin, eng aner; Dem Dan seng Dier, eng aner. 48:33 Op der Südsäit véier dausend fënnef Réi pro Mooss, an dräi Paarte: d'Paart vum Simeon, een; d'Paart vum Issachar, eng aner; d'Paart vum Zebulun , eng aner. 48:34 An op der westlecher Säit véier dausend fënnef honnert Réi, an hir dräi Paarte: d'Gad Gate, een; d' Dier vum Asher, eng aner; Dem Naphtali säi Paart, eng aner. 48:35 Et ginn uechtzéngtausend Réi ronderëm. An den Numm vun der Stad vun deem Dag un wäert Jehova-sama sinn.

DANIEL

Kapitel 1

1: 1 Am drëtten Joer vun der Herrschaft vum Jojakim Kinnek vu Juda, koum den Nebuchadnezzar Kinnek vu Babylon op Jerusalem an huet et belagert. 1: 2 An den Här huet den Jojakim Kinnek vu Juda, an en Deel vun de Geschir vum Haus vu Gott, a seng Hänn ginn ; an hien huet se an d'Land Shinar bruecht, an d'Haus vu sengem Gott, an huet d'Geschir an d' Schatzhaus vu sengem Gott geluecht. 1: 3 An de Kinnek sot zu Ashpenaz, Chef vu sengen Eunuchen, vun de Kanner vun Israel ze bréngen, vun der kinneklecher Linn vu Prënzen, 1: 4 Jongen, an deenen et kee Feeler war, mat guddem Ausgesinn, geléiert an all Wäisheet. schlau an der Wëssenschaft a vu guddem Verständnis, a fit fir am Kinnek säi Palais ze sinn; an hinnen d'Bréiwer an d'Sprooch vun de Chaldäer ze léieren. 1: 5 An de Kinnek ernannt hinnen eng Portioun fir all Dag, vun der Versuergung vum Kinnek a vum Wäin, deen hie gedronk huet; an datt hien se dräi Joer erzunn huet, sou datt se um Enn si virum Kinnek erschéngen. 1: 6 Dorënner waren den Daniel, den Ananias, de Mishael an den Azariah vun de Jongen vu Juda. 1: 7 Dësen huet de Chef vun den Eunuchen Nimm ginn: hien huet Daniel genannt, Beltsasar; zu Ananias, Shadrach; zu Misael, Mesac; an zu Azarías, Abed-Nego. 1: 8 An den Daniel huet sech a sengem Häerz virgesinn, sech net mat der Portioun vum lesse vum Kinnek ze verontreinegen , an och net mam Wäin, dat hien gedronk huet; Hie freet dofir de Chef vun den Eunuchen net gezwonge sech selwer ze kontaminéieren. 1: 9 A Gott huet den Daniel zu Gonschte a gudde Wëlle mam Chef vun den Eunuchs gemaach.

1:10 An de Chef vun den Eunuchen sot zum Daniel: Ech fäerten mäin Här de Kinnek, deen Äert Iessen an Äert Gedrénks ernannt huet; well soubal hien Är Gesiichter méi hell gesäit wéi déi vun de Jongen , déi wéi Dir sinn, wäert Dir mäi Kapp zum Kinnek veruerteelen. 1:11 Dunn huet den Daniel zum Mel sar gesot, dee vum Chef vun den Eunuchen iwwer Daniel, Ananias, Misael an Azariah ernannt gouf: 1:12 Ech bieden Iech, test Är Dénger zéng Deeg, a gitt eis Geméis z'iessen. , a Waasser ze drénken. 1:13 Vergläicht dann eis Gesiichter mat de Gesiichter vun de Jongen, déi vum Kinnek seng Iessratioun iessen, an da maacht mat Ären Dénger wéi Dir gesitt. 1:14 Also huet hien hinnen domadder zougestëmmt an huet zéng Deeg mat hinne geklaut. 1:15 An no zéng Deeg hunn hir Gesiichter besser a méi robust geschéngt wéi déi vun den anere Jongen, déi vum Kinneks Deel vum Iessen giess hunn. 1:16 Dofir huet de Melsar hiren Deel vun hirem Iessen an dem Wäin, dat se sollten drénken, geholl an hinnen Geméis ginn. 1:17 Zu dëse véier Jongen huet Gott Wëssen an Intelligenz an alle Bréiwer a Wëssenschaften ginn; an den Daniel hat Verständnis an alle Visiounen an Dreem. 1:18 No den Deeg um Enn vun deem de Kinnek hinne gesot hat ze bréngen, huet de Chef vun den Eunuchen se virum Nebuchadnezzar bruecht. 1:19 An de Kinnek huet mat hinnen geschwat, a keng aner wéi Daniel, Ananias, Misael an Azarias goufen ënner hinnen fonnt; sou si si virum Kinnek stoungen.

1:20 An all Saache vu Wäisheet an Intelligenz, déi de Kinnek mat hinne consultéiert huet, huet hien se zéng Mol besser fonnt wéi all d'Zauberer an Astrologen a sengem ganze Räich. 1:21 An Daniel weider bis d'éischt Joer vum Kinnek Cyrus.

DANIEL
Kapitel 02

2: 1 Am zweete Joer vum Nebuchadnezzar senger Herrschaft hat den Nebuchadnezzar Dreem, a säi Geescht war gestéiert, a säi Schlof war fort. 2: 2 De Kinnek huet Zauberer, Astrologen, Charmeuren a Chaldee geruff fir him hir Dreem z'erklären. Also si si komm a stoungen virum Kinnek. 2: 3 An de Kinnek sot zu hinnen: Ech hunn en Dram, a mäi Geescht ass onroueg den Dram ze wëssen. 2: 4 Dunn hunn d'Kaldee mam Kinnek an der arameescher Sprooch geschwat: Kinnek, lieft fir ëmmer; Sot deng Dénger den Dram, a mir weisen lech d'Interpretatioun. 2: 5 De Kinnek huet geäntwert a sot zu de Chaldéer: Ech hunn d'Saach vergiess; Wann Dir mir den Dram a seng Interpretatioun net weist, laacht Dir a Stécker, an Är Haiser ginn zu Dreckskëschten. 2: 6 A wann Dir mir den Dram a seng Interpretatioun weist, kritt Dir Kaddoen a Gonscht a grouss Éier vu mir. Sot mir dann den Dram a seng Interpretatioun. 2: 7 Si hunn d'zweete Kéier geäntwert a gesot: Loosst de Kinnek sengen Dénger den Dram erzielen, a mir weisen him d'Interpretatioun. 2: 8 De Kinnek huet geäntwert a sot: Ech weess sécher datt Dir Verleeënheet setzt, well Dir gesitt datt d'Saach vu mir fort ass. 2: 9 Wann Dir mir den Dram net weist, gëtt et nëmmen ee Saz fir lech. Bestëmmt Dir bereet eng léien a pervers Äntwert viru mir ze soen, wärend d'Zäit vergeet. Sot mir dann den Dram, fir datt ech weess datt Dir mir seng Interpretatioun ka ginn. 2:10 D'Kaldéer hunn dem Kinnek geäntwert a gesot: Et gëtt kee Mënsch op der Äerd, deen dem Kinnek seng Saach kann deklaréieren; Nieft dësem huet kee Kinnek, Prënz oder Här eng ähnlech Fro un all Magier, Astrolog oder Chaldean gestallt.

2:11 Fir déi Saach, déi de Kinnek verlaangt ass schwéier, an et gëtt keen deen dem Kinnek kann deklaréieren, ausser d'Götter, deenen hir Wunneng net mam Fleesch ass. 2:12 Aus dësem Grond huet de Kinnek a Roserei a grousser Roserei Uerder ginn, datt all weise Männer vu Babylon ëmbruecht ginn. 2:13 An den Edikt gouf publizéiert datt d'Wäishe sollten ëmbruecht ginn; a si hunn den Daniel a seng Begleeder gesicht fir se ëmzebréngen. 2:14 Dunn huet den Daniel gescheit a gescheit mam Arioch geschwat, dem Kapitän vun der Garde vum Kinnek, deen erausgaange war fir d'Wise vu Babylon ëmzebréngen. 2:15 Hien huet geschwat a sot zum Arioch Kapitän vum Kinnek: Wat ass d' Ursaach fir dëst Edikt vum Kinnek sou séier ze verëffentlechen? Dunn huet den Arioc dem Daniel gewuer wat do war. 2:16 An den Daniel ass ergaang an huet de Kinnek gefrot him Zäit ze ginn an datt hien dem Kinnek d'Interpretatioun géif weisen. 2:17 Dunn ass den Daniel heem gaang an huet dem Ananias, dem Misael an dem Azarias, senge Begleeder gesot, wat do war, 2:18 fir datt si dem Gott vum Himmel ëm Barmhäerzegkeet iwwer dëst Geheimnis froen , sou datt den Daniel a seng Begleeder net mat den anere weise Männer aus Babylon ëmkomm. 2:19 Dunn ass d'Geheimnis dem Daniel an enger Visioun an der Nuecht opgedeckt ginn, fir déi den Daniel de Gott vum Himmel geseent huet. 2:20 An den Daniel huet geschwat a gesot: Kann den Numm vu Gott vu Joerhonnerte bis Joerhonnerte geseent ginn, well hien ass Kraaft a Wäisheet. 2:21 Hien ännert Zäiten an Alter; Hien entfernt Kinneken a setzt Kinneken op; Hie gëtt Wäisheet fir Weiser, a Wëssenschaft fir Weise.

2:22 Hien verréit dat Déift an dat Verstoppt; hie weess wat an der Däischtert ass, an d'Liicht wunnt bei him. 2:23 Iech, o Gott vu menge Pappen, ech soen Iech Merci a luewen, well Dir hutt mir Wäisheet a Kraaft ginn, an elo hutt Dir mir verroden, wat mir vun Iech froen; well Dir hutt eis d'Saach vum Kinnek bekannt gemaach. 2:24 Duerno ass den Daniel op Arioch gaang, deen de Kinnek ernannt huet fir d'Wäishäre vu Babylon ëmzebréngen, a sot zu sech selwer: Maach de Weise vu Babylon net ëm; huelt mech an d'Präsenz vum Kinnek, an ech weisen him d'Interpretatioun . 2:25 An Arioch huet den Daniel direkt virum Kinnek bruecht, a sot sou: Ech hunn e Mann aus den Exilë vu Juda fonnt, deen dem Kinnek d' Interpretatioun gëtt. 2:26 De Kinnek huet geäntwert a sot zum Daniel, deen si Beltsasar genannt hunn: Kënnt Dir mir den Dram, deen ech gesinn hunn, a seng Interpretatioun wëssen? 2:27 Daniel geäntwert virum Kinnek, a sot, "D'Geheimnis, datt de Kinnek verlaangt, weder schlau Männer nach astrologers , weder magicians nach Räichtum tellers kann dem Kinnek verroden. 2:28 Awer et ass e Gott am Himmel, dee Geheimnisser verréid , an hien huet dem Kinnek Nebuchadnezzar bekannt gemaach wat an de leschten Deeg wäert stattfannen. Hei sinn Ären Dram, an d'Visiounen, déi Dir an Ärem Bett gehat hutt: 2:29 Wärend Dir, O Kinnek, an Ärem Bett, Gedanken op Iech koumen fir ze wëssen wat an der Zukunft soll sinn; an deen dee Geheimnisser verroden huet gewisen wat et soll sinn.

2:30 An dëst Geheimnis ass fir mech opgedeckt ginn, net well et méi Wäisheet a mir ass wéi an all Liewewiesen, awer fir datt d'Interpretatioun dem Kinnek bekannt ka ginn, an datt Dir d'Gedanken vun Ärem Häerz verstoe kënnt. 2:31 Dir, o Kinnek, hutt gesinn, a kuckt e grousst Bild. Dëst Bild, dat ganz super war, an deem seng Herrlechkeet ganz sublim war, stoung virun lech, a säin Ausgesinn war schrecklech. 2:32 De Kapp vun dësem Bild war vu feinem Gold ; seng Broscht a Waffen, sëlwer; säi Bauch a seng Oberschenkel, vu Bronze; 2:33 seng Been vun Eisen; seng Féiss, deels aus Eisen an deelweis vu Rinde . 2:34 Du hues gesicht, bis e Stee geschnidde gouf, net vun der Hand, an d'Bild an d' Féiss vun Eisen a Lehm geschloen huet an se zerdréckt huet. 2:35 Da goufen Eisen, Lehm, Bronze, Sëlwer, a Gold och a Stécker gebrach, a si ware wéi Schief aus de Summerträschen, an de Wand huet se fortgedroen ouni Spuer vun hinnen ze hannerloossen . Awer de Steen deen d'Bild getraff huet gouf zu engem grousse Bierg gemaach deen d'ganz Äerd gefëllt huet. 2:36 Dëst ass den Dram; och d'Interpretatioun vu him wäerte mir a Präsenz vum Kinnek soen. 2:37 Dir, o Kinnek, sidd Kinnek vu Kinneken; well de Gott vum Himmel huet lech Räich, Kraaft, Kraaft a Majestéit ginn. 2:38 A wou och ëmmer d'Mënschejongen, d'Déiere vum Feld an d'Villercher vun der Loft wunnen, hien huet se an Är Hand ofginn an huet lech Herrschaft iwwer alles ginn; du bass dee Kapp vu Gold. 2:39 An no Dir kënnt e weidert Kinnekräich entstoen, manner wéi Äert; an dann en drëtt Kinnekräich vu Bronze, dat iwwer d'ganz Äerd regéiere wäert.

2:40 An dat véiert Kinnekräich wäert staark si wéi Eisen; a wéi Eisen zergrimmelt an all Saache brécht, brécht et a brécht alles. 2:41 A wat Dir vun de Féiss an den Zéiwe gesinn hutt, en Deel vum Potter Leem an en Deel vun Eisen, wäert en opgedeelt Räich sinn; awer et wäert an him eppes vun der Kraaft vum Eisen sinn, wéi Dir Eisen mat Lehm gemëscht gesinn hutt. 2:42 A well d'Zéiwen Deel Eisen an Deeler Lehm sinn, wäert d'Kinnekräich deelweis staark an zum Deel fragil sinn. 2:43 Wéi Dir Eisen mat Lehm gemëscht gesinn hutt, gi se duerch mënschlech Allianzen gemëscht ; awer si wäerte sech net matenee vereenegen, well Eisen mëscht sech net mam Bulli. 2:44 An an den Deeg vun dëse Kinneke wäert de Gott vum Himmel e Räich opriichten, dat ni zerstéiert gëtt, an och d'Kinnekräich net anescht gelooss gëtt; Et brécht a verbraucht all dës Kinnekräicher, awer et wäert fir ëmmer bleiwen, 2:45 sou wéi Dir gesinn hutt datt e Steen aus dem Bierg geschnidde gouf, net vun der Hand, deen Eisen, Bronze, Lehm, Sëlwer zerdréckt huet a Gold. De grousse Gott huet dem Kinnek gewisen wat an der Zukunft wäert geschéien; an den Dram ass wouer, a seng Interpretatioun ass trei. 2:46 Dunn ass de Kinnek Nebuchadnezzar op säi Gesiicht gefall an huet sech virum Daniel erniddregt, an huet befollegt him Kaddoen an Wierkung ze ginn. 2:47 De Kinnek huet mam Daniel geschwat a sot: Sécher ass Äre Gott de Gott vun de Gëtter, an den Här vun de Kinneken, an deen deen Mystèren offenbaart, well Dir konnt dëst Geheimnis verroden.

2:48 Dunn huet de Kinnek den Daniel grouss gemaach, an huet him vill Éieren a grouss Kaddoe gemaach, an hien zum Gouverneur vun der ganzer Provënz Babylon gemaach, an zum héchste Chef vun alle weise Männer aus Babylon. 2:49 An den Daniel huet vum Kinnek gefrot, a krut datt hien Sadrach, Mesach an Abed-Nego iwwer d'Affäre vun der Provënz Babylon gestallt huet; an den Daniel war um Haff vum Kinnek.

DANIEL
Kapitel 03

3:1 De Kinnek Nebuchadnezzar huet eng gëllen Statu gemaach, där hir Héicht siechzeg Al war, a seng Breet sechs Alen; Hien huet et am Feld vun Dura, an der Provënz Babylon opgewuess. 3: 2 An de Kinnek Nebuchadnezzar huet d'Satraps, Magistraten a Kapitänen, Héieren, Schatzmeeschteren, Beroder, Riichter, an all d'Gouverneure vun de Provënze geschéckt fir sech ze versammelen , fir zu der Engagement vun der Statu ze kommen, déi de Kinnek Nebuchadnezzar opgewuess hat. 3: 3 Also Satrapas , Magistraten, Kapitänen, Héieren, Schatzmeeschteren, Conseilleren, Riichter, an all d'Gouverneure vun de Provënzen ware gesammelt fir d'Statu ze widmen, déi de Kinnek Nebuchadnezzar opgeriicht hat; a si sti virun der Statu déi de Kinnek Nabuc odonosor opgeriicht huet . 3: 4 An de Stadkriibs huet mat héijer Stëmm ugekënnegt: Schéckt Iech, Vëlker, Natiounen a Sproochen, 3: 5 datt wann Dir den Toun vum Horn héiert, d'Flütt, d'Tamburin, d'Harf, d'Palterie, d'Panpipe a vun all musikaleschem Instrument, béckt Iech a veréiert déi gëlle Statu, déi de Kinnek Nebuchadnezzar opgeriicht huet; 3: 6 a wien net béckt a sech veréiert, gëtt direkt an e flammenden Feieruewen geheit. 3: 7 Dofir, wann all d'Leit den Toun vum Horn héieren, d'Flütt, d'Tamburin, d'Harf, d'Psalterie, d'Panpipe, an all Museksinstrument, all Vollek, Natiounen a Sprooche ginn si hu virgeworf an déi gëlle Statu veréiert, déi de Kinnek Nebuchadnezzar opgeriicht hat. 3: 8 Aus dësem Grond zu där Zäit koumen e puer Kaldeaner a béisaarteg de Judden beschëllegt. 3: 9 Si hunn geschwat a sot zum Kinnek Nebuchadnezzar, Kinnek, liewt fir ëmmer.

3:10 Dir, Kinnek, hutt e Gesetz ginn, datt all Mënsch, wann hien de Klang vum Horn héiert, d'Flütt, d'Tamburin, d'Harf, d'Palterie , d'Panpipe an all Museksinstrument, béckt lech an veréiert déi gëllen Statu; 3:11 a wien net leet a sech veréiert, gëtt an e flammenden Ofen geworf. 3:12 Et ginn e puer jiddesch Männer, déi Dir iwwer d'Affäre vun der Provënz Babylon setzt: Shadrach, Mesach an Abed-Nego; Dës Männer, O Kinnek, hunn dech net respektéiert; si veréieren net Är Gëtter, an och net déi gëlle Statu déi Dir opgeriicht hutt. 3:13 Du sot den Nebuchadnezzar a Roserei a Roserei fir Shadrach, Meshach an Abed-Nego ze bréngen. Am Moment hunn se dës Männer virum Kinnek bruecht. 3:14 Den Nebuchadnezzar huet geschwat a sot zu hinnen: "Ass et richteg, traureg Rac, Meshach an Abed-Nego, datt Dir mäi Gott net éiert, an och net déi gëlle Statu veréiert, déi ech opgeriicht hunn?" 3:15 Elo, sidd Dir da bereet datt wann Dir den Toun vum Horn héiert, d'Flütt, d'Tamburin, d'Harf, d'Psalter, d' Panpipe, an all aner musikalescht Instrument, da béckt lech lech an Statu déi ech gemaach hunn? Well wann Dir hatt net veréiert, an der selwechter Stonn gitt Dir an d'Mëtt vun engem brennende Feieruewen geheit; A wéi ee Gott wäert deen sinn, deen dech aus menge Hänn befreit? 3:16 Shadrach, Meshach, an Abed-Nego geäntwert ze King Nebuchadnezzar, gesot: Mir brauchen lech net op dëser Matière ze äntweren. 3:17 Kuckt eise Gott, dee mir déngen, kann eis vum brennende Feieruewen befreien; a vun Ärer Hand, o Kinnek, hie wäert eis befreien. 3:18 A wann net, weess, O Kinnek, datt mir Är Gëtter net déngen, an och net déi Statu déi Dir opgeriicht hutt veréieren.

3:19 Da war Nebuchadnezzar mat Roserei gefëllt, an d' Gesiicht vun sengem Gesiicht war geännert géint Shadrach, Meshach an Abednego, an huet den Uewen siwe Mol méi héich gehëtzt wéi gewinnt. 3:20 An hie bestallt ganz mächteg Männer, déi a senger Arméi waren, Shadrach, Meshach an Abed-Nego ze bannen, fir se an de féierende Feieruewen ze werfen . 3:21 Da goufen dës Männer mat hire Mantel gebonnen, mat hiren Hosen, hiren Turbanen, an hire Kleeder, an an de flammenden Feieruewen geheit. 3:22 A wéi den Uerder vum Kinnek gedréckt huet, a si hunn hie ganz waarm gemaach, huet d'Flam vum Feier déi ëmbruecht déi Shadrach, Meshach an AbedNego opgeriicht hunn. 3:23 An dës dräi Männer, Shadrach, Meshach an Abed-Nego, sinn an de brennende Feieruewen gebonne gefall. 3:24 Da war de Kinnek Nebuchadnezzar erstaunt, an hie koum séier a sot zu sengem Conseil: Hunn se net dräi Männer gebonnen an d'Feier geheit? Si hunn dem Kinnek geäntwert: Et ass wouer, O Kinnek. 3:25 An hie sot: Kuckt, ech gesinn véier Männer lous, déi duerch d'Feier goen ouni Schued ze leiden; an d'Erscheinung vum Raum ass ähnlech wéi de Jong vun de Götter. 3:26 Du koum den Nebuchadnezzar bei d'Dier vum brennende Feieruewen a sot: Shadrach, Meshach an AbedNego, Dénger vum Allerhéchste Gott, raus a komm. Du koum de Shadrach, de Meshach an den Abed-Nego aus dem Feier. 3:27 An d'Satraps, d'Gouverneuren, d'Kapitänen an d'Kinneksberoder sinn zesummekomm, fir dës Männer ze kucken, wéi d'Feier keng Kraaft iwwer hire Kierper hat, och d'Hoer op de Käpp waren net verbrannt ginn; hir Kleeder waren intakt, a si hunn net emol no Feier geroch.

3:28 Dunn huet den Nebuchadnezzar gesot: Geseent sinn hire Gott, Sadrach, Meshach an Abed-Nego, dee säin Engel geschéckt huet a seng Dénger ofginn huet, déi op hie vertraut hunn, an déi dem Kinnek säin Edikt net erfëllt hunn, an hir Kierper anstatt en anere Gott ze déngen an ze veréieren wéi hire Gott. 3:29 Duerfir decidéieren ech, datt all Vollek, Natioun oder Sprooch, déi Gotteslästerung géint de Gott vu Shadrach, Meshach an Abed-Nego schwätzt, zerstéckelt gëtt, an hiert Haus zu enger Dunnbock ëmgewandelt gëtt; po r gëtt et keen anere Gott, dee sou ka liwweren. 3:30 Dunn huet de Kinnek Shadrach, Meshach an Abednego an der Provënz Babylon vergréissert.

DANIEL
Kapitel 04

4: 1 King Nebuchadnezzar, un all d'Leit, Natiounen a Sproochen, déi op der ganzer Äerd wunnen: Fridde ginn lech multiplizéiert. 4: 2 Et ass passend datt ech d'Zeechen deklaréieren an d'Wonner, déi den Héchsten Gott mat mir gemaach huet. 4: 3 Wéi grouss sinn seng Zeechen, a wéi mächteg seng Wonner! Säi Räich, éiwegt Räich, a seng Herrschaft vu Generatioun zu Generatioun. 4: 4 Ech, Nebuchadnezzar, war roueg a mengem Haus, a blénkt a mengem Palais. 4: 5 Ech hunn en Dram gesinn, deen mech erschreckt huet, an am Bett louch, d' Fantasie an d'Visiounen a mengem Kapp hunn mech gestéiert. 4: 6 Aus dësem Grond hunn ech all weise Männer aus Babylon befollegt viru mech ze kommen, fir mir d'Interpretatioun vum Dram ze weisen. 4: 7 An Zauberer, Astrologen, Chaldeeër a Spréider koumen, an ech hunn hinnen den Dram erzielt , awer si konnte mir seng Interpretatioun net weisen , 4: 8 bis den Daniel, deem säin Numm Beltshazzar ass, wéi mäin Numm, koum viru mir. Gott, an an deem de Geescht vun den hellege Gëtter wunnt. Ech hunn den Dram virun him gesot a gesot: 4: 9 Beltsasar, duerch de Glawe vun de Magien, well ech verstanen hunn datt et an lech Geescht vun den hellege Gëtter ass, an datt kee Geheimnis vun lech verstoppt ass, sot mir d'Visioune vu mengem Dram, datt Ech hunn et gesinn, a seng Interpretatioun. 4:10 Dëst waren d'Visioune vu mengem Kapp wärend ech a mengem Bett war: Ech hu geschéngt an der Mëtt vun der Äerd e Bam ze gesinn, deem seng Héicht grouss war. 4:11 Dëse Bam ass gewuess, a gouf staark, a seng Kroun huet bis zum Himmel erreecht, an et konnt aus all Enn vun der Äerd gesi ginn.

4:12 Seng Blieder war schéin a seng Uebst vill, an et war lessen an et fir all. Ënnert et goufen d'Béischt vum Feld a Schied gesat, a senge Branchen hunn d'Villercher vum Himmel gewunnt, an all Fleesch gouf dovun ofgehalen. 4:13 Ech hunn an de Visioune vu mengem Kapp gesinn, wéi ech a mengem Bett war, datt et e Waachmann an en Hellege vum Himmel erofgaang ass. 4:14 An hien huet gejaut a sot: sot de Bam erof a schneit seng Branchen of, huelt de Blieder ewech a street seng Friichten; Loosst d'Déieren, déi ënner him sinn, an d'Villercher aus senge Branchen. 4:15 Awer de Bestand vu senge Wuerzelen loosst Dir am Buedem, gebonnen duerch Eisen a Bronze tëscht dem Gras vum Feld; Looss hie mat dem Tau vum Himmel naass ginn, a loosst säin Undeel ënner dem Gras vun der Äerd mat de Béischten. 4:16 Loosst säin Häerz vum Mënsch geännert ginn, a loosst d' Häerz vun engem Déier him ginn , a siwe Mol iwwer hien. 4:17 D'Saz ass duerch en Dekret vun der watchmen, an déi gesot vun der Saints der Resolutioun, sou datt de Liewensstandard wësst vläicht, datt de gréissten Deel High d'Kinnekräich vu Männer Regierungserklärung, an datt zu där hie wëll hien et gëtt, a gëtt iwwer dat déi ënnescht vu Männer. 4:18 Ech, de Kinnek Nebuchadnezzar, hunn dësen Dram gesinn. Dir dann, Beltsasar, wäert d'Interpretatioun dovun erzielen, well all d'Wise vu mengem Räich net konnt sinn hir Interpretatioun ze weisen; awer Dir kënnt, well de Geescht vun den hellege Gëtter wunnt an Iech.

4:19 Dunn huet den Daniel, deem säin Numm Beltshazzar war, bal eng Stonn iwwerrascht, a seng Gedanken hunn him gestéiert. De Kinnek huet geschwat a gesot: Beltsasar, stéiert net den Dram oder seng Interpretatioun. De Beltsasar huet geäntwert a gesot: Mäi Lord, den Dram ass fir Är Feinden, a seng Interpretatioun fir déi, déi dech gär hunn. 4:20 De Bam datt Dir gesinn, wéi staark gewuess a sech, hir Héicht dem Himmel, an siichtbar aus allen Ecker vun der Äerd erreecht, 4 : 21 Wiem seng Blieder waren Herm Bier, a seng Friichten räich, a an deem et Fudder fir all Mënsch war, ënner deem d'Béischte vum Feld wunnen, an deenen an de Branchen d'Villercher vum Himmel nestéiert hunn, 4:22 Dir selwer sidd, o Kinnek, dee gewuess a staark gouf, well Är Gréisst gewuess ass a komm ass an den Himmel, an Är Herrschaft bis un d'Enn vun der Äerd. 4:23 A wat de Kinnek gesinn huet, e Waachmann an en Hellege vum Himmel erofkomm a sot: De Bam erofschneiden an zerstéieren; awer Dir wäert de Bestand vu senge Wuerzelen am Buedem loossen , gebonnen vun Eisen a Bronze am Gras vum Feld; a looss hie mat dem Tau vum Himmel naass ginn, a loosst säin Deel mat de Béischte vum Feld sinn, bis siwe Mol iwwer hie passéieren; 4:24 Dëst ass d'Interpretatioun, O Kinnek, an d'Uerteel vum Allerhéchsten, dat op mäi Här de Kinnek komm ass.

4:25 datt si dech auswärfen ënner de Männer, an Är Wunneng mat de Béischte vum Feld a mat Gras Si fidderen lech vum Feld wéi Ochsen, an Dir wäert mat der Tau vum Himmel gebascht ginn; a siwe Mol wäert dech iwwergoen, bis Dir wësst datt den Allerhéchsten Herrschaft am Kinnekräich vu Mënschen huet, an datt hien et gëtt wien hie wëll. 4:26 A wat d'Bestellung ugeet de Stompel vun de Wuerzele vum selwechte Bam um Buedem ze loossen, heescht et datt Äert Räich fest bleift, nodeems Dir erkannt datt den Himmel regéiert. 4:27 Dofir, o Kinnek, akzeptéiert mäi Rot: hien erléist Är Sënnen mat Gerechtegkeet, an Är Ongerechtegkeeten, déi Barmhäerzegkeet fir déi Ënnerdréckt weisen, well vläicht ass dat eng Ausdehnung vun Ärer Rou. 4:28 Dat Ganzt koum op de Kinnek Nebuchadnezzar. 4: 2 9 No zwielef Méint, am kinnekleche Palais vu Babylon getrëppelt, 4:30 huet de Kinnek geschwat a gesot: Ass dat net dat grousst Babylon, dat ech fir e Kinnekshaus mat der Kraaft vu menger Kraaft a fir Herrlechkeet gebaut hunn vu menger Majestéit? 4:31 D'Wuert war nach ëmmer am Mond vum Kinnek, wéi eng Stëmm aus dem Himmel koum: Et gëtt lech gesot, Kinnek Nebuchadnezzar: D'Kinnekräich gouf vun lech ewechgeholl; 4:32 a vun de Männer verdreiwe se dech eraus, a mat den Déieren um Feld ass et Är Wunneng, a si fidderen dech wéi Ochsen ; a siwe Mol wäert dech iwwergoen , bis Dir erkennt datt den Allerhéchsten Herrschaft am Kinnekräich vu Mënschen huet, a gëtt deen deem hie wëllt.

4:33 An der selwechter Stonn ass d'Wuert iwwer den Nebuchadnezzar erfëllt, an hie gouf vun de Männer ausgeworf; an hien huet Gras giess wéi Ochsen, a säi Kierper war mat Tau aus dem Himmel gedrenkt, bis seng Hoer wéi Adlerfiedere wuessen, a seng Neel wéi déi vu Villercher. 4:34 Awer um Enn vun der Zäit hunn ech, Nebuchadnezzar, meng Aen an den Himmel gehuewen, a mäi Grond gouf mir zréckginn; an ech hunn deen Allerhéchste geseent , an ech hunn deen, dee fir ëmmer lieft, deem seng Herrschaft éiweg ass, a säi Räich fir all Alter gelueft a verherrlecht. 4:35 All d'Awunner vun der Äerd ginn als näischt ugesinn; an hie mécht no sengem Wëllen an der Arméi vum Himmel, an den Awunner vun der Äerd, an et gëtt keen deen seng Hand stoppt a seet zu him: Wat méchs du? 4:36 Zur selwechter Zäit gouf meng Ursaach fir mech restauréiert, an d'Majestéit vu mengem Räich, meng Dignitéit a meng Gréisst zréck op mech, a meng Gouverneuren a meng Beroder hunn mech gesicht; an ech war a mengem Räich etabléiert, a méi grouss Gréisst gouf mir bäigefüügt. 4:37 Elo, ech, Nebuchadnezzar, luewen, vergréisseren a verherrlechen de Kinnek vum Himmel, well all seng Wierker si richteg, a seng Weeër gerecht; an hien kann déi humiliéieren déi am Stolz trëppelen.

DANIEL
Kapitel 05

5: 1 De Kinnek Belshazzar huet e grousst Fest fir dausend vu senge Prënze gemaach, an a Präsenz vun dausend huet hie Wäin gedronk. 5: 2 De Belshazzar, mam Geschmaach vum Wäin, huet befollegt datt si d'Schëffer vu Gold a Sëlwer bréngen, déi de Nebuchadnezzar säi Papp aus dem Tempel zu Jerusalem bruecht huet, fir datt de Kinnek a seng Eelst, seng Fraen a seng Konkubinne vun hinnen drénke kéinten. 5: 3 Da goufen déi gëllene Schëffer bruecht, déi aus dem Tempel vum Haus vu Gott, dat zu Jerusalem war, bruecht ginn, an de Kinnek a seng Prënzen, seng Fraen a seng Bëschfraen drénken dovun . 5: 4 Si hu Wäin gedronk an d'Gëtter aus Gold a Sëlwer, Bronze, Eisen, Holz a Stee gelueft. 5: 5 An därselwechter Stonn sinn d'Fangere vun engem Mann opgetaucht, a schreiwe virun der Käerzestänn op der wäisswäscher Mauer vum kinnekleche Palais, an de Kinnek huet d'Hand gesinn, déi schreift. 5: 6 Dunn ass de Kinnek bleech ginn, a seng Gedanken hunn him gestéiert, a seng Lende goufe schwaach, a seng Knéien hunn ee géint deen aneren geschloen. 5: 7 De Kinnek huet mat héijer Stëmm gejaut fir d'Magi, d' Kaldéen an d'Soender ze kommen; An de Kinnek sot zu de weise Männer aus Babylon: Wien dës Schrëft liest a mir seng Interpretatioun weist, wäert a violett gekleet sinn, a wäert eng Gold Halskette um Hals droen, a wäert den drëtten Här am Kinnekräich sinn. 5: 8 Da goufen all weise Männer vum Kinnek erabruecht, awer si konnten d'Schreiwen net liesen oder dem Kinnek seng Interpretatioun weisen. 5: 9 Dunn war de Kinnek Belshazzar staark gestéiert a blass ginn, a seng Prënze ware perplex.

5:10 D'Kinnigin, no de Wierder vum Kinnek a senge Prënzen, koum an de Festsall a sot: Kinnek, lieft fir ëmmer; loosst Är Gedanken lech net stéieren, oder loosst Äert Gesiicht bleech ginn. 5:11 An Ärem Kinnekräich gëtt et e Mann an deem de Geescht vun den hellege Gëtter wunnt, an an den Deeg vun Ärem Papp gouf Liicht an Intelligenz a Wäisheet an him fonnt , wéi d'Wäisheet vun de Götter; zu deem de Kinnek Nebuchadnezzar Äre Papp, O Kinnek, Chef gouf iwwer all Zauberer, Astrologen, Chaldeeër a Soothéierer, 5:12 well e méi grousst Geescht a Wëssen a Verständnis an him fonnt goufen, fir Dreem z'interpretéieren an Enigmen z'entzifferen an Zweifel ze léisen ; dat ass am Daniel, deem de Kinnek Beltsasar genannt huet. Also rufft elo den Daniel un, an hie wäert lech d'Interpretatioun ginn. 5:13 Da gouf den Daniel virum Kinnek bruecht. An de Kinnek sot zum Dani : Sidd Dir deen Daniel vun de Kanner aus der Gefaangenschaft vu Juda, déi mäi Papp aus Judea bruecht huet? 5:14 Ech hunn vun lech héieren, datt de Geescht vun den hellege Gëtter an dir ass, an datt Liicht, Verständnis a méi grouss Wäisheet an lech fonnt goufen. 5:15 An elo goufe weise Männer an Astrologer viru mech bruecht fir dës Schrëft ze liesen a mir hir Interpretatioun ze ginn; awer si konnten mir d'Interpretatioun vun der Matière net weisen. 5:16 Also ech hunn vun lech héieren datt Dir Interpretatioune ka ginn a Schwieregkeete léise kënnt. Wann Dir dës Schrëft elo liese kënnt a mir hir Interpretatioun gitt, da sidd Dir a violett gekleet, an Dir wäert eng Gold Halskette um Hals droen, an Dir wäert den drëtten Här am Kinnekräich sinn.

5:17 Dunn huet den Daniel geäntwert a sot virum Kinnek: Loosst Är Kaddoe fir lech selwer sinn a gitt Är Belounung fir anerer. Ech liesen dem Schrëft dem Kinnek vir, an ginn him d'Interpretatioun. 5:18 Den Allerhéchste Gott, O Kinnek, huet dem Nebuchadnezzar Äre Papp Kinnekräich a Gréisst, Herrlechkeet a Majestéit ginn. 5:19 A wéinst der Gréisst, déi hien him ginn huet, hunn all Vëlker, Natiounen a Sprooche geziddert a gefaart virun him. Wien hie wollt hien ëmbruecht huet, a wien hie wollt huet hien d'Liewe ginn; Hien huet vergréissert wien hie gär hat, a wien hie wollt huet hie vernidderegt. 5:20 Awer wann säin Häerz opgeriicht gouf, a säi Geescht a sengem Stolz härt gouf, gouf hie vum Troun vu sengem Räich ofgesat a vu senger Herrlechkeet gestrach. 5:21 An hie gouf aus de Mënschejongen erausgeworf, a säi Geescht gouf gemaach wéi dee vun de Béischten, an hie war seng Wunneng mat de wëllen Ieselen. Si hunn hie Gras giess wéi en Ochs, a säi Kierper war naass vum Tau vum Himmel, bis hien erkannt huet, datt den Allerhéchste Gott Herrschaft huet iwwer d'Kinnekräich vun de Mënschen, an datt hien driwwer setzt, wien hie wëll. 5:22 An Dir, säi Jong Belsazzar, hutt Äert Häerz net bescheed, wousst Dir all dat; 5:23 awer géint den Här vum Himmel huet hien dech houfreg gemaach, an Dir hutt d'Schëffer vu sengem Haus virun lech bruecht, an Dir an Är Grouss, Är Fraen an Är Konkubinnen, hutt Wäin vun hinne gedronk; Donieft huet Dir Gëtter aus Sëlwer a Gold, Bronze, Eisen, Holz a Steen gelueft, déi weder gesinn, nach héieren, nach wëssen; an de Gott an deem seng Ärem Liewen ass, an deem all Är Weeër sinn, hutt Dir ni geéiert.

5:24 Da gouf vu senger Präsenz d'Hand geschéckt, déi dës Schrëft gemaach huet. 5:25 An d'Schreiwen, déi hie verfollegt huet ass: MENE, MENE, TEKEL, UPARSIN. 5:26 Dëst ass d'Interpretatioun vun der Matière: MENE: Gott huet Äert Räich gezielt an huet en Enn gemaach. 5:27 TEKEL: Dir sidd am Gläichgewiicht gewien, an Dir sidd fonnt ginn. 5:28 PERES: Äert Räich ass gebrach an de Medien an de Perser ginn. 5:29 Dunn huet de Belshazzar den Uerder ginn, den Daniel a violett unzedoen, an eng Gold Halskette op den Hals ze stellen, an ze verkënnegen, datt hien den drëtte Lord vum Kinnekräich wier. 5:30 Déiselwecht Nuecht gouf de Belshazzar Kinnek vun de Chaldäer ëmbruecht. 5:31 An Darius de Medien huet d'Kinnekräich geholl, siechzeg-zwee Joer al.

DANIEL
Kapitel 06

6: 1 Et schéngt dem Darius gutt ze sinn honnert an zwanzeg Satrap iwwer d'Kinnekräich ze maachen, iwwer dat ganzt Kinnekräich ze regéieren. 6: 2 An iwwer hinnen dräi Gouverneuren, vun deenen den Daniel een ass, zu deem dës Satraps e Kont ginn, sou datt de Kinnek net géif schueden. 6: 3 Awer den Daniel selwer war méi héich wéi dës Satraps a Gouverneuren, well et war e supergeescht an him; an de Kinnek huet geduecht et iwwer dat ganzt Räich ze setzen. 6: 4 Dunn hunn d'Gouverneuren an d'Satraps no enger Geleeënheet gesicht fir den Daniel a Relatioun mam Kinnekräich ze beschëllegen ; awer si konnte keng Occasioun oder Feeler fannen, well hie war trei, a kee Vize oder Feeler gouf an him fonnt. 6: 5 Dunn soten déi Männer: Mir wäerte géint dësen Daniel keng Geleeënheet fannen, fir hien ze beschëllegen, wa mir et net géint hien am Zesummenhang mam Gesetz vu sengem Gott fannen. 6: 6 Dunn hunn dës Gouverneuren a Satrape sech virum Kinnek zesummegesat a soten zu him: De Kinnek Darius, lieft fir ëmmer! 6: 7 All d'Gouverneure vum Kinnekräich, Magistraten, Satraps, Prënzen a Kapitän hunn sech vum Conseil ausgemaach datt Dir e kinneklecht Edikt erausgitt an et bestätegt, datt jiddereen, deen an der Zäit vun drësseg Deeg eng Petitioun vun all Gott oder Mann ausserhalb vun Iech verlaangt, oh Kinnek, looss hien an de Gruef vu Léiwen geheien. 6: 8 Elo, o Kinnek, bestätegt den Edikt an ënnerschreift et, sou datt et net kann zréckgezunn ginn, no dem Gesetz vun de Medien a Persien, wat net kann ofgeschaaft ginn. 6:9 De Kinnek Darius huet den Dekret an de Verbuet ënnerschriwwen.

6:10 Wéi den Daniel gewuer gouf datt den Edikt ënnerschriwwe gouf, ass hien an säin Haus erakomm, an huet d' Fënstere vu senger Kammer opgemaach, déi a Richtung Jerusalem konfrontéiert sinn, huet hien dräimol am Dag geknéit, a gebiet a Merci gesot fir säi Gott, wéi hie gewinnt huet. maachen ier. 6:11 Dunn hunn dës Männer sech zesummegesat an hunn den Daniel gebiet a gebiet an der Präsenz vu sengem Gott. 6:12 Duerno sinn se bei de Kinnek gaang an hunn him iwwer de kinneklechen Dekret erzielt: Hutt Dir keen Edikt bestätegt, datt iergendeen, deen an der Zäit vun drësseg Deeg iergendee Gott oder e Mann ausserhalb vun lech freet, O Kinnek, an d'Léiw vun der Léiw geheit ginn ? De Kinnek huet geäntwert a gesot : Et ass richteg , no dem Gesetz vu Medien a Persien, dat kann net ofgeschaaft ginn. 6:13 Dunn hunn se geäntwert a gesot virum Kinnek: Den Daniel, deen ee vun de Jongen vun de Gefaangene vu Juda ass, respektéiert dech net, o Kinnek, an hält net dem Dekret, dat Dir bestätegt hutt , awer dräimol am Dag mécht hie seng Ufro. 6:14 Wéi de Kinnek d'Saach héieren huet, huet et him vill bedauert, an hien huet beschloss den Daniel ze liwweren; a bis zum Sonnenënnergank huet hie geschafft fir hien ze befreien. 6:15 Awer dës Männer hunn de Kinnek ëmginn an hunn zu him gesot: Wees, O Kinnek , datt et d'Gesetz vu Medien a Persien ass, datt keen Edikt oder eng Ordinanz, déi vum Kinnek bestätegt ass, kann ofgeschaaft ginn. 6:16 Dunn huet de Kinnek den Uerder ginn, a si hunn den Daniel bruecht, a werfen hien an d'Léiwenshuel. An de Kinnek sot zum Daniel: Kann Äre Gott, deen Dir dauernd déngt, hien lech befreien.

6:17 An e Stee gouf bruecht an op d'Dier vum Gruef geluecht, deen de Kinnek mat sengem Rank a mam Rank vu senge Prënze versiegelt huet, sou datt den Ofkommes iwwer den Daniel net gestéiert géif ginn. 6:18 Dunn ass de Kinnek a säi Palais gaang a louch séier; keng musikalesch Instrumenter goufe viru sech bruecht, a säi Schlof huet hie verlooss. 6:19 De Kinnek ass dunn de Moie fréi opgestan an ass an d'Léiwenshuel gaang. 6:20 A wéi hien an de Gruef komm ass, huet hien dem Daniel mat traureger Stëmm geruff a sot zu him : Den Daniel, Dénger vum liewege Gott, Äre Gott, deen Dir kontinuéierlech déngt, konnt hien lech vun de Léiwen retten? 6:21 Dunn huet den Daniel dem Kinnek geäntwert: O Kinnek, liewt fir ëmmer. 6:22 Mäi Gott huet säin Engel geschéckt, deen de Léiwen de Mond zougemaach huet , fir datt se mech net schueden, well virun him sinn ech onschëlleg fonnt ginn; an och ier Dir, oh Kinnek, hunn ech näischt falsch gemaach. 6:23 Du war de Kinnek ganz frou wéinst him, an huet den Daniel aus der Hiel bruecht ze bréngen; an den Daniel gouf aus dem Gruef bruecht, a kee Verletzte gouf bei him fonnt, well hien op säi Gott vertraut hat. 6:24 An de Kinnek huet Uerder ginn, an déi Männer, déi den Daniel virgeworf hunn, gi bruecht, a si, hir Kanner, an hir Frae goufen an d'Léiweng werfen a si waren nach net an de Buedem vun der Déng ukomm, wéi d'Léiwen se saiséiert hunn an all hir Schanken zerbrach hunn. 6:25 Dunn huet de Kinnek Darius un all Vëlker, Natiounen a Sprooche geschriwwen, déi op der ganzer Äerd wunnen: De Fridde soll lech multiplizéiert ginn.

6:26 Dës Uerdnung gëtt vu mir ausgestallt: Datt an der ganzer Herrschaft vu mengem Räich all Angscht a Zidderen bei der Präsenz vum Gott vum Daniel; well hien ass de liewege Gott a bleift fir ëmmer, a säi Räich wäert ni zerstéiert ginn, a seng Herrschaft wäert bis zum Enn bestoen. 6:27 Hien huet gerett a liwwert , a mécht Zeechen a Wonner am Himmel an op der Äerd; hien huet den Daniel aus der Kraaft vun de Léiwen ausgeliwwert. 6:28 An dësen Daniel huet sech gutt wärend der Herrschaft vum Darius a während der Herrschaft vum Cyrus de Persesche gemaach.

DANIEL
Kapitel 07

7: 1 Am éischte Joer vum Belshazzar Kinnek vu Babylon hat den Daniel en Dram, a Visioune vu sengem Kapp wärend hien a sengem Bett war; dunn huet hien den Dram opgeschriwwen, an d'Haaptsaach verbonnen. 7: 2 Den Daniel sot: Ech hunn a menger Visioun an der Nuecht gekuckt, a kuck, déi véier Wand vum Himmel kämpfen am grousse Mier. 7: 3 A véier grouss Béischten, ënnerschiddlech vuneneen, sinn aus dem Mier eropgaang. 7: 4 Déi éischt war wéi e Léiw , an hat d'Flilleke vun engem Adler. Ech hunn nogekuckt bis hir Flilleken ofgerappt goufen, a si gouf vum Buedem opgehuewen a stoung op hire Féiss wéi e Mann, an engem Mann säin Häerz krut hatt. 7: 5 A kuck, en anert zweet Déier, wéi e Bär, dee méi op där enger Säit stoung wéi dat anert, an dräi Rippen am Mond tëscht den Zänn hat; An et gouf him sou gesot: Stitt op, frësst vill Fleesch. 7: 6 Duerno hunn ech gekuckt, an ech gesinn en aneren, wéi e Leopard, mat véier Flilleke vun engem Vugel um Réck ; dëst Béischt hat och véier Käpp; an Herrschaft krut hien. 7: 7 Duerno hunn ech an d'Visioune vun der Nuecht gekuckt, a gesinn, dat véiert Déier, schrecklech a schrecklech a ganz staark, wat grouss Zänn vun Eisen hat; et huet verschléckt a gebrach, an d'Iwwerreschter huet et mat de Féiss getrëppelt, an et war ganz anescht wéi all d'Béischten, déi ech virdru gesinn hunn, an et huet zéng Hénger. 7: 8 Wärend ech op d'Hénger gekuckt hunn, kuck, e weidert klengt Horn kënnt ënner hinnen eraus, an dräi vun den éischten Hénger si virop gerappt ginn; a kuck, dësen Horn hat Ae wéi e Mann, an e Mond dee grouss Saache schwätzt.

7:9 Ech hu gekuckt bis Trouner gesat goufen, an en Antik vun Deeg souz, deem säi Kleed wäiss war wéi Schnéi, an d'Hoer vu sengem Kapp wéi propper Woll; säin Troun Flam vum Feier, an d'Rieder dovun, brennend Feier. 7:10 E Floss vum Feier leeft an ass virun him erausgaang ; Dausende vun Dausende servéiert hien, a Milliounе Milliounе ware viru sech; de Riichter huet sech gesat, an d'Bicher goufen opgemaach. 7:11 Ech hunn dunn ausgesinn wéinst dem Klang vun de grousse Wierder, déi den Horn geschwat huet; hien huet gekuckt bis d'Béischt ëmbruecht gouf, a säi Kierper zerschloen an iwwerginn gouf fir am Feier verbrannt ze ginn. 7:12 Si haten och hir Herrschaft vun deenen aneren Déieren ofgeholl, awer hirt Liewen ass bis zu enger gewëssen Zäit verlängert ginn. 7:13 Ech hunn an der Visioun vun der Nuecht gekuckt, a kuck, mat de Wolleke vum Himmel koum ee wéi e Mënschejong, deen an den Antike vun Deeg komm ass, a si hunn hie viru sech bruecht. 7:14 An hie krut Herrschaft, Herrlechkeet a Räich, fir datt all d'Leit, Natiounen a Sproochen him déngen; seng Herrschaft ass eng éiweg Herrschaft, déi ni vergeet a säi Räich dat net zerstéiert gëtt. 7:15 Daniel, mäi Geescht war gestéiert an der Mëtt vu mengem Kierper, an d'Visioune vu mengem Kapp hunn mech erstaunt. 7:16 Ech sinn op ee vun deenen deelgeholl, an hunn hien d'Wourecht iwwer dëst alles gefrot. An hien huet mat mir geschwat an huet mech d'Interpretatioun vun de Saache bekannt gemaach. 7:17 Dës véier grouss Béischte si véier Kinneken déi op der Äerd opstinn.

7:18 Duerno kréien d'Helleger vum Allerhéchsten d'Kinnekräich, a si wäerten d'Kinnekräich bis an d'Zäit besëtzen, fir ëmmer an ëmmer. 7:19 Dunn wollt ech d' Wourecht iwwer dat véiert Déier wëssen, wat sou anescht war wéi all déi aner, op eng super Manéier erschreckend, datt et Zänn vun Eisen an Neel vu Bronze hat, datt et verschléckt an zergrimmelt huet, an d'Iwwerreschter getrëppelt huet mat Äre Féiss; 7:20 och iwwer déi zéng Hénger déi op sengem Kapp waren, an iwwer déi aner déi erauskomm sinn, ier déi dräi gefall sinn; an dee selwechten Horn hat Aen, an e Mond dee super Saache geschwat huet, a méi grouss wéi seng Begleeder geschéngt huet. 7:21 An ech hu gesinn, datt dësen Horn Krich géint d'Helleg gemaach huet , an huet se eruewert, 7:22 bis den Antike vun den Deeg koum, an d'Uerteel gouf den Hellege vum Allerhéchsten; an d'Zäit koum, an déi Helleg kruten d'Kinnekräich . 7:23 Hien huet sou gesot: Dat véiert Déier wäert e véiert Kinnekräich op der Äerd sinn, dat anescht wéi all aner Kinnekräicher ass, an et wäert déi ganz Äerd iessen, dreschen an zerräissen. 7:24 An déi zéng Hénger bedeit datt zéng Kinneken aus deem Räich opstinn; an no hinnen wäert en anert opstoen, wat anescht wéi déi éischt ass, an dräi Kinneke fällt. 7:25 An hie wäert Wierder géint den Allerhéchste schwätzen, an hie wäert d'Hellege vum Allerhéchste briechen, an hie wäert denken d'Zäiten an d'Gesetz z'änneren; a si ginn a senger Hand bis zur Zäit, an Zäiten, an enger hallwer Zäit geliwwert. 7:26 Awer de Riichter wäert sech sëtzen, a si wäerten seng Herrschaft ewechhuelen, sou datt et zerstéiert ka ginn a bis zum Enn ruinéiert gëtt.

7:27 an datt d'Kinnekräich, an d'Herrschaft an d'Majestéit vun de Kinnekräicher ënner dem ganzen Himmel, dem Leit vun den Hellegen vum Allerhéchsten, deem säi Räich en éiwegt Räich ass, an all Herrschaften déngen an him follegen. 7:28 Dëst war d'Enn vu senge Wierder. Wat mech ugeet , Daniel, meng Gedanken hunn mech gestéiert a mäi Gesiicht gouf geännert; mee ech hunn d'Saach a mengem Häerz gehalen.

DANIEL
Kapitel 08

8: 1 Am drëtte Joer vum Kinnek Belshazzar senger Herrschaft ass mir eng Visioun, Daniel, erschéngt no deem, dee mir virdru gewisen huet. 8: 2 hunn ech a Visioun gesinn; a wéi ech hatt gesinn hunn, war ech zu Susa, dat ass d'Haaptstad vum Kinnekräich an der Provënz Elam; Also hunn ech a Visioun gesinn, beim Floss Ulai stoen. 8: 3 Ech hunn meng Aen opgeriicht an hunn gekuckt, a kuck, e Widder, dee virum Floss war, an hien hat zwee Hénger; an och wann d'Hénger héich waren, war dat eent méi héich wéi dat anert; an deen héchste wuesse méi spéit. 8: 4 Ech hunn gesinn datt de Widder mat sengen Hénger am Westen, am Norden an am Süde geschloen huet, an datt kee Béischt viru sech ophale konnt, an et war och kee fir u seng Kraaft ze kommen; an hien huet no sengem Wëlle gemaach, a sech selwer vergréissert. 8: 5 Wéi ech dat iwwerluecht hunn, kuck, eng männlech Geess kënnt vun der Westsäit iwwer d'Gesiicht vun der ganzer Äerd, ouni de Buedem ze beréieren; an déi Geess hat e bemierkenswäerte Horn tëscht den Aen. 8: 6 An hien ass bei de Widder mat zwee Hénger komm, déi ech um Ufer vum Floss gesinn hunn, an ass géint hie gerannt an der Roserei vu senger Kraaft. 8: 7 An ech hunn e gesinn, wéi hien bei de Widder komm ass, an ass géint hien opgestan an huet him geschloen, an huet seng zwee Hénger gebrach, an de Widder hat net d'Kraaft, fir viru sech ze stoen; Dofir huet hien et op de Buedem geschloen an trëppelt, an et war keen deen de Widder aus senger Kraaft befreit huet.

8:8 An d'Geess war extrem grouss; awer a senger gréisster Kraaft ze sinn, gouf dee groussen Horn gebrach, an op seng Plaz koumen véier aner bemierkenswäert Hénger Richtung véier Wand vum Himmel. 8: 9 A vun engem vun hinnen ass e klengen Horn erauskomm , dee vill am Süden an am Osten a Richtung herrlecht Land gewuess ass. 8:10 An hie war super fir den Himmel vum Himmel; an en Deel vun der Arméi a vun de Stären déi ofgestouss sinn, an se getrëppelt. 8:11 Hien huet sech selwer géint de Prënz vun den Häre vergréissert, an duerch hie gouf dat kontinuéierlech Affer ofgeholl, an d'Plaz vu sengem Hellegtum gouf op de Buedem geworf. 8:12 A wéinst dem lwergreffer gouf d' Arméi him zesumme mam kontinuéierlechen Affer iwwerginn; an hien huet d'Wourecht op de Buedem geluecht, an huet gemaach wat hie wollt, an et huet sech gutt gedoen. 8:13 Dunn hunn ech en Hellegen héieren schwätzen; an eng aner vun den Hellege gefrot deen dee geschwat huet: Wéi laang wäert d'Visioun vum kontinuéierlechen Affer, an déi zerstéierend Prévérikatioun, d'Hellegtum an d'Arméi opginn fir mat Féiss ze trëppelen? 8:14 An hie sot: Bis zwee dausend dräi honnert Owender a Moien; da gëtt d'Hellegtum gebotzt. 8:15 An et ass geschitt, datt wärend ech, den Daniel, d'Visioun berécksiichtegt hunn a probéiert hunn et ze verstoen, kuck, ee mat der Erscheinung vun engem Mann stoung viru mir. 8:16 An ech hunn e Mann seng Stëmm vun de Ulai Ufer héieren, dee geruff huet a sot: Gabriel, léiert dëse Mann d'Visioun.

8:17 Du koum hien no wou ech war; a bei senger Kommung war ech erstaunt , a sinn op mäi Gesiicht gefall. Awer hie sot zu mir: Verstinn, Jong vum Mënsch, well d'Visioun fir d'Zäit vum Enn ass. 8:18 Wärend hie mat mir schwätzt, sinn ech um Buedem op mäi Gesiicht ageschlof ginn; an hien huet mech beréiert, a mech stoe gelooss. 8:19 An hie sot: Kuckt, ech léieren Iech wat um Enn vu Roserei kënnt; well dat ass fir d'Ennzäit. 8:20 Wat de Widder, deen Dir gesinn hutt, deen zwee Hénger hat, dat sinn d'Kinneke vu Medien a Persien. 8:21 Déi männlech Geess ass de Kinnek vu Griicheland, an de groussen Horn tëscht sengen Aen ass den éischte Kinnek. 8:22 A wat den Horn gebrach huet, a véier op senger Plaz gelongen ass, heescht et datt véier Kinnekräicher aus där Natioun opstinn, awer net mat der Kraaft dovun. 8:23 An um Enn vun hirer Herrschaft, wann d'Iwwersetzer hir Héicht erreechen, wäert e Kinnek opstoen, houfreg a Gesiicht a Versteesdemech an Rätselen. 8:24 A seng Kraaft soll staark sinn, awer net mat senger eegener Kraaft; an hie wäert grouss Ruine verursaachen, a gutt goen, an arbiträr maachen, an déi staark an d' Leit vun den Hellegen zerstéieren. 8:25 Duerch seng Schlauheet wäert hien Täuschung a senger Hand viru bréngen; an a sengem Häerz wäert hie sech selwer vergréisseren, an ouni Warnung wäert hie vill zerstéieren; an hie wäert géint de Prënz vun de Prënzen opstoen, awer hie gëtt gebrach, awer net vu mënschlecher Hand. 8:26 D' Visioun vun de Nomëtteg a Mueren, déi Dir bezeechent hutt, ass richteg; an Dir behält d'Visioun, well et ass fir vill Deeg.

8:27 An ech, den Daniel, war gebrach, a war krank fir e puer Deeg, a wéi ech mech erëmgesat hunn, hunn ech dem Kinnek säi Geschäft besicht; awer hien huet Angscht gemaach vun der Visioun, an huet et net verstanen.

DANIEL
Kapitel 09

9: 1 Am éischte Joer vum Darius, dem Jong vum Ahasuerus, vun der Natioun vun de Medien, dee Kinnek iwwer d'Kinnekräich vun de Chaldäer gouf, 9: 2 am éischte Joer vu senger Herrschaft, hunn ech den Daniel gutt an d'Bicher gekuckt d'Zuel vun de Joere vun deenen den Jehova mam Prophéit Jeremiah geschwat huet, datt d'Verwüstung vu Jerusalem a siwwenzeg Joer erfëllt sollt ginn. 9: 3 An ech hunn mäi Gesiicht op den Här Gott gedréit, a sichen hien am Gebiet an am Bieden, am Faaschten, an der Sack an den Äsche. 9: 4 An ech hunn dem Här mäi Gott gebiet an hunn e Beicht gemaach a gesot: Elo, Här, grousse Gott , wäert ze fäerten, datt Dir de Bund an d'Barmhäerzegkeet mat deenen, déi dech gär hunn, halen an Är Geboter halen; 9: 5 Mir hu gesënnegt, mir hunn Ongerechtegkeet gemaach, mir hu béis gemaach a mir ware rebellesch, a mir hunn eis vun Äre Geboter an Ären Ordinanzen zréckgewisen. 9: 6 Mir hunn Ären Dénger d'Prophéiten net gefollegt, déi an Ärem Numm zu eise Kinneke geschwat hunn, zu eise Prënzen, eise Pappen an all de Leit op der Äerd. 9: 7 Gerechtegkeet ass däin, Här, an d'Verwirrung vum Gesiicht ass eis, wéi all Mënsch vu Juda, d'Awunner vu Jerusalem, an all Israel, déi no a wäit, an all de Länner wou Dir se verdriwwen hutt wéinst hirer Rebellioun mat där se géint Iech rebelléiert hunn. 9: 8 O Här, mir hunn d'Verwirrung vum Gesiicht, vun eise Kinneken, vun eise Prënzen a vun eise Pappen; well mir géint dech sënnegen. 9: 9 Et ass den Här, eise Gott, Barmhäerzegkeet a Verzeiung ze weisen, och wa mir géint hie rebelléiert hunn.

9:10 a mir hunn net der Stëmm vum Här eise Gott gefollegt, a seng Gesetzer ze goen, déi hien eis duerchgesat huet vu sengen Dénger de Propheten. 9:11 Ganz Israel huet Äert Gesetz iwwerschratt an huet sech vun Ärer Stëmm ofgehalen; fir déi d'Fluch an den Eed, dat am Gesetz vum Moses, Dénger vu Gott, geschriwwen ass, op eis gefall ass ; well mir géint hie sënnegen. 9:12 An hien huet d'Wuert erfëllt, datt hie géint eis geschwat huet a géint eis Leadere, déi eis regéiert hunn, e grousst Béis iwwer eis bruecht hunn; fir näischt wéi dat wat géint Jerusalem gemaach gouf, gouf jeemools ënner Himmel gemaach . 9:13 Wéi et am Gesetz vum Moses geschriwwe steet, koum all dat Béist op eis; a mir hunn net de Gonschte vu Jehova eise Gott gebieden, sech vun eise Ongerechtegkeeten zréckzezéien an Är Wourecht ze verstoen. 9:14 Dofir huet den Jehova iwwer dat Béist nogekuckt an eis iwwerbruecht; well den Här eise Gott ass gerecht an all senge Wierker, déi hien gemaach huet, well mir senger Stëmm net gefollegt hunn. 9:15 Elo, Här eise Gott, deen Äert Vollek aus dem Land Ägypten mat enger staarker Hand erausbruecht huet, an Iech selwer haut sou eng Renommée gemaach huet; mir hu gesënnegt, mir hunn ongut gemaach. 9:16 O Här, no all Ären Akten vun der Gerechtegkeet, dréit elo Är Roserei an Är Roserei aus Ärer Stad Jerusalem, Ärem hellege Bierg; well wéinst eise Sënnen , a wéinst der Béisenheet vun eise Pappen, sinn Jerusalem an Äert Vollek de Beschëllegung vun allem ronderëm eis. 9:17 Elo, eise Gott, héiert d'Gebiet vun Ärem Dénger a seng Biedungen; a maacht Äert Gesiicht op Ärem desolaten Hellegtum, fir dem Här säin Wëllen.

9:18 Neigt Äert Ouer, o mäi Gott, an héiert; maacht Är Aen op, a kuckt eis Desolatiounen, an d'Stad, op déi Ären Numm geruff gëtt; well mir eis Gebieder net ophiewen ier Dir op eis Gerechtegkeet vertraut, awer op Är vill Barmhäerzegkeet. 9:19 Hey, Här; oh Här, verzeien; lauschtert, Här, a maach et; zéckt net, fir Är eege Wuel, mäi Gott; well Ären Numm gëtt op Är Stad an Är Leit geruff.

9:20 Ech hunn nach ëmmer geschwat a gebiet, an hunn meng Sënn an d'Sënn vu mengem Vollek Israel zouginn, a meng Biedung virum Här mäi Gott fir den hellege Bierg vu mengem Gott ausgeschott; 9:21 Ech hunn nach ëmmer am Gebied geschwat, wéi de Mann Gabriel, deen ech am Ufank an der Visioun gesinn hunn, séier fléien, koum zu mir iwwer d'Zäit vum Oofoffer. 9:22 An hien huet mech verständlech gemaach an huet mat mir geschwat a gesot: Daniel, elo sinn ech erausgaang fir Iech Wäisheet a Verständnis ze ginn. 9:23 Am Ufank vun Äre Gebieder gouf den Uerder ginn, an ech sinn komm fir Iech et ze léieren, well Dir sidd ganz gär. Also verstitt d'Bestellung, a verstitt d'Visioun. 9:24 Siwwenzeg Woche si bestëmmt op Är Leit an op Är helleg Stad, fir Transgressioun op en Enn ze bréngen an d'Sënn op en Enn ze bréngen, an d'Gerechtegkeet ze versoen, fir dauerhaft Gerechtegkeet ze bréngen , a Visioun a Prophezeiung ze versegelen, an den Hellege Salwen vun den Hellegen.

9:25 Wësst dann a verstitt datt aus der Ausstellung vum Uerder fir Jerusalem ze restauréieren an ze bauen bis de Messias de Prënz, si siwe Wochen, a siechzeg-zwou Wochen; vo ass lvera fir de Quadrat an d'Mauer a lästegen Zäiten ze bauen. 9:26 An no de siechzeg-zwou Woche gëtt de Messias ëmbruecht, awer net vu sech selwer; an d'Leit vun engem Prënz, dee soll kommen, wäerten d'Stad an d'Hellegtum zerstéieren; a säin Enn wäert mat lwwerschwemmung sinn , a bis zum Enn vum Krich wäerten d'Verwüstungen daueren. 9:27 A fir eng aner Woch wäert hien de Bund mat ville bestätegen; an der Mëtt vun der Woch wäert hien d'Affer an d'Offer stoppen. Méi spéit mat der Villzuel vun Abominatioune wäert den Desolator kommen, bis d'Konsummatioun kënnt, a wat bestëmmt gëtt gëtt op den Desolator gegoss.

DANIEL
Kapitel 10

10: 1 Am drëtten Joer vum Cyrus Kinnek vu Persien gouf dem Daniel e Wuert verroden, Beltsasar genannt; an d'Wuert war richteg, an de Konflikt grouss; awer hien huet d'Wuert verstanen, an hat Intelligenz an der Visioun. 10: 2 An deenen Deeg war ech den Daniel fir dräi Wochen. 10: 3 Ech hunn keng Delikatesse giess, an och kee Fleesch a Wäin sinn an de Mond erakomm, an ech hunn mech net mat Salef gesaleft, bis déi dräi Wochen op waren. 10: 4 An am véieranzwanzegsten Dag vum éischte Mount war ech um Ufer vum grousse Floss Hideke . 10: 5 An ech hunn meng Aen opgehuewen an hunn gekuckt, a kuck, e Mann mat Lengen gekleet, a seng Lende mat dem Gold vum Uphaz ëmginn. 10: 6 Säi Kierper war wéi Beryl, a säi Gesiicht war wéi e Blëtz, a seng Ae wéi flammend Fakelen, a seng Äerm a Féiss wéi d'Faarf vu gebranntem Br elwen, an de Sound vu senge Wierder wéi de Sound vun engem Publikum. 10: 7 An nëmmen ech, den Daniel, hunn d'Visioun gesinn, an d'Männer, déi bei mir waren, hunn et net gesinn, awer eng grouss Angscht huet se ageholl, a si flüchten a verstoppen. 10: 8 Also war ech eleng gelooss, an ech hunn dës grouss Visioun gesinn, an et war keng Kraaft méi a mir, awer meng Kraaft huet sech schwaach gemaach, an ech hat keng Kraaft. 10: 9 Awer ech hunn de Sound vu senge Wierder héieren; an den Toun vu senge Wierder héieren, sinn ech an engem déiwe Schlof op mäi Gesiicht gefall, mat mengem Gesiicht um Buedem. 10:10 A kuck, eng Hand huet mech beréiert, an huet mech op meng Knéien an op d'Handfläche gesat.

10:11 An hie sot zu mir: Daniel, léiwe beléifte Mann, passt op d'Wierder op, déi ech mat dir schwätze wäert, a stéi op; well lech sinn ech elo geschéckt ginn. Wéi hien dëst mat mir geschwat huet, stoung ech ze wackelen. 10:12 Du sot hien zu mir: Daniel, fäert net; well vum éischten Dag, datt Dir Äert Häerz agestallt hutt, lech selwer a Präsenz vun Ärem Gott ze verstoen an ze bescheiden, goufen Är Wierder héieren; a ka benotzt Är Wierder, déi ech komm sinn. 10:13 Awer de Prënz vum Perserräich huet mech fir eenanzwanzeg Deeg entgéint gestallt; Awer kuck, de Michael, ee vun de Chefprinsen, koum mir hëllefen, an ech sinn do bei de Kinneke vu Persien bliwwen. 10:14 Ech sinn komm fir lech ze wëssen wat an de leschten Deeg bei Äert Vollek kënnt; well d'Visioun fir déi Deeg ass. 10:15 Wéi hien dës Wierder zu mir gesot huet, waren meng Aen op de Buedem, an ech war sprachlos. 10:16 Awer kuck, ee wéi e Mënschejong beréiert meng Lëpsen. Dunn hunn ech mäi Mond opgemaach a geschwat, a sot zu him dee viru mir war: Mäi Här, Péng ass mat der Visioun op mech komm, an ech hu keng Kraaft méi. 10:17 Wéi kann dann den Dénger vu mengem Här zu mengem Här schwätzen? Well direkt war meng Kraaft fort , an ech hat keen Otem méi. 10:18 An deen, deen d'Bild vun engem Mann hat, huet mech erëm beréiert, a mech gestäerkt, 10:19 a sot zu mir: "Léifste, fäert net; Fridde sief mat lech; sief staark an encouragéiert. A wärend hie mat mir geschwat huet, hunn ech meng Kraaft erëmkritt, an ech sot: Schwätzt mat mengem Här, well Dir hutt mech gestäerkt.

10:20 Hien huet zu mir gesot: Wësst Dir firwat ech bei lech komm sinn? Ma elo muss ech zréck goen fir de Prënz vu Persien ze kämpfen; a wann hie mat him fäerdeg ass, kënnt de Prënz vu Griicheland. 10:21 Awer ech wäert lech deklaréieren, wat am Buch vun der Wourecht geschriwwe steet; a keen hëlleft mir géint si, awer de Michael Äre Prënz.

DANIEL
Kapitel 11

11: 2 An elo wäert ech lech d'Wourecht weisen. Kuckt, et ginn nach ëmmer dräi Kinneken a Persien, an de Véierte gëtt méi räich wéi se all; a andeems hie sech mat sengem Räichtum staark mécht , wäert hien alles géint d'Kinnekräich Griicheland opstoen. 11: 3 Da wäert e staarke Kinnek opstoen, dee mat grousser Kraaft regéiert a säi Wëlle mécht. 11: 4 Awer wann hien opgestan ass, gëtt säi Räich gebrach an op déi véier Wand vum Himmel verdeelt; net zu sengen Nokommen, nach no der Herrschaft mat där hien regéiert huet; well hiert Räich wäert ewechgerappt ginn, an et wäert fir anerer ausserhalb vun hinne sinn. 11: 5 An de Kinnek vum Süde wäert staark ginn; awer ee vu senge Prënze wäert méi staark si wéi hie, a gëtt mächteg; Är Domain wäert super sinn vun. 11: 6 No Joeren wäerte se e Bund maachen, an d'Duechter vum Kinnek vum Süde kënnt zum Kinnek vum Norden fir Fridden ze maachen. Awer si wäert net fäeg sinn d'Kraaft vu sengem Aarm ze halen, och net hien, nach säin Aarm; well si an déi, déi hatt bruecht hunn, ginn iwwerginn, hire Jong och , an déi, déi deemools op hirer Säit waren. 11: 7 Awer eng Branche vu senge Wuerzelen soll op sengem Troun opstoen, a wäert mat enger Arméi géint de Kinnek vum Norde kommen, a wäert an d'Festung erakommen, a wäert hir Biedung an hinne maachen, a wäert se duerchsetzen. 11: 8 An och hir Gëtter, hir geschmollte Biller an hir wäertvoll Objete vu Sëlwer a Gold, wäert hien an Ägypten gefaange féieren; a fir Joer wäert hie géint de Kinnek vum Norden stoen. 11: 9 Sou wäert de Kinnek vum Süden an d'Kinnekräich erakommen, an zréck an säin eegent Land.

11:10 Awer seng Jongen wäerte rosen a sammelen eng Villzuel vu groussen Arméien; an et wäert séier an lwwerschwemmung kommen, a weiderginn; da kënnt hien zréck a féiert de Krich a seng Festung. 11:11 Dofir wäert de Kinnek vum Süde rosen a geet eraus a kämpft géint de Kinnek vum Norden. An hie wäert eng grouss Villzuel féieren, an déi ganz Vill wäert a seng Hand ginn. 11:12 A wann hien d'Leit ofhëlt, wäert säin Häerz opstoen, an hie wäert vill Dausende stierzen; awer et wäert net duerchsetzen. 11:13 An de Kinnek vum Norde wäert erëm eng Villzuel méi grouss wéi déi éischt féieren, an no e puer Joer wäert hie séier mat enger grousser Arméi a mat vill Räichtum kommen. 11:14 An deenen Deeg wäerte vill géint de Kinnek vum Süden opstoen; An turbulent Männer vun Ärem Vollek wäerte opstoen fir d'Visioun ze erfëllen, awer si falen. 11:15 Also de Kinnek vum Norde wäert kommen a Schlepper opbauen an déi staark Stad huelen; an d'Kräfte vum Süden wäerten net fäeg sinn sech selwer z'ënnerstëtzen, nach hir gewielten Truppen, well et gi keng Kräfte fir ze widderstoen. 11:16 An deen, dee géint hie kënnt wäert säi Wëlle maachen, an et wäert kee sinn, dee géint hie ka stoen; an hie wäert am herrleche Land sinn, wat a senger Kraaft verbraucht gëtt. 11:17 Da wäert hien säi Gesiicht etabléieren fir mat der Kraaft vun all sengem Räich ze kommen; an hie wäert Verträg mat deem maachen, an him eng Duechter vu Frae ginn, fir hien zerstéieren; awer et wäert net bleiwen, nach wäert et geléngen.

11:18 Duerno wäert hien säi Gesiicht an d'Ufer zréckginn, a vill huelen; awer e Prënz wäert seng Schimmt ophalen, an hie wäert och säi Virworf op hie maachen. 11:19 Da wäert hien säi Gesiicht an d'Festunge vu sengem Land zréckginn ; awer hie wäert stierzen a falen, a gëtt net fonnt. 11:20 An ee wäert a senger Plaz opstoen, deen e Sammler fir d'Herrlechkeet vum Räich mécht. awer an e puer Deeg wäert hie gebrach ginn, awer net a Roserei, oder am Kampf. 11:21 An e verfügbare Mann wäert him erfollegräich ginn, deem deen d'Éier vum Räich net gëtt; awer hie wäert ouni Warnung kommen an d'Kinnekräich mat Flatter iwwerhuelen. 11:22 D'Géigner Kräfte gi virun him ewechgezunn wéi mat enger Waasserflut; si wäerte komplett zerstéiert ginn, zesumme mam Prënz vum Bund. 11:23 An no dem Bund mat him wäert hien täuschen an eropgoen, an hie wäert mat wéinege Leit gewannen. 11:24 D'Provënz ass a Fridden an Heefegkeet, et wäert agoen a maache wat hir Elteren net gemaach hunn, nach d'Elteren vun hiren Elteren; verwinnt, verwinnt a Räichtum wäert hien u seng Zaldote verdeelen, a géint Festunge wäert hie seng Entwërf formen; an dëst fir eng Zäit. 11:25 An hie wäert seng Kraaft a seng Roserei géint de Kinnek vum Süde mat enger grousser Arméi erwächen; an de Kinnek vum Süde wäert Krich mat enger grousser a ganz staarker Arméi féieren; awer hie wäert sech net duerchsetzen, well se hie verroden. 11:26 Och déi, déi seng Köstlechkeeten iessen, wäerten hien zerstéieren; a seng Arméi wäert zerstéiert ginn, a vill ëmbruecht falen. 11:27 D'Häerzer vun dësen zwee Kinneke wäerte Béis maachen, an an der selwechter m datt se Ligen schwätzen; awer et wäert näischt gebrauchen, well d'Deadline ass nach net komm.

11:28 An hie wäert mat vill Räichtum a säi Land zréckkommen, a säin Häerz wäert géint den hellege Bund sinn; hie wäert säi Wëlle maachen an zréck a säi Land. 11:29 Zu der bestëmmter Zäit kënnt hien zréck an de Süden; awer déi lescht kommen wäert net wéi déi éischt. 11:30 Fir d'Schëffer vu Chittim wäerte géint hie kommen, an hie trauert, a kënnt zréck a si rosen op den hellege Bund, a maachen no sengem Wëllen; Hie wäert zréck kommen, a wäert mat deenen verstoen, déi den Hellege Bund opginn . 11:31 An Truppe wäerte vun him opstoen fir d'Hellegtum an d'Festung ze desekratiséieren, an dat deeglecht Affer ewechzehuelen, an den Abominatioun vun der Wüst ze maachen. 11:32 Mat Flatter wäert hien d'Violatioune vum Bund verféieren; awer d'Leit, déi hire Gott kennen, wäerte striewen an handelen. 11:33 An d'Wäisheete vum Vollek wäerten der vill léieren; a fir e puer Deeg fale se mam Schwert a mam Feier, Gefaangeschaft a Plënner. 11:34 An an hirem Hierscht gi se mat wéineg Hëllef gehollef; a vill wäerte mat Schlappe matmaachen. 11:35 Och e puer vun de weise Männer fale fir gereinegt a gereinegt a wäiss ze maachen, bis zur bestëmmter Zäit; well och fir dëst gëtt et eng Frist. 11:36 An de Kinnek wäert säi Wëlle maachen, a wäert houfreg sinn, a wäert sech iwwer all Gott ophiewen; a géint de Gott vu Gëtter wäert hie Wonner soen a gutt goen, bis de Roserei verbraucht ass; well wat bestëmmt gëtt erfëllt. 11:37 Hien wäert net op de Gott vu senge Pappen oppassen, och net op d'Léift vun de Fraen ; och wäert hie kee Gott respektéieren, well hie sech virun allem selwer vergréissert.

11:38 Awer hie wäert a senger Plaz de Gott vun de Festunge éieren, e Gott seng Pappen net kennen; Hie wäert hie mat Gold a Sëlwer, mat Edelsteine a mat Saachen zu engem grousse Präis éieren. 11:39 Mat engem auslännesche Gott oder hie wäert déi onbeständeg Festunge maachen, a wäert Éiere weisen fir déi, déi hien unerkennen, an deelt d'Land fir e Präis. 11:40 Awer mat Zäit wäert de Kinnek vum Süde mat him streiden; an de Kinnek vum Norde wäert géint hie opstoen wéi e Stuerm , mat Ween a Reider, a ville Schëffer; an et wäert an d'Länner erakommen, an iwwerschwemmen, an duerchgoen. 11:41 Hie wäert an dat herrlecht Land erakommen, a vill Provënze falen; awer dës wäerte vu senger Hand entkommen: Edom a Moab, an déi meescht vun den Ammoniten. 11:42 Si strecken hir Hand géint d'Länner aus, an d'Land Ägypten wäert net entkommen. 11:43 An hie wäert d'Schätz vu Gold a Sëlwer besëtzen, an all déi wäertvoll Saachen aus Ägypten; an déi aus Libyen an Äthiopien wäerten nokommen. 11:44 Awer Neiegkeeten aus dem Osten an dem Norden als atem orizarán, a gitt mat grousser Roserei eraus fir vill ze zerstéieren an auszeschléissen. 11:45 An hie wäert d'Zelter vu sengem Palais tëscht de Mierer an dem glorräichen an hellege Bierg planzen; awer et wäert op en Enn kommen, an et wäert keen hunn et ze hëllefen.

DANIEL
Kapitel 12

12: 1 Zu där Zäit wäert de Michael, de grousse Prënz, deen op der Säit vun de Jongen vun Ärem Vollek ass, opstoen; an et wäert eng Zäit vun Angscht sinn, déi war ni well et Leit bis dohi waren; awer zu där Zäit ginn Är Leit geliwwert, all déi am Buch geschriwwe fonnt ginn. 12: 2 A vill vun deenen, déi am Stëbs vun der Äerd schlofen, ginn erwächt, e puer zum éiwege Liewen, an anerer zu éiweger Schimmt an Duercherneen. 12 : 3 Déi verständlech wäerte wéi d'Hellegkeet vum Himmel; an déi, déi der Vill Gerechtegkeet léieren, wéi d'Stäre bis an d'éiweg Éiwegkeet. 12: 4 Awer Dir, Daniel, schreift d'Wierder zou a versiegelt d'Buch bis zum Enn vum Enn. Vill lafe vun hei bis dohinner, a Wëssenschaft wäert eropgoen. 12: 5 An ech, Daniel, hunn ausgesinn, a kuck, zwee anerer stoungen, een op dëser Säit vum Floss, an deen aneren op der anerer Säit vum Floss. 12: 6 An ee sot zu de Mann an Lengen verkleed, deen um Waasser vum Floss war, Wann wäert d'Enn vun dëse Wonner ginn? 12: 7 An ech hunn de Mann héieren, dee mat Lengen ugedoen ass, deen um Waasser vum Floss war, dee seng riets Hand an déi Lénk an den Himmel gehuewen huet, an huet geschwuer bei deem, deen éiweg lieft, datt et fir Zäit, Zäiten an d'Halschent wäert sinn vun enger Zäit. A wann d'Verbreedung vun der Kraaft vum hellege Vollek fäerdeg ass, ginn all dës Saache fäerdeg. 12: 8 An ech hunn héieren, awer net verstanen. An ech hu gesot: Mäi Här, wat wäert d'Enn vun dëse Saache sinn? 12: 9 An hie sot, Go, Daniel : fir d'Wierder sinn zougemaach ginn an zouene mäer anzeginn Zäit vum Enn.

12:10 Vill wäerte propper sinn, a wäiss a gereinegt ginn; de Béisen wäert béis handelen, a kee vun de Béisen wäert verstoen, awer déi Weis wäerten et verstoen. 12:11 A vun der Zäit, datt d'kontinuéierlech Affer bis zur Abominatioun vun der Wüst ewechgeholl gëtt, gëtt et dausend zweehonnert an nonzeg Deeg. 12:12 Geseent ass deen, dee waart, an kënnt op dausend dräi honnert a fënnef an drësseg Deeg. 12:13 An Dir wäert bis zum Schluss goen, a raschten an opstoen fir Är Ierfschaft um Enn vun den Deeg ze kréien.

HOSEA

Kapitel 1

1: 1 D'Wuert vum Här, dat zu Hosea, dem Jong vu Beeri koum, an den Deeg vum Uzziah, Jotham, Ahaz, an Hiskiah, de Kinneke vu Juda, an an den Deeg vum Jeroboam, dem Jong vum Joas, dem Kinnek vun Israel. 1: 2 Den Ufank vum Frënd mécht den HÄR vum Hosea op. Den HÄR sot zu Hosea: Gitt, huelt eng Fra, déi sech veruerteelt an d'Kanner vun der Hoer; well d'Land fornikéiert andeems se vum Här zréckgeet. 1: 3 Also ass hien fortgaang an huet d'Gomer d'Duechter vum Diblaim geholl, a si ass empfaang an huet e Jong gebuer. 1: 4 An den HÄR sot zu him : Ruff säin Numm Jizreel; well a kuerzer Zäit wäert ech d'Haus vum Jehu bestrofen wéinst dem Blutt vum Jizreel, an ech wäert d'Kinnekräich vum Haus vun Israel ophalen. 1: 5 An deen Dag briechen ech de Bou vun Israel am Dall vu Jizreel. 1: 6 Si huet erëm gebuer an huet eng Duechter op d'Welt bruecht. A Gott huet zu him gesot: Gitt him den Numm Lo-ruhama, well ech wäert net méi Matleed mat dem Haus vun Israel hunn, awer se ganz ewech huelen. 1: 7 Awer iwwer d'Haus vu Juda wäert ech Barmhäerzegkeet hunn an se duerch den Här hire Gott retten ; an ech retten se net mat engem Bogen, nach mat engem Schwert, nach mat Schluecht, nach mat Päerd oder Reider. 1: 8 Nodeems si de Lo-ruhama ofgewinnt huet, gouf si konzipéiert an huet e Jong op d'Welt bruecht. 1: 9 A Gott sot: Ruff säin Numm Lo-ammi, well Dir sidd net mäi Vollek, an ech si vu estrus Gott. 1:10 Awer d'Zuel vun de Kanner vun Israel ass wéi de Sand vum Mier, deen net ka gemooss oder gezielt ginn. An op der Plaz wou et zu hinne gesot gouf: Dir sidd net mäi Vollek, et gëtt hinne gesot: Dir sidd Kanner vum liewege Gott.

1:11 An d' Jonge vu Juda an Israel sollen sech zesummesetzen , an e Chef ernennen, an aus dem Land eropgoen; well den Dag vu Jizreel wäert super sinn.

HOSEA
Kapitel 2

2: 1 Sot zu Äre Bridder: Ammi; an Är Schwësteren: Ruhama. 2: 2 Contest mat Ärer Mamm, contest; well hatt net meng Fra ass, an och net ech hire Mann; trennt dofir hir Huren aus hirem Gesiicht, an hir Ehebriecher tëscht hir Broscht ; 2: 3 fir datt ech hatt net streifen an hir ausdoen, se maachen wéi de Dag wou si gebuer gouf, si wéi eng Wüst maachen, hir wéi dréchent Land loossen an hatt mam Duuscht ëmbréngen. 2: 4 Weder wäert ech Barmhäerzegkeet iwwer hir Kanner hunn, well si Kanner vu Prostituatioun sinn. 2: 5 Fir hir Mamm s a Pro Stituyó; si, déi hinnen op d'Welt bruecht huet, gouf veraarmt, well si sot: Ech ginn no menge Liebhaber no, déi mir mäi Brout a mäi Waasser ginn, meng Woll a mäi Flax, mäin Ueleg a mäi Gedrénks. 2: 6 Dofir, kuck, ech wäert hire Wee mat Äscht verdecken, an hatt ronderëm hecken, a si wäert hire Wee net fannen . 2: 7 Hien wäert seng Liebhaber suivéieren an se net iwwerhuelen; Hie sicht se a fënnt se net. Da wäert hie soen: Ech ginn zréck a mäi éischte Mann; well et war besser fir mech deemools wéi elo. 2: 8 An hatt wosst net, datt ech den hirem Feierblumm, Wäin an Ueleg, an l E MUL tipliqué Sëlwer a Gold , déi si bereet fir ka. 2: 9 Dofir wäert ech zréck kommen a mäi Weess a senger Zäit huelen, a mäi Wäin a senger Saison, an ech wäert meng Woll a mäi Flax ewechhuelen, déi ech ginn hunn fir hir Plakegkeet ze bedecken. 2:10 An elo entdecken ech hir Wahnsinn an de Gesiichter vun hire Liebhaber, a kee wäert hatt aus menger Hand befreien. 2:11 Ech wäert all hir Freed ophalen, hir Fester, hir nei Mounden an hir Sabbatten, an all hir Fester.

2:12 Ech wäert hir Wéngerten an hir Figebam zerstéieren, déi gesot hunn: Meng Léin si Léin huet mir n meng Liebhaber ginn. An ech wäert se op en Déck reduzéieren, an d'Béischt vum Feld iessen se. 2:13 An ech wäert bestrofen hir fir de Deeg si verbrannt incense dem Baals, a mat hir Ouerréng an hir Bijoue léisen, a war no hirem Verdeedeger an hu mech, di nz Ech Hova. 2:14 Awer kuck, ech zéien hatt an droen se an d'Wüst a schwätzen zu hirem Häerz. 2:15 An ech ginn him seng Wéngerten vun do, an den Dall vun Achor als Paart vun der Hoffnung; an do wäert hie sangen wéi an de Deeg vu senger Jugend, a wéi am Dag vu sengem Opstig aus dem Land vun Egypten. 2:16 Zu där Zäit, seet den Jehova, Dir wäert mech Ishi nennen, an Dir wäert mech ni méi Baali nennen. 2:17 Fir ech huelen d'Nimm vun de Baals aus sengem Mond, an hir Nimm ginn ni méi ernimmt. 2:18 Zu där Zäit wäert ech lech e Bund mat de Béischte vum Feld maachen, mat de Villercher vum Himmel a mat de Schlaange vun der Äerd; an ech wäert Béi a Schwert a Krich vun der Äerd ewechhuelen, an ech wäert dech sécher schlofen. 2:19 An ech verpflichte mech fir ëmmer; Ech wäert dech mat mir bestueden a Gerechtegkeet, Uerteel, Frëndlechkeet a meng Frëndlechkeet. 2:20 An ech wäert lech mat Vertrauen verloossen, an Dir wäert den Här wëssen. 2:21 Zu där Zäit wäert ech äntweren, seet den Här, ech äntweren den Himmel, a si wäerten d'Äerd äntweren. 2:22 An der Äerd gëtt zu Weess, e Wäin an Ueleg, dir z'äntwerten Llos äntwerten Jezreel.

2:23 An ech wäert et fir mech am Land säen, a wäert Barmhäerzegkeet iwwer Lo-ruhama hunn; an ech soen dem Lo-ammi: Dir sidd mäi Vollek, an hie wäert soen: Mäi Gott.

HOSEA
Kapitel 3

3: 1 Den Här sot zu mir nach eng Kéier: Gitt, léiwer eng Fra, déi vu sengem Begleeder gär ass, och wann si eng Fra ass, wéi dem Här seng Léift fir d'Kanner vun Israel, déi op aner Gëtter kucken a Rosinkuchen hunn. 3: 2 Ech hunn et da kaaft fir mech fir fofzéng Sikkel Sëlwer an eng Homer an d'Halschent Gerste. 3: 3 An ech hunn zu him gesot: Dir wäert meng fir vill Deeg sinn; du solls net fornikéieren, an och keen anere Mann huelen; Ech wäert dat selwecht mat Iech maachen. 3: 4 Fir vill Deeg sinn d'Kanner vun Israel ouni Kinnek, ouni Prënz, ouni Affer, ouni Statu, ouni Ephod an ouni Teraphim. 3: 5 Duerno kommen d'Kanner vun Israel zréck a sichen den HÄR hire Gott an den David hire Kinnek ; a si fäerten den Här a seng Guttheet um Enn vun den Deeg.

HOSEA
Kapitel 4

4: 1 t d' Wuert vun Jehovas, Jongen vun Israel, porq UE Jehovas mat den Awunner vun der Äerd; well et gëtt keng Wourecht, keng Barmhäerzegkeet, kee Wësse vu Gott op der Äerd. 4: 2 Perjéieren, léien, ëmbréngen, klauen, an Ehebriecher herrschen, an Ermuerdung nom Mord kënnt. 4: 3 Dofir wäert d'Äerd traueren , an all Awunner dovun ass verschwonnen, mat den Déieren vum Feld an de Villercher vun der Loft; an och de Fësch am Mier wäert stierwen. 4: 4 Sécher, de Mann streit a bestrooft de Mënsch net, well Är Leit si wéi déi, déi dem Priister widderstoen. 4: 5 C hiert dofir am Dag, an de Prophet fällt och bei Iech an der Nuecht; Ech wäert Är Mamm zerstéieren. 4: 6 Meng Leit gi wéinst Manktem u Wëssen zerstéiert. Well Dir Wësse refuséiert hutt, ginn ech Iech aus dem Priisterwei eraus; a well Dir d'Gesetz vun Ärem Gott vergiess hutt, wäert ech och Är Kanner vergiessen. 4: 7 No hirer Gréisst, sou hunn se géint mech gesënnegt; Och ech wäert Är Éier a Schimmel maachen. 4: 8 Vun der Sënn vu mengem Vollek iessen se, an an hirer Béisheet hiewen se hir Séil op. 4: 9 An d'Leit solle wéi de Priister sinn; l E Cas ech Tigare fir hirem Behuelen an Remboursement hinnen fir hir Nëtz. 4:10 Si iessen awer net zefridden; Si wäerte fornikéieren, awer si wäerte sech net multiplizéieren, well se opgehalen hunn Jehova ze déngen. 4:11 Fornication, Wäin an neie Wäin huelen d'Uerteel ewech. 4:12 Meng Leit zu hirem Idol ma dera Fro, an d'Holz reagéiert; well e Geescht vun Unerkennung huet hien falsch gemaach, a si hunn hire Gott verlooss gelooss.

4:13 Op de Spëtze vun de Bierger hunn se geaffert, an op d'Hiwwele gestierzt, ënner den Eechen, Pappelen an lelen déi gutt Schied haten; dofir, Är Meedercher wäerten hoerzelen, an Är Meedercher-an-Gesetz wäert falsch. 4:14 Ech wäert Är Meedercher net bestrofen wann se hoerzen, an och net Är Schwéiesch-Schwéieschen wann se doten. well se selwer mat Huren goen, a mat schlechte Fraen, déi se opferen; fir sou ze, an l Leit ouni Verständnis falen. 4:15 Wann Dir Hoer verfollegt, Israel, op d'mannst sënnegt Juda net; a gitt net an de Gilgal, a gitt net op Beth-aven, a schwäert net: Wéi den Här lieft. 4:16 Well wéi eng Wëllkuucht Israel ofgewisen ass; Wäert Jehova se elo wéi Lämmer op enger grousser Plaz ernieren ? 4:17 Den Efraim gëtt Idoler; looss et eleng. 4:18 Säi Getränk war korrupt; si hu fornizéiert ouni opzehalen; hir Prënzen hu gär wat schändegt. 4:19 De Wand huet se an hire Flilleke gebonnen, a si wäerten sech fir hir Affer schummen.

HOSEA
Kapitel 5

5: 1 Paschtéier, héiert dëst a sidd opmierksam, Haus vun Israel, an Haus vum Kinnek, lauschtert; fir Uerteel ass fir lech, well Dir war eng Sträich zu Mizpa, an en Netz iwwer Tabor ausgestreckt. 5: 2 A maachen Affer si sinn an d'Déift erofgaang; dofir wäert ech se all bestrofen. 5: 3 Ech kennen den Efraim, an Israel ass mir net onbekannt; fir elo, O Ephraim, du hues de Schlaang gespillt, an Israel ass verontreinegt. 5: 4 Si denken net drun, sech zu hirem Gott ze wenden, well de Geescht vun Unerkennung ass an hirer Mëtt, a si kennen den Jehova net. 5: 5 De Stolz vun Israel wäert hien a sengem Gesiicht bestreiden; Israel an Ephraim stierzen iwwer hir Sënn, an de Juda stéisst och iwwer si. 5: 6 Mat hire Schof a mat hiren Hierden, siche se den Här sichen an fannen hien net; hien huet sech vun hinne gewandert. 5: 7 Géint Jehova si se iwwerschratt, well se komesch Kanner gebuer hunn; elo an engem eenzege Mount gi se an hir Ierfschaft verbraucht. 5: 8 Bléist den Horn zu Gibeah, d'Trompett zu Ramah: alarméiert zu Beth-aven; zidderen, o Benjamin. 5: 9 Ephraim wäert um Dag vun der Strof verwüst sinn; an de Stämm vun Israel hunn ech d'Wourecht bekannt gemaach. 5:10 D'Fürste vu Juda ware wéi déi, déi d'Grenz iwwerschreiden; Ech wäert meng Roserei op si ausgoe wéi Waasser. 5:11 Den Ephraim ass erbäigezunn, gebrach am Uerteel, well hie wollt no Virgänger goen . 5:12 Also wäert ech zu Ephraim sinn, wéi e Motten, an zum Haus vu Juda als Verrottheet. 5:13 An Ephraim wäert seng Krankheet gesinn, a Juda seng Halswéi; Da geet den Efraim op Assyrien a schéckt de Kinnek Jareb; awer hie wäert dech net kënnen heelen, an och net däi Wéi.

5:14 Well ech wäert zu Ephraim wéi e Léiw sinn, an zum Haus vu Juda wéi e Léiwschengel; Ech, ech rappen, an ech ginn; Ech huelen, an et gëtt keen deen dech befreit.

5:15 Ech wäert goen an zréck op meng Plaz, bis se hir Sënn erkennen a mäi Gesiicht sichen. An hirer Nout siche se mech.

HOSEA
Kapitel 6

6: 1 Kommt a loosst eis zréck bei den Här kommen; well hien huet gerappt, a wäert eis heelen; blesséiert, a wäert eis verbannen. 6: 2 Hien wäert eis een Dag no zwee Deeg ginn; um drëtten Dag wäert hien eis erzéien, a mir wäerte virun him liewen. 6: 3 A mir wäerte wëssen, a weider Jehova kennen; wéi d'Dämmerung ass säin Départ prett, an et wäert bei eis kommen wéi de Reen, wéi dee leschten a fréie Reen op d' Äerd. 6: 4 Wat soll ech Iech maachen, Ephraim? Wat wäert ech Iech maachen, o Juda? Ärt Schued ass wéi d'Muereswollek, a wéi de Moiesdau, dee verschwënnt. 6: 5 Aus dësem Grond hunn ech se vun de Prophete ofgeschnidden, mat de Wierder vu mengem Mond hunn ech se ëmbruecht; an Är Uerteeler wäerte wéi Liicht sinn, dat erauskënnt. 6: 6 Fir ech wëll Barmhäerzegkeet, an net Affer, an d'Wësse vu Gott méi wéi verbrannt Affer. 6: 7 Awer si hunn, wéi den Adam, de Bund gebrach; do si se géint mech iwwerschratt. 6: 8 Gilead, der Stad vun de Béiser d, mat Blutt gefierft. 6: 9 A wéi Déif déi op e Mann waarden, sou killt eng Gesellschaft vu Paschtéier op der Strooss op Sechem ëm; sou hunn se Abominatioun gemaach. 6:10 Am Haus vun Israel hunn ech Onreinheet gesinn; do huet den Ephraim d'Hoer gespillt, an Israel gouf verontreinegt. 6:11 Och fir Iech, o Juda, gëtt eng Ernte virbereet, wann ech d'Gefaangenschaft vu mengem Vollek zréck bréngen.

HOSEA
Kapitel 7

7: 1 Wärend ech Israel geheelt hunn, gouf d'Ongerechtegkeet vun Ephraim an de Béise vu Samaria entdeckt; well se täuschend waren; an den Déif kënnt eran, an de Raiber robs dobaussen. 7: 2 A si berécksiichtegen net an hirem Häerz datt ech mech un all hir Schlechtegkeet erënneren; elo wäerten hir Wierker se ëmginn; viru mir sinn se. 7: 3 Mat hirer Schlechtheet maachen se de Kinnek frou, a Prënzen mat hire Ligen. 7: 4 Si sinn all Ehebriecher; Si si wéi en Uewen dee vum Uewen beliicht ass, deen ophält d'Feier ze blosen nodeems den Deeg gemaach ass, bis e gesäiert ass. 7: 5 Am Dag vun eisem Kinnek hunn d'Prënzen hien krank gemaach mat Becher Wäin; streckt seng Hand mat Spotter aus. 7: 6 Si hunn hir Häerz applizéiert, wéi en Uewen, op hir Geräter; säi Bäcker schléift déi ganz Nuecht; moies gëtt se wéi eng Flam vu Feier beliicht. 7: 7 Si brennen all wéi en Uewen, a friessen hir Riichter; all hir Kinneke si gefall; et gëtt keen ënner hinnen dee mech rifft. 7: 8 Efraim huet sech mat den anere Vëlker gemëscht; Den Efraín war Kuch net gedréint. 7: 9 Devo Friemen hunn seng Kraaft gejot, an hie wousst et net; an och gro Hoer hunn hien ofgedeckt, an hie wousst et net. 7:10 An de Stolz vun Israel wäert him a sengem Gesiicht bestätegen; a si hunn sech net zu Jehova hire Gott geännert, a si hunn hien net mat all deem gesicht. 7:11 Ephraim war wéi eng verluer Dauf , ouni Verständnis; Si wäerten an Ägypten uruffen, si ginn an Assyrien. 7:12 Wann se goen, wäert ech mäi Netz iwwer si verdeelen; Ech wäert se fale loossen wéi Villercher vum Himmel; Ech bestrofen se no deem wat an hire Kongregatiounen ugekënnegt gouf.

7:13 Wee hinnen! well se vu mir fortgaang sinn ; Zerstéierung wäert op si kommen, well se géint mech rebelléiert hunn; Ech hunn se erléist, a si hu géint mech geschwat. 7:14 A si hunn net mat hirem Häerz u mech geruff wann se op hir Better geruff hunn; fir de Weess an den neie Wäin, deen se gesammelt hunn, hu se géint mech rebelléiert . 7:15 An och wann ech se geléiert hunn an hir Äerm gestäerkt hunn, hunn se géint mech béis geduecht. 7:16 Si sinn zréckgaang, awer net an den Allerhéchsten; Si ware wéi en täuschtege Bou; hir Prënze si vum Schwert gefall fir de Stolz vun hirer Zong; dëst wäert hir Lächerung am Land Ägypten sinn.

HOSEA
Kapitel 8

8: 1 Maacht eng Trompett bei de Mond. Hie kënnt géint d'Haus vum Här wéi en Adler, well si hu mäi Bund gebrach a géint mäi Gesetz rebelléiert. 8: 2 Israel rifft u mech: Mäi Gott, mir hunn Iech kannt. 8: 3 Israel huet dat Gutt refuséiert; Feind wäert him verfollegen. 8: 4 Si hunn d'Kinneke gegrënnt, awer net vu mir gewielt; si hunn Prënze gemaach, awer ech wousst et net; vun hirem Sëlwer an hirem Gold hu se Idoler fir sech selwer gemaach, fir selwer zerstéiert ze ginn. 8: 5 Däi Kallef, o Samaria, huet dech fort gemaach; meng Roserei war géint si entzündegt, bis se keng Rengegung kéinte kréien. 8: 6 Och dee Mann ass vun Israel, an huet hien zum Handwierker gemaach; Et ass net Gott; sou datt d'Kallef vu Samaria a Stécker gerappt gëtt. 8: 7 Fir si hunn de Wand gesaat, an de Wirbelwind, déi si ernten; si wäerte keng Ernte hunn, an och net hiren Ouer Miel maachen; a wann et geet, friem Friemen iessen et. 8: 8 Israel soll verschléckt ginn; geschwënn ass et ënner den Natiounen als e Schëff dat net geschat gëtt. 8: 9 Fir si sinn op Assyrien eropgaang, wéi e wëll Aarsch fir sech selwer; Efraín mat Gehälter gelount Liebhaber. 8:10 Och wa se tëscht den Natiounen zerklengert hunn, elo sammelen ech se zesummen, a si wäerten e bëssen Zäit duerch d'Belaaschtung vum Kinnek a Prënze geplot sinn. 8:11 Well den Ephraim Altor fir d'Sënn multiplizéiert huet, huet hien Altor fir ze sënnegen 8:12 Ech hunn him déi grouss Saache vu mengem Gesetz geschriwwen, a si goufen als komesch ugesinn.

8:13 An den Affer vu menge Affer hunn si Fleesch geaffert an hunn giess; JEHOVAH huet net wëllt iwwerleeën; elo wäert hien un hir Ongerechtegkeet erënneren, an hir Sënn bestrofen; si kommen zréck an Ägypten. 8:14 Also vergiess Israel hiren Hiersteller a baue Tempelen, a Juda huet befestegt Stied multiplizéiert; awer ech wäert Feier an hir Stied setzen, déi hir Palaise konsuméieren.

HOSEA
Kapitel 9

9: 1 Freet Iech net, O Israel, bis Dir spréngt vu Freed wéi d'Leit, well si huet Hoere verflicht andeems se sech vun Ärem Gott ofwandelt; Dir hutt de Loun vun engem Hoer gär an all de Weesszäiten. 9: 2 Den Alter an d'Wäipress ënnerstëtzen se net, an den neie Wäin fällt hinnen. 9: 3 Si bleiwen net am Land vum Här, awer den Efraim wäert zréck an Ägypten an Assyrien goen, wou se onreent Fleesch iessen. 9: 4 Si däerfen dem Jehova keng Drénkoffer maachen, an hir Affer sollen him net gefalen; si wäerte wéi Trauerbrot; all déi, déi et iessen, sinn onrein. Also et wäert hir Brout fir sech selwer sinn; dat Brout soll net an d'Haus vu Jehova kommen. 9: 5 Wat wäert Dir um feierlechen Dag maachen, an um Dag vum Fest vum Här? 9: 6 Fir, kuck, si sinn fortgaang wéinst der Zerstéierung. Ägypten wäert se sammelen, Memphis wäert se begruewen. D'Brennnessel wäert dat wënschenswäert vu sengem Sëlwer erueweren, an de Verdau an hire Wunnengen wuessen . 9: 7 D'Deeg vun der Strof si komm, d'Deeg vun der Verglach sinn komm; an Israel wäert et wëssen. Domm ass de Prophéit, domm ass de Mënsch vum Geescht, wéinst der Villzuel vun Denger Schlechtheet an dem groussen Haass. 9: 8 Watchtower ass Ephraim fir mäi Gott; de Prophéit ass eng Jeeërsstréck op all senge Weeër, Haass am Haus vu sengem Gott. 9: 9 Si hunn den nidderegste Punkt an hirer Korruptioun erreecht, wéi an den Deeg vu Gibeah; elo wäert hie sech un seng Ongerechtegkeet erënneren, hie wäert seng Sënn bestrofen.

9:10 Wéi Drauwen an der Wüst hunn ech Israel fonnt; als fréi Uebst vum Figebam hunn ech Är Pappen am Ufank gesinn. Si koumen zu Baal-schlëmmer, hunn sech a Schimmt ofgedréit a sinn abominabel wéi dat wat se gär haten. 9:11 D'Herrlechkeet vun Ephraim flitt wéi e Vugel, sou datt et keng Gebuerten, keng Schwangerschafte gëtt, keng Konzepter. 9:12 A wann hir Kanner grouss ginn, ginn ech se vun de Männer ewech, well deet hinnen och, wann ech vun hinne fortgoen! 9:13 Ephraim, ech gesinn, ass wéi Tire, an enger herrlecher Plaz; mee den Efraim wäert seng Jongen zum Schluechte féieren. 9:14 Gitt hinnen, o Jehova, wat Dir hinnen gitt; gitt hinnen eng ofgebrach Gebärmutter a mager Broscht. 9:15 All hir Béis war zu Gilgal; do, dann hunn ech se net gär; fir d'Perversitéit vun hire Wierker wäert ech se aus mengem Haus verdreiwen ; Ech wäert dech net méi gär hunn; all seng Prënze sinn net trei. 9:16 Ephraim war geschloen, seng Wuerzel ass dréchen, et wäert net méi Friichten droen; och wann se gebuer sinn, wäert ech ëmbréngen wat an hirer Gebärmutter wënschenswäert ass. 9:17 Mäi Gott wäert se refuséieren, well se net op hie gelauschtert hunn; a si wäerten ënner den Natiounen wanderen.

HOSEA
Kapitel 10

10: 1 Israel ass e weideren Wéngert, deen reichend Uebst fir sech selwer dréit; Geméiss dem Iwwerfloss vu senge Friichten huet hien och d'Altär multiplizéiert, no der Guttheet vu sengem Land hu se seng Idoler erhéicht. 10: 2 Säin Häerz ass gedeelt. Elo ginn se schëlleg fonnt; Jehova wäert hir Altor ofrappen, hir Idoler zerstéieren. 10: 3 Sécher wäerte se elo soen: Mir hu kee Kinnek, well mir hunn den Här net gefaart; A wat géif de Kinnek fir eis maachen? 10: 4 Si hu Wierder geschwat an hunn ëmsoss geschwuer, e Bond ze maachen; dofir flitt d'Uerteel wéi Wermut an de Furen vum Feld. 10: 5 D'Awunner vu Samaria wäerten erschreckt vun de Kälwer vu Beth-aven; well säi Vollek iwwer d'Kallef trauert, a seng Paschtéier, déi him fir seng Herrlechkeet gefreet hunn, déi opléise wäert. 10: 6 Hie wäert nach ëmmer an Assyrien als Kaddo fir de Kinnek Jareb bruecht ginn; Den Ephraim wäert sech schummen, an Israel wäert sech vu sengem Rot schummen. 10: 7 Vu Samaria war hire Kinnek als Schaum op der Uewerfläch vum Waasser ofgeschnidden. 10: 8 An d'Héichplaze vum Aven ginn zerstéiert , d'Sënn vun Israel; Dorn an Dëschtel wuessen op hiren Altoren. A si soen zu de Bierger: Daach eis; an op d'Hiwwelen: Faal op eis. 10: 9 Vun den Deeg vu Gibea hutt Dir gesënnegt, Israel! do waren se; si goufen net vun der Schluecht zu Gibeah géint déi Schlecht geholl . 10:10 An ech wäert se bestrofen wann ech wëll; a Vëlker sammele sech op si wa se fir hiren duebele Verbrieche gebonne sinn.

10:11 Den Ephraim ass eng gezuelte Kueder, déi gär dreschen, awer ech ginn iwwer hire frëschen Hals laanscht; Ech wäert den Efraim e Joch droen; De Juda pléit, de Jacob brécht seng Knäpsen op. 10:12 Séi fir lech selwer a Gerechtegkeet, reap fir lech selwer a Barmhäerzegkeet; maach lerch bedauert; well et ass Zäit de Jehova ze sichen, bis hie kënnt an lech Gerechtegkeet léiert. 10:13 Dir hutt Béisen geplëmmt, a Béis gepléckt; Dir wäert d'Fruucht vun der Falsch iessen, well Dir op Äre Wee an op d'Mass vun Äre staarke Vertrauen. 10:14 Dofir wäert en Opschwong an Äre Stied opstoen, an all Är Héichbuerg ginn zerstéiert, wéi de Shallman den Dag vun der Schluecht BethArbel zerstéiert huet , wéi d'Mamm mat de Kanner zerstéiert gouf. 10:15 Also wäert Bethel lech maachen wéinst Ärer grousser Béisegkeet; Moies gëtt de Kinnek vun Israel komplett ofgeschnidden.

HOSEA
Kapitel 11

11: 1 Wéi Israel e Jong war, hunn ech hie gär, an aus Ägypten hunn ech mäi Jong geruff. 11: 2 Wat ech méi ugeruff hunn, wat se méi vu mir fortgaange sinn; zu de Baaler, déi se geaffert hunn, an zu Götzen hunn se n Räucherstoffer offréiert . 11: 3 Mat all deem hunn ech den Ephraim selwer geléiert ze goen, hien bei den Äerm geholl; an hie wousst net datt ech mech em hie bekëmmeren. 11: 4 Mat mënschleche Schnouer hunn ech se gezeechent, mat Schnouer vu Léift; an ech war fir si wéi déi, déi de Joch vum Hals ophiewen, an d'lessen war virun hinnen. 11: 5 Hie kënnt net zréck an d'Land vun Egypten, awer den Assyrer selwer wäert säi Kinnek sinn, well se net wollten ëmsetzen. 11: 6 De Schwert fällt op hir Stied, an verbraucht hir Dierfer; hie wäert se konsuméiere wéinst sengem eegene Rot. 11: 7 An der Tëschenzäit halen meng Leit der Rebellioun géint mech un; Och wann se mech den Allerhéchsten nennen, wëll keen mech onbedéngt ophiewen. 11: 8 Wéi kann ech dech verloossen, Ephraim? Wäert ech Iech liwweren, Israel? Wéi kann ech Iech wéi Adma maachen, oder Iech wéi Zeboim maachen? Mäin Häerz gëtt a mir geréiert, all meng Matgefill ass entzündegt. 11: 9 Ech wäert d'Verbrennung vu menger Roserei net ausféieren, an ech kommen och net zréck fir Ephraim ze zerstéieren; well ech Gott sinn, an net Mënsch, den Hellege matzen an dir; an ech ginn net an d'Stad. 11:10 Si wäerten nom HÄR goen ; hie brëllt wéi e Léiw; et brullt, a Kanner kommen zidderend aus dem Westen. 11:11 Si flüchten aus Ägypten wéi e Vugel, wéi eng Dauf aus dem Land Assyrien; an ech wäert se an hiren Haiser wunnen, seet den Här.

11:12 Ephraim ëmginn mech mat Ligen an, an d'Haus vun Israel mat Bedruch. Juda regéiert ëmmer nach mat Gott, an ass trei mat den Hellege.

HOSEA
Kapitel 12

12: 1 Ephraim erniert sech um Wand, a follegt dem Osten; Ligen an Zerstéierung ëmmer méi grouss ginn; well se e Bond mat den Assyrer gemaach hunn, an d'Ueleg gëtt an Ägypten bruecht. 12: 2 Den Jehova huet eng Plainte mam Juda fir de Jacob no senge Weeër ze bestrofen; hie bezillt hien no senge Wierker. 12: 3 An der Gebärmutter huet hien säi Brudder um Fang geholl, a mat senger Kraaft huet hien den Engel eruewert. 12: 4 Hien huet den Engel iwwerwonnen, an huet sech duerchgesat; hien huet gekrasch, an huet hie gebéit; hien huet hien zu Bethel fonnt, an do huet hie mat eis geschwat. 12: 5 Awer Jehova ass de Gott vun den Arméien; Jehova ass säin Numm. 12: 6 Dir sidd also zréck bei Äre Gott; haalt Barmhäerzegkeet an Uerteel, a vertraut ëmmer op Äre Gott. 12: 7 En Händler dee falsch Gewiicht an der Hand huet, e Léif vun Ënnerdréckung, 12: 8 Ephraim sot: Ech hu sécher räich gemaach, ech hu Räichtum fir mech fonnt; kee wäert Ongerechtegkeet a mir fannen, an och net sënnegen an all menge Wierker. 12: 9 Awer ech sinn den Här Äre Gott aus dem Land vun Egypten; Ech wäert dech ëmmer nach an Zelter maachen, wéi op Festdeeg. 12:10 An ech hunn zu de Prophete geschwat, an ech hunn d' Prophezeiung erhéicht, an duerch d'Prophéiten hunn ech Parabel benotzt. 12:11 Ass d'Gilead Ongerechtegkeet? Si si sécherlech Vanity; zu Gilgal hu se Ochs geschluecht, an hir Altor si wéi Kéip am Furen um Feld. 12:12 Awer de Jacob ass an d'Land Aram geflücht, an Israel huet eng Fra kritt, an eng Fra ze kréien, war hie Schäfer. 12:13 A vun engem Prophéit huet den Jehova Israel aus Ägypten erausbruecht, a vun engem Prophet gouf hie konservéiert.

12:14 Ephraim huet Gott mat Batterkeet provozéiert; dofir wäert hien d'Blutt zréckbréngen, dat hien op hie vergoss huet, a säin Här wäert hien zréckbezuelen.

HOSEA
Kapitel 13

13: 1 Wéi den Ephraim geschwat huet, war et Angscht; Hie gouf an Israel erhuewen; awer hien huet zu Baal gesënnegt a gestuerwen. 13: 2 An elo hunn se zu hirer Sënn bäigefüügt, a vun hirem Sëlwer goufen no hirem Verständnis gegoss Biller, Idoler, all d'Aarbecht vun Handwierker gemaach, iwwer déi se soen, datt d'Affer Männer d'Kälber kussen. 13: 3 Dofir si si wéi de Mueren Niwwel, a wéi de Mueresdau, dee passéiert; wéi de Schäff deen de Stuerm aus dem Alter werft, a wéi den Damp deen aus dem Kamäin kënnt. 13: 4 Awer ech sinn den HÄR Äre Gott aus dem Land vun Egypten; Also Dir wësst net en anere Gott ausser mir, nach en anere Retter awer ech. 13: 5 Ech hunn dech an der Wüst, op dréchenem Land, kannt. 13: 6 An hire Weiden si se zefridden a ware voll, hir Häerzer waren houfreg; aus dësem Grond hu se mech vergiess. 13: 7 Dofir wäert ech hinnen als Léiw sinn; wéi e Leopard op der Strooss wäert ech se verfollegen. 13: 8 Wéi e Bier, dee Kanner verluer huet, fannen ech se, an ech räissen d'Faseren vun hiren Häerzer, an do wäert ech se wéi e Léiw verschléissen; Béischt vum Feld zerräissen se a Stécker. 13: 9 Dir sidd verluer, o Israel, awer Är Hëllef ass a mir. 13:10 Wou ass Äre Kinnek, fir lech mat all Äre Stied ze bewaachen; an Är Riichter, vun deenen Dir sot: Gitt mir e Kinnek a Prënzen? 13:11 Ech hunn lech e Kinnek a menger Roserei ginn, an hunn hien a mengem Roserei vun lech ewechgeholl . 13:12 D'Béisenheet vun Efraim ass gebonnen; deng Sënn ass gerett.

13:13 D'Schmerzen vun enger Fra, déi gebuer ass, kommen zu hir; Hien ass en onverstandleche Jong, well et ass eng laang Zäit, datt hien am Moment vun der Gebuert sollt ophalen. 13:14 Ech wäert se aus der Hand vum Sheol erléisen , ech wäert se vum Doud befreien. Oh Doud, ech wäert Ären Doud sinn; an ech wäert Är Zerstéierung sinn, oh Sheol; Matgefill wäert vu menger Siicht verstoppt ginn. 13:15 Och wann hien Uebst tëscht de Bridder dréit, kënnt den Ostwand, de Wand vum HÄR; et wäert aus der Wüst opstoen, a säi Fréijoer wäert oflafen, a säi Sprangbur wäert erschöpft ginn; hie wäert de Schatz vun all senge wäertvollen Bijoue plënneren. 13:16 Samaria wäert verwüst ginn, well se géint säi Gott rebelléiert huet; si fale vum Schwert; seng Kanner ginn zerschloen, a seng schwangere Frae ginn opgemaach.

HOSEA
Kapitel 14

14: 1 Zréck, o Israel, bei den Här Äre Gott; well duerch Är Sënn sidd Dir gefall. 14: 2 Huelt Wierder vu Biet mat Iech, a gitt zréck op den Här, a sot zu him: Huelt all Ongerechtegkeet ewech, an acceptéiert dat Gutt, a mir bidden Iech d'Offer vun eise Lëpsen un. 14: 3 Den Assyrer wäert eis net liwweren; mir wäerten net op Päerd fueren, an och ni méi zum Wierk vun eisen Hänn soen: eis Gëtter; well an dir wäert de Weesek Barmhäerzegkeet fannen. 14: 4 Ech wäert hir Rebellioun heelen, ech wäert se mat purer Gnod gär hunn; well meng Roserei sech vun hinne gewandert huet. 14 : 5 Ech wäert an Israel als Tau sinn; hie wäert bléie wéi eng Lilie, a verbreet seng Wuerzele wéi de Libanon. 14: 6 Seng Branchen sollen sech ausbreeden, a seng Herrlechkeet ass wéi déi vum Olivenbam, an et wäert parfüméiere wéi de Libanon. 14: 7 Si kommen zréck a setzen sech a sengem Schiet; si gi lieweg gemaach wéi Weess, a si wäerte bléie wéi de Riefstack; säi Geroch wäert wéi Wäin aus dem Libanon sinn. 14: 8 Den Ephraim wäert soen: Wat hunn ech nach mat Idoler? Ech wäert et héieren, a kucken; Ech wäert him sinn wéi de grénge Buchebam; Är Uebst gi vu mir fonnt. 14: 9 Wien ass schlau dëst ze verstoen , a schlau et ze wëssen? Fir d'Weeër vum Här si richteg, an déi Gerecht ginn an hinnen trëppelen; awer déi rebellesch falen an hinnen.

JOEL

Kapitel 1

1: 1 D'Wuert vum Här dat zu Joel, dem Jong vu Petuel komm ass. 1: 2 Héiert dëst, Eelst, an héiert, all Awunner vun der Äerd. Ass dat an Ären Deeg, oder an den Deeg vun Ären Elteren geschitt? 1: 3 Sot Äre Kanner dovun, an Är Kanner zu hire Kanner, an hir Kanner zu enger anerer Generatioun. 1: 4 Wat vun der Raup iwwereg war, huet de Sprénger giess, a wat vum Sprénger bliwwen ass, huet de Wirbel giess; an den Hummer huet giess wat vum Mess iwwereg bliwwen ass. 1: 5 Erwächt, Dir Dronken, a ween; jammeren, all déi, déi Wäin drénken, wéinst dem neie Wäin, well et aus Ärem Mond geholl gëtt. 1: 6 Fir e staarkt an onzielbar Vollek sinn a mäi Land eropkomm; Seng Zänn si Pissblummen, a seng Molare si Léiwenzänn. 1: 7 Hien huet mäi Rief zerstéiert a mäi Figebam gesträift; hien huet hatt komplett plakeg gesträift an erofgeschloen; seng Branchen ware wäiss. 1: 8 Kräisch wéi eng jonk Fra an engem Sackkleed fir de Mann vun hirer Jugend. 1: 9 D'Offer an d'Drénkoffer sinn aus dem Haus vum HÄR verschwonnen; Dem Jehovas Minister Paschtéier traueren. 1:10 D'Feld ass verwüst, d'Land trauert; well de Weess zerstéiert gouf , d'Wort gedréchent, den Ueleg verluer. 1:11 Sidd duercherneen, Dir Häre; Jammer, Wënzer, fir de Weess an de Gerste, well d'Ernte vum Feld verluer ass. 1:12 D'Riefstrooss ass dréchen, an de Figebam ass ëmkomm; de Granatapfel och, de Palmen an den Äppelbam; all d' Beem vum Feld si verdréchent, an d'Freed vun de Mënschejunge gëtt geläscht.

1:13 Gürt dech a klappt, Paschtéier! Jammer, Dir Ministeren vum Altor; komm, schloof am Sak, Ministere vu mengem Gott; fir d'Offer an d'Libatioun ginn aus dem Haus vun Ärem Gott geholl . 1:14 Proklaméiert eng séier, rufft eng Versammlung un; Versammelt déi Eelst an all d'Awunner vun der Äerd an d'Haus vum Jehova Äre Gott, a rifft op den Jehova. 1:15 Ah fir den Dag! well den Dag vum Här ass no, an et wäert als Zerstéierung vum Allmächtege kommen. 1:16 War d'lessen net virun eisen Ae geréckelt, d'Freed an d'Vergnügung aus dem Haus vun eisem Gott? 1:17 D'Käre verrotten ënner de Knäpsen, d'Scheier goufen ofgeluecht, d'Scheier zerstéiert; firwat de Weess opgedréchent ass. 1:18 Wéi hunn d'Béischt gegranzt! Wéi gestéiert waren d'Häre vun Ochsen, well se keng Weid haten! D'Schofshiert goufen och verwüst. 1:19 Zu dir, o Här, kräischen ech; well Feier huet d'Weide vun der Wüst verbraucht , a Flam huet all d'Beem vum Feld gebrannt. 1:20 D'Béischt vum Feld brüllen och op dech, well d'Baache vum Waasser ofgedréchent sinn, an d'Feier d'Wisen vun der Wüst verbraucht huet.

JOEL
Kapitel 2

2: 1 Bléit d'Trompett zu Zion, an alarméiert op mengem hellege Bierg; Loosst all d'Awunner vun der Äerd zidderen, well den Dag vum Här kënnt, well et ass no. 2: 2 En Dag vun Däischtert an Däischtert, een Dag vu Wollek a Schied; Wéi d'Dämmerung sech iwwer d'Bierger verbreet, sou wäert e grousst a staarkt Vollek kommen; Et war ni wéi hien, an et gëtt och net no him an de Jore vu ville Generatiounen. 2: 3 Feier brennt virun him, eng Flam brennt no him; Wéi de Gaart vun Eden wäert d'Äerd virun him sinn, an hannert him wéi eng verwüst Wüst; et wäert och kee sinn, dee kann entkommen. 2: 4 Hir Erscheinung, wéi d'Erscheinung vu Päerd, an als Reider si lafen. 2: 5 Als Brëll vu Wagonen sprange se iwwer d'Spëtze vun de Bierger; wéi de Sound vun enger Flam vu Feier verbrauchen Stëppelen, wéi e staarkt Vollek prett fir de Kampf. 2: 6 Virun him hunn d'Leit Angscht; all Countenzen gi blo. 2: 7 Wéi mächteg Männer, déi si lafen, wéi Männer vum Krich, ginn se op d'Mauer erop; jidderee geet säi Wee a verdréit säi Wee net. 2: 8 Keen schmuel säi Begleeder, jidderee wäert säi Wee goen; a souguer op de Schwert falen, wäerte se net verletzt ginn. 2: 9 Si ginn duerch d'Stad, si wäerte laanscht d'Mauer lafen, se klammen an d'Haiser, si gi wéi d'Déif duerch d'Fënsteren eran. 2:10 D'Äerd rëselt virun him, den Himmel ziddert; d'Sonn an de Mound ginn däischter, an d'Stäre wäerten hir Glanz zréckzéien. 2:11 A Jehova wäert seng Uerdnung viru senger Arméi ginn; well hire Camp ganz grouss ass; staark ass deen dee seng Commande ausféiert; well super ass den Dag vum Här, a ganz schrecklech; Wien kann et verdroen?

2:12 Dofir, elo, seet den Här, dréit mech mat ganzem Häerz a mir fasten a kräischen a jäizen. 2:13 Tréint Är Häerzer, an net Är Kleeder, a gitt op den Här Äre Gott; well hie barmhäerzeg a gnädeg ass, lues un Roserei a grouss Barmhäerzegkeet, an trauert vu Strof. 2:14 Wien weess, ob hien zréck kënnt a sech bekéiert an e Segen hannerléisst, dat heescht, Affer an Drénkofferen dem Jehova Äre Gott? 2:15 Bléist d'Trompett zu Zion, rufft eng séier, rufft alsamb gelies. 2:16 Versammelt d'Leit zesummen, hellegt d'Versammlung, sammelt déi Eelst, sammelt Puppelcher an déi, déi saugen, looss de Bräitchemann seng Kummer verloossen, an d'Braut aus sengem Thalamus. 2:17 Tëscht der Entrée an dem Altor, loosst de Paschtouer Minister vum Här kräischen a soen , Verzei Äert Vollek, O Här, a gitt Är Ierfschaft net zu Schold, sou datt d'Natiounen driwwer regéiere kënnen. Firwat solle se ënnert de Leit soen: Wou ass Äre Gott? 2:18 An den HÄR, deen als Sollicitatioun fir säi Land ass, wäert säi Vollek erspueren. 2:19 Den HÄR wäert äntweren a sot zu sengem Vollek: Kuckt, ech schécken Iech Brout, neie Wäin an Ueleg, an Dir wäert mat hinnen zefridden sinn; an ni méi wäert ech Iech e Virwërf ënner den Natiounen maachen. 2:20 An ech loossen den Norden sech vun Iech trennen, a werfen hien op en dréchent a Wüsteland; säi Gesiicht wäert Richtung Ostmier sinn, an säin Enn zum Westmier; an hie wäert säi Gestank ausotmen, a säi Verfall wäert opstoen, well hie super Saache gemaach huet. 2:21 Äerd, keng Angscht; freet Iech a sidd frou, well de Jehova wäert grouss Saache maachen.

2:22 Déieren vum Feld, keng Angscht; well d'Weide vun der Wüst wäerte floréieren, well d'Beem hir Friichten droen, de Figebam an d'Rebe droen hir Friichten. 2:23 Och Dir, Kanner vu Sion, freet Iech a freet Iech iwwer den Här Äre Gott; well hien huet Iech deen éischte Reen an der wichteger Saison ginn, a wäert de fréie Reen op Iech falen, wéi am Ufank. 2:24 D'Dresch gi mat Weess gefëllt, an d'Fatere gi mat Wäin an Ueleg iwwerschwemmt. 2:25 An ech wäert Iech d'Jore restauréieren, déi d'Raup, de Sprénger, de Knuppert an de Sprénger giess hunn, meng grouss Arméi, déi ech géint dech geschéckt hunn. 2:26 Dir sollt Äert Gefill iessen, a lueft den Numm vum Här Äre Gott, dee Wonner fir Iech gemaach huet; an ni wäert meng Leit sech schummen. 2:27 An Dir wësst datt ech an der Mëtt vun Israel sinn, an datt ech den Här Äre Gott sinn, an et gëtt keen aneren; a meng Leit wäerten ni schummen.

2:28 An no dësem wäert ech mäi Geescht op all Fleesch ausschëdden, an Är Jongen an Är Meedercher solle profetéieren; Är al Männer dreemen Dreem, an Är jonk Leit gesinn Visiounen. 2:29 An och op déi männlech a weiblech Dénger ginn ech mäi Geescht an deenen Deeg aus. 2:30 An ech wäert Wonner am Himmel an op der Äerd weisen, Blutt a Feier, a Säulen vum Damp. 2:31 D'Sonn wäert an Däischtert ginn, an de Mound zu Blutt, ier de groussen an ängschtlechen Dag vu Jehova kënnt. 2:32 A jiddereen, deen den Numm vum Här rifft, gëtt gerett; well um Mount Zion an zu Jerusalem gëtt et Erléisung, wéi den Jehova gesot huet, an ënner dem Rescht, deen hie geruff huet.

JOEL
Kapitel 3

3: 1 Well kuck, an deenen Deeg, an zu där Zäit, wou ech d'Gefaangenschaft vu Juda a Jerusalem zréckbrénge wäert, 3: 2 wäert ech all d'Natiounen sammelen, an ech bréngen se erof an den Dall vun Josafat, an do wäert ech an Uerteel mat hinnen wéinst mengem Vollek, an Israel meng Ierfschaft, déi si ënner d'Natiounen gestreet hunn, a mäi Land gedeelt hunn; 3: 3 a werfen Verméigen op meng Leit, an hunn d'Jonge fir e Schäin ginn, an hunn d'Meedercher fir Wäin ze drénke verkaf. 3: 4 An och wat hunn ech mat lech ze dinn, Tyrus a Sidon, an de ganzen Territoire vun der Philistia? Wëllt dir op mech rächen? A wann Dir Revanche op mech hëlt, séier bréngen ech d'Pai op Äre Kapp zréck. 3: 5 Fir Dir hutt mäi Sëlwer a mäi Gold bruecht, a meng wäertvoll a schéi Saachen, déi Dir an Är Tempelen bruecht hutt; 3: 6 an Dir hutt d'Kanner vu Juda an d'Kanner vu Jerusalem un d'Kanner vun de Griiche verkaf, fir déi aus hirem Land ze verdreiwen . 3: 7 Kuckt, ech hiewen se op vun der Plaz wou Dir se verkaaft hutt, an ech wäert Är Léin op Ärem Kapp zréckginn; 3: 8 an ech wäert Är Jongen an Är Meedercher un de Jongen vu Juda verkafen, a si verkafen se un d'Sabeer, eng wäit Natioun; well den Jehova geschwat huet. 3: 9 Proklaméiert dëst ënner den Natiounen, proklaméiert Krich, erwächt déi Mächteg, komm no, all Krichsmänner kommen. 3:10 Schmiede Schwäerter vun Ären Huesen, Speer vun Äre Séchelen; Soen déi staark schwaach ech sinn. 3:11 Versammelt lech a kommt, all Natiounen ronderëm, a sammelt lech zesummen; bréng däi Mächte fir dohinner ze kommen, o Här.

3:12 Loosst d'Natiounen erwächen a ginn an den Dall vu Josafat erop; well do sëtzen ech fir all déi ronderëm Natiounen ze jugéieren. 3:13 Geheit d'Sickel erof, well d'Ernte ass reift. Kommt, gitt erof, well d'Wäipress voll ass, d'Waasser iwwerschloen; well vill de Béise vun hinnen ass. 3:14 Vill Leit am Dall vun der Entscheedung; fir den Dag vum Här ass no am Dall vun der Entscheedung. 3:15 D' Sonn an de Mound ginn däischter, an d'Stäre wäerten hir Hellegkeet zréckzéien.

3:16 An den HÄR brüllt aus Zion, a seet seng Stëmm vu Jerusalem, an den Himmel an d'Äerd rëselen; awer den Jehova wäert d'Hoffnung vu sengem Vollek sinn, an d'Kraaft vun de Kanner vun Israel. 3:17 An Dir wësst datt ech den Här Äre Gott sinn, deen zu Zion wunnt, mengem hellege Bierg; a Jerusalem wäert helleg sinn, an Auslänner ginn net méi driwwer. 3:18 Zu där Zäit wäert et geschéien datt d'Bierger neie Wäin falen, an d'Hiwwele vu Mëllech fléissen , a Waasser fléisst duerch all d'Baache vu Juda; an e Sprangbuer wäert aus dem Haus vu Jehova erauskommen a wäert den Dall vu Shittim Waasser ginn. 3:19 Ägypten wäert zerstéiert ginn, an Edom wäert an eng verwüst Wüst ginn, wéinst der Verletzung vun de Kanner vu Juda; well se onschëlleg Blutt an hirem Land vergoss hunn . 3:20 Awer Juda wäert fir ëmmer bewunnt sinn, a Jerusalem fir Generatioun a Generatioun. 3:21 An ech wäert d'Blutt vun deene botzen, déi ech net gereinegt hunn; an den Här wäert zu Zion wunnen.

AMOS

Kapitel 1

1: 1 D'Wierder vum Amos, dee war ee vun den Hierden vun Tekoah, déi an den Deeg vum Uzziah Kinnek vu Juda an an den Deeg vum Jeroboam Jong vum Joas, Kinnek vun Israel, zwee Joer virum Äerdbiewen iwwer profeet. 1: 2 Hien huet gesot: Den Här wäert aus Zion brullen, a seng Stëmm vu Jerusalem ausginn, an d'Felder vun den Hierden traueren, an d'Spëtzt vum Karmel dréchent. 1: 3 Sou seet den Här: Fir dräi Sënnen vun Damaskus, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckzéien; well si Gilead mat Eisendreschen dreschen. 1: 4 Ech wäert Feier am Haus Hazael fänken, an et wäert d'Palaise vum Ben-Hadad konsuméieren. 1: 5 An ech briechen d'Bars vun Damaskus an zerstéieren d'Awunner vum Dall vum Aven an d'Herrscher vu Beth-Eden; an d'Leit vu Syrien ginn op Kir transportéiert, seet den Jehova. 1: 6 Sou seet den HÄR: Fir dräi Sënnen vu Gaza, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckzéien; well hien e ganzt Leit gefaange gefouert huet, fir se bei Edom ze liwweren. 1: 7 Ech wäert d'Mauer vu Gaza a Brand setzen, an et wäert seng Palaise verbrauchen. 1: 8 An ech wäert d'Awunner vun Ashdod an d'Gouverneuren vun Ashkelon zerstéieren; an ech wäert meng Hand géint den Ekron dréinen, an de Rescht vun de Philistine wäert ëmkommen, seet den Här Gott. 1: 9 Sou seet den HÄR: Fir dräi Iwergreffer a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckruffen; well se eng ganz Stad gefaange gelooss hunn zu Edom, an sech net un de Bridderbond erënneren. 1:10 Ech wäert d'Mauer vun Tire Feier setzen, an et wäert seng Palaise verbrauchen.

1:11 Sou seet den Här: Fir dräi Iwergreffer a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckzéien; well hie säi Brudder mam Schwert verfollegt huet , an all natierlech Affekter verletzt huet; an a senger Roserei huet hien hien ëmmer geklaut, an hien huet ëmmer e Wonsch gehal. 1:12 Ech wäert Feier an Teman setzen, an et wäert d'Palaise vu Bosra konsuméieren. 1:13 Sou seet den Här: Fir dräi Sënnen vun den Ammoniten, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckruffen; well fir hir Lännereien ze vergréisseren hunn se d'Frae vu Gilead opgemaach déi schwanger waren. 1:14 Ech wäert Feier an der Mauer vu Rabbah zünden, an et wäert seng Palaise mat engem Kaméidi am Schluechtdag verbrauchen, mat engem Stuerm an engem stiermeschen Dag ; 1:15 an hire Kinnek wäert a Gefaangenschaft goen, hien an all seng Prënzen, seet den Jehova.

AMOS
Kapitel 2

2: 1 Sou seet den Här: Fir dräi Iwerdreiwunge vu Moab, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckruffen; well hien d'Schanken vum Kinnek vun Edom verbrannt huet bis se verbrannt goufen. 2: 2 Ech wäert de Moab a Brand stellen, an et wäert d'Palaise vu Queriot konsuméieren; an de Moab soll mat Tumult stierwen, mat enger Explosioun an dem Toun vun der Trompett. 2: 3 An ech wäert de Riichter vun him ewech huelen, an ech wäert all seng Prënze mat him dout maachen, seet den HÄR. 2: 4 Sou seet den Här: Fir dräi Iwerdreiwunge vu Juda, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckruffen; well se d'Gesetz vum Här veruecht hunn, a seng Uerdnunge net agehalen hunn an se an hire Ligen falsch gemaach hunn, no deenen hir Pappen gaange sinn. 2: 5 Dofir wäert ech Feier a Juda maachen, wat d'Palaise vu Jerusalem konsuméiert.

2: 1 Sou seet den Här: Fir dräi Iwerdreiwunge vu Moab, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckruffen; well hien d'Schanken vum Kinnek vun Edom verbrannt huet bis se verbrannt goufen. 2: 2 Ech wäert de Moab a Brand stellen, an et wäert d'Palaise vu Queriot konsuméieren; an de Moab soll mat Tumult stierwen, mat enger Explosioun an dem Toun vun der Trompett. 2: 3 An ech wäert de Riichter vun him ewech huelen, an ech wäert all seng Prënze mat him dout maachen, seet den HÄR.

2:4 Sou seet den Här: Fir dräi Iwerdreiwunge vu Juda, a fir véier, wäert ech hir Strof net zréckruffen; well se d'Gesetz vum Här veruecht hunn, a seng Uerdnunge net agehalen hunn an se an hire Ligen falsch gemaach hunn, no deenen hir Pappen gaange sinn. 2: 5 Dofir wäert ech Feier a Juda maachen, wat d'Palaise vu Jerusalem konsuméiert.

AMOS
Kapitel 3

3: 1 Héiert dëst Wuert, datt den HÄR géint dech Kanner vun Israel geschwat huet, géint déi ganz Famill, déi ech aus dem Land vun Egypten erausbruecht hunn. Et geet esou: 3: 2 Dir hutt nëmmen ech vun all de Famillje vun der Äerd kannt; Duerfir wäert ech dech bestrofen fir all Är béis Doten. 3: 3 Kënnen zwee zesumme goen, wa se net averstan sinn? 3: 4 Wullt de Léiw am Bësch ouni Beut? Wäert d'jonk Léiwess aus senger Huel brullen, wann se net fängt? 3: 5 Fält de Vugel ouni Jeeër an eng Stréck um Buedem ? Gëtt d'Stréck vum Buedem opgehuewen, wann et eppes net gefaang huet? 3: 6 Soll d'Trompett an der Stad kléngen, an d'Leit net an engem Opschwong sinn? Ass et eppes Béises an der Stad, wat den Jehova net gemaach huet? 3: 7 Fir den HÄR den Här wäert näischt maachen , ouni säi Geheimnis u seng Dénger d'Prophéiten ze verroden. 3: 8 Wann de Léiw brëllt, wien fäert net? Wann den Här Gott schwätzt, wee seet net?

3: 9 Deklaréiert an de Palaise vun Ashdod, an an de Palaise vum Land vun Ägypten, a sot: Versammelt Iech op de Bierger vu Samaria, a kuckt déi vill Ënnerdréckungen an der Mëtt, an d'Gewalt a senger Mëtt. 3:10 Si wësse net wéi et maache soll wat richteg ass, seet den Jehova a leet Raiber a Plënner an hire Palaise. 3:11 Dofir huet den Här Jahwe dëst gesot: E Feind kënnt vun alle Säiten vun der Äerd a brécht Är Festung, an Är Palaise gi geplëmmt.

3:12 Sou seet den HÄR: Wéi e Schofshiert zwee Been vum Mond vum Léiw oder der Spëtzt vun engem Ouer befreit, sou sollen d' Jongen vun Israel, déi an der Samaria wunnen, am Eck vun engem Bett an dem Säit vun engem Bett. 3:13 Héiert a bestätegt géint d'Haus vum Jakob, seet den HÄR Gott vun den Häre n: 3:14 datt ech deen Dag, wou ech d'Rebelle vun Israel bestrofen, och d' Altare vu Betel bestrofen ; an d'Hénger vum Altor ginn ofgeschnidden, a si falen op de Buedem. 3:15 An ech wäert d'Wanterhaus mam Summerhaus erofsträichen, an d'Elfebeenhaiser falen ëm; a vill Haiser wäerte futti gemaach ginn, seet den Jehova.

AMOS
Kapitel 4

4: 1 Héiert dëst Wuert, Dir Kéi vum Basan, déi um Bierg vu Samaria sinn, déi déi Aarm ënnerdrécken an déi Bedürfteg zerstéieren, déi zu Äre Meeschter soen: Bréngt, a mir wäerte drénken. 4: 2 Den Här Yahweh huet bei senger Hellegkeet geschwuer: Kuckt, d'Deeg kommen op dech, wann se dech mat Hénger droen, an Är Nokommen mat Fëscherhénger; 4: 3 an Dir wäert duerch d'Briechungen noeneen erausgoen, an Dir wäert aus dem Palais verdriwwe ginn, seet den Här.

4: 4 Gitt op Bethel a prevarikéiert; zu Umentad Rebellioun zu Gilgal; a bréngt Är Moiesopfer, an Är Zénger all dräi Deeg. 4: 5 A bréngt en Affer vu Luef mat gesäertem Brout, a rufft, verëffentlecht fräiwëlleg Offeren, well dat ass wat Dir wëllt, Kanner vun Israel, seet den Här Jahwe. 4: 6 Ech hunn Iech e propperen Zänn gemaach an all Äre Stied, an et huet u Brout an all Äre Stied gefeelt; awer du bass net zréck bei mech komm, seet den Jehova. 4: 7 Ech hunn de Reen och dräi Méint virun der Ernte zréckgehalen; an ech hunn et an enger Stad gereent , an an enger anerer Stad hunn ech et net gereent; op engem Deel huet et gereent, an deen Deel op deem et net gereent huet gedréchent. 4: 8 An zwou oder dräi Stied sinn an eng Stad komm fir Waasser ze drénken, a waren net zefridden; awer du bass net bei mech zréckgaang, seet den Jehova. 4: 9 Ech hunn dech mat engem Ostwand an enger Raup geschloen; de Sprénger huet Är vill Gäert an Äre Wéngerten, an Är Figebam an Är Olivbëscher verschléckt; awer du bass ni bei mech zréckgaang, seet den Jehova.

4:10 Ech hunn d'Schluechte géint lech geschéckt wéi an Ägypten; Ech hunn Är jonk Männer mam Schwert ëmbruecht , mat Gefaangeschaft vun Äre Päerd, an hunn de Gestank vun Äre Lageren op Är Nuesbëscher opgestan; awer du bass net zréck bei mech komm, seet den Jehova. 4:11 Ech hunn dech gestierzt wéi Gott Gott Sodom a Gomorra gestierzt huet, an Dir waart wéi eng Mark, déi vum Feier entkomm ass ; awer du bass net zréck bei mech komm, seet den Jehova. 4:12 Dofir wäert ech lech dës Manéier maachen, Israel! A well ech lech dat musse maachen, bereet lech vir Äre Gott ze treffen, O Israel. 4:13 Fir, kuck, deen d'Bierger formt, an de Wand erschaaft an de Mënsch säi Geescht deklaréiert; Dee muer Däischtert mécht an iwwer d'Héichte vun der Äerd geet; Jehova Gott vun den Arméien ass säin Numm.

AMOS
Kapitel 5

5: 1 Héiert dëst Wuert wat ech ophiewen fir iwwer dech ze klameren, Haus vun Israel. 5: 2 D'Jungfra vun Israel ass gefall a kann net méi opstoen; Et gouf op sengem Land hannerlooss, et gëtt keen deen et ophëlt. 5: 3 Fir sou seet den Här Gott: D'Stad, déi mat dausend erausgeet, kënnt mat honnert zréck, an déi, déi mat honnert fortgeet, kënnt mat zéng zréck, an d'Haus vun Israel. 5: 4 Awer sou seet den Här zum Haus vun Israel: Sicht mech, an Dir wäert liewen; 5: 5 a sicht net Bethel, gitt och net an de Gilgal, a gitt net op Berseba; fir de Gilgal gëtt a Gefaangeschaft gedroen, a Bethel gëtt réckgängeg gemaach. 5: 6 Sicht den Här a liewt; fir datt et d'Haus vum Joseph wéi e Feier attackéiert an et konsuméiert, ouni datt et zu Bet = deen deen et läscht. 5: 7 Dir, déi Uerteel a Wermut verwandelen, an d'Gerechtegkeet op de Buedem geheit, 5: 8 sichen deen, deen d'Plejaden an den Orion mécht, an de Mueren d'Däischtert mécht an den Dag wéi d'Nuecht mécht Hien, deen d'Waasser vum Mier nennt, an et op d'Äerd erausgëtt ; Jehova ass säin Numm; 5: 9 dat mécht Effort fir de Spoiler um Fort, a veruersaacht de Spoiler op d'Festung. 5:10 Si hate de Reproche am Paart vun der Stad, an deen, dee geschwat huet wat richteg war, hunn se ofgeleent. 5:11 Dofir, well Dir déi Aarm verletzt a vun him eng Laascht Weess kritt, hutt Dir Haiser aus gehaune Steen gebaut, awer Dir sollt se net bewunnen; Dir hutt schéi Wéngerte gepflanzt, awer Dir wäert hire Wäin net drénken.

5:12 Fir ech weess vun Äre ville Iwergreffer, a vun Äre groussen Sënnen zwee; Ech weess datt Dir de Gerechte verdréit, a kritt Bestiechung, an am Geriicht léisst Dir déi Aarm hir Saach verléieren. 5:13 Dofir ass déi gescheit bei souem Wieder roueg, well d'Wieder ass béis. 5:14 Sicht wat gutt ass, an net wat schlecht ass, fir datt Dir liewt; well sou wäert den Här Gott vun den Häre mat dir sinn, wéi Dir seet. 5:15 Haass dat Béist, a léiwt dat Gutt, a féier Gerechtegkeet am Uerteel vläicht wäert den Här Gott vun den Arméien Barmhäerzegkeet hunn iwwer de Rescht vum Joseph. 5:16 Dofir seet sou den HÄR, Gott vun den Häre: An all de Quadrater gëtt gekrasch, an an alle Stroosse soe se: Ah! A! A si ruffen de Bauer fir ze kräischen, an un déi, déi wësse wéi se traueren. 5:17 An all de Wéngerte gëtt gekrasch; well ech ginn duerch dech, seet den Här. 5:18 Wee deenen, déi den Dag vum Här wënschen! Fir wat wëllt Dir dësen Dag vum Jehova? Et wäert Däischtert sinn, an net Liicht; 5:19 als een, dee virum Léiw flitt an de Bier begéint; oder wéi wann hien an d'Haus erakoum an d'Hand géint d'Mauer géif leeën, an eng Schlaang huet hie gebass. 5:20 Ass den Dag vum Här net Däischtert, an net Liicht? Däischtert, déi kee Liicht huet? 5:21 Ech hu gehaasst, ech hunn Är Feierlechkeeten ofgeleent, an ech wäert net gär an Ären Versammlungen hunn. 5:22 A wann Dir mir Är Brennofferen an Är Offeren ubitt, wäert ech se net kréien, an ech wäert och net op d'Friddoffer vun Äre fettegen Déieren kucken. 5:23 Huelt vu mir Är Onmass vun Äre Lidder ewech, well ech lauschteren net op d'Gesang vun Ären Instrumenter. 5:24 Awer loosst Gerechtegkeet wéi Waasser lafen, a Gerechtegkeet wéi e staarke Stroum.

5:25 Hutt Dir mir Affer an Affer gemaach an der Wüst a véierzeg Joer, o Haus vun Israel? 5:26 Éischter, Dir hutt den Tabernakel vun Ärem Molech a Quiun, Är Idoler, de Stär vun Äre Gëtter, deen Dir selwer gemaach hutt, gedroen. 5:27 Also wäert ech dech iwwer Damaskus transportéieren, seet den Här, deem säin Numm de Gott vun den Häre ass.

AMOS
Kapitel 6

6: 1 Wee deenen, déi zu Zion raschten, an deenen, déi op de Bierg Samaria vertrauen, de Groussen a Chef tëscht den Natiounen, op déi d'Haus vun Israel geet! 6: 2 Fuert iwwer op Calne, a kuckt; a vun do aus an de groussen Hamat goen; da gitt erof op de Gat vun de Philistinen; Kuckt ob dës Kinnekräicher besser si wéi dës Kinnekräicher, wann hir Gréisst méi grouss ass wéi Är, 6: 3 O du, deen de béisen Dag ofgesot hutt, an zitt no bei de Sëtz vun der Ongerechtegkeet. 6: 4 Si schlofen op Elfenbeinbetten, a raschten op hire Better; a si iessen d'Lämmercher vun der Trapp, an déi jonk Bullen an der Mëtt vum Fettgebitt; 6: 5 si gurgelen no der Klang vun der Flütt, an erfannen Museksinstrumenter, wéi den David; 6: 6 si drénke Wäin a Schësselcher, a salwe sech mat de wäertvollsten Salben; a si traueren net iwwer de Schied vum Joseph. 6: 7 Dofir ginn se elo un de Kapp vun deenen, déi a Gefaangenschaft ginn, an d'Trauer vun deenen, déi sech u Freed freeën, wäert no kommen. 6: 8 Den Här Yahweh huet vu sech selwer geschwuer, den Här, de Gott vun den Häre n, huet gesot: Ech hu mech vun der Gréisst vu Jacob veruecht, an ech haassen seng Palaise; an ech wäert d'Stad an alles dran un de Feind ofginn. 6: 9 An et wäert geschéien datt wann zéng Männer an engem Haus bleiwen, si stierwen. 6:10 An e Familljemember soll jiddereen huelen an hie verbrennen fir d'Schanken vum Haus erauszebréngen; an hie wäert zu deem soen, deen an de Corner vum Haus wäert sinn: Ass et nach ëmmer een mat Iech? An hie wäert soen: Nee. An hie wäert soen: Hush, well mir kënnen den Numm vum Jehova net nennen.

6:11 Fir Kuckt, den Här wäert Uerder ginn, an hie wäert dat méi grousst Haus an dat klengt Haus mat Lücke schloen. 6:12 Lafen Päerd op Fielsen? Wäerte si an hinne mat Ochsen? Firwat hutt Dir Uerteel a Gëft gemaach, an d'Uebst vun der Gerechtegkeet zu Wermut? 6:13 Dir, déi sech iwwer näischt freeën, déi soen: Hu mir net Kraaft mat eiser Kraaft gewonnen? 6:14 Well kuck, O Haus vun Israel, seet den Här, Gott vun den Häre n, ech wäert eng Natioun iwwer dech opstoen, déi dech vun der Entrée vun Hamat an d'Baach vun Arabah ënnerdréckt.

AMOS
Kapitel 7

7: 1 Sou huet den Här Gott mech gewisen: Kuckt, hien huet Spréngercher opgewuess, wéi dat spéit Heu ugefaang huet ze wuessen; a kuck, d'Hee war spéit no der Ernte vum Kinnek. 7: 2 An et ass geschitt, datt wann hien d'Gras vun der Äerd fäerdeg giess hat , sot ech: Här Jehova, verzeit elo! Wien wäert de Jacob erzéien? well ass kleng. 7: 3 Den HÄR huet sech doriwwer bekéiert: Et soll net sinn, sot den HÄR. 7: 4 Sou huet den Här Gott mech gewisen: Kuckt, den Här Gott huet geruff mam Feier ze jugéieren; an et huet e grousst Déift verbraucht , an et huet en Deel vun der Äerd verbraucht. 7: 5 An ech hu gesot: Här Jehova, hält elo op; Wien wäert de Jacob erzéien? well ass kleng. 7: 6 Den Här huet sech doriwwer bekéiert: Et soll och net dëst sinn, seet den Här Gott. 7: 7 Hien huet mir sou geléiert: Kuckt, den Här stoung op enger Mauer aus Lomp, a senger Hand engem Steemetzer Schlauchlinn. 7: 8 Dunn huet den Jehova zu mir gesot: Wat gesitt Dir, Amos? An ech hu gesot: E Mauerlinn. An den Här huet gesot: Kuckt, ech hunn e Mauerleef an der Mëtt vu mengem Vollek Israel gesat; Ech wäert et net méi toleréieren. 7: 9 D'Héichplaze vum Isaac ginn zerstéiert, an d'Hellegtum vun Israel wäerte verwinnt ginn, an ech wäert mam Schwert iwwer d'Haus vum Jeroboam opstoen.

7:10 Dunn huet den Amaziah, de Priister vu Bethel, dem Jeroboam Kinnek vun Israel geschéckt a gesot: Amos ass géint Iech opgestan an der Mëtt vum Haus vun Israel; d'Äerd kann net all seng Wierder droen.

7:11 Well sou seet den Amos: De Jeroboam wäert vum Schwert stierwen, an Israel gëtt aus hirem Land a Gefaangeschaft bruecht. 7:12 An d'Amazia sot zu Amos: Seer, gitt, flucht an d'Land vu Juda, an ësst däi Brout do a profezéiert do; 7:13 a profetéiert net méi zu Bethel, well et ass dem Kinnek säin Hellegtum an d'Haaptstad vum Kinnekräich. 7:14 Dunn huet den Amos geäntwert an dem Amaziah gesot: Ech sinn net e Prophéit, ech sinn och net de Jong vun engem Prophéit, awer ech sinn e Boyer , an ech sammele wëll Feigen. 7:15 An den Här huet mech vun hannert de Ranner geholl, a sot zu mir: Gitt a profetéiert mäi Vollek Israel. 7:16 Elo héiert d'Wuert vum Här. Dir sot: Prophéitéiert net géint Israel, a schwätzt net géint d'Haus vum Isak. 7:17 Dofir seet sou den Här: Deng Fra soll e Schottchen an der Stad sinn, an Är Jongen an Är Meedercher falen duerch de Schwert, an Äert Land gëtt vu villen opgedeelt; an Dir wäert an engem onreine Land stierwen, an Israel wäert wäit ewech vun hirem Land gefaange geholl ginn.

AMOS
Kapitel 8

8: 1 Sou huet den Här GOD mir gewisen: Hei ass e Kuerf mat Summerfruucht. 8: 2 An hie sot: Wat gesitt Dir, Amos? An ech hunn geäntwert: E Kuerf mat Summerfruucht. An den Här sot zu mir: D'Enn ass u mengem Vollek Israel komm; Ech wäert et net méi toleréieren. 8: 3 An d'Sänger vum Tempel kräischen deen Dag, seet den Här Jahwe; vill wäerten déi Doudeg Kierper sinn; iwwerall ginn se a Rou ausgestouss.

8: 4 Héiert dëst, Dir, deen déi Bedürfteg ausnotzt, an déi Aarm vum Land ruinéiert, 8: 5 a sot: Wéini leeft de Mount, a mir verkafen de Weess; an d'Woch, a mir maachen d'Granaries vu Brout op, a mir reduzéieren d'Mooss , a mir wäerten de Präis erhéijen, a mir wäerte falsch d'Gläichgewiicht falsch maachen, 8: 6 fir déi Aarm fir Suen ze kafen, an déi Bedürfteg fir e Paar Schong, a mir verkafe Weessoffall? 8: 7 Den HÄR huet bei der Herrlechkeet vum Jacob geschwuer: Ech wäert ni all seng Wierker vergiessen . 8: 8 Wäert d'Äerd net zidderen? Kritt net all Awunner dovun? Et wäert alles opstoen wéi e Floss, an et wäert opstoen a fale wéi de Floss vun Egypten. 8: 9 Et wäert an deem Dag passéieren, seet den Här Gott, datt ech d'Sonn Mëttes ënnergoe loossen an ech op engem kloren Dag d'Land mat Däischtert bedecken. 8:10 An ech wäert Är Fester an Trauer maachen, an all Är Lidder zu Klameren; An ech wäert Säck op all Réck leeën, an all Kapp raséieren; an ech wäert hatt zréckkréien wéi an der Geween vum eenzege Gebuer, an hatt als e batteren Dag ënnergeet.

8:11 Kuckt, d'Deeg kommen, seet den Här Gott, an deem ech Hongersnout an d'Land schécken, net Honger no Brout, nach Duuscht no Waasser, awer fir d'Wuert vum Här ze héieren. 8:12 A si wäerte vu Mier zu Mier wanderen; vum Norden an den Oste siche se nom Wuert vum Här, a fanne se net. 8:13 Deemools schéine Jongfraen a jonk Männer mat Duuscht. 8:14 Déi, déi vun der Sënn vu Samaria schwieren, a soen: Vun Ärem Gott, O Dan, an: Um Wee fir op Berseba, si falen, an ni méi wäerte se opstoen.

AMOS
Kapitel 9

9: 1 Ech hunn den Här gesinn, deen um Altor war, an hie sot: Schléckt d'Haaptstad, a rëselt d'Dieren, a schloe se op de Kapp vun allen; an déi lescht vun hinnen wäert ech mam Schwert ëmbréngen; kee wäert flüchten oder vun hinne flüchten. 9: 2 Och wa se an de Schäin gruewen, vun do wäert meng Hand se huelen; an och wa se an den Himmel ginn, vun do wäert ech se erof bréngen. 9: 3 Wa se sech uewen op der Karmel verstoppen, do sichen ech se an huelen se; an och wa se sech virun den Ae verstoppen an der Déift vum Mier, do schécken ech d'Schlaang an hie wäert se bäissen. 9: 4 A wa se a Gefaangenschaft virun hire Feinde ginn, do schécken ech de Schwert, an et wäert se ëmbréngen; an ech wäert meng Aen op si fir dat Béist setzen, an net fir dat Gutt. 9: 5 Den Här, den Här vun den Häre n, ass deen, deen d'Äerd beréiert , an et soll schmëlzen, an all déi, déi dra wunnen, kräischen; an et wäert alles opstoen wéi e Floss, an da wäert et erofgoen wéi de Floss vun Ägypten. 9: 6 Hien huet seng Kummeren am Himmel gebaut an huet hir Fläch op der Äerd etabléiert; hie rifft d'Waasser vum Mier, a schëtt se eraus op d'Äerd; Jehova ass säin Numm. 9: 7 Kanner vun Israel, sidd Dir net fir mech als Kanner vun Äthiopier, seet den Jehova? Hunn ech Israel net aus dem Land vun Egypten opgeholl, an d'Philistine vu Kaftor, an d'Arameer aus Kir? 9: 8 Kuckt, d'Ae vum Här Gott si géint dat sënnegt Räich, an ech wäert et vum Gesiicht vun der Äerd zerstéieren; awer ech wäert d'Haus vum Jacob net komplett zerstéieren, seet den Här.

9:9 Fir kuck, ech wäert befollegen an d'Haus vun Israel ënner allen Natiounen ze sënnen, wéi Getreide an engem Sift gesprengt gëtt, an net e Getreide fällt op de Buedem. 9:10 All d'Sënner vu mengem Vollek stierwen duerch de Schwert, déi soen: Kee Béis soll méi no kommen, an och kee Béis wäert eis iwwerhuelen.

9:11 Deen Dag wäert ech de gefallenen Tabernakel vum David opriichten , a wäert seng Paarte zoumaachen a seng Ruine opstoen, a bauen et wéi fréier; 9:12 fir datt déi, op déi mäi Numm genannt gëtt, de Rescht vun Edom an all d'Natiounen besetze kann, seet den Här datt hien dat mécht. 9:13 Kuckt , d'Deeg kommen, seet den HÄR, wann deen, dee pléit, de Schneider iwwerhëlt, an de Raiber vun den Drauwe fir deen, deen d'Somen féiert; an d'Bierger fale neie Wäin, an all d'Hiwwele schmëlzen. 9:14 An ech wäert mäi Vollek Israel aus Gefaangeschaft bréngen, a si sollen d'Offallstied bauen an se bewunnen; Si wäerte Wéngerte planzen, an hire Wäin drénken, a Gäert maachen, an hir Uebst iessen. 9:15 Well ech se op hirem Land pflanzen, a si wäerten ni méi aus hirem Land, dat ech hinne ginn hunn, ofgerappt ginn, seet den Här Äre Gott.

OBADIAH

Kapitel 1

1 Visioun vum Obadiah. Sou sot den Här Gott iwwer Edom: Mir hunn de Kreesch vum Här héieren, an e Messenger gouf an d'Natiounen geschéckt. Stitt op, a loosst eis géint dëst Vollek am Kampf opstoen. 2 Kuckt, wéineg hunn ech dech ënnert d'Natioune gemaach; du bass ganz depriméiert. 3 De Stolz vun Ärem Häerz huet dech täuscht, du, déi an de Spalt vun de Fielsen wunnt, an dengem héchste Wunnsëtz; datt Dir an Ärem Häerz seet: Wien bréngt mech op de Buedem? 4 Wann Dir wéi en Adler schwieft, an och wann Dir Äert Nascht tëscht de Stäre placéiert, da wäert ech dech erof bréngen, seet den HÄR. 5 Wann Déif bei lech kommen, oder Raiber nuets (wéi sidd Dir zerstéiert ginn!), Géifen se net klauen, wat fir si genuch war? Wann Drauwepicker bei lech géife kommen, géife se net eng Spuer hannerloossen? 6 Wéi d'Saache vum Esau duerchsicht goufen! Seng verstoppte Schätz goufe gesicht. 7 All Är Alliéiert hunn lech verfouert; si hunn dech u Grenze bruecht; déi, déi am Fridde mat lech waren, hu sech géint lech duerchgesat; déi, déi däi Brout giess hunn, hunn eng Stréck ënner dech gesat; et ass kee Verständnis dran. 8 Soll ech d'Wäisheeten aus Edom an d'Virsiichtegkeet vum Mount Esau net zu deem Dag ëmbréngen, seet den HÄR? 9 An Är Mächteg, o Teman, wäerten erféiert sinn; well all Mënsch gëtt vum Ersatz vum Bierg ofgeschnidden . 10 Fir de Verletzunge vun Ärem Brudder Jacob wäert d'Schimmt lech bedecken, an Dir wäert fir ëmmer ofgeschnidden ginn. 11 Deen Dag, wéi Dir viru war, hunn Onbekannter seng Arméi gefaange gefouert, an Onbekannter sinn an seng Paarte erakomm an hu vill fir Jerusalem geworf, och Dir waart wéi ee vun hinnen.

12 Fir Dir sollt net op Äre Brudder sengem Dag gekuckt hunn, um Dag vu sengem Ongléck; Dir sollt lech net iwwer d'Kanner vu Juda gefreet hunn am Dag wou se verluer waren, an Dir sollt och net am Dag vun der Nout rosen. 13 Dir sollt am Dag vun hirer Zerstéierung net an d'Paart vu mengem Vollek erakommen; nee, Dir sollt net op hirt Béis am Dag vun hirer Zerstéierung gekuckt hunn, an Dir hutt hir Wueren net am Dag vun hirer Ongléck geluecht. 14 Dir sollt och net op der Kräizung stoe fir déi, déi vun hinne fortgelaf sinn, ëmzebréngen; Dir sollt och net déi opginn hunn, déi am Dag vun de Probleemer bliwwe sinn.

15 Fir den Dag vum Här ass no bei allen Natiounen; wéi Dir et gemaach hutt wäert mat lech gemaach ginn; Är Belounung kënnt op de Kapp zréck. 16 Wéi Dir op mengem hellege Bierg gedronk hutt, sou sollten all d'Natiounen ëmmer drénken; si wäerten drénken, a si schlécken, a si wäerte wéi wann se net gewiescht wieren. 17 Awer um Mount Zion gëtt et en Iwwerliewenden Iwwerreschter ; an et wäert helleg sinn, an d'Haus vum Jacob wäert säi Besëtz erëmkréien. 18 D'Haus vum Jacob wäert Feier sinn, an d'Haus vum Joseph wäert Flam sinn, an d'Haus vum Esau stëppelt, a si brennen a verbrauchen se; net emol e Rescht bleift vum Esau sengem Haus, well den Här geschwat huet. 19 An déi aus dem Negev wäerten de Bierg vun Esau besëtzen, an déi vun der Sephela de Philistinen; Si wäerten och d'Felder vun Ephraim besëtzen, an d'Felder vun Samaria; an de Benjamin op Gilead.

20 An d'Gefaange vun dëser Arméi vun de Kanner vun Israel wäerten déi vun de Kanaaniter bis Sarepta besëtzen; an d'Gefaange vu Jerusalem, déi zu Sepharad sinn, wäerten d'Stied vum Negev besëtzen. 21 A Retter wäerten eropgoen op de Bierg Zion fir de Mount Esau ze riichten; an d'Kinnekräich wäert dem Jehova gehéieren.

JONAH

Kapitel 1

1: 1 Vin oder Wuert vum HÄR zu Jona, dem Jong vum Amitai, a seet: 1: 2 Stitt op a gitt op Nineve, déi grouss Stad, a rufft dergéint aus; well hir Béis ass viru mir opgestan. 1: 3 An de Jona ass opgestan fir vun der Präsenz vu Jehova op Tarsis ze flüchten, an ass erofgaang op Joppa, an huet e Schëff fonnt, dat no Tarsis ass; a bezuelt säi Präis, ass hien erakomm fir mat hinnen op Tarsis ze goen, wäit ewech vu Jehova. 1: 4 Awer den HÄR huet e grousse Wand um Mier opgeblosen, an et war sou e grousse Stuerm um Mier datt et geduecht war datt d'Schëff sech géif trennen. 1: 5 An d'Matrousen hunn Angscht gemaach, a jiddereen huet säi Gott geruff; a si hunn d'Ausrüstung, dat am Schëff war, an d'Mier geheit fir se vun hinnen auszelueden. Awer de Jona war am Schëff erofgaang an ass geschlof. 1: 6 An de Meeschter vum Schëff ass op hien zougaang a sot: Wat hutt Dir, Schloofkopf? Stitt op a rifft zu Ärem Gott; vläicht wäert hien Erbaarmen op eis hunn, a mir ginn net ëm. 1: 7 A jidderee sot zu sengem Begleeder: Komm a looss eis Lous werfen, fir datt mir wëssen, vu wiem dat Béis iwwer eis komm ass. A si hu vill geworf, an d'Lous ass op de Jonah gefall. 1: 8 Dunn sote si zu him: Sot eis elo firwat dëst Béis op eis komm ass. Wat maacht Dir, a wou wunnt Dir? ¿Wéi ass Äert Land, an Dir wou Stad aus? 1: 9 An hien huet hinne geäntwert: Ech sinn en Hebräer, an ech fäerten den Här, de Gott vum Himmel, deen d'Mier an d'Äerd erschaf huet. 1:10 An déi Männer hunn immens Angscht a soten zu him: Firwat hutt Dir dat gemaach? Well se woussten datt hie vu Jehovas senger Präsenz flücht, well hien him gesot hat.

1:11 A si soten zu him: Wat maache mir mat lech, fir datt d'Mier fir eis roueg gëtt? Well d'Mier ëmmer méi gerabbelt huet. 1:12 Hien huet hinne geäntwert: Huelt mech a werft mech an d'Mier, an d'Mier wäert fir lech nach sinn; well ech weess datt dee grousse Stuerm iwwer dech komm ass wéinst mir. 1:13 An déi Männer hu geschafft fir d'Schëff zréck op d'Ufer ze bréngen; awer si konnten net, well d'Mier ëmmer méi géint si geréit. 1:14 Dunn hunn si dem Här geruff a gesot: Mir bieden lech elo, Här, datt mir net fir d'Liewe vun dësem Mann ëmkommen, an och net onschëlleg Blutt op eis leeën; well Dir, Jehova, gemaach hutt wéi Dir wëllt. 1:15 A si hunn de Jona geholl, a werfen hien an d'Mier; an d'Mier war nach vu senger Roserei. 1:16 An dës Männer hunn den Här mat grousser Angscht gefaart, an hunn dem Här en Affer gemaach an hunn Gelübd gemaach. 1:17 Awer den Jehova hat e grousse Fësch virbereet fir de Jona ze schlécken; an d'Jona war am Bauch vum Fësch dräi Deeg an dräi Nuechten.

JONAH
Kapitel 2

2: 1 Dunn huet de Jonah dem Här säi Gott gebiet aus dem Bauch vum Fësch, 2: 2 a sot: Ech hunn den Här ugeruff a menger Nout, an hien huet mech héieren; Ech hunn aus dem Schouss vum Scheff geruff, an Dir hutt meng Stëmm héieren. 2: 3 Dir werft mech an d'Déift, an d'Mëtt vun de Mierer, An de Stroum huet mech ëmginn; All Är Wellen an Är Wellen sinn iwwer mech gaang. 2: 4 Dunn hunn ech gesot: Ech ginn ewech vun Ären Aen; Nach méi wäert ech Ären hellege Tempel gesinn. 2: 5 D'Waasser huet mech zu der Séil ëmginn, d'Déift huet mech ëmginn ; D'Mierwierk ass a mengem Kapp verwéckelt. 2: 6 Ech sinn erofgaang op d'Fundamenter vun de Bierger; D'Äerd huet hir Barren op mech fir ëmmer gebolt; Awer Dir hutt mäi Liewen aus dem Graf erausbruecht, o Här mäi Gott. 2: 7 Wéi meng Séil a mir geschwächt ass, hunn ech mech un den Här erënnert, a mäi Gebied ass bei Iech an Ärem hellegen Tempel komm. 2: 8 Déi, déi illusoresch Egeliewen nogoen, Seng Barmhäerzegkeet verzichten. 2: 9 Awer ech mat enger Stëmm vu Luef bréngen Iech Affer; Ech bezuele wat ech versprach hunn. D'Erléisung ass dem Jehova. 2:10 An den Här huet de Fësch bestallt, an et huet de Jona op d'Land erbäibruecht.

JONAH
Kapitel 3

3: 1 D'Wuert vum Här ass d'zweete Kéier op d'Jona komm, a seet: 3: 2 Stitt op a gitt op Ninevé, déi grouss Stad, a verkënnegt dran d'Botschaft, déi ech lech soen. 3: 3 A Jona ass opgestan, an ass op Nineve gaang nom Wuert vum Här. An Nineve war eng extrem grouss Stad , dräi Deeg Rees. 3: 4 A Jonah huet ugefaang an d'Stad eranzekommen, en Dag Rees, a gepriedegt a gesot: A véierzeg Deeg vun elo wäert Nineve zerstéiert ginn. 3: 5 An d'Männer vun Nineve hunn u Gott gegleeft an hunn de Faaschten ausgeruff an hunn e Sack vun der eelster bis de jéngste vun hinnen ugedoen. 3: 6 An d'Nouvelle erreecht de Kinnek vun Ninevé, an hien ass vu sengem Stull opgestan, huet säi Kleed ausgedoen, a sech mat Sack bedeckt, a souz op Äsche. 3: 7 An hien huet zu Nineve ausgeruff an ausgeruff, um Kommando vum Kinnek a senge Groussen, a gesot: Männer an Déieren, Ochsen a Schof, hunn näischt gär; ginn hinnen net lessen, an och kee Waasser drénken; 3: 8 awer bedeckt Männer an Déieren mat Sak, a rifft haart zu Gott; a maach jidderee vu sengem béise Wee zréck , vu senger Kaz déi a sengen Hänn ass. 3: 9 Wie weess, ob Gott sech dréit a sech bekéiert, a sech vum Verbrenne vu senger Roserei ofwandert, a mir wäerte net ëmgoen? 3:10 A Gott huet gesinn, wat se gemaach hunn, datt se sech vun hirem béise Wee gemaach hunn; an hien huet sech ëm dat Béist bekéiert, dat hie gesot huet, hie géif hinnen maachen, an hien huet et net gemaach.

JONAH
Kapitel 4

4: 1 Awer de Jonah war extrem traureg a rosen. 4: 2 An hie gebiet zum Här a sot: Elo, Här, ass dat net wat ech gesot hunn, wéi ech nach a mengem Land war? Duerfir hunn ech mech séier op d'Tarsis geflücht; well ech wousst datt Dir e gnädeg a barmhäerzeg Gott sidd, lues a rosen, a vu grousser Barmhäerzegkeet, an datt Dir lech vu Béist bekéiert. 4: 3 Maacht elo, o Här, gitt mäi Liewen; well den Doud ass besser fir mech wéi d'Liewen. 4: 4 An den Här sot zu him: Sidd Dir richteg sou rosen ze sinn? 4: 5 An de Jonah huet d'Stad verlooss an ass op den Oste vun der Stad gelagert an huet do e Stroum gemaach a souz ënner dem am Schiet, bis hie gesinn huet, wat an der Stad géif geschéien. 4: 6 A Jehova Gott huet eng Kürbis virbereet, déi iwwer de Jona gewuess ass, fir e Schied iwwer säi Kapp ze werfen an hie vu sengem Ongléck ze retten; an d'Jona war ganz frou iwwer d'Kürbispflanz. 4: 7 Awer wann d'Dämmerung den nächsten Dag komm ass, huet Gott e Wuerm virbereet, deen de Kürbis getraff huet, an et huet gedréchent. 4: 8 An et ass geschitt, datt wéi d'Sonn opgestan ass, Gott e staarken Ostwand virbereet huet, an d'Sonn de Jonah op de Kapp geschloen huet, an hie schwaach ass, an hie verlangert nom Doud a seet : Den Doud wier besser fir mech wéi d'Liewen. 4: 9 Dunn huet Gott dem Jonah gesot: Sidd Dir sou rosen iwwer de Kürbis? An hien huet geäntwert: Ech si ganz rosen, och bis zum Doud. 4:10 An de Jehova sot: Dir hat Schued iwwer de Kürbis, un deem Dir net geschafft hutt, an och net wuesse gelooss; datt am Raum vun enger Nuecht hie gebuer gouf, an am Raum vun enger anerer Nuecht ass hien ëmkomm.

4:11 An soll ech net schued hunn iwwer Nineve, déi grouss Stad wou et méi wéi 120.000 Leit sinn déi net wëssen wéi se hir riets Hand an hir lénks Hand , a vill Déieren ënnerscheeden?

MICAH

Kapitel 1

1: 1 D'Wuert vum Jehova dat zu Micah vu Moreset koum an den Deeg vum Jotham, Ahaz an Hiskia, de Kinneke vu Juda; wat hien iwwer Samaria a Jerusalem gesinn huet. 1: 2 Héiert, all d'Leit; sief opmierksam, Äerd, an alles an lech; an den Jehova den Här, den Här aus sengem hellegen Tempel, sidd Zeie géint dech. 1: 3 Well kuck, den HÄR kënnt aus senger Plaz eraus a wäert erofgoen an d'Héichte vun der Äerd trëppelen. 1: 4 An d'Bierger ënner him schmëlzen , an d'Däller wäerte sech wéi Wachs virum Feier trennen, wéi d'Waasser, déi vun engem Oflaaf lafen. 1: 5 Dat alles fir d'Rebellioun vum Jacob, a fir d'Sënne vum Haus vun Israel. Wat ass dem Jacob seng Rebellioun? Ass et net Samaria? A wat sinn d' Héichplaze vu Juda? Ass et net Jerusalem? 1: 6 Also wäert ech Samaria Koup vu Ruine maachen, a Land fir Wéngerten ze planzen; an ech wäert seng Steng am Dall ausgoen, an ech wäert seng Fundamenter entdecken. 1: 7 An all hir Statuen sollen a Stécker geschnidde ginn , an all hir Kaddoe solle mam Feier verbrannt ginn, an all hir Idoler wäert ech zerstéieren; well vu Kaddoe vu Schotten huet hien se gesammelt, a Kaddoe vu Schotten kommen zréck. 1: 8 Dofir wäert ech trauen a jäizen, an ëmgedréint a plakeg ginn; Ech wéilte wéi Schakalen, a kräischen wéi Strausse. 1: 9 Fir seng Wonn ass schmerzhaft, an et huet bis zu Juda erreecht; et koum bei d'Paart vu mengem Vollek, op Jerusalem. 1:10 Sot et net zu Gat, a weint net vill; rull am Stëbs vu Beth-le-afra. 1:11 Komm eriwwer, O Awunner vu Safir, plakeg a schumm; den Awunner vun Zaanan geet net eraus; Dem Betesel säi kräischen hëlt hir Ënnerstëtzung ewech.

1:12 Fir d'Awunner vu Marot hunn se no gudder Zäit gehofft; well vum Jehova war de Béisen erofgaang an d'Paart vu Jerusalem. 1:13 Versammelt séier Déieren op de Won, Dir Awunner vu Lachish, déi waren den Ufank vun der Sënn fir d'Duechter vum Zion; fir d'Rebellen vun Israel goufen an Iech fonnt. 1:14 Dofir gitt Dir Kaddoe fir Moreset-gat; d'Haiser vun Aczib wäerten d'Kinneke vun Israel verféieren. 1:15 Ech bréngen Iech en neie Besëtzer, O Awunner vu Maresa; d'Blumm vun Israel wäert op Adullam flüchten. 1:16 Raete a schéier dech fir d'Kanner vun denger Freed; Maacht Iech kaal wéi en Adler, well a Gefaangenschaft hunn se dech verlooss.

MICAH
Kapitel 2

2: 1 Wee deenen, déi Béisen an hire Better entwéckelen a Béisen ausdenken, a wann de Moie kënnt, maachen se et aus, well se hunn Muecht an hirer Hand! 2: 2 Si begierwen Ierfschaft a klauen se; an Haiser, an huelt se; si ënnerdrécken de Mënsch a säin Haus, de Mënsch a seng Ierfschaft. 2: 3 Dofir seet sou den HÄR: Kuckt, ech plangen e Béis géint dës Famill, aus där Dir net den Hals eraushuele wäert, an och net oprecht gitt; well d'Wieder wäert schlecht sinn. 2: 4 Zu där Zäit wäerten se e Spréchwuert iwwer dech ophiewen, an et gëtt e Klamere vun der Klamatioun, a seet: Mir si komplett zerstéiert ginn; hien huet den Deel vu menge Leit geännert. Wéi hien eis Felder ewechgeholl huet! Hien huet hinnen a verdeelt se un anerer. 2: 5 Dofir wäert et keen duerch d'Lous ginn fir d'Ierfschaft an der Kongregatioun vu Jehova ze verdeelen. 2: 6 Profetéiert net , se soen zu deenen, déi profezeechen; profezéiert hinnen net, well si wäerten sech net schummen. 2: 7 Dir, deen Iech d'Haus vum Jacob nennt, ass de Geescht vum Här verkierzt? Sinn dat seng Wierker? Maache meng Wierder net gutt mat deem, deen oprecht trëppelt? 2: 8 Deen, dee gëschter mäi Vollek war, ass als Feind opgestan; vun iwwer dem Kleed hues du d'Capes fett vun deenen ewechgeholl, déi laanscht gaange sinn, wéi Krichsgéigner. 2: 9 D'Frae vu mengem Vollek, Dir sidd aus den Haiser verdriwwen, déi hir Freed waren; un Är Kanner, déi mäin éiwege Luef schmaachen. 2:10 Stitt op a gitt, well dëst ass net d'Raschtplaz, well et ass verschmotzt, staark korrupt.

2:11 Wann iergendeen an engem Geescht vu falsch spadséiert läit, seet hien: Ech wäert Iech vu Wäin a staarkem Getränk profeteieren; dëst wäert de Prophéit vun dësem Vollek sinn. 2:12 Ech wäert Iech sécher all zesummen sammelen, O Jacob; Ech wäert sécher de Rescht vun Israel sammelen; Ech sammelen hien wéi d'Schof vu Bosra, wéi e Trapp an der Mëtt vu senger Fal; si wäerten e Kaméidi duerch d'Mass vu Männer maachen. 2:13 Wien de Wee opmécht , geet virun hinnen op; si maachen de Wee op an duerch d'Paart, a ginn doduerch eraus; an hire Kinnek wäert virun hinnen iwwergoen, an den Här un hirem Kapp.

MICAH
Kapitel 3

3: 1 Ech hu gesot: Héiert elo, Prënze vum Jacob, a Käpp vum Haus vun Israel: Ass et net Äert Geschäft ze wëssen wat richteg ass? 3: 2 Dir, déi Gutt haassen a gär Béis hunn, déi hir Haut a Fleesch vun de Schanken ewechhuelen; 3: 3 datt Dir och d'Fleesch vu mengem Vollek ësst , an hir Haut vun hinnen ofhellt, an hir Schanken zerbrach an se zerbrieche wéi fir d'Kessel an als Fleesch an engem Dëppen. 3: 4 Da rifft Dir op den Här, an hie wäert Iech net äntweren; awer hie wäert deemools säi Gesiicht fir Iech verstoppen , well Dir béis Wierker gemaach hutt. 3: 5 Sou seet den Här iwwer d'Prophéiten, déi mäi Vollek falsch maachen a ruffen: Fridden, wa se eppes ze iessen hunn, an deen, deen se net fiddert, si kréie Krich géint hien: 3: 6 Prophezeiung wäert Nuecht fir Iech ginn, an Däischtert vun Divination; an d'Sonn wäert op d'Prophéiten ënnergoen, an den Dag gëtt däischter iwwer hinnen. 3: 7 An d'Prophéiten ginn zu Schimmt bruecht, an d'Deegner ginn duercherneen; a si wäerten all d'Lëpsen zoumaachen, well et gëtt keng Äntwert vu Gott. 3: 8 Awer ech si voll mat der Kraaft vum Geescht vum Här, a vum Uerteel a vu Kraaft, fir dem Jacob hir Rebellioun auszesetzen, an Israel hir Sënn. 3: 9 Héiert dat elo, Cheffen vum Haus vum Jacob, a Kapitänen vum Haus vun Israel, déi d'Gerechtegkeet ofleeën an all Gerechtegkeet pervertéieren; 3:10 Déi bauen Zion mat Blutt, a Jerusalem mat Ongerechtegkeet. 3:11 Hir Cheffen Riichter no Bestiechung, an hir Paschtéier léieren duerch Präis, an hir Propheten göttlech duerch Suen; A si leien op den Jehova a soen: Ass de Jehova net bei eis? Kee Béis soll iwwer eis kommen.

3:12 Dofir wéinst Dir wäert Zion wéi e Feld geplëmmt ginn, a Jerusalem wäert Koup vun Ruine ginn, an de Bierg vum Haus wéi Héichten vum Bësch.

MICAH
Kapitel 4

4: 1 Et wäert an de leschten Deeg geschéien, datt de Bierg vum Haus vum Här als Kapp vun de Bierger etabléiert ass, a méi héich wéi d'Hiwwelen, an d' Leit sollen dorop lafen . 4: 2 Vill Natiounen wäerte kommen a soen: Komm, a loosse mer op de Bierg vu Jehova an an d'Haus vum Gott vu Jakob goen; an hie wäert eis a senge Weeër léieren, a mir ginn op seng Weeër; well aus Zion soll d'Gesetz erausgoen, an d'Wuert vum Här aus Jerusalem. 4: 3 An hie wäert Riichter ënner ville Vëlker, a wäert mächteg Natiounen wäit ewech regéieren; a si wäerten hir Schwerter an Hee schloen, an hir Speer a Séchelen; Natioun wäert kee Schwert géint d'Natioun hiewen, och net fir de Krich geprouft ginn. 4: 4 A jidderee soll ënner sengem Wäibierg an ënner sengem Figebam sëtzen, an et wäert kee sinn, deen se intimidéieren; well de Mond vum Herrgott vun den Häre huet et geschwat. 4: 5 Och wann all Vollek trëppelen, jiddfereen am Numm vu sengem Gott, wäerte mir nach ëmmer am Numm vu Jehova eise Gott éiweg a fir ëmmer goen.

4: 6 Deen Dag, seet den HÄR, ech sammelen d'Lämmchen a sammelen déi verluer, an déi, déi ech ugeschloen hunn; 4: 7 an ech wäert d'Lämmchen als Iwwerreschter maachen, an déi verluer wéi eng mächteg Natioun; an den Jehova wäert vun elo un an ëmmer fir ëmmer um Mount Zion regéieren. 4: 8 An Dir, Tuerm vum Trapp, Héichbuerg vun der Duechter vum Zion, fir Iech kënnt d'Herrschaft als éischt, d'Kinnekräich vun der Duechter vu Jerusalem.

4:9 Elo firwat rifft Dir sou vill? Ass et kee Kinnek an Iech? Ass Äre Beroder ëmkomm, deen Iech wéi eng Fra an der Aarbecht amgaang ass? 4:10 Trauert a stéisst, Duechter Zion, wéi eng Fra an der Aarbecht; fir elo wäert Dir aus der Stad erausgoen an am Feld wunnen, an Dir wäert op Babylon kommen; do wäert Dir ausgeliwwert ginn, do wäert den Här dech aus der Hand vun Äre Feinde erléisen. 4:11 Awer elo sinn vill Natiounen géint dech gesammelt a soten: Loosst hatt verontreinegt ginn, a loossen eis Aen hir Wënsch am Zion gesinn. 4:12 Awer si hunn d'Gedanken vum Här net gewosst, a si hunn och säi Rot net verstanen; sou huet hien se zesumme gesammelt wéi Schief am Zäitalter. 4:13 Stitt op an dréit d'Duechter vum Zion, well ech wäert Ären Horn wéi Eisen maachen, an Är Neel Bronze, an Dir wäert vill Leit zerdréckt; an du solls hiert Vermierk un den Här widmen, an hire Räichtum dem Här vun der ganzer Äerd.

MICAH
Kapitel 5

5: 1 Ëmginn Iech elo mat Maueren, Duechter vu Kricher; si hunn eis belagert; mat der Staang schloe se de Riichter vun Israel op de Kënn . 5: 2 Awer Dir, Bethlehem Ephrata, wéineg ënner de Famillje vu Juda ze sinn, deen, deen Här an Israel wäert sinn, kënnt aus Iech eraus; a seng Départ si vun Ufank un, vun den Deeg vun der Éiwegkeet. 5: 3 Awer si wäert se verloossen bis zu der Zäit wou si, déi amgaang ass Gebuert ze ginn; an de Rescht vu senge Bridder kommen op d'Kanner vun Israel zréck. 5: 4 An hie wäert stoen a mat der Kraaft vum Här ernähren, mat der Gréisst vum Numm vum Här säi Gott; a si wäerte sécher wunnen, well elo wäert hie grouss sinn bis un d'Enn vun der Äerd. 5 : 5 An dëst wäert eise Fridde sinn. Wann den Assyrer an eist Land kënnt, a wann hien eis Palaise mat Féiss trëppelt, da wäerte mir siwe Schéifer an aacht Chefmänner géint hie opstoen; 5: 6 a si wäerten d'Land vun Assyrien mam Schwäert zerstéieren, an d' Land Nimrod mat hire Schwerter ; an hie wäert eis vum Assyrer liwweren wann hie géint eist Land kënnt an eis Grenzen trëppelt. 5: 7 De Rescht vum Jacob wäert an der Mëtt vu ville Leit sinn wéi d'Dau vum Här, wéi d'Regner um Gras, déi net op de Mënsch waarden , an net op d'Kanner vun de Männer waarden. 5: 8 Och den Iwwerreschter vum Jacob wäert tëscht den Natiounen sinn, an der Mëtt vu ville Vëlker, wéi de Léiw tëscht de Béischten aus dem Bësch, wéi de Léiw's Wëllefchen tëscht de Schofshofen, déi wann et passéiert, an trëppelt, an Ech wäert rappen, et gëtt keen entkommen. 5: 9 Är Hand gëtt iwwer Är Feinde gehuewen, an all Är Géigner ginn zerstéiert.

5:10 Et wäert an deem Dag geschéien, seet den HÄR, datt ech Är Päerd vun Iech ëmbréngen, an datt Är Ween zerstéiert ginn. 5:11 Ech wäert och d'Stied vun Ärem Land zerstéieren an all Är Héichbuerg zerstéieren. 5:12 Ech wäert och Zauberer vun Ärer Hand zerstéieren, a keng Béisaarteg ginn an Iech fonnt. 5:13 An ech wäert Är Skulpturen an Är Biller vun Iech zerstéieren, an Dir wäert net méi zum Wierk vun Ären Hänn neigen. 5:14 Ech plécken Är Biller vun Asherah aus Ärem Mëtten an zerstéieren Är Stied; 5:15 a mat Roserei a Roserei wäert ech d'Natiounen rächen déi net gefollegt hunn.

MICAH
Kapitel 6

6: 1 Héiert elo wat den Här seet: Stitt op, kämpft géint d'Bierger, a loosst d'Hiwwelen Är Stëmm héieren. 6: 2 Héiert, Dir Bierger, an déi staark Fundamenter vun der Äerd, d'Bedeelegung vum HÄR; well den Jehova huet e Sträit mat sengem Vollek a wäert mat Israel streiden. 6: 3 Meng Leit, wat hunn ech Iech gemaach, oder wou hunn ech dech gestéiert? Äntwert geint mech. 6: 4 Well ech hunn Iech aus dem Land vun Egypten erausbruecht, an aus dem Haus vun der Knechtschaft hunn ech dech erléist; An ech hunn de Moses, den Aaron an d'Mary viru Dir geschéckt. 6: 5 Meng Leit, erënners dech elo, wat de Balak Kinnek vu Moab ugeroden huet, a wat de Bilam, de Jong vu Beor him geäntwert huet, vu Shittim bis Gilgal, fir datt Dir d'Gerechtegkeet vum Här kennt.

6: 6 Mat wat soll ech mech virum Jehova stellen an den Allerhéchste Gott veréieren? Soll ech mat gebrannt Affer virun him kommen, mat jäerege Kaalwer? 6: 7 Gitt de Jehova frou mat Dausende vu Widder, oder mat zéngdausend Baachen Ueleg? Soll ech mäin Éischtgebuerte fir meng Rebellioun ginn, d'Fruucht vu menge Beleidegungen fir d'Sënn vu menger Séil? 6: 8 O Mann, hien huet Iech gesot wat gutt ass, a wat den Här vun Iech freet: nëmme Gerechtegkeet ze maachen, a Barmhäerzegkeet ze hunn, a sech virun Ärem Gott ze bescheiden. 6: 9 D'Stëmm vum Här rifft d'Stad; et ass gescheit Ären Numm ze fäerten. P Nees op d'Strof op, a wien huet ernannt. 6:10 Sinn et nach ëmmer Schätz vu Béisen am Haus vun de Béisen, an eng kleng Mooss déi verfaasst ass?

6:11 Soll ech hien ouni Schold halen, deen eng falsch Skala an eng Täsch vu betrügeresche Gewichte huet? 6:12 Seng räich Leit ware mat r vill gefëllt , a seng Awunner hunn Ligen geschwat, an hir Zong ass falsch an hirem Mond. 6:13 Duerfir hunn ech dech och dënn gemaach andeems ech dech verletzt hunn an dech fir deng Sënnen zerstéiert hunn. 6:14 Dir sollt iessen an net zefridden sinn, an Är Verzweiflung soll an Ärer Mëtt sinn; Dir sammelt, awer Dir spuert net, a wat Dir spuert, wäert ech dem Schwert ginn. 6:15 Dir wäert säen, awer Dir wäert net ernieren; Dir wäert Oliven trëppelen, awer Dir wäert lech net mam Ueleg salvelen; a Wäin, awer Dir wäert de Wäin net drénken. 6:16 Fir d'Geboter vun Omri sinn an all d'Aarbecht vum Haus vun Ahab agehale ginn; an an hire Berodunge sidd Dir getrëppelt, sou datt ech dech ustrengend maachen, an Är Awunner e Spott. Dir wäert dofir de Reproche vu mengem Vollek droen.

MICAH
Kapitel 7

7: 1 Wee mech! well ech sinn wéi wa se d'Uebst vum Summer gesammelt hunn, wéi wann se no der Ernte gesammelt hunn, an et ass kee Koup méi ze friessen; meng Séil huet no den éischte Friichte gehofft. 7: 2 Meng Barmhäerzeg feelt et vun der Äerd, an et gëtt kee oprechte bei de Männer; all Sträich fir Blutt; jidderee bewaffnet säi Brudder mat engem Netz. 7: 3 Fir de Schlecht mat sengen Hänn ze kompletéieren, verklot de Prënz, an de Riichter Riichter fir d'Belounung; an dee Grousse schwätzt de Laun vu senger Séil, a si bestätegen et. 7: 4 Déi bescht vun hinnen ass wéi Äscht; déi riicht, wéi Déck; den Dag vun Ärer Strof kënnt, deen vun Äre Bewaacher ugekënnegt; elo wäert Är Duercherneen ginn. 7: 5 Gleeft net un e Frënd, an och net un e Prënz; vun deem, deen niewent Iech schleeft, passt op, maach de Mond net op. 7: 6 Well de Jong de Papp veraarmt, ass d'Duechter géint d'Mamm, d'Duechter géint hir Schwéiermamm, an d'Feinde vum Mënsch sinn déi vu sengem Haus. 7: 7 Awer ech kucken op den Här, ech waarden op de Gott vu menger Erléisung; mäi Gott oder ech ginn.

7: 8 Dir, mäi Feind, freet Iech net iwwer mech, well och wann ech gefall sinn, wäert ech opstoen; Och wann ech an der Däischtert wunnen, wäert den Jehova mäi Liicht sinn. 7: 9 Ech wäert de Roserei vum HÄR droen, well ech géint hie gesënnegt hunn, bis hie meng Saach veruerteelt a meng Gerechtegkeet ausféiert; hie wäert mech erausbréngen; Ech wäert seng Gerechtegkeet gesinn.

7:10 A mäi Feind soll et gesinn, a Schimmt soll hatt ofdecken; deen dee mir gesot huet: Wou ass den Här Äre Gott? Meng Ae gesinn et; Elo gëtt et wéi de Bulli vun de Stroosse getrëppelt. 7:11 Den Dag kënnt wann Är Mauere gebaut ginn; deen Dag ginn d'Limitte verlängert. 7:12 Deen Dag kommen se bei Iech aus Assyrien an de befestegte Stied, a vun de befestegte Stied zum Floss, a vu Mier zu Mier, a vu Bierg zu Bierg. 7:13 An d'Land soll wéinst senger Awunner, wéinst der Uebst vun hire Wierker, iewer ginn.

7:14 Fütert Äert Vollek mat Ärem Staf, de Fluch vun Ärer Ierfschaft, déi eleng an de Bierger wunnt, a fruchtbare Felder; sich no Gras zu Basan a Gilead, wéi fréier. 7:15 Ech weisen Iech Wonner wéi den Dag wou Dir aus Ägypten erauskomm ass. 7:16 D'Natiounen gesinn, a schumme sech fir all hir Kraaft; si wäerten hir Hänn op de Mond leeën, se daafen d'Oueren. 7:17 Si wäerten de Stëbs wéi eng Schlaang lecken; Wéi d'Schlaange vun der Äerd, zidderen se an hire Grenzen; si wäerten an Angscht virum Jehova eise Gott ginn, a si fäerten wéinst Iech. 7:18 Wat Gott wéi Dir, déi verzeien Béisen a vergiess d'Sënn vum Rescht vu senger Ierfschaft? Hien huet seng Roserei net fir ëmmer zréckgehalen, well hien a Barmhäerzegkeet erfreet. 7:19 Hien wäert erëm Barmhäerzegkeet iwwer eis hunn; Hien wäert eis Ongerechtegkeeten begruewen an all eis Sënnen an d'Déift vum Mier werfen. 7:20 Dir wäert d'Wourecht ze Jacob erfëllen, an zu Abraham Barmhäerzegkeet, déi Dir eise Pappen aus antike Zäiten geschwuer.

NAHUM

Kapitel 1

1: 1 Prophezeiung iwwer Nineveh. Buch vun der Visioun vum Nahum de Elcos. 1: 2 Jehova ass e jalous an hefnege Gott; De Jehova ass rächen a voller Roserei; hien hëlt Revanche op seng Géigner, a gëtt rosen op seng Feinden. 1: 3 Jehova ass lues a rosen a grouss a Kraaft, an hält déi Schëlleg net schëlleg. Den Jehova marschéiert am Stuerm an am Wirbelwind, an d'Wolleke sinn de Stëbs vu senge Féiss. 1: 4 Hien bedroht d'Mier, a mécht et dréchen, an enker all Flëss; De Basan gouf zerstéiert, an de Karmel, an d'Blumme vum Libanon gouf zerstéiert. 1: 5 D'Bierger rësele viru sech an d'Hiwwele schmëlzen; d'Äerd gëtt bewegt vu senger Präsenz, an der Welt, an allen, déi dran wunnen. 1: 6 Wien ka viru senger Roserei stoen? A wien bleift an der Hëtzt vu senger Roserei stoe bliwwen? Seng Roserei gëtt wéi e Feier gegoss, a Fielsen ginn vun him ofgebrach. 1: 7 Den Här ass gutt, eng Héichbuerg am Dag vun Ierger; an hie kennt déi, déi him vertrauen. 1: 8 Awer mat enger iwwerwältegender Iwwerschwemmung wäert hie seng Géigner konsuméieren , an d'Däischtert wäert seng Feinde verfollegen. 1: 9 Wat mengt Dir géint den Jehova? Hie wäert d'Vollendung maachen; Hie wäert sech net zweemol op seng Feinde rächen. 1:10 Och wa se wéi gewieft Däre sinn, an duerch hir Intoxikatioun gedrenkt sinn, gi se wéi e komplett dréche Kratzblat verbraucht . 1:11 Vun dir eraus koum deen, dee sech béis géint de Jehova virgestallt huet, e béise Beroder. 1:12 Sou seet den HÄR: Och wa si Ruhe hunn, an et ginn der vill, nach ginn se ofgeschnidden, an hie wäert vergaangen. Ech hunn dech genuch belästegt; Ech wäert Iech net méi belaaschten.

1:13 Fir elo wäert ech säi Joch vun lech briechen an Är Bänn briechen. 1:14 Awer den HÄR wäert dech commandéieren, datt et net emol eng Erënnerung un däin Numm gëtt; aus dem Haus vun Ärem Gott wäert ech Skulptur a Goss Statue zerstéieren; do wäert ech däi Graf setzen, well du bass béis.

1:15 Kuckt op de Bierger d'Féiss vun deem, deen eng gutt Noriicht bréngt, dee Fridde verkënnegt. Feiert, o Juda, Är Fester, erfëllt Är Gelübd; well déi Béis ni méi duerch dech passéieren; ganz verstuerwen.

NAHUM
Kapitel 2

2: 1 Den Zerstéierer ass géint dech komm; bewaacht d'Festung, passt op de Wee, gird Är Lendelen, stäerkt Är Kraaft staark. 2: 2 Well den Jehova wäert d'Herrlechkeet vum Jakob wéi d'Herrlechkeet vun Israel restauréieren; well Raiber hunn se geplëmmt, an hir Dreck verwinnt. 2: 3 D'Schëld vu senge staarke Männer soll rout sinn, d'Männer vu senger Arméi a Scharlachrot gekleet; de Won wéi d'Fakel; deen Dag wou se sech virbereet, zidderen d'Bicher. 2: 4 Kutschen wäerten an d'Plaze rennen, si rulle mat engem Kaméidi duerch d'Stroossen; hiert Ausgesinn wäert wéi brennend Fakelen sinn, si gi wéi e Blëtz. 2: 5 Hie wäert sech u seng mächteg Männer erënneren; si lafen op hirem Wee iwwer; si wäerten zu senger Mauer presséiert , an d'Defense wäert sech virbereeden. 2: 6 D'Paarte vun de Flëss ginn opgemaach, an de Palais gëtt zerstéiert. 2: 7 An d'Kinnigin wäert gefaange sinn; si schécken hatt erop, an hir Déngschtmeedchen droen hir jéimend wéi Dauwen, an hir Broscht schloen. 2: 8 Nineve vun al war wéi e Waasserbuedem; mä si lafe fort. Si soen: Stop, stop !; awer kee kuckt. 2: 9 Plënner Sëlwer, Plënner Gold; et ass keen Enn vu Räichtum an Iwwerflossegkeet vun allen Zorten vu begierbaren Effekter. 2:10 Si ass eidel, erschöpft an zerstéiert, an d' Häerz ass schwaach; Zidderen vun de Knéien, Péng an der entrails, verzährten Gesiichter. 2:11 Wéi ass et mat der Léiwengrenz, an der Fal vun de Wëllef vum Léiw, wou de Léiw an d'Léiwess, an d'Wëllefcher vum Léiw gesammelt waren, an et war keen deen se ewechschreckt? 2:12 De Léiw huet am Iwwerfloss fir seng Jonk gerappt, an huet fir seng Léiwinnen erstéckt, a seng Hiele mat Raub gefëllt, a seng Dänn mat Iwwerfall.

2:13 Hei sinn ech géint dech, seet den Här vun den Häre. Ech zünden a reduzéieren Är Waggonen fir ze fëmmen, an de Schwert wäert Är jonk Léiwen verschlécken; an ech wäert Äert Iwwerfall vun der Äerd ofschneiden, an d'Stëmm vun Äre Messenger wäert ni méi héieren.

NAHUM
Kapitel 3

3: 1 Wee dir, bluddeg Stad, all voller Ligen a Préiwen, ni aus dem Plënnere verwandelt! 3: 2 De Spléck vun der Peitsch, an d'Klappere vu Rieder, e Päerd mat Féiss, an e sprange Won; 3: 3 oprechte Päerd, an d'Hellegkeet vun engem Schwert, an d'Hellegkeet vun engem Speer; an eng Villzuel vun den Doudegen, an eng Villzuel vu Läichen; Onendlech Läichen, an an hire Läiche stierzen se, 3: 4 wéinst der Villzuel vu Frechheete vum Schlauch vu schéiner Gnod, Meeschter vun Zauber, déi d'Natioune mat hiren Unzucht verféieren, an d'Leit mat hiren Zauber. 3: 5 Hei sinn ech géint dech, seet den Här vun den Häre, an ech wäert Är Röcke op Ärem Gesiicht entdecken, an ech weisen den Natiounen Är Plakegkeet an d'Kinnekräicher Är Schimmt. 3: 6 An ech werfen Dreck op dech, an dech éiert a maachen dech als Dreck. 3: 7 All déi, déi dech gesinn, wäerten sech vun Iech ofwäichen a soen: Ninevé gëtt verwinnt; Wie fillt hatt leed? Wou fannen ech Iech Tréischter? 3: 8 Sidd Dir besser wéi Theben, déi vum Nil sëtzt, ëmgi vu Waasser, deem säi Festung d'Mier war, a Waasser fir eng Mauer? 3: 9 Äthiopien war seng Kraaft, och Ägypten, an dat ouni Limit; Fut a Libyen ware seng Helfer. 3:10 Awer si gouf a Gefaangeschaft gedroen; Hir Kleng goufen och op der Kräizung vun alle Stroosse futti gemaach, a si werfe vill fir hir Männercher, an all hir Grouss ware mat Fetters agespaart. 3:11 Dir wäert och gedronk ginn, an Dir wäert zougemaach ginn; och Dir sicht Refuge wéinst dem Feind. 3:12 All Är Festunge si wéi Feigenbam mat Flechten, wann se gerëselt ginn, falen se an de Mond vun deem, deen se iesse soll.

3:13 Kuckt, Är Leit si wéi Fraen an Ärer Mëtt; d'Tore vun Ärem Land gi fir Är Feinde breet opgemaach; Feier verbraucht Är Bolzen. 3:14 Gitt lech Waasser fir en Duuscht, stäerkt Är Stäerkten; gitt de Schlamm an, trëff op de Bulli, stäerkt den Uewen. 3:15 Do wäert d'Feier dech verbrauchen, de Schwert wäert dech erofschneiden, et verschléckt dech wéi Blatlais; multiplizéieren wéi Hummer, multiplizéieren wéi Hummer. 3:16 Dir hutt Är Mäert multiplizéiert, Dir sidd méi wéi d'Stären um Himmel; den Hummer huet festgehalen, a flitt. 3:17 Är Prënze si wéi Spréngercher, an Är Grouss wéi Wolleken aus Spréngercher, déi an engem Hecken op engem kalen Dag sëtzen; wann d'Sonn opgeet verloossen se, an d'Plaz wou se sinn ass onbekannt. 3 : 18 Deng Schäfer schlofen, O Kinnek vun Assyrien, hues däi Courage ausgerout; Är Leit sinn op de Bierger verspreet, an et gëtt keen deen se zesumme sammelt. 3:19 Et gëtt keng Medikamenter fir Är Zesummebroch; Är Wonn ass onheelbar; all déi, déi Är Ruhm héieren, klappen op lech an d'Hänn, fir wien ass Är Béisheet net dauernd passéiert?

HABACUC

Kapitel 1

1: 1 D'Prophezeiung huet de Prophéit Habakkuk gesinn. 1: 2 Wéi laang, o Här, kräischen ech, an Dir héiert net; an ech kräischen Iech wéinst Gewalt, an Dir spuert net? 1: 3 Firwat maacht Dir mir Ongerechtegkeet ze gesinn, a léisst mech lerger gesinn? Zerstéierung a Gewalt si viru mir, a Sträit a Sträit entstinn. 1: 4 Dofir ass d'Gesetz geschwächt, an d'Uerteel geet net no der Wourecht vir; Well déi Schlecht belagert de Gerechten, dofir ass Gerechtegkeet kromm.

1: 5 Kuckt ënnert d'Natiounen, a kuckt, a sidd erstaunt; well ech wäert eng Aarbecht an dengen Deeg maachen, déi och wann et Iech gesot gëtt, Dir net gleeft. 1: 6 Fir kuck, ech hiewen d'Kaldéer op , eng grausam a séier Natioun, déi an der Breet vun der Äerd geet fir d'Wunnenge vun aneren ze besëtzen. 1: 7 Et ass formidabel a schrecklech; vu sech selwer geet hir Gerechtegkeet an Dignitéit vir. 1: 8 Hir Päerd si méi hell wéi Leoparden, a méi hefteg wéi Nuetswëllef , an hir Reider wäerte sech multiplizéieren; seng Reider komme vu wäitem, a si fléie wéi Adler, déi rennen ze friessen. 1: 9 Alles wäert zu der Kaz kommen; Terror geet virun hatt, a si wäert Gefaangene wéi Sand sammelen. 1:10 Hien wäert mat de Kinneke spotten, an de Prënzen de Spott; Hie wäert iwwer all Festung laachen, an eng Ufer opbauen an iwwerhuelen. 1:11 Da wäert hie wéi en Hurrikan passéieren, an hie wäert beleidegen andeems hie seng Kraaft u säi Gott zouschreift.

1:12 Sidd Dir net vun Ufank un, Jehova mäi Gott, mäin Hellege? Mir wäerten net stierwen. O Här, Dir hutt et fir d'Uerteel gesat; an Dir, oh Rock, huet et gegrënnt fir ze bestrofen. 1:13 Dir sidd ganz propper vun den Ae fir béis ze gesinn, an Dir kënnt och net falsch gesinn; Firwat gesitt Dir d'Veruechtner, a bleift roueg wann de Schlechten dee gerechtsten oder hien zerstéiert, 1:14 a mécht Männer wéi Fësch am Mier, wéi Reptilien déi keen hunn fir se ze regéieren? 1:15 Hien zitt se all mat engem Haken, sammelt se mat sengem Netz a sammelt se an hir Netzer; fir déi hie wäert frou sinn a sech freeën. 1:16 Dofir wäert hien Affer fir säi Netz maachen, a Räucherstäbchen op seng Mesh maachen; fir mat hinnen huet hien seng Portioun fett gemaach, a seng Liewensmëttel agefett. 1:17 Gëtt doduerch säin Netz eidel, a weist keng Barmhäerzegkeet fir Natiounen dauernd z'ënnerschloen?

HABACUC
Kapitel 2

2: 1 Ech wäert op menger Wuecht sinn, an op d'Kraaft wäert ech mäi Fouss etabléieren, an ech wäert kucken ze gesinn, wat zu mir gesot gëtt a wat ech äntweren zu menger Klo. 2: 2 An den HÄR huet mech geäntwert a gesot: Schreift d'Visioun, a maach et op Dëscher kloer, fir datt hie leeft, deen et liest. 2: 3 Och wann d'Visioun nach eng Zäit laang bleift, awer se séier bis zum Enn, a wäert net léien; Och wann et dauert, waart op et, well ouni Zweiwel wäert et kommen, et wäert net daueren. 2: 4 Kuckt, wien seng Séil net oprecht ass, mécht Stolz; awer déi Gerecht liewen duerch hire Glawen. 2: 5 An och deen, deen dem Wäin geschenkt gëtt, ass en verréideren, stolze Mann, deen net bleift; Hien huet seng Séil wéi de Sheol vergréissert, an hien ass wéi den Doud, dee wäert net traureg sinn; éischter huet hien all d'Natiounen zesumme gesammelt, an all d'Leit zesumme gesammelt.

2: 6 Sollen net all dës e Spréchwuert iwwer hie maachen, a Sarkasmus géint hien? Si soen: Wee him, deen multiplizéiert huet, wat net senges war! Bis wéini sollt hie Kleeder nom Kleed u sech selwer sammelen? 2: 7 Wäerten Är Scholden net op eemol opstoen, an déi, déi dech erwächen zidderen, a wäerts de hinne geplëmmt ginn? 2: 8 Well Dir vill Natiounen verwinnt hutt, wäerten all aner Vëlker lech verwinnt, wéinst dem Blutt vu Männer, a wéinst den Iwwerfäll vum Land, de Stied a vun allen, déi se bewunnt. 2: 9 Wee him, deen ongerechte Gewënn fir säin Haus begeeschtert, säin Nascht opzeriichten, aus der Kraaft vum Béisen ze flüchten!

2:10 Dir hutt schändlech Rotschléi fir Äert Haus geholl, Dir hutt vill Leit verwüstelt an Dir hutt géint Äert Liewen gesënnegt. 2:11 Fir de Steen wäert kräischen aus der Mauer, an der Plank vum Holz wäert et Äntwert. 2:12 Wee him, deen eng Stad mat Blutt baut, an deen eng Stad mat Ongerechtegkeet gegrënnt huet ! 2:13 Ass dat net vum Herrgott? D'Vëlker wäerten dofir fir d'Feier schaffen, an d'Natiounen wäerten sech ëmsoss verschleieren. 2:14 Fir d'Äerd gëtt mat dem Wësse vun der Herrlechkeet vum Här gefëllt ginn, wéi d'Waasser d'Mier bedeckt. 2:15 Wee deen deen sengem Noper drénkt! Wee dech, dee bréngt him Är Gal, an drénkt hie fir seng Plakegkeet ze kucken! 2:16 Dir sidd méi mat Éier gefëllt wéi mat Éier; drénkt lech och, an Dir wäert entdeckt ginn; de Becher vun der rietser Hand vum Herrgott kënnt bei dech, a brécht vu Schimmt op deng Herrlechkeet. 2:17 Fir d'Rapture vum Libanon wäert op lech falen, an d'Zerstéierung vun de Béischte wäert lech briechen, wéinst dem Blutt vu Männer, an dem Vol vum Land, aus de Stied a vun allen, déi an hinnen gelieft hunn. 2:18 Wat gutt ass d'Skulptur déi deen gemaach huet? Déi Goss Statue déi Ligen léiert, sou datt de Produzent säi Wierk vertraue kann andeems hie roueg Biller mécht? 2:19 Wee deen dem Staf seet: Erwächt! an zum rouege Steen: Stéi op! Kann hien enseignéieren? Kuckt , et ass mat Gold a Sëlwer bedeckt, an et ass kee Geescht dran. 2:20 Awer den Här ass a sengem hellege Tempel; loosst d'ganz Äerd virun him roueg sinn.

HABACUC
Kapitel 3

3: 1 Gebied vum Prophéit Habakkuk, iwwer Sigionot. 3: 2 O Här, ech hunn Äert Wuert héieren, an ech hat Angscht. O Jehova, beliewt Äert Wierk matzen an der Zäit, Mëtt der Zäit maacht et bekannt; A Roserei erënnert Barmhäerzegkeet. 3: 3 Gott wäert aus Teman kommen , an den Hellege vum Mount Paran. Selah Seng Herrlechkeet huet den Himmel bedeckt, An d'Äerd war mat sengem Luef gefëllt. 3: 4 An d'Hellegkeet war wéi Liicht; Helle Strahlen koumen aus senger Hand, An do war seng Kraaft verstoppt. 3: 5 D' Pescht ass viru sengem Gesiicht gaang , a brennend Kuelen sinn op seng Féiss erausgaang. 3: 6 Hien ass opgestan an huet d'Äerd gemooss; Hien huet gekuckt, an huet d'Leit geziddert; Déi al Bierger goufen zerdréckt, Déi antike Hiwwele goufe bescheiden. Seng Weeër sinn éiweg. 3: 7 Ech hunn d' Zelter vum Cusan a Nout gesinn; D'Zelter vum Land Midian zidderen. 3: 8 Waart Dir rosen, Jehova, géint d'Flëss? Géint d'Flëss waart Dir rosen? War Är Roserei géint d'Mier Wann Dir op Äre Päerd gefuer sidd, An op Är Waggons vun der Victoire? 3: 9 Äre Béi ass komplett opgedeckt; D'Eed zu de Stämme ware sécher Wuert. Selah Dir deelt d'Land mat Flëss. 3:10 D'Bierger hunn dech gesinn an hunn Angscht gemaach; D'Waasserflut ass laanschtgaangen; Den Ofgrond huet seng Stëmm ginn, Op Héicht huet en d'Hänn opgehuewen . 3:11 D'Sonn an de Mound stoungen op hirer Plaz; Am Liicht vun Äre Pfeile si si gaang, An an der Hellegkeet vun Ärem glänzende Speer. 3:12 Dir hutt d'Land mat Roserei getrëppelt, Dir hutt d'Natiounen a Roserei gedrescht.

3:13 Dir sidd erausgaang fir Är Leit ze hëllefen, Är Sallef ze hëllefen . Dir hutt de Kapp vum Haus vun de Béisen duerchgestach, d'Fundament op de Fiels entdeckt. Selah 3: 14 Dir hutt d'Käpp vu senge Krieger mat hiren eegene Pfeiler duerchbrach, déi wéi e Stuerm gestierzt hunn, fir mech ze streuen, Deejéinegen huet sech gefreet, déi Aarm am Geheimen ze friessen. 3:15 Dir sidd mat Äre Päerd am Mier gaang, op der Mass vun de grousse Waasser. 3:16 Ech hunn héieren, a meng Daarm hu geréckelt; Bei der Stëmm hu meng Lëpse geziddert; Rot koum a meng Schanken, a bannent mir hunn ech geziddert ; Och wann ech nach am Dag vum Angscht sinn, Wann deen, deen et mat sengen Truppen iwwerfält, an d'Stad eropgeet. 3:17 Och wann de Figebam net floréiert, an an de Rebe gëtt et Uebst, Och wann d'Produktioun vum Olivebam feelt, An d'Felder 2 ginn net Ënnerhalt , An d'Schof ginn aus der Fal geholl, An et gi keng Kéi an de Gäng; 3:18 Awer ech wäert mech iwwer den Här freeën an iwwer de Gott vu menger Erléisung freeën. 3:19 Den HÄR ass meng Stäerkt, déi meng Féiss wéi Réi mécht, A mécht mech op meng uewen Fouss. Un de Chef vun de Sänger, op meng Sträichinstrumenter.

SOPHONIEN

Kapitel 1

1: 1 D'Wuert vum Här dat zu Zephaniah, dem Jong vum Kusch, dem Jong vu Gedalja, dem Jong vum Amariah, dem Jong vum Hiskia, an den Deeg vum Josiah, dem Jong vum Ammon, dem Kinnek vu Juda. 1: 2 Ech wäert all d'Saache ganz vun der Äerd zerstéieren, seet de Jehova. 1: 3 Ech wäert Mënsch a Béischt zerstéieren; Ech wäert d'Villercher vum Himmel an d'Fësch vum Mier zerstéieren, an ech schloen déi Schlecht of; an ech wäert Männer vun der Äerd ewech wëschen , seet den Här. 1: 4 Ech wäert meng Hand op Juda an op all d'Awunner vu Jerusalem ausstrecken an vun dëser Plaz d'Iwwerreschter vum Baal zerstéieren, an den Numm vun den idolater Ministeren mat hire Paschtéier; 1: 5 an déi op den Daach béien sech virum Himmel, an déi, déi sech verfléien vum Jehova a vereedegt vu Milcom; 1: 6 an déi, déi sech vum HERRE follegen, an déi, déi den HÄR net gesicht hunn, an hien net consultéieren. 1: 7 Bleift roueg a Präsenz vum Här Gott , well den Dag vum Här ass no; well den Jehova huet en Affer virbereet an huet seng Gäscht arrangéiert. 1: 8 An den Dag vum Affer vum Här wäert ech d'Prënzen an d'Jonge vum Kinnek bestrofen, an all déi, déi friem Kleeder un hunn . 1: 9 Och op deem Dag wäert ech all bestrofen, déi op d'Paart sprangen, déi d'Haiser vun hire Meeschtere mat Iwwerfall a Bedruch fëllen. 1:10 An et gëtt an deem Dag, seet den HÄR, e Gejäiz vun der Fëschepaart, an e Gejäiz vun der zweeter Paart, an eng grouss Zerstéierung vun den Hiwwelen. 1:11 Wéi, Dir Awunner vu Mactes, well all d'Händler sinn zerstéiert; zerstéiert sinn all déi, déi Sue bruecht hunn.

1:12 Et wäert zu där Zäit passéieren datt ech Jerusalem mat enger Täscheluucht duerchsichen, an ech wäert Männer bestrofen , déi nach als gesetzleche Wäin raschten, déi an hiren Häerzer soen: Den Här wäert weder gutt nach Béis maachen. 1:13 Dofir wäert hire Besëtz geplëmmt ginn, an hir Haiser futti gemaach ginn; Si bauen Haiser, awer si wäerten se net bewunnen, a si wäerte Wéngerte planzen, awer si drénke kee Wäin. 1:14 De groussen Dag vum Här ass no, no a ganz no; d'Stëmm vum Dag vum Här ass batter; de kräftege Mann wäert do kräischen. 1:15 En Dag vun der Roserei deen Dag, en Dag vun der Nout an der Nout, engem Dag vum Opschwong an der Wüst, engem Dag vun der Däischtert an der Däischtert, engem Dag vu Wolleken an Däischteren, 1:16 engem Dag vun Trompett a Kaméidi iwwer de Stied befestegt, an op den héijen Tierm. 1:17 An ech maachen d'Mënschen lerger, a si gi wéi blann Männer, well si hu géint de Jehova gesënnegt; an hiert Blutt gëtt wéi Stëbs gegoss, an hiert Fleesch wéi Dreck. 1:18 Weder hir Sëlwer nach hir Gold kënne se am Dag vum Jehovas Roserei liwweren, well d'ganz Äerd wäert mam Feier vu sengem Äifer verbraucht ginn; fir et wäert sëcher séier Erausfuerderung vun all den Awunner vun der Äerd maachen.

SOPHONIEN
Kapitel 2

2: 1 Versammelt Iech a meditéiert, O ongenéiert Natioun, 2: 2 Ier d'Dekret a Kraaft trëtt, an den Dag vergeet wéi de Schäff; Virun der Roserei vum Här seng Roserei kënnt op Iech, ier den Dag vum Här senger Roserei op Iech kënnt. 2: 3 Sicht den Här, all déi bescheide vun der Äerd, déi no sengem Uerteel gefollegt hunn; sichen Gerechtegkeet, sichen Meichness; vläicht gitt Dir am Dag vu Jehovas senger Roserei gehalen. 2: 4 Fir Gaza gëtt verlooss, an Ashkelon eng Wüst; Ashdod gëtt am hellem Dag geplëmmt, an den Ekron gëtt ausgerout. 2: 5 Wee deenen, déi un der Küst vum Mier wunnen, de Leit vun de Cereteianer! D'Wuert vum Här ass géint dech, O Kanaan, Land vun de Philistinen, an ech wäert dech zerstéieren, bis et keen Awunner ass. 2: 6 An d'Küst vum Mier wäert Weide fir Schäfer sinn, a Gäng fir Schof. 2: 7 Et ass déi Plaz fir de Rescht vum Haus vu Juda; do wäerte se weeden; an den Haiser vun Ashkelon wäerten se nuets schlofen; well den HÄR, hire Gott, wäert si besichen, an hie wäert hir Gefaangeschaft opstoen. 2: 8 Ech hunn d'Beleidegunge vum Moab héieren, an d'Beleidegunge vun de Kanner vun Ammon, wouduerch si mäi Vollek veraarmt hunn an sech iwwer hiren Territoire vergréissert hunn. 2: 9 Dofir liewen ech, seet den HÄR vun den Häre, de Gott vun Israel, datt de Moab soll wéi Sodom sinn, an d'Ammoniten wéi Gomorra; e Feld vu Brennnesselen, an eng Salzminn, an éiweg Wüst; de Rescht vu mengem Vollek wäert se plënneren, an de Rescht vu mengem Vollek wäert si ierwen. 2:10 Dëst wäert zu hinnen kommen wéinst hirem Stolz, well se sech géint d'Leit vum Herrgott vum Herrgott geschummt a vergréissert hunn.

2:11 Den HÄR wäert schrecklech géint si sinn, well hien all d'Gëtter vun der Äerd zerstéiert, an all d'Länner vun den Natiounen wäerten sech vu senge Plazen un him béien. 2:12 Dir och aus Äthiopien wäert mat mengem Schwert ëmbruecht ginn. 2:13 An hie wäert seng Hand iwwer den Norden ausstrecken an Assyrien zerstéieren, an den Nineve zu enger Wüst maachen an dréchen wéi eng Wüst. 2:14 Flocken vun Ranner wäert eng fantastesch doranner maachen, all d'Déieren vum Terrain; de Pelikan och an den Igel schléift op senge Lintelen; seng Stëmm wäert an de Fënstere sangen; et gëtt Wüst bei den Diere, well hiert Zederholz gëtt opgedeckt. 2:15 Dëst ass déi freedeg Stad, déi zouversiichtlech war, déi, déi a sengem Häerz gesot huet: Ech, an net méi. Wéi gouf et verflunn, eng Hiel aus Béischte gemaach! Jiddereen dee laanscht hatt geet scloft a schéckt hir Hand.

SOPHONIEN
Kapitel 3

3: 1 Wee der rebellescher a verschmotzter an oppressiver Stad! 3: 2 Hien huet net op d'Stëmm gelauschtert, an och keng Korrektur kritt; hien huet net op de Jehova vertraut, hien ass net zu sengem Gott komm. 3: 3 Hir Prënzen an hirer Mëtt si brüllend Léiwen; seng Riichter, Nuetswëllef déi de Moie kee Raum hannerloossen. 3: 4 Hir Prophete si liicht, Männer, déi sech virwäiten; seng Priister hunn d'Hellegtum verschmotzt, si hunn d'Gesetz gefälscht. 3: 5 Jehova an hirer Mëtt ass gerecht, hie mécht keng Ongerechtegkeet; moies bréngt hie säin Uerteel, hie wäert ni falen; Awer déi Schlecht kennen keng Schimmt. 3: 6 Ech hunn Natiounen zerstéiert; hir Zëmmer si verwüst; Ech hu seng Stroosse verlooss gemaach, bis kee méi war; hir Stied sinn zerstéiert bis kee Mënsch méi ass, bis et keen Awunner ass. 3: 7 Ech hu gesot: Hie wäert mech sécher fäerten ; hatt kritt Korrektur, an hiert Heem gëtt net zerstéiert no alles wat ech hatt bestrooft hunn. Awer si hu séier all hir Dote korrupt ze maachen. 3: 8 Dofir waart op mech, seet den Här, bis den Dag wou ech opstinn fir dech ze riichten; well meng Entschlossenheet ass d'Natiounen ze sammelen, d'Kinnekräicher ze sammelen, meng Roserei op si auszeschëdden, all d'Fräiheet vu menger Roserei; vum Feier vu mengem Äifer wäert déi ganz Äerd verbraucht ginn. 3: 9 Zu där Zäit wäert ech d'Leit d'Reinheet vu Lëpsen erëmginn, fir datt all den Numm vum Jehova ruffen , fir datt se hien duerch gemeinsam Zoustëmmung déngen. 3:10 Aus der Regioun iwwer de Flëss vun Äthiopien plädéiere se bei mir; d'Duechter vu menger verspreeten wäert meng Offer bréngen.

3:11 An deem Dag wäert Dir lech net schummen fir all Är Wierker mat deenen Dir géint mech rebelléiert hutt; well dann ewechhuelen ech déi, déi sech an Ärem Stolz freeën, an Dir wäert ni méi houfreg sinn op mengem hellege Bierg. 3:12 An ech loossen an der Mëtt e bescheidegt an aarmt Vollek, dat op den Numm vu Jehova vertrauen. 3:13 Den Iwwerreschter vun Israel wäert net Ongerechtegkeet maachen oder léien, an och keng falsch Zong an de Mond fonnt ginn; well si fidderen a schlofen, an et wäert kee si fäerten. 3:14 Sang, Duechter vum Zion; rifft fir Freed, O Israel; freet lech a freet lech mat ganzem Häerz, Duechter vu Jerusalem. 3:15 Jehova huet Är Uerteeler ofgewisen, Hien huet Är Feinde erausgedriwwen; Jehova ass Kinnek vun Israel an der Mëtt vun lech; Dir wäert ni méi Béis gesinn. 3:16 Deemools gëtt zu Jerusalem gesot: Fäert net; Zion, loosst Är Hänn net schwaach wuessen . 3:17 Jehova ass an Ärer Mëtt, mächteg, hie wäert retten; Hie wäert sech iwwer lech mat Freed freeën, Hie wäert mat Léift stoen, Hie wäert sech iwwer lech mat Lidder freeën. 3:18 Ech sammelen déi schaarf wéinst der laanger Zäit; Si waren Äert, fir deen hir Reproche eng Belaaschtung war. 3:19 Kuckt, zu där Zäit zwéngen ech all Är Ënnerdrécker; an ech wäert dee retten dee lamet, an ech sammelen de Wee. an ech wäert lech e Luef an en Numm op der ganzer Äerd maachen. 3:20 Zu där Zäit wäert ech dech bréngen, zu där Zäit sammelen ech dech; well ech dech fir Herrlechkeet a Luef bei all de Vëlker vun der Äerd maachen, wann ech Är Gefaangeschaft virun Ären Aen ophiewen, seet den Här.

HAGGAI

Kapitel 1

1: 1 Am zweete Joer vum Kinnek Darius, am sechste Mount, um éischten Dag vum Mount, koum d'Wuert vum Jehova duerch de Prophet Haggai zu Zerubbabel, dem Jong vum Salatiel, Gouverneur vu Juda, an dem Joshua, dem Jong vum Jehoshadak, dem Hohepriister. soen, 1: 2 Sou huet den HÄR vun den Häre geschwat a gesot: Dëst Vollek seet: D'Zäit ass nach net komm, d'Zäit fir d'Haus vum HÄR erëm opgebaut ze ginn. 1: 3 Dunn ass d'Wuert vum Jehova duerch de Prophéit Haggai komm a seet: 1: 4 Ass et Zäit fir Iech, an Iech an Äre Kofferenhaiser ze wunnen , an dëst Haus ass verlooss? 1: 5 Well sou seet den Här vun den Heieren: Iwwerlee gutt iwwer Är Weeër. 1: 6 Dir séi vill, a reest wéineg; Dir iesst a sidd net zefridden; Dir drénkt, an Dir sidd net zefridden; Dir verkleed Iech, a gitt net waarm; a wien deen Dagloun schafft kritt säi Loun op daf Oueren. 1: 7 Sou seet den Herrgott vun den Häre: Iwwerlee Är Weeër. 1: 8 Gitt erop op de Bierg, a bréngt Holz, a baut d'Haus erëm op; an ech wäert mäi Wëllen dran setzen, an ech gi verherrlecht, seet den Här. 1: 9 Dir sicht no vill, an Dir fannt wéineg; an Dir späert doheem zou, an ech verdeelen et an engem Otem. Firwat? seet den Här vun den Häre. Well mäi Haus verlooss ass, a jidderee vun Iech leeft a säin eegent Haus. 1:10 Dofir huet de Reen vum Himmel iwwer dech opgehalen, an d'Äerd huet seng Friichte gestoppt. 1:11 An ech hunn d'Dréchent op dësem Land geruff an op d'Bierger, op de Weess, op de Wäin, op d'Ueleg, op alles wat d'Äerd produzéiert, op d'Mënschen an op d'Béischten, an op all mënschlech Aarbecht. eis.

1:12 An de Serubbabel, de Jong vum Salatiel, an de Joshua, de Jong vum Josadak, den Hohepriister, an all de Rescht vum Vollek hunn d'Stëmm vum Här sengem Gott héieren, an de Wierder vum Prophéit Haggai, sou wéi den Här säi Gott him geschéckt hat; an d'Leit hu virum Här gefaart. 1:13 Da Haggai, vum Här geschéckt, geschwat um Kommando vum Här zu de Leit, gesot, "Ech si mat Iech, seet den Här. 1:14 An den Här huet de Geescht vum Serubbabel, dem Jong vu Salatiel, dem Gouverneur vu Juda, an dem Geescht vum Joshua, dem Jong vu Josadadak, dem héchste Schwäin an dem Geescht vun all de Rescht vum Vollek opgeruff. a si koumen an hunn am Haus vum Herrgott, hirem Gott geschafft, 1:15 op de véieranzwanzegsten Dag vum sechste Mount, am zweete Joer vum Kinnek Darius.

HAGGAI
Kapitel 2

2: 1 Am siwente Mount, op den eenanzwanzegsten Dag vum Mount, koum d'Wuert vum Jehova duerch de Prophéit Haggai, a sot: 2: 2 Schwätzt elo mam Zerubbabel, dem Jong vum Salatiel, dem Herrscher vu Juda, an dem Joshua, dem Jong vum Josadad, dem héchsten de Paschtouer an de Rescht vum Vollek, a soten: 2: 3 Wien ass bei Iech bliwwen, deen dëst Haus a senger fréierer Herrlechkeet gesinn huet, a wéi gesitt Dir dat elo? Ass et net als näischt an Ären Aen? 2: 4 Fir elo, Zerubbabel, sidd staark, seet den Här; Sief och staark, Joshua Jong vum Josadadak, Hohepriister; an huelt Courage, all d'Leit vun der Äerd, seet den Här, a schafft; well ech si bei Iech, seet den Här vun den Häre n. 2: 5 Geméiss dem Bund, deen ech mat Iech gemaach hunn, wéi Dir aus Ägypten koum, sou wäert mäi Geescht an Ärer Mëtt sinn, keng Angscht. 2: 6 Well sou seet den Här vun den Häre n: A kuerzer Zäit wackelen ech den Himmel an d'Äerd, d'Mier an d'Dréchent; 2: 7 an ech wackelen all Natiounen, an de Wonsch vun allen Natiounen wäert kommen; an ech wäert dëst Haus mat Herrlechkeet fëllen, seet den Här vun den Häre n. 2: 8 D'Sëlwer ass mäin, an d'Gold ass mäin, seet den HÄR vun den Häre n. 2: 9 Déi lescht Herrlechkeet vun dësem Haus wäert méi grouss sinn wéi déi éischt , seet den Här vun den Zäre n; an ech wäert Fridde ginn op dëser Plaz, seet den Här vun den Zäre n.

2:10 Am véieranzwanzegsten Dag vum néngten Mount, am zweete Joer vum Darius, ass d'Wuert vum Här duerch de Prophéit Ha geo komm, seet: 2:11 Sou seet den Här vun den Häre n: Frot elo d'Priister iwwer Gesetz, seet.

2:12 Wann iergendeen geheelt Fleesch um Rock vu senger Kleedung unhuet, a mam Fluch dovu Brout, oder Iessen, oder Wäin, oder Ueleg, oder iergend eppes aneres beréiert , gëtt et geheelt? An d'Pateren äntweren a soten: Nee. 2:13 An den Haggai sot: Wann eng Persoun onrein wéinst engem dote Kierper eppes vun dësen ugeet, wäert et onrein sinn? An de Priister hunn geäntwert a gesot: Si soll onrein sinn. 2:14 An den Haggai huet geäntwert a gesot: Sou ass dëst Vollek an dës Leit viru mir, seet den Här; an och all d'Aarbecht vu sengen Hänn; an alles wat se hei ubidden ass onrein. 2:15 Elo meditéiert elo an Ären Häerzer vun dësem Dag un, ier se Steen op Steen am Tempel vu Jehova leeën. 2:16 Ier dës Saache passéiert sinn, koumen se op de Koup vun zwanzeg Ephas, an et waren der zéng; si koumen an d'Wäinpress fir fofzeg Krug ze zéien, an et waren der zwanzeg. 2:17 Ech hunn dech mam Ostwand geschloen, mat Schold a mat Hagel an all Wierk vun Ären Hänn; awer Dir sidd net u mech konvertéiert ginn, seet den Här. 2:18 Betruecht elo an Ären Häerzer, kuckt dësen Dag vir, vum zwanzeg-véierten Dag vum néngte Mount, vum Dag wou d'Fundament vum Jehovas Tempel geluecht gouf. Also meditéiert op Ärem Häerz. 2:19 Ass d'Saat nach net an der Scheier? Weder de Riefstack, an de Figebam, de Granatapel, an den Traumege Bam l Olive huet nach ëmmer bléie gelooss; awer vun dësem Dag un wäert ech dech préschen.

2:20 D'Wuert vum Här koum déi zweete Kéier zu Haggai, op den zwanzeg-véierten Dag vum selwechte Mount, a sot:

2:21 Schwätzt mam Zerubbabel, Gouverneur vu Juda, a sot : Ech wäert den Himmel an d'Äerd rëselen; 2:22 an ech wäert den Troun vun de Kinnekräicher ofstierzen an d'Kraaft vun de Kinnekräicher vun den Natiounen zerstéieren; Ech wäert d'Kutschen an déi déi an hinne fueren ëmgoen, an d'Päerd an hir Coureure kommen erof, jidderee mam Schwert vu sengem Brudder. 2:23 An deem Dag, seet den Här vun den Häre, ech huelen dech, O Zerubbabel Jong vu Salatiel, mäi Knecht, seet den HÄR, an ech maachen dech fir en Ziedelréng; well ech dech ausgewielt hunn, seet den Här vun den Heiren.

ZACARÍAS

Kapitel 1

1: 1 Am aachte Mount vum zweete Joer vum Darius koum d'Wuert vum Här zum Prophet Zechariah, dem Jong vu Berechiah, dem Jong vum Iddo, a sot: 1: 2 Den Här war ganz rosen op Är Pappen. 1: 3 Say un hinnen, Sou sot den Här muss e jércitos: Zeréck bei mech, sot den Här vu Lëntgen, an ech wäert zréck iech, sot den Här vu Lëntgen. 1: 4 Sidd net wéi Är Pappen, zu deenen déi éischt Prophéiten geruff hunn a soten: Sou seet den Här vun den Hären: Zeréck bei Iech vun Äre béise Weeër an Äre Béisen! a si hunn net opgepasst, an och net op mech gelauschtert, seet den Jehova. 1: 5 Är Elteren, wou sinn se? an d'Prophéiten, sollen se fir ëmmer liewen? 1: 6 Awer hunn meng Wierder a meng Uerdnungen, déi ech menge Dénger de Prophete gebueden hunn, Är Elteren iwwerholl? Dofir si se zréckgaang a soten: Wéi den Här vun den Hären eis gemengt huet eis no eise Weeër a no eise Wierker ze behandelen, sou huet hien eis gemaach.

1: 7 Op der zwanzegsten- véierten Dag vun der eelefte Mount, dat ass de Mount vun Shebat, am zweete Joer vun Darius, d'Wuert vum Här koum zu de Prophéit Zechariah de Jong vum Berechiah, de Jong vun Iddo, gesot, 1: 8 Ech hunn an der Nuecht gesinn , a kuck, e Mann reit op engem Sauerpäerd, dat war ënner de Myrtelen, déi an der Déift waren; an hannert him ware Kastanien, brong a wäiss Päerd. 1: 9 Dunn hunn ech gesot: Wat sinn dës, mäin Här? An den Engel, dee mat mir geschwat huet, sot zu mir: Ech wäert Iech léieren, wat dës sinn.

1:10 An de Mann datt estab zu éiert bass de myrtle Beem geäntwert a gesot, Dës sinn den HÄR der Äerd zu Kundus geschéckt huet. 1:11 A si hunn zu deem Engel vum Här geschwat, deen ënner de Myrtles war, a soten: Mir hunn d'Äerd duerchgestrachen, a kuck, d'ganz Äerd ass roueg a roueg . 1:12 Den Engel vum Här huet geäntwert a gesot: O Här vun den Häre, wéi laang wäert Dir Jerusalem a seng Stied vu Juda, mat deenen Dir siwwenzeg Joer rose sidd, net schued? 1:13 An der LORD gesot gudd Wierder, Pal oppen getréischt, bis den Engel, dee mat mir geschwat. 1:14 An den Engel, dee mat mir geschwat huet, sot zu mir: Schreift a seet: Sou seet den Här vun den Häre: Ech war jalous mat groussem Äifer op Jerusalem a Zion. 1:15 An ech si ganz rosen géint d'Natiounen, déi a Rou sinn ; po rque wann ech e bëssen onzefridden war, hu si gehollef dat Béist weiderzebréngen . 1:16 Dofir seet den Här esou: Ech sinn zréck op Jerusalem mat Barmhäerzegkeet; Mäi Haus wäert dra gebaut ginn, seet den Här vun den Häre, an d'Strécklinn gëtt iwwer Jerusalem gespannt . 1 : 17 Kräift nach ëmmer a seet: Sou seet den HÄR vun den Häre: Meng Stied sollen nach iwwerflësseg si mat der Onmass vu Gutt, an den HÄR wäert den Zion nach tréischten, a wäert nach Jerusalem wielen.

1:18 Dann hiewen ech meng Aen op a ginn, an hei si véier Hénger. 1:19 An ech sot zum Engel dee mat mir geschwat huet: Wat sinn dës? An hien huet mir geäntwert: Dëst sinn d'Hénger, déi Juda, Israel a Jerusalem verstreet hunn. 1:20 Dunn huet den Jehova mir véier Schräiner gewisen.

1:21 An ech hu gesot: Wat sinn dëst ze maachen? An hien huet mir geäntwert a gesot: Dat sinn d'Hénger, déi de Juda gestreet hunn, sou datt kee säi Kapp ophieft; awer dës sinn komm fir dech zidderen ze loossen, d'Hénger vun den Natiounen, déi den Horn iwwer d'Land vu Juda opgehuewen hunn, erof ze schloen , fir et ze sprëtzen.

ZACARÍAS
Kapitel 2

2: 1 Dunn hunn ech meng Aen opgehuewen a gesinn, a kuck, e Mann hat eng Moosslinn an der Hand. 2: 2 An ech hunn zu him gesot: Wou gees du hin? An hien huet mir geäntwert: Fir Jerusalem ze moossen, fir ze kucken, wéi breet et ass a wéi laang et ass. 2: 3 A kuck, den Engel, dee mat mir geschwat huet, koum eraus, an en aneren Engel huet hie begéint, 2: 4 a sot zu him: Lafen, schwätzt mat dësem jonke Mann a sot: Jerusalem wäert ouni Mauere bewunnt sinn, wéinst der Villes vu Männer a Ranner an der Mëtt dovun. 2: 5 Ech wäert zu hatt sinn, seet den Här, eng Mauer vum Feier ronderëm, an ech wäert an hirer Mëtt fir Herrlechkeet sinn. 2: 6 Hey, hey, flücht aus dem Land vum Norden, seet den Här, well ech hunn dech op déi véier Wand vum Himmel gestreet, seet den Här. 2: 7 O Zion, du, déi mat der Duechter vu Babylon wunnt, entkomm. 2: 8 Well sou seet den Här vun den Häre: No Herrlechkeet schéckt hie mech un d'Natiounen, déi dech verwinnt hunn; well deen, deen lech beréiert, beréiert den Apel vu sengem A. 2: 9 Fir, kuck, ech wäert meng Hand op si hiewen, a si wäerte fir hir Dénger e Raiber ginn, an Dir wësst datt den HÄR vun den Häre mech geschéckt huet. 2:10 Sang a sidd frou, Duechter vum Zion; well kuck, ech kommen a wäert an der Mëtt vun lech wunnen, seet den Här. 2:11 A vill Natiounen wäerte mam Jehova an deem Dag vereenegt sinn a wäert mäi Vollek sinn, an ech wäert an der Mëtt vun lech wunnen; an da wësst Dir datt den Här vun den Häre mech bei lech geschéckt huet.

2:12 An den HÄR wäert dem Juda seng Ierfschaft am hellege Land besëtzen a wielt och Jerusalem. 2:13 Sief roueg, all Fleesch virum Här; well hie vu sengem hellege Wunnhaus opgestan ass.

ZACARÍAS
Kapitel 3

3: 1 Hien huet mir den Hohepriister Joshua gewisen, dee virum Engel vum HÄR stoung, an de Satan war u senger rietser Hand fir hien ze beschëllegen. 3: 2 An den Här sot zum Satan: Den Här bestrof dech, o Satan; Den Här, deen Jerusalem gewielt huet, bestrof dech. Ass dëst net eng Mark vum Feier gerappt? 3: 3 An de Joshua war a béis Kleeder gekleet, a stoung virum Engel. 3: 4 An den Engel huet geschwat, an huet Uerder ginn, déi virun him stoungen, a gesot: Huelt déi béis Kleeder vun him aus. An hie sot zu him: Kuckt datt ech Är Sënn ewechgeholl hunn , an ech hunn Iech Galakleeder unzedoen. 3: 5 Dunn huet hie gesot: Setzt e proppere Mitre op säi Kapp. A si hunn e proppere Mitre op de Kapp gesat, a seng Kleeder un. An den Engel vu Jehova stoung. 3: 6 An den Engel vum HÄR huet de Joshua ugefrot a gesot: 3: 7 Sou seet den HÄR vun den Häre: Wann Dir a menger Weeër gitt, a wann Dir meng Uerdnung hält, da wäert Dir och mäi Haus regéieren, da wäert Dir och meng Geriichter halen, an ënner hinnen. datt se hei sinn Ech ginn Iech Plaz. 3: 8 Lauschtert elo, Joshua Hohepriister, Dir an Är Frënn, déi virun Iech sëtzen, well si si symbolesch Männer. Kuckt, ech bréngen mäi Knecht d'Branche. 3: 9 Fir, kuck, de Steen deen ech virum Joshua gesat hunn; op dësem eenzege Stee ginn et siwen Aen; kuck, ech wäert seng Skulptur gravéiren , seet den Här vun den Häre, an ech wäert d'Sënn vun der Äerd an engem Dag ewechhuelen. 3:10 An deem Dag, seet den Här vun den Häre, jidderee vun Iech soll säi Begleeder invitéieren, ënner säi Rebe an ënner sengem Figebam.

ZACARÍAS
Kapitel 4

4: 1 Den Engel, dee mat mir geschwat huet, ass zréckgaang an huet mech erwächt, wéi e Mann dee vu sengem Schlof erwächt gëtt. 4: 2 An hie sot zu mir: Wat gesitt Dir? An ech hunn geäntwert: Ech hu gekuckt, a kuck e Lampestand aus ganzem Gold, mat engem Tank uewen, a senge siwe Luuchten uewen op der Luucht , a siwe Réier fir d'Lampen, déi drop sinn; 4: 3 An nieft him zwee Olivebeem, een op der rietser Säit vum Lagerhaus, an deen aneren op senger lénkser Säit. 4: 4 Ech si weider gaang an hunn zu deem Engel gesot, dee mat mir geschwat huet: Wat ass dat, mäin Här? 4: 5 An den Engel , dee mat mir geschwat huet, huet geäntwert a sot zu mir: Wësst Dir net wat dat ass? An ech hu gesot: Nee, mäin Här. 4: 6 Dunn huet hien geäntwert a mat mir geschwat a gesot: Dëst ass d'Wuert vum Här zu Zerubbabel a seet: "Net duerch Arméi, nach duerch Kraaft, mä duerch mäi Geescht, seet den Här vun den Häre." 4: 7 Wien sidd Dir, o grousse Bierg? Virum Zerubbabel wäert Dir op de Plain reduzéiert ginn; hie wäert den éischte Stee mat Prost ewechhuelen: Gnod, Gnod fir hatt. 4: 8 D'Wuert vum HÄR koum zu mir a sot: 4: 9 D'Hänn vum Serubbabel leeën d'Fundament vun dësem Haus, a seng Hänn wäerten et fäerdeg maachen; an Dir wësst datt den Här vun den Häre mech bei Iech geschéckt huet. 4:10 Fir déi, déi den Dag vu klenge Saache veruechten, wäerte sech freeën, a si wäerten d'Plumb an der Hand vum Zerubbabel gesinn. Dës siwen sinn d'Ae vum Jehova, déi duerch d'ganz Äerd lafen. 4:11 Ech hu méi geschwat, an ech hunn zu him gesot: Wat bedeiten dës zwee Olivebeem riets vu Lampestand a lénks?

4:12 Ech hunn nach eng Kéier geschwat, a sot zu him: Wat bedeiten déi zwou Olivenzweige mat zwee gëllene Réier Ueleger wéi Gold aus sech selwer? 4:13 An hie geäntwert mech gesot: Wësst Dir net wat dat ass? An ech hu gesot: Mäi Här, nee. 4:14 An hie sot: Dëst sinn déi zwee gesaleft déi virum Här vun der ganzer Äerd stinn.

ZACARÍAS
Kapitel 5

5: 1 Ech hunn nach eng Kéier meng Aen opgehuewen a gesinn, an ech gesinn eng Schrëftrulle déi flitt. 5: 2 An hie sot zu mir: Wat gesitt Dir? An ech hunn geäntwert: Ech gesinn eng Schrëftrulle déi flitt, zwanzeg Al laang an zéng Al breet. 5: 3 Dunn huet hien zu mir gesot: Dëst ass de Fluch deen op d'ganz Äerd erausgeet; well jiddwereen dee sech haart (wéi hien op enger Säit vun der Schrëftrulle ass) gëtt zerstéiert; a jiddereen dee falsch schwiert (wéi op der anerer Säit vun der Schrëftrulle) gëtt zerstéiert. 5: 4 Ech hunn hatt erausbruecht, seet den HÄR vun de Gäscht, a si wäert an d'Haus vum Déif kommen, an an d'Haus vun deem, deen a mengem Numm falsch geschwuer huet ; an et wäert an der Mëtt vu sengem Haus bleiwen a wäert et verbrauchen, mat sengem Holz a senge Steng.

5: 5 An den Engel, dee mat mir geschwat huet, ass erausgaang an huet zu mir gesot: Elo hëlt Är Aen op a kuckt wat dëst erauskënnt. 5: 6 An ech hu gesot: Wat ass et ? An hie sot: Dëst ass eng Ephah déi erauskënnt. Hien huet och gesot: Dëst ass hir Ongerechtegkeet op der ganzer Äerd. 5: 7 A kuck, si hunn den Deckel vu Bläi opgehuewen, an eng Fra souz an der Mëtt vun deem Dëppen. 5: 8 An hie sot: Dëst ass Béisen; an hien huet et an d'Ephah geluecht, an d'Blei Mass an de Mond vun der Ephah gesat. 5: 9 Dunn hunn ech meng Ae gehuewen, a gesinn, a kuck, zwou Frae sinn erausgaang, an hunn de Wand op hir Flilleke bruecht, a si hate Flilleke wéi Storchen, an si hunn d'Ephah tëscht der Äerd an den Himmel opgehuewen.

5:10 Ech hunn dem Engel gesot, dee mat mir geschwat huet : Wou huelt Dir d'Ephah? 5:11 An hie sot zu mir, datt en Haus fir hien am Land Shinar ka gebaut ginn; a wann et fäerdeg ass, setzen se et op seng Basis.

ZACARÍAS
Kapitel 6

6: 1 Erëm hunn ech meng Aen opgehuewen a gesinn, a kuck, véier Ween sinn tëscht zwee Bierger erauskomm; an déi Bierger ware vu Bronze. 6: 2 Am éischte Won ware Päerdssauer, am zweete Won schwaarz, 6: 3 an e l b cer Kutsch wäiss Päerd, an de véierte Won grauscht a Bucht. 6: 4 Ech hunn dunn geäntwert an hunn dem Engel gesot, dee mat mir geschwat huet: Mäi Här, wat ass dat? 6: 5 An den Engel huet geäntwert a sot zu mir: Dëst sinn déi véier Wand vum Himmel, déi erauskommen nodeems se sech virum Här vun der ganzer Äerd presentéiert hunn. 6: 6 De Won mat de schwaarze Päerd ass an d'Land vum Norden erausgaang, an déi Wäiss sinn hannendrun erausgaang, an d'lwweros sinn an d'Land vum Süden erausgaang. 6: 7 An d'Kastanzen sinn erausgaang a ware frou, d'Land z'erreechen. An hie sot: Gitt, gitt op d'Äerd. A si sinn duerch d'Land getourt. 6: 8 Dunn huet hie mech geruff an huet zu mir geschwat a gesot: "Kuckt, déi, déi an d'Land vum Norden erausgaange sinn, hunn mäi Geescht am Land vum Norde gemaach.

6: 9 D'Wuert vum Här koum zu mir a sot: 6:10 Huelt den Heldai, den Tobiah an de Jedaiah aus der Gefaangeschaft, déi aus Babylon zréckgaang sinn; an du gees deen Dag a gitt an d'Haus vum Josiah, dem Jong vum Zephaniah. 6:11 Du solls PUE s, pl Bindungen a Gold huelen, a Kroune maachen a se op de Kapp vum Hohepriister Joshua Jong vum Jezadak setzen.

6:12 An du solls zu him schwätzen a soen: Sou seet den HÄR vun den Häre, seet: Kuckt dee Mann, deem säin Numm d'Branche ass, dee vu senge Wuerzelen entstoe wäert an den Tempel vum HÄR baut. 6:13 Hien soll den Tempel vu Jehova bauen, an hie soll Herrlechkeet droen, a sëtzt a regéiert op sengem Troun, an et gëtt e Paschtouer u senger Säit; an e Friddensrot wäert tëscht hinnen sinn. 6:14 D'Kroune wäerten Helem, Tobias, Jedaiah an Hen Jong vum Zephaniah als Erënnerungsdéngscht am Tempel vu Jehova déngen. 6:15 An déi, déi wäit ewech sinn, kommen an hëllefen den Tempel vum Här ze bauen, an Dir wësst datt den Här vun den Häre mech bei lech geschéckt huet. An dëst wäert geschéien wann Dir op d'Stëmm vum Här Äre Gott héieren.

ZACARÍAS
Kapitel 7

7: 1 Et ass geschitt, datt am véierte Joer vum Kinnek Darius d'Wuert vum Här zu Zacharias koum, um véierten Dag vum 9. Mount, dat ass Quisleu, 7: 2 wéi d'Leit vu Bethel de Sarezer mat Regem-Melech geschéckt hunn. a seng Männer, fir de Gonschte vum HÄR ze bieden, 7: 3 a fir mat de Paschtéier ze schwätzen, déi am Haus vum HÄR vun den Häre waren, an zu de Propheten, a gesot: Solle mir am fënnefte Mount kräischen? Wäerte mir eis enthalen wéi mir et e puer Joer gemaach hunn? 7: 4 Also ass d'Wuert vum HÄR vun de Gäscht zu mir komm a sot: 7: 5 Schwätzt mat all d'Leit vum Land, an zu de Paschtéier, a sot: Wann Dir am fënneften a siwente Mount dës siwwenzeg Joer gefaasst hutt a gewannt hutt Hutt Dir fir mech gefaasst? 7: 6 A wann Dir iesst an drénkt, iesst Dir net an drénkt fir lech selwer ? 7: 7 Sinn dat net d'Wierder déi den Jehova duerch déi fréi Prophete verkënnegt huet, wéi Jerusalem bewunnt a roueg war, a seng Stied ronderëm et an den Negev a Sephela och bewunnt waren?

7: 8 An d'Wuert vum Här koum zu Zechariah, a sot: 7: 9 Sou huet den Här vun den Häre geschwat a gesot: Riichter no der Wourecht, a weist Barmhäerzegkeet a Barmhäerzegkeet, jiddfereen zu sengem Brudder; 7:10 Ënnerdréckt net d'Witfra, d'faarlos, déi Friem oder déi Aarm; loosst kee vu sengem Häerz schlecht u säi Brudder denken. 7:11 Awer si hunn net nogelauschtert, awer amplaz de Réck gedréint an d'Ouer bedeckt, sou datt se net héieren hunn.

7:12 a si hunn hir Häerzer wéi en Diamant gesat, sou datt se d'Gesetz net héieren an d'Wierder déi den Här vun den Häre vu sengem Geescht duerch déi éischt Prophete geschéckt huet; Dofir koum eng grouss Roserei vum HÄR vun den Hosten. 7:13 An et ass geschitt, datt just wéi hien ausgeruff huet, a si net nogelauschtert hunn, hunn se och geruff, an ech hunn net nogelauschtert, seet den Här vun den Häre. 7:14 awer ech hunn se mat engem Wirbelwind iwwer all d'Natiounen gestreet, déi se net woussten, an d'Äerd war no hinnen verwüst, ouni wien war oder dee blouf; well si hunn dat wënschenswäert Land an eng Wüst gemaach.

ZACARÍAS
Kapitel 8

8: 1 D'Wuert vum HÄR vun den Häre koum zu mir a sot: 8: 2 Sou seet den HÄR vun den Häre: Ech war jalous op Zion mat grousser Jalousie, a mat grousser Roserei war ech jalous op hatt. 8: 3 Sou seet den Här: Ech hunn den Zion restauréiert a wäert an der Mëtt vu Jerusalem wunnen; a Jerusalem wäert d' Stad vun der Wourecht genannt ginn, an de Bierg vum Herrgott, de Bierg vun der Hellegkeet. 8: 4 Sou seet den HÄR vun de Gäscht: Eeler an al Frae wäerten nach an de Stroosse vu Jerusalem wunnen, jiddfereen mat engem Staf an der Hand an der ganzer Rei Deeg. 8 : 5 An d'Stroosse vun der Stad wäerte voller Jongen a Meedercher sinn, déi an hinne spillen. 8: 6 Sou seet den Här vun den Häre: Wann dëst an den Ae vum Rescht vun dësem Vollek an deenen Deeg wonnerschéin wäert ausgesinn, wäert et och wonnerschéin an mengen Ae sinn? seet den Här vun den Häre. 8: 7 Sou seet den Här vun den Häre: Kuckt, ech retten mäi Vollek aus dem Land vum Osten, an aus dem Land wou d'Sonn ënnergeet; 8: 8 an ech wäert se bréngen, a si wäerten an der Mëtt vu Jerusalem wunnen; a si wäerte mäi Vollek sinn, an ech wäert hire Gott an der Wourecht an der Gerechtegkeet sinn. 8: 9 Sou seet den Här vun den Häre: Loosst Är Hänn staark sinn, Dir, déi dës Wierder aus dem Mond vun de Prophete héieren dës Deeg, vum Dag wou d'Fundament fir d'Haus vum Herrgott vun den Häre gebaut gouf den Tempel. 8:10 Fir ier dës Deeg gouf et kee Loun vu Mënsch oder Loun vu Béischt, an et war kee Fridde fir déi, déi erausgaang sinn oder déi, déi erakomm sinn, wéinst dem Feind; an ech hunn all Männer jidderee géint säi Begleeder hannerlooss.

8:11 Awer elo wäert ech net mam Rescht vun dësem Vollek wéi an de fréieren Deeg, seet den Här vun den Häre. 8:12 Fir et gëtt Fridde Somen; de Riefstéck wäert seng Friichte ginn, an d'Äerd wäert hir Produktioun ginn, an den Himmel wäert säin Tau ginn; An ech wäert de Rescht vun dëser Stad all dëst besëtzen. 8:13 An et wäert geschéien datt sou wéi Dir e Fluch tëscht den Natioune waart, O Haus vu Juda an Haus vun Israel, sou datt ech dech retten an Dir wäert e Segen ginn. Fäert net, maacht Är Hänn. 8:14 Well esou seet den Här vun den Häre: Wéi ech geduecht hunn, Dir Schued ze maachen, wann Är Pappen mech zu Roserei provozéiert hunn, seet den Herrgott vun den Herrscher, an ech hu mech net ëmgekéiert, 8:15 also am Géigendeel, ech hu gemengt Jerusalem gutt ze maachen an Haus vu Juda an dësen Deeg; fäert net. 8:16 Dëst sinn d'Saachen déi Dir maache musst: Schwätzt d'Wourecht, jidderee vun lech mat sengem Noper; jugéiert no der Wourecht a wat fir Fridde bei Ären Dieren ass. 8:17 A kee vun lech denkt béis an Ärem Häerz géint Ären Noper, an och kee falschen Eed. well all dat si Saachen, déi ech haassen, seet den Jehova. 8:18 D'Wuert vum Herrgott vun den Häre koum zu mir a sot: 8:19 Sou seet den Här vun den Häre: D'Faascht vum véierte Mount, d'Faascht vum Fënneften, d'Faascht vum Siwenten, an d'Faascht vum Zéngten, soll ëmgewandelt ginn fir d'Haus vu Juda a Freed a Freed, an a festleche Feierdeeg. Also Léift Wourecht a Fridden. 8:20 Sou seet den Här vun den Häre: Et kommen nach Leit, an Awunner vu ville Stied;

8:21 An d'Awunner vun enger Stad kommen zu enger anerer, a si soten: Mir wäerten d'Gnod vum Här bieden an den Här vun den Häre sichen. Ech ginn och. 8:22 A vill Vëlker a mächteg Natiounen komme fir den Här vun den Zénger zu Jerusalem ze sichen an d'Gnod vum Här ze bieden. 8:23 Sou seet den HÄR vun den Häre: An deenen Deeg wäert et geschéien, datt zéng Männer vun den Natioune vun all Sprooch e Judd beim Kleed huelen, a soen: Mir wäerte mat lech goen, well mir hunn héieren, datt Gott mat lech ass.

ZACARÍAS
Kapitel 9

9: 1 D'Prophezeiung vum Wuert vu Jehova ass géint d'Land Hadrac an iwwer Damaskus; well d'Ae vu Männer, a vun all de Stämme vun Israel, mussen op den Jehova kucken. 9: 2 Och Hamat wäert am Territoire vun dësem abegraff sinn; Pneuen a Sidon, och wa se ganz schlau sinn. 9: 3 Gutt datt de Pneuen selwer eng Festung gebaut huet, a sëlwer wéi Stëbs opgestapelt huet, a Gold wéi de Bulli vun de Stroossen, 9: 4 kuck, den Här wäert hatt aarm maachen, an hir Kraaft am Mier schloen, a si wäert mat Feier verbraucht ginn. 9: 5 Ashkelon soll gesinn a fäerten; Gaza och, an et wäert vill schueden; Den Ekron och, well seng Hoffnung verwiesselt gëtt; an de Kinnek vu Gaza wäert stierwen, an Ashkelon wäert net bewunnt sinn. 9: 6 En Auslänner wäert zu Ashdod wunnen, an ech wäert dem Stolz vun de Philistine en Enn maachen. 9: 7 Ech wäert d'Blutt aus hirem Mond ewechhuelen , an hir Abominatiounen tëscht hiren Zänn, an et gëtt och e Rescht fir eise Gott, a si wäerte wéi Kapitänen zu Juda sinn, an den Ekron wäert wéi de Jebusit sinn. 9: 8 Da wäert ech ronderëm mäi Haus als Wuecht campéieren, sou datt kee wäert kommen oder goen , an den Ënnerdrécker net méi iwwer si geet; Well elo wäert ech mat mengen Ae kucken.

9: 9 Freet lech immens, Duechter vum Zion; rufft fir Freed, Duechter vu Jerusalem; kuck, Äre Kinnek kënnt bei dech, gerecht a Retter, bescheiden, a reit op engem Joerjong, op e Colt, de Jong vun engem Aarsch.

9:10 A vun Ephraim zerstéieren ech d'Kutschen an d'Päerd vu Jerusalem, an d'Béi vum Krich si gebrach; an hie schwätzt Fridde mat den Natiounen, a seng Herrschaft wäert vu Mier zu Mier sinn, a vum Floss bis un d'Enn vun der Äerd. 9:11 An Dir wäert och duerch d'Blutt vun Ärem Bond gerett ginn; Ech hunn Är Gefaangener aus dem Zistern geholl, wou kee Waasser ass. 9:12 Zréck an d'Festung, Dir Prisonéier vun der Hoffnung; Haut annoncéieren ech och datt ech Iech duebel sou vill restauréiere wäert. 9:13 Well ech hunn de Juda fir mech wéi e Bogen gebéit an den Ephraim zu sengem Pfeil gemaach, an ech wäert Är Kanner erwächen, o Zion, géint Är Kanner, O Griicheland, a maachen Iech wéi e staarkt Schwert. 9:14 A Jehova gëtt op hinne gesinn, a säi Pfeil wäert wéi e Blëtz erausgoen; an den Här Gott wäert an der Trompett blosen a geet tëscht de Wirbelwind vum Süden. 9:15 De Jehova vun den Arméien wäert se schützen, a si giess an zerstéieren d'Steine vum Schlaang, a wäerten drénken an e Kaméidi maachen wéi aus Wäin; a si gi gefëllt wéi eng Schossel, oder wéi Hénger vum Altor. 9:16 An den HÄR, hire Gott, wäert se an deem Dag retten wéi de Schof vu sengem Vollek; well si wäerte wéi Diademsteng an hirem Land erhuewe ginn. 9:17 Fir wéi grouss ass seng Guttheet, a wéi grouss ass seng Schéinheet! Wäiss wäert déi jonk Männer jubelen, a Wäiner d'Meedercher.

ZACARÍAS
Kapitel 10

10: 1 Frot de Jehova fir Reen an der leschter Saison. Den Här wäert de Blëtz blénken a gëtt jidderengem vun lech reichend Reen a gréngt Gras am Feld. 10: 2 Fir d'Teraphim hunn ëmsoss Orakele ginn, an Diviner hunn Lüge gesinn, si hunn ëmsoss Dreem geschwat, an hir Trouscht ass ëmsoss; fir déi d'Leit wéi Schof wanderen, a leiden, well se kee Schäfer hunn. 10: 3 Meng Roserei entsteet géint d'Hierden, an ech wäert d'Leader bestrofen; Awer den Här vun den Häre wäert säi Schof, d'Haus vu Juda besichen, a se zu sengem Éierepäerd am Krich maachen. 10: 4 Vun him wäert den Ecksteen kommen, vun him de Peg, vun him de Krichsbéi, vun him och all dréckt. 10: 5 A si wäerte wéi mächteg Männer sinn, déi de Feind am Bulli vun de Stroossen am Kampf trëppelen; a si wäerte kämpfen, well de Jehova wäert mat hinnen sinn; an déi, déi op Päerd fueren, gi schued. 10: 6 Well ech wäert d'Haus vu Juda stäerken an d'Haus vum Joseph bewaachen an se zréckbréngen; wéinst hinnen wäert ech Barmhäerzegkeet hunn, a si wäerte wéi wann ech se net ofgeleent hätt; well ech sinn den Här Äre Gott, an ech wäert dech héieren. 10: 7 An den Ephraim soll esou staark sinn, a säin Häerz wäert sech wéi mat Wäin freeën; Är Kanner wäerten och gesinn, a si frou; däin Häerz wäert sech iwwer Jehova freeën. 10: 8 Ech ruffe se mat engem Siss, an ech sammele se, well ech se regéiert hunn; a si ginn esou vill multiplizéiert wéi virdrun. 10: 9 Gutt datt ech se ënner de Vëlker verdeelen, och a wäitem Land erënnere se mech; a si wäerte mat hire Kanner liewen, a si kommen zréck.

10:10 Fir ech wäert se aus dem Land vun Egypten bréngen, a sammelen se aus Syrien; an ech wäert se an d'Land vu Gilead a Libanon bréngen, an et wäert net genuch fir si sinn. 10:11 An Ierger wäert duerch d'Mier Passe, an Ugrëff duerch d'Wellen am Mier, an all d'Déiften vum Floss dréchen an; an de Stolz vun Assyrien gëtt gestierzt, an den Zepter vun Ägypten gëtt verluer . 10:12 An ech wäert se am Här stäerken, a si wäerten a sengem Numm goen, seet den Här.

ZACARÍAS
Kapitel 11

11: 1 O Libanon, maach deng Paarten op, a feier deng Zeder. 11: 2 Howl, O Zypress, well den Zeder gefall ass, fir déi wonnerschéi Beem gi gefall. Howl, Eechen vum Basan, fir den décke Bësch gëtt ofgeschnidden. 11: 3 D'Stëmm vum Gejäiz vu Schäfer, well hir Herrlechkeet gëtt verworf; brüllend Brüllung vu Léiwwëllef, well d'Herrlechkeet vum Jordan zerstéiert gëtt.

11: 4 Sou seet den Här mäi Gott: Fidder d'Schluechtschof, 11: 5 wat hir Keefer ëmbréngen, a si ginn net schëlleg gehalen; an deen deen se verkeeft seet: Geseent den Här, well ech si räich ginn; och hir Hierden hunn et net schued. 11: 6 Dofir wäert ech den Awunner vun der Äerd net méi schued, seet den HÄR; well kuck, ech liwweren d'Männer, jiddereen an d'Hand vu sengem Begleeder an an d'Hand vu sengem Kinnek; a si wäerten d'Land futti maachen, an ech wäert se net aus hiren Hänn befreien. 11: 7 Also hunn ech d'Schof vum Schluechte gefiddert, dat heescht, déi Aarm vun der Trapp. An ech hu fir mech zwee Gauner geholl: Ech hunn déi eng Grace genannt, an déi aner Bondage; an d'Schof weeden . 11: 8 An ech hunn dräi Schäfer an engem Mount zerstéiert; well meng Séil gouf ongedëlleg mat hinnen, an hir Séil huet mech och gehaasst. 11: 9 An ech hu gesot: Ech fidderen Iech net; deen dee stierft, loosst et stierwen; an dee verluer ass, dee verléiert; an déi, déi bleiwen, loosst jidderee d'Fleesch vun hirem Begleeder iessen. 11:10 Dunn hunn ech meng Mataarbechter Grace geholl an et gebrach, fir mäi Bund ze briechen, wat ech mat alle Vëlker gemaach hunn.

11:11 An et gouf deen Dag réckgängeg gemaach, an sou woussten déi Aarm vun der Trapp, déi op mech gekuckt hunn, datt et d'Wuert vum Här war. 11:12 An ech sot zu hinnen: Wann et lech passt, gitt mir mäi Loun; a wann net, loosst et. A si hunn fir meng Loun drësseg Stéck Sëlwer gewien. 11:13 An den Här sot zu mir: Gitt et an de Schatz; Schéine Präis mat deem se mech geschätzt hunn! An ech hunn déi drësseg Stéck Sëlwer geholl , an hunn se an d'Schatzhaus vum Här geheit. 11:14 Dunn hunn ech dat anert Personal gebrach, d'Bindungen, fir d'Bridder tëscht Juda an Israel ze briechen. 11:15 An den Här sot zu mir: Huelt nach d'Handwierksgeschir vun engem dommen Hiert; 11:16 Fir kuck, ech maachen en Hiert op der Äerd op, deen de Verluerene net besiche wäert, an och net dee Klenge sichen, an och dee gebrochene net heelen, an och net déi midd op de Réck droen, awer d'Fleesch vun der décker Fra iesst an hir Hiewelen. 11:17 Wee den onnëtzlechen Hiert, deen d'Ranner opginn! Loosst de Schwert säin Aarm schloen , a säi riets Aen; Säin Aarm wäert komplett trocken sinn, a säi riets A wäert ganz verdonkelt ginn.

ZACARÍAS
Kapitel 12

12: 1 Prophezeiung vum Wuert vum Här iwwer Israel. De Jehova, deen den Himmel ausdehnt an d'Äerd gegrënnt huet an de Geescht vu Mënsch bannent him formt, huet gesot: 12: 2 Kuckt, ech maachen Jerusalem zu enger Taass déi all déi ronderëm Leit géint Juda rësele wäert, an der Belagerung géint Jerusalem. 12: 3 An deen Dag wäert ech Jerusalem zu engem schwéiere Stee fir all d'Leit maachen; all déi et droen, ginn a Stécker gerappt, och wann all d'Natiounen vun der Äerd dogéint gesammelt ginn. 12: 4 Op deem Dag, seet den HÄR, Ech wäert all Päerd mat Panik schloen, an de Reider mat Wahnsinn; awer ech wäert meng Aen op d'Haus vu Juda opmaachen an all Päerd vun de Vëlker mat Blannschlag schloen. 12: 5 An d'Captains vu Juda sollten an hiren Häerzer soen: D'Awunner vu Jerusalem hu Kraaft am Här vun den Hären, hire Gott. 12: 6 An deem Dag wäert ech d'Captains vu Juda maachen als Feierbrenner tëscht Holz, a wéi eng brennend Fackel tëscht Schëffer; a si verbrauchen op der rietser a lénkser Säit all d'Leit ronderëm; a Jerusalem wäert erëm op senger Plaz bewunnt sinn, zu Jerusalem. 12: 7 An den HÄR wäert d'Zelter vu Juda als éischt liwweren, fir datt d'Herrlechkeet vum Haus vum David a vum Awunner vu Jerusalem iwwer Juda vergréissert gëtt. 12: 8 An deem Dag wäert de Jehova d'Awunner vu Jeru Salén verdeedegen ; wien ënner hinne schwaach ass, wäert deemools wéi den David sinn; an d'Haus vum David als Gott, wéi den Engel vum Här virun hinnen. 12: 9 An an deem Dag wäert ech sichen all Natiounen ze zerstéieren déi géint Jerusalem kommen.

12:10 An ech wäert iwwer d'Haus vum David a fir d'Awunner vu Jerusalem ausgoen, de Geescht vu Gnod a Gebied; a si kucke mech, wiem se duerchgestach hunn, a si wénke wéi ee fir en eenzege Jong weint, an trauert ëm hien als Trauer fir deen Éischtgebuerene. 12:11 Op deem Dag gëtt et e grousst Gejäiz zu Jerusalem, wéi d'Gewan vum Hadadrimon am Dall vum Megiddo. 12:12 An d'Land soll traueren, all Rass ausser; d'Nokomme vum Haus vum David eleng, an hir Fraen alleng; d'Nokommen vum Haus vum Nathan eleng, an hir Fraen alleng; 12:13 d'Nokomme vum Haus vum Levi eleng, an hir Fraen alleng; d'Nokomme vu Shimei eleng, an hir Frae selwer; 12:14 all aner Zeilen, jidd fir sech selwer, an hir Frae fir sech selwer.

ZACARÍAS
Kapitel 13

13: 1 Zu där Zäit gëtt et eng Quell fir d'Haus vum David a fir d'Awunner vu Jerusalem, fir d'Reinigung vu Sënn an Onreinheet. 13: 2 An hei den Dag, seet de Jehova vun den Arméien, ech wäert d'Nimm vun de Biller vun der Äerd ewechhuelen, a si wäerten ni méi erënnert ginn; an ech wäert och d'Prophéiten an den onreine Geescht vun der Äerd ofschneiden. 13: 3 An et wäert geschéien datt wann e Mann nach prophezeit, säi Papp a seng Mamm, déi hie gebuer hunn, him ginn: Du solls net liewen, well s du eng Ligen am Numm vu Jehova geschwat hues; a säi Papp a seng Mamm, déi hie gebuer hunn, stiechen hien duerch, wann hie prophezeit. 13: 4 An et wäert zu där Zäit kommen, datt all d'Prophéiten sech fir hir Visioun schummen wann se profezeechen; och wäert se ni de flauschegen Mantel unzéien fir ze léien. 13: 5 An hie wäert soen, ech sinn net e Prophéit; Ech sinn e Bauer aus dem Land, well ech sinn zënter menger Jugend um Feld. 13: 6 A si wäerten hien froen: Wéi eng Wonne sinn dës op den Hänn? An hie wäert äntweren: Ech war mat hinne blesséiert bei menge Frënn.

13: 7 Stitt op, O Schwert, géint den Hiert, a géint mäi Matmënschen, seet den Här vun den Häre. Schléit de Schofshiert, an d'Schof si verstreet; an ech wäert meng Hand géint déi Kleng dréinen. 13: 8 An et wäert op der ganzer Äerd geschéien, seet den HÄR, datt zwee Drëttel doranner ofgeschnidden a verluer ginn; awer deen drëtten bleift dran.

13: 9 An ech wäert den drëtten Deel an d'Feier leeën, a schmëlze se wéi d'Sëlwer geschmëlzt gëtt, a wäert se testen wéi d'Gold getest gëtt. Hie rifft mäi Numm un, an ech héieren hien a soen: Meng Leit; an hie wäert soen: Jehova ass mäi Gott.

ZACARÍAS
Kapitel 14

14: 1 Kuckt, den Dag vum Här kënnt, an Ärt Bann gëtt an Ärer Mëtt opgedeelt. 14: 2 Well ech sammelen all Natiounen fir géint Jerusalem ze kämpfen; an d'Stad gëtt ageholl, an d'Haiser gi geplëmmt, an d'Frae gi vergewaltegt ; an d'Halschent vun der Stad wäert a Gefaangenschaft goen, awer de Rescht vun de Leit gëtt net vun der Stad ofgeschnidden. 14: 3 Duerno wäert den Jehova erausgoen a mat dësen Natiounen kämpfen, wéi hien am Dag vum Kampf gekämpft huet. 14: 4 A seng Féiss sollen deen Dag um Olivenbierg etabléiert sinn, dee viru Jerusalem am Osten ass; an den Olivebierg wäert sech an der Mëtt, am Osten an am Westen trennen, e ganz groussen Dall maachen; an d'Halschent vum Bierg wäert no Norden dréien, an déi aner Halschent an de Süden. 14: 5 An Dir flitt an den Dall vun de Bierger, well den Dall vun de Bierger bis Azal erreeche wäert; Dir wäert flüchten wéi Dir geflücht ass wéinst dem Äerdbiewen an den Deeg vum Uzziah Kinnek vu Juda; an den Här mäi Gott wäert kommen, an all déi Helleg mat him. 14: 6 An et wäert geschéien datt deen Dag weder kloer nach däischter Liicht gëtt. 14: 7 Et soll een Dag sinn, deen dem Här bekannt ass, dee weder Dag nach Nuecht soll sinn; awer et wäert geschéien datt wann den Owend fällt et Liicht gëtt. 14: 8 Et wäert och op deem Dag passéieren datt lieweg Waasser aus Jerusalem fléissen , d'Halschent dovunner Richtung Ostmier, an déi aner Halschent Richtung Westmier, am Summer an am Wanter. 14: 9 An den Här wäert Kinnek iwwer d'ganz Äerd sinn. Deen Dag wäert de Jehova een sinn, a säin Numm een.

14:10 D'ganzt Land wäert wéi e Plang vu Geba bis Rimmon südlech vu Jerusalem ginn; an et wäert ervirhiewen, a bewunnt op senger Plaz vum Benjamin Gate op d'Plaz vum Éischte Paart, bis zum Eckepaart, a vum Tower vun Hananeel bis zum Dréck vum Kinnek. 14:11 A si wäerten an deem wunnen , an et gëtt kee Fluch méi, awer Jerusalem wäert sécher bewunnt sinn. 14:12 An dëst wäert d'Pescht sinn, mat där den HÄR all d'Leit schloe wäert, déi géint Jerusalem gekämpft hunn: hiert Fleesch wäert verrotten, wa se op de Féiss stinn, an hir Ae verschwannen an hire Sockets, an hir Zong wäert an hirem Mond. 14:13 An et wäert an deem Dag geschéien datt et grouss Panik gëtt tëscht hinnen déi vum Jehova geschéckt ginn; a jiddereen hält seng Begleeder Hand an hëlt seng Hand géint seng Begleeder Hand . 14:14 A Juda wäert och zu Jerusalem kämpfen. An de Räichtum vun all den Ëmgéigend Natiounen wäert gesammelt ginn: Gold a Sëlwer, a Kleeder, a grousser Heefegkeet. 14:15 Also ass och d'Pescht vu Päerd, Maulwurst, Kamellen, Ieselen an all déi Déieren, déi an dëse Lageren sinn. 14:16 An all d'Iwwerliewenden vun den Natiounen, déi géint Jerusalem komm sinn, wäerte vu Joer zu Joer eropgoen fir de Kinnek, den Herrgott vum Herrgott ze veréieren, an d'Fest vun den Tabernakelen ze feieren. 14:17 An et wäert geschéien, datt déi vun de Familljen vun der Äerd, déi net op Jerusalem eropgoe fir de Kinnek, den Jehova vun den Arméien, ze veréieren, kee Reen wäert op si kommen.

14:18 A wann d'Famill vun Ägypten net eropgeet an net kënnt, da gëtt et kee Reen op hinnen ; d'Pescht wäert kommen mat deem den Jehova d'Natiounen schloe wäert, déi net eropgoe fir d'Fest vun den Tabernakelen ze feieren. 14:19 Dëst wäert d'Strof fir d'Sënn vun Egypten sinn, an d'Sënn vun allen Natiounen, déi net eropgoe fir d'Fest vun den Tabernakelen ze feieren . 14:20 Op deem Dag gëtt et op d'Klacke vun de Päerd gravéiert: HËLLEGUNG VUM JEHOVAH; an d'Dëppen aus dem Haus vum Här si wéi d'Schalen um Altor. 14:21 An all Dëppen zu Jerusalem a Juda soll dem Här vun den Häre geweit ginn; an all déi, déi opferen, kommen an huele vun hinnen, a kachen an hinnen; an et gëtt keen Händler méi an deem Dag am Haus vum Herrgott.

MALACHI

Kapitel 1

1: 1 D'Prophezeiung vum Wuert vum Här géint Israel, duerch Malachi. 1: 2 Ech hunn dech gär, seet den Här; an Dir sot: Wéi hutt Dir eis gär? War den Esau Jacob säi Brudder net? seet den Jehova. An ech hunn de Jacob gär, 1: 3 an ech hunn den Esau gehaasst, a seng Bierger zu enger Wüst gemaach an seng Ierfschaft un de Schakalen aus der Wüst verlooss . 1: 4 Wann den Edom seet: Mir sinn aarm ginn, awer mir wäerte dat wat ruinéiert gouf nei opbauen; sou seet den Här vun den Häre n: Si bauen, an ech zerstéieren; a si wäerten en Territoire vu Béisheet genannt ginn, an e Vollek géint deen den Här fir ëmmer indignéiert ass . 1: 5 An Är Ae gesinn et, an Dir wäert soen: Loosst den HÄR grouss iwwer d'Grenze vun Israel sinn.

1: 6 De Jong éiert säi Papp, an den Dénger säi Meeschter. Wann ech dann de Papp sinn, wou ass meng Éier? A wann ech Här sinn, wou ass meng Angscht? seet den Här vun den Häre n zu Iech, o Priester, déi mäi Numm veruechten. An Dir sot: Wéi hu mir Äre n Numm veruecht? 1: 7 An deem Dir onrein Brout op mengem Altor ubitt. An Dir sot: Wéi hu mir dech geéiert? Doduerch datt Dir seet datt den Dësch vum Jehova veruechtend ass. 1: 8 A wann Dir dat blannt Déier fir Affer bitt, ass et net schlecht? Och wann Dir Lämmchen oder Kranke bitt, ass et net schlecht? Présentéiert et dann Ärem Prënz; Wäert hien zefridden mat Iech sinn, oder wäert Dir säin AC ept sinn? seet den Här vun den Häre n.

1:9 Bied elo dofir ëm Gottes Gonscht, datt hie Barmhäerzegkeet iwwer eis huet. Awer wéi kënnt Dir him gefalen wann Dir dës Saache maacht? seet den Här vun den Häre n. 1:10 Wien ass och do vun Iech, déi d'Dieren zoumaachen oder mäin Altor fir näischt beliichten? Ech sinn net gutt zefridden mat Iech, seet den Här vun den Häre n, an ech akzeptéieren och keen Affer vun Ärer Hand. 1:11 Well vu wou d'Sonn opgeet bis wou se ënnergeet, ass mäin Numm grouss bei den Natiounen; an op all Plaz gëtt Räucherstäbchen an e proppert Affer u mäi Numm ugebueden, well mäin Numm ass grouss ënner den Natiounen, seet den Här vun den Zäre n. 1:12 An Dir hutt et verflucht wann Dir seet: Onrou ass den Dësch vum Här, a wann Dir seet, d'Iesse wier despicabel. 1 : 13 Dir sot och Oh, wat ass et midd! an Dir verachten mech, seet den Här vun den Häre n; an du hues matbruecht wat geklaut ass, oder gelämt, oder krank, an eng Offer presentéiert. Wäert ech dat vun Ärer Hand akzeptéieren? seet den Jehova. 1:14 Verflucht ass deen, deen täuscht, deen deen Männercher a senger Trapp huet, versprécht an Affer dem Jehova wat beschiedegt ass. Well ech sinn de Grousse Kinnek, seet den Här vun den Häre n, a mäi Numm ass ze fäerten ënner den Natiounen.

MALACHI
Kapitel 2

2: 1 Elo, o Priister, dëst Gebot ass fir lech. 2: 2 Wann Dir net nolauschtert, a wann Dir net vun Ärem Häerz entscheet, mäi Numm Herrlechkeet ze ginn, seet den Här vun den Häre n, ech schécken e Fluch op lech, a fluchen Är Segen; an ech hu se souguer verflucht, well Dir hutt net decidéiert. 2: 3 Kuckt, ech zerstéieren Äert Aussaat, an ech werfen den Dreck an Äert Gesiicht, den Dung vun Äre geschluechten Déieren, an Dir wäert domat zesumme geworf ginn. 2: 4 An Dir wësst datt ech lech dëst Gebot geschéckt hunn, datt et mäi Bond mam Levi kéint sinn, seet den Här vun den Häre n. 2: 5 Mäi Bündnis mat him war ee vum Liewen a Fridden, déi Saachen hunn ech him ginn, fir datt hie mech fäert; an hien hat Angscht viru mir, a viru mengem Numm gouf hien erniddregt. 2: 6 D'Gesetz vun der Wahrheet war a sengem Mond, an Ongerechtegkeet gouf net op seng Lëpsen fonnt; a Fridden a Gerechtegkeet ass hie mat mir gaang, an huet vill vun der Ongerechtegkeet ofgewand. 2: 7 Fir d'Lëpse vum Priister sollten d' Wäisheet behalen, a bei sengem Mond sichen d'Leit d'Gesetz; well hien ass e Messenger vum Herrgott. 2: 8 Awer Dir hutt sech vum Wee ofgewandert; Dir hutt vill am Gesetz gestierzt; du hues de Bund vum Levi beschiedegt, seet den Här vun den Häre n. 2 : 9 Duerfir hunn ech lech och béis an niddereg gemaach virun all de Leit, sou wéi Dir meng Weeër net agehale hutt, an am Gesetz respektéiert vu Persounen. 2:10 Hu mir net all dee selwechte Papp? Huet dee selwechte Gott eis net erschaf? Firwat behuelen mir eis dann ongerecht géinteneen, andeems mir de Pakt vun eise Pätter desekratéieren?

2:11 Juda ass iwwerschratt, an eng Abominatioun gouf an Israel a Jerusalem gemaach; well de Juda huet den Hellegtum vum Jehova, deen hie gär hat, desekréiert an d'Duechter vun engem frieme Gott bestuet . 2:12 Den Här wäert ofgeschnidden vun den Zelter vum Jacob dee Mann deen dëst mécht, deen deen nokuckt an deen deen äntwert an deen deen dem Här vun den Häre bitt. 2:13 An dëst nach eng Kéier, du solls den Altor vum Här mat Tréinen decken, mat Kräischen a mat Kräischen; also wäert ech d'Offer net méi kucken, et mat Freed aus Ärer Hand z'akzeptéieren. 2:14 Awer Dir wäert soen, Firwat? Well den Här huet tëscht Iech an der Fra vun Ärer Jugend nogewise, géint déi Dir net getraut hutt, si ass Äre Begleeder, an d'Fra vun Ärem Bond. 2: 1 5 Huet en net gemaach, an en Iwwerfloss u Geescht? A firwat een? Well hien no engem Nowuess fir Gott gesicht huet. Passt op, an Ärem Geescht, a sidd net trei der Fra vun Ärer Jugend. 2:16 Fir den Här, de Gott vun Israel, huet gesot, datt hien Scheedung haasst, an deen, dee säi Kleed mat Ongerechtegkeet bedeckt, sot den Här vun Lëntgen. Passt dowéinst op an Ärem Geescht, a sidd net illoyal.

2:17 Dir hutt den Här mat Äre Wierder midd gemaach. An Dir sot : Wéi hu mir hien midd gemaach? An deem Dir seet: Deejéinegen, deen eppes Béises mécht, gefält den Här, an an deem erfreet hien sech; oder wann net, wou ass de Gott vun der Gerechtegkeet?

MALACHI
Kapitel 3

3: 1 Kuckt, ech schécke mäi Messenger, dee de Wee viru mir virbereet; An op eemol kënnt den Här, deen Dir sicht, an den Engel vum Bund, deen Dir wëllt, a säin Tempel. Kuckt, hie kënnt, seet den Här vun den Hären. 3: 2 A wien kann d'Zäit vu sengem Kommen droen? Oder wien kann da stoen wann hien erschéngt? Well hien ass wéi e botzend Feier, a wéi Wäschseef. 3: 3 An hie wäert sëtzen fir d'Sëlwer ze verfeineren an ze botzen; well hie wäert d'Jonge vum Levi botzen, hie wäert se wéi Gold a Sëlwer verfeineren, a si sollen dem HÄR eng gerecht Offer bréngen. 3: 4 An d'Offer vu Juda a Jerusalem soll dem HÄR gefalen, wéi fréier an a fréiere Joeren. 3: 5 An ech kommen bei Iech fir Uerteel; an ech wäert geschwënn en Zeie si géint d'Zauberer an Ehebriecher, géint déi, déi Luch schwieren, an déi, déi den agestallte Mann, d'Witfra an déi wahllos an hirem Loun bedréien, an déi, déi dem Frieme Ongerechtegkeet maachen, ouni Angscht viru mech ze hunn, seet den Här. vun Arméien.

3: 6 Well ech sinn den Här, ech änneren net; dofir, Jongen vum Jacob, Dir sidd net verbraucht ginn. 3: 7 Vun den Deeg vun Äre Pappen sidd Dir vu menge Gesetzer fortgaang an hutt se net agehalen. Zeréck bei mech, an ech kommen zréck op dech, seet den Här vun den Hären. Awer Dir sot: Wat solle mir ginn? 3: 8 Wäert de Mënsch Gott beklauen? Gutt, Dir hutt mech geklaut. An Dir sot: Wéi hu mir Iech geklaut? An Ären Zéngten an Offeren.

3:9 Verflucht sidd Dir mat engem Fluch, well Dir, d'ganz Natioun, hutt mech geklaut. 3:10 Bréngt all d'Zéngten an d'Späicherhaus a loosst et Iessen a mengem Haus ginn; A beweist mech elo an dësem, seet den Här vun den Hären, wann ech d'Fënstere vum Himmel net fir Iech opmaachen, an e Segen op Iech ausgoe wäert, bis et vill gëtt. 3:11 Ech wäert och de Versuerger fir dech bestrofen, an d'Fruucht vum Buedem wäert dech net zerstéieren, an och net de Wäibierger am Feld ass onfruchtbar, seet den Här vun den Hären. 3:12 An all d'Natiounen nennen dech geseent; well Dir wäert e wënschenswäert Land sinn, seet den Här vun den Hären.

3:13 Är Wierder géint mech si gewalttäteg, seet den Jehova. An Dir sot: Wat hu mir géint dech geschwat? 3:14 Dir hutt gesot: Et ass méi wéi Gott ze déngen. Wat profitéiert et wa mir säi Gesetz halen a bei der Präsenz vum Här vun den Häre besiegt sinn? 3:15 Also elo soe mir: Geseent sinn déi houfreg, an déi, déi Béis maachen, net nëmme gutt, mee si verféieren Gott a flüchten. 3:16 Dunn hunn déi, déi de Jehova gefaart hunn, jiddereen zu hirem Begleeder geschwat; an den Jehova huet nogelauschtert an héieren, an e Gedächtnisbuch gouf viru him geschriwwen fir déi, déi de Jehova fäerten, a fir déi, déi u säin Numm denken. 3:17 A si solle fir mech e speziellen Schatz sinn, seet den Här vun den Hären, deen Dag wou ech handelen; an ech wäert hinnen verzeien, wéi de Mann dee säi Jong verzeit deen him déngt.

3:18 Da wäert Dir ëmdréien an den Ënnerscheed tëscht dem Gerechten an dem Béisen erkennen, tëscht dem deen Gott servéiert an deen deen hien net déngt.

NEIEN TESTAMENT

SAINT MATHEW

Kapitel 1

1: 1 Buch vun der Genealogie vu Jesus Christus, Jong vum David, Jong vum Abraham. 1: 2 Den Abraham huet den Isaak gebuer, den Isak huet de Jakob gebuer an de Jakob huet de Juda a seng Bridder gebuer. 1: 3 Juda huet de Phares an d'Zara vun Tamar, de Phares vun Esrom, an den Esrom vun Aram gebuer. 1: 4 Den Aram huet den Amminadab gebuer, den Amminadab d'Gebuertsdag vun Naashon, an den Naashon vun de Salmon. 1: 5 Saumon gebuer de Boaz vu Rahab, de Boaz gebuer den Obed vu Ruth, an den Obed vum Isa. 1: 6 Ass den Ai de Kinnek David, an de Kinnek David huet de Salomo vun hirem deen dem Uriah seng Fra war. 1: 7 De Salomo de Papp vum Rehobeam, de Rehoboam de Papp vum Abijah, an den Abijah de Papp vum Asa. 1: 8 Den Asa gebuer de Josafat, de Josafat huet de Joram, an de Joram huet den Uzziah gebuer. 1: 9 Den Uzziah huet de Jotham gebuer, de Jotham huet den Achaz gebuer an den Ahaz huet den Hiskiah gebuer. 1:10 Den Hiskia, de Papp vum Manasse, de Manasse de Papp vum Amon, an den Amon de Papp vum Josiah. 1:11 Josiah gebuer Jeconiah a seng Bridder, an der Zäit vun deportéieren zu Babylon. 1:12 No der Deportéierung a Babylon huet Jeconiah de Salati el, an de Salatiel de Zerubbabel gebuer. 1:13 Zerubbabel, de Papp vum Abiud, Abiud vun Eliakim, an Eliakim vun Azor. 1:14 Azor war de Papp vun Zadok, Zadoc vun Achim, an Achim vun Eliud. 1:15 Den Eliud huet den Eleazar gebuer, den Eleazar huet de Matan kritt, de Matan huet de Jacob gebuer.

1:16 an de Jakob huet de Joseph gebuer, de Mann vu Maria, aus deem de Jesus gebuer gouf, genannt de Christus. 1:17 Also all d'Generatiounen vun Abraham bis David si véierzéng; vum David an d' Deportatioun op Babylon, véierzéng; a vun der Deportatioun op Babylon op Christus, véierzéng. Gebuert vu Jesus Christus 1:18 D'Gebuert vu Jesus Christus war sou: Wärend d'Maria vu senger Mamm dem Joseph verlobt gouf, ier se zesumme waren, gouf et fonnt datt hatt den Hellege Geescht empfaang huet. 1:19 hirem Mann Joseph, well hie just war, a wollt hatt net verachten, wollt hien hatt heemlech verloossen. 1:20 An doriwwer nogeduecht, kuck, en Engel vum Här erschéngt him an engem Dram a sot zu him: De Joseph, Jong vum David, fäert net, Är Fra Maria ze kréien, well wat an hatt gebuer ass, ass vum Hellege Geescht. 1:21 A si wäert e Jong droen, an du solls säin Numm JESUS nennen, well hie wäert säi Vollek vun hire Sënnen retten. 1:22 All dat ass geschitt fir ze erfëllen wat den Här duerch de Prophet gesot huet, wéi hie gesot huet: 1:23 Kuckt, eng Jongfra wäert schwanger ginn an e Jong op d'Welt bréngen, an Dir wäert säin Numm Immanuel nennen , wat iwwersat ass: Gott mat eis. 1:24 An de Joseph waakreg aus dem Schlof, huet gemaach wéi den Engel vum Här him gesot huet, a krut seng Fra. 1:25 Awer hien huet hatt net kannt bis si hiren éischte Jong gebuer huet; an huet hien JESUS genannt.

SAINT MATHEW
Kapitel 2

2: 1 Wéi de Jesus zu Betlehem vu Judea an den Deeg vum Kinnek Herod gebuer gouf, koumen d'Magi aus dem Osten op Jerusalem, 2: 2 a soen: "Wou ass de Kinnek vun de Judden, dee gebuer gouf?" Well mir säi Stär am Oste gesinn hunn, a mir komme fir hien ze veréieren. 2: 3 Héieren dëst, war de Kinnek Herod gestéiert, an d'ganz Jerusalem mat him. 2: 4 A wéi hien all d'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert vum Vollek aberuff huet, huet hie gefrot, wou de Christus gebuer soll ginn. 2: 5 Si soten zu him: Zu Betlehem vu Judea; well sou ass et vum Prophet geschriwwen: 2: 6 An Dir, Betlehem, aus dem Land vu Juda, Dir sidd net dee mannsten tëscht de Prënze vu Juda; Fir e Guide kënnt aus Iech eraus, dee mäi Vollek Israel fiddert. 2: 7 Dunn huet den Herod de Magie heemlech opgeruff, an huet hinnen d'Zäit vum Erscheinungsbild vum Stär nogefrot ; 2: 8 a schéckt se op Betlehem, sot hien: Gitt dohinner a gitt gewëssenhaft iwwer d'Kand gewuer; an wanns de hien fënns, soot mir Bescheed, sou datt ech och kann goen an hien veréieren. 2: 9 Si, nodeems se de Kinnek héieren hunn, sinn fortgaang; a kuck, de Stär, dee se am Oste gesinn hunn, géing hinne virgoen, bis e koum an opgehalen huet, wou d'Kand war. 2:10 A wéi se de Stär gesinn hunn, hunn se sech mat grousser Freed erfreet. 2:11 A wéi se an d'Haus erakomm sinn, hunn se d'Kand mat senger Mamm Maria gesinn, an erofgefall, si hunn him veréiert; an hir Schätz opmaachen, hu si him Kaddoe ugebueden: Gold, Wierfel a Myrrhe.

2:12 Awer duerch Offenbarung an Dreem gewarnt ginn, net op Herod zréckzekommen, sinn se op en anere Wee zréck an hiert Land.

2:13 Nodeems si fort waren, kuck, en Engel vum Här erschéngt an engem Dram dem Joseph a sot: Stéi op an huel d'Kand a seng Mamm, a flücht an Egypten, a bleift do bis ech Iech soen; well et wäert geschéien datt den Herod nom Kand sicht fir hien ëmzebréngen. 2:14 An hien, erwächt , huet d'Kand a seng Mamm nuets geholl, an ass an Ägypten gaang, 2:15 a war do bis zum Doud vum Herod; sou datt dat wat den Här duerch de Prophet gesot huet erfëllt wier, wéi hie sot: Aus Ägypten hunn ech mäi Jong geruff. 2:16 Den Herod, wéi hien duerch d'Zauberer belagert gouf, gouf ganz rosen, an huet beoptraagt all d'Kanner ënner zwee Joer ze kill, déi zu Betlehem an an all senger Ëmgéigend waren, no der Zäit, déi hien d'Magier gefrot huet. 2:17 Da wat duerch de Prophéit Jeremiah gesot gouf erfëllt, wann hie gesot: 2:18 Eng Stëmm war zu Rama héieren, Grouss Klamere, gekrasch an gekrasch; D'Rachel, déi ëm hir Kanner trauert, a wollt sech net tréischten, well se ëmkomm sinn. 2:19 Awer nodeems den Herod gestuerwen ass, kuck, en Engel vum Här erschéngt an engem Dram dem Joseph an Ägypten, 2:20 a sot: Stitt op, huelt d'Kand a seng Mamm, a gitt an d'Land vun Israel, well déi, déi gesicht hunn, si gestuerwen. den Doud vum Kand. 2:21 Dunn ass hien opgestan an huet d'Kand a seng Mamm geholl an ass an d'Land Israel komm.

2:22 Awer héieren datt den Archelaus zu Judäa regéiert amplaz vu sengem Papp Herod, huet hien Angscht dohinner ze goen; awer gewarnt duerch Offenbarung an Dreem, ass hien an d'Regioun vu Galiläa gaang, 2:23 a koum a wunnt an der Stad mam Numm Nazareth, sou datt dat wat vun de Prophete gesot gouf erfëllt wier, datt hien als Nazarener soll genannt ginn.

SAINT MATHEW
Kapitel 3

3: 1 An deenen Deeg koum de Johannes den Deefer an der Judeaner Wüst gepriedegt, 3: 2 a sot: Kuckt lech, well d'Himmelräich ass no komm. 3: 3 Fir dëst ass deen, vun deem de Prophéit Jesaia geschwat huet, wéi hie sot: Stëmm vun deem, deen an der Wüst rifft : Bereet de Wee vum Här vir, Maacht seng Weeër riicht . 3: 4 An de Johannes war mat Kaméilhoer gekleet an hat e Liedergürtel ëm seng Lende; an hiert Iessen war Sprëtz a wëll Hunneg. 3: 5 A Jerusalem, an d'ganz Judäa an déi ganz Provënz ronderëm de Jordan sinn zu him erausgaang, 3: 6 a si goufen vun him am Jordan gedeeft, an hunn hir Sënnen zouginn. 3: 7 Wéi hie gesinn huet, datt vill vun de Pharisäer an de Sadduzäer zu senger Daf kommen, sot hien zu hinnen: Generatioun vu Vipers! Wien huet lech geléiert vu rosener Roserei ze flüchten ? 3: 8 Bréngt also Uebst eraus, déi derfir sinn ze ginn, 3: 9 an denkt net an lech selwer ze soen: Mir hunn den Abraham fir eise Papp; well ech lech soen, datt Gott och Abraham aus dëse Steng Kanner kann erzéien. 3:10 An elo ass d'Axt och bei der Wuerzel vun de Beem; dofir gëtt all Bam deen net gutt Uebst dréit erofgeschnidden an an d'Feier geheit. 3:11 Ech daf dech wierklech am Waasser fir ze bekennen; awer deen, deen no mir kënnt, deem seng Schong ech net wäert sinn ze droen, ass méi staark wéi ech ; hie wäert dech mam Hellege Geescht a mam Feier gedeefen. 3:12 Säi Fan ass a senger Hand, an hie wäert säin Alter botzen; an hie wäert säi Weess an der Scheier sammelen, an hie brennt de Schock an engem Feier, dat ni erausgeet.

D'Daf vum Jesus 3:13 Dunn ass de Jesus vu Galiläa op de Jean op de Jordan komm, fir vun him gedeeft ze ginn. 3:14 Awer de John huet géint hie gesot: "Ech muss vun lech gedeeft ginn, a kommt Dir bei mech?" 3:15 Awer de Jesus huet him geäntwert: Gitt elo, well sou sollte mir all Gerechtegkeet erfëllen. Dunn huet hatt him verlooss. 3:16 A Jesus, nodeems hie gedeeft gouf, ass hien aus dem Waasser geklommen; a kuck, den Himmel gouf fir hien opgemaach, an hien huet de Geescht vu Gott gesinn, wéi eng Dauf erofgoen, an op hie kënnt. 3:17 An et war eng Stëmm aus dem Himmel, dee sot: Dëst ass mäi beléifte Jong, an deem ech gutt gefall sinn.

SAINT MATHEW
Kapitel 4

4: 1 Du gouf de Jesus vum Geescht an d'Wüst gefouert, fir vum Däiwel verfouert ze ginn. 4: 2 An nodeems hie véierzeg Deeg a véierzeg Nuechte gefaasst hat, war hien hongereg. 4: 3 An de Versucher ass zu him komm a sot: Wann Dir de Jong vu Gott sidd, da sot dëse Steng Brout ze ginn. 4: 4 Hien huet geäntwert a gesot: Et ass geschriwwen: De Mënsch soll net nëmme vu Brout liewen, mee vun all Wuert, dat aus dem Mond vu Gott geet. 4: 5 Dunn huet den Däiwel hien an déi helleg Stad bruecht an hien op den Héichpunkt vum Tempel gesat, 4: 6 a sot zu him: Wann Dir de Jong vu Gott sidd, da werft Iech erof; well et ass geschriwwen: Hie wäert seng Engelen iwwer dech commandéieren, an: An hiren Hänn halen se dech fest, sou datt s du net iwwer e Fouss op e Steen stëpps. 4: 7 De Jesus sot zu him: Et ass och geschriwwen: Dir sollt den Här Äre Gott net verféieren. 4: 8 Erëm huet den Däiwel hien op e ganz héije Bierg bruecht, an huet him all d'Kinnekräicher vun der Welt an hir Herrlechkeet gewisen, 4: 9 a sot: All dëst wäert ech Iech ginn, wann Dir mech verleiert verleeft. 4:10 Dunn huet de Jesus zu him gesot: Géi fort, Satan, well et steet geschriwwen: Den Här, Äre Gott, solls du veréieren, an hien nëmmen, du solls déngen. 4:11 Den Däiwel huet hien dunn verlooss; a kuck, Engele koumen an hunn him zerwéiert.

4:12 Wéi de Jesus héieren huet datt de Johannes am Prisong war, ass hien zréck a Galiläa.

4:13 an hien huet Nazareth verlooss, ass komm an huet zu Kapernaum, enger maritimes Stad , an der Regioun Zebulun an Naftali, 4:14 sou datt dat wat vum Prophéit Jesaia gesot gouf erfëllt ka ginn, wéi hie sot: 4:15 Land Zebulun. an d'Land vun Naftali, de Wee bis bei d'Mier, iwwer dem Jordan, Galiläa vun de Gentiles; 4:16 D'Leit, déi an der Däischtert sëtzen, hunn e grousst Liicht gesinn; A fir déi, déi sech an der Regioun vum Schied vum Doud niddergelooss hunn, huet Liicht geschéngt. 4:17 Vun do un huet de Jesus ugefaang ze priedegen an ze soen: Kuckt lech, well d'Himmelräich ass no komm. 4:18 Wéi de Jesus um Mier vu Galiläa getrëppelt ass, huet hien zwee Bridder gesinn, de Simon, genannt Péitrus, an de Andrew säi Brudder, an d'Netz an d'Mier geheit; well se ware Fëscher. 4:19 An hie sot zu hinnen: Kommt no mir, an ech maachen lech Fëscher vu Männer. 4:20 Si hunn dunn d'Netzwierker verlooss, sinn him gefollegt. 4:21 Hien ass vun do aus gaang an huet zwee aner Bridder gesinn, de James de Jong vum Zebedäus, an de Johannes säi Brudder am Boot mam Zebedäus sengem Papp, an hir Netzer ze bauen; an huet se geruff. 4:22 A si, lénks direkt d'Boot an hire Papp, gefollegt him. 4:23 A Jesus ass duerch ganz Galiläa gaang an huet an hire Synagogen geléiert an huet d'Evangelium vum Räich verkënnegt an huet all Krankheet an all Krankheet ënner de Leit geheelt. 4:24 A seng Ruhm verbreet sech duerch ganz Syrien; a si hunn him all déi mat Erkrankungen bruecht, déi vu verschiddene Krankheeten a Péngelen, déi demoniséierter, Lunatiker a Lähmeger leiden; an huet se geheelt.

4:25 A vill Leit sinn him gefollegt vu Galiläa, vun der Decapolis, vu Jerusalem, vu Judäa a vun iwwer dem Jordan.

SAINT MATHEW
Kapitel 5

5: 1 Wéi hien d'Leit gesinn huet, ass hien de Bierg eropgaang; a setze sech seng Jünger bei hien. 5: 2 A mécht de Mond op, huet hien hinne geléiert a gesot: 5: 3 Geseent sinn déi Aarm am Geescht, well hir ass d'Himmelräich. 5: 4 Geseent sinn déi, déi traueren, well si wäerte getréischt ginn. 5: 5 Geseent sinn déi Mäich, well si wäerten d'Äerd ierwen. 5: 6 Geseent sinn déi, déi no Gerechtegkeet hungren an duuschtereg sinn, well si wäerten zefridden sinn. 5: 7 Geseent sinn déi Baarmhäerzeg, well se Barmhäerzegkeet gewise ginn. 5: 8 Geseent sinn déi reng am Häerz, well si solle Gott gesinn. 5: 9 Geseent sinn déi Friddensmécher, well si gi Kanner vu Gott genannt. 5:10 Geseent sinn déi, déi verfollegt gi wéinst der Gerechtegkeet, fir hir ass d'Himmelräich. 5:11 Geseent sidd Dir, wa se Iech fir mäi Wuel verfollegen an verfollegen, an all Zort Béis géint dech soen, Ligen. 5 : 12 Freet Iech a sidd frou, well grouss ass Är Belounung am Himmel; well sou hunn se d'Prophéiten verfollegt déi waren ier Dir. D'Salzstuf ra 5:13 Dir sidd d'Salz vun der Äerd; awer wann d'Salz verbléckt, mat wat gëtt et gesalzt? Et gëtt net méi fir näischt benotzt, awer vu Männer erausgehäit a mat Féiss getrëppelt ze ginn. D'Liicht vun der Welt 5:14 Dir sidd d'Liicht vun der Welt; eng Stad op engem Hiwwel niddergelooss ka net verstoppt ginn. 5:15 Weder gëtt e Liicht beliicht an ënner e Kuerf geluecht, awer op de Käerzestänn, an et gëtt Liicht fir all déi am Haus. 5:16 Loosst Äert Liicht esou viru Mënsche schénge fir datt se Är gutt Wierker gesinn an Äre Papp am Himmel verherrlechen.

5:17 Mengt net datt ech komm sinn d'Gesetz oder d'Prophéiten ofzeschafen; Ech sinn net komm fir ofzeschafen, mee fir ze erfëllen. 5:18 Well ech soen lech wierklech, bis den Himmel an d'Äerd vergaange sinn, wäert keng Minutt oder eng Tittel vum Gesetz eriwwergoen , bis alles erfëllt ass. 5:19 Also, wien ee vun dëse ganz klenge Geboter brécht, an domat Männer léiert, gëtt ganz wéineg an d'Himmelräich geruff; awer wien et se mécht a léiert, hie gëtt am Himmelräich grouss genannt. 5:20 Well ech soen lech, ausser wann Är Gerechtegkeet méi grouss ass wéi déi vun de Schrëftgeléierten a Pharisäer, da gitt Dir net an d'Himmelräich.

5:21 Dir hutt héieren, datt et zu deenen ale gesot gouf: Dir sollt net ëmbréngen; a jiddereen deen ëmbréngt wäert schëlleg un Uerteel sinn. 5:22 Awer ech soen lech, datt wien mat sengem Brudder rosen ass, schëlleg un Uerteel; a wien seet: Nar, sengem Brudder, wäert schëlleg virum Rot sinn; a jiddereen dee seet: Fatuo, wäert dem Hällfeier ausgesat sinn. 5:23 Dofir, wann Dir Är Offer op den Altor bréngt, an Dir denkt drun, datt Äre Brudder eppes géint lech huet, 5:24 loosst Äert Affer do virum Altor, a gitt, versöhnt lech fir d'éischt mat Ärem Brudder, an da komm an presentéiert Är Offer. 5:25 Maacht en Accord mat Ärem Géigner séier, wärend Dir mat him ënnerwee sidd, fir datt de Géigner lech dem Riichter, an de Riichter dem Geriichtsmeeschter iwwergëtt, an Dir gitt an de Prisong. 5:26 Wierklech, ech soen lech, Dir wäert net do erauskommen, bis Dir de leschte Quadrant bezuelt.

5:27 Dir hutt héieren, datt et gesot gouf: Dir däerft net doten. 5:28 Awer ech soen lech, datt wien op eng Fra kuckt fir hir ze begeeschteren, huet scho mat him a sengem Häerz doten. 5:29 Dofir , wann Äre riets Aa dech fale léisst, huelt et eraus a geheit et vun lech; et ass besser fir lech ee vun Äre Glidder ze verléieren, an net datt Äre ganze Kierper an d'Häll gehäit gëtt. 5:30 A wann Är riets Hand lech fale léisst, da schneit se se of a werft se vun lech of; Gutt, et ass besser fir lech ee vun Äre Glidder ze verléieren, an net datt Äre ganze Kierper an d'Häll gehäit gëtt.

5:31 Et gouf och gesot: Wie seng Fra scheet, gitt hatt e Scheedungszertifika. 5:32 Awer ech soen lech, datt deen, dee seng Fra scheet, ausser der Ursaach vun Unerkennung, datt hatt doten doten; a wien déi gescheed Fra bestuet, verpacht.

5:33 Dir hutt och héieren, datt et zu deenen Aale gesot gouf: Dir sollt net verierwen, awer Dir sollt Är Eeder beim Här erfëllen. 5:34 Awer ech soen lech : Eed guer net; nach vum Himmel, well et ass den Troun vu Gott; 5:35 nach vun der Äerd, well et ass säi Fousshocker; nach vu Jerusalem, well et d'Stad vum grousse Kinnek ass. 5:36 Dir sollt och net bei Ärem Kapp schwieren, well Dir kënnt keen eenzegt Hoer wäiss oder schwaarz maachen . 5:37 Awer loosst et Är Ried sinn: Jo, jo; Nerd; well wat méi dovun ass, kënnt et vum Béisen.

5:38 Dir hutt héieren, datt gesot gouf: A fir en Aan, an en Zänn fir en Zänn. 5:39 Awer ech soen lech: Widdersetzt lech net dem Béisen; fir dofir, jiddereen deen lech op der rietser Wang klappt, dréint him och deen aneren; 5:40 a wien lech wëllt verklot an Är Tunika ofhuelen, dee soll och Är Mantel hunn; 5:41 a jiddereen, deen lech zwéngt eng Laascht fir eng Meil ze droen, gitt mat him zwee. 5:42 Gitt deem deen lech freet; a wien vun lech léine wëll, refuséiert et net. 5:43 Dir hutt héieren, datt et gesot gouf: Dir sollt Ären Noper gär hunn, an Dir sollt Äre Feind haassen. 5:44 Awer ech soen lech: Léift Är Feinde, segen déi, déi dech verfluchen, maach gutt deenen, déi dech haassen, a biet fir déi, déi dech mëssbrauchen an verfollegen; 5:45 fir datt Dir Kanner vun Ärem Papp sidd, deen am Himmel ass, dee seng Sonn op de Schlechten an de Gudden opgeet, an et op de Gerechten an Ongerechte reent. 5:46 Well wann Dir déi gär hutt, déi lech gär hunn , wéi eng Belounung hutt Dir? Sinn d'Publikaner net och datselwecht? 5:47 A wann Dir nëmmen Är Bridder begréisst, wat maacht Dir méi? Maachen déi Gentiles dat net och? 5:48 Sidd Dir also perfekt, sou wéi Äre Papp am Himmel perfekt ass.

SAINT MATHEW
Kapitel 6

6: 1 Passt op Är Gerechtegkeet virun de Männer ze maachen, fir vun hinnen ze gesinn; soss hutt Dir keng Belounung vun Ärem Papp, deen am Himmel ass. 6: 2 Wann Dir dofir Aalmës gitt, da bléist net virun lech Trompett, wéi Hypokrite an de Synagogen an an de Stroossen, fir vu Männer ze luewen; Ech schwieren lech datt déi hir Belounung scho kruten. 6: 3 Awer wann Dir Alms gitt, da loosst Är Lénk net wat Äert Recht mécht, 6: 4 fir datt et Är Alms am Geheimnis ass; an Äre Papp, deen am Geheimnis gesäit, belount lech an der Ëffentlechkeet.

6: 5 A wann Dir gebiet, sidd net wéi d'Hypokriten; well se gär stinn a Synagogen an op Stroossenecken ze bieden, vu Männer ze gesinn; Ech schwieren lech datt déi hir Belounung scho kruten. 6: 6 Awer Dir, wann Dir biet, gitt an Äert Zëmmer, a schreift d'Dier zou, biet zu Ärem Papp, deen am Geheimnis ass; an Äre Papp, deen am Geheimnis gesäit, belount lech an der Ëffentlechkeet. 6: 7 A biet, benotzt net vergeblech Widderhuelungen, sou wéi d'Gentiles, déi mengen datt se duerch hir Gespréich héieren ginn. 6: 8 Sief net dofir wéi si; well Äre Papp weess wat Dir braucht, ier Dir hien frot. 6: 9 No dëser Aart a Weis biet dir: Eise Papp, deen am Himmel ass, geéiert säin Numm. 6:10 Äert Räich kënnt. Däi Wëlle gëtt gemaach wéi am Himmel, sou och op der Äerd. 6:11 Gitt eis haut eis deeglecht Brout. 6:12 A verzei eis eis Scholden, sou wéi mir eis Scholden och verzeien.

6:13 A féiert eis net a Versuchung, mee befreit eis vum Béisen; fir däin ass d'Kinnekräich, an d'Kraaft an d'Herrlechkeet, fir ëmmer. Amen. 6:14 Well wann Dir de Männer hir Iertum verzeiht, da verzeiht Ären himmlesche Papp lech och ; 6:15 Awer wann Dir de Männer hir Iwwergrëffer net verzeit, verzeit Äre Papp och Är Iwwerfäll net.

6:16 Wann Dir séier, sidd net streng, wéi d'Hypokriten; well se hir Gesiichter verännere fir de Männer ze weisen datt se séier sinn; Ech schwieren lech datt déi hir Belounung scho kruten. 6:17 Awer Dir, wann Dir faasst, salft Äre Kapp a wäscht Äert Gesiicht, 6:18 fir net de Männer ze weisen datt Dir séier , awer Äre Papp, deen am Geheimnis ass; an Äre Papp, deen am Geheimnis gesäit, wäert dech ëffentlech belounen.

6:19 Maacht keng Schätz fir lech selwer op der Äerd, wou Motte a Rost korrupt sinn, a wou Déif duerchbriechen a klauen; 6:20 awer leet fir lech Schätz am Himmel op, wou weder Motz nach Rost korrupt sinn, a wou Déif weder Nanny nach mech klauen. 6:21 Fir wou Äre Schatz ass, do ass Äert Häerz och.

6:22 D'Lampe vum Kierper ass d'A. also wann Äert A gutt ass, wäert Äre ganze Kierper voller Liicht sinn; 6:23 awer wann Äert A béis ass, wäert Äre ganze Kierper an der Däischtert sinn. Also, wann d'Liicht dat an dir ass Däischtert ass, wéi vill wäerten net déiselwecht Däischtert sinn?

6:24 Keen kann zwee Meeschter déngen; well entweder hien deen een haasst an deen aneren gär hätt, oder hie gëtt deem engen gewidmet an deen anere veruecht . Dir kënnt Gott a Räichtum net déngen.

6:25 Dofir soen ech Iech: Maacht Iech keng Suergen iwwer Äert Liewen, wat Dir iesst oder wat Dir drénkt; och net vun Ärem Kierper, wat Dir musst undoen. Ass d'Liewen net méi wéi Iessen , an de Kierper méi wéi Kleedung? 6:26 Kuckt d'Villercher vum Himmel, si säen net, a rappen, a sammelen net a Scheieren; an däin himmlesche Papp fiddert se. Sidd Dir net vill méi wäert wéi si? 6:27 A wien vun Iech, egal wéi schwéier Dir schafft , kann een Al zu senger Statur bäifügen? 6:28 A firwat maacht Dir Iech Suergen iwwer Kleedung? Betruecht d'Lilie vum Feld, wéi se wuessen: si schaffen net a spannen net; 6:29 Awer ech soen Iech, och net de Salomo an all senger Herrlechkeet war wéi ee vun hinnen gekleet. 6:30 A wann d'Gras vum Feld dat haut ass, a muer an den Uewen geheit gëtt, da verkleed Gott et sou, wäert hien Iech net vill méi maachen, Männer mat wéineg Glawen? 6:31 Maacht Iech keng Suergen a seet: Wat sollte mir iessen, oder wat sollte mir drénken, oder wat solle mir undoen? 6:32 Fir déi Gentiles sichen all dës Saachen; mä Äre himmlesche Papp weess datt Dir all dës Saache braucht. 6:33 Awer sicht als éischt d'Kinnekräich vu Gott a seng Gerechtegkeet, an all dës Saache ginn Iech derbäi. 6:34 Also maacht Iech keng Suergen iwwer muer, well muer bréngt seng Angscht. Säin eegene Béis geet duer fir all Dag.

SAINT MATHEW
Kapitel 7

7: 1 Riichter net, sou datt Dir net beurteelt gëtt. 7: 2 Well mat wéi engem Uerteel Dir beurteelt, wäert Dir beurteelt ginn, a mat wéi enger Mooss Dir moosst, gëtt et lech gemooss. 7: 3 A firwat kuckt Dir op d'Stréi am A vun Ärem Brudder, a versprécht de Strahl net an Ärem eegenen A ze gesinn? 7: 4 Oder wéi wäert Dir zu Ärem Brudder soen: Loosst mech d'Stréi aus Ärem A ewechhuelen, a gesinn de Strahl an Äert A? 7: 5 Dir Hypokrit! Fir d'éischt de Strahl vun Ärem eegenen A erofhuelen, an da gesitt Dir gutt fir de Stréi aus dem A vun Ärem Brudder erauszehuelen. 7: 6 Gitt net wat Hënn helleg ass, a geheit Är Pärelen net virun de Schwäin, fir datt se se trëppelen a sech dréinen an lech a Stécker zerräissen.

7: 7 Frot, an et wäert lech ginn; sichen, an Dir fannt; klappt, an et gëtt fir lech opgemaach. 7: 8 Fir jiddereen dee freet kritt; an deen dee sicht fënnt; a fir deen, deen urifft, gëtt opgemaach. 7: 9 Wéi ee Mann ass do vun lech, deen, wann säi Jong him no Brout freet, him e Steen gëtt? 7:10 Oder wann hien no engem Fësch freet , wäert hien him eng Schlaang ginn? 7:11 Wann Dir dann, well Dir béis sidd, wësst wéi Dir Äre Kanner gutt Kaddoe gitt, wéi vill méi wäert Äre Papp, deen am Himmel ass, gutt Saache ginn fir déi, déi hien froen? 7:12 Also, egal wat Dir wëllt datt Männer lech maachen, sou maacht Dir och hinnen; well dëst d'Gesetz an d'Prophéiten ass.

7:13 Gitt duerch déi schmuel Paart; well breet d'Dier ass, a breet ass de Wee deen zu Zerstéierung féiert, a vill sinn déi déi doduerch erakommen; 7:14 well schmuel d'Paart ass, a schmuel ass de Wee deen zum Liewen féiert, a wéineg sinn déi déi et fannen.

7:15 Passt op falsch Prophéiten op, déi a Schofskleeder bei Iech kommen, awer bannent si rapéis Dämonen. 7:16 Dir wësst se duerch hir Uebst. Wielt Dir Drauwe vun Äscht, oder Feigen aus Distelen? 7:17 Also all gudde Bam dréit gutt Uebst, awer e schlechte Bam dréit schlecht Uebst. 7:18 E gudde Bam kann net schlecht Uebst droen, an och kee schlechte Bam kann net gutt Uebst droen. 7:19 All Bam deen net gutt Uebst huet, gëtt erofgeschnidden an an d'Feier geheit. 7:20 Dofir, duerch hir Uebst wësst Dir se.

7:21 Net jiddereen, deen zu mir seet: "Här, Här, wäert an d'Himmelräich kommen, awer nëmmen deen, deen de Wëlle vu mengem Papp mécht, deen am Himmel ass. 7:22 Vill wäerten zu deem Dag zu mir soen: Här, Här, hu mir net an Ärem Numm profezeiert, an an Ärem Numm hu mir Dämonen erausgedriwwen, an an Ärem Numm hu mir vill Wonner gemaach? 7:23 An da wäert ech hinnen deklaréieren, ech hunn Iech ni kannt; vu mir ze partaos, Dir Béiser.

7:24 Also wien dës Wierder vu mir héiert an et mécht, wäert ech hie mat engem weise Mann vergläichen, deen säin Haus um Fiels gebaut huet.

7:25 De Reen ass erofgaang, an d' Iwwerschwemmunge koumen, an de Wand bléist, a schloe géint dat Haus; an et ass net gefall, well et op Rock gegrënnt gouf. 7:26 Awer wien dës Wierder héiert an et net mécht, wäert ech hien mat engem dommen Mann vergläichen, deen säin Haus op Sand gebaut huet; 7:27 an de Reen ass erofgaang, an d' Iwwerschwemmunge koumen, an de Wand huet gegoss, an huet géint dat Haus geschloen; an hien ass gefall, a seng Ruin war grouss. 7:28 A wéi de Jesus dës Wierder fäerdeg huet, waren d'Leit iwwerrascht iwwer seng Doktrin; 7:29 well hien hinnen als een deen Autoritéit huet geléiert, an net als Schrëftgeléiert.

SAINT MATHEW
Kapitel 8

8: 1 Wéi de Jesus vum Bierg erofgaang ass, sinn vill Leit him nogaang. 8: 2 A kuck, e Lepra ass komm a fällt viru sech a seet: Här, wann Dir wëllt, kënnt Dir mech botzen. 8: 3 De Jesus riicht eraus an huet him beréiert a gesot: Ech wëll; sief propper . An direkt gouf seng Lepra gereinegt.

8: 4 Dunn huet de Jesus zu him gesot : Kuckt, sot keen et; awer gitt, weis dech dem Paschtouer, a presentéiert dat Affer, dat de Moses bestallt huet, als Zeegnes fir si. Jesus heelt en Dénger vun engem Centurion 8: 5 Wéi de Jesus zu Kapernaum erakomm ass , koum e Centurion bei hien, huet mat him plädéiert, 8: 6 a gesot: Här, mäi Knecht läit doheem, gelähmt, schwéier gefoltert. 8: 7 A sot de Jesus zu him: Ech ginn him heelen. 8: 8 De Centurion huet geäntwert a sot: Här, ech sinn et net wäert, datt Dir ënner méngem Daach kënnt; sot just d'Wuert, a mäi Knecht wäert heelen. 8: 9 Fir och ech sinn e Mann ënner Autoritéit, an hunn Zaldoten ënner mengem Kommando; an ech soen him: Gitt, an hie geet; an zum aneren: Kommt, an et kënnt; a mengem Kniecht: Maacht dëst, a maach et. 8:10 Wéi de Jesus et héieren huet, war hie verwonnert a sot zu deenen, déi him gefollegt hunn: Wierklech, ech soen Iech: Ech hunn esou vill Glawen och an Israel net fonnt. 8:11 An ech soen Iech, datt vill aus dem Osten an dem Westen kommen a mam Abraham an dem Isaac an dem Jacob am Himmelräich sëtzen; 8:12 awer d'Kanner vum Räich ginn an d'äusseren Däischtert geworf; et gëtt gekrasch an gekrasch vun den Zänn.

8:13 Du sot de Jesus zum Centurion: Gitt, a wéi Dir gegleeft hutt, loosst et lech gemaach ginn. A säi Kniecht gouf an där Stonn geheelt.

8:14 De Jesus koum bei de Péitrus an huet seng Schwéiermamm am Féiwer am Bett gesinn. 8:15 An hien huet hir Hand beréiert, an d'Féiwer huet hatt verlooss; a si ass opgestan an huet hinnen zerwéiert. 8:16 A wéi d'Nuecht komm ass, hu se vill Dämonbesëtzte Leit bei hien bruecht; a mam Wuert huet hien d' Dämone verdriwwen, an all déi Krank geheelt; 8:17 fir datt dat wat vum Prophéit Jesaia gesot gouf erfëllt wier, wéi hie gesot huet: Hien huet selwer eis Krankheeten geholl an eis Krankheeten gedroen. Déi, déi dem Jesus nogoe wollten 8:18 Wéi de Jesus sech vu ville Leit ëmgi gesinn huet, huet hien op déi aner Säit geschéckt. 8:19 An e Schrëftsteller koum a sot zu him: Meeschter, ech wäert dech verfollegen iwwerall, wou s du gees. 8:20 De Jesus sot zu him: Fuuss hunn Dänn, a Villercher vun der Loft hunn Näschter; awer de Mënschejong huet néierens säi Kapp ze leeën. 8:21 En anere vu senge Jünger sot zu him: Här, looss mech fir d'éischt a begruewe mäi Papp. 8:22 De Jesus sot zu him: Gitt mir no; looss déi Doudeg hir Doudeg begruewen.

8:23 A wéi hien an d'Boot gaang ass, sinn seng Jünger him nogaang. 8:24 A kuck, e Stuerm opgestan um Mier sou grouss, datt d'Wellen d'Boot Daach; awer hien huet geschlof. 8:25 A seng Jünger si komm an hunn hien erwächt a gesot: Här, rett eis, mir ginn ëm!

8:26 Hie sot zu hinnen: Firwat hutt Dir Angscht, Dir vu klenge Glawen? Dunn, opgestan, huet hien de Wand an d'Mier bestrooft; an et war eng super Bonanza. 8:27 An d'Männer wonneren a soten: Wéi ee Mann ass dat, datt souguer de Wand an d'Mier him follegen? Déi demoniséiert Gadarener 8:28 Wéi hien déi aner Ufer erreecht huet, an d'Land vun de Gadarener, sinn zwee Dämonbesëtzte Männer him begéint, aus de Griewer erauskomm, ganz hefteg, sou datt keen dee Wee passéiere konnt. 8:29 A si hunn gejaut a gesot: Wat hues du mat eis ze dinn, Jesus, Jong vu Gott? Sidd Dir heihinner komm fir eis virun der Zäit ze quälen? 8:30 Eng Hiert vu ville Schwäin huet wäit vun hinne weidert. 8:31 An d'Dämonen hunn hie gefrot a gesot: Wann Dir eis erausdréckt, loosst eis bei déi Schwäinhäerd goen. 8:32 Hie sot zu hinnen: Gitt. A si sinn erausgaang an an déi Schwäinherd gaang; a kuck, déi ganz Hiert Schwäin sinn an d'Mier gestouss vun engem Fiels, a sinn am Waasser ëmkomm. 8:33 An déi, déi si betreit hunn, si geflücht, a wéi se an d'Stad koumen, hunn se all d'Saachen erzielt, a wat mam Dämonbesëtzte geschitt ass. 8:34 An déi ganz Stad ass erausgaang fir de Jesus ze treffen; a wéi se hien gesinn hunn, hunn si hie gebieden, aus dem Wee ze goen.

SAINT MATHEW
Kapitel 9

9: 1 Dunn ass de Jesus an d'Boot gaang, ass op déi aner Säit gaang an ass a seng Stad komm. 9: 2 An et ass geschitt, datt e gelähmte Mann bei hien bruecht gouf, deen op engem Bett louch; A wéi de Jesus hire Glawe gesinn huet, sot hien zu der Lähmender: Sidd vu gudder Begeeschterung, Jong! deng Sënnen sinn lech verginn. 9: 3 Dunn hunn e puer vun de Schrëftgeléiert a sech selwer gesot: Dëse Mann lästert. 9: 4 A wësse se hir Gedanken, sot de Jesus : Firwat denkt Dir Béis an Ären Häerzer? 9: 5 Well, wat ass méi einfach, ze soen: Är Sënnen sinn verginn, oder ze soen: Stitt op a gitt? 9: 6 Fir datt Dir wësst datt de Mënschejong d'Kraaft op der Äerd huet fir Sënnen ze verzeien (da seet hien dem Lähmende): Stitt op, huelt Äert Bett a gitt heem. 9: 7 Also ass hien opgestan an ass heem gaang. 9: 8 An d'Leit, wéi se hien gesinn hunn, hunn sech erstaunt a verherrlecht Gott, deen de Männer sou Kraaft ginn huet.

9: 9 Wéi de Jesus vun do aus gaang ass, huet hien e Mann gesinn, deen de Matthew genannt huet, dee bei der ëffentlecher Tributbänk souz, an hie sot zu him: Follegt mech . An hien ass opgestan an ass him gefollegt. 9:10 An et ass geschitt, datt wärend hien um Dësch am Haus souz , vill Publikaner a Sënner, déi komm sinn, zesumme mam Jesus a senge Jünger um Dësch souzen. 9:11 Wéi d'Pharisäer dëst gesinn hunn, soten se zu de Jünger: Firwat ësst Äre Léiermeeschter mat de Publicer a Sënner? 9:12 Wéi de Jesus dat héieren huet, sot hien zu hinnen: Déi gesond brauchen keen Dokter, mä déi Krank.

9:13 Gitt dann a léiert wat et heescht: Ech wëll Barmhäerzegkeet an net Affer. Well ech sinn net komm fir de Gerechten ze ruffen, mee d'Sënner, fir d'Besëtzung.

9:14 Da koumen dem John seng Jünger bei hien a soten: Firwat faaschten mir an d'Pharisäer vill Mol, an Är Jünger faaschten net? 9:15 De Jesus sot zu hinnen: Kann déi, déi op der Hochzäit sinn, traueren, wärend de Bräitchemann bei hinnen ass? Awer déi Deeg kommen, wou de Bräitchemann vun hinne geholl gëtt, an da séier. 9:16 Keen leet e Patch vun neie Stoff op en ale Kleedungssteck; well sou e Patch zitt d'Kleed un, an d'Paus gëtt verschlechtert. 9:17 Och gi se kee neie Wäin an al Wäisslächer; soss si Wäisslächer futti, an de Wäin ass verschott, an d'Wäissläsche si verluer; awer si hunn den neie Wäin an nei Wäisslächer geluecht, an deen een an deen anere gëtt erhalen.

9:18 Wärend hien dës Saache mat hinne gesot huet, koum e féierende Mann an huet sech virun him geschloen a gesot: Meng Duechter ass just gestuerwen; awer komm a leet Är Hand drop, da lieft et. 9:19 A Jesus opgestan, an no him mat senge Jünger. 9:20 A kuck, eng Fra déi zwielef Joer krank war mat engem Bluttausgab ass vun hanne komm an huet de Rand vu sengem Mantel beréiert; 9:21 well hie sot a sech selwer: Wann ech nëmmen säi Kleedung upaken, ginn ech gerett. 9:22 Awer de Jesus huet sech gedréit a kuckt op hatt, sot: Sidd vu gudde Mutt, Duechter; däi Glawen huet dech gerett. An d'Fra gouf vun där Stonn gerett.

9:23 Wéi de Jesus an d'Haus vum Direkter erakomm ass , huet hien déi gesinn, déi Flütt gespillt hunn an d'Leit, 9:24 déi amgaange sinn ze maachen, sot hien zu hinnen: Gitt fort, well d'Meedchen net dout ass, awer geschlof. A si hunn de Geck mat him gemaach. 9:25 Awer wann d'Leit ausgestouss waren, ass hien eran gaang an huet d'Meedche bei der Hand geholl, a si ass opgestan. 9:26 An d'Noriichte vun dësem verbreeden sech duerch dat ganzt Land. Zwee blann Männer kréien hir Siicht 9:27 Wéi de Jesus vun do aus gaang ass, sinn zwee blann Männer him nogaang, a ruffen a soen: Barmhäerzeg eis, Jong vum David!

9:28 A wéi hien an d'Haus komm ass, sinn déi blann Männer bei hien komm; an de Jesus sot zu hinnen: Mengt Dir, ech kann dat maachen? Si soten: Jo, Här. 9:29 Dunn huet hien hir Ae beréiert a gesot: No Ärem Glawen ass et mat Iech gemaach. 9:30 An hir Ae goufen opgemaach. A Jesus huet se rigoréis ugeklot a gesot: Kuckt dat kee weess. 9:31 Awer wann se erausgaang sinn, hunn se d'Noriichte vu him duerch dat ganzt Land verbreet.

9:32 Wéi se fortgaang sinn, kuck, si hunn him e stomme Mann bruecht, besëtzt vun engem Dämon. 9:33 An den Dämon gouf ausgeworf , de Mute huet geschwat; an d'Leit ware verwonnert a soten: Ni gouf esou eppes an Israel gesinn. 9:34 Awer d'Pharisäer soten: Vum Prënz vun den Dämonen dreift hien Dämonen aus. D'Ernte ass super.

9:35 De Jesus ass iwwer all d'Stied an d'Dierfer gaang an huet an hire Synagogen enseignéiert an d'Evangelium vum Räich verkënnegt an all Krankheet an all Krankheet ënner de Leit geheelt. 9:36 A wéi hien d'Leit gesinn huet, huet hien Erbaarmen iwwer si; well se hëlleflos waren a gestreet wéi Schof déi keng Weid hunn . 9:37 Dunn sot hien zu senge Jünger: Wierklech d'Ernte ass grouss, awer d'Aarbechter wéineg. 9:38 Bied dofir den Här vun der Ernte fir Aarbechter an seng Ernte ze schécken.

SAINT MATHEW
Kapitel 10

10: 1 Dunn huet hien zwielef Jünger ugeruff, hien huet hinnen Autoritéit iwwer déi onrein Geeschter ginn, se erauszewierfen an all Krankheet a Krankheet ze heelen. 10: 2 D'Nimm vun den zwielef Apostelen sinn dës: éischt Simon, genannt Peter, an Andrew sengem Brudder; James de Jong vum Zebedeus, a säi Brudder John; 10: 3 Philip, Bartholomew, Thomas, Matthew de Tollmann, James de Jong vum Alphaeus, Lebeus, nom Numm Thaddeus, 10: 4 Simon de Kanaanist, a Judas Iskariot, deen hien och ausgeliwwert huet. Missioun vun den Zwielef 10: 5 Dës zwielef Jesus huet geschéckt, an huet hinnen Uweisunge ginn, a gesot: Gitt net op de Wee vun den Heiden, a gitt net an eng Stad vun de Samaritaner, 10: 6, mee gitt léiwer zu de verluerene Schof vum Haus vun Israel. 10: 7 A wann Dir gitt, priedegt a seet: D'Himmelräich ass no komm. 10: 8 Heelt déi Krank, botzt d'Lepraen, riicht déi Doudeg op, dreift Dämonen aus; Fräi Dir hutt kritt, fräi ginn. 10: 9 Gitt lech net mat Gold, nach Sëlwer, nach Koffer an Äre Rimmer; 10:10 nach eng Täsch fir op d'Rees, nach zwou Tuniken, nach Schong, nach e Personal; well den Aarbechter säi Liewensmëttel wäert ass. 10:11 Awer egal wéi eng Stad oder Duerf Dir era gitt, fannt eraus wien et wäert ass, a bleift do bis Dir fort sidd. 10:12 A wann Dir an d'Haus gitt, begréisst et. 10:13 A wann d'Haus wäert ass, kënnt Äre Fridden driwwer ; awer wann et net wäert ass, kënnt Äre Fridden zréck. 10:14 A wann iergendeen lech net kritt oder Är Wierder héiert, gitt aus deem Haus oder der Stad eraus a rëselt de Stëbs vun Äre Féiss.

10:15 Wierklech, ech soen Iech, am Dag vum Uerteel ass d'Strof méi schwéier fir d'Land vu Sodom a Gomorra wéi fir dës Stad.

10:16 Kuckt, ech schécken dech als Schof matzen an de Wëllef; Sidd dofir weis wéi Schlangen, an harmlos wéi Dauwen. 10:17 A passt op d' Männer op, well si ginn Iech op Conseils of, a si wäerten Iech an hire Synagogen ploen; 10:18 an och virun de Gouverneuren an de Kinneke ginn Dir fir mäi Wuel bruecht, fir en Zeien fir si an fir d'Gentiles. 10:19 Awer wann se Iech ofginn, maacht Iech keng Suergen iwwer wéi oder wat Dir schwätzt; well an där Stonn gëtt Iech geschenkt wat Dir schwätzt. 10:20 Well et net Dir sidd déi schwätzt, mä de Geescht vun Ärem Papp deen an Iech schwätzt. 10:21 Brudder wäert Brudder zu Doud liwweren, a Papp sengem Kand; an d'Kanner wäerte géint hir Elteren opstoen a wäerten se dout maachen. 10:22 An Dir wäert vun allem fir mäi Numm Wuel haasst ginn; awer deen, dee bis zum Enn aushält, gëtt gerett. 10:23 Wann se dech an dëser Stad verfollegen, flüchte bei déi nächst; Fir wierklech soen ech Iech : Dir wäert net fäerdeg sinn duerch all d'Stied vun Israel ze goen ier de Mënschejong kënnt. 10:24 E Jünger ass net méi wéi säi Schoulmeeschter, nach en Dénger méi wéi säi Meeschter. 10:25 Et geet duer fir de Jünger wéi säi Léierpersonal ze sinn, an den Dénger wéi säin Här. Wann de Papp vun der Famill Beelzeb genannt gouf, wéi vill méi fir déi vu sengem Haus?

10:26 Also fäert se net; well et näischt verstoppt ass, dat gëtt net verroden; nach verstoppt, dat ass net ze wëssen. 10:27 Wat ech Iech soen am Däischteren, sot et am Liicht; a wat Dir am Ouer héiert, proklaméiert vun den Daachdecker. 10:28 A fäert net déi, déi de Kierper ëmbréngen, awer d'Séil net ëmbrénge kënnen; Fäert éischter deen, deen Séil a Kierper an der Häll zerstéiere kann. 10:29 Ginn net zwee Spatzen fir e Véierel verkaaft? Awer net ee vun hinnen fällt op Äerd ouni Äre Papp. 10:30 Ma, och Är Hoer sinn all nummeréiert. 10:31 Also keng Angscht; du bass méi wäert wéi vill Spatzen. 10:32 Also wien mech virun de Männer bekennt , wäert ech och viru mengem Papp, deen am Himmel ass, zouginn. 10:33 A wien mech vu Männer verleent, wäert ech och viru mengem Papp verleegnen, deen am Himmel ass.

10:34 Mengt net datt ech komm sinn fir Fridden op d'Äerd ze bréngen; Ech sinn net komm fir Fridden ze bréngen, awer e Schwert. 10:35 Well ech sinn ukomm fir e Mann géint säi Papp, eng Duechter géint hir Mamm, an eng Duechter géint hir Schwéiermamm ze stellen; 10:36 an d'Feinde vum Mënsch sinn déi vu sengem Haus. 10:37 Wien de Papp oder d'Mamm méi gär huet wéi mech ass mir net wäert; Wien de Jong oder d'Duechter méi gär huet wéi mech ass mir net wäert; 10:38 a wien säi Kräiz net ophuelt a mir follegt ass mir net wäert. 10:39 Wien säi Liewe fënnt, wäert et verléieren; a wien säi Liewe fir meng Wuel verléiert, fënnt et.

10:40 Deen, deen dech empfänkt, kritt mech; a wien mech empfänkt, begréisst deen, dee mech geschéckt huet.

10:41 Wien e Prophéit kritt well hien e Prophéit ass, kritt e Prophéit d'Belounung; a wien eng gerecht Persoun wëllkomm huet well hie gerecht ass, kritt eng gerecht Persoun d'Belounung. 10:42 A wien engem vun dëse Kleng nëmmen e Glas kaalt Waasser gëtt, well hien e Jünger ass, ech soen Iech wierklech, hie wäert seng Belounung net verléieren.

SAINT MATHEW
Kapitel 11

11: 1 Wéi de Jesus seng zwielef Jünger Instruktioune fäerdeg gemaach huet, ass hien vun do gaang fir an hire Stied ze léieren an ze priedegen. 11: 2 A wéi de John am Prisong d'Akten vu Christus héieren huet, huet hien zwee vu senge Jünger bei hien geschéckt, 11: 3 fir hien ze froen: Sidd Dir deen, deen kënnt, oder wäerte mir op en aneren waarden? 11: 4 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Gitt a sot dem Johannes wat Dir héiert a gesitt. 11: 5 D'Blind gesinn, d'Lämmchen, d'Lepraen ginn gereinegt, déi Daaf héieren, déi Doudeg ginn opgewuess an d'Evangelium gëtt den Aarmen gepriedegt; 11: 6 a geseent ass deen, dee kee Stolpersteen bei mir fënnt. 11: 7 Wéi se fortgaang sinn, huet de Jesus ugefaang vum John zu de Leit ze soen: Wat sidd Dir erausgaang fir an d'Wüst ze gesinn? Eng Riet vum Wand gerëselt? 1 1: 8 Oder wat bass du erausgaang ze gesinn? Zu engem Mann, deen a mëllem Gezei gekleet ass? Kuckt, déi, déi delikat Gezei droen, sinn an den Haiser vu Kinneken. 11: 9 Awer wat sidd Dir erausgaang fir ze kucken? Zu engem Prophéit? Jo, ech soen lech, a méi wéi e Prophéit. 11:10 Fir dëst ass deen, iwwer deen et geschriwwe gëtt: Kuckt, ech schécke mäi Messenger virun Äert Gesiicht, deen de Wee viru Dir virbereet. 11:11 Wierklech, ech soen lech, ënner deenen, déi vu Frae gebuer sinn, ass kee méi grouss wéi de Johannes den Deefer. awer dee klengsten am Himmelräich, wat hie méi grouss ass. 11:12 Vun den Deeg vum Johannes de Baptist bis elo, leiden d'Himmelräich mat Gewalt, an déi gewaltsam gräifen et un. 11:13 Fir all d'Prophéiten an d'Gesetz virausgesot bis John.

11:14 A wann Dir hie wëllt empfänken , ass hien den Elias, dee komme sollt. 11:15 Deen, deen Oueren huet fir ze héieren, dee soll héieren. 11:16 Awer mat wat soll ech dës Generatioun vergläichen? Et ass ähnlech wéi d'Jongen, déi op de Plazen sëtzen, an hir Begleeder ruffen, 11:17 a soen: Mir hunn d'Flütt gespillt fir Iech, an Dir hutt net gedanzt; Mir traueren ëm Iech, an Dir hutt et net bedauert. 11:18 Well de Johannes koum weder iessen nach drénken, a si soten: Hien huet en Dämon. 11:19 De Mënschejong koum iessen an drénken, a si soten: Kuckt e fräie Mann an e Wäibierger, e Frënd vun de Publicaner a Sënner . Awer d'Wäisheet gëtt vun Äre Kanner gerechtfäerdegt.

11:20 Dunn huet hien ugefaang d'Stied ze reprochéieren, an deenen hie vill vu senge Wonner gemaach huet, well se sech net bekéiert hunn, a gesot: 11:21 Wee dir, Cora zín! Wee dech, Bethsaida! Well wann d'Wonner, déi fir Iech gemaach goufen, zu Pneuen a Sidon gemaach goufen , hätten se viru laanger Zäit a Säckelech an Asche geéiert. 11:22 Dofir soen ech Iech datt am Dag vum Uerteel d' Strof méi fir Tyrus a Sidon tolerabel ass wéi fir Iech. 11:23 An Dir, Kapernaum, déi an den Himmel opgehuewe ginn, gitt op den Hades erof; Well wann d'Wonner, déi an Iech gemaach goufen zu Sodom gemaach goufen, wier et bis haut bliwwen. 11:24 Duerfir soen ech Iech datt am Dag vum Uerteel d'Strof fir d'Land vu Sodom méi tolerabel ass wéi fir Iech.

11:25 Deemools huet de Jesus geäntwert: " Ech luewen lech, Papp, Här vum Himmel an der Äerd, well Dir dës Saache viru weise Leit a Versteesdemech verstoppt hutt an de Kanner verroden hutt. 11:26 Jo, Papp, well sou huet et lech gefall. 11:27 All Saache goufen mir vu mengem Papp geliwwert; a kee weess de Jong ausser de Papp, an och kee kennt de Papp ausser de Jong , a wien de Jong hie wëll verroden. 11:28 Kommt bei mech, all déi, déi Aarbecht a schwéier belaascht sinn, an ech ginn lech Rescht. 11:29 Huelt mäi Joch op lech, a léiert vu mir, well ech si mëll a bescheiden am Häerz; an Dir fannt Rescht fir Är Séilen; 11:30 well mäi Joch einfach ass, a meng Belaaschtung liicht ass.

SAINT MATHEW
Kapitel 12

12: 1 Deemools goung de Jesus op e Sabbat duerch d'Felder; a seng Jünger waren hongereg, a si hunn ugefaang den Iesel ze plécken an ze iessen. 12: 2 Wéi d'Pharisäer hien gesinn hunn, hunn se zu him gesot: Kuckt, Är Jünger maache wat um Sabbat net erlaabt ass. 12: 3 Awer hie sot zu hinnen: Hutt Dir net gelies wat den David gemaach huet, wann hien an déi, déi mat him waren, hongereg waren? 12: 4 Wéi ass hien an d'Haus vu Gott erakomm an huet de Showbread giess, wat et net legal war fir hien oder fir déi, déi mat him waren ze iessen, awer nëmme fir d'Priister? 12: 5 Oder hutt Dir net am Gesetz gelies, wéi op de Sabbat d'Priister am Tempel de Sabbat veraarschen, a sinn ouni Feeler? 12: 6 Fir ech soen Iech, datt ee méi wéi den Tempel hei ass. 12: 7 A wann Dir wousst wat et heescht: Ech wëll Barmhäerzegkeet, an net Affer, géift Dir den Onschëllegen net veruerteelen; 12: 8 well de Mënschejong Här vum Sabbat ass.

12: 9 Weider vun do, koum hien an hir Synagog. 12:10 A kuck, et war een do mat enger verwinnter Hand; a si hunn de Jesus gefrot, fir hien ze beschëllegen: Ass et erlaabt um Sabbat ze heelen? 12:11 Hien huet zu hinnen gesot : Wéi ee Mënsch soll et vun Iech ginn, deen e Schof huet, a wann et e Sabbat an e Gruef fält, hëlt et net an hëlt et op? 12:12 Fir wéi vill méi wäert e Mann wéi e Schof? Dofir ass et gesetzlech gutt um Sabbat ze maachen.

12:13 Du sot hien zum Mann: Streckt Är Hand aus . An hien huet et ausgebreet, an et gouf him gesond wéi deen aneren erëmkritt. 12:14 An d'Pharisäer sinn erausgaang an hunn de Rot géint de Jesus geroden, hien ze zerstéieren.

12: 15 Wëssend dëst, ass de Jesus vun do fortgaang; a vill Leit sinn him gefollegt , an hunn se all geheelt, 12:16 a rigoréis ugeklot, hien net z'entdecken; 12:17 fir datt dat wat vum Prophéit Jesaia gesot gëtt erfëllt ka ginn, wéi hie gesot huet: 12:18 Kuckt mäin Dénger, deen ech gewielt hunn; Meng beléiften, an där meng Séil frou ass; Ech wäert mäi Geescht op hie leeën, an hie wäert den Natiounen Uerteel verkënnegen. 12:19 Hien wäert net streiden a ruffen, an och keen héiert seng Stëmm an de Stroossen. 12:20 E gebrachent Riet brécht net, An de fëmmen Flax läscht net, Bis hie Geriicht zum Gewënn bréngt. 12:21 An a sengem Numm hoffen d'Gentiles.

12:22 Da gouf en Dämonbesëtzte Mann bei hien bruecht, blann an domm; an hien huet hie geheelt, sou datt déi blann an déi domm gesinn a geschwat hunn. 12:23 An all d'Leit ware verwonnert a soten: Ass dat hei de Jong vum David? 12:24 Awer wann d'Pharisäer et héieren hunn, soten se: Dëse Mann werft Dämonen net ausser de Beelzebub, de Prënz vun den Dämonen. 12:25 A wëssend hir Gedanken, sot de Jesus zu hinnen: All Kinnekräich, dat sech selwer gedeelt huet, ass verwüst, an all Stad oder Haus, dat géint sech selwer gedeelt gëtt, soll net bestoen. 12:26 A wann de Satan de Satan erausdréckt, ass hie géint sech gedeelt; Wéi wäert säi Kinnekräich da stoen?

12:27 A wann ech Demone fir de Beelzebub erausdrécken, vu wiem geheien Är Kanner se? Dofir wäerte se Är Riichter sinn. 12:28 Awer wann ech duerch de Geescht vu Gott Dämonen erausdrécken, ass d'Kinnekräich vu Gott sécherlech bei Iech komm. 12:29 Fir wéi kann iergendeen an d'Haus vum staarke Mann erakommen, a säi Wuer plënneren, wann hien en net fir d' éischt bindet? An da kënnt Dir Äert Heem schueden. 12:30 Wien net mat mir ass, ass géint mech; an deen, deen net mat mir versammelt, verstreet. 12:31 Dofir soen ech Iech: All Sënn a Gotteslästerung gi Männer verginn; awer d'Lasphemie géint de Geescht gëtt hinnen net verginn. 12:32 Wien e Wuert géint de Mënschejong schwätzt, him gëtt him verginn; Awer wien géint den Hellege Geescht schwätzt, et gëtt him net verginn, weder an dësem Zäitalter nach am Zukünftegen. 12:33 Entweder maacht de Bam gutt, a seng Uebst gutt, oder maacht de Bam schlecht, a seng Uebst schlecht; well duerch d'Uebst de Bam bekannt ass. 12:34 Generatioun vu Vipers! Wéi kënnt Dir gutt Saache schwätzen, béis sinn? Wéinst dem Iwwerfloss vum Häerz schwätzt de Mond. 12:35 De gudde Mann, aus dem gudde Schatz vum Häerz, zitt gutt Saachen; an de schlechte Mann, vum schlechte Schatz kritt hie schlecht Saachen. 12:36 Awer ech soen Iech, datt se fir all Leerwuert, wat d'Männer schwätzen, en Account dovun am Dag vum Uerteel ginn. 12:37 Fir duerch Är Wierder sidd Dir gerechtfäerdegt, an duerch Är Wierder sidd Dir veruerteelt ginn.

12:38 Dunn hunn e puer vun de Schrëftgeléiert a Pharisäer geäntwert a gesot: Meeschter, mir wëlle en Zeeche vun Iech gesinn. 12:39 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Déi béis an iwwerraschend Generatioun verlaangt en Zeechen; awer en Zeechen gëtt him net ginn, awer d'Zeeche vum Prophéit Jonah. 12:40 Well de Jonah dräi Deeg an dräi Nuechte am Bauch vum grousse Fësch war, sou wäert de Mënschejong dräi Deeg an dräi Nuechten am Häerz vun der Äerd sinn. 12:41 D'Männer vun Nineve wäerten am Uerteel mat dëser Generatioun opstoen, a veruerteele se; well si hu sech um Predikéiere vu Jonah ugedoen, a gesinn méi wéi Jonah op dëser Plaz. 12:42 D'Kinnigin vum Süden wäert am Uerteel mat dëser Generatioun opstoen a veruerteelen; well si koum vun den Ennen vun der Äerd fir d'Wäisheet vum Salomo ze héieren, an hei ass méi wéi de Salomo op dëser Plaz.

12:43 Wann den onreine Geescht aus engem Mann erausgeet, geet hien duerch dréche Plazen, sicht Rescht a fënnt en net. 12:44 Da seet et: Ech kommen zréck a mäi Haus vu wou ech fort sinn; a wann et ukënnt, fënnt et onbewunnt, geschweest an dekoréiert. 12:45 Da geet hien, an hëlt siwe aner Séilen mat sech, déi méi schlecht si wéi hie selwer, a si kommen eran a wunnen do; an de leschte Staat vun deem Mann ass méi schlëmm wéi deen éischten. Wéi dëst mat dëser schlechter Generatioun ka geschéien.

12:46 Wéi hien nach mat de Leit geschwat huet, kuck, seng Mamm a seng Bridder waren dobaussen, a si wollte mat him schwätzen.

12:47 An een huet zu him gesot: Kuckt, Är Mamm an Är Bridder sinn dobaussen, a si wëllen mat lech schwätzen. 12:48 An hien huet geäntwert deen deen dëst gesot huet, sot: Wien ass meng Mamm, a wien si meng Bridder? 12:49 An huet seng Hand op seng Jünger ausgestreckt, sot hien: Kuckt meng Mamm a meng Bridder. 12:50 Fir wien de Wëlle vu mengem Papp am Himmel mécht, dee ass mäi Brudder, a meng Schwëster a Mamm.

SAINT MATHEW
Kapitel 13

13: 1 Deen Dag huet de Jesus d'Haus verlooss a souz um Mier. 13: 2 An e grousst Publikum huet sech versammelt; A wéi hien an d'Boot geklommen ass, souz hien, an all d'Leit waren um Strand. 13: 3 An hien huet vill Saache mat Parabel zu hinne geschwat a gesot: Kuckt, d'Saat ass erausgaang fir ze säen. 13: 4 A wärend hien säen huet, ass en Deel vum Som vum Wee gefall; an d'Villercher koumen an hunn et giess. 13: 5 E puer sinn op Fielsen gefall, wou net vill Land war; an et huet séier entstanen, well et keng Déift vun der Äerd hat; 13: 6 awer wéi d'Sonn opgestan ass, huet se gebrannt; a well et keng Wuerzel hat, ass et verwinnt. 13: 7 An e puer sinn ënnert d'Dären gefall; an d'Dären wuessen, an hunn et erstéckt. 13: 8 Awer e puer sinn op de gudde Buedem gefall an hunn Uebst gedroen, déi zu honnert, déi op siechzeg, an déi zu drëssegfacht. 13: 9 Wien Oueren huet fir ze héieren, dee soll héieren.

13:10 Du koumen d'Jünger a soten zu him: Firwat schwätzt Dir mat Parabel mat hinnen? 13:11 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Well et lech gëtt d'Geheimnisser vum Himmelräich kennen ze léieren; awer et gëtt hinnen net geschenkt. 13:12 Fir wien deen huet, méi gëtt ginn, an hie wäert méi hunn; Awer vun deem deen net huet, gëtt och ewechgeholl wat hien huet. 13:13 Duerfir schwätzen ech zu hinnen a Parabel: well se gesinn, se gesinn net, an héieren, se héieren net, an och net verstoen.

13:14 Also datt d'Prophezeiung vum Jesaia an hinnen erfëllt ass, datt hie gesot huet: Duerch Ouer héiert Dir a verstitt net; A gesitt Dir wäert gesinn, an net erkennen. 13:15 Fir d'Häerz vun dësem Vollek ass déck ginn, a si héieren déif mat hiren Oueren, an hir Aen hunn se zougemaach; Fir datt se net mat hiren Ae gesinn, A mat hiren Oueren héieren, A mat hirem Häerz verstoen, A ginn, An ech heelen se. 13:16 Awer geseent sinn Är Aen, well se gesinn; an Är Oueren, well se héieren. 13:17 Fir wierklech soen ech Iech, vill Propheten a Gerechteg Leit hu gär gesi wat Dir gesitt an hunn et net gesinn; an héiert wat Dir héiert, an hutt et net héieren.

13:18 Lauschtert also d'Parabel vum Sauer: 13:19 Wann e Mënsch d'Wuert vum Räich héiert an et net versteet, da kënnt de Béisen a rappt dat, wat a sengem Häerz gesaat gouf. Dëst ass deen deen laanscht d'Strooss gesaat gouf. 13:20 An deen, deen op Fiels Buedem gesaat gouf, ass deen, deen d' Wuert héiert an et direkt mat Freed kritt; 13:21 awer et huet keng Wurzel u sech, awer ass vu kuerzer Dauer, well wann Nout oder Verfollegung wéinst dem Wuert kënnt, da stéisst hien. 13:22 Deen, deen ënner Däre gesaat gouf, ass deen, deen d' Wuert héiert , awer d'Schwéngung vun dësem Zäitalter an d'Bedruch vu Räichtum erstécken d'Wuert, an et gëtt onfruchtbar. 13:23 Awer deen, deen am gudde Buedem gesaat gouf, ass deen, deen d'Wuert héiert a versteet, an Uebst dréit; a produzéiert honnert, siechzeg an drësseg fir een o.

13:24 Hien huet hinnen eng aner Gläichnes erzielt a gesot: D'Himmelräich ass wéi e Mann dee gudde Som a sengem Feld gesaat huet; 13:25 Awer wärend d'Männer geschlof hunn, ass säi Feind komm an huet Onkraut tëscht dem Weess gesaat, an ass op säi Wee gaang. 13:26 A wéi d'Gras erauskoum an Uebst gedroen huet, da koum och d'Unkraut. 13:27 Da koumen d'Dénger vum Hausbesëtzer a soten zu him: Här, hutt Dir net gutt Somen an Ärem Feld gesaat? Wou huet en dann Täschegeld? 13:28 Hie sot zu hinnen : E Feind huet dat gemaach. An déi Dénger soten zu him: Wëllt Dir datt mir et räissen? 13:29 Hie sot zu hinnen: Neen, wann Dir d'Wéie réckelt, da pléckt Dir och de Weess domat. 13:30 Loosst deen een an deen aneren zesumme wuessen bis zur Ernte; an an der Erntezäit wäert ech zu de Reaperen soen: Als éischt sammelen d'Ursaachen, a bannen se a Bündele fir ze verbrennen; mee sammelt de Weess a menger Scheier.

13:31 Eng aner Parallel huet hien hinnen erzielt, a gesot: D'Himmelräich ass wéi e Moschterkär, deen e Mann a säi Feld geholl huet a gesaat huet; 13:32 wat wierklech dee klengste vun alle Somen ass; awer wann et gewuess ass, ass et dee gréisste Geméis, an et gëtt e Bam, sou datt d'Villercher vum Himmel kommen a maachen Näschter a senge Branchen.

13:33 Eng aner Parallel huet hinne gesot: D'Himmelräich ass wéi de Séi, deen eng Fra geholl huet, an huet sech an dräi Mooss Miel verstoppt, bis alles gebraucht gouf. Dem Jesus säi Gebrauch vu Parabel

13:34 All dëst huet de Jesus a Parabel mat de Leit geschwat, an ouni Parabel huet hien net zu hinne geschwat; 13:35 sou datt dat wat vum Prophéit geschwat gouf erfëllt kéint ginn, wéi hie gesot huet: Ech maache mäi Mond a Parabel op; Ech wäert d'Saache vun der Grënnung vun der Welt verstoppt erklären.

13:36 Wéi d'Leit entlooss goufen, koum de Jesus an d'Haus; A seng Jünger koume bei hien a soten zu him: Erkläert eis d'Parabel vun der Onkraut vum Feld. 13:37 An hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Deejéinegen, deen de gudde Som seet, ass de Mënschejong. 13:38 D'Feld ass d'Welt; de gudde Som sinn d'Kanner vum Kinnekräich, an d'Unkraut sinn d'Kanner vum Béisen. 13:39 De Feind deen et gesaat huet ass den Däiwel; d'Ernte ass d'Enn vum Alter; an d'Reafer sinn Engelen. 13:40 Also sou wéi d'Unkrut opgerappt an am Feier verbrannt ass, sou wäert et um Enn vun dësem Alter sinn. 13:41 De Mënschejong wäert seng Engele schécken, a si wäerten aus sengem Räich all déi, déi stierzen, sammelen an déi, déi Ongerechtegkeet schaffen, 13:42 a werfen se an d' Feierlooss; et gëtt gekrasch an gekrasch vun den Zänn. 13:43 Da schénge Gerechte wéi d'Sonn am Kinnekräich vun hirem Papp. Wien Oueren huet ze héieren, dee soll héieren.

13:44 Ausserdeem ass d'Himmelräich wéi e Schatz verstoppt an engem Feld, deen e Mënsch fënnt, a verstoppt en erëm; a frou dofir geet hien a verkeeft alles wat hien huet, a kaaft dat Feld.

13:45 Och d'Himmelräich ass wéi en Händler op der Sich no gudde Pärelen, 13:46 deen eng wäertvoll Pärel fonnt huet, ass fortgaang an huet alles verkaaft, wat hien hat, a kaaft.

13:47 Och ass d'Himmelräich wéi en Netz, dat an d'Mier geworf gëtt, all Zort vu Fësch sammelt; 13:48 an eemol voll, huele se et op d' Ufer; a sëtzen, sammele se dat Gutt a Kuerf, a werfen dat Schlecht eraus. 13:49 Et wäert um Enn vum Zäitalter sinn: d'Engele kommen eraus a trennen déi Schlecht vun de Gerechten, 13:50 a werfen se an de Feieruewen; et gëtt gekrasch an gekrasch vun den Zänn.

13:51 De Jesus sot zu hinnen: Hutt Dir all dës Saache verstanen? Si hunn geäntwert: Jo, Här. 13:52 Hie sot zu hinnen: Dofir ass all geléiert Schrëftsteller am Himmelräich wéi en Hausbesëtzer, deen nei Saachen an al Saachen aus sengem Schatz erausbréngt . Jesus zu Nazareth 13:53 Et ass geschitt datt wann de Jesus dës Parabel fäerdeg war, ass hien do fortgaang. 13:54 A wéi hien an säin eegent Land komm ass, huet hien se an hirer Synagog geléiert, sou datt se sech gewonnert hunn, a gesot: Wou kritt dee Mann dës Wäisheet an dës Wonner? 13:55 Ass dat net de Jong vum Schräiner? Heescht seng Mamm net Maria, a seng Bridder James, Joseph, Simon a Judas?

13:56 Sinn net all Är Schwësteren bei eis? Vu wou huet dee Mann all dës Saachen? 13:57 A si goufe vun him skandaliséiert . Awer de Jesus sot zu hinnen: Et gëtt kee Prophet ouni Éier, ausser a sengem eegene Land a sengem Haus. 13:58 An hien huet net vill mächteg Wierker do gemaach, wéinst hirem Onglawen.

SAINT MATHEW
Kapitel 14

14: 1 Zu där Zäit huet den Herod d'Tetra rca de Ruhm vu Jesus héieren, 14: 2 a sot zu sengen Dénger: Dëst ass de Johannes den Deefer; Hien ass vun den Doudegen opgestan, an dofir handelen dës Muechten an him. 14: 3 Fir den Herod hat de John ageholl, gebonnen an an de Prisong gesat wéinst dem Herodias , der Fra vum Philippe sengem Brudder; 14: 4 well de John zu him sot: Et ass net gesetzlech fir Iech hatt ze hunn. 14: 5 An den Herod wollt hien ëmbréngen, awer hien huet d'Leit gefaart; well se de Johannes als Prophéit haten. 14: 6 Awer wéi de Gebuertsdag vum Herod gefeiert gouf, huet d'Duechter vum Herodias an der Mëtt gedanzt , an den Herod war frou, 14: 7, fir deen hie mat engem Eed versprach hat alles ze ginn, wat si gefrot huet. 14: 8 Si, als éischt vun hirer Mamm ugeschwat, sot: Gitt mir hei op enger Plack de Kapp vum John the Baptist. 14: 9 Dunn huet de Kinnek bedauert; awer wéinst dem Eed a vun deenen, déi mat him um Dësch waren, huet hien den Uerder ginn, datt et him gëtt, 14:10 an huet den John beoptraagt am Prisong ofzeschneiden. 14:11 A säi Kapp gouf op enger Plack bruecht an dem Meedche geschenkt; a si huet hatt hirer Mamm virgestallt. 14:12 Da koumen seng Jünger an hunn de Kierper geholl a begruewen; a si sinn gaang an hunn dem Jesus gesot. D'Fënneftausend z'iessen 14:13 Wéi de Jesus et héieren huet, ass hien vun do mat engem Boot an eng verloossene a verstoppte Plaz fortgaang; a wéi d'Leit hien héieren hunn, sinn se him zu Fouss vun de Stied nogaang.

14:14 A wann de Jesus erausgaang ass, huet hien eng grouss Mass gesinn, an huet Erbaarmt mat hinnen, an huet déi vun deene krank geheelt. 14:15 Wéi den Owend komm ass, koumen seng Jünger bei hien a soten: D'Plaz ass Wüst, an d'Stonn ass vergaang. entlooss d' Mass, sou datt se duerch d'Dierfer goen a Liewensmëttel kafen. 14:16 De Jesus sot zu hinnen: Dir braucht net ze goen; gitt hinnen eppes z'iessen. 14:17 A si soten: Mir hunn hei nëmme fënnef Brout an zwee Fësch. 14:18 Hie sot zu hinnen: Bréngt se heihinner. 14:19 Dunn huet hien d'Leit beoptraagt sech op d'Gras ze leeën; an hien huet déi fënnef Brout an déi zwee Fësch geholl, an huet seng Aen op den Himmel gehuewen, huet hie geseent, gebrach an huet de Brout de Jünger ginn, an d'Jünger de Leit. 14:20 A si hunn all giess a waren zefridden; A si hunn opgeholl wat vun de futtisse Stécker iwwreg war, zwielef Kuerf voll. 14:21 An déi, déi giess hunn, waren ongeféier 5.000 Männer, ouni Fraen a Kanner ze zielen.

14:22 Direkt huet de Jesus seng Jünger an d'Boot gemaach a viru sech an en anert Ufer gaang, während hien d'Leit entlooss huet. 14:23 Wéi d'Leit entlooss goufen, ass hien de Bierg eropgaang fir separat ze bieden; a wéi d'Nuecht komm ass, war hien eleng do. 14:24 An d'Boot war schonn an der Mëtt vum Mier, vun de Wellen ugeschloen; well de Wand war géint de Floss. 14:25 Awer op der véierter Waach vun der Nuecht ass de Jesus bei si gaang um Mier. 14:26 An d'Jünger, déi hien am Mier gesinn gesinn hunn, waren erstaunt a soten: E Geescht! A si hunn aus Angscht geruff.

14:27 Awer direkt huet de Jesus zu hinne geschwat a gesot : Huelt Courage; Ech sinn, fäert net! 14:28 Dunn huet de Péitrus him geäntwert a gesot: Här, wann Dir et sidd, da kommandéiert mech op d'Waasser bei lech ze kommen. 14:29 An hie sot: Komm. An de Péitrus ass vum Boot geklommen an ass op d'Waasser gaang fir bei de Jesus ze goen. 14:30 Awer wann hien de staarke Wand gesinn huet, huet hien Angscht; an ugefaang ënnerzegoen, huet hie geruff a gesot: Här, rett mech! 14:31 Direkt huet de Jesus d'Hand ausgestreckt, huet hien an de Grapp geholl a sot zu him: Du Mann vu klenge Glawen! Firwat hutt Dir gezéckt? 14:32 A wéi se an d'Boot gaange sinn, ass de Wand gestuerwen . 14:33 Da koumen déi, déi um Boot waren, an hunn hie veréiert, a gesot: Wierklech sidd Dir de Jong vu Gott.

14:34 A wéi d'Kräizung fäerdeg war, koumen se an d'Land Gennesaret. 14:35 Wéi d'Männer vun där Plaz hien erkannt hunn, hunn se duerch d'ganz Land ronderëm geschéckt a si hunn all déi Krank bei hien bruecht; 14:36 an huet hie gebieden hien nëmmen de Rand vu sengem Kleed unzegräifen; an all déi, déi hie beréiert hunn, ware gesond.

SAINT MATHEW
Kapitel 15

15: 1 Dunn hu verschidde Schrëftgeléiert a Pharisäer aus Jerusalem bei de Jesus komm a gesot: 15: 2 Firwat briechen Är Jünger d'Traditioun vun deenen Eelsten? Well se d'Hänn net wäschen wa se Brout iessen. 15: 3 An hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Firwat brécht Dir och d'Gebot vu Gott duerch Är Traditioun? 15: 4 Fir Gott huet gesot, seet: Éier Äre Papp an Är Mamm; an: Dee säi Papp oder d'Mamm verflucht, stierft irretrievabel. 15: 5 Awer Dir seet: Wien zu sengem Papp oder senger Mamm seet: " Alles wat ech lech hëllefe kann ass meng Offer u Gott, 15: 6 éiert säi Papp oder seng Mamm net méi." Sou hutt Dir d'Gebot vu Gott duerch Är Traditioun ongëlteg gemaach. 15: 7 Hypokriten, de Jesaia huet lech gutt virausgesot , wéi hie gesot huet: 15: 8 Dëst Vollek éiert mech mat hire Lëpsen; Awer, säin Häerz ass vu mir ewech. 15: 9 Fir ëmsoss veréieren se mech, a léiere fir Doktrin d'Geboter vu Männer. 15:10 An hie rufft d'Mengheet op hie, sot hien zu hinnen: Héiert a verstitt: 15:11 Net wat an de Mond geet, mécht e Mënsch; awer wat aus dem Mond kënnt, kontaminéiert de Mënsch. 15:12 Dunn, seng Jünger koumen no a soten zu him: Wësst Dir datt d'Pharisäer beleidegt waren, wéi se dëst Wuert héieren hunn? 15:13 Awer hien huet geäntwert a sot : All Planz, déi mäi himmlesche Papp net gepflanzt huet, gëtt ausgerout. 15:14 Loosst se; si si blann Guiden vun de Blannen; A wann de Blannen de Blanne féiert, da fale béid an d'Lach. 15:15 huet de Péitrus geäntwert: "Erkläert eis dës Parabel." 15:16 De Jesus sot: Sidd Dir och nach ëmmer ouni Verständnis?

15:17 Verstitt Dir net datt alles wat an de Mond kënnt an de Mo geet an an d'Latrine gehäit gëtt? 15:18 Awer wat aus dem Mond kënnt, kënnt aus dem Häerz; an dëst verschmotzt de Mënsch. 15:19 Fir béis Gedanken kommen aus dem Häerz , Ermuerdung, Ehebriecher, Unerkennung, Déifstall, falsch Zeienaussoen, Gotteslästerungen. 15:20 Dëst sinn déi Saachen, déi de Mënsch verschmotzen; awer iessen mat ongewäschten Hänn verschmotzt de Mënsch net.

15:21 De Jesus ass do fortgaang an ass an d'Regioun vun Tire a Sidon gaang. 15:22 A kuck, eng kanaanesch Fra, déi aus där Regioun erauskomm ass, huet zu him geruff a gesot: Här, Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet op mech! Meng Duechter ass eescht vun engem Dämon gefoltert. 15:23 Awer de Jesus huet him kee Wuert geäntwert. Dunn sinn seng Jünger opkomm an hunn hie gefrot a gesot: "Schéckt hatt fort, well hatt rifft eis no." 15:24 Hien huet geäntwert a gesot: Ech ginn net ausser de verluerene Schof vum Haus vun Israel geschéckt. 15:25 Dunn ass si komm a fällt virun him a seet: Här, hëllef mir! 15:26 Hien huet geäntwert a sot: Et ass net gutt d'Kannerbrout ze huelen an et op d'Hënn ze geheien. 15:27 A si sot: Jo, Här; awer och déi kleng Hënn iessen d'Krummelen, déi vum Dësch vun hirem Meeschter falen . 15:28 A Jesus geäntwert a sot, O Fra, grouss ass Äre Glawen; maach mat Iech wéi Dir wëllt. An hir Duechter gouf zënterhier geheelt.

15:29 De Jesus ass vun do aus gaang a koum um Mier vu Galiläa; an de Bierg eropgaang , souz hien do.

15:30 A vill Leit sinn op hien zougaang, an hunn de Lämmchen, de Blannen, d'Mute, déi Verstuerwen a vill aner krank Leit mat sech bruecht; a si hunn se um Fouss vum Jesus geluecht, an hien huet se geheelt; 15:31 sou datt d'Leit sech verwonnert hunn, gesinn déi Domm schwätzen, déi Läppeg geheelt, de Lame goen an déi Blann gesinn; an de Gott vun Israel verherrlecht.

15:32 A Jesus huet seng Jünger ugeruff a gesot: Ech hunn Erbaarmen iwwer d'Leit, well si ware fir dräi Deeg bei mir a si hunn näischt ze iessen; a schéckt se op en eidle Mo wëll ech net, fir datt se net ënnerwee ginn. 15:33 Dunn hunn seng Jünger zu him gesot: Wou hu mir esou vill Brout an der Wüst, fir esou eng grouss Villzuel zefridden ze stellen? 15:34 De Jesus sot zu hinnen: Wéi vill Brout hutt Dir? A si soten: Siwen, an e puer kleng Fësch. 15:35 An hie bestallt der Mass op de Buedem ze leeën. 15:36 An hien huet déi siwe Brout an de Fësch geholl, huet Merci gesot, gebrach an huet senge Jünger an d'Jünger de Leit ginn. 15:37 A si hunn all giess a waren zefridden; a si hunn opgeholl wat vun de futtisse Stécker iwwreg war, siwe Kuerf voll. 15:38 A si waren déi, déi giess hunn, véier dausend Männer, ouni d'Fraen an d'Kanner ze zielen. 15:39 Wéi d'Leit entlooss goufen, ass hien an d'Boot gaang an ass an d'Regioun vu Magdala komm.

SAINT MATHEW
Kapitel 16

16: 1 D'Pharisäer an de Sadduzäer koume fir hien ze verféieren, a froen hien hinnen en Zeechen aus dem Himmel ze weisen. 16: 2 Awer hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Wann den Owend kënnt, da sot Dir, gutt Wieder; well den Himmel rout ass. 16: 3 A moies: Haut gëtt et e Stuerm; well de bedeckten Himmel rout ass. Hypokriten! datt Dir wësst wéi Dir den Aspekt vum Himmel ënnerscheet, awer d'Zeeche vun der Zäit kënnt Dir net! 16: 4 Déi béis an iwwerholl Generatioun weist en Zeechen; awer en Zeeche gëtt net ginn, awer d'Zeeche vum Prophéit Jonah. A verléisst se, ass hien fortgaang.

16: 5 Wéi seng Jünger op déi aner Säit koumen, hu se vergiess Brout ze bréngen. 16: 6 A sot de Jesus zu hinnen : Passt op, passt op op d'Hief vun de Pharisäer an de Sadduzäer. 16: 7 Si hunn a sech selwer geduecht a gesot: Dëst seet, well mir hu kee Brout bruecht. 16: 8 A Jesus huet et verstanen, sot zu hinnen: Firwat denkt Dir an lech selwer, Männer vu klenge Glawen, datt Dir kee Brout hutt? 16: 9 Verstitt Dir nach net , an erënnert Dir lech net un déi fënnef Brout ënner fënnefdausend Männer, a wéi vill Kuerf hutt Dir gesammelt? 16:10 Weder vun de siwe Brout aus véier dausend, a wéi vill Kuerf hutt Dir ofgeholl? 16:11 Wéi ass et, datt Dir net verstanen datt et net wéinst dem Brout war, wat ech lech gesot hunn, lech selwer aus dem Souren vun de Farisäer a Sadduzäer ze halen? 16:12 Dunn hunn se verstanen datt hien hinnen net gesot huet, oppassen ze goen fir de Broutheier, awer fir d'Doktrin vun de Pharisäer an de Sadduzäer.

16:13 Wéi de Jesus an d'Géigend vu Caesarea Philippi koum, huet hie seng Jünger gefrot a gesot : Wie soen d'Männer datt de Mënschejong ass? 16:14 Si soten: E puer, de Johannes den Deefer; anerer, Elijah; an anerer, Jeremiah, oder ee vun de Propheten. 16:15 Hien huet zu hinnen gesot: An Dir, wien seet Dir datt ech sinn? 16:16 Simon Peter geäntwert a sot: Dir sidd de Christus, de Jong vum liewege Gott. 16:17 Dunn huet de Jesus him geäntwert: Geseent sidd Dir, Simon Jong vum Jonah, well Fleesch a Blutt huet lech et net verroden, mä mäi Papp, deen am Himmel ass. 16:18 An ech soen lech och datt Dir de Péitrus sidd, an op dësem Fiels bauen ech meng Kierch; an d'Tore vun der Hades wäerte sech net dergéint duerchsetzen. 16:19 An lech ginn ech d'Schlëssele vum Himmelräich; a wat och ëmmer Dir op der Äerd verbindt wäert am Himmel gebonne sinn ; a wat och ëmmer Dir op der Äerd lass ass, wäert am Himmel geléist ginn. 16:20 Duerno huet hie seng Jünger gebueden, kengem ze soen, datt hie Jesus de Christus wier.

16:21 Vun do un huet de Jesus senge Jünger deklaréiert datt et noutwendeg wier fir op Jerusalem ze goen a vill vun den Eeleren, den Hohepriister an de Schrëftgeléierten ze leiden. an ëmbruecht ginn, an op den drëtten Dag erëm opstoen. 16:22 Dunn huet de Péitrus hien op d'Säit geholl an huet ugefaang him ze bestrofen a sot: Här, huet Barmhäerzegkeet iwwer lech; op kee Fall passéiert dat lech.

16:23 Awer hien huet sech gedréit, sot zu de Péitrus: Gitt hannert mech, Satan! Dir sidd e Stolpersteen fir mech, well Dir setzt net Är Saachen op Gott, mee op déi vu Männer. 16:24 De Jesus sot zu senge Jünger : Wann iergendeen no mir wëll kommen, da soll hien sech selwer verleegnen, säi Kräiz ophuelen an no mir goen. 16:25 Fir wien säi Liewe rette wëll, wäert et verléieren; a jiddereen dee säi Liewe fir meng Wuel verléiert, fënnt et. 16:26 Fir wat profitéiert de Mënsch, wann hien déi ganz Welt gewënnt a seng Séil verléiert? Oder wéi eng Belounung gëtt de Mënsch fir seng Séil? 16:27 Fir de Mënschejong kënnt an der Herrlechkeet vu sengem Papp mat sengen Engelen, an da wäert hien jidderengem no senge Wierker zréckbezuelen. 16:28 Wierklech, ech soen lech, et sinn e puer, déi hei sinn, déi den Doud net schmaache bis se de Mënschejong gesinn a säi Räich kommen.

SAINT MATHEW
Kapitel 17

17: 1 Sechs Deeg méi spéit huet de Jesus de Péitrus, den James an de Johannes säi Brudder geholl an hien op en héije Bierg ausernee gefouert . 17: 2 a gouf virun hinnen transforméiert, a säi Gesiicht huet geschénkt wéi d'Sonn, a seng Kleeder goufen wäiss wéi hell. 17: 3 A kuck, de Moses an den Elia sinn hinnen opgedaucht a mat him geschwat. 17: 4 Du sot de Péitrus zum Jesus: Här, et ass gutt fir eis datt mir hei sinn; Wann Dir wëllt, loosst eis hei dräi Zelter maachen: ee fir lech, ee fir de Moses an een fir den Elia. 17: 5 Wéi hien nach ëmmer geschwat huet, huet eng Liichtwollek se bedeckt; a kuckt eng Stëmm aus der Wollek, déi seet: Dëst ass mäi beléifte Jong, an deem ech gutt gefall sinn; lauschtert hien. 17: 6 Wéi d'Jünger dëst héieren hunn, sinn se op hir Gesiichter gefall a ware erféiert. 17: 7 Dunn ass de Jesus komm an huet se beréiert, a sot: Stitt op a fäert net. 17: 8 A wéi se opgekuckt hunn, hunn se keen ausser Jesus eleng gesinn. 17: 9 Wéi si vum Bierg erofgaang sinn, huet de Jesus hinnen Uerder ginn a gesot: Sot kengem d'Visioun, bis de Mënschejong vun den Doudegen opsteet. 17:10 Dunn hunn seng Jünger him gefrot, a gesot: Firwat soen d'Schrëftgeléiert datt den Elias als éischt muss kommen? 17:11 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Wierklech, den Elias kënnt als éischt a wäert alles erëm restauréieren. 17:12 Awer ech soen lech datt den Elias scho komm ass, a si hunn hien net kannt, awer hunn him gemaach wat se wollten; sou wäert och de Mënschejong vun hinne leiden. 17:13 Dunn hunn d'Jünger verstanen datt hien hinnen iwwer de Johannes den Deefer gesot hat.

17:14 Wéi se bei d'Leit koumen, koum e Mann bei hien a knéit virun him a seet: 17 : 15 Här, huet Barmhäerzegkeet iwwer mäi Jong, dee verréckt ass, a vill leid; well oft fällt et a Feier, a vill Mol a Waasser. 17:16 An ech hunn hien zu Äre Jünger bruecht, awer si konnten hien net heelen. 17:17 De Jesus huet geäntwert a sot: O gleeweg a pervers Generatioun ! Wéi laang soll ech bei lech sinn? Wéi laang soll ech lech droen? Bréngt et mir heihinner. 17:18 An de Jesus huet de Dämon bestrooft, an hie koum aus dem Jong, an hie gouf vun där Stonn geheelt. 17:19 Wéi d'Jünger bei de Jesus komm sinn , hunn se gesot: Firwat konnte mir hien net erausdrécken? 17:20 De Jesus sot zu hinnen: Wéinst Ärem klenge Glawen; well wierklech ech lech soen, datt wann Dir Glawen hutt wéi e Moschterkär, da wäert Dir zu dësem Bierg soen: Beweegt lech vun hei bis dohinner, an et wäert passéieren; an näischt wäert fir lech onméiglech sinn. 1 7:21 Awer dës Zort kënnt net ausser mat Gebied a Faaschten.

17:22 Wéi se a Galiläa waren, sot de Jesus zu hinnen: De Mënschejong gëtt an d'Hänn vu Männer iwwerginn, 17:23 a si wäerten hien ëmbréngen; awer um drëtten Dag wäert hien erëm opstoen. A si ware ganz traureg. Tempel Steier Bezuelung 17:24 Wéi se op Kapernaum koumen, sinn déi, déi déi zwee Drachmas gesammelt hunn, bei de Péitrus komm a soten zu him: Bezuelt Äre Meeschter net déi zwou Drachmen?

17:25 Hie sot: Jo, a wéi hien an d'Haus erakomm ass, huet de Jesus als éischt mat him geschwat a gesot: Wat mengt Dir, Simon? D'Kinneke vun der Äerd, vu wiem sammele se Tributen oder Steieren? Vun hire Jongen, oder vu Friemen? 17:26 Peter geäntwert him, Vun Friemen. De Jesus sot zu him: Dofir sinn d'Kanner befreit. 17:27 Awer, fir se net ze beleidegen, gitt op d'Mier, a geheit den Haken, an den éischte Fësch, deen Dir zitt, huelt en, a wann Dir de Mond opmécht, fannt Dir e Staat; huelt et, a gitt et fir mech a fir lech.

SAINT MATHEW
Kapitel 18

18: 1 Zu där Zäit koumen d'Jünger bei de Jesus a soten: Wien ass dee gréissten am Himmelräich? 18: 2 A wéi de Jesus e Kand geruff huet, huet hien et ënner si gesat, 18: 3 a sot: Wierklech soen ech Iech, ausser Dir dréint a gitt wéi Kanner, gitt net an d'Himmelräich. 18: 4 Also wien sech selwer wéi dëst Kand erniddregt, ass dee gréissten am Himmelräich. 18: 5 A wien e Kand esou a mengem Numm empfänkt, empfänkt mech.

18: 6 A wien ee vun dëse Klengen, déi u mech gleewen , stëppelt , et wier besser fir hien, datt en Aarsch Millen um Hals gehaang wier, an an d'Déift vum Mier erofgaange wier. 18: 7 Wee der Welt fir Stolpersteen! well et noutwendeg ass datt Stolpersteen kommen, awer wee deem Mann duerch deen de Stousssteen kënnt ! 18: 8 Dofir, wann Är Hand oder Äre Fouss dech fale loossen, da schneit se se ewech a werft se vun Iech; Et ass besser fir Iech lämmeg oder vermëschen an d'Liewen anzegoen wéi zwou Hänn oder zwee Féiss ze hunn fir an d'éiwegt Feier geheit ze ginn. 18: 9 A wann Äert A dech fale léisst, zitt et eraus a geheit et vun Iech ewech; Et ass besser fir Iech mat engem A an d'Liewen ze goen, wéi datt Dir zwee Aen hutt fir an d'Häll vum Feier ze werfen.

18:10 Kuckt datt Dir kee vun dëse Klenge veruecht; well ech Iech soen, datt seng Engelen am Himmel ëmmer d'Gesiicht vu mengem Papp gesinn, deen am Himmel ass. 18:11 Fir de Mënschejong ass komm fir ze retten wat verluer ass.

18:12 Wat mengt Dir? Wann e Mann honnert Schof huet, an ee vun hinne verflunn, verléisst hien net déi néng an néngzeg an duerch d'Bierger fir deen ze fannen, dee verflunn ass? 18:13 A wann hien hatt zoufälleg fënnt, ech soen Iech wierklech, hie freet sech méi iwwer deen, wéi iwwer déi néngzeganzzeg, déi net verpasst hunn. 18:14 Also ass et net de Wëlle vun Ärem Papp, deen am Himmel ass, datt ee vun dëse Klenge verluer geet.

18:15 Dofir, wann Äre Brudder géint dech sënnegt, da gitt him a bestrooft hien an du eleng; Wann ech dech héieren, hutt Dir Äre Brudder gewonnen. 18:16 Awer wann hien net op Iech lauschtert, da gitt een oder zwee mat , fir datt all Wuert am Mond vun zwee oder dräi Zeien opgeholl gëtt. 18:17 Wann ech net op si lauschteren, sot der Kierch; a wann hien net op d'Kierch lauschtert, betruecht hien als Gentil an als Tollmann. 18:18 Wierklech, ech soen Iech, egal wat Dir op der Äerd bindet, wäert am Himmel gebonne sinn; a wat och ëmmer Dir op der Äerd fräiginn, gëtt am Himmel geléist. 18:19 Nees, ech soen Iech: Wann zwee vun Iech op der Äerd averstane sinn iwwer alles wat se froen, da gëtt et fir si gemaach vu mengem Papp, deen am Himmel ass. 18:20 Fir wou zwee oder dräi a mengem Numm gesammelt sinn, do sinn ech an der Mëtt vun hinnen. 18:21 Du koum de Péitrus bei hien a sot: Här, wéivill Mol verzeien ech mengem Brudder, dee géint mech sënnegt? Bis zu siwen? 18:22 De Jesus sot zu him: Ech soen Iech net bis zu siwen, ouni oder souguer bis zu siwwenzeg Mol siwen.

18:23 Dofir ass d'Himmelräich wéi e Kinnek, dee Kont mat sengen Dénger ofschafe wollt. 18:24 An ugefaang der Mathematik ze maachen, huet een him presentéiert, deen him zéngdausend Talenter schëlleg war. 18:25 Fir hien , well hien net konnt bezuelen, huet säi Meeschter bestallt him, seng Fra a seng Kanner ze verkafen, an alles wat hien hat. d'Schold gëtt bezuelt. 18:26 Dunn, deen Dénger, anzeschloen, plädéiert mat him, gesot, Här, Bier mat mir, an ech wäert Iech all zréckbezuelen. 18:27 Den Här vun deem Dénger, geplënnert mat Barmhäerzegkeet, huet hie fräigelooss an huet him d'Schold verginn. 18:28 Awer wann de Kniecht erausgaang ass, huet hien ee vu senge Matbierger fonnt, deen him honnert Denar schëlleg war; an hien ugegraff huet, huet hien erstéckt a gesot: Bezuelt mir wat Dir mir schëlleg sidd. 18:29 Dunn huet säi Consi Ervo, deen zu senge Féiss gefall ass, hie gefrot a gesot: Gitt geduldig mat mir, an ech wäert Iech alles bezuelen. 18:30 Awer hie wollt net, awer ass gaang an en am Prisong geworf, bis hien d'Schold bezuelt huet. 18:31 Wéi seng Mataarbechter gesinn hunn, wat geschitt ass, waren se ganz traureg, a si sinn gaang an hunn hiren Här alles erzielt wat geschitt ass. 18:32 Dunn huet säin Här him ugeruff a sot zu him: 'Du béisen Dénger, ech hunn Iech all déi Schold verginn, well Dir hutt mech gefrot. 18:33 Sollt Dir net och Barmhäerzegkeet iwwer Äre Matbierger hunn, wéi ech Barmhäerzegkeet iwwer Iech hunn? 18:34 Du war säi Här rosen an huet hien un den Hiriichter iwwerginn, bis hien alles bezuelt huet wat hien him schëlleg war.

18:35 Also och mäi himmlesche Papp wäert Iech maachen, wann Dir net jidderengem säi Brudder verzeit seng lwwergrëffer mat ganz Ärem Häerz.

SAINT MATHEW
Kapitel 19

19: 1 Et ass geschitt datt wann de Jesus dës Wierder fäerdeg war, ass hien aus Galiläa fortgaang an ass an d'Regioune vu Judea iwwer dem Jordan gaang. 19: 2 A grouss Leit goufen him gefollegt, an hien huet se do geheelt. 19: 3 Dunn hunn d'Pharisäer zu him komm, hunn him gesot a gesot: Ass et erlaabt e Mann seng Fra aus irgend engem Grond ofzesetzen? 19: 4 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Hutt Dir net liesen datt hien deen se am Ufank gemaach huet si männlech a weiblech, 19: 5 a sot, Fir dëst Grond e Mann Papp a Mamm verloossen soll, a ginn zu senger Fra United, an déi zwee wäerten ee Fleesch sinn? 19: 6 Also si sinn net méi zwee, awer e Fleesch; dofir, wat Gott zesummegeschloss huet, soll de Mënsch net trennen. 19: 7 Si soten zu him: Firwat huet de Moses dann den Uerder ginn, eng Scheedung ze ginn an se ewechzehuelen? 19: 8 Hien huet zu hinnen gesot : Wéinst der Härkeet vun Ärem Häerz huet de Moses lech erlaabt Är Fraen ofzeginn; mee am Ufank war et net sou. 19: 9 An ech soen lech, datt wien seng Fra scheet, ausser fir Unerkennung, an eng aner bestuet, begleed doten; a wien déi entzunn Fra bestuet, verpacht. 19:10 Seng Jünger soten zu him: Wann dëst den Zoustand vun engem Mann mat senger Fra ass, ass et net ubruecht ze bestueden. 19:11 Dunn huet hien zu hinnen gesot: Net all si fäeg dëst ze kréien, awer déi, deenen et geschenkt gëtt.

19:12 Fir et sinn Eunuchen, déi sou aus der Gebärmutter vun hirer Mamm gebuer goufen, an et ginn Eunuchen, déi vu Männer zu Eunucher gemaach ginn, an et ginn Eunuchen, déi sech Eunucher fir d'Himmelräich gemaach hunn. Wie fäeg ass dat ze kréien, dee soll et kréien.

19:13 Duerno goufe kleng Kanner bei hien bruecht, fir datt hien hir Hänn op si soll leeën a biet; an d'Jünger hunn si bestrooft. 19:14 Awer de Jesus sot: Loosst d'Kanner bei mech kommen, a verhënnert se net; wéinst sou ass d'Himmelräich. 19:15 Hien huet hinnen d'Hänn geluecht an ass vun do fortgaang.

19:16 Dunn ass ee komm a sot zu him: Gudde Meeschter, wat wäert ech gutt maachen fir dat éiwegt Liewen ze hunn? 19:17 Hien huet zu him gesot: Firwat nennt Dir mech gutt? Et gëtt kee Gutt, awer een: Gott. Awer wann Dir wëllt an d'Liewen eragoen, halen d'Geboter. 19:18 Hie sot zu him: Wéi eng? A Jesus sot: Dir sollt net ëmbréngen. Dir sollt net verwéckelt sinn. Dir wäert net klauen. Dir sollt kee falschen Zeien droen. 19:19 Éiert Äre Papp an Är Mamm; an, Dir wäert Ärem Noper wéi selwer Léift. 19:20 De jonke Mann sot zu him : All dat hunn ech vu menger Jugend gehalen. Wat feelen ech nach? 19:21 De Jesus sot zu him: Wann Dir perfekt wëlle sinn, gitt, verkaaft wat Dir hutt, a gitt et den Aarmen, an Dir wäert e Schatz am Himmel hunn; a komm a suiv mech. 19:22 Wéi de jonke Mann dëst Wuert héieren huet, ass hien traureg gaangen, well hie vill Besëtz hat. 19:23 De Jesus sot zu senge Jünger: Wierklech, ech soen Iech, et ass schwéier fir e räiche Mann an d'Himmelräich ze goen.

19:24 Ech soen Iech nach eng Kéier, et ass méi einfach fir e Kaméil duerch d'Ae vun enger Nadel ze goen wéi fir e räiche Mann an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen. 19:25 Seng Jünger, déi dëst héieren hunn, ware ganz erstaunt a soten: Wien kann da gerett ginn? 19:26 An de Jesus huet se gesinn, sot zu hinnen: Fir Männer ass dat onméiglech; awer fir Gott ass alles méiglech. 19:27 Dunn huet de Péitrus geäntwert a sot zu him: Kuckt, mir hunn alles verlooss, a mir sinn Iech gefollegt; Wat solle mer dann hunn? 19:28 A sot de Jesus zu hinnen: Wierklech, ech soen Iech, datt an der Regeneratioun, wann de Mënschejong um Troun vu senger Herrlechkeet sëtzt, da sidd Dir, déi mir gefollegt hunn, och op zwielef Troun sëtzen, fir déi zwielef Stämme vu Israel. 19:29 A wien Haiser oder Bridder oder Schwësteren oder Papp oder Mamm oder Fra oder Kanner oder Lännereien verlooss huet fir mäin Numm, dee kritt honnert Mol méi a wäert éiwegt Liewen ginn. 19:30 Awer vill déi éischt sinn déi lescht, an déi lescht éischt.

SAINT MATHEW
Kapitel 20

20: 1 Well d'Himmelräich ass wéi e Mann, en Hausbesëtzer, dee moies erausgaang ass, Aarbechter fir säi Wéngert ze lounen . 20: 2 An huet sech mat den Aarbechter fir en Denar een Dag ofgemaach, huet hien a säi Wéngert geschéckt. 20: 3 Géint déi drëtt Stonn vum Dag erausgaang, huet hien anerer gesinn, déi op der Plaz onbewunnt waren; 20: 4 a sot zu hinnen: Dir gitt och a mäi Wéngert, an alles wat richteg ass, wäert ech Iech ginn . A si waren. 20: 5 Hien ass ëm déi sechsten an néngte Stonn erëm erausgaang, an huet datselwecht gemaach. 20: 6 A wann hien ëm déi eelef Stonn erausgaang ass, huet hien anerer fonnt, déi onbesat waren; an hie sot zu hinnen: Firwat sidd Dir hei de ganzen Dag onbesat? 20: 7 Si soten zu him: Well keen eis agestallt huet. Hie sot zu hinnen: Dir gitt och an de Wéngert, an Dir kritt wat richteg ass. 20: 8 Wéi den Owend komm ass, huet den Här vum Wéngert zu sengem Steward gesot: Rufft d'Aarbechter un a bezuelt hinnen hir Loun, vun der leschter bis déi éischt. 20: 9 A wéi déi, déi ëm déi elfte Stonn komm sinn, koumen, krut jiddereen en Denar. 20:10 Wéi déi éischt och komm sinn, hu se geduecht datt se méi kréien; awer si kruten och all een Denar. 20:11 A wéi se et kritt hunn, hu si géint den Hausbesëtzer gemunkelt , 20:12 a gesot: Dës lescht hunn eng Stonn geschafft, an Dir hutt se gläich mat eis gemaach, déi d'Belaaschtung an d'Hëtzt vum Dag gedroen hunn. 20:13 Hien huet geäntwert zu engem vun hinnen: Frënd, ech hunn Iech net falsch gemaach; Sidd Dir net mat mir op en Denar averstanen?

20:14 Huelt dat wat Äert ass, a gitt; awer ech wëll dëser Lescht ginn, wéi Dir. 20:15 Ass et net zoulässeg fir mech mat mengem eegenen ze maachen wat ech wëll? Oder sidd Dir beneid well ech generéis sinn? 20:16 Also déi éischt soll lescht sinn, an déi lescht éischt; well vill gi geruff, awer wéineg si gewielt.

20:17 De Jesus ass op Jerusalem opgaang, huet seng zwielef Jünger op der Strooss ofgeholl an huet zu hinnen gesot: 20:18 Kuckt, mir ginn op Jerusalem erop , an de Mënschejong gëtt un d'Hohepriister a Schrëftgeléiert iwwerginn. Doud; 20:19 a wäert hien de Gentiles iwwerloossen fir de Spott, de Plo an d'Kräizegung ze maachen; awer um drëtten Dag wäert hien erëm opstoen.

20:20 Dunn ass d'Mamm vun de Jongen vum Zebedäus mat sengen Jongen bei hien komm, huet sech virun him gebéit an no eppes gefrot. 20:21 Hien huet zu him gesot: Wat wëllt Dir? Si sot zu him: Bestellt datt dës zwee Jongen vu mir an Ärem Räich sëtzen, deen op Ärer rietser Säit, an deen aneren op Ärer lénkser Säit. 20:22 An de Jesus huet geäntwert: " Dir wësst net wat Dir frot. Kënnt Dir aus der Coupe drénken, déi ech soll drénken, a mat der Daf gedeeft ginn, mat där ech gedeeft sinn? A si soten zu him: Mir kënnen. 20:23 Hie sot zu hinnen: Wierklech, aus menger Coupe drénkt Dir, a mat der Daf mat där ech gedeeft sinn, sidd Dir gedeeft ginn; Awer fir op menger rietser a lénkser Säit ze sëtzen, ass et net meng ze ginn, awer deenen, fir déi et vu mengem Papp virbereet gëtt. 20:24 Wéi déi Zéng dat héieren hunn, ware se rosen op déi zwee Bridder.

20:25 Dunn huet de Jesus hien ugeruff a gesot: Dir wësst datt d'Herrscher vun den Natiounen iwwer si regéieren, an déi déi grouss sinn d'Muecht iwwer hinnen ausüben. 20:26 Awer et wäert net sou ënner Iech sinn, awer wien ënner Iech grouss wëll ginn , wäert Ären Dénger sinn, 20:27 a wien als Éischte bei Iech wëll sinn, wäert Ären Dénger sinn; 20:28 wéi de Mënschejong net komm war fir zerwéiert ze ginn, mee fir ze déngen, a säi Liewen als Léisegeld fir vill ze ginn.

20:29 Wéi se Jericho verlooss hunn, ass e grousse Publikum him gefollegt. 20:30 An zwee blann Männer, déi op der Strooss souzen, wéi se héieren hunn, datt de Jesus laanschtgeet, hunn se geruff a gesot: Här, Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet iwwer eis! 20:31 An d'Leit hunn si bestrooft fir se roueg ze halen; awer si hu méi geruff a gesot: Här, Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet iwwer eis! 20:32 An de Jesus huet opgehalen, huet se geruff a sot zu hinnen: Wat wëlls du, datt ech fir Iech maachen? 20:33 Si soten zu him: Här, loosst eis Aen opmaachen. 2 0:34 Dunn huet de Jesus, baarmhäerzeg, hir Ae beréiert, an direkt krute si hir Siicht; a si sinn him gefollegt.

SAINT MATHEW
Kapitel 21

21: 1 Wéi se op Jerusalem ukomm sinn, a bei Bethphage um Olivebierg koumen, huet de Jesus zwee Jünger geschéckt, 21: 2 fir si ze soen: Gitt an d'Duerf virun Iech, an da fannt Dir en gebonnenen Iesel, an e Colt mat hir; fréckelt et, a bréngt et fir mech. 21: 3 A wann een Iech eppes seet, da sot: Den Här brauch se; a schéckt se dann eraus. 21: 4 All dat ass geschitt, sou datt dat wat de Prophet gesot huet erfëllt wier, wéi hie gesot huet: 21: 5 Sot zu der Duechter vum Zion: Kuckt, Äre Kinnek kënnt bei Iech, Meek, a sëtzt op en Aarsch, Op engem Colt , Jong vun engem Packdéier. 21: 6 An d'Jünger sinn gaang an hunn gemaach wéi de Jesus gebueden huet; 21: 7 A si hunn den Iesel an de Fils bruecht, an hunn hir Mäntel drop gemaach; an hie souz drop. 21: 8 An d'Mass, déi ganz grouss war, huet hir Mantel op der Strooss verbreet; an anerer hu Branchen aus de Beem geschnidden an op der Strooss verbreet . 21: 9 An d'Leit, déi viru gaange sinn an déi, déi duerno gefollegt hunn, hu geruff a gesot: Hosanna zum Jong vum David! Geseent ass deen, deen am Numm vum Här kënnt! Hosanna an der Héicht! 21:10 Wéi hien an Jerusalem erakomm ass, ass déi ganz Stad geréckelt a sot: Wien ass dat? 21:11 An d'Leit soten: Dëst ass de Jesus de Prophéit, vun Nazareth vu Galiläa.

21:12 A Jesus koum an den Tempel vu Gott, an verdriwwen all déi, déi am Tempel verkaf a kaaft, an huet d'Dëscher vun der moneychangers, an de Still vun deenen, déi Dauwen verkaf ëmgedréint.

21:13 An hie sot zu hinnen: Et ass geschriwwen: Mäi Haus heescht Haus vum Gebiet; Awer Dir hutt et zu engem Den vun Déif gemaach. 21:14 An de Blannen an d'Lämm sinn am Tempel zu him komm, an hien huet se geheelt. 21:15 Awer d'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert, gesinn d'Wonner, datt hie mécht, an d'Jongen, déi am Tempel jäizen a soen: Hosanna zum Jong vum David! si waren veruerteelt, 21:16 a soten zu him: Héiert Dir wat dës soen? A Jesus sot zu hinnen: Jo; Hutt Dir ni gelies: Aus de Mond vu Kanner an deenen, déi saugen, Hutt Dir de Luef perfektéiert? 21:17 A loosst se, ass hien aus der Stad op Bethany erausgaang an ass do gelant.

21:18 Moies, zréck an d'Stad, war hien hongereg. 21:19 A gesinn e Figebam bei der Strooss , koum hien, an huet näischt op et fonnt, awer nëmmen Blieder; an hie sot zu him: Ni kënne vun Iech Uebst gebuer ginn. An dunn huet de Figebam opgedréchent. 21:20 Wéi d'Jünger dat gesinn hunn, soten se am Wonner: Wéi ass de Figebam séier verwinnt? 21:21 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Wierklech, ech soen Iech, datt wann Dir Glawen hutt an net zweiwelt, da wäert Dir dëst net nëmmen aus dem Figebam maachen, awer wann Dir zu dësem Bierg seet: Géi erof a leet am Mier, et wäert gemaach ginn. 21:22 An egal wat Dir am Gebied frot, gleeft, kritt Dir.

21:23 Wéi hien an den Tempel komm ass, koumen d'Hohepriister an déi Eelst vum Vollek bei hien, wéi hie geléiert huet, a soten zu him: Mat wéi enger Autoritéit maacht Dir dës Saachen? A wien huet Iech dës Autoritéit ginn?

21:24 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: An ech wäert lech och eng Fro stellen, a wann Dir se beäntwert, soen ech lech och mat wéi enger Autoritéit ech dës Saache maachen. 21:25 Dem Johannes seng Daf, wou war et hier? Vum Himmel oder vu Männer? Si hunn dunn ënnerenee streiden a gesot: Wa mir soen, vum Himmel, da gëtt hien eis : Firwat, hutt Dir him dann net gegleeft? 21:26 A wa mir soen, vu Männer, fäerten mir d'Leit; well jiddereen huet de John fir e Prophéit. 21:27 A geäntwert Jesus, si soten: Mir wëssen et net. An hie sot och zu hinnen: Ech soen lech och net mat wéi enger Autoritéit ech dës Saache maachen.

21:28 Awer wat mengt Dir? E Mann hat zwee Jongen, an ass bei deen éischte komm, hie sot: Jong, gitt haut a mengem Wéngert schaffen. 21:29 An hie geäntwert a sot: Ech wëll net; awer méi spéit, sorry, hie goung. 21:30 An no deem anere komm, sot hien op déiselwecht Manéier; A geäntwert sot hien: Jo, Monsieur, ech ginn. An et war net. 21:31 Wéi eng vun deenen zwee huet de Wëlle vu sengem Papp gemaach? Si soten: Déi éischt. De Jesus sot zu hinnen: Wierklech, ech soen lech, datt d'Steiergänger an d'Horote virun lech an d'Kinnekräich vu Gott ginn. 21:32 Well de Johannes koum op lech op de Wee vun der Gerechtegkeet, an Dir hutt him net gegleeft; awer d'Steierkollektoren an d'Horotten hunn him gegleeft; an Dir, dëst ze gesinn, hutt et net méi spéit bedauert him ze gleewen.

21:33 Héiert eng aner Parabel: Do war e Mann, en Hausbesëtzer, deen e Wéngert gepflanzt huet, ofgeheit huet, eng Wäipress dran gegruewen huet, en Tuerm gebaut huet, an e puer Häre gelount huet, a wäit fort gaangen. 21:34 A wéi d'Zäit vun de Friichte méi no komm ass, huet hie seng Dénger un d' Spriecher geschéckt, fir datt se seng Friichte kréie kënnen. 21:35 Awer d'Baueren hunn seng Dénger geholl, hunn ee geschloen, en aneren ëmbruecht, an aner gestengegt. 21:36 Erëm geschéckt hien aner Dénger, méi wéi déi éischt; a si hunn hinnen op déiselwecht Manéier gemaach. 21:37 Endlech huet hie säi Jong bei si geschéckt a gesot: Si wäerte mäi Jong respektéieren. 21:38 Awer d'Baueren, wéi se de Jong gesinn hunn, soten ënnereneen: Dëst ass den Ierwen; komm, looss eis hien ëmbréngen, a gräift seng Ierfschaft. 21:39 An huelen him, geheien se him aus dem Wéngert, an ëmbruecht him . 21:40 Also wann den Här vum Wéngert kënnt, wat mécht hien deenen Häre? 21:41 Si soten zu him: Hien wäert de Béisen ouni Barmhäerzegkeet zerstéieren, a wäert säi Wéngert un aner Häre weiderginn, déi him d'Fruucht an der Zäit bezuelen. 21:42 De Jesus sot zu hinnen: Hutt Dir et ni an de Schrëfte gelies: De Steen, deen d'Bauere refuséiert hunn, ass de Kapp vum Eck ginn. Den Här huet dëst gemaach, an ass et eng wonnerbar Saach an eisen Aen? 21:43 Dofir soen ech Iech, datt d'Kinnekräich vu Gott vun Iech ewechgeholl gëtt a gëtt engem Vollek geschenkt ginn, dat d'Fruucht dovu produzéiert. 21:44 A wien op dëse Steen fällt gëtt gebrach; an op deen et fällt, et brécht.

21:45 A wann d'Hohepriister an d'Pharisäer seng Parabel héieren hunn, hunn se verstanen datt hien iwwer si schwätzt. 21:46 Awer wann se gesicht hunn d'Hänn op hien ze leeën, hunn se d'Leit gefaart, well se hien als Prophéit ugesinn hunn.

SAINT MATHEW
Kapitel 22

22: 1 De Jesus huet geäntwert an huet erëm mat Parabel mat hinnen geschwat a gesot: 22: 2 D'Himmelräich ass wéi e Kinnek, deen e Hochzäitsfest fir säi Jong gemaach huet; 22: 3 a schéckt seng Dénger fir d'Gäscht op d'Hochzäit ze ruffen; awer si wollten net kommen. 22: 4 Hien huet nach eng Kéier aner Dénger geschéckt a gesot: Sot de Gäscht: Kuckt, ech hu meng Iesse virbereet; meng Bullen an e ngordados sinn ëmbruecht ginn, an alles ass prett; komm op d'Hochzäiten. 22: 5 Awer si sinn ouni Häerz gaang, een op säi Bauerenhaff, an een aneren zu sengem Geschäft; 22: 6 an anerer, hunn d'Dénger geholl, beleidegt se an hunn se ëmbruecht. 22: 7 Wéi de Kinnek et héieren huet, war hie rosen; a schéckt seng Arméien, huet hien dës Mäerderer zerstéiert, an hir Stad verbrannt. 22: 8 Du sot hien zu sengen Dénger: D'Hochzäit ass wierklech fäerdeg; awer déi, déi invitéiert waren, waren net wäert. 22: 9 Gitt dofir op d'Autobunnen, a rufft esou vill Hochzäiten un wéi Dir fannt. 22:10 An d'Knechte sinn op d'Autobunnen erausgaang an hunn alles zesumme gesammelt, wat se fonnt hunn, gutt a schlecht; an d'Hochzäiten ware voller Gäscht. 22:11 An de Kinnek ass an d'Gäscht ze gesinn, an hien huet do e Mann gesinn, deen net als Hochzäit verkleed war. 22:12 An hie sot zu him: Frënd, wéi sidd Dir hei erakomm, hutt Dir kee Brautkleed un? Awer hie war roueg. 22:13 Dunn huet de Kinnek zu de Begleeder gesot: Bannt him Hand a Fouss, a werft hien dobaussen an d'Däischtert; et gëtt gekrasch an gekrasch vun den Zänn. 22:14 Fir vill gi geruff, a wéineg si gewielt.

22:15 D'Pharisäer sinn dunn gaang an hu gefrot, wéi hien hien an engem Wuert iwwerrasche kéint. 22:16 An hir Jünger hunn hien mat den Herodianer geschéckt, fir ze soen: Meeschter, mir wëssen datt Dir e Wäiner vun der Wourecht sidd an datt Dir de Wee vu Gott mat der Wourecht léiert an datt Dir kengem këmmert, well Dir kuckt net op d'Aussoe vu d'Männer. 22:17 Also sot eis wat Dir denkt: ass et gesetzlech dem Caesar Tribut ze bezuelen, oder net? 22:18 Awer de Jesus wousst hir Béisaartegkeet a sot zu hinnen: Firwat frees du mech, Hypocrite? 22:19 Weist mir d'Tributmënz. A si hunn him en Denar virgestallt. 22:20 Du sot hien zu hinnen: Wiem säi Bild ass dat, an d'Inskriptioun? 22:21 Si soten zu him: dem Caesar. An hie sot zu hinnen : Gitt dem Cäsar deem wat dem Cäsar gehéiert, a Gott wat Gott ass. 22:22 Wéi se dat héieren hunn, waren se erstaunt an hunn hien verlooss a sinn fortgaang.

22:23 Deen Dag koumen d'Sadduzäer bei hien a soten, datt et keng Operstéiung gëtt, an hunn hien gefrot, 22:24 a gesot: Meeschter, de Moses sot: Wann iergendeen ouni Kand stierft, da wäert säi Brudder seng Fra bestueden, an d'Nofolger zu säi Brudder. 22:25 Also ware siwe Bridder ënner eis; déi éischt bestuet, a gestuerwen; an ouni Nokommen huet hie seng Fra u säi Brudder iwwerlooss. 22:26 Am selwechte Wee och déi zweet, an déi drëtt, bis zu der siwenter. 22:27 An déi lescht Fra ass och gestuerwen. 22:28 An der Operstéiung, wiem seng Fra vun de siwe wäert si sinn, well se all hir haten?

22:29 Dunn huet de Jesus geäntwert a sot zu hinnen: Dir falsch, wësst net d'Schréften an d'Kraaft vu Gott. 22:30 Well si an der Operstéiung weder bestueden nach bestuet ginn, awer wéi d'Engele vu Gott am Himmel. 22:31 Awer iwwer d' Operstéiung vun den Doudegen, hutt Dir net gelies wat Iech vu Gott gesot gouf, wéi hie gesot huet: 22:32 Ech sinn de Gott vum Abraham, de Gott vum Isak an de Gott vum Jakob? Gott ass net de Gott vun den Doudegen, mee vun de Liewenden. 22:33 Wéi d'Leit dëst héieren hunn, waren se iwwerrascht iwwer seng Doktrin.

22:34 Also, d'Pharisäer, héieren datt hien d'Sadduceer ofgeschwächt hunn, sinn zesummekomm. 22:35 An ee vun hinnen, en Dolmetscher vum Gesetz, gefrot him ze Versuchung , gesot: 22:36 Enseignant, wat ass dat grousst Gebot am Gesetz? 22: 3 7 De Jesus sot zu him: Du solls den Här äre Gott gär hunn, mat ganzem Häerz, a mat der ganzer Séil, a mat allem Verstand. 22:38 Dëst ass dat éischt a gréisst Gebot. 22:39 An déi zweet ass ähnlech: Dir sollt Ären Noper gär hunn wéi Dir selwer. 22:40 Op dësen zwee Geboter hänken all d'Gesetz an d'Prophéiten.

22:41 Wéi d'Pharisäer zesumme waren, huet de Jesus se gefrot, 22:42 a gesot: Wat mengt Dir iwwer de Christus? Wien ass säi Papp? Si soten zu him: Vum David. 22:43 Hien huet zu hinnen gesot: Wéi rifft den David am Geescht hien Här, a seet: 22:44 Den Här sot zu mengem Här: Sëtzt u menger rietser Hand, bis ech Är Feinde zu Ärem Féisshocker maachen? 22:45 Well wann den David hien Här nennt, wéi ass säi Jong?

22:46 A kee konnt him e Wuert beäntweren; an och kee vun deem Dag huet sech getraut hien méi ze froen.

SAINT MATHEW
Kapitel 23

23: 1 De Jesus huet mam Vollek a senge Jünger geschwat a gesot: 23: 2 D'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer sëtzen um Stull vum Moses. 23: 3 Also wat se soen datt Dir sollt halen, behalen et a maacht et; awer maacht net no hire Wierker, well se soen, a maachen net. 23: 4 Well si schwéier Belaaschtunge bannen, déi schwéier ze droe sinn, an se op d'Männer Schëllere leeën; awer si wëllen se net emol mat engem Fanger réckelen. 23: 5 Ier se all hir Wierker maache fir vu Männer ze gesinn. Well se hir Phylakterien erweideren, a verbreeden d'Rande vun hire Mantelen; 23: 6 a si hunn déi éischt Sëtzer an den Iesse gär, an déi éischt Still an de Synagogen, 23: 7 an d'Grouss op de Plazen, an datt d'Männer se nennen: Rabbi, Rabbiner. 23: 8 Awer Dir wëllt net Rabbi genannt ginn; well een ass Äre Meeschter, de Christus, an Dir sidd all Bridder. 23: 9 A nennt kee Mënsch Äre Papp op der Äerd; well een ass Äre Papp , deen am Himmel. 23:10 Gitt net als Léierpersonal genannt; well een ass Äre Meeschter, de Christus. 23:11 Wien dee gréisste vun Iech ass, soll hien Är Dénger ginn. 23:12 Fir wien selwer ophëlt, gëtt bescheed, a wien sech selwer erniddregt, gëtt ervirgehuewen. 23:13 Awer wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Hypocrite! well Dir d'Himmelräich virun de Männer zougemaach hutt; well Dir gitt weder selwer eran, nach erlaabt Dir déi, déi erakommen, eran. 23:14 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Schäinhelleg! wéinst Vóra Dir d'Haiser vun de Witfraen, an als Virwand maacht Dir laang Gebieder; dofir kritt Dir méi grouss Veruerteelung.

23:15 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Schäinhelleg! well Dir Mier a Land reest fir e Prozelyte ze maachen, an eemol gemaach, maacht Dir hien duebel sou vill e Kand vun der Häll wéi Dir. 23:16 Wee dir blann Guiden! datt Dir seet: Wann iergendeen beim Tempel schwäert, ass et näischt; Awer wann iergendeen beim Gold vum Tempel geschwuer ass, ass hien e Scholden. 23:17 Domm a blann! fir wat ass méi grouss, Gold oder den Tempel deen Gold hellegt? 23:18 Dir sot och: Wann iergendeen um Altor geschwuer ass, ass et näischt; Awer wann iergendeen vereedegt bei der Offer déi op him ass, ass hien e Scholden. 23:19 Dir blann an Narren! well wat ass méi grouss, d'Offer oder den Altor deen d'Offer hellegt? 2 3:20 Well deen, deen beim Altor schwäert, schwiert dervun a vun allem wat drop ass; 23:21 an deen, deen vum Tempel geschwuer ass, schwiert dervun an duerch deen, deen dra lieft; 23:22 an deen, deen um Himmel geschwuer ass, eed um Troun vu Gott, an duerch deen, deen op et sëtzt. 23:23 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Hypokriten! well Dir zéngst Mënzprägung an Dill a Kummin, an Dir verléisst dat Wichtegst vum Gesetz: Gerechtegkeet, Barmhäerzegkeet a Glawen. Dëst war néideg ze maachen, ouni opzehalen dat ze maachen. 23:24 Dir blann Guiden , déi d'Spannung zéien an de Kamel schlécken! 23:25 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Hypocrite! well Dir baussenzeg vum Glas a vum Teller botzt, awer dobannen sidd Dir voll mat Déifstall an Ongerechtegkeet. 23:26 Du blanne Pharisäer! Als éischt bannenzeg vum Glas an der Plack botzen, sou datt och dobaussen propper ass.

23:27 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Hypocrite! well Dir sidd ähnlech wéi wäissgemaacht Griewer, déi vu baussen, wierklech schéin ausgesinn, awer dobanne si voll mat de Schanken vun den Doudegen an all Knascht. 23:28 Also sidd Dir och dobausse wierklech fir Männer gerecht, awer dobannen sidd Dir voller Hypokrisie an Ongerechtegkeet. 23:29 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Hypokriten! fir datt Dir d'Griewer vun de Prophete baut, an d'Monumenter vun de Gerechte verschéinert , 23:30 an Dir seet: Wa mir an den Deeg vun eise Pätter gelieft hätten, wiere mir net hir Kompliz am Blutt vun de Prophete gewiescht. 23:31 Also sidd Dir Zeien géint Iech selwer, datt Dir Jongen vun deenen sidd, déi d'Prophéiten ëmbruecht hunn. 23:32 Och Dir fëllt d'Mooss vun Äre Pappen! 23:33 Dir Schlangen, Generatioun vun Äppel! Wéi wäert Dir der Hälls Verdammung entkommen? 23:34 Duerfir, kuck, ech schécken Propheten a Weisen a Schrëftgeléiert; an e puer vun hinnen wäert Dir ëmbréngen a kräizegen, an anerer wäert Dir an Äre Synagogen ploen, an Dir wäert vu Stad zu Stad verfollegen; 23:35 fir datt all gerecht Blutt, dat op der Äerd vergoss ass, op Iech kënnt , vum Blutt vum gerechten Abel bis zum Blutt vum Zechariah, dem Jong vu Berechiah, deen Dir tëscht dem Tempel an dem Altor ëmbruecht hutt. 23:36 Wierklech, ech soen Iech datt dëst alles iwwer dës Generatioun kënnt.

23:37 Jerusalem, Jerusalem, komm eraus , maach d'Prophéiten ëm a steng déi, déi un lech geschéckt ginn! Wéi oft wollt ech Är Kanner sammelen, wéi en Héng hir Poussins ënnert hir Flilleke sammelt, an Dir wollt et net! 23:38 Kuckt, Äert Haus gëtt lech verlooss. 23:39 Well ech soen lech, datt Dir mech vun elo un net wäert gesinn, bis Dir seet: Geseent ass deen, deen am Numm vum Här kënnt.

SAINT MATHEW
Kapitel 24

24: 1 Wéi de Jesus den Tempel verléisst an ënnerwee ass, koume seng Jünger him d'Tempelgebaier ze weisen. 24: 2 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Gesitt Dir dat alles? Wierklech ech soen Iech, et gëtt kee Steen op Steen hei, datt et net erofgefall ass.

24: 3 A wärend hien um Olivebierg souz, sinn d'Jünger bei hien op d'Säit komm a soten: Sot eis, wéini ginn dës Saachen, a wéi en Zeeche gëtt et vun Ärem Kommen an dem Enn vum Zäitalter? 24: 4 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Kuckt datt kee dech täuscht. 24: 5 Fir vill kommen a mengem Numm a soen: Ech sinn de Christus; a vill wäerten täuschen. 24: 6 An Dir héiert vu Kricher a Gerüchter vu Kricher; kuckt datt Dir net gestéiert sidd, well et ass néideg datt all dëst geschitt; awer et ass nach net d'Enn. 24 : 7 Fir d'Natioun wäert géint d'Natioun opstoen, an d'Kinnekräich géint d'Kinnekräich; an et gi Plagen, an Hongersnout, an Äerdbiewen op verschiddene Plazen. 24: 8 An all dëst wäert den Ufank vu Schmerz sinn. 24: 9 Da ginn se Iech an der Verdéiwung liwweren an dech ëmbréngen, an Dir wäert vun allen Natiounen wéinst mengem Numm gehaasst ginn . 24:10 Vill wäerten da stierzen a sech selwer deem aneren ofginn an haassen en aneren. 24:11 A vill falsch Prophéiten wäerte opstoen a vill verleeden; 24:12 a well Béisen huet sech multiplizéiert, d' Léift vu ville wäert kal ginn. 24:13 Awer deejéinegen, dee bis zum Enn erdroe gëtt gerett.

24:14 An dëst Evangelium vum Räich gëtt an der ganzer Welt gepriedegt, als Zeien fir all d'Natiounen; An da wäert d'Enn kommen. 24:15 Dofir, wann Dir op der helleger Plaz déi Abominatioun vun der Wüst gesinn, vun deenen de Prophéit Daniel geschwat huet (wien och liest, versteet), 24:16 da flüchten déi, déi a Judäa sinn, an d'Bierger. 24:17 Wien um Daach ass, soll net erofgoen fir aus sengem Haus ze drénken; 24:18 an deen am Feld ass, gitt net zréck fir säi Mantel ze huelen. 24:19 Awer wee deenen, déi schwanger sinn, an deenen, déi Puppelcher an deenen Deeg alen! 24:20 Biet dofir datt Äre Fluch net am Wanter oder um Sabbat ka sinn; 24:21 well da wäert et grouss Verdréchnung ginn, sou wéi et net vum Ufank vun der Welt bis elo war, an et wäert et och net ginn. 24:22 A wann dës Deeg net verkierzt goufen, géif kee gerett ginn; awer wéinst de Wieler ginn déi Deeg verkierzt. 24:23 Wann dann iergendeen zu Iech seet: Kuckt, hei ass Christus, oder kuckt, do ass hien, gleeft et net. 24:24 Fir falsch Chrëschten a falsch Prophéiten entstinn, a wäerte grouss Zeechen a Wonner maachen, sou datt se, wa méiglech, och déi gewielte verleeden. 24:25 Ech hunn Iech scho gesot. 24:26 Also wann se Iech soen: Kuckt, hien ass an der Wüst, gitt net eraus; oder kuckt, et ass an den Zëmmeren, gleeft et net. 24:27 Well de Blëtz aus dem Oste kënnt a blénkt am Westen, sou wäert de kommende vum Mënschejong sinn. 24:28 Fir iwwerall wou d' Kadaver ass , do wäerten d'Adler sech sammelen.

24:29 An direkt no der Verdéiwung vun dësen Deeg wäert d'Sonn verdonkelt ginn, an de Mound wäert net blénken, an d'Stäre falen vum Himmel, an d'Kräfte vum Himmel ginn gerëselt. 24:30 Da wäert d'Zeeche vum Mënschejong am Himmel erschéngen; an dann trauen all d'Stämme vun der Äerd, a si gesinn de Mënschejong op d'Wolleke vum Himmel kommen, mat Kraaft a grousser Herrlechkeet. 24:31 An hie wäert seng Engele mat engem grousse Klang vun enger Trompett schécken, a si sammele seng Wieler aus de véier Wand, vun engem Enn vum Himmel zum aneren. 24:32 Vum Figebam léiert d'Parabel: Wann hir Branche zaart ass, an d'Blieder sprëtzen , wësst Dir datt de Summer no ass. 24:33 Also Dir och wann Dir all dës Saache gesitt, wësst datt et no ass, bei den Dieren. 24:34 Wierklech, ech soen Iech, dës Generatioun wäert net daueren bis all dëst geschitt. 24:35 Himmel an Äerd ginn ewech, awer meng Wierder ginn net ewech. 24:36 Awer vum Dag an der Stonn weess keen, och net d'Engele vum Himmel, awer nëmme mäi Papp. 24:37 Awer wéi an den Deeg vum Noah, sou wäert de kommende vum Mënschejong sinn. 24:38 Well wéi an den Deeg virun der Iwwerschwemmung si giess hunn an drénken, bestuet hunn a sech bestuet hunn, bis den Dag wou den Noah an d'Ark koum, 24:39 a si hunn et net verstanen, bis d'Flut koum an huet se ewechgeholl. alles, sou wäert och d'Komme vum Mënschejong sinn. 24:40 Da ginn et der zwee am Feld; deen een gëtt geholl, an deen aneren bleift. 24:41 Zwou Frae muelen an enger Millen; deen een gëtt geholl, an deen aneren bleift. 24:42 Kuckt dofir, well Dir wësst net wéi eng Stonn Ären Här kënnt.

24:43 Awer wësst dat, datt wann den Hausbesëtzer wéisst wéi eng Zäit den Déif géif kommen, hie géif kucken, an hie géif net erlaben datt säin Haus ënnergruewe géif ginn. 24:44 Dofir sidd Dir och bereet; well de Mënschejong kënnt wann Dir net denkt. 24:45 Wien ass dann den treie a gescheitem Dénger, dee säi Meeschter iwwer säin Haus gesat huet, fir hinnen zu Zäit ze ginn? 24:46 Geseent ass deen Dénger, deem säi Här, wann e kënnt, dat mécht. 24:47 Wierklech, ech soen Iech, hie wäert hien iwwer all säi Besëtz stellen. 24:48 Awer wann dee béisen Dénger a sengem Häerz seet, Mäi Här verspéit seng Kommung; 24:49 an hien fängt seng Matbierger Dénger ze liichtfäerteg ofgeschloss, an och iessen an drénken mat de Sëffer, 24:50 der Meeschtesch vun datt Staatsbeamten op engem Dag kommen, datt hien net wëlles huet, an op eng Stonn hie weess net, 24:51 a wäert bestrofen him haart, a wäert säin Deel mat de Schäinhellegen maachen; et gëtt gekrasch an gekrasch vun den Zänn.

SAINT MATHEW
Kapitel 25

25: 1 Da wäert d'Kinnekräich vum Himmel wéi zéng Jongfraen sinn, déi hir Luuchte huelen, erausgaang sinn fir de Bräitchemann ze treffen. 25: 2 Fënnef vun hinne ware schlau a fënnef waren domm. 25: 3 Déi Dommen, déi hir Luuchten huelen, hunn keen Ueleg matgeholl; 25: 4 Awer déi schlau hunn Ueleg an hir Schëffer geholl, zesumme mat hire Luuchten. 25: 5 An de Bräitchemann huet nogeholl, si hunn all gekäppt a sinn ageschlof. 25: 6 An um Mëtternuecht gouf e Gejäiz héieren: Hei kënnt de Bräitchemann; komm eraus fir hien ze begréissen! 25: 7 Du sinn all dës Jongfraen opgestan an hunn hir Luuchte getrimmt. 25: 8 An déi Domm soten zu de gescheitene: Gitt eis vun Ärem Ueleg; well eis Luuchten ausgoen. 25: 9 Awer déi gescheit geäntwert a gesot: Fir datt mir lech an eis net falen, gitt léiwer bei déi, déi verkafen, a kaaft fir lech selwer. 25:10 Awer wa se géife kafen, koum de Mann; an déi, déi prett waren, si mat him op d'Hochzäit gaang; an d'Dier war zou. 25:11 Duerno koumen och déi aner Jongfraen a soten: Här, Här, maach op fir eis! 25:12 Awer hien huet geäntwert a sot: Wierklech, ech soen lech: Ech kennen dech net. 25:13 Waacht dofir, well Dir wësst net deen Dag oder d'Stonn wou de Mënschejong kënnt.

25:14 Fir d'Kinnekräich vum Himmel ass wéi e Mann, dee wäit ewech gaang ass, huet seng Dénger geruff an hinnen seng Wuer ginn. 25:15 Hien huet fënnef Talenter ginn, engem aneren zwee an engem aneren, jee no Fäegkeet; an dunn ass hien fort gaang.

25:16 Deen, dee fënnef Talenter kritt hat, ass mat hinne gehandelt an huet fënnef weider Talenter gewonnen.25: 17 Och deen, deen zwee krut, huet och nach zwee gewonnen. 25:18 Awer deen, deen ee krut, ass gaang an de Buedem gegruewen an huet de Suen vu sengem Meeschter verstoppt. 25:19 No laanger Zäit ass den Här vun dësen Dénger komm an huet Konten mat hinnen ofgemaach. 25:20 An deejéinegen, dee fënnef Talenter kritt hat, ass eropgaang an huet fënnef weider Talenter bruecht a gesot: Här, Dir hutt mir fënnef Talenter ginn; hei gitt Dir, ech hunn aner fënnef Talenter iwwer si gewonnen. 25:21 A sengem Här sot zu him : Gutt gemaach, gudden an treie Kniecht. Dir sidd iwwer e bësse trei gewiescht, ech wäert dech iwwer vill setzen; gitt an d'Freed vun Ärem Här. 25:22 Deen, deen zwee Talenter krut, ass och komm a sot: Här, Dir hutt mir zwee Talenter ginn; Hei gitt Dir, ech hunn zwee aner Talenter vun hinnen gewonnen. 25:23 Säi Här sot zu him: Gutt geschafft, gudden an treie Kniecht; Dir sidd iwwer e bësse trei gewiescht, ech wäert dech iwwer vill setzen; gitt an d'Freed vun Ärem Här. 25:24 Awer deen, deen en Talent krut, ass och opkomm a sot: Här, ech wousst, datt Dir en haarde Mënsch sidd, dee geziicht, wou Dir net gesaat hutt a sammelt, wou Dir net gestreet hutt; 25:25 fir déi ech gefaart hunn, an ass fortgaang an Ärt Talent am Buedem verstoppt; hei ass wat ass Ärt. 25:26 Säi Här huet him geäntwert: "Du béisen an onvirsiichtege Kniecht, Dir wousst datt ech ernten wou ech net gesaat hunn , an datt ech sammele wou ech net gestreet hunn."

25:27 Dofir sollt Dir meng Suen de Banquiere ginn, a wéi ech komm sinn, hätt ech dat wat mat mir ass mat Zënse kritt. 25:28 Also huelt d'Talent vun him, a gitt et engem deen zéng Talenter huet. 25:29 Fir wien huet, méi gëtt ginn, an hie wäert méi hunn; a vun deem deen net huet, gëtt och ewechgeholl wat hien huet. 25:30 A werft den nëtzlechen Dénger an d'äusseren Däischtert; et gëtt gekrasch an gekrasch vun den Zänn.

25:31 Wann de Mënschejong a senger Herrlechkeet täuscht, an all déi helleg Engele mat him, da wäert hien op sengem Troun vun der Herrlechkeet sëtzen, 25:32 an all d'Natioune wäerte viru sech gesammelt ginn; an hie wäert se vuneneen trennen, wéi e Schäfer d'Schof vun de Geessen trennt. 25:33 An hie soll d' Schof op seng riets Hand, an d'Geessen op seng lénks. 25:34 Da wäert de Kinnek zu deenen op senger rietser Säit soen: Kommt, Dir geseent vu mengem Papp, ierft d'Kinnekräich dat vun der Grënnung vun der Welt virbereet ass. 25:35 Well ech war hongereg, an Dir hutt mir eppes giess; Ech war duuschtereg, an Dir hutt mir eppes drénken; Ech war e Frieme, an du hues mech opgeholl; 25:36 Ech war plakeg, an Dir hutt mech ofgedeckt; krank, an Dir hutt mech besicht; am Prisong, an Dir sidd bei mech komm. 25:37 Da wäert d'gerechtfäerdeg him äntweren, a gesot: "Här, wéini hu mir dech hongereg gesinn an hunn lech gefriess, oder duuschtereg an hunn lech drénken? 25:38 A wéini hu mir dech e Frieme gesinn, an dech ageholl, oder plakeg, an iwwerdeckt? 25:39 Oder wéini hu mir lech krank gesinn, oder am Prisong, a mir si bei lech komm?

25:40 An de Kinnek äntwert, wäert zu hinnen soen: Wierklech, ech soen lech, soubal Dir et mat engem vun dëse menge Bridder gemaach hutt, hutt Dir mir et gemaach. 25:41 Da wäert hien och zu deenen op der lénker Säit soen: Géi fort vu mir, du verflucht, an dat éiwegt Feier, dat fir den Däiwel a seng Engele virbereet ass. 25:42 Well ech war hongereg an Dir hutt mir näischt giess; Ech war duuschtereg, an Dir hutt mir näischt ginn ze drénken; 25:43 Ech war e Frieme, an Dir hutt mech net opgeholl; Ech war plakeg, an Dir hutt mech net ofgedeckt; krank, an am Prisong, an Dir hutt mech net besicht. 25:44 Da wäerten och si him äntweren a soen: Här, wéini hu mir dech hongereg, duuschtereg, e Friemen, plakeg, krank oder am Prisong gesinn, an hunn lech net gedéngt? 25:45 Da wäert hien hinnen äntweren a soen: Wierklech, ech soen lech, soulaang Dir et engem vun dëse Klengen net gemaach hutt, hutt Dir mir et och net gemaach. 25:46 An dës ginn zu éiweger Strof, an de Gerechten zum éiwege Liewen.

SAINT MATHEW
Kapitel 26

26: 1 Wéi de Jesus all dës Wierder fäerdeg war, sot hien zu senge Jünger: 26: 2 Dir wësst, datt an zwee Deeg d'Pessach gefeiert gëtt, an de Mënschejong wäert ausgeliwwert ginn, fir gekräizegt ze ginn. 26: 3 Dunn hunn d'Hohepriister, d'Schrëftgeléiert an déi Eelst vum Vollek am Haff vum Hohepriister mam Numm Caiaphas versammelt, 26: 4 an haten de Rot kritt de Jesus duerch Bedruch ze huelen an hien ëmzebréngen. 26: 5 Awer si soten: Net wärend dem Fest, fir datt et keen Opreegung an der Stad gëtt.

A 6 wou Jesus zu gewunnt, am Haus vum Simon der leper,: 26 26: 7 eng Fra huet him mat eng Alabasterfläsch Taass Parfum vun super Präis, a si Ooffahrten matt et op sengem Kapp wéi en um Dësch souz. . 26: 8 Wéi d'Jünger dat gesinn hunn, ware se rosen a soten: Firwat dat Offall? 26: 9 Fir dëst konnt zu engem super Präis verkaaft ginn an den Aarme ginn. 26:10 A Jesus huet et verstanen, sot zu hinnen: Firwat stéiert Dir dës Fra? well hien huet eng gutt Aarbecht fir mech gemaach. 26:11 Fir Dir wäert ëmmer déi Aarm bei lech hunn, awer Dir wäert mech net ëmmer hunn. 26:12 Well hien dëse Parfum op mäi Kierper gegoss huet, huet hien et gemaach fir mech op d'Begriefnes virzebereeden. 26:13 Wierklech, ech soen lech, iwwerall wou dëst Evangelium gepriedegt gëtt, an der ganzer Welt, wat se gemaach huet, gëtt och als Erënnerung un hatt erzielt.

26:14 Dunn ass ee vun deenen zwielef, deem säin Numm Judas Iskariot war, bei d'Hohepriister gaang, 26:15 a sot zu hinnen: "Wat wëlls du mir ginn, an ech ginn lech dat of?" A si hunn him drësseg Sëlwerstécker zougewisen. 26:16 A vun do un hunn ech no enger Méiglechkeet gesicht fir hien ze liwweren.

26:17 Um éischten Dag vum Fest vun de Ongesetzte Brout sinn d'Jünger bei de Jesus komm a soten: Wou wëlls du datt mir op lech virbereede fir d'Pessach ze iessen? 26:18 An hie sot: Gitt an d'Stad bei e gewësse Mann, a sot zu him: De Meeschter seet: Meng Zäit ass no; an Ärem Haus feieren ech d'Pessach mat menge Jünger. 26:19 An d'Jünger hunn esou gemaach wéi de Jesus hinne gesot huet, a si hunn d'Pessach virbereet. 26:20 Wéi den Owend ukomm ass, souz hien mat den Zwielef um Dësch. 26:21 A wärend si giess hunn, sot hien: Wierklech, ech soen lech, ee vun lech wäert mech ofginn. 26:22 A si ganz traureg, jidderee vun hinnen huet ugefaang zu him ze soen: Ass et ech, Här? 26:23 An hien huet geäntwert a sot : Dee seng Hand mat mir an d'Schossel leet, dee wäert mech verroden. 26:24 Wierklech de Mënschejong geet, wéi et iwwer hie geschriwwe gëtt, awer wee deem Mann, duerch deen de Mënschejong ausgeliwwert gëtt! Gutt waren et fir dee Mann war net gebuer. 26:25 Dunn huet de Judas, deen deen hien ausgeliwwert huet spontan gesot: Ass et ech, Meeschter? Hie sot: Dir hutt et gesot. 26:26 A wéi se giess hunn, huet de Jesus Brout geholl, a geseent et, gebrach an huet et senge Jünger ginn, a sot: Huelt, iesst; dëst ass mäi Kierper.

26:27 An hien huet d'Coupe geholl, a wéi hie Merci gesot huet, huet hien hinnen et ginn, a sot: Drénkt dervun, lech all! 26:28 well dat ass mäi Blutt vum neie Bund, dat fir vill fir d'Verzeiung vu Sënnen ausgesat gëtt. 26:29 An ech soen lech, datt ech vun elo un net méi vun dëser Fruucht vum Rief drénken , bis deen Dag, wann ech se erëm mat lech am Kinnekräich vu mengem Papp drénken.

26:30 A wéi se d'Hymn gesongen hunn, sinn se erausgaang op den Olivebierg. 26:31 Dunn huet de Jesus zu hinne gesot: Dir wäert all dës Nuecht vun mir beleidegt ginn ; well et steet geschriwwen: Ech wäert de Schofsherder schloen, an d'Schof vum Trapp si verstreet. 26:32 Awer nodeems ech opgestan sinn, ginn ech virun lech a Galiläa. 26:33 De Péitrus huet geäntwert a sot zu him: Och wa jidderee bei lech skandaliséiert ass, wäert ech ni skandaliséiert ginn . 26:34 De Jesus sot zu him: Wierklech, ech soen lech, datt Dir den Owend, ier den Hunn kräischt, mech dräimol verweigert. 26:35 De Péitrus sot zu him: Och wann et noutwendeg ass fir mat lech ze stierwen, wäert ech lech net verleegnen. An all d'Jünger hunn dat selwecht gesot.

26 : 36 Du koum de Jesus mat hinnen op eng Plaz mam Numm Gethsemane, a sot zu senge Jünger: Sëtzt lech hei wärend ech ginn a bieden. 26:37 Hien huet de Péitrus an déi zwee Jongen vum Zebedäus geholl an huet ugefaang traureg ze sinn a staark bedréckt. 26:38 Du sot de Jesus zu hinnen: Meng Séil ass ganz traureg, bis zum Doud; bleift hei, a kuckt mat mir.

26:39 E bëssen no vir gaang ass, ass hien op säi Gesiicht gefall, huet gebiet a gesot: Mäi Papp, wann méiglech, gitt dës Taass vu mir aus; awer net wéi ech wëll , awer wéi Dir. 26:40 Dunn ass hie bei seng Jünger komm, an huet se fonnt, si schlofen, a sot zu de Péitrus : Also du konnt net eng Stonn mat mir kucken. 26:41 Waacht a biet, datt Dir net an d'Versuchung gitt; de Geescht ass wierklech wëll, awer d'Fleesch ass schwaach. 26:42 Hien ass nach eng Kéier gaang, an huet eng zweete Kéier gebiet, a sot: Mäi Papp, wann dës Taass net vu mir ausgoe kann, ouni datt ech se drénken, ass Äre Wëlle gemaach. 26:43 Hien ass erëm komm an huet se fonnt schlofen, well hir Ae ware schwéier mam Schlof. 26:44 A loosst se, ass hien erëm fortgaang an huet fir d'drëtte Kéier gebiet, déi selwecht Wierder gesot. 26:45 Du koum hien zu senge Jünger a sot: Schloof elo, an huel däi Rescht. Kuckt, d'Stonn ass komm, an de Mënschejong gëtt an d'Hänn vu Sënner geliwwert. 26:46 Stitt op, lass geet et; Kuckt, deen deen mir Approche gëtt.

26:47 Wéi hien nach geschwat huet, koum de Judas, ee vun deenen zwielef, a mat him vill Leit mat Schwerter a Veräiner, vun den Hohepriister an deenen Eelste vum Vollek. 26:48 An deen, deen him ausgeliwwert huet , huet hinnen en Zeeche ginn a gesot: Deejéinegen, deen ech këssen, dat ass hien; ergräift hien. 26:49 An direkt ass hie bei de Jesus komm a sot: Geseent, Meeschter! A Kuss hien. 26:50 An de Jesus sot zu him : Frënd, firwat kommt Dir? Dofir si si opkomm an hunn dem Jesus seng Hänn geluecht, an hunn hien ageholl.

26:51 Awer ee vun deenen, déi mam Jesus waren, huet seng Hand ausgestreckt a säi Schwert gezunn, an en Dénger vum Hohepriister getraff, huet säin Ouer ofgeschnidden. 26:52 Dunn huet de Jesus zu him gesot: Stiech däi Schwert zréck op seng Plaz; fir all déi, déi de Schwert huelen, komme vum Schwäert ëm . 26:53 Mengt Dir datt ech elo net zu mengem Papp bieden, an datt hie mir net méi wéi zwielef Legiounen Engele géif ginn? 26:54 Awer wéi wären d'Schrëften erfëllt, datt et muss sinn? 26:55 An där Stonn sot de Jesus zu de Leit: Wéi géint en Déif sidd Dir mat Schwäerter a Stécker erauskomm fir mech ze gräifen? All Dag souz ech bei Iech am Tempel ze léieren, an Dir hutt mech net festgeholl. 26:56 Awer all dat geschitt, sou datt d'Schrëfte vun de Prophéiten erfëllt kënne ginn. Dunn hunn all d'Jünger him verlooss a geflücht.

26:57 Déi, déi de Jesus verhaft hunn, hunn hien zum Hohepriister Kajafas bruecht, wou d'Schrëftgeléiert an déi Eelst versammelt waren. 26:58 Awer de Péitrus ass him gefollegt bis op den Haff vum Hohepriister; an erakomm, souz hie bei de Geriichtsvollstänn, fir d'Enn ze gesinn. 26:59 An d'Hohepriister an déi Eelst an de ganze Conseil hunn no falschen Zeie géint de Jesus gesicht, fir hien zum Doud ze bréngen, 26:60 a si hunn et net fonnt, och wa vill falsch Zeien no vir komm sinn. Awer endlech koumen zwee falsch Zeien, 26:61, déi soten: Dëse sot: Ech kann den Tempel vu Gott ofrappen, an an dräi Deeg erëm opbauen.

26:62 An den Hohepriister ass opgestan an huet zu him gesot: Äntwert Dir näischt? Wat bestätegen se Iech? 26:63 Awer de Jesus war roueg. Dunn huet den Hohepriister zu him gesot: Ech zauberen dech vum liewege Gott, fir eis ze soen, ob Dir de Christus sidd, de Jong vu Gott. 26:64 De Jesus sot zu him: Dir hutt et gesot; a weider soen ech Iech, datt Dir vun elo un de Mënschejong bei der rietser Hand vun der Kraaft vu Gott sëtzt an an de Wolleke vum Himmel kënnt sëtzen. 26:65 Dunn huet den Hohepriister seng Kleeder zerrappt a gesot: Hien huet geläscht! Wat fir e weidere Besoin hu mir fir Zeien? Hei ass et, grad elo hutt Dir säi Gotteslästerung héieren. 26:66 Wat mengt Dir? An hunn hinne geäntwert, si soten: Hien ass dem Doud schëlleg! 26:67 Dunn hunn se a säi Gesiicht gespaut a mat de Fauscht geschloen, an anerer hunn him geschloen.

26:69 De Peter souz dobaussen am Haff; An en Déngschtmeedche koum bei hien erop a sot: Dir waart och mam Jesus de Galileer. 26:70 Awer hien huet et virun allem dementéiert a gesot: Ech weess net wat Dir seet. 26:71 Wéi hien op d'Dier erausgaang ass, huet en aneren hie gesinn, a sot zu deenen, déi do waren: Dëse Mann war och mam Jesus, dem Nazarener. 26:72 Awer hien huet erëm mat engem Eed dementéiert: Ech kennen de Mann net. 26:73 No enger Zäit hunn déi, déi do waren, kommend, dem Péitrus gesot: Wierklech, Dir gehéiert och zu hinnen, well och Äre Wee fir ze schwätzen verréid dech. 26:74 Dunn huet hien ugefaang ze fluchen an ze schwieren: Ech kennen de Mann net. An direkt huet den Hunn gekréint.

26:75 Dunn huet de Péitrus sech un d'Wierder vu Jesus erënnert, déi zu him gesot hunn: Ier den Hunn kräischt, wäert Dir mech dräimol verleegnen. A bausse gaang, huet hie batter gewonn.

SAINT MATHEW
Kapitel 27

27: 1 Wéi de Moie komm ass, hunn all d'Hohepriister an déi Eelst vum Vollek géint de Jesus beroden, fir hien ëmzebréngen. 27: 2 A si hunn hie gebonne bruecht an hunn dem Pontius Pilatus, dem Gouverneur, iwwerginn.

27: 3 Dunn huet de Judas, deen hien ausgeliwwert hat, gesinn datt hie veruerteelt gouf, déi drësseg Stéck Sëlwer zréckgezunn, déi un d'Haaptpriister an déi Eelst repentéiert goufen, 27: 4 a gesot: Ech hu gesënnegt andeems mir onschëlleg Blutt vergoss hunn. Awer si soten: Wat ass eis wichteg? Do Dir! 27: 5 A werft d'Sëlwerstécker an den Tempel, ass hien erausgaang an ass gaang an huet sech selwer opgehaang. 27: 6 D'Hohepriister hunn d'Sëlwerstécker geholl a gesot: Et ass net erlaabt se an d'Schatzkammer vun den Offeren ze werfen, well et ass de Präis vum Blutt. 27: 7 An nodeems se konsultéiert hunn, hu se de Potterfeld mat hinnen kaaft, fir d'Begriefnes vun Auslänner. 27: 8 Dofir gëtt dat Feld bis haut genannt: Feld vum Blutt. 27: 9 Sou ass erfëllt wat vum Prophéit Jeremiah geschwat gouf, wéi hie gesot huet: A si hunn déi drësseg Stéck Sëlwer geholl, de Präis vum wäertvollen, nom Präis vun de Kanner vun Israel. 27:10 an huet se fir den Terrain vum Potter, wéi den Här mir gesot huet.

27:11 Also stoung de Jesus virum Gouverneur; an hien huet hie gefrot a gesot: Sidd Dir de Kinnek vun de Judden? A Jesus sot zu him: Dir sot dat. 27:12 A gouf vun den Hohepriister an deenen Eelste beschëllegt, huet hien näischt geäntwert.

27:13 De Pilatus sot zu him : Héiert Dir net wéi vill Saache si géint Iech Zeien hunn? 27:14 Awer de Jesus huet him kee Wuert geäntwert; sou datt de Gouverneur sech immens verwonnert huet.

27:15 Elo, um Dag vum Fest, huet de Gouverneur e Prisonnéier fir d'Leit fräigelooss, wien se wollten. 27:16 An dunn haten se e berühmte Prisonnéier mam Numm Barabbas. 27:17 Wéi se zesummekomm sinn, sot de Pilatus zu hinnen: Wiem wëllt Dir datt ech Iech fräilooss, de Barabbas oder de Jesus, genannt de Christus? 27:18 Well hie wousst, datt si aus Näid him iwwerginn hunn. 27:19 A wärend hien um Geriicht souz, huet seng Fra him gesot ze soen: Hutt näischt mat deem gerechte Mann ze dinn; well haut hunn ech vill an Dreem wéinst him gelidden. 27:20 Awer d'Hohepriister an déi Eelst hunn d'Leit iwwerzeegt fir Barabbas ze froen, a fir de Jesus ëmbruecht ze ginn. 27:21 An de Gouverneur huet geäntwert a sot zu hinnen: Wéi ee vun deenen zwee wëllt Dir datt ech fir Iech befreien? A si soten: Barabbas. 27:22 De Pilatus sot zu hinnen: Wat soll ech dann mam Jesus maachen, dee Christus genannt gëtt? Si soten all zu him: Looss hie gekräizegt ginn! 27:23 A sot de Gouverneur zu hinnen: Wat Béisen huet hien gemaach? Awer si hunn nach méi geruff a gesot: Looss hie gekräizegt ginn! 27:24 Wéi de Pilatus gesinn huet, datt näischt virukomm ass, awer datt et méi Oprou war, huet hien d' Waasser geholl an d'Hänn virum Vollek gewäsch, a gesot: Ech sinn onschëlleg un d'Blutt vun dësem gerechte Mann; do Dir.

27:25 An all d'Leit geäntwert a soten: Säi Blutt ass op eis an op eis Kanner. 27:26 Duerno huet hien de Barabbas fräigelooss; an nodeems hien de Jesus gepisst huet, huet hien hien iwwerginn fir gekräizegt ze ginn. 27:27 Dunn hunn dem Gouverneur seng Zaldote de Jesus an de Prätorium geholl, a si hunn déi ganz Gesellschaft ronderëm hie versammelt. 27:28 A si hunn him gesträift, si hunn e Scharlachroute Mantel iwwer hie geluecht, 27:29 an hunn eng Kroun vun Äscht op sengem Kapp gewot, an e Riet a senger rietser Hand; an hu sech virun him geknéit, si hunn de Spott mat him gesot: Geseent, Kinnek vun de Judden! 27:30 An si hunn op him gespaut, si hunn de Stroum geholl an hunn him op de Kapp geschloen 27:31 Nodeems si him de Spott gemaach hunn, hu se säi Mantel ausgedoen, seng Kleeder un hie gemaach, an hunn hie gefouert, fir hien ze kräizegen.

27:32 Wéi se erausgaang sinn, hunn se e Mann vu Cyrene genannt Simon fonnt. Si hunn hie gezwongen d'Kräiz ze droen . 27:33 A wéi se op eng Plaz koumen, déi Golgotha heescht, dat heescht: Plaz vum Schädel, 27:34 hunn se him Esseg gemëscht mat Gal ze drénke ginn; awer nodeems hien et geschmaacht huet, wollt hien et net drénken. 27:35 Wéi si hie gekräizegt hunn, hu se seng Kleeder ënner sech gedeelt , a Lous geheit, fir datt dat wat de Prophet gesot hat erfëllt ka ginn: Si hu meng Kleeder ënnert sech gedeelt, a fir meng Kleeder werfen se vill. 27:36 A souz si se him do nogekuckt. 27:37 A si hunn hir schrëftlech Ursaach op säi Kapp gesat: Dëst ass de Jesus , de Kinnek vun de Judden.

27:38 Da gekräizegt si zwee Raiber mat him, een op der rietser an een op der lénker Säit. 27:39 An déi, déi laanschtgaange sinn, hunn hien beleidegt, de Kapp gerëselt, 27:40 a gesot: Dir, deen den Tempel ofraaft, an deen an dräi Deeg nei opbaut, spuert lech selwer; wann Dir de Jong vu Gott sidd, da komm vum Kräiz erof. 27:41 Op dës Manéier och d'Hohepriister, déi him mat de Schrëftgeléiert an de Pharisäer an deenen Eeleren mocken , soten: 27:42 Hien huet anerer gerett, selwer kann hien net retten; Wann hien de Kinnek vun Israel ass, da komm elo vum Kräiz erof, a mir gleewen un hien. 27:43 Hien huet Gott vertraut; befreit hien elo wann Dir hien wëllt; well hie gesot huet: Ech sinn de Jong vu Gott. 27:44 D'Raiber, déi mat him gekräizegt goufen, hunn hien och beläscht. 27:45 A vun der sechster Stonn war et Däischtert iwwer dem ganze Land bis déi néngten Stonn. 27:46 Ongeféier der 9. Stonn huet de Jesus mat haarder Stëmm geruff a gesot: Eli, Eli, lama sabactani? Dëst ass: Mäi Gott, mäi Gott, firwat hues du mech verlooss? 27:47 E puer vun deenen, déi do waren, soten , wéi se et héieren hunn, hie rifft den Elia. 27:48 An direkt huet ee vun hinne gelaf, huet e Schwamm geholl, huet et mat Esseg gesaumt, an en op e Riet geluecht an huet him ze drénke ginn. 27:49 Awer déi aner soten: Loosst eis kucken ob den Elias kënnt fir hien ze befreien. 27:50 Awer de Jesus, nach eng Kéier mat héijer Stëmm geruff, huet säi Geescht opginn. 27:51 A kuck, de Schleier vum Tempel war an zwee zerrappt, vun uewen no ënnen; an d'Äerd huet gerëselt, an d'Fielsen goufen opgedeelt.

27:52 an d'Griewer goufen opgemaach, a vill Kierper vun den Hellegen, déi ageschlof waren, goufen opgeriicht; 27:53 A si koumen aus de Griewer, no senger Operstéiung, si koumen an déi helleg Stad, a si ware fir vill ze gesinn. 27:54 Wéi de Centurion an déi, déi bei him waren, de Jesus bewaacht hunn, d'Äerdbiewen gesinn hunn an d'Saachen, déi gemaach gi sinn , hu se immens Angscht a soten: Wierklech war dat de Jong vu Gott. 27:55 Et ware vill Fraen, déi vu wäitem nogekuckt hunn, déi dem Jesus vu Galiläa gefollegt waren, an hien zerwéiert hunn.

27:57 Wéi et owes koum, koum e räiche Mann vun Arimathea mam Numm Joseph, deen och e Jünger vum Jesus war. 27:58 Hien ass bei de Pilatus gaang an huet nom Kierper vum Jesus gefrot . Dunn huet de Pilatus den Uerder ginn him de Kierper ze ginn. 27:59 De Joseph huet de Kierper geholl, an e proppert Blat gewéckelt, 27:60 an huet et a säi neie Graf gesat, deen hien am Fiels geschnëtzt hat; an nodeems hien e grousse Stee beim Agang vum Graf gerullt huet , ass hien fortgaang. 27:61 An d'Maria Magdalena an déi aner Maria waren do, souz virum Graf.

27:62 Den nächsten Dag, déi no der Virbereedung ass, d'Hohepriister an d'Pharisäer virum Pilatus begéint, 2 7:63 seet: Här, mir erënneren datt déi Letzebuerger sot iwwerdeems nach Liewensraim: No dräi Deeg ech erëm klammen wäerten.

27:64 Kommandéiert dofir datt d'Graf bis zum drëtten Dag sécher gemaach gëtt, fir datt seng Jünger net an der Nuecht kommen a se klauen a soen de Leit: Hie gouf vun den Doudegen zitéiert. An et wäert méi schlëmm sinn wéi den éischte leschte Feeler. 27:65 A sot de Pilatus zu hinnen: Do hutt Dir e Wiechter; gitt, séchert et wéi Dir wësst. 27:66 Also si si gaang an hunn d'Graf geséchert, de Steen ofgeschloss an de Wuecht gesat.

SAINT MATHEW
Kapitel 28

28: 1 Nom Sabbat, um Dämmerung um éischten Dag vun der Woch, koumen d'Maria Magdalena an déi aner Maria d'Graf kucken. 28: 2 An et war e grousst Äerdbiewen; well en Engel vum Här, deen aus dem Himmel erofgaang ass a komm ass, huet de Stee geréckelt a souz drop. 28: 3 Seng Erscheinung war wéi e Blitz, a säi Kleed war wäiss wéi Schnéi. 28: 4 A fir Angscht virun him hunn d'Wärter geziddert a goufen als dout. 28: 5 Awer den Engel huet geäntwert a sot zu de Fraen: Fäert Iech net ; well ech weess datt Dir de Jesus sicht, dee gekräizegt gouf. 28: 6 Hien ass net hei, well hien ass opgestan, wéi hie gesot huet. Kommt, kuckt d'Plaz wou den Här geluecht gouf. 28: 7 A gitt séier a sot zu senge Jünger datt hie vun den Doudegen opgestan ass, a kuck, hie geet virun Iech a Galiläa; do gesitt Dir hien. Kuckt, ech hunn Iech gesot. 28: 8 Dunn si se aus dem Graf mat Angscht a grousser Freed erausgaang, fir seng Jünger ze soen. A wärend se amgaange waren de Jünger d'Nouvelle ze ginn, 28: 9 kuck , de Jesus huet si begéint a gesot: Geseent! Si sinn zu him komm, hunn him d'Féiss zougemaach an him veréiert. 28:10 Du sot de Jesus zu hinnen: Fäert net; Gitt, sot mir de Bridder op Galiläa ze goen, an do wäerte se mech gesinn.

28:11 Wärend se gaange sinn, kuck, e puer vun de Garde sinn an d'Stad gaang, an hunn de Chefpriister vun alle Saache gesot, wat geschitt ass. 28:12 A si hu sech mat den Eeleren getraff a mat Berodung, si hunn den Zaldote vill Sue ginn.

28:13 a gesot: Dir sot, Seng Jünger koumen an der Nuecht, an hu se geklaut, wa mir geschlof hunn. 28:14 A wann de Gouverneur dëst héiert, wäerte mir hien iwwerzeegen, a mir wäerten dech retten. 28:15 A si hunn d'Sue geholl, gemaach wéi se gesot goufen. Dëst Sprëch gouf bis haut ënner Judden verbreet.

28:16 Awer déi eelef Jünger sinn op Galiläa gaang, op de Bierg, wou de Jesus hinne commandéiert huet. 28:17 A wéi se hien gesinn hunn, hunn se him veréiert; awer e puer hunn gezéckt . 28:18 A Jesus ass komm an huet zu hinnen geschwat a gesot: All Autoritéit ass mir am Himmel an op der Äerd ginn. 28:19 Gitt duerfir a léiert all Natiounen, daucht se am Numm vum Papp a vum Jong a vum Hellege Geescht; 28:20 Léiert se alles ze beobachten wat ech lech gebueden hunn; a kuck, ech sinn all Dag bei lech, bis zum Enn vun der Welt. Amen.

SAINT MARK

Kapitel 1

1: 1 Prinzip vum Evangelium vu Jesus Christus, Jong vu Gott. 1: 2 Wéi et an der Jesaia de Prophéit geschriwwe steet: Kuckt, ech schécke mäi Messenger virun Äert Gesiicht, deen Äre Wee viru Dir virbereet. 1: 3 Stëmm vun deem, deen an der Wüst rifft: Bereet de Wee vum Här vir; Maacht direkt hir Weeër. 1: 4 De Johannes gedeeft an der Wüst, a gepriedegt d'Daf vun der Beuechtung fir d'Verzeiung vu Sënnen. 1: 5 An déi ganz Provënz Judäa sinn him erausgaang, an all déi vu Jerusalem; a si goufen vun him am Jordan River gedeeft an hunn hir Sënnen zouginn. 1: 6 An de Johannes war mat Kaméilhoer gekleet an hat e Liedergürtel ëm seng Lende; a giess Sprëtzen a wëll Hunneg. 1: 7 An hie gepriedegt, a sot: Hien kënnt no mir, dee méi staark wéi ech ass, deem seng Sandalband ech net wäert sinn ze béien. 1: 8 Ech hunn dech mat Waasser gedeeft; awer hie wäert dech mam Hellege Geescht gedeeft hunn.

1: 9 Et ass an dësen Deeg geschitt, datt de Jesus vun Nazareth vu Galiläa koum, a gouf vum Johannes am Jordan gedeeft. 1:10 An dann, wéi hien aus dem Waasser eropgaang ass, huet hien den Himmel gesinn opmaachen, an de Geescht op hien erofgaang wéi eng Dauf. 1:11 An eng Stëmm koum aus dem Himmel a sot: Du bass mäi beléifte Jong; Ech hu Freed un Iech.

1:12 An dunn huet de Geescht hien an d'Wüst gedriwwen. 1:13 An hie war do an der Wüst véierzeg Deeg a gouf vum Satan verfouert a war mat den Déieren; an Engelen hunn him gedéngt.

1:14 Nodeems de John am Prisong war, koum de Jesus a Galiläa fir d'Evangelium vum Räich vu Gott ze verkënnegen, 1:15 a sot: D'Zäit ass erfëllt, an d'Kinnekräich vu Gott ass no komm; ëmkéieren, a gleeft d'Evangelium.

1:16 Wéi hien duerch d'Mier vu Galiläa gaang ass, huet hien de Simon a säi Brudder Andrew gesinn, an d'Netz an d'Mier geheien; well se ware Fëscher. 1:17 A sot de Jesus zu hinnen: Kommt no mir, an ech maachen Iech Fëscher vu Männer. 1:18 An dunn hunn hir Netzer hannerlooss, si sinn him gefollegt. 1:19 Hien ass vun do e bësse méi wäit gaang an huet de James de Jong vum Zebedäus gesinn, an de Johannes säi Brudder, si sinn och am Boot an hunn d'Netzer gefléckt. 1:20 An dunn huet hien se geruff; an hunn hire Papp Zebedeus am Boot mat den agestallte Männer hannerlooss, si sinn him gefollegt.

1:21 A si koumen zu Kapernaum; an op de Sabbatte koum hien an d'Synagog an huet en enseignéiert. 1:22 A si waren iwwerrascht iwwer seng Doktrin; well hien hinne geléiert huet wéi een deen Autoritéit huet, an net wéi d'Schrëftgeléiert. 1:23 Awer et war an hirer Synagog e Mann mat engem onreine Geescht, dee gejaut huet, 1:24 a sot: Ah! Wat hutt Dir bei eis, Jesus vun Nazareth? Sidd Dir komm fir eis ze zerstéieren? Ech weess wien Dir sidd, den Hellege vu Gott.

1:25 Awer de Jesus huet him bestrooft a gesot: Sief roueg a gitt aus him eraus ! 1:26 An den onreine Geescht, rëselt hie mat Gewalt a rifft mat héijer Stëmm, ass aus him erausgaang. 1:27 A si waren all erstaunt, sou datt si ënnerenee streiden a gesot hunn: Wat ass dat? Wéi eng nei Doktrin ass dëst, déi mat Autoritéit souguer onrein Geeschter befollegt, a si follegen him? 1:28 A ganz geschwënn huet seng Éierenhal sech duerch déi ganz Provënz ronderëm Galiläa verbreet.

1:29 Wéi se d'Synagog verlooss hunn, koumen se an d'Haus vum Simon an Andrew, mam James a John. 1:30 An dem Simon seng Schwéiermamm louch mat Féiwer; an direkt hu si him vun hir erzielt. 1:31 Dunn ass hien opgaang, an huet se vun der Hand geholl an huet se opgeriicht; an direkt huet d'Féiwer hatt verlooss, a si huet se zerwéiert.

1:32 Wéi d'Nuecht komm ass, well d'Sonn ënnergaang ass, hunn se him all déi bruecht, déi Krankheeten haten, an déi demoniséiert; 1:33 an d'ganz Stad war voller Paart. 1:34 An hien huet vill geheelt déi krank ware mat verschiddene Krankheeten, a vill Dämonen erausgedriwwen; an hie léisst d'Dämonen net schwätzen, well se hien kennen.

1:35 De Moie fréi opstinn, wärend et nach ganz däischter war, ass hien erausgaang an ass an eng verlooss Plaz gaang an huet do gebiet. 1:36 An Simon, an déi, déi mat him waren, gesicht him; 1:37 A wéi se hien fonnt hunn, soten se zu him: Jidderee sicht lech.

1:38 Hien huet zu hinnen gesot: " Mir ginn op d'Nopeschplazen, fir datt ech och do priedege kann; well dofir sinn ech komm. 1:39 An hie gepriedegt an hir Synagogen uechter ganz Galiläa, an erausgedriwwen Demone.

1 : 40 ass e Leprais bei hie komm, deen hie biet, a geknéit, sot hien: Wann Dir wëllt, da kënnt Dir mech botzen. 1:41 An de Jesus huet Barmhäerzegkeet iwwer hien, riicht eraus an huet him beréiert, a sot zu him: Ech wëll, sidd propper. 1:42 A wann hie geschwat huet, huet d'Leprais him direkt verlooss, an hie war propper. 1:43 Dunn huet hien him rigoréis ugeklot, an huet hien dunn entlooss, 1:44 a sot zu him: Kuckt, sot näischt zu engem, awer gitt, weist lech dem Priister, a bitt fir Är Rengegung wat de Moses gebueden huet, als Zeegnes fir si. 1:45 Awer wann hie fort war, huet hien ugefaang et vill ze verëffentlechen an de Fakt ze verroden, sou datt de Jesus net méi offen an d'Stad erakoum, awer dobausse blouf an de verloossene Plazen; a si koume vun iwwerall bei hien.

SAINT MARK
Kapitel 2

2: 1 De Jesus koum no e puer Deeg erëm zu Kapernaum; an et gouf héieren datt hien doheem war. 2: 2 An direkt vill ware versammelt, sou datt et net méi Plaz fir d'Dier war; an huet hinnen d'Wuert gepriedegt. 2: 3 Dunn hunn e puer zu him komm, hunn e gelähmte Mann bruecht, dee vu véier belaascht war. 2: 4 A well se net wéinst der Masse bei hien erukomme konnten, hunn se den Daach opgedeckt wou hie war, an eng Ouverture gemaach, hunn se d'Bett erofgelooss, op deem de gelähmte Mann louch. 2: 5 Wéi de Jesus säi Glawe gesinn huet, sot hien zum Lähmenden: Jong, deng Sënnen sinn verginn. 2: 6 E puer vun de Schrëftgeléierten souzen do an hunn an hirem Häerz nogeduecht: 2: 7 Firwat schwätzt dëse Mann sou? Blasphemien seet. Wien kann Sënnen verzeien awer nëmme Gott? 2: 8 A wousst de Jesus dann a sengem Geescht, datt si sou an sech selwer nodenken, sot hien zu hinnen: Firwat denkt Dir sou an Äert Häerz? 2: 9 Wat ass méi einfach, fir de Lähmenden ze soen: Är Sënnen sinn lech verginn oder him ze soen: Stitt op, huelt Äert Bett a gitt? 2:10 Fir datt Dir wësst datt de Mënschejong d'Kraaft op der Äerd huet fir Sënnen ze verzeien (hie sot zum Lähmende): 2:11 Ech soen lech: Stéi op, huel däi Bett a gitt heem. 2:12 Dunn ass hien op eemol opgaang an huet säi Bett opgeholl, ass viru jidderengem erausgaang , sou datt se all erstaunt waren, an huet Gott verherrlecht a gesot: Mir hunn nach ni sou eppes gesinn.

2:13 Dunn ass hien erëm op d'Mier erausgaang; an all d'Leit koume bei hien, an hien huet hinne geléiert.

2:14 A wéi hien laanschtgaang ass, huet hien de Levi, de Jong vum Alphaeus bei der ëffentlecher Tributbänk sëtze gesinn, an hie sot zu him: Gitt mir no . A opstinn, ass hien him gefollegt. 2:15 An et ass geschitt, datt wärend de Jesus a sengem Haus um Dësch war, vill Publicer a Sënner och mam Jesus a senge Jünger um Dësch waren; well et ware vill, déi him gefollegt hunn. 2:16 An d'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer, déi hien gesinn hunn mat de Publicer a Sënner iessen, soten zu de Jünger: Wat ass dat, wat hien ësst an drénkt mat Publicans a Sënner? 2:17 Wéi de Jesus dat héieren huet, sot hien zu hinnen: Déi gesond brauche keen Dokter, mä déi Krank. Ech sinn net komm fir déi Gerecht ze ruffen, awer Sënner.

2:18 An d'Jünger vum Johannes an déi vun de Pharisäer hunn gefaasst; a si koumen a soten zu him: "Firwat faaschten d'Jünger vum Joan an déi vun de Pharisäer, an Är Jünger faaschten net?" 2:19 De Jesus sot zu hinnen: Kann d'Hochzäitsfeier fasten, wann de Bräitchemann bei hinne ass? Soulaang si de Mann bei sech hunn, kënne se net faaschten. 2:20 Awer déi Deeg kommen, wou de Mann vun hinne geholl gëtt, an dann an deenen Deeg wäerte se faaschten. 2:21 Keen leet e Patch vun neit Stoff op en ale Kleedungssteck; anescht, dee selwechte neie Patch zitt op den alen, an d'Paus gëtt méi schlëmm. 2:22 A kee setzt neie Wäin an al Wäisslächer; anescht brécht den neie Wäin d'Skinn, an de Wäin spillt, an d'Skinn si verluer; awer neie Wäin muss an nei Wäisslächer geluecht ginn.

2:23 An et ass geschitt, datt wéi hien op engem Sabbat duerch d'Felder gaang ass , seng Jünger ugefaang Oueren opzehuelen. 2:24 Dunn hunn d'Pharisäer zu him gesot: Kuckt, firwat maache se wat um Sabbat net erlaabt ass? 2:25 Awer hie sot zu hinnen: Hutt Dir ni gelies wat den David gemaach huet wéi hien an Nout war an hongereg war, hien an déi déi mat him waren; 2:26 Wéi ass hien an d'Haus vu Gott agaang, als Abiathar Hohepriister, an huet de Showbread giess, vun deem et net erlaabt ass ze iessen ausser de Paschtéier, an huet och deene ginn, déi mat him waren? 2:27 Hien sot och zu hinnen : De Sabbat gouf fir de Mënsch gemaach, an net de Mënsch fir de Sabbat. 2:28 Dofir ass de Mënschejong Här och vum Sabbat.

SAINT MARK
Kapitel 3

3: 1 Erëm koum de Jesus an d'Synagog; an et war e Mann do mat enger verwinnter Hand. 3: 2 A si hunn him nogekuckt fir ze kucken ob hien hien um Sabbat géif heelen, sou datt se hie kéinte beschëllegen. 3: 3 Dunn huet hien dem Mann mat enger verwinnter Hand gesot: Stitt op a stitt an der Mëtt. 3: 4 An hie sot zu hinnen: Ass et erlaabt um Sabbat gutt ze maachen oder Béis ze maachen? Liewen retten, oder ewechhuelen? Awer si ware roueg. 3: 5 Dunn huet hien sech mat Roserei ronderëm gekuckt, traureg vun der Härkeet vun hiren Häerzer, sot hien zum Mann: Streckt Är Hand aus. An hien huet et ausgestreckt, a seng Hand gouf gesond restauréiert . 3: 6 D'Pharisäer sinn erausgaang an hunn sech mat den Herodianer berode gelooss fir hien zerstéieren.

3: 7 Awer de Jesus ass zréck an d'Mier mat senge Jünger gaang, an e grousse Publikum aus Galiläa ass him gefollegt. A vu Judäa, 3: 8 vu Jerusalem, vun Idumea, vun iwwer dem Jordan, an aus der Ëmgéigend vun Tyrus a Sidon, héieren, wéi eng grouss Saache hie mécht, koume grouss Masse bei hien. 3: 9 An hie sot zu senge Jünger datt hie säi Boot zu all Zäit prett sollt halen, wéinst der Masse, fir datt se hien net géifen ënnerdrécken . 3:10 Well hie vill geheelt huet; sou datt duerch hien ze beréieren, all déi Plo op hie gefall sinn. 3:11 A wéi déi onrein Geeschter hien gesinn hunn, sinn se viru sech gefall a ruffen a soen: Du bass de Jong vu Gott.

3:12 Awer hien huet se staark bestrooft, sou datt se hien net entdecken.

3:13 Dunn ass hien op de Bierg geklommen an huet déi geruff, déi hie wollt; a si koume bei hien. 3:14 An hien huet zwielef ernannt, fir mat him ze sinn, an se auszeschécken, fir ze priedegen, 3:15 an Autoritéit ze hunn, Krankheeten ze heelen an Dämonen auszewanderen: 3:16 Simon, deen hie Peter genannt huet; 3:17 dem James, dem Jong vum Zebedäus, an dem John, dem Brudder vum James, deen hien Boanerges genannt huet, dat heescht Sonnendonner; 3:18 dem Andrew, dem Philip , dem Bartholomew, dem Matthew, dem Thomas, dem James Jong vum Alphaeus, dem Thaddeus, dem Simon de Kanaanit, 3:19 an dem Judas Iskariot, deen deen hien ausgeliwwert huet. A si koumen heem.

3:20 An d'Leit waren erëm zesummegesat, sou datt se net mol Brout iessen . 3:21 Wéi seng eegen et héieren hunn, si se komm fir hien ze verhaften; well se soten: Hien ass nieft sech selwer. 3:22 Awer d'Schrëftgeléiert, déi aus Jerusalem komm sinn, soten datt hie Beelzebub hätt, an datt hien duerch de Prënz vun den Dämonen Dämonen erausgedriwwen huet. 3:23 An hien huet se geruff, sot zu hinnen a Parabel: Wéi kann de Satan de Satan erausdrécken? 3:24 Wann e Räich géint sech gedeelt ass, kann dat Räich net bestoen. 3:25 A wann en Haus géint sech selwer gedeelt ass, kann dat Haus net bestoen. 3: 2 6 A wann de Satan géint sech selwer opstinn, a sech deelt, kann hie net stoen, awer säin Enn ass komm.

3:27 Keen kann an d'Haus vun engem staarke Mann erakommen a säi Verméigen plunderen, wann hien en net fir d'éischt bindet, an da kann hien säin Haus plënnere kënnen. 3:28 Wierklech, ech soen Iech, datt all Sënnen de Kanner vun de Männer verginn ginn, an egal wéi Gotteslästercher si sinn; 3:29 awer wien deen géint den Hellege Geescht lästert, huet ni Verzeiung, awer ass haftbar fir éiwegt Uerteel. 3:30 Fir si hu gesot: Hien huet en onreine Geescht.

3:31 Da koum seng Bridder a seng Mamm, a stoungen ausserhalb, si geschéckt him ze ruffen. 3:32 An d'Leit, déi ronderëm hie souzen, soten zu him: Är Mamm an Är Bridder sinn dobaussen a sichen dech. 3:33 Hien huet hinne geäntwert a gesot : Wien si meng Mamm a meng Bridder? 3:34 A kuckt op déi, déi ronderëm him souz, hie sot: Kuckt meng Mamm a meng Bridder. 3:35 Fir jiddereen, deen de Wëlle vu Gott mécht, ass mäi Brudder, a meng Schwëster, a meng Mamm.

SAINT MARK
Kapitel 4

4: 1 De Jesus huet erëm ugefaang beim Mier ze léieren, a vill Leit hu sech ronderëm hie versammelt, sou vill datt hien an e Boot geklomm ass an am Mier souz; an all d'Leit waren um Land um Mier. 4: 2 An hien huet hinnen vill Saache geléiert a Parabel, a sot zu hinnen a senger Doktrin: 4: 3 Héiert, Kuckt, de Séis ass erausgaang fir ze säen; 4: 4 A wéi mir säen, ass et geschitt, datt e puer um Wee gefall sinn, an d'Villercher vun der Loft koumen an et giess hunn. 4: 5 E puer sinn op Fiels Buedem gefall, wou et net vill Buedem huet; an et huet fréi erschoss, well et keng Déift vun der Äerd hat. 4: 6 Awer wéi d'Sonn opgestan ass, gouf et verbrannt; a well et keng Wuerzel hat, ass et verwinnt. 4: 7 En aneren Deel ass tëscht Dären gefall; an d'Dären wuessen an erstécken, an et huet keng Friichte gedroen. 4: 8 Awer aner Som gefall op gutt Buedem, an huet Uebst, well et entstanen a gewuess, an huet drësseg, siechzeg, an honnertfach. 4: 9 Dunn sot hien zu hinnen: Wien Oueren huet ze héieren, dee soll héieren. 4:10 Wéi hien eleng war, hunn déi, déi bei him waren mat den Zwielef, hien iwwer d'Parabel gefrot. 4:11 An hie sot zu hinnen: Iech gëtt et d'Geheimnis vum Kinnekräich vu Gott ze wëssen; awer zu deenen déi dobausse sinn, alles duerch Parabel; 4:12 sou datt se gesinn, se gesinn an net erkennen; an héieren, héieren a verstinn net; sou datt se net ëmgewandelt ginn, an hir Sënnen verginn kënne ginn. 4:13 An hie sot zu hinnen : Wësst Dir dës Parabel net? Wéi verstitt Dir dann all Parabel? 4:14 D'Saat ass deen deen d'Wuert seet.

4:15 An dës sinn déi op der Säit vun der Strooss : an deem d'Wuert gesaat ass, awer nodeems se et héieren hunn, kënnt de Satan direkt an hëlt d'Wuert ewech, dat an hiren Häerzer gesaat gouf. 4:16 Dëst sinn och déi, déi op Fiels Buedem gesaat goufen: déi, wéi se d'Wuert héieren hunn, hunn et direkt mat Freed kritt; 4:17 awer si hu keng Wuerzel u sech, awer si vu kuerzer Dauer, well wann Verdéiwung oder Verfollegung wéinst dem Wuert kënnt, da stierzen se. 4:18 Dës sinn déi, déi tëscht Äscht gesaat goufen: déi, déi d'Wuert héieren , 4:19 awer d'Bedenken vun dëser Welt, an de Bedruch vu Räichtum, an d'Begeeschterung vun anere Saachen, gitt an d'Wuert erstécken an et gëtt fruchtlos. 4:20 An dës sinn déi, déi a gudde Buedem gesaat goufen: déi, déi d'Wuert héieren a kréien, an droe Fruucht drësseg, siechzeg an honnertfach.

4:21 Hien sot och zu hinnen: " Ass Liicht bruecht fir ënner de Kuerf oder ënner d'Bett ze setzen? Ass et net fir se am Fokus ze stellen? 4:22 Fir et ass näischt verstoppt wat net verroden gëtt; nach verstoppt, datt et net un d'Liicht kënnt. 4:23 Wann iergendeen Oueren huet fir ze héieren, da soll hien héieren. 4:24 Hien sot och zu hinnen: Kuckt wat Dir héiert; well mat der Mooss, déi Dir benotzt, gëtt et Iech gemooss, an och déi, déi héieren, ginn Iech bäigefüügt . 4:25 Fir wien huet, gëtt méi ginn; a vun deem deen net huet, gëtt och ewechgeholl wat hien huet.

4:26 Hien huet och gesot: Dëst ass d'Kinnekräich vu Gott, wéi wann e Mënsch Som op de Buedem setzt.

4:27 an hie schléift a steet op, Nuecht an Dag, an de Som spréngt a wiisst ouni datt hie weess wéi. 4:28 Fir d'Äerd selwer dréit Uebst, éischt Gras, dann Ouer, da Vollkorn am Ouer; 4:29 a wann d'Fruucht ripe ass, gëtt d'Sichel direkt dran, well d'Ernte komm ass.

4:30 Hien huet och gesot: Zu wat solle mir d'Kinnekräich vu Gott maachen, oder zu wéi enger Parallel solle mir et vergläichen? 4:31 Et ass wéi de Moschterkär, deen am Buedem gesaat ass, dee klengste vun all de Som am Buedem ass; 4:32 awer nodeems et gesaat gouf, wächst et a gëtt dat gréisst vun all Geméis, a verbreet grouss Branchen, sou datt d'Villercher vun der Loft a sengem Schiet kënne wunnen.

4: 3 3 Mat ville Parabel wéi dës huet hien d'Wuert zu hinnen geschwat, no deem wat se héiere konnten. 4:34 An ouni Parabel huet hien net zu hinnen geschwat; obschonn hie senge Jünger besonnesch deklaréiert huet.

4:35 Deen Dag, wéi d'Nuecht komm ass, sot hien : Komm mir ginn op déi aner Säit . 4:36 A schéckt d'Leit fort, si hunn hien am Boot geholl wéi hie war; an et waren och aner Schëffer mat him. 4:37 Awer e grousse Wandstuerm ass entstanen, an et huet d'Wellen an d'Boot gedriwwen, sou datt et scho iwwerschwemmt war. 4:38 An hie war am Heck, schléift op engem Kopp. a si hunn hien erwächt a sot zu him: Meeschter, passt Dir net op datt mir ëmkommen?

4:39 An opgestan, hie bestrooft de Wand, a sot zu dem Mier , Hush, sief roueg . An de Wand huet opgehalen, an eng grouss Rou. 4:40 An hie sot zu hinnen: Firwat sidd Dir sou erféiert? Wéi kënnt Dir kee Glawen hunn? 4:41 Dunn hu se immens Angscht, a soten een zum aneren: Wien ass dat, datt och de Wand an d'Mier him follegen?

SAINT MARK
Kapitel 5

5: 1 Si koumen op déi aner Säit vum Mier, an d'Regioun vun de Gadarenes. 5: 2 A wéi hien aus dem Boot erauskoum, huet e Mann mat engem onreine Geescht hien aus de Griewer begéint, 5: 3, deen seng Wunneng an de Griewer hat, a kee konnt hien bindelen, och net mat Ketten. 5: 4 Fir vill Mol war hie mat Fetters a Ketten gebonnen, awer d'Ketten ware vun him gebrach ginn, an d'Fettbäll zerbriechelt; a kee konnt hien dominéieren. 5: 5 An ëmmer, Dag an Nuecht, huet hie gejaut an de Bierger an an de Griewer , a sech mat Steng geschnidden. 5: 6 Wéi hien de Jesus vu wäitem gesinn huet, ass hie gerannt a knéit virun him. 5: 7 A rifft mat héijer Stëmm a sot: Wat hues du mat mir ze dinn, Jesus, Jong vum Allerhéchsten Gott? Ech zauberen dech vu Gott mech net ze quälen. 5: 8 Fir hie sot zu him: Komm aus dësem Mann, du onreine Geescht. 5: 9 An hie gefrot him: Wéi heescht Dir? An hien huet geäntwert a gesot: Legioun ass mäin Numm; well mir si vill. 5:10 An ech hunn him ganz vill gebieden, se net aus där Regioun ze schécken. 5:11 Eng grouss Hiert vu Cer zwee huet do beim Bierg gefiddert . 5:12 An all d'Dämone bieden hien a soen: Schéckt eis d'Schwäin, fir datt mir an hinnen erakommen. 5:13 An dunn huet de Jesus hinnen d'Erlaabnes ginn. An déi onrein Séilen, déi erausgaange sinn, sinn an d'Schweine komm, déi ongeféier zweedausend waren; an d'Häerd ass an d'Mier erof vun enger Fiels gestierzt, an am Mier erdronk. 5:14 An déi, déi d'Schweine fidderen, si fortgelaf an hunn an der Stad an op de Felder bericht. A si sinn erausgaang fir ze kucken wat et geschitt ass.

5:15 Si komme bei de Jesus, a si gesinn deen, dee vum Däiwel gepéngegt gouf, an deen d'Legioun hat, souz, gekleet an a sengem richtege Verstand; a si hunn Angscht. 5:16 An déi, déi et gesinn haten, hunn hinne gesot, wéi et mam deem geschitt wier, deen den Dämon hat, an iwwer d'Schwäin. 5:17 A si hunn ugefaang him ze bieden, aus hirem Wee ze goen. 5:18 Wéi hien an d'Boot geklommen ass, huet de Mann, deen demoniséiert war, hie gefrot, hie soll bei sech sinn. 5:19 Awer de Jesus huet et net erlaabt, mä sot zu him: Gitt an Äert Haus, an Är Famill, a sot hinnen, wéi grouss Saache den Här mat Iech gemaach huet, a wéi hien Iech Barmhäerzegkeet gemaach huet. 5:20 An hien ass fortgaang an huet ugefaang an der Dekapolis ze verëffentlechen wéi grouss Saache Jesus mat him gemaach huet; a jidderee war erstaunt.

5: 2 1 Wéi de Jesus erëm mat engem Boot op deen anere Ufer laanschtgaang ass, huet sech eng grouss Mass ronderëm hie versammelt; an hie war um Mier. 5:22 An ee vun de Leader vun der Synagog mam Numm Jairus koum. a wéi hien hie gesinn huet, ass hie bei seng Féiss gefall, 5:23 an huet vill zu him gebiet , a gesot: Meng Duechter stierft; Kommt a leet Är Hänn op hatt fir datt hatt gerett ka ginn, a si wäert liewen. 5:24 Also war et mat him; an e grousse Publikum ass him nogaang an huet op hie gedréckt. 5:25 An eng Fra déi fir zwielef Joer eng Offlossquantitéit vun Blutt hat haten, 5: 26 an hu vill Saache vu villen Dokteren leiden, an hat bettered all si haten, an huet näischt ass, mee éischter gewuess verschlechtert.

5:27 wann hien héieren vum Jesus geschwat, koum hien vun hannen an d'Leit, an huet säi Mantel beréiert. 5:28 Well hie sot: Wann ech nëmme säi Mantel upaken , da ginn ech gerett. 5:29 An direkt de Sprangbur vu sengem Blutt war gedréchent; a si huet an hirem Kierper gefillt datt si vun deem Plo geheelt gouf. 5:30 De Jesus wousst a sech selwer d'Kraaft, déi vun him erausgaang ass, an huet sech un d'Leit gedréit, a sot: " Wien huet meng Kleeder beréiert ?" 5:31 Seng Jünger soten zu him: "Dir gesitt d'Leit dech erofdrécken, an Dir seet:" Wien huet mech beréiert? 5:32 Awer hie war ronderëm sech ze gesinn, wien dat gemaach huet. 5:33 Dunn ass d'Fra gefaart an ziddert, wousst wat mat hir geschitt ass, ass komm a fällt virun him an huet him déi ganz Wourecht gesot. 5:34 An hie sot zu hir: Duechter, Äre Glawen huet dech gerett; gitt a Fridden, a sidd vun Ärem Plo geheelt. 5:35 Wéi hien nach geschwat huet, koumen se aus dem Haus vum Chef vun der Synagog a soten: Är Duechter ass dout; Firwat nervt Dir de Meeschter am meeschten? 5:36 Awer de Jesus, soubal hien héieren huet wat gesot gouf, sot zum Chef vun der Synagog: Fäert net, gleeft just. 5:37 An hien erlaabt keen him ze verfollegen ausser Peter, James, an John de Brudder vum James. 5:38 An hien ass an d'Haus vum Chef vun der Synagoge komm, an hien huet den Opschwong gesinn an déi, déi vill gekrasch a gekrasch hunn. 5:39 A goung eran, sot hien zu hinnen: Firwat maacht Dir en Opschwong a wéint? D'Meedchen ass net dout, awer schléift.

5:40 A si hunn de Geck mat him gemaach. Awer hien huet se all erausgedriwwen, huet dem Meedche säi Papp a seng Mamm geholl, an déi, déi mat him waren, a sinn erakomm, wou d'Meedchen ass. 5:41 An hien huet dem Meedchen d'Hand geholl an hie sot zu hir: Talita cumi; wat iwwersat gëtt: Meedchen, ech soen Iech, stéi op. 5:42 An da stoung d'Meedchen op a goung, well si war zwielef Joer al. A si ware staark schockéiert. 5:43 Awer hien huet hinne vill beoptraagt datt kee méi driwwer wësse sollt, an huet hinne gesot him z'iessen.

SAINT MARK
Kapitel 6

6: 1 De Jesus ass do fortgaang an ass heemkomm, a seng Jünger sinn him gefollegt. 6: 2 A wéi de Sabbat koum, huet hien ugefaang an der Synagog ze léieren; a vill, déi hien héieren hunn, ware verwonnert a soten: Wou kritt dee Mann dës Saachen? A wéi eng Wäisheet ass dat, wat him geschenkt gëtt, an dës Wonner, déi vu sengen Hänn gemaach ginn? 6: 3 Ass dat net de Schräiner, de Jong vu Maria, de Brudder vum James, Joseph, Judas a Simon? Sinn seng Schwësteren och net hei bei eis? A si goufe vun him skandaliséiert. 6: 4 Awer de Jesus sot zu hinnen: Et gëtt kee Prophéit ouni Éier, ausser a sengem eegene Land, a senge Familljen a sengem Haus. 6: 5 An hie konnt kee Wonner do maachen, ausser datt hien e puer krank Leit geheelt huet, an hien d'Hänn geluecht huet. 6: 6 An hie war iwwerrascht iwwer hiren Onglawen. An hien ass ronderëm d'Dierfer gaang an huet geléiert.

6: 7 Dunn huet hien déi zwielef geruff, an huet ugefaang se zwee an zwee auszeschécken; an huet hinnen Autoritéit iwwer onrein Séilen ginn. 6: 8 An hien huet hinnen Uerder ginn näischt fir op d'Rees ze huelen, awer nëmmen e Personal; kee Satteltasche, kee Brout, keng Suen am Rimm, 6: 9 awer datt si Sandalen un hunn, an net zwou Tuniken un hunn. 6:10 An hie sot zu hinnen: Iwwerall wou Dir an en Haus gitt, da bleiwt bis Dir dës Plaz verléisst.

6:11 A wann se op iergendenger Plaz lech net empfänken oder lech nolauschteren, da gitt vun do aus a rëselt de Stëbs, deen ënner Ären Féiss ass, als Zeie fir si. Wierklech soen ech lech, datt am Dag vum Uerteel d'Strof fir Sodom a Gomorra méi tolerabel ass wéi fir dës Stad. 6:12 A si sinn erausgaang an hunn gepriedegt datt Männer sech sollen ëmdenken. 6:13 A si hunn vill Dämonen ausgedriwwen, a vill krank mat Ueleg gesaleft an hunn se geheelt.

6:14 King Herod héieren de Ruhm vu Jesus, well säin Numm bekannt gouf; a sot: De Johannes den Deefer ass vun den Doudegen opgestan, an dofir handelen dës Muechten an him. 6: 1 5 Anerer soten: Et ass den Elias. An anerer soten: Hien ass e Prophéit, oder ee vun de Propheten. 6:16 Wéi den Herod dat héieren huet, sot hien: Dëst ass de Johannes, deen ech gekäppt hunn, dee vun den Doudegen opgestan ass. 6:17 Fir den Herod selwer huet de Johannes geschéckt an verhaft, an hien am Prisong gebonnen wéinst dem Herodias, der Fra vum Philippe sengem Brudder; well hien hat hatt fir eng Fra geholl. 6:18 Well de Johannes sot zum Herod: Et ass net gesetzlech fir lech d'Fra vun Ärem Brudder ze hunn. 6:19 Awer Herodias huet him nogekuckt a wollt hien ëmbréngen a konnt net; 6:20 well den Herod de Johannes gefaart huet, wousst datt hien e gerechten an hellege Mann war, an hie sécher gehalen huet; an hien héieren huet, war hie ganz perplex, awer hie lauschtert gär.

6:21 Awer wann en entspriechenden Dag komm ass, wéi den Herodes op sengem Gebuertsdagsfest seng Prënzen an Tribünen an d'Cheffe vu Galiläa d'lesse ginn huet, an déi, déi mat him um Dësch waren; an de Kinnek sot zum Meedchen: Frot mech wat Dir wëllt, an ech ginn lech et. 6:23 An hien huet hir geschwuer: Egal wat Dir vu mir freet, ginn ech lech, bis zu menger Halschent vu mengem Räich. 6:24 Si ass erausgaang an huet zu hirer Mamm gesot: Wat soll ech froen? A si sot zu him: De Kapp vum Johannes den Deefer. 6:25 Dunn ass si direkt an de Kinnek eragaang an huet gefrot: "Ech wëll datt Dir mir de Kapp vum John the Baptist elo op enger Plack gitt. 6:26 An de Kinnek war ganz traureg; awer wéinst dem Eed, a vun deenen, déi mat him um Dësch waren, wollt hien et net ofleenen. 6:27 An direkt de Kinnek, schéckt ee vun de Garde, Uerder datt de Kapp vum John bruecht ginn . 6:28 De Wiechter ass fortgaang an huet hien am Prisong gekäppt, an huet säi Kapp op eng Plack bruecht an dem Meedche ginn, an d'Meedchen huet et senger Mamm ginn. 6:29 Wéi seng Jünger dëst héieren hunn, si koumen an hunn säi Kierper geholl an en an e Graf geluecht.

6:30 Dunn hunn d'Apostele sech mam Jesus ugeschloss an hunn him alles erzielt wat se gemaach hunn a wat se geléiert hunn. 6:31 Hie sot zu hinnen: Kommt lech ausser an enger verloossener Plaz, a rascht e bëssen . Well et ware vill, déi koumen a goungen, sou datt se net emol Zäit hunn ze iessen. 6:32 A si sinn eleng mat engem Boot op eng verloossene Plaz gaang.

6:33 Awer vill hunn se gesinn goen an hunn hien erkannt; a vill si vun de Stied zu Fouss dohinner gaang, a si si viru komm, an hunn hie matgemaach . 6:34 An de Jesus ass erausgaang an huet eng grouss Mass gesinn, an huet Barmhäerzegkeet iwwer si gemaach, well si ware wéi Schof, déi kee Schäfferot haten; an hien huet hinnen ugefaang vill Saachen ze léieren. 6:35 Wéi d'Stonn scho spéit war, koumen seng Jünger bei hien a soten: D'Plaz ass Wüst, an d'Stonn ass scho spéit. 6:36 Schéckt se fort fir an d'Ëmgéigend Felder an Dierfer ze goen a Brout ze kafen, well si hunn näischt ze iessen. 6:37 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Dir gitt hinnen eppes z'iessen. Si soten zu him: Loosst eis goen a Brout fir zweehonnert Denare kafen, a fidderen se? 6:38 Hie sot zu hinnen: Wéi vill Brout hutt Dir? Gitt kucken. A wéi se et woussten, soten se: Fënnef, an zwee Fësch. 6:39 An hien huet hinnen Uerder ginn se all a Gruppen op dat gréngt Gras ze sëtzen. 6:40 A si souzen a Gruppen, honnert ëm honnert, a fofzeg fir fofzeg. 6:41 Dunn huet hien déi fënnef Brout an déi zwee Fësch geholl, an hien huet seng Aen op den Himmel gezunn, hie geseent, an huet d'Brout gebrach, an huet senge Jünger viru sech ginn; an hunn déi zwee Fësch ënner all opgedeelt . 6:42 A si hunn all giess a waren zefridden. 6:43 A si hunn zwielef Kuerf voll mat de futtisse Stécker opgeholl a mat deem wat vum Fësch iwwereg war. 6:44 An déi, déi giess hunn, ware fënnef dausend Männer.

6:45 Direkt huet hien seng Jünger an d'Boot gemaach a viru sech op Betsaida gaang, op der anerer Säit, während hien d'Leit entlooss huet.

6:46 An nodeems hien se fortgeschéckt hat, ass hien op de Bierg gaang fir ze bieden; 6:47 a wéi d'Nuecht komm ass, war d'Boot an der Mëtt vum Mier, an hien eleng war an lech wandert. 6:48 A gesinn wéi se mat grousser Ermüdung rudderen, well de Wand géint si war, ongeféier déi véiert Iwwerwaachung vun der Nuecht koum hien zu hinnen um Mier trëppelen, a wollt virun hinne kommen. 6:49 Wéi se hien um Mier gesinn trëppelen, hu se geduecht datt hien e Geescht wier, a si hunn gejaut; 6:50 well se all hien gesinn hunn a schockéiert waren. Awer direkt huet hie mat hinne geschwat, a sot zu hinnen: Huelt Courage; Ech sinn, fäert net! 6:51 An hie koum an d'Boot bei hinnen, an de Wand huet opgehalen; a si ware ganz erstaunt a staunen. 6:52 Fir si hunn d'Brout nach net verstanen, well hir Häerzer gehärt goufen.

6:53 Wéi d'Kräizung fäerdeg war, koumen se an d'Land Gennesaret an hunn d'Ufer erreecht. 6:54 A wéi se aus dem Boot erauskoumen , hunn d'Leit hien direkt erkannt. 6:55 A si sinn duerch d'ganz ronderëm Land gaang, hunn ugefaang déi krank a Better vun iwwerall ze bréngen, wou se héieren hunn datt hien ass. 6:56 A wou hie gaang ass, an Dierfer, Stied oder Felder, hunn se déi , déi krank waren, op d'Stroosse gesat , an hie gefrot, datt se se och um Rand vu sengem Mantel beréiere loossen; an all déi, déi hie beréiert hunn, ware gesond.

SAINT MARK
Kapitel 7

7: 1 D'Pharisäer an e puer vun de Schrëftgeléierten, déi vu Jerusalem komm sinn, sinn dem Jesus bäigetrueden ; 7: 2 wien hien e puer vun de Jünger vum Jesus gesinn huet, déi mat onreenen Hänn Brout iessen, dat heescht net gewäsch hunn, veruerteelt. 7: 3 Fir d'Pharisäer an all d'Judden, déi sech un d'Traditioun vun den Eeleren halen, wa se d'Hänn net oft wäschen, iessen se net. 7: 4 An zréck vun der Plaz, wa se net wäschen, iessen se net. An et gi vill aner Saachen déi se geholl hunn fir ze behalen, wéi zum Beispill d'Wäschen vum Drénkglieser, a vun de Können, a vum Metallgeschir a vun de Better. 7: 5 Also hunn d'Pharisäer an d'Schrëftgeléiert hien gefrot: Firwat ginn Är Jünger net no der Traditioun vun den Eeleren, awer iesse Brout mat onreinen Hänn? 7: 6 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Hypokriten, den Jesaia huet gutt vun Iech virausgesot, wéi et geschriwwe steet: Dëst Vollek éiert mech mat hire Lëpsen, Awer hiert Häerz ass wäit vu mir ewech. 7: 7 Fir ëmsoss veréieren se mech, a léiere fir Doctrinë d'Geboter vu Männer. 7: 8 Fir d'Gebot vu Gott ze verloossen, hält Dir un der Traditioun vu Männer fest: Glas wäschen an e Brëll drénken; an Dir maacht vill aner ähnlech Saachen. 7: 9 Hien huet och zu hinnen gesot: Dir ongëlteg d'Gebot vu Gott fir Är Traditioun ze halen. 7:10 Fir de Moses sot: Éier Äre Papp an Är Mamm; an: Dee säi Papp oder seng Mamm verflucht , stierft onëmgänglech. 7:11 Awer Dir seet: Et ass genuch fir e Mann zu sengem Papp oder senger Mamm ze soen: Corban (dat heescht, meng Offer fir Gott) ass alles wat hien lech hëllefe kéint.

7:12 an Dir léisst hien net méi fir säi Papp maachen oder vu senger Mamm, 7:13 ongëlteg d'Wuert vu Gott mat Ärer Traditioun déi Dir iwwerdroen hutt. An Dir maacht vill Saache wéi dës. 7:14 An hien huet déi ganz Mass zu him geruff, hie sot zu hinnen: Héiert mech alleguer, a verstitt: 7 : 15 Et gëtt näischt ausserhalb vum Mënsch, deen an hien erakënnt, deen him verontreinegt; awer wat erauskënnt, dat ass wat de Mënsch kontaminéiert. 7:16 Wann iergendeen Oueren huet fir ze héieren, da soll hien héieren. 7:17 Wéi hien d'Leit verlooss huet an d'Haus erakomm ass, hunn seng Jünger hien iwwer d'Parabel gefrot. 7:18 Hie sot zu hinnen : Sidd Dir och esou ouni Verständnis? Verstitt Dir net datt alles vu baussen, wat e Mann erakënnt, hien net kontaminéiere kann, 7:19 well et net an säin Häerz kënnt, mä éischter an de Bauch, an op d'Latrine geet? Dëst huet hie gesot, all d'Liewensmëttel propper ze maachen . 7:20 Awer ech hat gesot datt wat aus dem Mënsch erauskënnt, deen de Mënsch verschmotzt. 7:21 Well vu bannen, aus den Häerzer vun de Männer, kommen déi béis Gedanken, Ehebriecher, Unzucht, Morden, 7:22 Déifstall, Gier, Béis, Bedruch, Lust, Näid, Verleumdung, Stolz, Dommheet. 7:23 All dës Béis vu bannen ginn eraus a verschmotzen de Mënsch.

7:24 Hien ass vun do opgestan an ass an d'Regioun vun Tire a Sidon gaang ; an en Haus eran ze goen, wollt hien net datt iergendeen et weess; awer hie konnt sech net verstoppen. 7:25 Fir eng Fra, där hir Duechter en onreine Geescht hat, wéi si vun him héieren huet, koum a fällt un seng Féiss.

7:26 D'Fra war eng Griichesch, an eng Syrophoenikerin vun der Natioun; an huet hie gebieden , den Dämon aus senger Duechter erauszeginn. 7:27 Awer de Jesus sot zu him: Loosst d'éischt d'Kanner zefridden sinn, well et ass net richteg d'Kannerbrout ze huelen an op d'Hënn ze werfen. 7:28 Si huet geäntwert a sot zu him: Jo, Här; awer och déi kleng Hënn, ënner dem Dësch, iessen d'Kriibs vun de Kanner. 7:29 An hie sot zu him: Gitt fir dëst Wuert; den Däiwel ass aus Ärer Duechter erauskomm. 7:30 A wéi hatt heemkomm ass, huet si festgestallt, datt den Dämon erausgaang ass, an d'Duechter um Bett louch.

7:31 De Regioun vun Tire verléisst erëm, ass duerch Sidon op d'Mier vu Galiläa komm, duerch d'Regioun vun der Decapolis. 7:32 A si bruecht him eng Daaf an stutterer, a gefrot him seng Hand op him ze leeën. 7:33 An huet hien ofgesi vun der Masse, huet se hir Fangeren an seng Oueren gestouss, a späizt, huet seng Zong beréiert; 7:34 an huet seng Aen op den Himmel gehuewen , an huet gejaut a sot zu him: Ephata , dat heescht: Gitt op. 7:35 Direkt goufen seng Oueren opgemaach, a seng Zong gouf geléist, an hie schwätzt gutt. 7:36 An hien huet hinnen den Uerder ginn, kengem ze soen; awer wat hie méi geschéckt huet, wat se ëmmer méi verbreet hunn. 7:37 A si staunen immens a soten: Hien huet alles gutt gemaach; Hien mécht den Daaf fir ze héieren, an de Mute fir ze schwätzen.

SAINT MARK
Kapitel 8

8: 1 Deemools, wéi et e grousst Vollek war, a si näischt hunn ze iessen, huet de Jesus seng Jünger geruff a sot zu hinnen: 8: 2 Ech hunn Erbaarmen iwwer d'Leit, well si ware fir dräi Deeg bei mir, a si hu keng wat iessen; 8: 3 a wann ech se schnell heem schécken , da si se um Wee schwaach, well e puer vun hinne si vu wäit ewech komm. 8: 4 Seng Jünger hunn him geäntwert: Vu wou kann een dës Leit mat Brout hei an der Wüst zefridden? 8: 5 Hien huet hinne gefrot: Wéi vill Brout hutt Dir? Si soten: Siwen. 8: 6 Dunn huet hien de Befehl beoptraagt sech op de Buedem ze leeën; an hien huet déi siwe Brout geholl, merci gesot, hien huet se gebrach, a senge Jünger ginn, fir se virzestellen; a si hunn se virun de Leit gesat. 8: 7 Si haten och e puer kleng Fësch ; an hien huet se geseent, a befall, datt se se och viru sech stellen. 8: 8 A si hunn iessen a waren zefridden; A si hu vun de Stécker opgeholl, déi iwwereg waren, siwe Kuerf. 8: 9 Si waren déi, déi giess hunn, ongeféier véier dausend; an huet se entlooss. 8:10 An dunn an d'Boot mat senge Jünger geklommen, ass hien an d'Regioun vun Dalmanuta komm.

8:11 Du koumen d'Pharisäer an hunn ugefaang mat him ze streiden, fir en Zeechen aus dem Himmel ze froen, fir hien ze verféieren. 8:12 A gekrasch a sengem Geescht, sot hien: Firwat freet dës Generatioun en Zeechen ? Wierklech, ech soen Iech, dëser Generatioun gëtt keen Zeechen. 8:13 A verlooss se, ass hien an d'Boot gaang an ass op déi aner Ufer gaang.

8:14 Si hu vergiess Brout ze bréngen, an haten nëmmen ee Brout bei sech an der B Ark. 8:15 An hien huet hinnen Uerder ginn, a gesot: Kuckt, passt op d'Hief vun de Farisäen a fir d'Hief vum Herod op. 8:16 A si streiden ënnereneen a soten: Et ass well mir kee Brout bruecht hunn. 8:17 A Jesus huet et verstanen, sot zu hinnen : Wat streiden Dir iwwer, well Dir hutt kee Brout ? Verstitt Dir oder verstitt Dir net? Hutt Dir Är Häerzer nach gehäert? 8:18 Hutt Dir Aen, gesitt Dir net, an hutt Oueren, héiert Dir net? An erënnert Dir lech net? 8:19 Wéi ech déi fënnef Brout a fënnef dausend gebrach hunn, wéi vill Kuerf voll mat de Stécker hues du opgeholl? A si hu gesot: Zwielef. 8:20 A wann déi siwe Brout véier Dausend waren, wéi vill Kuerf voll mat de Stécker hues du opgeholl? A si soten: Siwen. 8:21 An hie sot zu hinnen : Wéi verstitt Dir nach ëmmer net?

8:22 Hie koum dunn op Betsaida; a si hunn him e blanne Mann bruecht, a bieden hien him ze beréieren. 8:23 Dunn huet hien d'Hand vum Blanne geholl, an huet hien aus dem Duerf gefouert; an an hiren Ae späizt, huet hatt him d'Hänn geluecht a gefrot, ob hatt eppes gesäit. 8:24 Hien, kuckt, sot: Ech gesinn d'Männer als Beem, awer ech gesinn se goen. 8:25 Dunn huet hien seng Hänn op seng Aen erëm, an huet him kucken; an hie gouf restauréiert, an hien huet jiddereen kloer a wäit ewech gesinn. 8:26 An hien huet hien heemgeschéckt a gesot: Gitt net an d'Duerf, an zielt net engem am Duerf.

8:27 De Jesus a seng Jünger sinn an d'Dierfer vu Caesarea Philippi erausgaang. An ënnerwee huet hie seng Jünger gefrot a sot zu hinnen: Wie soen d'Männer datt ech sinn? 8:28 Si hunn geäntwert: E puer, de Johannes den Deefer; anerer, Elijah; an anerer, e puer vun de Propheten. 8:29 An hie sot zu hinnen: An Dir, wien seet Dir, datt ech sinn? De Péitrus huet geäntwert a sot zu him: Dir sidd de Christus. 8:30 Awer hien huet hinnen den Uerder ginn, keen iwwer hien ze soen.

8:31 An hien huet hinnen ugefaang ze léieren, datt et noutwendeg war fir de Mënschejong vill ze leiden, a vun den Eelsten, vun den Hohepriister, a vun de Schrëftgeléiert verworf ze ginn, an ëmbruecht ze ginn, an no dräi Deeg erëm opstoen. 8:32 Dëst war kloer ze soen. Dunn huet de Péitrus hien op d'Säit geholl an huet ugefaang hien ze bestrofen. 8:33 Awer hien huet sech ëmgedréit a sech op d'Jünger gekuckt, huet de Péitrus bestrooft a gesot : Gitt hannert mech, Satan! well Dir sicht net op d'Saache vu Gott, mee op déi vu Männer. 8:34 A rufft d'Leit a seng Jünger un , sot hien zu hinnen: Wann iergendeen no mir wëll kommen, da soll hien sech selwer verleegnen, an säi Kräiz ophuelen, a follegt mech. 8:35 Fir wien säi Liewe rette wëll, wäert et verléieren; a jiddereen dee säi Liewe fir mech an d'Evangelium verléiert, wäert et retten. 8:36 Fir wat wäert et engem Mënsch gutt maachen, wann hien déi ganz Welt gewënnt a seng Séil verléiert?

8:37 Oder wéi eng Belounung gëtt de Mënsch fir seng Séil? 8:38 Fir wien fir mech geschummt ass a fir meng Wierder an dëser noléisseger a sënnlecher Generatioun, de Mënschejong wäert sech och fir hien schummen , wann hien an der Herrlechkeet vu sengem Papp mat den hellegen Engelen kënnt.

SAINT MARK
Kapitel 9

9: 1 Hien huet och zu hinnen gesot: Wierklech soen ech lech, et sinn e puer vun deenen hei, déi den Doud net schmaache bis se d'Kinnekräich vu Gott mat Kraaft gesinn hunn.

9: 2 Sechs Deeg méi spéit huet de Jesus de Péitrus, den James an de Johannes geholl an alleng op en héije Bierg gefouert; a gouf virun hinne transforméiert. 9: 3 A seng Kleeder goufen herrlech, ganz wäiss, wéi Schnéi, sou vill datt kee Scrubber op der Äerd se sou wäiss ka maachen. 9: 4 An den Elias erschéngt hinnen mam Moses a schwätzt mam Jesus. 9: 5 Du sot de Péitrus zum Jesus: Meeschter, et ass gutt fir eis, datt mir hei sinn; A loosst eis dräi Zelter maachen, eent fir lech, eent fir de Moses an eent fir den Elia. 9: 6 Well hien net wousst wat hie schwätzt, well se waren erschreckt. 9: 7 Dunn ass eng Wollek komm an huet se iwwerholl, a vun der Wollek sot eng Stëmm: Dëst ass mäi beléifte Jong; lauschtert hien. 9: 8 An dann, wéi se gekuckt hunn, hu se keen aneren mat hinnen gesinn, ouni oder de Jesus eleng. 9: 9 A wéi hien vum Bierg erofgaang ass, huet hien hinnen beoptraagt, keen ze soen, wat se gesinn hunn, ausser wann de Mënschejong vun den Doudegen opgestan ass. 9:10 A si hunn d'Wuert ënnerenee gehalen an diskutéiert wéi et wier aus den Doudegen opzegoen. 9:11 A si hunn hie gefrot a gesot: Firwat soen d'Schrëftgeléiert datt den Elias als éischt muss kommen?

9:12 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Den Elias kënnt als éischt a wäert alles erëm restauréieren; A wéi steet et vum Mënschejong geschriwwen, datt hie vill leiden an näischt huet? 9:13 Awer ech soen Iech datt den Elias scho komm ass, a si hunn alles gemaach wat se him wollten, sou wéi et iwwer hie geschriwwe steet.

9:14 Wéi hien zu de Jünger koum, huet hien e grousst Vollek ronderëm hinne gesinn, a Schrëftgeléiert streiden mat hinnen. 9:15 An direkt, all d'Leit, déi hien gesinn hunn, waren erstaunt, an hunn zu him gerannt, hunn him gegléckt. 9:16 Hien huet hinne gefrot: Wat streit Dir mat hinnen? 9:17 A geäntwert ee vun de ville, sot hien: Enseignant, ech bréngen Iech mäi Jong, deen e stomme Geescht huet, 9:18 deen, egal wou et hie bréngt, him rëselt; an et schaumt, an zännt seng Zänn, an dréit op; an ech hunn Äre Jünger gesot, hien erauszewierfen, a si konnten net. 9:19 An hie geäntwert a sot zu hinnen : O Gleeweg Generatioun! Wéi laang soll ech bei Iech sinn? Wéi laang soll ech Iech droen? Bréngt et mir. 9:20 A si hunn et him bruecht; a wéi de Geescht de Jesus gesinn huet, huet hie gewaltsam de Jong gerëselt, deen, op de Buedem gefall ass, rullt, schaumend . 9:21 De Jesus huet de Papp gefrot: Wéi laang ass dat mat Iech geschitt? An hie sot: Zënter der Kandheet. 9:22 A vill Mol werft hien hien a Feier a Waasser, fir hien ëmzebréngen; Awer wann Dir eppes maache kënnt, hutt Barmhäerzegkeet iwwer eis, an hëlleft eis. 9:23 De Jesus sot zu him : Wann Dir gleeft, ass alles méiglech fir deen, dee gleeft.

9:24 An direkt huet de Jong säi Papp gejaut a gesot: Ech gleewen; hëlleft menger Onglécklechkeet. 9:25 Wéi de Jesus d'Leit gesinn huet, déi sech zesummesammelen, huet hien den onreine Geescht bestrooft a sot zu him: Domm a traurege Geescht , ech bieden lech, komm aus him eraus a gitt net méi an hien. 9:26 Dunn de Geescht, kräischen a rëselt him gewaltsam, erausgaang; an hie war als dout bliwwen, sou datt vill gesot hunn: Hien ass dout. 9:27 Awer de Jesus, deen hien un der Hand geholl huet, huet hie riicht gemaach; an opgestan . 9:28 Wéi hien an d'Haus erakomm ass, hunn seng Jünger him gefrot: Firwat konnte mir hien net verdreiwen? 9:29 An hie sot zu hinnen: Dës Aart ka mat näischt erauskommen, ausser duerch Gebied a Faaschten.

9:30 Nodeems se do fortgaang sinn, sinn si duerch Galiläa getrëppelt; an hie wollt net datt ee weess. 9:31 Hien huet seng Jünger geléiert a sot zu hinnen: De Mënschejong gëtt an d'Hänn vu Männer iwwerginn, a si wäerten hien ëmbréngen; awer nom Doud wäert hien um drëtten Dag erëm opstoen. 9:32 Awer si hunn dëst Wuert net verstanen an hunn Angscht hien ze froen.

9:33 An hie koum op Kapernaum; a wéi hien doheem war, huet hien hinne gefrot: Wat streiden Dir ënnereneen ënnereneen? 9:34 Awer si ware roueg; well ënnerwee hu se ënnerenee gestridden , wien dee gréisste sollt sinn. 9:35 Dunn huet hien sech gesat an huet déi zwielef geruff, a sot zu hinnen: Wann iergendeen als Éischte wëll sinn, da wäert hien dee leschten vun allem sinn, an en Dénger vun allem.

9:36 An hien huet e Kand geholl, an huet se an hir Mëtt gesat; an huet hien an den Aarm geholl, sot hien zu hinnen: 9:37 Wien e Kand esou a mengem Numm empfänkt, empfänkt mech; a wien mech empfänkt, kritt net mech, awer deen, deen mech geschéckt huet.

9:38 huet de Johannes him geäntwert a gesot: Léiermeeschter, mir hunn een gesinn , deen Dämonen an Ärem Numm erausdréckt, awer hien ass eis net gefollegt; a mir hunn et verbueden, well et eis net gefollegt huet. 9:39 Awer de Jesus sot: Verbiet him net; well et ass keen deen e Wonner a mengem Numm mécht, dee spéider ka schlecht iwwer mech soen. 9:40 Well wien net géint eis ass, ass fir eis. 9:41 A wien Iech e Glas Waasser a mengem Numm gëtt, well Dir zu Christus gehéiert, wierklech ech soen Iech, hie wäert seng Belounung net verléieren.

9:42 Jiddereen, deen ee vun dëse Klengen, déi u mech gleewen , stéisst , et wier besser fir hien, wann e Millsteen ëm den Hals gebonne wier an an d'Mier gehäit géif ginn. 9:43 Wann Är Hand dech fale léisst, da schneit se se erof; Et ass besser fir Iech mat engem Aarm an d'Liewen ze goen, wéi zwou Hänn an d'Häll ze goen, op d'Feier dat net geläscht ka ginn, 9:44 wou hire Wuerm net stierft, an d'Feier ni ausgeet. 9:45 A wann Äre Fouss dech fale léisst, schneit en of; Et ass besser fir Iech lämmlech an d'Liewen ze kommen, wéi zwee Féiss ze hunn, an d'Häll ze geheien, an d'Feier dat net geläscht ka ginn, 9:46 wou hire Wuerm net stierft, an d'Feier ni ausgeet.

9:47 A wann Äert Aa dech fale léisst, setzt et eraus; Et ass besser fir lech mat engem A an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen, wéi zwee Aen ze hunn fir an d'Häll ze werfen , 9:48 wou hire Wuerm net stierft, an d'Feier ni ausgeet. 9:49 Fir all wäerte mat Feier gesalzt ginn, an all Affer gi mat Salz gesalzt. 9:50 Gutt ass Salz; awer wann d'Salz insipid gëtt, mat wat wierts du et mat? Hutt Salz an lech selwer; an hu Fridde mateneen.

SAINT MARK
Kapitel 10

10: 1 Opgestan vun do, koum hien an d'Regioun vu Judea an op déi aner Säit vum Jordan; an d'Leit sinn zréckgaang fir bei hien ze kommen, an hien huet se erëm geléiert wéi fréier. 10: 2 An d'Pharisäer koumen no a frot hien , hien ze verféieren, wann et e Mann erlaabt seng Fra ofzeleeën. 10: 3 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen : Wat huet de Moses lech gebueden? 10: 4 Si soten: De Moses huet erlaabt eng Scheedungsscheedung ze ginn an se ewechzeleeën. 10: 5 An de Jesus huet geäntwert an huet zu hinnen gesot: Aus der Härkeet vun Ären Häerzer huet hien lech dëst Gebot geschriwwen; 10: 6 awer am Ufank vun der Kreatioun huet männlech a weiblech Gott se gemaach. 10: 7 Aus dësem Grond wäert e Mann säi Papp a seng Mamm verloossen a mat senger Fra vereenegt sinn, 10: 8 an déi zwee ginn zu engem Fleesch; also et sinn net méi zwee, mee een. 10: 9 Dofir wat Gott zesummegeschloss ass, soll de Mënsch net trennen. 10:10 Doheem sinn d'Jünger zréckgaang fir hien iwwer datselwecht ze froen, 10:11 an hie sot zu hinnen: Wie vu senger Fra trennt an eng aner bestuet, mécht Ehebriecht géint hatt; 10:12 a wann d' Fra sech vun hirem Mann trennt an eng aner bestuet, mécht se Ehebriecher.

10:13 A si hunn de Kanner him virgestallt, datt hien se sollt beréieren; an d'Jünger hunn déi bestrooft, déi se virgestallt hunn. 10:14 Wéi de Jesus et gesinn huet, huet hien sech verärgert a sot zu hinnen: Loosst d'Kanner bei mech kommen, a vermeit se net; wéinst esou ass d'Kinnekräich vu Gott.

10:15 Wierklech, ech soen lech, wien net d'Kinnekräich vu Gott kritt wéi e Kand, kënnt net an et. 10:16 An hien huet se a sengen Äerm geholl, huet hien d'Hänn geluecht an huet se geseent.

10:17 Wéi hien fortgaang war fir op de Wee ze goen, koum ee gerannt a knéit virun him a freet hien: Gudde Meeschter, wat soll ech maache fir dat éiwegt Liewen ze ierwen? 10:18 De Jesus sot zu him: Firwat nennt Dir mech gutt? Et gëtt kee Gutt, awer nëmmen een, Gott. 10:19 Dir wësst d'Geboter: Maacht keen Ehebriecher. Net ëmbréngen. Net klauen. Gitt net falsch Zeien. Enttäuscht net. Éiert Äre Papp a Är Mamm. 10:20 Hien dann, geäntwert, sot zu him: Meeschter, all dëst hunn ech vu menger Jugend gehalen. 10:21 De Jesus huet hien gekuckt, huet hie gär a sot zu him: Eng Saach déi lech feelt: gitt, verkaaft alles wat Dir hutt a gitt et den Aarmen, an Dir wäert e Schatz am Himmel hunn; a komm, befollegt mech, huelt Äert Kräiz. 10:22 Awer hien, vun dësem Wuert geplot, ass traureg fortgaang, well hie vill Besëtz hat. 10:23 Da sot de Jesus sech ronderëm a sot zu senge Jünger: Wéi schwéier ass et fir déi, déi Räichtum hunn, an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen! 10:24 D'Jünger waren iwwerrascht iwwer seng Wierder; Awer de Jesus huet geäntwert a sot nach eng Kéier : Kanner, wéi schwéier et ass fir déi, déi u Räichtum vertrauen, an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen! 10:25 Et ass méi einfach fir e Kaméil duerch d'A vun enger Nadel ze goen wéi fir e räiche Mann an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen.

10:26 Si waren nach méi erstaunt a soten ënnereneen: Wien kann da gerett ginn? 10:27 Dunn huet de Jesus op si gekuckt a gesot: Fir Männer ass et onméiglech, awer fir Gott, net; well all Saache si méiglech mat Gott. 10:28 Dunn huet de Péitrus zu him gesot: Kuckt, mir hunn alles verlooss a mir sinn lech gefollegt. 10:29 De Jesus huet geäntwert a sot: Wierklech, ech soen lech, et gëtt keen deen doheem ass, oder Bridder oder Schwësteren oder Papp oder Mamm oder Fra oder Kanner oder Lännereien fir mech an d'Evangelium. 10:30 datt ech zu dëser Zäit elo net honnert Mol méi kréien ; Haiser, Bridder, Schwësteren, Mammen, Kanner a Lännereien, mat Verfollegungen; an am Alter fir éiwegt Liewen ze kommen. 10:31 Awer vill déi éischt sinn déi lescht, an déi lescht éischt.

10:32 Si waren op der Strooss erop op Jerusalem; an de Jesus ass viru gaang, a si waren erstaunt, a si sinn him gefaart. Dunn huet hien déi zwielef erëm auserneen geholl an huet hinnen ugefaang hinnen d'Saachen ze soen, déi mat him geschéie sollten: 10:33 Kuckt, mir ginn op Jerusalem erop, an de Mënschejong gëtt un d'Hoheprііster a Schrëftgeléiert iwwerginn, a si wäerten hien veruerteelen Doud, a wäert hien de Gentiles iwwerloossen; 10:34 a si wäerte mat him spotten, him schloen, an op him spucken an ëmbréngen; awer um drëtten Dag wäert hien erëm opstoen.

10:35 Dunn hunn de James an de Johannes, d'Jonge vum Zebedäus, bei hien erugetraff a gesot: Meeschter, mir wëlle gär datt Dir eis maacht wat mir froen.

10:36 Hie sot zu hinnen: Wat wëlls du, datt ech fir lech maachen? 10:37 Si soten zu him: Gitt eis datt mir an Ärer Herrlechkeet sëtze kënnen, ee bei Ärer rietser, an deen aneren op Ärer lénkser Säit. 10:38 De Jesus sot zu hinnen: Dir wësst net wat Dir frot. Kënnt Dir aus der Coupe drénken, déi ech drénken, oder mat der Daf gedeeft ginn, mat där ech gedeeft sinn? 10:39 Si soten: Mir kënnen. De Jesus sot zu hinnen: Wierklech, vun deem wat Dir gitt oder wat ech drénken, da drénkt Dir, a mat der Daf, mat där ech gedeeft sinn, sidd Dir gedeeft ginn; 10:40 awer fir op menger rietser a lénkser Säit ze sëtzen, ass et net meng ze ginn, awer deenen, fir déi et virbereet ass. 10:41 Wéi déi Zéng et héieren hunn, hunn se ugefaang géint James a John ze kloen. 10:42 Awer de Jesus, deen hie geruff huet, sot zu hinnen: Dir wësst datt déi, déi als Herrscher vun den Natiounen ugesi ginn, et herrlech iwwer si sinn, an hir Grouss déi Kraaft iwwer si hunn. 10:43 Awer et wäert net sou bei lech sinn, awer wien ënner lech grouss wëll ginn, wäert Ären Dénger sinn, 10:44 a wien als Éischte wëll sinn, wäert de Sklave vun allem sinn. 10:45 Fir de Mënschejong ass net komm fir zerwéiert ze ginn, mee fir ze déngen, a säi Liewen als Léisegeld fir vill ze ginn.

10:46 Da koumen se op Jericho; a wéi hien a seng Jünger an eng grouss Vollek Jericho verlooss hunn, souz de blanne Bartimeus, Jong vum Timaeus, bei der Strooss a biet. 10:47 An héieren, datt et de Jesus gebuer gouf , huet hien ugefaang ze kräischen a sot: Jesus, Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet iwwer mech!

10:48 A vill hunn him bestrooft fir ze schwächen, awer hie rifft vill méi: Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet iwwer mech! 10:49 Dunn huet de Jesus, opgehalen, no him geschéckt; an hien huet de Blanne geleckt a gesot: Hutt Vertrauen; opstinn, et rifft lech un. 10:50 Hien huet dunn de Mantel ofgeworf, ass opgestan an ass bei de Jesus komm. 10:51 De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Wat wëlls du, datt ech fir dech maachen? An de Blanne sot zu him: Meeschter, looss hien erëm gesinn. 10:52 A sot de Jesus zu him: Gitt, Äre Glawen huet dech gerett . An direkt huet hien erëm gesinn, an ass dem Jesus op der Strooss nogaang.

SAINT MARK
Kapitel 11

11: 1 Wéi se Jerusalem ukomm sinn, bei Bethphage a Bethany, virum Olivebierg, huet de Jesus zwee vu senge Jünger geschéckt, 11: 2 a sot zu hinnen: Gitt an d'Duerf, dat virun lech ass, a loosst gitt eran, Dir fannt e gebonne Colt, op deem kee Mënsch gefuer ass; looss hie lass a bréng hien. 11: 3 A wann een zu lech seet: Firwat maacht Dir dat? soen den Här brauch et, an da gëtt hien et zréck. 11: 4 Si sinn gaang an hunn de Colt ausserhalb vun der Dier an der Bunn an der Strooss gebonnen fonnt, a si hunn et entlooss. 11: 5 An e puer vun deenen, déi do waren, soten zu hinnen: Wat maacht Dir fir de Col ze fräiginn? 1 1: 6 Si hunn hinnen dann erzielt wéi de Jesus gebueden huet; a si hunn se verlooss. 11: 7 A si hunn de Col bei de Jesus bruecht, an hunn hir Mäntel drop geworf, an hie souz drop. 11: 8 Vill hunn och hir Mantel op der Strooss verbreet, an anerer hu Branchen aus de Beem geschnidden an hunn se op der Strooss verbreet. 11: 9 An déi, déi viru gaange sinn an déi, déi duerno gefollegt hunn, hu geruff a gesot: Hosanna! Geseent ass deen, deen am Numm vum Här kënnt! 11:10 Geseent ass dat kommend Kinnekräich vun eisem Papp David! Hosanna an der Héicht! 11:11 A Jesus koum an Jerusalem an den Tempel; A wéi hien sech ëm alles gekuckt huet, wéi et däischter gouf, ass hie mat deenen zwielef op Betanien gaang.

11:12 Den Dag drop, wéi se Bethanien verlooss hunn, war hien hongereg.

11:13 A gesinn aus enger Distanz e Figebam mat Blieder, ass hie gaang fir ze kucken ob hien eppes an deem fonnt huet; awer wéi hien et erreecht huet, huet hien näischt fonnt awer Blieder, well et war net d'Saison fir Feigen. 11:14 Dunn huet de Jesus zu de Figebam gesot: Ni iesst Friichte vun lech. A seng Jünger hunn et héieren.

11:15 Si sinn op Jerusalem komm; a wéi de Jesus an den Tempel koum, huet hien ugefaang déi, déi am Tempel kaaft a verkaaft hunn ze verdreiwen; an huet d'Dëscher vun de Sue wiesselt, an d'Sëtzer vun deenen, déi Dauwen verkaf hunn; 11:16 an hie léisst net iergendeen duerch den Tempel goen, deen iergendeng Geschir huet. 11:17 An hien huet hinne geléiert a gesot: Ass et net geschriwwe: Mäi Haus soll e Gebietshaus fir all Natiounen genannt ginn? Awer Dir hutt et zu engem Den vun Déif gemaach. 11:18 An d' Schrëftgeléiert an d'Chefpriister hunn et héieren , a si wollten hien ëmbréngen; well se Angscht virun him haten, well all d'Leit iwwerrascht waren iwwer seng Doktrin. 11:19 Awer wéi et owes koum, huet de Jesus d'Stad verlooss.

11:20 An de Moie passéiere si gesinn datt de Figebam vun de Wuerzele gedréchent war. 11:21 Dunn huet de Péitrus sech erënnert an huet zu him gesot: Meeschter, kuck, de Figebam, deen Dir verflucht hutt, huet opgedréchent. 11:22 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Gleeft un Gott.

11:23 Fir wierklech soen ech lech, wien zu dësem Bierg seet: Géi erof a leet am Mier, an zweifelt net a sengem Häerz, awer wäert gleewen, datt dat, wat hie seet, gemaach gëtt, wat hie seet, gëtt him gemaach. 11:24 Duerfir, ech soen lech, egal wat Dir am Gebied freet, gleeft datt Dir et kritt, an et kënnt zu lech. 11:25 A wann Dir gebiet, verginn, wann Dir eppes géint iergendeen hutt, sou datt Äre Papp, deen am Himmel ass, lech och Är lwwergrëffer verzeie kann. 11:26 Fir wann Dir net verzeiht, verzeit Äre Papp deen am Himmel ass och Är lwwergrëffer net.

11:27 Duerno sinn se zréck op Jerusalem gaang; A wéi hien am Tempel gaang ass, koumen d'Hohepriister, d'Schrëftgeléiert an déi Eelst bei hien, 11:28 a soten zu him: Mat wéi enger Autoritéit maacht Dir dës Saachen, a wien huet lech Autoritéit ginn dës Saachen ze maachen? 11:29 De Jesus huet geäntwert an huet zu hinnen gesot: Ech wäert lech och eng Fro stellen; Äntwert mech, an ech soen lech mat wéi enger Autoritéit ech dës Saache maachen. 11:30 D'Daf vum Johannes, war et vum Himmel oder vu Männer? Äntwert mech. 11:31 Dunn hu se sech ënnerenee gestridden a gesot: Wa mir soen, vum Himmel, da seet hien: Firwat hutt Dir him dann net gegleeft? 11:32 Wat wa mir soen iwwer Männer ...? Awer si hunn d'Leit gefaart, well si hunn de Johannes all als e richtege Prophéit. 11:33 Also, als Äntwert, sote si zum Jesus: Mir wëssen et net. Dunn huet hien dem Jesus geäntwert a sot zu hinnen: Ech soen lech och net mat wéi enger Autoritéit ech dës Saache maachen.

SAINT MARK

Kapitel 12

12: 1 De Jesus huet hinnen ugefaang mat Parabel ze soen: E Mann huet e Wéngert gepflanzt, huet en ofgespaart, eng Wäipress gegruewen, en Tuerm gebaut an e puer Bauere verpacht, an ass fortgaang. 12: 2 An an der richteger Zäit huet hien en Déngscht bei d'Bauere geschéckt, fir vun hinnen d'Fruucht vum Wéngert ze kréien. 12: 3 Awer si hunn hien ageholl, geschloen a geschéckt mat eidelen Hänn. 12: 4 Hien huet en anere Kniecht bei si geschéckt; awer wéi si hie gestengegt hunn, hunn se hien op de Kapp geschloen, an si hunn hien och schändeg fortgeschéckt. 12: 5 Hien huet en aneren geschéckt, an deen hunn se ëmbruecht; a vill anerer, déi aner schloen an anerer ëmbréngen. 12: 6 Endlech, nach ëmmer e Jong vu sengem, beléiften, huet hien hien och zu hinnen geschéckt, a gesot: Si wäerte mäi Jong respektéieren. 12: 7 Awer dës Häre soen ënnereneen: Dëst ass den Ierwen; Kommt, loosst eis hien ëmbréngen, an d'Ierfschaft wäert eis sinn. 12: 8 An huelen him, si ëmbruecht him, a geheien him aus dem Wéngert. 12: 9 Wat wäert dann den Här vum Wéngert maachen? Hie wäert kommen an d'Bauere futti maachen, an de Wéngert aneren ginn. 12:10 Hutt Dir dëst Schreiwen net emol gelies: De Steen, deen d'Bauere refuséiert Huet de Kapp vum Eck ginn; 12:11 Den Här huet dëst gemaach, an ass et eng wonnerbar Saach an eisen Aen? 12:12 A si sichen hien ze verhaften, well se verstanen hunn datt hien déi Parabel géint si schwätzt; awer si hunn d'Leit gefaart, an hunn hie verlooss, si sinn fortgaang.

12:13 An e puer vun de Pharisäer an Herodians goufen him geschéckt him mat e puer Wuert ze iwwerraschen. 12:14 Wéi se ukomm sinn, soten se zu him: Meeschter, mir wëssen, datt Dir e richtege Mann sidd, an datt Dir net op iergendeen oppasst; well Dir kuckt net op d'Erscheinung vu Männer, awer mat der Wahrheet léiert Dir de Wee vu Gott. Ass et gesetzlech dem Caesar Tribut ze bezuelen, oder net? Wäerte mir ginn, oder wäerte mir net ginn? 12:15 Awer hien huet hir Hypokrisie erkannt a sot zu hinnen: Firwat frees du mech? Bréng mir d'Mënz fir ze kucken. 12:16 Si hunn et him bruecht; a sot zu hinnen: Wiem säi Bild an d'Inskriptioun ass dat? Si soten zu him: Vum Cäsar. 12:17 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Gitt dem Cäsar wat dem Cäsar ass, a Gott wat Gott ass . A si hunn hie gestaunt.

12:18 Da koumen d'Sadduzäer bei hien a soten datt et keng Operstéiung gëtt, a si hunn hie gefrot: 12:19 Meeschter, de Moses huet eis geschriwwen datt wann iergendeen e Brudder stierft an eng Fra hannerléisst, awer keng Kanner hannerléisst, datt säi de Brudder bestuet hatt, an d' Nofolger zu sengem Brudder erzéien. 12:20 Et ware siwe Bridder; deen éischten huet eng Fra geholl a gestuerwen an huet keen Nowuess hannerlooss. 12:21 An déi zweet bestuet hir, a gestuerwen, a lénks keen Nowuess; an déi drëtt, op déi selwecht Manéier. 12:22 An sou de siwen, a lénks kee Som; a leschter vun der Fra ass och gestuerwen. 12:23 An der Operstéiungszeen, wann se erëm opstinn, wiem seng Fra wäert si sinn, well all siwe si zu Fra hunn?

12:24 A Jesus geäntwert, sot zu hinnen: Feeler Dir net wéinst dësem, well Dir d'Schréften ignoréieren an der Kraaft vu Gott? 12:25 Fir wa se vun den Doudegen opstinn, wäerte se net bestueden an net bestuet ginn, awer si wäerte wéi d'Engelen am Himmel sinn. 12:26 Awer iwwer d'Operstéiung vun den Doudegen, hutt Dir net am Buch vum Moses gelies, wéi Gott zu him am Busch geschwat huet, a gesot: Ech sinn de Gott vum Abraham, de Gott vum Isak an de Gott vum Jakob? 12:27 Gott ass net de Gott vun den Doudegen, mä de Gott vun de Liewegen; also vermesst der vill.

12:28 Ee vun de Schréftgeléiert, deen se héieren hunn streiden, a wousst datt hien hinnen richteg geäntwert huet, ass opkomm an huet him gefrot: Wat ass dat éischt Gebot vun allen? 12:29 De Jesus huet him geäntwert: Dat éischt Gebot vun allem ass: Héiert, Israel; den Här eise Gott, den Här ass een. 12:30 An Dir sollt den Här Äre Gott gär hunn mat ganz Ärem Häerz, a mat Ärer ganzer Séil, a mat Ärem ganze Verstand, a mat all Ärer Kraaft. Dëst ass d'Haaptgebot. 12:31 An déi zweet ass ähnlech: Dir sollt Ären Noper gär hunn wéi Dir selwer. Et gëtt keen anert Gebot méi grouss wéi dës. 12:32 Dunn huet de Schréftsteller zu him gesot: Ma, Meeschter, Dir hutt wierklech gesot, datt ee Gott ass, an et gëtt keen aneren ausser him; 12:33 a gär hien mat Ärem ganzen Häerz, mat all Ärem Verständnis, mat Ärer ganzer Séil, a mat all Ärer Kraaft, a gär Ären Noper oder wéi Dir selwer, ass méi wéi all Brennofferen an Affer.

12:34 Dunn huet de Jesus gesinn, datt hie verstänneg geäntwert huet, sot zu him: Dir sidd net wäit vum Kinnekräich vu Gott. A keen huet sech getraut ze froen.

12:35 Wéi de Jesus am Tempel geléiert huet, sot hien: Wéi soen d'Schrëftgeléiert datt de Christus de Jong vum David ass? 12:36 Fir den David selwer huet vum Hellege Geescht gesot: Den Här sot zu mengem Här: Sëtzt u menger rietser Hand, bis ech Är Feinde zum Fousshocker maachen . 12: 3 7 Den David selwer nennt hien Här; Wéi ass säi Jong dann? An eng grouss Zuel vu Leit huet him gär nogelauschtert.

12:38 An hie sot zu hinnen a senger Doktrin: Passt op Schrëftgeléiert op, déi gär a laange Kleeder trëppelen, a gär Gréiss op de Maartplazen hunn , 12:39 an déi éischt Plazen an de Synagogen, an déi éischt Plazen an den Owesiessen. ; 12:40 déi déi Witfraen Haiser verschléissen, a fir Virwand laang Gebieder maachen. Dës kréie weider Veruerteelung.

12:41 Wärend de Jesus souz virun der Ark vum Affer, huet hie gekuckt wéi d'Leit Suen an d'Ark setzen; a vill räich Leit setzen sech vill an. 12:42 An eng aarm Witfra ass komm, an huet zwee eidel, dat ass, e Quadrant. 12:43 Hien huet seng Jünger ugeruff a gesot : Wierklech soen ech, datt dës aarm Witfra méi agaang ass wéi all déi an d'Schatzkammer gegoss hunn; 12:44 well all hunn dat wat iwwreg war aginn; awer dës Fra, aus hirer Aarmut, huet alles geworf wat hatt hat, all hir Liewensënnerlagen.

SAINT MARK

Kapitel 13

13: 1 Wéi de Jesus aus dem Tempel erauskoum, sot ee vu senge Jünger zu him: Léiermeeschter, kuckt op wat fir eng Steng a wéi eng Gebaier. 13: 2 De Jesus huet geäntwert an huet zu him gesot: Gesitt Dir dës grouss Gebaier? Et däerf kee Steen op deen aneren hannerlooss ginn, deen net gestierzt gëtt.

13: 3 An hien huet sech um Olivebierg vis-à-vis vum Tempel gesat. An de Péitrus, den James, de John an den Andrew hunn hien getrennt gefrot: 13: 4 Sot eis, wéini sinn dës Saachen? A wéi en Zeeche gëtt et wann all dës Saachen erfëllt solle ginn? 13: 5 De Jesus huet hinnen geäntwert an huet ugefaang ze soen: Kuckt datt kee dech täuscht; 13: 6 fir vill kommen a mengem Numm a soen: Ech sinn de Christus; a si wäerte vill verféieren. 13: 7 Awer wann Dir vu Kricher a Gerüchter vu Kricher héiert, da sidd net gestéiert, well et muss esou sinn; awer et ass nach net d'Enn. 13: 8 Fir d'Natioun wäert géint d'Natioun opstoen, an d'Kinnekräich géint d'Kinnekräich; an et ginn Äerdbiewen op ville Plazen, an et gëtt Hongersnout a Onrouen; Ufanks vu Péng sinn dës. 13: 9 Awer passt op lech selwer op; well se dech un de Conseils ofginn, a si wäerten dech an de Synagogen ploen; a viru Gouverneuren a Kinneke bréngen se dech fir mäi Wuel op, als Zeie fir si. 13:10 An et ass néideg datt d'Evangelium virun allen Natioune gepriedegt gëtt.

13:11 Awer wann se lech bréngen fir lech selwer ze liwweren, maacht lech keng Suergen iwwer dat wat Dir ze soen hutt, an och net drun ze denken, awer wat gëtt lech an där Stonn geschenkt, dat ass wat Dir schwätzt; well net Dir schwätzt, mee den Hellege Geescht. 13:12 A Brudder wäert Brudder zu Doud liwweren, a Papp sengem Kand; a Kanner wäerte géint Elteren opstoen an ëmbréngen. 13:13 An Dir wäert vun all wéinst mengem Numm haasst ginn; awer deen, dee bis zum Enn aushält, gëtt gerett. 13:14 Awer wann Dir d'Abomatioun vun der Wüstung gesinn, iwwer déi de Prophet Daniel geschwat huet , wou se net sollt sinn (wien liest, versteet), da flüchten déi, déi a Judäa sinn an d'Bierger. 13:15 Deen um Daach ass, gitt net erof an d'Haus, oder gitt eran aus sengem Haus ze drénken; 13:16 A wien am Feld ass, dee soll säi Mantel net méi huelen. 13:17 Awer wee deenen, déi schwanger sinn, an deenen, déi Puppelcher an deenen Deeg alen! 13:18 Biet dofir datt Äre Fluch net am Wanter ass; 13:19 well déi Deeg wäerte Verdréchnunge sinn wéi et nach ni war vum Ufank vun der Schafung déi Gott erschaf huet, bis dës Zäit, an et gëtt et och net. 13:20 A wann den Här déi Deeg net verkierzt hätt, géif kee gerett ginn; awer wéinst dem gewieltenen deen hie gewielt huet, huet hien déi Deeg verkierzt. 13:21 Wann dann een zu lech seet: Kuckt, hei ass de Christus; oder, kuck, do ass et, gleeft et net. 13:22 Fir falsch Chrëschten a falsch Prophéiten entstinn, a wäerten Zeechen a Wonner maachen, fir ze bedréien, wa méiglech, och déi Wieler. 13:23 Awer Dir kuckt; Ech hunn lech schonn alles gesot.

13:24 Awer an deenen Deeg, no där Verdréckung, wäert d'Sonn verdonkelt ginn, an de Mound wäert net schéngen, 13:25 an d'Stäre falen aus dem Himmel, an d'Kraaft, déi an den Himmel sinn, ginn gerëselt. 13:26 Da gesinn se de Mënschejong an d'Wolleke kommen mat grousser Kraaft an Herrlechkeet. 13:27 An da wäert hie seng Engele schécken, a wäert seng Wiel aus de véier Wand sammelen, vun den Enn vun der Äerd bis zum Enn vum Himmel. 13:28 Vum Figebam léiert d' Parabel: Wann hir Branche zaart ass, an d'Blieder sprëtzen, wësst Dir datt de Summer no ass. 13:29 Also wësst Dir och, wann Dir dës Saache passéiert, wësst datt et no ass, bei den Dieren. 13:30 Wierklech, ech soen Iech, dës Generatioun wäert net daueren bis all dat geschitt. 13:31 Himmel an Äerd ginn eriwwer, awer meng Wierder ginn net ewech. 13:32 Awer vun deem Dag a Stonn weess keen, och net d'Engelen, déi am Himmel sinn, nach de Jong, awer de Papp. 13:33 Kuckt, waacht a biet; well Dir wësst net wéini d'Zäit ass. 13:34 Et ass wéi e Mann, dee wäit ewech ass, säi Haus verlooss huet an Autoritéit fir seng Dénger ginn huet, an all seng Aarbecht, an huet den Dierwiechter beoptraagt ze kucken. 13:35 Passt also op, well Dir wësst net wéini de Meeschter vum Haus kënnt; wann an der Dämmerung, oder um Mëtternuecht, oder beim Kréien vum Hunn oder moies; 13:36 sou datt wann hie plötzlech kënnt, hien dech net schlofe fënnt. 13:37 A wat ech Iech soen, ech soen zu jidderengem: Passt op.

SAINT MARK

Kapitel 14

14: 1 Zwee Deeg méi spéit war d'Pessach, an d'Fest vun de Ongesetzte Brout; an d'Hohepriister a Schrëftgeléiert hunn no Weeër gesicht fir hien duerch Bedruch ze fänken an ëmzebréngen. 14: 2 A si soten: Net wärend dem Fest, fir datt d'Leit net opreegen. De Jesus gëtt zu Betanien gesaleft 14: 3 Awer wärend hien zu Bethany war, am Haus vum Simon, dem Lepra, an um Dësch souz, koum eng Fra mat engem Alabasterbecher aus purem Spikardnparfum vu super Präis; an d'Alabaster Vase briechen, huet hien op säi Kapp gegoss. 14: 4 An et waren e puer, déi rosen a sech selwer waren, a soten: Firwat gouf dës Parfumverschwendung gemaach? 14: 5 Fir et hätt kënne fir méi wéi dräihonnert Denar verkaf ginn, an den Aarmen ginn. A si hu géint hatt gemurrt. 14: 6 Awer de Jesus sot: Loosst hatt, firwat stéiert Dir hatt ? Hien huet eng gutt Aarbecht fir mech gemaach. 14: 7 Dir wäert ëmmer déi Aarm bei lech hunn, a wann Dir wëllt kënnt Dir hinnen gutt maachen; awer Dir wäert mech net ëmmer hunn. 14: 8 Si huet gemaach wat se konnt; well hie virgesinn huet mäi Kierper fir d'Begriefnes ze salwen . 14: 9 Wierklech, ech soen lech, iwwerall wou dëst Evangelium gepriedegt gëtt, an der ganzer Welt, wat se gemaach huet, gëtt och als Erënnerung un hatt erzielt.

14:10 Dunn ass de Judas Iskariot, ee vun deenen zwielef, bei d' Hohepriister gaang fir him et ofzeginn. 14:11 Wéi se dat héieren hunn, ware si frou a versprach him Suen ze ginn. An de Judas huet no enger Méiglechkeet gesicht, hien ofzeginn.

14:12 Um éischten Dag vum Fest vun de Ongesetzte Brout, wéi se d'Pessach Lämmche geaffert hunn, hunn seng Jünger zu him gesot: Wou wëlls de datt mir higinn a fir dech virbereede fir d'Pessach ze iessen? 14:13 An hien huet zwee vu senge Jünger geschéckt, a sot zu hinnen: Gitt an d'Stad, an e Mann, deen e Kruk Waasser dréit, wäert lech treffen ; Folg him, 14:14 a wou hien erakënnt, sot zum Meeschter vum Haus: De Meeschter seet: Wou ass de Raum wou ech sinn fir de Pessach mat menge Jünger z'iessen? 14:15 An hie wäert lech e grousst ieweschte Raum weisen, dat scho arrangéiert ass; bereet eis do vir. 14:16 Seng Jünger goungen an d'Stad eran, an hunn dat fonnt, wat hien hinne gesot huet; a si hunn d'Pessach virbereet. 14:17 A wéi d'Nuecht komm ass, koum hien mat deenen zwielef. 14:18 A wéi se um Dësch souzen, wärend se giess hunn, sot de Jesus: Wierklech, ech soen lech, datt ee vun lech , dee mat mir ësst, mech wäert ofginn. 14:19 Dunn hunn se ugefaang ze traureg ze sinn, an him eent fir eent ze soen: Ass et ech? An deen aneren: Wäert et ech? 14:20 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Hien ass ee vun deenen zwielef, deen dee mat mir an d'Schossel daucht. 14:21 Wierklech de Mënschejong geet, wéi et iwwer hie geschriwwe gëtt, awer wee deem Mann, duerch deen de Mënschejong ausgeliwwert gëtt! Gutt waren et fir dee Mann war net gebuer. 14:22 Wéi si giess hunn, huet de Jesus Brout geholl an et geseent, gebrach an huet hinne ginn, a sot: Huelt, dat ass mäi Kierper. 14:23 An hien huet d'Coupe geholl, a merci gesot, huet hien hinne ginn; a si hunn all dovu gedronk.

14:24 An hie sot zu hinnen: " Dëst ass mäi Blutt vum neie Bund, dat fir vill vergoss gëtt. 14:25 Wierklech, ech soen lech: Ech wäert net méi vun der Fruucht vum Rief drénken, bis deen Dag wann ech et erëm am Gottes Räich drénken.

14:26 Wéi se den Hym gesongen hunn, sinn se erausgaang op den Olivebierg. 14:27 Da sot de Jesus zu hinnen: Dir wäert all vun dësem Owend beleidegt ginn; well et steet geschriwwen: Ech wäert den Hiert schloen, an d'Schof si verstreet. 14:28 Awer nodeems ech opgestan sinn, wäert ech lech viru Galiläa goen. 14:29 De Péitrus sot zu him: "Och wa jidderee skandaliséiert ass, sinn ech net." 14:30 A sot de Jesus zu him: Wierklech ech soen lech, datt Dir haut, haut den Owend, ier den Hunn zweemol gekréint huet, Dir wäert mech dräimol verleegnen. 14:31 Awer hie sot méi insistent: Wann ech mat dir stierwe muss, wäert ech dech net verleegnen. A si hunn all d'selwecht gesot.

14:32 Si sinn dunn op eng Plaz mam Numm Gethsemane komm, an hie sot zu senge Jünger: Sëtzt lech hei wärend ech bieden. 14:33 An hien huet de Péitrus, den James an de Johannes matgeholl an ugefaang traureg a bedréckt ze sinn. 14:34 An hie sot zu hinnen: Meng Séil ass ganz traureg, bis zum Doud ; hei bleiwen a kucken. 14:35 E bësse méi wäit gaang, ass hien op de Buedem gefall, an huet gebiet, datt, wann et méiglech wier, déi Stonn vun him géif passéieren. 14:36 An hie sot: Abba, Papp, alles ass méiglech fir lech; huel dës Taass vu mir ewech; awer net wat ech wëll, awer wat Dir. 14:37 Du koum hien a fënnt se schlofen; An hie sot zum Péitrus: Simon, schléift Dir? Hutt Dir net fäeg eng Stonn ze kucken?

14:38 Waacht a biet, datt Dir net an d'Versuchung gitt; de Geescht ass wierklech wëll, awer d'Fleesch ass schwaach. 14:39 Erëm ass hie gaang an huet gebiet, déi selwecht Wierder ze soen. 14:40 Wéi hien zréckgaang ass, huet hien se erëm fonnt schlofen, well hir Ae ware schwéier vum Schlof; a si woussten net wat se him äntweren. 14:41 Hie koum déi drëtte Kéier a sot zu hinnen: Schloof elo, an huel däi Rescht. Genuch, d'Stonn ass komm ; kuck, de Mënschejong gëtt an d'Hänn vu Sënner geliwwert. 14:42 Stitt op, lass geet et; kuck, deen dee mir Approche gëtt.

14:43 Dunn, wärend hien nach geschwat huet, koum de Judas, dee vun deenen zwielef war, a mat him vill Leit mat Schwerter a Veräiner, vun den Hohepriister, de Schrëftgeléierten an deenen Eelsten. 14:44 An deen, deen hien ausgeliwwert huet, huet hinnen en Zeeche ginn a gesot: Deejéinegen, deen ech Kuss, dat ass hien; ergräift hien, a féiert hie sécher. 14:45 A wéi hie koum, ass hien direkt bei hie komm a sot: Meeschter, Meeschter. A Kuss hien. 14:46 Dunn hunn se hien an de Grapp geholl an hunn hien ageholl. 14:47 Awer ee vun deenen, déi do stoungen a säi Schwert gezunn hunn, huet dem Hohepriister säin Dénger geschloen an huet d'Ouer ofgeschnidden. 14:48 An de Jesus huet geäntwert an huet zu hinnen gesot : Wéi géint en Déif sidd Dir mat Schwäerter a Stécker erauskomm fir mech ze gräifen?

14:49 All Dag war ech bei Iech am Tempel léieren, an Dir hutt mech net festgeholl; awer et ass sou, sou datt d'Schrëften erfëllt sinn. 14:50 Dunn hunn all d'Jünger him verlooss a geflücht.

14:51 Awer e gewësse jonke Mann ass him gefollegt an huet säi Kierper mat engem Blat bedeckt. a si hunn hien ageholl; 14:52 awer hien huet d'Blat verlooss, ass plakeg geflücht.

14:53 Si hunn de Jesus zum Hohepriister bruecht; an all d'Hohepriister an déi Eelst a Schrëftgeléiert versammelt . 14:54 An de Péitrus ass him op Distanz gefollegt, an den Haff vum Hohepriister; an hie souz bei de Geriichtsvollzéier, a warmt sech iwwer d'Feier. 14:55 An d'Hohepriister an de ganze Conseil hunn Zeegnes géint de Jesus gesicht fir hien ëmzebréngen. awer si hunn et net fonnt. 14:56 Fir vill hu falsch Zeegnes géint hie gesot, awer seng Zeienaussoen net averstanen. 14:57 Dunn hunn e puer opgestan an hunn falsch Zeegnes géint hie gemaach a gesot: 14:58 Mir hunn hien héieren soen: Ech wäert dësen Tempel vun der Hand ofrappen, an dräi Deeg bauen ech en aneren, deen ouni Hand gemaach gouf. 14:59 Awer si sinn nach ëmmer net averstanen am Zeegnes. 14:60 Dunn huet den Hohepriister, an der Mëtt opgestan, de Jesus gefrot a gesot: Äntwert Dir näischt? Wat bestätegen se Iech? 14:61 Awer hie war roueg an huet näischt geäntwert. Den Hohepriister huet hien nach eng Kéier gefrot a gesot: Sidd Dir de Christus, de Jong vum Geseente?

14:62 An de Jesus sot zu him: Ech sinn; an Dir wäert de Mënschejong sëtzen déi riets Hand vun der Kraaft vu Gott sëtzen an an de Wolleke vum Himmel kommen. 14:63 Dunn huet den Hohepriister säi Kleed gerappt a sot: Wat brauche mir nach vun Zeien? 14:64 Dir hutt d'Blasphemie héieren; Wat denks du? A si hunn hien all veruerteelt an erkläert hien den Doud wierdeg ze sinn. 14:65 An e puer hunn ugefaang op him ze späizen, a säi Gesiicht ze decken an ze schloen, an zu him ze soen: Prophéit. An de Geriichtsvollzéier hunn him geschloen.

14:66 Wärend de Péitrus am Haff war , koum eng vun den Hohepriister hir Meeder; 14:67 A wéi hien de Péitrus gesinn huet, sech selwer erwiermt, an hie gekuckt huet, sot hien: Dir waart och mam Jesus, dem Nazarener. 14:68 Awer hien huet dementéiert a gesot: Ech kennen hien net, ech weess och net wat Dir seet. An hien ass erausgaang an d'Entrée; an de Gallo huet gesongen . 14:69 An d'Meedchen, deen hien erëm gesinn huet, huet ugefaang zu deenen ze soen, déi do waren: Dëst ass hir. 14:70 Awer hien huet erëm dementéiert. A kuerz drop hunn déi, déi do waren, nach eng Kéier zum Péitrus gesot: Wierklech du bass hir; well Dir sidd Galiläer, an Äre Wee fir ze schwätzen ass ähnlech wéi si. 14:71 Dunn huet hien ugefaang ze fluchen an ze schwieren: Ech kennen dëse Mann net vun deem Dir schwätzt. 14:72 An den Hunn huet déi zweete Kéier gekroopt. Dunn huet de Péitrus sech un d'Wierder erënnert, déi de Jesus zu him gesot hat: Ier den Hunn zweemol kréit, da verweigert Dir mech dräimol. An doriwwer nozedenken, huet hie gekrasch.

SAINT MARK

Kapitel 15

15: 1 Moies fréi, wéi d'Hohepriister, déi Eelst, d'Schrëftgeléiert an de ganze Rot sech berode gelooss hunn, hunn se de Jesus gebonne bruecht, an hien dem Pilatus iwwerginn. 15: 2 De Pilatus huet him gefrot: Sidd Dir de Kinnek vun de Judden? Hien huet him geäntwert a sot: Dir sot et. 15: 3 An d'Chefpriister beschëllegen hie staark. 15: 4 De Pilatus huet hien nach eng Kéier gefrot, a sot: Äntwert Dir näischt? M Roserei wéi vill Saache se beschëllegen. 15: 5 Awer de Jesus huet dëst net emol beäntwert; sou datt de Pilatus sech verwonnert huet.

15: 6 Elo um Dag vum Fest géif hien e Prisonnéier fräiloossen, egal wat se gefrot hunn. 15: 7 An et gouf ee genannt Barabbas, e Gefaangene mat senge Komeroden a Myterie, déi Mord an enger Revolt gemaach hunn. 15: 8 A wéi d'Leit komm sinn, huet hien ugefaang mech ze froen wéi hien ëmmer mat hinnen gemaach huet. 15: 9 De Pilatus huet hinnen geäntwert a gesot: Wëllt Dir datt ech Iech de Kinnek vun de Judden fräisetzen? 15:10 Fir hie wousst, datt aus Näid d'Chefpriister hien him iwwerginn hunn. 15:11 Awer d'Hohepriister hunn d'Leit opgeruff fir de Barabbas amplaz ze fräiloossen. 15:12 De Pilatus huet geäntwert a sot nach eng Kéier zu hinnen : Wat wëlls du dann, datt ech mat deem maachen, deen Dir Kinnek vun de Judden nennt? 15:13 A si hunn nach eng Kéier geruff: Kräizegt hien! 15:14 De Pilatus sot zu hinnen: Wat fir e Schlecht huet hien gemaach? Awer si hunn nach méi geruff: Kräizegt hien!

15:15 A Pilatus wollt d' Leit zefridden , huet de Barabbas fräigelooss, an huet de Jesus iwwerginn, nodeems hien hie gesicht huet, fir gekräizegt ze ginn. 15:16 Dunn hunn d'Zaldoten hien an den Haff geholl, dat heescht an de Prätorium, an hunn déi ganz Gesellschaft zesummegeruff. 15:17 A si hunn hien a purpur gekleet, an hunn eng Kroun vun Däre geworf, 15:18 huet hien ugefaang ze begréissen: Geseet, Kinnek vun de Judden! 15:19 A si hunn hien op de Kapp geschloen mat engem Riet, a si hunn op hien gespaut, a si hunn him geknéit. 15:20 Nodeems si mat him gespot hunn, hunn se him de purpurroude gesträift, hunn hir eege Kleeder un hie gemaach, an hunn hien erausgefouert fir hien ze kräizen.

15:21 A si gezwongen een deen laanschtgoungen, Simon vu Cyrene, de Papp vum Alexander a Rufus, deen aus dem Feld kommen, d'Kräiz fir him ze droen. 15:22 A si hunn hien op eng Plaz genannt Golgotha, déi iwwersat ass: Plaz vum Schädel. 15:23 A si hunn him Wäin gemëscht mat Myrr ze drénke ginn; awer hien huet et net geholl. 15:24 Wéi se hien gekräizegt hunn, hunn se seng Kleeder ënner sech gedeelt, fir vill ze werfen fir ze kucken, wat jidderee géif huelen. 15:25 Et war déi drëtt Stonn wéi se hien gekräizegt hunn. 15:26 An de schrëftlechen Titel vu senger Saach war: DE KONUNG VUN DE Judden. 15:27 Si hunn zwee Raiber mat him gekräizegt, een op sengem rietsen an deen aneren op senger lénkser Säit. 15: 28 An d'Schrëft war erfëllt déi seet : An hie gouf mat den Iwerfall gezielt.

15:29 An déi, déi laanschtgaange sinn, hunn hien beleidegt, de Kapp gerëselt a gesot: Bah! Dir, deen den Tempel vu Gott ofraaft, an en an dräi Deeg nei opbaut , 15:30 spuert lech selwer, a kommt vum Kräiz erof . 15:31 Op dës Manéier hunn och d'Hohepriister, de Spott, matenee mat de Schrëftgeléiert gesot: Hien huet anerer gerett, hie kann sech net retten. 15:32 De Christus, de Kinnek vun Israel, kënnt elo vum Kräiz erof, fir datt mir kënne gesinn a gleewen. Déi, déi mat him gekräizegt goufen, hunn hien och veraarmt. 15:33 Wéi déi sechst Stonn komm ass, war Däischtert iwwer dem ganze Land bis déi néngten Stonn. 15:34 An der 9. Stonn huet de Jesus mat haarder Stëmm geruff a gesot: Eloi, Eloi, lama sabactani? wat iwwersat ass : mäi Gott, mäi Gott, firwat hues du mech verlooss? 15:35 An e puer vun deenen, déi do waren, soten, wéi se hien héieren hunn: Kuckt, hie rifft den Elias. 15:36 An een ass gerannt an huet e Schwamm an Esseg getippt, an en op e Riet geluecht, huet him ze drénke ginn, a sot: Loosst eis kucken ob den Elias kënnt fir hien erof ze bréngen. 15:37 Awer de Jesus, mat enger haarder Stëmm, huet säi leschten Otem gemaach. 15:38 Da gouf de Schleier vum Tempel an zwee vun uewen no ënnen zerräissen. 15:39 An de Centurion, dee virun him war, a gesinn datt hien no sengem Geräisch sou ofgelaf ass, sot: Wierklech war dëse Mann de Jong vu Gott. 15:40 Et waren och e puer Fraen, déi vu wäitem nogekuckt hunn, dorënner d'Maria Magdalena, d'Maria, d'Mamm vum Jakobus, dee mannerjäregen, an de Josef, an de Salome,

15:41, déi, wéi hien a Galiläa war, gefollegt huet an him gedéngt huet a vill anerer, déi mat him op Jerusalem geklommen sinn.

15:42 Wéi d'Nuecht komm ass, well et war d'Virbereedung, dat ass, de Virowend vum Sabbat, 15:43, koum de Joseph vun Arimathea, en nobelen Member vum Conseil, deen och op d' Kinnekräich vu Gott gewaart huet, an ass fräiwëlleg an de Pilatus komm. a gefrot fir de Kierper vum Jesus. 15:44 De Pilatus war iwwerrascht datt hie schonn dout war; an de Centurion geruff fir ze kommen, huet hie gefrot, ob hie scho dout wier. 15:45 A vum Centurion informéiert, huet hien dem Joseph de Kierper ginn, 15:46 deen e Blat kaaft huet, an ofgeholl huet, et an d'Blat gewéckelt huet, an en an e Graf geluecht, dat an engem Fiels gegruewen ass, Stee bei der Entrée vum Graf. 15:47 An d'Maria Magdalena an d'Maria, d'Mamm vum Joseph, hu gekuckt wou se et gesat hunn.

SAINT MARK

Kapitel 16

16: 1 Wéi de Sabbat vergaang ass, hunn d'Maria Magdalena, d'Maria d'Mamm vum James a Salome aromatesch Gewierzer kaaft fir ze goen an hien ze salwen. 16: 2 A fréi moies, um éischten Dag vun der Woch, si se an d'Graf komm, wéi d' Sonn opgestan ass . 16: 3 Awer si soten ënnereneen: Wie rullt de Steen fir eis vum Agang vum Graf ewech? 16: 4 Awer wéi se gekuckt hunn, hunn se de Stee gesinn ofgerullt, et war ganz grouss. 16: 5 A wéi se an d'Graf erakomm sinn, hunn se e jonke Mann gesinn, deen op der rietser Säit souz, an engem laange wäisse Kleed bedeckt ; a si hunn Angscht. 16: 6 Awer hie sot zu hinnen: Fäert net; Dir sicht de Jesus vun Nazareth, deen gekräizegt gouf; Hien ass opgestan, hien ass net hei; kuckt op d'Plaz wou se hien setzen. 16: 7 Awer gitt, sot senge Jünger a Péitrus, datt hie viru Galiläa geet; do gesitt Dir hien, wéi hien Iech gesot huet. 16: 8 A si flüchten aus dem Graf, well se vun Zidderen a Schrecke getraff goufen; och hunn se engem näischt gesot, well se Angscht haten.

16: 9 Wéi de Jesus moies opgestan ass, um éischten Dag vun der Woch, ass hien als éischt der Maria Magdalena erschien, vun där hie siwe Dämonen ausgeworf huet. 16:10 Wéi si fortgaang ass, huet si de Leit bekannt gemaach, déi mat him gewiescht wieren, datt se traureg wieren a kräischen. 16:11 Si, wéi se héieren hunn, datt hie lieweg war, an datt hie vun hatt gesi ginn ass, hunn et net gegleeft.

16:12 Awer méi spéit ass hien an enger anerer Form fir zwee vun hinnen, déi ënnerwee waren, op den Terrain gaang. 16:13 Si sinn gaang an hunn him déi aner bekannt gemaach; a si hunn se mol net gegleeft.

16:14 Endlech, wossten hien den eelef selwer, iwwerdeems se um Dësch souz, an reprochéiert hinnen fir hir Glawen an hardness vun Häerz, well se net gegleeft haten déi him gesinn opgestan. 16:15 An hie sot zu hinnen: Gitt an d'ganz Welt a priedegt d'Evangelium fir all Kreatur. 16:16 Dee gleeft a gedeeft gëtt gerett; awer deen net gleeft gëtt veruerteelt. 16:17 An dës Schëlder ginn no deenen déi gleewen: A mengem Numm ginn se Dämonen eraus; si schwätze nei Sproochen; 16:18 Si wäerten d'Schlaange sichen, a wa se eppes déidlech drénken, da schued et hinnen net; si leeën d'Hänn op déi Krank, a si gi gutt.

16:19 An den Här, nodeems hien zu hinnen geschwat hat, gouf opgeholl an den Himmel, a souz op der rietser Hand vu Gott. 16:20 A si sinn erausgaang an hunn iwwerall gepriedegt, den Här huet hinnen gehollef a bestätegt d'Wuert mat de Schëlder déi duerno waren. Amen.

SAINT LUCAS

Kapitel 1

1: 1 Well vill scho probéiert hunn d'Geschicht vun de Saachen ze bestellen, déi bei eis ganz sécher waren, 1: 2 sou wéi déi, déi se vun Ufank un mat hiren Ae gesinn hunn, a Ministere vum Wuert waren, eis geléiert hunn , 1 : 3 et schéngt mir gutt ze sinn, vun Ufank un alles virsiichteg ënnersicht ze hunn, schreift en uerdentleche Kont , exzellentsten Theophilus, 1: 4 fir datt Dir d'Wourecht vun de Saachen an lech wësst, déi mir ugefrot hunn.

1: 5 Et war an den Deeg vum Herod Kinnek vu Judea e Paschtouer mam Numm Zechariah, aus der Klass vun Abia; Seng Fra war eng vun de Meedercher vum Aaron, an hatt war Elizabeth. 1: 6 Béid ware gerechtfäerdeg viru Gott a spadséiere schief an all de Geboter an Uerdnunge vum Här. 1: 7 Awer si haten kee Jong, well d'Elizabeth onfruchtbar war, a si waren allen am héijen Alter. 1: 8 Et ass geschitt datt den Zacharias d'Priestertum viru Gott ausübt no der Uerdnung vu senger Klass, 1: 9 no der Brauch vum Priestertum, war et säi Lot d'Raucher ze bidden, an d'Hellegtum vum Här eranzekommen. 1:10 An déi ganz Vill Leit hu baussen zur Zäit vun der Wierkung gebiet. 1:11 An en Engel vum Här erschéngt him, steet riets vun der héijer r Wierkung. 1:12 An Zacharias war besuergt wann hien him gesinn, an Angscht huet him. 1:13 Awer den Engel sot zu him: Zacharias, fäert net; well Äert Gebied gouf héieren, an Är Fra Elizabeth wäert lech e Jong ginn, an Dir wäert säin Numm John nennen. 1:14 An Dir wäert Freed a Freed hunn , a vill wäerte sech bei senger Gebuert freeën.

1:15 well et wäert grouss si virum Gott. Hie wäert kee Wäin drénken oder kee staarkt Gedrénks drénken, an hie wäert mam Hellege Geescht gefëllt sinn, och aus der Mamm vun der Mamm 1:16 An hie wäert vill vun de Kanner vun Israel dozou bréngen sech zum Här Gott vun hinnen ze maachen. 1:17 An hie wäert virun him mam Geescht a Kraaft vum Elia goen, fir d'Häerzer vu Pappen op Kanner ze maachen, a vun de Rebellen op d'Verständnes vun de Gerechten, fir dem Här e bereet Vollek virzebereeden. 1:18 Den Zacharias sot zum Engel: Wéi wäert ech dat wëssen? Well ech al sinn, a meng Fra ass eeler. 1:19 Den Engel huet geäntwert a sot zu him: Ech sinn de Gabriel, dee virun Gott steet; an ech sinn geschéckt fir mat lech ze schwätzen, an lech dës gutt Noriicht ze ginn. 1:20 An elo wäert Dir sprachlos sinn an net fäeg sinn ze schwätzen, bis deen Dag dat gemaach ass, well Dir meng Wierder net gegleeft hutt, déi zu der Zäit erfëllt ginn. 1:21 An d'Leit hunn op Zacharias gewaart, an hunn sech gefrot, datt hien am Hellegtum gedauert huet. 1:22 Awer wann hien erauskomm ass, konnt hien net schwätzen; a si verstinn datt hien eng Visioun am Hellegtum gesinn huet. Hie war bei hinnen ënnerschriwwen, an hie war ouni Sprooch. 1:23 A wann d'Deeg vu sengem Ministère fäerdeg waren, ass hien heem gaang. 1:24 No dësen Deeg ass seng Fra Elizabeth empfaang, a si huet sech am Haus fir fënnef Méint ofgeleent a gesot: 1:25 Sou huet den Här mir gemaach an deenen Deeg, wou hie virgesinn huet meng Schimmt bei de Männer ewechzehuelen.

1:26 Am sechste Mount gouf den Engel Gabriel vu Gott an eng Stad a Galiläa mam Numm Nazareth geschéckt, 1:27 zu enger Jongfra, verlobt mat engem Mann mam Numm Joseph, aus dem Haus vum David; an de Jongfra war d'Maria. 1:28 An den Engel koum do wou hatt war, sot: Geseent, ganz favoriséiert! Den Här ass mat Iech; geseent sidd Dir ënner Fraen . 1:29 Awer si, wéi si hien gesinn huet, war duerch seng Wierder gestéiert, an huet sech gefrot wat fir eng Begréissung dëst wier. 1:30 Dunn huet den Engel zu hir gesot: Maria, fäert net, well Dir hutt Gnod bei Gott fonnt. 1:31 An elo wäert Dir an Ärem Gebärmutter schwanger ginn an e Jong ginn, an Dir wäert säin Numm JESUS nennen. 1:32 Hie wäert grouss sinn a gëtt de Jong vum Allerhéchsten genannt; an den Här Gott wäert him den Troun vu sengem Papp David ginn; 1:33 an hie wäert iwwer d'Haus vum Jakob fir ëmmer regéieren, a säi Räich wäert keen Enn hunn. 1:34 Dunn huet d'Maria zum Engel gesot : Wéi wäert dat sinn? Ma, ech kennen kee Mann. 1:35 Den Engel huet geäntwert: "Den Hellege Geescht kënnt op dech, an d'Kraaft vum Allerhéchsten wäert dech iwwerschatten. Dofir gëtt och den Hellege Wiesen dee gebuer gëtt de Jong vu Gott genannt. 1:36 A kuck, Är relatif Elizabeth, hatt huet och e Jong an hirem Alter kritt; an dëst ass de sechste Mount fir hatt, dee si steril genannt hunn; 1:37 well näischt fir Gott onméiglech ass. 1:38 Dunn huet d'Maria gesot: Kuckt d'Déngschtmeedchen vum Här; gitt mir no Ärem Wuert. An den Engel ass vun hir fortgaang.

1:39 Deemools ass d'Maria opgestan an ass de Bierg eropgaang an eng Stad zu Juda; 1:40 a koum an d'Haus vun Zacharias, a begréisst Elizabeth. 1:41 An et ass geschitt, wéi d' Elisabeth dem Maria seng Begréissung héieren huet, d'Kand an hir Gebärmutter gesprongen ass; an d'Elisabeth war mam Hellege Geescht gefëllt, 1:42 an huet mat héijer Stëmm ausgeruff a gesot: Geseent sidd Dir ënner Fraen, a geseent ass d'Fruucht vun Ärem Bauch. 1:43 Firwat gëtt dat mir zougesot, datt d' Mamm vu mengem Här bei mech kënnt? 1:44 Fir soubal d'Stëmm vun Ärer Begréissung meng Oueren erreecht huet, ass d'Kreatur vu Freed a mengem Bauch gesprongen. 1:45 A geseent ass déi, déi gegleeft huet, fir wat hir gesot vum Här wäert richteg ginn. 1:46 Dunn huet d' Maria gesot: Meng Séil mécht den Här grouss; 1:47 A mäi Geescht freet sech Gott, mäi Retter. 1:48 Well hien d'Déifkeet vu senger Déngschtmeedche gesinn huet; Well kuck, vun elo un ruffen all Generatiounen mech geseent un. 1:49 Fir de Mächtege huet mir super Saache gemaach; Helleg ass säin Numm, 1:50 A seng Barmhäerzegkeet ass vu Generatioun zu Generatioun Zu deenen, déi him fäerten. 1:51 Hien huet mächteg Saache mat sengem Aarm gemaach; Hien huet déi houfreg an de Gedanke vun hiren Häerzer gestreet. 1:52 Hien huet de Mächtege vun hiren Trounen erofgelooss , an den Nidderegen héichgehalen. 1:53 Hien huet den Honger mat gudde Saache gefëllt, an de Räichen huet eidel geschéckt. 1:54 Hien huet sengem Kniecht Israel gehollef, Erënnerung un d'Barmhäerzegkeet.

1:55 Vun där hie mat eise Pappen geschwat huet, Richtung Abraham a seng Nokommen fir ëmmer. 1:56 An d'Maria ass ongeféier dräi Méint bei hir bliwwen; dunn ass hien heem gaang.

1:57 Wéi d'Elizabeth gebuer war, huet si e Jong op d'Welt bruecht. 1:58 A wann hir Noperen a Familljen héieren hunn, datt Gott seng Barmhäerzegkeet géint hatt vergréissert huet, si si frou mat hir. 1:59 An et ass geschitt, datt se um aachten Dag d'Kand beschneiden; a si hunn hie mam Numm vu sengem Papp Zacharias genannt; 1:60 awer geäntwert senger Mamm , sot: Nee; säin Numm wäert de Juan sinn. 1:61 Si soten zu him: Firwat? Et gëtt keen an Ärer Famill deen deen Numm nennt. 1:62 Dunn hunn si hire Papp mat Zeeche gefrot wéi hien hie wollt nennen. 1:63 An hien huet no enger Tablet gefrot, huet hie geschriwwen a gesot: John heescht säin Numm. A jidderee war erstaunt. 1:64 Direkt gouf säi Mond opgemaach a seng Zong geléist, an hie schwätzt Gott. 1:65 An all seng Nopere ware mat Angscht gefëllt; an an alle Bierger vu Judäa goufen all dës Saache bericht. 1:66 An all déi, déi se héieren hunn, hunn se an hirem Häerz behalen a gesot: Wien ass dat Kand dann? An d'Hand vum Här war mat him.

1:67 A säi Papp Zacharias war mam Hellege Geescht gefëllt, an huet virausgesot a gesot: 1:68 Geseent ass den Här, Gott vun Israel, dee säi Vollek besicht an erléist huet. 1:69 An e mächtege Retter huet eis am Haus vun David säin Dénger.

1:70 Wéi hien duerch de Mond vu senge hellege Prophete geschwat huet, déi vun Ufank u waren; 1:71 Erléisung vun eise Feinden, an aus der Hand vun allen, déi eis haassen; 1:72 Fir eise Pappe Barmhäerzegkeet ze weisen an un säin hellegt Bond ze erënneren; 1:73 Of Eed hien un eise Papp Abraham sech, datt hie géif äis heimat 1:74 Dat, aus eisem Feinde geliwwert, S an Angscht déngen him 1:75 am holiness a Gerechtegkeet virun him all eis Deeg. 1:76 An Dir, Kand, Prophéit vum Allerhéchste wäert geruff ginn; Well Dir gitt virun der Präsenz vum Här, fir seng Weeër virzebereeden; 1:77 Fir säi Vollek Wësse vun der Erléisung ze ginn, Fir d'Verzeiung vun hire Sënnen, 1:78 Wéinst der zaarter Barmhäerzegkeet vun eisem Gott, mat deem d'Dämmerung eis vun héchster besicht huet, 1:79 Fir d'Liicht ze ginn, déi wunnen an der Däischtert an am Schiet vum Doud; Fir eis Féiss um Wee vum Fridden ze féieren. 1:80 An d'Kand gewuess a gouf staark am Geescht; an hie war op verloossene Plazen bis zum Dag vu senger Manifestatioun fir Israel.

SAINT LUCAS
Kapitel 2

2: 1 Et ass an dësen Deeg geschitt, datt en Edikt vum August Caesar promulgéiert gouf , datt d'ganz Welt sollt registréiert ginn. 2: 2 Dës éischt Vollekszielung gouf geholl wärend de Quirinius Gouverneur vu Syrien war. 2: 3 A si giffen all registréiert ginn, jiddfereen an seng Stad. 2: 4 An de Joseph ass eropgaang vu Galiläa, vun der Stad Nazareth, op Juda a, an d'Stad David, déi Betlehem genannt gëtt, well hien aus dem Haus an der Famill vum David war. 2: 5 fir mat senger Fra Maria registréiert ze ginn, verlobt mat him, déi schwanger war. 2: 6 An et ass geschitt, datt wa se do waren, d'Deeg fäerdeg waren fir hir ze liwweren . 2: 7 A si huet hiren éischtgebuerene Jong erausbruecht an hien a gewéckelt Kleeder gewéckelt an an eng Krëpp geluecht, well et war kee Raum fir si an der Auberge.

2: 8 Et waren Schäfer an der selwechter Regioun, déi d' Nuetswaachen iwwer hir Trapp nogekuckt hunn . 2: 9 A kuck, en Engel vum Här erschéngt hinnen, an d'Herrlechkeet vum Här huet ronderëm si geschénkt; a si hate grouss Angscht. 2:10 Awer den Engel sot zu hinnen: Fäert net; well kuck, ech bréngen Iech Noriichte vu grousser Freed, déi fir all d'Leit wäert sinn: 2:11 datt haut, an der Stad David, e Retter fir Iech gebuer ass, deen CHRIST den Här ass. 2:12 Dëst ass en Zeechen fir Iech: Dir fannt de Puppelchen a gewéckelte Kleeder gewéckelt, an enger Krëpp leien. 2:13 An op eemol ass et mam Engel eng Onmass vum himmlesche Gaascht, dee Gott lueft a seet.

2:14 Herrlechkeet Gott am héchsten, an op der Äerd Fridden, gudde Wëlle fir d'Mënschen! 2:15 Et ass geschitt datt wann d'Engele vun hinnen an den Himmel gaange sinn, hunn d'Hierden zuenee gesot : Loosst eis dann op Betlehem goen, a loosst eis kucken wat geschitt ass, an datt den Här eis verroden huet. 2:16 Si sinn séier komm an hunn d'Maria an de Joseph fonnt, an de Puppelchen an der Krëpp leien. 2:17 A wéi se hien gesinn hunn, hunn se bekannt gemaach wat hinne vum Kand erzielt ginn ass. 2:18 An all déi, déi héieren hunn, waren erstaunt iwwer dat, wat d'Hierden zu hinne gesot hunn. 2:19 Awer d'Maria huet all dës Saache behalen, an se an hirem Häerz nodenkt. 2:20 An der Hiert zréck, Verherrlechung a luewen Gott fir alles wat se héieren a gesinn, wéi se gesot goufen.

2:21 Wéi déi aacht Deeg fäerdeg waren, fir d'Kand ze beschneiden, hunn se him de JESUS genannt, deen him vum Engel ginn ass, ier hie konzipéiert gouf. 2:22 A wann d'Deeg vun hirer Rengegung fäerdeg waren, no dem Gesetz vum Moses, hunn se hien op Jerusalem bruecht fir hien dem Här ze presentéieren 2:23 (wéi et am Gesetz vum Här geschriwwe steet: All Männlech, deen d'Gebärmutter opmécht, soll Helleg fir den Här genannt), 2:24 an ze bidden no deem wat am Gesetz vum Här gesot gëtt: E Paar Schildkrötdauwen, oder zwou Dauwen.

2:25 A kuck, et war zu Jerusalem e Mann mam Numm Simeon, an dëse Mann, gerecht a göttlech, huet op d'Tréischterung vun Israel gewaart; an den Hellege Geescht war op him. 2:26 An et war him vum Hellege Geescht verroden ginn, datt hien den Doud net gesinn hätt ier hien den Herr Gesalbte gesinn huet. 2:27 A geplënnert vum Geescht, koum hien an den Tempel. A wéi d'Eltere vum Jesuskand hien an den Tempel bruecht hunn, fir him no der Rite vum Gesetz ze maachen, 2:28 huet hien hien a seng Aarm geholl, a Gott geseent a gesot: 2:29 Elo, Här, Dir entlooss Är Dénger a Fridden, no Ärem Wuert; 2:30 Fir meng Aen hunn Är Erléisung gesinn, 2:31 déi Dir a Präsenz vun alle Leit virbereet hutt ; 2:32 Liicht fir Offenbarung vun den Gentiles, an Herrlechkeet fir Är Leit Israel. 2:33 A Joseph a seng Mamm waren iwwerrascht iwwer alles wat iwwer him gesot gouf. 2:34 An de Simeon huet se geseent, a sot zu senger Mamm Maria: Kuckt, dëst ass fir den Hierscht a fir d'Erhéijung vu villen an Israel gesat, an fir en Zeechen dat widdersprach gëtt 2:35 (an e Schwert wäert Är ganz Séil duerchbriechen) , sou datt d'Gedanken vu villen Häerzer kënnen opgedeckt ginn. 2:36 Och do war d'Hannah, Prophéitin, Duechter vum Fanuel, aus dem Stamm vum Asher, vu ganz fortgeschrattenem Alter, well si huet siwe Joer mat hirem Mann vu senger Jongfra gelieft, 2:37 a si war eng Witfra fir véierzeg-aacht Joer; an hien ass net vum Tempel fortgaang an huet Nuecht an Dag mat Faaschten a Gebieder gedéngt. 2:38 Si, an der selwechter Stonn erschien , huet Gott Merci gesot a schwätzt vum Kand zu allen, déi op Erléisung zu Jerusalem waarden.

2:39 Nodeems se alles erfëllt hunn, wat am Gesetz vum Här virgeschriwwe war, sinn se zréck op Galiläa, an hir Stad Nazareth. 2:40 An d'Kand gewuess a gouf staark, a war mat Wäisheet gefëllt; an d'Gnod vu Gott war op him. D'Kand Jesus am Tempel 2:41 Seng Eltere sinn all Joer op Jerusalem op d'Pessachfest gaang; 2:42 a wéi hien zwielef Joer al war, sinn se no der Gewunnecht vum Fest op Jerusalem eropgaang . 2:43 Wéi se zréckkoum, ass d'Fest eriwwer, de Puppelchen Jesus ass zu Jerusalem bliwwen, dem Joseph a senger Mamm onbekannt. 2:44 An denken datt hien ënner der Firma war, si si en Dag Rees gaang; a si hunn hie gesicht bei Familljen a Bekannten; 2:45 Awer wéi se hien net fonnt hunn, sinn se zréck op Jerusalem gaang fir no him ze sichen. 2:46 An et ass geschitt, datt dräi Deeg méi spéit si hien am Tempel fonnt hunn, souz an der Mëtt vun den Dokteren vum Gesetz, héieren se a froen hinnen. 2:47 An all déi, déi hien héieren hunn, wonneren iwwer säi Verständnis a seng Äntwerten. 2:48 Wéi se hien gesinn hunn, ware se erstaunt; a seng Mamm sot zu him: Jong, firwat hues du eis esou gemaach? Kuckt, Äre Papp an ech hunn an der Angscht no lech gesicht. 2:49 Du sot hien zu hinnen: Firwat hues du mech gesicht? Wousst Dir net datt ech a mengem Papp säi Geschäft muss sinn? 2:50 Awer si hunn d'Wierder net verstanen, déi hie mat hinne geschwat huet. 2:51 An hien ass mat hinnen erofgaang an ass zréck op Nazareth gaang an ass hinnen ënnerworf. An hir Mamm huet all dës Saachen an hirem Häerz behalen. 2:52 A Jesus ugebaut a Wäisheet a Statur, an zugonschte vu Gott a Männer.

SAINT LUCAS
Kapitel 3

3: 1 Am fofzéngten Joer vum Räich vum Tiberius Cäsar, als Gouverneur vu Judea Pontius Pilatus, an dem Herod der Tetrarch vu Galiläa, a sengem Brudder Philip der Tetrarch vun Iturea an der Provënz Traconite, a Lysanias der Tetrarch vun Abilinia, 3: 2 a wéi d'Annas an de Kaiaphas Hohepriister waren, koum d'Wuert vu Gott zum Johannes, Jong vum Zechariah, an d'Wüst. 3: 3 An hien ass duerch d'ganz Regioun nieft dem Jordan gaang an huet d'Daf vun der Beuechtung fir d'Verzeiung vun de Sënnen gepriedegt, 3: 4 wéi et geschriwwe steet am Buch vun de Wierder vum Prophéit Jesaia, wat seet: Stëmm vum deen an der Wüst rifft : Bereet de Wee vum Här vir; Maacht direkt hir Weeër. 3: 5 All Dall soll gefëllt sinn, an all Bierg an Hiwwel soll erofgefouert ginn; Déi kromm Weeër ginn direkt gemaach, An déi graff Weeër ginn ausgeglach; 3: 6 An all Fleesch soll d'Erléisung vu Gott gesinn. 3: 7 An hie sot zu de Leit, déi erausgaange sinn , fir vun him gedeeft ze ginn: O Generatioun vu Viper! Wien huet Iech gewisen, wéi ee vum nächste Roserei fortlafe kann? 3: 8 Bréngt also Uebst, déi derwäert sinn, sech ze bekennen, a fänkt net un Iech selwer ze soen: Mir hunn den Abraham fir eise Papp; well ech Iech soen, datt Gott och Abraham aus dëse Steng Kanner kann erzéien. 3: 9 An elo ass och d'Axt un der Wuerzel vun de Beem; dofir gëtt all Bam deen net gutt Uebst dréit erofgeschnidden an an d'Feier geheit. 3:10 An d'Leit hunn him gefrot a gesot: Wat maache mir dann?

3:11 A geäntwert, sot hien zu hinnen: Loosst deen, deen zwee Schichten huet, deen deen net huet; an deen deen huet wat ze iessen huet, maacht dat selwecht. 3:12 E puer Steierzueler sinn och komm fir gedeeft ze ginn, a soten zu him: Meeschter, wat solle mir maachen? 3:13 Hie sot zu hinnen: Fuerdert net méi wéi dat, wat vun Iech bestallt gëtt. 3:14 E puer Zaldoten hunn hien och gefrot a gesot: Wat maache mir? An hie sot zu hinnen: Erpress kee Mënsch, a verleumd net; a sidd zefridden mat Ärem Loun. 3:15 Wéi d'Leit an der Erwaardung waren, jidderee sech an hirem Häerz gefrot, ob vläicht de Johannes de Christus wier, 3:16 huet de Johannes geäntwert a sot zu allen: Ech daf dech wierklech am Waasser; awer ee méi mächteg wéi ech kënnt, deem seng Schongrimm ech net wäert sinn ze léisen; hie wäert dech am Hellege Geescht a mam Feier dopen. 3:17 Säi Fan ass a senger Hand, an hie wäert säin Alter botzen, a sammelen de Weess a senger Scheier, a verbrennen de Schuel an engem Feier, dat ni geläscht gëtt. 3:18 Mat dësen a villen aneren Erënnerungen huet hien d'Leit déi gutt Noriicht ugekënnegt. 3:19 Dunn den Herod, den Tetrarch, gouf vum John bestrooft wéinst dem Herodias, der Fra vu sengem Brudder Philip, a fir all déi béis Saachen, déi den Herod gemaach hat, 3:20 virun allem, huet hien dëst bäigefüügt. Prisong.

3:21 Hien huet zouginn datt wann all d'Leit gedeeft goufen, och de Jesus gedeeft gouf; a gebiet, den Himmel gouf opgemaach.

3:22 an den Hellege Geescht ass a kierperlecher Form op hien erofgaang, wéi eng Dauf, an eng Stëmm koum aus dem Himmel a sot: Du bass mäi beléifte Jong; Ech hunn Komplanz an Iech.

3:23 De Jesus selwer am Ufank vu sengem Ministère war ongeféier drësseg Joer al, de Jong, et gouf gegleeft, vum Joseph, dem Jong vum Eli, 3:24 de Jong vum Mattath, dem Jong vum Levi, dem Jong vum Melqui, dem Jong vum Jana, dem Jong vum Joseph. , 3:25 de Jong vum Mattathias, Salut jo Amos, Jong vum Nahum, Jong vum Esli, Jong vum Nagai, 3:26 Jong vum Maat, de Jong vum Mattathias, de Jong vum Semei, de Jong vum Joseph, Jong vum Fille, 3: 27 Jong vum Joana, Jong vum Resa, Jong vum Serubbabel, Jong vum Salatiel, Jong vum Neri, 3:28 Jong vum Melchi, Jong vum Adi, Jong vum Cosam, Jong vum Elmodam, Jong vum Er, 3:29 Jong vum Joshua Jong vum Eliezer, Jong vum Jorim, Jong vum Mattat, 3:30 Jong vum Levi, Jong vum Simeon, Jong vum Juda, Jong vum Joseph, Jong vum Jonan, Jong vum Eliakim, 3:31 Jong vum Melea, Jong vum Mainan , hi jo de Matata, Jong vum Nathan, 3:32 Jong vum David, Jong vum Isai, Jong vum Obed, Jong vum Booz, Jong vum Salmon, Jong vum Nahshon, 3:33 de Jong vum Aminadab, Jong vum Aram, Jong vum Esrom, Jong vum Phares, Jong vum Juda, 3:34 Jong vum Jacob, Jong vum Isak, Jong vum Abráham, Jong vum Terah, Jong vum Nac oder, 3:35 Jong vum Serug, Jong vum Ragau, Jong vum Peleg, Jong vum Heber, Jong vu Sala, 3:36 Jong vum Kainan, Jong vum Arphaxad, Jong vum Sem, Jong vum Noah, Jong vu Lamech.

3: 37 Jong vum Methuselah, Jong vum Enoch, Jong vum Jared, Jong vum Mahalaleel, Jong vum Kainan, 3:38 Jong vum Enos, Jong vum Seth, Jong vum Adam, Jong vu Gott.

NO SAINT LUCAS
Kapitel 4

4: 1 De Jesus, gefëllt mam Hellege Geescht, koum vum Jordan zréck a gouf vum Geescht an d'Wüst 4: 2 fir véierzeg Deeg gefouert, a gouf vun der Däiwel versicht. An hien huet an deenen Deeg näischt giess, duerno war hien hongereg. 4: 3 Dunn huet den Däiwel zu him gesot: Wann Dir de Jong vu Gott sidd, da sot dëse Steen e soll Brout ginn. 4: 4 De Jesus, deen him geäntwert huet, sot: Et ass geschriwwen: De Mënsch soll net vu Brout eleng liewen , mee vun all Gottes Wuert. 4: 5 An den Däiwel huet hien op en héije Bierg bruecht an him an engem Moment all d'Kinnekräicher vun der Äerd gewisen. 4: 6 An den Däiwel huet zu him gesot: Iech ginn ech all dës Autoritéit an hir Herrlechkeet; well et mir ginn ass , a wiem ech wëll ginn ech et. 4: 7 Wann Dir, verleiert sidd, mech veréiert, si sinn all Är. 4: 8 De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Géi hannert mech, Satan, well et steet geschriwwen: Den Här Äre Gott solls du veréieren, an Hien alleng solls du déngen. 4: 9 An hien huet hien op Jerusalem bruecht, an hien op den Héichpunkt vum Tempel gestallt, a sot zu him: Wann Dir de Jong vu Gott sidd, werft Iech vun hei erof; 4:10 well et ass geschriwwen: Hien wäert seng Engelen iwwer dech befollegen dech ze halen; 4:11 an, An hiren Hänn wäerte se dech halen, sou datt Dir net iwwer Äre Fouss géint e Steen stéisst . Res 4:12 Jesus pondiendo, sot hien, et gëtt gesot: Du solls den Här däi Gott net verféieren . 4:13 A wann der Däiwel all Versuchung fäerdeg war, ass hien eng Zäit vun him fortgaang.

4:14 A Jesus zréck an der Kraaft vum Geescht zu Galiläa, a seng Éierenhal verbreet ganze Land ronderëm. 4:15 An hie geléiert an hir Synagogen, a gouf vun all verherrlecht.

4:16 Hie koum op Nazareth, wou hien opgewuess war; an de Sabbat ass hien no senger Gewunnecht an d'Synagog gaang, an ass opgestan fir ze liesen. 4:17 An d'Buch vum Prophéit Jesaia krut him; an nodeems hien d'Buch opgemaach huet, huet hien d'Plaz fonnt, wou et geschriwwe gouf: 4:18 De Geescht vum Här ass op mech, well hie mech gesaleft huet, fir den Aarmen eng gutt Noriicht ze bréngen; Hien huet mech geschéckt fir déi gebrachent Häerzer ze heelen; Fir de Gefaangenen d'Fräiheet ze verkënnegen, An de Blanne gesinn; Fir déi Ënnerdréckt fräi ze maachen; 4:19 Fir dat agreabelt Joer vum Här ze priedegen. 4:20 A wann hien d'Buch opgerullt huet, huet hien dem Minister et ginn, a souz; an d'Ae vu jidderengem an der Synagog waren op hie geriicht. 4:21 An hien huet ugefaang zu hinnen ze soen: Haut ass dës Schrëft virun Iech erfëllt . 4:22 An all hunn e gudde Zeegnes iwwer hie gemaach, a si waren iwwerrascht iwwer déi gnädeg Wierder, déi aus sengem Mond erauskomm sinn, a soten : Ass dat net de Jong vum Joseph? 4:23 Hie sot zu hinnen: Sécher wäert Dir mir dëst Spréchwuert soen: Dokter, geheelt Iech selwer; vun esou vill Saachen, déi mir héieren hunn, déi zu Kapernaum gemaach goufen, maacht och hei an Ärem Land. 4:24 An hien huet bäigefüügt: Wierklech soen ech Iech, kee Prophet gëtt a sengem eegene Land akzeptéiert.

4:25 A wierklech soen ech lech datt et vill Witfraen an Israel an den Deeg vum Elia waren, wéi den Himmel fir dräi Joer a sechs Méint zou war, an et war eng grouss Hongersnout am ganze Land; 4:26 awer zu kengem vun hinnen gouf den Elia geschéckt , awer un eng Witfra zu Sarepta vu Sidon. 4:27 An et waren vill Lepra an Israel an der Zäit vum Prophéit Elisa; awer kee vun hinne gouf gebotzt, awer den Naaman de Syrer. 4:28 Wéi se dës Saache héieren hunn, war jiddereen an der Synagog voller Roserei; 4:29 an opgestan, si verdriwwen him aus der Stad, an bruecht him un der Spëtzt vum Bierg op déi hir Stad gebaut war, him de Cliff ze geheien. 4:30 Awer hien ass duerch hir Mëtt gaang an ass fortgaang.

4:31 De Jesus ass erofgaang op Kapernaum, eng Stad a Galiläa; an huet se op de Sabbatte geléiert. 4:32 A si waren iwwerrascht iwwer seng Doktrin, well säi Wuert autoritär war. 4:33 Et war e Mann an der Synagog, deen en onreinen Dämongeescht hat, an hien huet mat héijer Stëmm ausgeruff , 4:34 a sot: "Looss eis! Wat hutt Dir bei eis, Jesus vun Nazareth? Sidd Dir komm fir eis ze zerstéieren? Ech weess wien Dir sidd, den Hellege vu Gott. 4:35 An de Jesus huet him bestrooft a gesot: Sief roueg a komm aus him eraus. Dunn huet den Dämon hien an der Mëtt vun hinnen erofgestouss, koum aus him eraus an huet him kee Schued gemaach. 4:36 A si waren all erstaunt, an hunn zuenee geschwat a gesot: Wat fir e Wuert ass dat, datt hien mat Autoritéit a Kraaft déi onrein Geeschter befollegt, a si kommen eraus? 4:37 A seng Éierenhal verbreet op all déi ronderëm Plazen.

4:38 Dunn ass de Jesus opgestan an ass aus der Synagog gaang an ass am Simon sengem Haus erakomm. Dem Simon seng Schwéiermamm hat e grousst Féiwer; a si hunn hien ëm hatt gebéit. 4:39 A leet sech op hatt, huet hien de Féiwer bestrooft; an d'Féiwer huet hatt verlooss, a si ass direkt opgestan an huet hinnen zerwéiert.

4:40 Wéi d'Sonn ënnergaang ass, hunn all déi, déi Patienten mat verschiddene Krankheeten haten, se bei hien bruecht; an hien huet seng Hänn op jidderee vun hinne geluecht, huet se geheelt. 4:41 Demone koum och aus ville, geruff a gesot: Dir sidd de Jong vu Gott. Awer hien huet si bestrooft a léisst se net schwätzen, well se woussten datt hien de Christus war.

4:42 Wéi et Dagesliicht war, ass hien erausgaang an ass an eng verloossene Plaz gaang; an d'Leit hunn no him gesicht, a wéi hien do ukomm ass, wou hie war, hunn se hie gestoppt, se ze verloossen. 4:43 Awer hie sot zu hinnen: Et ass néideg datt ech och d'Evangelium vum Räich vu Gott an aner Stied verkënnegen; well dofir sinn ech geschéckt ginn. 4:44 An hie gepriedegt an de Synagogen vu Galiläa.

SAINT LUCAS
Kapitel 5

5: 1 An et ass geschitt, datt während de Jesus um Lake of Gennesaret war, huet sech d'Mass op hien zesummefonnt fir d'Wuert vu Gott ze héieren. 5: 2 An hien huet zwee Boote beim Ufer vum Séi gesinn stoen ; an d'Fëscher, déi vun hinnen erofgaang sinn, hunn hir Netzer gewäsch. 5: 3 A koum an ee vun dëse Booter, déi dem Simon gehéiert hunn, huet hie gebiet, et aus dem Land e bëssen erauszehuelen; a setzt sech, huet hien d'Leit aus dem Boot geléiert. 5: 4 Wéi hie fäerdeg war ze schwätzen, sot hien zum Simon : "Gitt op d'Mier, a geheit Är Netzer fir ze fëschen. 5: 5 Simon huet geäntwert: "Meeschter, mir hunn déi ganz Nuecht geschafft, a mir hunn näischt gefaang; awer op Ärem Wuert ginn ech d'Netz. 5: 6 A wéi se et gemaach hunn, hunn se eng grouss Zuel vu Fësch zougemaach, an hir Netz brécht. 5: 7 Duerno hunn se Zeeche fir d'Begleeder gemaach, déi am anere Boot waren, fir ze kommen an hinnen ze hëllefen; a si koumen, a béid Schëffer gefëllt hunn, sou datt se ënnergaange sinn. 5: 8 Wéi hien dëst gesinn huet, ass de Simon Péitrus virum Jesus op d'Knéien gefall a sot: Géi ewech vu mir, Här, well ech sinn e gesënnte Mënsch. 5: 9 Wéinst der Fëscherei, déi se gefaang hunn, huet d'Angscht hien ageholl, an all déi, déi mat him waren, 5:10 an och den James an de Johannes, d'Jongen vum Zebedäus, déi Begleeder vum Simon waren. Awer de Jesus sot zum Simon: Fäert net; vun elo un sidd Dir e Fëscher vu Männer. 5:11 A wéi se d'Booter u Land bruecht hunn, an alles verlooss hunn, sinn si him nogaang.

5:12 Et ass geschitt, datt wärend hien an enger vun de Stied war, e Mann voller Lepra opgetaucht ass, deen de Jesus gesinn huet, mat sengem Gesiicht op de Buedem gefall ass, an hie gefrot huet, a sot: Här, wann Dir wëllt, kënnt Dir mech botzen. 5:13 Dunn, seng Hand ausgestreckt, huet hie beréiert, a gesot: Ech wëll; Sief propper. An direkt huet d'Lepra him verlooss. 5:14 An hien huet hatt beoptraagt kengem ze soen; awer gitt, sot hien, weis dech dem Paschtouer, a bitt fir Är Rengegung, wéi de Moses gesot huet, fir en Zeegnes fir si. 5:15 Awer seng Ruhm verbreet sech ëmmer méi; a vill Leit hu sech versammelt fir hien ze héieren, a se vun hire Krankheeten ze heelen. 5:16 Awer hien ass op verloossene Plazen zréckgaang an huet gebiet.

5:17 Et ass enges Daags geschitt, datt hie geléiert huet, an d'Pharisäer an d'Doktere vum Gesetz souzen, déi aus allen Dierfer vu Galiläa a vu Judäa a Jerusalem komm waren; an d'Kraaft vum Här war bei him fir ze heelen. 5:18 An et ass geschitt, datt e puer Männer, déi e Mann bréngen, deen op engem Bett gelähmt war, probéiert hunn hien eran ze huelen an hien viru sech ze stellen. 5:19 Awer net fonnt wéi et et maache wéinst der Masse, sinn se uewen op d'Haus eropgaang an hunn hien mam Bett op den Daach geholl an hien an der Mëtt virum Jesus gestallt. 5:20 Wéi hien hire Glawe gesinn huet, sot hien: Mann, deng Sënnen sinn verginn. 5:21 Dunn hunn d'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer ugefaang ze nodenken a gesot: Wien ass deen, dee Gotteslästerunge schwätzt? Wien kann Sënnen verzeien awer nëmme Gott?

5:22 De Jesus wousst also hir Gedanken, an huet geäntwert zu hinnen: Wat denkt Dir an Äert Häerz? 5:23 Wat ass méi einfach, ze soen, Är Sënnen sinn verginn, oder ze soen: Stitt op a gitt? 5:24 Fir datt Dir wësst datt de Mënschejong Autoritéit op der Äerd huet fir Sënnen ze verzeien (hie sot zum Lähmende): Ech soen lech: Stéi op, huel däi Bett op a gitt heem. 5:25 Direkt, an hirer Präsenz opgestan an de Canapé opgeholl, op deem hie louch, ass hien heem gaang a Gott verherrlecht. 5:26 An all, iwwerrascht mat Erstaunen, verherrlecht Gott; a gefëllt mat Angscht, hu se gesot: Haut hu mir Wonner gesinn.

5:27 No dëse Saachen ass hien erausgaang an huet e Publizist mam Numm Levi gesinn, bei der ëffentlecher Tributbank sëtzen, an hie sot zu him: Gitt mir no. 5:28 A verléisst alles, ass opgestan an ass him gefollegt. 5:29 An de Levi huet him e grousst Fest a sengem Haus gemaach; an et war eng super Gesellschaft vu Publicaner an anerer, déi mat hinnen um Dësch waren. 5:30 An d'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer hu sech géint d'Jünger gemummelt a gesot: Firwat iesst Dir an drénkt Dir mat Tollen an Sënner? 5:31 R Jesus sponding, sot zu hinnen: Déi, déi gesond sinn brauchen net en Dokter, mä déi krank. 5:32 Ech sinn net komm fir de Gerechten ze ruffen, awer d'Sënner fir d'Betreiung.

5:33 Dunn sote si zu him: Firwat faaschten d' Johannes Jünger vill Mol a bieden, an och d'Pharisäer, awer Dir iesst an drénkt? 5:34 Hien huet zu hinne gesot: Kënnt Dir d'Hochzäitsfeier séier maache wann de Bräitchemann bei hinne ass?

5:35 Awer déi Deeg komme wou de Bräitchemann vun hinne geholl gëtt; dann an deenen Deeg séier. 5:36 Hien huet hinnen och eng Parabel erzielt: Keen schneit e Stéck vun engem neie Kleedungssték a leet et op en aalt Kleedungssték; well wann et et mécht, brécht et net nëmmen dat neit, awer de Patch, deen dovu geholl gëtt, harmonéiert net mat deem alen. 5:37 A kee setzt neie Wäin an al Wäisslächer; soss brécht den neie Wäin d'Skinn a spillt, an d'Skinn ginn verluer. 5:38 Awer neie Wäin muss an nei Wäisslächer geluecht ginn; an dat eent an dat anert erhalen . 5:39 A keen dee vun deem alen drénkt, wëll dann dat neit; well et seet: Den añejo ass besser.

SAINT LUCAS
Kapitel 6

6: 1 Et ass op engem Sabbat geschitt, datt de Jesus duerch d'Felder gaang ass, seng Jünger plécken Oueren a Mais a reiwen se mat hiren Hänn. 6: 2 An e puer vun de Pharisäer soten zu hinnen: Firwat maacht Dir wat net erlaabt ass um Sabbat ze maachen? 6: 3 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Hutt Dir dat nach net gelies, wat den David gemaach huet wéi hien hongereg war, an déi, déi mat him waren; 6: 4 Wéi ass hien an d'Haus vu Gott erakomm, an huet de Showbread geholl, vun deem et net erlaabt ass ze iessen ausser de Paschtéier, an huet giess, an huet och deene ginn, déi mat him waren? 6: 5 An hie sot zu hinnen: De Mënschejong ass Här vum Sabbat.

6: 6 An et ass och op engem anere Sabbat geschitt, datt hien an d'Synagog gaang ass a geléiert huet; an et war e Mann do, deem seng riets Hand verdréchent war. 6: 7 An d'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer hunn hien nogekuckt , fir ze kucken ob hien um Sabbat géif heelen, fir erauszefannen wat hie beschëllegt. 6: 8 Awer hie wousst hir Gedanken; An hie sot zu dem Mann mat enger verdréiner Hand : Stitt op, a stitt an der Mëtt. An hien, opgestan, opgestan. 6: 9 Dunn huet de Jesus zu hinne gesot: Ech froen lech eng Saach: Ass et um Sabbat erlaabt gutt ze maachen oder Béis ze maachen? Liewen retten, oder mathuelen? 6:10 A kuckt no hinnen a sot zu dem Mann: Streckt Är Hand aus. An hien huet dat gemaach, a seng Hand gouf restauréiert.

6:11 A si ware rosen, a si hunn ënnerenee geschwat wat se géint de Jesus maache kéinten.

6:12 An deenen Deeg ass hien an d'Bierger gaang fir ze bieden, an huet d'Nuecht zu Gott gebiet. 6:13 A wéi et Dagesliicht gouf, huet hie seng Jünger geruff an huet zwielef vun hinne gewielt, déi hien och Apostele genannt huet. 6:14 Simon, deen hien och de Péitrus, den Andrew, säi Brudder, den James, an de John, de Philippe genannt huet. a Bartholomew, 6:15 Matthew, Thomas, James Jong vum Alphaeus, Simon genannt Zealot, 6:16 Judas Brudder vum James, a Judas Iskariot, deen de Verréider gouf.

6:17 An hie goung mat hinnen erof a stoung op enger flächeger Plaz, an der Gesellschaft vu senge Jünger an enger grousser Villzuel vu Leit aus ganz Judäa, vu Jerusalem, an aus der Küst vun Tyrus a Sidon, déi komm sinn , fir hien ze héieren. , a vun hire Krankheete geheelt ze ginn; 6:18 an déi, déi vun onreine Geeschter gefoltert goufen, goufen geheelt. 6:19 An all d'Leit hu probéiert hien ze beréieren, well d'Kraaft ass aus him erausgaang an huet se all geheelt.

6:20 A kuckt op seng Jünger op, sot hien: Geseent sidd Dir déi Aarm sinn, well Äert ass d'Kinnekräich vu Gott. 6:21 Geseent sidd Dir, déi elo hongereg sinn, well Dir sidd zefridden. Geseent sidd Dir, déi elo kräischen, well Dir laacht. 6:22 Geseent sidd Dir, wann d'Männer dech haassen, a wa se dech vu sech trennen, an Iech virwerfen, a refuséieren Ären Numm als Béis, wéinst dem Mënschejong.

6:23 Freet Iech op deem Dag a sidd frou, well kuck, Är Belounung ass grouss am Himmel; well sou hunn hir Pappen et mat de Prophete gemaach. 6:24 Awer wee dir déi räich sinn! well Dir hutt schonn Är Trouscht. 6:25 Wee dir, déi elo zefridden sinn! well Dir wäert hongereg sinn. Wee dir, déi elo laachen! well ech bedaueren an du kräischs. 6:26 Wee dir wann all Männer gutt vun Iech schwätzen! well dat hunn hir Eltere mat falsche Prophete gemaach.

6:27 Awer zu Iech, déi héieren, ech soen: Léift Är Frënn, maach gutt deenen, déi dech haassen; 6:28 Segen déi, déi dech verfluchen, a biet fir déi, déi dech verleumden. 6:29 Deen, deen dech op eng Wang schloen, bitt him deen aneren och un; a wien Är Mantel hëlt, verweigert net emol Är Tunika. 6:30 Fir jiddereen deen Iech freet, gitt him; A wien hëlt wat ass Äert ass, frot net fir Iech et zréckzeginn. 6:31 A wéi Dir wëllt datt Männer Iech maachen, sou maacht Dir och hinnen. 6:32 Well wann Dir déi gär hutt, déi dech gär hunn, wat fir e Kredit ass et Iech? Well Sënner och déi gär hunn, déi se gär hunn. 6:33 A wann Dir gutt mécht mat deenen, déi Iech gutt maachen, wéi e Kredit ass dat Iech? Well Sënner och dat selwecht maachen. 6:34 A wann Dir deenen ausléint vun deenen Dir hofft ze kréien, wéi e Kredit ass dat Iech? Fir Sënner léinen och de Sënner, fir datselwecht ze kréien.

6:35 Duerfir lieft Är Feinden, a maacht gutt, a léint, an erwaart näischt dovun; an et wäert Är grouss Belounung sinn, an Dir wäert Kanner vum Allerhéchsten sinn; well hien ass frëndlech géint déi ondankbar a schlecht . 6:36 Sidd Dir dofir barmhäerzeg, wéi Äre Papp och barmhäerzeg ass.

6:37 Riichter net, an Dir wäert net beurteelt ginn; veruerteelt net, an Dir wäert net veruerteelt ginn; verzeien, an Dir wäert verginn ginn. 6:38 Gitt, an et wäert lech ginn; gutt Mooss , gedréckt, gerëselt an iwwerflësseg gi se an Ärem Schouss; well mat der selwechter Moossnam mat där Dir moosst, moossen se lech erëm. 6:39 An hien huet hinnen e Parabel gesot: Kann e Blanne e Blanne féieren? Geet net allenzwee an d'Lach falen? 6:40 De Jünger ass net méi héich wéi säi Schoulmeeschter; awer jiddereen, dee perfektéiert ass, wäert wéi säi Proff sinn. 6:41 Firwat kuckt Dir op d'Stréi am A vun Ärem Brudder, a versprécht de Strahl net an Ärem eegenen A ze gesinn? 6:42 Oder wéi kënnt Dir zu Ärem Brudder soen: Brudder, loosst mech d'Stréi ewechhuelen , déi an Ärem A ass, an net op de Strahl kucken, deen an Ärem A ass? Hypocrite, huelt als éischt de Strahl aus Ärem eegenen A, an da gesitt Dir gutt fir de Stréi ewechzehuelen, deen am A vun Ärem Brudder ass.

6:43 Et ass net e gudde Bam dee schlecht Uebst dréit, nach e schlechte Bam dee gutt Uebst dréit. 6:44 Well all Bam duerch seng Uebst bekannt ass; fir Feigen ginn net vun Äscht gezillt, an och keng Drauwe gi vun der Bram gesammelt.

6:45 E gudde Mann bréngt dat gutt aus dem gudde Schatz vu sengem Häerz eraus ; an de schlechte Mann, aus dem schlechte Schatz vu sengem Häerz, bréngt de Schlechten eraus; Wéinst dem Iwwerfloss vum Häerz schwätzt de Mond.

6:46 Firwat nennt Dir mech, Här, Här, a maacht net wat ech soen? 6:47 Jiddereen dee bei mech kënnt a meng Wierder héiert a se mécht, ech weisen Iech wiem hien ass. 6:48 Hien ass wéi e Mann, deen en Haus gebaut huet, gegruewen an gegruewen an d'Fundament op de Fiels geluecht huet; A wéi eng Iwwerschwemmung koum, huet de Floss géint dat Haus geschloen, awer konnt et net bewegen, well et um Fiels gegrënnt gouf. 6:49 Awer deen, deen héieren huet an net gemaach huet, ass wéi e Mann, deen säin Haus um Buedem gebaut huet, ouni Fondatioun; géint déi de Floss geschloen huet, an duerno gefall ass, an d'Ruin vun deem Haus war grouss.

SAINT LUCAS
Kapitel 7

7: 1 Nodeems hien all seng Wierder zu de Leit fäerdeg war, déi hien héieren hunn, ass hien an Kapernaum eragaang. 7: 2 An en Dénger vun engem Centurion, deen hie ganz gär hat, war krank an ass amgaang ze stierwen. 7: 3 Wéi de Centurion iwwer de Jesus héieren huet, huet hien e puer jiddesch Eelst bei hien geschéckt, hie gebiet fir ze kommen an säi Kniecht ze heelen. 7: 4 A si si bei de Jesus komm an hunn hien eescht gebiet a gesot: Hien ass derwäert, datt Dir him dat gitt; 7: 5 well hien eis Natioun gär huet an eis eng Synagog gebaut huet. 7: 6 A Jesus ass mat hinnen gaang. Awer wéi se net méi wäit vum Haus waren, huet de Centurion e puer Frënn bei hie geschéckt a gesot: Här, stéiert lech net, well ech sinn et net wäert, datt Dir ënner méngem Daach kënnt; 7: 7 also hunn ech mech mol net wäert wäert bei lech ze kommen; awer sot d'Wuert, a mäi Knecht gëtt geheelt. 7: 8 Och ech sinn e Mann ënner Autoritéit, an ech hunn Zaldoten ënner mengem Kommando; an ech soen him: Gitt, an hie geet; an zum aneren: Kommt, an et kënnt; a mengem Kniecht: Maacht dëst, a maach et. 7: 9 Wéi de Jesus dat héieren huet, war hien iwwerrascht iwwer hien , an huet sech ëmgedréit, sot zu de Leit, déi him gefollegt hunn: Ech soen lech, datt ech net emol an Israel esou vill Glawen fonnt hunn. 7:10 A wéi déi, déi geschéckt goufen, heemkomm sinn, hunn se den Dénger fonnt, dee krank war.

7: 11 Kuerz duerno ass hien an eng Stad mam Numm Nain gaang, an ass mat him vill vu senge Jünger an e grousse Publikum gaang. 7:12 Wéi hien no bei der Stadpaart koum, kuckt, en Doudegen gëtt gedroe fir ze begruewen, deen eenzege Jong vu senger Mamm, déi eng Witfra war. an et ware vill Leit aus der Stad mat hir. 7:13 A wéi den Här hatt gesinn huet, huet hien Erbaarme mat hir a sot zu hir: " Kräisch net." 7:14 A kënnt no, huet hien de Sarg beréiert; an déi, déi et gedroen hunn, hu gestoppt. An hie sot: Jonke Mann, ech soen lech, stéi op. 7:15 Dunn huet dee verstuerwene gesat an huet ugefaang ze schwätzen. An hien huet et senger Mamm ginn. 7:16 A si hunn all Angscht gemaach a Gott verherrlecht a gesot: E grousse Prophéit ass ënner eis opgestan; an: Gott huet seng Leit besicht. 7:17 An d'Nouvelle vun him verbreet sech duerch ganz Judäa an an der ganzer Regioun.

7:18 D'Jénger Jénger hunn him iwwer all dës Saachen erzielt. An de Johannes huet zwee vu senge Jünger geruff, 7:19 an huet se bei de Jesus geschéckt, fir hien ze froen: Sidd Dir et , dee sollt kommen, oder wäerte mir op en aneren waarden? 7:20 Wéi dunn d'Männer bei hien koumen, soten se: De Johannes den Deefer huet eis bei lech geschéckt fir lech ze froen: Sidd Dir deen, deen kënnt, oder wäerte mir op en aneren waarden? 7:21 An der selwechter Stonn huet hie vill vu Krankheeten a Plagen a béise Geeschter geheelt , an hien huet villen, déi blann waren, gesinn.

7:22 An de Jesus huet geäntwert an huet zu hinnen gesot: Gitt, maach dem Johannes wat Dir gesinn an héieren hutt: déi Blann gesinn, d'Lämmche ginn, d'Lepra sinn gereinegt, déi Daaf héieren, déi Doudeg ginn opgewuess an déi Aarm ginn ugekënnegt d'Evangelium; 7:23 a geseent ass deen, dee kee Stolpersteen bei mir fënnt. 7:24 Wéi de John seng Messenger fortgaang sinn, huet hien ugefaang vum John zu de Leit ze soen: Wat bass du erausgaang fir an d'Wüst ze gesinn? Eng Riet vum Wand gerëselt? 7:25 Awer wat sidd Dir erausgaang fir ze gesinn? Zu engem Mann, deen a mëllem Gezei gekleet ass? Kuckt, déi déi wäertvoll Kleedung hunn a mat Freed liewen, sinn an de Palaise vu Kinneken. 7:26 Awer wat sidd Dir erausgaang fir ze kucken? Zu engem Prophéit? Jo , ech soen Iech, a méi wéi e Prophéit. 7:27 Dëst ass vu wiem et geschriwwe steet: Kuckt, ech schécke mäi Messenger virun Äert Gesiicht, deen Äre Wee viru Dir virbereet. 7:28 Ech soen Iech, datt et ënner deene gebuerene Frae kee méi grousse Prophéit gëtt wéi de Johannes den Deefer; awer déi mannst am Räich vu Gott ass méi grouss wéi hien. 7:29 An all d'Leit an d'Publikaner, wéi se et héieren hunn, huet Gott gerechtfäerdegt a gouf mat der Daf vum Johannes gedeeft. 7:30 Awer d'Pharisäer an d'Dolmetscher vum Gesetz refuséieren Gott seng Pläng fir sech selwer, net vum Johannes gedeeft ze ginn. 7:31 An den Här sot : Zu wat soll ech dann d'Männer vun dëser Generatioun vergläichen, a wéi si se? 7:32 Si si wéi d'Jongen, déi op der Maartplaz sëtzen, déi zuenee ruffen a soen: Mir hu fir Iech d'Flaute gespillt an Dir hutt net gedanzt; Mir traueren ëm Iech, an Dir hutt net gekrasch.

7:33 Well de Johannes den Deefer koum weder Brout iessen nach Wäin drénken, an Dir sot: Hien huet en Dämon. 7:34 De Mënschejong koum iessen an drénken, an Dir sot: Dëst ass e Mann vu Gier an e Gedrénks vu Wäin, e Frënd vun de Publicaner a Sënner. 7:35 Awer d'Wäisheet ass gerechtfäerdegt vun all hire Kanner.

7:36 Ee vun de Pharisäer huet de Jesus gebieden, mat him z'iessen. A wéi hien an de Pharisäer an d'Haus koum , souz hien um Dësch. 7:37 Dunn huet eng Fra aus der Stad, déi eng Sënnerin war, wéi se gewuer gouf, datt de Jesus um Dësch am Pharisäer am Haus war, eng Alabasterfläsch mat Parfum bruecht; 7:38 a stinn hannert him bei senge Féiss, kräischen, hunn ugefaang seng Féiss mat Tréinen ze wäschen, a wëschen se mat sengen Hoer; an hunn hir Féiss gekusst, an si mam Parfum gesaleft. 7:39 Wéi de Pharisäer, deen hien invitéiert hat, dat gesinn huet, sot hien zu sech selwer: Dëse Mann, wann e Prophéit wier, géif wëssen, wien a wéi eng Fra et ass, déi him beréiert, dee Sënner ass . 7:40 Dunn huet de Jesus geäntwert a sot zu him : Simon, ech hunn eng Saach lech ze soen. An hie sot zu him: Sot, Meeschter. 7:41 E Gläubiger huet zwee Scholden: een huet him fënnefhonnert Denar geschold, an deen aneren fofzeg; 7:42 an hunn se net mat wat fir ze bezuelen, ech verzeien déi zwee. Sot dann, wien vun hinnen wäert dech am léifsten hunn? 7:43 De Simon huet geäntwert a sot: Ech mengen deen, deen hien am meeschten verginn huet. An hie sot zu him: Dir hutt richteg geriicht.

7:44 A bei der Fra gedréit, sot hien zum Simon: Gesitt Dir dës Fra? Ech sinn an Äert Haus erakomm, an Dir hutt mir kee Waasser fir meng Féiss ginn; awer si huet meng Féiss mat Tréine bewässert, an se mat hiren Hoer ofgewëscht. 7:45 Du hues mech net gekësst; awer deen, well ech erakoum, huet net opgehalen meng Féiss ze kussen. 7:46 Dir hutt mäi Kapp net mat Ueleg gesaleft; awer hatt huet meng Féiss mat Parfum gesaleft . 7:47 Dofir soen ech Iech datt seng vill Sënnen him verginn ginn, well hie vill gär huet; awer deen, dee wéineg verginn ass, huet wéineg gär. 7:48 An zu him sot hien: Är Sënnen sinn verginn. 7:49 An déi, déi zesummen um Dësch souzen, hunn ugefaang ënnereneen ze soen: Wien ass deen, deen och Sënnen verzeit? 7:50 Awer hie sot zu der Fra: Äre Glawen huet dech gerett, gitt a Fridden.

SAINT LUCAS
Kapitel 8

8: 1 Et ass méi spéit geschitt, datt de Jesus duerch all d'Stied an d'Dierfer gaang ass, gepriedegt an d'Evangelium vum Kinnekräich vu Gott ugekënnegt huet, an déi zwielef mat him, 8: 2 an e puer Fraen, déi vu béise Geeschter a Krankheete geheelt goufen: D'Maria, mam Numm Magdalena, aus där siwe Dämonen entstanen sinn, 8: 3 d'Juana, d'Fra vum Chuza, dem Herod säi Buergermeeschter a Susana, a vill anerer, déi hatt als hir Wuere gedéngt hunn.

8: 4 Eng grouss Mass huet sech versammelt, an déi, déi aus all Stad bei hie koumen, soten zu hinnen duerch eng Parabel: 8: 5 De Sauer ass erausgaang fir säi Som ze säen; Wärend hie gesaat huet, ass e puer dovu vum Wee gefall a goufe getrëppelt, an d'Villercher vun der Loft hunn et giess. 8: 6 Aner sinn op de Steen gefall; a wéi et gebuer gouf, huet et gedréchent, well et hat keng Fiichtegkeet. 8: 7 En aneren Deel ass tëscht Dären gefall, an d'Dären, déi domat gewuess sinn, hunn et erstéckt. 8: 8 An e puer dovun ass op de gudde Buedem gefall, a gouf gebuer an huet Honnertfacht Uebst gedroen. Hien huet dës Saache gesot, hie sot mat héijer Stëmm: Deen, deen Oueren huet ze héieren, dee soll hien héieren. 8: 9 A seng Jünger gefrot him, gesot, Wat heescht dës Gläichnes? 8:10 An hie sot: Iech gëtt et d'Geheimnisser vum Kinnekräich vu Gott ze wëssen; awer deenen aneren duerch Parabel, sou datt se gesinn, se gesinn net, an héieren, se verstinn net. 8:11 Also ass dës Parabel: D'Somen ass d'Wuert vu Gott.

8:12 An déi op der Säit vun der Strooss sinn déi, déi héieren, an da kënnt der Däiwel an hëlt d'Wuert aus hiren Häerzer, sou datt se net gleewen a gerett ginn. 8:13 Déi um Steen sinn déi, déi héieren hunn, d'Wuert mat Freed kréien; awer dës hu keng Wuerzelen; si gleewen eng Zäit, an an der Zäit vum Prozess dréine se sech ewech. 8:14 Si, déi tëscht Däre gefall ass, dës sinn déi, déi héieren, awer wann se fort sinn, gi se vun de Suergen a Räichtum a Genoss vum Liewen erstéckt, a si droen keng Friichten . 8:15 Awer deen, deen op de gudde Buedem gefall ass, dat sinn déi, déi mat engem gudden a oprechten Häerz un dat Wuert héieren, an Uebst droen mat Ausdauer.

8:16 Keen, deen e Liicht unzitt, deckt et mat engem Dëppen, oder leet et ënner dem Bett, awer leet et op e Käerzestänn, fir datt déi, déi erakommen, d'Liicht gesinn. 8:17 Fir et ass näischt verstoppt wat net verroden gëtt; nach verstoppt, net bekannt ze sinn, an an d'Luucht ze kommen. 8:18 Passt op wéi Dir héiert; well fir jiddereen, deen huet, gëtt et geschenkt; a jiddereen deen net huet, och dat wat hie mengt hien hätt wäert matgeholl ginn.

8:19 Du koum seng Mamm a seng Bridder bei hien; awer si konnten hien net erreechen wéinst der Masse. 8:20 An hie gouf ugeschwat a gesot: Är Mamm an Är Bridder sinn eraus a wëllen dech gesinn. 8:21 Dunn huet hie geäntwert a sot zu hinnen: Meng Mamm a meng Bridder sinn déi, déi d'Wuert vu Gott héieren an et maachen.

8:22 Enges Daags ass et geschitt, datt hien an eng B Ark mat senge Jünger agaangen ass , a sot zu hinnen: Loosst eis op déi aner Säit vum Séi goen. A si sinn fortgaang. 8:23 Awer wärend se segelen, ass hien ageschlof. An e Wandstuerm huet um Séi ausgebrach; a si goufen iwwerschwemmt a Gefor. 8:24 A si sinn zu him komm an hunn hien erwächt a gesot : Meeschter, Meeschter, mir kommen ëm! Erwaacht, huet hien de Wand an d'Wellen bestrooft; a si hunn opgehalen, an et war eng Rou. 8:25 An hie sot zu hinnen : Wou ass Äre Glawen? A wéi se erschreckt sinn, hu se sech gewonnert, a soten een zum aneren: Wien ass dat, datt souguer de Wand an d'Waasser, dat hie commandéiert, a si follegen him?

8:26 A si koumen an d'Land vun de Gadarenes, dat op der Bank vis-à-vis vu Galiläa ass. 8:27 Wéi hien u Land koum, huet e Mann aus der Stad him getraff, dee laang besat war; an hien huet keng Kleeder un, an huet och net am Haus gewunnt, mä an de Griewer. 8:28 Deejéinegen, deen de Jesus gesinn huet, huet e grousst Gejäiz geäussert, a fällt u seng Féiss a rufft mat héijer Stëmm aus: Wat hutt Dir mat mir, Jesus, Jong vum Allerhéchste Gott? W.e.g. maach mech net. 8:29 (Well hien de béise Geescht Uerder vum Mann ze kommen eraus, well et laang Ballbesëtz vun him ago geholl hat; a si gebonnen him mat Ketten an fetters, mä de Ketten getraff, gouf hien duerch den Däiwel un d'deserts geleete.) 8: 30 De Jesus huet hie gefrot a gesot : Wéi heescht Dir? An hie sot: Legioun. Well vill Demone sinn him erakomm. 8:31 A si hunn hie gebieden hien net an den Ofgrond ze schécken.

8:32 Et war eng Hiert vu ville Schwäin, déi um Bierg gefiddert hunn; a si hunn hie gebieden, se an hinnen eranzeloossen; an huet hinnen d' Erlaabnis ginn. 8:33 An d'Dämone sinn aus dem Mënsch erausgaang an an d'Schweine gaang; an d'Häerd huet e Fiels erof an de Séi gestiermt a gouf erdronk. 8:34 An déi, déi d'Schweine gefouert hunn, wéi se gesinn hunn, wat geschitt ass, sinn geflücht, a wéi se gaange sinn, bericht se an der Stad an duerch d'Felder. 8:35 A si sinn erausgaang fir ze kucken wat geschitt ass; a si koume bei de Jesus, an hunn de Mann fonnt, aus deem d'Dämonen erauskomm sinn, souz un de Féiss vum Jesus, gekleet an a sengem richtege Verstand; a si hunn Angscht. 8:36 An déi, déi et gesinn haten, hunn hinne gesot wéi den Dämonbesëtzte Mann gerett gouf. 8:37 Dunn huet d'ganz Villzuel vun der Regioun ronderëm d'Gadarener gebiet, hien ze verloossen, well se waren ganz Angscht. A Jesus, an d'Boot geklomm, huet sech ëmgedréit. 8:38 An de Mann vun deem d'Dämone komm sinn, huet hie gebieden, hie bei sech ze sinn; Awer de Jesus huet hien entlooss a gesot: 8:39 Zréck an Äert Haus a sot wéi grouss Saache Gott mat lech gemaach huet . An hien ass fortgaang an huet an der Stad verëffentlecht wéi grouss Saache Jesus mat him gemaach huet.

8:40 Wéi de Jesus zréckkoum, huet d'Leit hie mat Freed begréisst; well jidderee waart op hien. 8:41 Du koum e Mann mam Numm Jairus, deen de Chef vun der Synagog war, a fällt un d'Féiss vum Jesus, an huet hie gebieden, an säin Haus eranzekommen.

8:42 well hien eng eenzeg Duechter hat, ongeféier zwielef Joer al, déi stierft. A wéi hie gaang ass, hunn d'Leit hien iwwerrascht. 8:43 Mä eng Fra déi vun der Fro vum Blutt fir zwielef Joer leiden hat, an déi all Spiller hu si haten op Dokteren, an net vun all vun hinnen gekachten ginn hätt, 8:44 gudden him an der a beréiert d'Grenz vu sengem Zaldotemantel ; an direkt huet de Floss vu sengem Blutt gestoppt. 8:45 Du sot de Jesus: Wien ass et, dee mech beréiert huet? A verweigert alles, soten de Péitrus an déi, déi mat him waren: Meeschter, d'Leit drécken an ënnerdréckt Iech, an Dir seet: Wien ass et, dee mech beréiert huet? 8:46 Awer de Jesus sot: Een huet mech beréiert; well ech wousst, datt Kraaft aus mir erauskomm ass. 8:47 Wéi d'Fra gesinn huet, datt si net verstoppt war, koum si zidderend a fällt un hir Féiss, an huet hir virun all de Leit gesot, firwat hatt hatt beréiert huet, a wéi se direkt geheelt gouf. 8:48 An hie sot zu hir: Duechter, Äre Glawen huet dech gerett; gitt a Fridden. 8:49 Hien huet nach ëmmer lues geschwat , wéi een aus dem Haus vum Direkter vun der Synagog koum fir him ze soen: Är Duechter ass dout; stéiert de Master net méi. 8:50 Wéi de Jesus et héieren huet, huet hien geäntwert: " Fäert net; gleeft nëmmen, an Dir wäert gerett ginn . 8:51 Wéi hien an d'Haus erakomm ass, huet hien keen mat him eragelooss, ausser de Peter, den James, de John, an de Papp a seng Mamm. 8:52 A si hunn all gekrasch a gejaut fir hatt. Awer hie sot: Kräisch net; et ass net dout, awer schléift. 8:53 A si hunn him gespott, wëssend datt si dout war. 8:54 Awer hien huet hatt vun der Hand geholl, huet geruff a gesot: " Meedchen, stéi op."

8:55 Dunn ass säi Geescht zréckgaang, an ass direkt opgestan; an hien huet gesot datt hie soll gefiddert ginn. 8:56 A seng Eltere ware verwonnert; Awer de Jesus huet hinnen den Uerder ginn, kengem ze soen wat se geschenkt hunn.

SAINT LUCAS
Kapitel 9

9: 1 Nodeems hien zwielef Jünger gesammelt huet, huet hien hinnen d'Muecht an d'Autoritéit iwwer all Dämone ginn, a Krankheeten ze heelen. 9: 2 An hien huet se geschéckt fir d'Kinnekräich vu Gott ze priedegen an déi Krank ze heelen. 9: 3 An hie sot zu hinnen: Huelt näischt mat op d'Rees, weder Mataarbechter, nach Täsch, nach Brout, nach Suen; och hutt Dir keng zwee Tuniken un. 9: 4 An egal wéi engem Haus Dir gitt, bleiwt do a gitt vun do fort. 9: 5 A wou se lech net empfänken, gitt aus där Stad eraus a rëselt de Stëbs vun Äre Féiss als Zeegnes géint si. 9: 6 A si sinn erausgaang, si sinn duerch all Dierfer gaang, hunn d'Evangelium verkënnegt an iwwerall geheelt.

9: 7 Den Herod, den Tetrarch, huet alles héieren, wat de Jesus gemaach huet; an hie war perplex, well déi eng soten: de Johannes ass opgestan vun den Doudegen; 9: 8 anerer: Den Elijah ass opgetrueden; an anerer: E puer Prophéit vun den alen ass opgestan. 9: 9 An den Herod sot: Ech hunn de Johannes gekäppt; Wien ass dat dann, vu wiem héieren ech sou Saachen ? An hie probéiert hien ze gesinn.

9:10 D'Apostelen sinn zréckgaang an hunn him alles gesot wat se gemaach hunn. An hien huet se geholl, an huet sech ausernee gezunn, op eng verloossener Plaz an der Stad mam Numm Betsaida.

9:11 A wéi d'Leit erausfonnt hunn, sinn se him gefollegt; an hie gouf ugeholl, a sot zu hinnen iwwer d'Kinnekräich vu Gott, an huet déi geheelt, déi geheelt musse ginn. 9:12 Awer den Dag huet ugefaang zréckzekommen; An déi zwielef koumen no a soten zu him: Entlooss d'Leit, sou datt se an d'Uertschaften a Felder ronderëm kënne goen, a bleiwen an lessen fannen; well hei si mir an enger verloosser Plaz. 9:13 Hie sot zu hinnen: Dir gitt hinnen eppes z'iessen. A si soten: Mir hu nëmme fënnef Brout an zwee Fësch, ausser mir gi fir all dës Villes lessen ze kafen. 9:14 A si ware wéi fënnef dausend Männer. Du sot hien zu senge Jünger: Maacht se a Gruppen sëtzen, fofzeg fir fofzeg. 9:15 Si hunn dat gemaach, sou datt se all sëtzen. 9:16 An hien huet déi fënnef Brout an déi zwee Fësch geholl, huet seng Aen an den Himmel gehuewen, huet hie geseent, an huet se gebrach, an huet senge Jünger hinne ginn, fir de Leit virzegoen. 9:17 A si hunn all giess a waren zefridden; a si hunn dat iwwereg geholl, zwielef Kuerf mat futtisse Stécker.

9:18 An et ass geschitt, datt wärend de Jesus ausser gebiet huet, d'Jünger bei him waren; an hien huet se gefrot a gesot: Wien soen d'Leit datt ech sinn? 9:19 Si hunn geäntwert: E puer, de Johannes den Deefer; anerer, Elijah; an anerer, datt e puer Prophéit vun den alen opgestan ass. 9:20 Hie sot zu hinnen: An Dir, wien seet Dir, ech sinn ? Dunn huet de Péitrus geäntwert a gesot: De Christus vu Gott.

9:21 Awer hien huet hinnen Uerder ginn, datt se dat zu kee solle soen, him streng uvertraut, 9:22 a gesot: De Mënschejong muss vill Saache leiden a vun den Eelsten, vun den Hohepriister a vun de Schrëftgeléiert refuséiert ginn. a looss hien dout sinn, an um drëtten Dag erëm opstoen. 9:23 An hie sot zu allen: Wann iergendeen no mir wëll kommen, verleegnen sech selwer, huelt all Dag säi Kräiz a follegt mech. 9:24 Fir jiddereen dee säi Liewe rette wëll, wäert et verléieren; a wien säi Liewe fir meng Wuel verléiert, wäert et retten. 9:25 Fir wat ass de Virdeel vum Mënsch wann d'ganz Welt gewënnt, a selwer zerstéiert oder verléiert? 9:26 Fir jiddereen, dee fir mech a fir meng Wierder geschummt gëtt, fir him soll de Mënschejong geschummt ginn, wann hien a senger Herrlechkeet, an an deem vum Papp a vun den hellegen Engelen kënnt. 9:27 Awer ech soen lech d'Wourecht, et sinn e puer déi hei sinn, déi den Doud net schmaache bis se d'Kinnekräich vu Gott gesinn.

9:28 Et ass ongeféier aacht Deeg no dëse Wierder geschitt, datt hien de Péitrus, de John an den James geholl huet an op de Bierg gaang ass fir ze bieden. 9:29 A wärend hie gebiet huet, huet d'Gesiicht vu sengem Gesiicht geännert, a säi Kleed war wäiss a blénkeg. 9:30 A kuck, zwee Männer hu mat him geschwat, dat waren de Moses an den Elia; 9:31 déi vun Herrlechkeet ëmgi wossten, a geschwat vu sengem Départ, deen de Jesus zu Jerusalem erfëllen.

9:32 An de Péitrus an déi, déi mat him waren, ware midd vum Schlof; awer wakreg bliwwen, hunn se d'Herrlechkeet vum Jesus gesinn, an déi zwee Männer, déi mat him waren. 9:33 An et ass geschitt, datt wa se sech vun him ofgedréit hunn, sot de Péitrus dem Jesus: Meeschter, et ass gutt fir eis, datt mir hei sinn; a loosst eis dräi Ënnerstand maachen, eent fir lech, eent fir de Moses an eent fir den Elia; net wësse wat hie seet. 9:34 Wéi hien dëst gesot huet, ass eng Wollek komm an huet se bedeckt; a si hunn Angscht wéi se an d'Wollek erakomm sinn. 9:35 An eng Stëmm koum aus der Wollek, a sot: Dëst ass mäi beléifte Jong; lauschtert hien. 9:36 A wéi d'Stëmm opgehalen huet, gouf de Jesus eleng fonnt; a si si roueg bliwwen, an deemools hu se kee gesot wat se gesinn hätten.

9:37 Den nächsten Dag, wéi se vum Bierg erofgaang sinn, hunn eng grouss Leit se begéint. 9:38 A kuck , e Mann aus der Vollek huet gejaut a gesot: Meeschter, ech bieden lech, mäi Jong ze gesinn, well hien ass deen eenzegen, deen ech hunn; 9:39 an et geschitt, datt e Geescht him hëlt, an op eemol rifft, a rëselt hie gewalttäteg, a mécht him Schaum, a verwinnt hien, mat vill Ustrengung geet et vun him fort. 9:40 An ech hunn Är Jünger gebieden, hien eraus ze werfen, a si konnten net. 9:41 De Jesus huet geäntwert a sot: O gleeweg a pervers Generatioun! Wéi laang soll ech bei lech sinn an dech droen? Bréngt äre Jong heihinner.

9:42 A wéi de Jong zougemaach huet, huet den Dämon hien erofgeschloen an hie gewalzt gerëselt; Awer de Jesus huet den onreine Geescht bestrooft, an de Jong geheelt, an hien zu sengem Papp zréckginn. 9:43 A jidderee war iwwerrascht iwwer d'Gréisst vu Gott. De Jesus kündegt säin Doud erëm un An, alles erstaunt iwwer all déi Saachen, déi hie gemaach huet, sot hien zu senge Jünger: 9:44 Maacht dës Wierder gutt an Ären Oueren duerch; well et wäert geschéien, datt de Mënschejong an d'Hänn vu Mënsche geliwwert gëtt. 9:45 Awer si hunn dës Wierder net verstanen , well se verschleiert goufen fir datt se se net verstanen hunn; a si hunn Angscht hien no dëse Wierder ze froen.

9:46 Dunn hunn se an eng Diskussioun iwwer déi vun hinnen déi eelst wier. 9:47 An de Jesus, deen d'Gedanken vun hiren Häerzer gesinn huet, huet e Kand geholl an et niewent him gestallt, 9:48 a sot zu hinnen: Wien dëst Kand a mengem Numm empfänkt, empfänkt mech; a wien mech begréisst, begréisst deen, deen mech geschéckt huet; well deen dee klengste vun allen ass, deen ass dee gréissten.

9:49 Dunn huet de Johannes geäntwert a gesot: Meeschter, mir hunn een gesinn, deen Dämonen an Ärem Numm erausdréckt; a mir verbidden et, well et net bei eis ass. 9:50 De Jesus sot zu him: Verbiet him net; well wien net géint eis ass, ass fir eis.

9:51 Wéi d'Zäit erfëllt ass, an där hie sollt opgeholl ginn, huet hie säi Gesiicht gesat fir op Jerusalem ze goen.

9:52 An hie schéckt Messenger virun him, déi gaang sinn an en Duerf vun de Samaritaner erakomm fir him Virbereedungen ze maachen. 9:53 Awer si hunn hien net kritt, well säin Optrëtt war wéi op Jerusalem ze goen. 9:54 Wéi seng Jünger James a John dëst gesinn hunn, soten se: Här, wëlls du datt mir d'Feier befale vum Himmel erof ze kommen, sou wéi den Elias et gemaach huet an se konsuméiert? 9:55 Dunn huet hien sech ëmgedréit an huet si bestrooft a gesot: Dir wësst net wéi ee Geescht Dir sidd; 9:56 well de Mënschejong net koum fir d'Séilen vu Männer ze verléieren, mä fir se ze retten. A si sinn an en anert Duerf gaang.

9:57 Wéi se gaange sinn, sot ee vun hinnen zu him ënnerwee: Här, ech wäert dech verfollegen iwwerall wou Dir gitt. 9:58 A sot de Jesus zu him: Fuuss hunn Dänn, a Villercher vun der Loft hunn Näschter; awer de Mënschejong huet néierens säi Kapp ze leeën. 9:59 An hie sot zu engem aneren: Follegt mech. Hie sot zu him: Här, looss mech fir d'éischt a begruewe mäi Papp. 9:60 De Jesus sot zu him: Loosst déi Doudeg hir Doudeg begruewen; an du gees, a verkënnegt d'Kinnekräich vu Gott. 9:61 Dunn huet en aneren och gesot: Ech wäert dech verfollegen, Här; Awer loosst mech Äddi soen zu deenen a mengem Haus als éischt. 9:62 An de Jesus sot zu him: Keen, deen seng Hand op de Plou leet , kuckt zréck, ass fit fir d'Kinnekräich vu Gott.

SAINT LUCAS
Kapitel 10

10: 1 No dësen Saachen huet den Här och siwwenzeg aner ernannt, déi hien zwee an zwee viru sech an all Stad a Plaz geschéckt huet, wou hie war. 10: 2 An hie sot zu hinnen: D'Ernte ass wierklech grouss, awer d'Aarbechter wéineg; dofir, gebiet zum Här vun der Ernte, datt ech Aarbechter an seng Ernte geschéckt hunn. 10: 3 Id; kuck, ech schécken dech als Lämmer an der Mëtt vun de Wëllef. 10: 4 Huelt kee Portmonni, kee Sak, kee Schong; kee begréisst dech ënnerwee. 10: 5 An egal wéi engem Haus Dir gitt, zielt als éischt: Fridde sief mat dësem Haus. 10: 6 A wann et e Jong vum Fridden do ass, wäert Äre Fridden op him raschten; a wann net, da kënnt et zréck. 10: 7 A bleift am selwechten Haus, iesst an drénkt wat se lech ginn; well den Aarbechter säi Loun wäert ass. Gitt net vun Haus zu Haus. 10: 8 An egal wéi enger Stad Dir erakënnt a si begréissen lech, iesst alles wat lech virgesi gëtt; 10: 9 an heelt déi krank, déi dra sinn, a sot zu hinnen: D'Kinnekräich vu Gott huet no bei lech gezunn. 10:10 Awer egal wéi eng Stad Dir gitt, a si empfänken lech net, andeems Dir duerch hir Stroossen erausgeet , seet: 10:11 Och de Stëbs vun Ärer Stad, déi eis un de Féiss hänke bliwwen ass, rësele mir géint dech. Awer dëst wësst Dir, datt d'Kinnekräich vu Gott no bei lech gezunn ass. 10:12 An ech soen lech datt deen Dag d'Strof fir Sodom méi tolerabel ass wéi fir dës Stad.

10:13 Wee dir, Chorazin! Wee dech, Bethsaida! datt wann d'Wonner, déi an Iech gemaach goufen, zu Pneuen a Sidon gemaach goufen, viru laanger Zäit, um Sack an Äscht sëtzen, hätten se sech bekéiert. 10:14 Dofir am Uerteel wäert d'Strof méi fir Tyrus a Sidon tolerabel sinn wéi fir Iech. 10:15 An Dir, Kapernaum, déi an den Himmel gehuewe ginn, gitt op den Hades. 10:16 Wien deen dech héiert, héiert mech; an deen deen dech ofleent refuséiert mech; a wien mech refuséiert refuséiert deen deen mech geschéckt huet.

10:17 Déi siwwenzeg si mat Freed zréckkomm a soten: Här, och d'Dämonen ënnerleien eis an Ärem Numm. 10:18 An hie sot zu hinnen: Ech hunn de Sa soás vum Himmel wéi e Blëtz gesinn. 10:19 Kuckt, ech ginn Iech Kraaft fir Schlangen a Skorpiounen ze trëppelen, an iwwer all d'Kraaft vum Feind, an näischt wäert Iech schueden. 10:20 Awer freet Iech net datt d'Séilen Iech ënnerleien, awer freet Iech datt Är Nimm am Himmel geschriwwe sinn.

10:21 Just an där Stonn huet de Jesus sech mam Geescht gefreet, a sot: Ech luewen dech, o Papp, Här vum Himmel an der Äerd, well Dir dës Saache viru weise Leit a Versteesdemech verstoppt hutt an de Kanner verroden hutt. . Jo, Papp, well esou hutt Dir et gutt fonnt. 10:22 All Saache goufen mir vu mengem Papp geliwwert; a kee weess wien de Jong ass ausser de Papp; och net wien de Papp ass, mä de Jong, a wien de Jong hie wëll verroden. 10:23 An hien huet sech zu de Jünger gedréit a sot zu hinnen ausenaner: Geseent sinn d'Aen, déi gesinn, wat Dir gesitt.

10:24 well ech lech soen datt vill Propheten a Kinneken wollte gesinn wat Dir gesitt, an net gesinn hunn; an héiert wat Dir héiert, an hutt et net héieren.

10:25 A kuck, en Dolmetscher vum Gesetz ass opgestan an huet gesot, fir hien ze beweisen: Meeschter, andeems ech maachen wat soll ech éiwegt Liewen ierwen? 10:26 Hien huet zu him gesot : Wat steet am Gesetz? Wéi liest Dir? 10:27 Hien huet geäntwert a sot: Dir sollt den Här Äre Gott léiwer mat ganz Ärem Häerz , a mat Ärer ganzer Séil, a mat all Ärer Kraaft, a mat Ärem ganze Geescht; an Ären Noper wéi Dir selwer. 10:28 An hie sot zu him: Dir hutt richteg geäntwert; maachen dëst, an Dir wäert liewen. 10:29 Awer hie wollt sech justifizéieren, sot zu Jesus: A wien ass mäin Noper? 10 : 30 An de Jesus geäntwert soten: A bestëmmte Mann ass vu Jerusalem op Jericho verwandelt an ënnert Déif gefall, wat him ewechgeholl a blesséiert hien, si fortgaang an hunn hien hallef dout hannerlooss. 10:31 An et ass geschitt, datt e Priister dës Strooss erofgaang ass, an hie gesinn huet, ass hien laanschtgaang . 10:32 Och e Levite, deen no bei der Plaz koum, an hie gesinn huet, ass laanschtgaang. 10:33 Awer e Samaritan, deen ënnerwee war, ass bei him komm, an huet e gesinn, hie gouf mat Barmhäerzegkeet bewegt; 10:34 an no, huet hie seng Wonne verbannt, Ueleg a Wäin op si geschott; an hien op säi Bierg gesat, huet hien an d'Auberge bruecht an huet sech em hie gekëmmert.

10:35 En aneren Dag, wéi hie fortgaang ass, huet hien zwee Dänar erausbruecht, an dem Gaaschtmeeschter ginn, a sot: Passt op hien op; A wat Dir zevill ausgitt, bezuelt ech Iech zréck wann ech zréck kommen. 10:36 Wien, dann, vun dësen dräi, mengt Dir, war den Noper vun deem, deen an d'Hänn vun de Raiber gefall ass? 10:37 Hien huet gesot: Deen, deen him Barmhäerzegkeet gewisen huet. De Jesus sot zu him: Gitt, a maach datselwecht selwer.

10:38 Et ass geschitt, datt hien ënnerwee an en Duerf koum; an eng Fra mam Numm Marta huet hien an hiert Heem begréisst. 10:39 Dës hat eng Schwëster mam Numm Maria, déi um Fouss vum Jesus souz a säi Wuert héieren huet. 10:40 Awer d'Martha war beschäftegt mat villen Aarbechten, a kënnt méi no, sot si: Här, sidd Dir net virsiichteg datt meng Schwëster mech eleng déngen léisst? Also sot him him ze hëllefen. 10:41 De Jesus huet geäntwert a sot zu hir: Martha, Martha, Dir sidd gestéiert a gestéiert mat ville Saachen. 10:42 Awer nëmmen eng Saach ass néideg; an d'Maria huet dee gudden Deel gewielt, deen Deel deen net vun hir geholl gëtt.

SAINT LUCAS
Kapitel 11

11: 1 Et ass geschitt datt de Jesus op enger Plaz gebiet huet, a wéi hie fäerdeg war, sot ee vu senge Jünger zu him: Här, léiert eis bieden, wéi de Johannes och seng Jünger bäibruecht huet. 11: 2 An hie sot zu hinnen: Wann Dir biet, da sot: Eise Papp, deen am Himmel ass, geheelt Ären Numm. Däi Räich kënnt. Däi Wëlle gëtt gemaach wéi am Himmel, sou och op der Äerd. 11: 3 Gitt eis haut eis deeglecht Brout. 11: 4 A verzei eis eis Sënnen, well mir verzeien och all deenen, déi eis schëlleg sinn. A féiert eis net an d'Versuchung, mee befreit eis vum Béisen. 11: 5 Hien huet och zu hinnen gesot: Wien vun Iech, deen e Frënd huet, geet ëm Mëtternuecht bei hie a seet: Frënd, léint mir dräi Brout, 11: 6 well e Frënd vu mir op eng Rees komm ass, an ech muss net virdrun; 11: 7 an deen, dee vu bannen äntwert, sot zu him: Maacht mech net; d'Dier ass scho zou, a meng Kanner si bei mir am Bett; Ech kann net opstoen, a ginn Iech se? 11: 8 Ech soen Iech, datt och wa se net opstinn, fir se him ze ginn, well se säi Frënd sinn, awer wéinst hirer Importunitéit wäert hien opstoen an him alles ginn, wat hie brauch. 11: 9 An ech soen Iech: Frot, et gëtt Iech geschenkt; sichen, an Dir fannt; klappt, an et gëtt fir Iech opgemaach. 11:10 Fir jiddereen dee freet kritt; an deen dee sicht fënnt; a fir deen, deen urifft, gëtt opgemaach. 11:11 Wéi ee Papp vun Iech, wann säi Jong him no Brout freet, gëtt him e Steen? Oder wann Fësch him amplaz Fësch eng Schlaang gëtt? 11:12 Oder wann hien no engem Ee freet, wäert hien him e Skorpioun ginn?

11:13 Wann Dir dann, wann Dir béis sidd, wësst wéi Dir Äre Kanner gutt Kaddoe gitt, wéi vill méi wäert Ären himmlesche Papp den Hellege Geescht ginn zu deenen, déi hien froen?

11:14 De Jesus huet en Dämon erausgedriwwen, dee stumm war; an et ass geschitt datt den Dämon fort ass , de Mute huet geschwat; an d'Leit ware verwonnert. 11:15 Awer e puer vun hinnen soten: Vum Beelzebub, Prënz vun den Dämonen, dreiwen Dämonen aus. 11:16 Anerer, fir hien ze verféieren, hunn hien no engem Zeeche vum Himmel gefrot. 11:17 Awer hien, seng Gedanken ze kennen , sot zu hinnen: All Kinnekräich, dat géint sech gedeelt ass, gëtt verwinnt an en Haus verdeelt géint sech selwer fällt. 11:18 A wann och de Satan géint sech selwer gedeelt ass, wéi wäert säi Räich bestoen? well Dir sot datt ech vu Beelzebú d'Dämonen erausgedriwwen hunn. 11:19 Awer wann ech Demone vum Beelzebub erausdrécken, vu wiem verdreiwen Är Kanner se? Dofir si se Är Riichter. 11:20 Awer wann ech mam Fanger vu Gott Dämonen erausdrécken, ass sécher d'Kinnekräich vu Gott zu lech komm. 11:21 Wann de bewaffnete Stäerkt säi Palais bewaacht, ass wat hien huet a Fridden. 11:22 Awer wann ee méi staark wéi hie kënnt an hie besiegt, hëlt hien all seng Waffen ewech, op déi hie vertraut huet, an deelt d'Baud. 11:23 Wien net mat mir ass, ass géint mech; an deen deen net mat mir versammelt, verstreet.

11:24 Wann den onreine Geescht aus engem Mann erausgeet, geet hien duerch dréche Plazen, a sicht Rescht; an et net fonnt huet, seet hien: Ech kommen a mäi Haus zréck vu wou ech fort sinn. 11:25 A wann et ukomm ass, fënnt et et geschweest an verschéinert. 11:26 Da geet hien an hëlt siwe aner Séilen méi schlecht wéi hie selwer; an erakomm, si wunnen do; an de leschte Staat vun deem Mann ass méi schlëmm wéi deen éischten.

11:27 Wärend hien dës Saache sot, huet eng Fra aus de Leit hir Stëmm erhuewen a sot zu him: Geseent ass de Gebärmutter, deen dech bruecht huet, an d'Broscht, déi s de gesuckelt hues. 11:28 An hie sot: Awer geseent sinn déi, déi d'Wuert vu Gott héieren an et halen.

11:29 A wéi d'Leit sech versammelt hunn, huet hien ugefaang ze soen: Dës Generatioun ass béis; Hie fuerdert en Zeechen, awer en Zeechen gëtt him net ginn, awer d'Zeeche vum Jonah. 11:30 Fir sou wéi de Jona en Zeeche fir d'Ninevite war, sou wäert de Mënschejong dëser Generatioun sinn. 11:31 D'Kinnigin vum Süden wäert am Uerteel mat de Männer vun dëser Generatioun opstoen, a veruerteele se; well si koum vun den Ennen vun der Äerd fir d'Wäisheet vu Salomo ze héieren, a kuck, méi wéi de Salomo ass hei. 11:32 D'Männer vun Ninevé wäerten am Uerteel mat dëser Generatioun opstoen an et veruerteelen; well beim Predege vu Jonah hunn se sech bekéiert, a kuck méi wéi Jonah op dëser Plaz.

11:33 Keen verstoppt dat beliicht Liicht, net ënner dem Busch, awer um Lampestand, fir datt déi, déi erakommen, d'Liicht gesinn. 11:34 D'Lampe vum Kierper ass d'A. wann Äert A gutt ass, ass Äre ganze Kierper och voller Liicht; Awer wann Äert A béis ass, ass Äre Kierper och an der Däischtert. 11:35 Kuckt dofir datt d'Liicht an lech net Däischtert ass. 11:36 Also wann Äre ganze Kierper voller Liicht ass, an keen Deel vun der Däischtert huet, da wäert et alles hell sinn, wéi wann eng Luucht mat senger Glanz op lech schéngt.

11:37 Nodeems hie geschwat huet, huet e Pharisäer hie gefrot, mat him z'iessen; a wéi de Jesus an d'Haus koum, souz hien um Dësch. 11:38 De Pharisäer, wéi hien hien gesinn huet, war iwwerrascht datt hien net gewäsch hat virum Iessen. 11:39 Awer den Här sot zu him: Elo maacht Dir Farisäer d'Äussewelt vum Becher an der Teller propper, awer dobannen sidd Dir voll mat Rapacitéit a Béis. 11:40 Dir Narren, huet deen, deen dobausse gemaach huet, net och bannen gemaach? 11:41 Awer gitt Alms vun deem wat Dir hutt, an da wäert alles fir lech propper sinn. 11:42 Awer wee dir Farisäer! datt Dir Zénger Mënz, a rue, an all Geméis, an d'Gerechtegkeet an d'Léift vu Gott iwwersinn. Dëst war néideg ze maachen, ouni dat ze verloossen. 11:43 Wee dir Farisäer! datt Dir déi éischt Still an de Sina gogas gär hutt, an d'Begréissungen op de Plazen. 11:44 Wee dir, Schrëftgeléiert a Pharisäer, Hypocrite! datt Dir wéi Griewer sidd, déi net ze gesinn sinn, an d'Männer, déi uewe lafen, wëssen et net.

11:45 Geäntwert ee vun den Dolmetscher vum Gesetz, sot hien zu him: Meeschter, wann Dir dëst seet, sidd Dir eis och onéierlech. 11:46 An hie sot : Wee dir och, Dir Dolmetscher vum Gesetz! well Dir Männer mat Luede lued déi se net kënnen droen, awer Dir beréiert se net emol mat engem Fanger. 11:47 Wee dir, déi d'Griewer vun de Prophete bauen, déi Är Pappen ëmbruecht hunn! 11:48 Also datt Dir Zeie sinn an Zoustëmmung vun den Dote vun Ären Elteren; well si hunn se ëmbruecht, an Dir baut hir Griewer. 11:49 Dofir sot d'Wäisheet vu Gott och: Ech schécken Iech Propheten an Apostelen; a vun hinnen, déi eng wäerten se ëmbréngen an déi aner verfollegen se, 11:50 sou datt d'Blutt vun all de Propheten, déi aus der Grënnung vun der Welt vergoss goufen, vun dëser Generatioun gefuerdert ka ginn, 11:51 vum Blutt vum Abel bis zum Blutt vun Zechariah. , deen tëscht dem Altor an dem Tempel gestuerwen ass; jo, ech soen Iech datt et vun dëser Generatioun gefuerdert gëtt. 11:52 Wee dir, Dolmetscher vum Gesetz! well Dir de Schlëssel vun der Wëssenschaft ewechgeholl hutt; Dir selwer sidd net erakomm, an déi, déi Iech erakommen, hunn et verhënnert. 11:53 Wéi hien dës Saache fir si gesot huet, hunn d'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer ugefaang hien immens ofzehalen, a provozéieren hie vu ville Saachen ze schwätzen; 11:54 verfollegt hien, a probéiert e Wuert aus sengem Mond ze fänken fir him ze beschëllegen.

SAINT LUCAS
Kapitel 12

12: 1 Doropshin huet d'Leit sech vun Dausende versammelt, sou datt se sech géigesäiteg zerklappt hunn, ugefaang zu senge Jünger ze soen, als éischt: Passt op op de Sourang vun de Farisäer, dat ass Schäinhellegkeet. 12: 2 Well et ass näischt verstoppt, wat net verstoppt soll ginn; nach verstoppt, dat ass net ze wëssen. 12: 3 Dofir ass alles wat Dir sot an der Däischtert am Liicht héieren; a wat Dir am Ouer an de Kummere geflüstert hutt, gëtt op den Dicher ausgeruff.

12: 4 Awer ech soen Iech, meng Frënn : Fäert net déi, déi de Kierper ëmbréngen, an duerno kënnen näischt méi maachen. 12: 5 Awer ech wäert Iech léieren, wien ze fäerten: fäert deen, deen, nodeems e säi Liewen geholl huet, d'Kraaft huet an d'Häll ze werfen; Jo, ech soen Iech, fäert hien. 12: 6 Sinn net fënnef Spatzen fir zwee Véierel verkaaft? Awer net ee vun hinne gëtt viru Gott vergiess. 12: 7 Fir och d'Hoer um Kapp sinn all gezielt. Also keng Angscht; du bass méi wäert wéi vill Spatzen.

12: 8 Ech soen Iech, jiddereen dee mech virun de Männer bekennt, de Mënschejong wäert hien och virun den Engele vu Gott bekennen; 12: 9 awer deen, dee mech viru Männer verleent, gëtt virun den Engele vu Gott verweigert. 12:10 Jiddereen, deen e Wuert géint de Mënschejong schwätzt, gëtt verginn; awer wien géint den Hellege Geescht lästert gëtt net verginn.

12:11 Wa se dech an d'Synagogen bréngen, a virun de Magistraten an den Autoritéiten, maacht lech keng Suergen iwwer wéi oder wat Dir äntwert oder wat Dir wäert soen; 12:12 well den Hellege Geescht léiert lech an der selwechter Stonn wat Dir seet.

12:13 Ee vun de Leit sot zu him: Meeschter, sot mäi Brudder, d'lerfschaft mat mir ze deelen. 12:14 Awer hie sot zu him : Mann, deen huet mech Riichter oder e Scheider iwwer lech gemaach? 12:15 An hie sot zu hinnen : Passt op a passt op op all Gier; well dem Mënsch säi Liewen net aus der Heefegkeet vun de Wueren besteet, déi hien huet. 12:16 Hien huet och eng Parabel mat hinnen geschwat a gesot: D'lerfschaft vun engem räiche Mann huet vill produzéiert. 12:17 An hie geduecht a sech selwer, gesot: Wat soll ech maachen, well ech néierens meng Uebst ze raumen? 12:18 An hie sot: Dëst wäert ech maachen: Ech zéie meng Scheieren erof a bauen déi méi grouss, an do späicheren ech all meng Uebst a meng Wueren; 12:19 an ech soen zu menger Séil: Séil, Dir hutt vill Wueren am Geschäft fir vill Joren; sëtzt zréck, iesst, drénkt, freet lech. 12:20 Awer Gott huet zu him gesot: Nar, haut den Owend komme se fir Är Séil ze froen; a wat Dir hutt zur Verfügung gestallt, wien laacht? 12:21 Also ass deen, deen e Schatz fir sech selwer leet an net räich u Gott ass.

12:22 Du sot hien zu senge Jünger: Duerfir soen ech lech: Maacht lech keng Suergen ëm Äert Liewen, wat Dir iesst; nach vum Kierper, wat wäert Dir undoen. 12:23 Liewen ass méi wéi Iessen, an de Kierper wéi Kleeder.

12:24 Betruecht de Kueben, déi weder säen nach reiwen; datt weder e Späicher nach eng Scheier hunn, a Gott fiddert se. Sidd Dir net vill méi wäert wéi Villercher? 12:25 A wéi ee vun lech wäert fäeg sinn eng Al zu senger Statur bäizefügen? 12:26 Fir wann Dir net emol déi mannst ass, firwat maacht Dir lech Suergen iwwer de Rescht? 12:27 Betruecht d'Lilie, wéi se wuessen; si schaffen net oder dréinen; awer ech soen lech, net emol de Salomo a senger ganzer Herrlechkeet war wéi ee vun hinnen gekleet. 12:28 A wann dëst ass wéi Gott d'Gras dat haut um Feld ass, a muer gëtt et an den Uewen geheit, wéi vill méi fir lech, Männer mat wéineg Glawen? 12:29 Dofir maacht lech keng Suergen iwwer dat wat Dir iesst, an och net wat Dir drénkt, a sidd net besuergt iwwer Onrou. 12:30 Fir all dës Saache sichen d'Leit vun der Welt; mä Äre Papp weess datt Dir dës Saache braucht. 12:31 Awer sicht d'Kinnekräich vu Gott, an all dës Saache ginn lech bäigefüügt.

12:32 Angscht net, klengen Trapp, well Äre Papp huet lech gefreet d'Kinnekräich ze ginn. 12:33 Verkaaft wat Dir hutt, a gitt Alms; maacht fir lech Poschen déi net al ginn, e Schatz am Himmel deen net ausgaang ass, wou en Déif net kënnt, an och kee Motz zerstéiert. 12:34 Well wou Äre Schatz ass, do ass Äert Häerz och.

12:35 Loosst Är Lendelen ëmgürteléiert sinn an Är Luuchten brennen; 12:36 An Dir sidd wéi Männer, déi op hiren Här waarden, vun der Hochzäit zréckzekommen, sou datt wann hie kënnt a klappt, da gläich opmaachen.

12:37 Geseent sinn déi Dénger, op déi hiren Här, wann hie kënnt, kucken; wierklech, ech soen lech, hie wäert sech ëmgürzen, a se um Dësch sëtze loossen, a komme fir se ze déngen. 12:38 An och wann et zu der zweeter Auer kënnt , an och wann et zu der drëtter Auer kënnt, wann ech se sou fannen, geseent sinn déi Dénger. 12:39 Awer wësst dat, datt wann den Haushär wéisst wéi eng Zäit den Déif géif kommen, da géif hie sécher nokucken, an net erlaabt datt säin Haus ënnergruewe géif ginn. 12:40 Dir sidd och bereet, well wann Dir net denkt, de Mënschejong kënnt.

12:41 Dunn huet de Péitrus zu him gesot: Här, erzielt Dir dës Parabel fir eis oder och fir jiddereen? 12:42 An den Här sot : Wien ass dee gréissten treien a gescheitene Mann, dee säi Meeschter iwwer säin Haus wäert setzen, fir datt hien hinnen hiren Deel ka ginn? 12:43 Geseent ass deen Dénger, deem säi Meeschter dat fënnt wann hie kënnt. 12:44 Wierklech, ech soen lech, hie wäert hien iwwer säi ganze Besëtz setzen. 12:45 Awer wann dësen Dénger a sengem Häerz seet, Mäi Här verspéit seng Kommung; An hie fänkt un d'Dénger an d'Meederchers ze schloen, ze iessen an ze drénken a sech ze drénken. 12:46 De Meeschter vun deem Dénger kënnt op en Dag wou hien net waart, an eng Stonn weess hien et net, a wäert hien haart bestrofen, an hie wäert hie setzen mat den Ongleewegen. 12:47 Deen Dénger, deen de Wëlle vu sengem Meeschter kennt, sech net virbereet huet, an och net no sengem Wëlle gemaach huet, kritt vill Sträifen.

12:48 Awer deen deen, ouni hatt ze kennen, Saache wierdeg gemaach huet, gëtt wéineg geschloe ginn ; well vu jidderengem, deem vill geschenkt gouf, gëtt vill gefuerdert; an deem vill uvertraut gouf, gëtt méi gefrot.

12:49 Ech si komm fir Feier op d'Äerd ze werfen; A wat wëll ech, wann et schonn ageschalt ass? 12:50 Vun enger Daf muss ech gedeeft ginn; a wéi ängschtlech mech bis et erfëllt ass! 12:51 Mengt Dir datt ech komm sinn fir Fridden op der Äerd ze ginn? Ech soen lech: Nee, awer Dissens. 12:52 Well vun elo un, fënnef an enger Famill ginn opgedeelt, dräi géint zwee, an zwee géint dräi. 12:53 Papp soll géint Jong gedeelt ginn, a Jong géint Papp; Mamm géint Duechter, an Duechter géint Mamm; d'Schwéiermamm géint hir Schwéiesch, an d'Duechter géint hir Schwéiermamm.

12:54 Hien huet och zu de Leit gesot: Wann Dir d'Wollek aus dem Westen erauskënnt, da sot Dir: Waasser kënnt; an esou geschitt et. 12:55 A wann de Südwand bléist, da sees du: Et gëtt waarm; an et mécht et. 12:56 Hykler! Dir wësst den Aspekt vum Himmel an der Äerd ze ënnerscheeden; A wéi kënnt Dir dës Kéier net ënnerscheeden?

12:57 A firwat beurteelt Dir net fir lech selwer wat richteg ass?

12:58 Wann Dir bei de Magistrat mat Ärem Géigner gitt, probéiert mat him op de Wee ze settelen, fir datt hien dech net bei de Riichter zitt, an de Riichter gëtt lech dem Geriichtsmeeschter of, an de Geriichtsmann werft lech an de Prisong. 12:59 Ech soen lech, Dir wäert net dovun erauskommen, bis Dir och déi lescht Wäiss bezuelt hutt.

SAINT LUCAS
Kapitel 13

13: 1 Zu dëser selwechter Zäit waren et e puer do, déi him iwwer d'Galileer erzielt hunn, deem säi Blutt de Pilatus mat hiren Affer gemëscht huet. 13: 2 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Mengt Dir datt dës Galiläer, well se sou Saache gelidden hunn, méi sënneg ware wéi all Galiläer? 13: 3 Ech soen Iech, Nee; ier wann Dir net zoutrëfft, wäert alles gläich ëmgoen. 13: 4 Oder déi uechtzéng op déi den Tuerm zu Siloam gefall ass an se ëmbruecht huet, mengt Dir, si wiere méi schëlleg wéi all d'Männer, déi zu Jerusalem wunnen? 13: 5 Ech soen Iech, Nee; ier wann Dir net zoutrëfft, wäert alles gläich ëmgoen.

13: 6 Hien huet och dës Parabel geschwat: E Mann hat e Figebam a sengem Wéngert gepflanzt, an hie koum fir Uebst drop ze sichen an huet keen fonnt. 13: 7 An hie sot zum Wënzer: Kuckt, fir dräi Joer sinn ech komm fir Uebst op dësem Figebam ze sichen, an ech hunn näischt fonnt; ofschneiden; Firwat mécht et d'Äerd och onnëtz? 13: 8 Hien huet dunn geäntwert an huet zu him gesot: Här, loosst et dëst Joer nach bis ech ronderëm gegruewen hunn an et befrucht hunn. 13: 9 A wann et Uebst dréit, gutt; a wann net, da schneids de se herno of.

13:10 De Jesus huet um Sabbat an enger Synagog enseignéiert; 13:11 An et war eng Fra do, déi fir uechtzéng Joer e Geescht vu Krankheet hat, an huet sech gebockt a konnt sech guer net riichten. 13:12 Wéi de Jesus hatt gesinn huet, huet hien hatt ugeruff a sot zu hir: Fra, Dir sidd fräi vun Ärer Krankheet.

13:13 An hien huet seng Hänn op hir geluecht; an dunn huet si sech riicht gemaach a Gott verherrlecht. 13:14 Awer de Chef vun der Synagog, rosen datt de Jesus um Sabbat geheelt huet, sot zu de Leit: Et gi sechs Deeg fir ze schaffen; An dës, da komm a geheelt, an net um Sabbat. 13:15 Dunn huet den Här him geäntwert a gesot : Hypokrit, léisst net jidderee vun Iech säi Ochs oder säin Iesel vum Krëppchen um Sabbat lass a féiert en zum Drénken? 13:16 An dës Duechter vum Abraham, déi de Satan fir uechtzéng Joer gebonnen hat, sollt si net aus dësem Bond um Sabbat entlooss ginn? 13 : 17A hien huet dës Saache gesot, all seng Géigner hu sech geschummt; awer all d'Leit si frou iwwer all déi glorräich Saache vun him gemaach.

13:18 An hie sot : Wéi ass d'Kinnekräich vu Gott, a mat wat soll ech et vergläichen? 13:19 Et ass wéi e Moschterkär, deen e Mann geholl huet a säi Gaart gesaat huet; an et ass gewuess a gouf e grousse Bam, an d'Villercher vum Himmel an hir Branchen nestéiert.

13:20 An hie sot nach eng Kéier: Mat wat soll ech d'Kinnekräich vu Gott vergläichen? 13:21 Et ass ähnlech wéi Souren, déi eng Fra geholl huet an an dräi Mooss Miel verstoppt huet, bis alles fermentéiert war.

13:22 De Jesus ass duerch Stied an Dierfer gaang, enseignéiert an ass op Jerusalem gaang. 13:23 An een huet zu him gesot : Här, sinn et der wéineg déi gerett ginn? An hie sot zu hinnen.

13:24 Probéiert duerch déi schmuel Paart eranzekommen; well ech soen Iech datt vill probéieren eranzekommen an net fäeg sinn. 13:25 Nodeems den Haushär opgestan an d'Dier zougemaach huet, a wann Dir dobausse sidd, fänkt Dir un d'Dier ze klappen a seet: Här, Här, maach eis op, hie wäert äntweren an Iech soen: Ech weess net wou Dir sidd. 13:26 Da fänkt Dir un ze soen: Ier Dir giess a gedronk hutt, an an eise Stroossen hutt Dir geléiert. 13:27 Awer hie wäert Iech soen: Ech soen Iech, ech weess net wou Dir sidd; looss dech vu mir ewech, all déi Béisaarteg. 13:28 Et gëtt gekrasch an d'Zänn gekrasch, wann Dir den Abraham, den Isaac, de Jakob an all d'Prophéiten am Räich vu Gott gesinn, an Dir sidd ausgeschloss. 13:29 Fir si kommen aus dem Osten an dem Westen, aus dem Norden an dem Süden, a wäerten um Dësch am Kinnekräich vu Gott leien. 13:30 A kuck, et sinn déi lescht, déi als éischt sinn, an déi éischt, déi déi lescht sinn.

13:31 Deeselwechten Dag koumen e puer Farisäer a soten zu him: Gitt eraus a gitt heihinner, well den Herod wëll dech ëmbréngen. 13:32 An hie sot zu hinnen : Gitt a sot zu deem Fuuss: Kuckt, ech werfen Dämonen a maachen Heelen haut a muer, an um drëtten Dag hunn ech meng Aarbecht fäerdeg. 13:33 Allerdéngs ass et néideg datt ech haut a muer an iwwermuer mäi Wee verfollegen; well et net méiglech ass datt e Prophéit ausserhalb vu Jerusalem stierft.

13:34 Jerusalem, Jerusalem, deen d'Prophéiten ëmbréngt a sténkt déi, déi un lech geschéckt ginn! Wéi oft wollt ech Är Kanner sammelen, wéi den Hénger mat hiren Poussins ënnert de Flilleken, an Dir wollt et net! 13:35 Kuckt, Äert Haus ass dervu verlooss; an ech soen lech, datt Dir mech net wäert gesinn, bis déi Zäit kënnt, wou Dir seet: Geseent ass deen, deen am Numm vum Här kënnt.

SAINT LUCAS
Kapitel 14

14: 1 En Dag vun der Rou ass et geschitt, wéi hien an d'Haus vun engem Herrscher, dee war e Pharisäer ass, iessen, dës hunn hien nogekuckt. 14: 2 A kuck, e Mann mat dropsy stoung virun him. 14: 3 Dunn huet de Jesus zu den Dolmetscher vum Gesetz a mat de Pharisäer geschwat a gesot: Ass et erlaabt de Sabbat ze heelen? 14: 4 Awer si ware roueg. An hien huet hien ageholl, huet hie geheelt a geschéckt. 14: 5 A sech op si, sot hien: Wien ënner Iech, wann säin Iesel oder säin Ochs an e Quell fällt, zitt en net direkt eraus, och net um Sabbat? 14: 6 A si konnten net op dës Saachen äntweren.

14: 7 Beobachtend wéi se déi éischt Sëtzer um Dësch gewielt hunn, sot hien e Parabel un d'Gäscht a sot hinnen: 14: 8 Wann Dir vun engem op eng Hochzäit invitéiert sidd, da sëtzt Dir net iwwerhaapt, fir datt kee méi ënnerscheet wéi Dir vun him invitéiert, 14: 9 a wéi deen, deen dech an hien agelueden huet, komm ass, sot zu Iech: Gitt dëser Plaz! an da fänkt Dir mat Schimmt un déi lescht Plaz ze huelen. 14:10 Awer wann Dir invitéiert sidd, gitt a sëtzt op der leschter Plaz, sou datt wann deen deen Iech invitéiert huet kënnt, da seet hien Iech: Frënd, gitt méi héich erop; dann hutt Dir Herrlechkeet virun deenen, déi mat Iech um Dësch sëtzen. 14:11 Fir wien sech selwer ophëlt, gëtt bescheedegt; a wien sech selwer erniddregt, gëtt ervirgehuewen.

14:12 Hien huet och zu deem gesot, deen hien invitéiert hat: Wann Dir Mëttegiessen oder Owesiessen maacht, rufft net Är Frënn, oder Är Bridder, oder Är Famill oder räich Noperen un; fir datt se lech erëm erëm invitéieren, an Dir gitt belount. 14:13 Awer wann Dir e Fest maacht, rufft déi Aarm, déi Läppeg, d'Lämmeg an déi Blann un; 14:14 an Dir sidd geseent; well se dech net kënne belounen, awer Dir wäert an der Operstéiung vun de Gerechte belount ginn.

14:15 Ee vun deenen, déi mat him um Dësch souz dëst ze héieren, sot zu him: Geseent ass deen, deen am Kinnekräich vu Gott Brout ësst. 14:16 Dunn huet de Jesus zu him gesot: E Mann huet e grousst Owesiessen gemaach an huet vill invitéiert. 14:17 A bei der Oweszäit huet hie säi Kniecht geschéckt fir de Gäscht ze soen: Komm, alles ass fäerdeg. 14:18 An all zesummen hunn sech selwer entschëllegt. Deen éischte sot: Ech hunn e Bauer kaaft, an ech muss e kucke goen; Ech bieden lech ze entschëllegen. 14:19 En aneren huet gesot: Ech hu fënnef Joch Ochsen kaaft, an ech ginn se testen; Ech bieden lech ze entschëllegen. 14:20 An deen aneren huet gesot: Ech si just bestuet, an dofir kann ech net goen. 14:21 Wéi de Kniecht zréckkoum, huet hie sengem Meeschter dës Saache gesot. Dunn huet den Hausbesëtzer, rosen, zu sengem Dénger gesot: Gitt séier duerch d' Plaze an d'Stroosse vun der Stad, a bréngt hei déi Aarm, déi vermëschen, déi Lähm, an déi Blann. 14:22 An de Kniecht huet gesot: "Här, et gouf gemaach wéi Dir gebueden hutt, an et ass nach Plaz.

14:23 Den Här sot zum Dénger: Gitt op d'Autobunnen an d'Hecken, an zwéngt se eranzekommen, sou datt mäi Haus voll ass. 14:24 Fir ech soen lech, datt kee vun deene Männer, déi ageluede waren, mäin lessen schmaache wäert.

14:25 Grouss Leit goung mat him; A sech ëmdréinen, sot hien zu hinnen: 14:26 Wann iergendeen bei mech kënnt an net säi Papp a seng Mamm, seng Fra, seng Kanner, a Bridder a Schwësteren, an och säin eegent Liewen haasst, da kann hien net mäi Jünger sinn. 14:27 A wien säi Kräiz net dréit an no mir kënnt kann net mäi Jünger sinn. 14:28 Fir wien vun lech, deen en Tuerm bauen wëllt, setzt sech net fir d'éischt erof a berechent d'Ausgaben, fir ze kucken ob hien dat huet, wat hie brauch fir et fäerdeg ze maachen? Gutt bewaacht 14:29 nodeems hien d'Fëllement geluecht huet, an kann et net fäerdeg, all déi him Spaass vun him ze gesinn fänken, 14:30 gesot , ugefaang Dëse Mann ze bauen, a konnt net fäerdeg. 14:31 Oder wéi e Kinnek, dee géint e anere Kinnek an de Krich marschéiert, setzt sech net fir d'éischt a kuckt, ob hie mat zéngdausend deen treffen dee mat zwanzegdausend géint hie kënnt treffen 14:32 A wann hien net kann, wann deen aneren nach wäit ewech ass, schéckt hien eng Ambassade a freet no Begrëffer vum Fridden. 14:33 Also wien vun lech net alles verweigert wat hie besëtzt kann net mäi Jünger sinn.

14:34 Gutt ass Salz; Awer wann d'Salz geschmaacht gëtt, mat wat gëtt et geschmaacht? 14:35 Weder fir d'Land nach fir d'Dunnghill ass et nëtzlech; si geheien et eraus. Wien Oueren huet ze héieren, dee soll héieren.

SAINT LUCAS
Kapitel 15

15: 1 All Steierzueler a Sënner koumen him héieren, 15: 2 an d'Pharisäer an d'Schrëftgeléiert hunn gemurmt a gesot: Dëse Mann empfänkt Sënner a ësst mat hinnen. 15: 3 Dunn huet hien hinnen dës Parabel erzielt a gesot: 15: 4 Wéi ee Mann vun Iech, deen honnert Schof huet, wann hien ee vun hinnen verléiert, léisst déi néng an néngzeg an der Wüst net hannendrun a geet no deem verluerene bis fannen se? 15: 5 A wann hien et fënnt, leet hien et op seng Schëlleren mat Freed; 15: 6 a wann hien heem kënnt, sammelt hie seng Frënn an seng Noperen a seet: Freet Iech mat mir, well ech hu meng Schof fonnt, dat verluer war. 15: 7 Ech soen Iech, an dëser Aart a Weis gëtt et méi Freed am Himmel fir ee Sënner, deen sech bekéiert, wéi fir nonzéng-néng gerecht Leit, déi keng Beweegung brauchen.

15: 8 Oder wéi eng Fra, déi zéng Drachmen huet, wann se en Drachma verléiert, d'Lampe net beliicht, an d'Haus zitt, a sicht gewëssenhaft bis se et fënnt? 15: 9 A wann hatt et fënnt, sammelt hatt seng Frënn an hir Noperen zesummen a seet: Frou mat mir, well ech hunn den Drachma fonnt, deen ech verluer hunn. 15:10 Also ech soen Iech, datt et eng Freed ass virun den Engelen vu Gott iwwer e Sënner, deen sech bekéiert.

15:11 Hien huet och gesot: E Mann hat zwee Jongen; 15:12 an de jéngste vun hinne sot zu sengem Papp: Papp, gitt mir den Deel vun der Immobilie, déi zu mir gehéiert ; an d'Wuer hinnen verdeelt.

15:13 Net vill Deeg méi spéit huet de jéngste Jong sech zesummefonnt, an ass wäit ewech an eng ofgeleent Provënz gaang; an do huet hien seng Wuer hoffnungslos gelieft. 15:14 A wann hien alles verschwonnen huet, koum eng grouss Hongersnout an dëser Provënz, an hien huet ugefaang ze feelen. 15:15 An hien ass fortgaang an huet sech iwwer ee vun de Bierger aus dësem Land geknäppt, deen hien op seng Ranch geschéckt huet fir Schwäin z'iessen. 15:16 An hie wollt säi Bauch fëllen mat de Schuelen, déi d'Schwäin giess hunn, awer keen huet him ginn . 15:17 A wann hie sech verstanen huet, huet hie gesot: Wéi vill agestallte Männer a mengem Papp sengem Haus hu vill Brout, an hei hunn ech Honger! 15:18 Ech wäert opstoen a bei mäi Papp goen an zu him soen: Papp, ech hu géint den Himmel a géint dech gesënnegt. 15:19 Ech sinn net méi wäert, Äre Jong ze ginn; maach mech wéi eng vun dengen agestallten Hänn. 15:20 An opgestan, koum hien zu sengem Papp. A wärend hien nach wäit ewech war, huet säi Papp hien gesinn, a gouf mat Barmhäerzegkeet geréckelt, an ass gelaf, an ass op den Hals gefall, an huet hie gekësst. 15:21 An de Jong sot zu him: Papp, ech hu géint den Himmel a géint dech gesënnegt, an ech sinn net méi wäert, däi Jong ze ginn. 15:22 Awer de Papp sot zu sengen Dénger: Bréngt de beschte Kleed eraus a gitt en un; an huet e Rank op seng Hand, a Schong op seng Féiss. 15:23 A bréngt dat futtent Kallef an killt et, a loosst eis iessen a feieren; 15:24 dofir war mäi Jong dout, an ass erëm lieweg; hie war verluer, a gëtt fonnt. A si hunn ugefaang sech ze freeën.

15:25 A säin eelste Jong war am Feld; a wéi hie koum, a bei d'Haus koum, huet hien d'Musek an d'Dänze héieren; 15:26 an ee vun den Dénger geruff, huet hie gefrot wat et war. 15:27 Hien huet zu hir gesot: Äre Brudder ass komm; an Äre Papp huet dat futtent Kallef ëmbruecht, well hie gutt a gesond krut. 15:28 Dunn ass hie rosen a wollt net eran. Duerfir ass säi Papp erausgaang an huet hie gebieden, eranzekommen. 15:29 Awer hien huet geäntwert zum Papp: Kuckt, ech hunn dech esou vill Joeren gedéngt, ni hunn ech net respektéiert, an Dir hutt mir ni e Kand ginn, fir mat menge Frënn ze genéissen. 15:30 Awer wann dësen Äre Jong koum, deen Är Wuer mat Prostituéierte verbraucht huet , hutt Dir dat fettege Kallef fir hien ëmbruecht. 15:31 Hie sot zu him: Jong, Dir sidd ëmmer bei mir, an all meng Saachen sinn Äert. 15:32 Awer et war noutwendeg ze feieren a sech ze freeën, well dësen Äre Brudder war dout, an huet erëm gelieft; hie war verluer, a gëtt fonnt.

SAINT LUCAS
Kapitel 16

16: 1 Hien huet och zu senge Jünger gesot: Et war e räiche Mann, deen e Steward hat, an hie gouf virdru beschëllegt als en Dissipator vu sengem Besëtz. 16: 2 Dunn huet hien hie geruff a gesot: Wat ass dat wat ech vun lech héieren? Gitt e Kont vun Ärem Stewardship, well Dir wäert net méi fäeg sinn e Steward ze sinn. 16: 3 Dunn huet de Steward zu sech selwer gesot: Wat soll ech maachen? Well mäi Meeschter d'Stewardship vu mir hëlt. Dig, ech kann net; bieden, ech schummen mech. 16: 4 Ech weess wat ech maache fir datt wann ech aus der Verwaltung erausgeholl ginn, se mech an hir Heem wëllkomm hunn. 16: 5 A rufft jidderengem vun de Scholden vu sengem Meeschter a sot zu der éischter: Wéi vill schëlleg Dir mengem Meeschter? 16: 6 Hien huet gesot: Honnert Fässer Ueleg. An hie sot: Huelt Äre Kont, setzt lech séier a schreift fofzeg. 16: 7 Du sot hien zu engem aneren: An Dir, wéi vill sidd Dir schëlleg? An hie sot: Honnert Mooss Weess. Hie sot zu him: Huelt Äre Kont, a schreift uechtzeg. 16: 8 An de Meeschter huet de béise Steward gelueft, datt hie schlau gemaach huet; well d'Kanner vun dësem Alter si méi schlau am Ëmgang mat hire Matmënsche wéi d'Kanner vum Liicht. 16: 9 An ech soen lech: Maacht Frënn mat engem ongerechte Räichtum, fir datt wann et net geet, kënnen se dech an éiweg Wunnengen empfänken. 16:10 Wien a ganz wéineg trei ass, ass och trei a vill; a wien ongerecht ass an dat ganz wéineg ass och onrechtlech am meeschten.

16:11 Fir wann Dir net trei sidd an ongerechte Räichtum, wien vertraut lech mat deem Wouer? 16:12 A wann Dir net trei waart wat engem aneren ass, wien gëtt lech wat ass Är ? 16:13 Kee Kniecht kann zwee Meeschter déngen; well entweder hien deen een haasst an deen aneren gär hätt, oder hie gëtt deem engen gewidmet an deen anere veruecht. Dir kënnt Gott a Räichtum net déngen. 16:14 An d'Pharisäer, déi gierig waren, hunn all dës Saachen héieren, a si hunn hien ausgelaacht. 16:15 Du sot hien zu hinnen: Dir sidd déi, déi lech virun de Männer rechtfäerdegen; awer Gott weess Är Häerzer; well wat Männer als sublim gesinn als eng Abominatioun viru Gott.

16:16 D'Gesetz an d'Prophéiten ware bis zum John; zënterhier gëtt d'Kinnekräich vu Gott ugekënnegt, a jiddweree beméit et eranzekommen. 16:17 Awer et ass méi einfach fir Himmel an Äerd ze passéieren wéi fir eng Tittel vum Gesetz ze frustréieren.

16:18 Jiddereen dee vu senger Fra trennt an eng aner bestuet, verletzt sech an deen, deen e gescheedene Mann bestuet, verpacht.

16:19 Et war e räiche Mann, dee sech a violett a fein Lengen verkleet huet, an all Dag räich gefeiert huet . 16:20 Et war och e Bettel mam Numm Lazarus, dee bei senger Dier louch, voller Geschwëster, 16:21 an hie gär mat de Knaschelen zefridden ze sinn, déi vum räichen Dësch gefall sinn; an och d'Hënn koumen a seng Schwieren geleckt.

16:22 An et ass geschitt, datt de Bettel gestuerwen ass, a gouf vun den Engelen an den Aarm vum Abraham gedroen; an de räiche Mann ass och gestuerwen a gouf begruewen. 16:23 An zu Hades huet hien seng Aen opgeriicht, an de Péngelen, an huet den Abraham wäit ewech gesinn, an de Lazarus a sengem Schouss. 16:24 Dunn huet hien, Stëmme ginn , gesot: Papp Abraham, Barmhäerzeg iwwer mech, a schéckt de Lazarus fir den Tipp vum Fanger a Waasser ze tauchen, a meng Zong ofkillen; well ech an dëser Flam gepéngegt sinn. 16:25 Awer den Abraham sot zu him: "Jong, erënners datt Dir Är gutt Saachen an Ärem Liewen krut, an de Lazarus och schlecht Saachen; awer elo gëtt hien hei getréischt, an Dir gefoltert. 16:26 Nieft all deem gëtt e grousse Chasm tëscht eis an lech geluecht, sou datt déi, déi vun hei zu lech wëlle goen, net kënnen oder vun do aus, heihinner goen. 16:27 Dunn huet hien zu him gesot: "Ech bieden lech dann, Papp, schéckt hien an mäi Papp sengem Haus, 16:28 well ech fënnef Bridder hunn, fir hinnen ze bestätegen, fir datt se och net op dës Plaz vun der Péng kommen. . 16:29 An den Abraham sot zu him: Si hunn de Moses an d'Prophéiten ; héieren se. 16:30 Hien huet dunn gesot: Nee, Papp Abraham; Awer wann iergendeen zu hinnen vun den Doudegen geet, da wäert se sech bekéieren. 16:31 Awer den Abraham sot zu him: Wa se net op de Moses an d'Prophéiten lauschteren, wäerte se och net iwwerzeegt ginn, och wann een aus den Doudegen opstoe wäert.

SAINT LUCAS
Kapitel 17

17: 1 De Jesus sot zu senge Jünger: Et ass onméiglech datt Stolpersteen net kommen; mee wee him fir deen se kommen! 17: 2 Et wier besser fir hien e Meilensteen ëm den Hals gebonnen ze hunn an an d'Mier gehäit ze ginn, wéi ee vun dëse Klengen ze verdrängen. 17: 3 Kuckt Iech selwer. Wann Äre Brudder géint dech sënnegt, bestrof him; a wann hie sech bekéiert, verzeit him. 17: 4 A wann ech siwe Mol am Dag géint dech sënnegen, a siwe Mol am Dag zréckkommen ech bei dech a soen: Ech bekéieren mech; verzeien him.

17: 5 D'Apostelen soten zum Här: Erhéije mir eise Glawen. 17: 6 Dunn huet den Här gesot: Wann Dir Glawen hätt wéi e Moschterkär, kënnt Dir zu dëser Sikamor soen: Gitt aus dem Buedem, a planz dech am Mier; an ech géif Iech befollegen.

17: 7 Wie vun Iech huet en Déngscht, deen e Réi pléit oder weidert, wann en erëm vum Feld kënnt, a sot zu him: Komm eran, setz dech un den Dësch? 17: 8 Sot hien Iech net léiwer: Maacht mech Owesiessen, gürt dech selwer an zerwéiert mech bis ech giess a gedronk hunn; An duerno iesst Dir an drénkt? 17: 9 Huet hien dem Dénger Merci well hien dat gemaach huet wat hie gesot huet? Ech mengen nee. 17:10 Also sot Dir och, wann Dir alles gemaach hutt wat Dir bestallt hutt: Mir sinn onnëtz Dénger, fir dat wat mir solle maachen , hu mir et gemaach.

17:11 Wéi de Jesus op Jerusalem gaang ass, ass hien tëscht Samaria a Galiläa passéiert. 17:12 A wéi hien an en Duerf erakoum, sinn zéng lepraséiert Männer him begéint, a si stoungen op enger Distanz 17:13 an hunn hir Stëmm erhuewen a gesot: Jesus, Meeschter, erbaarm eis! 17:14 Wéi hien se gesinn huet, sot hien zu hinnen : Gitt, weist lech de Paschtéier. An et ass geschitt, wéi se ënnerwee waren, gebotzt ginn. 17:15 Dunn huet ee vun hinne gesinn, datt hie geheelt war, ass zréckgaang a verherrlecht Gott mat héijer Stëmm, 17:16 a fällt op säi Gesiicht bei de Féiss an huet him Merci gesot; an dëst war e Samaritaner. 17:17 De Jesus huet geäntwert a sot: Waren et net zéng, déi gereinegt goufen? An déi néng, wou sinn se? 17:18 War et kee fonnt fir zréckzekommen a Gott Herrlechkeet ze ginn ausser dëse Friemen? 17:19 An hie sot zu him : Stitt op, gitt; däi Glawen huet dech gerett.

17:20 Gefrot vun de Pharisäer, wéini sollt d'Kinnekräich vu Gott kommen, huet hien hinnen geäntwert a gesot: D'Kinnekräich vu Gott wäert net mat Warnung kommen, 17:21 an och net soen: Lo hei, oder lo do; well kuck, d'Kinnekräich vu Gott ass bannent lech. 17:22 An hie sot zu senge Jünger: D' Zäit wäert kommen, wann Dir ee vun den Deeg vum Mënschejong wëllt gesinn, an Dir wäert et net gesinn. 17:23 A si soen lech: Lo hei, oder lo do. Gitt net, befollegt se net. 17:24 Fir wéi de Blëtz, datt vun engem Enn vum Himmel an déi aner blénkt, sou wäert och de Mënschejong zu sengem Dag ginn.

17:25 Awer als éischt muss hie vill leiden a vun dëser Generatioun verworf ginn. 17 : 26 Wéi et an den Deeg vum Noah war, sou soll et an den Deeg vum Mënschejong sinn. 17:27 Si hu giess, gedronk, bestuet a goufe bestuet, bis den Dag wou den Noah an d'Ark koum, an d'Iwwerschwemmung koum an huet se all zerstéiert. 17:28 Och wéi et an den Deeg vu Lot geschitt ass; si hu giess, gedronk, kaaft, verkaf, geplanzt, gebaut; 17:29 Awer den Dag wou Lot Sodom verlooss huet, reent et Feier an Schwiewel aus dem Himmel, an zerstéiert se all. 17:30 Also ass et den Dag wou de Mënschejong erschéngt. 17:31 An deem Dag, loosst deen, deen um Daach ass a säi Besëtz doheem ass, loosst hien net erofgoen fir se ze huelen; an deen deen um Feld ass, dréit och net zréck. 17:32 Denkt un d'Fra vu Lot. 17:33 Wien probéiert säi Liewen ze retten, wäert et verléieren; a wien et verléiert, wäert et retten. 17:34 Ech soen lech datt an där Nuecht zwee an engem Bett ginn; deen een gëtt geholl, an deen aneren bleift. 17:35 Zwou Frae wäerte matenee muelen; deen een gëtt geholl, an deen aneren lénks. 17:36 Zwee wäerten am Feld sinn; deen een gëtt geholl, an deen aneren lénks. 17:37 A geäntwert, si soten zu him: Wou, Här? Hie sot zu hinnen: Iwwerall wou de Kierper ass, do wäerten sech och d'Adler versammelen.

SAINT LUCAS
Kapitel 18

18: 1 De Jesus sot hinnen och eng Parabel iwwer d'Notzung ëmmer ze bieden, an net d'Häerz ze verléieren, 18: 2 a sot: Et war e Riichter an enger Stad, dee weder Gott gefaart huet, nach de Mënsch respektéiert huet. 18: 3 Et war och an där Stad eng Witfra, déi zu him koum a sot: Maacht mir Gerechtegkeet fir mäi Géigner. 18: 4 An hie wollt fir eng Zäit net; Awer no dësem sot hien a sech selwer: Och wann ech weder Gott fäerten, nach hunn ech Respekt virum Mënsch, 18: 5 awer, well dës Witfra mech stéiert, wäert ech hir Gerechtegkeet maachen, fir datt ech dauernd kommen ech meng Gedold ausdroen. 18: 6 An den Här sot: Héiert wat den ongerechte Riichter gesot huet. 18: 7 A wäert Gott net Gerechtegkeet fir seng gewielte Leit bréngen, déi hien Dag an Nuecht kräischen? Wäert et Zäit huelen se ze äntweren? 18: 8 Ech soen Iech, ech wäert hinnen séier Gerechtegkeet bréngen. Awer wann de Mënschejong kënnt, fënnt hien de Glawen op der Äerd?

18: 9 Zu deenen, déi op sech selwer als gerecht vertraut hunn an anerer veruecht hunn, huet hien och dës Parabel geschwat: 18:10 Zwee Männer sinn an den Tempel gaang fir ze bieden: deen ee war e Farisäen, an deen aneren e Steierzueler. 18:11 De Pharisäer, opgestan, huet mat sech selwer op dës Manéier gebiet: Gott, ech soen Iech Merci datt ech net wéi aner Männer, Déif, Ongerechteg, Ehebriecher sinn, och net wéi dësen Tollmann; 18:12 zweemol d'Woch faaschten , ech ginn Zénger vun allem wat ech verdéngen.

18:13 Awer de Steierzueler, dee wäit ewech ass, huet seng Aen net emol an den Himmel gehuewen, mä huet seng Broscht geschloen a gesot: Gott, sidd mer barmhäerzeg, e Sënner. 18:14 Ech soen lech, dësen ass erofgaang an säin Haus, gerechtfäerdegt virum aneren; fir wien sech selwer héichhëlt, gëtt bescheedegt; a wien sech selwer erniddregt, gëtt exalt.

18:15 Kanner goufen zu him bruecht fir datt hien se géif beréieren; déi, wéi hien d'Jünger gesinn hunn, si bestrooft hunn. 18:16 Awer de Jesus, deen zu hinnen geruff huet, sot: Loosst déi kleng Kanner bei mech kommen, a verhënnert se net; wéinst esou ass d'Kinnekräich vu Gott. 18:17 Wierklech, ech soen lech, wien net d'Kinnekräich vu Gott kritt wéi e Kand, kënnt net an et.

18:18 E féierende Mann huet him gefrot a gesot: Gudden Enseignant, wat soll ech maachen fir dat éiwegt Liewen ze ierwen? 18:19 De Jesus sot zu him: Firwat nennt Dir mech gutt? Et gëtt kee Gutt, awer nëmme Gott. 18:20 Dir wësst d'Geboter: Dir däerft keen Ehebriecher maachen; Dir wäert net ëmbréngen; Dir wäert net klauen; Dir wäert net falsch Zeegnes soen; éiert Äre Papp a Mamm. 18:21 Hien huet gesot: All dat hunn ech vu menger Jugend gehalen. 18:22 De Jesus huet dëst héieren a sot zu him: Dir feelt nach ëmmer eng Saach: verkaf alles wat Dir hutt, a gitt et deenen Aarmen, an Dir wäert e Schatz am Himmel hunn; a komm, gitt mir no. 18:23 Dunn huet hien dëst héieren, gouf ganz traureg, well hie war ganz räich.

18:24 Wéi de Jesus gesinn huet, datt hie sech immens traureg gemaach huet, sot hien: Wéi schwéier ass et fir déi, déi Räichtum hunn, an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen! 18:25 Fir et ass méi einfach fir e Kaméil duerch d'Ae vun enger Nadel ze goen wéi fir e räiche Mann an d'Kinnekräich vu Gott eranzekommen. 18:26 An déi, déi dat héieren hunn, soten: Wien kann da gerett ginn? 18:27 Hie sot zu hinnen: Wat mat de Männer onméiglech ass, ass mat Gott méiglech. 18:28 Dunn huet de Péitrus gesot: Kuckt, anerer hunn eis Besëtz verlooss an dech gefollegt. 18:29 An hie sot zu hinnen: Wierklech, ech soen Iech, et ass keen deen d'Haus verlooss huet, oder Elteren, oder Bridder, oder Fra oder Kanner, fir d'Kinnekräich vu Gott, 18:30 deen net vill méi kritt an dëser Zäit , an am Zukünftege fir éiwegt Liewen ze kommen.

18:31 Deen zwielef geholl huet, sot de Jesus zu hinnen: Kuckt, mir ginn op Jerusalem op, an all d'Saache geschriwwe vun de Propheten iwwer de Mënschejong wäerten erfëllt ginn. 18:32 Fir hie gëtt de Gentiles ausgeliwwert, a gëtt gespott, a beleidegt, a gespaut. 18:33 An nodeems se hie geplot hunn, wäerten se hien ëmbréngen; awer um drëtten Dag wäert hien erëm opstoen. 18:34 Awer si hunn näischt vun dësen Saachen verstanen, an dëst Wuert war vun hinnen verstoppt, a si hunn net verstanen wat hinne gesot gouf.

18:35 An et ass geschitt, datt wéi de Jesus op Jericho koum, souz e blanne Mann op der Strooss a biet.

18:36 an héieren d'Leit laanschtgoungen, huet hie gefrot wat et war. 18:37 A si hunn him gesot datt de Jesus vun Nazareth laanschtgaang ass. 18:38 Dunn huet hie gejaut a gesot: Jesus, Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet iwwer mech! 18:39 An déi, déi viru gaange sinn, hunn him bestrooft fir roueg ze bleiwen; awer hien huet vill méi gejaut: Jong vum David, huet Barmhäerzegkeet op mech! 18:40 De Jesus huet dunn opgehalen, huet hie bestallt hien a seng Präsenz ze bréngen; a wéi hien ukomm ass, huet hie gefrot, 18:41 a sot: Wat wëlls du, datt ech lech maachen? An hie sot: Här, looss hie gesinn. 18:42 De Jesus sot zu him: Kritt et, Äre Glawen huet dech gerett . 18:43 An direkt huet hie gesinn, an ass him gefollegt, Gott verherrlecht ; an all d'Leit, wéi se dat gesinn hunn, hu Gott gelueft.

SAINT LUCAS
Kapitel 19

19: 1 Wéi de Jesus Jericho erakoum, ass hien duerch d'Stad gaang. 19: 2 An et ass geschitt, datt e Mann mam Numm Zachäus, dee Chef vun de Publicaner a méi räich war , 19: 3 probéiert ze gesinn, wien de Jesus war; awer hie konnt net wéinst der Masse, well hie war kleng am Statur. 19: 4 A laf vir, hie klëmmt op e Sikamorebam fir hien ze gesinn; well et huet do missten duerchgoen. 19: 5 Wéi de Jesus op där Plaz ukomm ass, huet hie gekuckt, huet hien hie gesinn a sot zu him: Zachäus, séier, komm erof, well haut muss ech an Ärem Haus bleiwen. 19: 6 Dunn ass hien erofgaang an huet hie mat Freed empfaangen. 19: 7 Wéi se dëst gesinn hunn, hunn se all gemunkelt a gesot datt hien erakoum fir mat engem sënnege Mann ze poséieren. 19: 8 Dunn huet den Zachäus stoen, sot zu den Här: Kuckt, Här, d'Halschent vu mengem Gutt ginn ech den Aarmen; a wann ech een an eppes enttäuscht hunn, ginn ech et véierfacht zréck. 19: 9 De Jesus sot zu him: Haut ass d'Erléisung an dësem Haus komm; well hien och e Jong vum Abraham ass. 19:10 Fir de Mënschejong koum sichen a retten, wat verluer ass.

19:11 Wéi si dës Saache héieren hunn, ass de Jesus weider gaang an huet e Parabel geschwat, well hie war bei Jerusalem, a si hu geduecht datt d'Kinnekräich vu Gott direkt géif erschéngen. 19:12 Hien huet dunn gesot: En nobelen Mann ass an e wäit Land gaang, fir e Räich ze kréien an zréckzekommen.

19:13 An hien huet zéng vu sengen Dénger geruff, hien huet hinnen zéng Minas ginn, a sot zu hinnen: Verhandelt tëscht deenen, déi kommen. 19:14 Awer seng Matbierger hate hien an hunn eng Ambassade no him geschéckt a gesot: Mir wëllen net datt dëse Mann iwwer eis regéiert. 19:15 An et ass geschitt, datt wann hien zréckgaang ass, nodeems hien d'Kinnekräich krut, huet hien déi Dénger bestallt, deenen hien d'Sue ginn huet, fir viru sech ze ruffen , fir erauszefannen, wat jidderee verhandelt huet. 19:16 Déi éischt ass komm, a sot: Här, Äre Mina huet zéng Minas verdéngt. 19:17 Hien huet zu him gesot: Ok, gudde Kniecht; Well Dir an e bësse trei war, hutt Dir Autoritéit iwwer zéng Stied. 19:18 Eng aner ass komm a sot: Här, Äre Mina huet fënnef Minas produzéiert. 19:19 An zu dësem sot hien och: Dir wësst och ongeféier fënnef Stied. 19:20 Eng aner ass komm a sot: Här, hei ass Är Mina, déi ech an engem Nuesschnappech gehalen hunn; 19:21 well ech Angscht virun Iech hunn, well Dir sidd e schwéiere Mann, deen hëlt wat Dir net gesat hutt, a rappt wat Dir net gesaat hutt. 19:22 An hie sot zu him: E béisen Dénger, ech riichte dech no Ärem Mond. Wousst Dir datt ech e schwéiere Mann war, datt ech huelen wat ech net gesat hunn, an datt ech rappen wat ech net gesaat hunn; 19:23 Firwat hutt Dir meng Suen dann net op d'Bank geluecht, fir datt ech, wann ech zréckkoum, et mat Zënsen kritt hätt? 19:24 An hie sot zu deenen, déi do stoungen: Huelt de Mina vun him, a gitt deen deem, deen déi zéng Minas huet. 19:25 Si soten zu him : Här, hien huet zéng Minas.

19:26 Well ech soen Iech datt jiddereen deen huet méi gëtt; awer vun deenen, déi net hunn, gëtt och ewechgeholl wat se hunn. 19:27 An och déi meng Feinden, déi net wollten, datt ech iwwer si regéiere sollten, bréngt se heihinner a käppt se viru mir.

19:28 Nodeems hien dëst gesot hat, géing hien op Jerusalem goen. 19:29 An et ass geschitt, datt, bei Bethphage a Betanien, op de Bierg mam Numm Oliven, hien zwee vu senge Jünger geschéckt huet, 19:30 a sot: Gitt an d'Duerf vis-à-vis, a wann Dir do erakënnt, fannt Dir e Colt. gebonnen, op déi kee Mënsch jeemools gefuer ass; looss hie lass, a bréng hien. 19:31 A wann iergendeen Iech freet: Firwat maacht Dir dat lass? Dir äntwert hien esou: Well den Här et brauch. 19:32 Si waren déi , déi geschéckt gi sinn, a si hunn fonnt wat hien hinne gesot huet. 19:33 A wéi se de Col entlooss hunn, hunn seng Besëtzer zu hinnen gesot: Firwat fräisetzt Dir de Col? 19:34 Si soten: Well den Här et brauch. 19:35 A si hunn hien bei de Jesus bruecht; an nodeems se hir Mäntel op de Col geheit hunn, hunn se de Jesus drop gesat. 19:36 A wéi hien laanscht gaangen ass, hunn se hir Mäntel op der Strooss verbreet. 19:37 Wéi se no der Ofstamung vum Olivebierg waren, huet d'ganz Mass vu Jünger, déi sech gefreet hunn, ugefaang Gott mat haarde Stëmmen ze luewen fir all d'Wonner, déi se gesinn hunn, 19:38 a gesot: Kinnek deen am Numm vum Här kënnt; Fridden am Himmel an Herrlechkeet am héchsten! 19:39 Dunn hunn e puer vun de Pharisäer aus der Masse zu him gesot: Meeschter, bestrooft Är Jünger.

19:40 Hien huet geäntwert a sot zu hinnen: Ech soen Iech, datt wann dës roueg wieren, da géifen d'Steine kräischen. 19:41 A wéi hien no bei der Stad koum, a se gesinn huet, huet hien driwwer gekrasch , 19:42 a gesot: Oh, wann Dir och wësst, op d'mannst an dësem Dag, wat et fir Äre Fridden ass! Awer elo si se vun Ären Aen verstoppt. 19:43 Fir d'Deeg kommen op Iech, wann Är Feinde dech mat Hecken ëmginn, an dech belageren an dech op alle Säiten ëmklappen , 19:44 a bréngen dech erof op de Buedem, an Är Kanner an dech, a loosse kee Steen an dech op Steen, well Dir wousst net d'Zäit vun Ärem Besuch.

19:45 A koum an den Tempel, huet hien ugefaang all ze verdreiwen déi an him kafen a verkafen. 19:46 sot zu hinnen: Et ass geschriwwen: Mäi Haus ass en Haus vum Gebiet; Awer Dir hutt et zu engem Den vun Déif gemaach. 19:47 An hien huet all Dag am Tempel geléiert; awer d'Hohepriister, d'Schrëftgeléiert an d'Cheffe vun de Leit wollten hien ëmbréngen. 19:48 A si hunn näischt fonnt wat se him kéinte maachen, well all d' Leit a Spannung no him gelauschtert hunn.

SAINT LUCAS
Kapitel 20

20: 1 Et ass enges Daags geschitt, wéi de Jesus d'Leit am Tempel léiert an d'Evangelium proklaméiert huet, d'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert mat den Eeleren, koumen 20: 2 an hunn zu him geschwat a gesot: Sot eis: mat wéi enger Autoritéit maacht Dir dës Saachen? ? Oder wien ass et deen lech dës Autoritéit ginn huet? 20: 3 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Ech wäert lech och eng Fro stellen; Äntwert mech: 20: 4 D'Daf vum Johannes, war et vum Himmel oder vu Männer? 20: 5 Dunn hunn se sech ënnerenee gestridden a gesot: Wa mir soen, vum Himmel, da wäert hie soen: Firwat gleeft Dir him net? 20: 6 A wa mir soen, vu Männer, wäerten all d'Leit eis stengegen; well se iwwerzeegt sinn datt de Johannes e Prophéit war. 20: 7 A si hunn geäntwert datt se net wësse wou et ass. 20: 8 Du sot de Jesus zu hinnen: Ech wäert lech och net soen, mat wéi enger Autoritéit ech dës Saache maachen.

20: 9 Dunn huet hien ugefaang de Leit dës Gläichnes ze soen: E Mann huet e Wéngert gepflanzt, huet en de Locataire gepacht, a war laang net do. 20:10 An der richteger Zäit huet hien en Déngscht bei d'Bauere geschéckt, fir datt se him vun der Fruucht vum Wéngert ginn; awer d'Baueren hunn hie geschloen an hunn eidel ausgaang. 20:11 Erëm huet hien en aneren Dénger geschéckt; awer si, geschloen a belästegt , hunn hie mat eidelen Hänn geschéckt. 20:12 Hien huet erëm en drëtten Dénger geschéckt; awer si hunn hien och erausgeworf, blesséiert.

20:13 Du sot den Här vum Wéngert: Wat soll ech maachen? Ech wäert mäi beléifte Jong schécken; vläicht wa se hien gesinn, da respektéiere se hien . 20:14 Awer wann d'Baueren him gesinn hunn, hunn se ënnerenee gestridden a gesot: Dëst ass den Ierwen; komm, looss eis hien ëmbréngen, sou datt d'Ierfschaft eis ass. 20:15 A si hunn hien aus dem Wéngert geheit an hien ëmbruecht. Wat mécht dann den Här vum Wéngert hinnen? 20:16 Hie wäert kommen an dës Eegeler zerstéieren, an de Wéngert aner ginn. Wéi se dat héieren hunn, soten se: Gott rett eis! 20:17 Awer hien huet se gekuckt a sot : Wat ass dat geschriwwe: De Steen deen d'Bauere refuséiert Huet de Kapp vum Eck ginn? 20:18 Jiddereen deen op dee Stee fällt gëtt gebrach; awer op deen hatt fällt, si brécht hien.

20:19 D'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert wollten hien an där Stonn d'Hänn leeën, well se verstanen hunn datt hien dës Parabel géint si geschwat huet; awer si hunn d'Leit gefaart. 20:20 A spionéieren op hien, si hunn Ausspionéier geschéckt fir ze maachen wéi wann se gerecht wieren, fir hien an engem Wuert ze iwwerraschen, fir hien un d'Muecht an d'Autoritéit vum Gouverneur ze iwwerginn. 20:21 A si hunn hie gefrot a gesot: Meeschter, mir wëssen, datt Dir gerecht schwätzt a léiert, an datt Dir kee Mënsch respektéiert, mee de Wee vu Gott mat der Wourecht léiert. 20:22 Ass et gesetzlech datt mir dem Caesar Tribut bezuelen oder net? 20:23 Awer hien huet hir Schlaang realiséiert an huet zu hinnen gesot: Firwat denkt Dir mir ? 20:24 Weist mir d'Mënz. Wiem säi Bild an Inskriptioun hutt Dir? A geäntwert si soten: dem Caesar.

20:25 Du sot hien zu hinnen: Gitt dem Cäsar deem wat dem Cäsar gehéiert, a Gott wat Gott ass. 20:26 A si konnten hien a kengem Wuert virum Vollek iwwerraschen, awer wonneren iwwer seng Äntwert, si hu geschweest.

20:27 Dunn hunn e puer vun de Sadduzäer, déi dementéieren eng Operstéiung ze hunn, gefrot, 20:28 a gesot: Léiermeeschter, de Moses huet eis geschriwwen : Wann engem säi Brudder stierft wärend hien eng Fra huet, a keng Kanner hannerléisst, da soll säi Brudder sech bestueden mat hir, an hëlt Nowuess zu hirem Brudder op. 20:29 Et waren dofir siwe Bridder; an deen éischten huet eng Fra geholl a stierft ouni Kand. 20:30 An déi zweet huet et geholl, deen och ouni Kand gestuerwen ass. 20:31 Den Drëtten huet hatt geholl, sou all déi siwen, a si sinn gestuerwen an hunn keen Nowuess hannerlooss. 20:32 Endlech ass d'Fra och gestuerwen. 20:33 An der Operstéiung, wiem seng Fra wäert si sinn, well all siwe si zu Fra hunn? 20:34 Dunn huet de Jesus geäntwert a sot zu hinnen: D'Kanner vun dëser Welt bestueden a gi bestuet; 20:35 awer déi, déi als wäertvoll ugesi ginn, dat Alter an d'Operstéiung aus den Doudegen z'erreechen, weder bestueden nach ginn am Bestietnes ginn . 20:36 Well se net méi kënne stierwen, well se sinn gläich mat den Engelen, a si si Kanner vu Gott, si Kanner vun der Operstéiung. 20:37 Awer iwwer d'Operstéiungszeen vun den Doudegen, och de Moses huet et am Buschpassage geléiert, wéi hien den Här genannt huet, Gott vum Abraham, Gott vum Isak a Gott vum Jakob.

20:38 Well Gott ass net de Gott vun den Doudegen, mee vun de Liewegen, well jidderee lieft fir hien. 20:39 E puer vun de Schrëftgeléiert hunn him geäntwert a gesot: Meeschter, Dir hutt gutt gesot. 20:40 A si hunn sech net getraut hien méi ze froen.

20:41 An hie sot zu hinnen: Wéi seet Dir datt de Christus de Jong vum David ass? 20:42 Fir den David selwer seet am Buch vun de Psalmen: Den Här huet zu mengem Här gesot: Sëtzt u menger rietser Hand, 20:43 Bis ech Är Feinde zum Fousshocker maachen. 20:44 Den David nennt hien dofir Här; Wéi ass et äre Jong?

20:45 A wéi all d'Leit hien héieren hunn, sot hien zu senge Jünger: 20:46 Passt op Schrëftgeléiert op, déi gär a laange Kleeder trëppelen, a gär Gréiss op de Maartplazen, an déi éischt Sëtzer an de Synagogen, an déi éischt Sëtzer. bei Owesiessen; 20:47 Wien d'Witfraenhaiser iessen a laang Gebieder fir e Virwand maachen; dës kréie méi veruerteelt.

SAINT LUCAS
Kapitel 21

21: 1 Kuckt op, huet hien de räiche Leit gesinn, déi hir Offeren an d'Afferoffer schëdden. 21: 2 Hien huet och eng ganz aarm Witfra gesinn, déi zwee Milben do geheit. 21: 3 An hie sot: Wierklech, ech soen lech, dës aarm Witfra huet méi wéi all gemaach. 21: 4 Fir all vun hinnen hunn agefouert wat iwwereg ass fir d'Offeren vu Gott; awer dësen, vun hirer Aarmut, huet all d'Nahrung gehäit, déi si hat.

21: 5 A fir e puer, déi geschwat hunn datt den Tempel mat schéine Steng a votive Offere geschmiert gouf , sot hien: 21: 6 Wat dës Saache ugeet, déi Dir gesitt, d'Deeg komme wann et kee Steen op Stee bleift, datt et net zerstéiert gëtt.

21: 7 A si hunn him gefrot a gesot: Meeschter, wéini wäert dat sinn? A wéi en Zeeche wäert et sinn wann dës Saachen amgaange sinn ze geschéien? 21: 8 Hien huet dunn gesot: Kuckt datt Dir net verfouert sidd; well vill a mengem Numm kommen a soen: Ech sinn de Christus, an: D'Zäit ass no. Awer gitt net no hinnen. 21: 9 A wann Dir vu Kricher an Duuscht héiert , da sidd Dir net erschreckt; well et noutwendeg ass, datt dës Saache fir d'éischt geschéien; awer d'Enn wäert net direkt sinn. 21:10 Du sot hien zu hinnen: Natioun wäert géint Natioun opstoen, a Räich géint Räich; 21:11 an et gi grouss Äerdbiewen, an op verschiddene Plazen Hongersnout a Pescht; an et gëtt Terror a grouss Zeechen aus dem Himmel.

21:12 Awer ier all dës Saache wäerten se dech an de Grëff kréien, an dech verfollegen, a liwweren dech a Synagogen a Prisongen, an Dir wäert virun de Kinneken a Gouverneure fir mäin Numm bruecht ginn. 21:13 An dëst ass eng Geleeënheet fir Iech ze Zeien. 21:14 Setzt Äert Häerz op d'Säit net ze denken am Viraus wéi Dir an Ärer Verteidegung reagéiert; 21:15 fir ech ginn Iech Wierder a Wäisheet, déi net kënne widderstoen oder widdersprieche vun all deenen, déi dergéint sinn. 21:16 Awer Dir sollt och vun Ären Elteren, Bridder a Familljen a Frënn ausgeliwwert ginn; a si wäerten e puer vun Iech ëmbréngen; 21:17 an Dir wäert vun allem haasst wéinst mengem Numm. 21:18 Awer net en Hoer um Kapp wäert stierwen. 21:19 Duerch Är Gedold gewannt Dir Är Séilen. 21:20 Awer wann Dir Jerusalem vun Arméien ëmgi gesäit, da wësst datt seng Zerstéierung komm ass. 21:21 Da flüchten déi, déi a Judäa sinn, an d'Bierger; an déi an der Mëtt dovun , loosst; an déi, déi um Feld sinn, ginn et net eran. 21:22 Fir dës sinn Deeg vun retribution, sou datt all Saache geschriwwe kann erfëllt ginn. 21:23 Awer wee deenen, déi schwanger sinn, an deenen, déi Puppelcher an deenen Deeg alen! well et wäert eng grouss Katastrof am Land ginn, a Roserei iwwer dëst Vollek. 21:24 A si falen um Rand vum Schwert a gi gefouert an all d'Natiounen; a Jerusalem gëtt vun den Gentiles getrëppelt, bis d'Zäite vun de Gentiles erfëllt sinn.

21:25 Da ginn et Zeechen an der Sonn, um Mound an an de Stären, an an der Äerd Angschtgefiller vun de Leit, duercherneen wéinst dem gerullte vum Mier an de Wellen;

21:26 Männer, déi vu Angscht a Erwaardung vu Saachen op der Äerd fléien, kommen; fir d'Kraaft vum Himmel ginn gerëselt. 21:27 Da gesi si de Mënschejong an eng Wollek mat Kraaft a grousser Herrlechkeet kommen. 21:28 Wann dës Saachen ufänken ze geschéien, da sidd héich an hëlt Är Käpp op, well Är Erléisung ass no. 21:29 Hien huet hinnen och eng Parabel gesot: Kuckt de Figebam an all d'Beem. 21:30 Wa se sprëtzen a se gesinn, wësst Dir selwer datt de Summer no ass. 21:31 Also och Dir, wann Dir gesitt wat an dëse Saache geschitt, wësst datt d'Kinnekräich vu Gott no ass. 21:32 Wierklech, ech soen Iech, dës Generatioun wäert net daueren bis all dëst geschitt. 21:33 Himmel an Äerd ginn ewech, awer meng Wierder ginn net ewech. 21:34 Kuckt och fir Iech selwer, datt Äert Häerz net mat Guttony an Dronkenheet belaascht gëtt an d'Suergen vun dësem Liewen, an deen Dag kënnt op eemol op Iech. 21:35 Well wéi eng Stréck kënnt et op all déi, déi op der Gesiicht vun der ganzer Äerd wunnen. 21:36 Passt also op, ëmmer ze bieden, datt Dir wäert wäert gezielt fir all dës Saache flüchten ze kommen, a fir virum Mënschejong ze stoen. 21:37 An hien huet den Dag am Tempel geléiert; an nuets, erausgoen, war een um Bierg deen vun den Oliven heescht. 21: 38 An all d'Leit si moies bei hie komm fir hien am Tempel ze héieren.

SAINT LUCAS
Kapitel 22

22: 1 D'Fest vun de Ongesetzte Brout, dat heescht Pessach, war no. 22: 2 An d'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert hunn gesicht wéi hien ëmbrénge soll; well se d'Leit gefaart hunn. 22: 3 An de Satan koum an de Judas, säi Bäinumm Iskariot, dee war ee vun der Zuel vun zwielef; 22: 4 an hie goung a schwätzt mat den Hohepriister, a mat de Cheffe vun der Garde, wéi hien et him géif ofginn. 22: 5 Si ware frou, an hunn ausgemaach him Suen ze ginn. 22: 6 An hie war engagéiert a war op der Sich no enger Geleeënheet et him hannert de Réck vun de Leit ze liwweren.

22: 7 Den Dag vum Ongesetzte Brout ass komm, an deem et néideg war d'Pessach Lämmchen ze Affer. 22: 8 A Jesus huet de Péitrus an de Johannes geschéckt a gesot: Gitt, bereet eis d'Pessach fir z'iessen. 22: 9 Si soten zu him: Wou wëllt Dir datt mir et virbereeden? 22:10 Hien huet zu hinne gesot: Kuckt, wann Dir an d'Stad erakënnt, kënnt e Mann mat engem Kruk Waasser begéinen; Fuert him an d'Haus wou hien erakënnt, 22:11 a sot dem Papp vun der Famill vun deem Haus: De Meeschter seet Iech: Wou ass de Raum wou ech sinn fir d'Pessach mat menge Jünger z'iessen? 22:12 Da wäert hien Iech e grousst ieweschte Raum weisen, dat scho arrangéiert ass; bereet Iech do vir. 22:13 Also si si gaang an hunn fonnt wéi hien hinnen gesot hat; a si hunn d'Pessach virbereet. 22:14 Wéi et Zäit war, souz hien um Dësch, an d'Apostele mat him. 22:15 An hie sot zu hinnen : Wéi ech dëse Pessach mat Iech iesse wollt ier ech leiden!

22:16 Fir ech soen Iech, datt ech et net méi iessen, bis et am Räich vu Gott erfëllt ass. 22:17 A wann hien d'Coupe geholl huet, huet hie Merci gesot a sot: Huelt dat a verdeelt et ënnert Iech selwer; 22:18 well ech Iech soen datt ech net méi vun der Fruucht vum Rief drénken, bis d'Kinnekräich vu Gott kënnt. 22:19 An hien huet Brout geholl an huet Merci gesot, huet et gebrach an huet hinnen et gesot, " Dëst ass mäi Kierper, dee fir Iech gëtt; Maacht dëst als Erënnerung un mech. 22:20 An der selwechter Aart, nom Owesiessen, huet hien de Becher geholl a gesot: Dëse Becher ass dat neit Bund a mengem Blutt, dat fir Iech vergoss gëtt. 22:21 Awer kuck, d'Hand vun deem, deen mech verréid, ass mat mir um Dësch. 22:22 Zu der Wourecht geet de Mënschejong no deem wat bestëmmt ass; mee wee deem Mann vun deem et geliwwert gëtt! 22:23 Duerno hunn se ugefaang ënnereneen ze streiden, wien vun hinnen ass deen deen dëst maacht.

22:24 Et war och e Sträit tëscht hinnen, wéi ee vun hinnen de gréissten ass. 22: 2 5 Awer hie sot zu hinnen: D'Kinneke vun den Natiounen regéieren iwwer hinnen, an déi, déi Autoritéit iwwer si hunn, gi Wohltäter genannt; 22:26 awer net sou Dir, awer sidd de gréissten ënner Iech als dee Jéngsten, an deen dee féiert, wéi deen deen déngt. 2 2:27 Fir wat ass méi grouss, deen deen um Dësch leet, oder deen deen déngt? Ass et net deen deen um Dësch sëtzt? Awer ech sinn ënner Iech als een deen déngt. 22:28 Awer Dir sidd déi, déi bei mir a menger Prouf bliwwen sinn.

22:29 Ech ginn Iech dofir e Räich, wéi mäi Papp mir et zougesot huet, 22:30, fir datt Dir a mengem Dësch a mengem Räich iesse kënnt an drénkt, an op Troun sëtzt an déi zwielef Stämme vun Israel beurteelt.

22:31 Den Här sot och: Simon, Simon, kuck, de Satan huet dech gefrot, dech ze rësele wéi Weess; 22:32 awer ech hu fir Iech gebiet, datt Äre Glawen net fällt; an Dir, eemol zréck, bestätegt Är Bridder. 22:33 Hie sot zu him: Här, ech si bereet mat Iech net nëmmen an de Prisong ze goen, awer och zum Doud. 2 2:34 An hie sot zu him: Péitrus, ech soen Iech datt den Hunn haut net kréit ier Dir dräimol verweigert datt Dir mech kennt.

22:35 An hie sot zu hinnen: Wéi ech dech ouni Täsch, ouni Saddeltas an ouni Schong geschéckt hunn, huet Iech eppes gefeelt? Si soten: Näischt. 22 : 36 An hie sot: Awer elo, deen e Portmonni huet, huelt en, an och seng Schrëft; an deen deen kee Schwert huet, verkeeft seng Kap a kaaft en. 22:37 Fir ech soen Iech, datt dat, wat geschriwwe steet, ëmmer nach a mir erfëllt muss sinn: An hie gouf mat de Schlechte gezielt; well wat iwwer mech geschriwwe gëtt, huet Erfëllung. 22:38 Dunn hu se gesot: Här, hei sinn zwee Schwerter. An hie sot zu hinnen: Genuch.

22:39 A wann hien erausgaang ass, ass hien, wéi ëmmer, op den Olivebierg gaang; a seng Jünger sinn him och nogaang. 22:40 Wéi hien op déi Plaz komm ass, sot hien zu hinnen: Bied, datt Dir net an d'Versuchung gitt.

22:41 An hien huet sech vun hinnen op enger Distanz zréckgezunn iwwer e Steenworf; a geknéit huet hie gebiet, 22:42 a gesot: Papp, wann Dir wëllt, gitt dës Taass vu mir iwwer; awer net mäi Wëllen wäert gemaach ginn, awer Är. 22:43 An en Engel aus dem Himmel wossten him him ze stäerken. 22:44 A wéi hien an der Leed war, huet hie méi eescht gebiet; a säi Schweess war wéi grouss Tropfen Blutt, déi op de Buedem gefall sinn. 22:45 Wéi hien aus dem Gebied opstinn an zu senge Jünger koum, huet hien se fonnt wéinst der Trauregkeet schlofen; 22:46 an hie sot zu hinnen: Firwat schléift Dir? Stitt op a biet datt Dir net an d'Versuchung gitt.

22:47 Wärend hien nach geschwat huet, koum e Mob op; an deen deen de Judas genannt huet, ee vun deenen zwielef, huet se gefouert; an hien ass bei de Jesus komm fir hien ze kussen. 22:48 Dunn huet de Jesus zu him gesot: Judas, mat engem Kuss liwwert Dir de Mënschejong? 22:49 Wéi déi, déi mat him waren, gesinn hunn, wat amgaange wier ze stattfannen, soten se zu him: Här, schloe mir mam Schwert? 22:50 An ee vun hinnen huet en Dénger vum Hohepriister geschloen a säi riets Ouer ofgeschnidden. 22:51 Dunn huet hien dem Jesus geäntwert a sot: Et geet duer; verloossen . A beréiert säin Ouer, huet hien hie geheelt. 22:52 A sot de Jesus zu den Hohepriister, zu de Cheffe vum Tempelwagter an zu deenen Eelsten, déi géint hie komm waren : Wéi géint en Déif sidd Dir mat Schwäerter a Veräiner erauskomm?

22:53 Wann Dir all Dag am Tempel war, hutt Dir Är Hänn net géint mech ausgestreckt; awer dëst ass Är Stonn, an d'Kraaft vun der Däischtert.

22:54 An hien hunn hien ageholl, si hunn hie gefouert an hunn hien an d'Haus vum Hoheprïister bruecht. An de Pedro ass him op Distanz gefollegt. 22:55 A wéi se e Feier an der Mëtt vum Haff opgemaach hunn, souzen se ronderëm; an de Péitrus souz och tëscht hinnen. 22:56 Awer wann en Déngschtmeedchen hien um Feier sëtze gesinn huet, huet si him gemierkt a gesot: Dëse Mann war och mat him. 22:57 Awer hien huet dementéiert a gesot: Fra, ech kennen hien net. 22:58 E bësse méi spéit, wéi hien en aneren gesinn huet, sot: Dir sidd och dovun s. An de Péitrus sot: Mann, ech sinn net. 22:59 Ongeféier eng Stonn méi spéit huet en aneren bestätegt a gesot: Wierklech war dat och bei him, well hien ass e Galileer. 22:60 An de Péitrus sot: Mann, ech weess net wat Dir sees. An direkt, wärend hien nach geschwat huet, huet den Hunn gekréint. 22:61 Dunn huet den Här sech ëmgedréit an de Péitrus gesinn; an de Péitrus huet sech un d'Wuert vum Här erënnert, deen zu him gesot huet: Ier den Hunn kréit, wäert Dir mech dräimol verleegnen. 22:62 An de Péitrus ass erausgaang, huet kräisch gekrasch.

22: 63 An déi Männer, déi de Jesus bewaacht hunn, hunn him de Spott gemaach a geschloen; 22:64 a verbannt him, si hunn säi Gesiicht geschloen an hunn him gefrot a gesot: Prophéit, wien ass et deen dech getraff huet? 22:65 A si soten nach vill aner Saachen, beleidegen hien.

22:66 Wéi et Dagesliicht war, sinn déi Eelst vum Vollek, d'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert zesummekomm an hunn hien an de Conseil bruecht a gesot: 22:67 Sidd Dir de Christus? Erziel eis. An hie sot zu hinnen: Wann ech Iech soen, gleeft Dir net; 22:68 An och wann ech Iech froen, äntwert Dir mir net, loosst mech net goen. 22:69 Awer vun elo un wäert de Mënschejong un der rietser Hand vun der Kraaft vu Gott sëtzen. 22:70 Si soten all: Sidd Dir dann de Jong vu Gott? An hie sot zu hinnen: Dir sot datt ech sinn. 22:71 Dunn hu se gesot: Wat brauche mir nach méi Zeegnes? well mir selwer hunn et vu sengem Mond héieren.

SAINT LUCAS
Kapitel 23

23: 1 Dunn ass de ganze Vollek opgestan an huet de Jesus op de Pilatus bruecht. 23: 2 A si hunn ugefaang him ze beschëllegen a gesot: Mir hunn deen fonnt deen d'Natioun perveréiert a verbitt dem Caesar Tribut ze ginn, a sot datt hie selwer de Christus ass, e Kinnek. 23: 3 Dunn huet de Pilatus hie gefrot a gesot: Sidd Dir de Kinnek vun de Judden? An him geäntwert, sot hien: Dir sot et. 23: 4 A sot de Pilatus zu den Hohepriister an zu de Leit: Ech fanne kee Verbriechen an dësem Mann. 23: 5 Awer si hunn ugehalen a gesot: Hien huet d'Leit opgeruff a ganz Judäa geléiert, ugefaang vu Galiläa bis hei.

23: 6 Dunn huet de Pilatus héieren a sot: Galiläa, huet gefrot ob de Mann e Galileer wier. 23: 7 A wéi hien erausfonnt huet datt hien ënner dem Herod senger Juridictioun war, huet hien hien op den Herod verwisen, deen och zu Jerusalem an deenen Deeg war . 23: 8 Den Herod, deen de Jesus gesinn huet, war ganz frou, well hie wollt hie laang gesinn; well hie vill Saache vun him héieren huet, an huet gehofft, hien ze gesinn en Zeechen ze maachen. 23: 9 A si huet him vill Froen gestallt, awer hien huet näischt geäntwert. 23:10 An d'Hohepriister an d'Schrëftgeléiert stoungen do, a beschëllegen hien heftig. 23:11 Dunn huet den Herod mat sengen Zaldote veruecht an huet de Geck mat him gemaach, an hie mat flotte Kleeder gekleet; an huet hien zréck op de Pilatus geschéckt. 23:12 An de Pilatus an den Herod gouf deen Dag Frënn ; well ier se matenee Feind waren.

23:13 Dunn huet de Pilatus d'Chefpriister, d'Herrscher an d'Leit geruff, 23:14 sot zu hinnen: Dir hutt mir dat virgestallt als e Mann, deen d'Leit gestéiert huet ; awer wéi ech hie virun Iech gefrot hunn, hunn ech an dësem Mann kee Verbrieche fonnt vun deenen, vun deenen Dir hie beschëllegt. 23:15 An och net den Herod, well ech dech bei hie geschéckt hunn; a kuck, näischt Doudeswäertes huet dëse Mann gemaach. 23:16 Also wäert ech hien ëmbréngen nodeems ech hien bestrooft hunn. 23:17 An ech hu missen op all Partei een ofginn. 23:18 Awer déi ganz Vollek huet zesumme geruff a gesot: Ewech mat deem, a fräiset eis de Barabbas! 23:19 Dëse Mann war fir Prisong an der Stad a wéinst Ermuerdung am Prisong geworf ginn . 23:20 De Pilatus huet nach eng Kéier mat hinne geschwat a wollt de Jesus befreien; 23:21 awer si hunn nach eng Kéier geruff a gesot: Kräizegt hien, kräizegt hien! 23:22 Hien huet zu hinnen d'drëtte Kéier gesot: Wat Béis huet dëse Mann gemaach? Ech hu kee Verbrieche fonnt, deen den Doud wäert ass; Also ech wäert hien bestrofen an entloossen. 23:23 Awer si hunn haart ugeruff a gefuerdert datt hie gekräizegt gëtt. An d'Stëmme vun hinnen a vun den Hohepriister hunn duerchgesat. 23:24 Dunn huet de Pilatus veruerteelt datt dat wat se ugefrot hunn soll gemaach ginn; 23:25 a verëffentlecht hinnen deen, deen an de Prisong geworf gouf wéinst Opruff a Mord, dee se gefrot haten; an huet de Jesus un hire Wëllen iwwerginn.

23:26 An hu se geholl, hunn e gewësse Simon vu Cyrene geholl , dee vum Feld kënnt, a si hunn d'Kräiz op hien geluecht fir et nom Jesus ze droen. 23:27 An et ass him eng grouss Zuel vu Leit, a vu Frae gefollegt, déi fir hie gekrasch a gekrasch hunn. 23:28 Awer de Jesus huet sech zu hinnen gedréit a sot zu hinnen: Duechtere vu Jerusalem, ween net iwwer mech, awer ween iwwer lech selwer an iwwer Är Kanner. 23:29 Fir, kuck, d'Deeg komme wou se soen: Geseent sinn déi Onfruchtbarkeet, an d'Gebärmutter déi net empfaang hunn, an d'Broscht déi net gefleegt hunn. 23:30 Da fänken se un d'Bierger ze soen: Faal op eis; an op d'Hiwwelen: Daach eis. 23:31 Well wa se dës Saachen am grénge Bam maachen, am Dréchnen, wat gëtt net gemaach? 23:32 Si hunn och zwee aner Krimineller mat him gefouert fir ëmbruecht ze ginn. 23:33 A wéi se op d'Plaz koumen , déi den Doudekapp genannt huet, hunn se hien do gekräizegt, an d'Krimineller, een op der rietser an een op der lénkser. 23:34 A sot de Jesus: Papp, verzei hinnen, well se wësse net wat se maachen. A si hunn hir Kleeder ënnert sech opgedeelt a vill geworf. 23:35 An d' Leit hunn nogekuckt; an och d'Herrscher hunn him de Spott gemaach a gesot: Hien huet anerer gerett; rett dech selwer, wann dëst de Christus ass, dee Gott gewielt huet. 23:36 D'Zaldoten hunn och de Geck mat him gemaach, opgestan an him mat Esseg presentéiert, 23:37 a gesot: Wann Dir de Kinnek vun de Judden sidd, rett lech. 23:38 Et war och en Titel iwwer hie geschriwwen a griichesch, laténgesch an Hebräesch Buschtawen: DËS ass de Kinnek vun de Judden.

23:39 An ee vun den opgehaangene Verbriecher huet hie belästegt a gesot: Wann Dir de Christus sidd, rett lech an eis. 23:40 Deen aneren huet geäntwert, huet him bestrooft a gesot: Fäert Dir net emol Gott, an der selwechter Veruerteelung? 23:41 Mir, wierklech, just leiden, well mir kruten wat eis Doten verdéngt hunn ; awer hien huet näischt falsch gemaach. 23:42 An hie sot zu Jesus: "Erënnert mech, wann Dir an Äert Räich kommt. 23:43 De Jesus sot zu him: Wierklech, ech soen lech, haut wäert Dir mat mir am Paradäis sinn. 23:44 Wann et ongeféier d'sechst Stonn war, gouf et Däischtert iwwer d'ganzt Land bis déi néngten Stonn. 23:45 An d'Sonn gouf däischter, an de Schleier vum Tempel war an der Mëtt gerappt. 23:46 Dunn huet de Jesus, mat héijer Stëmm geruff, gesot: Papp, an Är Hänn loossen ech mäi Geescht iwwer. A wéi hien dat gesot huet, huet hie geschloen. 23:47 Wéi de Centurion gesinn huet wat geschitt ass, huet hien Gott Herrlechkeet ginn a gesot: Wierklech dëse Mann war gerecht. 23:48 An all déi vill Leit, déi bei dësem Spektakel präsent waren, gesinn, wat geschitt ass, hunn sech ëm hir Këscht gedréit. 23:49 Awer all seng Bekannten an d'Fraen, déi him vu Galiläa gefollegt haten, ware wäit ewech fir dës Saachen ze kucken.

23:50 Et war e Mann mam Numm Joseph, vun Arimathea, enger Stad vu Judea, dee Member vum Conseil war, e gudde a gerechte Mann. 23:51 Dëse Mann, deen och d'Kinnekräich vu Gott erwaart huet an net dem Accord oder den Dote vun hinnen zougestëmmt huet.

23:52 ass op de Pilatus gaang an huet no dem Kierper vum Jesus gefrot. 23:53 An hien huet et ofgeholl, huet en an e Blat gewéckelt an an en oppent Graf op engem Fiels geluecht, an deem nach kee geluecht gouf. 23:54 Et war Virbereedungsdag, an de Sabbat war amgaang unzefänken. 23:55 An d'Fraen, déi mat him vu Galiläa komm sinn, sinn och gefollegt a gesinn d'Graf, a wéi säi Kierper geluecht gouf. 23:56 A si sinn zréckgaang, hunn aromatesch Gewierzer a Salben preparéiert; a si hunn de Sabbat no dem Gebot ausgerout.

SAINT LUCAS
Kapitel 24

24: 1 Um éischten Dag vun der Woch, ganz fréi moies, si se an d'Graf komm, an hunn d'aromatesch Gewierzer bruecht, déi se virbereet haten, an e puer aner Frae mat sech. 24: 2 A si hunn de Steen aus dem Graf erausgeholl; 24: 3 a erakommen, hunn se de Kierper vum Här Jesus net fonnt. 24: 4 An et ass geschitt, datt, wa se doduerch perplex waren, kuck, zwee Männer stoungen a glänzende Kleeder bei hinnen ; 24: 5 A wéi se Angscht hunn an d'Gesiichter op de Buedem erofgesat hunn, soten se zu hinnen: Firwat sicht Dir de Liewegen tëscht den Doudegen? 24: 6 Hien ass net hei, awer ass opgestan. Denkt drun wat hien zu Iech geschwat huet, wärend hien nach zu Gali war, liest 24: 7 a sot: Et ass noutwendeg datt de Mënschejong an d'Hänn vu sënnege Mënsche gëtt, an datt hie gekräizegt gëtt an den drëtten Dag erëm opstoe wäert. 24: 8 Dunn hunn se u seng Wierder erënnert, 24: 9 an zréckgoen aus dem Graf, bericht all dës Saachen un déi eelef an all déi aner. 24:10 Et war d'Maria Magdalena, an d'Joan an d'Maria, d'Mamm vum James, an de Rescht mat hinnen, déi dës Saache fir d'Apostele gesot hunn. 24:11 Awer hir Wierder schénge se domm, an ech hunn se ëmmer nach net gegleeft . 24:12 Awer de Péitrus ass opgestan an ass bei d'Graf gerannt; a wéi hien eran gekuckt huet, huet hien d'Canvasen eleng gesinn, an hien ass heemgaang verwonnert iwwer dat wat geschitt ass.

24:13 A kuck, zwee vun hinnen sinn deeselwechten Dag an en Duerf mam Numm Emmaus gaang , dat siechzeg Stadien aus Jerusalem war.

24:14 A si hunn ënnerenee geschwat iwwer all déi Saachen déi geschitt sinn. 24:15 Et ass geschitt, datt wa se matenee schwätzen a streiden, de Jesus selwer opkomm ass a mat hinne gaang ass. 24:16 Awer hir Ae ware verschleiert, sou datt se hien net kennen. 24:17 An hie sot zu hinnen : Wat sinn dës Gespréicher, déi Dir ënner lech hutt wann Dir gitt, a firwat sidd Dir traureg? 24:18 Ee vun hinnen huet geäntwert, deem säin Numm Cleopas war, a sot zu him: Sidd Dir deen eenzege Frieme zu Jerusalem, deen d'Saachen net kannt huet, déi an dësen Deeg an hatt geschitt sinn? 24:19 Du sot hien zu hinnen , Wat Saachen? A si soten zu him: Vum Jesus vun Nazareth, dee war e männleche Prophet, mächteg a Wierk a Wuert viru Gott an all de Leit ; 24:20 a wéi d'Hohepriister an eis Herrscher hien dem Doudesuerteel iwwerginn hunn an hien gekräizegt hunn. 24:21 Awer mir hu gehofft datt hien dee war deen Israel erléist; An elo, zousätzlech zu all deem, ass haut schonn den drëtten Dag datt dëst geschitt ass. 24:22 Och wa verschidde Frae vun eis eis och erstaunt hunn, déi, déi virum Dag an d'Graf gaange sinn; 24:23 a well se säi Kierper net fonnt hunn, si se komm datt se och eng Visioun vun Engele gesinn hunn, déi gesot hunn datt hie lieft. 24:24 An e puer vun eis sinn an d'Graf gaang an hunn et fonnt wéi d'Frae gesot hunn, awer si hunn hien net gesinn. 24:25 Du sot hien zu hinnen: ' Dir dommen, an du hues lues vum Häerz alles ze gleewen, wat d'Prophéiten gesot hunn! 24: 2 6 War et net néideg fir de Christus dës Saachen ze leiden a seng Herrlechkeet eranzekommen?

24:27 An ugefaang mat Moses, a weider duerch all Prophéiten, hien deklaréiert hinnen an all Schréften wat se iwwer him gesot. 24:28 Si koumen an d'Duerf wou se gaange sinn, an hie mécht wéi wann hie méi wäit géing goen. 24:29 Awer si hunn hie gezwongen ze bleiwen, a sot: Bleift bei eis, well et gëtt spéit, an den Dag ass schonn eriwwer. Gitt eran, fir bei hinnen ze bleiwen. 24:30 An et ass geschitt, datt wärend hie mat hinnen um Dësch souz, hien Brout geholl huet an et geseent huet, gebrach huet an hinne ginn huet. 24:31 Dunn hunn hir Ae opgemaach, a si hunn hien erkannt; awer hien ass aus der Siicht verschwonnen. 24:32 A si sote géigesäiteg: Hunn eis Häerzer net an eis gebrannt, wéi hie mat eis ënnerwee geschwat huet, a wéi hien d'Schréfte fir eis opgemaach huet? 24:33 An opgestan an der selwechter Stonn, si zréck op Jerusalem, a fonnt déi eelef zesummekomm, an déi, déi mat hinnen waren, 24:34 gesot, "Den Här ass wierklech opgestan, an ass dem Simon erschien. 24:35 Dunn hunn se d'Saachen erzielt, déi hinnen ënnerwee geschitt sinn, a wéi se hien erkannt hunn, wéi se d'Brout briechen.

24:36 Wéi se nach iwwer dës Saache geschwat hunn, stoung de Jesus an hirer Mëtt a sot zu hinnen: Fridde sief mat dir. 24:37 Dunn, erschreckt an erschreckt, hu se geduecht datt se Geescht gesinn. 24:38 Awer hie sot zu hinnen: Firwat sidd Dir gestéiert, a kommen dës Gedanken an Äert Häerz? 24:39 Kuckt meng Hänn a meng Féiss, datt ech et selwer sinn; beréiert mech, a kuckt; well e Geescht kee Fleesch oder Schanken huet, wéi Dir gesitt datt ech hunn.

24:40 A gesot dëst, hien huet hinnen seng Hänn a Féiss. 24:41 A wéi se sech nach ëmmer gefreet hunn, hunn et net gegleeft a si erstaunt, sot hien zu hinnen: Hutt Dir eppes hei z'iessen? 24:42 Dunn hu si him en Deel vun engem Réischteren Fësch, an engem Hunneg ginn. 24:43 An hien huet et geholl an huet virun hinne giess. 24:44 An hie sot zu hinnen: Dëst sinn d'Wierder, déi ech lech geschwat hunn, wéi ech nach ëmmer bei lech war: datt alles wat iwwer mech am Gesetz vum Moses, an de Propheten an an de Psalmen geschriwwe gëtt, muss erfëllt ginn . 24:45 Du huet hien hir Gedanken opgemaach fir d'Schrëften ze verstoen; 24:46 an hie sot zu hinnen: Sou ass et geschriwwen, an dofir war et noutwendeg fir de Christus ze leiden an op den drëtten Dag vun den Doudegen opzegoen; 2 4:47 an datt d'Betreiung an d'Verzeiung vu Sënnen a sengem Numm un all d'Natioune gepriedegt ginn, ugefaang zu Jerusalem. 24:48 An Dir sidd Zeie vun dëse Saachen. 24:49 Kuckt, ech schécken de Versprieche vu mengem Papp op lech; awer Dir bleift an der Stad Jerusalem, bis Dir mat Kraaft vun héich investéiert sidd.

24:50 An hie gefouert hinnen eraus ze Bethany, an hieft seng Hänn, hie geseent hinnen. 24:51 An et ass geschitt, datt hien, wann hie seegnt, sech vun hinne getrennt huet an an den Himmel gefouert gouf. 24:52 Nodeems si hie veréiert hunn, sinn se zréck mat grousser Freed op Jerusalem zréck; 24:53 a si waren ëmmer am Tempel, luewen a Gott préschen. Amen.

SAINT JOHN

Kapitel 1

1: 1 Am Ufank war d'Wuert, an d'Wuert war bei Gott, an d'Wuert war Gott. 1: 2 Dëst war am Ufank bei Gott. 1: 3 All Saache goufen vun him gemaach, an ouni hie gouf näischt gemaach wat gemaach gouf. 1: 4 An him war d'Liewen, an d'Liewen war d'Liicht vu Männer. 1: 5 D'Liicht schéngt an der Däischtert, an d'Dunkelheet huet et net virgeherrscht. 1: 6 Et war e Mann vu Gott geschéckt, deem säin Numm John war. 1: 7 Hien ass als Zeegnes komm, fir datt hien dem Liicht Zeie kann, fir datt all an hien gleewen . 1: 8 Hie war net d'Liicht, awer fir Zeegnes fir d'Liicht ze ginn. 1: 9 Dat richtegt Liicht, dat all Mënsch beliicht, koum op dës Welt. 1:10 Hie war an der Welt, an d'Welt gouf vun him gemaach; awer d'Welt huet hien net kannt. 1:11 Hien huet zu sengem eegenen , a seng eege krut him net. 1:12 Awer fir all déi, déi hien opgeholl hunn, deenen, déi u säin Numm gegleeft hunn, huet hien d'Recht ginn, Gott vu Gott ze ginn; 1:13 déi sinn net aus Blutt gebuer, nach vum Wëlle vum Fleesch, nach vum Wëlle vum Mënsch, awer vu Gott. 1:14 An dat Wuert gouf Fleesch gemaach an huet ënnert eis gewunnt (a mir hunn seng Herrlechkeet gesinn, Herrlechkeet als deen eenzege Gebuer vum Papp), voller Gnod a Wourecht. 1:15 De Johannes huet vun him nogewisen an huet gejaut a gesot: Dëst ass vun deem, wat ech gesot hunn: Deen, deen no mir kënnt, ass viru mir; well hie war viru mir. 1:16 Fir vu senger Füllung huele mir all, a Gnod op Gnod. 1:17 Fir d'Gesetz gouf duerch Moses kritt, awer Gnod a Wourecht koum duerch Jesus Christus.

1:18 Keen huet jeemools Gott gesinn ; deen eenzege Jong, deen am Schouss vum Papp ass, huet hien him bekannt gemaach.

1:19 Dëst ass d'Zeegnes vum John, wéi d'Judden Paschtéier a Leviten aus Jerusalem geschéckt hunn fir hien ze froen: Wien sidd Dir? 1:20 Hien huet zouginn, an net verleegnen, awer zouginn: Ech sinn net de Christus. 1:21 A si hunn hie gefrot: Wat dann? Sidd Dir den Elias? Hie sot: Ech sinn net. Sidd Dir de Prophéit? An hien huet geäntwert: Nee. 1:22 Si soten zu him: Wien sidd Dir? fir datt mir kënnen op déi äntweren, déi eis geschéckt hunn. Wat sot Dir zu Iech selwer? 1:23 Hien huet gesot: Ech sinn d'Stëmm vun engem, deen an der Wüst rifft: Maacht de Wee vum Här direkt, wéi de Prophéit Jesaia gesot huet. 1:24 An déi, déi geschéckt goufen, waren aus de Pharisäer. 1:25 A si hunn hie gefrot a soten zu him: Firwat, b autiza, wann Dir net de Christus sidd, nach den Elias, nach de Prophéit? 1:26 John geäntwert hinnen, gesot, ech gedeeft mat Waasser; awer an der Mëtt vun Iech ass een deen Dir net kennt. 1:27 Dëst ass deen, deen no mir kënnt, deen dee viru mir ass, deem seng Schongrimm ech sinn oder net wäert ass, ofzespären. 1:28 Dës Saache sinn zu Bethabara, iwwer dem Jordan geschitt, wou de Johannes gedeeft huet.

1:29 Den Dag drop huet de Johannes de Jesus gesinn, an hie sot: Kuckt d'Lamm vu Gott, dat d'Sënn vun der Welt ewechhëlt. 1:30 Dëst ass deen, vun deem ech gesot hunn: No mir kënnt e Mann, dee viru mir ass; well hie war viru mir.

1:31 An ech hunn hien net kannt; awer datt hie fir Israel manifestéiert ka ginn, dofir sinn ech mam Waasser gedeeft ginn. 1:32 John huet och Zeien, gesot, "Ech hunn de Geescht wéi eng Dauf vum Himmel erofgoen gesinn, an et blouf op him. 1:33 An ech hunn hie net kannt; Awer deen, dee mech geschéckt huet, fir mam Waasser ze gedeefen, sot zu mir: Op wien Dir de Geescht gesäit erofkommen an dee bleift op him, deen ass dee mam Hellege Geescht gedeeft. 1:34 An ech hunn hien gesinn an hunn nogewisen datt hien de Jong vu Gott ass.

1:35 Den Dag drop war de John erëm do, an zwee vu senge Jünger. 1:36 A kuckt op de Jesus , dee laanschtgaang ass, sot hien: Kuckt d'Lamm vu Gott. 1:37 Déi zwee Jünger hunn hien héieren, a si sinn dem Jesus nogaang. 1:38 An de Jesus huet sech gedréint a gesinn datt si him nogeet, sot zu hinnen : Wat sicht Dir? Si soten zu him: Rabbi (wat iwwersat ass, Léiermeeschter), Kaddo vu Bromberen? 1:39 Hie sot zu hinnen: Kommt kucken. Si sinn gaang, a gesinn, wou hie bleift, a si sinn deen Dag bei him bliwwen; well et war ongeféier déi zéngt Stonn. 1:40 Den Andrew, dem Simon Peter säi Brudder, war ee vun deenen zwee, déi de Johannes héieren hunn, an de Jesus gefollegt huet. 1:41 Dëse Mann huet als éischt säi Brudder Simon geruff a sot zu him: Mir hunn de Messias fonnt (deen iwwersat ass, de Christus). 1:42 An hien huet him de Jesus bruecht. A Jesus huet hien ugekuckt a gesot: Dir sidd de Simon, Jong vum Jonah; Dir wäert Cephas genannt ginn (dat heescht, Peter).

1:43 Den Dag drop wollt de Jesus a Galiläa goen, an hien huet de Philippe fonnt, a sot zu him: Gitt mir no. 1:44 An Philip war vu Betsaida, der Stad vum Andrew a Peter. 1:45 De Philippe huet d'Nathanael fonnt a sot zu him: Mir hunn dee fonnt, vun deem de Moses am Gesetz geschriwwen huet , souwéi d'Prophéiten: Jesus, de Jong vum Joseph, vun Nazareth. 1:46 Den Nathanael sot zu him: Kann eppes Guddes aus Nazareth kommen? De Felipe sot zu him: Kommt kucken. 1:47 Wéi de Jesus d'Nathanael gesinn huet, komm bei hien, sot hien zu him: Hei ass e richtegen Israelit, an deem kee Bedruch ass. 1:48 Den Nathanael sot zu him: Wou kenns du mech aus? De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Ier de Philippe dech geruff huet, wéi Dir ënner dem Figebam war, hunn ech dech gesinn. 1:49 Nathanael geäntwert a sot zu him, Rabbi, du bass de Jong vu Gott; du bass de Kinnek vun Israel. 1:50 De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Well ech Iech gesot hunn: Ech hunn dech ënner dem Figebam gesinn, gleeft Dir? Dir gesitt méi grouss Saache wéi dës. 1:51 An hie sot zu him : Wierklech, wierklech, ech soen Iech: Vun elo un gesitt Dir den Himmel op, an d'Engele vu Gott eropklammen an erof op de Mënschejong.

SAINT JOHN
Kapitel 2

2: 1 Um drëtten Dag gouf eng Hochzäit zu Cana vu Galiläa ofgehalen; an d'Mamm vum Jesus war do. 2: 2 A Jesus a seng Jünger goufen och op d'Hochzäit invitéiert. 2: 3 A wéi kee Wäin do war, sot dem Jesus seng Mamm zu him: Si hu kee Wäin. 2: 4 De Jesus sot zu hir : Wat hutt Dir mat mir, Fra? Meng Stonn ass nach net komm. 2: 5 Seng Mamm sot zu deenen, déi zerwéiert hunn: Maacht alles wat hien lech seet. 2: 6 An et ware sechs Steenfässer fir Waasser, no der Rite vun der Rengegung vun de Judden, an deenen all zwee oder dräi Glieser passen. 2: 7 De Jesus sot zu hinnen: Fëllt dës Griichele mat Waasser. A si hunn se uewen gefëllt. 2: 8 Dunn huet hien zu hinnen gesot: Kommt elo eraus a bréngt hien zum Steward. A si hunn et matgeholl. 2: 9 Wéi d'Maestresala d'Waasser geschmaacht huet, dat zu Wäin gemaach gouf, ouni ze wëssen wou et hierkënnt, och wann d'Dénger, déi d'Waasser gezunn hunn, dat woussten, huet si hire Mann geruff, 2:10 a sot zu him: Jidderee servéiert als éischt e gudde Wäin, an wa se scho vill gedronk hunn, dann deen ënneschten ; awer Dir hutt de gudde Wäin bis elo reservéiert. 2:11 Dëst Ufank vun de Schëlder huet de Jesus zu Kana a Galiläa gemaach an huet seng Herrlechkeet manifestéiert; a seng Jünger hunn un hien gegleeft. 2:12 Duerno si se erof op Kapernaum gaang, hien, seng Mamm, seng Bridder a seng Jünger; a si waren net vill Deeg do.

2:13 D'Pessach vun de Judden war no; A Jesus ass op Jerusalem opgaang, 2:14 an huet am Tempel déi fonnt, déi Ochs, Schof an Dauf verkaaft hunn, an déi Suen, déi do sëtzen.

2:15 A mécht e Seeg vun Seeler, hien huet aus dem Tempel all, an d'Schof an Ochsen; an hien huet d'Mënz vun de Wiessler gestreet, an d'Dëscher ëmgedréint; 2:16 An hie sot zu deenen, déi Dauwe verkaaft hunn: Huelt dat vun hei ewech, a maach net vu mengem Papp säin Haus zu enger Maartplaz. 2:17 Dunn huet seng Jünger sech drun erënnert datt et geschriwwe gëtt: Äifer fir Äert Haus verbraucht mech. 2:18 An d'Judden äntweren a soten zu him: Wéi en Zeechen weist Dir eis, well Dir dëst maacht? 2:19 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Zerstéiert dësen Tempel, an an dräi Deeg wäert ech en opriichten. 2:20 Da soten d'Judden: Et huet véierzeg-sechs Joer gebraucht fir dësen Tempel ze bauen, a wäert Dir en an dräi Deeg opriichten? 2:21 Mä hie geschwat vum Tempel vu sengem Kierper. 2:22 Dofir, wéi hien aus den Doudegen opgestan ass, hunn seng Jünger erënnert datt hien dëst gesot huet a si gleewen der Schrëft an dem Wuert dat de Jesus geschwat huet.

2:23 Iwwerdeems zu Jerusalem op der Pessachfest, vill gegleeft an säin Numm, gesinn d'Zeechen hien huet. 2:24 Awer de Jesus selwer huet hinnen net vertraut, well hie jidderee kannt huet, 2:25 an huet kee Mënsch gebraucht fir him iwwer de Mënsch ze bestätegen, well hie wousst wat am Mënsch war.

SAINT JOHN
Kapitel 3

3: 1 Et war e Mann vun de Pharisäer mam Numm Nikodemus, e Chef vun de Judden. 3: 2 Dëse koum nuets bei de Jesus a sot zu him: Rabbi, mir wëssen datt Dir vu Gott als Léiermeeschter komm sidd; well kee kann dës Zeechen maachen, déi Dir maacht, wann Gott net mat him ass. 3: 3 De Jesus huet geäntwert a sot zu him : Wierklech , wierklech, ech soen Iech, wien net nei gebuer ass, kann d'Kinnekräich vu Gott net gesinn. 3: 4 Den Nikodemus sot zu him: Wéi kann e Mann gebuer ginn, wann en al ass? Kann hien eng zweete Kéier an d'Gebärmutter vu senger Mamm agoen, a gebuer ginn? 3: 5 De Jesus huet geäntwert : Wierklech, wierklech, ech soen Iech, jiddereen, deen net aus Waasser gebuer ass an de Geescht kann net an d'Kinnekräich vu Gott erakommen. 3: 6 Wat aus dem Fleesch gebuer ass ass Fleesch; a wat vum Geescht gebuer ass Geescht. 3: 7 Wonnert Iech net datt ech Iech gesot hunn: Dir musst erëm gebuer ginn. 3: 8 De Wand bléist wou e wëll, an Dir héiert säi Sound; awer Dir wësst net mol wou et hier kënnt oder wou et geet; sou ass jiddereen, deen aus dem Geescht gebuer ass. 3: 9 Den Nikodemus huet geäntwert a sot zu him: Wéi kann een dat maachen? 3:10 De Jesus huet geäntwert a sot zu him : Sidd Dir en Enseignant vun Israel, a wësst Dir dat net? 3:11 Wierklech, wierklech, ech soen Iech, wat mir wëssen, mir schwätzen, a wat mir gesinn hunn, bestätege mir; an Dir kritt eis Zeegnes net. 3:12 Wann ech Iech ierdesch Saache gesot hunn, an Dir gleeft net, wéi gleeft Dir wann ech Iech himmlesch Saache soen?

3:13 Keen ass an den Himmel eropgaang, ausser deen, deen aus dem Himmel erofkomm ass; de Mënschejong, deen am Himmel ass. 3:14 A wéi de Moses d'Schlaang an der Wüst opgehuewen huet, sou ass et néideg datt de Mënschejong opgehuewe gëtt, 3:15 sou datt jiddereen hei, deen un hie gleeft net stierft, awer éiwegt Liewen huet.

3:16 Fir Gott huet d'Welt sou gär, datt hien säin eenzege Jong kritt huet, sou datt jiddereen, deen un hien gleeft net soll stierwen, awer éiwegt Liewen hunn. 3:17 Well Gott huet säi Jong net an d'Welt geschéckt fir d'Welt ze veruerteelen, awer fir datt d'Welt duerch hie gerett ka ginn. 3:18 Wien un hien gleeft, gëtt net veruerteelt; Awer deen, deen net gleeft, gouf scho veruerteelt, well hien net an den Numm vum eenzege Jong vu Gott gegleeft huet. 3:19 An dëst ass d'Veruerteelung, datt d'Liicht an d'Welt komm ass, a Männer hunn d'Däischtert méi gär wéi d'Liicht, well hir Wierker béis waren. 3:20 Fir jiddereen, dee Béis mécht, haasst d'Liicht a kënnt net an d'Liicht, fir datt hir Wierker net bestrooft ginn. 3:21 Awer deen, deen d'Wourecht praktizéiert, kënnt an d'Liicht, sou datt et manifestéiere kann datt seng Wierker a Gott gemaach ginn.

3:22 Duerno koum de Jesus mat senge Jünger an d'Land Judea, a war do mat hinnen a gedeeft. 3:23 John gedeeft och zu Aenon, nieft Salim, well do vill Waasser war; a si koumen, a si gedeeft ginn. 3:24 Well de John nach net agespaart war. 3:25 Da gouf et eng Diskussioun tëscht de Jünger vum John an de Judden iwwer d'Rengegung.

3:26 A si koumen zum John a soten zu him: Rabbi, kuckt datt dee mat lech op der anerer Säit vum Jordan war, vun deem Dir bestätegt hutt, gedeeft, an all kommen zu him. 3:27 geäntwert de Johannes a sot: De Mënsch ka näischt kréien, ausser et gëtt him vum Himmel geschenkt. 3:28 Dir selwer sidd mir Zeien, datt ech gesot hunn, ech sinn net de Christus, awer datt ech viru hie geschéckt ginn. 3:29 Wien d'Fra huet ass de Mann; awer de Frënd vum Mann, dee bei senger Säit ass an hien héiert, freet sech immens iwwer dem Mann seng Stëmm; sou ass dës meng Freed erfëllt. 3:30 Hie muss eropgoen, awer ech muss erofgoen.

3:31 Dee vun uewe kënnt ass virun allem; Dee vun der Äerd ass, ass äerdlech, an d'irdesch Saache schwätzen; deen aus dem Himmel kënnt ass virun allem. 3 : 32 A wat hie gesinn an héieren huet, dat seet hien ; a kee kritt säin Zeegnes. 3:33 Wien säi Zeegnes kritt, hie bestätegt datt Gott richteg ass. 3:34 Fir deen, deen Gott geschéckt huet, schwätzen d'Wierder vu Gott; fir Gott gëtt de Geescht net no Mooss. 3:35 De Papp huet de Jong gär an huet alles an seng Hand ginn. 3:36 Wien un de Jong gleeft huet éiwegt Liewen; awer deen, dee refuséiert un de Jong ze gleewen, wäert net d'Liewe gesinn, awer de Roserei vu Gott ass op hien.

SAINT JOHN
Kapitel 4

4: 1 Wéi den Här dunn verstanen huet datt d'Pharisäer et héieren hunn gesot: Jesus mécht a gedeeft méi Jünger wéi de Johannes 4: 2 (och wann de Jesus net gedeeft huet, awer seng Jünger), 4: 3 huet Judäa verlooss a lénks erëm op Galiläa. 4: 4 An et war noutwendeg fir hien duerch Samaria ze goen. 4 : 5 Hien ass an eng Stad a Samaria mam Numm Sychar komm, bei der lerfschaft, déi de Jakob sengem Jong Joseph ginn huet. 4: 6 An de Jakobs Brunn war do. Also de Jesus, midd vun der Strooss, souz sou bei der Quell. Et war ongeféier déi sechst Stonn. 4: 7 Eng Fra koum aus Samaria fir Waasser ze zéien; an de Jesus sot zu hatt: Gitt mir ze drénken. 4: 8 Fir seng Jünger waren an d'Stad gaang fir lessen ze kafen. 4: 9 D'Samaritan Fra sot zu him: Wéi freet Dir mech, datt Dir e Judd sidd ze drénken, well ech eng Samaritan Fra sinn? Well Judden a Samaritaner beschäftege sech net mateneen. 4:10 De Jesus huet geäntwert a sot zu hir: Wann Dir d'Geschenk vu Gott wësst, a wien et ass deen zu lech seet: Gitt mir ze drénken; géift Dir hien froen, an hie géif lech liewegt Waasser ginn. 4:11 D'Fra sot zu him: Här, Dir hutt näischt mat deem ze zéien, an d'Brunn ass déif. Wou kritt Dir dann dat liewegt Waasser? 4:12 Sidd Dir méi grouss wéi eise Papp Jacob, deen eis dës Brunn ginn huet, aus där hien a seng Jongen a säi Véi gedronk hunn? 4:13 De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Wien dëst Waasser drénkt, wäert erëm duuschtereg sinn.

4:14 awer deen deen d'Waasser drénkt dat ech him ginn wäert ni duuschtereg; awer d'Waasser, dat ech him ginn, wäert an him e Quell vu Waasser sinn, dat zum éiwege Liewe spréngt. 4:15 D'Fra sot zu him: Här, gitt mir dat Waasser, fir datt ech net duuschtereg sinn an och net heihinner komme fir et ze zéien. 4:16 De Jesus sot zu hir: Gitt, rufft äre Mann un a kommt hei. 4:17 D'Fra huet geäntwert a sot: Ech hu kee Mann. De Jesus sot zu hatt: Dir hutt gutt gesot: Ech hu kee Mann; 4:18 well Dir fënnef Männer hat, an deen, deen Dir elo hutt, ass net Äre Mann; dëst hutt Dir wierklech gesot. 4: 1 9 D'Fra sot zu him: Här, et schéngt mir, datt Dir e Prophéit sidd. 4:20 Eis Pappen hunn op dësem Bierg veréiert, an Dir seet datt Jerusalem d'Plaz ass fir ze veréieren. 4:21 De Jesus sot zu hir: Fra, gleeft mir, d'Stonn kënnt, weder op dësem Bierg nach zu Jerusalem wäert Dir de Papp veréieren. 4:22 Dir veréiert wat Dir net wësst; mir loossen dat wat mir wëssen; well d'Erléisung kënnt vun de Judden. 4:23 Awer d'Stonn kënnt, an elo ass, wou richteg Veréierer de Papp am Geescht an an der Wourecht veréieren ; well de Papp sicht och sou Veréierer fir hien ze veréieren. 4:24 Gott ass Geescht; an déi, déi hie gär hunn, am Geescht an an der Wourecht ass et néideg datt si gär hunn. 4:25 D'Fra sot zu him: Ech weess datt de Messias, dee Christus genannt gëtt, kënnt; wann hie kënnt wäert hien net alles deklaréieren. 4:26 De Jesus sot zu him: Ech sinn deejéinegen, dee mat Iech schwätzt. 4:27 Dobäi koumen seng Jünger a wonneren, datt hie mat enger Fra schwätzt; allerdéngs sot keen: Wéi eng Froen? oder, iwwer wat schwätzt Dir mat hir?

4:28 Dunn huet d' Fra hir Kanne verlooss an ass an d'Stad gaang an huet zu de Männer gesot: 4:29 Kommt, kuckt e Mann dee mir alles gesot huet wat ech gemaach hunn. Ass dat net de Christus? 4:30 Also hunn se d'Stad verlooss a sinn zu him komm. 4:31 Mëttlerweil hunn d'Jünger zu him gebiet, a gesot: Rabbi, ësst. 4:32 Hie sot zu hinnen: " Ech hunn iessen ze iessen, déi Dir net wësst." 4:33 Dunn hunn d'Jünger zuenee gesot: Huet een him Iesse bruecht? 4:34 De Jesus sot zu hinnen: Meng Iessen ass de Wëlle vun deem ze maachen, dee mech geschéckt huet , a fir seng Aarbecht fäerdeg ze maachen. 4:35 Sot Dir net: Et sinn nach véier Méint bis d'Ernte kënnt? Kuckt, ech soen Iech: hëlt Är Aen op a kuckt op d'Felder, well se si scho wäiss fir d'Ernte. 4:36 An deejéinegen, dee Recolte kritt, kritt Loun, a sammelt Uebst fir dat éiwegt Liewen, fir datt deen, dee seet, zesumme ka genéissen mat deem, deen erniert. 4:37 Well an dësem Wierder ass et richteg: Een ass deen, deen sämmt, an deen aneren ass deen, deen ernimmt. 4:38 Ech hunn Iech geschéckt fir ze rappen wat Dir net geschafft hutt; Anerer hu geschafft, an Dir sidd an hir Aarbecht gaangen. 4:39 A vill vun de Samaritaner aus där Stad hunn an hie gegleeft duerch d'Wuert vun der Fra, déi Zeie gedroen huet a gesot: Hien huet mir alles gesot wat ech gemaach hunn. 4:40 Du koumen d'Samariter bei hien a bieden hien, bei hinnen ze bleiwen ; An hien ass do zwee Deeg bliwwen. 4:41 A vill méi hunn u säi Wuert gegleeft, 4:42 a soten zu der Fra: Mir gleewen net méi nëmme wéinst Ärem Wuert, well mir selwer hunn héieren, a mir wëssen, datt et wierklech de Retter vun der Welt ass, de Christus.

4:43 Zwee Deeg méi spéit ass hien do fortgaang an ass op Galiläa gaang. 4:44 Fir de Jesus selwer huet Zeien gedroen datt de Prophéit keng Éier an sengem eegene Land huet. 4:45 Wéi hien a Galiläa koum, hunn d'Galileër hien opgeholl, nodeems se alles gesinn hunn, wat hien zu Jerusalem um Fest gemaach huet; well och si waren op d'Party gaang. 4:46 Also ass de Jesus erëm zu Cana vu Galiläa komm, wou hien d'Waasser a Wäin gemaach huet. An et war zu Kapernaum e Beamte vum Kinnek, deem säi Jong krank war. 4:47 Dëse Mann, wéi hien héieren huet, datt de Jesus vu Judäa a Galiläa komm ass, ass zu him komm an huet hie gebieden, erof ze kommen a säi Jong ze heelen, deen amgaang wier ze stierwen. 4:48 Dunn huet de Jesus zu him gesot: Ausser Dir gesitt Zeechen a Wonner, wäert Dir net gleewen. 4:49 De Beamte vum Kinnek sot zu him: Här, komm erof ier mäi Jong stierft. 4:50 De Jesus sot zu him: Gitt, Äre Jong lieft. An de Mann huet dem Wuert gegleeft, wat de Jesus zu him geschwat huet, an hien ass fortgaang. 4:51 Wéi hien erofgaang ass, hunn seng Dénger him getraff an hunn him Neiegkeeten erzielt a gesot: Äre Jong lieft. 4:52 Also huet hien se gefrot wéi eng Zäit hien ugefaang huet besser ze fillen. A si soten zu him: Gëschter um siwen Auer huet d'Féiwer him verlooss. 4:53 De Papp huet dunn verstanen datt et déi Stonn war déi de Jesus him gesot huet: Äre Jong lieft; an hie gegleeft mat sengem ganzen Haus. 4:54 Dëst zweet Zeechen huet de Jesus gemaach wéi hie vu Judäa a Galiläa goung.

SAINT JOHN
Kapitel 5

5: 1 No dëse Saachen war et e Fest vun de Judden, an de Jesus ass op Jerusalem opgaang. 5: 2 An et ass zu Jerusalem, bei der Schofspaart , eng Schwämm, genannt Bethesda op Hebräesch, déi fënnef Veranda huet. 5: 3 An dëse louchen eng Villzuel vu Kranker, Blannen, Lämmercher a Lähmten, déi op d'Bewegung vum Waasser waarden. 5: 4 Fir en Engel ass vun Zäit zu Zäit an de Pool erofgaang an d' Waasser gerëselt; an deen, deen als éischt an de Pool erofgaang ass no der Bewegung vum Waasser gesond war vun all Krankheet, déi hie kéint hunn. 5: 5 An et war e Mann do deen drësseg-aacht Joer krank war. 5: 6 Wéi de Jesus hie gesinn huet, deen hie loung a wousst, datt hie scho laang sou war, sot hien zu him: Wëllt Dir geheelt ginn? 5: 7 Här, huet de kranke Mann geäntwert: Ech hu kee fir mech an de Pool ze setzen, wann d'Waasser geréiert gëtt; a wärend ech ginn, geet en aneren viru mir erof. 5: 8 Jesus sot zu him: L evántate, huelen an Ärem Bett a Fouss. 5: 9 An direkt gouf de Mann geheelt, huet säi Bett opgeholl a gaang. An et war de Sabbat deen Dag. 5:10 Dunn hunn d'Judden zu deem gesot, dee geheelt gouf: Et ass de Sabbat; et ass net gesetzlech fir Äert Bett ze droen. 5: 1 1 Hien huet hinnen geäntwert: Hien, dee mech ganz gemaach huet, sot zu mir: Huelt Äert Bett a gitt. 5:12 Dunn hunn se him gefrot: Wien ass deen, deen zu Iech sot: Huelt Äert Bett a gitt? 5:13 A wien geheelt gouf, wousst net wien et war, well de Jesus sech vun de Leit zréckgezunn huet , déi op där Plaz waren.

5:14 Dunn huet de Jesus hien am Tempel fonnt a sot zu him: Kuckt, Dir sidd geheelt ginn; sënn net méi, soss kënnt eppes Schlëmmeres bei Iech. 5:15 De Mann ass fortgaang an huet de Judden gesot datt et de Jesus war deen hie gutt gemaach huet. 5:16 An dofir hunn d'Judden de Jesus verfollegt a wollten hien ëmbréngen, well hien dës Saache gemaach huet um Sabbat. 5:17 A Jesus geäntwert hinnen, Mäi Papp schafft bis elo, an ech schaffen. 5:18 Duerfir hunn d'Judden nach méi gesicht hien ëmzebréngen, well hien net nëmmen de Sabbat gebrach huet, mä hie sot och, datt Gott säin eegene Papp wier, a sech mat Gott gläichgestallt huet.

5:19 Dunn huet de Jesus geäntwert a sot zu hinnen : Wierklech, wierklech, ech soen Iech, de Jong kann näischt eleng maachen, ausser dat, wat hien de Papp gesäit gesinn; well alles wat de Papp mécht, mécht de Jong dat och. 5:20 Fir de Papp huet de Jong gär, a weist him alles wat hie mécht; a méi grouss Wierker wéi dës wäerten hien weisen, sou datt Dir staunt. 5:21 Fir wéi de Papp den Doudegen erzunn an hinnen d'Liewe gëtt, sou gëtt de Jong och Liewen deem hie wëllt. 5:22 Fir de Papp Riichter keen, awer huet all Uerteel dem Jong ginn, 5:23 sou datt all de Jong éieren kann wéi se de Papp éieren. Wien deen de Jong net éiert, éiert de Papp net deen hien geschéckt huet. 5:24 Wierklech, wierklech, ech soen Iech, wien mäi Wuert héiert a gleeft, deen dee mir geschéckt huet, huet éiwegt Liewen; an et wäert net zu Veruerteelung kommen, awer et ass vum Doud zum Liewen iwwergaang.

5:25 Wierklech, wierklech, ech soen Iech, d'Stonn kënnt, an elo ass, wou déi Doudeg d'Stëmm vum Jong vu Gott héieren; an déi, déi et héieren, liewen. 5:26 Well sou wéi de Papp d'Liewen a sech huet, sou huet hien de Jong och ginn, d'Liewen a sech selwer ze hunn; 5:27 an huet him och d'Autoritéit ginn Uerteel ze maachen, well hien de Mënschejong ass. 5:28 Wonnert Iech net iwwer dëst; well d'Stonn kënnt wann all déi an de Griewer seng Stëmm héieren; 5:29 an déi, déi gutt gemaach hunn, kommen zur Operstéiung vum Liewen eraus; awer déi, déi falsch gemaach hunn, eng Operstéiung vun der Konditioun.

5:30 Ech kann näischt alleng maachen; wéi ech héieren, sou jugéieren ech; a mäi Uerteel ass gerecht, well ech sichen net mäi Wëllen, mä de Wëlle vun deem, dee mech geschéckt huet, dee vum Papp. 5:31 Wann ech iwwer mech bestätegen, ass meng Zeegnes net wouer. 5:32 Aneren ass deen, deen iwwer mech bestätegt, an ech weess datt d'Zeegnes iwwer hie gëtt richteg ass. 5:33 Dir hutt Messenger op de John geschéckt, an hien huet der Wourecht Zeien. 5:34 Awer ech kréie keen Zeegnes vun engem Mënsch; awer ech soen dat, fir datt Dir gerett kënnt. 5:35 Hie war eng brennend a blénkeg Fackel; an Dir wollt Iech eng Zäit a sengem Liicht freeën. 5:36 Awer ech hunn e méi groussen Zeegnes wéi dem John; well d'Wierker, déi de Papp mir ginn huet, déi selwecht Wierker, déi ech maachen, sinn Zeie vu mir, datt de Papp mech geschéckt huet. 5:37 De Papp, dee mech geschéckt huet, huet och iwwer mech getest. Dir hutt nach ni seng Stëmm héieren, an Dir hutt säin Optrëtt net gesinn.

5:38 an och net säi Wuert bleift an Iech; fir deen hien Iech geschéckt huet gleeft net. 5:39 Sicht d'Schréften; well et schéngt Iech datt Dir an hinnen éiwegt Liewen hutt; a si sinn déi, déi vu mir Zeien hunn; 5:40 an Dir wëllt net bei mech kommen fir datt Dir Liewen hutt. 5:41 Herrlechkeet vu Männer ass keen Empfang. 5:42 Mee ech kennen dech, datt s du net d'Léift vu Gott an dech hues. 5:43 Ech sinn am Numm vu mengem Papp komm, an Dir kritt mech net; Wann en aneren a sengem eegenen Numm kënnt, deen Dir kritt. 5:44 Wéi kënnt Dir gleewen, well Dir Herrlechkeet vun aneren kritt, an Dir sicht net d'Herrlechkeet déi vum eenzege Gott kënnt? 5:45 Mengt net datt ech Iech virum Papp beschëllegen; et gëtt een deen dech beschëllegt, de Moses, an deen Dir Är Hoffnung hutt. 5:46 Fir wann Dir de Moses gleeft, da géift Dir mir gleewen, well hien iwwer mech geschriwwen huet. 5:47 Awer wann Dir seng Schréften net gleeft, wéi gleeft Dir meng Wierder?

SAINT JOHN
Kapitel 6

6: 1 Duerno ass de Jesus op déi aner Säit vum Mier vu Galiläa gaang, dat vun Tiberias. 6: 2 An eng grouss Zuel gefollegt him, well se d'Zeeche gesinn, datt hien op krank mécht. 6: 3 Dunn ass de Jesus op e Bierg geklommen, an do souz hie mat senge Jünger. 6: 4 An d'Pessach war no, d'Fest vun de Judden. 6: 5 Wéi de Jesus seng Aen opgehuewen huet a gesinn huet, datt e grousst Vollek bei hie komm ass, sot hien zum Philippe: "Wou kënne mir Brout kafen fir dës z'iessen?" 6: 6 Awer dëst huet hie gesot fir hien ze testen; well hie wousst wat ze maachen. 6: 7 De Philip huet geäntwert: Zweehonnert Denar Brout wär net genuch fir jidderee vun hinnen e bëssen ze huelen. 6: 8 Ee vu senge Jünger, den Andrew, dem Simon Peter säi Brudder, sot zu him: 6: 9 Hei ass e Jong, dee fënnef Gerstebrout an zwee kleng Fësch huet; mee wat ass dat fir sou vill? 6:10 Du sot de Jesus: Maacht d'Leit sëtzen. An et war vill Gras op där Plaz; a si hunn ongeféier fënnefdausend Männer zréckgezunn. 6:11 A Jesus huet dës Brout geholl, a wéi hie Merci gesot huet, huet hien se ënner de Jünger verdeelt, an d'Jünger ënnert déi, déi sëtzen; och vum Fësch, sou vill wéi se wollten. 6:12 A wéi se zefridden waren, sot hien zu senge Jünger: Sammelt déi Stécker, déi iwwereg sinn, fir datt näischt verluer geet. 6:13 Si hunn dunn zesummekomm, an hunn zwielef Kuerf mat futtisse Stécker gefëllt, déi vun de fënnef Gerste Brout goufen deenen iwwerlooss déi giess hunn. 6:14 Déi Männer hunn dunn d'Zeeche gesinn, déi de Jesus gemaach huet, soten: Dëst ass wierklech de Prophéit, deen op d'Welt komme soll.

6:15 Awer wéi de Jesus verstanen huet datt se kommen fir hien ze gräifen an hien zum Kinnek ze maachen, ass hien eleng zréck op de Bierg gaang.

6:16 Owes goungen seng Jünger erof op d'Mier, 6:17 a sinn an e Boot geklomm, si sinn iwwer d'Mier op Kapernaum gefuer. Et war schonn däischter, a Jesus war net bei si komm. 6:18 An d'Mier ass opgestan mat engem grousse Wand. 6: 19 Wéi se ongeféier dräi oder véier Meilen gerudert hunn, hunn se de Jesus gesinn, deen um Mier gaang ass an no beim Boot kënnt; a si hunn Angscht. 6:20 Awer hie sot zu hinnen: Ech sinn; fäert net. 6:21 Si hunn him dunn gär an d'Boot empfaang, wat direkt an d'Land koum, wou se gaange sinn.

6:22 Den Dag drop hunn d'Leit op der anerer Säit vum Mier gesinn, datt et nëmmen ee Boot do gewiescht wier, an datt de Jesus et net mat senge Jünger erakoum, awer datt se eleng bliwwe wieren. 6:23 Awer aner Boote ware vun Tiberias bei der Plaz ukomm wou se d'Brout giess hunn nodeems den Här Merci gesot huet. 6:24 Also wéi d'Leit gesinn hunn datt de Jesus net do war, nach seng Jünger, sinn se an d'Schëffer geklomm a sinn op Kapernaum gaang an hunn de Jesus gesicht.

6:25 A wéi se hien op der anerer Säit vum Mier fonnt hunn, soten se zu him: Rabbi, wéini sidd Dir hei komm? 6:26 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen : Wierklech, wierklech, ech soen Iech, Dir sicht no mir, net well Dir d' Zeeche gesinn hutt, awer well Dir d'Brout giess hutt an zefridden sidd.

6:27 Schafft net fir d'Liewensmëttel dat verschwënnt, awer fir d'Liewensmëttel dat éiwegt Liewen hält, wat de Mënschejong Iech gëtt; well Gott de Papp op hien higewisen huet. 6:28 Dunn hu si zu him gesot: Wat musse mir maache fir Wierker vu Gott ëmzesetzen? 6:29 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Dëst ass d'Aarbecht vu Gott, datt Dir un hie gleeft, deen hie geschéckt huet. 6:30 Dunn hu si zu him gesot: "Wéi en Zeechen maacht Dir dann, fir datt mir Iech gesinn a gleewen?" Wéi eng Aarbecht maacht Dir? 6: 31 Eis Pappen hunn d'Manna an der Wüst giess, wéi et geschriwwen ass: Brout aus dem Himmel huet hinnen ze iesse ginn. 6:32 An de Jesus sot zu hinnen : Wierklech, wierklech, ech soen Iech, de Moses huet Iech net d'Brout vum Himmel ginn, mä mäi Papp gëtt Iech dat richtegt Brout aus dem Himmel. 6:33 Well Gott säi Brout ass deen aus dem Himmel erofgaang ass an der Welt d'Liewe gëtt. 6:34 Si soten zu him: Här, gitt eis ëmmer dëst Brout. 6:35 De Jesus sot zu hinnen: Ech sinn d'Brout vum Liewen; deen dee bei mech kënnt wäert ni hongereg sinn; a wien u mech gleeft wäert ni duuschtereg sinn. 6:36 Awer ech hunn Iech gesot datt och wann Dir mech gesinn hutt, gleeft Dir net. 6:37 Alles wat de Papp mir gëtt, wäert bei mech kommen; a wien bei mech kënnt, dee ginn ech net eraus. 6:38 Well ech sinn vum Himmel erofkomm, net fir mäi Wëllen ze maachen, mä de Wëlle vun deem, deen mech geschéckt huet. 6:39 An dëst ass de Wëlle vum Papp, dee mech geschéckt huet: Dat vun allem, wat hie mir gëtt, verléieren ech näischt, awer riicht et op de leschten Dag.

6:40 An dëst ass de Wëlle vun deem, deen mech geschéckt huet: Datt jiddereen, deen de Jong gesäit an un hie gleeft, éiwegt Liewen huet; an ech wäert hien um leschten Dag opstoen. 6:41 D'Judden hunn dunn op hie gemurzt, well hie gesot huet: Ech sinn d'Brout, dat vum Himmel erofgaang ass. 6:42 A si soten: Ass dëst net de Jesus, de Jong vum Joseph, deem säi Papp a seng Mamm mir kennen? Wéi seet dëse Mann: Ech sinn aus dem Himmel erofkomm ? 6:43 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Murmur net ënnert Iech selwer. 6:44 Keen ka bei mech kommen, ausser de Papp, dee mech geschéckt huet, bréngt hien; an ech wäert hien um leschten Dag opstoen. 6:45 Et ass an de Prophete geschriwwen: A si ginn all vu Gott geléiert . Also jiddereen, deen de Papp héieren huet a vun him geléiert huet, kënnt bei mech. 6:46 Net datt iergendeen de Papp gesinn huet ausser deen dee vu Gott ass; hien huet de Papp gesinn. 6:47 Wierklech, wierklech, ech soen Iech, wien u mech gleeft, huet éiwegt Liewen. 6:48 Ech sinn d' Brout vum Liewen. 6:49 Är Pappen hunn Manna an der Wüst giess a si gestuerwen. 6:50 Dëst ass d'Brout, dat vum Himmel erof kënnt, fir datt deen, deen et ësst, net stierwen. 6:51 Ech sinn dat liewegt Brout, dat vum Himmel erofkomm ass; Wann iergendeen dëst Brout ësst, da wäert hie fir ëmmer liewen ; an d'Brout dat ech ginn ass mäi Fleesch, wat ech fir d'Liewe vun der Welt ginn. 6:52 Dunn hunn d'Judden ënnerenee streiden a gesot: Wéi kann dee Mann eis säi Fleesch ginn ze iessen? 6:53 De Jesus sot zu hinnen : Wierklech, wierklech, ech soen Iech, wann Dir d' Fleesch vum Mënschejong net iesst a säi Blutt drénkt, hutt Dir kee Liewen an Iech.

6:54 Wien mäi Fleesch ësst a mäi Blutt drénkt huet éiwegt Liewen; an ech wäert hien um leschten Dag opstoen. 6:55 Well mäi Fleesch echt Iessen ass, a mäi Blutt wierklech Gedrénks ass. 6:56 Wien mäi Fleesch ësst a mäi Blutt drénkt, bleift a mir, an ech an hien. 6:57 Wéi de liewege Papp mech geschéckt huet, an ech liewen wéinst dem Papp, sou wien dee mech ësst, wäert och wéinst mir liewen. 6:58 Dëst ass d'Brout dat vum Himmel erofgaang ass; net wéi Är Pappen d'Manna giess hunn, a gestuerwen; Wien dëst Brout ësst, wäert fir ëmmer liewen. 6:59 Dës Saache sot hien an der Synagog an huet zu Kapernaum geléiert.

6:60 Wéi vill vu senge Jünger se héieren hunn, soten se: "Dëst Wuert ass schwéier; Wien kann et héieren? 6:61 Wëssend a sech selwer, datt seng Jünger doriwwer meckeren, sot hien zu hinnen: " Stéiert dat Iech?" 6:62 Wat wann Dir de Mënschejong gesinn eropgoe wou hien als éischt war? 6:63 Et ass de Geescht deen d'Liewe gëtt; d'Fleesch ass onnëtz; d' Wierder, déi ech Iech geschwat hunn, si Geescht a si sinn d'Liewen. 6:64 Awer et sinn e puer vun iech, déi net gleewen. Well de Jesus vun Ufank un wousst, wien déi wieren, déi net gegleeft hunn, a wien hie géif verroden. 6:65 An hie sot: Duerfir hunn ech Iech gesot datt kee bei mech ka kommen ausser et gëtt him vum Papp geschenkt. 6:66 Vun do un hu vill vu senge Jünger sech zréckgedréit a ware net méi bei him. 6:67 Dunn huet de Jesus zu den Zwielef gesot: Wëllt Dir och goen?

6:68 De Simon Péitrus huet him geäntwert: Här, u wiem solle mir goen? Dir hutt Wierder vum éiwege Liewen. 6:69 A mir hunn gegleeft a wëssen datt Dir de Christus sidd, de Jong vum liewege Gott. 6:70 De Jesus huet hinnen geäntwert: Hunn ech Iech net zwielef gewielt, an ee vun Iech ass en Däiwel? 6:71 Hien huet vum Judas Iskariot, dem Jong vum Simon geschwat; well et war deen, deen hie verrode géif, an hie war ee vun deenen zwielef.

SAINT JOHN
Kapitel 7

7: 1 No dëse Saachen ass de Jesus a Galiläa getrëppelt; well hie wollt net a Judäa goen, well d'Judden hu probéiert hien ëmzebréngen. 7: 2 D'Fest vun de Judden, d'Fest vun den Tabernakelen, war no; 7: 3 A seng Bridder hunn zu him gesot: Gitt hei aus a gitt op Judea, sou datt Är Jünger och déi Wierker gesinn, déi Dir maacht. 7: 4 Fir keen, dee probéiert sech selwer bekannt ze maachen, mécht eppes am Geheimnis. Wann Dir dës Saache maacht, da weist lech der Welt. 7: 5 Well net och seng Bridder an hie gegleeft hunn. 7: 6 Du sot de Jesus zu hinnen: Meng Zäit ass nach net komm, awer Är Zäit ass ëmmer prett. 7: 7 D'Welt kann dech net haassen ; awer hien haasst mech, well ech vun him bestätegen, datt seng Wierker béis sinn. 7: 8 Dir gitt op d'Fest op; Ech ginn nach net op déi Partei, well meng Zäit nach net ass. 7: 9 A wann hien hinnen dat gesot huet, ass hien a Galiläa bliwwen.

7:10 Awer nodeems seng Bridder eropgaange sinn, ass hien och op d'Party geklommen, net offen, awer wéi heemlech. 7:11 An d'Judden hunn hien op d'Fest gesicht a soten: Wou ass hien? 7:12 An et war e grousst Murmur iwwer hien tëscht de Leit, well e puer soten: Et ass gutt; awer anerer soten: Nee, awer hien täuscht d'Leit. 7:13 Awer keen huet offen iwwer hien geschwat, aus Angscht virun de Judden. 7:14 Awer an der Mëtt vum Fest ass de Jesus an den Tempel gaang an huet enseignéiert. 7 : 15 An d'Judden erstaunt a gesot: Wéi weess dëse Mann Bréiwer, nach ni geléiert? 7:16 De Jesus huet hinnen geäntwert a gesot: Meng Doktrin ass net meng, mä déi, déi mech geschéckt huet.

7:17 Wien de Gott säi Wëlle maache wëll, weess, ob d'Doktrin vu Gott ass , oder ob ech alleng schwätzen. 7:18 Wien dee fir sech selwer schwätzt sicht seng eege Herrlechkeet; Awer deen deen d'Herrlechkeet vun deem sicht deen hien geschéckt huet, dat ass wouer, an et ass keng Ongerechtegkeet an him. 7:19 Huet de Moses Iech net d'Gesetz ginn, a kee vun Iech hält d'Gesetz? Firwat probéiert Dir mech ëmzebréngen? 7:20 D'Leit geäntwert a soten: Dir hutt en Dämon; Wien probéiert dech ëmzebréngen? 7:21 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen : Ech hunn eng Aarbecht gemaach an Dir sidd all erstaunt. 7:22 Iwwregens huet de Moses Iech d'Beschneidung ginn (net well et vum Moses ass, awer vun den Elteren); an um Sabbat beschneid Dir e Mann. 7:23 Wann e Mann um Sabbat d'Beschneidung kritt, sou datt d'Gesetz vum Moses net gebrach gëtt, sidd Dir rosen op mech, well ech um Sabbat e Mann komplett geheelt hunn ? 7:24 Riichter net no Erscheinungen, mee beurteelt mat gerechtem Uerteel.

7:25 Dunn hunn e puer vu Jerusalem gesot: Ass et net deen, deen se sichen ëmzebréngen? 7:26 Gutt, kuckt, hie schwätzt ëffentlech, a si soen him näischt. Hunn d'Herrscher wierklech erkannt datt dëst de Christus ass? 7:27 Awer dësen, mir wësse wou hie kënnt; awer wann de Christus kënnt, weess kee wou hie kënnt. 7:28 Dunn huet de Jesus, am Tempel geléiert, seng Stëmm opgeworf a gesot: Dir kennt mech, an Dir wësst wou ech sinn; an ech sinn net vu mir selwer komm, awer deen, dee mech geschéckt huet, ass wouer, deen Dir net kennt.

7:29 Awer ech kennen hien, well ech vun him komm sinn, an hien huet mech geschéckt. 7:30 Dunn hu se probéiert hien ze verhaften; awer keen huet hien an de Grapp geholl, well seng Stonn war nach net komm . 7:31 A vill vun de ville gegleeft an him, a sot, wäert de Christus, wann hie kënnt, méi Unzeeche wéi hie mécht?

7:32 D'Pharisäer hunn d'Leit héieren, déi dës Saachen iwwer hie murmelen; an d' Hohepriister an d'Pharisäer hunn Offizéier geschéckt fir hien ze verhaften. 7:33 Dunn huet de Jesus gesot: " Ech wäert fir eng kuerz Zäit bei lech sinn, an ech ginn zu him, dee mech geschéckt huet." 7:34 Dir sicht mech a fënnt mech net; a wou ech wäert sinn, kënnt Dir net kommen. 7:35 Dunn hunn d'Judden ënnerenee gesot: Wou kann dee Mann goen, fir datt mir hien net fannen? Geet hien zu deenen, déi ënner de Griiche verspreet sinn, an d'Griichen léieren? 7:36 Wat heescht dat, datt hie gesot huet : Dir sicht mech a fënns mech net; A wou ech sinn , kënnt Dir net kommen?

7:37 Um leschte a groussen Dag vum Fest, stoung de Jesus op an huet seng Stëmm opgeworf a gesot: Wann iergendeen duuschtereg ass, da soll hie bei mech kommen an drénken. 7:38 Wien u mech gleeft, sou wéi d'Schrëft gesot huet, Flëss vu liewegt Waasser fléissen aus him. 7:39 Dëst huet hie vum Geescht gesot datt déi, déi an hie gegleeft hunn, solle kréien; well den Hellege Geescht war nach net komm, well de Jesus nach net verherrlecht gouf.

7:40 Dunn e puer vun de Spectateuren, dës Wierder héieren, gesot: Wierklech ass dëst de Prophéit. 7:41 Anerer soten: Dëst ass de Christus. Awer e puer soten: Soll de Christus aus Galiläa kommen? 7:42 Sot d'Schrëft net datt aus dem Lineage vum David, an aus dem Duerf vu Betlehem, wou den David war, de Christus wäert kommen? 7:43 Dunn war et Meenungsverschiddenheet tëscht de Leit wéinst him. 7:44 An e puer vun hinnen wollten hien festhuelen; awer keen huet et an de Grëff kritt.

7:45 D'Offizéier koumen bei d'Hohepriister an d'Pharisäer ; a si soten zu hinnen: "Firwat hutt Dir hien net matbruecht?" 7:46 D'Beamten hunn geäntwert: Keen Mënsch huet jeemools geschwat wéi dee Mann! 7:47 Dunn hunn d'Pharisäer hinnen geäntwert: Sidd Dir och verfouert ginn? 7:48 Hunn ee vun den Herrscher oder de Pharisäer un hie gegleeft ? 7:49 Awer dës Leit, déi d'Gesetz net kennen, sinn verflucht. 7:50 Den Nikodemus, deen deen an der Nuecht bei hien ass, dee war ee vun hinnen, sot zu hinnen: 7:51 Riichtert eist Gesetz e Mann, wann hien hien net fir d'éischt héiert a weess wat hie gemaach huet? 7:52 Si hunn geäntwert an zu him gesot: Sidd Dir och e Galileer? Sicht a kuckt datt de Prophéit ni aus Galiläa opgestan ass.

SAINT JOHN
Kapitel 8

8: 1 a Jesus ass op den Olivebierg gaang. 8: 2 A moies ass hien an den Tempel zréckgaang, an all d'Leit sinn zu him komm; a souz huet hien hinne geléiert. 8: 3 Dunn hunn d'Schrëftgeléiert an d'Pharisäer him eng Fra bruecht, déi an Ehebriecher gefaangen ass; an hunn se an d'Mëtt gesat, 8: 4 si soten zu him: Meeschterin, dës Fra ass am Fong vum Ehebriecher gefaangen . 8: 5 An am Gesetz huet de Moses eis gebueden esou Fraen ze stengegen. Also wat seet Dir? 8: 6 Awer dëst hu se gesot, hien ze verféieren, fir datt se him beschëllegen. Awer de Jesus huet sech op de Buedem gelunn, huet mam Fanger um Buedem geschriwwen. 8: 7 A wéi se insistéiert hunn, hien ze froen, huet hie sech opgeriicht a sot zu hinnen: Loosst deen , deen ouni Sënn ass, bei lech fir d'éischt e Steen geheien. 8: 8 A béit erëm erof, huet hie weider um Buedem geschriwwen. 8: 9 Awer si hunn dëst héieren, beschëllegt vun hirem Gewëssen, sinn een nom aneren erausgaang, ugefaang vun der eelster bis déi lescht; an nëmmen de Jesus an d'Fra an der Mëtt bloufen. 8:10 De Jesus huet sech opgestallt a kee gesinn, ausser d'Fra, sot zu hir: Fra, wou sinn déi, déi dech ugeklot hunn? Keen huet dech veruerteelt? 8:11 Si sot: Keen, Här. De Jesus sot zu him: Ech veruerteelen dech och net; Gitt fort a sënnegt net méi.

8:12 Weider huet de Jesus zu hinne geschwat a gesot: Ech sinn d'Liicht vun der Welt; wien no mir geet geet net an der Däischtert, awer huet d'Liicht vum Liewen. 8:13 Dunn hunn d'Pharisäer zu him gesot: Dir sidd Zeien iwwer lech selwer; Äert Zeegnes ass net wouer.

8:14 De Jesus huet geäntwert a sot zu hinnen: Och wann ech Zeien iwwer mech hunn, ass mäin Zeegnes wouer, well ech weess wou ech hierkommen a wou ech ginn; awer Dir wësst net wou ech hierkommen, oder wouhinner. 8:15 Dir jugéiert nom Fleesch; Ech jugéiere keen. 8:16 A wann ech jugéieren, ass mäi Geriicht richteg; well et net nëmmen ech sinn, mee ech an deen, dee mech geschéckt huet, de Papp. 8:17 An Ärem Gesetz ass geschriwwen datt d'Zeegnes vun zwee Männer richteg ass. 8:18 Ech sinn deen, deen iwwer mech selwer bestätegt, an de Papp, dee mech geschéckt huet, seet iwwer mech. 8:19 Si soten zu him: Wou ass Äre Papp? De Jesus huet geäntwert: Weder wësst Dir mech , nach mäi Papp; Wann Dir mech wësst, géift Dir och mäi Papp kennen. 8:20 Dës Wierder huet de Jesus op der Plaz vun den Offeren geschwat an am Tempel geléiert; a keen huet hie festgeholl, well seng Zäit nach net komm ass.

8:21 Nees sot de Jesus zu hinnen: Ech ginn fort, an Dir sicht mech, awer an Ärer Sënn wäert Dir stierwen; wou ech ginn, kënnt Dir net kommen. 8:22 D'Judden hunn dunn gesot: "Wäert hie sech selwer ëmbréngen a soen: " Wouhinner ginn ech, kënnt Dir net kommen ? 8:23 An hie sot zu hinnen: Dir sidd vun ënnen, ech sinn vun uewen; du bass vun dëser Welt, ech sinn net vun dëser Welt. 8:24 Duerfir hunn ech Iech gesot datt Dir an Äre Sënnen stierft; well wann Dir net gleeft datt ech sinn, da stierft Dir an Äre Sënnen. 8:25 Dunn sote si zu him : "Wien bass du?" De Jesus sot zu hinnen: Wat ech Iech vun Ufank u gesot hunn.

8:26 Vill Saachen muss ech soen a jugéieren iwwer lech; mä deen, dee mech geschéckt huet, ass wouer; an ech, wat ech vun him héieren hunn, dëst schwätzen ech mat der Welt. 8:27 Awer ech verstinn net datt hien iwwer de Papp geschwat huet. 8:28 Also sot de Jesus zu hinnen: Wann Dir de Mënschejong erzunn hutt, da wësst Dir datt ech Hien sinn, an datt ech näischt vu mir selwer maachen, awer datt ech de Papp mech geléiert hunn. 8:29 Fir hie mech geschéckt ass mat mir; De Papp huet mech net eleng gelooss, well ech maachen ëmmer dat, wat him gefält. 8:30 Wéi hien dës Saache geschwat huet, hunn der vill un hie gegleeft.

8:31 Du sot de Jesus zu de Judden, déi u hien gegleeft hunn: Wann Dir a mengem Wuert bleift, da sidd Dir wierklech meng Jünger; 8:32 an Dir wësst d'Wourecht, an d'Wourecht wäert lech fräi maachen. 8:33 Si hunn him geäntwert: Mir sinn dem Abraham säi Rennen, a mir sinn niemools Sklaven. Wéi seet een: Dir wäert fräi sinn? 8:34 De Jesus huet hinne geäntwert: Wierklech , wierklech , ech soen lech, jiddereen, deen d'Sënn mécht, ass e Sklave vun der Sënn. 8:35 An de Sklave bleift net fir ëmmer am Haus; de Jong bleift fir ëmmer. 8:36 Also wann de Jong dech fräi mécht, da sidd Dir wierklech fräi. 8:37 Ech weess datt Dir Nokomme vum Abraham sidd; mee du probéiers mech ëmzebréngen, well mäi Wuert huet keng Plaz an dir. 8:38 Ech schwätze wat ech beim Papp gesinn hunn; an Dir maacht wat Dir vun Ärem Papp héieren hutt.

8:39 Si hunn geäntwert a soten zu him: Eise Papp ass den Abraham. De Jesus sot zu hinnen: Wann Dir Kanner vum Abraham wier, géift Dir d'Aarbechte vum Abraham maachen. 8:40 Awer elo sicht Dir mech ëmzebréngen, e Mann deen Iech d'Wourecht gesot huet, wat ech vu Gott héieren hunn; Den Abraham huet dat net gemaach. 8:41 Dir maacht d'Wierker vun Ärem Papp. Dunn hunn se zu him gesot: Mir sinn net aus Unzucht gebuer; mir hunn e Papp, dee Gott ass. 8:42 De Jesus sot zu hinnen: Wann Äre Papp Gott wier, géift Dir mech bestëmmt gär hunn; wéinst Gott sinn ech erausgaang, an ech sinn erauskomm ; well ech koum net vu mir selwer, awer hie schéckt mech. 8:43 Firwat verstitt Dir meng Sprooch net? Well Dir kënnt mäi Wuert net héieren. 8:44 Dir gehéiert zu Ärem Papp der Däiwel, an Dir wëllt Äre Papp seng Wënsch maachen. Hie war e Mäerder vun Ufank un an huet sech net an der Wourecht gehalen, well et ass keng Wourecht an him. Wann hien eng Lige schwätzt, schwätzt hie vu sech selwer; well hien e Ligener ass, an de Papp vun der Ligen. 8:45 A mir, well ech d'Wourecht soen, gleeft Dir mir net. 8:46 Wie vun Iech veruerteelt mech u Sënn? P ues wann ech d'Wourecht soen, firwat do dir gleewen mech net? 8:47 Dee vu Gott ass, héiert d'Wierder vu Gott; aus dësem Grond héiert Dir se net, well Dir sidd net vu Gott.

8:48 Dunn hunn d'Judden geäntwert an zu him gesot: Sote mir net zu Recht , datt Dir e Samaritaner sidd, an datt Dir en Dämon hutt? 8:49 De Jesus huet geäntwert: Ech hu keen Dämon, mä ech éiere mäi Papp; an Dir éiert mech.

8:50 Awer ech sichen net meng Herrlechkeet; et sinn déi, déi et sichen, a jugéieren. 8:51 Wierklech, wierklech, ech soen lech, wien mäi Wuert hält, wäert den Doud ni gesinn. 8:52 Dunn hunn d'Judden zu him gesot: Elo wësse mer datt Dir en Dämon hutt. Den Abraham ass gestuerwen an d'Prophéiten; an Dir seet: Dee mäi Wuert hält, wäert den Doud ni leiden. 8:53 Sidd Dir méi grouss wéi eise Papp Abraham, dee gestuerwen ass? An d'Prophéiten stierwen! Wien maacht Dir lech selwer? 8:54 De Jesus huet geäntwert: Wann ech mech verherrlechen, ass meng Herrlechkeet näischt; mäi Papp ass deen, deen mech verherrlecht, deen, deen Dir seet, ass Äre Gott. 8:55 Awer Dir wësst hien net; mee ech kennen en, a wann ech soen datt ech en net kennen, wier ech e Ligener wéi Dir; mee ech kennen en, an ech halen säi Wuert. 8:56 Äre Papp Abraham huet sech gefreet fir mäin Dag ze gesinn; an hien huet et gesinn, an hie war frou. 8:57 D'Judde soten zu him : Dir sidd nach net fofzeg Joer al, an hutt Dir den Abraham gesinn? 8:58 De Jesus sot zu hinnen : Wierklech, wierklech, ech soen lech, ier den Abraham war, sinn ech. 8:59 Also hu se Steng opgeholl fir hien ze werfen; awer de Jesus huet sech verstoppt an den Tempel verlooss; an duerch hir Mëtt gaangen, ass hien fortgaang.

SAINT JOHN
Kapitel 9

9: 1 Wéi de Jesus laanschtgaang ass, huet hien e Mann vu senger Gebuert blann gesinn. 9: 2 A seng Jünger hunn hien gefrot a gesot: Rabbi, dee gesënnegt huet, dee Mann oder seng Elteren, datt hie blann gebuer gouf? 9: 3 De Jesus huet geäntwert: Et ass net datt dëse Mënsch gesënnegt huet, nach seng Elteren, awer datt d'Wierker vu Gott an him manifestéiert kënne ginn. 9: 4 Ech muss d'Aarbechte vu him maachen, déi mech geschéckt hunn, soulaang den Dag dauert; der Nuecht kënnt wa kee ka schaffen. 9: 5 Soulaang ech an der Welt sinn, sinn ech d'Liicht vun der Welt. 9: 6 Nodeems hien dëst gesot huet, huet hien op de Buedem gespaut, an huet Schlamm mam Spaut gemaach, an huet d'Ae vum Blanne mam Bulli gesaleft, 9: 7 a sot zu him: Géi wäscht dech am Pool vum Siloam (wat iwwersat ass, gesent). Et war dunn, an hie wäscht sech, a koum zréck ze gesinn. 9: 8 Dunn hunn d'Noperen, an déi, déi hie virdru gesinn hunn, datt hie blann war, soten: Ass et net deen, dee souz a gebiet huet? 9: 9 E puer soten: Hien ass; an anerer: Hie gesäit aus wéi hien. Hie sot: Ech sinn. 9:10 A si soten zu him: Wéi goufen Är Aen opgemaach ? 9:11 Hien huet geäntwert a gesot: Dee Mann, dee Jesus genannt huet, huet Schlamm gemaach, meng Aen gesaleft a sot zu mir: Gitt op Siloam a wäscht lech; An ech sinn gaang, an ech hu mech gewäsch, an ech krut de Bléck. 9:12 Dunn hu si zu him gesot: Wou ass hien? Hie sot: Ech weess et net.

9:13 Si hunn de Mann, dee blann gewiescht wier, bei d'Pharisäer bruecht.

9:14 An et war de Sabbat, wéi de Jesus de Schlamm gemaach huet an seng Aen opgemaach huet. 9:15 Also hunn d'Pharisäer hien och nach eng Kéier gefrot, wéi hien seng Vue krut. Hie sot: Hien huet Bulli op meng Ae geluecht, an ech hunn mech gewäsch, an ech gesinn. 9:16 Dunn hunn e puer vun de Pharisäer gesot: Dëse Mann ass net vu Gott, well hien de Sabbat net hält. Anerer soten: Wéi kann e sënnege Mënsch dës Zeeche maachen? An et war Meenungsverschiddenheet ënner hinnen. 9:17 Dunn hu se nach eng Kéier zum blanne Mann gesot: Wat sot Dir iwwer deen, deen Är Aen opgemaach huet? An hie sot: Datt hien e Prophéit ass. 9:18 Awer d'Judden hunn net gegleeft datt hie blann gewiescht wier, an datt hie gesinn hätt, bis se d'Eltere vun deem genannt hunn, deen e gesi krut, 9:19 a gefrot hunn, a gesot: Ass dëst Äre Jong, deen du sees blann gebuer? Wéi gesitt Dir dann elo? 9:20 Seng Elteren äntweren a soten zu hinnen: Mir wëssen datt dëst eise Jong ass, an datt hie blann gebuer gouf; 9:21 awer wéi Dir elo gesitt, wësse mer net; oder wien seng Aen opgemaach huet, mir wëssen et och net; Hien ass al, frot hien; hie wäert fir sech selwer schwätzen. 9:22 Dëst ass wat seng Eltere gesot hunn, well se Angscht virun de Judden haten, well d'Judden hate scho matgemaach datt wann iergendeen zouginn datt de Jesus de Messias wier, sollt hien aus der Synagog verdriwwe ginn. 9:23 Dofir soten seng Elteren: Hien ass al, frot hien. 9:24 Dunn hunn se de Mann erëm geruff, dee blann war, a soten zu him: Gitt Gott Gott! mir wëssen datt dëse Mann e Sënner ass.

9:25 Dunn huet hien geäntwert a gesot: Wann hien e Sënner ass, weess ech net; Eng Saach déi ech weess, datt ech blann war, elo gesinn ech. 9:26 Si soten nach eng Kéier zu him: Wat huet hien lech gemaach? Wéi huet et den Ae opgemaach? 9:27 Hien huet hinnen geäntwert: Ech hunn lech et scho gesot , an Dir wëllt net lauschteren; Firwat wëllt Dir et nach eng Kéier héieren? Wäert Dir och seng Jünger ginn? 9:28 A si hunn hie belästegt a gesot: Dir sidd säi Jünger; awer mir si Jünger vum Moses. 9:29 Mir wëssen datt Gott mam Moses geschwat huet; awer wat dat ugeet, wësse mer net wou et hier ass. 9:30 De Mann huet geäntwert a sot zu hinnen: Ma, dat ass déi wonnerbar Saach, datt Dir net wësst wou hie kënnt, an hien huet meng Aen opgemaach. 9:31 A mir wëssen datt Gott Sënner net héiert; Awer wann iergendeen Angscht virum Gott huet a säi Wëlle mécht, héiert hien hien. 9:32 Vun Ufank un ass et net héieren datt iergendeen d'Ae vun engem opgaang ass, dee blann gebuer gouf. 9:33 Wann et net vu Gott koum, konnt näischt gemaach ginn. 9:34 Si hunn geäntwert an zu him gesot: Dir sidd ganz a Sënn gebuer, a léiert Dir eis? A si hunn hie verdriwwen.

9:35 De Jesus huet héieren datt si hien ausgewisen hunn; an hien fonnt, sot hien zu him: " Gleefs du un de Jong vu Gott?" 9:36 Hien huet geäntwert a sot: Wien ass hien, Här, datt ech un hie gleewen? 9:37 De Jesus sot zu him : Gutt, Dir hutt hien gesinn, an deen, dee mat lech schwätzt, ass hien. 9:38 An hie sot: Ech gleewen, Här; an hie veréiert.

9:39 De Jesus sot: Ech sinn an dës Welt komm fir Uerteel; sou datt déi, déi net gesinn, gesinn, an déi, déi gesinn, verblannt ginn. 9:40 Dunn hunn e puer vun de Pharisäer, déi mat him waren, wéi se dat héieren hunn, zu him gesot: Sinn eis och blann? 9:41 De Jesus huet hinnen geäntwert: Wann Dir blann wier, hätt Dir keng Sënn; awer elo, well Dir seet: Mir gesinn, Är Sënn bleift.

SAINT JOHN
Kapitel 10

10: 1 Wierklech, wierklech, ech soen lech, deen deen net an d'Schofshaus bei der Dier erakënnt, awer op en anere Wee klëmmt, hien ass en Déif an en Iwwerfall. 10: 2 Awer deen, deen duerch d'Dier erakënnt ass de Schofshiert vun de Schof. 10: 3 Zu him geet de Portier op, an d'Schof héieren seng Stëmm; Hie rifft seng Schof mam Numm a féiert se eraus. 10: 4 A wann hien all seng eegen erausbruecht huet, geet hie virun hinnen; an d'Schof sinn him nogaang, well se seng Stëmm kennen. 10: 5 Awer si wäerten net engem Frieme follegen, awer flüchten vun him, well se d'Stëmm vun de Friemen net kennen . 10: 6 Dës Allegorie huet de Jesus hinne gesot; awer si hunn net verstanen wat hie seet.

10: 7 Also sot de Jesus nach eng Kéier zu hinnen : Wierklech, wierklech, ech soen lech, ech sinn d'Dier vum Schof. 10: 8 All déi, déi viru mir komm sinn, sinn Déif a Raiber; awer d'Schof hunn se net héieren. 10: 9 Ech sinn d'Dier; Wien duerch mech erakënnt, gëtt gerett; an hie wäert erakommen an erausgoen, a Weed fannen. 10:10 Den Déif kënnt nëmme fir ze klauen an ëmzebréngen an zerstéieren; Ech sinn esou komm datt si d'Liewen hunn , an datt se et am Iwwerfloss hunn. 10:11 Ech sinn de gudde Schäfer; de gudde Schofshiert leet säi Liewe fir d'Schof of. 10:12 Awer de Loyer, an deen net de Schéifer ass, deem seng Schof net seng eege sinn, gesäit de Wollef kommen a léisst d'Schof a flücht, an de Wollef hält d'Schof a verbreet se. 10:13 Also flücht de Loyer, well hien ass e Loyer, an ass egal iwwer d'Schof.

10:14 Ech sinn de gudde Schäfer; an ech kennen meng Schof, a meng kennen mech, 10:15 sou wéi de Papp mech kennt, an ech de Papp kennen; a leet mäi Liewen fir d'Schof. 10:16 Ech hunn och aner Schof, déi net vun dëser Fal sinn; Ech muss déi och matbréngen, a si héiere meng Stëmm; an et gëtt e Schof, an en Hiert. 10:17 Dofir huet de Papp mech gär, well ech mäi Liewen ofginn, fir et erëm ze huelen. 10: 18 Keen hëlt et vu mir of, awer ech leeën et vu mir selwer of. Ech hu Kraaft et ze setzen, an ech hu Muecht et erëm ze huelen. Dëst Kommando krut ech vu mengem Papp. 10:19 Et war erëm eng Meenungsverschiddenheet tëscht de Judden iwwer dës Wierder. 10:20 Vill vun hinne soten : Hien huet en Dämon, an hien ass nieft sech selwer; Firwat héiert Dir hien? 10:21 Anerer soten: Dës Wierder sinn net vun engem demoneschen. Kann den Däiwel d'Ae vun de Blannen opmaachen?

10:22 D'Fest vun der Engagement gouf zu Jerusalem gefeiert . Et war Wanter, 10:23 an de Jesus ass am Tempel duerch d'Veranda vum Salomo gaang. 10:24 An d'Judden hunn hien ëmginn a soten zu him: Wéi laang wäert Dir eis beméien? Wann Dir de Christus sidd, sot eis offen. 10:25 De Jesus huet hinnen geäntwert: Ech hunn lech et gesot, an Dir gleeft net; déi Wierker, déi ech am Numm vu mengem Papp maachen, si ginn Zeie vu mir; 10:26 awer Dir gleeft net, well Dir sidd net vu menge Schof, wéi ech lech gesot hunn. 10:27 Meng Schof héiere meng Stëmm, an ech kennen se, a si gi mir no.

10:28 an ech ginn hinnen dat éiwegt Liewen; a si wäerten ni ëmkommen, an och kee wäert se aus menger Hand rappen. 10:29 Mäi Papp, deen se mir geschenkt huet, ass méi grouss wéi all, a kee kann se aus mengem Papp senger Hand rappen. 10:30 Ech an de Papp sinn een. 10:31 Dunn hunn d'Judden erëm Steng opgeholl fir hien ze stenzen. 10:32 De Jesus huet hinne geäntwert: Vill gutt Wierker hunn ech lech vu mengem Papp gewisen; fir ween vun hinnen stees du op mech? 10:33 D'Judden hunn him geäntwert a gesot: Fir eng gutt Aarbecht sténke mir dech net, mee fir Gotteslästerung; well Dir als Mënsch sidd selwer Gott ze maachen. 10:34 De Jesus huet hinnen geäntwert: Ass et net an Ärem Gesetz geschriwwen, ech hu gesot, Dir sidd Götter? 10:35 Wann hien Gëtter genannt huet, op déi d'Wuert vu Gott komm ass (an d'Schrëft kann net gebrach ginn), 10:36 deenen de Papp geheelt huet an d'Welt geschéckt huet, sot Dir: Dir lästert, well ech gesot hunn: Jong? vu Gott sinn ech? 10:37 Wann ech d'Aarbechte vu mengem Papp net maachen, gleeft mir net. 10:38 Awer wann ech se maachen, och wann Dir mir net gleeft, gleeft d'Aarbechten, fir datt Dir wësst a gleeft datt de Papp a mir ass an ech am Papp . 10:39 Si hunn nach eng Kéier probéiert hien ze verhaften, awer hien ass aus hiren Hänn geflücht. 10:40 An hien ass erëm op déi aner Säit vum Jordan gaang, op déi Plaz wou de Johannes fir d'éischt gedeeft huet; a blouf do. 10:41 A vill koumen zu him a soten: De Johannes huet wierklech keen Zeeche gemaach. awer alles wat de Juan iwwer hie gesot huet war richteg. 10:42 A vill hunn do gegleeft.

SAINT JOHN
Kapitel 11

11: 1 E Mann mam Numm Lazarus, vu Betanien, dem Duerf vu Maria a senger Schwëster Martha, war krank. 11: 2 (Maria, deem säi Brudder Lazarus krank war, war deen, deen den Här mat Parfum gesaleft huet a seng Féiss mat hiren Hoer ofgewëscht huet.) 11: 3 D'Schwësteren hunn dofir d'Schwëstere geschéckt fir dem Jesus ze soen: Här, kuck deen, deen Dir gär hutt, ass krank. 11: 4 Wéi de Jesus et héieren huet, sot hien: Dës Krankheet ass net fir den Doud, awer fir d'Herrlechkeet vu Gott, sou datt de Jong vu Gott doduerch verherrlecht gëtt. 11: 5 A Jesus huet d'Martha, seng Schwëster an de Lazarus gär. 11: 6 Also wann hien héieren huet, datt hie krank war, ass hien zwee Deeg méi op der Plaz bliwwen, wou hie war. 11: 7 Duerno, sot hien zu de Jünger: Loosst eis nach eng Kéier op Judea goen. 11: 8 D'Jünger soten zu him: Rabbi, elo hunn d'Judden probéiert lech ze stengegen, a gitt Dir nach eng Kéier dohinner? 11: 9 De Jesus huet geäntwert: Sinn et net zwielef Stonnen am Dag? Deen deen am Dag geet, stéisst net, well hien d'Liicht vun dëser Welt gesäit; 11:10 Awer deen an der Nuecht geet, stéisst, well et ass kee Liicht an him. 11:11 Nodeems hien dëst gesot hat, sot hien zu hinnen: Eise Frënd Lazarus schléift; mee ech wärt hien erwächen. 11:12 Dunn soten seng Jünger: Här, wann hien schléift, wäert hien heelen . 11:13 Awer de Jesus sot dëst iwwer den Doud vum Lazarus; a si hu gemengt et géif iwwer d'Rou vum Schlof schwätzen. 11:14 Dunn huet de Jesus zu hinne kloer gesot: De Lazarus ass dout; 11:15 an ech si frou fir lech, datt ech net do war, fir datt Dir gleeft; awer loosst eis bei hien goen.

11:16 Dunn huet den Thomas, genannt Didymus, zu senge Matbierger gesot: Loosst eis och goen, fir datt mir mat him stierwe kënnen.

11:17 Also ass de Jesus komm an huet festgestallt datt de Lazarus véier Deeg am Graf war. 11: 18 Bethany war bei Jerusalem, ongeféier fofzéng Etappen; 11:19 a vill vun de Judden ware bei Martha a Maria komm fir se fir hire Brudder ze tréischten. 11:20 Dunn huet d'Martha, wéi si héieren huet, datt de Jesus kënnt, erausgaang him ze treffen; awer d'Maria blouf doheem . 11:21 An d'Martha sot zum Jesus: Här, wann Dir hei gewiescht wier, wier mäi Brudder net gestuerwen. 11:22 Awer elo weess ech och datt egal wat Dir Gott freet, Gott Iech gëtt. 11:23 De Jesus sot zu him: Äre Brudder wäert erëm opstoen. 11:24 D'Martha sot zu him: Ech weess datt hien an der Operstéiung am leschten Dag erëm opstoe wäert. 11:25 De Jesus sot zu hir: Ech sinn d'Operstéiung an d'Liewen; Deen u mech gleeft, och wann hien dout ass, dee wäert liewen. 11:26 A jiddereen, dee lieft a u mech gleeft, wäert ni stierwen. Gleeft Dir dat? 11:27 Hien huet zu him gesot: Jo, Här; Ech hunn gegleeft datt Dir de Christus sidd, de Jong vu Gott, deen op d'Welt komm ass.

11:28 Nodeems hien dëst gesot huet, ass hie gaang an huet d'Maria seng Schwëster geruff, an hat am Geheimnis gesot: De Meeschter ass hei a rifft dech un. 11:29 Wéi si hien héieren huet, ass se séier gemaach an ass zu him komm. 11:30 De Jesus war nach net an d'Duerf erakomm, awer war op der Plaz wou d'Martha hien fonnt huet.

11:31 Dunn hunn d'Judden, déi bei hir doheem waren an si getréischt hunn, wéi se gesinn hunn, datt d'Maria séier opgestan ass an erausgaang ass, si sinn hir nogaang a soten: Si geet an d'Graf fir do ze kräischen. 11:32 Maria, wéi se ukomm ass, wou de Jesus war, wéi si hie gesinn huet, ass si bei seng Féiss gefall a sot: Här, wann Dir hei gewiescht wier, wier mäi Brudder net gestuerwen. 11:33 De Jesus huet hir gekrasch gesinn, an d'Judden, déi si begleet hunn, och gekrasch, goufen am Geescht gerëselt an hu sech beweegt, 11:34 a soten: Wou hues du hien hin? Si soten zu him: Här, komm a kuck. 11:35 De Jesus huet gekrasch. 11:36 D'Judden hunn dunn gesot: Kuckt wéi hien hie gär huet. 11:37 An e puer vun hinne soten: Konnt dëse Mann, deen d'Ae vun de Blanne net opgemaach huet, och verhënnert hunn, datt de Lazarus stierft?

11:38 De Jesus ass erëm déif geréckelt an ass bei d'Graf komm. Et war eng Hiel, an et war e Steen drop. 11:39 De Jesus sot: Huelt de Steen ewech. D'Marta, d'Schwëster vun deem dee gestuerwen ass, sot zu him: Här, et sténkt scho, well et ass véier Deeg al. 11:40 De Jesus sot zu him: Hunn ech Iech net gesot datt wann Dir gleeft, Dir d'Herrlechkeet vu Gott wäert gesinn? 11:41 Dann huelt de Steen ewech, aus deem den Doudegen geluecht gouf. De Jesus huet seng Aen no uewe gehuewen a sot: Papp, ech soen Iech Merci datt Dir mech héieren hutt. 11:42 Ech wousst, datt Dir mech ëmmer héiert; awer ech hunn et gesot wéinst der Masse déi ronderëm ass, sou datt se gleewen datt Dir mech geschéckt hutt.

11:43 Wéi hien dëst gesot huet, huet hie mat héijer Stëmm geruff: Lazarus, komm eraus! 11:44 An deejéinegen dee gestuerwen ass ass erausgaang, huet seng Hänn a Féiss mat Verband gebonnen, a säi Gesiicht an engem Kleed gewéckelt. De Jesus sot zu hinnen: Loosst hie lass, a looss hie goen.

11:45 Sou vill vun de Judden, déi komm sinn, fir Maria ze begleeden, a gesinn hunn, wat de Jesus gemaach huet, hunn un hien gegleeft. 11:46 Awer e puer vun hinnen sinn an d'Pharisäer gaang an hunn hinne gesot wat de Jesus gemaach huet. 11:47 Dunn hunn d' Hohepriister an d'Pharisäer de Rot zesummegesat a gesot: Wat solle mer maachen? Well dëse Mann mécht vill Zeechen. 11:48 Wa mir hien esou hannerloossen, gleeft jiddereen un hien; an d'Réimer wäerte kommen, an eis helleg Plaz an eis Natioun zerstéieren. 11:49 Da sot de Caiaphas, ee vun hinnen, den Hohepriister dat Joer, zu hinnen: Dir wësst näischt; 11:50 Och mengt Dir net datt et an eisem Interesse ass datt ee Mann fir d'Leit stierft, an net datt d'ganz Natioun stierft. 11:51 Dëst huet hien net vu sech selwer gesot, awer well hien dat Hohepriister dat Joer war, huet hie virausgesot datt de Jesus fir d'Natioun stierwe wäert; 11:52 an net nëmme fir d'Natioun, awer och fir d'Kanner vu Gott ze sammelen déi verspreet waren. 11:53 Also, vun deem Dag un hunn se vereinbart hien ze kill. 11:54 Dofir ass de Jesus net méi oppe bei de Judden getrëppelt, mä ass vun do fort an d'Géigend nieft der Wüst gaang, an eng Stad mam Numm Ephraim an hie blouf do mat senge Jünger.

11:55 An de Pessach vun de Judden war no; a vill si viru Pessach aus där Regioun op Jerusalem geklommen, fir sech selwer ze botzen. 11:56 A si hunn de Jesus gesicht, a wärend se am Tempel waren, hunn se sech gefrot: Wat mengt Dir? Kommt net op d'Party? 11:57 An d'Chefpriister an d'Pharisäer hunn den Uerder ginn datt wann iergendeen wousst wou hie wier, sollt hien et verroden, sou datt hien hien verhaft hunn.

SAINT JOHN
Kapitel 12

12: 1 Sechs Deeg virum Pessach koum de Jesus op Betanien, wou de Lazarus war, deen dee gestuerwen ass, an deen hie vun den Doudegen opgestan ass. 12: 2 A si hunn him do en Owesiessen gemaach; D'Marta huet gedéngt, an de Lazaro war ee vun deenen, déi mat him um Dësch souzen. 12: 3 Dunn huet d'Maria e Pond vum Parfum vu reng Tuberose geholl, ganz deier, an huet d'Féiss vum Jesus gesaleft an huet se mat hiren Hoer ofgewëscht ; An d'Haus war mam Geroch vu Parfum gefëllt. 12: 4 An ee vu senge Jünger sot: Judas Iskariot Jong vum Simon, deen hie verrode soll . 12: 6 Awer hien huet dëst gesot, net well hie sech ëm déi Aarm gekëmmert huet, mä well hien en Déif war an den Täsch hat, géif hien dat klauen, wat dran ass. 12: 7 Du sot de Jesus: Loosst hatt! fir den Dag vu menger Kierfecht huet hien dëst behalen. 12: 8 Fir déi Aarm wäert Dir ëmmer mat lech hunn, anerer, awer Dir wäert mech net ëmmer hunn.

12: 9 Eng grouss Zuel vun de Judden wousst deemools datt hien do war, a si koumen, net nëmme wéinst dem Jesus, awer och fir de Lazarus ze gesinn, deen hien aus den Doudegen opgewuess ass . 12:10 Awer d'Hohepriister hunn averstanen och de Lazarus zum Doud ze bréngen, 12:11 well vill vun de Judden sech ofgewand hunn an u Jesus wéinst him gegleeft hunn.

12:12 Den nächsten Dag, vill Leit, déi op d'Fest komm sinn, héieren datt de Jesus op Jerusalem komm ass.

12:13 hunn d'Palmzweige geholl an erausgaange fir hien ze treffen a ruffen: "Hosanna! Geseent ass deen, deen an der Numm vum Här, de Kinnek vun Israel! 12:14 An de Jesus huet e jonken Iesel fonnt, an huet drop opgestallt, wéi et geschriwwen ass: 12:15 Fäert net, Duechter vum Zion; Kuckt, Äre Kinnek kënnt, reit op engem Aarschkol. 12:16 Dës Saache goufen seng Jünger am Ufank net verstanen; awer wéi de Jesus verherrlecht gouf, hunn se sech drun erënnert, datt dës Saachen iwwer hie geschriwwe goufen, an datt se hinne gemaach gi wieren. 12:17 An d'Leit, déi mat him waren, hunn Zeien bruecht wéi hien de Lazarus aus dem Graf geruff huet an hie vun den Doudegen opgewuess ass. 12:18 Dofir sinn d'Leit och komm fir hien ze treffen, well se héieren hunn datt hien dëst Zeeche gemaach huet. 12:19 Awer d'Pharisäer soten ënnereneen: Dir gesitt datt Dir näischt kritt. Kuckt, d'Welt geet no him.

12:20 Et ware verschidde Griichen ënner deenen, déi op d'Fest gaange wieren ze bieden. 12:21 Dofir sinn dës bei de Philippe komm, dee vu Betsaida a Galiläa war, an hunn hie gefrot a gesot: Här, mir wëllen de Jesus gesinn. 12:22 Philip gaang an Andrew gesot; Dunn hunn den Andrew an de Philip dem Jesus gesot. 12:23 An Jesus sot hinnen , gesot: Huet ukomm gestallt Zäit fir de Mënschejong verherrlecht ginn. 12:24 Wierklech, wierklech, ech soen lech, wann d'Käre vu Weess net op de Buedem falen a stierwen, bleift et eleng; awer wann et stierft, huet et vill Friichten.

12:25 Wien säi Liewe gär huet, wäert et verléieren; an deen dee säi Liewen op dëser Welt haasst, wäert et fir éiwegt Liewen halen. 12:26 Wann iergendeen mech déngt, befollegt mech; a wou ech sinn, do wäert och mäi Knecht sinn. Wann iergendeen mech déngt, da gëtt hie vu mengem Papp geéiert.

12:27 Elo ass meng Séil gestéiert; A wat wäert hie soen ? Papp, rett mech vun dëser Stonn? Awer dofir sinn ech zu dëser Stonn ukomm. 12:28 Papp, verherrlecht Ären Numm. Du koum eng Stëmm aus dem Himmel: Ech hunn et verherrlecht, an ech wäert et erëm verherrlechen. 12:29 An d'Leit, déi do waren, an d'Stëmm héieren hunn, soten datt et Donner gewiescht wier. Anerer soten: En Engel huet mat him geschwat. 12:30 De Jesus huet geäntwert a sot: Dës Stëmm koum net wéinst mir, mä wéinst lech. 12:31 Elo ass d'Uerteel vun dëser Welt; elo gëtt de Prënz vun dëser Welt ausgestouss. 12: 3 2 An ech, wann ech vun der Äerd opgehuewe ginn, wäert jidderee fir mech zéien. 12:33 An hien huet dëst gesot, implizéiert aus wéi engem Doud hie stierwen ass. 12:34 D'Leit hunn him geäntwert: Mir hu vum Gesetz héieren, datt de Christus fir ëmmer bleift. Wéi seet Dir dann datt et néideg ass datt de Mënschejong opgeriicht gëtt? Wien ass dëse Mënschejong? 12:35 A sot de Jesus zu hinnen: Nach eng kuerz Zäit ass d'Liicht bei lech; Gitt wärend Dir Liicht hutt, sou datt d'Däischtert lech net iwwerhëlt; well deen an der Däischtert ass weess net wou hien hiféiert.

12:36 Soulaang wéi Dir d'Liicht hutt, gleeft un d'Liicht, fir datt Dir Kanner vum Liicht sidd. Onglawen vun de Judden Dës Saachen huet de Jesus geschwat, an hien ass fortgaang an huet sech vun hinne verstoppt. 12:37 Awer och wann hien esou vill Zeeche virun hinne gemaach huet, hunn se net un hien gegleeft; 12:38 sou datt d'Wuert vum Prophéit Jesaia erfëllt wier, dee sot: Här, wien huet eis Ukënnegung gegleeft? A wien ass den Aarm vum Här opgedeckt ginn? 12:39 Aus dësem Grond konnte se net gleewen, well den Jesaia sot och: 12:40 Hien huet hir Ae verblannt an hir Häerzer haart gemaach; Fir datt se net mat hiren Ae gesinn, a mat hirem Häerz verstoen, A si ginn an ech heelen se. 12:41 Jesaja sot dëst wann hien seng Herrlechkeet gesinn, an iwwer him geschwat. 12:42 Trotzdem, och vun den Herrscher, vill hunn un hien gegleeft; awer wéinst de Pharisäer hunn se et net zouginn, fir net aus der Synagog ze verdreiwen. 12:43 Well se d'Herrlechkeet vu Männer méi gär hunn wéi d'Herrlechkeet vu Gott.

12:44 De Jesus huet gejaut a sot: Deen, dee u mech gleeft, gleeft net u mech, awer un deen, deen mech geschéckt huet; 12:45 a wien dee mech gesäit, dee gesäit dee mech geschéckt huet. 12:46 Ech, d'Liicht, sinn op d'Welt komm, sou datt jiddereen, dee u mech gleeft, net an der Däischtert bleift. 12:47 Wien meng Wierder héiert an se net hält, ech beurteelen net; well ech sinn net komm fir d'Welt ze riichten, mee fir d'Welt ze retten.

12:48 Wien mech refuséiert a meng Wierder net kritt, huet deen, deen him jugéiert; d'Wuert dat ech geschwat hunn, et wäert hien am leschten Dag beurteelen. 12:49 Well ech net alleng geschwat hunn; de Papp, dee mech geschéckt huet, huet mir e Gebot ginn, wat ech soe soll a wat ech schwätze soll. 12:50 An ech weess datt säi Gebot éiwegt Liewen ass. Also wat ech schwätzen, ech schwätzen wéi de Papp mir gesot huet.

SAINT JOHN
Kapitel 13

13: 1 Virun dem Pessachfest, wousst de Jesus datt seng Stonn fir hie komm war vun dëser Welt un de Papp ze ginn, well hie seng eege gär hat, déi op der Welt waren, hien huet se bis zum Schluss gär. 13: 2 A wéi se giess hunn, sou wéi der Däiwel schonn am Häerz vum Judas Iskariot, dem Simon säi Jong, geluecht huet fir hien ze verroden, 13: 3 vu Gott fortgaang, a Gott goung, 13: 4 ass vun der Owesiessen opgestan an huet säi Mantel ausgedoen an en Handduch geholl, hien huet et ëmgürt. 13: 5 Duerno huet hien Waasser an e Baseng gegoss, an huet ugefaang de Jünger d'Féiss ze wäschen an se mat dem Handtuch ze wëschen, mat deem hien ëmgi war. 13: 6 Du koum hien zum Simon Peter; an de Péitrus sot zu him: Här, wäscht Dir meng Féiss? 13: 7 De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Wat ech maachen, verstitt Dir elo net; awer Dir wäert méi spéit verstoen. 13: 8 De Péitrus sot zu him: Dir wäscht ni meng Féiss. De Jesus huet him geäntwert: Wann ech dech net wäschen, hues du keen Deel mat mir. 13: 9 De Simon Péitrus sot zu him : Här, net nëmme meng Féiss, awer och meng Hänn a mäi Kapp. 13:10 De Jesus sot zu him: Dee gebued gëtt brauch nëmme seng Féiss ze wäschen, awer ass komplett propper; an Dir sidd propper, awer net all. 13:11 Well hie wousst, wien hie liwweren géif ; Dofir sot hien: Dir sidd net all propper. 13:12 Nodeems hien hir Féiss gewäsch huet, huet hien säi Mantel geholl, ass zréck op den Dësch a sot zu hinnen: " Wësst Dir wat ech Iech gemaach hunn?" 13:13 Dir nennt mech Meeschter, an Här; an Dir sot gutt, well ech sinn.

13:14 Gutt, wann ech, den Här an de Meeschter, Är Féiss gewäsch hunn, sollt Dir och géigesäiteg d'Féiss wäschen. 13:15 Well ech hunn lech e Beispill ginn, sou datt Dir et och maache kënnt. 13:16 Wierklech, wierklech, ech soen lech, en Dénger ass net méi grouss wéi säi Meeschter, an och dee gëtt net méi grouss geschéckt wéi deen, deen hie geschéckt huet. 13:17 Wann Dir dës Saache wësst, geseent sidd Dir, wann Dir se maacht. 13:18 Ech schwätzen net vun lech all; Ech weess wien ech gewielt hunn; awer fir d'Schrëft z'erfëllen: Dee mat mir Brout ësst huet seng Ferse géint mech gehuewen. 13:19 Vun elo un soen ech lech ier et geschitt ass, sou datt wann et geschitt, Dir gleeft datt ech sinn. 13:20 Wierklech, wierklech, ech soen lech, wien deen deen empfänkt, deen ech schécken, empfänkt mech; a wien mech empfänkt, begréisst deen , deen mech geschéckt huet.

13:21 Wéi de Jesus dëst gesot huet, gouf hien am Geescht geréckelt an huet deklaréiert a sot: Wierklech, wierklech, ech soen lech, ee vun lech wäert mech ofginn. 13:22 Dunn hunn d'Jünger sech géigesäiteg ugekuckt, a bezweifelen iwwer wien hie schwätzt. 13:23 An ee vu senge Jünger, déi de Jesus gär hat, loung nieft dem Jesus. 13:24 Also huet de Simon Peter him gewénkt ze froen wien et war vun deem hie geschwat huet. 13:25 Hien huet sech dunn um Fouss vum Jesus gelunn a sot zu him: Här, wien ass et? 13:26 De Jesus huet geäntwert: Wiem ech dat naass Brout ginn, dat ass et . An hien huet d'Brout gedeeft an huet dem Judas Iskariot, dem Jong vum Simon, geschenkt.

13:27 An no der Stéck koum de Satan an hien. De Jesus sot zu him: Wat Dir maacht, maacht et éischter. 13:28 Awer keen vun deenen um Dësch huet verstan firwat hien dëst zu him gesot huet. 13:29 Well e puer geduecht hunn, well de Judas d'Täsch hat, datt de Jesus him seet: Kaaft wat mir fir d'Fest brauchen; oder eppes un déi Aarm ginn. 13:30 Wéi hien dunn de Stéck geholl huet, ass direkt erausgaang; an et war scho Nuecht.

13:31 Wéi hien erausgaang ass, sot de Jesus: Elo gëtt de Mënschejong verherrlecht, a Gott gëtt an him verherrlecht. 13:32 Wann Gott an him verherrlecht gëtt , wäert Gott hien och a sech selwer verherrlechen, a wäert hien direkt verherrlechen. 13:33 Kleng Kanner, ech sinn nach ëmmer e bëssen bei lech. Dir wäert no mir sichen; Awer wéi ech zu de Judden gesot hunn, sou soen ech lech elo: Wou ech ginn, kënnt Dir net goen. 13:34 En neit Kommando ginn ech lech: Léift een aneren; wéi ech dech gär hunn, datt s de och géigesäiteg gär hues. 13:35 Vun dësem wëssen all datt Dir meng Jünger sidd, wann Dir Léift mateneen hutt.

13:36 De Simon Péitrus sot zu him: Här, wou fuert Dir hin? De Jesus huet him geäntwert: Wou ech ginn, Dir kënnt mech elo net verfollegen; awer Dir wäert mech spéider verfollegen. 13:37 De Péitrus sot zu him: Här, firwat kann ech dech elo net verfollegen? Ech wäert mäi Liewen fir lech nidderloossen. 13:38 De Jesus huet him geäntwert: Wëllt Dir Äert Liewen fir mech nidderloossen ? Wierklech, wierklech, ech soen lech: Den Hunn kréit net, ouni datt Dir mech dräimol verweigert hutt.

SAINT JOHN
Kapitel 14

14: 1 Loosst Äert Häerz net trauen; Dir gleeft u Gott, gleeft och u mech. 14: 2 Am Haus vu mengem Papp ginn et vill Zëmmeren ; wann et net esou wier, hätt ech Iech gesot; Also ech wäert eng Plaz fir Iech virbereeden. 14: 3 A wann ech goen an eng Plaz fir Iech virbereeden, wäert ech erëm kommen an dech bei mech huelen, fir datt wou ech sinn, Dir kënnt och sinn. 14: 4 An Dir wësst wou ech ginn, an Dir wësst de Wee. 14: 5 Den Thomas sot zu him: Här, mir wësse net wou Dir gitt; Wéi kënne mir de Wee wëssen? 14: 6 De Jesus sot zu him: Ech sinn de Wee an d'Wourecht an d'Liewen; kee kënnt zum Papp ausser duerch mech. 14: 7 Wann Dir mech wosst, géift Dir och mäi Papp kennen ; a vun elo un kenns du hien, an hues en gesinn. 14: 8 De Philippe sot zu him: Här, weist eis de Papp, an et geet eis duer. 14: 9 De Jesus sot zu him: Ech war scho sou laang bei Iech, an Dir wousst mech net, Philip? Deen, dee mech gesinn huet, huet de Papp gesinn ; Wéi seet Dir dann: Weist eis de Papp? 14:10 Gleeft Dir net datt ech am Papp sinn, an de Papp a mir? D'Wierder, déi ech zu Iech schwätzen, schwätzen ech net eleng, mä de Papp, deen a mir wunnt, mécht déi Wierker. 14:11 Gleeft mir datt ech am Papp sinn, an de Papp a mir; soss, gleeft mir fir déi selwecht Wierker. 14:12 Wierklech, wierklech, ech soen Iech, deen, dee u mech gleeft, déi Wierker, déi ech maachen, hie wäert och maachen; an nach méi grouss wäert maachen, well ech bei de Papp ginn.

14:13 A wat Dir de Papp a mengem Numm freet , wäert ech maachen, fir datt de Papp am Jong verherrlecht gëtt. 14:14 Wann Dir eppes a mengem Numm frot, da wäert ech et maachen.

14:15 Wann Dir mech gär hutt, halen meng Geboter. 14:16 An ech wäert de Papp froen, an hie wäert Iech nach eng Tréischterin ginn , fir datt hie fir ëmmer bei Iech ka sinn: 14:17 de Geescht vun der Wourecht, deen d'Welt net kritt, well en hie weder gesäit, nach hie kennt; awer Dir kennt hien, well hie bei Iech wunnt a wäert an Iech sinn. 14:18 Ech verloossen Iech keng Waisen; Ech kommen bei Iech. 14:19 Nach e bëssen Zäit, an d'Welt wäert mech net méi gesinn; awer Dir wäert mech gesinn; well ech liewen, Dir wäert och liewen. 14:20 An deem Dag wësst Dir datt ech a mengem Papp sinn, an Dir an mir, an ech an Iech. 14:21 Wien meng Geboter huet an déi hält, deen ass dee mech gär huet; a wien mech gär huet, gëtt vu mengem Papp gär, an ech hunn hie gär a manifestéiere mech zu him. 14:22 De Judas (net den Iskariot) sot zu him: Här, wéi ass et, datt Dir Iech fir eis manifestéiert, an net der Welt? 14:23 De Jesus huet geäntwert a sot zu him: Wien mech gär huet, wäert mäi Wuert halen; a mäi Papp wäert hie gär hunn, a mir komme bei hien a maache mat eis Heem. 14:24 Wien mech net gär huet, hält net meng Wierder; an d'Wuert dat Dir héieren hutt ass net mäin, mä de Papp dee mech geschéckt huet. 14:25 Ech hunn Iech dës Saache gesot wéi Dir bei Iech sidd.

14:26 Awer de Beroder, den Hellege Geescht, deen de Papp a mengem Numm schéckt, hie léiert Iech alles, an erënnert Iech un alles wat ech Iech gesot hunn. 14:27 Fridde loossen ech bei Iech, mäi Fridde ginn ech Iech; Ech ginn Iech et net sou wéi d' Welt et gëtt. Net Äert Häerz beonrouegt, loosst et net Angscht hunn. 14:28 Dir hutt héieren datt ech Iech gesot hunn: Ech ginn an ech kommen bei Iech. Wann Dir mech gär hätt, hätt Dir Iech gefreet, well ech gesot hunn, ech ginn zum Papp; well de Papp méi al ass wéi ech. 14:29 An elo hunn ech Iech gesot ier et geschitt ass, sou datt wann et geschitt, Dir gleeft. 14:30 Ech schwätzen net méi vill mat Iech; well de Prënz vun dëser Welt kënnt, an hien huet näischt a mir. 14:31 Awer fir datt d'Welt weess datt ech de Papp gär hunn, a wéi de Papp mech gesot huet, sou maachen ech. Leva ntaos, gitt vun hei.

SAINT JOHN
Kapitel 15

15: 1 Ech sinn de richtege Riefstack, a mäi Papp ass de Bauer. 15: 2 All Branche a mir, déi keng Friichte mécht, hëlt hien ewech; a wien Uebst dréit, dee wäert et botzen, fir datt et méi Friichte kann droen. 15: 3 Dir sidd scho propper wéinst dem Wuert wat ech lech geschwat hunn. 15: 4 Bleift a mir, an ech an dir. Wéi d'Branche net selwer ka Fruucht droen, wann et net um Rief bleift, sou kënnt Dir och net, wann Dir net a mir bleift. 15: 5 Ech sinn d'Rebe, Dir sidd d'Branchen; Wien a mir bleift, an ech an him, hie mécht vill Friichten; well ausser mech kanns de näischt maachen. 15: 6 Wien net a mir bleift, gëtt ausgeworf wéi eng Branche a verdréchent; a si sammelen se a werfen se an d'Feier, a si brennen. 15: 7 Wann Dir a mir bleift a meng Wierder an lech bleiwen, frot wat Dir wëllt, da gëtt et fir lech gemaach. 15: 8 Doduerch ass mäi Papp verherrlecht ginn, datt Dir vill Uebst dréit, an Dir sollt och meng Jünger sinn. 15: 9 Wéi de Papp mech gär huet, sou hunn ech dech gär ; bleiw a menger Léift. 15:10 Wann Dir meng Geboter hält, bleift Dir a menger Léift; sou wéi ech d'Geboter vu mengem Papp gehalen hunn, a a senger Léift bleiwen. 15:11 Dës Saachen hunn ech lech geschwat, sou datt meng Freed an lech ass, an Är Freed kann erfëllt ginn. 15:12 Dëst ass mäi Gebot: datt Dir ee gär hutt, wéi ech dech gär hunn. 15:13 Méi grouss Léift huet keen wéi dëst, datt een säi Liewe fir seng Frënn nidderléisst. 15:14 Dir sidd meng Frënn, wann Dir maacht wat ech lech befollegen.

15:15 Ech nennen lech net méi Dénger, well de Kniecht weess net wat säi Meeschter mécht; Awer ech hunn lech Frënn genannt, well all déi Saachen, déi ech vu mengem Papp héieren hunn, hunn ech lech bekannt gemaach. 15:16 Dir hutt mech net gewielt, awer ech hunn lech gewielt an hunn lech ernannt fir Friichten ze goen, an Är Uebst bleift; sou datt egal wat Dir de Papp a mengem Numm freet, hie kënnt lech ginn. 15:17 Dëst bieden ech lech: Léift een aneren.

15:18 Wann d'Welt dech haasst, da wësst datt se mech oder ier Dir gehaasst huet . 15:19 Wann Dir vun der Welt wier, hätt d'Welt hir eege gär; Awer well Dir net vun der Welt sidd, ier ech dech aus der Welt gewielt hunn, dofir haasst d'Welt dech. 15:20 Erënnert d'Wuert, dat ech lech gesot hunn: En Dénger ass net méi grouss wéi säi Meeschter. Wann se mech verfollegt hunn, verfollegen se lech och; Wann se mäi Wuert gehalen hunn, halen se och Äert. 15:21 Awer all dat si se lech maache wéinst mengem Numm, well se deen net kennen deen mech geschéckt huet. 15:22 Wann ech net komm wier oder mat hinne geschwat hätt, hätten se keng Sënn; awer elo hu se keng Excuse fir hir Sënn. 15:23 Wien mech haasst, haasst och mäi Papp. 15:24 Wann ech net ënnert hinnen Wierker gemaach hätten, déi keen aneren gemaach huet, hätten se keng Sënn; awer elo hu se mech a mäi Papp gesinn an haassen. 15:25 Awer dëst ass fir d'Wuert ze erfëllen, dat an hirem Gesetz geschriwwe steet: Si hate mech ouni Ursaach.

15:26 Awer wann de Beroder kënnt, deen ech lech vum Papp schécken, de Geescht vun der Wahrheet, dee vum Papp fortgeet, wäert hien Zeien iwwer mech ginn. 15:27 An Dir wäert och Zeien droen, well Dir war vun Ufank un bei mir.

SAINT JOHN
Kapitel 16

16: 1 Dës Saachen hunn ech mat lech geschwat, sou datt Dir net stéisst. 16: 2 Si ginn lech aus de Synagogen eraus; an et kënnt eng Zäit wou een deen dech ëmbréngt, mengt datt hie Gottes Déngscht mécht. 16: 3 A si wäerten dat maachen, well se de Papp a mech net kennen. 16: 4 Awer ech hunn lech dës Saache gesot, sou datt wann d'Zäit kënnt, Dir lech erënnert datt ech lech scho gesot hunn.

Dëst hunn ech lech am Ufank net gesot, well ech war bei lech. 16: 5 Awer elo ginn ech zu deem, deen mech geschéckt huet; A kee vun lech freet mech: Wou gees du hin? 16: 6 Virun, well ech lech dës Saache gesot hunn, huet d'Leed Är Häerzer gefëllt. 16: 7 Awer ech soen lech d'Wourecht: Et ass fir Äert Wuel datt ech fort ginn; well wann ech net fort wier, géif den Tréischter net bei lech kommen; mee wann ech ginn, da schécken ech lech et. 16: 8 A wann hien kënnt, wäert hien d'Welt vu Sënn, vu Gerechtegkeet a vum Uerteel iwwerzeegen. 16: 9 Vun der Sënn, well se net u mech gleewen; 16:10 vu Gerechtegkeet, well ech bei de Papp ginn, an Dir wäert mech net méi gesinn; 16:11 a vum Uerteel, well de Prënz vun dëser Welt scho beurteelt gouf. 16:12 Ech hunn nach vill Saachen fir lech ze soen, awer Dir kënnt se elo net droen. 16:13 Awer wann de Geescht vun der Wourecht kënnt, da féiert hien dech an déi ganz Wourecht; well hie wäert net eleng schwätzen, awer wat hien héiert, wäert hie schwätzen, an hie wäert lech soen, wat kënnt. 16:14 Hien wäert mech verherrlechen; well hien hëlt wat meng ass, an hie wäert lech Bescheed soen.

16:15 Alles wat de Papp huet ass meng; Duerfir hunn ech gesot datt hien hëlt wat meng ass a wäert Iech Bescheed soen.

16:16 Awer nach eng kuerz Zäit, an Dir wäert mech net gesinn; an nach eng Kéier e bëssen, an Dir wäert mech gesinn; well ech bei de Papp ginn. 16:17 Dunn hunn e puer vu senge Jünger zuenee gesot: Wat ass dat wat eis seet: Eng kleng Zäit an Dir wäert mech net gesinn; an nach eng Kéier e bëssen, an Dir wäert mech gesinn; A firwat ginn ech bei de Papp? 16:18 Also si soten: Wat mengs du mat: Nach e bëssen? Mir verstinn net wat hie schwätzt. 16:19 De Jesus wousst datt si hien wollte froen, an hie sot zu hinnen: Frot Dir Iech een deem aneren iwwer dat ech gesot hunn: Eng kleng Zäit an Dir wäert mech net gesinn, an nach eng Kéier eng kuerz Zäit an Dir wäert mech gesinn? 16:20 Wierklech, wierklech, ech soen Iech, Dir wäert kräischen a kloen, laachen, an d'Welt wäert sech freeën; awer och wann Dir traureg sidd, wäert Är Trauregkeet a Freed ginn. 16:21 Wann eng Fra op d'Welt kënnt, huet si wéi, well hir Zäit ass komm; Awer nodeems si e Kand op d'Welt bruecht huet, erënnert si sech net méi un hir Angscht, fir d'Freed datt e Mann op d'Welt gebuer gouf. 16:22 Och Dir hutt elo Trauregkeet; Awer ech wäert dech erëm gesinn, an däin Häerz wäert sech freeën, a kee wäert Är Freed vun dir huelen. 16:23 Deen Dag frot Dir mech näischt. Wierklech, wierklech, ech soen Iech, egal wat Dir de Papp a mengem Numm freet, hie wäert Iech et ginn.

16:24 Bis elo hutt Dir näischt a mengem Numm gefrot; frot, an Dir kritt, fir datt Är Freed voll ka sinn.

16:25 Dës Saachen hunn ech lech an Allegorien geschwat; déi Stonn kënnt wann ech net méi mat Allegorië mat dir schwätzen, mee lech kloer iwwer de Papp matdeele wäert. 16:26 An deem Dag frot Dir a mengem Numm; An ech soen net datt ech de Papp fir dech bieden, 16:27 well de Papp selwer dech gär huet, well Dir mech gär hutt a gegleeft datt ech vu Gott komm sinn. 16:28 Ech si vum Papp komm an sinn op d'Welt komm; erëm verloossen ech d'Welt a ginn zum Papp. 16:29 Seng Jünger soten zu him: Kuckt elo schwätzt Dir kloer an Dir schwätzt keng Allegorie. 16:30 Elo versti mir datt Dir alles wësst , an Dir braucht kee fir lech ze froen; Dofir gleewe mir datt Dir aus Gott komm sidd. 16:31 De Jesus huet hinne geäntwert: Gleeft Dir elo? 16:32 Kuckt, d'Stonn kënnt, an et ass komm, wann Dir verspreet sidd, jiddereen op seng Säit, an Dir wäert mech eleng loossen; Awer ech sinn net eleng, well de Papp mat mir ass. 16:33 Dës Saachen hunn ech mat lech geschwat fir datt Dir Fridde bei mir hutt. An der Welt wäert Dir Leed hunn; Awer gleeft mir, ech hunn d'Welt eruewert.

SAINT JOHN
Kapitel 17

17: 1 Dës Saache sot de Jesus, an huet seng Aen op den Himmel gehuewen a sot: Papp, d'Stonn ass komm; verherrlecht Äre Jong, sou datt Äre Jong lech och verherrlecht; 17: 2 wéi Dir him Autoritéit iwwer all Fleesch ginn hutt, fir datt hien éiwegt Liewe gëtt fir all déi Dir him geschenkt hutt. 17: 3 An dëst ass éiwegt Liewen : datt se dech kennen, deen eenzege richtege Gott, an de Jesus Christus, deen Dir geschéckt hutt. 17: 4 Ech hunn lech op der Äerd verherrlecht; Ech hunn d'Aarbecht fäerdeg, déi Dir mir gemaach hutt. 17: 5 Elo, Papp, verherrlecht mech vun Ärer Säit, mat där Herrlechkeet, déi ech mat lech hat ier d'Welt war. 17: 6 Ech hunn Ären Numm zu de Männer manifestéiert, déi Dir mir aus der Welt ginn hutt; Si waren ären, an Dir hutt se mir ginn, a si hunn Äert Wuert gehalen. 17: 7 Elo wësse si datt all d'Saachen, déi Dir mir geschenkt hutt, vun lech virkommen; 17: 8 wéinst de Wierder, déi Dir mir ginn hutt, hunn ech hinne ginn; a si hunn se kritt, a si hu wierklech gewosst, datt ech vun lech kommen, a si hunn gegleeft datt Dir mech geschéckt hutt. 17: 9 Ech bieden fir si; Ech bieden net fir d'Welt, awer fir déi, déi Dir mir ginn hutt; fir Är si se, 17:10 an all meng ass Är, an Är meng; an ech sinn an hinne verherrlecht ginn. 17:11 An ech sinn net méi op der Welt; awer dës sinn op der Welt, an ech kommen bei lech. Hellege Papp, déi Dir mir geschenkt hutt, haalt se an Ärem Numm, fir datt se een dierfe sinn, sou wéi mir.

17:12 Wéi ech mat hinnen op der Welt war, hunn ech se an Ärem Numm behalen; déi, déi Dir mir geschenkt hutt, hunn ech gehalen, a kee vun hinne war verluer, mee de Jong vun der Verdauung, sou datt d'Schrëft erfëllt kéint ginn. 17:13 Awer elo kommen ech bei lech; an ech schwätzen dat op der Welt, fir datt si meng Freed a sech selwer erfëllt hunn. 17:14 Ech hunn hinnen Äert Wuert ginn; an d'Welt hate se, well se net vun der Welt sinn, sou wéi ech net vun der Welt sinn. 17:15 Ech bieden net datt Dir se aus der Welt hëlt, awer datt Dir se vum Béisen hält. 17:16 Si sinn net vun der Welt, sou wéi ech och net vun der Welt. 17:17 Hellegt se duerch Är Wourecht; Äert Wuert ass Wourecht. 17:18 Wéi Dir mech an d'Welt geschéckt hutt, sou hunn ech se an d'Welt geschéckt. 17:19 A fir si hellegen ech mech selwer, fir datt se och an der Wourecht helleg ginn. 17:20 Awer ech bieden net nëmme fir dës, awer och fir déi, déi duerch säi Wuert u mech gleewen, 17:21 datt se all eenz kënne sinn; wéi Dir, Papp, a mir, an ech an lech, kënne se och een an eis sinn; sou datt d'Welt gleeft datt Dir mech schéckt . 17:22 D'Herrlechkeet, déi Dir mir ginn hutt, hunn ech hinne ginn, fir datt se een dierfe sinn, sou wéi mir een sinn. 17:23 Ech sinn an hinnen, an Dir an mir, fir datt se perfekt an der Eenheet sinn, sou datt d'Welt weess datt Dir mech geschéckt hutt, an datt Dir se gär hutt wéi Dir mech gär hutt. 17:24 Papp, déi, déi Dir mir geschenkt hutt, ech wëll datt se bei mir sinn, wou ech sinn, fir datt se meng Herrlechkeet gesinn, datt Dir mir geschenkt hutt; well Dir hutt mech gär zënter der Grënnung vun der Welt.

17:25 Gerechte Papp, d'Welt huet dech net kannt, awer ech hunn dech kannt , a si woussten, datt s du mech geschéckt hues. 17:26 An ech hunn Ären Numm hinne bekannt gemaach a wäert et nach ëmmer bekannt maachen, fir datt d'Léift mat där Dir mech gär hutt an hinnen ass, an ech an hinnen.

SAINT JOHN
Kapitel 18

18: 1 De Jesus huet dës Saache gesot, ass erausgaang mat senge Jünger op déi aner Säit vum Kidron-Stroum, wou e Gaart war, an deen hie mat senge Jünger erakoum. 18: 2 An de Judas, deen deen hien ausgeliwwert huet, wousst och déi Plaz, well dacks hat de Jesus do mat senge Jünger getraff. 18: 3 De Judas, deen eng Gesellschaft vun Zaldoten an Offizéier vun den Hohepriister a vun de Pharisäer geholl huet, ass dohinner gaang mat Laternen a Fakelen a mat Waffen. 18: 4 Awer de Jesus wousst all déi Saachen, déi viru sech kommen , ass no vir komm a sot zu hinnen: Wiem sicht Dir? 18: 5 Si hunn him geäntwert: Jesus vun Nazareth. De Jesus sot zu hinnen: Ech sinn . An de Judas, deen deen hien ausgeliwwert huet, war och mat hinnen. 18: 6 Wéi hien zu hinnen sot: Ech sinn , si si zréckgefall an op de Buedem gefall. 18: 7 Dofir huet hien se nach eng Kéier gefrot: Wien sicht Dir? A si soten: Jesus vun Nazareth. 18: 8 De Jesus huet geäntwert: Ech hunn Iech gesot datt ech sinn; well wann Dir mech sicht, loosst dës goen; 18: 9 fir datt dat wat hie gesot huet erfëllt wier: Vun deenen, déi Dir mir ginn hutt, hunn ech näischt verluer . 18:10 Dunn huet de Simon Peter, e Schwert, gezunn, an huet dem Hohepriister säin Dénger geschloen an huet säi riets Ouer ofgeschnidden. An dem Dénger säin Numm war Malco. 18:11 De Jesus sot dunn zum Péitrus: Stiech däi Schwert a säi Schiet; de Becher deen de Papp mir ginn huet , soll ech en net drénken?

18:12 Dunn huet d'Firma vun den Zaldoten, d'Tribün an d'Beamte vun de Judden de Jesus festgeholl an hien gebonnen, 18:13 an huet hien als éischt op Annas bruecht; well hien de Schwéierpapp vum Kaiaphas war, deen dat Joer Hohepriister war. 18:14 Et war de Kaiaphas, deen d'Judden ugeroden hat, datt ee Mann fir d'Leit sollt stierwen.

18:15 An de Simon Péitrus an en anere Jünger sinn dem Jesus nogaang. An dëse Jünger war dem Hohepriister bekannt, an hie koum mam Jesus an den Haff vum Hohepriister; 18:16 awer de Péitrus war dobausse virun der Dier. De Jünger, deen dem Hohepriister bekannt war, ass erausgaang an huet mam Portier geschwat an huet de Peter eran bruecht. 18:17 Dunn huet de Déngschtmeeschter dem Péitrus gesot: Sidd Dir net och ee vun de Jünger vun dësem Mann? Hie sot: Ech sinn net. 18:18 An d'Dénger an d'Beamten, déi e Feier gemaach hunn, stoungen; well et war kal, a si ware waarm; An de Péitrus stoung mat hinnen a wiermt sech.

18:19 An den Hohepriister huet de Jesus iwwer seng Jünger gefrot an iwwer seng Doktrin. 18:20 De Jesus huet him geäntwert: Ech hunn ëffentlech mat der Welt geschwat; Ech hunn ëmmer an der Synagog an am Tempel geléiert, wou all d'Judden sech versammelen , an ech hunn net am Geheimnis geschwat. 18:21 Firwat frot Dir mech? Frot déi, déi héieren hunn, wat ech hinne gesot hunn; kuck, si wësse wat ech gesot hunn.

18:22 Wéi de Jesus dëst gesot huet, huet ee vun den Offizéier, deen do war, him geschloen a gesot: "Wéi äntwert Dir den Hohepriister? 18:23 De Jesus huet him geäntwert: Wann ech Béis geschwat hunn, bestätegt wat dat Béis ass; An obwuel, firwat schloe Dir mech? 18:24 Dunn huet den Annas hie gebonnen op de Kaiaphas, den Hohepriister, geschéckt.

18:25 Also de Péitrus stoung a wiermt sech. A si soten zu him: Sidd Dir net ee vu senge Jünger? Hien huet dementéiert, a sot: Ech sinn net. 18:26 Ee vun den Dénger vum Hohepriister, e Familljemember vun deem deem säi Puer de Ouer ofgeschnidden huet, sot zu him: Hat ech dech net mat him am Gaart gesinn? 18:27 Peter refuséiert erëm; an direkt huet den Hunn gekréint.

18:28 Si hunn de Jesus aus dem Haus Kaiaphas an de Prätorium geholl. Et war mueres, a si sinn net an de Prätorium komm fir net kontaminéiert ze sinn, an domat de Pessach z'iessen. 18:29 Dunn ass de Pilatus bei si erausgaang an huet gesot: Wéi eng Uklo bréngt Dir géint dëse Mann? 18:30 Si hunn geäntwert an zu him gesot: Wann dëse Mann kee Verbriecher wier, hätte mir hien net un lech ofginn. 18:31 Du sot de Pilatus zu hinnen: Huelt lech selwer a jugéiert hien no Ärem Gesetz. An d'Judden soten zu him: Mir däerfen keen ëmbréngen; 18:32 sou datt d'Wuert dat de Jesus geschwat huet erfëllt wier, wat ugedeit wéi en Doud hie stierwen. 18:33 Da koum de Pilatus erëm an de Prätorium an huet de Jesus geruff a sot zu him: Sidd Dir de Kinnek vun de Judden?

18:34 De Jesus huet him geäntwert: Sidd Dir dat alleng , oder hunn anerer lech iwwer mech erzielt? 18:35 De Pilatus huet him geäntwert: Sinn ech e Judd? Är Natioun an d'Hohepriister hunn lech mir iwwerginn. ¿ Wat hutt Dir gemaach? 18:36 De Jesus huet geäntwert: Mäi Räich ass net vun dëser Welt; wa mäi Räich vun dëser Welt wier, da géifen meng Dénger kämpfen, fir datt ech net de Judden iwwerginn hätt; Awer mäi Räich ass net vun hei. 18:37 De Pilatus sot zu him: "Sidd Dir dann e Kinnek?" R espondió Jesus: Dir sees datt ech e Kinnek sinn. Dofir sinn ech gebuer, an dofir sinn ech op d'Welt komm, fir der Wourecht Zeegnes ze maachen. Jiddereen dee vun der Wourecht ass héiert meng Stëmm. 18:38 De Pilatus sot zu him: Wat ass d'Wourecht? A wéi hien dat gesot hat, ass hien nach eng Kéier bei d'Judden erausgaang an huet zu hinne gesot: Ech fanne kee Verbriechen an him. 18:39 Awer Dir hutt e Brauch datt ech lech en um Pessach fräisetzen. Wëllt Dir datt ech de Kinnek vun de Judden fräisetzen? 18:40 Dunn hunn se all nach eng Kéier geruff a gesot: Net dëse Mann, mä de Barabbas. A Barabbas war en Déif.

SAINT JOHN
Kapitel 19

19: 1 Dunn huet de Pilatus de Jesus geholl an hie gezaubert. 19: 2 An d'Zaldoten hunn eng Kroun vun den Däre gewieft, an se op säi Kapp geluecht, an hunn hie mat engem purpurroude Mantel gekleet; 19: 3 a si soten zu him : Hallo, Kinnek vun de Judden! an huet him geschloen. 19: 4 Dunn ass de Pilatus erëm erausgaang an huet zu hinnen gesot: Kuckt, ech bréngen hien dobaussen, fir datt Dir verstitt datt ech kee Verbrieche bei him fannen. 19: 5 An de Jesus ass erausgaang mat der Dornekroun an dem Kleed vu purpur purpur . An de Pilatus sot zu hinnen: Kuckt de Mann! 19: 6 Wéi d'Hohepriister an Offizéier hien gesinn hunn, hunn se geruff a gesot: Kräizegt hien! Kräizegt hien! De Pilatus sot zu hinnen: Huelt Iech selwer a kräizegt hien; well ech kee Verbriechen an him fannen. 19: 7 D'Judden hunn him geäntwert: Mir hunn e Gesetz, an no eisem Gesetz muss hie stierwen, well hie selwer de Jong vu Gott gemaach huet. 19: 8 Wéi de Pilatus dëst héieren huet, huet hie méi Angscht. 19: 9 An hien ass erem an de Prätorium gaang an huet dem Jesus gesot: Vu wou kommt Dir? Ma s de Jesus huet net geäntwert. 19:10 Dunn huet de Pilatus zu him gesot: Schwätz du net mat mir? Wësst Dir net datt ech d'Autoritéit hunn Iech ze kräizen, an datt ech d'Autoritéit hunn Iech fräilooss ze hunn? 19:11 De Jesus huet geäntwert: Dir hätt keng Autoritéit géint mech, wann et Iech net vun uewe géif ginn ; dofir, deen dee mech un Iech ofginn huet, huet déi méi grouss Sënn.

19:12 Vun do un huet de Pilatus probéiert hie fräi ze loossen; awer d'Judden hunn geruff a gesot: Wann Dir dësen fräiléisst, sidd Dir net dem Cäsar säi Frënd; jiddereen, dee sech selwer zum Kinnek mécht, ass géint den Cäsar. 19:13 Dunn huet de Pilatus dëst héieren, huet de Jesus dobausse geholl a souz um Geriicht op der Plaz mam Numm Tiled an op Hebräesch Gabata. 19:14 Et war d'Virbereedung vum Pessach, an ongeféier d'sechst Stonn. Dunn huet hien zu de Judden gesot: Kuckt Äre Kinnek! 19:15 Awer si hunn geruff: Eraus eraus, kräizegt hien! De Pilatus sot zu hinnen: Soll ech Äre Kinnek kräizen? D'Hohepriister hunn geäntwert: Mir hu kee Kinnek ausser den Cäsar. 19:16 Also huet hien hien hinnen iwwerginn fir gekräizegt ze ginn. Dofir hunn si de Jesus geholl an hien ewechgefouert.

19:17 An hien huet säi Kräiz gedroen, ass erausgaang an d'Plaz mam Numm Schädel an op Hebräesch Golgotha; 19:18 an do hunn se hien gekräizegt, a mat him zwee anerer, een op all Säit, an de Jesus an der Mëtt. 19:19 De Pil ato huet och en Titel geschriwwen, deen hien um Kräiz gesat huet, dee liest: JESUS NAZARENE, KING OF THE JEWS. 19:20 A vill vun de Judden liesen dësen Titel; well d'Plaz wou de Jesus gekräizegt gouf bei der Stad war, an den Titel war op Hebräesch, op Griichesch an op Latäin geschriwwen. 19:21 D'Hohepriister vun de Judden soten zum Pilatus: Schreift net: Kinnek vun de Judden; awer datt hie gesot huet: Ech si Kinnek vun de Judden. 19:22 De Pilatus huet geäntwert: Wat ech geschriwwen hunn, hunn ech geschriwwen.

19:23 Wéi d'Zaldoten de Jesus gekräizegt hunn , hunn se seng Kleeder geholl a véier Deeler gemaach, ee fir all Zaldot. Si hunn och seng Tunika geholl, déi nahtlos war, vun engem eenzege Weben vun uewen no ënnen. 19:24 Dunn soten se ënnereneen: Loosst eis et net deelen, awer mir werfen Lous dofir , fir ze kucken, wien et wäert sinn. Dëst war sou datt d'Schrëft erfëllt ka ginn, wat seet: Si hu meng Kleeder ënnert sech gedeelt, A fir meng Kleeder werfen se vill. An och d'Zaldoten. 19:25 Seng Mamm a seng Mamm Schwëster , d'Maria, d'Fra vum Kleopas, an d'Maria Magdalena, stoungen um Kräiz vum Jesus . 19:26 Wéi de Jesus seng Mamm an de Jünger gesinn huet, fir deen hie gär stoung, sot hien zu senger Mamm: " Fra, kuck däi Jong." 19:27 Dunn huet hien zum Jünger gesot: Kuckt Är Mamm . A vun där Stonn huet de Jünger hatt bei sech heem empfaangen. 19:28 Duerno, wousst de Jesus datt alles fäerdeg war, sot, sou datt d'Schrëft erfëllt wier: Ech sinn duuschtereg. 19:29 An e Schëff voller Esseg war do; dunn hunn se e Schwamm an Esseg gesaumt, an en Täsch geluecht, an de Mond bruecht. 19:30 Wéi de Jesus den Esseg geholl hat, sot hien: Et ass fäerdeg. An hien huet säi Kapp gebéit an huet säi Geescht opginn.

19:31 Dunn hunn d'Judden, well et d'Virbereedung vum Pessach war, sou datt d'Kierper net um Sabbat um Kräiz bleiwen (fir dee Sabbat war eng grouss Festlechkeet), hunn de Pilatus gebieden hir Been ware gebrach, a si goufen dovun ofgeholl. 19:32 Dofir sinn d'Zaldote komm an hunn d'Been vum éischten an och vun deem anere gebrach, dee mat him gekräizegt gi war.

19:33 Awer wéi se bei de Jesus koumen, a gesinn datt hie scho dout war, hunn se seng Been net gebrach. 19:34 Awer ee vun den Zaldoten huet seng Säit mat engem Speer duerchgestreckt, an direkt koum Blutt a Waasser eraus. 19:35 An deen, deen et gesinn huet, seet, a säin Zeegnes ass wouer; an hie weess datt hien d'Wourecht seet, sou datt Dir och gleeft. 19:36 Fir dës Saache sinn geschitt fir d'Schrëft ze erfëllen: Säi Selbst gëtt net gebrach . 19:37 An och eng aner Schrëft seet: Si kucken deen, deen se duerchbrach hunn.

19:38 No all deem huet de Joseph vun Arimathea, dee Jünger vum Jesus war, awer heemlech aus Angscht virun de Judden, de Pilatus gebieden, him de Kierper vum Jesus ze huelen; an de Pilatus huet et zougestanen. Du koum hien an huet de Kierper vum Jesus ewechgeholl. 19:39 Den Nicodemus, dee virdru Jesus an der Nuecht besicht hat, koum och eng Verbindung vu Myrrhe an Aloe bréngen, ongeféier honnert Pond. 19:40 Dofir hu si de Kierper vum Jesus geholl an et a Stoffer mat aromatesche Gewierzer gewéckelt, sou wéi et gewinnt ass bei de Judden ze begruewen. 19:41 An op der Plaz wou hie gekräizegt gi war, war e Gaart, an am Gaart en neit Graf, an deem nach kee geluecht gouf . 19:42 Do, wéinst der Virbereedung vum Pessach vun de Judden, a well d'Graf no war, hunn se de Jesus geluecht.

SAINT JOHN
Kapitel 20

20: 1 Den éischten Dag vun der Woch ass d'Maria Magdalena moies gaang, wärend et nach däischter war, fir uerdentlech ze sinn; an hien huet de Steen aus dem Graf gesinn ewechgeholl. 20: 2 Dunn ass hie gelaf an ass bei de Simon Péitrus an deen anere Jünger gaang, deen dee Jesus gär hat, a sot zu hinnen: Si hunn den Här aus dem Graf erausgeholl, a mir wësse net wou se hien higeluecht hunn. 20: 3 An de Péitrus an deen anere Jünger sinn erausgaang a sinn an d'Graf gaang. 20: 4 Déi zwee sinn zesumme gelaf; Awer deen anere Jünger ass méi séier gelaf wéi de Péitrus, an ass als éischt an d'Graf ukomm. 20: 5 A goung erof fir ze kucken, hien huet d'Canvas do gesinn, awer hien ass net erakomm. 20: 6 Dunn ass de Simon Péitrus no him komm, an ass an d'Graf gaang, an huet d'Léngendicher do gesinn, 20: 7 an d'Schleed, dat um Kapp vum Jesus war, net mat den Dicher geluecht, awer op eng Plaz opgerullt auserneen. 20: 8 Dunn ass deen anere Jünger, deen als éischt an de Gruef komm ass, och erakomm ; an hien huet gesinn, a gegleeft. 20: 9 Well se d'Schrëft nach net verstanen hunn, datt et noutwendeg war fir hien aus den Doudegen z'erhiewen. 20:10 An d'Jünger sinn zréck bei hir selwer gaang.

20:11 Awer d'Maria war dobaussen ze kräischen an ass laanscht d'Graf gaang. a wärend hie gekrasch huet, huet hie sech gebéckt fir an d'Graf ze kucken; 20:12 an hien huet zwee Engele a wäisse Kleeder gesinn, ee sëtzt um Kapp an deen aneren un de Féiss, wou de Kierper vum Jesus geluecht gouf.

20:13 A si soten zu hir: Fra, firwat kräischs du? Hie sot zu hinnen: Well se mäi Lord geholl hunn, an ech weess net wou se hien ageriicht hunn. 20:14 Wéi hien dëst gesot huet, huet hien sech ëmgedréit a gesinn de Jesus do stoen; awer hie wousst net datt et de Jesus war. 20:15 De Jesus sot zu hir: Fra, firwat kräischs du ? Wien sicht Dir? Si, geduecht et wier de Gärtner, sot zu him: Här, wann Dir hien geholl hutt, da sot mir wou Dir hie gesat hutt, an ech huelen hien. 20:16 De Jesus sot zu hir: Maria! Ëmgedréit, sot si zu him: Raboni! (dat heescht, Enseignant). 20:17 De Jesus sot zu him : Touch mech net, well ech sinn nach net op mäi Papp eropgaang; awer gitt bei meng Bridder, a sot hinnen: Ech klammen op mäi Papp an Äre Papp, op mäi Gott an op Äre Gott. 20:18 Dunn ass d'Maria Magdalena de Jünger gesot ginn, datt si den Här gesinn hätt, an datt hien hir dës Saache gesot huet.

20:19 Wéi den Owend deen selwechten Dag komm ass, deen éischte vun der Woch, mat den Dieren zou op der Plaz wou d'Jünger aus Angscht virun de Judden gesammelt waren, koum de Jesus a stoung an der Mëtt a sot zu hinnen: Fridde sief Dir. 20:20 A wann hien hinnen dat gesot huet, huet hien hinnen seng Hänn a seng Säit gewisen. An d'Jünger hunn sech gefreet den Här ze gesinn. 20:21 Du sot de Jesus nach eng Kéier zu hinnen: Fridde sief mat dir. Wéi de Papp mech geschéckt huet, sou schécken ech Iech. 20:22 A wann hien dëst gesot huet, huet hien otemt a sot zu hinnen: Kritt den Hellege Geescht. 20:23 Jiddereen, deen Dir verginn huet, si ginn verginn; a wiem Dir se behält, si ginn zréckbehalen.

20:24 Awer den Thomas, ee vun deenen zwielef, mam Numm Didymus, war net bei hinnen, wéi de Jesus komm ass. 20:25 Also hunn déi aner Jünger zu him gesot: Mir hunn den Här gesinn. Hie sot zu hinnen: Wann ech d'Mark vun den Neel net a sengen Hänn gesinn, a mäi Fanger op d'Plaz vun den Neel leeën, a meng Hand op seng Säit leeën, wäert ech net gleewen. 20:26 Aacht Deeg méi spéit ware seng Jünger erëm dobannen, an den Thomas mat hinnen. De Jesus ass ukomm, d'Dieren sinn zou, a stoung an der Mëtt a sot zu hinnen: Fridde sief mat dir. 20:27 Du sot hien zum Thomas: Maacht Äre Fanger hei a kuckt op meng Hänn; a riicht Är Hand aus, a leet se op meng Säit; a sidd net en Ongleewegen, awer e Gleewegen. 20:28 Dunn huet den Thomas geäntwert a sot zu him: Mäi Här a mäi Gott! 20:29 De Jesus sot zu him: Well Dir mech gesinn hutt, Thomas, hutt Dir gegleeft; Geseent sinn déi, déi net gesinn a gegleeft hunn.

20:30 De Jesus huet och vill aner Zeeche gemaach a Präsenz vu senge Jünger, déi net an dësem Buch geschriwwe sinn. 20:31 Awer dës sinn geschriwwe ginn fir datt Dir gleeft datt de Jesus de Christus ass, de Jong vu Gott, an datt Dir gleeft datt Dir Liewen an sengem Numm hutt.

SAINT JOHN
Kapitel 21

21: 1 Duerno huet de Jesus sech selwer senge Jünger erëm beim Mier vun Tiberias verroden; an et gouf op dës Manéier manifestéiert: 21: 2 Simon Peter, Thomas genannt Didymus, Nathanael vu Kana vu Galiläa, d'Jongen vum Zebedäus, an zwee aner vu senge Jünger waren zesummen. 21: 3 De Simon Peter sot zu hinnen: Ech gi fëschen. Si soten zu him: Mir ginn och mat lech. Si sinn gaang, an an e Boot geklomm; an déi Nuecht hu se näischt matkritt. 21: 4 Wéi et scho Sonnenopgang war, erschéngt de Jesus um Strand; awer d'Jünger woussten net datt et de Jesus war. 21: 5 An hie sot zu hinnen : Kleng Kanner, hutt Dir eppes ze iessen? Si hunn him geäntwert: Nee. 21: 6 Hie sot zu hinnen: Goss d'Netz op der rietser Säit vum Boot, an Dir fannt et. Dunn hunn se et erausgeworf, a konnten et net méi eraushuelen, wéinst der grousser Zuel vu Fësch. 21: 7 Dunn huet dee Jünger, dee Jesus gär hat, dem Péitrus gesot: Et ass den Här! Wéi de Simon Péitrus héieren huet datt et den Här war, huet hien seng Kleeder ugedoen (well hien se ausgedoen huet), an hien huet sech an d'Mier geheit. 21: 8 An déi aner Jünger koumen mam Boot an hunn d'Netz vu Fësch gezunn, well se waren nëmmen ongeféier zweehonnert Al aus dem Land. 21: 9 Wéi se erof op d'Land koumen, hunn se Brennen Kuelen gesinn, an e Fësch drop a Brout. 21:10 De Jesus sot zu hinnen: Bréngt e puer vun de Fësch, déi Dir grad erwëscht hutt. 21:11 De Simon Péitrus ass eropgaang an huet d'Netz u Land bruecht, voll mat grousse Fësch, honnertfofzegdräi; an och wann et esou vill waren, huet de Reseau net gebrach.

21:12 De Jesus sot zu hinnen : Kommt, ësst . A kee vun de Jünger huet sech getraut hien ze froen: Wien sidd Dir? wëssen datt et den Här war. 21:13 De Jesus ass komm an huet d'Brout geholl an huet hinnen et ginn, an och de Fësch. 21:14 Dëst war déi drëtte Kéier datt de Jesus sech senge Jünger verroden huet, nodeems hien aus den Doudegen opgestan ass.

21:15 Wéi si giess hunn, sot de Jesus zum Simon Peter, Simon, Jong vum Jonah, hutt Dir mech gär méi wéi dës? Hien huet geäntwert: Jo, Här; Dir wësst datt ech dech gär hunn. Hie sot zu him: Fidder meng Lämmercher. 21:16 Hie sot zu him eng zweete Kéier: Simon, Jong vum Jonah, hutt Dir mech gär? De Péitrus huet him geäntwert: Jo, Här; Dir wësst datt ech dech gär hunn. Hien huet zu him gesot: Schof meng Schof. 21:17 Hien huet zu him déi drëtte Kéier gesot: Simon, Jong vum Jonah, hutt Dir mech gär? De Pedro war traureg datt ech him d'drëtte Kéier gesot hunn: Hutt Dir mech gär ? an hien huet him geäntwert: Här, Dir wësst alles; Dir wësst datt ech dech gär hunn. De Jesus sot zu him: Fidder meng Schof. 21:18 Wierklech, wierklech, ech soen lech: Wéi Dir méi jonk war, hues du dech gegürd, an du bass gaang wou s de wëlls; awer wann Dir al sidd, wäert Dir Är Hänn ausdehnen, an een aneren gird dech , an hëlt lech do wou Dir net wëllt. 21:19 Dëst sot hien, wat implizéiert duerch wéi en Doud hie Gott verherrlecht. A wéi hien dat gesot huet, huet hien derbäigesat: Follegt mech.

21:20 Wéi de Péitrus sech ëmgedréit huet, huet hie gesinn, datt de Jünger, deen de Jesus gär hat, no hinnen ass, dee selwechten deen zu der Owesiessen nieft him zréckgezunn huet an zu him gesot huet: Här, wien ass dat, deen lech verrode wäert? 21:21 Wéi de Péitrus hien gesinn huet, sot hien zu dem Jesus: "Här, wat ass mat dësem Mann?" 21:22 De Jesus sot zu him: Wann ech wëll datt hie bleift bis ech kommen, wat fir lech? Komm mir no. 21:23 Dëst Wuert huet sech dann tëscht de Bridder verbreet, datt dëse Jünger net stierwen. Awer de Jesus huet him net gesot datt hie géif net stierwen, awer: Wann ech wëll datt hie bleift bis ech kommen, wat fir lech? 21:24 Dëst ass de Jünger deen dës Saache beweist, an dës Saache geschriwwen huet; a mir wëssen datt säin Zeegnes wouer ass. 21:25 An et sinn och vill aner Saachen, déi de Jesus gemaach huet, wat wa se een nom aneren geschriwwe ginn, ech mengen datt och an der Welt déi Bicher déi geschriwwe wären net géife passen. Amen.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN

Kapitel 1

1: 1 Am éischten Trakt, O Theophilus, hunn ech iwwer all d'Saache geschwat, déi de Jesus ugefaang huet ze maachen an ze léieren, 1: 2 bis zum Dag wou hien opgeholl gouf, nodeems hien den Hellege Geescht den Apostele Befehle ginn huet datt hie gewielt huet; 1: 3 zu deenen hien och, nodeems hien gelidden huet, sech selwer lieweg mat villen onbestriddene Beweiser presentéiert huet, fir si véierzeg Deeg erschéngt a mat hinnen iwwer d'Kinnekräich vu Gott schwätzt. 1: 4 A wärend se zesumme waren, huet hien hinnen den Uerder ginn net Jerusalem ze verloossen, awer op d'Versprieche vum Papp ze waarden, wat, sot hien, Dir hutt vu mir héieren. 1: 5 Fir de Johannes huet sécher mat Waasser gedeeft, awer Dir wäert mam Hellege Geescht an net vill Deeg gedeeft ginn.

1: 6 Dunn hunn déi, déi versammelt waren, gefrot, a gesot: Här, wäert Dir d'Kinnekräich zu Israel zu dëser Zäit erëm hierstellen? 1: 7 An hie sot zu hinnen: Et ass net fir Iech d'Zäiten oder d'Saisons ze wëssen, déi de Papp a seng eege Kraaft gesat huet; 1: 8 awer Dir kritt Kraaft wann den Hellege Geescht op dech komm ass, an Dir wäert meng Zeie sinn zu Jerusalem, a ganz Judäa, a Samaria an op d'Enn vun der Äerd. 1: 9 A wann hien dës Saache gesot huet, wéi se hien gesinn hunn, gouf hie gehuewen, an eng Wollek huet hien opgeholl a verstoppt hien aus hiren Aen. 1:10 A wärend se mat hiren Aen op den Himmel geriicht waren, wärend hie fortgaang ass, stinn zwee Männer a wäisse Kleeder bei hinnen.

1:11, déi och zu hinne gesot hunn: Männer vu Galiläa, firwat sidd Dir hei? sicht um Himmel? Dee selwechte Jesus, dee vun lech an den Himmel bruecht gouf, kënnt wéi Dir hien an den Himmel gesinn huet.

1:12 Da si se zréck op Jerusalem vum Bierg genannt Olive Grove, dat ass bei Jerusalem , um Wee fir e Sabbat. 1:13 A si gaang an den ieweschte Raum, wou Peter an James, John, Andrew, Philip, Thomas, Bartholomeus, Matthew, James de Jong vum Alphaeus, Simon Zealot a Judas de Brudder vum James. 1:14 Dës all weider mat engem Accord am Gebiet an Biedem, mat de Fraen, a mat Maria der Mamm vum Jesus, a mat senge Bridder. 1:15 An deenen Deeg stoung de Péitrus an der Mëtt vun de Bridder (an déi gesammelt waren ongeféier honnert an zwanzeg zu Zuel), a sot: 1:16 Männer, Bridder, et war noutwendeg datt d'Schrëft erfëllt wier an där den Hellege Geescht virdru geschwat huet Dem David säi Mond iwwer de Judas, dee war de Guide vun deenen, déi de Jesus saiséiert hunn , 1:17 a war mat eis gezielt, an huet un dësem Ministère deelgeholl. 1:18 Dëse Mann, mat sengem Loun vu sengem Wäert, huet e Feld kaaft, an de Kapp gefall ass, huet hien an der Mëtt opgebrach, an all seng Darm spruddelt aus. 1:19 An et gouf bekannt fir all d'Awunner vu Jerusalem, sou datt dëst Feld an hirer eegener Sprooch genannt gëtt Acéldama, dat heescht Feld vum Blutt. 1:20 Fir et ass am Buch vun de Psalmen geschriwwen: Loosst hir Wunneng verlooss ginn, a kee wunnt dran. an: Huelt en aneren säin Handel.

1:21 Et ass also noutwendeg, datt vun dëse Männer, déi déi ganzen Zäit mat eis zesumme gewiescht sinn, datt den Här Jesus erangaang ass an ënner eis erausgaang ass, 1:22 ugefaang vun der Daf vum Johannes bis den Dag wou hie uewe krut, gëtt een Zeien mat eis gemaach, vu senger Operstéiung. 1:23 A si hunn op zwee gewisen: José, genannt Barsabás, dee Bäinumm Justus war, a Matías. 1:24 A bieden, si soten: Dir, Här, deen d'Häerzer vun allem kennt, weist wéi eng vun dësen zwee Dir gewielt hutt, 1:25 fir den Deel vun dësem Ministère an dem apostolaten ze huelen, vun deem de Judas duerch en Iwerfall gefall ass, gitt op Är eege Plaz. 1:26 A si werfe vill fir si, an de Lot ass op de Matthias gefall; an hie gouf mat den eelef Apostelen gezielt.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 2

2: 1 Wéi de Päischtdag komm ass, waren se all an engem Accord zesummen. 2: 2 An op eemol koum et e Geräisch aus dem Himmel wéi vun engem staarke staarke Wand, an et huet dat ganzt Haus gefëllt, wou se souzen; 2: 3 an opgedeelt Zongen erschéngen hinnen, wéi vum Feier, sech op jidderee vun hinnen niddergelooss. 2: 4 A si waren all mam Hellege Geescht gefëllt, an hunn ugefaang an anere Sproochen ze schwätzen, sou wéi de Geescht hinne geschwat huet. 2: 5 Da wunnen zu Jerusalem Judden, fromm Männer, aus allen Natiounen ënner dem Himmel. 2: 6 A wéi dëst Geräisch gemaach gouf, gouf d'Leit versammelt ; a si ware verwirrt, well jidderee se héieren huet an hirer Sprooch ze schwätzen. 2: 7 A si waren erstaunt an erstaunt a soten: Kuckt, sinn net all dës, déi Galiläer schwätzen? 2: 8 Wéi héiere mir se all dann an eiser eegener Sprooch an där mir gebuer sinn? 2: 9 Parthians, Medes, Elamites, an déi, déi a Mesopotamien, Judäa, Cappadocia, Pontus an Asien liewen, 2:10 a Phrygia a Pamphylia, an Ägypten an an de Regioune vun Afrika iwwer Kyrene, a Réimer déi hei wunnen, béid Judden a Proseleten, 2:11 Kretaner an Araber, mir héieren se an eise Sproochen d'Wonner vu Gott schwätzen. 2:12 A si waren all erstaunt a verwéckelt a soten zueneen: Wat heescht dat? 2:13 Awer anerer, de Spott, soten: Si si voller Moschter.

2:14 Dunn huet de Péitrus, mat deenen eelef opgestan, seng Stëmm erhuewen a mat hinne geschwat a gesot: "Jiddesch Männer, an all déi, déi zu Jerusalem wunnen, loossen Iech dat wëssen, a lauschtert meng Wierder."

2:15 Fir dës sinn net gedronk, wéi Dir mengt, well et ass déi drëtt Stonn vum Dag. 2:16 Awer dëst ass wat vum Prophéit Joel geschwat gouf: 2:17 An de leschten Deeg, seet Gott, wäert ech mäi Geescht op all Fleesch ausgoen, an Är Jongen an Är Duechtere soe viraussoen; Är jonk Männer gesinn Visiounen, An Är al Männer dreemen Dreem; 2:18 A wierklech op meng männlech a weiblech Dénger an deenen Deeg wäert ech mäi Geescht ausschëdden, a si solle prophezeien. 2:19 An ech weisen Wonner am Himmel uewen, An Zeechen op der Äerd ënnen, Blutt a Feier an Damp vum Damp; 2:20 D'Sonn soll an d'Däischtert ginn, an de Mound zum Blutt, Ier de groussen a manifest Dag vum Här kënnt ; 2:21 A jiddereen, deen den Numm vum Här rifft, gëtt gerett . 2:22 Männer vun Israel , héiert dës Wierder: Jesus vun Nazareth, e Mann, dee Gott bei Iech guttgeheescht huet mat de Wonner, Wonner an Zeechen, déi Gott bei Iech gemaach huet duerch hien, wéi Dir selwer wësst; 2:23 zu him, geliwwert vum bestëmmte Rot a viraussiichtleche Wësse vu Gott, hutt Dir an d'Hänn vu Béisen ergräift an ëmbruecht, a kräizegt hien; 2:24 wiem Gott opgewuess ass, huet d'Péng vum Doud fräigelooss, well et war onméiglech fir hien ze halen. 2:25 Fir den David seet iwwer hien: Ech hunn den Här ëmmer viru mir gesinn; Well et u menger rietser Hand ass, ginn ech net gerëselt. 2:26 Dofir ass mäin Häerz frou, a meng Zong erfreet, an och mäi Fleesch soll an der Hoffnung berouegen; 2:27 Fir datt Dir meng Séil net an der Hades verléisst, an Dir wäert Ären Hellege keng Korruptioun erlaben.

2:28 Dir hutt mir d'Weeër vum Liewen bekannt gemaach; Dir wäert mech mat Freed mat Ärer Präsenz fëllen. 2:29 Männer, Bridder, Dir kënnt fräi vum Patriarch David erzielt ginn, dee gestuerwen ass a gouf begruewen, a säi Graf ass bis haut bei eis. 2: 3 0 Awer e Prophéit ze sinn, a wëssend datt mat engem Eed Gott him dat vu sengen Nokommen vereedegt huet, wat d'Fleesch ugeet, hie géif de Christus opriichten fir op sengem Troun ze sëtzen, 2:31 hie virdru gesinn, huet vun der Operstéiung vun Christus, datt seng Séil net zu Hades bliwwen ass, an och net säi Fleesch Korruptioun gesinn huet. 2:32 Dëse Jesus Gott huet opgeriicht, vun deem mir all Zeien sinn. 2:33 Dofir, vu senger rietser Hand vu Gott erhieft, a vum Papp d'Versprieche vum Hellege Geescht kritt huet, huet hien dëst ausgegoss wat Dir gesitt an héiert. 2:34 Fir den David ass net an den Himmel eropgaang; awer hie selwer seet: Den Här sot zu mengem Här: Sëtzt u menger rietser Hand, 2:35 Bis ech Är Feinde zum Fousshocker maachen. 2:36 Loosst dat ganzt Haus vun Israel also sécher datt dëse Jesus, deen Dir gekräizegt hutt, Gott him Här a Christus gemaach huet. 2:37 Wéi se dat héieren hunn, waren hir Häerzer ausgeduecht, a si soten zu de Péitrus an deenen aneren Apostelen: "Männer, Bridder, wat solle mer maachen? 2:38 De Péitrus sot zu hinnen: Kuckt Iech, a loosst jidderee vun Iech am Numm vu Jesus Christus gedeeft gi fir d'Verzeiung vu Sënnen; an Dir kritt de Kaddo vum Hellege Geescht. 2:39 Fir d'Versprieche ass fir Iech, fir Är Kanner, a fir all déi wäit ewech; fir sou vill wéi den Här eise Gott nennt.

2:40 A mat villen anere Wierder huet hien nogewisen an hinnen opgeruff a gesot: Gitt gerett vun dëser perverser Generatioun. 2:41 Also, déi, déi säi Wuert kritt goufen gedeeft; an ongeféier dräi dausend Leit sinn deen Dag bäikomm. 2:42 A si weider bestänneg an der Doctrine vun den Apostelen, an Gemeinschaft mateneen, an der Brochbriechung, a Gebieder.

2:43 An Angscht koum bei all Mënsch; a vill Wonner an Zeeche goufe vun den Apostelen gemaach. 2:44 All déi gegleeft hunn, waren zesummen, an hunn all Saachen gemeinsam; 2:45 a si verkaf hir Propriétéit an hir Wueren, a si verdeelt et un all no de Besoine vun all eenzelne. 2:46 A weider all Dag mat engem Accord am Tempel, a Brout doheem ze duerchbriechen, giess si zesumme mat Freed an Einfachheet vum Häerz, 2:47 Gott luewen, an hu Gonscht mat all de Leit. An den Här huet all Dag der Kierch bäigefüügt déi, déi gerett solle ginn.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 3

3: 1 De Péitrus an de Johannes sinn an der néngter Stonn, der Gebietsstonn, zesummen an den Tempel geklommen. 3: 2 An e Mann lame vu Gebuert gouf bruecht, deen se all Dag an der Tuer vum Tempel geluecht hunn, wat schéi genannt gëtt, fir Alms vun deenen ze froen, déi an den Tempel erakomm sinn. 3: 3 Wéi dëse Mann de Péitrus an de Johannes gesinn huet, an den Tempel eranzekommen, huet hien hinne gebieden, him Allmosen ze ginn. 3: 4 De Péitrus mam John huet seng Aen op hie fixéiert an zu him gesot: Kuckt eis. 3: 5 Dunn huet hien hinnen nogelauschtert an erwaart eppes vun hinnen ze kréien. 3: 6 Awer de Péitrus sot: Ech hu weder Sëlwer nach Gold, awer wat ech hunn, ginn ech dir; Am Numm vu Jesus Christus vun Nazareth, stitt op a gitt. 3: 7 An hien huet him vun der rietser Hand geholl, huet hien opgeriicht; an direkt seng Féiss a Knöchel goufen gestäerkt; 3: 8 a sprang op, ass hien opgestan an ass gaang; an hien ass mat hinnen an den Tempel gaang, a geet a spréngt a lueft Gott. 3: 9 An all d'Leit hunn hien gesinn, wéi hie gaang ass a Gott lueft. 3:10 A si hunn hien erkannt wéi deejéinegen dee sëtzt a bettelt bei der schéiner Paart vum Tempel; a si ware mat Erstaunen a Schrecken gefëllt iwwer dat wat him geschitt ass.

3: 1 De Péitrus an de Johannes sinn an der néngter Stonn, der Gebietsstonn, zesummen an den Tempel geklommen. 3: 2 An e Mann lame vu Gebuert gouf bruecht, deen se all Dag an der Tuer vum Tempel geluecht hunn, wat schéi genannt gëtt, fir Alms vun deenen ze froen, déi an den Tempel erakomm sinn.

3:3 Wéi dëse Mann de Péitrus an de Johannes gesinn huet, an den Tempel eranzekommen, huet hien hinne gebieden, him Allmosen ze ginn. 3: 4 De Péitrus mam John huet seng Aen op hie fixéiert an zu him gesot: Kuckt eis. 3: 5 Dunn huet hien hinnen nogelauschtert an erwaart eppes vun hinnen ze kréien. 3: 6 Awer de Péitrus sot: Ech hu weder Sëlwer nach Gold, awer wat ech hunn, ginn ech dir; Am Numm vu Jesus Christus vun Nazareth, stitt op a gitt. 3: 7 An hien huet him vun der rietser Hand geholl, huet hien opgeriicht; an direkt seng Féiss a Knöchel goufen gestäerkt; 3: 8 a sprang op, ass hien opgestan an ass gaang; an hien ass mat hinnen an den Tempel gaang, a geet a spréngt a lueft Gott. 3: 9 An all d'Leit hunn hien gesinn, wéi hie gaang ass a Gott lueft. 3:10 A si hunn hien erkannt wéi deejéinegen dee sëtzt a bettelt bei der schéiner Paart vum Tempel; a si ware mat Erstaunen a Schrecken gefëllt iwwer dat wat him geschitt ass.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 4

4: 1 Wéi se mam Vollek geschwat hunn, sinn d'Priister mam Chef vum Tempelwagter an de Sadduzäer op si komm, 4: 2 hu sech verärgert datt se d'Leit bäibruecht hunn, an am Jesus d'Operstéiung vun den Doudegen ausgeruff hunn . 4: 3 A si hunn se festgeholl an hunn se am Prisong gesat bis zum nächsten Dag, well et war scho spéit. 4: 4 Awer vill vun deenen, déi d'Wuert héieren hunn gegleeft; an d'Zuel vun de Männer war ongeféier fënnefdausend. 4: 5 An et ass den Dag drop geschitt, datt d'Herrscher, déi Eelst an d'Schrëftgeléiert, 4: 6, an den Hohepriister Annas, an de Caiaphas an de John an den Alexander, an all déi, déi aus der Famill vun den Hohepriister waren , sech zu Jerusalem versammelt hunn. ; 4: 7 A se se an d' Mëtt gesat hunn, hunn se se gefrot: Mat wéi enger Kraaft oder a wéi engem Numm hutt Dir dëst gemaach? 4: 8 Du sot de Péitrus, gefëllt mam Hellege Geescht, zu hinnen: Herrscher vum Vollek, an Eelst vun Israel: 4: 9 Well mir haut gefrot ginn iwwer de Benefice, deen engem kranke Mann gemaach gëtt, op wéi eng Manéier hie geheelt gouf, 4 : 10 Loosst et Iech all, an all d'Leit vun Israel wëssen, datt am Numm vum Jesus Christus vun Nazareth, deen Dir gekräizegt hutt a wien Gott vun den Doudegen opgewuess ass, duerch hien dëse Mann an Ärer Präsenz gesond ass. 4:11 Dëse Jesus ass de Steen, deen vun Iech refuséiert gouf, de Bauhär, deen zum Kapp vum Eck ginn ass. 4:12 A kee méi gëtt et Erléisung; well et gëtt keen aneren Numm ënner Himmel, dee Männer gëtt, duerch dee mir kënne gerett ginn.

4:13 Dunn gesinn de Buttness vu Peter a John, a wëssend datt se ongebilte Männer a vum gewéinleche Vollek waren, hunn se gestaunt; a si hunn erkannt datt si mam Jesus gewiescht wieren. 4:14 A gesinn de Mann dee geheelt gouf mat hinne stoen , se kéinten näischt dogéint soen. 4:15 Dunn hu si hinnen den Uerder ginn de Rot ze verloossen; a si hunn sech ënnereneen ausernee gesat , 4:16 a gesot: Wat maache mir mat dëse Männer? Fir wierklech ass e manifest Zeechen vun hinnen gemaach ginn, bemierkbar fir all déi zu Jerusalem wunnen, a mir kënnen et net verleegnen. 4:17 Wéi och ëmmer, datt et net méi wäit ënner de Leit verbreet gëtt, loosst eis se bedrohen, datt se elo net mat engem Mann an dësem Numm schwätzen. 4:18 A ruffen se un, si hu se ugeruff, net ze schwätzen oder iergendwéi ze léieren am Numm vum Jesus. 4:19 Awer de Péitrus an de Johannes hunn geäntwert a gesot zu hinnen: Riichter, wann et richteg ass, Gott dech ze befollegen anstatt Gott; 4:20 well mir kënnen net ophalen ze soen wat mir gesinn an héieren hunn. 4:21 Si hunn se dann bedroht an hunn se fräigelooss, a kee Wee fonnt fir se ze bestrofen, wéinst de Leit; well jiddereen Gott verherrlecht huet fir dat wat gemaach gouf, 4:22 well de Mann op deem dëst Wonner vun der Heelung gemaach gouf iwwer véierzeg Joer al war.

4:23 A si goufen fräigelooss, si koumen zu hirem eegenen an hunn alles gemellt wat d'Chefpriister an déi Eelst hinne gesot haten.

4:24 A si, nodeems se et héieren hunn, hunn hir Stëmm zu Gott mat engem Accord opgeworf a gesot: Souveränen Här, Dir sidd de Gott, deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet, d'Mier an alles wat an hinnen ass; 4:25 datt Dir mam Mond vun Ärem Kniecht David sot: Firwat rappen d'Natiounen, an d'Leit denken ëmsoss? 4:26 D'Kinneke vun der Äerd ware versammelt , an d'Prënze ware géint den Här a géint säi Christus gesammelt . 4:27 Fir wierklech, Herod a Pontius Pilatus, mat de Gentiles an d'Leit vun Israel, vereenegt an dëser Stad géint Ären hellege Jong Jesus, deen Dir gesaleft hutt, alles ze maachen, wat Är Hand an Äre Rot virdru bestëmmt haten geschéien. 4:29 An elo, Här, kuckt op hir Bedrohungen, a gitt Ären Dénger Äert Wuert mat aller Frechheet ze schwätzen, 4:30 wärend Dir Är Hand ausstreckt fir heelen an Zeechen a Wonner ze maachen duerch den Numm vun Ärem hellege Jong Jesus . 4:31 Wéi se gebiet hunn, huet d'Plaz wou se gesammelt waren gerëselt; a si waren all mam Hellege Geescht gefëllt an hunn d'Wuert vu Gott mat Frechheet geschwat.

4:32 An d'Mass vun deenen, déi gegleeft hunn, waren vun engem Häerz an enger Séil; a kee behaapt säin eegent eppes ze sinn, wat hie gehéiert, awer hat all Saachen gemeinsam. 4:33 A mat grousser Kraaft hunn d'Apostelen Zeien vun der Operstéiung vum Här Jesus, a vill Gnod war op hinnen all. 4:34 Also war et kee Bedierflechen ënner hinnen; fir all déi, déi Felder oder Haiser besat hunn, hunn se verkaaft, an de Präis bruecht vun deem wat verkaaft gouf.

4:35 an huet se op d'Féiss vun den Apostele geluecht; an et gouf jidderengem no hirem Besoin verdeelt. 4:36 Da Joseph, wiem d'Apostelen Barnabas Asteroid (déi iwwersat ass, Jong vun Trouscht), engem Levite, eng gebierteg vun Zypern, 4:37 wéi hien eng lerfschaftssteier haten, verkaf et an de Präis an geluecht et op seng Féiss bruecht vun den Apostelen.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 5

5: 1 Awer e bestëmmte Mann mam Numm Ananias, mam Sapphira seng Fra, huet eng Ierfschaft verkaaft, 5: 2 an huet vum Präis ofgezunn, wousst et och seng Fra; an nëmmen en Deel matbruecht huet, huet hien et op d'Féiss vun den Apostele geluecht. 5: 3 An de Péitrus sot : Nanias, firwat huet de Satan Äert Häerz gefëllt fir datt Dir dem Hellege Geescht gelunn hätt an de Präis vun der Ierfschaft ewechgeholl hutt? 5: 4 Halt et, ass et net bei lech bliwwen? a verkaaft, war et net an Ärer Muecht? Firwat hutt Dir dëst an Ärem Häerz geluecht? Dir hutt net fir Männer gelunn , awer fir Gott. 5: 5 Wéi den Ananias dës Wierder héieren huet, ass hien erofgefall an ass ofgelaf. A grouss Angscht koum op all déi, déi et héieren hunn. 5: 6 An déi jonk Männer sinn opgestan, hunn hien agewéckelt an hunn hien ausgedroen, begruewen. 5: 7 No enger Period vu ongeféier dräi Stonnen ass et geschitt datt seng Fra erakomm ass, ouni ze wëssen wat geschitt ass. 5: 8 Dunn huet de Péitrus zu him gesot: Sot mir, hutt Dir d'Ierfschaft sou vill verkaaft? A si sot: Jo, mëttlerweil. 5: 9 An de Péitrus sot zu him: Firwat sidd Dir averstanen de Geescht vum Här ze verféieren? Kuckt, de Pi steet virun der Dier vun deenen, déi Äre Mann begruewen hunn, a si huelen lech eraus. 5:10 Direkt ass si op seng Féiss gefall an ass ofgelaf; a wéi déi jonk Männer erakomm sinn, hunn se hatt dout fonnt; a si hunn hatt ausgedroen, a begruewen se nieft hirem Mann. 5:11 A grouss Angscht koum iwwer déi ganz Kierch, an iwwer all déi dës Saachen héieren.

5:12 A vun der Hand vun den Apostelen vill Zeechen a Wonner goufen ënnert de Leit gemaach; a si waren all eenz an der Salomons Virhal. 5:13 Vun de Rescht, huet kee sech getraut matzemaachen; awer d'Leit hunn se héich gelueft. 5:14 An déi, déi un den Här gegleeft hunn ëmmer méi zougeholl, eng grouss Zuel vu Männer a Fraen; 5:15 sou vill datt si déi krank op d'Stroosse bruecht hunn, an se op Better an op Better geluecht hunn, fir datt de Péitrus kéint laanschtgoen, op d'mannst kéint säi Schiet op e puer vun hinne falen. 5:16 An och aus den Nopeschstied ware vill op Jerusalem komm, krank bruecht a gefoltert vun onreine Séilen; an all goufen geheelt.

5:17 Dunn ass den Hohepriister opgestan an all déi, déi mat him waren, also d'Sekte vun de Sadduzäer, ware voll mat Jalousie; 5:18 A si hunn d'Hänn op d'Apostele geluecht an an en ëffentleche Prisong gesat. 5:19 Awer en Engel vum Här, deen an der Nuecht de Prisongsdieren opgemaach huet an eraus bruecht huet, sot: 5:20 Géi a stell am Tempel, ruff de Leit all d'Wierder vun dësem Liewen aus. 5:21 Wéi se dat héieren hunn, si si moies fréi an den Tempel gaang an hunn enseignéiert. Mëttlerweil sinn den Hohepriister an déi, déi mat him waren, komm an hunn de Conseil an all déi Eelst vun de Kanner vun Israel aberuff a se an de Prisong geschéckt fir eranzebréngen ze kënnen. 5:22 Awer wéi d'Beamten ukomm sinn, hunn se se net am Prisong fonnt; Dunn si se zréckkomm an hunn uginn.

5:23 a gesot: Iwwregens, mir hunn de Prisong mat all Sécherheet zou fonnt, an Dir hält se dobausse virun den Diere stoen; awer wa mir opmaachen, fanne mir keen dobannen. 5:24 Wéi den Hohepriister an de Chef vum Tempelwagter an d'Hohepriister dës Wierder héieren hunn , hunn se gezweiwelt wat dovu kënnt. 5:25 Awer et koum een an huet hinnen dës Neiegkeet erzielt: Kuckt, déi Männer, déi Dir am Prisong setzt, sinn am Tempel a léieren d'Leit. 5:26 Dunn ass de Chef vun der Garde mat den Offizéier gaang an huet se ouni Gewalt erabruecht, well se gefaart hunn, vun de Leit gestengegt ze ginn. 5:27 Wéi se erakomm sinn, hu se se an de Conseil virgestallt, an den Hohepriister huet se gefrot, 5:28 a gesot: Hu mir eis net streng beoptraagt net an deem Numm ze léieren? An elo hutt Dir Jerusalem mat Ärer Doktrin gefëllt, an Dir wëllt d'Blutt vun deem Mann op eis werfen. 5:29 De Péitrus an d'Apostelen hunn geäntwert a gesot: Et ass noutwenneg Gott anstatt de Männer ze follegen. 5:30 De Gott vun eise Pappen huet de Jesus opgewuess, deen Dir ëmbruecht hutt andeems Dir hien un engem Bam hänkt. 5:31 Him Gott huet mat senger rietser Hand opgeruff e Prënz an e Retter ze sinn, fir Israel ze bekennen an d'Verzeiung vu Sënnen. 5:32 A mir si seng Zeie vun dësen Saachen, an och den Hellege Geescht, dee Gott deenen, déi him follegen, geschenkt huet. 5:33 Si, wéi se dëst héieren hunn, ware rosen a wollten se ëmbréngen. 5:34 Dunn ass e Pharisäer mam Numm Gamaliel, en Dokter vum Gesetz, dee vun all de Leit veréiert gouf, ass am Conseil opgestan an huet den Apostele bestallt e Moment erauszebréngen.

5:35 an da sot: "Männer vun Israel, kuckt op Iech selwer wat Dir wäert iwwer dës Männer maachen. 5:36 Fir ier dës Deeg Theudas opgestan, gesot hie wier een. Hie war vun enger Zuel vu ronn véierhonnert Männer bäikomm ; awer hien ass ëmbruecht ginn, an all déi, déi him gefollegt hunn, ware verspreet an op näischt reduzéiert. 5:37 No him ass de Judas de Galiläer an den Deeg vun der Vollekszielung opgestan an huet vill Leit no him gefouert. Och hien ass ëmkomm, an all déi, déi him gefollegt hunn, ware verstreet. 5:38 An elo soen ech Iech: Gitt vun dëse Männer fort a verlooss se; well wann dës Berodung oder dës Aarbecht vu Männer ass, wäert se verschwannen; 5:39 awer wann et vu Gott ass, kënnt Dir et net zerstéieren; Dir kënnt net fonnt ginn, datt Dir géint Gott kämpft . 5:40 A si sinn mat him eens ginn; an hunn d'Apostelen ugeruff, nodeems se se gesicht hunn, hunn se hinne gesot, net am Numm vum Jesus ze schwätzen, a si hunn se fräigelooss. 5:41 A si hunn d'Präsenz vum Conseil verlooss a si frou, datt se als wäertvoll gezielt goufen, fir dem Numm säin Numm ze schummen. 5:42 An all Dag, am Tempel an doheem, hu se net opgehalen de Jesus Christus ze léieren an ze priedegen.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 6

6: 1 An deenen Deeg, wéi d'Zuel vun de Jünger gewuess ass, gouf vun de Griiche géint d'Hebräer geschwat, datt hir Witfraen an der alldeeglecher Verdeelung vernoléissegt goufen. 6: 2 Dunn hunn déi zwielef d'Leit vun de Jünger aberuff a gesot: Et ass net fair fir eis d'Wuert vu Gott ze verloossen an d'Dëscher ze déngen. 6: 3 Sicht dann, Bridder, vun Iech aus siwe Männer mat guddem Zeien, gefëllt mam Hellege Geescht a Wäisheet, deenen mir dës Aarbecht uvertrauen. 6: 4 A mir wäerte bestoen am Gebiet an am Ministère vum Wuert. 6: 5 D'Propositioun huet de ganze Publikum erfreet; a si hunn de Stephen, e Mann voller Glawen an den Hellege Geescht, de Philip, de Procorus, den Nicanor, den Timon, d'Parmenas an den Nikolaus zum Prozelyt vun Antiochia gewielt; 6: 6, déi si virun den Apostelen presentéiert hunn, déi, gebiet, hir Hänn op si geluecht hunn. 6: 7 An d'Wuert vum Här ugeholl, an d'Zuel vun de Jünger zougeholl immens zu Jerusalem; vill vun de Paschtéier hunn och dem Glawe gefollegt.

6: 8 A Stephen, voller Gnod a Kraaft, huet grouss Wonner an Zeeche bei de Leit gemaach. 6: 9 Dunn e puer vun der Synagog genannt Freedmen, a vun deenen aus Cyrene, Alexandria, Cilicia, an Asien opgestan, streiden mam Stephen. 6:10 Awer si konnten net widderstoen an d'Wäisheet ze goen an de Geescht mat deem hie geschwat huet. 6:11 Dunn hunn se e puer bestätegt fir ze soen datt se hien héieren hunn Gotteslästercher géint de Moses a géint Gott schwätzen.

6:12 A si hunn d'Leit opgeruff, déi Eelst a Schrëftgeléiert; an hu sech erausgeschloen, si hunn hien ageholl, an hien an de Conseil bruecht. 6:13 A si hunn falsch Zeien opgestallt, déi soten: Dëse Mann hält net op blasfemesch Wierder géint dës helleg Plaz a géint d'Gesetz ze schwätzen; 6:14 well mir hien héieren hunn datt de Jesus vun Nazareth dës Plaz zerstéiert an d'Gewunnechten ännert déi de Moses eis ginn huet. 6:15 Dunn hunn all déi, déi am Conseil souzen, wéi se d'Aen op hien hunn, säi Gesiicht gesinn wéi d'Gesiicht vun engem Engel.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 7

7: 1 Den Hohepriister sot dunn: Ass dat esou? 7: 2 An hie sot: Männer, Bridder a Pappen, héiert: De Gott vun der Herrlechkeet erschéngt eisem Papp Abraham, wärend hien a Mesopotamien war, ier hien zu Haran wunnt, 7: 3 a sot zu him: Gitt aus Ärem Land an Äre Familljen. , a kommt an d'Land dat ech lech weisen. 7: 4 Duerno huet hien d'Land vun de Chaldéer verlooss an zu Haran gelieft; a vun do, wéi säi Papp gestuerwen ass, huet Gott hien an dëst Land transferéiert, an deem Dir elo wunnt. 7: 5 An hien huet him keng Ierfschaft dran, och net fir e Fouss ze stellen; awer hien huet versprach, datt hien et als Besëtz géif ginn, a senge Nowuess no him, wéi hien nach kee Jong hat. 7: 6 A Gott sot zu him sou: Datt seng Nokomme Friemer an engem frieme Land wieren, an datt se Sklaven a mishandelt gi wärend véierhonnert Joer. 7: 7 Awer ech wäert jugéieren, sot Gott, d'Natioun vun där se Dénger ginn; an duerno wäerte se erauskommen an déngen mech op dëser Plaz. 7: 8 An hien huet him de Bund vun der Beschneidung ginn; an domat huet den Abraham den Isaac gebuer, an huet hien um aachten Dag beschnidden; an den Isaac zum Jacob, an de Jacob zu den zéng Patriarchen. 7: 9 D'Patriarchen, duerch Näid geréckelt, hunn de Joseph un Egypten verkaaft; awer Gott war mat him, 7:10 an huet hie vun all senge Verdierwunge gerett, an huet him Gnod a Wäisheet virum Farao Kinnek vun Egypten ginn, deen hien zum Herrscher iwwer Ägypten an iwwer säi ganzt Haus gemaach huet.

7:11 Dunn ass et Hongersnout am ganze Land vun Ägypten a Kanaan, a grouss Verdauung; an eis Elteren hunn net iesse fonnt. 7:12 Wéi de Jakob héieren huet datt et Weess an Egypten war, huet hien eis Pappen déi éischte Kéier geschéckt. 7: 1 3 An an der zweeter huet de Joseph sech senge Bridder bekannt gemaach, an de Linea vum Joseph gouf dem Pharao bekannt gemaach. 7:14 A wéi de Joseph geschéckt huet, huet hie säi Papp de Jacob an all seng Famill geruff a siwwenzeg fënnef Persounen. 7:15 De Jakob ass erofgaang an Ägypten, e Geschenk vu gestuerwenen hien an och eis Pappen; 7:16 déi op Shechem transferéiert goufen an an d'Graf geluecht ginn, déi den Abraham zu engem Präis vu Sue vun de Jongen vun Hamor zu Shechem kaaft huet. 7:17 Awer wéi d'Zäit vum Versprieche méi no komm ass , datt Gott dem Abraham vereedegt huet, wuessen d'Leit an Ägypten multiplizéiert, 7:18 bis e weidere Kinnek an Egypten opgestan ass, deen de Joseph net kannt huet. 7:19 Dëse Kinnek, deen e schlau Richtung eis Leit benotzt huet, huet eis Eltere mësshandelt, sou datt se hir Kanner dem Doud ausgesat hunn , sou datt se sech net verbreeden. 7:20 An der selwechter Zäit gouf de Moses gebuer a war Gott angenehm; an hie gouf dräi Méint am Haus vu sengem Papp opgewuess. 7:21 Awer dem Doud ausgesat war, huet dem Pharao seng Duechter hien opgeholl an als säi Jong erzunn. 7:22 A Moses gouf an der ganzer Wäisheet vun den Ägypter geléiert; an hie war mächteg a senge Wierder an Doten. 7:23 Wéi hie véierzeg Joer al war, koum et zu sengem Häerz seng Bridder, d'Kanner vun Israel ze besichen.

7:24 A wéi hien een gesinn huet, dee mësshandelt gouf, huet hien hie verteidegt, an den Ägypter blesséiert, huet hien déi ënnerdréckt rächen. 7:25 Awer hien huet geduecht datt seng Bridder verstanen hunn datt Gott hinnen d'Fräiheet duerch seng Hand géif ginn; awer si haten et net sou verstanen. 7:26 An den nächsten Dag koum hien zu e puer vun hinnen streiden, an huet se a Fridde gesat a gesot: Männer, Dir sidd Bridder, firwat mësshandelt Dir lech géigesäiteg? 7:27 Dunn huet deen dee säin Noper mësshandelt huet hien ofgeleent a gesot: Wien huet dech zum Herrscher gemaach a Riichter iwwer eis? 7:28 Wëllt Dir mech ëmbréngen, wéi Dir den Ägypter gëschter ëmbruecht hutt? 7:29 Wéi de Moses dëst Wuert héieren huet, ass hie fortgelaf an huet als Auslänner am Land Midian gelieft, wou hien zwee Jongen hat. 7:30 No véierzeg Joer erschéngt en Engel him an der Wüst vum Mount Sinai, an der Flam vum Feier an engem Busch. 7:31 Dunn huet de Moses, gekuckt, sech vun der Visioun verwonnert; A wéi hien ukomm ass fir z'observéieren, koum d'Stëmm vum Här zu him: 7:32 Ech sinn de Gott vun Äre Pappen, de Gott vum Abraham, de Gott vum Isak, an de Gott vum Jakob. An de Moses, deen ziddert, huet sech net getraut ze kucken. 7:33 An den Här sot zu him: Huelt d'Schong vun Äre Féiss, well d'Plaz wou Dir sidd, ass helleg Buedem. 7:34 Ech hu sécher d'Leed vu mengem Vollek gesinn, dat an Ägypten ass, an hunn hir gekrasch héieren, a sinn erofgaang fir se ze befreien. Elo, da komm, ech schécken lech an Ägypten.

7:35 Dëse Moses, dee si refuséiert hunn, a gesot: Wien huet dech zum Herrscher a Riichter gemaach? Gott huet hie geschéckt als Herrscher a Retter duerch d'Hand vum Engel, deen him am Busch erschien ass. 7:36 Hien huet se eraus bruecht an huet Wonner an Zeeche gemaach am Land vun Egypten, an am Roude Mier, an an der Wüst fir véierzeg Joer. 7:37 Dëse Moses ass deen, deen zu de Kanner vun Israel gesot huet: Den Här Äre Gott wäert dech als Prophéit aus Äre Bridder opstoen, wéi ech; Dir wäert hien héieren. 7:38 Dëst ass dee Moses, deen an der Versammlung an der Wüst war mam Engel, deen zu him um Bierg Sinai geschwat huet, a mat eisen Elteren, an dee krut Wierder vum Liewen, fir eis ze ginn; 7:39 déi eis Pappen net follegen, awer hien ofgeleent hunn, an an hiren Häerzer si se zréck an Ägypten, 7:40 wéi se zum Aaron gesot hunn: Maacht eis Gëtter, déi virun eis ginn; well mir wësse net wat mat dësem Moses geschitt ass, deen eis aus dem Land Ägypten erausbruecht huet. 7:41 Dunn hunn se e Kallef gemaach an dem Idol Affer gemaach an an de Wierker vun hiren Hänn si frou. 7:42 A Gott huet sech zréckgezunn an huet se iwwerginn fir dem Himmel vum Himmel ze veréieren; wéi et am Buch vun de Prophete geschriwwe steet: Hutt Dir mir Affer an Affer an der Wüst fir véierzeg Joer ugebueden, Haus vun Israel? 7:43 Dir hutt den Tabernakel vu Molech gedroen, an de Stär vun Ärem Gott Renfan, Figuren déi Dir gemaach hutt fir ze veréieren. Also wäert ech dech iwwer Babylon transportéieren.

7:44 Eis Pappen haten den Tabernakel vum Zeegnes an der Wüst, sou wéi Gott gesot hat wéi hien dem Moses gesot huet et ze maachen no deem Muster dat hie gesinn hat. 7:45 Deen, dee vun eise Pappen ugeholl gouf, gouf mam Joshua erabruecht andeems hien d'Land vun de Gentiles besëtzt, déi Gott aus der Präsenz vun eise Pätter bis an d'Deeg vum David erausgeworf huet. 7:46 Dëse Mann huet Gnod bei Gott fonnt a gefrot en Tabernakel fir de Gott vu Jakob ze bidden. 7:47 Awer de Salomo huet him en Haus gebaut; 7:48 och wann deen Allerhéchsten net an Tempelen wunnt, déi vun der Hand gemaach goufen, sou wéi de Prophet seet: 7:49 Den Himmel ass mäin Troun, an d'Äerd ass mäi Fousshocker. Wat Haus wäert Dir fir mech bauen? seet den Här; Oder wéi ass d'Plaz vu mengem Rescht? 7:50 Huet meng Hand net all dës Saache gemaach? 7:51 Dir sidd steifhalseg, an ongeschnidden an Häerz an Oueren! Dir widderstitt ëmmer den Hellege Geescht; wéi Är Elteren, also och Dir. 7:52 Wéi eng vun de Propheten hunn Är Pappen net verfollegt? A si hunn déi ëmbruecht déi am Viraus de kommende vum Just ugekënnegt hunn , vun deem Dir elo d'Verréider an d'Mäerder waren; 7:53 Dir, deen d'Gesetz duerch d'Dispositioun vun den Engele krut an et net agehalen hutt. 7:54 Héieren dës Saachen, si waren an hirem Häerz rosen, an hunn hir Zänn géint hien gekrasch. 7: 5 5 Awer de Stephen, gefëllt mam Hellege Geescht, kuckt op den Himmel, huet d'Herrlechkeet vu Gott gesinn, an de Jesus steet op der rietser Hand vu Gott, 7:56 a sot: Kuckt, ech gesinn den Himmel op, an dem Mënschejong deen un der rietser Hand vu Gott ass.

7:57 Dunn hu se haart geruff, hunn hir Oueren ofgedeckt an hunn hien als ee attackéiert. 7:58 A geheien him aus der Stad eraus, si si mat Steng; an d'Zeien hunn hir Kleeder un d'Féiss vun engem jonke Mann mam Numm Saul geluecht. 7:59 A si hunn de Stephen gestengegt, wärend hie geruff huet a sot: Här Jesus, kritt mäi Geescht. 7:60 A geknéit, huet hie mat héijer Stëmm geruff: Här, hält dës Sënn net géint si. A wéi hien dëst gesot huet, huet hie geschlof.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 8

8: 1 An de Saul huet zu sengem Doud zougestëmmt. Deen Dag war eng grouss Verfolgung géint d'Kierch déi zu Jerusalem war; an all waren duerch d'Länner vu Judea a Samaria verspreet, ausser d'Apostelen. 8: 2 A göttlech Männer hunn de Stephen zu sengem Begriefnis gedroen, an hunn eng grouss Trauer iwwer hien gemaach. 8: 3 A Saul huet d'Kierch zerstéiert, an ass Haus zu Haus gaang, huet hien Männer a Fraen gezunn an huet se an de Prisong iwwerginn.

8: 4 Awer déi, déi verspreet waren, sinn iwwerall gaang an hunn d'Evangelium gepriedegt. 8: 5 Dunn ass et de Philippe, deen erof an d'Stad Samaria geet, an hinne Christus gepriedegt huet. 8: 6 An d'Leit, unanime, hunn op d'Saache gelauschtert, déi de Philip gesot huet, héieren a gesinn d'Zeechen datt hien gemaach huet. 8: 7 Well vu ville Leit, déi onrouege Séilen haten, sinn se mat haarde Stëmmen erausgaang ; a vill gelähmt a lam waren geheelt; 8: 8 also war et grouss Freed an där Stad. 8: 9 Awer et war e Mann mam Numm Simon, dee fréier Magie an där Stad benotzt huet an d'Leit vu Samaria bedréit huet an sech als e puer grouss ausgedroen huet. 8:10 Him hunn all opmierksam nogelauschtert, vun der klengster bis de gréissten, a gesot: Dëst ass déi grouss Kraaft vu Gott. 8:11 A si waren him opmierksam, well hie mat senger magescher Konscht se laang verfouert hat. 8:12 Awer wéi se de Philippe gegleeft hunn , deen d'Evangelium vum Räich Gottes an den Numm vu Jesus Christus ugekënnegt huet, goufe Männer a Frae gedeeft.

8:13 De Simon selwer huet och gegleeft a gouf gedeeft, hie war ëmmer mam Philip; a gesinn d'Zeechen an déi grouss Wonner, déi gemaach ginn , war erstaunt. 8:14 Wéi d'Apostelen, déi zu Jerusalem waren, héieren hunn, datt Samaria d'Wuert vu Gott kritt huet, hunn se de Péitrus an de Johannes dohinner geschéckt; 8:15 déi, nodeems se komm sinn, fir si gebiet hunn den Hellege Geescht ze kréien; 8:16 well et nach net vun engem vun hinnen erofgaang ass, awer si waren nëmmen am Numm vum Jesus gedeeft ginn. 8:17 Dunn hu se hir Hänn op si geluecht, a si kruten den Hellege Geescht. 8:18 Wéi de Simon gesinn huet, datt den Hellege Geescht kritt gouf andeems en d'Hänn vun den Apostele geluecht huet, huet hien hinne Suen ugebueden, 8:19 a sot: Gëff mir och dës Kraaft, fir datt jiddereen, op deen ech d'Hänn leeën, de Geescht kritt. Helleg. 8:20 Dunn huet de Péitrus zu him gesot: Äert Geld kënnt bei lech ëm, well Dir geduecht hutt, datt d'Geschenk vu Gott mat Sue kritt gëtt. 8:21 Dir hutt keen Deel oder Gléck an dëser Matière, well Äert Häerz net viru Gott ass. 8:22 Kuckt lech dofir vun Ärer Béisenheet, a biet Gott, wann vläicht de Gedanke vun Ärem Häerz lech verginn gëtt ; 8:23 well ech gesinn datt Dir an der Galle vu Bitterkeet sidd an am Prisong vu Béisen. 8:24 Dunn huet de Simon geäntwert a gesot: Bied fir den Här fir mech, fir datt näischt vun deem wat Dir geschwat hutt op mech kënnt. 8:25 A si, nodeems se d' Wuert vu Gott bestätegt hunn a geschwat hunn , sinn zréck op Jerusalem gaang, an a ville Stied vun de Samaritaner hunn si d'Evangelium gepriedegt.

8:26 En Engel vum Här huet mam Philip geschwat a gesot: Stitt op a gitt Süden, laanscht d'Strooss déi vu Jerusalem erof geet op Gaza, dat ass Wüst. 8:27 Also ass hien opgestan an ass fortgaang. An et ass geschitt, datt en Äthiopier, en Eunuch, e Beamte vu Candace, d'Kinnigin vun den Äthiopier, deen iwwer all seng Schätz war, an op Jerusalem komm war fir ze veréieren, 8:28 zréckgoe souz a sengem Won a liest de Prophéit Jesaia. 8:29 An de Geescht sot zu Philippe: Kommt no a gitt mat deem Won. 8:30 Wéi de Philippe koum, héieren hien hien de Prophéit Jesaia liesen, an hie sot: Awer verstitt Dir wat Dir liest? 8:31 Hien huet gesot: Wéi kann ech wann een mech net léiert? An hien huet de Philippe gebieden op ze kommen a mat him ze sëtzen. 8:32 De Passage vun der Schrëft, déi hie gelies huet war dëst: Hie gouf zum Doud wéi e Schof gefouert; A wéi en dämmt Lämmche virun deem, deen et schéiert, Sou huet hien de Mond net op. 8:33 A senger Ernidderung gouf keng Gerechtegkeet gemaach ; Awer seng Generatioun, wien erzielt et? Well säi Liewen vun der Äerd geholl gouf. 8:34 Den Eunuch deen äntwert, sot zu Philip: Sot mir w.e.g. vu wiem seet de Prophéit dëst; vu sech selwer, oder vun engem aneren? 8:35 Dunn huet de Philippe säi Mond opgemaach, an ugefaang vun dëser Schrëft, huet him d'Evangelium vum Jesus ugekënnegt. 8:36 A si laanscht d'Strooss gaang, si koumen zu Waasser, an den Eunuch sot: Hei ass Waasser; Wat verhënnert datt ech gedeeft ginn? 8:37 De Philip sot: Wann Dir mat ganz Häerz gleeft, kënnt Dir och. A geäntwert huet hie gesot: Ech gleewen datt de Jesus Christus de Jong vu Gott ass.

8:38 An hien huet de Won bestallt ze stoppen; a si sinn allen zwee op d'Waasser gaang, de Philippe an den Eunuch, an hien huet hien gedeeft. 8:39 Wéi se aus dem Waasser eropgaang sinn, huet de Geescht vum Här de Philippe ewechgeholl; an den Eunuch huet hien net méi gesinn, an ass weider gaang mat Freed. 8:40 Awer de Philip huet sech zu Azotus fonnt; a laanschtgaang ass, huet hien d'Evangelium an alle Stied gepriedegt, bis hien op Cäsarea koum.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 9

9: 1 De Saul, deen ëmmer nach Bedrohungen an Doud géint d'Jünger vum Här uotzt, ass bei den Hohepriister komm, 9: 2 a freet hien no Bréiwer un d'Synagogen vun Damaskus, fir datt wann hien e puer Männer oder Frae vun dësem Wee fënnt, Prisonéier op Jerusalem bréngen. 9: 3 Awer wärend hien ënnerwee war, ass et geschitt, datt wéi hien no bei Damasco koum , op eemol e Liicht vum Himmel ëmginn huet; 9: 4 a gefall op de Buedem, huet hien eng Stëmm zu him héieren: Saul, Saul, firwat verfollegt Dir mech? 9: 5 Hien huet gesot: Wien sidd Dir, Här? An hie sot zu him: Ech sinn de Jesus, deen Dir verfollegt; et ass schwéier fir lech géint de Stinger ze kickelen. 9: 6 Zidderen a fäerten, sot hien: Här, wat wëlls du maachen? An den Här sot zu him: Stitt op a gitt an d'Stad, da kritt ee gesot wat ee maache soll. 9: 7 An d'Männer, déi mam Saul waren, stoungen erstaunt an hunn d'Wourecht vun him héieren, awer se gesinn keen. 9: 8 Dunn ass de Saul vum Buedem opgestan an huet seng Aen opgaang an huet kee gesinn; Also, andeems hien him vun der Hand gefouert huet, hunn se hien an Damaskus bruecht, 9: 9 wou hien dräi Deeg net gesinn huet, a weder giess nach gedronk huet. 9:10 Et war dunn zu Damasc e Jünger mam Numm Ananias, zu deem den Här an enger Visioun sot: Ananias . An hien huet geäntwert: Hei sinn ech, Här. 9:11 An den Här sot zu him: Gitt op a gitt op d'Strooss, déi richteg genannt gëtt, a kuckt am Judas Haus no engem Mann mam Numm Saul, aus Tarsus; well kuck, hie biet.

9:12 an huet an enger Visioun e Mann mam Numm Ananias gesinn, deen erakënnt a seng Hänn op hie leet, fir datt hie seng Siicht erëmkritt. 9:13 Dunn huet den Ananias geäntwert: Här, ech hunn vu villen iwwer dëse Mann héieren, wéi vill Béis hien denge Saints zu Jerusalem gemaach huet; 9:14 an och hei huet hien Autoritéit vun den Hohepriister fir all ze verhaften déi Ären Numm uruffen. 9:15 Den Här sot zu him : Gitt, well dëst ass mäi gewielt Instrument, fir mäi Numm ze droen a Präsenz vun den Gentiles, a vu Kinneken a vun de Kanner vun Israel; 9:16 well ech Iech weisen wéi vill et néideg ass fir Iech fir mäi Numm ze leiden. 9:17 Dunn ass den Ananias an d'Haus gaang an huet him d'Hänn geluecht, hie sot: de Brudder Saul, den Här Jesus, deen Iech op der Strooss erschien ass, vun där ech sou koum, huet mech geschéckt fir Är Siicht ze kréien an ze sinn mam Hellege Geescht gefëllt. 9:18 An direkt wéi e Waage aus sengen Ae gefall ass, an hie krut direkt Siicht; an opgestan, gouf hie gedeeft. 9:19 A wann hien d'Iesse geholl huet, huet hien d'Kraaft erëmkritt. A Saul war e puer Deeg mat de Jünger, déi zu Damaskus waren.

9:20 Hien huet direkt Christus an de Synagogen gepriedegt a gesot datt hien de Jong vu Gott war. 9:21 An all déi, déi hien héieren hunn, waren erstaunt, a soten: Ass et net deen, deen déi zerstéiert huet, déi dësen Numm zu Jerusalem ugeruff hunn, an dofir ass hien heihinner komm, fir se virun den Hohepriister gefaange ze huelen?

9:22 Awer de Saul huet vill méi probéiert an d'Judden verwiesselt, déi zu Damaskus wunnen, a beweisen datt de Jesus de Christus war.

9:23 No ville Deeg hunn d'Judden am Rot decidéiert hien ëmzebréngen; 9:24 awer hir Sträicher sinn op Saul opmierksam ginn. A si hunn d'Dieren Dag an Nuecht bewaacht fir hien ëmzebréngen. 9:25 Dunn hunn d' Jünger hien an der Nuecht geholl an hien iwwer d'Mauer gesat an en an e Kuerf gesat.

9:26 Wéi hien op Jerusalem komm ass, huet hie probéiert de Jünger matzemaachen; awer all hunn Angscht virun him, net gegleeft datt hien e Jünger war. 9:27 Dunn huet de Ber nabé hien ageholl, huet hien zu den Apostele bruecht, an huet hinne gesot, wéi de Saul den Här op der Strooss gesinn hat, dee mat him geschwat huet, a wéi hien zu Damaskus courագéiert am Numm vum Jesus geschwat huet. 9:28 An hie war mat hinnen zu Jerusalem; an hien ass eran an erausgaang, 9:29 an huet fräiwëlleg am Numm vum Här geschwat, a mat de Griiche gestridden; awer si hu probéiert hien ëmzebréngen. 9:30 Wéi d'Bridder dat gewuer goufen, hunn se hien op Cäsarea bruecht an op Tarsus geschéckt. 9:31 Dunn haten d'Kierchen Fridden a ganz Judea, Galiläa a Samaria; a si goufen opgebaut, an der Angscht virum Här gaang, a si erhéicht, gestäerkt duerch den Hellege Geescht.

9:32 An et ass geschitt, datt de Péitrus, deen se all besicht huet, och zu den Hellege koum, déi zu Lida gelieft hunn.

9:33 An hien huet do e Mann genannt Aeneas genannt, dee fir aacht Joer am Bett war, well hie war gelähmt. 9:34 An de Péitrus sot zu him: Eneas, Jesus Christus heelt dech; stinn op, a mécht däi Bett. An direkt ass hien opgestan. 9:35 An all déi, déi zu Lida a Sharon wunnen, hunn hie gesinn, an hunn sech zum Här gedréit.

9:36 Et war dunn zu Joppa e Jünger mam Numm Tabitha, wat wann et iwwersat gëtt Dorkas heescht. Si huet vill Guddes an Almosen, déi si gemaach huet. 9:37 An et ass geschitt, datt hien an deenen Deeg krank war a gestuerwen ass. Nom Wäschen hunn se et an e Raum geluecht. 9:38 A wéi d'Lida bei Joppa war, hunn d'Jünger héieren datt de Peter do war, hunn zwee Männer bei hien geschéckt fir hien ze bieden: Verspaart lech net bei eis ze kommen. 9:39 Du koum de Péitrus op a goung mat hinnen; a wéi hien ukomm ass, gouf hien an de Raum gefouert, wou all d'Witfraen him ëmginn hunn, weinst a gewisen d'Kleed an d'Kleeder, déi d'Dorkas gemaach huet, wéi si bei hinne war. 9:40 Dunn, wann hien jiddereen erausgeholl huet, huet de Péitrus op d'Knéien a gebiet; an de Kierper gedréint , sot hien: Tabitha, stéi op. A si huet d'Aen opgemaach, a wéi si de Péitrus gesinn huet, souz si op. 9:41 An hien huet him seng Hand ginn, huet si opgeriicht; dunn huet hien d'Helleger an d'Witfrae geruff, hien huet hatt lieweg virgestallt. 9:42 Dëst war am ganze Joppa bekannt, a vill hunn un den Här gegleeft . 9:43 An et ass geschitt, datt hie vill Deeg zu Joppa am Haus vun engem gewësse Simon, engem Gierwereim bliwwen ass.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 10

10: 1 Et war zu Cäsarea e Mann mam Numm Cornelius, e Centurion vun der Firma genannt Italiener, 10: 2 fromm an Angschtgefiller oder vu Gott mat sengem ganzen Haus, an deen huet vill Alms fir d'Leit ginn, an ëmmer zu Gott gebiet. 10: 3 Dës huet kloer an enger Visioun gesinn, ongeféier an der néngter Stonn vum Dag, datt en Engel vu Gott erakoum wou hie war, a sot zu him: Cornelius. 10: 4 Hien huet hien ugekuckt an an Angscht gesot: Wat ass et, Här? An hie sot zu him: Är Gebieder an Är Alms si fir Gott erënnert ginn. 10: 5 Schéckt elo Männer op Joppa, a ruff de Simon un, deem säi Péitrus de Numm ass. 10: 6 Dëse Mann läit am Haus vun engem gewësse Simon, e Gierwere, deen säin Haus um Mier huet; hie seet lech wat Dir maache musst. 10: 7 Den Engel, dee mam Cornelius geschwat huet, ass fortgaang, hien huet zwee vu sengen Dénger geruff, an en engagéierten Zaldot vun deenen, déi bei him waren; 10: 8 deen hien op Joppa geschéckt huet, nodeems hien hinnen alles erzielt hat. 10: 9 Den nächsten Dag, wéi se op der Strooss waren an an d'Stad komm sinn, ass de Péitrus op den Daach gaang fir ze bieden, ëm d'sechst Stonn. 10:10 An hie war ganz hongereg, a wollt iessen; awer wärend se eppes fir hien virbereeden, koum eng Ekstase iwwer hien ; 10:11 An hien huet den Himmel gesinn oppen an eppes wéi e grousst Leinwand erofgeet, dat op d'Äerd erofgesat gouf, gebonnen duerch déi véier Enden; 10:12 an deem et vun allen terrestresche Véierel a Reptilien a Villercher vum Himmel waren. 10:13 An eng Stëmm koum zu him: Stitt op, Péitrus, kill an ësst.

10:14 Du sot de Péitrus: Här, nee; well ech hunn ni eppes Allgemenges oder Onréins giess. 10:15 D'Stëmm ass zu der zweeter Kéier zréck: Wat Gott gereinegt huet, nennt net allgemeng. 10:16 Dëst gouf dräimol gemaach; an dee Leinwand gouf erëm am Himmel opgeholl. 10:17 A wärend de Péitrus an him selwer verwéckelt war wat d'Visioun hie gesinn hätt bedeit, kuck, déi Männer, déi vum Cornelius geschéckt goufen, déi, no dem Simon sengem Haus gefrot, bei d'Dier komm sinn. 10:18 A geklappt, si gefrot, ob et e Simon wunnt, deem säi Numm Peter war. 10:19 A wärend de Peter un d'Visioun geduecht huet, sot de Geescht zu him: Kuckt, dräi Männer sichen dech. 10:20 Stitt op, da gitt erof an zéckt net mat hinnen ze goen, well ech hunn se geschéckt. 10:21 Dunn ass de Péitrus erofgaang, wou d'Männer, déi vum Cornelius geschéckt goufen, sot zu hinnen: Kuckt, ech sinn deen, deen Dir gesicht hutt; Wat ass d'Ursaach fir déi Dir komm sidd? 10:22 Si soten zu lech: De Cornelius den Centurion, e gerechte a Gott-fäertende Mann, deen e gudde Bericht an der ganzer Natioun vun de Judden huet, krut Instruktioune vun engem hellegen Engel, fir lech bei säin Haus ze kommen fir Är Wierder ze héieren. 10:23 Dunn, bruecht hinnen an, hien huet hinnen amuséiert. An den nächsten Dag, opgestan, ass hie mat hinne gaang; an e puer vun de Bridder aus Joppa hunn hie begleet. 10:24 Den Dag drop si se an d'Cesarea komm. A Cornelius waart op si, nodeems hien seng nooste Familljen a Frënn aberuff huet. 10: 25 Wéi de Péitrus erakoum, koum de Cornelius op hien , a fällt u seng Féiss an huet him veréiert.

10:26 Awer de Péitrus huet hie gehuewen a gesot: Stitt op, well ech selwer sinn och e Mann. 10:27 A mat him geschwat, ass hien eran an huet vill fonnt, déi sech zesummefonnt hunn. 10:28 An hie sot zu hinnen : Dir wësst wéi abominabel et ass fir e jiddesche Mann matzemaachen oder engem Auslänner nozegoen; awer Gott huet mir gewisen datt hie kee Mënsch als allgemeng oder onrein nennt; 10:29 fir déi ech genannt ginn sinn ouni ze äntweren. Also froen ech: Firwat hues du mech gemaach kommen? 10:30 Dunn huet de Cornelio gesot: viru véier Deeg zu dëser Zäit hunn ech gefaasst; an an der néngter Stonn, wärend ech a mengem Haus gebiet hunn, hunn ech gesinn, datt e Mann an engem blénkege Kleed viru mir stoung, 10:31 a sot: Cornelius, Äert Gebied gouf héieren, an Är Alms goufen u Gott erënnert. 10:32 Schéckt deemno op Joppa, a ruff de Simon un, deem säi Bäinumm de Peter ass, deen am Haus vum Simon, e Gierwereier, um Mier wunnt. a wann hie kënnt, wäert hie mat lech schwätzen. 10: 33 Also dann hunn ech lech geschéckt; an Dir hutt et gutt gemaach fir ze kommen. Elo, dann, mir sinn all hei a Präsenz vu Gott, fir alles ze héieren wat Gott lech gebueden huet. 10:34 Dunn huet de Péitrus säi Mond opgemaach a sot: Wierklech ech verstinn datt Gott d'Leit net akzeptéiert, 10:35 awer datt hien an all Natioun frou ass mat deenen déi him fäerten a Gerechtegkeet maachen. 10:36 Gott huet e Message un d'Kanner vun Israel geschéckt an d'Evangelium vum Fridden duerch Jesus Christus ugekënnegt; dëst ass Här vun allem.

10:37 Dir wësst wat sech duerch Judäa verbreet huet, ugefaang vu Galiläa, no der Daf, déi de Johannes gepriedegt huet: 10:38 wéi Gott de Jesus vun Nazareth mam Hellege Geescht a mat Kraaft gesaleft huet, a wéi hien ëmgaang ass, Gutt ze maachen an heelen all déi vum Däiwel ënnerdréckt goufen, well Gott mat him war. 10:39 A mir sinn Zeie vun all de Saachen, déi de Jesus am Land Judea an zu Jerusalem gemaach huet; déi se ëmbruecht hunn andeems se un engem Bam hänken. 10:40 Gott huet hien um drëtten Dag opgewuess an huet hien erschénge gelooss; 10:41 Hien huet d'Leit net gebonnen, awer d'Zeien, déi Gott virdru gewielt hat, eis, déi mat him giess a gedronk hunn nodeems hien aus den Doudegen opgestan ass. 10:42 An hien huet eis beoptraagt de Leit ze priedegen an ze bestätegen, datt hien deen ass, dee Gott Riichter vun de Liewegen an den Doudegen huet. 10:43 All d'Prophéiten ginn Zeien fir hien, datt all déi an hie gleewen, Verzeiung vu Sënnen duerch säin Numm kréien. 10:44 Wärend de Péitrus nach ëmmer dës Wierder geschwat huet, ass den Hellege Geescht op all déi gefall, déi d'Ried héieren hunn . 10:45 An déi beschnidde Gleeweger, déi mam Péitrus komm waren, waren erstaunt, datt d'Geschenk vum Hellege Geescht och op d'Heiden erausgeschott gëtt. 10:46 Fir si héieren se an Zongen schwätzen a Gott vergréisseren. 10:47 Dunn huet de Péitrus geäntwert: Kann iergendeen Waasser vermeiden, sou datt déi, déi den Hellege Geescht kritt hunn, wéi mir och net gedeeft ginn? 10:48 An hie bestallt hinnen am Numm vum Här Jesus ze gedeeft. Also hunn si hie gebieden e puer Deeg ze bleiwen.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 11

11: 1 D'Apostelen an d'Bridder, déi zu Judäa waren, hunn héieren datt d'Jentilen och d'Wuert vu Gott kritt hunn. 11: 2 A wéi de Péitrus op Jerusalem eropgaang ass, hunn déi beschnidde mat him gestridden , 11: 3 a gesot: Firwat sidd Dir an d'Haus vun onbeschniddene Männer erakomm a mat hinnen giess? 11: 4 Dunn huet de Péitrus ugefaang hinnen ze soen, wat geschitt ass, a gesot: 11: 5 Ech hu gebiet an der Stad Joppa, an ech hunn eng Visioun an Ekstase gesinn ; eppes ähnleches wéi eng super Leinwand déi erofgaang ass, déi vum Himmel vun de véier Punkte erofgesat gouf a bei mech koum. 11: 6 Wéi ech meng Aen op hie fixéiert hunn, hunn ech ierdesch Véierfelder betruecht a gesinn, an Déieren, a Reptilien a Villercher vum Himmel. 11: 7 An ech hunn eng Stëmm héieren, déi zu mir seet: Stéi op, Peter, kill an ësst. 11: 8 An ech hu gesot, Här, nee; well ni eppes Allgemengt oder Onreins a mengem Mond erakënnt. 11: 9 Dunn huet d'Stëmm aus dem Himmel eng zweete Kéier geäntwert: Wat Gott gebotzt huet, nennt net allgemeng. 11:10 An dëst gouf dräimol gemaach, an alles gouf erëm an den Himmel opgeholl. 11:11 A kuck, direkt dräi Männer sinn an d'Haus komm, wou ech war, geschéckt vu Cäsarea. 11:12 An de Geescht sot mir mat hinnen ze goen ouni ze zécken. Dës sechs Bridder sinn och mat mir gaang , a mir sinn an d'Haus vun engem Mann komm, 11:13 deen eis erzielt huet, wéi hien en Engel a sengem Haus gesinn hat, deen opgestan an zu him gesot huet: Schéckt Männer op Joppa, a bréngt de Simon, deen deem säi Spëtznumm de Pedro ass.

11:14 hie wäert Wierder ze Dir schwätzt duerch déi Dir gerett ginn, an Ärem ganze Stot. 11:15 A wéi ech ugefaang hunn ze schwätzen, ass den Hellege Geescht och op si gefall, wéi op eis am Ufank. 11:16 Dunn hunn ech mech drun erënnert, wat den Här gesot hat, wéi hie gesot huet: De Johannes huet sécher am Waasser gedeeft, awer Dir wäert mam Hellege Geescht gedeeft ginn. 11:17 Wa Gott hinnen dann och dee selwechte Kaddo geschenkt huet wéi eis, déi un den Här Jesus Christus gegleeft hunn, wie war ech dann, dee Gott kéint behënneren? 11:18 A wéi se dës Saache héieren hunn, hunn se geschwächt a Gott gelueft a gesot: Sou datt och de Gentiles Gott huet d'Liewe gemaach.

11:19 Elo, déi, déi verspreet gi waren wéinst der Verfollegung, déi wéinst dem Stephen geschitt ass, sinn op Fönikien, Zypern an Antiochia gaang an hunn dem Wuert kee gesot, awer nëmmen de Judden. 11:20 Awer et waren e puer Männer aus Zypern a Cyrene, déi, wéi se an Antiochia erakomm sinn, och mat de Griiche geschwat hunn an d'Evangelium vum Här Jesus verkënnegen . 11:21 An d'Hand vum Här war mat hinnen, an eng grouss Zuel huet gegleeft a sech op den Här gedréit. 11:22 D'Noriichte vun dësen Saachen hunn d'Ouer vun der Kierch erreecht, déi zu Jerusalem war; a si hunn de Barnabas geschéckt fir op Antiochia ze goen. 11:23 Dëse Mann, wéi hie koum, an d'Gnod vu Gott gesinn huet, huet sech gefreet an huet jiddwereen opgeruff, dem Här trei ze bleiwen mat engem Zweck vum Häerz.

11:24 Well hien e gudde Mënsch war, voll vum Hellege Geescht a vum Glawen. An eng grouss Vollek gouf dem Här bäigesat. 11:25 Du sinn d' Barnabas op Tarsus gaang fir de Saul ze sichen; an hie fonnt, huet hien op Antiochia bruecht. 11:26 A si hunn do e ganzt Joer mat der Kierch versammelt a vill Leit geléiert; an d'Jünger goufen als éischt Chrëschten zu Antiochia genannt. 11:27 An deenen Deeg koumen e puer Propheten vu Jerusalem erof op Antiochia. 11:28 An ee vun hinnen, genannt Agabus, ass opgestan an huet dem Geescht ze verstoen datt eng grouss Hongersnout an der ganzer bewunnter Äerd géif kommen; wat an der Zäit vum Claudio geschitt ass. 11:29 Dunn hunn d' Jünger, jee no deem wat hien hat, decidéiert de Bridder ze hëllefen, déi zu Judea gelieft hunn. 11:30 wat se effektiv gemaach hunn, an hien an déi Eelst mat der Hand vu Barnabas a Saul geschéckt.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 12

12: 1 Zur selwechter Zäit huet de Kinnek Herod e puer vun der Kierch saiséiert fir se mësshandelen ze loossen. 12: 2 An hien huet den James de Brudder vum John mam Schwert ëmbruecht. 12: 3 A gesinn, datt dëst d'Judden gutt gefall huet, huet hien de Péitrus och ergräift. Dat waren d' Deeg vum Ongesetzte Brout. 12: 4 An hien huet him Prisonnéier geholl, huet hien am Prisong, huet him véier Gruppen vu véier Zaldoten, fir him ze schützen; an hie wollt d'Leit nom Pessach erausbréngen. 12: 5 Also war de Péitrus am Prisong gehaasst; awer d'Kierch huet onendlech zu Gott fir hie gebiet.

12: 6 A wéi den Herod hien erausbrénge géif, an där selwechter Nuecht huet de Péitrus tëscht zwee Zaldote geschlof, gebonne mat zwou Ketten, an d'Wiechter virun der Dier hunn de Prisong bewaacht. 12: 7 A kuck, en Engel vum Här erschien, an e Liicht huet am Prisong geschéngt; an de Péitrus op der Säit beréiert, huet hien erwächt a gesot: Stéi séier op. An d'Ketten si vu sengen Hänn gefall. 12: 8 Den Engel sot zu him : Gird dech selwer, a bind däi Sandalen un. An hien huet dat gemaach. An hie sot zu him: Wéckelt lech an Ärem Mantel a follegt mech no. 12: 9 A wann hien erausgaang ass, ass hien him gefollegt; awer hie wousst net datt dat wat den Engel mécht richteg war, awer geduecht datt hien eng Visioun gesäit. 12:10 Nodeems si déi éischt an déi zweet Garde passéiert haten , koumen se bei d'Eisepaart, déi an d'Stad gefouert huet, déi fir sech selwer opgemaach huet; a fortgaang sinn se laanscht eng Strooss gaang, an dunn huet den Engel sech vun him ofgewand.

12:11 Da koum de Péitrus zu Sënner a sot: Elo verstinn ech wierklech datt den Här säin Engel geschéckt huet an mech aus der Hand vum Herod a vun allem wat d'jiddescht Vollek erwaart huet, befreit huet. 12:12 A wann hien dëst betruecht huet, koum hien an d'Haus vun der Maria, der Mamm vum John, deem säi Bäinumm Markus war, wou vill gesammelt hunn ze bieden. 12:13 Wéi de Péitrus op der Terrassendier geklappt huet, koum e Meedchen mam Numm Rode eraus fir ze héieren 12:14, wat, wéi si dem Peter seng Stëmm erkannt huet, d'Dier net mat Freed opgaang ass, awer banne gelaf ass an d'Nouvelle ginn huet datt De Pedro war virun der Dier. 12:15 A si soten zu hir: Dir sidd verréckt. Awer hatt huet behaapt datt et war. Dunn hu se gesot: Et ass säin Engel! 12:16 Awer de Péitrus huet weider geruff; a wéi se opgemaach hunn a gesinn hunn, ware se erstaunt. 12:17 Awer hien huet gewénkt fir se roueg ze sinn, huet hinne gesot wéi den Här hien aus dem Prisong bruecht huet. An hie sot: Maacht dat dem James an de Bridder bekannt. An hien ass erausgaang an ass op eng aner Plaz gaang. 12:18 Nodeems et Dagesliicht war, war et net e bëssen Opreegung bei den Zaldoten, wat vu Péitrus ginn ass . 12:19 Awer den Herod, deen no him gesicht huet, ouni hien ze fannen, nodeems hien d'Wärter gefrot hat, huet hinne bestrooft ze ginn. Dunn ass hie vu Judea op Caesarea erofgaang an ass do bliwwen.

12:20 An den Herod war rosen op d'Männer vun Tyrus a vu Si; Awer si sinn viru sech eens ginn, an hunn dem Blasto bestiikt, deen de Kinnekshoff war, gefrot fir Fridden, well hiren Territoire vum Kinnek geliwwert gouf. 12:21 An op engem bestëmmten Dag Herod, a kinneklech Kleeder verkleed, souz am Geriicht an erausgefuerdert hinnen. 12:22 An d'Leit hunn geruff a gejaut: Stëmm vu Gott, an net vum Mënsch! 12:23 Direkt en Engel vum Här huet hien erofgeschloen, well hie Gott net d'Herrlechkeet ginn huet; an ofgelaaf gi vu Wierm. 12:24 Awer d'Wuert vum Herrgott erhéicht a multiplizéiert. 12:25 A Barnabas a Saul, nodeems se hiren Déngscht ofgeschloss hunn, si vu Jerusalem zréckgaang an hunn och de Johannes matgeholl, deem säi Numm Mark war.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 13

13: 1 Et waren deemools an der Kierch, déi zu Antiochia war , Prophéiten an Enseignanten: Barnabas, Simon, deem säin Numm Niger war, de Lucius vu Cyrene, de Manaen, dee mam Herod der Tetrarch opgewuess war, an dem Saul. 13: 2 Wéi dës dem Här gedéngt hunn a faaschten, sot den Hellege Geescht: Setzt Barnabas a Saul fir mech aus fir d'Aarbecht ze maachen, op déi ech se geruff hunn. 13: 3 Dunn, nodeems se gefaasst a gebiet hunn, hunn se d'Hänn geluecht an hunn se fortgeschéckt.

13: 4 Si sinn dunn, vum Hellege Geescht geschéckt, sinn erofgaang op Seleucia, a vun do si se op Zypern gefuer. 13: 5 A wéi se op Salamis koumen, hunn si d'Wuert vu Gott an de Synagogen vun de Judden gepriedegt. Si haten och de Juan als Assistent. 13: 6 A si hunn d'ganz Insel op Paphos duerchgestrachen, hunn se e gewëssen Zauberer fonnt, e falsche Prophéit, e Judd, dee Barjesus genannt gouf, 13: 7, dee mam Proconsul Sergius Paulo war, e gescheitene Mann. Hien huet de Barnabas an de Saul genannt, wollt d'Wuert vu Gott héieren. 13: 8 Awer den Elimas, den Zauberer (well sou ass säin Numm iwwersat) huet sech dergéint gewiert a probéiert de Proconsul aus dem Glawen ze maachen. 13: 9 Dunn huet de Saul, deen och de Paul ass, voll vum Hellege Geescht, seng Aen op hie fixéiert, 13:10 sot: O voll mat all Bedruch an allem Béisen, Jong vum Däiwel, Feind vun all Gerechtegkeet! Hutt Dir net opgehale mat de richtege Weeër vum Här ze ënnerwerfen?

13:11 Elo , kuck, d'Hand vum Här ass géint dech, an Dir wäert blann sinn, an Dir wäert d'Sonn eng Zäit laang net gesinn. An direkt ass Däischtert an Däischtert op hien gefall; a ronderëm getrëppelt, huet hien no engem gesicht deen hie vun der Hand féiert. 13:12 Dunn, de Proconsul, gesinn, wat geschitt ass, gegleeft, verwonnert iwwer d'Doktrin vum Här.

13:13 Nodeems se vu Paphos gefuer sinn, sinn de Paul a seng Begleeder zu Perge vu Pamphylia ukomm; awer de Johannes, dee vun hinnen fortgaang ass, ass zréck op Jerusalem. 13:14 Si, déi vu Perga passéieren, sinn op Antiochia vu Pisidia komm; a si sinn um Sabbat an d'Synagog gaang an hunn sech gesat. 13:15 An no der Liesung vum Gesetz an de Propheten, hunn d' Leader vun der Synagog geschéckt fir hinnen ze soen: Männer, Bridder, wann Dir e Wuert vun der Uropféierung fir d'Leit hutt, da schwätzt. 13:16 Dunn ass de Paul opgestan an huet mat senger Hand d'Stille signaliséiert, sot: "Männer vun Israel, an Dir, déi Gott fäerten, lauschtert: 13:17 De Gott vun dësem Vollek Israel huet eis Pappen erausgesicht an d'Leit ervirgehuewen, Si sinn Auslänner am Land Ägypten, a mat engem erhéngten Aarm huet hien se draus bruecht. 13:18 A fir eng Zäit ongeféier véierzeg Joer huet hien se an der Wüst verdroen; 13:19 A siwe Natiounen am Land Kanaan zerstéiert ze hunn, huet hien hinnen hiren Territoire als Ierfschaft ginn. 13:20 Duerno, fir ongeféier véierhonnert a fofzeg Joer, huet hien hinnen Riichter och de Prophéit Samuel ginn.

13:21 Dunn hu si no engem Kinnek gefrot, a Gott huet hinnen dem Saul, dem Jong vum Kis, engem Mann aus dem Stamm Benjamin, véierzeg Joer ginn. 13:22 Nodeems hien dëst ewechgeholl huet , huet hien den David zum Kinnek opgewuess, vun deem hien och Zeie bruecht huet a gesot: Ech hunn den David, de Jong vum Isai fonnt, e Mann no mengem Häerz, deen alles maache wäert wat ech wëll. 13:23 Vun dësem Mann senger Som, an no der verspriechen, Gott opgewuess Jesus als Retter vun Israel. 13:24 Ier hie komm ass, huet de Johannes d'Daf vun der Beuechtung un all d'Leit vun Israel gepriedegt. 13:25 Awer wéi de John seng Karriär fäerdeg huet, sot hien: Wien mengt Dir ech sinn? Ech sinn net hien; awer hei kënnt ee vun deenen ech et net wäert sinn d'Schong vun de Féiss ze läschen. 13:26 Männer, Bridder, Jongen aus dem Bestand vun Abraham, an déi vun iech, déi Gott fäerten, fir Iech gëtt d'Wuert vun dëser Erléisung geschéckt. 13:27 Fir d'Awunner vu Jerusalem an hir Herrscher, déi de Jesus net kennen , an och d'Wierder vun de Propheten, déi all Sabbat gelies ginn, hunn se erfëllt andeems hien hie veruerteelt. 13:28 A si hu keng Ursaach fonnt, déi den Doud wierdeg ass, hu si de Pilatus gefrot, hien ëmzebréngen. 13:29 A wann se all d'Saachen erfëllt hunn, déi iwwer hie geschriwwe goufen, hu se hien vum Bam erausgeholl an hien an d'Graf geluecht. 13:30 Awer Gott huet hie vun den Doudegen opgewuess. 13:31 An hien ass fir vill Deeg opgetrueden fir déi, déi vu Galiläa op Jerusalem opkomm waren, déi elo seng Zeie fir d'Leit sinn. 13:32 A mir verkënnegen Iech och d'Evangelium vum Verspriechen un eis Elteren.

13:33 wat Gott hir Kanner, eis erfëllt huet, andeems hien de Jesus erëmbelieft; wéi et och am zweete Psalm steet: Mäi Jong an du, haut hunn ech dech gebuer. 13:34 A wat d'Tatsaach ubelaangt datt Hien hie vun den Doudegen opgewuess ass, fir ni zu Korruptioun zréckzekommen, sot hien et sou: Ech ginn Iech déi trei Barmhäerzegkeet vum David. 13:35 Dofir seet et och an engem anere Psalm: Dir erlaabt Ären Hellege keng Korruptioun ze gesinn . 13:36 Well den David, seng eege Generatioun nom Gottes Wëlle gedéngt huet, ass geschlof a gouf mat senge Pappen zesummegefaasst an huet Korruptioun gesinn. 13:37 Awer deen, deen Gott opgeriicht huet, huet keng Korruptioun gesinn. 13:38 Wësst dat dann, Bridder a Schwësteren: datt duerch hie Verzeiung vu Sënnen Iech ausgeruff gëtt , 13:39 an datt aus allem duerch d'Gesetz vum Moses Dir net gerechtfäerdegt konnt ginn, an him ass jiddereen gerechtfäerdegt. Wat denks du. 13:40 Passt op datt dat wat an de Prophete gesot gëtt net op Iech kënnt : 13:41 Kuckt, Dir Veruechter, a sidd erstaunt, a verschwannen; Well ech eng Aarbecht an dengen Deeg maachen, eng Aarbecht déi Dir net gleeft, wann een Iech dovun erzielt. 13:42 Wéi se d'Synagog vun de Judden verlooss hunn, hunn d'Jentiler hinne gefrot, hinnen den nächste Sabbat iwwer dës Saachen ze erzielen. 13:43 A wéi d'Kongregatioun entlooss gouf, sinn vill vun de Judden an déi fromme Proseleten dem Paul an dem Barnabas nogaang, déi, mat hinnen geschwat hunn, iwwerzeegt hunn, an der Gnod vu Gott ze halen. 13:44 Um nächste Sabbat hunn déi meescht vun der Stad sech versammelt fir d'Wuert vu Gott ze héieren.

13:45 Awer wann d'Judden d'Leit gesinn hunn, waren se mat Jalousie gefëllt, a si widderleeën wat de Paul gesot huet, widdersprécht a blaspheméiert. 13:46 Dunn hunn de Paul a Be rnabé, mat Frechheet geschwat, gesot: Fir lech war et wierklech néideg, datt d'Wuert vu Gott fir d'éischt zu lech geschwat géif ginn; awer well Dir et refuséiert, an lech selwer net als éiwegt Liewen uerteelt, kuck, mir wenden eis zu den Heiden. 13:47 Well sou huet den Här eis commandéiert a gesot: Ech hunn lech e Liicht fir d'Natioune gemaach, fir datt Dir eng Erléisung fir d'Enn vun der Äerd sidd. 13:48 Wéi d'Jeanne dëst héieren hunn, hunn se sech gefreet an d'Wuert vum Här verherrlecht, an all déi, déi fir éiwegt Liewe geweit waren, hunn gegleeft. 13:49 An d'Wuert vum Här verbreet sech duerch déi ganz Provënz. 13:50 Awer d'Judden hunn fromme an ausgezeechente Fraen an d' Leader vun der Stad ugestouss, an hunn d'Verfollegung géint de Paul an d'Barnabas opgeworf, an hunn se vun hire Grenzen verdriwwen. 13:51 Dunn hu se de Stëbs vun hire Féiss géint si gerëselt a koumen op Iconium. 13:52 An d'Jünger ware voll mat Freed a mam Hellege Geescht.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 14

14: 1 An et ass zu Iconium geschitt, datt se an d'Synagog vun de Judden gaange sinn, a si hunn esou geschwat datt och eng grouss Zuel vu Judden a Griichen gegleeft hunn. 14: 2 Awer d'Judden, déi net gegleeft hunn, hunn d'Gedanken vun de Gentiles géint d'Bridder opgereegt. 14: 3 Dofir stoungen se do eng laang Zäit, a fréizäiteg geschwat, an den Här vertrauen, deen Zeegnes fir d'Wuert vu senger Gnod huet, Zeechen a Wonner ze ginn duerch hir Hänn ze maachen. 14: 4 An d'Leit vun der Stad waren opgedeelt: déi eng ware mat de Judden, an anerer mat den Apostelen. 14: 5 Mä wann de Judden an de Vëlker, zesumme mat hire Landeshären, End vir ze rächen a Steen hinnen, 14: 6 se héieren hunn, si fortgelaf se ze Lystra an Derbe, Stied vun Lycaonia, an un all déi ronderëm Regioun, 14: 7 an et si hunn d'Evangelium gepriedegt.

14: 8 An e bestëmmte Mann vu Lystra souz, konnt net stoen, lame vu Gebuert, deen ni gaang ass. 14: 9 Hien huet de Paul héieren héieren, deen, seng Aen op hie fixéiert huet a gesinn huet, datt hie Glawen huet, fir gesond ze ginn, 14:10 sot mat enger haarder Stëmm: Stoe riicht op Äre Féiss. An hie sprang a geet. 14:11 Dunn hunn d'Leit gesinn, wat de Paul gemaach huet, hunn hir Stëmmen erhuewen a gesot an der Lycaonic Sprooch: Gëtter sinn op eis erofgaang, d'Bild vu Männer. 14:12 A si hunn de Barnabas Jupiter a Paul geruff, de Merkur, well et war deen, dee geschwat huet.

14:13 An de Paschtouer vum Jupiter, deem säin Tempel vis- à- vis vun der Stad war, huet Bullen a Girlanden aus der viischter Säit vun den Diere bruecht, an zesumme mat de Leit wollt hien Affer bréngen. 14:14 Wéi d'Apostelen Barnabas a Paul et héieren hunn, hunn se hir Kleeder gerappt, an hunn sech an d'Leit gehäit, 14:15 geruff a gesot: Männer, firwat maacht Dir dat? Mir sinn och Männer ähnlech wéi Dir, déi lech matdeelen, datt Dir aus dëse Blödsinn an de liewege Gott konvertéiert, deen den Himmel an d'Äerd, d'Mier, an alles dra gemaach huet. 14:16 A fréieren Zäite léisst hien all d'Natiounen op hir eege Weeër goen; 14:17 och wann hien net selwer ouni Zeegnes verlooss huet, gutt gemaach huet, eis Reen aus Himmel a fruchtbar Zäiten huet, an eis Häerzer mat Nahrung a Freed gefëllt huet. 14:18 An dës Saache gesot, si kéinte kaum d'Leit verhënneren hinnen Affer ze bréngen. 14:19 Dunn koumen e puer Judden aus Antiochia an Iconium, an hunn d'Leit iwwerzeegt, an de Paul gestengegt hunn, hunn se aus der Stad gezunn a geduecht datt hien dout wier. 14:20 Awer ronderëm hien mat de Jünger, ass hien opgestan an ass an d'Stad gaang. an den nächsten Dag ass hie mam Bernabé op Derbe fortgaang. 14:21 An nodeems se dës Stad d'Evangelium ugekënnegt hunn a vill Jünger gemaach hunn, sinn se zréck op Lystra, Ikonium an Antiochia, 14:22 bestätegen de Geescht vun de Jünger, bieden hinnen am Glawen ze bleiwen a soen: Et ass Et ass noutwendeg datt mir duerch vill Verdierwungen an d'Kinnekräich vu Gott erakommen.

14:23 A si hunn déi Eelst an all Kierch ernannt, a si hu mam Faasche gebiet, an hunn dem Här ugebueden, un deen se gegleeft hunn.

14:24 Da si se duerch Pisidia passéiert a koumen zu Pamphylia. 14:25 A si hunn d'Wuert zu Perga gepriedegt, sinn si erofgaang op Attalia. 14:26 Vun do si se op Antiochia gefuer, vu wou se der Gnod vu Gott uvertraut gi fir déi Aarbecht, déi se gemaach hunn. 14:27 A wéi se komm sinn, an d'Kierch zesumme gesammelt hunn, hunn se erzielt wat grouss Saache Gott mat hinnen gemaach huet, a wéi hien d'Dier vum Glawen fir d'Genien opgemaach huet. 14:28 A si sinn do laang mat de Jünger bliwwen.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 15

15: 1 Dunn hunn e puer, déi vu Judea koumen, d'Bridder geléiert: Ausser Dir sidd no der Rite vum Moses beschnidden, kënnt Dir net gerett ginn. 15: 2 Wéi de Paul an d'Berne bé net eng kleng Diskussioun a Sträit mat hinnen haten, gouf et arrangéiert datt de Paul an d'Barnabas op Jerusalem eropgoen, an e puer anerer vun hinnen, op d'Apostelen an déi Eelst, fir dës Fro ze behandelen. 15: 3 Si sinn dunn duerch d' Kierch gefouert ginn, sinn duerch Fenizien a Samaria gefuer, an hunn d'Ëmwandlung vun den Gentiles erzielt; a si hunn all de Bridder eng grouss Freed gemaach. 15: 4 A wéi se zu Jerusalem ukomm sinn, goufe se vun der Kierch an den Apostelen an den Eeleren empfaangen, an si hunn all déi Saache verbonnen, déi Gott mat hinne gemaach huet. 15: 5 Awer e puer vun der Sekt vun de Pharisäer, déi gegleeft hunn, sinn opgestan a soten: Et ass néideg se ze beschneiden, a befollegt hinnen d'Gesetz vum Moses ze halen. 15: 6 An d'Apostelen an déi Eelst hu sech versammelt fir iwwer dës Saach ze léieren. 15: 7 An no villen Diskussiounen ass de Péitrus opgestan an huet zu hinnen gesot: Männer, Bridder, Dir wësst wéi eng Zäit viru Gott Gott gewielt huet datt d'Henker d'Wuert vum Evangelium duerch mäi Mond héieren a gleewen. 15: 8 A Gott, deen d'Häerzer kennt, huet Zeien iwwer si gemaach an hinnen den Hellege Geescht geschenkt wéi hien eis gemaach huet; 15: 9 an huet keen Ënnerscheed tëscht eis an hinnen gemaach an hir Häerzer duerch Glawen gereinegt.

15:10 Elo, firwat stellt Dir Gott zum Test andeems Dir en Joch op den Hals vun de Jünger leet, dat weder eis Pappen nach mir konnten droen? 15:11 Ier mer gleewen datt mir duerch d'Gnod vum Här Jesus gerett ginn, sou wéi se. 15:12 Dunn huet d'ganz Vollek geschweest, an si hunn de Barnabas an de Paul héieren erzielen, wéi grouss Zeechen a Wonner Gott ënner de Gentiles duerch si gemaach huet. 15:13 Wéi si geschweest hunn, huet den James geäntwert a gesot: Männer, Bridder, héiert mech. 15:14 Simon huet erzielt wéi Gott d'Judden fir d'éischt Kéier besicht huet, fir e Vollek fir säin Numm ze huelen. 15:15 A mat dësem sinn d'Wierder vun de Propheten eens, sou wéi et geschriwwe steet: 15:16 Duerno wäert ech zréckkommen an den Tabernakel vum David erëm opbauen, dee gefall ass; An ech wäert seng Ruine reparéieren, an ech wäert et erëm opstoen, 15:17 Fir datt de Rescht vu Männer den Här siche kann, an all d'Natiounen, op déi mäi Numm genannt gëtt, 15:18 seet den Här, deen all dëst bekannt mécht zënter antik Zäiten. 15:19 Aus deem Grond beurteelen ech, datt déi Gentiles, déi sech zu Gott wenden, net gestéiert solle ginn , 15:20 awer datt se geschriwwe solle ginn, fir sech vun der Verontreiung vun den Idoler, vum Unterrecht, vun der Strangulatioun a vum Blutt zréckzekréien. 15:21 Fir de Moses vun der Antikitéit huet an all Stad e Priedeger an de Synagogen, wou hien all Sabbat gelies gëtt.

15:22 Dunn ass et gutt fir d'Apostelen an déi Eelst, mat der ganzer Kierch, aus de Männer ze wielen an se op Antiochia mam Paul a Barnabas ze schécken: Judas, dee Barsabas genannt gouf, an de Silas, Chefmänner bei de Bridder; 15:23 a schreift duerch hinnen: D'Apostelen an déi Eelst an d'Bridder, un d'Bridder ënner de Gentiles, déi zu Antiochia, a Syrien an a Cilicia sinn, Gréiss. 15:24 Well mir héieren hunn, datt e puer, déi aus eis erausgaange sinn, deenen mir net Uerder ginn hunn, lech mat Wierder gestéiert hunn, Är Séilen gestéiert hunn, befollegen lech ze beschneiden an d'Gesetz ze halen, 15:25 et schéngt eis gutt ze sinn zu engem Ofkommes, wielt Männer a schéckt se lech mat eisem beléifte Barnabas a Paul, 15:26 Männer, déi hiert Liewe fir den Numm vun eisem Här Jesus Christus ausgesat hunn. 15:27 Also hu mir de Judas an de Silas geschéckt, déi och datselwecht Wuert mat lech deelen. 15:28 Fir et huet dem Hellege Geescht gutt geschéngt , an eis, lech keng aner Belaaschtung opzesetzen wéi dës noutwenneg Saachen: 15:29 datt Dir lech enthalen vun deem wat un Idoler geaffert gouf, aus Blutt, vu Strangulatioun a vum Unterrecht; vun deenen Saachen wann Dir lech selwer behält, wäert Dir et gutt maachen. Ameséier dech gutt. 15:30 Dofir sinn déi, déi geschéckt goufen, erofgaang op Antiochia an hunn d'Versammlung gesammelt, si hunn de Bréif ofgeliwwert. 15:31 Nodeems se gelies hunn, hunn se sech iwwer d'Trouscht erfreet. 15:32 A Judas a Silas, sou wéi se och Prophéiten waren, hunn d' Bridder mat engem Heefegkeet vu Wierder getréischt a bestätegt.

15:33 An hunn eng Zäit do verbruecht, si goufen a Fridde vun de Bridder fortgeschéckt, fir zréck bei déi, déi se geschéckt hunn. 15:34 Awer de Silas war gutt mat do ze bleiwen. 15:35 A Paul a Barnabas weider an Antiochia, léieren d'Wuert vum Här a verkënnegt d'Evangelium mat villen aneren.

15:36 No e puer Deeg huet de Paul zu Barnabas gesot: Komme mir zréck fir d'Bridder an all de Stied ze besichen, wou mir d'Wuert vum Här ugekënnegt hunn, fir ze kucken, wéi se sinn. 15:37 An de Barnabas wollt datt si de John mathuelen, deem säi Bäinumm Markus war. 15:38 Awer et schéngt net richteg fir de Paul deen ze huelen, dee vun him aus Pamphylia fortgaang ass , an net mat hinnen op d'Aarbecht gaang ass. 15:39 An et war sou en Desaccord tëscht hinnen, datt se sech vunenee getrennt hunn; De Barnabas huet de Mark geholl, ass op Zypern geflunn, 15:40 a Paul, wielt de Silas, lénks vun de Bridder un d' Gnod vum Här uvertraut , 15:41 an ass duerch Syrien a Cilicia gaang an huet d'Kierchen bestätegt.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 16

16: 1 Du koum hien op Derbe a Lystra; a kuck, do war e gewësse Jünger mam Numm Timothy, de Jong vun enger gleeweger jiddescher Fra , awer vun engem griichesche Papp; 16: 2 An d'Bridder zu Lystra an an Iconium hunn e gudde Zeegnes vun him gemaach. 16: 3 De Paul wollt datt dee mat him géing goen; an hien geholl huet, huet hien hie beschnidde wéinst de Judden, déi op deene Plazen waren; well jidderee wousst, datt säi Papp griichesch war. 16: 4 A wéi se duerch d'Stied gefuer sinn, hunn se hinnen d'Uerteeler ginn, déi d'Apostelen an déi Eelst, déi zu Jerusalem waren, ofgemaach haten, fir datt se se halen. 16: 5 Also goufen d'Kierchen am Glawen bestätegt, a si hunn all Dag d'Zuel ugeholl.

16: 6 A passéieren duerch Phrygia an d'Provënz Galatia, si goufe vum Hellege Geescht verbueden d'Wuert an Asien ze schwätzen; 16: 7 a wéi se Mysia erreecht hunn, hu se probéiert op Bithynia ze goen, awer de Geescht huet et net erlaabt. 16: 8 A si laanscht d'Mysia gaang, sinn si erofgaang op Troas. 16: 9 A Paul huet eng Visioun an der Nuecht gewisen: e Mazedonesche Mann stoung, huet mat him plädéiert a gesot: Komm iwwer Mazedonien an hëlleft eis. 16:10 Wéi hien d'Visioun gesinn huet, hu mir direkt probéiert op Mazedonien ze goen, unzehuelen datt Gott eis rifft fir hinnen d'Evangelium ze priedegen.

16:11 Also verloossen mir Troas, mir sinn direkt op Samothrace, an den Dag drop op Neapolis.

16:12 a vun do un de Philip , déi éischt Stad vun der Provënz Mazedonien, an eng Kolonie; a mir waren an där Stad fir e puer Deeg. 16:13 An e Sabbat goungen mir ausserhalb vum Gate, beim Floss, wou fréier d'Gebiet gemaach gouf; a setze mir eis mat de Fraen , déi sech versammelt hunn. 16:14 Dunn huet eng Fra mam Numm Lydia, eng Verkeeferin vu Purpur, aus der Stad Thyatira, déi Gott veréiert huet, nogelauschtert. an den Här huet hiert Häerz opgemaach fir op dat ze sinn, wat de Paul gesot huet. 16:15 A wéi si gedeeft gouf, an hir Famill eis gebiet huet, a gesot: Wann Dir beurteelt datt ech dem Här trei sinn, komm a mäi Haus a bleiw. An hien huet eis gezwongen ze bleiwen. 16:16 Et ass geschitt datt wa mir géife bieden, e Meedchen dat e Geescht vun der Divinatioun hat eis getraff huet, a si huet hire Meeschter e grousse Gewënn ginn andeems se roden. 16:17 Dësen, nom Paul an eis, huet geruff a gesot: Dës Männer sinn Dénger vum Allerhéchste Gott, déi Iech de Wee vun der Erléisung matdeelen. 16:18 An dëst huet hien fir vill Deeg gemaach; Méi onzefridden dem Paul, huet hien sech gedréit a sot zum Geescht: Ech bieden Iech am Numm vu Jesus Christus, aus hirem eraus ze kommen. An et koum an därselwechter Stonn eraus. 16:19 Awer si hunn hir Meeschteren gesinn datt d'Hoffnung vun hirem Gewënn erausgaang ass, hunn se de Paul an de Silas ageholl, an hunn Iech op de Forum bruecht, virun den Autoritéiten; 16:20 a presentéiert se de Magistraten, si soten: Dës Männer, déi Judden sinn, verursaachen en Opschwong an eiser Stad.

16:21 a léieren d'Gebräicher datt et net legal ass fir eis ze kréien oder ze maachen, well mir sinn d'Réimer. 16:22 An d'Leit ware verwüst géint si; an d'Magistraten, déi hir Kleeder zerrappt hunn, hunn hinne bestallt se mat Rutten ze schloen. 16:23 Nodeems se staark geschloe goufen, hunn se se an de Prisong gehäit, an de Prisonnéier bestallt se sécher ze halen. 16:24 Wien, nodeems dëse Kommando kritt huet, huet se an den banneschten Dungeon gesat, an d'Féiss an de Strëmp befestegt. 16:25 Awer ëm Mëtternuecht hunn de Paul an de Silas gebiet, si sangen Hymn fir Gott; an d'Gefaange hunn se héieren. 16:26 Dunn huet e grousst Äerdbiewen geschloen, sou datt d'Fundamenter vum Prisong gerëselt hunn; an direkt goufen all d'Dieren opgemaach, a jidderee seng Ketten goufen opgeléist. 16:27 Wéi de Prisonnéier erwächt ass, an de Prisongsdieren opgaang ass, huet hie säi Schwert gezunn a war amgaang sech selwer ëmzebréngen a geduecht datt d'Gefaange geflücht waren. 16:28 Awer de Paul huet mat héijer Stëmm geruff a gesot: Maacht lech näischt Schued, well mir sinn all hei. 16:29 Dunn, no Liicht ze froen, huet hie sech eragelooss, an huet geziddert, um Fouss vum Paul a vum Silas gefall; 16:30 an huet se erausgeholl a sot zu hinnen: Hären , wat muss ech maache fir gerett ze ginn? 16:31 Si soten: Gleeft un den Här Jesus Christus, an Dir wäert gerett ginn, Dir an Ärem Stot. 16:32 A si hunn d'Wuert vum Här zu him geschwat an zu allen, déi a sengem Haus waren. 16:33 An hien, dee se an der selwechter Stonn vun der Nuecht, wäscht hir Wonnen; an direkt gouf hie mat all senge Leit gedeeft.

16:34 An hien huet se heem geholl, en huet en Dësch fir si gedeckt; an hien huet sech mat sengem ganzen Haus gefreet, datt hie Gott gegleeft huet. 16:35 Wéi et Dagesliicht war, hunn d'Magistraten Offizéier geschéckt fir ze soen: Fräisetzung déi Männer. 16:36 An de Prisonnéier huet dem Paul dës Wierder gesot: D'Magistraten hu bestallt datt Dir fräigelooss gëtt; Also gitt elo eraus a gitt a Fridden 16:37 Awer de Paul sot zu hinnen: Nodeems se eis ëffentlech ouni Geriicht veruerteelt hunn , si réimesch Bierger, hu se eis am Prisong gehäit, an elo geheien se eis heemlech eraus? Nee, iwwregens, awer si kommen a bréngen eis selwer eraus. 16:38 An d'Beamten hunn dës Wierder de Magistraten erzielt, déi Angscht hunn, wéi se héieren datt se Réimer waren. 16:39 A kommend hunn se se gebéit; an hu se erausgeholl, si hunn hinne gefrot d'Stad ze verloossen. 16:40 Duerno, aus dem Prisong erausgaang, sinn se an d'Haus vu Lydia erakomm, a wéi se d'Bridder gesinn hunn, hunn se se getréischt a fortgaang.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 17

17: 1 Duerch Amphipolis an Apollonia passéiert, sinn se op Thessalonica komm, wou eng jiddesch Synagog war. 17: 2 A Paul, wéi gewinnt, ass bei si gaang, a fir dräi Deeg Ruhe huet hien mat hinnen argumentéiert, 17: 3 deklaréiert an aussetzt mat Hëllef vun de Schrëften, datt et noutwenneg war datt de Christus sollt leiden an aus den Doudegen opstoe wäert; an datt de Jesus, deen ech lech verkënnegen, sot hien, de Christus. 17: 4 An e puer vun hinnen hunn gegleeft, a si mam Paul a Silas verbonnen; a vun de fromme Griichen eng grouss Zuel, an nobel Fraen net e puer. 17: 5 Dunn hunn d'Judden, déi net gegleeft hunn, jalous, e puer Idler, béis Männer mat sech bruecht, an e Mob gesammelt, si hunn en Opschwong an der Stad gemaach; an attackéiert d'Haus vum Jason, hu se probéiert se an d'Stad eraus ze bréngen. 17: 6 Awer se net fonnt hunn, hunn se den Jason an e puer vun de Bridder virun d'Autoritéite vun der Stad bruecht, a geruff: Dës, déi d'ganz Welt opreegen, sinn och heihinner komm; 17: 7 deen den Jason kritt huet; an all dës verstoussen den Dekreter vum Caesar a soen, datt et en anere Kinnek ass, de Jesus. 17: 8 A si hunn d'Leit an d'Autoritéite vun der Stad opgeruff wéi se dës Saache héieren hunn. 17: 9 Awer wéi se d'Sécherheet vum Jason an deenen aneren kritt hunn, hunn se se fräigelooss.

17:10 Direkt hunn d'Bridder de Paul an d'Silas an d'Nuecht op Berea geschéckt. A si, wéi se ukomm sinn, sinn an d'Synagog vun de Judden erakomm.

17:11 An dës waren nobler wéi déi an Thessalonica, well si hunn d'Wuert mat aller Eescht kritt, all Dag an de Schréfte gesicht fir ze kucken ob dës Saache sou sinn. 17:12 Esou vill vun hinnen hunn gegleeft, a griichesch Frae vun Ënnerscheedung, an net e puer Männer. 17:13 Wéi d'Judden vun Thessalonica gewuer goufen, datt d'Wuert vu Gott och vum Paul zu Berea gepriedegt ginn ass, sinn se op d' Strooss gaang, an si hunn och d'Leit opgeruff. 17:14 Awer direkt hunn d'Bridder de Paul geschéckt fir op d'Mier ze goen; an de Silas an den Timothy sinn do bliwwen. 17:15 An déi, déi verantwortlech ware fir de Paul ze féieren, hunn hien op Athen bruecht; an nodeems si de Silas an den Timothy Uerder kruten, sou séier wéi méiglech bei hien ze kommen, sinn se erausgaang.

17:16 Wärend de Paul zu Athen op hinnen waart, gouf säi Geescht entzündegt wéi hien d'Stad gesinn huet déi der Gëtzendéngscht iwwerginn huet. 17:17 Also argumentéiert hien an der Synagog mat de Judden an de Gleewegen, an op der Maartplaz all Dag mat deenen, déi derbäi waren. 17:18 An e puer Philosophen vun den Epikureaner an de Stoics hunn mat him gestridden; an e puer soten: Wat heescht dëse Babbler? An anerer: Et schéngt, datt hien e Priedeger vun neie Gëtter ass; well hien hinnen d'Evangelium vum Jesus a vun der Operstéiung gepriedegt huet. 17:19 A si hunn hien geholl an hunn hien op den Areopagus bruecht a gesot: Kënne mir wëssen wat dës nei Léier vun där Dir schwätzt? 17:20 Gutt, Dir bréngt komesch Saachen an d'Oueren. Mir wëlle wëssen wat dat heescht.

17:21 (Fir all Athener an Auslänner, déi do wunnen, hunn näischt anescht interesséiert wéi eppes Neies ze soen oder ze héieren.) 17:22 Dunn huet de Paul, an der Mëtt vum Areopag stoen, gesot: Athener Männer, An allem observéieren ech datt Dir ganz reliéis sidd; 17:23 well ech laanschtgaang sinn an Är Hellegtum gekuckt hunn, hunn ech och en Altor fonnt, op deem dës Inskriptioun war: UN DER ONKUNNTE GOTT. Deen deen Dir gär hutt, dann, ouni hien ze kennen, ass deen, deen ech Iech matdeelen. 17:24 De Gott, deen d'Welt gemaach huet an all d'Saachen, als Här vum Himmel an der Äerd, wunnt net an Tempelen, déi vu mënschlechen Hänn gemaach gi sinn, 17:25 an och net gëtt hie vu mënschlechen Hänn geéiert, wéi an Nout. Vun eppes; well hien ass deen, dee jidderengem Liewen an Otem an all Saache gëtt. 17:26 An hien huet d'ganz Course vu Männer mat engem Blutt gemaach, fir datt se op der ganzer Uewerfläch vun der Äerd wunnen; an hien huet d'Uerdnung vun der Zäit virausbestëmmt, an d'Limitte vu senger Wunneng; 17:27 sou datt si Gott siche kënnen, wann iergendwéi, duerch Gefill, se him fanne kënnen, och wann hie sécher net wäit vun jidderee vun eis ass. 17:28 Well an him liewe mir a beweegen eis a sinn; wéi e puer vun Ären eegene Poeten och gesot hunn: Well mir si säi Lineage. 17:29 Sinn also d'Linnegrad vu Gott, mir sollten net denken datt d'Göttlechkeet wéi Gold oder Sëlwer oder Steen ass, Skulptur vun der Konscht a vu Männer Imaginatioun. 17:30 Awer Gott, nodeems hien d'Zäite vun dëser Ignoranz iwwersinn huet, befollegt elo all d'Männer iwwerall, sech ze bekéieren.

17:31 well hien en Dag gegrënnt huet an deem hien d'Welt mat Gerechtegkeet beuerteele wäert, vum Mann deen hie ernannt huet, an dem Glawen un all andeems hie vun den Doudegen opgeriicht huet. 17:32 Awer wann se iwwer d'Operstéiung vun den Doudegen héieren hunn, hunn déi eng gepaff, an anerer soten: Mir héieren dëst nach eng Kéier. 17:33 Also ass de Paul aus hirer Mëtt erauskomm. 17:34 Awer e puer hunn gegleeft a sech mat him verbonnen; ënner deenen den Dionysos den Areopagit war, eng Fra mam Numm Damaris, an anerer mat hinnen.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 18

18: 1 No dësen Saachen huet de Paul Athen verlooss an ass op Korinth gaang. 18: 2 An hien huet e Judd mam Numm Aquila fonnt, e gebiertege Pontus, dee just aus Italien mat senger Fra Priscilla komm ass, well de Claudius all d'Judde bestallt hat Roum ze verloossen. Hien ass bei si gaang, 18: 3 a well hie vum selwechten Handel war, blouf hie bei hinnen, a si hunn zesumme geschafft, well hiren Handel Zelter gemaach huet. 18: 4 An hien argumentéiert an der Synagog all Sabbat, an iwwerzeegt Judden a Griichen. 18: 5 A wéi de Silas an den Timothy vu Mazedonien koumen, war de Paul ganz der Priedegt vum Wuert gewidmet an huet de Judden nogewisen, datt de Jesus de Christus war. 18: 6 Awer géint dës a blaspheméieren, sot hien zu hinnen a rëselt seng Kleeder aus: Äert Blutt ass op Ärem Kapp; Ech botzen; vun elo un ginn ech bei d'Gentiles. 18: 7 A fortgaang ass, ass hien an d'Haus vun engem Gott-fäerten Mann genannt Justus, déi vun der Synagog war. 18: 8 An de Crispus, de Chef vun der Synagog, huet un den Här gegleeft mat sengem ganzen Haus; a vill vun de Korinthen hunn héieren, gegleeft a goufen gedeeft. 18: 9 Dunn huet den Här zu Paul an enger Visioun an der Nuecht gesot: Fäert net, mee schwätzt a sidd net roueg; 18:10 well ech mat Iech sinn, a kee wäert eng Hand op Iech leeën fir Iech Schued ze maachen, well ech hu vill Leit an dëser Stad. 18:11 An hie blouf do fir ee Joer a sechs Méint an huet hinnen d'Wuert vu Gott geléiert. 18:12 Awer wéi de Gallio de Proconsul vun Achaia war, sinn d'Judden am Aklang mam Paul opgestan an hunn hien op d'Geriicht bruecht.

18:13 a gesot: Dëse Mann iwwerzeegt d'Männer Gott géint d'Gesetz ze éieren. 18:14 A wéi de Paul ugefaang huet ze schwätzen, sot de Gallio zu de Judden: Wann et iergendeng Klo oder en enormt Verbrieche wier, O Judden, nom Gesetz géif ech Iech toleréieren. 18:15 Awer wann et eng Saach vu Wierder, an Nimm an Ärem Gesetz ass, da gesitt et selwer; well ech wëll kee Riichter vun dëse Saache sinn. 18:16 An hien huet se aus dem Geriicht geheit. 18:17 Dunn hunn all d'Griichen de Sosthenes, de Chef vun der Synagog, se viru Geriicht geschloen; awer de Gallio krut näischt dovun. 18:18 Awer de Paul, dee vill Deeg do bliwwen ass, huet de Bridder Äddi gesot an ass a Syrien gefuer, an de Priscilla an d'Aquila mat him, nodeems se hir Käpp zu Kenchrea raséiert hunn , well hien e Gelübd gemaach hat. 18:19 An hie koum zu Ephesus, an huet se do hannerlooss; an an d'Synagog gaang ass, huet hie mat de Judden argumentéiert, 18:20, déi hie gebieden hunn, méi laang bei hinnen ze bleiwen; awer hien ass net averstanen, 18:21 awer sot zu hinnen Äddi a sot: Et ass noutwendeg datt ech op alle Fall dat kommend Fest zu Jerusalem halen; awer nach eng Kéier wäert ech bei Iech zréckkommen, wann et Gott wëll. An hien ass aus Efesus gefuer.

18:22 Nodeems hien zu Caesare ukomm ass , ass hien eropgaang fir d'Kierch ze begréissen an ass duerno erof op Antiochia gaang. 18:23 An nodeems hien eng Zäit laang do war, ass hien erausgaang, duerch d'Regioun vu Galatien a Phrygia an Uerdnung gaang, an huet all d'Jünger bestätegt.

18:24 Da koum zu Ephesus e Judd mam Numm Apollos, gebierteg vun Alexandria, en eloquente Mann, mächteg an de Schrëften. 18:25 Dëse Mann war an de Wee vum Här gesot ginn; a vu gléckleche Geescht war, huet hie geschwat a fläisseg iwwer den Här geléiert, och wann hien nëmmen d'Daf vum Johannes kannt huet. 18:26 An hien huet ugefaang fett an der Synagog ze schwätzen; awer wéi de Priscilla an d'Aquila hien héieren hunn, hu se hien op d'Säit geholl an him méi genau de Wee vu Gott erkläert. 18:27 A wéi hien op Achaia wollt goen, hunn d'Bridder hien encouragéiert a geschriwwen de Jünger fir hien opzehuelen. a wéi hien do ukomm ass, war hie vu grousse Virdeel fir déi, déi duerch d'Gnod gegleeft hunn; 18:28 well hie mat grousser Heft ëffentlech d'Judden refuséiert huet, aus de Schrëfte beweist datt de Jesus de Christus war.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 19

19: 1 Et ass geschitt, datt wärend den Apollos zu Korinth war, huet de Paul, nodeems hien duerch déi iewescht Regioune gereest ass, an Ephesus komm, a gewësse Jünger fonnt, 19: 2 sot zu hinnen: Hutt Dir den Hellege Geescht kritt wéi Dir gegleeft hutt? A si soten zu him: Mir hunn nach net héieren, ob et en Hellege Geescht gëtt. 19: 3 Dunn huet hie gesot: A wat gouf Dir dann gedeeft? Si soten: Bei der Daf vum Johannes. 19: 4 huet de Paul gesot: De Johannes gedeeft mat der Daf vun der Beuechtung an huet de Leit gesot, un deen ze gleewen, deen no him kënnt, dat ass, am Jesus de Christus. 19: 5 Wéi se dat héieren hunn, goufen se am Numm vum Här Jesus gedeeft. 19: 6 A wéi de Paul hinnen d'Hänn geluecht hat, koum den Hellege Geescht op si; a si hunn an de Sproochen geschwat a virausgesot. 19: 7 Et waren ongeféier zwielef Männer am Ganzen. 19: 8 A wéi de Paul an d'Synagog erakoum, huet hien dräi Méint fett geschwat, streitend an iwwerzeegt iwwer d'Kinnekräich vu Gott. 19: 9 Awer e puer gi gehärt an net gleeweg , de Fluch virun de Leit verflucht, huet de Paul sech vun hinnen ewech getrennt an d'Jünger getrennt, all Dag an der Schoul vun engem mam Numm Tyranno streiden. 19:10 Sou ass et weider fir zwee Joer, sou datt all déi, déi an Asien wunnen, Judden a Griichen, d'Wuert vum Här Jesus héieren hunn. 19:11 A Gott huet aussergewéinlech Wonner gemaach vun der Hand vum Paul, 19:12 sou datt d'Dicher oder d'Schirtonen aus sengem Kierper souguer bei de Kranke gedroe goufen, an d'Krankheeten hunn se verlooss, an déi béis Geeschter koumen eraus.

19:13 Awer e puer vun de Judden, ëmwandend Exorcisten, hu probéiert den Numm vum Här Jesus op déi ze ruffen déi béis Geeschter haten a soten: Ech zauberen dech vum Jesus, dee vum Paul priedegt. 19:14 Et waren siwe Jongen vun engem Sceva , engem Judd, dem Hohepriister, deen dëst gemaach huet. 19:15 Awer hien huet de béise Geescht geäntwert a sot: Ech weess de Jesus, an ech weess wien de Paul ass; mee ween bass du? 19:16 An de Mann an deem de béise Geescht war, sprangen op hinnen an dominéiert hinnen, war méi staark wéi si, sou datt se aus dësem Haus plakeg a blesséiert geflücht hunn. 19:17 An dëst war bekannt fir all déi, déi zu Ephesus wunnen, Judden a Griichen; a si hunn all Angscht gemaach, an den Numm vum Här Jesus gouf vergréissert. 19: 1 8 A vill vun deenen, déi gegleeft hunn, koumen, bekennen an e Kont vun hire Wierker ginn. 19:19 Och vill vun deenen, déi Magie praktizéiert haten, hunn d'Bicher bruecht a viru jidderee verbrannt; A nodeems se säi Präis gezielt hunn, hunn se fonnt datt et fofzegdausend Stéck Sëlwer waren. 19:20 Esou gewuess a staark herrscht d'Wuert vum Här. 19:21 No dëse Saachen huet de Paul am Geescht decidéiert op Jerusalem ze goen, nodeems hien duerch Mazedonien an Achaia gereest huet, a sot: Nodeems ech do war, ass et noutwendeg fir mech och Roum ze gesinn. 19:22 A schéckt zwee vu senge Helfer, den Timothy an den Erastus, op Mazedonien, hie blouf eng Zäit an Asien.

19:23 Et war zu där Zäit keng kleng Stéierung iwwer de Wee.

19:24 Fir e Silversmid mam Numm Demetrius, dee kleng Schräiner fir d'Diana aus Sëlwer gemaach huet, huet den Handwierker kee klenge Profit ginn; 19:25 zu wiem hien sech mat den Aarbechter vum selwechten Handel begéint huet, sot hien: Männer, Dir wësst datt mir aus dësem Handel eise Räichtum kréien; 19:26 awer Dir gesitt an héiert datt dëse Paul, net nëmmen an Ephesus, awer a bal ganz Asien, vill Leit iwwerzeegt huet sech ze trennen, a gesot datt déi mat Hänn gemaach net Gëtter sinn. 19:27 An et ass net nëmme Gefor datt dëst eist Geschäft selwer wäert diskreditéieren , awer och datt den Tempel vun der grousser Gëttin Diana an näischt geschätzt gëtt, an d'Majestéit vun hirem deen all Asien veréiert, an déi ganz Welt. 19:28 Wéi se dës Saache héieren hunn, goufen se vu Roserei gefëllt an hunn geruff a gesot: Grouss ass d'Diana vun den Epheser! 19:29 An d'Stad war voll mat Duercherneen, an ee vun hinnen ass an den Theater gestierzt, an de Gaius an den Aristarchus, de Mazedonier, de Begleeder vum Paul. 19:30 A wéi de Paul an d'Stad wollt erausgoen, hunn d'Jünger hien net erlaabt. 19:31 Och e puer vun den asiateschen Autoritéiten, déi seng Frënn waren, hunn him eng Noriicht geschéckt a bieden hien net am Theater ze gesinn. 19:32 Déi eng hunn dowéinst eng Saach geruff an déi aner eng aner; well d'Leit duerchernee waren, an déi meescht woussten net firwat se zesumme komm sinn. 19:33 A si hunn den Alexander aus der Masse bruecht, d'Judden hunn hien gedréckt. Dunn huet den Alejandro, gewonk fir Rou, wollt a seng Verdeedegung virum Vollek schwätzen.

19:34 Awer wéi se erausfonnt hunn datt hien e Judd war, hunn se all bal zwou Stonne mat enger Stëmm geruff : Grouss ass d'Diana vun den Epheser! 19:35 Dunn huet de Schrëftsteller, wéi hien d'Leit berouegt huet, gesot: Männer vun Epheser, a wien ass dee Mann, deen net weess datt d'Stad vun den Epheser den Tuteur vum Tempel vun der grousser Gëttin Diana ass, a vum Bild dat aus Jupiter? 19:36 Well dëst net widdersprach ka ginn, ass et noutwendeg datt Dir roueg sidd, an datt Dir näischt iwwerraschend maacht. 19:37 Well Dir dës Männer bruecht hutt, ouni sacrilegious oder Gotteslästerung vun Ärer Gëttin ze sinn. 19:38 Wann Demetrius an d'Handwierker, déi mat him sinn, Kloe géint een hunn, ginn Auditioune verginn, an et gi Proconsulen; beschëllegt sech géigesäiteg. 19:39 A wann Dir eppes anescht verlaangt, kann et an enger legitimer Versammlung entscheet ginn. 19:40 Well et eng Gefor ass datt mir haut vun der Verféierung virgeworf ginn, gëtt et keng Ursaach fir déi mir e Kont vun dësem Concours kënne ginn. 19:41 A wéi hien dëst gesot huet, huet hien d'Versammlung entlooss.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 20

20: 1 Nodeems d' Opreegung opgehalen huet , huet de Paul d'Jünger ugeruff, an hien ermutegt an ëmfaasst, sot hien Äddi a goung op Mazedonien. 20: 2 An nodeems hien duerch dës Regiounen reest, an se mat engem lwwerfloss u Wierder opgefuerdert huet, koum hien a Griicheland. 20: 3 Nodeems hien dräi Méint do war, a vun de Judden verfollegt gouf, wéi hien a Syrien ukomm ass, huet hien d'Entscheedung getraff fir duerch Mazedonien zréckzekommen. 20: 4 A Sopater vu Berea, Aristarchus a Segundo vun Thessalonica, Gaius vun Derbe, an Timothy huet hien an Asien begleet; an aus Asien, Tychicus an Trophimus. 20: 5 Dës si fortgaang an hunn eis op Troas gewaart. 20: 6 A mir, no den Deeg vum ongeschniddene Brout, si vum Philippi gefuer, a fënnef Deeg hu mir se zu Troas getraff, wou mir siwen Deeg bliwwe sinn.

20: 7 Um éischten Dag vun der Woch, wéi d'Jünger sech gesammelt hunn fir Brout ze briechen, huet de Paul se geléiert, a si sollten den Dag drop erausgoen; an d'Ried bis Mëtternuecht gezunn. 20: 8 An et waren vill Luuchten am ieweschte Raum wou se gesammelt waren; 20: 9 an e jonke Mann mam Numm Eutychus, dee bei der Fënster souz, huet sech an en déiwe Schlof erginn, well de Paul laang lekturéiert huet, vum Schlof besiegt ass vum drëtte Stack ënnen erofgefall a gouf dout opgewuess. 20:10 Dunn ass de Paul erofgaang an ass op hien erofgefall an ëmfaasst hien a seet: "Maacht lech keng Angscht, well hie lieft."

20:11 Nodeems hien eropgaang ass, a Brout gebrach huet a giess huet, huet hie laang bis Dämmerung geschwat; an esou koum et eraus. 20:12 A si hunn de jonke Mann lieweg bruecht a si vill mat Zaldote gaang.

20:13 Mir, viraussiichtlech ze begleeden, sinn op Asón gefuer fir de Paul do opzehuelen, well hien esou bestëmmt hat, wollt hie mam Land goen. 20:14 Wéi hien eis bei Asson ugeschloss huet an hien u Bord geholl huet, hu mir de Mytilene gesinn. 20:15 Vun do aus segelen, den Dag drop si mir viru Chios ukomm, an den Dag drop hu mir den Hafen zu Samos geholl; an hunn en Tëschestopp zu Trogilio gemaach, den Dag drop si mir op Miletus ukomm. 20:16 Fir de Paul hat virgeschloen, duerch den Ephesus ze goen, fir net an Asien ze stoppen, well hien huet sech amgaang de Päischtdag, wa méiglech, zu Jerusalem ze sinn.

20:17 Dofir huet hie vu Milet op Ephesus geschéckt, hien huet déi Eelst vun der Kierch aberuff. 2 0:18 Wéi se bei hien koumen, sot hien zu hinnen: Dir wësst, wéi ech mech déi ganzen Zäit bei Iech beholl hunn, vum éischten Dag un, wou ech an Asien agaange sinn, 20:19 den Här ze déngen mat aller Bescheidenheet, a mat vill Tréinen, a Prouwen datt se bei mech komm sinn wéinst de Strécken vun de Judden; 20:20 a wéi näischt Nëtzleches ech vermeit hunn Iech ze verkënnen an ze léieren, ëffentlech an doheem, 20:21 Zeien fir Judden a Gentiles iwwer d'Betreiung zu Gott, an de Glawen an eisen Här Jesus Christus.

20:22 Elo, kuck, ech sinn a Geescht gebonnen, ginn op Jerusalem, ouni ze wëssen wat do mat mir geschitt; 20:23 ausser datt den Hellege Geescht an alle Stied fir mech Zeien huet a seet datt Prisongen a Verdierwen op mech waarden. 20:24 Awer ech passen op näischt op , an ech mengen net mäi Liewen wäertvoll fir mech selwer, wann ech meng Karriär mat Freed ofschléissen, an de Ministère deen ech vum Här Jesus krut, fir Zeegnes fir d'Evangelium vun der Gnod vu Gott. 20:25 An elo, kuck, ech weess datt kee vun iech all, ënner deenen ech laanschtgaange sinn d'Kinnekräich vu Gott ze priedegen, wäert mäi Gesiicht net méi gesinn. 20:26 Duerfir deklaréieren ech Iech dësen Dag datt ech propper si vum Blutt vun allen; 20:27 well ech mech net entzunn hunn de ganze Rot vu Gott Iech ze verkënnegen. 20:28 Passt dowéinst op Iech op, an op all d'Schof, vun deem den Hellege Geescht Iech zum Opsiichteren huet, fir d'Kierch vum Här ze schäffen, déi hien duerch säin eegent Blutt verdéngt huet. 20:29 Fir ech weess datt no mengem Départ rosen Wëllef bei Iech erakommen, an net de Schof spueren. 20:30 A vu Iech selwer wäerte Männer opstoen a schwätzen pervers Saachen fir d'Jünger no hinnen ze zéien. 20:31 Kuckt dofir, denkt drun datt ech fir dräi Joer, Nuecht an Dag, net opgehalen hunn all mat Tréinen ze vermanen . 20:32 An elo, Bridder, ech bieden Iech u Gott an dem Wuert vu senger Gnod, wat d'Kraaft huet Iech opzebauen an Iech eng Ierfschaft ze ginn mat allen geheilegen. 20:33 Ech hu weder Sëlwer nach Gold nach Kleeder vu jidderengem begeeschtert.

20:34 Ier Dir wësst datt fir dat wat fir mech noutwendeg war a fir déi déi mat mir sinn, hunn dës Hänn mir gedéngt. 20:35 An alles wat ech Iech geléiert hunn, datt Dir dës Bedierfnesser hëllefe musst, an Dir musst d'Wierder vum Här Jesus erënneren, dee sot: Et ass méi geseent ze ginn wéi ze kréien. 20:36 Wéi hien dës Saache gesot huet, ass hien op d'Knéien erofgaang an huet mat hinnen all gebiet. 20:37 Dunn war et e grousst Gejäiz vun allen; An si sinn ëm dem Paul säin Hals gefall, si kussen hien, 20:38 , an traueren immens ëm d'Wuert, dat hie gesot huet, datt si säi Gesiicht net méi gesinn. A si hunn hien op d'Schëff begleet.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 21

21: 1 Nodeems mir eis vunenee getrennt hunn, si mir gefuer a sinn direkt op Kos gaang, an den Dag drop op Rhodos, a vun do aus op Pátara. 21: 2 A wéi mir e Schëff fonnt hunn, dat iwwer Fenizien passéiert, si mir ugaang a siegelen. 21: 3 Wéi mir Zypern gesinn hunn, a lénks hannerlooss hunn, si mir a Syrien gefuer, a sinn op Pneuen ukomm, well d'Schëff sollt do oflueden. 21: 4 A wa mir d'Jünger fonnt hunn, si mir siwen Deeg do bliwwen; a si hunn dem Paul vum Geescht gesot, net op Jerusalem ze goen. 21: 5 Wéi dës Deeg eriwwer waren, si mir erausgaang, all eis begleeden, mat hire Fraen a Kanner, och ausserhalb vun der Stad; a kniet op der Plage, mir bieden. 21: 6 A mir hunn eis ëmgeklappt , si mir an d'Boot geklomm a si sinn zréck an hir Heem. 21: 7 A mir hunn d'Navigatioun ofgeschloss, Tyrus verlooss a bei Ptolemaida ukomm; an d'Bridder begréisst ze hunn, si mir enges Daags bei hinne bliwwen. 21: 8 Den Dag drop wéi de Paul an déi, déi mat him waren, fortgaange sinn, si mir op Cäsarea gaang; an an d'Haus vum Philippe Evangelist erakommen, dee ee vun de siwe war, hu mir mat him poséiert. 21: 9 Dëse Mann hat véier Meedercher Jongfraen, déi virgeschriwwe hunn. 21:10 A wärend mir do e puer Deeg bliwwen sinn, koum e Prophet mam Numm Agabus vu Judea erof , 21:11, dee komm ass fir eis ze gesinn, huet dem Paul säi Rimm geholl, an huet seng Hänn a Féiss gebonnen, sot: Dëst ass wat den Hellege Geescht seet: Sou D'Judden zu Jerusalem sollen de Mann bannen, deem säi Gürtel et ass, an hien an d'Hänn vun de Gentiles ginn.

21:12 Wéi mir dëst héieren hunn, hu mir an déi vun där Plaz hie gebieden, net op Jerusalem ze goen. 21:13 Dunn huet de Paul geäntwert: Wat maacht Dir kräischen a brécht mäin Häerz? Well ech si bereet net nëmme gebonnen ze sinn, awer och zu Jerusalem fir den Numm vum Här Jesus ze stierwen . 21:14 A well mir hien net konnten iwwerzeegen, hu mir opginn a gesot: De Wëlle vum Här gëtt gemaach. 21:15 No dësen Deeg, mat de Virbereedungen, si mir op Jerusalem geklommen. 21:16 An e puer vun de Jünger koumen och mat eis aus Cäsarea , déi ee mam Numm Mnason, vun Zypern, mat sech bruecht hunn, en antike Jünger, mat deem mir bliwwe sinn.

21:17 Wéi mir zu Jerusalem ukomm sinn, hunn d'Bridder eis mat Freed begréisst. 21:18 An den Dag drop ass de Paul mat eis op den James gaang, an all déi Eeler si versammelt; 21:19 un deen, nodeems hien se begréisst huet, huet hien een nom aneren erzielt wat Gott tëscht de Gentiles duerch säi Ministère gemaach huet. 21:20 Wéi se héieren hunn, hunn si Gott verherrlecht a soten zu him: Dir gesitt, Brudder, wéi vill Dausende vu Judden do sinn, déi gegleeft hunn; a jiddereen ass jalous fir d'Gesetz. 21:21 Awer et gouf hinne gemellt iwwer Iech, datt Dir all d'Judden, déi ënner de Gentiles sinn, léiere vum Moses ze apostatiséieren an hinnen ze soen hir Jongen net ze beschneiden an och keng Gewunnechten ze halen. 21:22 Wat dann? D'Leit wäerte sech sécher sammelen, well se héieren datt Dir komm sidd. 21:23 Maacht dann, wat mir Iech soen: Et gi véier Männer ënnert eis, déi eng Verpflichtung hunn hir Gelübd ze erfëllen.

21:24 Huelt se mat lech, reinegt lech mat hinnen a bezuelt hir Ausgaben, sou datt se hir Käpp raséieren; a jidderee wäert verstoen datt et näischt gëtt wat Dir vun lech gesot hutt, awer datt Dir och op eng uerdentlech Manéier gitt an d'Gesetz hält. 21:25 Awer wéi fir déi Gentiles, déi gegleeft hunn, hu mir hinnen geschriwwen, datt se bestëmmen, näischt dovun ze halen; nëmmen datt se sech enthalen vun deem wat un Idoler geaffert gouf, aus Blutt, vum Erdrénken a vum Unterrecht. 21:26 Dunn huet de Paul dee Mann matgeholl , an den Dag drop, nodeems hie sech mat hinne gereinegt hat, koum hien an den Tempel, fir d'Erfëllung vun den Deeg vun der Rengegung unzekënnegen, wann d'Offer fir jidderee vun hinne sollt virgestallt ginn. 21:27 Awer wéi déi siwen Deeg op en Enn koumen, hunn e puer Judden aus Asien, déi hien am Tempel gesinn hunn, de ganze Publikum opgereegt an hunn d'Hänn op hien geluecht, 21:28 a ruffen: Männer vun Israel, hëllef! Dëst ass de Mann deen iwwerall jiddereen géint d'Leit léiert, d'Gesetz an dës Plaz; an ausserdeem huet hien d'Griichen an den Tempel bruecht, an huet dës helleg Plaz veréiert. 21:29 Fir ier se den Trophimus vun Ephesus mat him an der Stad gesinn hunn, déi se geduecht hunn datt de Paul an den Tempel bruecht hätt. 21:30 Also ass d'ganz Stad geréckelt, an d'Leit sinn zesummekomm; Si hunn de Paul festgeholl, si hunn hien aus dem Tempel gezunn an direkt d'Dieren zougemaach. 21:31 A wéi se probéiert hunn hien ëmzebréngen, krut de Kommandant vun der Gesellschaft gesot datt d'ganz Stad Jerusalem an engem Opschwong war.

21:32 Dëse Mann huet dunn Zaldoten a Centurion geholl an ass zu hinne gelaf. A wéi se d'Tribune an d'Zaldote gesinn hunn, hu se opgehalen de Paul ze schloen. 21:33 Dunn ass de Kommandant komm, huet hien ageholl an huet hie bestallt mat zwou Ketten ze bannen, a gefrot wien hien ass a wat hie gemaach huet. 21:34 Awer ënner de Leit hunn déi eng eppes gejaut an déi aner dat anert; a well hie wéinst dem Opreegung näischt mat Sëcherheet konnt verstoen, huet hien hien an d'Festung bruecht. 21:35 Wéi hien d'Schrëtt erreecht huet, ass et geschitt datt hie vun den Zaldote gedroe gouf wéinst der Gewalt vun de Leit; 21:36 well d'Leit vun de Leit gefollegt hunn, a geruff: Stierwen!

21:37 Wéi se ugefaang hunn de Paul an d'Festung ze bréngen, sot hien zum Kommandant: Kann ech Iech eppes soen? An hie sot: Sa bes greek? 21:38 Sidd Dir net den Ägypter, deen eng Seditioun opgeriicht huet virun dësen Deeg, an déi véiertausend Schlager an d'Wüst bruecht huet? 21:39 Dunn huet de Paul gesot: Ech si wierklech e jiddesche Mann aus Tarsus, e Bierger vun enger net onwichteg Stad Cilici a; awer loosst mech mat de Leit schwätzen. 21:40 A wann hien et erlaabt huet, stoung de Paul op de Schrëtt, huet en Zeeche mat senger Hand fir d'Leit gemaach. An et war eng grouss Rou, hien huet an der Hebräesch Sprooch geschwat a gesot.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 22

22: 1 Männer, Bridder a Pappen, héiert elo meng Verteidegung virun Iech. 22: 2 A wéi se héieren hunn datt hie mat hinnen an der Hebräesch Sprooch geschwat huet, ware se méi roueg. An hie sot zu hinnen: 22: 3 Ech si wierklech e Judd, gebuer zu Tarsus vu Cilicia, awer an dëser Stad opgewuess, gebilt un de Féiss vum Gamaliel, streng nom Gesetz vun eise Pappen, äifreg fir Gott, wéi haut. et sinn der all. 22: 4 Ech hunn dëse Wee zum Doud verfollegt, verhaft a Männer a Fraen an de Prisongen ofgeliwwert; 22: 5 Wéi den Hoheprïister och mäin Zeien ass, an all déi Eelst, vun deenen ech och Bréiwer fir d'Bridder krut, an ech sinn op Damaskus gaang, fir Gefaangener op Jerusalem ze bréngen, déi do waren, fir datt se bestrooft goufen.

22: 6 Awer et ass geschitt datt wann ech gaang sinn, an der Géigend vu Damaskus géint Mëtteg ukomm sinn, op eemol vill Liicht aus dem Himmel mech ëmginn huet; 22: 7 an ech sinn op de Buedem gefall, an ech hunn eng Stëmm zu mir héieren héieren: Saul, Saul, firwat verfollegt Dir mech? 22: 8 Ech hunn dunn geäntwert: Wien sidd Dir, Här? An hie sot zu mir: Ech sinn de Jesus vun Nazareth, deen Dir verfollegt. 22: 9 An déi, déi mat mir waren, hunn d'Liicht gesinn a waren erstaunt; awer si hunn d'Stëmm vun deem verstanen, dee mat mir geschwat huet. 22:10 An ech hu gesot: Wat soll ech maachen, Här? An den Här sot zu mir: Stéi op a gitt op Damaskus, an do kritt Dir alles gesot wat Dir beoptraagt ze maachen.

22:11 A well ech net konnt gesinn wéinst der Herrlechkeet vum Liicht, gefouert vun der Hand vun deenen, déi mat mir waren, sinn ech op Damaskus komm. 22:12 Dunn huet een den Ananias genannt, e göttleche Mënsch nom Gesetz, deen e gudde Bericht hat vun all de Judden, déi do gewunnt hunn, 22:13 koum bei mech a koum erop a sot zu mir: Brudder Saul, kritt Siicht. An an därselwechter Stonn hunn ech erëm gesinn an hunn hien ugekuckt. 22:14 An hie sot: De Gott vun eise Pappen huet dech gewielt, fir datt s du säi Wësse kenns, an de Gerechte gesäis an d'Stëmm vu sengem Mond héiers. 22:15 Fir Dir wäert säin Zeien fir all Männer sinn vun deem wat Dir gesinn an héieren hutt. 22:16 Elo, firwat stoppt Dir dann? Stitt op a gitt gedeeft, a wäscht deng Sënnen ewech a rifft säin Numm un.

22:17 An et ass mat mir geschitt, zréck op Jerusalem, datt beim Bieden am Tempel eng Ekstase iwwer mech koum. 22:18 An ech hunn e gesinn, wéi hien zu mir seet: Maach séier a verlooss Jerusalem séier; well se Äert Zeegnes iwwer mech net kréien. 22:19 Ech hu gesot: Här, si wëssen, datt ech an all de Synagogen agespaart hunn an déi, déi un Iech gegleeft hunn, agespaart hunn; 22:20 a wann d'Blutt vum Stephen, Äert Zeien ausgesat war, war ech selwer och präsent, an ech hunn zu sengem Doud zougestëmmt an d'Kleeder vun deenen, déi hien ëmbruecht hunn, gehalen. 22:21 Awer hie sot zu mir selwer : Gitt, well ech schécken dech wäit ewech bei d'Gentiles.

22:22 A si hunn hie bis zu dësem Wuert héieren; Dunn hu si hir Stëmm erhuewen a gesot: Huelt esou e Mann vun der Äerd ewech, well hie sollt net liewen. 22:23 A wéi se geruff hunn an hir Kleeder werfen a Stëbs an d'Loft geheit hunn , 22:24 huet de Kommandant hinnen den Uerder ginn, hien an d'Festung ze bréngen, an huet bestallt datt hie mat Sträifen ënnersicht soll ginn, fir erauszefannen firwat se sou géint hie geruff hunn. 22:25 Awer wéi se hie mat Léngt gebonnen hunn, sot de Paul zum Centurion dee war: Ass et gesetzlech fir Iech e réimesche Bierger ze schloen ouni veruerteelt ze ginn? 22:26 Wéi de Centurion dëst héieren huet, ass hien fortgaang an huet dem Kommandant gesot a sot: Wat wäert Dir maachen? Well dëse Mann e Réimesche Bierger ass. 22:27 D'Tribune koum a sot zu him: Sot mir, sidd Dir e Réimesche Bierger? Hie sot: Jo.22 : 28 D'Tribun huet geäntwert: Ech hunn dës Nationalitéit mat enger grousser Zomm kritt. Dunn huet de Paul gesot: Awer ech si vu Gebuert. 22:29 Also direkt déi, déi hien ze péngegen, sinn vun him fortgaang. an och d' Tribun, wëssend datt hien e réimesche Bierger war, huet och Angscht hien ze bannen.

22:30 Den nächsten Dag, wësse wësse wéisou de Grond fir déi d'Judden him beschëllegen, huet hien aus de Ketten entlooss, an den Haaptpriister an de ganze Conseil beoptragt ze kommen, an de Paul eraushëlt, huet hie viru sech virgestallt.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 23

23: 1 Dunn huet de Paul stänneg an de Rot gekuckt a sot: Männer, Bridder, ech hu bis haut mat guddem Gewëssen a Gott gewunnt. 23: 2 Den Hohepriister Ananias huet dunn den Uerder ginn, déi bei him stoungen, hien op de Mond ze schloen. 23: 3 Dunn huet de Paul zu him gesot: Gott wäert dech schloen, wäisswäiss Mauer! Sëtzt Dir fir mech nom Gesetz ze beuerteelen, a brécht d'Gesetz, dat Dir bestallt mech ze schloen? 23: 4 Déi, déi do waren, soten: Beleidegt Dir den Hohepriister vu Gott? 23: 5 De Paul sot: Ech wousst net, Bridder, datt hien den Hohepriister war; well et steet geschriwwen: Du solls kee Prënz vun Ärem Vollek verfluchen. 23: 6 Dunn huet de Paul bemierkt datt en Deel vu Sadduzäer an en aneren aus de Pharisäer war, huet seng Stëmm am Rot opgeworf: Männer, Bridder, ech sinn e Pharisäer, de Jong vun engem Pharisäer; iwwer Hoffnung an der Operstéiung vun den Doudegen ginn ech beurteelt. 23: 7 Wéi hien dëst gesot huet, koum d'Dissens tëscht de Farisäer an de Sadduzäer aus, an d'Versammlung war opgedeelt. 23: 8 Fir d'Sadduzäer soen et wier keng Operstéiung, keen Engel a kee Geescht; awer d'Pharisäer bestätegen dës Saachen. 23: 9 An et war e grousst Gejäiz; An d'Schrëftgeléiert sinn opgestan vun der Säit vun de Pharisäer an hunn argumentéiert a gesot: Mir fanne kee Béis bei dësem Mann; datt wann e Geescht zu him geschwat huet, oder en Engel, loosse mir Gott net widderstoen.

23:10 A wann et eng grouss Meenungsverschiddenheet gouf, huet de Kommandant Angscht datt de Paul vun hinnen a Stécker gerappt gëtt, huet den Zaldote beoptraagt erof ze kommen an hie vun hinnen ze gräifen an hien an d'Festung ze huelen. 23:11 An der nächster Nuecht koum den Här zu him a sot: " Huelt Courage, Paul, well sou wéi Dir zu Jerusalem vu mir nogewise hutt, sou musst Dir och zu Roum bestätegen."

23:12 Wéi den Dag komm ass, hunn e puer vun de Judden e Komplott zesummegedoen an ënner engem Fluch geschwuer, a gesot datt si net iessen oder drénke géifen, bis se de Paul ëmbruecht hätten. 23:13 Et ware méi wéi véierzeg, déi dës Verschwörung gemaach haten, 23:14, déi bei d'Hohepriister an déi Eelst gaange sinn a soten: Mir hunn ënner engem Fluch vereedegt, näischt gär ze hunn, bis mer de Paul ëmbruecht hunn. 23:15 Elo freet Dir Iech mam Conseil d'Tribune, hie muer bei Iech ze bréngen, wéi wann Dir iwwer eppes méi sécheres iwwer hie wëlle froen; a mir si bereet hien ëmzebréngen ier e kënnt. 23:16 Awer de Jong vu Paul senger Schwëster, héieren vun der Fal, ass an d'Festung eragaang an huet dem Paul gesot. 23:17 De Paul, deen ee vun den Centurionen ugeruff huet, sot: Huelt dëse jonke Mann virun der Tribün, well hien eng gewësse Warnung huet him ze ginn. 23:18 Hien huet hien dunn geholl, huet hien op d'Tribün bruecht a sot: De Prisonnéier Paul huet mech ugeruff a mech gefrot, dee jonke Mann virun Iech ze bréngen, deen eppes mat Iech schwätzt.

23:19 D'Tribune, déi hien an d'Hand geholl huet an op der Säit stoung, huet him gefrot: Wat ass dat wat Dir mir ze soen hutt? 23:20 Hien huet zu him gesot: D'Judden hunn averstanen lech ze froen de Paul muer virum Conseil ze bréngen , wéi wa se eppes méi gewëssen iwwer hie géife froen. 23:21 Awer Dir gleeft se net; well méi wéi véierzeg Männer vun hinnen verfollegen hien, déi ënner engem Fluch vereedegt hunn, net ze iessen oder ze drénke bis se hien ëmbruecht hunn; an elo si se prett fir Äert Verspriechen ze waarden. 23:22 Dunn huet de Kommandant de jonke Mann fortgeschéckt, hie bestallt datt hie kee soll soen, datt hien him dëst gesot huet.

23:23 An hien huet zwee Centurionen ugeruff, huet hie bestallt datt zweehonnert Zaldoten, siwwenzeg Reider an zweehonnert Speermen sech op déi drëtt Stonn vun der Nuecht virbereede sollten, op Cäsarea ze goen; 23:24 an datt se Mounts virbereeden, an där se de Paul setzen, de Felix de Gouverneur sécher bréngen. 23:25 An hie schreift e Bréif an dëse Begréffer: 23:26 Claudius Lysias zum exzellentste Gouverneur Felix: Salud. 23:27 Dëse Mann, dee vun de Judden saiséiert gouf, a wien se géife kill maachen, hunn ech gerett, mat den Truppe gaang, wëssend datt hien e réimesche Bierger war. 23:28 A wollt de Grond wësse firwat se hie beschëllegt hunn, hunn ech hien an hire Rot bruecht; 23:29 an ech hu festgestallt, datt se hien aus Grënn vun hirem Gesetz beschëllegt hunn, awer datt hie kee Verbriechen huet, dat den Doud oder de Prisong wäert ass.

23:30 Awer wann ech gewarnt gi sinn iwwer d'Strangen, déi d'Judden géint dëse Mann geluecht hunn, hunn ech hien direkt op Iech geschéckt, an och de Beschëllegte bestallt, ier Dir ze probéieren, wat se géint hien hunn. Ameséier dech gutt. 23:31 An d'Zaldoten, de Paul geholl wéi bestallt, hunn hien an der Nuecht op Antipatris bruecht. 23:32 An den nächsten Dag, verloossen d'Reider mat him ze goen, zréck an d'Festung. 23:33 Wéi se zu Cäsarea ukomm sinn an de Bréif dem Gouverneur ginn hunn, hunn se och de Paul viru sech virgestallt. 23:34 An de Gouverneur, de Bréif gelies huet, huet gefrot aus wéi enger Provënz hie kënnt; A wéi hie verstanen huet datt hie vu Cilicia war, 23:35 sot hien zu him: Ech héieren dech wann Är Beschëllegter kommen. An hie bestallt datt hien am Herod sengem Prätorium sollt gehale ginn.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 24

24: 1 Fënnef Deeg méi spéit koum den Hohepriister Ananias mat e puer vun den Eeleren an engem gewëssen Orator mam Numm Tertullus erof, a si si virum Gouverneur géint de Paul opgetaucht. 24: 2 A wéi hie geruff gouf, huet den Tertullus ugefaang him ze beschëllegen a gesot: Wéi wéinst Iech genéisse mir grousse Fridden, a vill Saache sinn am Vollek gutt regéiert duerch Är Virsiicht, 24: 3 O exzellenten Felix, mir empfänken hien zu all Moment an iwwerall mat aller Dankbarkeet. 24: 4 Awer fir Iech net méi ze stéieren, lauschtert eis kuerz no Ärem Eegekapital. 24: 5 Fir mir hunn dëse Mann als Pescht fonnt, an e Promoteur vun der Opféierung bei alle Judden op der ganzer Welt, an engem Leader vun der Nazarescher Sekt. 24: 6 Hien huet och probéiert den Tempel ze desekratiséieren; an doduerch datt mir hien festgeholl hunn, wollte mir hien no eisem Gesetz riichten . 24: 7 Awer d'Tribun Lysias huet intervenéiert a mat grousser Gewalt huet hien aus eisen Hänn erausgeholl, 24: 8 befollegt seng Beschëllegter fir bei Iech ze kommen. Also selwer, andeems Dir him beurteelt, wäert fäeg sinn Iech selwer z'informéieren iwwer all dës Saachen, vun deenen mir him beschëllegen. 24: 9 D'Judden hunn och bestätegt a behaapt datt se sou sinn. 24:10 De Gouverneur huet dem Paul signaliséiert ze schwätzen, an huet geäntwert: Well ech weess datt Dir zënter ville Jore Riichter vun dëser Natioun war, wäert ech gär meng Verteidegung maachen. 24:11 Wéi Dir sécher sidd , war et net méi wéi zwielef Deeg zënter ech opgaang sinn zu Jerusalem ze veréieren;

24:12 a si hunn net fonnt datt ech mat iergendeen streiden, an och net d'Leit opgeruff hunn; weder am Tempel, nach an de Synagogen, nach an der Stad; 24:13 an och net kënne se d'Saache beweise vun deenen se mech elo beschëllegen. 24:14 Awer dat ginn ech Iech zou, datt ech no dem Wee wéi se Ketteri nennen, also de Gott vu menge Pateren déngen, an all déi Saache gleewen, déi am Gesetz an an de Prophete geschriwwe sinn; 24:15 hunn Hoffnung op Gott, wat se och gär hunn, datt et eng Operstéiung vun den Doudegen ass, gerecht an ongerecht. 24:16 A fir dëst probéieren ech ëmmer e Gewëssen ouni Beleidegung viru Gott a virun de Männer ze hunn. 24:17 Awer no e puer Joer sinn ech komm fir Alem fir meng Natioun ze maachen an Affer ze presentéieren . 24:18 Ech war drun, wéi e puer Judden aus Asien mech am Tempel gereinegt fonnt hunn, net mat enger Vollek oder mat engem Opschwong. 24:19 Si solle virun Iech kommen a mech beschëllegen, wa se eppes géint mech hunn. 24:20 Oder loosse se soen, wa se eppes falsch a mir fonnt hunn , wéi ech virum Conseil opgetruede sinn , 24:21 ausser ech war ënner hinnen, hunn ech mat héijer Stëmm ausgebrach: Ech gi vun Iech haut iwwer d'Operstéiung vun den Doudegen geriicht. . 24:22 Dunn huet de Felix dës Saache héieren, gutt informéiert iwwer dëse Wee, ofgesot a gesot: Wann d'Tribune Lysias erofgeet, wäert ech Är Saach fäerdeg héieren. 24:23 An hien huet de Centurion beoptraagt de Paul ze schützen, awer him eng Fräiheet ze ginn an net ze verhënneren datt vu senge Leit an oder no him kënnt.

24:24 E puer Deeg méi spéit, wéi de Felix mat senger Fra Drusilla, déi jiddesch war, koum, huet hien de Paul geruff an huet iwwer säi Glawen u Jesus Christus héieren. 24:25 Awer wéi de Paul iwwer Gerechtegkeet, Selbstkontrolle geschwat huet an d'Uerteel ze kommen, war de Felix erstaunt a sot: Gitt elo; mee wann ech eng Chance kréien ruffen ech dech un. 24:26 Hien huet och domadder gehofft, datt de Paul him Sue géif ginn, fir hie fräi ze loossen; fir déi hien hien dacks komme gelooss huet a mat him geschwat huet. 24:27 Awer no zwee Joer krut de Felix de Porcius Festus als säin Nofolger; an de Felix wollt sech mat de Judden integréieren, hien huet de Paul agespaart.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 25

25: 1 Wéi de Festus an der Provënz ukomm ass, ass hien dräi Deeg méi spéit vu Cäsarea op Jerusalem geklommen. 25: 2 An d' Hohepriister, d'Schwäin an déi meescht Afloss vun de Judden stoungen viru him géint de Paul, a bieden hien, 25: 3, fir hien ze froen, als Gnod, hien op Jerusalem ze bréngen; eng Fal virbereeden fir hien um Wee ëmzebréngen. 25: 4 Awer de Festus huet geäntwert datt de Paul an der Caesarea a Prisong war, wou hie selwer kuerz géif fortfueren. 25: 5 Déi vun iech, déi kënnen, sot hien, kommen mat mir erof, a wann et Verbrieche bei dësem Mann ass, beschëllegt hien. 25: 6 A stoppen tëscht hinnen net méi wéi aacht oder zéng Deeg, wéi hien op Caesar ea koum, den nächsten Dag huet hien sech am Geriicht gesat an huet beoptraagt de Paul ze bréngen. 25: 7 Wéi hien ukomm ass, hunn d'Judden, déi vu Jerusalem komm sinn, hien ëmginn, a vill grave Ukloe géint hie bruecht, déi se net konnte beweisen; 25: 8 P ablo a seng Verteidegung behaapt: Weder géint d'Gesetz vun de Judden, nach géint den Tempel, nach géint den Cäsar hunn ech an näischt gesënnegt. 25: 9 Awer Festus, wollt sech mat de Judden z'integréieren, an huet dem Paul geäntwert: Wëllt Dir op Jerusalem eropgoen, an et gëtt iwwer dës Saache viru mir geriicht ? 25:10 De Paul sot: Ech sti virum Caesar sengem Geriicht, wou ech muss geriicht ginn. Ech hunn de Judden kee Feeler gemaach, wéi Dir gutt wësst.

25:11 Well wann ech eppes falsch gemaach hunn, oder eppes, wat dem Doud wäert ass, refuséieren ech net ze stierwen; awer wann et näischt vun de Saachen ass, déi se mir virwerfen, ka kee mech hinnen ofginn. Ech appelléieren zum Caesar. 25:12 Dunn huet de Festus mam Conseil geschwat an huet geäntwert: Dem Caesar hues du appeléiert; zum Caesar gees de.

25:13 No e puer Deeg koumen de Kinnek Agrippa a Bernice op Caesarea fir de Festus ze begréissen. 25:14 A wéi se do vill Deeg waren, huet de Festus dem Paul seng Saach dem Kinnek virgestallt a gesot: E Mann gouf vum Felix agespaart, 25:15 iwwer deen, wéi ech op Jerusalem gaange sinn, sech d'Hohepriister an d'Hohepriister virgestallt hunn. Eelst vun de Judden, a fuerderen Veruerteelung géint hien. 25:16 Zu dësen hunn ech geäntwert datt et net de Brauch vun de Réimer ass een zu Doud ze liwweren ier de Beschëllegte seng Beschëllegter viru sech huet, a sech géint de Virworf ka verdeedegen. 25:17 Also, wa se heihinner koumen, ouni Verspéidung, den nächsten Dag, souz ech um Geriicht, hunn ech de Mann bruecht ze bréngen. 25:18 An déi beschëllegt, déi do waren, hu se keng Ukloe géint déi gemaach, déi ech verdächtegt hunn , 25:19 awer datt se verschidde Froen géint hien iwwer hir Relioun haten, an iwwer e gewësse Jesus, dee scho gestuerwen ass, deen de Paul behaapt huet ze liewen. 25:20 Ech, zweifelhaft op eng ähnlech Fro, hunn hien gefrot ob hien op Jerusalem wollt goen an do fir dës Saache probéiert ginn.

25:21 Awer well de Paul appeléiert huet fir dem Wësse vum Augustus reservéiert ze sinn, hunn ech hinnen den Uerder ginn ze schützen bis ech den Cäsar bei hien geschéckt hunn. 25:22 Dunn huet d'Agrippa dem Festus gesot: Och ech géif gär vun deem Mann héieren. An hie sot zu him: Muer héiert Dir hien. 25:23 Den nächsten Dag, wéi Agrippa a Bernice mat grousser Pronk koumen, an de Publikum mat den Tribünen a féierende Männer aus der Stad erakommen, gouf de Paul vum Kommando vum Festus bruecht. 25:24 Dunn huet de Festus gesot: De Kinnek Agrippa, an all d'Männer, déi hei zesumme mat eis sinn, hei ass dee Mann, iwwer deen d'ganz Zuel vu Judden mech zu Jerusalem verklot hunn an hei, a rifft datt hien net däerf liewen. plus. 25:25 Awer ech hunn festgestallt datt näischt wäert vum Doud gemaach huet, a well hien den Augustus selwer appeléiert huet, hunn ech mech entscheet hien ze schécken. 25:26 Well ech näischt gewosst hunn, mengem Här ze schreiwen, hunn ech hie virun Iech bruecht, a besonnesch virun Iech, o Kinnek Agrippa, fir datt ech, nodeems ech hien ënnersicht hunn, eppes hätt ze schreiwen. 25:27 Well et onverständlech schéngt e Prisonnéier ze schécken, an net d'Uklo géint hie bericht.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 26

26: 1 Dunn huet d'Agrippa dem Paul gesot: Dir däerft fir lech selwer schwätzen. Dunn huet de Paul seng Hand ausgestreckt an huet domat seng Verteidegung ugefaang : 26: 2 Ech betruechte mech geseent, o Kinnek Agrippa, datt ech mech haut virun lech ze verteidege vun all de Saachen, deenen ech vun de Judden beschëllegt ginn. 26: 3 Meeschtens well Dir all d'Gebräicher a Froe kennt déi et bei de Judden gëtt; fir déi bieden ech dech Gedold ze lauschteren.

26: 4 Mäi Liewen, da vu menger Jugend, déi ech vun Ufank un a menger Natioun verbruecht hunn, zu Jerusalem, ass all Judden bekannt; 26: 5, déi och wëssen datt ech vun Ufank un, wann ech wëll bestätegen, no der strengster Sekt vun eiser Relioun, ech e Pharisäer gelieft hunn. 26: 6 An elo, wéinst der Hoffnung vum Verspriechen, dat Gott eise Pätter gemaach huet, sinn ech zum Uerteel geruff ginn; 26: 7 verspriechen deem seng Erfëllung si hoffen datt eis zéng Stämm erreechen , an dauernd Gott Dag an Nuecht déngen. Fir dës Hoffnung, o Kinnek Agrippa, gi mir vun de Judden beschëllegt. 26: 8 Wat! Gëtt et als onheemlech Saach bei lech ugesinn datt Gott déi Doudeg erwächt?

26: 9 Ech hunn et sécher gegleeft datt et meng Flicht wier vill ze maachen géint den Numm vum Jesus vun Nazareth; 26:10 wat ech och zu Jerusalem gemaach hunn. Ech hu vill vun den Hellegen a Prisongen agespaart, a Kräfte vun den Hohepriister kritt; A wéi se se ëmbruecht hunn, hunn ech meng Stëmm ginn.

26:11 A vill Mol, wann ech se an all Synagogen bestrooft hunn, hunn ech se gezwongen ze läschen; A wéi ech extrem rosen op si waren, hunn ech se och an auslännesche Stied verfollegt.

26:12 Wéi ech dëst engagéiert hunn, giff ech mat Kräften op Damaskus goen a vun den Hohepriister bestallt ginn , 26:13 wéi mëttes, o Kinnek, wéi ech laanscht d'Strooss gaange sinn, hunn ech e Liicht vum Himmel gesinn, deen d'Hellegkeet vun der Sonn iwwerschratt huet, déi mech ëmginn hunn an déi, déi mat mir gaange sinn. 26:14 A wéi mir all op de Buedem gefall sinn, hunn ech eng Stëmm zu mir héieren, déi an der Hebräesch Sprooch sot: Saul, Saul, firwat verfollegt Dir mech? Et ass schwéier fir Iech géint de Stinger ze kickelen. 26:15 Ech hunn dunn gesot: Wien sidd Dir, Här? An den Här sot: Ech sinn de Jesus, deen Dir verfollegt. 26:16 Awer opstinn an op de Féiss stoen; well dofir sinn ech Iech erschien, fir Iech zum Minister ze ginn an Zeie vun de Saachen, déi Dir gesinn hutt, a vun deenen, an deenen ech Iech erschénge wäert, 26:17, fir Iech vun Ärem Vollek ze befreien, an aus de Gentiles, op déi ech Iech elo schécken, 26:18 sou datt Dir hir Ae opmaache kënnt, datt se vun der Däischtert an d'Luucht ginn, a vun der Kraaft vum Satan zu Gott; sou datt se d'Verzeiung vu Sënnen an Ierfschafte bei den Hellege kréien duerch de Glawen u mech.

26:19 Duerfir , o Kinnek Agrippa, hunn ech net géint déi himmlesch Visioun rebelléiert.

26:20 awer fir d'éischt deenen ugekënnegt, déi zu Damaskus, a Jerusalem, an duerch d'ganzt Land vu Judea, an un d'Judden, zréckschloen a sech zu Gott wenden, a Wierker maachen, déi derwäert sinn, sech ze bekennen. 26:21 Dofir hunn d'Judden, déi mech am Tempel verhaft hunn, probéiert mech ëmzebréngen. 26:22 Awer wann ech Gott vu Gott kritt hunn, halen ech bis haut un, a weise fir kleng a grouss, a soen näischt ausserhalb vun de Saachen, déi d'Prophéiten an de Moses gesot hunn, datt et geschitt wier: 26:23 ze leiden, an den éischte vun der Operstéiung vun den Doudegen ze sinn, d'Leit an d'Leit an d'Liichter unzekënnegen.

26:24 Wéi hien dës Saachen zu senger Verteidegung gesot huet, sot de Festus mat héijer Stëmm: Dir sidd verréckt, Paul; déi vill Texter maachen dech verréckt. 26:25 Awer hie sot: "Ech sinn net verréckt, exzellent Festus, awer ech schwätze Wierder vu Wourecht a Wäisheet." 26:26 Fir de Kinnek weess dës Saachen, fir déi ech och mat ganz Vertrauen schwätzen. Well ech mengen datt hien näischt vun dësem ignorant ass; Gutt, dëst ass net an engem Eck gemaach. 26:27 Gleefs du, O Kinnek Agrippa, d'Prophéiten? Ech weess wat Dir mengt. 26:28 Dunn huet d'Agrippa dem Paul gesot: Dir iwwerzeegt mech bal e Chrëscht ze sinn. 26:29 An de Paul sot: Gott verbidd dat fir wéineg oder fir vill, net nëmmen Dir, awer och all déi, déi mech haut héieren, esou gemaach goufen wéi ech, ausser dës Ketten! 26:30 Wéi hien dës Saache gesot huet, ass de Kinnek opgestan an de Gouverneur an de Bernice an déi, déi mat hinne souzen.

26:31 A wann se sech zréckgezunn hunn, hunn se ënnerenee geschwat a gesot: Näischt wiirdeg fir Doud oder Prisong huet dëse Mann gemaach. 26:32 An den Agrippa sot zu Festus: Konnt dëse Mann fräi ginn , wann hien net beim Cäsar ugeruff hätt.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 27

27: 1 Wéi et décidéiert gouf datt mir fir Italien segelen, hu se de Paul an e puer aner Prisonéier un e Centurion mam Numm Julius, vun der Firma Augusta, iwwerginn. 27: 2 A mir sinn op en Adramitean Schëff ugetrueden, wat d'Häfen vun Asien beréiere sollt, mir siegelen, den Aristarchus, e Mazedonier vun Thessalonica, war mat eis. 27: 3 Den Dag drop si mir op Sidon komm; an de Julio, deen de Pablo mënschlech behandelt huet, huet et erlaabt bei seng Frënn ze goen, vun hinne betreit ze ginn. 27: 4 A si si vun do aus gesegelt, si mer op d'Lee vun Zypern gefuer, well de Wand dogéint war. 27: 5 Nodeems mir d'Mier viru Cilicia a Pamphylia duerchgestrachen hunn, si mir zu Mira, der Stad Lycia ukomm. 27: 6 A wann de Centurion do en Alexandrian Schëff fonnt huet fir no Italien ze segelen, huet hien eis drop gemaach. 27: 7 Segele lues fir vill Deeg, a komme mat grousse Schwieregkeete vu Gnido un, well de Wand eis verhënnert huet, si mir de Wand vu Kreta ofgesegelt, vu Saumon. 27: 8 A küst et mat Schwieregkeeten, si mir op eng Plaz genannt Good Harbors ukomm, no bei där d'Stad Lasea war. 27: 9 An no laanger Zäit, an d'Navigatioun war geféierlech, well de Fast scho passéiert ass, huet de Paul hinnen ugefrot , 27:10 a sot: Mann , ech gesinn datt d'Navigatioun mat Schued a vill Verloscht wäert sinn, net nëmmen d'Fracht an d'Schëff, awer och eis Leit. 27:11 Awer de Centurion huet méi Kreditt fir de Pilot an de Meeschter vum Schëff, wéi fir wat de Paul gesot huet.

27:12 An den Hafe war onbequem fir de Wanter ze maachen, d'Majoritéit huet d'accord och vun do aus ze segelen, am Fall wou se op Fenice kéinten ukommen, e Hafen vu Kreta deen Nordost a Südost steet, a Wanter do.

27:13 An eng Wand, déi aus dem Süde bléist, an et huet hinne geschéngt, datt si scho wat se wollten hunn, si hunn anker gewien a si laanscht d'Küst vu Kreta gesegelt. 27:14 Awer net laang duerno huet en Orkanwand mam Numm Euroclidon d'Schëff getraff. 27:15 A wéi d'Schëff ewechgerappt gouf an et net fäeg war e Kapp an de Wand ze stellen, hu mir eis dorop ofginn a loossen lech matdroen. 27:16 A nodeems mir de Wand vun enger klenger Insel mam Numm Clauda gelaf sinn, ware mir schwéier de Skiff opzehuelen. 27:17 A nodeems se u Bord ukomm sinn, hu se Verstäerkung benotzt fir d'Schëff ze gürtel; an aus Angscht d'Sirte ze schloen, hu se d'Seegelen erofgelooss a si gedriwwen. 27:18 Awer duerch e ragende Stuerm gekämpft ginn, den nächsten Dag hunn se ugefaang ze liicht, 27:19 an um drëtten Dag mat eisen eegenen Hänn hu mir d'Riggung vum Schëff geworf. 27:20 A wa weder Sonn nach Stäre fir vill Deeg opgetruede sinn a vu kee klenge Stuerm belästegt goufen, hu mir schonn all Hoffnung verluer gerett ze sinn. 27:21 Dunn huet de Paul, wéi et eng laang Zäit war zënter mir giess hunn, an hirer Mëtt stoen, a sot: Et wier sécher praktesch gewiescht, oh Mann , mech héieren ze hunn, an net vu Kreta auszegläichen, just fir dës Verletzung a Verloscht ze kréien.

27:22 Awer elo bieden ech dech gutt z'ënnerhalen, well et gëtt kee Verloscht u Liewen ënner Iech, awer nëmmen um Schëff. 27:23 Fir den Owend war den Engel vu Gott, vun deem ech sinn a fir deen ech déngen, bei mir, 27:24 a sot: Paul, fäert net; et ass noutwendeg datt Dir virum Caesar kënnt; a kuck, Gott huet Iech all zougestëmmt, déi mat Iech segelen. 27:25 Dofir, Männer, sidd vu guddem Mutt; well ech vertrauen Gott datt et wäert sinn wéi mir gesot hunn. 27:26 Mat allem ass et noutwendeg datt mir op enger Insel ginn. 27:27 Déi véierzéngt Nuecht komm, an iwwer d'Adriatescht Mier gedroe ginn, um Mëtternuecht hunn d'Segler de Verdacht, datt se no beim Land wieren; 27:28 a goss d'Sond, hunn se zwanzeg Fächer fonnt; an e bësse méi wäit weiderginn, d'Sond erëm gegoss hunn, hu se fofzéng Fächer fonnt. 27:29 A fäerten de Fiels ze schloen, si werfen véier Anker no hannen an hunn no Dagesliicht verlangert. 27:30 Dunn hunn d'Matrousen probéiert vum Schëff ze flüchten, an de Schëff an d'Mier geheit, si hunn ausgesinn wéi wann se d'Bouanker fale wollten. 27:31 Awer de Paul sot zum Centurion an den Zaldoten: Wa se net am Schëff bleiwen, kënnt Dir net gerett ginn. 27:32 Dunn hunn d'Zaldoten d'Schleiflinnen vum Schëff geschnidden a loosse se verluer goen. 27:33 Wéi et ugefaang huet ze dämmeren, huet de Paul jiddereen opgeruff ze iessen, a sot: Dëst ass de véierzéngten Dag wou Dir kuckt a bleift faaschten, ouni eppes ze iessen. 27:34 Dofir bieden ech Iech fir Är Gesondheet ze iessen; fir net emol en Hoer um Kapp vun engem vun Iech geet ëm.

27:35 An dëst gesot, hien huet d'Brout a Merci Gott an der Präsenz vun all, an et gebrach, ugefaang ze iessen. 27:36 Dunn hunn se all, sech elo besser gefillt, och giess. 27:37 A mir waren all d'Leit um Schëff zweehonnert siechzeg. 27:38 A si waren zefridden, si hunn d'Schëff erliichtert, de Weess an d'Mier geheit.

27:39 Wéi et Dagesliicht war, hunn se d'Land net erkannt , awer se hunn eng Bucht gesinn, déi eng Plage hat, an där se ausgemaach hunn d'Schëff ze féieren, wa se kéinten. 27:40 Dofir hu se d'Anker ofgeschnidden, si hunn se am Mier hannerlooss, an och d'Seeler vum Rudder fräigelooss; an de Kappseel an de Wand gehuewen, si sinn op de Strand gaang. 27:41 Awer op eng Plaz getraff wou zwee Waasser waren, hunn se d'Schëff aground gelaf; an de Bou, gesenkt, war onbeweeglech, an d'Heck gouf mat der Gewalt vum Mier opgemaach. 27:42 Also hunn d'Zaldote vereinfacht d'Prisonnéier ëmzebréngen, sou datt kee konnt fort schwammen. 27:43 Awer de Centurion, dee de Paul rette wollt, huet dëst Versuch verhënnert, an huet befollegt datt déi, déi schwamme kéinten, sech als éischt solle leeën an u Land goen; 27:44 an de Rescht, Deel op Brieder, Deel op Schëffsstuff. An esou ass et geschitt datt all gerett goufen andeems se u Land gaange sinn.

AKTEN VUN DEN APOSTELEN
Kapitel 28

28: 1 Si si sécher, mir hu geléiert datt d'Insel Malta heescht. 28: 2 An d'Awunner hunn eis mat wéineg Mënschlechkeet behandelt; well duerch e Feier beliichten, hu si eis all begréisst, wéinst dem Reen dee gefall ass, an der Keelt. 28: 3 A wéi de Paul e puer dréchene Branchen zesummegedoen huet, huet hien se an d'Feier gehäit an e Viper, dee vun der Hëtzt geflücht ass, huet sech a seng Hand gefaang. 28: 4 Wéi d'Awunner de Viper vun hirer Hand gesinn hänken, sote se zueneen: Bestëmmt ass dëse Mann e Mäerder, deen aus dem Mier entkomm ass, d'Gerechtegkeet net liewe léisst. 28: 5 Awer hien, de Viper am Feier gerëselt, huet kee Schued gelidden. 28: 6 Si hunn op hien gewaart, datt hie géif schwellen oder op eemol dout fale géif; awer laang gewaart , a gesinn datt kee Schued kënnt, hunn se hir Meenung geännert a gesot datt hien e Gott wier. 28: 7 An deene Plazen waren Eegeschafte vum Haaptmënsch vun der Insel, genannt Publius, deen eis krut an eis Gaaschtfrëndlechkeet fir dräi Deeg ginn huet. 28: 8 An et ass geschitt, datt de Papp vum Publius am Bett war, krank mat Féiwer an Dysenterie; an de Paul goung eran fir hien ze gesinn, an nodeems hie gebiet huet, huet hien d'Hänn op hien geluecht an hie geheelt. 28: 9 Wéi dëst gemaach ass, sinn déi aner, déi Krankheeten op der Insel haten, och komm a goufen geheelt; 2 8:10 deen eis och mat vill Opmierksamkeet geéiert huet; a wéi mir segelen, hu se eis mat den néidege Saache gelueden.

28:11 No dräi Méint si mir op engem Alexandrian Schëff gefuer, dat op der Insel iwwerwantert war, wat Castor a Pollux als säi Flaggschëff hat . 28:12 A wéi mir zu Syracuse ukomm sinn, si mir dräi Deeg do bliwwen. 28:13 Vun do u laanscht d'Küst komme mir zu Regio un; an een aneren Dag méi spéit, de Südwand, dee bléist, si mir den zweeten Dag zu Puteoli ukomm, 28:14, wou, nodeems se Bridder fonnt hunn, si eis gebieden siwe Deeg bei hinnen ze bleiwen; an dunn si mir op Roum gaang, 28:15 vu wou, vun eis d'Bridder héieren, si si erausgaang fir eis ze empfänken bis zum Forum vun Apio an den Dräi Tavernen; a se gesinn, huet de Paul Gott Merci gesot an huet Häerz geholl. 28:16 Wéi mir zu Roum ukomm sinn, huet de Centurion d'Gefaangenen dem militäresche Präfekt iwwerginn, awer de Paul huet erlaabt ausser ze liewen, mat engem Zaldot deen hie bewaacht.

28:17 Et ass geschitt, datt dräi Deeg méi spéit de Paul d'Cheffe vun de Judden aberuff huet , op déi, nodeems se versammelt waren, gesot hunn: Ech, Bridder a Schwësteren, hunn näischt géint d'Leit gemaach an och net géint d'Gewunnechte vun eise Pappen. Ech sinn Gefaange vu Jerusalem an d'Hänn vun de Réimer geliwwert ginn; 28:18 deen, nodeems hien mech ënnersicht huet, mech fräilooss wollt, well et war keen Doudesursaach a mir. 28:19 Awer wann d'Judden dogéint waren, war ech gezwongen dem Cäsar ze appeléieren; net well ech eppes hunn fir meng Natioun ze beschëllegen.

28:20 Also aus dësem Grond hunn ech dech geruff fir dech ze gesinn an ze schwätzen; well fir d'Hoffnung vun Israel sinn ech mat dëser Kette gebonnen. 28:21 A si soten zu him: Mir hu kee Bréif vu Judäa iwwer Iech kritt, an och kee vun de Bridder ass komm fir Iech ze mellen oder schlecht ze schwätzen. 28:22 Awer mir wëllen gär vun Iech héieren wat Dir denkt; wéinst dëser Sekt ass et eis bekannt datt iwwerall Leit dergéint schwätzen. 28:23 A wann hien en Dag fir hien ernannt huet, sinn der vill bei hien an der Auberge komm, fir déi hien d'Kinnekräich vu Gott vu moies bis owes deklaréiert huet, an hinnen iwwer de Jesus iwwerzeegt huet, sou vum Gesetz vum Moses an duerch d'Prophéiten. 28:24 An e puer hunn zougestëmmt wat gesot gouf, awer anerer hunn net gegleeft. 28:25 An wéi se net gemaach accord mat all aner, pensionéiert, hien ass gesot Paul Wuert, geschwat Ma Hellege Geescht duerch de Prophéit Isaias un eis Pappen, gesot, 28:26 Go fir dës Leit a soen: De Ouer wäert Dir héieren, a wäert net verstoen; A gesitt Dir wäert gesinn, an net erkennen; 28:27 Fir d'Häerz vun dësem Vollek ass fett ginn, a si hu mat hiren Oueren déif héieren, an hir Aen zougemaach, sou datt se net mat hiren Ae gesinn, a mat hiren Oueren héieren, a mat hiren Häerzer verstoen, An dréinen, An Ech heelen se. 28:28 Wësst also datt dës Erléisung vu Gott un d'Heeder geschéckt gëtt ; a si wäerten héieren. 28:29 A wann hien dëst gesot hat, sinn d'Judden fortgaang an hunn eng grouss Diskussioun ënnereneen. 28:30 A Paul ass zwee ganz Joer an engem gelounten Haus bliwwen, an huet all déi, déi bei hie koumen.

28:31 gepriedegt an d' Kinnekräich vu Gott gepriedegt an iwwer den Här Jesus Christus geléiert, offen an ouni Hindernis.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 1

1: 1 De Paul, en Dénger vu Jesus Christus, geruff als Apostel ze sinn, getrennt fir d'Evangelium vu Gott, 1: 2, dat hie virdru vu senge Propheten an den Hellege Schréften versprach hat, 1: 3 iwwer säi Jong, eisen Här Jesus Christus, datt Hie war vum Lineage vum David no dem Fleesch, 1: 4, dee Jong vu Gott mat Kraaft deklaréiert gouf, nom Geescht vun der Hellegkeet, duerch d'Operstehung vun den Doudegen, 1: 5 a vu wiem mir d'Gnod an d'Apostolat kréien, fir de Gehorsamkeet un de Glawen an allen Natiounen fir säin Numm; 1: 6 ënner deenen sidd Dir och, geruff fir zu Jesus Christus ze gehéieren; 1: 7 fir all déi zu Roum, vu Gott gär, geruff fir Helleger ze sinn: Gnod a Fridde fir lech, vu Gott, eisem Papp an dem Här Jesus Christus.

1: 8 Als alleréischt soen ech mäi Gott duerch Jesus Christus fir lech all Merci, datt Äre Glawen duerch d'Welt verbreet ass. 1: 9 Fir Gott ass mäi Zeien, deen ech a mengem Geescht am Evangelium vu sengem Jong déngen, datt ech ouni ophalen lech ëmmer a menge Gebieder ernimmen, 1:10 bieden, datt ech iergendwéi um Enn , vun der Wëlle vu Gott, eng erfollegräich Rees fir bei lech ze kommen. 1:11 Well ech dech gesinn, e spirituellen Kaddo matdeelen, fir datt Dir bestätegt kënnt; 1:12 dat ass, géigesäiteg getréischt ze ginn duerch de Glawen, dee fir lech a mech gemeinsam ass.

1:13 Awer ech wëll Iech net, Bridder, ignorant sinn, datt ech villmools virgeschloen hunn, bei Iech ze goen (awer bis elo sinn ech verhënnert ginn), datt Dir och e puer Friichte bei Iech hutt, wéi bei deenen aneren Heiden. 1:14 Fir Griichen an net Griichen, fir weise Männer an net verstänneg, ech sinn e Scholden. 1:15 Also, wat mech ugeet, wäert ech geschwënn och d'Evangelium mat Iech verkënnegen, déi zu Roum sinn.

1:16 Well ech mech net fir d'Evangelium schummen, well et d'Kraaft vu Gott ass fir d'Erléisung fir jiddereen, dee gleeft; de Judd als éischt, an och de Griicheschen. 1:17 Well am Evangelium gëtt d'Gerechtegkeet vu Gott duerch de Glawen a vum Glawen opgedeckt, wéi et geschriwwe steet: Awer de Gerechte lieft vum Glawen.

1:18 Fir de Roserei vu Gott ass aus dem Himmel géint all Béisen an Ongerechtegkeet vu Männer verroden, déi d'Wourecht mat Ongerechtegkeet hunn; 1:19 well wat iwwer Gott bekannt ass, ass hinnen manifestéiert, well Gott hinnen et verroden huet. 1:20 Fir déi onsichtbar Saache vun him, seng éiweg Kraaft an Gottheet, sinn däitlech ze gesinn vun der Schafung vun der Welt, duerch déi Saache verständlech verständlech, sou datt se ouni Excuse sinn. 1:21 Well si Gott kannt hunn, hunn se hien net als Gott verherrlecht, an him och kee Merci gesot, mä si sinn an hir Iwwerleeungen opgeblosen, an hir domm Häerzer goufen däischter. 1:22 Beweisend datt se weise sinn, sinn se Narren ginn, 1:23 an hunn d'Herrlechkeet vum onverbéierleche Gott geännert an d'Bild vum Bild vum korruptibele Mënsch, Villercher, Véierfelder a Reptilien.

1:24 Aus dësem Grond huet Gott hinnen och zur Onreinheet an de Lëschte vun hiren Häerzer opginn, sou datt si sech géigesäiteg hiren eegene Kierper entschëllegt hunn , 1:25 well se d'Wourecht vu Gott fir eng Lige ausgetosch hunn, an éieren a veréieren. d'Kreaturen virum Schëpfer, dee fir ëmmer geseent ass. Amen. 1:26 Aus dësem Grond huet Gott hinnen zu schändleche Leidenschaft opginn; well och hir Fraen hunn den natierleche Gebrauch geännert fir dat wat géint d'Natur ass, 1:27 an d'selwecht wéi d'Männer och, andeems se den natierleche Gebrauch vu Frae verloossen , an hirer Loscht mateneen entzündegt, schändlech Handlunge Männer mat Männer maachen, an a sech selwer d'Retribution wéinst hirem Verloscht ze kréien. 1:28 A well se net ugeholl hunn, Gott ze berécksiichtegen, huet Gott hinnen zu engem reprobate Geescht opginn, Saachen ze maachen déi net bequem sinn; 1:29 voll vun all Ongerechtegkeet, Unerkennung, Béisen, Gier, Béisen; voller Näid, Mord, Sträit, Bedruch a Malignitéit; 1:30 murmurer, detractors, haters vu Gott, beleidegt , arrogant, houfreg, inventors vum Béisen, disobedient zu Elteren, 1:31 domm, disloyal, ouni natierlecht Häerzen verbonnen, implacable, ouni Barmhäerzegkeet; 1:32 deen d'Uerteel vu Gott verstanen huet, datt déi, déi sou Saache praktizéieren, den Doud wäert sinn, net nëmmen dat maachen, awer och Freed un deenen hunn, déi se praktizéieren.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 2

2: 1 Dofir sidd Dir inexcusabel, o Mann, wien och ëmmer Dir sidd, dee jugéiert; well a wat Dir engem anere beuerteelt, veruerteelt Dir lech selwer; well Dir, dee Riichter dat selwecht maacht. 2: 2 Awer mir wëssen datt Gott säi Geriicht géint déi, déi sou Saache maachen, no der Wourecht ass. 2: 3 A mengt Dir dat, o Mann, Dir, deen déi beurteelt, déi dat maachen, an datselwecht maachen, datt Dir dem Uerteel vu Gott entkommen? 2: 4 Oder veruucht Dir de Räichtum vu senger Frëndlechkeet, Gedold a Laangjäregkeet, wësst Dir net datt seng Frëndlechkeet lech féiert zu Beleidegung? 2: 5 Awer wéinst Ärer Härkeet an Ärem onbekéierten Häerz sammelt Dir Roserei fir lech fir den Dag vum Roserei an d' Offenbarung vu Gott gerecht Uerteel, 2: 6, deen jidderengem no senge Wierker zréckbezuelt: 2: 7 éiwegt Liewen fir déi, déi, andeems se gutt maachen, Herrlechkeet an Éier an Onstierflechkeet sichen, 2: 8 awer Roserei a Roserei op déi, déi kontrovers sinn an net der Wourecht nokommen, awer der Ongerechtegkeet befollegen; 2: 9 Verdréchnen an Angscht op all Mënsch, dee Béis mécht, de Judd als éischt an och de Griicheschen, 2:10 awer Herrlechkeet an Éier a Fridde fir jiddereen, dee gutt mécht, de Judden als éischt an och de Griicheschen; 2: 1 1 well et kee Respekt vu Persoune vis-à-vis vu Gott ass. 2:12 Fir all déi ouni Gesetz gesënnegt hunn wäert och ouni Gesetz ëmbréngen; an all déi, déi ënner dem Gesetz gesënnegt hunn, gi vum Gesetz beuerteelt.

2:13 well et sinn net d'Hörner vum Gesetz, déi viru Gerechtegkeet sinn, mee d'Dierer vum Gesetz gi gerechtfäerdegt. 2:14 Well wann déi Gentiles, déi kee Gesetz hunn, vun Natur maachen, wat aus dem Gesetz ass, sinn dës, och wa se kee Gesetz hunn, Gesetz fir sech selwer, 2:15 datt d'Aarbecht vum Gesetz an hirem Häerz geschriwwe gëtt, Zeien vun hirem Gewëssen ze hunn, an hinnen ze beschëllegen oder hir Argumenter ze verteidegen, 2:16 deen Dag wou Gott d'Geheimnisser vu Männer duerch Jesus Christus jugéiert, no mengem Evangelium.

2:17 Kuckt, Dir hutt de Spëtznumm vun engem Judd, an Dir leet op d'Gesetz, a praht op Gott, 2:18 a wësst säi Wëllen, an Uweisunge vum Gesetz, deen Dir vun de beschten approuvéiert, 2:19 a vertraut Dir sidd e Guide fir déi Blann, e Liicht fir déi, déi an der Däischtert sinn, 2:20 en Instrukter vun den Ongeléierten, engem Enseignant vu Kanner, Dir hutt am Gesetz d'Form vu Wëssenschaft a Wourecht. 2:21 Dir, wien dann en aneren léiert, léiert Dir lech net selwer? Dir déi priedegen datt et net geklaut gëtt, klaut Dir? 2:22 Dir, dee seet, datt et net soll falsch gemaach ginn, falsch Dir? Dir, deen Idoler ofleeft , maacht Dir Hellegtum? 2:23 Dir, déi lech am Gesetz bretzen, andeems Dir d'Gesetz brécht, veraarft Dir Gott? 2:24 Well wéi et geschriwwe gëtt, gëtt den Numm vu Gott bei lech geläscht. 2:25 Well wierklech d'Beschneidung ass rentabel, wann Dir d'Gesetz hält; Awer wann Dir en Iwwersetzer vum Gesetz sidd, gëtt Är Beschneidung onbeschnidden.

2:26 Wann dann, déi Onbeschnidden d'Uerteel vum Gesetz hält, gëtt seng Onbeschneidung net als Beschneidung ugesinn? 2:27 An deen, dee kierperlech ongeschnidde ass, awer perfekt d'Gesetz hält, wäert dech verurteelen, dee mam Bréif vum Gesetz a mat der Beschneidung en lwerdreiwer vum Gesetz ass. 2:28 Fir hien ass net e Judd auswenneg, an et gëtt net d'Beschneidung no baussen am Fleesch gemaach; 2:29 awer deen, deen no bannen ass, ass e Judd, an d'Beschneidung ass vum Häerz, am Geescht, net am Bréif; deem säi Luef net vu Männer kënnt, mee vu Gott.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 3

3: 1 Wéi e Virdeel huet de Judd dann? Oder wéi e Gewënn ass d'Beschneidung? 3: 2 Iwwerhaapt, vill. Als éischt, sécher, si goufen dem Wuert vu Gott uvertraut. 3: 3 Ma wat wann e puer vun hinnen net gleewen? Huet hiert Onglawen dem Gott seng trei Null gemaach? 3: 4 Op kee Fall ; léiwer Gott richteg, an all Mënsch e Ligener; wéi et geschriwwen ass: Fir datt Dir an Äre Wierder gerechtfäerdegt sidd, A gewannt wann Dir beurteelt sidd. 3: 5 A wann eis Ongerechtegkeet d'Gerechtegkeet vu Gott beliicht, wat solle mer soen? Ass Gott deen d'Strof gëtt ongerecht ? (Ech schwätzen als Mann.) 3: 6 Guer net; soss, wéi géif Gott d'Welt riichten? 3: 7 Awer wann duerch meng Ligen d'Wourecht vu Gott zu senger Herrlechkeet iwwerflunn ass, firwat sinn ech nach ëmmer als Sënner beurteelt? 3: 8 A firwat net soen (wéi mir geschloe ginn , a wéi e puer, deenen hir Veruerteelung gerecht ass, bestätegen datt mir soen): Loosst eis Béis maachen, fir datt gutt kënnt?

3: 9 Wat dann? Si mir besser wéi si? Op kee Fall; well mir hu scho Judden a Gentiles beschëllegt, datt se all sou ënner Sënn sinn. 3:10 Wéi et geschriwwen ass: Et gëtt kee Gerechten, och net een; 3:11 Et gëtt keen dee versteet. Et gëtt keen dee Gott sicht. 3:12 Si sinn all verflunn, zesumme si se onnëtz ginn; Et gëtt keen dee gutt mécht, et gëtt net emol een. 3:13 En oppent Graf ass säin Hals; Mat hirer Zong täuschen se. Asp Gëft ass ënner de Lëpsen; 3:14 Säi Mond ass voller Fluch a Batterkeet . 3:15 Seng Féiss presséieren d'Blutt ze vergiessen.

3:16 Ruin a Misär sinn op hir Weeër; 3: 1 7 A si woussten de Wee vum Fridden net. 3:18 Et gëtt keng Angscht vu Gott virun hiren Aen. 3:19 Awer mir wëssen, datt alles wat d'Gesetz seet, et seet zu deenen, déi ënner dem Gesetz sinn, sou datt all Mond zou ass an d'ganz Welt ënner dem Uerteel vu Gott ass; 3:20 well duerch d'Gesetzwierker kee Mënsch virun him gerechtfäerdegt gëtt; well duerch d'Gesetz d'Wësse vun der Sënn ass.

3:21 Awer elo, ausser dem Gesetz, ass d'Gerechtegkeet vu Gott manifestéiert ginn, huet vum Gesetz a vun de Propheten nogewise ginn; 3:22 d'Gerechtegkeet vu Gott duerch de Glawen u Jesus Christus, fir all déi an hie gleewen. Well et keen Ënnerscheed ass, 3:23 well all gesënnegt hunn, a kuerz un d'Herrlechkeet vu Gott falen, 3:24 fräi gerechtfäerdegt ginn duerch seng Gnod, duerch d'Erléisung, déi a Christus Jesus ass, 3:25, deen Gott als Propitatioun duerch de Glawen a säi Blutt, seng Gerechtegkeet ze manifestéieren, well hien a senger Gedold, vergaangene Sënnen iwwersinn huet, 3:26 mam Zil seng Gerechtegkeet zu dëser Zäit ze manifestéieren, sou datt looss hien dee gerechte sinn, an deen deen him gerechtfäerdegt dee vum Glawe vu Jesus ass. 3:27 Wou ass dann ze braddelen? Et ass ausgeschloss. Mat wéi engem Gesetz? Wéinst den Aarbechten? Nee, awer duerch d'Gesetz vum Glawen. 3:28 Mir schléissen dann, datt de Mënsch duerch de Glawen gerechtfäerdegt gëtt ouni d'Wierker vum Gesetz. 3:29 Ass Gott nëmmen de Gott vun de Judden? Ass hien net och de Gott vun de Gentiles? Bestëmmt och vun den Gentiles.

3:30 Well et gëtt ee Gott, an hie wäert déi beschnidde vum Glawen, an déi Onbeschnidde duerch de Glawen. 3:31 Maache mir dann d'Gesetz duerch de Glawen ongëlteg? Op kee Fall, awer mir halen d'Gesetz.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 4

4: 1 Wat solle mer da soen, datt den Abraham, eise Papp am Fleesch, fonnt huet? 4: 2 Fir wann den Abraham duerch Wierker gerechtfäerdegt gouf, huet hien eppes ze braddelen, awer net géint Gott. 4: 3 Fir wat seet d'Schrëft? Den Abraham huet Gott gegleeft, an et gouf him als Gerechtegkeet zougesprach. 4: 4 Awer deen, dee schafft, ginn d'Léin net als Gnod gezielt , mee als Schold; 4: 5 Awer deen, deen net schafft, awer gleeft un deen, deen de Béisen rechtfäerdegt, säi Glawen gëtt als Gerechtegkeet ugesinn. 4: 6 Wéi den David och vun der Geseentheet vum Mann schwätzt, deem Gott Gerechtegkeet ouni Wierker attributéiert, 4: 7 seet: Geseent sinn deenen, deenen hir Ongerechtegkeeten verginn sinn, an deenen hir Sënnen ofgedeckt sinn. 4: 8 Geseent ass de Mann, deem den Här d'Sënn net imputeiert. 4: 9 Ass dës Segenheet dann nëmme fir déi beschnidden, oder och fir déi Onbeschnidden? Well mir soen datt dem Abraham säi Glawe fir Gerechtegkeet gezielt gouf. 4:10 Wéi gouf et dann ausgerechent? Sinn an der Beschneidung, oder an der Onbeschneidung? Net bei der Beschneidung, awer an der Onbeschneidung. 4:11 An hie krut d' Beschneidung als Zeechen, als Sigel vun der Gerechtegkeet vum Glawen, déi hien nach ongeschnidden hat; sou datt hien de Papp vun allen ongeschniddene Gleewege wier, sou datt hire Glawen och als Gerechtegkeet ka gerechent ginn; 4:12 a Papp vun der Beschneidung , fir déi, déi net nëmme beschnidde sinn, awer och an de Spure vum Glawen trëppelen, déi eise Papp Abraham hat ier hie beschnidde gouf.

4:13 Fir d'Verspriechen, datt hien Ierwe vun der Welt wier, krut den Abraham oder seng Nokommen net duerch d'Gesetz , mä duerch d'Gerechtegkeet vum Glawen. 4:14 Well wann déi, déi vum Gesetz sinn, Ierwen sinn, ass de Glawen ëmsoss, an d'Versprieche gëtt annuléiert. 4:15 Fir d'Gesetz produzéiert Roserei; awer wou et kee Gesetz ass, gëtt et och keng Transgressioun . 4:16 Dofir ass et duerch de Glawen, datt et vu Gnod ass, sou datt d'Versprieche fir all seng Nokommen ass fest. net nëmme fir déi, déi vum Gesetz sinn, awer och fir déi, déi vum Glawe vum Abraham sinn, deen de Papp vun eis all ass. 4:17 (wéi et geschriwwe steet: Ech hunn dech de Papp vu villen Natioune gemaach) viru Gott, un deen hie gegleeft huet, deen den Doudegen d'Liewe gëtt, a Saachen nennt, déi net sinn, wéi wann et wier. 4:18 Hien huet gegleeft an Hoffnung géint Hoffnung, de Papp vu ville Natiounen ze ginn, no deem wat hie gesot krut: Also soll Äert Nowuess sinn. 4:19 An hie war net am Glawen geschwächt wéi hien säi Kierper betruecht huet, dee scho sou dout war (bal honnert Joer al), oder d'Sterilitéit vun der Gebärmutter vum Sarah. 4:20 Hien huet net u Gott säi Verspriechе gezweiwelt aus Onglawen, awer huet sech am Glawen gestäerkt, Gott Herrlechkeet ginn, 4:21 voll iwwerzeegt datt hien och fäeg war alles ze maachen wat hie versprach hat; 4:22 Dofir gouf säi Glawen och als Gerechtegkeet ugesinn. 4:23 An net nëmme mat him war et geschriwwen datt et him gezielt gouf.

4:24 awer och wat eis u wien et soll gezielt ginn, dat heescht zu deenen déi gleewen un deen deen de Jesus vun den Doudegen opgewuess ass. Eiser Härgott, 4:25 dee fir eis lwergreffer geliwwert gouf, a fir eis Justifikatioun opgewuess ass.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 5

5: 1 Dofir si mir duerch de Glawen gerechtfäerdegt, mir hu Fridde mat Gott duerch eisen Här Jesus Christus; 5: 2 duerch deen och mir duerch den Glawen zu dëser Gnod, an där mir stinn, aginn, a mir herrlech an der Hoffnung op d'Herrlechkeet vu Gott. 5: 3 An net nëmmen dëst, awer mir verherrlechen och a Verdréchnen, wëssend datt Verdauung Gedold produzéiert; 5: 4 a Gedold, Test; an de Beweis, Hoffnung; 5: 5 an d'Hoffnung enttäuscht net; well d'Léift vu Gott ass an den Häerzer gegoss vum Hellege Geescht, deen eis geschenkt gouf. 5: 6 Fir Christus, wa mir nach ëmmer schwaach waren, ass zu der Zäit fir déi Schlecht gestuerwen. 5: 7 Sécher, kaum e Mënsch stierft fir e gerechte Mann; nach, et kéint sinn datt een sech traut fir dat Gutt ze stierwen. 5: 8 Awer Gott weist seng Léift fir eis, datt wa mir nach ëmmer Sënner waren, stierft Christus fir eis. 5: 9 Fir vill méi, a scho gerechtfäerdegt a sengem Blutt, duerch hie wäerte mir vu Roserei gerett ginn. 5:10 Fir wa mir, als Feinde, Gott mam Doud vu sengem Jong versöhnt gi sinn, vill méi, wa mir versöhnt sinn, wäerte mir duerch säi Liewen gerett ginn. 5:11 An net nëmmen dëst, awer mir ginn och zu Gott duerch eisen Här Jesus Christus , duerch deen mir elo d'Reconciliatioun kritt hunn.

5:12 Dofir, wéi d'Sënn duerch ee Mann an den Doud duerch d'Sënn an d'Welt koum, sou ass den Doud un all d'Mënsche gaang, well all gesënnegt hunn. 5:13 Fir virum Gesetz gouf et Sënn op der Welt; awer wou kee Gesetz ass, gëtt keng Sënn ugeklot.

5:14 Trotzdem huet den Doud vum Adam zum Moses geheescht, och bei deenen, déi net sou gesënnegt hunn wéi dem Adam säin Iwergreffer, déi eng Figur vun deem komm ass. 5:15 Awer de Kaddo war net wéi d'Iwwergrëff; well wann déi vill gestuerwen sinn wéinst der Iwergreffer vun deem, d'Gnod an d'Geschenk vu Gott vill méi fir déi vill duerch d'Gnod vun engem Mënsch, Jesus Christus. 5:16 A mam Kaddo geschitt et net wéi am Fall vun deem dee gesënnegt huet; well sécherlech koum d'Uerteel wéinst enger Sënn fir Veruerteelung, awer de Kaddo koum wéinst ville Verbrieche fir d'Rechtfäerdegung. 5:17 Fir wann duerch den Iwergreff vun engem eenzegen Doud regéiert huet, vill méi wäerten déi, déi d'Heefegkeet vun der Gnod an d'Geschenk vun der Gerechtegkeet am Liewen duerch nëmmen een, Jesus Christus kréien. 5:18 Also, wéi duerch e Feeler veruerteelt gouf fir all Mënsch, op déiselwecht Manéier duerch eng Gerechtegkeet koum d' Rechtfäerdegung vum Liewen fir all Mënsch . 5: 19 Well sou wéi duerch eng Onbeuerdnung vun engem Mann déi vill zum Sënner gemaach goufen, sou gëtt och duerch dem Mënsch säi Gehorsam déi vill gerecht gemaach. 5:20 Awer d'Gesetz gouf agefouert sou datt d'Sënn vill ginn ; awer wann d'Sënn vill war, huet d'Gnod ëmsou méi; 5:21 sou datt sou wéi d'Sënn zum Doud regéiert huet, sou regéiert d'Gnod och duerch d'Gerechtegkeet an d'éiwegt Liewen duerch de Jesus Christus eisen Här.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 6

6: 1 Wat solle mir da ginn? Solle mir a Sënn weiderfueren, datt d'Gnod vill gëtt? 6: 2 Guer net. Fir déi vun eis, déi u Sënn gestuerwe sinn, wéi kënne mir nach ëmmer dra liewen? 6: 3 Oder wësst Dir net datt all eis, déi a Christus Jesus gedeeft gi sinn a säin Doud gedeeft sinn ? 6: 4 Fir mir sinn zesumme mat him zum Doud duerch d'Daf begruewen, sou datt wéi Christus vun den Doudegen duerch d'Herrlechkeet vum Papp opgewuess ass, sou kënne mir och an en neit Liewen goen. 6: 5 Well wa mir mat him an der Aart vu sengem Doud gepflanzt goufen , sou wäerte mir och an där vu senger Operstéiung sinn; 6: 6 wëssend dëst, datt eisen ale Mann mat him gekräizegt gouf, sou datt de Kierper vun der Sënn zerstéiert ka ginn, sou datt mir d'Sënn net méi déngen. 6: 7 Well dee gestuerwen ass, gouf vun der Sënn gerechtfäerdegt. 6: 8 A wa mir mat Christus stierwen, gleewe mir datt mir och mat him liewen; 6: 9 wëssend datt Christus, aus den Doudegen opgestan ass, net méi stierft; den Doud huet keng Herrschaft méi iwwer hien. 6:10 Fir a wéi vill hie gestuerwen ass, fir ze sënnegen ass hien eemol fir ëmmer gestuerwen; awer soulaang hie lieft, lieft hie fir Gott. 6:11 Also betruecht selwer dout fir Sënnen awer lieweg fir Gott zu Christus Jesus eisen Här. 6:12 Loosst d'Sënn also net an Ärem stierfleche Kierper regéieren, sou datt Dir him a senge Lusten hält.

6:13 Weder presentéiert Dir Är Memberen als Instrumenter vun der Ongerechtegkeet ze sënnegen, awer presentéiert Iech selwer Gott als lieweg vun den Doudegen, an Är Memberen zu Gott als Instrumenter vun der Gerechtegkeet. 6:14 Fir d'Sënn wäert net iwwer dech regéieren; well Dir sidd net ënner Gesetz, awer ënner Gnod.

6:15 Wat dann? Wäerte mir sënnegen, well mir net ënner Gesetz sinn, awer ënner Gnod? Op kee Fall. 6:16 Wësst Dir net datt wann Dir engem als Sklaven ofleeft fir him ze follegen, da sidd Dir Sklaven vun deem deen Dir befollegt, egal ob d'Sënn zum Doud féiert, oder Gehorsam zu der Gerechtegkeet? 6:17 Awer Merci Gott, datt och wann Dir Sklaven vun der Sënn sidd, Dir vun Ärem Häerz dës Form vun Doktrin gefollegt hutt, op déi Dir ausgeliwwert gouf; 6:18 a befreit vun der Sënn, sidd Dir Dénger vun der Gerechtegkeet ginn. 6:19 Ech schwätzen als Mënsch wéinst Ärer mënschlecher Schwächt; datt sou wéi Dir Är Memberen fir Ongerechtegkeet presentéiert hutt fir Onreinheet an Ongerechtegkeet ze déngen, sou presentéiert elo Är Memberen fir Hellegung fir Gerechtegkeet ze déngen. 6:20 Fir wann Dir Sklaven vun der Sënn waren, sidd Dir fräi iwwer Gerechtegkeet. 6:21 Awer wat Uebst hutt Dir vun deene Saachen, fir déi Dir Iech elo schummt? Well d'Enn vun hinnen ass den Doud. 6:22 Awer elo, datt Dir vun der Sënn befreit sidd an Dénger vu Gott gemaach hutt, hutt Dir Hellegung als Är Uebst, an dat éiwegt Liewen als Enn. 6:23 Fir d'Loun vun der Sënn ass den Doud, awer d'Geschenk vu Gott ass éiwegt Liewen zu Christus Jesus, eisen Här.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 7

7: 1 Wësst Dir net, Bridder (well ech schwätze mat deenen, déi d'Gesetz kennen), datt d'Gesetz iwwer de Mënsch regéiert soulaang hien lieft? 7: 2 Fir eng bestuete Fra gëtt vum Gesetz hirem Mann ënnerworf wärend hie lieft; awer wann de Mann stierft, gëtt si vum Gesetz vum Mann befreit. 7: 3 Dofir, wa si am Liewe vum Mann mat engem anere Mann bestuet ass, da gëtt se als Ehebriecherin bezeechent; Awer wann hire Mann stierft, ass si fräi vun deem Gesetz, sou datt wa si mat engem anere Mann bestuet ass, wäert se keng Fra sinn. 7: 4 Och sou, meng Bridder a Schwësteren, Dir sidd dem Gesetz duerch de Kierper vu Christus gestuerwen, fir datt Dir engem anere kënnt, zu deem, deen aus den Doudegen opgestan ass, fir datt mir Uebst fir Gott droen. 7: 5 Fir wa mir am Fleesch waren, hunn d'sënneg Leidenschaften, déi fir d'Gesetz waren, an eise Memberen geschafft, déi Uebst zum Doud droen. 7: 6 Awer elo si mir fräi vum Gesetz, gestuerwen un deem deem mir ënnerworf waren, sou datt mir ënner dem neie Regime vum Geescht an net ënner dem ale Regime vum Bréif déngen.

7: 7 Wat solle mer da soen? Ass d'Gesetz Sënn? Op kee Fall. Awer ech wousst d'Sënn net ausser duerch d'Gesetz; well hien d'Gier och net kannt huet, wann d'Gesetz net seet: Du solls net begeeschteren. 7: 8 Awer d'Sënn, andeems se d'Gebiet ugeet, huet a mir all Begeeschterung produzéiert; well ouni Gesetz ass d'Sënn dout. 7:9 An ech ouni d'Gesetz op eng Kéier gelieft; awer wéi d'Gebot koum, huet d'Sënn erëm opliewen an ech sinn gestuerwen.

7:10 An ech hu fonnt datt datselwecht Gebot, dat fir d'Liewe war, mir fir den Doud bewisen huet; 7:11 well d'Sënn duerch d'Gebot Geleeënheet huet mech verfouert, an duerch et ëmbruecht mech. 7:12 Also ass d'Gesetz wierklech helleg, an d'Gebot ass helleg, gerecht a gutt. 7:13 Ass wat ass gutt fir mech den Doud ginn? Op kee Fall; Awer d'Sënn, fir sech selwer ze weisen, huet a mir den Doud produzéiert duerch dat, wat gutt ass, sou datt d' Sënn duerch d'Gebot iwwerdriwwe sënneg kéint ginn. 7:14 Well mir wëssen datt d'Gesetz spirituell ass; mee ech sinn Fleesch, verkaf ënner Sënn. 7:15 Well wat ech maachen, verstinn ech net; well ech maachen net wat ech wëll, awer wat ech haassen, ech maachen. 7:16 A wa wat ech net wëll, dat maachen ech, ech stëmmen zou datt d'Gesetz gutt ass. 7:17 Also ech sinn dat net méi, awer d'Sënn, déi a mir wunnt. 7:18 An ech weess datt gutt net a mir wunnt, dat ass a mengem Fleesch; well dat Gutt wëllen a mir ass, awer et net maachen. 7:19 Well ech net dat Gutt maachen wat ech wëll, awer dat Béist wat ech net wëll, dat maachen ech. 7:20 A wann ech maachen wat ech net wëll, maachen ech et net méi, mee d'Sënn déi a mir wunnt. 7:21 Also wann ech wëll gutt maachen, fannen ech dëst Gesetz: dat Béis ass a mir. 7:22 Well no dem banneschte Mënsch, freeën ech mech iwwer d'Gesetz vu Gott; 7:23 awer ech gesinn en anert Gesetz a mengen Memberen, rebelléiere géint d'Gesetz vu mengem Geescht, an huele mech an d'Gesetz vun der Sënn, déi a mengen Memberen ass. 7:24 Erschreckt mech! Wien befreit mech vun dësem Kierper vum Doud?

7:25 Ech soen Gott Merci, duerch Jesus Christus eisen Här. Also ech selwer déngen d'Gesetz vu Gott mam Geescht, awer mam Fleesch d'Gesetz vun der Sënn.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 8

8: 1 Et gëtt also elo keng Veruerteelung fir déi, déi a Christus Jesus sinn, déi net nom Fleesch goen, mä nom Geescht. 8: 2 Fir d'Gesetz vum Geescht vum Liewen zu Christus Jesus huet mech vum Gesetz vun der Sënn an dem Doud fräi gemaach. 8: 3 Fir wat war onméiglech fir d'Gesetz, well et duerch d'Fleesch schwaach war, huet Gott säi Jong an der Gläichheet vu sënnegt Fleesch a wéinst der Sënn, d'Sënn am Fleesch veruerteelt; 8: 4 fir datt d'Gerechtegkeet vum Gesetz an eis erfëllt ka ginn, déi net nom Fleesch goen, awer nom Geescht. 8: 5 Fir déi, déi vum Fleesch sinn, denkt un d'Saache vum Fleesch; awer déi, déi vum Geescht sinn, an de Saachen vum Geescht. 8: 6 Fir mam Fleesch ze dinn ass den Doud, awer mam Geescht ass Liewen a Fridden. 8: 7 Well de Geescht vum Fleesch Feindlechkeet géint Gott ass; well se net dem Gesetz vu Gott ënnerworf sinn, och net kënnen; 8: 8 an déi, déi nom Fleesch liewen, kënne Gott net gefalen. 8: 9 Awer Dir lieft net nom Fleesch, awer nom Geescht, wann de Geescht vu Gott an lech wunnt. A wann iergendeen net de Geescht vu Christus huet, ass hien net säin. 8:10 Awer wann Christus an lech ass, ass de Kierper wierklech dout wéinst der Sënn, awer de Geescht lieft wéinst der Gerechtegkeet. 8:11 A wann de Geescht vun deem, deen de Jesus vun den Doudegen opgewuess ass, an lech wunnt, deen, deen de Christus Jesus vun den Doudegen opgewuess ass, wäert och Ärem stierfleche Kierper d'Liewe ginn duerch säi Geescht, deen an lech wunnt.

8:12 Also, Bridder, mir si Scholden, net dem Fleesch, fir datt mir nom Fleesch liewen; 8:13 well wann Dir no dem Fleesch lieft, wäert Dir stierwen; awer wann Dir duerch de Geescht d'Doten vum Kierper ëmbréngt, da wäert Dir liewen. 8:14 Fir all déi, déi vum Geescht vu Gott gefouert ginn, dës si Kanner vu Gott. 8:15 Fir Dir hutt de Geescht vu Sklaverei net kritt fir erëm Angscht ze hunn, awer Dir hutt de Geescht vun der Adoptioun kritt, mat deem mir ruffen: Abba, Papp! 8:16 De Geescht selwer weist mat eisem Geescht Zeien datt mir Kanner vu Gott sinn. 8:17 A wa Kanner, och Ierwen; Ierwen vu Gott a gemeinsame Ierwe mat Christus, wa mir zesumme mat him leiden, fir datt mir zesumme mat him verherrlecht kënne ginn. 8:18 Fir ech si sécher datt d'Leed vun der haiteger Zäit net mat der Herrlechkeet ze vergläichen sinn, déi an eis soll manifestéiert ginn. 8:19 Well de brennende Wonsch vun der Kreatioun ass d'Manifestatioun vun de Kanner vu Gott ze waarden. 8:20 Fir d'Kreatioun war zu Vanity ënnerworf, net duerch eegene Wëllen, awer wéinst him, deen et an der Hoffnung gehal huet; 8:21 well d'Schafung selwer wäert och vun der Sklaverei vu Korruptioun befreit ginn, zu der glorräicher Fräiheet vun de Kanner vu Gott. 8:22 Fir mir wëssen, datt all Kreatioun zesummeklappt, an een an Aarbechtskräfte bis elo ass; 8:23 an net nëmmen hatt, awer och mir selwer, déi Éischt Fruucht vum Geescht hunn, mir kreien och an eis selwer, waarden op d'Adoptioun, d'Erléisung vun eisem Kierper. 8:24 Fir an der Hoffnung datt mir gerett goufen; awer d'Hoffnung déi gesi gëtt ass keng Hoffnung; well wat een gesäit, firwat waarden?

8:25 Awer wa mir waarden op dat wat mir net gesinn, da waarde mir drop mat Gedold. 8:26 An och de Geescht hëlleft eis an eiser Schwächt; fir wat mir musse froen wéi ubruecht, wësse mir net , awer de Geescht selwer mellt sech fir eis mat onbezuelbarem Gejäiz. 8:27 Awer deen, deen d'Häerzer sicht, weess, wat d'Intentioun vum Geescht ass, well no dem Wëlle vu Gott intergréiert hien fir déi Helleg.

8:28 A mir wëssen, datt all Saache fir gutt zesumme schaffen fir déi, déi Gott gär hunn, dat heescht déi, déi no sengem Zweck geruff ginn. 8:29 Fir déi, déi hie virdru bekannt huet, huet hien och virbestëmmt dem Bild vu sengem Jong entspriechend ze sinn, sou datt hien den Éischtgebuerene bei ville Bridder kéint ginn. 8:30 An déi, déi hie virbestëmmt huet, huet hien och genannt; an déi, déi hie geruff huet, dës huet hien och gerechtfäerdegt; an déi, déi hie gerechtfäerdegt huet, huet hien och verherrlecht. 8:31 Wat solle mer da soen? Wa Gott fir eis ass, wie ka géint eis sinn? 8:32 Hien, deen säin eegene Jong net gespuert huet, awer hien fir eis all opginn huet, wéi wäert hien eis och net alles mat him ginn? 8:33 Wie beschëllegt Gott seng gewielten? Et ass Gott dee justifiéiert. 8:34 Wien fiert deen? Christus ass dee gestuerwen; méi wéi deen, deen aus den Doudegen opgewuess ass, deen och op der rietser Hand vu Gott ass, deen och fir eis interdéiert. 8:35 Wien trennt eis vun der Léift vu Christus? Verdréchnung, oder Angscht, oder Verfollegung, oder Honger, oder Plakegkeet, oder Gefor, oder Schwert?

8:36 Wéi et geschriwwen ass: Wéinst Iech si mir déi ganzen Zäit dout; Mir ginn als Schluechthausschof gezielt. 8:37 Virun, an all dës Saachen si mir méi wéi Eroberer duerch hien deen eis gär huet. 8:38 Fir déi ech sécher sinn, datt weder Doud, nach Liewen, nach Engelen, nach Fürstentitéiten, nach Kraaft, nach déi aktuell, nach déi kommend Saach, 8:39 nach d'Héicht, nach d'Déift, nach all eng aner erschafte Saach kann eis vun der Léift vu Gott trennen, déi a Christus Jesus eisen Här ass.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 9

9: 1 Wourecht ech soen zu Christus, ech léien net, a mäi Gewësse seet mir am Hellege Geescht Zeien, 9: 2 datt ech grouss Trauregkeet a kontinuéierlech Péng a mengem Häerz hunn. 9: 3 Well ech selwer wëlle verflucht sinn, vu Christus getrennt sinn, fir meng Bridder, déi meng Famill no dem Fleesch sinn; 9: 4 déi sinn Israeliten, vun deenen d'Adoptioun, d'Herrlechkeet, de Bund, d'Verëffentlechung vum Gesetz, d'Veréierung an d'Verspriechen; 9: 5 vu wiem sinn d'Patriarchen, a vun deenen, no der Kaart , koum de Christus, dee Gott virun allem ass, fir ëmmer geseent. Amen. 9: 6 Net datt Gott säi Wuert gescheitert ass; well net all déi, déi vun Israel erofkommen, Israeliten sinn, 9: 7 nach well se Nokomme vum Abraham sinn, sinn se all Kanner; awer : Am Isaac wäert Dir Nowuess genannt ginn. 9: 8 Dëst ass: Net déi, déi nom Fleesch Kanner sinn, sinn d'Kanner vu Gott, awer déi, déi no dem Versprieche Kanner sinn, ginn als Nokommen gezielt. 9: 9 Fir d'Wuert vum Verspriechen ass dëst: Zu dëser Zäit wäert ech kommen, an d'Sarah wäert e Jong hunn. 9:10 An net nëmmen dëst, awer och wéi d'Rebekka vun engem empfaang ass, vum Isak, eisem Papp 9:11 (well si waren nach net gebuer, an hunn nach net gutt oder béis gemaach, sou datt Gott säin Zweck no de Wahle bleift , net vu Wierker mee vun engem deen urifft), 9:12 gouf gesot: Déi eeler déngen déi méi jonk. 9:13 Wéi et geschriwwen ass: De Jakob hunn ech gär, awer den Esau hunn ech gehaasst. 9:14 Wat solle mer da soen? Wat ass Ongerechtegkeet bei Gott? Op kee Fall.

9:15 Fir hie seet zu Moses: Ech wäert Barmhäerzegkeet hunn iwwer deen ech Barmhäerzegkeet hunn, an ech wäert Barmhäerzegkeet hunn iwwer deen ech Barmhäerzegkeet hunn. 9:16 Also et hänkt net vun deem of, deen et wëll, oder deem, dee leeft, awer vu Gott, dee Barmhäerzegkeet huet. 9:17 Fir d'Schrëft seet zu Farao: Aus dësem Grond hunn ech dech opgewuess, fir meng Kraaft an dech ze weisen, a sou datt mäi Numm op der ganzer Äerd kann ugekënnegt ginn. 9:18 Also datt op deen hie wëll, hien huet Barmhäerzegkeet, an op deen hie wëll haarden, hien haart. 9:19 Awer Dir wäert zu mir soen: Firwat dann him zouzeschreiwen? well wien huet säi Wëlle gewiert? 9:20 Awer als éischt, O Mënsch, wien sidd Dir, datt Dir mat Gott streit? Wäert d'Lehmfase zu deem soen deen et gemaach huet: Firwat hues du mech esou gemaach? 9:21 Oder huet de Potter net d'Kraaft iwwer de Lehm, fir ee Schëff fir Éier ze maachen an en anert fir Éier aus der selwechter Mass ze maachen ? 9:22 A wat wann Gott säi Roserei weise wollt a seng Kraaft bekannt mécht, d'Gedold vun der Roserei bereet fir d'Zerstéierung virbereet ze hunn, 9:23 an de Räichtum vu senger Herrlechkeet bekannt ze maachen, huet hien hinnen dem Schëffer vun der Barmhäerzegkeet, déi hien am Viraus fir d'Herrlechkeet virbereet huet, 9:24, deen hien och genannt huet, dat heescht eis, net nëmme vun de Judden, awer och vun de Gentiles? 9:25 Wéi och bei Hosea seet: Ech nennen mäi Vollek déi, déi net mäi Vollek waren, An déi onbeléifte, beléiften. 9:26 An op der Plaz wou et zu hinne gesot gouf: Dir sidd net mäi Vollek, do wäert Dir Kanner vum liewege Gott genannt ginn.

9:27 Isaiah rifft och iwwer Israel: Wann d'Zuel vun de Kanner vun Israel wéi de Sand vum Mier ass, gëtt nëmmen de Rescht gerett; 9:28 fir den Här wäert säi Saz op der Äerd a Gerechtegkeet a mat Geschwindegkeet ausféieren. 9:29 A wéi de Jesaia virdru gesot huet: Wann den Här vun den Hären eis keng Nokommen hannerlooss hätt, wiere mir wéi Sodom ginn a mir wiere wéi Gomorra.

9:30 Wat solle mer da soen? Datt déi Gentiles, déi net no der Gerechtegkeet waren, Gerechtegkeet erreecht hunn, dat heescht Gerechtegkeet déi duerch de Glawen ass; 9:31 awer Israel, deen e Gesetz vun der Gerechtegkeet verfollegt huet , huet et net erreecht. 9:32 Firwat? Fir si sinn hir net duerch de Glawen nogaang, awer wéi duerch Wierker vum Gesetz, well si sinn iwwer de stierwende Steen getrollt , 9:33 wéi et geschriwwe steet: Kuckt , ech hunn e Stolper an e fale Steen an Zion gesat; A wien un hie gleeft, wäert sech net schummen.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 10

10: 1 Bridder, sécherlech mäi Häerz Wonsch, a mäi Gebiet zu Gott fir Israel, ass fir Erléisung. 10: 2 Well ech bestätegen lech datt Dir äifreg fir Gott sidd, awer net no der Wëssenschaft. 10: 3 Fir d'Gerechtegkeet vu Gott ze ignoréieren an hir eegen ze etabléieren, hunn se net der Gerechtegkeet vu Gott ënnerleien; 10: 4 well d'Enn vum Gesetz Christus ass, fir Gerechtegkeet fir jiddereen dee gleeft. 10: 5 Fir vun der Gerechtegkeet, déi duerch d'Gesetz ass, schreift de Moses sou: De Mann, deen dës Saache mécht, wäert vun hinne liewen. 10: 6 Awer d'Gerechtegkeet, déi duerch de Glawen ass, seet sou: Sot net an Ärem Häerz: Wien wäert an den Himmel eropklammen? (dat ass, Christus erof ze bréngen); 10: 7 oder, wee geet an den Ofgrond erof? (dat ass, Christus aus den Doudegen z'erhiewen). 10: 8 Awer wat seet et? D'Wuert ass no bei lech, an Ärem Mond an an Ärem Häerz. Dëst ass d'Wuert vum Glawen dat mir priedegen: 10: 9 datt wann Dir mat Ärem Mond zouginn datt de Jesus Här ass, an an Ärem Häerz gleeft datt Gott hie vun den Doudegen opgewuess ass, da wäert Dir gerett ginn . 10:10 Well mam Häerz gëtt et u Gerechtegkeet gegleeft, awer mam Mond gëtt et zur Erléisung zouginn. 10:11 Fir d'Schréft seet: Wien an him gleeft wäert net geschummt ginn. 10:12 Fir et ass keen Ënnerscheed tëscht Judd a Griichesch, well dee selwechten, deen den Här vun allem ass, ass räich un all déi, déi hien unruffen. 10:13 Fir jiddereen, deen den Numm vum Här rifft, gëtt gerett.

10:14 Wéi kënne se da ruffen op deen se net gegleeft hunn? A wéi gleewe se un hie vun deem se net héieren hunn? A wéi kënne se héieren ouni datt een hinne priedegt? 10:15 A wéi priedege se wa se net geschéckt ginn? Wéi geschriwwen ass: Wéi schéin sinn d'Féiss vun deenen, déi Fridde verkënnegen, vun deenen, déi eng gutt Noriicht matdeelen! 10:16 Awer net all hunn d'Evangelium gefollegt; fir den Jesaja seet: Här, wien huet eis Ukënnegung gegleeft? 10:17 Also Glawen kënnt duerch héieren, an héieren duerch d'Wuert vu Gott. 10:18 Awer ech soen: Hutt Dir net héieren? Éischter ass hir Stëmm duerch d'ganz Äerd erausgaang, an hir Wierder bis un d'Enn vun der Äerd. 1 0:19 Ech soen och: Huet Israel dat net gewosst? Als éischt seet de Moses: Ech provozéieren lech zu Jalousie mat engem Vollek, dat net Vollek ass; Mat engem dommen Vollek provozéieren ech dech fir Roserei. 10:20 A seet de Jesaia resolut: Ech si fonnt vun deenen, déi mech net gesicht hunn; Ech hunn mech zu deenen manifestéiert déi net no mir gefrot hunn. 10:21 Awer iwwer Israel seet hien: De ganzen Dag iwwer hunn ech meng Hänn op e rebellescht a widderspréchlecht Vollek gestreckt.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 11

11: 1 Ech soen dann: Huet Gott säi Vollek verworf? Op kee Fall. Well ech och en Israelit sinn, vum Som vum Abraham, vum Stamm Benjamin. 11: 2 Gott huet seng Leit net refuséiert, déi hie laang kannt huet. Oder wësst Dir net wat d'Schrëft vum Elias seet, wéi hie Gott géint Israel aberuff a seet: 11: 3 Här, si hunn Är Prophéiten zum Doud gemaach, an Är Altoren hunn se erofgeworf; an nëmmen ech sinn iwwereg, a si probéieren mech ëmzebréngen? 11: 4 Awer wat seet d'göttlech Äntwert Iech? Ech hunn siwedausend Männer reservéiert, déi de Knéi net virum Baal gebéit hunn. 11: 5 Also och an dëser Zäit ass et e Rescht bliwwen, dee vu Gnod gewielt gouf. 11: 6 A wann duerch d'Gnod, ass et net méi duerch Wierker; soss Gnod net méi Gnod. A wann duerch Wierker, ass et net méi Gnod; soss ass d'Aarbecht net méi eng Aarbecht. 11: 7 Wat dann? Wat Israel gesicht huet, huet et net erreecht; awer déi gewielten hunn et erreecht, an de Rescht gouf gehärt; 11: 8 wéi et geschriwwe steet: Gott huet hinnen e Geescht vu Staunen ginn, Aen déi net gesinn an Oueren déi net héieren, bis haut. 11: 9 An den David seet: Loosst säi Matbierger an eng Stréck an en Netz ginn, e Stolpersteen an als Verglach; 11:10 Loosst hir Aen däischter ginn, sou datt se net gesinn, an hire Réck fir ëmmer belaascht.

11:11 Ech soen dann: Hunn d'Israeliten gestierzt datt se fale sollen? Op kee Fall; awer duerch seng Iwwergrëff koum d'Erléisung bei d'Judden, fir se zu Jalousie ze provozéieren.

11:12 A wann hir Iwwregens de Räichtum vun der Welt ass, an hir Oflehnung de Räichtum vun de Gentiles, wéi vill méi hir voll Restauratioun? 11:13 Fir ech schwätzen lech Gentiles. Souwäit ech en Apostel vun de Gentiles sinn, éieren ech mäi Ministère, 11:14 well wann ech iergendwéi déi vu mengem Blutt zur Jalousie provozéiere kënnen, an e puer vun hinne retten. 11:15 Fir wann hir Ausgrenzung d'Reconciliatioun vun der Welt ass, wat ass hir Zoulag ausser d'Liewen vun den Doudegen? 11:16 Wann déi éischt Friichte helleg sinn, sou ass de Rescht Deeg; a wann d'Wurzel helleg ass, sou sinn d'Branchen. 11:17 Fir wann e puer vun de Branchen ofgebrach sinn, an Dir, Dir sidd e wëllen Olivebam, sidd an hirer Plaz ageplanzt ginn, an Dir sidd der Deel vun der Wuerzel an dem räiche Saz vum Olivebam gemaach ginn, 11:18 géint d'Branchen; a wann Dir lech bretzt, wësst datt Dir d'Wurzel net ënnerstëtzt, awer d'Wurzel ënnerstëtzt lech. 11:19 Fir d'Branchen, sot Dir, goufen ofgebrach fir datt ech ageplanzt ginn. 11:20 Gutt; wéinst hirem Onglawen si se ofgebrach, awer Dir stitt am Glawen. Gitt net arrogant, awer fäert. 11:21 Well wann Gott déi natierlech Branchen net verzeiht huet, wäert hien lech och net verzeien. 11:22 Kuckt, gutt , d'Guttheet an d'Gravitéit vu Gott; Gravitéit sécher vis-à-vis vun deenen, déi gefall sinn, awer Guttheet vis-à-vis vun lech, wann Dir an där Guttheet bleift; soss sidd Dir och ofgeschnidden. 11:23 An och si, wa se net am Glawe bleiwen, wäerte ageplanzt ginn, well Gott ass fäeg se erëm eran ze gräifen.

11:24 Fir wann Dir ofgeschnidden sidd vun deem wat vun der Natur e wilde Olivebam ass, a géint d'Natur géift Dir an de gudde Olivebam geint ginn, wéi vill méi ginn dës, dat sinn déi natierlech Branchen, op hiren eegene Olivbam?

11:25 Fir ech wënschen net, Bridder, datt Dir dëst Geheimnis ignoréiert sidd, fir datt Dir iwwer lech selwer arrogant sidd: datt en Deel härdlech mat Israel geschitt ass, bis d' Fülle vun den Gentiles erakoum ; 11:26 An da wäert ganz Israel gerett ginn, wéi et geschriwwen ass: De Retter wäert aus Zion kommen, Dee Béis vum Jakob ewechhuelt. 11:27 An dëst wäert mäi Bund mat hinnen sinn, wann ech hir Sënnen ewech huelen. 11:28 Also wat d'Evangelium ugeet , si si Feinde wéinst lech; awer wat de Choix ugeet, si gi gär wéinst den Elteren. 11:29 Fir irrevocable sinn d'Geschenker an de Ruff vu Gott. 11:30 Fir well Dir och eng Kéier u Gott net gehofft hutt , awer elo hutt Dir Barmhäerzegkeet duerch hir Ungehorsamkeet kritt, 11:31 och esou sinn dës och elo net gehéiert, sou datt duerch d'Barmhäerzegkeet, déi lech gewäert gouf, se och kënnen Barmhäerzegkeet. 11:32 Well Gott huet jiddwereen dem Gehorsam ënnerworf , fir Barmhäerzegkeet iwwer jiddereen ze hunn. 11:33 O Déift vum Räichtum vun der Wäisheet a Wësse vu Gott! Wéi net duerchsichbar sinn seng Uerteeler a wéi onverzichtbar seng Weeër! 11:34 Fir wien huet de Geescht vum Här verstanen? Oder wie war säi Beroder? 11:35 Oder wien huet hien als éischt ginn, fir datt hie belount gëtt?

11:36 Fir alles vun him, an duerch hien, an him. Loosst d'Herrlechkeet seng fir Joerhonnerte sinn. Amen.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 12

12: 1 Duerfir, Bridder, ech bieden lech duerch d'Barmhäerzegkeet vu Gott, datt Dir Äre Kierper als liewegt Affer presentéiert, helleg, gefält Gott, wat Är vernünftbar Veréierung ass. 12: 2 Gitt net an dësem Alter konform, awer transforméiert duerch d'Erneierung vun Ärem Verständnis, sou datt Dir beweise kënnt wat de gudde Wëlle vu Gott ass, erfreelech a perfekt. 12: 3 Ech soen, duerch d'Gnod déi mir gegeben ass, jidderengem ënnert lech, net méi eng héich Meenung vu sech selwer ze hunn wéi hie sollt hunn, awer fir sech selwer mat Verstand ze denken, no der Moossnam vun Glawen, dat Gott jidderengem verdeelt huet. 12: 4 Well sou datt mir an engem Kierper vill Membere hunn, awer net all d'Memberen déiselwecht Funktioun hunn, 12: 5 also si mir, vill si mir, ee Kierper zu Christus, an all Membere vuneneen. 12: 6 Also datt, mat verschiddene Kaddoen, no der Gnod déi eis gegeben ass, wann déi vun der Prophezeiung no der Mooss vum Glawen benotzt gëtt; 12: 7 oder wa vum Service, beim Déngen; oder deen deen enseignéiert, am Enseignement; 12: 8 deen deen erënnert, an Ermuerdung; deen deen verdeelt, liberal; deen dee presidéiert, mat Ufro; deen deen Barmhäerzegkeet weist, mat Freed. 12: 9 Léift ouni Prêt. Haass dat Schlecht, follegt dat Gutt. 12:10 Léift een aneren mat Bridderlecher Léift; wéi fir Éier , léiwer géigesäiteg. 12:11 A wat erfuerdert Fläiss, net faul; fervent am Geescht, den Här ze déngen; 12:12 mat Freed an der Hoffnung; an der Verdréckung gelidden; Konstanten am Gebiet.

12:13 fir d' Besoine vun den Hellegen ze deelen ; Gaaschtfrëndlechkeet ausüben. 12:14 Segen déi, déi dech verfollegen; préschen, a fluch net. 12:15 Freed mat deenen, déi sech freeën; kräischen mat deenen, déi kräischen. 12:16 Unanime ënnert lech; net houfreg, awer mat de bescheidenen ze verbannen. Gitt net schlau an Ärer eegener Meenung. 12:17 Bezuelt keen Béis fir Béis; sichen wat gutt ass an der Siicht vun alle Männer. 12:18 Wa méiglech, souwäit et vun lech ofhänkt, sidd am Fridde mat alle Männer. 12:19 Wech net selwer, meng beléiften, awer loosst Plaz fir de Roserei vu Gott; well et steet geschriwwen: D'Revanche ass meng, ech bezuelen, seet den Här. 12:20 Also wann Äre Feind hongereg ass, fiddert hien; wann hien duuschtereg ass, gitt him eppes drénken; well andeems Dir dëst maacht, wäert Dir Glühwäin op sengem Kapp heapen. 12:21 Gitt net vum Béis iwwerwonnen, awer iwwerwonne Béis mat Gutt.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 13

13: 1 Loosst jiddereen ënner héijer Autoritéiten ofginn; well et gëtt keng Autoritéit ausser vu Säite vu Gott, an déi existéieren si vu Gott etabléiert ginn . 13: 2 Also dee géint d'Autoritéit widdersetzt wat Gott etabléiert huet; an déi déi widderstoen bréngen Veruerteelung fir sech selwer. 13: 3 Fir d'Magistraten sollten net Angscht maachen an deen, deen et gutt mécht, awer de Béisen. Also wëllt Dir d'Autoritéit net fäerten? Maacht gutt, an Dir wäert Luef vun hir hunn; 13: 4 well hie Gottes Dénger fir däi Wuel ass. Awer wann Dir falsch maacht, Angscht; well et net ëmsoss ass, datt hien de Schwert dréit, well hie Gottes Dénger ass, en Avenger fir déi ze bestrofen, déi falsch maachen. 13: 5 Fir déi et noutwendeg ass him ze ënnerwerfen, net nëmme wéinst der Bestrofung, awer och wéinst dem Gewësse. 13: 6 Aus dësem Grond bezuelt Dir och Tribut, well si Gottes Dénger sinn, déi ëmmer op dës Saach oppassen. 13: 7 Bezuelt un alles wat Dir schëlleg sidd : u wiem Tribut, Tribut; zu wiem Steier, Steier; wiem ech respektéieren, respektéieren; deen deen éiert, éiert. 13: 8 Schëlleg kengem eppes, ausser datt ee sech gär huet; well deen, deen säin Noper gär huet, huet d'Gesetz erfëllt. 13: 9 Well: Dir däerft keen Ehebriecher maachen, Dir sollt net ëmbréngen, Dir sollt net klauen, Dir sollt kee falschen Zeien droen, Dir sollt net begeeschteren, an all anert Gebot ass an dësem Saz zesummegefaasst: Dir sollt Ären Noper gär hunn wéi Dir selwer. 13:10 D'Léift mécht engem anere kee Schued; also d'Erfëllung vum Gesetz ass Léift.

13:11 An dëst, wann Dir d'Zäit wësst, datt et Zäit ass aus dem Schlof opzegoen; well elo ass eis Erléisung méi no bei eis wéi wa mir gegleeft hunn. 13:12 D'Nuecht ass spéit, an den Dag ass no. Also loosst eis d'Wierker vun der Däischtert ofginn an d'Waffen vum Liicht undoen. 13:13 Loosst eis éierlech wéi den Dag goen; net a Guttony an Dronkenheet, net a Lust a Lust, net a Sträit a Näid, 13:14 awer setzt den Här Jesus Christus un, a gitt net fir d'Lëschte vum Fleesch.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 14

14: 1 Kritt déi Schwaach am Glawen, awer net ëm Meenungen ze streiden. 14: 2 Fir e gleeft datt een alles muss iessen; en aneren, dee schwaach ass, ësst Legume. 14: 3 Deen, deen ësst, soll deen net veruechten, deen net ësst, an deen deen net ësst, soll deen, deen ësst net riichten; well Gott huet hien opgeholl. 14: 4 Wien sidd Dir, jugéiert en anere Kniecht? Zu sengem eegenen Här steet hien oder fällt; awer et wäert fest bleiwen, well den Här ass fäeg et fest ze maachen. 14: 5 Ee mécht en Ënnerscheed tëscht Dag an Dag; een aneren jugéiert all Dag datselwecht. Jiddereen ass vill iwwerzeegt iwwer säin eegene Geescht. 14: 6 Wien deen Dag héiert, mécht et dem Här; an deen deen Dag ignoréiert, mécht et dem Här net. Wien ësst, ësst dem Här, well hie Gott Merci seet ; an deen, deen net ësst, ësst net dem Här a seet Gott Merci. 14: 7 Fir keen vun eis lieft fir eis selwer, a kee vun eis stierft fir eis selwer. 14: 8 Well wa mir liewen, liewen mir beim Här; a wa mir stierwen, fir den Här stierwe mir. Also, egal ob mir liewen oder stierwen, mir gehéieren dem Här. 14: 9 Fir dëst ass de Christus gestuerwen an ass erëm opgestan an huet erëm gelieft, fir Här vun den Doudegen an de Liewenden ze sinn. 14:10 Awer Dir, firwat beurteelt Dir Äre Brudder? Oder och Dir, firwat kuckt Dir op Äre Brudder erof? Well mir all virum Geriicht Sëtz vu Christus erscheinen. 14:11 Fir et ass geschriwwen : Wéi ech liewen, seet den Här, all Knéi wäert fir mech béien, an all Zong wäert Gott zouginn. 14:12 Also jidderee vun eis wäert e Kont vu sech selwer u Gott ginn.

14:13 Also , loosst eis net méi beuerteelen, mee décidéiert net ze stierzen oder fir eise Brudder ze falen. 14:14 Ech weess, an ech vertrauen op den Här Jesus, datt näischt u sech ass onrein; awer fir deen, dee mengt, eppes wier onrein, fir hien ass et. 1 4:15 Awer wann Äre Brudder vun lessen traureg ass, gitt Dir net méi no der Léift. Maacht net dee fir deen de Christus gestuerwen ass vun Ärem lessen verluer. 14:16 Loosst net dofir Är Gutt reprochéiert ginn; 14:17 well d'Kinnekräich vu Gott weder lessen nach Gedrénks ass, mee Gerechtegkeet, Fridden a Freed am Hellege Geescht. 14:18 Fir wien Christus an dësem déngt, dee gefält Gott a gëtt vun de Männer guttgeheescht. 14:19 Also loosst eis folgen wat zu Fridden a géigesäiteger Erzéiung bäidréit. 14:20 Zerstéiert net Gottes Wierk wéinst lessen. All Saache si wierklech propper; awer et ass schlecht fir de Mënsch anerer ze stierzen mat deem wat hien ësst. 14:21 Et ass gutt net Fleesch ze iessen, oder Wäin ze drénken, oder eppes an deem Äre Brudder stéisst, beleidegt ass oder schwaach gëtt. 14:22 Hutt Dir Glawen? Hutt et fir Iech selwer virum Gott. Geseent ass deen dee sech selwer net veruerteelt an deem wat en zoustëmmt. 14:23 Awer wien zweiwelt un deem wat hien ësst gëtt veruerteelt, well hien dat net am Glawe mécht; an alles wat net vum Glawe kënnt ass Sënn.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 15

15: 1 Also mir, déi staark sinn, mussen d'Krankheete vun de Schwaache droen, an eis selwer net gefalen. 15: 2 Jidderee vun eis freet säin Noper a wat gutt ass, fir Erzéiung. 15: 3 Well och Christus huet sech selwer net gefall; éischter, wéi et geschriwwe steet: D'Verwäertunge vun deenen, déi dech virgeworf hunn, sinn op mech gefall. 15: 4 Fir déi Saachen, déi virdru geschriwwe goufen, goufen fir eis Léiere geschriwwen, sou datt mir duerch Gedold an de Komfort vun de Schrëften Hoffnung hunn. 15: 5 Awer kann de Gott vu Gedold an Trouscht Iech een gemeinsame Geescht ginn no dem Christus Jesus, 15: 6 fir datt Dir mat enger eenzeger Stëmm de Gott a Papp vun eisem Här Jesus Christus verherrlecht.

15: 7 Dofir kritt een deen aneren, sou wéi Christus eis och opgeholl huet, zur Herrlechkeet vu Gott. 15: 8 Well ech soen Iech, datt de Christus Jesus en Dénger vun der Beschneidung gouf, fir d'Wourecht vu Gott ze weisen, d'Versprieche vun den Elteren ze bestätegen , 15: 9 a fir d'Henker Gott ze verherrlechen fir seng Barmhäerzegkeet, geschriwwen: Dofir wäert ech dech bei de Gentiles bekennen, a sangen zu Ärem Numm. 15:10 An nach eng Kéier seet hien: Freed, Gentiles, mat sengem Vollek. 15:11 An nach eng Kéier: Lueft Hien Här, all Gentiles, a gréissert Hien, all Völker. 15:12 An nach eng Kéier seet de Jesaia: Et soll de Wuerzel vum Isai sinn, an deen, deen opstoe wäert, fir d'Jenker ze regéieren; D'Gentiles wäerten op hien waarden.

15:13 An de Gott vun der Hoffnung fëllt Iech mat all Freed a Fridden am Glawen, fir datt Dir vill an der Hoffnung duerch d'Kraaft vum Hellege Geescht kënnt. 15:14 Awer ech si sécher vun Iech, meng Bridder, datt Dir selwer voll vu Guttheet sidd, voller all Wëssen, sou datt Dir een deen anere ka vermanen . 15:15 Awer ech hunn Iech geschriwwen, Bridder, deelweis mat Frechheet, wéi wann Dir Iech drun erënnert, duerch d'Gnod, déi Gott mir 15:16 ginn huet, fir e Minister vu Jesus Christus bei den Gentiles ze ginn, fir d'Evangelium vu Gott ze maachen, Gentiles sinn en agreabelt Affer fir hien , geheelt vum Hellege Geescht. 15:17 Also hunn ech eppes ze bretzen a Christus Jesus wat Gott ugeet. 15:18 Well ech géif et net trauen ze schwätzen ausser wat Christus duerch mech gemaach huet fir de Gehorsam vun de Gentiles, mat Wuert an Dot , 15:19 mat Kraaft vun Zeechen a Wonner, an der Kraaft vum Geescht vu Gott ; sou datt ech vu Jerusalem, a ronderëm op Illyricum, alles mat dem Evangelium vu Christus gefëllt hunn. 15:20 An op dës Manéier hunn ech probéiert d'Evangelium ze priedegen, net do wou Christus scho ernannt gouf, fir net op engem aneren d'Fondatioun ze bauen, 15:21 awer, wéi et geschriwwe steet: Déi, un déi et ni iwwer hien ugekënnegt gouf, gesinn ; An déi, déi nach ni vun him héieren hunn, wäerten et verstoen.

15:22 Aus dësem Grond sinn ech oft verhënnert fir bei Iech ze kommen. 15:23 Awer elo, kee Feld méi an dëse Regiounen ze hunn, a sehnen no ville Joeren fir bei Iech ze kommen.

15:24 wann ech a Spuenien ginn, wäert ech bei lech kommen; well ech hoffen dech laanscht ze gesinn a vun dir dohinner gefouert ze ginn, wann ech eng Kéier mat lech genoss hunn. 15:25 Awer elo ginn ech op Jerusalem fir den Hellege Minister ze maachen. 15:26 Fir Mazedonien an Achaia hunn et gutt fonnt fir en Affer fir déi Aarm ënner den Hellegen zu Jerusalem ze maachen. 15:27 Fir et schéngt hinne gutt ze sinn, a si sinn hinne schëlleg; well wann d'Heiden hir spirituell Wuere matgemaach hunn, musse se och hinnen d'Materialien déngen. 15:28 Also, wann ech dëst fäerdeg hunn an ech dës Uebst bei lech geliwwert hunn, ginn ech ënner lech a Spuenien. 15:29 An ech weess datt wann ech bei dech kommen, ech reichlech mam Segen vum Evangelium vu Christus kommen. 15:30 Awer ech bieden lech, Bridder, duerch eisen Här Jesus Christus an duerch d'Léift vum Geescht, datt Dir mir hëlleft, fir Gott ze bieden fir mech, 15:31 fir datt ech vun de Rebellen, déi zu Judea sinn, befreit kënne ginn, an datt d'Offer vu menger den Déngscht vun den Hellegen zu Jerusalem gëtt ugeholl; 15:32 sou datt et mat Freed duerch de Wëlle vu Gott bei lech kënnt a mat lech erstallt gëtt. 15:33 An de Gott vum Fridde sief mat lech all. Amen.

DEN BRÉIF VU SAINT PAUL DEN APOSTEL ZU DE RÉIMER

Kapitel 16

16: 1 Ech empfeelen och eis Schwëster Phoebe, déi en Diakon vun der Kierch zu Cencrea ass; 16: 2 datt Dir hatt am Här kritt, sou wéi et der Helleg wäert ass, an datt Dir hatt hëlleft an deem wat se vun lech braucht; well hatt vill gehollef huet, a mir selwer. 16: 3 Gréit Priscilla an Aquila, meng Mataarbechter zu Christus Jesus, 16: 4 déi hiert Liewe fir mech ofgeluecht hunn ; deenen ech net nëmmen, awer och all de Gentile Kierchen Merci soen. 16: 5 Begréisst och d'Kierch an hirem Haus. Greet Epenetos, mäi beléiften, deen deen éischte Friichte vun Achaia fir Christus ass. 16: 6 Begréisst d'Maria, déi ënner lech haart geschafft huet. 16: 7 Begréiss Andronicus a Junias, meng Familljen a meng Matgefaangenen, déi héich geschätzt sinn ënner den Apostelen, an déi och viru mir a Christus waren. 16: 8 Greet Amplias, meng beléiften am Här. 16: 9 Greet Urbano, eise Mataarbechter zu Christus Jesus, a Stachis, mäi beléiften. 16:10 Greet Apelles, ugeholl zu Christus. Begréisst déi vum Haus Aristobulus. 16:11 Greet Herodion, meng Relativ. Begréisst déi aus dem Narcissus Haus, déi am Här sinn. 16:12 Begréiss Tryphena a Tryphosa, déi am Här schaffen. Gréiss de beléifte Persis, deen haart am Här geschafft huet. 16:13 Greet de Rufus, deen am Här gewielt gouf, a seng Mamm a meng. 16:14 Begréiss Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes an d'Bridder déi mat hinnen sinn. 16:15 Begréisst Philologo, Julia, Nereo a seng Schwëster, den Olimpas an all déi Helleg, déi bei hinne sinn.

16:16 Gréisse sech géigesäiteg mat engem hellege Kuss. All Kierchen vu Christus begréissen Iech. 16:17 Awer ech bieden Iech, Bridder, oppasst op déi, déi Divisiounen verursaachen a stolperen géint d'Doktrin, déi Dir geléiert hutt, a gitt vun hinnen zréck. 16:18 Fir sou Mënschen déngen net eisen Här Jesus Christus, mee hir eege Bauch, a mat weiche Wierder a Flattere verféiere se d'Häerzer vun den Naiven. 16:19 Well Är Gehorsam bei allen bekannt ass, also freeën ech mech op Iech; awer ech wëll datt Dir schlau sidd fir dat Gutt, an naiv fir dat Béist. 16:20 An de Gott vum Fridde brécht de Satan séier ënner Är Féiss. D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus sief mat Iech. 16:21 Timothy, meng Mataarbechterin, an de Lucius, den Jason, an de Sosipater, meng Famill, begréissen Iech. 16: 22 Ech Tertius, deen dësen Bréif geschriwwen huet, begréissen Iech am Här. 16:23 Gaius begréisst dech, mäi Gastgeber an den Host vun der ganzer Kierch. Den Erastus, Trésorier vun der Stad, an de Brudder Véiert begréissen Iech. 16:24 D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus sief mat Iech all. A mén.

16:25 A fir deen, deen Iech no mengem Evangelium an der Priedegung vu Jesus Christus bestätege kann, no der Offenbarung vum Geheimnis, dat vun der Zäit éiweg verstoppt gouf, 16:26 awer dat elo verroden ass , an dat duerch d'Schrëft vun de Propheten Geméiss dem Gebot vum éiwege Gott gouf et all Natiounen bekannt gemaach fir dem Glawen ze follegen , 16:27 dem eenzege weise Gott, sief Éier duerch Jesus Christus fir ëmmer. Amen.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 1

1: 1 Paul, geruff als Apostel vu Jesus Christus duerch de Wëlle vu Gott, a Brudder Sosthenes, 1: 2 an d'Kierch vu Gott, déi zu Korinth ass, zu deenen, déi zu Christus Jesus geheelt goufen, geruff fir Helleg ze sinn mat allen iwwerall wou se den Numm vun eisem Här Jesus Christus, hirem Här an eisem ruffen: 1: 3 Gnod a Fridden fir Iech, vu Gott, eisem Papp, an dem Här Jesus Christus.

1: 4 Ech soen mäi Gott ëmmer fir Iech , fir d'Gnod vu Gott, déi Iech am Christus Jesus geschenkt gouf; 1: 5 well an alle Saachen sidd Dir an him beräichert, an all Wuert an an all Wëssen; 1: 6 sou wéi d'Zeegnes iwwer Christus an Iech bestätegt gouf, 1: 7 sou datt Dir näischt an engem Kaddo feelt, waart op d'Manifestatioun vun eisem Här Jesus Christus; 1: 8 wien wäert dech och bis zum Schluss etabléieren, fir datt Dir am Dag vun eisem Här Jesus Christus onschëlleg ass. 1: 9 Gleeweg ass Gott, duerch deen Dir zu Gemeinschaft mat sengem Jong Jesus Christus eisen Här geruff gouf.

1:10 Ech bieden Iech dofir, Bridder, duerch den Numm vun eisem Här Jesus Christus, datt Dir all d'selwecht schwätzt an datt et keng Divisiounen tëscht Iech ginn, awer datt Dir perfekt an engem Geescht an engem Geescht vereenegt sidd. 1:11 Well ech sinn iwwer Iech informéiert ginn, meng Bridder, vum Chloe, datt et Sträit tëscht Iech gëtt. 1:12 Ech mengen, jidd vun Iech seet: Ech gehéieren zum Paul; an ech vun Apollos; an ech vum Cefas; an ech vu Christus.

1:13 Ass Christus gedeelt? War de Paul fir lech gekräizegt? Oder sidd Dir am Numm vum Paul gedeeft ginn? 1:14 Ech soen Gott Merci datt ech kee vun lech gedeeft hunn, awer de Crispus an de Gaius, 1:15 fir datt kee seet datt Dir a mengem Numm gedeeft gëtt. 1:16 Ech hunn och d'Famill vu Stephanas gedeeft; vun deenen aneren, ech weess net ob ech een aneren gedeeft hunn. 1:17 Fir Christus huet mech net geschéckt fir ze gedeeft, mä fir d'Evangelium ze priedegen; net mat der Wäisheet vu Wierder, fir datt d'Kräiz vu Christus ëmsoss gëtt.

1:18 Fir d'Wuert vum Kräiz ass Dommheet fir déi, déi ëmkommen; awer fir déi, déi gerett ginn, dat heescht fir eis, et ass d'Kraaft vu Gott. 1:19 Fir et ass geschriwwen: Ech wäert d' Wäisheet vun de Weisen zerstéieren an de Verstand vun de Weise refuséieren. 1:20 Wou ass de weise Mann? Wou ass de Schrëftsteller? Wou ass den Debattant vun dësem Alter? Huet Gott net d'Wäisheet vun der Welt verréckt gemaach? 1:21 Well zënter der Wäisheet vu Gott d'Welt Gott net duerch d'Wäisheet kannt huet, huet et Gott gefall de Gleewegen duerch d'Dommheet vum Priedegen ze retten. 1:22 Fir d'Judden froen Zeechen, an d'Griichen sichen Wäisheet; 1:23 mee mir priedegen de Christus gekräizegt, fir d' Judden sécherlech en Stoussblock, a fir déi Gentiles Dommheet; 1:24 awer fir déi geruff, béid Judden a Griichen, Christus d'Kraaft vu Gott, an d'Wäisheet vu Gott. 1:25 Fir d'Dommheet vu Gott ass méi schlau wéi d'Männer, an d'Schwächt vu Gott ass méi staark wéi d'Mënschen.

1:26 Fir Kuckt, Bridder, Är Vocatioun, datt Dir net vill schlau no dem Fleesch sidd, nach vill mächteg, nach vill Adel; 1:27 awer d'Dommheet vun der Welt, déi Gott gewielt huet, fir de Weisen ze schummen; an déi Schwaach vun der Welt hu Gott gewielt , fir déi Staark ze schummen; 1:28 an d'Verschlechterung vun der Welt an de veruechtene Gott huet gewielt, a wat net ass, fir dat ze réckgängeg maachen, 1:29 sou datt kee sech a senger Präsenz bretze kann. 1:30 Awer duerch hien sidd Dir am Christus Jesus, deen eis vu Gott gemaach gouf Wäisheet, Justifikatioun, Hellegung an Erléisung; 1:31 sou datt, wéi et geschriwwe gëtt, Dee bretzt, kann um Här éieren.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 2

2: 1 Also, Bridder, wéi ech bei lech komm sinn fir Gottes Léift ze verkënnegen , sinn ech net mat Exzellenz vu Wierder oder vu Wäisheet komm. 2: 2 Ech hunn decidéiert, näischt ënner lech ze wëssen ausser Jesus Christus, an hie gekräizegt. 2: 3 An ech war bei lech a Schwächt, a grousser Angscht a Schrecken; 2: 4 a weder mäi Wuert nach mäi Priedege war mat iwwerzeegende Wierder vu mënschlecher Wäisheet, mee mat Demonstratioun vum Geescht a vu Kraaft, 2: 5 sou datt Äre Glawen net op d'Wäisheet vu Mënschen, awer op d'Kraaft vu Gott.

2: 6 Awer mir schwätze Wäisheet tëscht deenen déi Maturitéit erreecht hunn; a Wäisheet, net vun dësem Alter, nach vun de Prënzen vun dësem Alter, déi ëmkommen. 2: 7 Awer mir schwätze d'Wäisheet vu Gott a Geheimnis, déi verstoppte Wäisheet, déi Gott viru Joren fir eis Herrlechkeet virbestëmmt huet, 2: 8, déi kee vun de Prënze vun dësem Zäitalter kannt huet; well wa se hatt kennen, hätten se ni den Här vun der Herrlechkeet gekräizegt. 2: 9 Éischter, wéi geschriwwen ass: Saachen, déi d'A net gesinn huet, an och net d'Ouer héieren huet, an och net an d'Häerz vum Mënsch komm sinn, si sinn dat, wat Gott fir déi virbereet huet, déi hie gär hunn. 2:10 Awer Gott huet eis eis vum Geescht verroden; well de Geescht sicht alles, och d'Déifte vu Gott. 2:11 Fir dee vun de Männer weess d'Saache vum Mënsch ausser de Geescht vum Mënsch deen an him ass? Also wousst keen d'Saache vu Gott, awer de Geescht vu Gott.

2:12 A mir hunn de Geescht vun der Welt net kritt, awer de Geescht dee vu Gott kënnt, fir datt mir wësse wat Gott eis geschenkt huet , 2:13 déi mir och schwätzen, net mat Wierder, déi vu mënschlecher Wäisheet geléiert ginn, awer mat déi vum Geescht geléiert ginn, déi spirituell an déi spirituell ënnerhalen. 2:14 Awer den natierleche Mënsch fënnt d'Saache net, déi vum Geescht vu Gott sinn , well fir hien sinn se Dommheet, an hie kann se net verstoen, well se spirituell erkannt musse ginn. 2:15 De spirituellen, op der anerer Säit, jugéiert all Saachen; awer hie gëtt vu kengem bewäert. 2:16 Fir wien huet de Geescht vum Här bekannt? Wien instruéiert Iech? Awer mir hunn de Geescht vu Christus.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 3

3: 1 Fir datt ech, Bridder, net mat Iech als spirituell, mee als Fleesch, als Kanner zu Christus schwätzen. 3: 2 Ech hunn Iech Mëllech ze drénke ginn, an net Iessen; well Dir war nach net fäeg, an och net fäeg, 3: 3 well Dir nach ëmmer fleeschlech sidd; well et gëtt Jalousie, Sträit a Meenungsverschiddenheet ënner Iech, sidd Dir net fleeschlech a gitt wéi Männer? 3: 4 Fir deen ze soen: Ech gehéiere sécher zum Paul; an deen aneren: Ech si vun Apollos, sidd Dir net fleeschlech? 3: 5 Wat ass de Paul dann, a wat ass den Apollos? Dénger duerch déi Dir gegleeft hutt; an dat no deem wat den Här jidderengem zougesot huet. 3: 6 hunn ech gepflanzt, Apollos Waasser; awer de Wuesstum gouf vu Gott ginn. 3: 7 Also weder deen dee planzt ass eppes, nach deen deen Waasser mécht, awer Gott deen de Wuesstum gëtt. 3: 8 An deen, dee planzt an deen, dee Waasser mécht, ass een; obwuel jidderee seng Belounung no senger Aarbecht kritt. 3: 9 Well mir si Gott seng Mataarbechter, an Dir sidd Gottes Bauerenhaff , Gottes Gebai. 3:10 Geméiss der Gnod vu Gott, déi mir gegeben gouf, als Expert Architekt hunn ech d'Fundament geluecht, an en aneren baut drop; awer jidderee kuckt wéi hien opbaut. 3:11 Well keen een anere Fundament lee kann wéi deen, deen hei ass , dat ass de Jesus Christus. 3:12 A wann op dëser Fondatioun iergendeen Gold, Sëlwer, Edelsteier, Holz, Hee, Stëppler baut.

3:13 gëtt d'Aarbecht vun all Mënsch manifest; well den Dag wäert et deklaréieren, well et gëtt vu Feier opgedeckt; an d'Aarbecht vun all eenzelnen, egal wéi et ass, d'Feier wäert testen. 3:14 Wann iergendeen d'Aarbecht, déi hien drop gebaut huet, bleift, da kritt hien eng Belounung. 3:15 Wann iergendeen d'Aarbecht verbrennt ass, wäert hien de Verloscht leiden, awer hie selwer gëtt gerett, awer wéi duerch e Feier. 3:16 Wësst Dir net datt Dir den Tempel vu Gott sidd an datt de Geescht vu Gott an lech wunnt? 3:17 Wann iergendeen den Tempel vu Gott zerstéiert, da wäert Gott hien zerstéieren; well den Tempel vu Gott, deen Dir sidd, ass helleg. 3:18 Loosst kee sech selwer verféieren; Wann iergendeen ënner lech mengt, datt hien an dësem Alter weis wier, da soll hie ignorant ginn, sou datt hie weis gëtt. 3:19 Fir d'Wäisheet vun dëser Welt ass Dommheet mat Gott; well et steet geschriwwen: Hien hëlt de Weisen an hirem Schlauen. 3:20 An nach eng Kéier: Den Här weess d'Gedanken vun de Weise, datt se ëmsoss sinn. 3:21 Also loosst kee bei Männer bretzen; well alles ass Ären: 3:22 sief et Paul, sief et Apollos, sief et Cephas, sief et d'Welt, sief et Liewen, sief et Doud, sief et präsent, sief et wat kënnt, alles ass Äert, 3:23 an Dir sidd dem Christus, a Christus vu Gott.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 4

4: 1 Dofir, loosst eis Männer Dénger vu Christus sinn, an Administrateure vun de Geheimnisser vu Gott. 4: 2 Elo gëtt et vun den Administrateure gefuerdert, datt jidderee trei fonnt gëtt. 4: 3 Et ass eng ganz kleng Saach fir mech vun lech, oder vun engem mënschlechen Tribunal ze beuerteelen; An och ech riichte mech net selwer 4: 4 Well och wann ech e schlecht Gewësse vun näischt hunn, sinn ech dofir net gerechtfäerdegt; mä deen, dee mech jugéiert, ass den Här. 4: 5 Also , jugéiert näischt virun der Zäit, bis den Här kënnt, deen och déi verstoppte Saache vun der Däischtert kläert, an d'Intentiounen vun den Häerzer verroden; an da kritt jidderee säi Luef vu Gott. 4: 6 Awer dëst, Bridder, hunn ech als Beispill fir mech selwer an an Apollos virgestallt, fir datt Dir an eis léiert net méi ze denken wéi dat wat geschriwwe gëtt, fir datt Dir wéinst engem vergeblecht sidd. géint anerer. 4: 7 Well wien ënnerscheet dech? Oder wat hutt Dir dat Dir net kritt hutt ? A wann Dir et kritt hutt, firwat prahelt Dir lech wéi wann Dir et net kritt hutt? 4: 8 Dir sidd scho zefridden, Dir sidd scho räich, ouni eis regéiert Dir. A wann nëmmen Dir géift regéieren, sou datt mir och zesumme mat lech regéieren! 4: 9 Fir wéi ech mengen, Gott huet eis Apostelen als lescht ausgestallt, wéi déi zum Doud veruerteelt; well mir sinn e Spektakel fir d'Welt ginn, fir Engelen a fir Männer. 4:10 Mir sinn domm fir Christus Wuel, awer Dir sidd schlau zu Christus; mir si schwaach, awer Dir sidd staark; du éierbar, awer mir hu veruecht.

4:11 Bis dës Stonn si mer hongereg, mir sinn duuschtereg, mir si plakeg, mir gi geschloen a mir hu kee feste Wunnsëtz. 4:12 Mir droen eis selwer aus mat eisen eegenen Hänn ze schaffen ; si verfluchen eis, a mir blesséieren; mir leiden verfollegt, a mir halen et aus. 4:13 Si verleumden eis, a mir bieden; bis elo si mir wéi de Schaum vun der Welt ginn, den Offall vun allem. 4:14 Ech schreiwen dat net fir Iech ze schummen, mee fir Iech als meng beléifte Kanner ze vermanen. 4:15 Well och wann Dir zéngdausend Enseignanten zu Christus hutt, hutt Dir net vill Elteren; well a Christus Jesus hunn ech dech duerch d'Evangelium gebuer. 4:16 Dofir bieden ech Iech nozemaachen. 4:17 Aus dësem Grond hunn ech Iech den Timothy geschéckt, dee mäi beléiften an treie Jong am Här ass, deen Iech u mäi Verhalen a Christus erënnert, sou wéi ech iwwerall léieren an an alle Kierchen. 4:18 Awer e puer sinn opgeblosen, wéi wann ech ni bei Iech géif kommen. 4:19 Awer ech wäert séier bei Iech kommen, wann den Här wëllt, an ech weess net Wierder, awer d'Kraaft vun deenen, déi opgeblosen sinn. 4:20 Fir d'Kinnekräich vu Gott besteet net aus Wierder, awer aus Kraaft. 4:21 Wat wëlls du? Kommen ech bei Iech mat enger Staang oder mat Léift an engem Geescht vu Mëllechkeet?

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 5

5:1 Wierklech gëtt gemellt datt et sexuell Onmoralitéit bei lech gëtt, an esou eng sexuell Onmoralitéit déi net emol ënner de Gentiles benannt ass; sou vill datt ee säi Papp senger Fra huet. 5: 2 An Dir sidd opgeblosen. Sollt Dir net léiwer bedauert hunn, datt deen, deen esou eng Handlung gemaach huet, kéint aus Ärer Mëtt ewechgeholl ginn? 5: 3 Bestëmmt sinn ech, als absent am Kierper, awer am Geescht präsent, schonn als present hunn ech jugéiert deen deen esou eppes gemaach huet. 5: 4 Am Numm vun eisem Här Jesus Christus, hues du a mäi Geescht zesummekomm, mat der Kraaft vun eisem Här Jesus Christus, 5: 5 looss hien dem Satan iwwerginn fir d'Zerstéierung vum Fleesch, sou datt de Geescht an him gerett ka ginn. Dag vum Här Jesus. 5: 6 Äre Rousen ass net gutt . Wësst Dir net datt e bëssen Hiewer de ganze Knuppelsäischt? 5: 7 Rengegt lech also vum alen Hiewer, fir datt Dir en neie Knupp kënnt, wéi Dir ongeschriwwe sidd; well eist Pessach, wat Christus ass, gouf scho fir eis geaffert. 5: 8 Also loosst eis d'Fest feieren , net mat dem alen Hiewer, an och net mat der Réischtermaschinn vu Béisaartegkeet a Béisenheet, awer mat ongeschniddene Brout, vun der Éierlechkeet an der Wourecht. 5: 9 Ech hunn lech per Bréif geschriwwen, datt Dir lech net mat Whoremongers verbënnt; 5:10 net onbedéngt mat den Unheieren vun dëser Welt, oder mat der Gier, oder mat den Déif, oder mat den Idolater; an deem Fall wier et noutwendeg fir lech d'Welt ze verloossen.

5:11 Éischter, ech hunn lech geschriwwen net mat jidderengem ze verbannen, deen sech selwer e Brudder nennt, en Unhänger oder e Misär, oder en Idolater, oder e Fluch, oder en Dronken oder en Déif; mat esou iessen net emol. 5:12 Aus wéi engem Grond hätt ech déi dobaussen ze jugéieren? Riichterst du net déi dobannen? 5:13 Fir déi, déi dobausse sinn, wäert Gott jugéieren. Ewechzehuelen, dann, dat pervers vun eis.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 6

6: 1 Traut sech ee vun Iech, wann hien eppes géint en aneren huet, geet viru Gerechtegkeet an net virun den Hellege viru Geriicht? 6: 2 Oder wësst Dir net datt déi Helleg d'Welt riichten? A wann d'Welt vun Iech beurteele soll, sidd Dir onwierdeg fir ganz kleng Saachen ze jugéieren? 6: 3 Oder wësst Dir net datt mir Engele riichte sollen? Wéi vill méi d'Saache vun dësem Liewen? 6: 4 Wann Dir dann Uerteeler iwwer Saachen aus dësem Liewen hutt, setzt Dir déi un, déi manner an der Kierch sinn? 6: 5 Fir Iech ze schummen soen ech dat. Fir wat, ass do net ee vun Iech schlau, net emol een, dee kann tëscht senge Bridder Riichter maachen, 6: 6 awer de Brudder mam Brudder plädéiert am Uerteel, an dëst virun Ongleewegen? 6: 7 Also elo ass et schonn e Feeler bei Iech datt Dir Geriichter ënner Iech selwer hutt. Firwat leiden Dir net léiwer d'Verletzung? Firwat leiden Dir net léiwer enttäuscht ze sinn? 6: 8 Awer Dir maacht falsch a fuddelt, an dëst zu Äre Bridder. 6: 9 Wësst Dir net datt déi Onrechtlech d'Kinnekräich vu Gott ierwen? Feeler net; weder Fornicatoren, nach Götzer, nach Ehebriecher, nach Eefeminéierter, nach déi, déi mat Männer leien, 6:10 nach Déif, nach gierig, nach Dronken, nach Fluchen, oder Krimineller, ierwen déi Gottes Kinnekräich. 6:11 An dëst war e puer vun Iech; awer Dir sidd scho gewäsch ginn, Dir sidd scho geheelt, Dir sidd scho gerechtfäerdegt am Numm vum Här Jesus, an duerch de Geescht vun eisem Gott.

6:12 All Saache si gesetzlech fir mech, awer net all sinn zweckméisseg; all Saache si mir gesetzlech, awer ech loosse mech net vu jidderengem dominéieren. 6:13 Fleesch fir de Bauch, an de Bauch fir Fleesch; awer Gott wäert déi eng an déi aner zerstéieren. Awer de Kierper ass net fir Zucht, awer fir den Här, an den Här fir de Kierper. 6:14 A Gott, deen den Här opgewuess ass, wäert eis och duerch seng Kraaft opstoen. 6:15 Wësst Dir net datt Är Kierper Membere vu Christus sinn? Soll ech dann meng Embrousse vu Christus ewech huelen an si Membere vun enger Hoer maachen? Op kee Fall. 6:16 Oder wësst Dir net datt deen, deen mat enger Prostituéierter vereenegt ass, ee Kierper mat hatt ass? Well et seet: Déi zwee wäerten ee Fleesch sinn. 6:17 Awer wien sech selwer mam Här verbënnt ass ee Geescht mat him. 6:18 Flüchtlingssaachen . All aner Sënn déi de Mënsch mécht ass ausserhalb vum Kierper; awer deen, deen d'Sënn géint säin eegene Kierper fornicéiert. 6:19 Oder wësst Dir net datt Äre Kierper en Tempel vum Hellege Geescht ass, deen an lech ass, deen Dir vu Gott hutt, a wien net Ären ass? 6:20 Fir Dir gouf mat engem Präis kaaft; verherrlecht dofir Gott an Ärem Kierper an an Ärem Geescht, dat si Gott.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 7

7: 1 Wat d'Saachen ugeet, iwwer déi Dir mir geschriwwen hutt, et wier gutt fir e Mann net eng Fra ze beréieren; 7: 2 awer wéinst Huren hunn all seng Fra, an all hunn hiren eegene Mann. 7: 3 De Mann erfëllt déi zukünfteg Flicht fir d'Fra, an d'Fra och fir de Mann. 7: 4 D'Fra huet net Autoritéit iwwer hiren eegene Kierper, awer de Mann; De Mann huet och net Autoritéit iwwer säin eegene Kierper, awer d'Fra huet. 7: 5 Verweigere sech net, ausser eng Zäit vu géigesäiteger Zoustëmmung, lech selwer roueg am Gebiet ze beschäftegen ; a kommt erëm zesummen als een, sou datt de Satan dech net wéinst Ärem Inkontinenz verfouert. 7: 6 Awer dëst soen ech iwwer Konzessioun, net duerch Kommando. 7: 7 Ech hätt léiwer datt all Männer wéi ech waren; awer jiddereen huet säin eegene Kaddo vu Gott, eng vun der Wourecht op eng Manéier, an déi aner vun engem aneren. 7: 8 Ech soen dann zu eenzel Männer a Witfraen datt et gutt wier fir si wéi ech ze bleiwen; 7: 9 awer wann Dir de Kaddo vun der Kontinent net hutt, gitt bestuet, et ass besser ze bestueden wéi ze verbrennen. 7:10 Awer deenen, déi am Bestietnes vereenegt sinn, befollegen ech, net ech, mä den Här: Datt d'Fra net vun hirem Mann getrennt ass; 7:11 a wann Dir trennt, bleift bestuet, oder versöhnt lech mat Ärem Mann; an datt de Mann seng Fra net verléisst. 7:12 An zum Rescht soen ech, net den Här: Wann e Brudder eng Fra huet déi net gleeweg ass, a si ass averstan mat him ze liewen, da gitt se net op.

7:13 A wann eng Fra e Mann huet deen net gleeweg ass, an hie stëmmt mat hir zesummen ze liewen, da loosst hien net. 7:14 Fir den net gleewege Mann ass an der Fra geheelt, an déi net gleeweg Fra am Mann; soss wieren Är Kanner onrein, wärend se elo helleg sinn. 7:15 Awer wann den Ongleewege sech trennt, trennt; well de Brudder oder d'Schwëster ass net an esou engem Fall der Servitude ënnerworf, awer Gott huet eis zum Fridde geruff. 7:16 Fir wat wësst Dir, Fra, wann Dir vläicht Äre Mann retten? Oder wat wësst Dir, oh Mann, wann Dir vläicht Är Fra rett? 7:17 Awer jidderee wéi den Här hien opgedeelt huet, a wéi Gott jidderee geruff huet, sou maachen et; dëst bestellen ech an alle Kierchen. 7:18 Gouf iergendeen als beschnidde geruff? Bleift beschnidden. War iergendeen ugeruff wärend hien ongeschnidde war? Gitt net beschnidden. 7:19 Beschneidung ass näischt, an Onbeschneidung ass näischt, awer d'Geboter vu Gott ze halen. 7:20 Jiddereen an deem Staat an deem hie geruff gouf, soll hien an et bleiwen. 7:21 Waart Dir e Sklave genannt? Gitt net virsiichteg; awer och, wann Dir lech fräi maache kënnt, sicht et méi. 7:22 Well deen, deen am Här als Sklave geruff gouf, ass befreit vum Här; deen, dee fräi genannt gouf, ass e Sklave vu Christus. 7:23 Dir gouf mat engem Präis kaaft; ginn net Sklaven vu Männer. 7:24 Jiddereen, Bridder, an deem Staat an deem hie geruff gouf, sou kann hie bei Gott bleiwen. 7:25 Wat fir Jongfraen, ech hu kee Gebot vum Här; mee ech ginn meng Meenung, als een, dee vum Här Barmhäerzegkeet kritt huet fir trei ze sinn.

7:26 Also ech betruechten dëst gutt wéinst dem dréngende Bedierfnes; dee Mann wäert et gutt maache wéi hien ass. 7:27 Sidd Dir un eng Fra gebonnen ? Probéiert net lass ze ginn. Sidd Dir fräi vun enger Fra? Probéiert net ze bestueden. 7:28 Awer och wann Dir bestuet sidd, sënnegt Dir net; a wann d'Meedche bestuet, sënnegt hatt net; awer sou wäert d'Leed vum Fleesch hunn, an ech wéilt et vermeiden. 7:29 Awer dat soen ech, Bridder a Schwësteren: déi Zäit ass kuerz; Et bleift also, datt déi, déi eng Fra hunn, si wéi wann se keng hätten; 7:30 an déi, déi kräischen, wéi wann se net géife kräischen; an déi déi sech freeën, wéi wann se sech net géife freeën; an déi, déi kafen, wéi wann se net besëtzen; 7:31 an déi, déi nach ëmmer dës Welt genéissen , wéi wann se se net géife genéissen; well d'Erscheinung vun dëser Welt passéiert ass. 7:32 Ech wënschen Iech ouni Trauer. Déi eenzeg Persoun ass virsiichteg iwwer d'Saache vum Här, wéi den Här gefält; 7:33 awer de bestuete Mann ass virsiichteg iwwer d' Saache vun der Welt, wéi seng Fra gefält. 7:34 Et ass och en Ënnerscheed tëscht enger bestueter Fra an enger Jongfra. D'Meedchen këmmert sech ëm d'Saache vum Här, fir helleg am Kierper wéi och am Geescht; awer déi bestuete Fra ass virsiichteg iwwer d'Saache vun der Welt , wéi se hirem Mann gefält. 7:35 Ech soen dat fir Äre Benefice; net fir Sträichgeschäfter, mee fir dat wat éierlech an anstänneg ass, a fir datt Dir ouni Hënn zum Här kënnt no kommen.

7:36 Awer wann iergendeen denkt datt et onbequem ass fir seng Jongfra ze passéieren an am Alter, an et muss esou sinn, maach wat hie wëll, hie sënnegt net; bestuet ginn. 7:37 Awer deen, dee fest a sengem Häerz steet, kee Bedierfnes huet, awer Meeschter vu sengem eegene Wëllen ass, an a sengem Häerz geléist huet, seng Duechter als Jongfra ze halen, mécht et gutt. 7 : 38 Also wien am Bestietnes gëtt, mécht et gutt, an deen, deen hatt net am Bestietnes gëtt, mécht dat Bescht. 7:39 Eng bestuete Fra ass vum Gesetz gebonnen soulaang hire Mann lieft; Awer wann hire Mann stierft, ass si fräi mat wien se wëllt bestueden, virausgesat datt et am Här ass. 7:40 Awer a mengem Uerteel wäert si méi glécklech sinn wann si sou bleift; an ech mengen datt ech och de Geescht vu Gott hunn.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 8

8: 1 Wat et un Idoler geaffert huet, wësse mer datt mir all Wëssen hunn. C NOWLEDGE puffert op, awer Léift baut op . 8: 2 A wann iergendeen sech virstellt datt hien eppes weess, weess hien ëmmer nach näischt wéi hie soll. 8: 3 Awer wann iergendeen Gott gär huet, ass hien him bekannt. 8: 4 Wat d'lessen ugeet, déi un Idoler geaffert ginn, da wësse mer datt en Idol näischt op der Welt ass, an datt et nëmmen ee Gott ass. 8: 5 Well och wann et e puer sinn, déi sech Gëtter nennen, sief et am Himmel oder op der Äerd (wéi et vill Gëtter a vill Häre sinn), 8: 6 fir eis ass et awer nëmmen ee Gott, de Papp, vun deem zu deem all d'Saache virgoen, a mir si fir hien; an een Här, Jesus Christus, duerch deen all d'Saache sinn, a mir duerch hien. 8: 7 Awer net an all Mënsch ass dëst Wëssen; fir déi eng, déi bis elo un Idoler gewinnt sinn, iesse wéi se un Idoler geaffert ginn, an hiert Gewëssen, wa se schwaach ass, ass kontaminéiert. 8: 8 Och wann d'Liewensmëttel eis net méi akzeptéiert gi virum Gott; Gutt, weder well mir iessen, wäerte mir méi sinn, nach well mir net iessen, wäerte mir manner sinn. 8: 9 Awer passt op datt dës Fräiheet vun Iech net zu engem Stoussblock fir déi Schwaach gëtt. 8:10 Well wann een dech gesäit, deen e Kenntnes huet, um Dësch sëtzt an enger Plaz vun Idoler, d'Gewësse vun deem, dee schwaach ass, gëtt hien net encouragéiert ze iessen, wat un Idoler geaffert gouf? 8:11 A wéinst Ärem Wëssen ass de schwaache Brudder fir deen de Christus gestuerwen ass verluer.

8:12 An dëser Aart a Weis, géint de Bridder sënnegen an hir schwaach Gewësse blesséiert, Sënn Dir géint Christus. 8:13 Dofir, wann Iessen mäi Brudder fällt, wäert ech ni Fleesch iessen , fir net mäi Brudder ze stierzen.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 9

9: 1 Sinn ech net en Apostel? Ech sinn net fräi? Hunn ech de Jesus eisen Här net gesinn? Sidd Dir net meng Aarbecht am Här? 9: 2 Wann ech fir anerer net en Apostel sinn, fir lech sinn ech sécher; well Dir sidd de Siegel vu mengem Apostolat am Här. 9: 3 Géint déi, déi mech beschëllegen, ass dat meng Verdeedegung: 9: 4 Hu mir net d'Recht ze iessen an ze drénken? 9: 5 Hu mir net d'Recht eng Schwëster fir eng Fra mat eis ze bréngen wéi déi aner Apostelen, an d'Häre Bridder, an d'Cephas? 9: 6 Oder just ech a Barnabas hu kee Recht net ze schaffen? 9: 7 Wien war jeemools en Zaldot op seng eege Käschten? Wie planzt e Wéngert a frësst net seng Friichten? Oder wien weidert de Schof an hëlt net d'Mëllech vum Schof? 9: 8 Sot ech dat nëmmen als Mann? Heescht dat net och d'Gesetz? 9: 9 Well am Gesetz vum Moses steet geschriwwen: Du solls den Dreschsex net maulen. Huet Gott sech ëm d'Ochsen, 9:10 oder seet hien dat ganz fir eis? Pu ass fir eis gouf geschriwwen; well mat Hoffnung dee pléit an deen, deen drescht, soll pléien, an der Hoffnung d'Fruucht ze kréien. 9:11 Wa mir d'Spirituell bei lech säen, ass et eng super Saach wa mir d'Material vun lech recoltéieren? 9:12 Wann anerer an dësem Recht iwwer lech deelen , wéi vill méi maachen mir? Awer mir hunn dëst Recht net benotzt, awer mir droen alles, kee Hindernis fir d'Evangelium vu Christus ze stellen. 9:13 Wësst Dir net datt déi, déi a helleg Saachen aus dem Tempel iessen , an datt déi, déi um Altor déngen, um Altor deelhuelen?

9:14 Also huet den Här och den Uerder ginn, déi d'Evangelium priedegen, vum Evangelium ze liewen. 9:15 Awer ech hunn näischt dovu profitéiert, nach hunn ech dat geschriwwen, fir et mat mir esou ze maachen; p well ech léiwer stierwen wéi iergendeen meng Herrlechkeet. 9:16 Well wann ech d'Evangelium priedegen, hunn ech kee Grond mech ze bretzen; well Noutwennegkeet gëtt mech opgezwong; a wee ass mech wann ech d'Evangelium net priedegen! 9:17 Dofir, wann ech et gär maachen, hunn ech eng Belounung; awer wa vu schlechtem Wëllen, ass d'Kommissioun u mech uvertraut ginn. 9:18 Wat ass dann meng Belounung? Dat andeems ech d'Evangelium priedegen, presentéieren ech d'Evangelium vu Christus fräi, fir net mäi Recht am Evangelium ze mëssbrauchen. 9:19 Dofir , well ech fräi vun allem sinn, hunn ech mech zum Dénger vun allem gemaach fir méi ze gewannen. 9:20 Ech hu mech zu de Judden als Judd gemaach, fir d'Judden ze gewannen; déi, déi dem Gesetz ënnerleien (och wann ech net dem Gesetz ënnerleien) als ënner dem Gesetz, fir déi ze gewannen , déi dem Gesetz ënnerleien; 9:21 zu deenen, déi ouni Gesetz sinn, wéi wann ech ouni Gesetz wier (net ouni Gottes Gesetz, awer ënner dem Gesetz vu Christus), fir déi ze gewannen, déi ouni Gesetz sinn. 9:22 Ech hunn mech schwaach fir déi Schwaach gemaach, fir déi Schwaach ze gewannen; bei Odos hunn ech alles gemaach, also op alle Fall e puer retten. 9:23 An dëst maachen ech fir d'Evangeliums Wuel, fir méi deelen ze ginn. 9:24 Wësst Dir net datt déi, déi am Stadion lafen, all lafen, awer nëmmen een de Präis gewënnt? C orred an esou e Wee, datt Dir se kritt.

9:25 Jiddereen dee kämpft verzicht sech op alles of; si, wierklech, eng korruptibel Kroun ze kréien, awer mir, eng inkorruptibel. 9:26 Also, ech lafen esou, net zoufälleg; An dëser Aart a Weis kämpfen ech, net wéi een deen d'Loft schloen , 9:27 awer ech schloe mäi Kierper, an ech hunn et a Knechtschaft gesat, fir datt ech, nodeems ech en Herald fir anerer war, selwer eliminéiert ginn.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 10

10: 1 Well ech net wëll, Bridder , datt Dir ignoréiert datt eis Pappen all ënner der Wollek waren, an all laanscht d'Mier gaange sinn; 10: 2 an all a Moses goufen an der Wollek an am Mier gedeeft, 10: 3 an hunn all déiselwecht spirituell Iesse giess, 10: 4 an all hunn datselwecht spirituellt Gedrénks gedronk ; well se aus dem spirituelle Fiels gedronk hunn, deen hinnen nogaang ass, an de Fiels war Christus. 10: 5 Awer mat de meeschte vun hinne war Gott net frou; fir déi se an d'Wüst verworf goufen. 10: 6 Awer dës Saache sinn als Beispiller fir eis geschitt, sou datt mir net schlecht Saache soe wéi se se begeeschtert hunn. 10: 7 Weder si Gëtzendénger, wéi e puer vun hinnen, wéi et geschriwwen ass: D'Leit hunn sech gesat fir ze iessen an ze drénken, an si sinn opgestan fir ze spillen. 10: 8 Och loosst eis net hoere maachen , wéi e puer vun hinnen gemaach hunn, an dräi an zwanzeg Dausend sinn an engem Dag gefall . 10: 9 Weder loosse mer den Här verféieren, well e puer vun hinnen hunn hien och versicht, a si vu Schlaange ëmkomm. 10:10 Weder meckeren, wéi e puer vun hinnen meckeren a vum Zerstéierer ëmkomm sinn. 10:11 An dës Saache si mat hinnen als Beispill geschitt, a si sinn geschriwwe fir eis ze vermanen, déi d'Enn vun den Zäitalter erreecht hunn. 10:12 Also, wien mengt datt hie fest ass, kuckt datt en net fällt.

10:13 Keng Versuchung ass op lech komm, déi net mënschlech ass; Awer Gott ass trei, deen net erlaabt lech méi ze verféieren wéi Dir widderstoe kënnt, awer och de Wee ginn eraus zesumme mat der Versuchung, sou datt Dir kënnt droen. 10:14 Dofir, meng beléifte, flüchte virun der Gëtzendéngscht. 10:15 Wat sënnvoll ech mat lech schwätzen; Riichter wat ech soen. 10: 16 De Becher vum Segen, dee mir préschen, ass et net d'Kommunioun vum Blutt vu Christus? D'Brout dat mir briechen, ass et net d'Kommunioun vum Kierper vu Christus? 10:17 D'Brout ass een, mir, vill sinn e Kierper; well mir all un deem selwechte Brout deelhuelen . 10:18 Kuckt Israel no dem Fleesch; déi, déi vun den Affer iessen, sinn se net Deel vum Altor? 10:19 Wat soen ech dann? Datt d'Idol eppes ass, oder datt et eppes ass, dat un Idoler geaffert gëtt? 10:20 Ier ech soen, wat d'Joffer opferen , si geafferen den Dämonen, an net u Gott; an ech wëll net datt Dir mat Dämonen engagéiert gitt. 10:21 Dir kënnt net de Becher vum Här drénken, an de Becher vun den Dämonen; du kanns net vum Här sengem Dësch a vum Dësch vun den Dämonen deelhuelen. 10:22 Oder wäerte mir den Här jalous provozéieren? Si mir méi staark wéi hien?

10:23 Alles ass legal fir mech, awer net alles ass bequem; Alles ass legal fir mech, awer net alles edifizéiert. 10:24 Keen sicht säin eegent Wuel, awer dat vun deem aneren. 10: 25 Vun allem wat an der Metzlerei verkaaft gëtt, iesst, ouni eppes aus Gewëssensgrënn ze froen; 10:26 well d'Äerd ass dem Här seng vollstänneg.

10:27 Wann iergendeen Ongleewegen lech invitéiert, an Dir wëllt goen, iesst alles wat lech virgesi gëtt, ouni eppes aus Gewëssensgrënn ze froen . 10:28 Awer wann iergendeen lech seet: Dëst gouf Gëtter geaffert; ësst et net, wéinst deem deen et deklaréiert huet, a fir Gewësse Grënn; well d'Äerd gehéiert dem Här a senger Fülle. 10:29 Gewësse, ech mengen, net Äert, awer dat anert. Firwat soll meng Fräiheet nom Gewësse vun engem aneren beurteelt ginn? 10:30 A wann ech dankbar matmaachen, firwat soll ech zenséiert ginn fir wat ech Merci soen? 10:31 Also egal ob Dir iesst oder drénkt oder eppes anescht maacht , maach dat alles fir Herrlechkeet vu Gott. 10:32 Sidd net e Stolpersteen, weder fir Judden, nach fir Gentiles, nach fir d'Kierch vu Gott; 10:33 sou wéi ech och jidderengem an alle Saachen gefalen, net mäin eegene Benefice sichen, awer dee vu ville, fir datt se gerett ginn.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 11

11: 1 Sidd Imitateure vu mir, sou wéi ech vu Christus sinn.

11: 2 Ech luewen Iech, Bridder, well Dir erënnert mech an allem, an hält fest un d'Instruktioune wéi ech Iech se ginn hunn. 11: 3 Awer ech wëll datt Dir wësst datt Christus de Kapp vun all Mënsch ass, a Mann de Kapp vun der Fra ass, a Gott ass de Kapp vu Christus. 11: 4 Jiddereen dee biet oder prophezeit mat sengem Kapp bedeckt, schändt säi Kapp. 11: 5 Awer all Fra, déi mat hirem onbedeckte Kapp biet oder prophezeit, schaamt säi Kapp; well datselwecht ass, wann hien hie raséiert hätt. 11: 6 Well wann d'Fra sech net bedeckt, da kann hatt och hir Hoer schneiden; a wann et peinlech ass fir eng Fra hir Hoer ze schneiden oder sech ze raséieren, da bedeckt. 11: 7 Fir e Mann soll säi Kapp net bedecken, well hien ass d'Bild an d'Herrlechkeet vu Gott; awer d'Fra ass d'Herrlechkeet vum Mann. 11: 8 Fir de Mann koum net vun der Fra, awer d'Fra vum Mann, 11: 9 a kee Mann gouf fir d'Fra erstallt, awer d'Fra fir de Mann. 11:10 Dofir muss d'Fra en Zeeche vun Autoritéit op hirem Kapp hunn, wéinst den Engelen . 11:11 Awer am Här ass weder de Mann ouni d'Fra, nach d'Fra ouni de Mann; 11:12 well wéi d'Fra vum Mann ausgeet, sou gëtt de Mann aus der Fra gebuer; awer alles kënnt vu Gott. 11:13 Riichter fir Iech selwer: Ass et ubruecht fir eng Fra zu Gott ze bieden ouni de Kapp ze bedecken? 11:14 Léiert d'Natur selwer Iech net datt et onéierlech ass fir e Mann seng Hoer auszewuessen? 11:15 Am Géigendeel, fir eng Fra déi hir Hoer wuessen ass éierbar; well amplaz vun engem Schleier ginn d'Hoer.

11:16 Awer wann iergendeen kontrovers wëll sinn, hu mir net sou eng Gewunnecht, an och net d'Kierche vu Gott.

11:17 Awer wann Dir Iech dëst ugekënnegt hutt dat folgend ass, luewen ech Iech net; well Dir kommt net fir dat Bescht, awer fir dat Schlëmmst zesummen. 11:18 Fir d'alleréischt, wann Dir als Kierch zesumme kënnt, héieren ech datt et Divisiounen tëscht Iech sinn; an deelweis gleewen ech et. 11:19 Fir et muss Divisiounen ënner Iech sinn, sou datt déi, déi approuvéiert sinn, manifestéiere kënnen ënner Iech . 11:20 Wann Dir also zesumme kommt, ass dëst net d'Iessen vum Här. 11:21 Well wann iesst, da geet jidderee seng eegen Owesiessen iessen; an deen een huet Honger, deen aneren ass gedronk. 11:22 Ma wat, hutt Dir keng Haiser wou Dir kënnt iessen an drénken? Oder lueft Dir manner d'Kierch vu Gott, a schummt déi, déi näischt hunn? Wat wäert ech Iech soen? Wäert ech dech luewen? An dësem luewen ech dech net.

11:23 Fir ech krut vum Här wat ech Iech och geléiert hunn: Datt den Här Jesus an der Nuecht, wou hie geliwwert gouf, Brout geholl huet; 11:24 A Merci gesot, huet hien et gebrach, a sot: Huelt, ësst; dat ass mäi Kierper fir Iech gebrach; Maacht dëst als Erënnerung un mech. 11:25 Hien huet och de Becher nom Owesiessen geholl a gesot: Dëse Becher ass deen neie Bund a mengem Blutt; maacht dat all Kéier wann Dir et drenkt, als Erënnerung un mech. 11:26 Also wann Dir dëst Brout iesst an dëse Becher drénkt, da rufft Dir den Doud vum Här bis hie kënnt.

11: 27 Dofir wien deen dëst Brout ësst an dës Taass vum Här onwierdeg drénkt, dee soll um Kierper a Blutt vum Här schëlleg sinn. 11:28 Dofir, loosst jidderee sech selwer beweisen an iesst also vum Brout, an drénk vum Becher. 11:29 Fir wien iessen an drénken onwierdeg, ouni de Kierper vum Här ze erkennen, ësst a Gedrénks u sech selwer. 11:30 Aus dësem Grond si vill krank a schwaach ënner Iech, a vill schlofen. 11:31 Also wa mir eis selwer ënnersichen, wäerte mir net beurteelt ginn; 11:32 awer mir gi geriicht, mir gi vum Här bestrooft, sou datt mir net mat der Welt veruerteelt ginn. 11:33 Also, meng Bridder, wann Dir zesumme kënnt iessen, waart op een. 11:34 Wann iergendeen hongereg ass, da soll hien doheem iessen, sou datt Dir net zesumme kommt fir d' Uerteel. Ech stellen déi aner Saachen an d'Rei wann ech ginn.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 12

12: 1 Ech wëll lech net, Bridder, ignorant iwwer spirituell Kaddoe sinn. 12: 2 Dir wësst datt wann Dir Gentiles waren, goufen Dir verwandelt, gefouert Dir, wéi Dir gefouert goufen , zu roueg idols. 12: 3 Duerfir maachen ech lech bekannt datt keen deen duerch de Geescht vu Gott schwätzt de Jesus verflucht nennt; a kee ka Jesus Här nennen, ausser duerch den Hellege Geescht. 12: 4 Elo ginn et Diversitéiten vu Kaddoen, awer de Geescht ass dee selwechten . 12: 5 An et gi verschidde Ministèren, awer den Här ass déiselwecht. 12: 6 An et ginn Diversitéiten vun Operatiounen, awer Gott, deen all Saache schafft an all, ass déiselwecht. 12: 7 Awer jidderee gëtt d'Manifestatioun vum Geescht fir Profitt. 12: 8 Fir him gëtt vum Geescht d'Wuert vun der Wäisheet ginn; zu engem aneren, d'Wuert vun der Wëssenschaft nom selwechte Geescht; 12: 9 zu engem aneren, Glawen duerch dee selwechte Geescht; an engem aneren, Kaddoe vun Heele vum selwechte Geescht. 12:10 Zu engem aneren, Wonner ze schaffen; zu engem aneren, Prophezeiung ; zu engem aneren, Ënnerscheed vu Séilen; zu engem aneren, verschidden Aarte vu Sproochen; an zu engem aneren, Interpretatioun vu Sproochen. 12:11 Awer all dës Saache gi vun engem an dem selwechte Geescht gemaach, a verdeele jidderengem besonnesch wéi e wëllt. 12:12 Well sou wéi de Kierper een ass a vill Memberen huet, awer all d'Membere vum Kierper, vill sinn, sinn ee Kierper, sou och Christus.

12:13 Well vun engem Geescht si mir all an ee Kierper gedeeft ginn, egal op jiddesch oder griichesch, Sklaven oder fräi; a mir all krute vum selwechte Geescht ze drénken. 12:14 Ausserdeem ass de Kierper net ee Member, awer vill. 12:15 Wann de Fouss seet: Well ech keng Hand sinn, gehéieren ech net zum Kierper, ass et firwat et net zum Kierper gehéiert? 12:16 A wann d'Ouer seet: Well ech keen A sinn, weess ech net iwwer de Kierper, ass et firwat et net zum Kierper gehéiert? 12:17 Wann de ganze Kierper en A wier, wou wier d'Hörung? Wann alles géif héieren, wou wier de Geroch? 12:18 Awer elo huet Gott d'Membere geluecht, jidderee vun hinnen an de Kierper, sou wéi hie wollt. 12:19 Well wa se all ee Member wieren, wou wier de Kierper? 12:20 Awer elo ginn et vill Memberen, awer de Kierper ass een. 12:21 Weder dat A kann zu der Hand soen: Ech brauch dech net, nach de Kapp op d'Féiss: Ech hu kee Besoin un dech . 12:22 Éischter, d'Membere vum Kierper déi méi schwaach schéngen sinn déi néidegst; 12:23 an déi vum Kierper déi eis manner wäert schéngen, mir verkleede sech méi mat Dignitéit; an déi, déi manner dekorativ an eis sinn, gi mat méi Dekor behandelt . 12:24 Fir déi, déi méi anstänneg an eis sinn, hu kee Besoin; Awer Gott huet de Kierper ordinéiert, méi dem Éier gefeelt, dee gefeelt huet, 12:25 sou datt et am Kierper kee Meenungsverschiddenheet gëtt, awer datt d'Membere sech all fir sech këmmeren . 12:26 Also wann ee Member leid, trauen all d'Membere mat him, a wann ee Member Éier kritt, freeë sech all d'Membere mat him. 12:27 Dir sidd also de Kierper vu Christus, a Membere jidderee besonnesch.

12:28 A Gott huet eis an d'Kierch gesat, éischt Apostelen, duerno Propheten, drëttens Léierpersonal, dann déi, déi Wonner maachen, dann déi, déi heelen, déi, déi hëllefen, déi, déi verwalten, déi, déi de Geschenk vun den Zongen hunn. 12:29 Sinn et all Apostelen? Sinn et all Prophéiten? All Enseignanten? Leeschtunge se all Wonner? 12:30 Hunn all Kaddoe fir ze heelen? Schwätze se all Sproochen? Interpreteréieren se all? 12:31 Sicht also déi bescht Kaddoen. Awer ech weisen lech e vill bessere Wee.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 13

13: 1 Wann ech mënschlech an engelesch Sprooche schwätzen, a keng Léift hunn, ginn ech wéi Metall kléngen oder Zimmelen. 13: 2 A wann ech Prophezeiung hätt an all Mystèren an all Wësse verstanen hätt, a wann ech all Glawen hätt, sou datt ech d'Bierger réckelen, an ech hu keng Léift, ech sinn näischt. 13: 3 A wann ech all meng Wueren deelen fir déi Aarm ze ernähren, a wann ech mäi Kierper ginn fir ze verbrennen a keng Léift ze hunn, ass et mir näischt ze gebrauchen. 13: 4 Léift ass laangjäreg, et ass frëndlech; Léift ass net neidesch , Léift ass net prächteg, se ass net gepufft; 13: 5 mécht näischt falsch, sicht net säin eegent, gëtt net rosen, hält kee Grudge; 13: 6 freet sech net iwwer Ongerechtegkeet, awer freet sech mat der Wourecht. 13: 7 Hien leid alles, gleeft alles, hofft alles, ënnerstëtzt alles. 13: 8 D'Léift scheitert ni; awer d'Prophezeiungen wäerten ophalen, an d'Zongen hale op, an d'Wëssenschaft wäert ophalen. 13: 9 Fir mir wëssen deelweis, a mir profezeieren deelweis; 13:10 awer wann d'perfekt kënnt, da wäert dat deelweis ophalen. 13:11 Wéi ech e Kand war, hunn ech geschwat wéi e Kand, ech hu geduecht wéi e Kand, ech hu geuerteelt wéi e Kand; mee wéi ech schonn e Mann war, hunn ech verlooss wat war wéi ech e Kand war. 13:12 Elo gesi mir an engem Spigel, däischter; awer da wäerte mir Gesiicht zu Gesiicht gesinn. Elo weess ech deelweis; Awer da weess ech wéi ech bekannt sinn 13:13 An elo bleiwe Glawen, Hoffnung a Léift, dës dräi; Awer déi gréissten dovun ass Léift.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 14

14: 1 Follegt Léift; a sicht spirituell Kaddoe, awer virun allem wat Dir profezeit. 14: 2 Well deen, deen an enger Zong schwätzt, schwätzt net mat de Männer, mee mat Gott; well keen hie versteet, och wann hien duerch de Geescht Geheimnisser schwätzt. 14: 3 Awer deen, dee prophezeit, schwätzt mat de Männer fir hir Erzéiung, Uropféierung an Trouscht. 14: 4 Wien an enger komescher Zong schwätzt, mécht sech selwer; awer deen, dee prophezeit, mécht d'Kierch. 14: 5 Also, ech wënschen lech all an Zongen ze schwätzen, awer méi wéi virausgesot; fir méi grouss ass deen, dee prophezeit, wéi deen, deen a Sproochen schwätzt, ausser hien interpretéiert se, fir datt d'Kierch eng Edifikatioun kritt. 14: 6 Elo, Bridder, wann ech bei lech goen a Sproochen ze schwätzen, wat profitéiert lech, wann ech lech net mat Offenbarung oder mat Wëssen oder mat Prophezeiung oder mat Doktrin schwätzen? 14: 7 Bestëmmt déi inanimate Saachen , déi Téin produzéieren, wéi d'Flütt oder de Zidder, wa se keen Ënnerscheed vu Stëmme ginn, wéi weess ee wat mat der Flütt oder mam Zidder gespillt gëtt? 14: 8 A wann d'Trompett en ongewëssene Klang gëtt, wien bereet sech op d'Schluecht vir? 14: 9 Och Dir, och wann Dir kee gutt verständlecht Wuert vun der Zong schwätzt, wéi gëtt dat wat Dir seet verstanen? Well Dir schwätzt an d'Loft. 14:10 Et gi sécherlech sou vill Aarte vu Sproochen op der Welt, a keng vun hinne si sënnlos.

14:11 Awer wann ech de Wäert vu Wierder ignoréieren , wäert ech wéi e Frieme fir de Spriecher sinn, an de Spriecher wäert wéi e Frieme fir mech sinn. 14:12 Also och Dir; Well Dir no spirituellen Kaddoe verlaangert, probéiert an hinnen ze vill fir d'Edifikatioun vun der Kierch. 14:13 Dofir, wien an enger komescher Zong schwätzt, bieden datt hien et interpretéiere kann. 14:14 Well wann ech an enger onbekannter Zong bieden, da biet mäi Geescht, awer mäi Verständnis bleift onfruchtbar. 14:15 Wat dann? Ech wäert mam Geescht bieden, awer ech bieden och mam Verstand; Ech sange mam Geescht, awer ech sangen och mam Verstand. 14:16 Well wann Dir nëmme mam Geescht blesséiert, deen deen d'Plaz vu just Nolauschterer besetzt, wéi wäert hien den Amen zu Ärem Merci soen? Gutt, hie weess net wat Dir gesot hutt. 14:17 Fir lech, wierklech, Merci gutt; awer deen aneren ass net edifizéiert. 14:18 Ech soen Gott Merci datt ech méi wéi all Dir an Zongen schwätzen; 14:19 awer an der Kierch léiwer ech fënnef Wierder mat mengem Verständnis ze schwätzen, anerer och ze léieren, wéi zéngdausend Wierder an enger onbekannter Sprooch. 14:20 Bridder, sidd net Kanner am Wee vum Denken, mee sidd Kanner am Béiswëlleg, awer reift am Wee vum Denken. 14:21 Am Gesetz steet geschriwwen: An anere Sproochen a mat anere Lëpsen wäert ech zu dësem Vollek schwätzen; an och duerno héiere se mech net, seet den Här. 14:22 Also sinn d'Zongen en Zeechen, net fir Gleeweger, awer fir Ongleeweg; awer Prophezeiung, net zu Ongleewegen, awer zu Gleewegen.

14:23 Wann dann déi ganz Kierch op enger Plaz zesummekënnt, an all schwätzen an Zongen, an Ongeléiert oder Ongleeweg erakommen , da soe se net, datt Dir verréckt sidd? 14:24 Awer wann all Prophezeiung, an en Ongleewegen oder Ongeléiert Persoun erakënnt, ass hien iwwerzeegt vun allen, hie gëtt vun all beurteelt; 14:25 gëtt d'Geheimnis vu sengem Häerz manifestéiert; an doduerch, op säi Gesiicht falen, wäert hie Gott veréieren, erkläert datt wierklech Gott bei lech ass. 14:26 Wat dann, Bridder? Wann Dir zesumme kënnt, huet jidderee vun lech e Psalm, huet eng Doktrin, huet eng Zong, huet eng Offenbarung, huet eng Interpretatioun. Maacht alles fir Erzéiung . 14:27 Wann iergendeen an enger friemer Zong schwätzt, da soll et fir zwee sinn, oder héchstens dräi, an am Tour; an een interpretéiert. 14:28 A wann et keen Dolmetscher ass, da sidd roueg an der Kierch a schwätzt fir lech selwer a fir Gott. 14:29 Och d'Prophéiten schwätzen zwee oder dräi, an d' Deeg beurteelen. 14:30 A wann eppes engem anere verroden gëtt, dee sëtzt, deen éischte fir zou ze halen. 14:31 Fir lech all ee vun eent ze profetéieren, sou datt all léieren, an all kënnen encouragéiert ginn. 14:32 An d'Séilen vun de Propheten ënnerleien de Propheten; 14:33 fir Gott ass net de Gott vun Duercherneen, awer vum Fridden. Wéi an all de Kierchen vun den Hellegen, 14:34 sinn Är Fraen an de Kongregatiounen roueg; well se net däerfe schwätzen, awer ënnerleien, wéi d'Gesetz et och seet. 14:35 A wann Dir eppes wëllt léieren, frot Är Männer doheem; well et ass net schéi fir eng Fra an der Kongregatioun ze schwätzen.

14:36 Ass d'Wuert vu Gott vun lech erausgaang oder ass et nëmmen zu lech komm? 14:37 Wann iergendeen mengt datt hien e Prophéit ass, oder e spirituellen Geescht , da soll hie wëssen datt wat ech lech schreiwen Geboter vum Här sinn. 14:38 Awer deen ignoréiert, ignoréiert. 14:39 Dofir, Bridder, probéiert ze profezeieren, a verhënnert net a Sproochen ze schwätzen; 14:40 awer alles gëtt anstänneg an an der Rei gemaach.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 15

15: 1 Ausserdeem deklaréieren ech lech, Bridder, d'Evangelium dat ech lech gepriedegt hunn, wat Dir och kritt hutt, an deem Dir och aushalen; 15: 2 wouduerch och wann Dir un d'Wuert hält, wat ech lech gepriedegt hunn, da sidd Dir gerett, wann Dir net ëmsoss gleeft . 15: 3 Well ech hunn lech fir d'éischt geléiert wat ech och krut: De Christus ass fir eis Sënnen no de Schrëfte gestuerwen; 15: 4 an datt hie begruewe gouf, an datt hien den drëtten Dag erëm opgestan ass, no de Schrëften; 15: 5 an datt hien dem Cephas erschéngt, a méi spéit den zwielef. 15: 6 Dunn ass hie méi wéi fënnefhonnert Bridder zur selwechter Zäit erschéngt, vun deenen nach vill lieweg sinn, an anerer scho schlofen. 15: 7 Dunn ass hien dem James erschien; dann un all d'Apostelen; 15: 8 a leschter vun allem, wéi en Ofbriecher, huet hie mir erschéngt. 15: 9 Well ech dee mannsten vun den Apostelen sinn, datt ech net wäert sinn en Apostel ze nennen, well ech d'Kierch vu Gott verfollegt hunn. 15:10 Awer duerch d'Gnod vu Gott sinn ech wat ech sinn; a seng Gnod war fir mech net ëmsoss, ier ech méi wéi all vun hinne geschafft hunn; awer net mech, awer d'Gnod vu Gott mat mir. 15:11 Fir entweder ech oder si, sou priedege mir, an esou hutt Dir gegleeft. 15:12 Awer wann et vu Christus gepriedegt gëtt, deen aus den Doudegen opgestan ass, wéi soen e puer vun lech, datt et keng Operstéiung vun den Doudegen ass? 15:13 Fir wann et keng Operstéiung vun den Doudegen ass, ass Christus och net opgewuess.

15:14 A wa Christus net opgewuess ass, da gëtt eis Priedegt ëmsoss, Äre Glawen ass och ëmsoss. 15:15 A mir sinn als falsch Zeie vu Gott fonnt ginn; well mir vu Gott nogewisen hunn, datt hien de Christus opgewuess huet, deen hien net opgewuess ass, wann och déi Doudeg net opstinn. 15:16 Well wann déi Doudeg net opgewuess sinn, gouf Christus och net opgewuess; 15:17 a wann Christus net opgewuess ass, ass Äre Glawen ëmsoss; du bass nach ëmmer an denge Sënnen. 15:18 Da sinn och déi, déi zu Christus ageschlof sinn, ëmkomm. 15:19 Wa mir an dësem Liewen nëmmen op Christus hoffen, si mir déi schuedst vun alle Männer. 15:20 Awer elo ass Christus vun den Doudegen opgestan; déi éischt Friichte vun deenen, déi geschlof hunn, si gemaach. 15:21 Well zënter dem Doud duerch e Mann erakomm ass, ass d'Operstéiung vun den Doudegen och duerch e Mann 15:22 Well sou wéi am Adam all stierwen, sou ginn a Christus all lieweg gemaach. 15:23 Awer jidd a senger eegener Uerdnung: Christus, déi Éischt Fruucht; dann déi, déi zu Christus gehéieren, bei sengem Kommen. 15:24 Dunn d'Enn, wann hien d'Kinnekräich u Gott de Papp iwwergëtt, wann hien all Herrschaft, all Autoritéit a Kraaft ënnerdréckt huet. 15:25 Fir hie muss regéiere bis hien all seng Feinde ënner seng Féiss gesat huet. 15:26 An de leschte Feind deen zerstéiert gouf ass den Doud. 15:27 Fir hien huet alles ënner seng Féiss befestegt. A wann hie seet datt all d'Saachen him ausgesat sinn, ass et kloer ausser deen deen him alles ënnerworf huet.

15:28 Awer no all Saache sinn him ënnerworf, da wäert de Jong selwer och dem een ënnerwerfen, deen him alles ënnerworf huet, sou datt Gott alles an allem ka sinn. 15:29 Soss, wat maachen déi, déi fir déi Doudeg gedeeft sinn, wann déi Doudeg guer net opgewuess sinn? Firwat ginn dann déi Doudeg gedeeft? 15:30 A firwat si mir zu all Zäit a Gefor? 15:31 Ech versécheren Iech, Bridder, fir déi Herrlechkeet, déi ech vun Iech hunn an eisem Här Jesus Christus, datt ech all Dag stierwen. 15:32 Wann ech als Mann an Ephesus géint Béischte gekämpft hunn, wat profitéiere mir? Wann déi Doudeg net opgewuess sinn, iesse mir an drénken, well muer stierwe mir. 15:33 Maacht kee Feeler; schlecht Gespréicher korrupt gutt Manéieren. 15: 3 4 Passt richteg op, a sënn net; well e puer Gott net kennen; zu Ärer Schimmt soen ech et. 15:35 Awer iergendeen seet: Wéi ginn déi Doudeg opgewuess? Mat wéi engem Kierper kommen se? 15:36 Dir Narr, wat Dir sämt kënnt net zum Liewen ausser et stierft als éischt. 15 : 37 A wat Dir sämt ass net de Kierper deen et soll sinn , mee blo Kären, entweder Weess oder aner Kären; 15:38 awer Gott gëtt him de Kierper wéi e wollt, an all Som säin eegene Kierper. 15:39 Net all Fleesch ass déiselwecht Fleesch, awer eent Fleesch ass dat vu Männer, anert dat vu Béischten, anert dat vu Fësch, an en anert dat vu Villercher. 15:40 An et sinn Himmelskierper an Ierdkierper; awer eent ass d'Herrlechkeet vum Himmel, an dat anert dat vum Ierdeschen. 15:41 Deen een ass d'Herrlechkeet vun der Sonn, deen aneren d'Herrlechkeet vum Mound, an deen aneren d'Herrlechkeet vun de Stären, well ee Stär ass anescht wéi deen aneren an der Herrlechkeet.

15:42 Also ass och d'Operstéiung vun den Doudegen. Et gëtt a Korruptioun gesaat, et gëtt an Inkorruptioun opgewuess. 15:43 Et gëtt an Éier gesaat, et gëtt an der Herrlechkeet opgewuess; et gëtt a Schwächt gesaat, et gëtt u Kraaft opgewuess. 15:44 Et gëtt en natierleche Kierper gesaat, et gëtt e spirituellen Kierper opgewuess. Et gëtt en Déierekierper, an et gëtt e spirituellen Kierper. 15:45 Also ass et och geschriwwen: Den éischte Mënsch Adam gouf zu enger lieweger Séil gemaach; de leschten Adam, liewensgewënnene Geescht. 15:46 Awer de spirituellen ass net éischt, awer d'Déier; dann de spirituellen. 15:47 Den éischte Mënsch ass vun der Äerd, ierdesch; den zweete Mann, deen den Här ass, kënnt aus dem Himmel. 15:48 Wéi ass d'irdesch, sou sinn och d'irdesch; a wéi den Himmel, sou och den Himmel. 15:49 A sou wéi mir d'Bild vum ierdesche bruecht hunn, wäerte mir och d'Bild vum Himmel bréngen. 15:50 Awer dëst soen ech, Bridder, datt Fleesch a Blutt d'Kinnekräich vu Gott net ierwe kënnen , an och d'Korruptioun ierft Onverfall. 15:51 Kuckt, ech soen Iech e Geheimnis: Mir schlofen net all; awer mir wäerte all transforméiert ginn, 15:52 an engem Moment, am Abléck vun der Aen, op der leschter Trompett; well d'Trompett kléngt, an déi Doudeg wäerten onverierblech opgewuess sinn, a mir wäerte transforméiert ginn. 15:53 Fir dës korruptibel muss sech mat Inkorruptioun bekleeden, an dëst Stierflech muss sech mat Onstierflechkeet undoen.

15:54 A wann dës korruptibel sech mat Inkorruptioun ugedoen huet, an dëst Stierflech sech mat Onstierflechkeet ugedoen huet, da gëtt d'Wuert dat geschriwwe gëtt erfëllt: Den Doud gëtt am Sieg geschléckt. 15:55 Wou ass Äert Stéck, oh Doud? Wou, oh Graf, ass Är Victoire? 15:56 well d'Spann vum Doud d'Sënn ass, an d'Kraaft vun der Sënn, d'Gesetz. 15:57 Awer Merci Gott, deen eis d'Victoire duerch eisen Här Jesus Christus gëtt. 15:58 Also, meng beléifte Bridder, sti fest a konstant, wuesse ëmmer an der Aarbecht vum Här, wëssend datt Är aner Aarbecht am Här net ëmsoss ass.

ÉISCHT BRÉIF VUM APOSTEL PAUL UN DES CORINTHIANS

Kapitel 16

16: 1 Wat d'Offer fir d'Hellege betrëfft, maacht Dir och sou wéi ech an de Kierchen vu Galatien befollegt hunn. 16: 2 All éischten Dag vun der Woch wäert jidderee vun lech eppes fir lech op d'Säit leeën, sou wéi et gelongen ass, et ze behalen, sou datt wann ech ukommen da keng Offere gesammelt ginn. 16: 3 A wann ech ukomm sinn, deenen Dir per Bréif designéiert hutt, schécken ech se fir Äert Geschenk op Jerusalem ze huelen. 16: 4 A wann et passt datt ech och goen, gi se mat mir.

16: 5 Ech wäert bei lech kommen wann ech duerch Mazedonien passéiert sinn, well ech muss duerch Mazedonien fueren. 16: 6 An et ka sinn datt ech bei lech bleiwen, oder och de Wanter passéiert, fir datt Dir mech féiere kënnt wou ech goe soll. 16: 7 Well ech dech elo net passéiere wëll, well ech hoffen eng Zäit mat lech ze sinn, wann den Här et erlaabt. 16: 8 Awer ech wäert zu Ephesus bis Péngscht sinn; 16: 9 well eng grouss an effektiv Dier fir mech opgemaach ass, a vill sinn d'Géigner. 16:10 A wann den Timothy kënnt, da kuckt, datt hie roueg bei lech ass, well hien dem Här seng Aarbecht mécht wéi ech. 16:11 Duerfir, loosst keen him veruechten, awer leet hien a Fridden, sou datt hie bei mech kënnt, well ech waarden op hie mat menge Bridder.

16:12 Iwwer de Brudder Apollos, hunn ech hie gebieden, mat de Bridder bei dech ze goen, awer hien hat kee Wonsch fir elo ze goen; awer hie wäert goen wann hien eng Chance huet.

16:13 Kuckt, stitt fest am Glawen; Sidd männlech, a sidd staark. 16:14 Loosst all Är Saache mat Léift gemaach ginn. 16:15 Bridder, Dir wësst schonn datt d'Famill vu Stephanas déi éischt Friichte vun Achaia ass, an datt si sech fir den Déngscht vun den Hellege gewidmet hunn. 16:16 Ech bieden Iech Leit wéi se ze ënnerwerfen, an all deenen déi hëllefen a schaffen. 16:17 Ech freeë mech mam Komme vun Estéfanas, Fortunato an Acaico, well si hunn Är Absence gemaach. 16:18 Well se mäi Geescht an deng getréischt hunn; Also unerkennen esou Leit. 1 6:19 D'Kierchen vun Asien begréissen Iech. Aquila a Priscila, mat der Kierch déi an hirem Haus ass, begréissen Iech ganz vill am Här. 16:20 All d'Bridder begréissen Iech. Begréisst een deem aneren mat engem hellege Kuss. 16:21 Ech, Paul, schreift Iech dëse Begréissung mat menger eegener Hand. 16:22 Wien den Här Jesus Christus net gär huet, dee soll Anathema sinn. Den Här kënnt. 16:23 D'Gnod vum Här Jesus Christus ass mat Iech. 16:24 Meng Léift zu Christus Jesus sief mat Iech all. Amen.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 1

1: 1 Paul, Apostel vu Jesus Christus duerch de Wëlle vu Gott, a Brudder Timothy, an d'Kierch vu Gott, déi zu Korinth ass, mat allen Hellegen, déi an all Achaia sinn: 1: 2 Gnod fir lech a Fridde vu Gott eise Papp an den Här Jesus Christus.

1: 3 Geseent sief de Gott a Papp vun eisem Här Jesus Christus, de Papp vun der Barmhäerzegkeet an de Gott vun der ganzer Trouscht, 1: 4, deen eis an all eise Verdréchnungen tréischt , sou datt mir och déi, déi an all Nout sinn, tréischten. duerch den Trouscht mat deem mir vu Gott getréischt ginn. 1: 5 Well sou wéi d'Leed vu Christus an eis vill ginn, sou gëtt eis Trouscht och duerch Christus . 1: 6 Awer wa mir bedréckt sinn, ass et fir Äert Trouscht an Erléisung; oder wa mir getréischt ginn, ass et fir Är Trouscht an Erléisung, déi stattfënnt an de selwechte Leiden ze leiden, déi mir och leiden. 1: 7 An eis Hoffnung fir lech ass fest, well mir wëssen datt sou wéi Dir Begleeder an der Leed sidd, sou sidd Dir Begleeder a Komfort. 1: 8 Fir Bridder, mir wëllen net datt Dir ignorant sidd iwwer eis Verdauung déi eis an Asien getraff huet; well mir waren iwwer eis Kraaft iwwerwältegt , sou datt mir nach ëmmer d'Hoffnung verluer hunn d'Liewen ze erhalen. 1: 9 Awer mir haten den Doudesuerteel iwwer eis selwer, sou datt mir net op eis selwer vertrauen, awer op Gott, deen déi Doudeg erwächt.

1:10 deen eis ausgeliwwert huet, a liwwert eis, a wien mir hoffen eis nach ëmmer ze befreien, vun esou engem groussen Doud; 1:11, Dir kooperéiert och an eisem Numm mam Gebied, sou datt vill Leit an eisem Numm Merci soe fir de Kaddo deen eis duerch vill gëtt.

1:12 Well dëst eis Herrlechkeet ass: d'Zeegnes vun eisem Gewësse, datt mir mat der Einfachheet an der Ouerheet vu Gott, net mat der mënschlecher Wäisheet, mee mat der Gnod vu Gott, eis an der Welt gemaach hunn, a vill méi mat Iech. 1:13 Well mir schreiwen Iech net aner Saachen déi Dir gelies hutt, oder och verstanen; an ech hoffen, datt Dir bis zum Schluss se versteet; 1:14 wéi Dir och deelweis verstanen hutt datt mir Är Herrlechkeet sinn, sou wéi Dir anerer eis fir den Dag vum Här Jesus. 1:15 Mat dësem Vertrauen wollt ech fir d'éischt bei Iech goen, fir datt Dir eng zweet Gnod hätt, 1:16 an duerch Iech op Mazedonien ze goen, a vu Mazedonien fir erëm bei Iech ze kommen, a vun Iech op Judäa geleet ginn. 1:17 Also, wann ech mir dat selwer proposéiert hunn, hunn ech vläicht Liichtegkeet benotzt? Oder wat ech plangen ze maachen, denken ech no dem Fleesch, sou datt et Jo an Nee a mir ass? 1:18 Awer well Gott trei ass, ass eist Wuert un Iech net Jo an Nee. 1:19 Well de Jong vu Gott, de Jesus Christus, dee vun eis gepriedegt gouf, vu mir, dem Silvano an dem Timothy, huet net gewiescht Jo an Nee; awer et war Jo an him; 1:20 well all d'Versprieche vu Gott sinn an him Jo, an an him Amen, duerch eis, zur Herrlechkeet vu Gott.

1:21 An deen, deen eis mat lech a Christus bestätegt, an deen, deen eis gesaleft huet, ass Gott, 1:22, deen eis och versiegelt huet an eis den Eescht vum Geescht an eisen Häerzer ginn huet. 1:23 Awer ech ruffe Gott als Zeien op meng Séil un, well well ech lech verginn hunn, sinn ech nach net op Korinth gefuer. 1:24 Net datt mir et iwwer Äert Glawen hunn, awer datt mir fir Är Freed zesumme schaffen; well duerch de Glawen stees du fest.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 2

2: 1 Dëst, dunn hunn ech mir selwer decidéiert, net erëm an Trauregkeet bei Iech ze kommen. 2: 2 Fir wann ech dech traureg maachen, wien ass deen, dee mech freet, awer deen, deen ech traureg gemaach hunn? 2: 3 An dat ganzt wat ech Iech geschriwwen hunn, sou datt wann ech ukommen ech keng Trauregkeet hunn vun deenen vun deenen ech mech freeë soll; Vertrauen an Iech all datt meng Freed Är ass . 2: 4 Wéinst der grousser Verdréckung an der Angscht vum Häerz hunn ech Iech mat vill Tréinen geschriwwen, net fir datt Dir traureg sidd, awer fir datt Dir wësst wéi grouss meng Léift fir Iech ass.

2: 5 Awer wann iergendeen mech Trauregkeet verursaacht huet, huet hien et net eleng verursaacht, awer op eng Manéier (net ze iwwerdreiwen) fir Iech all. 2: 6 Dëse Virwërf vu ville geet duer fir sou eng Persoun; 2: 7 also, am Géigendeel, Dir sollt him léiwer verzeien an tréischten , sou datt hie mat ze vill Trauregkeet verbraucht gëtt. 2: 8 Dofir bieden ech Iech Är Léift fir hien ze bestätegen. 2: 9 Fir och fir dësen Zweck hunn ech Iech geschriwwen, fir e Beweis ze hunn ob Dir an allem héieren. 2:10 A wiem Dir verginn , ech och; well ech och wat ech verginn hunn, wann ech eppes verginn hunn, hunn ech fir Iech a Präsenz vu Christus gemaach, 2:11 sou datt de Satan kee Virdeel iwwer eis kritt; fir mir sinn net ignorant vun hire machinations.

2:12 Wéi ech op Troas komm sinn, fir d'Evangelium vu Christus ze priedegen, och wann d'Dier fir mech am Här opgemaach gouf, 2:13 hat ech kee Rescht a mengem Geescht, well ech mäi Brudder Titus net fonnt hunn; sou, Äddi ze soen, sinn ech op Mazedonien gaang.

2:14 Awer Merci Gott, deen eis ëmmer am Triumph a Christus Jesus féiert, an duerch eis manifestéiert op all Plaz de Geroch vu sengem Wëssen. 2:15 Fir Gott si mir de séissen Geroch vu Christus an deenen, déi gerett ginn, an deenen, déi verluer sinn; 2: 16 zu dësen ass sécher de Geroch vum Doud zum Doud, an deenen déi de Geroch vum Liewen zum Liewen. A fir dës Saachen, wien ass genuch? 2:17 Well mir sinn net wéi vill, déi opbléien andeems mir d'Wuert vu Gott falsch maachen, awer mat Ouerheet wéi vu Gott, a viru Gott, schwätze mir zu Christus.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 3

3: 1 Fänke mir eis nach eng Kéier un ze empfeelen? Oder brauche mir, wéi e puer, Empfehlungsbréiwer fir Iech, oder Empfehlung vun Iech? 3: 2 Dir sidd eis Bréiwer, an eisen Häerzer geschriwwen, bekannt a gelies vun alle Männer; 3: 3 sinn manifestéiert datt Dir de Bréif vu Christus sidd, deen vun eis ausgestallt ass, net mat Tënt geschriwwen, awer mam Geescht vum liewege Gott; net an Dëscher aus Steen, mee an Dëscher aus Fleesch vum Häerz. 3: 4 An esou Vertrauen hu mir duerch Christus vis-à-vis vu Gott; 3: 5 net datt mir kompetent vu eis sinn eppes ze denken wéi vun eis selwer, awer datt eis Kompetenz vu Gott kënnt, 3: 6 déi eis och kompetent Ministere vun engem neie Bund gemaach hunn, net vum Bréif, awer vum Geescht ; well de Bréif stierft, awer de Geescht liewt. 3: 7 A wann de Ministère vum Doud mat Bréiwer op Steng gravéiert war herrlech, sou vill sou datt d'Jongen vum Isr ael hir Aen net op d'Gesiicht vum Moses konnte fixéieren wéinst der Herrlechkeet vu sengem Gesiicht, wat soll ëmgoen, 3: 8 Wéi kann de Ministère vum Geescht net éischter glorräich sinn? 3: 9 Well wann de Veruerteelungsministère mat Herrlechkeet war, wäert vill méi de Ministère vun der Justifikatioun sech an der Herrlechkeet ausbreeden. 3:10 Fir och dat, wat herrlech war, ass net glorräich an dësem Respekt, am Verglach mat der eminent Herrlechkeet. 3:11 Well wann dat, wat stierft, Herrlechkeet hat, wäert vill méi herrlech dat sinn, wat bleift. 3:12 Also, sou eng Hoffnung ze hunn, benotze mir vill Frankheet.

3:13 an net wéi de Moses, deen e Schleier iwwer säi Gesiicht geluecht huet, sou datt d'Kanner vun Israel hir Aen net um Enn vun deem, wat ofgeschaaft gouf, fixéiere géifen. 3:14 Awer hir Versteesdemech war ofgestouss well bis haut, wa se dat aalt Bund liesen, si se mam selwechten onentdeckte Schleier bliwwen, dee vu Christus ewechgeholl gëtt. 3:15 An och bis haut, wann de Moses gelies gëtt, gëtt de Schleier iwwer hir Häerzer geluecht. 3:16 Awer wa se sech zum Här wenden, gëtt de Schleier ewechgeholl. 3:17 Fir den Här ass de Geescht; a wou de Geescht vum Här ass, gëtt et Fräiheet. 3:18 Dofir, mir all, oppen wéi an engem Spigel op d'Herrlechkeet vum Här, gi vun der Herrlechkeet zu der Herrlechkeet am selwechte Bild transforméiert wéi vum Geescht vum Här.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 4

4: 1 Dofir, well mir dëse Ministère no der Barmhäerzegkeet hunn, déi mir kritt hunn, verléieren mir net d'Häerz. 4: 2 Éischter verleegnen mir dat Verstoppt a Schändlecht oder, net schlau trëppelen, an och net d'Wuert vu Gott verfollegen, awer duerch d'Manifestatioun vun der Wourecht, déi eis all mënschlecht Gewësse viru Gott empfeelen. 4: 3 Awer wann eist Evangelium nach ëmmer verstoppt ass, ass et verstoppt bei deenen, déi stierwen; 4: 4 an deem de Gott vun dëser Welt de Geescht vun den Ongleewege verblannt huet, sou datt d'Liicht vum Evangelium vun der Herrlechkeet vu Christus, wat d'Bild vu Gott ass, net op si schénge kann. 4: 5 Well mir priedegen net eis selwer, mee de Jesus Christus als Här, an eis selwer als Är Dénger fir dem Jesus säi Wëllen. 4: 6 Well et ass Gott, deen d'Liicht befollegt huet aus der Däischtert ze straffen, deen an eisen Häerzer geschéngt huet fir d'Wësse vun der Herrlechkeet vu Gott am Gesiicht vu Jesus Christus ze beliichten.

4: 7 Awer mir hunn dëse Schatz an Äerdgefässer, sou datt d'Exzellenz vun der Kraaft vu Gott ka sinn, an net vun eis, 4: 8 déi an allem gestéiert sinn, awer net bedréckt; an der Nout, awer net verzweifelt; 4: 9 verfollegt, awer net verarmt; erofgeschoss, awer net zerstéiert; 4:10 ëmmer den Doud vu Jesus iwwerall am Kierper ze droen, sou datt d'Liewe vu Jesus och an eise Kierper manifestéiert ka ginn. 4:11 Well mir, déi liewen, ginn ëmmer zum Doud fir dem Jesus iwwerginn, sou datt de Jesus säi Liewen och an eisem stierfleche Fleesch manifestéiere kann.

4:12 Also den Doud funktionnéiert an eis, an d'Liewen an lech. 4:13 Awer mat deem selwechte Geescht vum Glawen, no deem wat geschriwwe steet: Ech hunn gegleeft, fir déi ech geschwat hunn, gleewe mir och, fir déi mir och schwätzen, 4:14 wëssend datt hien, deen den Här Jesus opgewuess ass, eis och Hie wäert eis mam Jesus erzéien, an eis zesumme mat lech presentéieren. 4:15 Fir mir leiden all dës Saache fir lech , sou datt d'Gnod duerch vill gëtt, an d'Dank fir d'Herrlechkeet vu Gott. 4:16 Dofir verléieren mir net d'Häerz; Virdru, obwuel eise baussenzege Mënsch sech ausdroen, erneiert sech den Interieur awer vun Dag zu Dag. 4:17 Fir dës kleng momentan Verdréckung produzéiert an eis en ëmmer méi exzellenten an éiwege Gewiicht vun der Herrlechkeet; 4:18 Mir kucken net op d'Saachen déi gesi ginn, awer déi déi net gesinn; well d'Saachen, déi gesi sinn, sinn temporär, awer déi , déi net gesinn sinn, sinn éiweg.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 5

5: 1 Fir mir wëssen datt wann eis äerdlech Wunnplaz, dësen Tabernakel, ausernee fällt, hu mir e Gebai vu Gott, en Haus net mat Hänn gemaach, éiweg, am Himmel. 5: 2 A fir dëst och mir kreien, wëlle vun deem vun eiser himmlescher Bewunnung bedeckt ze ginn; 5: 3 Fir sou wäerte mir verkleed fonnt ginn an net plakeg. 5: 4 Fir mir, déi an dësem Tabernakel sinn, kreien och vun Angscht; well mir net gären ofgedroe ginn, awer gekleet ginn, sou datt den Doud vum Liewen absorbéiert gëtt. 5: 5 Awer deen, deen eis dofir gemaach huet, ass Gott, deen eis den Eescht vum Geescht ginn huet. 5: 6 Also mir liewen ëmmer zouversiichtlech, a wëssend datt soulaang wéi mir am Kierper sinn, mir vum Här 5: 7 fehlen (well mir gi vum Glawen, net vu Gesinn); 5: 8 awer mir vertrauen, a méi wëlle mir vum Kierper feelen an dem Här presentéieren. 5: 9 Dofir probéiere mir och, fehlen oder present ze sinn, him agreabel ze sinn. 5:10 Fir et ass noutwendeg fir eis all virum Geriichtssëtz vu Christus ze erschéngen, sou datt jidderee kritt wat hien am Kierper gemaach huet, sief et gutt oder schlecht.

5:11 Dofir wësse mir d'Angscht vum Här, iwwerzeege mir d'Männer; awer fir Gott wat mir sinn ass manifest; an ech hoffen et ass och fir Äert Gewësse. 5:12 Mir empfeelen lech net nach eng Kéier lech un, mee ginn lech eng Geleeënheet fir fir eis ze stolzéieren, fir datt Dir eppes hutt fir z'äntwerten op déi, déi an Optrëtter bretzen an net am Häerz. 5:13 Well wa mir verréckt sinn, ass et fir Gott; a wa mir gesond sinn, ass et fir lech.

5:14 Well d'Léift vu Christus eis beschränkt, dëst ze denken: datt wann ee fir all stierft, da stierwen all; 5:15 an hie stierft fir jiddereen, sou datt déi, déi liewen, net méi fir sech selwer liewen, mä fir deen dee gestuerwen ass a fir si erëm opgewuess ass. 5:16 Also datt mir vun elo un keen no dem Fleesch kennen; an och wa mir de Christus no dem Fleesch kennen, kenne mir hien net méi sou. 5:17 Also wann iergendeen zu Christus ass, ass hien eng nei Kreatioun; al Saache si vergaangen; kuck, si sinn all nei gemaach. 5:18 An all dat kënnt vu Gott, deen eis mat Christus selwer versöhnt huet an eis de Ministère vun der Versöhnung ginn huet; 5:19 datt Gott zu Christus d'Welt mat sech selwer versöhnt huet an hir Sënnen net géint d'Mënsche gezielt huet, an hien huet eis mam Wuert vun der Versöhnung ugeklot. 5:20 Also, mir sinn Ambassadeure fir Christus, wéi wann Gott duerch eis géif plädéieren; Mir bieden lech am Numm vu Christus: gitt mat Gott versöhnt. 5:21 Hien, dee keng Sënn kannt huet, huet fir eis Sënn gemaach, fir datt mir d'Gerechtegkeet vu Gott an him ginn.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 6

6: 1 Dofir bieden mir lech als seng Mataarbechter lech net d'Gnod vu Gott ëmsoss ze kréien. 6: 2 Fir hie seet: An enger akzeptabler Zäit hunn ech dech héieren, an an engem Dag vum Erléisung hunn ech lech gehollef. Elo ass d'akzeptabel Zäit; elo ass den Dag vun der Erléisung. 6: 3 Mir gi kengem eppes ze stierzen, sou datt eise Ministère reprochéiert gëtt; 6: 4 éischter, mir empfeelen eis an allem als Ministere vu Gott, a vill Gedold, a Verdierwen, a Bedierfnesser, an Angscht; 6: 5 a Wimpern, a Prisongen, bei Onrouen, an der Aarbecht, a schloflosen Nuechten, a Faaschten; 6: 6 a Rengheet, am Wëssen, a laangjäreg, an der Guttheet, am Hellege Geescht, an der oprechter Léift, 6: 7 am Wuert vun der Wourecht, an der Kraaft vu Gott, mat Waffen vun der Gerechtegkeet no riets a lénks; 6: 8 fir Éier an Éier, fir e schlechte Bericht a fir e gudde Bericht ; als Täter, awer éierlech; 6: 9 als onbekannt, awer bekannt; wéi stierwen, awer hei liewe mir; wéi bestrooft, awer net dout; 6:10 wéi traureg, awer ëmmer frou; wéi aarm, awer vill beräichert; Wéi näischt ze hunn, awer alles ze besëtzen. 6:11 Eise Mond ass fir lech opgemaach ginn, O Korinthians; eis Häerzer si vergréissert ginn. 6:12 Dir sidd net schmuel an eis, awer Dir sidd schmuel an Ärem eegenen Häerz. 6:13 Gutt, fir op déiselwecht Manéier zréckzekommen (wéi ech mat Kanner schwätzen), erweidert lech och selwer.

6:14 Gitt net ongläichlech Joch mat Ongleewegen; fir wéi eng Begleedung huet Gerechtegkeet mat Ongerechtegkeet? A wéi eng Kommunioun huet Liicht mat Däischtert?

6:15 A wat entsprécht de Christus mam Belial? Oder wéi en Deel huet e Gleewegen mat engem Ongleewegen? 6:16 A wéi en Accord ass et tëscht dem Tempel vu Gott an Idoler? Well Dir den Tempel vum liewege Gott sidd, wéi Gott gesot huet: Ech wunnen a ginn ënner hinnen, an ech wäert hire Gott sinn, a si wäerte mäi Vollek sinn. 6:17 Dofir, komm aus hinnen eraus a sidd getrennt, seet den Här, a beréiert net déi Onrein; An ech empfänken Iech, 6:18 An ech wäert e Papp fir Iech sinn, an Dir wäert meng Jongen a Meedercher sinn, seet den Allmächtegen Här.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 7

7: 1 Also, beléiften, well mir sou Verspriechen hunn, loosse mir eis vun all Kontaminatioun vu Fleesch a Geescht rengegen, fir Hellegkeet an der Angscht vu Gott perfekt ze maachen.

7: 2 Gëff eis zou: mir hu jidderengem falsch gemaach, mir hu kee beschiedegt, mir hu kee verfouert. 7: 3 Ech soen dat net fir lech ze veruerteelen; Gutt, ech hu virdru gesot datt Dir an eisen Häerzer sidd, stierft a zesumme lieft. 7: 4 Ech hu grouss Frechheet mat lech; Ech stolze vill iwwer dech; Ech si voller Trouscht; Ech iwwerschwemmt vu Freed an all eise Verdréchnen. 7: 5 Fir wierklech, wéi mir a Mazedonien ukomm sinn, haten eis Kierper kee Rescht, awer an allem ware mir belästegt; vu baussen, Konflikter; déif bannen, Angscht. 7: 6 Awer Gott, deen de Bescheiden tréischt, huet eis mat dem Komme vum Titus getréischt; 7: 7 an net nëmme mat sengem Kommen, awer och mat der Trouscht mat där hien iwwer lech getréischt gi war, eis eis Är grouss Häerzen , Är Kräischen, Är Suerg fir mech ze wëssen, sou datt ech mech nach méi frou hunn. 7: 8 Well och wann ech dech traureg mam Bréif gemaach hunn, mécht et mech net schwéier, och wann ech et deemools bedauert hunn; well ech gesinn dee Bréif, och wann Dir eng Zäit laang, traureg dech gemaach huet. 7: 9 Elo freeën ech mech, net well Dir sidd traureg, awer well Dir sidd traureg bis zur Beuerteelung; well Dir sidd bedauert no Gott, datt Dir kee Verloscht vun eiser Säit sollt leiden.

7:10 Well d'gottlech Trauer produzéiert d'Beféierung, déi zu der Erléisung féiert, net fir sech ze bekennen; awer d'Trauregkeet vun der Welt produzéiert den Doud. 7:11 Well kuck, dës Saach, datt Dir no Gott bedauert sidd, wéi eng Solicitude et an Iech produzéiert huet, wéi eng Verdeedegung, wéi eng Verontreiung, wéi eng Angscht, wéi ustrengend an Tatsaach , wat Äifer, a wéi eng Veruerteelung! An alles wat Dir an dëser Matière kloer gewisen hutt. 7:12 Also, och wann ech Iech geschriwwen hunn, et war net wéinst deem, deen dat falscht gemaach huet, an och net wéinst deem, deen et gelidden huet, awer fir datt eis Suerg, datt mir Iech viru Gott hunn, manifestéiert ka ginn . 7:13 Aus dësem Grond si mir an Ärer Trouscht getréischt ginn; awer vill méi freeë mir eis iwwer d'Freed vum Titus, datt säi Geescht vun Iech all getréischt gouf. 7:14 Well wann ech mat him eppes iwwer hie geschwat hunn iwwer Iech, hunn ech mech net geschummt, awer sou wéi an alles wat mir Iech mat Wourecht geschwat hunn, huet och eis Begeeschterung mam Titus stëmmt. 7:15 A seng Häerzen verbonnen fir dech ass nach méi räich, wann hien de Gehorsam vun all deenen aneren erënnert, wéi Dir hien mat Angscht a Schrecken krut. 7:16 Ech si frou datt ech Vertrauen an dech an alles hunn.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 8

8: 1 Och, Bridder, mir maachen Iech d'Gnod vu Gott bekannt, déi de Kierchen vu Mazedonien ginn ass; 8: 2 datt am grousse Prozess vun der Verdréckung, d'Heefegkeet vu senger Freed a senger déiwer Aarmut am Räichtum vu senger Generositéit abounded. 8: 3 Fir ech ginn Zeien datt si mat Freed no hirer Kraaft ginn hunn, an och iwwer hir Kraaft, 8: 4 bieden eis mat villen Entreeën datt mir hinnen de Privileg ginn fir un den Hellegen deelzehuelen. 8: 5 An net wéi mir eis erwaart hunn, awer si hunn sech als éischt dem Här, an dann duerch de Wëlle vu Gott ginn; 8: 6 sou datt mir den Titus sou veruerteelen datt sou wéi hie virdru ugefaang huet, och dëst Gnodewierk bei Iech ophält. 8: 7 Dofir, sou wéi Dir an allem, am Glawen, am Wuert, am Wëssen, an all Solicitude an Ärer Léift zu eis, och an dëser Gnod. 8: 8 Ech schwätzen net als Chef, awer fir ze testen, duerch Fläiss vun aneren, och d'Urlechkeet vun Ärer Léift. 8: 9 Fir Dir wësst schonn d'Gnod vun eisem Här Jesus Christus, dee fir Äert Wuel aarm gouf, a räich war, fir datt Dir duerch seng Aarmut beräichert kéint ginn. 8:10 An an dësem ginn ech mäi Rot; well dëst passt Iech, déi virdru ugefaang hunn, net nëmmen et ze maachen, awer och gär ze hunn, zënter dem leschte Joer. 8:11 Elo maacht et och weider hei ze maachen, sou datt Dir bereet sidd ze wëllen, sou datt Dir et och maache kënnt no deem wat Dir hutt. 8:12 Well wann et als éischt e Wëlle gëtt, gëtt et akzeptéiert no deem wat een huet, net no deem wat een net huet.

8:13 Fir ech soen dat net sou datt et Plaz fir anerer ka sinn, a fir lech eng, 8:14 awer fir datt zu dëser Zäit, mat Gläichheet, Äert Heefegkeet hir Knappheet liwwert, sou datt hir Heefegkeet och de Äre Besoin, sou datt et Gläichheet gëtt , 8:15 wéi et geschriwwe steet: Dee vill gesammelt huet, hat net méi, an deen dee wéineg, hat net manner. 8:16 Awer Merci Gott datt hien déiselwecht Suerg fir lech am Titus sengem Häerz geluecht huet. 8:17 Fir hien huet wierklech der Opmierksamkeet kritt; awer och ganz frëndlech sinn, vu sengem eegene fräie Wëllen huet hie verlooss fir bei lech ze kommen. 8:18 A mir hunn zesumme mat him de Brudder geschéckt, deem säi Luef am Evangelium vun alle Kierchen héieren gëtt; 8:19 an net nëmmen dëst, awer hie gouf och vun de Kierchen als Begleeder op eiser Wallfahrt designéiert fir dëse Kaddo ze droen, dee vun eis verwalt gëtt fir d'Herrlechkeet vum Här selwer, a fir Äre gudde Wëllen ze demonstréieren; 8:20 evitéiert iergendeen eis ze beschëllegen iwwer dëst reichend Offer, dat mir verwalten, 8:21 probéiert d'Saache éierlech ze maachen, net nëmmen virum Här awer och viru Männer. 8:22 Mir hunn och eise Brudder mat hinne geschéckt, deem säi Fläiss mir ëmmer erëm a ville Saache getest hunn, an elo vill méi fläisseg wéinst dem grousse Vertrauen dat hien an lech huet. 8:23 Wat den Titus ugeet, hien ass mäi Partner a Mataarbechter mat lech; a wat eis Bridder ugeet, si si Messenger vun de Kierchen, an Herrlechkeet vu Christus. 8:24 Weist hinnen dofir virun de Kierchen de Beweis vun Ärer Léift, a vun eiser lwwerraschung iwwer lech.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 9

9: 1 Wat den Hellege Minister ugeet, ech schreiwen lech fir näischt; 9: 2 well ech weess Äre gudde Wëllen, vun deem ech bei de Mazedonier stolzéieren , datt d' Ayaya zënter dem leschte Joer virbereet gouf; an Ären Äifer huet d'Majoritéit stimuléiert. 9: 3 Awer ech hunn d'Bridder geschéckt, sou datt eis stolzéieren lech net an dësem Deel ëmsoss sinn; sou datt wéi ech gesot hunn, Dir sidd virbereet; 9: 4 fir datt wann e puer Mazedonier mech gesinn an lech net bewosst fannen, schumme mir eis, wann net Dir, dëst eist Vertrauen. 9: 5 Duerfir hunn ech et noutwendeg fir d'Bridder ze fuerderen fir d'éischt bei lech ze goen an als éischt Är Generositéit virdru versprach virzebereeden , sou datt et als Generositéit fäerdeg ass, an net als eis Fuerderung. 9: 6 Awer dëst soen ech: Deen, dee spuersam sämmt, wäert och spuerméisseg ernten; an deen, dee generéis seet, wäert och generéis ernten. 9: 7 Jidderee gitt wéi hien a sengem Häerz virgesinn huet: net traureg, net aus Noutwennegkeet, well Gott huet e liewege Kenner gär. 9: 8 A Gott ass fäeg, all Gnod fir lech ze maachen, fir datt Dir ëmmer alles genuch an allen Saachen hutt, fir all gutt Aarbecht; 9: 9 wéi et geschriwwe steet: Hien huet verdeelt, hien huet den Aarmen geschenkt; Seng Gerechtegkeet bleift fir ëmmer. 9:10 An hien dee gëtt fir eng Som deen a Brout un der een Zäit, deen ësst, déi wäert an Är dräizéng féngeren, an d'Uebst vun Ärer méi Gerechtegkeet, 9:11 sou dass Dir fir all an alles beräichert ginn kann Bounty, déi produzéiert duerch eis Merci Gott.

9:12 Well de Ministère vun dësem Service net nëmmen dat liwwert wat den Hellege feelt, mä et gëtt och vill Merci fir Gott; 9:13 well se duerch d'Erfahrung vun dëser Ministesch Gott verherrlechen fir de Gehorsam, deen Dir dem Evangelium vu Christus bekennt, a fir d'Liberalitéit vun Ärem Bäitrag fir si a fir all; 9:14 och an hirem Gebied fir Iech, deen se gär hunn wéinst der iwwerflësseger Gnod vu Gott an Iech. 9:15 Merci Gott fir säin onvermeidbare Kaddo!

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 10

10: 1 Ech, Paul, bieden lech vun der Mëllechkeet an der Zäertlechkeet vu Christus, an datt wann ech präsent sinn, sinn ech sécher bescheiden ënner lech, awer absent sinn ech fett géint lech; 10: 2 Ech bieden dann, datt wann Dir präsent sidd, ech dës Frechheet net benotze musst mat där ech bereet sinn resolut géint e puer virzegoen, déi net mengen datt mir nom Fleesch ginn. 10: 3 Well och wa mir am Fleesch goen, kämpfe mir net nom Fleesch; 10: 4 well d'Waffen vun eiser Krichsféierung net fleeschlech sinn, mä mächteg a Gott fir d'Zerstéierung vun de Festunge, 10: 5 iwwerstierzend Argumenter an all Arroganz déi géint d'Wësse vu Gott opstinn, an all Gedanken zu Gehorsamkeet gefaange geholl hunn Christus, 10: 6 a sidd prett fir all Ongehoorsamkeet ze bestrofen, wann Är Gehorsamkeet perfekt ass. 10: 7 Dir kuckt d'Saachen no Erscheinung. Wann iergendeen a sech selwer iwwerzeegt ass, datt hie vum Christus ass, da soll hien och fir sech selwer denken, sou wéi hie vum Christus ass, sou si mir och dem Christus. 10: 8 Well och wann ech e bësse méi vun eiser Autoritéit bretze kann, déi den Här eis zur Erzéiung ginn huet an net fir Är Zerstéierung, wäert ech mech net schummen; 10: 9 also et schéngt net wéi wann ech dech mat Bréiwer Angscht maache wëll. 10:10 Well se an der Wourecht soen, d'Bréiwer si schwéier a staark; awer déi schwaach kierperlech Präsenz, an dat verachtlecht Wuert.

10:11 Dëst berücksichtegt sou eng Persoun, datt sou wéi mir am Wuert vu Bréiwer sinn, wann mir net do sinn, wäerte mir och a Wierker sinn, präsent sinn. 10:12 Well mir eis trauen net selwer ze zielen oder eis mat deenen ze vergläichen, déi sech selwer luewen; awer si, déi selwer selwer moossen, a sech mat sech selwer vergläichen, sinn net gerecht. 10:13 Awer mir wäerte net iwwerdriwwe bretzen, awer no der Regel déi Gott eis mat Mooss ginn huet, fir Iech och z'erreechen . 10:14 Well mir net iwwerschratt hunn, wéi wa mir Iech net erreechen, well mir waren déi éischt, déi Iech mam Evangelium vu Christus erreechen. 10:15 Mir bretzen net iwwerdriwwe mat anere Wierker, awer mir hoffen, datt Äre Glawen ëmmer méi héich gëtt, no eiser Regel; 10:16 an datt mir d'Evangelium op Plazen ausserhalb vun Iech verkënnegen, ouni an engem anere säi Wierk ze goen fir ze prahle mat deem wat scho virbereet war. 10:17 Awer deen, dee stolzéiert, Herrlechkeet am Här; 10:18 well et ass net deejéinegen dee sech selwer lueft deen ass approuvéiert, awer deen deen Gott lueft.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 11

11: 1 Ech hätt gär datt Dir mech e bësse Wahnsinn toleréiert! Jo, toleréiert mech. 11: 2 Well ech sinn neidesch op dech mat der Jalousie vu Gott; well ech hunn dech mat engem Mann bestuet, fir dech als reng Jongfra zu Christus virzestellen. 11: 3 Awer ech faerten datt wéi d'Schlaang mat sengem schlau Eva verfouert huet, Är Sënner iergendwéi vun oprichter Vertrauen zu Christus falsch ginn. 11: 4 Well wann hien zu engem kënnt deen engem anere Jesus priedegt wéi dee mir lech gepriedegt hunn, oder wann Dir en anere Geescht kritt wéi deen deen Dir kritt hutt, oder en anert Evangelium wéi deen deen Dir ugeholl hutt, da wäert Dir et gutt toleréieren; 11: 5 an ech denken, datt ech op kee Fall zu deene grousse Apostelen mannerwäerteg gewiescht sinn. 11: 6 Well och wann ech rau sinn am Wuert, sinn ech net rau a Wëssen; an allem a fir alles wat mir lech gewisen hunn. 11: 7 Hat ech gesënnegt andeems ech mech selwer gehummert hunn, fir datt Dir ervirgehuewen, well ech lech d'Evangelium vu Gott fir näischt gepriedegt hunn? 11: 8 Ech hunn aner Kierchen entlooss, a Léin kritt fir lech ze déngen. 11: 9 A wéi ech bei lech war a war an Nout, war ech eng Belaaschtung fir kee, fir wat mir gefeelt huet, hunn d'Bridder, déi aus Mazedonien koumen, geliwwert, an an allem hunn ech mech gehalen a wäert mech behalen fir lech schwéier ze sinn. 11:10 Wéinst der Wahrheet vu Christus, déi a mir ass, datt meng Herrlechkeet net vu mir an de Regiounen vun Achaia verhënnert gëtt. 11:11 Firwat? Firwat hunn ech dech net gär? Gott weess.

11:12 Awer wat ech maachen, wäert ech nach ëmmer maachen, d'Geleeënheet vun deenen ewechzehuelen, déi et wënschen, sou datt an deem wat se prahle si wéi mir fonnt kënne ginn. 11:13 Fir dës si falsch Apostelen, betrügeresch Aarbechter, déi sech als Apostele vu Christus maschéieren. 11:14 An et ass kee Wonner, well de Satan selwer verkleet sech als Engel vum Liicht. 11:15 Also ass et net komesch wann hir Ministeren sech och als Minister vun der Justiz verkleeden; deem säin Enn no hire Wierker wäert sinn.

11:16 Nach eng Kéier soen ech: Datt kee mech mengt fir wat ; Oder op eng aner Aart a Weis, empfänkt mech wéi verréckt, sou datt ech och e bësse bretze kann. 11:17 Wat ech schwätzen, ech schwätzen net nom Här, awer wéi am Wahnsinn, mat dësem Vertrauen ze bretzen. 11:18 Well vill sech no dem Fleesch bretzen, wäert ech mech och bretzen; 11:19 well Dir gär Narren toleréiert, well Dir vernünfteg sidd. 11:20 Fir datt Dir toleréiert wann iergendeen lech versklavt, wann iergendeen dech verschléckt, wann iergendeen hëlt wat ass däin, wann iergendeen sech selwer ophëlt, wann iergendeen dech schlooft 11:21 Zu menger Schimmt soen ech et, dofir ware mir ze schwaach. Awer wou een aneren Audacity huet (ech schwätzen verréckt), hunn ech och Audacity. 11:22 Sinn et Hebräer? Ech och. Sinn et Israeliten? Ech och. Sinn et Nokommen vum Abraham? Ech och. 11:23 Si si Ministere vu Christus? (Wéi wann hie geckeg wier schwätzen ech.) Ech méi; an Aarbechtsplaze méi reichlech; a Sträifen ouni Zuel; a Prisongen méi; a stierflecher Gefor dacks.

11:24 Vun de Judden fënnef Mol krut ech véierzeg Wimper minus een. 11:25 Dräimol sinn ech mat Stongen geschloe ginn; eemol gestengegt; dräimol hunn ech Schëffswrack gelidden; eng Nuecht an enges Daags sinn ech um Héichséi verschëffert ginn; 11:26 op Stroossen oft; a Gefore vu Flëss, Gefore vun Déif, Gefore vun deene vu menger Natioun, Gefore vun de Gentiles , Geforen an der Stad, Geforen an der Wüst, Geforen am Mier, Gefore tëscht falsche Bridder; 11:27 an Aarbecht a Middegkeet, a ville schloflos Nuechten, am Honger an Duuscht, a ville Faaschten, a Keelt an an der Plakegkeet; 11:28 an zousätzlech zu anere Saachen, wat all Dag iwwer mech kënnt , d'Suerg fir all Kierchen. 11:29 Wien ass krank, an ech sinn net krank? Wie getrollt, an ech sinn net rosen? 11:30 Wann et noutwendeg ass ze bretzen, wäert ech iwwer meng Schwächt bretzen. 11:31 De Gott a Papp vun eisem Här Jesus Christus, dee fir ëmmer geseent ass, weess datt ech net léien. 11:32 Zu Damaskus huet de Gouverneur vun der Provënz King Aretas d'Stad vun den Damascens bewaacht fir mech festzehalen; 11:33 an ech gouf vun der Mauer an engem Kuerf fir eng Fënster erofgeholl an ass vu sengen Hänn entkomm.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 12

12: 1 Bestëmmt ass et net gutt fir mech ze stolzéieren; awer ech wäert zu Visiounen an Offenbarunge vum Här kommen. 12: 2 Ech kennen e Mann zu Christus dee viru véierzéng Joer (wann am Kierper, ech weess et net ; wann ausserhalb vum Kierper, ech weess et net; Gott weess) bis an den drëtten Himmel gefaang gouf. 12: 3 An ech kennen sou e Mann (egal ob am Kierper oder aus dem Kierper, ech weess et net; Gott weess), 12: 4 datt hien an d'Paradis gefaang ass, wou hien onwierklech Wierder héieren huet, déi de Mënsch net ausdréckt. 12: 5 Sou ee Mann wäert ech mech bretzen; Awer ech wäert net iwwer mech bretzen ausser a menge Schwächen. 12: 6 Allerdéngs, wann ech mech wollte bretzen, wier ech net domm, well ech géif d'Wourecht schwätzen; mee ech verloossen et, sou datt kee méi u mech denkt wéi dat, wat se a mir gesinn oder vu mir héieren. 12: 7 A fir datt d'Gréisst vun den Offenbarungen mech net exzessiv géif erhiewen, gouf en Dorn a mengem Fleesch gegeben, e Messenger vum Satan fir mech ze schloen, sou datt ech net ze vill ervirhiewen; 12: 8 betreffend déi dräimol hunn ech den Här gebieden, et vu mir ewechzehuelen. 12: 9 An hie sot zu mir: Meng Gnod ass genuch fir Iech; well meng Kraaft a Schwächt perfekt gemaach gëtt. Duerfir wäert ech léiwer a menge Schwächen herrschen, sou datt d'Kraaft vu Christus op mech kënnt. 1 2:10 Duerfir, fir Christus Wuel, freeën ech mech iwwer Schwächen, vu Beleidegungen, vu Bedierfnesser, vu Verfollegungen, vun Angscht; Well wann ech schwaach sinn, da sinn ech staark.

12:11 Ech sinn e Geck ginn ze stolzéieren; du hues mech dozou gezwongen, well ech hu misse vun Iech gelueft ginn; well an näischt war ech manner wéi déi grouss Apostelen, och wann ech näischt sinn. 12: 12 Awer d'Zeeche vum Apostel goufen ënner Iech an all Gedold gemaach, duerch Zeechen, Wonner a Wonner. 12:13 Fir wéi sidd Dir manner gewiescht wéi déi aner Kierchen, ausser datt ech selwer net Är Belaaschtung gewiescht sinn? Verzeit mer dat falsch!

12:14 Kuckt, fir d'drëtte Kéier sinn ech prett fir bei Iech ze kommen; An ech wäert Iech net belaascht sinn, well ech sichen net no Ärem, mä no Iech, well d'Kanner sollen net fir Eltere schätzen, mee Eltere fir Kanner. 12:15 An ech mat der gréisster Freed wäert verbréngen wat meng ass, an och ech selwer wäert mech ganz fir d'Léift vun denge Séilen ausginn, och wann ech dech méi gär hunn, kann ech manner gär ginn. 12:16 Awer wann ech dat zouginn hunn, datt ech Iech keng Belaaschtung gewiescht sinn, awer well ech schlau sinn, hunn ech dech mat Bedruch erwëscht. 12:18 Ech hunn zum Titus gebiet, an ech hunn de Brudder mat him geschéckt. Huet den Titus dech getäuscht? Sinn mir net am selwechte Geescht an deemselwechte Schrëtt virgaang? 12:19 Mengt Dir nach ëmmer datt mir Iech entschëllegen? Viru Gott zu Christus schwätze mer; an alles, ganz beléift, fir Är Edifikatioun.

12:20 Fir ech hunn Angscht datt wann ech ukommen, ech dech net fannen wéi ech se wëll, an ech wäert vun lech fonnt ginn, déi Dir net wëllt; loosst et Streidereien, Näid, Roserei, Divisiounen, Verleumdung, Backbiting, Arroganz, Stéierunge bei lech sinn; 12:21 wann ech zréckkommen, Gott bescheed mech bei lech, a vläicht muss ech fir vill vun deenen traueren, déi virdru gesënnegt hunn, an hunn sech net vun der Dreck an der Unerkennung an der Lust, déi se gemaach hunn, bekéiert.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE CORINTHIANS

Kapitel 13

13: 1 Dëst ass déi drëtte Kéier datt ech bei Iech kommen. All Matière gëtt mam Mond vun zwee oder dräi Zeien decidéiert. 13: 2 Ech hu virdru gesot, an elo soen ech nach eng Kéier wéi wann ech präsent wier, an elo fehlt ech et un déi, déi virdru gesënnegt hunn, an un all de Rescht, datt wann ech nach eng Kéier ginn, wäert ech net genéisse loossen; 13: 3 well Dir sicht de Beweis datt de Christus a mir schwätzt, deen net schwaach géint Iech ass, mä mächteg an Iech ass. 13: 4 Well och wann hien a Schwächt gekräizegt gouf, lieft hien duerch d'Kraaft vu Gott. Fir och mir sinn an him schwaach, awer mir wäerte mat him duerch d'Kraaft vu Gott vis-à-vis vun Iech liewen. 13: 5 Iwwerpréift Iech selwer wann Dir am Glawen sidd; beweist Iech selwer. Oder wësst Dir Iech net, datt de Jesus Christus an Iech ass, ausser Dir sidd reprobéiert? 13: 6 Awer ech hoffen datt Dir wësst datt mir net reprobat sinn. 13: 7 A mir bieden zu Gott datt Dir keng béis Saach maacht; net fir datt mir guttgeheescht erschéngen, awer fir Iech gutt ze maachen, och wa mir als net guttgeheescht sinn. 13: 8 Fir mir kënnen näischt géint d'Wourecht maachen, ausser fir d'Wourecht. 13: 9 Dofir si mir frou datt mir schwaach sinn, an datt Dir staark sidd; a mir bieden nach ëmmer fir Är Perfektioun. 13:10 Aus dësem Grond schreiwen ech Iech wann ech fehlen, fir net Gravitéit ze benotzen wann ech präsent sinn, no der Autoritéit déi den Här mir fir Erzéiung ginn huet an net fir Zerstéierung.

13:11 Fir de Rescht, Bridder, hutt Freed, perfekt dech selwer, tréischt dech, sidd vun engem Geescht, a liewt a Fridden; an de Gott vu Fridden a Léift wäert mat Iech sinn. 13:12 Begréisst een deem aneren mat engem hellege Kuss . 13:13 All Hellege begréissen Iech. 13:14 D'Gnod vum Här Jesus Christus, d'Léift vu Gott an d'Kommioun vum Hellege Geescht si mat Iech all. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES

Kapitel 1

1: 1 Paul, en Apostel (net vu Männer oder vu Mënschen, awer vu Jesus Christus a vu Gott de Papp, deen hie vun den Doudegen opgewuess ass), 1: 2 an all d'Bridder, déi mat mir sinn, an d'Kierche vu Galatien: 1: 3 Gnod a Fridden sief dir, vu Gott de Papp a vun eisem Här Jesus Christus , 1: 4, dee sech fir eis Sënnen huet, fir eis aus dem haitege béisen Zäitalter ze befreien, nom Wëlle vun eisem Gott a Papp, 1: 5 zu wiem Herrlechkeet fir ëmmer an ëmmer. Amen.

1: 6 Ech sinn iwwerrascht datt Dir sou séier vun deem ofgewandert hutt deen lech vun der Gnod vu Christus geruff huet fir en anert Evangelium ze verfollegen. 1: 7 Net datt et en aneren ass, awer et sinn e puer déi dech stéieren a wëllen d'Evangelium vu Christus pervertéieren. 1: 8 Awer wann och mir, oder en Engel aus dem Himmel, en anert Evangelium zu lech verkënnege wéi dat, wat mir lech gepriedegt hunn, soll hien en Anathema sinn. 1: 9 Wéi mir virdru gesot hunn, widderhuelen ech et och elo: Wann een lech en anert Evangelium priedegt wéi Dir kritt hutt, da soll hie verflucht sinn. 1:10 Ma, sichen ech elo d' Gonscht vu Männer oder vu Gott? Oder probéieren ech Männer ze gefalen? Well wann hien ëmmer nach Männer gefält, da wier hie kee Knecht vu Christus.

1:11 Awer ech maachen lech bekannt, Bridder, datt d'Evangelium vu mir gepriedegt ass net nom Mënsch.

1:12 well ech hunn et weder kritt nach vun iergendee Mënsch geléiert, awer duerch Offenbarung vu Jesus Christus. 1:13 Fir Dir hutt scho vu mengem Behuelen a fréieren Zäiten am Judentum héieren, datt ech d'Kierch vu Gott iwwerwältegend verfollegt hunn, a verwinnt hunn; 1:14 an am Juddentum war ech viru ville vu mengen Zäitgenossen a menger Natioun, a si vill méi jalous op d'Traditioune vun mengen Elteren. 1:15 Awer wann et Gott gefall huet, dee mech vu menger Mamm Gebärmutter getrennt huet a mech geruff huet duerch seng Gnod, 1:16 fir säi Jong a mir ze verroden, sou datt ech hien ënner de Gentiles priedegen, hunn ech net direkt consultéiert mat Fleesch a Blutt, 1:17 an ech sinn och net op Jerusalem eropgaang bei déi, déi viru mir Apostele waren; awer ech sinn an Arabien gaang, an ech sinn erëm zréck op Damaskus. 1:18 Dunn, no dräi Joer, sinn ech op Jerusalem fir de Péitrus ze gesinn, a blouf fofzéng Deeg bei him; 1:19 awer ech hunn keen aneren vun den Apostelen gesinn, ausser dem James dem Här säi Brudder. 1:20 A wat ech Iech schreiwen, kuck, viru Gott léien ech net. 1:21 Da sinn ech an d'Regioune vu Syrien a Cili cia gaang, 1:22 an ech war net vu Gesinn un d'Kierche vu Judea bekannt, déi zu Christus waren; 1:23 si hunn nëmmen héieren gesot: Deen, deen eis eemol verfollegt huet, priedegt elo de Glawen, deen eis eemol verwüst huet. 1:24 A si hunn Gott a mir verherrlecht.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES

Kapitel 2

2: 1 Dunn, no véierzéng Joer, sinn ech nach eng Kéier mam Barnabas op Jerusalem eropgaang, an hunn den Titus och matgeholl. 2: 2 Awer ech sinn no enger Offenbarung eropgaang, a fir net ze lafen oder ëmsoss ze lafen, hunn ech privat de Leit mat engem gewësse Ruff d'Evangelium ausgesat, dat ech bei de Gentiles priedegen . 2: 3 Awer och net den Titus, dee bei mir war, well hie Griichesch war, war gezwongen ze beschneiden; 2: 4 an dëst trotz de falschen Bridder heemlech agefouert, déi agaange sinn fir eis Fräiheet ze spionéieren, déi mir a Christus Jesus hunn, fir eis op Sklaverei ze reduzéieren, 2: 5 un deen mir eis ni ee Moment zouginn hunn, ënnerzegoen Evangelium Wourecht bleift bei Iech. 2: 6 Awer vun deenen, déi e Ruff haten eppes ze sinn (wat se eng Kéier waren, ass näischt fir mech ; Gott ass kee Respekt vu Persounen), dann hunn déi vu Ruff näischt Neits matgedeelt. 2: 7 Am Géigendeel, well se gesinn hunn datt d'Evangelium vun der Onbeschniddenheet mir uvertraut gouf, wéi de Péitrus dee vun der Beschneidung 2: 8 (fir deen, deen am Péitrus gehandelt huet fir den Apostolat vun der Beschneidung, huet och a mir gehandelt mat den Gentiles), 2: 9 an d'Gnod ze erkennen, déi mir ginn ass, James, Cephas a John, déi als Säulen ugesi goufen, hunn mir an de Barnabas déi riets Hand an en Zeeche vu Gemeinschaft ginn, fir datt mir an d' Gentiles, a si zum Beschneiden. 2:10 Si hunn eis just gefrot fir déi Aarm ze erënneren; déi ech och fläisseg beméit hunn ze maachen.

2:11 Awer wéi de Péitrus op Antiochia koum, hunn ech him anscheinend widderstanen, well hie sollt veruerteelt ginn. 2:12 Fir ier e puer vum James koumen, huet hie mat de Gentiles giess; awer nodeems se koumen, huet hie sech zréckgezunn an zréckgezunn, well hien Angscht hat fir déi, déi beschnidde goufen. 2:13 A senger Simulatioun hunn déi aner Judden och matgemaach, sou datt och Barnabas och vun hirer Hypokrisie matgeholl gouf. 2:14 Awer wéi ech gesinn hunn datt se net oprecht no der Wahrheet vum Evangelium wandelen, hunn ech dem Péitrus viru jidderengem gesot : Wann Dir als Judd sidd, wéi d'Leit lieft an net als Judd, firwat forcéiert Dir d'Judden zu Judizeieren? 2,15 Mir, Judden zur Gebuert, an net Sënner aus ënnert de Vëlker, 2:16 datt Mann wëssen déi Wierker vun der gerechtfäerdegt ass net Gesetz, mä duerch de Glawen vu Jesus Christus, mir hunn och am Jesus Christus, gegleeft ginn gerechtfäerdegt duerch de Glawe vu Christus an net duerch Wierker vum Gesetz, well duerch Wierker vum Gesetz gëtt kee gerechtfäerdegt. 2:17 A wa mir a Christus gerechtfäerdegt wëlle sinn, gi mir och als Sënner fonnt, ass Christus de Minister vun der Sënn? Op kee Fall. 2:18 Fir wann ech d'Saachen nei opbauen, déi ech zerstéiert hunn, sinn ech en Iwergänger. 2:19 Fir ech duerch d'Gesetz sinn dout fir d'Gesetz, fir fir Gott ze liewen. 2:20 Ech si mam Christus gekräizegt, an ech liewen net méi, mee Christus lieft a mir; a wat ech elo am Fleesch liewen, liewen ech am Glawe vum Jong vu Gott, dee mech gär huet a sech fir mech ginn huet. 2:21 Ech refuséieren d'Gnod vu Gott net ; well wann d'Gerechtegkeet duerch d'Gesetz wier, da stierft de Christus fir näischt.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES

Kapitel 3

3: 1 O dommen Galater! Wien huet lech faszinéiert net der Wourecht ze follegen, un lech virun deenen Ae Jesus Christus scho kloer ënner lech als gekräizegt duergestallt gouf? 3: 2 Dëst ass nëmme wëll ech vun lech wëssen: Hutt Dir de Geescht duerch Wierker vum Gesetz kritt, oder andeems Dir mam Glawen héiert? 3: 3 Sidd Dir sou domm? Nodeems Dir mam Geescht ugefaang hutt, gitt Dir elo mam Fleesch op en Enn? 3: 4 Hutt Dir esou vill Saachen ëmsoss gelidden? wann et wierklech ëmsoss wier. 3: 5 Wien dann de Geescht liwwert a Wonner bei lech mécht, mécht hien dat duerch Wierker vum Gesetz, oder andeems hie mam Glawen héiert?

3: 6 Also huet den Abraham Gott gegleeft, an et gouf him als Gerechtegkeet ugesinn. 3: 7 Wësst also datt déi, déi vum Glawen sinn, dës Kanner vum Abraham sinn. 3: 8 An d'Schrëft, virauszegesinn datt Gott d'Jeande vum Glawe rechtfäerdege géif, huet dem Abraham am Virfeld eng gutt Noriicht ginn, a gesot : Duerch lech ginn all d'Natioune geseent. 3: 9 Also déi vum Glawen si geseent mam gleewegen Abraham. 3:10 Fir all déi vun de Wierker vum Gesetz ofhängeg sinn ënner engem Fluch, well et ass geschriwwen: Verflucht ass jiddereen, deen net an all de Saache schreift, déi am Buch vum Gesetz geschriwwe sinn, fir se ze maachen. 3:11 An datt duerch Gesetz kee mat Gott gerechtfäerdegt ass, ass et evident, well: De Gerechte wäert vum Glawen liewen; 3:12 an d'Gesetz ass net vum Glawen, awer seet: Deen, deen dës Saache mécht, wäert vun hinne liewen.

3:13 Christus huet eis vum Fluch vum Gesetz erléist an e Fluch fir eis ginn (well et steet geschriwwen: Verflucht ass jiddereen, deen un e Bam hänke gelooss gëtt), 3:14 fir datt a Christus Jesus de Segen vum Abraham d'Geiler kéint erreechen. sou datt mir duerch de Glawen d'Verspriechе vum Geescht kréien. 3:15 Bridder, ech schwätzen a mënschleche Begréffer: E Bund, och e Mann, eemol ratifizéiert, keen ongëlteg et oder füügt dozou bäi. 3:16 Elo goufen dem Abraham d'Verspriechе gemaach, an u säi Som. Et seet net: An zu de Somen, wéi wann et vu ville schwätzt, awer wéi vun engem: An zu Ärem Som, dat ass Christus. 3:17 Dëst soen ech: De Bund, dee virdru vu Gott mat Christus ratifizéiert gouf, d'Gesetz, dat véierhonnert an drësseg Joer méi spéit koum, mécht et net of, fir d'Verspriechen ongëlteg ze maachen . 3:18 Well wann d'Ierfschaft duerch Gesetz ass, ass et net méi duerch Verspriechen; awer Gott huet dem Abraham et versprach.

3:19 Also wat ass d'Gesetz? Et gouf bäigefüügt wéinst Iwergänzungen, bis d'Somen ukomm sinn, deenen d'Verspriechе gemaach gouf; an et gouf duerch Engelen an der Hand vun engem Vermëttler geweit. 3:20 An de Vermëttler ass net vun engem; awer Gott ass een. 3:21 Ass d'Gesetz dann am Géigesaz zu de Verspriechе vu Gott? Op kee Fall; well wann dat gegebent Gesetz kéint Liewen ginn, war Gerechtegkeet wierklech duerch Gesetz. 3:22 Awer d'Schréft huet alles ënner der Sënn zougemaach, sou datt d'Verspriechе vum Glawen u Jesus Christus de Gleewege kéint ginn.

3:23 Awer ier de Glawe koum, ware mir ënner dem Gesetz agespaart, fir dee Glawen, dee sollt opgedeckt ginn, agespaart ginn. 3:24 Also war d'Gesetz eise Schoulmeeschter, fir eis bei Christus ze bréngen, fir datt mir duerch de Glawen gerechtfäerdegt ginn. 3:25 Awer wann de Glawe komm ass, si mir net méi ënner engem Tuteur, 3:26 well Dir sidd all Kanner vu Gott duerch de Glawen u Christus Jesus; 3:27 well all déi, déi a Christus gedeeft sinn, si mat Christus gekleet. 3:28 Et gëtt weder Judd nach Griichesch; et gëtt weder Sklaven nach fräi; et gëtt weder männlech nach weiblech; well Dir sidd all een oder a Christus Jesus. 3:29 A wann Dir dem Christus sidd, da sidd Dir sécher dem Abraham seng Rass, an Ierwen no dem Verspriechen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES

Kapitel 4

4: 1 Awer ech soen och: Soulaang den Ierwen e Kand ass, ënnerscheet hien sech an näischt vum Sklaven, obwuel hie Meeschter vun allem ass; 4: 2 awer ënner Wärter a Kuratoren bis zur Zäit vum Papp ernannt. 4: 3 Also och mir, wéi mir Kanner waren, waren a Knechtschaft ënner de Grondsätz vun der Welt. 4: 4 Awer wéi d'Fülle vun der Zäit komm ass, huet Gott säi Jong geschéckt, gebuer aus Fra an ënner dem Gesetz gebuer, 4: 5 fir déi ze befreien, déi ënner dem Gesetz waren, sou datt mir d'Adoptioun vu Jongen kréien. . 4: 6 A well Dir Jongen sidd, huet Gott de Geescht vu sengem Jong an Ären Häerzer geschéckt, dee rifft: Abba, Papp! 4: 7 Also sidd Dir net méi Sklave, mee e Jong; a wann Jong, och Ierwe vu Gott duerch Christus.

4: 8 Wierklech, fréier Deeg, ouni Gott ze kennen, hutt Dir déi gedéngt, déi vun Natur net Gëtter sinn; 4: 9 awer elo, wësse Gott, oder besser gesot, vu Gott bekannt ze sinn, wéi ass et, datt Dir op déi schwaach an aarm Rudimenter zréckgeet, op déi Dir Iech selwer wëllt versklaven? 4:10 Dir hält d'Deeg, d'Méint, d'Zäiten an d'Joren. 4:11 Ech hunn Angscht virun Iech, datt ech ëmsoss mat Iech geschafft hunn. 4:12 Ech bieden Iech, Bridder, gitt wéi ech, well ech sinn och wéi Dir ginn. Dir hutt mir näischt falsch gemaach. 4:13 Fir Dir wësst, datt wéinst enger Krankheet vum Kierper Iech d'Evangelium am Ufank gepriedegt hunn; 4:14 An Dir hutt mech net veruecht oder refuséiert wéinst dem Prozess deen ech a mengem Kierper hat, awer Dir hutt mech als Engel vu Gott als Christus Jesus empfaang.

4:15 Wou ass dann déi Zefriddenheet déi Dir erlieft hutt? P ecause ech ginn Zeien datt , wa méiglech, Dir Är eegen Ae fir mech erausgepickt hutt. 4:16 Sinn ech dunn Äre Feind ginn, well ech lech d'Wourecht soen? 4:17 Si sinn äifreg fir lech, awer net fir gutt, awer se wëllen lech vun eis trennen, sou datt Dir fir si äifreg ass. 4:18 Et ass gutt Äifer am Gudden ëmmer ze weisen, an net nëmmen wann ech mat lech präsent sinn. 4:19 Meng Kanner, fir déi ech zréckginn, bis Christus an lech anerer geformt ass , 4:20 Ech wéilt elo mat lech sinn a mäi Toun änneren, well ech si perplex iwwer lech.

4:21 Sot mir, Dir deen ënner dem Gesetz wëllt sinn, hutt Dir d'Gesetz net héieren? 4:22 Fir et ass geschriwwen datt den Abraham zwee Jongen hat; ee vum Sklave, deen aneren aus dem Fräien. 4:23 Awer de Sklave gouf nom Fleesch gebuer; awer déi gratis, fir d'Verspriechen. 4:24 Wat ass eng Allegorie, fir dës Frae sinn déi zwee Pagenten; deen kënnt vum Mount Sinai, deen d' Kanner fir Sklaverei dréit ; dëst ass Hagar. 4:25 Fir d'Hagar ass de Mount Sinai an Arabien, an entsprécht dem haitege Jerusalem, well hatt, zesumme mat hire Kanner, a Knechtschaft ass. 4:26 Awer Jerusalem dat uewen ass, wat d'Mamm vun eis all ass, ass fräi. 4:27 Fir et ass geschriwwen: Freed, Dir onfruchtbar, Dir, déi net Gebuert ginn; Freet lech a rifft, Dir, déi keng Gebuertsschmerzen hunn; Well méi sinn d'Kanner vum Desolaten, wéi vun deem, deen e Mann huet . 4:28 Also, Bridder, mir, wéi den Isaac , si Kanner vum Verspriechen.

4:29 Awer wéi deen, deen no dem Fleesch gebuer gouf, huet deen verfollegt deen nom Geescht gebuer gouf, sou och elo. 4:30 Awer wat seet d'Schrëft? Gitt de Sklave an hire Jong eraus, well de Jong vum Sklave wäert net mam Jong vun der fräier Fra ierwen . 4:31 Also, Bridder, mir sinn net d'Kanner vum Sklave, mee vun der fräier Fra.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES

Kapitel 5

5: 1 Stinn also fest an der Fräiheet mat där de Christus eis fräi gemaach huet, a sidd net erëm dem Joch vun der Sklaverei ënnerworf. 5: 2 Kuckt, ech Paul soen Iech, datt wann Dir beschnidde sidd, Christus Iech näischt bréngt. 5: 3 An nach eng Kéier bestätegen ech all Mënsch dee beschnidde gëtt datt hie gebonnen ass dat ganzt Gesetz ze halen. 5: 4 Dir sidd vu Christus ofgeleent, Dir , déi vum Gesetz gerechtfäerdegt sidd; du bass vun der Gnod gefall. 5: 5 Well mir vum Geescht waarden duerch de Glawen op d'Hoffnung vu Gerechtegkeet; 5: 6 well a Christus Jesus ass weder d'Beschneidung eppes wäert nach d'Obeschneidung, awer de Glawen deen duerch d'Léift funktionnéiert. 5: 7 Dir sidd gutt gelaf; Wien huet Iech verhënnert d'Wourecht ze respektéieren? 5: 8 Dës Iwwerzeegung kënnt net vun deem deen Iech urufft. 5: 9 E bësse Souren deet de ganze Brout. 5:10 Ech sinn zouversiichtlech am Här fir Iech, datt Dir keen anere Wee denkt ; awer deen deen dech stéiert, dee wäert de Saz droen, wien och ëmmer hien ass. 5:11 An ech, Bridder, wann ech nach ëmmer d'Beschneidung priedegen, firwat leiden ech nach verfollegt? An esou engem Fall ass de Stolpersteen vum Kräiz ewechgeholl ginn. 5:12 Wann nëmmen déi, déi dech stéieren, géife vermuttelt ginn ! 5:13 Fir Iech, Bridder, goufen an d'Fräiheet geruff; benotzen nëmmen d'Fräiheet net als Occasioun fir d'Fleesch, awer duerch Léift déngen een deen aneren.

5:14 Fir dat ganzt Gesetz ass an dësem Wuert erfëllt: Dir sollt Ären Noper gär hunn wéi Dir selwer. 5:15 Awer wann Dir géift bäissen an iessen, kuckt datt Dir och net konsuméiert.

5: 16 Ech soen dann: Gitt am Geescht, an Dir wäert d'Luschter vum Fleesch net erfëllen. 5:17 Well de Wonsch vum Fleesch géint de Geescht ass, an de Wonsch vum Geescht géint d'Fleesch ass; an dës sinn géinteneen, sou datt Dir net maacht wat Dir wëllt. 5:18 Awer wann Dir vum Geescht geleet gëtt, sidd Dir net ënner dem Gesetz. 5:19 A manifest sinn d'Wierker vum Fleesch, déi sinn: Ehebriechheet, Unhäerzegkeet, Onreinheet, Onbedenklechkeet, 5:20 Gëtzendéngscht, Hexerei, Feinden, Sträit, Jalousie, Roserei, Sträit, Ausenanersetzung, Ketter, 5:21 Näid, Morden, Dronkenheet, Orgien, an ähnleches; iwwer déi ech lech warnen, wéi ech lech virdru gesot hunn, datt déi, déi sou Saachen üben, d'Kinnekräich vu Gott net ierwen. 5:22 Awer d'Uebst vum Geescht ass Léift, Freed, Fridden, Gedold, Frëndlechkeet, Guttheet, Glawen, 5: 23 Sucht, Selbstkontrolle; géint sou Saachen gëtt et kee Gesetz. 5:24 Awer déi, déi zu Christus gehéieren, hunn d'Fleesch mat senge Passiounen a Wënsch gekräizegt. 5:25 Wa mir vum Geescht liewen, loosst eis och vum Geescht goen. 5:26 Loosst eis net boastful ginn, irritéiere mir eis, beneiden eis géigesäiteg.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE GALATES

Kapitel 6

6: 1 Bridder, wann iergendeen an iergendengem Feeler gefaang ass, Dir, déi geeschtlech sidd, restauréiert hien mat engem Geescht vu Weichheet, a berécksiichtegt lech selwer, fir datt Dir och net versicht sidd. 6: 2 Bär een aneren d'Laaschten , an erfëllt sou d'Gesetz vu Christus. 6: 3 Fir wien mengt datt hien eppes ass, awer net näischt ass, bedréit sech selwer. 6: 4 Also loosst jiddfereen seng eege Wierk op den Test stellen, an da wäert hien Ursaach hunn, nëmmen iwwer sech selwer ze bréngen, an net iwwer en aneren; 6: 5 fir jiddereen wäert seng eege Belaaschtung droen. 6: 6 Deejéinegen, deen am Wuert bäibruecht gëtt, deelt an all gutt Saach fir deen, deen him léiert. 6: 7 Loosst lech net verféieren; Gott kann net bespott ginn: fir egal wat de Mënsch séit, dat wäert hien och ernten. 6: 8 Fir deen , deen u säi Fleesch seet, soll vum Fleesch Korruptioun rappen; awer deen, deen dem Geescht séit, wäert vum Geescht dat éiwegt Liewen ernennen. 6: 9 Loosst eis net midd gi vu Gutt ze maachen; well zu zäitlecher Zäit wäerte mir ernten, wa mir net d'Häerz verléieren. 6:10 Also, wa mir d'Méiglechkeet hunn , loosst eis jidderengem gutt maachen, besonnesch deene vun der Famill vum Glawen.

6:11 Kuckt wéi grouss Bréiwer ech lech mat menger eegener Hand schreiwen. 6:12 Jiddereen, deen am Fleesch wëll frou sinn, si zwéngen lech ëmbruecht ze ginn, nëmme fir net verfollegt ze ginn wéinst dem Kräiz vu Christus.

6:13 Fir net och déi, déi beschnidde sinn, halen d'Gesetz; awer si wëllen datt Dir beschnidde gëtt, an Äert Fleesch ze verherrlechen. 6:14 Awer et ass wäit vu mir ze bretzen ausser am Kräiz vun eisem Här Jesus Christus, duerch deen d'Welt fir mech gekräizegt ass, an ech fir d'Welt. 6:15 Well a Christus Jesus ass weder d'Beschneidung eppes wäert, nach d'Obeschneidung, mee eng nei Kreatioun. 6:16 A fir all déi, déi no dëser Regel trëppelen, si Fridden a Barmhäerzegkeet iwwer si an d'Israel vu Gott. 6:17 Vun elo un stéiert keen mech; well ech op mengem Kierper d'Marker vum Här Jesus droen.

6:18 Bridder, d'Gnod vun eisem Här Jesus Christus sief mat Ärem Geescht. Amen.

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER

Kapitel 1

1: 1 Paul, Apostel vu Jesus Christus duerch de Wëlle vu Gott, un déi Helleg an trei a Christus Jesus, déi zu Ephesus sinn: 1: 2 Gnod a Fridden fir Iech, vu Gott, eise Papp, an dem Här Jesus Christus.

1: 3 Geseent de Gott a Papp vun eisem Här Jesus Christus, deen eis mat all geeschtege Segen an den himmlesche Plazen zu Christus geseent huet, 1: 4 wéi hien eis an him gewielt huet virun der Grënnung vun der Welt, fir datt mir helleg an ouni Flecken viru sech, 1: 5 a Léift, nodeems mir eis virbestëmmt hunn, seng Kanner duerch Jesus Christus ze adoptéieren, no der purer Häerzen vu sengem Wëllen, 1: 6 zum Luef vun der Herrlechkeet vu senger Gnod, duerch déi hien eis akzeptéiert gemaach huet déi Geléifte, 1: 7 an där mir Erléisung duerch säi Blutt hunn, d'Verzeiung vu Sënnen no dem Räichtum vu senger Gnod, 1: 8, déi hien zu eis gemaach huet an all Wäisheet a Verständnis, 1: 9 eis d' Geheimnis vu Säi Wëllen, no sengem Genoss, deen a sech selwer proposéiert hat, 1:10 fir alles zu Christus ze sammelen, an der Dispensatioun vun der Fülle vun Zäiten, souwuel déi, déi am Himmel sinn, wéi déi, déi an der Äerd. 1: 1 1 An him haten mir och eng Ierfschaft, virbestëmmt no dem Zweck vun deem, deen alles mécht no dem Plang vu sengem Wëllen, 1:12 fir datt mir zum Luef vu senger Herrlechkeet kënne sinn, mir déi fir d'éischt op Christus gehofft hunn.

1:13 An him, och wann Dir d'Wuert vun der Wourecht héieren hutt, d'Evangelium vun Ärer Erléisung, an datt Dir un hien gegleeft hutt, sidd Dir mam Hellege Geescht vum Versprieche versiegelt ginn, 1:14 deen ass den Eescht vun eiser Ierfschaft bis zur Erléisung vum ugehollene Besëtz, zum Luef vu senger Herrlechkeet.

1:15 Aus dësem Grond hunn ech och, nodeems ech vun Ärem Glawen an den Här Jesus héieren hunn, a vun Ärer Léift zu allen Hellegen, 1:16 Ech halen net op Merci fir Iech Merci ze soen, a mech un meng Gebieder ze erënneren, 1: 17 sou datt de Gott vun eisem Här Jesus Christus, de Papp vun der Herrlechkeet, Iech e Geescht vu Wäisheet an Offenbarung am Wësse vun him ka ginn, 1:18 an d'Ae vun Ärem Verständnis opkläert, fir datt Dir wësst wat d'Hoffnung ass datt hien Hien huet dech geruff, a wat sinn d'Räichtum vun der Herrlechkeet vu senger Ierfschaft an den Hellegen, 1:19 a wat déi supereminent Gréisst vu senger Kraaft vis-à-vis vun eis, déi gleewen, no der Operatioun vun der Kraaft vu senger Kraaft, 1:20 déi Hien huet zu Christus operéiert, hie vun den Doudegen opgewuess an hie bei senger rietser Hand an den himmlesche Plazen ageriicht , 1:21 iwwer all Fürstentum an Autoritéit a Kraaft a Herrschaft, an iwwer all Numm deen benannt ass, net nëmmen an dësem Zäitalter, awer och an der kommend; 1:22 an huet all d'Saache ënner seng Féiss geluecht, an huet him de Kapp iwwer alles fir d'Kierch ze ginn, 1:23 dat ass säi Kierper, d'Fülle vun deem, deen alles an allem fëllt.

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER

Kapitel 2

2: 1 An hien huet lech d'Liewe geschenkt, wéi Dir dout an Ären Iwwergrëffer a Sënne war, 2: 2 an deem Dir eemol getrëppelt sidd, nom Stroum vun dëser Welt, nom Prënz vun der Kraaft vun der Loft, dem Geescht déi elo an de Kanner vun der Ungehorsamkeet operéiert, 2: 3 ënner deenen och all eis eemol an de Lust vun eisem Fleesch gelieft hunn, de Wëlle vum Fleesch a vu Gedanke gemaach hunn, a mir ware vun Natur Kanner vun der Roserei, d'selwecht wéi déi aner. 2: 4 Awer Gott, dee räich u Barmhäerzegkeet ass, duerch seng grouss Léift mat där hien eis gär huet, 2: 5 och wa mir a Sënnen dout waren, huet eis zesumme mam Christus d'Liewe ginn (duerch Gnod sidd Dir gerett), 2: 6 an zesumme mat him huet hien eis opgewuess, an huet eis och an den himmlesche Plazen zesumme mam Christus Jesus gesat, 2: 7 fir an de Joerhonnerten ze weisen déi räich Räichtum vu senger Gnod a senger Guttheet zu eis am Christus Jesus ze kommen. 2: 8 Well duerch d'Gnod sidd Dir duerch de Glawe gerett; an dat net vun lech selwer: et ass de Kaddo vu Gott; 2: 9 net vu Wierker, sou datt kee ka bretzen. 2:10 Well mir sinn seng Veraarbechtung, geschaf a Christus Jesus fir gutt Wierker, déi Gott virdru virbereet hat, fir datt mir an hinne géife goen.

2:11 Denkt also drun, datt eemol Dir, d'Gentiles am Fleesch, Onbeschneidung genannt goufen wéinst der sougenannter Beschneidung déi vun der Hand am Fleesch gemaach gouf.

2:12 Zu där Zäit waart Dir ouni Christus, ofgeleent vun der Nationalitéit vun Israel an alien zu de Verbänn vum Verspriechen, ouni Hoffnung an ouni Gott an der Welt. 2:13 Awer elo a Christus Jesus sidd Dir, déi eemol wäit ewech waren, vum Blutt vu Christus no komm. 2:14 Fir hien eis Fridden ass, deen ee souwuel Populatiounen feieren, Ugrëff duerch d'Mëtt Mauer vun Trennung getraff, 2,15 Ofschaaffe enmities a sengem Fleesch, d'Gesetz vun Geboter am Bistrot ausgedréckt, an sech aus der zwee ze schafen een neie Mënsch, dee Fridde mécht, 2:16 an duerch d'Kräiz sech mat Gott beid an engem Kierper versöhlen, an et Feindlechkeeten dout maachen . 2:17 An hien ass komm an huet eng gutt Noriicht vum Fridde gepriedegt fir Iech, déi wäit ewech waren, an fir déi, déi no waren; 2:18 well duerch hien hu mir allenzwee den selwechte Geescht zum Papp. 2:19 Also sidd Dir net méi Auslänner oder Upstarts, mee Matbierger vun den Hellegen, a Membere vun der Famill vu Gott, 2:20 gebaut op der Fondatioun vun den Apostelen a Propheten, den Haaptgrondsteen ass de Jesus Christus selwer, 2 : 21 an deem dat ganzt Gebai, gutt koordinéiert , zu engem Hellege Tempel am Här wiisst; 2:22 an deenen Dir och zesumme gebaut sidd an eng Wunnplaz vu Gott am Geescht.

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER

Kapitel 3

3: 1 Dofir, ech Paul, Prisonnéier vu Christus Jesus fir lech Gentiles; 3: 2 wann Dir vun der Verwaltung vu Gottes Gnod héieren hutt, déi mir geschenkt gouf; 3: 3 datt duerch Offenbarung d'Geheimnis fir mech opgedeckt gouf, wéi ech virdru kuerz geschriwwen hunn, 3: 4 Liesen déi Dir verstoe kënnt wat mäi Wëssen am Geheimnis vu Christus ass, 3: 5 Geheimnis dat an anere Generatiounen net d'Mënschejongen kennen ze léieren, sou wéi et seng helleg Apostelen a Prophéiten elo vum Geescht verroden ass: 3: 6 datt d' Henken Co- Netter a Membere vum selwechte Kierper sinn, a Partner vum Verspriechen am Christus Jesus duerch d'Evangelium. 3: 7 vun deenen ech Minister ginn duerch de Kaddo vu Gottes Gnod déi mir no der Operatioun vu senger Kraaft ginn ass. 3: 8 Fir mech, déi manner wéi déi mannst vun all den Hellege sinn, gouf dës Gnod gegeben fir d'Evangelium vum onverzichtbare Räichtum vu Christus ënner de Gentiles ze verkënnegen, 3: 9 an fir all kloer ze maachen wat d'Dispens vun der Geheimnis dat fir Joerhonnerte a Gott verstoppt ass, deen all Saache erschaf huet ; 3:10 sou datt déi villfälteg Wäisheet vu Gott elo duerch d'Kierch un d'Fürstentum an d'Muecht an den himmlesche Plazen bekannt gëtt, 3:11 no dem éiwege Zweck, deen hien zu Christus Jesus eisen Här gemaach huet, 3:12 an deem mir hu Sécherheet an Zougang mat Vertrauen duerch de Glawen un hien; 3:13 Dofir froen ech, datt Dir d'Häerz net verléiert wéinst menge Verdierwunge fir lech, déi Är Herrlechkeet sinn.

3:14 Dofir béien ech meng Knéien virum Papp vun eisem Här Jesus Christus, 3:15 vun deem all Famill am Himmel an op der Äerd säin Numm hëlt, 3:16 fir datt hien lech gëtt, no de Räichtum vu senger Herrlechkeet , mat Kraaft am banneschte Mënsch duerch säi Geescht itu gestäerkt ze ginn; 3:17 sou datt Christus an Ären Häerzer duerch de Glawen wunnt, sou datt, verwuerzelt a verankert a Léift, 3:18 Dir voll fäeg sidd mat allen Hellegen ze verstoen wat d'Breet, d'Längt, d'Déift an d'Héicht ass , 3:19 a fir d'Léift vu Christus ze kennen, déi d'Wësse überschreift, fir datt Dir mat der ganzer Füllung vu Gott gefüllt sidd. 3:20 A fir deen, dee fäeg ass, alles méi wäit ze maachen, wéi mir froen oder verstoen, no der Kraaft, déi an eis funktionnéiert , 3:21 ass him eng Herrlechkeet an der Kierch zu Christus Jesus fir all Alter. , fir ëmmer an éiweg. Amen.

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER

Kapitel 4

4: 1 Ech, dofir, e Gefaangenen am Här, bieden lech würdeg de Ruff ze goen, mat deem Dir geruff gi sidd, 4: 2 mat aller Bescheidenheet a Bescheidenheet, mat Gedold mateneen a Léift, 4: 3 beméien d'Eenheet vum Geescht an der Bannung vum Fridden ze halen; 4: 4 e Kierper, an e Geescht, wéi Dir och an enger Hoffnung vun Ärer Vocatioun genannt gouf; 4: 5 een Här, ee Glawen, eng Daf, 4: 6 ee Gott a Papp vun allen, dee virun allem ass, an duerch alles an an allem. 4: 7 Awer jiddereng vun eis Gnod gouf no der Moossnam vum Christus Geschenk. 4: 8 Dofir seet hien : Opgoen an héich, huet hien d'Gefaangenschaft gefouert an huet de Männer Kaddoe ginn. 4: 9 An datt hien eropgaang ass, wat ass et, awer datt hien och als éischt an déi ënnescht Deeler vun der Äerd erofgaang ass? 4:10 Deen, deen erofgaang ass, ass dee selwechten deen och iwwer all den Himmel opgestan ass fir alles ze fëllen. 4:11 An hie selwer e puer ernannt, Apostelen; un anerer, Prophéiten; un anerer, Evangelisten; un anerer, Paschtéier an Enseignanten, 4:12 fir déi Helleg fir d'Aarbecht vum Ministère ze perfektionéieren, fir d' Edifikatioun vum Kierper vu Christus, 4:13 bis mir all zu der Eenheet vum Glawen an dem Wësse vum Jong kommen vu Gott, zu engem perfekte Mënsch, bis zur Mooss vun der Statur vun der Vollstännegkeet vu Christus; 4:14 sou datt mir net méi Kanner schwankend sinn, duerch all Wand vun der Doktrin, vun der Stratagem vu Männer, déi schlau Tricks vum Feeler benotze fir ze täuschen.

4:15 awer duerch d'Wourecht a Léift verfollegen, kënne mir an alles wuessen an deem deen de Kapp ass, dat ass Christus, 4:16 vun deem de ganze Kierper, gutt arrangéiert a vereenegt vun all de Gelenker déi géigesäiteg hëllefen, no der Aktivitéit vun all Member, säi Wuesstum kritt fir sech selwer opzebauen verléift.

4:17 Dëst soen ech a fuerderen am Här: datt Dir net méi wéi déi aner Gentiles trëppelt, déi an der Vanity vun hirem Geescht goen, 4:18 nodeems Dir d'Verdäischterung verdunkelt hutt, ofgesprengt vum Liewen vu Gott duerch Ignoranz. an hinnen ass et wéinst der Härkeet vun hirem Häerz; 4:19 deen, nodeems hien all Sensibilitéit verléiert huet , sech mat Loscht verwinnt huet giereg all Zort vun Onsécherheet ze maachen. 4:20 Awer Dir hutt net sou Christus geléiert, 4:21 wann Dir hie wierklech héieren hutt a vun him geléiert gi sidd, no der Wourecht déi am Jesus ass. 4:22 Wat den ale Wee vum Liewen ugeet, setzt den alen Mann of, deen no bedrunnene Wënsch beschiedegt ass, 4:23 a gitt erneiert am Geescht vun Ärem Geescht, 4:24 a gitt op den neie Mënsch, erschaf no Gott an der Gerechtegkeet an der Hellegkeet vun der Wourecht. 4:25 Dofir, wann Dir Ligen ofleeft, schwätzt Wourecht, jidderee vun Iech zu sengem Noper; well mir si Membere vuneneen. 4:26 Sidd rosen, awer sënn net; loosst d'Sonn net op Är Roserei erofgoen, 4:27 a gitt der Däiwel keng Plaz. 4: 28 Loosst deen dee geklaut huet net méi klauen, awer muss schaffen, maacht mat sengen Hänn wat gutt ass, also hutt Dir eppes mat deenen an Nout ze deelen.

4:29 Loosst kee korrupt Wuert aus Ärem Mond kommen, ausser dat wat gutt ass fir déi noutwendeg Erzéiung, fir den Héieren Gnod ze ginn. 4:30 An trauert net den Hellege Geescht vu Gott, mat deem Dir fir den Dag vun der Erléisung versiegelt goufen. 4:31 Loosst all Batterkeet, Roserei, Roserei, Gejäiz a Verleumdung, an all Béiswëllegkeet vun lech ewechgeholl ginn. 4:32 Awer sidd léif mateneen, barmhäerzeg, verzeien een deem aneren, wéi Gott lech och zu Christus verginn huet.

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER

Kapitel 5

5: 1 Sidd Dir also Imitateure vu Gott, als beléifte Kanner. 5: 2 A gitt a Léift, wéi Christus eis och gär huet, a sech selwer fir eis ofginn huet, en Affer an en Affer u Gott fir en duftenden Aroma. 5: 3 Awer Unhäerzegkeet an all Knascht, oder Begeeschterung, loosst et net emol bei lech benannt ginn, sou wéi et fir déi Helleg passt; 5: 4 weder onéierlech Wierder, nach Dommheeten, nach Tricks , déi net gëeegent sinn, mä éischter Merci. 5: 5 Fir Dir wësst dat, datt keen Unhänger, oder onreinen oder gieregen, deen idolatrous ass, eng Ierfschaft am Räich vu Christus a vu Gott huet. 5: 6 Loosst kee dech mat vergebene Wierder verleeden, well fir dës Saache kënnt de Roserei vu Gott op d'Kanner vun der Ongehoorsamkeet. 5: 7 Gitt net dofir mat hinnen deel. 5: 8 Fir Dir waart eemol Däischtert, awer elo sidd Dir Liicht am Här; spadséiere wéi Kanner vum Liicht 5: 9 (well d'Fruucht vum Geescht ass an aller Guttheet , Gerechtegkeet a Wourecht), 5:10 beweist wat dem Här gefält. 5:11 A maacht net mat un déi onfruchtbar Wierker vun der Däischtert, mee strof se éischter; 5:12 well et ass schändlech och ze schwätzen iwwer dat wat se am Geheimnis maachen. 5:13 Awer all d'Saachen, wann se evident duerch d'Liicht gemaach ginn, ginn manifestéiert; well Liicht ass wat alles manifestéiert. 5:14 Dofir seet hien: Erwächt Dir, déi schlooft an opstitt aus den Doudegen, a Christus wäert op lech schéngen. 5:15 Passt dowéinst op, wéi Dir gitt, net als Narren, awer als Weis, 5:16 maacht d'Zäit gutt, well d'Deeg si béis.

5:17 Dofir sidd net domm, awer verstitt wat de Wëlle vum Här ass. 5:18 Gitt net mat Wäin gedronk, wou et dissipéiert gëtt; gitt léiwer mam Geescht gefëllt, 5:19 schwätzt ënner lech mat Psalmen, Hymnen a geeschtege Lidder, sangen a lueft den Här an Ären Häerzer; 5:20 ëmmer Merci fir alles fir Gott a Papp, am Numm vun eisem Här Jesus Christus. Gitt ënnereneen of.

5: 21 Gitt sech ënnereneen an der Angscht vu Gott. 5:22 D'Fraen ënnerleien hiren eegene Männer wéi dem Här; 5:23 well de Mann de Kapp vun der Fra ass, sou wéi Christus de Chef vun der Kierch ass, wat hire Kierper ass, an hien ass hire Retter. 5:24 Sou wéi d'Kierch dem Christus ënnerworf ass, sou sinn déi bestuete Frae vun hire Männer an allem. 5:25 Männer, hunn Är Frae gär, sou wéi Christus d'Kierch gär huet a sech selwer fir hatt opginn huet, 5:26 fir hatt ze hellegen, andeems si se beim Wäschen vum Waasser duerch d'Wuert gereinegt huet, 5:27 fir presentéiert et sech selwer, eng glorräich Kierch, ouni Fleck oder Falten oder sou eppes, awer wier helleg an ouni Fleck. 5:28 Also och Männer sollen hir Frae gär hunn wéi hire Kierper. Wien seng Fra gär huet, huet sech selwer gär. 5:29 Fir datt keen jeemools säin eegent Fleesch gehaasst huet, awer ennerhält a këmmert sech drëm, sou wéi Christus d'Kierch mécht, 5:30 well mir Member vu sengem Kierper sinn, säi Fleesch a seng Schanken. 5:31 Aus dësem Grond wäert e Mann säi Papp a seng Mamm verloossen a mat senger Fra vereenegt sinn, an déi zwee ginn zu engem Fleesch. 5:32 Grouss ass dëst Geheimnis; awer ech soen dat iwwer Christus an d'Kierch.

5:33 Wat de Rescht ugeet, jidderee vun lech huet och seng Fra gär wéi hie selwer; an d'Fra respektéiert hire Mann.

DEN EPISTEL VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE EFESIER

Kapitel 6

6:1 Kanner, follegt Ären Elteren am Här, well dat ass richteg. 6: 2 Éiert Äre Papp an Är Mamm, dat ass dat éischt Gebot mat Verspriechen; 6: 3 sou datt et gutt mat lech geet, an Dir kënnt laang op der Äerd liewen. 6: 4 An Dir, Pappen, provozéiert Är Kanner net fir ze rosen, awer bréngt se an der Pfleeg an der Opfuerderung vum Här. 6: 5 Dénger, befollegt Ären ierdesche Meeschter mat Angscht a Schrecken, mat der Einfachheet vun Ärem Häerz, wéi Christus; 6: 6 net den Aen ze déngen, wéi déi, déi d'Männer gär hunn, awer als Dénger vu Christus, aus dem Häerz de Wëlle vu Gott maachen; 6: 7 mat gudde Wëllen ze déngen, sou wéi den Här an net Männer, 6: 8 wëssend datt egal wat gutt jiddereen mécht, hie vum Här kritt, egal ob hie Sklave oder fräi ass. 6: 9 An Dir, Meeschter, maacht hinnen datselwecht, verloosse Bedrohungen, wëssend datt hiren Här an Ären am Himmel sinn , an datt et keng Partialitéit fir hien ass.

6:10 Endlech, meng Bridder, sidd staark am Här an an der Kraaft vu senger Kraaft. 6:11 Maacht déi voll Rüstung vu Gott un, fir datt Dir Är Positioun géint den Däiwels Schema kënnt huelen . 6:12 Well mir kämpfen net géint Blutt a Fleesch, mee géint Fürstentum, géint Muechten, géint d'Herrscher vun der Däischtert vun dësem Zäitalter, géint geeschteg Béis an den himmlesche Regiounen. 6:13 Dofir, huelt déi ganz Rüstung vu Gott, fir datt Dir am béisen Dag erdroe kënnt, a wann Dir alles fäerdeg hutt, steet fest.

6:14 Stoe fest, dofir, Är Lende mat der Wourecht ugedoen, a mat der Broschtplack vun der Gerechtegkeet gekleet, 6:15 a schuet Är Féiss mat der Virbereedung vum Evangelium vum Fridden. 6:16 Virun allem huelt d'Schëld vum Glawen op, mat deem Dir all déi gliddeg Darts vum Béise läsche kënnt. 6:17 An huelt den Helm vum Erléisung an de Schwert vum Geescht, dat ass d'Wuert vu Gott; 6:18 bieden zu all Moment mat all Gebied a Biedelung am Geescht, a kucken domat mat all Ausdauer a Biet fir all déi Helleg; 6:19 an duerch mech, sou datt wann ech mäi Mond opmaachen, mir e Wuert ka ginn fir mat Frechheet d'Geheimnis vum Evangelium bekannt ze maachen, 6:20 fir deen ech en Ambassadeur a Kette sinn; datt ech fett vun him schwätzen, wéi ech soll schwätzen.

6:21 Fir datt Dir och meng Affäre kennt, a wat ech maachen, den Tychicus, beléifte Brudder an treie Minister am Här, wäert lech alles bekannt maachen, 6:22 wien ech lech geschéckt hunn fir dat ze maachen, fir datt Dir wësst wat et betrëfft un eis, a kann hien Äert Häerz tréischten. 6:23 Fridde sief de Bridder, a Léift mam Glawen, vu Gott de Papp an den Här Jesus Christus. 6:24 Grace sief mat all deenen, déi eisen Här Jesus Christus mat onverännerlecher Léift gär hunn. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE PHILIPPIER

Kapitel 1

1: 1 Paul an Timothy, Dénger vu Jesus Christus, un all déi Helleg a Christus Jesus, déi zu Philippi sinn, mat de Bëscheef an Diakonen: 1: 2 Gnädeg a Fridde fir Iech , vu Gott, eisem Papp, an dem Här Jesus Christus.

1: 3 Ech soen mäi Gott wann ech dech un mech erënneren, 1: 4 ëmmer an all menge Gebieder, déi mat Freed fir Iech all plädéieren, 1: 5 fir Är Gemeinschaft am Evangelium, vum éischten Dag bis elo; 1: 6 dovun iwwerzeegt ze sinn, datt deen, deen eng gutt Aarbecht an Iech ugefaang huet, et bis zum Ofschloss bis zum Dag vu Jesus Christus féiert; 1: 7 wéi et richteg ass fir mech dëst iwwer Iech all ze spieren, well ech dech a mengem Häerz hunn ; an a menger Prisongen, an der Verteidegung an der Bestätegung vum Evangelium, all sidd Dir mat der Gnod mat mir. 1: 8 Well Gott ass mäi Zeien, wéi ech Iech all gär hunn mat der zaarter Léift vu Jesus Christus. 1: 9 An dëser ech am Gebiet froen, datt Är Léift abound nach méi a méi an der Wëssenschaft an an all Wëssen, 1:10 fir datt Dir déi bescht stëmmen kënnen, sou datt Dir déif an onschëlleg fir den Dag vu Christi kann, 1:11 voller Uebst vu Gerechtegkeet déi duerch Jesus Christus sinn, fir d'Herrlechkeet an d'Lob vu Gott.

1:12 Ech wëll, datt Dir wësst, Bridder, datt déi Saachen, déi mat mir geschitt sinn, éischter am Fortschrëtt vum Evangelium gefouert hunn.

1:13 sou datt meng Prisongen zu Christus am ganze Prätorium a fir all evident goufen. de Rescht. 1:14 An déi meescht vun de Bridder, déi Courage an den Här mat menge Prisongen huelen, trauen sech vill méi d'Wuert ouni Angscht ze soen. 1:15 E puer, priedegen de Christus aus Näid a Sträit; awer anerer vu gudde Wëllen. 1:16 E puer verkënnegen de Christus aus Sträit, net oprichteg, an denken, meng Leed a meng Prisongen ze ginn; 1:17 awer déi aner aus Léift, wëssend datt ech fir d'Verteidegung vum Evangelium gesat sinn. 1:18 Wat dann? Dass trotzdem, op iergend eng Manéier, oder duerch Virwand oder duerch Wourecht, Christus ugekënnegt gëtt; an an dësem freeën ech mech, a wäert mech ëmmer nach freeën. 1:19 Fir ech weess datt duerch Äert Gebied an d'Versuergung vum Geescht vu Jesus Christus dëst zu menger Befreiung féiere wäert, 1:20 no mengem Verlaangeren an hoffen nza datt ech mech guer net schummen; Éischter, mat ganz Vertrauen, wéi ëmmer, elo wäert de Christus och a mengem Kierper vergréissert ginn, entweder duerch Liewen oder duerch Doud. 1:21 Fir mech ass Christus ze liewen, a stierwen ass Gewënn. 1:22 Awer wann ech am Fleesch liewen ass fir mech d'Aarbecht ze profitéieren, da weess ech net wat ech soll wielen. 1:23 Wéinst béide Saache sinn ech ugespaant, well ech Loscht hunn a bei Christus ze sinn, wat vill besser ass; 1:24 awer am Fleesch bleiwen ass méi néideg wéinst Iech. 1:25 An ech sinn zouversiichtlech an dësem, ech weess datt ech bleiwen, datt ech bei Iech all bleiwen, fir Äert Benefice an d'Freed vum Glawen.

1:26 fir datt Är Herrlechkeet vu mir zu Christus Jesus duerch meng Präsenz erëm bei lech kënnt. 1:27 Nëmme datt Dir lech verhält wéi et dem Evangelium vu Christus wäert ass, sou datt ech entweder dech gesinn oder datt ech fehlen, ech héieren vun lech datt Dir an engem Geescht fest sidd an eestëmmeg fir de Glawe vum Evangelium kämpft, 1: 28 a guer net intimidéiert vun deenen, déi dergéint sinn, wat fir si sécher en Zeeche vun der Verdierwung ass, awer fir lech vun der Erléisung; an dëst vu Gott. 1:29 Fir et gëtt lech wéinst Christus, net nëmmen datt Dir un hien gleeft, awer och datt Dir fir hien leiden, 1:30 mat deem selwechte Konflikt wéi Dir a mir gesinn hutt, an elo héiert Dir datt et a mir ass.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE PHILIPPIENS

Kapitel 2

2: 1 Dofir, wann et Trouscht zu Christus ass, wann iergendeng Trouscht vu Léift, wann iergendeng Gemeinschaft vum Geescht, wann iergend eng zäertlech Häerzen, wann iwwer Barmhäerzegkeet, 2: 2 meng Freed fäerdeg maachen, déiselwecht fillen, déi selwecht Léift hunn eestëmmeg, fillt déiselwecht Saach. 2: 3 Maacht näischt aus Sträit oder aus Stolz; éischter mat Bescheidenheet, jidderee schätzt déi aner als selwer iwwerleen ; 2: 4 kuckt net jidderee fir seng eege Saach, awer jiddereen och fir deen aneren. 2: 5 Loosst et also an dësem Geescht sinn, deen och zu Christus Jesus war, 2: 6, deen a Form vu Gott war, net ugesinn, Gott gläich ze sinn als eppes, un deem hie sech festhält, 2: 7 awer eidel gemaach huet selwer, d'Form vun engem Dénger ugeholl, ähnlech wéi Männer gemaach; 2: 8 a war am Zoustand vum Mënsch, huet hie sech bescheedegt, a war bis zum Doud, an Doud um Kräiz. 2: 9 Dofir huet Gott hien och bis op déi allerbescht erhieft an him en Numm ginn, deen iwwer all Numm ass, 2:10 sou datt am Numm vum Jesus all Knéi vun deenen, déi am Himmel sinn, sech béien an an d'Äerd, an ënner der Äerd; 2:11 an all Zong zouginn datt Jesus Christus Här ass, zu Herrlechkeet vu Gott de Papp.

2:12 Dofir, mäi beléiften, wéi Dir ëmmer gefollegt hutt, net wéi a menger Präsenz nëmmen, awer vill méi elo a mengem Fehlen, schafft Är Erléisung mat Angscht a Schrecken aus.

2:13 well et Gott ass, deen an lech produzéiert béid wëllen a maachen, fir säi gudde Wëllen. 2:14 Maacht alles ouni ze grommelen an ze streiden, 2:15 fir datt Dir onschëlleg an einfach sidd, Kanner vu Gott ouni Feeler an der Mëtt vun enger béiser a perverser Generatioun, an där Dir als Luuchten an der Welt blénkt; 2:16 halen um Wuert vum Liewen fest, sou datt ech am Dag vu Christus kann prahlen datt ech net ëmsoss gelaf sinn, an ech hunn net ëmsoss geschafft. 2:17 An och wann et an engem Getränkoffer op d' Affer an den Déngscht vun Ärem Glawe gegoss gëtt , ech si frou a si frou mat lech all. 2:18 An Dir sidd och frou a frou mat mir.

2:19 Ech hoffen, datt den Här Jesus den Timothy séier bei lech schéckt, sou datt ech och a gudder Séil ka sinn, wann ech vun Ärem Zoustand weess; 2:20 fir ech hu kee vun der selwechter Geescht, an datt hien sou éierlech fir lech këmmert. 2:21 Fir jiddereen sicht säin eegent, net wat zu Christus Jesus gehéiert. 2:22 Awer Dir wësst schonn d'Verdéngschter vun him, datt hien als Jong zum Papp mat mir am Evangelium gedéngt huet. 2:23 Also dësen hoffen ech lech ze schécken, nodeems ech gesinn hunn wéi meng Affäre lafen; 2:24 an ech vertrauen dem Här datt ech och séier bei lech kommen. 2:25 Awer ech hu gemengt et wier néideg lech Epaphroditus ze schécken, mäi Brudder a Mataarbechter a Matbierger, Äre Messenger, a Minister vu menge Besoinen; 2:26 well hien e grousse Wonsch hat lech all ze gesinn, an hie war schwéier bedréckt well Dir héieren hutt, datt hie krank ginn ass.

2:27 Fir hie war wierklech krank, um Punkt vum Stierwen; awer Gott hat Barmhäerzegkeet iwwer hien, an net nëmmen iwwer hien, awer och op mech, sou datt ech keng Trauregkeet iwwer Trauregkeet hätt. 2:28 Also ech schécken hie méi frëndlech, sou datt wann Dir hien erëm gesitt, Dir kënnt frou sinn, an ech ka manner traureg sinn. 2: 2 9 Erhëlt hien dofir am Här mat aller Freed, an hält déi wéi hien a Schätzung; 2:30 well duerch d'Aarbecht vu Christus war hien no beim Doud, huet säi Liewen ausgesat fir ze liwweren wat an Ärem Service fir mech feelt.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE PHILIPPIENS

Kapitel 3

3:1 Schlussendlech, Bridder, freeën Iech am Här. Ech hunn näischt dergéint déiselwecht Saache fir Iech ze schreiwen, an et ass sécher fir Iech. 3: 2 Passt op Hënn op, passt op béis Aarbechter op, passt op Mutiler vum Kierper. 3: 3 Well mir sinn d'Beschneidung, déi am Geescht Gott déngen an Herrlechkeet a Christus Jesus, a kee Vertrauen an d'Fleesch hunn. 3: 4 Och wann ech och eppes hunn op d'Fleesch ze vertrauen. Wann iergendeen mengt datt hien eppes am Fleesch ze vertrauen huet, ech méi: 3: 5 Ech sinn um aachten Dag ëmbruecht ginn, aus der Hierkonft vun Israel, vum Stamm Benjamin, engem Hebräesch vun den Hebräer; wat d'Gesetz ugeet, e Pharisäer; 3: 6 Betreffend Äifer, verfollegt d'Kierch; wéi fir d'Gerechtegkeet, déi am Gesetz ass, blamlos. 3: 7 Awer wat och ëmmer Saache fir mech waren, hunn ech Verloscht fir Christus Wuel gezielt. 3: 8 A sécher, ech zielen ëmmer nach alles als Verloscht fir d'Exzellenz vum Wësse vu Christus Jesus, mäin Här, fir deen ech alles verluer hunn, an zielen et als Müll, fir Christus ze gewannen, 3: 9 an an him fonnt ze ginn, net meng eege Gerechtegkeet hunn, déi duerch Gesetz ass, mä dat, wat duerch de Glawe vu Christus ass, d'Gerechtegkeet, déi vu Gott duerch de Glawen ass; 3:10 fir hien ze kennen, an d'Kraaft vu senger Operstéiung, an d'Participatioun vu senge Leiden, wéi hien a sengem Doud gëtt, 3:11 wann hien an iergendenger Aart zu der Operstéiung vun den Doudegen kënnt.

3:12 Net datt ech et schonn erreecht hunn, nach datt ech scho perfekt sinn; awer ech fuere weider, fir ze kucken ob ech dat faassen, fir dat ech och vum Christus Jesus gegraff goufen. 3:13 Bridder, ech selwer behaapten net et schonn erreecht ze hunn; awer eng Saach maachen ech: vergiessen sécherlech wat hannendru steet, an erreechen dat wat viraus ass, 3:14 Ech drécken op d'Zil, op de Präis vum héije Ruffe vu Gott zu Christus Jesus. 3:15 Also, all eis perfekt, loosst eis d'selwecht fillen; a wann Dir eppes anescht spiert, wäert dëst lech och vu Gott verroden ginn. 3:16 Awer a wat mir komm sinn, loosst eis déi selwecht Regel folgen, loosst eis déiselwecht Saach fillen. 3:17 Brudder jo , sidd Imitatore vu mir, a kuckt op déi, déi sech esou behuelen no dem Beispill, wat Dir an eis hutt. 3:18 Fir vill sinn dobaussen, vun deenen ech lech vill gesot hunn, an och elo kräischen ech, datt se Feinde vum Kräiz vu Christus sinn; 3:19 deem säin Enn wäert Zerstéierung sinn, deem säi Gott de Bauch ass, an deem seng Herrlechkeet hir Schimmt ass; déi nëmmen iwwer d'irdesch denken. 3:20 Awer eis Nationalitéit ass am Himmel, vu wou aus mir och op de Retter waarden, den Här Jesus Christus; 3:21 wat de Kierper vun eiser Erniddregung transforméiert , sou datt et wéi de Kierper vu senger Herrlechkeet ass, duerch d'Kraaft mat där hien och all d'Saache selwer ënnerworf kann.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE PHILIPPIENS

Kapitel 4

4: 1 Dofir, meng beléiften a verlangte Bridder, meng Freed a Kroun, also sti fest am Här, beléiften. 4: 2 Ech bieden d'Evodia an d'Syntyche mam Här ze sinn. 4: 3 Och ech bieden lech och, treie Begleeder, deenen ze hëllefen, déi zesumme mat mir am Evangelium gekämpft hunn , mam Clement och mat mengen anere Mataarbechter, deenen hir Nimm am Buch vum Liewen sinn. 4: 4 Freet lech ëmmer um Här. Erëm soen ech: Freed! 4: 5 Loosst Är Héiflechkeet fir all Männer bekannt sinn. Den Här ass no. 4: 6 Maacht lech keng Angscht iwwer eppes, awer loosst Är Ufroe viru Gott an all Gebied a Biedung, mat Dank Merci. 4: 7 An de Fridde vu Gott, deen all Verständnis iwwerschreift, wäert Är Häerzer an Är Gedanken a Christus Jesus bewaachen.

4: 8 Fir de Rescht, Bridder, alles wat wouer ass, alles wat éierlech ass, alles wat just ass, alles wat reng ass, alles wat léif ass, alles wat e gudde Numm ass; wann et eng Tugend ass, wann eppes ze luewen ass, denkt drun. 4: 9 Wat Dir geléiert hutt a kritt an héieren a gesinn hutt, dat maacht; an de Gott vum Fridde wäert mat lech sinn.

4:10 Ech hu mech immens iwwer den Här gefreet, datt Dir Är Betreiung vu mir endlech erëmbelieft hutt; vun deenen Dir och gefuerdert hutt, awer Dir hutt d'Geleeënheet gefeelt. 4:11 Ech soen dat net well ech knapp sinn, well ech geléiert hunn zefridden ze sinn, egal wéi meng Situatioun ass.

4:12 Ech weess wéi bescheiden ze liewen, an ech weess wéi Iwwerfloss ze hunn; An alles a fir alles wat ech geléiert kréien, esouwuel sat ze sinn an hongereg ze sinn, Iwwerfloss ze hunn an Nout ze leiden. 4:13 Ech kann alles duerch Christus maachen, dee mech stäerkt. 4:14 Awer Dir hutt et gutt gemaach fir mech a menger Verdéiwung ze deelen. 4:15 An Dir wësst och, O Philippianer, datt am Ufank vum Priedege vum Evangelium, wéi ech Mazedonien verlooss hunn, keng Kierch mat mir deelgeholl huet wéinst der Gitt an der Empfang, awer Dir eleng; 4:16 fir souguer op Thessalonica hues du mech ëmmer erëm fir meng Besoine geschéckt. 4:17 Et ass net datt ech Kaddoe sichen , mä éischter datt ech Uebst sichen déi an Ärem Kont vill sinn. 4:18 Awer alles wat ech krut, an ech hunn en Iwwerfloss; Ech si voll, vu Epaphroditus kritt wat Dir geschéckt hutt; parfüméierter Geroch, akzeptabel Affer, Plëséier Gott. 4:19 Mäi Gott, da wäert all Är Besoinen no sengem Räichtum an Herrlechkeet zu Christus Jesus liwweren . 4:20 Onse Gott a Papp sinn Herrlechkeet fir ëmmer an ëmmer. Amen.

4:21 Gréisst all déi Helleg zu Christus Jesus. D'Bridder déi bei mir sinn begréissen Iech . 4:22 All Hellegen begréissen Iech, besonnesch déi aus dem Haus vum Cäsar. 4:23 D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus ass mat Iech all. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE KOLOSSER

Kapitel 1

1: 1 Paul, Apostel vu Jesus Christus duerch de Wëlle vu Gott, a Brudder Timothy, 1: 2 zu den hellegen an treie Bridder zu Christus, déi zu Colosse sinn: Gnod a Fridde sief dir, vu Gott, eise Papp an dem Här Ëm Gottes Wëllen.

1: 3 Biede ëmmer fir lech, mir soen Gott Merci, de Papp vun eisem Här Jesus Christus, 1: 4 nodeems Dir vun Ärem Glawen u Christus Jesus héieren hutt, a vun der Léift, déi Dir zu allen Hellegen hutt, 1: 5 wéinst der Hoffnung datt Et gëtt fir lech am Himmel gehalen , vun deem Dir schonn duerch dat richtegt Wuert vum Evangelium héieren hutt, 1: 6 dat lech erreecht huet, souwéi d'ganz Welt, an Uebst dréit a wuesse och an lech, vum Dag wou Dir héieren hutt an Dir wousst d'Gnod vu Gott an der Wourecht, 1: 7 wéi Dir geléiert hutt vun Epaphras, eise beléifte Matbierger, deen lech en treie Minister vu Christus ass, 1: 8, deen eis och Är Léift am Geescht deklaréiert huet. 1: 9 Dofir hu mir och, vum Dag wou mir et héieren hunn, ophalen ni fir lech ze bieden , a froen datt Dir mat dem Wësse vu sengem Wëllen an all Wäisheet a spiritueller Intelligenz gefëllt sidd, 1:10 fir datt Dir gitt wéi et ass wiirdeg vum Här, him an allem erfreet, Friichte bei all gudder Aarbecht droen a wuessen am Wësse vu Gott ; 1:11 mat all Kraaft gestäerkt, no der Kraaft vu senger Herrlechkeet, fir all Gedold a laang Leed; 1:12 mat Freed Merci dem Papp ze soen, deen eis qualifizéiert huet fir un der lerfschaft vun den Hellegen am Liicht ze deelen.

1:13 deen eis aus der Kraaft vun der Däischtert geliwwert huet an eis an d'Kinnekräich vu sengem beléifte Jong transferéiert huet, 1:14 an deem mir Erléisung duerch säi Blutt hunn, d'Verzeiung vu Sënnen.

1:15 Hien ass d'Bild vum onsichtbaren Gott, deen Éischtgebuerene vun der ganzer Kreatioun. 1:16 Well an him goufen all Saache geschaf, déi am Himmel an déi op der Äerd, siichtbar an onsiichtbar; Sinn Trouner, Sinn Herrschaften, Sidd Fürstentümer, Sidd Muechten; alles gouf duerch hien erstallt a fir hien. 1:17 An hien ass virun all Saachen, an all Saachen an him existéieren; 1:18 an hien ass de Kapp vum Kierper, deen d'Kierch ass, deen ass den Ufank, den Éischtgebuerene vun den Doudegen, sou datt hien an allem Virrang huet; 1:19 well et de Papp gutt gefall huet, datt déi vollstänneg an him wunnt, 1:20 an duerch hie fir alles mat sech selwer ze versöhnen, déi op der Äerd an déi am Himmel, a Fridde maachen duerch Blutt vu sengem Kräiz. 1:21 An och Dir, déi fréier Friemer a Feinden an Ärem Geescht waren a béis Dote gemaach hunn, elo huet hien 1:22 a sengem Kierper vu Fleesch, duerch den Doud, versöhnt fir Iech helleg an ouni Feeler ze presentéieren an onschëlleg viru sech; 1:23 wann Dir an der Wourecht gegrënnt bleift a bestänneg am Glawen ass, an net vun der Hoffnung vum Evangelium geréckelt hutt, wat Dir héieren hutt, déi an der ganzer Kreatioun ënner dem Himmel gepriedegt gëtt; vun deenen ech Paul Minister gouf.

1:24 Elo freeën ech mech iwwer dat wat ech fir dech leiden , a fëllen a mengem Fleesch dat wat net un de Schued vu Christus feelt fir säi Kierper, dat ass d'Kierch; 1:25 vun deenen ech zum Minister gemaach gi sinn, no der Administratioun vu Gott, déi mir fir lech geschenkt gouf, sou datt ech d'Wuert vu Gott vollstänneg kann ausruffen. elo gouf et zu sengen Hellegen manifestéiert, 1:27 u wiem Gott de Räichtum vun der Herrlechkeet vun dësem Geheimnis ënnert de Gentiles bekannt wollt maachen; datt et Christus an lech ass , d'Hoffnung op d'Herrlechkeet, 1:28 déi mir verkënnegen, all Mënsch veruerteelen an all Mënsch an all Wäisheet léieren, fir all Mënsch perfekt a Christus Jesus virzestellen; 1:29 fir déi ech och schaffen, no senger Kraaft kämpfen , déi mächteg a mir handelt.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE KOLOSSER

Kapitel 2

2: 1 Well ech wëll datt Dir wësst wat e grousse Kampf ech fir Iech kämpfen, a fir déi zu Laodicea, a fir all déi, déi mäi Gesiicht ni gesinn hunn; 2: 2 fir datt hir Häerzer getréischt kënne ginn, vereenegt a Léift, bis se all de Räichtum vu voller Verständnis erreechen, fir d'Geheimnis vu Gott de Papp a vu Christus ze kennen, 2: 3 an deem all d'Schätz vun der Wäisheet a Wëssen. 2: 4 An ech soen dat fir datt keen dech mat iwwerzeegende Wierder täuscht. 2: 5 Fir och wann ech am Kierper feelen, awer am Geescht sinn ech bei Iech, ech freeën mech a kucken op Är gutt Uerdnung an d'Festegkeet vun Ärem Glawen op Christus. 2: 6 Dofir, wann Dir den Här Jesus Christus kritt hutt, gitt an him; 2: 7 ass verwurzelt a gebaut an him, a bestätegt am Glawen, sou wéi Dir geléiert hutt, vill an Dankbarkeet.

2: 8 Kuckt datt keen dech täuscht mat Hëllef vu Philosopien an eidele Subtletien , no den Traditioune vu Männer, no de Grondsätz vun der Welt, an net no Christus. 2: 9 Well an him ass d'ganz Fülle vun der Gottheet kierperlech, 2:10 an Dir sidd komplett an him, deen de Kapp vun all Fürstentum a Kraaft ass. 2:11 Och an him sidd Dir mat enger Beschneidung geschnidde ginn, déi net vun der Hand gemaach gouf, andeems Dir de kierchleche sënnleche Kierper vun Iech erausgeworf hutt, an der Beschneidung vu Christus; 2:12 mat him an der Daf begruewen, an där Dir och mat him opgewuess sidd, duerch de Glawen an d'Kraaft vu Gott, deen hie vun den Doudegen opgewuess ass.

2,13 An dir, dout am Sënnen an am uncircumcision vun Ärer Fleesch wier an huet Hien Liewen zesumme mam Him, dir all deng Sënnen verzeien, 2:14 der Schreifschrëft vun Beschlëss annuléiert dat war géint eis, déi un eis Géigendeel war. Hien huet et aus dem Wee geholl an et un d'Kräiz gezunn, 2:15 a Sträift Fürstentümer a Kraaft aus, huet hien se ëffentlech ausgestallt, triumféiert se um Kräiz. 2:16 Duerfir soll keen dech iwwer lessen oder Gedrénks beurteelen , oder fir Festdeeg, Neimound oder Sabbaten, 2:17 all déi sinn e Schied vun deem wat kënnt; mee de Kierper gehéiert dem Christus. 2:18 Keen entzitt dech vun Ärem Präis, beaflosst Bescheidenheet a Gottesveréierung vun Engelen, vermëscht sech an dat, wat hien net gesinn huet, vergeblecht vu sengem eegene fleeschleche Geescht, 2:19 an hält sech net un de Kapp, duerch deen alles de Kierper, sech selwer ernährt a vereent vun de Gelenker a Bänner, wiisst mam Wuesstum dat Gott gëtt. 2:20 Well wann Dir mat Christus gestuerwen ass, wat d'Rudimenter vun der Welt ugeet, firwat, sou wéi wann Dir op der Welt gelieft hutt, gitt Dir de Virschrëften 2:21 sou wéi: Gitt net, schmaacht net, an och net beréiert 2:22 (am Aklang mat Geboter an Doktrinë vu Männer), Saachen déi all mam Gebrauch zerstéiert ginn? 2:23 Esou Saachen hu wierklech e gewësse Ruff fir Wäisheet am fräiwëllege Gottesdéngscht, an der Bescheidenheet an an der haarder Behandlung vum Kierper; awer si hu kee Wäert géint den Appetit vum Fleesch.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE KOLOSSER

Kapitel 3

3: 1 Wann Dir dann mat Christus opgewuess sidd , sicht Saachen, déi uewe sinn, wou Christus ass, op der rietser Hand vu Gott sëtzt. 3: 2 Setzt Äert Geescht u Saachen uewen, net op Saachen op der Äerd. 3: 3 Fir Dir stierft, an Ärem Liewen ass mat Christus a Gott verstoppt. 3: 4 Wann de Christus, Äert Liewen erschéngt, da wäert Dir och mat him an der Herrlechkeet erschéngen.

3: 5 Stierft dowéinst dat Ierdescht an Iech: Unerkloenheet, Onreinheet, gestéiert Leidenschaften, béis Wënsch an Aarmut, wat Gëtzendéngscht ass ; 3: 6 Saache mat deenen de Roserei vu Gott op d'Kanner vun der Ongehoorsamkeet kënnt, 3: 7 an deenen Dir och fréier geklommen ass, wéi Dir an hinnen gelieft hutt. 3: 8 Awer elo setzt Dir och all dës Saachen ewech: Roserei, Roserei, Béisaartegkeet, bla Sphemen, onéierlech Wierder aus Ärem Mond. 3: 9 Liest net géigesäiteg, nodeems hien den ale Mann mat senge Wierker ausgedoen huet, 3:10 an huet dat neit ugedoen, wat nom Bild vun deem, deen et erschaf huet, erneiert gëtt bis dat ganzt Wëssen , 3:11 wou et weder Griichesch nach Judd ass, Beschneidung oder Onbeschneidung, Barbar oder Scythian, Sklave oder Fräi, awer Christus ass alles, an an allem. 3:12 Maacht Iech duerfir als Gott gewielten, helleg a beléifte, zaart Barmhäerzegkeet, Frëndlechkeet, Bescheidenheet, Mëllechkeet, Gedold; 3:13 mateneen ze droen, an engem aneren ze verzeien, wann iergendeen eng Plainte géint en aneren huet. Wéi Christus dech verzeiht huet, och Dir. 3:14 A virun allem dës Saachen op Léift, dat ass de perfekte Lien.

3:15 A loosst de Fridde vu Gott an Ären Häerzer regéieren, zu deem och Dir an engem Kierper geruff gi sidd; an dankbar sinn. 3:16 D'Wuert vu Christus wunnt reichlech an lech, léiert a rifft een aneneen an all Wäisheet, sangen an dengem Häerz dem Här mat Psalmen an Hymnen a geeschtege Lidder. 3:17 A wat Dir maacht, sief et am Wuert oder an der Dot, maach dat alles am Numm vum Här Jesus, andeems Dir Gott de Papp duerch hie Merci seet.

3:18 Fraen, ënnerleien denge Männer, sou wéi et am Här passt. 3:19 Männer, lieft Är Fraen a sidd net haart mat hinnen. 3:20 Kanner, follegt Ären Elteren an allem, well dat gefält den Här. 3:21 Elteren, iwwerzeegt Är Kanner net, sou datt se decouragéiert ginn. 3:22 Dénger, follegt Ären ierdesche Meeschteren an allem, servéiert net d'A, wéi déi, déi d'Mënsche gär hunn, awer mat engem oprichtegen Häerz a Gott fäerten. 3: 2 3 A wat och ëmmer Dir maacht, maacht et häerzlech, wéi fir den Här an net fir Männer; 3:24 wëssend datt vum Här Dir d'Belounung vun der Ierfschaft kritt, well Dir Christus den Här déngt. 3:25 Awer deen, deen Ongerechtegkeet mécht, kritt déi Ongerechtegkeet, déi hie mécht, well et gëtt kee Respekt vu Persounen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE KOLOSSER

Kapitel 4

4: 1 Meeschter, maacht wat mat Ären Dénger gerecht a richteg ass, wëssend datt Dir och e Meeschter am Himmel hutt. 4: 2 Fuert weider am Gebied, kuckt dran mat Danksaachen; 4: 3 biet och zur selwechter Zäit fir eis, sou datt den Här d'Dier fir eis opmécht fir ze schwätzen, fir d'Geheimnis vu Christus bekannt ze maachen, duerch dat ech och e Prisonéier sinn, 4: 4 fir datt hien et manifestéiere kann wéi ech sollt schwätzen. 4: 5 Gitt gescheit Richtung Auslänner, erléist Zäit. 4: 6 Loosst Äert Wuert ëmmer gnädeg sinn, mat Salz gewürzt, fir datt Dir wësst wéi Dir op jidderee reagéiere sollt.

4: 7 Alles wat mech betrëfft, Tychicus, beléifte Brudder an treie Minister a Mataarbechter am Här, 4: 8 deen ech lech fir dësen Zweck geschéckt hunn, fir datt hie weess wat lech betrëfft. an tréischt Är Häerzer, 4: 9 mam Onesimus, beléiften an treie Brudder, deen ee vun lech ass. Alles wat hei geschitt, wäerte se lech matdeelen. 4:10 Den Aristarchus, mäi Matgefaangene begréisst dech, an de Markus den Neveu vu Barnabas, iwwer deen Dir Geboter kritt hutt; wann hie bei dech kënnt, empfänkt hien; 4:11 a Jesus, genannt Just; datt si déi eenzeg aus der Beschneidung sinn déi mir am Räich vu Gott hëllefen, a si ware mir en Trouscht. 4:12 Epaphras begréisst lech, wien ass ee vun lech, en Dénger vu Christus, ëmmer plädéiert eescht fir lech a senge Gebieder, fir datt Dir fest, perfekt a komplett sidd an alles wat Gott wëllt. 4:13 Fir vun him ginn ech Zeien datt hien eng grouss Suerg fir dech huet, a fir déi zu Laodicea an déi zu Hierapolis.

4:14 Luke de beléiften Dokter begréisst lech, an Demas. 4:15 Begréisst d'Bridder, déi zu Laodicea sinn, an den Nympho an d'Kierch, déi an hirem Haus ass. 4:16 Wann dëse Bréif bei lech gelies gouf, da liest et och an der Kierch vun de Laodiceans, an dee vun Laodicea hutt Dir och gelies. 4:17 Sot dem Archippus: Kuckt datt Dir de Ministère erfëllt deen Dir am Här krut. 4:18 Salut vu menger eegener Hand, vum Paul. Erënnert mech u meng Prisongen. Kann d'Gnod mat lech sinn. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE THESALONIER

Kapitel 1

1: 1 Paul, Silvano an Timothy, an d'Kierch vun den Thessalonians a Gott de Papp an am Här Jesus Christus: Gnädeg a Fridde sief dir, vu Gott eise Papp an dem Här Jesus Christus. Beispill vun den Thessalonians 1: 2 Mir soen ëmmer Gott fir Iech all Merci, an erënnere mech un eis an eis Gebieder, 1: 3 erënnere mir ëmmer u Gott, eise Papp, d'Aarbecht vun Ärem Glawen, d'Aarbecht vun Ärer Léift an Är Konstanz an hoffen op eisen Här Jesus Christus. 1: 4 Fir mir wëssen, Bridder hunn zwee vu Gott gär, Ärer Wiel; 1: 5 well eist Evangelium net nëmme mat Wierder, awer och a Kraaft, am Hellege Geescht a voller Assurance zu Iech komm ass, well Dir wësst gutt, wéi mir ënner Iech ware fir Iech. 1: 6 An Dir sidd Imitatore vun eis a vum Här ginn, an Dir kritt d'Wuert an der Mëtt vun der grousser Verdéiwung, mat der Freed vum Hellege Geescht, 1: 7 sou datt Dir e Beispill fir ganz Mazedonien an Achaia gewiescht sidd, déi gegleeft. 1: 8 Well vun Iech ass d'Wuert vum Här verbreet ginn, net nëmmen a Mazedonien an Achaia, awer och op all Plaz, wou Äert Glawen u Gott verbreet ass, sou datt mir näischt brauchen ze schwätzen; 1: 9 well se selwer vun eis erzielen wéi Dir eis kritt hutt, a wéi Dir Iech vun Idoler zu Gott gemaach hutt, fir de liewegen a richtege Gott ze déngen, 1:10 a fir op säi Jong vum Himmel ze waarden, deen hien opgewuess vun den Doudegen, dem Jesus, deen eis vum nächste Roserei befreit.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE THESALONIER

Kapitel 2

2: 1 Fir Iech selwer wësst, Bridder, datt eise Besuch bei Iech net ëmsoss war; 2: 2 Well mir virdrun am Philippi gelidden hunn a rosen, wéi Dir wësst, hate mir Frechheet an eisem Gott fir Iech d'Evangelium vu Gott ze verkënnen ënner grousser Oppositioun. 2: 3 Fir eis Opmierksamkeet ass net vu Feeler oder Onsécherheet fortgaang, et war och kee Bedruch, 2: 4 awer sou wéi mir vu Gott guttgeheescht waren, fir mam Evangelium ze vertrauen, sou schwätze mir; net wéi Männer ze gefalen , awer Gott, deen eis Häerzer test. 2: 5 Fir mir benotze ni schmeechend Wierder, wéi Dir wësst, oder verstoppen Gier; Gott ass Zeien; 2: 6 nach siche mir Herrlechkeet vu Männer; weder vun Iech nach vun aneren, och wa mir Iech als Apostele vu Christus eng Belaaschtung kéinte ginn . 2: 7 Fréier ware mir zaartlech bei Iech, wéi eng Infirmière, déi zäertlech ëm hir eege Kanner këmmert. 2: 8 Sou grouss ass eis Häerzen fir Iech, datt mir Iech gären net nëmmen d'Evangelium vu Gott ginn, awer och eist eegent Liewen; well Dir sidd eis ganz léif ginn. 2: 9 Well Dir Iech erënnert, Bridder, un eis Méi a Striewen; wéi nuets an Dag schaffen, fir kee vun Iech ze belaaschten, priedege mir Iech d'Evangelium vu Gott. 2:10 Dir sidd Zeien, a Gott och, wéi helleg, gerecht an onschëlleg mir Iech gleewen; 2:11 sou wéi Dir och wësst op wéi eng Manéier, wéi e Papp fir seng Kanner, hu mir jidderengem vun Iech opgeruff an getréischt , 2:12 an hunn Iech ugeklot Gott wierdeg ze goen, deen dech a säi Räich a seng Herrlechkeet geruff huet.

2:13 Dofir merci mir och ouni opzehalen Gott, datt wann Dir d'Wuert vu Gott kritt, wat Dir vun eis héieren hutt, kritt Dir et net als d'Wuert vu Mënschen, mee wéi et wierklech ass, d'Wuert vu Gott handelt an Dir Gleeweger. 2:14 Fir lech, Bridder, sidd imitator vun de Kierche vu Gott a Christus Jesus ginn, déi zu Judea sinn; well Dir hutt vun Ärer eegener Natioun déiselwecht Saache gelidden wéi se vun de Judden gelidden hunn, 2:15 déi den Här Jesus a seng eege Prophéiten ëmbruecht hunn an eis verdriwwen hunn; a si gefale Gott net, a géint all Männer, 2:16 verhënneren eis mat den Gentiles ze schwätzen, fir datt se gerett kënne ginn; sou fëllen se ëmmer d'Mooss vun hire Sënnen, well Roserei ass op se extrem komm.

2:17 Awer mir, Bridder, hu fir e bëssen Zäit vun lech getrennt, a Siicht awer net am Häerz, ëmsou méi siche mir mat vill Wonsch Ärt Gesiicht ze gesinn; 2:18 fir déi mir bei lech wollte kommen, ech Paul sécher ëmmer erëm; awer de Satan huet eis behënnert. 2:19 Fir wat ass eis Hoffnung, oder Freed, oder Kroun vu mengem stolzéieren? Héiert Dir et net virun eisem Här Jesus Christus bei sengem Kommen? 2:20 Dir sidd eis Herrlechkeet a Freed.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE THESALONIER

Kapitel 3

3: 1 Dofir, fir et net méi kënnen ze droen, hu mir eis gëeenegt eleng zu Athen ze bleiwen, 3: 2 a mir hunn den Timothy, eise Brudder, Gottes Dénger an eise Mataarbechter an der Evangelie vu Christus geschéckt, fir lech ze bestätegen an ze encouragéieren iwwer Äert Glawen, 3: 3 sou datt kee sech Suergen iwwer dës Verdréchnen mécht; well Dir selwer wësst datt mir dofir gesat ginn. 3: 4 Wärend wa mir bei lech waren, hu mir virausgesot datt mir Verdruchungen erliewen, wéi et geschitt ass an Dir wësst. 3: 5 Aus dësem Grond hunn ech och net méi gedroen, geschéckt fir mech vun Ärem Glawen z'informéieren, datt de Versucher dech net versicht huet an datt eis Aarbecht ëmsoss wier. 3: 6 Awer wéi den Timothy vun lech bei eis zréckkoum, an eis eng gutt Noriicht iwwer Äre Glawen an Är Léift ginn huet, an datt Dir eis ëmmer gären erënnert, eis wëlle gesinn, wéi mir och Dir, 3: 7 dofir, Bridder, an der Mëtt aus all eisem Bedierfnes an eiser Nout si mir vun lech duerch Äre Glawen getréischt ginn; 3: 8 well elo liewe mir, wann Dir am Här stänneg sidd. 3: 9 Dofir, wat fir e Merci kënne mir Gott fir lech ginn, fir all d'Freed, datt mir eis iwwer lech fir eise Gott freeën , 3:10 biet Nuecht an Dag mat grousser Insistenz, datt mir Äert Gesiicht gesinn, a fäerdeg wat an Ärem Glawen feelt? 3:11 Awer eise Gott a Papp selwer, an eisen Här Jesus Christus, riicht eis Wee fir lech. 3:12 An den Här mécht dech wuessen a vill Léift zueneen a fir jiddereen, wéi mir och fir lech maachen.

3:13 fir datt Äert Häerz etabléiert ass, ouni Feeler an der Hellegkeet virum Gott, eise Papp. , beim Komme vun eisem Här Jesus Christus mat all sengen Hellegen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE THESALONIER

Kapitel 4

4: 1 Fir de Rescht, Bridder, bieden mir lech a fuerderen lech an den Här Jesus op, datt Dir am Wee wéi Dir vun eis geléiert hutt, wéi Dir lech selwer féiere soll a Gott gefält, sou datt Dir ëmmer méi gëtt. 4: 2 Fir Dir wësst scho wat d'Instruktioune mir lech duerch den Här Jesus ginn hunn; 4: 3 fir de Wëlle vu Gott ass Är Hellegung; datt Dir ewech vun Unzucht bleift; 4: 4 datt jidderee vun lech seng eege Fra an der Hellegkeet an Éier kann hunn; 4: 5 net a Leidenschaft vu Lust, wéi déi Gentiles déi Gott net kennen; 4: 6 datt kee säi Brudder an eppes beleidegt oder bedréit; well den Här ass den Avenger vun all deem, wéi mir lech scho gesot hunn an lech Zeien hunn . 4: 7 Well Gott huet eis net zur Onreinheet geruff, mee zur Hellegung. 4: 8 Also wien dat refuséiert refuséiert net de Mënsch, awer Gott, deen eis och säin Hellege Geescht ginn huet. 4: 9 Awer iwwer Bridderlech Léift braucht Dir net ze sift, well Dir selwer hu vu Gott geléiert datt Dir géigesäiteg gär hutt; 4:10 an Dir maacht dat och mat all de Bridder déi a ganz Mazedonien sinn. Awer mir bieden lech, Bridder, drun ëmmer méi drun ze ginn; 4:11 an datt Dir beméit lech roueg ze sinn, an Ärem Geschäft beschäftegt ze sinn a mat Ären Hänn ze schaffen an der Aart a Weis wéi mir lech gebueden hunn, 4:12 fir datt Dir lech éierlech vis-à-vis vun Auslänner maache kënnt an net näischt.

4:13 Och wëlle mir lech net, Bridder, ignoréiert iwwer déi, déi schlofen, sou datt Dir net traureg sidd wéi déi aner, déi keng Hoffnung hunn.

4:14 Well wa mir gleewen datt de Jesus gestuerwen ass an erëm opgestan ass, sou wäert Gott och déi matbréngen déi an him geschlof hunn. 4:15 Dofir soen mir Iech dëst am Wuert vum Här, datt mir, déi lieweg sinn, déi bis zum Herrgoe kommen, net virukommen, déi déi ageschlof sinn. 4:16 Fir den Här selwer mat engem Gejäiz, mat der Stëmm vum Äerzengel, a mat der Trompett vu Gott, wäert vum Himmel erofkommen ; an déi Doudeg a Christus wäerten als éischt opstoen. 4:17 Da wäerte mir, déi lieweg sinn, déi lénks sinn, zesumme mat hinnen an de Wolleke gefaang ginn, fir den Här an der Loft ze begéinen, an domat wäerte mir ëmmer mam Här sinn. 4:18 Dofir encouragéiert Dir Iech mat dëse Wierder.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DE THESALONIER

Kapitel 5

5: 1 Awer iwwer d'Zäiten an d'Geleeënheeten, Dir braucht net, Bridder, datt ech lech schreiwen. 5: 2 Fir Dir wësst perfekt datt den Dag vum Här wéi en Déif an der Nuecht kënnt; 5: 3 datt wann se soen: Fridden a Sécherheet, da kënnt plëtzlech Zerstéierung op si, wéi Péng op enger schwanger Fra, a si wäerten net entkommen. 5: 4 Awer Dir, Bridder, sidd net an der Däischtert, sou datt deen Dag lech iwwerrasche kann, wéi e gebillt huet . 5: 5 Well Dir sidd all Liichtkanner a Kanner vum Dag; mir sinn net vun der Nuecht oder vun der Däischtert. 5: 6 Duerfir loosst eis net schlofen wéi de Rescht, awer loosst eis kucken a nüchteg sinn. 5: 7 Fir déi, déi schlofen nuets schlofen, an déi, déi gedronk ginn, ginn nuets gedronk . 5: 8 Awer mir, déi vum Dag sinn, loosst eis nüchteg sinn, andeems mir d'Brustplack vu Glawen a Léift ugedoen hunn, a mat der Hoffnung op d'Erléisung als Helm. 5: 9 Well Gott huet eis net zur Roserei ernannt, mee fir Erléisung duerch eisen Här Jesus Christus ze kréien, 5:10 dee fir eis gestuerwen ass, fir datt mir, wa mir kucken oder schlofen, mat him zesumme liewen. 5:11 Dofir encouragéiert een deen aneren, a baut een deen aneren op, sou wéi Dir et maacht.

5: 1 2 Mir bieden lech, Bridder, datt Dir déi unerkannt, déi ënner lech schaffen, an lech an den Här presidéieren an lech beroden; 5:13 an datt Dir se héich agestallt a gär hutt wéinst hirer Aarbecht. Hutt Fridden ënner lech. 5:14 Mir bieden lech och, Bridder, de Leerstand ze respektéieren, déi Schwaach z'encouragéieren, déi Schwaach z'ënnerstëtzen, mat all Patient ze sinn.

5:15 Kuckt datt keen anere Schlecht fir Béis bezuelt; éischtens, ëmmer verfollegen wat gutt fir een aneren ass, a fir jiddereen. 5:16 Sidd ëmmer frou. 5:17 Biet ouni opzehalen. 5:18 Merci an allem, well dëst ass de Wëlle vu Gott fir lech am Christus Jesus. 5:19 Läscht de Geescht net. 5:20 Veruecht net d'Prophezeiungen. 5:21 Iwwerpréift alles; haalt dat Gutt fest. 5 : 22 Abstain vun all Erscheinung vu Béis. 5:23 An dee selwechte Gott vum Fridden hellegt lech komplett; an all Äert Wiesen, Geescht, Séil a Kierper, bleiwt onkomplizéiert gehal fir d'Komme vun eisem Här Jesus Christus. 5:24 Gleeweg ass deen, deen dech rifft, deen deen och mécht.

5:25 Bridder, biet fir eis. 5:26 Begréisst all d'Bridder mat engem hellege Kuss. 5:27 Ech zauberen dech vum Här datt dëse Bréif un all déi helleg Bridder gelies gëtt. 5:28 D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus ass mat lech. Amen.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN THESALONIER

Kapitel 1

1: 1 Paul, Silvano an Timothy, an d'Kierch vun den Thessalonians a Gott eise Papp an den Här Jesus Christus: 1: 2 Gnädeg a Fridde fir Iech , vu Gott eise Papp an dem Här Jesus Christus.

1: 3 Mir mussen ëmmer Gott Merci soen fir Iech, Bridder, well et wäert ass, well Äre Glawen wiisst, an d'Léift vun all eenzelen vun Iech vill fir déi aner; 1: 4 sou vill datt mir selwer an Iech an de Kierche vu Gott verherrlechen, fir Är Gedold a Glawen an all Är Verfollegungen an Ustrengungen déi Dir duerchlieft. 1: 5 Dëst ass eng Demonstratioun vum gerechte Geriicht vu Gott, fir datt Dir d'Kinnekräich vu Gott wäert wäert gezielt ginn, fir déi Dir och leiden. 1: 6 Fir et richteg virun Gott ze bezuelen mat Séilenheel zu deenen ass deen Ierger Dir, 1: 7 an Iech déi bedréckt sinn, ginn dir mat eis Rescht, wann den Här Jesus aus Himmel schéngt mat der Engelen vu senger Muecht, 1 : 8 a Flam vu Feier, fir Räich ze ginn fir déi, déi Gott net kannt hunn, an och net d'Evangelium vun eisem Här Jesus Christus follegen; 1: 9, deen d'Strof vun der éiweger Verdierwung wäert leiden, ausgeschloss vun der Präsenz vum Här a vun der Herrlechkeet vu senger Kraaft, 1:10 wann hien deen Dag kënnt fir a seng Hellegen ze verherrlechen an ze bewonneren an all déi, déi gegleeft hunn (fir wéi vill eis Zeegnes ënnert Iech gegleeft gouf).

1:11 Dofir biede mir och ëmmer fir lech, fir datt eise Gott dech als wäertvoll vu sengem Ruff zielt, an all Zweck vu Guttheet an all Wierk vum Glawe mat senger Kraaft erfëllt, 1:12 datt den Numm vun eisem Här. Kann de Jesus Christus an lech verherrlecht ginn, an Dir an him , duerch d'Gnod vun eisem Gott an dem Här Jesus Christus.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN THESALONIER

Kapitel 2

2: 1 Awer wat de kommende vun eisem Här Jesus Christus ugeet, an eis Reunioun mat him, bieden mir Iech, Bridder, 2: 2 datt Dir Iech net erlaabt Iech einfach vun Ärem Denkwee ze réckelen , an net gestéiert, weder duerch Geescht nach per Wuert, nach per Bréif wéi wann et eis wier, am Sënn datt den Dag vum Här no ass. 2: 3 Loosst keen dech täuschen well et wäert net kommen ouni d'Affall ze kommen , an de Mënsch vun der Sënn, de Jong vun der Verstuerwen, erschéngt, 2: 4 dee géint alles steet wat Gott genannt gëtt oder en Objet vum Kult ass; sou vill datt hien am Tempel vu Gott sëtzt wéi Gott, sech als Gott gemaach huet. 2: 5 Erënnert Dir Iech net, datt wéi ech nach bei Iech war, ech Iech dat gesot hunn? 2: 6 An elo wësst Dir wat hien hält, fir datt hie mat Zäit kënnt optrieden. 2: 7 Fir d'Geheimnis vun der Ongerechtegkeet ass scho schaffen; just et sinn déi, déi de Moment hien ophalen, bis hien erëm aus der Mëtt erausgeholl gëtt. 2: 8 An da wäert de Béisen erschéngen, deen den Här mam Geescht vu sengem Mond wäert ëmbréngen, a mat der Hellegkeet vu sengem Komme wäert zerstéieren; 2: 9 Béisen, deem säi Kommen duerch d'Aarbecht vum Satan ass, mat grousser Kraaft an Zeechen a Ligenwonner, 2:10 a mat all Bedruch vun der Ongerechtegkeet fir déi, déi verfalen, well se d'Léift vun der Wourecht net kruten, fir gerett ze ginn. 2:11 Aus dësem Grond schéckt Gott hinnen eng täuschend Kraaft, fir datt se der Lige gleewen.

2:12 sou datt all déi, déi d'Wourecht net gegleeft hunn, awer un Ongerechtegkeet gefall hunn, kënne veruerteelt ginn.

2:13 Awer mir mussen ëmmer Gott Merci soen iwwer lech, Bridder vum Här beléift, datt Gott dech vun Ufank un fir d'Erléisung gewielt huet, duerch Hellegung duerch de Geescht a Glawen an d'Wourecht, 2:14 op déi hien dech duerch eist Evangelium geruff huet, fir d'Herrlechkeet vun eisem Här Jesus Christus z'erreechen. 2:15 Also, Bridder, sti fest, an hält fest un der Doktrin, déi Dir geléiert hutt, entweder mam Wuert oder duerch eise Bréif. 2:16 An deeselwechte Jesus Christus eisen Här, a Gott eise Papp, deen eis gär huet an eis éiwegt Trouscht a gutt Hoffnung duerch Gnod ginn huet, 2:17 tréischt Äert Häerz, a befestegt lech an all gutt Wuert an Dot.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN THESALONIER
Kapitel 3

3: 1 Fir de Rescht, Bridder, biede fir eis, datt d'Wuert vum Här leeft a verherrlecht gëtt, sou wéi et bei lech war, 3: 2 an datt mir vu béisen a béise Mënsche befreit kënne ginn; well et net jidderee säi Glawen ass. 3: 3 Awer den Här ass trei, deen dech etabléiert an dech vum Béisen hält. 3: 4 A mir hunn d'Vertrauen iwwer lech an den Här, datt Dir maacht a maacht wat mir lech gebueden hunn. 3: 5 An den Här riicht Är Häerzer op d'Léift vu Gott an d'Gedold vu Christus.

3: 6 Awer mir befollegen lech, Bridder, am Numm vun eisem Här Jesus Christus, lech vun all Brudder ze trennen, deen am Stéier geet, an net no der Léier, déi Dir vun eis krut. 3: 7 Fir lech selwer wësst wéi Dir eis sollt imitéieren; well mir sinn net onroueg ënner lech gaang, 3: 8 an hu mir och kee fir näischt näischt Brout giess, awer mir hunn haart an haart geschafft Dag an Nuecht, fir kengem vun lech eng Belaaschtung ze sinn; 3: 9 net well mir kee Recht haten, mee well mir selwer e Beispill ginn fir nozemaachen. 3:10 Well och wa mir mat lech waren, hu mir lech dëst beoptraagt: Wann iergendeen net wëllt schaffen, iesst se och net. 3:11 Fir mir héieren, datt e puer vun iech iwwer onroueg goen, net un eppes schaffen, awer sech an deem frieme mëschen. 3:12 Esou si mir commandéiert an ugeroden duerch eisen Här Jesus Christus, a roueg schaffen, si iessen hiert eegent Brout. 3:13 An Dir, Bridder, gitt net midd gutt ze maachen. 3:14 Wann iergendeen net befollegt wat mir duerch dëse Bréif soen, da weist him op, a gitt net mat, fir datt hie sech schumme kann.

3:15 Awer zielt hien net als Feind, awer maacht hien als Brudder.

3:16 An den Här vum Fridde selwer gëtt lech ëmmer Fridden op all Manéier. Den Här sief mat lech all. 3:17 D'Grouss ass vu menger eegener Hand, vum Paul, dat ass d'Zeechen an all Bréif vu mir; also ech schreiwen. 3:18 D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus sief mat lech all. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 1

1: 1 Paul, Apostel vu Jesus Christus op Uerder vu Gott eise Retter, a vum Här Jesus Christus eis Hoffnung, 1: 2 dem Timothy, richtege Jong am Glawen: Gnod, Barmhäerzegkeet a Fridden, vu Gott eise Papp a vu Christus Jesus eis Här.

1: 3 Wéi ech Iech bieden zu Ephesus ze bleiwen, wéi ech a Mazedonien gaange sinn, fir datt Dir e puer schéckt déi net aner Doktrin léieren, 1: 4 oder oppassen op endlos Fabelen a Genealogien, déi Sträitfäll hunn anstatt d'Edifikatioun vu Gott wat duerch Glawen ass, also lueden ech Iech elo an. 1: 5 fir d'Zweck vun dëser ha Léift ass vun engem reng Häerz gebuer , a vun engem gudde Gewëssen, a vun unfeigned Glawen, 1: 6 vun deenen puer deviating, si war parallel zu ëmsoss schwätzen, 1: 7 gin wierd Dokteren vum Gesetz, ouni ze verstoen wat se soen oder wat se soen. 1: 8 Awer mir wëssen datt d'Gesetz gutt ass, wann een et legitim benotzt; 1: 9 wëssend dëst, datt d'Gesetz net fir déi Gerecht ginn ass, awer fir d'Iwwergräifender an net respektéiert, fir déi Schlecht a Sënner, fir déi irreverent an profan, fir d'Parriciden an d'Matriciden, fir d'Mäerder, 1: 10 fir Fornicatoren, fir Sodomiten, fir Kidnapper, fir Ligener a Verletzter, a fir wat och ëmmer géint eng gesond Doktrin ass, 1:11 no dem herrleche Evangelium vum geseente Gott, wat mir uvertraut gouf.

1:12 Ech soen him Merci, dee mech gestäerkt huet, de Jesus Christus eisen Här, well hie mech als trei ugesinn huet, an de Ministère gesat huet, 1:13 war hie virdru Blasphemer, Verfolger an Insulter. awer ech gouf mat Barmhäerzegkeet empfaang well ech et aus Ignoranz, an Onglawen gemaach hunn. 1:14 Awer d'Gnod vun eisem Här war méi reichend mam Glawen a Léift, déi a Christus Jesus ass. 1:15 En treie Wuert, dat et derwäert ass vun allen opgeholl ze ginn: datt de Jesus Jesus op d'Welt koum fir Sënner ze retten, vun deenen ech den éischte sinn. 1:16 Awer dofir gouf ech mat Barmhäerzegkeet empfaang, sou datt de Jesus Christus als éischt all seng Barmhäerzegkeet bei mir weist, als e Beispill vun deenen, déi an hien gleewe fir dat éiwegt Liewen. 1:17 Dofir fir de Kinnek vun der Zäit, onstierflech, onsichtbar, fir déi eenzeg schlau Gott, ginn Éier an Herrlechkeet fir ëmmer an ëmmer. Amen. 1:18 Dëst Gebot, Jong Timothy, ech froen lech, sou datt Dir no de Prophezeiungen, déi virdrun iwwer lech gemaach goufen, fir déi gutt Arméi kämpfe kënnen, 1:19 de Glawen an e gutt Gewësse behalen, andeems Dir se ofleeft, soubal se verschëfft goufen e puer vun hinnen zum Glawen, 1:20 dovu sinn Hymenäus an Alexander, deenen ech dem Satan iwwerginn hunn, fir datt se léiere kënnen net ze läschen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 2

2: 1 Ech fuerderen als alleréischt op, datt Gebieder, Gebieder, Petitiounen an Danksegunge fir all Mënsch gemaach ginn; 2: 2 fir Kinneken a fir all déi, déi an der Éieregkeet sinn, sou datt mir roueg a roueg an aller Gottheet an Éierlechkeet liewen. 2: 3 Fir dëst ass gutt an agreabel viru Gott eise Retter, 2: 4 dee wëll datt all Mënsch gerett gëtt an d'Wësse vun der Wourecht kënnt. 2: 5 Well et gëtt nëmmen ee Gott, an nëmmen ee Vermëttler tëscht Gott a Männer, de Mënsch Jesus Christus, 2: 6, dee sech e Léisegeld fir all Mënsch ginn huet, vun deem hien zu der Zäit Zeien huet. 2: 7 Dofir gouf ech zum Priedeger an zum Apostel gemaach (ech schwätzen d'Wahrheet zu Christus, ech léien net), an en Enseignant vun den Gentiles am Glawen a Wourecht. 2: 8 Also ech wëll datt d'Männer iwwerall bieden , helleg Hänn ophiewen, ouni Roserei oder Sträit. 2: 9 Och loosst d'Fraen sech uerdentlech Kleeder undoen, mat Bescheidenheet a Bescheidenheet; net mat prächteg Frisur, nach Gold, nach Pärelen, nach deier Kleeder, 2:10 awer mat gudde Wierker, wéi et de Frae passt , déi Gottesbekenntnis hunn. 2:11 D'Fra léiert a Rou, mat allem Sujet. 2:12 Fir ech erlaben net d'Fra ze léieren, nach Herrschaft iwwer de Mann ze üben, awer ze bleiwen. 2:13 Fir den Adam gouf als éischt geformt, duerno d'Eva; 2:14 an Adam war net verfouert, awer d'Fra, verfouert, an der Vergaangenheet entstanen. 2:15 Awer hie gëtt gerett andeems hien d'Kanner gebuert huet, wann hien am Glawen, Léift a Hellegung bleift, mat Bescheidenheet.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY
Kapitel 3

3:1 Gleewegt Wuert: Wann iergendeen verlaangt oder wënscht, wënscht hie sech eng gutt Aarbecht. 3: 2 Awer de Bëschof muss onschëlleg sinn, de Mann vun enger Fra, nüchter, gescheit, anstänneg, gastfrëndlech, fit fir ze léieren; 3: 3 net fir Wäin ginn, net streiden, net gierig vun onéierleche Gewënn, awer léif , sanft, net gierig; 3: 4 datt hie säi Haus gutt regéiert, datt hien seng Kanner mat aller Éierlechkeet 3: 5 ënnerworf huet (fir deen, deen net weess wéi en säin eegent Haus regéiert, wéi këmmert hien sech ëm d'Kierch vu Gott?); 3: 6 net en Neophyt, fir datt hien net conceitéiert ass, fällt hien an der Däiwel veruerteelt. 3: 7 Et ass och noutwendeg datt hien e gutt Zeegnes vun Aussesäiter huet, sou datt hien net an de Veruechtung fällt an der Däiwel d'Stréck.

3: 8 Diakonen sollten och éierlech sinn, ouni ze béien, net vill Wäin ginn, net gierig fir onéierlech Gewënn; 3: 9 déi d'Geheimnis vum Glawen mat engem klengen Gewëssen behalen. 3:10 An dës ginn och als éischt op den Test gesat, an dann d'Diakonat ausüben, wa se ouni Feeler sinn. 3:11 Loosst d'Fraen och éierlech sinn, net Verleumdungen, awer nüchtern, trei an allem. 3:12 D'Diakone musse Männer vun enger Fra sinn, a mussen hir Kanner an hir Haiser gutt regéieren. 3:13 Fir déi, déi d'Diakonat gutt ausüben, verdénge fir sech en éierbare Rang, a vill Vertrauen an de Glawen, deen u Christus Jesus ass.

3:14 Dëst schreiwen ech lech, och wann ech hoffen, dech geschwënn ze gesinn, 3:15, fir datt wann ech verspéiten, da wësst Dir wéi Dir lech am Haus vu Gott, déi d'Kierch vum liewege Gott ass, e Pilier an e Schutz vun der Wahrheet . 3:16 An indisputably grouss ass d'Geheimnis vun der gëttlecher: Gott war am Fleesch manifestéiert, gerechtfäerdegt am Geescht, gesinn vun Engelen, gepriedegt fir d'Judden, an der Welt gegleeft, uewen an Herrlechkeet kritt.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 4

4: 1 Awer de Geescht seet kloer datt an de leschten Deeg e puer vum Glawen ofschwätzen, a lauschteren op täuschend Geeschter an Doctrinë vun Dämonen; 4: 2 wéinst der Hypokrisie vu Ligener, déi, mat hirem Gewësse geschnëtzt hunn , 4: 3 d'Bestietnes verbidden, a bestelle sech z'iessen, déi Gott erschaf huet, fir datt mat Merci de Gleewegen an déi, déi d'Wourecht kannt hunn, un hinnen deelhuele kënnen. 4: 4 Fir alles wat Gott erschaf huet ass gutt, an näischt ass ze verschwenden , wann et mat Thanksgiving geholl gëtt; 4: 5 well hien duerch d'Wuert vu Gott a vum Gebiet geheelt gëtt.

4: 6 Wann Dir de Bridder dëst léiert, da sidd Dir e gudde Minister vu Jesus Christus, gefiddert vun de Wierder vum Glawen an der gudder Doktrin, déi Dir gefollegt hutt. 4: 7 Profane an almodeg Fabelen ofleenen. Ausübt Iech fir Gottesfrëndlechkeet; 4: 8 well kierperlech Übung rentabel ass fir e bëssen, awer Göttlechkeet ass rentabel fir alles, well et huet versprach vun dësem haitege Liewen, a vum nächste Liewen. 4: 9 Dëst ass en treie Wuert, a wäert et vun allen ze kréien. 4:10 datt aus genau deem Grond mir schaffen a Reprochen erleiden, well mir op de liewege Gott hoffen, deen de Retter vun alle Männer ass, besonnesch déi, déi gleewen. 4:11 Dëst befollegt a léiert. 4:12 Loosst keen Är Jugend veruechten, awer sidd e Beispill vun de Gleewegen a Wuert, Verhalen, Léift, Geescht, Glawen a Rengheet. 4:13 Soulaang wéi ech ginn, engagéiert mech beim Liesen, Uruff an Unterrécht.

4:14 Vernoléissegt net de Kaddo deen an lech ass, deen lech duerch Prophezeiung mat der Opleeung vun den Hänn vum Prêt kritt gouf. 4:15 Passt op dës Saachen op; bleift an hinnen, sou datt Är Notzung fir all manifestéiert ass. 4:16 Këmmere sech ëm lech selwer an d'Doktrin; bestänneg dran, well andeems Dir dëst maacht, spuert Dir lech selwer an déi, déi lech héieren.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY
Kapitel 5

5:1 Bestreit den ale Mann net, maach hien als Papp; fir déi Jéngst, als Bridder; 5: 2 fir al Fraen, wéi fir Mammen; fir jonk Meedercher, als Schwësteren, an aller Rengheet. 5: 3 Éier Witfraen déi wierklech sinn. 5: 4 Awer wann eng Witfra Kanner oder Enkelkanner huet, loosst se fir d'éischt léiere Gott fir hir eege Famill ze sinn, an hir Elteren ze belounen; well dat ass wat gutt an agreabel ass fir Gott. 5: 5 Awer si, déi wierklech eng Witfra ass an eleng gelooss ass, hofft op Gott, a fläisseg am Biedel a Gebieder nuets an Dag. 5: 6 Awer deejéinegen, dee sech un de Genoss verwinnt, ass dout wärend hie lieft. 5: 7 Kommandéiert dës Saachen och, fir datt se ouni Feeler sinn; 5: 8 well wann iergendeen net fir säin eegent, a besonnesch fir säi Stot, huet hien de Glawe verweigert, an ass méi schlëmm wéi en Ongleewegen. 5: 9 Loosst nëmmen d'Witfra net manner wéi siechzeg Joer al, déi d'Fra vun engem Mann war, opgezielt ginn, 5:10 déi Zeegnes vu gudde Wierker huet; wann Dir Kanner erzunn hutt; wann Dir Gaaschtfrëndlechkeet praktizéiert hutt; wann hien d'Féiss vun den Hellegen gewäsch huet; wann hien de Leid gehollef huet; wann Dir all gutt Dote gemaach hutt. 5:11 Awer gitt net méi jonk Witfraen op; well wa se , vun hire Wënsch ugefrot, géint Christus rebelléieren, se wëllen bestueden, 5:12 also veruerteelt ginn, well se hiren éischte Glawe gebrach hunn. 5:13 A si léieren och Idle ze sinn, vun Haus zu Haus goen; an net nëmmen Idle, awer och sexy a vermëschen, a schwätze wat se net sollten.

5:14 Also ech wëll jonk Witfraen bestueden, Kanner erzéien, hiert Haus regéieren; looss se dem Géigner keng Chance ginn ze verleumden. 5:15 Fir e puer hunn sech schonn nom Satan ofgewisen. 5:16 Wann e Gleewege Witfra huet, da soll hien se ënnerstëtzen, an d'Kierch gëtt net besteiert, sou datt et genuch gëtt fir déi, déi wierklech Witfra sinn. 5:17 Loosst déi Eelst, déi gutt regéieren, verduebelt ginn als duebel Éier, besonnesch déi, déi am Priedegen an am Léiere schaffen. 5:18 Fir d'Schréft seet: "Du solls net den Dreschen Ochs Maulkuerf maachen; an: Wierdeg ass den Aarbechter vu sengem Loun. 5:19 Géint en ale Mann zouginn net Uklo ausser mat zwee oder dräi Zeien. 5:20 Zu deenen, déi an der Sënn bestoe bleiwen , bestrof se virun all Mënsch, sou datt anerer och fäerten. 5:21 Ech bieden lech viru Gott an dem Här Jesus Christus a senge gewielten Engelen, dës Saachen ouni Viruerteeler ze halen an näischt mat Partiellkeet ze maachen. 5:22 Gitt Är Hänn net liicht op iergendeen, oder deelhuelt un de Sënnen vun aneren. Halt lech reng. 5:23 Drénkt net méi Waasser, awer benotzt e bësse Wäin wéinst Ärem Mo an Äre reegelméissegen Erkrankungen. 5:24 D'Sënne vu verschiddene Männer siichtbar ier se an de Prozess kommen, awer anerer ginn méi spéit entdeckt. 5:25 Och gutt Wierker ginn manifestéiert; an déi, déi anescht sinn, kënnen net verstoppt bleiwen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY
Kapitel 6

6: 1 Loosst all déi, déi ënner dem Joch vun der Sklaverei sinn, hir Meeschtere würdeg all Éier zielen , fir datt Gott säin Numm an d'Doktrin geläscht gëtt. 6: 2 An déi, déi gleeweg Meeschteren hunn, veruechten se net well se Bridder sinn, awer déngen se besser, well se Gleeweg sinn a gär déi vun hirem gudde Service profitéieren. Dëst léiert an encouragéiert.

6: 3 Wann iergendeen anescht léiert, an net de gesonde Wierder vun eisem Här Jesus Christus entsprécht, an der Doktrin, déi der Göttlechkeet entsprécht, ass 6: 4 opgeblosen, weess näischt, an ass deliresch iwwer Froen a Streidereien Wierder, aus deenen Gebuerten Näid, Kloen, Gotteslästerungen, schlecht Verdacht, 6: 5 domm Streidereie vu Männer korruptéiert vum Verständnis a vun der Wourecht entzu ginn, déi schued als Quell vu Gewënn huelen; bleiwen ewech vun esou. 6: 6 Awer grousse Gewënn ass Göttlechkeet begleet vun Zefriddenheet; 6: 7 well mir näischt op dës Welt bruecht hunn, a sécher näischt kënne mir erauskommen. 6: 8 Also, mat Nahrung an Ënnerstand, loosst eis domat zefridden sinn. 6: 9 Fir déi, déi räich wëlle sinn, falen an d'Versuchung an eng Stréck, an a vill domm a schiedlech Lëschter, déi d'Männer an d'Zerstéierung an d'Verstouss ginn; 6:10 well d'Wuerzel vun all Béisen d'Léift vu Suen ass, déi, wann se e puer begeeschtert, vum Glawen ofgestouss sinn a mat ville Péng duerchgestach goufen.

6:11 Awer Dir, O Gott vu Gott, flücht vun dësen Saachen, a befollegt Gerechtegkeet, Gottesfrëndlechkeet, Glawen, Léift, Gedold, Mëllechkeet. 6:12 Kampf de gudde Kampf vum Glawen, hält dat éiwegt Liewen un, op dat Dir och geruff sidd, nodeems Dir Äre gudde Beruff viru villen Zeie gemaach hutt. 6:13 Ech bieden Iech viru Gott, deen all d'Liewe liwwert, an de Jesus Christus, deen dem Pontius Pilatus de gudde Beruff nogewise huet, 6:14 fir d'Gebot ouni Fleck oder irgendwann ze halen, bis d'Erscheinung vun eisen Här Jesus Christus, 6:15 deen zu der Zäit de geseenen an eenzegen Herrscher, Kinnek vun de Kinneken, an Här vun den Häre weist, 6:16 deen eenzegen deen Onstierflechkeet huet, deen an net zougänglechem Liicht wunnt ; Wiem kee vu Männer gesinn huet oder ka gesinn, wien Éier an éiwegt Räich ass. Amen. 6:17 Hien huet de Räiche vun dëser Welt beoptragt net houfreg ze sinn, an och net Hoffnung op Räichtum ze setzen, déi onsécher sinn, mee op de liewege Gott, deen eis alles am Iwwerfloss gëtt fir eis Freed. 6:18 Maache se gutt, kënne se räich u gutt Wierker sinn, generéis, generéis; 6:19 fir sech selwer e gudde Fundament ze leeën fir dat wat kënnt, datt se dat éiwegt Liewen an de Grëff kréien.

6:20 O Timothy, haalt dat wat Iech uvertraut gouf, vermeit profan Gespréicher iwwer vergeblecht Saachen, an d'Argumenter vun der falsch genannt Wëssenschaft, 6:21 déi e puer bekennen, vum Glawen ofgeleet. Gnod geet bei Iech. Amen.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 1

1: 1 Paul, Apostel vu Jesus Christus duerch de Wëlle vu Gott, nom Versprieche vum Liewen dat a Christus Jesus ass, 1: 2 dem Timothy, beléifte Jong: Gnod, Barmhäerzegkeet a P az, vu Gott de Papp a Jesus Christus eisen Här.

1: 3 Ech soen Gott Merci, deen ech vu mengen Eelsten mat engem gewëssen Déngscht déngen, datt ech dech konstant a meng Gebieder Nuecht an Dag erënneren; 1: 4 Loscht op dech ze gesinn, deng Tréinen ze erënneren , mech mat Freed ze fëllen; 1: 5 erënnert un den net geformte Glawen datt et an lech ass, deen als éischt an Ärer Groussmamm Loida gelieft huet, an an Ärer Mamm Eunice, an ech si sécher och an lech. 1: 6 Duerfir roden ech lech d'Feier vum Gotteskaddo , deen an dir ass, duerch d'Leeën vu mengen Hänn ze blosen. 1: 7 Well Gott huet eis kee Geescht vu Feiglechkeet ginn, mee vu Kraaft, vu Léift a vu Selbstkontrolle. 1: 8 Duerfir schummt lech net fir eisen Här ze Zeien, och net fir mech, säi Gefaangenen, awer deelt mat lech an de Leed fir d'Evangelium no der Kraaft vu Gott, 1: 9, deen eis gerett huet an eis mat hellegen Uruff geruff huet. net no eise Wierker, awer no sengem Zweck an der Gnod, déi eis a Christus Jesus virun der Zäit vun den Zäite gouf.

1:10 awer déi elo manifestéiert gouf duerch d'Erscheinung vun eisem Retter Jesus Christus, deen den Doud a bruecht Liewen an Onstierflechkeet duerch d'Evangelium un d'Liicht, 1:11 dovu gouf ech zum Priedeger, Apostel an Enseignant vun de Gentiles gemaach. 1:12 Dofir leiden ech och dëst; mee ech schummen mech net, well ech weess wien ech gegleeft hunn, an ech si sécher datt hie meng Kautioun fir deen Dag ka spueren. 1:13 Haalt d'Form vun de gesonde Wierder, déi Dir vu mir héieren hutt, am Glawen a Léift, déi a Jesus Christus ass. 1:14 Waacht déi gutt Kautioun vum Hellege Geescht, deen eis wunnt. 1:15 Dir wësst dat, datt jiddereen an Asien mech opginn huet, och de Phigelus an den Hermogenes. 1:16 Däerf den Här Barmhäerzegkeet iwwer d'Haus vun Onesiphorus hunn, fir vill Mol huet hie mech getréischt, an hie war sech net geschummt fir meng Ketten, 1:17 awer wéi hien zu Roum war, huet hie mech gär gesicht a mech fonnt. 1:18 Däerf den Här him Barmhäerzegkeet beim Här an deem Dag fannen. A wéi vill hien eis an Ephesus gehollef huet, wësst Dir am Beschten.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 2

2: 1 Dir sidd also, mäi Jong, staark an der Gnod déi a Christus Jesus ass. 2: 2 Wat Dir vu villen Zeie vu mir héieren hutt, beoptraagt dës trei Männer fir qualifizéiert ze sinn fir anerer och ze léieren . 2: 3 Dir leiden dofir Schwieregkeeten als gudde Zaldot vu Jesus Christus. 2: 4 Keen dee militéiert sech an d'Liewe vum Liewen bedeelegt, fir him ze gefalen, deen hie fir en Zaldot geholl huet. 2: 5 An och deen, deen als Athlet kämpft, gëtt net gekréint wann hien net legitim kämpft . 2: 6 De Bauer, fir un d'Uebst deelzehuelen, muss als éischt schaffen. 2: 7 Betruecht wat ech soen, an den Här gëtt Iech Verständnis an allem. 2: 8 Denkt un de Jesus Christus, d'Linn vum David, opgestan vun den Doudegen no mengem Evangelium, 2: 9 an deem ech Schwieregkeeten hunn, och Prisong als Verbriecher; awer d'Wuert vu Gott ass net agespaart. 2: 10 Duerfir hunn ech alles fir d'Wiel ausgewielt, fir datt se och d'Erléisung kréien, déi zu Christus Jesus ass mat éiweger Herrlechkeet . 2:11 Dëst ass en treie Wuert: Wa mir mat him dout sinn, wäerte mir och mat him liewen; 2:12 Wa mir leiden, wäerte mir och mat him regéieren; Wa mir hien verleegnen, wäert hien eis och verleegnen. 2:13 Wa mir net trei sinn, bleift hien trei; Hie kann sech net verleegnen. En approuvéierten Aarbechter 2:14 Erënnert se drun, a rifft se virum Här net fir iwwer Wierder ze streiden, wat nëtzlech ass, awer zur Ruine vun den Héieren.

2:15 Maacht fläisseg lech selwer u Gott zougemaach ze presentéieren, en Aarbechter, dee sech net schumme muss, an d'Wuert vun der Wourecht richteg behandelt. 2:16 Awer vermeit profan a vergeblecht Gespréich, well se féieren ëmmer méi zu Schlecht. 2:17 A säi Wuert wäert iesse wéi Gangréng; vun deenen sinn Hymenaeus a Philetus, 2:18 déi vun der Wourecht ofwäichen a soen datt d'Operstéiung scho stattfonnt huet an de Glawen vun e puer gestéiert huet. 2:19 Awer d'Fundament vu Gott ass fest, mat dësem Sigel: Den Här weess déi, déi seng sinn; an: Loosst jiddereen, deen den Numm vu Christus nennt, sech vun der Ongerechtegkeet zréckzéien . 2:20 Awer an engem groussen Haus sinn et net nëmmen Geschir aus Gold a Sëlwer, awer och aus Holz a Lehm; an e puer si fir éierbar Utilisatiounen, an anerer fir béis Usätz. 2:21 Also wann iergendeen sech vun dësen Saachen botzt, da wäert hien en Instrument vun Éier sinn, geheelt, nëtzlech fir den Här, a prett fir all gutt Aarbecht. 2:22 Flucht och jonk Lëschter, a verfollegt Gerechtegkeet, Glawen, Léift a Fridden, mat deenen, déi den Här mat engem propperen Häerz unruffen. 2:23 Awer stellt domm an onverstänneg Froen op d'Säit , wëssend datt se Sträit féieren. 2:24 Fir den Här säi Kniecht däerf net kontrovers sinn, awer léif mat allen, fäeg ze léieren, laang Leed; 2:25 datt hie mat Sachlechkeet déi korrigéiert, déi dergéint sinn, am Fall wou Gott hinnen en Ënnerdaach ka ginn, fir d'Wourecht ze kennen, 2:26 a sech aus der Sträich vum Däiwel entzéie kann, an där se op säi Wëlle gefaange sinn.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 3

3: 1 Dir sollt dat och wëssen: datt an de leschten Deeg geféierlech Zäite kommen. 3: 2 Fir et Männer ginn, déi sech selwer gär hunn, begeeschtert, stolzend, arrogant, blasphemesch, onbeuerdent un Elteren, ondankbar, béis, 3: 3 ouni natierlech Häerzen, onverfälschlech, Verleumdungen, onermiddlech, grausam, Haasser vu wat gutt ass, 3: 4 Verréider, ustiechend, begeeschtert, Liebhaber vu Genoss méi wéi Liebhaber vu Gott, 3: 5, déi d'Erscheinung vu Göttlechkeet hunn, awer hir Effizienz verleegnen; vermeit dës. 3: 6 Fir dës sinn déi, déi an d'Haiser ginn an déi kleng Frae gefaange féieren, déi mat Sënnen belaascht sinn, duerch verschidde Loscht matgeholl ginn. 3: 7 Si léieren ëmmer, a kënnen ni zum Wësse vun der Wourecht kommen. 3: 8 A wéi de Jannes an den Jambres de Moses widderstoen, sou widderstoen se och der Wourecht; korrupt Männer vu Verständnis, reprobéiert am Glawen. 3: 9 Awer si ginn net méi wäit; well hir Dommheet gëtt fir jiddereen manifestéiert, wéi hir Dommheet war. 3:10 Awer Dir hutt meng Doktrin gefollegt, Verhalen, Zweck, Glawen, laang Leid, Léift, Gedold, 3:11 Verfollegungen, Leiden, sou wéi déi, déi mech an Antiochia, an Iconium, zu Lystra getraff hunn; Verfollegungen, déi ech gelidden hunn, an den Här huet mech vun hinnen all befreit. 3:12 An och all déi, déi göttlech a Christus Jesus wëlle liewen, wäerte verfollegt ginn; 3:13 awer béis Männer a Bedreiwer gi vu schlecht op schlëmm, verféieren a verfouert ginn.

3:14 Awer Dir bleift an deem wat Dir geléiert hutt a selwer iwwerzeegt, wësst vu wiem Dir geléiert hutt; 3:15 an datt Dir vun der Kandheet un déi Hellege Schrëfte bekannt hutt, déi lech weise kënnen fir d'Erléisung duerch de Glawen, deen a Christus Jesus ass. 3:16 Déi ganz Schrëft ass vu Gott inspiréiert, an nëtzlech fir ze léieren, ze veruerteelen, ze korrigéieren, fir d'Gerechtegkeet z'ënnerriichten, 3:17 fir datt de Mënsch vu Gott perfekt ka sinn, voll op all gutt Aarbecht virbereet.

ZWEET BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY

Kapitel 4

4: 1 Ech bieden Iech viru Gott an dem Här Jesus Christus, deen déi Lieweg an déi Doudeg a senger Manifestatioun a sengem Räich beuerteele wäert, 4: 2 datt Dir d'Wuert priedegt; datt Dir an der Zäit an aus der Zäit insistéiert; veruerteelen, bestrofen, mat aller Gedold an Doktrin ervirhiewen. 4: 3 Fir d'Zäit wäert kommen, wou se keng gesond Doktrin leiden, awer Jucken hunn ze héieren, d'Léierpersonal sammelen no hiren eegene Lusten, 4: 4 a wäerten d'Ouer vun der Wahrheet ofwenden an zu Fabelen ëmgoen. 4: 5 Awer Dir sidd nüchteg an allem, verdreift Leed, maacht d'Aarbecht vun engem Evangelist, erfëllt Äre Ministère. 4: 6 Well ech bereet sinn geaffert ze ginn, an d' Zäit vu mengem Départ ass no. 4: 7 Ech hunn de gudde Kampf gekämpft, ech hunn d'Course fäerdeg gemaach, ech hunn de Glawe gehalen. 4: 8 Ausserdeem ass d'Kroun vun der Gerechtegkeet fir mech geluecht ginn, déi den Här, de gerechte Riichter, mir deen Dag wäert ginn; an net nëmme fir mech, awer och fir all déi, déi säi Kommen gär hunn.

4: 9 Passt op datt Dir mech geschwënn kucke kommt, 4:10 well Demas huet mech verlooss, dës Welt gär an ass op Thessalonica gaang. D'Crescente ass op Galatien, an den Titus op Dalmatien. 4:11 Nëmme Lucas ass bei mir. Tom zum Mark a bréngt hien mat Iech, well et ass nëtzlech fir de Ministère. 4:12 Ech hunn den Tychicus op Ephesus geschéckt. 4:13 Wann Dir kommt, bréngt de Mantel, deen ech zu Troas am Carpus Haus hannerlooss hunn, an d'Bicher, besonnesch d'Pergamenter.

4:14 Den Alexander de Kopersmid huet mir vill Béises verursaacht; dierf den Här Iech no Äre Wierken zréckbezuelen. 4:15 Passt och op hien op, well hien huet eis Wierder staark dogéint gemaach. 4:16 A menger éischter Verteidegung stoung kee vu menger Säit, awer all hunn mech verlooss; net berécksiichtegt ginn . 4:17 Awer den Här stoung bei mir an huet mir Kraaft ginn, fir datt d'Priedegung duerch mech fäerdeg war, an datt all d'Henken héieren. Also ech sinn aus dem Léiw sengem Mond gerett. 4:18 An den Här wäert mech vun all béiser Aarbecht befreien, a wäert mech fir säin himmlescht Räich erhalen . Him ass Herrlechkeet fir ëmmer an ëmmer. Amen.

4:19 Sot Salut zu Prisca an Aquila, an dem Haus vun Onesiphorus. 4:20 Den Erastus blouf zu Korinth, an den Trophimus ech si krank bei Milet. 4:21 Probéiert virum Wanter ze kommen. Den Eubulo begréisst Iech, an d'Pudente, d'Lino, d'Claudia an all d'Bridder. 4:22 Den Här Jesus Christus sief mat Ärem Geescht. Kann d'Gnod mat Iech sinn. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TITUS

Kapitel 1

1: 1 Paul, en Dénger vu Gott an en Apostel vu Jesus Christus, nom Glawen vu Gott gewielten an dem Wësse vun der Wourecht, déi no der Göttlechkeet ass, 1: 2 an der Hoffnung op dat éiwegt Liewen, wat Gott, deen Hie liegt net, hie versprach vu virum Ufank vun de Joerhonnerte, 1: 3 an an der Zäit manifestéiert hie säi Wuert duerch d'Priedegungen, déi mir uvertraut gouf duerch e Mandat vu Gott, eise Retter, 1: 4 un den Titus, richtege Jong am Allgemengen Glawen: Gnod, Barmhäerzegkeet a Fridden, vu Gott de Papp an dem Här Jesus Christus eise Retter.

1: 5 Aus dësem Grond hunn ech dech op Kreta verlooss, fir datt Dir de Mängel korrigéiert, an déi Eelst an all Stad etabléieren, sou wéi ech Iech gebueden hunn; 1: 6 Wien ass blamlos, de Mann vun enger Fra, an gleeweg Kanner huet, déi net vun Opléisung oder Rebellioun beschëllegt ginn. 1: 7 Fir de Bëschof muss onschëlleg sinn, als Gottes Administrator; net arrogant, net rosen, net u Wäin ginn, net streiden, net gierig fir onéierleche Gewënn, 1: 8 awer hosten, bleift gutt, sober, gerecht, helleg, selbstbesat, 1: 9 Erhalen vum Wuert trei wéi et geléiert gouf, sou datt et och mat enger gudder Léierung kann ermutegen an déi iwwerzeegen déi widderspriechen. 1:10 Fir et ginn nach vill haartnäckeg, gespréicheg vu Virgänger an Täter, besonnesch déi vun der Beschneidung.

1:11 deenen hir Mond zougedeckt musse ginn; Wien ganz Haiser ëmgëtt, léiert fir onéierlech Gewënn wat net gutt ass. 1:12 Ee vun hinnen, säin eegene Prophéit, sot: D'Kretaner, ëmmer Ligner, béis Béischten, Idle Guttons. 1:13 Dëst Zeegnes ass richteg; dofir, reprochéiert se haart, sou datt se gesond sinn am Glawen, 1:14 net op jiddesch Fabelen, an och net op d'Geboter vu Männer, déi vun der Wourecht ofwäichen. 1:15 All Saache si reng fir déi reng, awer fir déi korrupt an déi Ongleeweg ass näischt reng; well och säi Geescht a säi Gewësse si korrupt. 1:16 Si soen, Gott ze kennen, awer a Wierker verleegnen se hien, als abominabel a rebellesch, bestrooft fir all gutt Aarbecht.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY
Kapitel 2

2: 1 Awer Dir schwätzt wat am Aklang mat der gudder Doktrin ass. 2: 2 Mee déi Eelst si sober, sérieux, gescheit, gesond am Glawen, a Léift, a Gedold. 2: 3 Al Frae sinn och respektvoll an hirem Lager; net Verleumdungen, net Sklaven vum Wäin, Léierpersonal vu Gutt; 2: 4 fir jonk Frae léieren hir Männer a Kanner gär ze hunn, 2: 5 virsiichteg ze sinn, chasteg, virsiichteg mat hirem Heem, gutt, ënner hire Männer, sou datt d'Wuert vu Gott net geläscht gëtt. 2: 6 Fuerdert och déi jonk Männer op ze weisen; 2: 7 presentéiert Iech an alles als e Beispill vu gudde Wierker; am Enseignement ze weisen Integritéit, Eescht, 2: 8 gesond an irreproachabelt Wuert , sou datt de Géigner sech schummt, an näischt Schlechtes iwwer Iech ze soen huet. 2: 9 Hien rifft d'Dénger hir Meeschter ze ënnerwerfen, se an allem ze gefalen, net ze beäntweren; 2: 10 net duerch Enttäuschung, mee duerch trei an allem, sou datt se an allem d'Doktrin vu Gott, eise Retter, schmücken. 2:11 Well d'Gnod vu Gott fir d'Erléisung vun alle Mënschen erschien ass, 2:12 léiert eis datt mir, wann Dir vun Ongedëllegkeet a weltleche Wënsch verzicht, mir an dësem Zäitalter liewen nüchteg, gerecht a göttlech, 2:13 op déi geseent Hoffnung waarden an déi glorräich Manifestatioun vun eisem grousse Gott a Retter Jesus Christus, 2:14 dee sech fir eis geschenkt huet eis vun all Ongerechtegkeet erëmzekréien a fir sech selwer en eegent Vollek ze botzen, äifreg fir gutt Wierker. 2:15 Dëst schwätzt, a rifft a bestrooft mat aller Autoritéit. Keen belittelt dech.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN TIMOTHY
Kapitel 3

3: 1 Erënnert se un d'Herrscher an d'Autoritéiten ze ënnerwerfen, ze befollegen, fir prett fir all gutt Aarbecht ze sinn . 3: 2 Datt se kee verleumden, datt se net streiden, awer léif sinn, an all Mëllechkeet vis-à-vis vun alle Männer weisen. 3: 3 Fir mir waren och eemol domm, rebellesch, verluer, Sklaven vu Lusten a verschidde Genéisser , déi a Béiswëllegkeet an Näid gelieft hunn, abhorent an haassen een aneren. 3: 4 Awer wann d'Guttheet vu Gott, eise Retter manifestéiert gouf, a seng Léift fir d'Mënschen, 3: 5 huet eis gerett, net duerch Wierker vu Gerechtegkeet, déi mir gemaach hätten, ouni oder duerch seng Barmhäerzegkeet, duerch d'Wäsch vun der Regeneratioun an duerch d'Erneierung am Hellege Geescht, 3: 6, deen hien an eis reichlech duerch Jesus Christus, eise Retter ausgeschott huet, 3: 7, fir datt, gerechtfäerdegt duerch seng Gnod, mir lerwen no der Hoffnung vum éiwege Liewen kënne ginn. 3: 8 Dëst ass en treie Wuert, an an dëse Saachen wëll ech datt Dir fest insistéiert, sou datt déi, déi u Gott gleewen, probéieren a gutt Wierker ze engagéieren. Dës Saache si gutt an nëtzlech fir Männer. 3: 9 Awer vermeit domm Froen, a Genealogien, an Contestiounen, an Argumenter iwwer d'Gesetz; well se ëmsoss sinn an ouni Gewënn. 3:10 E Mann, deen Divisiounen verursaacht, no enger Warnung an enger anerer refuséiert hien, 3:11 wëssend datt sou ee Mënsch sech perverséiert huet, a sënnegt a veruerteelt gëtt duerch säin eegent Uerteel.

3:12 Wann ech Artemas oder Tychicus bei lech schécken, da maacht séier fir bei mech op Nicopolis ze kommen, well ech hunn decidéiert de Wanter do ze verbréngen. 3:13 Fir den Zenas den Dolmetscher vum Gesetz, an den Apollos, riicht se mat Solicitude, sou datt hinnen näischt feelt. 3:14 A loosst eis och léieren a gudde Wierker an Noutfäll ze engagéieren, fir datt se net fruchtbar sinn.

3:15 All déi, déi bei mir sinn, begréissen lech. Begréisst déi, déi eis am Glawen hunn. Gnod sief mat lech all. Amen.

DEN BRÉIF VUM HELLEGE PAUL DEN APOSTEL ZU DEN PHILEMON

Kapitel 1

1 Paul, Gefaangene vu Jesus Christus, a Brudder Timothy,
un eise beléifte Philemon, eise Mataarbechter , 2 an un
eis beléifte Schwëster Apia, an un den Äerzbëschof eise
Matbierger, an un d'Kierch an Ärem Haus: 3 Gnod a
Fridden fir Iech, vu Gott, eise Papp a vum Här Jesus
Christus.

4 Ech soen mäi Gott Merci, erënnere mech ëmmer a meng
Gebieder, 5 well ech héieren iwwer d'Léift an de Glawen,
deen Dir vis-à-vis vum Här Jesus, an zu allen Hellegen; 6
sou datt d'Participatioun vun Ärem Glawen effektiv am
Wësse vun allem Gutt ass, wat an Iech duerch Christus
Jesus ass. 7 Well mir hu grouss Freed an Trouscht an
Ärer Léift, well duerch Iech, Brudder, sinn d'Häerzer vun
den Hellege getréischt ginn.

8 Aus dësem Grond, och wann ech vill Fräiheet zu Christus
hunn, Iech ze befannen, wat bequem ass, 9 éischter bieden
ech Iech aus Léift, sou wéi ech sinn, en ale Mann, an elo,
ausserdeem, e Gefaangene vu Jesus Christus; 10 Ech
bieden Iech fir mäi Jong Onesimus, deen ech a menge
Prisongen gebuer hunn, 11 dee fir Iech eemol onnëtz war,
awer elo nëtzlech fir Iech a fir mech ass, 12 deen ech
Iech zréck schécken; du hues hien dunn als ech selwer
kritt.

13 Ech wéilt hie gär bei mir halen, fir datt hien an denger Plaz a mengem Prisong fir d'Evangelium déngt; 14 Awer ech wollt näischt ouni Är Zoustëmmung maachen, sou datt Är Faveur net sou néideg wier, awer fräiwëlleg. 15 Well vläicht ass et dofir, datt hie fir eng Zäit vun Iech getrennt war, fir datt Dir hien fir ëmmer kritt; 16 net méi als Sklave, mee als méi wéi e Sklave, als beléifte Brudder, besonnesch fir mech, awer wéi vill méi fir Iech, am Fleesch an am Här. 17 Also wann Dir mech fir e Partner hutt, empfänkt hien als ech selwer. 18 A wann hien dech an eppes verletzt huet oder Iech schëlleg ass, da setzt en op mäi Kont. 19 Ech, Paul, schreift et mat menger Hand, ech wäert et bezuelen; fir Iech net ze soen datt och Dir mir och schëlleg sidd. 20 Jo, Brudder, däerf ech am Lord eppes profitéieren; Trouscht mäin Häerz am Här. 21 Ech hunn Iech geschriwwen a vertrauen an Äert Gehorsam, wëssend datt Dir nach méi maache wäert wéi ech Iech gesot hunn. 22 Bereet Iech och Iwwernuechtung fir mech vir; well ech hoffen, datt ech duerch Är Gebieder zougestane ginn.

23 Epaphras, mäi Begleeder a Prisongen duerch Christus Jesus, 24 Mark, Aristarchus, Demas a Luke, meng Mataarbechter, begréissen Iech . 25 D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus sief mat Ärem Geescht. Amen.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS

Kapitel 1

1: 1 Gott huet vill Mol a ville Weeër fréier mat de Pateren duerch d'Prophéiten geschwat, 1: 2 an dësen leschten Deeg huet eis duerch de Jong geschwat, deen hien Ierwe vun allem gemaach huet, an duerch deen hien och de Universum; 1: 3 deen, als d'Hellegkeet vu senger Herrlechkeet, an d'Bild vu senger Substanz, an deen all d'Saachen duerch d'Wuert vu senger Kraaft ënnerhält, nodeems hien d'Rengegung vun eise Sënnen duerch hie selwer gemaach huet, sech gesat déi riets Hand vun der Majestéit op Héicht, 1: 4 huet esou vill vun den Engele gemaach, wéi hien e méi exzellenten Numm ierft wéi si.

1: 5 Fir wéi eng vun den Engelen huet Gott jeemools gesot: Du bass mäi Jong, ech hunn dech haut erëm gebuer: Ech wäert säi Papp sinn, an hie wäert mäi Jong sinn? 1: 6 An erëm, wann hien den Éischtgebuerene an d'Welt virstellt, seet hien: All d'Engele vu Gott veréieren hien. 1: 7 Bestëmmt vun Engelen seet hien: Dee seng Engelen zu Séilen mécht, A seng Ministeren eng Flam vu Feier. 1: 8 Awer vum Jong seet hien: Ären Troun, o Gott, fir d'Joerhonnert vum Joerhonnert; Zepter vun der Fairness ass den Zepter vun Ärem Räich. 1: 9 Dir hutt Gerechtegkeet gär a béis gehaasst; Duerfir huet Gott, Äre Gott, lech mam Ueleg vu Freed méi gesaleft wéi Är Begleeder. 1:10 An: Dir, Här, am Ufank huet Dir d'Äerd gegrënnt, an den Himmel ass d'Aarbecht vun Ären Hänn. 1:11 Si ginn ëmkomm, awer Dir bleift; An all si wäerten al ginn wéi e Kleed, 1:12 A wéi e Kleed wéckelt Dir se, a si wäerte geännert ginn; Awer Dir sidd déiselwecht, An Är Joeren wäerten net ophalen.

1:13 Fir zu wéi enge vun den Engelen huet Gott jeemools gesot: Sëtzt u menger rietser Hand, bis ech Är Feinde zum Fousshocker maachen? 1:14 Sinn se net all Ministergeeschter, geschéckt fir déi ze déngen, déi lerwe vun der Erléisung sinn?

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 2

2: 1 Dofir ass et noutwendeg datt mir méi oppassen op dat wat mir héieren hunn, fir datt mir net rutschen. 2: 2 Well wann d'Wuert, dat duerch d'Engele geschwat gouf, fest war, an all Iwergreffer an Ongehoorsamkeet just nach eng Reprise kritt, 2: 3 wéi kënne mir entkommen, wa mir sou eng grouss Erléisung vernoléissegen? Déi, nodeems se fir d'éischt vum Här ugekënnegt goufen, eis vun deene bestätegt goufen, déi héieren hunn, 2: 4 Gott huet mat hinnen Zeien, mat Zeechen a Wonner a verschidde Wonner a Verdeelunge vum Hellege Geescht no sengem Wëllen.

2: 5 Fir hien huet den Engelen déi kommend Welt, iwwer déi mir schwätzen, net ënnerworf; 2: 6 Awer iergendeen huet op enger bestëmmter Plaz nogewisen a gesot : Wat ass de Mënsch, datt Dir un hien denkt, oder de Mënschejong, datt Dir hien besicht? 2: 7 Dir hutt hien e bësse méi niddereg gemaach wéi d'Engelen, Dir hutt hie mat Herrlechkeet an Éier gekréint , an Dir hutt hien iwwer d'Wierker vun Ären Hänn gesat; 2: 8 Dir hutt alles ënner seng Féiss gehalen. Fir soubal hien him all d'Saachen ënnerworf huet, huet hien näischt hannerlooss, wat him net ënnerworf ass; awer mir gesinn ëmmer nach net datt all d'Saachen ënner him sinn. 2: 9 Awer mir gesinn deen deen e bësse manner gemaach gouf wéi d'Engelen, de Jesus, gekréint mat Herrlechkeet an Éier, wéinst dem Leiden vum Doud, sou datt hien duerch d'Gnod vu Gott den Doud fir all schmaache kéint.

2:10 Fir et war passend fir hien, fir deem säi Wuel alles ass, an duerch deen alles existéiert, datt hie vill Jongen zu Herrlechkeet bréngt, hien den Auteur vun hirer Erléisung duerch Leed sollte perfektionéieren. 2:11 Well deen, deen hellegt an déi, déi geheelt sinn, sinn all eent; dofir huet hie sech net geschummt Bridder ze ruffen , 2:12 a sot: Ech wäert menge Bridder Ären Numm deklaréieren, ech luewen lech an der Mëtt vun der Kongregatioun. 2:13 An nach eng Kéier: Ech wäert him vertrauen. An nach eng Kéier: Kuckt, ech an d'Kanner, déi Gott mir ginn huet. 2:14 Also well d'Kanner u Fleesch a Blutt deelgeholl hunn, huet hien och un der selwechter deelgeholl, fir deen duerch den Doud ze zerstéieren deen d'Kraaft vum Doud hat, dat ass den Däiwel, 2:15 an ze befreien un all déi, déi aus der Angscht virum Doud hirt Liewe laang ënner der Servitude waren . 2:16 Fir hien huet sécher net d'Engelen gehollef, awer hien huet de Saat vum Abraham gehollef. 2:17 Aus dësem Grond sollt hie wéi seng Bridder an allem sinn, e barmhäeregen an treie Hohepriister ze ginn, wou Gott et betrëfft, fir d'Sënnen vun de Leit ze versoen. 2:18 Fir souwäit hie selwer gelidden huet wéi hie versicht gouf, ass hien an der Lag, deenen ze hëllefen, déi verfouert ginn.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 3

3: 1 Duerfir, helleg Bridder, deelhuelend vum himmlesche Ruff, betruecht den Apostel an den Hohepriister vun eisem Beruff, de Christus Jesus; 3: 2, deen trei zu deem ass, deen hien ernannt huet, wéi och de Moses am ganzen Haus vu Gott. 3: 3 Fir vu sou vill méi grousser Herrlechkeet wéi de Moses ass hien als wäertvoll geschätzt, wéi vill méi grouss Éier ass deen deen et gebaut huet wéi d'Haus. 3: 4 Fir all Haus gëtt vun engem gemaach; mä deen, deen alles gemaach huet, ass Gott. 3: 5 A Moses war wierklech trei am ganze Haus vu Gott, als Dénger, fir Zeegnes vun deem wat gesot ginn ass; 3: 6 awer Christus als Jong iwwer säin Haus, wéi en Haus mir sinn, wa mir bis zum Schluss festhalen, eist Vertrauen an eis hoffen.

3: 7 Dofir, wéi den Hellege Geescht seet: Wann Dir seng Stëmm haut héiert, 3: 8 Härt Är Häerzer net, Wéi an der Provokatioun, am Dag vun der Versuchung an der Wüst, 3: 9 Wou Är eege mech verféieren Elteren; Si hu mech getest, A gesinn meng Wierker véierzeg Joer. 3:10 Wéinst deem war ech vun där Generatioun eekelt, an ech sot : Si wandelen ëmmer an hiren Häerzer, a si hunn meng Weeër net kannt. 3:11 Dofir hunn ech a menger Roserei geschwuer: Si kommen net a meng Rou. 3:12 Kuckt, Bridder, datt et kee béisen Häerz vu Glawen an engem vun lech gëtt, fir sech vum liewege Gott zréckzezéien; 3:13 ier een sech all Dag erënnert, wärend et gesot gëtt: Haut; sou datt kee vun lech duerch de Bedruch vun der Sënn gehärt gëtt. 3:14 Fir mir sinn Deelhueler vu Christus gemaach, virausgesat datt mir bis zum Schluss eist Vertrauen am Ufank halen.

3:15 wärend et gesot gëtt: Wann Dir haut seng Stëmm héiert, Härt Äert Häerz net, wéi an der Provokatioun. 3:16 Wien waren déi, déi hien héieren hunn, provozéiert? War et net alles, deen aus der Hand vum Moses aus Ägypten erauskoum? 3:17 A mat wiem war hien net zefridden véierzeg Joer? War et net mat deenen, déi gesënnegt hunn, deenen hire Kierper an d'Wüst gefall ass? 3:18 A wiem huet hien geschwuer, datt se net an de Rescht erakommen, awer deenen, déi net gefollegt hunn? 3:19 A mir gesinn, datt se net wéinst dem Glawen erakommen.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 4

4: 1 Loosst eis fäerten, datt et net bleift, wärend d'Versprieche fir a säi Rescht eranzekommen, jidderee vun lech schéngt dervun gefall ze sinn. 4: 2 Fir déi gutt Noriicht gouf eis wéi och fir si gepriedegt; Awer d'Wuert héieren huet hinnen net gehollef, well et war net vum Glawen un déi, déi et héieren hunn. 4: 3 Awer mir, déi gegleeft hunn, kommen a Rescht, sou wéi hie sot: Duerfir hunn ech a menger Roserei geschwuer, Si sollten net a mäi Rescht kommen; obwuel seng Wierker zënter der Grënnung vun der Welt fäerdeg waren. 4: 4 Fir op enger gewëssener Plaz sot hien sou iwwer de siwenten Dag: A Gott huet aus all senge Wierker um siwenten Dag ausgerout. 4: 5 An nach eng Kéier: Si ginn net a mäi Rescht. 4: 6 Dofir, well et noutwendeg ass fir e puer do eranzekommen, an déi , déi fir d'éischt ugekënnegt goufen déi gutt Noriicht net erakomm sinn wéinst Ongehoorsamkeet, 4: 7 bestëmmt erëm een Dag: Haut, gesot no sou laang , duerch den David, wéi et gesot gouf: Wann Dir haut seng Stëmm héiert, Härt net Äert Häerz . 4: 8 Well wann de Joshua hinne Rescht ginn hätt, géif hien net no engem aneren Dag schwätzen. 4: 9 Dofir bleift et e Rescht fir d'Leit vu Gott. 4:10 Fir deen, deen a säi Rescht erakomm ass, huet och vu senge Wierker ausgerout, wéi Gott vu senge gemaach huet. 4:11 Loosst eis dofir probéieren an dee Rescht eranzekommen, sou datt keen an esou e Beispill vun der Ungehéiereegkeet fällt.

4:12 Fir d'Wuert vu Gott ass lieweg a mächteg, a méi schaarf wéi all zweekante Schwert; a penetréiert op de Brochpunkt vu Séil a Geescht, Gelenker a Muer, an erkennt d'Gedanken an d'Intentiounen vum Häerz. 4:13 An et gëtt näischt erstallt wat net a senger Präsenz manifestéiert ass; villméi sinn all Saache plakeg an op fir d'Ae vun deem, deem mir musse Rechnung droen.

4:14 Dofir, mat engem groussen Hohepriister, deen duerch den Himmel gaang ass, de Jesus de Jong vu Gott, loosst eis un eisem Beruff festhalen. 4:15 Well mir hunn keen Hohepriister, dee mat eise Schwächen net sympathiséiere kann, awer een, deen an alle Saache verfouert gouf no eiser Aart, awer ouni Sënn. 4:16 Loosst eis also zouversiichtlech op den Troun vun der Gnod kommen, fir Barmhäerzegkeet ze kréien an d'Gnod fir eng opportun Hëllef ze fannen.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 5

5: 1 Fir all Hohepriister, dee vun de Männer geholl gëtt, gëtt zu Gonschte vu Männer ernannt wat Gott ugeet, sou datt hien Affer an Affer fir Sënnen duerstellt; 5: 2 fir Gedold ze hunn mat dem Ignoranten a falschen, well och hien ass vu Schwächt ëmginn; 5 : 3 a fir hir Wuel muss hie fir Sënnen ubidden, souwuel fir sech selwer wéi fir d'Leit. 5: 4 A keen hëlt dës Éier u sech, ausser dee vu Gott genannt, wéi den Aaron war. 5: 5 Also huet Christus sech net verherrlecht andeems hien sech zum Hohepriister gemaach huet, awer deen, deen zu him gesot huet: Du bass mäi Jong, haut hunn ech dech gebuer. 5: 6 Wéi et och op enger anerer Plaz seet: Dir sidd e Paschtouer fir ëmmer, no der Uerdnung vu Melchizedek. 5: 7 A Christus, an den Deeg vu sengem Fleesch, deen Uschléi a Biedere mat groussem Gejäiz an Tréinen ubitt fir deen, deen hie vum Doud konnt befreien, gouf wéinst senger respektéierter Angscht héieren. 5: 8 An och wann hien e Jong war, awer duerch wat hie geléiert huet, huet hie Gehorsam geléiert; 5: 9 a gouf perfektéiert, gouf den Autor vun der éiweger Erléisung fir all déi, déi him follegen; 5:10 a gouf vu Gott Hohepriister no der Uerdnung vu Melchizedek deklaréiert.

5:11 Mir hu vill ze soen iwwer dëst, an et ass schwéier z'erklären, well Dir sidd lues ze héieren. 5:12 Well Dir sollt Léierpersonal sinn, no sou laanger Zäit, musst Dir erëm geléiert ginn, wat sinn déi éischt Ufuerderunge vu Gott senge Wierder; an Dir sidd sou ginn datt Dir Mëllech braucht, an net zolitt lessen.

5:13 A jiddereen, deen un der Mëllech Deel huet, ass onerfueren am Wuert vun der Gerechtegkeet, well hien e Kand ass; 5:14 awer zolitt lessen ass fir déi, déi zu Maturitéit ukomm sinn, fir déi, déi duerch Gebrauch hir Sënner trainéiert hunn an der Ënnerscheedung vu Gutt a Béis.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 6

6: 1 Dofir, loosst d'Rudimenter vun der Doktrin vu Christus, a mir ginn op Perfektioun; net erëm d'Fundament vun der Beugung vun doudege Wierker leeën, vum Glawen u Gott, 6: 2 vun der Léier vun den Daf, vun der Handbehandlung , vun der Operstéiung vun den Doudegen a vum éiwege Geriicht. 6: 3 An dëst wäerte mir maachen, wann Gott et wierklech erlaabt. 6: 4 Fir et ass onméiglech datt déi, déi eemol opgekläert goufen an den Himmelskaddo geschmaacht hunn, an Deel vum Hellege Geescht gemaach goufen, 6: 5 an och dat gutt Wuert vu Gott geschmaacht hunn an d'Kraaft vum zukünftegen Alter, 6: 6 an si sinn zréckkomm, ginn erneiert erneiert fir sech ze bekennen, de Jong vu Gott fir sech selwer ze kräizegen an hien auszewierken. 6: 7 Fir d'Land, dat de Reen drénkt, deen dacks drop fällt a Gras produzéiert, wat gutt ass fir déi, duerch déi et geschafft gëtt, kritt Segen vu Gott; 6: 8 awer deen deen Dären an Distele produzéiert gëtt ofgeseent, ass amgaang verflucht ze sinn, an säin Enn ass dat Wiesen dat schéckt. 6: 9 Awer wat Iech ugeet, beléiften, mir sinn iwwerzeegt vu bessere Saachen, an datt se zu der Erléisung gehéieren, och wa mir sou schwätzen. 6:10 Well Gott ass net ongerecht fir Är Aarbecht ze vergiessen an d'Aarbecht vun der Léift, déi Dir zu sengem Numm gewisen hutt , d'Hellegen gedéngt ze hunn an ëmmer nach ze déngen. 6:11 Awer mir wënschen datt jidderee vun Iech déiselwecht Solizitéit bis zum Schluss weist, fir déi voll Gewëssheet vun der Hoffnung, 6:12 fir datt Dir net faul gëtt, awer Imitatoren vun deenen, déi duerch Glawen a Gedold ierwen versprécht.

6:13 Well wann Gott dem Abraham säi Verspriechе gemaach huet an net konnt vun engem anere gréissere geschwuer sinn, huet hie vu sech selwer geschwuer, 6:14 a sot: Ech wäert dech bestëmmt vill blesséieren an dech vill multiplizéieren. 6:15 A wa gedëlleg gewaart huet, krut hien d'Verspriechen. 6:16 Fir Männer geschwuer sécher duerch ee méi grouss wéi selwer, a fir hinnen d'Enn vun all kontroverse ass den Eed fir Bestätegung. 6:17 Duerfir Gott, deen d' lerwe vum Verspriechen d'Iwwerschwemmlechkeet vu sengem Rot méi iwwerflächend weise wollt , huet en Eed opgestallt; 6:18 sou datt wéinst zwee onverännerbare Saachen, an deenen et onméiglech fir Gott ze léien ass, déi vun eis, déi komm sinn fir d'Hoffnung ze huelen, déi eis virleien , eng ganz staark Trouscht hunn . 6:19 Déi mir als e séchert a fest Anker vun der Séil hunn, an dat och an de Schleier penetréiert, 6:20 wou de Jesus fir eis als Virleefer erakoum, zum Hohepriister fir ëmmer no der Uerdnung vu Melchizedek gemaach huet.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 7

7: 1 Fir dëse Melchizedek, Kinnek vu Salem, Paschtouer vum Allerhéchste Gott, deen erausgaang ass, dem Abraham zréckzekommen, deen aus der Néierlag vun de Kinneken zréckgoung, an hie geseent huet, 7: 2, deenen den Abraham och Zénger vun allem ginn huet; deem säin Numm als éischt Kinnek vu Gerechtegkeet bedeit , an och Kinnek vu Salem, dat heescht Kinnek vum Fridden; 7: 3 ouni Papp, ouni Mamm, ouni Genealogie; Wien weder Ufanks vun Deeg nach Enn vum Liewen huet, awer wéi de Jong vu Gott gemaach ass, bleift e Paschtouer fir ëmmer. 7: 4 Betruecht dann wéi grouss dëse Mann war, deem och den Abraham de Patriarch d'Zénger vum Raum ginn huet. 7: 5 Bestëmmt, déi, déi d'Priisterschaft vun de Jongen vum Levi kréien, ginn opgefouert, d'Zénger vum Vollek no dem Gesetz ze huelen, dat heescht vun hire Bridder, och wann dës och aus de Lende vum Abraham kommen. 7: 6 Awer deen, deem seng Genealogie net vun hinnen aus gezielt gëtt, huet d'Zénger vum Abraham geholl, a geseent deen, deen d'Verspriechen hat. 7: 7 An ouni Fro gëtt de jéngere geseent vun der eeler. 7: 8 An hei stierflech Männer kréien sécher Zéngten; awer do, vun deenen ee bestätegt gëtt, datt hie lieft. 7: 9 A sou ze soen, am Abraham och Levi, deen Zénger kritt, bezuelte Zénger; 7:10 well hie war nach ëmmer um Lende vu sengem Papp wéi de Melchizedek him begéint huet. 7:11 Wann dann d'Perfektioun vun der Levitescher Priisterwei war (well ënner hir hunn d'Leit d'Gesetz kritt), wat brauch et nach ëmmer fir en anere Paschtouer ze ginn, no der Uerdnung vu Melchizedek, an net no engem geruff ginn den Uerder vum Aaron?

7:12 Well d'Priisterschaft geännert huet, muss et och eng Ännerung vum Gesetz ginn; 7:13 an dee vun deem dëst gesot gëtt ass aus engem anere Stamm, aus deem kee beim Altor gedéngt huet. 7:14 Fir et ass manifest datt eisen Här aus dem Stamm vu Juda koum, vun deem de Moses näischt iwwer d'Priisterschaft geschwat huet. 7:15 An dëst ass nach méi manifest, wann an der Ähnlechkeet vum Melchizedek en anere Paschtouer entsteet, 7:16 net konstituéiert nom Gesetz vum Gebot iwwer d'Nokommen, awer no der Kraaft vun engem onverzéierbarem Liewen. 7:17 Fir et ass vun him bestätegt: Dir sidd e Paschtouer fir ëmmer, no der Uerdnung vu Melchizedek. 7:18 Dat viregt Gebot gëtt dowéinst ofgeschaaft wéinst senger Schwächt an Onwierksamkeet 7:19 (fir näischt huet d'Gesetz perfekt gemaach), a wéinst der Aféierung vun enger besserer Hoffnung, duerch déi mir zu Gott kommen. 7:20 An dëst gouf net ouni Eed gemaach; 7:21 well déi aner sécher ouni Eed zum Priister gemaach goufen; awer dësen, mam Eed vun deem, deen zu him gesot huet: Den Här huet geschwuer, a wäert sech net ëmkéieren: Dir sidd e Paschtouer fir ëmmer, No der Uerdnung vu Melchizedek. 7:22 Dofir gëtt de Jesus vun engem bessere Bund garantéiert. 7:23 An déi aner Paschtéier goufe vill, well si duerch den Doud net konnte weidergoen ; 7:24 awer dëse Mann, well hie fir ëmmer bleift, huet en onverännert Priestertum; 7:25 fir déi hien och fäeg ass déi ze retten, déi duerch Gott no bei Gott kommen, ëmmer liewen fir fir se z'interesséieren. 7:26 Fir sou en Hohepriister war fir eis passend: helleg, onschëlleg, ondefiléiert, getrennt vu Sënner a méi héich gemaach wéi den Himmel.

7:27 deen all Dag kee Besoin huet, wéi déi Hohepriister, fir d'éischt Affer fir seng eege Sënnen ze bréngen, an dann fir déi vum Vollek; well dëst huet hien eng Kéier gemaach fir sech selwer ze bidden. 7:28 Fir d'Gesetz mécht schwaach Männer Hohepriister; awer d'Wuert vum Eed, nom Gesetz, dem Jong, fir ëmmer perfekt gemaach.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 8

8: 1 Elo ass den Haaptpunkt vun deem wat mir gesot hunn datt mir sou en Hohepriister hunn, deen op der rietser Hand vum Troun vun der Majestéit am Himmel souz, 8: 2 Minister vum Hellegtum, a vun deem richtegen Tabernakel dat Hien huet den Här opgewuess, an net de Mënsch. 8: 3 Fir all Hohepriister gëtt ernannt d'Offeren an d'Affer ze presentéieren; fir déi et néideg ass, datt et och eppes ze bidden huet. 8: 4 Also, wann et op der Äerd wier, wier et net emol e Paschtouer, wärend et nach ëmmer Paschtéier ginn, déi d'Offer no dem Gesetz presentéieren; 8: 5 déi déngen wat d'Figur an de Schied vun den himmlesche Saache sinn, wéi de Moses gewarnt gouf wéi hien den Tabernakel opriichte géif a sot zu him: Kuckt, maach alles no dem Modell deen Iech an der Bierg. 8: 6 Awer elo ass säi Ministère ëmsou besser, wéi vill hien e bessert Bund vermëttelt, op besser Verspriechen etabléiert. 8: 7 Fir wann déi éischt ouni Feeler gewiescht wier, wier sécherlech keng Plaz fir déi zweet gesicht ginn. 8: 8 Fir hien ze bestrofen, seet hien: Kuckt, d'Deeg kommen, seet den Här, wann ech en neit Bond mat dem Haus vun Israel an dem Haus vu Juda etabléieren; 8: 9 Net wéi de Bund, deen ech mat hire Pappe gemaach hunn, deen Dag, wou ech se vun der Hand geholl hunn, fir se aus dem Land vun Egypten ze bréngen; Well se net a mengem Bund bliwwe sinn, an ech hunn se ignoréiert, seet den Här.

8:10 Dofir ass dat de Bund dat ech mam Haus vun Israel maachen No deenen Deeg, seet den Här: Ech wäert meng Gesetzer an hir Gedanken setzen, an op hir Häerzer wäert ech se schreiwen; An ech wäert hire Gott sinn, A si wäerte mäi Vollek sinn; 8:11 A kee soll säin Noper léieren, a kee soll säi Brudder léieren, a seet: Kennt den Här; Well jidderee wäert mech kennen, Vum jéngsten bis deen Eelsten. 8:12 Well ech wäert hir Ongerechtegkeeten barmhäerzeg sinn, an ech wäert ni méi un hir Sënnen an hir Ongerechtegkeeten erënneren. 8:13 Am Sot: "Neit Bund, hien huet deen éischten al gemaach; a wat als al ugesi gëtt an al gëtt , verschwënnt.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 9

9: 1 Elo huet och den éischte Bund eng Uerdnung vun der Veréierung an en ierdescht Hellegtum. 9: 2 Fir den Tabernakel war sou arrangéiert: am éischten Deel, genannt d'Helleg Plaz, waren de Lampstand, den Dësch an d' Showbrout. 9: 3 Hannert dem zweete Schleier war deen Deel vum Tabernakel, deen Hellegt Hellegt genannt gouf, 9: 4 deen e gëllene Wierfel hat an d'Ark vum Bund iwwerall mat Gold bedeckt war, an deem eng gëllen Urn war mat der ma ná, dem Aaron seng Staang déi gebotzt huet, an d'Pëllen vum Bund; 9: 5 an driwwer d'Keruben vun der Herrlechkeet, déi de Barmhäerzeg Sëtz bedeckt huet; vun deenen d'Saachen elo net am Detail diskutéiert kënne ginn. 9: 6 An dës Saache sinn sou arrangéiert, d'Priister kommen an den éischten Deel vum Naculum kontinuéierlech fir d'Servicer vum Gottesdéngscht auszeféieren; 9: 7 awer am zweeten Deel nëmmen den Hohepriister eemol am Joer, net ouni Blutt, wat hie fir sech selwer bitt a fir d'Sënn vun der Onkenntnis vun de Leit; 9: 8 den Hellege Geescht ze ginn doduerch ze verstoen datt de Wee an d'Hellegt vun den Hellegen nach net manifestéiert war, soulaang den éischten Deel vum Tabernakel nach stoung. 9: 9 Wat ass e Symbol fir déi haiteg Zäit, no deem d'Offeren an d'Affer presentéiert ginn , déi net perfekt sinn, wat d'Gewësse betrëfft, deen deen dee Kult praktizéiert, 9:10 well et nëmmen aus lessen an Drénken besteet , vu verschiddenen Ofdreiwungen, an Uerteeler betreffend d'Fleesch, opgezwong bis zur Zäit vun der Reform vun de Saachen.

9:11 Awer Christus, den Hohepriister vun de kommende Wueren ass scho präsent duerch de gréissten a perfektsten Tabernakel, net mat Hänn gemaach, dat heescht net vun dëser Kreatioun, 9:12 an net duerch d'Blutt vu Geessen oder vu Kälwer, awer duerch säin eegent Blutt ass hien eemol an d'Hellegt vun den Hellege komm, fir eng éiweg Erléisung ze kréien. 9:13 Well wann d'Blutt vu Bullen a Geessen, an d'Äsche vun der Weier op déi Onrein gestreet hunn, helleg fir d'Rengegung vum Fleesch, 9:14 wéi vill méi d'Blutt vu Christus, deen duerch Den éiwege Geescht huet sech selwer ouni Fleck u Gott ugebueden, wäert hien Äert Gewësse vu dote Wierker botzen, fir datt Dir de liewege Gott kann déngen? 9:15 Dofir ass hien de Vermëttler vun engem neie Bund, sou datt duerch den intervenéiere vum Doud fir d'Verzeechnung vun den Iwwergrëffer, déi ënner dem éischte Bund waren, déi geruff kënnen d'Versprieche vun enger éiweger Ierfschaft kréien. 9:16 Well wou et e Wëlle gëtt, muss den Doud vum Testator intervenéieren. 9:17 Well den Testament mam Doud bestätegt ass; et ass net valabel soulaang den Testator lieft. 9:18 Vun deem net emol deen éischte Bund ouni Blutt agefouert gouf. 9:19 Fir wann de Moses all d'Geboter vum Gesetz un all d'Leit ugekënnegt huet, huet hien d'Blutt vu Kälwer a Geessen, mat Waasser, Scharlachroute Woll an Hyssop geholl, an datselwecht Buch gestreet an och all d'Leit, 9:20 a gesot: Dëst ass d'Blutt vum Bund dat Gott Iech gebueden huet. 9:21 An ausserdeem huet hien och den Tabernakel an all d'Schëffer vum Ministère mam Blutt gestreet.

9:22 A bal alles gëtt no dem Gesetz mat Blutt gereinegt; an ouni Bluttvergëftung gëtt et keng Remission.

9:23 Et war dofir noutwendeg datt d'Figuren vun himmlesche Saachen op dës Manéier gereinegt goufen; awer déi himmlesch Saache selwer, mat besser Affer wéi dës. 9:24 Fir Christus ass net an d'Hellegtum erakomm, déi vun der Hand gemaach gouf, eng Figur vum richtegen, awer an den Himmel selwer fir sech elo fir eis viru Gott ze presentéieren; 9:25 an net vill ze bieden, well den Hohepriister all Joer mam Hellege vun den Hellege mam Blutt vun aneren erakënnt. 9:26 Soss wier et noutwendeg gewiescht fir hie vill vum Ufank vun der Welt ze leiden; awer elo, bei der Vollendung vun den Zäitalter, huet hie sech eng Kéier duerch d'Affer vu sech selwer presentéiert fir d'Sënn ze läschen. 9:27 A wéi et etabléiert ass datt Männer nëmmen eemol stierwen, an no dësem Uerteel, 9:28, sou gouf och Christus nëmmen eemol ugebueden fir d'Sënn vu ville ze droen; an hie wäert eng zweete Kéier erschéngen, ouni Relatioun mat der Sënn, fir déi ze retten, déi op hien waarden.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 10

10: 1 Fir d'Gesetz, wann de Schiet vun de Wueren ze kommen huet, net dat ganzt Bild vun de Saachen, kann ni, duerch déiselwecht Affer, déi kontinuéierlech all Joer ugebuede ginn, déi perfekt maachen, déi no kommen. 10: 2 Soss géife se ophale fir ze verloossen, fir déi, déi dësen Déngscht maachen, eemol gereinegt, hätten net méi d'Sënnbewosstsinn. 10: 3 Awer an dësen Affer ginn all Joer d'Sënne erënnert; 10: 4 well d'Blutt vu Bullen a Geessen d'Sënn net ewechhuelen . 10: 5 Dofir, an d'Welt erakoum seet hien: Affer a bitt Iech net; Awer Dir hutt e Kierper fir mech virbereet. 10: 6 Verbrenne Affer a Versoen fir d'Sënn hunn Iech net gefall. 10: 7 Dunn hunn ech gesot: Kuckt, ech kommen, o Gott, fir Äre Wëllen ze maachen, C s an der Roll vum Buch ass et vu mir geschriwwen. 10: 8 Fir d'éischt ze soen: Affer an Affer a verbrannt Affer a Verspéidunge fir d'Sënn, déi Dir net wollt, an och net gefall hutt (déi Saache ginn nom Gesetz ugebueden), 10: 9 an da sot: Kuckt, ech kommen, o Gott , zu maacht Äre Wëllen; ewechzehuelen déi éischt, déi lescht ze etabléieren. 10:10 Duerch dëse Wëlle gi mir helleg duerch d'Offer vum Kierper vu Jesus Christus helleg fir all. 10:11 A sécher all Paschtouer ass Dag fir Dag Déngscht a bréngt déiselwecht Affer oft, déi d'Sënnen ni ewechhuele kënnen; 10:12 awer Christus, deen eemol fir all Affer fir d'Sënne gemaach huet, souz bei der rietser Hand vu Gott, 10:13 duerno waart bis seng Feinde säi Fousshocker gemaach ginn; 10:14 Fir mat engem Affer huet hie fir ëmmer perfekt gemaach déi geheelt goufen.

10:15 An den Hellege Geescht seet eis datselwecht; well nodeems ech gesot hunn: 10:16 Dëst ass de Bund dat ech mat hinnen maachen No deenen Deeg seet den Här: Ech wäert meng Gesetzer an hir Häerzer leeën, An an hire Käpp schreiwen ech se, 10:17 füügt bäi: An ech wäert ni méi erënneren vun hire Sënnen a Verstéiss. 10:18 Fir wou et Remission vun dësen ass, gëtt et kee Sënn méi ze bidden. 10:19 Also, Bridder, déi d'Fräiheet hunn an d'Hellegt vun den Hellegen eranzekommen duerch d'Blutt vu Jesus Christus, 10:20 duerch deen neien a liewege Wee, deen hien eis duerch de Schleier, also vu sengem Fleesch, opgemaach huet, 10:21 an e grousse Paschtouer iwwer d'Haus vu Gott ze hunn, 10:22 loosst eis mat engem oprichtegen Häerz no kommen, a voller Gewëssheet vum Glawen, andeems eis Häerzer vun engem béise Gewësse gereinegt ginn, an eise Kierper mat rengem Waasser gewäsch ginn. 10:23 Loosst eis fest halen, ouni de Beruff vun eiser Hoffnung ze schwanken, well trei ass deen dee versprach huet. 10:24 A loosse mer eis betruechten fir sech géigesäiteg zu Léift a gudde Wierker ze stimuléieren; 10:25 net ophalen zesummen ze sammelen, well e puer eng Gewunnecht hunn, awer eis ze forméieren; an ëmsou méi, wann Dir gesitt, datt deen Dag ukënnt.

10:26 Well wa mir fräiwëlleg sënnegen nodeems mir d'Wësse vun der Wourecht kritt hunn, gëtt et kee Affer méi fir d'Sënnen. 10:27 awer eng schrecklech Erwaardung vum Uerteel an e kochend Feier dat de Géigner verschléckt.

10:28 Deen, deen d'Gesetz vum Moses verletzt, duerch d'Zeegnes vun zwee oder dräi Zeien, stierft irretrievabel. 10:29 Wéi vill méi grouss Strof mengt Dir datt hie wäert verdéngen deen de Jong vu Gott mat Féiss trëppelt, a wat d'Blutt vum Bund an deem hie geheelt huet als onrein ass , an de Geescht vun der Gnod éiert? 10:30 Well mir dee wëssen, dee gesot huet: D'Revanche ass meng, ech bezuelen, seet den Här. An nach eng Kéier: Den Här wäert seng Leit riichten. 10:31 Et ass eng schrecklech Saach an d'Hänn vum liewege Gott ze falen ! 10:32 Awer erënnert un déi vergaangen Deeg, an deenen, nodeems Dir opgekläert war, eng grouss Schluecht vu Leiden hat; 10:33 Engersäits, sécher, mat Virwërf a Verdréchnen goufen Dir Brëller gemaach; an op der anerer Säit gouf Dir Begleeder vun deenen, déi an enger ähnlecher Situatioun waren. 10:34 Well Dir och Matgefill iwwer d'Gefaangene gehat hutt, an d'Verfaassung vun Ärem Besëtz hutt Dir mat Freed gelidden, wëssend datt Dir an lech eng besser an dauerhaft Ierfschaft am Himmel hutt. 10:35 Dofir verléiert Äert Vertrauen net, wat eng grouss Belounung huet; 10:36 well d'Gedold fir lech noutwendeg ass, fir datt Dir de Wëlle vu Gott gemaach hutt, kënnt Dir d'Verspriechen kréien. 10:37 Fir nach eng kuerz Zäit, an deen, dee kënnt, wäert kommen an net bleiwen. 10:38 Awer déi Gerecht liewen am Glawen; A wann et zréckgeet, wäert et menger Séil net gefalen. 10:39 Awer mir sinn net vun deenen, déi zréck an d'Verstuerwen zréckginn, awer vun deenen, déi Vertrauen fir d'Erhaalung vun der Séil hunn.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 11

11: 1 Also de Glawen ass d'Sécherheet vu wat gehofft gëtt, d'Iwwerzeegung vun deem wat net gesi gëtt. 11: 2 Fir vun hir hunn déi al Leit e gudde Bericht kritt. 11: 3 Vum Glawen versti mir datt d'Universum duerch d'Wuert vu Gott konstituéiert war, sou datt dat wat gesi gouf aus deem gemaach gouf wat net gesi gouf. 11: 4 Vum Glawen huet den Abel Gott e méi exzellent Affer ugebueden wéi de Kain, fir dat hien Zeegnes krut datt hie gerecht war, Gott huet seng Affer getäuscht; an dout, hie schwätzt nach ëmmer fir hatt. 11: 5 Vum Glawen gouf den Enoch ewechgeholl, sou datt hien den Doud net gesinn hätt, a gouf net fonnt, well Gott hie geholl huet; a ier hie transferéiert gouf, hat hien Zeegnes datt hie Gott gefall hätt. 11: 6 Awer ouni Glawen ass et onméiglech Gott ze gefalen; well et noutwendeg ass, datt deen, dee Gott ugeet, gleeft, datt et hien ass, an datt hien e gnädege Kenner vun deenen ass, déi hien sichen. 11: 7 Vum Glawen Noah, wéi hie vu Gott gewarnt gouf iwwer Saachen déi nach net gesinn sinn, huet Angscht d'Ark virbereet an deem säin Haus gerett géif ginn; an duerch dëse Glawen huet hien d'Welt veruerteelt, a gouf Ierwe vun der Gerechtegkeet gemaach, déi duerch de Glawen kënnt. 11: 8 Duerch de Glawen huet den Abraham, geruff, gefollegt fir op déi Plaz erauszegoen, déi hien als Ierfschaft kritt; a fortgaang ouni ze wëssen wouhinner. 11: 9 Vum Glawen huet hien als Auslänner am versprache Land wéi an engem frieme Land gewunnt, an Zelter mam Isaac a Jacob gewunnt, gemeinsame Ierwen vum selwechte Verspriechen;

11:10 well hie waart op d'Stad déi Fundamenter huet, deenen hiren Architekt a Builder Gott ass. 11:11 Vum Glawen och d'Sarah selwer, well se onfruchtbar war, krut Kraaft ze ginn; a si huet och baussent der Zäit vun hirem Alter gebuer, well hatt gegleeft huet, datt deen, dee versprach hat, trei wier. 11:12 Dofir, vun engem, a vun deem bal dout, si si wéi d'Stäre vum Himmel a ville Leit erausgaang, a wéi en onzielbarem Sand, deen um Ufer vum Mier ass. 11:13 Laut dem Glawen sinn all dës gestuerwen ouni dat ze kréien, wat versprach gouf, awer se vu wäitem kucken, a gleewen et, a begréissen et, a bekennen datt si Friemer a Pilger op der Äerd sinn. 11:14 Fir déi, déi dëst kloer soen, implizéieren datt se eng Heemecht sichen; 11:15 well wa se iwwer dee geduecht hunn, aus deem se kommen, hu se sécher Zäit zréckzekommen. 11:16 Awer si hunn op e bessere gehofft, dat heescht himmlesch; fir déi Gott sech net schummt sech selwer hire Gott ze nennen; well eng Stad huet sech op si virbereet . 11:17 Vum Glawen huet den Abraham, wéi gepréift, den Isaak offréiert; an deen, deen d'Versprieche kritt huet, huet säin eenzegen Gebuert ugebueden, 11:18 zu him gesot: Am Isaac soll däi Som genannt ginn; 11:19 denken datt Gott fäeg ass och vun den Doudegen z'erhiewen , aus deem hien, figurativ gesinn, hien och erëm krut. 11:20 Vum Glawen huet den Isaac de Jakob an den Esau geseent iwwer déi kommend Saachen. 11:21 Vum Glawen huet de Jakob, wéi hie gestuerwen ass, jidderengem vum Joseph senge Jongen geseent, an huet sech veréiert, an huet sech um Enn vu sengem Staf geluet.

11:22 Vum Glawen huet de Joseph, wéi hie gestuerwen ass, den Ofgang vun de Kanner vun Israel erwähnt an e Gebot iwwer hir Schanken ginn. 11:23 Vum Glawen ass de Moses, wéi hie gebuer gouf, vu sengen Eltere fir dräi Méint verstoppt ginn, well se hien als e schéint Kand gesinn hunn an d'Dekret vum Kinnek net geholl hunn. 11:24 Vum Glawen ass de Moses, opgewuess, refuséiert sech selwer de Jong vum Pharao senger Duechter ze nennen, 11:25 datt hie sech éischter mat de Leit vu Gott mësshandelt huet, wéi déi zäitlech Freed vun der Sënn ze genéissen, 11:26 fir méi grouss Riq ze hunn. Dir beurteelt de Virworf vu Christus wéi d'Schätz vun den Ägypter; well hie säi Bléck op de Präis gesat hat. 11:27 Vum Glawen huet hien Ägypten verlooss, ouni de Kinnek seng Roserei ze fäerten; well et nohalteg war wéi dat Onsichtbart ze gesinn. 11:28 Vum Glawen huet hien d'Pessach gefeiert an d' Spréngung vum Blutt gemaach, sou datt deen, deen deen Éischtgebuerene zerstéiert huet, se net géif beréieren. 11:29 Vum Glawen sinn se duerch d'Rout Mier wéi duerch dréche Land passéiert; an d'Ägypter probéiert datselwecht ze maachen, si goufen erdronk. 11:30 Vum Glawen sinn d'Mauere vu Jericho gefall nodeems se siwe Deeg agekreest waren. 11:31 Vum Glawen ass de Rahab de Schatz net mat den Ongehéierleche gestuerwen, nodeems hien d'Spionen a Fridde krut. 11:32 A wat soen ech nach? Well d'Zäit géif op mech ausgoen iwwer Gideon, Barak, Samson, Jephthah, David, souwéi de Samuel an d'Prophéiten ze soen.

11:33 déi duerch de Glawen d'Kinnekräicher eruewert hunn, d'Gerechtegkeet duerchgefouert hunn, d'Versprieche kritt hunn, de Mond vun de Léiwen blockéiert hunn, 11:34 d'Feierfeier läschen, de Rand vum Schwert vermeit hunn, d'Kraaft aus der Schwächt gezunn hunn, staark a Schluechte goufen, auslännesch Arméien op de Fluch gesat hunn. 11:35 Frae kruten hir Doudeg duerch Operstéiung; awer anerer goufen gefoltert, net de Ransom ugeholl, fir eng besser Operstéiung ze kréien. 11:36 Anerer erlieft Vituperatioun an Zoten, a méi vun dëse Prisongen a Prisongen. 11:37 Si goufe gestengegt, gesägt, op d'Prouf gestallt, vum Rand vum Schwert ëmbruecht ginn; Si sinn vun hei bis dohinner getrëppelt mat Schof a Geessefellen, aarm, ängschtlech, mësshandelt; 11:38 vun deenen d' Welt net wäert war; duerch Wüsten, Bierger, Hielen a Grotten vun der Äerd wanderen. 11:39 An all dës, och wann se e gutt Zeegnes duerch de Glawe kruten, kruten net dat wat versprach gouf; 11:40 Gott huet eppes Besseres fir eis gemaach, sou datt se net vun eis perfekt ginn.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 12

12: 1 Dofir, hu mir och eis grouss Zeienwollek, loosst eis all Gewiicht a Sënn, déi eis besat hunn , ofsetzen a lafen d'Course virun eis mat Gedold, 12: 2 fixéieren eis Aen op de Jesus, den Autor a Schluss vum Glawen, dee fir d'Freed, déi hie virdru gestallt huet, d'Kräiz aushält, d'Schimmt veruecht, a sech op déi riets Hand vum Troun vu Gott setzt . 12: 3 Betruecht deen, deen esou e Widdersproch vu Sënner géint sech selwer erlieft huet, fir datt Äre Geescht net midd gëtt bis Dir schwaach sidd. 12: 4 Fir Dir hutt nach net bis zum Blutt ausgehalen, géint d'Sënn ze kämpfen; 12: 5 an Dir hutt d' Uropféierung vergiess , déi un lech als Kanner adresséiert ass, a seet: Mäi Jong, veruecht net d'Disziplin vum Här, a verléiert net d'Häerz wann Dir vun him bestrooft gëtt; 12: 6 Fir deen den Här gär huet, disziplinéiert hien, a pléit all Jong, deen hie kritt. 12: 7 Wann Dir Disziplin aushält, behandelt Gott dech wéi Jongen; fir wéi ee Jong ass deen de Papp net disziplinéiert? 12: 8 Awer wann Dir ouni Disziplin bleift, un deenen all matgemaach hunn, da sidd Dir Baaschterter, an net Kanner. 12: 9 Op der anerer Säit hu mir eis ierdesch Elteren, déi eis disziplinéiert hunn, a mir hunn se veréiert. Firwat folge mir de Papp vun de Séilen net vill besser, a liewen? 12:10 An déi, sécher fir e puer Deeg, hunn se eis disziplinéiert wéi et hinne schéngt, awer dëst fir dat wat eis gutt ass, sou datt mir u senger Hellegkeet deelhuele kënnen.

12:11 Et ass richteg datt keng Disziplin am Moment schéngt Ursaach fir Freed ze sinn, awer éischter fir Trauregkeet; Awer duerno bréngt et déi friddlech Fruucht vun der Gerechtegkeet fir déi, déi doduerch trainéiert goufen.

12:12 Dofir huelt Är hänkeg Hänn a gelähmte Knéien op; 12:13 a maacht riicht Weeër fir Är Féiss, sou datt d'Lämmchen net vum Wee stierwen, awer kënne geheelt ginn. 12:14 Verfollegt de Fridde mat allem, an d'Hellegkeet , ouni déi keen den Här wäert gesinn. 12:15 Passt op, datt kee verpasst d'Gnod vu Gott ze kréien; datt e puer Wuerzele vu Batterkeet sprëtzen, et behënnert dech, an doduerch si vill kontaminéiert; 12:16 fir datt et keen Unhänger oder profane gëtt, wéi Es aú, dee fir eng eenzeg Molzecht säi Gebuertsrecht verkaaft huet. 12:17 Fir datt Dir wësst datt och duerno, de Segen ze ierwen wollt, gouf hien ofgeleent, an et war keng Méiglechkeet fir ze bekennen, obwuel hien et mat Tréinen gesicht huet. 12:18 Well Dir net op de Bierg komm sidd, deen ze spieren ass, an dee mam Feier gebrannt huet, Däischtert, Däischtert an Tempest, 12:19 zum Klang vun der Trompett, an zu der Stëmm, déi geschwat huet, déi Déi, déi et héieren hunn, hu gebiet, datt se net méi geschwat ginn, 12:20 well se net konnten droen, wat bestallt gouf: Wann och eng Déier de Bierg beréiert, gëtt et gestengegt, oder mat engem Dart geschoss; 12:21 an esou schrecklech war dat wat et gesinn ass, datt de Moses gesot huet: Ech si gefaart an zidderen.

12:22 awer Dir sidd no bei de Mount Zion komm, an d'Stad vum liewege Gott, Jerusalem am Himmel, an d'Gesellschaft vu villen Dausende vun Engelen, 12:23 an d'Congregatioun vun den Éischten, déi am Himmel geschriwwe sinn, Gott de Riichter vun allem, zu de Geeschter vun de Gerechte perfekt gemaach, 12:24 dem Jesus de Vermëttler vum neie Bund, an zum gestreet Blutt, dat besser schwätzt wéi dem Abel. 12:25 Kuckt datt Dir deen net schwätzt refuséiert. Well wann déi, déi deen ofgeworf hunn, deen se op der Äerd gewarnt hunn net entkommen, vill manner wäerte mir, wa mir deen ofwerfen, deen aus dem Himmel warnt . 12:26 D'Stëmm vun där dann d'Äerd gerëselt huet, awer elo versprach huet, seet: Nach eemol, an ech wackelen net nëmmen d'Äerd, awer och den Himmel. 12:27 An dëse Saz: Och eemol, et weist d'Ewechhuele vu beweegleche Saachen, wéi gemaach Saache un , sou datt déi onwechselbar bleiwen. 12:28 Also wa mir en onwechselbart Kinnekräich kréien, loosst eis dankbar sinn, an doduerch Gott déngen, a freet hien mat Angscht a Respekt; 12:29 well eise Gott e verbrauchend Feier ass.

D'EPISTEL ZU DEN HEBREWS
Kapitel 13

13: 1 Loosst Bridderlech Léift. 13: 2 Vergiesst net d'Gaaschtfrëndlechkeet, fir e puer onbewosst Engelen ënnerhalen. 13: 3 Denkt un d'Prisonéier, wéi wann Dir Prisonéier zesumme mat hinnen wier; a vun de mësshandelt, wéi Dir selwer och am Kierper sidd. 13: 4 D'Bestietnes ass an allem éierbar, an d'Bett net verfeelt; Awer Unheieren an Ehebriecher Gott wäert jugéieren. 13: 5 Loosst Är Gewunnechten ouni Gier sinn, zefridden mat deem wat Dir elo hutt; well hie sot: Ech verloossen dech net, an ech verloossen dech net; 13: 6 fir datt mir mat Vertraue kënne soen: Den Här ass méng Hëllefer; Ech fäerten net Wat de Mann mir ka maachen. 13: 7 Denkt un Är Leader, déi d'Wuert vu Gott zu lech geschwat hunn; Betruecht wat d'Resultat vun hirem Behuelen ass, an imitéiert hire Glawen. 13: 8 De Jesus Christus ass dee selwechte gëschter, haut a fir ëmmer. 13: 9 Loosst lech net vu verschiddenen a komeschen Doktrinë matdroen; well et eng gutt Saach ass d'Häerz mat Gnod ze bestätegen, net mat lessen, wat ni vun deenen profitéiert huet déi sech ëm si gekëmmert hunn. 13:10 Mir hunn en Altor, vun deem déi, déi den Tabernakel déngen, kee Recht hunn ze iessen. 13:11 Fir d'Kierper vun deenen Déieren, deenen hir Blutt wéinst der Sënn an den Hellegtum vum Hohepriister bruecht ginn, sinn ausserhalb vum Lager verbrannt. 13:12 Dofir huet de Jesus och, fir d'Leit duerch säin eegent Blutt ze hellegen, ausserhalb vum Gate gelidden. 13:13 Loosst eis also ausserhalb vum Lager erausgoen a säi Virworf droen; 13:14 well mir hei keng permanent Stad hunn, awer mir sichen déi kommend.

13:15 Also loosst eis Gott ëmmer duerch hien en Opfer vu Luef ubidden, dat ass d'Fruucht vu Lëpsen déi säin Numm bekennen. 13:16 An vergiesst net gutt a géigesäiteg Hëllef ze maachen; wéinst sou Affer ass Gott frou . 1 3:17 Gehéiert Äre Leader, a gitt hinnen ënner; well se iwwer Är Séilen oppassen, wéi déi, déi e Kont musse ginn; sou datt se et mat Freed maachen an net beschwéieren, well dëst ass net gutt fir lech. 13:18 Biet fir eis; well mir vertrauen datt mir e gutt Gewëssen hunn, eis an allem gutt féiere wëllen. 13:19 A méi bieden ech lech dat ze maachen, fir datt ech lech fréier erëmkritt.

13:20 An de Gott vum Fridden, deen eisen Här Jesus aus den Doudegen opgewuess ass , de grousse Schéifer vun de Schof, duerch d'Blutt vum éiwege Bund, 13:21, passt lech an all gutt Aarbecht fir säi Wëllen ze maachen. an lech maachen wat him a Jesus duerch de Jesus Christus gefält; zu där Herrlechkeet fir ëmmer ginn an der wann GLOS. Amen. 13:22 Ech bieden lech, Bridder, dréit d'Wuert vun der Opmierksamkeet, well ech hunn lech kuerz geschriwwen. 13:23 Wësst datt eise Brudder Timothy fräi ass, mat wiem, wann hie séier kënnt, ginn ech dech gesinn. 13:24 Greet all däin Hiert , an all déi Helleg. Déi aus Italien begréissen lech. 13:25 Gnod sief mat lech all. Amen.

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SANTIAGO

Kapitel 1

1: 1 James, Dénger vu Gott an den Här Jesus Christus, zu den zwielef Stämm déi an der Dispersioun sinn : Prost.

1: 2 Meng Bridder, zielt dat ganzt Freed wann Dir Iech a verschiddene Versich fannt, 1: 3 wëssend datt d'Tests vun Ärem Glawen Gedold produzéiert. 1: 4 Awer seng komplett Aarbecht ka geduldig sinn, sou datt Dir perfekt a komplett sidd, an näischt feelt. 1: 5 A wann ee vun Iech keng Wäisheet feelt, da frot Gott, dee generéis un all gëtt ouni Virwërf, an et gëtt him ginn. 1: 6 Awer frot am Glawen, zweifelt näischt; well deen, deen zweiwelt, gläicht nte der Well vum Mier, dee vum Wand gedriwwe gëtt an hin an hier geheit gëtt. 1: 7 Loosst keen dofir denken datt hien eppes vum Här kritt. 1: 8 En duebelminded Mann ass onbestänneg an all senge Weeër. 1: 9 Loosst de Brudder dee bescheiden ass , a senger Erhéiung gloréieren; 1:10 awer deen, dee räich ass, a senger Erniddregung; well hie wäert wéi d'Blum vum Gras passéieren. 1:11 Fir wann d'Sonn mat brennender Hëtzt opgeet, da verschwënnt d'Gras, hir Blumm fällt of, a säi schéint Erscheinungsbild stierft; sou wäert och de räiche Mann an all senge Beméiunge verschwannen.

1:12 Geseent ass de Mann, deen d'Versuchung aushält; well wann Dir den Test gestanen hutt, kritt Dir d'Kroun vum Liewen, déi Gott deenen versprach huet, déi hie gär hunn. 1:13 Wann ee versicht ass, da sot net datt hie vu Gott verfouert gëtt; well Gott kann net vum Béise verfouert ginn, an och net iergendeen.

1:14 awer jiddereen ass verfouert, wann hien duerch säin eegene Lust gezunn an verfouert gëtt. 1:15 Dunn huet d'Lust , nodeems se empfaang ass, d'Sënn op d'Welt bruecht; a Sënn, als vollbruecht, bréngt den Doud. 1:16 Meng léif Bridder a Schwësteren, falsch net. 1:17 All gudde Kaddo an all perfekt Kaddo kënnt vun Héicht erof, vum Papp vun de Luuchten, an deem et kee Changement ass , kee Schiet vun der Variatioun. 1:18 Hien, vu sengem Wëllen, huet eis duerch d'Wuert vun der Wourecht gebuer, sou datt mir déi éischt Friichte vu senge Kreature sinn.

1:19 Aus dësem Grond, meng beléifte Bridder, loosst all Mënsch séier héieren, lues ze schwätzen , lues zu Roserei; 1:20 well d'Roserei vum Mënsch funktionéiert net d'Gerechtegkeet vu Gott. 1:21 Dofir, ewechzehuelen all Knascht an Heefegkeet vu Béisaartegkeet, kritt mat Mëllechkeet dat implantéiert Wuert, dat fäeg ass Är Séilen ze retten. 1:22 Awer sidd Dir mat dem Wuert vertraut , an net nëmmen Héieren, ierch selwer verleeden. 1:23 Fir wann iergendeen en Héier vum Wuert ass, awer net en Täter dovun, ass hien wéi e Mann dee säi natierlecht Gesiicht an engem Spigel kuckt. 1:24 Fir hie mengt Ra selwer selwer, a geet fort , a vergësst direkt wat et war. 1:25 Awer wien intensiv an d'perfekt Gesetz vun der Fräiheet kuckt an doranner weidergeet, net e vergiessene Lauschterer ass awer en Täter vun der Aarbecht, dee gëtt geseent an deem wat hie mécht. 1:26 Wann iergendeen ënner Iech selwer gleeft, datt hie reliéis ass, a seng Zong net ënnerhält, awer säin Häerz verféiert, ass seng Relioun ëmsoss.

1:27 Pure an undefiled Relioun virun Gott an de Papp ass dëst: bis Schüler an Wittfra verflaacht affliction fueren, a wäert halen him an ouni m breet an der Welt.

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SANTIAGO
Kapitel 2

2: 1 Meng Bridder, dierf Äre Vertrauen an eisen herrlechen Här Jesus Christus ouni Respekt vu Persoune sinn. 2: 2 Well wann e Mann mat engem Goldring a Kleeder freet an Är Kongregatioun erakënnt , an en aarme Mann mat engem zerkleedert Kleed erakënnt, 2: 3 an Dir kuckt mat Freed op deen, deen déi schéi Kleeder bréngt a sot zu him: Sëtzt hei op gutt Plaz; an Dir sot zu den Aarmen: Sidd Dir do stoen, oder sëtzt hei ënner menger Dais; 2: 4 Maacht Dir keng Ënnerscheeder ënnert lech selwer a gitt Riichter mat béise Gedanken? 2: 5 Meng beléifte Bridder, héiert: Huet Gott net déi Aarm vun dëser Welt gewielt, fir räich ze sinn am Glawen an lerwen vum Räich, dat hie versprach huet deenen, déi hie gär hunn? 2: 6 Awer Dir hutt déi Aarm onéierlech gemaach. Sinn déi Räich lech net ënnerdréckt, a si sinn net déi selwecht, déi lech viru Geriicht zéien? 2: 7 Läschen si net de gudden Numm, deen op lech geruff gouf? 2: 8 Wann Dir an der Wourecht d'kinneklecht Gesetz erfëllt, no der Schrëft: Dir sollt Ären Noper gär hunn wéi Dir selwer, Dir maacht gutt; 2: 9 awer wann Dir Partizitéit weist, maacht Dir Sënn, a sidd duerch d'Gesetz als lwergreffer veruerteelt. 2:10 Fir wien dat ganzt Gesetz hält, awer an engem Punkt beleidegt, ass schëlleg un allem. 2:11 Fir hie sot, "Dir duerf net doten, sot och, Dir sollt net ëmbréngen. Elo wann Dir keen Ehebriecher maacht, awer ëmbréngt, sidd Dir schonn en lwergreffer vum Gesetz ginn. 2:12 Also schwätzt, a sou maache wéi déi, déi duerch d' Gesetz vun der Fräiheet beurteelt ginn . 2:13 Fir Uerteel ouni Barmhäerzegkeet gëtt zu him gemaach ginn déi kee Barmhäerzegkeet weist; a Barmhäerzeg triumft iwwer Uerteel.

2:14 Wat ass et gutt, meng Bridder, wann een seet datt hie gleeft an net Wierker huet? Kann de Glawen dech retten? 2:15 A wann e Brudder oder eng Schwëster plakeg ass, a si brauchen all Dag Ënnerhalt, 2:16 an ee vun lech seet zu hinnen: Gitt a Fridden, sidd waarm a sidd zefridden, awer Dir gitt hinnen net déi néideg Saachen s fir de Kierper, wat mécht et gutt? 2:17 Also och de Glawen, wann et keng Wierker huet, ass u sech dout. 2:18 Awer een wäert soen, Dir hutt Glawen, an ech hunn Aarbechten. Weist mir Äre Glawen ouni Är Wierker, an ech weisen lech mäi Glawen duerch meng Wierker. 2:19 Dir gleeft datt Gott een ass; gutt Dir maacht. Och d'Dämonen gleewen an zidderen. 2:20 Awer wëllt Dir wëssen, ëmsoss, datt de Glawen ouni Wierker dout ass? 2:21 War den Abraham, eise Papp net mat Wierker gerechtfäerdegt, wéi hien dem Isaac sengem Jong um Altor ugebueden huet? 2:22 Gesitt Dir net datt de Glawe mat senge Wierker zesumme geschafft huet, an datt de Glawen duerch Wierker perfektéiert gouf? 2:23 An der Schréft war erfëllt déi seet: Abraham gegleeft Gott, an et war him als Gerechtegkeet zougeschriwwen, a war de Frënd vu Gott genannt. 2:24 Dir gesitt, datt de Mënsch duerch Wierker gerechtfäerdegt ass, an net nëmmen duerch de Glawen. 2:25 Och ass de Rahab den Hoer, war si net mat Wierker gerechtfäerdegt, wéi si d'Botschaften krut an en anere Wee geschéckt huet? 2:26 Well sou wéi de Kierper ouni de Geescht dout ass, sou ass de Glawen u Wierker dout.

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SANTIAGO
Kapitel 3

3: 1 Meng Bridder, vill vun lech ginn net Léierpersonal, wëssend datt mir méi grouss Veruerteelung kréien. 3: 2 Well mir all vill Mol beleidegen. Wann iergendeen net am Wuert beleidegt, ass hien e perfekte Mann, kapabel och de ganze Kierper ze behënneren. 3: 3 Kuckt, mir leeë Bréidercher an de Mond vun de Päerd, sou datt se eis befollegen, an domat riichte mir hire ganze Kierper. 3: 4 Kuckt och op d'Schëffer; Och wa se sou grouss sinn, an duerch ustiechend Wand gedroe ginn, gi se domat mat engem ganz klenge Rudder regéiert wou deen deen se regéiert wëll. 3: 5 Och sou ass d'Zong e klengt Member, awer et huet vill Saachen. Kuckt, wéi grouss e Bësch e klengt Feier brennt! 3: 6 An d'Zong ass e Feier, eng Welt vum Béisen. D'Zong gëtt tëscht eise Glidder plazéiert, an et verschmotzt de ganze Kierper, an entflammt d'Rad vun der Schafung, a gëtt selwer vun der Hell entzündegt. 3: 7 Fir all Natur vu Béischten, a vu Villercher, a vu Schlangen, a vu Wiesen aus dem Mier, ass getämmt a gouf vun der mënschlecher Natur getamt; 3: 8 awer kee Mënsch kann d'Zong zamen, wat e Béis ass, dat net kann ageschränkt ginn, voller déidlecher Gëft. 3: 9 Mat him préschen mir Gott an de Papp, a mat deem verfluchen mir Männer, déi an der Aart vu Gott gemaach ginn. 3:10 Aus dem selwechte Mond kommen Segen a Fluchen. Meng Bridder, dëst sollt net esou sinn. 3:11 Gëtt e Quelle séiss a battert Waasser aus der selwechter Ouverture? 3:12 Meng Bridder, kann de Figebam Oliven produzéieren, oder d' Rebe produzéiere Beem ? Also kann och keng Quell Salz a séiss Waasser ginn.

3:13 Wien ass schlau a Verständnis ënnert Iech? Weist mat guddem Behuelen Är Wierker a schlau Mëllechkeet. 3:14 Awer wann Dir batter Jalousie a Sträit an Ärem Häerz hutt, da bräicht Iech net, a liegt net géint d'Wourecht; 3:15 well dës Wäisheet net dat ass, wat vun uewen erof kënnt, mee ass ierdesch, déier, diabolesch. 3:16 Fir wou et Jalousie a Sträit ass, ass et Ierger an all Béisen Aarbecht. 3: 17 Awer d'Wäisheet déi vun uewen ass ass éischt reng, dann friddlech, sanft, raisonnabel , voller Barmhäerzegkeet a gudde Friichten, onparteiesch an oprichteg. 3:18 An d'Fruucht vun der Gerechtegkeet gëtt a Fridde gesaat fir déi, déi Fridde maachen.

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SANTIAGO
Kapitel 4

4:1 Wou kommen Kricher a Kämpf vun Iech? Ass et net vun Äre Leidenschaften, déi an Äre Glidder kämpfen? 4: 2 Dir begeeschtert, an hutt net; Dir brengt a brennt mat Neid a kënnt net erreechen; Ech hu gekämpft an Dir hutt, awer Dir hutt net wat Dir wëllt, well Dir frot net. 4: 3 Dir frot a kritt net, well Dir falsch freet, fir Är Genoss ze verbréngen. 4: 4 O iwwerraschte Séilen! Wësst Dir net datt d'Frëndschaft vun der Welt Feindlechkeet géint Gott ass? Jiddereen, deen also e Frënd vun der Welt wëll sinn, ass selwer e Feind vu Gott. 4: 5 Oder mengt Dir datt d'Schrëft ëmsoss seet: De Geescht, deen hien an eis wunne gelooss huet, verlaangt jalous op eis? 4: 6 Awer hie gëtt méi Gnod. Dofir huet hien seet: Gott de houfreg gewiert, a gëtt merci fir de bescheiden. 4: 7 Gitt Iech dofir bei Gott of; Widderstoen der Däiwel, an hie wäert vun dir flüchten. 4: 8 Kommt no bei Gott, an hie wäert no bei Iech kommen. Sënner, botzt Är Hänn; an Dir duebel-minded, pur Är Häerzer. 4: 9 Sidd verletzt, a bedauert a weinst. Loosst Äert Laachen an Tréinen ëmgoen, an Är Freed gëtt zu Trauregkeet. 4:10 Bescheed dech virum Här, an hie wäert dech ophiewen.

4:11 Bridder, maach net een deen aneren. Hien dat mécht Béisen vu sengem Brudder an Riichter sengem Brudder, Rumeuren an d'Gesetz a Riichter Gesetz; Awer wann Dir d'Gesetz beurteelt, sidd Dir net en Täter vum Gesetz, awer e Riichter. 4:12 Nëmmen een ass d'Gitt vum Gesetz, dee kann retten a verléieren; awer du, wien bass du fir en aneren ze jugéieren?

4:13 Loosst eis elo goen! déi soen: Haut a muer gi mir an esou eng Stad, a mir wäerte fir ee Joer do sinn, a mir wäerten Trafic, a mir wäerte gewannen; 4:14 wann Dir net wësst wat muer wäert sinn. Well wat ass Äert Liewen? Bestëmmt ass et Niwwel, dee fir eng kuerz Zäit opdaucht, an den Ego verbléckt. 4:15 Amplaz vun deem Dir sollt soen: Här wëllt, wäerte mir liewen an dëst oder dat maachen. 4:16 Awer elo bretzt Dir an Ärer Arroganz. All sou stolz ass schlecht; 4:17 a wien weess wéi gutt ze maachen, an et net mécht, ass eng Sënn.

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SANTIAGO
Kapitel 5

5:1 Komm elo, räich! Kräischen a jäile fir Är Misär déi kommen. 5: 2 Äre Räichtum ass verfault, an Är Kleeder gi vu Motten gefriess. 5: 3 Äert Gold a Sëlwer sinn verrost ; a säi Rost wäert géint dech bestätegen, a wäert däi Fleesch wéi Feier verschlécken. Dir hutt Schätz fir déi lescht Deeg gesammelt. 5: 4 Kuckt, d'Gehälter vun den Aarbechter, déi Är Lännereien kräischen eraus, déi vun deem System Onwourechte hunn ass net hinnen bezuelt vun dir; an d'Kreesch vun deenen, déi gepléckt hunn, sinn an den Oueren vum Här vun den Zären. 5: 5 Dir hutt an der Freed op der Äerd gelieft a sidd ongenéiert; Dir hutt Äert Häerz déck gemaach wéi op engem Dag vum Schluechten. 5: 6 Dir hutt de Gerechte gefouert an ëmbruecht, an hie widdert Iech net.

5: 7 Dofir, Bridder, sidd geduldig bis de kommende vum Här. Kuckt wéi de Bauer op dat wäertvollt Uebst vun der Äerd waart, waart gedëlleg bis hien de fréie a spéide Reen kritt. 5: 8 Sidd och geduldig, a befestegt Äert Häerz; well d'Komme vum Här kënnt no. 5: 9 Bridder, beschwéiert Iech net géigesäiteg, sou datt Dir veruerteelt gëtt; kuck, de Riichter steet virun der Dier. 5:10 Meng Bridder, huelt als Probleem vu Leed a Gedold d'Prophéiten, déi am Numm vum Här geschwat hunn. 5:11 Kuckt, mir zielen déi geseent leiden. Dir hutt vum Job seng Gedold héieren, an Dir hutt d'Enn vum Här gesinn, datt den Här ganz barmhäerzeg a matleedeg ass. 5:12 Awer virun allem, meng Bridder, schwieren net, weder vum Himmel, nach vun der Äerd, nach duerch aner Eed; awer loosst Äert Jo jo sinn, an Äert Nee Nee, sou datt Dir net an d'Veruerteelung fällt.

5:13 Ass iergendeen ënner Iech geplot? Biet. Sinn iergendeng glécklech? Gesank luewen. 5:14 Ass iergendeen krank ënner Iech? Rufft déi Eelst vun der Kierch un, a biet fir hien, a salft hien mat Ueleg am Numm vum Här. 5:15 An d'Gebiet vum Glawen wäert hien krank retten , an den Här wäert hien opstoen; a wann hie Sënnen gemaach huet, da ginn him him verginn. 5:16 Beicht Är Iwwergrëffer openeen, a biet fir een aneren, fir datt Dir geheelt gëtt. Dat effektiv Gebied vun de Gerechte ka vill maachen. 5:17 Den Elias war e Mann , dee Passioune wéi eis war, an hie gebiet eescht, datt et net reene géif, an et huet net dräi Joer a sechs Méint op der Äerd gereent. 5:18 An nach eng Kéier huet hie gebiet, an den Himmel huet Reen ginn, an d'Äerd huet hir Friichte produzéiert. 5:19 Bridder, wann iergendeen vun Iech aner ass an huet sech vun der Wourecht ofgewandert, an een dréit hien zréck, 5:20 weess datt deen, deen e Sënner aus dem Feeler vu sengem Wee mécht, seng Séil vum Doud retten an iwwerdecken vill Sënnen.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 1

1: 1 De Péitrus, den Apostel vu Jesus Christus, fir d'Expatriate vun der Dispersioun zu Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien a Bithynien, 1: 2 gewielt nom Virkenntnes vu Gott de Papp an der Hellegung vum Geescht, fir ze follegen a mat gestreet ze ginn d'Blutt vu Jesus Christus: Merci a Fridde ginn multiplizéiert.

1: 3 Glécklech sinn de Gott a Papp vun eisem Här Jesus Christus, deen no un säin Erbaarmen super eis erëm zu engem liewege hoffen duerch d'Operstéiungszeen vu Jesus Christus vun den Doudegen feieren, 1: 4 fir hei nce zu corruptible, an undefiled, reservéiert am Himmel fir Iech, 1: 5 déi duerch d'Kraaft vu Gott duerch de Glawe gehale ginn, fir d'Erléisung z'erreechen déi bereet ass an der leschter Zäit ze manifestéieren. 1: 6 A cua l vosot ros freet Dir Iech immens, awer elo fir eng kuerz Zäit, wann néideg, sidd Dir duerch verschidde Prouwe bedauert ginn , 1: 7 sou datt d' wierklechkeet vun Ärem Glawen, vill méi wäertvoll wéi Gold, Wien, obschon vergänglech, duerch Feier bewisen ass, kann a Luef, Herrlechkeet an Éier fonnt ginn, wann de Jesus Christus manifestéiert ass, 1: 8 deen Dir gär hutt ouni hien ze gesinn hunn, an deem Dir gleeft, och wann Dir hien elo net gesitt, sidd Dir frou mat onbezuelbarer Freed an herrlech; 1: 9 d'Enn vun Ärem Glawen ze kréien, wat d'Erléisung vun Äre Séilen ass. 1:10 D'Prophéiten, déi vun der Gnod virausgesot hunn, déi fir Iech bestëmmt war, hunn nogefrot a fläisseg iwwer dës Erléisung nogefrot.

1:11 gesicht, wéi eng Persoun a wéi eng Zäit de Geescht vu Christus uginn huet, deen an hinne war, déi am Viraus d'Leed ugekënnegt hunn vu Christus, an d'Herrlechkeet, déi no hinne kommen. 1:12 Fir dës gouf verroden datt net fir sech selwer, awer fir eis d'Saachen verwalt hunn, déi lech elo ugekënnegt gi vun deenen, déi lech d'Evangelium vum Hellege Geescht aus dem Himmel geschéckt hunn; Saachen déi Engele laang kucken.

1:13 Dofir girt d'Lend vun Ärem Geescht, sidd nüchteg a waart ganz an der Gnod, déi lech bruecht gëtt, wann de Jesus Christus opgedeckt gëtt ; 1:14 als Gehéiereg Kanner, entsprach net de Wënsch, déi Dir virdru hat, während Dir an Ärer Ignoranz war; 1:15 awer wéi deen, deen dech geruff huet, helleg ass, sidd Dir och helleg an all Ärem Liewenswee; 1:16 esc rite is tá Sief helleg, well ech sinn helleg. 1:17 A wann Dir him als Papp rufft, deen ouni Respekt vu Persounen jee no der Aarbecht vun all Mënsch beuerteelt, féiert lech an Angscht déi ganzen Zäit vun Ärer Wallfahrt; 1:18 wëssend datt Dir vun Ärer eidelem Mënschheet gerett gi sidd , déi Dir vun Ären Elteren kritt hutt, net mat korruptege Saachen, wéi Gold oder Sëlwer, 1:19 awer mat dem wäertvollen Blutt vu Christus, wéi vun engem Lämmchen ouni Feeler an ouni Kontaminatioun, 1:20 scho viru der Grënnung vun der Welt bestëmmt , awer an de leschten Zäiten fir Är Wuel manifestéiert, 1:21 an duerch déi Dir u Gott gleeft, deen hien aus den Doudegen opgewuess huet an huet Herrlechkeet ginn, sou datt Äre Glawen an Är Hoffnung u Gott ass.

1:22 Si gesinn, datt Dir Är Séilen po r ob ediencia zu der Wourecht duerch de Geescht zu enger onfeignéierter Bridderléift gereinegt hutt, léiwt een aneren déif, aus dem Häerz; 1:23 Wieder gebuer ze ginn, net aus korruptibelem Som, awer vun onverierblechen, duerch d'Wuert vu Gott dat liewt a fir ëmmer éiweg. 1:24 Well: All Fleesch ass wéi Gras, an all Herrlechkeet vum Mënsch wéi d'Blumm vum Gras. D'Gras verdréchent, an d'Blum fällt; 1:25 Awer d'Wuert vum Här bleift fir ëmmer. An dat ass d'Wuert, dat ass ze annoncéiert Dir duerch d'gudder Noriicht.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 2

2: 1 Maacht also all Béisaartegkeet, all Bedruch, Hypokrisie, Näid an all Verontreiung, 2: 2 Loscht, wéi Neigebuerene Puppelcher, déi onverfälscht geeschteg Mëllech, sou datt Dir doduerch zu Erléisung wuesse kënnt, 2: 3 wann et ass datt Dir d'Santegkeet vum Här geschmaacht hutt.

2: 4 No him, liewege Steen, bestëmmt vu Männer verworf, awer gewielt a wäertvoll fir Gott, 2: 5 sidd Dir och als lieweg Steng als spirituellen Haus an als hellegt Priisterwei opgebaut ginn , fir spirituell Affer ze bidden, déi Gott akzeptabel ass. duerch Jesus Christus. 2: 6 Fir déi et och d'Schrëft enthält: Kuckt, ech setzen am Zion den Haapticksteen, ausgewielt, wäertvoll; A wien un hie gleeft, wäert sech net schummen. 2: 7 Dofir fir Iech, déi gleewen datt hien wäertvoll ass; awer fir déi, déi net gleewen, De Steen, deen d'Bauere refuséiert hunn, Huet de Kapp vum Eck ginn; 2: 8 an: Stone vun der esouguer, a Rock datt bewierkt ze falen, well se an stéisst d' Wuert, disobedient Wiesen; op déi se och bestëmmt waren.

2: 9 Awer Dir sidd eng gewielte Rass, eng kinneklech Priestertum, eng helleg Natioun, e Vollek dat vu Gott erholl gouf, sou datt Dir d'Dugende vun him verkënnegt, déi Iech aus der Däischtert a säi wonnerschéint Liicht geruff huet; 2:10 Dir, déi net eemol Vollek waart, awer elo Gottes Vollek sidd; datt eemol Dir keng Barmhäerzegkeet kritt hutt, awer elo hutt Dir Barmhäerzegkeet kritt.

2:11 Léifsten, ech bieden Iech als Friemer a Pilger, sech vu kierchleche Wënsch ze enthalen, déi géint d'Séil kämpfen, 2:12 Äre Liewensstil gutt ënner de Gentiles ze halen; sou datt an deem wat se iwwer Iech als Béisaarm meckeren, si Gott den Dag vum Besuch verherrlechen , wann Dir Är gutt Wierker berécksiichtegt. 2,13 Well vum Här erlaben Iech bis all Mënsch Institutioun, ob fir de Kinnek, den ieweschte; 2:14 oder ze Statthalter wéi vun him fir geschéckt der Strof vun evildoers an luewen nce vun deenen, déi gutt do. 2:15 Fir dëst ass de Wëlle vu Gott: datt Dir gutt maacht, datt Dir d'Ignoranz vu dommen Männer roueg maachen; 2:16 als fräi, awer net wéi déi, déi Fräiheet als Virwand hunn, Béis ze maachen, mee als Dénger vu Gott . 2:17 Éier jiddereen. Léift de Bridder. Angscht Gott. Éier de Kinnek. 2:18 Dénger, gitt ënner all Respekt fir Är Meeschter; net nëmmen dat Gutt an d'Léift, awer och déi schwéier ze droen. 2:19 Fir dëst verdéngt Genehmegung , wann iergendeen, wéinst Gewësse viru Gott, Probleemer erlieft andeems en ongerecht leiden. 2:20 Fir wéi eng Herrlechkeet ass et, wann Dir beim Sënne geschloe gitt, an Dir et aushält? Awer wann Dir et gutt maacht, da leiden Dir et , Dir ass sécher guttgeheescht Delan Dir D ios. 2:21 Fir dëst gouf Dir geruff; well Christus huet och fir eis gelidden, eis e Beispill hannerlooss, fir datt Dir a seng Spuer kënnt; 2:22 deen huet keng Sënn gemaach, an och guile war a sengem Mond fonnt; 2:23 wien wann verflucht, net mat engem Fluch geäntwert huet ; wéi hie gelidden huet, huet hien net bedroht, awer deen uvertraut deen deem gerecht jugéiert.

2:24 dee selwer eis Sënnen a sengem Kierper um Bam gedroen huet, fir datt mir, dout fir d'Sënnen, der Gerechtegkeet liewen; a vu wiem senger Wonn ech geheelt gouf. 2:25 Fir Dir waart wéi verluer Schof, awer elo sidd Dir zréck bei den Hiert a Bëschof vun Äre Séilen.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 3

3: 1 Och Fraen, sidd ënnerleien denge Männer; sou datt och déi, déi d'Wuert net gleewen, ouni d'Wuert duerch d'Behuelen vun hire Frae gewonnen kënne ginn, 3: 2 wann Dir Äre kaste a respektvollen Optrëtt berécksiichtegt. 3: 3 Är Kleedung sollt net déi vu prächteg Frisuren, Gold Ornamenten oder luxuriéis Kleeder sinn, 3: 4 wann net déi bannenzeg, déi vum Häerz, an der onvergläichlecher Verzierung vun engem sanften a sanfte Geescht, wat super ass Schätzung viru Gott. 3: 5 Fir sou och déi helleg Fraen, déi op Gott gehofft hunn, sech selwer ugedoen, an hire Männer ënnerworf ; 3: 6 wéi d'Sarah dem Abraham gefollegt huet an hien Här genannt huet; vun deenen Dir Meedercher gi sidd, wann Dir gutt maacht, ouni Angscht virun all Bedrohung. 3: 7 Dir Männer, och, liewt mat hinnen clever, gitt der Fra Éier als schwaachst Gefier , an als gemeinsame Ierwen vun der Gnod vum Liewen, sou datt Är Gebieder net verhënnert ginn.

3: 8 Endlech, all vun Iech sinn vun engem Geescht, baarmhäerzeg, bridderlech léif, barmhäerzeg, frëndlech; 3: 9 koum net endo ma l fir béis oder reviling fir Reviling, awer am Géigendeel Segen, wëssend datt Dir opgeruff gouf e Segen ze ierwen. 3:10 Well: Hien deen zu Léift Liewen wëll a gutt Deeg gesinn, Restrain seng Zong vum Béisen, An sengem ufänken nët schwätzen falsch; 3:11 Kuckt Iech vum Béisen ewech a maacht gutt; Kuckt de Fridden a befollegt et.

3:12 Fir d'Ae vum Här sinn op d'gerecht, a seng Oueren sinn op hir Gebieder opmierksam; Awer d'Gesiicht vum Här ass géint déi, déi Béis maachen. 3:13 A wien ass et deen lech ka schueden, wann Dir dem Gudden nogeet? 3:14 Awer och wann Dir eppes fir d'Gerechtegkeet leiden, geseent sidd Dir. Dofir, loosst lech net vun Angscht virun hinnen entimidéiert ginn, an och net gestéiert ginn, 3:15 mee helleg den Här Gott an Ären Häerzer, an ëmmer bereet eng Verdeedegung mat Mëllechkeet a Respekt virzestellen virun all deenen, déi e Grond fir Hoffnung fuerderen wat ass an dir; 3:16 mat engem gudde Gewëssen, fir datt an deem wat se iwwer lech als Béisaarm meckeren, déi, déi Äre gudde Verhalen zu Christus verleumden, kënnen ze schummen. 3:17 Fir et besser ass, datt Dir gutt maacht, wann de Wëlle vu Gott dat wëllt, wéi dat Béis maachen. 3:18 Fir Christus huet och eemol fir d' Sënne gelidden , de gerechte fir déi Ongerechteg, fir eis bei Gott ze bréngen, well hien wierklech am Fleesch dout ass, awer am Geescht lieweg gemaach gouf; 3:19 an deem hien och gaang ass an de gefaange Geeschter gepriedegt huet, 3:20 déi, déi eemol net respektéiert hunn, wann eemol d'Gedold vu Gott an den Deeg vum Noah war, während d'Ark virbereet gouf, an deenen e puer Leit, dat heescht aacht, ware vum Waasser gerett. 3:21 D'Daf, déi deem entsprécht, rett eis elo (d'Fleeschkeet vum Fleesch net ewechzehuelen, ouni oder als d'Striewen vun engem gudde Gewëssen u Gott) duerch d'Operstehung vu Jesus Christus, 3:22, deen an den Himmel eropgaang ass riets Hand vu Gott; Engelen, Autoritéiten a Muechten ënnerleien him.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 4

4:1 Well Christus fir eis am Fleesch gelidden huet, armt lech och mam selwechte Gedanken; well wien am Fleesch gelidden huet, huet d'Sënn opgehalen, 4: 2 fir net déi Zäit ze liewen, déi am Fleesch bleift, no de Wënsch vu Männer, awer no dem Wëlle vu Gott. 4: 3 Déi vergaang Zäit ass genuch fir gemaach ze hunn wat de Gentiles freet, a Loscht, Lëschten, Intoxikatiounen, Orgien, Dissipatioun an abominabel Gëtzendénger. 4: 4 Zu dësen schéngt et komesch datt Dir net mat hinnen an der selwechter Entloossung vun der Opléisung lafe wäert, a si rosen lech; 4: 5 awer si ginn e Kont un deen dee bereet ass déi Lieweg an déi Doudeg ze riichten. 4: 6 Dofir gouf d' Evangelium och den Doudegen gepriedegt, fir datt se no de Männer am Fleesch beurteelt ginn, awer am Geescht liewen no Gott. 4: 7 Awer d'Enn vun alle Saachen geet no; dofir sidd nuchter, a passt am Gebiet op. 4: 8 A virun allem Saachen, hues fervent Léift fir een aneren; porq EU bis Mor eng Villzuel vu Sënnen ofdecken. 4: 9 Sidd gaaschtfrëndlech mateneen ouni ze grommelen. 4:10 Jiddereen no dem Kaddo, deen hie krut, gitt et deenen aneren als gudde Stewards vun der villfälteger Gnod vu Gott. 4:11 Wann iergendeen schwätzt, schwätzt no de Wierder vu Gott; Wann iergendeen Minister ass, da soll hien no der Kraaft, déi Gott gëtt, déngen, fir datt Gott an allem vu Jesus Christus verherrlecht ka ginn, zu deem d'Herrlechkeet an d'Räich fir ëmmer an ëmmer gehéieren. Amen.

4:12 Léif Frënn, sidd net iwwerrascht vum Geriichtsfeier, dat op lech komm ass, wéi wann eng komesch Saach lech géif treffen, 4:13 awer freet lech, well Dir sidd Participanten an de Leide vu Christus, sou datt och an der Offenbarung vu senger Herrlechkeet du frees dech mat grousser Freed. 4:14 Wann Dir wéinst dem Numm vu Christus belästegt sidd, sidd Dir geseent, well de glorräiche Geescht vu Gott op lech leet. Bestëmmt vun hirem Deel gëtt hie geläscht, awer fir lech gëtt hie verherrlecht. 4:15 Loosst also kee vun lech leiden als Mäerder, als Déif, oder als Béiser, oder andeems Dir lech an engem anere mëscht; 4:16 Awer wann iergendeen als Chrëscht leid, da schumm dech net, mee verherrlecht Gott dofir. 4:17 Fir et ass Zäit datt d'Uerteel am Haus vu Gott ufänkt ; A wann et als éischt bei eis ufänkt, wat wäert d'Enn vun deenen sinn, déi d'Evangelium vu Gott net follegen? 4:18 An: Wann déi Gerecht mat Schwieregkeete gerett ginn, wou wäerten déi Schlecht an de Sënner erschéngen? 4:19 Fir datt déi, déi nom Wëlle vu Gott leiden , hir Séilen dem treie Schëpfer verflichten a gutt maachen.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 5

5: 1 Ech bieden déi Eelst, déi ënner Iech sinn, ech sinn och en Eeleren mat hinnen, an en Zeie fir d'Leede vu Christus, déi och Deel vun der Herrlechkeet sinn, déi opgedeckt gëtt. , sech ëm hatt këmmeren, net mat Gewalt, awer fräiwëlleg; net fir onéierlech Gewënn, awer mat prompt Courage; 5: 3 net wéi et iwwer déi an Ärer Betreiung ass , awer als Beispiller vun der Trapp. 5: 4 A wann de Chief Shepherd erscheint, kritt Dir déi onvergläichbar Kroun vun der Herrlechkeet. 5: 5 Ähnlech, jonk Leit, ënnerleien den Eeleren; an all, ënnerleeën een deem aneren, kleet Iech mat Bescheidenheet ; Po rque: Gott gewiert der houfreg, mee gëtt Gnod op de bescheiden . 5: 6 Bescheed dech also ënner der staarker Hand vu Gott, fir datt hien dech zu der Zäit ophëlt; 5: 7 werfen all Är Besuergnëss op hien, well hie fir Iech këmmert. 5 : 8 Sidd nüchteg a waakreg; well Äre Géigner der Däiwel, wéi e brüllend Léiw, ronderëm leeft no engem siche goen, fir ze verdauen 5: 9 géint deen Dir widderstoen, fest am Glawen, wëssend datt déiselwecht Leiden an Äre Bridder an der ganzer Welt erfëllt ginn . 5: 1 0 Awer de Gott vun all Gnod, deen eis zu senger éiweger Herrlechkeet a Jesus Christus geruff huet, nodeems Dir e bëssen Zäit gelidden hutt, hie selwer perfekt, bestätegen, stäerken an etabléieren. 5:11 Him ginn d'Herrlechkeet an d'Räich fir ëmmer an ëmmer. Amen.

5:12 Duerch de Silvanus, deen ech als treie Brudder hunn, hunn ech lech kuerz geschriwwen, vermanen an ze bestätegen, datt dëst déi richteg Gnod vu Gott ass, an där Dir sidd. 5:13 Si, déi zu Babylon ass, ele Gida just mat lech, a mäi Jong Mark, begréissen lech. 5:14 Begréisst ee sech mat engem Kuss vu Léift. Fridde sief mat all deenen, déi a Jesus Christus sinn. Amen.

ZWEET UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 1

1: 1 Simon Péitrus, Gemengebeamten an Apostel vun Jesus Christus, un där Dir hutt kritt, duerch d'Gerechtegkeet vun eisem Gott a Retter Jesus Christus, e Glawen gläich wäertvollt wéi eist: 1: 2 Grace a Fridden ze Dir Raum ze ginn, am Wëssen vun Gott an eisen Här Jesus.

1: 3 Well all Saachen ze Liewen an godliness gehéiert mussen eis duerch seng göttlech Kraaft, duerch d'Wësse vun him, deen eis genannt duerch seng Herrlechkeet an excellence, entscheet gi vun deenen 4 hien: 1 huet entscheet eis oder wäertvoll a ganz grouss Verspriechen, sou datt Dir duerch si kéint der gëttlecher Natur deelhuelen, geflücht vun der Korruptioun déi an der Welt existéiert wéinst Loscht; 1: 5 Dir och, all Fläiss fir dës Saach ze setzen, füügt Tugend zu Ärem Glawen bäi; zu Tugend, Wëssen; 1: 6 zum Wëssen, Selbstkontrolle; zur Selbstkontrolle, Gedold; zu Gedold, Barmhäerzegkeet; 1: 7 zu der Gottheet, der Bridderlecher Häerzen; a bridderlech Häerzen, Léift. 1: 8 Well wann dës Saachen an Iech sinn a vill ginn, da loosse se Iech net am Idle oder fruchtlos am Wësse vun eisem Här Jesus Christus sinn. 1: 9 Awer wien dës Saachen net huet huet ganz kuerz Siicht; hien ass blann, huet d'Rengegung vu senge fréiere Sënnen vergiess. 1:10 Dofir, Bridder, ëmsou méi probéieren Är Beruffung a Wahlfirma ze maachen; well dës Saache maachen, wäert Dir ni falen. 1:11 Well op dës Manéier kritt Dir genuch a generéis Entrée an dat éiwegt Räich vun eisem Här a Retter Jesus Christus.

1:12 Dofir wäert ech net ophalen Iech ëmmer un dës Saachen ze erënneren, och wann Dir se kennt, an an der aktueller Wourecht bestätegt sidd. 1:13 Fir ech et richteg fannen, souwäit ech an dësem Kierper sinn, dech mat enger Warnung erwächen ze loossen; 1:14 wëssend datt kuerz ech de Kierper muss verloossen, wéi eisen Här Jesus Christus mir deklaréiert huet. 1:15 Och ech wäert fläisseg dofir suergen, datt Dir Iech no mengem Départ dës Saachen ëmmer erënnere kënnt.

1:16 Well mir hunn Iech d'Kraaft an d'Komme vun eisem Här Jesus Christus net bekannt gemaach andeems mir schlau Fabele folgen, awer wéi mir seng Majestéit mat eisen eegenen Ae gesinn hunn. 1:17 Well wann hien Éier an Herrlechkeet vu Gott de Papp krut , gouf eng Stëmm vun der herrlecher Herrlechkeet geschéckt a gesot: Dëst ass mäi beléifte Jong, an deem ech gutt gefall sinn. 1:18 A mir hunn dës Stëmm aus dem Himmel geschéckt héieren, wéi mir mat him um hellege Bierg waren. 1:19 Mir hunn och dat bestëmmtst prophetescht Wuert , op dat Dir et gutt maacht fir op enger Täscheluucht opmierksam ze sinn, déi an enger däischterer Plaz blénkt, bis den Dag fréizäiteg an de Moiesstär an Ären Häerzer opgeet; 1:20 dës éischt Lo, datt keng Profezeiung vun der Schrëft vun ass interpr privat etation, 1:21 fir Profezeiung huet ni vun der wäert vu Mann, mee helleg Männer vu Gott geschwat wéi si vum Hellege Geescht geplënnert waren.

ZWEET UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 2

2: 1 Awer et waren och falsch Propheten ënner de Leit, well et gi falsch Enseignanten ënner Iech, déi heemlech destruktiv Ketterien aféieren, an och den Här verleegnen, deen se gerett huet, a plötzlech Zerstéierung op sech selwer bréngen. 2: 2 A vill wäerten hir Opléisunge suivéieren, wéinst deenen de Wee vun der Wourecht geläscht gëtt, 2: 3 an duerch Gier maachen se Iech Wueren mat falsche Wierder. Veruerteelung hänkt net op sou eng laang Zäit, an hir Zerstéierung schléift net. 2: 4 Well wa Gott d' Engelen net verzeien, déi gesënnegt hunn, awer andeems hien se an d'Häll geheit huet, huet hien se a Prisongen vun der Däischtert geliwwert, fir fir d'Uerteel reservéiert ze sinn; 2: 5 a wann hien déi antik Welt net verschount huet, awer den Noah, de Priedeger vun der Gerechtegkeet, mat siwe anere Leit gehalen huet, déi d' Iwwerschwemmung op d'Welt vun de Schlechte bruecht huet; 2: 6 a wann hien d'Stied vu Sodom a Gomorra fir Zerstéierung veruerteelt huet, se an Äscht reduzéiert huet an se als Beispill fir déi gesat huet, déi béis liewen, 2: 7 an de gerechte Lot geliwwert huet, iwwerwältegt vum schleefege Verhalen vun der béis 2: 8 (fir dee gerechte Mann, deen ënner hinne wunnt, gefoltert den Dag vu senger gerechter Séil, andeems hien hir gesetzlech Dote gesinn an héiert), 2: 9 den Här weess, wéi et de Fromme verféiert, an déi Ongerechteg ze reservéieren bestrooft ginn um Dag vum Uerteel.

2:10 a besonnesch déi, déi nom Fleesch nogoen, a Loscht an Onreinheet lafen, an Herrschaft veruechten. Daring an haartnäckeg, si fäerten net méi schlecht vun de méi héije Muechten ze schwätzen, 2:11 wärend d'Engelen, déi méi grouss a Kraaft a Kraaft sinn, kee verfluchend Uerteel géint si virum Här ausschwätzen. Dës 2:12, allgemengen Béisen vun Saachen se verstinn net, wéi unreasoning Déieren, gebuer ze ginn séier an zerstéiert, kommen an hir eege Korruptioun, 2:13 Droits iendo E l Belounung vun Ongerechtegkeet, nodeems se hunn et Freed vun freet sech all Dag. Dëst si Knascht a Flecken, déi och beim lessen iesse sech an hire Feeler. 2:14 Hir Ae si voller Ehebriecher, si sinn net mat der Sënn zefridden , si béien sech fir wackeleg Séilen, hir Häerzer si gewinnt zur Gier, a si si Kanner vun engem Fluch. 2,15 Si hunn de Wee direkt lénks a fort astray hunn, folgende de Wee vu Wien de Jong vum Beor, déi de Belounung vun méindes gär, 2:16 a war rebuked fir seng iniquity; fir e stomm Belaaschtungsdéier, dat mat der Stëmm vun engem Mënsch schwätzt, huet de Wahnsinn vum Prophet zréckbehalen. 2:17 Dëst sinn Sprangbueren ouni Waasser, a Wolleken, déi vum Stuerm ugedriwwe ginn; fir déi déi déckst Däischtert fir ëmmer reservéiert ass. 2:18 Fir opgeblosen a vergeblecht Wierder ze schwätzen, verféieren se mat Lëschte vum Fleesch an Opléisungen déi, déi wierklech geflücht sinn vun deenen, déi am Feeler liewen. 2:19 Si verspriechen hinnen d'Fräiheet, a si selwer Sklaven vun der Korruptioun. Well deen dee geschloe gëtt oder vun engem gëtt zum Sklave vun deem gemaach deen hien besiegt huet.

2:20 Fir wann der se hutt de pollutions vun der Welt duerch d'Wësse vun der Här a Retter Jesus Christus Flucht, eranzéie gelooss erëm se iwwerwonne ginn, deen Enn zentraler Jan als ch verschlechtert wéi déi éischt. 2:21 Well et besser gewiescht wier fir hinnen de Wee vun der Gerechtegkeet net ze kennen, wéi nodeems se et gewosst hätten, sech vum hellege Gebot zréckzewielen, wat hinne ginn ass. 2:22 Awer de richtege Spréchwuert ass mat hinnen geschitt : Den Hond kënnt zréck an säin Erbriechen, an déi gewäschene Sau fir sech am Mier ze wéckelen.

ZWEET UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT PÉITRUS APOSTOLE

Kapitel 3

3:1 Geléiften, dëst ass den zweete Bréif, deen ech lech schreiwen, a béid erwächen ech mat Opmierksamkeet Ärt kloer Verständnis, 3: 2, fir datt Dir eng Erënnerung un d'Wierder hutt, déi virdru vun den hellege Prophete geschwat goufen, an un d'Gebot vun der Här a Retter vun Ären Apostelen ginn; 3: 3 Wëssend dat éischt, datt Lächer an de leschten Deeg kommen, no hiren eegene Concupis cencias trëppelen , 3: 4 a soen: Wou ass d'Versprieche vu sengem Kommen? Well vum Dag wou d'Eltere geschlof hunn, bleiwen all d'Saache genau sou wéi se vun Ufank vun der Kreatioun gemaach hunn. 3: 5 ignoréieren Dës Eegeregie datt am Antikitéit den Himmel sech feieren vum Wuert vu Gott, an och d'Ärd, déi aus Waasser an geroden vum Waasser kënnt, 3: 6 fir déi d'Welt vun dunn qualvoll Waasser iwwerschwemmt; 3: 7 awer den Himmel an d'Ärd, déi elo existéiert, sinn duerch déiselwecht Wuert reservéiert, fir Feier am Dag vum Uerteel a vun der Verschwörung vun ongültege Männer gehale ginn. 3: 8 Awer, beléiften, sidd net ignorant vun dëser eenzeger Saach, datt et beim Här enges Daags wéi dausend Joer ass, an dausend Joer wéi een Dag. 3: 9 Den Här ass net D'Visiteuren haten et iwwer säi Versprieche, wéi e puer der Tie nen slackness, mä bei eis ass longsuffering, net bereet, datt all kommen soll mee datt all sollen zu widderhélt kommen. 3:10 Awer den Dag vum Här wäert kommen als Déif an der Nuecht; An deem den Himmel mat engem grousse Kaméidi vergeet, an déi brennend Elementer zerstéiert ginn, an d'Ärd an d'Wierker, déi dra sinn, wäerte verbrannt ginn.

3:11 Well all dës Saache réckgängeg gemaach ginn, wéi solls de net an eng helleg a fromm Liewensweis goen, 3:12 waarden an op de kommende Dag vum Gott waarden , an deem den Himmel, beliicht, wäert sinn réckgängeg gemaach, an d'Elementer, verbrannt ginn, schmëlzen! 3:13 Awer mir hoffen, no senge Verspriechen, en neien Himmel an eng nei Äerd, an där d'Gerechtegkeet wunnt. 3:14 Dofir , léifsten, wann Dir op dës Saache kuckt, gitt gewëssenhaft vun him ouni Fleck a blamlos fonnt ze ginn, a Fridden. 3:15 A verstitt datt d'Gedold vun eisem Här fir d'Erléisung ass; wéi och eise beléifte Brudder Paul, no der Wäisheet, déi him ginn ass, Iech geschriwwen huet, 3:16 bal an all senge Bréiwer, an hinne vun dëse Saache geschwat; ënner deenen et e puer schwéier ze verstoen sinn, déi den ongebilten an onbestännege Verdréchelung, wéi och déi aner Schrëften , zu hirer eegener Verdierwung. 3:17 Also, Dir, beléiften, wësst dat am Viraus, passt op, datt Dir net duerch de Feeler vun de Schlecht ewechgezunn sidd, vun Ärer Festhaltegkeet fällt. 3:18 Awer wuesse vun der Gnod an dem Wësse vun eisem Här a vum Salvad Här Jesus Christus. Him ass Herrlechkeet elo an zum Dag vun der Éiwegkeet. Amen.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 1

1: 1 Wat war vun Ufank un, wat mir héieren hunn, wat mir mat eisen Ae gesinn hunn, wat mir gesinn hunn, an eis Hänn iwwer d'Wuert vum Liewen 1: 2 gefillt hunn (well d'Liewen manifestéiert war, an mir hunn et gesinn, a mir bestätegen, a mir verkënnegen lech dat éiwegt Liewen, dat beim Papp war, an dat eis verroden gouf); 1: 3 wat mir gesinn an héieren hunn, annoncéiere mir lech, datt Dir och Gemeinschaft mat eis hutt; an eis Gemeinschaft ass wierklech mam Papp a mat sengem Jong Jesus Christus. 1: 4 Dës Saache schreiwe mir lech, sou datt Är Freed voll ka sinn.

1: 5 Dëst ass d' Botschaft, déi mir vun him héieren hunn, a mir soen lech: Gott ass Liicht, an et ass keen Däischtert an him. 1: 6 Wa mir soen datt mir Gemeinschaft mat him hunn a spadséiere goen an der Däischtert, léien mir an üben d'Wourecht net; 1: 7 Mä wa mer zu Fouss der Luucht wéi hien an lu ass Z, TENE Mos Gemeinschaft mat eng aner, an d'Blutt vu Jesus Säi Jong cleanses eis aus all Sënn. 1: 8 Wa mir soen datt mir keng Sënn hunn, bedréien mir eis selwer, an d'Wourecht ass net an eis. 1: 9 Wa mir eis Sënnen zouginn, ass hien trei a fair eis Sënnen ze verzeien an eis vun all Ongerechtegkeet ze botzen. 1:10 Wa mir soen datt mir net gesënnegt hunn, maache mir hien zu engem Ligener, a säi Wuert ass net an eis.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 2

2: 1 Meng Kanner, dës Saache schreiwen ech lech fir datt Dir net sënnegt ; a wann iergendeen gesënnegt huet, hu mir en Affekot mam Papp, dem Jesus Christus dem Gerechten. 2: 2 An hien ass eng Propose fir eis Sënnen; an net nëmme fir eis, awer och fir déi vun der ganzer Welt. 2: 3 An heimat mir wëssen, datt mir weess hien , wa mir seng Geboter halen. 2: 4 Dee seet: Ech kennen hien, a seng Geboter net halen, ass e Ligener, an d'Wourecht ass net an him; 2: 5 Awer wien säi Wuert hält, an him ass wierklech d'Léift vu Gott perfektéiert; doduerch wësse mir datt mir dra sinn. 2: 6 Deen, dee seet, hie bleift an him, muss goen, wéi hie gaang ass.

2: 7 Bridder, ech schreiwen lech keen neit Gebot, mee dat aalt Gebot wat Dir vun Ufank un hat; dëst Gebot Antik oder ass d'Wuert dat Dir vun Ufank un héieren hutt. 2: 8 Awer, ech schreiwen lech en neit Gebot, wat an him an an lech wouer ass, well d'Däischtert geet ewech, an dat richtegt Liicht schéngt scho. 2: 9 Dee seet, datt hien am Liicht ass, a säi Brudder haasst , ass nach ëmmer an der Däischtert. 2:10 Wien säi Brudder gär huet, bleift am Liicht, an an him gëtt et kee Stolper. 2:11 Mä hien dee sengem Brudder haasst ass an der Däischtert, an geet an däischter, a weess net wou hien fiert, well d'Däischtert huet blinded seng Aen. 2:12 Ech schreiwen lech, kleng Kanner, well Är Sënnen fir säin Numm verginn goufen.

2:13 Ech schreiwen Iech, Pappen, well Dir wësst deen, deen vun Ufank un ass. Ech schreiwen Iech, jonk Leit, well Dir besiegt hunn de Béisen eent. Ech schreiwen Iech, kleng Kanner, well Dir de Papp kannt hutt. 2:14 Ech hunn Iech geschriwwen, Pappen, well Dir wousst deen, deen vun Ufank un ass. Ech hunn Iech geschriwwen, jonk Leit, well Dir sidd staark, an d'Wuert vu Gott bleift an Iech , an Dir hutt de Béisen iwwerwonnen. 2:15 Léift der Welt net, net déi Saachen, déi an der Welt sinn. Wann iergendeen d'Welt gär huet, ass d'Léift vum Papp net an him. 2:16 Fir alles wat an der Welt ass, d'Freed vun der Fleesch, d'Freed vun den Aen, an der ëmsoss Herrlechkeet vum Liewen, kënnt net vum Papp, mä aus der Welt. 2:17 An d'Welt vergeet a seng Wënsch; awer wien de Wëlle vu Gott mécht bleift fir ëmmer.

2:18 Kleng Kanner, et ass déi leschte Kéier; a wéi Dir héieren hutt datt den Anti Christus kënnt, ginn et och elo vill Antichristen; doduerch wësse mer datt et déi leschte Kéier ass. 2:19 Si koumen vun eis, awer si waren net vun eis; well wa se vun eis gewiescht wieren, si wiere bei eis bliwwen; Awer si sinn erauskomm fir ze weisen datt se net all vun eis sinn. 2:20 Awer Dir hutt d'Salbung vum Hellege, an Dir wësst alles. 2:21 Ech hunn Iech net geschriwwen wéi wann Dir d'Wourecht ignorant sidd, awer well Dir et wësst, a well keng Lige aus der Wourecht geet. 2:22 Wien ass de Ligener, awer deen, deen dementéiert datt de Jesus de Christus ass? Dëst ass Antichrist, deen deen de Papp an de Jong verneent.

2:23 Wien de Jong verneent, huet och net de Papp. Wien de Jong bekennt huet och de Papp. 2:24 Wat Dir vum Princip io héieren hutt, bleift an lech. Wann dat, wat Dir vun Ufank un héieren hutt, an lech bleift, wäert Dir och am Jong an am Papp bleiwen. 2:25 An dëst ass d'Verspriechen, dat hien eis gemaach huet, éiwegt Liewen. 2:26 Ech hunn lech dat geschriwwen iwwer déi, déi lech täuschen . 2:27 Awer d'Salbung, déi Dir vun him kritt, bleift an lech, an Dir braucht kee fir lech ze léieren; Just wéi d'Salbung selwer lech alles léiert, an et ass richteg, an et ass net eng Lige, wéi et lech geléiert huet, et bleift an him . 2:28 An elo, kleng Kanner, bleiwt an him, fir datt wann hien erschéngt, mir Vertrauen hunn, sou datt mir bei sengem Kommen eis net vu Schimmt ofwenden. 2:29 Wann Dir wësst datt hie gerecht ass, wësst och datt jiddereen, dee Gerechtegkeet mécht, vun him gebuer ass.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 3

3:1 Gesitt wéi eng Léift de Papp eis geschenkt huet, fir datt mir Kanner vu Gott kënne genannt ginn; Dofir kennt d'Welt eis net, well se hien net kannt huet. 3: 2 Geléiften, elo si mir Kanner vu Gott, a wat mir solle sinn, gouf nach net verroden ; Awer mir wëssen datt wann hien erscheint, wäerte mir wéi hien sinn, well mir hien gesinn wéi hien ass. 3: 3 A jiddereen, deen dës Hoffnung an him huet, puret sech selwer, sou wéi hien reng ass. 3: 4 Jiddereen, deen d'Sënn mécht, brécht och d'Gesetz; fir Sënn ass eng Verletzung vum Gesetz. 3: 5 An Dir wësst datt hien erschéngt eis Sënnen ewechzehuelen, an et ass keng Sënn an him. 3: 6 Wien an him bleift, sënnegt net; jiddereen dee sënnegt huet hien net gesinn oder kannt. 3: 7 Kleng Kanner, loosst keen dech täuschen ; deen, dee Gerechtegkeet mécht, ass gerecht, wéi e just ass. 3: 8 Wien d'Sënn mécht, ass vum Däiwel; well den Däiwel huet vun Ufank u gesënnegt. Dofir ass de Jong vu Gott erschien, fir d'Wierker vum Däiwel zréckzeféieren. 3: 9 Jiddereen, dee vu Gott gebuer ass, mécht d'Sënn net, well de Som vu Gott an him bleift; an hie kann net sënnegen, well hie vu Gott gebuer ass. 3:10 An dësem sinn d'Kanner vu Gott manifestéiert an d'Kanner vum Däiwel: Jiddereen deen net Gerechtegkeet mécht an deen säi Brudder net gär huet, ass net vu Gott. 3:11 Fir dëst ass de Message, deen Dir vun Ufank un héieren hutt: Datt mir eis gär hunn. 3:12 Net wéi de Kain, dee vum béise war a säi Brudder ëmbruecht huet. A fir wéi eng Ursaach huet hien hien ëmbruecht? Well seng Wierker ware schlecht, a säi Brudder just.

3:13 Herman du meng, sidd net iwwerrascht wann d'Welt dech haasst. 3:14 Mir wëssen datt mir vum Doud an d'Liewe gaang sinn, well mir eis Bridder a Schwësteren gär hunn. Wien säi Brudder net gär huet bleift am Doud. 3:15 Jiddereen dee säi Brudder haasst, ass e Mäerder; an Dir wësst datt kee Mäerder permanent éiwegt Liewen an him huet. 3:16 Doduerch hu mir d'Léift bekannt, datt hie säi Liewe fir eis ofginn huet; Mir mussen och eist Liewen fir eis Bridder setzen. 3:17 Awer wien d'Welt vun der Welt huet a säi Brudder gesäit oder an Nout ass, an säin Häerz géint hie mécht, wéi bleift d'Léift vu Gott an him? 3:18 Meng Kanner, loosst eis net gär am Wuert oder an der Zong, mee an der Dot an der Wourecht. 3:19 An doduerch wësse mir datt mir vun der Wahrheet sinn, a mir wäerte sécher sinn datt eis Häerzer virun him sinn; 3:20 fir wann eist Häerz eis veruerteelt, ass Gott méi grouss wéi eist Häerz, an hie weess alles. 3:21 Léifsten, wann eis Häerzer eis net bestrofen, hu mir Vertrauen op Gott; 3:22 an egal wat mir froen, kréie mir vun him , well mir seng Geboter halen an dat maachen, wat him gutt gefält . 3:23 An dëst ass säi Gebot: datt mir an den Numm vu sengem Jong Jesus Christus gleewen, an eis géigesäiteg gär hunn, wéi hien eis gesot huet. 3:24 A wien seng Geboter hält, bleift a Gott, a Gott an him. An an dësem wësse mer datt hien an eis bleift, duerch de Geescht deen hien eis ginn huet.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 4

4: 1 Geléiften, gleeft net all Geescht, awer test d'Séilen, wa se vu Gott sinn; well vill falsch Prophéiten sinn op d'Welt gaang. 4: 2 Doduerch wësst Dir de Geescht vu Gott: All Geescht dee bekennt datt de Jesus Christus am Fleesch komm ass, ass vu Gott; 4: 3 an all Geescht deen net bekennt datt de Jesus Christus am Fleesch komm ass, ass net vu Gott; an dëst ass de Geescht vum Antichrist, deen Dir héieren hutt kënnt, an ass elo schonn op der Welt. 4: 4 Kleng Kanner, Dir sidd vu Gott, an Dir hutt se iwwerwonnen; well méi grouss ass deen an dir ass, wéi deen deen op der Welt ass. 4: 5 Si si vun der Welt; dofir schwätze se vun der Welt, an d'Welt héiert se. 4: 6 Mir si vu Gott; Dee Gott weess, héiert eis; deen net vu Gott ass héiert eis net. An dësem wësse mer de Geescht vun der Wourecht an de Geescht vu Feeler.

4: 7 Léift zwee, loosse mer eis gär hunn; well d'Léift vu Gott ass. Jiddereen dee gär huet ass vu Gott gebuer a weess Gott. 4: 8 Wien net gär huet, kennt Gott net; well Gott Léift ass. 4: 9 An dëser gouf d'Léift vu Gott fir eis gewisen, well Gott säin eenzege Jong an d'Welt geschéckt huet, fir datt mir duerch hien liewen. 4:10 An dëser ass d'Léift, net datt mir Gott gär hunn, awer datt hien eis gär huet a säi Jong geschéckt huet als Propose fir eis Sënnen. 4:11 Léifsten, wann Gott eis esou gär huet , musse mir eis och gär hunn. 4:12 Keen huet Gott jeemools gesinn. Wa mir eis gär hunn, bleift Gott an eis, a seng Léift ass an eis perfektéiert ginn.

4:13 Doduerch wësse mir datt mir an him bleiwen, an hien an eis , well hien eis vu sengem Geescht geschenkt huet. 4:14 A mir hu gesinn a bestätegen datt de Papp de Jong, de Retter vun der Welt geschéckt huet. 4:15 Wien bekennt datt de Jesus de Jong vu Gott ass, Gott bleift an him, an hien zu Gott. 4:16 A mir Hem Dir Kegelsaier a gegleeft der Léift datt Gott fir eis huet. Gott ass Léift; a wien a Léift bleift, bleift a Gott, a Gott an him. 4:17 Duerch dës Léift ass an eis perfektéiert, fir datt mir Vertrauen an den Dag vum Uerteel hunn; well wéi hien ass, si mir och op dëser Welt. 4:18 Et gëtt keng Angscht a Léift, awer perfekt Léift verdreift Angscht; well Angscht huet Strof mat sech. Vun deem deen deen Angscht huet ass net verléift perfektéiert. 4:19 Mir hunn hien gär, well hien eis fir d' éischt gär hat . 4:20 Wann iergendeen seet: Ech hu Gott gär, an huet säi Brudder haasst, hie ass e Ligener. Fir deen, dee säi Brudder net gär huet, deen hie gesinn huet, wéi kann hie Gott gär hunn, deen hien net gesinn huet? 4:21 A mir hunn dat ha aus him: Hien dee Gott huet mussen Léift och säi Brudder.

ÉISCHT UNIVERSALBRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 5

5: 1 Jiddereen dee gleeft datt de Jesus de Christus ass, ass vu Gott gebuer; a jiddereen, deen hie gär huet, dee gebuer huet, huet och dee gär, dee vun him gebuer gouf. 5: 2 Doduerch wësse mir datt mir d'Kanner vu Gott gär hunn, wa mir Gott gär hunn a seng Geboter halen. 5: 3 Fir dëst ass d'Léift vu Gott, datt mir seng Geboter halen; a seng Geboter sinn net schwéier. 5: 4 Fir alles wat vu Gott gebuer ass, iwwerwënnt d'Welt; an dëst ass d'Victoire déi d'Welt iwwerwonnen huet, eise Glawen. 5: 5 Wien ass deen deen d'Welt iwwerwënnt, awer deen dee gleeft datt de Jesus de Jong vu Gott ass?

5: 6 Dëst ass de Jesus Christus, dee vu Waasser a Blutt koum; net nëmme mam Waasser, awer duerch Waasser a Blutt. An et ass de Geescht deen Zeien huet; well de Geescht d'Wourecht ass. 5: 7 Well et sinn dräi, déi am Himmel Zeien hunn: de Papp, d'Wuert an den Hellege Geescht; an dës dräi sinn eng. 5: 8 An et sinn dräi déi Zeien op der Äerd ginn : de Geescht, d'Waasser an d'Blutt; an dës dräi averstanen. 5: 9 Wa mir d'Zeegnes vu Männer kréien, dest méi grouss ass d'Zeegnes vu Gott; well dëst den Zeegnes ass, mat deem Gott iwwer säi Jong getest huet. 5:10 Wien un de Jong vu Gott gleeft, huet d'Zeegnes a sech selwer; Wien net Gott gleeft, huet hien zu engem Ligener gemaach, well hien net den Zeegnes gegleeft huet, deen Gott iwwer säi Jong ginn huet. 5:11 An dëst ass d'Zeegnes: datt Gott eis éiwegt Liewen ginn huet; an dëst Liewen ass a sengem Jong. 5:12 Wien de Jong huet, huet d'Liewen; deen net de Jong vu Gott huet huet kee Liewen.

5:13 Dës Saachen hunn ech lech geschriwwen, déi un den Numm vum Jong vu Gott gleewen, fir datt Dir wësst datt Dir éiwegt Liewen hutt, a fir datt Dir am Numm vum Jong vu Gott gleeft. 5:14 An dëst ass d'Vertrauen dat mir an him hunn, datt wa mir eppes no sengem Wëlle froen, héiert hien eis. 5:15 A wa mir wëssen datt hien eis héiert an alles wat mir froen, wësse mir datt mir d'Ufroe hunn, déi mir vun him gemaach hunn. 5:16 Wann iergendeen säi Brudder eng aner Sënn gesinn wéi den Doud, da wäert hie froen, a Gott wäert him d'Liewe ginn; dëst ass fir déi, déi aner Sënn maachen wéi den Doud. Et ass eng Sënn vum Doud, fir déi ech net soen datt se gefrot gëtt. 5:17 All injus ticia a sin s; awer et ass d'Sënn net vum Doud. 5:18 Mir wëssen, datt jiddereen, dee vu Gott gebuer ass, d'Sënn net übt, well deen, dee vu Gott gebuer gouf, hält hien, an dee Béisen beréiert hien net. 5:19 Mir wëssen datt mir vu Gott sinn, an d'ganz Welt ënner dem Béisen ass. 5:20 Awer mir wëssen, datt de Jong vu Gott komm ass, an eis Verständnis ginn huet, deen ze wëssen, dee wouer ass; a mir sinn am richtege, a sengem Jong Jesus Christus. Dëst ass de richtege Gott, an dat éiwegt Liewen. 5:21 Kleng Kanner, haalt lech vun Idoler. Amen.

ZWEET BRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 1

1 Den ale Mann bei der gewielter Dame an hir Kanner, déi ech wierklech gär hunn; an net nëmmen ech, awer och all déi, déi d'Wourecht kannt hunn, 2 wéinst der Wourecht, déi an eis bleift a fir ëmmer bei eis wäert sinn: 3 Sief bei lech Gnod, Barmhäerzegkeet a Fridden, vu Gott de Papp an den Här Jesus Christus, Jong vum Papp, an der Wourecht an der Léift.

4 Ech war ganz frou, datt ech e puer vun Äre Kanner an der Wourecht fonnt hunn, no dem Gebot, dat mir vum Papp kritt hunn. 5 An elo bieden ech lech, Madame, net wéi Dir en neit Gebot schreift, mä dat wat mir vun Ufank un haten, datt mir eis gär hunn. 6 An dëst ass Léift, déi mir no senge Geboter verstoen . Dëst ass d'Gebot: verléift lafen, wéi Dir vun Ufank un héieren hutt. 7 Well vill Täter an d'Welt gaange sinn, déi net zouginn datt de Jesus Christus an d'Fleesch komm ass. Wien dëst mécht ass den Täter an den Antichrist. 8 Passt op lech op, fir datt Dir net d'Uebst vun Ärer Aarbecht verléiert, awer voll Belounung kritt. 9 Wie verflunn an net weider an der Léier vu Christus geet, huet net Gott; deen an der Doktrin vu Christus aushält, deen huet de Papp an de Jong. 10 Wann iergendeen bei lech kënnt an dës Doktrin net bréngt, kritt hien net heem, sot och net: Wëllkomm! 11 Well dee seet: Wëllkomm! un hiren béisen Doten deelzehuelen.

12 Ech hu vill Saache fir lech ze schreiwen, awer ech wollt et net mat Tënt a Pabeier maachen, well ech hoffen op lech ze goen a Gesiicht zu Gesiicht ze schwätzen, fir datt eis Freed erfëllt ka ginn. 13 D'Kanner vun Ärer Schwëster, der gewielter, begréissen lech. Amen.

DRËTT BRÉIF VUM SAINT JOHN APOSTOLE

Kapitel 1

1 Den ale Mann dem Gaius, dee beléiften, deen ech an der Wourecht gär hunn. 2 Léifste, ech wënschen datt Dir an allen Dinge gutt geet an datt Dir Gesondheet hutt, sou wéi Är Séil gutt geet. 3 Ech hu mech immens gefreet wéi d'Bridder koumen an dem Eron Iech Stimonio vun Ärer Wourecht ginn hunn, sou wéi Dir an der Wourecht gitt. 4 Ech hu keng méi grouss Freed wéi dëst, ze héieren, datt meng Kanner an der Wourecht trëppelen.

5 Léifsten, Dir féiert Iech trei wann Dir Äre Bridder a Schwësteren, besonnesch Friemen, all Déngscht leescht, 6 déi der Kierch vun Ärer Léift Zeien ginn hunn; an Dir wäert et gutt maachen, se ze guidéieren, sou wéi et hire Gottesdéngscht wäert ass, sou datt se hir Rees weiderféieren. 7 Fir si si fir säin Numm erausgaang an hunn näischt vun den Gentiles ugeholl. 8 Mir mussen also sou Leit begréissen, sou datt mir mat der Wourecht kooperéieren.

9 Ech hunn der Kierch geschriwwen; mee Diotrephes, dee gär déi éischt Plaz ënner sech huet, kritt eis net. 10 Aus dësem Grond, wann ech goen, wäert ech mech un d'Wierker erënneren, déi hie mécht, a mat béise Wierder géint eis schwätzt; an net zefridden mat dëse Saachen, kritt hien d'Bridder net, an hie verbitt déi, déi se wëllen empfänken, an verdreift se aus der Kierch.

11 Léifste, imitéiert net wat schlecht ass, mä wat gutt ass. Dee gutt mécht, kënnt vu Gott; awer deen, dee falsch mécht, huet Gott net gesinn. 12 All ginn Zeie vum Demetrius, an och der Wourecht selwer; a mir och Zeien, an Dir wësst datt eisen Zeien richteg ass.

13 Ech hat vill Saache fir lech ze schreiwen, awer ech wëll se net mat Bic an Tënt schreiwen, 14 well ech hoffen dech geschwënn ze gesinn, a mir schwätze Face à Face. 15 Fridde sief mat lech. Frënn begréissen lech n. Begréisst Är Frënn, jidderee besonnesch.

DEN UNIVERSALBRÉIF VU SAINT JUDAS APOSTOLE

Kapitel 1

1 Judas, Dénger vu Jesus Christus, a Brudder vum James, zu deenen, déi geruff goufen, a Gott Gott de Papp geheelt an a Jesus Christus gehale ginn: 2 Barmhäerzegkeet a Fridden a Léift ginn lech multiplizéiert.

Léif, wéinst der grousser Ufro, déi ech lech iwwer eis gemeinsam Erléisung ze schreiwen hat, war et noutwendeg fir mech fir lech ze schreiwen, fir lech ze bieden, fir sech fir de Glawen ze kämpfen, deen eemol den Hellege ginn ass. 4 Fir e puer Männer si verstoppt erakomm, déi, déi virdru fir dës Veruerteelung bestëmmt waren, impious Männer, déi d'Gnod vun eisem Gott an d'Lizenz maachen, a Gott den eenzegen Här verleegnen , an eisen Här Jesus Christus. 5 Awer ech wëll lech drun erënneren, well Dir eemol gewosst hutt, datt den Här d'Leit gerett huet andeems hien se aus Ägypten erausbruecht huet, spéider déi zerstéiert déi net gegleeft hunn. 6 An d'Engelen, déi hir Dignitéit net behalen hunn, awer déi hir eege Wunnplaz verlooss hunn, huet hien ënner Däischtert gehalen, an éiwege Prisongen, fir d'Uerteel vum groussen Dag; 7 wéi Sodom a Gomorra an d'Nopeschstied, déi op d'selwecht Manéier wéi déi, déi fornizéiert hunn an d' Vize géint d' Natur verfollegt hunn, zum Beispill gesat goufen, an d'Strof vum éiwege Feier leiden. 8 Wéi och ëmmer, déiselwecht Manéier hunn dës Dreemer och d'Fleesch verontreinegt, d'Autoritéit refuséiert an déi méi héich Muechten belästegt.

9 Awer wann den Äerzengel Michael am Konflikt mam Däiwel war, a mat him iwwer de Kierper vum Moses gestridden huet, huet hien sech net getraut en Uerteel iwwer e Fluch géint hien ze féieren, mä sot: Den Här bestrof dech. 10 Awer dës lästeren wat se net wëssen; an an deenen se vun Natur wësst, si wéi irrational Déieren lafen. 11 Wee hinnen! well si sinn de Wee vu Kain gefollegt, an hunn de Profit an de Feeler vum Bilam gestierzt, a sinn am Korah sengem Widdersproch ëmkomm. 12 Dëst si Flecken op Äre Fester, datt ongenéiert mat Iech iessen anerer friesse sech selwer; Wolleken ouni Waasser, hin an hier vun de Wand gedroen; Hierschtbeem, ouni Friichten, zweemol dout an ausgerout; 13 heftege Welle vum Mier, déi hir eege Schimmt schaimen; Stären, fir deem virdrun der Däischtert vun Däischtert ass eternally reservéiert. 14 Vun dësen huet och den Enoch, de siwente vum Adam, virausgesot a gesot: Kuckt, den Här koum mat sengen hellegen Zéngdausenden, 15 fir Uerteel géint all ze maachen, an all d' Iwwerleefeg vun all hire Béisen ze veruerteelen, déi se gemaach hunn. béis, a vun allen haarde Saachen, déi béis Sënner géint hie geschwat hunn. Dës 16 sinn grumblers, complainers, Fouss no hiren eegene lusts; se schwätzen arrogantly, eréischt den s Perso nas Virdeel ze huelen.

17 Awer Dir, beléiften, erënnert Iech un d'Wierder, déi fréier vun den Apostele vun eisem Här Jesus Christus geschwat goufen; 18 Déi, déi zu Iech gesot hunn: An der leschter Zäit ginn et Lächer, déi nach no hire béise Wënsch ginn.

19 Dëst sinn déi, déi Divisiounen verursaachen; déi sensuell, déi de Geescht net hunn. 20 Awer Dir, beléiften, baut lech op Ären allerhellegste Glawen op, gebiet am Hellege Geescht, 21 haalt lech an der Léift vu Gott, waart op d'Barmhäerzegkeet vun eisem Här Jesus Christus fir dat éiwegt Liewen. 22 E puer, déi zweiwelen, iwwerzeegen se. 23 Rett déi aner, réckt se aus dem Feier; an hunn Barmhäerzegkeet iwwer anerer mat Angscht, haassen och Kleeder kontaminéiert vun hirem Fleesch.

24 A fir deen, dee fäeg ass, lech vum Falen ofzehalen, an lech ouni seng Herrlechkeet fläisseg mat grousser Freed virzestellen, 25 dem eenzege weise Gott, eisem Retter, sidd Herrlechkeet a Majestéit, Räich a Kraaft, elo a fir all Alter. Amen.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN

Kapitel 1

1:1 D'Offenbarung vu Jesus Christus, déi Gott him ginn huet, fir seng Dénger d'Saachen ze weisen, déi séier musse stattfannen; an hien huet et deklaréiert andeems en et duerch säin Engel u säi Kniecht John geschéckt huet, 1: 2, deen dem Te stimoni oder vum Wuert vu Gott, an dem Zeegnes vu Jesus Christus, a vun alles wat hie gesinn huet geschéckt huet. 1: 3 Geseent ass deen, dee liest, an déi, déi d'Wierder vun dëser Profezeiung héieren, an d'Saachen dran hale behalen; well d'Zäit no ass.

1: 4 John, zu de siwe Kierchen, déi an Asien sinn: Gnädeg a Fridden fir lech, vun him, deen ass a dee war a wien kënnt, a vun de siwe Séilen, déi viru sengem Troun sinn; 1: 5 a vum Jesus Christus dem treie Zeien, dem Éischtgebuerene vun den Doudegen , an dem Herrscher vun de Kinneke vun der Äerd. Zu deem, deen eis gär huet, an eis vu senge Sënne mat sengem Blutt gewäsch huet, 1: 6 an eis Kinneken a Paschtéier zu Gott, sengem Papp gemaach huet; him Herrlechkeet a Räich fir ëmmer an ëmmer. Amen. 1: 7 Kuckt, hie kënnt mat de Wolleken, an all A wäert hien gesinn, an déi, déi hien duerchbrach hunn; an all d'Course vun der Äerd traueren ëm hien. Jo, amen. 1: 8 Ech sinn d'Alfa an d'Omega, den Ufank an d'Enn, seet den Här, dee war a wien war a wien kënnt, den Allmächtegen.

1: 9 Ech John, Äre Brudder an Äre Partner an der Verdéiwung, am Räich an an der Gedold vu Jesus Christus, war op der Insel genannt Patmos, wéinst dem Wuert vu Gott an dem Zeegnes vu Jesus Christus.

1:10 Ech war am Geescht um Dag vum Här, an ech hunn hannert mir eng grouss Stëmm wéi eng Trompett héieren, 1:11 gesot: Ech sinn d'Alfa an den Omega, déi éischt an déi lescht. Schreift wat Dir an engem Buch gesitt a schéckt et un déi siwe Kierchen déi an Asien sinn: Ephesus, Smyrn , Pergamo , Thyatira, Sardis, Philadelphia a Laodicea. 1:12 An ech hunn mech gedréint fir d'Stëmm ze gesinn déi mat mir geschwat huet; an ëmgedréint hunn ech siwe gëllene Käerzestänneren gesinn, 1:13 an an der Mëtt vun de siwe Käerzestänneren, ee wéi de Mënschejong, an engem Kleedungssteck ugedoen, dat bis op d'Féiss ugezunn ass, an ëm d'Këscht mat engem Goldgürtel ëmgürt. 1:14 Säi Kapp an seng Hoer ware wäiss wéi wäiss Woll, wéi Schnéi; seng Ae wéi eng Flam vu Feier; 1:15 a seng Féiss wéi gebrannt Bronze, glänzend wéi an engem Schmelzhäre; a seng Stëmm wéi den Donner vu ville Waasser. 1:16 Hien hat siwe Stären a senger rietser Hand; e schaarft zweegeschäerftem Schwert koum aus sengem Mond; a säi Gesiicht war wéi d'Sonn wann et a senger Kraaft blénkt. 1:17 Wéi ech hien gesinn hunn, sinn ech als dout bei seng Féiss gefall. An hien huet seng riets Hand op mech gesat a sot zu mir : Fäert net; Ech sinn deen éischten an dee leschten; 1:18 an deen, dee lieft a gestuerwen ass; awer kuck, ech liewen fir ëmmer an ëmmer, amen. An ech hunn d'Schlëssele vum Doud an dem Hades. 1:19 Schreift d'Saachen, déi Dir gesinn hutt, a si sinn, an Dir musst duerno sinn.

1:20 D'Geheimnis vun de siwe Stären, déi Dir op menger rietser Hand gesinn hutt, a vun de siwe gëllene Lampestänn: déi siwe Stäre sinn d'Engele vun de siwe Kierchen, an déi siwe Lampestänn, déi Dir gesinn hutt, sinn déi siwe Kierchen.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 2

2: 1 Schreift dem Engel vun der Kierch zu Ephesus: Deen, deen déi siwe Stären a senger rietser Hand huet, deen, deen an der Mëtt vun de siwe gëllene Luuchtepäerd geet, seet dat: 2: 2 Ech weess Är Wierker, an Är haart Aarbecht an Gedold; an datt Dir déi Schlecht net kann droen, an Dir hutt déi getest déi behaapten Apostelen ze sinn, a si sinn net, an Dir hutt se Ligener fonnt; 2: 3 an Dir hutt gelidden, an Dir sidd Gedold, an Dir hutt schwéier fir mäi Numm geschafft, an Dir sidd net dovun . 2: 4 Awer ech hunn et géint dech, datt Dir Är éischt Léift verlooss hutt. 2: 5 Denkt dofir un vu wou Dir gefall sidd, a bedauert a maacht déi éischt Wierker; soss kommen ech geschwënn bei lech, an huelt Äre Käerzestännche vu senger Plaz, wann Dir lech net geéiert hutt . 2: 6 Awer dëst hutt Dir, datt Dir d'Wierker vun den Nicolaitaner haasst, wat ech och haassen. 2: 7 Wien en Ouer huet, dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet. Um datt overcomes wäert ech ginn vun der Bam vum Liewen iessen, déi an ass der Mëtt d der bis ISO Gott.

2: 8 A schreift dem Engel vun der Kierch zu Smyrna: Deen éischten an dee leschten, deen deen dout war a gelieft huet, seet dat: 2: 9 Ech kennen Är Wierker, an Är Verdéiwung an Är Aarmut (awer Dir sidd räich) , an de Gotteslästerung vun deenen, déi behaapte Judden ze sinn, an net sinn, awer d'Synagog vum Satan. 2:10 Hutt keng Angscht wat Dir wäert leiden. Kuckt, den Däiwel wäert e puer vun lech am Prisong setzen, fir datt Dir getest gëtt, an Dir wäert Zéng Deeg verdrängen. Sief trei bis zum Doud , an ech ginn lech d'Kroun vum Liewen.

2:11 Wien en Ouer huet, dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet. Wien iwwerwënnt gëtt net vum zweeten Doud blesséiert.

2:12 A schreift dem Engel vun der Kierch zu Pergamos: Deen, deen de schaarfen zweegeschäerftem Schwert huet, seet dat: 2:13 Ech weess Är Wierker, a wou Dir wunnt, wou den Troun vum Satan ass; awer Dir behält mäi Numm a hutt mäi Glawen net verweigert, och net an den Deeg wou den Antipas mäin treie Zeie bei lech ëmbruecht gouf, wou de Satan wunnt . 2:14 Awer ech hunn e puer Saache géint dech: datt Dir déi hutt, déi d'Doktrin vu Bileam hunn, déi de Balak geléiert hunn e Stolpersteen virun de Kanner vun Israel ze stellen, fir Saache fir Idoler geaffert ze iessen an Unhëllef ze maachen. 2:15 An Dir hutt och déi, déi d'Doktrin vun den Nikolaiter hunn, déi ech haassen. 2:16 Beet lech dofir; well wann net, da kommen ech geschwënn bei lech a kämpfe géint si mam Schwert vu mengem Mond. 2:17 Wien en Ouer huet, dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet . Deen, deen iwwerwënnt, ginn ech e bësse vun der verstoppter Manna fir z'iessen, an ech ginn him e wäisse Steen, an en neien Numm op de Stee geschriwwen, dee kee weess ausser deen deen et kritt.

2:18 A schreift dem Engel vun der Kierch zu Tiat Roserei: De Jong vu Gott, deen Aen huet wéi eng Flam vu Feier, a Féiss wéi gebrannt Bronze, seet dat: 2:19 Ech kennen Är Wierker, a Léift, an Glawen, an Déngscht, an Är Gedold, an datt Är lescht Wierker méi si wéi déi éischt.

2:20 Awer ech hunn eng p Gänsen co sas géint dech: Dir toleréiert déi Fra Jezebel, déi Prophéitin, léiert a meng Dénger ze verféieren, fir ze hoeren an iesst Saachen, déi un Idoler geaffert ginn. 2:21 An ech hunn him Zäit ginn, sech ze bekennen, awer hie wëll sech net vu senger Unzucht bekennen . 2:22 Kuckt, ech werfen hatt op e Bett, a bei grousser Verdréchnung déi, déi mat hinnen doten, ausser wann se sech vun hiren Dote bekéieren. 2:23 An hir Kanner wäert ech zum Doud schloen, an all d'Kierchen wäerte wëssen datt ech deen sinn deen de Geescht an d'Häerz sicht ; an ech ginn jidderengem no Äre Wierker. 2:24 Awer fir Iech a fir déi aner, déi zu Thyatira sinn, zu deenen, déi dës Doktrin net hunn, an net gewosst hunn, wat se d'Tiefe vum Satan nennen, ech soen Iech: Ech wäert Iech keng aner Belaaschtung opdrängen; 2:25 awer wat Dir hutt, halt fest bis ech kommen. 2:26 Deen, deen iwwerwënnt a meng Wierker bis zum Schluss hält, ech ginn Autoritéit iwwer d'Natiounen, 2:27 an hie wäert se mat enger Staang vun Eisen regéieren, a si gi gebrach wéi e Pottschëff; wéi ech et och vu mengem Papp krut; 2:28 an ech ginn Iech de Moiesstär. 2:29 Wien en Ouer huet, dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 3

3: 1 Schreift dem Engel vun der Kierch zu Sardis: Deen, deen déi siwe Séilen vu Gott an déi siwe Stären huet, seet dat: Ech weess Är Wierker, datt Dir en Numm hutt, datt Dir wunnt, an Dir sidd dout. 3: 2 Sief wachlech a bestätegt déi aner Saachen, déi stierwe sollen; well ech hunn Är Wierker net perfekt viru Gott fonnt. 3: 3 Denkt drun wat Dir krut an héieren hutt; an haalt et, a bedauert. Fir wann Dir net kuckt, da kommen ech op lech wéi en Déif, an Dir wësst net wéi eng Zäit ech op dech kommen. 3: 4 Awer Dir hutt e puer Leit zu Sardis déi hir Kleeder net gefierft hunn; a si gi mat mir a wäiss Kleeder trëppelen , well se wäert sinn. 3: 5 Wien iwwerwënnt gëtt a wäiss Kleeder gekleet; an ech wäert säin Numm net aus dem Buch vum Liewen läschen, an ech wäert säin Numm viru mengem Papp a viru sengen Engele bekennen. 3: 6 Wien en Ouer huet, dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet.

3: 7 Schreift dem Engel vun der Kierch zu Philadelphia: Dëst seet den Hellege, de Wouer, deen de Schlëssel vum David huet, dee mécht op a kee mécht zou, a mécht zou a kee mécht op: 3: 8 Ech kennen Är Wierker; Kuckt, ech stinn d' Lante d e dech eng oppen Dier, déi kee ka zoumaachen; well och wann Dir wéineg Kraaft hutt, hutt Dir mäi Wuert gehalen, an Dir hutt mäi Numm net verweigert. 3: 9 Kuckt, ech liwweren aus der Synagog vum Satan déi, déi behaapte Judden ze sinn an net sinn, awer déi léien ; kuck , ech maachen se kommen a leeë bei Äre Féiss, an erkennen datt ech dech gär hunn.

3:10 Well Dir d'Wuert vu menger Gedold gehalen hutt, wäert ech lech och vun der Stonn vum Prozess halen, déi iwwer d'ganz Welt kënnt, fir déi ze testen, déi op der Äerd wunnen. 3:11 Kuckt, ech kommen geschwënn; behalen wat Dir hutt, sou datt keen Är Kroun hëlt. 3:12 Wien deen iwwerwënnt, ech wäert e Sail am Tempel vu mengem Gott maachen, an hie wäert ni méi do verloossen; an ech schreiwen op him den Numm vu mengem Gott, an den Numm vun der Stad vu mengem Gott, dat neit Jerusalem, dat vum Himmel erofgeet, vu mengem Gott a mengem neien Numm. 3:13 Wien en Ouer huet, dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet.

3:14 A schreift dem Engel vun der Kierch zu Laodizea : Hei ass den Amen, den treien a richtegen Zeien, den Ufank vu Gott senger Schafung, et seet dëst: 3:15 Ech weess Är Wierker, datt Dir weder kal nach waarm sidd . Ech wënschen lech waarm oder kal! 3:16 Awer well Dir lauweg sidd, a weder waarm nach kal, wäert ech dech aus mengem Mond erbäissen. 3:17 Fir Dir soen, ech sinn räich, a gouf räich, a brauch näischt; an Dir wësst net datt Dir onglécklech sidd, miserabel, aarm, blann a plakeg. 3:18 Dofir roden ech lech Gold vu mir raffinéiert a Feier ze kafen, fir datt Dir räich sidd a wäiss Kleeder unzedoen, an datt d'Schimmt vun Ärer Plakegkeet net opgedeckt gëtt; A gesaleft Är Aen mat Aaendropen, fir datt Dir kënnt gesinn. 3:19 Ech bestrofen a bestrofen jiddereen, deen ech gär hunn; Also sidd jalous, a bekéiert.

3:20 Kuckt, ech sti virun der Dier a klappen; Wann iergendeen meng Stëmm héiert an d'Dier opmécht, da kommen ech bei hien an iesse mat him, an hie mat mir. 3:21 Deejéinegen, deen iwwerwënnt, wäert ech him ginn, fir mat mir op mengem Troun ze sëtzen, sou wéi ech eruewert hunn a mat mengem Papp op sengem Troun souz. 3:22 Wien en Ouer huet , dee soll héieren, wat de Geescht zu de Kierchen seet.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 4

4:1 Duerno hunn ech gekuckt, a gesinn eng oppen Dier am Himmel; an déi éischt Stëmm, déi ech héieren hunn, wéi eng Trompett, déi mat mir geschwat huet, sot: Kommt hei erop, an ech weisen lech déi Saachen , déi duerno geschéie wäerten. 4: 2 An direkt war ech am Geescht; a kuck, en Troun deen am Himmel etabléiert ass, an um Troun, ee Sëtzende. 4: 3 An d'Erscheinung vun der Sëtzung war wéi Jaspis a Carnelian Steen; an den Habi huet den Edor vun engem Reebou-Troun veruerteelt, a Siicht wéi e Smaragd. 4: 4 A ronderëm den Troun ware véieranzwanzeg Trounen; an ech hunn zwanzeg véier Eelst op Troun sëtze gesinn, a wäiss Kleeder gekleet, mat Goldkrounen um Kapp. 4: 5 vum TR Salz ono IAN Donnerwieder a Stëmmen; a virum Troun siwe Feierluuchte gebrannt, déi siwe Séilen vu Gott sinn. 4: 6 A virum Troun war wéi e Mier aus Glas wéi Kristall; an niewent dem Troun, a ronderëm den Troun si véier Liewewiese voll mat Aen vir an hannen. 4: 7 Dat éischt Liewewiesen war wéi e Léiw; dat zweet war ähnlech wéi e Kallef; dat Drëtt hat e Gesiicht wéi e Mann; an de véierte war wéi e fléien Adler. 4: 8 An déi véier Wiesen Vivien haten all sechs Flilleken, ronderëm a bannen si voller Aen; a si hunn net Dag an Nuecht opgehalen ze soen: Helleg, helleg, helleg ass den Här Gott den Almächtegen, dee war, deen ass, a wien kënnt. 4: 9 A wann déi figuren viv Staaten ginn Herrlechkeet an Éier an Thanksgiving un der een op den Troun, fir Him Sëtzen déi ëmmer an ëmmer lieft, 4:10 déi Eelst zwanzeg Gesiicht selwer virun him deen setzt op den Troun, a si veréieren deen, deen éiweg an éiweg lieft , a werfen hir Krounen virum Troun a soen:

4:11 Här, Dir sidd derwäert, Herrlechkeet an Éier a Kraaft ze kréien; well Dir all Saachen erstallt hutt, a vun Ärem Wëllen existéieren se a goufen erstallt.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 5

5: 1 An ech hunn am Mann oder dem Derec Must gesinn, deen um Troun souz e Buch, dat bannen an dobausse geschriwwe war, mat siwe Seals dicht. 5: 2 An ech hunn e staarken Engel gesinn, dee mat héijer Stëmm rifft: Wien ass et wäert, d'Buch opzemaachen an seng Dichtungen unzegoen? 5: 3 a keen eent am Himmel n ech op der Äerd oder ënnert der Äerd kéint d'Buch oppen, weder am Wanterschlof geschaf . 5: 4 An ech hu vill gekrasch, well kee wierdeg fonnt d'Buch opzemaachen, ze liesen oder ze kucken. 5: 5 An ee vun deenen Eelste sot zu mir: Kräisch net. Kuckt, de Léiw vum Stamm Judah, d'Wurzel vum David, huet eruewert fir d'Buch opzemaachen an seng siwe Seals z'entwéckelen. 5: 6 An ech hunn ausgesinn, an ech hu gesinn, datt an der Mëtt vum Troun a vun de véier Liewewiesen, an an der Mëtt vun den Eeleren, e Lämmchen ëmbruecht stoung wéi ëmbruecht, mat siwen Hénger, a siwen Aen, déi siwe Séilen sinn. vu Gott op der ganzer Äerd geschéckt. 5: 7 An hie koum, an huet d'Buch vun der rietser Hand vum deen um Troun sëtzt. 5: 8 A wann hien d'Buch geholl huet, hu sech déi véier Liewewiesen an déi véieranzwanzeg Eelst virun d'Lämm gebotzt; all haten Harfelen, a gëllene Schësselcher mat Räuchel gefëllt, dat sinn d'Gebieder vun den Hellegen; 5: 9 a si sangen en neit Lidd a soen: Dir sidd derwäert d'Buch ze huelen an seng Dichtungen opzemaachen; well Dir f TUI i nmolado, a mat Ärem Blutt hutt Dir d' Leit fir Gott aus all Stamm a Sprooch a Vollek an Natioun geléist; 5:10 an Dir hutt eis zu eise Gott Kinneken a Paschtéier gemaach, a mir wäerten op der Äerd regéieren.

5:11 An ech ausgesinn, an d'Stëmm vun de ville Engelen ronderëm den Trio héieren , a vun der liewege Wiesen, an vun déi Eelst; an hir Zuel war Milliioune vu Milliioune, 5:12 a sot mat héijer Stëmm: D'Lämm, dat geschluecht gouf, ass derwäert d'Kraaft ze huelen, de Räichtum, d'Wäisheet, d'Kraaft, d'Éier, d'Herrlechkeet an de Luef. 5:13 A fir alles wat erstallt gëtt, dat am Himmel an op der Äerd, an ënner der Äerd, an am Mier, an zu allen Saachen, déi dra sinn, hunn ech héieren soen: Deen, deen um Troun sëtzt , an dem Lämmchen, lueft, Éier, Herrlechkeet a Kraaft, fir ëmmer an ëmmer. 5:14 Déi véier Liewewiesen soten: Amen; an déi véieranzwanzeg Eelst sinn op hir Gesiichter gefall an hunn deen veréiert deen éiweg an éiweg lieft.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 6

6:1 Ech hunn gesinn, wéi d'Lämmchen ee vun de Siegel opgemaach huet, an ech héieren ee vun de véier Liewewiesen soen wéi mat enger Stëmm vun engem Donner: Komm a kuckt. 6: 2 An ech hunn ausgesinn, a kuck, e wäisst Päerd; an deen dee gefuer ass hat e Bou; an eng Kroun gouf him geschenkt, an hien ass erausgaang an ze erueweren. 6: 3 Wéi hien den zweete Sigel opgemaach huet, héieren ech dat zweet Liewewiesen soen: Komm a kuck. 6: 4 An en anert Päerd koum eraus, rout; an deen, deen et gefuer ass, krut d'Kraaft, Fridde vun der Äerd ze huelen, an een deen aneren ëmzebréngen; an hie krut e grousst Schwert. 6: 5 Wéi hien den drëtte Sigel opgemaach huet, héieren ech dat drëtt Liewewiesen soen: Komm a kuckt. An ech hunn ausgesinn, a gesinn e schwaarzt Päerd; an deen dee gefuer ass hat eng Skala an der Hand. 6: 6 An ech hunn eng Stëmm aus de véier Liewewiesen héieren a gesot: Zwee Pond Weess fir en Denar, a sechs Pond Gerste fir en Denar; awer schueden net den Ueleg oder de Wäin. 6: 7 Wéi hien de véierte Sigel opgemaach huet, hunn ech d'Stëmm vum véierte Liewewiesen héieren a gesot: Komm a kuckt. 6: 8 Ech hunn ausgesinn, a kuck, e gielt Päerd, a säi Reider war den Doud, an den Hades ass him gefollegt. a Kraaft krut hien iwwer de véierten Deel vun der Äerd, mam Schwäert, mam Honger, mam Schluechten a mat den Déieren op der Äerd ëmzebréngen. 6:9 Wéi hien de fënnefte Sigel opgemaach huet, hunn ech ënner dem Altor d'Séilen vun deene gesinn, déi wéinst dem Wuert vu Gott a wéinst dem Zeegnes, dat si haten, ëmbruecht goufen.

6:10 A si hu mat héijer Stëmm geruff a gesot: Wéi laang, Här, helleg a wouer, beuerteelt Dir net an hëlt eis eist Blutt op déi, déi op der Äerd wunnen? 6:11 A wäiss Kleeder goufen uginn an hunn gesot datt d' Denken Asen nach e bëssen Zäit hunn, bis hir Matbierger an hir Bridder, déi och ëmbruecht gi wéi se. 6:12 Ech hu gekuckt wéi hien de sechste Siegel opgemaach huet, an et war e grousst Äerdbiewen; an d'Sonn huet sech als schwaarzt Stoff Sackduch gesat an de Mound gouf als Blutt; 6:13 an d'Stäre vum Himmel sinn op d'Äerd gefall, wéi de Figebam seng Figgen fällt wann e vun engem staarke Wand gerëselt gëtt. 6:14 An den Himmel verschwonnen wéi eng Schréftrull déi opgerullt ass; an all Bierg an Insel gouf vu senger Plaz ofgeholl. 6:15 An d'Kinneke vun der Äerd, an déi Grouss, déi Räich, d'Captains, de Mächtegen, an all Dénger an all fräi, hu sech an de Grotten an an de Fielsen vun de Bierger verstoppt; 6:16 sot zu de Bierger an zu de Fielsen: Fält op eis a verstoppt eis vum Gesiicht vun deem, deen um Troun sëtzt a vum Roserei vum Lämmchen; 6:17 well de groussen Dag vu senger Roserei ass komm; A wie wäert kënne stoen?

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 7

7: 1 No est oder véier Engele gesinn op de véier Ecken vun der Äerd stoen, déi véier Wand vun der Äerd halen, well de Wand soll net op der Äerd blosen, weder d'Mier, nach op e Bam. 7: 2 Ech hunn och en aneren Engel gesinn eropgoe vu wou d'Sonn opgestan ass , an hat de Siegel vum liewege Gott; an hie rifft mat héijer Stëmm zu de véier Engelen, déi d'Muecht kritt hunn d'Äerd an d'Mier ze schueden, 7: 3 a sot: Schued net der Äerd, weder dem Mier, nach de Beem, bis datt mer war fir hir foreheads den Dénger vun eisem Gott. 7: 4 An ech hunn d'Zuel vun de Versiegelt héieren: Honnert a véierzeg-véier Tausend aus all de Stämme vun de Kanner vun Israel versiegelt. 7: 5 Vum Stamm Juda, zwielef Dausend versiegelt. Vum Stamm Reuben, zwielef Dausend versiegelt . Vum Stamm Gad, zwielef Dausend versiegelt. 7: 6 Vum Stamm Aser, zwielef Dausend versiegelt. Vum Stamm vun Naftali, zwielef Dausend versiegelt. Vum Stamm Manasse, zwielef Dausend versiegelt. 7: 7 Vum Stamm Simeon, zwielef Dausend versiegelt. Vum Stamm Levi, zwielef Dausend versiegelt. Vum Stamm Issachar, zwielef Dausend versiegelt. 7: 8 Vum Stamm Zebulun, zwielef Dausend versiegelt. Vum Stamm vum Joseph, zwielef Dausend versiegelt. Aus dem Stamm Benjamin, zwielef Dausend versiegelt.

7: 9 Duerno hunn ech gekuckt, a kuck, eng grouss Mass, déi kee konnt zielen, aus allen Natiounen a Stämmen a Vëlker a Sproochen, déi virum Troun stoungen an a Präsenz vum Lämmchen, a wäiss Kleeder gekleet. a mat Handflächen an den Hänn.

7:10 a si hu mat héijer Stëmm geruff a gesot: D' Erléisung gehéiert eise Gott, deen um Troun sëtzt an dem Lämmchen. 7:11 An all d'Engele stoungen ronderëm den Troun, an déi Eelst, an déi véier Liewewiesen; a si sinn op hir Gesiichter virum Troun gefall, an hunn Gott veréiert , 7:12 a gesot: Amen. De Segen an d'Herrlechkeet an d'Wäisheet an d'Dank an d'Éier an d'Kraaft an d'Kraaft, sief eise Gott fir ëmmer an ëmmer. Amen. 7:13 Dunn huet ee vun deenen Eelste mat mir geschwat a gesot: "Déi, déi a wäiss Kleeder gekleet sinn, wien si se, a wou kommen se hier?" 7:14 Ech sot zu him: Här, Dir wësst et. An hie sot zu mir: Dëst sinn déi, déi aus der grousser Verdréckung erauskomm sinn, an hir Kleeder gewäsch hunn an se wäiss am Blutt vum Lämmche gemaach hunn. 7:15 Aus dësem Grond sti si virum Troun vu Gott an déngen hien Dag an Nuecht a sengem Tempel; an deen, deen um Troun sëtzt, wäert säin Tabernakel iwwer si verbreeden. 7:16 Si wäerten net méi Honger oder Duuscht hunn, an d'Sonn wäert net méi op si falen, an och keng Hëtzt; 7:17 well d' Lämmchen , dat an der Mëtt vum Troun ass, si hir Hiert mécht, a se an d'Quelle vu Waasser vum Liewen féiert; a Gott wäert all Tréine vun hiren Ae wëschen.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 8

8: 1 Wéi hien de siwente Siegel opgemaach huet, war et roueg am Himmel fir ongeféier eng hallef Stonn. 8: 2 An ech hunn déi siwen Engele viru Gott gesinn stoen; a si krute siwen Trompeten. 8: 3 E weideren Engel koum dunn a stoung virum Altor, mat engem gëllene Wierfel; a vill Räucherstäbchen gouf him ginn, fir de Gebieder vun allen Hellegen bäizefügen , um gëllenen Altor dee virum Troun war. 8: 4 An den Damp vun der incense mat de Gebieder vun den Hellege gaangen an d'Präsenz vu Gott aus dem Engel d'Hand. 8: 5 An den Engel huet de Wierfamann geholl, a mat dem Feier vum Altor gefëllt an op d' Äerd geheit; an et war Donner a Stëmmen a Blëtz an en Äerdbiewen.

8: 6 An déi siwen Engelen, déi déi siwen Trompeten haten, si bereet se ze blosen. 8: 7 Den éischten Engel huet d'Trompett geschloen, an et war Hagel a Feier gemëscht mat Blutt, dat op d'Äerd geworf gouf ; an en Drëttel vun de Beem goufe verbrannt, an dat ganzt gréngt Gras gouf verbrannt. 8: 8 Den zweeten Engel huet d'Trompett geklongen, a wéi e grousse Bierg dee mam Feier brennt gouf en an d'Mier geheit; an en Drëttel vum Mier gouf a Blutt. 8: 9 An en Drëttel vun de Liewewiesen, déi am Mier waren, sinn gestuerwen, an en Drëttel vun de Schëffer goufen zerstéiert. 8:10 Déi drëtt Engel geklongen, an do gefall vum Himmel e groussen Stär, wéi eng Täscheluucht Hierzer a Spillzich op der ter Faarwen pa rte vu Flëss a Waasser Quellen.

8:11 An den Numm vum Stär ass Wormwood. An den drëtten Deel vum Waasser gouf Wermut; a vill Männer si gestuerwen wéinst dëse Waasser, well se batter goufen. 8:12 An der véierter ANG huet Hien der Trompett an huet en Drëttel vun der Sonn, an den drëtten Deel vum Mound, an den drëtten Deel vun de Stären blesséiert, datt den drëtten Deel vun hinnen huet gereent, an ouni Luucht am drëtten Deel vum Dag, an och nuets. 8:13 An ech hu gekuckt, an ech hunn en Engel duerch d'Mëtt vum Himmel héieren héieren, a sot mat héijer Stëmm: Wee, wee, wee, vun deenen, déi op der Äerd wunnen, wéinst deenen aneren Trompettestouss déi dräi Engelen!

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 9

9: 1 De fënneften Engel huet d'Trompett geschloen, an ech hunn e Stär gesinn , dee vum Himmel op d'Äerd gefall ass; an hie krut de Schlëssel fir de Buedem ouni Grouf. 9: 2 An hien huet de Buedem ouni Buedem opgemaach, an de Rauch ass aus dem Gruef opgestan wéi e Rauch aus engem grousse Schmelzhäre; an d'Sonn an d'Loft goufen vum Damp aus der Brunn verdonkelt. 9: 3 An aus dem Damp erausgaang lango Stas op der Äerd; a si krute Kraaft, sou wéi d'Skorpionen vun der Äerd Kraaft hunn. 9: 4 A si hunn den Uerder ginn net dem Gras vun der Äerd, oder enger grénger Saach oder engem Bam ze schueden, awer nëmmen déi Männer, déi net de Siegel vu Gott op der Stir haten. 9: 5 An et gouf hinnen entscheet, net datt se se ëmbrénge sollten, awer datt se se fënnef Méint gepéngegt hunn; a seng Péngung war wéi de Péng vun engem Skorpion, wann hien de Mënsch blesséiert. 9: 6 An déi Deeg sichen d'Männer den Doud, awer fanne se net; a si wäerte laang stierwen, awer den Doud wäert vun hinne flüchten. 9: 7 D'Erscheinung vun de Sprénger war wéi Päerd fir de Krich virbereet; op de Käpp hate si wéi Krounen aus Gold; hir Gesiichter ware wéi mënschlech Gesiichter; 9: 8 si haten Hoer wéi eng Fra hir; seng Zänn ware wéi Léiwen; 9: 9 si haten Broschtplacken wéi Eiseblieder; de Kaméidi vu senge Flilleke war wéi de Brüll vu ville Päerdskutschen, déi an d'Schluecht rennen 9:10 Si haten Schwänz wéi Skorpiounen, an och Stécker; an hir Schwänz hu se d'Kraaft Männer fir fënnef Méint ze schueden . 9:11 A si hunn als Kinnek iwwer hinnen den Engel vum Ofgrond, deem säin Numm op Hebräesch Abaddon ass, an op Griichesch Apollyon.

9:12 Den éischte Wee ass vergaang; kuck, et ginn nach zwee Schued duerno. 9:13 De sechsten Engel huet d' Trompett geschloen, an ech hunn eng Stëmm vun tëscht de véier Héngere vum gëllenen Altor héieren, dee viru Gott war, 9:14 fir dem sechsten Engel ze soen, deen d'Trompett hat: Fräisetzung déi véier Engelen, déi gebonne sinn nieft dem grousse Floss Eufrat. 9:15 An déi véier Engelen , déi fir d'Stonn, Dag, Mount a Joer virbereet goufen, goufen ausgeléist fir en Drëttel vun de Männer ëmzebréngen. 9:16 An d'Zuel vun den Arméien vun de Reider war zweehonnert Milliounen. Ech hunn Är Nummer héieren. 9:17 Also hunn ech an enger Visioun d'Päerd an hir Reider gesinn , déi Broschtplättercher vu Feier, Saphir a Schwiefel haten. An d'Käpp vun de Päerd ware wéi d'Käpp vun de Léiwen; a Feier, Rauch a Schwiefel sinn aus sengem Mond erauskomm. 9:18 Duerch dës dräi Ploë gouf en Drëttel vu Männer ëmbruecht; wéinst dem Feier, dem Rauch a Schwiefel deen aus sengem Mond erauskoum. 9:19 Fir d'Kraaft vun de Päerd war an hirem Mond an an hiren Schwänz; well hir Schwänz, wéi Schlaangen, Kapp haten, a mat hinne si se verletzt. 9:20 An déi aner Männer, déi net duerch dës Plo ëmbruecht goufen, weder hu se sech och vun de Wierker vun hiren Hänn berouegt, an hunn och net opgehale fir d'Dämonen ze veréieren, an d'Biller vu Gold, Sëlwer, Bronze, vun Steen an Holz, wat net ka gesinn, héieren oder goen; 9:21 A si hunn sech net vun hire Morden, nach vun hire Shenanigans, an och net vun hirem Unzucht, an och vun hiren Déifst gemaach.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 10

10: 1 Ech hunn e weidere staarken Engel aus dem Himmel gesinn erofkommen, an eng Wollek gewéckelt, mam Reebou iwwer sengem Kapp; a sengem Gesiicht huet wéi d'Sonn, a seng Féiss wéi Seilen vun Feier. 10: 2 Hien hat an der Hand e klengt oppent Buch; an hien huet säi richtege Fouss op d'Mier geluecht, a seng lénks op d'Land; 10: 3 an hie rifft mat héijer Stëmm, wéi e Léiw brëllt; a wéi hien ausgeruff huet, siwe Donner hir Stëmmen aus. 10: 4 Wéi déi siwen Tricks hir Stëmme geäussert hunn, wollt ech schreiwen; awer ech hunn eng Stëmm aus dem Himmel héieren, déi zu mir gesot huet: Versiegelt déi Saachen, déi siwen Donner gesot hunn, a schreift se net op. 10: 5 An den Engel, deen ech gesinn hunn um Mier an op der Äerd stoen, huet seng Hand an den Himmel gehuewen, 10: 6 an huet geschwuer bei deem, dee fir ëmmer an ëmmer lieft, deen den Himmel erschaf huet an déi Saachen, déi dra sinn. him, an d'Äerd an d'Saachen, déi dran sinn, an d'Mier an d'Saachen, déi dran sinn, datt et méi Zäit wier, 10: 7 awer an den Deeg vun der Stëmm vum SEPT imo áng him, wann hien fänken d'Trompett ze blosen, d'Geheimnis vu Gott gëtt ofgeschloss, wéi hien senge Dénger d'Prophéiten ugekënnegt huet. 10: 8 D'Stëmm, déi ech vum Himmel héieren geschwat erëm ze soen, a sot: Gitt an de klenge Buch huelen, datt an der Hand vun der Engel oppen ass, deen ass op d'Mier an op der Äerd beweegt. 10: 9 An ech sinn bei den Engel gaang an hunn him gesot, hie soll mir dat klengt Buch ginn. An hie sot zu mir: Huelt et an ësst et; an et wäert Äre Bauch bitter maachen, awer an Ärem Mond wäert et séiss wéi Hunneg.

10:10 Dunn hunn ech dat klengt Buch aus dem Engel senger Hand geholl an et matgeholl; an et war séiss a mengem Mond wéi Hunneg, awer wéi ech et giess hunn, huet et mäi Bauch batter gemaach. 10:11 An hie sot zu mir: Dir musst erëm iwwer vill Vëlker, Natiounen, Sproochen a Kinneke prophezeien.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 11

11: 1 Dunn krut ech e Riet wéi e Moossstab, an ech krut gesot: Stéi op a moosst den Tempel vu Gott, an den Altor, an déi, déi an et veréieren. 11: 2 Awer setzt den Haff ausserhalb vum Tempel of a moosst et net, well et gouf de Gentiles gegeben; a si wäert HO déi helleg Stad fir llar véierzeg-zwee Méint. 11: 3 An ech ginn meng zwee Zeien ze profezeien fir zwielefhonnert a siechzeg Deeg, an engem Sackkleed. 11: 4 Dës Zeie sinn déi zwee Olivebeem, an déi zwee Lampestänn déi virum Gott vun der Äerd stinn . 11: 5 Wann iergendeen hinne schueden wëll, kënnt e Feier aus de Mond, a verschléckt seng Feinden; a wann iergendeen hinne wëll schueden, da muss hien déiselwecht Manéier stierwen. 11: 6 Dës hunn d'Kraaft den Himmel zouzemaachen, sou datt et net reent an den Deeg vun hirer Prophezeiung ; a si hunn d'Kraaft iwwer d'Waasser fir se a Blutt ze maachen, an d'Äerd mat all Plo ze schloen, sou vill wéi se wëllen. 11: 7 Wann se hiren Zeegnes fäerdeg hunn, wäert d'Déier, dat aus der ënneschter Grouf eropgeet, Krich géint si maachen, a wäert se iwwerwannen an ëmbréngen . 11 : 8 An hir Läiche wäerten op der Plaz vun der grousser Stad sinn, déi am spirituellen Sënn Sodom an Ägypten genannt gëtt, wou och eisen Här gekräizegt gouf. 11: 9 An déi vun de Vëlker, Stämm, Sproochen an Natiounen wäerten hir Läiche fir dräi Deeg an eng hallef gesinn, an net erlaben datt se begruewe ginn. 11:10 An d'Awunner vun der Äerd wäerte sech iwwer si freeën a si frou sinn, a si schenke Kaddoe mateneen; well dës zwee Propheten d'Awunner vun der Äerd gefoltert hunn.

11:11 Awer no dräi an en halleft Deeg ass de Geescht vum Gott, deen Gott geschéckt huet, an si eragaang, a si sinn op d'Been opgestan, a grouss Angscht ass op déi gefall, déi se gesinn hunn. 11:12 A si hunn eng grouss Stëmm aus dem Himmel héieren, an hinne gesot: Kommt hei erop. A si sinn an eng Wollek an den Himmel geklommen; an hir Feinde hunn se gesinn. 11:13 An där Stonn gouf et e grousst Äerdbiewen, an en Zéngtel vun der Stad ass zesummegebrach, a siwen dausend Männer stierwen am Äerdbiewen; an de Rescht waren erschreckt an hunn dem Gott vum Himmel d'Herrlechkeet ginn. 11:14 Den zweete Wee ass vergaang ; kuck, den drëtte Wee kënnt geschwënn.

11:15 De siwenten Engel huet d'Trompett geschloen, an et waren haart Stëmmen am Himmel, déi soten: D'Kinnekräicher vun der Welt si vun eiser Härgott a vu sengem Christus ginn; an hie wäert fir ëmmer an éiweg regéieren . 11:16 An déi véieranzwanzeg Eelst, déi viru Gott op hiren Troun souzen, sinn op hir Gesiichter gefall a Gott veréiert hunn, 11:17 a soen: Mir soen lech Merci, Här Gott den Almächtegen, wien Dir sidd a wien Dir waart a wien Dir hutt ze kommen, well Dir hutt Är grouss Kraaft geholl, a regéiert. 11:18 An d'Natioune ware rosen, an Är Roserei ass komm, an d'Zäit fir déi Doudeg ze riichten an d'Belounung vun Ären Dénger, de Propheten, vun den Hellegen, an deenen, déi Ären Numm fäerten, de Klengen an déi Grouss , an déi ze zerstéieren déi d'Äerd zerstéieren.

11:19 An den Tempel vu Gott gouf am Himmel opgemaach, an d'Ark vu sengem Bund gouf am Tempel gesinn. An et war Blëtz, Stëmmen, Donner, en Äerdbiewen a grousse Hagel.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 12

12 : 1 E grousst Zeechen erschéngt am Himmel: eng Fra mat der Sonn gekleet, mam Mound ënner de Féiss, an op hirem Kapp eng Kroun vun zwielef Stären. 12: 2 A si war mat Kand, huet si an der Aarbecht an der Angscht vun der Gebuert geruff. 12: 3 En anert Zeechen ass och am Himmel erschien : Kuckt, e grousse Scharlachroute Draach, mat siwe Käpp an zéng Hénger, an op seng Käpp siwe Diademen; 12: 4 a säi Schwanz huet en Drëttel vun de Stären um Himmel gezunn an op d'Äerd geheit. An den Draach stoung virun der Fra, déi op d'Welt koum, fir hire Jong sou séier wéi hie gebuer gouf ze verschlécken. 12: 5 A si huet e männlecht Kand op d'Welt bruecht, dat all d'Natiounen mat enger Staang vun Eisen regéiere wäert; an hire Jong gouf u Gott a sengem Troun gefaangen. 12: 6 An d'Fra ass an d'Wüst geflücht, wou se eng Plaz vu Gott virbereet huet fir do fir zwielefhonnert a siechzeg Deeg ze halen. 12: 7 Dunn war et eng grouss Schluecht am Himmel: Michael a seng Engelen hunn den Draach gekämpft; an den Draach a seng Engelen hu gekämpft; 1 2: 8 awer si hu sech net duerchgesat, an och keng Plaz fir si am Himmel fonnt. 12: 9 An de groussen Draach gouf erausgeworf, den alen Schlaang, deen den Däiwel an de Satan genannt gëtt, deen d'ganz Welt verféiert; hie gouf op d'Äerd geworf, a seng Engele goufe mat him geworf . 12:10 Dunn hunn ech eng grouss Stëmm am Himmel héieren a gesot: Elo ass d'Erléisung, d'Kraaft an d'Kinnekräich vun eisem Gott an d'Autoritéit vu sengem Christus komm; well de Beschëllegt vun eise Bridder ausgeworf gouf, deen deen hinnen virun eisem Gott Dag an Nuecht virgeworf huet.

12:11 A si hunn hien iwwerwonne mam Blutt vum Lämmchen an dem Wuert vun hirem Zeegnes, a si hunn hiert Liewen zum Doud veruecht. 12:12 Dofir freet Iech, Dir Himmel, an Dir, déi an hinnen wunnt. Wee de Verléifter vum Land an dem Mier! well den Däiwel mat grousser Roserei bei dech erofkomm ass, wëssend datt hie wéineg Zäit huet. 12:13 A wéi hien den Draach gesinn huet, deen op d'Äerd geworf gouf, huet hien d'Fra verfollegt, déi e männlecht Kand op d'Welt bruecht huet. 12,14 An déi zwou Säite vun der grousser Eagle huet sech entscheet , fir d'Fra, sou datt si aus virun der Schlaang an der Wüst, fir hir Plaz fléien kéint, wou si fir eng Zäit nohalteg ass, an Zäiten, an eng hallef Zäit. . 12:15 An d'Schlaang huet aus sengem Mond, no der Fra, Waasser wéi e Floss, fir vum Floss matgeholl ze ginn. 12:16 Awer d'Äerd huet d'Fra gehollef, well d'Äerd huet de Mond opgemaach an de Floss geschloen, deen den Draach aus sengem Mond geworf huet. 12:17 Dunn huet den Draach géint d'Fra rosen; a si goung fir de Krich ze féieren géint de Rescht vun hiren Nowuess, déi déi d'Geboter vu Gott halen an den Zeegnes vu Jesus Christus hunn.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 13

13: 1 Ech stoungen um Sand vum Mier, an hunn e Béischt aus dem Mier gesinn eropgoen, mat siwe Käpp an zéng Hénger; an op seng Hénger zéng Diademen; an op hire Käpp, e blasphemeschen Numm. 13: 2 An d'Déier, dat ech gesinn hunn, war wéi e Leopard, a seng Féiss wéi e Bier, a säi Mond wéi de Léiw. An den Draach huet him seng Kraaft a säin Troun, a grouss Autoritéit ginn. 13: 3 Ech hunn ee vun hire Käpp als déidlech Wonn gesinn, awer hir stierflech Wonn gouf geheelt; an all d'Welt no der Beast gefrot, 13: 4 an si kruten den Draach déi Muecht bei der Beast huet : a si kruten d'Beast, gesot , Wien ass wéi d'Beast, a wat IEN-Staang Ra et bekämpfen? 13: 5 Hie krut och e Mond dee grouss Saache geschwat huet a Gotteslästerungen huet; an hie krut Autoritéit fir véierzeg-zwee Méint ze handelen. 13: 6 An hien huet säi Mond a Gotteslästerunge géint Gott opgemaach, fir säin Numm, säin Tabernakel an déi , déi am Himmel wunnen, ze läschen. 13: 7 An hie war erlaabt de Krich géint déi Helleg ze féieren an se ze erueweren. Hie krut och Autoritéit iwwer all Stamm, Vollek, Sprooch an Natioun. 13: 8 An all d'Awunner vun der Äerd hunn hir veréiert, deenen hir Nimm net am Buch vum Liewe vum Lämmchen geschriwwe goufen, dat vum Ufank vun der Welt geschloe gouf. 13: 9 Wann iergendeen en Ouer huet, da soll hien héieren. 13:10 Wann iergendeen a Gefaangenschaft féiert, da geet hien a Gefaangenschaft; Wann iergendeen mam Schwäert ëmbréngt, da muss hie mam Schwäert ëmbruecht ginn. Hei ass d'Gedold an de Glawen vun den Hellegen.

13:11 Dunn hunn ech en anert Déier aus der Äerd gesinn eropgoen; an et hat zwee Hénger wéi déi vun engem Lämmchen, awer et huet geschwat wéi en Draach. 13:12 An hien übt all d'Autoritéit vun der éischter Déier a senger Präsenz, an bewierkt der Äerd an hir Veréierer déi éischt Déier ze veréieren, deem seng déidlech Wonn geheelt gouf. 13:13 Hien mécht och grouss Zeechen, sou datt hien e Feier vum Himmel op d'Äerd virun de Männer mécht. 13:14 An hien täuscht d'Awunner vun der Äerd mat de Schëlder, datt hien a Präsenz vum Déier erlaabt war, an huet d'Awunner vun der Äerd beoptragt, e Bild vum Béischt ze maachen, dat d'Wond vum Schwert huet, a gelieft . 13:15 war erlaabt ze ginn Goalchance koum dem Bild vun der Beast, datt den ech Magen h ablase an huet all déi refuséiert ze Kult ëmbréngen. 13:16 An hien huet jiddereen, kleng a grouss, räich an aarm, fräi a Sklave verursaacht, eng Mark op hirer rietser Hand oder op der Stir ze hunn; 13:17 an datt keen ka kafen oder verkafen, ouni oder wien d'Mark oder den Numm vum Déier hat, oder d'Nummer vu sengem Numm. 13:18 Hei ass Wäisheet. Dee Versteesdemech huet, zielt d'Zuel vum Déier, et ass d'Zuel vum Mënsch. A seng Zuel ass sechshonnert siechzeg.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 14

14: 1 Dunn hunn ech gekuckt, a kuck, d'Lämmchen stoung um Mount Zion, a mat him honnert véierzeg-véierzeg dausend, déi säin Numm a säi Papp säin Numm op hir Stäre geschriwwen hunn. 14: 2 An ech hunn eng Stëmm aus dem Himmel héieren wéi de Sound vu grousse Waasser , a wéi de Sound vun engem groussen Donner; an d'Stëmm, déi ech héieren hunn, war wéi Harfspiller, déi hir Harpe spillen. 14: 3 A si sangen en neit Lidd virum Troun a virun de véier Liewewiesen an deenen Eelsten; an keen konnt d'Lidd léieren mee déi een honnert a véierzeg-véier dausend deen aus ënnert deenen op der Äerd huet sech. 14: 4 Dëst sinn déi, déi sech net mat Frae verschmotzt hunn, well se si Jongfraen. Dëst sinn déi, déi dem Lämmchen nogoen, wou hie geet. Dës goufen aus de Männer als éischt Fruucht fir Gott a fir d'Lämm erléist ; 14: 5 An et gouf keng Lige an hirem Mond fonnt, well se sinn ouni Feeler virum Troun vu Gott.

14: 6 Ech hunn en aneren Engel duerch den Himmel gesinn fléien, deen dat éiwegt Evangelium hat fir et den Awunner vun der Äerd, fir all Natioun, Stamm, Sprooch a Vollek ze priedegen, 14: 7 a sot mat héijer Stëmm: Gott, a gitt him Herrlechkeet, well d'Stonn vu sengem Uerteel komm ass; a veréiert him deen den Himmel an d'Äerd gemaach huet, d'Mier an d'Brunnen vum Waasser. 14: 8 En aneren Engel ass him gefollegt, a sot: Babylon, déi grouss Stad, ass gefall, ass gefall, well hatt huet all d'Natioune vum Wäin vun der Roserei vun hirer Unzucht gedronk.

14:9 An deen drëtten Engel ass hinnen nogaang a sot mat héijer Stëmm: Wann iergendeen d' Bestia a säi Bild veréiert , a kritt d'Mark op senger Stir oder op senger Hand, 14:10 drénkt hien och vum Wäin vum Roserei Gott, dee reng an de Becher vu senger Roserei eidel gemaach gouf; an hie wäert mat Feier a Schwiewel gefoltert gi virun den hellegen Engelen an dem Lämmchen; 14: 1 1 an de Rauch vu senger Folter geet fir ëmmer an ëmmer erop. An déi, déi d'Béischt a säi Bild veréieren, hu weder Dag nach Nuecht Rescht, nach een, deen d'Mark vu sengem Numm kritt. 14:12 Hei ass d'Gedold vun den Hellege, déi halen wat seng Befeeler vu Gott an de Glawe vu Jesus behalen. 14:13 Ech hunn eng Stëmm aus dem Himmel zu mir héieren héieren: Schreift: Geseent sinn elo déi Doudeg, déi am Här stierwen. Jo, seet de Geescht, si wäerte vun hire Wierker raschten, well hir Wierker mat hinnen weiderfueren.

14:14 Ech hunn ausgesinn, a kuck eng wäiss Wollek; an op der Wollek souz ee wéi de Mënschejong, deen eng gëllen Kroun um Kapp hat, a senger Hand eng schaarf Sichel. 14:15 An engem aneren Engel huet den Tempel, mat enger Stëmm haart gekrasch déi war op der Wollek, Schub souz an däi onstierwlech, a Retombéeën; well d'Stonn fir ze rappen ass ukomm, well d'Ernte vun der Äerd ass reift. 14:16 A wien op der Wollek souz huet seng Séchel op d'Äerd gedréckt, an d'Äerd gouf geziicht. 14:17 En aneren Engel ass aus dem Tempel erauskomm deen am Himmel ass, an huet och eng schaarf Sichel.

14:18 An en aneren Engel ass aus dem Altor komm, mat Muecht iwwer Feier, a rufft mat héijer Stëmm op dee mat der schaarfer Sichel, a seet: Stiech däi schaarft Schnéi, a recoltéiert d'Büschele vun der Äerd, well hir Drauwe si ripe. . 14:19 An den Engel huet seng Séchel op d'Äerd geheit an de Wäibierger vun der Äerd geziilt an d'Drauwen an déi grouss Wäipress vun der Roserei vu Gott geheit. 14:20 An d'Wäinpress war ausserhalb vun der Stad getrëppelt ginn, a Blutt ass aus der Wäipress geflunn, souguer bis zu de Päerdsrieder, fir 1600 Stadien.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 15

15: 1 Ech hunn am Himmel en anert Zeeche gesinn, grouss a wonnerbar: siwen Engelen, déi déi siwe lescht Plagen haten; well an hinne war de Roserei vu Gott fäerdeg. 15: 2 Ech hunn och gesinn wéi e Mier aus Glas mam Feier gemëscht; an zu deenen, déi d'Victoire iwwer d'Déier a säi Bild erreecht haten, a seng Mark an d'Zuel vu sengem Numm, déi um Mier vum Glas stoungen, mat den Harfen vu Gott. 15: 3 A si sangen d'Lidd vum Moses, dem Dénger vu Gott , an dem Lidd vum Lämmchen, a soten: Grouss a wonnerbar sinn Är Wierker, Här Gott den Almächtegen; gerecht a richteg sinn Är Weeër, Kinnek vun den Hellegen. 15: 4 Wien fäert dech net, o Här, a verherrlecht Ären Numm? fir nëmmen du bass helleg; dofir kommen all d' Natiounen an déngen Iech, well Är Uerteeler manifestéiert goufen. 15: 5 No dëse Saachen hunn ech gekuckt, a kuck, den Tempel vum Tabernakel vum Zeegnes gouf am Himmel opgemaach; 15: 6 An aus dem Tempel koum de siwen Engelen déi siwen Blieder haten , an propper a blénkeg Lengen verkleed, an ëm hir Broscht mat gëllene belt. 15: 7 An ee vun de véier Liewewiesen huet de siwen Engele siwe gëllene Schëssselcher ginn, gefëllt mat der Roserei vu Gott, déi fir ëmmer an éiweg lieft. 15: 8 An den Tempel war mat Damp gefëllt aus der Herrlechkeet vu Gott, a vu senger Kraaft; a kee konnt an den Tempel eragoen, bis déi siwe Ploë vun de siwen Engele fäerdeg waren.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 16

16: 1 Ech hunn eng grouss Stëmm héieren, déi aus dem Tempel zu de siwen Engele seet: Gitt a gitt déi siwe Schësselcher vu Gottes Roserei op d'Äerd aus. 16: 2 Hie war deen éischten, an hien huet seng Schossel op d'Äerd gegoss, an e béisaartegt a pestilent Geschwéier koum op d'Männer, déi d'Mark vum Béischt haten, an déi säi Bild veréiert hunn . 16: 3 Den zweeten Engel huet seng Schuel op d'Mier ausgegoss, an et gouf a Blutt wéi en Doudegen; an all Liewewiesen am Mier ass gestuerwen. 16: 4 Den drëtten Engel huet seng Schossel op d'Flëss an op de Quelle vum Waasser gegoss, a si sinn zu Blutt ginn. 16: 5 An ech hunn den Engel vum Waasser héieren a gesot: Dir sidd gerecht, Här, wien Dir sidd a wien, den Hellege well Dir dës Saache bewäert hutt. 16: 6 Well se d'Blutt vun den Hellegen a vun de Prophete vergoss hunn, hutt Dir hinnen och Blutt ginn ze drénke ginn ; gutt si hunn et verdéngt. 16: 7 Ech hunn och en aneren héieren, dee vum Altor sot: Sécher, Här Gott den Almächtegen, Är Uerteeler si richteg a gerecht. 16: 8 De véierten Engel huet seng Schossel op d'Sonn erausgeschott, fir déi et kritt gouf Männer mat Feier ze verbrennen. 1 6: 9 A Männer ware mat grousser Hëtzt verbrannt ginn an hunn den Numm vu Gott geläscht, deen d'Kraaft iwwer dës Plo huet, an huet sech net ugeholl fir him Herrlechkeet ze ginn. 16:10 De fënneften Engel huet seng Schossel op den Troun vum Déier gegoss; an hiert Kinnekräich war mat Tini eblas bedeckt, a si hunn hir Zonge vu Péng gebitzt , 16:11 a si hu géint de Gott vum Himmel geläscht fir hir Péng a fir hir Geschwëster, a si hunn sech net vun hire Wierker berouegt.

16:12 De sechsten Engel huet seng Schossel op de grousse Floss Eufrat ausgegoss; a säi Waasser gouf gedréchent, sou datt de Wee fir d'Kinneken aus dem Oste virbereet kéint ginn. 16:13 An ech hunn aus dem Mond vum Draach an aus dem Mond vum Déier an aus dem Mond vum falsche Prophéit gesinn, dräi onrein Geeschter wéi Fräschen; 16:14 well si sinn Geeschter vun Dämonen, déi se signaliséieren a ginn op d'Kinneke vun der Äerd weltwäit, fir se ze sammelen op deem groussen Dag vum Almächtege Gott. 16:15 Kuckt, ech kommen als Déif. Geseent ass deen, dee kuckt an seng Kleeder hält, fir datt hie plakeg trëppelt, a si gesinn seng Schimmt. 16: 1 6 An hien huet se zesumme gesammelt op der Plaz déi op Hebräesch Armageddon heescht. 16:17 De siwenten Engel huet seng Schuel an d'Loft gegoss; an eng grouss Stëmm koum aus dem Tempel vum Himmel, vum Troun, a sot: Et ass gemaach. 16:18 do waren Stëmmen , an Donner, an gr en Temb lor Land, en Äerdbiewen sou grouss, datt et ni geschitt ass zënter d'Mënschen op der Äerd waren. 16:19 An déi grouss Stad war an dräi Deeler opgedeelt, an d'Stied vun den Natiounen sinn gefall; an déi grouss Babylon koum an Erënnerung virum Gott , fir him de Becher vum Wäin ze ginn, dee vu senger Roserei gebrannt huet. 16:20 An all Insel ass fortgelaf an d'Bierger goufen net fonnt. 16:21 An e grousse Hagel ass op Männer aus dem Himmel gefall, iwwer d'Gewiicht vun engem Talent; a Männer hunn Gott geläscht wéinst der Plo vum Fett; well hir Pescht war iwwerméisseg grouss.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 17

17: 1 Du koum ee vun de siwen Engelen, déi déi siwe Schësselcher haten, a sot mat mir a sot: Kommt hei, an ech weisen Iech de Saz géint dat grousst Meedchen , dat op ville Waasser setzt; 17: 2 mat deem d'Kinneke vun der Äerd hoereiert hunn, an d'Awunner vun der Äerd si mam Wäin vun hirem Hoer gedronk ginn. 17: 3 An hien huet mech am Geescht an d'Wüst bruecht; an ech hunn eng Fra gesinn, déi op engem scharlachroute Kuss voller blasphemeschen Nimm sëtzt , déi siwe Käpp an zéng Hénger hat. 17: 4 An d'Fra war a violett a scharlachrout gekleet, a mat Gold, Edelsteine a Pärelen verschéinert, an hatt hat an hirer Hand e gëllene Becher voller Abominatiounen an der Knascht vun hirer Unzucht; 17: 5 an op hirer Stir e geschriwenen Numm, e Geheimnis: BABYLON DÉI GROUSS, D'MAMM VUN DER HARLOTS A VUN DER ABOMINATIOUNEN VUN DER ÄERD. 17: 6 Ech hunn d'Fra mam Blutt vun den Hellegen gedronk a mam Blutt vum Jesus. a wéi ech et gesinn hunn, war ech iwwerrascht mat grousser Erstaunen. 17: 7 An den Engel sot zu mir: Firwat sidd Dir erstaunt? Ech soen Iech d'Geheimnis vun der Fra, a vum Déier dat hatt bréngt, wat déi siwe Käpp an déi zéng Hénger huet. 17: 8 D'Béischt dat Dir gesi hutt war, an ass net; an hie soll aus dem Ofgrond opstoen an an d'Verstouss goen; an d'Awunner vun der Äerd, deenen hir Nimm net vun der Grënnung vun der Welt am Buch vum Liewen geschriwwe sinn, wäerten iwwerrascht sinn d'Béischt ze gesinn dat war an net ass, a wäert sinn. 17: 9 Dëst , fir de Geescht dee Wäisheet huet: Déi siwe Käpp si siwe Bierger, op deenen d'Fra setzt,

17:10 a si siwe Kinneken. Fënnef vun hinne si gefall; deen een ass, an deen aneren ass nach net komm; a wann et kënnt, muss et kuerz daueren. 17:11 D' Béischt dat war, an ass net, ass och dat Aachte; an hie gehéiert zu de siwen, an hie geet an d'Verstuerwen. 17:12 An déi zéng Hénger, déi Dir gesinn hutt, sinn zéng Kinneken, déi nach kee Kinnekräich kritt hunn; awer fir eng Stonn kréie si Autoritéit als Kinneken zesumme mam Besti a. 17:13 Dës hunn een Zweck, a ginn hir Kraaft an Autoritéit dem Déier. 17:14 Si wäerte géint d'Lämm kämpfen, an d'Lämm wäert se erueweren, well hien Här vun den Häre a Kinnek vun de Kinneken ass; an déi, déi mat him sinn, gi geruff a gewielt an trei . 17:15 Hien huet och zu mir gesot: D'Waasser, déi Dir gesi hutt, wou de Schatz sëtzt, si Vëlker, Massen, Natiounen a Sproochen. 17:16 An déi zéng Hénger, déi Dir um Déier gesinn hutt, dës haassen de Schlauch, a maachen hir verwüst an plakeg; a si wäerten hir Fleesch iessen a mat Feier verbrennen; 17:17 well Gott an hir Häerzer gesat huet fir auszeféieren wat hie wollt: averstanen a säi Räich dem Déier ginn, bis d'Wierder vu Gott erfëllt sinn. 17:18 An d'Fra, déi Dir gesinn hutt, ass déi grouss Stad , déi iwwer d'Kinneke vun der Äerd regéiert.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 18

18: 1 Duerno hunn ech en aneren Engel vum Himmel mat grousser Kraaft gesinn erofkommen; an d'Äerd gouf mat senger Herrlechkeet erliichtert. 18: 2 An hie geruff mightily mat engem staark Stëmm, gesot , Fallen, verstuerwene ass de Ierf n Babylon, an ass ginn d' habitation vun Devils , an der Emprise vun all Foul Geescht, an enger Cage vun all béise an gaeren Vugel. 18: 3 Fir all Natiounen hunn de Wäin vum Roserei vun hirem Unzucht gedronk; an d'Kinneke vun der Äerd hu mat hir fornikéiert , an d'Händler vun der Äerd si räich ginn aus der Kraaft vun hire Freed. 18: 4 An ech hunn eng aner Stëmm aus dem Himmel héieren, a sot: Kommt aus hirem, mäi Vollek, sou datt Dir net un hir Sënnen deelt, an och keng vun hire Plo kritt; 18: 5 fir hir Sënnen hunn den Himmel erreecht, a Gott huet un hir Ongerechtegkeeten erënnert. 18: 6 Gitt hatt wéi hatt Iech geschenkt huet, a bezuel hir Duebel no hire Wierker zréck; an der Kallek an där si e Getränk virbereet huet, duebel sou vill fir hatt ze preparéieren. 18: 7 Wéi vill hatt sech selwer verherrlecht huet an an der Freed gelieft huet, sou vill Folter a Leed ginn hir; well se an hirem Häerz seet: Ech sëtzen als Kinnigin, an ech sinn net eng Witfra, an ech gesinn Tréinen net; 18: 8 Dofir an engem Dag kommen hir Plagen; Doud, Kräischen an Honger, an et gëtt mam Feier verbrannt; well mächteg ass den Här Gott, deen hatt jugéiert. 18: 9 An d'Kinneke vun der Äerd, déi mat hir fornikéiert hunn a mat hir a Genoss gelieft hunn, kräischen an trauen iwwer hatt, wann se den Damp vun hirem Feier gesinn.

18:10 stoe wäit aus Angscht virun hirer Folter , a seet: Wee, wee, vun der grousser Stad Babylon, der staarker Stad; well an enger Stonn koum Äert Uerteel! 18:11 An d'Händler vun der Äerd kräischen an traueren iwwer hatt, well keen hir Wueren méi kaaft; 18:12 Wueren aus Gold, Sëlwer, Edelsteier, Pärelen, Geldstrof Léngen, violett, Seid, Scharlachroute, all parfüméierend Holz, all Elfebeen Objeten, all wäertvollt Holz Objeten, Koffer, Eisen a Marber; 18:13 a Kanéil, aromatesch Gewierzer , Censo, Myrrhe, Wierfel, Wäin, Ueleg, Geldstrof Miel, Weess, Béischten, Schof, Päerd a Ween, a Sklaven, Séilen vu Männer. 18:14 D'Uebst, déi vun Ärer Séil begierzt sinn, sinn vun Iech fortgaang, an all d'Saache exquisit an herrlech hunn Iech gefeelt, an Dir fannt se ni méi. 18:15 D'Händler vun dësen Saachen, déi räich gi sinn op Käschte vun hir, wäerte wäit aus Angscht virun hirer Folter stoen, kräischen a lamentéieren, 18:16 a soen: Ah, Ah, déi grouss Stad, déi war a fein Lengen, purpur a scharlachrout gekleet , a gouf mat Gold, Edelsteier a Pärelen verschéinert! 18:17 Well an enger Stonn sou vill Räichtum verbraucht gouf. An all Pilot, an all déi, déi a Schëffer reesen, a Matrousen, an all déi, déi um Mier schaffen, stoungen wäit ewech; 18:18 A gesinn den Damp vu sengem Feier, si geruff a gesot, Wat Stad war wéi dës grouss Stad? 18:19 A si hu Stëbs op hir Käpp geheit, a geruff, gekrasch a gekrasch, a gesot: Wee, wee der grousser Stad, an där all déi, déi Schëffer am Mier haten, räich gi sinn duerch hire Räichtum; well an enger Stonn war et verwüst! 18:20 Freet Iech iwwer hatt, Himmel, an Dir Helleg, Apostelen a Propheten; well Gott huet Gerechtegkeet an hir gemaach.

18:21 An e mächtegen Engel huet e Steen, wéi e grousse Millstone geholl, an en an d'Mier geheit a gesot: Mat der selwechter Kraaft wäert Babylon, déi grouss Stad, erofgefouert ginn a wäert ni méi fonnt ginn. 18:22 An d'Stëmm vun Harpisten, Museker, Flüttespiller an Trompettisten gëtt net méi an lech héieren; a kee Handwierker gëtt méi an lech fonnt, an och de Geräisch vun enger Millen gëtt net méi an lech héieren. 18:23 D'Liicht vun enger Luucht soll net méi an lech blénken, an d'Stëmm vu Mann a Fra wäert net méi an lech héieren; well Är Händler waren déi Grouss vun der Äerd; well duerch Är Zauberer goufen all Natiounen täuscht. 18:24 An hir gouf d'Blutt vu Prophéiten an Hellegen a vun all deenen, déi op der Äerd ëmbruecht goufen, fonnt.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 19

19: 1 Duerno hunn ech eng grouss Stëmm vu grousser Villmass am Himmel héieren a gesot: Halleluja! Erléisung an Éier an Herrlechkeet a Kraaft gehéieren dem Här eise Gott; 19: 2 well seng Uerteeler richteg a gerecht sinn; well hien huet déi grouss Hoer beurteelt, déi d'Äerd mat hirem Unzucht korrupt gemaach huet, an huet d'Blutt vu sengen Dénger un hir Hand rächen. 19: 3 Si hunn nach eng Kéier gesot: Halleluja! An den Damp dovu klëmmt fir ëmmer an ëmmer. 19: 4 An déi véieranzwanzeg Eelst an déi véier Liewewiesen sinn op de Buedem gefall an hunn Gott veréiert, deen um Troun souz a sot: Amen! Halleluja! 19: 5 An eng Stëmm koum aus dem Troun a sot: Lueft eise Gott, all seng Dénger an déi, déi him fäerten, kleng a grouss. 19: 6 An ech hunn héieren wéi d'Stëmm vun enger grousser Villzuel, wéi d'Gebrëll vu ville Waasser, a wéi d' Stëmm vum groussen Donner, seet: Halleluja, well den Här, eise Gott den Almächtege regéiert! 19: 7 Loosst eis eis freeën a si frou an him Herrlechkeet ginn; well d'Bestietnes vum Lämmche koum, a seng Fra huet sech virbereet. 19: 8 An hir krut d Vue a fein Lengen, propper a wäiss ze ginn; well fein Lengen sinn déi gerecht Doter vun den Hellegen.

19: 9 An den Engel sot zu mir: Schreift: Geseent sinn déi, déi zum Hochzäitsiessen vum Lämmchen geruff ginn. An hie sot zu mir selwer : Dëst si richteg Wierder vu Gott.

19:10 Ech si bei seng Féiss gefall fir hien ze veréieren. An hie sot zu mir: Kuckt, maach et net; Ech sinn Äre Matbierger a vun Äre Bridder, déi d'Zeegnes vum Jesus behalen. Gott veréieren; well den Zeegnes vu Jesus de Geescht vu Prophezeiung ass.

19:11 Dunn hunn ech den Himmel gesinn oppen; a kuck, e wäisst Päerd, an deen, deen et gefuer ass, gouf trei a richteg genannt, a mat Gerechtegkeet Riichter a kämpft. 19:12 Seng Ae ware wéi eng Flam vu Feier, an et waren vill Diademen op sengem Kapp ; an hien hat e schrëftlechen Numm dee kee wousst, ausser hie selwer. 19:13 Hie war an engem Kleed a Blutt gekleet gekleet; a säin Numm ass: D'Wuert vu Gott. 19:14 An der himmlescher Arméi, an labber Lengen verkleed, wäiss a propper, gefollegt him op wäiss Päerd. 19:15 Aus sengem Mond kënnt e schaarft Schwert, fir d'Natiounen domat ze schloen, an hie wäert se mat enger Staang vun Eisen regéieren; an hien trëppelt d'Wäinpress vun der Roserei an der Roserei vum Almächtege Gott. 19:16 An op sengem Kleed an op sengem Uewerschenkel huet hien dësen Numm geschriwwen : KING OF KINGS AND Lord of Lords. 19:17 An ech hunn en Engel an der Sonn stoe gesinn, an hien huet mat héijer Stëmm geruff a sot zu all de Villercher, déi an der Mëtt vum Himmel fléien: Kommt a versammelt Iech zu der grousser Owesiessen vu Gott, 19:18 ësst d' Fleesch vu Kinneken a Kapitänen, an d'Fleesch vun de Staarken, d'Fleesch vun de Päerd an hir Reider, an d'Fleesch vun allen, fräi a Sklaven, kleng a grouss.

19:19 An ech hunn d'Déier gesinn, d'Kinneke vun der Äerd an hir Arméien, zesummegesammelt fir de Krich géint deen ze maachen, dee mam Päerd a géint seng Arméi war. 19:20 An d'Beast gouf ageholl, a mat him de falsche Prophéit, deen d'Zeeche virdru gemaach huet, mat deem hien déi verfouert huet, déi d'Mark vum Déier kritt hunn, an dee säi Bild veréiert huet. Dës zwee goufen lieweg an e Séi vum Feier geworf, dee mam Schwiefel verbrennt. 19:21 An de Rescht gouf vum Schwert ëmbruecht, deen aus dem Päerds Mond erausgaang ass, an all d'Villercher waren zefridden mat hirem Fleesch.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 20

20: 1 Ech hunn en Engel aus dem Himmel gesinn erofkommen, mam Schlëssel fir de Buedem ouni Grouf, an eng grouss Kette a senger Hand. 20: 2 An hien huet den Draach, den alen Schlaang, deen den Däiwel an de Satan ass, festgehalen an hie fir dausend Joer gebonnen; 20: 3 An hien huet hien an den Ofgrond geheit, huet hien zougemaach, an huet säi Sigel op hie geluecht , sou datt hien d'Natiounen net méi verleede géif, bis déi dausend Joer eriwwer waren ; an duerno muss hie fir eng kuerz Zäit entlooss ginn. 20: 4 An ech hunn Troun gesinn, an déi, déi d'Muecht kritt hunn ze jugéieren, souzen op hinnen; an ech hunn d'Séilen vun deenen déciséierte gesinn, déi wéinst dem Zeegnes vum Jesus an dem Wuert vu Gott ernannt goufen, déi, déi d'Béischt oder säi Bild net veréiert hunn, an déi d'Mark net op hir Stir oder op hir Hänn kruten; a si hunn dausend Joer mat Christus gelieft a regéiert. 20: 5 Awer déi aner Doudeg goufen net gesinn erëm ze liewen bis déi dausend Joer fäerdeg waren. Dëst ass déi éischt Operstéiung. 20: 6 Geseent an helleg ass deen, deen un der éischter Operstéiung deelhëlt; den zweeten Doud huet keng Kraaft iwwer si, awer si wäerte Priister vu Gott a vu Christus sinn , a wäerten dausend Joer mat him regéieren. 20: 7 Wann déi dausend Joer fäerdeg sinn, gëtt de Satan aus sengem Prisong entlooss, 20: 8 a wäert erausgoen fir d'Natiounen ze verféieren, déi an de véier Ecken vun der Äerd sinn, Gog a Magog, fir se fir de Kampf ze sammelen; der Zuel vun deenen ass wéi den Sand vum Mier.

20:9 A si sinn op d'Breet vun der Äerd eropgaang an hunn de Lager vun den Hellegen an der beléifter Stad ëmginn; a Feier ass vu Gott aus dem Himmel erofgaang an huet se verbraucht. 20:10 An den Däiwel, deen se verfouert huet, gouf an de Séi vu Feier a Schwiewel geworf, wou d'Déier an de falsche Prophéit waren; a si wäerten Dag an Nuecht fir ëmmer an ëmmer gefoltert ginn.

20:11 An ech hunn e grousse wäissen Troun gesinn an deen, deen drop souz, virun deem Äerd an Himmel geflücht sinn , a keng Plaz fir si fonnt gouf. 20:12 An ech hunn déi Doudeg, grouss a kleng, viru Gott gesinn stoen; an d'Bicher goufen opgemaach, an en anert Buch gouf opgemaach, wat d'Buch vum Liewen ass; an déi Doudeg goufen no de Saache beurteelt , déi an de Bicher geschriwwe sinn, no hire Wierker. 20:13 An d'Mier huet déi Doudeg opginn, déi dra waren; an Doud an Hades hunn déi Doudeg opginn, déi an hinne waren; a jidderee gouf no senge Wierker beurteelt. 20:14 An den Doud an d'Hades goufen an de Séi vum Feier gegoss. Dëst ass den zweeten Doud. 20:15 A wien net fonnt gouf geschriwwen am Buch vum Liewen ass an de Séi vum Feier geworf ginn.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 21

21: 1 Ech hunn en neien Himmel an eng nei Äerd gesinn; well den éischten Himmel an déi éischt Äerd vergaang sinn, an d'Mier war net méi. 21: 2 An ech John hunn déi helleg Stad, Neit Jerusalem gesinn, vu Gott aus dem Himmel erofkommen, virbereet wéi eng Braut fir säi Mann geschmiert. 21: 3 An ech héieren enger super Stëmm aus vun Himmel gesot, Kuckt , d' tabern áculo vu Gott ass mat Männer, an hie gëtt mat hinnen agespaart; a si wäerte säi Vollek sinn, a Gott selwer wäert mat hinnen als hire Gott sinn. 21: 4 Gott wäert all Tréine vun hiren Aen wëschen; an et gëtt kee méi Doud, kee méi kräischen, kee kräischen, kee Leed; well déi éischt Saache sinn geschitt. 21: 5 An deen, deen um Troun souz, sot: Kuckt, ech maachen alles nei. An hie sot zu mir: Schreift; well dës Wierder sinn trei a richteg. 21: 6 An hie sot zu mir: Et ass gemaach. Ech sinn d'Alpha an d'Omega, den Ufank an d'Enn . Zu deenen, déi duuschtereg sinn, ginn ech fräi vum Fréijoer vum Waasser vum Liewen. 21: 7 Wien iwwerwënnt, wäert alles ierwen, an ech wäert säi Gott sinn, an hie wäert mäi Jong sinn. 21: 8 Awer déi Feigling an déi Ongleeweg, déi abominabel a Mäerder, déi Fornicatoren a Chiceros, d'Idolater an all Ligener wäerten hiren Deel am Séi hunn, dee mat Feier a Schwiewel brennt, wat den zweeten Doud ass.

21: 9 Dunn ass ee vun de siwen Engelen, déi déi siwe Schësselcher voll mat de siwe leschte Plagen haten, bei mech komm a sot zu mir a sot: Komm heihin, ech weisen lech d'Braut, d'Fra vum Lämmchen.

21:10 An hien huet mech am Geescht op e groussen an héije Bierg bruecht, an huet mir déi grouss helleg Stad Jerusalem gewisen, déi vu Gott aus dem Himmel erofkomm ass , 21:11 mat der Herrlechkeet vu Gott. A seng Glanzheet war ähnlech wéi dee vun engem wäertvollste Steen, wéi Jaspis, sou kloer wéi Kristall. 21:12 Et hat eng grouss, héich Mauer mat zwielef Paarte; an op d'Dieren, zwielef Engelen, an Nimm ageschriwwen, dat sinn déi vun den zwielef Ribus vun de Kanner vun Israel; 21:13 am Osten dräi Paarte; am Norden dräi Dieren; am Süden dräi Dieren; am Westen dräi Dieren. 21:14 An der Mauer vun der Stad huet zwielef Fundamenter, an op hinnen déi zwielef Nimm vun den zwielef Apostelen vum Lämmchen . 21:15 Deen , dee mat mir geschwat huet, hat eng Moossstaang aus Gold fir d'Stad, hir Paarte a seng Mauer ze moossen. 21:16 D'Stad ass am Quadrat etabléiert a seng Längt ass gläich wéi d'Breet; an hien huet d'Stad mam Riet gemooss, zwielef dausend Stadien; d' Längt, d' Héicht an d'Breet dovun si gläich. 21:17 An hie gemooss seng Mauer, honnert véierzeg-véier Al, d'Mooss vun engem Mann, dat ass dat vun engem Engel. 21:18 D'Material vu senger Mauer war Jaspis; awer d'Stad war vu rengem Gold, wéi proppert Glas; 21:19 an d'Fundamenter vun der Stadmauer goufe mat all Edelsteine verschéinert. Déi éischt Stëftung war Jaspis; déi zweet, Saphir; déi drëtt, agate; déi véiert, Smaragd; 21:20 de fënneften, Onyx; de sechsten, carnelian; de siwenten, Chrysolit; den oc tavo, b erilo; déi néngten, Topaz; den Zéngtel, Chrysopras; der eelefter, Hyazinth; den Zwieleften, Amethyst.

21:21 Déi zwielef Paarte waren zwielef Pärelen; jidd vun den Dieren war eng Pärel. An d'Stadstrooss war vu rengem Gold, transparent wéi Glas. 21:22 An ech hunn keen Tempel dra gesinn; fir den Här Gott den Allmächtegen ass hiren Tempel, an d'Lämmchen. 21:23 D'Stad brauch net d'Sonn oder de Mound fir drop ze schéngen; well d'Herrlechkeet vu Gott beliicht et, an d'Lamm ass säi Liicht. 21:24 An d' Natiounen , déi gerett gi sinn, ginn am Liicht dovun; an d'Kinneke vun der Äerd bréngen hir Herrlechkeet an Éier. 21:25 Seng Dieren ginn ni vum Dag zou, well et gëtt keng Nuecht do. 21:26 A si bréngen d'Herrlechkeet an d'Éier vun den Natiounen dozou. 21:27 Keng Saach, déi onrein ass, oder déi eng Abominatioun an eng Lige mécht, soll an et erakommen, awer nëmmen déi, déi am Lambsbuch vum Liewen geschriwwe sinn.

APOKALYPSE VUM SAINT JOHN
Kapitel 22

22: 1 Dunn huet hien mir e proppere Floss vum Waasser vum Liewen ze gesinn, fonkelneiem wéi Kristall, aus dem Troun vu Gott a vum Lämmchen. 22: 2 An der Mëtt vun der Stadstrooss, an op béide Säiten vum Floss, war de Bam vum Liewen, deen zwielef Uebst produzéiert, an all Mount seng Friichte gëtt; an d'Blieder vum Bam ware fir d'Heelung vun den Natiounen. 22 : 3 An et gëtt kee Fluch méi; an den Troun vu Gott a vum Lämmchen wäert dran sinn, a seng Dénger wäerten hien déngen, 22: 4 a si wäerte säi Gesiicht gesinn, a säin Numm wäert op hir Stir sinn. 22: 5 Et wäert keng Nuecht méi do sinn; a si brauchen net d'Liicht vun enger Luucht, nach d'Liicht vun der Sonn , well den Här Gott wäert se beliichten; a si regéiere fir ëmmer an ëmmer.

22: 6 An hie sot zu mir: Dës Wierder sinn trei a richteg. An den Här, de Gott vun de Geeschter vun de Propheten, huet säin Engel geschéckt, fir seng Dénger d'Saache ze weisen, déi séier musse stattfannen. 22: 7 Kuckt, ech kommen geschwënn! Geseent ass deen, deen d'Wierder vun der Prophezeiung an dësem Buch hält. 22: 8 Ech, John, sinn deen, deen dës Saachen héieren a gesinn huet. An nodeems ech se héieren a gesinn hunn, sinn ech erofgefall fir un de Féiss vum Engel ze vergëllen, deen mir dës Saache gewisen huet. 22: 9 Awer hie sot zu mir: Kuckt, maach et net; well ech sinn Äre Matbierger, vun Äre Bridder de Propheten a vun deenen, déi d'Wierder vun dësem Buch halen. Gott veréieren. 22:10 An hie sot zu mir: Versiegelt d' Wierder vun der Prophezeiung vun dësem Buch net, well d'Zäit ass no.

22:11 Deen, deen ongerecht ass, dee soll ëmmer nach ongerecht sinn; an deen, deen onrein ass, dee soll nach ëmmer onrein sinn; an deen dee just ass, ëmmer nach Gerechtegkeet praktizéiert; an deen, deen helleg ass, soll hie sech selwer nach hellegen. 22:12 Kuckt, ech kommen geschwënn a meng Belounung mat mir, fir jidderengem no senger Aarbecht ze belounen. 22:13 Ech sinn d'Alpha an den Omega, den Ufank an d'Enn, déi éischt an déi lescht. 22:14 Geseent sinn déi, déi hir Kleeder wäschen, fir e Recht op de Bam vum Liewen ze hunn, an duerch d'Tore an d'Stad eranzekommen. 22:15 Awer d'Hënn wäerten dobausse sinn, an d'Zauberer, d'Vernicatoren, d'Mäerder, d'Götzer, a jiddereen, deen eng Lige gär huet a mécht. 22:16 Ech, Jesus, hunn mäin Engel geschéckt fir lech iwwer dës Saachen an de Kierchen ze bestätegen. Ech sinn d'Wurzel an d'Linn vum David, de blénkende Stär vum Moien. 22:17 An de Geescht an d'Braut soen: Komm. A loosst deen deen héiert soen: Komm. An deen deen duuschtereg ass, komm; a wien et wëll, huelt d'Waasser vum Liewen gratis . 22:18 Ech bestätegen jidderengem, deen d'Wierder vun der Prophezeiung an dësem Buch héiert: Wann iergendeen zu dësen Saache füügt, da bréngt Gott d'Plagen, déi an dësem Buch geschriwwe sinn. 22:19 A wann ee vun de Wierder aus dem Buch vun dëser Prophezeiung ofhëlt , wäert Gott säin Deel aus dem Buch vum Liewen ewechhuelen, an aus der helleger Stad a vun de Saachen, déi an dësem Buch geschriwwe sinn. 22:20 Deen, deen dës Saache bestätegt, seet: Sécher kommen ech kuerz. Amen; jo, komm, Här Jesus. 22:21 D'Gnod vun eisem Här Jesus Christus sief mat lech all. Amen.